THESAURUS
POETICUS
LINGUÆ LATINÆ

IN QUO

UNIVERSA VOCABULA A POETIS LATINIS USURPATA

COLLEGIT, DIGESSIT, EXPLICAVIT

L. QUICHERAT

IN ACADEMIA PARISIENSI AGGREGATUS PROFESSOR

OUVRAGE AUTORISÉ

PAR LE CONSEIL DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE

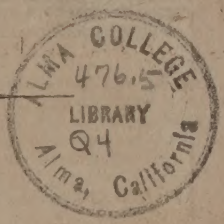

PARIS

LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET Cie

RUE PIERRE-SARRAZIN, N° 14

(Près de l'École de médecine)

1852

32952

ire de cet ouvrage non revêtu de notre griffe, sera réputé contrefait

L. Hachette et Cie

ANCKOUCKE, RUE DES POITEVINS, 8 ET 14.

PRÉFACE.

Il y a dix ans que j'ai conçu l'idée de cet ouvrage, et que je recueille des matériaux en conséquence; il y en a huit que j'y travaille sans relâche et à peu près sans partage. Si, dès l'abord, j'avais exactement mesuré l'espace que j'avais à parcourir, je ne réponds pas que mon courage eût tenu bon devant la perspective d'une si vaste carrière. Je m'étais simplement proposé de m'entourer des Dictionnaires poétiques de la langue latine publiés tant en France que chez nos voisins, de réviser avec soin les *Index*, d'ajouter à ces données le fruit de mes propres lectures, et de coordonner le tout de mon mieux. J'ai commencé mon travail sur ce plan, et j'ai perdu bien du temps avant de revenir de mon illusion. Enfin, j'ai reconnu que je faisais fausse route, et trouvant très souvent en défaut les *Gradus* et les *Index*, j'ai vu que les secours sur lesquels j'avais compté m'échappaient.

L'Europe savante possède des Dictionnaires latins et des Dictionnaires grecs dont elle cite les auteurs avec estime et reconnaissance. On doit s'étonner qu'un bon Dictionnaire poétique de la langue latine n'ait pas encore pris place à côté des travaux des Estienne, des Schneider, des Passow, des Gessner, des Scheller, des Forcellini. L'Allemagne elle-même, ce pays de l'érudition et des patientes recherches, a méconnu ou dédaigné cette mine, la seule peut-être qu'elle n'ait pas exploitée. Depuis la publication du *Dictionnaire Poétique* du P. Vanière, les auteurs de *Gradus* se sont contentés de reproduire plus ou moins fidèlement cet ouvrage. Les citations fausses ou inexactes, les interprétations vicieuses, enfin les erreurs de tout genre se sont propagées dans des livres qui se copiaient successivement. Les additions faites par quelques nouveaux éditeurs ont été peu considérables, souvent peu heureuses. Les uns ont surchargé leur copie d'un fatras de termes techniques empruntés aux différentes sciences, ou de citations fréquentes et étendues, puisées dans les poètes modernes; d'autres, en voulant rétablir les écrivains de la vieille langue latine, ont presque détrôné en leur faveur ceux du siècle d'Auguste. Ce dernier défaut est sensible dans le *Thesaurus* de M. Lindemann (1), ouvrage que j'avais espéré pouvoir transcrire presque textuellement, à cause de la juste réputation de l'auteur, et dont j'ai tiré si peu de chose. M. Lindemann a voulu trop souvent mettre à profit ses études sur les Comiques, qu'il substitue perpétuellement aux poètes de la bonne époque. Du reste, son livre présente des erreurs si grossières, il est défiguré par des fautes d'impression si fréquentes, qu'il serait injurieux pour l'auteur de supposer qu'il a fourni pour cette impression un travail complet, et qu'il y a donné des soins assidus. Voilà pourtant tout ce que l'Europe m'a fourni; car l'Angleterre en est encore à un *Gradus* fort abrégé, composé dans le siècle dernier, par un jésuite anonyme, et qu'elle réimprime religieusement tandis que le commerce le demande. Nous disons donc avec raison que, depuis le Dictionnaire de P. Vanière, rien n'a été fait pour améliorer réellement ce genre d'ouvrage : la nomenclature, loin d'avoir été mise au courant des progrès de la philologie moderne, en est restée au point où elle se trouvait au commencement du siècle dernier.

Ce n'est qu'en avançant que je me suis convaincu de cette vérité, et ma tâche s'est successivement agrandie. N'ayant pas à ma disposition d'excellents travaux, qu'il m'eût suffi de reproduire ou d'extraire, avantage qui est offert à l'auteur d'un Dictionnaire latin ou d'un Dictionnaire grec, il m'a fallu procéder comme s'il n'existait, et remonter à la vraie source, c'est-à-dire aux originaux. J'ai osé aborder cette tâche laborieuse ; je me suis résigné à lire tous les poètes qui ont écrit de l'an 500 de Rome à l'an 600 de notre ère, depuis Livius Andronicus jusqu'à Venantius Fortunatus, et à former comme un magasin de leurs dépouilles, pour pouvoir m'assurer de l'exactitude des Dictionnaires et remplir les lacunes.

Toutefois, je me suis bien gardé de traiter tous ces auteurs sur le même pied : quelques-uns avaient droit à un privilége, et j'ai assigné les parts, après avoir pesé les titres de chacun. J'ai admis d'abord les écrivains du siècle d'Auguste : dans un ouvrage composé pour l'instruction de la jeunesse, les grands modèles doivent être mis en première ligne. J'ai placé au second rang Lucain, Sénèque, Juvénal, Martial, Stace, Silius Italicus, Valerius Flaccus, etc.; au troisième, les poètes antérieurs à Catulle; au quatrième, les poètes chrétiens et ceux qui font partie des *Poetæ Minores;* au cinquième, les poètes qui ont laissé des traités techniques ; au dernier, les épigrammes et les inscriptions recueillies par Joseph Scaliger, Pierre Pithou, Grüter, Donati, Reinesius, Fabretti, Muratori, Maffei, Gori, et déjà publiées en partie dans l'*Anthologie latine* de P. Burmann, ainsi que les fragments donnés récemment par M. An-

(1) *Novus Thesaurus Linguæ Latinæ Prosodicus, sive Gradus ad Parnassum*, etc., curante Frid. Lindemann. (Zittaviæ et Lipsiæ, 1828.)

gelo Maï. Pour un très petit nombre de mots seulement, réclamés par le besoin des études classiques, je suis descendu jusqu'au temps de Charlemagne.

Quoique les mots employés par Virgile, Horace et Ovide aient été relevés assez exactement dans les *Gradus* et dans les *Index* particuliers, j'ai encore trouvé bien des omissions à réparer. Je crois pouvoir dire que j'ai entièrement restitué l'époque antérieure. Ennius, Lucile, Varron, sont presque totalement omis dans les Dictionnaires poétiques; Lucrèce n'y occupe que fort peu de place; on n'y voit pas figurer ces poètes dramatiques, dont les plus célèbres, Pacuvius et Attius, ont pu exciter à Rome une si grande admiration. Mais il était une lacune plus frappante à mon sens : on avait également négligé la langue de Plaute et de Térence. Plaute surtout, créateur aussi ingénieux que hardi, fournit à la nomenclature un contingent riche et piquant : *Plautus, homo linguæ atque elegantiæ in verbis latinis princeps* (1). J'ai souvent, en l'étudiant, admiré dans cet écrivain, le génie et l'originalité de Molière.

Il est curieux de voir comment les Poètes Chrétiens ont fait parler la religion naissante, et approprié à des besoins nouveaux les richesses poétiques du grand siècle. Cette étude, que je n'avais regardée que comme obligatoire, n'a pas été sans charme pour moi, et j'avoue que j'ai souvent trouvé dans Saint-Prosper, Paulin de Nôle, Sidoine Apollinaire, et surtout Prudence, un heureux reflet du langage de la bonne époque. Tous les noms d'hommes, de lieux, de choses employés dans l'Ecriture, ont été pris à ces sources : j'en ai introduit un grand nombre qui manquent dans tous les Lexiques; j'ai rendu aux autres leur véritable quantité (car les premiers Poètes Chrétiens sont, à cet égard, les poètes classiques), et elle ne présentera plus cette variété infinie qu'elle a reçue sous la plume des modernes. Les articles un peu étendus, tels que *Christus*, *Crux*, *Diluvium*, *Maria*, etc., ont été entièrement composés avec des fragments de poètes anciens : ces auteurs étaient bien assez riches en développements pour que je ne fusse pas obligé de dépasser ici l'époque que je m'étais imposée pour limite. Cette partie de mon travail sera peut-être de quelque intérêt pour les Séminaires.

Primitivement, je n'avais pas l'intention d'indiquer le passage de l'auteur auquel j'empruntais un exemple. Mais, réfléchissant que ces exemples m'avaient souvent coûté beaucoup de temps à trouver, et qu'il faudrait, pour les retrouver, des recherches aussi longues, j'ai voulu épargner cette peine à mes lecteurs; et quelque étendue que ce système donnât à mon ouvrage, quelque onéreux que fût souvent pour moi cet engagement, j'ai eu soin de mentionner, en général, le poème et le vers d'où je tirais ma citation. Je ne néglige de le faire qu'à l'égard des trois grands poètes qui sont dans toutes les mémoires, et aussi des poètes épiques : il existe d'ailleurs pour ces auteurs des *Index* assez sûrs, auxquels on pourra recourir. Toutefois, dès qu'un mot, employé par un poète quelconque, présente un sens détourné, une acception ou une leçon controversée, ou quand le passage cité n'est pas assez long pour déterminer nettement le sens, j'ai soin de donner une indication précise. Cette précaution a de plus l'avantage de me soustraire au reproche de fausses citations, reproche que mes prédécesseurs auraient pu m'attirer.

Dans la composition de ce livre, j'ai eu constamment deux choses en vue, et je fais tous mes efforts pour ne manquer ni à l'une ni à l'autre. J'ai voulu d'abord conserver, en l'améliorant, un instrument pour les exercices de versification latine. Sous ce rapport, la liste des *Synonymes* a été considérablement augmentée, jamais cependant à l'aide des archaïsmes; de nombreuses *Périphrases* ont été extraites des poètes; les *Epithètes* ont été mises dans un ordre plus méthodique, et réduites, quand elles présentaient des répétitions oiseuses; une foule innombrable de *Vers* ont été puisés dans les textes, et présentés comme développements, afin d'éviter la sécheresse, et d'étaler aux yeux des jeunes gens les trésors de la langue poétique. Mais chaque exemple est toujours de peu d'étendue : pour les descriptions, je renvoie aux originaux. Les maîtres ne me reprocheront point de m'être abstenu de longues citations, si favorables au plagiat.

Mon autre but, et ici encore je n'ai pas perdu de vue l'intérêt des études, a été de dresser un inventaire exact de la poésie latine, de manière à présenter à la fois une interprétation perpétuelle des différents auteurs, et en quelque sorte une histoire de la langue. Je crois pouvoir répondre que l'on ne trouvera dans aucun Dictionnaire latin autant de secours pour l'intelligence des poètes. Non content de citer et d'expliquer les passages, je discute tous les points controversés, je pèse les différentes leçons, et je donne la solution qui me paraît la plus plausible. Afin de contrôler la nomenclature que mes propres investigations m'avaient fournie, j'ai employé, pour la révision de mon travail, le *Lexicon* de Forcellini, qui vient d'être réimprimé en Allemagne, et qui a été enrichi successivement d'additions précieuses. S'il m'a fourni le moyen de réparer souvent des omissions, je puis lui offrir, en retour, environ un *millier* de mots *employés dans des vers*, qui lui ont échappé, ainsi qu'à tous les autres Lexicographes. Tels sont, pour n'en citer que quelques-uns, puisés dans une seule lettre, les mots : *Pœanites*, *Pallenis*, *Parisius*, *Paulina*, *Pegasius*, *Perfloreo*, *Perintro*, *Perlateo*, *Perlambo*, *Peropetus*, *Persævio*, *Perserpo*, *Perustio*, *Petaciter*, *Petrus*, *Philyres*, *Phlegethontius*, *Phlieus*, *Phruni*, *Phthie*, *Pilens*, *Placesco*, *Planatus*, *Planesco*, *Plasmabilis*, *Plastum*, *Plaustra*, *Plectricanus*, *Polemus*, *Pollius*, *Pontilianus*, *Postumilla*, *Præblandus*, *Prædure*, *Prægenitus*, *Prælubricus*, *Præmemor*, *Præsulco*, *Prætardo*, *Præscitus*, *Præversus*, *Prævinco*, *Precanter*, *Precatrix*, *Pronobus*, *Protoplasma*, *Proventum*, *Pseudophorum*, *Psophaicus*, *Pudicities*, *Purifluus*, *Pyrenis*. En somme, je suis loin de prétendre avoir fait un ouvrage irréprochable, mais j'espère avoir fait un ouvrage à peu près complet. Je n'ai établi d'exception que pour les mots que personne ne me reprochera d'avoir omis. Je crois donc justifier suffisamment le titre que j'ai adopté.

(1) *A. Gell.* VII, 17.

Il me reste à entrer dans quelques détails plus particuliers sur le plan que j'ai suivi. Afin que les archaïsmes, les néologismes, et, en général, toutes les expressions d'une mauvaise latinité, ou du moins d'un emploi très rare, ne devinssent pas un écueil pour les élèves, je les ai notés d'une *croix*. Je reconnais que ces indications peuvent être sujettes à erreur : tel mot pouvait être fort usité dans la langue, dont il ne reste aujourd'hui qu'un seul exemple, et qui n'a pour lui que l'autorité d'un écrivain peu recommandable ; mais c'est là un problème insoluble pour tout le monde. Je n'ai pas fait précéder du signe de réprobation les mots très fréquents dans la prose, mais dont les poètes se sont presque entièrement interdit l'usage, ni certains archaïsmes adoptés par les grands écrivains, ni les mots des auteurs ecclésiastiques quand ils ne violent pas manifestement les habitudes de la langue. Toujours guidé par les mêmes principes, j'ai classé les archaïsmes dans l'ordre alphabétique, au lieu de les insérer dans le mot d'où ils dépendent. Ainsi l'on trouvera *Amasso, Duim, Tumulti, Vias*, successivement à leur rang, et non pas dans *Amo, Do, Tumultus, Via*.

J'ai divisé le plus qu'il m'a été possible les diverses significations des mots, afin d'attribuer à chacune les *Synonymes* qui lui conviennent. Je n'ai pas voulu entasser tous les *Synonymes* d'une manière confuse, comme on le fait dans la plupart des *Gradus*, au risque d'induire les jeunes gens dans de fréquentes erreurs. J'ai échelonné avec le plus grand soin les différentes acceptions suivant l'ordre étymologique, ou, ce qui revient souvent au même, suivant l'ordre chronologique. Quand il arrive que le sens primitif a été tout-à-fait abandonné postérieurement, je ne manque jamais d'en faire l'observation. Pour éclaircir l'emploi détourné d'une expression, pour légitimer une interprétation contestée ou nouvelle, je cite souvent l'autorité des Grammairiens et des Glossaires, ou bien encore des phrases empruntées aux prosateurs.

Les exemples placés en tête des articles reproduisent le mot sous différentes faces, et, dans les articles importants, le promènent en quelque façon par tous les accidents de la déclinaison ou de la conjugaison. J'ai tâché qu'ils fussent toujours décisifs, et j'en ai souvent choisi deux ou trois sur vingt qui étaient à ma disposition. Tout mot présente au moins deux exemples, dont un au moins est emprunté à un poète du siècle d'Auguste : s'il en est autrement, on pourra en conclure que le mot n'a été employé ni par Virgile, ni par Horace, ni par Ovide, ou que la poésie latine n'en fournit qu'un exemple. Dans les *Vers*, j'ai toujours cité le nom de l'auteur, précaution omise en tout ou en partie dans les *Gradus*. J'ai repoussé impitoyablement tous les passages de source non indiquée, que je n'ai pu retrouver à l'aide des *Indices* et que je n'avais pas notés dans mes lectures. J'ai mis la plus grande attention à éviter les pièges que me tendaient mes devanciers, lesquels attribuent très fréquemment à Manilius ou à Martial des vers du Mantouan, à Juvenal des vers de Juvencus, etc. Je n'ai pas voulu non plus sanctionner, comme ils le font, de l'autorité de Virgile, les expressions, souvent fort vicieuses, employées dans les petits poèmes qui portent son nom : je les ai renvoyées à leur auteur. Ce triage a été souvent un travail assez délicat. Je cite textuellement, et sans me permettre d'intervertir l'ordre des mots, comme : *Subsidio Trojæ ter denis navibus ibant*, au lieu de : *Ter denis navibus ibant Subsidio Trojæ*, ni d'en substituer d'autres à ceux du texte, encore moins de forger des vers avec des lambeaux de Cicéron.

Les noms sont indiqués par le nominatif et le génitif, avec les différentes formes de ces cas, lorsqu'ils en ont plusieurs. J'y ai joint ceux des autres cas qui peuvent présenter quelque difficulté sous le rapport de la quantité ou de la grammaire. J'ai singulièrement enrichi la liste des noms propres, partie qui laisse tant à désirer dans le Lexicon de Forcellini : les Comiques, les inscriptions et les poètes épiques m'ont fourni ici de riches trésors. J'ai classé, d'après l'ordre chronologique, les personnages mentionnés dans la Fable ou dans l'histoire. J'ai éclairé la géographie du témoignage des géographes latins et grecs.

Ce Dictionnaire étant, avant tout, un Dictionnaire *prosodique*, j'ai mis le plus grand scrupule à établir la véritable quantité. Je distingue différentes époques dans l'histoire de la poésie latine quand la quantité a varié, comme pour les finales de *Ergo, Sero*, etc. J'ai donné une attention particulière aux voyelles suivies de deux consonnes dont la seconde est une *liquide*. Je cite un double exemple de tous les mots où il entre une voyelle *commune*, et quand l'usage ne fournit qu'une seule quantité, j'en fais la remarque. Quant aux fautes contre l'étymologie (latine ou grecque), contre l'analogie, contre la quantité établie par les grands poètes, je les condamne en les notant d'une croix. Je donne toujours les étymologies grecques : elles sont un contrôle de la quantité latine, et servent à la fixer, quand certains mots n'ont pas été employés par les poètes. Un autre avantage qui résulte de ce rapprochement, c'est de légitimer ou de rétablir l'orthographe.

J'ajouterai quelques éclaircissements nécessaires pour qu'on puisse retrouver mes citations. J'avais commencé mes lectures dans l'ancien *Corpus Poetarum* de 1603, lequel ne classe pas les œuvres des Poètes chrétiens comme le font les bonnes éditions. J'ai, depuis, compulsé de meilleures autorités, pour vérifier ou rectifier des leçons ; mais je n'ai pas changé le système de chiffrage. Au reste, ce livre étant très répandu, les recherches seront plus faciles que si j'avais pris pour base des éditions rares et coûteuse. Les poèmes de Prudence y sont chiffrés en partant toujours du premier vers, et sans compter à part les préfaces : j'ai suivi cette méthode, et, par là, j'ai un avantage sur tous les Dictionnaires, qui tantôt renferment les préfaces dans leur total, tantôt les en excluent. La première pièce du poème *Peri Stephanon*, dont les vers sont trochaïques *septenarii*, est divisée dans le *Corpus* par demi-vers ; ce qui introduit une assez grande différence pour tout le reste de ce poème. Les *Panégyriques* de Sidoine sont chiffrés à la suite, au lieu de l'être séparément, comme on le voit dans l'édition du P. Sirmond. Il est une chose que je regrette davantage, c'est l'erreur dans laquelle j'ai été induit par mon guide au

sujet de Fortunat, dont il reproduit les œuvres d'une manière aussi confuse qu'incomplète. Je ne me suis séparé de lui qu'au tiers environ de mon ouvrage. Voici l'observation qu'il faudra faire pour remonter aux passages indiqués : quand la parenthèse ne présentera que deux chiffres, j'aurai suivi la mauvaise division du *Corpus ;* quand elle en présentera trois, ou quand aux deux chiffres se joindra la mention du poème de la *Vie de saint Martin*, ce chiffrage sera le véritable. Il règne entre les éditeurs de Properce un désaccord qui jette dans une grande incertitude celui qui veut le citer, et je crains bien de me trouver, comme mes confrères, tour à tour dans les deux camps. Au reste, il existe des tables de concordance, qui tireront aisément d'embarras. Un certain nombre de poèmes n'avaient jamais été chiffrés : s'il y a des erreurs dans mes indications, elles seront légères et faciles à rectifier.

Le Dictionnaire de Vanière a le même nombre de pages que celui-ci, ou plutôt il a le double d'étendue, eu égard à la différence des formats ; cependant, je ne crains pas de dire que le mien renferme un *quart* en sus de mots poétiques. En supprimant les vers modernes et les termes techniques, en combinant ensemble divers articles, et en évitant avec le plus grand soin les redites, je suis parvenu à introduire toutes les additions dont j'ai parlé, sans excéder de beaucoup la dimension des *Gradus* répandus dans les classes.

J'ai fait ce livre avec une bibliothèque fort modeste et des secours péniblement rassemblés, sans auxiliaires, sans conseils, et presque sans encouragements. Je suis seul responsable de ce qui s'y trouve : je ne signe pas de mon nom le travail des autres. Une association est possible pour un dictionnaire français, ou latin, ou grec, dans lesquels une lettre est indépendante d'une autre, en sorte qu'il suffit d'arrêter le système général qui devra présider à l'ensemble. Mais dans un Dictionnaire poétique, où tant d'articles sont connexes et subordonnés, si l'on veut ne rien confondre, ne rien répéter, il faut plus qu'un chef d'entreprise. On reconnaîtra, j'espère, que nous n'avons sacrifié aucune partie par économie ou par fatigue, et que la dernière page est développée comme la première, mérite faible sans doute, mais plus rare qu'on ne pense dans un Lexique.

M. Dübner, savant dont l'Allemagne apprécie l'érudition, a bien voulu me seconder pour la correction des épreuves : il a relevé cette tâche, sans doute bien indigne de lui, en mettant à ma disposition les secours de ses vastes connaissances et de sa saine critique. Bien des leçons vicieuses ont été rectifiées ou entièrement supprimées d'après ses conseils ; ses profondes études sur les mètres des Comiques, ses collations particulières et inédites de Nonius ont surtout été pour moi d'un grand profit. Je le prie d'agréer ici l'expression de ma gratitude.

L'éditeur, dont l'amitié a laissé à mon travail toute la latitude que je pouvais désirer, n'a rien négligé lui-même pour que l'exécution matérielle se distinguât de tout ce qui existe en ce genre ; l'imprimeur en a suivi tous les détails avec un zèle et une intelligence qui ont singulièrement allégé notre tâche. Enfin, nous pouvons dire que tout a été fait pour obtenir une correction typographique qu'on donne assez difficilement à une publication si longue et si compliquée.

Je recommande ce livre à la bienveillance de toutes les personnes qui prennent intérêt aux études anciennes, et surtout de celles qui se plaisent à la lecture des poètes. Elles excuseront les erreurs qui se sont glissées dans une œuvre d'une aussi longue haleine, et je leur serai reconnaissant si elles veulent bien m'aider à les faire disparaître. Si j'ai quelquefois blessé des idées reçues, je prie le lecteur de ne pas me condamner avant d'avoir consulté les autorités qui m'ont déterminé. Ainsi, quelques-uns de mes amis se sont étonnés de voir marquées brèves les finales en *um*, *am*, *em*, contrairement à l'habitude des *Gradus* publiés en France. C'est d'après le témoignage formel et unanime des grammairiens latins que j'ai introduit cette rectification. Toutefois, je marque longue ces finales quand il y a crase ou syncope, comme dans *sim*, *Danaum*, *Passum*, *Cœlestum*, pour *Siem*, *Danaorum*, *Passuum*, *Cœlestium*, et toutes les fois qu'une désinence hébraïque en *em* a été représentée en grec par un *êta*, comme dans *Sem*, *Hierusalem*, etc.

Quant aux élèves, dont les progrès me sont chers avant tout, et à qui ce livre est spécialement destiné, ils y trouveront à la fois des explications qui leur aplaniront l'intelligence des poètes, des ressources qui leur faciliteront le mécanisme de la versification, et des modèles qui initieront leur jeune imagination au riche langage de la poésie.

Août 1836.

LISTE DES POÈTES

CITÉS EN ABRÉGÉ

DANS CE DICTIONNAIRE.

NOTA. Les astérisques indiquent les auteurs dont il ne reste que des fragments.

Adrian. Voy. *Hadrian.*

**Ædit.* (LUCIUS VALERIUS ÆDITUUS). Poète épigrammatiste du VIIe siècle de Rome.

Æmil. Macer. Voy. *Macer.*

**Afr.* ou *Afran.* (LUCIUS AFRANIUS). Poète comique, florissait vers l'an 650 de Rome. Nous avons les titres et quelques fragments de 47 de ses pièces.

**Albin.* (CAIUS PEDO ALBINOVANUS). Poète élégiaque et héroïque du siècle d'Auguste. Un fragment sur la *Navigation de Germanicus* nous a été conservé par Sénèque. On lui attribue encore deux Élégies. Voy. le Supplément.

Alc. ou *Alcim.* (ALCIMUS ECDICIUS AVITUS). Saint Avit, évêque de Vienne, en Gaule, vers l'an 490 de J. C., auteur d'une traduction en cinq chants de la *Genèse*, et d'une apologie de la *Chasteté.*

**Alph. Avit.* (FLAVIUS ALPHIUS AVITUS). Poète contemporain des premiers Césars, avait écrit une Biographie des hommes illustres. Terentianus Maurus cite un fragment de cet ouvrage.

Ambros. (AMBROSIUS). Saint Ambroise, Gaulois, évêque de Milan sous Théodose-le-Grand. On a de lui un grand nombre d'inscriptions, un recueil de distiques religieux et seize hymnes sur un rhythme qui depuis demeura consacré à ces sortes de compositions.

Anth. ou *Anthol.* (ANTHOLOGIA LATINA). Recueil de fragments, d'épigrammes et d'inscriptions en vers publié par P. Burmann second.

Apron. (TURCIUS RUFIUS ASTERIUS APRONIANUS). Consul l'an 494 de J.-C., éditeur du Virgile Médicis, qui est aujourd'hui à la bibliothèque de Florence, et des œuvres de Sédule. Chacune de ces publications est accompagnée d'un Prologue en vers.

Apul. (LUCIUS APULEIUS). Apulée, de Madaure, en Numidie, philosophe platonicien et orateur sous Adrien et Marc-Aurèle. On trouve répandus dans ses ouvrages quelques vers dont il semble l'auteur, et quelques citations.

Arat. ou *Arator* (ARATOR). Poète ligurien, sous-diacre de l'Église de Rome au milieu du VIe siècle de notre ère, traducteur en vers des *Actes des Apôtres*, et auteur d'une épître au patrice Parthenius.

**Arbor.* (ÆMILIUS MAGNUS ARBORIUS). Oncle maternel d'Ausone, rhéteur de Toulouse, vers l'an 400 de notre ère. Il ne nous reste de lui qu'une élégie.

**Atta* (TITUS QUINCTIUS ATTA). Poète du VIIe siècle de Rome, inventeur de la comédie que les Latins appelaient *Togata.*

**Att.* (LUCIUS ATTIUS). Illustre poète du VIIe siècle de Rome, auteur d'*Annales* en vers hexamètres et de cinquante-trois tragédies.

Aul. Sab. (AULUS SABINUS). Ami d'Ovide, dont nous avons deux *Héroïdes.*

Aus. (DECIMUS MAGNUS AUSONIUS). Ausone, de Bordeaux, précepteur de l'empereur Gratien, a laissé des épigrammes et des épîtres. Il vivait au IVe siècle après J.-C.

Avian. (FLAVIUS AVIANUS). Auteur de quarante-deux fables en distiques, peut-être de la fin du IVe siècle après J.-C.

Avien. (RUFUS FESTUS AVIENUS). Poète didactique de Volsinies, en Étrurie. Ses principaux ouvrages sont des traductions d'*Aratus* et de *Denis-le-Périégète*, qui parurent au commencement du Ve siècle après J.-C.

Bass. (GNEIUS ou GALBIUS BASSUS). Poète cité par Fulgence (*De Prisc. Serm.* 33). Voy. *Cæs. Bass.* et *Sal. Bass.*

Bed. (BEDA VENERABILIS). Moine anglo-saxon de la fin du VIIe siècle de notre ère, savant dans la métrique, et dont un poème, *De Conflictu Veris et Hiemis*, a été inséré par Wernsdorf dans sa collection des *Poetæ Minores.*

Bibac. Voy. *Fur. Bibac.*

Boet. (ANICIUS MANLIUS TORQUATUS SEVERINUS BOETHIUS). Boèce, patrice de Rome, ministre de Théodoric, mort dans les tortures sous le poids d'une fausse accusation de complot. C'est pendant sa captivité qu'il composa son livre des *Consolations de la Philosophie* (an 526 après J.-C.).

**Cæc.* ou *Cæcil.* (CÆCILIUS STATIUS). Gaulois insubrien, célèbre poète comique, avait composé plus de quarante pièces, dont nous n'avons que les titres et quelques citations. Il vivait dans le VIe siècle de Rome.

Cæs. Voy. *J. Cæs.*

**Cæs. Bass.* (CÆSIUS BASSUS). Poète lyrique, sous Néron. Nous n'avons qu'un ou deux vers de ses Odes; et un fragment d'un poème qu'il composa sur les Mètres.

Calp. (TITUS JULIUS CALPURNIUS SICULUS). Poète bucolique sous Dioclétien.

**Calv.* (CAIUS LICINIUS CALVUS). Épigrammatiste du temps de César.

Capel. (MARTIANUS MINEUS FELIX CAPELLA). Polygraphe originaire de l'Afrique, vivait dans le Ve siècle après J.-C. Son livre, intitulé *Satyricon*, contient un grand nombre de vers qui attestent la décadence.

Cat. (CAIUS VALERIUS CATULLUS). Catulle, poète illustre de Vérone, contemporain de J. César. Nous avons de lui cent quinze pièces lyriques, élégiaques et héroïques.

P. Petr. ou *Paul Petroc.* (Benedictus Paulinus Petrocoriensis). Paulin de Périgueux, auteur d'une traduction en vers de la *Vie de saint Martin* par Sulpice Sévère. (Après l'an 450 de J.-C.)

Pedo. Voy. *Albin.*

Pentad. (Pentadius). Épigrammatiste dont plusieurs pièces sont rapportées dans l'*Anthologie*, vivait sous Constantin-le-Grand.

Pers. (Aulus Persius Flaccus). Perse, poète satirique, de Volaterra en Étrurie, écrivait sous les empereurs Claude et Néron.

Petr. ou *Petron.* (Titus Petronius Arbiter). Pétrone, gaulois de Marseille, fut en faveur auprès de Néron. Son ouvrage, intitulé *Satiricon*, contient un grand nombre de tirades en vers, et entre autres un poème assez étendu *De Bello Civili* (la guerre entre César et Pompée). On lui attribue aussi des pièces détachées.

Ph. ou *Phæd.* (Phæder ou Phædrus). Phèdre, fabuliste, originaire de Thrace, et affranchi d'Auguste. Ses cinq livres de *Fables* ont été récemment augmentés d'un supplément, dont il est plus que douteux qu'il soit l'auteur.

Phoc. ou *Phocas* (Phocas). Grammairien latin de Constantinople, dont on a quelques épigrammes et un fragment en vers de la Vie de Virgile. Il vivait dans le VIe siècle après J.-C.

Pl. ou *Plaut.* (Marcus Accius Plautus). Plaute, le prince des comiques latins, né à Sarsine, en Ombrie, vivait de l'an de Rome 527 à 570. Outre les vingt comédies de cet auteur, que nous possédons à peu près en entier, on cite les titres et des fragments de trente et une autres pièces.

Plin. (C. Plinius Cæcilius Secundus). Pline le jeune, préteur sous Trajan. Il cite dans ses lettres quelques-uns de ses essais poétiques.

* *Pomp.* ou *Pompon.* (Lucius Pomponius). Poète de Bologne, auteur de comédies atellanes, à la fin du VIIe siècle de Rome. Un autre *Pomponius* (Publius Secundus), dont nous avons aussi quelques fragments, illustra la scène tragique sous Trajan.

Prisc. (Priscianus Cæsareensis). Savant grammairien du VIe siècle après J.-C., dont il nous reste une traduction en vers hexamètres de Denys le Périégète, et diverses petites pièces. Des arguments pour chacune des comédies de Plaute portent son nom; on lui attribue aussi quelquefois le poème de Rhemnius Fannius.

Pp. ou *Prop.* (Sextus Aurelius Propertius). Properce, poète élégiaque du siècle d'Auguste.

Prosp. (Prosper Tiro Aquitanicus). Saint Prosper, poète chrétien dont nous avons un poème contre les Ennemis de la Grâce (*De Ingratis*), un autre sur la *Providence de Dieu*, et un recueil d'épigrammes ou sentences morales tirées de la doctrine de saint Augustin. Il vivait dans le Ve siècle après J.-C.

Prud. (Marcus Aurelius Clemens Prudentius). Saint Prudence, né en 348 à Calahorra, dans la Tarraconaise, le prince des poètes chrétiens. Nous avons de lui des recueils d'hymnes et divers poèmes de controverse. Voici les titres de ces ouvrages : *Psychomachia*, *Cathemerinon*, *Peri Stephanon*, *Apotheosis*, *Hamartigenia*, *Adversus Symmachum* (en 2 liv.) L'opuscule connu sous le nom de *Diptychon seu Enchiridion utriusque Testamenti*, paraît être d'un certain *Prudentius Amœnus*, écrivain ecclésiastique du Ve siècle.

Pub. Optat. (Publius Optatianus Porphyrius). Rhéteur et poète de la cour de Constantin, a laissé des pièces de vers disposés de manière à représenter certaines figures.

* *P. Syr.* (Publius Syrus). Mimographe de la fin du VIIe siècle de Rome. Nous avons un recueil de ses sentences en vers iambiques et quelques fragments.

* *Q. Catul.* (Quintus Lutatius Catulus). Poète contemporain de Cicéron, dont il ne nous reste que deux épigrammes.

* *Rabir.* (Caius Rabirius). Poète épique, connu seulement par quelques vers, et dont on croit avoir retrouvé un fragment sur les papyrus d'Herculanum. Il vivait à la fin du VIIe siècle de Rome.

Repos. (Reposianus). Poète de la décadence, dont nous avons un épithalame sous le titre de *Concubitus Martis et Veneris*. Quelques critiques croient qu'il est le même que Fl. Popillius Nepotianus, consul pendant les années 301 et 336 après J.-C.

Rhem. Fan. (Quintus Rhemnius Fannius Palæmon). Grammairien sous Néron, dont le nom se trouve en tête d'un poème sur *les Poids et Mesures*, attribué aussi à Priscien.

Ruf. Apron. Voy. *Apron.*

Rufin. (Rufinus). Rufin d'Antioche, grammairien et poète de la fin du Ve siècle après J.-C., dont il nous reste quelques pièces légères et un traité sur les *Mètres comiques*.

Rust. Help. (Rusticus Helpidius). Médecin du roi Théodoric, mis à mort avec Boèce, a laissé un petit poème sur *les Bienfaits du Christ*, et une série de vingt-quatre tercets sur l'histoire de l'Ancien et du Nouveau Testament. (Au commencement du VIe siècle après J.-C.)

Rutil. (Claudius Rutilius Numatianus). Gaulois du commencement du Ve siècle après J.-C., auteur d'un *Itinéraire* dont il manque une partie.

* *Sal. Bass.* (Saleius Bassus). Poète héroïque sous Néron et Vespasien. Voy. *Ad Pis.*

* *Sanctra* ou *Santra.* Poète moral sous les premiers empereurs.

Sedul. (Cælius Sedulius). Sédule, prêtre chrétien du Ve siècle après J.C., cru d'origine irlandaise, auteur d'un poème en cinq chants, intitulé : *Carmen paschale*, et de quelques hymnes.

? *Sen.* (Lucius Annæus Seneca). Sénèque le Tragique. Il nous est parvenu, sous ce nom, un recueil de dix tragédies, que beaucoup de critiques attribuent en tout ou en partie à Sénèque le Philosophe.

Sen. phil. (Lucius Annæus Seneca). Sénèque, littérateur et philosophe, sous Claude et Néron, vanté comme poète par les historiens de son temps. Il ne nous reste de ses compositions poétiques que quelques vers disséminés dans ses différents traités, et une satire Varronienne sur l'Apothéose de Claude, intitulée *Apocolocynthosis*, ou la Métamorphose en potiron.

* *Sept. Ser.* ou *Seren.* (Aulus Septimius Serenus Faliscus). Poète lyrique sous Vespasien et Titus. Voy. *Moret.*

Ser. Sam. (Quintus Serenus Sammonicus). Médecin de Septime Sévère, au IIIe siècle après J.-C., auteur d'un poème sur les maladies avec des recettes pour les guérir.

Sev. Sanct. (Severus Sanctus). Poète bucolique chrétien, de Bordeaux, vivait au commencement du Ve siècle après J.-C. On a de lui une églogue sur une épizootie.

Sid. ou *Sidon.* (Caius Sollius Sidonius Apollina-

...s). Sidoine Apollinaire, gaulois, évêque de Clermont, a laissé des épitres mélangées de vers, et des panégyriques écrits en différents mètres. Il vécut de l'an 438 à l'an 484 de J.-C.

Sil. (Caius Silius Italicus). Personnage consulaire, auteur d'un poème épique en dix-sept livres, sur la seconde guerre punique. Il vécut sous Néron, Vitellius et Vespasien.

* *Sisebut.* (Flavius Sisebutus). Sisebut, roi des Visigoths d'Espagne, prosateur et poète cité par les lexicographes pour certains mots évidemment empruntés à l'antiquité latine. (Ans 612 — 621 de J.-C.)

* *Solin.* (Caius Julius Solinus). Géographe, que l'on suppose avoir vécu vers l'an 250 après J.-C. Nous avons de lui un fragment poétique *sur la Pêche.*

St. ou *Stat.* (Publius Papinius Statius). Stace, de Naples, improvisateur et poète épique sous Domitien. Il a laissé cinq livres de *Silves*, la *Thébaïde*, épopée en douze chants, et deux chants d'une *Achilléide*, que la mort l'empêcha d'achever.

Suecius. Voy. *Suev.*

Suet. (Caius Suetonius Tranquillus). Suétone, biographe, auteur d'un poème sur les Rois barbares, dont Ausone nous a conservé un fragment, et qu'on attribue à tort à saint Paulin de Nole. Il vivait 100 ans environ après J.-C.

* *Suev.* (Suevius, Suecius et Sutrius). Divers fragments nous sont parvenus sous ces différents noms. On ignore complètement l'époque des poètes d'où ils ont été extraits.

* *Sulpitia.* Poétesse sous Domitien, dont il nous est parvenu une satire.

Sulpit. (Caius Sulpitius Apollinaris). Professeur de grammaire sous les Antonins, auteur d'arguments pour Térence et Lucain, et de quelques épigrammes.

Sutrius. Voy. *Suev.*

Symm. (Quintus Aurelius Symmachus Avianus). Symmaque, préfet de Rome, l'an 384, le dernier des grands orateurs qui aient illustré la tribune latine. Quelques épigrammes viennent à la suite de ses ouvrages.

Sympos. (Cælius Firmianus Symposius). Poète dont il nous reste deux pièces sur la *Fortune* et sur l'*Envie*, et des énigmes. Il vivait a la fin du IVe siècle après J.-C.

T. Maur. (Terentianus Maurus). Poète didactique, auteur de trois traités en vers sur les *Syllabes*, les *Pieds*, et les *Mètres*. On le suppose contemporain de Martial.

Ter. (Publius Terentius). Térence, originaire de Carthage, le plus élégant des comiques latins. Il nous reste de lui six comédies, imitées de Ménandre. (Ans de Rome 562—595.)

Tert. ou *Tertul.* (Quintus Septimius Florens Tertullianus). Tertullien de Carthage, le plus éloquent des écrivains ecclésiastiques latins. Une foule de poèmes religieux anonymes lui ont été attribues, entre autres une traduction en très mauvais vers de son traité contre les Marcionites, qui appartient évidemment à une époque beaucoup plus récente. Les pièces intitulées *Sodoma*, *Judicium Domini*, *De Jona* et *Ninive*, portent plutôt les caractères, sinon de son éloquence, du moins de son antiquité. Il mourut vers l'an 245 de J.-C.

Theodulph. (Theodulphus). Évêque d'Orléans, l'un des plus illustres professeurs de l'école palatine de Charlemagne, littérateur savant et poète. Il est cité pour quelques noms propres.

* *Tiberian.* (Tiberianus). Poète d'une époque inconnue, cité par Fulgence et Isidore de Séville

Tib. ou *Tibul.* (Albius Tibullus). Tibulle, poète élégiaque du siècle d'Auguste.

* *Titin.* (Vettius Titinius). Poète comique du VIIe siècle de Rome, auteur de pièces dont les sujets étaient romains. Nous avons les titres et des fragments de seize d'entre elles.

* *Trabea* (Quintus Trabea). Poète comique du VIIe siècle de Rome.

* *Turnus.* Poète satirique sous Néron et Vespasien.

* *Turpil.* (Sextus Turpilius). Poète comique, ami de Térence, vivait dans la première moitié du VIIe siècle de Rome. Il nous reste des fragments de quatorze de ses pièces.

Val. Cat. (Valerius Cato). Grammairien et poète satirique, a vécu vers l'an de Rome 690. Nous avons de lui un poème d'imprécations contre un certain Battarus, intitulé *Diræ.*

Val. Ædit. Voy. *Ædit.*

V. Fl. ou *Val. Fl.* (Caius Valerius Flaccus Setinus Balbus). Auteur d'un poème épique qui paraît imité des Argonautiques d'Apollonius, et dont nous n'avons que les sept premiers livres et une partie du huitième. Il écrivait sous Vespasien.

* *Val. Soran.* (Quintus Valerius Soranus). Poète contemporain de Cicéron, avait écrit sur la Nature

* *Valg.* (Titus Valgius Rufus). Poète épique et élégiaque du siècle d'Auguste.

* *Varius* (Lucius Varius Rufus). Poète épique et tragique du siècle d'Auguste, admiré par Horace et par Virgile, et dont les œuvres sont complètement perdues, à l'exception de quelques vers.

* *Varr.* (Marcus Terentius Varro). Varron, bibliothécaire d'Auguste, savant historien, grammairien, agronome et poète. Il est le premier qui ait employé la satire en prose mêlée de vers : son recueil, composé de quatre-vingt-huit pièces de ce genre, avait le titre de *Satires Ménippées.* Sa longue carrière remplit presque un siècle, de l'an 638 à l'ar 727 de Rome.

* *Varr. Atac.* (Publius Terentius Varro Atacinus). Varron, né dans la Narbonaise, chez les *Atacini*, contemporain du précédent. Nous avons de lui une épigramme et divers fragments de ses poèmes épiques.

Venant. Voy. *Fort.*

Vespa. Il nous est parvenu sous ce nom une pièce intitulée : *Judicium Coci et Pistoris judice Vulcano*, que l'on croit appartenir au Ve ou au VIe siècle après J.-C.

Victor. (Claudius Marius Victor ou Victorinus). Rhéteur et poète chrétien de Marseille, florissait dans la première moitié du Ve siècle de notre ère. Nous avons de lui un poème sur la *Génèse* en trois livres, et une épitre sur la corruption de son temps.

V. ou *Virg.* (Publius Virgilius Maro). Virgile, du village d'Andes près Mantoue, le plus grand poète de la littérature latine, né l'an de Rome 684, mort en 735. Il employa vingt ans à la publication successive des *Bucoliques* et des *Géorgiques*, ainsi qu'à la composition des douze premiers livres de l'*Énéide*, les seuls qu'il eut le temps d'écrire, encore n'y put-il mettre la dernière main. Outre ces trois grands ouvrages, qui ont établi sa gloire, on lui attribue, mais avec peu de fondement, diverses pièces légères

qu'on rapporte à sa jeunesse. Voy. le Supplément.

Voman. (Vomanus). Poète scholastique d'une époque incertaine, l'un de ceux qui ont composé les arguments en vers de Virgile, et auteur d'une petite pièce fugitive à la louange d'un jardin.

**Volc.* ou *Volcat. Sedig.* (Caius Volcatius Sedigitus). Poète dont il nous reste une épigramme citée par Aulu-Gelle, dans laquelle il classe les comiques latins. On sait seulement qu'il est antérieur à Pline l'Ancien.

SUPPLÉMENT.

OUVRAGES DONT LES AUTEURS SONT INCONNUS OU INCERTAINS.

Ad Liv. (Carmen ad Liviam). Élégie attribuée à Pedo Albinovanus et à Ovide.

Ad Messal. (Carmen ad Messalam). Poème attribué à Virgile.

Ad Pis. (Carmen ad Calpurnium Pisonem). Attribué à Lucain et à Saleius Bassus.

Auct. Philom. (Auctor Philomelæ). Petit poème sur le chant des oiseaux d'un auteur de la décadence.

Auct. Priap. (Auctor Priapeiorum). Recueil d'inscriptions pour la statue de Priape, auxquelles on donne pour auteurs Virgile, Catulle, Tibulle, Ovide, Pétrone et Martial. On le trouve dans l'*Anthologie*, T. II, p. 478 et suiv.

Bapt. Bæb. (Baptismà Bæbiani). Chant chrétien sur la conversion d'un patricien du Ve siècle.

Catal. Virg. (Catalecta Virgilii). Recueil de quatorze petites pièces attribuées à Virgile.

Ciris. Poème attribué à Virgile et à Cornelius Gallus.

Copa. Petit poème mis à la suite des œuvres de Virgile, et auquel Wernsdorf donne pour auteur Septimius Serenus.

Culex. Virgile avait, dans sa jeunesse, composé un poème de ce nom ; mais c'est lui faire injure que de lui attribuer celui qui existe.

Ætna. Poème attribué à Cornelius Sévère et quelquefois à Lucilius Junior.

Epithal. Laur. (Epithalamium Laurentii). Allocution à deux jeunes époux, par un poète du Ve siècle après J.-C.

Epithal. Ausp. et Ael. (Epithalamium Auspicii et Aellæ). Pièce portant le nom d'un certain Patricius qui paraît appartenir au Ve siècle après J.-C.

Epit. Iliad. (Epitome Iliados). Abrégé de l'Iliade en mille soixante-quinze vers hexamètres. L'auteur de cette pièce, désigné ordinairement sous le nom de Pseudo-Pindarus, ne peut pas être postérieur au IVe siècle de notre ère.

Halieut. (Halieuticon Ovidii). Fragment que l'on croit appartenir au poème d'Ovide sur la Pêche.

Ibis. Petit poème satirique qui paraît ajouté avec raison aux œuvres d'Ovide.

In Obit. Mæcen. (In Obitum Mæcenatis). Élégie attribuée à Pedo Albinovanus.

Inscr. (Inscriptio). Inscriptions recueillies soit sur les monuments publics, soit sur les tombeaux et dans les catacombes, soit dans les auteurs anciens.

Laud. Herc. (De Laudibus Herculis). Poème attribué à Némésien et à Claudien.

Moret. (Moretum). Poème attribué à Virgile et à Septimius Serenus.

Nuc. (De Nuce). Élégie qui porte le nom d'Ovide.

Pervig. Ven. (Pervigilium Veneris). Hymne à Vénus, attribuée à Julius Florus.

Phœn. (De Phœnice). Poème attribué à Lactance et avec plus de raison à Fortunat.

Querol. (Querolus). Comédie anonyme du IVe siècle de notre ère.

Suppos. Plaut. (Supposita Plauti). Nous avons puisé avec discrétion et plus sobrement que les autres lexicographes à cette source, qui est aujourd'hui plus que suspecte.

Vet. Carm. (Vetus Carmen).

Vet. Epig. (Vetus Epigramma).

Vet. Poet. (Vetus Poeta). Nous désignons ainsi les poètes anonymes, et particulièrement ceux qui sont antérieurs au siècle d'Auguste.

EXPLICATION

DES SIGNES ET ABRÉVIATIONS.

	Signe des archaïsmes, des néologismes et des fautes contre la quantité.
	Signe de doute.
	Ce signe sert à sous-entendre le mot qui fait l'objet de l'article, ou remplace le radical.
	Signe indiquant la suppression de quelques mots.
P.	Épithète.
PH.	Périphrase.
HR.	Phrase.
YN.	Synonyme.
l h. l.	Ad hunc locum.
).	Apud.
f. *ou* Conf.	Confer.
onj.	Conjicit *ou* conjiciunt.
r.	Græce.
f.	Infra.
cit.	Loco citato.
g.	Legit *ou* legunt.
	Pagina.
il.	Scilicet.
rib.	Scribit *ou* scribunt.
ıp.	Supra.
id.	Vide.
rch.	Archaïsme.
tt.	Dialecte attique.
)or.	— dorien.
ol.	— éolien.
on.	— ionien.
Chald.	Chaldéen.
Celt.	Celtique.
Germ.	Germanique.
Hébr.	Hébreu.
Eccl.	Mot propre aux auteurs ecclésiastiques.

fr. ou *fragm.*	Fragment.
Id.	Idem, le même auteur.
ib. ou *ibid.*	Ibidem.
Inscr.	Inscription.
néol.	Néologisme.
Gl. ou *Gloss.*	Glossaire.
sq.	Sequentia.
vs.	Versus.
abl.	Ablatif.
absolt.	Absolument.
acc.	Accusatif.
act.	Actif.
adj.	Adjectif.
adv.	Adverbe.
Au fig.	Au figuré.
c. à d.	C'est-à-dire.
comp. ou *compar.*	Comparatif.
conj.	Conjonction.
contr.	Contraction.
d.	Déponent.
dat.	Datif.
diér.	Diérèse.
dim. ou *dimin.*	Diminutif.
En gén.	En général.
En partic.	En particulier.
épith.	Épithète.
f.	Féminin.
famil.	Familier.
fréq.	Fréquentatif.
fut.	Futur.
gén. ou *génit.*	Génitif.
impér.	Impératif.
indécl.	Indéclinable.
inf. ou *infin.*	Infinitif.
interr.	Interrogatif.
interj.	Interjection.
inus.	Inusité.
irrég.	Irrégulier.
locut.	Locution.
m.	Masculin.
monos.	Monosyllabe.

mouv.	Mouvement.
n.	Neutre.
nom. ou *nomin.*	Nominatif.
ordint.	Ordinairement.
orthogr.	Orthographe.
Par ant. ou *anton.*	Par antonomase.
Par ext.	Par extension.
Par méton.	Par métonymie.
Par oppos.	Par opposition.
parf.	Parfait.
part.	Participe.
part. p.	Participe passif.
partic. disj.	particule disjonctive.
pass.	Passif.
pers.	Personne.
pl.	Pluriel.
précéd.	Précédent.
prép	Préposition.
prés.	Présent.
primitivt.	Primitivement.
pris subst.	Pris substantivement.
pris adv.	Pris adverbialement.
pron.	Pronom
prov.	Proverbe.
qqf.	Quelquefois.
reg.	Régime.
s. ent.	Sous-entendu.
sing.	Singulier.
suiv.	Suivant.
souv.	Souvent.
subj.	Subjonctif.
subst.	Substantif.
sup. ou *superl.*	Superlatif.
sync.	Syncope.
synér	Synérèse.
unip.	Unipersonnel.
voc.	Vocatif.
Voy.	Voyez.

AVERTISSEMENT PARTICULIER

POUR LES ÉLÈVES.

Les voyelles sont brèves, ă, ou longues, ā, ou communes, ă. Exemple : Păter, māter, Flăgro, Flăgrābăt. Toute voyelle est marquée d'un signe de quantité, à moins qu'elle ne se trouve élidée, ou qu'elle ne compte pas dans la mesure du vers, comme Ille *autem*, *Unguibus* aūreīs. Les lettres majuscules indiquent les noms propres, le commencement d'un vers ou d'un discours, le changement d'interlocuteur dans un dialogue. Il faudra se rappeler cette remarque quand on verra un mot commençant par une voyelle en suivre une autre finissant également par une voyelle, sans que l'élision ait lieu.

Les voyelles finales sont marquées de leur quantité : Rosā, Spontĕ, Andromachē, Amŏ ; mais il est clair qu'elles devront disparaître par l'élision : Rōsa *est*, Spōnte *audet*. Les finales ou les mots Velŭt, sĕd, ĭn, etc., sont marqués brefs ; mais il est sous-entendu qu'ils ne pourront rester brefs s'ils sont suivis d'un mot qui commence par une consonne. Exemple : Sĕd *ille*, sĕd *tu* ; ĭn *urbem*, ĭn *portum*. Pareillement les syllabes terminées par un *M* sont marquées brèves, comme Ōtĭum ; mais il faut bien remarquer qu'elles n'auront *jamais* cette quantité dans la pratique : suivies d'une consonne, elles deviennent longues ; suivies d'une voyelle, elles s'élident. Exemple : Ōtĭum *divos*, Ōtĭum *orat*.

Dans les *Périphrases*, les mots portent leur quantité absolue, sans que le mot suivant influe sur leurs finales. Au contraire, dans les *Phrases* et dans les *Vers*, ils portent leur quantité relative, c'est-à-dire que leurs finales sont élidées ou deviennent longues quand le mot suivant l'exige.

Dans les locutions composées de plusieurs mots, les finales portent leur quantité propre quand l'ordre des mots peut varier, comme Turpĕ ēst, æquŭm ēst, ĭn prōmptū ēst. Mais cette quantité se trouve modifiée quand une transposition ne peut avoir lieu, comme Ānte ōrā, Jām dūdŭm.

On a indiqué avec le plus grand soin les syllabes communes, souvent en répétant le mot pour présenter les deux quantités : Tĕnēbræ *et* tēnēbræ. Lorsque, dans le cas des liquides, on ne trouve qu'une seule quantité, c'est que la voyelle n'en a essentiellement qu'une, comme Arātrum, Mātris, ou que l'usage n'en admet qu'une, comme Cĕcropius, Rĕcreo.

Quelquefois une finale commune indique qu'un nom peut être pris indifféremment à deux cas ou à deux nombres. Ainsi Fructŭs, gradŭs, signifieront que ces mots, donnés comme synonymes ou faisant partie d'une périphrase, peuvent être employés au singulier ou au pluriel. Argŏs sera à la fois l'acc. n. singul. et l'acc. m. pl. La terminaison féminine ă permettra de choisir entre le nominatif et l'ablatif singulier.

Les verbes sont indiqués par la 1re et la 2e personnes du présent de l'indicatif, le parfait, le supin et l'infinitif présent. Quand le parfait ou le supin ne sont pas indiqués, c'est qu'ils manquent au verbe. On ne les a parfois négligés qu'à la 1re conjugaison, parce qu'ils se forment avec la plus grande facilité, et dans les composés, pour lesquels il faut se référer aux simples.

Quand les *Épithètes* données à un mot ne paraîtront pas suffisantes, il faudra chercher des *Synonymes* à l'adjectif dont le sens paraîtra convenir au sujet.

L'abréviation *etc.* indique que des *Synonymes* ou des *Épithètes* se trouveront ailleurs, par exemple [illegible] mot le plus usité, s'il s'agit d'une expression plus rare ; au simple, s'il s'agit d'un composé.

Les mots placés entre parenthèse et sans quantité, dans le courant ou à la fin d'une citation, [illegible] pas partie du vers, et ne sont relatés que pour éclaircir le sens.

Les élèves devront absolument s'interdire l'emploi des mots précédés d'une *croix*, ou [illegible] notées du même signe. Il était indispensable de donner ces mots et ces sens, tant pour [illegible] langue que pour l'intelligence des poètes ; mais ils ne sauraient servir pour les exerci[illegible] latine.

On trouvera, dans des exemples empruntés à Lucrèce ou à des poètes antéri[illegible] une consonne, au lieu de *mortalibus*, sătĭ' pour *satis*, nimĭ' pour *nimis* [illegible] au verbe *est* sera absorbée par le mot précédent, et si la finale est brève, el[illegible] lieu de *res est*, satĭŭ'st, au lieu de *satius est*.

THESAURUS
POETICUS
LINGUÆ LATINÆ.

A

Ā. *f. n. Lettre de l'alphabet.* Nīl jŭvābĭt Ā prĭōrēm mĕdĭā fāctā cōnsŏnāns. *T. Maur.* (*Syll.* 343. Adde *Aus. Lĭtt.* 1).

Ā *et* Āb. *prép. De, hors de, loin de, en venant de.* Īgnāvŭm fūcōs pĕcŭs ā præsēpĭbŭs ārcēnt. *V.* Dūcĭte ăb ŭrbĕ dŏmŭm. *Ib.* Āttŭlĕrāt sēcŭm Scўthĭcīs ăcōnītŏn ăb ōrīs. *O.* Ūt bēllī signŭm Lāurēntī Tūrnŭs ăb ārcĕ Ēxtŭlĭt. *V.* SYN. Ē, ex, ăbūsquĕ, *qqf.* abs. PPH. Lōngĕ *ou* Prŏcŭl ā. || *De, marquant un changement d'état.* Quāntŭm mūtātŭs ăb illō Hĕctŏrĕ. *V.* || *De, par.* Vīncŏr ăb Ænēā. *V.* Īnfēstō nē vīr ăb hōstĕ cădăt. *O.* || *Du côté de.* Prōsequĭtur sūrgēns ā pūppī vēntūs cŭntēs. *V.* || *Du côté de, de la part de.* Bĕāstī: mĕtŭī ā Chrўsīdĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 79). || *Pour ce qui concerne, relativement à.* Aīn' tū tē vălĕrĕ? Pŏl ĕgo haūd pĕrbĕne ā pĕcūnĭā. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 9. *Id. Epid.* I, 2, 26; *Ter. Hec.* I, 2, 70). || *De, provenant de* (*au lieu du génitif*). Pāstŏr ăb Āmphrўsō. *V.* Dūlcēs ā fŏntĭbŭs ŭndæ. *Id.* Nĕquĕ fulgŏrĕm rĕvĕrēntŭr ăb aūrō. *Lr.* (II, 50). Ā villā mercēnārĭŭm Vīdī. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 2). Cōncrĕpŭīt ā Glўcĕrĭo ōstĭŭm. *Id.* (*And.* IV, 1, 58). || *De chez, de la maison de.* Ăb Ăndrĭa ēst ānĕīlla hæc, quāntŭm ĭntēllĭgŏ. *Ter.* (*And.* III, 1, 3). Ā mē nēsciŏ quis ēxĭt. *Id.* (*Heaut.* III, 1, 90). Sĕd quī hīnc nam ā nōbīs ēxĭt? ăpĕrītŭr fŏrīs. *Pl.* (*Mer.* IV, 2, 8). || *Par pléonasme poétique.* Ēt tŏrrĭdă sēmpĕr ăb īgnī. *V.* Dēnsīs ēlĕphās ŏppressŭs ăb ārmīs. *L.* Lĭbĕrāquĕ ā fĕrrō crūră fŭtūră pŭtĕt. *O.* Mōlli tŏrquĕt ăb ārtĕ lătŭs. *Id.* Ēffŭsō squālēnt ā pŭlvĕrĕ crīnēs. *Sil.* Pŭrpŭrĕāquĕ prŏcŭl nāntēs ā lūcĕ rĕfŭlgēnt. *Cat.* (64, 275). Sĕd hīc āctŏr tāntŭm pŏtĕrĭt ā fācŭndĭā. *Ter.* (*Heaut. prol.* 13). Ăb ĭngĕnĭo ĭmprŏbŭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 59. Adde *Propert.* III, 22, 25). || *Depuis, dès.* Ēxpĕdĭām, prīmā rĕpĕtēns ăb ŏrĭgĭnĕ, fāmām. *V.* Tālos ā vērtĭcĕ pŭlchĕr ăd ūmōs. *H.* SYN. Ē, ex, dē. || *Après.* Ăltĕr ăb ŭndĕcĭmō tŭm vīx mē cēpĕrăt ānnŭs. *V.* Ājăx, hērōs ăb Āchillĕ sĕcundŭs. *H.* SYN. Pōst. || *Contre.* Dūm tĕnĕrās dēfendo ā frīgŏrĕ mўrtos. *V.* Tutŭs ăb ĭnsĭdĭīs. *H.* SYN. Contrā, adversŭs. || *Du côté de, avec.* Dum hīc ā mē sēntĭăt. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 56). SYN. Cŭm. || *A cause de.* Cōrrĕptōs ārcŭs tĕr mœstā mōvīt ăb īrā. *Sil. Voy.* Ob. || Ā pŭĕrō, pŭĕrīs. *Voy.* Puer. || Ăb rĕ. *Voy.* Res. || Ā sē. *De son bien.* Pōssum ā mē dărĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 45. Cf. *Suet. Aug.* 40 : « Singula millia nummum *a se* dividebat. » || *qqf. pour* Āb.

Āărōn *ou* Ārōn, *et* Ăărōn. *m. indécl.* (Ἀαρών). *Aaron, frère de Moïse, et grand-prêtre des Hébreux.* Lēgĭtĕr ĭpsĕ jăcēt Mōsēs, Āarōnquĕ săcērdōs. *Fort.* (IX, 2, 25. Ubi possit etiam esse Āron). Hūjŭs fōrmā fŭīt scēptrī gēstāmĕn Āărōn. *Prud.* (*Psych.* 952. *Ib.* 616).

Āb. *Voy.* A.

Ābāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Abigo. *Poussé, éloigné, chassé.* Stăbŭlis mātĕr ābāctă sŭis. *Pp.* (III, 13, 30). Nēcdum ōmnĭs ābāctă Paūpĕrĭēs ĕpŭlis rĕgŭm. *H.* SYN. Āctŭs, ēxāctŭs, pŭlsŭs, ēxpŭlsŭs, ējēctŭs, fŭgātŭs. *Voy.* Exsul. || *Emmené, enlevé.* Ārtĕ sŭā sīlvīs ōccŭltăt ābāctās (boves). *O.* SYN. Ăbductŭs, ăblātŭs, răptŭs. || *Passé.* Mĕdĭō jām nōctĭs ābāctă Cūrrĭcŭlō. *V.* SYN. Ēxāctŭs, prætĕrĭtŭs.

Ābăcūc, *m. indécl. Abacuc, prophète des Hébreux.* Quās mēssōrĭbŭs Ābăcūc prŏphētă. *Prud.* (*Cath.* 521).

Ăbăcŭs, ī. *m.* (ἄβαξ). *Buffet.* Ōrnāmēntum ăbăcī, nēc nōn ēt pārvŭlŭs ĭnfrā. *J.* (3204). Ātque ăbăcūm Sāmĭō sæpe ŏnĕrāssĕ lŭtō. *Aus.* (*Epig.* 8, 2). EP. Nĭtĭdŭs, ōrnātŭs, ŏnĕrātŭs, grăvĭs. *Voy.* Mensa. || *Tableau pour tracer des figures.* Nēc quī ăbăcō nūmĕros ēt sĕcto ĭn pŭlvĕrĕ mētās. *Pers.* (1131). Sīvĕ quŏt Ēuclĭdēs ăbăcō præscriptă tŭlĭssĕt (*Anthol.* II, p. 252). || *Damier, échiquier. Voy.* Calculus, Latrunculus.

? Ăbæstŭd, ās, ārĕ. *n. Bouillir, bouillonner.* Lætīs ŭt vītĭs ăbæstŭĕt ūvīs. *Tertul.* (*Judic. Dom.* 21. Potius *adæstuet*).

Ābăliēnō, ās, ārĕ. *Séparer, éloigner.* Nīsĭ mōrs mĕum ānĭmum ăbs te ăbăliēnāvĕrĭt. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 18). *Voy.* Alieno. || *Aliéner, vendre.* Sĭ qua ĭnūtĭlis Pictūră sĭt, ĕăm vēndăt; nīsĭ quătrĭdŭō Ābăliēnārit. *Pl.* (*As.* IV, 1, 18). *Voy.* Vendo.

Ābāntēŭs, ă, ŭm (Ἀβάντειος). *D'Abas.* Nūpĕr Ăbāntēīs tēmplō Jūnōnis ĭn Ārgīs. *O.*

Ābāntĭādēs, æ. *m.* (Ἀβαντιάδης). *Persée, descendant d'Abas.* Victŏr Ābāntĭādēs ālītĕ fĕrtŭr ĕquō. *O.* || Ābāntĭādæ. *pl. Eubéens.* (*Stat. Th.* VII, 370.)

Ābāntĭās, ădis. *f.* (Ἀβαντιάς). *Nom de l'île d'Eubée.* Eurōpēs Mācrīs cōntĭngĭt Ābāntĭās ōræm. *Prisc.* (*Peri.* 544).

Ābāntĭŭs, ă, ŭm (Ἄβαντιος). *De l'Eubée.* Lĭttŭs ăd Aūsŏnĭŭm dēvēxĭt Ābāntĭă clāssīs. *St.*

† Ābārcĕō, ēs. *Voy.* Aberceo.

Ābărĭs, ĭs. *m.* (Ἄβαρις). *Nom d'un Scythe, prêtre d'Apollon.* || *Divers personnages du même nom.* (*Ovid. Met.* V, 86; *V. Fl.* III, 152; *Virg. Æ.* IX, 344; *Sil.* X, 134.)

Ābās, āntis. *m.* (Ἄβας). *Abas, roi d'Argos, fils de Lyncée.* || 2. *Centaure, fils d'Ixion.* Mĕnĕlĕūs, ĕt Ābās prædātŏr āprōrŭm. *O.* || 3. *Grec dont Énée*

porta les dépouilles. Clÿpĕum māgnī gĕstāmĕn Abāntis. *V.* ‖ 4. *Un des compagnons d'Énée.* Et quā vĕctŭs Ābās, et quā grāndævus Ālēthēs. *V.*

Ābătŏs, ī. *f.* (Ἄβατος). *Ile voisine de Memphis.* Hinc, Ābătŏn quām nōstrā vŏcāt vĕnĕrāndā vĕtŭstās. *L.* (X, 323. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 154).

Ābāvŭs, ī. *m. Trisaïeul.* Nōn ābāvī sōlum, sĕd āvī quŏquĕ jūngĕrĕ fāscēs. *Sid.* (*Pan.* 2609). Pătĕr, āvŭs, prŏāvŭs, ābāvŭs, ātāvŭs, trităvŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 5). PPH. Quārtŭs pătĕr. *V. Voy.* Avus.

Ābbās, ātis. *m. Eccl. Prêtre, abbé.* Præfĭcĭtŭr sānctīs ĕ frātrĭbŭs ābbās. *Alcim.* (*ad Sor.* 570. Adde *Sid. Paneg.* 2770).

?Ābcīdŏ. *Voy.* Abscido.

Ābdĕnāgō. *m. indécl. Abdenago, Abednago ou Abednego, autrement nommé Azarias, que Nabuchodonosor fit jeter dans une fournaise, avec Sidrac et Misac ou Meschale, pour n'avoir pas voulu adorer sa statue.* Insignēs pŭĕrōs Sidrac, Misăc, Ābdĕnāgōquĕ. *Alcim.* (*ad Sor.* 726).

Ābdĕrā, æ. *f.* (Ἄβδηρα). *Abdère, ville maritime de Thrace, patrie de Démocrite. Les Abdéritains étaient cités pour leur sottise.* Aŭt tē dēvŏvĕāt fēstīs Ābdĕrā dĭēbŭs (*Ibis*, 469).

Ābdērītānŭs, ă, ŭm. *D'Abdère; par ext., sot, insensé.* Ābdērītānæ pĕctŏrā plēbis hăbēs. *M.* (X, 25, 4).

Ābdērītēs *ou* Ābdērītă, æ. *m.* (Ἀβδηρίτης). *D'Abdère, Abdéritain.* Dēmŏcrĭtŭs Ābdērītă, phўsĭcŭs phĭlŏsŏphŭs. *Laber.* (apud *Gell.* 10, 17).

Ābdĭcātŭs, ă, ŭm. *Éloigné, séparé.* Ănträ.... Cōnscĭă Tărtărĕæ călīgĭnĭs, ābdĭcātă sŏlī. *Prud.* (*Peri.* 3696).

Ābdĭcŏ, ās, ārĕ. *Éloigner, rejeter.* Sī vĕrsŭs făcīt, ābdĭcĕs pŏētăm. *M.* (V, 57, 7). Lĕctŭm rĕvĕrĕrĕ pārentĭs, quĕm fŭgīt ĕt factĭs ābdĭcāt illĕ sŭīs. *O. Voy.* Rejeter. ‖ *Nier, refuser.* Mōrtem ōstēntānt, rĕgno ēxpel . l, cōnsānguĭnĕam ĕsse ābdĭcānt. *Pacuv.* (apud *Non.* 6, 14). Plăcārĕ nātīs. Ābdĭco, ējūro, ābnŭō. *Sen.* (*Med.* 507). *Voy.* Abnuo.

?Ābdĭcŏ, ĭs, ĕrĕ. (Male quidam leg. apud *Ovid. Met.* 1, 617, ubi legendum *addicere.*)

Ābdĭdī. *parf. de* Abdo.

† Ābdĭtīvŭs, ă, ŭm. *Caché.* Ŭlim quī fŭĕrăt ābdĭtīvŭs ā pătrĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 65).

Ābdĭtŭm, ī. *n. Cachette; au fig. secret.* Tērrāī pĕnĭtŭs scrūtāntēs ābdĭtă fĕrrō. *Lr.* (VI, 811). Ābdĭtă rĕrŭm. *H.* Pŏtĕrĭt dŏlŏr ābdĭtă cōrdīs Rŭmpĕrĕ. *Prosp.* (*Ingr.* 1, 205). SYN. Lătĕbræ, ārcānŭm, sĕcrētŭm.

Ābdĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Abdo. *Caché.* Ābdĭtă frōndĕ lĕvī, dēnsā spĕcŭlābar ăb ŭlmō. *O.* Lătĕt ābdĭtŭs ægrō. *H.* SYN. Lătēns, lătĭtāns, lătēscēns, ŏccŭltŭs, ŏccultātŭs, cōndĭtŭs, tĕctŭs, cōntĕctŭs, ŏbtĕctŭs, ĭnvīsŭs, rĕdūctŭs, rĕmōtŭs, cēlātŭs, rĕcōnditŭs, ĭnādspĕctŭs, obscūrŭs, *qqf.* ābscōnditŭs. PPH. Lătĕbrīs cōnditŭs, dēfēnsŭs, ĭnclūsŭs, ŏbtĕctŭs, ŏbscūrŭs. Tĕnĕbrīs dēfēnsŭs. Ūmbrīs ābditŭs. Cæcīs ŏccultŭs ŭmbrīs. ‖ *Au fig. Caché, secret.* Ābdĭtă quæ sēnīs fātă cănīt pĕdĭbŭs. *Tib.* (II, 5, 16). Ābdĭtă sōlŭs Cōnsĭlĭa ĕt sŭbĭtō tĕrrīs vĕntūrā pārābăt. *V. Fl.* SYN. Lătēns, cæcŭs, ŏbscūrŭs, ārcānŭs, *qqf.* ĭntĭmŭs. *Voy.* Arcanus.

Ābdō, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. *Éloigner.* Ābdĕ dŏmō, nēc tūrpī ĭgnōscĕ sĕnĕctæ. *V.* (G. III, 95. Quanquam *Serv.* supplet *in*). Et prŏcŭl ārdēntēs hĭnc prŏcŭl ābdĕ făces. *Tib.* (II, 1, 82. Adde *Pl. Ps.* IV, 7, 5; *Lucr.* IV, 469; *Nemes. Cyn.* 141). ‖ *Oraint. Cacher.* Ēvŏlăt, ēt nātūm frōndōsīs mōntĭbŭs ābdĭt. *V.* Āt pătĕr ōmnīpŏtēns spēlūncis ābdĭdit ātrīs. *Id.* Sĕu căpŭt ābdĭdĕrăt crīstāta cāssĭdĕ pēnnīs. *O.* SYN. Ābscōndŏ, cōndŏ, ŏccŭlŏ, ŏccultŏ, cēlŏ, tĕgŏ, ŏbtĕgŏ, cōntĕgŏ, rĕcondŏ, vēlŏ, ŏpĕrĭŏ, ŏbducŏ, ĭnvŏlvŏ, ābstrūdŏ. *qqf.* ŏpācŏ, ŏbumbrŏ, prætĕxŏ, dēfŏdĭŏ. PPH. Ŏcŭlīs sūbmŏvĕō. Āb ŏcŭlīs, ā lūmĭnĭbŭs rēmŏvĕō, ārmŏvĕō, ārcĕō. Tĕnĕbrīs, ūmbrīs, lătēbrīs ābdŏ, cōndŏ, claŭdŏ, ĭncludŏ, prēmŏ, ŏbrŭō. Cæcis lătēbrīs cōmmittŏ, crēdŏ. Ūmbrīs ĭnvŏlvŏ. Ādspectŭ sŭbtrāhŏ. Tērrā, hŭmō tĕgŏ, prēmŏ, ŏbrŭō. VERS. Ĭncludūnt cæcō lătĕrī. *V.* Hippŏlўtŭm sēcrētīs ālmā rĕcondĭt Sēdĭbŭs. Prēmĭt ăltūm cōrdĕ dŏlōrēm. Ŏbscūrō grādiēntēs ærĕ sēpsĭt. Claŭsūmquĕ cāvā tĕ cōndĕrĕ tērrā. Ubĭ cœlūm cōndĭdĭt ŭmbrā Jūpĭtĕr. Ārbŏrĭbŭs claŭsām circum ātque hŏrrēntĭbŭs ŭmbrīs Ŏccŭlĭt (classem). *Id.* Quīd jŭvāt ĭmmēnsum tĕ ārgēntī pŏndŭs ĕt aūrī Dēfossā tĭmĭdum fūrtim dēpŏnĕrĕ tērrā? *H.* Dēfŏdĭĕt cōndētquĕ nĭtēntĭă. *Id.* Ābdĭtŭm frātrem ŏccŭlĭt. *Sen.*

Ābdō mĕ, Ābdŏr. *Se cacher, être caché.* Ābdĭdĕrăt sēsĕ, ātque ārīs ĭnvīsă sēdēbăt. *V.* SYN. Mĕ cōndŏ, ŏccŭlŏ, ŏccultŏ, etc. Cōndŏr, ābscōndŏr, ŏccultŏr, tĕgŏr, lătĕŏ, lătēscŏ, dēlītescŏ, lătĭtŏ. PPH. Ŏcŭlōs fŭgĭŏ. Tĕnĕbrīs, ūmbrīs mĕ ābdŏ, cōndŏ, ŏccŭlŏ. Lătēbrīs mĕ dŏ, cōmmittŏ, crēdŏ. *Voy.* Lateo.

Ābdomĕn, ĭnis. *n. Ventre, partie du porc et d'autres animaux, fort recherchée par les Romains.* Ātquĕ Bŏnārum tĕnĕræ placānt ābdŏmĭnĕ pŏrcæ *J.* (2, 86. Adde *Pl. Curc.* II, 3, 44). Ābdŏmĭnă thўnnī. *Lucil.* (apud *Gell.* 10, 20). SYN. Vēntĕr. ‖ *Graisse du ventre.* Mōntānī quŏquĕ vēntĕr ādēst ābdŏmĭnĕ tārdŭs. *J.* (4, 107). SYN. Pīnguēdŏ, ādēps.

† Ābdūcĕ. *ancien impér. de* Abduco. Hūnc ābdūcĕ, vīncī, quærĕ rĕm. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 36. Adde *Pl. Bac.* IV, 9, 108).

Ābdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Emmener* (*une personne*), *éloigner.* Quīd sēcĕrōs lēgĕre, ēt thalamīs ābdūcĕrĕ pāctās? *V.* Te ĭpsām, ēt fīlĭam ābdūxīt sŭām. *Ter.* (*Hec. V*, 1, 21). SYN. Āmŏvĕō, rĕmŏvĕō, ābstrāhŏ, aŭfĕrŏ, sūbdūcŏ, sūbmŏvĕō, răpĭŏ. ‖ *Emmener* (*un animal*). Pænē pŭer cæsis ābdūcta ārmentă rĕcēpī Hōstĭbŭs. *O. Voy.* Abigo. ‖ *Emporter.* Quōd nĕquĕūnt sēcūm fĕrre aŭt ābdūcĕrĕ, pērdūnt. *O.* Sōmnōs ābdūxīt ĭmāgō. *Id.* SYN. Aŭfĕrŏ, răpĭŏ, tŏllŏ. ‖ *Détourner.* Ābdūxĕrĕ rētrō longē căpĭta ārdŭa ăb ĭctū. *V.* Pāvĭdīque ĭn tĕrgă rĕlātōs Ābdūxĕrĕ grădus. *Sil. Voy.* Averto. ‖ *Au fig.* Ne illum ăb studĭo ābdūcĕrĕm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 11). SYN. Āvĕrtŏ, āvŏcŏ, ābstĕrrĕō.

Ābductŭs, ă, ŭm. *Emmené, éloigné.* Squālēnt ābductīs ārvă cŏlōnīs. *V.* Cæsīs ābducta ārmentă rĕcēpī Hōstĭbŭs. *O.* SYN. Āmōtŭs, ābstrāctŭs, ablātŭs, sūblātŭs, răptŭs, ābactŭs, sūbductŭs.

Ābdūxtī. *sync. pour* Abduxisti. (*Pl. Curc.* V, 2, 16.)

?Ābĕdnāgō. *Voy.* Abdenago.

Ābĕl *et qqf.* Ābĕl, ēlĭs, *ou* Ābĕlŭs, ī. *m.* (Ἄβηλ *et* Ἄβηλος). *Abel, second fils d'Adam, tué par Caïn, son frère.* Primŭs Ābĕl cēcīdit, mīsĕrāndō vūlnĕrĕ cæsŭs. *Fort.* (III, 129). Dĕo ōffĕrēndūm sāncti Ābĕlis fercŭlō. *Prud.* (*Peri.* 3021). Īnsĭnŭāntĕ Dĕō jūstūs cognōvĕrāt Ābĕl. *Alcim.* (*ad Sor.* 32). Quōnām tērrārūm dēgāt Ābĕlŭs. *Tertul.* (*Gen. fin.*). EP. Plūs, īnsōns, ĭnnŏcŭus. PPH. Căīnī frātĕr. Ādāmī sŏbŏlēs ĭnnōxīă, căstă, plă.

Ābĕllă, æ. *f. Ville de la Campanie, qui a donné son nom aux noix avelines* (avellanæ). Et quōs mālĭfĕræ dēspĕctānt mœnĭa Ābĕllæ. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 545).

Ăbĕō, īs, īvī *ou* ĭī, *et sync.* ĭ, ĭtŭm, īrĕ. *n.* *en aller, partir.* Ārdĕt ăbīrĕ fŭgā, dŭlcĕsquĕ rĕnquĕrĕ tĕrras. *V.* Si pĕrītūrŭs ăbīs, ēt nōs răpe n omnĭă tĕcŭm. Nōs ăbīssĕ rătī. *Id.* Exspectĕm, ŭī mĕ nūnquām vīsūrŭs ăbīstī? *O.* Ăllōquŏr ĕxtrēnum mœstōs ăbītūrŭs ămīcōs. *Id.* SYN. Discēdŏ, bscēdŏ, ēxcēdŏ, rĕcēdŏ, prŏfĭcīscŏr, mĭgrŏ, ĕō, ăgĭŏ. PPH. Ūrbĕm, pātrĭăm mūtŏ, lĭnquŏ, dēsĕrŏ, ŭgĭŏ. Tĕcto, urbĕ, patrĭă dīscēdŏ, ēxcēdŏ, mē prŏpĭŏ, ēffĕrŏ, ămŏvĕŏ. Pĕdĕm ēffĕrŏ. Vēstĭgĭă tōrquĕŏ. rŏcŭl ăbĕŏ. PHR. Līmĭnă lĭnquĕ fŭgā. *Pp.* Dŭc tĕ b ædĭbŭs. *Pl. Voy.* Exsul. ‖ *S'écouler.* Tōta ăbĭt ōrā. *H.* Mēnsēs ăbīērūnt dēcĕm. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 57). SYN. Fŭgĭŏ, ēlābŏr. ‖ *S'évanouir, cesser.* ĭpēs victis tēllūrĭs ăbĭt. *L.* Ăbĕūnt pallorquĕ sĭtŭsquĕ. *O.* SYN. Fŭgĭŏ, vānescŏ, dēsĭnŏ. ‖ *Se changer en.* ĭve ăbĕūnt studĭă in mōrēs. *O.* SYN. Mūtŏr, cōnvĕrtŏr, dēsĭnŏ. ‖ *S'avancer, s'enfoncer.* Stŏmăchoque ĭnfīxă pĕr ăltŭm Pēctŭs ăbĭt (cornus). *V.* Hērcŭlĕōs ăbĭīt lātē dīffūsă pĕr ārtŭs. *O.* SYN. Ădĕŏ, ĕō, pĕnĕtrŏ. ‖ *Passer.* Ād sānōs ăbĕāt tūtēlă nĕpōtēs. *H.* SYN. Trānsĕŏ. ‖ *Se passer.* Nōn hŏc tĭbĭ, fălsē, sīc ăbĭbĭt. *Cat.* (14, 16). Mīrābăr hŏc sī sīc ăbīrĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 4). ‖ *qqf. Mourir.* Ĭnpĕrātō ăbĭīt, quem ūna ăngīna ăbstŭlĭt hōrā. *Lucil.* apud *Non.* 1, 150. *Paul.* ex *Festo* : « *Abiisse* pro *obiisse* dicebant. » Cf. *Phæd.* IV, 19, 16 ; *Prol. Cas. Pl.* 18 ; *Lucret.* II, 960).

Ăbĕrăm, Ăbĕrŏ, etc. *de* Absum. Tītўrŭs hĭnc ăbĕāt. *V.* Tēmpŏre ăbēst, ăbĕrĭtquĕ dĭū. *O.*

† Ăbĕrcĕŏ, ēs, ērĕ. *Éloigner.* Ātque ĕam ăbĕrcēt dŏmō. *Pl.* (apud *Paul.* ex *Festo*).

Ăbĕrrŏ, ās, ārĕ. *n. S'éloigner, errer, s'égarer.* Pŭĕr ăbĕrrāvĭt ĭntĕr hŏmĭnēs ā pātrĕ. *Pl.* (*Men. Prol.* 30). Ădmŏnĭtŭ lĭbĕr ăbĕrrāt ămŏr. *O.* Mēns ŏmnĭs ăbĕrrāt ĭn vūlnŭs quŏd fēcĭt ămŏr. *Cl. Voy.* Errro.

Ăbĕs. *indic. prés. ou impér. de* Absum.

Ăbĕssālōn. *m. indécl. Absalon, fils de David.* Ŭt ĕnŭĭt Dāvĭd, ălĭās pătĕr ōptĭmŭs, ūnŭm Crīmĕn Ăbessālon tĕtrum. *Prud.* (*Ham.* 629. *Ib.* 643 et 646). EP. Ĭmpĭŭs, ĭmprŏbŭs, ūdāx, rĕbēllĭs, dēnēns. PPH. Dāvĭdis fīlĭŭs, prōlēs.

Ăbĕssĕ. *inf. de* Absum.

Ăbĕstō. *impér.* 3e *pers. de* Absum. Tĭmŏr ŏmnĭs ăbĕstō. *V.*

Ăbfŏrĕ. *inf. fut. de* Absum. Nĭhĭl ăbfŏrĕ crēdūnt. *V.*

Ăbfŭī. *parf. de* Absum. Nĕc dĕxtræ ĕrrāntī dĕŭs ăbfŭīt. *V.*

Ăbhĭnc. *adv. Depuis, ou jusqu'à ce jour.* Scrĭptŏr ăbhĭnc ānnōs centŭm quī dēcĭdĭt, ĭntĕr. *H.* Sēque ăd ūdōs jam ĭnde ăbhĭnc ĕxercĕānt. *Pac.*(apud *Charis.*2, 175). SYN. Hĭnc, ĭndĕ, jām. ‖ *D'ici, de ce lieu.* Aŭfĕr ăbhĭnc lăcrĭmās. *Lr.* (III, 968). *Voy.* Hinc.

Ăbhŏrrēns, tĭs. *Qui a de l'aversion pour.* Ădŏēscēntŭlo ăbhŏrrēntī ăb rĕ ūxōrĭă. *Ter.* (*And.* V, 1, 10). *Voy.* Alienus.

Ăbhŏrrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Avoir de l'aversion, haïr.* Omnĭno ăbhŏrrĕre ănĭmum hŭic vĭdĕō ā nuptĭīs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 42). Rĕtrōquĕ Vūlgŭs ăbhŏrrĕt ăb hāc. *Lr.* (IV, 19, scil. ratione. Adde *Cat.* 22, 11). SYN. Horrĕŏ, āversŏr, ŏdī, fŭgĭŏ. *Voy.* Aversor. ‖ *Ne pas s'accorder. Voy.* Discrepo.

1. Ăbī. *impér. de* Abeo. Pōne ănĭmōs, ēt pŭlsŭs ăbī : sat fŭnĕra fūsī Vĭdĭmŭs. *V.* Hăc galĕā contentus ăbītō. *Id.* ‖ † Ăbī. *souv. dans les comiques.* Ăbī hŏmŭm, jŭbĕ vāsă pūra ăctŭtum ădōrnārī mĭhī. *Pl. Amp.* V, 1, 74. *Id. Epid.* V, 2, 48 ; *Trin.* IV, 2, 130 ; *Ter. Ad.* V, 1, 3. Cf. *Redi*). ‖ 2. Ăbī. *synon. de* abīi. Īn dŏmĭnōs vānās lūgēt ăbīssĕ mĭnās. *Cl.* Quās măgīs ĭn tērrās nōstrūm fēlĭcĭbŭs ārmīs Nōmĕn ăbīt, aŭt ūndĕ rĕdīt măjōrĕ trĭŭmphō? *L.*

† Ăbītŭr. *unipers. fut. pass. de* Abeo. *On s'en ira.* (*Pl. Merc.* IV, 4, 36.)

Ăbĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Abjicio. Īn mārĕ nēmŏ Hūnc ăbĭcĭt. *J.* (15, 16). Pērfĭdă sīgna ăbĭcĭt, mōnŭmēntăquĕ trīstĭă lōngē. *Prud.* (*Psych.* 217. Cf. Adicio, Conicio, Reicio, Obicio).

Ăbĭdĭăm. (*de* abi *et* dum). Ăbĭdŭm tŭ, Drŏmo, ĭllĭs ŏbvĭăm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 8).

? Ăbĭĕgnēŭs. *Comme* Abiegnus. (*Enn.* p. 199 *Hessel.*)

Ăbĭēgnŭs *ou* Ăbĭēgnŭs, ă, ŭm. *De sapin.* Vērbă vădŭm tĕntēnt ăbĭegnīs scriptă tăbēllīs. *O.* (Adde *Cat.* 64, 7). Ĭndŭīt ăbiegnæ cornŭa falsă bŏvīs. *Pp.* (III, 19, 12).

Ăbĭēns, ēuntĭs. *S'en allant.* Sālvērĕ mē jŭbēs, cuī tu ăbĭēns ăffĕrs mŏrbŭm. *Pl.* (*As.* III, 3, 3. *Id. Stic.* III, 1, 5). Prōsĕquăr ĭnfēlĭx ōcŭlīs ăbĕūntĭă vēla. *O.* Dēdĕrātque ăbĕuntĭbŭs hĕrōs. *V.* SYN. Prŏfectŭs, discēdēns, ĭēns (euntis).

Ăbĭēs, ăbĭētĭs *et ordint.* ăbĭētĭs. *f. Sapin, arbre.* Pōpŭlŭs ĭn flŭvĭīs, ăbĭēs in montĭbŭs ăltīs. *V.* Ăbĭētĭbus patrĭīs jŭvēnēs ēt montĭbŭs æquōs. *Id.* EP. Ăĕrĭa, ăltă, procĕrā, sŭblĭmĭs. PHR. Crēscēns in montĭbŭs. Apta frētĭs. Cæsŭs vīsūră mărīnīs. ‖ *Différens objets de sapin. Vaisseau.* Lăbĭtŭr ūnctă vădĭs ăbĭēs, ēt mărmŏră sŭlcăt. *V. Voy.* Navis. ‖ *Jouet d'enfans.* Lōngă trānsvērbĕrăt ăbĭētĕ pēctŭs. *V. Voy.* Jaculum. ‖ *Tablettes.* Fĕrŏ... ŏbsignātam ăbĭētĕm. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 66). *Voy.* Tabula.

Ăbĭgŏ, ĭs, ēgī, ăctŭm, ĭgĕrĕ. *Emmener* (*des animaux*), *dérober.* Ārtĕ sŭă sĭlvīs ŏccŭltăt ăbăctās (boves). *O.* SYN. Ăgŏ, ăbstrāhŏ, āvĕrtŏ, ăbdūcŏ, prōtĕrrĕŏ. *Voy.* Prædor. ‖ *Chasser, éloigner.* Ō vīr cōllŏquĭō nōn ăbĭgēndĕ mĕō. *O.* Vēntōs ăbĭgŏquĕ vŏcŏquĕ. *Id.* Dūrātăquĕ gĕlū nĭvēs Mĕrcātōrem ăbĭgūnt. *H.* Quŏd cūrās ăbĭgăt. *Id.* SYN. Pellŏ, dēpellŏ, ārcĕŏ, fŭgŏ, prōhĭbĕŏ. *Voy.* Pello.

Ăbĭī. *parf. de* Abeo. Illūc, ūndĕ ăbĭī, rĕdĕŏ. *H.* Ăbĭlă. *Voy.* Abyla.

Ăbĭn'. *pour* Abisne. Ăbĭn' hĭnc, ĭnsānă? Quĭd ĭtă vērŏ dēbĕam? *Ter.* (*Eun.* V, 2, 22. *Id. And.* II, 1, 17 ; *Pl. Amp.* I, 3, 30 ; II, 2, 227).

Ăb întĕgrŏ. *De nouveau. Voy.* Integer.

Ăbĭtăcūs, ī. *f. Ville de Gaule.* Sī quīsquam Ăbĭtăcŭm dignātŭr vīsĕrĕ nōstrăm. *Sid.* (*Pan.* 2808).

† Ăbĭtĭō, ōnĭs. *f. arch. Départ.* Prōptĕr ĕam hāc tŭrba ātque ăbĭtĭo ēvēnīt. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 16. Adde *Pl. Rud.* II, 6, 19). *Voy. le suiv.*

Ăbĭtŭs, ūs. *m. Départ.* Ămphĭtrўōnĭădēs ārmēnta, ăbĭtŭmquĕ pārārĕt. *V.* Æssĭmŭlāre ăbĭtŭm rētrō. *Sil. Voy.* Discessus. ‖ ? *Issue.* (*Virg. Æ.* IX, 380. Ubi *potius aditum.*)

Ăbīvī. *parf. de* Abeo, *moins usité que* Abii. Īlla aŭtĕm ĭn ārcem ăbīvīt ædēm vīsĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 59).

Ăbjectŭs, ă, ŭm. *Jeté à terre.* Tūm sŭpĕr ăbjectŭm pŏsĭto pĕdĕ nixŭs ēt hāstā. *V.* Ăbjectŭs in hērbis. *O.* SYN. Prōjectŭs, vŏlūtŭs, prōstrātŭs, āffĭctŭs, jăcēns. ‖ *Rejeté, quitté.* Nīmĭrŭm săpĕre ēst ăbjectīs ūtĭlĕ nūgīs. *H.* Ăbjecto ĭnstrūmēntō ārtīs, clausăquĕ tăbĕrnā. *Id.* SYN. Prōjectŭs, rējectŭs, mīssŭs, rĕlictŭs, ōmissŭs, pŏsĭtus, āmotŭs, dēpŏsĭtus. ‖ *Abject. Voy.* Vilis.

Ăbjĕgnŭs. *Voy.* Abiegnus.

Ăbjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Rejeter, déposer.*

Abjĭcĭtō pŏtĭŭs, quām quŏ pĕrfĕrrĕ jŭbĕrĭs. *H.* Ægrōs abjĭcĕt mœcha, ŭt ōrnātum pārĕt. *Ph.* SYN. Prōjĭcĭŏ, rejĭcĭŏ, dēpōnŏ, pōnŏ, mittŏ, ēxŭŏ, āmōvĕō. ‖ *Renvoyer.* Alĭquo abjĭcĭendа est, sī nōn prĕtĭō, grātĭs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 27). SYN. Dīmittŏ, rĕmittŏ, mittŏ, rĕmōvĕō, abĭgō. ‖ *Rejeter, dédaigner.* Hæc tū quām lĭbĕt abjĭce ēlĕvāquĕ. *Cat.* (24, 9). SYN. Dēprīmŏ, ēlĕvō. *Voy.* Contemno.

Abjŭdĭcō, ās, ārĕ. *Déposséder par jugement; dépouiller.* Æquĭdēm mē jām, quāntum pŏtĕst, ā vīta abjŭdĭcābŏ. *Pl.* (*As.* III, 3, 17. *Id. Rud.* IV, 3, 100; V, 1, 3).

† Abjŭgō, ās, ārĕ. *Dételer, séparer.* Quæ rēs tĕ āb stăbŭlīs abjŭgăt? *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 37).

Abjūnctŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Abjūnctĭs rĕgĕmūnt tăbŭlātă cāvērnīs. *St.* SYN. Dīsjūnctŭs, rūptŭs. *Voy.* Dissitus.

Abjūngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Dételer, séparer.* Mœrēntem abjūngēns frātĕrnā mōrtĕ jŭvēncŭm. *V.* SYN. Dīsjūngŏ, dīvidŏ, sēpărŏ. *Voy.* Separo.

† Abjūrāssĭm. *arch. pour* Abjuraverim. (*Pl. Pers.* IV, 3, 9.)

Abjūrō, ās, ārĕ. *Nier avec serment, dénier, refuser.* Abstrāctăquĕ bŏvēs abjūrātăquĕ răpīnæ. *V.* Abjūrārĕ dĕō titŭlūm nōmēnquĕ pātĕrnūm. *Prud.* (*Apot.* 291). *Voy.* Nego.

† Ablāctō *ou* Ablĕctō, ās, ārĕ. *Charmer.* Ablĕctātŭs ăgēns, nēc nŏcĕt ullŭs ĕī. *Fort.* (1, 8, 5). *Voy.* Delecto.

Ablātīvŭs, ī. *m.* (*s.-ent.* casus). *L'ablatif, cas.* Spōntе ablātīvī cāsŭs quīs rĕctŭs ĕrĭt? Spōns. *Aus.* (*Idyl. Monost.* 21, 11).

† Ablātŏr, ōrĭs. *m. Qui enlève.* Bĕātī cōrpŏrĭs ablātŏr. *Sedul.* (*Resur.* 5, 344).

Ablātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Aufero. *Oté.* Ablātum mēdĭīs ŏpŭs ĕst incŭdĭbŭs īllŭd. *O.* SYN. Răptŭs, ērĕptŭs, sŭbdŭctŭs, sŭblātŭs, ădēmptŭs. ‖ *Emporté.* Dixĭt, ĕt ĭn sīlvām pēnnīs ablātă rĕfūgĭt. *V.* (Adde *Sen. Oct.* 918). SYN. Āvĕctŭs.

Ablĕgō, ās, ārĕ. *Éloigner, renvoyer.* Hīnc ablĕgāndŭs, dūm pārĭt Phĭllŭmēnă. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 54). Ūllīŭs sŭbĕānt ablĕgāndæ Tĭbĕrĭm ultrā. *J.* (14, 202). SYN. Āmāndŏ, ārcĕō, rĕlĕgō. *Voy.* Removeo.

Ablĭgūrĭŏ, īs, īrĕ. *Manger son bien.* Ĭlĭdēm pătrĭă quī ablĭgūrĭērăt bŏnă. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 4). *Voy.* Decoquo.

Ablūdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ne pas être ressemblant.* Haŭd mŭltum ablūdĭt ĭmāgŏ. *H. Voy.* Discrepo.

? Ablŭĭturŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Abluo. Mēmbrōrŭm mācŭlās pūro ablŭĭtură nātātŭ. *Prud.* (*Apot.* 752. Alĭī leg. *ablutura*, quod verum credo).

Ablŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Laver, nettoyer.* Ablŭĕre hīc ārtŭs lāssātăquĕ mēmbră părābăm. *O.* Dōnēc mē flūmĭnĕ vīvŏ ablŭĕrŏ. *V.* SYN. Lăvŏ, ābstĕrgĕō, mundŏ, pūrgŏ, cōllŭŏ, *par ext.* mĕrgŏ. PPH. Aquă, ăquīs, flūmĭnĕ rĭgŏ, pĕrfundŏ, spărgŏ, mĕrgŏ, irrorŏ. Ūndīs sordēs ēlŭŏ, mundŏ. *Voy.* Mergo. ‖ *Au fig.* Ablŭĕ prætĕrĭtī pĕrjūrĭă tēmpŏrĭs, īnquīt. *O.* Crīmĭnĭbŭs vărĭīs tinctum mīsĕrātŭs ăbluīstī. *Prud.* (*Peri.* 3702). SYN. Ēlŭŏ, pūrgŏ, mundŏ. *Voy.* Eluo. ‖ *Effacer, faire disparaître.* Ānhĕlă sĭtīs dē cōrpŏrĕ nōstrō Ablŭītŭr. *Lr.* (IV, 874). Nīgrāsquĕ sĭbī ablŭīt ūmbrās (*Ib.* 378). ‖ *Eccl. Laver, purifier par le baptême.* Vēstĭglă fraŭdĭs Quæ bŏnŭs ablŭĕrăt dŏctŏr mĕllŏrĭbŭs ūndĭs. *Hilar. Pict.* (*Genes.* 298). *Voy.* Baptisma.

† Ablŭtŏr, ōrĭs. *m. Qui lave; qui baptise.* Ablŭtŏr cārnĭs, dŏmĭnī præcūrsŏr āpertŭs, Ablŭtŏr Chrīstī. *Tertul.* (*adv. Marc.* 3, 221).

Ablūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Abluo. *Lavé.* Ēt lætŭm sŏcĭīs ablūtă cædĕ rĕmīttĭt. *V.* SYN. Lăvātŭs, lōtŭs, pūrgātŭs. *Voy.* Lotus.

† Ablŭvĭŭm, ĭī. *n. Inondation.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7). *Voy.* Diluvium.

Abnātŏ, ās, ārĕ. *n. S'éloigner à la nage.* Lōngē cērvīcĕ rĕflĕxă Abnātăt, ĕt blāndīs ăffātŭr lĭttŏră vērbīs. *St.* (*Ach.* I, 383).

Abnĕgō, ās, ārĕ. *Refuser avec persévérance.* Abnĕgăt ĕxcīsă vītăm prŏdūcĕrĕ Trōjă. *V.* Quæsītās sānguĭnĕ dōtēs Abnĕgăt. *Id.* Nēc cōmĭtem abnĕgăt. *H. Voy.* Abnuo, Nego.

Abnĕpōs, ōtĭs. *m. Arrière-petit-fils.* Nātīs lōngĭŏr abnĕpōtĭbŭsquĕ. *St.* (*Silv.* IV, 3, 111). Nātōs, nĕpōtēs, abnĕpōtēs ēdĭtōs. *Prud.* (*Peri.* 2370). *Voy.* Nepos.

Abnōbă, æ. *f. Montagne de Germanie où le Danube prend sa source.* Abnōbă mōns Īstrō pātĕr ĕst; cădĭt Abnōbæ hiātū. *Avien.* (*Peri.* 437. Cf. *Plin.* 4, 12).

Abnōrmĭs, ĕ. *Qui n'est pas dans la règle.* Rūstĭcŭs, abnōrmĭs săpīēns crāssăquĕ Mĭnĕrvā. *H.*

Abnūēns, tĭs. *Qui refuse.* Rōgāt abnūēntēs, ĭrrīgāt flētū gĕnās. *Sen.* (*Phæn.* 441). SYN. Nōlēns, nĕgāns.

† Abnŭĕō, ēs, ērĕ. *arch. Comme* Abnuo. Cērtārĕ abnŭĕō, mĕtŭō lēgĭōnĭbŭ' lābĕm. *Enn.* (apud *Diom.* 1, 378. *Id. Ibid.*)

Abnŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Faire un signe négatif, refuser.* Quīs tālĭă dēmēns Abnŭăt, aŭt tēcūm mālĭt cōntendĕrĕ bēllō? *V.* Abnŭĕrām bēllo ĭtālĭām cōncŭrrĕrĕ Teŭcrīs. *Id.* Quīd sī dē vōstrō quīdpĭăm ōrĕm? Abnŭūnt. *Pl.* (*Truc. prol.* 6). SYN. Rĕnŭŏ, nĕgŏ, ābnĕgŏ, dēnĕgŏ, pērnĕgŏ, rēcūsŏ, nōlŏ, vēspŭŏ, *qqf.* ĭnvīdĕō. PPH. Nōn pătĭŏr, nōn sūstĭnĕŏ, nōn ānnŭŏ.

† Abnŭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Abnuo. Quīd? mĭ Abnūtās? Tĭbi ĕgo abnūtŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 79. Adde *Enn.* apud *Cic. Orat.* 3, 40).

Abŏlĕō, ēs, ēvī, ĭtŭm, ērĕ. *Abolir, effacer.* Nēc pŏtĕrĭt fĕrrūm, nēc ēdăx abŏlērĕ vĕtūstās. *O.* Abŏlērĕ nĕfāndī Cūnctă vīrī mōnūmēntă jŭbēt. *V.* Paŭlātĭm abŏlērĕ Sĭchæŭm ĭncĭpĭt. *Id.* SYN. Dēlĕŏ, ēxstĭnguŏ, ōblĭtĕrŏ, rēscīndŏ, dēstrŭŏ, tōllŏ. ‖ *qqf. Purifier.* Nēc vīscĕrā quīsquām Aŭt ūndīs abŏlērĕ pŏtēst, aŭt vincĕrĕ flāmmā. *V. Voy.* Purgo.

Au pass. Abŏlĕŏr. *Être effacé.* Dă, pătĕr, hōc nōstrīs abŏlēri dēdĕcŭs ārmīs. *V. Voy. le suiv.*

Abŏlēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être aboli, effacé, se perdre.* Nēc vēstră fĕrētŭr Fāmă lĕvīs, tāntīve abŏlēscĕt grātĭă fāctī. *V.* SYN. Abŏlĕŏr, dēlĕŏr, pĕrĕŏ, ĭntĕrĕŏ, cădŏ, ēxcĭdŏ, ĭntĕrcĭdŏ, mŏrĭŏr, vānēscŏ, ābĕŏ, rēscĭndŏr.

Abŏllă, æ. *f. Grosse casaque militaire, toge de philosophe.* Nēscĭt cuī Tўrĭām dēdĕrĭt Crīspĭnŭs abŏllām. *M.* (VIII, 48, 1). Răptă prŏpĕrābat abŏllă. *J.* (4, 76. Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 425).

Abŏmĭnāndŭs, ă, ŭm. *Abominable.* Fĕr abŏmĭnāndăm nūnc ōpĕm nātō, părēns. *Sen.* (*Hipp.* 948 *Id. Troad.* 612). *Voy.* Detestandus.

Abŏmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a maudit.* Tūm mūltī sēcum effātŭs, ĕt pătrĭum sōlum Abŏmĭnātŭs. *Sen* (*Hip.* 1006). ‖ *Maudit.* Pārēntĭbŭsque abŏmĭnātŭs Annĭbăl. *H. Voy.* Detestatus.

† Abŏmĭnŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Abominor. Mŭlctam abŏmĭnă. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 85).

Abŏmĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Rejeter comme un funeste présage, avoir en horreur.* Sī mĕa sōrs rĕdĭmĕndă tŭă, quŏd abŏmĭnŏr, ēssēt. *O.* Dīcĕre abŏmĭnŏr

ūxŏr ĕrĭt. *Aus.* (*Epig.* 78, 9). SYN. Hŏrrĕŏ, ăbhŏrrĕŏ, exsĕcrŏr, dētĕstŏr.

† Ăbŏrīgĭnēūs, ă, ŭm. *Des aborigènes, premiers habitans de l'Italie.* Tibi vĕtus ārā calĕnt Ăbŏrīgĭnĕō sācĕllō. *Septim.* (apud *T. Maur. Met.* 331).

Ăbŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭs sŭm, ōrīrī. *d. Périr, mourir.* Inquĕ diēs privos ăbōrīrī quæquĕ crĕātă. *Lr.* (V, 734. Alii leg. *aborisci*). *Voy.* Pereo. || *Au fig.* Infrīnxī linguam, vocēmque abōrtī. *Lr.* (III, 156). SYN. Dēfĭcĭŏ.

? Ăbŏrīscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Voy. le précéd.*

Ăbōrtĭō, ōnis. *f. Avortement.* Ūt ăbōrtiōnī ŏpĕrām dārĕt. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 98).

Ăbōrtīvŭm, ī. *n. Chose qui fait avorter.* Ēt quŏd ăbōrtīvō nōn ēst ŏpŭs. *J.* (6, 367).

Ăbōrtīvŭs, ă, ŭm. *Venu avant terme.* Sī cuī fīlĭus ēst, ŭt ăbōrtīvus fŭĭt ōlim Sīsyphŭs. *H.* (Adde *Juv.* 2, 32; *Mart.* VI, 93, 5).

Ăbōrtŭs, ūs. *m. Avortement.* Quīn grăvĭdīs hīc nĭdŏr ăbōrtum īmmittĕrĕ suēvīt. *Lr.* (VI, 794. Adde *Ter. Hec.* III, 3, 38). SYN. Ăbōrtĭō. PPH. Pārtŭs īmmātūrŭs, præcŏx. Pārtus ācĕrbī.

Ăbrăcădăbrā. *indécl. Mot cabalistique qu'on enfermait dans une amulette pour guérir certaines maladies.* Īnscrĭbīs chartæ quŏd dīcĭtŭr ăbrăcădăbrā. *Ser. Sam.* (*vs.* 941).

Ăbrādŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Racler, enlever en raclant, en frottant; enlever, ôter.* Nĕc mănĭbŭs quidquăm tĕnĕrīs ăbrādĕrĕ mēmbrīs Pōssŭnt. *Lr.* (IV, 1101). Ăbrāsīt lăcrĭmās nītĕntĕ plĕctrō. *St.* Ăbrāsītquĕ crūcĕs. *L. Voy.* Rado, Aufero.

Ăbraham, Ăbrām, Ăbrāūam, Ăbrāhām *et* Ăbrāhām. *indécl. ou gén.* Ăbrāhæ. *m.* (Ἀβραάμ). *Abraham, patriarche.* Ăbrāhām părēntĭă dictŭs, Ăbrāhām Dĕō. *Prud.* (*Psych. præf.* 4). Hōc vĭdīt prīncĕps gĕnĕrōsī prīncĭpĭs Ăbrām. *Id.* (*Apoth.* 96). Ōmnĭpŏtēns vērbĭs compēllātā ĭbŭs Ăbrām. *Vict.* (*Gen.* 3, 200). Lĕgĭtĕr hōc rĕbŏāt pātrĭārcha, hōc crēdĭt Ăbrāhām. *Fort.* (V, 5, 11). Ērĭpĭt Ăbrāhām cūm stīrpe ēt gĕntĕ fĭdēlī; Ăbrāhæ gĕnŭs ēst. *Prud.* (*Apot.* 430. Verbum inter aptota refert *Charis.* 1, 94).

Ăbrāmēūs *ou* Ăbrāmĭŭs, ă, ŭm. *D'Abraham.* Aūt illūm grĕmĭo ēxcēptum fŏvēt Ăbrāmĭō. *Paul. Nol.* (32, al. 15, 581).

Ăbrāsī. *parf. de* Abrado.

Ăbrāsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Abrado. *Raclé.* Quæquĕ pĕr ăbrāsās ūtĕro dēmittĕre faucĕs. *L.*

Ăbrĕptŭs, ă, ŭm. *Emporté, arraché.* Trēs nōtŭs ăbrĕptās īn sāxă lātĕntĭă torquĕt. *V.* SYN. Ăbstrāctŭs, răptŭs, āvŭlsŭs. || *Au fig.* Ăbrĕptŭs pŭlchrō cædŭm Lătĕrānŭs ămōrĕ. *Sil.* SYN. Răptŭs, corrĕptŭs, āctŭs, īmpŭlsŭs.

Ăbrĭpĭŏ, ĭs, pŭī, ĕptŭm, ĕrĕ. *Arracher, enlever, emporter.* Ăbrĭpĭt Ĭlĭădēn, quī nūnc quŏquĕ pŏcŭlă miscĕt. *O.* Fēstāsquĕ dăpēs rĕdĭmĭtăquĕ vīnă Ăbrĭpĭūnt famŭlī. *St.* Hānc jam ŏpŏrtĕt īn crŭcĭātum hīnc ăbrĭpī. *Ter.* (*And.* IV, 4, 47). SYN. Răpĭŏ, ăbstrāhŏ, dīvĕllŏ, āvĕllŏ, aŭfĕrŏ, dīstrāhŏ, tŏllŏ. || *Au fig.* Quā săcĕr ăbrĭpĭtŭr cæcō dēscēnsŭs hĭātū. *Pp.* (IV, 8, 5). || — mē. *S'esquiver.* Vīx fōrās mē ăbrĭpŭī, ātque effŭgī. *Pl.* (*Curc.* V, 1, 8. *Id. Mil.* II, 2, 21). *Voy.* Evado.

Ăbrōdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Enlever en rongeant.* Crudĭna Chærēstratŭs unguĕm Ăbrodēns. *Pers.* (5, 162).

Ăbrōgŏ, ās, ārĕ. *Abolir, retrancher, ôter.* Ēt nīmĭum scriptĭs ăbrōgāt illĕ mĕīs. *O.* SYN. Rēscīndŏ, aŭfĕrŏ, ădĭmŏ, dētrāhŏ.

Ăbrōĭcŭs. *Voy.* Agrœcus.

Ăbrōtŏnŭm, ī. *n. et* Ăbrōtŏnŭs, ī. *m.* (*ἀβρότονον*). *Aurone, plante médicinale.* Ăbrōtŏnum ægrō Nōn aūdēt, nīsī quī dīdĭcīt, dărĕ. *H.* Fūmōquĕ grăvēnī sērpentĭbŭs ūrūnt Ăbrōtŏnŭm. *L.* (Adde *Lucr.* IV, 124; *Ser. Sam.* 575).

Ăbrŭmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ŭmpĕrĕ. *Briser, rompre, fendre, séparer.* Nōn Lēthæă vălēt Thēsĕus ăbrŭmpĕrĕ cārō Vīncŭlă Pīrīthōō. *H.* Mănĭbŭs tĕnĕrōs ăbrŭmpĕrĕ rāmōs. *O.* Pŭppēs ăbrŭmpūnt vīncŭlă rīpīs. *V.* SYN. Rūmpŏ, frāngŏ, ăbscīndŏ, āvĕllŏ, dīvĕllŏ. *Voy.* Frango. || *Au fig.* Īnvīsăm quærēns quāmprīmum ăbrŭmpĕrĕ lūcĕm. *V.* Fās ōmne ăbrŭmpīt. *Id.* Mīssīs ăbrŭmpĭtŭr īgnĭbŭs æthĕr. *O.* SYN. Rūmpŏ, pĕrrūmpŏ, ăbscīndŏ, scīndŏ. || *Interrompre.* Nĕc sōmnōs ăbrŭmpĭt cūrā sălūbrēs. *V.* Lĭcĕt īngēntēs ăbrŭpĕrĭt āctūs Fēstīnāta dĭēs. *L.* SYN. Rumpŏ, īntĕrrūmpŏ, īntĕrcĭpĭŏ, ăbscīndŏ.

Ăbrŭptŭm, ī. *n. pris subst. Pente rapide, précipice.* Fĕrtŭr ĭn ăbrŭptŭm măgnō mōns ĭmprōbŭs ārtū. *V.* Sōrbĕt ĭn ăbrŭptŭm (fluctus). *Id.* Īmmānĕ păvēntēs Ăbrŭptŭm mīrāntŭr ăgrī. *St.* SYN. Præcĭpĭtĭum, præcēps.

Ăbrŭptŭs, ă, ŭm. *Rompu, brisé.* Īngĕmĭnānt ăbrŭptīs nūbĭbŭs īgnēs. *V.* Ăbrŭptăquĕ lōrā rĕlĭnquūnt. *O.* SYN. Rūptŭs, frāctŭs. *Voy.* Fractus. || *Interrompu.* Ăbrŭptīs īmmūtūit ōrĕ quĕrēlīs. *St.* Ăbrŭptă vĭgīl īrĕt ăd ārmă quĭētĕ. *Sil.* SYN. Īntĕrrŭptŭs, īntĕrcĕptŭs, tŭrbātŭs. || *Escarpé, qui est à pic.* *Voy.* Abruptum, Præruptus. || *Au fig. Brusque.* Fĕrvĭdă sī nōbīs cŏrda, ăbrŭptŭmquĕ pŭtāssēnt īngĕnĭŭm. *Sil.*

Ăbs. *prép., la même que* A *ou* Ab, *se place devant le* c *et le* t. Ăccĭpĭăt ābs tē. *Pl.* (*As.* IV, 1, 27. *Id. Amp.* I, 3, 33). Ābs chŏrāgō sūmĭtŏ. *Id.* (*Pers.* I, 3, 79). Te ōbtēstŏr ne ābs te hānc sēgrĕgēs. *Ter.* (*And.* I, 5, 56. *Id. Ad.* II, 3, 1, *Heaut.* II, 4, 19). *Voy.* A.

? Ăbsălōn. *Voy.* Abessalon.

Ăbscēdēns, tis. *Qui se retire.* Ăbscēdēns rĕddĭt mārĕ. *Sil.*

Ăbscēdŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ. *n. S'en aller, s'éloigner.* Sēd tămĕn ăbscēdīt, nĕque ēnīm vēstīgĭă cērnīt. *O.* SYN. Cēdŏ, rĕcēdŏ, dēcēdŏ, discēdŏ, ăbsīstŏ, ăbĕŏ, mĭgrŏ. *Voy.* Abeo, Recedo. || *Au fig.* Cīto ăb ĕo hæc īra ăbscēdĕt. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 15). Crēdēns ăbscēdĕrĕ vītæ, Quōd sōpŏr ērĭpĭăt, tempŭs. *Sil.* SYN. Rĕcēdŏ, ădĭmŏr, dētrāhŏr, sŭpprĭmŏr, dēsīnŏ. || *Abandonner, ne plus protéger.* Palladă nōnnĕ vidēs jăcŭlātrīcēmquĕ Mĭnervăm Ăbscēssissĕ mĭhī? *O.*

Ăbscēssŭs, ūs. *m. Départ.* Āt Rŭtŭlum ăbscēssū jŭvēnīs tūm jŭssă sŭpērbă Mīrātŭr. *V. Voy.* Discessus.

Ăbscĭdī. *parf. de* Abscindo. || 2. Ăbscĭdī. *parf. de* Abscido.

Ăbscĭdŏ, ĭs, ĭdī, ĭsŭm, ĭdĕrĕ (*de* abs *et* cædo). *Couper, séparer en coupant.* Ăbscĭdīt jŭgŭlō pĕctŭsque hŭmĕrūmquĕ sĭnīstrŭm. *O.* (*Met.* XII, 362). Ăbscĭdīt vultŭs ēnsĭs ūtĕrquĕ săcrōs. *M.* (III, 66, 2. Adde *Sen. Phæn.* 194; *Luc.* VI, 563) *Voy.* Cædo. || *Au fig.* Ăbscĭdīt mŭltūm nōstræ sors ĭnvĭdă laŭdī. *L.* (IV, 503. Cave confundas ăbscĭdī, ab *abscindo.*)

Ăbscĭndŏ, ĭs, ĭdī, ĭssŭm, ĭndĕrĕ (*de* ab *et* scindo). *Séparer, arracher, déchirer.* Tūm pĭĭs Ænēās humĕrīs ăbscĭndĕrĕ vēstēm. *V.* Hēspĕrĭum Sĭcŭlō lătŭs ăbscĭdīt, ārvaque ēt ūrbēs. *Id.* Nām cœlō tĕrrās ēt tĕrrīs ăbscĭdĭt ūndās. *O.* SYN. Dīvĭdŏ, dīvĕllŏ, sēparŏ, dīstrāhŏ, disjungŏ. *Voy.* Separo. || *In-*

terrompre. Sīc fātā, quērēlās Absciditē. ***V. Fl.*** sēd totum hoc studium luctū frāternā mihi mōrs Abscīdit. ***Cat.*** (68, 19). SYN. Abrumpō, rumpō, intercipiō. ‖ ***Empêcher***. Quæ pōtērunt rēditūs abscindērē dulcēs. ***H.***

Abscissūs, ă, um. ***part. p. de*** Abscindo. ***Séparé, déchiré***. Flāventēsque abscissā cōmās. ***V.*** Prōtinūs abscissā planxī mea pectora vestē. ***O.*** Cārdinē sub nostrō, rēbusque abscissā supernis, Tartarei sēdet aulā patris. ***V. Fl.*** (I, 827). SYN. Discissus, scissus.

Abscisūs, ă, um. ***part. p. de*** Abscido. ***Coupé***. Quid ? capŭt abscisum manibus quum portāt Agavē. ***H.*** Abscisō durabant murmura collō. ***Sil.*** Abscisā linguā. ***M.*** (II, 82. Cave in his legas ***abscissus***). ***Voy.*** Desectus.

† Abscondidī. ***ancien parf. de*** Abscondo. Nēquidquam abdidī, abscondidī, abstrūsam habebam. ***Pl.*** (***Bac.*** IV, 7, 31. ***Id. fragm.*** apud ***Prisc.*** 10, 890. Adde ***Cæcil.*** et ***Pompon.*** apud ***Non.*** 2, 59). Susceptī grēmiō, vitreisque abscondidit antris. ***Sil.*** (VIII, 191. Nisi legendum ***abscondit in***. Nam cf. XIV, 597).

Abscondĭtŭs, ă, um. ***Caché***. Quōd sī tāntā fōrēt silvīs abscondita flammā. ***Lr.*** (I, 905. Adde ***Pl. Aul.*** I, 1, 24). ***Voy.*** Abditus, Arcanus.

Abscondō, is, ī *et qqf.* idī, itum, ĕrĕ. ***Cacher***. Dōnec humō tegĕre ac fovĕis abscondĕrĕ discant. ***V.*** Hanc abscondĕrĕ furtō (fugam). ***Id.*** Sēcrētis rūris tristēs abscondĕrat annōs. ***Sil.*** (XIV, 597). Grassumque trabēs abscondĕrat aurum. ***L.*** Frētā nūllā rēpostōs Abscondĕrĕ sinūs. ***Albinus*** (apud ***Prisc.*** 7, 741). SYN. Condō, abdō, celō, occultō, etc. ***Voy.*** Abdo. ‖ ***Perdre de vue***. Aĕrĭās Phæācum abscondimŭs arcĕs. ***V.*** Quum nēcdum abscondĕrit Idēn. ***Cl.*** SYN. Condō.

Au pass. Abscondŏr. ***Être caché***. Ante tibi Eōæ Atlantidēs abscondantur. ***V. Voy.*** Abdo me.

† Abscōnsŭs, ă, um. ***Comme*** Absconditus. Hīc Dĕŭs abscōnsŭs, qui Dĕŭs Israēl est. ***Fort.*** (VIII, 5, 97. ***Diom.*** 372 : « ***Abscondor, absconsus***, sed ***absconditus*** melius. »)

† Absegmĕn, ĭnis. ***n. Morceau, fragment***. (***Næv.*** apud ***Fest.*** in ***Penitam.***)

Absēns, tis. ***Absent***. Incŭbāt ; illum absēns absentem auditque vidētque. ***V.*** Rōmæ rūs laudās, absentēm rusticŭs urbĕm. ***H.*** SYN. Rēmōtus, ***qqf.*** distans, deficiens. ***Voy.*** Distans. ‖ † Absentē nōbis. ***arch.*** (***Ter. Eun.*** I V, 3, 7; ***Afran.*** apud ***Non.*** 2, 66.)

Absentĭă, æ. *f.* ***Absence***. Invītŭs olim dēvōrāvī absentiæ Necessitātem pristinæ. ***Aus.*** (***Epist.*** 15, 19). Non terris absentia longa dirĕmit. ***Paul. Nol.*** (***Epist.*** 11, 45).

Absĭlĭŏ, īs, īī ou ŭī, īlīrĕ. ***n. Sauter hors ou loin***. Aut prōcul absilīēbat, ut ācrem exīrēt ōdorĕm. ***Lr.*** (VI, 1215). ***Voy.*** Salio. ‖ ***Act.*** Nīdōsque tepentes Absilīunt, mĕtūs ūrgĕt, avēs. ***St.*** (***Theb.*** VI, 97. Nisi legendum ***nido tepente***).

Absĭmĭlis, ĕ. ***Différent***. ***Voy.*** Dissimilis.

Absinthĭŭm, īī. ***n.*** (ἀψινθιον). ***Absinthe, plante amère***. Cānā prīŭs gĕlīdō dēsint absinthĭă Pontō. ***O.*** Pērpotēt āmārum Absinthī lātĭcēm. ***Lr.*** (IV, 15). Sēd ubi absinthĭŭm fit, atque cōnīlā gallinācĕā. ***Pl.*** (***Trin.*** IV, 2, 90). EP. Āmārum, ingrātum, Pontĭcum.

Absistō, is, stĭtī, sistĕrĕ. ***n. S'en aller, s'éloigner***. Absistāmus, ait; jam lux intimicā propinquat. ***V.*** Totōque absistitĕ lucō. ***Id.*** SYN. Abscēdō, discēdō, recēdō, abeō, exeō. ‖ ***Sortir, s'échapper***. Tōtōque ārdentis ab orē scintillæ absistunt. ***V.*** SYN. Exsiliō, emicō. ‖ ***Cesser***. Nec victī possunt absistĕrĕ ferrō. ***V.*** Absistĕrĕ bellō. ***H.*** Absistē movērī. ***V.*** SYN. Dēsistō, cessō, dēsinō, abstineō. ***Voy.*** Desino.

† Absĭtŭs, ă, um. ***Éloigné***. Allō procŭl absĭtŭs orbĕ. ***Paul. Nol.*** (***Nat. S. Fel.*** 352).

Absolūtē. ***adv. Brièvement, en un mot***. Possum absolūtē dīcĕrĕ. ***Aus.*** (***Epist.*** 16, 7).

Absolūtŭs, ă, um. ***Délié, délivré***. Animă, absolūtā vīncŭlis, cœlum petīt. ***Prud.*** (***Peri.*** 3302). ***Voy.*** Liber. ‖ ***Libéré d'une dette***. Jam hōsce absolūtōs cēnsēās. ***Pl.*** (***Aul.*** III, 5, 46). ‖ ***Achevé***. En quantō jācĕt absolūtā cāsū! ***M.*** (I, 83, 3, de porticu). ‖ ***Parfait***. ***Voy.*** Perfectus.

Absolvŏ, is, ī, ūlūtum, ŏlvĕrĕ. ***Libérer d'une dette***. Ego ad fōrum ibo, ut hunc absolvām. ***Ter.*** (***Ad.*** II, 4, 13). ‖ ***Délivrer, renvoyer***. Te absolvām brĕvī. ***Pl.*** (***Epid.*** III, 4, 30). ***Voy.*** Libero. ‖ ***Absoudre***. Absolvēs hŏminem, et scĕlĕris damnābis cūmdĕm. ***H.*** Abstŭlit hunc tandem Rufīni pœnā tumultŭm, Absolvitque dĕos. ***Cl.*** Rĕos absolvĕrĕ cūlpæ. ***O.*** PPH. Crīminĕ solvŏ, absolvŏ. Culpā lĭbĕrŏ, exsolvŏ. Nōxæ eximŏ. Culpam condonō, rĕmittō. ***Voy.*** Ignosco. ‖ ***Achever***. Cladĭbŭs immixtum civile absolvĕrĕ bellum. ***L.*** Ūnō verbo absolvām, lēno est. ***Pl.*** (***Rud.*** III, 2, 39). SYN. Confĭcĭŏ, perfĭcĭŏ, finiŏ, pĕrăgŏ. ***Voy.*** Finio.

Absŏnus, ă, um. ***Sourd, qui ne résonne pas***. Prāvă, cubantĭă, pronă, supīna ātque absŏna tectă. ***Lr.*** (IV, 520. Cf. ***Non.*** 2, 27). ‖ ***Sans harmonie***. Quidquid ĭstĭs discrĕpābit, absŏnum reddĕt mĕlŏs. ***T. Maur.*** (***Syll.*** 1068). ‖ ***Au fig. Qui n'est pas d'accord***. Sī dicentĭs errŭnt fortunīs absŏnă dictă. ***H. Voy.*** Discors.

Absorbĕŏ, ēs, bŭī ou psī, ptum, bĕrĕ. ***Avaler, engloutir***. Ăt Tigrim subitō tellŭs absorbĕt hiātū. ***L.*** Absorpsīt pĕnĭtus rūpēs. ***Id.*** (IV, 100). Absorbŭit ictus. ***J.*** (6, 126). SYN. Sorbĕŏ, exsorbĕŏ, vorŏ, devorŏ, haurĭŏ. ***Voy.*** Voro. ‖ ***Au fig.*** Tantō te absorbĕns gurgĭte ămōris. ***Cat.*** (68, 107). ‖ ***Ruiner***. Absorbĕt, ubi quemque attigit. ***Pl.*** (***Bac.*** III, 3, 67). ***Voy.*** Decoquo.

† Absorptŭs, ă, um. ***Englouti***. Evŏmĭt absorptăm trĕpĭdē fĕrā bellŭă plebem. ***Fort.*** (II, 225).

Abspellŏ. ***Voy.*** Aspello.

Absquĕ. ***prép. Sans.*** Ō fămŭlī turpēs, sērvŭm pĕcŭs, absquĕ crŭōrĕ tergă dătis mortī. ***L.*** (VI, 152. Adde ***Pl. Most.*** III, 2, 78; ***Capt.*** III, 5, 96; ***Trin.*** IV, 1, 13). SYN. Sine. ***Voy.*** ce mot.

Abstēmĭŭs, a, um. ***Qui ne boit pas ou boit peu de vin***. Vīnă fŭgit, gaudētquĕ mĕrīs abstēmĭŭs undis. ***O.*** Abstēmĭa pectora vīnō. ***Paul. Nol.*** (***Joan.*** 69. Adde ***Sid. Pan.*** 2764; ***Lucil.*** apud ***Non.*** 2, 3). ‖ ***En gén. Sobre, tempérant***. Sī fortĕ, in mĕdĭō pōsĭtōrum abstēmĭŭs, hĕrbis vivĭs. ***H.*** Prŏbe, et pudĭcĕ, parcĕ, frugī, abstēmĭĕ. ***Aus.*** (***Prof.*** 15, 9). SYN. Abstinens, temperans, frugi. ***Voy.*** Frugi.

Abstergŏ, ēs, sī, sum, gĕrĕ. ***Essuyer, nettoyer***. Hōc nĕ sīc faciāt; tū labĕllum abstergĕās. ***Pl.*** (***As.*** IV, 1, 52). Evĕrrite ædēs, abstergĕte arānĕās. ***Titin.*** (apud ***Non.*** 4, 491. Adde ***Ter. Eun.*** IV, 7, 9). Dilūtă, labĕllă Gūttīs abstersisti ōmnibus artĭculīs. ***Cat.*** (101, 8). SYN. Tergĕŏ, detergĕŏ, ĕlŭŏ, mundŏ, purgŏ. ***Voy.*** Tergeo. ‖ ? ***Chasser, éloigner***. (***Lucret.*** IV, 1060 et 1230. Sed legendum ***abstersere***.)

? Abstĕrgŏ, is, ĕrĕ. ***Comme*** Abstergeo. (Vitiosa lectio apud ***Non.*** 4, 491. Quem locum supra dedimus.)

Abstĕrrĕŏ, ēs, ŭī, ĭtum, ĕrĕ. ***Éloigner par la crainte, éloigner, détourner, empêcher***. Ut cānis

ā cŏrĭō nūnquam ābstĕrrēbĭtŭr ūnctō. *H.* Sī tĕnĕrās ānĭmās ălĭēna ŏppröbrĭă sæpĕ ābstĕrrĕnt vĭtĭīs. *Id.* Nĕquidquām, quŏnĭām nātūra ābstĕrrŭĭt aūctŭm. *Lr.* (V, 847. *Id.* IV, 1060 et 1230). Ānsĕrĕs clāmŏre ābstĕrrĕt, ăbĭgĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 41). SYN. Ārcĕŏ, āmŏvĕŏ, prōhĭbĕŏ, āvĕrtŏ.

Ābstĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *Effrayé, détourné.* Ēt pĕr cāstră cŏmĕs, nullīs ābstĕrrĭtă fātīs. *L.* (VIII, 649).

†Ābstĭnēndŭs, ă, ŭm. *Qu'il faut tenir éloigné.* Āmŏr ĭgnōrāndī ′st ; Prŏcŭl ădhĭbēndŭs ēst ătque ābstĭnēndŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 30).

Ābstĭnēns, tĭs. *Qui s'abstient, désintéressé.* Vĭndĕx āvăræ fraŭdĭs, ĕt ābstĭnēns Dūcēntĭs ād sē cūnctă pĕcūnĭæ. *H. Voy.* Frugi. || *Chaste.* Māgnĕssam Hippŏlўtĕn dūm fŭgĭt ābstĭnēns. *H.* SYN. Cōntĭnēns, pŭdĭcŭs, cāstŭs. *Voy.* Castus.

Ābstĭnentĭă, æ. *f. Abstinence, tempérance.* Īllĭc dĭcātă pārcŭs ābstĭnentĭă. *Prud.* (*Cath.* 955). *Voy.* Frugalitas.

Ābstĭnĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. S'abstenir.* Lūdĕrĕ quī nēscĭt, cāmpēstrĭbŭs ābstĭnĕt ārmīs. *H.* Ēst vīrtūs plăcĭtīs ābstĭnŭĭssĕ bŏnīs. *O.* Ābstĭnŭĭt tăctū pătĕr, āvĕrsūsquĕ rĕfugĭt. *V.* SYN. Tēmpĕrŏ, pārcŏ. PPH. Nōn ūtŏr. Ūtī tĭmĕŏ. || *Avec le gén.* (*hellénisme*). Ābstĭnētō īrārŭm călīdæquĕ rīxæ. *H.* || *Avec un infin.* Tārpēĭās īre ābstĭnŭĭssēt ăd ārcēs. *Sil.* (Adde *Pl. Curc.* I, 3, 24). PPH. Vīx cŏmprĭmŏr quīn. *Pl.* || *Avec l'acc. arch. Contenir, retenir.* Nōn tămĕn ĭdcīrcō fĕrrūm Trĭŏpēĭŭs illă Ābstĭnŭĭt. *O.* Ābstĭnŭĭt vīm Ūxōre ēt nātō. *H.* Ābstĭnŭĭt tēllūrĕ rātēs. *L.* Ābstĭnĕās ăvĭdās mōrs mŏdŏ nīgră mănŭs. *Tib.* (I, 3, 4. Adde *Pl. Rud.* II, 4, 11; *Ter. Heaut.* III, 3, 4). SYN. Cōntĭnĕŏ, cŏhĭbĕŏ, cŏmprĭmŏ, tēmpĕrŏ. || — mē. *Comme* Abstineo. Plūs pōtūs, sēse īlla ābstĭnĕrĕ pōtŭĕrĭt. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 64. Adde *Pl. Curc.* I, 1, 37). || † *Être exempt de.* Qui ea cūrābĭt, ābstĭnēbĭt cēnsĭōnĕ būbŭlă. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 15). SYN. Cārĕŏ.

Ābstŏ, ās, ārĕ. *n. Se tenir éloigné.* Ērĭt quæ, sī prōpĭŭs stēs, Tē căpĭēt măgĭs, ēt quædăm, sī longĭŭs ābstēs. *H.*

? Ābstōllō, ĭs, ĕrĕ. *Voy.* Abstulo.

†Ābstōrquĕŏ, ēs, ērĕ. *Détourner.* Ābstōrquĕ prōrăm. *Att.* (apud *Non.* 3, 66).

Ābstrăctŭs, ă, ŭm. *Emmené, arraché.* Ābstrăctæquĕ bŏvēs, ābjūrātæquĕ răpīnæ. *V.* SYN. Āvŭlsŭs, ābdūctŭs, dīvŭlsŭs, ābrĕptŭs, ăbăctŭs.

Ābstrāhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, āhĕrĕ. *Entraîner de force, arracher.* Quām tū dē thălāmīs ābstrāhĕrĕrĕ mēīs. *O.* Nōn illūm cūră quĭētīs Ābstrāhĕre ĭndĕ pŏtēst. *Id.* (Adde *Ter. And.* III, 2, 39). SYN. Ābdūcŏ, ābrĭpĭŏ, āvĕllŏ, dīvĕllŏ, aŭfĕrŏ, āmŏvĕŏ, ăbĭgŏ.

Ābstrāxĕ. *sync. pour* Abstraxisse. Īntĕr ĕquōs ābstrāxĕ rŏtās, falcēsquĕ răpācēs. *Lr.* (III, 652).

Ābstrūdŏ, ĭs, ūsī, ūsŭm, ūdĕrĕ. *Éloigner, cacher.* Namque hīc jām nōn aūdēbĭt aurum ābstrūdĕrĕ. *Pl.* (*Aul.* IV, 5, 3). Aūlam ōnūstam aūrī ābstrūsīsse hīc. *Id.* (*ib.* IV, 2, 10). Ābstrūdāmquĕ tŏrīs jām dēbĭtă pĕctŏră cāstrīs. (*Anthol.* I, 75). *Voy.* Abdo.

Ābstrūsŭs, ă, ŭm. *Caché.* Ēt sīllĭcīs vēnīs ābstrūsum ēxcūdĕrĕt īgnēm. *V.* Vītātquĕ lūās ābstrūsă cārīnās. *O. Voy.* Abditus, Arcanus.

Ābstŭlī. *parf. de* Aufero. Ūt mē mălŭs ābstŭlĭt ērrŏr ! *V.*

†Ābstŭlŏ, ĭs. *Comme* Aufero. Aūlās ābstŭlās. *Pl.* (*Rud.* apud *Diom.* I, 376.)

Ābsŭm, ăbĕs, ăbfŭī, ăbĕssĕ. *Etre absent, éloigné.* Ænēās ignārŭs ābĕst : ignārŭs ĕt ābsīt. *V.* Tĭtўrŭs hīnc ābĕrāt. *Id.* Nēvĕ, rĕvērtēndī lĭbĕr, ăbĕssĕ vĕlīs. *O.* Æquŏră dēcrēscūnt, ĕt ăb ætherĕ longĭŭs ābsūnt. *Id.* SYN. Distŏ. PPH. Prŏcŭl *ou* lōngĕ sŭm, ābsŭm, vērsŏr. Sŭm rĕmōtŭs, dīsjūnctŭs, dīvŭlsŭs, dissĭltŭs. || *Au fig.* Ābĕst vīrtūtĕ dīsērtī Mēssālæ. *H.* Ā cūlpā făcĭnŭs scītĭs ābĕssĕ mĕā. *O.* SYN. Distŏ. || *Manquer.* Mūgītŭsquĕ bŏŭm, dūlcēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sōmnī Nōn ābsunt. *V.* Ēt sī tūra ăbĕrūnt, ūnctās āccēndĭtĕ tædās. *O.* SYN. Dēsŭm, dēfĭcĭŏ. || Ābsĭt ūt. *Qu'il n'arrive pas que.* Tū sōrdĭdă tēctă, jūgūmquĕ sĕrvĭtĭī vŭlgārĕ fĕrēs ? prŏcŭl ābsĭt. *St.* || Nĭhĭl ābĕst quīn. *Rien ne s'en manque pour.* Nĭhĭl ăbfŏrĕ crēdūnt Quīn ōmnem Hĕspĕrĭām pēnĭtŭs sŭă sŭb jŭgă mittănt. *V.*

†Ābsūmēdŏ, ĭnis. *f. Consommation.* Quāntă sūmĭnī ābsūmēdŏ ! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 4).

Ābsūmŏ, ĭs, ūmpsī, ūmptŭm, ūmĕrĕ. *Consommer, engloutir, dévorer.* Ămbēsās sŭbĭgăt mălīs ābsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Pōtnĭădēs mălīs mēmbra ābsūmpsĕrĕ quădrīgæ. *Id.* Ābsūmĕt hērēs cæcŭbă dignĭŏr. *H.* SYN. Ābsōrbĕŏ, ēxhaūrĭŏ, vŏrŏ, dēvŏrŏ. || *Dépenser, prodiguer.* Quærĕre ŭt ābsūmānt, ābsūmptă rĕquīrĕrĕ cērtānt. *O.* SYN. Ēxhaūrĭŏ, dēcŏquŏ, prōfŭndŏ. *Voy.* Decoquo. || *Employer.* Sic tămĕn ābsūmō dēcĭpĭŏquĕ dĭĕm. *O.* SYN. Cōnsūmŏ, tĕrŏ, īmpendŏ. || *Faire périr, détruire.* Vōs ānĭmam hānc pōtĭūs quŏcūnque ābsūmĭtĕ lētō. *V.* Ipsum ābsūmĕrĕ fĕrrō. *Id.* Lăcrĭmis ābsūmĭtŭr ōmnĭs. *O.* SYN. Pĕrdŏ, ēxstinguŏ, pĕrĭmŏ, pĕssūmdŏ. *Voy.* Perdo. || *Consumer.* Scrĭbĭmŭs, ĕt scriptōs ābsūmĭmŭs ignĕ lĭbĕllōs. *O. Voy.* Consumo.

Au pass. Ābsūmŏr. *Être perdu, être mort.* Quĭd ĕgo ĕx tē aūdĭo ? Ābsūmpti sūmŭs. *Pl.* (*Most.* II, 1, 18. *Id. Amp.* V, 1, 6; *Epid.* I, 1, 76). *Voy.* Pereo.

Ābsūmptŭs, ă, ŭm. *Consommé, consumé, dépensé, perdu.* Rēbŭs mātĕrnīs ātquĕ pātĕrnīs Fōrtĭtĕr ābsūmptīs. *H.* Ābsumptæ īn Teucrōs vīrēs cœlĭtquĕ marīsquĕ. *V.* Sĭn ābsūmptă sălūs. *Id.* Quūm cīnĭs, ābsūmptō cōrpŏrĕ, făctŭs ĕrŏ. *O.* Tēmpŏrĭs ābsūmptī tām mălĕ tēstīs ĕrīt. *Id.* SYN. Cōnsūmptŭs, ēxhaūstŭs, īmpēnsŭs, dēcōctŭs, pērdĭtŭs, pēssūmdātŭs.

Ābsūrdē. *adv. Absurdement, sottement.* Scĭō dĭctum ābsūrdē hōc dērīsōrēs dĭcĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 3). Ābsūrdē fĕrtŭr dĕŭs, aūt pārs ēssĕ dĕī, quæ. *Prud.* (*Apot.* 953). SYN. Stūltē, īnēptē.

Ābsūrdŭs, ă, ŭm. *Sot, absurde.* Ētsi hōc prāvum, īnēptum, ābsūrdum, ătque ălĭēnum ā vītā mĕā. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 21. *Ib.* III, 3, 22). SYN. Inēptŭs, stŭltŭs. *Voy.* Stultus.

Ābsynthĭŭm. *Au lieu de* Absinthium.

Ābsўrtĭs, ĭdĭs. *f.* Ābsўrtĭdĕs, ŭm. *pl.* (Ἀψυρτίδες). *Iles de l'Adriatique, près de la côte d'Istrie.* Īŏnĭŭm pĕrgēns Ābsўrtĭdās æquŏr ăd ōrtŭs Cīrcŭīt. *Prisc.* (*Peri.* 515 : ubi plura. *Cf. Plin.* 3, 26; *Strab.* et *Mel.*). Colchĭs ĕt Adrĭācās spūmĭbŭs Ābsўrtĭs ĭn ūndās. *L.* (III, 190. Alii leg. *Absyrtus*, ut sit flumen).

Ābsўrtŭs, ī. *m.* (Ἄψυρτος). *Absyrte, fils d'Éétès, et frère de Médée, qui le mit en pièces et sema ses membres sur la route, pour retarder la poursuite de son père.* Cōnstat ăb Ābsўrtī cædĕ fŭīssĕ, lŏcō. *O.* Ābsўrtus clўpēī rădĭīs cŭrrŭquĕ cŏrŭscŭs. *V. Fl.* SYN. Ægĭaleŭs. || ? *Fleuve. Voy. le précéd.*

Ābtŏrquĕŏ. *Voy.* Abstorqueo.

? Ābŭllĭă. *Voy.* Apulia.

Ăbūndāns, tis. *Qui déborde.* Sūmmīs Ămăsēnŭs ăbūndāns Spūmābāt rīpīs. *V.* (*Id. G.* I, 115). SYN. Ēxūndāns, effūsŭs, stāgnāns. ‖ *Abondant.* Nivĕī quām lăctīs ăbūndāns. *V.* Līnguæ jăctātŏr, ăbūndāns Cŏrpŏrīs. *Cl.* SYN. Lārgŭs, plēnŭs, lŭxŭrĭāns, ūber, rĕfertŭs, fĕrāx, fertĭlis, dīvĕs, frĕquēns, lætus. *Voy.* Fertilis. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Claud. in Eutrop.* I, 154.)

Ăbūndāntĕr. *Abondamment.* Dōnĕc ăbūndāntĕr dēfūsō sānguĭnĕ. *Sil. Voy.* Large.

Ăbūndāntĭă, æ. *f. Déesse de l'Abondance. Voy.* Copia. ‖ *Abondance, fertilité. Voy.* Fertilitas.

Ăbūndē. *adv. Abondamment, suffisamment, de reste.* Grātĭă, fāmă, vălētūdō contĭngăt ăbūndē. *H.* Laudātŭs ăbūndē, sī fāstidĭtŭs nōn tĭbī, lĕctŏr, ĕrŏ. *O.* SYN. Mūltŭm, lārgē, sātĭs, sāt. ‖ Ăbūnde ēst. *Il y a assez, il suffit.* Tĕrrōrum ēt fraudĭs ăbūnde ēst. *V.* Bĕne ēst, ăbūnde ēst; hīc plăcĕt pœnæ mŏdŭs. *Sen.* (*Thyest.* 279). SYN. Sātĭs ēst, sufficit. ‖ —sātĭs. *Bien assez.* Ăn tĭbi ăbūndē Pērsōnām sātĭs ēst (evitare). *H.*

Ăbūndŏ, ās, ārĕ. *n. Sortir à flots, déborder.* Rūrsŭs ăbūndābāt flŭĭdŭs lĭquŏr. *V.* Flūmĭna ăbūndārĕ ūt făcĕrēnt, cāmpōsquĕ nātārĕ. *Lr.* (VI, 266). SYN. Ēxūndŏ, ēxūbĕrŏ, effūndŏr, ēxspătĭŏr, stāgnŏ. ‖ *Avoir en abondance, regorger.* Ēxāmĭnĕ mŭltō Primŭs ăbūndārĕ, ēt spūmāntĭă cōgĕrĕ prēssīs. *V.* Cālĭgĭnĕ sēmpĕr ăbūndĕt. *O.* SYN. Rĕdundŏ, lŭxŭrĭŏ, ătŭlŭŏ, cīrcumflŭŏ. ‖ *Au fig.* Īrā mīxtŭs ăbundĕt ămor. *O.* ‖ † *Avec le gén.* Quārum ēt ăbūndēmŭs rērum, ēt quārum indĭgeāmŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 6).

†Ăbūndŭs, ă, ŭm. *arch. Abondant.* Nĕquĕ tam ăbundīs fortūnīs fĕrōx. *Att.* (apud *Non.* 4, 192). Flŭxīt ăbundă tŭīs aquă pōtĭbŭs ătquĕ lăvācrīs. *Paul. Nol.* (*Nat. S. Fel.* 734).

?Ăbŭrŏ. (*Prud. Ham.* 851, *agrestis aburitur:* ubi alii leg. *agresti amburitur.*)

Ăbūsquĕ *ou* Ăb ūsquĕ. *De, depuis.* Dārdănĭăm Sĭcŭlo prospēxīt ăbūsquĕ Păchўnō. *V.* Ēt frăctīs dūrat ăbūsquĕ Axĭbŭs Œnōmăī. *St. Voy.* A.

Ăbūsŭs, ă, ŭm. *Qui a abusé.* Dīvum ăd fāllēndŏs nūmĭnĕ ăbūsum hŏmĭnēs. *Cāt.* (76, 4). ‖ † *Usé jusqu'au bout, dépensé.* Ŭbi illă quæ dĕdi ănte? Ăbūsă sūnt. *Pl.* (*As.* I, 3, 44).

Ăbūtŏr, ĕrĭs, ūsŭs, sŭm, ūtī. *d. Faire un mauvais usage, abuser.* Vēstrō pŏtŭīt Pŏmpēĭŭs ăbūtī Sānguĭnĕ. *L.* Sĕd jām pārcĕ mihī, nĕc ăbūtĕrĕ, Nārnĭă, Quīntō. *M.* (VII, 92, 7). PPH. Mălĕ, pĕrvĕrsē ūtŏr. In mălōs *ou* prāvōs ūsŭs vĕrtŏ, fĭectŏ, ădhĭbĕŏ, dētorquĕŏ. ‖ † *Avec l'acc. arch. User entièrement, dépenser tout.* Sēntīt ēnĭm vīm quīsquĕ sŭăm, quām pŏssīt ăbūtī. *Lr.* (V, 1021). Nāmque īn scrībendīs prŏlŏgīs ŏpĕram ăbūtĭtŭr. *Ter.* (*And. prol.* 5. Hunc vs. citat *Diom.* 1, 300. Cf. *Charis.* 5, 266). Nōsque aūrum ăbūsōs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 126. *Id. Pers.* II, 3, 10).

Ăbvĕhŏ. *Voy.* Aveho.

Ăbўdēnŭs, ă, ŭm (*Ἀβυδηνός*). *d'Abydos.* Sēstŏn Ăbўdēnă sēpărăt ūrbĕ frĕtŭm. *O.* Æquŏr, Ăbўdēnī frĕtă quīs mīrētŭr ĕphēbī? *Aus.* (*Mos.* 288). ‖ *Subst. m. Léandre.* Mittĭt Ăbўdēnŭs, quām mālĕt fĕrrĕ, sălūtĕm. *O.*

Ăbўdŏs *ou* Ăbўdŭs, ī. *m. f.* (*Ἄβυδος*). *Abydos, ville de la Troade, vis-à-vis de Sestos.* Pōntŭs ēt ōstrĭfĕrī faucēs tēntāntŭr Ăbўdī. *V.* Vēnĕrĭt, aūt quærō sī quīs Ăbўdŏn ĕāt. *O.* PPH. Ūrbs Ăbўdēnă. Littŭs Ăbўdēnŭm. *Voy.* Hero, Leander.

Ăbўlă *ou* Ăbĭlă, æ. *f.* (*Ἄβιλη et Ἄβυλη, Suid. Ἀβιλάξ*). *Abyla, montagne de Mauritanie, qu'Hercule, suivant la fable, sépara de Calpé, montagne d'Espagne.* Maūra Ăbўla, ēt dōrsō consūrgit Ibērĭca Calpe. *Avien.* (*Descr. Ter.* 111). *Voy.* Calpe.

†Ăbўssŭs, ī. *f.* (*ἄβυσσος*). *Abime, gouffre.* Flŭēntă Objĭcĭbŭs prōprĭis cōnstrĭcta rĕsorbet ăbўssus. *Alcim.* (IV. 534). *Voy.* Barathrum. ‖ *Eccl. Enfer.* Mērsāndūm pēnĭtŭs pūtĕō fĕrvēntĭs ăbўssī. *Prud.* (*Ham.* 833. Adde *Alcim.* V, 205). *Voy.* Inferi.

Āc (*toujours devant une consonne*). *conj. Et.* Dēsīnĕt, ăc tōtō sūrgĕt gĕns aūrĕă mūndō. *V.* SYN. Ătquĕ, ĕt, quĕ. *Voy.* Et. ‖ *Que* (*après un compar.*). Īn mĕdĭās rēs, Nōn sēcŭs ăc nōtās, aūdĭtōrēm rāpit. *H.* Nōn tūūs hŏc căpĭēt vēntĕr plūs ăc mĕūs. *Id.* SYN. Ătquĕ, quām. ‖ Sīmŭl ăc *ou* ătquĕ. *Dès que, lorsque.* Ipsĕ dŏmī, sīmŭl ăc nummōs contēmplŏr ĭn ārcā. *H.* Sī sapĭāt, vītĕt, sīmŭl ătque adŏlēvĕrĭt ætās. *Id. Voy.* Ubi.

Ăcădēmĭă *et* Ăcădēmĭă, æ. *f.* (*Ἀκαδημία et Ἀκαδήμεια*). *L'Académie, jardin près d'Athènes, où Platon avait son école.* In Lătĭum sprētis Ăcădēmĭă mīgrăt Ăthēnīs. *Cl.* (*Mall. Theod.* 94). Quidquīd, nīl vērūm stătŭēns, Ăcădēmĭă dūplĕx. *Sid.* (*Pan.* 199. *Ib.* 2576). Īnque Ăcădēmĭa umbrĭfĕrā nĭtĭdōquĕ Lўcēō. *Cic.* (*Div.* I, 13). Ătque Ăcădēmĭæ cĕlĕbrātām nōmĭnĕ vīllam. *Laur. Tull.* (apud *Plin.* 31, 2. Cf. *Burm.* ad *Anthol.* I, p. 341). PPH. Ăcădēmī hōrtī, nēmŏră, sīlvæ.

Ăcădēmŭs, ī. *m.* (*Ἀκάδημος*). *Académe, citoyen d'Athènes, à qui appartenait le jardin de l'Académie.* Ătque intĕr sīlvās Ăcădēmī quærere vērum. *Hor.*

Ăcălănthĭs. *Voy.* Acanthis.

Ăcălē, ēs. *f.* (*Ἀκαλή*). *Ile près de la côte du Portugal.* Sŭbjăcĕt pŏrro īnsŭla Ăcălē vŏcāta ăb incŏlis. *Avien.* (*Or. mar.* 184).

Ăcămās, ăntĭs. *m.* (*Ἀκάμας*). *Acamas, fils de Thésée et de Phèdre.* Dēmĭssŭm lāpsī pĕr fūnem, Ăcămāsquĕ Thŏāsquĕ. *V.* (Adde *St. Th.* VII, 589; *Aul. Sab.* 2, 23). ‖ 2. *Guerrier Thrace, auxiliaire des Troyens, et tué par Ajax.* Intĕrea māgnīs Ăcămāntĕm vīrĭbŭs Ājāx Intĕrīmīt. (*Epitome Iliad.* 539. Cf. *Hom. Il. Z*, 8). ‖ 3. *Un des ouvriers de Vulcain.* (*V. Fl.* I, 183.)

Ăcănthĭs *et* Ăcălănthĭs, ĭdĭs. *f.* (*ἀκανθὶς et ἀκαλανθὶς*). *Chardonneret, oiseau.* Āstllē, crēdĭbĭle ēst? ūt vīncăt ăcănthĭdă cōrnīx. *Calp.* (6, 6). Littŏrăquĕ ălcўŏnēn rĕsŏnānt, ăcălănthĭdă dūmī. *V.* (*G.* III, 338. Alii leg. *et acanthida*). ‖ *Nom de femme.* His ănīmūm nōstræ dūm vērsāt Ăcănthĭs ămīcæ. *Pp.* (IV, 5, 61).

Ăcănthŭs, ī. *m.* (*ἄκανθος*). *Acanthe, plante à larges feuilles épineuses, qui a fourni aux Grecs le modèle de l'ordre corinthien; feuille d'acanthe sculptée.* Ēt mōlli cīrcum ēst ānsās ămplĕxŭs ăcănthō. *V.* Summŭs ĭnaūrātō crātēr ērat āspĕr ăcănto. *O.* (Adde *Prop.* III, 16, 14). ‖ *Arbrisseau d'Égypte qui nous est inconnu.* Bālsămăque ēt baccās sempĕr frondentĭs ăcănthī. *V.* (Huc refer *Velleji* locum, 2, 66 : « In Gallico triumpho omnia ex citro, in Pontico omnia ex *acantho* »). ‖ *Les Orientaux en tiraient un duvet dont on faisait des étoffes; ou, selon d'autres, ils en imitaient la forme ou la couleur; peut-être en exprimaient-ils une teinture. On appelait cette étoffe* acanthina vestis. Pāllămque, ēt pictūm crŏcĕō vēlāmĕn ăcănthō. *V.* Sīdŏnĭō cēlsūm pulvĭnār ăcănthō. *St.* (*Silv.* III, 1, 37. Cf. *Varr.* apud *Serv.* ad *Æ.* I, 649; *Isid. Orig.* 17, 9; *Salm.* ad *Vopisc.* in *Aurel.* 46).

Ăcărnān, ānis. *m. f.* (*Ἀκαρνάν, Ἀκαρνᾶνες*). *Qui*

est d'Acarnanie, partie de l'Épire. Prōximŭs hinc hōstī dēxtrās jūngēbāt Ācārnān. *Sil.* Quōrum āltēr Ācārnān. *V.* || Āmnīs Ācārnān *ou* Ācārnānŭm. *L'Achélous. Voy.* Achelous.

Ācāstŭs, ī. *m.* (Ἄκαστος). *Acaste, fils de Pélias. Crétéis ou Atalante, sa femme, l'excita contre Pélée, qui avait dédaigné son amour. Acaste essaya de le perdre; mais Pélée lui échappa, et lui donna ensuite la mort.* Cædē pĕr Æmōnĭās sōlvīt Ācāstŭs æquās. *O.* (*Id. Met.* VIII, 306; *V. Fl.* 1, 164).

Ācātŭs, ī. *f.* (ἄκατος). *Barque.* Ācātīs, phāsēlīs, lintrĭbŭs, stlātīs, rātĕ. *Aus.* (*Epist.* 22, 31. Cf. *Gell.* 10, 25).

Āccă, æ. *f. Une des compagnes de Camille.* (*Virg. Æ.* XI, 820.) || 2. Āccă Lārentĭă *ou* Laurentĭă. *Épouse de Faustule et nourrice de Romulus.* Faustŭlŭs infēlix, ēt pāssīs Āccă căpillīs. *O.* Pōrtantēm lāssābāt Rōmŭlŭs Āccām. *St.* (*Silv.* II, 1, 100). SYN. Laurentĭă. (Cf. *Macr. Sat.* 1, 10; *Gell.* 6, 7; *T. Liv.* 1, 4.) || 3. *Sœur du poète Gallus.* (*Prop.* 1, 21, 6.)

Ācaŭnŭm. *Voy.* Agaunum.

Āccāntō *ou* Ādcāntō, ās, ārĕ. *Chanter auprès.* Māgnī tŭmŭlīs āccāntō māgistrī. *St.* (*Silv.* IV, 4, 56.)

†Āccēdēdŭm. *de* accede *et* dum. (*Pl. Rud.* V, 2, 45.)

Āccēdēns, tis. *Qui s'approche.* Lēnĭŏr ēt mĕlĭŏr fīs āccēdēntĕ sĕnēctā. *H.* SYN. Vĕnīēns, ādvēntāns, prŏpĭŏr, īnstāns.

Āccēdŏ, ĭs, essī, essŭm, ēdĕrĕ. *n. S'approcher.* Ō quōtĭēs vōlŭīt blāndīs āccēdĕrĕ dictīs! *O.* Æneās cōncŭrsu āccēdĕrĕ māgnō Ānthēa Sērgēstūmquĕ vīdēt. *V.* SYN. Prōpīnquŏ, ādvĕnĭŏ, ādvēntŏ, ĕŏ, vĕnĭŏ. PPH. Āccēdō prŏpĕ. *Pl. Voy.* Venio. || *Act. Aller vers, aborder.* Sīn, hās nĕ pōssīm nātūræ āccēdĕrĕ pārtēs. *V.* Īnfērnās āccēdĕ dŏmōs. *Id.* Sīcānĭŏs āccēdĕrĕ pōrtŭs. *Sil.* SYN. Ādĕŏ, ādvĕnĭŏ, ĕŏ, pĕnĕtrŏ, āggrĕdĭŏr, ingrĕdĭŏr, succēdŏ. || *S'ajouter à, être ajouté.* Pōstquām sōlĭtās āccēssit ād īras Plāgă rĕcēns. *O.* Āccēdāt lacrimīs ŏdĭŭm. *Id.* Tāntŭm dē mĕdĭŏ sūmptīs āccēdīt hŏnŏrīs. *H.* SYN. Āddŏr, ādjŭngŏr, ādjĭcĭŏr. || *Donner son assentiment.* Āccēdīt dictīs pātĕr. *St.* (Adde *Pl. Aul.* II, 8, 13). SYN. Āssēntĭŏr, prŏbŏ. || †Āccēdī. *inf. pass.* Nōn pŏtēst āccēdī. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 38).

? Āccēlĕbrŏ, ās. *Hâter.* (*Att.* apud *Non.* 2, 161. Sed alii melius, *accelerasse.*)

Āccēlĕrŏ, ās, ārĕ. *n. Se hâter.* Āccēlĕra, ēt frātrĕm, sī quīs mŏdŭs, ērīpĕ mŏrtī. *V.* Āccēlĕrēmŭs, ăit. *Id.* SYN. Fēstīnŏ, prŏpĕrŏ, āccŭrrŏ, ādvŏlŏ. *Voy.* Festino. || *Act. Hâter.* Āccēlĕrēt pārtŭ dēcĭmŭm bŏnă Cўnthĭă mēnsēm. *St.* Ēt mŏrtēm quæ pŏssŭnt āccēlĕrārĕ. *Lr.* (VI, 773). SYN. Cēlĕrŏ, fēstīnŏ, prŏpĕrŏ, mātūrŏ.

Āccendŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Allumer.* Īllīc sĕrā rŭbēns āccēndit lūmĭnă Vēspĕr. *V.* Mēdĭŏs quŭm sŏl āccēndĕrĭt æstŭs. *Id.* Ūnctās āccēndĭtĕ tædās. *O.* SYN. Īnflammŏ. PPH. Īgnĕm subjĭcĭŏ, sŭbdŏ, ādmŏvĕŏ. Īgnī, ignĭbŭs dŏ. Flāmmās, făces, tædās sŭbdŏ. PPH. Āccēnsīs incāndŭlŭt ignĭbŭs ārā. *O. Voy.* Incendo. || *Au fig. Enflammer, animer.* Ærĕ cĭĕrĕ vīrōs, mārtēmquæ āccēndĕrĕ cāntū. *V.* Quīn ētĭam āccēndās vĭtĭă, īrrĭtēsquĕ vĕtāndŏ. *O.* Pŏsĭtīsquæ āccendĭt pectŏra dŏmus. *Sil.* SYN. Incēndŏ, acuŏ, ēxăcŭŏ, ēxcĭtŏ, īmpĕllŏ, instīgŏ, stīmŭlŏ, instĭmŭlŏ, hortŏr, augĕŏ, urgĕŏ. PPH. Stĭmŭlos dŏ, ădd. Vīm ădd. Stĭmŭlis excĭtŏ, accēndŏ, prœmŏ. VERS. Dūm Tūrnŭs Rŭtŭlōs ănĭmīs aūdācĭbŭs ĭmplĕt. *V.* Īgnēs ănĭmīs flāgrāntĭbŭs ădd̆ĭt. *L.*

Au pass. Āccendŏr. *Être allumé, enflammé.* Quŭm tămĕn hōc ēssēm, mĭnĭmōque āccēndĕrĕr ignī. *O.* SYN. Īnflammŏr, ārdĕŏ, ārdēscŏ, flāgrŏ, ūrŏr. *Voy.* Ardeo.

Āccēnsĕŏr, ērĭs, ērī. *pass. Être de la suite, accompagner.* Nūmĭnĕ sŭb dŏmĭnæ lātĕo, ātque āccēnsĕŏr illī. *O.*

1. Āccēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Accendo. *Allumé, enflammé.* Rēgālēs āccēnsă cōmās, āccēnsă cŏrōnām. *V.* In āccēnsīs flāgrānt ăltārĭbŭs āræ. *Sil.* SYN. Īnflāmmātŭs, īncēnsŭs, ārdēns, flāgrāns. || *Au fig. Animé, excité.* Hīc lăta ēxtrēmīs spēs ēst āccēnsă dŭōbŭs. *V.* Tālĭbŭs āccēnsī fīrmāntŭr. *Id.* SYN. Īnflāmmātŭs, ārdēns, flāgrāns, cāhdŭs, fĕrvĭdŭs. || *Irrité.* His āccēnsă sŭpĕr. *V.* Sŭbĭtoque accēnsă fŭrōrĕ. Fŭrĭīs āccēnsŭs. *Id. Voy.* Iratus.

? Āccēnsŭs, ī. *m. part. de* Accenseor. *Sorte d'appariteurs, qui accompagnaient les centurions, etc.* Ŭbī sūnt āccēnsī? *Pl.* (*frag. Frivol.* Cf. *Varr. L. L.* 3, 6; *Non.* 12, 8, et *Fest.*).

Āccēntŭs, ūs. *m. Ton, accent, inflexion.* Īnnŭmĕrōs nŭmĕrōs dōctīs āccēntĭbŭs effĕr. *Aus.* (*Idyl.* 4, 48).

Āccēpī. *parf. de* Accipio.

? Āccēptĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Accepto. Stĭpendĭum āccēptĭtāstī. *Pl.* (apud *Non,* 2, 508).

Āccēptŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Accipio. Vĭŏlātă pācĕ nĕgabant Āccēptārĕ jŭgum. *Sil.* (VII, 41. Adde *Manil.* III, 466; *Pl. Ps.* II, 2, 31).

†Āccēptŏr, ōrĭs. *m. Qui reçoit.* Qui īllōrŭm vērbīs fālsīs āccēptŏr fŭī. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 167). || †*arch. Comme* Accipiter. (*Lucil.* apud *Charis.* I, 76.)

†Āccēptrīx, īcĭs. *f. Qui reçoit.* Nūsquam āppārēt nĕquĕ dātōrī nĕque āccēptrīcī. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 18).

Āccēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Accipio. *Reçu.* Prōjĭcīt āccēptās lēctā sĭbī pārtĕ tăbēllās. *O.* SYN. Datŭs, trādĭtŭs. || Āccēptŭm rĕfĕrŏ *ou* fĕrŏ. *Se reconnaître débiteur, devoir.* Āccēptŭm rĕfĕrŏ vērsĭbŭs, ēssĕ nŏcēns. *O.* Rēttŭlīt āccēptōs, rēgālĕ nōmĭsmă, Philippēos. *H. Voy.* Debeo. || *Accueilli, traité.* Āccēptŭs hīlārĕ ătque āmplĭtĕr. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 98). SYN. Ēxcēptŭs. || *Agréé, agréable à.* Phœbŭs, āccēptŭsquĕ nŏvēm Cămēnis. *H.* Tĕ nĭhīl īn vītă nōbis āccēptĭŭs ūnquăm. *Pp.* (II, 7, 93). Āccēptĭssĭmă sēmpĕr Mūnĕră sūnt. *O. Voy.* Gratus.

Āccērsŏ. *Voy.* Arcesso.

Āccessĭŏ, ōnis. *f. L'action de s'approcher.* Quīd tĭbi ăd hāsce āccessĭo ēst ædēs? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 5. *Id. Trin.* III, 2, 83). || *Augmentation, surcroît. Voy.* Auctus.

? Āccessŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Accedo. *Qu'on peut aborder.* Gēns fŭīt ēt cămpīs.... Ēt nōn āccessīs ĭnvĭă flūmĭnĭbŭs. *O.* (*Fast.* V, 582. Alii leg. *circumfusis.* Sed *non accessus* dici posse videtur, ut *inaccessus*).

Āccessŭs, ūs. *m. Accès, entrée; approche, arrivée.* Pōrtŭs ăb āccessū vēntōrum immōtŭs. *V.* Tĭrўnthĭŭs ōmnēm Āccessūm lustrāns. *Id.* Āccessŭs prōhĭbēt rĕfŭgĭtquĕ vĭrīlēs. *O.* Āccessŭs mōlĭrĕt illĕ tŭōs. *Id.* SYN. Āditŭs, ingrēssŭs, ādvēntŭs. *Voy.* Adventus, Aditus. || *Accroissement.* Tēmpŏrĭs āccessū nōn tāntum ēst rēddĭta lōngă. *T. Maur.* (*Syll.* 818. *Id.* 828). SYN. Āccessĭŏ, auctŭs, incrēmēntum.

Āccestīs. *sync. pour* Accessistis. Āccestīs scŏpŭlos. *V.* (*Æ.* 1, 202).

†Accībō, *ancien fut. de* Accio. (*Pl. Mil.* III, 3, 61. Sed potius *accibo.*)

Accĭdēns, tis. *Tombant.* Allă trăbs prōnīs ĭn hŭmum accĭdēns. *Varr.* (apud *Non.* 8, 94).

Accĭdō, ĭs, ĭdī, ĭdĕrĕ (*de* ad *et* cado). *n. Tomber à, près de.* Jam ūt līmĕn ēxīrem, ād gĕnŭa accĭdit. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 18). Accĭdĕre ĭn mēnsās ūt rōsă missă sŏlĕt. *O.* Ætherĭs ex ōrīs in terrārum accĭdĕre ōrās. *Lr.* (IV, 216. Adde *Pl. Pœn.* II, 1, 38; *Sen. Hipp.* 585). || *Arriver, ordint. en parlant d'une chose fâcheuse.* Accĭdit hæc fēssīs ētiām fortūnă Lătīnis. *V.* Accĭdĕre hŏc ălĭquis căsŭ cōntēndĭt. *O.* SYN. Evĕnĭō, ādvĕnĭō, fiō, *qqf.* obtingō. || *Avec l'acc. Arriver à, parvenir à.* Ēt quæ pārs vōcūm nōn aūrēs accĭdit ipsās. *Lr.* (IV, 572). Mihi pătĕrnæ vōcis sŏnĭtŭs aūrēs accĭdit. *Pl.* (*Stich.* 1, 2, 31. Adde *Sil.* XIII, 153; *V. Fl.* II, 452). *Voy.* Pervenio.

2. Accĭdō, ĭs, ĭdī, ĭsŭm, ĭdĕrĕ (*de* ad *et* cædo). *Voy.* Accisus, Cædo.

†Accĭĕō, ēs, ērĕ. *Mander, faire venir.* Illŭm prŏbe ōnĕrātŭm jam accĭēbō. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 61. Verbum agnoscit *Diomed.* 1, 363). *Voy.* Accio.

Accīnctŭs, ă, ŭm. *Ceint, armé.* Fōrsăn ĕt accīnctōs lătĕrī, sīc ĭrā fĕrēbăt, Nūdassēnt ēnsēs. *St.* Ultrix accīncta flăgēllō Tīsĭphŏnē. *V.* SYN. Succīnctŭs, ārmātŭs, īnstrŭctŭs. || *Au fig. Prêt, disposé.* Ēt măgnōs accīnctŭs ĭn ūsūs (animus). *St. Voy.* Paratus. || *Garni, orné.* Accīnctŭs gēmmīs fŭlgēntĭbŭs ēnsīs. *V. Fl.*

Accĭngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Ceindre, armer.* Tēmpŏră nūdŭs ădhūc, lătĕrīque accĭnxĕrăt ēnsēm. *V.* SYN. Cĭngō, præcĭngō, succĭngō, ārmō, mūnĭō, īnstrŭō. || *Préparer.* Animōs accĭngĕ fŭtūris. *V. Fl.* *Voy.* Paro. || *qqf. Se préparer. Voy. le suiv.*

Au pass. Accĭngŏr, *et* Accĭngō mē, *qqf. absolt.* Accĭngō. *Se ceindre, s'armer.* Hōrtātŭr sŏcĭōs, pārĭbusque accĭngĭtŭr ārmīs. *V.* SYN. Cĭngŏr, præcĭngŏr, ārmŏr, īnstrŭŏr. || *Au fig. Se préparer.* Illī sē prædæ accĭngŭnt. *V.* Măgnīs se accĭngĕrĕ rēbŭs. *Tib.* (IV, 1, 179). Ārdentēs accĭngār dicĕrĕ pūgnās. *V.* Accĭngŭnt ōmnēs ōpĕrī. *Id.* (Hoc habet et *Pompon.* apud *Non.* 7, 10). Quīd tūtă timēs? accĭngĕre, ĕt ōmnēm pĕllĕ mŏrām. *O.* SYN. Mē instrŭō, præpărō. *Voy.* Paro. || *Avec l'acc.* (*hellénisme*). Măgĭcās invītam accĭngĭĕr ārtēs. *V.* Illōs accĭnctă lăbōrēs (*Ciris*, 6).

Accĭnō, ĭs, nŭī, ēntŭm, ĕrĕ. *Chanter après, répondre.* Silvīs rĕsōnābĭlĭs accĭnŭit Ēchō. *Pers.* (1, 102). *Voy.* Respondeo.

Accĭō, ĭs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Mander, appeler, faire venir.* Sī Turno ēxtīnctō, sŏcĭōs sum accīrĕ părātŭs. *V.* Ē Tyrĭō consōrtem accītē sēnātŭ. *Sil.* Horrĭfĕrĭs accībānt vōcĭbŭs Orcŭm. *Lucr.* (V, 997). Sĕd accĭĕntŭr. *Sen.* (*Thyest.* 982. Alii scribunt *adscio*). *Voy.* Adscisco, Arcesso.

†Accĭpĕdŭm. *de* accipe *et* dum. (*Pl. Merc.* II, 3, 35.)

Accĭpĭō, ĭs, ēpi, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, recevoir.* Hinc scĕptra accĭpĕre, ĕt primōs ättollĕrĕ fascēs. *V.* Nōn thalămŭs Tyrĭō frăgrāns accēpit ămōmō. Accĭpĭūnt ĭnimīcum imbrĕm. *Id.* Nām corpŭs ăb illō Accēpit vīrēs. *O.* SYN. Căpĭō, concĭpĭō, rĕcĭpĭō, sūmō, ădmittō, *qqf.* āssūmō, prĕhendō *ou* prĕndō. || *Accueillir.* Illos portĭcĭbŭs rex accĭpiēbăt ĭn ămplīs. *V.* (Adde *Pl. Cist.* I, 1, 12). *Voy.* Excipio. || *Apprendre, entendre.* Accĭpĕ nunc Dănăum īnsīdĭās. *V.* Accĭpiēns sŏnĭtum săxī dē vērticĕ pāstŏr. *Id.* SYN. Audĭō, discō, cōgnōscō. || *Comprendre.* Nōn rēcte accĭpis. *Ter.* (*And.* II, 2, 30. Adde *Pl. Cas.* I, 3, 18). *Voy.* Intelligo.

Accĭpĭtĕr, ĭtrĭs. *m. Epervier, oiseau de proie.* Quām făcīle accĭpĭtĕr săxō sēdĕr ālēs ăb ăltō. *V.* Ūtquĕ mŏdo accĭpĭtrĭs pennās (gesserit). *O.* Dēsŭpĕr accĭpĭtrēs ēxsŭltāvērĕ răpīnīs. *St.* EP. Ācĕr, ātrŏx, fĕrŭs, sævŭs, ĭmmītĭs. PPH. Ālēs prædātŏr. Vŏlŭcrŭm prædō. || †*qqf. fém.* (*Lucret.* IV, 1003, citante *Nonio*, 3, 14.) || *Au fig. Voleur.* Pĕcūnĭæ accĭpĭtĕr *Pl.* (*Pers.* III, 3, 5).

†Accĭpĭtrŏ, ās, ārĕ. *arch. Déchirer.* (*Gell.* 19, 7, de *Lævio* aut *Nævio* : « Quodque *accipitret* posuit pro *laceret.* »)

Accīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Accīdo. *Coupé.* Quŭm fĕrro accīsăm crēbrīsquĕ bĭpĕnnĭbŭs īnstānt. Ērŭĕrĕ. *V.* Vălĭdīs accīsă lăcertīs (pōpulus). *Sil. Voy.* Cæsus. || *Consommé.* Accīsis cōgĕt dăpĭbŭs cōnsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Īntēgrīs ŏpĭbŭs nŏvī nōn lātĭŭs ūsŭm, Quām nōn accīsīs. *H.* SYN. Cōnsūmptŭs, ăbsūmptŭs. || *Ruiné, épuisé.* Nōn ētiām accīsæ dēsōlātæquĕ vīrōrŭm (gentes). *Sil.* SYN. Ēxhaūstŭs, āttrītŭs.

Accītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Accio. *Mandé.* Impĕrĭo accītōs ălta īntrā mœnĭă cōgīt. *V.*

Accītŭs, ūs. *m. Ordre de venir, appel.* Rēgĭŭs, accītū cārī gĕnĭtōris, ăd ūrbĕm. *V.*

Accĭus, ĭī. *m. Prénom de Plaute.* Ēădĕm lātīnē Mērcātŏr Mārci Accĭī. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 10). || 2. *Poète tragique. Voy.* Attius.

Accīvī. *parf. de* Accio. (Confunditur cum *adscivi*, ab *adscisco.*)

Acclāmātĭō, ōnĭs. *f. Acclamation.* Acclāmātĭō sĭbĭlāns cŏrōnæ. *Sid.* (*Pan.* 3390).

† Acclāmĭtō, ās, ārĕ. (*Pl. Amp.* III, 2, 3. Sed alii melius, *occlamitant.*)

Acclīnātŭs, ă, ŭm. *Penché vers, appuyé.* Sī nōn jūnctă fŏrēt, tĕrræ acclīnātă jăcērĕt. *O.* Ēt tĕrrīs mărĭa acclīnātă quīescūnt. *St. Voy. le suiv.*

Acclīnis, ĕ. *Penché, appuyé.* Cŏrpūsquĕ lēvābăt Ārbŏrĭs acclīnīs trŭncō. *V.* Ārbŏrĕ fultŭs Acclīnēs hūmĕrōs. *Cl.* SYN. Acclīnātŭs, īnclīnātŭs, īncumbēns, fultŭs, innīxŭs. || *Au fig. Enclin.* Acclīnis fālsīs ānĭmŭs mĕlĭōrā rĕcūsāt. *H. Voy.* Pronus.

Acclīnō, ās, ārĕ. *Pencher, incliner, appuyer contre.* Circumspēxit Āthȳn, sēque acclīnāvit ăd illŭm. *O.* Gaūdĕbăt strātō lătŭs acclīnārĕ lĕōnī. *St.* Acclīnānt întōnsă căcūmĭnă tērræ. *Id.* SYN. Īnclīnō, flĕctō, dēmittō. *Voy.* Inclino.

Acclīvĭs, ĕ, *et* Acclīvŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, en montant.* Sīn tŭmŭlīs acclīvĕ sŏlŭm, cōllēsquĕ sŭpīnos. *V.* Cārpĭtŭr acclīvīs pĕr mūta silēntĭă trāmēs. *O.* Lēnĭtĕr acclīvō cōnstĭtŭĕrĕ jŭgō. *Id.* SYN. Clīvōsŭs. *Voy. ce mot.*

Accŏlă, æ. *m. f. Qui demeure auprès, voisin.* Accŏlă Vŭltŭrnī, părĭtĕrquĕ Sātĭcŭlŭs āspĕr. *V.* Fătīdĭcīs Gărāmantĭcŭs accŏlă lūcīs. *Sil.* SYN. Vīcīnŭs, finĭtĭmŭs.

Accŏlŏ, ĭs, ŭī, ŏlĕrĕ. *Habiter auprès.* Accŏlŭit ēffūsō stāgnāntĕm flūmĭnĕ Nīlum. *V.* Ēt quīcūnquĕ tŭās accŏlĭt, Hæmĕ, nĭvēs. *O.* PPH. Juxtă hăbĭtō, incŏlō. *Voy.* Habito. || *qqf. Cultiver.* Hānc nūllī ăgrīcŏlæ, nūllī accŏlŭĕrĕ jŭvēncī. *Cat.* (62, 53). *Voy.* Colo.

Accōmmŏdō, ās, ārĕ. *Accommoder, ajuster.* Īndŭltŭr, lătĕrīque Argīvum accōmmŏdăt ēnsēm. *V.* Pūrpŭrā fŭlgōrēm pīctis accōmmŏdăt ūvīs. *O.* SYN. Āptō, ădjūngō, ădhĭbĕō, ăpplĭcō, ăddō. *Voy.* Apto.

Accōmmŏdŭs, ă, ŭm. *Propre, convenable.* Est cūrvo ānfractŭ vāllēs accōmmŏdă frāudī. *V.* Sūnt mēmbra accōmmŏdă bēllīs. *St. Voy.* Aptus.

†Accŏngĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Accumuler.* Ĕgo huīc dōna accŏngĕssī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 17). *Voy.* Congero.

Accrēdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ajouter foi ou confier.* Scrībĕrĕ tē nōbīs, tĭbī nōs accrēdĕrĕ pār ĕst. *H.* Făcīle hōc accrēdĕrĕ possīs. *Lr.* (III, 871). *Voy.* Credo.

†Accrēdŭăm. *arch. pour* Accredam. Nĕquĕ dīvīnī, nĕquĕ mi hŭmānī pōsthāc quĭdquam accrēdŭās. *Pl.* (*As.* V, 2, 4). *Voy.* Creduam.

Accrēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. Croître, s'accroître, s'ajouter.* Invīdĭa accrēvīt, prīvātō quæ mĭnŏr ĕsset. *H.* Frātĕrnæ sī dēs accrēscĕrĕ fāmæ. *V. Fl.* Grĕmĭō mīsĕrōs accrēscĕrĕ nātōs. *St.* SYN. Crēscŏ, accēdŏ, ăddŏr, ădjŭngŏr, aŭgĕŏr. *Voy.* Cresco.

Accrētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Accresco. *Né à ou sur.* ‖ *Serré, dense.* Ēt lāpĭs accrētŭs rĕgĕrēndĭs ĭgnĭbŭs āptŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 433). *Voy.* Concretus.

Accŭbāns, tĭs. *Couché près.* Pōssĭs, sī fŏrte accŭbāntēm tuŭm vĭrŭm cōnspĕxĕrĭs. *Pl.* (*As.* V, 2, 28).

†Accŭbĭtŏ, ās, ārĕ. *n. Coucher près, s'asseoir à.* Dīgnātŭs nōstrīs accŭbĭtārĕ tōrīs. *Sedul.* (*Carm. Pasch.* 2).

Accŭbĭtŭm. *supin mixte de* Accubo *et* Accumbo. Īt dĭēs; īte īntrō accŭbĭtŭm. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 85. *Id. Ps.* III, 2, 101).

Accŭbĭtŭs, ūs. *m. L'action de se coucher ou de s'asseoir près.* Quĕm quīsquĕ sācrārāt Accŭbĭtū gĕnĭŏquĕ dĕŭs. *St.* (*Ach.* 1, 1093, de toro. *Id. Th.* 1, 716; *Prud. Apot.* 781).

Accŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Être couché ou assis près.* Accŭbāt, ēt mānĭbŭs prōhĭbĕt contingĕrĕ mēnsās. *V.* Ēdīsne ăn īncœnātŭs cum ŏpŭlēntō accŭbēs? *Pl.* (*Trin.* II, 4, 72). *Voy.* Accumbo. ‖ *Etre situé auprès.* Sācrā nĕmŭs accŭbāt ŭmbrā. *V.* Quī nūnc Sŭlpĭtĭīs accŭbāt hōrrēĭs. *H.* SYN. Ădjăcĕō.

Accŭbŭī. *parf. mixte de* Accubo *et* Accumbo. Ātque ĭntĕr pĕcŭdēs accŭbŭīssĕ dĕăm. *Pp.* (II, 23, 92).

†Accŭbŭŏ. *adv. forgé par Plaute. De manière à être couché auprès* (*Truc.* II, 4, 68).

†Accŭdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Forger en sus.* ‖ *Au fig.* Trēs mīnās accŭdĕrĕ ĕtĭām pōssŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 96).

Accŭmbēns, tĭs. *Se couchant près.* Vīscĕrĭbŭs sŭpĕr accŭmbēns. *V.*

Accŭmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Se coucher, s'asseoir, se mettre à table ou au lit.* Cōncĭlĭās, tŭ dās ĕpŭlīs accŭmbērĕ dīvŭm. *V.* Āge, accumbe ĭgĭtŭr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 150). Accŭbŭīt gĕnĭtor cŭm plēbĕ dĕōrŭm. *M.* (VIII, 50, 3). SYN. Discumbŏ, accŭbŏ, recumbŏ. *Voy.* Epulor, Lectus. ‖ *En gén. Etre étendu.* Non ŏnĕrābĭt aquās, summīsque accŭmbĕt ĭn ŭndīs. *Manil.* (V, 426. Adde *Pl. Most.* I, 4, 13). *Voy.* Jaceo. ‖ *Arch. avec l'acc.* Mēnsam accŭmbat. *Att.* (apud *Non.* 4, 478. Adde *Pl. Bac.* V, 2, 71).

Accŭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Accumuler, entasser.* Cōnfĕrtos īta acervatĭm mōrs accŭmŭlābat. *Lucr.* (VI, 1264). Maximŭs hinc fāstis accŭmulatŭr hŏnōs. *O.* SYN. Cŭmŭlŏ, cōngĕrŏ, āggĕrŏ, ăcervŏ. *Voy.* Aggero. ‖ *Augmenter.* Accumŭlāt curās fīlĭa pārva mĕās. *O.* Accŭmŭlāt frāgŏr ĭpsĕ mĕtŭs. *Albinov.* (*Nav. Germ.* 8). *Voy.* Augeo. ‖ *Combler.* Ănĭmāmquĕ nĕpotĭs Hīs sāltem accŭmŭlēm dōnīs. *V.* SYN. Cŭmŭlŏ, ŏnĕrŏ. ‖ *Mettre le comble.* Primōrdĭă tāntā Accumŭla paribus fāctis. *Sil.* SYN. Cŭmŭlŏ.

†Accurāssŏ, ĭs. *arch. pour* Accuravero. Hānc rĕm sōbrĭe accūrāssĭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 29. *Id. Pers.* III, 1, 65).

Accūrātē. *adv. Soigneusement.* Āstūte accūrātēque ĕxsĕquārĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 10. Adde *Ter. And.* III, 2, 15). *Voy.* Studiose.

†Accūrātŭs, ă, ŭm. *Fait avec soin.* Eām nūnc mălĭtĭam accūrātām mīlĭēs invēnīāt vŏlŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 20. *Id. Bac.* III, 6, 21).

Accūrŏ, ās, ārĕ. *arch. Faire avec soin.* Sī quām rem accūrēs sōbrĭe ac frūgālĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 1. Adde *Ter. Hec.* V, 1, 12). *Voy.* Curo.

Accurrŏ, ĭs, cūrrī, cūrsŭm, cŭrrĕrĕ. *n. Accourir.* Ĭt clāmŏr cœlō, prīmūsque accūrrit Æcēstēs. *V.* Tĕrrĭtă vŏcĕ sŭī nūtrix accūrrĭt ălūmnī. *O.* SYN. Æcĕllĕrŏ, ădvŏlŏ, æpprŏpĕrŏ, fēstĭnŏ, prŏpĕrŏ. PPH. Răpĭdīs pāssĭbŭs accūrrŏ. Răpĭdō cūrsū ădvŏlŏ. *Voy.* Curro, Festino.

Accūrsŭs, ūs. *m. Arrivée, approche.* Ērĭgĭt ăccūrsū cōmĭtŭm căput. *St.* Lĭquĭt stŭpratōr, cīvĭum accūrsūm tĭmēns. *Sen.* (*Hipp.* 897). *Voy.* Adventus.

Accūsātĭō, ōnĭs. *f. Accusation.* Ēxĭn tĕrrĭbĭlis jūsti accūsātĭō sūrgĕns ĭnfrēmĭt. *Juvc.* (IV, 597). *Voy.* Crimen.

Accūsātŏr, ōrĭs, *m. Accusateur.* Accūsātŏr ĕrĭt, quī vĕrbŭm dīxĕrĭt, hīc ĕst. *J.* (1, 161). Accūsātōrēs pōstŭlārūnt mūllĕrĕm. *Ph.* SYN. Dēlātŏr, ĭndex. EP. Grāvis, ĭnfensŭs, ĭnīquŭs. *Voy.* Delator.

Accūsātrīx, ĭcĭs. *f. Accusatrice.* Tū mi accūsātrīx ădēs. *Pl.* (*As.* III, 1, 10).

Accūsātŭs, ă, ŭm. *Accusé. Voy.* Reus.

†Accūsĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Accuso. Quōd dĕōrum ullum accūsĭtēs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 23).

Accūsŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Accuser.* Accūsāssĕ mĭhī, vōbīs dāmnāssĕ dĕcōrŭm. *O.* SYN. Īnsīmŭlŏ, ārgŭŏ. PPH. Rĕŭm āgŏ, dĕfĕrŏ. Crīmĕn ŏbjĭcĭŏ, ĭntĕntŏ. Crīmĭnĕ prēmŏ, ĭnsīmŭlŏ. Crīmĭnĭbŭs prēmŏ, ŏnĕrŏ. Crīmĭnĭs *ou* crīmĭnĕ ārgŭŏ. Crīmĭnĕ nōmĕn lædŏ, măcŭlŏ. ‖ *Blâmer.* Accūsās rūmpĭsquĕ cōquŭm, tānquam ŏmnĭă crūdă. *M.* (III, 13, 3). Accusātque ănnos, ūt dĭūturna, sŭos. *Albinov.* (*ad Liv.* 104. Adde *Ter. And. prol.* 18). SYN. Incūsŏ, ĭnsīmŭlŏ, argŭŏ, rĕprēhendŏ, culpŏ, crīmĭnŏr. *Voy.* Culpo.

Au pass. Accūsŏr. *Etre accusé.* PPH. Rĕŭs ăgŏr. Crīmĭnĕ prēmŏr. Mē crīmĕn prēmĭt. Mihĭ crīmĕn ĭncŭmbĭt.

Ăcĕldāmă. *Voy.* Haceldama.

Ăcĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Voy.* Acesco.

Ăcĕphălŭs, ī. *m.* (ἀκέφαλος). *Vers acéphale, tronqué au commencement.* Vērum à māgistrīs vērsus ĭstĕ dicĭtŭr Ăcĕphălŭs, ĭdēm quī trŏchāĭcus quŏquĕ. *T. Maur.* (*Met.* 780. *Ib.* 848 et 850).

1. Ăcer, ĕrĭs. *n. Erable, arbre.* Dēdĭcăt; ăt nūpēr vīlē fŭīstĭs ăcēr. *O.* Myrrhă, sălix, ăblēs, cŏrўlus, sĭlĕr, ŭlmŭs, ăcer, nux. *Fort.* (III, 2, 23). Hūnc bĭbĭs, aŭt ăcĕrĭs rādĭcĕm tŭndĭs, ĕt ūnă. *Ser. Sam.* (*vs.* 193).

2. Ăcer, ăcrĭs, ăcrĕ. *Fort au goût, aigre, piquant, acre.* Ācrĭa circŭm Răpŭla. *H.* Ācrĕ Pōtĕt ăcētum. Innatat ăcri Post vīnum stŏmăchō (lactuca). *Id.* SYN. Ăcĭdŭs, mōrdăx, ăspĕr, ămārŭs, aŭstērus. ‖ *Fort pour l'ouïe, bruyant.* Aut acrem flammæ sŏnĭtŭm dabĭt. *V.* Ācrēs Ēxĕrcērĕ tŭbās. *Sil.* Vĕl ācrī Tĭbĭă sumĭs cĕlĕbrārĕ, Clĭo. *H.* SYN. Ācūtŭs, sŏnāns. ‖ *Fort pour la vue, brillant, éblouissant.* Præterĕa splēndor quĭcumque ĕst ăcĕr, adurit. *Lr.* (IV, 350). Oculis mĭcat ācribŭs ignis. *V.* Quūm vērō sūstŭlĭt ācrĕ (lumen). *O.* SYN. Vīvĭdŭs. *Voy.* Fulgidus. ‖ *Fort pour le toucher, piquant par le*

froid, ou brûlant. Sōlvĭtŭr ăcrĭs hĭēms. *H.* Răpĭdĭvĕ pōtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr. *V.* Ōvāquĕ nōn ācrī lĕvĭtĕr vērsātă făvīllā. *O.* SYN. Dūrŭs, āspĕr, rĭgĭdŭs, *ou* călĭdŭs, fĕrvĭdŭs, ārdēns. *Voy.* Frigidus *ou* Calidus. ‖ *Fort à l'odorat.* (Cf. *Cic. Orat.* III, 25; *Plin.* 12, 17.) ‖ *Au fig. Rude, dur, âpre.* Ācrĕm mīlĭtĭām părās. *H.* Ācrĭs ĕgēstās. *Lr.* (III, 65). SYN. Dūrŭs, rĭgĭdŭs, āspĕr. ‖ *Mordant.* Sūnt quĭbŭs īn sātĭrā vĭdĕŏr nĭmĭs ācĕr. *H.* SYN. Āspĕr, mōrdāx. ‖ *Fort, violent, en parlant d'un sentiment quelconque.* Præcĭpĭtēs mētŭs ācĕr ăgĭt. *V.* Stĕtĭt ācrī fīxă dŏlōrĕ. Ācrĭŏr illŭm Cūră dŏmat. *Id.* Ācrī pĕrcĭtŭs īrā. *Lr.* (V, 400). Lĭbĭdŏ Ācrĭŏr. *O.* SYN. Vĭŏlēntŭs, măgnŭs, īngēns. ‖ *Acéré, cruel.* Ācrēs stĭmŭlŏs sŭb pĕctŏrĕ vērtĭt. *V.* (Adde *Ov. Art.* II, 444). ‖ *Robuste, fort, solide.* Întēndūnt ācrēs ārcŭs. *V.* Ăgĭt ācrī rĕmĭgĕ Prĭstĭn. *Id.* SYN. Fōrtĭs, valĭdŭs, rōbŭstŭs. ‖ *Actif.* Jām tum ācĕr cūrās vĕnĭēntem ĕxtēndĭt in ānnŭm Rŭstĭcŭs. *V.* SYN. Gnāvŭs, sēdŭlŭs, întēntŭs, ĭmpĭgĕr. ‖ *Rapide.* Ācrī Cārpĕrĕ prātă fŭgā. *V.* Călĭdŭmquĕ ānĭmīs ĕt cūrsĭbŭs ācrēm. *Id.* Fĕrāt Aūfĭdŭs ācĕr. *H. Voy.* Celer. ‖ *Animé, bouillant.* Sŭccēssūquĕ ācrĭŏr ĭpsō. *V.* Ācrī gaudĕt ĕquō. *Id.* Ācrēs Incălŭĕre ānĭmī. *O.* ‖ *Intrépide, courageux.* Nōn sēcŭs ăc pătrĭīs ācĕr Rōmānŭs ĭn ārmĭs. *V.* Ārma ācrī făcĭēndă vĭrō. Ācĕrrĭmŭs ārmĭs. *Id.* Rŭīs ĭpsŏs ācĕr ĭn ēnsēs. *Sil.* Nĭl sīc mĕtŭēntĭs ŭt ācrēs Pōtōrēs. *H. Voy.* Fortis. ‖ *Terrible, redoutable.* Gĕnŭs ācrĕ lŭpōrŭm. *V.* Aŭt ācrēs vēnābŏr ăprōs. *Id.* Ācrī rēstĭtŭĭt pŭgnæ. *Sil.* SYN. Ātrōx, sævŭs, fĕrŭs, trŭx, tōrvŭs. ‖ *Qui a l'odorat subtil.* Nārĭbŭs ācrēs Īrĕ cānēs. *O.* ‖ *Au fig. Qui a de la perspicacité. Voy.* Sagax. ‖ † Ācrĭs. *m.*; Ācĕr. *f. arch.* Sōmnŭs ācrĭs. *Enn.* (apud *Prisc.* 5, 647). Ācĕr hĭēms. *Id.* (*ibid.* et apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 685). Ācĕr fāmēs aŭgēscĭt hostĭbŭs. *Næv.* (apud *Serv. ib.* Cf. *Charis.* 1, 63).

Ācērātŭs, ă, ŭm. *Où l'on a mis du son.* Quām cōmmūnĕ lŭtum ē pălēis cœnōque ăcērātō. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 97). *Voy.* Acerosus.

Ācērbă. *pl. n. pris adverb. Amèrement, durement.* Āspĕr, ăcērbă sŏnāns. *V.* Stăbăt ăcērbă frĕmēns. *Id.* Ācērbă gĕmēntēm. *O.* SYN. Ācērbē, ămārē, grăvĭtĕr, dīrā.

Ācērbē. *adv. Voy. le précéd.*

(Ācērbŏ. *inus.*) Ācērbās, āt, ārĕ. *défect. Aigrir.* Ārtĭfĭcĭs scĕlŭs, ĕt fōrmĭdĭnĕ crīmĕn ăcērbāt. *V.* (*Æ.* XI, 407. Ubi *Servius* : « Nomen sine verbi origine; neque enim facit *acerbo.* ») Īngrātŭm rēgnī mĭhī mūnŭs ăcērbās. *St.* (*Th.* XII, 75. *Ib.* III, 214; *V. Fl.* VI, 655; *Cl. Ruf.* 1, 182). *Voy.* Aspero.

Ācērbŭm, ī. *n. pris subst. Amertume.* Dētrāhăt ŭt mŭltŭm, mŭltŭm rēstăbĭt ăcērbī. *O.* Ānxĭētātĕ cārēns ānĭmŭs făcĭt, ōmnĭs ăcērbī Īmpătĭēns. *J.* (7, 57).

Ācērbŭs, ă, ŭm. *Aigre, vert.* Pōmăquĕ crūdēlī vēllĭs ăcērbă mānū. *O.* Nōndŭm mātūra ēst; nōlo ăcērbăm sūmĕrĕ (uvam). *Ph.* SYN. Ācĕr, aūstērŭs, ămārŭs, ĭmmātūrŭs, crūdŭs. ‖ *Qui n'est pas à terme, prématuré.* Ēt pĕcŭs āntĕ dĭĕm pārtŭs ēdĕbăt ăcērbŏs. *O.* Ēt fūnĕrĕ mērsĭt ăcērbō. *V.* SYN. Crūdŭs, ĭmmātūrŭs, præcŏx, prōpĕrātŭs, fēstĭnātŭs. ‖ *Dur, fâcheux, rigide, cruel.* Pĕrsĕphŏnē nōstrās pŭlsăt ăcērbă fōrēs. *O.* Quōd nĭsĭ cōncēdās, habĕāre ĭnsuāvĭs, ăcērbŭs. *H.* Quī quĕrĭtŭr sălēbrās ĕt ăcērbŭm frīgŭs. *Id.* Ēt sævīre ānĭmīs Ēntēllum haūd pāssŭs ăcērbīs. *V.* SYN. Āspĕr, dūrŭs, ātrōx, ăcĕr, ĭmmĭtĭs, grăvĭs, mōlēstŭs, sēvērŭs, trīstĭs, nsuavĭs, tētrĭcŭs, rĭgĭdŭs.

Ācērnŭs, ă, ŭm. *D'érable.* Præcĭpŭē, quūm jam hīc trăbĭbŭs cōntĕxtŭs ăcērnĭs Stārĕt ĕquŭs. *V.* Hūnc pĕdĕ cōnvŭlsō mēnsæ Pēllæŭs ăcērnæ Strāvĭt hŭmī. *O.*

Ācērōsŭs, ă, ŭm (*de* Acus, eris). *Mélangé de son.* Fārre ăcērōso, ŏlĕō dēcŭmānō. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 97).

Ācērrā, æ. *f. Navette à mettre l'encens.* Fārrĕ plĭo ĕt plēnā sŭpplĕx vĕnĕrātŭr ăcērrā. *V.* Dāntquĕ sācērdōtī cūstōdēm tūrĭs ăcērrăm. *O.* EP. Ōdōrā, tūrĭfĕrā, ăccēnsā, fūmāns. *Voy.* Tus. ‖ *m. Nom d'homme.* (*Mart.* I, 29).

Ācērræ, ārŭm. *f. pl. Ville de Campanie.* Văcŭīs Clānĭūs nōn æquŭs Ācērrīs. *V.* Ēt Clānĭō cōntēmptæ sēmpĕr Ācērræ. *Sil.*

† Ācērsĕcōmēs, æ. *m.* (ἀκερσεκόμης). *Dont les cheveux ne sont pas coupés.* Sī nēmŏ trĭbūnāl Vēndĭt ăcērsĕcōmēs. *J.* (8, 128). *Voy.* Intonsus.

Ācērvātĭm. *En tas.* Cōnfĕrtōs īta ăcērvātĭm mōrs ăccūmŭlābăt. *Lr.* (VI, 1261).

Ācērvō, ās, ārĕ. *Entasser.* Quī strūctum ăcērvāns nēmŏrĕ cōngĕsto ăggĕrĕm. *Sen.* (*H. Fur.* 1216). *Voy.* Aggero.

Ācērvŭs, ī. *m. Tas, monceau.* Mōnstră fĕrūnt, pōpŭlātquĕ īngēntĕm fārrĭs ăcērvŭm. *V.* Ēxstrūctōs mōrĭēntŭm călcat ăcērvōs. *O.* Ērĭs ăcērvŭs ĕt aūrī. *H.* SYN. Āggĕr, cŭmŭlŭs, cōngĕrĭēs, cōngēstŭs, strŭēs, mōlēs. EP. Īngēns, āltŭs, măgnŭs, ĭmmānĭs. ‖ *Sorite, espèce d'argument.* Ĭnventŭs, Chrўsippĕ, tŭī fĭnītŏr ăcērvī. *Pers.* (6, 80. Adde *Hor. Epist.* II, 1, 47; *Sid. Paneg.* 3193; *Capel.* IV, p. 94). *V.* Sorites.

Ācēscēns, tĭs. *Qui s'aigrit.* Prēssŭs ăcēscēntēm stŏmăchŭm nōn ĕxplĭcăt aūrăm. *Sid.* (*Pan.* 944). *Voy.* Acidus.

Ācēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'aigrir, devenir aigre.* Sīncĕrum ēst nĭsĭ vās, quŏdcūnquĕ ĭnfūndĭs, ăcēscĭt. *H.* PPH. Ācĭdŭs fĭŏ.

Ācēsĭnēs, æ. *m.* (λκεσίνης). *Fleuve de l'Inde.* Hīc ŭbĭ præcĭpĭtēm scŏpŭlī fundūnt Ācēsĭnēn. *Prisc.* (*Peri.* 1045. Adde *Avien. Descr. Ter.* 1344).

Ācēstă, æ. *f.* (Ἄκεστα). *Ségeste, ville de Sicile.* Ūrbem ăppēllābŭnt pērmīssō nōmĭnĕ Ācēstam. *V.* (Adde *Sil.* XIV, 220).

Ācēstēs, æ. *m.* (Ἀκέστης). *Aceste, roi de Sicile, qui accueillit Enée.* Ēst tĭbī Dārdănĭŭs dīvīnæ stīrpĭs Ācēstēs. *V.* Dīcăt quŏt Ācēstēs vīxĕrĭt ānnōs. *J.* (7, 235).

Ācētŭm, ī. *n. Vinaigre.* Sīncĭpŭt ēlīxī Phărĭŏquĕ mādēntĭs ăcētō. *J.* (13, 85). Caŭlĭbŭs ĭnstĭllăt, vĕtĕrĭs nōn pārcŭs ăcētī. *H.* EP. Ācrĕ, mōrdāx. PPH. Ācētī vīrēs. (*Moret.*) Ācĭdŭs săpŏr. *Juvc.* ‖ *Au fig. Piquant, en parlant de l'ironie, de la satire.* Āt Græcŭs, pŏstquam ēst Ītălŏ pĕrfūsŭs ăcētō. *H.* Aūrem mōrdācī lōtŭs ăcētō. *Pers.* (5, 87). Ĕcquĭd hăbĕt ĭs hŏmo ăcētī ĭn pectŏrĕ? *Pl.* (*Ps.* II, 4, 44). Fĕrmentārĕ jŏcōs sātĭræ mōrdācĭs ăcētō. *Paul. Nol.* (*Epist.* 10, 263).

Ach. *Voy.* Ah.

Achæmĕnēs, ĭs. *m.* (Ἀχαιμένης). *Achémène, fils d'Égée, premier roi de Perse.* Nām tŭ, quæ tĕnŭīt dīvĕs Achæmĕnēs. *H.*

Achæmĕnĭdēs, ĭs. *m.* (Ἀχαιμενίδης). *Achéménide, un des compagnons d'Ulysse.* Līttŏra Achæmĕnĭdēs, cōmĕs ĭnfēlīcĭs Ŭlўssēī. *V.* (Adde *Ov. Met.* XIV, 161).

Achæmĕnĭŭs, ă, ŭm (Ἀχαιμένιος). *De Perse.* Nōn tŏt Achæmĕnĭīs dēcŭrrēnt Mēdĭca Sūsis Āgmĭnă. *L. Voy.* Persicus.

Achāēi, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀχαιοί). *Les Grecs.* Īnfēstīs cōnfĕrrĕ Chărȳbdĭn Achāēis. *O. Voy.* Graii.

Achætŭs. *Voy.* Achetus.

Achæŭs, ī. *m. Roi de Lydie.* Mŏrĕ vĕl īntĕrĕās căpti suspēnsŭs Achæi (*Ibis*, 301. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 242).

Achæŭs, ă, ŭm (Ἀχαιός). *Des Grecs.* Œbălĭōsquĕ dŭcēs ĕt Achæă pĕr oppĭda mātrēs. *St.* Sanguis ĭbi flŭxĭt Achæus. *L. Voy.* Achivus.

Achāĭă, æ, *et* Achāĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs. *f.* (*Ἀχαΐα et Ἀχαΐς*). *L'Achaïe, province du Péloponèse; la Grèce.* Stābĭt, ĕt aūxĭlĭŭm prōmīttĕt Achāĭa Trōjæ. *O.* Pārs ĕgŏ nўmphārum quæ sūnt ĭn Achāĭdĕ, dīxit. *Id. Voy.* Græcia.

Achāĭăs, ădis *ou* ădŏs, *et* Achāĭs, ĭdis. *f.* (*Ἀχαΐάς et Ἀχαΐς*). *Grecque.* Ĭntĕr Achāĭădas longē pulchĕrrĭmă mātrēs. *O.* Pĕrquĕ tŏt Æmŏnĭās ĕt pĕr tŏt Achāĭdās ūrbēs. *Id.*

Achāĭcŭs, ă, ŭm (Ἀχαϊκός). *De Grèce.* Ēt Dānăŭm sōlĭtæ nāvēs ĕt Achāĭcă cāstrā. *V.* Quĭd Achāĭcă dĕxtĕrā pōssĕt. *O.* (Huc refer quæcunque loca habent *Achaius*, etc., quæ vox nulla est). *Voy.* Achivus.

Achāĭs. *Voy.* Achaia *et* Achaias.

Achāĭŭs. *Au lieu de* Achaicus.

Achān *ou* Achār. *m. indécl. Hébreu lapidé par l'ordre de Josué.* Quŭm victŏr cōncĭdĭt Achān. *Prud.* (*Psych.* 605).

Achārnæ, ārŭm. *f. pl.* (Ἀχαρναί). *Bourg de l'Attique.* Quæquĕ rŭdēs thўrsōs hēdĕrīs vēstīstĭs, Achārnæ. *St.* (Inde *Aristophanis* fabula *Acharnes*).

Achārnān. *Voy.* Acarnan.

1. Achātēs, æ. *m.* (Ἀχάτης). *Rivière de Sicile.* Ēt pĕrlucēntēm splēndēnti gūrgĭte Achātēn. *Sil.* (XIV, 228. Cf. *Plin.* 5, 8). ‖ *Achate, ami d'Énée.* Īpse ūnŏ grădĭtŭr cōmĭtātŭs Achātē. *V.*

2. Achātēs, æ. *m.* (ἀχάτης). *Agathe, pierre précieuse.* Dēspĕctūsquĕ sōlŏ călcātŭr ăchātēs. *Cl.* Stābātquĕ sĭbī nōn sēgnĭs ăchātēs. *L.* Ĭn cūjŭs rīpīs præclārŭs fŭlgĕt achātēs. *Prisc.* (*Peri.* 976). *Voy.* Gemma.

Achĕlōĭās, ădis *ou* ădŏs, *et* Achĕlōĭs, ĭdis. *f.* (*Ἀχελωΐάς et Ἀχελωΐς*). *De l'Achéloüs; fille de l'Achéloüs.* Pārthĕnŏpē mūrīs Achĕlōĭās, æquōrĕ cūjŭs. *Sil.* (XII, 34). Ēt quæ vīrgĭnĕo lĭbāta Achĕlōĭs ăb āmnĕ (*Copa*, 15). SYN. Achelois. ‖ *Au pl. Les Sirènes.* Sulfŭrĕ fūmāntēs, Achĕlōĭădūmquĕ rĕlĭnquĭt Sīrēnūm scōpŭlōs. *O.* Vōbĭs, Achĕlōĭdēs, ūndĕ Plūmă pēdēsquĕ āvĭŭm? *Id.* (Adde *Claud. R. Pros.* III, 254; *Colum.* 10, 263). *Voy.* Sirenes.

Achĕlōĭŭs, ă, ŭm (Ἀχελώϊος). *De l'Achéloüs.* Ūt fĕrŭs Alcĭdēs Achĕlōĭă cōrnŭă frēgĭt. *O.* ‖ — hērōs. *Tydée.* (*St. Theb.* II, 142.)

Achĕlōŭs, ī. *m.* (Ἀχελῶος). *Achéloüs, fleuve de l'Épire. Suivant la fable, c'est un dieu qui, sous la forme d'un taureau, combattit avec Hercule. Le héros le vainquit, et lui arracha une corne, qui fut la corne d'Abondance.* Cōrnŭă flĕns lēgit rapĭdīs Achĕlōŭs ĭn ūndīs. *O.* Tūrbĭdŭs ōbjĕctās Achĕlōŭs Echīnādās ēxĭt. *St.* Achĕlōŏn ūtrōquĕ Dēfōrmēm cōrnū văgŭs ĭnfāmābăt Acārnān. *Id.* PPH. Āmnĭs Ācārnān *ou* Acārnanŭm, Călydōnĭŭs, Ætōlŭs, Lūctātŏr flŭvĭŭs. *Sid.* (Cf. *Ovid. Met.* IX, *init.*). *Voy.* Cornu, Copia.

Achĕrōn, ōntis. *m.* (Ἀχέρων). *Achéron, rivière de la Calabre. Il y avait aussi un Achéron en Épire, un autre en Élide. Selon Servius, c'est un lac près de Baïa. Les poëtes en font un fleuve des enfers.* Dēspĭcĕre ĭn vāllēs ĭmūmquе Achĕrōntă vĭdētŭr. *O.* Hĭnc vīă Tārtārĕī quæ fĕrt Achĕrōntīs ăd ūndās. *V.* SYN. *Par ext.* Āvĕrnŭs, Cōcўtŭs, Stўx, Phlĕgēthōn, Lēthē. EP. Nĭgĕr, ātĕr, ĭmŭs, ĭnfĕrnŭs, Tārtārĕŭs, hōrrēndŭs. PPH. Achĕrōntĭcŭs āmnĭs. Achĕrōntĭs ūndă, flūmĕn, lăcŭs, pălūs. Tārtārĕŭs lăcŭs, āmnĭs. Ĭnfĕrnă pălūs. Achĕrōntĭcă stāgnă. Achĕrūsĭa pălus. ‖ *L'enfer même.* Flĕctĕrĕ sī nĕquĕō sūpĕrōs, Achĕrōntă mŏvēbō. *V. Voy.* Inferi.

Achĕrōntēus, ă, ŭm (Ἀχερόντειος). *De l'Achéron.* Tūnc Achĕrōntēōs mūtātō gūrgĭtĕ fōntēs. *Cl.* Nōn Achĕrōntēīs trānsvēhăr ūmbrā vădīs (*Epitap. Luceii*, 20). SYN. Achĕrōntĭcŭs. *Voy.* Ĭnfernus.

Achĕrōntĭă, æ. *f. Ville d'Apulie.* Quīcūnquĕ cēlsæ nĭdum Achĕrōntĭæ. *H.* (Adde *Luc.* IX, 183).

Achĕrōntĭcŭs, a, ŭm (Ἀχερόντιος). *De l'Achéron.* Stāgnīs ăd sūpĕrōs ēx Achĕrōntĭcīs. *Prud.* (*Cath.* 701. Adde *Pl. Bac.* II, 2, 21; *Mil.* III, 1, 33). SYN. Achĕrōntēŭs.

? Achĕrrās, æ. *m. Nom d'homme.* (*Sil.* III, 299. Alii leg. *Acheras*, *Acerra.*)

? Achĕrōntĭŭs, ă, ŭm (Ἀχερόντιος). *De l'Achéron.* (Sic quidam lęg. apud *Cic. Tusc.* I, 21. Vulgo *Acherusia*). *Voy.* Acheronticus.

†Achĕrūns *et* Achĕrūns, ūntis. *m. et f. Comme* Acheron. Nūlla ădæque ēst Achĕrūns. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 2. Cf. *Prisc.* 1,554).

Achĕrūntĭcŭs. *Voy.* Acheronticus.

Achĕrūsĭă, æ, *et* Achĕrūsĭs, ĭdis *ou* ĭdŏs (Ἀχερουσία *et* Ἀχερουσίς). *Marais de la Campanie ou d'Épire, d'où sort l'Achéron.* Ĭndē, prēmēntē nōtō, trīstēs Achĕrūsĭdīs ūndās Prætĕrĭt. *V. Fl.* (De hac cf. *Ovid. Met.* VIII, 409 *sq.*; *Sil.* XII, 116 *sq.*).

Achĕrūsĭŭs, ă, ŭm (Ἀχερούσιος). *De l'Achéron.* Hĭnc Achĕrūsĭă fīt stŭltōrŭm dēnīquĕ vītă. *Lr.* (III, 1038). Stāgnāns Achĕrūsĭŭs hŭmŏr. *Sil.*

Achētŭs, ī. *m. Fleuve de Sicile.* Pūbēs līquentīs Achētī. *Sil.* (XIV, 268. Alii leg. aliter).

? Achīlēs, ĭs. *m.* (Ἀχιλεύς). *Comme* Achilles. Achīlem Ārīstārchī mīhī cōmmēntārī lŭbēt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 1. Vulgo *Achillem*).

Achīllās, æ. *m. Achillas, préfet des gardes de Ptolémée, meurtrier de Pompée.* Pērmittūnt fāmŭli; scĕlĕrī dēlēctŭs Achīllās. *L.* ‖ *Nom d'un esclave.* Hŭīc cōmēs hærēbăt dŏmĭnī fŭgĭtīvŭs Achīllās. *M.* (III, 91, 3. *Id.* VII, 56, 1).

Achillēs, *gén.* ĭs, ĕī, ēī *ou* ī, *dat.* ī, *acc.* ĕm, ĕă, *abl.* ĕ *ou* ē. *m.* (Ἀχιλλεύς). *Achille, fils de Thétis et de Pélée, illustre guerrier grec, né à Phthie, en Thessalie. Il eut pour maître le centaure Chiron. Caché par sa mère dans l'île de Scyros, à la cour de Lycomède, il fut découvert par Ulysse, qui l'emmena au siége de Troie. Il tua Hector, et tomba lui-même sous les coups de Pâris.* Ēxănĭmŭmquе aūrō cŏrpŭs vēndēbăt Achīllēs. *V.* Trōās rēlĭquĭās Dānăum ātquе ĭmmĭtĭs Achīllī. *V.* (Sic *Quintil.* I, 5, et *Prisc.* 6, 706. Alii leg. *Achillei*). Heū! pĕrvĭcācĭs ăd pēdēs Achillĕī. *H.* Sī nĕquĕ Pēlĭdēn tērrēbăt Achillĕa Chīrōn. *Aus.* (*Idyl.* 4, 20. Adde *Luc.* X, 523). Ūtĕrŏ ăb Achillē sĕcundus. *H.* Prædĭta nēc Chīrōn ăb Achillē tālĭa cēpĭt. *O.* (*Pont.* III, 3, 43. Alii leg. *Achilli*. Sed Dores dixerunt Ἀχιλλεύς pro Ἀχιλλεύς. Quos Nostrum et in alio loco secutum testatur *Prisc.* 6, 725). SYN. Pēlidēs, Æacidēs. EP. Larissæus, Phthiŭs, ănĭmōsŭs, ācĕr, fortĭs, gĕnĕrōsŭs, măgnănĭmŭs, fĕrōx, ĭmpavĭdŭs, dīrŭs, ĭndŏmĭtŭs, ĭnvictŭs, sævŭs, sŭpērbŭs, mētŭēndŭs, īrācundŭs. PPH. Thĕtĭdĭs fīlĭŭs, prōlēs, nātŭs. Thessalŭs, Æmŏnĭŭs hērōs. Dŭx Pēlĭæŭs. Nērēĭus hērōs. Phthiŭs vīr. Chīrōnis ălūmnŭs. PHR.

Trōjæ pōpŭlātŏr, ōrĭtŭr. Grāiōrŭm mūrus. Dănāum fortissĭmus. Prĭămī rēgnōrŭm ēvērsor. Prĭămī ōrbātŏr. Fātālis Prĭămō. Phrўgŭm tŭmŏr, tĕrrŏr. Dĕcus ĕt tūtēla Pēlăsgī nōmĭnis. Căpŭt ĭnsŭpērăbĭlĕ bēllo. VERS. Tēr circum ĭlĭăcōs răptāvĕrăt Hĕctŏră mūros *V.* Ēt lăcĕrŭm quī circă mœnĭă Trōjæ Prĭămĭdēn cæsō sōlātă trăxit ămicō. *St.* (Cf. *Prop.* II, 7, 17 *sq.*; *Hor. A. P.* 120; *Ov. Met.* XII, 581; *Cul.* 321 *sq.*)

Achillĕus, ă, ŭm (Ἀχιλλεύς). *D'Achille.* Stirpis Achillĕæ fāstus, jŭvĕnēmquĕ sŭpĕrbum. *V.* Placĕt Achillĕōs măctātă Pōlўxĕna mānēs. *O.* ‖ Achillĕă ĭnsŭlă, tĕrră, étc. *Ile du Pont-Euxin, où était le tombeau d'Achille.* Nūdŭs Achillĕă dēstĭtŭārĭs hŭmō. *O. Voy.* Leuce.

Achillīdēs, æ. *m.* (Ἀχιλλείδης). *Fils d'Achille.* Pўrrhus Achillīdēs, ănĭmōsŭs ĭmāgĭnĕ pātrĭs. *O. Voy.* Pyrrhus.

Achīntŭs, ī. *f. Ville de Pannonie.* Fērtŭr Pānnŏnĭæ quă Mārtĭă pōllĕt Achīntŭs. *Sid.* (*Pan.* 711).

Achīvī, ōrŭm. *m. pl. Les Grecs.* Quĭdquĭd dēlīrānt rēgēs, plĕctūntŭr Achīvī. *H.* Ĭpsĕ Mўcēnæŭs măgnōrŭm dŭctŏr Achīvŭm. *V. Voy.* Graïi.

Achīvŭs, ă, ŭm. *Grec, de Grèce.* Quīsquĭs ērăt cāstrĭs jŭgŭlātŭs Achīvis. *O.* Gēntem ēxsĕcrātŭr Achīvăm. *Id. Voy.* Graïus.

Achōreūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Ἀχωρεύς). *Prêtre égyptien, qui favorisait Pompée à la cour de Ptolémée.* Pēllææ cŏlĕrĕ dŏmŭs : quōs ĭntĕr Achōreūs. *L.* Plācĭdis cŏmpēllăt Achōrĕă dictīs. *Id.*

Achrās, ădŏs *ou* ădis. *f.* (ἀχράς). *Poirier sauvage.* Pālmĭtĭbŭsquĕ fĕrīs lætātŭr, ĕt āspĕră sīlvīs Achrădŏs aŭt prūnī. *Col.* (10, 15. *Ib.* 250).

Ăcĭă, æ. *f. Aiguillée de fil.* (*Titin.* apud *Non.* 1, 10.)

Ăcĭdālĭus, ă, ŭm (Ἀκιδάλιος). *De Vénus.* Āt mĕmŏr īlle Mātrĭs Ăcĭdalīæ. *V.* (*Æ.* I, 720. De etymo vid. *Serv.* ad h. l.). Lūdit Ăcĭdallo, sĕd nōn manŭs aspĕrā, nōdō. *M.* (VI, 13, 5).

Ăcĭdŭs, ă, ŭm. *Acide, aigre.* Fĕrmĕntō ātquĕ ăcĭdīs ĭmĭtāntŭr vītĕă sōrbĭs (pocula). *V.* Ātquĕ ăcĭdās măvŭlt ĭnŭlās. *H.* Ĕcquĭd hăbĕt hŏmo ĭstĕ ăcĕtī ĭn pĕctōre? Ātquĕ ăcĭdĭssŭmī. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 49). SYN. Ăcĕr. ăcĕrbus, mordăx, ăcĕscens, āspĕr. ‖ *Au fig.* Quōd pĕtīs, ĭd sānĕ ĭst ĭnvīsum ăcĭdŭmquĕ dŭōbus. *H. Voy.* Molestus.

†Ăcĭĕris. *f. Hache d'airain dont on se servait dans les sacrifices.* (*Paul. ex Festo.* Hoc verbo usum *Plautum* esse testatur *Philox. Gloss.* in ἀξίνη.)

Ăcĭēs, ēi. *f. Pointe, tranchant; épée.* Prīmăquĕ dĕ sŭlcis ăcĭēs ăpparŭit hastæ. *O.* Ĭpsa ăcĭē fălcis nōndŭm tēntāndă, sĕd ūncīs. *V.* Strictămquĕ ăcĭĕm vēmēntĭbus ŏffĕrt. *Id.* SYN. Ăcumĕn, mūcrŏ, cuspis; *par ext.* ēnsis, glădĭus, fĕrrum. *Voy.* Ensis. ‖ *Les yeux, la vue.* Quāntum ăcĭē pŏssēnt ŏcŭli sērvārĕ sequēntŭm. *V.* Hūc gĕmĭnās hūc flĕctĕ ăcĭēs. Sānguĭnĕăm vŏlvēns ăcĭĕm. *Id.* Quō sē cūnque ăcĭēs ŏcŭlōrum flĕxĕrāt. *O. Voy.* Oculus. ‖ *Pénétration d'esprit.* Mēntis Quūm stŭpĕt ĭnsānis ăcĭēs fulgōrĭbus. *H.* Ălтĭŭs ēst ăcĭēs ănĭmī mittēndă sāgācis. *Manil.* (IV, 368). SYN. Vis, ăcŭmĕn. *Voy.* Ingenium. ‖ *Vivacité, force.* Hōrrĭdă pĕr lātŏs ăcĭēs Vŭlcānĭă cāmpōs. *V. Voy.* Vis. ‖ *Troupes rangées, ligne d'armée, armée.* Ădvĕrsisquĕ pārānt ăcĭēs cōncūrrĕrĕ cāmpis. *V.* Dēnsis ăcĭēs stīpātă cătērvis. *Id.* SYN. Cŏhors, lĕgĭō, cătērvă, ăgmĕn, mănĭplŭs, phălānx. *Voy.* Exercitus. ‖ — prīmă, sĕcundă, ĕxtrēmă. *Le premier, le second, le dernier rang.* Ēt prīmum ănte ăcĭĕm, dēnsa ĭntĕr tēlă fĕrūntŭr. *V.* SYN. Frōns, primŭs lŏcus, ōrdŏ. Prīmŭm ăgmĕn. Mēdĭŭm ăgmĕn. Nŏvissĭmă ăcĭēs. Extrēmī mănĭplī. Ultĭmă bēllī. ‖ *Guerre, combat.* Āt si fortūnās ăcĭēs ēt dūră părātĭs Prœlĭă. *V.* Ēt trĕpĭdās ăcĭēs ēt fĕră bēllă sĕquī. *O. Voy.* Bellum, Pugna.

†Ăcĭī. *arch. pour* ăcĭēi. Ălтĕră pŏrs ăcĭī vītāssĕnt flūmĭnis ūndās. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 9, 14. Alii leg. *acie.*)

Ăcīlĭus, ĭī. *m. Acilius Glabrion, personnage consulaire, que Domitien fit mourir.* Prōxĭmus ējusdĕm prōpĕrābăt Ăcīlĭus ērī. *J.* (4, 94).

†Ăcīnă, æ. *f. Comme* acinum. (Quum autem *Nonius* 3, 19, agnoscat *Acinum* et *Acinus*, non vero *Acina*, et nulla hujus exempla suppetant, verbum omnino eradendum opinor.)

Ăcĭnăcēs, is. *m.* (ἀκινάκης). *Cimeterre dont se servaient les Perses.* Vīno ēt lūcĕrnis Mēdŭs ăcĭnăcēs ĭmmānĕ quāntūm dĭscrĕpăt. *H.* Ĭnsignĭs ăcĭnăcē dĕxtrā. *V. Fl.*

Ăcĭndўnos, ī. *m.* (ἀκίνδυνος). *Nom d'homme.* Gērmānī frātrēs sūnt Chrēstŏs, Ăcĭndўnŏs ăltĕr. *Aus.* (*Epigr.* 41, 1). Hīc clārŭm cōnsŭl prōdŭxĭt Ăcĭndўnŏs ævum. *Sym.* (*Epist.* I, 1, 9).

Ăcĭnŭm, ī. *n. et* Ăcĭnŭs, ī. *m.* (ἄκινος). *Grain de raisin.* Sūrgēntēs ăcĭnŏs, vārĭās ēt præsĕcăt ūvas. (*Anthol.* II, p. 365. Vid. quæ notavimus in *Acina*). Ăridum ēt ōrĕ fĕrēns ăcĭnum, sēmēsăquĕ lārdī. *H.* Ēbrĭōsa ăcĭna ēbrĭosĭōris. *Cat.* (27, 3 : ut sit *neut. pl.* Cf. tamen quæ *Gell.* 7, 20, de hoc loco).

Ăcĭpēnsĕr, ĕris, *et* Ăcĭpēnsis, is. *m.* (ἀκιπήνσιος). *Esturgeon, poisson.* Tūquĕ pĕrēgrīnīs ăcĭpēnsĕr nōbĭlĭs ūndīs (*Ovid. Halieut. fin.*). Præcōnĭs ērăt ăcĭpēnsĕrĕ mēnsă Īnfāmis. *H.* Ăd Pāllătīnās ăcĭpēnsēm mittĭtĕ mēnsās. *M.* (XIII, 91. Cf. *Macr. Sat.* 2, 12).

Ăcis, is *et* ĭdis. *m.* (Ἄκις). *Acis, fils de Faune, aimé de Galatée, fut tué par Polyphème, son rival, et changé en une fontaine.* Ăcis ērăt Faūno nўmphăquĕ Sўmæthĭdĕ crētus. *O.* Ăcĭdis ĭn grĕmĭō. Ăcĭn ămās. *Id.* PPH. Ēt mădĭdŭm pŭĕrī Pōlўphēmŭm cædĕ sĭcānī. (Cf. *Ov. Met.* XI, 624 *sq.*) ‖ *Fontaine de Sicile.* Prætĕrĭt ēt rĭpās, hērbĭfer Ăci, tŭās. *O.* Quīquĕ pĕr Ætnæōs Ăcis pĕtit æquŏra fīnēs. *Sil.* ‖ †Ăcis. *Le même.* Lūcŭs ērăt prōpĕ flūmĕn Ăcīn. *Cl.* (*R. Pros.* III, 332. Sic et *Anthol.* I, p. 66).

Ăcīsclŭs, ī. *m. Nom d'un martyr de Cordoue.* Cōrdŭba Ăcīsclūm dădit ēt Zōellēm. *Prud.* (*Peri.* 1058).

Ăclўs, ўdis. *f.* (ἀκυλίς). *Petit javelot qu'on lançait avec une fronde.* Tĕrētēs sūnt ăclўdēs illīs Tēlă. *V.* Ăclўdĕ vēl tĕnŭī pūgnās ĭnstārĕ vĕrūtō. *Sil.* Gĕmĭnă fĕrīt ăclўdĕ pārmās. *V. Fl. Voy.* Jaculum.

Ăcmē, ēs. *f.* (ἀκμή). *Nom de femme.* Ăcmēn Sēptĭmĭus, sŭōs ămōrēs. *Cat.* (46, 1).

Ăcmōn, ōnis. *m.* (ἄκμων). *Un des compaynons de Diomède, changé en oiseau par Vénus.* Pleūrōnĭŭs Ăcmōn. *O.* (*Met.* XIV, 494. Alii leg. *Agmon*).

Ăcmonĭdes, æ. *m.* (Ἀκμονίδης). *Un des Cyclopes.* Brōntēs, ĕt Stĕrōpēs, Ăcmōnĭdēsquĕ sŏlēnt. *O.*

Ăcrănōnōētus, i. *m.* (Ἀκρονοήτης). *Nom d'homme.* Discĭpŭli custŏs præmŏrdĭt Ăcrănōnōētus. *J.* (7, 218).

Ăcœtēs, æ. *m.* (Ἀκοίτης). *Nom d'homme.* Nōmĕn mĭhī dīxĭt Ăcœtēs. *O.*

Ăcŏnĭtum *et* Ăcŏnĭtŏn, ī. *n.* (ἀκόνιτον). *Sorte d'herbe vénéneuse, en gén. poison.* Ăgrēstēs ăcŏnĭtă vŏcānt. *O.* Nēc mĭsĕrōs fāllūnt ăcŏnĭtă lēgēntēs. *V.* Ăttŭlĕrāt sēcūm Scўthĭcīs ăcŏnĭtŏn ăb ōrīs. *O. Voy.* Venenum.

Ăcŏntĕus, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Ἀκοντεύς). *Nom de*

querrier. Prō quō dūm pūgnāt Ācōnteūs. *O*. Ēxcūssūs Ācōnteūs Fūlmĭnĭs ĭn mōrēm. *V*. (Adde *Sil*. XVI, 564; *St. Th*. VII, 590).

Ācōntĭŭs, ĭi. *m*. (Ἀκόντιος). *Jeune homme de l'île de Cée, épris d'amour pour Cydippe*. Mē tĭbī nūptūrām, fēlix ērāt ōmēn, Ācōntī. *O*. Quālĕ fŭīt nālūm quōd lĭttĕrā pīnxīt Ācōntī (*Anthol*. II, p. 494). *Voy*. Cydippe.

Ācōntĭzōmēnŏs, ī. *m*. (ἀκοντιζόμενος). *Titre d'une pièce de Nævius*. Ācōntĭzŏmēnŏs fābŭla ēst prīmē pŏrōbă. *Næv*. (apud *Charis*. 2, 188).

Ācŏr, ōris. *m*. *Aigreur*. SYN. Ācĕrbŭm. PPH. Ācĭdŭs sāpŏr.

†Ācōsmŏs. *m*. *f*. (ἄκοσμος). *Négligé, sale*. Nīgrā nĕllĭchrūs ēst, ĭmmūnda ēt fœtĭda ācōsmŏs. *Lr*.(IV, 1153. Potius græce scribendum).

Ācquiēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n*. *Se reposer, s'appuyer sur*. Dēsīdĕrātōque ācquiēscĭmŭs lĕctō. *Cat*. (31, 10. Adde *Pl. Epid*. II, 2, 20; *As*. II, 2, 60). *Voy*. Quiesco. ‖ *Acquiescer, consentir*. *Voy*. Assentior.

Ācquīrō, ĭs, sīvī, sītŭm, rĕrĕ. *Acquérir, gagner, obtenir*. Mōbĭlĭtātĕ vĭgĕt, vīrēsque ācquīrit ūndō. *V*. Ĕgŏ cūr ācquīrĕrĕ paucă, sī pōssum, ĭnvīdĕōr? *H*. Mōrlĕnsquĕ quōd ōrbĕm Ācquīrīs nūllī. *L*. SYN. Ădīpīscŏr, ăssĕquŏr, cōmpărō, părō, cōnĕquŏr, ōbtĭnĕō, quærō, ĭnvĕnĭō, cōlligō. PHR. Tĭbī părīb. PHR. Vōbīs pārtă quīĕs. *V*. Aūrō cōnīllātur ămŏr. *O*.

Ācquīsītŭs, ă, ŭm. *Acquis, obtenu*. Ācquīsītă nĕō sērvīt tĭbī Crētă Mĕtēllō. *Sid*. (*Pan*. 491). SYN. Pārātŭs, pārtŭs, quæsītŭs.

Ācræ, ārŭm. *f. pl*. (Ἄκραι). *Ville de Sicile, près de Syracuse*. Nōn ē tūmŭlīs glăcĭālĭbŭs Ācræ pĕfŭĕrunt. *Sil*.

Ācrăgantīnŭs. *Voy*. Agrigentinus.

Ācrăgās, ăntĭs. *m*. (Ἀκράγας). *Montagne de Sicile, près de Pachynum; ville du même nom, Agrigente*. Ārdŭŭs ĭnde Ācrăgās ōstentāt măximă ōngĕ Mœnlă. *V*. Ēt Dīdўmēn, Ācrăgantăquĕ, Taūrŏmēnŏnquĕ. *O*.

Ācrĕ. *n*. *de* Acer, *pris adverb*. *Avec aigreur, amertume*. Ācrĕ Dĕspŭāt ĭn mōrēs. *Pers*. (4, 34). SYN. Ămārē.

†Ācrēdŭlă, æ. *f*. *Nom d'un oiseau inconnu. On est partagé entre le rossignol, l'alouette, le hibou*. Ēt mātūtīnīs ācrēdŭlă vōcĭbŭs īnstat. *Cic*. (*Div*. 1, 38). Vērĕ călēntĕ nŏvōs cōmpŏnīt ācrēdŭlă cāntŭs (*Auct. Philom*. 15).

Ācrĭmōnĭă, æ. *f*. *Aigreur*. ‖ *Au fig. Sévérité, dureté*. Fĕrī ĭngĕnĭī, ătque ănĭmī ācrem ācrĭmōnĭām. *Næv*. (apud *Non*. 2, 36. *Att. ibid*.).

Ācrĭsĭŏnæŭs, ă, ŭm (Ἀκρισιωναῖος). *De Danaé, d'Argos ou d'Ardée*. Quām dīcĭtŭr ūrbĕm Ācrĭsĭŏnæīs Dănāē fŭndāssĕ cŏlōnīs. *V*. (*Æ*. VII, 409. *Servius* refert *Acrisioneis* ad *Danaen*; sed melius *Prisc*. 2, p. 585, possessivum ait τοῦ *Acrisione*. Cæterum *Ald*. et *Juntt*. habent *Acrisionæus*, quod jure volunt *Heins*., *Salmas*. et cet.) Ācrĭsĭŏnæās Prœtŭs pŏssēdĕrat ārcēs. *O*. (Adde *Sil*. I, 661.)

Ācrĭsĭŏnē, ēs. *f*. (Ἀκρισιώνη). *Fille d'Acrisius, Danaé*. Rēgĭă nōn Sĕnĭclē, nōn Ĭnăchĭs Ācrĭsĭŏnē. (*Virg. Catal*. 11, 33).

? Ācrĭsĭŏnēĭs, ĭdis. *f*. *Voy*. Ācrisionæus.

? Ācrĭsĭŏnēŭs, ă, ŭm. *Voy*. Acrisionæus.

Ācrĭsĭŏnĭădēs, æ. *m*. (Ἀκρισιωνιάδης). *Fils de Danaé, Persée*. Vērtĭt ĭn hŭnc hărpĕn spēctātām cædĕ Mēdūsæ Ācrĭsĭŏnĭădēs. *O*. *Voy*. Perseus.

Ācrĭsĭŭs, ĭi. *m*. (Ἀκρίσιος). *Acrisius, fils d'Abas, roi d'Argos, père de Danaé; fut changé en pierre en voyant la tête de Méduse, que lui présenta Persée, son petit-fils*. Ācrĭsĭŭs sūpĕrēst, quī mœnĭbŭs ārcĕat hōstēs. *O*. Sī nōn Ācrĭsĭŭm vĭrgĭnĭs ābdĭtæ Cūstōdĕm (risissent). *H*. SYN. Ābantĭădēs, Ĭnachĭdēs. ‖ ? *Père de Laërte*. *Voy*. Arcesius.

†Ācrĭtās, ātĭs. *f*. *Aigreur, dureté*. ‖ *Au fig. Force*. Vīs vērĭtātĭs ătque ācrĭtās. *Att*. (apud *Non*. 8, 80, et *Gell*. 13, 3).

Ācrĭtĕr. *Vivement, fortement*. Vēl sī mĭnŭs ācrĭtĕr ūrār. *O*. Ācrĭtĕr ēlātrĕm. *H*. (Adde *Pl. Ps*. I, 3, 39). Jāmque ācrĭŭs ōmnēs ĭntēndūnt vīrēs. *Sil*. Flūmĭnĕ pĕrpĕtŭō tōrrēns sōlĕt ācrĭŭs īrĕ. *O*. Āt quæ ācērrŭmē ātque ēstŭōse ābsōrbĕt. *Pl*. (*Bac*. III, 3, 67). SYN. Vĕhĕmēntĕr, vāldē, fortĭtĕr, mūltŭm.

†Ācrĭtūdō, ĭnĭs. *f*. *Aigreur, dureté, rigueur*. Hăūd quīsquām pŏtĭs ēst tōlĕrārĕ ācrĭtūdĭnĕm. *Att*. (apud *Fest*.)

Ācrŏămă, ătĭs. *n*. (ἀκρόαμα). *Chose agréable à entendre; concert, musicien, chanteur*. Ēgŏn' cächĭnnīs vēndĭtŭs, Ācrŏāmă fēstīvŭm fŭī? *Prud*. (*Peri*. 564. Non video cur legant per sync. *acroma*).

Ācrŏcĕraūnĭă, ōrŭm. *n. pl*. (Ἀκροκεραύνια). *Hautes montagnes de l'Epire*. Īnflămēs scŏpŭlōs Ācrŏcĕraūnĭă *H*. SYN. Cĕraūnĭă. ‖ *Au fig. Écueil*. Hæ tĭbī sūnt sўrtēs, hæc Ācrŏcĕraūnĭă vītă. *O*.

Ācrŏcĕrrētēs, ŭm. *m. pl. Peuples des Pyrénées*. Cērrētēs ōmnē, ēt Ācrŏcērrētēs prīŭs Hăbŭērĕ dūrī. *Avien*. (*Or. marit*. 550).

Ācrŏcōrīnthŭs *ou* Ācrŏcōrīnthŏs, ī. *f*. (Ἀκροκόρινθος). *Montagne qui domine Corinthe*. Lĭttŏră quă sūmmās căpŭt Ācrŏcōrīnthŭs ĭn aūrās Tōllĭt. *St*.

? Ācrŏmă. *Voy*. Acroama.

Ācrōn, ōnĭs. *m*. (Ἄκρων). *Guerrier tué par Mézence*. Vēnĕrāt ăntīquīs Cōrўtī dē fīnĭbŭs Acrōn. *V*. ‖ *Roi des Céniniens tué par Romulus*. Tēmpŏrĕ quō pōrtās Cēnīnum Ācrōnă pētēntēm. *Pp*. (IV, 10, 7. Alii leg. *Acronta*).

Ācrŏpŏlīstĭs, ĭdis. *f*. *Nom de femme*. Ācrŏpŏlīstĭdēm prōdīrĕ fīlĭam ănte ædēs mĕās. *Pl*. (*Epid*. IV, 1, 41).

Ācrŏtă, æ. *m*. (Ἀκρότης, *Dor*. Ἀκρότα). *Fils de Tibérinus, frère de Rémulus, et roi d'Albe*. Frātrĕ sŭō scēptrūm mŏdĕrātĭŏr Ācrŏtă fortī Trādĭt Āventīnō. *O*.

†Ācrŭs, ă, ŭm. *arch*. *Comme* Acer. (*Acrum pro acrem* dixerat *Cn. Mat*., teste *Charis*. 1, 93.

1. Ăctă, æ. *f*. (ἀκτή). *Rivage*. Āt prŏcŭl ĭn sōlă sēcrētæ Trōădĕs ăctă. *V*. (Adde *V. Fl*. V, 97; *Prud. Sym*. 225; *Avien. Desc. Ter*. 142). PPH. Lĭttŏrĭs ăctă. *Voy*. Littus.

2. Ăctă, ōrŭm. *n. pl. Faits, actions*. Sī tămĕn ăctă dĕōs nūnquām mōrtālĭă fāllŭnt. *O*. Īllĕ lĭcēt pătrĭīs sīnĕ fīnĕ sŭpĕrbĭāt ăctīs. *Id*. SYN. Gēstă, făctă, rēs. ‖ *Plaidoyers, plaidoiries*. Ārmōrŭmquĕ dĕcŭs præcēdĕ fŏrēnsĭbŭs ăctīs. *Albinov*. (*ad Pis*. 34). ‖ *Arrêts, ordonnances*. Rescindĕrĕ nūnquām Dīs lĭcĕt ăctă dĕūm. *O*. ‖ *Registres publics*. Cūpīēnt ēt ĭn ăctă rĕfĕrrī. *J*. (2, 136). ‖ — Āpōstŏlōrŭm *ou* Āpōstŏlĭcă. *Eccl. Actes des Apôtres*. Quĭdquĭd Āpōstŏlĭcīs Lūcās dēscrīpsĭt ĭn Āctīs. *Alcim*. (*ad Sor*. 453).

Ăctæōn, ōnĭs. *m*. (Ἀκταίων). *Actéon, chasseur, qui surprit Diane au bain, fut changé en cerf par la déesse, et dévoré par ses chiens*. Ăctæōn ĕgŏ sūm: dŏmĭnūm cognōscĭtĕ vēstrūm. *O*. Ēt vēllŭt ābsēntēm cērtātim Ăctæōnă clāmānt. *Id*. PPH. Nātŭs Ārĭstæō. Fīllŭs Aūtŏnŏēs. Cādmēĭŭs, Aūtŏnŏēĭŭs hērōs. (Cf. *Ovid. Met*. III, 138; *Sil*. XII, 365; *Manil*. V, 183.)

Actæŭs, ă, ŭm (Ἀκταῖος). *De l'Attique.* Sēpărāt Ăŏnĭŏs Actæĭs Phōcĭs ăb ārvīs. *O.* Amphiŏn Dircæŭs in Actæō Aracȳntho. *V. Voy.* Atticus.

Actiăcŭs *et* Actĭŭs, ă, ŭm (Ἀκτιακός *et* Ἄκτιος). *D'Actium ; d'Apollon.* Actiăcō quæ nūnc sub Apŏllĭnĕ nōtă. *O.* Frondĭbŭs Actĭăcīs cōmptōs rĕdĭmītă căpillōs. *Id.* Actĭŭs hæc cērnēns ārcum întendēbăt Apōllō. *V.* Actĭăque Īlĭăcīs cĕlĕbrāmŭs lĭttŏră lŭdīs. *Id.* ‖ Actĭŭs, ĭi. *m. Apollon.* Actĭus ipsĕ lўrām plēctrō percŭssit ēburnō. *Albin.* (2, 51, in *Anthol.* I, p. 263).

Actĭăs, ădis *ou* ădŏs (Ἀκτιάς). *De l'Attique, Athénienne.* Ātquĕ Gĕtæ, ātque Hēbrŭs, ĕt Actĭădæ Ōrĭthўĭa. *V.* ‖ 2. *D'Actium.* Actĭas Aŭsŏnĭăs fŭgit Clĕŏpātră cătēnās. *St.* (*Silv.* III, 2, 120).

†Actĭō, ōnis. *f. Action.* Dēnīquĕ nūlla hŏmĭnŭm rēs ĕst, nūlla actĭō mundī. *Prud.* (*Sym.* 1268). Întĕr cœlĭcŏlās quōs actĭō vĕxit ăd āstrā. *Fort.* (IV, 129). *Voy.* Acta 2. ‖ — laŭdŭm. *Actions de grâce.* Hæc ĭgĭtŭr prīma ĕst vĕl caŭsă vĕl actĭō laŭdŭm. *Sid.* (*Pan.* 2728).

†Actĭōsŭs, ă, ŭm. *Influent, puissant.* Actĭōsa ănnōnām căram ē vīlī cōncĭnnāt vīrĭs. *Pl.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3. Cf. et *Fest.* Alii scrib. *axiosus, axitiosus.* Hoc forte verum).

Actĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Ago. *Plaider souvent.* Caŭsām seu Ctesiphontis actĭtārĕt. *Sid.* (*Pan.* 3214).

Actĭŭm, ĭi. *n.* (Ἄκτιον). *Actium, ville et port d'Épire, où Antoine fut vaincu par Octave, ou plutôt par Agrippa. Il y avait un temple d'Apollon, et l'on y célébrait des jeux quinquennaux en l'honneur de ce dieu. Voy.* Actiacus.

Actĭŭs, ă, ŭm. *D'Actium. Voy.* Actiacus.

1. Actŏr, ōris. *m. Qui pousse, qui lance.* Flĕxæ Bălĕārĭcŭs actŏr hăbēnæ. *St.* ‖ *Gardien, fermier.* Pecŏrisque Melanthĭus actŏr ēdendī. *O.* (*Her.* 1, 95). Non herŭ', sĕd actor mihi cŏr ōdĭo saŭcĭat. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 35). Actorĕs famŭlōs mittit. *Juv.* (III, 718). *Voy.* Villicus. ‖ *Acteur de théâtre.* Actōrĭs pārtēs chŏrŭs ōfficiŭmquĕ vīrīlĕ Dēfendăt. *H. Voy.* Histrio. ‖ — caŭsārŭm. *Avocat.* Cōnsŭltŭs jūrĭs, ĕt actŏr Caŭsārŭm. *H. Voy.* Causidicus.

2. Actŏr, ōris. *m.* (Ἄκτωρ). *Actor, fils de Neptune, aïeul de Patrocle.* ‖ *Un des Argonautes.* Ardentī pĕragīt Clānĭs Actŏră quĕrcū. *V. Fl.* ‖ *Ancien héros de l'Ausonie.* Actŏrĭs Aurūncī spŏlĭum. *V.* (*Æ.* XII, 94. Adde *Juv.* 2, 10).

Actoridēs, æ. *m.* (Ἀκτορίδης). *Petit-fils d'Actor, Patrocle.* At nōn Actŏrĭdēs lectum tĕnĕravit Achillis. *O.* Quæ fŭit Actŏrĭdæ cum māgnō sēmpĕr Achillĕ. *Id. Voy.* Patroclus. ‖ *Autres du même nom.* (*Ovid. Met.* I, 80 ; *V. Fl.* I, 407.)

Actŭm, ī. *n. Voy.* Acta 2.

Actum ēst. *C'en est fait, le sort en est jeté.* Actŭm Rōmānīs fŭĕrāt-dē rēbŭs. *L.* Actum ēst ăbundē ; grădĕre ăd īnfĕrnōs spĕcŭs. *Sen.* (*Thyest.* 105. Adde *Ter. Eun.* I, 1, 9 ; *Anthol.* II, 213). Acta hæc rēs ĕst, pĕrīī ! *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 3). SYN. Pĕrīī, dispĕrīī, occĭdī, occĭdĭmŭs.

Actŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Ago. *Poussé, agité, conduit.* Aŭt actum cœlō māgnīs āquĭlōnĭbŭs ĭmbrĕm. *V.* Dē montĭbŭs āltīs Actŭs ăpēr. Actōs ănĭmīs ĭn fūnĕră rēgēs. *Id.* SYN. Ădactŭs, pŭlsŭs, ĭmpulsŭs, cŏactŭs, ăgĭtātŭs, missŭs, rŭēns. ‖ — rēŭs. *Cité devant un tribunal, accusé.* Cāntū pĕtŭlāntĭorĕ sūm rĕŭs ăctŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 51). ‖ *Passé.* Mĕmĭnī quŏnĭăm pārs ācta dĭēī. *V.* Laŭdātor tēmpŏrĭs ācti sĕ pŭĕrō. *H.* SYN. Ēlăpsŭs, exactŭs, trānsactŭs, prætĕrītŭs, ăbactŭs. ‖ *Fait, exécuté.* Nīl actŭm rĕpŭtāns, sī quid sŭpĕrēssĕt ăgendum. *L.* His actĭs, prōpĕrē exsequĭtur præcĕpta Sibўllæ. *V.* SYN. Factŭs, cōnfectus, effectŭs, perfectŭs, gestŭs.

Actŭs, ūs. *m. Impulsion, mouvement.* Pērtŭr ĭn ābruptŭm māgnō mĕns ĭmprōbŭs actū. *V.* Rapĭdō victōrĭa Cæsaris actū Cōnĕjĕrāt sēcrēta pĕtīt. *L.* Pœnās quæ facĭlĭ'vĭlĭs rōtă fīnxĕrāt actū. *Petr.* (*Sat.* 135). SYN. Mōtŭs, ĭmpulsŭs, ĭmpĕtŭs. ‖ *Acte d'une pièce.* Nēvĕ mĭnŏr, neū sīt quīntō prōdūctĭŏr actū. *H.* ‖ *Action.* Īn ĭpsō Sēptĭmĭŭs scĕlĕrīs măjŭs scĕlŭs ĭnvēnīt actū. *L.* Actūsquĕ prĭōrēs Cōmmēndăt rĕpĕtītŭs hŏnōs. *Cl.* Ōmnēs cŏmēs ībăt ĭn actŭs. *Sil.* SYN. Actă, gēstă. *Voy.* Acta 2.

Actŭtŭm. *adv. Sur le champ.* Tūm cētĕră rĕddĕt Actŭtŭm pĭŭs Æneās. *V.* Dūm nōstrīs mānĭbŭs ădsīt Actŭtŭm vīndex. *Sil.* (Adde *Sen. Hip.* 624). *Voy.* Protinus.

Acŭī. *parf. mixte de* Acuo *et qqf. de* Aceo. (Cf. *Macrob. de Perfecto ; Charis.* 3, 219.)

Acŭlĕātŭs, ă, ŭm. *Qui a un aiguillon, piquant.* Ēădem ĭn ūsu, ātque ŭbī pĕrīclum factās, acŭlĕāta sūnt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 29).

Acŭlĕŭs, ī. *m. Aiguillon naturel, pointe.* Quĕmcūnquĕ vīsum ĕst, lædĭs ĭn fixo ăcŭlĕō. *Ph.* (*Fat. Nov.* 30, 8). SYN. Cūspĭs, stĭmŭlŭs. ‖ *Au fig.* Jām dūdŭm mĕum īllĕ pĕctŭs pūngĭt ăcŭlĕŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 158). SYN. Stĭmŭlŭs.

Acūmĕn, ĭnis. *n. Pointe.* Vūlnĕrā dăt fĕrrō, fīcātquĕ ĭn ăcūmĭnĕ dēntēs. *O.* Ĭn obscūrūm cŏnī cōndūxĭt ăcūmĕn. *Lr.* (IV, 432). SYN. Cūspĭs, *qqf.* ăcĭēs. ‖ *Au fig. Aiguillon de douleurs.* Vītæ làbōrēs ăc dŏlōrum ăcūmĭnă. *Prud.* (*Peri.* 2093). SYN. Stĭmŭlŭs. ‖ *Pénétration d'esprit, finesse, esprit.* Jūdĭcĭs ārgūtum quæ nōn fōrmĭdăt ăcūmĕn. *H.* Sērŭs ēnīm Grāecĭs ădmōvīt ăcūmĭnă chārtis. *Id.* Quis prīscum illūd mīrētŭr ăcūmĕn, Brūtĕ, tŭum ? *J.* (4, 102). SYN. Acies. PPH. Ingenii acies, vis. *Voy.* Ingenium. ‖ *Artifice, ruse.* Nota refĕrt mĕrĕtrīcĭs ăcūmĭnă. *H. Voy.* Dolus.

Acūmĭnātŭs, ă, ŭm. *Pointu.* Frăgmēntă tĕstārūm jŭbĕt ăcūmĭnāta, ĭnfōrmīă. *Prud.* (*Peri.* 1496). *Voy.* Acutus.

Acŭō, ŭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Aiguiser, affiler.* Īn mē ăcŭī scĕlĕrātōs cērnĭtĭs ēnsēs. *O.* Nōn tĭbī sīc dūrōs ăcŭīsse ĭn pĕctŏră dēntēs. *Tib.* (IV, 3, 3). SYN. Ēxăcŭō, tĕrŏ, ăspĕrō, ēxăspĕrō, *qqf.* căcūmĭnō. PPH. Acūtum effĭcĭō, rĕddō. VERS. Acūuntque ĭn cŏtĕ sĕcūrēs. *V.* Sāvĕquĕ ēxăsperat ēnsem. *Cl.* Cōtĕ nōvānt nīgrās rūbĭgĭnĕ fălcēs, Ēxēsōsquĕ sĭtū cōgūnt splendĕrĕ lĭgōnēs. *Id.* Fēssă pŭtrī rūbĭgĭnĕ tēlă... Āttrītō cōgūnt jŭvĕnēscĕrĕ sāxō. *St.* Stĭpĭtĕ quūm rĭgĭdō cōrnŭă prōnă tĕrĭt. *Rutil.* ‖ *Au fig.* Seū lĭnguăm caŭsĭs ăcŭĭs. *H.* Acūēntēs lūmĭnă rūtæ. *O.* Pātrĭō gaŭdēns ăcŭĭssĕ vēnēnō (spicula). *Sil.* Acūēntēs fraŭdĭbŭs ēnsēs. *Id.* ‖ *Exciter, animer, augmenter.* Aŭdĭtīsquĕ lūpōs ăcŭūnt bălātĭbŭs ăgnī. *V.* Pōstquām vīsa sătis prīmæs acŭīsse furorēs. *Id.* Hōs lætō victōrĭa vūltū Arrīdēns ăcŭīt. *Sil.* Īllum ăcŭūnt plaŭsūs. *St.* Cōndēnsæ flētŭs ăcŭūnt. *V. Fl.* Glōrĭă vōs ăcŭāt. *O.* SYN. Ēxăcŭō, accēndō, ēxcĭtō, ĭmpĕllō, stĭmŭlō, etc. *Voy.* Accendo.

1. Acŭs, ĕrĭs. *n. Son* (*de froment*). *Voy.* Aceratus.

2. Acŭs, ī. *m. Aiguille, poisson de mer.* Ēt sătĭŭs tĕnŭēs dūcĕrĕ crēdĭs ăcūs. *M.* (X, 37, 6).

3. Acŭs, ūs. *f. Aiguille à coudre.* Pĭctŭs Īōŭ chlămўdem, ĕt ferrū tĕnŭī clarīs ĭntĕrĭt. *V.* Seū pŏtĭŭs grĕbat ăcū, scīrēs ă Pallădĕ doctam. *O.* EP. Exul.

sūbtīlīs, tĕnŭis, ăhēnă, dōctă, sōlĕrs, ārtĭfĭcĭ, pĕrītă. ‖ *Aiguille pour tenir les cheveux.* Nōn ăcŭs ābrŭpīt, nōn vāllŭs pēctĭnĭs īllōs. *O.* Ānnŭlŭs īncērtă nōn bĕnĕ fīxŭs ăcŭ. *M.* (II, 66, 2). EP. Crīnālĭs, aŭrĕă. *Voy.* Crinale. ‖ Ăcŭ scrībō, pīngō. *Broder.* Aŭlæĭs scrībūntŭr ăcu aŭt Mēmphītĭdē tēla. *Sil. Voy.* Pingo. ‖ Ăcŭ tăngō. *prov. Toucher juste, bien deviner.* Tū mēndĭcŭs ēs? Tĕtĭgīsti ăcŭ. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 17).

Ăcūtē *et* Ăcūtŭm. *adv. D'une manière aiguë, perçante, subtile.* Nīsi sē cōntēndĭt, ăcūtē Cērnĕrĕ nōn pŏtĭs ēst ănĭmŭs. *Lr.* (IV, 804). Cūr ĭn ămīcōrŭm vĭtĭīs tām cērnĭs ăcūtŭm? *H.* Rēsōnārēnt trĭstĕ ĕt ăcūtŭm. *Id.* SYN. Ārgūtē, sūbtīlĭtĕr, ācrĭtĕr.

Ăcūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Acuo. *Aigu, pointu.* Frōndĭbŭs hīrsūtīs ēt cārĭcē pārtŭs ăcūtă. *V.* Ēt ăcūtă cŭspĭdē cōntŏs. *Id.* Tĕr ăcūtŭm sŭstŭlĭt ēnsĕm. *O.* Dē mīllĕ sāgĭttīs Ūnām sēpŏsŭĭt, sēd quā nĕc ăcūtĭŏr ūllă. *Id.* Tē rūpēs ēt ăcūtă tĭbĭ Sāxă dēlēctānt. *H.* SYN. Ăcŭmĭnātŭs, āspĕr. ‖ *Dressé.* Nўmphāsquĕ dīscēntēs, ĕt aurēs Căprĭpēdum Sătўrorum ăcūtās. *H.* Quĭdquĭd ĭd ēst, sĭlvēstrĕ lĭcĕt vīdĕātŭr ăcūtīs Aurĭbŭs. *Calp.* (4, 12). SYN. Ārrēctŭs. ‖ *Aigre, perçant, en parlant du son.* Pēllĭŏn nĭnnĭtŭ fŭgĭēns ĭmplēvĭt ăcūtō. *V.* Nōctĕ sŏnāt Rhŏdŏpē tĭnnĭtĭbŭs ærĭs ăcūtī. *O.* Pōscēntĭquĕ grăvēm, pĕrsæpĕ rĕmīttĭt ăcūtŭm. *H.* SYN. Ăltŭs. ‖ *Perçant, en parlant de la vue. Voy.* Acute. ‖ *Perçant, piquant, pénétrant, en parlant du chaud, du froid.* Quūm sēmĕl ăccēpit sōlēm fŭrĭbŭndŭs ăcūtum. *H.* Gĕlūquĕ Flūmĭnă cōnstĭtĕrĭnt ăcūtō. *Id.* SYN. Ācĕr, pĕnĕtrābĭlĭs. ‖ *Aigu, violent.* Mōrbō rĕnēs tēntantŭr ăcūtō. *H.* SYN. Grăvĭs, ācĕr, vĭōlēntŭs. ‖ *Fin, subtil.* Mĭnŭs āptŭs ăcūtĭs Nārĭbŭs hōrum hŏmĭnŭm. *H.* Mōtŭ Spārtānŭs ăcūtō Mīllĕ cāvēt lāpsās circūm căvă tēmpŏră mōrtēs. *St.* SYN. Sūbtīlĭs, ingĕnĭōsŭs, callĭdŭs, săgăx. ‖ *Périlleux, critique.* Quās... cūræ săgăcēs Ēxpĕdĭūnt pĕr ăcūtă pĕlĭ. *H.* (Sic græce ἀκμή).

Ăcўndĭnŭs. *Au lieu de* Acindynus.

Ăd. *prép. A, vers, du côté de.* Fāndo ălĭquĭd, sī fŏrtĕ tŭās pĕrvēnĭt ăd aurēs. *V.* Ăd tĕ cōnfŭgĭo, ĕt sŭpplĕx tŭă nūmĭnă pŏscō. Ăd mĕdĭŭm cōnvĕrsă dĭēm. *Id.* SYN. Vērsŭs, ĭn (*avec l'acc.*). ‖ *A, près, auprès de.* Prīmă quŏd ăd Trōjām prō cārĭs gēssĕrăt Argĭs. *V.* Hī mŭltūm flĕtĭ ăd sŭpĕrōs. *Id.* SYN. Ăpŭd, cĭrcŭm, cĭrcă, prŏpĕ, juxtā, ănte, cōrăm. ‖ *Contre.* Ēffŭsōs mūnĭmĕn ăd ĭmbrēs. *V.* Ĭnvictum ăd vūlnĕră cōrpŭs. *O.* SYN. Cōntrā, ădvĕrsŭs, ĭn. ‖ *A, après, de.* Pāndĭtŭr ăd nūllās jānŭă nĭgră prĕcēs. *Pp.* (IV, 11, 2). Ăd sŏnĭtŭm vōcīs vēstĭgĭă tōrsĭt. *V.* Nīsŭs ăd hæc: ēquĭdĕm dē tē nĭl tălĕ vĕrĕbăr. *Id.* ‖ *Vers, à l'époque de.* Ēt pāscĕrĕ rūrsŭs Sōlīs ăd ŏccāsŭm. *V.* SYN. Sŭb. ‖ *A, sous.* Sēd pĭcĭs ĭn mōrem ăd dĭgĭtōs lēntescĭt hăbēndō. *V.* Pēllĭs, ĕt ăd ăctŭm trăctāntī dūrā rĕsīstĭt. *Id.* ‖ *A, avec, à côté de.* Nĕc cōmpārāndŭs hīc quĭdem ăd īllum ēst. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 14). Ăd săpīentĭam hŭjŭs īllĭc nĭmĭŭs nūgātŏr fŭīt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 25). SYN. Cŭm, præ. ‖ *Selon.* Cōnsĕrvĭs ăd ĕŭmdem ĭstŭm præcĭpĭō mŏdŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 70). SYN. Jŭxtā, ēx. ‖ *Pour, à cause de.* Dūntăxăt ăd hŏc, quĕm tŏllĕrĕ rhēdă vēllĕt. *H.* SYN. Ŏb, prŏptĕr. ‖ *Jusqu'à.* Sērvētur ăd ĭmūm Quālĭs ăb ĭncĕpto prŏcēssĕrĭt. *H.* Hīc tĭbĭ cōpĭă Mānăbĭt ăd plēnum. *Id.* Ăd ĭmūm răpĭt tēpĕfăctă cŏquēbănt. *V.* SYN. Ădūsquĕ, ūsquĕ ăd. ‖ Ăd mănŭm. *Sous la main. Voy.* Manus. ‖ Ăd ūnguĕm. *Voy.* Unguis. ‖ Ăd ūnŭm. *Jusqu'au dernier.*

Ădāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adigo. *Poussé, enfoncé.* Sēd vīrĭbŭs ēnsĭs ădāctŭs. *V.* Nūnc ăltĕ vulnŭs ădāctŭm. Dīversum ăd lĭttŭs ădāctī. *Id.* SYN. Ăctŭs, pŭlsŭs, ĭmpŭlsŭs, ĭmmĭssŭs, ĭnfīxŭs, ĭmprĕssŭs. ‖ *Forcé.* Bĭs ădāctŭm lēgĭbŭs Ĭstrŭm. *St.* SYN. Cōăctŭs, sŭbāctŭs, rĕdāctŭs.

†Ădāctŭs, ūs. *m. Action de pousser, d'enfoncer.* Nām trānsvĕrsă fĕrōs ēxĭbānt dēntĭs ădāctŭs. *Lr.* (V, 1329).

† Ădæquĕ. *adv. Également.* Nēmo ĭnvēntŭs ēst ădæquĕ pārcŭs, nĕc măgĕ cōntĭnēns. *Pl.* (*Most.* I, 1, 29. *Id. Capt.* V, 4, 2; *Cas.* III, 5, 45). *Voy.* Æque.

Ădæquŏ, ās, ārĕ. *Égaler à, rendre égal.* Tūm Mārtĭs ădæquānt Mārcēllŭm dĕcŏrī. *Sil.* ‖ *Égaler, être égal.* Jām nātŭs ădæquăt Tē mĕrĭtis. *Cl. Voy.* Æquo.

Ădæstŭŏ, ās, ārĕ. *n. Bouillonner autour.* Squāmīsque ĭllīsŭs ădæstŭăt ămnĭs. *St.*

Ădăgĭŭm, ĭi. *n. Adage, proverbe.* Vĕtŭs ēst ădăgĭŭm, fămēs ēt mŏræ Bīlem ĭn năsŭm cōnclĭūnt. (*Suppos.* ad *Pl. Amp.* II, 2 *ter*, 40). SYN. Prōvĕrbĭŭm.

Ădam, *et rarement* Ădăm. *indécl.* (cf. *Charis.* 1, 94); *ou* Ădăm, ă. *m.* (Ἀδάμ). *Adam, le premier homme créé par Dieu.* Fĭtquĕ Dĕī summī pĕr Chrĭstŭm fĭlĭŭs Ădām. *Prud.* (*Apot.* 1078). Fīt prĕtĭŭm, vĕtĕrēmquĕ, nŏvī vĭcĕ fœnŏrĭs, Ădām, Dūm mŏrĕrĭs, dĕ mŏrtĕ răpīs. *Sid.* (*Pan.* 2716). Ūna ĕx Ădam ēst mŏrs, Chrĭstŭs ĕt ūnă sălŭs. *Fort.* (III, 166). Ĭpsĕ pārēns, ŏpĭfĕxque ēt cōndĭtŏr Ădæ. *Prud.* (*Ham.* 763). Dēcĕptūmque ădjūnxĭt Ădām. *Aus.* (*Ephem.* 3, 34). VERS. Quālĭs Īllĕ fŭīt nōstrī gĕnĕrĭs pătĕr, ănte rĕātŭm: Pōsse hŏmĭnĕm sīnĕ pĕccātō dēcūrrĕrĕ vītam, Sī vĕllĭt. *Prosp.* Quūm dīcūnt mōrtem ĭn cūnctos trānsīssĕ pĕr ūnŭm Prīmum hŏmĭnĕm, cŭjŭs crīmĕn rĕspĕrsĕrĭt ōmnēs. *Id.*

Adamantĕus *et* Adămantĭnŭs, ă, ŭm (ἀδαμαντεύς *et* ἀδαμάντινος). *De diamant.* Sōl dūra ŏbstācŭlă prīmŭs Cūrru ădāmantēo rĕsĕrăt pătĕr. *Avien.* (*Arat.* 228). In quō jām gĕnĕre ĭn prīmīs ădāmantĭnă săxă Prīma ăcīē cōnstānt. *Lr.* (II, 447). ‖ *De fer très dur.* Ēcce ădāmantēīs spīrānt ē nārĭbŭs ĭgnēm. *O.* Ătque ădāmantēīs dīscordĭa vīnctă cătēnīs. *Manil.* (I, 928). Cōlchĭs flăgrāntēs ădāmantĭnă sŭb jŭgă taŭrōs Ēgĭt. *Pp.* (III, 9, 9). Sī fĭgĭt ădāmantĭnōs Sŭmmīs vērtĭcĭbŭs dīrā nĕcēssĭtās Clāvōs. *H.* Quīs Mārtĕm tūnĭcă tĕctum ădāmantĭnă Dignĕ scrīpsĕrĭt? *Id. Voy. le suiv.*

Ădămās, āntĭs. *m.* (ἀδάμας). *Diamant, la plus dure et la plus recherchée des pierres précieuses.* Florēntēs ignĕ smăragdōs Cīngĭt, ĕt ĭnfaŭstās pĕrcussum ădāmantă fĭgūrās. *St.* Sīc ădamās, pūnctum lăpĭdĭs, prĕtĭōsĭŏr aŭro ēst. *Manil.* (IV, 924. Adde *Mart.* V, 11, 1; *Juv.* 6, 156). ‖ *Métal très dur, fer, acier, ou plutôt airain.* Făcta ĕx ădāmantĕ sĕcūrī. *O.* Nĕxæque ădāmantĕ cătēnæ. Ĭnvēnĭĕs illĭc incīsa ădāmantĕ pĕrēnnī Fāta ūnæ gēntis. *Id.* Măndūnt ădamantă jŭgālēs. *St.* Sōlĭdoque ĭntōrta ădāmantĕ gigāntŭm Vīncŭlă. *Id.* Tūnc grăvĭă mōnstrī cōllă pĕrmŭlcēns mănŭ, Ădāmantĕ tĕxtō vīncĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 807. Huc referendus locus *Virgilii*, *Æ.* VI, 552, *solidoque adamante columnæ.* Cf. sup. *Adamanteus*, et V. Cl. *Boissonade* ad *Philostr.* p. 404, et ad *Hesiod. Scut. H.* 137). ‖ *Au fig.* Quæ nĭsī tĕ mŏvĕānt, dūrō tĭbĭ pĕctŏră fĕrrō Essĕ, vĕl ĭnductō clausa ădāmantĕ pŭtēm. *O.* (Adde *Mart.* VII, 89, 7). SYN. Fĕrrŭm, ēs, *par ext.* rōbŭr, sĭlĕx. *Voy.* Durus.

Ădămastŏr, ōris. *m.* (*Ἀδαμάστωρ*). *Nom d'un géant.* Pŏrphўrĭŏn Pāngæă răpit, Rhŏdŏpēnque Ădămastŏr. *Sid.* (*Pan.* 2476).

Ădămastŭs, ī. *m.* (*Ἀδάμαντος*). *Habitant d'Ithaque, père d'Achéménide.* Trōjām gĕnĭtōre Ădămastō Mĭssŭs. *V.*

Ădāmātŭs, ă, ŭm. *Très aimé.* Sīs lĭcĕt āntīquō Nīreūs ădāmātŭs Hŏmērō. *O.*

Ădāmbŭlō, ās, ārĕ. *n. Aller vers.* Ădāmbŭlāho ăd ōstĭum, ūt quāndo ēxĕāt. *Pl.* (*Bac.* IV, 5, 8).

Ădāmō, ās, ārĕ. *Aimer beaucoup.* Stūltŭs Ăchīllēōs nōn ădāmāssĕt ĕquōs. *O.* Māvōrs ĭmbĕrbēs, ēt cālvōs Lūna ădamāstī. *Aus.* (*Eclogar.* 7, 5. Adde *Colum.* 10, 199). SYN. Ārdĕō, dēpĕrĕō. *Voy.* Amo.

†Ădămŭs *ou* Ădămŭs, ī. *m. Comme* Adam. Hīc pōsĭtŭs cūstōs Ădămŭs cūm cōnjŭgĕ fīdā. (*Auct. carm. de Genes.* 2). Tūm Dŏmĭnŭs cœlī mœstum cŏmpĕllat Ădămŭm. (*Ib.* 3. Sed malus auctor et latinitatis et quantitatis. Testatur tamen *Prisc.* 5, 644, similia a quibusdam transferri in aliquam formam declinabilem, ut *Abraham, Abrahamus, i.*)

Ădāmūssim. *adv. Voy.* Amussis.

Ădăpĕrtŭlŭs, ĕ. *Qu'on peut ouvrir.* Ădspĭcĭs ĭ dēxtrā lātŭs hŏc ădăpĕrtĭlĕ taŭrī. *O.*

Ădăpĕrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adaperio. *Ouvert.* Pārs ădăpĕrtă fŭit, pārs āltĕră claŭsa fēnēstræ. *O. Voy.* Apertus. ‖ *Découvert.* Cōntĭnŭō rērum sĭmŭlācra ădăpĕrtă sĕquūntŭr. *Lr.* (IV, 347). ‖ *Au fig.* Mōx ădăpĕrtă fĭdēs. *St.*

†Ădăptō, ās, ārĕ. *Adapter.* Ærĭŭm sĭbĭ cŏrpŭs ădăptāns. *Alcim.* (II, 124). *Voy.* Apto.

†Ădaŭctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Adaugeo. Quĕīs rēm sŭmmam ēt pātrĭam nōstrām qrōndam ădaŭctāvīt pātĕr. *Att.* (apud *Non.* 2, 52).

Ădaŭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adaugeo. Mūltă mŏdīs mūltis cōnvēnĕre ūndĭque ădaŭctă. *Lr.* (VI, 507).

Ădaŭctŭs, ūs. *m. Accroissement.* Nām quæcūnquĕ vīdēs hĭlārō grāndēscĕre ădaŭctū. *Lr.* (II, 1120).

Ădaŭgĕō, ēs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Augmenter, accroître.* Tīmĕt Nē tūă dūrĭtĭa īlla āntīqua ētĭam ădaŭctă sĭt: *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 25. Adde *Pl. Stic.* II, 2, 62). *Voy.* Augeo.

Ădaŭgēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être augmenté, croître.* Nām nĕque ădaŭgēscīt quĭdquām, nĕc dēpĕrĭt ĭndŏ. *Lr.* (II, 296). Ōrtŭs ădaŭgēscīt scŏpŭlōrum sæpĕ rĕpŭlsū. *Cic.* (*Prognost.* in lib. *de Divin.* 1, 15). *Voy.* Augesco.

†Ădāxīnt. *arch. pour* Adegerint *ou* Adigant. Ūtīnām mē dīvī ădāxīnt ăd sūspēndĭum. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 11. Cf. *Non.* 2, 53, et *Fest.*).

Ădbĭbŏ, ī, ĕrĕ. *Boire.* Ĭs mī, ŭbī ădbĭbīt plūs paŭlō, sūă quæ nārrāt făcĭnŏră! *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 8. Adde *Pl. Stic.* II, 2, 58). *Voy.* Bibo. ‖ *Au fig.* Nūnc ădbĭbĕ pūrō Pēctŏrĕ vērbă, pŭĕr. *H.*

†Ădbĭtŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Aller vers.* Ēdĕpŏl sī ădbĭtēs prŏpĭŭs, ōs dēnāsābĭt tĭbī. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 12. Cf. *Beto, Perbito, Rebito*).

† Ădblāndĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Chercher à obtenir en flattant.* Ūt făcĭlī ămīssōs ădblāndĭār ōrĕ fāvōrēs. (*Eleg. de Fortunæ viciss.* apud *Poet. Min.* II, p. 300, *Lemaire.*)

Adc. *Voy.* Acc.

Ădcĕcĭt. *unipers. Il convient.* Haŭd tĕ quĭdĕm, māgnanimĕ, mīrārī ădcĕcet. *Sen.* (*OEd.* 294). Quī sī dēcem habĕās lĭnguās, mutum ēsse ădcĕcĕt. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 20. *Id. Cas.* II, 2, 26). *Voy.* Decet.

Ădcēnsĕō, ēs, ērĕ, *et* Addensō, ās, ārĕ. *Serrer, resserrer, presser.* Ētrēmi addensēnt ăcĭēs. *V. Voy.* Denseo.

†Ădcĭcĕ. *ancien impér. de* Addico. Ădcĭcĕ tūăm mī mĕrĕtrĭcĕm mĭnŭscŭlăm. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 50).

Ădcĭcō, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Adjuger, vendre; livrer une personne pour qu'elle soit esclave.* Sīvĕ dŏmŭs sĭt Ēmptōr, gaŭdēntĕm nŭmmō tĕ ădcĭcĕrĕ. *H.* Ŭbī ĭn ŭs vēnērĭt, Ădcĭcĕt prætōr fāmĭlĭām tōtām tĭbī. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 57. *Id. Ib.* III, 1, 61; *Rud.* III, 6, 54). Crūdēlĕ sŭōs ădcĭcĕre āmōrēs. *O.* (*Met.* I, 617). Pœnŭs cōllă dĕdīt, pŏpŭlūmquæ ădcĭxĭt ĭnērmĕm. *Sil.* (XV, 247. Cf. *Addixe, Addixti*). SYN. Vēndō, *ou* dēdō, trādō. ‖ *En gén. Livrer, assujettir.* Hŭīc mē, quæcūnquĕ fŭīssĕt, Ădcĭxī. *V.*

†Ădcĭctŏr, ōris. *m. Vendeur.* Græcŭlē, cōnsuētă lēnāndī cāllĭdŭs ārtĕ, Cōpĭŏsī ădcĭctŏr cōnjŭgĭs ēssĕ tŭæ (*Anthol.* I, p. 611. Quanquam vulgo *adductor*).

Ădcĭctŭs, ă, ŭm. *Adjugé, vendu ou livré.* Ădcĭctōque hŏmĭnŭm cŭmŭlēnt ærārĭă cēnsū. *Claud.* (*Cons. Mall.* 230. Alii leg. *abducto*). Ădcĭcta ătque ăbdŭcta ĕrāt. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 31). ‖ *Assujetti, soumis.* Dūcĭtĕ nōs quō lŭbĕt, tānquām quĭdem ădcĭctōs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 87). Nūllĭŭs ădcĭctus jūrāre ĭn vērbă măgīstrī. *H.* ‖ *Condamné.* Cĕū lēgĭbŭs ĕxsŭl Ădcĭctŭsquĕ rĕŭs. *Cl.* Lūxĕrĕ mātrēs Īlĭæ ădcĭctūm fĕrĭs Ălĭtĭbŭs. *H. Voy.* Damnatus.

Ădcĭscō, ĭs, dĭdĭcī, dĭscĕrĕ. *Apprendre.* Hŏc cūnctæ mĭsĕrāndum ădcĭscĭtĕ cārmĕn. *St.* Ēt quĭddām vīsa ēst ădcĭdĭcissĕ nŏvī. *O. Voy.* Disco.

Ădcĭdī. *parf. de* Addo.

Ădcĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Addo. *Approché, mis à.* Lūcrĭnōque ădcĭtă clаĭstrā. *V.* Tūm vīnclă vĭrō mănĭcæquĕ pūdēndūm! Ădcĭtă. *Sil.* SYN. Ĭmpŏsĭtŭs, ĭnjĕctŭs, dătŭs. ‖ *Ajouté.* Mōx ēt frūmēntĭs lăbŏr ădcĭtŭs. *V.* Mēdūmquĕ flūmĕn gēntĭbŭs ădcĭtŭm Victĭs. *H.* SYN. Ădjūnctŭs. ‖ *Attaché à, qui poursuit, acharné.* Sī mĭhĭ nōn prætŏr slĕt ădcĭtŭs, ătque ăgĭtĕt mē. *Lucil.* (apud *Macr. Sat.* 6, 4). Cūstŏs nēquĭtiæ ădcĭtŭs Ălēs. *H.* Nĕc Teŭcris ădcĭtă Jūnō Ūsquam ăbĕrit. *V.* Ăgĭt ădcĭta Ērinnўs. *Sil.* SYN. Sĕquāx, ĭnfēnsŭs.

Ădcĭxtī. *sync. pour* Addixisti. Ădcĭxtī sērvūm nūmmīs hĕrē mīllĕ dūcēntīs. *M.* (X, 31, 1). Ădcĭxtī, Lăbĭēnē, trēs ăgēllōs. *Id.* (XII, 16, 1).

Ădd, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Approcher, mettre sur ou contre.* Ădd*ŭnt* frŭgĭlĕrĭs mĭmĭca ĭncēndĭa rāmĭs. *Sil.* Nĕc quīsquām flāmmæ sēdŭlŭs ădd*ăt* āquām. *Tib.* (II, 4, 42). Ĭllācămquĕ jŭgīs hānc ădd*ĭdĭt* ārcĕm. *V.* Ēt vātĭbŭs ădd*ĕrĕ* călcār. *H.* Ădd*ĕ* mănŭs ĭn vīnclă mĕās. *O.* SYN. Admŏvĕō, ĭmmittŏ, ĭmpŏnō, ĭnjĭcĭŏ, ădhĭbĕō, ăppōnō, ăppŏnō, ădjŭngō, ĭnfĕrō. ‖ *Au fig. Donner, mettre.* Ătquĕ mŏrās tāntīs lĭcĕt ădd*ĕrĕ* rēbŭs. V. Ängustīs hūnc ădd*ĕrĕ* rēbŭs hŏnōrĕm. *Id.* Sī mŏdŏ nōmĭnă rēbŭs Ădd*ĕrĕ* vērā plăcĕt. *O.* SYN. Dŏ, ĭmpŏnō, trĭbŭŏ, ăttrĭbŭŏ, ĭnjĭcĭŏ, ădjĭcĭŏ. ‖ *Ajouter, mettre de plus.* Pĕrĭtūræque ădd*ĕrĕ* Trōjæ Tēquĕ tūōsquĕ jŭvāt. *V.* Ădd*ĕ* tŏt ēgrĕgĭās ŭrbēs, ŏpĕrumque lăborem. Ădd*ūnt* sē sŏcĭōs. *Id.* Ĭn scĕlŭs ădd*ĕndum* scĕlŭs ēst, ĭn fūnĕră fūnŭs. *O.* SYN. Ădjĭcĭŏ, ădjŭngō, jūngō, ămmĕctō, ădstrŭō. PPH. Sŭpĕr ădd*ŏ*, ĭnsŭpĕr ădd*ŏ*. ‖ — gradŭm. *Hâter le pas.* Adde gradum, appropera. *Pl.* (*Trin.* IV, 5, 4). *Voy.* Festino. ‖ *Absolt.* (*peut-être s. ent.* gradum). *Avancer, se précipiter, s'élancer.* Ūt quum carcĕrĭbus sēse ēffūdĕre quadrīgæ, Ădd*unt* in spătĭă. *V.* Jămquĕ, fĕre mĕdĭum ēvectī cērtāmĭnĕ campum, Ĭn spătĭă ădd*ĕbant*. *Sil.* (XVI, 374). Nĕc,

nămvis crēbrīs jūssī călcārĭbŭs, ădduntˌ *L.* (IV, 60).

Au pass. Ădd*ŏr*. *Être ajouté.* Ădd*ĭ*tŭr ĭmpĕrĭīs Hĭspānĭa. *J.* (10, 151). Ădd*ĭ*tŭr hĭs Nȳseŭs. *O.* SYN. Ăccĕdŏ, ăccrĕscŏ, sŭpĕrăddŏr, ădjĭcĭŏr.

Ăddŏcŏ, ēs, crē. *Enseigner.* Sŏlĭcĭtīs ănĭmĭs mūs ĕxĭmĭt, ăddŏcĕt ărtēs. *H.* (*Epist.* I, 5, 18). *Voy.* Doceo.

Ăddŭă, æ. *m. L'Adda, rivière d'Italie qui se ette dans le Pô.* Cōlŭă lĕvānt pŭlchĕr Tĭcīnŭs ĕt ĭddŭă vīsŭ Cārŭlĕŭs. *Cl.*

Ăddŭbĭtō, ās, ārē. *Douter.* Ĭnūtīlĕ făctū, Nēcnĕ ĭt, ăddŭbĭtes. *H.* Nām cŭr ăddŭbĭtem quĭn hŏmĭnēm quŏquĕ. *Sever. Sanct.* (*Carm. Buc.* 130. Adde *Paul. Nol. de Joan.* 51). || *Hésiter à.* Nēc cōntra Aŭsŏnĭŭs tōnsĭs ăptārĕ lăcĕrtōs Ăddŭbĭtăt. *Sil. Voy.* Dubito.

† Ăddŭcĕ. *ancien impér. de* Adduco. Tēcum ădducĕ; nam illum ēcastŏr mittĕre ăd pŏrtŭm vŏlŏ. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 94. *Id. As.* II, 2, 88; *Ter. Ph.* II, 1, 79).

Ăddŭcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Amener, conduire.* Vĭbĭdĭŭs, quōs Mæcēnās ăddŭxĕrăt ŭmbrās. *H.* Ăntĕ mĕōs ŏcŭlōs ăddŭcĭtŭr ădvĕnă pēllex. *O.* SYN. Dŭcŏ, trăhŏ, ăttrăhŏ, ăgŏ, ădvĕhŏ, dēdŭcŏ. || *Au fig.* Ăd mĭsĕrĭcordĭam ămbŏs ăddŭcēs cĭtŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 42. *Id. Ad.* III, 3, 4). Făcĭlĕ*ŭs*... Ăddŭcŏr fĕrre hŭmāna hŭmānĭtŭs. *Afran.* (apud *Non.* 11, 40). SYN. Ăgŏ, ĭndŭcŏ, ĭmpĕllŏ, cōmpĕllŏ. || *Tirer à soi, plier, courber.* Pārvīs ăddŭxĭt colla lacertīs. *O.* SYN. Trăhŏ, ăttrăhŏ, flĕctŏ. *Voy.* Adductus. || *Faire des plis, contracter, rider.* Ĭgnĕă vēnĭs Ōmnĭbŭs ăcta sĭtīs mĭsĕrōs ăddŭxĕrăt ărtŭs. *V.* Ăddŭcĭtquĕ cūtĕm măcĭlēs. *O.* Ōssăquĕ nōndŭm Ăddŭxĕrĕ cūtĕm. *L.* SYN. Cōntrăhŏ. || *Amener, causer.* Ōpēllă fōrensĭs Ăddŭcĭt fĕbrēs. *H.* Ăddŭxĕrĕ sĭtīm tĕmpŏră, Vīrgĭlĭ. *Id.* SYN. Ăffĕrŏ, ĭnfĕrŏ, invĕhŏ, ĭmpōrtŏ.

? Ăddŭctŏr. *Voy.* Addictor.

Ăddŭctŭs, ă, ŭm. *Amené, conduit.* Ōbvĭŭs hŭic prīmŭm, fătīs ăddŭctŭs ĭnīquīs. *V.* || *Tiré à soi, ramené, replié.* Adductis spumant frēna versă lăcertis. *V.* Ipse tĕr ăddŭctă circum caput ēmĭt habēnă. *Id.* Ăddŭctăquĕ fūnĭbŭs ārbŏr Cōrrŭit. *O.* Ēt tămĕn ăddŭctōs ĭntŭs ăgĕmŭs ĕquōs. *Id.* Ăddŭctĭs strīdŭlă nĕrvĭs (ballista). *St.* SYN. Rĕtractus, trăctŭs, flĕxŭs, rĕflexŭs, rĕtortus, rĕductus. || *Qui a des plis, ridé; refrogné, sévere.* Nēc ēnĭm sapientĭa sĕmpĕr Ăddŭctă cūm frŏntĕ placĕt. (*ad Pis.* 127). SYN. Cōntractŭs, rūgōsŭs. *Voy.* Supercilium.

Ăddŭxĕ. *sync. pour* Adduxisse. Quæ mĕ pēllĭcĕs ăddŭxĕ dĭcĕt ănte ŏcŭlōs sŭōs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 3. Alĭī perperam leg. *adduxisse*).

Ăddŭxī. *parf. de* Adduco.

Ăddŭxtī. *sync. pour* Adduxisti. Pērdĭdīstī ĭstŭm, quem ăddŭxtī pro eūnŭcho ădŏlēscēntŭlum. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 27. Adde *Pl. Capt.* V, 4, 19).

Ădĕdŏ, ĭs, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ. *Manger, ronger; au fig. miner.* Nām sæpĕ fāvos ignŏtus ădēdĭt stĭlŏ. *V.* Quum me suprēmus adēdĕrit ignĭs. *O.* Ēt sōlĭtŭm dĭgĭtīs bĕrȳllŏn adēdĕrăt ignĭs. *Pp.* (IV, 7, 9). *Voy.* Edo. || Adest. *Comme* Adedit. Latŭs ălŭ Montis ădēst, sērămquĕ sĭbī părăt ūndă rŭīnăm. *L.* (VI, 265).

Ădĕlphăsĭum, ĭī. *n. Nom de femme.* Ăt ĕgo hānc vĭcīnăm dīco Ădĕlphăsĭŭm mĕăm. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 26. *Ib.* IV, 2, 52).

Ădĕlphī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀδελφοί). *Les Adelphes, titre d'une pièce de Térence.* In Ădĕlphōs, vērbŭm dē vērbo ĕxpressum ēxtŭlĭt. *Ter.* (*Ad. prol.* 11. *Muret.* affirmat in antiquis libb. legi *Adelphœ*, non vero *Adelphi*).

Ădĕgī. *parf. de* Adigo.

Ădĕmī. *parf. de* Adimo.

† Ădĕmpsĭm. *arch. pour* Ademerim. (*Pl. Epid.* III, 2, 27.)

Ădĕmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adimo. *Oté.* Fīsăque ăgĭt rīmās, ĕt sŭccis ārĕt ădēmptīs. *O.* Ădēmptă vātī rĕddĭdērĕ lūmĭnă. *H.* SYN. Răptŭs, ērēptŭs, sŭbdŭctŭs, ămōtŭs, ămīssŭs, dēmptŭs. || *Enlevé par la mort.* Thēssălō victōre, ĕt ădēmptŭs Hĕctŏr. *H.* Lăcrĭmās Cēlsō lĭbāmŭs ădēmptō. *O. Voy.* Mortuus.

1. Ădĕŏ, *adv. Jusque-là, jusqu'à ce lieu ou ce point.* Ădĕō rēs rĕdĭt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 5). Ūsque ădĕōnĕ mōrī mĭsĕrum ēst? *V.* SYN. Ēō. || *Ordint. Tant, si, tellement.* Nōn ōbtūsa ădĕō gēstantŭs pĕctŏră Pœnī. *V.* Ădĕō ĭn tĕnĕrīs cōnsuēscĕrĕ mūltum ēst! *Id.* Ădĕō cœlēstĭbŭs ămbŏ Dīlĭdŭnt mōntĭbŭs. *O.* SYN. Tam, ĭtă, sīc, tāntŭm. || *Comme* Ideo. *En conséquence.* Mærēbămŭs commĕrĭtŭm scĭō; Ătque ădĕō tĕ ōrātum ădvēnīō. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 8). || *Particule explétive* (*comme δή en grec*). Nēc mĕ ădĕō fāllit vērĭtăm tĕ mœnĭă nōstrā. *V.* Hĭnc ădĕō mĕdĭa ēst nōbĭs vĭă. Tēque ădĕō, dēcŭs hoc ævī, tĕ cōnsŭlĕ mĭhĭt. *Id.* || † Ădĕo dum, Ădĕo ūsque ŭt, Ūsque ădĕō dōnĕc. *arch. Jusqu'à ce que.* (*Pl. Merc. prol.* 77; *Ps.* IV, 7, 72; *Ter. And.* IV, 1, 38). || Ădĕōn', *pour* Adeone. Ădĕōn' rēm rĕdĭīssĕ! *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 27. *Id. Hec.* IV, 1, 32).

2. Ădĕō, īs, īvī *et ordint.* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Aller à ou vers, aller trouver.* Quīn ădĕās vātēm, prĕcĭbŭsque ōrācŭlă pŏscās. *V.* Aŭdēt ădīrĕ vĭrŭm. Quă sōlă sĭdĕra ădĭbam. *Id.* Cautŭs ădĭtū. *H.* SYN. Accĕdŏ, ĭnvīsŏ, vīsŏ, cōnvĕnĭŏ, vĕnĭŏ, vīsĭtŏ, pĕnĕtrŏ. || *Entreprendre, encourir.* Insignēm pĭĕtātĕ vīrum tōt ădīrĕ lăbōrēs. *V.* Quæquĕ pŏvīs ēssēnt ădĕūndă pĕrīcŭlă tērrīs. *O.* SYN. Ōbĕŏ, sŭbĕŏ, sūscĭpĭŏ. || —mānŭm (alĭcui). *prov. Tromper.* (*Pl. Aul.* II, 8, 4; *Pœn.* II, 1, 11; *Pers.* V, 2, 18).

Au pass. Ădĭtŭr. *unipers.* Ădĭtŭr ĭllō Gnōssĭŭs Mīnōs fōrō. *Sen.* (*H. Fur.* 733). Ēt sē pătĭūntŭr ădīrī. *Petr.* (*Sat.* 122, de rupibus).

Ădĕōn'. *Voy.* Adeo.

Ădēps, ĭpis. *m. f. Graisse.* Nēcte ădĭpĕs vĕtŭlōs ĕt trĭtăm chămæcĭssŏn. *Ser. Sam.* (*vs.* 798). Ădĭpĕsquĕ glŭtĭnōsōs Hŭmĕrīs fĕrānt ōnŭstĭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 57).

Ădēptŭs, ă, ŭm. *part. de* Adipiscor. *Qui a obtenu.* Nēc cădăt, ĕt mūltās pălmās ĭnhŏnēstĕt ădēptŭs. *O.*

Ădĕrăm, Ădĕrŏ. *de* Adsum.

Ădĕrrŏ, ās, ārĕ. *n. Errer près.* Ēt blāndī scŏpŭlīs dēlphĭnēs ădĕrrānt. *St.* (*Silv* II, 2, 120).

Ădēs. 2e *pers. indic. de* Adsum Prīmŭs ădēs; sĕd nōn rĕplēnda ēst cūrĭă vērbīs. *V.* || *Impér.* Tūque ădēs, ĭncēptūmque ūnă dĕcūrrĕ lăbōrem. *V.* SYN. Ădsĭs, ădēstŏ.

† Ădēsdŭm (*de* ades *et* dum). *impér.* Ădēsdŭm, paucis tĕ vŏlŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 2).

Ădēst. 3e *pers. ind. de* Adsum *ou de* Adedo.

Ădesurĭō, īs, īrĕ. *n. Avoir faim.* Adesurīvīt măgĕ, ĕt ĭnhālāvīt ācrĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 132). *Voy.* Esurio.

Ădēsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adedo. *Mangé, rongé, consumé.* Ēt pōstĭbŭs hæsīt ădēsĭs. *V.* Nōn scŏpŭlus raucis pendēt ădēsus aquis. *O.* SYN. Ēxēsus, pērēsus. consūmptŭs. || *Au fig. Miné, épuisé.* Pē-

tĕrĕm quŭm vīctŏr ădĕsŭm Clădĭbŭs Ănnĭbălĕm. *Sil.* SYN. Exhaŭstŭs, ātrītŭs, frāctŭs, ăbsūmptŭs.

Ădĕundŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Adeo. *Où l'on peut, où l'on doit pénétrer.* Hæc quŏque ērānt pĕdĭbŭs nōn ădĕundă mĕīs. *O.* SYN. Pĕrvĭŭs. *Voy. ce mot.*

Adf. *Voy.* Aff.

Adflĕctō, ĭs, ĕrĕ. *Courber, tourner.* Huīc rŭtĭlōs sī sōl adflexĕrĭt ignĕs. *Avien.* (*Arat.* 734). Quā lātŭs ādflexum sĭnŭōsī rĕspĭcĭt ānguis. *Germ.* (*Arat.* 191. Alĭī leg. *hac flexum*).

Adflĕō, ēs, ĕrĕ. *n. Pleurer à, répandre des pleurs; pleurer.* Ūt rīdentĭbŭs ārrīdent, ĭtă flentĭbŭs adflent. *H.* Ut adflet! quo illŭd gestŭ făcĭat făcĭlĭŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 149. *Id. Pers.* I, 3, 71).

Adfōrmĭdō, ās, ārĕ. *Trembler à, craindre.* Măgĭsque ădfōrmĭdō, nĕ ĭs pĕrĕăt. *Pl.* (*Bac.* IV, 10, 3).

Adfrĕmō, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *n. Frémir à.* Ădfrĕmĭt hīs, quāssātquĕ căpŭt. *V. Fl.* Bŏrĕās strīdentĭbŭs ădfrĕmĭt ālīs. *Sil. Voy.* Fremo.

Adfringŏ, ĭs, ēgī, ĭngĕrĕ. *Briser contre.* Plēnīsque ădfringĕrĕ pārvōs Ūbĕrĭbŭs. *Sil.* Dūrīs ădfringunt pōstĭbŭs ūnguĕs. *Id.* SYN. Illīdŏ. *Voy.* Frango.

Adfŭī. *parf. de* Adsum.

Adg. *Voy.* Agg.

†Ădgaudĕō, ēs, ĕrĕ. *n. Se réjouir à.* Cœlĭcŏlās Chrīstō quāndo ădgaudĕrĕ mĭnistrōs. *Paul. Nol.* (18 *Nat. S. Fel.* 6, 14).

Ădgĕmŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *n. Gémir à.* Ădgĕmĭt ēt nōstrīs ĭpsă cārīnă mālīs. *O.* Ēt ūtĕrquĕ lŏquentī Ădgĕmĭt. *St. Voy.* Gemo.

†Ădgrēttŭs, ă, ŭm. *arch. pour* Aggressus. Ădgrēttŭs fārī. *Enn.* (apud *Fest.*).

Adhærĕns, tis. *Attaché à, adhérent.* Lēntīs ădhærēns brāchĭīs. *H.* Quŭm vĕnīt ĭn mĕdĭŭm, vōcēsque ōblĭmat ădhærēns. *T. Maur.* (*Met.* 84). SYN. Ădjūnctŭs, ăffīxŭs.

Adhærĕō, ēs, sī, sŭm, rērĕ. *n. Être attaché, adhérent à.* Frōntĕ tămĕn Rhætī nōn īrrĭtă cūspĭs ădhæsĭt. *O.* Tōnsis īllŏtŭs ădhæsĭt Sūdŏr. *V.* SYN. Ădhærēscŏ, ĭnhærĕō, hærĕō, ăpplĭcŏr, ădjŭngŏr, ĭnsīdĕō, ăffīgŏr. || *Au fig.* Cui cănĭs ex vērō dūctum cognōmĕn ădhærĕt. *H.*

Adhærēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'attacher à.* Ne ād fūndās vīscŭs ădhærēscĕrĕt. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 33).

Adhæsŭs, ūs. *m. Adhérence.* Nām nĕquĕ pūlvĕrĭs ĭntērdŭm sēntīmŭs ădhæsŭm Cōrpŏrĕ. *Lr.* (III, 383. *Id.* V, 840; VI, 471).

Adhērbēs, ædis. *m. Nom de guerrier.* Lārgŭmquĕ cōmæ prōstĕrnit Ădhērbēn. *Sil.*

Adhĭbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Appliquer, approcher de.* Tōnsorĕm căpĭtī nōn ēst adhĭbĕrĕ nĕcessŭm. *H.* Gĕnĭbŭsquĕ mănŭs ădhĭbĕrĕ pārāntĕm. *V.* Hōs castrīs ădhĭbĕ sŏcĭos. *Id.* Adhĭbĕ tĕr vĭncŭlă căptīs. *Ovid.* SYN. Admŏvĕō, ăpplĭcŏ, ădhŏ, ădjŭngŏ. || *Employer.* Ēt mŏdŏ blāndĭtĭās ădhĭbĕt, mŏdŏ mūnĕrā. *O.* Nōn hōs ădhĭbĕndŭs ĭn ūsus. *Id.* Quīcunque ădhĭbĕbĭtŭr hērōs. *H.* SYN. Ūtŏr, ādmŏvĕō, ĭndūcŏ.

Adhinnĭō, ĭs, īrĕ. *n. Hennir à.* Fēmĭnă cōrnĭpēdī sēmpĕr ădhĭnnĭt ĕquō. *O.* (*A. Am.* 1, 280. *Id. Rem. A.* 634). *Voy.* Hinnitus. || *Au fig.* Quānquām vĕtŭs cānthĕrĭŭs sŭm, mĭhī nunc, ŭt ĕgo ōpĭnŏr, Ădhĭnnīrĕt. *Pl.* (*frag. Cistell.* ed. *Maio.* Adde *Prud. Sym.* 145).

?Ădhōrrĕō, ēs, ĕrĕ. *n. Frissonner.* Īpsĕ pătĕr flāvīs Tĭbĕrĭnŭs ădhōrrŭlt ūndis. *Albinov.* (*ad Liv.* 1, 122. Alĭī leg. *inhorruit, abhorruit*).

Ădhōrtāns, tis. *Qui exhorte.* Intĕr ădhōrtāntēs vīx spōntĕ incēdĭt Ădrāstŭs. *St. Voy.* Hortator.

Ădhōrtŏr, āris, ārī. *d. Exhorter.* Tăcĕre ēt prætĕr quām rēs ădhōrtātŭr tŭă. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 8. *Id. Eun.* III, 5, 35). Corrĕpta flectĕns membra, ădhōrtātur, mŏnĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 1742). *Voy.* Hortor.

Ădhūc. *Jusqu'à présent, jusqu'ici, encore.* Sōlŭs ădhūc ĕgŏ sŭm vēstrīs ĭmmūnĭs ĭn ōrīs. *O.* Ēt privātŭs ădhūc Īdæīs Jūpĭtĕr āntrīs. *J.* (13, 41. Adde *Mart.* IV, 91, 3). Ōrō, sī quīs ădhūc prĕcĭbŭs lĕvŭs. *V.* SYN. Hactĕnŭs, ētiamnum *ou* ētiamnūnc. PPH. Nūnc ētĭăm. Nūnc quŏquĕ. || *Avec une nég. Pas encore.* Nĕque ădhūc crūdēlĭbŭs ŏccŭbat ūmbrīs. *V. Voy.* Nondum. || † *arch.* Ūsque ădhūc (*Ter. Ad.* IV, 4, 22). Ădhūc lŏcōrŭm (*Pl. Capt.* II, 3, 25).

Ădī. *impér. de* Adeo. Dēxtĕr ădī pĕdĕ sācrā sĕcundō. *V.* SYN. Ădītō. || *Sync. pour* Adii. *Voy. ce mot.*

Ădĭcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Adjicio. Nīl ădĭcīt pēnsō Lāchĕsĭs fūsŏquĕ sŏrōrum. *M.* (IV, 54, 9). Proclāmātque ădĭcī cērvīcĭbŭs ātlās. *St.* (*Th.* VII, 4. Adde *Sen. Thyest.* 727; *H. OEt.* 364).

Ădĭēns, ēuntis. *part. de* Adeo. Sēdēs ădĕuntĭbŭs īmās Dŭx ērĭt. *Sil.*

Ădĭgŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, ĭgĕrĕ. *Pousser, enfoncer.* Ācrĭsĭonĭădēs, ădĭgĭtque ĭn pectŭs (harpen). *O.* Pĕnĭtŭsque ĭn vīscĕra ădēgit (ferrum). *Sil.* SYN. Ăgŏ, ĕxĭgŏ, ĭmmittŏ. || *Précipiter.* Vēl pătĕr ōmnĭpŏtēns ădĭgăt mē fūlmĭne ăd ūmbrās. *V.* SYN. Dējĭcĭŏ, dēturbŏ, præcĭpĭtŏ. || *Forcer, réduire à.* Hæc lĭmmă tĕndĕre ădēgit. *V.* Vērtĕrĕ mōrsŭs Exĭgŭam ĭn cērĕrĕm pēnŭrĭa ădēgit ēdendī. *Id.* SYN. Ăgŏ, cogŏ, sŭbĭgŏ. *Voy.* Cogo.

Ădĭī *et sync.* Ădī. *parf. de* Adeo. Mānēsquĕ ădĭit rēgēmquĕ trĕmēndum. *V.* Mēnsās quās ădvena ădĭstī. *Id.*

Ădĭmāntŭs, ī. *m.* (Ἀδάμαντος). *Roi des Phliasiens, foudroyé par Jupiter.* Quæque ĭn Ădĭmantum Phlĭăsĭa rēgnă tĕnentēm. (*Ibis*, 337.)

Ădĭmŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĕrĕ. *Oter, enlever.* Nōn ĭmpūnĕ fĕrēs; ădĭmam tĭbī nāmquĕ fĭgūrām. *O.* Quī dās ădĭmīsquĕ dŏlōrēs. *H.* Crēscēntīque ădĭmūnt fētūs. *V.* SYN. Răpĭŏ, ērĭpĭŏ, ăbrĭpĭŏ, aufĕrŏ, tŏllŏ, detrahŏ, sŭbdūcŏ, dēmŏ, *qq.* abdūcŏ, extorquĕŏ. || *Avec un inf.* Ădĭmam cantare sĕvĕrīs. *H.* Nec ădēmīt pŏssĕ rĕvērtī. *O.* || *Soustraire à.* Quæ labŏrantēs utĕro puellas Tĕr vocāta audīs, admisquĕ lētō. *H.* SYN. Ērĭpĭŏ, sŭbtrahŏ, sŭbdūcŏ. || — vītam, ānīmam. *Oter la vie.* (*Pl. Mil.* III, 1, 137.) *Voy.* Occido.

Adincītās (apud *Charis.* 1, 73). *Voy.* Incitæ.

Adinstar. *Voy.* Instar.

Ădĭpātŭm, ī. *Pâtisserie à la graisse.* Līvĭdă mātĕrnō fervent ădĭpăta vēnēnō. *J.* (6, 630). Nec ădĭpātă damŭs, nōs grātă cănŏpĭcă vōbīs. *Vesp.* (*Judic. Coc. et Pist.* 47. Cf. *Charis.* 1, 73).

Ădĭpātŭs, ă, ŭm. *Graissé, gras.* Ădĭpātăm pūltĕm. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 74).

Adipiscŏr, ĕrĭs, dēptŭs sŭm, dĭpiscī. *d. Atteindre, obtenir.* Illanc adipiscuntur circum, præterquŏ fĕrūntŭr. *Lr.* (V, 633). Ăt nūllŭm crīmĕn adēptŏ ĕrăm. *O.* Hīc dĕ eădĕm caūsă bīs jūdĭcĭum ădipiscĭer. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 59. Nisi legendum *apiscier*. SYN. Assequŏr, comparŏ, invĕnŏ, ŏbtĭnĕŏ. *Voy.* Acquiro. || † *Pass. Voy.* Apiscor.

Adipsŏs, i. *n.* (ἄοιπος). *Fruit d'une espèce de palmier d'Égypte.* Exstinguitquĕ sĭtum pōmo cā-

nōmĕn ădīpsŏs. *Prisc.* (*Peri.* 249. Cf. *Plin.* 12, 24, et 22, 9).

†Ădĭtĭō, ōnis. *f. L'action d'aller vers.* Quīd tĭbi hānc ădĭtĭo ēst? *Pl.* (*Truc.* II, 7, 62).

†Ădĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Adeo. Ād ĕum ădĭtārĕrĕ. *Enn.* (apud *Diom.* I, 336).

Ădĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adeo. *Visité, encouru.* Sōl ădĭtŭs : quĕm quærīs, āit, nĕ vānā lăbōrēs. *O.* (*Fast.* IV, 583). Inquĕ vĭcēs ădĭta ătque ēxhaustă pĕrīcŭlă sæpĕ Cōmmĕmōrārĕ jŭvāt. *Id.* (*Met.* XII, 161).

Ădĭtŭs, ūs. *m. Entrée, passage, porte, chemin.* Occŭpat Ænēas ădĭtūm, custōdĕ sēpulto. *V.* Ădĭtūmquĕ pĕr āvĭa quærit. Fit vĭa vī, rumpunt ădĭtūs. *Id.* SYN. Ingrĕssus, vĭa, itĕr. *Voy.* Via, Fores. || *Au fig. Accès, abord.* Sōlă vĭrī mōllēs ădĭtūs ĕt tēmpŏra nōrās. *V.* Difficĭlēs ădĭtūs primōs hăbĕt (Mæcenas). *H.* Ūt făcĭlĭsquĕ tŭīs ădĭtūs sĭt, ĕt ārdŭōs hōsti. *Tib.* (IV, 1, 86).

Ădjăcĕns, tis. *Placé vers, situé près.* Quūm brĕvīs duās hăbĕbit adjacentes consōnās. *T. Maur.* (*Syll.* 1033). *Voy.* Vicinus.

Ădjăcĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être couché, assis près.* Sŭă cuīquĕ furēns fēstīnaquĕ cōnjux Ădjăcĕt. *V. Fl.* SYN. Accŭmbō, assĭdĕō. || *Être situé près.* Ădjăcĕt ăntīquŭs Tĭbĕrīnō lūcŭs Hĕlĕrnī. *O.* Ădjăcĕt ūndīs Factă mănū mōlēs. *Id.* PPH. Sūm vīcĭnŭs, fīnĭtĭmŭs, prōplŏr, proxĭmŭs.

Ădjĕcī. *parf. de* Adjicio.

Ădjĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adjĭcio. *Ajouté.* Fēlix ădjĕctūm plaūsĭbŭs ōmĕn. *O.* Augŭstŭs, ădjĕctīs Brĭtannīs Impĕrīō. *H.* SYN. Ădditŭs, ădjūnctŭs, accēdēns.

Ădjĕctŭs, ūs. *m. Approche, impression.* Quō pāctō nārēs ădjĕctŭs ōdōris Tāngăt, ăgăm. *Lr.* (IV, 677. *Id.* I, 689).

Ădjĭcĭō, ĭs, ēcī, ĕctŭm, ĕrĕ. *Jeter dans, mettre dans ; transporter.* Cūr vīrŭs ĭn ānguēs Ădjĭcĭs? *O.* Ădjĕctōquĕ cāvæ sŭpplēntŭr sānguĭnĕ vēnæ. *Id.* Mōrēs rītusquĕ sācrōrŭm Ădjĭcĭāmˇ. *V.* SYN. Ăddō, ĭndō, *qqf.* ĭnmittō, ĭnfŭndō. || *Appliquer, attacher.* Tū dictīs ădjĭcĕ mēntēm. *O.* Ădjĭcĭūnt ānĭmōs. *Id.* Ād vĭrginem ānĭmum ădjĕcĭt. *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 63. Adde *Pl. Mil.* III, 3, 54). SYN. Ăpplĭcō, admŏvĕō, ădhĭbĕō, ădvĕrtō. || *Ajouter.* Ădjĕcĕrĕ bŏnæ paŭlō plŭs ārtĭs Athēnæ. *H.* Ēt lūctĭbŭs ădjĭcĭt īrām. *O.* SYN. Ăddō, adjungō, sŭpĕrăddō, adstrŭō.

?Ădjŭbĕō, ēs, ērĕ. *Comme* Jubeo. (*Pl. Mil.* IV, 4, 50. Alii leg. *Atque ut jubeat, adjuvet et;* Lindem. *ad jubeat ferri*).

Ădjūdĭcō, ās, ārĕ. *Adjuger, attribuer par un jugement; en gén. attribuer, décider.* Ēt nūnc, sī quĭd abēst, ītălis ădjudĭcēt ārmīs. *H.* Ădjūdĭcātæ prāsĭdēm tĕrræ dĕām. *Sen.* (*Hipp.* 109). Nām mē æquum ēst frŭī Frātĕrnīs ārmīs, mĭhīque ădjūdĭcārĭer. *Vet. Poet.* (apud *Cic. ad Herenn.* 2, 42. Adde *Pl. Men.* I, 3, 6). SYN. Ăddĭcō, attrĭbŭō, trĭbŭō.

†Ădjŭerō. *arch. pour* Adjuvero. Fĭerī mĭsĕrum, quī mĕ dŭdum, ut dīxtī, ădjŭerīt commĭtĕr. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 4). Ō Tĭtĕ, sī quĭd ĕgo ădjŭĕrō, cūrāmquĕ levassō. *Enn.* (apud *Cic. Senect. init.*). *Voy.* Juero.

†Ădjŭgō, ās, ārĕ. *Atteler, en gén. unir.* Mātĕr ēst tĕrra, ĕa pārĭt corpŭs, ānnŭam æthĕr ădjŭgat. *Pac.* (apud *Non.* 2, 55, et *Varr. L. L.* 4, 10).

?Ădjŭī. *Voy.* Adjuero.

Ădjŭmēntŭm, ī. *n. Aide, secours.* Essĕ dŭōs jŭvĕnēs, lūmæ adjumenta parentis. *O.* (Adde *Lucret.* VI, 1023; *Ter. Ph.* I, 2, 55). *Voy.* Auxilium.

Ădjūnctŭs, ă, ŭm. *Uni, attaché.* Clāssēm, quæ lătĕrī cāstrōrum ădjūnctă lătēbăt. *V.* SYN. Jūnctŭs, ādmōtŭs, ăpplĭcĭtŭs, ădhærēns. *Voy.* Junctus. || *Attelé.* Tĭgrĭbŭs ădjūnctīs aūrĕă lōră dăbăt. *O.* SYN. Jŭgātŭs.

Ădjūngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Joindre, lier, attacher.* Vĕrtĕrĕ, Mærēnās, ūlmīsque ădjungĕrĕ vītēs. *V.* Sōcĭūm sūmmīs ădjungĕrĕ rēbŭs. *Id.* Ădjūnxĕrĕ fĕrās. *Lr.* (II, 605). SYN. Jūngō, cōnjūngō, ăpplĭcō, ădhĭbĕō, admŏvĕō, ăddō, copŭlō. *Voy.* Jungo. || *Appliquer.* Ūt ānĭmum ād ălĭquōd stŭdĭum ădjūngānt, aūt ĕquōs. *Ter.* (*And.* I, 1, 30). SYN. Ăpplĭcō, ădjĭcĭō, ādmŏvĕō, ăddō, ădvĕrtō, ădhĭbĕō. || *Ajouter, attribuer, donner.* Ătque īrās ădjūnxit ācĕrbās. *Lr.* (V, 1195).

†Ădjūrātŏr, ōris. *m. Magicien, enchanteur.* Ădjūratōris contĕmpsit mūrmŭra sērpēns. *Alcim.* (II, 314).

Ădjūrō, ās, ārĕ. *Jurer, protester.* Ădjūrō Stўgĭī căput ĭmplācābĭlĕ fōntīs. *V.* Prōmīsit pătĕr hānc, hæc ădjūrāvit āmāntī. *O.* (Adde *Stat. Th.* VII, 150; *Cat.* 66, 40). *Voy.* Juro, Testor.

†Ădjūtābĭlĭs, ĕ. *Secourable.* Dăte ŏpĕram ădjūtābĭlĕm. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 8).

Ădjūtō, ās, ārĕ (aliquem *ou* alicui). *fréquent. de* Adjuvo. Ădjūtāmŭr ēnīm dūbĭō prŏcŭl, ătque ălīmŭr nōs. *Lr.* (I, 811). Bōnĭtāsquĕ vēstra ădjūtāns ătque æquānĭmĭtās. *Ter.* (*Ph. prol.* 34. Adde *Pl. Cas.* IV, 4, 9). || (Aliquid alicui). *Décharger quelqu'un de quelque chose.* Tū pŭĕrīs cūrrĕ obvĭām, ătque eīs ōnĕra ădjūtā. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 24. *Id. Phor.* I, 2, 49). *Voy.* Exonero.

†Ădjūtŏr, ārĭs, ārī. *d. Soulager.* Hæc, ōbsĕcro, ĭgĭtŭr ăgĭte, ēt mĕ ădjūtāmĭnī. *Afran.* (apud *Non.* 7, 83).

2. Ădjūtŏr, ōris. *m. Aide, celui qui aide.* Māgnum ădjūtōrĕm, pōssēt quī fĕrrĕ sĕcundās. *H.* Sīne appārātū, nūllīs ădjūtōrĭbŭs. *Ph.* (Adde *Ter. Ad.* I, 2, 64). SYN. Auxĭlĭātŏr, sŏcĭŭs, auxĭlĭum.

Ădjūtrīx, īcis. *f. Celle qui aide.* Quæ cœptīs cōnscĭă nostrīs Ădjūtrīxquĕ vēnīs. *O.* Īs rĕm pătĕrnām mē ădjūtrĭcĕ pĕrdĭdĭt. *Pl.* (*Trin. prol.* 13).

Ădjūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adjuvo. *Aidé.* Cōnstĭtŭī, ădjūtīsque ălĭquo cōnanmĭnĕ nervis. *O.* Ĭmpulsū vēntōrum ădjūtă vĕlŭstās. *L.*

Ădjŭvāns, tis. *Aidant.* Ēt ădjŭvāntĕ lĭbĕrōs mātre ăggrĕdī. *Sen.* (*Thyest.* 1108). *Voy.* Adjutor.

Ădjŭvō, ās, ŭvī, ūtŭm, ŭvārĕ. *Aider, seconder, secourir.* Quāmlŭbĕt ĭnfīrmās ădjŭvāt īrā mānŭs. *O.* Ădjŭvĭtquĕ sŭō prōcumbēns pŏndĕrĕ fĕrrūm. *L.* Ūt ĕam īstuc ād tē adjūtūm mittĕrĕm. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 13). SYN. Auxĭlĭŏr, jŭvō, sūbvĕnĭō, succŭrrō, fāvĕō, ădsūm. *Voy.* Auxilior.

Adl. *Voy.* All.

†Ădmĕmŏrdī. *Voy.* Admomordi.

†Ădmĕō, ās, ārĕ. *n. Aller vers.* Lætă lāscīvō prŏcŭl ădmĕābŭnt Mōnstră nătātū. *Paul. Nol.* (17, 119).

Ădmētŭs, ī. *m.* (Ἄδμητος). *Admète, roi de Phères, en Thessalie, Argonaute, prit à son service Apollon chassé du ciel. Le dieu permit qu'il échappât aux Parques, à condition qu'une autre victime se dévouerait pour lui. Alceste s'offrit pour sauver son époux ; mais Hercule la ramena des enfers.* Pāvīt ēt Admētī taūros fōrmōsŭs Apŏllō. *Tib.* (II, 3, 11. *Id.* III, 4, 67; *V. Fl.* 1, 445).

†Ădmigrō, ās, arĕ. *n. Aller vers.* Nām sī ād paŭpertātem admigrant mūltă. *Pl.* (*Pers.* II, 1, 19).

†Ădmĭnĭcŭlō, ās, ārĕ. *Aider, soulager.* Vĭrĭlium

ādminĭcŭlārēm nōstrūm, quī vīdēt (*Anthol.* I, p. 53).

Ādminĭcŭlum, ī. *n. Appui, secours.* Ād lĕgĭōnēm quum ītānt, ādminĭcŭlum eis dānunt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 48). *Voy.* Auxilium.

Ādminīstrō, ās, ārē. *Administrer, régler.* Laūtēquĕ mūnŭs ādminīstrāstī tŭum. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 2. Adde *Pl. Epid.* III, 3, 37). SYN. Gŭrō, gŭbĕrnō, gĕrō.

Ādmīrābĭlĭs, ĕ. *Étonnant, admirable.* Hŭjŭs ŭt ādspĭcĕrēnt ŏpŭs ādmīrābĭlĕ, sæpĕ. *O.* Adrĭāci spătĭum ādmīrābĭlĕ rhŏmbi. *J.* (4, 39). SYN. Mīrābĭlis, mīrāndŭs, mīrāndŭs, mīrŭs, spĕctāndŭs, spĕctābĭlis. *Voy.* Egregius. ‖ *En mauv. part.* Īmpröbĭtās fŭīt ādmīrābĭlis ævō. *J.* (13, 55).

Ādmīrāndŭs, ă, ŭm. *Admirable.* Ādmīrāndă tĭbī lĕvĭŭm spĕctācŭlă rērŭm. *V. Voy. le préced.*

Ādmīrāns, tis. *Qui s'étonne, qui admire.* Quĕm mŏdŏ fēcīvem, ĭnvĭdĭa ādmīrāntĕ, fĕrēbānt. *Pp.* (II, 13, 67).

Ādmīrātĭō, ōnis. *f. Étonnement, admiration.* Nōn prŏptĕr nūmmōs mĭnŏr ādmīrātĭō summīs. *J.* (6, 646). Ūsque ād Cæsārĕās tŭlĭt ādmīrātiō mĕnsās. *Aus.* (*Epist.* 9, 20. Adde *Juvc.* I, 760). SYN. Stŭpŏr. PPH. Dūmquĕ ĭpsa mīror, caŭsa mīrandī pĕrĭt. *Sen.*

Ādmīrātŏr, ōris. *m. Admirateur.* Ērātquĕ ābsēntĭs ādmīrātŏr māxĭmŭs. *Ph.* SYN. Mīrātŏr.

Ādmīrātŭs, ă, ŭm. *Qui a admiré.* Quōs ādmīrāta ēst ĭpsă nŏvĕrcŭ prĭŭs. *Tib.* (II, 3, 26).

Ādmīrŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Voir avec étonnement, s'étonner, admirer.* Sēd tămĕn ādmīrŏr quŏ pāctŏ jŭdĭcĭum īllŭd Fŭgĕrīt. *H.* Nīl ādmīrārī. *Id.* Nunc ādmīrēntŭr quŏd tām mĭhĭ pŭlchră pŭĕllă. *Pp.* (II, 20, 21). Īllum ādmīrāntŭr. *V.* SYN. Mīrŏr, dēmīrŏr, stŭpĕō, ŏbstŭpĕō, suspĭcĭŏ. *Voy.* Miror.

Ādmīscĕō, ēs, cŭī, īxtŭm *ou* īstŭm, īscērĕ. *Mêler à.* Nēc tămĕn ādmiscēnt ĭn ĕōrŭm cŏrpŭs ĭnānĕ. *Lr.* (I, 746). Stĭrpem ādmiscērī Phrўgĭām. *V.* Āspĕrā tĕlīs Dĭctă ădmiscēntĕm. *Sil. Voy.* Misceo. ‖ —mē. *Se mêler d'une chose.* Nē tĕ admiscĕ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 22. *Ib.* IV, 5, 35).

Ādmīsī. *parf. de* Admitto.

Ādmissārĭus (equus). *m. Étalon.* ‖ *Au fig.* Ăd ĕquās fŭīstī scītŭs ādmissārĭŭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 19). Ādmissārĭus ĕssĕ, quam pātrōnŭs (*Anthol.* I, p. 628).

†Ādmissĕ. *sync. pour* Admisisse. Vērŭm quŭm mŭltōs mŭlta ādmīsse ăccēpĕrīm. *Pl.* (*Mil.* IV, 7, 4).

Ādmissŭm, ī. *n. Faute.* Cētĕrā sæpĕ tămĕn pōtŭĕre ādmissă nĕgārī. *O.* Gēntīsquĕ ādmissă dŏlōsæ. *Id.* SYN. Commissŭm, culpă. *Voy.* Culpa.

Ādmissŭrā, æ. *f. Accouplement.* Cŭjŭs dē stĕmmate longō Fēlix emĕritos habĕt admissŭra parentes. *St.* (*Silv.* V, 2, 23, de equo).

Ādmissŭs, ă, ŭm. *Lâché, poussé; lancé, en parlant d'un cheval.* Ni nōn [illegible] subdere cæsar ĕquō. *O.* Hæc ĕrāt ādmissă mētă tĕrendă rŏtă. Ādmissō sĕquĭtur vēstĭgĭă pāssŭ. *Id.* Admissis Gēsandĕr hăbĕnis. *V. Fl. Voy.* Celer. ‖ *Admis, introduit.* Tūm dēmum ādmissī, stāgna ĕxōptātă rĕvīsūnt. *V.* Spĕctātum ădmissī. *H.* ‖ *Commis.* Admissō nōtŭs ădultĕrĭō. *Pp.* (II, 22, 38). SYN. Commissŭs.

Ādmistŭs. *Voy.* Admixtus.

Ādmittō, ĭs, īsī, issŭm, ittĕrĕ. *Pousser vers.* Nēc mŭtŭunt ŏcŭlōs ălĭēno ādmittĕrĕ cœlō. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 8). Ŭbī sē vēntīs ādmisĕrăt ūndă eōrtis. *O.* SYN. Cōncĭtō, ĭmpĕllō. *Voy.* Admissus. ‖ *Admettre, introduire.* Contĕstim ălacrēs admittĭĕr ōrānt. *V.* Nēc lūcem īn thălămōs tōtīs ādmittĕ fĕnēstrīs. *O.* Tē dŏmĭnum ādmittō rēbŭs, ămīcĕ, mĕīs. *Pp.* (II, 34, 16). Ănĭmōsă nūllōs mātĕr ādmittĭt mĕtŭs. *Sen.* (*Troad.* 590). SYN. Āccĭpĭō, rĕcĭpĭō, ĭntrōdŭcō, ĭntrōmittō. ‖ *Admettre, permettre, approuver.* Quŏd sī lāscīvōs ādmittĭt ĕt īllĕ lĭbĕllōs. *M.* (VII, 67, 3). *Voy.* Probo. ‖ *Commettre.* Tū prūdēns scĕlŭs ŏb tĭtŭlōs ādmittĭs ĭnānēs. *H.* Tū nĭhĭl ādmittēs ĭn tē. *Id.* Hŏc ādmīsissĕt nĕc Cătĭlīnă nēfās. *M.* (V, 70, 4. Adde *Pl. Men.* V, 1, 12; *Ter. Eun.* V, 2, 14). SYN. Cŏmmittŏ, pătrŏ. *Voy.* Pecco.

Ādmixtŭs *ou* Ādmistŭs, ă, ŭm. *Mêlé.* Quærīmŭs ādmixtŭm rēbŭs quŏd ĭnānĕ vŏcāmŭs. *Lr.* (I, 370).

†Ādmŏdĕrŏr, ārīs, ārī. *d. Modérer, retenir.* Nĕquĕo hĕrclĕ ĕquĭdĕm rīsū mĕ ādmŏdĕrārī. *Pl.*(*Mil.* IV, 2, 81).

Ādmŏdŭlŏr, ārīs, ārī. *d. Unir son chant, son murmure.* Ēt Pădŭs ēlĕctrĭfĕrīs Ādmŏdŭlētŭr ălnīs. *Cl.* (*Nupt. Hon. et M.* 11).

Ādmŏdum. *adv. Beaucoup, fort.* Quānquam hæc ĭntĕr nōs nūpĕr nōtĭtĭa ādmŏdum ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 1). Ex ămōre hīc ādmŏdum quām sævŭs ēst. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 43). SYN. Mūltum, vălĕō. ‖ *Dans les comiques: Oui, certes, assurément.* Ădvĕnis mŏdŏ? Ādmŏdum. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 8). Īllĕ quī vŏcāvīt, nūllŭs vēnīt. Ādmŏdum. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 55). SYN. Ītă, maxĭmē, sānĕ.

†Ādmōnĕō *ou* Ādmunĭō, īs, īrĕ. *Assiéger?* Hŏc ĕgo ŏppĭdum ādmœnīre, ŭt hŏdiē căpiātŭr, vŏlō. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 150. At sensus non videtur etymo respondere). Quŏt ādmœnīvī fabrĭcās! quŏt fāllăcĭās! *Id.* (*Cist.* II, 2, 5. In quo eadem vox significare videtur *munire*. Cæterum alii libb. habent *admovi illi*).

†Ādmōlĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Se diriger avec effort vers.* Ād nīdŭm.... Āscēnsiōnem ŭt făcĕrĕt, ādmōlīrĭĕr. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 6). ‖ *Diriger avec effort.* Ŭbī sācrō mānŭs sīs ādmōlītŭs. *Pl.* (*As.* III, 2, 24). *Voy.* Molior.

†Ādmŏmōrdī *ou* Ādmĕmōrdī. *ancien parf. de* Admordeo. Ādmĕmōrdī hŏmĭnĕm. *Pl.* (*frag. Aul.* apud *Gell.* 7, 9).

Ādmŏnĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Avertir, exciter.* Admonĕt, ŏt magnā testātur vōcĕ pĕr umbras. *V.* Tēlō Ādmŏnŭīt bĭjŭgōs. *Id.* Sol ācrĭŏr īrĕ lăvātŭm Ādmŏnŭīt. *H. Voy.* Moneo, Hortor.

Ādmŏnĭtŏr, ōris. *m. Qui avertit, excite.* Ādmŏnĭtorquĕ ŏpĕrum, cŭlŏ clārissĭmŭs ăltō Lucĭfĕr. *O.* Ādmŏnĭtŏr făcti. *Cl.* (Adde *Aus. Idyl.* 5, 10). *Voy.* Monitor, Hortator.

Ādmŏnĭtrix, īcis. *f. Celle qui avertit.* Quĭd ădhuc, mălum, ĕgĕo ādmŏnĭtrīcis? *Pl.* (*Truc.* II, 6, 20).

Ādmŏnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Admoneo.

Ādmŏnĭtŭs, ūs. *m. Avertissement.* Cōrrĭpĭūnt dĭctīs, frŭstrāquĕ ĭnhĭbērĕ lăborānt: Ācrĭŏr ādmŏnĭtu ēst. *O. Voy.* Monitus. ‖ *Paroles consolantes.* Ādmŏnĭtū rĕcrĕātŭr ămōr. *O.* (*Rem. A.* 729. *Id. Fast.* III, 611). *Voy.* Alloquium. ‖ *Exhortation. Voy.* Hortatus.

Ādmŏnŭī. *parf. de* Admoneo.

Ādmōrăm, Ādmōrĭnt, Ādmōrūnt. *sync. pour* Admoveram, Admoverint, Admoverunt. Parvaquĕ tām māgnīs ādmōrām fontĭbŭs ōrā. *Pp.* (III, 2, 5). Quam, quas admorint, non valuisse precĕs. *G.* Hyrcānæquĕ ādmorunt ūbĕra tigrēs. *V.*

Ādmōrdĕō, ēs, ī, sŭm, dērĕ. *Mordre. Voy.* Mordeo. ‖ *Au fig.* Hăbĕt ārgentūm; jam ādmōrdĕre hūnc

nī lŭbĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 24. *Id. Pers.* II, 3, 14).

Ādmōrim. *Voy.* Admoram.

Ādmōrsŭs, ă, ŭm. *Mordu, entamé en mordant.* Dēntīs, ĕt ādmōrsō sīgnāta īn stīrpĕ cĭcātrīx. *V.* Ādnōrsæ ĭmmūrmŭrāt hāstæ. *Sil.* (Adde *Prop.* III, 3, 53). *Voy.* Morsus.

†Ādmōrsŭs, ūs. *m. Morsure. Voy.* Morsus. ‖ *Au fig.* Nĕ fortūnātæ spătĭum ĭnvĭōlābĭlĕ vītæ Fātāli ādmōrsū strĭngĕrĕt ūllă dĭēs. *Aus.* (*Idyl.* 2, 55).

Ādmōrūnt. *Voy.* Admoram.

Ādmōstī. *sync. pour* Admovisti. Ādmōstī mĕdĭcās mānūs. *Sever. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 28).

Ādmōtŭs, ă, ŭm. *Approché.* Īllĕ sĭbī ādmōtās ā vīrgĭnĕ corrīpŭit ēscās. *Pp.* (IV, 8, 11). Ādmōtæ fōrmām dāntquĕ nēgāntquĕ mānūs. *O.* SYN. Āppŏsītus, āpplĭcĭtus, ādjĕctus, ĭnjĕctus, ādditus.

Ādmōvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ēre. *Approcher, appliquer.* Ādmōvĕt ōs ĭtĕrūm, mānĭbŭs quŏquĕ pĕctŏrā tĕntăt. *O.* Ādmōvĭtquĕ mānūs. *Id.* Āst ŭbī dīgrĕssūm Sĭcŭlæ tē ādmōvērĭt ōræ Vēntŭs. *V.* SYN. Āpplĭcŏ, ādjĭcĭŏ, āppōnō, ādjŭngō. PPH. Fĕr prōplŭs. *Calp.* ‖ *Au fig.* Spēs ēst ādmōtă rĕcūrsūs. *O.* Grærcīs ādmōvĭt ăcūmĭnă chārtīs. *H.* SYN. Ādd ŏ, ādjĭcĭŏ, āffĕrō. ‖ *Hâter, accélérer.* Mōrtīs vīcīnæ prōpĕrāntēs ādmōvĕt hōrās. *L.* Fātālĕm pōpŭlīs ūltrō pōscēntĭbŭs hōram Ādmōvĕt ātrā dĭēs. *St.* (Adde *Sil.* VIII, 245; *Senec. Troad.* 578). SYN. Prōpĕrō, fēstīnō, ūrgĕō. *Voy.* Mors. ‖ *Employer.* Cūr ādmōvĕt, ĭnquit, Āltĕr blāndĭtĭās? *O.* Ādmōvĭquĕ prĕcēs. *Id.* SYN. Ādhĭbĕō, ūtŏr, cōnfŭgĭō (ad).

Ādmūgĭō, īs, īrĕ. *n. Mugir à, répondre au mugissement.* Mōllĭbŭs ĭn prātīs ādmūgĭt fēmĭna taūrō. *O.* (Adde *Cl. R. Pros.* III, 443). PPH. Rēddĭdĭt ūnŭ bŏum vōcĕm. *V. Voy.* Mugĭo.

Ādmūtĭlŏ, ās, ārĕ. *Estropier, mutiler.* Ătquĕ tū Pērsa ēs, quī mē ūsquĕ ādmūtĭlāvīstī ād crūcĕm. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 48. *Id. Mil.* III, 1, 173; *Ter. Hec.* I, 1, 7). *Voy.* Mutilo.

Ādnāns, tis. *Qui nage vers.* Ādnāntēmquĕ tĭbī pœnām, pĕlăgūsquĕ fĕrēntēm. *Manil.* (V, 591). SYN. Ādnātāns.

Ādnātŏ, ās, ārĕ. *n. Nager vers.* Lĭttŏrĭbŭs sōlŭs văcŭīs ex æquōrĕ sōspĕs Ādnātĕt. *Sil.* Īllæ, tĭmōrĕ pŏsĭtō, cērtātūm ādnātānt. *Ph.* Ādnātăt ūmbrā frētĭs. *Cl.* SYN. Ādnŏ. *Voy.* Nato.

Adne. *Voy.* Anne.

Adni. *Voy.* Anni.

Ādnŏ, ās, ārĕ. *n. Nager vers.* Paūlātĭm ādnābām tērræ. *V.* Plūrēs ādnābūnt thўnnī, cētārĭă crēscēnt. *H. Voy.* Nato. ‖ *Voguer vers.* Paūcī vēstrīs ādnāvīmŭs ōrīs. *V.* Ādnābăt cēntūm lātē Sīdōnĭă vēlīs Clāssīs. *Sil.* SYN. Ādnāvĭgō.

Ādnōscŏ. *Voy.* Agnosco.

Ādnubĭlŏ, ās, ārĕ. *n. Répandre l'obscurité sur.* Vēlīs ādnūbĭlăt aūra sērēnĭs. *St. Voy.* Obscuro.

Ādnūmĕrŏ, etc. *Voy.* Annumero, etc.

?Ādolābĭlis. *Voy.* Adulabilis.

Ādŏlĕō, ēs, ŭi *ou* ēvī, dŭltŭm, ādŏlērĕ. *act. Primitivt. Augmenter, charger, honorer.* Ādŏlēntquæ ăltārĭă dōnīs. *Lr.* (IV, 1230). Cāstīs ādŏlēt dum ăltārĭă dōnīs. *V.* Flāmmīs ādŏlērĕ Pēnātēs. *Id.* (*Æ.* I, 794. Ubi *Serv.* Cf. *Non.* 1, 288). ‖ *Ordint. Brûler quelque substance dans les sacrifices.* Hæc ādŏlēt flāmmīs cum strūē fārrā sŭīs. *O.* Vīscĕrā quī taūrī flāmmīs ādŏlēndā dēdīssēt. *Id.* Jūnōnī Ārgīvæ jussos ādŏlēmŭs hŏnōrēs. *V.* Gĕmĭnīs ādŏlēntūr tūrā dĕābŭs. *Prud.* (*Sym.* 311). *Voy.* Tus. ‖ *En gén. Brûler.* Lēvēs stīpŭlæ dēmptīs ādŏlēntūr ārīstīs. *O.* Vērbēnāsquĕ ādŏlĕ pīngŭes ēt măscŭlă tūrā. *V. Voy.*

Cremo. ‖ † *n. Répandre de l'odeur, sentir.* Ūndĕ hīc, ămābo, ūnguēntă ādŏlēnt? *Pl.* (*Cas.* II, 3, 19). *Voy.* Oleo. ‖ *Parf.* Ādŏlēvī. *Voy.* Adolesco.

Ādŏlescēns, tis. *part. Qui grandit, qui est déjà grand, jeune.* Ūtī sĕnĕm Lĭcĕāt, quŏ jūrĕ sum ūsŭs ādŏlescēntĭŏr. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 3). ‖ *Ordint. subst. m. Jeune homme, adolescent.* Ūt ĕgŏ nūnc ādŏlescēntī thēsaūrum ĭndīcĕm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 22. Adde *Ps.* I, 3, 130; *Ter. And.* III, 2, 8). Huīc ādŏlescēntī vēnĭūnt ŭbī dīctă pĕr aūrēs. *Juvc.* (III, 520). SYN. Jŭvĕnis, pŭĕr, ĕphēbŭs. *Voy.* Juvenis.

Ādŏlescēntĭă, æ. *f. Adolescence, jeunesse.* Hī sŏnēs nī fuīssēnt nīhŭīl jam ĭnde ăb ādŏlescēntĭā. *Pl.* (*Bac.* V, 3, 1. Adde *Ter. Hec.* IV, 1, 27). Rĕgēndă măgis ēst fĕrvĭda ādŏlescēntĭă. *Sen.* (*Oct.* 446). *Voy.* Juventa.

Ādŏlescēntŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Adolescens. Nōn ēst flāgĭtĭūm, făcĕre hōc ādŏlescēntŭlūm? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 32. Adde *Pl.* (*As.* IV, 2, 3). *Voy.* Puer.

†Ādŏlescēntŭrĭŏ, īs. *n. arch. Commencer à être jeune homme.* Ĭncĭpĭo ādŏlescēntŭrīrĕ. *Laber.* (apud *Non.* 2, 46).

Ādŏlescŏ, ĭs, (*de* Adoleo : ādŏlēvī, ādultŭm) ādŏlescĕrĕ. *n. Grandir.* Mārtĭă tĕr sēnōs prōlēs ādŏlēvĕrăt ānnōs. *O.* Sīmŭl ătque ādŏlēvērĭt ætās. *H.* SYN. Crēscŏ. PPH. Hīnc ŭbī crēvīstī paūlō mājōrĭbŭs ānnīs. *Alcim.* ‖ *En gén. Croître.* Æc dūm prīmā nŏvīs ādŏlescĭt frōndĭbŭs ætās. *V.* Āt pōstquām vīrtūs ānnīs ādŏlēvĭt. *O.* Dūrăt āmŏr, lōngōsquĕ ādŏlescĭt ĭn ānnōs. *Id.* SYN. Crēscŏ, ĭncrēscŏ, aūgĕōr. *Voy.* Cresco. ‖ *Fig. S'ajouter.* Jŭvĕnīt ēcce ălĭōs, ōpĕrīquĕ ādŏlescĕrĕ jussīt. *Juvc.* (III, 557). ‖ *Dans les sacrifices : Être chargé de substances qu'on doit brûler; par ext. être brûlé, brûler.* Pānchāĭăs ādŏlescūnt ĭgnĭbŭs āræ. *V. Voy.* Adoleo.

Ādŏlēssĕ. *sync. pour* Adolevisse. Sēmĭnĭbŭs jăctīs, sēgĕtēs ādŏlēssĕ vĭrōrūm. *O.*

Ādŏlēvī. *parf. de* Adoleo, *servant à* Adolesco. *J'ai grandi.*

†Ādŏlŭī. *autre parf. de* Adoleo. *J'ai brûlé.* Eāmque hōstĭām, quam ĭbī sācrāvīt, tōtam ādŏlŭīt. *Enn.* (apud *Lact.* 1, 11, *ad f.* Male vulgo *adolevit;* nam videtur senarius. *Adolui* dicebatur in sacrificiis, teste *Diom.* 1, 370).

† Ādōn, ōnis. *m.* (Ἄδων). *Comme* Adonis. Öccŭbăt Hīppŏlўtŭs, nēc sūpĕr ēxstăt Ādōn. *Fort.* (III, 76). Quidquid habĕt jŭvĕnīs, sōlŭs vīncēbăt Ādōnēm (*Anthol.* I, p. 190. Prior producitur a *Capel.* II, p. 43, si vera est lectio).

Ādōnĕŭs, ă, ŭm (Ἀδώνειος). *D'Adonis.* Cædĭs Ādōnĕæ mălă glōrĭă fŭlmĭnĕŭs sūs. *Aus.* (*Monos.* 19, 3). Lætŭs Ādōnēis lūsĭbŭs ĭnsērĕrĭs (*Anthol.* II, p. 12).

†Ādōneŭs, ĕī. *m.* (Ἀδωνεύς). *Comme* Adonis. Ŭbi ăquīla cătămītŭm răpĕrĕt, aūt ŭbī Vēnŭs Ādōnĕŭm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 35). Ărăblcă gēns Ādōnĕūm. *Aus.* (*Epigr.* 30, 6. Adde *Cat.* 29, 9, ubi tamen alii aliter).

Ādōnĭs, ĭs *ou* ĭdis. *m.* (Ἄδωνις). *Adonis, fils de Cinyre et de Myrrha, aimé de Vénus, fut tué par un sanglier, et changé en anémone.* Ēt fōrmōsŭs ŏvēs ād flūmĭnă pāvīt Ādōnĭs. *V.* Sī quīd prōdēssĕ mōnēndō Pōssĭt, Ādōnĭ, mōnēt. *O.* Tēstīs quī nīvĕūm quōndām pērcūssĭt Ādōnĭn. *Pp.* (II, 10, 33). Vēnŭs rēvērsum spērnăt Ādōnĭdĕm. *Cl.* (*Nupt. Hon. et M.* 16). EP. Fōrmōsŭs, pŭlchĕr, cāndĭdŭs, mōllĭs, tĕnĕr, vēnātŏr, ĭnfēlix. PPH. Cĭnўrēĭŭs hĕrōs, jŭvĕnis. Mўrrhæ fĭlĭŭs. PHR. Vēnĕrĭs āmōr,

dēlĭcĭæ. Cūrā dĕæ. Vĕnĕrī plōrātŭs. (Cf. *Ovid. Met.* X, 708, *sq.*; *Prop.* l. cit.; *Aus. Idyl.* 6, 58.)

Ădŏpērtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adoperio. *Couvert.* Pūrpŭrĕō vēlārĕ cŏmās ădŏpērtŭs ămĭctū. *V.* Ĭndĕ pĕr ĭnjēctīs ădŏpērtām flōrĭbŭs ĭngĕns Sērpĭt hŭmŭm. *O.* Tĕnĕbrīs nox ădŏpērtă căpŭt. *Tib.* (I, 1, 84). SYN. Ăpērtŭs, tĕctŭs. *Voy.* Tectus.

† Ădŏpĭnŏr, āris, ārī. *d. Conjecturer.* Deĭndĕ ădŏpĭnāmŭr dĕ sīgnīs măxĭmă pārvīs. *Lr.* (IV, 814).

† Ădŏptātĭcĭus *ou* Ădŏptātĭtĭus, ă, ŭm. *Adoptif.* Dēmārchō ĭtĕm ĭpsĕ fŭīt ădŏptātĭcĭus. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 10. *Ib.* 85).

Ădŏptātŭs, ă, ŭm. *Adopté.* ‖ *Enté.* Mītĭs ădŏptātīs cŭrvētŭr frŭgĭbŭs ārbŏr. *Col.* (10, 39).

Ădŏptĭō, ōnis. *f. Adoption.* Nūllă vĭrō prōlēs : ĭmĭtātŭr ădŏptĭō prōlĕm. *Aus.* (*Cæs.* 13, 3).

Ădŏptīvŭs, ă, ŭm. *Adoptif, adopté.* Ēt fĭt ădŏptīvă nōbĭlĭtātĕ tŭŭs. *O.* Cŭjŭs ădŏptīvō nōmĭnĕ tē pĕrhĭbĕs. *Aus.* (*Cæs.* 22, 2). SYN. Ădŏptātŭs, ădscītŭs. ‖ *Enté.* Fissăque ădŏptīvās ăccĭpĭt ārbŏr ŏpēs. *O.* (Adde *Mart.* XIII, 41, 2). *Voy.* Insitus.

Ădŏptŏ, ās, ārĕ. *Choisir, adopter.* Ūt cuīque ēst ætās, ĭtă quēmquĕ făcētŭs ădŏptă. *H.* (Adde *Mart.* IV, 31, 9; *Pl. Cist.* IV, 2, 78). SYN. Ēlĭgŏ, ăssūmŏ, ădscīscŏ. ‖ *Enter.* Făc rāmum rāmŭs ădŏptĕt. *O. Voy.* Insero.

Ădŏr, ōris. *n. Fleur de farine.* Mŏx ădŏr, ătque ădŏrĭs dĕ pōllĭnĕ pultĭfĭcŭm făr. *Aus.* (*Monos.* 18, 5). Ēssĕt ădŏr lōlĭumquĕ. *H. Voy.* Far. ‖ *qqf.* Ădŏris. *gén.* Ēmĭcăt ĭn nūbĕs nĭdōrĭbŭs ārdŏr ădŏrĭs. *Gannius* (apud *Prisc.* 6, 700. Inde adŏrea).

† Ădōrābĭlĭs, ĕ. *Digne d'être adoré.* ‖ ? *Qu'on peut fléchir. Voy.* Adulabilis.

Ădōrāns, tis. *Qui adore, adorateur.* Ĭntĕr ădōrāntēs quum stĕtĭt Hērmŏgĕnēs. *H.* (XII, 29, 20). SYN. Cultŏr.

Ădōrātŭs, ă, ŭm. *Salué.* Cōncēssĭt cētĕrā pūbēs Spōntĕ, ĕt ădōrātō rēdĭit ĭnglōrĭă discō. *St.* ‖ *Vénéré, adoré.* Măgnŭs ădōrātō sŭbmittăt Cæsarĕ sīgnă. *L.* Ārdĕt ădōrātūm pŏpŭlō căpŭt. *J.* (10, 62). SYN. Sānctŭs, săcĕr.

Ădōrĕă, æ. *Blé, récompense en blé donnée aux vainqueurs; par ext. gloire, victoire.* Hæc ōmnēs vĕtĕrŭm rĕvŏcāvĭt ădōrĕă laūrōs. *Cl.* Quī prīmŭs ămnă rĭsit ădōrea (dies). *H.* Prædă, ătque agrō, ădōrĕāque ăffĕcit pŏpŭlārēs sŭōs? *Pl.* (*Amp.* I, 1, 58). Octāvă ēxpŭlsō nūmĕrātŭr ădōrĕa tauro (*Anthol.* I, p. 25). *Voy.* Frumentum, Victoria.

Ădōrĕŭs, ă, ŭm. *De froment.* Ĭnstĭtŭūntquĕ dăpēs, ĕt ădōrĕă lĭbă pĕr hĕrbam Sŭbjĭcĭūnt. *V.* Trăctō pārs frāngĭt ădōrĕă săxō Fārrā. *V. Fl.* SYN. Trĭtĭcĕŭs.

† Ădōrĭŏ, īs, īrĕ. *arch. Comme* Adorior. Tūnc ĭpsōs ădōrĭāntĭ. *Næv.* (apud *Prisc.* 8, 801).

Ădōrĭŏr, īrĭs, ōrtŭs sŭm, ōrīrī. *d. Entreprendre, commencer.* Cōmmūtārĕ ănĭmūm quīcunque ădōrĭtŭr ĕt ĭnfĭt. *Lr.* (III, 514). *Voy.* Incipio. ‖ *Aborder quelqu'un.* Cessō hūnc ădōrīrī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 9. *Id. Phor.* IV, 2, 15). SYN. Aggrĕdĭŏr, adĕŏ, allŏquŏr. ‖ *Tenter, affronter.* Tantum maris æquor ădortis. *V. Fl.* SYN. Aggrĕdĭŏr, tentŏ. ‖ *Attaquer.* Pārātæ ĭnsĭdĭæ sūnt; stăt ĭn statū sēnēx, Ut adoriatur mœchum, qui forma ēst ferox. *Pl.* (*Mil.* IV, 9, 13). *Voy.* Aggredior.

Ădōrnātŭs, ă, ŭm. *Orné.* Vūltĭs ădōrnātŏs pŏsĭtŭ vārĭārĕ căpillŏs. *O. Voy.* Ornatus.

† Ădōrnŏ, ās, ārĕ. *Préparer.* Jŭbĕ vērŏ vāsă pūra ădōrnārī mūl. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 65). Intro ăbi, ŭxŏr, ătque ădōrnā nuptĭās. *Id.* (*Cas.* II, 6, 67. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 34). ‖ *Voy.* Paro. ‖ *Orner. Voy.* Orno.

Ădōrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Prier, adresser une prière.* Nōn tĕ pĕr mĕrĭtŭm, quōnĭām mălĕ cēssĭt, ădōrŏ. *O.* Pūlsātŭs rōgāt, ĕt pūgnis cōncĭsŭs ădōrāt. *J.* (3, 63). Mānĕāt sīc sēmpĕr, ădōrŏ. *Pp.* (I, 4, 27). SYN. Ōrŏ, ōbtēstŏr, prĕcŏr. *Voy.* Precor. ‖ *Adresser des prières, adorer, offrir un culte divin.* Cūnctă tĭbī Cĕrĕrĕm pūbēs ăgrestĭs ădōrĕt. *V.* Ăffātūrquĕ dĕōs, ĕt sānctūm sīdŭs ădōrāt. *Id.* Sōlĭtă prĕcĕ nūmĕn ădōrāt. *O.* SYN. Vĕnĕrŏr, cōlŏ, prĕcŏr, ōrŏ, ĭnvŏcŏ. PPH. Dīvīnō hŏnōrĕ dignŏr, cōlŏ. Prĕcĕ ădōrŏ, cōlŏ, vŏcŏ. Vōtīs vĕnĕrŏr. Sōlēnnĭă vōtă rĕddō. Ārīs hŏnōrēs ĭmpōnō, măctŏ, ădŏlĕŏ, făcĭō, ĭndĭcŏ, pērsōlvŏ. Gĕnū pōsĭtō, flĕxō, cūrvātō ădōrŏ, cōlŏ. Ănte ārās ădstērnŏr, ădvōlvŏr. VERS. Tū mūnĕrā sŭpplĕx Tēndĕ, pētēns pācem, ēt făcĭlēs vĕnĕrārĕ Nāpæās. *V.* Ĭn prīmĭs vĕnĕrārĕ dĕōs, ătque ānnŭă măgnæ Sācrā rĕfĕr Cĕrĕrī. Sēmpĕr hŏnōrĕ mĕō, sēmpĕr cĕlĕbrābĕrĕ dŏnīs. Jūnōnī cānĕ vōtă lĭbēns. *Id. Voy.* Precor, Genu, Sacrifico, Tus. ‖ *qqf. Saluer.* Ingrĕssūs scēnăm, pŏpŭlūm sāltātŏr ădōrāt (*Anthol.* I, p. 622). *Voy.* Saluto.

Ădōrtŭs, ă, ŭm. *part. de* Adorior. *Qui a tenté, entrepris.* Măgnum æquŏr ădōrtī. *V. Fl.* Mājŭs ădōrtă nĕfās. *V.* Hī dŏmĭnām Dītĭs thălămō dēdūcĕre ădōrtī. *Id.* SYN. Aggressŭs, ausŭs.

Adp. *Voy.* App.

? Adpărĭŏ, īs, ĕrĕ. *Acquérir, obtenir.* Ūndĕ Ădpărĕrēt spătĭŭm cœlī dŏmŭs. *Lr.* (II, 1108. Hoc potius; alii aliter).

Adpl. *Voy.* Appl.

Ădpōscŏ, īs, ĕrĕ. *Demander en sus.* Sī plūs ădpōscĕrĕ vīsŭs. *H.* (Adde *Ter. Heaut.* IV, 7, 10).

† Ădquĕ. *ancienne orthogr. pour* Atque.

† Ădquŏ. *Comme* Quoad. Ūt scīrĕ pŏssīs ădquŏ tē ēxpĕdĭăt lŏquī. *Afran.* (apud *Non.* 2, 63).

Ădrādŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Racler.* ‖ *Au fig.* Scōbĭna ēgo illum āctutum ădrāsī. *Pl.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3).

Ădrānŭm, ī. *n.* (Ἄδρανον). *Ville de Sicile.* Ădrānum, Ērgĕtĭŭmquĕ sĭmŭl. *Sil.* (XIV, 250. Alii scrib. *Hadranum*).

Ădrāstēă *ou* Ădrāstĭă, æ. *f.* (Ἀδράστεια). *Déesse dont Adraste institua le culte, la même que Némésis.* Ūt scĕlĕre ĭn tāntō, quōd nēc sĭnīt Ădrāstēă (*Ciris.* 239. Cf. *Apul. de Mundo*).

Ădrāstĭŭs, ă, ŭm. *D'Adraste.* Hūnc ĕt Ădrāstēŭs vīsum ēxtĭmŭīssĕt Ārĭŏn. *St.* (*Silv.* I, 1, 52).

Ădrāstĭs, ĭdis. *f.* (Ἀδραστίς). *D'Adraste, fille d'Adraste.* Ăntĭgŏnēn vĭdŭămquĕ Crĕon Ădrāstĭda lētō Ădmōvĕt. *St. Voy.* Argia.

Ădrāstŭs *et plus souv.* Ădrastŭs, ī. *m.* (Ἄδραστος). *Adraste, fils de Thalaon, vint au siége de Thèbes pour rétablir Polynice, et mourut en apprenant la mort de son fils Égialée.* Cūnctātŭr prōfĕrrĕ pătrēm : tūnc mītĭs Ădrāstŭs. *St.* (*Th.* I, 467). Gĕnĕr ēst Ădrāstī. *Sen.* (*Phœn.* 374). In sĕnĭūm vērgēns pŏpŭlōs Ădrāstŭs hăbēbăt. *St.* (*Th.* I, 391. Et sic *Virg. Æ.* VI, 480; *Prop.* II, 25, 38). SYN. Thălāŏnĭdēs. PPH. Dūx Thalāŏnĭūs. Thălāŏnē nātŭs. Pērsēŭs hērŏs.

Ădrāsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adrado. *Rasé de près.* Ădrāsum quēmdăm văcŭă tonsoris mandibula. *H.*

Ădrēmĭgĭŏ, ās, ārĕ. *n. Ramer vers.* Mūlcĕt ăgrŏs, lēnĭquĕ astrīs ădrēmĭgat aura. *Patric.* (*Epithal. Aell. in Poet. Min.* III, p. 389, *Lemaire*).

Ădrēpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *n. Ramper, se*

glisser vers. || *Au fig.* Lēnĭtĕr ĭn spĕm Ădrĕpe ōffĭcĭōsŭs. *H. Voy.* Insinuo.

Ădrĭă *et* Ădrĭa, æ. *m.* (Ἀδρίας). *La mer Adriatique.* Sŏnăt ĭŏnĭō vāgŭs Ădrĭă pŏntō. *L.* Dŭx ĭnquīētī tŭrbĭdŭs Ădrĭæ. *H.* Nūnc ĕgŏ nūnc Ădrĭæ vĕrĕōr mārĕ nōscĕrĕ tĕcŭm. *Pp.* (I, 6, 1. Et sic *Manil.* IV, 607). SYN. Ădrĭātĭcŭm. Pr. Raŭcŭs, tŭmĭdŭs, præcĕps, vĕntōsŭs, mĭnax. PPH. Ădrĭăcŭm, Īllўrĭcŭm mārĕ, æquŏr. Ădrĭăcŭs pŏntŭs, sĭnŭs. Ădrĭæ sĭnŭs. Ădrĭātĭcŭs sĭnŭs. Ădrĭātĭcă æquŏră. Mārĕ sŭpĕrŭm. PPH. Ăn mārĕ quŏd sŭprā, mĕmŏrĕm, quŏdque āllŭlit ĭnfrā ? *V.*

Ădrĭăcŭs, ă, ŭm (Ἀδριακός). *De l'Adriatique.* Ămnĭs ĕt Ădrĭăcās rētrŏ fŭgĭt Aŭfĭdŭs ŭndās. *V.* Quŏs alĭt Ădrĭaco tĕllŭs circumflŭa pŏntŏ. *L.* SYN. Ădrĭānŭs, Ădrĭātĭcŭs, Īllўrĭcŭs. *Voy. le précéd.*

1. Ădrĭānŭs, ă, ŭm (Ἀδριανός). *De l'Adriatique.* Sīvĕ mārī lĭbĕt Ădrĭānō. *H.* Ĕt Ădrĭānŭs dŭlcŭlŏs cŭlĕx cāntĕt. *M.* (III, 93, 9). *Voy.* Adria.

2. Ădrĭānŭs *et* Ădrĭānŏs, ī. *m. L'empereur Adrien.* Ădrĭānīquĕ dĕī Gănÿmēdĕm, nōn cўāthŏs dīs Pōrgĕrĕ. *Prud.* (*Sym.* 357). || — ŭs, ă, ŭm. *D'Adrien.* Ībĭmŭs ūltĕrĭŭs, quā fĕrt vīă pŏntĭs Ădrĭānī. *Prud.* (*Peri.* 3639). Ădrĭānō pŏtŭī quī jūdĭcĕ vāstă prŏfūndī Æquŏră Dānŭbĭī cūnctīs trānsnārĕ sŭb ārmīs (*Anthol.* I, 249. Cf. *Burm.* De quantitate docti dubitaverunt; sed litem dirĭmit prior *Prudentii* locus).

Ădrĭās, ădis. *f.* (Ἀδριάς). *De l'Adriatique.* Ădrĭās ŭndă vădĭs lārgăm prŏcŭl ēxspŭlt ălgăm. *Avien.* (*Descr. Ter.* 509).

Ădrĭātĭcŭm, ī. *n.* (*s.ent.* mare). *L'Adriatique. Voy. le suiv.*

Ădrĭātĭcŭs, ă, ŭm (Ἀδριατικός). Ĕt hŏc nĕgăt mĭnăcĭs Ădrĭātĭcī. *Cat.* (4, 6). Ĭn sē rūrsŭs æquīs Ădrĭātĭcă mārmŏră fŭndŭnt. *Avien.* (*Descr. Ter.* 139. *Ib.* 561). *Voy.* Adriacus.

? Ădrŭmētĭnŭs *ou* Hădrŭmētĭnŭs, ă, ŭm. *D'Adrumète, colonie romaine en Afrique.* Dīra Ădrŭmētĭnum răpĭānt sĭbī Tărtără mōnstrum (*Anthol.* I, 608. Hoc ex corrupta lectione erui. Ceterum *Camer. Ursin. Græv.* ubique legi volunt *Adramyttum*).

Ădscendŏ. *Voy.* Ascendo.

Ădscīŏ, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Comme le suiv.* Ădscītŭr ĭn sīgnŭm crŭcīs. *Prud.* (*Peri.* 766).

Ădscīscŏ, īs, scīvī, scītŭm, scīscĕrĕ. *Faire venir, mander, emprunter, associer.* Quēm Rūtŭlī Tūrnūsquĕ sŭīs ădscīscĕrĕ tēntānt Pārtĭbŭs. *O.* Sācrīs ădscīvērĭt ūrbĭs. *Id.* Ădscīscĕt nŏvă quæ gĕnĭtŏr prōdūxĕrĭt ūsŭs. *H.* Gĕnĕrūmquĕ ădscīvērĭt ūrbī. *V.* (*Æ.* XI, 472. Alii legunt, *acciverit*). Ădscīvērĕ sŭō cōmĭtēs sŭb nōmĭnĕ dīvæ. *Grat.* SYN. Accĭŏ, ārcessŏ, vŏcŏ, ădvŏcŏ, ădjŭngŏ, ădscrĭbŏ, assŏcĭŏ.

Ădscītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adscisco. *Appelé, admis, associé.* Tū cērtĕ scīs hæc, sŭpĕrĭs ădscītæ, vĭdēsquĕ, Cæsăr. *O.* Nĕc pĕtĭt ădscītās lŭxŭrĭŏsă dăpēs. *Id.* (Confunduntur *Adscitus* et *Accitus.*)

Ădscīvī. *parf. de* Adscisco. (Diversum est *Accivi*, ab *Accio.*)

† Ădscrībĕdŭm. *arch.* (*de* ascribe *et* dum). Lŏquĕrĕ pŏrrŏ. Ădscrībĕdŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 93).

Ădscrībŏ, īs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire en sus, ajouter.* Rēstăt ŭt ădscrībăt littĕrā nōstrā, Vălĕ. *O.* || *Mettre au nombre.* Ădscrībī quiētĭs Ōrdĭnĭbŭs patlăr dĕōrŭm. *H.* SYN. Ănnŭmĕrŏ, ĭnsĕrŏ, ădjŏ. || *Attribuer.* Nĕc, sī quĭd ĭnĕrs ătque ĭmpĭă tŭrbă Audĕăt, ădscrĭbĭs jŭvĕnī. *Cl.* Īlĭăcŏs ăttŏllăt făbŭlă mūrŏs, Ădscrībătquĕ dīīs. *L.* SYN. Ăttrĭbŭŏ, ăssignŏ, trĭbŭŏ, ĭmpōnŏ, ĭmpŭtŏ, rĕfĕrŏ.

Ădscriptīvus, ă, ŭm. *Supplémentaire, de réserve.* Īdem ĭstŭc āllĭs ădscrīptīvĭs fĭĕrī ăd lĕgĭōnēm sŏlĕt. *Pl.* (*Men.* 1, 3, 2. Cf. *Varr. L. L.* 6, 3. Idem a *Festo* dicuntur *adscriptitii*.).

Ădscriptŭs, ă, ŭm. *Désigné, marqué.* Ōlīm quum ădscrīptŭs vēnĕrĭt pœnæ dīēs. *Ph. Voy.* Præscriptus.

Ădsībĭlŏ, ās, ārĕ. *n. Répondre au sifflement.* Aŭră crĕpăt, mōtŏque ădsībĭlăt ærĕ vēntŭs. *Aus.* (*Mos.* 258). Implōrāntem ănĭmām dŏmĭnĭs ădsībĭlăt ārĭs. *St.*

Ădsĭccŏ, ās, ārĕ. *Sécher.* Ădsĭccātă cŭtĭs, pūtrīsquĕ effluxĭt ăb ăltō Hŭmŏr. *L.* (VIII, 690).

Ădsĭdĕŏ, Ădsĭdŏ. *Voy.* Assideo, etc.

† Ădsĭĕm. *arch. pour* Adsim. Ătquĕ īs prĕcātŏr ădsĭĕt, mălăm rem effŭglēs nūnquăm. *Pl.* (*As.* II, 4, 9). Ămīcōs ădvŏcābo ăd hānc rĕm quī ădsĭēnt. *Ter.* (*Ph.* 1, 5, 83. *Id. Ad.* IV, 4, 10. Adde *Prud. Peri.* 809). *Voy.* Siem.

Ădsĭmĭlis. *Voy.* Assimilis.

† Ădsĭsdŭm. *arch.* (*de* adsis *et* dum). Sĕd hīc, mĕă sŏrŏr, ădsĭsdŭm. *Pl.* (*Stic.* I, 1, 9).

Ădsistēns, tis. *Qui se tient près.* Mœstăm mŏnĭtŭ Lātōĭdă dūrō Ĭncrĕpăt ădsistēns. *St.* Quēm Tūrnŭs sŭpĕr ădsistēns. *V.* SYN. Ădstāns, præsēns.

Ădsistŏ *ou* Assistŏ, ĭs, ădstĭtī, stĭtŭm, sĭstĕrĕ. *n. Se tenir auprès, être présent, assister à.* Trādĭt ĕquŭm cōmĭtī, pārĭbusque ădsistĭt ĭn ārmīs. *V.* Vēspertīnūsquĕ pĕrĕrrō Sæpĕ fŏrum, ădsistō dīvĭnis. *H.* Mānĕ tu, ătque ădsīste īllīcŏ. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 2). SYN. Stŏ, ădstŏ, ădsŭm. || *S'élever, se dresser.* Ūmbră crŭēntă Rēmī vīsa ēst ădsistĕrĕ lēctō. *O.* Ăc sē tōllĕre hūmō, rēctōque ădsistĕrĕ trūncō. *Id.* SYN. Ădstŏ, sūrgŏ. || *Favoriser.* Ădsistās ōpĕrī, tŭăque ōmĭnă fīrmēs. *St.* SYN. Ădsŭm. *Voy.* Faveo.

Ădsĭtŭs *ou* Assĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adsero *ou* Assero. *Planté près.* Quă pōpŭlŭs ădsĭtă cērtĭs Līmĭtĭbŭs. *H.* Ātrĭă quĭd mĕmŏrĕm vĭrĭdantĭbŭs ădsĭtă prātĭs ? *Aus.* (*Mos.* 335. Adde *Cat.* 62, 26). PPH. Jŭxtă cōnsĭtŭs.

Ădsŏnŏ. *Voy.* Assono.

† Ădspĕctī. *ancien gén. de* Adspectus. Cōmmōvĭt ănĭmum ēxcĕlsa ădspĕctī dīgnĭtās. *Att.* (apud *Non.* 8, 15).

Ădspĕctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Adspicio. *Regarder.* Pōntum ădspĕctābant flentēs. *V.* Cēlsās ădspĕctāt dĕsŭpĕr ārcēs (collis). *Id.* Quæso ēdĕpŏl hūc mĕ ădspĕcta, ĕt rēspondē mĭhī. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 32). *Voy.* Adspicio, Specto. || *Admirer.* Ănte ŏcŭlōs illum ēssĕ pŏtentēm, Īllum ădspĕctārī. *Lr.* (III, 75). *Voy.* Suspicio.

Ădspĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adspicio. *Regardé, vu.* Ĕt sĕmĕl ădspĕctī lĭttŭs dīcēbat ĕchīnī. *J.* (4, 143). *Voy.* Visus.

Ădspĕctŭs, ūs. *m. Vue, regard, aspect.* Ōbstŭpŭīt primo ădspectu Sĭdonĭa Dīdō. *V.* Tēque ădspĕctū nē subtrahĕ nōstrō. *Id.* Ădspĕctūs sŭstĭnĕt illĕ mĕōs. *O.* SYN. Cōnspectŭs, vīsŭs, ōbtūtŭs, ŏcŭlī, lūmĭnă. *Voy.* Oculus, Vultus.

1. Ădspĕrgŏ, ĭnis. *f. Arrosement, aspersion.* Ōbjĕctæ sălsă spūmānt ădspĕrgĭnĕ cautēs. *V.* Flămmĭfĕrā gĕmĭnī fūmānt ădspĕrgĭnĕ pōstēs. *O.* Rōrĭbŭs ĕt tĕtrā mōrĭēntum ădspĕrgĭnĕ mānant. *St.* SYN. Rōs. || *Eccl. Au fig.* Fraudĕ carēns, ōmnī cūlpārum ădspĕrgĭnĕ lĭbĕr. *Prud.* (*Apoth.* 1005. Adde *Juvc.* III, 167).

2. Ădspĕrgŏ, ĭs, ī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre, verser sur, arroser.* Pēstĭs ăcērbă bŏŭm, pĕcŏrĭque ădspĕrgĕrĕ vīrŭs. *V.* Hūc tū jŭssōs ădspĕrgĕ săpōrēs. *Id.* Ōrā lĭcĕt măcŭlīs ădspersĕrĭt ŏccĭdŭus sōl. *Cl.* Ădspĕrgīt sănguĭnĕ mēnsās. *O.* SYN. Spārgŏ, cōn-

spērgŏ, pērfundŏ, rĭgŏ, īrrigŏ, īnfundŏ. ‖ *Au fig.* Jam mĭhī dētĕrĭōr cānīs ādspĕrgĭtŭr rĕtās. *O.* Cuī nōn hīs vērbīs ādspĕrgăt tĕmpŏrā sūrdŏ? *Pp.* (II, 18, 83). Scōrpĭūs ādspĕrgit nōxās sŭb nōmĭne āmīcī. *Manil.* (II, 636). Quāvīs ādspĕrgĕrĕ cūnctōs, Prætĕr ĕūm quī præbĕt āquăm. *H.* (Cf. *Aqua*).

Ādspĕrsŭs, ă, ŭm. *Répandu, versé.* Nōn nĭhĭl ādspĕrsīs gaudĕt āmōr lăcrĭmīs. *Pp.* (I, 12, 16). ‖ *Couvert, arrosé.* Quī Căpŭă Rōmām pĕtĭt, ĭmbrĕ lŭtōque Ādspĕrsŭs. *H.* Ādspĕrsŭs măcŭlīs. J. (5, 104). SYN. Spārsŭs, ēxspĕrsŭs, cōnspĕrsŭs, pērfūsŭs. ‖ *Au fig.* Ādspĕrsă dĭū dūmētă rŭbēnt. *Sen.* (*H. Fur.* 135).

Ādspēxī. *parf. de* Adspicio.

Ādspēxĭm. *arch. pour* Adspexerim. (*Pl. As.* IV, 1, 25.)

† Ādspĭcĕdŭm. *arch.* (*de* adspice *et* dum). Ādspĭcĕdŭm contrā mē. *Pl.* (*Most.* V, 1, 56).

Ādspĭcĭēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être regardé.* Tū dĕă nōn fŭĕrās ādspĭcĭēndă vĭrō. *O.* SYN. Spĕctāndŭs, vidēndŭs.

Ādspĭcĭō *ou* Aspĭcĭō, ĭs, pēxī, pĕctŭm, pĭcĕrĕ. *Regarder, tourner les yeux vers; voir, apercevoir.* Hūc gĕmĭnās hūc flĕcte ăcĭēs, hānc ādspĭcĕ gēntĕm. *V.* Ādspēxĭt, pārĭtĕrque ănĭmo ēst ŏcŭlīsquĕ sĕcūtus. *O.* Ādspĭcĭs ălternōs ĭntrēmŭīssĕ pĕdēs. *Id.* SYN. Ādspĕctō, vidĕō, cōnspĭcĭō, cĕrnŏ, spĕctō, tŭĕŏr, ĭntŭĕŏr, cōnspĭcŏr. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă vĕrtō, cōnvĕrtō, flĕctō, conjĭcĭō, fĕrŏ, tĕndŏ, ĭntĕndŏ, tōrquĕŏ, vŏlvŏ, jăctŏ. Ŏcŭlōs, lumĭnă, vultŭs ādvĕrtō. Ŏcŭlĭs, lūmĭnĭbŭs ādspĭcĭō, lustrŏ, pĕrlustrŏ, ŏbĕō, lĕgŏ, haurĭō, prosĕquŏr. Ōrā fĕrŏ ĭn. Vultŭs vĕrtō. Vīsŭ lĕgŏ. Ŏcŭlōs, ăcĭēm dīrĭgŏ ăd. VERS. Ārdēntēs ŏcŭlōrum ōrbēs ăd mœnĭă torsĭt. *V.* Vĕrtŭt ăd hānc tōrvī dĕă bēllĭcă lūmĭnĭs ōrbēs. *O. Voy.* Specto. ‖ *qqf. avec ad. Regarder du côté de.* Ăgĕdum, ădspice ăd mē. *Pl.* (*Capt.* III, 2, 38). Ādspĭcĕ nūnc ăd sĭnīstram. *Id.* (*Merc.* V, 2, 38). ‖ *Regarder d'en haut.* Ēxtrēmō vēnĭēns sōl ādspĭcĭēbăt Ōlўmpō. *V.* Ăd·tĕrram ādspĭcĕ. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 25). *Voy.* Despicio. ‖ *Regarder en haut.* Stērnĭtŭr ĭnfēlĭx ălĭēnō vulnĕrĕ, cœlumquĕ Ādspĭcĭt. *V. Voy.* Suspicio. ‖ *Aller visiter.* Tū Stўgĭās ĭnhūmātŭs ăquās ămnēmquĕ sĕvērum Eumēnĭdum ādspĭcĭēs? *V.* SYN. Vidĕō, ădĕō, ĭnvīsŏ. ‖ *Au fig.* Ādspĭcĭūnt ŏcŭlīs sŭpĕrī mortālĭă jūstĭs. *O.* Nēc Sāturnĭŭs hæc ŏcŭlīs pătĕr ādspĭcĭt æquĭs. *V. Voy.* Respicio. ‖ *Avoir égard à, faire attention.* Nēc prĭŭs ādspĭcĭēs ŭbĭ fēssum ætātĕ pārēntēm Līquĕrĭs. *V.* Ādspĭcĕ mē. *Id.* Sī gĕnŭs ădspĭcĭtŭr. *O.* SYN. Respicio, ăttendŏ, spĕctō, cōgĭtŏ, cūrŏ.

Au pass. Ādspĭcĭŏr. *Être aperçu, apparoître.* Ādspĭcĭtŭr tōtō pŭrpŭrĕă nūllă fŏrō. *O.* SYN. Vidĕŏr, cērnŏr, spĕctŏr, ŏbjĭcĭŏr, āppārĕō. PPH. Ŏcŭlīs ŏbjĭcĭŏr, ŏccŭrrŏ, mē ŏbjĭcĭŏ, dŏ. Ănte ŏcŭlōs ādstŏ, adsŭm. VERS. Sī quă fortĕ fĕrānt ŏcŭlīs sēsĕ ŏbvĭă nōstrīs Errăbundă bŏvīs vēstĭgĭă. *V.* Nēc pōst ŏcŭlīs ēst rĕddĭta nostrīs. Ōs tĕrrīs ōstendĭt hŏnēstŭm. Vīsŭs ădēssĕ mihī. Vīsă mĭhī ănte ŏcŭlōs. Ănte ŏcŭlōs ādstārĕ jăcēntĭs. *Id.* Sēd rĕvŏcārĕ ŏcŭlōs prōtĭnŭs ĭpsă mĕōs. *O.* Ĭnquĕ mĕĭs ŏcŭlīs cāndĭdă Dēlŏs ērăt. *Id.*

Ādspīrāmĕn, ĭnĭs. *n. Communication.* Dă, prĕcŏr, ārtĭfĭcĭs blāndă ādspīrāmĭnă fōrmæ. *V. Fl.* (VI, 465).

Ādspīrāns, tĭs. *Voy. le suiv.*

Ādspīrŏ, ās, ārĕ. *Souffler, faire du vent.* Crēbĕr ĕt ādspīrāns rūrsŭs vŏcāt ăustĕr in ăltŭm. *V.* Ādspīrānt aūræ ĭn noctĕm. *Id.* SYN. Spīrŏ, flŏ, āflŏ. ‖ *Envoyer du vent.* Vēntōsquĕ ādspīrāt ēūntī (Juno). *V.* SYN. Āflŏ, mittŏ. ‖ *Au fig. Mettre dans, insinuer.* Ēt dĭctīs dīvīnum ādspīrāt ămōrĕm. *V.* (*Æ.* VIII; 373. Ubi *Serv.*) *Voy.* Inspiro. ‖ *Inspirer (un poète).* Vōs, ō Călliŏpē, prælŏr, ādspīrātĕ cănēntī. *V.* Hūc ădēs, ādspīrāquĕ mĭhī, dūm cārmĭnĕ nōstrō. *Tib.* (II, 1, 55). SYN. Āflŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Favoriser.* Ādspīrāt primō fortūnă lăborī. *V.* Cœptīs Ādspīrātĕ mĕīs. *O.* SYN. Ādsŭm, favĕō. *Voy.* Faveo. ‖ *Aspirer à.* Nēc ĕquīs ādspīrăt Achillīs. *V.* SYN. Ămbĭō. *Voy.* Cupio. ‖ *n. Approcher, toucher.* Sēd nōn ĭncendĭă Cōlchĭs Ādspīrārĕ sĭnīt. *V. Fl.* (VII, 584 : scil. Jasonem flatu attingere).

Ādstāns, tĭs. *Qui se tient près.* Tĕr circum ădstāntēm lævŏs ĕquĭtāvĭt ĭn ōrbĕs. *V.* SYN. Ādsistēns. *Voy:* Præsens. ‖ *Qui s'élève, se dresse.* Āttŏnĭtī squāmīs ădstantĭbŭs hўdrī. *V.* SYN. Ērrĕctŭs, sŭblātŭs, surgēns.

Ādstĕrnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre près.* Nōctĕ dĭēquĕ vŏcānt, ădstĕrnūntŭrquĕ sēpŭlcrō. *O.*

? Ādstĭpŭlātŭs. *Voy.* Instipulatus.

Ādstĭtī. *parf. mixte de* Adsisto *et de* Adsto.

Ādstĭtŭō, ĭs, ĕrĕ. *Placer près.* Jŭbĕn' ăn nōn jŭbēs aūlās ădstĭtŭī, pătĭnās ēlŭī? *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 66).

Ādstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Placé près.* Cōntĭnŭo ĭn gĕnŭa ădstĭtūtō pectŭs pĕdĭbŭs pĕrcŭtĭt. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 49).

Ādstō, ās, stĭtī, stĭtŭm, stārĕ. *n. S'arrêter à ou près, s'arrêter.* Ascēnsū sŭpĕrō, ătque ārrēctīs aūrĭbŭs ādstō. *V.* Ōlli cærŭlĕūs sūprā căpŭt ādstĭtit ĭmbĕr. *Id.* Ĭste ĭbĭt, ĭtŏ; stābĭt, ādstātŏ sīmŭl. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 74). SYN. Stŏ, ădsistŏ, cōnsistŏ, sistŏ. ‖ *Être auprès, être présent.* Vīsī ănte ŏcŭlōs ādstārĕ jăcēntĭs. *V.* Quī dōnum ădstābăt pūgnæ. Hōstĕ văcārĕ dŏmōs, sēdēsquĕ ādstārĕ rĕlictās. *Id.* Ādstābăt dŏmĭnī mēnsīs pulchĕrrĭmŭs īllĕ. *M.* (VIII, 56, 13). SYN. Ādsŭm, ădsistŏ, ĭntērsŭm. *Voy.* Adsum. ‖ *S'élever.* Ĭpsī ĭntŭs dēxtrą ăc lævă prō turrĭbŭs ādstānt. *V.* SYN. Ādsistŏ, surgŏ, ăssurgŏ. *Voy.* Surgo. ‖ *Assister quelqu'un en justice.* Dum ădsto ădvŏcātŭs cuĭdăm cōgnātō mĕō. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 5). SYN. Ādsŭm, stŏ.

Ādstrĕpŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Répondre au bruit.* Tōtŭm mārĕ ĭmmūgĭt, ōmnēs ūndĭquĕ scŏpŭlī ādstrĕpŭnt. *Sen.* (*Hip.* 1022).

Ādstrictŭs, ă, ŭm. *part. p. Serré, lié.* Ādstrictŭm lōngă sēntĭat ēssĕ mŏrā (ferrum). *O.* Cōrtĭcem ădstrictŭm pĭcĕ dĭmŏvēbĭt. *H.* SYN. Cōnstrictŭs, strĭctŭs, vīnctŭs. *Voy.* Vinctus. ‖ Ādstrictă frōns. *Front qui n'est pas épanoui, front sévère.* Ēt nūmĕrās nōstrōs ādstrictă frontĕ trĭēntēs. *M.* (XI, 40, 13). SYN. Cōnstrictă, ăddūctă. ‖ *Gelé.* Ēt cŏīt ădstrictīs bārbărŭs Istĕr æquīs. *O.* Ādstrictō tĕrrā pĕrūstă gĕlū, *Id.* Ādstrictōs rĕfŏvĕt cōmplexĭbŭs ārtŭs. *L. Voy.* Gelatus. ‖ *Au fig.* Pectŏră dūm gaūdēnt, nēc sūnt ādstrĭctă dŏlōrĕ. *O.* SYN. Cōnstrictŭs, tōrpēns. ‖ ? *Avare.* Ādstrictŭs plōrĕt sæpĕ dĕdīssĕ pătĕr. *Pp.* (II, 18, 73. Forte *adstrictus est severus.* Vid. sup.).

Ādstrīdēns, tis. *Qui siffle près.* Prĕmĭt ādstrīdēntĭbŭs hўdrīs. *St.* (*Th.* XI, 494).

Ādstringŏ, ĭs, inxī, ictŭm, ingĕrĕ. *Lier à, lier, serrer.* Īmāquĕ pārs cērīs ādstringĭtŭr īgnĕ sōlūtīs. *O.* Bāltĕŭs haūd flŭxōs gĕmmīs ādstrĭnxĭt ămictŭs. *L.* Ādstrĭnxĕrĕ pĕdēs scŏpŭlīs. *Manil.* Hēdĕrā prōcērā ādstringĭtŭr īlĕx. *H.* SYN. Constringŏ, strĭngŏ, vīnclŏ, ligŏ, nectŏ. *Voy.* Vincio. ‖ *Resserrer, condenser.* Seu durat māgis, ĕt vēnas ādstringit hiantēs. *V.* SYN. Dūrŏ, cōntrāhŏ. ‖ *Geler.* Scўthĭcās ādstringēns Bōsphŏrŭs ūndās. *L. Voy.* Gelo. ‖ *Au fig. Lier.*

ē mihī..... Ādstrīnxīt vērbīs inpĕnĭōsŭs āmŏr. *O.* Vērum heŭs tu, hāc lĕgē tĭbī mĕam ādstringō fidĕm. Ter. (*Eun.* I, 2, 22). *Voy.* Obligo.

†Ādstructŏr, ōris. *m. Qui bâtit.* ‖ *Au fig. Qui entasse des arguments.* Nōbĭlĭs ādstructŏr, făcundŭs ōnciōnātŏr. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 2, *ad f.*).

Ādstructŭs, ă, ŭm. *Entassé, élevé, construit.* tērnīt, ĕt ādstructōs mŏrĭēntŭm călcāt ăcĕrvōs. *O. Met.* V, 88. Alii leg. *exstructos*).

Ādstrŭō, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Bâtir auprès. Voy.* Ædifico. ‖ *Ajouter.* Jām mŏlīre ānīmŭm quī lūcĕt, ĕt ādstrŭĕ formæ. *O.* Ādstrūīt audītīs... vūlgī ăvŏr. *Sil. Voy.* Addo. ‖ *Attribuer.* Ēt quæ Nĕrōnī ālsŭs ādstrūīt scriptŏr. *M.* (III, 20, 4).

Ādstŭpĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être saisi d'étonnement à, étonné de.* Ādstŭpĕt ĭpsĕ sĭbī. *O.* Ādstŭpĕt rānti. *St.* Ēt fĕrrūgĭnĕŭm nĕmŭs ādstupĕt. *Id. Voy.* tupeo.

Ādsŭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adsugo. *Sucé.* Ēt ēnĕt ādsŭctīs hŭmĕctāns ōscŭlă lābrīs. *Lr.* (IV, 093).

Ādsŭdāscŏ. *Voy.* Assudasco.

Ādsuescŏ, Ādsuētŭs. *Voy.* Assuesco, etc.

Ādsŭm, ădēs, ădfŭī *ou* affŭī, ădēssĕ. *Être présent.* Cōrăm, quĕm quærītis, ădsŭm. *V.* Quŏd vōtīs ptāstīs, ădēst. Ādsŭmŭs, ĕt pōrtŭs dēlātī ĭntrāmŭs mīcos. Ĭmprōvīsī ădĕrŭnt. Ădfŭīt ēt Mnēstheŭs. *Id.* YN. Ādstŏ, ādsīstŏ, ĭntĕrsŭm. PPH. Præsēns sŭm, ădsŭm, ādstŏ. Prōpĕ *ou* coram sŭm, ădsŭm, ādstŏ. ‖ *Être à la disposition.* Ōs ēt lĭnguă vōlēnŭ Dīcĕrĕ ōn ădĕrānt. *O.* SYN. Succurrŏ. PPH. Sŭm præstō, a prōmptŭ. ‖ *Être, exister.* Quæcūnque ădĕrānt n corpŏrĕ vīrēs. *V.* Quĭd ēnĭm mōdŭs ādsĭt ămōrī? *d.* Tāptăquĕ sĭmplĭcĭtās pŭĕrĭlĭbŭs ădfŭīt ānnīs. *O. Voy.* Sum. ‖ *Aider, seconder.* Phrygĭbusque ādsīs ĕdĕ dīvă sĕcundō. *V.* Mŏdō Jūpĭtĕr ādsĭt. Ādsīs, ō ĕgĕăĕ, fāvēns. *Id.* Sī vŏcātă pārtŭbŭs Lūcīnă vērīs dfŭīt. *H.* SYN. Ādsīstŏ, favĕō, jŭvō, ādspīrō. *Voy.* uvo, Faveo.

Ādsūmŏ, etc. *Voy.* Assumo, etc.

Adt. *Voy.* Att.

† Ādŭlābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut flêchir en flattant.* luīc ēst ānĭmŭs prōpĭtĭlābĭlĭs? Ĭta ĕt ādŭlābĭlĭs. *Enn.* apud *Non.* 2, 666. Alii leg. *adorabilis*; alii non ene *adolabilis*).

Ādŭlāns, tis. *part. de* Adulor. *Qui caresse, flatte.* ērquĕ fĕrārŭm ĀgmĕN ādŭlāntŭm mĕdĭă prōcēdit b aŭlă. *O.* (*Met.* XIV, 45. *Ib.* 257).

Ādŭlās, æ. *m. Le mont Adule, où le Rhin prend a source.* Vērtĭcĕ quă nūbēs nēbŭlōsŭs fŭlcīt Ādŭs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 451).

Ādŭlātĭō, ōnis. *f. Flatterie.* PPH. Blāndă dĭctă. lāndæ vōcēs. Blāndæ lĭnguæ ou vōcīs ĭnsidiæ, mēnācĭa, dŏlī, vēnēnŭm. *Voy.* Blanditiæ, Adulor. ‖ †Ādŭlātĭō. *Le même.* Nēc mĕ quod dŏmĭnŭm præblanda ādŭlātĭō dĭcĭt. *Juvc.* (I, 734).

Ādŭlātŏr, ōris. *m. Flatteur.* Cæcŭs ādŭlātŏr, ĭrŭsque ă pōntĕ sătēllēs. J. (4, 116). Vīlĭs ādŭlāor pĭctō jăcĕt ēbrĭŭs ōstrō. *Petr.* (*Sat.* 83). SYN. ssēntātŏr. *Voy. ce mot.*

† Ādŭlō, ās, ārĕ. *arch. Caresser, lécher.* Lōnge lĭō pāctō gānnĭtŭ vōcīs ādŭlant. *Lr.* (V, 1069). ĭnnātă caŭdā, nōstrum ādŭlāt sānguĭnĕm. *Att.* apud *Cic. Tusc.* 2, 10. Cf. *Non.* 1, 57). Ĭnflŭit ūrotās: Pīsānōs ălter ādŭlat. *Avien.* (*Descr. Ter.* 71, de Alpheo. *Ib.* 338).

Ādŭlŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Caresser. Voy.* fulceo. ‖ *Au fig. Flatter.* Quĭd, quŏd ādŭlāndī gens rudēntissĭmă laŭdat? *J.* (3, 86). Ægmĕn ādŭlāntŭm. *O. Sēmpĕr ādŭlātŭr, sēmpĕr mălĕfīdă vāgātŭr.* (*Eleg. de Spe*, in *Poet. Min.* II, p. 284, *Lemaire*). SYN. Blandĭŏr, āssentŏr. *Voy.* Blandior.

Ādŭltĕr, ĕră, ĕrŭm. *Altéré, falsifié, gâté.* Nōmĭnĕ quŭm dŏcĕāt quĭd āgātŭr, ădŭltĕră clāvis. *O.* Tunc lŏlĭum lāppāsquĕ lēvēs pĕr ădŭltĕră cultă fĕrrē mălīgnŭs ăgĕr. *Prud.* (*Ham.* 217). SYN. Fālsŭs, crrūptŭs, vĭtĭātŭs. ‖ *Adultère, qui appartient à un adultère.* Heŭ! sērŭs ădŭltĕrŏs Crīnēs pŭlvĕrĕ cōllĭnēs. *H.* Ūt jām sērvārīs bĕnĕ cōrpŭs, ădŭltĕră mēns ēst. *O.* ‖ *Au fig. Enté.* Atque ārbŭstă vāgīs essēnt quŏd ădŭltĕră pōmīs. *Manil.* (II, 22).

Ādŭltĕr, ĕrī. *m. Adultère, coupable d'adultère.* Ōbrŭtŭs ĭnsānīs ēssĕt ădŭltĕr āquīs. *O.* Ābdĭtŭs ĭntĕrĕā lātĕt ĕt sēcrētŭs ădŭltĕr. *J.* (6, 238). Nēc Dămălis nŏvō Dīvēllētŭr ădŭltĕrō. *H.* SYN. Mœchŭs. EP. Tūrpis, fœdus, nĕfāndŭs, ĭmprōbŭs, ōccultŭs, ĭnīquŭs. PPH. Fūrtīvæ vēnĕrĭ ĭndūlgĕns. Furtīvām vēnĕrĕm sĕctātŭs. Ĭllĭcĭtō ămōrĕ ārdēns. VERS. Nēc quī frātĕrnŭs ădŭltĕr Cāstă Mȳcēnæă cōnnŭbĭă pollŭīt aŭlă. *St.* Lēgĭtĭmām nūptæ sōllĭcĭtārĕ fidĕm. *O.* Cōnjŭgĭŭm vĭŏlāvĕrāt Ămphĭtrītēs (*Ciris.* 72). Tūrpī thălămōs quī vĭŏlānt stŭprō. *Ph.* Frūĭtŭrquĕ nĕfāndīs Cōnnŭbĭīs. *Juvc.* Sŭbrĭpĕrĕ dōctus frāudĕ gĕnĭālēs tōrōs, Quĕm vēnĕrĕ tāntŭm scīmŭs ĭllĭcĭtă vīrūm. *Sen. Voy.* Adulteror.

Ādŭltĕră, æ. *f. Femme adultère.* Jām nēc Lăcænæ splēndĕt ădŭltĕræ Fămōsŭs hospĕs. *H.* Quĕm lædĭt ădŭltĕră cōnjŭx. *O.* SYN. Mœchă. *Voy.* Adulter. VERS. Nūllīs pollŭītŭr cāstă dŏmŭs stŭprīs, Cōnjŭx nēc nĭtĭdō fĭdĭt ădŭltĕrō. *H.* Pollŭīt ĭnnūmĕrīs lēgēs ĕt fœdĕră tædæ Cōnjŭgĭbŭs. *L. Voy.* Adulteror.

Ādŭltĕrīnŭs, ă, ŭm. *Altéré, falsifié, faux.* Ādŭltĕrīnum, ĕt nōn ĕum ēssĕ sўmbŏlŭm. *Pl.* (*Bacc.* II, 3, 32). *Voy.* Falsus. ‖ *Adultérin. Voy.* Nothus.

Ādŭltĕrĭŏ, ōnis. *m. Homme adultère.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

† Ādŭltĕrĭtās, ātis. *f. arch. Comme* Adulterium. (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

Ādŭltĕrĭŭm, ĭi. *n. Adultère, crime d'adultère.* Pĕctŭs ădŭltĕrĭī lābĕ cārērĕ pŭtānt. *O.* Cūm quĭbŭs illă mălŭm fēcīt ădŭltĕrĭŭm. *Cat.* (67, 36). SYN. Stŭprŭm, fŭrtŭm. EP. Tūrpĕ, fœdŭm, ĭmpūrŭm, nĕfāndŭm, mălŭm, ōccultŭm, lātēns, ārcānŭm. PPH. Furtă tōrī. Illĭcĭtī tōrī. Furtīvă vēnŭs. Furtīvī fœdĕră lēctī. Ĭnfīdæ vēnĕrĭs fūrtŭm. Nōn lēgĭtĭmŭm fœdŭs.

Ādŭltĕrō, ās, ārĕ. *Altérer, falsifier, changer.* Illĕ sŭă făcĭēm trānsfōrmĭs ădŭltĕrat ārtĕ. *O.* Quās aŭgĕt, ădŭltĕrat ūndās. *Id.* Ādŭltĕrārĕ ĕum aĭbat rĕbŭs cētĕrĭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 34). SYN. Cōrrŭmpō, vĭtĭō, vērtō. ‖ *Débaucher, ou commettre un adultère. Voy. le suiv.*

Ādŭltĕrŏr, āris, ārī. *d. Commettre un adultère.* Ādŭltĕrētŭr ēt cōllŭmbă mĭlvĭo. *H.* SYN. Mœchŏr, stŭprō. PPH. Frangŏ jūra tōrī. Jŭgālă jūrā nōn bĕnĕ sērvō. Fœdĕra lēctī nōn sērvō. Thălamī fœdĕră rūmpō. Fœdĕră tædæ pollŭō. Lēgĭtĭmōs tōrōs fœdŏ, ĭnvādŏ. Thălamōs jŭgālēs vĭŏlō. Vĕtĭtōs hўmĕnæōs sĕctŏr. Cāstūm cŭbīlĕ tĕmĕrŏ. Fūrtīvam vēnĕrĕm sĕctŏr, ĕxĕrcĕŏ. Tūrpī ădŭltĕrĭŏ pĕccŏ. Sŏcĭī tōrī jūrā vĭŏlŏ. Vēnĕrĕm marĭtām tĕmĕrŏ. Lēgĭtŭmī tōrī jūrā tollŏ. Tōrī vĭncŭla rūmpŏ. Jŭgālĕ fœdŭs sōlvŏ, lædŏ. Sācrĕ cōnnŭbĭă tædæ fāllŏ. Furtă tōrorŭm ĭnvādŏ Cāstī cŭbīlĭs jūrā ĕxsōlvŏ. *Voy.* Adulter, Adultera.

Ādŭltŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Adoleo. *Qui a grandi, cru.* Ādŭltās vĭtĭŭm propāgĭnēs. *H.* Dēnĕgăt frūctŭm Cĕrēs Adultă. *Sen.* (*Oed.* 49). Ĭn ūrbem ādŭltă lăctĕ pōrtăt ūbĕră. *Cat.* (20, 11). Gĕnās ĕt ādŭl-

tūm cōmĕrĕ crīnĕm. *St.* ‖ *Déjà grand, adulte, jeune homme.* Ālĭæ spēm gentĭs, adūltōs Ēdūcunt fētūs. *V.* Paūlātīmquĕ grādūs ætātĭs scandĕre adūltæ. *Lr.* (II, 1016). SYN. Adŏlēscēns, jŭvĕnĭs.

Ādŭmbrātĭm. *Imparfaitement.* Sēd quāsi ādŭmbrātĭm paūlūm sīmŭlātā vīdentŭr. *Lr.* (IV, 363).

Ādŭmbrātŭs, ă, ŭm. *Qui est à l'ombre, caché.* Ārtĭs ādŭmbrātæ mĕrŭit ceū sĕdŭlă laŭdem. *Prud.* (*Psych.* 624). ‖ *Tracé, représenté.* Quōd sī fĭgūrās fābŭlīs ādumbrātās. *Aus.* (*Epist.* 7, 19). Crŭx prænōtāta ēst, crŭx ādŭmbrāta ēst prĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 2821). ‖ *Au fig. Imparfait, incomplet.* Jām nĕc adūmbrāti facĭem mĕrcātus hŏnōris. *Calp.* (1, 59).

Ādŭmbrō, ās, ārĕ. *Couvrir d'ombre.* ‖ *Tracer, représenter.* Īdque ētĭam pārĭēs tibi vērsĭcŏlōrĭs ādūmbrĕt. *Prud.* (*Sym.* 863). SYN. Effĭngō, dēlĭnĕō, dēscrĭbō.

Ādūncŭs, ă, ŭm. *Courbé, crochu.* Aūt sŭă crēdŭlĭtās ĭn ādūncōs ēgĕrat hāmōs. *O.* Māgnī prāpēs ādūncă Jŏvis. *Id.* Ālĭūs spīrāmĭna nārĭs ādūncæ Āmpūtāt. *L. Voy.* Curvus. ‖ Ādūncō năsō sūspendĕrĕ. *Voy.* Nasus.

Ādūrgĕō, ēs, ērĕ. *Poursuivre vivement.* Rēmĭs ādūrgēns, accĭpĭtĕr vēlŭt Mōllēs cōlŭmbās. *H. Voy.* Urgeo.

Ādūrō, ĭs, ūssī, ūstŭm, ūrĕrĕ. *Brûler à la surface, brûler.* Ūnda gravēt pēnnās, sī cēlsĭōr, ĭgnĭs ādūrat. *O.* Prætĕrĕă splēndŏr, quīcŭnque ēst ăcĕr, ădūrit Sæpe ŏcŭlos. *Lr.* (IV, 330). *Voy.* Uro. ‖ *En parlant du froid.* Pŏtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr, aŭt bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ādūrat. *V.* Nāscēntĭă frīgŭs ădūrat Pōmă. *O.* ‖ *Au fig. Enflammer d'amour.* Quæ tē cŭnquĕ dŏmāt vĕnŭs, Nōn ērūbescēndĭs ādūrĭt ĭgnĭbŭs. *H.*

Au pass. Ādūrŏr. *Être enflammé.* Flāmmīs ādūrī Cōlchĭcĭs. *H.* Dīgnō quŏd ădūrĭmŭr ĭgnī. *O. Voy.* Ardeo.

Ādūsquĕ. *prép. Jusqu'à.* Ātrīdēs Prōtei Mĕnĕlāŭs ădū-quĕ cōlāmnās Exsŭlĭt. *V.* Nōn ūmquām sē vō mĕlĭŭs vēstīrĕt ādūsquĕ sŭprēmŭm Tēmpŭs. *H.* (*Sat.* I, 1, 97. *Ib.* 5, 101; *Ovid. Fast.* III, 125). *Voy.* Ad, Usque.

Ādŭstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Aduro. *Brûlé.* Ēt crēpăt ĭn mēdĭīs laŭrūs ădŭstă fŏcīs. *O.* Tūm pēctŏre ădūstō Vīdĭmŭs ēt mĕrŭlās pŏnī. *H. Voy.* Ustus. ‖ *En parlant du teint.* Gărămās ēt ădūstŭs cŏrpŏră Maūrŭs. *Sil.* SYN. Ūstŭs, pĕrūstŭs. *Voy.* Niger. ‖ *En parlant de l'action du froid.* Nĕc sīc mărmŏrĕō pāllĕt ădūstă gĕlū. *O.* ‖ *Au fig. Enflammé d'amour.* Flĕbĭt, ēt ārdŏrĕs vīncĕt ădūstă mĕōs. *O. Voy.* Ardens.

Ādvĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Adveho. Ādvĕctēt rătĭs ārta nŏtis tĭbi păbŭla dīra. *V. Fl.* (IV, 106). *Voy.* Adveho.

? Ādvĕctŏr, ōrĭs. *m. Voy.* Adventor.

Ādvĕctŭs, ă, ŭm. *Transporte vers, ordint. par mer.* Scōpŭlos sīrēnum ădvĕcta sŭlĕbat classis. *V.* Accĭpe ēt ădvĕctās Pȳgmalfōnĭs ŏpēs. *O.* SYN. Allātŭs. ‖ *Exotique, étranger. Voy.* Peregrinus.

Ādvĕhō, ĭs, vexī, vĕctŭm, vĕhĕrĕ. *Transporter vers, ordint. par mer, amener.* Ēn quid agam? nostrōs ĭn sæcŭlă ădvĕhĕ pŏntō. *Pers.* 5, 154). Ādvĕhĭt undă rătēs. *O.* Hūmĕrŏquĕ Lēărchŭm Ādvĕhĭt. *V. Fl.* SYN. Vĕhō, dēvĕhō, ĭnvĕhō, ădducō, āŭfĕrō, pŏrtō.

Au pass. Ādvĕhŏr. *Être transporté vers, ordint. aborder.* Quosquĕ dăbăt dēnsōs trăbĕ Mȳsĭă tuōntēs Ādvĕhĭtŭr. *V. Fl.* Ādvĕhĭtŭr Teūcrōs (Dardanus). *V.* Tāntĭquĕ pĕr æquōrĭs ūndās Ādvĕhăr Ōrtȳgĭæ. *O.* SYN. Āllăbŏr. *Voy.* Appello 2.

Ādvĕlō, ās, ārĕ. *Voiler.* Vīrĭdĭquĕ ādvĕlāt tēmpŏră laŭrō. *V. Voy.* Velo.

Ādvĕnă, æ. *m Étranger.* Pĕr pătrĭs hōspĭtĭŭm ēt tĕrrās quās ădvĕna ădĭstī. *V.* Pēnthĕă tĕrrēbĭt cūm tōtīs ădvĕnă Thēbĭs. *O.* SYN. Ālĭĕnĭgĕnă, hōspĕs. *Voy.* Hospes. ‖ *Adj. m. f.* Ādvĕnă clāssĕm Quūm prīmŭm Aūsŏnĭīs ēxĕrcĭtŭs āppŭlĭt ōrīs. *V.* Quā pĕtĭt æquōrĕās ădvĕna Tĭbrĭs aquās. *O.* Mūltōs ădvĕnă tōrsĭt ămŏr. *Id.* Prēmĭt ădvĕnă clāssĕs Tĭgrĭs. *Petr.* (*Sat.* 119). Păvĭdūmvĕ lĕpōrem, ēt ădvĕnām lăquĕō grŭĕm. *H.* Ādvĕnă pēllĕx. *O.* Ādvĕnă quĕrĕūs. *Calp.* 4, 67). SYN. Ālĭĕnĭgĕna, ēxternŭs, pĕrĕgrīnus. ‖ *qqf. avec un rég.* Tȳrĭī jŭvĕnĭs nōn ădvĕnă bĕllī. *St.* (*Th.* VIII, 556).

†Ādvĕnāt. *arch. pour* Adveniat. Quum hæc mĕtăō, mĕtuō ne īlle hūc Hārpăx ădvenat. *Pl.* (*Ps.* IV, 3, 16. Sic *convenat*, *pervenat*).

Ādvĕnĕrŏr, āris, ārī. *d. Rendre hommage, adorer.* Prosequntŭrquĕ ōvĭlis pĕcŭs ădvenerātŭs ĕuntĕs. *Sil.* Ōrĕ plŏ ēt vĕrbĭs ădvĕnĕrārĕ bŏnīs. *Aus.* (*Parent.* 18, 6). *Voy.* Adoro.

Ādvĕnĭō, īs, ēnī, ēntŭm, ēnīrĕ. *n. Venir à, arriver.* Ādvĕnĭāt, vūltŭs nēve ēxhŏrrēscāt ămīcōs. *O.* Hōs sŭpĕr ădvēnīt Vōlscă dē gēntĕ Cămillă. *V.* Quĭă sēmpĕr ăd aūrēs Tārdĭŭs ădvēnīŭnt. *Lr.* (VI, 164). SYN. Accēdō, vĕnĭō. dēvĕnĭō, pĕrvĕnĭō, ādvĕntō, adsum, ădvenor, allĕrō, *qqf.* succēdō, āllăbŏr, appĕllō, īs. PPH. Mē allĕrō. Gradŭm fĕrō, flectō. Cursum vĕrtō, tendō. *Voy.* Venio. ‖ *Avec Pace.* Tȳrĭām quī ădvenerīs urbem. *V.* Unde hos advenias rēgnō dējēctă lăbōrēs. *St.* SYN. Vĕnĭō, dēvĕnĭō, ādvĕhŏr, adeō.

Ādvĕntāns, āntĭs. *Qui vient, approche.* Ādvĕntāntĕ dĕă. *V.* Ādvĕntāntĭbŭs eūrĭs. *Id.* SYN. Vĕnĭēns, accēdēns, prōpĭŏr.

†Ādvĕnti. *ancien gén. de* Adventus. Ūbi īn mēntem ējŭs ādvĕntī vēnĕrĕt. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 2. Cf. *Prisc.* 6, 712).

Ādvĕntō, ās, ārĕ. *fréq. de* Advenio. *Arriver, approcher.* Dīscrīmĭnă pōstquām Ādvĕntārĕ dŭcŭm sŭprēmāquĕ prœlĭă vīdīt. *L.* Sŭb ĭpsŭm Fīnem ādvĕntābānt. *V.* Ādvĕntārĕ rătēs cūm mīlītĕ. *O.* SYN. Ādvĕnĭō, vĕnĭō, accēdō, prōpĭnquō.

†Ādvĕntŏr, ōrĭs. *m. Étranger, hôte.* Nĕ quĭs ādvĕntōr grăvĭŏr ābĕăt quam ădvĕnăt. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 2. *Ib.* II, 7, 55; *Asin.* II, 2, 92, ubi alii libb. habent *advectorem*).

Ādventŭs, ūs. *m. Arrivée.* Phȳllĭdis ādvĕntū nostræ nĕmŭs ōmnĕ vīrēscīt. *V.* Ādvĕntūmquĕ pĕdŭm flātŭsque aūdīvit ĕquōrŭm. *Id.* Usquĕ sŭb ādvĕntum sententiis leve favorem. *O.* SYN. Accessus. EP. Lætus, faustŭs, fēlīx, optātŭs; sērŭs, sŭbītŭs.

Adverbĕr, ās, are. *Frapper à.* Aūsŭs ādvĕrbĕrat ūnguĭbŭs ārmōs. *St.* Lībrātos pĕr īnănĕ pēdēs ādvĕrbĕrat ālīs. *Sid.* (*Pan.* 2289). *Voy.* Verbero.

? Ādvĕrĕŏr, ĕrīs, ĕrī. *d. Comme* Vereor. (*Att. apud Non.* 4, 121. Sed alii melius *at vereor.*)

Ādvĕrrō, ĭs, ĕrĕ. *Balayer, rouler.* Ādvĕrrēnsquĕ nātantĭă sāxă Charādrūs. *St.* (*Th.* IV, 712). *Voy.* Verro.

Ādversă, ōrŭm. *n. pl. L'adversité.* Quōs pŭter Ænēas, sī quāndo ădversa vŏcārēnt. *V.* Ādversīs ĭndōlŭīssĕ sŭīs. *O.* SYN. Cāsŭs, ærūmnă, lăbŏr. *Voy.* Infortunium.

Adversārĭus, ă, ŭm. *Contraire, opposé, ennemi.* Ādvĕrsārĭŭs ēst frātĕr, lăcŭs Ādrĭă, donĕc. *H.* SYN. Cōntrārĭus, ĭnfēnsus, ĭnfestŭs, ŏppŏsĭtus. ‖ *Souv.*

subst. m. Prōpĕ jām rĕmōtum ĭnjŭrĭa ādvĕrsārĭŭm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 14). Vălēntĭōrēm nāctŭs ādvĕrsārĭŭm. *Pl.* (*Capt. prol.* 64). *Voy.* Inimicus, Hostis.

Ādvĕrsātrīx, īcĭs. *f. Ennemie.* Nūnc āssēntātrīx, dūdum ādvĕrsātrīx ĕrās. *Pl.* (*Most.* I, 3, 100. Adde *Ter. Heaut.* V, 3, 4).

Ādvĕrsātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est opposé. Voy.* Adversor.

†Ādvĕrsŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Adverto. Ănĭmo ādvĕrsāvī sēdŭlŏ. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 1. Alii leg. *animum*, alii *animadversavi*).

Ādvĕrsŏr, ārĭs, ārī. *d. Être contraire, s'opposer, lutter.* Haŭd ādvĕrsātă pĕtēntī. *V.* Cœlō quŏndam ādvĕrsāta gigāntum (monstra). *V. Fl.* Nŏli ādvĕrsārī mihĭ. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 32. Adde *Pl. Stic.* I, 2, 22). *Voy.* Resisto, Pugno.

Ādvĕrsŭm *et* Ādvĕrsŭs, *arch.* Ādvĕrsŭm. *prép. Vers, du côté de.* Ōmnĭă tē ādvĕrsŭm spĕctantĭa, nullă rĕtrōrsŭm. *H.* Ĭsque ŭbĭ tēndēntem ādvĕrsŭm pĕr grāmĭnă vīdīt. *V.* SYN. Ăd, versŭs. ‖ *A la rencontre.* Nĕquĕ sērvūlōrŭm quīsquām, qui ādvōrsum īvĕrānt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 2). Ĕi ādvōrsŭm vĕnĕrām. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 27). *Voy.* Obviam. ‖ *En présence, en face.* Ēgŏne ŭt tē ādvōrsŭm mēntĭăr, mātĕr mĕa! *Pl.* (*Aul.* IV, 8, 9. *Id. Amp.* I, 1, 144). Mūllĕr, crēdo, ādvōrsum illŭm rēs suās cōnquĕrĭtŭr. *Titin.* (apud *Non.* 4, 1: ubi plura). SYN. Cōrām, ăpŭd. *Voy.* Coram. ‖ *Contre.* Īgnāvŭs ādvĕrsŭm lūpōs. *H.* Ādvōrsŭmne illŭm causām dīcĕrēm, Cuī vĕnĕram ādvocātŭs? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 42). SYN. Contrā. ‖ — quām. *arch. Autrement que.* (*Pl. Trin.* 1, 2, 139.)

Ādvĕrsŭs, ă, ŭm. *Qui est vis-à-vis, en face.* Mīllĕ trăhēns vărĭōs ādvĕrsō sōlĕ cŏlōrēs. *V.* Gĕmĭnŭsque ādvĕrsæ ōblūctŏr ārēnæ. Pōrta ādvĕrsa jŭgēns. *Id.* Ādvĕrsā fīgīt mŏdō lūmĭnă tĕrrā. *O.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs. ‖ — vūlnŭs, pĕctŭs, etc. *Blessure reçue par devant, poitrine.* Vēnit ĭn ādvĕrsām nōn vānō turbĭnĕ frontĕm Cūspĭs. *Sil.* Fĕrrum ādvĕrsō sŭb pĕctŏrĕ condit. *V.* Occŭpăt ōs flăcĭlēmque ādvĕrsām. *Id.* Pĕrcŭlit ādvĕrsōs; ādvĕrsum tŭ quŏquĕ vūlnŭs (tulisti). *O.* PHR. Excĭpĭānt rĕctō fŭgĭēntēs pĕctŏrĕ fĕrrum. *L.* ‖ *Opposé, contraire, ennemi.* Tāntŭm fortūnă sĕcūndă, Haŭd ādvĕrsă cădat. *V.* Ādvĕrsō mōvīmŭs īstă dĕō. *O.* Ādvĕrsŭs nēmĭnī. *Ter.* (*And.* I, 1, 37). SYN. Infēstŭs, infēnsŭs, inīmīcŭs, infaustŭs. PPH. Nōn mĕŭs. *Voy.* Infaustus. ‖ Ādvĕrsă, ōrŭm. *n. Voyez mot.*

Ādvĕrtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Tourner vers.* Īn quămcūnquĕ dŏmŭs ādvĕrtō lūmĭnă pārtĕm. *O.* Ŏcŭlōs ādvĕrtĕrĕ tēmplĭs. *Cl.* Sācrīs vūltŭs ādvĕrtĭtĕ vēstrōs. *O.* Ādvĕrtĭtŭs æquōrĕ cursum. *V.* SYN. Convĕrtŏ, vĕrtŏ, fĕrŏ. ‖ — nāvĕm, *et qqf. absolt. Aborder.* Colchōs ādvĕrtĕrĕ pŭppīm. *O.* Tĕrræque ādvĕrtĕrĕ prōras. *V.* Mox prōfŭgī, dūcēntĕ nōtŏ, advertere colŏni. *Sil.* SYN. Admŏvĕŏ, appŭlŏ, appellŏ. *Voy.* Appello 2. ‖ *Appliquer, rendre attentif.* Lĕtāsque ādvĕrtĭtĕ mēntēs. *V.* Mŏnĭtīs ănĭmos ādvĕrtĭtĕ nōstrīs. *O.* Ād primăm vōcem tĭmĭdās ādvĕrtĭmŭs aurēs. Lūsĭbŭs ŭt possīs ādvĕrtĕrĕ nūmĕn ĭnĕptīs. *Id.* Hūc, quæso, ādvĕrtĭtĕ sēnsŭs. *Sil.* SYN. Ădhĭbĕŏ, applĭcŏ, ădmŏvĕŏ. ‖ *Être attentif, faire attention à, écouter.* Quæ dīcam, ănĭmīs ādvĕrtĭtĕ vēstrīs. *V.* Paucīs, ādvĕrtĭ, dŏcēbŏ. *Id.* Tū nōstros ādvĕrtĕ mŏdos. *Calp.* (8, 41). SYN. Āttēndŏ, ănĭmādvĕrtŏ, aŭdĭŏ. *Voy.* Attendo. ‖ †*arch.* Ādvĕrtō ănĭmum (aliquid). Hōc ĕtĭām māgis hæc ănĭmum tē ādvĕrtĕrĕ pār ĕst Cōrpŏrā. *Lr.* (II, 125. Adde *Pl. Amp. prol.* 38; *Ps.* I, 3, 43; *Ter. And. prol.* 8).

Au pass. Ādvĕrtŏr. *Être tourné vers, par ext. aborder.* Ĕt tāndĕm lætī nōtæ ādvĕrtuntŭr ārēnæ. *V.* Scythĭcāsque ādvĕrtĭtŭr ōrās. *O. Voy.* Appello 2.

Ādvĕspĕrāscĭt. *unip. Il se fait nuit.* Cūr nōn ārcessĭtŭr? jam ādvĕspĕrāscĭt. *Ter.* (*And.* III, 4, 2). *Voy.* Crepusculum, Vesper.

Ādvĕxĕ. *sync. pour* Advexisse. Nam eī dōno ădvĕxe audīvī; sĕd præcautō ŏpŭ'st. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 61).

Ādvĕxī. *parf. de* Adveho.

Ādvĕxtī. *sync. pour* Advexisti. Ĕcquām tu ādvĕxtī tuæ mātri ăncillăm Rhŏdō? *Pl.* (*Merc.* II, 3, 56).

Ādvĭgĭlŏ, ās, ārĕ. *n. Veiller près, sur.* Nēc tædĕbĭt ăvŭm pārvo ādvĭgĭlārĕ nĕpōtī. *Tib.* (II, 5, 93). Nōn ĭmpăcātīs rēgum ādvĭgĭlantĭă sōmnis Pīlă. *St.* (Adde *Ter. And.* IV, 1, 49; *Claud. L. Stil.* II, 140). *Voy.* Vigilo. ‖ *Épier l'occasion.* Nōn prāvă lĭbĭdō Ādvĭgĭlāt stūprīs. *Cl.*

Ādvŏcātĭō, ōnĭs. *f. Remise, délai.* Cūr lōngăm pĕtīs ādvŏcātiōnĕm? (*Anthol.* 1, p. 638. Cf. *Burm.* ad *Petr. Sat.* 96, p. 458.)

Ādvŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé, invoqué, convoqué.* Quīs dĕŭs tĭbĭ nōn bĕne ādvŏcātŭs? *Cat.* (40, 5). Rēx, ādvŏcātă cŏnclīnĕ, hæc ēdĭdĭt. *Ph. Voy.* Vocatus. ‖ *Subst. m. Défenseur d'un accusé, qui était son témoin, son avocat, son répondant.* Diligēntĕr nūntĭēs Pātrī, ādvŏcātŭs mānĕ mī ēsse ŭt mĕmĭnĕrĭt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 48. *Id. Ad.* IV, 5, 43). Dum ădsto ādvŏcātŭs cuĭdām cōgnātō mĕō. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 5. *Id. Amp.* IV, 3, 4 et 5). *Voy.* Testis. ‖ *Plus tard : Avocat.* Cōgnātōrĭă mittăt ādvŏcātō. *M.* (X, 87, 12). *Voy.* Causidicus.

Ādvŏcŏ, ās, ārĕ. *Appeler à soi, convoquer.* Sŏcĭōs ĭn cœtum lĭttōre ăb ōmnī Ādvŏcăt Æneās. *V. Voy.* Convoco. ‖ *Faire venir, mander.* Sērĭus ægrō Ādvŏcŏr. *O.* Nunc prīmum stŭdĭīs pācĭs... Ādvŏcŏr. *Id.* SYN. Vŏcŏ, ārcessŏ. ‖ *Invoquer. Voy.* Invoco. ‖ *Inviter.* Ŭt tămĕn nōrīs quĭbŭs ādvŏcĕrĭs Gaudĭīs. *Hor. Voy.* Invito. ‖ *Appeler à son aide, employer.* Ōmnĭăque ārmă Ādvŏcăt. *V.* Sēcrētās ādvŏcăt ārtēs. *O.* Ādvŏcăt ēnsēs. *Sil.* SYN. Ārcessŏ, ădhĭbĕŏ, ūtŏr, *qqf.* ēxercĕŏ, ēxsĕrŏ. ‖ *Appeler comme témoin à décharge, comme défenseur.* Quem ĕgŏ lītēm pērdĭdissĕ gaudĕŏ, Nĕ mē nequĭquām sĭbi hŏdīe ādvŏcāvĕrĭt. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 6. Adde *Ter. Ph.* II, 1, 83). *Voy.* Advocatus. ‖ † *En appeler à, prendre pour juge, s'en référer à.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 44 : qui vertit *advocasse, provocasse.*)

Ādvōllĭtāns, tis. *Qui vole vers.* Nullānĕ trīstĭfĭcīs Trītōnĭă nōctŭă Cārrīs Ādvōllĭtāns. *Prud.* (*Sym.* 1383).

Ādvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Voler vers. Voy.* Volo. ‖ *Arriver rapidement, accourir.* Ŭt āvēs, dēnsissĭmŭs hostīs Ādvŏlăt. *O.* Ādvŏlăt Æneās, văgīnăque ērĭpĭt ēnsēm. *V.* SYN. Āccurrŏ, āccĕlĕrŏ, festīnŏ, prōpĕrŏ. *Voy.* Festino. ‖ *Arriver à.* Nēscĭŏ cūjă vōx ăd aurēm mī ădvŏlāvĭt. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 23). SYN. Pērvĕnĭŏ, vĕnĭŏ, āccĭdŏ. ‖ *Avec l'acc.* Ĕt trŭcĭs ūltrō Ādvŏlăt ōră vĭrī. *V. Fl.* Ĕt Vĕnĕrĭs clēmēntēs ādvŏlăt aurās. *Cl.*

Ādvŏlūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Advolvo. *Roulé, étendu, prosterné.* Nātă, quīd gĕmĭbŭs mĕīs Flēs ādvŏlūtă? *Sen.* (*Phæn.* 304). SYN. Prōstrātŭs, jăcēns, vŏlūtŭs. *Voy.* Procumbens, Genu.

Ādvŏlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Rouler vers.* Scindĭtŭr, ādvŏlvŭnt ingēntēs montĭbŭs ōrnōs. *V.* Ādvŏlvĕrĕ fŏcīs ūlmōs. *Id.* SYN. Vŏlvŏ, *par ext.* vĕhŏ, vĕctŏ. ‖ *Au fig.* Māgnŭsque ādvŏlvĭtŭr ārtrīs

Clāmŏr. *St.* ‖ *Accumuler.* Sī cārmĕn ĭn ūnŭm Tāntārŭm spērēm cŭmŭlō ādvŏlvĕrĕ rērŭm. *Cl. Voy.* Aggero.

Au pass. Ādvŏlvŏr. *ordint. Se mettre à genoux, se jeter aux genoux.* Nūnc, ō Bācchĕ, tŭīs hŭmĭlēs ādvŏlvĭmŭr ārīs. *Pp.* (III, 15, 1). Ītĕrŭm, sŭpĕrbĕ, gĕnĭbŭs ādvŏlvŏr tŭīs. *Sen.* (*Hip.* 703). SYN. Ādstĕrnŏr, jăcĕŏ, prōcŭmbŏ, cădŏ. *Voy.* Genu.

Ādvōrsŏr, Ādvōrsŭm, Ādvōrsŭs. *arch. Voy.* Adversor, etc.

Ādÿrmāchĭdæ, ārŭm. *m. pl.* (Ἀδυρμαχίδαι). *Peuple de la basse Libye.* Fālcātŭs ăb ārtĕ Ensĭs Ādÿrmāchĭdīs. *Sil.* (III, 278. *Id.* IX, 223. Quorum meminere *Herodot.* 4, 168; *Plin.* 5, 6.)

Ādÿtŭm, ī. *n.* (ἄδυτον). *Sanctuaire.* Tālĭbŭs ĕx ādÿtō dictīs Cūmæă Sĭbўllă. *V.* Īsque ādÿtīs hæc trīstĭă dictă rĕpōrtăt. *Id.* Et sīc ēst ādÿtīs dīvă lŏcūtă sŭīs. *O.* (Adde *Juv.* 13, 205). SYN. Pĕnĕtrālĕ. *Voy.* Templum. ‖ *Au fig.* Ex ādÿtō tānquām cōrdīs rĕspōnsă dĕdĕrĕ. *Lr.* (I, 737). SYN. Pĕnĕtrālĕ.

†Ādÿtŭs, ūs. *m. arch. Comme* Adytum. Prō cērtō ārbĭtrābŏr sōrtēs, ōrăcla ādÿtūs, aŭgŭrā. *Att.* (apud *Non.* 8, 35).

Æă, æ. *f.* (Αἴα). *Jeune princesse, aimée du Phase, fut changée en une île de ce nom, située au milieu de ce fleuve.* Bărbărŭs ĭn pātrĭīs sēctātŭr mōntĭbŭs Æām Phāsĭs. *V. Fl.* ‖ *Æa, ville fondée par Éétès.* Vărĭīs stŭpĕt Æă dĕōrŭm Prōdĭgĭīs, quātĭēntquе trŭcēs ōrăcŭlă Cōlchōs. *V. Fl.*

Æăcĭdēŭs, ă, ŭm (Αἰακίδης). *D'Éaque.* Œnŏpĭām Mĭnōs pĕtĭt, Æăcĭdēĭă rēgnă. *O.*

Æăcĭdēs, æ. *m.* (Αἰακίδης). *Fils d'Éaque: Télamon, Pélée, Phocus.* Excĭpĭt Æăcĭdēs ĭllōs ĭn lĭmĭnĕ Phōcŭs. *O.* Dănt plăcĭdī cūrsŭm rēdĕūntĭbŭs aūstrī Æăcĭdīs. Æăcĭdæ dĕdĕrāt pācĭs pignŭsquĕ fĭdēmquĕ (de Peleo). *Id.* ‖ *Descendans d'Éaque. Achille.* Sævŭs ŭbī Æăcĭdæ tēlō jăcĕt Hĕctŏr. *V.* Hāctĕnŭs Æăcĭdēs. *O.* (*Met.* XII, 82). ‖ *Pyrrhus, fils d'Achille.* Īpsŭmquе Æăcĭdēn, gĕnŭs ārmĭpŏtēntĭs Āchillī. *V.* ‖ *Pyrrhus, roi d'Épire.* Āiō tĕ, Æăcĭdē, Rōmānōs vĭncĕrĕ pōssĕ. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 2, 56). ‖ *Persée, roi de Macédoine.* Ērŭĕt ĭllĕ Ārgōs Āgāmĕmnŏnĭāsquĕ Mўcĕnās, Īpsŭmquе Æăcĭdēn, etc. *V.* (*Æ.* VI, 840. Adde *Sil.* I, 627). ‖ *En gén. Les Éacides.* Æăcĭdŭm scēptrĭs, prŏăvōquĕ tŭmēbăt Āctillĕ. *Sil.*

†Æăcĭdĭŭs, ă, ŭm. *D'Achille.* Æăcĭdĭnīs mĭnĭs ănĭmĭsquе ēxplētŭs ĭncēdĭt. *Pl.* (*As.* II, 3, 25).

Æăcŭs, ī. *m.* (Αἰακός). *Éaque, fils de Jupiter et d'Égine, fut un prince équitable; ce qui lui mérita une place parmi les juges de l'enfer.* Ĭnfĕrnō dāmnēs, Æăcĕ, jūdĭcĭŏ. *Pp.* (II, 16, 30). Æăcŭs hŭīc pătĕr ēst, quī jūră sīlēntĭbŭs ūmbrīs Rēddĭt. *O.* Ĭnfĕrnă rĭgĭdŭm tĭmĕt Æăcŏn ūrnă. *St.* (Hoc habet et *Ovid. Met.* IX, 439 et 444). *Voy.* Minos.

Æăs, ă, ŭm (Αἰάϛος). *De la ville d'Éa, en Colchide.* Quī fĕrāt Æāĕī sŏcĭīs rĕspōnsă tўrānnī. *V. Fl.* Ăttŏnĭtŏs Ææa ĭn mœnĭă vūltŭs. *Id.* ‖ 2. *De l'île d'Éa* (Αἰαίη), *dans la mer Tyrrhénienne; de Circé, qui l'habitait.* Ĭnfĕrnĭquĕ lăcŭs, Æææquе ĭnsŭlă Circēs. *V.* Quĭd pĕtĭs Æāĕī mœnĭă Tēlĕgŏnī? *Pp.* (II, 23, 42). ‖ *Au fig. Magique.* Īllĕ măgās ārtēs Ææăquĕ cārmĭnă nōvīt. *O. Voy.* Magicus. ‖ — pŭēllă. *Calypso.* Et thălămum Æææ flentis fŭgissĕ pŭēllæ. *Pp.* (III, 10, 31. Cf. *Mel.* 2, 7; *Hygin. Fab.* 125).

Æās, ântis. *m.* (Αἴας). *Fleuve d'Épire.* Purŭs ĭn ōccāsŭ, pārvī sĕd gūrgĭtĭs Æās. *L.* Lēnĭsquе Āmphrўsŭs, ĕt Æās. *O.* (Cf. *Ajax*).

?Æděpŏl. *Voy.* Edepol.

Ædēs, ĭs. *f. Temple.* Ēt dĕă, mārmŏrĕă cūjŭs ĭn ædĕ sŭmŭs. *O.* Spĕctāmŭs văcŭām Rōmānīs vătĭbŭs ædĕm. *H.* Hās pōno ăntĕ tŭām tĭbĭ, dīvă, Prŏpĕrtĭŭs ædĕm. *Pp.* (II, 11, 27). *Voy.* Templum. ‖ Ædēs, ŭm. *f. pl. Maison.* Ædĭbŭs ĭn mĕdĭīs, nūdōquĕ sŭb ætherĭs ăxĕ. *V.* Prīmāsquе ĭntrāvīmŭs ædēs. *Id.* Sēdŭlă mē nūtrīx ăllās quŏquĕ dūcĭt ĭn ædēs. *O.* SYN. Dŏmŭs, tĕctŭm, sēdēs, lĭmĕn. *Voy.* Domus.

Ædĭcŭlă, æ. *f. Chapelle.* Sī quĭs ĭn ædĭcŭlă dĕŭs ūnĭcŭs. *J.* (8, 111. Adde *Prud. Peri.* 3516). *Voy.* Sacellum. ‖ *Au pl. Maisonnette.* Ædĭcŭlæ ĭtĕm sūnt ŏb dĕcem ăllās. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 58). *Voy.* Casa. ‖ *qqf. Chambre.* In ædĭcŭlam ĭstām seōrsum cōncludī vŏlō. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 20). *Voy.* Cella.

Ædĭfĭcāns, tĭs. *Qui bâtit.* Ædĭfĭcāntĕ cæsās quī sānĭŏr? *H.* Quām spērnūnt ædĭfĭcāntēs. *Prud.* (*Ench.* 123). *Voy.* Ædificator.

Ædĭfĭcātĭŏ, ōnĭs. *f. Action de bâtir, construction.* Spĕcĭmĕn cērnĭtŭr, quo ēvēnĭăt ædĭfĭcātĭŏ. *Pl.* (*Most.* I, 2, 52).

Ædĭfĭcātŏr, ōrĭs. *m. Constructeur.* Ædĭfĭcātŏr ērăt Cēntrōnĭŭs. *J.* (14, 86). SYN. Ædĭfĭcāns, cōnstrŭctŏr, strŭctŏr, ēxstrŭctŏr, *par ext.* cōnditŏr, mōlītŏr.

Ædĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Bâti.* Ædĭfĭcātă mānŭ; jăcĕt ĭllŭd nōbĭlĕ tēmplŭm. *Prud.* (*Apoth.* 581). SYN. Strŭctŭs, ēxstrŭctŭs, cōnstrŭctŭs, pōsĭtŭs, ērĕctŭs, fābrĭcātŭs, cōngēstŭs, cōnditŭs.

Ædĭfĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Bâtir, construire.* Ædĭfĭcārĕ dŏmōs, lārĭbŭs cōnjŭngĕrĕ nōstrīs. *J.* (15, 153). Ædĭfĭcārĕ cæsās, plōstēllo ādjŭngĕrĕ mūrēs. *H.* Ĭnstăr mōntĭs ĕquŭm, dīvīnă Pălladĭs ārtĕ, Ædĭfĭcānt. *V.* Tŏt ădhūc cōmpāgĭbŭs ăltŭm Ædĭfĭcāt căpŭt. *J.* (6, 502). SYN. Strŭŏ, cōnstrŭŏ, ēxstrŭŏ, pŏnŏ. ērĭgŏ, ēxcĭtŏ, cōndŏ, fābrĭcŏ, mōlĭŏr, fŭndŏ, cōngĕrŏ, āttōllŏ, lŏcŏ, cōnstĭtŭŏ, stātŭŏ, fōrmŏ. PPH. Mūrōrŭm mōlēm *ou* mōlēs ērĭgŏ, dūcŏ, mōlĭŏr, āttōllŏ, cælŏ ēdūcŏ. Sōlŭm, tĕrrām pārĭētĭbŭs prēmŏ. *Voy.* Fundo 1.

Ædĭlĭcĭus *ou* Ædĭlĭtĭus, ă, ŭm. *D'édile.* Eūge, ēdĭctĭōnēs ædĭlĭcĭās hīc hăbĕt quĭdĕm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 43).

Ædĭlis, ĭs. *m. Édile, magistrat romain, charge de la police de la ville.* Frēgērĭt hēmĭnās ārĕtĭ ædĭlis ĭnĭquās. *Pers.* (1, 124). Sūlfĭcĭūnt tūnĭcæ summīs ædĭlĭbŭs ălbæ. *J.* (3, 179. Adde *Ter. Eun. prol.* 20; *Pl. Pœn.* V, 2, 52).

Ædĭlĭtās, ātĭs. *f. Édilité, fonctions d'édile.* Pŏpŭlī tāmĕn ædĭlĭtātem hīc gērĭt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 29).

Ædĭlĭtĭus. *Voy.* Ædilicius.

Ædŭĭtŏr. *ou* Ædĭtŭŏr. *Comme* Ædituor.

Ædĭtŭmŏr. *ou* Ædĭtŭŏr. *Comme* Ædituus.

Ædĭtŭēns, ēntĭs. *m. Comme* Ædituus. Hospĭtĭbŭ locā*quæ cōmplērānt ædĭtŭēntēs. *Lr.* (VI, 1273).

Ædĭtŭŏr, ōrĭs (*ou plutôt* ērĭs, *d'où* Ædituens). *d.* Atque ædĭtŭŏr ĭn tēmplō tŭō. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 56. Idem apud *Gell.* 12, 10, ubi est *aditimor*).

Ædĭtŭŭs, ī. *m. Gardien d'un temple, espèce de sacristain.* Ædĭtŭum ăpĕrīrĕ fănum. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 48). Ædĭtŭŭs cōnsŭltŭs ălt. *Prud.* (*Peri.* 2102). SYN. Ædĭtŭēns, ædĭtŭmŭs. PPH. Tēmplum cuī cūra tŭērī. *Juvc.* ‖ *Concierge, intendant, majordome.* Quī Bĕlĕnī ædĭtŭŭs, Nīl ŏpĭs ĭndĕ tŭlīt. *Aus.* (*Prof.* 10, 19. *Serv.* ad *Æ.* IX, 647, *fidusque ad limina custos:* « *Ædituus* fuit; quod in ingenti honore apud majores fuit. ») ‖ ?*Au fig.* Quālēs ædĭtŭos hă-

bĕāt bĕllī spĕctātă dŏmīquĕ vīrtūs. *H.* (*Epist.* II, 1, 229. Alii ad *Valerium Æduitum* poetam referunt, de quo *Gell.* 19, 9).

†Ædŏn, ŏnis. *f.* (ἀηδών). *Rossignol.* Vōcālĕm sŭpĕrĕt sī dīrŭs ædŏnă bŭbō. *Calp.* (6, 8). Quæ lăcrimīs nōstrīs quæstŭs Rĕddĕt ædŏn? *Sen.* (*Oct.* 915. Adde *Petr. Sat.* 134; *Nemes.* 2, 61). *Voy.* Philomela.

† Ædŏnĭŭs, ă, ŭm (ἀηδονιος). *De rossignol.* Sīc ĕt ædŏnĭă sŭpĕrāntŭr vōcĕ cĭcādæ (*ad Pis.* 257). Quām nĕc ædŏnĭæ vōcēs, nĕc tĭbĭă pŏssĭt. *Lact.* (*de Phœn.* 47).

Ædŭ̆ēs, ŭm, *et* Ædŭī, ōrŭm. *m. pl. Les Éduens, peuple de la Gaule centrale.* Quāquĕ pŏtentēs Æduēs, Alpīnō quāquĕ Vĭēnna jŭgō. *Aus.* (*Parent.* 4, 5).

Ædŭ̆ĭcŭs, ă, ŭm. *Des Éduens, Éduen.* Tārbĕllæ mātris, pātrĭs et Æduĭci. *Aus.* (*Parent.* 2, 2. *Id. Profes.* 16, 7).

Æētă *et* Æētēs, æ. *m.* (Αἰήτης). *Éétès, roi de Colchide, père de Médée.* Excĭpĭt hōspĭtĭō jŭvĕnēs Æētă Pēlăgōs. *O.* Dūcĕrat Æētēs: mœstī cōnsŭrgĭtŭs ŏmnēs. *Id.* Stŭpĕt Æētēs, ūltrōquĕ fūrēntēs. *V. Fl.* Nōn hānc, Æētă, dĕdīstī Spēm mĭnŭ̆īs. *Id.* Hīs ădĭcĕ Cōlchōs, ădjĭce Æētēn dūcĕm. *Sen.* (*Med.* 527). PPH. Æētēs rĕx, tўrānnŭs. Phāsĭăcŭs sĕnēx. Rēx Hўpĕrīŏnĭdēs.

Æētæus, ă, ŭm (Αἰήταιος). *D'Éétès, de Colchide.* Phāsĭdŏs ăd flŭctŭs ĕt fīnēs Æētæōs. *Cat.* (64, 3). SYN. Æētĭus.

Æētĭăs, ădis; Æētĭs, ĭdĭs; Æētĭnē, ēs. *f.* (Αἰητιάς, Αἰητίς, Αἰητίνη). *Fille d'Éétès, Médée.* Cōncĭpĭs ĭntĕrĕā vălĭdōs Æētĭăs ĭgnēs. *O.* Ātque ĭngĕns Æētĭdă pĕrcŭlĭt hŏrrŏr. *V. Fl.* Nōn hæc Æsōnĭdēs, sĕd Phāsĭăs Æētĭnē. *O.* Ēxtŭlĭt, ĭnsānām sēctāntēs Æētĭnēn. *Avien.* (*Descr. Ter.* 657). *Voy.* Medea.

Æētĭŭs, ă, ŭm. *D'Éétès.* Æōlĭī prōlēs Æētĭă Phrўxi. *V. Fl.* SYN. Æētæus.

Ægæ, ārŭm. *f. pl.* (Αἰγαι). *Ville de Cilicie.* Ēxtĕrnæ rĕsōnānt nāvālĭbŭs Ægæ. *L.* (III, 227). ‖ 2. *Ville d'Eubée.* Nōn hūmĭlēs Æsŭs ăltŭmquĕ Caphărĕa dīxī. *St. Th.* VII, 371). ‖ 3. *Ville d'Achaïe. Voy.* Ægium.

? Ægæ, ārŭm. *f. pl.* (*s. ent.* insulæ). *Îles de la mer Égée.* Qui cōlĭs Ægæas, quī Pĕrgămă, quīque Epĭdaurŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 8. Aliter de urbe quadam intelligi possit).

1. Ægæōn, ŏnis. *m.* (Αἰγαίων), *Égéon, l'un des géants, le même que Briarée.* Ægæon quālĭs, cēntŭm cuī brāchĭă dĭcūnt. *V.* Dūros lăxāntem Ægæōnă sūis ĭmmānĭă tĕrga lăcĕrtīs. *Ov.* (*Met.* II, 10).

Ægæum, i. *n.* (*s. ent.* mare). *La mer Égée.* Æ vĕlŭt Ædŏnī Bŏrĕæ quūm spīrĭtŭs ălto Insŏnăt Ægæō. *V.* Trăbĕ vāstă Ægæŭm răpĭās. *Pers.* (5, 142). Ōtĭum dīvos rŏgat in pătĕntī Prōnŭs Ægæo. *H.* SYN. Ægŏn. PPH. Ægæum mărĕ, æquŏr. Ægæŭs pŏntŭs, Nēptūnŭs, gurges, Nēreūs. Ægææ undæ. Ægæa stagnă, cærŭlă. Ægæi flŭctŭs, tŭmŭltŭs.

Ægæus, ă, ŭm (Αἰγαιος). *De la mer Égée, Égée.* Dī marĭs, Ægæī quōs sunt pĕnes æquŏra pŏntī. *Pp.* (III, 5, 11). Ægæŏs ĭnsēdĭt Grēcĭă pōrtŭs. *Cl.* Cўcladas Ægæas ŏbstŭpŭĭssĕ pŭtō. *O. Voy. le précédent.*

? Ægān. *Voy.* Ægon.

Ægātēs, ŭm. *Les îles Égates, volsines de la Sicile.* Flōrĕ vīrēns, ăvĕt Ægātēs ăbōlērĕ, pārēntŭm Dēdĕcŭs. *Sil.*

Ægĕr, gră, grŭm. *Malade.* Quōt Thĕmĭsōn ægrōs aūtūmno occĭdĕrĭt ūnō. *J.* (10, 221). Nōn ēst ĭn mĕdĭcō sēmpĕr rĕlĕvĕtŭr ŭt ægĕr. *O.* Ēt quātŭt ægrōs Tŭssĭs ănhēlă sŭōs. *V.* SYN. Ægrōtŭs, lānguēns, lānguĭdŭs, labōrāns, jacēns, cubāns, *qqf.* invalĭdŭs, ĭnfirmŭs, fessŭs. PPH. Morbō affĕctŭs, ātflictŭs, tēntātŭs, frāctŭs, lānguēns, lānguēscēns, prēssŭs, labōrāns. Mēmbrīs, cōrpŏrĕ ægĕr. Ægrō *ou* ægrōto cōrpŏre. *Voy.* Ægroto. ‖ *qqf. Blessé.* Ăvĭdŏs illĭdĭt ĭn ægrŭm Cōrnĭpĕdēm cursŭs. *St.* Ægĕr ĭn hŏstēm Ērĭgĭtŭr. *O. Voy.* Saucius. ‖ *En parlant des choses : Endommagé, altéré, corrompu.* Victŭm sēgĕs ægrā nēgābăt. *V.* Fibrā quŏque ægrā nōtās vērī (perdiderat). *O.* Ægrā fidēs. *Sil. Voy.* Corruptus. ‖ *Au fig. Souffrant, triste, affligé.* Cūrīs ingĕntĭbŭs ægĕr. *V.* Fallĕbăt cūrās ægrăquĕ cordă lăbor. *O.* His ægrŭm vīsīs adĕūnt. *Sil.* SYN. Trīstĭs, mœstŭs, afflictŭs, sollĭcĭtŭs. ‖ *Malheureux* (ἀθλιος, ἀτυχης, ταλαιπωρος). Tēmpŭs ĕrăt quūm prīmă quīĕs mortālĭbŭs ægrīs Incĭpĭt. *V.* (Adde *Lucret.* VI, 1). ‖ *Difficile, pénible.* Quātŭt ægĕr anhēlĭtŭs ārtŭs. *V.* Lantzērīs grēssĭbŭs bălātŭs dantĭbŭs ægrōs. *O.* ‖ *Qui rend malade, qui afflige.* Lūctŭ mĭsĕrābĭlĭs ægrō. *O.* Sōlāns ægrŭm tēstūdĭnĕ amōrĕm. *V.* Dŏlōrĭbŭs ægrīs. *Lr.* (III, 918).

Ægĕrĭă. *Voy.* Egeria.

Ægeūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă. *m.* (Αἰγεύς). *Égée, roi d'Athènes, père de Thésée, se précipita dans la mer à la vue de la voile notre que son fils, vainqueur du Minotaure, avait laissée par imprudence à son navire.* Gnātŭm vēntīs cōncrĕdĕrĕt Ægeūs. *Cat.* (64, 213). Sīlĭcantŭr ălīæ, sōlă cōnjŭx Ægĕī. *Sen.* (*Hip.* 563). Ægĕă sīc Thēseŭs, sīc Pēlĕă vīncĭt Āchĭllēs. *O.*

Ægĭălē, ēs, *et* Ægĭălēa *ou* Ægĭălīă, æ. *f.* (Αἰγιάλη *et* Αἰγιάλεια). *Égialée, fille d'Adraste, femme de Diomède, héros grec qui blessa Vénus au siége de Troie. La déesse s'en vengea en inspirant à Égialée une passion criminelle.* Quēsta ēst Ægĭălē, quēsta ēst Mēlĭbœă rĕlīnquī. *St.* Cōnjŭgĭs ĭncēstæ pĕr fraŭdēs Ægĭălēæ. *Prisc.* (*Peri.* 514).

Ægĭdēs, æ. *m.* (Αἰγείδης). *Fils d'Égée, Thésée.* Tē vŏcăt Æzĭdēn Tūrĭălămquĕ sŭūm. *O.* Nām sēquăr Ægĭdæ fāctūm. *Id. Voy.* Theseus.

Ægĭnă, æ. *f.* (Αἴγινα). *Fille d'Asope, aimée de Jupiter, et mère d'Éaque.* Dīctă sŭb ămplĕxŭs Ægĭnæ Æsōpĭdŏs issĕ. *O.* Nāmquĕ fĕrūnt răptām pātrĭs Ægĭnăn ăb ūndīs. *St.* ‖ 2. *Elle donna son nom à l'île d'Égine, en face du Pirée.* Fōrtŭlĭs Ægĭnæ tēllŭs, ĕt ōpĭmă Sălămīs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 679. Adde *Prisc. Peri.* 535).

Ægĭŏn. *n. Voy.* Ægium.

Ægĭs, ĭdĭs ou ĭdŏs. *f.* (αἰγις). *Égide, bouclier de Pallas, couvert de la peau de la chèvre Amalthée. La déesse attacha au milieu de la tête de Méduse. Jupiter est aussi armé de l'égide.* Ægĭdăquē hŏrrĭfĭcām, tŭrbātæ Pallădĭs ārmā. *V.* Pallădĭă stĭmŭlĕt turbātos ăcrĭdĕ currŭs. *L.* (Adde *Ov. Met.* V, 46; *Hor. Od.* III, 4, 57; *V. Fl.* VI, 506). Crēdŭnt se vĭdīsse Jovēm, quŭm sæpe ingrāntem Ægĭdă concŭtĕrĕt dēxtrā. *V.* (Adde *Sil.* XII, 720; *Mart.* VII, 1, 4; *Homer. Il.* IV, 167).

? Ægĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit de l'égide.* Ægĭsŏnŏ quām nĕc fĕrā pĕctŏrĕ virgŏ Dispŭlĕrĭt. *V. Fl.* (III, 88. Sed lege *ærisono*).

Ægisthŭs, i. *m.* (Αἴγισθος). *Egiste, fils de Thyeste, tua Atrée, séduisit Clytemnestre, l'aida à assassiner Agamemnon, et fut tué par Oreste.* Quærĭtur, Ægisthŭs quārē sīt fāctŭs ădŭltĕr. *O.* Ægisthē, nōn ēst pœnā sīc nātō mŏrī. *Sen.* (*Agam.* 233). SYN. Thўēstĭădēs. EP. Incēstŭs, ădŭltĕr. PPH. Quī frātĕrnŭs ădŭltĕr Cāstă Mўcēnæō cōnnŭbĭa pollŭit aūrō. *St.*

Ægĭŭm *ou* Ægĭŏn, ĭī. *n.* (Αἴγιον). *Ville d'Achaïe.* Dēdĕrāt pātĕr ĭpsĕ rēgēndās Ægĭŏn, Ārēnēnque, ēt quās Thēsēĭă Trœzēn. *St.* (*Th.* IV, 81). In Sўrĭă Sīdŏnĕ quŏd ăccĭdĭt, ēt fŭīt Ægī În Pēlŏpŏnnēsō. *Lr.* (VI, 585. Pauci non bene leg. *Ægĭs*, ab *Ægæ*).

Æglē, ēs. *f.* (Αἴγλη). *Eglé, nymphe fille de Jupiter, une des Naïades.* Æglē, Nălădŭm pulchĕrrĭma. *V.* ‖ *Nom de femme.* Hŏc Æglē nĕgat, hŏc ăvārā vēndĭt. *M.* (XII, 55, 4).

Ægŏcĕrōs, ōtĭs. *m.* (Αἰγόκερως). *Capricorne, signe céleste.* Hūmĭdŭs Ægŏcĕrōs, nĕc plŭs Lĕō tōllĭtŭr Ūrnā. *L.* Ægŏcĕrōn Cāncrŭmquĕ tĕnĕt. *Id.* Quō pācto æstīvīs ē pārtĭbŭs Ægŏcĕrōtĭs. *Lr.* (V, 614). *Voy.* Capricornus.

†Ægŏcĕrŭs, ī. *m. Comme* Ægoceros. Quŭm sēdem Ægŏcĕrī Cўthĕrēĭŭs ăttĭgĭt ignĭs. *Germ.* (*Prognost.* 68).

Ægŏn, ōnĭs. *m.* (Αἰγών). *La mer Égée.* Quă spūmĭfĕr æssĭlĭt Ægŏn. *St.* (*Th.* V, 56). Quāntō frēmĭtu sē sustŭlĭt Ægŏn. *V. Fl.* (I, 629. Alii leg. *Ægan.* Iterum IV, 715). *Voy.* Ægæum. ‖ 2. *Nom de berger.* Nōn, vērum Ægŏnĭs. *V.*

Ægrē. *adv. Avec peine, difficilement.* Ērgo ægrē rāstrīs tĕrrām rīmāntŭr, ēt ĭpsĭs. *V.* Cærŭlă quēm gĕnĭtrīx ægrē sōlātă dŏlēntem. *O.* SYN. Vīx, difficĭlĭter, difficĭlĕ. PPH. Haūd *ou* nōn făcĭlĕ. ‖ *A regret, à contre-cœur.* Quŏd pătĕr Hippŏdămās ægrē tŭlĭt. *O.* Quō mĕ prīvātum patĭŏr ægrē mŏrtŭō. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 11. Adde *Ter. Heaut.* V, 2, 5). Nĕ ægrē quĭdquam ēx mē audĭās. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 39). SYN. Graviter, molēstĕ. PPH. Nōn *ou* haūd spontĕ. — ēst mihi. *Il m'est désagréable, cela me fait de la peine* Nĕ quĭd ægrē ēssĕt mihī. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 31. Adde *Pl. Capt.* III, 5, 43; *Bac.* V, 1, 26). ‖ *qqf. compar.* Ægrĭŭs. Nĕc māgĭs vērsūtŭs, nĕc quo cāvcas ægrĭŭs. *Pl.* (*As.* I, 1, 106. *Id. Amp.* III, 2, 29. Hoc dixit et *T. Liv.* 7, 13).

†Ægrĕō. *Voy.* Ægrio.

Ægrēscō *ou* Ægrĭscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir malade.* Nisi quod mŏrbis ægrēscĭmus ĭsdem. *Lr.* (V, 351). Ægrēscūnt tĕnĕræ faūcēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 257). ‖ *Au fig. S'aigrir, s'irriter.* Exsŭpĕrāt māgĭs, ægrēscĭtquĕ mēdendō (violentia). *V.* Ægrēscīt cūrā parēntĭs. *St.* Rēbŭsque ægrēscĕrĕ lætĭs. *Sil.*

Ægrĭmōnĭă, æ. *f. Chagrin.* Fāstīdĭōsă trīstĭs ægrĭmōnĭă. *H.* Ōlim quōs ăbĭēns ăffēci ægrĭmonĭă. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 5). *Voy.* Mœror.

? Ægrĭō, ĭs, īrĕ. *n. Devenir malade.* Cōrpŭs, quŏd cērnĭtŭr, ægrĭt. *Lr.* (III, 107. *Ib.* 856. Alii leg. *ægret, ægre est.* Verbum *ægreo* agnoscit *Prisc.* 8, 826).

Ægrĭtūdō, ĭnĭs. *f. Maladie.* Āt tu rĕdĕpŏl călĭdām pĭcĕm bĭbĭto, ægrĭtūdo ăbscēssĕrĭt. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 29). Omnis ægrĭtudo cēdit, Languor omnis pēllĭtur. *Prud.* (*Cath.* 1520). *Voy.* Morbus. ‖ *Ordint. Chagrin, souci.* Pĕrturbāto ătque ĭncērtō præ ægrĭtūdĭnĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 71. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 2; *Trin.* II, 2, 55). *Voy.* Mœror, Cura.

†Ægrŏr, ōrĭs. *m. Maladie.* Pēstĭlĭtas, ētĭām pĭgrĭs bălānŭbŭs ægrŏr. *Lr.* (VI, 1129. *Ib.* 1257). *Voy.* Morbus.

Ægrōtāns, tis. *Malade.* Quĭd făcĕrēt plŭs Ægrōtāntĕ vīrō? *J.* (6, 388). *Voy.* Æger.

Ægrōtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Être malade.* Quām mihi dās ægrō, dabĭs ægrōtāre tŭmŭltŭ. *H.* Fāllăx ægrōtet ămīca. *O.* (Adde *Jur.* 6, 589). SYN. Lānguĕō, lānguēscō, lăbōrō. PPH. Sūm ægĕr, ægrōtūs, lānguēns. Mōrbō ăffĭcĭŏr, cōnfĭcĭŏr, tĕntŏr, lānguĕō, ăffligŏr, crŭcĭŏr, lăbōrō, cōnsŭmŏr, frāngŏr, tōrquĕŏr, prĕmŏr, pāllĕō. Sūm mōrbō ĭmplĭcĭtŭs. Sūm ægrō, ægrōtō, īnfīrmō, ĭnvălĭdō cōrpŏrĕ. Mōrbŭs sŭbĭt; cōrpŭs ĭnvādĭt, cōrrĭpĭt, ĭncēssĭt; mēmbră pōpŭlātŭr; vīrēs frāngĭt, ārtŭs dēpăscĭtŭr. Mōrbŭs, lānguŏr cōrpŭs hăbĕt. Mōrbō lānguĕt cōrpŭs. Mōrbō cōnfĕctŭs jăcĕō, dēcŭmbō. VERS. Trīstī lānguēbūnt cōrpŏră mōrbō. *V.* Ægrā trăhēbānt cōrpŏră. *Id.* Pāllĭdaque ēxsānguī squălēbānt cōrpŏră mōrbō. *O.* Aūt sī cōndŏlŭīt tēntātŭm frīgŏrĕ cōrpŭs. *H.* Quōs lōngă dŏlōrĕ Absŭmpsĭt, pōpŭlāns mēmbrōrum rōbŏră, tābēs. *J.* Ægrā lĭcĕt jăcĕāt. *Id.* Hīc quŭm jăcĕrĕt mōrbō cōnfĕctus gravī. *Ph.* Quŭm trīstī mōrbō dēfēssă jăcērēs. *Tib.* Sī quĭs ĭn ārtŭs Ăccēpĭt călĭdō fēbrĭm fervōrĕ cōōrtăm, Aūt ălĭŭm quēmvīs mōrbī pĕr mēmbră dŏlōrĕm. *Lr.* ‖ *Au fig.* Nātūră sūīsmŏēt Ægrōtāt mōrbĭs, nĭmĭŏs ōbsēssă pĕr æstŭs. *Manil.* (V, 215). Ægrōtārĕ pŭtēs ănīmī vĭtĭō. *H.* Ægrōtāt fāmă văcīllāns. *Lr.* (IV, 1117). Nām sī ĭn tĕ ægrōtāntĕ ārtēs ăntīquæ tŭæ. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 34). SYN. Lăbōrō.

Ægrōtŭs, ă, ŭm. *Malade.* Ōlĭm quōd vŭlpēs ægrōtō caūtă lĕōnī. *H.* Ægrōtō dŏmŭī dēdūxīt cōrpŏrĕ fēbrēs. *Id.* SYN. Æger, lānguēns. *Voy.* Æger, Ægroto. *qqf. au fig.* Ipse ănĭmum ægrōtum ăd dēterrēm pārtēm plērumquĕ āpplĭcat. *Ter.* (*Andr.* I, 2, 25. *Ib.* III, 3, 27; *Pl. Trin.* 1, 2, 39). SYN. Ægĕr.

Ægrŭm, ī. *n. Chagrin.* Nĭhīl ăccĭdĭt ægrī. *Lr.* (V, 172). Plŭs ægrī ex ăbĭtŭ... cēpī. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 11).

Ægўlă, æ. *f.* (Αἴγυλη). *Petite île entre la Crète et le Péloponèse.* Ægŭlaque, ĭndĕ Cўthĕrā, Cāĭaūrĭa dūra cŏlōnis. *Prisc.* (*Peri.* 525. Adde *Avien. Descr. Ter.* 669).

Ægўpsŏs *ou* Ægўpsŭs, ī. *m. Fondateur d'une ville du même nom, à l'embouchure du Danube.* Caspĭŭs Ægўpsŏs, dē sē sī crēdĭtur ĭpsĭs, Condĭdĭt. *O.* ‖ *f. Cette ville.* Nōn nĕgat Ægўpsŏs, quæ tĕ sŭbĕuntĕ recēpta. *O.* (Alii leg. *Ægyssos*).

Ægўptĭī, ōrum. *m. pl Égyptiens.* Nēscĭŏ quīs tĭtŭlōs Ægўptĭŭs, ătque Ărăbārchēs. *J.* (1, 130). SYN. Nĭlĭcenæ, Nĭlĭcolæ, Pharĭī. EP. Fŭscī, ădustī, ūstī, ătrī; antīquī, vĕtĕres; prudēntes, sagācēs; vēntosī, lēvēs. PPH. Gēns Īsĭăca, Pharĭa, Nĭlĭăca, Nĭlŏtĭca, Pēlusĭăca, Mēmphĭtis, Mēmphĭtĭca. Sīstrātă turbă. Gēns fortūnātă Cănōpī.

Ægўptĭŭs, ă, ŭm (Αἰγύπτιος). *D'Égypte, Egyptien.* Ēt vădă tēstantŭr jūnctās Ægўptĭa faūcēs. *L.* Sequuntŭrque, nefas! Ægўptia conjŭx. *V.* SYN. Pharĭŭs, Nĭlŏtĭcŭs, Nĭlĭăcŭs, Mēmphĭtĭcŭs.

1. Ægўptus, ī. *m.* (Αἴγυπτος). *Égyptus, fils de Neptune, donna son nom à l'Égypte.* Nĕc mărĭtō Ægўptī, nĕc sæva Agamemnonĭs uxor. *O. Voy.* Danaus.

Ægўptŭs *ou* Ægўptŏs, ī. *f. L'Égypte, partie de l'Afrique, arrosée par le Nil.* Ēt vĭrĭdem Ægўptum nigrā fĕcundăt ărēnā. *V.* Dicĭtŭr Ægўptŏs cærĕsĭ jŭvāntĭbŭs ārvă ĭmbrĭbŭs. *O.* Discurrēns Ægўptŏs hăbĕt, Rōmāmquĕ mērētur. *L.* SYN. Cănopus, Pha-

rŏs. Mēmphis. EP. Ārdēns, ūstā, sĭtiēns, ārĭdā; dīvēs, fērtŭs, férāx, ŏpĭmā. PPH. Tēllūs Ægўptĭā, Īsiacā. Mēmphitĭcā, Mēmphītĭs, Nĭlĭacā, Nĭlōtĭcā. Ārva Marēōtica, Pēlūsiaca. Pharĭī ăgrī, trăctŭs. Nĭlĭăcæ ōræ, plăgæ. *Voy.* Africa.

Ægўsthŭs. *Au lieu de* Ægisthus.

Ælĭă, æ. *f. Nom de femme.* Sī mĕmĭnī, fŭĕrānt tĭbī quāttŭōr, Ælĭă, dēntēs. *M.* (I, 20, 1). ‖ ? *Nom d'homme. Voy.* Helia.

Ælĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Caūsām rēddĕrĕ vēllĕt Ælĭānō. *M.* (XI, 41, 5).

? Ælĭnŏn. *n. Nom d'un chant de deuil.* Ælĭnŏn īn sīlvīs īdĕm pătĕr, ēlĭnŏn, ăltīs Dīcītŭr invītă cŏncĭnŭissĕ lўræ. *O.* (*Am.* III, 9, 23. Alii aliter leg.).

Ælĭŭs, ĭī. *m. Elius Lamia, ami d'Horace.* Ælī vĕtŭstō nōbĭlĭs ăb Lămō. *H.*

Ælla, æ. *f.* (ἄελλα). *Nom de femme.* Aūspĭcĭŭm jŭvĕnem, ātque æquævæ pĕctŭs Ællæ. *Patric.* (*Epithal.* 60. in *Poet. Min.* III, p. 192, *Lemaire*).

Ællō, ūs. *f.* (Ἄελλώ). *Une des Harpies.* Pōrtŭbŭs īnfĭdis ēxtĕrrŭit ālēs Ællō. *O.* ‖ *Nom de chienne.* Ēt cursū fōrtĭs Ællō. *O.*

? Ælūrŭs, ī. *m.* (αἴλουρος). *Chat.* Īllĭc ælūrŏs, hĭc pīscēm flūmĭnĭs, illĭc. *J.* (15, 7. Sic leg. viri docti. Libri, *cæruleos*. Illud certe vocabulum est apud *Gell.* 20, 7).

Æmĭlĭă, æ. *f.* (via). *Grande route d'Italie, qui conduisait de Rome dans la Ligurie. Emilius Lepidus et Emilius Scaurus y firent successivement travailler.* Æmĭlĭæ dīcēs dē rēgĭōnĕ vīæ. *M.* (III, 4, 2). ‖ —(*s. ent.* regio). *Province située entre le Pô et l'Apennin, aujourd'hui la Romagne et une partie de la Lombardie.* Fūndĕ tūo lacrўmās ōrbātă Bŏnōnĭă Rūfō, Ēt rĕsŏnēt tōtă plānctŭs īn Æmĭlĭă. *M.* (VI, 85, 5. *Id.* X, 12, 1).

Æmĭlĭānŭs, ī. *m. Surnom du second Scipion l'Africain, fils de Paul-Émile.* Ēt stāntēs in cūrrĭbŭs Æmĭlĭānōs. *J.* (8, 5). *Voy.* Scipio. ‖ 2. *Un des tyrans qui prirent la pourpre sous l'empereur Gallien; il fut vaincu par Théodose.* Jūdĕx Æmĭlĭānŭs ĭmmĭnēbăt. *Prud.* (*Peri.* 1849).

Æmĭlĭus, ĭī. *m. Nom de plusieurs Romains illustres.* ‖ *Paul-Émile. Voy.* Paulus. ‖ *Emilius Macer, poète. Voy.* Macer. ‖ † Æmĭlĭē. *vocat.* (Hoc dixerat *Lucil.*, teste *Charis.* 1, 54).

Æmĭlĭus, ă, ŭm. *D'Émile, des Émiles.* Æmĭlĭāque domus prōcerēs. *Manil.* (I, 794). Rēgĭaque Æmĭlĭă vĕctă trŏpæa rătē. *Pp.* (III, 2, 8). ‖ —vĭa. *Voy.* Æmĭlĭa. ‖ — pons. *Pont de Rome, bâti par Emilius Scaurus.* Quūm tĭbī vīcīnŭm sē præbĕāt Æmĭlĭus pōns. *J.* (6, 32). ‖ — lūdŭs. *École de gladiateurs, fondée par Emilius Lepidus.* Æmĭlĭum circă lūdŭm. *H.*

Æmŏnĭă, æ. *f.* (Αἰμονία). *La Thessalie.* Pēlĭŏn Æmŏnĭæ mōns ēst, ŏbvērsŭs īn aūstrōs. *O.* Vēnātŏr īn cāmpis nĭvālĭs Æmŏnĭæ. *H.*

Æmŏnĭdæ, ārŭm. *m. pl.* (Αἰμονίδαι). *Les Thessaliens, par ext. les Argonautes.* Stānt lĭttŏrĕ fixī Æmŏnĭdæ. *V. Fl. Voy.* Thessali.

Æmŏnĭdēs, æ. *m.* (Αἰμονίδης). *Nom de guerrier.* Nēc prŏcŭl Æmŏnĭdēs. *V.* (Adde *St. Th.* II, 692).

Æmŏnĭs, ĭdis. *f.* (Αἰμονίς). *Thessalienne.* Æmŏnĭdēs Lăŏdamĭă vīrō. *O.* Ō dēcŭs Æmŏnĭdŭm. *L.*

Æmŏnĭŭs, ă, ŭm (Αἰμόνιος). *Thessalien.* Trăctŭs ăb Æmŏnĭō nōn crăt Hĕctŏr ĕquō. *O.* Trōĭŭm Æmŏnĭæ dēprēndĭt lāncĕă dĕxtræ. *St. Voy.* Thessalus.

Æmŭla, æ. *f. Rivale.* Ēt, sī nūllă sūbēst æmŭlă, lāngŭĕt āmŏr. *O.*

Æmulātĭō, ōnis. *f. Imitation, rivalité de talent.* Nĕque hæc ĭnvĭdĭa ēst, vērum ēst æmŭlātĭō. *Ph.*

Æmŭlātŏr, ōris. *m. Imitateur.* Vīvēntĭs ātrŏx æmŭlātŏr hōstĭæ. *Prud.* (*Ham.* 31. Sed potius lege *immolator*).

Æmŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a imité.* Ārchĭlŏchŏn ārte ēst æmŭlātŭs mūsĭcă. *T. Maur.* (*Met.* 678).

Æmŭlŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Imiter, rivaliser avec.* Ipsĕ meās sōlŭs, quŏd nīl ēst, æmŭlŏr ūmbrās. *Pp.* (II, 25, 1). Pīndărum quīsquis stŭdet æmŭlārī. *H.* Quŏnĭam æmŭlārī nōn lĭcĕt, nūnc ĭnvīdĕs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 26). SYN. Imitŏr, sectŏr, cōntendŏ. *Voy.* Imitor.

Æmŭlŭs, ă, ŭm. *Qui imite, ressemble.* Pæstānĭs rŭbĕānt æmŭlă lăbră rōsĭs. *M.* (IV, 42, 10). Lūx æmŭlă vūltŭm rēddĭdĭt. *St.* Ōrĭchălcō vīnctă, tŭbæquĕ Æmŭlă (tĭbĭa). *H.* SYN. Ĭmĭtātŏr, ĭmĭtātrix, sĭmĭlis, pār, dignŭs. ‖ *Qui a de l'émulation, qui rivalise.* Pārtĕ prĭor, pārtēm rōstrō premit æmŭla Prīstĭs. *V.* Stĭmŭlĭs ĭmmānĭbŭs æmŭlă vīrtūs Ēxăcŭit. *Cl.* Rūpīt Iārbītăn, Tĭmăgĕnĭs æmŭlă lĭngŭa. *H.* Æmŭlă nēc vīrtūs Cāpŭæ. *Id.* ‖ *Envieux, jaloux.* Æmŭlŭs ēxcēptŭm Trītōn (immerserat). *V.* Dūm mĕlĭōr vīrēs sānguĭs dăbăt, æmŭlă nēcdŭm Tēmpŏrĭbŭs gĕmĭnīs cānēbăt spārsă sĕnēctus. *Id. Voy.* Invidus. ‖ *Rival en amour.* Ădductum ānte ŏcŭlōs æmŭlŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 1, 9. Cf. *Æmula*). *Voy.* Rivalis.

Æmŭs. *Voy.* Hæmus.

Ænārĭă, æ. *f. Ile près de Surrente.* Ænārĭæque lăcŭs mĕdĭcōs. *St.* ‖ Ænārĭă. *La même.* Dĭcītŭr īnsignis flăgrāsse Ænārĭa quōndăm. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 426). *Voy.* Inarime.

Æneădæ, dārŭm *et sync.* dūm. *m. pl.* (Αἰνειάδαι, Αἰνειάται). *Compagnons ou descendans d'Énée.* ‖ *Troyens.* Æneādăsquĕ mĕō nōmĕn dē nōmĭnĕ fingŏ. *V.* Quis gĕnŭs Æneādum, quis Trōjæ nescĭăt ūrbĕm? *Id. Voy.* Trojani. ‖ *Romains.* Æneādæ īn fĕrrūm prō lĭbertātĕ rŭēbānt. *V.* Īn fūnĕră Pœnī, Æneādas ūnŭs tōtōque ĕgŭissĕ prōfundŏ. *Sil.* Æneādum gĕnĭtrīx. *Lr.* (I, 1). *Voy.* Romani.

Æneādēs, æ. *m.* (Αἰνειάδης, Αἰνειάδης). *Fils ou descendant d'Énée.* Fĕrt lĭbĕr Æneādēn. *O.* Īncĭpĭt Æneādēs. *Sil.* Sīt sātĭs, Æneādē, tēlīs impūnē Nūmānum. *V.* (*Æ.* IX, 653. Alii leg. *Æneïde, Æneide*).

Æneās, æ. *m.* (Αἰνείας). *Énée, fils de Vénus et d'Anchise, prince Troyen, vint en Italie après la prise de Troie, et fonda un empire dans le Latium.* Æneās ignārŭs ābest: ignārŭs ĕt ābsīt. *V.* Nōx rŭīt, Æneā; nōs flendo dūcimŭs hōrās. *Id.* Quīdquid in Æneā fŭerat mortālĕ, rĕpurgat. *O.* SYN. Ănchīsiādēs, Dardānidēs. EP. Prĭūs, Cўthĕrēĭŭs, prŏfŭgus, fortis. PPH. Dūx, hĕros Cўthĕrēĭŭs, Īlĭacŭs, Phrўgĭŭs, Troïus, Tros Anchisiadēs. Dea nātŭs. ‖ — Silvĭŭs. *Roi d'Albe, descendant d'Énée.* Ēt quī tĕ nōmĭnĕ rēddĕt, Silvĭŭs Æneās. *V.*

? Æneīdēs. *Voy.* Æneades.

Æneīs, īdis *ou* īdŏs. *f.* (Αἰνηίς). *L'Énéide, poème de Virgile dont Énée est le héros.* Ēt tămĕn īllĕ tŭæ fēlīx Æneĭdŏs aūctŏr. *O.* Nēc tū dīvīnam Æneĭdă tēntă. *St.* VERS. Ipsĕ pĕr Aūsŏnĭās Æneīă cārmĭnă gēntēs Quī sŏnăt (*ad Pis.* 218). Quī nūnc Æneās Trōjānī sūscĭtăt ārmă, Jāctāquĕ Lāvĭnĭs mœnĭă lĭttŏrĭbŭs: Cēdĭtĕ, Rōmānī scrīptōrēs, cēdĭtĕ Grāĭī, Nēscĭŏ quĭd mājus nāscĭtur Ĭlĭadĕ. *Pp.* Lĭbĕllos īn quĭbŭs Æneān condĭdit ōrĕ sācrō (*Epigr. ad Augustum.*). Īdĕm cūnr Phrўgĭbŭs Rūtŭlōrŭm bĕllă pĕrēgī. *Asmen.* (*Anthol.* I, p. 298). Quĭquĕ Lătīnōrŭm mĕmŏrāt fĕra bĕlla Phrygumque. *Euphorb.* (*Ibid.*)

‖ † **Æněĭs** (Male in *Anthol.* I, p. 377. Apud *Ov. Pont.* III, 4, 84, lege *Ænææ vati*, non *Æneidos.*) Æněĭus, ă, ŭm (*Αἰνήϊος*). ***D'Énée.*** Hōspĭtĭa haūd illī stăbūnt Æněĭă pārvō. ***V.***

Æněŭs. ***Peut-être au lieu de Ærĕŭs ou Ăĕnĕŭs.***

Ăĕnĕŭs. ***D'airain.*** ***Voy.*** Aheneus.

Ænīdēs, æ. *m.* (*Αἰνείδης*). ***Fils ou descendant d'Énée*** (*Αἰνείας*), ***qui régna sur les côtes de la Propontide; au plur. Habitans de Cyzique.*** Sīmŭl ūrbĕ prŏfūsi Ænīdæ. ***V. Fl.*** ‖ ? ***Fils d'Énée le Troyen.*** ***Voy.*** Æneades.

Ænĭgmă, ătis. *n.* (*αἴνιγμα*). ***Énigme.*** Īlle ĕtĭām thălāmos pĕr trīna ænĭgmătă quærēns. ***Aus.*** (***Idyl.*** 11, 38). Quī jūrīs nōdos ĕt lĕgum ænĭgmătă sōlvat. ***J.*** (8, 50). SYN. Ămbāgēs. EP. Cæcūm, ăbdĭtŭm, ŏbscūrŭm, ărcānŭm, dŭbĭŭm, dĭfficĭlĕ, ŏccŭltŭm. PPH. Implĭcĭtă, implĕxă, pĕrplĕxă vĕrbă. Vĕrborŭm ămbāgēs. Ŏccŭltæ lŏquēlæ. ‖ ***Eccl. Parabole.*** (***Prud. Apoth.*** 399, ubi primam male corripit.) ‖ † ***Portrait, figure.*** Īs ĭpsĕ tăntūm nōn băbĕt Ārgēntĕōrum ænĭgmătŭm Aūgŭstŭs, ārcēm pŏssĭdēns Cuī nŭmmŭs ōmnīs scrĭbĭtŭr. ***Prud.*** (***Peri.*** 357).

Ænĭpēs. ***Au lieu de*** Æripes.

Ænŭm, ī. *n. ou* Ænŭs, ī. *m.* ***Ville de Thrace, à l'embouchure de l'Hèbre.*** Mūrēs sūnt Æni, ăspĕra ĕt ōstrĕă plūrīma Ăbȳdī. ***Enn.*** (apud ***Apul. Apolog.***)

Æněŭs. ***Voy.*** Aheneus, Ahenus.

Æŏlĭă, æ. *f.* (*Αἰολίη, Αἰολίς*). ***Éolie, îles Éoliennes, entre l'Italie et la Sicile.*** Æŏlĭām vĕnīt: hīc vāstō rĕx Æŏlŭs ăntrō. ***V.*** PPH. Hippŏtădæ rēgnŭm. Æŏlĭă rēgnă, ăntră. Vēntorŭm dŏmŭs, pătrĭă, cārcĕr.

Æŏlĭæ, ārŭm, *et* **Æŏlĭdēs,** ŭm. *f. pl.* (*Αἰόλιαι et Αἰολίδες*). ***Les îles Éoliennes.*** Dehĭnc rūpēs Æŏlĭārŭm, Quās sĕptĕm nūmĕrō pĕrhibēnt. ***Prisc.*** (***Peri.*** 475). Æŏlĭdēsquĕ dĕhĭnc tŭmĭdis sē flŭctĭbŭs ēdūnt. ***Avien.*** (***Descr. Terr.*** 623).

Æŏlĭcŭs, ă, ŭm (*Αἰολικός*). ***Des Éoliens.*** Æŏlĭcă gēns tūnc dīgāmmŏn dēnīque illām scrīptĭtāt. ***T. Maur.*** (***Syll.*** 358. ***Ib.*** 350). ***Voy.*** Æolius. ‖ — vērsūs. ***Vers saphique.*** Æŏlĭcum ĕx īllō gĕnŭīt dŏctissĭmă Săpphō. ***T. Maur.*** (***Met.*** 581).

Æŏlĭdæ, ārŭm. *m. pl.* (*Αἰολίδαι*). ***Les Éoliens, anciens Thessaliens.*** Æŏlĭdæ Dŏlŏpēsquĕ sŏlŭm frĕgērĕ cŏlŏnī. ***L.*** (VI, 384). ***Voy.*** Æoli. ‖ ***Fils d'Éole.*** ***Voy. le suiv.***

1. **Æŏlĭdēs,** æ. *m.* (*Αἰολίδης*). ***Fils ou descendant d'Éole.*** Æŏlĭdēn săxŭm grăvĕ Sīsўphŏn ūrgĕt. ***O.*** Mĭsēnum Æŏlĭdēn. ***V.*** Āt nōn Æŏlĭdæ thălāmos tĭmŭērĕ sŏrōrŭm. ***O.*** ‖ ***Thessalien.*** ***Voy.*** Æolidæ.

2. **Æŏlĭdēs,** ŭm. ***Voy.*** Æoliæ.

Æŏlĭī, ōrŭm. *m. pl.* (***pour*** Æŏlēs, *Αἰολεῖς*). ***Éoliens., anciens habitans de la Thessalie, fondèrent des colonies à Lesbos et sur la côte d'Asie.*** Plūrā Săpphō cōmprŏbāvīt Æŏlĭs, ĕt cētĕrī. ***T. Maur.*** (***Syll.*** 371. Sic et codd. ***Servii*** ad ***Æ.*** III, 445).

1. **Æŏlĭs,** ĭdis. *f.* (*Αἰολίς*). ***Éolienne, Thessalienne.*** Quānquam ἔτυν dīcūnt Āchæi, ĕt hānc ἔτυν gēns Æŏlĭs. ***T. Maur.*** (***Syll.*** 370). ‖ 2. ***Fille ou petite-fille d'Éole.*** Æŏlĭs ĭntĕrĕā tăntōrum ignārā mălōrŭm. ***O.*** Hæc ĕst Æŏlĭdŏs frātrī scrĭbēntĭs ĭmāgō. ***Id. Voy.*** Ceyx, Canace.

1. **Æŏlĭus,** ă, ŭm (*Αἰόλιος*). ***Des Éoliens et de leurs colonies.*** Æŏlĭām Pĭtānēn ā lævā pārtĕ rĕlīnquīt. ***O.*** ‖ ***De Lesbos; de Sapho.*** Æŏlĭīs fĭdĭbŭs quĕrēntĕm Săpphō. ***H.*** Lĕsbĭdēs, Æŏlĭă nōmĭnă dictă lўrā. ***O.*** Æŏlĭō tĕntāt quŭm cārmĭnă plēctrō. ***Pp.*** (II, 2, 29). ***Voy.*** Lesbius, Sappho. ‖ 2. ***D'Éole, des îles Éoliennes.*** Æŏlĭōs ĭthācīs ĭnclūsĭmŭs ūtrĭbŭs eūrōs. ***O.*** Virgĭne ĭn Æŏlĭā pōsŭīt (scil. in Canace). ***Id.*** Quā mĕrgĭtŭr Hīmĕrā pōntō Æŏlĭō. ***Sil.***

Æŏlŭs, ī. *m.* (*Αἴολος*). ***Éole, fils de Jupiter et d'Acesta, fille d'Hippotas, et dieu des Vents, régnant sur les îles Éoliennes.*** Æŏlŭs, ĕt clausō vēntōrŭm cārcĕrĕ rēgnĕt. ***V.*** Æŏlŭs æquŏrĕīs vēntōs quī frēnăt ĭn ăntrīs. ***St.*** SYN. Hippŏtădēs. PPH. Æŏlĭŭs tўrānnŭs, rēx. Tēmpēstātŭm, vēntōrŭm pŏtēns, rēx, pătĕr, ārbĭtĕr. Nīmbōrŭm pŏtēns. VERS. Quī cārcĕrĕ fōrtēs Cōntĭnĕāt vēntōs, ĕt quŭm vĕlīt æquŏră plăcĕt. ***O.*** Clausĕrāt Hippŏtădēs ætĕrnō cārcĕrĕ vēntōs. ***Id.*** Ĕt pătĕr, Æŏlĭō frēngit quī cārcĕrĕ vēntōs, Cuī vărĭī flătŭs ŏmnīsquĕ pĕr æquŏră pōntī Spīrĭtŭs, ătquĕ hĭĕmēs, nīmbōsăquĕ nūbīlă pārēnt. ***St.*** (Cf. ***Virg. Æ.*** I, 50 ***sq.***; ***Ov. Met.*** XI, 432).

Æŏnĭă, æ. *f.* (*Αἰώνιος*). ***Nom de femme.*** Prōxĭmă tū, gĕnĭtrīx Æŏnĭă, sānguĭnĕ mīxtō. ***Aus.*** (***Parent.*** 2, 1).

Æphĭtĭŭs. ***Au lieu de*** Æpytius.

Æpў. *n.* (*Αἶπυ*). ***Ville de Messénie.*** Sūmmīs ĭngēstŭm mœnĭbŭs Æpў. ***St.*** (***Th.*** IV, 180).

Æpўtĭŭs, ă, ŭm (*Αἰπύτιος*). ***d'Épytus, d'Arcadie.*** Æpўtĭŏs ĭdem ārdŏr ăgrōs. ***St.*** (***Th.*** IV, 296. Male alii ***Æphitios***).

Æpўtŭs, ī. *m.* (*Αἴπυτος*). ***Épytus, roi d'Arcadie.*** Prōxĭmŭs ēst tĭtŭlīs Æpўtŭs, Ălbă, tŭīs. ***O.***

Æquābĭlis, ĕ. ***Égal.*** Vīs hōstĭlīs cum istōc fĕcīt mĕās ōpēs æquābĭlēs. ***Pl.*** (***Capt.*** II, 2, 52. Adde ***Manil.*** I, 712). ***Voy.*** Æqualis.

Æquævŭs, ă, ŭm. ***Du même âge.*** Ūt rēgem æquævūm crūdēlī vūlnĕrĕ vīdī. ***V.*** Æquævūmquĕ ăb hūmō mīsĕrāns ăttŏllīt ămīcum. ***Id.*** Quālĭtĕr æquævō sŏcĭātām pālmĭtĕ vītēm Ūlmŭs ămat. ***St.*** Ūrbs æquævă pŏlo. ***Cl. Voy.*** ***le suiv.***

Æquālis, ĕ. ***Égalisé, plan.*** Prīncĭpĭō tērrām, nĕ nōn æquālis ăb ōmnī Pārtĕ fŏrēt. ***O. Voy.*** Planus. ‖ ***Égal, pareil.*** Æquālēs ūrēbānt pĕctŏra fāmmæ. ***O.*** Æquāli rĕcrĕāt sortĕ vĭcārĭus. ***H.*** SYN. Æquŭs, sīmĭlis, pār, parĭlis, ĭdem, æquatŭs. ‖ ***De même âge.*** Fuit hīc ănĭmis æquālis et ānnis. ***O.*** Āt chŏrŭs æquālis Drўădum. ***V.*** Ĕt æquālĭbŭs unam. ***Id.*** (Adde ***Tac. And.*** II, 6, 22; ***Prop.*** III, 6, 20). SYN. Æquævŭs, ***par ext.*** cōmĕs, sōdālis, sŏcĭus. PPH. Ævī ou ævō æquālis. Par ætātĕ. Parĭlī ætātĕ. Quĭbŭs ætās par, consŭmĭlis. VERS. Tū vĕrō, mĭca quĕm spătĭis prōpĭorĭbŭs ætās Īnsĕquĭtŭr. ***V.*** Ĕt nūnc æquali tĕcum pubēscĕrĕt ævo. Nēc mūltŭm dĭscrēpat ætās. ***Id.*** Quĕm vīcīnă mĕīs nātālĭbŭs ădmōvĕt ætās. ***Calpurn.*** Præsēns vēntūraquĕ tūrbă. ***M.*** ‖ ***Égal, uniforme, constant.*** Nīl æquāle hŏmĭnī fŭit illī. ***H.*** Scīlĭcĕt ĭmmēnsō nīhīl ēst æquālĕ sŭb ævō. ***Manil.*** (IV, 819). Æquālis lībĕr ēst, Crētĭcĕ, quī mălŭs ēst. ***M.*** (VII, 89, 4). ***Voy.*** Constans.

Æquālĭtās, ātis. *f.* ***Égalité.*** Æquālĭtās quŏd ōrdĭnĕm nēscĭt pătī. ***Aus.*** (***Sept. Sap.*** 1, 5). ‖ ? ***Les gens du même âge, concitoyens.*** Pērfĭcĭt, Æquālĭtātis ĭntĕr plaŭsŭs, nŭptĭās. ***Ph.*** (***Fab. Nov.*** 15, 28. Alii leg. ***sodalitatis***).

Æquālĭtĕr. ***D'une manière unie.*** Jām vēntī pōnēnt, strātăque æquālĭtĕr ūndă. ***O.*** ‖ ***Également.*** Sēmĭnăque ĭn lātōs lĕrānt æquālĭtĕr āgrōs. ***O.*** Grātĭă Pĭĕrĭdŭm nōbĭs æquālĭtĕr ādsĭt. ***Id.*** SYN. Pārĭtĕr, æquĕ.

? **Æquănĭmĭs.** ***Comme*** Æquanimus.

Æquanĭmĭtās, ātis. *f.* ***Égalité d'ame.*** PPH. Æquă mēns. Ănĭmŭs æquŭs. ‖ ***Bienveillance, faveur.*** Bŏnĭtāsquĕ vēstra ādjūtāns, ătque æquānĭmĭtās. ***Ter.*** (***Phor. prol.*** 35. ***Id. Ad. prol.*** 24, ubi ***Donat.***)

Æquanimus, ă, ŭm. *Dont l'esprit est égal, modéré.* Sēd nūllă fŭit rēs Pārva ūnquam æquanimis, ddе ētiam ūnanimis. *Aus.* (*Idyl.* 3, 10. *Id. Sept.* ap. 3).

Æquanŭs, ă, ŭm. *D'Équa, ville près de Surrente.* || Æquānă. *n. pl.* (*s. ent.* juga). Pēlicīă tăccho Æquāna, ēt zephўrō sŭrrēntŭm mollē sălŭbri. *Sil.* (V, 464. Cf. *Ib.* 176).

Æquātŭs, ă, ŭm. *Aplani.* Lūdĭŭs æquātām tĕr ædĕ pūlsāt hŭmŭm. *O. Voy.* Planus. || *Rendu égal.* Vīdit, ēt æquātīs clāssēm prōcēdĕrĕ vēlis. *V.* ıdspirānt æquātæ aūræ. *Id.* Æquātō tŭm Lībrā dĭē cŭm tēmpŏrĕ nōctīs. *Manil.* SYN. Æquŭs, æquālis.

Æquē. *adv. Également.* Æquē paŭpĕrĭbŭs prōdēst, ŏcŭplētĭbŭs æquē. *H.* Nōn tāmĕn ēst æquē dignŭs ıtĕrquĕ cŏlī. *O.* SYN. Æquālĭtĕr, pārĭtĕr, ĭtĕm. PPH. Nōn *ou* haŭd ălĭtĕr, mĭnŭs, sēcĭŭs. Ex æquō. || *Tant, autant.* Nĭhil ēst, æquē quōd făcĭām lūbens. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 32). SYN. Tām, ădĕō, sīc, pĕrĭndĕ. || *qqf. Justement, avec raison.* Sēd mĭhi d æquē factum ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 22). SYN. Mĕrĭtō, jūrĕ.

Æqui, ōrŭm. *m. pl. Les Èques, ancien peuple voisin des Latins et des Volsques.* Hī Fēscēnnīnās ăcĭēs, Æquōsquĕ Fălīscōs. *V.* Æquīquĕ Fălīscī. *Sil.*

Æquĭcŏlă *ou* Æquĭcŭlă, æ, *et* Æquĭcŏlŭs, Æquĭcŭlŭs, ī. *m. Èque.* Vēnātŭ nĕmŏrŭm, dūrīs Æquĭcŏlă glēbis. *V.* Quīntŭm Laūrēntēs, bis quīnum Æquĭcŏlŭs āspĕr. *O. Voy.* Æqui. || — ĭs, ă, ŭm. *adj.* Rōstrīsquĕ dŏmānt Æquĭcŏla rūra. *Sil.*

†Æquĭdĭcŭs, ī. *m. Surnom romain.* Cæsĭŭs Æquĭdĭcŭs jām cēntŭm clausĕrāt ānnōs (*Anthol.* II, 5. 7).

Æquĭlătŭs, ĕrĭs. *n. Triangle équilatéral.* Æquĭlătŭs, vēl crūrĕ pārī, vēl ĭn ōmnĭbŭs ĭmpār. *Aus.* (*Idyl.* 11, 50).

Æquĭmănŭs, ă, ŭm. *Ambidextre.* Quīs Mĭrmĭlŏnī contĕndĭtŭr? æquĭmănŭs Thrāx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interrog.* 3).

Æquĭnoctĭālis, ĕ. *De l'Équinoxe.* Jām cœlī fŭrŏr Æquĭnoctĭālis. *Cat.* (47, 2). Ōrtŭm prōspĭcit æquĭnoctĭālem. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 7).

Æquĭnoctĭŭm, ĭī. *n. Équinoxe, égalité des jours et des nuits.* Sōl prōfĕctŭs ă tĕpōrō vērĭs æquĭnoctĭō. *Aus.* (*Eclogar.* 17, 1). PPH. Æquă dĭēs noctī. Nōx æquă dĭēī. PPH. Quōd facĭt æquālēs lūcēs brŭmālĭbŭs ūmbrīs (tempus). *Manil.* Æquātæ tēmpŏrā nŏctīs ătquĕ dĭē. *Aus.* Sōlstĭtĭa, ēt lūcēs nŏctĕ dĭēquĕ pārēs. *Id.* || 1. *Équinoxe du printemps, au signe du Bélier, en mars.* Currĭcŭlŭmquĕ Ārĭēs æquāt nŏctīsquĕ dĭēquĕ. *Aus.* || 2. *Équinoxe d'automne, au signe de la Balance, en septembre.* Lībrā dĭē sŏmnĭquĕ pārēs ŭbī fĕcĕrĭt hōras, Ēt mĕdĭŭm lūci ătque ūmbrīs jām dīvīdĕt ōrbĕm. *V.* Ănte pārem nŏctī Lībrā sŭb jūdĭcĕ Phœbŭm. *L.* Ătque ĭtĕrum æquātīs ăd jūstæ pŏndĕrā Libræ Tēmpŏrĭbŭs vicĕrĕ dĭēs. Tēmpŭs ĕrāt quō Lībrā pārēs ēxāmĭnat hōrās, Nōn ūnō plus æquā dĭē, nŏctīquĕ rĕpēndĭt Lūx mĭnŏr hĭbĕrnæ vērnī sōlātĭā dāmnī. *Id.* Ĭnde aūtŭmnūs nŏctīs hōrās lĭbrāns æquō lūmĭnĕ. *Aus.* Æquātquĕ dĭūrnīs Tempŏrā nŏcturnīs dispēnsō sīdĕrĕ Lībrā. *Id.* Æquātō tŭm Lībrā dĭē cŭm tēmpŏrĕ nŏctīs. *Manil.* Ēt parĭbŭs Tītān ōrbĕm lĭbrāvĕrĭt hōrīs. *Colum.* Lībrā Phœbēōs tĕnĕt æquă cŭrrŭs. *Sen.*

† Æquĭpār, ārĭs. *Égal.* Bīs sēnās pārtēs quīs cōntĭnĕt æquĭpārēs? ās. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interrog.* 14). Æquĭpārēs dĭrĭmēns pārtēs ēx ĭmpārĕ tĕrnō. *Id.* (*Idyl.* 11, 58). *Voy.* Æquus.

† Æquĭpărābĭlĭs, ĕ. *Comparable.* Quīd vīdīstī, aūt quīd vīdēbīs măgĕ dīs æquĭpărābĭlĕ? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 12. *Id. Trin.* II, 4, 65). Nōn cōnsĕrrĕ dĕō vĭtŭt æquĭpărābĭlĕ quidquam Ausĭm. *Prud.* (*Ham.* 143).

Æquĭpărō *ou* Æquĭpĕrō, ās, ārĕ. *Égaler.* Nōn călămīs sōlum æquĭpărās, sĕd vōcĕ măgistrŭm. *V.* Ĭngĕnĭō mōrēs æquĭpărāntĕ plăcēs. *O. Voy.* Æquo. || † *arch. avec le dat.* Nĕmo ēst quī factīs æquĭpărārĕ quĕāt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 5, 17). Nām sī quī V, quæ ēvēntūra sūnt, prōvīdĕānt, æquĭparēnt Jŏvī. *Pac.* (apud *Gell.* 14, 1). || *qqf. Comparer.* Nĕque æquĭpărārĕ sŭās vīrtūtēs ăd tŭās. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 12). *Voy.* Comparo.

Æquĭtās, ātĭs. *f. Égalité.* || *Justice.* Ēt æquĭtātīs vēllēt fāmam cōnsĕquī. *Ph.* Prōbĭtātĕ Mārcŏs, æquĭtātĕ Maūrĭcŏs. *M.* (V, 29, 5). *Voy.* Justitia.

† Æquĭtĕr. *arch. D'une manière égale.* Prædă pĕr pārtĭcĭpēs æquĭtĕr Pārtĭta ēst. *L. Andr.* (apud *Non.* 11, 26 : qui plura habet. Adde *Pl.*, teste *Prisc.* 15, 1010).

† Æquĭvălĕō, ēs, ērĕ. *n. Égaler.* Nūllă pōtēst mŏdŭlĭs æquĭvălērĕ tŭīs (*Auct. Phil.* 8. Alii leg. *æquiparare*).

Æquŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Égaliser, rendre uni.* Ārĕă cūmprīmĭs ingĕntī æquāndă cўlĭndrō. *V.* Pĕdĭbŭs summās æquābĭs ārēnās. *Id.* SYN. Ēxæquŏ. PPH. Æquŭm, plānŭm făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, rēddŏ. || — sōlō, hŭmō. *Renverser, détruire.* Hæc æquātă sōlo ēst, nūllō sŭb crīmĭnĕ rēgnī. *O.* (Adde *Sen. Troad.* 281). Æquĕt hŭmō tūrrēs. *O* Ērŭam, ēt æquă sōlō fūmāntĭă cūlmĭnă pōnām. *V. Voy.* Diruo. || *Au fig. Rendre égal.* Jām grăvīs æquābăt lūctŭs ēt fūnĕra Māvōrs. *V.* Ŏpĕrūmquĕ lăbōrēm Pārtĭbŭs æquābăt jūstīs. Æquāssēnt nŏctī lūdŭm. Nūmĕrūm cŭm nāvĭbŭs æquāt. Ānĭmōs æquābăt Ōlўmpō. *Id.* Quī clārīs nōmĭnĕ vīrtūtĭbŭs æquās. *O.* SYN. Ēxæquŏ. || *Assimiler à, mettre sur le même rang.* Æquāndī sŭpĕrīs pĕctŏră flĕctĕ vīrī. *O. Voy.* Comparo. || *Égaler, être égal, être de front, aller sur la même ligne.* Illĕ dŭcem haŭd timĭdīs vādēntĕm pāssĭbŭs æquāt. *V.* Quum primŭm sūlcōs æquānt sătă. Vēntos æquāntĕ săgittă. *Id.* Mārĕ cœlum æquārĕ vĭdētŭr. *O.* Æquārint Pўllōs quŭm tŭă fāta dĭēs. *Id.* SYN. Ēxæquŏ, æquĭpărŏ, æssĕquŏr. PPH. Par, æquŭs, sĭmĭlĭs sŭm. || *Imiter, reproduire.* Sōmnĭă quæ vērās æquānt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmās. *O.* Æquātquĕ Sĭchæŭs ămorĕm. *V.* SYN. Rĕfĕrŏ, rēddŏ. *Voy.* Imitor.

Æquŏr, ŏrĭs. *n. Toute surface plane ; plaine, champ.* Ārdēntēs haŭd sēcŭs æquŏrĕ cāmpī Ēxĕrcēbăt ĕquōs. *V.* Præcĭpĭtēmquĕ Dārēn ārdēns ăgĭt æquŏrĕ tōtō. *Id.* Æquŏrĕ pāgĭnæ. *Boet.* (5, 4). SYN. Plānĭtĭēs, cāmpŭs. *Voy. ces mots.* || *La plaine liquide, la mer.* Vāstŭm mārĭs æquŏr ārāndŭm. *V.* Prōximă quæ nōstrī pĕrfundĭtŭr æquŏrĭs æstŭ. *Id.* Cūrvās mātĕrnă pĕr æquŏră puppēs Ĭrĕ. *O.* Scīlĭcĕt ăltīs Dēdĭtŭs æquŏrĭbŭs. *Id.* SYN. Marĕ, mārmŏr, pĕlăgŭs, etc. *Voy.* Mare. || *qqf. Eau de mer.* Ēgĕrĭt hĭc flŭctŭs, æquŏrquĕ rĕfundĭt ĭn æquŏr. *O.*

Æquŏrĕŭs, ă, ŭm. *De mer, marin.* Stĕrnĕt ēt æquŏrĕās æquŏrĕ nātă vĭās. *O.* Littŭs, ēt æquŏrĕĭs splēndĭdŭs Ānxŭr aquīs. *M.* (X, 51, 8). Æquŏrĕōs plŭs ēst dŏmŭīssĕ Brĭtānnōs. *O.* SYN. Marĭnŭs. || — dĕŭs, rĕx, pătĕr. *Neptune. Voy.* Neptunus. || — gĕnŭs. *Les poissons.* Ēt gĕnŭs æquŏrĕŭm. *V. Voy.* Piscis.

Æquŭm, ī. *n. Équité, justice,* Nōn īllō mĕllŏr quīsquăm, nĕc ămantĭŏr æquī. *V.* Ārmĭsquĕ pŏtĕn-

tĭūs æquŭm. *O.* Ūtĭlĭtās jūstī prŏpĕ mātĕr ĕt æquī. *H. Voy.* Justitia.

Æquŭs, ă, ŭm. *Plane, uni.* Tē cōmĭnŭs æquō Crēdĕ sōlō. *V.* SYN. Plānŭs. || *Égal, qui est sur la même ligne.* Ūrbs ērāt ĭn summō nūbĭbŭs æquă jŭgō. *O.* Nēc vōs pēdĭbŭs prōcēdĭtĭs æquīs. *Id.* Sequĭtūrquĕ pātrēm nōn pāssĭbŭs æquīs. *V.* SYN. Pār. || *Au fig.* Āthēnæ quŭm flōrērēnt æquīs lēgĭbŭs. *Ph.* || *Égal, pareil, semblable.* Cæstŭs pălĕr ĕxtŭlĭt æquōs. *V.* Numĕrōquĕ pārēs ĕt vīrĭbŭs æquī. *Id.* SYN. Æquālĭs, pār, sĭmĭlĭs, īdĕm. || Ex æquō. *A égalité, également, par portions égales, d'égal à égal.* Ex æquō mē Pārthŭs ădĭt. *L.* Ex æquō dōnīs fōrmăquĕ prŏbātă. *O.* Ēt sōl ex æquō mētă dĭstābăt ūtrăquĕ. Tōrquĕŏr ex æquō. *Id. Voy.* Æque. || *Égal, tranquille, calme, satisfait.* Æquăm mĕmĕntō rēbŭs ĭn ārdŭīs sērvārĕ mēntĕm. *H.* Quŏd ădēst, mĕmĕntō Cōmpōnĕre æquŭs. *Id.* SYN. Æquālĭs, contĕntŭs, lĭbens, plăcĭdŭs. || Æquō ănĭmō. *Sans s'émouvoir, avec calme, indifférence.* Pōnēndum æquo ănĭmō. *H.* Æquīs accĭpĭūnt ănĭmīs. *Id.* Nōn făcīle ēst æquă cōmmŏdă mēntĕ pătī. *O.* SYN. Spōntĕ, plăcĭdē. || *Juste.* Nōn sĭnăt hōc Hēcătē, nēc tū pĕtīs æquă. *O.* Æquĭor sūm Pămphĭlō. *Ter.* (*And.* II, 5, 18. *Id. Heaut.* I, 1, 39). *Voy.* Justus. || Æquŭm ēst. *Il est juste.* Tĭbĭ me ēst æquŭm pārērĕ, Mĕnălcă. *V.* Æquŭs hŭic Tūrnŭm fŭĕrat se ōppōnĕrĕ mōrtī. *Id.* SYN. Jūstŭm *ou* dignŭm ēst. *Voy.* Decet. || Æquō, *avec un compar. Plus qu'il ne faut, trop.* Ēt nĕquĕ dēfĭcĭāt măcĭē, nĕquĕ pinguĭŏr æquō. *O.* Cūr mihĭ plūs æquō flāvī plăcŭērĕ căpillī ? *Id.* Lārgĭŭs æquō Pōtŭs. *H.* || *Favorable.* Nēc sātūrnĭŭs hæc ōcŭlīs pătĕr ădspĭcĭt æquĭs. *V.* Ipsĭs ēst æĕr ăvĭbŭs nōn æquŭs. *Id.* Abĕāsquĕ pārvīs Æquŭs ălūmnĭs. *H.* Tūm quōs ĭmpēnsĭŭs æquōs Essĕ tĭbĭ cŭpĭās (deos). *O. Voy.* Favens. || Æquī bŏnīquĕ făcĭō. *Recevoir avec calme, ne pas s'inquiéter.* Cētĕrum ĕquĭdem ĭstūc, Chrĕmĕ, Æquī bŏnīquĕ făcĭō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 40). *Voy.* Consulo boni. || — dĭcō. *Donner de bonnes paroles.* Sī tu ălĭquăm pārtem æquī bŏnīquĕ dīxĕrĭs. *Ter.* (*Phor.* IV, 3, 32).

Aĕr, aĕrĭs *ou* aĕrŏs, *accus.* aĕrĕm *et ordint.* aĕră. *m.* (ἀήρ). *L'air.* Prōxĭmŭs ēst aĕr illī lĕvĭtātĕ lŏcōquĕ. *O.* Ipsĭs ēst aĕr ăvĭbŭs nōn æquŭs. *V.* Vītĭō mōrĭēns sĭtĭt aĕrĭs hĕrbă. *Id.* Pēndēbăt ĭn aĕrĕ tēllūs. *O.* SYN. Æthĕr, aūră, *qqf.* Jūpĭtĕr. EP. Tĕnŭĭs, lĕvĭs, lĭquĭdŭs, spīrābĭlĭs, circumfūsŭs. PPH. Cœli spīrābĭlĕ lūmĕn. Aūră æthĕrĭă. || *L'air, les airs, le ciel.* Jūnctīsquĕ pĕr aĕră cȳcnīs Cārpĭt ĭtĕr. *O.* Vŏlăt illĕ pĕr aĕră măgnūm. *V.* SYN. Æthĕr, aūræ, cœlŭm, văcŭŭm, ĭnānĕ, ĭnānĭă, æthră, dĭūm, sĭdĕră, āstră, pŏlŭs, Ōlўmpŭs, nūbēs, nūbĭlă, ăltŭm. EP. Pătēns, văcŭŭs, ĭmmēnsŭs, ĭgnĭfĕr, lūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, fulgēns, ĭnnūbĭlŭs, pūrŭs; plŭvĭŭs, nĕbŭlōsŭs, ōbscūrŭs, nĭgĕr. PPH. Aĕrĭs, æthĕrĭs, cœlī, lūmĭnĭs aūræ. Aūræ aĕrĭæ, æthĕrĭæ, cœlēstēs, sūpĕræ, sīdĕrĕæ. Aĕrĭs, æthĕrĭs, cœlī spătĭă, plăgæ, trăctŭs. Aĕrĭī trăctŭs. Aĕrĭă, æthĕrĭă plăgă, rēglŏ. Aĕrĭs cāmpī. Văcŭŭm ĭnānĕ. Sūpĕră ārdŭă. Cœlēstĭă spătĭă. VERS. Nēc ĭn văcŭŭm pŏtĕrūnt se ēxtendĕrĕ rāmī. *V.* Præcĭpĭtēs ălta vītăm sūb nūbĕ rĕlĭnquūnt. Lāxĭs pĕr pūrum ĭmmĭssŭs hăbēnīs. Lĕvēs cœlī dēmĭssă pĕr aūras. Ād sĭdĕră rūrsŭs Æthĕrĭa ēt sūpĕrăs cœlī vēnĭssĕ sŭb ārcēs. Cœlŏquĕ ĭnvĕctŭs ăpērtō. *Id.* Ārdŭŭs ĭn nūbēs ăbĭīt. *O. Voy.* Cœlum. || *Vent.* Explōrāt vēntōs, ătquĕ aūrĭbŭs aĕră căptăt. *V.* Vŏlĕntĭŏr dĕr Pŭppĭbŭs ĭncŭbŭīt. *L.* SYN. Spīrĭtŭs. *Voy.* Ventus. || *Air épais, nuage.* At Vēnŭs ōbscūrō grădĭēntēs aĕrĕ sēpsĭt. *V.* Prōtĭnŭs ūrgĕt, Aĕrĕ sēptŭs, ĭtĕr. *V. Fl. Voy.* Nubes. || *Émanation, exhalaison.* Pāvĭdŏs fōrmĭdĭnĕ cērvŏs Clāudăt, ŏdōrātæ mētŭēntēs aĕră pĭnnæ. *L.* SYN. Aūră. || — sūmmŭs. *La partie supérieure, le sommet.* Aĕrā vīncĕrĕ sūmmŭm Arbŏrĭs haūd ūllæ jactū pōtŭĕrĕ săgĭttæ. *V.* Tūnc sēntīnă grāvīs; tūnc sūmmŭs vĕrtĭtŭr aĕr. *J.* (6, 100). || † *plur.* Aĕrēs. *arch.* Aĕrĭbŭs bĭnīs quŏnĭām rēs cōnfĭt ūtrŏquĕ. *Lr.* (IV, 292). || † *arch. f.* Aĕrĕ fŭlvă. *Enn.* (apud *Gell.* 13, 20). || † Aër *ou* ær. *Le même.* Hūnc aĕrĕm, părĭtērquĕ dĕōs sīc aūtūmăt ōrtōs. *Sid.* (*Pan.* 2544. Cf. *Voss.* de *A. Gram.* p. 322).

† Ærā, æ. *f. arch. Nombre, chiffre.* Hæc ēst rătĭō ? pĕrvĕrsa ærā, summă sūbdūcta ĭmpróbĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 42. Sed multi æra deducunt ab æs).

Ærārĭŭm, ĭī *et sync.* ī. *n. Trésor public.* Rēgālēs ŭt ŏpēs ēt sāncta ærārĭă sērvēnt. *Manil.* (V, 355). Villĭcŭs, ærārī quŏndām, nūnc cūltŏr ăgellī. *Tib.* (IV, 14, 1. Sic et *Anthol.* II, p. 537). SYN. Fiscŭs.

Ærārĭŭs, ĭī. *m. Ouvrier en bronze, ciseleur.* Ærārĭŏrŭm mārcŭlī dīē tōtō. *M.* (XII, 57, 6).

Ærātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'airain.* Ærātæquĕ mĭcānt pēltæ. *V.* In mĕdĭō classēs ærātās. *Id.* PPH. Ærĕ ōbductŭs, tĕctŭs, mūnītŭs, ĭnstructŭs, grăvĭs, nexŭs. || *D'airain.* Ærātām quătĭēns Tārpēĭa sēcūrim. *V.* Ærātă tōrsit grăvĕ cuspĭde cornū. *O. Voy.* Æreus. || ? *Riche.* Fĕrōcēm făcĭs, quĭă tē ærātŭs ămăt. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 9. Sed plerique libri : *quia te herus tam amat*).

Æreŭs, ă, ŭm. *D'airain.* Ærātæquĕ mĭcānt pēltæ, mĭcāt ærĕŭs ēnsĭs. *V.* Ærĕă cuī grădĭbŭs sūrgēbănt lūmĭnă. Nēc clўpĕī mŏrā prōfŭīt æreī. *Id.* SYN. Æhēnŭs, æhēnĕŭs, ærātŭs. *Voy.* Aheneus.

Ærĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de l'airain.* Ærĭfĕræ cōmĭtŭm cōncrĕpŭĕrĕ mānŭs. *O.*

Ærĭpes, ĕdĭs. *Qui a des pieds d'airain.* Nārrāt ĕt ærĭpēdēs Mārtĭs ărāssĕ bŏvēs. *O.* Fīxĕrĭt ærĭpēdēm cērvām lĭcēt. *V.* Crūrĭbŭs ærĭpēdŭm, sī fās ēst crēdĕre, ĕquōrŭm. *Prud.* (*Sym.* 434. Male alii æripedum). || ? *Pour* aĕrĭpes. *Léger comme le vent.* Vīncŭnt ærĭpēdēs tĕr tērnō Nēstŏrĕ cērvī. *Aus.* (*Idyl.* 11, 14. Et sic *Virgilii* locum intelligunt *Serv.* ad *Æ.* VI, 803; *Diomed.* 2, 437. Sed fŭgurate *æripes*, ut græce χαλκόπους, teste *Hesychio*, i. e. pedibus indefessus).

Ærĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du bruit de l'airain.* Coptŏs, ēt ærĭsŏnī lūcentĭa lĭttŏra Nīlī. *St.* Nocturnŭs ærĭsŏnās crēbrĭs ŭlŭlātă pĕr ūrbēs. *Cl.*

Aĕrĭŭs, ă, ŭm (ἀέριος). *De l'air, aérien.* Tōllĭt, ēt aĕrĭŭm pĕrvŏlăt ăltŭs ĭtĕr. *O.* Sī quis tĭbĭ clāudĕrĕ vēllĕt Aĕrĭŏs ădĭtŭs. *Id.* SYN. Æthĕrĭŭs, sidĕrĕŭs, cœlēstis, sūpĕrŭs. || *Qui vole dans l'air.* Ăntĕ lŏcum aĕrĭæ quŏ cōngĕssĕrĕ cōlŭmbæ. *V.* Nēc nos aĕrĭæ vōcĕ mōnēmŭr ăvīs. *O.* || *Haut, élevé.* Nēc gĕmĕre aĕrĭă cēssābĭt tūrtŭr ăb ŭlmō. *V.* Aĕrĭæquĕ Ălpēs. *O. Voy.* Celsus.

Aĕrŏpē, ēs. *f.* (Ἀερόπη). *Érope, femme d'Atrée, aimée par Thyeste, son beau-frère.* Sī nōn Aĕrŏpēn frātĕr scĕlĕrātŭs ămāssĕt. *O.*

Ærūgō, ĭnis. *f. Vert de gris, par ext. rouille.* Sī rĕdĭdăt vĕtĕrēm cūm tōta ærūgĭnĕ fŏllēm. *J.* (13, 61). SYN. Fĕrrūgō, rūbīgō. EP. Vīrĭdis, ŏdăx, scabrā. *Voy.* Rubigo. || *Au fig. Fiel, venin, envie, médisance.* Ēt tū, sī vīrĭdī tinctŏs ærūgĭnĕ vĕrsūs *M.* (X, 33, 5). Misĕrāquĕ ærūgĭnĕ căptŭs, Ălla trās nŏmĕn. *Id.* (II, 60, 5). Hic nigræ succus lōh-

gĭnĭs, hæc ēst Ærūgō mĕrā. *H.* SYN. Fĕl, vĕnēnum. *Voy.* Invidia. ‖ *Corruption, mauvaise passion.* Hæc ănĭmōs ærūgo, ēt cūra pĕcŭlī Quūm sĕmĕl ĭmbŭĕrĭt. *H.* SYN. Sĭtŭs.

Ærūmnă, æ. *f. Peine, douleur, souffrance.* Trīstĭŏr ēst ētĭām præsēns ærūmnă prŏfŏrē. *O.* Ōmnĭbŭs ærūmnis ăffĕcti dēnĭquĕ vīvūnt. *Lr.* (III, 50). Cōllēctă vĭātĭcă mūltĭs Ærūmnīs. *H.* SYN. Lăbŏr, dŏlŏr, mœrŏr, ădvērsă. *Voy.* Dolor, Infortunium. ‖ †Ærūmnă. *Voy. ce mot.*

†Ærūmnăbĭlĭs, ĕ. *Triste, affligeant.* Īllŭd ĭn hīs rēbŭs mīsĕrāndum ēt măgnŏpĕre ūnŭm Ærūmnăbĭle ērăt. *Lr.* (VI, 1228). *Voy.* Tristis.

Ærūmnōsŭs, ă, ŭm. *Très malheureux.* Essĕ quŏd Ārcēsĭlās ærūmnōsĭquĕ Sōlōnēs. *Pers.* (3, 79). Ūlyssem aūdīvī fuīsse ærūmnōsissŭmŭm. *Pl.* (*fragm. Bacch.* 19). *Voy.* Miser.

†Ærūmnŭlæ fŭrcillæ. *f. pl. Bât de mulet.* (*Plaut.* apud *Fest.*)

Æs, ærĭs. *n. Airain, bronze, cuivre.* Īgnĭs ĭtĕm lĭquĭdŭm făcĭt æs, aūrūmquĕ rĕsōlvĭt. *Lr.* (VI, 968). Vīgintī fŭlvōs ŏpĕrōso ēx ærĕ lĕbētās. *V.* Ălĭī strīdēntĭă tĭngŭnt Æră lăcū. *Id.* EP. Cōrīnthĭŭm, fŭlvŭm, dūrŭm, grăvĕ, rĭgĭdŭm, splēndēns, splēndĭdŭm, nĭtēns. PPH. Ærĭs mĕtăllŭm, mĕtăllă. ‖ *Monnaie, par ext. argent.* Nōn ūnquăm grăvĭs ærĕ dŏmūm mĭhĭ dĕxtra rĕdĭbăt. *V.* Hĭc mĕrĕt æră lĭbĕr. *H.* Æră dăbānt ōlĭm, mĕllĭūs nūnc ōmĕn ĭn aūro ēst. *O.* (Adde *Ter. Ph.* III, 2, 26; *Mart.* I, 77, 13). SYN. Pĕcūnĭă, nūmmŭs. *Voy.* Pecunia. ‖ *Surtout, Monnaie de peu de valeur, en français, gros sou, mitraille.* Nĕc pŭĕrī crēdūnt nĭsĭ quī nondum ærĕ lăvāntŭr. *J.* (2, 152). Aŭt cēntum aūrĕŏlŏs, sīc vĕlŭt æră, rŏgĕt. *M.* (XI, 28, 12. *Id.* XII, 77, 1). *Voy.* As, Quadrans. ‖ — ălĭēnŭm. *Dette. Voy.* Alienus. ‖ *Diverses armes, faites primitivement en airain* (cf. *Lucret.* V, 1285 *sq.*). *Casque.* Quūm vērō făcĭēm dēmptō nūdāvērăt ærĕ. *O.* Ærĕ căpŭt fŭlgēns. *V. Voy.* Galea. ‖ *Cuirasse, bouclier.* Ārdēntēs clўpĕos ātque æră mĭcāntĭă cērnō. *V.* Flōrēntēs ærĕ cătervās. Ĭnvādūnt mārtĕm clўpĕĭs ātque ærĕ sŏnōrō. *Id. Voy.* Thorax, Clypeus. ‖ *Épée.* Ensĭbŭs ĭndĕ rŭūnt : prĭŏr ŏccŭpăt ærĕ cĭtātō Cassĭdĭs ĭmă Mēlās. *V. Fl. Voy.* Ensis. ‖ *Trompette.* Mārtĭŭs īlle ærĭs raŭcī cănŏr ĭncrĕpăt. *V.* Ærĕ cĭĕrē vīrōs. *Id.* Ærĕ cănōrō Sīgnă dĕdĭt tŭbĭcĭnĕ. *O.* Æră tăcēnt. *St. Voy.* Tuba. ‖ *Proue de vaisseau.* Cămpōs sălĭs ærĕ sĕcăbānt. *V.* Pōntŭs cōnsĭndĭtŭr ærĕ. *Tib.* (IV, 1, 73). *Voy.* Prora. ‖ *Statue.* Et mœstum īllăcrĭmăt tēmplĭs ĕbŭr, æraquĕ sŭdānt. *V.* Dūcĕrĕt æră Fortīs Ălexāndrī vūltŭm sĭmīlāntĭă. *H. Voy.* Statua. ‖ *Chaudron.* Quō văfĕr īllĕ pĕdēs lăvīsset Sīsўphŭs ærĕ. *H.* Cōxĕrăt ærĕ căvō. *O. Voy.* Lebes. ‖ *Coupe, vaisselle.* Dōnārēm pătĕrās, grātāquĕ cōmmŏdŭs, Cēnsōrīnĕ, mĕīs æră sŏdālĭbŭs; Dōnārēm trĭpŏdās. *H. Voy.* Poculum. ‖ *Tambour, timbale, cymbale.* Cūrĕtŭm sŏnĭtŭs crepĭtantĭăquĕ æră sĕcūtæ. *V.* Circum ærgūtă căvīs tĭnnĭtĭbŭs ærā. *Sil.* Tĭnnŭlăquæ ærā sŏnānt *O. Voy.* Tympanum, Cymbalum. ‖ — ūncŭm, cūrvŭm, rĕcūrvŭm, etc. *Hameçon.* Ōmnĭbŭs ūncă cĭbīs ærā sŭbēssĕ pŭtāt. *O.* Ābdĕrĕ sŭprēmīs ærā rĕcūrvă cĭbīs. *Id. Voy.* Hamus. ‖ †Ærĭbŭs. *dat. et abl. plur.* Pūlsārēnt ærĭbŭs ærā. *Lr.* (II, 636. Quod ut satis insolens notat *Charis.* 1, 72).

Æsăcŭs, ī. *m.* (Αἴσακος). *Un des fils de Priam. Piqué par un serpent, il se précipita dans la mer, et fut changé en plongeon.* Æsăcŏn ūmbrōsa fūrtĭm pĕpĕrīssĕ sŭb īdă. *O. Voy.* Mergus.

Æsăpŭs. *Voy.* Æsepus.

Æsăr, ărĭs, *et* Æsărŭs, ī. *m.* (Αἴσαρος). *Fleuve de la Calabre, près de Crotone.* Pēlĕ dĭvērsī lăpĭdōsās Æsărĭs ŭndās. *O.* Æsărŭs hīc ămnĭs sălsă cōnvērtĭtŭr ŭndă. *Avien.* (*Descr. Ter.* 518. Sic et *Prisc. Perī.* 363).

Æsărĕŭs, ă, ŭm. *Du fleuve Ésar.* Ĭnvĕnĭt Æsărēī fātăllă flūmĭnĭs ōră. *O.*

Æschĭnŭs. *Voy.* Æschynus.

†Æschrŏdōrŭs, ă, ŭm (αἰσχρόδωρος). *Qui fait des présens honteux.* Æschrŏdōră tŭ, quæ ămīcōs tĭbī hăbĕs lēnōnum ærmŭlōs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 62).

Æschўlĕŭs, ă, ŭm. *D'Eschyle.* Dēsĭne ēt Æschўlĕō cōmpōnĕrĕ vērbă cōthŭrnō. *Pp.* (II, 25, 41).

Æschўlŭs, ī. *m.* (Αἰσχύλος). *Eschyle, poète tragique d'Athènes.* Quīd Sŏphŏclēs, ēt Thēspĭs, ēt Æschўlŭs ūtĭlĕ fēcĕrĭnt. *H.* (*Id. A. P.* 279). ‖ *Autres du même nom.* (*Mart.* IX, 5, 3.)

Æschўnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Stŏrāx, nōn rĕdĭīt hāc nŏcte ā cœna Æschўnŭs ? *Ter.* (*Ad.* I, 1, 1. *Ib.* IV, 5, 3.)

Æscŭlāpĭŭs, ĭī. *m.* (Ἀσκληπιός). *Esculape, fils d'Apollon et de Coronis, dieu de la médecine, adoré à Épidaure.* Quōd tĕ, Æscŭlāpī, ēt tē Sālŭs, nē quīd sĭt hūjŭs, ōrō. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 3). Hōc Æscŭlāpī fānum ēst. Plūs jam ānnō scīō. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 14). Plăcēt sācrātŭs āspĭs Æscŭlāpī ? *Prud.* (*Peri.* 2448). SYN. Epĭdaŭrĭŭs. PPH. Cōrōnĭdē nātŭs. Phœbēĭŭs *ou* Phœbēŭs jŭvĕnĭs. Pĕrgămēŭs dĕŭs. Dĕŭs Epĭdaŭrĭŭs. Mēdĭcīnæ rĕpērtŏr, ĭnvēntŏr. VERS. Lātōnæ vĕnĕrāndē nĕpōs, quī mītĭbŭs hērbĭs Pārcārum ēxōras pēnsă brĕvēsquĕ cŏlōs. *M. Voy.* Pæan, Medicus.

Æscŭlētŭm, ī. *n. Lieu planté de chênes, chênaie.* Daūnĭa ĭn lātĭs ălĭt æscŭlētĭs. *H.* SYN. Quĕrcētŭm.

Æscŭlĕŭs, ă, ŭm. *De chêne.* Vīcĕrăt, æscŭlĕæ căpĕbăt frōndĭs hŏnōrēm. *O. Voy.* Quernus.

Æscŭlus, ī. *f. Chêne vert.* Æscŭlŭs ĭn prīmĭs, quæ quāntŭm vĕrtĭcĕ ăd aūrās. *V.* Nēc rĭgĭdă mōllĭŏr æscŭlō. *H.* SYN. Quĕrcŭs, ĭlĕx, rōbŭr. *Voy.* Quercus.

Æsēpŭs, ī. *m.* (Αἴσηπος). *L'Ésepe, fleuve de Mysie. D'où* Æsēpĭŭs, ă, ŭm. Pētĭt ădvērsīs Æsēpĭă sīlvīs Flūmĭnă. *V. Fl.*

Æsĕrnĭă, æ. *f.* (Αἰσερνία). *Ville du Samnium.* Ēt quōs aūt Rūfræ, quōs aūt Æsĕrnĭă, quōsvĕ. *Sil.*

Æsĭs, ĭs. (Αἶσις). *Rivière du Picénum.* Hōs Æsĭs Sāpĭsquĕ lăvānt. *Sil.*

Æsōn, ōnĭs. *m.* (Αἴσων). *Éson, père de Jason, fut détrôné par son frère Pélias, et rajeuni par Médée.* Æsōnĭs ēffĕtŭm prōfĕrrī cōrpŭs ăd ārās. *O.* Ātque ōlim mīsĕrāntēs Æsŏnă pātrēs. *V. Fl.* (Cf. *Ovid. Met.* VII, 290 *sq.*; *V. Fl.* passim).

Æsŏnĭdēs, æ. *m.* (Αἰσονίδης). *Fils d'Éson, Jason.* Cuī sīc Æsŏnĭdēs : ō cuī dēbĕrĕ sālūtēm. *O.* Ipse ăgīt Æsŏnĭdæ jūnctōs ăd lĭttŏră grēssūs. *V. Fl.* (Adde *Prop.* I, 15, 17). *Voy.* Jason.

Æsŏnĭŭs, ă, ŭm (Αἰσόνιος). *D'Éson.* Aūsŭs ēs, Æsŏnĭă, dĭcĕrĕ, cēdĕ dŏmō. *O.* Æsŏnĭămquĕ căpīt pătĕrām. *V. Fl.* ‖ — hērōs, dŭctŏr, jŭvĕnĭs. *Jason. Voy.* Iason.

Æsōpēus *ou* Æsōpĭŭs, *et* Æsōpĭŭs, ă, ŭm (Αἰσώπειος *et* Αἰσώπιος). *D'Ésope, fait à la manière d'Ésope.* Quās Æsōpēās, nōn Æsōpī nōmĭnŏ. *Ph.* Ēn ăpŏlŏgŏs mīsīt tĭbĭ... Æsōpĭām trīmĕtrĭām. *Aus.* (*Epist.* 16, 78).

Æsōpŭs, ī. *m.* (Αἴσωπος). *Ésope, phrygien, fut esclave en Grèce, et composa des fables.* Æsōpŭs

nactŏr quăm mātĕrĭām rĕppĕrĭt. *Ph.* (Cf. de eo *Gell.* 2, 29). ‖ 2. *Célèbre acteur de Rome, du temps de Cicéron.* Quæ grăvĭs Æsōpus, quæ doctus Rosciŭs ēgit. *H.*

Æstās, ātĭs. *f. Été.* Sōlstĭtĭūm pĕcŏrī dēfendĭtĕ : jām vĕnĭt æstās. *V.* Vĕrĕ prĭŭs vŏlŭcrēs tăcĕānt, æstātĕ cĭcādæ. *O.* SYN. Æstŭs, călŏr, Cănĭcŭlă, Sīrĭŭs, Cănĭs, Lĕō, Cāncĕr, sōlstĭtĭum, fĕrvŏr. EP. Cĕrĕālis, spĭcĕă, frŭgĭfĕră, lætă, fertĭlĭs, fœcundă; frondōsă, sĭccă, sĭtĭens, tōrrĭdă, fervens, ignĕă, flammĕă, callĭdă; ignāvă, ĭnĕrs, pĭgră, sēgnĭs. PPH. Æstĭvum tempŭs. Æstĭvī, æstĭfĕri dĭēs, sōlēs. Æstĭvă tempŏră. Æstĭvŭs ārdŏr. Sīrĭŭs ārdŏr. Pārs fervēntĭŏr ānni. Călĭdissĭmă sōlĭbŭs æstās. Cāncrī sĭdŭs. Stellă Lĕōnis. Călĭdī sīdĕrĭs æstŭs. VERS. Æstĭbŭs āt mĕdĭīs. *V.* Et mĕdĭō tōstās æstū tĕrĭt ārĕă frŭgēs. Aut grăvĭs incumbĕns scŏpŭlis ārentĭbŭs æstās. Glĕbăsquĕ jăcentēs Pūlvĕrŭlentă cŏquat mātūrĭs sōlĭbŭs æstās. Exŭstŭs ăgĕr mŏrĭentĭbŭs æstŭat hĕrbīs. Nām frigŏrĕ mĕlĭă Cōgĭt hīems, ĕădēmquĕ călŏr lĭquĕfăctă rĕmittit. Quūm sitĭunt hĕrbæ, et pĕcŏrī jām grătiŏr ūmbra est. Ăntĕ fŏcum, sī mĕssīs ĕrĭt, sī frigŭs, ĭn ūmbrā. *Id.* Sōlĕ dĭēs rĕfĕrēntĕ siccŏs. *H.* Addūxĕrĕ sĭtīm tĕmpŏră, Virgĭlĭī. *Id.* Quūm fĕrvĭdă cānduit æstās. *L.* Quūm pĕr summă pŏlī Phœbum trăhit ălтĭŏr æstās. Vīcĭnō quūm lux ăltissĭmă Cāncrō. *Id.* Trānsĭt ĭn æstātĕm pōst vĕr (annus). *O.* Æstŭs ĕrăt, mĕdĭūsquĕ dĭēs, sōlisquĕ văpŏrĕ Cōncăvă lĭttŏrĕī fervĕbānt brāchlă Cāncrī. *Id.* Tempŭs ĕrăt, cœli quūm tōrrentissĭmŭs ăxis ĭncumbĭt tĕrris. *St.* Flāmmĭfĕris tellŭs rădĭis quum ēxŭstă dĕhiscĭt, Cāndentĭquĕ glŏbō mĕdĭus cŏquĭt ætheră fervŏr. *Id.* Vĕnĭt ænŭm tempŭs quō tōrridŭs æstŭāt æthĕr. *Pp. Voy.* Aridĭtas, Canicula. ‖ *L'Été personnifié.* Stăbāt nūda Æstās, et spĭcĕă sertă gĕrĕbāt. *O.* ‖ *Année.* Sēptĭmă pōst Trōjæ excidĭūm jām vertĭtŭr æstās. *V.* Plŭs sēptŭma ducĭtŭr æstās. *Id. Voy.* Annus. ‖ †*Au plur.* Conflĭxŭnt hiĕmēs æstātĭbŭs ācrēs. *Lr.* (VI, 373).

† Æstī. *ancien gén. de* Æstus. Æstī fŏrtĕ ex ārīdō. *Pac.* (apud *Non.* 8, 9).

Æstĭfer, ĕră, ĕrŭm. *Qui cause des chaleurs.* Æstĭfĕrō Lĭbўĕ tŏrquētŭr sūbdĭtă Cāncrō. *St.* Ŭbi hiŭlcă sītī fĭndĭt Cănĭs æstĭfĕr ārvă. *V. Voy.* Fervidus. ‖ *Brûlé par la chaleur.* Squālentĭbŭs ārvis Æstĭfĕræ Lĭbўĕs. *L.* (Adde *Sil.* XVII, 447).

† Æstĭlŭŭs, ă, ŭm. *Où les flots bouillonnent.* Quæquĕ sŭb æstĭlĭcĭis Thĕtĭs hūmĭdă cōntĭnĕt āntrīs. *Solin.* (*fragm. Pontic.* in *Anthol.* II, p. 384).

Æstĭmātĭō, ōnis. *f. Estimation.* ‖ *Prix.* Mĭhī lĭntĕūm rĕmittĕ, Quōd mē nōn mŏvĕt æstĭmātĭonĕ. *Cat.* (12, 11). SYN. Prĕtĭum.

Æstĭmātŏr, ōris. *m. Appréciateur.* Est quĭdem ĭnjūstus dŏlŏr æ̆rum æstĭmātŏr. *Sen.* (*Troad.* 548). *Voy.* Judex.

Æstĭmātŭs, ă, ŭm *Estimé, évalué.* Ēgŏ tē æstĭmātum hŭīc dēdī vigintī mĭnīs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 4).

Æstĭmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Estimer, priser, évaluer.* Quī rĕdĭt ăd fāstōs, et virtūtem æstĭmăt ānnis *H.* Rūmōrĭsquĕ sĕnŭm sĕvērĭōrŭm Ōmnēs ūnĭŭs æstĭmēmŭs āssĭs. *Cat.* (5, 2). SYN. Pĕndŏ, pōndĕrŏ, exĭgŏ, făcĭŏ. ‖ *Juger, estimer.* Æstŭmĕt ăntĕ, Cōmpōsĭtum quō sit tempŏrĕ, quōquĕ lōcō. *O.* Hinc sēptĕm dōmĭnŏs vĭdĕrĕ montēs, Et tōtăm lĭcĕt æstĭmārĕ Rōmam. *M.* (IV, 64, 11). *Voy.* Judico. ‖ *Croire.* Tūrpe æstĭmāntēs ălĭquĭd cōmmĭssum ă sŭīs. *Ph.* Ecquĭd tē sātĭs æstĭmās bĕātŭm? *M.* (XI, 1, 7). SYN. Jūdĭcŏ, exĭstĭmŏ, pŭtŏ.

Æstīvă, ōrŭm. *n. pl. Lieu où l'on passe l'été, surtout pour les troupeaux.* Nĕc sĭngŭlă mĕrbī Cōrpŏră cōrrĭpĭunt, sĕd tōta æstīvă rĕpentĕ. *V.* Ūmbrōsī pătŭĕre æstīvă Lўcēī. *St.*

Æstīvē. *adv. Comme en été, sans être trop chargé de vêtemens.* Vĭātĭcātī hĕrcle ădmŏdŭm æstīvē sŭmŭs. *Pl.* (*Men.* II, 2, 30).

Æstīvŏ, ās, ārĕ. *n. Passer l'été.* Nĕc nōn nōstĕr ămōr Lātĭīs æstīvāt ĭn ōrīs. *St.* (*Id. Th.* V, 16).

Æstīvŭs, ă, ŭm. *D'été.* Sōlĭbŭs hĭbĕrnīs, æstīvă grātĭŏr ūmbrā. *O.* Æstīvis ēffūsŭs nūbĭbŭs āër. *V.* ‖ Æstīvă, ōrŭm. *Voy. ce mot.* ‖ Æstīvŭm. *n. pris adv. Comme en été.* Æstīvŭm tŏnāt. *J.* (14, 295).

Æstŭāns, tis. *Echauffé.* Ālvĕŏlō cœpit lignĕō cōnspĕrgĕrĕ Hūmum æstŭāntĕm. *Ph.* Et æstŭāntēm bāsĭānt, et ālgentēm. *M.* (XI, 99, 8). *Voy.* Calidus. ‖ *Au fig.* Quŏt æstŭāntēs ăncĭpĭtī grădū Fūrtĭvă cārpĕnt ōscŭlă Nāĭădēs! *Cl.* (*Fescen.* 23). ‖ *Agité.* Ănĭmo æstŭāntĕ. *Cat.* (65, 47). *Voy.* Agitatus.

Æstŭmŏ. *Comme* Æstimo.

Æstŭō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Être en combustion, brûler, être brûlant.* Æstŭāt ŏt clausis răpĭdŭs fornācĭbŭs ignīs. *V.* Quāquĕ dĭēs mĕdĭŭs flāgrantĭbŭs æstŭāt hōris. *L.* Torrĭdŭs æstŭāt āër. *Pp.* (II, 28, 3). SYN. Ārdĕŏ, tōrrĕŏ, fervĕŏ, călĕŏ. *Voy.* Caleo. ‖ *En parlant du corps : Avoir chaud.* Sī dixĕrĭs æstŭō, sūdāt. *J.* (3, 103). Sŭb pōndĕrĕ Cæneūs Æstŭāt ārbŏrĕō. *O.* (Adde. *Pl. Pœn. prol.* 43). *Voy.* Sudo. ‖ *En parlant de l'âme : Brûler d'amour, désirer vivement.* Āt rĕx Ōdrўsĭus, quămvīs sēcēssĭt, ĭn illā Æstŭāt. *O.* (Adde *Mart.* IX, 23, 11). In aurŭm Æstŭāt. *Cl.* SYN. Ārdĕŏ, flăgrŏ.

‖ *Bouillonner, être agité.* Tūrbĭdŭs hĭc cœnō vastāquĕ vŏrāgĭnĕ gurgĕs Æstŭāt. *V.* Ŭbī Maŭră sēmpĕr Æstŭāt ūndă. *H.* SYN. Fervĕŏ, flŭctŭŏ, ēræstŭŏ, agĭtŏr, trĕpĭdŏ. ‖ *Au fig.* Ănĭmŭs nūnc hŭc, nūnc æstŭāt illūc. *V.* Æstŭāt ĭngĕns Ĭmo ĭn cōrdĕ pŭdŏr. *Id.* Æstŭāt ĭnfēlix ăngustō lĭmĭtĕ mundī. *J.* (10, 169, de Alexandro). Arctăquĕ cōnfertis æstŭāt ĭn fōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 3560, de domo). SYN. Trĕpĭdŏ, jactŏr, versŏr.

Æstŭōsē. *adv. Avec chaleur.* Ĭnārsĭt æstŭōsĭŭs. *H. Voy.* Calide. ‖ *Avec l'agitation de la mer.* Ācĕrrŭmē ătquē æstŭōsē ăbsōrbĕt, ŭbī quēmquē āttĭgĭt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 67).

Æstŭōsŭs, ă, ŭm. *Brûlant.* Grĕgem æstŭōsă tōrrĕt ĭmpōtĕntĭă (astri). *H. Voy.* Ardens. ‖ *Brûle par le soleil.* Ōrăclŭm Jŏvĭs ĭntĕr æstŭōsī. *Cat.* (7, 5. *Id.* 47, 5). SYN. Torridus, ustus, adustus. ‖ *Bouillonnant, agité.* Ūndă frĕtĭs tŭlĭt æstŭōsĭs. *H.* Sivĕ pĕr Sўrtĕs ĭtĕr æstŭōsās. *Id.* SYN. Æstŭāns, fervĕus. *Voy.* Agitatus.

Æstŭs, ūs. *m. Grande chaleur, ardeur, été.* Æstŭs ĕrăt, māgnusquĕ lăbŏr gĕmĭnāvĕrăt æstŭm. *O.* Răpĭdō fessis messorĭbŭs æstū. *V.* Æstĭbŭs āc mĕdĭis umbrōsam ĕxquīrĕrĕ vallĕm. *Id.* SYN. Ārdŏr, fervŏr, călŏr. *Voy.* Æstas, Calor. ‖ *Chaleur du feu, incendie.* Exsŭpĕrānt flammæ, fūrit æstŭs ād aūras. *V.* Prōpĭtŭque æstŭs ĭncendĭă vŏlvunt. *Id. Voy.* Ignis, Incendium. ‖ *Feu de la fièvre.* Profŭit ĭncēnsōs æstŭs āvertĕrĕ fĕbrīs. *V. Voy.* Febris. ‖ *Agitation de l'eau, bouillonnement, flux.* Tўrrhĕnūsquĕ frĕtis ĭmmittĭtŭr æstŭs Avernis. *V.* Fūrit æstŭs arēnīs. Crēscĕntī ăllăbĭtŭr æstū. *Id.* EP. Ūndōsŭs, frĕmens, raucŭs, fervens, spūmāns, tūmens, ĭnsānŭs. *Voy.* Recĭprocus. ‖ *Au fig. Agitation de l'ame, trouble.* Vărĭoquĕ ĭrārŭm flŭctŭāt æstū. *V.* Et vāllĭdō mēntēm cōllēgĭt ăb æstū. *O.* SYN. Tūmultŭs.

Æsŭla, æ. *f.* (αἴσυλος). *Ville près de Tibur.*

Nōn sēmpĕr ūdūm Tĭbŭr, ĕt Æsŭlæ Dēclīvĕ cōntēmplĕris ārvūm. *H.*

Ætās, ātis. *f. Age, diverses époques de la vie.* Ætātis cūjūsquĕ nōtāndī sūnt tĭbī mōrēs. *H.* Tŭa vĭtā dignĭōr ætās. *V. Voy.* Juventus, Senectus, etc. || *Temps de la vie.* Labĭtŭr ŏccultē, fallĭtquĕ vŏlŭbĭlis ætās. *O.* Ōmnĭă fĕrt ætās. *V.* Nullīs nōtă Quĭrītĭbŭs Ætās pĕr tăcĭtum flŭăt. *Sen.* (*Thyest.* 396). SYN. Ævŭm, vĭtă, tĕmpŭs, dĭēs, ānnī. *Voy.* Vita, Tempus. || *Génération, siècle.* Ältĕrā jām tĕrĭtŭr bēllīs cĭvīlĭbŭs ætās. *H.* Vīxī ānnōs bīs cēntŭm; nūnc tĕrtĭa vīvĭtŭr ætās. *O.* SYN. Sæcŭlŭm, sæclum. || *Temps, époque.* Vĕnĭēt lūstrīs labēntĭbŭs ætās. Quid crāstĭnă vōlvĕrĕt ætās, Scīrĕ nĕfās hŏmĭnī. *St.* SYN. Tempŭs, dĭēs. || — lōngă, lōnglŏr. *Les siècles reculés, la postérité.* Lārgĭtĕr ābstŭlĕrĭt lōnga ætās. *H.* Nĕgĕt nĕ lōnglŏr ætās. *Tib.* (IV, 1, 11). *Voy.* Tempus, Posteritas. || *Les quatre âges de la société humaine: l'âge d'or, d'argent, etc. Voy.* Aureus, Argenteus, Æneus, etc. || *arch. Existence, vie, jours.* Væ vōstræ ætāti. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 38). || † Ætatem *ou* in ætate (ὁιὰ βίου). *Dans la vie, toujours.* Quīd, mălum, me ætātĕm cēnsēs vĕlle ĭd āssĭmŭlārĭer? *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 38. *Id. Eun.* IV, 5, 8. *Pl. Asin.* II, 2, 8). Immunе ēst făcĭnus, vērum ĭn ætāte ūtĭlĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 2. *Ib.* II, 4, 61).

†Ætātŭla, æ. *f. dimin. de* Ætas. *Jeune âge; vie voluptueuse.* Nĕc vĭm dēcĕbat innŏcēnti ætātŭlæ Inferrĕ lēgis. *Prud.* (*Peri.* 2869. *Ib.* 2806). Ætque ămbăs fōrmă scītŭla ætque ætātŭla. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 3. *Id. Ps.* I, 2, 40. Adde *Cæcil.* apud *Gell.* 2, 23).

†Ætĕrnābĭlis, ĕ. *arch. Éternel.* Ætĕrnābĭlĕm dīvĭtĭām pārtĭssēnt. *Att.* (apud *Non.* 7, 64).

Ætĕrnĭtās, ātis. *f. Éternité, perpétuité; Eccl. la vie éternelle.* Ætĕrnĭtātĕm lārgīēns potantĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2922. *Ib.* 704). Ēt quæ rĕfōrmāt pĕrpĕs ævi ætĕrnĭtās. *Jul. Valer.* (1, 34, ed. *Maio*). SYN. Immŏrtālĭtās. PPH. Ætĕrnŭm ævŭm, tĕmpŭs. Pĕrpĕtŭŭs ævī trăctŭs. Innŭmĕrābĭlis ānnōrŭm sĕrĭēs. Vĭtă ætĕrnă, pĕrpĕtŭă. *Voy.* Æternus, Immortalitas.

1. **Ætĕrnō**. *adv. Comme* Æternum. Scīlĭcĕt ætĕrnō fālsŭm jūrārĕ pŭēllis Dī quŏquĕ concēdunt. *O.* (*Am.* III, 3, 11).

2. **Ætĕrnō**, ās, ārĕ. *Immortaliser.* Aūgŭstĕ, vīrtūtēs ĭn ævŭm Pĕr tĭtŭlōs mĕmŏrēsquĕ fāstōs Ætĕrnēt. *H.* PPH. Ætĕrnŭm, ĭmmŏrtālĕ ēffĭcĭŏ, rĕddŏ. Vĕntūrō ævō māndŏ, trădŏ. VERS. Ēt lōngum nōtō scrĭptōrī prōrōgăt ævŭm. *H.* Pōssūmŭs ætĕrnæ nōmĭnĕ cōmmĭttĕrĕ fāmæ (*ad Pison.* 237). *Voy.* Immortalis.

Ætĕrnŭm. *n. pris adverb. Éternellement, toujours.* Sēdĕt ætĕrnŭmquĕ sēdēbĭt Īnfēlix Thēseūs. *V.* Ætĕrnŭm stāgnō vīvātis ĭn īstō. *O.* SYN. Sēmpĕr, ūsquĕ, pĕrpĕtŭō. *Voy.* Semper. || Ĭn ætĕrnŭm. *Pour toujours.* Ūxŏr ĭn ætĕrnŭm vīvō mihī vīvă nĕgātŭr. *O.* || *Incessamment, sans relâche.* Glĕbăquĕ vĕrsis Ætĕrnŭm frāngēnda bidēntĭbŭs. *V.* SYN. Assĭdŭē, sæpĭŭs.

Ætĕrnŭs, ă, ŭm. *Éternel, qui n'a ni commencement ni fin.* Quātŭĕr ætĕrnūs gĕnĭtālĭă cōrpŏră mundūs Cōntĭnĕt. *O.* VERS. Ēxpĕrs prīncĭpĭi, cārēnsquĕ fīnĕ. *Prud.* Quīquĕ chāo ăntĕrĭŏr fŭīt. *Id.* Quæ rēstānt nūllīs ōbnŏxĭă tēmpŏră mētĭs. *Rutil.* Qui sēmpĕr fŭīt, ĕt nūnc ēst, ĕt tēmpŏre ĭn ōmnī Sēmpĕr ĕrīt. *Paul. Nol.* Prīncĭpĭo ēxtrēmōquĕ cārēns, ăntīquŏr ævō Quōd fŭīt aūt vĕnĭēt. *Aus.* || *Ordinl. Immortel, qui ne périt point, durable.* Ætĕrnum nōstrōs lūctŭs ēxtēndĭt ĭn ævŭm. *O.* Tŭ cānĭs ætĕrnō quīdquĭd rēstābăt Hŏmērō. *Id.* Īmplăquе ætĕrnām tĭmŭĕrūnt sæcŭlă nōctēm. *V.* SYN. Ĭmmŏrtālis, pĕrēnnĭs, pĕrpĕtŭŭs, jūgis. *Voy.* Immortalis, Perennis.

Æthălĭă, æ, *et* **Æthălis**, ĭdis. *f.* (Αἰθαλία, Αἰθαλίς, *de* αἰθάλη). *Nom grec de l'île d'Elbe.* Æccēpīt lăcrĭmās Æthălĭs īlvă gĕnĭs. *O.* (*Pont.* II, 3, 84. *Cf. Plin.* 3, 6). *Voy.* Ilva.

Æthălĭdēs, æ. *m.* (Αἰθαλίδης). *Fils de Mercure, un des Argonautes.* Æthălĭdēs sŭbĭtās nērvō rĕdĕūntĕ sāgittās. *V. Fl.*

Æthălĭōn, ōnis. *m.* (Αἰθαλίων). *Un des matelots Tyrrhéniens changés en dauphins par Bacchus.* Ē quĭbŭs Æthălĭōn. *O.* (*Met.* III, 647).

Æthălis. *Voy.* Æthalia.

Æthălĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un personnage inconnu.* Æthălĭōn vītā spŏlĭāvĭt ŭt Īsĭdĭs hōspēs (*Ibis*, 623).

Æthĕr, ĕris, ĕrŏs. *m.* (αἰθήρ, ἔρος). *L'éther, l'air; les airs, le ciel.* Lārgĭŏr hīc cāmpōs æthĕr ēt lūmĭnĕ vēstĭt. *V.* Hæc sŭpĕr ĭmpōsŭīt lĭquidum ēt grăvĭtātĕ cārēntĕm Æthĕra. *O.* Nūdōquĕ sŭb æthĕrĭs ăxĕ. *V.* Fŭgiēns sĕcăt æthĕrā pēnnīs. *Id.* SYN. Aër, aūræ, ĭnānĕ, cœlum, etc. *Voy.* Aer, Cœlum. || *Dieu de l'air, Jupiter.* Aūdĭăt hæc Æthĕr, ēt sī dĕūs ūllŭs ĭn īllo ēst. *O.* Ĭpsĕ mĕās, Æthĕr, accĭpĕ, sūmmĕ prĕcēs. *Id.* Quæque Æthĕrĭs ăltī rēlligiō. *V.* Tūm pătĕr ōmnĭpŏtēns fēcūndīs ĭmbrĭbŭs Æthĕr. *Id. Voy.* Jupiter.

Æthĕrĕŭs *et mieux* **Æthĕrĭŭs**, ă, ŭm (αἰθέριος). *Éthéré, de l'air, céleste.* Ēsse ăpĭbŭs pārtēm dīvīnæ mēntĭs, ĕt haūstŭs Æthĕrĭos. *V.* Prīmŭs ăb æthĕrĭō vēnit Sāturnŭs Ōlўmpō. Æthĕrĭŏs hŭmĕrō quī sūstĭnĕt ōrbēs. *Id.* SYN. Aërĭŭs, cœlestĭs, sŭpĕrŭs. || *Divin.* Æthĕrĭŭsquĕ Plătōn. *Manil.* (I, 779). *Voy.* Divinus.

Æthiōn, ōnis. *m.* (Αἰθίων). *Nom d'un devin.* Æthiōnquĕ săgăx quōndăm vēntūră vĭdērĕ. *O.* || *D'un guerrier.* Ignĕŭs Æthiōn tărdŭm Călўdōnă lăcēssĭt. *St.*

Æthiŏpĭa, æ. *f.* (Αἰθιοπία). *Éthiopie, partie de l'Afrique intérieure.* Nōnne ūbī mihī dīxtī cŭpĕrĕ te ēx Æthiŏpĭa. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 85).

Æthiōps, ŏpis. *m.*; **Æthiŏpĕs**, ŭm. *pl.* (Αἰθίοψ, Αἰθίοπες). *Éthiopien, par ext. nègre.* Ūltĭmŭs Æthiŏpūm lŏcŭs ēst, ŭbī māxĭmŭs ātlās. *V.* Æthiŏpāsquĕ sŭōs. *O.* Lōrĭpĕdēm rērĕtŭs dērīdĕāt, Æthiŏpem ălbŭs. *J.* (2, 23. *Id.* 8, 33). *Voy.* Afer, Niger.

Æthōn, ōnis. *m.* (Αἴθων). *Un des chevaux du soleil.* Ĭntĕrĕă vŏlŭcrĕs Pўrŏīs, Ēōŭs ēt Æthōn. *O.* Aūrōræ nūntĭŭs Æthōn. *Cl.* (Adde *Mart.* III, 67, 5). || *Cheval du jeune Pallas.* Pōst bēllātŏr ĕquūs, pōsĭtis ĭnsignĭbŭs, Æthōn. *V.* || *Nom d'un histrion.* Pōst hōc flāgĭtĭŭm mīsĕllŭs Æthōn. *M.* (XII, 78, 7. In titulo legitur : *de Æthonte*).

1. **Æthrā**, æ. *f.* (Αἴθρα). *Fille de l'Océan, femme d'Atlas, et mère des Pléiades.* Hūnc stīrpe Ōcĕānī mātūrīs nīsĭbŭs Æthrā Ēdĭdĭt. *O.* || 2. *Fille de Pitthée, femme de Égée, mère de Thésée.* Nēc pătĕr ēst Ægeūs, nēc tū Pittheĭdŏs Æthræ Fĭlĭūs. *O.*

3. **Æthrā**, æ. *f.* (αἴθρα). *L'air pur, en gén. l'air.* Nēc lūcĭdŭs æthrā Sīdĕrĕā pōlŭs. *V.* Nāmquĕ vŏlāns rūbrā fŭlvus Jŏvis ālĕs ĭn æthrā. *Id.* Lĭquĭdā nōn ūllīs nūbĭbŭs æthrā. *Sil.* SYN. Aër, æthĕr, sūdŭm, pūrŭm. *Voy.* Aer.

Ætĭă, ōrŭm. *n. pl.* (αἴτια). *Titre d'un poème de Callimaque, sur les origines des cérémonies religieuses.* Nēc tĕ scīrĕ : lēgās ætĭă Callĭmăchī. *M.* (X, 4, 11. Alii græce scribunt; sed dictio latine inflecti

potuit. *Prisc.* 1, 551: « Quod Callimachi auctoritate confirmatur in *ætiis*. » Librum innuit *Prop.* II, 25, 32).

Ætītēs, æ. *m.* (ἀετίτης). *Pierre qu'on trouve dans l'aire des aigles.* Hīc ætītēs est, sonītum cuī spīritūs addīt. *Prisc.* (*Peri.* 985). PPH. Quæquē sonant fētā tepefactā sub ālītē saxā. *L.* (VI, 676. Cf. *Plin.* 30, 14).

Ætĭus, ĭi. *m. Aétius, gouverneur des Gaules, vainqueur d'Attila, fut tué par l'empereur Valentinien.* Prīncipīs intĕrĕa glădĭō lăcrīmābĭlĕ fūnŭs Claūsĕrāt Ætĭŭs. *Sid.* (*Pan.* 909. *Ib.* 724 et 1572).

Ætnă, æ. *f.* (Αἴτνη). *Etna, montagne et volcan de Sicile. Jupiter, après avoir vaincu les géants, les ensevelit sous cette montagne; Vulcain y avait ses forges.* Ipsĕ, sĕd hōrrĭfĭcīs jŭxtă tŏnāt Ætnă rŭīnīs. *V.* Vīdīmŭs ŭndantēm rŭptīs fornācĭbŭs Ætnām. *Id.* Ălтă jăcēt vāsti sŭpĕr ōrā Typhōēŏs Ætnă. *O.* EP. Sĭcŭlă, Trīnăcrĭă, Trīnăcrĭs, Vŭlcānĭă; sŭlfŭrĕă, fūmāns, ārdēns, flăgrāns, fervēns, īgnĕă, tōrrĭdă, īgnĭfĕră, īgnĭvŏmă, flāmmĭvŏmă. PPH. Mōns Sĭcŭlŭs, Trīnăcrĭŭs. Sĭcŭlŭs āpex. Rūpēs Trīnăcrĭă, Trīnăcrĭs. Ætnæī cămĭnī. Āntră Ætnæă. Encĕlădī bŭstŭm, tŭmŭlŭs. VERS. Pĕr faūcēs mōntĭs ŭt Ætnæ Exspīrēnt īgnēs întĕrdūm tŭrbĭnĕ tāntō. *Ir.* Fŭrĭt īgnĭbŭs ĭmpĕtŭs Ætnæ. *Id.* Cŭrvīs ĭmmūgīt Ætnă cavĕrnīs. *V.* Gĕmĭt ĭmpōtēns nĭvĕō ĭncūdĭbŭs Ætnă. *Id.* Nōn tām grandē sŏnāt mŏtā crepūdĭbŭs Ætnă. *St.* Quūm tōtă cavĕrnās Ēgĕrĭt, et torrēns in cămpōs dēflŭit Ætnă. *L.* Scŏpŭlīs sē porrīgit Ætnă pĕrŭstīs, Ætnă Gigantēōs nūnquām tăcĭtūrā fŭrōrēs. *Cl.* Flāmmāsquĕ, quās Sĭcŭlō vŏmĭt Dē montĕ tellŭs, īgnĕōs vŏlvēns glŏbōs. *Sen.* Cămĭnīs īgnis Ætnæīs fŭrĭt. *Id.* (Cf. *Virg. G.* 1, 471 *sq.*; *Æ.* III, 571 *sq.*; *Claud. R. Pros.* I, 151; *Sil.* XIV, 58; *Corn. Sev. Ætn.* 143 *sq.*)

Ætnæŭs, ă, ŭm (Αἰτναῖος). *De l'Etna.* Dicam ĕgŏ mātĕrnōs Ætnæō fŭlmĭnĕ pārtūs. *Pp.* (III, 15, 21). Āntra Ætnæă sŏnant. *V.* || — dĕŭs. *V. Fl. Vulcain. Voy.* Vulcanus || Ætnæī frātrēs. *V. Les Cyclopes. Voy.* Cyclopes. || *Par ext. De Sicile.* Quĭdquĭd ĭn Ætnæīs jactāvīt Rōmă trĭumphīs. *Sil. Voy.* Siculus.

Ætōlī, ōrŭm. *m. pl.* (Αἰτωλοί). *Étoliens, peuple de Grèce.* Ităque nūnc bellĭgĕrānt Ætōlī cŭm Allĭs. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 25). || *Habitans d'Arpi, ville d'Apulie, où Diomède vint fonder une colonie.* Spēm sī quam ădscītīs Ætōlum hăbŭīstīs ĭn ārmīs, Pōnītĕ. *V. Voy. Ætolus.*

Ætōlĭă, æ. *f.* (Αἰτωλία). *L'Étolie, province de la Grèce, voisine de l'Épire.* Nēc tāntī Călydon, nēc tōta Ætōlĭă tāntī. *O.* (Adde *Pl. Capt.* 1, 1, 26). SYN. Călydonĭă. PPH. Dĭŏmēdæī ăgrī.

Ætōlĭcŭs, ă, ŭm (Αἰτωλικός). *D'Étolie.* Cŭm cērvō, cum āpro Ætōlĭcō. *Pl.* (*Pers.* 1, 1, 3).

Ætōlĭs, ĭdis. *f.* (Αἰτωλίς). *Étolienne.* Fōrsĭtăn ēt pūlsă Ætōlĭdē Dēĭānīră. *O.*

Ætōlŭs, ă, ŭm (Αἰτώλιος). *d'Étolie.* Vīrēs Ætōlĭŭsquĕ hērōs Excūsăt. *O.*

Ætōlus, ă, ŭm (Αἰτωλός). *D'Etolie, Étolien; de Calydon, de Méléagre, de Diomède.* Quām vĕl ăd Ætōlæ sēcūrăm cūspĭdis ĭctŭs. *M.* (VII, 2, 3). Ætōlis ŏnĕrāta plagis jŭmenta canēsquĕ. *H.* Ūt sēmĕl Ætōlă Vĕnŭs ēst ă cūspĭdĕ læsă. *O.* SYN. Călydōnĭŭs, Mĕlĕăgrĭŭs, Dĭŏmēdæŭs. || *Des Étoliens établis en Apulie, d'Arpi, de Diomède.* Nēgātă fĕrentēs Ārma Ætōlă sĭbī, Rŭtŭlī sinĕ vīrĭbŭs ūllīs. *O.* Lēgātōs Ætōla ex ŭrbĕ rĕmīssōs. *V.* (Adde *Sil.* XII, 673). SYN. Dĭŏmēdæŭs, Āppŭlus, Cānnensis. *Voy.* Arpi. || *Subst. m.* Nōn crĭt aūxĭllŏ nōbīs Ætōlŭs ēt Ārpī. *V. Voy.* Ætoli.

†Ævĭtērnŭs, ă, ŭm. *arch. Comme Æternus.* Lēge ævĭtērnă trādĭtŭs lētō pŭĕr (*Anthol.* II, p. 74. Cf. *Varr. L. L.* 5, 2). Pĕr ævĭtĕrnam hŏmĭnŭm dŏmŭm prŏpĕrō grădŭm. *Varr.* (apud *Prisc.* 2, 595. Vulgatæ male addunt *tellurem* post *domum*).

Ævŭm, ī. *n.* (αἰών). *Temps, éternité.* Cōrpŏră pĕrpĕtŭō vōlŭĭtāre ĭnvīctă pĕr ævŭm. *Lr.* (I, 950. *Ib.* 634). SYN. Æternĭtās. PPH. Æternŭm, pĕrpĕtŭŭm ævŭm. *Voy.* Æternitas, Deus. || *Longue durée de temps.* Mūltă dĭēs vărĭūsquĕ labŏr mūtābĭlĭs ævī Rĕttŭlĭt ĭn mĕlĭŭs. *V.* Tāntum ævī lōngīnquă vălēt mūtārĕ vĕtūstās! *Id.* Vīvĕt ēxtēntō Prŏcŭlēĭūs ævō. *H.* SYN. Tēmpŭs, dĭēs, vĕtūstās. || *Temps, siècle.* Vĕtĕrĭs nōn ĭnscĭŭs ævī. *V.* Ævōquĕ sĕquēntī Cūm cānĭbŭs tĭmĭdī vĕnĭēnt ăd pōcŭlă dāmæ. *Id.* Ērŭpĭt vēnæ pĕjōrĭs ĭn ævŭm Ōmnĕ nĕfās. *O.* SYN. Tēmpŭs, ætās, sæcŭlŭm, sæclum. || *Vie.* Trādūcĕrĕ lēnĭtĕr ævŭm. *H.* Brĕve ĕt ĭrrĕpărābĭlĕ tēmpŭs Ōmnĭbŭs ēst ævī. *V.* Ăgĭtānt sūb lēgĭbŭs ævum. *Id.* Ævŭm prō laūdĕ păcīscī. *St. Voy.* Vita. || *Ages de la vie humaine.* Sēmpĕr ĭn ădjūnctīs ævōquĕ mŏrābĭmŭr āptīs. *H.* Ānĭmōs ævūmquĕ nŏtābĭs. *V.* Vōs, ō, quĭbŭs ĭntĕgĕr ævī Sānguis, ălt. *Id.* Pĕrpĕtŭūmquĕ ævī flŏrēm Rhădămānthŭs habērĕt. *O. Voy.* Ætas, Juventus. || *Surtout, la vieillesse.* Ævō confectŭs Ācēstēs. *V.* Ībăt rĕx obsĭtŭs ævō. *Id.* Ānnīs ævoquĕ sŏlŭtī. *O. Voy.* Senectus.

†Ævŭs, ī. *m. arch. Pour* Ævum. Ōmnĕm pōssĭt dūrārĕ pĕr ævŭm. *Lr.* (I, 605. Adde *Pl. Pœn.* V, 4, 14).

Āfĕr, Āfrī. *m.*; Āfrī, ōrŭm. *pl. Africain, Africains, peuples d'Afrique.* Āt nōs hīnc ălĭī sĭtĭentēs ĭbĭmŭs Āfros. *V.* Et sōlĭtus vacŭīs errārĕ măpalĭbŭs Āfĕr Vēnātŏr. *L.* Dīrŭs pĕr ŭrbēs Āfĕr ŭt Ītălas. *H.* SYN. Maūrŭs, Lĭbўs, Pœnŭs, Nŭmĭdă. EP. Fūscŭs, ātĕr, nĭgĕr, ŭstŭs, ādŭstŭs, sĭtĭēns, fĕrŭs, trux, fĕrōx, bārbărŭs, sævŭs, dīrŭs; văgŭs, cĕlĕr. PPH. Gēns Lĭbўcă, Maūră, Maūrūsĭă. || Āfĕr, Āfră, Āfrŭm. *adj. D'Afrique.* Nōtă mihī frĕtă sūnt Āfrŭm frāngentĭă lĭttŭs. *O.* Nōn Āfra ăvīs dēscendăt ĭn vēntrĕm tŭŭm. *H.* Bĭs Āfrō Mūrĭcĕ tīnctæ (lanæ). *Id.* SYN. Lĭbўs, Lĭbўcŭs, Pūnĭcŭs, Pœnŭs, Cĭnўphĭŭs, Maūrŭs, Maūrūsĭŭs, Nŭmĭdĭcŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Rīdēris, mūltōquĕ măgīs trādūcĕrĭs, Āfĕr. *M.* (VI, 77, 5).

Āffăbĭlĭs, ĕ. *Dont l'abord est facile, à qui l'on peut facilement parler.* Nēc vīsŭ făcĭlĭs, nēc dĭctŭ āffăbĭlĭs ūllī. *V.* Mēdĭtŏr ēsse āffăbĭlĭs. *Ter.* (*Ad.* V, 6, 8). SYN. Cōmĭs, hūmānŭs. PHR. Hīc prŏcĕrēs aūdĭt pŏpūlōsquĕ prĕcāntēs, Āllŏquĭt făcĭlĭs. *V. Fl.*

†Affāmĕn, ĭnis. *n. Paroles.* Exsūltāt, Mārtĭæ quūm prīma āffāmĭnă sēnsīt. *Juvc.* (1, 118). *Voy.* Affatus.

Āffārī, ātŭs sŭm. *d.* (*de l'inus.* Affor). *Adresser la parole.* Hōs ĕgŏ dīgrēdĭens lăcrĭmīs āffābăr ŏbōrtīs. *V.* Tūm sīc āffārī, ēt cūrās hīs dēmĕrĕ dīctīs. Hōstēm sŭpplĕx āffārĕ sŭpĕrbŭm. Dictīs āffātŭr Amōrēm. *Id.* Ĭndĕ prĕcāndŏ Āffāmŭr Vēstām. *O.* Sīc ēst āffātă Tōnāntēm. *Id. Voy.* Alloquor.

Āffātĭm *ou* Ădfātĭm. *adv. Abondamment, jusqu'à satiété.* Ŭbĭ bĭbās, ēdās dē āllĕnō, quām vēlīs, usque āffātĭm. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 51). Vidēre Christūm, quod sēmĕl pŏtum affatim. *Prud.* (*Peri.* 2925). Tūm jĕcŏre ŏpĭmō fārta ēt sătŭrāta āffātĭm. *Att.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 10. Cf. *Gell.* 7, 7; *Serv.* ad *Æ.* 1, 127, et *Fest.*) SYN. Ābundē.

Āffātŭs, ā, ŭm. *Qui a adressé la parole.* Sīc trīstēs āffātūs ămīcōs. *H.* Sīc pōsĭtum āffāti discēdĭtĕ cōrpŭs. *V.*

Āffātŭs, ūs. *m. Paroles qu'on prononce en abordant quelqu'un, discours.* Quō nūnc rēgīnam ămbīrĕ fūrentĕm Audĕat affātū? *V.* Āffātūs ētĭam mĕdĭtātăquĕ vērbă Rēddĭdĕrās. *St.* (*Silv.* II, 4, 7. *Id. Th.* I, 190; *Sil.* XVII, 340). *Voy.* Alloquium.

Āffĕcī. *parf. de* Afficio.

Āffectātŭs, ă, ŭm. *Recherché, affecté. Voy. le suiv.*

Āffĕctō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Entreprendre une chose difficile.* Cŭr ŏpŭs āffectās, ămbĭtĭōsĕ, nōvŭm? *O.* SYN. Mōlĭŏr, āggrĕdĭŏr, tĕntō. || — vĭăm. *Chercher un chemin.* Vĭămque āffectăt Ōlўmpō. *V.* Āncillās prĭmum, ăd dŏmĭnās quī affectānt vĭăm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 60. *Id. Ph.* V, 7, 71; *Plaut. Aul.* III, 6, 37). SYN. Mōlĭŏr, īnsistō. || *Prétendre à, ambitionner, désirer.* Affectāssĕ fĕrūnt rēgnūm cœlēstĕ gĭgāntās. *O.* Frātrĭs ūtĕrquĕ fūrēns rŭpĭt āffectātquĕ crŭōrĕm. *St.* Nōn ĕgŏ sīdĕrĕās āffectō tāngĕrĕ sēdēs. *O. Voy.* Cupio. || *Poursuivre.* Nĕc spēs āffectăt ēāsdĕm. *O.* Sĕd prōtĭnŭs ārdŭă vīrtūs Affectātă tĭbī. *St.* SYN. Sĕquŏr, sĕctŏr.

Affectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Afficio. *Muni de, qui a.* Tāntānĕ āffectŭm quēmquam ĕsse hŏmĭnem aŭdācĭă? *Ter.* (*Ph.* V, 7, 84). Dŭplĭcĭbŭs spŏlĭīs sum āffectŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 2). SYN. Īnstrŭctŭs. || *Qui ressent une impression.* Quō măgĭs ēst ĭgĭtŭr tēllŭs āffectă călōrĕ. *Lr.* (VI, 845). || *Malade de corps ou d'esprit.* Ut ad āffectăm quæ nōn lānguēbĭt ămīcām. *O.* Jŭpĭtĕr, āffectæ tāndĕm mĭsĕrĕrĕ pŭellæ. *Pp.* (II, 28, 1). Ēt sŭbĭt āffectō nūnc mĭhĭ quīdquĭd ăbēst. *O. Voy.* Æger, Mœstus, Miser. || *Presque achevé.* Jāmque hīĕmĕ āffectă, mĭtēscĕrĕ cœpĕrăt ānnŭs. *Sil.* (XV, 505. De hoc sensu vid. *Gell.* 3, 16).

Affectŭs, ūs. *m. Sentiment.* Thēstĭās haŭd ālĭtĕr dŭbĭīs āffectĭbŭs errăt. *O.* Affectŭ tacĭtō lætārĭs. *Id.* SYN. Sēnsŭs. PPH. Ănĭmī, mēntĭs affectŭs, mōtŭs. || *Affection, amour.* Hæc dăbĭt affectŭs, īlle ēxclūdĕtŭr ămīcŭs. *J.* (6, 216). Quō plŭs affectū Cāstōră frātĕr ămăt. *O. Voy.* Amor.

Afferŏ, fĕrs, āttŭlī, ālātŭm, afferrĕ. *Apporter.* Affertŭr scillās ĭntĕr mūrænă natantēs. *H.* Afferăt ĭn călathō rūstĭcă dōna pŭēr. *O.* SYN. Fĕrŏ, pōrtō, dēfĕrŏ, *qqf.* ădducŏ. || *Au fig.* Blāndĭtĭās mōllēs aūrēmquĕ jŭvantĭă vērbă Affĕr. *O. Voy.* Adhibeo. || *Causer, occasionner.* Sī lātĕt ārs, prōdĕst; affĕrt dēprēnsă pŭdōrĕm. *O.* Bĕllŭm Āttŭlĭt ĭn pātrĭăm. Mātrīquĕ sălūtĕm Āttŭlĭt. *Id.* Nĕc plĕtās mōrăm Rŭgĭs... affĕrĕt. *H.* Quīs tāntăm laŭdĕm Rŭtŭlĭs, căsŭsnĕ dĕŭsnĕ, Āttŭlĕrĭt. *V.* Quæ mi ægrĭtūdĭnem affĕrăt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 2). SYN. Īnfĕrŏ, ĭnvĕhŏ, ĭmpōrtŏ, fĕrŏ, ēffĭcĭŏ, făcĭŏ, părĭŏ, ĭnjĭcĭŏ, cōnfĕrŏ, prōdūcŏ, rĕddŏ. || *Rapporter, produire.* Victŭs tĕnŭĭs quæ quāntăquĕ sĕcŭm Affĕrăt. *H.* Hūnc frūctŭm præsēns ātŭlĭt hōră mĭhĭ. *O.* SYN. Rĕfĕrŏ, cōnfĕrŏ, prōdūcŏ, rĕddŏ. || *Rapporter, raconter.* Nūm vērŭs nūntĭŭs ēssĕt, Āttŭlĕrĕt culpæ quēm mălă fāmă mĕæ. *O.* Ŭt mi hæc cērta ēt clāra āttŭlĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 1). *Voy.* Refero. || — vĭm. *Faire violence.* Vīm nōbĭs Nēptūnĭŭs āttŭlĭt hērōs. *O. Voy.* Infero. || — mānŭs. *Venir au secours.* Ŭt tĭbĭ lūcĭfĕrās affĕrăt illă mānŭs. *O.* || — mē. *Voy.* Afferor.

Au pass. Afferŏr, *et* Affĕrŏ mē. *Arriver.* Cōnsĭlĭo hānc ōmnēs ānĭmĭsquĕ vōlēntĭbŭs ūrbēm Affĕrĭmŭr. *V.* Fātĭs hūc tē pōscentĭbŭs āffĕrs. *Id.* (Adde *Cat.* 14, 21; *Pl. Amp.* III, 4, 6). *Voy.* Advenio.

Āfflĭctŏ, ĭs, fēcī, fĕctŭm, flĭcĕrĕ. *Fournir quelqu'un de quelque chose, donner.* Īllūm Tўdīdēs ālĭō prō tālĭbŭs aūsĭs Affĕcĭt prĕtĭō. *V.* Sēd pŏtĭŭs lārgīs āffĭcĕ mūnĕrĭbŭs. *Cat.* (66, 92). Suīs fāctĭs tē īmmōrtālĭ affĭcĭēt glōrĭā. *Pl.* (*Amp.* V, 2, 10. *Ib.* I, 1, 38, prædā). SYN. Aūgĕŏ, ōrnŏ, ĭnstrŭŏ. *Voy.* Do. || *Ordint. Donner une chose désagréable, infliger, condamner à.* Vīctŭm Affĕcīt pœnā. *O.* Īllōs vērbĕrā jŭstīs Affĭcĭūnt pœnīs. *J.* (8, 267). Affĕcīt dŏmĭcœnĭō clĭēntĕm. *M.* (XII, 78, 6.). *Voy.* Mulcto. || *Atteindre, toucher.* Nōn sīmplĕx Dămăsĭchthŏnă vūlnŭs Affĭcĭt. *O.* || *Au fig. Faire impression, affecter.* Cōmĭtīs sīc affĭcĭt errōr Alcĭdēn. *V. Fl.* Nĕc jām dē īllīs nōs affĭcĭt ānsŭr. *Lr.* (III, 867). SYN. Mŏvĕŏ, cōmmŏvĕŏ, cōnfĭcĭŏ, tāngŏ, ĭmpĕllŏ. *Voy* Moveo.

Affictŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Affingo.

Affingŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Ficher, faire adhérer, attacher.* Cōncrētām pătĭtŭr rādĭcem affīgĕrĕ tĕrræ. *V.* Ferrĕă dūm pŭppīs răpĭdōs mănŭs ĭnsērĭt ūncōs, Affixit Lycĭdan. *L.* Blāndă crūēntātīs affīgūnt ōscŭlă dēxtrīs. *Cl.* SYN. Fīgŏ, ānnĕctŏ, ădjūngŏ, ăpplĭcŏ. *Voy.* Figo. (Confunduntur *Affigo* et *Affligo.*)

Āffingŏ, ĭs, ĭnxī, ĭctŭm, ĭngĕrĕ. *Ajouter.* Proīndĕ ănĭmī vĭtĭum hōc ōcŭlīs āffingĕrĕ nōlī. *Lr.* (IV, 387). *Voy.* Adjicio.

Affīnis, ĕ. *Voisin.* Sævīsquĕ affīnīs Sārmătă Mœschis. *V.* Affīnis pārtī, vīcīnīs stārĕt ĭn āstrīs. *Manil. Voy.* Vicinus. || *Allié, lié par le sang.* Jūs ălĭquōd făcĭūnt affīnlă vīncŭlă nōbĭs. *O.* Cœlŏque affīnīs ōrīgŏ. *Sil.* SYN. Cōgnātŭs. *Voy.* Consanguineus. || *Qui s'occupe de.* Pūblĭcīsnĕ affīnīs fŭīt ān mărĭtŭmīs nĕgōtĭīs? *Pl.* (*Trin.* II, 2, 55. Adde *Ter. Heaut.* II, 1, 3). || *Qui ressemble à. Voy.* Similis.

Affīnĭtās, tātis. *f. Parenté.* Affīnĭtātem hānc sānĕ pērpĕtŭām vōlŏ. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 14. Adde *Pl. Trin.* III, 2, 73). *Voy.* Consanguinitas. || *Affinité, analogie.* (*Phæd.* IV, 14, 2.)

Affirmŏ, ās, ārĕ. *Affermir, fortifier.* Quīn tē ănĭmo affīrmās? *Cat.* (76, 11. Alii leg. *ofirmas*). || *Ordint. Affirmer, assurer.* Quīs tāmĕn affīrmăt nīl āctum īn mōntĭbŭs? *J.* (6, 58). Pērquĕ sŭās ĭmpūnĕ sīnĭt Dĭctўnnă sāgĭttās Affīrmēs. *Tib.* (I, 4, 22). Affīrmāns nōn ūltrā spōndĕt ĭn īpsōs Vēntūrām cœlī rabiēm. *Sil.* SYN. Āssĕrŏ, jūrŏ.

Affixĕt. *sync. pour* Affixisset. Affixĕt trānstrō. *Sil.* (XIV, 536).

Affixŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Affigo. *Attaché à, fiché.* Fōrĭbŭsquĕ affīxă sŭpērbĭs Ōrā vĭrūm. *V.* Clāvūmquĕ affīxŭs ĕt hærēns Nūsquam ămittēbăt. Affixŭs lătērī. *Id.* Gravĭbŭs pēnsĭs affīxă pŭēlla. *Tib.* (I, 3, 87). SYN. Hærēns, sūspēnsŭs.

†Āfflāmĕn, ĭnis. *n. Souffle, inspiration.* Dīvīnæ vōcīs cōmplētæ afflāmĭnĕ sānctō. *Juvc.* (I, 112). *Voy.* Afflatus.

Afflātŭs, ă, ŭm. *Touché d'un souffle, d'émanations.* Hōs nĕcăt afflātŏs fūnēstī tābĕ vĕnēnī. *O.* Fūlmĭnĭs afflātŭs tēlīs. *Id.* Afflātaquĕ cūrrŭ Sīdĕrā Tænārĭō. *Cl.* Frātĕrnīs afflātă rōtīs (Cynthia). *Sil.* SYN. Tāctŭs, cōntāctŭs. || *Inspiré.* Aūdācī quīcūnque afflātĕ Crētīnō. *Pers.* (1, 123). Histōrĭām cŭjŭs cœlēstī nōmĭnĕ Lūcās Trādĭdĭt afflātŭs. *Alcim.* (II, 228). SYN. Īnstīnctŭs, fūrēns, ēnthĕŭs. *Voy.* Afflor.

Afflātŭs, ūs. *m. Souffle, émanation, vapeur.* Hōs nĕcăt afflātū, fūnēsta hōs tābĕ pĕrēdĭt. *O.* Frondēs afflātĭbŭs ārdēnt. *Id.* Pĕrcūssæ călĭdīs afflātĭbŭs hērbæ, Quā tŭlĭt ōră, cădunt. *St.* SYN. Spī-

rĭtŭs, hălĭtŭs, flātŭs. ‖ *Inspiration. Voy.* Instinctus, Afflor.

Āffĕctō, āffĕctāre. *Voy.* Adfl.

†Āffĭctĭm. *Beaucoup.* Pāllēns āffĭctĭm vērsĕt Ārĭstŏtĕlēs. *Capell.* (IV, p. 94. Cf. *Diom.* 1, 402).

Āffĭctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Affligo. *Accabler, affliger.* Quŏnĭām fœdo āffĭctāntŭr āmōrĕ. *Lr.* (IV, 1156). SYN. Vĕxō, tŏrquĕō, crŭcĭō. ‖ — mē, *ou pass.* Āffĭctŏr. *S'affliger.* Ŭt āffĭctāntŭr mĭsĕræ ! *Pl.* (*Rud.* 1, 2, 75). Āit illām mĭsĕrām crŭcĭārī ĕt lācrŭmāntĕm se āffĭctārĕ. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 41. Adde *Ter. Eun.* I, 1, 31). *Voy.* Mœreo.

Āffĭctus, ă, ŭm. *Qui a reçu un ou plusieurs coups.* Ēt sŏnāt āfflictā sēmpĕr dŏmŭs ignĕā māssā. *V. Fl.* SYN. Illīsŭs. ‖ *Renversé à terre.* Istūnc, quī fĕrt, āffĭctŭm vĕllĭm. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 83). Mēmbra āfflictā sŏlō. *Sil.* SYN. Prōstrātŭs, dējectus. ‖ *Au fig.* Āffĭctæ rēs. *L'adversité.* Aūsŭs ĕt āfflictis mĕlĭus cōnfīdĕrĕ rēbus. *V.* Vĕlŭt ūnĭcă rēbŭs Spes fŏrĕt āfflictis. *L. Voy.* Infortunium. ‖ *Abattu, humble.* Hŏrrĕt, āfflictām quŏquĕ Victāmquĕ quămvīs vīdĕāt. *Sen.* (*Troad.* 24). Āfflictŭm gĕnĕrī vĕrĕārĕ pūdŏrēm. *St.* SYN. Jācēns, hŭmĭlis, dēmissŭs, prostrātŭs. ‖ *Accablé de douleur.* Āfflictus vītam īn tĕnĕbrīs lūctŭquĕ trāhēbām. *V.* Āfflictum āllŏquī Cūpĭt pāvētquĕ. *Sen.* (*Oed.* 1007). *Voy.* Mœstus.

Āfflictŭs, ūs. *m. Choc.* Ēffēminātă vīrtūs āfflictū cădĭt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 8. Alii leg. *afflicta*).

Āffligō, ĭs, īxī, ĭctum, ĕrĕ. *Renverser à terre.* Tellūri ēlīsīs āfflīxĭt, flebĭlĕ, mēmbrīs. *Sil.* Tĕrræque āffīxĭt Achillĕs. *O.* Āffligāt hŭmo vīolēntă mānŭs. *Sen.* (*Oct.* 685). Hæ pectŏră dūrō Afflixĕrĕ sŏlō. *L.* SYN. Prōsternō, stĕrnō, dējĭcĭō, prōrŭō. *Voy.* Sterno. ‖ *Au fig. Abattre, renverser.* Flectĭt, ĕt āssuētum spŏlĭīs āfflīgĭt ĕgēstās. *Cl.* Fūrtă, fŭgæ, mōrtēs sērvōrum, īncēndĭă lūctū Āffligunt hŏmĭnēm. *M.* (VI, 33, 3). SYN. Dējĭcĭō, dēprĭmō, ēvĕrtō, pēssŭmdō. *Voy.* Dejicio. (Confunduntur *Affligo* et *Affigo.*)

Āffĭō, ās, ārĕ. *Souffler sur, toucher de son haleine, envoyer des émanations.* Nōs ŭbĭ prīmŭs ĕquīs ōrĭēns āfflāvīt ănhēlĭs. *V.* Vēlŭtī sī Cānĭdĭa āfflāssĕt, pējŏr sērpēntĭbŭs Āfrīs. *H.* Ēt călĭdūm mēmbrīs āfflārĕ văpōrĕm. *Lr.* (V, 508). Fūlmĭnĭs āfflāvīt vēntĭs. *V.* Taūrorum āfflābĭtŭr ōrĕ. *O.* Āfflāntŭr vīnēta nōtō. *St.* SYN. Spīrō, īnspīrō. ‖ *Au fig. Inspirer.* Īndōmĭtīs grĕgĭbŭs Vēnŭs āfflāt āmōrēs. *Tib.* (II, 4, 57). Īllŭm Flexĕrāt, ĕt sīmĭlī jām dūdum āfflārāt āmōrĕ. *V. Fl.* SYN. Īnspīrō (aliquid), īnsĭnŭō, īmmĭttō. ‖ *qqf. n. Envoyer un souffle, une odeur.* Āfflābunt tĭbĭ nōn Ārăbūm dē grāmĭne ōdōrēs. *Pp.* (II, 22, 17). SYN. Spīrō, hălō. ‖ —lēnītĕr. *Favoriser.* Fēlix cuī plăcĭdūs lēnītĕr āfflat āmōr. *Tib.* (II, 1, 81.). *Voy.* Adspiro.

Au pass. Āfflŏr. *Être inspiré, être possédé de l'inspiration.* Āfflāta ĕst nūmĭnĕ quāndŏ Jām prōfārĕ dĕī. *V.* SYN. Fŭrŏ, bācchŏr. VERS. Māgnām cuī mēntem ănĭmūmquĕ dēlĭŭs īnspīrāt vātēs, āpĕrītquĕ fŭtūră. *V.* Āt, Phœbī nondum patiēns, īmmānis īn āntro Bācchātŭr vātēs, magnum sī pectŏrĕ possĭt Excūssissĕ dĕum. Mājŏr āgĭt dĕŭs. *Id.* Occultōs mŏnĭtūs aūdīrĕ dēorūm. *O.* Dĕŭs ōrā mŏvĕt. *Id.* Ĭstă cănāt mājŏrĕ dĕō, quĕm Dēlphĭcă laūrŭs Īmpŏlīt. *Colum.* Īncĭpĭt Lēthæă vātēs spārgĕre hŏrrēntes cōmās, Ēt pătĭ cōmmōtă Phœbūm. *Sen.*

Āffluēns, tis. *Qui arrive, qui vient vers.* Quŏd ĕx hāc Lūcĕ Mæcēnās mĕŭs āffluēntēs Ordĭnăt ānnos. *H. Voy.* Veniens. ‖ *Abondant. Voy.* Abundans. ‖ ?—vēstītŭ. *Qui a une robe traînante.* Unguēntō dēlībūtŭs, vēstītu āffluēns. *Ph.* (V, 1, 12. Codex habet *afluens.* Poetam reor scripsisse *fluens*).

Āfflŭō, ĭs, ūxī, ŭĕrĕ. *n. Couler vers. Voy.* Fluo. ‖ *Au fig. Se glisser vers.* Āfflŭit īncautīs īnsĭdĭōsŭs ămōr. *O.* SYN. Irrēpō, ādrēpō, illābŏr, īnsĭnŭō. ‖ *Venir en foule.* Īngēntēm cōmĭtum āfflŭxissĕ nōvōrum īnvēnĭo ădmīrāns nūmĕrūm. *V.* SYN. Cōncūrrō, cōnvĕnĭō, cōgŏr. ‖ *Avoir en abondance, regorger.* Dīvĭtĭīs hŏmĭnēs, ĕt hŏnōre, ĕt laūdĕ pōtēntēs Āfflŭĕrĕ. *Lr.* (VI, 12). Ădĕo ŭt frūmēnto āfflŭām. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 57). *Voy.* Abundo.

†Āffŏr (*inus.*). *Voy.* Affari.

Āffŏrĕ ou Ādfŏrĕ. *inf. fut. de* Adsum. Essĕ quŏque īn fātīs rĕminīscĭtŭr āffŏrĕ tempŭs. *V.*

Āffōrēm ou Ādfōrĕm. *imparf. subj. de* Adsum. Rēx ĭpsĕ, nŏtō cōmpŭlsŭs ŏŏdĕm, Āffōrĕt Æneās. *V.* SYN. Ādessĕm.

Āffōrmīdŏ, Āffrēmŏ. *Voy.* Adf.

Āffrĭcō, ās, ŭī, ārĕ. *Frotter contre.* Cānĭsquĕ scævă, sūsquĕ lignĕō tĭbĭ Lūtōsŭs āffrĭcābĭt ōblītum lătŭs (*Tibul. supposit. ad Priap.* 17). *Voy.* Frico.

? Āffrĭctĭō, ōnĭs. *f. Frottement.* (*Phæd.* IV, 14, 2. Sed legere præstat *a frictione.*)

Āffrīngŏ. *Voy.* Adfringo.

Āffŭī ou Ādfŭī. *parf. de* Adsum.

Āffulgĕō, ēs, lsī, lgērĕ. *n. Luire, briller à.* Pōstrēmă nĭtēntī Āffŭlsīt vultū rīdēns Vĕnŭs. *Sil.* Īnstār vērĭs ēnĭm, vultŭs ŭbī tŭus Āffulsīt pōpulō. *H. Voy.* Fulgeo.

Āffŭndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūnderĕ. *Verser sur. Voy.* Fundo. ‖ *Arroser, baigner.* Lēnĭtĕr āffūndit gēmmāntĭă lĭttŏră pōntŭs. *Manil.* (IV, 654). *Voy.* Alluo.

Āffūsŭs, ă, ŭm. *Versé sur.* Dēcŏlŏr āffūsō tīnctă crŭōrĕ rŭbĕt. *O.* Āffūsō squālēnt ă pŭlvĕrĕ crīnes. *Sil. Voy.* Fusus. ‖ *Versé, répandu dans.* Ārĭdăque āffūsă gŭttŭrĭa tīnxĭt āquă. *O.* Āllĭgāt ēt stāntēs āfflūsæ māgnŭs ārēnæ Āggĕr. *L.* Cēssērĭt āffūsīs ŏppressa Hīspānĭă Pœnīs. *Sil.* ‖ *Prosterné.* Āmplectīquĕ pĕdēs, āffūsăquĕ pōscĕrĕ vītam. *O.* Māgnōque āffūsă pārēnti ēst. *St.* Āffūsŭs ārīs, sŭpplĭcĕs tendō mānŭs. *Sen.* (*Oed.* 71). SYN. Jācēns, prōstrātŭs, prōcumbens. *Voy.* Genu.

Āfrā, æ. *f. Africaine. Voy.* Afer. ‖ *subst. Nom de femme.* Māmmās ătque tātās hăbēt Āfrā. *M.* (I, 101).

Āfrānĭŭs ou Āfrānĭus, ĭi *et sync.* ī. *m. Afranius, poète comique latin.* Dīcĭtŭr Āfrānī tōgă cōnvēnīssĕ Mĕnāndrō. *H.* Quām tōgă făcūndī scēnis āgĭtāvīt Āfrānī. *Aus.* (*Epigr.* 71, 4). ‖ 2. *Lieutenant de Pompée en Espagne.* Jūrĕ pārī rēctŏr cāstrīs Āfrānĭŭs īllīs. *L.*

Āfrī, ōrŭm. *Voy.* Afer.

Āfrĭcă, æ. *f. L'Afrique, une des trois parties de l'ancien monde.* Sēd quă sē cāmpīs squālēntĭbŭs Āfrĭcă tēndĭt. *Sil.* Sŭb quōrŭm tĭtŭlīs Āfrĭcă tōtă jăcēt. *Pp.* (IV, 11, 38). Mājŭs dēdĭt Āfrĭcă nōmēn. *M.* (II, 2, 1). SYN. Lĭbўă, Lĭbўē, Gætŭlĭă. EP. Ārĭdă, tŏrrĭdă, ŭstă, ĕxŭstă, pĕrŭstă, sĭtĭēns. æstĭfĕră, squālēns, ārēnosă, inculta, sterĭlis, inhospĭtă, mŏnstrĭfĕră, vāstă. PPH. Āfrĭcă tĕrră. Lĭbўcă. Gætŭlă, Mæssўlă, Mārmărĭcă, Maūrūsĭă, Pūnĭcă tĕrră, tēllūs, plagă. Lĭbўæ ăgrī, ōræ, lĭttŏră, ārvă, dēsērtă, rēgna. Lĭbўcŭm lĭttŭs. Nōmadŭm tēllūs. Pœnōrŭm ārvă. Lĭbўcæ ōræ. Lĭbўæ sĭtĭēntĭs ārēnæ. Dēsērtă sĭtī rĕgŭō. VERS. Æstĭfĕrō Lĭbўē tŏrrētŭr sŭbdĭtă Cāncrō. *Sil.* Āntæŭs ūrbēs fĕrvĭdæ tĕrrēt plagæ. *Sen.* Nēc Jŭbæ tēllūs gĕnĕrāt, lēōnum Ārĭdă nūtrix. *H.*

Āfrĭcānŭs, ă, ŭm. *D'Afrique, Africain.* Nōn audīs? mūrōs Āfrĭcānōs prædīcāt in pompām lūdīs dārĕ sē vēlle ædīlĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 52). ‖ *Subst. m. Surnom de deux Scipions.* Māgnīs cēdĕrĕ cōgīs Āfrĭcānīs. *M.* (IV, 14, 5). Dum Āfrĭcānī vōcī dīvīnæ inhĭāt āvīdīs aurĭbŭs (*Antiq. Trochaic.*). PPH. Quī dŏmĭtă nōmĕn ăb Āfrĭcā Lūcrātĭus rĕdĭit. *H. Voy.* Scipio. ‖ *Autres du même nom.* Hăbĕt Āfrĭcānŭs mīllĭēs, tămĕn cāptăt. *M.* (XII, 10, 1).

Āfrĭcŭs, ă, ŭm. *D'Afrique, Africain.* Quōs Āfrĭcă tĕrrā trĭumphīs Dīvēs ălit. *V.* (Adde *Enn.* apud *Cic. Or.* 3, 24). Quī gĕnĭtŭs pătrŭō dūctōrīs ăd Āfrĭcă bēllă. *Sil. Voy.* Afer. ‖ *Du vent Africus.* Mūrĭăt Āfrĭcīs vēntŭs prōcēllīs. *H.*

Āfrĭcŭs, ī. *m. Vent qui souffle de l'Afrique, du sud-ouest pour l'Italie.* Crēbērquĕ prōcēllīs Āfrĭcŭs. *V.* Lūctāntem Īcārĭīs flūctĭbŭs Āfrĭcum. *H.* (*Id. Epod.* 16, 22; *Prop.* IV, 3, 47). *Voy.* Auster.

†Āgălmă, ătĭs. *n.* (ἄγαλμα). *Statue, image.* Quām dŏcto āssĭmĭlānt hăbĭtū quī ăgălmătă fīrmānt. *Capell* (VI, p. 188. Rectius *formant*).

Āgămēmnō *et* Āgămēmnōn, ōnĭs. *m.* (Ἀγαμέμνων). *Agamemnon, fils d'Atrée, époux de Clytemnestre, frère de Ménélas, roi de Mycènes, et généralissime des Grecs au siége de Troie. Après la prise de cette ville, il retourna dans son royaume, et fut tué par Égisthe et Clytemnestre.* Cōnclāmānt Dānăī, stĭmŭlātquе Āgămēmnō vōlēntēs. *St.* (*Ach.* I, 553). Āgămēmnō Prĭāmō: quīsquĭs ōd fōrēs jăcĕt. *Sen.* (*Agam.* 514). Victrīcĕ laŭrō cīnctŭs Āgămēmnon ădīt. (*Ib.* 779). Cēdĭt tĭtŭlīs Āgămēmnŏnĭs Ātreūs. *O.* Vixĕrĕ fortēs ănte Āgămēmnŏnă. *H.* SYN. Ātridēs, Tāntalĭdēs. EP. Sūpĕrbŭs, pŏtēns, fortĭs, bēllātŏr, măgnanĭmŭs. PPH. Mājŏr Ātridēs. Mȳcēnæus dŭx, ductŏr, rēx, rēctŏr. Pĕlŏpēĭus hērōs. PPH. Īpsĕ Mȳcēnæūs măgnōrūm ductŏr Achīvūm. *V.* Rēx rēgum Ātridēs. *Aus.*

Āgămēmnŏnĭdēs, æ. *m.* (Ἀγαμεμνονίδης). *Fils d'Agamemnon, Oreste.* Pār Āgămēmnŏnĭdæ crīmĕn. *J.* (8, 215).

Āgămēmnŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀγαμεμνόνιος). *D'Agamemnon.* Rēs Āgămēmnŏnĭās victrĭcĭāque ārmă sĕcūtŭs. *V.* Ex Āgămēmnŏnĭīs ūnă pŭēllă trĭbŭs. *O.*

Āgănĭppē, ēs. *f.* (Ἀγανίππη). *Source du fleuve Permesse, sortant du mont Hélicon. On la confond avec l'Hippocrène.* (Cf. *Callim.* apud *Serv.* ad *E.* 10, 12, et mox *Aganippis.*) Ūllă mōrām fēcērĕ, nĕque Āŏnĭē Āgănĭppē. *V.* Doctūmquĕ flŭēns Āgănĭppē. *Cl.* Præconēs fiĕrī, quūm dēsērtīs Āgănĭppēs Vāllĭbŭs. *J.* (7, 6. Adde *Cat.* 61, 30). *Voy.* Hippocrene.

Āgănĭppēŭs, *et qqf.* Āgănĭppĭcŭs, ă, ŭm (Ἀγανίππειος). *De la fontaine Aganippe.* Pār Āgănĭppēæ lūdĕrĕ doctă lўræ. *Pp.* (II, 2, 30). Fōns Āgănĭppēă Pērmēssĭūs ēdūcat ūndă. *Cl.* Pĕr ĕt ōrā doctă fĕrtŭr, Āgănĭppĭcōsquĕ fontēs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 112. Forte *Aganippios*).

Āgănĭppĭs, ĭdŏs. *f.* (Ἀγανιππίς). *De l'Aganippe.* Dīcītĕ, quæ fontēs Āgănĭppĭdŏs Hippōcrēnēs Grātă Mĕdūsæī signă tĕnētĭs ĕquī. *O.*

Āgāsō, ōnĭs. *m. Palefrenier.* Ut mŏdŏ sī pătīnām pĕdĕ lāpsŭs frāngăt āgāsō. *H.* (Adde *Pers.* 5, 76; *Pl. Merc.* V, 2, 11).

Āgăthē, ēs. *f.* (ἀγαθή). *Sainte Agathe, martyre.* Mārtўrĭs ēccĕ dĭēs Āgăthæ. *Damas.* (*vs.* 69. Ubi plura). ‖ †Āgăthē. *La même.* Illĭc Eŭphēmĭa, ēt pārĭtĕr quōquĕ plaūdĭt Āgăthē. *Juvc.* (III, 287. *Ib.* 215. Ab ἀγαθός deductum videtur).

Āgăthēmĕrĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἀγαθημερίς). *Nom de femme.* Quōd sī nōn cĭnĕrēs Āgăthēmĕrĭs ĭmmātūră (*Anthol.* II, p. 233).

Āgăthīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sūmmă līcēt vēlōx, Āgăthīnĕ, pĕrĭcŭlă lūdās. *M.* (IX, 39, 1).

Āgăthŏclēs, ĕōs ou ĭs. *m.* (Ἀγαθοκλῆς). *Agathocle, roi de Syracuse, fils d'un potier.* Fāma ēst fictĭlĭbŭs cōnāssе Āgăthŏclēă rēgēm. *Aus.* (*Epigr.* 8, 1. Adde *Pl. Men.* II, 3, 58).

Āgăthŏclēŭs, ă, ŭm (Ἀγαθόκλειος). *D'Agathocle.* Hīc Āgăthŏclēīs sēdēs ōrnātă trŏpæīs. *Sil.*

Āgăthўrnă, æ. *f. Ville de Sicile.* Mīllе Āgăthўrnă dĕdĭt. *Sil.*

Āgăthўrsī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀγάθυρσοι). *Peuple de Scythie.* Crētēsquĕ, Drўŏpēsquĕ frĕmūnt, pictīque Āgăthўrsī. *V.* (Adde *Avien. Descr. Ter.* 447).

Āgaūnŭm *ou* Ādaūnŭm, ī. *n. Petite ville de la Gaule Transalpine, sur le Rhône. D'où* Āgaūnēnsis *ou* Āgaūnēnsis, ĕ. Ēt lĕgĭō fēlīx Āgaūnēnsis ādēst. *Fort.* (III, 399).

Āgāvē, ēs. *f.* (Ἀγαύη). *Agavé, fille de Cadmus, femme d'Échion, mère de Penthée, qu'elle mit en pièces, parce qu'il avait voulu abolir le culte de Bacchus.* Quīd? căpŭt ăbscīsŭm dēmēns quūm pōrtăt Āgāvē. *H.* Thēbānām quālīs Āgāvēn ĭmpŭlit. *L.* Vīsīs ŭlŭlāvīt Āgāvē. *O.* EP. Cādmēă, fūrēns, fūrĭōsă, dēmēns, lўmphātă, crūēntă, ĭmplă. PPH. Fīlĭă Cādmī. Pēnthĕī mātĕr. VERS. Quālīs āttŏnĭta ēt fūrēns, Cādmēă mātĕr ăbstŭlĭt nātō căpŭt. *Sen.* Vēnit Nўctĭlĕūm fūgiēns Cādmēĭs Āgāvē, Īnfāndās scĕlĕrātă mānŭs ē cædĕ crūēntă, etc. (*Culex*, 110 *sq.* ‖ *Nom d'une tragédie, composée sur ce sujet.* Ēsūrĭt, ĭntactām Pārĭdī nīsĭ vēndăt Āgāvēn. *J.* (7, 88).

Āgāvī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀγαυοί). *Peuple Scythique.* Hōs ĕquĭtēs sūprā cĕlĕrēs fundūntŭr Āgāvī. *Prisc* (*Peri.* 299).

, Āgĕ, *pl.* Āgītĕ. *impér. de* Ago, *pris adverb. Allons, courage, eh bien.* Ēn āgĕ, rūmpĕ mōrās. *V.* Sūrge āgĕ, Bēlĭdĕ. *O.* Āge, āgĕ. nūnc ēxpĕrĭāmŭr. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 25). Īte, āge, ēt ōbsēssīs, vīzīlēs, circūmdătĕ flāmmās. *St.* (*Th.* X, 33). Quārĕ āgītĕ, ō jŭvĕnēs. *V.* SYN. Āgĕdŭm, ēĭă. PPH. Ērgo āgĕ, quīn āgĕ, ēĭa āgĕ, ēn āgĕ, nūnc āgĕ, āgĕ jām, ēn āgĕdŭm. ‖ Dic āgĕ, Āgĕ fārĕ. *ou simpl.* Āgĕ. *Dis.* Dīc āgĕ, nām cūnctīs cădem ēst aūdirĕ vōluntās. *O.* Āgĕ fārĕ vīcissīm. *V.* Fārĕ āgĕ. *Id.* Quīn āgĕ, sī quid habes: in mĕ mōra non erit ulla. *Id.* Āgĕ, sī quo abīre ēst ănīmŭs, ēst hĭcēntĭa? *Ph.* (*Donat.* ad *Ter. Adelp.* II, 2, 7 et 15: « Modo *age* corripientis est, nunc verbum est significans *dic.* »)

Āgĕă (sic *Fest.*), *ou plutôt* Āgўĭă, æ. *f.* (ἀγυιά). *Espèce de couloir dans un navire.* Mūltă fōrō pōnūnt, ēt āgўĭă lōngă rĕplētŭr. *Enn.* (apud *Isid. Or.* 19, 2. Alii aliter).

Āgĕdŭm (*de* age *et* dum). *Comme* Age. Sūrge āgĕdŭm, jŭvĕnēmquĕ pŭēr dēprēndĕ pārēntĕm. *St.* Ēn āgĕdŭm, dŏmĭnæ mēntēm cōnvĕrtĭtĕ nōstræ. *Pp.* (I, 1, 21). *Voy.* Age.

Āgĕlādēs, æ. *m.* (Ἀγελάδης). *Nom d'un statuaire.* Nēc Pŏlўclētēă, nēc Phrādmōnĭs, aūt Āgĕlādæ Ārtĕ lăbōrētŭr. *Col.* (10, 30. Cf. *Plin.* 34, 8).

Āgĕllŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Agellus. Āgĕllŭlum hūnc, sĭnistră tūtĕ quēm vīdēs. *Cat.* (20, 3).

Āgĕllŭs, ī. *m. dimin. de* Ager. *Petit champ.* Quod quāmquam vērĭtī sumus, ut possēssor āgellī. *V.* Āngŭstī cultŏr āgellī. *O.* PPH. Paŭcă rūrĭs jŭgĕră. Exīgŭŭm rūs. PHR. Exīgŭī rūrĭs paŭcissĭmă farrā sĕcāntēm. *J.* (14, 155). Mŏdŭs āgrī nōn ītă māgnŭs. *Hor.*

Āgēnŏr, ŏris. *m.* (Ἀγήνωρ, ορος). ***Agénor, fils de Bélus, roi de Phénicie, père de Cadmus et d'Europe.*** Pūnicā rēgna vidēs, Tȳriōs ēt Āgēnōris ūrbēm. *V.* Nōn tūlit īnsīdiās dīvum impĕrīōsus Āgēnōr. *St.* SYN. Bēlīdēs.

Āgēnōrĕŭs *ou* **Āgēnōrĭus**, ă, ŭm (Ἀγηνόρειος, Ἀγηνόριος). ***D'Agénor, ou de ses enfants.*** Căpĭt illā, dūmque Intrāt Āgēnōream. *O.* Stābis Āgēnōrĕī frōntē vidēndā bŏvis. *Id.* *De Phénicie, de Tyr.* Pūrpŭra Āgēnōrĕīs sātūrātā mīcābat āhēnīs. *Sil.* (VII, 642. Adde *Mart.* X, 16, 7). *Voy.* Tyrius. ‖ *Carthaginois.* Rĕsĕrārĭt Dārdānōs ārcĕs Dūctōr Āgēnōrĕās. *Sil.* Ībat Āgēnōrĕūs præfulgēns dūctōr ĭn aurō (de Annibale). *Id.* *Voy.* Pœnus.

Āgēnōrĭdæ, ārŭm *et sync.* dūm. *m. pl.* ***Descendans d'Agénor, Carthaginois.*** Primŭs Āgēnōrĭdūm cēdentĭā tĕrgā vĭdērĕ. *Sil.* *Voy.* Pœni.

Āgēnōrĭdēs, æ. *m.* (Ἀγηνορίδης). ***Fils d'Agénor, Cadmus.*** Patriāmque, irāmquĕ pārēntis Vītat Āgēnŏrĭdēs. *O.*

Ăgĕr, ăgrī *ou* āgrī. *m.* (ἀγρός). ***Champ, terre labourable.*** Hūc ăgĕr illĕ mălūs, dūlcĕsque ā fontĭbŭs ūndæ. *V.* Mŏvĭt ăgrōs, cūrīs ăcŭēns mōrtālĭa cōrdā. Ēt strātī băccīs sīlvēstrĭbŭs āgrī. *Id.* SYN. Ārvă, jūgĕră, rūra, cāmpŭs, sōlŭm, cultă, ărātă, tĕrră, tellŭs, hūmus, agellŭs. EP. Apertŭs, patēns, lætŭs, fertĭlis, fœcūndŭs, dīves; ūdŭs, rīcŭus, irriguus, etc. *Voy.* Arvum, Campus, Messis, Pomifer. ‖ ***Territoire, contrée, royaume.*** Quūm Trōjam Ænēās ĭtălōs pōrtārĕt ĭn āgrōs. *O.* SYN. Tĕrră, ōră, plăgă, littŏră, rēgnŭm.

Agesis *ou* **Agē sis** (*pour* Age si vis), *dans les comiques.* ***Comme*** Age. Agĕsis, tū sīnĕ pĕnnīs vŏlā. *Pl.* *As.* I, 1, 80. *Id.* *Bac.* IV, 9, 72). *Voy.* Age, Sis.

Aggĕmŏ. *Voy.* Adg.

Aggĕr, ĕris. *m.* ***Amas, monceau de terre.*** Ūllĭdĭtquĕ vădis, ătquĕ aggĕrĕ cīnxit arēnæ. *V.* Effūsæ măgnūs ārēnæ Aggĕr, ĕt immōtī tĕrrā sūrgēntĕ tĕnēntŭr. *L.* Mōlīrīquĕ aggĕrĕ tēctă. *V.* SYN. Acervŭs, cūmŭlŏs. PPH. Aggēsta hūmŭs. ‖ ***Éminence, colline, montagne.*** Vīdit ăb ădvērsō vĕnientēs aggĕrĕ Tūrnŭs. *V.* Tūmŭlīque ex aggĕrĕ fātur. *Id.* Aggĕrĭbŭs căpŭt Ălpīnīs. *Sil.* Ārīī rāpĭt aggĕrĕ montīs. *Id.* SYN. Tŭmŭlŭs, mōlēs, cōllis, mōns. *Voy.* Mons. ‖ ***Tombeau formé d'un monceau de terre.*** Tālīs ăb æquōrĕī cōnsūrgēns aggĕrĕ bustī. *V. Fl.* Aggĕrĕ compēstō tumŭlī. *V.* Tĕrrens ex aggĕrĕ bustum. *Id.* *Voy.* Tumulus. ‖ ***Digue, levée.*** Nōn sīc aggĕrĭbŭs rŭptis quūm spūmĕŭs amnis Exīit. *V.* Aggĕrĭbŭs sēptārā circŭm (classem). *Id.* Incūrvō mūrōtŭs ăb aggĕrĕ pōrtŭs. *O.* SYN. Mōlēs. *Voy. ce mot.* ‖ ***Chaussée, en gén. route, voie.*** Quālīs sæpĕ vĭæ dērĕnsŭs in aggĕrĕ serpēns. *V.* Aggĕre in aprico spatiāri. *H.* Postquām Tuscus ăgĕr, postquāmque Aurēlĭus aggĕr. *Rutil.* (1, 39) *Voy.* Via. ‖ ***Rempart.*** Dūm dīstĭnĕt hōstēm Aggĕr mūrōrŭm. *V.* Tūtōs sērvārēnt aggĕre muros. *Id.* Effūsīsque simŭl prærŭpto ex aggĕrĕ membris. *Sil.* In mēdĭīs ēxsānguī rēgĕ rēpērto Aggĕrĭbŭs. *V. Fl.* SYN. Vallŭm, prōpūgnācŭla. ‖ ***Autel.*** Tăcĭtŭs mihī lūcŭs, ĕt aggĕr Quōd rudis. *V. Fl.* *Voy.* Ara. ‖ ***En gén. Monceau.*** Tālia jactantēm consurgēns aggĕr æquārŭm ĭmpŭlit. *Sil.* Puppimquĕ sub atrīs Æquōris aggĕrĭbŭs tĕnŭit. *Id.* SYN. Cūmŭlŭs, ăcĕrvŭs.

†**Aggĕrĕŭs**, ă, ŭm. ***Qui est en monceau.*** Dūm trānseat ăxēm Aggĕrĕī vĕlōx tumŭlī (*Anthol.* II, p. 330).

1. **Aggĕrŏ**, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. ***Amonceler, entasser.*** Aggĕrāt ĭpsīs ĭn tābŭlīs tūrpī dīlāpsă cădāvĕrā tābō. *V.* Laurēntīs prælmĭă pūgnæ Aggĕrat. *Id.* SYN. Aggĕrŏ (ĭs), ăccŭmŭlŏ, cŭmŭlŏ, cōngĕrŏ, ăcĕrvŏ, strŭŏ, ēxstrŭŏ, cōlligŏ, cōgŏ, ăgglŏmĕrŏ, ēxaggĕrŏ, stĭpŏ. PPH. Tŭmŭlō aggĕrŏ. In cŭmŭlŭm aggĕrŏ. In ūnŭm cōngĕrŏ, cōgŏ. VERS. Tōtĭdēm tōllēbāt fārrīs ăcĕrvōs. *O.* Undĕ Dīvĭtĭās ærīsquĕ rŭām dīc, aŭgŭr, ăcĕrvōs. *H.* Vīvīs cŭmŭlōs ūndāntĭs ārēnæ Aggĕrāt. *St.* Cōngĕrĭt ĭn ūnŭm frūgĭs ĭnfaustæ mălă. *Sen.* ‖ ***Au fig. Augmenter, exagérer.*** Īncendĭtquĕ ănĭmūm dictĭs, æquæ aggĕrat īrās. *V.* Dictĭs ĭmpēnsŭs ăzzĕrat omnĕ Prōmissŭm. *St.* Sēd Lĭbўæ clādēs ēt primī ĭncendĭă bēllī Aggĕrāt. *Sil.* SYN. Exaggĕrŏ, aŭgĕŏ, ămplĭfĭcŏ. *V.* *Voy.* Augeo.

2. **Aggĕrŏ**, ĭs, essī, estŭm, ĕrĕrĕ. ***Amonceler.*** Aggĕrĭtŭr tŭmŭlō tēllŭs; stānt mānĭbus āræ. *V.* Ităte aggĕrŭndă cŭrvum aquă facĭām probĕ. *Pl.* (*Cas.* I, 36). *Voy.* *le précéd.*

Aggēstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Aggero, is. Ōris, ĕt aggēstă cōntŭmŭlāvĭt hŭmō. *M.* (VIII, 57, 4).

Ăgglŏmĕrŏ, ās, ārĕ. ***Mettre en peloton, assembler, amasser.*** Sīzēaquĕ pēstis Ăgglŏmĕrārĕ frĕtum. *V. Fl.* *Voy.* Glomero. ***Rendre plus épais.*** Ăgglŏmĕrāt tĕnēbrās. *V. Fl.* *Voy.* Denseo. ‖ — sĕ, *ou absolt.* ***Se former en peloton, en troupe, se réunir.*** Dēnsī cūnĕīs sē quīsquĕ cōactīs Ăgglŏmĕrānt. *V.* Ăgglŏmĕrānt sēsĕ, dēnsīsquĕ sŭb āstrīs. *V. Fl.* Ēt lătĕrī ăgglŏmĕrānt nōstrō. *V.* SYN. Ădjungŏr, *ou* mē ădjungŏ, stĭpŏr.

† **Ăgglūtĭnŏ**, ās, ārĕ. ***Coller, souder.*** ‖ ***Au fig. Joindre étroitement.*** Ītă mihī ād mălūm malæ rēs plūrīmæ se ăgglūtĭnānt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 71. *Id.* *Men.* II, 2, 63; *Cist.* IV, 1, 17).

Āggrăvēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n.* ***S'appesantir, s'aggraver.*** Malō mūtŭō nē Phĭlūmĕnæ magĕ mŏrbŭs āggrăvēscāt. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 2). *Voy.* Ingravesco.

Āggrăvŏ, ās, ārĕ. ***Surcharger, accabler.*** Prōlŏquĕrĕ quæ sōrs āggrăvĕt quæssām dŏmūm. *Sen.* (*Hip.* 996. *Ib.* 142). *Voy.* Gravo. ‖ ***Au fig. Rendre plus pesant, aggraver.*** Illĕ mĕōs cāsūs āggrăvāt, illĕ lĕvāt. *O.* Hōmĭnīsquĕ cūrām pœnă mājōre āggrăvānt. *Ph.* SYN. Grăvŏ, ŏnĕrŏ, aŭgĕŏ.

†**Aggrĕdĭŏ**, ĭs, ĕrĕ. *arch. pour* Aggredior. Hāc sī āggrĕdĭās. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 40). Pēssŭmum āggrĕssŭ scĕlŭs. *Id.* (*Pers.* IV, 4, 10).

Aggrĕdĭŏr, ĕrĭs, ĕssŭs sŭm, ĕdī. ***d. Aller vers, en venir à.*** Tertĭă sēd pōstquām mājōre hāstīlĭă nīsŭ Aggrĕdĭŏr. *V.* SYN. Ădĕō, ăccĕdŏ, vĕnĭŏ. ‖ — dictis. ***Aborder, adresser la parole.*** Tālĭbŭs āggrĕdĭtŭr Vēnĕrēm Sātŭrnĭă dictis. *V.* Sīc prĭŏr āggrĕdĭtŭr dictīs. *Id.* *Voy.* Alloquor. ‖ ***Entreprendre, commencer.*** Āggrĕdĕre ō măgnōs, ădĕrit jăm tempŭs, hŏnōrēs. *V.* SYN. Adorĭor, ineŏ, suscipĭŏ, incipĭŏ, ordĭŏr, ĭnvādŏ. ‖ ***Attaquer.*** Făcīle ŭt somno aggrĕdiārĕ jăcentēm. *V.* His ĕgŏ Dāphnĭn Aggrĕdiār. *Id.* SYN. Adorĭor, ĭnvādŏ, lacessŏ, impetŏ; rŭŏ (in), irrŭŏ, irrumpŏ, fĕrŏr, tendŏ, incurrŏ. PPH. Mē inferŏ (in). ‖ † Aggredĭor, ĭris, īri. *arch.* Nullam rem ŏpŏrtĕt dŏlŏsē āggrĕdīrī. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 9. *Id.* *As.* III, 3, 124; *Merc.* II, 1, 24). *Voy.* Congredior.

Aggregŏ, ās, ārĕ. ***Rassembler en corps.*** Portentāquĕ mōnstrīs Aggregat. *Cl.* (*Eutrop.* I, 267. Sīc legunt quidam; sed plerique rectius, *aggerat*).

† **Aggressŏr**, ōris. *m.* ***Aggresseur, briyand.*** Nī prĭus aggressŏr custŏdum brāchia nodīs Vincĭrĭt. *Juvc.* (II, 625). *Voy.* Grassator.

Aggressŭs, ă, ŭm. *part. de* Aggredior. *Qui a*

:bordé, entrepris, attaqué. Mœstām dictīs āggrēssā ōrōrēm. *V.* Āggrēssī sācrāto āvellĕrĕ tēmplō Pāllādium. *Id.* Quōd tămĕn āggrēssæ scĕlŭs. *V. Fl.* Āggrēssī... injiciūnt ipsīs ex vincŭlā sērtīs. *V.* SYN. Ādortŭs, ōrsŭs.

†Āggrēttŭs. *Voy.* Adgrettus.

Āgĭlis, ĕ. *Agissant, actif.* Nunc āgĭlis fio, ēt nērsōr cīvīlĭbŭs ūndīs. *H.* Ōdērūnt āgĭlĕm gnāvūmque rĕmissī. *Id.* Sēd mōrtālis hŏnōs, āgĭlis quēm dēxtrā lăbōrāt. *St.* SYN. Gnāvŭs, indŭstrĭŭs, ācĕr. || *Agile, rapide.* Fĕr grēssŭs āgĭlĕs mēcum. *O.* Āgĭli pĕrcŭrrit pollĭcĕ chōrdās. *Id.* Nēc cūrsŭs āgĭlēs. *St. Voy.* Celer.

Āgīnnŭm, ī. *n. Ville d'Aquitaine, auj. Agen.* Mōx jungĕt Āginnŭm Īllā sībi. *Aus.* (*Epist.* 24, 79. Alii scrib. *Agennum*).

Āgĭtābĭlis, ĕ. *Facile à mouvoir, à déplacer.* Tĕrrā fĕrās cēpit, vŏlŭcrēs āgĭtābĭlis āēr. *O.* SYN. Mōbĭlis. || *Au fig.* Mōbĭlĕ, sōllĭcĭtŭm, vēlōx, āgĭtābĭle, ācūtum. *Prud.* (*Ham.* 612, de ingenio).

Āgĭtātĭō, ōnis. *f. Agitation, mouvement; étude, exercice.* Nōn ĕrĭt ūlla īllīc āncĕps āgĭtātĭō jūris. *Juve.* (II, 233).

Āgĭtātŏr, ōris. *m. Conducteur de chevaux ou de bêtes de somme.* Ūna īngĕns Pĕrĭphās, ĕt ĕquōrum āgĭtātŏr Āchillis. *V.* Āgĭtātŏr āsellī. *Id.* (Adde *Manil.* V, 72; *Pl Men.* I, 2, 50). *Voy.* Agaso, Auriga.

Āgĭtātŭs, ă, ŭm. *Agité, mu, ému, troublé.* Ārsērūnt āgĭtāti fortŭis īgnēs. *O.* Zĕphўrīs āgĭtātă Tēmpē. *H.* Scĕlĕrŭm fŭrĭis āgĭtātŭs Ōrēstēs. *V.* SYN. Mōtŭs, cōmmōtŭs, āctŭs, pulsŭs, impulsŭs, vērsātus, āctātŭs, vexātŭs, tŭrbātŭs, fĕrvēns, æstŭāns.

Āgĭtō, ās, āvī. ātŭm, āre. *Chasser devant soi, poursuivre.* Fūdĭmŭs insīdĭīs, tōtāque āgĭtāvīmŭs ūrbĕ. *V.* Cūrsūquĕ fĕrās āgĭtābăt Īŭlŭs. *Id.* SYN. Āgō, pellō, ūrgĕō, prĕmō, sĕquŏr, sĕctŏr, īnsĕctŏr, pĕrsĕquŏr, īnstō (*dat.*). || *Au fig. Attaquer, poursuivre.* Hæc ĕgō nōn āgĭtĕm? *J.* (I, 52). SYN. Īnsĕctŏr, pĕrsĕquŏr, ēxāgĭtō. || *Mener, conduire.* Lānĭgĕrōs āgĭtārĕ grĕgēs. *V.* Āgĭtābo ād flūmĭna currūs. *Id.* SYN. Āgō, īmpellō, cōmpellō, dūcō. || *Agiter, mouvoir.* Întōnsōsque āgĭtārĕt Apōllĭnis aūrā cāpillōs. *H.* Sæpĭŭs vēntīs āgĭtātŭr īngĕns Pīnŭs. *Id.* SYN. Mŏvĕō, cōmmŏvĕō, pĕrmŏvĕō, cĭĕō, jactō, īmpellō. || *Au fig. Émouvoir, troubler.* Hīs vīvŭs fŭrĭis āgĭtābĕrĕ, mōrtŭŭs īsdĕm. *O.* In fŭrĭas āgĭtāntŭr ĕquæ. *Id.* Gēntēs āgĭtārĕ quiētās. *V.* SYN. Ēxāgĭtō, āgō, cŭrbō. || *Passer le temps.* Ipsĕ dĭēs āgĭtăt fēstōs. *V.* Ēvūmque āgĭtārĕ sŭb ūndīs. *Id.* SYN. Āgō, ēxĭgō, dĕgō, dūcō. || *Faire, exercer.* Mūtās āgĭtārĕ īnglōrĭūs ārtēs. *V.* Āgĭtāssĕ rĕmissōs cūm Jūnōnĕ jōcōs. *O. Voy.* Exerceo. || *Méditer.* Āllĭquīd jām dūdum invādĕrĕ māgnum Mēns āgĭtăt mihĭ. *V.* Vōs āgĭtātĕ fŭgam. *Id. Voy.* Meditor. || — spēs. *Espérer.* Nēc spēs āgĭtātĭs īnanēs. *O. Voy.* Spero. || — gaūdĭă. *Se réjouir.* Fēstă cōrōnātīs āgĭtābăt gaūdĭă signīs. *Sil.* || — cōnvīvĭă. *Être à un festin.* Āgĭtānt cōnvīvĭă pātrēs. *O.* (Adde *Sil.* XV, 273). || — ōtĭă. *Se reposer.* Sic āgĭtārĕ frĕmēns ob-cēssōs ōtĭă, *Sil.* || †Sāt āgĭtō. *Comme* Satago. (*Pl. Bac.* IV, 3, 23.)

2. Āgĭtō. *impér. fut. Comme* Age. Īllō præsēntĕ mēcum āgĭtō, sī quĭd vŏlēs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 72).

Āglāĭă, æ, *et* Āglāïē, ēs. *f.* (Ἀγλαΐη). *Aglaé, l'une des Grâces.* Cynthĭŭs, ēt Mūsæ, Bācchŭs ēt Āglaïē. (*Catal. Virg.* 11, 60). Eŭphrŏsўnām dēxtrā stŭpēo Āglaïāmquĕ sĭnīstrā (*Anthol.* I, p. 54).

Āglaūrŏs, ī. *f.* (Ἄγλαυρος). *Fille de Cécrops, jalouse de sa sœur Hersé, fut changée en pierre.* Vidĕrāt Āglaūrŏs flāvæ sēcrētă Mĭnervæ. *O.*

Āglăŭs, ī. *m.* (ἀγλαός). *Le plus pauvre des Arcadiens. L'oracle le déclara plus heureux que Crésus.* Dēspĕxĭt; ăllĭum quærīt: īnvēnī Āglăŭm. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 27. Cf. *Plin.* 7, 46; *Val. Max.* 7, 1).

Āgmĕn, ĭnis. *n. Cours, mouvement progressif.* Quōd pĕr ămœnam ūrbĕm lēnī flŭīt āgmĭnĕ flūmĕn. *Enn.* (apud *Macrob. Sat.* 6, 4). Lēnī flŭīt āgmĭnĕ Tĭbrĭs. *V.* Āgmĭnĕ vēlōrūm cĕlĕrī. Extrēmæque āgmĭnă caūdæ. *Id.* Trĕmŭlō vēnīt āgmĭnĕ cōrnŭs. *Sil.* SYN. Mōtŭs, cūrsŭs, āctŭs, dūctŭs. || *Troupe en marche, bataillon.* Āgmĕn ăgēns Claūsūs, māgnīque īpse āgmĭnĭs īnstār. *V.* Dūcĭt Āmāzŏnĭdum lūnātīs āgmĭnă pēltīs. *Id.* SYN. Cătervă, cōhōrs, mānŭs, lĕgĭō, etc. *Voy.* Exercitus. || *En gén. Troupe, foule.* Rēgīnām cāstō cīnxērūnt āgmĭnĕ mātrēs. *V.* Cōnfertōque āgmĭnĕ cērvī. *Id.* SYN. Tūrbă. *Voy. ce mot.* || *Suite, rangée.* Tĕrna āgmĭnă dēntĭs āduncī. *St. Voy.* Series.

† Āgmĭnŏr, ārīs, ārī. *d. Aller en troupe.* Vīnō grăvātās āgmĭnārī nēscīās (*Anthol.* II, p. 616).

Āgmōn. *Voy.* Acmon.

Āgnă, æ. *f. Agneau femelle.* Ūtquĕ fŭgīt vīsōs āgnă nŏvēllă lŭpōs. *O.* Ipse ātrī vēllĕrīs āgnăm Ēnsĕ fĕrīt. *V. Voy.* Agnus, Ovis. || *Nom de femme. Voy.* Hagna.

Āgnālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm. *n. pl. Fêtes instituées par Numa Pompilius en l'honneur de Janus, les mêmes que* Agonalia. Pārs pŭtăt hōc fēstŭm prīscīs Āgnālĭă dictŭm, Ūnă sĭt ūt prŏprĭō lĭttĕrā dēmptă locō. *O.* (*Fast.* I, 325. Cf. *Macrob. Sat.* I, 4 et 16; *Fest.* in *Agonium; Senec. Controv.* 2, 11). *Voy.* Agonia.

Āgnēllŭs, ī. *m. Petit agneau.* || *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 78.)

Āgnēs, ētis *f. Sainte Agnès, martyre à Rome.* Haūd, inquĭt Āgnēs, immĕmŏr ēst ītă. *Prud.* (*Peri.* 3781. Adde *Damas. de Agnete*).

Āgnīnă, æ. *f.* (*s. ent.* caro). *Chair d'agneau.* Cārōs, āgnīnām cārām, cārām būbŭlām. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 4). Pătīnās cœnābăt ōmāsī Vīlĭs, ĕt āgnīnæ tribŭs ūrsīs quōd sătĭs ēssĕt. *H.*

Āgnīnŭs, ă, ŭm. *D'agneau.* Ūna ŏpĕra āllĭgēm fŭgĭtīvam āgnīnīs lăctĭbŭs cānĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 85). Crūdă pĕr āgnīnŏs ēxĕrcēns fūnĕră victŭs. *Prud.* (*Psych.* 861).

† Āgnĭtĭō, ōnis. *f. Reconnaissance.* Nūnquĭd ĕt ēxūtī mēmbrīs ăc vīscĕrĕ, pĕrdūnt Āgnĭtĭōnĕ nōtās. *Prud.* (*Ham.* 958).

Āgnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Agnosco. *Reconnu.* Ūt gĕnŭs aūdĭĕrūnt, ānīmŏs pătĕr āgnĭtŭs aūgĕt. *O.* (Adde *V. Fl.* IV, 37; *Juv.* 1, 99).

Āgnōmĕn *ou* Ādnōmĕn, ĭnis. *m. Nom ajouté au nom principal et au* cognomen, *comme* Africanus, Germanicus, etc. *Surnom.* Dīgnōque āgnōmĭnĕ dīcī Vīrgŏ dĕī mātĕr. *Alcim.* (*ad Sor.* 242). *Voy.* Cognomen.

Āgnōscō, ĭs, ōvī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Reconnaître.* Nēc sōpŏr illŭd ĕrăt, sĕd cōram āgnōscĕrĕ vultŭs. *V.* Vĕtĕrem Ānchīsēs āgnōvĭt āmīcŭm. *Id.* Āgnōrūnt signă rĕcēptă sŭōs. *O.* Id īn sē dictŭm dēbēnt illi āgnōscĕrĕ. *Ph. Voy.* Cognosco.

Āgnōssĕ. *sync. pour* Agnovisse. Jāmque āgnōssĕ gĕnŭs pĭgĕt. *O.*

† Āgnōtŭs, ă, ŭm. *arch. pour* Agnitus. Īn tūrba Ōrēstī cōgnīta, āgnōta ēst sŏrŏr. *Pacuv.* (apud *Prisc.* 10, 896).

Āgnŭs, ī. *m. Agneau.* Sæpĕ tĕnĕr nōstrīs ăb ŏvīlĭbŭs īmbŭĕt āgnŭs. *V.* Sērpentēs ăvĭbŭs gĕmĭnēn-

tūr, tigrĭbŭs ignī. *H.* SYN. Bālāns, lānĭger, *par ext.* bidens, ŏvis. EP. Mollis, blandŭs, tĕner, īmbēllis, timĭdus, pavĭdus, fŭgax, lānĭger, pĕtŭlcus. PPH. Lānĭgĕrum pĕcus. Bālāns pĕcŭs. Tĕnĕri fētus ŏvĭum. Lānĭgĕri sōbŏlēs grĕgis. *Voy.* Ovis. || *Eccl. L'Agneau de Dieu, Jésus-Christ.* Et quŏcūnquĕ lŏco sanctŭs mactabĕris Agnŭs. *Alcim.* (V, 249). Pĕccātum et mundī sānguis nōn tōllĕret Agnī. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 84. Adde *Tertul. adv. Marc.* II, 112). *Voy.* Christus. || — Phrŷxēus. *Le Bélier, constellation.* Sīdĕrā jām Tўrĭus Phrŷxēī rĕspĭcĭt Agnī Taurŭs. *M.* (X, 51, 1). *Voy.* Aries.

Ăgō, ĭs, ēgī, ăctum, ĕre. *Pousser, chasser.* Dēmōlĭūs cursū pālantēs Trōās ăgebāt. *V.* Ut cervum ārdentēs ăgĕrent. *Id.* Plūra indignantēm tēlīs prōpartĭbŭs hostēs Ēgĕrĕ. *Sil.* SYN. Pellō, agitō, ūrgĕō, sĕquŏr, pĕrsĕquŏr. *Voy.* Abigo. || *Conduire.* Ēn ipsē căpēllās Prōtĕnŭs ægĕr agō. *V.* Nāvem ægĕre ignārŭs nāvis tĭmĕt. *H.* Nōn ăgĕt hōs currŭs. *O.* Et, quŏcūnquĕ vŏlent, ănĭmum aūdītōrĭs ăgŭntō. *H. Voy.* Duco. || *Amener.* Undĕ sĕrēnās Ventŭs ăgat nūbēs. *V.* Et ăgentēs frīgŏrā ventōs. *Id.* Quīntæ tēmpŏrā lūcis ăgĕt. *O. Voy.* Adduco. || *Emmener, emporter, entrainer.* Nēc mēa dictā răpāx pĕr mārĕ ventŭs ăgīt. *V.* Idem ōmnēs simŭl ārdŏr ăgit. *Id.* Illum ăgĕt pēnnā mĕtŭentĕ sŏlvī Pāmā sŭpērstēs. *H.* SYN. Abdūcō, aŭfĕrō, răpiō, tōllō. || *Agiter, troubler.* Ăgīt ipsē fūrentem īn sōmnīs tĕrŭs Æneās. *V.* Extĭmŭī nē vōs ăgĕrēt vēsānia discōrs. *H.* SYN. Ăgitō, tŭrbō. || *Presser, contraindre.* Sēd nōs fātă dĕūm vēstrās ēxquīrĕrĕ tērras Īmpĕrĭīs ēgĕrĕ sŭīs. *V.* Aūgŭrĭīs ăgimŭr dīvum. *Id.* SYN. Impellō, cōgō, sŭbigō, ădigō, ūrgĕō, jŭbĕō. || *Jeter, faire sortir, rendre.* Spūmās ăgit ōrē cruēntās. *V.* Membrīs ăgit ātrā vēnēnă. *Id.* Et ăgunt cōntāgĭă lātē. *O.* SYN. Mittō, ēmittō, rĕddō, jăcĭō. || *Faire, exécuter, agir.* Et rēs ăgis, Ăttălĕ, sēmpĕr; Est, nōn est quŏd ăgās, Ăttălĕ: sēmpĕr ăgĭs. *M.* (I, 80, 1). Nēc, nisi jūssūs, ăgīt. *O.* Ēn quĭd ăgam? *V.* Et quŏd nunc instăt, ăgāmŭs. *Id.* SYN. Făcĭō, ĕxsĕquŏr, pĕrfĭcĭō. *Voy.* Facio. || *Méditer.* Nēscĭō quid cērtē mens mēa mājŭs ăgit. *O.* Illĕ quidēm... ăgīt versāns sēcŭm. *St.* SYN. Ăgitō, vŏlvŏ, vĕrsō, mŏlĭŏr. *Voy.* Meditor. || *Terminer, conclure.* Nīl ăgīt ĕxēmplum, quŏd lītem lītĕ rĕsŏlvit. *H.* SYN. Pĕrfĭcĭō, pĕrăgō, făcĭō. || *Traiter, discuter, parler.* Illī hæc intĕr sē dūbĭīs dē rēbŭs ăgebānt. *V.* Dē dignĭs cōnsŭlĕ rēbŭs ăgīt. *O.* Ēstne ipsus dē quo ăgēbam? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 53). SYN. Ăgitō, tractō, lŏquŏr, dīcō. *Voy.* Loquor, Age. || *Représenter un personnage, une pièce.* Pĕccāt, īn Andrŏmachē Thāīda sī quis ăgat. *O.* Quām nunc āctūrī sūmŭs, Mĕnāndrī Eunŭchŭm. *Ter.* (*Eun. prol.* 19. *It. Adelp. prol.* 12). || *Se montrer, se conduire comme.* Hĕrēdĕm pătrĭæ, pĕrfĭdē, fraŭdīs agis. *O.* Mŏdĭcō cōntēntŭs ăgēbās Vērnam ĕquĭtēm. *J.* (9, 9). Bŏnĭsquĕ Rēbŭs ăgit lætum cōnĭvăm. *H.* Sēd ăgĕrē dōmĭtă fēmĭnăm discēs mălō. *Sen.* (*Ag.* 959). PPH. Mē gĕrō, mē præbĕō. || — mē, *et qqf. absolt. Se rendre, aller.* Ecce gŭbernātor sēsē Palĭnūrus ăgēbat. *V.* Undĕ ăgis tē? *Pl.* (*Most.* I, 4, 28. Adde *Ter. And.* IV, 2, 25). Undĕ ăgis? *Pl.* (*Bac.* V, 1, 20). SYN. Fĕrō, īnfĕrō. *Voy.* Eo, Venio. || — rĕum, *et qqf. absolt. Accuser.* Ēgīt mē lacrĭmis ōrē silentĕ rĕum. *O. Voy.* Accuso. || — causam, *et absolt. Plaider.* Făcundŭs causām sæpĕ clĭēntīs ăgīt. *O.* Sēmpĕr ăgis causās, et rēs ăgĭs, Ăttălĕ, sēmpĕr, *M.* (I, 80, 1). SYN. Tŭĕŏr, dĕfĕndŏ. *Voy.* Causidicus. || — pārtēs. *Remplir un rôle.* Pāc modŏ, quās pārtĕ illă jŭbēbĭt, ăgās. *O.* Pārtēs pænĕ rōgantĭs ăgō. *Id.* SYN. Sustinĕō. || — cūrām. *S'occuper de.* Cūrām dē cōnjŭge ăgentĕm Nēssŭs ădīt. *O.* SYN. Habĕō, gĕrō. || — ĭtĕr, vĭām, lĭmĭtĕm. *S'ouvrir un chemin.* Occultās ēgissĕ vĭās. *V.* Ăltĭŭs ēgīt ĭtĕr. *O.* Īdem līmēs ăgendŭs ērit. *Id.* SYN. Făcĭō, ăpĕrĭō. || — tēmpŭs, etc. *Passer le temps.* Ălter ăgēbātur mēnsīs. *O.* Sēcūrā sŭb ăltă Ōtĭă ăgunt tĕrrā. *V.* Aūrĕŭs hānc vĭtam īn tĕrrīs Sātŭrnŭs ăgēbat. *Id.* Pēstŭm gĕnĭălĭtĕr ēgīt. *O.* Nāmquĕ dĕōs dĭdĭcī sēcūrum ăgĕre ævŭm. *H.* SYN. Dūcō, dēgō. || — grātēs. *Rendre grâces.* Ērgo ăgĭmŭs lætī tāntō prō mūnĕrĕ grātēs. *V. Voy.* Grates. || — ănĭmăm. *Rendre l'âme.* Ăttălĕ, nē quŏd ăgās dēsīlĭ, ăgās ănĭmăm. *M.* (I, 80, 4). SYN. Rĕddō. *Voy.* Morior. || — bēllum, mārtĕm. *Combattre.* Ăt prōcŭl ēxtrēmīs tĕrrārŭm Cæsăr īn ōrīs Mārtĕm sævŭs ăgīt. *L. Voy.* Bellum, Pugna. || — chŏrōs. *Former des danses.* Drўădēsquĕ chŏrōs ēgĕrĕ pŭellæ (*Culex*, 115). *Voy.* Chorus. || — silentĭă. *Faire silence.* Et dēsōlātās ăgĕre ăltă silēntĭă tērrās. *O.* || — ălĭās rēs ăgĭs. *N'être pas attentif.* Ălĭās rēs ăgis. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 36). || — hōc, id, istŭd. *Être attentif.* Id quĭdem ăgo, et tăcĭtus, Lўcĭdă, mēcum ĭpsē vŏlŭtō. *V.* Ăt jam hōc nōn ăgēs? *Ter.* (*Heaut.* III, 7, 16. *Id. And.* II, 5, 4; III, 5, 8). Hōc ăgītĕ, sultīs, spēctātōrēs. *Pl.* (*As. prol.* 1). *Voy.* Attendo. || — lēgĕ. *Invoquer la loi.* Lēge ăgĭto ērgō. *Ter.* (*Phor.* V, 7, 91. Ubi *Donat.* citat *Pl. Aul.*, Lēge ăgītō mēcŭm). || Ăgĕ, Ăgĕdŭm, Ăgĕsīs. *Voy. ces mots.*

Au pass. Ăgŏr. *Être poussé.* Nāmque ăgŏr ūt pēr plānă cītŭs sōlă vērbĕrĕ turbō. *Tib.* (I, 5, 3). SYN. Fĕrŏr, ăgitŏr, mŏvĕŏr, īmpellŏr. || *Se précipiter.* Ăgĭtŭr præcĕps răptīs ēxercĭtŭs ārmīs. *Sil.* Pēr mēdĭās ūrbēs ăgĭtŭr (Amata). *V.* SYN. Fĕrŏr, rŭō. *Voy.* Ruo. || *Marcher, aller.* Ĭræque, ĭnsĭdĭæque, dĕī cōmĭtātŭs, ăgūntŭr. *V. Voy.* Ago me, Incedo. || *S'étendre.* Ăt dūplĕx ăgĭtŭr pĕr lūmbŏs spīnă. *V.* SYN. Dūcŏr, ētĕndŏr. || — rēŭs. *Être accusé.* Dūrĭtĭæquĕ mĭhī nōn ăgĕrĕrĕ rēŭs. *O.* Fālsī crīmĭnī. āctă rĕa ēst. *Id. Voy.* Accuso, Reus. || *Être fait, exécuté.* Nunc tēmpŭs ăgī rēs. *V.* Rĕspōnsăquĕ vātĭs ăgūntŭr. *O.* SYN. Fīō, pĕrăgŏr, pĕrfĭcĭŏr. || *Être traité.* Trōs Tўrĭŭsquĕ mĭhī nullō discrīmĭnĕ ăgētŭr. *V.* SYN. Hăbĕŏr. || Ăgĭtŭr. *On fait, on agit; il s'agit de.* Nōn jām certām nĕ acrēstī, Stĭpĭtĭbŭs dūrīs ăgĭtŭr. *V.* Nōn ăgĭtŭr dē mē. *O.* Nām tŭă rēs ăgĭtŭr. *H.* (Adde *Ter. Heaut.* III, 1, 67, et *Phor.* IV, 3, 26). || — nihĭl. *On ne réussit pas.* Ast ubi blāndĭtĭīs ăgĭtŭr nihĭl. *O.* SYN. Proficitur. || Actum ēst. *C'en est fait. Voy.* Actum.

† Ăgōn, ōnĭs. *m.* (ἀγών, ῶνος). *Combat, jeux publics.* Ăn pōssēnt ōmnēs vēntūrō vincĕre ăgōnĕ? *Aus.* (*Epigr.* 93, 3). SYN. Certāmĕn, lūdŭs, pălæstră. || *Eccl. Lutte contre l'idolâtrie, épreuve, martyre.* Fĕrrē prōvēnit dēcŭs ēx sēcundō Lāudĭs ăgōnĕ. *Prud.* (*Peri.* 1222). Vīvĭtŭr, et pōsĭtī ēxplētŭr certāmĭnĕ ăgōnīs. *Prosp.* (*Ingr.* III, 188). Nuntĭŭs ādvĕnīēns nārrăt sŭb ăgōnĕ jacĕrĕ Dilēctum Christō jūvĕnĕm. *Juvc.* (IV, 315). *Voy.* Martyrium.

Ăgōnālĭă. *Voy.* Agnalia *et* Agonia.

Ăgōnālis, ĕ. *Qui concerne les fêtes appelées* Agonalia. Sēmpĕr Ăgōnălī lūcĕ plăndŭs ērit. *O.*

Ăgōnĭă, ōrŭm. *n.pl.* (ἀγώνιος). *Fêtes en l'honneur de Janus.* Ăd Jānŭm rĕdĕăt, quī quærīt Ăgonĭă quĭd sint. *O.* (*Fast.* V, 721). *Voy.* Agnalia.

Ăgōnis, ĭdis. *f.* (Ἀγωνίς). *Petite île voisine de la*

ète de Lusitanie. Allām vŏcāvīt mōs tĕnāx Ăgōnĭdĭ. *Avien.* (*Or. mar.* 214).

†Ăgōnĭŭm, ĭi. *n. arch. Troupeau.* Ĕt pĕcŭs ānĭquŭs dīcĕbāt ăgōnĭă sērmŏ. *O.* (*Fast.* I, 331. Cf. *Fest.*)

Ăgŏrănŏmŭs, ĭ. *m.* (ἀγορανόμος). *Magistrat chargé de la police des marchés.* Mirŭmque ădĕo ēst ni ūnc fēcēre Ætōli sībi ăgŏrānŏmŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 43. *Id. Curc.* II, 3, 16).

Ăgōrāstŏclēs, ĭs. *m.* (ἀγοραστοκλῆς). *Nom d'homme.* Quærō, cōmmōnstrā, sī nōvīstī, Ăgōrāstŏclēm. *Pl. Pœn.* V, 2, 83. *Ib.* I, 2, 191).

Ăgŏrĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ăgŏrī sŭpĕrbō quī crĕātŭs gĕrmĭnĕ (*Anthol.* II, p. 149).

Ăgræi, ōrŭm. *m. pl.* (ἀγραῖοι). *Peuple de l'Arabie déserte.* Chălbæsĭīquĕ dēhĭnc, Ăgræi rūrsŭs, ĕt ndĕ. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1134. Cf. *Plin.* 6, 28. *trab.* lib. 16 : ἐθνῶν Ναβαταίων καὶ Ἀγραίων).

Chălbæsĭī pōst hōs ātque Ăgræi. *Prisc.* (*Peri.* 886).

Ăgrăgās. *Voy.* Acragas.

Ăgrē, ēs. *f.* (ἄγρα, *Ion.* ἄγρη). *Nom de chienne.* t nārĭbŭs ūtīlĭs Ăgrē. *O.* (*Met.* III, 212).

Ăgrēdŭlă. *Voy.* Acredula.

Ăgrēnī. *Au lieu de* Agræi.

Ăgrēstĭs, ĕ. *Rustique, champêtre, des champs.* ūdĕrĕ quæ vēllĕm călămō pērmīsīt ăgrēstī. *V.* t Cĕrĕālĕ sōlŭm pōmīs ăgrēstĭbŭs aūgēnt. *Id.* Mūāntēsquĕ dŏmŭm tēctīs ăgrēstĭbŭs. *O.* SYN. Rūĭcŭs. ‖ *Rustique, grossier, non cultivé.* Ĕt fācta grēsti rŭstică fălcĕ Pălēs. *Tib.* (II, 5, 28). SYN. ustĭcŭs, rūdĭs, ĭncultŭs, ĭncōndĭtŭs, hŏrrĭdŭs. ‖ *auvage, revêche, terrible.* Vūltŭs Achĕlōĭus ăgrēstēs abdidit). *O.* Non ăgrēstĕ tămĕn nĕc ĭnēxpūgnābĭle mōrī Pectŭs hăbēns. *Id.* Dŭm fŭgĭt ăgrēstēm vĭōntī pĕctŏrĭs īrăm. *Sil.* Ăgrēstēm dētrāxĭt ăb ōrĕ fĭgūām Jŭpĭtĕr. *Pp.* (II, 24, 13). SYN. Rŭsticŭs, fĕrŭs, spĕr, trŭx. ‖ *Subst. m. Habitant de la campagne, illageois.* Fĭctilĭa ăntīquŭs prīmŭm sĭbī fēcit ăgrēstis ōcŭlă. *Tib.* (I, 1, 39). Collectōs ārmāt ăgrēstēs. *V.* Quæ sint dūrīs ăgrēstĭbŭs ārmă. Ĕt vōs, ăgrēstum præsēntīă nūmĭnă. *Id.* (*G.* I, 10. Et sic *Ov. Met.* XIV, 635; *Prop.* III, 11, 25). Sōmnŭs ăgrēstĭum Lēnīs vīrōrŭm. *H. Voy.* Agricola.

Ăgrĕus, ĕŏs. *m.* (ἀγρεύς). *Nom de guerrier.* ămque ădĕrānt ĭnstructī ārmīs Ēpĭdaurĭŭs Ăgrĕus. t. (*Th.* VI, 912).

Ăgrĭcŏlă, æ. *m. Laboureur, cultivateur.* Ăgrĭŏlæ prīsci; fortĕs pārvōquĕ bĕātī. *H.* Ăgrĭcŏla ĭnūrvō tĕrrām mōlītŭs ărātrō. *V.* (Nusquam vidi prĭam corripi). SYN. Rŭsticŭs, ăgrēstĭs, cŏlōnŭs, ărātor, rūrĭcŏlă. EP. Dūrŭs, pătĭens, rōbustŭs, fortĭs; navŭs, ĭmpĭgĕr, sĕdŭlŭs, sōllĭcĭtŭs, vĭgĭl, prōvĭdŭs, cĕr, sōlĕrs, săgăx; ĭncultŭs, ĭnŏps, mĭsĕr. PPH. ēnŭs ăgrĭcŏlŭm. Rŭsticæ, ăgrēstĭs tŭrbă, pŭbēs. ūrĭs cŏlonŭs. Cultŏr ăgellī. Ăgrēstŭm jŭvēntŭs. Ĭnŏlă rūrĭs. *Voy.* Arator.

Ăgrĭcŏlārĭs, ĕ. *Qui concerne l'agriculture.* Bis ĕptĕm pārvōs, ŏpŭs ăgrĭcŏlārĕ, lĭbellōs. *Pallad. Insit.* 3).

Ăgrĭcultūrā, *ou en deux mots* Ăgrī cultūrā, æ. *f. Agriculture.* Năvĭgĭa, ātque ăgrī cultūrās, mœnĭa, ēgēs. *Lr.* (V, 1446). SYN. Ăgrōrŭm cultŭs, cultura.

Ăgrĭclŭs. *Au lieu de* Agrœcius.

Ăgrĭgēntīnŭs, ă, ŭm. *D'Agrigente.* Quōrum Ăgrĭgēntīnŭs cūm prīmĭs Empĕdŏclēs ēst. *Lr.* (I, 716. Alii leg. *Acragantinus*). Scĕlĕstŭs, Ăgrĭgēntīnŭs, ŭrbis prōdĭtŏr. *Pl.* (*Rud. prol.* 50). *Voy.* Acragas.

Ăgrĭppă *et micux* Ăgrīppă, æ. *m. M. Vipsanius Agrippa, gendre d'Auguste, célèbre par ses victoires navales.* Mātrīsquĕ sŭb ārmīs Mīlēs Ăgrĭppă sŭæ. *Manil.* (I, 805). Pārte ălĭă, vēntīs ĕt dīs Ăgrĭppam sĕcundīs. *V.* Pōrtĭcŭs Ăgrĭppæ. *H.* Condĭdĭt Ăgrĭppām quō tē, Mārcēllĕ, sĕpūlcro (*Ad Pis.* 68. *Ib.* 70. Adde *Hor. Od.* I, 6, 5; *Sat.* II, 3, 183). ‖ 2. *Roi de Judée.* Dĕdĭt hănc Ăgrĭppă sŏrōrī. *J.* (6, 158).

Ăgrĭppīnă, æ. *f. Agrippine, fille d'Agrippa, femme de Germanicus.* ‖ 2. *Fille de la précédente, mère de Néron, femme de Claude.* Ĭnsānŭm : mīnŭs ērgō nōcēns ērĭt Ăgrĭppīnæ bŏlētŭs. *J.* (6, 620. Hujus mors describitur a *Seneca, Octav.* 309 *sq.*) ‖ 3. *Autre sous Trajan.* Ulpĭŭs ĭndĕ vēnĭt, quō fōrmĭdātă Sĭcāmbrĭs Ăgrĭppīnă fŭĭt. *Sid.* (*Pan.* 1557).

Ăgrĭppīnŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Hīc sŭm, quēm cērnĭs, nunc Cāssĭŭs Ăgrĭppīnŭs (*Anthol.* II, p. 29).

Ăgrĭŭs, ĭi. *m.* (ἄγριος). *Fils de Parthaon, père de Thersite.* Sīc fōrsĭtăn Ăgrĭŭs ōlim Thersītēn facĭē dīxĕrĭt ēssĕ bŏnă. *O.*

Ăgrœcĭŭs *ou* Ăgrœtĭŭs, ĭi. *m.* (Ἀγροίκιος). *Nom d'un rhéteur athénien, du temps d'Ausone.* Ēlŏquĭ mĕrĭtŏ prīmĭs æquandĕ fŭīstī, Ăgrœci, hīc pŏsĭtus pŏstĕrĭŏrĕ lŏcō. *Aus.* (*Profes.* 14, 1. Non bene alii leg. *Agrici*).

Ăgrœcŭs, ĭ. *m.* (ἀγροῖκος). *Titre d'une pièce perdue de Plaute.* (Vide *Non.* 3, 43. Male vulgo *Abroicus.*)

?Ăgўĭă, æ. *Voy.* Agea

Ăgўĭcŭs, ĕŏs. *m.* (Ἀγυιεύς). *Surnom d'Apollon, qui préside aux rues.* Lævĭs Ăgўĭeŭ. *H.*

Ăgўllă, æ. *f.* (Ἀγυλλα). *Ville d'Etrurie, la même que* Cære. Jām Cærētānōs dēmōnstrāt nāvĭtă fĭnēs; Ævō dēpŏsŭĭt nōmĕn Ăgўllă vĕtŭs. *Rutil.* (1, 225). SYN. Cærĕ. PPH. Ŭrbs Ăgўllīnă.

Ăgўllē, ēs. *f. Nymphe du lac Trasiméne, donna probablement son nom à la ville d'Agylla.* Lĭttŏrĕ cōrrĕptum stāgnīs dēmīsit Ăgўllē. *Sil.* (V, 17).

Ăgўllĭcŭs, ĕŏs. *m.* (Ἀγυλλεύς). *Guerrier argien.* Dēindĕ Clĕōnææ stĭrpīs jactātŏr Ăgўlleus. *St.* Sŭbĭ jŭngit Ăgўllĕa vātēs. *Id.*

Ăgўllīnŭs, ă, ŭm. *D'Agylla.* Ŭrbĭs Ăgўllīnæ sēdēs. *V.* SYN. Cærētānŭs. ‖ Ăgўllīnī, ōrŭm. *m. pl. Habitans d'Agylla.* Trōĕs, Ăgўllīnīque, ĕt pictīs Arcădĕs ārmīs. *V.* (Adde *Ter. Maur. Ped.* 205).

Ăgўrēnŭs *ou* Ăgўrĭnŭs, ă, ŭm. *D'Agyrium* (Ἀγύριον, Ἀγύρινα), *ville de Sicile près de l'Etna.* Dēfŭĕrūnt : Ăgўrīnă mānŭs, gĕmĭnōquĕ Lăcōnē. *Sil.*

Ăgўrtēs, æ. *m.* (ἀγύρτης). *Nom d'un homme coupable de parricide.* Occīsō gĕnĭtōre ĭnfāmĭs Ăgўrtēs. *O.* ‖ *Autre du même nom.* (*St. Th.* IX, 287.)

Āh ! *interj. ordint. pour exprimer la douleur. Ah ! Hélas !* Spēm grĕgĭs āh ! sĭllĭce ĭn nūdā cōnnīxă rĕlīquīt. *V.* Āh ! quōtĭēs frūstrā pūlsātōs æquŏrĕ montēs Ōbrŭīt ĭllă dĭēs ! *L.* Āh ! pigĕt, āh ! non ēst, clāmābat, tĭbĭă tānti. *O.* Āh mĭsĕr ! Quāntă labŏras ĭn Charўbdī ! *H.* SYN. Hĕŭ, hēĕŭ. ‖ *qqf. pour détourner, pour marquer l'étonnement, etc. Ah ! Oh !* Āh ! nĕ sævī tāntōpĕrĕ. *Ter.* (*And.* V, 2, 27). Āh stŭltĕ ! *Id.* (*Ad.* IV, 7, 6). Āh ! nōlī. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 22). SYN. Ō. ‖ *Cette interj. est qqf. suivie d'une voyelle.* Āh ! ĕgō nōn ălĭtĕr trīstēs ēvĭncĕrĕ mōrbōs. *Tib.* (IV, 11, 3. *Ib.* III, 4, 82). Āh ! āh ! sōlūtŭs ămbŭlāt vēnēfĭcæ. *H.* (*Epod.* 5, 71. *Bentl.* legit *aha*).

†Āhā! *primitif de* Ah. *interj. Elle marque l'aversion, l'étonnement.* Āhā! nīmīrum fāmīlīārĭtĕr Me attrectās. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 6). Āhā! Bēllĕrŏphōntēm jām tuūs mĕ fēcīt fīlĭūm. *Id.* (*Bac.* IV, 7, 11. *Cf. Prisc.* 2, 548 et 570).

Āhēnĕus *ou* Āēnĕus, ă, ŭm. *D'airain.* Nēc măgĭs ĕxprēssī vūltŭs pĕr āhēnĕă signă. *H.* Lātŭs ŭt ĭn circō spătĭĕre, ĕt āhēnĕŭs ŭt stēs. *Id.* (*Sat.* II, 3, 183. Sic bene *Bentl.* cum librorum parte: alii *aut æneus*). *Voy.* Ahenus. ‖ Āhēnĕă ætās. *L'âge d'airain.* Tĕrtĭă pōst īllās sūccēssīt āhēnĕă prōlēs. *O.* VERS. Ŭt inquĭnāvīt ærĕ tēmpŭs aūrĕŭm. *H.* Tĕrtĭum, sōlĕrs gĕnŭs Nōvās ăd ārtēs ĕxstĭtīt, sānctŭm tămĕn. *Sen.* (*Oct.* 407).

Āhēnīpēs, ĕdĭs. *Qui a des pieds d'airain.* Nārrāt āhēnīpēdēs Mārtĭs ārāssĕ bŏvēs. *O.* (*Her.* 6, 32. Alĭī leg. *Narrat et æripedes*). *Voy.* Æripes.

Āhēnum, ī. *n. Chaudron, chaudière, marmite.* Vīrgĕă sūggĕrĭtŭr cōstĭs ūndāntĭs āhēnī. *V.* Hānc cēllĕ, vēllĕrĭbŭs quīsquĭs āhēnă părās. *O.* Ārdēntī dēcōxĭt āhēnō. *J.* (15, 82). SYN. Ōllă, lĕbēs, cācăbus. EP. Cavum, cāpax, cāldum, tēpĭdum, fĕrvēns, ūndāns. PPH. Æs cāvŭm.

Āhēnus *ou* Aēnus, ă, ŭm. (De inserta *h* conf. *Gell.* 2, 3.) *D'airain.* Īndŭlgēnt vīno, ĕt vĕrtūnt crātĕrās āhēnās. *V.* Fĕrĭbŭs cārdō strīdēbāt āhēnīs. *Id.* Galēā tūm sūmīt āhēnā Vīpĕrĕōs dēntēs. *O.* SYN. Āhēnĕus, ærĕŭs, ærātŭs. PPH. Gĕmĭnōs ĕx ærĕ lĕbētas. *V.* Lōrĭcanu ex ærĕ rĭgēntēm. Flōrēntēs ærĕ catĕrvās. *Id.* Āntĭquō signĭs fulgēntĭbŭs ærĕ. *O.* ‖ *Au fig. Dur, solide; inflexible.* Āhēnă prĕcāndō Flĕctĕrĕ cōrdă pārō. *St.* PPH. Vōx fīrmĭŏr ærĕ. *O. Voy.* Durus, Firmus.

?Āhŭ. *Voy.* Au.

Aī (*aï*). *Exclamation de douleur.* Sŏnŭīstīs aī aī. *Sen.* (*Med.* 785. Et græce scribitur). ‖ *La Fable rapporte que ces deux lettres furent représentées sur une fleur qui naquit du sang d'Hyacinthe, ou d'Ajax, fils de Télamon.* Īpsĕ sŭōs gĕmĭtŭs fōlĭīs īnscrĭbĭt, ĕt aī aī Flōs hăbĕt īnscriptūm. *O. Met.* X, 216. Cf. *Colum.* 10, 174; *Serv.* ad *Virg. E.* 3, 106, et *Diom.* 1, 370).

†Aī. *imperat. de* Aio. *Dis.* Quid ĭd, aī, āmābo, ēst? *Pl.* (*Truc.* V, 49. Adde *Næv.* apud *Prisc.* 10, 906).

Āiām, ās. *subj. de* Aio. Vēl tū mĭhī āīās vēl nēgēs. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 14).

†Aībam. *pour* Aiebam. Prōdūxe āībās. Fāctūm; vērūm vēnīt pōst īnsānĭēns. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 22. Adde *Pl. Merc.* IV, 5, 2; *Att.* apud *Prisc.* 10, 906).

Āiēbam. *imparf. de* Aio. Fēlīcem! āiēbam tĕcĭtŭs. *H.* Tē sŭbrĭpŭīsse āiēbās ūxōrī tŭæ. *Pl.* (*Men.* III, 3, 9).

Āin', *ou monos.* Aïn'? *sync. pour* Aisne? *Distu?* Aïn' tū? Aïn' vĕrō? Aïn' tāndem? *Que dis-tu là?* (*Pl. Amp.* I, 1, 188. *Id. Mil.* IV, 1, 29.)

Āīō, ās, āī. *verbe défectif. Affirmer, dire.* Vōs sōlōs sapĕre ĕt sōlōs āc bēnĕ vīvĕrĕ. *H.* Adde *Pl. Capt.* I, 1, 4). Sīc āīt, ĕt dīctō citĭūs tŭmĭda æquōră plācāt. *V.* Nōn sūm mœchŭs, āīs. *H.* Hōc āiēbat ĕt hōc. *Id.* Quēm sĕcūm pătrĭōs āīūnt pōrtārĕ pĕnātēs. *V.* SYN. Āffīrmō, dīcō, lŏquŏr, īnquām, rĕfĕrō, nārrō, mĕmŏrō. ‖ Āīunt, ŭt āīunt, quod āīunt. *Comme on dit, comme on le rapporte.* Ŭt quīnquĭs, āīunt, quātĭēns ŭt vēlĭmŭs, nōn licet. *Ter. And.* IV, 5, 10. Lĕvĭs dējĭcit, ŭt āīunt. *H. Ars. Poet.* 438, quod āīunt. Turpis amor stŭdĭis auribus ēssĕ sŏlĕt. *Pp.* (II, 13, 35). *Voy.* Dicitur. ‖ Quid āīs? *Dans les comiques: Dis un peu, réponds-*Hēm! quid āīs, Gĕtā? *Ter.* (*Phor.* II, 3, 39. Adde *Pl. Trin.* I, 2, 156; III, 1, 15, et passim). ‖ †Aīs, ait. *monos. Dans les comiques.* Ait sēse īre ăd Archĭdēmŭm. *Pl.* (*As.* V, 2, 15). *Voy.* Ain'.

1. Āĭax, ācis. *m.* (*Aïας*). *Ajax, fils de Télamon, le plus vaillant des Grecs après Achille, conduisit au siége de Troie les habitans de Salamine, disputa les armes d'Achille à Ulysse, qui lui fut préféré, devint furieux, massacra pendant la nuit tous les troupeaux du camp, et, honteux de son délire, se perça de son épée.* Nēc quīsquam Ājācĕm pōssĭt sŭpĕrārĕ, nīsī Ājāx. *O.* Cūr Ājāx, hĕros āb Achillĕ sĕcūndŭs, Pūtrēscit? *H.* Ēt tragĭcō scriptŭs gĕmĭtū Salamĭnĭŭs Ājax. *Aus.* (*Idyl.* 6, 12). SYN. Tēlamōnĭădēs. EP. Tēlamōnĭŭs, Salamĭnĭŭs; audāx, sŭpĕrbŭs, măgnanĭmŭs, gĕnĕrōsŭs; insānŭs, dēmēns, dēlīrus, lymphātŭs, fŭrēns. PPH. Tēlamōnĭa prōlēs. Telamōnius, Salamĭnĭūs hĕrōs. Tēlamōnĕ crĕātŭs, satŭs, nātŭs, gĕnĭtŭs. (Cf. *Ovid. Met.* XII, 1 *sq.*) ‖ 2. *Ajax, fils d'Oïlée, roi des Locriens, concourut à la prise de Troie. Pour le punir de l'outrage fait à sa prêtresse et à son temple, Minerve le foudroya, lorsqu'il revenait dans sa patrie.* Ūnĭŭs ŏb nōxam ĕt fŭrĭās Ājācĭs Oïlĕi. *V.* Nōn Pa Tȳdīdēs, nōn audet Oïlĕōs Ājāx. *O.* Oïlĭdēs, Oïlĭādēs. EP. Audāx, ĭmpĭŭs, sācrĭlĕgŭs. PPH. Ājāx nōn mĕlĭŏr. *Sen.* Nārvĭcŭs hĕrōs. (Cf. *Virg. Æ.* I, 43 *sq.*; *Sil.* XIV, 478 *sq.*; *Sen. Ag.* 528 *sq.*)

? Ājūtŏr, ārĭs. *d. Secourir.* Ājūtāmĭnī ĕt dēfĕndĭtĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 41. Sed opt. codd. habent *adjutamini*, et sic *Don.* ad *Prol. Ad.* 16).

?Āl. *Mot cette employé par Virgile.* Dīc quīd sīgnĭfĭcēnt cātālēctă Mārōnĭs? Īn hīs āl Cēltārūm pōsŭlt. *Aus.* (*Monost. Grammaticom.* 5).

Ālă, æ. *f. Aile d'oiseau.* Rādĭt ĭtĕr lĭquĭdūm, cĕlĕrēs nĕquĕ cōmmŏvĕt ālās. *V.* Ādspĭcĕ dēmīssīs ŭt ĕāt mĭsĕrābĭlĭs ālīs. *O.* Trēpĭdās ĭn pĕctŏră cōntrāhĭt ālās. *St.* SYN. Pēnnă *ou* pīnnă, *qqf.* rēmĭgĭŭm, vŏlātŭs. EP. Ærĭa, cĕlĕrĭs, rāpĭdă, cīta, lēvĭs, pērnīx, præceps, vēlŏx, præpēs, vŏlūcrĭs, mōtă, extēnsă, trĕmŭlă, trĕpĭdă, trĕpĭdāns, strĭdēns, pĭctă, *au plur.* pārēs, plaŭsæ, sŏcīæ. PPH. Rēmĭgĭum ālārūm. *V.* Ālārŭm rēmī. *O.* Pēnnārŭm rēmī. *Sil.* Pēnnārŭm vēlă. *Lr.* Lĕvĭtās vāgă. *Boet. Voy.* Volo 1. ‖ *Aile d'une flèche.* Ālīs ăllāpsă sāgĭttă. *V.* ‖ *Au fig.* Ēt fūlmĭnĭs ōcĭŏr ālīs. *V.* Pĕdĭbŭs tĭmŏr ădd̆ĭdĭt ālās. *Id.* Ālīs plāngĭt strĭdēntĭbŭs Ālpēs (boreas). *Sil.* Vōlūcrēsquĕ fătī Tārdāvĭt ālās. *H.* ‖ *Voile de vaisseau.* Vēlōrŭm pāndĭmŭs ālās. *V.* Classis cēntēnīs rēmĭgĕt ālīs. *Pp.* (IV, 6, 47). *Voy.* Velum. ‖ *Aile d'armée, corps de cavalerie.* Primă fŭgit, dŏmĭna āmīssă, lĕvīs ălă Camillæ. *V.* Vārĭīsque instīgăt vōcĭbŭs ālās. *Id. Voy.* Turma. ‖ *Toiles tendues pour fermer le passage au gros gibier.* Sŭbĭtōque ĕxtĕrrĭta nĭmbō Occŭltānt ālæ vēnāntŭm cōrpŏră sīlvīs. *Sil.* (II, 448). Dŭm trēpĭdānt ālæ, sāltūsque indāgĭnĕ cīnguntŭr. *V.* (*Æ.* IV, 121. *Serv.* de equitibus intellĭgit, *Heyne* de formidine pennæ). *Voy.* Indago. ‖ *Aisselle.* Ān gravĭs hīrsūtis cūbĕt hīrcŭs īn ālīs. *H.* (Adde *Juv.* 11, 157; *Petr. Sat.* 128. Cf. *Isid. Or.* 11, 1). *Voy.* Caper.

Alābandă, ōrŭm. *n. pl.* (*Ἀλάβανδα*). *Ville opulente de Carie.* Hīc Trallĭbŭs, hīc Alabandīs. *J.* (3, 70).

Alabandĭcŭs, ă, ŭm (*Ἀλαβανδικός*). *D'Alabandes.* Āt rĭgŭī custos Alabandĭcŭs hŏrtī. *Grat.* (*Cyn.* 46).

ʔ Ălăbărchēs. *Voy.* Arabarches.

Ălăbāstrŭm, ī. *n.* (ἀλάβαστρον). *Vase de marbre ou d'albâtre où l'on mettait les parfums.* Quōd Cōsmī rĕdōlēnt ălăbāstrā, fŏcīquĕ dĕōrŭm. *M.* (XI, 9, 9). Quōd frāgrānt ălăbāstrā tīnctă sŭccis. *Sid.* (*Pan.* 2187. Adde *Juvc.* IV, 414). *Voy.* Onyx.

Ălăbĭs, ĭs, *ou* Ălăbŭs, ī. *m.* (*Ptolem.* Ἄλαβος). *Fleuve de Sicile.* Quī pōtānt Hȳpsămquĕ Ălăbŭmquĕ sŏnōrŭm. *Sil.*

Ălăcĕr *ou* Ălăcrĭs, *f.* ăcrĭs, *n.* ăcrĕ (*et non* ācrĭs, ācrĕ). *Prompt, dispos, prêt.* Ānnĭbălēm vōcĕ ătque ălacri cērtāmĭnĕ pōscīt. *Sil.* Cūrētŭmquĕ ălācrēs ăd tўmpănă sŭscĭtăt ēnsēs. *Cl.* (De duplici masculino cf. *Prisc.* 5, 647). SYN. Prōmptŭs, părātŭs, succinctŭs, ăcĕr, ĕxpĕdītŭs. ‖ *Rapide.* Sīc rŭĭt ĭn lēnsōs ălăcĕr Mēzentĭŭs hōstēs. *V.* Sīc ălăcrēs ŏdĭō, nūllăquĕ cūpĭdĭnĕ laŭdĭs Āccensī incurrunt. *St.* SYN. Pēstĭnŭs, cĭtŭs, prŏpĕrŭs, cĕlĕr. *Voy.* Celer. ‖ *Gai, joyeux.* Ergo ălăcrĭs, cūnctōsquĕ pŭtāns ēxcēdĕrĕ pŭgnā (Dares). *V.* Ergo ălăcrĭs sĭlvās ēt cētĕra rūra vŏluptās (tenet). *Id.* SYN. Lætŭs, hĭlărĭs, ŏvāns, gaŭdēns. *Voy.* Lætus.

†Ălăcrĕ. *n. pris adverb. Promptement.* Cōmpĕllēmŭs ălăcrĕ (*Supposit. Pl. Amph.* II, 2 *ter*, 41).

Ălălcŏmĕnæ, ārŭm. *f. pl. et* Ălălcŏmĕnē, ēs. *f.* (Ἀλαλκομένη). *Ville de Béotie, où Minerve avait un temple. D'où* Ălălcŏmĕnæŭs, ă, ŭm. Dūcĭt Ithōnæōs, ēt Ălălcŏmĕnææ Mĭnĕrvæ Āgmĭnă. *St.* (*Th.* VII, 330).

Ălămannī. *Voy.* Alemanni.

Ălānŭs, ī. *m.*; Ălānī, ōrŭm. *pl.* (Ἀλανοί). *Alains, peuple de la Sarmatie européenne, près des Palus-Méotides.* Nēc tē Sārmătĭcō trānsĭt Ălānŭs ĕquō. *M.* (VII, 29, 6). Ēt sĕquĕrēr dūrōs ātĕrnī mārtĭs Ălānōs. *L.* Ĭntĕr cāptīvōs trăhŏr ēxărmātŭs Ălānōs. *Aus.* (*Ephem. ult.* 18). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Prō Lătĭō dŏcŭīt gēntīs prælātŭs Ălānæ. *Cl.* (*Bel. Get.* 583).

Ălăpă, æ. *f. Soufflet.* Ō quām dīgnŭs ĕrās ălăpīs, Mărlănĕ, Lătīnī! *M.* (V, 62, 11). Rīdērĕ pōtēst quī Māmĕrcōrum ălăpās? *J.* (8, 191). Quam opprĭmĕrĕ cāptāns, ălăpām sĭbī dūxīt grăvĕm. *Ph.* SYN. Cōlăphŭs. EP. Grăvĭs, dūră, vălĭdă, vĭŏlēntă. PHR. Ălăpām, cōlăphŭm ĭncŭtĭō, ĭmpĭngō. Cōlăphīs pĕrcŭtĭō, vĕrbĕrō, fĕrĭō, cædō, pŭlsō. Ōs mănŭ cædō. Gēnās pŭlsō. VERS. Flāgrīs dōrsa, ălăpīs măxīllās, ōrā sălīvīs Præbŭīt. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 167).

ʔ Ălărĕ, ĭs. *n. Ampleur d'une robe flottante, peut-être la partie qui avoisine les aisselles.* Nēc dein mŏvērĕ lumbōs ĭn crŏcōtŭlā Prēnsis vīdēbo ălārĭbŭs (*Catal. Virg.* 5, 21).

Ălārĭcŭs, ī. *m. Alaric, roi des Goths, vainquit plusieurs fois les Romains sous l'empereur Honorius.* Vēstrīs nāmquе ārmīs Ălārĭcī frāctă quĭēvīt Ăc Brēnnī rābĭēs. *Cl.* Rēs, Ălārĭcĕ, tŭās. *Id.*

Ălāstŏr, ŏrĭs. *m.* (Ἀλάστωρ). *Un des chevaux de Pluton.* Dītīsquĕ nōtă sīgnātŭs Ălāstŏr. *Cl.* ‖ 2. *Guerrier Lycien tué par Achille.* Ĭphĭtĭdēn ēt Ălāstŏrā fŭdī. *O.*

Ălāthrĕus, ĕŏs. *m. Nom de guerrier.* (*St. Th.* VII, 300.)

Ălātŭs, ă, ŭm. *Ailé.* Ūt prīmum ălātīs tĕtĭgīt māgălīă plāntīs. *V.* Ălātō quī pĕdĕ cārpīs ĭtĕr (de Mercurio). *O.* SYN. Pĕnnātŭs, ālĭgĕr, pĕnnĭgĕr, ālēs, vŏlāns. PPH. Ālīs, pĕnnīs ĭnstrŭctŭs, sŭbvĕctŭs, ĭnnīxŭs, sŭspĕnsŭs. Ălārŭm rēmĭgĭō ĭnstrŭctŭs. ‖ *Au fig. Prompt, léger.* Phœbŭs, ēt ălātīs æthĕrĭă cārpĭt ĕquīs. *O.* (*Fast.* III, 415. Et proprie accipi potest).

Ălaŭdă, æ. *f. Alouette. Voy.* Galerita. ‖ *m. Nom d'homme.* Dēsĭt, ēt ūt lĭquĭdŭm pōtĕt Ălaŭdă mĕrŭm. *M.* (XII, 61, 2. *Ib.* 58, 2).

Ălaŭsă *ou* Ălŏsă, æ. *f. Alose, poisson.* Strīdēntēsquĕ fŏcīs, ōbsŏnă plĕbĭs, ălaŭsās. *Aus.* (*Mos.* 127).

Ălăzōn, ōnĭs. *m.* (ἀλαζών). *Fanfaron. Titre d'une pièce grecque, traduite par Plaute.* Ălăzōn græcæ huĭc nōmĕn ēst cōmœdĭæ. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 8). ‖ *Fleuve de l'Asie-Mineure, qui sépare l'Albanie de l'Ibérie.* Tōtă nōn aŭdĭt Ălăzōnă rīpă. *V. Fl.* (VI, 101. Cf. *Strab.* 9, 344; *Plin.* 6, 10).

Ălbă, æ. *f.* (Ἄλβα). *Albe, surnommée la Longue, ville du Latium, fondée par Ascagne, fils d'Énée.* Āscānĭus clārī cōndĕt cognōmĭnĭs Ălbam. *V.* Ēt Lōngām mūltă vī mūnīĕt Ălbam. *Id.* Sēd Prŏcŭlŭs Lōngă vēnĭebăt Jūlĭus Ălbā. *O.* (Adde *Tib.* II, 5, 52; *Enn.* apud *Donat. de Barbar.*)

Ălbānī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀλβανοί). *Albains, habitants d'Albe.* Ălbānī dŏcŭērĕ sŭōs. *V.* ‖ *Collége de Saliens qui résidaient sur le mont Albano. Voy.* Albanus. ‖ 2. *Habitans de l'Albanie, province de l'Asie Mineure, auj. la Géorgie. Ils passaient pour être une colonie venue d'Albe.* Hīc vāda prŏptĕr Căspĭă vērsātŭr Scўthă bĕllĭgĕr, hīcquĕ fĕrōcēs Dēgūnt Ălbānī. *Avien.* (*Descr. Ter.* 905).

Ălbānŭs, ă, ŭm. *Albain, d'Albe.* Ălbānīquĕ pătrēs, ătquе ălтæ mœnĭă Rōmæ. *V.* Āt tū dictīs, Ălbānĕ, mănērēs. *Id.* Ălbānă pētēntēm Āppĭă fĕrvēntī dūcĭt ĭn ārvă rŏtă. *O.* ‖ Ălbānŭs mōns. *Montagne qui dominait Albe. Il y avait un collége de Saliens.* Ēt quæcūnquĕ tĕnēnt Ălbānōs nūmĭnă mōntēs. *O.* Ēx sūmmō, quī nūnc Ălbānŭs hăbētŭr, Prōspĭcĭēns tūmŭlō. *V.* Ălbānōs quŏquĕ Tūscŭlōsquĕ cōllēs. *M.* (IV, 64, 13). Nōn Ălbānă mĭhī sĭt cōmĭssātĭō tāntī. *Id.* (XII, 48, 1. Huc refer quod ait *Horat. Od.* II, 14, 28 : *Pontificum meliore cœnis*). ‖ Ălbānŭs lăcŭs. *Lac Albain ou Albano, sur le bord duquel Albe était bâtie.* Ălbānūsquĕ lăcŭs sŏcĭī Nēmōrēnsĭs ăb ūndă. *Pp.* (III, 20, 25). ‖ 2. *D'Albanie, en Asie-Mineure.* Ānnŭĭtŭr thălămĭs Ălbānī vīrgŏ tўrānnī. *V. Fl. Voy.* Albani.

Ălbānŭs, ī. *m. Eccl. Saint-Alban, martyr en Angleterre.* Ēgrĕgĭum Ălbānŭm fĕcūndă Brĭtănnĭă prōfĕrt. *Fort.* (III, 377).

Ălbātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de blanc.* Nātālēs ăllōsvĕ dĭērŭm Fēstōs ălbātŭs cĕlĕbrĕt. *H.* (Adde *Pers.* 2, 41). SYN. Ălbŭs, candĭdātŭs.

Ălbēns, tĭs. *Blanchissant, blanc.* Ægŏ dŭcĕrĕ vānă Frēnă mănŭ spūmīs ălbēntĭbŭs ŏblĭtă lūctŏr. *O. Voy.* Albus.

Ălbĕō, ēs, (*sans parf.*), ērĕ. *n. Être blanc.* Cāmpīque ĭngēntēs ōssĭbŭs ălbēnt. *V.* Quōd vĭdĕăm cānīs ălbērĕ căpillīs (caput). *O.* SYN. Candĕō, cānĕō, ălbēscō, ălbĭcō. *Voy.* Candeo.

Ălbēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Blanchir, devenir blanc.* Flāmmārŭm lōngōs ā tĕrgo ălbēscĕrĕ trăctūs. *V.* Mātūrīs ălbēscīt mēssīs ăristīs. *O.* Flŭctŭs frāctīs ălbēscĭt ĭn ūndīs. *Sil.* SYN. Cānēscō. *Voy. ce mot.*

Ălbĭcāns, tĭs. *Blanc.* Āt ūbi ūltĭma ălbĭcāntīs lŏcă lĭttŏrĭs ădĭīt. *Cat.* (63, 87). Aper dēntĕ ălbĭcāntī Aūsŭs fŭĭt nŏcĕrĕ (*Anthol.* II, p. 289). *Voy.* Candidus.

†Ălbĭcāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Commencer à blanchir.* Jāmjam ălbĭcāscĭt Phœbŭs, ēt rĕcēntātŭr. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 15, 25. Alii male, *albicassit*).

Albicō, ās, ārē. *n. Être blanc.* Nēc prātā cānis albicānt prūinis. *H.* (*Od.* I, 4, 4. Quod verbum paulo insolentius fuisse testatur *Capel.* V, p. 166 : « *Albent*, quod satis crispa inflexione Horatius *albicant* dixit. » Locum tamen citat *Prisc.* 8, 880, nec verbum notat). Albicat insignis mixto viridānte smarāgdo. *Lact.* (*Phœn.* 155). Cūm bārbā càpūt albicēt capillis (*Anthol.* II, p. 551). *Voy.* Albeo.

†Albicŏmŭs, à, ùm. *Qui a la chevelure blanche.* Flōribus albicŏmis dùm lilia pōllicē cārpō. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 2).

Albidŭs, à, ùm. *Blanc.* Spūmāquè pēstiferōs circumfùnit albidā rictŭs. *O. Voy.* Albus.

Albīna, æ. *f. Nom de femme.* Nē priōr Albīnam ēt Modiām cōllēga salutēt. *J.* (3, 150).

Albinōvānus, i. *m. Pedo Albinovanus, poète latin.* Dūritiē cōnfers. Albinovanī, mānē. *O. Voy.* Pedo. ‖ 2. *Celsus Albinus, secrétaire de Claude Néron.* Cēlsō caudēre ēt benè rēm gerēre Albinovānō. *H.*

Albinus, i. *m. Nom d'homme.* Filius Albīnī. *H.* (Adde *Mart.* IV, 37, 2).

†Albiplūmis, è. *Qui a un plumage blanc.* Absit ŭt albiplūmēm valeāt calvāre cōlumbam (*Anthol.* I, p. 600, tertia male correpta).

Albis, is, *acc.* in *ou* im. *m. Elbe, fleuve d'Allemagne.* Fundat ab extrēmō flavos aquil nē Suēvos Albis, ēt indomitūm Rhēni caput. *L.* Ingentēs Albim liquēre Cheruscī. *Cl.* (Adde *Sen. Med.* 374).

†Albitudō, inis. *f. Blancheur.* Ad istām capitis albitūdinēm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 32). *Voy.* Candor.

Albius, ii. *m. Prénom de Tibulle.* Albī, nōstrōrum sērmōnum cāndidē jūdex. *H. Voy.* Tibullus.

†Albŏ, ās, ārē. *Blanchir, rendre blanc.* Hōc fūscāt nīveas, hōc āmat gūrgite nigrās. *Prisc.* (*Perī.* 451).

Albūcius *ou* Albūtius, ii. *m. Nom d'homme.* Cānidia Albūti. *H.* (*Ame Catal. Virg.* 7, 5).

Albula, æ. *f. Ancien nom du Tibre.* Albŭla, quēm Tiberīnum mērsus mox rēgnīs in ūndis Rēdidit. *O.* Āmīsit vērūm vētus Albula nōmen. *V. Voy.* Tibris. ‖ 2. Albŭla, æ. *f. et* Albŭlæ, ārum. *pl. Source près de Tibur, qui avait des eaux minérales.* Cānaque sulfurēis Albŭla fūmat aquis. *M.* (1, 15, 2. *St. Silv.* I, 5, 75). Grūdārum nēbulæ quēd Albŭlārum. *M.* (IV, 4, 2). Tānto ēst Albŭla pōta deo. *O. Fast.* IV, 68. Cf. *Plin.* 31, 2; *Strab.* 5).

Albŭlus, a, ùm. *dunin. de* Albus. Ut albŭlus cōlumbus aūt Adōnēūs. *Cat.* (29, 9). Cui rēctōr āquārum Albula navigerūm pēr freta pāndit iter. *M.* (XII, 100, 4).

Album, i. *n. Blanc, couleur blanche.* Mācŭlis insignis ēt albo. *V.* Sparsis cōmmūne pēlibus album, *Id.* Prōtēm distinctus ab albō. *O. Voy.* Candor.

Albunea, æ. *f. Source et bois près de Tibur. Sibylle qui y résidait.* Lūcōsquē sub āltā Cōnsulit Albūneā. *V.* Quānī dōmūs Albunēæ rēsōnantis. *H.* (Cf. *Lact.* 1, 1. Forte legendum *Albulea*, non enim differre videtur a fonte *Albula*. Vid. etymol. apud *Serv.*, et *Schol. Cruq.* ad *Horat.*)

Alburnŭs, i. *m. Montagne de Lucanie.* Ilicibūsquē virentēm Plūrimus Alburnum vōlitans cānet. *V.* ‖ 2. *Abiette, petit poisson.* Nerīt, ēt āmōrnos prædam puerilibus tāmis. *Aus.* (*Mos.* 126).

Albus, a, ùm. *Blanc.* Candida per silvām cūm fētu concolor albo. *V.* Alba decēnt Cererem : vēstem Cerealibus albam Sūmite. *O.* SYN. Albens, candidŭs, cāndens, etc. *Voy.* Candidus. ‖ *Blanchi.* Nūpēr in hānc ūrbēm pēdibus quī vēnērat albīs. *J.* (1, 111). SYN. Albātus. ‖ *Blanc, en parlant des cheveux, de la barbe.* Sparsērit intēgrā albæ senēcta comās. *Pp.* (III, 3, 46). Quīn albam rārāmquè cōmam. *O. Voy.* Canus. ‖ *Pâle.* Erūbuit decēt albā quidēm pūdōr ōra. *O.* Raptōr in Hȳrcānō quī fūgit āl s equō. *M.* (VIII, 26, 2). Exeūssē membris tumor albūs āristās. *Pers.* (3, 115). *Voy.* Pallidus. ‖ *Vide, de blanc.* Ēt nātālitiā tāndem cūm sārdonȳche albūs. *Pers.* (1, 30). SYN. Albātus. *Voy. ce mot.* ‖ *Pur, clair, serein.* Albæ lēnis flāmmeō calēnt lūcēs. *M.* (X, 62, 6). Albūs ŭt obscūrō dētērsērit nūbila cœlō Sæpe nōtus. *H.* Afferā admissō Lūcifer albūs equō. *O.* SYN. Pūrus, serēnus, clārus. ‖ *Au fig. Heureux.* Sēd currēnt albūsque dies horāquè serēnæ. *Sil.* Simul albā nautis Stella refulsit. *H.* SYN. Serēnus, faustus, lætus. ‖ *Pur, irréprochable.* Pēr me equidēm sint ōmnia prōtinūs alba. *Pers.* (1, 110). *Voy.* Purus. ‖ Albō lapillō signō, nōtō. *Voy.* Calculus. Albus ān niger. *Exp. press. proverbiale en parlant d'une chose indifférente.* Ūnde illā scīvit, nāsse an albus nāscerēr *Ph.* Albus an ātēr sis nescīō. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 48). Nēc scīre ūtrūm sis albus an ātēr hōmō. *Cat.* (92, 2. Adde *Hor. Epist.* II, 2, 189).

Albūtius. *Voy.* Albucius.

Alcæus, i. *m.* (Ἀλκαῖος). *Alcée, poète lyrique né dans l'île de Lesbos.* Nēc plus Ālcæus, cōnsimilī pātre quōquè lȳrā pār. *O.* Et tē sonantem plēnīus aurēō Alcæe, plectro. *H.* (*Id. Od.* IV, 9, 7; *Epist.* I, 19, 29. EP. Lēsbius, lȳricus, ēlātus, sūblīmis PPH. Lēsbius poēta, vātēs, cīvis.

Alcæus, à, ùm (Ἀλκαῖος). *D'Alcée, alcaïque.* Nēc nōn Alcæicō vēl Phērēcrātiō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 10).

Alcandĕr, drī. *m. Lycien tué par Ulysse.* Alcandrumque Hallūmque. *O.* ‖ 2. *Troyen tué par Turnus.* Alcandrumque Hallumque. *V.*

Alcandrus, ōris. *m. Nom d'homme.* Pāndārus ēt Bitiās, Īdæō Alcandrō crēti. *V.*

Alcathŏē, ēs. *f.* (Ἀλκαθόη). *Ville, la même que Mégare, fondée par Alcathoüs.* Tūtūs ād Alcathoën, Lēlegēia mœnia, limes. *O.*

Alcathŏus, i. *m.* (Ἀλκάθοος). *Fils de Pélops, fondateur de Mégare.* Ēt quos Alcathoī mœnia magnī mœnibus ōrtōs. *O.* (*Id. Met.* VIII, 14; *Auct. Ciris*, 101). ‖ *Nom de divers guerriers.* (*St. Th.* VII, 718; *Virg. Æ.* X, 747).

Alcē, ēs. *f.* (Ἀλκή). *Nom d'une chienne.* (*Ov. Met.* III, 217). ‖ *Espèce animale. Calp.* 7, 9.

†Alcēdō, inis. *f. Oiseau, le même que l'alcyon.* Quām marē ēst ōlim, quam̄ alcēdō puntos educet suōs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 145. Cf. *Front. de Fer. Als.* 3). *Voy.* Alcyon.

†Alcēdŏnia, ōrum. *n. pl. Jours de calme, durant lesquels les alcyons font leur nid.* Trānquillī mānstī nī ēd mē sunt cūrea fōrum. (*Prol. Cas. Pl.* 26. Cf. *Front. de Fer. Als.* 3).

Alcēmārchus, i. *m. Nom d'homme.* Nēmq ĭstī ēst, quī Alcesimārcho fīlium. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 56. *Ib.* 63).

Alcēmo, ūs. *f.* (Ἀλκήμων). *Nom d'homme.* Nūnc amīcī, amīcē mūnicī, sīs ūnagō. Alcēmo. *P.* (*Cas.* III, 1, 1).

Alcēstē, ēs, *et* Alcēstis, is. *f.* Ἄλκηστις *et* Ἄλκηστις. *Alceste, fille de Pélias, femme d'Admète, se dévoua pour son mari. Vaincu par Hercule la ramena des enfers.* Spectānt sūbeūntem fāta marītī Alcēstin ēt similis sī permūtātus detur. *J.* (6, 652. N

mĭnŏr Ălcēstīn fāmā sŭb āstrā fĕrāt. *M.* (IV, 75, 6). Ălcēstē vītām, Circe hērbās, pōmā Călȳpsō. *Sid.* (*Pan.* 2298). PPH. Admētī cōnjŭx, ŭxŏr. VERS. Fāta Phĕrētĭādæ cōnjŭx Păgasæă rĕdēmit. *O.* Fēmĭnæ vīrtūtĭs ŏpŭs, quōd pĕctŏrĕ fortī Cāstă mărītălī sŭccēssit Thēssălă fātō. *Cl.* Quæ fūnŭs vŏlŭit pēnsārĕ mărītī. *St.* Cōnjŭgĭs fātŭm rĕdĭmēns Phĕrætī, Ŭxŏr ĭmpēndēs ānĭmām mărītō. *Sen.* Sævă mărītī Ipsă sŭīs fātĭs Admĕtī fātă mŏrāta ēst (*Culex*, 262).

Ălcĭdădēs, æ. *m.* (Ἀλκιδιάδης). *Alcibiade, général Athénien.* PPH. Măgnī pŭpillĕ Pĕrĭclĭs. *Pers.*

Ălcĭdămās, āntis. *m.* (Ἀλκιδάμας). *Nom d'un habitant de l'île de Cée.* Quă pătĕr Ălcĭdămās plăcĭdām dē cōrpŏrĕ nātæ. *O.* ‖ 2. *Fameux athlète.* (*St. Th.* X, 500.)

Ălcĭdēs, æ, *acc.* ēm *ou* ēn, *voc.* ē *ou* ă. *m.* (Ἀλκείδης). *Alcide, autre nom d'Hercule.* Ălcĭdēs ădĕrāt, taŭrōsque hăc victŏr ăgēbāt. *V.* Quīd mĕmŏrem Ălcĭdēn? ēt mī gĕnŭs ăb Jŏvĕ sŭmmō. *Id.* Dă vĕnĭam, Ălcĭdē : fōrs hŭīc ēt pēnsă tŭlīssēs. *St.* (Sic et *Ov. Her.* 9, 75; *Mart.* IX, 66, 1; *Sen. H. Fur.* 421. Idem testatur *Diom.* 3, 491. Nec audiendus *Nic. Heinsius* quoties *Alcide* mutat in *Alcida*). *Voy.* Hercules. ‖ † Ălcĭdēn (Male apud *Sid. Paneg.* 1217, ultima correpta).

Ălcĭmēdē, ēs. *f.* (Ἀλκιμέδη). *Femme d'Éson, mère de Jason.* Nōn prŏbăt Ălcĭmēdē mātĕr tŭă : cōnsŭlĕ mātrēm. *O.* (Adde *St. Th.* V, 236; *V. Fl.* I, 317).

Ălcĭmēdōn, ōntis. *m.* (Ἀλκιμέδων). *Nom d'un sculpteur célèbre.* Făgĭnă, cælātŭm dīvīnī ŏpŭs Ălcĭmēdōntis. *V.* ‖ *Autre personnage du même nom.* Hŏc prŏbat Ălcĭmēdōn, ēt quī rĕquīēmquĕ mŏdūmquĕ. *O.*

Ălcĭmŭs, ī. *m.* (Ἄλκιμος). *Nom d'un esclave.* Ălcĭmē, quēm răptŭm dŏmĭnō crēscēntĭbŭs ānnīs. *M.* (I, 89, 1. *Id.* V, 65, 2). ‖ 1. *Latinus Alcimus Alethius, rhéteur vers l'an* 360 *de J. C.* Nec mē nēpōtēs ĭmpĭī sīlentĭī rĕūm cīēbunt, Ălcĭmē. *Aus.* (*Prof.* 2, 1). ‖ 2. *Alcimus Editius Avitus, évêque de Vienne, en Gaule, poète chrétien.* Ălcĭmŭs ĭstă tĭbī quæ mittĭt mūnĕră frātĕr. *Alcim.* (*ad Sor.* 2).

Ălcĭnōŭs, ī. *m.* (Ἀλκίνοος). *Alcinoüs, fils de Nausithoüs, roi des Phéaciens, dans l'île de Corcyre, célèbre par ses jardins.* Prædĭtăt Ălcĭnōi pōmă bĕnīgnŭs ăgēr. *O.* Pōmăque ēt Ălcĭnōi sīlvæ. *V.* Quīd dīffĕrāī vīdīt pōmārĭă rēgīs. *M.* ‖ *par ext. Roi opulent, voluptueux.* Ălcĭnōĭquĕ În cūtĕ cūrāndă plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntūs. *H.* Nōn ūllă vĕrĕbŏr Rēgnă nĕc Ălcĭnōi mūnĕră dēspĭcĕrĕ. *Pp.* (I, 14, 24). Quōt rĭx Ălcĭnōi cūlĭnă fĕrrĕt. *Sid.* (*Pan.* 1585).

Alcippē, ēs. *f. Nom de femme.* Nĕque ĕgo Ălcippēn nĕquĕ Phўllĭdă hăbēbam. *V.* Ălcippēn ĭrātă pŏtĭt. *Calp.* (3, 31).

Ălcĭthŏē, ēs. *f.* (Ἀλκιθόη). *Alcithoé, une des filles de Minée.* Āt nōn Ălcĭthŏē Mĭnēĭădes ōrgĭă cēnsēt. *O.*

Ălcmæō *ou* Ălcmæōn, ōnis. *m.* (Ἀλκμαίων). *Alcméon, fils d'Amphiaraüs et d'Ériphyle, tua sa mère, fut poursuivi par les Furies, se passionna pour Alphésibée, dont les frères lui donnèrent la mort, parce qu'il l'abandonna.* Ēt quīdem Ălcmæō, ătque Ōrēstēs, ēt Lўcŭrgŭs pŏstēă. *Pl.* (*Capt.* II, 4, 30). PPH. Mœstămque Ēriphўlēn Crūdēlis nāti mŏnstrantĕm vūlnĕrā cērnit. *V.*

Ălcmæōnĭus, ă, ŭm (Ἀλκμαιόνιος). *d'Alcméon.* Aūt Ălcmæōnĭæ fŭrĭæ, aūt jējūnă Phĭnēī. *Pp.* (III, 3, 53).

Ălcmān, ānis. *m.* (Ἀλκμάν). *Alcman, poète lyrique de Sparte.* Ēt tĕtrĭcīs Ălcmān cāntātŭs Āmўclīs. *St.*

Ălcmēnă, æ, *et* Ălcmēnē, ēs. *f.* (Ἀλκμήνη). *Alcmène, femme d'Amphitryon, fut trompée par Jupiter, et devint mère d'Hercule.* Tristĭs Āmўmōnē, pārvōque Ălcmēnă sŭpĕrbīt Hĕrcŭlē. *St.* (Adde *Claud. Laud. Herc.* 48). Jŭpĭtĕr Ălcmēnæ gĕmĭnās rĕquiēvĕrāt Ārctōs. *Pp.* (II, 18, 25). Ārgŏlĭs Ălcmēnē, quæstŭs ŭbī pŏnĭt ānĭlēs. *O.* (Adde *Sen. H. OEt.* 1825). PPH. Hĕrcŭlĕă pārēns. Hĕrcŭlĭs, Ălcīdæ mātĕr, pārēns, gĕnĭtrīx. (Cf. *Plaut. Amphit.*; *Sid. Paneg.* 1218.) ‖ †Ălcūmēnă. *arch. Voy. ce mot.*

Ălcōn, ōnis. *m.* (Ἀλκών). *Alcon, habile archer Crétois.* Aūt Ălcōnĭs hăbēs lăudēs aūt jūrgĭă Cūrĭī. *V.* (*E.* 2, 11. Ubi *Servius*). Pōllūcēm cæstŭs, Ălcōnēm spīcŭlă nōssĕ. *Sid.* (*Pan.* 787). ‖ *Nom d'un graveur de Sicile.* Crātērĕm Æmĕsæ... făbrĭcāvĕrāt Ălcōn. *O.* ‖ *Nom d'un berger.* Vēnĭăt ēcĕt Ārbĭtĕr Ălcōn. *Calp.* (6, 21. *Id.* 9, 19. Ēt hŭc rĕfĕrrī pŏtest *Virgilii* locus qui supra). ‖ *D'un médecin.* Mītĭŏr ĭmpŭlcĭtās Ălcōn cēlāt ēntĕrŏcēlās. *M.* (XI, 85, 5). Sēd mēdĭcŭs, dīvīs fātōquĕ pōtēntĭŏr, Ălcōn. *Aus.* (*Epigr.* 73, 5). ‖ *D'un esclave.* (*Hor. Sat.* II, 8, 15.)

†Ălcūmēnă, æ. *f.* (? Ἀλκμήνη). *arch. Comme* Alcmena. Quīcum Ălcūmēna ēst nūpta, Ēlectrī fīlĭă. *Pl.* (*Amp. prol.* 99. *Ib.* III, 1, 9 et 43. Quo verbo semper utĭtur Noster). Āmōrĕ căptŭs Ălcūmēnæ Jūpĭtĕr (*Auct. Argum. Pl. Amph.* 1, pro *Alcumenæ*). ‖ *Titre d'une pièce d'Euripide.* (*Fl. Rud.* 1, 1, 4.)

Ălcўŏn *ou* Hălcўŏn, ŏnis *ou* ōnis *f.*; Ălcўŏnēs, ŭm. *pl.* (ἀλκυών *ou* ἁλκυών). *Alcyon, oiseau qui fait son nid sur la mer, lorsqu'elle est calme.* Ălcўŏnēs sōlĕ mĕmŏrēs Cēўcis āmātī. *O.* Pēnnās în lĭttŏrĕ pāndūnt Dīlēctæ Thĕtĭdī ălcўŏnēs. *V.* (Adde *Prop.* 1, 17, 2). SYN. Ălcўŏnē. EP. Mœstă, trīstĭs, quĕrŭlă, æquŏrĕă, flŭctĭvăgă. PPH. Cēўcis ăvēs. VERS. Încŭbăt ălcўŏnē pēndēntĭbŭs æquŏrĕ rīdis. *O.* Flŭctĭvăgām sīc sæpĕ dŏmūm mădĭdōsquĕ pĕnātēs Ălcўŏnē dēsĕrtă gĕmīt. *St.* Licĕt ălcўŏnēs Cēўcă sŭūm Flŭctŭ lĕvĭtĕr plāngēntĕ sŏnēnt, Quūm trānquīllō mălĕ cōnfīsæ, Crēdūnt ĭtĕrūm pĕlăgo aūdācēs, Pĕtūsquĕ sŭōs nĭdō pāvĭdæ Tĭtŭbāntĕ fŏvēnt, *Sen.* (*Ag.* 680 *sq.*). Quūm sŏnāt ălcўŏnēs cāntū (pontus), nĭdōsquĕ nātāntēs Ĭnumōtă gēstāt sŏpītis flŭctĭbŭs ūndă. *Sil.* Nūnquam ēxcītēntūr flŭctŭūm vŏlūmĭnă, Stērnātăquĕ sēmpĕr gūrgĭtĕm ălcўŏnæ quĭēs. *Avien.* (*Or. mar.* 395).

Ălcўŏnē *ou* Hălcўŏnē, ēs. *f.* (Ἀλκυόνη *ou* Ἁλκυόνη). *Halcyone, fille d'Éole, ayant perdu son mari Ceyx, se précipita dans la mer, et ils furent changés en alcyons.* Nīl ŏpīs, Ălcўŏnē, nōbīs tŭă vōtă tŭlērunt. *O.* (Cf. *Met.* XI, 410 *sq.*). ‖ *Alcyon. Voy.* Alcyon. ‖ 2. *Fille d'Atlas, une des Pléiades.* Lūcĭdăquĕ Ălcўŏnē, Cĭrcēque ēt Ălўnŏnē nātă. *O.* Ălcўŏnē, Mĕrŏpēquĕ, Cēlænō, Tāўgētēquĕ. *Cic.* (*Arat.* 35. Adde *Avien. Arat.* 580).

1. Ălcўŏnĕŭs, ĕī *ou* ĕŏs. *m.* (Ἀλκυονεύς). *Un des géants.* Ălcўŏnĕus pĕr stāgnă pĕdēs Tyrrhēnă cŭcūrrīt. *Cl.*

2. Ălcўŏnĕŭs, ă, ŭm (Ἀλκυόνειος). *Des alcyons.* ‖ Ălcўŏnĕŭm, ī. *subst. n. Sorte de drogue pour enlever les taches de rousseur.* Ădjĭce ēt quĕrŭlō vŏlŭcrŭm mĕdĭcāmĭnă nĭdō : Ōrĕ fŭgānt măcŭlās; ălcўŏnĕă vōcānt. *O.* (Cf. *Plin.* 32, 8).

? Ăldēscŭs, ī. *m.* (Ἄλδεσκος). *Fleuve de Scythie.*

Hīc sūnt Ālēsci quŏquĕ, Pāntĭcăpīquĕ flŭēntă. *Prisc.* (*Peri.* 306. Adde *Avien. Desc. Ter.* 450. Alii leg. *Ardescus, Ardiscus*).

1. Ălĕă, æ. *f.* (Ἀλέα). *Ville d'Arcadie.* Aūt Ălĕæ lūcis vīdit Tĕgĕæă sācĕrdōs. *St.* (Cf. *Plin.* 4, 6).

2. Ălĕă, æ. *f. Jeu de hasard.* Nām nĕquĕ mē vīnūm, nĕc mē tĕnĕt ălĕa fallāx. *O.* Quēm dāmnōsă vēnŭs, quēm præcĕps ălĕa nūdăt. *H.* Sī lūdĭtŭr ălĕā pērnōx. *J.* (8, 10). EP. Āncĕps, dŭbĭă, incērtă, fallāx, dāmnōsă, īnīquă. fŭgiēndă. VERS. Nĕc tĕnĕt incēstās ălĕa blāndă mănūs. *O.* Prīncĭpĭŭm fallī, fallĕrĕ fīnīs ĕrĭt. *Id.* Sī dāmnōsă sĕnĕm jŭvăt ălĕa, lūdĭt ĕt hērēs Būllātŭs, pārvōquĕ ĕădĕm mōvĕt ārmă frĭtillō. *J.* Hūnc ălĕă dĕcŏquĭt. *Pers.* Quī cōncussō Māgnă pārāstis Lūcrā frĭtillō. *Sen. phil.* (*De morte Claud.*). *Voy.* Ludo, Fritillus. ‖ Ălĕă jāctă ēst. *prov. Le sort en est jeté.* Jūdĭcĕ fortūnă cădat ălĕă. *Petr.* (*Sat.* 122). ‖ *Au fig. Chance, risque, danger.* Pĕrīcŭlōsæ plēnum ŏpŭs ălĕæ. *H.* Tālĭbŭs ădmissis ălĕa grāndis mĕst. *O.* Ălĕa fātī. *L. Voy.* Discrimen.

Ălĕātŏr, ōris. *m. Qui joue à des jeux de hasard.* Ædĭlēm vŏcāt ūdŭs ălĕātŏr. *M.* (V, 85, 5). Ălĕātŏr, quānto in ārte ēst mĕlĭor, tānto ēst nĕquĭor. *P. Syr.* (Adde *Pl. Rud.* II, 3, 29). SYN. Ălĕŏ, lūsŏr. *Voy.* Alea.

Ălĕbās *ou* Ălĕvās, æ. *m.* (Ἀλεβάς). *Tyran de Larisse, tué par ses soldats.* Quōsquĕ pŭtās fīdŏs, ŭt Lārīssæŭs Ălĕbās (*Ibis*, 322. Iterum 511).

Ălĕbŭs, ī. *m. Rivière d'Espagne.* Ibī sŏnōrŭs Ălĕbŭs āmnĭs ēffŭdĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 466).

Ălĕc. *Voy.* Halec.

Ălĕctō *ou* Ălĕctŏ, ūs, *acc.* ō. *f.* (Ἀληκτώ, *de* ἄληκτος, *et poét.* ἀλήκτος). *Alecto ou Alecton, une des Furies.* Ēxin Gōrgŏnĕīs Ălĕctō īnfēctă vēnēnīs. *V.* Lūctŭfĭcam Ălĕctō dīrārum ăb sēdĕ sŏrōrum (ciet). *Id.* PPH. Cōcȳtĭă virgō. Vīrgō Nōctĭ sātă, ēdĭtă. (Cf. *Virg. Æ.* VII, 324 *sq.*; *Sil.* II, 671 *sq.*; XIII, 432 *sq.*) *Voy.* Furiæ.

Ălĕtēs, æ, ŭm (Ἀλήτης). Ălēta ārva. *Partie de la Lycie.* Quīque ăb ĕquō præcĕps in Ălēta dēcĭdit ārvă (*Ibis*, 257). Hīc cēspĕs latĕ prōdūcĭt Ălētēs ārva. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1046. Adde *Cic. Tusc.* 3, 26, ex *Homero*).

Ălēmānī, Ălēmannī *ou* Ălāmannī, ōrŭm. *m. pl.* (*Steph.* Ἀλαμανοί. Sed melius *Alemannen*, germanice). *Allemands, peuple de Germanie, entre le Rhin et le Danube.* Hæc Ălēmannōrŭm spōlĭīs, austrālĭbŭs illă. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 17). Stērnēbăt, Rhēnumquĕ, fĕrōx Ălemannĭs, bibebās. *Sid.* (*Pan.* 1621. *Ib.* 979). *Voy.* Germani.

Ălēmannĭă, æ. *f. Pays des Alemanni.* Ōrāvīt, pīnuīquĕ tŭīs, Ălēmannĭa, signīs. *Cl.* (*Cons.* I. *Stil.* 234).

Ălēmōn, ŏnis. *m.* (Ἀλήμων). *Nom d'homme.* Ārgŏlĭco gĕnĕrātŭs Ălēmŏnĕ quīdām. *O.*

Ălēmōnĭdēs, æ. *m.* (Ἀλημονίδης). *Fils d'Alémon.* Sōlvĭt Ălēmōnĭdēn. *O.*

Ălĕŏ, ōnis. *m. Joueur de profession.* Nīsi īmpŭdĭcŭs, ĕt vōrax, ĕt ălĕō. *Cat.* (29, 2). Gānĕō, lūrco, ălĕō. *Næv.* (apud *Fest.*) *Voy.* Aleator.

Ălēs, ĭtis. *adj. m. f. n. Qui a des ailes, ailé, qui vole.* Victŏr Ābantiadēs ălĭtĕ fertŭr ĕquō. *O.* Jām fāmā lŏquācĭbŭs ălēs Pĕrvŏlat ōcĕānum lĭnguīs. *Cl.* Pūrpŭrĕīs ălēs ōlorĭbŭs Cōmīssābĕrĕ. H. Ălēs ārundō Nĕrvō pŭlsā fŭgĭt. *Prud.* (*Psych.* 391.) Ēt jăcŭlō circumvŏlat ălĭtĕ tēlum. *Sil.* (XVII, 415). Ălĭtĕ tēlō. *Sid.* (*Pan.* 1018). SYN. Ălātŭs, vŏlāns. *Voy.* Alatus. ‖ Ālēs dĕŭs. *Mercure ou l'Amour; pŭĕr, l'Amour;* ĕquŭs, *Pégase.* (Cf. *Ovid. Met.* II, 114; *St. Th.* IV, 615; *Hor. Od.* III, 12, 4; *Or. Am.* III, 12, 24.) ‖ *Au fig. Rapide.* Pāssŭ vŏlat ălĭtĕ vīrgŏ. *O.* Ălĭtĕ vĕctŭs ĕquo. *V.* Ălĭtĭs aūstrī. *Id.* Ălĭtĕ plūmbŏ. *Sil. Voy.* Celer.

Ălēs, ĭtis, *gén. pl.* ĭtŭm *ou* ĭtŭm. *subst. m. f. Oiseau.* Nāmquĕ vŏlāns rūbrā fŭlvŭs Jŏvĭs ālēs īn æthrā. *V.* Æthĕrlā quōs lāpsă plăgā Jŏvĭs ālēs ăpĕrtŏ. *Id.* Crīstātŭs cædĭtŭr ālēs. *O.* Psittăcŭs, Ēōīs īmĭtātrīx ālēs ăb ōrīs. *Id.* Intĕr săpōrēs fĕrtŭr ălĭtŭm primŭs. *M.* (XIII, 61). Ălĭtŭŭm pĕcūdŭmquĕ gĕnŭs sŏpōr ălĭtŭs hăbēbăt. *V.* (*Æ.* VIII, 27. Et sic *Sil. Silv.* I, 2, 184). SYN. Āvis, vŏlūcris. *Voy.* Avis. ‖ *Augure, auspice.* Prōcēdĭt sĕcundīs Ălĭtĭbŭs. *Cl.* Mălă sōlŭtă nāvīs ēxĭt ălĭtĕ. *H.* (Adde *Cat.* 64, 19. SYN. Āvis. *Voy.* Omen. ‖ *Le Cygne, consellation.* Nāmque ēst Ālēs āvīs lātō sūb tēgmĭnĕ cœlī. *Cic.* (*Arat.* 147. *Ib.* 549). Ēt Phœbō sācĕr Ālēs, ĕ ūnā grātŭs Iācchō. *Manil.* (I, 424). *Voy.* Cycnus. ‖ *Au fig. Cygne.* Scrībērīs Vārĭō... Mæŏnĭī cārmĭnĭs ălĭtīs. *H.* Ālēs cănōrŭs. *Id.* ‖ *qqf. L'Amour.* Sī nēmo ēxstăt quī fŭgērĭt Ălĭtīs ārmă. *Pp.* (II, 30, 31). ‖ — Cyllēnĭŭs, *et qqf. absolt. Mercure.* Cyllēnĭŭs ălēs Ādvēnĭt. *V. Fl.* Sīvĕ mūtātă jŭvēnem fĭgūrā Ālēs īn tĕrrīs īmĭtārĭs, ălmæ Fīlĭus Māiæ. *H.*

?Ālēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Croître.* Dōnĭcum ālēscēndī sūmmŭm tĕtĭgĕrĕ căcūmĕn. *Lr.* (II, 1128. Non male *Lamb.* legi jubet *olescendi*, ut in *adolesco, inolesco.* Quem vide).

Ālēsŭs. *Voy.* Halæsus.

Ālēthēs, ĭs. *m.* (ἀληθής). *L'un des compagnons d'Énée.* Ēt quā grāndævŭs Ālēthēs. *V.*

Ālēthĭus, ĭi. *m. Nom d'un rhéteur.* Rhētŏr Ālēthĭ. *Aus.* (*Profes.* 6, 5).

Ālēvās. *Voy.* Alebas.

Ālĕx, ĕcis. *m. Petite rivière du Bruttium.* Quā pōntūm gūrgŭlĕ rūmpĭt Flūmĕn Ālĕx. *Avien.* (*Descr. Ter.* 515).

Ālĕxănděr, drī. *m.* (Ἀλέξανδρος). *Prénom de Pâris.* Īgnis Ālĕxăndrī Phrўgĭŭs sŭb pectŏre Æsēcās *Lr.* (1, 476). Intĕrĕā tōtō prōcēdĭt ăb ægmĭnĕ Teūcrūm Pūlchĕr Ālĕxănděr (*Epitom. Iliadis*, 281). Ităque Ālĕxăndrī præstārĕ prædĭcăt fōrmæ suam *Pl.* (*Mil.* III, 1, 182. *Id. Bac.* V. 9, 23. Cf. *Diom.* 1, 307). *Voy.* Paris. ‖ 2. *Alexandre, fils de Philippe et roi de Macédoine, vainquit Darius, conquit la Perse, pénétra dans l'Inde, mourut à Babylone, agé de 32 ans.* Fōrtĭs Ālĕxăndrī vūltŭm sīmĭlāntĭă. H. Cōrpŭs Ālĕxăndrī nīgrī Mārĕōtĭdĕ mĕrgăm. *L.* EP. Aūdāx, fōrtĭs, māgnănĭmŭs, lĕrōx, sævŭs, ācĕr, insignis, inclitus, nĕbĭlĭs. PPH. Philippī prōlēs. Dūx Mācĕdō. Pēllæŭ jūvĕnĭs, dūx, hērōs, dūctŏr. Rēx Æmathĭŭs. VER. Illĭc Pēllæī prōlēs vēsānă Philippī, Fēlix prædō jăcĕt etc. *L.* (X, 20 *sq.*). Ūnŭs Pellæō jūvĕnī nōn sufficĭt ōrbĭs, etc. *J.* (10, 168 *sq.* Adde *Sil.* XII 765 *sq.*). ‖ 3. *Alexandre, tyran de Phères.* Vō Phĕræus.

Ālĕxăndrēă *ou* Ālĕxăndrĭă, æ. *f.* (Ἀλεξάνδρεια). *Alexandrie, ville d'Égypte à l'embouchure du Nil, fondée par Alexandre.* Pōrtŭs Ālĕxăndrēæ sŭpplĕx, Ēt văcŭăm pătēfēcĭt aūlām. *H.* (*Od.* I 14, 35. Sic legit *Prisc.* 2, 588. Adde *Prop.* I 9, 35). Pr. Paræmona, dīvēs, opulenta, nobĭ inclĭtă. PPH. Ūrbs Ālĕxăndrī. Pēllæī mūrī. Pl Māgnŭs Ālĕxăndĕr tē cōndĭdĭt. *Aus.* Ūrbs Ālexandri, aut Antiochēnus agĕr. *Fort.* (De v orthograph. cf. *Prisc.* 2, 588).

Ālēxāndrīnūs, ă, ŭm (Ἀλεξανδρῖνος). *D'Alexandrie.* Nōxīa Ālēxāndrīnā, dōlīs āptissīmā, tēllūs. *Pp.* (III, 9, 33. Alii leg. *Alexandria.* Adde *Pl. Pseud.* I, 2, 14).

Ālēxīhŏē, ēs. *f.* (Ἀλεξιρόη). *Nymphe fille du Granique.* Fērtŭr Ālēxīhŏē Grānīcō nātā bicōrnī. *O.* (Alii leg. *Alexithoe*).

Ālēxis, is *ou* idis. *m.* (Ἄλεξις). *Esclave d'Asinius Pollion, qu'il donna à Virgile.* Quūm mīnīmŭm vāti mūnŭs Ālēxis ērāt. *M.* (V. 16, 12. *Id.* VI, 68, 6). ‖ *Nom de berger.* Ō crūdēlīs Ālēxī, nīhil mĕă cārmīnă cūrās. *V.* Ēt Mæcēnātī Mārō quŭm cāntārĕt Ālēxīm. *M.* (VII, 28, 7).

Ālfēnūs, Ālfīŭs. *Voy.* Alph.

Ālgă, æ. *f. Algue, herbe marine. On la cite proverbialement pour une chose de peu de prix.* Sāxă frĕmūnt, lătĕrīque īllīsă rĕfūndĭtŭr ālgă. *V.* Prōjēctă vīlĭōr ālgă. *Id.* Mōlli jŭvĕnēs fundūntŭr ĭn ālgă. *V. Fl.* Nām gĕnŭs ēt vīrtūs, nīsĭ cūm rē, vīlĭōr ālga ēst. *H.* SYN. Ūlvă. EP. Æquōrĕă, mārīnă, ūdă, hūmĭdă, mōllis, vīrĭdis, vāgă, vīllis, ĭnūtīlis.

Ālgēns, tis. *Qui a froid.* Ālgēntīs mānŭs ēst cālfăclēndă sĭnū. *O.* Ālgēntēs lāxāvīt sōlĕ prūīnās. *St.* Pŏsĭtum ēst ālgēntĕ cātĭnō Dūrum ōlŭs. *Pers.* (3, 111). *Voy.* Frigĭdus. ‖ *Froid, qui ne produit pas de chaleur.* Ālgentēm rapiāt cœnātīō solēm. *J.* (7, 183). Hōrrŭit ālgēntī pĕrgŭla cūrtă tŏcō. *Pp.* (IV, 5, 67). ‖ *Qui ne tient pas chaud.* Ālgēntēmquĕ tŏgām, brĕvēmquĕ lĕnām. *M.* (XII, 36, 2. *Id.* XIV, 137, 2).

Ālgĕō, ēs, ālsī, ālsŭm, ālgērĕ, *n. Avoir froid.* Prŏbĭtās laudātŭr, ĕt ālgĕt. *J.* (1, 74). Multă tŭlīt fēcitquĕ pŭĕr, sūdāvīt ĕt ālsīt. *H.* (Adde *Ter. Ad.* 1, 1, 12). *Voy.* Frigeo.

† Ālgēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se refroidir.* Ēt răbĭēm nānmārum ālgēscĕrĕ cōgīt. *Prud.* (*Apot.* 210).

Ālgĭdŭm, ī. *n. et* Ālgĭdă, ōrŭm. *pl. Ville du Latium, sur le mont Algide.* Nĕc ămœnă rĕtēntānt Ālgĭdă. *Sil.*

1. Ālgĭdŭs, ă, ŭm. *Froid.* Ālgĭdŭs hōrrēscīt cōncrētō Caūcasŭs ĭmbrĕ. *Cl.* (Adde *Cat.* 63, 70). *Voy.* Frigidus.

2. Ālgĭdŭs, ī. *m. Montagne près de Tusculum.* Ālgĭdŭs aūt hōrrēns, aūt Tŭscŭlă prōtĕgĭt ŭmbră. *St.* Quæcunque aūt gĕlĭdo prōmĭnet Ālgĭdo. *H.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du mont Algide.* Vīdērăt ĭn cāmpīs, Ālgĭdă tĕrra, tŭīs. *O.* Nĕc Tusculānos Ālgĭdosquĕ sēcēssūs. *M.* (X, 30, 6).

Ālgŏr, ōrĭs. *m. Grand froid.* Flūmĭnĭbŭs sōlĭta ēst, nĕquĕ ĭn ignī gĭgnĭtĕr ālgŏr. *Lr.* (III, 622. Adde *Pl. Rud.* 1, 3, 33). SYN. Ālgŭs. *Voy.* Frigus.

Ālgōsŭs, ă, ŭm. *Couvert d'algue.* Ālgōsŏ prŏpĕ cōncŏlŏr prōfundō. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 33).

† Ālgŭ. *n.* (*Charis.* 1, 25). *Comme le suiv.*

† Ālgŭs, ūs. *m. Grand froid.* Sōlĭcĭtæ vōlūtānt mōrbĭs, ālgūquĕ, fāmēquĕ. *Lr.* (III, 773. Alii leg. *algo* : quod nolim, quanquam sic video apud *Non.* a2, 28, ex duobus libris; verum hujus loci initium est : *Algu*, pro *algore*. Et *algu* habent *Att., Varr., Lucil.* ibi citati. Adde *Prisc.* 6, 699 : « *Algor, algoris*, quod etiam hic *algus*, hujus *algus* dicitur. ») Tū vēl sūdā, vēl pĕrī ālgŭ. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 24. *Id. Most.* 1, 3, 36; *frag. Vidul.* apud *Prisc.* l. cit.).

Ālĭă. *adv. Par un autre côté.* Nām pĕnĕtrārĕ ālĭă sōnĭtŭs, ālĭāquĕ săpŏrēm Cērnĭmŭs ē succis, ālĭa nĭdōrīs ŏdōres. *Lr.* (VI, 986. Adde *Pl. Rud. prol.* 9).

Ālĭācmōn, ōnis. *m.* (Ἀλιάκμων). *Fleuve de Macédoine.* Ēt frūstrā răpĭdūm dămnānt Ālĭācmōna Bēssī. *Cl.* (*B. Get.* 179). *Voy.* Aliagmon.

† Ālĭæ. *ancien gén. et dat. fém. de* Alius. Aūt ālĭæ, cŭjŭs dēsīdĕrĭum insĭdĕāt, rĕ. *Lr.* (III, 933). Stŭdĭōsŭs rē nūllæ ālĭæ ēst, ĭmprōbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 207. Cf. *Prisc.* 6, 694; *Charis.* 2, 132).

Ālĭagmōn, ōnis. *m. Nom d'homme.* Lērnæŭm frūstrā sīmīlāns Ālĭāgmŏnă vūltū. *St.* (*Th.* VII, 739. Non differunt nomina *Aliacmon* et *Aliagmon*; tantum scriptura variat. Cf. *Acmon*).

? Ālĭānās, ātis. *Nom d'une ville inconnue de l'Afrique.* (*Anthol.* II, p. 629.)

Ālĭas. *adv. Une autre fois.* Nōn ālĭās cœlō cĕcĭdērunt plūră sĕrēnō Fūlgŭră. *V.* Nīl ōrītūrum ālĭās, nīl ōrtūm tālĕ fatēntēs. *H.* Hāctĕnŭs hæc; ālĭās jŭstūm sīt nēcnĕ pōēmă (quæram). *Id.* Quāndo ālĭās mălĭm, quam hŏdiē. fiĕrī nŭptĭās. *Ter.* (*And.* III, 2, 49). SYN, Ūnquām, ōlĭm, quōndām. PPH. Ālĭō dīē, tēmpŏrĕ.

Ālĭbī. *Ailleurs.* Nōn tām præsēntēs ālĭbī cōgnōscĕrĕ dīvōs. *V.* Nĕque Īstĭc, nĕque ālĭbī tĭbi ūsquam ērĭt ĭn mĕ mŏră. *Ter.* (*And.* II, 5, 9. *Id. Hec.* III, 1, 14; *T. Maur. Ped.* 12).

? Ālĭbĭdă. *Voy.* Calybita.

Ālĭcă, æ. *f. Sorte de froment; breuvage composé avec ce grain.* Nōn lævēs ălĭcæ, nĕc aspĕrum far. *St.* (*Silv.* IV, 9, 31). Nos ălĭcam, mūlsum pŏtĕrĭt tĭbi mittĕrĕ dīvēs. *M.* (XIII, 6, 1. *Id.* XII, 83, 3).

Ālĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Alica. Mīlĭēbăt Ūmbĕr ălĭcŭlām mĭhī paūpĕr. *M.* (XII, 83, 2).

Ālĭcārĭus, ĭi. *m. Sorte de brasseur.* Nēmo ēst ălĭcārĭŭ' pōstĕrĭōr tē. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 75. Ille scripserat *halicarius*). ‖ —ŭs, ă, ŭm. *De brasseur.* Pīstōrum ămĭcās, rĕlĭquĭās ălĭcārĭās. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 54).

Ālĭcŭbī. *Quelque part.* Ēgo ĭd cāvēbŏ, nam ălĭcŭbi ābstrūdăm fŏris. *Pl.* (III, 6, 41. Adde *Ter. Ad.* III, 4, 7).

Ālĭcuī. *dat. de* Aliquis.

Ālĭcundĕ. *De quelque part.* Sīve ălĭūndĕ flŭēn ălĭcundĕ ēxtrīnsĕcŭs ăēr. *Lr.* (V, 524. Adde *Ter. Ad.* II, 2, 34; *Phor.* II, 1, 70). Pērvĭgĭl ĭncŭbŭīt, sī fōrte ălĭcundĕ vēnīrĕm. *Fort.* (III, 433).

† Ālĭd. *n. de* Alis.

Ālĭdēnsis, ĕ. *Dor. pour* Elidensis. *D'Élide.* Ēt cāptīvum illum Ālĭdēnsĕm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 100). *Voy.* Alii.

Ālĭēnĭgĕnă, æ. *m. f. Étranger.*

Ālĭēnĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Étranger; hétérogène.* Vēnās, ēt sānguĕn, ĕt ōssă, Ēt nērvōs ālĭēnĭgĕnīs ex pārtĭbŭs ēssĕ. *Lr.* (1, 859. *Id.* V, 881). *Voy.* Alienus.

Ālĭēnŏ, ās, ārĕ. *Rendre étranger; éloigner, séparer.* Cērtĕ ĕdĕpŏl tū mĕ ălĭēnābis nūmquām, quīn nōstĕr stĕm. *Pl.* (*Amp.* 1, 1, 143). Ĭtă nōs ălĭēnāvīt. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 26). *Voy.* Separo.

Ālĭēnŭs, ă, ŭm. *D'autrui.* Fērtŭlĭōr sēgĕs ēst ălĭēnis sēmpĕr ĭn ārvis. *O.* Felix quæm faciunt ălĭēnă pĕrīcŭlă cautŭm ! *Id.* Ālĭēnă nĕgōtĭă cūrās. *H.* ‖ Æs ălĭēnŭm. *Dette, emprunt.* Quīd ēst jūsjūrāndum? Ēmplāstrum ærīs ălĭēnī. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7). ‖ *Étranger.* Hīc ălĭēnis ŏvēs custos bis mūlcet ĭn hōrā. *V.* Ĭnsērīs Æacĭdis ălĭēnæ nōmĭnă gēntĭs. *O.* (Adde *Pl. Capt.* 1, 2, 43; *Ter. Hec.* 1, 2, 82). *Voy.* Externus. ‖ *Avec un rég.* Ēt quīcunquĕ jŏcī nōn ălĭēnŭs ērāt. *O.* (*Fast.* I, 396. Alii leg. *jocis*). Nunc ălĭēnă tŭæ tămĕn ætāti ōmnĭă mittĕ. *Lr.* (III,

976. Alii leg. *tua ætate*). Nēc tămĕn hæc ĭtă sūnt ăllārūm rērum ăllĭēnă. *Id.* (VI, 1065. Et sic *Ib.* 68). SYN. Ălĭēnŭs (ā *ou* ăb). || *Qui n'est pas fait pour, inconvenant, déplacé.* Stērnĭtŭr ĭnfēlix ălĭēnō vūlnĕrĕ. *V.* Hīc vĕr āssĭdŭum, ătque ălĭēnis mēnsĭbŭs æstās. *Id.* Ălĭēnăquĕ cōrnŭă frontī Ăddĭtă (de Actæone). *O.* Ārma ălĭēnă cădūnt, rĕdĕūnt ĭn pĕctŏră sēxus. *St.* Nōx mīssa ăb ōrtū tēmpŏre ălĭēnō grăvĭs. *Sen.* (*Thyest.* 787). Ălĭēnĭōre ætātĕ pōst făcĕrĕt tămĕn. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 30). SYN. Ăbhōrrēns, rēmōtŭs, ĭncōnvēnĭēns, dĭscrēpāns. PPH. Nōn sŭŭs. PHR. Ădmīssōs pĕr nōn sŭă flūmĭnă mānēs. *St.* || *Contraire, opposé.* Pōstquam hūnc ălĭēnum ăb sēsĕ vīdĭt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 83). SYN. Āvērsŭs, ĭnfēnsŭs, ŏppŏsĭtŭs. || *Extravagant.* Sīc mē dīcūnt ălĭēnă lŏcūtŭm. *O.*

? Ălĭfĕr. *Comme le suiv.*

Ălĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Aîlé.* Ērgo hīs ălĭgĕrŭm dĭctīs ăffātŭr Āmōrĕm. *V.* Ălĭgĕrō tōllĭtŭr ăxĕ Cĕrēs. *O.* (*Fast.* IV, 562. Alii legunt *alifero*). Tūm Vĕnŭs ălĭgĕrŭm mātĕr sīc fātŭr Āmōrŭm. *V. Fl.* Dīrĭgĭt ălĭgĕrō lētālĭă vūlnĕră fĕrrō. *Sil.* SYN. Ālātŭs, ālēs, pĕnnātŭs, pĕnnĭgĕr. *Voy.* Alatus. || *Subst. m. pl. Les Amours.* Dūmque hīc Ălĭgĕrīs ĭnstăt Cўthĕrĕă. *Sil. Voy.* Amores.

Ălĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἠλεῖοι, *Dor.* Ἀλεῖοι). *Éléens.* Cœpĭt căptīvōs cōmmĕrcārī hīc Ălĭōs. *Pl.* (*Capt. prol.* 27. *Ib.* 24 et 31). SYN. Ălĭdēnsīs. *Voy.* Eleus.

† Ălĭī. *ancien gén. de* Alius (*Prisc.* 6, 694).

Ălĭmēntŭm, ī. *n. Aliment, nourriture.* Prīmă dĕdĭt frūgēs ălĭmēntăquĕ mītĭă tērrīs. *O.* Lăctīsque ălĭmēntă dĕdĕrĕ. *Id.* SYN. Nūtrīmēntŭm, păbŭlŭm, cĭbŭs, ēscă, dăpēs. *Voy.* Cibus. || *Tout ce qui alimente.* Cōncĭpĭt Īrĭs ăquās, ălĭmēntăquĕ nūbĭbŭs ăffĕrt. *O.* Pĭcem ēt cērās, ălĭmēntăquĕ cētĕră flāmmæ. Hōc jŭvăt, hæc ănĭmī sūnt ălĭmēntă mĕī. Vĭtĭōrum ălĭmēntă sŭōrum. *Id.* Bēllă prŏbānt, fūrtĭmque ălĭmēntă mĭnīstrānt. *Manil.* SYN. Nūtrīmēntŭm, păbŭlŭm.

? Ălĭmŏn. *Voy.* Alimos.

† Ălĭmōnĭă, æ. *f. Nourriture.* Quām pōstŭlăt ūsŭs Dēbĭtŭs, ŭt sĭmplĕx ălĭmōnĭă, vēstĭs ēt ūnă. *Prud.* (*Psych.* 677. *Id. Cath.* 587). Cūnctārum ălĭmōnĭă rērum. *Avien.* (*Arat.* 14). *Voy.* Alimentum.

Ălĭmŏs *ou* Hălĭmŏs, *et* Ălĭmŭs *ou* Hălĭmŭs, ī. *m.* (ἅλιμος). *Halymus, arbrisseau de la famille des arroches, qui avait la propriété de calmer la faim, lorsqu'on le goûtait.* Gignĭtŭr hīc ălĭmŏs : quām sī quĭs mōrdĕăt hērbām, Cōmpēscĭt dāmnūmquĕ fāmīs răbĭēmquĕ dĭūrnām. *Prisc.* (*Peri.* 529. Cf. *Plin.* 22, 25; *Solin. c.* 11).

Ălĭō. *adv. Ailleurs* (*avec mouv.*). Ătquĕ sātās ălĭō vīdī trādūcĕrĕ mĕssĕs. *V.* Hōs ălĭō, fortūnă, vŏcās. *L.*

Ălĭōquī *et* Ălĭōquīn. *adv. D'ailleurs, du reste.* Mēndōsa ēst nātūra, ălĭōquī rēctă, vēlŭt sī. *H.* (Adde *Lucret.* III, 415). SYN. Cētĕrŭm, cētĕrā. || *Autrement.* Quōd mœchŭs fŏrĕt, aŭt sicărĭŭs, aŭt ălĭōquīn Fāmōsŭs. *H.* SYN. Ălĭtĕr.

Ălĭōrsŭm. *adv. Vers un autre endroit.* Ălĭam ălĭōrsum īrĕ, prærmāndāre ēt quærĕrĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 49). SYN. Ălĭā. || *Dans un autre sens, une autre intention.* Nēvĕ ălĭōrsum, ătque ĕgō fĕcī, accēpĕrĭt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 2).

† Ălĭōvērsŭm *ou* Ălĭōvōrsŭs, *arch.* Ălĭōvōrsŭm. *adv. Vers un autre endroit, dans un autre sens.* Ătqui ĕgo Istūc, Ănthrāx, ălĭōvōrsŭm dīxĕrăm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 8).

Ălĭpēs, ĕdis. *Qui a des ailes aux pieds.* Hās dŏcŭīt gēntēs ălĭpĕdīsquĕ dĕī. *O.* || *Subst. m. Mercure.* Măctātŭr văccă Mĭnĕrvæ, Ălĭpĕdī vĭtŭlŭs. *O. Voy.* Mercurius. || *Au fig. Léger, rapide.* Ălĭpĕdūmquĕ fŭgām cūrsū tēntāvīt ĕquōrŭm. *V.* (Adde *Ov. Met.* II, 48). Ălĭpĕdēs ŭt cērvī. *Ir.* (VI, 766). *Voy.* Celer. || *Subst. m. pl. Chevaux.* Ĭnstrātōs ōstrŏ ălĭpĕdēs. *V.* Dūlcĕ, nĕc ălĭpĕdūm jŭgă cōmĕrĕ. *St.* (*Th.* IV, 351. *Id.* V, 699). *Voy.* Equus. || — tūrmæ. *Cavalerie.* Ălĭpĕdēs răpĭs ăd cērtāmĭnă tūrmās. *Sil.*

Ălĭphă, Ălĭphānŭs. *Voy.* Allifæ.

Ălĭptēs, æ. *m.* (ἀλείπτης). *Celui qui frottait d'huile les athlètes.* Dĭgĭtōs ĭmprēssĭt ălĭptēs. *J.* (6, 422. *Id.* 3, 76).

Ălĭquā. *adv. Par quelque endroit; de quelque manière.* Ēt, sī nōn ălĭquā nŏcŭīssēs, mōrtŭŭs ēssēs. *V.* (Adde *Ter. Ph.* V, 1, 19; *Pl. Merc.* II, 2, 62).

Ălĭquāndō, *et postérieurement* Ălĭquāndŏ. *Quelquefois.* Ōrbātūră pātrēs ălĭquāndō fūlmĭnă pōnăt. *O.* (*Met.* II, 391). Sīc lūdŭs ănĭmō dēbĕt ălĭquāndō dărī. *Ph.* Ēt bĕnĕ : dīc neūtrŭm, dīc ălĭquāndŏ mălĕ. *M.* (X, 46, 2. Sic *Id.* V, 51, 8, et *Juv.* 3, 184). SYN. Ĭntērdŭm, nōnnūnquām, quāndōquĕ. || *Enfin, un jour.* Ălĭquāndŏ, tērră, cōrpŭs ĭnvīsŭm tĕgĕ. *Sen.* (*Phœn.* 96). SYN. Tāndĕm, dēmŭm.

Ălĭquāntīllŭm. *Tant soit peu.* Fōrīs ălĭquāntīllum ētĭām quōd gūsto, ĭd bĕāt. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 34).

Ălĭquantīspĕr. *Pour un peu de temps.* Cūr nōn lūdo hūnc ălĭquantīspĕr? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 5. Adde *Pl. Ps.* I, 5, 58; *Cæcil.* apud *Non.* 12, 20). *Voy.* Paulisper.

Ălĭquantō. *adv.* (*devant un compar.*) *Un peu, et souv. beaucoup.* Ălĭquantō făcĭās rēctĭŭs. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 3. *Id. Asin.* V, 2, 43; *Stic.* III, 1, 16). SYN. Paulō.

Ălĭquantŭlŭm. *adv. Un peu.* Nōn pōssŭm. Cūr nōn? quæsŏ; tāndem ălĭquantŭlŭm Tĭbĭ pārcĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 111. *Id. And.* II, 6, 16).

Ălĭquāntum. *n. et adv. Un peu.* Ătquĕ mĕī vērsŭs ălĭquantŭm nōctĭs hăbēbūnt (*Ibis*, 61). Ălĭquantŭm vēntrĭōsŭs. *Pl.* (*Asin.* II, 3, 20. Adde *Ter. Heaut.* I, 2, 27). SYN. Ălĭquĭd, pārum, lĕvĭtĕr, paŭlŭlum, paŭlŭm, nōnnĭhĭl.

† Ălĭquēs. *ancien pl. m. pour* Aliqui. (*Cf. Charis.* 2, 133.)

† Ălĭquī. *ancien abl. pour* Aliquo. Aŭt tūrĕ, aŭt vīno, aŭt ălĭquī sēmpĕr sŭpplĭcāt. *Pl.* (*Aul. prol.* 24. *Id. Most.* I, 3, 18).

Ălĭquĭd. *n. de* Aliquis, *pris subst. Quelque chose.* Ănĭmæque ălĭquĭd rētĭnentĭă mēmbră. *O.* SYN. Nōnnĭhĭl, *qqf.* pārs, pārum. || Ēst ălĭquĭd. *Voy. le suiv.*

Ălĭquis, ă, ŏd *et* ĭd, ălĭcŭjŭs, ălĭcuī. *Quelque, quelqu'un, quelque chose.* Ēt nōs ălĭquōd nōmĭnquĕ dēcŭsquĕ Gēssĭmŭs. *V.* Aŭt ălĭquĭs lătĕt ērrōr. *Id.* Făcĭēmquĕ ălĭquām cēpĕrĕ mōrāndō. *O.* Ēt mōdŏ dē mūltīs ălĭcui blāndītŭs āmīcīs. *Id.* (Sic et *Tib.* IV, 7, 2). SYN. Ūnŭs, quĭdām, quĭs, quīsquām, nōnnūllŭs. || *Quelqu'un d'important, un personnage.* Sī vīs ēsse ălĭquis. *J.* (1, 74). Sēsĕ ălĭquĕm crēdēns. *Pers.* (1, 143). || Ēst ălĭquĭd. *C'est quelque chose de.* Ēst ălĭquĭd nūpsĭssĕ Jŏvī. *O.* (*Fast.* VI, 27. *Id. Her.* 3, 131; 4, 29).

Ălĭquō. *adv. Quelque part* (*avec mouv.*). Ō cūrrās ălĭquō, tĭbī dīxĕrĭt; ōmnĭă dīffĕ[illegible] *O.* Ălĭquō mĭhi ēst Hīnc ăblēgāndŭs. *Ter.* (*Id. Ad.* IV, 7, 26).

Āliquŏt. *Quelques.* Pōst āliquōt, mĕā rēgnā vidēns, mīrābŏr āristās. *V.* Āliquŏt hŏs sūmām dīēs. *Ter.* (*Ph.* V, 5, 4). SYN. Nōnnūllī, quīdām, paūcī.

†Āliquōvĕrsŭm *ou* Āliquōvōrsŭm *et* vĕrsŭs. *adv.* *De quelque côté.* Ĕgŏ pŏl ĭstām jam āliquōvōrsum rāgŭlām dēcīdĕrŏ. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 18).

†Āllĭs, id. *arch. pour* Alius. Nāmque āllĭd ex āllō lārescĕt. *Lr.* (I, 1108. *Bl.* III, 983; V, 258). Cŏnjŭgĭtŭm quŏ nōn fortŭs aŭsĭt āllĭs. *Cat.* (66, 28). Ĭc ĕt āpŭd tĕ lōnge allĭd ēst, nĕque ĭdĕm vālĕt ăd ē. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 86. Cf. *Sallust. ibid.* 2, 133; *Diom.* 1, 323; *Prisc.* 13, 959).

2. Āllĭs, ĭdis. *f.* (*Dor. pour* Elis). *Ville d'Achaïe.* Ĭdĕ̆ĭcŭs Mĕnārchŭs ēmĭt ĭbĭdem ĭn Allĭdĕ. *Pl.* (*Capt. prol.* 26. *Ib.* 9).

Āllĭsōntĭă, æ. *f. Rivière qui se jette dans la Moselle.* Strīngĭt frūgĭfĕrās fĕlīx Allĭsōntĭă rīpās. *Aus. Mos.* 371).

Āllĭtĕr. *Autrement.* Sĕd quĭă nōn āllĭtĕr vīrēs dăbĭt mnĭbŭs æquās. *V.* Dīs āllĭtĕr vīsŭm. *Id.* SYN. Sĕ̆ŭs, *qqf.* āliās. PPH. Āllă vĭă, rătĭōnĕ. Āllĭŏ pactō. Nōn ĭtă, nōn sīc. || Nōn *ou* haŭd āllĭtĕr ac *ou* quăm. *Formule de comparaison.* Nōn āllĭtĕr quām quŭm ĭbўcă dē rūpĕ lĕōnēs. *O. Voy.* Ut.

Āllĭtŭrŭs, ă, ŭm. *part. f. de* Alo. Pēnsāt ămōrĕ cĕ̆as, mĭsĕrāsque āllĭtŭrā quĕrēlās (*Epist. Did. ad En.* 51).

Āllĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Alo. *Voy.* Altus.

Āllĭtŭŭm. *pour* Alĭtum. *Voy.* Ales.

†Āllŭm. *sync. pour* Aliorum. Signŭm Sānguĭnĭs ūt āllŭm nōstrō quæ cōrpŏre ălūntur. *Lr.* (I, 882).

Āllŭndĕ. *D'un autre côté, d'ailleurs.* Sīve āllŭndĕ ŭēns āllĭcŭndĕ ĕxtrīnsĕcŭs āĕr. *Lr.* (V, 524). Cæcă ĭmēnt āllŭndĕ fātă. *H.* (Adde *Ter. Ph.* II, 2, 19). PPH. Āllă pārtĕ, vīă. Pārte āllă. Ex āllă pārtĕ *ou* ārte ex āllă.

Āllŭs, ă, ŭd, *gén. très rare:* āllĭŭs (cf. *Charis.* 2, 133; *Diom.* 1, 322), *dat.* āllī. *Autre.* Ātque ălĭŭs fŭndă lātŭm jām vērbĕrāt ămnĕm. *V.* Nōs āllă x āllĭs ĭn fātă vŏcāmŭr. *Id.* Ĭn Thēbās āllŭd, pŏ̆ēs, ĕxcŭtĕ fŭlmĕn. *St.* SYN. Dīvĕrsŭs, vārĭŭs, nō̆ŭs, *qqf.* āltĕr. PPH. Nōn ĭs, nōn hĭc, nōn ĭllĕ, nōn istĕ, nōn tālĭs. || *Second, adversaire.* Quærĭtŭr nuĭc āllĭus. *V.* SYN. Pār, æmŭlus. || *Au pl. Les autres.* Scĕlĕre ănte āllĭōs ĭmmanĭōr ōmnēs. *V.* Hĭc hŏrŭs ănte āllĭos āptŭs ămārĕ sŭmŭs. *O.* SYN. Cēĕrī, rĕlĭquī, ōmnēs. || *qqf. suivi d'un abl. Autre que.* Nēvĕ pŭtēs āllŭm săpĭentĕ bŏnōquĕ bĕātŭm. *H.* Adde *Phæd. prol.* III, 41). PPH. Āliŭs ăc, ātquĕ, quām. || Āllŭm făcĭŏ, Āllŭs fĭŏ. *Changer, être changé.* Quām cĭtŏ Āliŭm fēcīstī mē! *Pl.* (*Trin.* I, 2, 23). Āllŭs nūnc fiĕrī vōlŏ. *Id.* (*Pœn. prol.* 126). *Voy.* Muto. || Āllās rēs ăgŏ. *N'être pas attentif. Voy.* Ago.

2. Āliŭs, ă, ŭm. *Voy.* Alĭi.

†Āliută. *arch. Comme* Aliter. (*Vid. Fest.*) Īs nōs pĕr gĕntēs ălĭum āliută dīsparāt. *Pl.* (*Rud. prol.* 10. Alii aliter).

Āllăbŏr, ĕrĭs, āpsŭs sŭm, ābī. *d. Couler vers, s'approcher de.* Sĕu mārĕ ĭnŏffensŭm crēscentī ăllābĭtŭr æstŭ. *V.* || *S'approcher de, arriver à.* Nūnĭa fāmā rŭīt, mātrīsque āllābĭtŭr aūrēs. *V.* SYN. Accĕdŏ, ădfĕrŏr, ădvĕnĭŏ, pĕrvĕnĭŏ, vĕnĭŏ. || *Souvborder.* Ēt tandem Eubœĭcīs Cumārum allabĭmŭr ōrĭs. *V.* Antīquīs Cūrētum āllābĭmŭr ōrīs. *Id.* Pārĭs āllābĭtŭr ōris. *St. Voy.* Appello, is.

Āllăbŏrŏ, [illegible] ārĕ. *n. Travailler en sus.* (*Hor.* [illegible] *Ajouter avec travail.* Sīmĭcĭ myrto [illegible] rēs. *H.*

?Āllăcrĭmŏr, ārī. *d. Pleurer à.* Cuī Jūno āllăcrĭmāns. *V.* (*Æ.* X, 628. Sic quidam; ubi vulgo *illacrimans*).

Āllambŏ, ĭs, ĕrĕ. *Lécher autour, au fig. effleurer.* Vīrĭdēs āllambŭnt ōrā cĕrāstæ. *Prud.* (*Ham.* 135). Fēstīnānt famŭlīs quāmprīmum āllambĕrĕ lymphīs. *Aus.* (*Mos.* 360).

Āllāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Allabor. *Qui s'est approché.* Vīrō strīdēns ălĭs āllāpsă săgittă. *V.* Āllāpsă gĕnĭbŭs. *Sen.* (*Hipp.* 667).

Āllāpsŭs, ūs. *m. Approche.* Ūt grĕgĭs āllāpsū frĕmĕbŭndō tĕrrĭtŭs. *Sil.* Sērpentĭŭm āllāpsŭs tĭmĕt. *H. Voy.* Adventus.

Āllātrŏ, ās, ārĕ. *Aboyer après.* Lēnĭŏr ēt grăvĭdīs āllātrĕt sīrĭŭs ūvīs. *Cl. Voy.* Latro. || *Au fig. Déchirer, médire, diffamer.* Āllātrēs lĭcĕt ūsquĕ nōs ĕt ūsquĕ. *M.* (V, 64, 1). Āllātrās nōmĕn. *Id.* (II, 61, 6). Nīgro āllātrāvĕrāt ōrĕ Victōrem ĭnvĭdĭă. *Sil.* SYN. Cōnvĭtĭŏr, mălĕdĭcŏ, ōbstrĕpŏ.

Āllātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Affero. *Apporté.* Quæcūnque ĭmmūndĭs fĕrvēnt āllātă pŏpīnīs. *H.*

†Āllaŭdābĭlĭs, ĕ. *Louable.* Dēdĭsti ŏpĕrăm āllaŭdābĭlĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 5, 1).

†Āllaŭdŏ, ās, ārĕ. *arch. Louer.* Īngĕnĭum āllaŭdāt mĕŭm. *Pl.* (*Merc. prol.* 84). *Voy.* Laudo.

Āllēc. *Voy.* Halec.

Āllēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Allicio *et* Allego, is.

Āllēdĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Tĭbi hābĕ frūmēntum, Āllēdĭŭs ĭnquīt. *J.* (5, 118).

Āllēgātŭs, ă, ŭm. *Envoyé.* Ūt nē crēdās ā mĕ āllēgātum hūnc sĕnĕm. *Ter.* (*And.* V, 3, 28).

Āllēgātŭs, ūs. *m. Députation, action d'envoyer.* Sĕd quīd rīdēs? Meo āllēgātū vēnīt. (*Pl. Trin.* V, 2, 18).

Āllēgŏ, ās, ārĕ. *Envoyer vers, députer; souvent en mauvaise part : envoyer quelqu'un pour tromper.* Ūt tĕ āllēgēmŭs; fīllās dīcās tŭās. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 140. *Id. ibid.* III, 5, 28). SYN. Lēgŏ, mittŏ. || *Alléguer, invoquer.* Āllēgāntquĕ sŭōs ūtrōque ā sānguĭnĕ dīvōs. *St.* (*Ach.* II, 224). Āllēgāt mōrēm vĕtĕrŭm. *Prud.* (*Sym.* 876). SYN. Prætĕndŏ, ārcessŏ, cĭtŏ, āffĕrŏ, rĕfĕrŏ.

2. Āllēgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Choisir, associer.*

Āllēlūĭă *ou* Hāllēlūĭă. *indécl.* (*mot hébreu*). *Louez le Seigneur, cri de joie.* Āmēn rēddĭdĭt, āllēlūĭă dīxĭt. *Prud.* (*Cath.* 534). Rēspōnsantĭbŭs āllēlūĭă rīpīs. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 26). || *qqf.* Āllēlūĭă (græce ἀλληλούϊα). Āllēlūĭă nŏvīs bălāt ŏvīlĕ chŏrīs. *Paul. Nol.* (*Epist.* 32 *ad Sever.* 5, *fin.*)

Āllĕvŏ, ās, ārĕ. *Lever, élever, soulever.* Īllĕ crŭōrĕ flŭēns, sŭbĭtŏ tămĕn āllĕvăt ārtŭs. *O.* SYN. Lĕvŏ, sŭblĕvŏ, tōllŏ, āttōllŏ, ērīgŏ. || *Soulager.* Nēc vīrĭbŭs āllĕvŏr ūllīs. *O.* (Adde *Pl. Pers.* II, 5, 3). *Voy.* Levo.

†Āllex, ĭcis. *m. Gros doigt de pied.* (Cf. *Fest.* in *Allus.*) || *Au fig.* Āllex vīrī. *Petit nain.* (*Pl. Pœn.* V, 5, 31. Alii ab *allicio* minus bene deducunt.)

Āllexī. *parf. de* Allicio.

Āllĭa, æ. *f.* (λλίας). *Allia, rivière des Sabins, près de laquelle les Romains furent battus par Brennus.* Hæc ēst ĭn fāstīs cuī dăt grāvīs Āllĭă nōmĕn. *O.* Ēt dāmnātă dĭū Rōmānīs Āllĭă fāstīs. *L.* Quōsquĕ sĕcāns ĭnfaūstum ĭntĕrlŭĭt Āllĭă nōmĕn. *V.*

Āllĭātŭm, ī. *n. Ragoût à l'ail.* Sĭnĕ, mĕ āllĭātō fūngī fortūnās mĕās. *Pl.* (*Most.* I, 1, 45).

Āllĭcĕŏ, ēs, ērĕ (*Charis.* 3, 217, et *Diom.* I, 364). *Comme le suiv.*

Āllĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĭcĕrĕ. *Séduire, attirer,*

allécher. Āllĭcĭūnt sōmnōs tempŭs, mōtūsquĕ, mĕrūmquĕ. *O*. Cōmĭbŭs ēst ŏcŭlis āllĭcĭēndŭs āmŏr. *Id*. Illum hŏdīe hŏmĭnem ād me āllĕxĕrō. *Pl*. (*Pœn*. III, 3, 58). SYN. Pellĭcĭŏ, ĭnvĭtŏ. *Voy*. Pellicio.

Āllĭdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Heurter contre, briser*. Crĕtĕă pĕrsōna, āllīdat pīlævĕ trăbĭvĕ. *Lr*. (IV, 298. Quidam addunt *Cat*. 64, 66, ubi tamen melius *alludebant*). SYN. Īllĭdŏ, cōllĭdŏ.

Āllīfæ, ārŭm. *f. pl*. (Ἀλῖφαί, Ἀλλῖφαι). *Ville du Samnium*. Āllīfæ, ēt Clānĭō cōntēmptæ sēmpĕr Ācĕrræ. *Sil*. (VIII, 537. Alii leg. *Allife*, ut sit *Allifæ, es*).

Āllīfānŭs, ă, ŭm. *D'Allifes*. Invērtūnt Āllīfānīs vīnārĭă tōtă. *H*. Hīnc Āllīfānŭs lăcchō Haūd ĭnāmātŭs ăgēr. *Sil*.

Āllīgātŭs, ă, ŭm. *Lié, attaché*. Ād pĕdēs quāndo āllīgātum ēst æquūm cēntŭpōndĭum. *Pl*. (*As*. II, 2, 37). *Voy*. Vinctus. ‖ *Resserré, congelé*. Aūt māssām mŏdŏ lăctīs āllīgātī. *M*. (VIII, 63, 9). SYN. Cōăctŭs.

Āllĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier à, attacher*. Āllīgāt æquŏrĕī brāchĭă cāptă sĕnĭs. *O*. Ūncō nōn āllīgāt āncŏră mōrsū. *V*. SYN. Lĭgŏ, rĕlĭgŏ, vīnclŏ, ādstrĭngŏ. *Voy*. Vincio. ‖ *Au fig. Resserrer*. Tōrpōr grăvĭs āllīgāt ārtŭs. *O*. Fēssōs sŏpŏr āllīgāt ārtŭs. *V. Fl*. Āc vŏlūcrī vīctām (*ou* vinctam) dĕŭs āllīgāt ūndă. *Id*. Mœnĭă... spīssă vāllātă cŏrōnă Āllīgāt. *Sil*. Sīlvārŭm fōns causă lŏcō, quī pūtrĭă tērræ Āllīgāt. *L*. Vūltum āllīgāt quæ trīstĭtĭēs ? *Pac*. (apud *Non*. 2, 869). SYN. Ādstrĭngŏ, dēnsĕŏ, cōntrāhŏ. ‖ *Lier, engager*. Dăt ārrhăbōnem, ēt jūrējūrāndo āllīgāt. *Pl*. (*Rud. prol*. 47). Ĭbĭ lēnŏ scĕlĕrātŭm căpŭt sūum ĭmprūdēns āllīgābĭt. *Id*. (*Epid*. III, 2, 33. Adde *Ter. Eun*. IV, 7, 39). *Voy*. Obligo.

Āllĭnŏ, ĭs, ēvī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Oindre sur, marquer avec un liquide*. Incŏmptīs āllĭnĕt ātrŭm Trānsvĕrsō călămō signŭm. *H*. SYN Lĭnŏ, īllĭnŏ.

? Āllĭŏlŭs, ă, ŭm. *Qui sent l'ail*. *Voy*. Baliolus.

Āllīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Allido. *Heurté contre, froissé*. Pārs sōlĭdīs āllīsă, lăpĭs rējēctă sŏnōrĕm. *Lr*. (IV, 572). In latŭs āllīsīs clўpĕīs. *Cl*. SYN. Īllīsŭs, īmpāctŭs, pĕrcūssŭs.

Āllĭum, lī *et sync*. ī. *n. Ail*. Āllĭă sērpўllūmquĕ, hĕrbās cōntŭndīt ōlentēs. *V*. Ēdīt cĭcūtās āllĭum nŏcentĭŭs. *H*. Tĕr mānĕ căpŭt gŭstāvĕrĭs āllī. *Pers*. (5, 188). EP. Ācrĕ, grăvĕ, ōlens, rĕdŏlens.

Āllĭŭs, lī. *m. Nom d'homme*. Āllĭŭs, Ārgўrĭpă Daūnĭquĕ prōfĕctŭs ăb ūrbĕ. *Sil*. (IV, 554).

Āllŏbrŏgĭcŭs, ă, ŭm. *Des Allobroges*. ‖ *Subst. m. Surnom d'un Q. Fab. Maximus, vainqueur des Allobroges*. Cūr Āllŏbrŏgĭcīs ēt māgnă gaūdĕāt ārā? *J*. (8, 13).

Āllŏbrŏx *et* Āllŏbrōx, ŏgis. *m.*; Āllŏbrŏgĕs, ŭm. *pl*. (Ἀλλόβριγες). *Allobroges, peuple qui habitait la Savoie et le Dauphiné*. Nŏvīsquĕ rēbŭs īnfīdēlis Āllŏbrŏx. *H*. Rūfŭm, quī tōtĭēs Cĭcĕrōnem Āllŏbrŏgă dīxĭt. *J*. (7, 114). Āt clādēs pātrĭæ, flāmmă ferroquĕ pārātă, Vōcĭbŭs Āllŏbrŏgŭm, pātrĭbŭs pŏpŭlōquĕ pătēbāt. *Cic*. (*de consul. suo*, in lib. *de Divin*. 1. Adde *Aus. Clar. Urb. Narbo*, 4, Āllŏbrŏgēs).

Āllŏcūtĭŏ, ōnĭs. *f. Entretien*. Jūcūndă dăbĭs āllŏcūtĭōnĕ. *St*. ‖ *Paroles consolantes*. Quă sōlātŭs ēs āllŏcūtĭōnĕ! *Cat*. (38, 5. *Ib*. 6). *Voy*. Alloquium.

Āllŏcūtŭs *ou* Āllŏquūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Alloquor. *Qui a adressé la parole*.

†Āllŏphўlŭs, ă, ŭm (ἀλλόφυλος, cujus penultima longa a Latinis male correpta est). *D'un autre pays, étranger*. Āllŏphўlus tŭă cāstrā vĕlīt dēlērĕ tўrannŭs. *Prud*. (*Ham*. 566. *Id. Enchir*. 71). Nĕquĕ vīrĭbŭs ēssĕ tĭmendōs Āllŏphўlŭm pŏpŭlōs. *Paul. Nol*. (*S. Fel. Natal*. 8, 23; 70).

Āllŏquĭŭm, lī. *n. Entretien*. Lōngīs Cæsăr prōdūcēbrĕ nōctēm Inchŏāt āllŏquĭis. *L*. Dūlcĭbŭs āllŏquĭis lūdŏque dēdūcĭtĕ nōctēm. *V. Fl*. Āllŏquĭī pārtĕ jŭvārĕ tŭī. *O*. Mītĕ sĕd āllŏquĭŭm. *St*. SYN. Cōllŏquĭŭm, sērmŏ, āffātŭs, vōcēs, vērbă. EP. Dūlcĕ, blāndŭm, ŏptātŭm, jūcūndŭm, grātŭm. ‖ *souv. Paroles consolantes, consolation* (παραμυθία). Aūsŭs ēs āllŏquĭō sūstĭnŭīssĕ tŭō. *O*. Cūjŭs ăb āllŏquĭis ănĭma hæc mŏrĭbūndă rĕvīxĭt. *Id*. Ōmnĕ mălūm vīnō cāntūquĕ lēvātō Dēformĭs ægrĭmōnĭæ dūlcĭbŭs āllŏquĭis. *H*. (Adde *St. Th*. VI, 47; *V. Fl*. VII, 374). SYN. Āllŏcūtĭŏ, ādmŏnĭtŭs. *Voy*. Solatium.

Āllŏquŏr, ĕrĭs, quūtŭs *ou* cūtŭs sŭm, quī. *d. Adresser la parole à*. Prōfĕcī, ēxtrēmă mŏrĭēns tămĕn āllŏquŏr hōră. *V*. Āllŏquĕre, ēt cēlĕrēs dēfĕr mĕă jŭssă pĕr aūras. Tūm sīc rēgĭnam āllŏquĭtŭr. *Id*. SYN. Cōmpēllŏ (ās), āffārī. PPH. Dĭctīs āffārī. Vōcĕ, vērbĭs, dĭctīs cōmpēllŏ. Dĭctīs āggrĕdĭŏr, prōsĕquŏr. VERS. Sŭpplĕx hīs vōcĭbŭs ūsa ēst. *V*. Fīdām sīc fātŭr ād aūrēm. Et jŭvĕnī ānte ŏcŭlos hīs sē cūm vōcĭbŭs ŏffĕrt. Tālī fŭgĭēntem ēst vōcē sĕcūtŭs. Sīc prĭŏr ēst īngrēssă Vĕnŭs. *Id*. Ād sŭpĕrōs tālĭă vērbă dĕdīt. *O*. *Voy*. Loquor. ‖ *Consoler*. Ălĭŏs pārēntēs āllŏquī īn lūctū dĕcĕt. *Sen*. (*Troad*. 619). *Voy*. Solor.

†Āllūbēscēns, tĭs. *Qui plaît*. Sūīsquĕ cūnctōs āllūbēscēntēs tŏnĭs. *Capell*. (IX, p. 309).

†Āllūbēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Plaire*. Hērclĕ vērō jam āllūbēscīt prīmūlum, Pālæstrĭŏ. *Pl*. (*Mil*. IV, 2, 13. Adde *Capell*. VII, p. 236). *Voy*. Placeo.

†Āllūcĕō, ēs, xī, cērĕ. *n. Luire près*. ‖ *act. Faire luire*. Nēquīdquām tĭbī fōrtūnă făcūlām lūcrĭfĭcam āllūcĕrĕ vŭlt. *Pl*. (*Pers*. IV, 3, 46. Alii neutraliter accipiunt; sed vide *Luceo*).

Āllūcĭnŏr, etc. *Voy*. Hallucinor.

†Āllūdĭŏ, ās, ārĕ. *n. Plaisanter*. Quāndo ādbĭbĕro, āllūdĭābŏ; tūnc sūm rīdĭcūlĭssŭmŭs. *Pl*. (*Stic*. II, 2, 58. *Id. Pœn*. V, 4, 64).

Āllŭdŏ, ĭs, ūsī, ūsŭm, ŭdĕrĕ. *n. Se jouer, s'égayer, plaisanter*. Ēt nūnc āllūdĭt, vīrĭdīque ēxsŭltāt īn hērbā (de bove). *O*. Heūs! ētĭām mēnsūs cōnsūmīmŭs, ĭnquīt Iŭlŭs: Nēc plūra, āllūdēns. *V*. Īntĕmpēstīvē quī ŏccŭpāto āllūsĕrĭt. *Ph*. SYN. Lūdŏ, jōcŏr, rīdĕŏ. ‖ *Se jouer, en parlant des flots, du vent, etc*. Extrēmīs āllūdūnt æquŏră plantīs. *St*. Ēt īn āllūdēntĭbŭs ūndīs. *O*. (Adde *Cat*. 64, 67). Lēnĭbŭs āllūdĭt flābrīs lēvĭs aūstĕr. *V. Fl*. Āllūdĭt pātŭlīs ārbŏr hlātĭbŭs. *Sen*. (*Thyest*. 156). SYN. Lūdŏ, mūlcĕŏ.

Āllŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Baigner, arroser*. Ān mārĕ quōd sūprā, mĕmŏrĕm, quōdque āllŭīt ĭnfrā? *V*. Mē lūdāt āmnĭs, ōrā vīcīna āllŭēns. *Sen*. (*Hipp*. 1232). SYN. Āllāmbŏ, lāvŏ, rĭgŏ, præflŭŏ, prætĕrflŭŏ.

Āllŭvĭēs, ēī. *f. Inondation*. Quōdquĕ fŭīt cāmpūs, vāllēm dēcūrsūs āquārŭm Fēcīt, ēt āllŭvĭē mōns ēst dēdūctŭs ĭn æquŏr. *O*. (*Met*. XV, 267. Alii leg. *eluvie*: minus bene). *Voy*. Diluvium.

†Āllŭvĭŏ, ōnĭs. *f. Inondation*. Nēquĕ clāvūm vīndĭcat Ārgō Āllŭvĭōnĕ sōlī. *Avien*. (*Arat*. 1247).

Almo, ōnis. *m. Ruisseau du territoire de Rome se jetant dans le Tibre, et dans lequel les prêtres de Cybèle lavaient leurs couteaux sanglans*. Phrўgiæquĕ mātrĭs Ālmō quā lāvăt fĕrrūm. *M*. (III, 47, 2). In Tibĕrĭm quæ lŭbrĭcŭs ĭnfluīt Almō. *O*. Quāque Rălo gĕmĭtus Almōnĕ Cўbĕbe Ponīt. *St*.

‖ *Dieu de ce ruisseau.* (*Ov. Fast.* II, 599.) ‖ *Nom d'homme.* (*Mart.* X, 91.)

Ālmŭs, ă, ŭm. *Nourrisseur, nourricier.* Pĕcŏrĭque ĕt vītĭbŭs ālmĭs Āptĭŭs ūbĕr ērĭt. *V.* Ālmŭs āgĕr. *Id.* Ūt succī mĕlĭōrĭs, ĕt ŭt măgĭs ālmă rōtūndĭs. *H.* Lĭquŏr ālmŭs āquārŭm. *Lr.* (II, 390). Ālmă nĭhĭl măjŭs Cæsărĕ tĕrrā fĕrāt. *O.* SYN. Ālĕns. ‖ *Qui féconde.* Lībĕr ĕt ālmă Cĕrēs. *V.* Nūtrīt rūrā Cĕrēs, ālmăquĕ Faūstĭtās. *H.* Ālmĕ sōl. *Id.* Ālmă Dĭōnē, Vĕnŭs, lūx. *O. Voy.* Fecundus. ‖ *Au fig. Saint, vénérable.* (*Festus* vertit *sanctum, pulcrum.*) Ālmă Phœbē, ālmă Trĭvĭă, Cўbēbē, Sĭbўllă. *V.* Ālmă săcerdōs. *Pp.* Ālmă Jūnō, Thĕmĭs. *O.*

Ălnŭs, ī. *f. Aune, arbre.* Flōrĭdĭŏr prātō, lōngā prōcerĭŏr ălnō. *O.* Quāntŭm vērē nŏvō vĭrĭdīs sē sūbjĭcĭt ălnŭs. *V.* EP. Phăēthōntĕă, Phăēthōntĭădes, vĭrĭdīs, vīrēns, ălta, prōcērā, lōngă, frōndēns, flŭvĭālĭs. PHR. Ălnŭs ămīcă frĕtĭs, āptă mărī, ŭndĭs. Flŭctĭbŭs āptĭŏr ălnŭs. ‖ *Par ext. Navire.* Tūnc ălnōs prīmŭm flŭvĭī sēnsērĕ cāvātās. *V.* Quī dūbĭīs aūsūs cōmmĭttĕrĕ flătĭbŭs ălnŭm. *Cl.* (Adde *Luc.* II, 426). *Voy.* Cymba, Navis.

Ălŏ, ĭs, ălŭī, ălĭtŭm *ou* ältŭm, ălĕrĕ. *Faire grandir, faire croître, développer.* Ūnde ōmnēs nātūră crĕĕt rēs, aūctĕt ălātquĕ. *Lr.* (I, 51). Mōntĕ dēcūrrēns vĕlŭt ămnĭs, ĭmbrēs Quēm sŭpĕr nōtās ălŭĕrĕ rīpās. *H. Voy.* Augeo. ‖ *Ordint. Nourrir.* Īllō Vīrgĭlĭŭm mē tēmpŏrĕ dūlcĭs ălēbāt Pārthĕnŏpē. *V.* Bĭnōs ălĭt ūbĕrĕ fētūs. Nōn jām mātĕr ălĭt tēllūs. *Id.* Glāns ălŭit vĕtĕrēs. *Tib.* (II, 3, 71). SYN. Nūtrĭō, pāscŏ, ēdūcŏ. PPH. Ălīmēntă, nūtrīmēntă, păbŭlă dŏ, sŭffĭcĭŏ, mĭnĭstrŏ, sŭppēdĭtŏ, pōrrĭgŏ, præbĕŏ, trĭbŭŏ, cōnfĕrŏ. Cĭbŭm, dăpēs, ĕpŭlās dŏ. Cĭbŭm fĕrŏ. Cĭbĭs ălŏ, pāscŏ. Cĭbŏ, dăpĭbŭs pāscŏ, sūstĭnĕŏ, fŏvĕŏ. ‖ *par ext. Produire.* Dūctōrēs ălĭī, quōs Āfrĭcă tĕrrā trĭumphīs Dīvēs ălĭt. *V.* Fōrsĭtăn ĕt fŭī vōs tēllūs ălāt ĭstă lĕōnēs. *O.* SYN. Ēdūcŏ, ēdūcŏ, prōdūcŏ, părĭŏ, gignŏ. *Voy.* Gigno. ‖ *Au fig. Nourrir, fomenter, entretenir.* Vūlnŭs ălĭt vēnĭs. *V.* Tĕnēbræque hŏrrēndă sĭlēntĭa ălēbānt. *Sil.* Quī pŏtŭs dŭblum ēst sīstāt ălātvĕ sĭtim. *O.* Lōngāque ălĭt æsŭētūdĭnĕ flāmmās. *Id.* Sŏnĭtŭs ălĭt ærĭs ĕchō (*Culex*, 150). SYN Nūtrĭŏ, pāscŏ, fŏvĕŏ. ‖ *Soutenir, animer.* Hŏs sŭccēssŭs ălĭt. *V.* Ātque ănĭmōs fāvŏr haūd ŏbscūrŭs ălēbāt. *Sil.* Spēs ălĭt ægrĭcŏlās. *Tib.* (II, 6, 21). SYN. Sūstĭnĕŏ, æccēndŏ, æcŭŏ. *Voy.* Accendo.

Au pass. Ălŏr, ălĭtŭs *ou* ältŭs sŭm. *Être nourri.* Ălĭtŭrquĕ cībĭs quĭbŭs ăntĕ sŏlēbāt. *O. Voy.* Pascor, Edo. ‖ *Être élevé.* Fūrtĭm măndārāt ălendŭm. *V.* ‖ *Au fig.* Ălĭtŭr vĭtĭŭm, vĭvĭtquĕ tēgendŏ. *V.* Dīvĭtĭīs ălĭtŭr lŭxŭrĭŏsŭs ămŏr. *O.* Dūra ĭntĕr păvĭdōs ălĭtŭr fōrtūnă sēdendŏ. *Sil.* SYN. Nūtrĭŏr, fŏvĕŏr, sūstĭnĕŏr, vīvŏ, vĭgĕŏ, aūgĕŏr, crēscŏ.

Ălŏē, ēs. *f.* (ἀλόη). *Aloès, plante des Indes très-amère.* ‖ *Au fig.* Plūs ălŏēs quām mēllĭs hăbēt. *J.* (6, 180).

Ălŏeūs, *gén.* ĕŏs, ĕī *ou* eī, *dat.* ĕō *ou* eō, *acc.* ĕă. *m.* (Ἀλωεύς). *Nom d'un géant.* Ĭmplŭs hĭnc prōlēm sŭpĕrīs ĭmmĭsīt Ălŏeūs. *L.* Gĕmĭnī frātrēs, gĕnŭit quōs æspĕr Ălŏeūs. *Cl.*

Ălŏīdæ, ārŭm. *m. pl.* (Ἀλωεῖδαι). *Fils d'Aloée, Otus et Éphialte.* Hĭnc ĕt Ălŏīdās gĕmĭnōs, ĭmmānĭă vīdī. *V.* Nēc pĕrvēnĕrĕ jŭvēntæ Rōbŭr Ălŏīdæ. *Cl.* (Adde *Ov. Met.* VI, 117).

Ălōpēcē, ēs, *et* Ălōpēcĕă *ou* Ălōpēcĭă, æ. *f.* (Ἀλωπηκή, *Strab.* Ἀλωπηκία). *Ile du Pont-Euxin, aux bouches du Tanaïs.* Ĭnsŭlă mōlĕ grăvī stāns, Ălōpēcĭă lātă. *Prisc.* (*Peri.* 564. Cf. *Plin.* 4, 12).

Ălōsă. *Voy.* Alausa.

Ălpēs, ĭŭm. *f. pl.* (Ἄλπεις). *Les Alpes, chaîne de montagnes entre la France et l'Italie.* Jām gĕlĭdās Cæsār cūrsū sŭpĕrāvĕrăt Ălpēs. *L.* Ĭnsōlĭtīs trĕmŭĕrūnt mōtĭbŭs Ălpēs. *V.* Ēt frōndēs Ălpĭbŭs ăddăt Āthōs. *O.* EP. Ærĭæ, ēxcelsæ, nĭmbōsæ, gĕlĭdæ, nĭvālēs, nĭvōsæ, hĭbernæ. PPH. Ălpīnī mōntēs, æggĕrēs. Ălpīnæ rūpēs, ārcēs. Ălpĭnă jŭgă, căcŭmĭnă. Ălpĭnŭs vĕrtex, mōns, rĭgŏr. Ălpĭnæ nĭvēs, prŭīnæ. Ălpīs nūbĭfĕræ cōllēs. ‖ *qqf. au sing.* Ălpīs. Nēc quŏt ăpēs Hўblē, nēc quŏt ĭn Ălpĕ fĕræ. *O.* (Adde *Luc.* I, 688; *Juv.* 10, 152; *Cl.* II *Cons. Stil.* 285).

Ălphă. *n. indécl.* (ἄλφα). *Première lettre de l'alphabet grec.* Hōc dīscŭnt ōmnēs ănte ălpha ēt bēta pŭēllæ. *J.* (14, 209). Ălphă sŭŭm Chrēstō dăt Ăcĭndўnŏs; ĭpsē sĭne ălphă. *Aus.* (*Epigr.* 41, 3). ‖ *Au fig. Le premier.* Nōn ĭpsē Cōdrŭs, ălphă pēnŭlātōrŭm. *M.* (II, 58, 4. *Id.* V, 27, 1).

Ălphēĭās, ădis. *f.* (Ἀλφειάς). *Fille d'Alphée, Aréthuse.* Quūm căpŭt Ēlēīs Ălphēĭās ēxtŭlĭt ūndīs. *O. Voy.* Arethusa,

Ălphēnŏr, ŏrĭs. *m.* (Ἀλφήνωρ). *L'un des fils de Niobé.* Ădspĭcĭt Ălphēnōr, lānĭātăquĕ pēctŏră plāngēns. *O.*

Ălphēnŭs, ī. *m. Jurisconsulte romain, avait été cordonnier.* Ōptĭmŭs ēst mŏdŭlātŏr, ŭt Ălphēnŭs vāfĕr, ōmnī. *H.*

Ălphēsĭbœă, æ. *f.* (Ἀλφεσίβοια). *Alphésibée, fille du fleuve Phégée, femme d'Alcméon. Ses frères tuèrent Alcméon, qui trahissait leur sœur; pour venger son mari, elle leur donna elle-même la mort.* Ălphēsĭbœă sŭōs ūlta ēst prō cōnjŭgĕ frātrēs. *Pp.* (I, 15, 15).

Ălphēsĭbœŭs, ī. *m.* (Ἀλφεσίβοιος). *Nom de berger.* Pāstōrŭm mūsām Dāmōnĭs ĕt Ălphēsĭbœī. *V.*

1. Ălphēŭs *ou* Ălphĕŏs, ī. *m.* (Ἀλφειός). *L'Alphée, fleuve de l'Élide, sur les bords duquel se célébraient les jeux olympiques. C'était primitivement un chasseur, qui poursuivit la nymphe Aréthuse. Elle fut changée en une fontaine de Sicile. On dit que l'Alphée traverse la mer, pour mêler ses eaux à celles d'Aréthuse.* Quō prŏpĕrās, Ărĕthūsă? sŭīs Ălphēŭs āb ūndīs. *O.* Ălphĕŏn dīvērsīs currĕrĕ tĕrrīs. *Id.* Ălphēŭm lĭnquēns lūcōsquĕ Mōlorchī. *V.* Tĕrrīs, Ălphēĕ, sĭcānĭs ădvēnă. *St.* PPH. Ēlĭdīs āmnīs. *V.* Ălphēă flūmĭnă Pīsæ. *Id.* Āmnīs Ēlēī vădŭm. *Sen.* Trānsfŭgă Pīsæ. *St.* VERS. Ălphēŭm fāma ēst hūc Ēlĭdīs āmnĕm Occŭltās ēgīssĕ vĭās sŭbtĕr mărĕ, quī nūnc Ōre, Ărĕthūsă, tŭō Sĭcŭlīs cōnfūndĭtŭr ūndīs. *V.* Mīrācŭlă fōntīs ĕt āmnīs, Quă mărīs Tўrrī sŭbtĕr vădă sālsă mēantēs, Cōnsŏcĭānt dūlcēs plăcĭtă sĭbī sēdĕ lĭquōrēs, Ĭncŏrrŭptārŭm mīscĕntēs ōscŭla āquārŭm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 11, 3). Flŭctĭvăgă quă prætĕrlăbĭtŭr ūndă, Sĭcānĭōs lōngē rĕlĭqĕns Ălphēŭs ămōrēs. *St.* Ălphēŭm fāma ēst dūlcĕm pĕr Tēthўŏs ārvă Currĕrĕ, nēc lædī gūrgĭtĭbŭs pĕlăgī (*Anthol.* I, p. 479. Cf. *Ov. Met.* V, 599; *Am.* III, 6, 29; *Sil.* XIV, 53; *St. Silv.* I, 2, 203; I, 3, 68; *Theb.* I, 271; IV, 239; *Sid. Pan.* 1967 *sq.*). ‖ *Par ext. Olympie.* Vīdĕrăt Ălphēī prælĭă quīnquĕ mŏdŏ. *M.* (VI, 85, 8). *Voy* Olympia.

2. Ălphēŭs, ă, ŭm (Ἀλφειός). *De l'Alphée.* Aūt Ălphēă rōtīs prælăbī flūmĭnă Pīsæ. *V.* Ălphēæ rīpæ. *Cl.*

Ălphĭcŭs, ă, ŭm (ἀλφικός). *Qui a la gratelle.* Ălphĭcŭs ăntĕ fŭīt, cæpīt nūnc Ōlfĭcŭs ēssĕ. *M.* (IX, 96. 1. Cf. *Gell.* 4, 2).

Alphĭŭs *ou* Alfĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Hæc ŭbĭ lŏcūtŭs fœnĕrātŏr Alphĭŭs. *H.* ‖ *Avitus Alphius, poète latin du temps de Sévère.* Ŭt pridem Avĭtŭs Alphĭŭs. *T. Maur.* (*Met.* 868).

†Alpĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Alpinus. Quōd nōs pĕr ārvă pĕrquĕ mōntēs Alpĭcōs (*Anthol.* I, p. 27).

Alpĭnŭs, ă, ŭm. *Des Alpes.* Alpĭnās āh! dūrā nĭvēs ĕt frīgŏră Rhēnī. *V.* Ăddĕ trŭcēs Lĕpĭdī mōtŭs Alpĭnăquĕ bēllă. *L.*

Alpĭnŭs, ĭ. *m. Nom d'un mauvais poète.* Tūrgĭdŭs Alpĭnŭs jŭgŭlāt dūm Mēmnŏnă. *H.*

Alpĭs. *Voy.* Alpes.

Alsi. *parf. de* Algeo.

Alsĭŭm, ĭi. *n. Ville maritime d'Étrurie.* Alsĭum, ĕt ōbsēssæ cāmpō squālēntĕ Frĕgēllæ. *Sil.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. Alsĭă prælĕgĭtŭr tēllus. *Rutil.* (1, 225).

†Alsĭŭs, ă, ŭm (ἄλσος). *arch. Frileux.* Ignĭs ĕnĭm cūrāvit ŭt ălsĭă cōrpŏră frīgŭs Nōn ĭtă jām pōssĕnt sŭb cœlī tĕgmĭnĕ fĕrrĕ. *Lr.* (V, 1014). ‖ 2. *D'Alsium. Voy.* Alsium.

Alsŭs, ĭ. *m. Nom de berger.* Pŏdălīrĭŭs Alsŭm Pāstōrem ēnsĕ sĕquēns. *V.*

Altă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Altum.

Altăr *ou* Ăltărĕ, ĭs. *n.*; *et ordint.* Altărĭă, ŭm. *pl. Autel.* Bis sĕnōs cuī nōstră dĭēs altărĭă fūmānt. *V.* (Adde *Ov. Her.* 1, 25). Ărgŏlĭcī rĕdĭĕrĕ dūcēs: ăltărĭă fūmānt. *O.* Tūrĕ văpōrātīs lūcēnt ăltărĭbŭs ignēs. *St.* Ōssĭbŭs ăltăr ĕt ĭmpōsĭtŭm. *Prud.* (*Peri.* 1036. Et sic *Enchir.* 80). Ăltărĭs ārăm fundĭtŭs pēssŭmdărĕ. *Id.* (*Peri.* 2240). SYN. Āră. *Voy. ce mot.* ‖ *Constellation.* Ĕt pārvŭs Dēlphīnŭs, ĕt āpta Ăltărĭă sācrīs. *Germ.* (*Arat.* 684). *Voy.* Ara.

Ăltē. *adv. En haut, haut.* Nōn tămĕn hæc ăltē vŏlŭcrīs sŭă cōrpŏră tŏllīt. *O.* Pūrpŭrĕŏque ăltē sūrās vincīrĕ cōthūrnō. *V.* Căpŭt ăltŭs ĕffĕrt. *Id.* SYN. Sŭblīmĕ. PPH. In ăltŭm, in sŭblīmĕ. ‖ *De haut.* Caūsās pĕtĭs ăltŭs. *V.* PPH. Ex ăltō. ‖ *Profondément.* Nūnc ăltē vŭlnŭs ădăctŭm. *V.* Ăltĭŭs ăc pĕnĭtŭs tērræ dēfīgĭtŭr ārbŏr. *Id.* SYN. Pĕnĭtŭs. PPH. Ăd ĭmŭm, ăd ĭmă.

Ăltĕr, ĕră, ĕrŭm, *gén.* ăltĕrĭŭs, *dat.* ăltĕrī. *Autre, en parlant de deux.* Ĕst ĕtĭam illĕ lăbŏr cūrāndĭs vītĭbŭs ăltĕr. *V.* Ăltĕrĭŭs crēvĭt ămōrĕ tŭŭs. *O.* ‖ *Moins rigoureusement : Autre, autrui.* Cuī placĕt ăltĕrĭŭs, sŭă nĭmĭrum ēst ŏdĭō sōrs. *H.* Dīscĭte ăb ăltĕrĭŭs vēstrĭs tĭmŭissĕ quĕrēlĭs. *O.* SYN. Ălĭŭs. ‖ *L'un des deux.* Bīsquĕ dĭē nūmĕrānt ămbō pĕcŭs, ăltĕr ĕt hœdŏs. *V.* Ēt, pŭtŏ, pēs illī lōngĭŏr ăltĕr ĕrăt. *O.* SYN. Ūnŭs. ‖ *L'un.... l'autre.* Ăltĕrum ĭn ăltĕrĭŭs măctātŏs sānguĭnĕ cērnam. *V.* Ăltĕră quōd bōs ēst, ăltĕră vĕctă bŏvĕ. *O.* SYN. Ūnŭs... ăltĕr, hĭc... illĕ. ‖ *Second.* Ūnŭs ĕrĭt tūm Tĭphўs, ĕt ăltĕră, quæ vĕhăt, Ărgō. *V.* Jāmquĕ dĭēs ăltĕrquĕ dĭēs prōcēssĭt. Ăcœpĕrăt ūnŭs ĕt ăltĕr. *Id.* Ăltĕră jām tĕrĭtŭr bēllis cĭvĭlĭbŭs ætās. *H.* SYN. Sĕcūndŭs, nŏvŭs. ‖ Ăltĕr ăb. *Le premier après, le suivant.* Tū mŏx ĕrĭs ăltĕr ăb illō. *V.* Ăltĕr ăb ūndĕcĭmō tūm mĭhĭ vīx cēpĕrăt ānnŭs. *Id.* ‖ *Différent, changé.* Quŏtĭēs tĕ spēcŭlō vĭdĕrĭs ăltĕrŭm. *H.* SYN. Ălĭŭs, dĭssĭmĭlĭs, mūtātŭs. ‖ †Ăltĕrĭŭs. *arch.* Mŏx dum ăltĕrĭŭs ăblĭgŭrĭās bŏnă. *Enn.* (apud *Donat.* ad *Phor.* II, 2, 25. Adde *T. Maur. Met.* 617).

†Ăltĕrā. *ancien dat. f. pour* Alteri. Hŏc ĭpsa ĭn tĭnĕre ăltĕrā dūm nārrăt. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 30. Adde *Pl. Rud.* III, 4, 45).

†Ăltĕrcātĭŏ, ōnĭs. *f. Débat, dispute.* In paŭcĭōrēs ăvĭdōs ăltĕrcātĭo ēst. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 12). *Voy.* Rixa.

†Ăltĕrō, ās, ārĕ. *n. arch. Comme* Altercor. Cūm pătre ăltĕrcāstī dūdŭm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 29). Cūr illăquĕătŭr hīc? Mēcum ăltĕrcās? tăcĕ. *Pac.* (apud *Non.* 7, 12, in corrupto loco; sed activa declinatio requiritur).

Ăltĕrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Contester, disputer.* Nĭmĭum ăltĕrcāndŏ vērĭtās ămittĭtŭr. *P. Syr.* SYN. Jūrgŏr, rixŏr, contēndŏ. ‖ *Au fig. Lutter contre.* Ăltĕrcāntĕ lĭbĭdĭnĭbŭs trēmĭs ossă pĕvŏrĕ. *H.*

Ăltĕrnāns, tĭs. *Qui fait alternativement, qui va et vient.* Ăltĕrnāntĕ vŏrāns vāstă Chărўbdĭs āquă. *Pp.* (II, 20, 54). *Voy.* Reciprocus. ‖ *Qui fait réciproquement, mutuellement.* Illī ăltĕrnāntēs mūltă vī prœlĭă mĭscēnt. *V. Voy.* Alternis. ‖ *Qui hésite.* Hæc ăltĕrnāntī pŏtĭŏr sēntēntĭă vīsa ēst. *V. Voy.* Anceps. ‖ *qqf.* mē. *Même sens.* Vŏcāt hīnc dĕŭs, ĭndĕ tўrānnŭs Ămbĭgŭum, ătquĕ sŭīs sē mōtĭbŭs ăltĕrnāntēm. *Prud.* (*Ham.* 787).

Ăltĕrnātĭŏ, ōnĭs. *f. Syllabe d'une quantité douteuse ou commune.* Mīră nĕc pūtāndă nōbĭs tālĭs ăltĕrnātĭo ēst. *T. Maur.* (*Syll.* 195).

Ăltĕrnātŭs, ă, ŭm. *Déposé alternativement.* Ătque ăltĕrnātōs sōcĭātō cōnsŭlĕ fāscēs. *Sil.*

Ăltĕrnē. *adv. Alternativement.* Implĭcăt ăltĕrnē brāchĭă blāndă sŏrŏr (*Anthol.* I, p. 54). *Voy. le suiv.*

Ăltĕrnīs (*s. ent.* vicibus). *pris adverb. Alternativement, tour-à-tour.* Ăltĕrnīs ĭdēm tōnsās cēssārĕ nŏvālēs. *V.* Clāmăt, ĕt ăltĕrnīs nōmĭnă ūtrŭmquĕ cĭĕt. *O.* Ăltĕrnīs vărĭārĕ ăc nĕctĕrĕ membră. *Lr.* (III, 374). SYN. Ăltĕrnē, vĭcĭssĭm, ĭnvĭcēm, *adj.* ăltĕrnāns, ăltĕrnŭs. PPH. Pĕr vĭcēs. Pĕr ăltĕrnās vĭcēs. Ăltĕrnō tĕmpŏrĕ. Ăltĕrnā vĭcĕ. Ăltĕrnīs vĭcĭbŭs. PPH. Ăltĕrnō tĕnĕbrās ĕt lūcēm tēmpŏrĕ gignī. *Lr.* (V, 979). Ăltĕrnā vĭcĕ. *T. Maur.* (*Met.* 1308). Sĕd hūnc ĕt Pērsĕă vūltŭ Ăltĕrnō spēctāns. *O.* Mūltōs ăltĕrnă rĕvīsēns Lūsĭt (fortuna). *V.* ‖ — dīcŏ, cănŏ. *Voy.* Amœbæus.

Ăltĕrnŏ, ās, ārĕ. *Faire, opérer alternativement.* Dūm sōrtĕ vĭcĭssĭm Ăltĕrnāt pōrtæ ēxcŭbĭās. *Sil.* Ăltĕrnārĕ vĭcēs. *O.* SYN. Vărĭŏ, mūtŏ. PHR. Succēdūnt, vărĭāntquĕ vĭcēs. *V.* ‖ *Rendre douteux, faire varier.* Ăltĕrnānt spēsquĕ tĭmōrquĕ fĭdēm. *O.*

Ăltĕrnŭs, ă, ŭm. *Alternatif, qui est, se fait ou va tour-à-tour.* Quōd cărĕt ăltĕrnă rĕquĭĕ, dūrābĭlĕ nōn ēst. *O.* Ăltĕrnōs ōrbĭbŭs ōrbēs ĭmpĕdĭūnt. *V.* Sĭnŭētquĕ ăltĕrnă vŏlŭmĭnă crūrŭm. *Id.* Mūltōs, ăltĕrnă rĕvīsēns, Lūsĭt, ĕt ĭn sŏlĭdō rūrsŭs fōrtūnă lŏcāvĭt. *Id.* Ăltĕrnō tērrām quātĭūnt pĕdĕ. *H.* ‖ *En parlant du mouvement de la mer.* Sōrbĕt ĭn abrŭptum flŭctŭs, rursŭsquĕ sŭb aūras Ērigit ăltĕrnōs. *V.* Tēthўŏs ăltĕrnæ rĕfŭŭs calcāvĭt ārēnās. *Cl.* (Adde *Sil.* XV, 229). *Voy.* Reciprocus. ‖ — sērmōnēs. *Dialogue.* Ăltĕrnīs āptŭm sērmōnĭbŭs. *H.* SYN. Dĭvĕrsĭŭm. ‖ — vērsŭs. *Dialogue en vers.* Ăltĕrnīs ĭgĭtŭr cōntēndĕrĕ vĕrsĭbŭs ămbō. *V. Voy.* Amœbæus. ‖ *Tantôt en vers, tantôt en prose.* Ăltĕrnūmquĕ sŏnās, ĕt cārmĭnă mĭscēs. *St.* ‖ *Mutuel.* Sīc ăltĕrnă dūcēs bēllōrŭm vūlnĕră pāssī. *L.* Ăltĕrnă pĕrlĕrĕ mānŭ. *V.* Ăltĕrnă fĕrētīs Gaūdĭă, tū frātrĭs fāscĭbŭs, illĕ tŭīs. *O.* SYN. Mūtŭŭs. *Voy. ce mot.* ‖ Ăltĕrnīs. *Voy. ce mot.*

† Ăltĕrŏ, ās, ārĕ. *Altérer.* (Sic quidam male legunt, *Ov. Fast.* I, 373: *Ille suam faciem transformat et alterat arte;* ubi optt. libb. et edd. *transformis adulterat.*)

Ăltĕrŭtĕr, ŭtră, ŭtrŭm. *L'un des deux, l'un ou l'autre.* Ăltĕrŭtrŭm vĕlox victoria frondĕ cŏrōnāt. *H.* Ăltĕrŭtrŭm mĕrsŭră căpŭt. *L.* Quō cărĕt ăltĕrŭtĕr, sūmĭt ăb ăltĕrŭtrō. *Aus.* (*Epigr.* 132, 2).

Ē & Ū simūl jūnctē, vēl cum āltĕrūtrā sīngulē. *T. Maur.* (*Syll.* 1042).

†Ālterūtrē. *ancien gén. f. de* Alteruter. (*Charis.* 2, 152.)

Ālthæă, æ. *f.* (Ἀλθαία). *Althée, femme d'Oenée, mère de Méléagre. Irritée contre son fils, meurtrier de ses frères, elle jeta au feu le tison fatal qu'elle en avait retiré au moment de sa naissance, le dévoua aux Furies, et se tua ensuite.* Quūm vidēt ēxtinctōs frātrēs Ālthæă rĕfĕrrī. *O.* Plē sōrōrīs, implē mātrīs făcĕm, Ūltrĭcīs Ālthæă vidēs. *Sen.* (*Med.* 779. *Id. H. Oet.* 954. *Cf. Ov. Met.* VIII, 446).

Ālticĭnctŭs, ă, ŭm. *Esclave dont la tunique est retroussée.* Ex ālticinctis ūnŭs ātrīēnsĭbŭs. *Ph.* PHR. Pŭēr ālte cinctŭs. *H.*

† Ālticŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a une chevelure haute ou épaisse: un feuillage épais.* Nec sic ālticŏma est ūmbrā crispātā cŭpressŭs. *Tertul.* (*de Judicio Dom.* c. 8).

† Ālticŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a un sommet élevé.* Ālticŭlōs mōntēs intĕrjăcĕt. *Paul. Nol.* (*Nat.* XIII *S. Fel.*)

Ālŭis, ĕ. *Qu'on nourrit, qu'on engraisse.* ‖ *Gras.* Fērmās făcit ālŭlēs vĭtŭlī. *Anthol.* II, p. [illegible]. ‖ *Au fig. Riche.* Dīvĭtĭīs mărĭtūs, dōtĕ ālŭlī ātque ōpĭmā. *Pl.* (*frag. Cist.* apud *Non.* 2, 30).

Ālumnus, ālumna, is. *subst. f.* -a, *ent.* -æ). *Volaille engraissée.* Ād nōs jām vĕnīt mănĭpŭlārĭs ālŭlis. *J.* (5, 168. *Ib.* 115). Sătŭr ālŭlĭtŭm. *H.*

Ālūnās, ātis. *D'Altinum.* Pīnŭsque Ālūnātēsquĕ gĕnīstæ. *Grat.* (*Cyn.* 150).

Ālūnum, ī. *n. Ville de Vénétie.* Nōbĭlĭs, Ālūnum tĕrrā laudāt ŏvis. *M.* (XIV, 155, 2. *Id.* IV, 25, 1).

Ālŭsōnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit en haut, dans les airs.* Hīc Jŏvĭs ālŭsōnī sŭblĭtō pīnnātă săcĕrdōs. *Cic.* (*Carm. de Mario, Divin.* 1, 47. Adde *Vet. Poet.* apud *eund. Tusc.* 5, 19). Ālĭūm sæpĕnŭmĕrō dēdĕrĭt ālŭsōnō nūrūm. *Sen.* (*H. Oet.* 550). SYN. Ālŭtōnāns. ‖ *Au fig. Sublime.* Ālŭsōnūmque lĭtĕrūm fās ĕst dĭdĭcĭssĕ Mārōnēm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 57. Adde *Juv.* 11, 179, de eodem).

† Ālŭtānĭmus, ă, ŭm. *Qui a un trône élevé.* Jūdĕx, ālŭthrōnī gĕnĭtōrĭs glōrĭă, Chrīstŭs. *Juvc.* (1, 24. *Id.* II, 62. Adde *Fort.* II, 244).

Ālŭtōnāns, tis. *Qui tonne en haut.* Nām pătĕr ālŭtōnāns, sĕdĭtūs mĭxtīs Ŏlўmpō. *Cic.* (*Div.* 1, 12). Ālŭtōnāns Vŭltŭrnŭs. *Lr.* (V, 746).

Ālŭtŭdō, ĭnis. *f. Hauteur.* *Voy.* Cŭlmen.

† Ālŭtrārĭŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les airs.* Nōn ālŭtrārĭa lūmĭnă mōdĭcē prætĕrĭtă pĕr ūmbrās Dētrăhĭt. ālŭtrārĭa ē spēcŭlō. (*Anthol.* II, p. 329. Alii leg. *altivago e specula*).

Ālŭtŭs, ă, ŭm. *Qui vole haut, en haut.* Sōlĭs rāpĭt cĕlsæ pŭmĭcĕ pēnnās Ālŭtŭs pătĕrēt. *Lr.* (V, 454). Ālŭtus ăquæ grex. *Aus. Idyl. de Hist.* 12). ‖ *Subst. Oiseau.* Quærīt Ārĕtūsæ servāns gĕnŭs ālŭtŭlāntūm. *Ens.* apud *Cic. Div.* 1, 85).

† Ālŭs, ă, ŭm. *néol. Blanc.* Ālăt lămĭnă mărmŏrĕō dūmōrum. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 25. *Ib.* 11, 2. *sed alitatus*).

Ālŭtor, ōris. *m. Père nourricier.* Mūnĕrĭs ārbĭtrĭum, gaudēns ālŭtōre rĕcēpto. *O.* Tanto sī tē plus ālŭtor hŏnōrāt Pānĕrĕ. *St.* (Adde *Sen. H. Fur.* 1247). ‖ *qqf. adj.* Ālŭtōrĭs rapĭāt pĕr vīscĕrā succos. *Nemes.* (*Cyn.* 297). SYN. Ālmŭs.

Ālŭtrīnsĕcŭs. *adv. D'un autre côté.* Sī nōstrūm sūmĕt, tū tĕnĕto ālŭtrīnsĕcŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 75). Rĕspōndit īlle ālŭtrīnsĕcŭs. *Prud.* (*Peri.* 1292. Adde *Aus. Epigr.* 128, 5). SYN. Ālĭās.

Ālŭtrix, īcis. *f. Nourrice.* Quīd rĕfĕram ālŭtrīcum vĭcĭs pĭĕtātĕ pārēntēs? *St.* Ālŭtrīcī, quæ lūctūs causā, rĭcāntī. *O.* Nōn fŭgĭt, ālŭtrix: rĕmānĕt, ēt pēnĭtŭs sēdĕt. *Sen. H. Oet.* 450). SYN. Nūtrix. *Voy. ce mot.* ‖ *En parlant d'une chose: Qui a nourri, mère, qui produit.* Ēt tĕrrăm ālŭtrīcēm sævī ēxsĕcrāmŭr Ūlўssīs. *V.* Ālŭtrix Cōllātīă Brūtī. *Sil.* Īdăque ālŭtrīcē rĕlīctă. *O.* Ārtĭŭm pārēns ēt ālŭtrix, Græcă dĭffĕrēntĭa ēst. *T. Maur.* (*Syll.* 65). SYN. Nūtrix. mātĕr, pārēns, gĕnĭtrix.

† Ālŭtrōvērsŭm. *et arch.* Ālŭtrōvōrsŭm. *adv. D'un autre côté.* Ālŭtrōvōrsum rătĭōnēm pŭtō. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 25).

Ālŭm, ī. *n. et* Ālă, ōrum. *pl. Le haut des airs, le ciel.* Māĭă gĕnĭtūm dēmīsit ăb ālto. *V.* Ālŭm nĭdīs pĕtĕrē rĕlictīs. *Id.* Ālă pĕtūnt āĕr. ātque āĕrĕ pūrŏr ĭgnīs. *O.* Ōmnēs sūpĕra ēltă tĕnēntēs. *V. Voy.* Aer, Cœlum. ‖ Ālă. *Lieux élevés, hauteurs.* Prōspĭcĭāntĭ Trōĕs, ēt ārmīs Ālă tĕnēnt. *V.* SYN. Ēdĭtă, sūmmă. ‖ Ālŭm *et* Ālă. *La pleine mer.* Tĕrrīs jăcĭtātŭs ēt ālto. *V.* Ālta pĕtēns ăbdūcĭtă vĭrgĭnĕ prædō. *Id.* Tāngĕntēm pōrtŭs vēntŭs ĭn ālta răpīt. *O. Voy.* Mare. ‖ *Le fond.* Pūtrĭsquĕ ēffluxĭt ăb ēltō Hūmŏr. *L.* Āttrăctŭs ăb ēltō Spīrĭtŭs. *V.* Fūndă jām vĕrbĕrāt ămnĕm, Ālta pĕtēns. *Id.* SYN. Īmŭm, īma. *Voy.* Fundus. ‖ Ālŭm. *pris adv. D'une manière élevée.* Ībam ālŭm spīrāns. *St.* ‖ *Profondément.* Prīvātŭs ŭt ālŭm Dormīrĕt. *J.* (1, 16).

Ālŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Alo. *Nourri; développé.* Īmo Athēnĭs nātŭs ālŭsquĕ. ēdūcātŭsquĕ Āttĭcīs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 36). Prōvĕctŭs, ālŭs, īnstĭtūtŭs dēbĕō. *Paul. Nol.* (*Carm.* 10, 95. De duplici forma *altus* et *alitus* conf. *Charis.* 3, 20; *Diom.* 1, 371; *Fest.*) *ardent. Haut, élevé.* Tūrrĭs ērăt vāstō sūspēctus ēt pōntĭbŭs ālta. *V.* Rēgĭă sōlĭs ērăt, sŭblīmĭbŭs ālta cŏlūmnĭs. *O.* SYN. Cēlsŭs, ēdĭtŭs, ārdŭus, sŭblīmĭs, ēlātus, etc. *Voy.* Celsus. ‖ *D'une haute stature, grand.* Hūmĕrĭs ēxstāntēm sŭspĭcĭt ālтĭs. *V.* SYN. Sŭblīmĭs, prōcĕrĭŭs, māgnŭs, ingens. *Voy.* Magnus. ‖ *Haute, en parlant de la voix.* Hæc fātŭs ālta vōcē. *Sen.* (*Troad.* 196). Cōnclāmāte ĭtĕrum ālтĭōrĕ vōcē. *Cat.* (42, 18). SYN. Magna. ‖ *Au fig. Grand, puissant.* Sīc pătĕr ĭllĕ dĕŭm fātĭat, sīc ālтĭus Apollō. *V.* Ālтĭssĭmē prīncĕps. *Cl.* ‖ *Grand, sublime, élevé.* Tē sĭnĕ nīl ālтŭm mĕns ĭnchŏāt. *V.* SYN. Sŭblīmĭs, māgnŭs, grāndĭs. ‖ *Illustre.* Gĕnŭs ālto ă sāngŭĭnĕ Teūcrī. *V.* Vĕtĕrŭm dĕcŏra ēltă pārēntŭm. *Id.* Sātŭs ēltă gēntĕ. *V. Fl.* Nĕc ēltīs ĭncĭltŭm tĭtŭlīs gĕnŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 339). SYN. Pŭlchĕr, ĭnsīgnĭs, nōbĭlĭs, ĭllūstrĭs. *Voy.* Celeber. ‖ *Fier.* Rējĕcĭt ēltō dōnă nŏcēntĭŭm Vŭltŭ. *V.* Fāstŭs ēltāquĕ vĕrbă. *O.* SYN. Sŭblīmĭs, ēlātus, fĕrŏx, sūpĕrbŭs. ‖ *Profond.* Ālta tĭmēntĭs Fundāmēnta ĭncānt. *V.* Ēltæ nĕŭ crēdĕ pălūdī. Mānĕt ālтă mēntĕ rĕpōstūm. *Id.* SYN. Prōfundŭs, ĭmŭs. ‖ *Au fig.* Quīd mē ālta ēt nōbĭlĭs ōrsīs Rūmĭnārĕ. *V.* Dūlcĭs ēt ālta quĭēs. *Id.* ‖ Ālтŭm, Ālтă. *L'air, la mer, etc. Voy.* Altus. ‖ Ex ālto. *De haut, de loin.* Quīd causās pĕtĭs ex ālto? *V.* (Adde *Att.* apud *Non.* 4, 8). *Voy.* Alte.

Ālūmĕn, ĭnis. *n. Alun.* Aŭt ĭgĭtŭr tĕctŭm lānā sŭppōnĭs ālūmĭnĕ. *Ser. Sam.* (*vs.* 526). Fāllĕt ēt hūmĭdŭlī quæ fĭĕt ālūmĭnĕ lĭnī. *O.* (*A. Am.* III, 639. Sed plerique rectius leg. *acumine*).

Ālūmnă, æ. *f. Celle qui est nourrie, élève.* Āt

vōs, sī læsæ tāngīt cōntēmptūs ālūmnæ. *O.* Hēlicōnīs ālūmnæ. *Id.* Möderāre, ālūmnā, mēntīs ēfrēnæ īmpētum. *Sen.* (*Hipp.* 255. Adde *Pl. Cist.* IV, 2, 96). ‖ ? *Comme* Altrix. *Nourrice.* (Quem sensum verbo nonnulli tribuunt apud *Sil.* IX, 297 et 533, et apud *Varr.* citante *Nonio*, 2, 138. Sed aliter melius.)

Ālūmnŭs, ī. *m. Nourrisson, élève.* Ēbĭbĭt īndĕ sŭæ rābĭēm nūtrīcĭs ālūmnŭs. *O.* Tūm cŏmĕs aŭspĭcĭīs cārō dătŭs ĭbăt ālūmnō. *V.* Quīd vŏvĕăt dūlcī nūtrīcŭlă mājŭs ālūmnō? *H. Voy.* Puer. ‖ *Enfant, fils.* Tĭtўŏn Tērræ ōmnĭpărēntĭs ālūmnŭm. *V. Voy.* Fĭlĭus. ‖ *Élève, disciple.* Pĭŭs ărtĭs ālūmnŭs Æthĕrĭæ. *St.* SYN. Discĭpŭlus. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ātque ōmne ĕx ōrdĭne ālūmnŭm Nūmĕn. *St.* (Sic *Ov. Met.* IV, 421). Rōmānōsquĕ lārēs lāpsū prælāmbĭt ālūmnō. *Avien.* (*Descr. Ter.* 495, de Tibri). Quĕrcŭs ālūmnă vădī. *St.* Ālūmnī grĕgĭs. *Prud.*

Ālūtă, æ. *f. Peau molle, cuir tendre.* Ĭnguĭnă sūccīnctŭs nīgrā tĭbī sērvŭs ālūtā. *M.* (VII, 35, 1). Vīrgĕă, quōd fāllăx scūtĭcām prætĕxĭt ālūtā. *Aus.* (*Idyl.* 4, 30). ‖ *Ordint. Chaussure, soulier.* Āppōsĭtām nīgræ lūnām sŭbtĕxĭt ālūtæ. *J.* (7, 192). Pĕs mălŭs ĭn nīvĕa sēmpĕr cēlētŭr ālūtā. O. (Adde *Mart.* XII, 26, 9). *Voy.* Calceus. ‖ *Bourse.* Ūt tēnsō föllĕ rĕvĕrtī Īndĕ dŏmūm pŏssĭs, tŭmĭdāquĕ sŭpīnŭs ālūtā. *J.* (14, 282). ‖ *Espèce de mouches que les femmes se mettaient au visage.* Pārvāquĕ sīncērās vĕlāt ālūtă gĕnās. *O.*

† Ālveārĕ, ĭs. *n. Comme le suiv.*

Ālveārĭŭm, ĭī. *n. et ordint.* Ālveārĭă, ōrŭm. *pl.* (Cf. *Charis.* I, 84). *Ruche.* Sī lēntō fŭĕrĭnt ālveārĭă vīmĭnĕ tēctă. *V.* SYN. Ālvĕŭs, *par ext.* cēllæ, cāvĕæ, præsēpēs. EP. Hўblæŭm, Cĕcrŏpĭŭm, dŭlcĕ, ōlēns, rĕdŏlēns, ŏdōrŭm, vīmĭnĕŭm. PPH. Cĕrĕă tēctă. Āpŭm sēdēs, dŏmŭs, līmĭnă, cŭbĭlĕ, aŭlă, cāvĕæ. Sēptă dŏmōrŭm. Cĕrĕă cāstră. Dædălă tēctă. *Voy.* Apis, Mel.

Ālvĕŏlŭs, ī. *m. Petite auge, sébile.* Ālvĕŏlō cŏēpit lignĕo cōnspĕrgĕrĕ. *Ph.* Illŭd ēnĭm vēstrĭs dătŭr ālvĕŏlĭs, quŏd Cānnā Mĭcīpsārŭm prōrā sŭbvēxĭt ăcūtā. *J.* (5, 88). ‖ *Damier.* Ĭn pārte ālvĕŏlī pўrgŭs vĕlŭt ūrnă rĕsēdĭt (*Anthol.* I, p. 519). Naŭmăchĭām lĭcĕt hæc, ĭnquam, ālvĕŏlūmquĕ pŭtārĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* 6, 687. Adde *Juv.* 7, 73, quanquam de sensu ambigitur. Cf. *Fest.*) SYN. Ālvĕŭs, ābăcŭs. *Voy.* Latrunculus.

Ālvĕŭs, vĕī *ou* veī, vĕō *ou* veō, vĕŭm *ou* veŭm. *m. Lit d'une rivière, bassin, canal.* Ātque īllum ĭn præcĕps prōnō răpĭt ālvĕŭs āmnŭī. V. Āssuētăt rīpīs vŏlūcrēs ĕt flūmĭnĭs ālveō. *Id.* Tūscō dēnātăt ālvĕō. *H.* Rēctī lēgĭbŭs ālvĕī lĭgāstī. *St.* Blāndă flŭēntă lătĕx, flŭvĭīque īmpāctă pĕr ālveŭm. *Sid.* (*Pan.* 1644). EP. Ālтŭs, cāvŭs, dēclīvĭs, ūdŭs, hūmĭdŭs, ārēnōsŭs, bĭbŭlŭs. PPH. Sōlĭtārŭm līmĕs āquārŭm. *O. Voy.* Flumen. ‖ *Auge, bassin, sébile.* Ērāt ālvĕŭs illī Făgĭnĕŭs. *O.* SYN. Ālvĕŏlŭs. ‖ *Barque.* Ēt cānās ālvĕŭs haŭrĭt āquās. *O.* Sīmŭl āccĭpĭt ālveō Ĭngēntem Ænēān. *V.* (Adde *Prop.* III, 5, 32). *Voy.* Cymba, Navis. ‖ *Ruche.* Rūrĕ lĕvīs vērnō flōrēs āpĭs ĭngĕrĭt ālveō. *Tib.* (II, 1, 49). Ālveŏs āccĭpĭte, ēt cērīs ŏpŭs ĭnfundĭtĕ. *Ph. Voy.* Alvearium. ‖ *Damier. Voy.* Alveolus.

Ālvŭs, ī. *f. Ventre.* Ārgūtūmquĕ căpŭt, brĕvĭs ālvŭs, ŏbēsāquĕ tĕrgā. *V.* Ĭn prīstĭn dēsĭnĭt ālvŭs. *Id.* Sēmānĭmēsque ārtŭs āvĭdām cōndēbăt ĭn ālvŭm. *O.* Sī dūrā mŏrābĭtŭr ālvŭs. *H.* SYN. Vēntĕr, vĭscĕrā, *qq.* stŏmăchŭs. *Voy.* Venter. ‖ *qq. Sein maternel.* Ūtque hŏmĭnĭs făcĭēm mātĕrnā sūmĭt ĭn ālvō. *O.* (*Met.* VII, 125. *Ib.* I, 428; *Pl. Stic.* II, 1, 5). *Voy.* Uterus. ‖ *Cavité.* Ĭn lătŭs, ĭnquĕ fĕrī cūrvām cōmpāgĭbŭs ālvŭm. *V.* Nēc nōn ĕt āpēs ēxāmĭnă cōndūnt Cōrtĭcĭbŭsquĕ cāvīs vĭtlŏsæque ĭlĭcĭs ālvō. *Id.* (*G.* II, 453. Alii leg. *alveo*). Făgīquĕ cāvă dēmīssŭs ăb ālvō. *Cl.* SYN. Cāvŭm. ‖ ? *Ruche. Voy.* Alveus. ‖ † *m. arch.* Frīgĭdĭssĭmŭs ālvŭs. *Att.* (apud *Prisc.* 6, 718). Pārtŭs grăvĭdō pōrtābăt ĭn ālvō. *Calvus* (apud *Charis.* 1, 61. *Helv. Cinn. ib.* Cf. *Prisc.* 5, 654; *Non.* 3, 21).

Ālўăcmŏn. *Au lieu de* Aliacmon.

Ālўāttĕŭs *ou* Ālўāttĭŭs, ă, ŭm. *D'Alyatte* (Αλυάττης), *roi de Lydie, père de Crésus ; Crésus.* Quām sī Mўgdŏnĭīs rēgnum Ālўāttĭī Cāmpīs cōntĭnŭĕm. *H.* (*Od.* III, 16, 41. *Alyattius* ab *Alyatte* dictum puto, fere ut *Saturnius* a *Saturno*. Ceterum vid. *Bentl.* ad h. l.)

Ālўmōn, ŏnĭs. *m.* (Αλύμων). *Père de la Pléiade Stérope.* Cĭrcēque ēt Ālўmŏnē nātă. *O.*

† Ăm. *ancienne prép., du grec* ἀμφί. (*Festus* : « Am præpositio loquelaris significat *circum.* » *Cat. Orig.* apud *Macr. Sat.* 1, 14 : « *Am terminum*, vel *amterminum.* » Cf. *Charis.* 2, 204.) ‖ † *ancien accus. de* Is, *pour* eam. Cōrpŏrĕ quī nōstrō rārŭs măgĭs ăm cōhĭbescĭt. *Lr.* (III, 445. Alii aliter. Cf. *Em*, *Im*).

† Ămă, *pour* Āmă. *Dans les comiques.* Ēt pŭĕrĭs lĭbĕrĭs, ămă quīdlĭbĕt. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 38).

Āmābĭlĭs, ĕ. *Digne d'amour, aimable.* Sīt prŏcŭl ōmnĕ nĕfās; ŭt āmĕrĭs, āmābĭlĭs ēstō. *O.* Nīmĭ' bēlla ēs ātque āmābĭlĭs. *Pl.* (*As.* III, 3, 84). Vītā frātĕr āmābĭlĭŏr. *Cat.* (65, 9). SYN. Āmāndŭs. PPH. Dīgnŭs āmārī, āmōrĕ. ‖ *En parlant d'une chose : Aimable, agréable.* Seū cōndĭs āmābĭlĕ cārmĕn. *H.* Nĕquĕ fīt lætūm nĕque āmābĭlĕ quīdquām. *Lr.* (I, 24). SYN. Dūlcĭs, grātŭs, jūcūndŭs, lætŭs. ‖ ? *Amoureux, tendre.* Āccēdēnt quēstŭs, āccēdĕt āmābĭlĕ mūrmŭr. *O. Voy.* Amabiliter.

Āmābĭlĭtās, ātĭs. *f. Amour ; peut-être amabilité.* Sī āmābĭlĭtās tĭbī nōstrā plăcĕt. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 58. *Id. Pœn.* V, 4, 1).

Āmābĭlĭtĕr. *Avec amour.* Spĕctĕt ārnābĭlĭŭs jŭvĕnĕm ; sūspīrĕt ăb īmō. *O.* (Cf. *Petr. Sat.* 112). ‖ *Agréablement.* Lūsĭt āmābĭlĭtĕr. *H.* SYN. Jūcūndĕ, lēpĭdĕ.

Āmābŏ. *famil. De grâce, je vous prie.* Dīc vērūm mĭhĭ, Mārcĕ, dīc, āmābŏ. *M.* (VIII, 76, 1). Ūbi ĕa, āmābo, ēst? *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 95. *Id. Bac.* V, 2, 30). SYN. Quæsŏ, sōdēs, prĕcŏr.

Āmālēc *et* Āmālēc. *indécl. Petit-fils d'Ésaü, père des Amalécites.* Sūblīmĭs Āmālēc prĕmĭt. *Prud.* (*Cath.* 1880). Ĭnvĭdŭs, ēt vīvēntĭs āquæ cēlātŏr Āmālēc. *Paul. Nol.* (*Nat. S. Fel.* 24, 9, 619).

Āmălthēă, æ, *et* Āmălthēē, ēs. *f.* (Αμάλθεια *et* Αμαλθείη). *Amalthée, fille de Mélissus, roi de Crète, nourrice de Jupiter, ou, selon d'autres, chèvre qui allaita ce dieu. Cette chèvre fut mise au rang des astres, et l'une de ses cornes, donnée à la fille de Mélissus, devint la corne d'Abondance.* Nāls Āmălthēē, Crētææ nōbĭlĭs Īdæ. *O.* (*Fast.* V, 115. Vulgo *Amalthea*, metro vix patiente. *Callim.* 1, 49 : Αίγὸς Αμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔδρως. Sic in talibus : *Sparta* et *Sparte*, *Ida* et *Ide*, *Ithaca* et *Ithace*). *Voy.* Capella, Cornu. ‖ *Nom d'une sibylle de Cumes.* Quidquĭd Āmălthēē, quīdquĭd Mārpēsĭă dīxit. *Tib.* (II, 5, 67. Et hic vulgo *Amalthea*).

Āmān ou Hāmān, ānīs. *m. Aman, ministre d'Assuérus, dont Esther renversa la puissance.* Ēt mālēdictŭs Āmān sānctæ prĕcĕ pērdĭtŭs Esthēr. *Paul. Nol.* (*N. S. F.* 8, 94).

Āmāndō, ās, ārĕ. *Éloigner, reléguer. Voy.* Ejicio.

Āmāndŭs, ă, ŭm. *Digne d'être aimé.* Sībĭ quæque vidētŭr āmandă. *O.* SYN. Āmābĭlis. *Voy. cemot.*

Āmāns, tis. *adj. Qui aime.* Āmāntem ūxōrĭs māxūmē. *Pl.* (*As.* V, 2, 7). Fāctă pācĕ, crūōrĭs āmāns. *O.* Nĕc āmāntĭŏr æquī Vīr fŭīt. *Id.* ‖ *Épris, tendre.* Ūt præsērvīre āmāntī meō pōssēt pātrī. *Pl.* (*Prol. Amp.* 126). Dīxĭssēt āmāntīă vĕrbă. *O.* Ārdĕt āmāns Dīdō. *V. Voy. le suiv.*

Āmāns, tis. *subst. m. f. Amant, amante.* Quūm sŭbĭta incautūm dēmentĭă cēpīt āmāntem. *V.* Ēt ægrām.... vānă spē lūsīt āmāntem. *Id.* Jūpĭtĕr ex ălto pĕrjūrĭă rīdĕt āmāntūm. *O.* SYN. *qqf.* Prŏcŭs, dŏmĭnă, *en mauv. part.:* āmātŏr, āmātrix, āmīcă. EP. Fōrmōsŭs, dĕcōrŭs, pūlchĕr; īnsōmnĭs, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs, trīstĭs, mīsĕr, pāllĭdŭs, dēmēns, īnsānŭs; fīdŭs, fĭdēlis; lēvis, mendāx. PPH. Āmōrĕ; māgnō, īngēntī, īnsānō āmōrĕ cāptŭs, īncēnsŭs, īnflāmmātŭs, succēnsŭs, ārdēns, cālēns, flăgrāns, pĕrcŭssŭs, vīctŭs, cæcŭs, jactātŭs, turbātŭs, răptŭs, corrĕptŭs, vīnctŭs, tactŭs, lāssŭs, stĭmŭlātŭs, īmpŭlsŭs. PHR. Māgnō dēvīnctŭs vūlnĕre āmōrīs. *Lr.* Saūcĭa āmōrē. Călcārĭbŭs īctŭs āmōrīs. *Id.* Māgnōque ānĭmūm lăbĕfactŭs āmōrĕ. *V.* Mīrōque incēnsūm pectŭs āmōrĕ. *Id.* Flāmmātă cŭpīdĭnĕ Tēllus. *Colum.* Stĭmŭlīs ăgĭtātŭs āmōrīs. *O. Voy.* Amo. ‖ *qqf. L'objet aimé.* Implĕt bŏnōrĕ nĕmŭs, tălēmque ēxspectāt āmāntem. *V. Fl.* SYN. Āmŏr, flāmmă, ārdŏr, īgnīs. VERS. Ēt mihī sēse ōffĕrt ultrō mĕŭs īgnīs. *V.* Tū prīmŭs ĕt ultīmŭs illī Ārdŏr ĕrīs. *O.* Quūm pĕtĕrĕt dūlcēs aūdăx Lēāndrŭs āmōrĕs. *M. Voy.* Amor.

Āmānŭs, ī. *m.* (Ἀμανός). *Montagne entre la Syrie et la Cilicie.* Cāppădŏcēs, dūrī pŏpŭlŭs nūnc cŭltŏr Āmānī. *L.* (Adde *V. Fl.* 1, 493).

Āmāracĭnŭm, ī. *n.* (ἀμαράκινον). *Parfum extrait de la marjolaine.* Sīcŭt āmārăcīnī blāndŭm stāctæquĕ lĭquōrĕm. *Lr.* (II, 847. *Id.* IV, 1175. De hoc *Isid. Or.* 4, 12).

? Āmārăcŭm, ī. *n. Comme le suiv.*

Āmāracŭs, ī. *m. f.* (ἀμάρακος). *Plante odoriférante, la même que* Sampsuchus (*Plin.* 21, 22), *qu'on croit être la marjolaine.* Īdālĭæ lūcōs, ŭbī mōllīs āmārăcŭs īllŭm. *V.* Sīcŭbī ŏdōrātās prætĕxīt āmārăcŭs ūmbrās. *Col.* (10, 296). SYN. Sāmpsūchŭs.

? Āmārāns, tis. *de* Amaro. *Qui rend amer.* (Sic *Burm. Anth.* I, p. 495. Sed valde suspecta lectio.)

Āmārāntŭs, ī. *m.* (ἀμάραντος). *Amarante, fleur de couleur de pourpre.* Hās, hўăcīnthĕ, tĕnēs; illās, āmārāntĕ, mōrārīs. *O.* Ūt quūm cōntĕxūnt āmārāntĭs ălbă pŭēllæ. *Tib.* (III, 4, 23). EP. Pūrpŭrĕŭs, ŏlēns, ŏdōrŭs, flōrēns.

Āmārē. *adv. Amèrement.* Cōrde āmārē făcĭtĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 78).

Āmāritĭēs, ēī. *f. Amertume.* Quæ dūlcēm cūrīs mīscĕt āmārĭtĭēm. *Cat.* (68, 18). *Voy. le suiv.*

Āmārŏr, ōris. *m. Amertume, saveur amère.* Quūm tūlmŭr mīscĕrī ābsīnthĭă, tāngĭt āmārŏr. *Lr.* (IV, 224). Ōrā Trīstĭă tēntāntŭm sēnsŭ tŏrquēbĭt āmārŏr. *V.* (*G.* II, 246. Quod probat *Gell.* 1, 21. Alii leg. *amaro.*) SYN. Āmārĭtĭēs, āmārŭm. PPH. Āmārĭs sapŏr, gŭstŭs.

Āmārŭs, ă, ŭm. *Amer au goût.* Flōrēntēm cўtĭsum ĕt sălĭcēs cārpĕtĭs āmārās. *V.* Sălĭbŭs vĭtĭātŭr āmārĭs. *O.* Quă nihīl ēst hŏmĭnī quŏd āmārĭŭs' frondĕāt æstū. *Lr.* (VI, 974). SYN. Ācĕr, ācĕrbŭs, *qqf.* sālsŭs. ‖ *Au fig. Amer, désagréable, fâcheux.* Īmo ĕgŏ Sārdōĭs vīdĕār tĭbī āmārĭŏr bērbĭs. *V.* Rūmōre ăccēnsŭs āmārō. Hōstĭs āmārĕ, quĭd increpĭtās? *Id.* Nūnc ĕt āmārā dlēs, ĕt nōctĭs āmārĭŏr ūmbrā. *Tib.* (II, 4, 11). Fĕrt tămĕn, ŭt dēbĕt, căsūs pătĭentĕr āmārōs. *O.* Fōrĕs sŏnĭtū pĕrfrĭngĭt āmārō (tuba). *St.* Āmārā lætō Tēmpĕrĕt rīsū. *H.* SYN. Āspĕr, ācĕrbŭs, trīstĭs, īngrātŭs, īnsuāvĭs, dūrŭs. ‖ Āmārŭm, ī. *n. pris subst. L'amertume.* Lĕgĕ; dūlce āmārūmque ūnă nūnc mīscĕs mihī. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 61). ‖ *Au fig.* Sēdābĭt mōrtĭs āmārŭm. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 179).

Āmărўllĭs, ĭdis *ou* ĭdŏs. *f.* (Ἀμαρυλλίς). *Nom de bergère.* Fōrmōsām rēsōnārĕ dŏcēs Āmărўllĭdă sīlvās. *V.* Pōstquām nōs Āmărўllĭs hăbĕt. Cūr mœstă dĕōs, Āmărўllĭ, vŏcārĕs. *Id.*

† Āmāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. n. Commencer à aimer.* Nūnc āmāscŏ prīmŭlum. *Nœv.* (apud *Diom.* 1, 334).

Āmāsēnŭs, ī. *m.* (Ἀμασηνός). *Rivière du Latium.* Ēccĕ fŭgæ mĕdĭōs rīpīs Āmāsēnŭs ăbundāns. *V.* ‖ ? *Autre de Sicile. Voy.* Amenanus.

† Āmāsĭō, ōnis. *m. Comme* Amasius. Āmāsĭōnŭm cōmprīmūntŭr frāudĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2373). Cūllĭcēllŭs āmāsĭō Tūllæ. *Sept. Ser.* (apud *Diom.* 3, 513).

Āmāsĭs, ĭs. *m.* (Ἄμασις). *Amasis, roi d'Égypte.* Nōn mihī pўrāmĭdŭm tŭmŭlīs ēvŭlsŭs Āmāsis. *Luc.* (IX, 155).

Āmāsĭŭs, ĭī. *n. Amant, galant, galantin.* Mīsērrŭmum ĕgo hūnc hăbĕbo āmāsĭŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 27. *Id. Truc.* III, 1, 13).

† Āmāssō. *arch. pour* Amavero. Si ūnquām pōsthāc aūt āmāssō Căsĭnam, aūt āccēptō mŏdō. *Pl.* (*Cas.* V, 4, 22. *Id. Curc.* IV, 4, 22. Cf. *Fest.*).

Āmāstĕr, trī. *m. Nom de guerrier.* Pĕdĭtēm pĕdĕs haūrĭt Āmāstrŭm. *V. Fl.* ‖ *Autre.* Hīs āddit Āmāstrŭm. *V.*

Āmāstră, æ. *f. Ancienne ville de Sicile.* Cōmĭtātă Mēnæĭs Vēnit Āmāstra vīrīs. *Sil.*

Āmāstrĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Amastris.* Aūt ŭt Āmāstrĭăcĭs quōndām Lērnæŭs ăb ōrĭs (*Ibis*, 320).

Āmāstrĭs, ĭs. *f. Ville de Pont.* Āmāstrĭ Pōntĭcæ, ēt Cўtōrĕ bŭxĭfĕr. *Cat.* (4, 13).

Āmātă, æ. *f. Amate, femme de Latinus, mère de Lavinie.* Sī quă pīīs ānĭmīs mānĕt ĭnfēlīcis Āmātæ Grātĭă. *V.* Gĕnĕr ēssĕt Āmātæ Tūrnŭs. *O.*

? Āmăthūntĭŭs. *Voy.* Amathusius.

Āmăthūs, ūntĭs. *f.* (Ἀμαθοῦς). *Amathonte, ville de Chypre, consacrée à Vénus.* Ēst Āmăthūs, ēst cēlsă mihī Păphŏs, ătquĕ Cўthĕră. *V.* Grāvĭdāmque Āmăthūntă mĕtāllī. *O. Voy.* Cyprus.

Āmăthūsĭă, æ. *f. Voy.* Amathusius.

? Āmăthūsĭăcŭs. *Voy. le suiv.*

Āmăthūsĭās, ădis. *f.* (Ἀμαθουσιάς). *D'Amathonte.* Lăcĭtēntēs vĭtŭlōs, Āmăthūsĭădāsquĕ bidēntēs. *O.* (*Met.* X, 227. Sic bene *Heinsius*: alii *Amathusiacas*). ‖ *Vénus.* Sīmŭl ĭnnātăt chŏrĕīs Āmăthūsĭās rēnidēns. *Symm.* (*Epist.* I, 8, 8).

Āmăthūsĭŭs, ă, ŭm (Ἀμαθούσιος). *D'Amathonte.* Cūltæ pŭēr, pŭĕrīquĕ pārēns Āmăthūsĭă cūlti. *O.* (Adde *Auct. Ciris*, 242). ‖ Āmăthūsĭă, æ. *f. Vénus.* Quām mihī quūm dĕdĕrīt dūplĕx Āmăthūsĭă cūrām. *Cat.* (68, 51). SYN. Āmăthūsĭās. *Voy.* Venus.

†Āmātiō, ōnis. *f. Action d'aimer, amour, en mauv. part.* Tūā cum āmīcā cūmque āmātiōnibŭs. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 54). Ōdiōsa āmātio est. *Id.* (*Rud.* IV, 5, 14. Adde *Capt. Grex*, 2).

Āmātor, ōris. *m. Qui aime, amateur.* Urbis āmātōrem Fuscum sālvērē jubēmus, Rūris āmātōres. *H.* Tālēs effingit Crātēr hūmōris āmātor. *Manil.* (V, 250). Ō quæ glōriā! quām frequēns āmātor! *M.* (VII, 87, 10, de libro). SYN. Āmāns, studiōsus. ‖ *Amant*ę, *ordint. en mauv. part.* Nōn sūm dē nihilō blandus āmātor ēgō. *Pp.* (II, 2, 26). Nōn ūnquām deērit āmātor. *J.* (2, 168. Adde *Ter. Eun.* IV, 3, 23). *Voy.* Amans. ‖ *Débauché.* Īrācundus, vīnōsus, āmātor. *H.*

†Āmātōrculus, ī. *m. dimin. de* Amator. Vīx ægrēque āmātōrculōs invēnīmus. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 27).

†Āmātōrie. *adv. Avec amour.* Nunc tū sapientĕr lōquĕris ĕt āmātōriē? *Pl.* (*Merc.* III, 3, 20).

Āmātrix, īcis. *f. Amoureuse, amante, ordint. en mauv. part.* Cārminā fingentēm Sappho laudāvit āmātrix. *M.* (VII, 68, 9). Sāt dīcācula est āmātrix. *Pl.* (*As.* III, 1, 8). SYN. Āmāns, āmīca. ‖ *En parlant d'une chose.* Ōdit āmātrīcēs Hermāphrŏdītŭs āquās. *M.* (X, 4, 6. *Id.* VII, 14, 4).

Āmātus, a, um. *Aimé.* Nōn mihī, quām frātrī frātĕr, āmātē mīnŭs. *O.* Et āmātā rĕlinquĕrĕ pĕrnīx. *H.* SYN. Dīlectus, cārus, plăcĭtus, dūlcis. *Voy.* Carus.

Āmāzōn, ōnis. *f.* (*Ἀμαζών*). *Amazone.* Āt nymphās tĕtigit nŏvā rēs, ĕt Āmāzŏnĕ nātus. *O.* Qualĕm Mavortia vidit Āmāzon. *V. Fl. Voy. le suiv.* ‖ *Par ext. Femme guerrière.* Āt mēdĭas intĕr cædēs exsultāt Āmāzōn (de Camilla). *V. Voy.* Virago.

Āmāzŏnēs, um, *et* Āmāzŏnĭdes, um. *f. pl.* (*Ἀμαζόνες, Ἀμαζονίδες*). *Les Amazones, femmes guerrières de Cappadoce. On dit qu'elles brûlaient le sein à leurs filles, pour leur faciliter l'exercice de l'arc.* Pūlsānt, ĕt pictīs bellāntŭr Āmāzŏnēs ārmīs. *V.* Ārmā dĕdī Dănaīs in Āmāzŏnās; ārmā sūpĕrsūnt. *O.* Dūcit Āmāzŏnĭdum lūnātis āgmĭnā pēltis. *V.* (Sic et *Prop.* III, f2, 15). EP. Threïcīæ, Thĕrmōdontĭăcæ, bellĭgĕræ, bellātrīces, audācēs, fortēs, magnanĭmæ, impăvĭdæ, pĕltātæ. PPH. Scythĭcæ pŭellæ. Tūrmā, cŏhors, cătĕrva Thĕrmōdontĭă, pĕltātā.

Āmāzŏnĭcus, ă, um (*Ἀμαζονικός*). *Comme* Amazonius. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Tālis ĕrat, dīcēs, nōstĕr Āmāzŏnĭcus. *M.* (IV, 42, 16).

Āmāzŏnĭdes. *f. pl. Voy.* Amazones.

Āmāzŏnis, ĭdis. *f. Voy.* Amazones. ‖ *Titre d'un poème composé par un poète nommé Marsus.* Quām lēvis in tōtā Mārsŭs Āmāzŏnĭdĕ. *M.* (IV, 29, 8).

Āmāzŏnĭus, ă, um (*Ἀμαζόνιος*). *D'Amazone, des Amazones.* Nōn tĭbi Āmāzŏnĭa est prō mē sūmendā sĕcūris. *O.* (*Pont.* III, 1, 95. Nonnulli codd. omittunt *est*). Pĕr ōmnĕ Tēmpŭs Āmāzŏnĭă sĕcūri. *H.* Cŏnnŭbĭa vītat: gĕnŭs Āmāzŏnĭum sciās. *Sen.* (*Hipp.* 232).

†Āmbactus, ī. *m. Mot celte : Esclavé.* (*Enn.* apud *Fest.* et in *Gloss. Philox.*)

†Āmbădĕdo, ĭs, ēdi, ēdĕrĕ. *arch. Manger autour.* Uxōris Simīæ dōtem āmbădēdērit ōppĭdō. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 17. Jam *ib.* 15).

Āmbāgĕ. *abl. f.;* Āmbāgēs, um, ĭbus. *pl. Détours* Ducĭt in errōrem vārĭārum āmbāgĕ vĭārum. *O.* Dædălus ipse dŏlos tĕcti āmbāgĕsque rĕsōlvit. *V.* Longis illūc āmbāgĭbŭs ītur. *Cl.* SYN. Circŭlus, flexus, *par ext.* errŏr. *Voy.* Labyrinthus. ‖ *Au fig. Détours, ambiguité, embarras.* Ātquĕ pĕr āmbāgēs ĕt longa ōrōrsā tĕnēbō. *V.* Quāndō paŭpĕrlĕm missis āmbagĭbŭs hōrrēs. *H.* Immĕmŏr āmbāgum vātēs ōbscūrā sŭārum. *O.* Quĭd istās Sūccĭnĭs āmbāgēs? *Pers.* (3, 29). EP. Obscūræ, pĕrplexæ, implexæ, difficĭlles, longæ, fallācēs.

†Āmbāgō, ĭnis. *f. Comme* Ambages. Et vērum in cœlō mūltā cum āmbāgĭnĕ rērum. *Manil.* (IV, 303. Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 297).

Āmbārvālĭa, um *ou* ōrum. *n. pl. Ambarvales, fêtes en l'honneur de Cérès, dans lesquelles on promenait une victime autour des champs.* (Cf. *Virg. G.* I, 345; *E.* 3, 77; 5, 75; *Tib.* II, 1.)

Āmbēdō, ĭs, ēdi, ēsum, ēdĕrĕ. *Manger, ronger autour. Voy.* Ambesus, Adedo.

†Āmbēns, *pour* Ambedens (sic *ambest* apud *Fest.*), *ou pour* Ambiens. Ignis ēnim sŭpĕrāvit, ĕt āmbens cūnctă pĕrussit. *Lr.* (V, 397).

Āmbĕnŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Āmbĕnŭs ĕt trūncō mēdĭum sŭbit. *V. Fl.*

Āmbēsŭs, a, um. *part. p. de* Ambedo. *Rongé autour, consumé.* Āmbēsās cōgat mālis ăbsūmĕrĕ mēnsas. *V.* Flāmmīs āmbēsā rĕpōmūnt Rōbŏrā. *Id.*

Āmbĭānī, ōrum. *m. pl.* (*Strab. Ἀμβιανοί*). *Peuple de la Belgique, du pays d'Amiens.* Āmbĭānis trēmūlum cērnēns Mārtinŭs ēgĕnum. *Fort.* (IV, 165).

Āmbĭbăm. *imparf. sync. de* Ambio.

Āmbiens, ĕntis. *part. de* Ambio. *Qui entoure.* Hīc gūrgĕs ōrās āmbiens, hīc întimī. *Avien.* (*Or. mar.* 392).

†Āmbĭgĕnŭs, ă, um. *De deux natures.* Hæ sūnt āmbigĕnæ, quæ nūptū dispārĕ cōnstant (*Anthol.* II, p. 453).

Āmbĭgō, ĭs, *sans parf. ni sup.*, ĭgĕrĕ. *Douter, être incertain.* Āmbigĕrēs rāpĕrētnĕ rōsis aurōrā rŭbōrem. *Aus.* (*Idyl.* 14, 15). *Voy.* Dubito. ‖ *Contester.* Vīcīnī nōstri hīc āmbĭgunt dē finibŭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 93). SYN. Cōntendō, certō, dispŭtō.

Au pass. Āmbĭgŏr. *Être mis en doute, être en question.* Tēmpŏris ætĕrni quōniām, nōn ūnĭus hōræ, Āmbĭgĭtŭr. *Lr.* (III, 1088). ‖ *unipers.* Āmbĭgĭtŭr. *Il y a contestation.* Āmbĭgĭtŭr quōtĭes ūtĕr ūtrō sit prĭŏr. *H.* Āmbĭgĭtŭr nōmĭnă pōnăt ūtĕr. *O.* Āmbigĭtŭr sævă dĕ mortĕ. *St.* SYN. Dŭbĭtātur, cōntendĭtur, certātur.

Āmbĭgŭē. *adv. D'une manière ambigue.* Ārgŭĕt āmbĭgŭē dictum. *H.* Pœnĭtĕt āmbĭgŭē quēm sĕro pœnĭtet. *Alcim.* (V, 692). SYN. Dŭbĭē, obscūrē.

Āmbĭgŭus, ă, um. *Double; équivoque.* Āmbĭgŭus tĕrræ pārtus pĕlăgŏquĕ crĕātus. *Manil.* (V, 413, de delphino). Āmbigŭam tĕllūrĕ nŏva Sălāmina fŭtūrām. *H.* Āgnōvīt prōlem āmbĭgŭām gĕmĭnōsquĕ pārentēs. *V.* SYN. Ancĕps. ‖ *Qui a deux ou plusieurs formes.* Ātræĭs āmbĭgŭos trāxit in ārmă vĭrōs (scil. centauros). *O.* Prōtĕăque āmbĭgŭum. *Id.* SYN. Bĭformis, vărius. ‖ *Obscur, ambigu.* Hinc spărgĕrĕ vōcēs in vŭlgum āmbĭgŭās. *V.* Nūllă pĕr āmbĭgŭas pŭppis ītŭră vĭās. *O.* SYN. Ancĕps, dŭbĭus, obscūrus. ‖ *Trompeur, perfide.* Quippĕ dŏmum timĕt āmbĭgŭām Tўrĭŏsquĕ bĭlinguēs. *V.* Gaudĭăque āmbĭgŭă dăsquĕ nĕgăsquĕ fidĕ. *O.* SYN. Fallax, infidus, incĕrtus. ‖ *Douteux.* Nōn fŏrĕt āmbĭgŭus tāntī cĕrtāmĭnis hērēs. *O.* SYN. Dŭbĭus, incĕrtus. *Voy.* Dubius. ‖ *Flottant, incertain.* Āncĭpĭtēs, ŏcŭlīsquĕ mălignis Āmbĭgŭæ spectārĕ rătēs. *V.* Āmbĭgŭæ plăcĕt ignōrāntĭă mātri. *Cl.* Āmbĭgŭō spēs mihī nīxă mĕtū. *O.* SYN. Ancĕps, dŭbĭus, incĕrtus, āltĕrnāns. ‖ *Avec*

le gén. Ambĭgŭûs vītæ jăcŭît. *Cl.* ‖ Ambĭgŭum ēst, ĭn ambĭgŭo ēst, *ou simplt.* Ambĭgŭum. *Il est douteux, il n'est pas décidé.* Ambĭgŭum prĕcĭbŭs Phăĕthōntĭs, ăn īrā Mŏtă măgĭs. *O.* Ăltĕr, ĭn ambĭgŭo ēst, ăn sīt cŏmprēnsŭs. *Id.* PPH. In ambĭgŭō jăcĕt. *Sen.* In ambĭgŭō sērvō. *H.* In ambĭgŭō rĕlĭnquō. *Lr. Voy.* Dubium.

Ambĭō, īs, īvī, ĭī *ou syncop.* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Entourer, ceindre.* Hūnc mŏdō sērpentēm, băcŭlūm quī nexĭbŭs ămbĭt. *O.* Quām dūm cŏmplexĭbŭs ămbĭt. *Id.* Ătque ōrās ămbĭît aūrō. *V.* Ămbĭbāt sălvŏs ūstĭs tōrtōrĭbŭs ĭgnĭs. *Alcim.* (*ad Sor.* 730). SYN. Circŭmdŏ, cingŏ. ‖ *Entourer, en parlant d'un fleuve, de la mer.* Quæ răpĭdŭs flāmmĭs ămbĭt tōrrentĭbŭs ămnĭs. *V.* Quæ lātăm Nēreŭs cærŭlŭs ămbĭt hŭmŭm. *O.* Gürgĭtĕ rŭptō Ămbĭtŭr Mĕrŏë. *L.* SYN. Cingŏ, circŭmĕŏ, circŭmflŭŏ, cŏmplĕctŏr, circŭmlăbŏr. ‖ *Faire le tour.* Ămbĭbăt sĭcŭlæ cautŭs fŭndămĭnă tĕrræ (Pluton). *O.* SYN. Circŭmĕŏ, ŏbĕŏ, ŏbămbŭlŏ. ‖ *Bloquer, assiéger.* Jŭbĕt pāvĭdis ā cīvĭbŭs ŭrbĕm Ămbīrī. *L.* SYN. Cingŏ. *Voy.* Obsideo. ‖ — īnsĭdĭis. *Tendre des piéges.* Sī vălĕt, īnsĭdĭis quæ nūnc fallācĭbŭs ămbĭt. *V. Fl. Voy.* Insidior. ‖ *Visiter, aller trouver.* Grāmmătĭcās ămbīrĕ trĭbŭs ĕt pŭlpĭtă dīgnŏr. *H.* Quŏ nūnc rēgĭnam ămbīrĕ fŭrentĕm Aūdĕăt ăffātū? *V.* Intrārānt jŭssæ cūm Cōlchĭdē limĭnă nātæ, Ămbīrāntquĕ tōrŭm. *O.* Seū quī ĭpsī ămbīssēnt, seū pĕr întermūntĭŭm. *Pl.* (*Amp. prol.* 71). SYN. Ădĕŏ, invīsŏ, accĕdŏ. ‖ *Solliciter.* Ămbīrātquĕ Vĕnŭs sŭpĕrŏs. *O.* Tĕ paŭpĕr ămbĭt sōllĭcĭtă prĕcĕ. *H.* Cōnnŭbĭīs ămbīrĕ Lătīnum. *V.* SYN. Rŏgŏ, prĕcŏr. ‖ *Briguer, ambitionner.* Sīve ĕtĭăm quī ămbīssēnt pălmam hīstrĭōnĭbŭs. *Pl.* (*Amphitr. prol.* 69). Cŏō plaŭdēntĕ Phīlētās Ambissēt laŭdārĕ dĭĕm. *St.* SYN. Affĕctŏ, căptŏ, sectŏr, vĕnŏr, cŭpĭŏ. *Voy.* Cupio. ‖ *n. Intriguer.* Īnvīdī nūnquām; cŭpĕre ătque ămbīrĕ rĕfŭgī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 19). *Voy.* Ambitus.

Ambĭtĭō, ōnĭs. *f. Recherche des honneurs, brigue, ambition.* Ambĭtĭōnĕ măla aūt ārgentī păllĕt ămōrĕ. *H.* Sōllĭcĭtăquĕ fŭgāx ambĭtĭōnĭs ĕrūm. *O.* Ambĭtĭō quæ vēstĭbŭlĭs fŏrĭbŭsquĕ pōtēntăm Ēxcŭbăt. *Cl.* SYN. Ambĭtŭs, cŭpīdŏ. EP. Cæcă, vēsānă, īnsānă, tŭmĭdă, īnānĭs, vānă, mĭsĕră, īmpătĭēns, īrrĕquĭētă, īnsŏmnĭs, pĕrvĭgĭl. PPH. Hŏnōrŭm dīră cŭpīdŏ. Rēgnāndī, dŏmĭnāndī cŭpīdŏ. Fāmæ sĭtĭs. ‖ *Faste, ostentation.* Ambĭtĭōnĕ rĕlēgātă tĕ dīcĕrĕ pŏssŭm. *H.* Lūsŭs īnānī Ambĭtĭōnĕ fŭrēns. *L. Voy.* Fastus. ‖ *Flatterie.*

Ambĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui entoure.* Lăscĭvĭs hĕdĕrĭs ămbĭtĭōsĭŏr. *H.* ‖ *Avide d'honneurs, de gloire, ambitieux.* Mūsă nĕc ĭn plaŭsŭs ămbĭtĭōsă mĕa ēst. *O.* Tūrbăquĕ cœlēstēs ambĭtĭōsă sŭmŭs. *Id.* SYN. Āvĭdŭs, cŭpĭdŭs. PPH. Ambĭtĭōnĕ lăbōrāns. Hŏnōrĭbŭs ĭnhiāns. Hŏnōrŭm ămōrĕ, cŭpĭdĭnĕ căptŭs, flăgrāns, āccēnsŭs, āctŭs, pĕrcŭlsŭs. Hŏnōrŭm āvĭdŭs, cŭpĭdŭs. ‖ *Qui intrigue, sollicite.* Prō nōstrīs ūt sīs ambĭtĭōsă mălīs. *O.* Prō nātō cærŭlă matĕr Ambĭtĭōsă sŭō. *Id.* Mĭsĕrāt hĭbērnās ămbĭtĭōsă rōsās. *M.* (VI, 80, 2). *Voy.* Supplex. ‖ *Fastueux, recherché, magnifique.* Nōtă quĭdĕm, sĕd nōn ambĭtĭōsă dŏmŭs. *O.* Ēt căsă dīvĭtĭīs ambĭtĭōsă lætĕt. *M.* (XII, 67, 4). Hīc vīvĭmŭs ambĭtĭōsă Paŭpĕrtāte ŏmnēs. *J.* (3, 182). Ēt quæsītōrŭm tĕrrā pĕlagŏquĕ cĭbōrŭm Ambĭtĭōsă fămēs. *L.* Ambĭtĭōsă rĕcĭdēt Ōrnāmēntă. *H.* SYN. Sŭpĕrbŭs, tŭmĭdŭs, vānŭs, ĕxquĭsītŭs, lŭxŭrĭāns.

† Ambĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui recherche, brigue.* Fīdŭs ămīcĭtĭæ cūstŏs, ambĭtŏr hŏnēstī (*Anthol.* II, p. 169. Cf. *Serv.* ad *Virg. Æ.* IV, 283).

1. Ambĭtŭs, ūs. *m. Circuit, tour.* Ēt prŏpĕrāntĭs æquæ pĕr ămœnŏs ambĭtŭs hŏrtŏs. *H.* Quŏdcūnquæ ăblŭĭtŭr sŏlŭm Lūnō Tēthўŏs ambĭtū. *Sen.* (*H. Fur.* 886. *Id. OEd.* 370). SYN. Circŭĭtŭs, gўrŭs, flĕxŭs, ōrbĭs. ‖ *Brigue, ambition.* Lētālĭsquæ ambĭtŭs ūrbī. *L.* Ambĭtŭs, ēt lŭxŭs, ēt ŏpŭm mētŭēndă făcultās. *Id.* Quŏd sī præcĭpĭtēm răpĭt ambĭtŭs, ătquĕ lĭbĭdŏ. *J.* (8, 135. Alii leg. *ambitio*). *Voy.* Ambitio. ‖ *Prière.* Dīēs Tāntŏ pĕtītŭs ambĭtŭ, tāntŏ dătŭs. *Sén.* (*Med.* 399). SYN. Vōtŭm, prĕcĕs, stŭdĭŭm. ‖ *qqf. Ostentation, faste.* Hŏnŏr ūltĭmŭs æccĭpĭt ārtŭs, Ēt fūnĕrīs ambĭtŭs ōrnāt. *Prud.* (*Cath.* 1468). ‖ † Ambĭtŭs, ī. *m. Le même.* Ambĭtŭm mundī tōtum Dĕŭs ĭmplĕt ēt ambĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 78, 1).

2. Ambĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Ambio. *Entouré.* Jŭssīt ēt ambĭtæ circumdārĕ littŏră tĕrræ. *O.* SYN. Circŭmdātŭs, cīnctŭs, ĭnclūsŭs. ‖ *Brigué.* Ambĭtŏs ā prīncĭpĕ vēndĕt hŏnōrēs. *Cl.* ‖ *Sollicité, prié.* Ambĭtŭmquĕ sĕnēm, prŏmissăquĕ vēllĕră pŭppī. *V. Fl.*

Ambīvī. *ancien. parf. de* Ambio, *moins usite que* Ambii. Quāsī măgīstrātŭm sĭbi ăltĕrīve ambīvērĭt. *Pl.* (*Amp. prol.* 74).

Ambō (*et postérieurement* Ămbŏ), æ, ō; ōrŭm, ārŭm, ōrŭm; ōbŭs, ābŭs, ōbŭs; ōs *ou* ō, ās, ŏ (ἀμφω). *Tous les deux.* Ambō florēntēs ætātĭbŭs, Arcadēs ambō. *V.* Ēt sævum ămbōbŭs Achillĕm. Ūbi dŭctōrēs rĕvŏcāvērĭs ambō. *Id.* Ambōs ūnă fĭdēs aūfĕrĕt, ūnă dĭēs. *Pp.* (II, 15, 18. De duplici accusativo cf. *Charis.* 1, 49, et præsertim 95). Ambō trŭcēs, ambo ăbscēssērĕ mĭnantēs. *V. Fl.* (VII, 653. Et sic *Mart.* VII, 39, 4). ‖ *qqf. Deux.* Partēs ŭbi sē vĭă fĭndĭt ĭn ambās. *V. Voy.* Duo. ‖ † *arch.* Ămbō, *au fém.* (*Pl. Merc.* II, 7, 1).

Ambrăcĭă, æ. *f.* (Ἀμβρακία). *Ambracie, ville d'Épire, sur le golfe du même nom.* Cērtantēm lītĕ dĕōrŭm Ambrăcĭām. *O.* Ambrăcĭă vĕnĭūnt hūc lēgāti pŭblīcē. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 35).

? Ambrăcĭās, ădis. *f.* (Ἀμβρακιάς). *D'Ambracie.* Ambrăcĭas tĕrrā pĕtēndă mĭhī. *O.* (*Her.* 15, 164. Alii leg. *Ambracia est*).

Ambrăcĭōtæ, ārŭm. *m. pl.* (Ἀμβρακιῶται). *Habitans d'Ambracie.* Ambrăcĭōtārŭm succēdēnt prōtĭnŭs ārcēs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 661).

Ambrăcĭŭs, ă, ŭm (Ἀμβράκιος). *D'Ambracie.* Ōrăquĕ mălignōs Ambrăcĭæ pōrtŭs. *L.* Ambrăcĭās frōndēs. *Sil.*

Ambrŏsĭă, æ. *f.* (ἀμβροσία). *Ambroisie, nourriture des dieux.* Jŭpĭtĕr ambrŏsĭā sătŭr ēst, ēt nēctārĕ vīvīt. *M.* (XI, 58, 3). Nēctăr ēt ambrŏsĭām, lăticĕs ēpŭlāsquĕ dĕōrŭm. *O.* Suāvĭŏlŭm dŭlcī dŭlcĭŭs ămbrŏsĭā. *Cat.* (99, 2). ‖ *L'ambroisie était aussi le parfum des dieux.* Lĭquĭdum ambrŏsĭæ dīffūndīt ŏdōrēm. *V.* PPH. Ambrŏsĭus ŏdōr, lĭquŏr. Ambrŏsĭī succī. Dīvīnŭs ŏdŏr. *Voy.* Ambrosius. ‖ *Elle servait à guérir, à rendre invulnérable.* Spārgĭtquĕ sălŭbrĭbŭs Ambrŏsĭæ succŏs (Venus). *V.*

1. Ambrŏsĭŭs, ă, ŭm (ἀμβρόσιος). *D'ambroisie, par ext. Des dieux, divin.* Tēmpĕrāt ambrŏsĭās quŭm tŭă cūră dăpēs. *M.* (IV, 8, 8. *Id.* VIII, 39, 2). SYN. Immŏrtālĭs, dīvīnŭs. ‖ *Odorant comme l'ambroisie.* Ambrŏsĭāquĕ cŏmæ dīvīnŭm vērtĭce ŏdōrēm Spīrāvērĕ. *V.* SYN. Frāgrāns. *Voy.* Odorus. ‖ (*Pour rendre invulnérable*). Ambrŏsĭō tūm spārgīt membră lĭquŏrĕ. *St.* ‖ *par ext. Doux,*

agréable. Āmbrŏsĭīs Ārĭūsĭă pōcŭlă sūccīs. ***Sil.*** Āmbrŏsĭoquĕ sīnŭ pŭĕrūm cōmplexă fĕrōcĕm (Venus). ***Cl.*** SYN. Dŭlcĭs, suāvĭs.

2. Āmbrŏsĭŭs, ĭī. *m.* ***Nom d'homme.*** Āmbrŏsĭūsquĕ chŏrаūlēs. ***J.*** (6, 77). ‖ ***Saint Ambroise, évêque de Milan, illustre docteur de l'église, sous Théodose.*** Gĕrvāsĭum, Āmbrŏsĭūm, Mēdĭŏlānŭ, mĕūm. ***Fort.*** (III, 390).

Āmbūbāiæ ***ou*** Āmbūbājæ, ārūm. *f. pl.* (***d'un mot hébreu, signifiant flûte***). ***Joueuses de flûte, venues de Syrie, et établies à Rome.*** Āmbūbājārūm cōllēgĭă, phārmăcŏpōlæ. ***H.*** (De his cf. ***Juv.*** 3, 62; ***Suet. Ner.*** 27; ***Petr. fr. Trag.*** 74.)

Āmbŭlācrum, ī. *n.* ***Lieu de promenade, galerie.*** Ēt bălnĕās, ĕt āmbŭlācrum, ĕt pōrtĭcum. ***Pl.*** (***Most.*** III, 2, 69). ***Voy.*** Porticus, Xystum.

Āmbŭlāns, tis. ***Ambulant.*** Nōs ŏffēndĭmŭr āmbŭlāntĕ cœnā. ***M.*** (VII, 47, 5).

Āmbŭlātĭō, ōnis. *f.* ***Action de se promener.*** ‖ ***Lieu de promenade.*** Īn Māgnī sīmŭl āmbŭlātĭōnĕ. ***Cat.*** (56, 6). ***Voy.*** Porticus.

Āmbŭlātŏr, ōris. *m.* ***Qui se promène, promeneur.*** Quŏd āmbŭlātōr pōrtĭcŭm tĕrīt sĕrŭs. ***M.*** (II, 11, 2. ***Id.*** I, 42, 3).

Āmbŭlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n.* ***Marcher, aller, se mouvoir.*** Dēfessŭs sum āmbŭlandō. ***Ter.*** (***Phor.*** V, 8, 43). Bĕne āmbŭlātō. ***Pl.*** (***Capt.*** II, 3, 92). Quŭm jām vērtĭgĭnĕ tĕctŭm Āmbŭlāt. ***J.*** (6, 304). SYN. Ĕō. ‖ — īn jūs. ***Aller en justice.*** Īn jūs āmbŭlā. ***Pl.*** (***Truc.*** II, 4, 18. Adde ***Ter. Ph.*** V, 7, 43). ‖ ***Marcher, se promener.*** Āmbŭlāt, ĕt sŭbĭtō mīrāntŭr fūnŭs āmīcī. ***Pp.*** (II, 1, 79). SYN. Grădĭŏr, ĭngrĕdĭŏr, spătĭŏr, ĭnāmbŭlō. ***Voy.*** Spatior. ‖ ***qqf. act.*** Lībĕrā pērpĕtŭās āmbŭlāt illā vĭās. ***O.*** SYN. Pĕrāmbŭlō, ĕō, mētĭŏr, pĕrcŭrrō.

† Āmbūrō, ĭs, ūssī, ūstŭm, ūrĕrĕ. ***arch. Brûler autour, au prop. et au fig.*** Vūlcānī fīlĭŭs, Quāquā tāngĭt, ōmne āmbūrīt. ***Pl.*** (***Epid.*** V, 2, 9). Āmbūret mīsĕro ĕī cōrcŭlŭm cārbūncŭlŭs. ***Id.*** (***Most.*** IV, 2, 70). Āmbūstūrā sūās ūt nūnquām fīnīāt ēscās. ***Alcim.*** (III, 65). ***Voy.*** Uro.

† Āmbūstŭlātŭs, ă, ŭm. ***dimin. de*** Ambustus. Tēque āmbūstŭlātum ŏbjĭcĭām māgnīs āvĭbŭs pābŭlŭm. ***Pl.*** (***Rud.*** III, 4, 65).

Āmbūstŭs, ă, ŭm. ***part. p. de*** Amburo. ***Brûlé autour.*** Cāpsĭs quĕm fāma ēst ēssĕ lĭbrisquĕ Āmbūstŭm prŏprĭis. ***H.*** Sōrbĕnt āvĭdæ præcōrdĭă flāmmæ, Āmbūstīquĕ sŏnānt nērvī. ***O.*** (Adde ***Sen. Ag.*** 540). ***Voy.*** Ustus. ‖ ***Au fig.*** Āmbūstă prūīnīs Lūmĭnă (i. e. oculi). ***V. Fl.*** ‖ ***Surnom d'un Fabius.***

† Āmcīsus, ă, ŭm (***de*** am ***et*** cædo). ***Coupé autour.*** Ōmnĭă jām seōrsŭm cērnās āmcīsă rēcēntī Vūlnĕrĕ. ***Lr.*** (III, 661. Dictionem agnoscit ***Prisc.*** 1, 555. Alii libb. ***incisa***).

Āmēllŭs, ī. *m.* ***Nom d'une fleur des prés, de couleur jaune.*** Ēst ĕtĭām flōs īn prātīs, cuī nōmĕn āmēllō. ***V.*** Cȳtīsōs, crŏcōs, āmēllōs Cālāthī fĕrānt cāpācēs. ***Sid.*** (***Epist.*** IX, 13, 50. Cf. ***Colum.*** 9, 4).

Āmēn ***et mieux*** Āmēn (ἀμήν, ***mot hébreu***). ***indécl. Ainsi soit-il.*** Ēt rēspōnsūrīs fĕrīt æthĕrā vōcĭbŭs āmēn. ***Aus.*** (***Ephem.*** 3, 85). Āmēn rēddĭdĭt, ăllēlūĭă dīxĭt. ***Prud.*** (***Cath.*** 534). Quī mī spēs vēnĭæ, caūsă sălūtĭs āmēn. ***Fort.*** (I, 360. Sic ***Paul. Nol. Carm.*** 17, 117).

Āmēnānŭs, ī. *m.* (Ἀμενᾶνος). ***Fleuve de Sicile.*** Nĕc nōn Sicānĭās vōlvēns Āmēnānŭs ārēnās. ***O.*** ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Āmēnānăquĕ flūmĭnă cūrsū Prætĕrĭt. ***O.*** (Alii leg. ***Amasenus, Amasena***).

Āmēns, tis. ***Hors de soi, égaré, troublé.*** Ārma āmēns căplō, nĕc sāt rātĭōnīs īn ārmīs. ***V.*** Hæsissēm, quāmvīs āmēns, īn fūnĕ rētēntŭs. ***O.*** Ūt fŏrĕt āmēntī nōmĕn īn ōrĕ tŭŭm. ***Id.*** Īsquĕ āmēns ānīmī. ***V.*** SYN. Dēmēns, dēlīrŭs, īnsānŭs, mălēsānŭs, lymphātŭs, vēsānŭs, fūrēns, tūrbātŭs, pērtūrbātŭs, cæcŭs, ēxcōrs, vĕcōrs. PPH. Mēntĭs, ănīmī ĭnōps. Mēntĕ căptŭs, cārēns. Ānīmī, mēntĭs, sŭī ĭmpŏs. Rātĭōnīs ēgēns, ĭnōps. Rātĭōnĕ cārēns. Nōn sānŭs, nōn bĕnĕ sānŭs, vīx bĕnĕ sānŭs. Ānīmō ēgēns. Expērs sŭī. Mēntĭs ĭnānĭs. Nōn sānæ mēntĭs. Nōn sānō pectŏrĕ. Cæcă mēntĕ præcĕps. VERS. Ō mīsĕrī, quæ tānta īnsānĭă, cīvēs? ***V.*** Quæ mēntem īnsānĭă mūtāt? Quæ tānta ānīmūm dēmēntĭă cēpīt? Quæ vōs dēmēntĭa ădēgit? ***Id.*** Quæ mēntem īnsānĭă trāxit? ***St.*** Tūn' sānŭs, pŏpŭlūm sī cædĕrĕ săxīs Īncĭplās? ***H.*** Sī quĕm dēlectēt bārbātum, āmēntĭă vērsēt. Ĭntĕgĕr ēst ănīmī? ***Id.*** Vīx sŭă, vīx sānæ vīrgō Nȳsēĭă cōmpŏs Mēntĭs ĕrāt. ***O.*** Mēntĕ cārērĕ pŭtānt. Quæ vōs dēmēntĭă, dīxī, Cōncĭtāt? ***Id.*** Sēnsĭbŭs ērēptīs mēns ēxcĭdĭt. ***Cat.*** Fŭgĭt mē rātĭō. ***Id.*** Mēntĕ tŭrbātă fĕrōr, Dēfĕctă sēnsū. ***Sen.*** Rātĭōnĕ quāmvīs cārĕat. ***Id.*** Tĭmōre ŏffūsō, pērtūrbātīs sēnsĭbŭs. ***Ph.*** ‖ ***En parlant des choses.*** Āmēntī cæcă fūrōrĕ. ***Cat.*** Ĭmpĕtŭs āmēns. ***L.*** SYN. Dēmēns, cæcŭs, præcĕps, ĭrrāsŭs. PHR. Pīnĕă nōn sānō tēr pĕdĕ tĕxtă fĕrīt. ***O.*** ‖ ***Insensé, déraisonnable.*** Dēlīrŭs ĕt āmēns Ūndĭquĕ dīcātŭr. ***H. Voy.*** Stultus.

Āmēntātŭs, ă, ŭm. ***part. p. de*** Amento. Quōrŭm cōmpŏsĭtām pŭĕr āmēntātŭs īn ārcēm. ***Cl.*** (***Cons. Mall. Theod.*** 322).

Āmēntĭă, æ. *f.* ***Délire, égarement, folie.*** Ūtquĕ dŏlōrĕ Pŭlsă grăvī grăvĭs ēst āmēntĭă, cūrrĭbŭs aūrās. ***O.*** Sī quĕm dēlectēt bārbātum, āmēntĭă vērsēt. ***H.*** SYN. Dēmēntĭă, ĭnsānĭă, vēcōrdĭă, fūrŏr, dēlīrĭum, stūltĭtĭă. EP. Cæcă, præcĕps, fūrēns, vēsānă, ĭndŏmĭtă, mălēsānă. PPH. Dēmēns ănīmŭs. Nōn sānŭm pectŭs. Dēmēns, cæcŭs, præcĕps fūrŏr. Cæcŭs mēntĭs fūrŏr. Mēns lymphātă, dēlīră, ĭnsānă, nōn sānă. Mēns cōnfūsă. ***Voy.*** Amens, Furor.

Āmēntō, ās, ārĕ. ***Attacher avec une courroie, lancer un trait par ce moyen.*** Quŭm jăcŭlŭm pārvă Lĭbўs āmēntāvĭt hăbēnā. ***L.*** Pāstōsquĕ bītūmĭnĕ tōrquĕt, Āmēntāntĕ nōtō, Pœnōrum āplūstrĭbŭs ĭgnēs. ***Sil.*** (XIV, 421. Male qui aliter. ***Id.*** IX, 508: « Velut ***amento*** contorta hastilia. »)

Āmēntŭm, ī. *n.* ***Courroie avec laquelle on lançait des traits.*** Ĭntēndūnt ācrēs ārcūs, āmēntăquĕ torquēnt. ***V.*** Īnsērĭt āmēntō dĭgĭtōs. ***O.*** Quĭbus haūd āmēntă, nĕc ēnsēs Trīstĕ mĭcānt. ***St.*** SYN. Lōrŭm, hăbēnā. PHR. Huīc ĭmpŭlsā lēvī tōrquētŭr lāncĕă nōdō. ***Sil. Voy.*** Funda.

Āmĕrīnŭs, ă, ŭm. ***D'Amérie*** (Ἀμερία), ***ville d'Ombrie.*** Hīs pŏpŭlī fōrtēs, Āmĕrīnŭs, ĕt ārmīs. ***Sil.*** Ātquĕ Āmĕrīnă pārānt lēntæ rētĭnăcŭlă vītī. ***V.*** (Adde ***Prop.*** I, 20, 8). ‖ Āmĕrīnă pīră. ***Sorte de poires tardives.*** Ēt măssīs Āmĕrīnă nōn pĕrūstĭs. ***St.*** (***Silv.*** I, 6, 18. Cf. ***Plin.*** 15, 15).

Āmĕs, ĭtis. *m.* ***Perche pour suspendre les filets de l'oiseleur.*** Aūt āmĭtĕ lævī rārā tĕndĭt rētĭă. ***Il.*** (Vid. ***Fest.***).

Āmĕthўstĭnātŭs, ă, ŭm. ***Qui porte un vêtement violet.*** Āmĕthўstĭnātŭs mĕdĭă quī sĕcāt sēptă. ***M.*** (II, 57, 3).

Āmĕthўstĭnŭs, ă, ŭm. ***De couleur d'améthyste, teint en cette couleur.*** Quĕm pŏtēs āmĕthўstĭnŏs trĭēntēs, Ēt nīgrō mădēās Ōpĭmĭānō. ***M.*** (X, 49, 1). Āmĕthўstĭnāsquĕ mullĕrum vŏcāt vēstēs. ***Id.*** (I, 97, 7). Sardŏnўchēm pingunt āmĕthўstĭnā. ***Prud.***

Cath. 928). SYN. Pūrpŭrĕŭs. ‖ Ămĕthўstĭnă, ōrum. *n. pl. Vêtemens de cette couleur.* Pūrpŭrā vēndĭt Caŭsidĭcum, vēndŭnt ămĕthўstĭnă. *J.* (7, 135).

Ămĕthўstŭs, ī. *f.* (ἀμέθυστος). *Améthyste, pierre précieuse de couleur violette.* Hīc Păphĭās mўrtŏs, hīc pūrpŭrĕās ămĕthўstŏs Cērnĭs. *O.* Ămĕthўstŭs ĭnĕst ēt fŭlgŏr Ībērŭs. *Cl.* Hīquĕ rŭbōrĕ Sŭffūsās blāndō quærŭnt cāmpīs ămĕthўstŏs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1325). *Voy.* Gemma.

Ămfractŭs. *Voy.* Anfractus.

Ămīcă, æ. *f. Amante, amie.* Ēbrĭŭs ād dūrŭm fōrmōsæ lĭmĕn ămīcæ. *O.* Īpsĕ lăcĕrnātæ quŭm sē jăctārĕt ămīcæ. *J.* (1, 62. Adde *Ter. Heaut.* I, 1, 52; *Tib.* IV, 13, 13). SYN. Ămāns, dŏmĭnă, *qqf.* pellĕx, mĕrĕtrix, sŏrŏr. *Voy.* Amans, Meretrix. ‖ *qqf. en bonne part : Amie.* Tŭm tuās ămīcās tē ēt cognātās dēsĕrĕrĕ.... Nōlŏ. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 16. Adde *Prop.* II, 5, 12).

? Ămīcābĭlĭs, ĕ. *Amical.* Dăte ŏpĕram ămīcābĭlĕm. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 8. Sic quibusdam placet. Sed plerique legunt, ut metrum reposcit, *adjutabilem*).

Ămīcē. *adv. Amicalement.* Ăltĕră pōscĭt ŏpĕm rĕs, ēt cōnjŭrāt ămīcē. *H.* Ēt cōnsīlĭĕtŭr ămīcē. *Id.*

† Ămīcĭbŏr. *arch. pour* Amiciar. Ătque ămīcĭbŏr glorĭōsē. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 6).

Ămīclō, īs, (*rare, ĭcŭī et ĭtī : Diom.* 1, 361), ĭctum, īcīre. *Couvrir, vêtir.* Ēt pīpĕr, ēt quĭdquĭd chartis ămīcĭtŭr ĭnēptis. *H.* Ēt mŏdŏ fōrmātīs ămīcĭtŭr vĭtĭbŭs ārbŏs. *O.* SYN. Tĕgō, vēstĭō. *Voy.* Vestio.

1. Ămīclŏr. *pass. de* Amicio. ‖ 2. Ămīclŏr. *compar. de* Amicus.

† Ămīcĭtĭĕr. *arch. Amicalement.* Quĭă mĕo ămīco ămīcĭtĭĕr hānc cōmmŏdĭtātĭs cōpĭăm Dănunt. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 3). Quāndo ămīco ămīcĭtĭĕr fēcīstī. *Pac.* (apud *Non.* 11, 11). SYN. Ămĭcē.

Ămīcĭtĭă, æ. *f. Amitié.* Īllŭd ămīcĭtĭæ sānctum āc vĕnĕrābĭlĕ nōmĕn. *O.* Vēllem ĭn ămīcĭtĭă sīc ĕrārēmŭs. *H.* Vŭlgŭs ămīcĭtĭās ūtĭlĭtātĕ prōbăt. *O.* SYN. Ămŏr, cōncōrdĭă, *qqf.* fœdŭs, grātĭă, sŏdālĭtĭum, āffĕctŭs. EP. Lōngă, vĕtŭs, tĕnāx, cōnstāns, firmă, ætĕrnă, ĭmmōrtālĭs, pērpĕtŭă, fĭdă, fĭdēlĭs, sĭncēră, vēră, ĭnvĭŏlātă, ĭntĕmĕrātă, sānctă. PPH. Păr, ūnŭs ămŏr. Ămīcĭtĭæ ūsŭs, mūnŭs, fœdŭs, nĕxŭs, vīnculă. Lōngă fĭdēs ămōrĭs. *V.* Vīnculă. Cōncōrs pĭĕtās. Fĭdŭm pectŭs ămīci. *Voy.* Amicus. ‖ *Amitié de deux peuples, alliance.* Dīc ĭn ămīcĭtĭām cŏĕānt. *V.* SYN. Fœdŭs, grātĭă. *Voy.* Fœdus, Socius.

† Ămīcĭtĭēs, ēī. *f. arch. Comme* Amicitia. Tūnc ĕt ămīcĭtĭēm cœpērūnt jūngĕrĕ. *Lr.* (V, 1018. Cf. *Charis.* 1, 94).

† Ămīcŏ, ās ārĕ. *Rendre ami, bienveillant.* Ăc prĭŏr Œclĭdēs sōlĭtă prĕcĕ nūmĕn ămīcăt. *St.* (*Th.* III, 470). *Voy.* Concilio.

Ămīctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Amicio. *Couvert, vêtu.* Ībăt ŏvĭs lānă cōrpŭs ămīctă sŭă. *O.* SYN. Ĭndūtŭs, vēstītŭs, tĕctŭs. ‖ *Au fig.* Rēlĭquĭt ōră, pĕllĕ ămīctă lūrĭdă. *H.* Ăn ămīctă vĭtĭbŭs ūlmō. *Id.* Nūbĕ cāvă spĕcŭlāntŭr ămīctī. *V.*

Ămīctŭs, ūs. *m. Toute espèce de vêtement extérieur, manteau, chlamyde, robe, etc.* Frūstră jām vēstēs, frūstră mūtātŭr ămīctŭs. *Tib.* (I, 9, 13). Sīve ĕrīt ĭn Tўrĭīs, Tўrĭōs laŭdābĭs ămīctŭs. *O.* Dŭplĭcem ĕx hŭmĕrĭs rējĭcĭt ămīctŭm. *V.* SYN. Vēstĭs, tĕgĭmĕn, tĕgmĕn, vēlāmĕn. *Voy.* Vestis, Pallium, Toga. ‖ *Voile, ornement de tête.* Ēt cāpĭta ānte ārās Phrўgĭō vēlāmŭs ămīctū. *V.* Ārsūrāsquĕ cŏmās ōbnŭbĭt ămīctū. *Id. Voy.* Peplum, Mitra. ‖ *En gén. Voile.* Ēt mūltō nĕbŭlæ cīrcŭm dĕă fūdĭt ămīctū. *V.* Tĕrrās cæcō nŏx cōndĭt ămīctū. *Sil.* Tĕctă sŭpĕrjĕctō nĕbŭlārum ĭncēndĭt ămīctū. *St.* SYN. Tĕgmĕn, vēlāmĕn.

Ămīcŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Amictus. *Voile.* Ămĭcŭlum hŏc sūstōllĕ sāltĕm. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 117. *Id. Pœn.* I, 2, 136).

Ămīcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Amicus. Dīscĕ, dŏcēndŭs ădhūc, quæ cēnsĕt ămīcŭlŭs. *H.* Jām tē nīl mĭsĕrĕt, dūrĕ, tŭī dūlcĭs ămīcŭlī. *Cat.* (30, 2).

Ămīcŭs, ă, ŭm. *Ami, bienveillant, bien intentionné, favorable.* Hīc mĭhī nēsciŏ quōd trĕpĭdō mālĕ nūmĕn ămīcŭm. *V.* Stŭdĭīs ădsĭt ămīcă mĕīs. *O.* Jūno ēt dĕōrŭm sī quĭs ămīcĭŏr. *H.* SYN. Fāvēns, bĕnīgnŭs, faŭstŭs, fēlīx. *Voy.* Favens. ‖ *En parlant des choses, ami, d'ami.* Dĭctĭs āffātŭr ămīcĭs. *V.* Sīc ōre effātŭs ămīco ēst. *Id.* SYN. Blāndŭs, tĕnĕr. ‖ *Favorable.* Pĕr ămīcă sīlĕntĭă lūnæ. *V.* Ēt ămīcŏs ĭrrīgĕt ĭmbrēs. *Id.* Hæc nāvĭs vēntō fĕrrētŭr ămīcō. *O.* Vēntŭs ămīcĭŏr. *Id.* Tēmpŭs ămīcŭm Fraŭdĭbŭs. *St.* Sīdŭs ămīcŭm. *H.* SYN. Fāvēns, bĕnīgnŭs, fēlīx, āptŭs, āccŏmmŏdŭs, ūtĭlĭs, bŏnŭs. ‖ *Ami, allié.* Bēllō vīrēs ācquīrĭt ămīcās. *O.* Pōrtŭs ĭntrāmŭs ămīcŏs. *V.* SYN. Sŏcĭŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Cher.* Sīnt pŏpŭlō sēmpĕr ămīcă sŭō (sacra). *O.* Ămīcŭm Crēthĕă Mūsīs. *V.* SYN. Cārŭs, dīlēctŭs. ‖ *Qui aime, recherche.* Ēt ămīcă lŭtō sūs. *H.* Æŏlĭæ Lēsbĭs ămīcă lўræ. *O.* SYN. Gaŭdēns. ‖ Ămīcŭm ēst. *Il est agréable, il plaît.* Nĕc dīs ămīcum ēst, nĕc mĭhī. *H.* SYN. Grātŭm, jūcundŭm ēst. *Voy.* Placet.

Ămīcŭs, ī. *m. Ami.* Dōnĕc ĕrīs fēlīx, mūltōs nūmĕrābĭs ămīcōs. *O.* Tŭă mē vīrtūs tĭbī fēcĭt ămīcum. *H.* Ēt mĕcum ĭnsōntīs cāsum ĭndīgnābăr ămīcī. *V.* SYN. Sŏdālĭs. EP. Cārŭs, dīlēctŭs, dūlcĭs, cōncōrs, ūnānĭmĭs, ūnānĭmŭs, cāndĭdŭs, vērŭs, sĭncērŭs, fĭdŭs, fĭdēlĭs, cōnstāns, cērtŭs, plŭs, vĕtŭs. PPH. Jūnctŭs ămīcĭtĭā. Cūltŏr ămīcĭtĭæ. Lōngō cōgnĭtŭs ūsū. Fĭdūsquĕ vĕtūsquĕ sŏdālĭs. Prīmĭs jūnctŭs ăb ānnīs. Ætĕrnō cōnnexī fœdĕrĕ. VERS. His ămŏr ūnŭs ĕrāt. *V.* Păr ămŏr ēst īllīs. *Id.* Ō mīhī pōst üllōs nūnquām mĕmŏrāndĕ sŏdālĕs. *O.* Ō mīhī dīlēctōs ĭntĕr sōrs prīmă sŏdālĕs. Ō mīhī nōn dūbĭōs ĭntĕr mĕmŏrāndĕ sŏdālĕs. Ō mīhī cārĕ quĭdĕm sēmpĕr, sĕd tēmpŏrĕ dūrō Cōgnĭtĕ. Īllĕ tŭōs quōndām nōn ūltĭmŭs ĭntĕr ămīcōs. Nōbīs ūsū jūnctissĭmĕ lōngō. Nĕc tē mīhī cārĭŏr ăltĕr, Nĕc tĭbī mē tōtă jūnctĭŏr ūrbĕ fŭīt. Jūrĕ sŏdālĭtĭī quī mīhī jūnctŭs ĕrās. Vētūstă Pænĕ pŭĕr pŭĕrō jūnctŭs ămīcĭtĭā. Quōsquĕ ĕgŏ dīlēxī frātĕrnō mŏrĕ sŏdālĕs. Hæc vĭrĭdī cōncōrdĭă cœpĭtă jŭvēntă, Vēnĭt ăd ālbēntēs īllăbĕfăctă cōmās. Vīx dŭŏ trēsvĕ mīhī dē tōt sŭpĕrēstĭs ămīcī. Tē quŏquĕ nōstrārŭm quōndām fĭdūcĭă rērŭm, Quī mīhī cōnfŭgĭŭm, quī mīhī pōrtŭs ĕrās. Nām quŭm præstĭtĕrĭs vērŭm mīhī sēmpĕr ămōrĕm, Hīc tămĕn ădvĕrsō tēmpŏrĕ crēvīt ămŏr. Ănīmāsquĕ dŭās ūt sērvĕt ĭn ūnă. Nūnc dŭŏ cōnjūgēs ănīmă mŏrĭēmŭr ĭn ūnă. Pĕr dūrŭm sērvātō tēmpŭs ămīcō. Nī mē cōmplēxŭs vīnclĭs prŏplōrĭbŭs ēssēs. *Id.* Ēt quāmvĭs tēcŭm mūltō cōnjūngĕrĕr ūsū. *Cat.* Nē fĭdōs ĭntĕr ămīcōs Sīt quī dĭctă fōrās ēlĭmĭnĕt. *H.* Jŭbēsquĕ Ēsse ĭn ămīcōrŭm nūmĕrō. Pōmpeī, nōstrōrŭm prīmĕ sŏdālĭŭm. Fēlīcēs tĕr ēt ămplĭŭs Quōs ĭrrūptă tĕnĕt cōpŭlă. Nec quĕis mē sīt dēvĭnctŏr ăltĕr. Ĭntĕr cōncōrdēs vīxīstī fĭdŭs ămīcōs. *Id.* Rēbŭs ĭn hūmānīs nīl dūlcĭŭs ĕxpĕrĭĕrĕ Ăltĕrnō cōnvĭctu ēt fĭdō pectŏre ămīcī. *Lr.* Vŏlŭptās

Suāvīs āmīcĭtĭæ quēmvīs pĕrfĕrrĕ lăbōrĕm Suādĕt. *Id.* Vĕlle āc nōlle ămbōbŭs ĭdĕm, sŏcĭātăquĕ tōtō Mēns ævo, āc pārvīs dīvēs cōncordĭā rēbŭs. *Sil.* Fœdĕrĕ dĕ nōstrīs nūllī tē dīcĭs āmīcīs. *M.* Sīncĕrō cōllŭī fœdĕre āmīcĭtĭās. *Aus.* Plēnā fŭīt vōbīs ōmnī cōncordĭā vōtō, Et stĕtĭt ād fīnēm longā tĕnāxquĕ fĭdes. *Cl.* Ĭdcīrcō nihĭl ēx sēmĕt nātūrā crĕāvīt Pĕctŏre āmīcĭtĭæ mājŭs nĕc rārĭŭs ūnquām. *Manil. Voy.* Carus. ‖ *Modèles d'amitiés constantes : Castor et Pollux, Thésée et Pirithoüs, Oreste et Pylade, Achille et Patrocle, Nisus et Euryale, etc.* Ō mīhĭ Thēsēā pĕctŏrā jūnctā fĭdē. *O.* Tālĭs Āmўclæōs nōn jūnxīt grātĭā frātrēs. Et cŏmēs, ĕxēmplūm vērī Phōcæŭs āmōrĭs, Quī dŭō cōrpōrĭbŭs, mēntĭbŭs ūnŭs ērānt. Nōn ĭtă vīxērūnt Strŏphĭo ātquе Ăgămēmnŏnĕ nātī, Nōn hæc Ægīdæ Pĭrĭthōŏquĕ fĭdēs. *Id.* (Adde *Trist.* I, 4, 19 *sq.*; *Ib.* 8, 28 *sq.*; IV, 5, 30; *Pont.* I, 7, 32). Ūnānĭmī cŏmēs ĭndēfessŭs āmīcī, Quō Pўlādēs ēx mōrē pĭus, quō Dārdānă gĕssĭt Bēllă Mĕnœtĭādēs. *St.* Ūnŭs ērĭt Pўlādēs, ūnŭs quī māllĕt Ōrēstēs Ĭpsĕ mōrī. *Manil.* Et, sī jām nōstrōs fāstīdĭt Ōlўmpĭŭs ĭgnēs, Cōnstăt Ōrēstēām nīl vălŭīssĕ fĭdēm. *Cl.*

Āmīlcăr, ărĭs. *m.* (Ἀμίλκαρ). *Amilcar, nom de plusieurs généraux carthaginois, dont le plus illustre est le père d'Annibal.* Āt sĕnĭōr Sīcŭlīs ĕxsŭltāt Āmīlcăr ĭn ārvīs. *Sil.* Gĕnĕrātŭs Āmīlcărĕ sævīt. *Id.* ‖ †Āmīlcăr, ărĭs. *arch.* (Cf. *Gell.* 4, 7.)

Āmīllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VII, 61.)

Āmĭnæŭs, Āmĭnēŭs, Āmĭnēŭs, *ou* Āmmĭnēŭs, ă, ŭm (Ἀμιναῖος et Ἀμίνειος). *D'un canton d'Italie, renommé par ses vins ; nom de la vigne qui le produisait.* Sūnt ĕt Āmĭnēæ vītēs, fĭrmĭssĭmă vīnă. *V.* (*G.* II, 96. Alii leg. *Sunt etiam Amineæ* seu *Amineæ.*) Sūccŭs Āmĭnēæ vītĭs cūm pānĕ mĕdētŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 544. *Id.* 708). Nām nīsĭ sīnt pārĭbŭs frŭtĭcĭbŭs, Ūmbrā nĕcāt tĕnĕrās āmĭnēās. *T. Maur.* (*Met.* 434, e *Vet. Poeta*). Sōlŭs quī Chīŭm mĭscĕt ĕt Āmmĭnĕŭm. *Aus.* (*Epist.* 18, 31).

Āmīsī. *parf. de* Amitto.

†Āmĭssĭm. *sync. pour* Amiserim. Cāvĕ cŭlpă tŭa āmĭssīs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 70).

†Āmĭstī. *sync. pour* Amisisti. Cōnsĭlĭŭm cūm re āmīstī. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 10. *Id. Hec.* II, 2, 9).

Āmĭssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Amitto. Āmissōs hīnc jam ōblīvīscĕrĕ Grāiōs. *V.* Āmīssīs Trōĭllŭs ārmīs. *Id.* SYN. Pĕrdĭtŭs, răptŭs, ērĕptŭs, ēlăpsŭs, *qqf.* dĭmissŭs.

Āmĭtă, æ. *f. Tante paternelle.* Sī mĭhĭ nūllă jām rĕlĭquă ēx āmĭtīs, pătrŭēlĭs nūllă, prōnĕptīs. *Pers.* (6, 52. Adde *Aus. Epig.* 17, 1).

Āmĭtĕrnīnŭs, ă, ŭm. *Comme* Amiternus. Quæque Āmĭtĕrnīnīs dēfĕrtŭr būbŭlās ārvīs. *Col.* (10, 422).

Āmĭtĕrnŭm, ī. *n.* (Ἀμίτερνον). *Amiterne, ville des Sabins. D'où* Āmĭtĕrnŭs, ă, ŭm. *D'Amiterne.* Ūna ĭngĕns Āmĭtĕrnă cōhōrs, prīscīquĕ Quĭrītēs. *O.* (Adde *Sil.* VIII, 414). Nōs Āmĭtĕrnŭs āgĕr fēlīcĭbŭs ēdŭcāt hōrtīs. *M.* (XIII, 20, 1). SYN. Āmĭtĕrnīnŭs.

Āmĭthāōn. *Au lieu de* Amythaon.

Āmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, ĕrĕ. *Envoyer, renvoyer.* Prōptĕrĕa ād pătrem hīnc āmīsī Tўndărŭm *Pl.* (*Capt.* III, 4, 57. *Id. Men.* V, 8, 6). Īllam ē cōnspectu āmīsī mĕō. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 1). SYN. Mittŏ, rĕmittŏ. ‖ *Lâcher, laisser aller.* Clāvŭmque ălfīxŭs ĕt hærēns Nūsquam āmīttĕbăt. *V.* Et prĭŭs Pĕcūnĭam ōmnĕm, quam ābs tĕ āmīttās fĭlĭŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 70). Mānĭbŭs āmīsīstī prædăm. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 47). Pērsuāsĭt ŭt sĕ āmīttĕrĕt. *Id.* (*Boc.* IV, 9, 40). SYN. Dīmittŏ, mittŏ. ‖ *Ordint. Perdre.* Heū ! gĕnĭtōrem, ōmnīs cūræ cāsŭsquĕ lĕvāmĕn Āmītto Ānchisēn. *V.* Nĕc vītam āmīttĭt ĭn ūndīs. *H.* Nĕc tĕrgă cōlōrĕm Āmīsĕrĕ sŭŭm. *O.* SYN. Pĕrdŏ, spŏlĭŏr, nūdŏr, ĕxŭŏr, ĕxcūtĭŏr, *qqf.* dēpĕrdŏ, dispĕrdŏ, ābjĭcĭŏ, pōnŏ. PPH. Jăctūrăm făcĭŏ. Dămnūm, dispĕndĭă fĕrŏ, pătĭŏr. Mĭhĭ ērĕptŭm, sŭblātŭm est. ‖ *qqf. Remettre, pardonner.* Tĭbi hānc āmīttām nōxĭām. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 191).

Āmmĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ō quām blāndŭs ĕs, Āmmĭānĕ, mātrī ! Quām blānda ēst tĭbī mātĕr, Āmmĭānĕ ! *M.* (H, 3. Adde *Ter. Maur. Syll.* 594).

Āmmĭnĕŭs. *Voy.* Aminæus.

Āmmŏdўtēs, æ. *m.* (ἀμμοδύτης). *Serpent de Libye.* Cōncŏlŏr ĕxŭstīs ātquе ĭndīscrētŭs ārēnīs Āmmŏdўtēs. *L.*

Āmmōn, ōnĭs. *m.* (Ἄμμων). *Jupiter Ammon, avait son temple au milieu des déserts de la Libye, où il était adoré sous la forme d'un bélier.* Aut sĭmĭlīs nōstrō, sĕd tōrtīs cōrnĭbŭs Āmmōn. *L.* Lĭbўs ēst cūm cōrnĭbŭs Āmmōn. *O.* Hīc Āmmōnĕ sătŭs. *V.* Ēsse āpŭd Āmmōnīs fānŭm. *Lr.* (VI, 850). EP. Lĭbўcŭs, Lĭbўs, Sўrtĭcŭs, Gărāmāntĭcŭs. cōrnĭgĕr, ārĭdŭs. PHR. Stāt cōrnĭgĕr ĭllĭc Jūpĭtĕr. *L.* Cōnsĭmĭlĭs Sўrtĭbŭs Āmmōn. Lĭbўcŭm mĕmōrātă pĕr ōrbĕm Nūmĭnă. *Id.* Hōc nĕque ārēnōsŭm Lĭbўcī Jŏvĭs ĕxplĭcăt ăntrŭm. *Pp.* Lūcōs nĕmōrōsāquĕ rēgnă Cōrnĭgĕrī Jŏvĭs. *Sil.* Āmmōn ārēntĭs Lĭbўēs. *Capel.* (Cf. *Luc.* IX, 511 *sq.*; *Ov. Met.* V, 327; *Sil.* I, 414 : III, 666; IX, 298; *St. Th.* III, 475; *Prud. Sym.* 1164.)

Āmmōnĭācŭm, ī. *n.* (ἀμμωνιακόν). *Ammoniac, sel que l'on tirait de l'Afrique.* (Cf. *Plin.* 12, 23; 24, 26; *Cels.* 5, 5.)

Āmmōnĭācŭs, ă, ŭm (ἀμμωνιακός). *D'ammoniac.* Cūmque āmmōnĭācō măscŭlă tūră sălĕ. *O.*

Āmmŏvĕō. *Voy.* Admoveo.

Āmmūtĭlō. *Voy.* Admutilo.

Āmnĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite une rivière, qui croît le long des rivières.* Āmnĭcŏlāquĕ sĭmŭl sălĭcēs, ĕt āquātĭcă lōtŏs. *O. Voy.* Fluvialis.

†Āmnĭcŭs, ă, ŭm. *De rivière.* Īmpūbēmquĕ mānŭm sŭpĕr āmnĭcă tĕrgă vāgantēm. *Aus.* (*Mos.* 205). Ād Chrīstŭm lĕvāt āmnĭcŭm cĕlĕusmă. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 27). Āmnĭcŭs Quī vĕctāt sillĭcĕm lĭquŏr. *Prud.* (*Peri.* 2058). *Voy.* Fluvialis.

Āmnĭgĕnă, æ. *m. f. Né d'un fleuve.* Quīd sī āmnĭgĕnām mīrērĕ Chŏāspēn? *V. Fl.* (V, 585). *Voy. le suiv.*

Āmnĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Qui naît dans les rivières.* Āmnĭgĕnōs ĭntĕr pīscēs dignāndĕ mărīnīs. *Aus.* (*Mos.* 116. Alii leg. *amnigenas*, minus bene).

Āmnĭs, ĭs, *abl.* ĕ *ou* ī. *m. Rivière, fleuve.* Quāquĕ vĕnīt, mūltās āccĭpĭt āmnĭs.āquās. *O.* Ceū sēptēm sūrgēns sēdātĭs āmnĭbŭs ēltŭs. *V.* Hīnc Tūscō clāudĭmŭr āmnī. *Id.* Īs jŭbĕt aŭferrī pārvōs, ĕt ĭn āmnĕ nĕcārī. *O.* SYN. Flŭvĭŭs, flūmĕn, flŭēntŭm. *Voy.* Fluvius. ‖ *qqf. Mer.* Sōlīs ănhēlāntēs ăblŭīt āmnĭs ĕquōs. *Tib.* (I, 5 62. *Id.* III, 4, 18). *Voy.* Mare. ‖ *Eau.* Hōc fŭsŭm lābrĭs splēndēntĭbŭs āmnĕm Īnfĭcĭt *V. Voy.* Aqua. ‖ *Le fleuve Éridan, constellation.* Et māgnŭs pārĭtĕr dēlābĭtŭr Āmnĭs. *Cic.* (*Arat.* 384. Adde *Germ. Arat.* 361). *Voy.* Eridanus. ‖ † *f. arch.* Nĕquĕ ĭnī ūlla ōbsistĕt āmnis. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 18). Āntīqua āmnĭs. *Att.* (apud *Non.* 3, 11).

Āmnĭsŭs, ī. *m.* (Ἀμνισός). *Amnisus, fleuve*

(*autre nom de l'Achéloüs*). Ämnīsūsquĕ dĕhīnc ălīās circūmflŭīt ūndā. *Avien.* (*Descr. Terr.* 668). Sĕd mūltæ Ämnīsī Bŏrĕæ sŭb pārtĕ vīdĕntūr. *Prisc.* (*Peri.* 524).

Ämō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Aimer, trouver agréable, rechercher.* Dūm jŭgă mōntīs ăpĕr, flŭvĭōs dūm pīscīs ămăbĭt. *V.* Pōllĭo ămăt nōstrām, quămvīs ĕst rūstică, mūsām. Ămăt bŏnūs ōtiă Dăphnis. Littŭs ămă. *Id.* Quămvīs ægrōs ămĕt īllă fĕrācēs. *O.* SYN. Dīlĭgō, *qqf.* prŏbō, mīrŏr, sĕquŏr, sĕctŏr: (aliqua re) gaūdĕō, dēlectŏr, oblectŏr, lætŏr; (aliquid mihi) placĕt, ārrīdĕt. PPH. Nōn mĭhī ingrātūm, invīsūm ĕst, displicĕt. Nōn respŭō, dēdignŏr. Mĭhī cōrdī, cūræ ĕst. Lætŭs sŭm (aliqua re). ‖ *Aimer d'amitié.* Nōn ămō tĕ, Săbīdī, nĕc pōssŭm dicĕrĕ quārĕ. *M.* (I, 33). SYN. Dīlĭgō. PPH. Cārŭm, dīlectŭm hăbĕō. Mĭhī cārŭs, dīlectŭs ĕst. Æmplectŏr, cōmplectŏr ămōrĕ. In ămōrĕ hăbĕō. Pectŏrĕ, cordĕ, ănĭmō fŏvĕō, æccĕpī. PPH. Mĕrĭtō pĭētās in tē prōclīvĭŏr ībat. *Claud.* Sī nēmō præstĕt, quēm nōn mĕrĕārĭs, ămōrĕm. *H. Voy.* Amicus, Carus. ‖ *Aimer d'amour.* Nōn ŭt ămēs ōrō, vērum ŭt ămārĕ sīnās. *O.* Phȳllĭda ămo ante ălīās. *V.* Vērŭm dispĕrĕām nīsī ămō. *Cat.* (91, 4). SYN. Dīlĭgō, ārdĕō, dēpĕrĕō; ūrŏr, flăgrō, pĕrĕō (*abl.*). PPH. Ămōrĕ tăngŏr, căpĭŏr, răpĭŏr, corrĭpĭŏr, tĕnĕŏr, flăgrō, incendŏr, ūrŏr, inflammŏr, ārdĕō, vincŏr, dēvincŏr, tĕntŏr, tūrbŏr, torquĕŏr, insānlō. Ămōrĕm, fūrōrĕm concĭpĭō, mēntĕ, ossĭbŭs concĭpĭō. Pectŏrĕ flammām, flammās concĭpĭō, pĕrcĭpĭō. Tōtīs ossĭbŭs ignēs pĕrcĭpĭō. Ămŏr mē trăhĭt, turbăt, ăngĭt, ĕxercĕt, urgĕt. Ămōrĭs stīmŭlīs ăgĭtŏr. Ămōrī indūlgĕō. Ămōrĕ pectŭs spărgŏr. Sŭb pectŏrĕ flammām sentĭō, hăbĕō. VERS. Ārdĕt ămans Dīdō, trăxītquĕ pĕr ossă fūrōrĕm. *V.* Hīc quōs dūrŭs ămor crūdēlī tăbĕ pĕrēdĭt. Măgnŭm cuī vērsăt in ossĭbŭs ignĕm Ĭnfēlīx ămŏr. Æccēpīt sōlĭtām flammām, nōtŭsquĕ mĕdullās ĭntrāvīt călŏr. Ĕst mōllis flammă mĕdullās. Dūm mē Gălătēa tĕnĕbat. Vŭlnŭs ălīt vēnis, ĕt cæco cārpĭtŭr ignī. Mē tămĕn ūrīt ămŏr. *Id.* In mōlli pectŏrĕ flagrăt ămŏr. *O.* Ārdĕt in ăbdūctă Brīsēĭdē. Hæsērunt tĕnŭēs in cordĕ sagittæ. Pectŏra sævī Vŭlnŭs ămōrĭs hăbent. Tăcĭtæ sērpunt in viscĕră flammæ. Sī tŭūs in quăvis prætĕpŭissĕt ămŏr. Ĭntrăt ămor mentēs ūsū. Cæcō paŭlătim cārpĭtŭr ignī. Nē tĭbī nōn nōtŭs, quēm făcĭs, ĕssĕt ămŏr. Ŭt vīdī, ŭt pĕrĭī, nēc nōtīs ignĭbŭs ārsī. Vīdērăt, ĕt tōtis pĕrcēpĕrăt ossĭbŭs ignēs. *Id.* Ignīs Ălexandrī Phrygĭō sŭb pectŏrĕ gliscēns. *Lr.* Vēnĕrīs quī tēlīs æccĭpĭt ictŭm. *Id.* Quūm vēsānă mĕās tŏrquērĕt flammă mĕdullās. *Cat.* Cūnctō concēpīt pectŏrĕ flammām Fūndĭtŭs, ătque ĭmīs ĕxārsit tōtă mĕdullīs. Cujŭs mē măgnŭs ădĕbat ămŏr. *Id.* Quīsquis ămōrĕ tĕnētur, ĕăt tūtŭsquĕ săcerquĕ. *Tib.* Dūm fātă sĭnūnt, jŭngāmŭs ămōrĕs. *Id.* Quām lēntīs pēnĭtŭs măcĕrĕr ignĭbŭs. *H.* Süspirārĕ Chlŏēn, ĕt misērăm tŭīs Dicēns ignĭbŭs ūrī. Mē nūnc Thressă Chlŏē rĕgīt. *Id.* Ūrīmŭr ĭn Crŏcălēn. *Calp.* Quūm sīc ĭn Mĕrŏēn tōtīs misĕr ignĭbŭs ārsī. *Id. Voy.* Amans, Amor, Ardeo. ‖ *Avec un infin. Se plaire à; avoir coutume.* Ĭmpōrtūnŭs ămāt laŭdārī. *H.* Ămăt spătĭīs ōbstantĭă rumpĕrĕ claustrā. *Id.* SYN. Gaūdĕō, gēstlō, sōlĕō. PPH. Mē jŭvăt. ‖ *Au fig.* Ămātquĕ Jānŭă līmĕn. *H.* ‖ Ămābō. *Voy. ce mot.* ‖ Ĭtă mē dīī ămēnt, dī bĕne ămēnt. *Formule d'affirmation, de serment.* (*Ter. And.* V, 4, 44; *Hec.* II, 1, 9.)

Au pass. Ămŏr. *Être aimé.* Rumpĭtŭr ĭnvīdĭă quŏd ămāmŭr. *M.* (IX, 98, 11). Ŭt ămērĭs, ămābĭlis ēstō. *O.* SYN. Dīlĭgŏr, placĕō, prŏbŏr. PPH. Sŭm cārŭs, dīlectŭs, jūcundŭs, in ămōrĕ, in ămōrĭbŭs. Ămōrĕ tăngŏ. Ămōrĕm ĭnjĭcĭō, etc. *Voy.* Amor, oris.

†Ämŏdŏ. *Comme* Modo. *Bientôt.* Ämŏdŏ jām rĕssīlīrĕ vīă prōpĕrētĭs ĭniquă. *Paul Nol.* (8, 28).

Æmœbæus, ă, ŭm (ἀμοιβαῖος). *Se dit de vers en dialogue, qui se répondent par couplets égaux.* PPH. Ältĕrnă carmĭnă. Ältĕrnī versūs. VERS. Ältĕrnīs dicētĭs; ämānt ältĕrnă Cāmēnæ. *V.* Ältĕrnīs ĭgĭtŭr contendĕrĕ vērsĭbŭs ămbō. *Id.* Vērsĭbŭs ältĕrnīs opprōbrĭă rūstĭcă fūdĭt. *H.* Cērtāvērĕ sŭb hīs ältĕrnō cārmĭnĕ rāmīs. *Calp.*

Æmœbēus, ĕŏs. *m.* (Ἀμοιβεύς). *Célèbre musicien d'Athènes.* Thāmўrān sŭpĕrēs ĕt Æmœbēă cāntū. *O.*

Æmœnē. *adv. Agréablement.* Ŭt Ărăbĭcō fūmĭficem ŏdōrĕ æmœnē. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 2).

Æmœnĭtās, ātĭs. *f. Agrément, plaisir.* Æmænĭtī æmœnĭtās mălo ĕst, nōbĭs lūcrō. *Pl.* (*Men.* II, 3, 5. *Id. Capt.* IV, 1, 7). Æmœnĭtātĭs ĭndĭcĕs prīscæ mēænt. *Avien.* (*Or. mar.* 592). SYN. Jūcundĭtās, vŏlŭptās. ‖ *Terme d'affection.* Mĕa æmœnĭtās. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 13; *Mil.* I, 2, 152).

†Æmœnŏ, ās, ārĕ (*Diom.* I, 360). *Rendre agréable, riant.* Lābĭtŭr, ĕt tĕrĕtēs sāltŭs Jōrdānĭs æmœnāt. *Victor.* (*Gen.* 3,353).

Æmœnus, a, ŭm. *Agréable, riant.* Dēvēnērĕ lŏcōs lætōs ĕt æmœnă vīrēta. *V.* Cybelēn et æmœnum fontĭbus Īdēn. *O.* Flōrēs æmœnæ fĕrrĕ jŭbē rōsæ. *H.* SYN. Grātŭs, jūcundŭs, lætŭs. PPH. Dīgnŭs æmōrĕ lŏcŭs. *Petr.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ĭnstrŭctām vīlī vēndĭs, Æmœnē, dŏmŭm. *M.* (XII, 67, 10).

Æmōlĭŏr, īrĭs, ītŭs, sŭm, īrī. *d. Écarter, éloigner.* Heū! quāntŭm fōrtūna hŭmĕrīs, jām pōndĕrĕ fēssīs, Æmōlītŭr ōnŭs! *L.* SYN. Æmōvĕō, āvertō, ārcĕō. *Voy.* Arceo. ‖ —mē. *S'éloigner.* Quīn ĕgo hinc me æmōlĭŏr? *Pl.* (*Merc.* II, 3, 50. Adde *Ter. And.* IV, 2, 24; *Pacuv.* apud *Non.* 2, 35).

Æmōmŭm, ī. *n.* (ἄμωμον). *Plante odoriférante, dont on composait des parfums.* Æssўrĭum vulgō născētŭr ămōmŭm. *V.* Spīssāquĕ dē nītĭdīs tērgāt ămōmă cŏmīs. *O.* Crāssīsquĕ lūtātŭs ămōmĭs. *Pers.* (3, 104). EP. Ārmēnĭŭm, sўrĭum, Æssўrĭum, frāgrāns, rĕdŏlēns, ŏdōrŭm, dūlcĕ. PPH. Succŭs ămōmī. *Voy.* Unguentum.

Æmŏr, ōrĭs. *m. Amour, amitié.* Hīs ămŏr ūnŭs ērăt, pārtĭtĕrquĕ ād bēllă rŭēbānt. *V. Voy.* Amicitia. ‖ *Amour de la patrie, affection de famille.* Rūrsŭs ămŏr pātrīæ, rătĭōnĕ valentĭŏr ōmnī. *O.* Vīncĕt ămŏr pātrīæ. *V.* Nātī sērvā cōmmūnĭs ămōrĕm. *Id.* SYN. Æffectŭs, plĕtās, stŭdĭum, cūrā, cārĭtās. ‖ *Amour, passion amoureuse.* 1. *Amour légitime.* Pectŏrā lēgĭtĭmŭs cāstă mŏmōrdĭt ămŏr. *O.* Æquātquĕ sĭchæŭs ămōrĕm. *V.* SYN. Æffectŭs, ignĭs, flāmmă. EP. Jŭgālĭs, cōnnŭbĭālĭs, mūtŭŭs, cōncōrs, cōnsōrs, sāncтŭs, cāstŭs, fĭdŭs, fœdĕlis, tĕnāx, cōnstāns, stabĭlis. PPH. Cāstŭs ignĭs. Lēgĭtĭmŭs ămŏr, ārdŏr. Lēgĭtĭmī, cāstī ămōrĭs fœdĕrā, vīnclă. Lēgĭtĭmŭm fœdŭs. Haūd vĕlĭtī ignēs. Cāstă flāmmă. Lēgĭtĭmō fœdĕrĕ jūnctŭs ămŏr. *Voy.* Conjugium. ‖ 2. *Amour déréglé.* Lāscīvī, dīxĭt, præcĕptŏr ămōrĭs. *O.* Tĕnĕrōrŭm lūsŏr ămōrŭm. *Id.* Fīnītīs ănĭmūm rĕddĕrĕ ămōrĭbŭs. *H.* SYN. Ārdŏr, ignĭs, flāmmă, æstŭs, vēnŭs, lĭbĭdŏ, cŭpĭdŏ, fŭrŏr. EP. Sōllĭcĭtŭs, ănxĭus, vīgĭl, æger, insŏmnis, mīsĕr, infēlĭx, irrĕquĭētŭs; ămēns, insānŭs, dēmēns, cæcŭs; ācĕr, măgnŭs, fervĭdŭs, effrēnŭs, cŭpĭdŭs, immŏdĭcŭs, impătiēns, indŏmĭtŭs, blandŭs, improbŭs, crūdēlis, ămārŭs, ācĕrbŭs; crēdŭlŭs, dŏlōsŭs, insĭdiosŭs, fallax, infidŭs, pĕrfĭdŭs; malŭs, lăsci-

vŭs, fœdŭs, tūrpis, pŭdēndŭs; īgnāvŭs, īmbēllĭs, mōllĭs. PPH. Āmōris stĭmŭlī, vŭlnŭs, æstŭs, vīs. Pectōris æstŭs. Cŭpidĭnis ignēs. Tēlă Cŭpidĭnis. Vēnĕris vŏlŭptās. Ārdōr āmantūm. PHR. Ārdentēs flāmmātī pectōris æstŭs. *Calp. Voy.* Adulteror. ‖ *Ressentir de l'amour. Voy.* Amo. ‖ *Inspirer de l'amour.* Āmōrem ĭnjĭcĭō, ĭncŭtĭō, ēxōrō, făcĭō, cōnĕrĭō. Flāmmăm ĭnjĭcĭō. In āmōrem ĭndūcō. Āmōrĕ ĭncendō, tăngō, lædō, vĭncĭō, vŭlnĕrō, tŏrquĕō. Sūm cārŭs, dĭlectŭs, āmātŭs. Infīgō vŭlnŭs āmōris. VERS. Dōnīsquĕ fŭrentēm ĭncendăt rēgīnam, ātque ossĭbŭs ĭmplĭcĕt īgnēm. *V.* His dictīs ĭncensum ănĭmum ĭnflāmmāvĭt āmōrĕ. *Id.* Quæ mē nŭpĕr prædătă pŭella est. *O.* Inspirātquĕ nŏcens vīrūs. Văcŭōs sēdūcĕre ŏcellōs. Nē tĭbĭ nōn nōtus, quēm făcĭs, essĕt āmōr. *Id.* Flĕctĕrĕ mollĭbŭs Jām dūrum ĭmpĕrĭis. *H.* Grātă cōmpĕdē dētĭnĕt. In mē tōtă rŭēns Vēnŭs Cўprŭm dēsĕrŭit. *Id.* Primă sŭīs mē cēpĭt ŏcellĭs. *Pp.* Indŏmĭtis grĕgĭbŭs Vēnŭs ăfflăt āmōrēs. *Tib.* Quĭd hăbēs illĭus, illĭus Quæ spīrābat āmōrēs, Quæ mē sŭrpŭĕrăt mihĭ? *H.* Quæ tē cūnquĕ dŏmăt Vēnŭs, Nōn ērŭbēscēndis ădŭrit Īgnĭbŭs. *Id.* ‖ — mūtŭŭs. *Amour partagé, retour.* Āmōrī rĕspondĕō. Āmōrĕ āmōrī rĕspondĕō. VERS. Rĕspondĕt cūrīs, æquătquĕ Sichæŭs āmōrĕm. *V.* Mē torrĕt făcĕ mūtŭă (Calais). *H.* Ĕt bĕnĕ, mūtŭīs Fīdŭm pectŭs āmōrĭbŭs. *Id.* Ĕt āmōrem quærĭt ămandō. *O.* Rĕddĕ vicĕm. *Id.* Ūt āmĕrĭs, ămā. *M.* Mūtŭŭs ăbsēntī tē mihĭ sērvĕt āmŏr. Mūtŭŭs ădsĭt āmŏr. Sī tĭbĭ dē nōbis mūtŭŭs ignis ădest. *Id.* Ūt sĭt āmōr mūtŭŭs ĭndē mihĭ (*Catal. Virg.* 13, 12). ‖ *Amour, dieu de l'amour, Cupidon.* Ērgo hīs ălĭgĕrūm dictīs ăffātŭr Āmōrĕm. *V. Voy.* Cupido. ‖ *Au pl. Les Amours.* Ipsi ērrārĕtĭs Āmōrēs. *St. Voy.* Cupidines. ‖ Āmŏr, *et plur.* āmōrēs. *L'objet de l'amour.* Nōstĕr āmŏr, nўmphæ. *V.* Quōs āmīsĭt ĭnultŭs āmōrēs. *Id.* (Adde *Cat.* 10, 1; *Pl. Pœn.* 1, 1, 79). SYN. Īgnis, flāmmă, *qqf. par ext.* cūră, gaudĭă, vītă, lūx. *Voy.* Amans. ‖ *Amour, désir, passion, soif.* Laūdūm pĕrcŭlsŭs āmōrĕ. *V.* Sævĭt āmŏr ferrī. Jŭvĕnīlī ārdēbăt āmōrĕ Cōmpĕllārĕ vĭrum. *Id.* Immŏrĭtŭr stŭdĭīs ĕt āmōrĕ sēnescĭt hăbēndi. *H.* Pūgnæque ăssūmit āmōrĕm. *O.* Mōrtis āmŏr. *Id.* SYN. Stŭdĭŭm, cŭpīdŏ, *qqf.* sĭtis, fāmes, -fŭror. ‖ Āmŏr est (*avec l'inf.*). *Se plaire à.* Flāvōs āmŏr est tĭbĭ mĕrgĕrĕ crīnēs. *St.* Sēd sī tāntŭs āmŏr casŭs cōgnōscĕrĕ nōstrōs. *V. Voy.* Juvat.

† Āmōrābŭndŭs, ă, ŭm. *Enclin à l'amour.* (*Laber.* apud *Gell.* 11, 15.)

Āmōrgŭs, ī. *m.* (ἀμοργός). *Nom d'homme.* Trānsfīxŭs glădĭō prŏpĕre accŭrrēntĭs Āmōrgī. *Sil.* (X, 200).

† Āmōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *néol. Qui donne de l'amour.* Tōrsit āmōrĭfĕrās ārcŭ strīdēntĕ sāgittās. *Fort.* (VI, 2, 13).

Āmōrim. *sync. pour* Amoverim.

Āmōrrhæī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀμορραῖοι). *Amorrhéens; peuple de la Judée.* Ēxercĭtŭs ārdĕt Rēgīs Āmōrrhæī. *Prud.* (*Ham.* 478).

† Āmōs. *arch. Comme* Amor. (*Pl. Curc.* I, 2, 2.)

Āmōtŭs, ă, ŭm. *Éloigné, écarté.* Sēd tămĕn āmōtō quærāmŭs sērĭă lūdō. *H.* SYN. Rĕmōtŭs, pulsŭs, sŭblātŭs, ōmissŭs, mīssŭs, dēmptŭs. ‖ *Enlevé, soustrait.* Bŏvēs nīsĭ rĕddĭdissēs Pēr dŏlum āmōtās. *H.* SYN. Ăbductŭs, sŭblātŭs, ăbactŭs.

Āmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ōvērĕ. *Éloigner, écarter.* Prætĕrĕă quæcūnquĕ vētŭstāte āmŏvĕt ætās. *Lr.* (I, 226). Sŭspĭcĭōnem ăb ădōlēscēntĕ āmŏvērĭs. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 54). SYN. Rĕmŏvĕō, ārcĕō, āmōlĭŏr, āvērtō. *Voy.* Arceo. ‖ — mē. *S'éloigner.* Te hĭnc āmŏvē. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 54). Qui mēmĕt fīnībŭs ūnquăm Āmōrim Aūsōnĭæ. *Sil. Voy.* Abeo.

† Āmpēctŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* am *et* pecto). *arch. Peigner autour; au fig.* Battre. Ēxtēmplo āmpēctĭtōtĕ crūră fūnībŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 36). *Voy.* Depecto, Pecto.

† Āmpĕlĭnŭs, ă, ŭm (ἀμπέλινος). *De vigne.* (*Cæcil.* apud *Non.* 16, 2.)

Āmpĕlĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un auteur latin.* Paūlĭnum Āmpĕlĭŭmquĕ Sўmmachumquĕ. *Sid.* (*Pan.* 2167).

Āmpĕlŏs *ou* Āmpĕlŭs, ī. *m.* (ἄμπελος). *Jeune homme qui donna son nom à la vigne.* Āmpĕlŏn ĭntŏnsŭm, sătўrō nўmphāquĕ crĕātŭm. *O.*

Āmphiārāēus, ă, ŭm (Ἀμφιαράειος). *D'Amphiaraüs.* Āmphiārāēæ nīl prōsūnt fātă quădrīgæ. *Pp.* (II, 25, 39).

Āmphiārāīdēs, æ. *m.* (Ἀμφιαραΐδης). *Fils d'Amphiaraüs, Alcméon.* Āmphiārāīdēs Naūpactēō Āchĕlōō. *O. Voy.* Alcmæon.

Āmphiārāŭs, ī. *m.* (Ἀμφιάραος). *Amphiaraüs, fils d'Œclée ou d'Apollon, devin d'Argos, se cacha pour ne pas aller au siége de Thèbes, où il devait périr. Trahi par sa femme Ériphyle, il partit avec Polynice. Pendant le siége, la terre s'entr'ouvrit sous son char. Son fils le vengea, en donnant la mort à sa mère.* Dīlāpsis nūsquam ēst Āmphiārāŭs ĕquīs. *Pp.* (III, 11, 60). Ēmĭnĕt ānte ălĭos jām fōrmidāntibŭs ārvă Āmphiārāŭs ĕquīs. *St.* SYN. Œclīdēs. PPH. Ārgīvŭs aŭgŭr. *H.* PHR. Aŭgŭr Āpōllĭnēīs mŏdō dīlēctissĭmŭs ārīs. *St.* Sūbdūctāquĕ sŭōs mānēs tēllūrĕ vidēbit Vīvŭs ădhūc vātēs. *O.*

† Āmphĭbălŭm, ī. *n. ou* Āmphĭbălŭs, ī. *m.* (*de* ἀμφιβάλλω). *Manteau.* Āmphĭbăli ĕxtĕrĭŭs dūm membra ŏbtĕctă lătērēnt. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 42. Cf. *Burm.* ad *Anthol.* II, p. 408).

† Āmphĭbĭŭm ănĭmăl. *n.* (ἀμφίβιος). *Animal amphibie.* PHR. Āmbĭgŭus tērræ Cāprĭcornŭs ĕt æquōrĭs ūndĭs, Hūmĭdă tērrēnĭs æquālī fœdĕrĕ mīxtă. *Manil.*

Āmphĭdāmās, āntis. *m.* (Ἀμφιδάμας). *Un des Argonautes.* Jŭvĭt, ĕt Āmphĭdāmās; ăt frātĕr plēnĭŏr ānnis. *V. Fl.*

Āmphĭgĕnīă, æ. *f.* (Ἀμφιγένεια). *Ville de Messénie.* Hīnc pārĕrĕ dătī quōs fĕrtĭlĭs Āmphĭgĕnīă. *St.*

Āmphĭlŏchŭs, ī. *m.* (Ἀμφίλοχος). *Fils d'Amphiaraüs et d'Ériphyle, frère d'Alcméon.* Āmphĭlŏchī frātĕr, nĕ Phēgĭdă sēmpĕr āmārĕt. *O.*

Āmphĭmāchŭs, ī. *m.* (Ἀμφίμαχος). *Héros grec au siége de Troie.* Pārtēs, Āmphĭmāchūsquĕ, Nōēmōnĭs ĭnclĭtă prōlēs. *Aus.* (*Epit. Her.* 17, 1). Āmphĭmāchūsquĕ fĕrōx ĕt Thălpĭŭs, Ēlĭdĕ nătī (*Epit. Iliad.* 211).

Āmphĭmĕdōn, ōntis. *m.* (Ἀμφιμέδων). *Nom d'un centaure.* Ĕt Lĭbўs Āmphĭmĕdōn. *O.*

Āmphĭnŏmŭs, ī, *m.* (Ἀμφίνομος). *Frère d'Anapis.* Āmphĭnŏmŭs frātĕrquĕ pārī sŭb pōndĕrĕ fortēs. *Corn. Sev.* (*Æt.* 620). Cūr nōn Āmphĭnŏmō, cūr nōn tĭbĭ, fōrtĭs Ănăpī? *Cl. Voy.* Anapis.

Āmphĭōn, ŏnis. *m.* (Ἀμφίων). *Amphion, fils de Jupiter et d'Antiope, bâtit les murs de Thèbes au son de la lyre. Époux de Niobé, il périt avec ses enfants, victime de la vengeance de Latone.* Dictŭs ĕt Āmphĭōn, Thēbānæ cōnditŏr ārcis. *H.* Ād chĕlўn ĕt dūrās ănĭmāntem Āmphĭŏnă caūtēs. *St.* Nēc nōn Āmphĭŏnĭs ārcēs. *O.* EP. Dīrcæŭs, Thēbānŭs, Ŏgnĭŭs, Phœbēŭs, Āpōllĭnĕŭs, săcĕr, făcundŭs, cănōrŭs. Cf. *Hor. A. P.* 394 *sq.*; *Prop.* III,

1, 43; *Virg. E.* 2, 24: *Sen. H. Fur.* 262; *Phæn.* 566; *V. Fl.* I, 367; III, 479.)

Āmphiŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀμφιόνιος). *D'Amphion.* Aūt Āmphiŏnĭæ mœnĭă flērĕ lўræ. *Pp.* (I, 9, 10). Nōn Āmphiŏnĭæ stĕtērĭnt vēlōclĭŭs ārcĕs. *St.* (Adde *Sen. OEd.* 179).

Āmphĭpŏlĭs, ĭs. (Ἀμφίπολις). *Ville de Macédoine, sur le Strymon.* Āmphĭpŏlĭs ŭrbĭs incŏla Eŭctēmōn ăăt. *Avien.* (*Or. mar.* 337).

Āmphisbænă, æ. *f.* (ἀμφίσβαινα). *Espèce de serpent.* Ēt grāvĭs ĭn gĕmĭnŭm sūrgēns căpŭt āmphisbænă. *L.*

Āmphissă, æ. *f.* (Ἀμφισσα). *Amphisse, ville de Phocide, sur la frontière des Locriens-Ozoles.* Phōcălĭcās Āmphissă mănŭs scŏpŭlōsăquĕ Cīrrhă. *L.*

Āmphissĭŭs, ă, ŭm. *D'Amphisse.* Lævĭsque Āmphissĭă rēmĭs săxă fŭcĭt. *O.*

Āmphissŏs *ou* Āmphissŭs, ī. *m.* (Ἄμφισσος). *Fils d'Apollon, fondateur de la ville d'OEta.* Āt pŭĕr Āmphissŭs, nāmque hōc ăvŭs Eŭrўtŭs illī. *O.*

†Āmphitāpă, æ. *f.* (ἀμφίταπος, *de ἀμφί et τάπης*). *Tapis sur lequel on se couchait.* Āmphĭtāpæ vīllĭs īngentĭbŭ' mōllēs. *Lucil.* (apud *Non.* 14, 24 : ubi plura).

Āmphĭthĕātrālĭs, ĕ. *D'amphithéâtre.* Āmphĭthĕātrālēs nōs cōmmendāmŭr ăd ūsŭs. *M.* (XIV, 137, 1. *Id.* XI, 70, 1; *Claud. Cons. Mal. Th.* 293; *Prud. Sym.* 469). SYN. Circēnsĭs.

Āmphĭthĕātrŭm, ī. *n.* (ἀμφιθέατρον). *Amphithéâtre, vaste édifice où avaient lieu les combats des gladiateurs, et les combats avec les bêtes.* Ōmnĭs Cæsārĕō cēdāt lăbŏr āmphithĕātrō. *M.* (*Spect.* 1, 7). SYN. Ārēnă, cāvĕă. ‖ *Au fig. Amphithéâtre naturel.* Mōllĭbŭs æquŏrĕŭm cōnclūdĭtŭr āmphithĕātrŭm. *Rutil.* (1, 239). PHR. Nāturālĕ thĕātrŭm. *Aus.* (*Mos.* 156). Tūm sīlvĭs scēnă cŏrŭscĭs Dēsūpĕr. *V.*

Āmphĭtrītē, ēs. *f.* (Ἀμφιτρίτη). *Amphitrite, fille de Nérée, femme de Neptune, déesse de la mer. Au fig. Mer.* Mārgĭnĕ tĕrrārŭm pŏrrēxĕrāt Āmphĭtrītē. *O.* Illă rŭdēm cūrsū prīmum ĭmbŭĭt Āmphĭtrītēn. *Cat.* (64, 11). PPH. Nēptūnī *ou* Nēptūnĭă cōnjŭx. *Voy.* Mare.

Āmphĭtrŭŏ. *arch. pour* Amphitryo. Āmphĭtrŭŏ, nātŭs Ārgīs ex Ārgō pātrē. *Pl.* (*Amp. prol.* 98. Et sic ubique).

Āmphĭtrўŏ *ou* Āmphĭtrўōn, ōnis. *m.* (Ἀμφιτρύων). *Amphitryon, roi de Thèbes, époux d'Alcmène.* Āmphĭtrўŏn fŭĕrīt, quŭm tē, Tirўnthĭă, cēpīt. *O.* Jămjām mĕŭs crēdētŭr Āmphĭtrўōn pătĕr. *Sen.* (*H. Oet.* 1248. Non vidi secundam producī). PPH. Ālcmēnæ cōnjŭx.

Āmphĭtrўōnĭădēs, æ. *m.* (Ἀμφιτρυωνιάδης). *Hercule.* Aūdĭt fālsĭpārēns Āmphĭtrўōnĭădēs. *Cat.* (68, 12). Āmphĭtrўōnĭădēs, aūt tōrvō Jŭpĭtĕr ōrĕ. *Petr.* (*Sat.* 123. Adde *Virg. Æ.* VIII, 214). Āmphĭtrўōnĭădēn ălto pĕr grāmĭnă sūlcō. *St. Voy.* Hercules.

†Āmphĭtrўōnīdēs, æ. *m.* (Ἀμφιτρυωνίδης). *Comme le précédent.* (Sic quidam apud *Virg.* l. cit.)

Āmphŏră, æ. *f.* (ἀμφορεύς). *Grand vase à anses, ordint. de terre, où l'on mettait le vin.* Āmphŏrā Nēstŏrĕă tĭbī Māmĕrtīnă sĕnēctă. *M.* (XIII, 117). Āmphŏră cœpīt īnstĭtŭī, currēntĕ rōtă cūr ūrcĕŭs ĕxĭt? *H.* SYN. Cădŭs, œnŏphŏrŭm, dĭōtă, ūrnă, tēstă, lăgēnă, vās. EP. Cāvă, căpāx, fictĭlĭs.

Āmphrўsĭăcŭs *et* Āmphrўsĭŭs, ă, ŭm (Ἀμφρύσιος *et* Ἀμφρυσιακός). *De l'Amphryse ou d'Apollon.* Aūt Āmphrўsĭăco pastŏr dē grāmĭnĕ carpĭt. *St.* (*Silv.* I, 4, 105). Quæ cōntrā brĕvĭtĕr fāta ēst Āmphrўsĭă vātēs. *V.* Quī fāta Āmphrўsĭă sērvānt. *Aus.* (*Epist.* 7, 15).

Āmphrўsŏs *ou* Āmphrўsŭs, ī. *m.* (Ἄμφρυσος). *Amphryse, rivière de la Thessalie, sur les bords de laquelle Apollon garda les troupeaux d'Admète.* Irrīgāt Āmphrўsŭs fămŭlāntĭs pāscŭă Phœbī. *L.* Pāstŏr ăb Āmphrўsō. *V.* (Adde *Ov. Met.* I, 580.)

Āmplĕctĕns, tis. *Embrassant.* Nātārŭm mēmbră sŭārŭm Āmplĕctēns. *O.* (Adde *Man.* I, 544.) *Voy.* Amplexus.

†Āmplĕctŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. pour* Amplector. Ēgŏ nōn sĭnām me āmplĕctĭĕr. *Lucil.* (apud *Prisc.* 8, 797. Adde *Liv. And.* apud *Diomed.* I, 379. Sic et quidam non bene leg. apud *Pl. Rud.* III, 5, 36, ubi melius *ampectitote*).

Āmplĕctŏr, ĕrĭs, ĕxŭs sŭm, ĕctī. *d. Entourer, ceindre.* Ēt mōllī circum ēst ānsās āmplĕxŭs ācānthō. *V.* Nōx rŭĭt, ēt fūscīs tēllūrem āmplĕctĭtŭr ālīs. *Id.* Lōngāque āmplĕctĭtŭr īllă dĕxtrā. *O.* Ēt nīgrīs āmplĕctĭtŭr hўdrīs. *V. Fl.* Quīd cēssātīs, cōmpĕdēs, Cūrrĕre ād mē, mĕăque āmplĕctī crūrā? *Pl.* (*Capt.* III, 4, 118). SYN. Cingŏ, ămbĭŏ, circūmdŏ, ĭnclūdŏ. ‖ *Embrasser, serrer dans ses bras, par ext. baiser.* Quālĕm Sātūrnĭă, dīxĭt, Tē sōlĕt āmplectī. *O.* Scæævque āmplĕctŏr līmĭnă portæ. *V.* SYN. Cōmplĕctŏr, āmplĕxŏr, *qqf.* ĭmplĭcŏr, *par ext.* ōsculŏr, bāsĭŏ. PPH. Āmplĕxŭ, āmplexĭbŭs, cōmplexŭ, cōmplexĭbŭs ămbĭŏ, cingŏ, ĕxcĭpĭŏ, fŏvĕŏ, tĕnĕŏ, ĭmpĕdĭŏ, ŏccŭpŏ, pĕtŏ, frŭŏr, pĕrfrŭŏr. Ūlnīs, lăcĕrtīs, pālmīs āmplĕctŏr, cōmplĕctŏr. Cōllō dō brāchĭă circŭm. Āmplĕxŭs, cōmplĕxŭs dō, fĕrŏ. Cōllă pĕtŏ, tĕnĕŏ. Lăcĕrtīs āmplĕctŏr, ămbĭŏ, ĭmplĭcŏ, prĕmŏ. Cōllă āmplexĭbŭs ămbĭŏ. Grĕmĭŏ, sĭnū fŏvĕŏ. Āmplĕxū pĕtŏ. Cōllŏ, cōmplexĭbŭs, āmplexĭbŭs, ĭn āmplexĭbŭs, tĕnĕrīs *ou* lōngīs *ou* mĕdĭīs āmplexĭbŭs hærĕŏ. In āmplexŭm *ou* āmplexūs ĕŏ, vĕnĭŏ, rŭŏ, fĕrŏr. Sŭb āmplexūs ĕŏ. Āmplexūs, pĕctōrā jungŏ. Āmplexĭbŭs circumfundŏr. VERS. Ille ŭbĭ cōmplexu Ænēæ cōllŏquĕ pēpendit. *V.* Ēt trēpidæ mātrēs prēssēre ăd pĕctŏră nātŏs. Sīc mĕmŏrāns, hŭmĕrōs dĕxtrāsquĕ tĕnēbăt. Tĕr cōnātŭs ĭbī cōllō dārĕ brāchĭă circum. Āmplexæquĕ tĕnēnt pōstēs, ātque ōsculă fīgūnt. Nīvĕīs hīnc ātque hīnc dīvă lăcĕrtīs Cūnctāntem āmplexū mōllī fovēt. Āmplexūs nāti Cўthĕræa pĕtīvit. Innectēns ămbōbŭs cólla lăcĕrtīs. Quŭm dăbĭt āmplexūs ātque ōsculă dūlcĭă fīgĕt. *Id.* Illŭm sæpĕ sŭīs dērĕdēns fovīt ĭn ūlnīs, Ēt dăbăt āmplexūs, āssuētăquĕ cōllă pĕtēbăt. *O.* Ālтoquĕ sŏporĕ sŏlūtŭm... Gĕmĭnīs āmplectĭtŭr ūlnīs. Nōn sīc āppōsĭtīs vīncĭtŭr vītĭbŭs ūlmŭs, Ūt tŭă sūnt cōllō brāchĭă nĕxă mĕō. Ĭnquĕ pātrīs blāndīs hæsĭt cervĭcĕ lăcĕrtīs. Ĭmplĭcŭĭt mātĕrnō brāchĭă cōllō. Quīd mĕă cōllă tĕnēs blāndīs, ĭgnārĕ, lăcĕrtīs? Brāchĭăque ēxcēpī prēssō pēndentĭă cōllō. Dēquĕ vīrī cōllō dūlcĕ pēpendīt ōnŭs. Nōn ēgŏ căptāvī brĕvĭbŭs tŭă cólla lăcĕrtīs. *Id.* Quām pĕctōrĕ Māgnŭs Ămbĭt, ĕt ādstrĭctōs rĕfŏvĕt cōmplexĭbŭs ārtŭs. *L.* In āmplexŭs ĕffūsās tĕndĕrĕ pālmās. *Id.* Tōtō pĕctōrĕ vērōs Ādmŏvĕt āmplexūs. *St.* Ēt tĕnĕrā mātrīs cervĭcĕ pēpendĭt Blāndŭs. *Id.* Fās tāmĕn ēst cōnfĕrrĕ gĕnās, fās jungĕrĕ tēcŭm Pĕctŏra, ĕt ēxsānguēs mīscĕre āmplexĭbŭs ārtŭs. *V. Fl.* Nĕc vōs dēcĭpĭānt pēndentĭă brāchĭă cōllō. *Tib.* Hīc ălăcĕr cólla āmplexū mātĕrnă pĕtēbăt. *Sil.* Cōnjŭgĭs āmplexūs ātque ōsculă cāstă pĕtēbăt. *Alcim. Voy.* Amplexus, a, *et* Osculor. ‖ *Embrasser, choisir.* Āmplexī quŏd hăbēnt pērvērsē prīmă vĭāī. *Lr.* (I, 1069). SYN. Ag-

grĕdĭŏr, sĕquŏr. ‖ *Renfermer, contenir.* Nōn ĕgŏ cūnctă mĕīs ămplĕctī vērsĭbŭs ōptĕm. *V.* SYN. Cōmplĕctŏr, ĭnclūdŏ, cōmprēndŏ. ‖ — mĕ. *Se complaire, s'applaudir.* Hōc se ămplĕctĭtŭr ūnŏ. *H.* SYN. Mĕ ămŏ, mĭhī plăcĕŏ.

Ămplĕxātŭs, ă, ŭm. *Qui a embrassé. Voy.* Amplexus, a. ‖ *Au fig. Qui a suivi, approuvé.* Mātĕrnōs nĭmĭŭm pŭĕr ămplĕxātĕ rĭgōrēs (*Epithal. Ausp. et Ael.* 82).

†Ămplĕxŏr, ārĭs, ārĕ. *arch. Embrasser, et au fig.* Pōstrēmo ămplĕxā, frŭctŭm, quēm dī dānt, căpĕ. *Att.* (apud *Non.* 7, 14. Adde *Pl. Pœn.* V, 4, 60. Participium *amplexus*, pro *amplexans*, refert *Diom.* 1, 379).

Ămplĕxŏr, ārĭs, ārī. *d. Embrasser.* Pătrī ūt lĭcērĕt tūto illam ămplĕxārĭĕr. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 3). Āram ămplĕxāntēs. *Id.* (*Rud.* III, 3, 33. *Id. Mil.* V, 1, 40). *Voy.* Amplector. ‖ †*pass. Être embrassé.* Ămplĕxētŭr quī vĕlĭt. *Lucil.* (apud *Prisc.* 8, 797).

Ămplĕxŭs, ă, ŭm. *part. de* Amplector. *Qui a entouré.* Trūncŭm rāmōsque ămplĕxa mōrābar. *O.* ‖ *Qui a embrassé.* Sēmanimēmquĕ sinŭ gĕrmanam ămplĕxa tĕnēbat. *V.* Mēquĕ tĭbi ămnŭlō nūlla nŏcĕret hiēms. *O.* SYN. Ămplĕctēns, cōmplĕxŭs, ĭmplĭcĭtŭs. PPH. Fōtŭm grĕmĭō. *V.* Ămplĕxŭs ĕt hærēns. *V. Fl.* Ĭtĕrūmquĕ refŭsă Conjŭgĭs in grĕmĭum. *L.* Cōllŏquĕ ĭnfusa mărītī. *O. Voy.* Amplector. ‖ †*pass. Embrassé, contenu.* Ănĭmām nōstro ămplĕxām cŏrpŏrĕ. *Petr.* (*frag.* apud *Prisc.* 8, 791. Sic *Lindem.* apud *Pl. Mil.* II, 6, 27, legit *amplexam amicam*).

Ămplĕxŭs, ūs. *m. Action d'entourer, de ceindre.* Vāllis ĭn ămplĕxū nĕmōrŭm sĕdĕt. *St.* ‖ *Embrassement.* Nōn ĕgŏ nūnc dŭlcī ămplĕxū dĭvĕllĕrĕr ūnquām. *V.* Ēxcŭtĭt ămplĕxŭs, ăddūctăquĕ brāchĭă sōlvit. *O.* SYN. Cōmplĕxŭs, ōscŭla. EP. Āvĭdŭs, dŭlcĭs, tĕnĕr, blāndŭs, ămīcŭs, ōptātŭs, cāstŭs, pŭdīcŭs, lēgĭtĭmŭs, fŭrtīvŭs. PPH. Pēndēntĭă brāchĭă cōllō. *Tib. Voy.* Amplector, Osculor.

Ămpliātŭs, ă, ŭm. *Augmenté, agrandi.* Nēc Phlēgræ lēgĭs ămplĭātă rūrā. *Sid.* (*Pan.* 1951. Adde *Prud. Peri.* 2331).

† Ămplĭfĭcē. *adv. Largement, richement.* Tālĭbŭs ămplĭfĭcē vēstīs dēcōrāta fĭgūrīs. *Cat.* (64, 266).

Ămplĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Agrandi.* Tūm dŭplĭcē mūrō Ămplĭfĭcātă lŏcī spĕcŭlēs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 3).

Ămplĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Étendre, augmenter, agrandir.* Pŏrrĭgĕre, ĕt fātīs ămplĭfĭcārĕ mŏras. *Aus.* (*Parent.* 11, 13). Laūdĭbŭs ămplĭfĭcāt vĭrtūtĕm. *H.* Ămplĭfĭcārĕ dŏlōrĕm. *Pac.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21). SYN. Aūgĕŏ, ēxtēndŏ, prodūcŏ.

Ămplŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agrandir, augmenter.* Nūnc hūnc, nūnc illŭm, quă flĕctĭtŭr, ămplĭăt ōrbĕm. *L.* Ămplĭăt ætātīs spătĭŭm sĭbī vīr bŏnŭs. *M.* (X, 25, 7). Ămplĭĕt ūt rĕm. *H.* SYN. Aūgĕŏ, ămplĭfĭcŏ, ēxtēndŏ. *Voy.* Augeo.

†Ămplĭtĕr. *arch. Amplement, largement, copieusement.* Ārgēntō pārcī nōlo; ōbsōnātō ămplĭtĕr. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 65. Adde *Mil.* III, 1, 61; *Merc. prol.* 98; et *Lucil., Pompon., Att.* apud *Non.* 11, 19. *Cf. Charis.* 2, 176). SYN. Lārgĕ, lārgĭtĕr, lautĕ.

Ămplĭŭs. *adv. Plus, davantage.* Ēxcēdām tēctīs? ān, sī nĭhīl ămplĭŭs, ōbstĕm? *O.* Cuī sătis ēst quōd cōntĭngĭt, nĭhĭl ămplĭŭs ōptĕt. *H.* Ego ămplĭŭs dēlĭbĕrāndūm cēnsĕō. *Ter.* (*Ph.* II, 5, 17). Ămplĭŭs æquŏ. *Lr.* (III, 966). SYN. Īnsŭpĕr, prætĕrĕā, sŭpĕr, măgĭs, plūs. ‖ *Plus long-temps.* Ūt nobīscum ēssĕt hŏdīe ămplĭŭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 11). Quō pāctō pŏpŭlum ātque ūrbĕm sērvārĕ pŏtĭssĭt Ămplĭŭs Rōmānăm. *Lucil.* (apud *Charis.* 2, 176). SYN. Dīūtĭŭs. ‖ Nōn ămplĭŭs. *Ne plus.* Nēc pōrtĭtŭr Ōrcī Ămplĭŭs ōbjectām pāssŭs trānsīrĕ pălūdĕm. *V.* Clўtiēn nōn ămplĭŭs aūctŏr Lūcis ădīt. *O.* SYN. Nōn jām, ūltrā, rūrsŭs, dēĭncĕps, pōsthāc. Nōn jam ămplĭŭs.

†Ămplŏ, ās, ārĕ. *Comme* Amplio. Quī caūsam hŭmīlĕm dīctīs ămplānt. *Pac.* (apud *Non.* 10, 14).

Ămplŭs, ă, ŭm. *Ample, vaste, spacieux.* Īllōs pōrtĭcĭbŭs rĕx ăccĭpiēbăt ĭn ămplīs. *V.* Ēxĭndĕ pĕr ămplŭm Mĭttĭmŭr Ēlўsĭŭm. *Id.* SYN. Lātŭs, ĭngēns, vāstŭs, pātēns, căpāx, spătĭōsŭs, māgnŭs. ‖ *Riche, considérable.* Dīvĭtĭās hăbĕō trĭbŭs ămplās rēgĭbŭs. *H.* Ēt spŏlĭa ămplă rĕfērtis. *V.* SYN. Māgnŭs, ĭngēns, ōpīmŭs. ‖ *Important, considérable, distingué.* Ămplīs ĕt hŏnōrĭbŭs aūctōs. *H.* Ămplĭŏr, ōrŏ. Sīs pātrĭō dĕcŏrĕ. *Sil.* SYN. Præclārŭs, clārus, ĭnsīgnĭs, pūlchĕr. ‖ *Grand, fort, violent.* Sī fortĕ mōrbŭs ămplĭŏr fāctŭs sĭet. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 50). Īræ fāctæ ēssēnt mŭltō ămplĭōrēs (*Ibid.* 9). Vīrĭbŭs ămplīs. *Lr.* (V. 1173). Pœna ērit ănte mĕōs sērā, sĕd ămplă, pĕdēs. *Pp.* (III, 4, 32). SYN. Māgnŭs, ingēns, grăvis, vĕhĕmēns, vĭŏlēntŭs.

Ămplustrĕ. *Voy.* Aplustre.

† Ămptrŭō, ās, ārĕ. *n. Sauter, danser comme les prêtres saliens.* Præsŭl ŭt ămptrŭāt, ĭnde ēt vŭlgŭ' rĕdămptrŭāt ōllī. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Redamptruare.* Adde *Pac.* apud *Non.* 2, 739).

Ămpŭllă, æ. *f. Petite fiole à ventre bombé, où l'on mettait surtout de l'huile, lécythe* (λήκυθος) *des Grecs.* Vītrĕīsquĕ tĕpēntĕm Ămpŭllīs pōtās sēmĭsŭpīnŭs ăquām. *M.* (VI, 35, 4). Ămpŭllām, strigĭlēm, scălpĭlum, sŏccŏs, pălĭum. *Pl.* † *Pers.* I, 3, 44. *Id. Merc.* V, 2, 86). *Voy.* Lagena. ‖ *Au fig. Enflure, mots ampoulés.* Prōjĭcit ămpŭllās ēt sēsquĭpēdālĭă vērbă. *H.*

Ămpŭllārĭŭs, ĭi. *m. Fabricant de fioles.* Ūt quīvīs dīcăt ămpŭllārĭŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 51).

Ămpŭllŏr, ārĭs, ārī. *d. Parler d'une manière ampoulée.* Ān trăgĭcă dēsævīt ĕt ămpŭllātŭr ĭn ārtĕ. *H. Voy.* Turgeo.

Ămpŭtātŭs, ă, ŭm. *Coupé.* Pēndĕt ēxīgŭă mălĕ Căpŭt ămpŭtātŭm pārtĕ. *Sen.* (*Ag.* 901). *Voy.* Desectus.

Ămpŭtŏ, ās, ārĕ. *Couper autour, tailler, émonder.* Ĭnūtĭlēsquĕ fălcĕ rāmōs ămpŭtāns. *H.* SYN. Pŭtŏ, āttōndĕŏ, cīrcūmcīdŏ. *Voy.* Puto. ‖ *Couper.* Ămpŭtāt ēnsĕ mānŭs. *L.* Dēnūdāt ārtŭs dīrŭs, ātque ōssa ămpŭtāt. *Senec.* (*Thyest.* 763). SYN. Cædŏ, sĕcŏ, etc. *Voy.* Seco. ‖ *Au fig. Retrancher.* Lōngă cŏlĭŏquĭa ămpŭtā. *Sen.* (*Med.* 550). SYN. Rēscīndŏ, tōllŏ.

Ămpўcĭdēs, æ. *m.* (Ἀμπυκίδης) *Fils d'Ampyx, Mopsus.* Cēcĭnīssĕ fŭtūrā Ămpўcĭdēn Mōpsum. *O.* Ămpycidēsque sagax. *Id.* (Adde *V. Fl.* III, 420 et 460).

? Ămpўcŭs, ī. *Comme.* Ampyx.

Ămpўx, ўcis. *m.* (Ἄμπυξ). *Père de Mopsus.* Ămpўcă quĭd rĕfĕrăm? *O.* (*Met.* XII, 450). ‖ *Prêtre de Cérès, tué par Persée.* Prōxĭmŭs hŭic Ămpўx ănĭmī plēnissĭmă māgnī. *O.* (*Met.* V, 184).

Āmsānctŭs, ī. *m. Lac d'Italie, dans le territoire des Hirpini.* Āmsānctī vāllēs : dēĭnsĭs hūnc frōndĭbŭs ātrum. *V.* (*Cf. Æ.* VII, 563 *sq.*)

Āmtrŭō. *Voy.* Amptruo.

Ămŭlĭŭs, ĭi. *m.* (Ἀμούλιος). *Amulius, fils de Procas, roi d'Albe, chassa Numitor, son frère aîné, pour s'emparer du trône, et fut mis à mort par Romulus et Rémus, ses petits-fils.* Rōmŭlōquĕ cădĭt trājectŭs Ămŭlĭŭs ēnsĕ. *O.* (Adde *Sil.* VIII, 295). *Voy.* Ilĭa, Romulus.

Ămūrcă, æ. *f.* (ἀμόργη). *Marc d'huile.* Aŭt tōnsūm trīstī cōntĭngūnt cōrpŭs ămūrcā. *V.* Nīgrā pĕrfundĕre ămūrcā. *Id.* PPH. Fæx ŏlĕī.

Ămussĭs, ĭs. *f. Cordeau, niveau, règle, équerre.* Nĕ quĭd hīĕt, nĕ quĭd prōtŭbĕrĕt, ăngŭlŭs æquīs Pārtĭbŭs ŭt cŏæt, nīl ŭt dēlīrĕt ămussĭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 10). SYN. Rēgŭlă. ‖ Ăd ămussĭm *ou* Ădămussim. *adv. Au cordeau, parfaitement.* Ăd ămussĭm ămbārŭm mōrēs eārum ēxīstŭmāns. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 88). *Voy.* Examussim.

†Ămussĭtātŭs, à, ŭm. *Tiré au cordeau, parfait.* Ămussĭtāta ēgrēgĭa ĭndŏlēs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 38).

Ămўclă. *Voy.* Amycle.

Ămўclæ, ārŭm. *f. pl.* (Ἀμύκλαι). *Ville de Laconie, sur l'Eurotas.* Tālĭs ăb ārmĭfĕrīs Prĭămēĭŭs hōspĕs Ămўclĭs. *O.* Lēdæīs vēnĭēns dŭctŏr Xāntĭppŭs Ămўclis. *Sil.* (Adde *Mart.* IX, 105, 5). ‖ 2. *Ville de Campanie, près de Fundi, qui fut prise d'assaut, parce qu'il avait été défendu d'annoncer l'approche de l'ennemi.* Cæcŭbă Fūndānīs gĕnĕrōsă cŏquūntŭr Ămўclis. *M.* (XIII, 115). Dītissĭmŭs ăgrī Quī fŭīt Aŭsōnĭdum, ēt tăcĭtīs rēgnāvĭt Ămўclis. *V.* (*Æ.* X, 564 : ubi *Servius.* Sed *Heyne Excurs.* poetam reprehendit, quum *tacitæ* ad priores *Amyclas* potius pertineat). Vŭltūrnŭm, quāsque ēvĕrtĕrĕ sīlēntĭa, Ămўclæ. *Sil.* (VIII, 528). Sīc Ămўclās, quŭm tăcĕrēnt, pĕrdĭdĭt sīlēntĭŭm. (*Pervig. Ven.* 92. Adde *Aus. Prof.* 15, 6).

Ămўclæŭs, ă, ŭm (Ἀμυκλαῖος). *D'Amycles, Laconien.* Ārmāque, Ămўclæūmquĕ cănēm. *V.* Pāssŭs Ămўclæă pīnguēscĕrĕ Cўllārŏu hĕrbā. *V. Fl.* Cōnfĕr Ămўclæĭs mĕdĭcātŭm vēllŭs ăhēnīs. *O. Voy.* Spartanus.

Ămўclās, æ. *m.* (Ἀμύκλας). *Fondateur d'Amycles.* ‖ *Nom d'un pêcheur.* Mōllī cōnsurgĭt Ămўclās, Quēm dăbăt ălgă, tŏrō. *L.*

Ămўclē, ēs. *f.* (Ἀμύκλη). *Nom de femme.* Ingĕrăt āprīlēs Ĭŏlē tĭbĭ, tŭndăt Ămўclē. *Pp.* (IV, 5, 35). ‖ ? *Comme* Ămўclæ. (Sic quidam leg. apud *Sil.* IV, 358 : ubi tamen rectius *Amyclæ.*)

Ămўclĭdēs, æ. *m.* (Ἀμυκλείδης). *Fils d'Amyclas, Hyacinthe.* Tē quóque, Ămўclĭdē, pōsŭissēt ĭn æthĕrĕ Phœbŭs. *O.*

Ămўcŭs, ĭ. *m.* (Ἄμυκος). *Fils de Neptune, roi des Bébryces, attirait les étrangers dans une forêt pour les combattre, et leur donnait la mort. Il fut tué lui-même par Pollux.* Jām vēnĭēt, dīrōs Ămўcŭs quī tollĕrĕ cæstŭs Ĭmpĕrĕt. *V. Fl.* Strātūm Bĕbrўcĭīs Ămўcūm sūspexĭt ārēnīs. *Sid.* (*Pan.* 767). ‖ 2. *Nom d'un centaure.* Prīmŭs Ŏphĭŏnĭdēs Ămўcus pĕnĕtrālĭă dōnīs Haŭd tĭmŭit spŏlĭārĕ sŭīs. *O.* ‖ 3. *Un des compagnons d'Énée.* Ĭndĕ fĕrārŭm Vāstātōrem Ămўcūm. *V.*

Ămўdŏn, ŏnis. *f.* (Ἀμυδών). *Ville de Péonie.* Hīc āltă Sĭcўŏne, āst hīc Ămўdŏnĕ rĕlīctă. *J.* (3, 69).

Ămўgdălă, æ; Ămўgdălŭs, ĭ, *et qqf.* Ămўgdălŭm, ĭ. *n.* (ἀμυγδάλη). *Amandier. Suivant la Fable, Phyllis fut changée en cet arbre.* PHR. Phўllĭdă quīn ētĭām grāndī mītēscĕrĕ frŭctū Īnstĭtŭēns, dūræ dăt sŭă membră cŭtī. *Pallad.* (*Insit.* 61, de piro). *Voy.* Phyllis.

Ămўgdălĕŭs *et* Ămўgdălĭnŭs, ă, ŭm. *D'amandier.* Quīn ĕt ămўgdălĕōs sŭbĕūnt pīstăclă rāmōs. *Pallad.* (*Insit.* 157). Fērtŭr ămўgdălĭnæ succŭs nŭcĭs ēssĕ bĭbēndŭs. *Seren. Sam.* (*vs.* 462).

Ămўgdălŭm, ĭ. *n.* (ἀμύγδαλον). *Amande.* Nēc glāndēs, Ămārўllĭ, tŭæ, nĕc ămўgdălă dēsunt. *O.* Ămўgdălūmvĕ flōrĕ pūrpūrĕō fŭlgĕns (*Anthol.* II. p. 523).

Ămўmōnē, ēs. (Ἀμυμώνη). *Une des Danaïdes, aimée par Neptune, et mère de Nauplius.* Tēstĭs Ămўmōnē, lătĭcēs quŭm fĕrrĕt ĭn ārvīs. *Pp.* (II, 20, 47. Adde *St. Th.* VI, 288; *V. Fl.* IV, 374). ‖ *Elle fut métamorphosée en une fontaine voisine d'Argos.* Sī quīs Ămўmōnēs sŭpĕrēst lĭquŏr. *St.* (*Th.* IV, 736).

Ămўntās, æ. *m.* (Ἀμύντας). *Nom de berger.* Hæc ĕădem ŭt fĕrrĕt, quīd nōn făcĭēbăt Ămўntās? *V.* (Adde *Mart.* XI, 42, 1). ‖ *Roi de Macédoine. Voy. le suiv.*

Ămўntĭădēs, æ. *m. Fils d'Amyntas, roi de Macédoine, Philippe.* Aŭt ŭt Ămўntĭădēn, tūrpī dīlectŭs ămōrĕ, Oděrĭt (*Ibis*, 295).

Ămўntŏr, ŏrĭs. *m.* (Ἀμύντωρ). *Roi des Dolopes, père de Phœnix.* Ēt crētŭs Ămўntŏrĕ Phœnīx. *O.* Bēllŏ sŭpĕrātŭs Ămўntŏr. *Id.*

Ămўntŏrĭdēs, æ. *m.* (Ἀμυντορίδης). *Fils d'Amyntor, Phœnix.* Flēvĭt Ămўntŏrĭdēs pĕr ĭnānĭă lūmĭnă Phœnīx. *O. Voy.* Phœnix.

Ămўrŭs, ĭ. *m.* (Ἄμυρος). *Rivière de Thessalie.* Ĭntrāntēmquæ Ămўrŭm cūrvās quæsītă pĕr ōrās Æquŏră. *V. Fl.*

Ămўstĭs, ĭdĭs. *f.* (ἄμυστις). *L'action de boire tout d'un trait, à la manière des Thraces.* Bāssŭm Thrēĭcĭă vīncăt ămўstĭdĕ. *H.* ‖ *Vase des Thraces*(?).

Ămўthāōn, ŏnis. *m.* (Ἀμυθάων). *Amythaon, père de Mélampe.* Sīvĕ quŏd ĭndĭgĕnæ mĕmŏrānt, Ămўthāŏnĕ nātŭs. *O.* Jūxtăque Ămўthāŏnĕ crētŭs. *St.*

Ămўthāŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀμυθάονιος). *D'Amythaon.* Phillўrĭdēs Chīrōn Ămўthāŏnĭūsquĕ Mēlāmpūs. *V.* Tūnc Ămўthāŏnĭŭs lōngō pōst tēmpŏrĕ vātēs. *St.*

? Ămўthŏnē. *Voy.* Anactoria.

An. *Est-ce que?* Vīdi ētĭām lăcrĭmās : ăn ĕt ēst pārs frāudĭs ĭn īllīs? *O.* SYN. Nĕ, ănnĕ, nŭm, nūnquĭd, ecquĭd. ‖ *Ce mot est souvent s. entendu.* Dissĭmŭlāre ētĭām spērāstī, pĕrfĭdĕ, tāntŭm Pŏssĕ nĕfās? *V.* Sēmpĕr ĕgo auditor tāntŭm? *J.* (1, 1). Dīcam hŭīc, ănnōn? *Ter.* (*Eun.* V, 4, 46). Ăgĕ, sī quo ābīre ēst ānĭmŭs, ēst ŭccāntĭă? *Ph.* ‖ *Si.* Quīs scīt ăn ădjĭcĭānt hŏdĭērnæ crāstīnă sūmmæ Tēmpŏră dī sŭpĕrī? *H.* SYN. *qqf.* Sī. ‖ *Ou.* Pācēmne hŭc fĕrtīs ăn ārmă? *V. Voy.* Aut. ‖ *qqf. Comme* Annon. Nēsclo ăn Āntĭcўrām rătĭo īllīs dēstĭnĕt ōmnĕm. *H.*

Āna *et* Ānās, æ. *m.* (Ἄναξ). *Fleuve d'Espagne, la Guadiana.* Āna ămnīs īllĭc pĕr Cўnĕtās ēffŭlt. *Avien.* (*Or. mar.* 205). Quēm mĕmŏrābĭlĭs ămnīs Ānās Prætĕrĭt. *Prud.* (*Peri.* 1012. Alii leg. *Ana*). Ĭntĕr Ēmĕrĭtēnsīs Ānæ lætāquĕ flŭēntă Gārūmnæ. *Aus.* (*Epist.* 24, 72).

Ānăbāthrŭm, ĭ. *n.* (ἀνάβαθρον). *Estrade pour voir les jeux.* Ēt quæ condūctō pendēnt ānăbāthrā tĭgillō. *J.* (7, 46).

Ānăchārsĭs, ĭs. *m.* (Ἀνάχαρσις). *Anacharsis, philosophe scythe, voyagea en Grèce du temps de Solon.* Quīdquĭd laŭdāvit Scўthĭcĭs Ānăchārsĭs ĭn ārvīs. *Sid.* (*Pan.* 195. Adde *Phæd. prol.* III, 52).

Ānăchōrētă, æ. *m.* (ἀναχωρητής). *Anachorète, solitaire.* Nīl ānăchōrētæ sprēta ĭntĕr cūncta rĕsērvānt. *Prosp.* (?) ‖ †Ānăchōrētă. *Le même.* Ānă-

chŏrētă trĕmit, quī quānquām frīgŏrā pōrtĕt. *Sid.* (*Pan.* 2754).

Ănăclētŭs, ī. *m.* (Ἀνάκλητος). *Nom d'un pape.* Hūjŭs Ănăclētūs sŭccessŏr fŏrtĕ lŏcātŭs. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 279).

Ănăcrĕōn, ōntĭs. *m.* (Ἀναχρέων). *Anacréon, poète lyrique, né à Téos.* Nĕc sī quĭd ōlīm lūsīt Ănăcrĕōn. *H.* Ănăcrĕōntă Tēĭŭm. *Id.* Mĕtrŭm quō mĕmŏrānt Ănăcrĕōntă Dūlcēs cōmpŏsŭīssĕ cănтīlēnās. *T. Maur.* (*Met.* 1277). EP. Tēĭŭs, lўrĭcŭs, mōllis, lăscīvŭs, vīnōsŭs. PPH. Tēĭŭs vātēs, pŏētă, sĕnĕx. VERS. Nĕc rĭgĭdos mōrēs Tēĭa mūsa dĕdĭt. *O.* Lўrĭcī Tēĭă mūsă sĕnĭs. *Id.*

Ănăctŏrĭă, æ, *ou* Ănăctŏrē, ēs. *f. et* Ănăctŏrĭŭm, ĭī. *n.* (Ἀνακτόρεια, Ἀνακτορία, *et peut-être* Ἀνακτόριον). *Ville d'Acarnanie, sur le golfe d'Ambracie.* (*Plin.* 4, 1). Eās quī sŭbrĭpŭīt, ĭn Ănăctŏrĭŭm dēvĕhĭt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 87. *Ib.* 93; IV, 2, 74. Alĭī leg. *Anactorium*). ‖ 2. *Ancien nom de Milet.* Vīlĭs Ănăctŏrĭē, vīlĭs mĭhī cāndĭdă Cўdnō. *O.* (*Her.* 15, 17. Alĭī leg. *Amythone*, minus bene. Vetus illud *Mileti* nomen agnoscit *Plin.* 5, 29).

Ănăctŏrĭŭs, ă, ŭm. *D'Anactorie.* Nūnc ĕt Ănăctŏrĭă signa ōstentāvit ĭn ōrā, Ămbrăcĭōsquĕ sĭnŭs, etc. *Sil.*

†Ănădēmă, ătĭs. *n.* (ἀνάδημα). *Ornement de tête, coiffure.* Ēt bĕnĕ pārtă pātrŭm fĭūnt ănădēmătă, mĭtræ. *Lr.* (IV, 1122).

Ănăglўphă *et* Ănăglўptă, ōrŭm. *n. pl.* (ἀνάγλυφα *et* ἀνάγλυπτα). *Ciselures.* Nĕc mēnsīs ănăglўptă dĕ pătĕrnīs. *M.* (IV, 39, 8).

†Ănăglўptĭcŭs, ă, ŭm (ἀναγλυπτικός). *Ciselé.* Ŏpŏbălsămŭm lūcĕrnæ Ănăglўptĭcō mĕtăllō Hŭmĕrīs fĕrānt ōnŭstīs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 58). *Voy.* Cælatus.

Ănăgnĭă, æ. *f. Principale ville des Herniques.* Quōs dĭvĕs Ănăgnĭa pāscĭt. *Sil.*

Ănălēctă, ōrŭm. *n. pl.* (ἀνάλεκτα). *Restes d'un repas, rogatons.* Cōlligĕrĕ lōngă tŭrpĕ nĕc pŭtăt dēxtră Ănălēctă, quĭdquĭd ēt cānēs rĕlīquērūnt. *M.* (VII, 19, 16. *Id.* XIV, 82, 2). *Voy.* Reliquiæ.

Ănălēctĭs, ĭdĭs. *f.* (ἀναλεκτίς). *Coussinet pour cacher la difformité d'une épaule.* Cōnvĕnĭūnt tĕnŭēs scăpŭlīs ănălēctĭdēs ăltĭs. *O.* (*A. Am.* III, 273).

†Ănălŏgĭă, æ. *f.* (ἀναλογία). *Analogie.* Dīcēndă, Grāĭī quām vŏcānt ănălŏgĭām. *Capel.* (III, p. 71).

†Ănăncæŭm, ī. *n.* (ἀναγκαῖον). *Nom d'une espèce de vase.* Crēdo, hĕrcle, ănăncæō dătūm quŏd bĭbĕrĕt. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 33. Cf. *Varr.* apud *Non.* 15, 36).

Ănăpæstĭcŭs, ă, ŭm (ἀναπαιστικός). *Anapestique.* Ănăpæstĭcă dūlcĭă mētrā. *T. Maur.* (*Met.* 235. *Ib.* 289). Jūnctŭs Lēsbĭăcō sīve ănăpæstĭcō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 11).

Ănăpæstŭs, ī. *m.* (ἀνάπαιστος). *Pied de vers, composé de deux brèves et une longue.* Hæc cōntrā vĭtĭānt ĭncūrrēntēs ănăpæstī. *T. Maur.* (*Met.* 39. *Ib.* 185). Spōndām dătūrŭs ēt sŭbĭndĕ vērsŭī Ănăpæstŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 27).

Ănăphē, ēs. *f.* (ἀνάφη). *Ile de la mer de Crète.* Ĭlĭnc Ănăphēn sĭbĭ jūngĭt ēt Āstўphălēĭă rēgnă. *O.*

Ănăpĭs, ĭs. *m.* (Ἄναπις). *Anapis et Amphinome, deux frères nés à Catane, sauvèrent leurs parens dans une éruption de l'Etna.* Cŭr nōn Ămphĭnŏmō, cŭr nōn tĭbī, fŏrtĭs Ănăpī. *Cl.* (*Idyl.* 7, 41). PHR. Ēt gĕnĕrāssĕ pĭōs quōndām cĕlĕbĕrrĭmă frātrēs. *Sil.* (XIV, 197. De his fusius *Corn. Sev. Ætn.* 620 *sq.*).

Ănăpĭŭs, ĭī. *Au lieu de* Anapis.

Ănăpŭs, ī. *m.* (Ἄναπος). *Rivière de Sicile.* Prætĕrĭt ēt Cўănēn ēt fōntēs lēnĭs Ănăpī. *O.*

1. Ănās, æ. *m. Voy.* Ana.

2. Ănăs, ătĭs. *f. Canard, cane.* Ŭt pĭctĭs ănăs ēnōtātă pēnnīs. *Petr.* (*Sat.* 93. Vulgo *enovata.* Ultima producitur in *Anthol.* II, p. 401). Ănătēs mărītās jūnxĭmŭs. *Aus.* (*Epist.* 3, 12. Adde *Pl. Capt.* V, 4, 6). EP. Lātĭpēs, rēmĭpēs, ăquātĭcă, flŭctĭvăgă, ŭndĭvăgă, flŭmĭnĕă. VERS. Tōtă mihī pōnātŭr ănās; sĕd pĕctŏrĕ tāntŭm, Ēt cĕrvĭcĕ săpĭt: cētĕră rĕddĕ cŏquō. *M.*

Ănăstăsĭŭs, ĭī. *m. Anastase, nom d'homme.* Pānge ēt Ănăstăsĭō flĕbĭlĕ, mūsă, mĕlŏs. *Aus.* (*Prof.* 10, 34).

Ănăthēmă, ătĭs. *n.* (ἀνάθημα). *Offrande déposée dans un temple.* Dūm vĕtĭtĭs ĭnsīgnĕ lĕgēns ănăthēmă făvillĭs. *Prud.* (*Psych.* 608). Ēxtērnī laudānt ănăthēmătă rēgnī. *Id.* (*Ham.* 526). *Voy.* Donarium. ‖ ? *Anathème.*

Ănătĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Anas. ‖ *Terme d'affection.* Dīc ĭgĭtŭr mĕ ănătĭcŭlām, cŏlŭmbām vĕl cătēllŭm. *Pl.* (*As.* III, 3, 103).

Ănătīnŭs, ă, ŭm. *De canard.* Ūtĭnām fŏrtūnā nūnc ĕgo ănătīna ūtĕrĕr! *Pl.* (*Rud.* II, 6, 49).

Ănaurŏs *ou* Ănaūrŭs, ī. *m.* (Ἄναυρος). *Fleuve de Thessalie.* Nĕc tĕnŭēs vēntōs sūspīrāt Ănaūrŏs. *L.*

Ănăūsĭs, ĭs. *m. Roi des Albaniens, en Asie-Mineure, prétendant de Médée.* Hēnĭŏchōsquĕ trŭcēs jām prīdem ĭnfēnsŭs Ănaŭsĭs. *V. Fl.*

Ănăxăgŏrās, æ. *m.* (Ἀναξαγόρας). *Anaxagore, de Clazomène, philosophe et physicien, maître de Periclès et d'Euripide.* Nūnc ĕt Ănăxăgŏræ scrūtēmŭr hŏmœŏmĕrĭām. *Lr.* (1, 831. *Ib.* 875). Quārtŭs Ănăxăgŏrās Thălētĭca dogmăta sērvat. *Sid.* (*Pan.* 2545).

Ănăxărchŭs, ī. *m.* (Ἀνάξαρχος). *Anaxarque, philosophe d'Abdère, de la secte de Démocrite. Nicocréon, tyran de Chypre, le fit piler dans un mortier.* Aŭt, ŭt Ănăxărchŭs, pīlā mĭnŭārĭs ĭn ăltā (*Ibis*, 573).

Ănăxărētē, ēs. *f.* (Ἀναξαρέτη). *Anaxarète, jeune fille de Salamine, dédaigna l'amour d'Iphis, qui se pendit. Elle fut changée en rocher à la vue de son corps.* Ĭphĭs Ănăxărētēn, hūmīlī dē stīrpe crĕātŭs, Vīdĕrāt. *O.*

Ănăxĭmĕnēs, ĭs. *m.* (Ἀναξιμένης). *Anaximène, philosophe de Milet.* Quīdquĭd Ănăxĭmĕnēs, Eŭclīdēs, Ărchўtă, Zēnōn. *Sid.* (*Pan.* 206).

Ăncæŭs, ī. *m.* (Ἄγκαιος). *Ancée, arcadien, tue par le sanglier de Calydon.* Pēnĕlŏpēsquĕ sŏror cūm Pārrhāsĭō Ăncæō. *O.* Cōncĭdĭt Ăncæŭs. *Id.* ‖ 2. *Autre, de Tégée, fils de Lycurgue, et l'un des Argonautes.* Glaŭcōquĕ bŏvēm, Thēstĭdĭquĕ jŭvēncăm Dējēcĭt Ăncæŭs. *V. Fl.* Cērnĭmŭs Æăcĭdās, mūrīsquĕ ĭmmānĕ mĭnāntēm Ăncæŭm. *St.* (*Th.* V, 398).

Ăncēps, ĭpĭtĭs. *Double, qui a deux faces, deux côtés.* Ăncĭpĭtēmquĕ mănŭ tōllēns ūtrāquĕ sĕcūrīm. *O.* (Adde *Cat.* 64, 365; *Pl. Men.* V, 2, 105). Ăncĭpĭtī mīrāndŭs ĭmāgĭnĕ Jānŭs. *O. Voy.* Duplex. ‖ *Douteux, incertain.* Scīs ētĕnĭm jūstŭm gĕmĭnā sŭspēndĕrĕ lāncĕ Ăncĭpĭtīs lĭbræ. *Pers.* (4, 10). Jūs ăncēps nōvī. *H.* SYN. Dŭbĭŭs, ĭncĕrtŭs, fāllāx. ‖ *Incertain, qui doute, hésite.* Āt mātrēs prīmo ăncĭpĭtēs. *V.* Ăncĭpĭtī mēntēm fōrmĭdĭnĕ prĕssŭs. *Id.* SYN. Dŭbĭŭs, ĭncĕrtŭs, ălĭēnāns. *Voy.* Dubius. ‖ Ăncēps ēst. *Il est douteux.* Lūcānŭs ăn Āppŭlŭs, ăncēps. *H.* SYN. Dŭbĭum ēst, ĭncĕrtum ēst, nōn lĭquĕt, nōn pătĕt. ‖ In ăncĭpĭtī sŭm. *Être dans une*

situation critique, en péril. Fāmāmque īn ārctō stāre atque ancipiti sciās. *Sen.* (*H. Fur.* 1307). *Voy.* Periclitor.

? Ānchārīūs. *Voy.* Anchialus.

Ānchātēs, æ. m. *Chef de l'armée de Persès, contre Eétès.* Dōctūs ĕt Ānchātēs pātūlō vāgă vincŭlă gȳrō spārgĕrĕ. *V. Fl.*

Ānchĕmōlūs, ī. m. (Ἀγχέμολος). *Fils du roi des Marrhubiens Rhœtus.* Hīnc Sthĕnēlūm pĕtīt, ĕt Rhœtī dē gēntĕ vĕtūstā Ānchĕmōlūm. *V.* (Adde *Juv.* 7, 235).

Ānchĭālē, ēs. f. (Ἀγχιάλη). *Nymphe de Crète.* Quōs māgno Ānchĭālē pārtūs ădductă dōlōrĕ Ēdidit. *Varr. Atac.* (apud *Serv.* ad *Virg. E.* I, 66).

Ānchĭālēă, æ. f. (Ἀγχιάλεια). *Ville de Cilicie, près de la mer.* Lȳrnēssūsquĕ dēhinc, hīc Māllōs ĕt Ānchĭālēă. *Avien.* (*Desc. Ter.* 1040).

Ānchĭālŭs, ī. f. (Ἀγχίαλος). *Ville de Thrace à l'embouchure du Danube.* Ăltă sŭb Ānchĭāli mœnĭă tĕndăt ĭtĕr. *O.* ‖ ? m. *Nom d'un enfant.* Nōn crēdō: jūrā, vērpĕ, pĕr Ānchĭālŭm. *M.* (XI, 95, 8. Alii leg. *Ancharium, Anchalium*, et varia interpretatio). ‖ *Nom d'homme.* Cūjŭs laŭdātī mōrēs ĕt fōrmă prōbāta est Ānchĭālō (*Anthol.* II, p. 105).

Ānchīsæŭs, ă, ŭm (Ἀγχισαῖος). *D'Anchise.* Tŭmŭlōquĕ săcērdōs Ēt lūcŭs lātē săcĕr ădditŭr Ānchīsæo. *V.* (Alii perperam scribunt *Anchiseus*; nam esset Ānchīsēĭŭs, Ἀγχισιάδης).

Ānchīsēs, æ. m. (Ἀγχίσης). *Anchise, aimé de Vénus, père d'Enée. Emporté par son fils au milieu de l'incendie de Troie, il mourut en Sicile.* Āt pătĕr Ānchīsēs ŏcŭlōs ăd sīdĕră lætŭs. *V.* Vĕtĕrem Ānchīsēn ăgnōscĭt ămīcŭm. Conjŭgĭo, Ānchīsē, Vĕnĕrĭs dīgnātē sŭpĕrbō. *Id.* (Sic, non vero *Anchisa*, in quo ultima corriperetur. Cf. *Atrides, Orestes.* Nobiscum faciunt *Charis.* 1, 9, et *Diom.* 1, 280. Ceterum altera forma fuit, iisdem auctoribus: *Anchisa, æ*, unde vocativus: *Anchisa*). PPH. Ānēæ pătĕr, pārēns, gĕnĭtŏr.

Ānchīsĭādēs, æ. m (Ἀγχισιάδης). *Fils d'Anchise, Énée.* Tros Ānchīsĭādēs ănīmōs tămĕn ōmĭnĕ tollit. *Virg.*

Ānchŏrā. *Voy.* Ancora.

Ānchūs, ī. m. *Nom d'un guerrier.* Tērtĭŭs ūnānīmīs vēnĭēns cūm mīllĭbŭs Ānchūs. *V. Fl.* (VI, 60. Alii scrib. *Auchus*).

Ancīle, is. n. *Petit bouclier.* Lævăque ancīlĕ gĕrēbăt. *V.* Īdque ancīlĕ vŏcāt, quŏd ăb ōmnī pārtĕ rĕcīsūm. *O.* Sŭdāvīt clўpĕīs ancīlĭbŭs. *J.* (2, 126). *Voy.* Clypeus. ‖ *Au pl.* Ancīlĭă, lŭm *ou* lōrŭm. *Anciles, boucliers que les Romains croyaient être tombés du ciel sous le règne de Numa, et auxquels ils pensaient que le destin de Rome était attaché.* Ēt Sallĭŭs lætō pōrtāns ancīlĭă cōllō. *L.* (I, 603. *Id.* IX, 480). Lānĭgĕrōsque āpĭcēs ĕt lāpsa ancīlĭă cœlō. *V.* Ancīlĭōrum, ēt nōmĭnĭs, ēt tōgæ Ōblĭtŭs. *H. Voy.* Salii.

Ancillă, æ. f. *Servante.* Fāllĭtŭr ancillæ dēcĭpĭtŭrquĕ lăbōr. *O.* Ancillām mēdĭō dētĭnŭīssĕ fōrō. *Tib.* (I, 2, 96. Adde *Hor. Od.* II, 4, 1; *Ter. And.* III, 1, 3). SYN. Ancillŭlă, fămŭlă, sērvă, mĭnĭstră. *Voy.* Famula.

Ancillārĭŏlŭs, ī. m. *Qui aime les servantes.* Ancillārĭŏlum tŭă tē vŏcāt ūxŏr, ĕt ĭpsă. *M.* (XII, 58, 1. Verbo usus est *Sen. Benef.* 1, 9).

†Ancillŏr, āris, ārī. *d. arch. Être esclave, serviteur.* Ūltro ĕtĭam ūxōrĭbŭs ancillāntŭr. *Titin.* (apud *Non.* 2, 26). Invĭta ancillāns, dĭcto ŏbēdĭens vĭrī. *Att.* (*ibid.*). *Voy.* Servio.

Ancillŭlă, æ. f. *dimin. de* Ancilla. Nēc vēnīāt sērvŭs, nēc flēns ancillŭlă fictŭm. *O.* Īlla ĭtĭdem virgo, ătque āltĕra ĭtĭdem ancillŭlă. *Pl.* (*Rud. prol.* 74. Adde *Ter. Ph.* IV, 3, 60).

†Ancīpēs. *arch. pour* Anceps. Pōst āltrīnsĕcŭ'st sĕcūrĭcŭla ancīpēs, ĭtem aūrĕă. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 114. Hoc refert *Charis.* 1, 96. Idem videndus p. 67).

Ancīsŭs. *Voy.* Amcisus.

Ancl-. *Voy.* Antlo.

1. Ancŏn, ŏnis. m. (ἀγκών). *Fourche pour suspendre les filets, à l'usage des chasseurs.* Intĕrĕă Lĭbўcō fūcāntŭr sāndўcĕ pīnnæ, Lĭnĕăque ēxtrŭctīs lūcēnt āncōnĭbŭs ārmă. *Grat.* (*Cyn.* 86).

2. Ancŏn, ōnis, *et* Ancōnă, æ. f. (Ἀγκών). *Ancône, ville d'Italie, sur l'Adriatique, avait un temple de Vénus.* Īllīnc Dālmătĭcīs ōbnōxĭă flŭctĭbŭs Ancŏn. *L.* Quæque Ancōnă, Gnĭdŭmque ārŭndĭnōsām Cōlĭs. *Cat.* (37, 13. Adde *Sil.* VIII, 436; *Juv.* 4, 40).

Ancŏră, æ. f. (ἄγκυρα). *Ancre.* Ancŏră dē prōră jăcĭtŭr, stānt lĭtŭōrĕ puppēs. *V.* Fīgĭtŭr īn vīrĭdī, sī fōrs tŭlĭt, ancŏră prātō. *O.* SYN. Uncŭs. EP. Uncă, ădūncă, cūrvă, rĕcūrvă, fĕrrĕă, grăvĭs, tĕnax, mōrdax. PPH. Dēns uncŭs, fĕrrĕŭs. VERS. Tūm dēntĕ tĕnācī Ancŏră fundăbāt nāvēs. *V.* Uncō nōn ălnĭgăt ancŏră mōrsū (naves). *Id.* Hīc tĕnĕāt nōstrās ancŏră jactă rătēs. *O.* Ēt nīmĭum ăffīxōs ūnci cōnvĕllĕrĕ mōrsūs. Fundŭmquĕ tĕnācĭtĕr uncīs Dēntĭbŭs ārrīpŭit. *Id.* Ātquĕ tĕnāx uncō clāssēm pĕtĭt ancŏră rōstrō. *V. Fl.* Ancŏrās clāssīs lēgīt. *Sen. Voy.* Appello, is. ‖ *Au fig.* Ancŏră jām nōstrām nōn tĕnĕt ūllă rătēm. *O.* Ancŏră fēssīs Ultĭmă cūr Pălĭŭs. *Sil.* Crīspĕ, mœæ vīrēs, lassārŭmquæ ancŏră rērŭm (*Anthol.* I, p. 598).

Ancŭs, ī. m. *Ancus Martius, quatrième roi de Rome.* Īrĕ tămĕn rēstăt, Nŭmă quō dēvēnīt, ĕt Ancŭs. *H.* Quĕm jūxtă sĕquĭtŭr jăctāntĭŏr Ancŭs. *V.* (Adde *Mart.* IX, 28, 6; *Prud. Sym.* 282).

Ancўră, æ. f. (ἄγκυρα). *Ancyre, capitale de la Galatie.* Jāmquæ ĭtĕr ĭn grĕmĭō pācis sōlēnnĕ parābānt Ăd mūrōs, Ancўră, tŭōs. *Cl.*

Ancўrānŭs, ă, ŭm. *D'Ancyre.* Frēgĭt lūxŭrĭēs Ancўrānīquĕ trĭumphī. *Cl.*

Āndī, orŭm. *Voy.* Andus.

Andīnŭs, ă, ŭm. *Qui est d'Andes, petit bourg près de Mantoue, et patrie de Virgile.* Māntŭă Mūsārŭm dŏmŭs, ătque ăd sīdĕră cāntŭ Ēvĕcta Andīnō. *Sil.* (VIII, 595. Adde *Mart.* XI, 50, 3, ut quibusdam placet).

Andrăchnē, ēs. f. (ἀνδράχνη). *Pourpier, plante; arbousier, arbrisseau.* Hūmĭdaque andrăchnē sĭtĭēntēs protĕgĭt āntēs. *Col.* (10, 376).

Andræmōn, ŏnis. m. (Ἀνδραίμων). *Andrémon, père de Thoas.* Eūrўpўlūsque fĕrōx, clārōque Andræmŏnĕ nātŭs. *O.* ‖ 2. *Mari de Dryope, père d'Amphisse.* ‖ 3. *Sextius Andrémon Caballus, bouffon de Rome.* Nōn sum Andræmŏnĕ nōtĭōr Cābāllō. *M.* (X, 9, 5).

Andrăgŏrās, æ. m. (Ἀνδραγόρας). *Nom d'homme* Invēntŭs mānĕ ēst mōrtŭŭs Andrăgŏrās. *M.* (VI, 53, 2).

Andrēās, æ. m. (Ἀνδρέας, *de* ἀνδρεῖος). *André, apôtre, frère de Saint-Pierre.* Nōbĭlĭs Andrēæm mīsīt Achæa sŭŭm. *Fort.* (III, 354. Sic *Id.* I, 294 et 453). Andrēă, Christi āpōstŏlĕ. *Damas.* (*de Andr.* 5. In quo ultima male corripitur, nisi usurpatum fuerit et *Andrea, æ*).

Andrĭă, æ. f. *L'Andrienne, nom d'une pièce de*

Ménandre, imitée par Térence. Mĕnāndĕr fēcĭt Andrĭam ēt Pĕrīnthĭām. *Ter.* (*And. prol.* 9).

Andrĭus, ă, ŭm. *De l'île d'Andros.* Andrĭum ĕgō Crītōnĕm vīdĕō. *Ter.* (*And.* V, 4, 3).

Andrŏdămās, antĭs. *m.* (ἀνδροδάμας). *Espèce de pierre précieuse.* Andrŏdămāsquĕ lăpĭs cōmpescēns pĕctōrĭs īras. *Prisc.* (*Peri.* 883).

Andrŏgĕōn, ōnis. *Voy.* Androgeos.

Andrŏgĕōnĕŭs, ă, ŭm (Ἀνδρογεώνειος). *D'Androgée.* Andrŏgĕōnĕæ pœnās exsōlvĕrĕ cædĭs. *Cat.* (64, 77).

Andrŏgĕōs, *gén.* ō, *et* Andrŏgĕŭs, ī (*Charis.* 1, 71), *qqf.* Andrŏgĕōn, ōnis. *m.* (Ἀνδρόγεως, ω). *Androgée, fils de Minos, tué par de jeunes Athéniens. En punition de ce meurtre, Minos prit Athènes, et lui imposa le tribut du Minotaure.* Andrŏgĕĭquĕ nĕcĕm jūstīs ūlcīscĭtŭr ārmīs. *O.* Vīvērĕt Andrŏgĕōs ūtīnām! *Id.* In fōrĭbŭs lētum Andrŏgĕō. *V.* Rēstĭtŭīt pātrĭīs Andrŏgĕōnă fŏcīs. *Pp.* (II, 1, 65). ‖ 2. *Guerrier grec, tué au siége de Troie.* Andrŏgĕōs ōffĕrt nōbīs, sŏcĭa āgmĭnă crēdēns. *V.*

Andrŏgўnus, ī. *m.* (ἀνδρόγυνος). *Androgyne, qui est mâle et femelle.* Vidit nūbēntēm Plīnĭus andrŏgўnum. *Aus.* (*Epig.* 69, 12). Andrŏgўnum, nĕūtrum, intĕr ūtrumquĕ, ăb ūtrōquĕ rĕmōtum. *Lr.* (V, 840. Adde *Lucil.* apud *Non.* 8, 884). SYN. Hērmăphrōdītus. PPH. Dēquĕ sĕxū dūplĭcī Nātōs. *Prud.*

Andrŏmăchă, æ, *et ordint.* Andrŏmăchē, ēs. *f.* (Ἀνδρομάχη). *Andromaque, fille d'Étion, femme d'Hector. Après la prise de Troie, elle échut en partage à Pyrrhus, et eut pour troisième époux Hélénus.* Lībābăt clĕrī Andrŏmăchē, mānēsquĕ vŏcābăt. *V.* Pĕccăt, ĭn Andrŏmăchē Thālīdă sī quĭs ăgăt. *O.* Andrŏmăchēn ā frōntē vīdēbĭs. *J.* (6, 503). Andrŏmăchæ nōmĕn quī ĭndĭdĭt, rēctĕ ĭndĭdĭt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6). Dūm Phrўgĭbŭs ānĭmōs nātŭs ēvērsīs dăbĭt, Andrŏmăchă! *Sen.* (*Troad.* 535). EP. Fīdă, mœstă, trīstīs, căptīvă, ēxsŭl. PPH. Hĕctŏrĭs ūxŏr, cōnjŭx.

Andrŏmĕdă, æ, *et* Andrŏmĕdē, ēs. *f.* (Ἀνδρομέδη). *Andromède, fille de Céphée, disputa le prix de la beauté aux Néréides. Neptune, pour la punir, la livra aux fureurs d'un monstre marin. Mais Persée, monté sur Pégase, la délivra, et devint son époux.* Andrŏmĕdēquĕ ēt Hўpērmnēstrē, sīnĕ fraudĕ mărītæ. *Pp.* (IV, 7, 63). Andrŏmĕdē pătrĭæ fŭscă cŏlōrĕ sŭæ. *O.* Nōn hīc Andrŏmĕdæ rēsōnānt prō mātrĕ cātēnæ. *Pp.* (III, 20, 29). Andrŏmĕdæ pătĕr Ōstendĭt ignĕm. *H.* SYN. Cēphēĭs. EP. Cēphēĭă, fōrmōsă, pŭlchră, sŭpērbă, ĭnfēlīx. PPH. Pērsēĭă cōnjŭx, ūxŏr. (Cf. *Ov. Met.* IV, 668; *Manil.* V, 538.) ‖ *La même changée en constellation.* Aūrīga, ēt Pērseūs, Dēltōtŏn ēt Andrŏmĕdæ āstrŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 3, 4). Andrŏmĕdēn āllŭs spĕctăt clārāmquĕ Cŏrōnām. *O.* (Adde *Cic. Arat.* 203; *Germ. Arat.* 200).

Andrŏs *ou* Andrŭs, ī. *f.* (Ἄνδρος). *L'île d'Andros, une des Cyclades.* Ēt tŏtĭdĕm nātīs Andrŏs frātĕrnă pĕtīta ēst. *O.* Nāvem īs frēgīt ăpŭd Andrum īnsŭlăm. *Ter.* (*And.* I, 3, 17. *Ib.* V, 4, 28).

Andŭs, ă, ŭm. *De l'Anjou, angevin.* Andŭs jām plăcĭdă Lĭgĕrīs rĕcrĕātŭr ăb ūndă. *L.*

Anellus. *Voy.* Annellus.

Anemŏrĕă *ou* Anemŏrĭă, æ. *f.* (*Homer. Il.* II, 521, ἀνεμώρεια). *Ville de Phocide.* Aŭt Cīrrhăm taŭrīs Anemŏrĭămquĕ sŭpīnānt. *St.* (*Th.* VII, 347).

Anethum, ī. n. (ἄνηθον). *Anet, fenouil, plante.* Nārcīssum ēt flōrēm jūngīt bĕnĕōlentĭs anēthī. *V.* EP. Ŏdōrŭm, ōlens, rĕdōlens, vĭrĭdē.

Anetor, ŏris. *m. Nom d'homme.* Armentī cūstōs, Phōcæŭs Anetor. *O.*

†Anfractum, ī. *n. arch. Comme* Anfractus. Tērrārum ānfrăctă rĕvīsăm. *Att.* (apud *Non.* 3, 16).

Anfractus, ūs. *m. Détour, circuit.* Ēst cūrvo ānfrăctū vāllēs accommŏdă fraudī. *V.* Jāmquĕ pĕr ānfrăctūs ānĭmārŭm rēctŏr ŏpācōs Sūb tērrīs quærēbăt ītĕr. *Cl.* Sævĭŏr ānfrăctū lătĕrŭm sĭnŭōsă rĕtorquens Mēmbră sŏlō. *St.* Ānfrăctū lēvĭōrīs ĕquī dēlūdĭt ănhēlōs. *V. Fl.* SYN. Flexus, gўrus, circŭĭtus. *Voy.* Flexus.

†Angarĭō, ās, ārĕ (ἀγγαρίζω). *Obliger à des transports.* (*Paul. Nol.* 37, et *Arator.*)

Angēlĭcus, ă, ŭm (ἀγγελικός). *Eccl. D'ange.* Angēlĭcō cōmĭtātă chŏrō. *Prud.* (*Peri.* 872). Cingĭtŭr angēlĭcō sŭpĕr āstră bĕātă sĕnātū. *Fort.* (IV, 85). Cōncĭnĭt angēlĭcŭm jūnctō mŏdŭlāmĭnĕ carmĕn. *Aicim.* (I, 192).

Angēlŭs. *dimin. de* Angulus. Sēd măgĭs angēllĭs paŭlŭm prōstantĭbŭs. *Lr.* (II, 428. Sic *Eichst.* optimique libri et edd. Alii *augululis.* Sed *Annulus, Annellus*).

Angĕlŭs, ī. *m.* (ἄγγελος). *Eccl. Ange.* Īnvēntŏr vīttī nōn ēst dĕŭs; angĕlŭs īllŭd. *Prud.* (*Ham.* 225. *Ib.* 796; *Psych. præf.* 4).

Angĭnă, æ. *f. Angine, esquinancie.* Sŭēs mŏrĭūntŭr angĭna hīc acērrŭmĕ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 139. *Id. Most.* I, 3, 61). Vērum angĭnă sĭbī mīxtŭm sălĕ pōscĭt ācētum. *Ser. Sam.* (*vs.* 16). SYN. Angŏr. PHR. Quātĭt ægrōs Tūssĭs ānhēlă sŭēs, ēt faucĭbŭs angĭt ōbēsīs. *V.*

Angĭportŭm, ī. *n. et* Angĭpōrtŭs, ūs. *m. Petite rue, ruelle.* Nūnc ĭn quādrīvĭīs ēt angĭpōrtīs. *Cat.* (59, 4). Īd quīdem angĭpōrtŭm nōn ēst pērvĭum. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 39). Flēbĭs ĭn sōlō lēvīs angĭpōrtū. *H.* Pŭēllām prōjēctam angĭpōrtū sūstŭlī. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 5).

Anguitia *ou* Anguitĭă, æ. *f. Fille d'Éétès, sœur de Médée, passait pour avoir découvert les plantes vénéneuses.* Æētæ prōlem, Angŭtĭām mălă grāmĭnă prīmăm Mōnstrāvissĕ fĕrūnt. *Sil.* Tē nĕmŭs Angŭtĭæ (flevit). *V.*

Angŭi, ōrŭm. *m. pl. néol. Voy.* Britanni.

Angŏ, ĭs, ānxī, āngĕrĕ. *Étouffer, suffoquer.* Cōrrĭpĭt ĭn nōdŭm cōmplexŭs, ēt angĭt ĭnhærēns. *V.* Ātquе ängēns ūtrāquĕ mānū sŭă gŭttŭră livŏr. *Sil.* SYN. Prĕmŏ, sŭffŏcŏ. ‖ *En gén. Presser.* Mūnĕrĕ tē pārvō bĕĕt, aŭt ĭncōmmŏdŭs ängăt. *H.* Hāc ūrgēt lŭpŭs, hāc cănis ängĭt. *Id.* SYN. Prĕmŏ, strĭngŏ. ‖ *Au fig. Tourmenter, chagriner.* Cūrīs ānĭmŭm mōrdācĭbŭs ängit. *L.* SYN. Tōrquĕŏ, vĕxŏ, crŭcĭŏ.

Au pass. Angŏr, ĕrĭs, ānxĭŭs sŭm (*Charis.* 3, 221, et *Diom.* 1, 376), āngī. *Être serré, pressé.* Nĕc ĭnĕrtĭbŭs angĭtŭr ūndīs (hostis). *L.*

Angŏr, ōris. *m. Esquinancie.* ‖ *Au fig. Angoisse, chagrin.* Quĕm vŏlŭcrēs lăcĕrānt, ātquе ēxēst ānxĭŭs angŏr. *Lr.* (III, 1008. *Ib.* 916; *Prud. Apoth.* 86). SYN. Dŏlŏr, mœrŏr. *Voy.* Mœror.

Anguĭcŏmus, ă, ŭm. *Qui a des serpents dans les cheveux ou pour cheveux.* Gōrgŏnĭs ānguĭcŏmæ Pērseūs sŭpērātŏr. *O.* (Adde *St. Th.* I, 544). PHR. Cærŭlĕīs ĭmplĕxæ crīnĭbŭs ānguēs. *V.* Ānguĭnīs rĕdĭmītă căpillīs. *Cl.* Ĭmmixtī crīnĭbŭs ānguēs. *O.*

Anguiculus, ī. *m. Petit serpent.* Tollĕre humŏ mīsĕrŭm pērpŭlit ānguĭcŭlŭm. *Prosp.* (*Epig.* 1, 4).

Anguĭfĕr, ĕra, ĕrum. *Qui porte, qui a des serpens.* Gorgŏnĭs anguĭferæ pectus operta cŏmis. *Pp.* (II, 2, 8). Utrumque caudā pulsat anguĭferā latus. *Sen.* (*H. Fur.* 812. Adde *Prud. Ham.* 195). SYN. Serpentĭger. || *Qui produit un ou des serpens.* Sic ut in anguĭferæ lucentem gramine Lernæ. *St.* (*Silv.* II, 1, 181).

Anguĭgĕna, æ. *m. f. Né d'un serpent.* Anguĭgĕnæ, prolēs Mavortĭa ? *O.* SYN. Serpentĭgĕna.

Anguĭlla, æ. *f. Anguille, poisson.* Vos anguillā mănet, longæ cognăta cŏlubræ. *J.* (5, 103). Quæque natat clausīs anguilla dŏmestĭcă lymphīs. *M.* (XII, 31, 5. Adde *Pl. Ps.* II, 4, 57).

Anguĭmānus, i. *m. Éléphant* (*dont la trompe, semblable à un serpent, lui tient lieu de main*). Anguĭmānŏs bellĭ dŏcŭērunt vulnĕrā Pœni Sufferre. *Lr.* (V, 1303. *Id.* II, 536). *Voy.* Elephas.

? Anguĭnĕtus. (Quod vocabulum, etsi nonnullis locis reperitur, jure ab optt. criticis damnatur. Cf. *Burm.* ad *Ov. Trist.* IV, 7, 12; *Broukhus.* ad *Prop.* IV, 8, 10. Præterea quantitas obest; nam *Vulpis*, Vulpīnus, *Tiberis*, Tiberīnus). *Voy. le suiv.*

Anguĭnus, a, um. *De serpent.* Gorgŏnĭs anguĭnis cinctă fŭīssĕ cŏmis. *O.* Eumĕnĭdēs, quĭbus anguĭnō rĕdĭmītă căpillō. *Cat.* (64, 193. Adde *Prop.* IV, 8, 10; *Prud. Psych.* 628; *Pac.* apud *Cic. Div.* 2, 64). SYN. Colŭbrīnus.

Anguĭpēs, ĕdis. *m. Qui a des serpens pour pieds, épith. des géans.* Anguĭpĕdem ălātis hŭmĕris Typhōnă fŭrentem. *Manil.* (IV, 579). Centum quisque parābat injicĕre anguĭpĕdum captivō brachĭă collō. *O. Voy.* Gigantes.

Anguis, is. *m. Serpent.* Ō pŭĕrī, fŭgite hinc, latĕt anguis in herbā. *V.* Attollit strīdentēs anguibŭs ālas. *Id.* Pestĭferum tumĭdō vulnus ăb anguĕ dătum. *O.* SYN. Serpens, cŏlŭber, dracō. *Voy.* Serpens. || — Lernæ. *V. Fl. Voy.* Hydra. || *Constellation.* Neu tē dextĕrĭor tortum dēclĭnet ăd Anguem. *O.* Hædorumque dies servandi et lucidus Anguis. *V. Voy.* Draco. || *qqf. f.* Mēdĭæ Marsis findantur cantibus anguis. *O.* (*Medic. F.* 39. Hoc apud *Charis.* 1, 70). Tortă căput anguĕ revinctum. *Varr. Atac.* (*ibid.* Adde *Tib.* 1, 8, 20).

Anguĭtĕnens, tis. *m. Le Serpentaire, constellation.* Propter căput Anguĭtĕnentis. *Cic.* (*Arat.* in lib. *de Nat. Deor.* 2, 42). Anguĭtĕnens magno circumdătus orbe Draconis. *Manil.* (V, 384. Adde *Aus. Eclogar. de Sign. Cœl.* 5). SYN. Anguĭfer.

Anguĭtĭa. *Voy.* Angitia.

? Angŭlŭlus, i. *m. Voy.* Angellus.

Angŭlus, i. *m. Angle.* Angŭlŭs obtusus quĭă longe cernĭtur ŏmnis. *Lucr.* (IV, 355). Nĕ quid hīet, nĕ quid prōtŭbĕret, angŭlus æquis Partibus ŭt cŏĕat. *Aus.* (*Idyl.* 16, 10). Nam turris, prŏpe quæ quadrātă surgit, Attĭtis prŏcŭl angŭlis rōtātur. *Petr.* (*fragm.*) || *Coin de chambre, de terre.* Inque dŏmō lăcrimas angŭlus ŏmnis hăbet. *O.* Ille terrārum mihi præter ŏmnes Angŭlus rīdet. *H.* Gratus pŭellæ risus ăb angŭlo. *Id.* EP. Extrēmus, intŭmus, rĕcondĭtus, abdĭtus, occultus.

Angustă, ōrum. *n. pl. Espace étroit.* Obsēdēre ălli telis angustă vĭārum. *V.* Sicŭlique angustă pelŏri. *O.* SYN. Faucēs. || *Au sing.* Angustum, i. *n. Même sens, et au fig. position difficile.* In angustum mĕæ cogŭntur cŏplæ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 2).

Angustē. *adv. A l'étroit.* Angustē tĕctus tamen lăvātur. *M.* (XI, 52, 5). Hedĕræve cŏmās angustius umbrent (*Anthol.* II, p. 327). SYN. Arctē.

Angustō, ās, āre. *Resserrer, mettre à l'étroit.* Quā mārīs angustăt faucēs săxōsă Cărystos. *L.* Aĕrĭs ăltĕrnos angustăt pulmo mĕatus. *Id.* Tumĭdos ănĭmam angustārĕt in artus. *St.* Viridique angustăt lăspĭdĕ pectus. *Cl.* SYN. Arctō, strĭngō, prĕmō, contrăhō. *Voy.* Arcto.

Angustus, a, um. *Étroit, resserré.* Angustæque ferunt faucēs ădĭtusque mălignī. *V.* Ipsĕ păpўrĭferō quī nōn angustĭor ămnĕ. *O.* SYN. Arctus, brĕvis, contractus. || *Bref.* Angustă nŏctĕ Cŏrinnam. *O.* Angustă dies. *St.* Angustum tempus. *L. Voy.* Brevis. || *Petit.* Ingentēs ănĭmos angusto in cŏrpŏre versant. *V.* Jupĭtĕr angustă vix stăbăt tōtus in ædĕ. *O.* SYN. Parvus, brĕvis, exĭgŭus. *Voy.* Parvus. || *Au fig.* Intŏnĕt angustō pectŏre Callimachus. *Pp.* (II, 1, 40). || *Qui gêne, tient à l'étroit, pauvre, faible.* Angustam ămīcē paupĕrĭem pătī. *H.* Rebus angustis ănĭmosus. *Id.* Rēs angustă dŏmī. *J.* (3, 165). Nec vērō spes angustæ. *Sil.* SYN. Arctus, tĕnŭis, *par ext.* dūrus, aspĕr, ardŭus. || Angustum, i. *n. pris subst. Voy.* Angusta.

Anhēlans, tis. *act. Qui souffle, rejette.* Tum gĕlĭdum vălĭdō dē pectŏrĕ frīgus anhēlāns. *Cic.* (*Nat. D.* 2, 44). Anhēlanti... Follĕ prēmis ventos. *Pers.* (5, 10). Campus anhēlāns Sŭlfŭrĕ cœlestī. *St.* SYN. Spīrāns, exspīrāns, ērŭctans. || *n. Hors d'haleine, haletant.* Acĕr, anhēlanti simillis. *V.* Torrĕt anhēlantem sævis ardōrĭbus ōrbem. *Sil. Voy.* Anhelus.

? Anhēlātim. *Avec une respiration pressée.* (Ita in quibusdam libris testatur *Broukh.* legi *Tibulli* locum, I, 9, 37. Nec displicet.)

Anhēlātus, a, um. *Soufflé, exhalé.* Issĕt anhēlātŏs nōn præmēdĭcātus in ignes. *O.* || *Qui met hors d'haleine.* Cælsăque anhēlātis exsurgens ictĭbus ălnus. *Sil.*

Anhēlĭtus, ūs. *m. Souffle, respiration.* Arĭdus ē lassō vēnīebăt anhēlĭtus ōrĕ. *O.* Fessos quătit ægĕr anhēlĭtus ārtus. *V.* Pectŏră raucă gĕmunt, quæ crebĕr anhēlĭtus urgĕt. *L.* SYN. Spīrĭtus, hălĭtus, flātus, spirāmen, ănĭma. EP. Crebĕr, lentus, gravis, languidus, tepĭdus, fervens, fervidus. PPH. Æthĕrĭs haustus. Vītālis aurā. Spīrāmĭnis auræ.

Anhēlō, ās, āvī, ātum, āre. *act. Souffler, exhaler, rejeter.* Antraque lētĭfĕri răblĕm Typhōnis anhēlant. *L.* Hæc tepĭdō vix intellectus anhēlat. *St.* Grande ăliquid, quōd pulmo ănĭmæ prælargus anhēlet. *Pers.* (1, 15). Siccos pinguis ŏnўx anhēlat æstus. *M.* (VI, 42, 14). SYN. Spīrō, exspīrō, exhălō. ēmittō, ērŭctō, rēddō, effĭō. || *n. Être haletant, hors d'haleine.* Principĭo clīvi vestĕr anhēlat equus. *O.* Nullus anhēlābat sŭb ădŭncō vōmĕrĕ taurus. *Id.* PPH. Aurās trăhō, ducō, captō, haurĭō. VERS. Sublimi fugiēs mollis anhēlĭtu. *H.* Auræque gravēs captantŭr hiātu. *O.* Pătulis captāvit nārĭbus aurās. *V.* Nec respirārĕ potestas. *Id.* Longī suspendunt illă flatus. *St.* || *Au fig. Être agité, trembler, bouillonner.* Pārĭtĕr tunc ŏmnis anhēlat Trinacrĭă. *Val. Fl.* Fornācĭbus ignis anhēlat. *V.* Fractăque anhēlant æquŏră. *Sil. Voy.* Æstuo, Tremo. || *act. Désirer vivement, ne respirer que.* (*Repos. Concub. Mart. et Ven.* 117.)

Anhēlus, a, um. *Essoufflé, hors d'haleine.* Nos ubi primus equis ŏrĭens afflāvit anhēlis. *V.* Sēnĭbus mēdĭcantŭr anhēlis. Pectus anhēlum. *Id.* SYN. Anhēlans. || *Qui essouffle.* Et quătit ægrōs Tussis anhēlă sŭos. *V.* Nec febrĭbus ūror anhēlis. *O.* Cursū fēstinus anhēlō Advŏlat. *Id.* Fastĭgiă montis anhēli. *Claud.*

Anĭcla, æ. *f. Nom de femme.* Antĕ quătĕr plēnum cōnsumpsĭt Anĭcla lustrum. *Aus.* (*Epit. Her.* 32, 2).

Anĭclus, ĭi. *m. Nom de plusieurs Romains, entre*

autres, d'Anicius Probus, consul, ami d'Ausone. Paribūsquĕ comĭt inīŭlĭs Anĭcĭŏcŭm stēmmăta. *Aus.* (*Epist.* 16, 33). Fērtŭr ēnim ārtĕ alĭŏs gĕnĕrōsŭs Anĭcĭŭs ūrbĭs Īllŭstrāssĕ căpŭt. *Prud.* (*Sym.* 636. Adde *Anthol.* I, p. 329).

† Anĭclă, æ. *f. sync. pour* Anicula. Hērōs, vĭrgŏ, pŭĕr, sĕnex, anĭclă. *Prud.* (*Peri.* 1964. Alii leg. *anulla*).

Anĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Anus. Nĕquĕ nōtŭs, nĕquĕ cōgnātŭs, ēxtra ūnam anĭcŭlăm. *Ter.* (*Ph.* 1, 2, 48. *Id. And.* I, 4, 4).

Anĭēn *ou* Anĭŏ, ēnis, *et* Anĭēnŭs, ī. *m.* (*Ἀνίην*). *L'Anio, rivière d'Italie, qui se jette dans le Tibre.* Quă prăcĕps Anĭēn ătque ēxcĕptūră nătātŭs. *St.* (*Silv.* I, 5, 25). Quāsque Anĭēnĭs āquæ, cūrsūquĕ brĕvissīmŭs Ālmŏ. *O.* Ēt præcĕps Anĭo ĕt Tĭbūrni lūcŭs, ĕt ūdă. *H.* (Adde *Sil.* X, 363). Ācĕssĭt rīpæ laŭs, Anĭēnĕ, tŭæ. *Pp.* (IV, 7, 86). Īllĭs ĭpse ānnīs Anĭēnŭs fŏntĕ rĕlictō. *St.* EP. Tĭbūrnŭs, præcĕps, gĕlĭdus. PPH. Anĭēnă flŭēntă. *V.* ‖ † Amŏ, ōnis. *arch.* (*Enn.* apud *Serv.* ad *Æ.* VII, 683, Anionem.)

Anĭēnĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite l'Anio ou ses bords.* Pōmĭfĕra ārvă crĕānt Anĭēnĭcŏlæ Cātĭllī. *Sil.* Nunc Anĭēnĭcŏlis stātŭānt āltārĭă nўmphīs. *Id.*

Anĭēnŭs, ă, ŭm. *De l'Anio.* Ūndĕ pātĕr Tĭbĕrīnŭs, ĕt ūnde Anĭēnă flŭēntă. *V.* Ēt cădĭt ĭn pātŭlōs lўmpha Anĭēnă lăcŭs. *Pp.* (III, 14, 4). ‖ *Subst. m. Voy.* Anien.

? Anĭgrŭs. *Voy.* Anygrus.

Anĭlĭs, ĕ. *De vieille.* Dīxĭt, ĕt ād līttŭs pāssŭ prōcēdĭt ānĭlĭ. *O.* Rūgĭs pĕrārăvīt ānĭlĭbŭs ōră. *Id.* Tēlă cūrās sōlābăr ānĭlēs. *V.*

Anĭlĭtās, ātis. *f. Vieillesse, en parlant des femmes.* Ūsquĕ dūm trĕmŭlūm mŏvēns Cānă tēmpŭs ānĭlĭtās. *Cat.* (61, 161). *Voy.* Senectus.

Anĭmă, æ. *f. Air, vent.* Ĭmpēllūnt ānĭmæ līntĕă Thrācĭæ. *H.* Ex ĭgnī, tĕrra, ătque ānĭmă prōcrēscĕre, ĕt ĭmbrī. *Lr.* (I, 717). Aūrārumquĕ lĕvēs ānĭmæ. *Id.* (V, 237). Quāntum ĭgnēs ānĭmāquĕ vălēnt. *V.* SYN. Aër, aūră, flātŭs, spīrĭtŭs, vēntŭs. *Voy.* Aer, Ventus. ‖ *Souffle, haleine.* Vīpĕrĕam ĭnspīrāns ānĭmām. *V.* Ānĭmās ĕt Sēntĭă Mēdī ōră fŏvēnt laŭrō. *Id.* Jējūnĭtātĭs plēnŭs, ānĭmă fœtĭdă. *Pl.* (*Merc.* III, 3, 13). SYN. Spīrĭtŭs, hălĭtŭs, spīrāmĕn. ‖ *qqf. Odeur.* Ō suāvĭs ānĭmă! *Ph. Voy.* Odor. ‖ *Ame.* Quūm nĕquĕ rēs ānĭmām nĕquĕ cōrpŭs cōmmōvĕt ūllă. *Lr.* (III, 147). Pōstquām frīgĭdă mōrs ānĭmă sēdūxĕrĭt ārtŭs. *V.* SYN. Mēns, ānĭmŭs, spīrĭtŭs. *Voy.* Animus. ‖ *Vie.* Sūmmūm crēdĕ nĕfās ānĭmām præfĕrrĕ pŭdōrī. *J.* (8, 83). Āh! mĭsĕram Eūrўdĭcĕn ānĭmă fŭgĭēntĕ vŏcābăt. *V.* Ānĭmam ŏbjĕctārĕ pĕrĭclīs. *Id.* Āccēdēnt ānĭmæ tēmpŏrā pārvă mĕæ. *O. Voy.* Vita. ‖ *Rendre l'âme.* Līnquēbānt dūlcēs ānĭmās. *V.* Ēt mēdĭŏs ānĭmam ēxspīrāvīt ĭn ĭgnēs. *O.* PPH. Ānĭnăm ēxspīrō, ēffŭō, ēffŭndō, rēlĭnquō. *Voy.* Morior. ‖ *Tête, personne.* Haūd ānĭma ūnă dăbĭt dīscrīmĭnă tantă. *V.* Ānĭmăquĕ lĭtandūm Argŏlĭca. *Id.* Virgĭnĭusquĕ, ānĭmæ quălĕs nĕc cāndĭdĭŏrēs. *H.* SYN. Căpŭt. ‖ *Ame d'un mort, âme des morts.* Ānĭmamquĕ sēpulcrō Condĭmus. *V* Dī quĭbŭs ĭmpērĭum ēst ānĭmārum, ūmbræquĕ sĭlēntēs. *Id.* Mŏx ētĭăm Lēmŭrēs ānĭmās dīxērĕ sĭlēntūm. *O.* SYN. Ūmbră, ūmbræ, Lēmŭrēs, mānēs. *Voy.* Umbræ. ‖ *Eccl. Ames, personnes, individus.* Cōucēlēbrāt vōtĭs ānĭmārum tūrbă plărŭm. *Aus.* (*Idyl.* 1, 9). ‖ Ānĭmābŭs. *dat. et abl. pl. peu usité.* Aut sīcăe pātrĭbŭs, sĕd Tārtăra nĭgra ānĭmābŭs. *Prud.* (*Sym.* 615. *Id. Peri* 529).

? Ānĭmādvĕrsŏ, ās. *Voy.* Adverso.

Ānĭmādvĕrsŭs, ă, ŭm. *Remarqué, considéré.* Hīs ānĭmādvĕrsĭs. *V.*

Ānĭmādvĕrtŏ, *et arch.* Ānĭmādvōrtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Faire attention, considérer.* Nēmo ānĭmādvĕrtĭt; trānsĭt ētĭām vīllĭcŭs. *Ph.* Pōstquām tāntōpĕre īd vōs vēllĕ ānĭmādvōrtĕrăm. *Ter.* (*Phor.* V, 7, 16). Dăte ŏpĕram, ĕt cūm sīlēntĭo ānĭmādvōrtĭtĕ. (*Eun. prol.* 4). *Voy.* Attendo. ‖ *Punir.* Ō facĭnŭs ānĭmadvōrtendŭm! *Ter.* (*And.* IV, 4, 28. *Ib.* I, 1, 129). *Voy.* Punio. ‖ † *arch.* Ānĭmŭm ādvĕrtŏ (aliquid). Nūnc ădĕo hanc ēdictiōnēm ni ānĭmum ādvōrtĭtĭs ōmnēs. *Pl.* (*Ps.* 1, 2, 10).

Ānĭmăl, ālĭs. *n. Tout être animé, créature.* Prōnăquĕ quūm spĕctēnt ānĭmālĭă cētĕră tērrăm. *O.* Neū rĕgĭō fŏrĕt ūllă sŭīs ānĭmālĭbŭs ōrbă. *Id.* ‖ *Animal, bête.* Rārā pĕr īgnōtōs ērrānt ānĭmālĭă mōntēs. *V.* Lāmpsăcŭs hŏc ānĭmăl sōlĭta ēst măctārĕ Prīāpō. *O.* SYN. Ānĭmāns, brūtŭm, bēstĭă, fĕră, pĕcŭs. ‖ *En parlant de l'homme.* Sānctĭŭs hĭs ānĭmăl mēntīsquĕ căpācĭŭs ăltæ Deērăt ădhūc. *O.*

Ānĭmālĭs, ĕ. *D'animal, animé, vivant.* Ūnde ānĭmālĕ gĕnŭs gĕnĕrātim ĭn lūmĭnă vītæ. *Lr.* (I, 228). Fōrmamquæ ānĭmālĕm. *Id.* (V, 142. Adde II, 727). Cōrpūsque ānĭmālĕ fĭgūrĕt. *Manil.* (II, 66).

Ānĭmāns, tis. *m. f.*; Ānĭmāntēs. *f. et* Ānĭmāntĭă, ĭum. *n. pl. Être animé, animal, animaux.* Ūnam ānĭmāntem ānĭmās hăbŭīsse ĭn cōrpŏrĕ nullās. *Lr.* (III, 668). Hīc stīllŭs haūd pĕtĕt ūltrō Quēmquam ānĭmāntĕm. *H.* Tūm quæ tēllūre ānĭmāntēs Exstĭtērĭnt. *Lr.* (V, 70). Fērtĭlĕ quīn ētĭām rĕddānt ānĭmāntĭă gĕrmĕn. *Alcim.* (IV, 611). *Voy.* Animal.

† Ānĭmātŏr, ōris. *m. Qui donne la vie, créateur.* Novīt ānĭmātor solŭs ēt făctŏr tuī. *Prud.* (*Peri.* 2980).

Ānĭmātŭs, ă, ŭm. *Animé, vivifié, vivant.* Nēc pŏl hŏmō quīsquām făcĭēt ĭmpūne ānĭmātŭs. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 1). Īn nўmphās ānĭmātă classĕ marīnās. *O.* Ēt mŏdō sum dŭplĕx: pārs ærĕă, pārs ānĭmātă. *Aus.* (*Epigr.* 65, 3). SYN. Vīvŭs, vīvens. ‖ *Disposé.* Vērum ĭta ānĭmātus fŭī. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 130). Sīn ălĭtĕr sīēnt ānĭmātī (*Ib.* I, 1, 54. Adde *Bac.* IV, 9, 18). SYN. Cōmpărātŭs, compŏsĭtŭs.

Ānĭmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Donner la vie, animer.* Quās hŭmŭs ēxcēptās vārĭŏs ānĭmāvīt ĭn ānguēs. *O.* Călĭdūmquæ ānĭmāssĕ crŭōrĕm. *Id.* Sūbĭtĭs ānĭmāntŭr frondĭbŭs hāstæ. *Cl.* PPH. Vītam dō. Ānĭmām ădd̆ō. ‖ *Au fig.* Sī quĭd Apēllēī gaūdēnt ānĭmāssĕ cŏlōrēs. *St.* ‖ *qqf. Exciter.* Īn nŏvă sānguĭnĕŏs ānĭmāstī vūlnĕră rīctŭs. *Cl.* (*Laud. Herc.* 91). *Voy.* Excito.

Ānĭmōsŭs, ă, ŭm. *Violent.* Quās ānĭmōsī eūrī ăssĭdŭe frauentŭntquĕ fĕruntquĕ. *V.* Impulsa ĕst ānĭmōsō jānŭă vēntō. *O.* SYN. Vĭŏlēntŭs, vēhēmēns. ‖ *Animé, plein de chaleur, bouillant.* Martĭs ŏpus jŭvĕnēs ānĭmōsăquĕ bĕllă gĕrēbānt. *O.* Ānĭmōsĭquæ Āttĭŭs ōris. *Id.* Luxŭrĭātquĕ tōrīs ānĭmōsum pēctŭs. *V.* At frātrēs, ānĭmōsă phălānx, āccēnsăquĕ lūctū. *Id.* SYN. Fērvĭdŭs, ācĕr, vīvĭdŭs. ‖ *Courageux.* Nōn sīnĕ dīs ānĭmōsŭs ĭnfāns. *H.* Rēbŭs ăngŭstīs ānĭmōsŭs ătquĕ Fōrtĭs. *Id.* Prædēnt ānĭmōsă sĕcūrī Cōllă. *O. Voy.* Fortis.

! Ānĭmŭlă, æ. *f. dimin. de* Anima. Ānĭmŭlă văgŭlă, blāndŭlă. *Adrian.* (apud *Spartian.* 25). Ānĭmŭla ægra ĕt saūcĭă Cōncŭrrĭt ad lĭbĭās mĭhī. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11. Adde *Cat.* apud

Non. 11, 63; *Sept. Ser.* apud *T. Maur. de Ped.* 106, et *Diom.* 3, 513).

Animŭlus, ī. *m. dimin. de* Animus. || *Terme de tendresse.* Animŭlē mī. *Pl.* (*Men.* II, 3, 10. *Id. Cas.* I, 46).

Animus, ī. *m. L'ame* (*opposée au corps*). Corpŭs ōnŭstŭm Hēsternis vītīs ănĭmum quŏquĕ prægrăvăt ūnă. *H.* Ănĭmōque ēt cōrpŏrĕ tōrpĕt. *Id.* Tēmpĕrīē cœlī cōrpūsque ănĭmūsquĕ jŭvātur. *O.* SYN. Anĭmă, spīrĭtŭs, mēns. EP. Ætherĭus, cœlestis, immortālis, divīnus, subtīlis. PPH. Pārs ignēă nostri. Pārs nostrī mellĭor. Divīnæ aūræ pārticŭlă. Cœlestĭă sēmĭnă mentis. Ætherĭus sēnsus. Aūræ simplĭcis ignis. VERS. Esse ăpĭbus pārtem dīvīnæ mentis ēt haustus Ætherĭos dixĕrĕ. *V.* Ignĕus est ollis vigŏr ēt cœlestis ōrīgŏ sēmĭnibus. Ăd cœlum hinc īrĕ pūtăndum est sūblīmēs ănĭmās. Tōtămque infūsă pĕr ārtŭs Mens ăgĭtăt mōlem. *Id.* Hunc dīvīnō sēmĭnĕ fēcit Ille ŏpĭfex rērum. *O.* Hæc (anima) sōlă mănĕt, hŭstōquĕ sūpērstēs Evōlăt; hănc ăltă săpītis fundăvīt în ărcĕ, Mandātricem ŏpĕrum prōpĕctūrămquĕ lăbōrī. *Cl.* Sēnsum à cœlēsti dēmĭssum rāxĭmŭs ărcĕ. *J.* Hic (deus) clausit membris ănĭmōs Cēlsă sēdĕ pĕtītōs. *Boet.* || *Vis.* Ūna eădēmquĕ vīă sănguĭs ănĭmūsquĕ sĕquūntŭr. *V.* SYN. Ănĭmă, spīrĭtus, vītă. *Voy.* Vita. || *Esprit, intelligence.* Omnĭă præcēpi, ătque ănĭmō mēcum ăntĕ pĕrēgī. *V.* Ingŏtās ănĭmūm dēmittĕre în ārtēs. *O.* Ănĭmōquĕ rōtundŭm Pĕrcūrrīssĕ pōlŭm. *H.* Ūt lĭbĕr ănĭnŭs sēntīăt vīm cārmĭnĭs. *Ph.* SYN. Mēns, pectus, cŏr, ingĕnĭum. EP. Ācĕr, săgăx, sōlĕrs, căpăx, ingēns, prūdēns, vivīdŭs. PPH. Ănĭmī vīs. Mēns ănĭmī. *Voy.* Mens. || *Raison, sens, bon sens.* Stās ănĭmō? *H.* Vīx sūm cōmpŏs ănĭmī. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 12). SYN. Mēns, sēnsus, rătĭō. || Ănĭmō mălĕ ēst. *Se trouver mal.* Ănĭmō mălĕ ēst; ăquăm vēllim. *Pl. Amp.* V, 1, 6). Ănĭmō mălĕ ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 21). SYN. Linquŏr ănĭmō. *Voy.* Linquor. || Ănĭmūm rĕcīpĭō. *Se remettre.* Ănĭmūm rĕcīpĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 26). Rĕcīpĕ tūrbātūm mălīs, Hĕră, pectus. *Sen. Med.* 425). *Voy.* Redeo ad me. || *Opinion, sentiment.* Quīd mihī tūnc ănĭmī crēdis, gĕrmănă, fŭīssĕ? *O.* Tĕnĕō quīd ănĭmī vēstrī sūpĕr hāc rē slĕt. *Pl. Amp. prol.* 58). Mĕō quīdem ănĭmō. *Id.* (*Men.* 3, 17). SYN. Sēnsŭs, sēntēntĭă, ōpīnĭō. || *Attention.* Ănĭmōs ădhĭbētĕ, dŏcēbō. *V.* Dicām, si ănĭmum ădvōrtītis. *Pl.* (*Trin. prol.* 9). *Voy.* Animadverto. || *Mémoire.* Omnĭă fĕrt ætās, ănĭmūm quŏquĕ. *V.* Mūltă vīrī vīrtūs ănĭmō, mūltūsquĕ rĕcūrsāt Gēntīs hŏnōs. Ănĭmō rĕpētēntem ēxēmplă sŏrōrum. *Id. Voy.* Memoria. || *Cœur, siége des affections.* Nōn ūllī ănĭmūm flexĕre hymēnæī. *V.* His dictis incēnsum ănĭmum înflammāvit ămōrĕ. Hōc flētū concussī ănĭmī. *Id.* Ănĭmōquĕ dŏmōquĕ Excĭpit Æneān. *O.* Ănĭmūmquĕ rĕddĕ. *H.* SYN. Pectus, cŏr, mens, affectus. EP. Făcĭlis, bĕnīgnus, plūs, æquus, pūrus, gĕnĕrōsus; dūrus, ĭnīquus; trīstis, ægĕr. || Ex ănĭmō. *Du fond du cœur, sincèrement.* Rīsit, ēt ex ănĭmō dĕdit ōptĭmă (oscula). *O.* Ătque id sincĕrē dīcăt ēt ex ănĭmō. *Cat.* (107, 4. Adde *Ter. Eun.* 1, 2, 95; *Ad.* 1, 1, 47). SYN. Vērē, sincērē. || *Terme de tendresse.* Ănĭmĕ mī. *Pl.* (*Most.* 1, 4, 23; *Bac.* 1, 1, 48). SYN. Ănĭmŭlus, cŏr. || *Cœur, courage.* Ingĕntes ănĭmōs ănguĭsto în cōrpŏrĕ vērsant. *V.* Nunc ănĭmīs ŏpus, Ænēă, nunc pectŏrĕ firmō. Nunc illās prōmitte vīres, Nunc ănĭmōs quĭbus în Gætūlīs Syrtĭbus ūsī. *Id.* SYN. Vīrtūs, vīs, rōbŭr. *Voy.* Fortitudo. || *Force, énergie, en parlant des choses.* Ūt rāpĭdus tōrrēns, ănĭmōs cui vērnă mĭnīstrānt Flūmĭnă. *St.* Dānt ănĭmōs plăgæ. *V.* SYN. Vīs, ĭmpĕtŭs. || *Confiance.* Fōssārūmquĕ mōræ... Dānt ănĭmōs. *V.* Rĕddĭdĭstī ănĭmūm. *Ter.* (*And.* II, 1, 33). Ăllēvă Ănĭmum, ēt cădēntēm mĭsĕrā fīrmă spīrĭtŭm. *Sen.* (*Troad.* 953). *Voy.* Fiducia. || Bŏno ănĭmō ēs *ou* ēstō; bŏnum ănĭmūm hăbē. *Aie courage, confiance.* Bŏno ănĭmo ēs, ĭnquăm. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 62. *Ib.* II, 4, 20; *Pl. As.* III, 3, 48). Nunc hăbē bŏnum ănĭmūm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 49). *Voy.* Confido. || *Orgueil.* Ingĕntēs tōllēnt ănĭmōs. *V.* Cœlōque ănĭmum fortassĕ fĕrēbat. Frūstrăque ănĭmīs ēlātē sŭpĕrbis. *Id.* Nēc tămĕn mōrĭēns ădhūc Dēponit ănĭmōs. *Sen.* (*Troad.* 1160. *Ib.* 748). *Voy.* Superbia. || *Colère.* Ănĭmūm rĕgĕ, quī nĭsī pārēt, Ĭmpĕrāt. *H.* Sævītque ănĭmīs ignōbĭlĕ vulgus. *V.* Vīnce ănĭmōs īrāmquĕ tŭăm. *O.* Quæ tĭbī rēs ănĭmōs în mē făcĭt? *Id. Voy.* Ira. || *Passions, goût pour le plaisir, désirs.* Cūnctă mănŭs ăvĭdās fŭgĭēnt hērēdĭs, ăvārō Quæ dēdĕrīs ănĭmō. *H.* Dīcĕrĕt hæc ănĭmūs: quīd vīs tĭbī? *Id.* Ămāre, aūt pōtāre, aūt ănĭmo ōbsĕquī. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 8. Adde *Pl. Amp.* III, 4, 12). Prætĕrĕa ăllquāntum, ănĭmī caūsa, în dēlĭcĭīs dispērdĭdit. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 58). SYN. Lĭbīdŏ, cŭpīdŏ, gĕnĭus. || *Désir, volonté.* Omnĭbŭs īdem ănĭmŭs. *V.* Sācrā Pērfĭcĕre ēst ănĭmŭs. *Id.* Ūt nūnquam indūcānt ănĭmūm cāntārĕ rŏgātī. *H.* Ănĭmō pārītĕr pātrŭīquĕ sŭōquĕ Dēlĭŭs indūlgēns. *O.* Ăgĕ, sī quo ābīre ēst ănĭmŭs, ēst lĭcēntĭă? *Ph.* SYN. Vŏlūntās, cŭpīdŏ, mēns, stŭdĭum. *Voy.* Volo. || *Caractère, naturel.* Ūt tămĕn ārctŭm Sōlvĕrĕt hōspĭtĭis ănĭmūm. *H.* Exŭĕrint sĭlvēstrem ănĭmūm. *V.* SYN. Ingĕnĭum, îndōlēs, nātūră.

Anĭō. *Voy.* Anien.

Anīsēnŭs, ă, ŭm. *De l'Anisus, rivière de Sicile.* Jāmquĕ Lĕōntīnōs Anīsēnăquĕ flūmĭnă cūrsū Prætĕrīt. *O.* (*Fast.* IV, 467).

Anītĭus. *Voy.* Anicius.

Anĭus, ĭi. *m. Roi de Délos, grand prêtre d'Apollon. Agamemnon ayant voulu enlever ses quatre filles, le dieu les changea en colombes.* Rex Anĭus, rex īdem hōmĭnŭm Phœbīquĕ sācērdos. *V.* (Adde *Ov. Met.* XIII, 632).

Annă, æ. *f.* (Ἄννα). *Fille de Bélus, après la mort de sa sœur Didon, céda Carthage à Iarbas, vint en Italie, où elle fut accueillie par Énée. Pour échapper à la jalousie de Lavinie, elle se jetta dans le fleuve Numicius, fut changée en nymphe, et adorée sous le nom de Peranna.* Annă, fătēbŏr ēnim, mĭsĕri, pōst fāta Sichæi. *V.* Ĭdĭbŭs ēt Annæ fēstum gĕnĭālĕ Pĕrannæ. *O.* (Cf. *Fast.* III, 546; *Sil.* VIII, 50 *sq.*) || 2. *Eccl. Femme d'Elcana, mère de Samuel.* Aūt Sămŭēl crīnĭtus dūcĕrĕt Annæ. *Sid.* (*Pan.* 2745). Sārā, Rĕbĕccă, Rachĕl, Esthĕr, Jūdĭth, Annă, Nŏēmĭs. *Fort.* (III, 311).

Annæŭs, ī. *m. Nom d'une famille de Rome, à laquelle appartenaient Sénèque, Lucain, Florus, etc.* Annæŭs Sēnĕca ēt Pompōnĭŭs ăntĕ Sĕcundŭs. *T. Maur.* (*Met.* 568). Annæī făcĕrēt mănŭs Sĕrēnī. *M.* (VIII, 81, 11).

Annālēs, ĭum. *m. pl. Annales, histoire.* Sī văcĕt annālēs nostrōrum audīrĕ lăbōrum. *V.* Sācrā rĕcōgnōscēs annālĭbŭs ērŭtă prīscis. *O.* Cōmprĕnsa ēst Lătĭīs quæcūnquĕ annālĭbŭs ætās. *L.* SYN. Hĭstŏrĭă, mōnŭmēntă, fāstī. *Voy.* Historia.

Annātō. *Voy.* Adnato.

Annĕ. *Comme* An. Annĕ ălĭquās ăd cœlum hinc

īrĕ pŭtāndum ĕst? *V.* Frātrĕ măgis, dŭbĭtŏ, glōrĭĕr ānnĕ vĭrō. *O.*

Ānnĕctŏ, ĭs, ĕxŭī, ĕxŭm, ĕctĕrĕ. *Attacher à.* Vōs summis ānnĕctĭtĕ suppārā vēlis. *St.* Nām nĕquĕ tāntŏpĕre ānnĕctī pŏtŭissĕ pŭtāndum ĕst Cōrpŏrĭbŭs nōstrīs. *Lr.* (III, 688). SYN. Cōnnĕctŏ, āllĭgŏ, āssŭŏ. *Voy.* Vincio. ‖ *Ajouter.* Cŭpĭēntĕrum ānnĕctĕrĕ plūrā. *Sil. Voy.* Adjicio.

Ānnēllŭs, ī. *dimin. de* Annulus. *Petit anneau.* Quĭppĕ cātēnām sæpe ĕx ānnēllis rĕddĭt pēndēntĭbŭs ĕx sē. *Lr.* (VI, 912. *Ib.* 1025 et 1087). ‖ *Bague.* Sæpĕ nŏtātŭs Cūm trĭbŭs ānnēllīs. *H.* (Adde *Pl. Epid.* V, 1, 33). *Voy.* Annulus.

Ānnĭă, æ. *f. Voy.* Annius.

Ānnĭādæ, ārŭm. *m. pl. Membres de la famille Annia.* Nec tē latuĕrĕ pŭtēntēs Ānnĭadæ. *Cl.* Ānnĭadūm sŏbŏlēs. *Prud.* (*Sym.* 635).

Ānnĭbal, ălis. *m.* (*Annĭbas*). *Annibal, fils d'Amilcar, général Carthaginois, porta la guerre en Italie. Forcé de revenir en Afrique pour combattre Scipion, il fut vaincu, puis exilé, alla soulever Antiochus contre les Romains, et finit par s'empoisonner, pour ne pas tomber en leur pouvoir.* Ānnĭbal ēxcūssī prævērtit tūrbĭnĕ sāxī. *Sil.* Ānnĭbālēm vōbĭs cōmĭtĕm dabĭt. *Id.* Ēxpēndĕ Ānnĭbālĕm. *J.* (10, 147). EP. Ăfĕr, Lĭbўcŭs, Pœnŭs, Sidōnĭŭs; fōrtĭs, bĕlligĕr, sævŭs, ātrōx, mĕtŭēndŭs; cāllĭdŭs, pĕrfĭdŭs. PPH. Gĕnĕrātŭs Ămĭlcārĕ. *Sil.* Sidōnĭŭs dŭctŏr. *Id.* Dŭx Pūnĭcŭs. *O.* Dirŭs Ăfĕr. *H.* Rĕx Nasămōnĭăcŭs. *St.* VERS. Haūd Ălĭtĕr quām sī Pœnŭs trānscēndĕrĕt Ălpēs Ānnĭbal. *L.* Sēmpĕr ātrōx dĕxtrā pĕrjūrŏquĕ ēnsĕ sŭpĕrbŭs Ānnĭbal. *St.* Ānnĭbālēmquĕ Lārēs Rōmānā sēdĕ fŭgāntēm. *Pp.* Rējēctāquĕ rĕtrōrsum Ānnĭbălis mĭnæ. *H.* Quūm fĕrŭs Ausōnĭās pĕrfringĕrĕt Ānnĭbal ārcēs. *Cl.* ‖ †Ānnĭbăl, ălis. *arch.* Quīquĕ prōptĕr Ānnĭbălis cōplās cōnsēdĕrānt. *Enn.* (apud *Gell.* 4, 7. Adde *Varr.* in *Anthol.* I, p. 27).

†Ānnĭctŏ, ās, ārĕ. *n. Faire signe des yeux.* Ălĭī ānnūtāt, ălĭī ānnictāt. *Næv.* (apud *Fest.* et *Isid. Orig.* 1, 25).

Ānnĭcŭlus, ă, ŭm. *D'un an.* Ānnĭcŭlūm pōrtāns āgnum, āntiquūmquĕ gigāntēm. *Fort.* (I, 155). Quis tāndĕm cædĭtur āgnŭs Ānnĭcŭlus? *Prud.* (*Apoth.* 417).

Ānnīsŭs, *et arch.* Ānnīxŭs *ou* Ădnīxŭs, ă, ŭm. *Qui a fait effort.* Cūmŭlĭnĕ stantĭ ēt Trĭtōn ānnīxŭs, ăcūtō. *V.* (*Æ.* I, 144. Sic legunt *Serv.* et *Diom.* 1, 371, qui notant *adnixus* antiquum esse). Sūmmīs ānnīxŭs vīrtĭbŭs ūrgĕt. *Id.* Tōtīs ānnīsă dŏlōrīs Vīrĭbŭs. *Sil. Voy.* Connisus, Enisus.

Ānnītŏr *ou* Ădnītŏr, ĕrĭs, ĭsŭs *et* īxŭs sŭm, ĭtī. *n. S'appuyer sur. Voy.* Annisus, Innitor. ‖ *Faire des efforts.* (Cf. *Charis.* 5, 266. Quædam lexica temere dant *Prosperi* locum, ubi est *enitere*, non vero *annitere*: scil. *Epigr.* 93, 11). *Voy.* Annisus, Conor.

Ānnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Prō mēnsis habĕt Ānnĭŭs.mĭnistrōs. *M.* (VII, 47, 2). ‖ Ānnĭă gēns. *Famille Annia.* Stirpis nŏvātŏr Ānnĭæ. *Aus.* (*Epist.* 16, 32).

Ānnīxŭs, ă, ŭm. *Qui s'est appuyé sur.* Stānt lōngīs ammĭxī hastīs. *V.* Ānnīxă cŏlumnæ (hasta). *Id.* SYN. Innīxŭs. ‖ *Qui a fait des efforts. Voy.* Annisus.

Ānnōn. *Comme* Nonne. Ānnōn vōltĭs? *Pl.* (*Amp. prol.* 56. Et *Ter. And.* IV, 4, 23).

Ānnōnă, æ. *f. Provisions, vivres.* Gnārŭs ĕt īrārŭm causās ĕt summă favōrīs Ānnōnæ mōmēntă trăhī. *L.* SYN. Cōmmĕātŭs, cĭbārĭă. ‖ *Prix des vivres.* Ānnōnæ prōsit, pōrtĕt frūmēntă pĕnusquĕ. *H.* ‖ *En gén. Prix, achat.* Hīs ŏpĭbŭs nūnquām cāra ĕst ānnōnă vĕnēnī. *J.* (9, 100). Vīlīs ămīcōrum ēst ānnōnă. *H.* SYN. Prĕtium.

Ānnōsŭs, ă, ŭm. *Agé.* Ēcce ānŭs īn mĕdĭīs rĕsīdĕns annōsa puēllis. *O.* SYN. Lōngævŭs, grandævŭs. *Voy.* Senex. ‖ *Vieux, ancien.* In mĕdĭō rāmōs ānnōsāquĕ brāchĭă pāndīt. *V.* Ānnōsă vŏlūmĭnă vātŭm. *H.* Ānnōsum vīnum. *O.* SYN. Vĕtŭs, vĕtustŭs, antīquŭs, prīscŭs. *Voy.* Vetus.

Ānnōtātŭs, ă, ŭm. *Noté.* Plēnŭs ĕst ārtīs mŏdŭs, ānnōtātās Nōmĭnŭm fōrmās rĕcītārĕ Chrīstō. *Prud.* (*Peri.* 1208).

Ānnōtŏ, ās, ārĕ. *Noter, marquer.* Aūrĕīs quæ Chrīstŭs īllīc ānnōtāvīt lĭttĕrīs. *Prud.* (*Cath.* 3). SYN. Nōtŏ, sīgnō. ‖ *Remarquer, observer.* Nārēsquĕ pīlōsās Ānnōtĕt, ēt grandēs mīrētur Lælĭus ālās. *J.* (14, 194. Adde *T. Maur. Met.* 332). SYN. Nōtŏ, ōbsĕrvō.

Ānnŭbĭlŏ. *Voy.* Adn.

Ānnŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a des anneaux, des boucles d'oreilles.* Quĭa incēdŭnt cum ānnulatīs aurĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 20).

Ānnŭlŭs, ī. *m. Anneau* (*de fer*). Cōrpŏră sī nŏ quæānt dē fĕrrō plūra cōorta ĭn vacŭūm fĕrrī, quīn ānnŭlŭs ĭpsĕ sĕquātŭr. *Lr.* (VI, 1015). Hās cūm gemmā compĕdĕ dēdĭcāt cātēnās, Sāturnĕ, tĭbī Zōīlŭs ānnŭlŏs prĭōrēs. *M.* (III, 29). SYN. Ānnēllŭs. ‖ *Anneau de doigt, bague.* Nūnc dēdĕrĭt nūmmōs, nīsĭ fŭlsĕrĭt ānnŭlŭs ingēns. *J.* (7, 140). Pĕr cūjŭs dĭgĭtōs cŭrrīt lēvĭs ānnŭlŭs ōmnēs. *M.* (V, 62, 5). SYN. Ānnēllus. EP. Aūrĕus, prætĭōsus, nītēns: ĕquēstrĭs. VERS. Gēmmātō nītet ānnŭlŭs aŭro. *Sil.* Vēntĭlĕt ēstīvŭm dĭgĭtīs sūdāntĭbŭs aūrŭm. *J.* Dāt dĭgĭtīs gēmmās. *O.* Dĭgĭtōs circumlĭgăt aūrō. *M.* (*fragm.*) Dīc, tĕrĕtēs dĭgĭtōs quārĕ ānnŭlŭs ēt lăpĭs ămbĭt. *Æmil. Arbor.* ‖ *Cachet.* Aūctōrīsquĕ sŭī sī nōn ēst ānnŭlŭs ĭndĕx. *O.* Nūnc sīgnāt mĕŭs ānnŭlŭs lāgēnām. *M.* (IX, 88, 7. Adde *Pl. Cure.* II, 3, 67). *Voy.* Sigillum. ‖ *Boucle de cheveux.* Ūnŭs dĕ tōtō pĕccāvĕrāt ōrbĕ cŏmārŭm Ānnŭlŭs. *M.* (II, 66, 1). *Voy.* Cirrus. ‖ *Anneau pour fermer les portes.* Līmĭna ĭndās fĕrrĕa, Fĕrrĕum serăm ātquĕ ānnŭlŭm. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 25. Rectius, *annellum*).

Ānnūmĕrŏ, ās, ārĕ. *Ajouter au nombre.* Sĕ quōquĕ in ēvēmplis ānnūmĕrārĕ sŏlĕt. *O.* Tūnc quōquĕ, quūm vīvīs ānnūmĕrārĕr, ērāt. *Id.* Dūm mēmbra nātō gĕnĭtŏr ānnūmĕrāt sŭō. *Sen.* (*Hip.* 1264). SYN. Ădscrĭbŏ, ăccēnsĕō, rĕcēnsĕō (inter). PPH. Numĕrō, ădd̆ō, ădjĭcĭō. In nūmĕrūm rĕfĕrō. In nūmĕro pŏnō. ‖ *Compter.* Dūm prōpĕrāt vērsus ānnūmĕrārĕ tĭbī. *M.* (II, 8, 4). Ārgēntum ānnūmĕrāvīt illīcō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 15. Adde *Pl. As.* II, 4, 94). *Voy.* Numero.

Au pass. Ānnūmĕrŏr. *Être ajouté au nombre.* SYN. Ăccēnsĕŏr. PPH. Numĕrō ăccēdō.

Ānnūntĭŏ, ās, ārĕ. *Annoncer.* Rūmōr ūbīquĕ ālātūs, plūrēsquĕ ānnūntĭat hōstēs. *St.* (*Th.* VII, 457. Unde vereor ut vera sit *Donati* distinctio inter *annuntio* et *obnuntio*, ad *Ter. Ad.* IV, 2, 8). *Voy.* Nuntio.

Ānnŭō, ĭs, ĭ, *sans sup.*, ĕrĕ. *n. Faire signe de la tête que l'on consent, consentir.* Ānnŭĭt, ēt tōtum nūtū trēmefēcit Olўmpum. *V.* Ānnŭīt, ātquĕ dŏlīs rīsit Cўthĕrēa rĕpertīs. *Id.* Ānnŭīmus parātĕr vetŭlī nŏtĭquĕ cŏlumbī. *H.* SYN. Assentĭŏr, cōncēdŏ, prŏbŏ, cōnsēntĭŏ, vŏlŏ. *Voy.* Volo. ‖ *Favoriser.* Aūdācĭbŭs ānnŭĕ cœptīs. *V.* Ingentĭbŭs

ānnŭāt aūsīs. *O. Voy.* Faveo. ‖ *act. Accorder, permettre.* Cœlī quĭbŭs ānnŭīs ārcēm. *V.* Ŭbī primŭm vēllērē signă Annŭērint sŭpĕrī. *Id.* SYN. Concēdŏ, dō, trĭbŭŏ, indulgĕō, pĕrmittŏ. ‖ *qqf. Favoriser.* Sīn nōstrum ānnŭērīt nōbīs victorĭă mārtēm. *V.* Hānc mihĭ mīlĭtĭām, vĕtĕrŭm quæ pŭlchrĭōr āctīs, Annŭĕ. *V. Fl.* ‖ ? Annŭī. *arch. Voy.* Annuvi.

Ānnŭs, ī. *m. Année, an.* Lūmĭnă, lăbēntēm cœlō quæ dŭcĭtis ānnŭm. *V.* Aūrātīs æpĕrĭt Taūrŭs quŭm cornŭbŭs ānnŭm. *Id.* SYN. *qqf.* Brūmă, hīēms, æstās, mēssis, Cĕrēs. EP. Lăbēns, lŭbrĭcŭs, fŭgăx, fŭgĭēns, præcĕps, vŏlŭbĭlĭs, ĭrrĕvŏcābĭlĭs. PPH. Annī tempŭs, tempŏră, spătĭŭm, spătĭă, vīcēs. Annŭŭs ōrbĭs. Annŭă tempŏră, spătĭă. Cursŭs rĕvŏlŭbĭlĭs annī. ‖ *L'espace d'une année.* Intĕrĕă măgnŭm sōl circŭmvŏlvĭtŭr ānnŭm. *V.* Annŭŭs ĕxāctīs cŏmplētŭr mēnsĭbŭs ōrbĭs. *Id.* Bīs sēnōs lūnæ nondŭm cŏmplēvĕrāt ōrbēs. *O.* Signă dĕŭs bīs sĕx āctō lūstrāvĕrāt ānnō. Annŭă nōs illĭc tĕnŭīt mŏrā. Īs dĕcĭēs sēnōs tĕr centum ĕt quīnquĕ dĭēbŭs Jūnxīt, ĕt ē plēnō tempŏrā quīntă dĭē. *Id.* Ūnō quămvīs tū cōnsŭlē majŏr ĕrās. *Aus.* Annŭă bīs sēnīs rĕvŏcābĭt mēnsĭbŭs ăstrā (sol). *Carm. ad Pis.* Āstrĭfĕrŭm vēlŏx jām circŭlŭs ōrbĕm Tōrsĭt, ĕt āmīssæ rĕdĭērūnt mōntĭbŭs ūmbræ. *St.* Cōmplētō jūstĭŭs annō Lēgātōs hīnc īrĕ fŭīt. *Id.* Spătĭō lōngĭŭs annŭō. *H.* Annŭs ăbĭt. *M.* Jām quŭm sē rĕnŏvāt dĕcŭrsīs mēnsĭbŭs annŭs. *Prud.* ‖ *Dans un an.* Jām tum ăcĕr cūrās vĕnĭēntem ĕxtendĭt ĭn ānnŭm Rŭstĭcŭs. *V.* Dōnĕc sŏl annŭŭs ōmnēs Cōnfĭcĕrĕt mētās. *St.* ‖ 2 *ans.* Bīs sŏl dŭŏdēnă pĕrēgĭt Signă. *V.* Hīc tĭbĭ bīsquĕ æstās bīsquĕ rĕcūrrĭt hīēms. *O.* Ŭt pătrĭă cārĕō, bīs frŭgĭbŭs ārĕă trīta ēst, Dīssīllŭīt nŭdō prēssă bĭs ūvă pĕdē. Bīs mē sŏl ădĭit gĕlĭdæ pōst tempŏrā brŭmæ, Bisquĕ sŭŭm tăctō Pīscĕ pĕrēgĭt ĭtĕr. *Id.* Ălterā quŭm vŏlŭcrīs Phœbī rŏtă tŏrquĕāt ānnŭm. *St.* ‖ 3 *ans.* Tertĭă dŭm Lătĭō rēgnantēm vīdĕrĭt æstās, Tĕrnăquĕ trānslĕrint Rŭtŭlīs hĭbĕrnă sŭbactīs. *V.* Tertĭŭs ĭbăt Ānnŭs. *O.* Tertĭă mēssĭs ĕrăt. Tertĭă nūdandās accĕpĕrăt ārĕă mēssēs, Ĭnquĕ cāvŏs ĭcĕrant tertĭă mustă lăcŭs. Ŭt sŭmŭs ĭn Pŏntō, tĕr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt Ister. *Id.* Brūnă tĕr pŏsŭīt nĭvĕs, Ĕt tertĭă jām fălcĕ dĕcŭbŭīt Cĕrēs. *Sen.* Nĕque ădhūc trĭētĕrĭdĕ plēnă. *M.* Principlŏ circŭm tribŭs āctīs ĭmpĭgĕr ānnīs Florĕt ĕquūs. *Lr.* ‖ 4. Āt tribŭs ĕxāctīs ŭbĭ quārta accēssērĭt æstās. *V.* Ŭt mē Pōntŭs hăbĕt, quātĕr ārvă cŏlōnŭs ārīstīs Nūdāvĭt, quātĕr ēst fălcĕ rĕsectă Cĕrēs. *O.* Quāttŭōr aūtŭmnōs Plēĭās ŏrtă făcĭt. *Id.* Quārtă rĕdĭt dūrīs ĕt jām mēssōrĭbŭs æstās, Ĕt tōtĭēs cānō brūmă gĕlŭ rĭgŭĭt. *Aus.* Jām quārta Eleūsĭn dōnă Trĭptŏlĕmī sĕcăt. *Sen.* ‖ 5. Quīnquĕ pĕr aūtŭmnōs rĕpĕtītīs dūxĕrāt ānnīs Signă dĕŭs. *O. Voy.* Lustrum. ‖ 6. Bīs tertĭă dŭcĭtŭr æstās. *O.* Sĕx mihĭ nātālēs ĭĕrant. Mĕ jām, cārĕ, nĭvālī Sextă rĕlĕgātum brūmă sŭb æxĕ vĭdēt. *Id.* Sextă pĕrēgĭt hīēmĕ, nĕc tāmēn tōtă. *M.* Bīs trĭētērĭdĕ jūnctă. *Id.* ‖ 7. Jām sēptĭmă vĕrtĭtŭr æstās. *V.* Sēptĭmă pōst Trōjæ ĕxcĭdĭum jām vŏlvĭtŭr æstās. *Id.* Pĕr mārĕ, pĕr tĕrrās sēptĭmă jăctāt hīēms. *O.* Sēptĭmŭs ōctāvō prŏpĭōr jām fŭgĕrĭt ānnŭs. *H.* Sēptĭmŭs hæc sĕqualtŭr rĕpētītīs fascĭbŭs ānnŭs. *L.* Ūltĭmă cuī pārvæ sēptĭmă vĕnĭt hīēms. *M.* ‖ 8. Jām mihĭ pōst lūstrum tertĭă mēssĭs ĕrăt. *O.* Jāmque octāvă mihĭ rĕvŏlŭtīs mēnsĭbŭs æstās ĭbăt, ĕt octāvīs ævum flŏrĕbăt ārīstīs. *Id.* ‖ 9. Nōnumquĕ prĕmātŭr ĭn ānnum. *H.* Smyrnă mĕī Cĭnnæ nōnām pōst dēnĭquĕ mēssĕm, Quām cœpta ēst, nōnāmque ēdĭtă pōst hīēmem. *Cat.* Ānnŭs jām tĭbĭ nōnŭs ĕăt. *Rutil.* ‖ 10. Jāmquĕ fĕrē tractō dŭŏ pĕr quīnquēnnĭă bĕllō. *O.* Jactātŭs dŭbĭō pĕr dŭŏ lūstră mārī. *Id.* Dĕcĭmŏ jām vīncĭtĭs ānnō. *L.* Bĕllantēm gĕmĭnīs tĕnŭīt tē Gāllĭă lūstrīs. *Id.* Dĕcĭmŭm mŏdŏ cēpĕrāt ānnum. *Sil.* Bĕllă pōst hīēmēs dĕcēm Tōtĭdēmquĕ mēssēs jām sēnĕx mīlēs tĭmĕt. *Sen.* Dĕcĭēs nĭvĭbŭs cānŭīt Īdē, Dĕcĭmās sĕcŭīt mēssŏr ārīstās. *Id.* Bĕllă bīs quīnīs ŏpĕrātŭs ānnīs. *Boet.* ‖ 11. Undĕcĭmum ĕxāctīs cŏmplērat cursĭbŭs ōrbĕm Phœbŭs. *O.* Jāmque ūnŭs lūstrīs gĕmĭnīs āccēssĕrāt ānnŭs. *Sil.* ‖ 12. Ăltĕr ăb undĕcĭmō tūm vīx mē cēpĕrāt ānnŭs. *V.* Ădděrātque ānnōs ād dŭō lūstră dŭōs. *O.* Vīx mihĭ bīs sēnōs ānnōrŭm tōrsĕrāt ōrbēs Vītă rŭdīs. *St.* Trĭētĕrĭdĕ quārtă. *Phocas.* ‖ 13. Tertĭŭs intĕrĕă dĕcĭmō sŭccēssĕrāt ānnŭs. *O.* Sēptĭmŭs ă sextō glŏmĕrātīs ōrbĭbŭs ānnŭs Lābĭtŭr. *Id.* Bīs sēnīs mŏdō mēssĭbŭs pĕrāctīs Vīx ūnŭm pŭĕr ăpplĭcābăt ānnum. *M.* ‖ 14. Bīs sēptĭmă dŭcĭtŭr æstās. *L.* Jāmque ăd lūstră dŭō quārtŭs succēssĕrāt ānnŭs. *O.* ‖ 15. Jām trĭă lūstră pŭĕr fŭrtō cŏncĕptŭs ăgēbăt. *O.* Tĕr quīnquĕ fĕrēns nătālĭbŭs ānnŏs. *Id.* Fōrtūnă lūstrō prōspĕrā tertĭō. *H.* ‖ 16. Octōnīs ĭtĕrŭm nātālĭbŭs āctīs. *O.* Jāmquĕ tĕr ăd quīnōs ūnŭm Cēphīsĭŭs ānnŭm Ădděrāt. *Id.* Octŏnōs bīs jām tĭbĭ circŭĭt ōrbēs Vītă. *St.* Lætă bīs octŏnīs ăccēdit pŭrpŭră fāstīs. *Id.* Lætă bīs octŏnō tĭbĭ jām sŭb cōnsŭlĕ pūbēs. *Aus.* ‖ 17. Sēptĭmŭs ă dĕcĭmō jām tūnc accēpĕrāt ānnŭs. *L.* ‖ 18. Mārtĭă tĕr sēnōs prōlēs ădŏlĕvĕrāt ānnōs. *V.* Cūm trĭbŭs Ēlēĭs ūnăm trĭētĕrĭdă lūstrīs (nectere). *St.* Sextă tĭbĭ hæc primō rĕmĕāt trĭētĕrĭs ăb ānnō. *Aus.* ‖ 19. Quārtă trĭbŭs lūstrīs ădděrāt mēssĭs ĕrāt. *M.* ‖ 20. Jāmquĕ dĕcēm vītæ frātĕr gĕmĭnāvĕrāt ānnōs. *O.* Nondŭm vīcēsĭmă vēnĕrăt æstās. *L.* Mīsĕrŏ stĕtĕrāt vīcēsĭmŭs ānnŭs. *Pp.* Bīs dēnōs sălvă pĕr ānnōs. *Id.* Līs tĕ bīs dĕcĭmæ nūmĕrāntēm frīgŏrā brūmæ Cōntĕrĭt. *M.* Bīs dēnōs pŭĕrum nūmĕrāntēm pĕrdĭdĭt ānnōs. *Id.* Ăntĕ quātĕr plēnum cōnsūmpsĭt Ănīclă lūstrum. *Aus.* Quāttŭōr ēmĕrĭtīs pĕr bēllă, pĕr æquŏră lūstrīs. *St.* Jām plēnă quātĕr quĭnquēnnĭă pĕrgunt. *Id.* Nondŭm bīs dēnōs ætās mĕă vīdĕrāt ānnōs (*Epitaph. Homonœæ*). Nondŭm vīcēsĭmă vēnĕrĭt æstās. *Ad Pison.* Pōst quārtum lūstrum. *Sid.* ‖ 25. Vīdĕrāt Ălphēī præmlă quīnquĕ mŏdŏ. *M.* ‖ 30. Trīgintă măgnōs vŏlvēndīs mēnsĭbŭs ōrbēs Ĭmpĕrĭo explēbĭt. *V.* Tĕr dēnīs rĕdĕuntĭbŭs ānnīs. *Id.* Tēcum tĕr dēnās nūmĕrāvī, Pōstŭmĕ, brŭmās. *M.* Trīcēsĭmă currĭt Brūmă fĕrē. *Cl.* Frīgĭdă tĕr dĕcĭēs nūdātum frondĭbŭs Hæmum Tĕndĭt hīēms vēstīrĕ gĕlū. *Id.* Āmīssum flēstī pōst trīnă dĕcēnnĭă nātum. *Aus.* Ĕxāctīsquĕ dĕhīnc pĕr trīnă dĕcēnnĭă fāstīs. *Id.* ‖ 40. Cŭjŭs octāvŭm trĕpĭdāvĭt ætās Claūdĕrĕ lūstrum. *H.* ‖ 50. Jām sŏl lūstră dĕcēm cŏnfĕcĕrāt. *O.* Lūstrīs mihĭ jām bīs quīnquĕ pĕrāctīs. *Id.* Pōst dēnă Phœbī lūstră. *Sen.* ‖ 60. Bīs sēx lūstră. *M.* Bīs sēnă lūstră. *St.* Prōdŭxĭt cĕlĕrĕm pĕr sēnă dĕcēnnĭă vĭtām. *Aus.* Bīs sēx quīnquēnnĭă functŭs. *Id.* Quŭm sēxāgintă nŭmĕrĕt Cāscellĭŭs ānnōs. *M.* Bīs jām pænĕ tĭbĭ cōnsŭl tricēsĭmŭs ĭnstăt. Condĭtă quŭm tĭbĭ sĭt jām sēxāgēsĭmă mēssĭs. *Id.* ‖ 80. Sīc mūltās hīēmēs ătque octōgēsĭmă vīdit Sŏlstĭtĭă. *J.* Dēxtră bīs octŏnīs flŭxērŭnt sæcŭlă lūstrīs. *St.* ‖ 90. Nŏvēmquĕ ădděrāt lūstrīs ăltĕră lūstră nŏvēm. *O.* Hīc prŏpĕ tĕr sēnās vīxĭt ŏlўmpĭădās. *M.* Tū nŏvlēs dēnōs vītām quŭm dūxĕrīs ānnōs. *Aus.* Duōdēvīgintī functŭs ŏlўmpĭădās. Dēcĭēs nŏvēnās functŭs ānnōrŭm vīcēs. Nōnāginta ānnōs băcŭlō sĭnĕ, cōrpŏrĕ tōtō Exēgī. *Id.* ‖ 100. Centŭm fecundōs Titān rĕnŏvāvĕrāt ānnōs. *Tib. Voy.* Sæculum. ‖ 200. Vīxī Ānnōs bīs centŭm, nunc tertĭă vīvĭtŭr ætās. *O.* ‖ 300. Hic jām tĕr centŭm tōtōs rĕguābĭtŭr ānnōs. *V.* Tĕr centŭm mēssēs, tĕr centŭm mustă vĭdērĕ. *O.* Dŭm

tērnā pĕr ōrbĕm sæcŭla fērtilibŭs Titān dēcūrrērit hōris. *Cl.* ‖ **1000.** Nāmque ŭbī millĕ vĭās lōnginquă rĕtōrsĕrĭt æstās. *Cl.* ‖ *Longue suite d'années.* Ōlim vōlventĭbŭs annis. *V.* Tōt jām lābentĭbŭs annīs. Vēnĭēt lūstrīs lābentĭbŭs ætās. *Id. Voy.* Ævum, Vetustas. ‖ *Années. âge.* Ō mihi prætĕrĭtōs rĕfĕrāt sī Jŭpĭtĕr annōs ! *V.* Tēmpŏrā lābuntŭr, tăcĭtīsquĕ sĕnēscĭmŭs annīs. *O.* Întĕgĕr annōrŭm. *St.* SYN. Ætās, ævŭm, tēmpŭs. ‖ *Temps, époque, siècle.* Tālēs adspexĭt Rōmŭlŭs annōs. *St.* SYN. Tēmpŭs, ætās, sæcŭlă. ‖ *Récolte.* Nēc rĕquĭēs quīn aŭt pōmīs ēxŭbĕrĕt annŭs. *V.* Ăgrĭcŏlæ răptīs annŭm flĕvērĕ jŭvēncĭs. *L.* Sī tĕnĕr plēnō cădĭt hœdŭs annō. *H.* (Adde *St. Th.* IV, 710). *Voy.* Proventus.

† Annŭtō, ās, ārĕ. *n. fréquent. de* Annuo. *Faire signe, consentir.* Ētĭāmnŭnc annŭtāt. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 100).

Annŭus, ă, ŭm. *D'un an, qui dure un an.* Annŭus ēxactis cŏmplētŭr mēnsĭbŭs ōrbis. *V.* Nēc sōmnī facilēs, ĕt nōx ērăt annŭa nōbīs. *O.* Spătiō lōngĭŭs annŭō. *H.* ‖ *Annuel, qui revient tous les ans.* Millĭō vēnĭt annŭă cūră. *V.* Annŭă, sī mĕmĭnī, millĭă sēna dăbās. *M.* (IX, 10, 2). Dēpŏnīt flāvās annŭă tĕrrā cŏmās. *Tib.* (II, 1, 48). ‖ Annŭă sæcră, fēstă, mūnĕră, dōnă, etc. *Cérémonie annuelle, anniversaire.* Annŭă măgnæ Sæcră rĕfĕr Cĕrĕrī. *V.* Nūmĭnĭbŭs nōstrīs annŭă fēstă fŏvēnt. *O.* Hīnc, ŭbī pĕrsŏnŭīt sōlēnnī tĭbĭă cāntū, Īt pĕr vēlātās annŭă pŏmpă vĭās. *Id.* Sēmpĕr hŏnōrātăm dēmēnsĭs ōrbĭbŭs annī Tē dŏmŭs ĭstă cŏlĕt. *St.* Annŭă nē tăcĭtŭs mūnĕră prætĕrĕās. *Aus.* Annŭŭs ĭngrātă rĕlĭgiŏnĕ dĭēs. Sānctă sălūtĭfĕrī rĕdĕŭnt sōlēnnĭă Chrīstī. *Id. Voy.* Solennia.

† Annŭvī. *ancien parf. de* Annuo *ou* Annueo (cf. *Abnueo*). Ānnŭvīt sēsē mēcŭm dēcērnĕrĕ fĕrrō. *Enn.* (apud *Prisc.* 10, 882. Alii leg. *annuit;* sed cf. *Fuvit, Pluvit*).

†Ănōmălŭs, ă, ŭm (*ἀνώμαλος*). *Irrégulier.* Vŭlgōquĕ dōctī quæque ănōmăla nōmĭnānt. *Capel.* III, p. 71.)

Ānquīnă, æ. *f. Cable pour l'antenne.* Ātque ānquīna rēgăt stăbĭlĕm fortissĭmă cursum. *Helv. Cinn.* (apud *Isid.* 19, 4. Adde *Lucil.* apud *Non.* 13, 16. Quidam volunt non bene *anquina* vel *anquina*.)

Ānquīrō, ĭs, ĕrĕ. *Chercher de tous côtés.* Āt vōs pĕr agrōs corpŏris pārtēs vestās Ānquīrīte. *Sen. Hip.* 1274). Prōtrahĕre in lūcem, ātque ōmnēs ānquīrĕrĕ nīsūs. *Lr.* (IV, 1182). *Voy.* Quæro.

Ānsă, æ. *f. Anse, poignée.* Ēt gravĭs ăttrĭtă pōndĕrĕbăt cāntharŭs ānsă. *V.* Ērăt ănsæ illĭc Fagĭnētus, cūrvă clāvō sūspensŭs ăb ānsă. *O.* Pāndă rŭbēr ūrcĕus ānsă. *M.* (XIV, 106). EP. Tōrtĭlis, cūrvă. ‖ *Courroie de soulier.* Ānsăquĕ cŏmprēssōs cōllĭgăt ārcta pĕdēs. *Tib.* (I, 9, 14). ‖ *Fer d'un croc.* Ēt bĕnĕ quūm fīxŭm mēntō dīscussĕrĭs ūncŭm, Nīl ĕrĭt hōc : rōstrō tē prēmĕt ānsă sŭō. *Pp.* (IV, 1, 141). ‖ *Au fig. Occasion favorable.* Nōn tu illŭm vīdēs Quærĕrĕ ānsăm? *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 119). *Voy.* Occasio.

Ānsātă, æ. *f.* (*s. ent.* hasta). *Espèce de javelot.* Ānsātās mittŭnt ē turrĭbŭs. *Enn.* (apud *Non.* 18, 30. Crediderim *hastas* in fine versus fuisse). *Voy. le suiv.*

Ānsātŭs, ă, ŭm. *Qui a une ou plusieurs anses, un crochet.* Ānsātis cōncurrŭnt ūndĭquĕ tēlīs. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). *Voy. le précéd.* ‖ *Au fig. Qui a les mains sur les hanches.* Sĕd quis hīc ānsātŭs ămbŭlăt? *Pl.* (*Pers.* II, 5, 7).

1. Ānsĕr, ĕrĭs. *m. Oie.* Ūnicus ānsĕr ĕrăt, mĭnimæ cŭstodĭa vīllæ. *O.* Strĕpĭt ĭmprōbŭs ānsĕr. *V.* Pinguĭbŭs ēt fīcīs pāstŭm jĕcŭr ānsĕrĭs ălbī. *H.* EP. Cāndĭdŭs, ălbŭs, ārgentĕŭs ; raucŭs, ārgūtŭs, strĭdŭlus ; ămnĭcŏla, aquātĭcus, fluvĭālis ; tardus, sēgnis, ĭnōrs. ‖ *Oies du Capitole.* Rōmŭlĭdarum ārcīs sērvātŏr cāndĭdŭs ānsĕr. *Lr.* Ēt dēfēnsūrīs vĭgĭlī Cāpĭtŏlĭă vōcē ānsĕrĭbŭs. *L.* Ānsĕrĭs ēt tŭtum vōcē fŭīsse Jŏvem. *Pp.* Hæc sērvāvĭt avis Tarpēĭæ tēmplă Tōnantĭs. *M.* Sēnōnēs dŭm gārrŭlŭs ānsĕr Nūntĭăt, ēt vĭgĭlăt vēstrŭm sīnĕ mīlĭtĕ fātŭm. *Sid.* ‖ 2. *Nom d'un poète latin du temps d'Auguste.* Cīnnă quŏquĕ hīs cōmĕs ĕst, Cinnāquĕ prōcăcĭŏr Ānsĕr. *O.* (*Trist.* II, 435. Cf. *Serv. ad. Virg. E.* 9, 36).

Ānsŭlă, æ. *f. dimin. de* Ansa. *Petit crochet, agrafe de soulier.* Ātquĕ vĭnculŭmōrŭm Cōncūrrēntĭbŭs ānsŭlīs rĕflĕxă Ād crūs, pĕr cămĕrăm cătēnă sūrgăt. *Sid.* (*ad Lamprid.* 15).

Āntæŭs, ī. *m.* (*Ἀνταῖος*). *Antée, géant fils de la Terre, infestait la Libye, et fut étouffé par Hercule.* Hērcŭlīs Āntæŭm prōcŭl à tēllūrĕ tĕnēntīs. *J.* (3, 89). Āntæī quæ rēgnă vŏcāt nōn vāna vĕtustās. *L.* (Cf. *Luc.* IV, 592 *sq.*; *St. Th.* VI, 893 ; *Ov. Met.* IX, 184; *Her.* 9, 71; *Sen. H. OEt.* 24; *Mart.* XIV, 48).

Āntăndrŏs *ou* Āntăndrŭs, ī. *f.* (*Ἄντανδρος*). *Ville et port de la petite Phrygie.* Classēmquĕ sŭb ipsă Āntăndrō (mōlimur). *V.* Prōfŭgăquĕ pĕr æquŏra clāssĕ Fĕrtŭr ăb Āntăndrō. *O.*

Āntārctĭcŭs, ă, ŭm (*Ἀνταρκτικός*). *Antarctique.* SYN. Aūstrālis. PPH. Pōlŭs ăltĕr. *L. Voy.* Arcticus.

Āntĕ. *prép. Devant, en avant de.* Hās pŏnō ăntĕ tŭām tĭbĭ, dĭva, Prŏpĕrtĭus ārăs. Ēxcūdat. *Pp.* II, 11, 27). Ānte ipsŭm pĕnĕtrālĕ dĕæ. *L.* Ălĭēnīs ăntĕ pĕctŭs sūspendĭt grăvĕm (pĕram). *Ph.* Āntĕ fŏrēs. *V.* Āntĕ dŏmŭm. *O.* SYN. Prō, ŏb. ‖ *Devant, en présence de.* Ante ōrā pārēntŭm. *V.* Ānte ŏcŭlōs cōnstĭtĭt ipsă mĕōs. *O. Voy.* Coram. ‖ *Avant.* Ānté Jŏvēm nūllī sŭbjĭgēbānt ārvă cŏlōnī. *V.* Āntĕ sŭōs ānnōs occĭdĭt. *O.* ‖ *Plus, de préférence.* Cārā mihi ănte ălĭās. *V.* Dūlcēs ănte ŏmnĭă Mūsæ. *Id.* SYN. Præ. ‖ *adv. Auparavant.* Pāscĭte, ŭt āntĕ, bŏvēs, pŭĕrī. *V.* Aūt sī, nōx plŭvĭăm nĕ cōllĭgat ăntĕ, vĕrēmŭr. *V.* SYN. Prĭŭs, clăm, quondăm, āntĕă, hāctĕnŭs. ‖ Āntĕ quăm. *Voy.* Antequam.

Āntĕă. *adv. Auparavant.* Pĕctĭ, nĭhĭl mē sĭcŭt āntĕă jŭvăt. *H.* Ŭbi ĭstĕ pŏst phăsēlŭs āntĕă fŭīt. *Cat.* (4, 10. *Prisc.* p. 1273 : « Adverbia in *a* terminantia omnia producuntur : ut *interea*, et *propterea*, et *præterea*, excepto *ita*. » Iterum p. 1276. Ne credamus accusativum pluralem *ea* per licentiam protrahi, alteram melioremque viam ostendit Noster : « Possumus tamen dicere quod in compositione non necesse est separatorum constructionem servare, et licere in his ablativum singularem recipere, ut in his adverbiis compositis cum præpositionibus, *quocirca*, *quapropter*. » Quibus addo *antehac*, *posthac*. Nec multum abludunt *exadversum*, *examussim*, etc.) *Voy.* Ante.

Āntĕactŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Anteago. *Fait avant.* Indĭēi āntĕactă fătēbŭr. *O. Ordnt. Passé, écoulé.* Ēt vēlŭt āntĕactō nīl tēmpŏrĕ sēnsĭmŭs ægri. *Lr.* (III, 846. *Id.* 1, 559). Quūm mĕmŏr āntĕactōs sēmpĕr dŏlŏr admŏnĕt annŏs. *Tib.* (IV, 1, 189). SYN. Trānsactŭs. *Voy. ce mot.*

Āntĕagō *ou* Ănte ăgō. *Conduire devant.* Tūm crīnĕ sōlūtō Āntĕagĭtŭr cōnjŭx. *Sil.* ‖ *Faire avant. Voy.* Anteactus.

Āntĕāmbŭlō, ōnĭs. *m. Qui marche devant, es-*

pèce de piqueur. Sūm cŏmēs ĭpsĕ tŭūs, tŭmĭdīque ănteămbŭlō rēgĭs. *M*. (II, 18, 5. *Id*. III, 7, 2; X, 74, 3).

Ăntĕcānĭs, ĭs. *L'astre qui est devant la Canicule*. Ăntĕcānem, Grāiō Prŏcўŏn quī nōmĭnĕ fĕrtŭr. *Cic*. (*Arat*. in lib. *Nat. D*. 2, 44). *Voy*. Procyon.

Ăntĕcăpĭō *ou* Ăntĕ căpĭō. *Prendre d'avance*. Ăntĕ lŏcŭm căpĭēs ŏcŭlĭs. *V*. *Voy*. Occupo.

Ăntĕcăvĕō *ou* Ăntĕ căvĕō. *Se précautionner d'avance*. Tāntŭm nĕ sŭbĕāt vĭtĭōrŭm pēssĭmŭs hŭmŏr, Ăntĕcăvē. *Grat*. (*Cyn*. 50). *Voy*. Præcaveo.

Ăntĕcēdō, ĭs, essī, ēdĕrĕ. *n. Aller devant*. Sūccĭnctŭs nĕquĕ cūrsŏr ăntĕcēdĭt. *M*. (XII, 24, 7). Sī mŏrĕrĭs, ăntĕcēdō; sī vīvīs, sĕquŏr. *Sen*. (*Phœn*. 76). *Voy*. Præcedo. ‖ *act*. (aliquem *ou* alicui). *Précéder, devancer*. Pўrrhum ăntĕcēdĭt; ōmnĭūm mēntēs trĕmūnt. *Sen*. (*Troad*. 1150). Hæc ĕi ăntĕcēssĭt. *Ter*. (*Ph*. III, 2, 40). ‖ *Se placer devant*. Invāsĭt ōmnĭs ēccĕ jām cœlŭm fĕrā, Mēque ăntĕcēssĭt. *Sen*. (*H. Œt*. 73). ‖ *Au fig. Avoir le pas sur, l'emporter*. Nēmo ăntĕcēdāt fīlĭō, crēdō, mĕō. *Pl*. (*Ps*. I, 5, 3). Ūbi ămbĭtĭōnēm vīdēas vīrtūtī ăntĕcēdĕrĕ. *Titin*. (apud *Non*. 9, 7). *Voy*. Præcello.

Ăntĕcēllō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Præcello.

†Ăntĕcēssŏr, ōrĭs. *m. Qui précède; devancier*. Quī vīcīt ōmnēs ăntĕcēssōrēs sŭōs (*Anthol*. I, p.478).

Ăntĕō *ou* Ăntĕŏ, ĕis, eīvī *ou* ĭī, eĭrĕ. *n. Aller devant*. Ăntĕāmŭs, dūm tēmpŭs dătŭr. *Ter*. (*And*. III, 3, 24). SYN. Ăntĕcēdō, præĕō, præcēdō. ‖ *Ordint. act. Précéder, devancer*. Nĕc cūrsŭs ăntĕĕāt īllā tŭōs. *O*. Tē sēmpĕr ăntĕĭt sævā nĕcēssĭtās. *H*. Cўdōnēās ăntĕĭbūnt gæsa sāgittās. *St*. SYN. Præĕō, præcēdō, ăntĕcēdō. ‖ *Au fig. Surpasser, l'emporter*. Quī cāndōrĕ nīvēs ăntĕīrēnt, cūrsĭbŭs eūrōs. *V*. Sī quīs vŭlt fāmā tăbŭlās ăntĕīrĕ vĕtŭstās. *Pp*. (II, 2, 53). Sōmnŭm tăctō mīsīssĕ chĕlўdrō Ăntĕĭbăt cūnctōs. *Sil*. SYN. Præcēllō, præstō, sŭpĕrō, vincō. (Ne forte credas secundam syllabam pro brevi numerari posse, Ăntĕĕo, adde præcedentibus : *Lucret*. IV, 142; *Hor. Epist*. I, 2, 70; *Ov. Met*. XIII, 366; *St. Th*. III, 156; *V. Fl*. I, 31; *Sen. Ag*. 453. Unus peccavit *Aus. Idyl*. 11, 16 : Gāngētĭcŭs ăntĕĭt ălĕs).

Ăntĕfĕrō, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter devant*. Ăntĕtŭlĭt grēssŭm. *V*. ‖ *Mettre avant, préférer*. Tē nōstrīs dŭcĭbŭs, tē Grāiīs ăntĕfĕrēndō. *H*. Ăvĭāsquĕ trēmēntēs Ăntĕfĕrūnt pātrĭbŭs. *Aus*. (*Idyl*. 4, 18). *Voy*. Præpono.

Ăntĕfīxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Antefigo (*inus*.). *Fixé devant*. Tēnsīs pĕctŏrĭbŭs, pĕdĕ ăntĕfīxō. *Sid*. (*Pan*. 3464).

Ăntĕgĕrō *ou plutôt* Ăntĕ gĕrō. *Porter, supporter avant*. Hīs vērbĭs, ō gnātă, tĭbī sunt ăntĕ gĕrundæ Æ̆rūmnæ. *Enn*. (apud *Cic. Div*. 1).

Ăntĕgrĕdĭŏr. *Comme* Prægredior.

Ăntehāc. *adv. Auparavant, jusqu'ici*. Ăntehāc ăd nīhĭlŭm pĕnĭtŭs rēs quæquæ rĕdĭssēnt. *Lr*. (I, 543). Plūrĭmăquæ hŭmānĭs ăntehāc încōgnĭtă mēnsĭs. *L*. (VI, 115. Adde *Ter. Ad*. I, 2, 6). SYN. Ăntĕ, quōndăm, ōlĭm, prĭŭs, hāctĕnŭs.

†Ăntĕlōgĭum, ĭī. *n.* (*mot hybride, de* ante *et* λόγος). *Avertissement, préface*. Huīc ārgūmēnto ăntĕlōgĭum quĭdem hōc fŭīt. *Pl*. (*Men. prol*. 9).

Ăntēmnă, æ. *f. et* Ăntēmnæ, ārŭm. *pl. Ville des Sabins*. Fōrtūnæ Prænēstæ jŭgīs, Ăntēmnăquĕ prīscō Crūstŭmĭlō prĭŏr. *Sil*. Ārdĕă, Crūstŭmĕrīque, ĕt tūrrĭgĕræ Ăntēmnæ. *V*.

Ăntēmittō *ou* Ăntĕ mittō. *Envoyer ou mettre devant*. Quānquam Iămblcūm Flăccŭs ăntĕmīsĭt. *T. Maur*. (*Met*.1374). *Voy*. Præmitto.

Ăntēmĭŭs. *Voy*. Anthemius.

Ăntēnnă, æ. *f. Antenne, pièce de bois à laquelle la voile est attachée*. Līnă cŏmæ mōllēs, ăntēnnæ brāchĭă fīūnt. *O*. Ăntēnnăquĕ lævō Prōnă dĕhīscēntēm cōrnū quūm sūstŭlĭt ūndăm. *V. Fl*. Ăntēnnæquĕ gĕmānt. *H*. EP. Sūmmă, ăltă, ārdŭă, vēlĭfĕră, ălătă. PPH. Cōrnŭă ăntēnnārŭm. *V*.

Ăntēnŏr, ŏrĭs. *m.* (Ἀντήνωρ). *Anténor, roi de Thrace, allié de Priam, vint, après la prise de Troie, fonder sur la côte de Vénétie une ville qui depuis fut nommé Padoue*. Ăntēnŏr pŏtŭīt, mĕdĭīs ēlăpsŭs Achīvīs, Īllўrĭcōs pĕnĕtrārĕ sĭnŭs. *V*. Ădjĭcĕ Trōjānæ suāsōrem Ăntēnŏră pācīs. *O*.

Ăntēnŏrĕŭs, ă, ŭm (Ἀντηνόρειος). *D'Anténor, de Padoue*. Flăccæ, Ăntēnŏrĕī spēs ĕt ălūmnĕ lārĭs. *M*. (I, 77, 2). Ătque Ăntēnŏrĕī dispĕrgĭtŭr ūndă Tĭmāvī. *L*.

Ăntēnŏrĭdēs, æ. *m.* (Ἀντηνορίδης). *Fils d'Anténor*. Măcte ō vīrtūtĭs ăvītæ, Măcte, Ăntēnŏrĭdē. *Sil*. Trēs Ăntēnŏrĭdās. *V*.

Ăntĕpărō *ou plutôt* Ăntĕ părō, ās. *Préparer ou acquérir avant*. Ēt quās Ēlĭs ŏpēs ăntĕ părārăt ēquīs. *Pp*. (I, 8, 36).

†Ăntĕpărtŭs, ă, ŭm. *part. p. de Vinus*. Antepario. *Acquis avant*. Ūt vīrtūte eōrum ăntĕpărtă pĕr dăgĭtĭum pĕrdĕrēs. *Pl*. (*Trin*. III, 2, 17. *Id. Truc*. I, 1, 42; *Næv*. apud *Charis*. 2, 189).

Ăntĕpĕrĕō *ou plutôt* Ăntĕ pĕrĕō, ĭs. *Périr avant*. (*Aus. Epigr*. 34, 2.)

Ăntĕpōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Placer devant*. Bŏnum ăntĕpōnăm prāndĭŭm prānsōrĭbŭs. *Pl*. (*Men*. II, 2, 2. *Id. Rud*. II, 6, 25). Lībātum ăgrĭcŏlæ pōnĭtŭr ăntĕ dĕō. *Tib*. (I, 1, 14). *Voy*. Appono. ‖ *Ordint. Préférer*. Quō dētĕrĭōrēs ăntĕpōnāntŭr bŏnīs. *Pl*. (*Pœn. prol*. 39). *Voy*. Præfero.

Ăntĕpŏsĭtŭs *et sync*. Ăntĕpōstŭs, ă, ŭm. *Placé devant*. Quām quæ Thўēstæ ăntĕpŏsĭta cĕt ĕt Tĕrēō. *Pl*. (*Rud*. II, 6, 25). Ăntĕpōstă quūm sĭt ĭpsă, tūm sĕquēns vōcālĭs Ī. *T. Maur*. (*Syll*. 390. *Id. Litt*. 141). SYN. Præpŏsĭtŭs, præmīssŭs. ‖ *Préféré*.

† Ăntĕpŏtēns, tĭs. *Supérieur, mieux fourni*. (*Pl. Trin*. V, 1, 1). *Voy*. Præpotens.

Ăntĕquăm. *conj. Avant que*. Ăntĕquăm tūrpĭs măclĕs dĕcēntĕs. *H*. Quāntō dūrĭŭs, ăntĕquăm rōgĕrĭs? *M*. (II, 44, 12). Proĭn, ăntĕquăm sĕ fīrmĕt, aŭt vīrēs pārĕt. *Sen*. (*H. Fur*. 201). SYN. Prĭūsquăm. ‖ *Souv*. Ante... quam. Ăntĕ, pūdŏr, quăm tē vĭŏlō. *V*. Ăntĕ nŏvīs rūbĕānt quăm prātă cŏlōrĭbŭs. *Id*. SYN. Prĭŭs... quăm. ‖ *qqf*. Quam... ante. Vīctrīcĕm laūrŭm, quăm vĕnĭt, ăntĕ vĭdēs. *M*. (IX, 36, 6). Quăm născĭmŭr ăntĕ. *Lr*. (III, 987. Adde *Prop*. II, 19, 66; *Tib*. I, 3, 9).

Ăntĕrāstĭlĭs, ĭs. *f. Nom de femme*. (*Pl. Pœn*. IV, 2, 75, ab ἀντεραστός.)

Ăntĕrĭŏr, ŭs; *gén*. ōrĭs. *Antérieur*. Ăntĕrĭŏr nūmĕrō, cuī fīllŭs ūnĭcŭs ūnī ĕst. *Prud*. (*Sym*. 103).

Ăntēs, ĭŭm. *m. pl. Rangs de ceps qui bordent une vigne*. Jām cănīt ēxtrēmōs ēffētŭs vīnĭtŏr ăntēs. *V*. Hūmĭdăque ăndrāchnē sĭtĭentēs prōtĕgĭt ăntēs. *Colum*. (10, 376).

Ăntēsignānŭs, ī. *m. Soldat commis à la garde du drapeau*. Ăntēsignāni quădrātīs mūltīs tĕcti ĭnsīgnĭbŭs (*Antiq. troch*. a *Rivino* collect.).

Ăntēstō *ou* Ăntīstō. *Voy*. Antisto.

Ăntēstŏr, ārĭs, ārī. *d. Prendre à témoin*. În-

clāmāt vōce, ēt : licēt āntēstāri? *H.* Licēt āntēstāri? Nōn licēt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 23. *Id. Pers.* IV, 9, 10).

†Āntētēstŏr. *Comme* Antestor. Māndātīs fāmŭlōr, sĕd āntētēstŏr, Lēctŏr, quās pătĭēris hīc sălēbrās. *Sid.* (*Pan.* 1877).

Āntētŭlī. *parf. de* Antefero.

Āntĕvĕnĭō, īs, vēnī, vĕnīrĕ. *Précéder, devancer.* Āntĕvĕnī, ēt sŏpōlem ārmēntō sōrtīrĕ quŏtānnīs. *V.* Āntĕvĕnīs tēmpŭs. *Cl.* Tēmpĕri huīc hŏdīe āntĕvēnī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 66). *Voy.* Præcedo. || *Surpasser.* Ōmnĭbŭs rēbŭs ĕgo āmōrēm crēdŏ... āntĕvēnīrĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 1). *Voy.* Præsto.

Āntĕvĕrtŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Devancer.* Mīrŏr ŭbi ĕgo huīc āntĕvōrtĕrīm. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 12). *Voy.* Præverto. || *Surpasser.* Pōl mĕrōrēs mi āntĕvōrtūnt gaūdĭīs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 60). Intrĕpĭdīs nēc dŭbĭtāns vātĭbŭs āntĕvĕrtīs. *Capel.* (II, p. 31). || *Au pass. Se tourner d'abord vers, s'occuper auparavant.* Rēbŭs ālĭīs āntĕvōrtār. *Pl.* (*Bac.* III, 5, 1). *Voy.* Prævertor.

Āntĕvīdĕō *ou* Āntĕ vīdĕō, ēs, ērĕ. *Prévoir.* Nūnc quŏ dīvĕrsŭs ăbīrĕt, Āntĕvīdēns. *V. Fl. Voy.* Prævideo.

†Āntĕvĭŏ, ās, ārĕ. *Aller devant, précéder.* Āntĕvĭāndŏ sŭōs hīnc Pĕtrŭs ēt Stĕphānŭs. *Fort.* (III, 213).

Āntĕvŏlŏ, ās, ārĕ. *Devancer en volant ou en courant.* Āntĕvŏlānt, sōnĭtūmquĕ fĕrūnt ăd lĭttŏrā vēntī. *V.* Tūrnŭs ŭt āntĕvŏlāns tardŭm præcēssĕrăt āgmĕn. *Id.* Āntĕvŏlānt zĕphўrōs pēnnĕ. *Cl.* Āntĕvŏlăt cūrrŭm. *St. Voy.* Præcurro.

Ānthēdŭlus, lī. *m. Nom d'un écrivain ou orateur latin.* Nōstrŭm quŏs rĕtĭnĕt sōlŭm dīsĕrtōs, Dūlcem Ānthēdŭlŏn, ēt mihī măgīstrī. *Sid.* (*Pan.* 2174).

Ānthēdŏnĭŭs, ă, ŭm. *D'Anthédon.* Thīsbæūmquĕ Lўcān, Ānthēdŏnĭūmquĕ Lўcētum. *St.* Sīc Ānthēdŏnĭŭs Bœōtĭă pĕr frētă Glaūcŭs. *Aus.* (*Mos.* 276).

Ānthēdŏn, ŏnis. *f.* (Ἀνθηδών). *Ville maritime de Béotie.* Cārpĭt ēt Eŭbœĭcă vīvăx Ānthēdŏnĕ grāmĭn. *O.* Līttŏrĕăm blāndă fĕrīēns Ānthēdŏnă caūdă. *St.*

Ānthēmĭŭs, lī. *m. Nom d'un magistrat romain.* Huīc sŏcĕr Ānthēmĭŭs, præfēctŭs, cōnsŭl ēt ĭdĕm. *Sid.* (*Pan.* 124. *Ib.* 345 et 509).

Āntheŭs, ĕŏs *ou* ĕī. *m.* (Ἀνθεύς). *Un des compagnons d'Énée.* Ānthĕă Sērgēstŭmquĕ vīdēt. *V.*

Ānthĭās, æ. *m.* (ἀνθίας, -ου). *Sorte de poisson.* Ānthĭās hīs, tĕrgō quæ nōn vĭcēt, ūtĭtŭr ārmīs (*Ov. Hal.* 46. Contra metrum peccat, si vera est lectio. Velim esse Ānthĭās, ădŏs, nisi obsit græca vox, et *Plin.* 9, 59, ubi de *anthia* plura memorat).

Ānthĭs, ĭdis. *f. Nom de femme.* Ānthĭs caūsă mĭhĭ vītæ (*Anthol.* II, p. 265).

Ānthōrēs, æ. *m.* (Ἀνθώρης). *Argien qui suivit Hercule en Italie.* Hērcŭlĭs Ānthōrēn cōmĭtēm. *V.* (*Æ.* X, 778. Male alii leg. *Antorem*).

Ānthrāx, ăcis. *m.* (ἄνθραξ). *Nom d'esclave.* Ānthrāx, ălĭŏvōrsŭm dīxĕrăm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 8).

Āntĭbăcchŭs, ī. *m.* (ἀντίβακχος). *Pied composé d'une brève et deux longues.* Pēs āntĭbăcchŭs, nōn ērĭt dīspār tămĕn. *T. Maur.* (*Met.* 820. *Ib.* 825). Ūt claūdăt chŏrīāmbŏn āntĭbăcchŭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 93. Exemplum *antibacchi* dat *Diom.* 3, 513 : Mărĭti bĕātī, pārēmūs nēpōtēs). *Voy.* Bacchius.

Āntĭcātō, ōnis. *m. Ouvrage de César, en réponse à l'éloge de Caton écrit par Cicéron.* Măjōrēm quăm sunt dūō Cæsărĭs āntĭcātonēs. *J.* (6, 337. *Cf. Quintil.* I, 5, 6; *Gell.* 4, 16).

Āntĭchrīstŭs, ī. *m. Antechrist.* Hīc præpōtēns crūēntī Ēxstinctŏr āntĭchristī. *Prud.* (*Cath.* 838).

†Āntĭcĭpātŏr, ōris. *m. Qui précède.* Vērbŭm dĕŭs, āntĭcĭpātŏr Mūndī quēm fāctūrŭs ērăt. *Aus.* (*Ephem.* 3, 9).

Āntĭcĭpātŭs, ă, ŭm. *Pris d'avance.* Pĕr cōmpēndĭă mōntĭs Āntĭcĭpātă vĭa ēst. *O.*

Āntĭcĭpŏ, ās, ārĕ. *Prendre d'avance, anticiper, prévenir.* Spērāvīt flēxō circŭm compēndĭă mētæ Āntĭcĭpāssĕ vĭăm. *St.* Āntĭcĭpāssĕ dĭīs, quæ mŏdŏ pārtĭcĭpās. *Aus.* (*Parent.* 15, 14). SYN. Præcĭpĭŏ, occŭpŏ. || *Devancer.* Prōmptŭm ēt vēlōcēs ērăt ānticĭpārĕ quādrīgās. *Aus.* (*Epit. Her.* 35, 5). *Voy.* Præcedo. || *qqf. Surpasser.* Āntĭcĭpēsquĕ tŭō Sāmĭī Lūcŭmōnĭs ācŭmĕn. *Aus.* (*Epist.* 4, 69). *Voy.* Supero. || *n. Aller devant, prévenir* (*en grec φθάνειν*). Sōl ĭdĕm sŭb tērrās illĕ rĕvĕrtēns Āntĭcĭpāt. *Lr.* (V, 657).

Āntĭcўrā, æ. *f.* (Ἀντίκυρα). *Anticyre, île de la mer Égée, dans le golfe Maliaque, produisait beaucoup d'ellébore, dont les anciens se servaient pour traiter la folie.* Ēt quīdquĭd tōtă născĭtŭr Āntĭcўrā. *O.* Trĭbŭs Āntĭcўrĭs căpŭt īnsānăbĭlĕ. *H.* (*A. P.* 300. *Id. Sat.* II, 3, 82 et 165; *Pers.* 4, 16). *Voy.* Helleborum.

Āntĭdāmās, āntĭs. *m.* (Ἀντιδάμας). *Nom d'homme.* Sĕd hīc mihī āntehāc hōspĕs Āntĭdāmās fŭīt. *Pl.* (*Pœn.* V, 1, 22).

† Āntĭdĕō, īs. *arch. pour* Anteeo. *Surpasser.* Cāmpās gĕnŭs Mūltō Sўrōrŭm jam āntĭdīt pătĭēntĭă. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 145. *Id. Cas.* II, 3, 9; *Pers.* V, 2, 2).

† Āntĭdhāc. *arch. pour* Antehac. Cui ĭn rē tālī jām sūbvēnīsti āntĭdhāc. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 26. *Id. Bacc.* III, 6, 10).

Āntĭdŏtŭm, ī. *n.* (ἀντίδοτον). *Antidote, contrepoison.* Āntĭdŏtŭm sŭmĕt quī sŏcĭātă bĭbĕt. *Aus.* (*Epigr.* 10, 6). Ēt vēnditārĕt fālso āntĭdŏtŭm nōmĭnĕ. *Ph. Voy.* Medicamen.

Āntĭdŏtŭs, ī. *f. Comme* Antidotum. Quī făcĭlī ăttrītu āntĭdŏtōs ĭmĭtētŭr hŏnēstās. *Ser. Sam.* (*vs.* 858). Āntĭdŏtŭs vērō mūltīs Mīthrĭdātĭcă fĕrtŭr. *Id.* (*vs.* 1066).

Āntĭgĕnēs, ĭs. *m.* (Ἀντιγένης). *Nom d'homme.* Nōn tŭlĭt Āntĭgĕnēs; ēt ērăt tūm dignŭs ămārī. *V.*

Āntĭgŏnē, ēs. *f.* (Ἀντιγόνη). *Antigone, fille d'Œdipe, servit de guide à son père aveugle, et enterra son frère Polynice malgré la défense de Créon, qui la fit périr.* Āntĭgŏnē dēvŏtă mălīs sūspēctăquĕ rēgī. *St.* Quīd? nōn Āntĭgŏnēs tūmŭlō Bœōtĭŭs Hæmōn Cōrrŭit? *Pp.* (II, 7, 83). EP. Plă, ānĭmōsă, fŏrtĭs, mĭsĕră. VERS. Frātrĕm Thēbānă pĕrēmptūm Sŭppōsŭit tūmŭlō rēgĕ vĕtāntĕ sŏrōr. *O.* || 2. *Fille de Laomédon, sœur de Priam, voulut rivaliser avec Junon, et fut changée en cigogne.* Pīngĭt ēt Āntigŏnēn, aūsăm cōntendĕrĕ quōndăm Cūm măgnī cōnsōrtĕ Jŏvīs. *O.* (*Met.* VI, 95 *sq.*)

Āntĭllă, æ. *f. Nom de femme, de jeune fille.* Āntĭlĭa hīc jacĕo, nondŭm trĭētĕridĕ plēna (*Anthol.* II, p. 76).

Āntĭlŏchŭs, ī. *m.* (Ἀντίλοχος). *Antiloque, fils aîné de Nestor, mourut devant Troie.* Sīvĕ quīs Āntĭlŏchŭm nārrābăt ăb Hēctŏrĕ vīctŭm. *O.* Sērvātō Āntĭlŏchŭs Nēstŏrĕ pātre ŏbīī. *Aus.* (*Epit. Her.* 7, 4. Adde *Hor. Od.* II, 9, 14; *Juv.* 10, 2).

Āntĭmāchŭs, ī. *m.* (Ἀντίμαχος). *Poète grec, de Claros ou de Colophon.* Āt pŏpŭlŭs tūmĭdo gaūdĕāt Āntĭmāchō. *Cat.* (95, 9). Tū nōn Āntĭmāchō, nōn

tātlŏr ībīs Hŏmērŏ. *Pp.* (II, 25, 45). PPH. Clārĭŭs pŏētă. *O.* (Hunc innuit *Hor. A. P.* 146 : *Nec reditum Diomedis ab interitu Meleagri*, etc.) ‖ *Autres individus du même nom.* Meŭs fŭit pătĕr Āntĭmăchŭs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 49).

Āntīnŏŭs, ī. *m.* (Ἀντίνοος). *Antinoüs, un des prétendans de Pénélope.* Nŭbĕrĕ lăscīvō cōgĕrĕt Āntīnŏ. *Pp.* (IV, 5, 8). ‖ 2. *Jeune homme divinisé par Adrien.* Quīd lŏquār Āntīnŏŭm cœlēsti sēdĕ lŏcātŭm? *Prud.* (*Sym.* 354).

Āntĭŏchēnŭs, ă, ŭm. *D'Antioche.* Ūrbs vĕl Ălēxāndrī, aūt Āntĭŏchēnŭs ăgĕr. *Fort.* (1, 283).

Āntĭŏchĭă ou Āntĭŏchēă, æ. *f.* (Ἀντιόχεια). *Antioche, capitale de la Syrie.* Tērtĭă Phœbēæ laūrī dōmŭs Āntĭŏchĭă. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 1).

Āntĭŏchŭs, ī. *m.* (Ἀντίοχος). *Antiochus, nom de plusieurs rois de Syrie. Le plus illustre est Antiochus-le-Grand, qui reçut Annibal, et fut vaincu par L. Scipion.* Pȳrrhŭmque, ĕt ĭngēntēm cēcĭdīt Āntĭŏchum, Ănnĭbālēmquĕ dīrum. *H.* (Adde *Pl. Pœn.* III, 3, 81; *Prud. Sym.* 1371). ‖ *Nom d'un comédien.* (*Juv.* 3, 98.) ‖ *D'un barbier.* (*Mart.* XI, 85, 2.)

Āntĭŏpă, æ, *et* Āntĭŏpē, ēs. *f.* (Ἀντιόπη). *Antiope, fille de Nyctée, aimée de Jupiter, mère de Zéthus et d'Amphion.* Jūpĭtĕr Āntĭŏpæ nūsquām succurrīs hăbēntī Tōt mălă? *Pp.* (III, 13, 19). Invŏcēt Āntĭŏpē quēm nīsī vīnctă Jŏvēm? (*Ib.* 22.) Ēxpĕrtă sævam ēst bārbăra Āntĭŏpē mănŭm. *Sen.* (*Hipp.* 227. Adde *Mart.* I, 93, 6, *Antiopes*). SYN. Nyctēlĭs. ‖ *Nom d'une tragédie de Pacuvius.* Sūnt quŏs Păcŭvĭūsque, ĕt vĕrrūcōsă mŏrētŭr Āntĭŏpă. *Pers.* (1, 77).

Āntĭpăthēs. *f. et* Āntĭpăthĕs. *n.* (ἀντιπαθής). *Pierre noire et opaque, dont on se servait pour les enchantemens.* Philtra ōmnĭa ūndĭque ērŭūnt : Āntĭpăthēs illūd quærītŭr. *Læv.* (apud *Aput. Apol.* Cf. *Plin.* 37, 10).

Āntĭphātēs, æ. *m.* (Ἀντιφάτης). *Antiphate, roi des Lestrygons.* Āntĭphātēn, Scўllămque, ĕt cūm Cўclōpĕ Chărўbdĭm. *H.* Lūcrīnæquĕ dŏmŭs, lĭttŭsquĕ crŭēntī Āntĭphātæ. *St.* EP. Trūx, fĕrŭs, dīrŭs, crŭēntŭs. (Cf. *Ov. Met.* XIV, 234; *Tib.* IV, 1, 59.) ‖ 2. *Fils de Sarpédon, tué par Turnus.* (*Virg. Æ.* IX, 696.)

Āntĭphīlă, æ. *f. Nom de femme.* Tōtum ŏpŭs hōc spārsŭm, crīnīs vĕlŭt Āntĭphīlæ. Păx. *Aus.* (*Grammaticom.* 22. *Id. Sept. Sap.* 6, 8; *Ter. Heaut.* II, 4, 1 et 25).

Āntĭphŏ ou Āntĭphōn, ōnis. *m.* (Ἀντιφῶν). *Nom d'homme.* Ibi vēstĕr cœnāt cum ūxōre ădĕo ĕt Āntĭphō. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 16). Nām jam Āntĭphōnēm cōnvēnī, ăffīnēm mĕŭm (*Ib.* III, 1, 7. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 17).

Āntĭphŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Āntĭphŭs ăltō Nīl dēfēnsŭs ĕquō. *St.*

Āntĭpŏdēs, ŭm. *m. pl.* (ἀντίποδες). *Antipodes, habitans d'un endroit de la terre diamétralement opposé.* Nōn hīc āntĭpŏdās sălūmquĕ Rŭbrŭm. *Sid* (*Pan.* 1882). Vīvŭs ăd āntĭpŏdās (*Anthol.* II, p. 596). PHR. Ădvĕrsī stānt nōbīs. *Macrob.* Ădvĕrsă nōbīs ūrgēnt vēstīgĭă. *Id.* VERS. Īllī quŭm vidēānt sōlĕm, nōs sīdĕră nŏctīs Cērnĕre, ĕt ăltĕrnīs nōbīscūm tēmpŏră cœlī Dīvīdĕre, ĕt nŏctēs părīlēs ăgĭtārĕ diēbŭs. *Lr.* Īmŭs ĭn ădvĕrsōs ăxēs; nūnc fōrsĭtăn ĭpsa ēst sūb pĕdĭbŭs jām Rōmă sŭīs. *L.* Aūstrīnīs pārs ēst hăbĭtābĭlis ōrīs, sūb pĕdĭbŭsquĕ jăcēt nōstrīs. *Manil.*

Āntĭpŏlītānŭs, ă, ŭm. *D'Antipolis ou Antibes, ville de la Gaule Narbonaise.* Āntĭpŏlītānī, fātĕŏr, sūm fīlĭă thўnnī. *M.* (XIII, 103. *Id.* IV, 89, 5).

Āntĭquārĭă, æ. *f.*; Āntĭquārĭŭs, ĭi. *m. Amateur d'antiquités, de vieilleries.* Ignōtōsquĕ mĭhī tĕnĕt āntĭquārĭă vērsŭs. *J.* (6, 453).

Āntĭquĕ. *adv. Comme les anciens.* Sī quædām nĭmĭs āntĭquĕ, sī plĕrăquĕ dūrĕ. *H.*

Āntĭquĭtās, ātĭs. *f. Ancienneté, vétusté.* Dĕcĭmum ăddō, caūsa āntĭquĭtātĭs, Ennĭŭm. *Volcat. Seg.* (apud *Gell.* 15, 24). *Voy.* Vetustas. ‖ *Récit ancien, antiquité.* Āntĭquĭtātĕm Rōmŭli ĕt Māvortĭăm Lŭpām rĕnārrās. *Prud.* (*Peri.* 2803). Ūt rĕfĕrt āntĭquĭtās (*Ibid.* 223). SYN. Vĕtŭstās, prīscī, vĕtĕrēs, āntĭquī, fămă. PHR. Ūt prīscă gēns mōrtālĭum. *H. Voy.* Veteres.

Āntĭquŏ, ās, ārĕ. *Abroger, abolir. Voy.* Abrogo.

Āntĭquŭs, ă, ŭm. *Antique, ancien.* Ūrbs āntĭquă fŭīt, Tўrĭī tĕnŭērĕ cŏlŏnī. *V.* Āntĭquă pŏpŭlŭm sūb rēllĭgĭōnĕ tŭērī. *Id.* Vĕtŭs hŭīc nōmĕn, pŏsîtăque āntĭquĭŭs ūrbĕ. *O.* SYN. Vĕtŭs, vĕtŭstŭs, prīscŭs, prīstĭnŭs. ‖ *Vieux, âgé.* Fōrmă tŭm vērtĭtŭr ōrīs Āntĭquum ĭn Būtĕn. *V.* Ēūmēnĭdŭm vĕlŭt āntĭquissĭmă pōrtĭs Ēgrēdĭtŭr. *St.* SYN. Lōngævŭs, grāndævŭs, ānnōsŭs. ‖ *Antérieur, précédent.* Fŭīt ĭn tēctīs dĕ mārmŏrĕ tēmplŭm Cōnjŭgĭs āntīquī. *V.* Nĕc jām cōnjŭgĭum āntĭquŭm, quŏd prōdĭdĭt, ōrō. *Id.* SYN. Prīscŭs, prīstĭnŭs, prĭŏr, vĕtŭs, *qqf.* prætĕrītŭs, trānsăctŭs. *Voy.* Vetus. ‖ *Des anciens jours, bon, excellent, vertueux.* Mōrĭbŭs āntīquīs rēs stāt Rōmānă vĭrīsquĕ. *Enn.* (apud *Cic. Rep.* 6). Aūt sī dēmūtānt mōrēs ĭngĕnĭŭm tŭŭm, Nĕque ĕōs āntīquōs sĕrvās, ĕt căptās nŏvōs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 36). Hŏmo āntīquă vīrtūte ăc fĭdē. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 78). ‖ Āntĭquĭŏr, ŭs. *Meilleur, préférable.* Quānto āntĭquĭŭ', quām făcĕre hōc, fĕcīssĕ vīdērĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 17). ‖ Āntĭquī, ōrŭm. *m. pl. Les anciens.* Rāncĭdum ăprum āntīquī laŭdābānt. *H.* SYN. Vĕtĕrēs.

Āntĭssă, æ. *f.* (Ἄντισσα). *Ville de Lesbos.* Flŭctĭbŭs ămbĭtæ fŭĕrānt Āntĭssă Phărōsquĕ. *O.*

Āntīstāns, tĭs. *Qui est le premier, supérieur.* Ămīcis Āntīstāns mĭhī mīllĭbŭs trĕcēntīs. *Cat.* (9, 2). Ō vĕre āntīstāns nūmĭnă măgnă dĕūm! *Capel.* (IX, p. 307). SYN. Præstāns.

Āntīstĕs, ĭtis. *m. Prêtre.* Āntĕ fōrēs tēmplī crātēr āntīstĭtis aūrō. *Pp.* (III, 15, 37). Jūssŭs sēdēs lăxārĕ vĕrēndās Āntīstēs. *L.* Āntīstēs dŏmĭnī. *Prud.* (*Apot.* 475. Ūltĭmam mălĕ corripit *Sid. Paneg.* 2770). *Voy.* Sacerdos. ‖ *Qui cultive.* Cūltŏr ĕt āntīstēs dŏctōrŭm sānctĕ vĭrōrŭm. *O.* Hīc plŭs āntīstēs sŏphīæ. *M.* (VII, 73, 9). SYN. Cūltŏr. ‖ *qqf. f.* (*Val. Max.* I, 1, 1. Quod et innuunt *Non.* 8, 29; *Charis.* 1, 61). *Voy.* Antistita.

Āntīstĭtă, æ. *f. Prêtresse.* Cōmbĭbĕrāt, trăctīsquĕ cōmīs āntīstĭtă Phœbī. *O.* Stābăt ăpŭd sācrās āntīstĭtă nūmĭnĭs ārās. *Corn. Sev.* (apud *Charis.* 1, 77. Adde *Att.* apud *Non.* 8, 29; *Pl. Rud.* III, 2, 10; *Auct. Ciris*, 166). SYN. Sācĕrdōs. *f.*

Āntīstĭŭs, ĭi. *m. Prénom latin.* Căppădŏcŭm sævīs Āntīstĭŭs ŏccĭdĭt ārīs. *M.* (IX, 31, 1. Qui erat *Antistius Rusticus*).

Āntīstŏ, ās, ārĕ. *n. Surpasser, être supérieur.* Cūnctīsquĕ pŏtēntĭă quāntŭm Āntīstĕt, cōnjŭx, sŭpĕrīs tŭă. *Sil.* Hērcŭlīs āntīstāre aūtĕm sī fāctă pŏtāblis. *Lr.* (V, 22). Plēbēs ĭn hōc rēgī āntīstāt lŏcō : lĭcĕt. *Enn.* (apud *Hier. Epist. Nepot.*). *Voy.* Antistans, Præsto.

Āntĭthĕtŏn ou Āntĭthĕtŭm, ī. *n.* (ἀντίθετον). *An-*

tithèse. Crīmĭnā rāsīs Lībrāt ĭn āntīthētīs. *Pers.* (1, 85).

Āntĭum, ĭī. *n. Ville maritime du Latium, capitale des Volsques.* Ō dīvā, grātŭm quæ rēgīs Āntĭum. *H.* Prænēstē nēc sīc Āntĭumvē mīrātŭr. *M.* (X, 30, 7). ‖ *qqf. au pl.* Ādmĭnīstrāndŭm, quŏd īlli hūc Āntĭīs ăddūxērānt (*Vet. Trochaic.* a *Rivino* collect.).

? Āntĭŭs, ă, ŭm. *D'Antium.* Āntĭă nīmbōsā rĕvŏcābūnt littŏrā brūmā. *St.* (*Silv.* I, 3, 89. Alii leg. *avia*).

Āntĭlă, æ. *f.* (ἀντλία). *Pompe.* Cūrvă lăbōrātās āntlĭă tōllĭt ăquās. *M.* (IX, 19, 4).

Āntlō *ou* Āncl**ō**, ās, ārĕ. *Pomper, puiser.* Āntlābānt flōrēm Lībĕri ēx cārchēsĭīs. *Liv. Andr.* (apud *Fest. Id.* apud *Prisc.* 6, 684).

Āntōnīnŭs, ī. *m.* (Ἀντωνῖνος). *Antonin, nom de plusieurs empereurs romains.* Āntōnīnŭs ăbhĭnc rēgĭmĕn cāpĭt. *Aus.* (*Cæs.* 16, 1). Āntōnīnōrŭm nōmĭnă fālsă gĕrēns (*Ib.* 24, 2).

Āntōnĭŭs, ĭī *ou sync.* ī, voc. ī. *m.* (Ἀντώνιος). *Antoine, nom de plusieurs Romains.* ‖ *M. Antoine, orateur célèbre, dont la tête fut offerte à Marius, et suspendue, par son ordre, à la tribune aux harangues.* Aūt tē, prænsāgĕ mălōrŭm, Āntōnī, cūjŭs lăcĕrīs pēndēntĭă cānīs, etc. *L.* (II, 121). Āntōnī scrīptă lĕgūntŭr. *O.* ‖ 2. *M. Antoine, petit-fils du précédent, collègue d'Auguste dans le triumvirat, et vaincu par lui à Actium.* Hīnc ŏpĕ bārbărĭcă vārĭīsque Āntōnĭŭs ārmīs. *V.* Quīs tĭbĭ vēsānī vēnĭām nōn dōnĕt ămōrĭs, Āntōnī ? *L.* (X, 70).

Āntŏr. *Au lieu de* Anthores.

Āntrŭm, ī. *n.* (ἄντρον). *Antre, caverne, grotte.* Frōntĕ sŭb ădvĕrsā scōpŭlis pēndēntĭbŭs āntrŭm. *V.* Sīve āntrō pŏtĭŭs succēdĭmŭs. *Id.* Quī sĭmŭl ĭntrāvīt rōrāntĭă fōntĭbŭs āntră. *O.* SYN. Cāvĕrnă, spēlūncă, spĕcŭs, rĕcēssŭs, lătĕbră, *qqf.* lūstră, spēlæŭm. EP. Vĭrĭdĕ, vīrēns, frondōsŭm; cāvŭm, cūrvŭm, cōnvĕxŭm; lātēns, rĕcōndĭtŭm, prōfūndŭm, ārcānŭm, ābdĭtŭm, sēcrētŭm; nĭgrŭm, hōrrēndŭm, ātrŭm, cæcŭm; ūdŭm, gĕlĭdŭm, frīgĭdŭm. PPH. Cāvŭs mōns. Cāvă rūpēs. Cāvŭm săxŭm. Săxī fōrnix. Rūpĭs ēxēsæ, ēxēsī mōntĭs lătŭs. Scrūpōsæ cōncăvă rūpĭs. Spēlūncæ rĕcēssŭs, lătēbræ, cāvŭs. VERS. Hīc spēlūncă fŭit, vāstō sŭbmōtă rĕcēssū. *V.* Pēndēntĭă pūmĭcĕ tĕctă. Spēlūnca ăltă fŭit, vāstōque ĭmmānĭs hĭātū. Āt Scўllæm cæcīs cōhĭbĕt spēlūncă lătēbrīs. Quām sŭbtĕr spĕcŭs ēt Cўclōpum ēxēsă cămĭnīs Āntra Ætnæa tōnānt. Āt spĕcŭs ēt Cācī dētēcta ăppārŭit īngēns Rēgla, ēt ŭmbrōsæ pēnĭtŭs pătŭērĕ cāvērnæ. Quūm vītam ĭn sīlvīs, ĭntĕr dēsĕrtă fĕrārŭm Lūstră dŏmōsquĕ trăhŏ. *Id.* Săxō stānt āntră vĕtŭstō. *O.* Rūpĭs ĭn ānfrāctŭ rūpēm sŭbĭērĕ cāvātăm. Spēlūncă rĕcēssĭbŭs ĭngēns. Est spĕcŭs ĭn mĕdĭō... Ēfflcĭēns hŭmīlĕm lăpĭdŭm cōmpāgĭbŭs ārcŭm. Pārs mōntĭs, vīvō pēndēntĭă săxō Āntră. Scābrō pēndēntĭă tōfō. Āntră sŭbĭt tōfĭs lăquēatăquĕ pūmĭcĕvīvō. Spĕcŭs ēst tĕnĕbrōsō cæcŭs hĭātū. Lătēbrīs hōrrēndă fĕrārŭm Mænălă. *Id.* Sŭbtērquĕ cāvīs grăvĕ rūpĭbŭs āntrŭm Īt mōntem ĭn mĕdĭŭm. *St.* Ĭnădspĕctī cœlō rădĭīsquĕ pēnātēs. *Id.* Quūm frīgĭdă pārvās Præbĕrĕt spēlūncă dŏmōs. *J.* Haūd prŏcŭl ā Dītĭs cæcīs dēprēssă cāvērnīs Īn præcĕps sŭbsēdĭt hŭmŭs. *L.* Tūm scīssă vāllĕs ăpĕrĭt ĭmmēnsōs spĕcŭs. *Sen.* ‖ *Au fig.* Mēns ārmātă quĕăt nōstrī dē pĕctŏrĭs āntrō. *Prud.* (*Psych.* 74). SYN. Lătēbræ, rĕcēssŭs.

Āntŭllă, æ. *f. Nom de femme.* Hōc tĕgĭtŭr, cĭtŏ rāptă sŭīs, Āntŭllă sĕpŭlcrō (*Anthol.* II, p. 185. Adde *Mart.* I, 115, 4).

† Ānŭ. *ancien dat. de* Anus. Ānŭ nŏcĕō. *Lucil.* (apud *Gell.* 4, 16). Nēmpe ānu illī prōdĭta ābs tē fĭlĭa ēst plānissŭmē. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 26. Male vulgo, *anui*).

Ānŭbĭs, ĭdĭs. *m.* (Ἄνουβις). *Anubis, fils d'Osiris, divinité égyptienne, adorée sous la forme d'un homme à tête de chien.* Ōmnĭgĕnūmquĕ dĕŭm mōnstra, ēt lātrātŏr Ānŭbĭs. *V.* Pĕr trĭă sistră prĕcŏr, pĕr Ānŭbĭdĭs ōră vĕrēndī. *O.* Aūsă Jŏvī nōstrō lātrāntem ōppōnĕre Ānŭbĭm. *Pp.* (III, 9, 41). PPH. Lātrāns nūmĕn. VERS. Quæ cānĭfōrmēm Lātrāntēmquĕ thrŏnō cœlī præpōnāt Ānŭbĭm. *Prud.* Sēmĭdĕōsquĕ cānēs. *L.*

† Ānŭis. *ancien gén. de* Anus. (*Ter. Heaut.* II, 3, 46. Quod notant *Gell.* 4, 16; *Charis.* 1, 40. Adde *Enn.* apud *Non.* 17, 58.)

? Ānŭllă. *Voy.* Anicla.

Ānŭlŭs. *Voy.* Annulus.

1. Ānŭs, ūs. *f. Vieille femme.* Ēcce ānŭs ĭn mĕdĭīs rĕsīdēns ānnōsă pŭēllis. *O.* Tūm sĭmŭlāvīt ānŭm, pŏsŭītque ād tēmpŏrā cānōs. *Id.* SYN. Vĕtŭlă, lōngævă. EP. Trĕmēns, ĭnfīrmă, dēbĭlĭs, ānnōsă, cānă, rūgōsă, dēfōrmis, cūrvă. VERS. Cūrvă trĕmēntī Membră tŭlīt grēssū; vōcēm quŏquĕ fēcĭt ānīlĕm. *O.* Quātĭēns vōcĕ trĕmēntĕ căpŭt. *Id.* Rūgōsæque sĕvĕrās Pērsŭlcātă gĕnās. *Cl.* Ĭpsa ānŭs haūd lōngă cūrvă fŭtūră dĭū. *Pp.* Nūtrīx ĭn trĕmŭlis nē quīd dēsīdĕrēt ānnīs. *Id. Voy.* Senex, Senectus. ‖ *Souv. Vieille magicienne.* Cārmĭnĕ quūm măgĭcō prōcŭbŭissĕt ānŭs. *Tib.* (1, 5, 12). Dītāssĕ Pēlĭgnās ānŭs. *H. Voy.* Saga. ‖ *adj. Vieille, en parlant d'une chose.* Ēt făcĭte hæc chărtă lŏquātŭr ānŭs. *Cat.* (68, 46). Ēt, quīdquīd vŏlŭīt, tĕstă vŏcātŭr ānŭs. *M.* (I, 106, 4. *Id.* XII, 4, 4). Hānc rēdĭēns sērō vĕspĕrĕ vīdīt ānŭm. *Aus.* (*Idyl.* 14, 45, de rosa). Pīnŭs ānŭs. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 3, 508). SYN. Ānnōsă, vĕtŭs, vĕtŭstă.

2. Ānŭs, ī. *m. L'anus.* Ōdōrĕ cānĭbŭs ānŭm, sĕd mŭltō, rĕplēnt. *Ph.* Ēxcrŭclēnt tūrpēs ānŭm sī fŏrtĕ păpīllæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 1110). *Voy.* Podex.

Ānxiētās, ātĭs. *f. Anxiété, souci.* Pērpĕtŭa ānxiĕtās nēc mēnsæ tēmpŏrĕ cēssāt. *J.* (13, 212). Ānxiētātĕ cārēns ānīmŭs. *Id.* (7, 57). *Voy.* Cura.

Ānxĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Chagrinant.* Tū tămĕn ānxĭfĕrās cūrās rĕquiētĕ rĕlāxās. *Cic.* (*Div.* I, 13). Nūnc nūnc dŏlōrum ānxĭfĕri tŏrquēnt vŏrtĭcĕs. *Id.* (*Tusc.* 2 9).

† Ānxĭtūdŏ, ĭnis. *f. arch. Comme* Anxietas. Ŭbĭ cūra, ĭbi ānxĭtūdŏ. *Att.* (apud *Non.* 2, 32. *Ibid. Pacuv.*).

Ānxĭŭs, ă, ŭm. *Inquiet, chagrin.* Prōquĕ tŏt ānnōrŭm cūrīs quŏs ānxĭŭs ēgī. *O.* Ānxĭă sūnt vītæ pectŏră nōstră tŭæ. *Id. Voy.* Sollicitus. ‖ *Qui rend inquiet.* Sōllĭcĭtām tĭmŏr ānxĭŭs ūrgĕt. *V.*

Ānxŭr, ŭrĭs. *m. et n. Anxur, ville maritime des Volsques, postérieurement Terracine.* Ātquĕ sŭbĭmŭs ĭmpōsĭtŭm săxĭs lātĕ cāndēntĭbŭs Ānxŭr. *H.* Sīvĕ sălūtĭfĕrīs cāndĭdŭs Ānxŭr ăquīs. *M.* (V, 1, 6). Præcĭpĭtĕs sŭpĕrāvĕrāt Ānxŭrĭs ārcēs. *L.*

Ānÿgrŭs *ou plutôt* Ānĭgrŭs, ī. *m.* (*Strab.* Ἄνυγρος). *Fleuve de Thessalie.* Quās cōntīngĕrĕ nōlīs, Fūndĭt Ānĭgrŭs ăquās. *O.*

Ānÿstŭs, ī. *m. Rivière des Pyrénées.* Ānÿstŭs ămnĭs, ēt sălŭm flŭctŭ sĕcāt. *Avien.* (*Or. mar.* 547).

Ānÿtŭs, ī. *m.* (Ἄνυτος). *Anytus, rhéteur grec, un des accusateurs de Socrate.* Pўthăgŏrān, Ānÿtĭquĕ rĕum, dŏctūmquĕ Plātōnă. *H.* Fāmă rĕfĕrt

Ănĭtī quālĕ fŭīssĕ rĕī. *O.* (Adde *Sid. Pan.* 2651).

Aŏnĕs, ŭm. *m. pl.* (Ἀονες). *Habitans de l'Aonie ou de la Béotie.* Aŏnĕs huīc lătĭcī pŏsŭērunt nōmĕn ĕquĭnō Pāstōrēs. *Avien.* (*Arat.* 496). *Voy.* Bœoti. ‖ *D'Aonie.* Aŏnăs ĭn mōntĕs ŭt dŭxĕrĭt ūnă sŏrōrum. *V.* Mūsa ūt Cĕcrŏpĭōs sŭpĕrārĕt ĕt Aŏnăs ăgrōs. *Avien.* (*Arat.* 66).

Aŏnĭa, æ. *f.* (Ἀονία). *Aonie, partie de la Béotie où résidaient Apollon et les Muses; la Béotie.* Aŏnĭam, Eŭbœămque ĕt Phŏcĭdŏs ārvă prŏpĭnquæ. *St. Voy.* Bœotia.

Aŏnĭdæ, ārum. *m. pl.* (Ἀονίδαι). *Aoniens, Béotiens.* Quīsquīs ĕs Aŏnĭdum, quēm crāstĭna vūlnĕrĕ nostrō Māmĭbŭs ĕxēmptum mĕdĭīs aūrōra vĭdēbĭt. *St.* (*Th.* II, 697. Alĭī leg. *Quisquis es, Aonide*).

Aŏnĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἀονίς). *D'Aonie, béotienne.* Quōrūmque ĭngēntĭă tēllūs Aŏnĭs ĕt Tўrĭă sūspīrānt nōmĭnă mātrēs. *St.* Aŏnĭdum dīvēs lārgĭtŏr aquārum. *Id. Voy.* Bœotius. ‖ Aŏnĭdēs, um. *f. pl. Les Muses.* Āptūsquĕ bĭbēndĭs Fōntĭbŭs Aŏnĭdum. *J.* (7, 58). Pōscĭmŭr, Aŏnĭdēs. *O. Voy.* Musæ.

Aŏnĭus, à, um (Ἀόνιος). *D'Aonie, de Béotie.* Āt nōn Aŏnĭæ mŏdĕrātŏr pĕrfĭdŭs aūlæ. *St.* Cādmŭs ĭn Aŏnĭă cōnstĭtŭĭt ĕxsŭl hŭmō. *O. Voy.* Bœotius. ‖ *D'Aonie par rapport aux Muses, des Muses.* Aŏnĭæ făcundă vŏcĕ Cămēnæ. *O.* Aŏnĭām Mārtĕ mŏvēntĕ lўram. *Id.* Aŏnĭī vātēs. *Id.* SYN. Castălĭus, Pĭĕrĭus, Hĕlĭcōnĭus, Pērmēssĭus.

? Aornis, ĭs. *Voy. le suiv.*

Aŏrnis, ĭ. *m. f.* (ἄορνος). *Marais d'Épire, dont les oiseaux fuyaient les exhalaisons fétides.* Ūndĕ ĭŏcūm Grāĭī dixērūnt nōmĭne Aŏrnŏn. *V.* (*Æ.* VI, 242. Alĭī leg. *Avernum*). ‖ 2. *Rocher dans les Indes.* Quōs vŏlūcrēs mētŭūnt cĕlĕrī cōntĭngĕrĕ pĕnnă, Ūndĕ lŏcīs Grāĭī pŏsŭērūnt nōmĕn Aŏrnis. *Prisc.* (*Peri.* 1055. Alĭī pro genitivo habent, alii leg. *Aornin*; sed minus bene. Cf. *Curt.* 8, 11: « Quorum incolæ armati petram *Aornon* nomine occupaverunt. »)

Apagĕ (ἀπαγε). *interj. Otez cela, fi, loin d'ici, retirez-vous.* Āpagĕ, nōn placĕt mī hŏc nŏctīs ĕssĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 154. *Id. Capt.* II, 1, 15). ‖ *Avec l'acc.* Āpăge īstās ā mĕ sŏrōrēs. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 5). Āpăgĕ tĕ ā dorsō mĕō. *Id.* (*Cas.* II, 8, 24). SYN. Prōcŭl, hĭnc procŭl.

Apagēsis *ou* Apăgĕ sis. *Otez cela, je vous prie; fi.* (*Ter. Eun.* IV, 6, 18; *Pl. Pœn.* I, 2, 15.) *Voy.* Apage, Sis.

? Apalărĕ. *Voy.* Applare.

Apămēa *ou* Apămĭa, æ. *f.* (Ἀπάμεια). *Apamée, nom de différentes villes de l'Asie-Mineure.* Ūrbs mĕdĭīs Apămēa dēhĭnc cōnsistit ĭn āgrīs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1085. Adde *Prisc. Peri.* 859).

Aparctĭās, æ. *m.* (ἀπαρκτίας). *Vent, le même que le septentrion.* Primŭs āpărctĭās Arctŏō spīrāt ab ārĕ (*Anthol.* II, p. 387, penultima non bene producta. Cf. *Plin.* 2, 47; *Veget.* 5, 18).

Apĕlĭōtēs ou Aphĕlĭōtēs, æ. *m.* (ἀπηλιώτης). *Vent, le même que l'eurus, aussi nommé* subsolanus. Nēc sævī bŏrĕæ aūt āpĕlĭōtæ. *Cat.* (26, 3. Adde *Incert.* in *Anthol.* II, p. 388, qui vitiose quartam corripuit).

Apella, æ. *m. Circoncis* (*Acro* et *Porphyr.* ad *Hor.*), *ou nom propre* (*Bentl. Epist. ad Mill.*, p. 520). Crēdat Jūdæus Apĕlla, Non ĕgŏ. *H.* (*Sat.* I, 5, 100). Complēverat ădvena lustrum ĭn rēgnīs, Ægўptō, tūīs Jūdæus apĕlla. *Alcim.* (V, 364).

† Apĕlīēs, æ. *m.* (Ἀπελλῆς, οῦ). *arch. Comme le suiv.* Ō Apĕlla, ō Zeūxīs pictŏr. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 101).

Apĕllēs, ĭs. *m.* (Ἀπελλῆς). *Apelles, peintre célèbre de l'île de Cos, avait seul le droit de faire le portrait d'Alexandre.* Sī nūnquām Vēnĕrēm Cōūs pinxĭssĕt Apĕllēs. *O.* Nē quīsquām, prætĕr Apĕllēm, Pingĕrĕt. *H.* (Adde *Prop.* III, 7, 11). *Voy.* Pictor.

Apĕllēŭs, ă, um (Ἀπέλλειος). *D'Apelles.* Sī quĭd Apĕllēī gaūdent ănĭmāssĕ cŏlōrēs. *St.* Quālĭs Apĕllēīs ēst cŏlŏr ĭn tabŭlis. *Pp.* (1, 2, 22. Adde *Mart.* VII, 85, 8).

Apĕnnīnĭcŏlă, æ. *m. f. Habitant de l'Apennin.* Apĕnnīnĭcŏlæ bēllātŏr fīllŭs Aūnī. *V.* (Adde *Prud. Sym.* 1529).

Apĕnnīnĭgĕnă, æ. *m. f. Né sur l'Apennin.* Apĕnnīnĭgĕnīs cūltās pāstōrĭbŭs arās. *Cl.* (Adde *Ov. Met.* XV, 432).

Apĕnnīnŭs, ī. *m.* (Ἀπεννῖνος). *L'Apennin, chaîne de montagnes qui sépare l'Italie en deux parties.* Vērtĭcĕ sē āttŏllēns pătĕr Apĕnnīnŭs ād aūrās. *V.* Æĕrĭæque Ălpēs ĕt nūbĭfĕr Apĕnnīnŭs. *O. Voy.* Mons.

Apĕr, āprī *ou* āprī. *m. Sanglier.* Trūx āpĕr ĭnsĕquĭtŭr, tōtōsquĕ sŭb ĭngŭĭnĕ dēntēs Abdĭdĭt. *O.* Aŭt spūmāntīs aprī cūrsŭm clāmōrĕ prĕmēntēm. *V.* Sētōsī căpŭt hŏc āprī. *Id.* SYN. Sūs. EP. Hīrsūtŭs, sētōsŭs, sētĭgĕr, hŏrrĭdŭs; ācĕr, fūlmĭnĕŭs, vĭŏlēntŭs, răbĭdŭs, mĭnax, trŭx, tōrvŭs, fĕrŭs, spūmāns. PHR. Dēntĕ mĭnāx. Ōblīquō dēntĕ trĕmēndŭs. Vūlnĭfĭcŏs ăcŭēns dēntēs. VERS. Lūnātaquĕ dēntĭbŭs ūncis Ōrā sŏnānt. *St.* Sētĭgĕrām strictŭs lūnātă cūspĭdĕ frōntĕm. *Id.* Vāstŭs āpĕr nĭmĭō dēntēs cūrvāvĕrat ævō. *Cl.* Hōrrĕbānt trĭfĭdīs nīgrāntĭa cōrpŏră sētīs. *Id.* Āpĕr fūlmĭnĕīs ād ĕūm vĕnīt dēntĭbŭs. *Ph.* (Cf. *Ov. Met.* VIII, 284 *sq.*) ‖ *Sorte de poisson.* Mĭlўlŭs ēst, ĕt pĕctĕn, āpĕrque āpŭd Ămbrăcĭæ ămnēs. *Enn.* (apud *Apul. Apol.*) Āctŭs āpĕr sētīs ĭrām dēnūntĭat hĭrtīs (*Ov. Hal.* 59).

† Apĕrĭbŏ. *arch. pour* Aperiam. Tūă prŏbra āpĕrĭbo ŏmnĭă. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 50. Adde *Pompon.* apud *Non.* 10, 15).

Apĕrĭō, īs, ĕrŭī, ertŭm, ĕrīrĕ. *Ouvrir.* Hās fĭnīrĕ pŏtēst, illās āpĕrīrĕ cāvērnās. *O.* Fātīs āpĕrīt Cāssāndra fŭtūrīs Ōrā. *V.* SYN. Rĕsĕrŏ, rĕclūdŏ, pāndŏ, pătēfăcĭō, dīdūcŏ, lāxŏ. PHR. Ēxcūtĕ pŏstĕ sĕram. *O.* Sērās dēmpsĕrāt āppŏsītās. *Id.* ‖ *Ouvrir, fendre.* Hīc quī nūnc āpĕrīt pĕrcūssī vīscĕrā taūrī. *O.* Fūste aperiré căpŭt. *J.* (9, 98). Tĕnŭī jŭgŭlōs apĕrīrĕ sŭsurrō. *Id.* (8, 110). SYN. Rūmpŏ, fĭndŏ. ‖ *Entrouvrir, relâcher.* Nām quīă tūnc āpĕrīt vĕr ŏmnĭa. *O.* SYN. Lāxŏ, rēlāxŏ, sōlvŏ, rĕmīttŏ. ‖ *Découvrir, montrer* (*un objet*). Āpĕrīt rāmūm quī vēstĕ lătēbat. *V.* Tĕrram ĭntĕr flŭctŭs āpĕrīt. *Id.* Aŭt āpĕrī făcĭēm. *M.* (III, 3, 4). SYN. Pătēfăcĭŏ, dētĕgŏ, ōstēndŏ, mōnstrŏ. *Voy.* Ostendo. ‖ *Au fig. Découvrir, dévoiler.* Ēdŏcŭit gēntēm căsŭs āpĕrīrĕ fŭtūrōs. *O.* Apĕrītquĕ fŭtūrā. *V. Voy.* Detego. ‖ — mē. *Voy. le suiv.*

Au pass. Apĕrĭŏr. *S'ouvrir, être ouvert.* SYN. Rĕclūdŏr, rĕsĕrŏr, pāndŏr, pătēfīŏ, pătĕŏ. ‖ Apĕrĭŏr, *et* Apĕrīŏ mē. *Se découvrir, se montrer.* Ēt formīdātŭs nautīs āpĕrītŭr Apŏllŏ. *V.* Tāntaquĕ sē sērĭēs apĕrīt. *Id.* Sē sērĭēs apĕrīt. *V. Fl.* SYN. Appārĕŏ, prōspĭcĭŏr, patĕŏ, pātēscŏ, mē ōstēndŏ. *Voy.* Appareo. ‖ *Se découvrir, révéler ses sentiments.* Studĭōque āpĕrīmŭr ĭn ĭpsō. *O.* Tum cŏāctī nĕcēssārĭō se āpĕrīūnt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 8).

Apērtē. *adv. Ouvertement.* Tū mŏdŏ quēm pŏtĕrās vĕl apērtē tūtŭs āmārē. *O.* Schēmātĕ, nōn dūbĭē, sēd apērtē nūmĭnăt illăm. *M.* (III, 68, 7).

SYN. Pălăm, mănĭlēstō. *Voy.* Palam. || *Sincérement.* Āpērte, ĭta ūt rēs sēse hăbĕt, nārrātō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 24). SYN. Ingĕnŭē.

†Āpertō, ās, āre. *arch. fréq. de* Aperio. Quæsō, cūr āpertās brāchĭŭm? *Pl.* (*Men.* V, 5, 12).

†Āpertŏr, ōris. *m. Qui ouvre, qui découvre.* Jōannēs bāptismī prīmŭs āpertŏr. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 108).

Āpertŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Aperio. *Ouvert.* Jămque ădĕo exlērāt pōrtīs ĕquĭtātŭs āpertīs. *V.* SYN. Rĕclūsŭs, pătĕfactŭs, pătēns, rĕsĕrātŭs, ădpertŭs, *qqf.* hīāns, hĭŭlcŭs. || *Découvert.* Pērfudit lăcrĭmīs, ĕt āpertō pectŏrĕ fōvit. *O.* In trĭbŭs montēs āpertō căpĭtĕ condēmnānt rĕos. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 16). Āpertæ sūræ. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 6). SYN. Dētectŭs, nūdātŭs, nūdŭs. || *Libre, découvert.* Cælōque invectŭs āpertō. *V.* Pĕr āpertă vŏlāns. *O.* SYN. Lĭbĕr, pătēns. || *Manifeste.* Tōtīs in āpertă pĕrīcŭlă cīvēs prōjĭcīs. *V.* SYN. Mănĭlēstŭs, clārŭs, certŭs. || Āpertum est. *Il est clair.* Āpertum est quīs nōn pōssĭt, ĕt quīs fēcĕrĭt. *Ph.* Ipsĕ căpī vŏlŭīt, quīd āpertĭŭs? *J.* (4, 69). SYN. Lĭquĕt, pătĕt. || Āpertŭm, ī. *n. pris subst. Campagne découverte.* Cătŭs īdĕm pĕr āpertŭm fŭgientēs ăgĭtātō Grēgĕ cērvōs jăculārī. *H. Voy.* Planities.

Āpēs. *pl. Voy.* Apis. || *Sing. du même.* (*Prisc.* 6, 613 et 703.)

Āpex, ĭcis. *m. Houppe de laine qui surmontait le bonnet des Flamines; le bonnet même.* Lānīgĕrōsque āpĭcēs. *V. Voy.* Galerus. || *Langue de feu placée sur la tête des héros protégés du ciel ou mis au rang des dieux.* Ecce lĕvīs summō dē vērtĭcĕ vīsŭs Iŭlī Fundĕrĕ lūmĕn āpex. *V.* Stellĭgĕrum ättŏllēns āpĭcĕm Trōjānŭs Iŭlō Cæsăr āvō. *Sil.* Āpĭcem sĭbī pōscĕre in āstrīs. *St.* || *Aigrette.* Ārdĕt āpex căpĭtī, crīstīsque ă vērtĭcĕ flāmma Fundītŭr. *V.* || *Pointe, sommet, cime.* Ætnæōs āpĭcēs sōlō cōgnōscĕrĕ vīsŭ. *Cl.* Sūrgĭt quā cēlsŭs ăd aūras Mōntīs āpex. *Sil.* Ōbsēdĕre āpĭcĕm (arboris). *V.* Cūnctăque mōx āpĭcŭm lābūntŭr ăcūmĭnă lētō. *Juvc.* (II, 754, de farre). *Voy.* Cacumen. || *Au fig. Élévation, puissance.* Hīnc āpĭcĕm răpax Fōrtūnă cūm strīdōre ăcūtō Ŝustŭlĭt. *H.* Trĕmēndī Rēgum āpĭcēs. *Id.* SYN. Fāstĭgĭŭm. *Voy.* Potentia.

Aphæa, æ. *f. Nom que les Éginètes donnaient à Diane.* Et nōmĕn Aphææ Vīrgĭnis āssignānt (*Ciris*, 303).

Aphărēĭus, ă, ŭm (*Ἀφάρειος et Ἀφαρῆος*). *D'Apharée.* Et prōlēs Aphărēĭă Lynceūs. *O.* (*Met.* VIII, 304).

Aphăreūs, ĕŏs ou ĕī, eī. *m.* (*Ἀφαρεύς*). *Apharée, centaure tué par Thésée.* Ultŏr ădest Aphăreūs. *O.*

Aphĕsās, antis. *m.* (*Ἀφέσας*). *Montagne de l'Argolide, près de Lerne.* Nōmĭnĕ Lērnæi mĕmŏrānt Aphĕsāntă cŏlōnī. *St.*

Aphĭdās, æ. *m.* (*Ἀφείδας*). *Nom d'homme.* Sōpītīs vēnīs ĕt inexpĕrrectŭs Aphĭdās. *O.* (*Met.* X, 347. Alii leg. *Aphypnas*).

†Aphĭdnă, æ. *f. Comme* Aphidnæ. (Sic quidam leg. apud *Ovid. Fast.* V, 708; sed male. Integer versus est: *Constiterant illo nomina fida loco*, scil. Castor et Pollux, ob fidem noti.)

Aphĭdnæ, ārŭm. *f. pl.* (*Ἀφίδναι*). *Bourg de l'Attique.* Pārvās ălĭŭs Călcĕt Aphĭdnās. *Sen.* (*Hipp.* 23). || 2. *Autre en Laconie.* Nām Lăcĕdæmŏnĭŭs Mārs quūm călŭĭssĕt Aphĭdnīs. *Avien.* (*Arat.* 372).

Aphĭdnŭs ou Apĭdnŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Tūm stĕrnĭt Aphĭdnŭm. *V.*

Aphrŏdisĭă, ōrŭm. *n. pl.* (*Ἀφροδίσια*). *Fêtes de Vénus.* Aphrŏdisĭa hŏdiē sūnt. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 65). Diē fēstō cĕlēbrī nōbĭlīque Aphrŏdisĭŭs (*Ib.* III, 5, 13).

Aphrŏdītă, æ, *et* Aphrŏdītē, ēs. *f.* (*Ἀφροδίτη*). *Nom de Vénus, née de l'écume de la mer.* Dăt Vĕnŭs; ēst Mārtī nāmque Aphrŏdītă cŏmēs. *Aus.* (*Eclogar.* 10, 8). *Voy.* Venus.

Aphrŏnĭtrŏn *ou* Aphrŏnĭtrŭm, ī. *n.* (*ἀφρόνιτρον*). *Écume ou fleur de nitre.* Spūmă vŏcōr nītrī; Græcŭs ĕs? aphrŏnĭtrŏn. *M.* (XIV, 58. Ubi græce potius scribitur).

Aphўă. *Voy.* Apua.

? Aphўpnās. *Voy.* Aphidas.

Apĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a une houppe, un bonnet de Flamine.* Hīc ĕtĭam conjŭx āpĭcāti sānctă Dīālĭs. *Ovid.*

Apĭcĭŭs, ĭī. *m. Il y eut trois Romains de ce nom, tous trois fort adonnés à la table. Le premier vécut sous Auguste, le second sous Tibère, et le troisième sous Trajan. Le plus célèbre est le second : se voyant ruiné, il s'empoisonna.* Ipsĕ quŏque ăd cœnăm gaūdēbăt Apĭcĭŭs īrĕ. *M.* (II, 69, 3). Nīl ēst, Apĭcī, tē gŭlōsĭŭs factŭm. *Id.* (III, 22, 5). Quīd ēnīm mājōrĕ căchĭnnō Excĭpĭtŭr quām paūpĕr Apĭcĭŭs. *J.* (11, 2).

Apĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Apis. Ĕgŏn' apĭcŭlārum ŏpĕrā cōngĕstŭm nōn fĕrăm? *Pl.* (*Curc.* I, 1, 10).

Apĭdānēŭs, ă, ŭm. *Arcadien.* Ārcădēs Apĭdānei sŭb scŏpŭlīs Ērўmānthī. *Prisc.* (*Perl.* 412. *Ἀπιδανεῖς* etiam apud *Callim. Hym. in Jov.* 40; et *Dionys. Perieg.* 415 : *Ἀρκάδες Ἀπιδανεῖς*).

Apĭdānŏs *ou* Apĭdănŭs, ī. *m.* (*Ἀπίδανος*). *Rivière de Thessalie, qui se jette dans le Pénée.* Mūltă quŏque Apĭdănī plăcŭērūnt grāmĭnă rīpis. *O.* Pēnĕō dōnāvīt āquās : ĭt gūrgĭtĕ rūptō Apĭdănŭs. *L.* (Adde *Prop.* 1, 3, 6).

?Apĭdnŭs. *Voy.* Aphidnus.

Apĭnæ, ārŭm. *f. pl. Bagatelles, mot dérivé d'une bicoque de l'Apulie nommée* Apina (cf. *Plin.* 3, 11). Apĭnāsquĕ nōstrās, quās nĕc ipsē jām nōvī. *M.* (I, 114, 2). Sūnt āpĭnæ, trĭcæque, ĕt sī quīd vīlĭŭs ĭstis, *Id.* (XIV, 1, 7).

1. Apis, ĭs. *f.*; Apes, ŭm *et plus souv.* ĭum. *pl. Abeille.* Nōn āpis ĭndĕ tŭlīt cōllectōs sēdŭlă flōrēs. *O.* Et thўmă Cēcrŏpiæ Cōrsĭcă pōnis āpī. *M.* (XI, 43, 4). Innātŭs āpēs ănŏr ūrgĕt hăbēndī. *V.* Mĕllĭfĕrārum āpĭŭm sĭnĕ membrīs cōrpŏră născī. *O.* Dūlcĭŏr ēst āpĭum măgĕ lăbŏr. *Boet.* (3, 1. Sic *Sil.* VIII, 635; *Juv.* 13, 68). EP. Cēcrŏpĭă, Āttĭcă, Hўmēttĭă, Hўblæă, flōrĭlĕgă, mĕllĭfĕră, mĕllĭflŭă, vĭgil, sēdŭlă, sōllĭcĭtă, studĭōsă, ingĕnĭōsă, pārcă. PPH. Āpŭm ou āpĭŭm ĕxămĕn, āgmĕn, nūbēs. Gēns ōpĭfĕx mĕllis. Mĕllis, nectărĭs ārtĭfĭcēs. Vōlūcrēs mĕlla dătūræ. VERS. Liquĕntiă mĕllă stīpānt, ĕt dūlcī dīstēndūnt nectărĕ cellās. *V.* Ubi āpēs æstātĕ sĕrēnā Flōrĭbŭs īnsīdūnt vārĭīs. *Id.* Quŏt āpēs pāscuntŭr in Hўblă. *O.* Studĭūmquĕ lăbōrĭs Flōrĭlĕgī rĕpĕtūnt, ĕt sparsī mĕllīs ămōrĕm. *L.* Mĕllifĕr ēlectīs exercĭtŭs ōbstrĕpĭt hĕrbīs. *Cl.* Ego āpis Mătīnæ Mōrĕ mŏdōquĕ Grāĭă carpentis thўmă pĕr lăbōrĕm Plūrĭmŭm. *H.* Quūm brĕvĕ Cēcrŏpiæ vĕr pŏpŭlāntŭr āpēs. *M.* Hōc ŭbi Thēsēī pŏpŭlātrix mūsăt Hўmēttĭ Pallădŏs ă sīlvīs nōbĭlĕ nectăr āpis. *Id.* Rūrĕ lĕvīs vērnō flōrēs āpis ĭmĕrĭt ălvĕō, Complĕăt ŭt dūlcī sēdŭlă mĕllĕ favōs. Hæc (mella) ŏpĭfĕx āpis ærĭō Rōrĕ lĭquāt tĕnŭĭquĕ thўmō. *Prud.* Aūt, ŭbĭ Cēcrŏpĭŭs formīdĭnĕ nūbis āquōsæ Spārsă sŭpĕr flōrēs examĭnă tollit Hўmettŭs, Ād dulcēs cērās ĕt ŏdōrī cōrtĭcis ăntrā Mĕllīs āpēs grăvĭdæ prŏpĕrānt.

Sil. (Cf. *Virg. G.* IV, 156 *sq.*; *Æ.* I, 430; VI, 707).

2. Āpĭs, ĭs. *m.* (Ἄπις *et* Ἆπις). *Le bœuf Apis, adoré en Égypte. Il était noir, tacheté de blanc. Après un certain temps, ses prêtres le noyaient dans le Nil, et lui en substituaient un autre.* Sānctăquĕ Būbāstis, vārĭūsquĕ cōlōrĭbŭs Āpis. *O.* Et săcĕr ĭn cĭnĕrĕs Māgnī măctābĭtŭr Āpĭs. *L.* Sē gūrgĭtĕ Nīlī Mĕrgăt ădōrātŭs trĕpĭdīs pāstōrĭbŭs Āpĭs. *St.* SYN. Ēpāphŭs. PPH. Bŏs Ægyptĭŭs, Mēmphĭtĭcŭs. *Voy.* Osiris, Serapis. ‖ †Āpĭdis. *autre gén.* Ægyptŭs ĭn Āpĭdĕ dēmŭens. *Paul. Nol.* (*Nat.* XI *S. Fel.* 85).

Āpiscŏr, ĕrĭs, āptŭs sŭm, āpīscī. *d. Comme* Adipiscor, *mais plus fréquent dans les anciens auteurs. Atteindre.* Quī quum ănĭmŭs cŭpĭēns ălĭquĭd prægēstīt āpīscī. *Cat.* (64, 145). Quippe ētĕŭm nūllō cēssābant tēmpŏre āpīscī Ex ăllīs ălĭōs ăvīdī cōntāgĭă mōrbī. *Lr.* (VI, 1286). Sīnĕ săcrīs hērēdĭtālĕm sum āptŭs ēllĕrtĭssŭmārn. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 8. Adde *Ter. Phor.* II, 3, 59, et cf. *Sisen.* apud *Non.* 2, 2). *Voy.* Acquiro, Attingo. ‖ *qqf. pass.* Nōn ætātĕ, vērum ingĕnĭo āpīscĭtŭr săpĭentĭă. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 91. Cf. *Prisc.* 8, 791). Rēbŭs āpīscēndīs lăbŏr ēst. *Manil.* (III, 146).

Āpĭum, ĭī. *n. Ache ou grand persil, plante dont les anciens faisaient des couronnes.* Flōrĭbŭs ātque āplō crīnēs ōrnātŭs ămārō. *V.* Neū dēsint ēpŭlis rōsæ, Nēu vīvāx āpĭum. *H.* Grāiæ āpĭum mĕrŭissĕ cōrōnæ. *J.* (8, 226). EP. Ūdŭm, vīrēus, vīrĭdĕ. ‖ 2. *gén. pl. de* Āpis.

Āplūdă *ou* Āpplūdă, æ. *f. Criblure de blé.* (*Plaut.* in *Astraba*, auctore *Nonio*, 2, 11.)

Āplustrĕ *et* Āplustrē, ĭs. *n.*; Āplustră *ou* Āplustrĭă. *pl. Ornemens de navire qu'on suspendait au mât.* Dūm pūgnāt ăb ăltā Pūppē Tăgŭs, Grāiūmque aūdāx āplustrē rĕtēntăt. *L.* Pĕr tĕrrārum ōmnēs ōrās flŭĭtāntĭa āplustră. *Lr.* (II, 555. *Id.* IV, 439). Nāvĭbŭs ābsūmptīs flŭĭtāntĭă quærĕre āplustra. *Cic.* (*N. Deor.* 2, et apud *Prisc.* 7, 769). Ēt trānstra, ēt mālī, lăcĕrōque āplustrĭă vēlō. *Sil.* Incōncŭssă vĕhīt trānquillŭs āplustrĭă flātŭs. *Rutil.* (1, 513).

Āpœcĭdēs, ĭs. *m.* (ἀποικίς). *Nom d'homme.* Sēd meūs sōdālĭs ĭt cūm præda Āpœcĭdēs. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 13. *Ib.* II, 3, 7).

† Āpŏlăctĭzŏ, ās, ārĕ (ἀπολακτίζω). *Frapper avec le pied, envoyer des ruades.* Āpŏlăctizo ĭnĭmĭcōs ōmnēs. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 13).

Āpŏllĭnārĭs, ĕ. *D'Apollon.* Laūrĕă dōnāndŭs Āpŏllĭnārī. *Voy.* Apollineus. ‖ Āpŏllĭnārĭs, ĭs. *subst. m. Nom d'homme.* I. *Littérateur, ami de Martial.* Ūt doctō plăcĕās Āpŏllĭnārī. *M.* (IV, 87, 3. *Id.* VII, 25, 1; X, 30, 4). ‖ 2. *Sidonius Apollinaris, Sidoine Apollinaire, poète chrétien du cinquième siècle.* Nōstrum hīc ĭnvēnĭēs Āpŏllĭnārĕm. *Sid.* (*Pan.* 3638). ‖ 3. *Aïeul du précédent, avait été préfet dans les Gaules.* Præfĕctus jăcĕt hīc Āpŏllĭnārĭs. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 6).

Āpŏllĭnĕŭs, ă, ŭm. *D'Apollon.* Aūsŭs Āpŏllĭnĕŏs præ sē cōntēmnĕrĕ cāntŭs. *O.* Quāntŭs Āpŏllĭnĕæ tĕmĕrātŏr mātrĭs Āvĕrnō Tēndĭtŭr. *St.* SYN. Phœbēus, Phœbēĭus, Āpŏllĭnārĭs.

Āpŏllō, ĭnĭs. *m.* (Ἀπόλλων). *Apollon, fils de Jupiter et de Latone, né dans l'île de Délos. Il présidait le chœur des Muses sur les monts Parnasse, Hélicon, Pinde, Piérus. Sous le nom de Phœbus ou soleil, il était chargé de répandre la lumière au monde. C'était le dieu de la poésie, de la musique, de l'éloquence, des augures et des arts. Exilé du ciel pendant un temps, pour avoir donné la mort à des cyclopes, il garda les troupeaux d'Admète, roi de Thessalie. Il était surnommé* Pythius, *parce qu'il avait tué le serpent Python.* Āctĭŭs, hæc cērnēns, ārcum ĭntēndēbāt Āpŏllō. *V.* Sīc ĭgĭtŭr dĕxtrō făcĭātŭs Āpŏllĭnĕ vērsus. *O.* Ĭntōnsōsque ăgĭtārĭt Āpŏllĭnĭs aūră căpillōs. *H.* SYN. Phœbŭs, Dēllŭs, Cўnthĭŭs, Dēlphĭcŭs, Lātōnĭŭs, Lātōnĭgĕnă, *qqf.* sōl, Tītān, Pæān. EP. Clārĭŭs, Cўnthĭŭs, Dēlphĭcŭs, Lātōnĭŭs, Arcĭtĕnēns; ĭntōnsŭs, crīnītŭs, flāvŭs; pŭlchĕr, fōrmōsŭs, dōctŭs, făcundŭs; aūgŭr, fatĭdĭcŭs. PPH. Phœbŭs Āpŏllō. Lātōnĭă prōlēs. Lātōnæ fīlĭus. Clārĭŭs dĕŭs. Cirrhæŭs vātēs. Mūsārŭm præsĕs. PHR. Cārmĭnĭs aūctŏr. Vātŭm pătĕr. Mēdĭcinæ rĕpērtŏr, ĭnvēntŏr. Cĭthăræ pūlsātŏr. Arcŭ dĕcŏrŭs, ĭnclītŭs. Trōjæ mūnītŏr. VERS. Quī cĭthărām nērvīs, quī nērvīs tēmpĕrăt ārcum. *O.* Cuī Dēlphĭcă tĕllūs, Ēt Clārĕ, ēt Tĕnĕdos, Pătărĕăquĕ rēgĭă sērvĭt. *Id.* Dārdană quī Pārĭdĭs dīrĕxtī tēlă mănūsquĕ Corpŭs ĭn Æacĭdæ. *V.* Doctŏr ārgūtæ fidĭcĭnæ Thălĭæ. *H.* Pīĕrĭdŭm cōlŭmĕn, cŭjŭs Pārnāssĭă măgnō Nūmĭnĕ tēmplă sŏnānt. *St.* Nĕc nōn quī trĭpŏdās mŏvĕt Frātĕr vīrgĭnĕs āspĕræ. *Sen. Voy.* Musæ, Pæan, Sol.

Āpŏllŏdōrŭs, ī. *m.* (Ἀπολλόδωρος). *Apollodore, poète comique d'Alexandrie.* Āpŏllŏdōrō plaudĭt ĭmbrĭfĕr Nīlŭs. *M.* (I, 62, 5).

Āpŏllōnĭŭs (quanquam Ἀπολλώνιος), ĭī. *m. Nom d'homme.* Aūtĕ sŏlĕtābāt rhĕtōr Āpŏllōnĭŭs. *M.* (V, 22, 2).

Āpŏlŏgŭs, ī. *m.* (ἀπόλογος). *Apologue, fable.* Ēn āpŏlŏgōs mīsĭt tĭbĭ Aūsōnĭŭs, nōmĕn ĭtālūm, Æsōpīām trĭmĕtrō. *Aus.* (*Epist.* 16, 74). Præsēntĕ tĕd, hŭīc āpŏlŏgum ăgĕre ūnŭm vōlō. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 32). *Voy.* Fabula.

Āpŏnŭs, ī. *m.* (Ἄπονος). *Source d'eau chaude près de Padoue.* Cōllĕ sĕdēns, Āpŏnŭs tĕrrīs ŭbĭ fūmĭfĕr ēxĭt. *L.* Vēnētæque ēx ōrdĭnĕ gēntēs, Ātque Āpŏnō gaūdēns pŏpŭlŭs. *Sil.* (Adde *Claud. Idyl.* 3, al. 6; *Mart.* VI, 42, 4; *Anthol.* I, p. 478. Cf. *Plin.* 2, 103, et 31, 6; *Cassiod. var. Ep.* 2, 39). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Cēnsētŭr Āpŏnă Lĭvĭō sŭō tēllūs. *M.* (I, 62, 3).

† Āpōstătă, æ. *m.* (ἀποστάτης). *Apostat.* Tūnc vĭr āpōstŏlĭcŭs, nunc vīlĭs āpōstătă factŭs. *Sedul.* (5, 138).

† Āpōstătĭcŭs, ă, ŭm. *D'apostat.* Plēbĭs āpōstătĭcæ, dŏmĭnūm quæ cæcă nĕgāssĕt. *Sedul.* (5, 375).

Āpōstŏlĭcŭs, ă, ŭm (ἀποστολικός). *Eccl. D'apôtre, apostolique.* Ōrĭs āpōstŏlĭcī tēstĭs sēntēntĭă prōdĭt. *Prud.* (*Ham.* 588. *Id. Psych.* 907). Doctŏr āpōstŏlĭcŭs, fūlgĭdă pālmă, Pĕtrŭs. *Fort.* (I, 270. Adde *Alcim. ad Sor.* 453).

Āpōstŏlŭs, ī. *m.* (ἀπόστολος). *Eccl. Apôtre, les douze apôtres de J. C.* Crēdĭtŭr ēxtra ŏcŭlos, ŭt āpōstŏlŭs ēdŏcĕt aūctŏr. *Prud.* (*Apot.* 145). Āpōstŏlōrŭm stēmmătă. *Id.* (*Cath.*, 1889). PPH. Chrīstī cŏmĭtēs, dĭscĭpŭlī. Āpōstŏlĭcŭs cœtŭs, sĕnātŭs. Āpōstŏlĭcī vĭrī.

Āpŏthēcă, æ. *f.* (ἀποθήκη). *Cellier, garde-manger.* Aūt āpŏthēcă prōcĭs ĭntācta ēst, aūt pĕcŭs. *H.* Pōtrīcī plēnam ăntīquis āpŏthēcām cădīs. *Ph.* (Adde *Sid. Pan.* 3050). *Voy.* Cella.

† Āpŏthĕōsis, ĕōs. *f. Action de diviniser un mortel, apothéose; devenir immortel.* PPH. Ăd āstră, ăd sīdĕră tŏllŏ, fĕrŏ. Āstrĭs, āstrĭs cœlēstĭbŭs, rădĭāntĭbŭs, nĭtēntĭbŭs ĭnfĕrŏ, ădđŏ. Cœlō ĭnfĕrŏ. In āstră fĕrŏ, vĕhŏ. In cœlum ēvĕhŏ. Cœlum rĕclūdŏ,

trādō. Cœlō lŏcō, cōmpōnō. Intĕr āstrā pōnō. Ād āstrā ĕō. In āstrā vĕnīō. Āstrā tāngō, cōntingō, ādĕō. Sŭpĕr āstrā ĕō, fĕrŏr. Mē cœlō mittō. Ād sīdĕra tollŏr. Āstrīs āccĕdō. Cœlō rĕcĭpĭŏr. VERS. Indĭgĕtem Æneān scis ipsa, et scirĕ fatĕris, Dēbĕrī cœlō. *V.* Ād sīdĕra rūrsus Æthĕria, et sŭpĕras cœlī vēnissĕ sŭb aūras. Quīd mē cœlum spĕrārĕ jŭbēbās? Sūblīmēmquĕ fĕrēs ād sīdĕra cœlī. Cœlī quĭbus ānnŭ̆ĭs ārcĕm. *Id.* Ævum, quēm vīrtūs ăddĭdit āstrīs. *O.* Mĕrĭtīs vĕnīt in āstrā sŭīs. Tū nōstrās aūdīs, intĕr cōnvĕxā lŏcātŭs sīdĕrā, sōllĭcĭtō quæ dămŭs ōrĕ, prĕcĕs. Inquĕ dŏmōs sŭpĕrās scandĕrĕ cūrā fŭīt. Tēmpēstīvŭs ĕrāt cœlō Cўthĕrēĭŭs hērōs. Nōn ĕgŏ sīdĕrĕās āffĕctō tāngĕrĕ sēdēs. Āblātŭm tĕrrīs ĭmpōnĕrĕ cœlō. Dēfūnctŭm tĕrrā, cœlēstĭbŭs ōrīs Accĭpĭām. *Id.* Ægrēglī Cæsărīs aūdĭăr Æternŭm mēdĭtāns dĕcŭs Stēllīs ĭnsĕrĕre ēt cōncĭllō Jŏvīs. *H.* Ădscrībī quĭētīs Ordĭnĭbŭs pătĭăr dĕōrŭm. Hāc ārtĕ Pōllŭx, ēt vāgŭs Hĕrcŭlēs Ēnīsŭs, ārcēs āttīgit ignĕās. Cœlō Mūsā bĕāt. Vīrtūs rĕclūdēns ĭmmĕrĭtīs mŏrī Cœlŭm. *Id.* Ille ētĭām cœlō gĕnĭtŭs, cœlōquĕ rĕcĕptŭs. *Manil.* Gĕnĭtīque āccēdĭmŭs āstrīs. *Id.* Nōs tē, Nōs făcĭmŭs, Fōrtūnā, dĕām, cœlōquĕ lŏcāmŭs. *J.* OEtæī quiētis ĭmŏ lĕgĕ rōgī, sēcūrŭs ădĭssēs Āstrā pătrīs summī. *M.* Āstrā pōlūmquĕ dĕdīt, quāmvis ōbstantĕ nŏvĕrcā, Ălcĭdæ. *Id.* Āstrĭfĕrōs cœlī tōllēndŭs in āxēs. *St.* Insĭnŭāt cœlō, dīsquĕ insĕrīt ēmĕrĭtōs. *Aus.* Haūd sŭpĕræ ādspīrārĕ pōlī lĭcĕt ămplĭŭs aūlæ. *Cl.* Ēn, intĕr āstrā pōsĭtŭs, ēvasī gĕnŭs Mōrtālĕ tāndĕm. *Sen.* Pōst fātă cōnsĕcrātŭs ēt tēmplĭs dătŭs. Nōs quŏquĕ mānēbŭnt āstrā. *Id.* Sŭpĕrātă tēllŭs sīdĕrā dōnāt. *Boet.* Cœlō rĕcĕptŭs prŏptĕr vīrtūtem Hĕrcŭlēs. *Ph.* Sĕrāphĭm cœlī sŭpĕr āstrā lŏcārĕ. *Prud.* Āstrīgĕrām sĕcāt ālmă vĭām, cœlōquĕ rĕcĕptă, Hīc vītæ mētās ēt ināniă membră rĕlīquit (*Anthol.* II, p. 58).

Āppărātŭs, ă, ŭm. *Prépare.* Āppărātŭs sum, ŭt vīdētis. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 10. Adde *Ter. And.* V, 2, 6). *Voy.* Paratus.

Āppărātŭs, ūs. *m. Apprêt, appareil.* Pērsĭcōs ōdī, pŭĕr, āppărātŭs. *H.* Sine āppărātū, nullīs ādjŭtōrĭbŭs. *Ph.* Quāntō vēnīt Tūrba āppărātū! *Sen.* (*Ag.* 253). SYN. Părātŭs. *Voy. ce mot.*

Āppārens, tis. *Qui paraît, apparaissant.* Nōn āppārēntēm pĕlăgō quærēntĭbŭs ōrbĕm. *Manil.* (I, 309). Rūrsum ētĭam āppārēns fōrmōsō cōrpŏrĕ vīrgō. *Alcim.* (II, 67). SYN. Vīsŭs, ădspectŭs.

Āppārĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *n. Apparaître, paraître, être vu.* Āppārēnt rārī nāntēs in gūrgĭtĕ vāstō. *V.* Āppārēnt Cămărīnæ prŏcŭl. *Id.* Dē sŭlcis ăcĭēs āppārŭĭt hāstæ. *O.* SYN. Cōmpārĕō, vīdĕŏr, ădspĭcĭŏr, cērnŏr, ōstendŏr, mōnstrŏr, mē ōstendŏ. *Voy.* Adspicior. || *Être présent.* Ĕgo āppārēbo dŏmī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 97). *Voy.* Adsum. || *Être près de quelqu'un pour le servir.* Hæ Jŏvīs ād sōllĭum sævīque ād līmĭnă rēgis Āppārēnt. *V.* Quī pōstquām tĭbi āppārĕō. *Pompon.* (apud *Gell.* 12, 10). *Voy.* Apparitor. || *Être sous la main, à la disposition.* Nōn tĭbi'llŭd āppārĕrĕ, sī sūmās, pŏtēst. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 12, de argento). PPH. Prætō sŭm. || *S'effectuer, se réaliser.* Făcĕ sīs nūnc prōmissa āppārĕānt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 19). Ūndĕ quīd aūdĭtum dīcānt, nīsi ĭd āppārĕāt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 181). || *Être évident.* Nōn sātis āppārēt cūr vērsŭs făctĭtēt. *H. Voy.* Liquet.

Āppārlŏ. *Voy.* Adpario.

Āppāritŏr, ōris. *m. Appariteur, huissier.* Āppāritōrēs sēd fūrēntī sŭggĕrūnt. *Prud.* (*Peri.* 2302). *Voy.* Lictor, Satelles.

Āppărō, ās, ārĕ. *Apprêter, préparer.* Īncērtŭs quās Jūnō fĕrāt, quās āppărĕt īrās. *V. Fl.* Dăpĕs ĭnēmptās āppārĕt. *H.* Vōs āppārātĕ rēgī flammām rōgī. *Sen.* (*Hip.* 1277). *Voy.* Paro. || *n. Se préparer.* Pēdēs āppārāt īrĕ. *V.*

Āppārŭī. *parf. de* Appareo.

† Āppēllāssŏ. *arch. pour* Appellavero. Nĕ mĕ ĭstōc pōsthāc nōmĭnĕ āppēllāssĭs. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 15).

1. Āppēllŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Adresser la parole.* Ūt fortĕ lĕgēntĕm aūt tăcĭtum āppēllĕt. *H.* Ădĭbo hōsce, ātque āppēllābŏ pūnĭcĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 22. *Id. Aul.* II, 2, 33). SYN. Cōmpēllŏ, ăllŏquŏr. *Voy.* Allŏquor. || *Appeler, prononcer un nom.* Sī āppēllāssēs, rĕspōndissĕt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 82). Mātĕr, te āppēllŏ. *H. Voy.* Voco. || *Nommer, donner un nom.* Ūrbem āppēllābŭnt pērmissō nōmĭnĕ Ācēstām. *V.* SYN. Dīcŏ, vŏcŏ, nōmĭnŏ. *Voy.* Voco. || *Proclamer.* Victōrem āppēllat Acēstēn. *V. Voy.* Declaro. || *Attester, invoquer.* Cœlĭtum āppēllō fĭdem. *Sen.* (*Troad.* 668). SYN. Invŏcŏ, tĕstŏr.

Au pass. Āppēllŏr, āris. *Être appelé, se nommer.* Sīc āppēllārī nōn mĕtŭērĕ mălī. *O. Voy.* Vocor.

2. Āppēllŏ, ĭs, pŭlī, pŭlsŭm, pĕllĕrĕ. *Diriger vers, approcher de.* Pēssŏs ād lĭttŏrā cūrvă jŭvēncōs Āppŭlĕram. *O.* Quō nūnquām pēnnīs āppēllūnt cōrpŏrā raūcæ Cōrnīcēs. *Lr.* (VI, 751). Āppēllītĕ āris cāndĭdŭm tĕrgō bŏvĕm. *Sen.* (*Oed.* 299). Pŏētă quūm prīmum ānĭmum ād scrībundum āppŭlit. *Ter.* (*And. prol.* 1). Ārgēntī vīgintī mĭnæ ād mōrtĕm mĕ āppŭlĕrūnt. *Pl.* (*As.* III, 3, 43). SYN. Ădmŏvĕŏ, ăddūcŏ. || *Faire aborder.* Aūt quīsnam ignārŭm nōstrīs dĕŭs āppŭlĭt ōrīs? *V.* Pōstquām paūlum āppŭlit ūndă (corpus). *O.* Nĕquĕ nōs hūc āppŭlit errŏr. *Id.* SYN. Ădmŏvĕŏ, āpplĭcŏ, āffĕrŏ. || *n. S'approcher.* Vīsŭ' st ĭn sōmnīs pāstŏr ād mĕ āppēllĕrĕ. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22). *Voy.* Accedo. || *Aborder.* Quūm prīmum Aūsōnĭis ĕxercĭtŭs āppŭlit ōris. *V.* Dārdānĭīs tūnc prīmŭm pŭppis ārēnīs Āppŭlit. *V. Fl.* SYN. Āppēllŏr, āpplĭcŏr, āllābŏr, ādvĕhŏr, ādvĕrtŏr, ădnŏ. PPH. Pōrtŭm, pŏrtŭs tāngŏ, ăttingŏ, ĭngrĕdĭŏr, ĭntrŏ, sŭbĕŏ, tĕnĕŏ. In pōrtŭs dēfĕrŏr. Lĭttŏrā rătĕ, nāvĕ, cārīnă tāngŏ, cōntingŏ. Tĕrræ, ōris, ārēnīs āppēllŏ. Tēllurĕ, ārēnā pōtĭŏr. Pōrtŭ cōnsīdŏ, quĭēscŏ, cōndŏr. Clāvŭm, prōrăm ād lĭttŏrā tōrquĕŏ, vĕrtŏ, flĕctŏ. Tĕrrīs, ōris, ārēnæ āllābŏr, ădnŏ. Tĕrræ prōrăm ādvĕrtŏ. VERS. Plēnīs sŭbĭt ōstĭă vēlīs. *V.* Rătēs ārvīs ĭnfĕrrĕ Lătīnīs. Hūc ŭbi dēlāti pōrtūs ĭntrāvĭmŭs. Sĕrvātum ēx ūndīs Strŏphădŭm mē lĭttŏrā prīmŭm Accĭpĭūnt. Sī tāngĕrĕ pōrtūs Ĭnfāndŭm cāpŭt, ăc tĕrrīs ădnārĕ nĕcĕsse ēst. Rīpæ rĕlīgāvĭt ăb āggĕrĕ clāssĕm. Ēt tāndĕm lætī nōtæ ādvĕrtūntŭr ārēnæ. Ād tĕrrām fŭgīt, ēt pōrtū sē cōndĭdit ăltō. Jām tāndem ĭtălīæ fŭgĭēntĭs prēndĭmŭs ōras. Quāssātām lĭcĕāt vēntīs sŭbdūcĕrĕ clāssĕm. Ōbvĕrtūnt pĕlăgō prōras; tūm dēntĕ tĕnācī Āncŏră fūndābăt nāvēs. *Id.* Vēlŏque ēt rēmigĕ pōrtūs Ĭntrāt. *O.* Āpplĭcŏr ĭn tĕrrās, Œbălĭ nўmphă, tŭās. In nōstrās quŏnĭām nŏvă pŭppis ārēnās Vēnĕrāt. Vēntōsă pĕr æquŏra vĕctūm Excēpīt pōrtū Tēnārĭs ōrā sŭō. Pōrtūs tĕnŭĕrĕ pĕtītōs. Vēnĭmŭs ād pōrtūs, Ĭmbrĭă tĕrră, tŭōs. Strŏphădūmquĕ rĕcēptōs Pōrtŭbŭs. *Id.* Mĭnōās contingĕre ārēnās (*Ibis*, 511). Quī vĕtĕt ex-tĕrnās tĕrrīs ādvĕrtĕrĕ clāssēs. *L.* Tūnc ōbtŭlĭt hōspĭtă tēllŭs Accēssŭs făcĭlēs: lēgĕrĕ rūdentēs, Ēt pōsĭtō rēmīs pĕtĭĕrŭnt lĭttŏră mālō. *Id.* Rēligāssēt nāvĭtă fūnĕm. *Cat.*

Au pass. Āppēllŏr, ĕris, ŭlsŭs sum, ĕllī. *Aborder. Voy. le précéd.*

Āppendŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Peser.* Bis quīnque

hūnc făcĭānt drăchmæ, si ăppēndĕrĕ vēllēs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 75). *Voy.* Expendo.

Āppĕtēns, tis. *Qui désire.* Rĕmĕātquĕ, frūstrā tămĕn cōnsĭlĭa āppĕtēns. *Sen.* (*Hip.* 180). *Voy.* Cupidus.

†Āppĕtīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme* Appeto. Cūr vĕtĕrā tam ēx ălto āppĕtiscĭs dīssĭdĭă? *Att.* (apud *Non.* 4, 8. Alii scrib. *appetissis*, pro *appetiveris*).

Āppĕtītŭs, ă, ŭm. *Attaqué ou désiré.* Eŭphratēm tăcĕāt mălæ āppĕtītŭm. *Sid.* (*Pan.* 2113. Adde *T. Maur. Syll.* 19).

Āppĕtītŭs, ūs. *m. Désir. Voy.* Cupido.

Āppĕtŏ, ĭs, īvī *et* ĭī, ītŭm, ĕrĕ. *S'efforcer d'atteindre.* Ūvam āppĕtēbăt, sŭmmīs sălīēns vīrĭbŭs. *Ph.* SYN. Āffĕctŏ, nītŏr (in). ‖ *Atteindre, toucher.* Āppĕtīt ōrĕ crūēntō Tēllūrem ēxspīrāns. *Sil. Voy.* Tango. ‖ *Attaquer.* Nēc dŏmĭnæ tĕnĕrās āppĕtīt ūnguĕ gĕnās. *O.* Quūm fĕrrō cœlēstĭă cōrpŏră dēmēns Āppĕtīī. *V.* Quīn ŏcŭlōs āppĕtăt īllă mĕōs. *Tib.* (I, 6, 70). SYN. Īmpĕtŏ, pĕtŏ, āggrĕdĭŏr, ădŏrĭŏr, ĭnvādŏ. ‖ *Désirer.* Āppĕtītŭr pŏsĭtō vīlĭs ŏlīvă lŭpō. *M.* (IX, 27, 6). Grĕmĭŭm ĭncēstārĕ pārēntĭs Āppĕtīīt. *St.* SYN. Pĕtŏ, cŭpĭŏ, ŏptŏ, ēxpĕtŏ, ēxŏptŏ. *Voy.* Cupio. ‖ *n. S'approcher, approcher.* Tēmpŭs vŏcāndĭs nāmquе ămīcĭs āppĕtīt. *Aus.* (*Ephem.* 5, 1). Hēm jam āppĕtīt mĕrĭdĭēs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 119. *Id. Aul.* I, 1, 36). SYN. Ādvēntŏ, prŏpĭnquŏ, ĭnstŏ.

Āppĭă, æ. *f.* (*s. ent.* via). *La voie Appienne, commencée par Appius Cæcus, conduisait de Rome à Brindes, en passant par Capoue.* Nēc măgĭs ēst cūrvīs Āppĭă trītă rōtīs. *O.* Ēt Āppĭām mānnīs tĕrīt. *H.* Sāxōsæ lātŭs Āppĭæ rĕplēvīt. *St.* Quă lĭmītĕ lōngō Āppĭă lōngārŭm tĕrītŭr rēgĭnă vĭārŭm. *Id.* PHR. Aŭsōnĭæ măxĭmă fāmă vĭæ. *M.* (IX, 103, 2).

Āppĭās, ădis. *f.*; Āppĭădēs, ŭm. *pl. Nom d'une nymphe ou de nymphes qui avaient une fontaine en marbre sur la place de Jules César, près du temple de Vénus et de la basilique* Julia, *où l'on rendait la justice.* Nōn ĭstās lītēs Āppĭās ĭpsă prŏbāt. *O.* Lēntă vĭdēs lītēs, Āppĭădēsquĕ tŭæ. *Id.* (Adde *Anthol.* I, p. 304).

Āppĭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Associer dans une peinture.* Dēlphĭnūm sĭlvīs āppĭngĭt, fŭctĭbŭs āprŭm. *H.*

Āppĭŭs, ĭī *ou sync.* ī. *m.* (Ἄππιος). *Nom d'une ancienne famille Romaine. Les plus illustres de ses membres sont Appius Claudius Regillensis, le chef de la famille; Appius Crassinus, le décemvir; Appius Cæcus; Appius Pulcher.* Hūīc ĭmmittĭt ātrōx vĭŏlēntās Āppĭŭs īrās. *Sil.* Cēnsōrquĕ mŏvērĕt Āppĭŭs, ĭngĕnŭō sī nōn ēssēm pātrĕ nātŭs. *H.* Dūm tĕ, cōnsŭltōr ōpĕrtī Cāstālĭă tēllūrĕ dĕī, vīx ĭnvēnĭt, Āppī. *L. Voy.* Claudius. ‖ Fŏrŭm Āppĭī. *Village des Volsques.* Ĭndĕ fŏrum Āppĭ Dĭffĕrtŭm nautīs. *H.*

†Āpplārĕ, ĭs. *n. Cuiller.* Jām pătĭnās ĭmplēbŏ mĕās, ŭt pārcĭōr ĭllĕ Mājōrŭm mēnsīs āpplārĭă sŭccŭs ĭnundĕt. *Aus.* (*Epist.* 21. Alii scribunt *apalaria*, vel *hapalaria*, a græco ἁπαλός). *Voy.* Cochlear.

Āpplaŭdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Frapper de la main avec bruit.* Āpplaŭdĭtquĕ mănŭ mūtŭlūm căpŭt. *Nemes.* (3, 33). ‖ *Applaudir, battre des mains.* Vērŭm sī vŏltīs āpplaŭdĕrŏ. *Pl.* (*Pseud.* V, 3, 32. *Id. Pers.* V, 2, 13; *Truc.* V, 1, 75). Āpplaŭdĕt tāntŭm stĕrĭlis jăctātŭrŏ vŭlgī. *Juvc.* (I, 606). *Voy.* Plaudo.

Āpplaŭsŭs, ă, ŭm. *Frappé de la main avec bruit.* Īllĕ cāvīs vēlōx āpplaŭsŏ cōrpŏrĕ pălmīs. *O.* Nēc quī cērvĭcĭs ămārĕt Āpplaŭsæ blāndōs sŏnĭtŭs. *Sil.* SYN. Plaŭsŭs.

Āpplaŭsŭs, ūs. *m. Choc bruyant.* Tērrĭbĭlī āpplaŭsū cĭrcum hōspĭtă sŭrgĕrĕt ōră. *St.* (*Th.* II, 515).

Āpplĭcātŭs *et* Āpplĭcĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Applico. Hūīc ēst pōrtĭcŭs āpplĭcātă trĭplĕx. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 16). Prōxĭmŭs āpplĭcĭtō sāxōsĭs āggĕrĕ sĭlvīs. *Sil.* Tĕnĕt ĕccĕ sĕnīlēs Lēnītĕr āpplĭcĭtōs vūltŭs. *St.*

Āpplĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, *et* ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Approcher, appliquer.* Ĭmprĕssōquĕ gĕnū nītēns, tĕrræ āpplĭcăt ĭpsŭm. *V.* Ĕccĕ bŏvēs illūc Ērÿthēīdās āpplĭcăt hērōs. *O.* Ōscŭlāquе āpplĭcŭīt pŏsĭtō sūprēmă fĕrētrō. *O.* Ēxcēpĭt, ēt cāro āpplĭcāvĭt pĕctŏrī. *Prud.* (*Peri.* 3037). SYN. Ādmŏvĕŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Faire aborder.* Quæ vīs ĭmmānĭbŭs āpplĭcăt ōrīs (te)? *V. Voy.* Appello. ‖ —nāvĕm, *ou* Āpplĭcŏr, *et qqf.* Āpplĭcŏ, *absolt. Aborder.* Āpplĭcŏr ĭn tĕrrās, Œbălĭ nўmphă, tŭās. *O.* Quo āccēdām? quo āpplĭcĕm? *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). *Voy.* Appello, is. ‖ *Au fig. Appliquer.* Rēpēntе ăd stŭdĭum hūnc sе āpplĭcāssĕ mūsĭcŭm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 23. *Id. And.* I, 2, 22). Cērtum ēst ăd frūgem āpplĭcārе ănĭmum. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 34). Vōtĭs ămīcās Āpplĭcĕt aūrēs. *H.* SYN. Ādmŏvĕŏ, ădjŭngŏ, ăddŏ, ădhĭbĕŏ, ădjĭcĭŏ. ‖ *Ajouter.* Bīs sēnīs mŏdŏ mēssĭbŭs pĕrăctīs Vīx ūnŭm pŭĕr āpplĭcābăt ānnŭm. *M.* (VI, 28, 9). *Voy.* Addo.

Āpplŏdŏ, Āpplōsŭs. *Voy.* Applaudo, etc.

Āpplōrō, ās, ārĕ. *n. Pleurer près.* Quĕrĕbăr āpplōrāns tĭbī. *H.*

Āpponō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Mettre en sus, ajouter.* Quī tĭbī lăbēntēs āpponīt cāndĭdŭs ānnŏs. *Pers.* (2, 2). Hŏc quŏquĕ nēscĭŏ quĭd nōstrīs āpponĕ lĭbellīs. *O.* SYN. Ăddŏ, ădjĭcĭŏ, ădjŭngŏ. ‖ —lŭcrō, grātĭæ. Quēm fōrs dĭērŭm cūnquĕ dăbīt, lŭcrō Āpponĕ. *H.* Pōstŭlārе īd grātĭæ āpponī sĭbī. *Ter.* (*And.* II, 1, 33). ‖ *Placer après, déposer.* Āppŏsŭī mēdĭō mēmbrā lĕvāndă tŏrō. *O.* Āpponam hĕrcle ūrnām jam hānc ĕgo ĭn mēdĭă vĭa. *Pl.* (*Rud.* II, 5, 14. *Id. Pœn.* II, 4, 35). Āt ĭstōs rāstrōs ĭntĕrĕā tămĕn Āpponĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 36). *Voy.* Affĕro, Depono. ‖ *Souv. Servir sur table.* Pātrĭīs ĕpŭlāndum āpponĕrĕ mēnsīs. *V.* Nēc mălĕ cōndĭtŭm jŭs āpponātŭr. *H.* SYN. Pōnŏ.

Āpporrēctŭs, ă, ŭm. *Étendu auprès.* Ĭnfantēmquĕ vĭdēnt, āpporrēctŭmquĕ drăcōnĕm. *O.* SYN. Ădjăcēns.

Āpportŏ, ās, ārĕ. *Apporter, au fig. causer.* Sŭccĭdŭāsquе āpportāt mātrĭbŭs āgnās. *St.* Măgnāsquе āpportāvīssĕ dīvĭtĭās dŏmŭm. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 11). Mĕnēdēmĕ, sālvĕ: nūntĭum āpportō tĭbī. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 18). Cūr ānnī tēmpŏrā mōrbōs Āpportānt. *Lr.* (V, 222). SYN. Āffĕrŏ, ădvĕhŏ, ĭnvĕhŏ, ĭmportŏ.

Āppōscŏ. *Voy.* Adposco.

Āppŏsītē. *adv. Convenablement, bien.* Ēăm quĭdem (cicatrĭcem)? Āppŏsītē. Vīdĕn', ēn ădspĭcĕ. (*Pl. Supposit.* in *Amphit.* IV, 2 *quater*, 60).

Āppŏsītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Appono. *Placé auprès.* Āēr Ōmnĭbŭs ēst rēbŭs cĭrcumdātŭs āppŏsītŭsquĕ. *Lr.* (VI, 1035). ‖ *Servi à table.* Āppŏsītō nārrābĭs mūltă Lўæō. *O.* Sīvĕ fălērnūm Tē măgĭs āppŏsītĭs dēlēctăt. *H.* SYN. Pŏsĭtŭs.

Āppŏsītŭs, ūs. *m. L'action d'approcher, de servir.* Āppŏsītūquĕ lĕvēs nēpētæ gūstūquĕ jŭvābūnt. *Ser. Sam.* (*vs.* 505).

†Āppŏsīvī. *arch. pour* Apposui. Dē mĕō nĭhĭl hĭs nŏvum āppŏsīvī. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 31. Cf. *Deposivi*).

Āppōtŭs *ou* Ădpōtŭs, ă, ŭm. *Qui a bu, ivre.* Sī prŏbe āppōtūs sĭēm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 8. *Id. Curc.* II, 3, 75; *Amp.* I, 1, 126). *Voy.* Ebrius.

Āppŭĕcŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme* Precor. Rītĕ dĕōs prĭŭs āppŭĕcātī. *H.*

Āppŭĕhĕndŏ *et* Āpprēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Prendre, saisir.* Ălterum ăltĕra āppŭĕhēndĭt eōs mănū pĕrnīcĭtĕr. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 64. Sic et *Rud.* IV, 4, 27). Nīsūsque āppŭĕhēndĕrĕ prīmōs. *Sil.* Ēt nĕbŭlis sĭmĭlĕs ănīmās āppŭĕhēndĕrĕ cĕrtăt. *Id.* SYN. Prĕhendŏ, prēndŏ, cŏmprēndŏ, cŏrrĭpĭŏ, ārrĭpĭŏ, căpĭŏ.

Āppŭĕnsŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Apprendo. Cēlsāsque āppŭĕnsāt nārĭbŭs aūrās. *Grat.* (*Cyn.* 239).

Āppŭĕhēnsŭs *et* Āpprēnsŭs, ă, ŭm. *Pris, saisi.* Ēt āppŭĕnsā trăxĭssēt fortĭŭs ūrnā. *St.* Sūmĕ trĭpŭs dĭgĭtis āppŭĕnsūm sēmĕn ānēthī. *Ser. Sam.* (*vs.* 910).

?Āppŭĭmă. *Comme* Apprime. Flōs āppŭĭmā tĕnāx. *V.* (*G.* II, 134. Sed rectius *ad prima*, duce *Serv.*)

Āppŭĭmē. *adv. Beaucoup, fort, très.* Scĭn' tu illŭm quō gĕnĕrĕ gnātŭs sĭt? Sclo, āppŭĭmē bŏnō. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 92). Frātrem ēsse āppŭĭmē nōbĭlĕm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 30). *Voy.* Multum.

†Āppŭĭmŭs, ă, ŭm. *Qui est en première ligne.* Ībī dēnīquĕ vīr sūmmŭs, āppŭĭmŭs Pătrōclŭs. *Liv. And.* (apud *Gell.* 7, 7).

Āppŭōbātĭō, ōnĭs. *f. Approbation.* Dēxtrām stĕrnŭĭt āppŭōbātĭōnĕm. *Cat.* (46, 9).

†Āppŭōbē. *adv. Très bien, parfaitement.* Ēt ĕgo illŭm nōssem āppŭōbē. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 115. Cf. *Gell.* 7, 7). *Voy.* Probe.

Āppŭōbŏ, ās, ārĕ. *Approuver.* Ăn vĕrĕăr nĕ nōn āppŭōbĕt illă Gĕtēs? *O.* Sī nōn ingĕnĭŭm, cērtē brĕvĭtātem āppŭōbā. *Ph.* SYN. Prŏbŏ, laŭdŏ. || *Soumettre à l'approbation, faire approuver.* Ōpŭs āppŭōbāvīt. *Ph.* Ēlĭn ădĭt, primōsquĕ Jŏvī pŭĕr āppŭōbăt ānnōs. *St.* || *Prouver.* Dŭm pūrām cŭpĭt āppŭōbārĕ cūnctīs. *M.* (VI, 66, 5). Āppŭōbā pŏpŭlō mănŭm. *Sen.* (*Med.* 977). Āppŭōbā nātŭm prĭŭs. *Id.* (*H. OEt.* 1712). *Voy.* Probo.

?Āppŭōbrŏ. (*Approbrari* pro *opprobrari* quidam leg. apud *Pl. Pers.* II, 2, 11.)

†Āppŭōbŭs, ă, ŭm. *arch. Très bon, excellent.* Hĭĕrōclēs hōspĕs ēst mi, ădŏlēscēns āppŭōbŭs. *Cæcil.* (apud *Gell.* 7, 7).

Āppŭpĕrŏ, ās, ārĕ. *n. Se hâter.* Ēt rōbŏră fĕrrĕ cŏāctīs Āppŭpĕrānt hŭmĕrīs. *Sil.* Pŏrtās ĭntrārĕ pătēntēs Āppŭpĕrā. *O.* (Adde *Pl. Pœn.* III, 1, 41; *Cas.* II, 2, 38). *Voy.* Festino. || *qqf. act. Hâter.*

Āppŭpĭnquŏ, ās, ārĕ. *n. Approcher.* Pōstquām pătĕr Āppŭpĭnquāt, jāmquĕ pæne ūt cŏmprēhēndātŭr părāt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. Deor.* 3).

Āppŭlī. *parf. de* Appello, is.

Āppŭllă *et* Āpŭllă, æ. *f. L'Apulie, province de l'Italie, sur les bords de l'Adriatique.* Īncĭpĭt ĕx illō mōntēs Āppŭllă nōtōs Ōstēntārĕ mihī. *H.* Vēllĕrĭbŭs prīmīs Āppŭllă, Pārmă sĕcūndīs. *M.* (XIV, 155, 1). SYN. Daūnĭă. PPH. Jūgĕră Daūnī. *St.*

Āppŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Appello. *Abordé.* PPH. Tēllūrĕ pŏtītŭs. Dēlātī ĭn pŏrtūs. *V.* Jām fūnĕ ligātō Lĭttŏrĭbŭs. *L. Voy.* Appello, is.

Āppŭlŭs *ou* Āpŭlŭs, ă, ŭm. *D'Apulie.* Āppŭlŭs Ădrĭăcās ĕxĭt Gārgānŭs ĭn ūndās. *L.* Āppŭlă nōn ūnō quæ grĕgĕ tĕrră tŭlīt. *M.* (II, 46, 6). Āppŭlŭs hōs illă pāstŏr rĕgīōnĕ fŭgātās Tērrŭlīt. *O.* Lūcānŭs ăn Āppŭlŭs, ăncēps. *H.* SYN. Īāpўx, Daūnĭŭs.

Āprēs, æ. *m. Nom de guerrier.* Nūnc Ārĭnēn Ōlbumquĕ nĕcāt, jām saucĭŭs Āprēn. *V. Fl.* (VI, 638).

† Āprĭcŏ, ās, ārĕ. *Réchauffer.* Tēctōque āprĭcāt ēt cĭbō. *Paul. Nol.* (*Carm.* 13 *ad Cyther.* 311).

Āprĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Être au soleil.*

Āprĭcŭlŭs *et sync.* Āprĭclŭs, ī. *m. dimin. de* Aper. *Sorte de poisson.* Sūme: āprĭclūm pīscēm scītō prīmum ēssĕ Tārēntī. *Enn.* (apud *Apul. Apolog.*)

Āprĭcŭs *et* Āprĭcŭs, ă, ŭm. *Exposé au soleil.* Trāns pōntūm fŭgăt, ēt tērrīs ĭmmīttĭt āprĭcīs. *V.* Mĭtĭs ĭn āprĭcīs cŏquĭtŭr vīndēmĭă săxīs. *Id.* PPH. Sōli expōsĭtŭs *ou* ēxpōstŭs, ōbnōxĭŭs. || *Qui recherche le soleil.* Cujŭs flōrālĭă pōssĭnt Āprĭcī mĕmĭnīssĕ sĕnēs. *Pers.* (5, 178). || *au fig. Mis au grand jour.* Quidquĭd sūb tērra ēst, ĭn āprĭcūm prōfĕrĕt ætās. *H.*

Āprĭlis *et* Āprĭlis, ĭs. *m.* (*s. ent.* mensis). *Avril.* Æněădum gĕnĭtrīx, vīcīnō nōmĭnĕ āprĭlī Dās, Vēnŭs. *Aus.* (*Eclogar.* 10, 7). Quī dĭēs, mēnsēm Vēnĕrĭs mārīnæ, Fĭndĭt āprĭlĕm. *H.* Āprĭlēm mĕmŏrānt ăb āpĕrtō tēmpŏrĕ dictŭm. *O.* Fētĭfĕrum āprĭlēm vīndĭcăt ălmă Vēnŭs. *Aus.* (*Eclogar.* 9, 4). PPH. Mēnsĭs Cўthĕrēĭus. *Voy.* Ver. || *D'avril.* Rēspĭcĭs āprĭlēs, Ārĭēs Phrўxēē, călēndās. *Aus.* (*Eclog.* 15, 4). Öccŭpăt āprĭlēs ĭdŭs cognōmĭnĕ vīctŏr Jūpĭtĕr. *O.*

Āprĭnŭs *et* Āprŭgnŭs, ă, ŭm. *De sanglier.* Nē dĭcām vīscŭs āprĭnŭm. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 63). Măgĕ călĕō quam āprŭgnŭm călĭum călĭĕt. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 4. *Id. Pœn.* III, 2, 2).

Āpsŭs, ī. *m.* (Ἄψος). *Rivière de l'Illyrie.* Quām vŏlŭcĕr Gĕnŭsŭs, quām mŏlĭŏr Āpsŭs Cīrcŭmĕŭnt rīpīs. *L.* (V, 462).

Āptātŭs, ă, ŭm. *Ajusté.* Āptātō pĕctŭs mūcrōnĕ sŭb ĭmŭm, Ĭncŭbŭĭt fĕrrō. *O.* (Adde *Sen. H. Fur.* 1300).

Āptē. *adv. Convenablement, à propos.* Nōn ădĭt āptē, nĕc lĕgĭt ĭdōnĕă, crēdŏ, Tēmpŏră. *O.* Vīcĭnōsque āptē cūrā sŭbmittĕrĕ taŭrōs (*Moret.* 71). SYN. Ōppōrtūnē, tēmpŏrĕ. || *Bien.* Āptĭŭs ĭn vēstrō cōrpŏrĕ mŭltă lătēnt. *O.* SYN. Bĕnĕ.

Āptŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Adapter, ajuster, préparer.* Ĭntĕrĕă clāssēm vēlīs āptārĕ jŭbēbat. *V.* Ātque ēnsēm vāgīna āptārăt ēbŭrnŭm. *Id.* Āptăt ăd ārmă mănŭs. *O.* Fĭdĭbŭsnĕ Lătīnīs Thēbānŏs āptārĕ mŏdōs stŭdēt? *H.* Ĭn pāce ŭt sāpīēns āptārĭt ĭdōnĕă bēllō. *Id.* SYN. Accŏmmŏdŏ, pārŏ, ĭnstrŭŏ, præpārŏ, ōrnŏ. *Voy.* Paro.

1. Āptŭs, ă, ŭm. *de l'vinus.* Apio *ou* Apo, *attacher* (cf. *Fest.* At *Serv.* ad *Æ.* IV, 482, ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι). *Attaché.* Crēscēbānt ūtĕrī tērræ rādīcĭbŭs āptī. *Lr.* (V, 806). Ēx ĭnĕūntĕ ævō cōnjunctam ātque ūnĭtĕr āptām (*Ib.* 539). Āxem hŭmĕrō tōrquēt stēllīs ārdentĭbŭs āptŭm. *V.* (Prævĭt *Enn.* p. 45, et 56, et 91 *Hessel.* Plura vide apud *Non.* 4, 3). SYN. Cōnnexŭs, cōnjunctŭs. || *Au fig. Propre, convenable.* Vēntŭs ĕrāt nautĭs āptŭs, nōn āptŭs ămantī. *O.* Ætās mollĭs ĕt āptă rĕgī. *Id.* Āptŭm dĭcīt ĕquīs Ārgŏs. *H.* Vītĭbŭs ălmīs Āptŭs ŭbĕr ĕrĭt. *V.* SYN. Cōmmŏdŭs, accŏmmŏdŭs, cōngrŭŭs, hăbĭlĭs, cōnvĕnĭĕns, ĭdōnĕŭs, ŏppōrtūnŭs, ūtĭlis, dĕcēns, fāvēns, bŏnŭs.

2. Āptŭs, ă, ŭm. *arch. part. de* Apiscor. *Qui a acquis.* Sīnĕ sæcrīs hērēdĭtātēm sum āptŭs ēffĕrtissŭmām. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 8). Dēōrŭm vītam āpti sūmŭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 15. Adde plura quæ habet *Non.* 4, 3, et vid. *Fest.*). *Voy.* Adeptus.

? Āpŭă, æ, *ou* Āphўă, æ, *et* Āphўē, ēs. *f.* (ἀφύη). *Petit poisson, qu'on croit être l'anchois.* (*Jos. Scal.* legit *Apuam* apud *Catul.* 94, 6, ubi alii *Gadium*, sed meliores *Paduam.*)

Āpŭd. *prép. Chez.* Intrō nōs vŏcăt, ăd sēsē tĕnĕt intŭs āpŭd sē. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 86). Prēssă tŭis bălănŭs căpillis Jām dūdum āpŭd me ēst. *H.* Āpŭd nōs ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 8). ‖ *Auprès de.* Quīdquĭd āpŭd dūræ cēssātum ēst mœnĭă Trōjæ. *V.* Pugnābānt ălĭī tārdis āpŭd Īlĭŏn ārmīs. *O.* SYN. Ăd, prŏpĕ, jŭxtă, cīrcŭm, āntĕ. ‖ *Devant, en présence.* Aŭt quĭd āpŭd māgnŭm pŏtŭīs lŏquĕrētŭr Achillĕm! *O.* Quī fălsō crīmĭnāt Apŭd tē. *Enn.* (apud *Non.* 7, 16). SYN. Cōrăm, āntĕ. ‖ *Dans.* Āpŭd villam ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 1). Āpŭd fŏrŭm mŏdo ē Dāvo audīvī. *Id.* (*And.* II, 1, 2. Adde *Pl. Epid.* I, 1, 51). SYN. In. ‖ Āpŭd mē sŭm. *Être dans son bon sens, se posséder.* Vīx sum āpŭd mē. *Ter.* (*And.* V, 4, 34. *Ib.* II, 4, 3; *Heaut.* V, 1, 48; *Pl. Mil.* IV, 8, 36).

? Āpŭlĭă, æ. *f. Comme* Āpūlĭă *ou* Appulia. Mē fābŭlōsæ Vŭltŭre in Āppŭlō, Āltrīcis ēxtrā līmĕn Apŭlīæ. *H.* (*Od.* III, 4, 10. Sed prava lectio, si nomen provinciæ sit, ut satis superque ostendit V. Cl. *Bentl.* ad h. l. Lege, si placet, *Abuliæ*, a græco ἄβουλια).

? Āpŭlĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Appulus. Tȳrrhēnum ōmnĕ tŭīs ĕt mărе Apŭlĭcŭm. *H.* (*Od.* III, 24, 4. Sed vox nusquam alias occurrit, et hic contra metrum peccat. Alii leg. *Punicum*).

Āpŭlus. *Voy.* Appulus.

Apȳrĭnŭs, ă, ŭm (quanquam ἀπύρηνος). *Sans noyau.* Lēctă sŭbŭrbānīs mittuntŭr ăpȳrĭnă rāmīs. *M.* (XIII, 43. *Ib.* 42).

Ăpȳrī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἄπυροι). *Peuple asiatique, voisin de l'Hyrcanie.* Dūrā tĕnĕt, Mārdī cĕlĕrēs, Hȳrcānī, Āpȳrīquĕ. *Avien.* (*Descr. Ter.* 908. Adde *Prisc. Perī.* 712. Sic *Eustath.*, et *Dyonis. vs.* 733 : Ὑρκανοί τ' Ἄπυροί τε. Vocantur tamen *Tapyri* a *Strab.*, *Curt.*, *Plinio*).

Āquă, æ. *f. Eau.* Quīd prōhĭbĕtĭs āquās? ūsŭs cōmmūnĭs āquārum ēst. *O.* Pēllĭbātquĕ sĭtīm sīmplĭcis hŭmŏr āquæ. *Id.* Sistĕre āquam flŭvĭīs. *V.* Stāgnă jācēntĭs āquæ. *Id.* Hēllespōntĭācās illă rĕlīquĭt āquās. *O.* SYN. Ūndă, lȳmphă, lătĕx, hūmŏr, lĭquŏr, fōns, fontēs, lăcŭs, *qqf.* rīvŭs, flŭvĭus, flūmĕn, rōs, ĭmbĕr, lĭquĭdūm, ădspĕrgō (inis). EP. Flŭvĭālĭs, fontānă, dŭlcĭs, vīvă, clāra, pūră, līmpĭdă, ĭllĭmĭs, ĭrrīgŭă; tōrrēns, răpĭdă; lēnĭs, plăcĭdă; frīgĭdă, gĕlĭdă; sŏnāns, crĕpĭtāns, sŏnōră, spūmĕă, raŭcă; æquŏrĕă, cærŭlĕă, ămāră; pălŭstrĭs, cœnōsă, lēntă, pĭgră. PPH. Hŭmŏr āquæ. Aquæ fōns, rīvŭlŭs, lăpsŭs. Dēcŭrsŭs āquārum. *Voy.* Fons, Fluvius, Mare. ‖ *Pluie.* Cornix augŭr āquæ. *H. Voy.* Pluvia. ‖ *Sueur.* Frigĭda dē tōta frontĕ cădēbat aquă. *Pp.* (II, 22, 12). *Voy.* Sudor. ‖ *Larmes.* illīus ēx ŏcŭlis mūltă cădēbat āquă. *Pp.* (III, 4, 10). *Voy.* Lacrimæ. ‖ Aquam ădspĕrgō, sūffundō. *Jeter de l'eau pour faire revenir une personne qui se trouve mal.* Ah! ădspērsistī āquăm; Jām rĕdĭīt ănĭmŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 15). Obsĭpăt Aquŭlăm. *Id.* (*Cist.* II, 3, 37. Huc refer *Mil.* IV, 8, 22). ‖ *Au fig. Rafraichir, opérer un refroidissement.* Āquăm frīgĭdăm sŭbdōlē sūffundunt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 37 : *scil.* Frigus amantibus injiciunt). Ah! gūttŭlă Pēctŭs ārdēns mī ădspērsistī. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 27). ‖ ? *Censurer, médire.* Quāvis ădspĕrgĕrĕ cūnctōs Prætĕr ĕum quī præbĕt, āquă. *H.* (*Sat.* I, 4, 87. Alii leg. *præbet aquam.* Addunt locum *Plauti* in *Cist.* I, 1, 37).

Aquæductŭs, ūs. *m. Aquéduc.* PHR. Ærĭō pēndēntēs fōrnĭcĕ rīvōs. *Rutil.* (I, 97).

Aquālĭcŭlus, ī. *m. Ventre.* Pinguĭs āquālĭcŭlūs prōpēnsō sēsquĭpĕdē ēxstĕt. *Pers.* (1, 58). Sōlŭs āquālĭcŭlum rēddī sĭbī Tāntălūs ōrăt. *Vesp.* (*Judic. Coc. et Pist.* 83). *Voy.* Venter.

† Āquālis, ĕ. *D'eau.* Nūbēs āquălī frīgĭdō vēlō lēvēs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 221).

Āquālis, is. *m. Aiguière, pot à eau.* Ĭbi ērăt bĭlĭbrĭs āquālis sīc prōptĕr cădōs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 39. *Id. Curc.* II, 3, 33). *Voy.* Urceus.

Āquārĭum, ĭī. *n. Comme le précéd.* Āquārĭŭs, ă, ŭm. *D'eau, qui concerne l'eau.* Chrīstŭs vāsă jŭbĕt prōpĕrāntĕr āquārĭă lȳmphīs Implērī. *Prud.* (*Enchir.* 127). Āquārĭum ūrcĕum ūnĭcŭm dŏmī frēgit. *Cn. Matt.* (apud *Macrob. Sat.* 1, 4, et *Gell.* 10, 24).

Āquārĭus, ĭī. *m. Esclave chargé de fournir d'eau.* Vĕnĭĕt condūctŭs āquārĭŭs. *J.* (6, 332). ‖ *Le Verseau, onzième signe du Zodiaque. Le soleil y entre en janvier. Suivant la fable, c'est Ganymède.* Ĭnvĕrsum contrīstăt Āquārĭŭs ānnŭm. *H.* Extrēmōque ĭrrōrăt Āquārĭŭs ānnō. *V.* Hŭīc cērvīx dēxtrā mūlcētŭr Āquārī. *Cic.* (*Arat.* 291. Sic et *Manil.* II, 464). SYN. Hȳdrŏchŏŭs. EP. Ūdŭs, hūmĭdŭs, gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs, trīstĭs. PPH. Sīdŭs Āquārī. VERS. Īllĕ quŏque, ĭnflexă fōntēm quī prōjĭcĭt ūrnă. *Manil.* Quī fūndīt lātĭcĕs, cœlō quŏquĕ pērmŏvĕt ĭmbrēs. *German.* Lāŏmĕdōntĭădæ sē dēxtĕră tĕndĭt ĕphēbi. *Avien.*

Āquātĭcŭs, ă, ŭm. *Qui vit dans l'eau, aquatique.* Haŭd prŏcŭl ă stāgnō flŏrēbăt āquātĭcă lōtŏs. *O.* SYN. Āquātĭlĭs. ‖ *Aqueux, humide.* Nēc sōlvĭt āquātĭcŭs aŭstĕr. *O. Voy.* Aquosus.

Āquātĭlĭs, ĕ. *Aquatique.* Nȳmphās nātāntēs ĭncōlāsque āquātĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 2434).

Āquātŏr, ōrĭs. *m. Qui va à la provision d'eau, particulièrement dans une armée.* Ăd Tārtēssĭăcūm vēnīt Ĭndŭs āquātŏr Ĭbērŭm. *Sid.* (*Pan.* 890).

Āquēnsis, ĕ. *De Bagnères* (Aquensis vicus), *ville d'Aquitaine.* Ūrbĭs māgnĭfĭcæ Pætŭs prōcōnsŭl Āquēnsis. (*Anthol.* II, p. 33).

Aquĭlă, æ. *f. Aigle, le roi des oiseaux, qui porte la foudre, suivant les poètes.* Sīc āquĭlām fŭgĭūnt pĕnnă trĕpĭdāntĕ cŏlūmbæ. *O.* Chāŏnĭās dīcūnt āquĭlă vēnīĕntĕ cŏlūmbās. *V.* Nĕc ĭmbēllĕm Prōgĕnĕrānt āquĭlæ cŏlūmbām. *H.* EP. Ærĭă, præpĕs, fŭlvă, ădūnca, răpĭdă, vāgă, gĕnĕrōsă, prædātrīx, fŭlvă. PPH. Jŏvĭs ălēs, vŏlūcĕr, vŏlūcrĭs. Jŏvĭs ārmĭgĕr ălēs. Rēgĭă ălēs. Flāmmĭgĕr ălēs. Jŏvĭs mĭnīstră, fămŭlă. Ălēs Jŏvī sācră, grātă. Fŭlvŭs Jŏvĭs ălēs. Fŭlvŭs Tōnāntĭs ārmĭgĕr. Fŭlmĭnĭs mĭnīstĕr *ou* cūstŏs ălēs. Āltĭtŭm rēgīnă. Nūntĭă fŭlvă Jŏvĭs. *Cic.* VERS. Quēm præpĕs ăb Īdă sūblĭmĕm pēdĭbŭs răpŭīt Jŏvĭs ārmĭgĕr ūncīs. *V.* Nōn fŭlmĭnĭs ārdēns Vĕctŏr ădēs. *St.* Hīc Jŏvĭs ăltĭsŏnī sŭbĭtō pīnnātă sătēllēs. *Cic.* Sēd lĕpŏrem aŭt căprĕăm fămŭlæ Jŏvĭs ĕt gĕnĕrōsæ Īn sāltū vēnāntŭr ăvēs. *J.* Āvĕmquĕ rēgĭs Raptum quæ Phrўgă pĕrtŭlĭt Tōnāntī. *M.* (Cf. *Luc.* IX, 902 *sq.*; *Claud. præf.* III *Cons. Hon.*; *Cic. fragm. Poem. de Mario.*) ‖ *Aigle romaine, enseigne, drapeau.* Rōmānæque āquĭlæ sīgnĭfĕr hōstĭs ĕrăt. *O.* Sīgnă, părēs āquĭlās, ĕt pīlă mĭnantĭa pĭlis. *L.* SYN. Sīgnŭm, vexīllŭm. *Voy.* Vexillum. ‖ *Nom d'une constellation.* Āt prōptĕr sĕ Āquĭlæ ārdēntī cūm cōrpŏrĕ pōrtăt. *Cic.* (*Arat.* 329). Tēlum, Āquĭlæ, Ănguĭtĕnēnsquĕ. *Aus.* (*Eclogar.* 3, 5). PHR. Sūmmī Jŏvĭs ălēs nūntĭūs ĭnstăt. *Cic.* ‖ *m. Nom d'homme.* Hīc Āquĭlæ cĭnĕrēs mĭsĕrābĭlĭs ūrnă sĕpūltōs Cōntĕgĭt (*Anthol.* II, p. 165). ‖ ? Āquĭlă. *arch.* (*Enn.* apud *Fest.* in *Alites*).

Āquĭlēĭă *ou* Āquĭlējă, æ. *f.* (Ἀκυλήια). *Aquilée,*

ville de l'Italie septentrionale, près de l'Adriatique. Ēt tū Lēdæō fēlīx Āquilēīā Tīmāvō. *M.* (IV, 25, 5). Nōna intĕr clārās Āquilēīā cītābĕrīs ūrbēs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 7, 2). Nēc nōn cūm Vĕnētīs Āquilēīa sŭpērfŭīt ārmīs. *Sil.* (VIII, 604. Male alii leg. *Aquileia perfurit.* Adde *Fortun.* III, 393; *Avien. Descr. Ter.* 528).

Āquilēĭŭs *ou* Āquilējŭs, ă, ŭm. *D'Aquilée.* Ātquĕ sīnŭm pĕnētrāns Āquilēĭum, cōlligit ūndās. *Prisc.* (*Peri.* 374).

Āquĭlĭnă, æ. *f. Nom de femme.* Cāptŭs ămōrĕ tŭō, dēmēns Āquĭlĭnă, fĕrēbar. *Maximian.* (*Eleg.* 3, 5).

Āquĭlīnŭs, ă, ŭm. *D'aigle.* Nīsĭ sīt mīlvīnīs ĕt āquĭlīnīs ūngŭlīs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 63).

Āquĭlīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Glābrĭo Āquĭlīnī Dārdānă prōgĕnĭēs. *Aus.* (*Profes.* 24, 4. Secunda non bene producta videtur).

Āquĭlō, ōnĭs. *m. L'aquilon, borée ou septentrion, vent du nord.* Frīgĭdŭs ĕt sīlvīs āquĭlō dēcŭssĭt hŏnōrĕm. *V.* Tālĭă jactāntī, strīdēns āquĭlōnĕ prŏcēllă. Ēt mĕdĭīs prŏpĕrās āquĭlōnĭbŭs īrĕ pĕr ālтŭm. *Id.* SYN. Bŏrĕās. *Voy. ce mot.*

Āquĭlōnĭgĕnă, æ. *m. f. Qui habite le nord.* Aūt Ĭtălūm pŏpŭlōs āquĭlōnĭgĕnăsquĕ Brĭtānnōs. *Aus.* (*Mos.* 409). *Voy.* Arctous.

Āquĭlōnĭŭs, ă, ŭm. *De l'aquilon.* Īsmărĭŏs, ă-quĭlōnĭă pīgnŏră, frātrēs. *St.* Frātrēs āquĭlōnĭă prōlēs. *Pl.* (I, 20, 25).

†Āquĭlŭs, ă, um. *Brun, noirâtre.* (Cf. *Fest.*) Stātūra nōn māgnă, cŏrpŏre āquĭlō. Ĭpsa ĕa ēst. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 152. Sic exibet Nonius p. 52. Vulgo *haud magnâ*).

Āquĭnās, ātĭs. *D'Aquinum.* Nēscĭt Āquĭnātēm pōtāntĭă vēllĕră fŭcŭm. *H.* Mōx ĕt vīcīnŭs Āquĭnās. *Sil.*

Āquĭnŭm, ī. *m. Aquinum ou Aquin, ville du Latium, patrie de Juvénal.* Ātquĕ vīrīs īngēns ēxhaūsĭt Āquĭnŭm. *Sil.* Rōmă tŭō rĕfĭcī prŏpĕrāntēm rēddĕt Āquīnō. *J.* (3, 319).

Āquĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Fābrĭcĭō jūnctŭs fĭdō rĕquĭēscĭt Āquĭnŭs. *M.* (I, 94, 1).

Āquĭtānĭă, æ. *f. Aquitaine, province méridionale des Gaules.* Tēmpĕrāt īngēnŭōs quă lætă Āquĭtānĭă mōrēs. *Aus.* (*Mos.* 442).

Āquĭtānĭcŭs, *et* Āquĭtānŭs, ă, ŭm. *D'Aquitaine.* Fūlmēntĭs Āquĭtānĭcīs sūpērbă. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 17). Ēt pŏpŭlōs Āquĭtānĭcă rūră cŏlēntēs. *Aus.* (*Epist.* 24, 80). Gēntĭs Āquĭtānæ cēlĕbĕr Mēssălă trĭŭmphīs. *Tib.* (II, 1, 33. *Id.* I, 8, 3). Stīrpĭs Āquĭtānæ mātĕr tĭbī. *Aus.* (*Parent.* 24, 7).

Āquŏr, ārĭs, ārī. *d. Aller à la provision d'eau.* Sēd cīrcŭm tūtæ sŭb mōntĭbŭs ūrbĭs āquēntŭr. *V.*

Āquōsŭs, ă, ŭm. *Chargé d'eau, aqueux.* Pēlĭgnĭs nātŭs āquōsĭs. *O.* Ēt āquōsŭs ălbō cŏrpŏrĕ lānguŏr. *H.* SYN. Hūmĭdŭs, ūdŭs. ‖ *Chargé de pluie, pluvieux.* Dūm pĕlăgō dēsēvīt hīēms ĕt āquōsŭs Ōrīōn. *V.* Trēs ĭmbrīs tōrtī rădĭōs, trēs nūbĭs āquōsæ. *Id.* SYN. Plŭvĭŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Formé par l'eau.* Crўstăllŭsquĕ tŭās ōrnĕt āquōsă mānŭs. *Pp.* (IV, 3, 52: de quo *Plin.* 37, 2). *Voy.* Crystallus.

Āquŭlă, æ. *f. dimin. de* Aqua. *Un peu d'eau, quelques gouttes.* Sūffŭndam āquŭlăm. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 3. *Id. Cist.* II, 3, 37).

† Ar. *arch. Comme* Ad. Ār me ădvĕnĭās. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 17. Cf. *Prisc.* 1, 559).

Ārā, æ. *f. Autel.* Ūt vĕtŭs āccēnsīs īncāndŭĕrĭt ĭgnĭbŭs ārā. *O.* Vīnāquĕ mārmŏrĕās pātĕrā lĭbābăt ĭn ārās. *V.* Ēxtrăhĭtŭr pārtŭs, cālĭdis pōnēndŭs ĭn ārīs. *L.* SYN. Āltārĕ. EP. Sānctă, sācrā, pĭă, rēlĭgĭōsă, vĕrēndă, sōlēnnĭs, fēstă, tūrĭcrēmă, pīnguis, fūmĭdă, fūmāns, fūlgēns, frăgrāns, cōrōnātă; mārmŏrĕă; vīrĭdĭs, grāmĭnĕă. PPH. Fēstŭs cēspĕs. PHR. Tūrĕ călēns, fūmāns. Flāmmīs, ĭgnĭbŭs lūcēns, fūmāns. Frōndĕ, frōndĭbŭs, sĕrtĭs ōrnātă, cōrōnātă, cĭnctă. Ōdōrĭbŭs fūmāns, hălāns. Taūrōrum ĭmbūtă crŭōrĕ. *Voy.* Adoro, Libo, Sacrifico. ‖ *Constellation voisine du Scorpion.* Nēvĕ sĭnīstĕrĭōr prēssām rŏtă dūcăt ăd Ārăm. *O.* Tūnc Jūpĭtĕr Ārā sīdĕrā cōnstĭtŭīt. *Manil.* (I, 438. Adde *Cic. Arat.* 429). SYN. Āltārĕ. ‖ *Autel à Lyon, auprès duquel on disputait le prix d'éloquence fondé par Caligula. Les orateurs vaincus étaient forcés d'effacer leurs écrits avec la langue.* Ūt Lūgdūnēnsēm rhētŏr dĭctūrŭs ăd ārăm. *J.* (1, 44). ‖ *Au fig. Asile, refuge.* Ūnĭcă fōrtūnīs ārā rĕpērtă mĕīs. *O.* ‖ Āræ, ārŭm. *f. pl. Rochers à fleur d'eau entre la Sardaigne et l'Afrique.* Sāxă vŏcānt Ĭtălī, mĕdĭīs quæ ĭn flūctĭbŭs, Ārās. *V.*

? Ărăbārchēs, æ. *m. Préfet d'Arabie, ou publicain chargé de la perception de l'impôt sur le bétail.* Nēscĭŏ quīs tĭtŭlōs Ægўptĭŭs aūt ărăbārchēs. *J.* (1, 130. Habet et *Cic. Att.* 2, 17. Sed utroque loco *Cujacius* legit *alabarches*, ut sit magister scripturæ ex ἀλάβα, quod est atramentum, assentiente *Turnebo.* Hoc et libri habent).

? Ărăbēĭă. *Voy.* Arbeia.

Ărăbēs *et* Ărăbī. *Voy.* Arabs, Arabus.

Ărăbĭă, *et* Ārăbĭă *ou* Ārrăbĭă, æ. *f.* (Ἀραβία). *Arabie, contrée de l'Asie, entre la Judée et l'Égypte.* Ēleūsĭpŏlīm Pērsæ cēpēre ĭn Ărăbĭă. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 37. *Ib.* 53; *Trin.* IV, 2, 3). Ēt dŏmŭs ĭntāctæ tē trĕmĭt Ārăbĭæ. *Pp.* (II, 8, 20. Sic et *Prisc. Peri.* 866). SYN. Pānchāĭă. EP. Sāxōsă, dēsērtă, fēlīx, tūrĭfĕră, pălmĭfĕră. PPH. Pānchæă, Pānchāĭă tĕllūs. Ārăbŭm rēgĭō, plăgă, tĕrră, tĕllūs. Sābæă, Pānchāĭă, Năbătheă regnă, ārvă, rūră.

Ărăbĭcē. *adv. A la manière des Arabes.* Făcīte ōlānt ædēs ărăbĭcē. *Pl.* (*fragm.* apud *Diom.* 1, 378).

Ărăbĭcŭs, ă, ŭm (Ἀραβικός). *D'Arabie.* Ārăbĭcō fūmĭfĭcem ōdōre āmœnō. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 2). Nĭtēlās ōrīs ēr Ārăbĭcīs frūgĭbŭs. *Apul.* (*Apol.* 1). *Voy. le suiv.*

Ărăbĭŭs, *et* Ārăbĭŭs *ou* Ārrăbĭŭs, ă, ŭm. *D'Arabie.* Ădvĕctī ăd Ārăbĭām tĕrrām sŭmŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 88). Nēc sī qua Ārăbĭō lūcĕt bŏmbўcĕ pŭēllă. *Pp.* (II, 2, 25. Sic *Id.* I, 14, 19; *Prisc. Peri.* 865). SYN. Ārăbŭs, Năbătheŭs, Pānchæŭs, Pānchālŭs, Sābæŭs, *par ext.* Ēŏŭs.

Ārābs, ābĭs. *m.*; Ārăbēs, ŭm. *pl.* (Ἄραψ). *Arabe, Arabes.* Cīnnămōn ĕt mūltī pāstŏr ŏdōrīs Ārābs. *Pp.* (III, 11, 8). Ōmnĭs Ārabs, ōmnēs vērtēbānt tērgă Sābæī. *V.* Ēōāsquĕ dōmōs Ārābūm, pĭctōsquĕ Gēlōnōs. *Id.* Nām mŏdō tūrīlĕgōs Ārābās, mŏdō dēspĭcĭt Indōs. *O.* SYN. Ārābī, Sābæī, Năbătheī. EP. Ēōī, mōllēs, dītēs, ŏpŭlēntī, ēxtrēmī, rēmōtī. *Voy.* Arabia.

Ārăbŭs, ă, ŭm. *D'Arabie.* Nōn Ārăbō nōstĕr rōrĕ căpillŭs ŏlĕt. *O.* Cūrvă sĭnŭs Ārābī succēdēnt æquŏră prŏptĕr. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1099. Adde *Lucil.* et *Pl.* apud *Charis.* I, 99). ‖ Ārābī, ōrŭm. *m. Comme* Arabes. Sīvĕ Gĕtīs ĭnfĕrrĕ mānŭ lăcrĭmābĭlĕ bēllŭm, Hўrcānīsve Ārābīsvĕ pārānt. *V. Voy.* Arabs. (De duplici forma *Arabs* et *Arabus*, cf. *Prisc.* 6, 688; *Charis.* 1, 77.)

? Ărăbŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Sil.* XV, 693. Alii leg. *Atabum.*)

Ărāchnæŭs, ă, ŭm. *D'Arachné, imité d'Arachné.* Sērīa Ărāchnæō dēnsēntŭr pēctĭnĕ tĕxtă (*Anthol.* II, p. 635).

Ărāchnē, ēs. *f.* (Ἀράχνη), *Arachné, fille d'Idmon, de Colophon en Méonie, habile ouvrière en tapisserie, défia Minerve. La déesse fut vaincue, et frappa de sa navette Arachné, qui se pendit de désespoir et fut changée en araignée.* Mæŏnĭdæque ānīmŭm fātīs ĭntēndĭt Ărāchnēs. *O.* (Cf. *Met.* VI, *init.*) PPH. Vīrgŏ Mæŏnĭă, Īdmŏnĭă, ĭnvīsă Mĭnĕrvæ, Pāllădĭs ēmŭlă. ‖ *qqf. Araignée.* Ēx ŏllō nēctī vēstīs dēbēblt ărāchnēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 963). *Voy.* Aranea.

Ărāchnēă, æ. *f.* (Ἀράχνεια). *Comme* Arachne. Sēque ĭn Ărāchnēă māgnŭm pŭtăt ēssĕ trĭumphŭm. *Manil.* (IV, 136. Nisi forte : Seque in *Arachnæo magnam* putat esse *triumpho*).

? Ărāchnēŏlă, æ. *f.* (vitiosissimo metro). *Comme* Arachne. Ĭntĕr Cēcrŏpĭās Ēphўrēĭādăsquĕ pŭellās Ărāchnēŏlă mĭcăt. *Sid.* (*Pan.* 2603. Sic omnes).

Ărāchŏtæ, ārŭm, *et* Ărăchŏtī, ōrŭm. *m. pl.* (*Plin.* Arachotæ; *Strab.* Ἀραχωτοί). *Peuple de l'Arachosie, province de Perse.* Ōrītās, Ărĭbāsque, ēt vēlōcēs Ărăchŏtās. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1297. Adde *Prisc. Peri.* 1003).

? Ărāctæŭs. *Voy.* Areçtæus.

Ărăcўnthĭus, ī. *m.* (Ἀράκυνθος). *Montagne entre la Béotie et l'Attique.* Ămphīōn Dīrcæŭs ĭn Āctæō Ărăcўnthō. *V.* Pæāna Ămphīōn rūpe, Ărăcўnthe, tŭā. *Pp.* (III, 13, 42).

Ărădŏs *ou* Ărădŭs, ī. *m.* (Ἄραδος). *Ile près de la Phénicie.* Nēc prŏcŭl ēst Ărădŏs, Phœnĭcēs æquŏrĕ cĭnctă. *Prisc.* (*Peri.* 539. Adde *Avien. Descr. Ter.* 685). ‖ *m. Nom d'homme.* (*Sil.* I, 380.)

Ărānĕă, æ. *f. Araignée.* Īn fŏrĭbŭs lāxōs sŭspēndĭt ărānĕă cāssēs. *V.* Nēc tĕnŭēm tĕxēns sŭbtĭlĭmĭs ărānĕă tēlām. *Cat.* (68, 48). Ārīdă cŭm tōtă dēscēndăt ărānĕă tēlă. *J.* (14, 61). Nēc vāgă tām tĕnŭī dĭscūrsăt ărānĕă tēlă. *M.* (VIII, 33, 15). Ăntīquās ētĕrcĕt ărānĕă tēlās. *O.* Ūt ŏpĕrăm ōmnem ărānĕārŭm pĕrdam ēt tĕxtūram ĭmprŏbĕm. *Pl.* (*Stic.* 2, 2, 24). SYN. Ărāchnē, ărānĕŭs, ărānĕŏlă, ărānĕŏlŭs. EP. Pēndēns, pēndŭlă, sūspēnsă, ŏpĭfĕx, ărtĭfĕx, ĭndūstrĭă, stŭdĭōsă, sēdŭlă, fœdă, tūrpĭs, dēformĭs. ‖ *Toile d'araignée.* Pūtrĭs ēt ĭn văcŭō tĕxētŭr ărānĕă lēctō. *Pp.* (III, 5, 33). Sūmmō quæ pēndĕt ărānĕă tēctō. *O. Voy.* Araneum.

Ărānĕŏlă, æ. *f. dimin. de* Aranea. (*Cic. N. Deor.* 2, 48.)

Ărānĕŏlŭs, ī. *m. dimin. de* Araneus. Ātque, ŭt ărānĕŏlī, tĕnŭēm fōrmāvĭmŭs ōrsŭm (*Culex*, *vs.* 2).

Ărānĕōsŭs, ă, ŭm. *Mou comme la toile d'araignée.* Sĭtŭque ărānĕōsō. *Cat.* (25, 3. Hoc habet et *Auct. Priap.* 83, 29).

Ărānĕŭm, ī. *Toile d'araignée.* Strāmēntă dēūnt; tōllĕre hæc ărānĕă Quāntum ēst lăbōrīs? *Ph.* (Huc referri possunt *araneis* apud *Pl. Aul.* I, 2, 6, *et aranea*, *Lucret.* IV, 728). SYN. Ărānĕă. PPH. Ărānĕæ tēlă, cāssēs, fĭlă, stāmĭnă, ŏpŭs.

Ărānĕŭs, ī. *m. Comme* Aranea. Nēc cīmĕx, nēque ărānĕŭs, nēque īgnĭs. *Cat.* (23, 2). Nēc nēbŭlām nōctū, nēc ărānei tĕnuīă fĭlă Ŏbvĭă sēntīmŭs. *Lr.* (III, 384). *Voy.* Aranea.

Ărăr ărĭs, *et* Ărărĭs (*Prisc.* 5, 645), ĭs. *m. La Saône, rivière de France, qui se jette dans le Rhône à Lyon.* Quōrŭm sērpĭt Ărăr pēr rūră, pĭgērrĭmŭs ūndæ. *Sil.* Quōs Rhŏdănŭs vēlŏx, Ărărĭs quōs tārdĭŏr ămbĭt. *Cl.* Aŭt Ărărĭm Pārthŭs bĭbĕt, aŭt Gērmānĭă Tĭgrĭm. *V.* EP. Sēgnĭs, pĭgĕr, mītĭs, lēntŭs, lēnĭs.

Ărărăm. *sync. pour* Araveram.

Ărātă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Aratus.

Ărātēŭs, ă, ŭm (Ἀράτειος). *D'Aratus.* Hæc tĭbi Ărātēīs mūltum ĭnvĭgĭlātă lŭcērnīs Cārmĭnă. *Cinna* (apud *Isid. Or.* 6, 12).

† Ărātlōnēs, ŭm. *f. pl. Champ labourable.* Ărātlōnēs Hăbĭtūrīs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 47).

† Ărātlŭncŭlă, æ. *f. Petit champ labourable.* Vŏlo hăbēre ărātlŭncŭlăm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 46).

Ărātŏr, ōrĭs. *m. Laboureur.* Rōbŭstŭs quŏquĕ jām taŭrīs jŭgă sōlvĭt ărātŏr. *V.* Quæ cūrvŭs ărātŏr hăbērĕt. *Id.* Stĭvæque ĭnnīxŭs ărātŏr. *O.* SYN. Ăgrĭcŏlă, rūstĭcŭs, cŏlōnŭs, ăgrēstĭs, vīllĭcŭs, rūrĭcŏlă, *qqf.* cōlēns, fŏssŏr. EP. Dūrŭs, pătĭēns, rōbŭstŭs, gnāvŭs, ācĕr, ĭmpĭgĕr, sēdŭlŭs, vĭgĭl, ăvārŭs, ăvĭdŭs; hōrrĭdŭs, ĭncūltŭs, paŭpĕr, ĭnŏps, rŭdĭs. PPH. Ăgrī, ăgēllī cūltŏr. Mŏdĕrātŏr ărātrī. Rūrĭs cŏlōnŭs. Præcēptŏr ărāndī. Rūstĭcă pūbēs, tūrbă. Gĕnŭs ăgrĭcŏlūm. Ārvă cŏlēns. Rūstĭcōrŭm, ăgrēstŭm prōlēs, jūvēntūs. VERS. Ăgrĭcŏla ĭncūrvō tĕrrām mōlītŭs ărātrō. *V.* Tĕrrām cēntŭm vĕrtĕbăt ărātrīs. *Id.* Īllĕ grăvēm dūrō tĕrrām quī vĕrtĭt ărātrō. *H.* Sēd rūstĭcōrŭm măscŭlă mīlĭtŭm Prōlēs, Sābēllīs dōctă lĭgōnĭbŭs Vērsārĕ glēbās. *Id.* Vălīdō cōnsuētă bīdēntī Ĭngēmĕre, ēt tĕrrām prēssīs prōscīndĕre ărātrīs. *Lr.* Fēlīx ăgrēstŭm quōndăm păcātă jŭvēntūs. *Pp.* Prīmŭs ărātră mănū sōlērtī fēcĭt Ōsīrĭs, Ēt tĕnĕrām fĕrrō sōllĭcĭtāvĭt hŭmŭm. *Tib. Voy.* Aro. ‖ *Adj.* Cēdēbăt taŭrŭs ărātŏr ĕquō. *O.* SYN. Ărāns, rūrĭcŏlă.

Ărātrŭm, ī. *n. Charrue.* Īn bŭrĭm, ēt cūrvī fōrmam ăccĭpĭt ŭlmŭs ărātrī. *V.* Nōn ūllŭs ărātrō Dīgnŭs hŏnōs. *Id.* Quām mălæ ĭnæquālēs vĕnīŭnt ād ărātră jŭvēncī! *O.* SYN. Vōmis *ou* vōmĕr. EP. Cūrvŭm, ĭncūrvŭm, ĭnflĕxŭm, ădūncŭm, dūrŭm, grăvĕ, vălīdŭm. PPH. Dēns vōmĕrĭs. Ărātrī rōbŭr, pondŭs. Ărātri vūlnĕră. *Voy.* Aro. ‖ *Cesser de labourer, dételer la charrue.* Ădspĭce, ărātră jŭgō rĕfĕrūnt sūspēnsă jŭvēncī. *V.* Vīdĕrĕ fessōs vōmĕrem ĭnvĕrsūm bŏvēs Cōllō trăhēntēs lānguĭdō. *H.* Ărātŏr Lībĕrāt ēmĕrĭtō fĕrvĭdă cōllă bŏvī (*In obit. Mæcen.* 99). ‖ Ărātrō ūrbĕm, mœnĭă dēsignō. *Voy.* Fossa.

Ărātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Aro. *Labouré.* Sūb jŭgă bōs vĕnĭăt, sūb tĕrrās sēmĕn ărātās. *O. Voy.* Aro. ‖ *Au fig.* Ēt plăcĭtus rūgīs vŭltŭs ărātŭs ĕrīt. *O.* ‖ Ărātă, ōrŭm. *n. pl. pris subst. Terres labourées.* Lўdĭă Păctōlŭs tĭngĭt ărātă lĭquŏr. *Pp.* (I, 6, 32). *Voy.* Ager.

Ărātŭs, ī. *m. Aratus, astronome et poète grec, de Soles, en Cilicie.* Cūm sōle ēt lūnā sēmpĕr Ărātŭs ērĭt. *O.* Dōctĭquĕ mŏdōs ēxtēndĭs Ărātī. *St.* Āb Jŏvĕ prīncĭpĭŭm māgnō dēdūcĭt Ărātŭs. *Germ.* (*Arat.* 1.) ‖ † Ărātŭs. *Le même.* Dīvērsās Ărātō vĭās cŭcūrrĭt. *Sid.* (*Pan.* 3187). Ărchўtă, Pўthăgŏrās, Ărātŭs, Cătō, Plătō, Chrўsīppŭs. *Fort.* (III, 81, in mendoso admodum versu. Adde *Paul. Nol.* 19, 125).

Ărăurĭcŭs, ī. *m.* (*de* Araurius, Ἀραύριος, *rivière de France, l'Hérault*). *Nom d'homme.* Tērgă dăbăt lĕvĭbŭs dĭffīsŭs Ărăurĭcŭs ārmīs. *Sil.* (V, 558. *Id.* III, 404. Alii leg. *Avaricus*, alii aliter).

Ărăxēs, ĭs. *m.* (Ἀράξης). *Araxe, fleuve de l'Arménie, sur lequel Xerxès, Alexandre et Auguste*

jetèrent des ponts. Indŏmĭtīquĕ Dăhæ, ĕt pōntem indīgnātŭs Ărăxēs. *V.* Pōtābĭs gălĕā fĕssŭs Ărăxis ăquām. *Pp.* (III, 11, 8. Adde *Luc.* I, 19; *Tib.* IV, 1, 143).

Ărăxēŭs, ă, ŭm (Ἀραξεύς). *De l'Araxe.* Scissŭs Ărăxēō prīŭs æquŏrĕ. *Avien.* (*Descr. Ter.* 30).

? Ărbăcŭs. *Voy.* Arevacus, Artabrus.

? Ărbēlă, æ. *f. Ville de Sicile.* Sīdŏnĭōs Ărbēlă fĕrōx, ĕt cēlsŭs Ĭētās. *Sil.* (XIV, 271. Alii leg. *Arabeia*, *Arbela*).

Ărbĭtĕr, bĭtrī *et qqf.* bĭtrī. *m. Témoin, spectateur.* Circŭmspĭcĕdŭm tū, nĕ quīs ădsĭt ărbĭtĕr. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 109. *Id. Cas.* I, 1, 55; *Mil.* II, 2, 3). Prŏcŭl ĕst, ălt, ărbĭtĕr ōmnĭs. *O.* Nōn lŏcŭs effŭsī lātē mărīs ărbĭtĕr aŭfert. *H.* Lōngēquĕ rēmōtīs Ărbĭtrīs. *Alcim.* (*ad Sor.* 592). SYN. Tĕstĭs, spĕcŭlātŏr, cōnsclŭs. *Voy.* Conscius. ‖ *Juge, arbitre.* Vīcĭnī nōstrī hīc ămbĭgŭnt dē fīnĭbŭs : Mē cēpĕre ărbĭtrŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 93). Ēstŏ bŏnŭs cīvīs, tūtŏr bŏnŭs, ărbĭtĕr ĭdĕm ĭntĕgĕr. *J.* (8, 79. Adde *Mart.* VI, 35, 1). Ărbĭtĕr ēs fōrmæ : cērtāmĭnă sīstĕ dĕārum. *O.* SYN. Jūdex. *Voy. ce mot.* ‖ *Qui décide, maître, régulateur.* Nēc rābĭēm nōtī, Quŏ nōn ărbĭtĕr Ădrĭæ Măjŏr. *H.* Quēm Vĕnŭs ărbĭtrŭm Dīcĕt bĭbendī? *Id.* Ărbĭtĕr ĭmpĕrĭī. *O.* (Adde *Sen. H. Fur.* 582; *Mart.* VII, 71, 10). SYN. Dŏmĭnŭs, pōtēns, rex. ‖ *Surnom de Pétrone.* Ăt Ărbĭtĕr dĭsertŭs Lĭbrīs sŭīs frĕquēntăt. *T. Maur.* (*Met.* 908. Adde *Anthol.* I, p. 419).

Ărbĭtră, æ. *f. Témoin, spectatrice.* Ō rēbŭs mĕīs Nōn ĭnfĭdēlĭs ărbĭtræ. *H.* SYN. Cōnsclă, tēstĭs.

†Ărbĭtrāmĭnŏr. *impér. fut.* 2e *pers. pl.* Făcto ŏpĕre ărbĭtrāmĭnŏr. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 30).

† Ărbĭtrārĭō. *adv. D'une manière contestable, douteuse.* Nām pŏl ĕgŏ pĕrĭī cērto, haŭd ărbĭtrārĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 42).

† Ărbĭtrārĭŭs, ă, ŭm. *Contestable, douteux.* Hŏc quĭdĕm prŏfĕctŏ cērtum ĕst, nōn ĕst ărbĭtrārĭum. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 216).

Ărbĭtrātŭs, ūs. *m. Volonté, gré, choix.* Tŭŭs ărbĭtrātŭs sĭt : cōmbūrās, sī vĕlīs. *Pl.* (*As.* IV, 1, 21). Dēdūnt sē..... În dĭtiōnem ătque ărbĭtrātŭm cūnctī Thēbānŏ pŏplŏ. *Id.* (*Amp.* I, 1, 102. *Id. Aul.* IV, 4, 20, et passim). SYN. Ărbĭtrĭum, vŏlūntās.

Ărbĭtrĭum, ĭī. *n. Présence de témoins.* Ēn, lŏcŭs ăb ōmnī lĭbĕr ărbĭtrĭō vācat. *Sen.* (*Hip.* 601. *Id. Herc. Œt.* 484). Ărcēnī ădĭtū, dīvĭnăquĕ rērŭm Cūrā sīne ărbĭtrĭo ĕst. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 195). SYN. Tēstēs, ărbĭtrī. ‖ *Arbitrage, jugement.* Rēs ĕst ărbĭtrĭō nōn dīrĭmēndă mĕō. *O.* Ărbĭtrĭum lītīs trājēcĭt În ōmnēs. *Id.* SYN. Jūdĭcĭum, ărbĭtrātŭs. ‖ *Volonté, gré.* Fortūna ărbĭtrĭīs tēmpŭs dispēnsăt ŭbīquĕ. *O.* SYN. Nūtŭs, vŏlūntās, lĭbīdŏ. ‖ *Pouvoir, droit.* Quēm pēnēs ărbĭtrĭum ĕst, ĕt jūs, ĕt nōrmă lŏquēndī. *H.* Tĕ pēnēs ărbĭtrĭum nōstræ vītæquĕ nĕcĭsquĕ. *O.* Quĭd tămĕn lāsŏn pŏtŭĭt, ălĭēnī ărbĭtrĭ Jūrīsquĕ factŭs? *Sen.* (*Med.* 137). SYN. Jūs. ‖ Ărbĭtrĭă fūnĕrĭs. *Taxe des frais pour les funérailles.* Quūm dē tō splēndĭdă Mĭnōs Fēcĕrĭt ărbĭtrĭă. *H.* (*Od.* IV, 7, 22. Cf. *Cic. Dom.* 37; *Pis.* 9 *in f.*; *Id. in Senat.* 7; *Ulp. Dig.* XI, 7, 12, § 6, et cett.)

† Ărbĭtrŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Arbitror. Prŏblōrēs, crēdo, ărbĭtrābūnt, sī prōbĭs nārrāvĕrĭs. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 87. *Id. Ps.* IV, 2, 57).

Ărbĭtrŏr (*et peut-être* Ărbĭtrŏr), ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Être témoin, voir, entendre.* Nĕ ărbĭtrī dictă nōstra ărbĭtrārī quĕant. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 24. *Id. Aul.* IV, 1, 21). ‖ *Juger, penser.* Rēgēs quō vĕnīānt ĕt dī, nōn pār ărbĭtrŏr. *Pl.* (*Amp. prol.* 61. *Ib.* 48; *Ter. Eun.* II, 1, 12). SYN. Jūdĭcō, cēnsĕō, aŭtūmō, crēdō, etc. *Voy.* Puto. ‖ —fĭdēm. *Ajouter foi.* Pōstrēmō sī pĕrgīs paŭlūm mĭhī fĭdem ărbĭtrārĭĕr. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 41). ‖ † *pass. Être cherché des yeux.* Cōntĭnŭō ărbĭtrētŭr ŭxōr tuō gnātō. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 82). *Voy.* Arbitro.

Ărbŏr *et* Ărbōs, ŏrĭs. *f. Arbre.* Ĕt mălă rādĭcēs ălтĭŭs ărbŏr ăgīt. *O.* Exĭit ăd cœlūm rāmīs fēlĭcĭbŭs ărbōs. *V.* Mūgĭtūsquĕ bŏŭm, mōllēsquĕ sŭb ărbŏrĕ sōmnī. Ărbŏrĭbūsquĕ sătīsquĕ lŭēs. *Id.* SYN. *qqf.* Ărbūstŭm, vīrgŭltŭm, frŭtēx, sīlvă; rādīx, stīrps, trūncŭs; frōndēs, fŏlĭă. EP. Ārdŭă, cēlsă, ăltă, prōcēră; vīrēns, vīrĭdĭs, frōndēns, cōmāns, ūmbrōsă, ŏpācă, pătŭlă; fertĭlĭs, fēcundă. PPH. Ărbŏrĭs ūmbră, frōndēs, hōspĭtĭŭm, hōspĭtlă, frōndentĭă hōspĭtlă. Ărbŏrĕŭm gĕnŭs. PHR. Frōndĭbŭs lūxurĭāns. Rāmis dīffūsă, effūsă. Rāmōs, brāchĭă pāndēns, ēxtēndēns. Cōmis ŏpācă, lūxurĭōsă. Tēndēns ăd sīdĕră rāmōs. Tōllēns sē vērtĭce ăd aūras. *Voy.* Frons, Pomum, Silva. ‖ *Mât de navire.* Ădvērsĭque ĭmpĭgĭtŭr ărbŏrĕ mālī. *V.* (*Æ.* V, 504 : ubi *Serv.*). Pēndentĭbŭs ărbŏrĕ nautīs. *Sil.* (Adde *Luc.* IX, 332; *Sid. Epist.* IX, 16, 15). *Voy.* Malus. ‖ *Navire.* Lătŭs ēvĕrtentĭbŭs ūndīs Ărbŏrĭs ĭncĕrtæ. *J.* (12, 32). Phrÿxēăm pĕtĭīt Pēlĭās ărbŏr ŏvĕm. *O. Voy.* Navis. ‖ *qqf. Lance.* Fērrātăque ărbŏrĕ măgnōs Mōlĭtŭr jăctŭs. *St. Voy.* Hasta.

Ărbŏrĕŭs, ă, ŭm. *D'arbre.* Ărbŏrĕæ frōndēs, aŭrō rādĭantĕ nĭtentēs. *O.* Ărbŏrĕī fētŭs ălĭbī. *V.* ‖ *Semblable à des branches, branchu.* Căpĭta ăltă fĕrentēs Cōrnĭbŭs ărbŏrĕīs. *V.* SYN. Rāmōsŭs.

Ărbŏrĭŭs, ĭī. *m. Arborius, aïeul d'Ausone.* Ărbŏrĭum, Ædŭĭcō dūctŭm dē stēmmătĕ nōmĕn. *Aus.* (*Parent.* 14, 3).

Ărbūscŭlă, æ. *f. Arbrisseau.* ‖ *Nom d'une comédienne.* Cōntēmptīs ălĭīs explōsa Ărbūscŭlă dīxĭt. *H.* (Cf. *Cic. ad Att.* 4, 15).

Ărbūstŭm, ī. *n. Plant d'arbres, verger.* Ĭpsī tē fōntēs, ĭpsa hæc ărbūstă vŏcābānt. *V.* Rēsŏnānt ărbūstă cīcădīs. *Id.* EP. Ŏpācŭm, ūmbrōsŭm, frōndēns, ămœnŭm, grātŭm, vīrēns. PPH. Lŏcŭs ărbŏrĭbŭs frĕquēns, cōnsĭtŭs. Lŏcă vīrgŭltĭs cōnsĭtă. ‖ *Arbrisseau.* Nōn ōmnēs ărbūstă jŭvānt hūmīlēsquĕ mўrīcæ. *V.* Ē tĕrræque ēxōrtă rēpēnte ărbūstă sălīrēnt. *Lr.* (I, 187). SYN. Vīrgŭltŭm, frŭtēx.

Ărbŭtĕŭs, ă, ŭm. *D'arbousier.* Ărbŭtĕīs tēxŭnt vīrgīs ĕt vīmĭnĕ quērnō. *V.*

Ărbŭtŭm, ī. *n. Fruit de l'arbousier.* Glāndĕ sŭēs lætī rĕdĕŭnt; dănt ărbŭtă sīlvæ. *V.* Ărbŭtă pūnĭcĕō fīlĕrī mātūrā cŏlŏrĕ. *Lr.* (V, 937). ‖ *L'arbre même.* Jŭbĕō frōndentĭă căprīs Ărbŭtă sŭffĭcĕrĕ. *V.* Ĭpsăquĕ sī pŏssēnt ărbŭtă nōstrā lŏquī. *Rutil.* (1, 31). SYN. Ărbŭtŭs.

Ărbŭtŭs, ī. *f. Arbousier, sorte d'arbuste.* Dūlcĕ sătīs hūmōr, dēpŭlsīs ărbŭtŭs hœdīs. *V.* Pōmōque ōnĕrātă rŭbēntī Ărbŭtŭs. *O.* SYN. Ărbŭtŭm.

Ărcă, æ. *f. Coffre, cassette.* SYN. Cīstă, cāpsă, ărmārĭŭm, scrīnĭum, ărcŭlă. ‖ *Souv. Coffre-fort.* Īgnōrās quāntŭm fĕrrātă distĕt ăb ărcā Săccŭlŭs. *J.* (11, 26). Sīmŭl ăc nŭmmōs cōntĕmplŏr ĭn ărcā. *H.* Quīă dīvēs ărcă vērăm laŭdem întercĭpĭt. *Ph.* SYN. Ărcŭlă, *par ext.* lŏcŭlī, săccŭlŭs, crūmēnă. EP.

Fĕrrātă, ārātă, dīvēs, grăvīs, căpāx, plēnă, claūsă, tūtă. PPH. Ārcæ claūstră. *Voy.* Crumena. || *Bière.* Dă vīlēm măgnō plēbēī fūnĕrīs ārcăm. *L.* Cōnsĕrvūs vīlī pōrtāndă lōcābăt ĭn ārcă (cadavera). *H. Voy.* Sandapila. || *qqf. au fig. Endroit secret.* Sīc lŏquĭtŭr pĕctŏrīs ārcă mĭhĭ (*Anthol.* II, p. 402). || *Eccl. L'arche de Noé.* Prōvīdŭs ĭntĕrĕă cōnsūmmăt cōndĭtŏr ārcăm. *Alcim.* (IV, 343. Quam describit *ib.* 239 et 314 *sq.*). Ārcă tĕgĭt paūcōs, căstōrŭm sēmĭnă sērvāns. *Hil. Pict.* (*Gen.* 181. Adde *Tertul. adv. Marc.* III, 25). || *L'arche d'alliance, qui renfermait les tables de la loi données à Moïse.* Tēstāmēntă sīmŭl, tăbŭlārŭm lēgīs ĕt ārcă. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 104).

Ārcădēs. *pl. de* Arcas.

Ārcădĭă, æ. *f.* (Ἀρκαδία). *L'Arcadie, province du Péloponèse.* Prōtĭnŭs Ārcădĭæ gĕlĭdōs ĭnvīsĕrĕ fīnēs. *V.* Cui pĕcŭs ĕt nīgrī Cōllēs Ārcădĭæ plăcēnt. *H.* PPH. Tēllŭs Mænălĭă, Clĕōnææ, Cўllēnĭă, Nōnācrīnă, Tĕgĕæă, Mænălĭs, Pārrhăsĭs.

Ārcădĭcŭs, ă, ŭm (Ἀρκαδικός). *Comme* Arcadius. Mĕmĭnīstĭn'ăsĭnōs Ārcădĭcōs. *Pl.* (*As.* II, 2, 67. Adde *Juv.* 7, 160).

Ārcădĭŭs, ă, ŭm (Ἀρκάδιος). *D'Arcadie.* Ārcădĭo ĭnfēlīx tēlō dăt pĕctŭs ĭnērmŭm. *V.* Vīrgĭnĭs Ārcădĭæ cæcŭs ădēgĭt ămŏr. *O.* Jŭssă nĕc Ārcădĭæ rĕtĭnēnt spīrāmĭnă vīrgæ. *St.* SYN. Ārcăs, Clĕōnæŭs, Erўmanthēŭs, Pārrhăsĭŭs, Tĕgĕæŭs, Mænălĭŭs, Nōnācrĭnŭs, Nōnācrĭŭs, *au fém.* Mænălĭs, Pārrhăsĭă, Pārrhăsĭs.

Ārcădĭŭs, ĭī. *m. Arcadius, fils de Théodose, frère d'Honorius, et empereur d'Orient.* Ārcădĭŭs căptæ spōlĭīs Băbўlōnĭs ōnūstŭs. *Cl.*

Ārcānō. *adv. En secret.* Ārcānō tĭbi ĕgo hōc dīcŏ, ne ĭlle ĕx tē sclăt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 117. *Ib.* 155). *Voy.* Clam.

Ārcānŭm, ī. *n. Secret, chose secrète.* Ārcānūm nĕquĕ tū scrūtābĕrĭs ūllĭūs ūnquăm. *H.* Ārcānĭquĕ fĭdēs prōdĭgă. *Id.* Fātōrum ārcānă mŏvēbō. *V.* Nox, ălt, ārcānĭs fĭdissĭmă. *O.* SYN. Sēcrētŭm, *qqf.* mўstērĭŭm, lătēbræ, ăbdĭtă. EP. Lătēns, ŏccŭltŭm, sĭlēndŭm, tăcēndŭm. PHR. Pĕrlĕrĕ lătēbræ Tōt scĕlĕrŭm. *L.*

Ārcānŭs, ă, ŭm. *Secret, caché.* Tē cōllĕre, ārcānōs ĕtĭām tĭbĭ crēdĕrĕ sēnsŭs. *V.* Ārcānās pōssĭm sīgnārĕ tăbēllās. *O.* Ārcānă quŭm fīūnt săcră. *H.* SYN. Sēcrētŭs, ŏccŭltŭs, tăcĭtŭs, cæcŭs, tĕctŭs, ăbdĭtŭs, cōndĭtŭs, rĕcōndĭtŭs, lătēns, lătĭtāns, ŏpĕrtŭs, ădŏpĕrtŭs, ŏbscūrŭs, ŏpācŭs, ŏbtĕctŭs, tĕctŭs, cōntĕctŭs, ăbstrūsŭs, lătēbrōsŭs, ŏbdūctŭs, ĭntĭmŭs, ĭmŭs, fūrtĭvŭs, cēlātŭs, ĭnvīsŭs, *qqf.* ăbscōndĭtŭs. PHR. Quæ nātūră nĕgāvĭt vīsĭbŭs hūmānīs. *O.*

Ārcās, ădis *ou* ădŏs. *m.*; Ārcădēs, ŭm. *pl.* (Ἀρκάς). *Arcadien, habitant de l'Arcadie.* Ārcās ĕquēs, mēdĭās ĭllīs ŏppōnĕrĕ tūrmās. *V.* Ămbō florentes ætătĭbŭs, Ārcădĕs ămbō. *V.* Ārcădās accēnsŏs mōnĭtŭ. *Id.* Nĕmæă tĕrrŏr ĕt Ārcās ăpēr. *M.* (V, 66, 2). *Voy.* Arcadius. || *Nom d'un fils de Jupiter et de Callisto.* Ēccĕ Lўcāŏnĭæ prōlēs ignārā pārēntĭs, Ārcās ădēst. *O.* || *qqf. Mercure.* Sūb āstrīs Ārcădă linquĭt. *St.*

Ārcātŭs. *Voy.* Arquatus.

Ārcēns, tis. *m. Nom d'homme.* Stābăt ĭn ēgrĕgĭīs Ārcentĭs fĭlĭŭs ārmīs. *V.*

Ārcĕō, ēs, cŭī (ctŭm *inus.*), cērĕ. *Empêcher d'approcher, repousser, éloigner.* Ignāvŭm fūcōs pĕcŭs ă præsēpĭbŭs ārcĕnt. *V.* Quis tĕ nōstrīs ămplexĭbŭs arcĕt? *Id.* Fūnesto ārcĕrĕ vĕtĕrnō. *H.* Hæc causă mūltōs ūna ăb ĭntĕrĭtu ārcŭĭt. *Sen.* (*Troad.* 492). SYN. Rĕmŏvĕō, ămŏvĕō, rĕpellō, pĕllō, ĕxpellō, dēpellō, prōpellō, prōpŭlsō, āvĕrtō, ămōlĭŏr, ējĭcĭō, rējĭcĭō, ĭmpĕdĭō, prōhĭbĕō, ăbĭgō, dēfĕndō, ăbstĕrrĕō, *qqf.* ĕxclūdō. || *Contenir, retenir.* Lūmĭnă, nām tĕnĕrās ārcēbănt vīnclă pălmās. *V.* Cōrpŭs rĕlĕvārĕ vōlēntēm Ārcŭĭt. *O.* SYN. Cŏërcĕō, cōhĭbĕō, ĭmpĕdĭō, prōhĭbĕō, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Avec un infin. Empêcher de.* Quām lĕx fūrtĭvōs ārcĕt hăbērĕ vīrōs. *O.* Nēc tē lūgērĕ sēvērŭs Ārcĕō. *St.* (Adde *Sen. Hip.* 806; *Sil.* V, 51). SYN. Ĭmpĕdĭō, prōhĭbĕō, vĕtō. *Voy.* Impedio.

Ārcēsĭlās, æ. *m.* (Ἀρκεσίλαος). *Philosophe académicien.* Ēssĕ quŏd Ārcēsĭlās ærūmnōsĭquĕ Sōlōnēs. *Pers.* (3, 78). Ārcēsĭlās, Chrўsippŭs, Ănăxăgŏrāsquĕ dēdērūnt. *Sid.* (*Pan.* 207. *Ib.* 2550).

Ārcēsĭŭs, ĭī. *m.* (Ἀρκείσιος). *Fils de Jupiter, père de Laërte.* Nām mĭhĭ Lāërtēs pătĕr ēst, Ārcēsĭŭs īllī. *O.*

Ārcēssĭtŭs, ă, ŭm. *Mandé, qu'on a fait venir.* Quō rĕdĭtūrŭs ĕrāt nōn ārcēssĭtŭs, ĕt hærēt. *H.* Ārcēssĭtŭs ĕrīt sōmnŭs ĭn ōssă mĕă. *Pp.* (III, 15, 14).

Ārcēssĭtŭs, ūs. *m. L'action de mander.* Sālvē, tŭo ārcēssītū vēnĭo hūc. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 3). SYN. Rōgātŭs, vŏcātŭs, māndātŭm.

Ārcēssō, ĭs, īvī, ītŭm, ĕrĕ; *inf. pass.* ī *ou* īrī. *Mander, faire venir.* Sī pōtŭīt mānēs ārcēssĕrĕ cōnjŭgĭs Ōrphĕūs. *V.* Prīmōmque ārcēssīt Ācēstēn. *Id.* Quæ tē ădjūtārĕt? Ārcēssīvī, ŭt jŭssĕrās. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 17). Mĭrŏr hūc jām nōn ārcēssī in prōxŭmum ūxōrēm mĕăm (*Ib.* III, 2, 9. Sic *Ter. Heaut.* V, 5, 2). SYN. Accĭō, vŏcō, ădvŏcō, ēvŏcō, ēxclō. || *Faire venir une chose, aller chercher.* Tōtŏque ārcēssītŭr ōrbĕ Quō gēns quæquĕ pĕrīt. *L.* Sēnĕx ĭn Ēphĕsŏn ībĭt aūrum ārcēssĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 120). Quēmquĕ sĭbī tĕnŭēs născēntem ārcēssĕrĕ vītās. *V.* SYN. Quærō, pārō, sūmō, pĕtō. || *Hâter, précipiter.* Ādvĕnĭĕt jūstūm pūgnæ, ne ārcēssĭtĕ, tēmpŭs. *V.* Ārcēssās dūm fātă mănŭ. *L.* Lĭcĕāt bĕllānti ārcēssĕrĕ mōrtēm. *Sil.* SYN. Prŏpĕrō, fēstĭnō, ūrgĕō, præcĭpĭtō.

Ārchăicŭs. *Au lieu de* Archiacus.

Ārchāngĕlŭs, ī. *m.* (ἀρχάγγελος). *Eccl. Archange.* Hīc rērŭm sōlērs, sūmmŭsque ārchāngĕlŭs īllĕ. *Alcim.* (IV, 212). *Voy.* Angelus.

Ārchĕbūlŭs, ī. *m.* (Ἀρχέβουλος). *Poète grec, qui a donné son nom à un vers anapestique.* Gĕnĕrī dătŭr aūctŏr hŭīc vĕtŭs Ārchĕbūlŭs. *T. Maur.* (*Met.* 350). Tĭbĭ născĭtŭr ōmnĕ pĕcŭs, tĭbĭ crēscĭt hĕrbă. (apud *Diomed.* 3, 513). || *Personnage de comédie.* Audĭn' tu? ăpŭd Ārchĕbūlum ĕgo ĕro ārgentārĭŭm. *Pl.* (*As.* I, 1, 103).

Ārchĕmōrŭs, ī. *m.* (Ἀρχέμορος). *Archémore, fils de Lycurgue, roi de Némée. Sa nourrice l'ayant laissé seul pendant quelques instans, il fut mordu par un serpent. Les jeux Néméens furent institués en son honneur.* Et pŭĕr heū! nōstrī sīgnātŭs nōmĭnĕ fātī Ārchĕmōrŭs. *St.* Trīstĭs ăd Ārchĕmōrī fūnĕră victŏr ĕquŭs. *Pp.* (II, 25, 38. Cf. *St. Th.* V, 534 *sq.*; *Aus. Eclogar.* 19, 3, et 22, 2). *Voy.* Nemeæus, Langia. || *Nom de guerrier.* (*Sil.* XVII, 426.)

Ārchēstrātă, æ. *f. Nom de femme.* (*Pl. Curc.* V, 2, 44.)

Ārchētĭŭs, ĭī. *m. Nom de guerrier.* Archētĭum Mnēstheūs. *V.*

Ārchētўpŭm, ī. *n.* (ἀρχέτυπον). *Original.* Ārchĕ-

typīs vĕtŭlī nihīl ēst ŏdĭōsĭŭs Eŭctī. *M.* (VIII, 6, 1).

Ārchĕtўpŭs, ă, ŭm (ἀρχέτυπος). *Qui est l'original même, et non une copie.* Archĕtўpum Mўŏs ārgentŭm tē dīcīs hăbērĕ. *M.* (VIII, 34, 1). Ēt jŭbēt ārchĕtўpōs plŭtĕŭm sērvārĕ Clĕānthēs. *J.* (2, 7). Quī vīs ārchĕtўpās hăbērĕ nūgās. *M.* (VII, 10, 4. Figurate dixit. Et *Id.* XII, 70, 2).

Ārchĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Archias, habile ciseleur.* Sī pŏtēs Archĭăcīs cōnvīvă rĕcumbĕrĕ lēctīs. *H.* (Quidam male leg. *Archaicis*).

† Archĭātrŭs, ī. *m.* (ἀρχιατρός). *Premier médecin.* Mīrāmŭr citŏ tām mŭlta ĕt tām māgnă vīdēntēs Archĭātrī fōmēntă pīī. *Paul. Petr.* (2, 697).

Ārchĭdēmĭdēs, ĭs. *m.* (Ἀρχιδημίδης). *Nom d'homme.* Quŭm mĭ ipsŭm nōmĕn ējŭs Archĭdēmĭdīs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 50).

Ārchĭdēmŭs, ī. *m.* (Ἀρχίδημος). *Nom d'homme.* Aīt sēse īre ăd Archĭdēmŭm. *Pl.* (*As.* V, 2, 15).

† Archĭdīăcōn. *Au lieu de* Archĭdīăcōnŭs (ἀρχιδιάκονος). *Archidiacre.* (*Fortun. Vit. S. Mart.* 3, 38).

Ārchĭgĕnēs, ĭs. *m.* (Ἀρχιγένης). *Médecin du temps de Trajan.* Ădvŏcāt Archĭgĕnēn, ŏnĕrōsăquĕ pāllĭă jăctāt. *J.* (6, 236). Sī nōn ĕgĕt Antĭcўrā nĕc Ārchĭgĕnē. *Id.* (13, 97. In his poeta declinasse videtur *Archigenes, æ*).

Ārchĭlŏchŭs, ī. *m.* (Ἀρχίλοχος). *Archiloque, poète grec de Paros, inventeur du vers iambique, poursuivit de ses satires Lycambe, qui, lui ayant promis sa fille Néobule, avait manqué à sa parole. Lycambe et sa fille se pendirent de désespoir.* Ārchĭlŏchŭm prŏprĭō rĕbĭēs ārmāvīt lāmbō. *H.* Hōc dōctum Ārchĭlŏchŭm trādūnt gĕnŭīssĕ māgistrī. *T. Maur.* (*Met.* 229). EP. Mōrdāx, ămārŭs, ăcĕrbŭs. VERS. Părĭōs ĕgŏ primŭs lāmbōs Ōstendī Lătĭō, nŭmĕrōs ănĭmōsquĕ sēcūtŭs Ārchĭlŏchī, nōn rēs ĕt ăgēntĭă vĕrbă Lўcāmbēn. *H.* Nēc sŏcĕrūm quærīt, quēm vērsĭbŭs ōblĭnăt ātrīs, Nēc spōnsæ lăquĕŭm fămōsō cārmĭnĕ nēctīt. *Id.* Ūtquĕ rĕpĕrtōrī nŏcŭīt pūgnācĭs lāmbī (*Ibis*, 523). In tē mĭhī lĭbĕr lāmbŭs Tīnctă Lўcāmbæō sānguĭnĕ tēlă dăbīt (*Id.* 53). *Voy.* Iambus.

Ārchĭmāgīrŭs, ī. *m.* (ἀρχιμάγειρος). *Chef de cuisine.* Fīnxĕrūnt părĭtĕr librārĭŭs, ārchĭmāgīrī. *J.* (9, 109).

Ārchĭmēdēs, ĭs. *m.* (Ἀρχιμήδης). *Archimède, célèbre géomètre de Syracuse, périt à la prise de cette ville par les Romains.* PHR. Prīmă Sўrācōsĭī mēns prōdĭdĭt ăltă māgistrī. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 127. Cf. *Sil.* XIV, 341 *sq.*).

Ārchĭmēdēŭs, ă, ŭm (Ἀρχιμήδειος). *D'Archimède.* ‖ † Ārchĭmēdēŭs. *Le même.* Ārchĭmēdēă āstrĭfĭcāntĕ mănū. *Capel.* (VI, p. 191).

Ārchĭppŭs, ī. *m.* (Ἄρχιππος). *Nom d'homme.* Ārchĭppī rēgis mīssŭ. *V.*

† Archĭsăcērdōs, ōtĭs. *m. Grand-prêtre.* Gŭlmĕn hŏnōrĭfĭcŭm, pātrŭm pătĕr, ārchĭsăcērdōs. *Fort.* (*Carm.* III, 13, 1).

Ārchĭtĕctōn, ōnis, *et* Ārchĭtĕctŭs, ī. *m.* (ἀρχιτέκτων). *Architecte.* Nām sĭbī laŭdāssĕ hāsce ălt ārchĭtĕctōnēm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 73). Dĕŭm rēgnātŏr, ārchĭtĕctŭs ōmnĭbŭs. *Id.* (*Amp. prol.* 45). Præcōnēm făcĭās vĕl ārchĭtĕctŭm. *M.* (V, 57, 11). ‖ *Au fig.* Mē quŏquĕ dōlĭs jām sŭpĕrāt ārchĭtĕctōnēm. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 150).

Ārchōnĭdēs, ĭs. *m.* (Ἀρχωνίδης). Ārchōnĭdī hūjŭs fĭlĭam. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 21 pro *Archonidis*. De hoc *Prisc.* 6, 706).

Archōntĭă, æ. *f. Nom de femme.* Āst hæc Grājŭgēnām rĕsōnāns Archōntĭă lĭnguam (*Anthol.* II, p. 79).

† Archўtă, æ. *Au lieu de* Archўtās. Quīdquĭd Ănăxĭmēnēs, Eŭclĭdēs, Archўtă, Zēnōn. *Sid.* (*Pan.* 206). Archўtă, Pўthăgōrās, Ărātŭs. *Fort.* (III, 81).

Archўtās, æ. *m.* (Ἀρχύτας). *Archytas, philosophe pythagoricien, de Tarente.* Tē mărīs ēt tĕrræ, nŭmĕrōquĕ cārentĭs ārēnæ Mēnsōrēm cōhĭbēnt, Archўtā. *H.* Mē crĕāt, Archўtæ sŏbŏlēs, Băbўlōnĭŭs Hōrŏs. *Pp.* (IV, 1, 79. Alii non eumdem intelligunt).

† Arcī. *ancien gén. de* Arcus. *Voy.* Arqul.

Arcĭpŏtēns, tis. *Habile à manier l'arc : épith. d'Apollon.* Arcĭpŏtēns, ădvērtĕ, prĕcŏr, nūnc dēnĭquĕ Apŏllŏ. *V. Fl.*

Arcĭtĕnēns, tis. *Qui porte un arc : épith. d'Apollon et de Diane ; Apollon, Diane.* Quām pĭūs Arcĭtĕnēns ōrās ĕt lĭttŏră circŭm. *V.* Quŏd ūtĭnām mē suīs arcĭtĕnēns tēlīs māctāssĕt dĕă. *Att.* (apud *Non.* 4, 291). *Voy.* Apollo, Diana. ‖ *Le Sagittaire, constellation.* Tērmĭnāt Arcĭtĕnēns mĕdĭō sŭă sīgnă dĕcēmbrī. *Aus.* (*Eclogar.* 15, 12). Sŭbĕūnt vēstĭgĭă māgnī Arcĭtĕnēntĭs. *Cic.* (*Arat.* 181). SYN. Săgĭttārĭŭs, Săgĭttĭpŏtēns, Chīrōn, Cēntaŭrŭs. PPH. Sēmĭvĭr arcĭpŏtēns. Săgĭttārī sĭdŭs, āstrŭm. Æmŏnĭī arcŭs.

Arctātŭs, ă, ŭm. *Resserré, retréci.* Arctātŭs lăbŏr ēst, ĕt brĕvĕ rāsīt ŏpŭs. *M.* (XII, 5, 2).

Arctē *ou* Ārtē. *adv. Étroitement.* Quæ mĭnĭmīs stīpātă cōhærēnt pārtĭbŭs arctē. *Lr.* (I, 605). Sævŭmquæ arctē cōmplĕxă dŏlōrĕm. *L.* Arctĭŭs ātquĕ hĕdĕră prōcĕra ădstrĭngĭtŭr īlĕx. *H.* SYN. Cōntentē. ‖ *En abrégeant* (*une syllabe : ici la pénultième*). Sī tē... Arctĭŭs āppēllēm, Tūtĭcānūmquĕ vŏcēm. *O.*

Arctĭcŭs, ă, ŭm (Ἀρκτικός). *Arctique, septentrional.* Arctĭcŭs ēst prīmŭs, glăcĭālī dīctŭs ăb Ārctō. *O.* Arctūrŭm vērtĕx lĕvăt Arctĭcŭs, ĭmbrĭfĕr aūstrī. *Avien.* (*Arat.* 852). *Voy.* Arctous.

Arctō *ou* Ārtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Resserrer, rétrécir.* Stīpēs, ĭnĕxhaŭstīs arctāntŭr tēlă phārĕtrīs. *St.* Hōs ēmĕ quōs ārctāt brĕvĭbŭs mēmbrānă tăbēllīs. *M.* (I, 3, 3, *Id.* II, 90, 6). SYN. Ăngŭstō, cōărctō, strīngō, cōntrăhō, prĕmō, cōmprĭmō, cōnstrīngō. PPH. In ārctŭm cōnstrīngō.

? Arctœ (a græco Ἄρκτοι. Sic quinque boni libb. exhibent *German. Arat.* 25, et 63. Alii leg. *Arcti*, de more. Cf. *Adelphæ*).

? Arctŏphўlăctēs *et* Arctŏphўlăctă, æ. *m.* (ἀρκτοφυλάκτης). *Comme* Arctophylax. Pērmĕāt Arctŏphўlăctă pētēns pĕr tērgă Drăcōnĭs. *Manil.* (I, 617. Alii deducunt ab *Arctophylax*, seu leg. *Arctophylaca*. Versum, ut spurium, ejicit *Scalig.*)

Arctŏphўlăx, ăcis. *m.* (Ἀρκτοφύλαξ). *Le Bouvier, constellation.* Arctŏphўlăx prŏprĭoquĕ mārī Cўnŏsūrā fĕrētŭr. *L.* Plĭăs, ĕt Arctŏphўlăx, Ōlĕnĭūmquĕ pĕcŭs. *O. Voy.* Bootes. ‖ ? Arctŏphўlăctă. *Voy.* Arctophylactes.

Arctŏs *et qqf.* Arctŭs, ī. *f.*; Arctī, ōrŭm. *pl.* (Ἄρκτος). *L'Ourse, constellation vers le pôle septentrional. Il y en a deux, la grande et la petite.* Ălтăquĕ cærŭlĕŭm dŭm Nērĕă nēscĭĕt Arctŏs. *V.* Vērsaquĕ ăb ăxĕ sŭō Părrhăsĭs Arctŏs ĕrāt. *O.* Arctŏs ŏccănī mĕtŭēntĕs æquŏrĕ tĭngī. *V.* SYN. Ursă, Plaŭstrŭm, Părrhăsĭs, Hĕlĭcĕ, sēptēntrĭō. EP. Mænălĭă, Mænălĭs, Erўmānthĭs, Lўcāŏnĭă, Scўthĭcă, Sīthŏnĭă, gĕlĭdă, glăcĭālĭs, hībĕrnă, prūīnōsă. PPH. Părrhăsĭdēs stēllæ. Gĕlĭdō prōximă signă pŏlō.

Plaustrī prædēntīlā fōrmām sīdĕrā. Gĕlīdūs ăxis. Glăcĭālĭs pōlus. PHR. Sīgnūm cēlsi glăcĭālĕ pōlī, Sĕptĕm stēllīs Ārcădĕs Ursæ Lūcĕm vērsō tēmōnĕ vōcānt. *Sen. Voy.* Zona. ‖ *Contrées septentrionales. Par rapport à Rome : la Thrace, la Sarmatie, la Germanie, la Gaule, etc.* Însuētūm pĕr ĭtĕr gĕlĭdās ēnāvĭt ăd Ārctōs. *V.* Gallōrūm tăutūm pōpŭlīs Ārctōquĕ sŭbāctā. *L.*

Ārctōŭs, ă, ŭm (ἀρκτῷος). *Septentrional : de la Scythie, de la Thrace, de la Germanie, de la Gaule, etc.* Primŭs ĭn Ārctōī quī fŭīt ārcĕ pōlī. *M.* (*Spect.* 15, 4). Ārctōās ăd mœnĭă dūcēns Hippŏlўtē tūrmās. *St.* Quĭd jŭvăt Ārctōīs Rhōdănō Rhēnōquĕ sŭbāctīs? *L.* Ārctōī tōtō nōn vīsūm tēmpŏrĕ bēllī. *Id.* SYN. Ārctĭcŭs, æquĭlōnĭŭs, bŏrĕālĭs, hўpĕrbŏrĕŭs, Sĭthŏnĭŭs, Thrācĭŭs, Thrēĭcĭŭs, Strўmōnĭŭs, glăcĭālĭs, gĕlĭdŭs.

Ārctūrŭs, ī, *m.* (Ἀρκτοῦρος). *Étoile à la queue de la grande Ourse.* Ārctūrūm, plŭvĭasque hўădās, gĕlĭdosquĕ Trĭōnēs. *V.* Ārctūrūm sŭbĭī Plēĭădŭmquĕ mĭnās. *O.* SYN. Bōōtēs, Ārctŏphўlăx. *Voy.* Bootes. ‖ *Par ext. L'automne.* Sŭb ĭpsūm Ārctūrūm tĕnŭī săt ērĭt sūspendĕrĕ sŭlcō. *V.*

Ārctŭs *ou* Ārtŭs, ă, ŭm. *Étroit, serré.* Vĭnclăquĕ sōpītās ăddĭt ĭn ārctă mănŭs. *O.* Fĕrrō ĕt cōmpăgĭbŭs ārctīs Claŭdēntŭr bēllī pōrtæ. *V.* SYN. Ārctātŭs, ăngŭstŭs, strictŭs, cōnstrictŭs, cōntrăctŭs, prĕssŭs, cōmprĕssŭs, ădstrictŭs. ‖ *Au fig. Serré, avare.* Ŭt tămĕn ārctūm sōlvĕrĕt hōspĭtĭīs ănĭmūm. *H. Voy.* Avarus. ‖ *Difficile, malheureux.* Quī rēbŭs ĭn ārctīs Fĕrrĕ mĭhī nüllăm tŭrpĕ pŭtāstīs ŏpĕm. *O.* Quānquăm fōrtūnă pārēntŭm Ārctĭŏr ēxpēnsis. *St.* SYN. Ăngŭstŭs, ăspĕr, ēgēnŭs, dūrŭs, ăfflictŭs. *Voy.* Infortunium. ‖ Ĭn ārctō, ārctūm. *A l'étroit.* Nĕ spĕm sĭbī pōnăt ĭn ārctō. *O.* Ūsŭs ĭn ārcto ēst. *Calp.* Nĕc dēsĭlĭēs ĭmĭtātŏr ĭn ārctūm. *H.*

Ārcŭātŭs. *Voy.* Arquatus.

Ārcŭlă, æ. *f. dimin. de* Arca. *Petit coffre.* Sīc mĭcāt ĭnnūmĕrĭs ārcŭla sўnthēsĭbŭs. *M.* (II, 46, 4. Adde *Pl. Most.* I, 3, 91). *Voy.* Arca.

Ārcŭlārĭus, ĭī. *m. Fabricant de petits coffres, de nécessaires.* (*Pl. Aul.* III, 5, 45.)

Ārcŭpŏtēns. *Comme* Arcipotens.

Ārcŭs, ūs; *dat. pl.* ŭbŭs. *m. Arc à tirer des flèches.* Aūrĕŭs ĕx hūmĕrō sōnăt ārcŭs ĕt ārma dĭānæ. *V.* Spīcŭlă cōnvĕrsō fŭgĭēntĭă dīrĭgĭt ārcū. *Id.* Ăttrăhĕt ĭllĕ pŭĕr cōntēntōs fōrtĭŭs ārcŭs. *O.* SYN. Cōrnŭ, *par ext.* nērvŭs. EP. Apōllĭnĕŭs, Dēlĭŭs, Lўcĭŭs, Cўdōnĭŭs, Gnōssĭŭs, Gōrtўnĭŭs, Gĕtĭcŭs, Scўthĭcŭs, Thrācĭŭs; ēbŭrnŭs, ēbŭrnĕŭs, cōrnĕŭs, aurĕŭs, fulgēns; cūrvŭs, cūrvātŭs, sĭnŭōsŭs, flexĭbĭlĭs, lēntŭs; flexŭs, strictŭs, cōntēntŭs, ĭntēntŭs, dirēctŭs; sōnāns, strĭdēns; lētālĭs, fātĭfer. ‖ *Tendre l'arc.* Ārcŭm, ārcŭs, cōrnŭ tĕndō, ĭntēndō, cōntēndō, ăddūcō, cūrvō, ĭncūrvō, flectō, dūcō, strĭngō, tōrquĕō, ăttrahō, dīrĭgō. Ārcŭm gĕnŭ, ŏppōsĭtō gĕnŭ cūrvō, flectō. Cōrnū spīcŭlă tĕndō. Nērvō sāgĭttās āptō. Ārcŭm ăddūctō nērvō flectō. VERS. Ārcū contēntă părātō Tēlă tĕnēns. *V.* Tūm vāllĭs flexos ĭncūrvăt vĭrĭbŭs ārcŭs. Nōn tŭllit Æscănĭŭs, nērvōque ŏbvĕrsŭs ĕquĭnō Intēndit tēlŭm, dīvĕrsaquĕ brāchĭă dūcēns Cōnstĭtĭt. Cōrnūque ĭnfēnsă tĕtēndit, Ĕt dŭxit lōngē, dōnec cūrvāta cŏīrent Ĭntĕr sē capĭta, ēt mānĭbŭs jām tāngĕrĕt æquĭs. *Id.* Vĭdĕrat ădducto tōrquēntēm cōrnŭă nērvō. *O.* Ĭmpōsĭtō pătŭlos călămō sĭnŭāvĕrăt ārcŭs. Lūnāvĭtquĕ gĕnu sĭnŭōsŭm fortĭtĕr ārcŭm. Flĕxŭmque ā cōrnĭbŭs ārcŭm Tēndĭt. *Id.* Strictō stăt prōximŭs ārmĭgĕr ārcū. *L. Voy.* Sagitta. ‖ *Détendre l'arc.* Ārcŭm, cōrnū lăxō, rēlăxō, rēmittō, sōlvō, rĕtēndō. VERS. Sēd rĕfĕrunt lăxōs hūmĕrĭs lānguēntĭbŭs ārcŭs. *V.* Ārtĕ mĕă lăxātŏr ārcŭs ĕrīt. *O.* ‖ *Arc-en-ciel.* Aūt flūmĕn Rhēnum, aūt plŭvĭŭs dēscrĭbĭtŭr ārcŭs. *H.* Quālis ăb ĭmbrĕ sōlĕt pĕrcŭssŭs nūbĭbŭs ārcŭs. *O.* Ĕt bĭbĭt ingēns Ārcŭs. *V.* SYN. Īrĭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Voûte, arcade.* Ēffĭcĭēns hūmĭlĕm lăpĭdŭm cōmpăgĭbŭs ārcŭm. *O.* Ĕt lĕvĭbŭs tōfĭs nātīvŭm dūxĕrat ārcŭm. *Id.* SYN. Fōrnix, cămĕră. ‖ *Arc de triomphe.* Sūbstĭtĭt ăd vĕtĕrēs ārcūs mădĭdămquĕ Căpēnām. *J.* (3, 11. *Id.* 10, 136). Stăt săcĕr ēdōmĭtīs gēntĭbŭs ārcŭs ŏvāns. *M.* (VIII, 65, 8). Ēxstrŭctōs spōlĭīs hōstĭlĭbŭs ārcŭs. *L.* Thērmis, ārcŭbŭs, hŏrrĕīs, măcēllis. *Sid.* (*Pan.* 3116). EP. Trĭumphālĭs, ōvāns, sŭpĕrbŭs, sŭblīmĭs. ‖ *Tout objet ayant la forme d'un arc.* Pōrtŭs ăb Ēōō flŭctū cūrvātŭs ĭn ārcŭm. *V.* Silvæ prēssōs prōpăgĭnĭs ārcŭs Ēxspĕctānt. *Id.* Ĭmmēnsōs săltū sĭnŭātŭr ĭn ārcŭs (serpens). *O.* Ācĭēs gĕmĭnōs lūnārăt ĭn ārcŭs. *Pp.* (IV, 6, 25). ‖ ? *arch. f.* Ārcŭs ŭbi ădspĭcĭtŭr, mōrtālĭbŭ' quæ pĕrhĭbĕtŭr. *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 712. Equidem suspicor sequentem vocem fuisse *Iris* : unde *arcus* genus suum servaret).

1. Ārdĕă, æ. *f. Héron, oiseau de proie.* Dēsĕrĭt, ătque ăltām sŭprā vŏlăt ārdĕă nūbēm. *V.* Ĭpsă sŭīs dēplāngĭtŭr ārdĕă pēnnīs. *O.* Aūsă vŏlārĕ Ārdĕă sūblīmĭs. *L.* ‖ 2. *Ardée, ville principale des Rutules.* Ĕt nūnc māgnūm tĕnĕt Ārdĕă nōmĕn. *V.* Cingĭtŭr ĭntĕrĕă Rōmānĭs Ārdĕă sīgnĭs. *O.*

Ārdēlĭō, ōnĭs. *m. Homme qui fait l'empressé.* Vīs dīcām quĭd sīs? māgnŭs ĕs ārdēlĭō. *M.* (II, 7, 9. *Id.* IV, 79, 10). Ēst ārdēlĭōnūm quædām Rōmæ nātlĭō. *Ph.*

Ārdēns, tis. *Ardent, brûlant.* Sōlĕ sŭb ārdēntī rĕsōnānt ārbŭstă cĭcādīs. *V.* Ārdēntēs stīpŭlæ crĕpĭtantĭs ăcĕrvōs. *O.* Vŭlpēs ăb ārā răpŭīt ārdēntĕm făcĕm. *Ph.* Ārdēntēs păpŭlæ. *V.* SYN. Æccēnsŭs, ĭncēnsŭs, ĭnflāmmātŭs, flăgrāns, tōrrēns, ĭgnītŭs, ĭgnĕŭs, fĕrvēns, fĕrvĭdŭs, calēns, călĭdŭs. ‖ *Brillant comme le feu.* Tūm vĕro ārdēntēs ŏcŭlī. *V.* Ārdēntēs aūrō. Ārdēntēs clўpĕōs. *Id.* SYN. Ĭgnĕŭs. PHR. Ŏcŭlōs sŭffūdit sānguĭne ēt ĭgnī. *V.* Ĭgnĕ sŭffūsæ gĕnæ. *Sen.* ‖ *Au fig. Ardent au travail, plein d'ardeur.* Ĭnstānt ārdēntēs Tўrrī. *V.* SYN. Ācĕr, ĭmpĭgĕr, gnāvŭs. ‖ *Ardent, animé, furieux.* Stŭdĭīs ārdēntĭbŭs aūsūm Tālĭa dēpōscūnt. *O.* Præcĭpĭtēmquĕ Dārēn ārdēns ăgĭt æquŏrĕ tōtō. *V.* Hīs ăgĭtŭr fūrĭīs, tōtōque ārdēntĭs ăb ōrĕ Scintillæ ăbsistūnt. *Id.* SYN. Fĕrvēns, fĕrvĭdŭs, calēns. *Voy.* Fervidus, Iratus. ‖ *qqf. Amoureux.* Mīsĕrĕre ārdēntīs. *O. Voy.* Amans.

Ārdĕō, ēs, sī, *inus.* sŭm (*doù le part. fut.* ārsūrŭs), dĕrĕ. *n. Brûler, être en feu.* Fērtĭlĭs ăccēnsīs mēssĭbŭs ārdĕt ăgĕr. *O.* Indĕ nĕque ĭmpōsĭtīs ārdēnt ăltārĭă fĭbrīs. *V.* Corrĕptŭs ăb ĭgnĭbŭs ārsĭt. *O.* SYN. Ārdēscō, ĕxārdĕō, flăgrō, ăccēndŏr, ĭncēndŏr, ūrŏr, ădūrŏr, fĕrvĕō, fĕrvēscō, ĭgnēscō, æstŭō, cōnflăgrō, tōrrĕŏr, cŏmbūrŏr, ĭnārdēscō, crĕmŏr, cōnsūmŏr. PPH. Ĭgnēm, flāmmās cōncĭpĭō. Ĭgnĕ, ĭgnĭbŭs, flāmmīs ārdĕō, flăgrō, cōrrĭpĭŏr, ūrŏr, cōnsūmŏr, ăbsūmŏr. Ĭgnīs tĕctă pŏpŭlātŭr, dēpāscĭtŭr. *Voy.* Incendium. ‖ *Au fig. Brûler, étinceler.* Cămpĭquæ ārmīs sŭblīmĭbŭs ārdēnt. *V.* Ārdĕt ăpĕx căpĭtī. Tўrĭŏquĕ ārdēbăt mūrĭcĕ lēna. *Id.* SYN. Flăgrō, fulgĕō, ĭnārdēscō, micō. *Voy.* Fulgeo. ‖ *Être agité d'une passion violente.* Ārdĕt ĭn ārmă magĭs. *V.* Fēmĭnĕō prædæ ĕt spōlĭōrum ārdēbăt æmorĕ. Dūrīs dŏlŏr ōssĭbŭs ārdĕt. Sŭbĭtă spĕ fervĭdŭs ārdĕt. Cūrīs flăgrāntĭbŭs ārdĕt. *Id.* SYN. Æstŭō, călĕō, ūrŏr, æccēndŏr. ‖ *Être bouillant de colère.*

Fŭrēns mĕdĭis ĭn mīlĭbŭs ārdĕt. *V.* SYN. Ārdĕscŏ, ēxārdĕŏ, æstŭŏ, īrāscŏr, fŭrŏ. *Voy.* Irascor. ‖ *Désirer vivement.* Tūm vĕro ārdĕmŭs scītāri ĕt quærĕrĕ causās. *V.* SYN. Cŭpĭŏ, pĕrcŭpĭŏ, ēxŏptŏ, prægĕstĭŏ. *Voy.* Cupio. ‖ *n. et act. Être épris, aimer éperdument.* Ārdĕt āmāns Dīdo. *V.* Ex æquo căptis ārdĕbānt mentĭbŭs ambŏ. *O.* Nōn sōlă cōmptōs ārsĭt ădultĕrī Crīnēs. *H.* Ārsĭt Ātrīdēs Virginĕ răptă. *Id.* Mĕrĭtō dĕus ārsit in illă. *O.* SYN. Deperĕŏ. *Voy.* Amo.

Ārdĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Prendre feu, s'enflammer.* Sīc tŭīs ārdĕscăt stĭpĭtĭs ĭgnĕ rōgŭs. *O.* Ōmnĭă mōtŭ Pĕrcălĕfăctă vĭdēs ārdescĕrĕ. *Lr.* (VI, 174). SYN. Ĭnārdescŏ, ĭgnescŏ, ĭncendŏr. *Voy.* Ardeo. ‖ *Au fig. S'enflammer de colère.* Ārdescunt gĕrmānă cædĕ bĭmembrēs. *O.* Ārdescĭt ĭn īrās. *Id. Voy.* Irascor. ‖ *S'enflammer d'amour.* Explērī mentĕm nequĭt, ārdescĭtquĕ tŭēndŏ. *V.* Ārdescĭt dīră cŭppēdĭnĕ pectŭs. *Lr.* (IV, 1083). Āmāns, ĭta ŭt fax, āgĭtando ārdescĭt măgĭs. *P. Syr. Voy.* Ardeo. ‖ *Devenir plus vif, augmenter.* Frēmĭtŭsquĕ ārdescĭt ĕquōrum. *V.* Cursusque ārdescĭt. *V. Fl. Voy.* Cresco.

? Ārdescŭs *ou* Ārdiscŭs. *Voy.* Aldescus.

Ārdŏr, ōrĭs. *m. Ardeur, forte chaleur.* Sānguĭnĕī lūgŭbrĕ rŭbēnt, aŭt Sīrĭŭs ārdŏr. *V.* Tērrāque ārdōrĕ dĕhiscūnt. *Id.* SYN. Æstŭs, călŏr, fervŏr. EP. Ignĕŭs, fervĭdŭs, nīmĭŭs, immŏdĭcŭs, tōrrēns, vĕhĕmēns, ĭnĕrs, sēgnis. *Voy.* Calor, Ignis. ‖ *Au fig. Amour.* Ārdōrēs vīncĕt ădūstă mĕōs. *O.* Āmphĭtrўōnĭădēn Īōlēs ārdōrĕ tĕnērī. *Id.* Sĕd ălĭŭs ārdŏr aŭt pŭellæ candĭdæ. *H. Voy.* Amor. ‖ *Ardeur, violence, impétuosité.* Nēc tĕ tēmĕrārĭŭs ārdŏr Ĭn mĕdĭŏs ēnsēs sævăquĕ tēla fĕrăt. *M.* (VI, 25, 5). Bēllĭcŭs ārdŏr Cōnsĭlĭīs ōbstăt dīvūm. *St.* Dīne hūnc ārdōrēm mentĭbŭs ădditŭm? *V.* Frāctŭsquĕ rēsēdĕrăt ārdŏr. *O.* Nōn cĭvĭum ārdŏr prāvă jŭbentĭŭm. *H.* SYN. Fervŏr, æstŭs, ĭmpĕtŭs, vis, lĭbĭdŏ, fŭrŏr, fŭrĭæ. ‖ *Violent désir.* Ĭmpŭlĭt ēt dŭbĭŏs quærēndī nōmĭnĭs ārdŏr. *V. Fl.* Fŭrĭt ārdŏr ēdendī. *O.* Ĭdem ōmnēs sīmŭl ārdŏr hăbĕt nŏvă quærĕrĕ tēctă. *V.* Vīsendī prĭncĭpĭs ārdŏr. *Cl.* SYN. Āmŏr, vōluntās, stŭdĭŭm, cŭpĭdŏ. *Voy.* Cupido. ‖ *Éclat.* Cōncŭrsūsquĕ grăvēs stellārum ārdŏrĕ mĭcantēs. *Cic.* (*Div.* 1, 11). *Voy.* Fulgor.

Ārdŭŭm, ī. *n. pris subst.;* Ārdŭă, ōrŭm. *pl. Lieu élevé, hauteurs.* Tū, quŭm pārentĭs rēgnă pĕr ārdŭŭm Cōhōrs gigantŭm scandĕrĕt ĭmpĭă. *H.* Tōnĭtrŭquĕ tremiscūnt Ārdŭă tērrārŭm. *V.* Et āmantĕs ārdŭa dūmi. *Id.* SYN. Ălŭm. *Voy.* Cœlum, Mons.

Ārdŭŭs, ă, ŭm. *Haut, élevé.* Ābdŭxĕrĕ rĕtrō lōngĕ căpĭta ārdŭa ăb ĭctū. *V.* Ārdŭă pĕnnīs Āstră sequī. *Id.* Ārdŭă dērĕptō cōrtĭcĕ cēdrŭs hăbĕt. *O.* SYN. Ăltŭs, cēlsŭs, ērĕctŭs, sŭblīmĭs, etc. *Voy.* Celsus. ‖ *Qui va la tête haute, fier.* Pōst bēllātŏr ĕquŭs cāmpō sēse ārdŭŭs ĭnfĕrt. *V.* Ārdŭă cervīx. *H.* SYN. Cēlsŭs, sŭblīmĭs, fĕrŏx, sŭpĕrbŭs. ‖ *Difficile, escarpé.* Ārdŭă primă vĭa ēst. *O.* SYN. Prærŭptŭs, ābrŭptŭs, dĭfficĭlĭs. ‖ *Au fig. Difficile.* Ārdŭa rēs vĭcīsse ălĭŏs. *O.* Ārdŭă mōlīmŭr. *Id.* Nēc nōstrīs dēĕrăt lābŏr ārdŭŭs āctĭs. *V. Fl.* Nīl mŏrtālĭbus ārdŭum ēst. *H.* SYN. Difficĭlĭs, ŏpĕrōsŭs, grăvĭs. ‖ Ārdŭæ rēs. *L'adversité.* Æquām mĕmentō rēbŭs ĭn ārdŭĭs sĕrvārĕ mēntĕm. *H. Voy.* Infortunium.

Ārĕă, æ. *f. Surface unie.* Prōxĭmă grāmĭnĕīs ŏpĕrōsĭŏr ārĕă sĕrtis. *St.* Pōnēndæquĕ dŏmō quærēnda ēst ārĕa primŭm. *H.* Spārgĭtŭr ēffūsīs pĕlăgī mĕdĭa ārĕă tēlīs. *Sil.* Nūdum ēst ĭn mĕdĭō căput, nĕc ūllŭs ĭn lōngă pīlŭs ārĕă nōtātŭr. *M.* (V, 50, 6). SYN. Plānĭtiēs, æquŏr. *Voy.* Campus. ‖ *Aire d'une grange.* Ārĕă cūmprīmīs ĭngēnti æquāndă cylĭndrŏ. *V.* Grăvĭtĕr tūnsīs gĕmĭt ārĕă frūgĭbŭs. *Id.* Quĭdquĭd dē Lĭbўcīs vĕrrĭtŭr ārĕīs. *H.* EP. Cĕrĕālĭs, trĭtĭcĕă, āmplă, pătēns, dīvēs, plēnă. ‖ *Champ pour combattre, pour s'exercer.* Lĭbĕr ăb ārbŏrĭbŭs lōcŭs ēst, āpta ārĕă pūgnæ. *O.* Nūnc tĕrĭtŭr nōstrīs ārĕă mājŏr ĕquīs. *Id.* Nūnc ĕt Cāmpŭs ĕt ārĕæ (repetantur). *H.* SYN. Cāmpŭs, cŭrrĭcŭlŭm. ‖ *Au fig. Champ, carrière.* Ēt pătĕt ĭn cūrās ārĕă lātă mĕās. *O.* Hæc ănĭmō, dīcēs, ārĕă dīgnă mĕo ēst. *Id.* SYN. Cāmpŭs, cŭrrĭcŭlŭm. ‖ *Au fig.* Sēd vītæ trĭbŭs ārĕīs pĕrāctīs. *M.* (X, 24, 9).

? Arĕctæŭs *ou* Ārāctæŭs, ă, ŭm. *De Babylone.* Rādĭt Arĕctæōs haŭd ūnă pĕr ōstĭa cāmpōs. *Tib.* (IV, 1, 142. Alii aliter leg.)

Ārĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Dessécher.* Prīncĭpĭŏ tĕrrām sōl ēxcăquĭt, ĕt făcĭt ārĕ. *Lr.* (VI, 962. Nisi legendum *arefacitque*). *Voy.* Sicco.

Ārĕlās, ātĭs. *f. Arles, ancienne ville de la Narbonaise.* Tĕquĕ præpōllēns Ārĕlās hăbēbĭt. *Prud.* (*Peri.* 1074). Ūtquĕ dŭplĕx Ārĕlās, Ălpīnæ tĕctă Vĭennæ. *Aus.* (*Epist.* 24, 81. *Id. Clar. Urb.* 8, 2; *Fort.* III, 379).

? Ārĕlātĕ, ĭs. *n.;* Ārĕlātīs, ĭs, *ou* Ārĕlātŭs, ī. *f. Comme* Arelas. Pāndĕ, dŭplĕx Ārĕlātĕ, tŏōs blānda hōspĭtă pōrtŭs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 8, 1. *Heins.* legi vult, *Arelas, tutos*). Ārĕlātŭs ĭllĭc cĭvĭtās ăttōllĭtŭr. *Avien.* (*Or. mar.* 679. Sed melius *Arelatis;* nam veteres dixere *Arpinatis, Capenatis, Ardeatis,* pro *Arpinas,* etc., teste *Prisc.* 7, 760).

Ārĕllĭŭs, lĭ. *m. Nom d'homme.* Nām sī quĭs laŭdāt Ārĕllī Sōllĭcĭtās ignārŭs ŏpēs. *H.*

Ārĕmŏrĭcŭs, ă, ŭm. *De l'Armorique, auj. la Bretagne.* Sūnt ĕt Ārĕmŏrĭcī quī laŭdēnt ōstrĕă pōntī. *Aus.* (*Epist.* 9, 35. *Id. Profes.* 10, 25). Cujus Arĕmŏrĭcas patĕr Ēxsŭpĕrāntĭŭs ōrās. *Rutil.* (1, 213).

Ārēnă, æ. *f. Sable.* Cōllĕctum hūmōrĕm bĭbŭlă dēdŭcĭt ārēnă. *V.* Fŭrĭt æstŭs ārēnīs. *Id.* Cūmulōs ūndantĭs ārēnæ Æggĕrăt. *St.* SYN. *qqf.* Sābŭlum. EP. Flūmĭnĕă, lĭttŏrĕă, ūdă, mōllĭs, mădēns, ārĭdă, sĭccă, sĭtiēns, bĭbŭlă, stĕrĭlis, fŭlvă, flāvă, mōbĭlĭs, ĭnstābĭlis. PPH. Æggĕr, nĭmbŭs, cŭmŭlŭs ārēnæ. ‖ *Par ext. Rivage.* Ōptātă pŏtĭūntŭr Trōës ārēnă. *V.* Hōspĭtĭŏ prōhĭbēmŭr ārēnæ. *Id.* Ēffĭce ŭt Īlĭăcās tāngăt prĭŏr ăltĕr ārēnās. *O. Voy.* Littus. ‖ *Arène, lieu sablé où combattaient les gladiateurs.* Nē pŏpŭlum ēxtrēmă tōtĭēs ēxŏrĕt ārēnă. *H.* Victŭs rĕpētĭt gladĭātŏr ārēnam. *O.* Quĭdquĭd fāmă canĭt, dīcunt arēna lĭbī. *M.* (*Spect.* 5, 4). SYN. Amphithĕātrum, *par ext.* cavĕa.

Ārēnārĭŭs, lĭ. *m. Gladiateur.* (Hoc quidam legunt, vetante metro, in *Lucil.* apud *Non.* 1, 178. Melius *Scalig., angarius,* i. e. nunĭus. Boni codices: *veluti ancarius.*)

Ārēnē, ēs. *f. Ville de Messénie. Voy. à Ægium.* (*Cf. Plin.* 4, 5.)

Ārēnĭvăgŭs, ă, ŭm. *Errant au milieu des sables.* Vīdĭt ārēnĭvăgūm sūrgēns Nĕrĕĭdă Cāīcŏnem. *L.*

Ārēnōsŭs, ă, ŭm. *Sabloneux.* Ībăt ārēnōsō Sătўrĭs cōmĭtātŭs ăb Hēbrō. *O.* Littŭs ārēnōsŭm Lĭbўæ. *V.* PPH. Ārēnă, ārēnis plēnŭs, strātŭs, ōbductŭs, tēctŭs, squālēns.

Ārēns, tis. *Sec, desséché.* Sāxă sŏnāt, scātĕbrīsquĕ ārēntĭă tēmpĕrăt ārvă. *V.* Ārēntēm quæ lēvet ūndă sĭtim. *O.* Ārēntīquĕ crŭōrĕ squālēbăt bārbă. *Sil. Voy.* Aridus.

Āreŏ, ēs, ŭi, ĕrĕ. *n. Être sec, desséché.* Ārĕt

ăgĕr, vĭtĭō mŏrĭēns sĭtĭt ārĕrĭs hērbă. *V.* Ārĕt Pēlĭĭs. *Id.* Mŏrĭēns ăltă lĭbĕr ārĕt ĭn ūlmŏ. *O.* Ēt faūcēs ārēnt. *Id.* Ārŭīt ēt pōsĭtō rāmōrūm tēgmĭnĕ trūncŭs. *Alcim.* (*ad Sor.* 475). SYN. Ārēscŏ, sĭccŏr, ēxsiccŏr, sĭtĭŏ, mārcĕō, mārcēscŏ, ēxūrŏr. PPH. Āridŭs, sĭccŭs, sĭccātŭs, ēxhaustŭs, ēxūstŭs sŭm. Āridŭs fĭō. PHR. Ārĕt sĭccă cūtĭs. *Maxim. Voy.* Ariditas. ‖ *Être altéré.* Gārrŭlŭs in mĕdĭā Tāntălŭs ārĕt āquă: *O. Voy.* Sitio.

Ārĕŏlă, æ. *f. dimin. de* Area. *Petit parterre.* Tĕr cĭrcum ārĕŏlās ēt sēpĕm dūcĭ jŭr hŏrti. *Colum.* (10, 362).

Ārĕŏpăgĭtĭcŭs, ă, ŭm. *De l'Aréopage.* Ārĕŏpăgĭtĭcam eă dē rē vŏcānt pĕtrăm. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 2).

Ārĕŏpăgŭs, ī. *m.* (Ἄρειος πάγος). *Colline d'Athènes consacrée à Mars, et célèbre par le tribunal qui y siégeait; l'Aréopage.* PPH. Cūrĭă Mārtĭs. *J.* Cĕcrōpĭă Māvōrtĭs ĭn ārcĕ. *O.* Mārtĭsquĕ fōrēnsĕ trĭbūnăl. *Id.*

Ārēs, ēōs. *m.* (Ἄρης). *Mars.* Āt ĕgo ĭn cūlīna Ārēs. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 54. Græci priorem et producebant : cf. *Lucil.* apud *Scaur. Orthog.* p. 2255; *Mart.* IX, 12, 15). ‖ *Nom de guerrier.* Sŭpĕrăddĭt Ārēm frātrēmquĕ Mēlānthŭm. *V. Fl.*

Ārēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir sec.* Lūtĕāvĕ ēxlgŭĭs ārēscānt sūlfŭrā fūmĭs. *O.* Dă mĭ vēstīmēntī āliquid ārĭdī, Dūm mĕa ārēscūnt. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 16). *Voy.* Areo.

Ārēstŏrĭdēs, æ. *m.* (Ἀρεστορίδης). *Argus, fils d'Arestor.* Dōnĕc Ārēstŏrĭdæ sērvāndām trādĭdĭt Īō. *O. Voy.* Argus.

Ārĕtălŏgŭs, ī. *m.* (ἀρεταλόγος). *Bouffon, plaisant.* Rīsŭm fōrtāssĕ dŭōbŭs Mŏvērăt, ŭt mēndăx ārĕtălŏgŭs. *J.* (12, 15).

Ārĕthūsă, æ. *f.* (Ἀρέθουσα). *Aréthuse, fille de Nérée et de Doris, nymphe de Diane, aimée par Alphée, fut changée en fontaine.* Ōre, Ārĕthūsă, tŭō, Sĭcŭlīs confunditŭr ūndĭs. *O.* Ēxtrēmum hūnc, Ārĕthūsă, mihī cōncēdĕ lăbōrem. *V.* PPH. Fōns Ārĕthūsĭūs. Ārĕthūsĭdēs ūndæ. *Voy.* Alpheus.

Ārĕthūsæŭs *et* Ārĕthūsĭus, ă, ŭm; Ārĕthūsĭs, ĭdŏs. *f.* (Ἀρεθουσαῖος, Ἀρεθούσιος, Ἀρεθουσίς). *D'Aréthuse.* Quās Ārĕthūsæī lātĭcēs, quās ādvĕnă nŭtrĭt Ălphēŭs. *Cl.* Errĭgĭtŭr sŭbtĭtās ĭn spēs Ārĕthūsĭă prōlēs. *Sil.* Ūtquĕ Sўrācūsās Ārĕthūsĭdās ābstŭlĭt ārmīs. *Ovid.*

Ārētīnŭs *ou* Ārrētīnŭs, ă, ŭm. *D'Arétium.* Ārētīnă nīmĭs nĕ spērnas vāsă, mŏnēmŭs. *M.* (XIV, 98. *Id.* I, 54, 6).

Ārētĭum *ou* Ārrētĭum, ĭī *et sync.* ī. *n. Arétium, ville d'Étrurie, auj. Arezzo.* Cīlnĭŭs Ārētī Tўrrhēnĭs ōrtŭs ĭn ōrīs. *Sil.* Frēgērĭt hēmĭnās Ārētī ædĭlis ĭnīquās. *Pers.* (1, 144).

Ārētŭllă, æ. *f. Nom de femme.* Flūxĭt Ārētŭllæ blāndă cōlŭmbă sĭnŭs. *M.* (VIII, 32, 2).

Arēŭs, ī. *m.* (ἄρειος). *Nom d'homme.* Lўcĭdās, ĕt Ārēŭs, ĕt Imbrēŭs. *O.*

Ārēvăcī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀρευάκοι). *Peuple de la Tarragonaise.* Jāmquĕ Ēbūsŭs Phœnĭssă mŏvēnt ĕt Ārēvăcŭs ārmă. *Sil.* (III, 362. *Plin.* 3, 3 : « *Arevacis* nomen dedit fluvius *Areva.* ») *Voy.* Artabrus.

Argæŭs, ī. *m.* (Ἀργαῖον ὄρος). *Montagne de Cappadoce.* Vōlŭcrŭmquĕ pārēns Ārgæŭs ĕquōrŭm. *Cl.* (*Ruf.* II, 1. *Id. Eutrop.* 1, 248). ‖ —ŭs, ă, ŭm. *De cette montagne.* Ārgæăquĕ grāmĭnă pāstæ. *Cl.* (*Laud. Ser.* 191).

Ārgānthōnĭăcŭs *et* Ārgānthōnĭnŭs, ă, ŭm (Ἀργανθωνιακός, Ἀργανθώνιος). *D'Arganthonius, roi des Tartessiens; Espagnol.* Ārgānthōnĭăcōs ārmāt Cārtēĭă nēpōtēs. *Sil.* (III, 396). Ārgānthōnĭnī rĕcōlĭt dispēndĭă cāmpī. *Sid.* (*Pan.* 397).

Ārgēī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀργεῖοι). *Lieux de Rome consacrés par Numa. On dit qu'ils furent ainsi nommés en mémoire de quelques Argiens, compagnons d'Hercule.* Ītŭr ăd Ārgēōs : quī sĭnt, sŭă pāgĭnă dīcĕt. *O.* (*Fast.* III, 791). Lībāquĕ, fictōrēs, Ārgēōs, ēt tūtŭlātōs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Tutulati*). ‖ *Figures d'homme, faites de jonc, que l'on jetait dans le Tibre aux ides de mai.* (Cf. *Ovid. Fast.* V, 621; *Varr. L. L.* 6, 3; *T. Liv.* 1, 21, et *Fest.*)

Ārgentārĭă, æ. *f.* (*s. ent.* mensa). *Banque, comptoir.* Ārgentārĭă, Pōllă, dăt pŏētās. *Sid.* (*Pan.* 3240). Pĕr mўrŏpōlĭa, ēt lānīfĕnās, cĭrcŭmquæ ārgentārĭās. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 15. *Id. Truc.* I, 1, 47). PHR. Mēnsās ōnĕrārĕrāt ærĕ. *Juvc.* (II, 158).

Ārgentārĭŭs, ă, ŭm. *D'argent, qui concerne l'argent.* Āmōrĕ pĕrĕo, ēt ĭnōpĭă ārgentārĭă. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 65). Tĭbī ĭnvēnturum ēsse aŭxĭlĭum ārgentārĭŭm (*Ib.* I, 1, 103). ‖ — mōns (ὄρος Ἀργυρόν). *Montagne sur le littoral de l'Étrurie.* Tēndĭtŭr ĭn mēdĭos mōns Ārgentārĭŭs ăgrōs. *Rutil.* (1, 313). ‖ *Autre dans la Bétique.* Āt mōns pălūdem ĭncŭmbĭt Ārgentārĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 291).

Ārgentārĭŭs, ĭī. *m. Banquier.* Făcĕrēs quōd pārtĭm făcĭūnt ārgentārĭī. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 29. *Id. Aul.* III, 5, 56). SYN. Trāpēzītă.

Ārgentātŭs, ă, ŭm. *Argenté.* Ārgentātă tŭōs ēlĭām sāndālĭă tālōs (*In Obit. Mæcen.* 61. Secunda male producitur in *sandalium*). ‖ *Au fig.* Sēmpĕr tŭ cum ārgentāta ăd me āccēdĭō quĕrĭmōnĭă. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 78).

Ārgentĕă, æ. *f. Nom de femme.* Sōrs tĭbī sūb tĕnĕrĭs, Ārgentĕă, cōntĭgĭt ānnis (*Anthol.* II, p. 89).

Ārgentĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Argenteus. Pōst sĭcĭlĭcŭla ārgentĕŏlă. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 125).

Ārgentĕŭs, ă, ŭm. *D'argent.* Aŭrĕă sŭmmæ Cūrvātūră rŏtæ; rādĭōrum ārgentĕās ōrdŏ. *O.* Vāsă Prætĕrĕō sāpiēns ārgentĕă. *H.* PPH. Ārgentō factŭs, pērfectŭs, sŏlĭdŭs, grāvĭs, clārŭs. ‖ *Au fig.* Quam illī rĕmittām. Quōm sălūtem? Ārgentĕam. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 44. *Ib.* 3, 105; *Most.* III, 1, 93). ‖ *Blanc, clair, brillant.* Fōns ērăt illīmĭs, nĭtĭdĭs ārgentĕŭs ūndĭs. *O. Voy.* Candidus. Nitens. ‖ Ætās ārgentĕă. *L'âge d'argent.* Sŭbĭit ārgentĕă prōlēs. *O.* (*Met.* 1, 114. Cf. *Virg. G.* I, 125; *Sen. Oct.* 406 *sq.*)

Ārgentŭm, ī. *n. Argent, métal.* Vīlĭŭs ārgentum ĕst aŭrō, vīrtūtĭbŭs aŭrŭm. *H.* Cўmbĭăque ārgentō pērfăcta ătque āspĕrā signĭs. *V.* Ārgentī bĭfōrēs rādĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* EP. Pūrŭm, nĭtĭdŭm, nĭtēns, sŏlĭdŭm, dīvēs, prĕtĭōsŭm. ‖ *Argenterie, vaisselle d'argent.* Īngēns ārgentŭm mēnsĭs. *V.* Ī nūnc, ārgentum, ēt mārmŏr vētŭs, ærăque ēt ārtēs Sūspicĕ. *H.* Ārgentī gĕnŭs ōmnĕ cōmpārāstī. *M.* (IV, 39, 1). ‖ *Argent monnoié, richesses.* Quēm tĕnĕt ārgentī sĭtĭs ĭmpōrtūnă fămēsquĕ. *H.* Ārgentī pāllĕt ămōrĕ. *Id. Voy.* Pecunia. ‖ — mūtŭŭm. *Dette. Voy.* Mutuus. ‖ — vīvŭm. *Vif-argent.* Mīscŭīt ārgentī lētālĭă pōndĕră vīvī. *Aus.* (*Epigr.* 10, 2).

Ārgēstēs, æ. *m.* (*f. ent.* mensa). *Vent, le même que* caurus. Frīgĭdŭs ārgēstēs sūmmās mūlcēbĭt ārīstās. *O.* Ārgēstēn Grāĭī vŏcĭtānt cōgnōmĭnĕ (*Anthol.* II, p. 391. Cf. *Gell.* 2, 22; *Plin.* 2, 46).

Ārgēŭs, ă, ŭm (Ἀργεῖος). *D'Argos, Argien.* Tĭbŭrĭs Ārgēī spūmĭfĕr ārvă rīgās. *O.* Tĭbŭr Ārgēō pōsĭtŭm cōlōnō. *H. Voy.* Argolicus.

Ārgī, ōrūm. *m. pl. Argos.* Nūpĕr Ābāntēīs tēmplō Jūnonīs in Ārgīs. *O.* Prō cārīs gessĕrāt Ārgīs (bellum). *V. Voy.* Argos.

Ārgĭă *ou* Ārgĭā, æ. *f.* (Ἀργεία). *Argie, fille d'Adraste et femme de Polynice, fut condamnée à mort par Créon, pour avoir donné la sépulture à son époux.* Quærit Īnōps Ārgĭă vĭās. *St.* (*Th.* XII, 113. Sic et *Ib.* 247; II, 266). Īnachĭs Ārgĭă cērnis quā nocte vagētur. *Id.* (XII, 305. *Ib.* 178 et 255). Rĕspĭcĭt Ārgĭān: hæc mēntem ōcŭlōsquĕ rĕdūcĭt. *Id.* (IV, 90. Cf. *Prisc.* 1, 563, et 2, 588). SYN. Ādrāstĭs.

Ārgĭcŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ārbŏrĭum, Ārbŏrĭō pātre ĕt āvo Ārgĭcĭō. *Aus.* (*Profes.* 16, 6).

Ārgĭlētānus, a, ŭm. *D'Argilétum.* Ārgĭlētānās māvĭs hăbĭtārĕ tābĕrnās. *M.* (I, 4, 1).

Ārgĭlētum, ī. *n. Quartier de Rome, près du mont Palatin, ainsi nommé, dit-on, parce qu'un certain Argus ou Argien y avait été tué.* Nec non ĕt sācrī mōnstrāt nĕmŭs Ārgĭlētī, Tēstātūrquĕ lŏcum, ĕt lētūm dŏcĕt hōspĭtis Ārgī. *V.* Ārgĭquĕ lētūm mūltūs ōbsĭdĕt sūtŏr. *M.* (II, 17, 3. Sic et *Id.* I, 118, 9).

Ārgĭllă, æ. *f.* (ἄργιλος *et* ἀργίλλος). *Argille, terre de potier.* Tĕnŭīs ŭbi ārgĭlla ĕt dūmōsĭs călcŭlŭs ārvīs. *V.* Ārgĭllā quīdvīs ĭmĭtābĭtŭr ūdā. *H.* Vīdĕrāt ārgĭllām, sĭmŭlācrum ĕt fĭctĭlĕ flātū Cōncălŭīssĕ dĕī. *Prud.* (*Ham.* 254). SYN. Lūtŭm. EP. Mōllĭs, ūdă, tĕnāx.

Ārgĭnŭs, ī. *m.* (ἀργεινός). *Nom d'un enfant.* Sēcūrus lĭcĕt hōs fōntēs, Ārgĭnĕ, mĭnīstrēs. *M.* (VII, 14, 5).

Ārgĭtĭs, ĭs. *f. Sorte de raisin blanc.* Ārgĭtĭsquĕ mĭnŏr. *V.* (*G.* II, 99. Cf. *Isid. Or.* 17, 2; *Colum.* 3, 2).

Ārgīvŭs, ī. *m.*; Ārgīvī, ōrūm. *pl. Argien, Argiens, habitants d'Argos.* Ārgīvŭs hăbērī Frātĕr jŭssŭs ădhŭc. *St.* Cōncĭdĭt aūgŭrĭs Ārgīvī dŏmŭs. *H.* || *Par ext. Grecs.* Nōn hōstem ĭnĭmīcāquĕ cāstrā Ārgīvŭm, vēstrās spēs ūrĭtĭs. *V. Voy.* Graii. || *qqf. De Tibur, fondé par un Argien.* Cātĭllūsquĕ, ăcērquĕ Cōrās, Ārgīvă jŭvēntūs. *V.* (*Æ.* VII, 671. Cf. *Mart.* IV, 57, 3).

Ārgīvŭs, ă, ŭm. *D'Argos.* Ārgīva ēst pōmpæ fācĭēs: jŭssōs Āgămēmnŏnĭæ cæsō. *O.* Jūnōnī Ārgīvæ jŭssōs ădōlēmŭs hŏnōrēs. *V. Voy.* Argolicus. || *Par ext. Grec.* Ēt jam Ārgīvă phălānx ĭnstrŭctīs nāvĭbŭs ībat. *V.* || *D'Argyripe.* Vīdĭmŭs, ō cīvēs, Dĭŏmēdem Ārgīvāquĕ cāstrā. *V.*

Ārgō, ūs, *acc.* ō. *f.* (Ἀργώ). *Navire des Argonautes, construit en Thessalie sous les ordres de Minerve. Tiphys en était le pilote.* Ālтĕr ērĭt tŭm Tĭphўs, ĕt ălтĕră, quæ vĕhăt, Ārgō. *V.* Cūr ūnquām Colchī Māgnēsĭdă vīdĭmŭs Ārgō? *O.* Quŭm rŭdĭs Ārgūs Dŭx ērăt ignōtō mĭssă cŏlŭmbă mārī. *Pp.* (II, 20, 39). EP. Sācrā, fătĭdĭcă, Pălladĭă, vōcālĭs, dīvă. PPH. Nāvĭs, pŭppĭs, rătĭs, pīnŭs Thēssălă, Ārgīvă, Ārgŏă, Ārgŏlĭca, Pēlĭăcă, Pāgāsæă, Īāsŏnĭă. Pēlĭās ārbŏr. Prīmă cārīnă. Rătĭs Mĭnĕrvæ. VERS. Īpsămquĕ sēcāndĭs Ārgŏĭs trăbĭbŭs jăcĭēnt sūdāssĕ Mĭnĕrvam. *Cl.* Ārgĭva prīmŭm sūm transportata cărīnā. *M.* Ĭndĕ lăcēssītŭm prīmō mārĕ, quŭm rŭdĭs Argo Miscuit ĭgnōtas tĕmĕrāto līttŏre gentes. *L.* Ūtĭnăm nĕc ŭnquām Pēlĭ nĕmŏrĭs jŭgo Pīnŭs blpĕnnī cōncĭdissĕt Thēssălă, Nĕc ăd prōfēssæ mōrtĭs aūdācēm vĭām, Făbrĭcāssĕt Ārgŭs ōpĕrĕ Pălladĭō rătĕm, etc. *Ph.* Quīn ĕtĭam Pagasæa rătĭs, quŭm cærŭlă nondŭm Cognĭtă tĕrrīgĕnīs pŏntŏque ĭntrārĕ nĕgārēnt, Ăd pŭppĭm sācræ, cĭthăra ēlĭcĭēntĕ, cărīnæ Ăddūctŭm cāntū vēnĭt mārĕ. *Sil.* Ārgō suētă lŏquī. *St.* Thēssăllcī prŏcērēs, jūnctīs vīrtūtĭbŭs, Ārgō Māgnĭfĭcam ædĭfĭcant fātĭlŏquāmquĕ ratēm (*Anthol.* I, p. 94. Cf. *V. Fl.* I, 93 *sq.*; *Ib.* 301; *Catal.* 64, 1 *sq.*; *Mart.* VII, 18: *fragm. Enn. Hessel.* p. 197. | *Ce navire changé par Minerve en constellation.* Āt Cānĭs ād caūdām sērpēns prælābĭtŭr Ārgō. *Cic.* (*Arat.* 126). Tŭm Prŏcўŏn, vēlŏxquĕ lĕpŭs, tŭm nōbĭlĭs Ārgō. *Manil.* (I, 419). SYN. Nāvĭs, Pŭppĭs. PPH. Ēt rătĭs hērōŭm, quæ nūnc quŏquĕ nāvĭgăt āstrīs. *Manil.* Ēt ĭtūram īn sīdĕră pŭppīm. *St.*

Ārgŏlĭcŭs, ă, ŭm (Ἀργολικός). *D'Argos.* Ārgŏlĭcŏvĕ mārī dēprēnsŭs ĕt ūrbĕ Mўcēnēs. *V.* Jām mœnĭă Tĭbūrĭs ūdī Stābānt, Ārgŏlĭcæ quæ pŏsŭĕrĕ mānūs. *O.* Ārgŏlĭcŭs lŏ. *Sen.* (*H. Œt.* 1952). SYN. Ārgīvŭs, Ārgĕŭs, Īnachĭŭs, *fém.* Ārgŏlĭs, Īnachĭs. || *Par ext. Des Grecs.* Nēc pŏssĕ Ārgŏlĭcīs ēxcūndī Pĕrgămă tēlīs. *V.* Ārgŏlĭcŭm tĕrrōrem ĭntĕr. *Id. Voy.* Graius. | ? *qqf. subst. m. Grec, habitant de la Grèce.* Nām răbĭēs Hĕcŭbæ dūrăt ĭn Ārgŏlĭcōs (*Anthol.* I, p. 609).

Ārgŏlĭs, ĭdĭs. *f.*; Ārgŏlĭdēs, ŭm. *pl.* (Ἀργολίς). *D'Argos, Argienne; par ext. Grecque.* Ārgŏlĭs Ălcmēnē. *O.* Ārgŏlĭdās tĭmŭī. *Id.* Ārgŏlĭdŭm cœtŭ cīrcūmdătă mātrŭm. *St.* SYN. Ārgīvă, Īnachĭs; Pēlāsgĭs, Pēlāsgĭās.

Ārgŏnaūtæ, ārŭm. *m. pl.* (Ἀργοναῦται). *Les Argonautes, héros grecs, qui, sous la conduite de Jason, s'embarquèrent pour aller en Colchide conquérir la Toison d'Or, peu de temps avant la guerre de Troie.* Ūt, Ārgŏnaūtās prætĕr ōmnēs, cāndĭdŭm Mēdēă mīrāta ēst dūcĕm. *H.* Ēt quī pĕr frētă dūcĭt Ārgŏnaūtās. *St.* (*Silv.* II, 7, 77). SYN. Mĭnўæ. EP. Æmōnĭī, Pēlāsgī, māgnānĭmī, fortēs. PPH. Ārgīvī, Ārgōī, Pēlāsgī, Æmōnĭī jŭvēnēs, hērōēs. Grāiă tŭrbă, pūbēs, jŭvēntūs. Ārgōæ rătĭs lēgĭō. VERS. Quŭm lætī jŭvēnēs, Ārgīvæ rōbŏră pūbīs, Aūrātam ōptāntēs Cōlchĭs āvĕrtĕrĕ pēllĕm, Aūsī sūnt vădă sālsă cītă pĕrcūrrĕrĕ pŭppī. *Cat.* Āt sēmĕl ĭn nōstrās quōnĭām nŏvă pŭppĭs ārēnās Vēnĕrāt, aūdācēs ăttŭlĕrātquĕ vĭrōs. *O.* Vēllĕra cūm Mĭnўĭs mĭtĭdō rādĭāntĭă vīllō Pĕr mārĕ nōn nōtŭm prīmă pĕtĭtĕrĕ cărīnā (Zethes et Calais). *O. Voy.* Argo, Iason, Vellus. || Ārgŏnaūtārŭm pŏrtĭcŭs. *Portique de Rome orné de peintures représentant l'expédition des Argonautes.* Ăn spătĭă cārpĭt lēntŭs Ārgŏnaūtārŭm? *M.* (III, 20, 11). || *Martial joue sur ce mot, en le dérivant de* ἀργός, *et non de* Ἀργώ. Quōrŭm pĕr vădă tārdă nāvĭgāntēs, Lēntōs tīngĭtĭs ād cēlĕūsmă rēmōs... Nōn naūtās pŭtŏ vōs, sĕd Ārgŏnaūtās (III, 67: scil. *pigros* nautas).

Ārgŏs. *n.* (ἄργος). *Argos, ville du Péloponèse.* Sēcūrumquĕ quĭēs ălтă pĕr Ārgŏs ērăt. *O.* Āptŭm dīcīt ĕquīs Ārgŏs dītēsquĕ Mўcēnās. *H.* SYN. Ārgī, ōrūm. EP. Īnachĭum, antiquum, clārum, indŏmĭtŭm, pŏtēns, nōbĭlĕ. PPH. Ūrbs Īnachĭă. Īnachĭdēs ōræ.

Ārgŏŭs, ă, ŭm (ἀργῷος). *Du navire Argo, des Argonautes.* Nōn hūc Ārgŏō contēmpĭt rĕmĭze pīnŭs. *H.* Ārgŏōs frāngēbānt brāchĭă rēmōs. *St.* Ārgŏī cōrnŭă mālī. *V. Fl.* Ārgŏĭs trăbĭbŭs. *Cl.*

Ārgūmēntŏr, ārĭs, ārī. *d. Raisonner, argumenter.* Mārcus pĕr nūmĕrōs ārgūmēntātŭs ăcūtĕ. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 165). *Voy.* Dissero.

Ārgūmēntōsŭs, ă, ŭm. *Dont on se sert pour argument.* Ārgūmēntōsis dăt rētĭă syllōgĭsmis. *Sid.* (*Pan.* 205. Velis syllŏgĭsmīs).

Ārgūmēntŭm, ī. *n.* ***Preuve, signe, marque.*** Cērtāquĕ pērpĕtŭī sĭnt ārgūmēntă pŭdōrīs. *Cl.* Cāntūs, ănīmī fēlīcĭă lætī Ārgūmēntă, sŏnānt. *O.* SYN. Sīgnŭm, ĭndĭcĭŭm, nōtă. ‖ ***Argument, preuve, raisonnement.*** Ārgūmēntă fĭdēm nōstrīs cōrrādĕrĕ dictīs. *Lr.* (1, 402) Ēt lĭtīgĭōsă frăgōsīs Ārgūmēntă mōdīs cōncĭdūnt. *Prud.* (*Apot.* 276). ‖ ***Cause, raison.*** Ērrōrīs nām tū vīx ēst dīscĕrnĕrĕ nōstrī Sīs ārgūmēntūm mājŭs ăn aŭxĭlĭŭm. *O.* Quo ārgūmēntō sŏcĭūs nōn sŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 84). SYN. Caŭsă, rătĭō. ‖ ***Sujet d'un ouvrage figuré.*** Ēt lōngō cælāvĕrăt ārgūmēntō (craterem). *O.* Sūblātĭs cōrnĭbŭs Īo, Ārgūmēntum ĭngēns. *V.* ‖ ***Sujet d'un ouvrage d'esprit.*** Nōn quī ārgūmēntūm nārrēt, sēd quī mălĕvŏlī. *Ter.* (*And. prol.* 6). *Voy.* Fabula. ‖ ***Argument, sommaire, analyse.*** Ārgūmēntă quīdĕm lĭbrōrŭm prīmă nōtāvī (*Anthol*, I, p. 377).

Ārgŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. ***Montrer, déceler.*** Dēgĕnĕrēs ănīmōs tĭmŏr ārgŭīt. *V.* Mē nūllă dĭēs tām fortĭbŭs aŭsīs Dīssīmĭle mārgŭĕrĭt. *Id.* Ārgŭāt ēt mălēs ănīmŭm. *O.* SYN. Ōstēndŏ, ĭndĭcŏ, mōnstrŏ, prōdŏ, sīgnĭfĭcŏ, dētĕgŏ, dēclārŏ. *Voy.* Detego. ‖ ***Blâmer, accuser.*** Nēc vōs ārgŭĕrĭm, Teŭcrī. *V.* Ārgŭēt ămbĭgŭē dictŭm. *H.* SYN. Āccūsŏ, ĭncūsŏ, culpŏ, ĭnsīmŭlŏ, rēprĕhēndŏ, cārpŏ, etc. *Voy.* Accuso, Culpo.

Au pass. Ārgŭŏr, ĕrĭs, cōnvīctŭs sŭm (*Charis.* 3, 221; *Diom.* 1, 376), ārgŭī. ***Être montré, convaincu.*** Laŭdĭbŭs ārgŭĭtŭr vīnī vĭnōsŭs Hŏmērus. *H.* Ārgŭĭtŭr tămĕn, ătque ĭnjūstă vŏcātŭr. *O.* SYN. Ōstēndŏr, dētĕgŏr, cōnvīncŏr, dēprēndŏr.

Ārgŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Argivus. Nātŭs Ārgĭs, ēx Ārgō pātrĕ. *Pl.* (*Amp. prol.* 98. Cf. *Non.* 8, 34, qui legit *Natus Argus*).

Ārgŭs, ī. *m.* (Ἄργος). ***Argus, fils d'Arestor, avait cent yeux. Il fut commis par Junon à la garde d'Io, changée en génisse; Mercure l'endormit au son de sa flûte, et lui coupa la tête.*** Cēntŭm lūmĭnĭbŭs cinctŭm căpŭt Ārgŭs hăbēbăt. *O.* Ārgĕ, jăcēs, quŏdque ĭn tōt lūmĭnă lūmĕn hăbēbās, Ēxstinctum ēst. *Id.* Quōs sī Ārgŭs sērvĕt, quī ŏcŭlĕŭs tōtŭs fŭīt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 19). SYN. Ārēstŏrĭdēs. EP. Vĭgĭl, pērvĭgĭl, ĭnsŏmnĭs. PPH. Cūstōs Jūnōnĭŭs. Cūstōs vīrgĭnĭs. Pāstŏr Hæmōnĭŭs, Thēssălĭŭs, Jūnōnĭŭs. VERS. Nōn, sī mĭhĭ lūmĭnă mīllĕ, Quæ săcĕr ālтĕrnă tăntūm stătĭōnĕ tĕnēbăt Ārgŭs, ĕt haŭd ūnquăm vĭgĭlābăt cŏrpŏrĕ tōtō. *St.* Īō pōst tĕrgŭm : jām prōnă dŏlōrquĕ pārēntĭs, Spĕctăt ĭnŏccĭdŭīs stellātŭm vīsĭbŭs Ārgŭm. *Id.* Ĭnquĕ sŭīs vĭcĭbŭs căplēbānt bīnă quĭētĕm, Cētĕră sērvābānt, ătque ĭn stătĭōnĕ mānēbānt. *O.* Ēt cūstŏs vīrgĭnĭs Ārgŭs. *V.* (Cf. *Ovid. Met.* I, 625 *sq.*; *Am.* III, 4, 20; *A. Am.* III, 618; *Sil.* X, 345; *Prop.* I, 3, 20). ‖ 2. ***L'un des Argonautes, qui avait construit le vaisseau Argo.*** Fābrĭcāssĕt Ārgŭs ŏpĕrĕ Pallădĭō rătēm. *Ph.* Ăd cārŭm Trītōnĭă dēvŏlat Ārgŭm. *V. Fl. Voy.* Argo. ‖ 3. ***Nom d'un guerrier de Marseille.*** Ēxcĭpĭt hæc jŭvĕnĭs gĕnĕrōsī sānguĭnĭs Ārgŭs. *L.* (III, 723. *Ib.* 736 et 745).

Ārgūtātĭō, ōnĭs. *f. Craquement.* Trĕmŭlīquĕ quāssă lēctī Ārgūtātĭō ĭnāmbŭlātĭōquĕ. *Cat.* (6, 11).

Ārgūtē. *adv.* ***Avec bruit ou en sautillant.*** Nīmĭs ārgūtē ōbrĕpsīstī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 132). *Voy.* Argutor, Argutus. ‖ ***Ingénieusement.*** SYN. Ācūtē, callĭdē.

Ārgūtĭæ, ārŭm. *f. pl.* ***Pensées fines, bons mots; badinage.*** Ēffām me ădvōrsŭs ēxōrdīrī ārgūtĭās ? *Pl.* (*Bac.* I, 2, 19. *Id. Most.* I, 1, 2). Sēd tēmpĕrātæ suāvēs sūnt ārgutĭæ. *Ph.* SYN Jŏcī, sălēs.

Ārgūtŏ, ās, ārĕ. ***Rebattre les oreilles; redire.*** Īlla mĭhī tōtīs ārgūtăt nōctĭbŭs ĭgnēs. *Pp.* (1, 6, 7). *Voy.* Itero.

Ārgūtŏr, ārĭs, ārī. *d.* ***Importuner de son babil, raisonner; peut-être dire des choses fines.*** Sūpĕrābōquĕ ōmnēs ārgūtāndō prærĭcās. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 1, 340). Pērgĭn' ārgūtārĭer ? *Id.* (*Amp.* I, 1, 194). Tōtŭm dĭem ārgūtātŭr. *Næv.* (apud *Non.* l. cit. Adde *Enn. ibid.*). ‖ ***Sautiller.*** (*Serv.* ad *Virg. E.* 4, 34; *Titin.* apud *Non.* 4, 34).

Ārgūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Arguo. ***Qui fait du bruit, bruyant, aigre.*** Fōrtĕ sŭb ārgūtă cōnsēdĕrāt illĭcĕ Dāphnis. *V.* Ārgūtō cōnjŭx pĕrcŭrrīt pĕctĭnĕ tēlās. Ārgūtæ lāmĭnă sērræ. *Id.* Flāmmæque ĭn ārgūtō sæpĕ rĕpĕrtă fŏrō. *O.* SYN. Strĭdŭlŭs, strĭdens, sŏnāns. ‖ ***Qui rend un son agréable, mélodieux.*** Ārgūtōs ĭntĕr strĕpĕrĕ ānsĕr ōlōrēs. *V.* Dōctŏr ārgūtæ fĭdĭcĭnă Thălīæ. *H.* Ārgūtōs vērsāt fŭrŏr īstĕ pŏētās. *Id.* SYN. Cănōrŭs. ‖ ***Au fig. Parlant, significatif, expressif.*** Rīsīt, ĕt ārgūtīs quīddām prōmīsīt ŏcēllīs. *O.* Spīrāt ĕt ārgūtă pīctă tăbēllă mānū. *M.* (VII, 83, 2). Făcīlĕ sĭbī făcundĭtātĕm vīrtūs ārgūtam ĭnvēnīt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 13). Aūrĕŭs ārgūtum stērnūīt ōmĕn ămōr. *Pp.* (II, 2, 34. Adde *Ovid. Trist.* V, 9, 23). ‖ ***Ingénieux, fin.*** Jūdĭcĭs ārgūtūm quæ nōn formīdāt ăcūmĕn. *H.* SYN. Sūbtĭlĭs, ăcūtŭs, ĭngĕnĭōsŭs. ‖ *Rusé.* Ārgūtă mĕrĕtrīcĕ. *H.* Călo ārgūtŭs. *Id. Voy.* Dolosus. ‖ ***Délié, effilé.*** Ārgūtūmquĕ căpŭt, brĕvĭs ălvŭs. *V.* (*G.* III, 80. *Serv.* vertit *brève; Non.* 14, 4, *parvulum, acutum*, non ut vulgo *ac lætum*). ‖ †*arch. Accusé.* Dēdĕcŏrĭs ā vīro ārgūtām mĕō. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 2. *Id. Ps.* II, 4, 56. Cf. *Charis.* 3, 221, et *Fest.*)

Ārgўnnŭs, ī. *m.* (Ἄργυννος). ***Jeune enfant, auquel Agamemnon éleva un tombeau.*** Sūnt Ārgămēnmōnĭās tēstantĭă littŏră cūrās, Quæ nōtăt, Ārgўnnī pœnă nātantĭs, ăquă. *Pp.* (III, 5, 51).

Ārgўrīpă, æ. *f.* ***Ville d'Apulie, autrement nommée Arpi.*** Ille ūrbem Ārgўrīpām pātrĭæ cōgnōmĭnĕ gentĭs Condĕbăt. *V.* Ārsĕre Ārgўrīpæ cāmpī. *Sil. Voy.* Arpi.

Ārgўrippŭs, ī. *m.* (Ἀργύριππος). ***Nom d'homme.*** Nām me hŏdīe ōrāvīt Ārgўrippŭs fīllŭs. *Pl.* (*As.* I, 1, 59. *Ib.* II, 3, 97).

Ārĭădnă, æ, *et* Ārĭădnē, ēs. *f.* (Ἀριάδνη). ***Ariane, fille de Minos et de Pasiphaé, aima Thésée, et lui donna le peloton à l'aide duquel il sortit du labyrinthe. Abandonnée par lui dans l'île de Naxos, Bacchus l'épousa, et lui fit présent d'une couronne d'or, qui fut mise au rang des astres.*** Ĭndŏmĭtŏs ĭn cōrdĕ gĕrēns Ārĭădnă dŏlōrēs. *Cat.* (64, 54). Quāntum ĭn tē, Thēsĕū, vŏlūcrēs Ārĭădnă mārĭnās Pāvīt. *O.* Līcĭă fĕrt glŏmĕrātă mānū dēsērta Ārĭădnē. *Aus.* (*Idyl.* 6, 31). SYN. Mĭnŏĭs, Gnōssĭs, Gnōssĭă, Crēssă. PPH. Crēssă, Gnōssĭă, Gnōssĭăca pŭēllă, virgŏ. VERS. Māgnūm rēgĭnæ sĕd ĕnĭm mīsērātŭs ămōrĕm Dædălŭs, ĭpsĕ dŏlōs tĕcti ămbāgēsquĕ rĕsōlvīt, Cæcă rĕgēns fĭlŏ vēstĭgĭă. *V.* Nōn tălĕm Crēssă sŭpĕrbŭm Callĭdă sōllĭcĭtō rĕvŏcāvĭt Thēsĕă fĭlō. *St.* Ūt rĕgĕrēnt pāssŭs, prō dūcĕ fĭlă dĕdīt. *O.* Gnōssĭa Thēsĕæ quōndām pĕrjūrĭă lĭngŭæ Flēvīstī ĭgnōtō sōlă rĕlĭctă mārī. *Tib.* Quūm pătŭīt lēctō stāmĭnĕ tōrtă vĭă. *Pp. Voy.* Labyrinthus. ‖ ***Couronne d'Ariane.*** *Voy.* Corona.

Ārĭădnæŭs, ă, ŭm (Ἀριαδναῖος). ***D'Ariane.*** Ēx Ārĭădnæō sīdĕrĕ nōssĕ pŏtēs. *O.* Aūt Ārĭădnæīs aūrĕă tēmpŏrĭbŭs. *Cat.* (66, 60. Adde *Manil.* V, 21).

Ārĭădnē. *Voy.* Ariadna.

Ārĭānī *ou* Ārĭī, ōrŭm. *m. pl.* ***Peuple d'Asie.***

Pārpănĕī mōntīs sūb cēlsā rūpe, Ārīānōs Nōmĭnĕ cōmmunī. *Prisc.* (*Peri.* 1005. Adde *Avien. Descr. Terr.* 1300. Cf. *Plin.* 6, 25).

Ārīāsmĕnŭs, ī. *m. Rio de Scythie.* Tē quŏquĕ vēntūrīs, īngēns Ārīāsmĕnĕ, sæclīs Trādĭdĕrŭm. *V. Fl.* (VI, 102).

? Ārĭbĕs, ŭm. *m. pl.* (*Dionys.* Ἀρίβεις). *Peuple voisin de l'Indus.* Ōrītās, Ārĭbāsquĕ ūmŭl. *Prisc.* (*Peri.* 1003. Adde *Avien. Descr. Ter.* 1297).

Ārĭcĭă, æ. *f. Aricie, nymphe, épouse d'Hippolyte.* Vīrbĭŭs, īnsīgnēm quēm mātĕr Ārĭcĭă mīsit. *V.* || *Ville et bois de Campanie, à seize milles de Rome, renommée pour ses poireaux.* Ādspĭcĕ quōs hăbĕāt nĕmōrālīs Ārĭcĭă pōrrōs. *O.* Ēgrēssūm māgnā me āccēpīt Ārĭcĭă Rōmā. *H.* (Adde *V. Fl.* II, 305; *Mart.* XIII, 19; *Colum.* 10, 139).

Ārĭcĭnŭs, ă, ŭm. *D'Aricie.* Vāllīs Ārĭcĭnæ silvă præcĭnctŭs ŏpācā. *O.* Dīgnŭs Ārĭcĭnōs quī mĕndīcārĕt ăd ārēs. *J.* (4, 117. Adde *Mart.* XII, 32, 10).

Ārĭdĭtās, ātĭs. *f. Sécheresse.* SYN. Siccĭtās, sĭtĭs, *par ext.* æstŭs, æstās, pūlvĭs, Cānĭs, Cānĭcŭlă, Sirĭŭs. EP. Fērvēns, flāmmĕă, tōrrēns, īgnĕă; sēgnĭs, ĭnĕrs; fūnēstă, mĭsĕrā. PPH. Siccŭs călŏr. Tēmpŏră siccă Cānĭs. VERS. Ŭbi hĭŭlcă sĭtī fĭndīt Cānĭs æstĭfĕr ārvă. *V.* Ārēbānt hērbæ, ēt vīctūm sēgĕs ægrā nĕgābăt. Tūm stērīlēs ēxūrĕrĕ Sirĭŭs ægrōs. Ēxŭstŭs ægĕr mŏrĭēntĭbŭs æstŭăt hērbīs. Pōstquam ēxhaŭstă pălūs, tĕrræquĕ ārdōrĕ dĕhīscūnt. *Id.* Dīcĭtŭr Ægyptŭs cārŭīssĕ jŭvāntĭbŭs ārvă Īmbrĭbŭs, ătquĕ ānnōs siccă fŭīssĕ nŏvēm. *O.* Sĭtĭs ūssĕrăt hērbās. Fissăque ăgīt rīmās, ēt succĭs ārēt ădēmptīs (tellus). *Id.* Īncĭpĭt ēt siccō fĕrvĕrĕ tĕrrā Cānĕ. *Pp.* Prōtĭnŭs ĭnăchĭōs haŭrīt sĭtĭs ārĭdă cāmpōs; Dĭffŭgĕre ūndæ; squālēnt fōntēsquĕ lăcŭsquĕ, Ēt cāvă fĕrvēntī dūrēscūnt flūmĭnă līmō. *St.* Ārēntēs æstŭs hĭŭlcăt ægrōs. *Cat.* Dēsĕrŭīt ămnēs hūmŏr, ătquĕ hērbās cŏlŏr, Ārētquĕ Dīrcē; tĕnŭīs Īsmēnŭs flŭīt, Ēt tĭngīt ĭnŏpī nūdă vīx ūndă vădă. *Sen.* (Cf. *Virg. G.* IV, 425 *sq.*; *Ovid. Met.* II, 210; *Stat. Th.* IV, 697; *Sen. ŒEd.* 37; *Luc.* IX, 431 *sq.*). *Voy.* Canicula, Æstas, Zona.

Ārĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Aridus. Lānĕăquæ ārĭdŭlīs hærēbānt mōrsă lăbēllīs. *Cat.* (64, 316). Pīngēns ārĭdŭlæ sūbdĭtă păginæ. *Aus.* (*Epist.* 7, 51). Lævīs ĭn ārĭdŭlō mălvæ dēscrīptă lĭbēllō. *Helv. Cin.* (apud *Isid. Or.* 6, 12).

Ārĭdŭs, ă, ŭm. *Sec, aride, desséché.* Nŏctĕ lĕvēs stĭpŭlæ mĕllŭs, nŏctĕ ārĭdă prātă Tōndentŭr. *V.* Ārĭdă cīrcŭm Nūtrīmēntă dĕdīt. *Id.* Ārĭdŭs ē lāssō vēnīēbăt ānhēlĭtŭs ōrĕ. *O.* Mātĕrĭāmquĕ sŭō præbĕt sēgĕs ārĭdă dāmnō. *Id.* Ārĭdum ēt ōrĕ fĕrēns ăcĭnŭm. *H.* Ārĭdĭŏr, pōrrō sī nūbēs ăccēpĭt īgnĕm. *Lr.* (VI, 149). SYN. Ārēns, ārēscēns, siccŭs, siccātŭs, sĭtīlēns, sĭtībŭndŭs, ŭstŭs, ēxŭstŭs, ădŭstŭs, pĕrŭstŭs, ēxsuccŭs, mārcēns, mārcēscēns, mārcĭdŭs, pŭlvĕrŭlēntŭs. PPH. Hŭmōrĭs ēgēns, ēgēnŭs, ēxpĕrs, ĭnŏps. Ĭnŏps ūndæ. Hŭmōrĕ cārēns. Siccī ĭndīgŭs. Siccīs fĕrvōrĭbŭs ŭstŭs. Ārdōrĕ dēhīscēns. Sĭtī pŭlvĕrŭlēntŭs. Călōrĕ, æstū, sĭtī hĭŭlcŭs. PHR. Ēt dēsĕrtă sĭtī rēgīō. *V. Voy.* Aridus. || *Altéré.* Siccō tĕrrām spŭlt ōrĕ vlātŏr Ārĭdŭs. *V. Voy.* Sitiens. || *Desséché, maigre.* Ārĭda nĕc vīncĭlĭs crūră rĕsōlvĕ sŭīs. *O.* Mājŏr pārs pŏpŭlī rĕptānt ārĭdī famē. *Pl.* (*fragm.* apud *Gell.* 3, 3). *Voy.* Macer. || *Qui dessèche, altère, rend maigre.* Ārtŭs dēpāsci tŭr ārĭdă fēbrĭs. *V.* Ūrĕrĕ nĕ pŏssĭt călŏr ārĭdŭs ămplĭŭs ārtŭs. *Lr.* (IV, 875). Ārĭdĭŏr tĕrræquĕ vāpŏr cōmprēndĭtŭr īgnī. *Manil.* (I, 837). SYN. Siccŭs. *Voy.* Calidus. || *Pauvre, misérable.* Ābsit cĕrĕŭs ārĭdī clĭēntĭs. *M.* (X, 87, 5. *Ib.* 75, 11). SYN. Tĕnŭīs, ĕxīgŭŭs, ĭnŏps. *Voy.* Pauper. || *Avare, chiche.* Pătrĕm quēmdam ăvĭdŭm, mĭsĕrum ătque ārĭdŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 15). Trĭpārcŏs hŏmĭnĕs, vĕtŭlōs, ăvĭdōs, ārĭdōs. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 14). *Voy.* Parcus. || *Sec, en parlant du son.* Ārĭdŭs ăltĭs Mōntĭbŭs aŭdīrī frăgŏr. *V.* Ārĭdŭs ūnde aūrēs tĕrgĕt sŏnŭs. *Lr.* (VI, 618). Vībrāt trĕmŭlīs ĭctĭbŭs ārĭdŭm sŏnōrĕm. *T. Maur.* (*Litt.* 162. Cf. *Non.* 4, 31). || Ārĭdŭm ārgēntŭm. (*Pl. Rud.* III, 4, 21. *Non.* 4, 31, interpretatur *purum, lucidum*; alii aliter.)

Ārĭēnī. *Voy.* Ariani.

Ārĭēs; ārĭētĭs (*et peut-être* ārĭētĭs). *m. Bélier.* Crēdĭtŭr; ĭpse ārĭēs ētĭāmnŭm vēllĕră siccāt. *V.* Hæ săcris sēdēs ĕpŭlīs, hīc ārĭētĕ cæsō. *Id.* Dūx ārĭēs sātūrās ĭpsĕ rĕdūxĭt ŏvēs. *O.* EP. Cōrnĭgĕr, cāndĭdŭs, vīlĭōsŭs, tōrvŭs, mĭnāx, pĕtūlcŭs. PPH. Dūx ŏvĭŭm. Lānĭgĕrī grĕgĭs, pĕcŏrĭs dēfēnsŏr, tūtēlă, mārītŭs. || *Le bélier de Phryxus, qui devint un des signes du Zodiaque.* Piscīque Ārĭēs succēdĭt āquōsō. *O.* Quĕīs cŏmĕs ēst Ārĭēs ŏbscūrō lūmĭnĕ lābēns. *Cic.* (*Arat.* 331). Lūcĭfĕrā lāmpădĕ ēxūrāt Jŏvĭs Ārĭētĕm. *Att.* (apud *Prisc.* 6, 695. Adde *Manil.* II, 246; *Aus. Eclogar.* 15, 4). SYN. Lānĭgĕr, Ægnŭs. EP. Phrŷxēŭs, Āthămāntēŭs, Nĕphĕlēlĭŭs, vērnŭs, ætherĭŭs, sūblĭmĭs. PPH. Phrŷxēŭm signŭm. Pōrtĭtŏr Hellēs. Lānātūm pĕcŭs. Nōbĭlĕ lānĭgĕrī sīdŭs. Pĕcŭs Āthămāntĭdōs Hellēs. Cōrnĭgĕr āstrōrūm dūctŏr. VERS. Sīdĕră jām Tŷrĭŭs Phrŷxēī rĕspĭcĭt Ægnī Taūrŭs. *M.* Nīvēī dūm vēllĕră signī Cōntĭngānt. *Manil.* Ārĭēs præcēps ĭbĭt ĭn ūndās, Pēr quās pāvĭdām vēxĕrāt Hellēn. *Sen.* Plurŷxēŭs rōsĕō prōdūcāt fĕrtĭlĕ cōrnū Vēr Ārĭēs. *Cl.* Lĭttŏrĭbŭs tăctīs ārĭēs fĭt sīdŭs. *O.* || —aūrĕŭs. *La Toison d'or.* Cūstōs ĕrat ārĭctĭs aūrēī. *O. Voy.* Vellus. || *Bélier, grosse poutre armée d'une tête de bélier en fer ou en airain, dont on battait les murs des villes assiégées.* Nōn ārĭēs ūnō mōtūrūs lĭmĭnă pūlsū. *L.* Hīs ārĭēs ăctūs dispĕrgĕt săxă lăcĕrtīs. *Id.* Quīque ĭmōs pūlsābānt ārĭētĕ mūrōs. *V.* Dūmque ārĭēs mūrūm cōrnū pūlsābăt āhēnō. *Pp.* Quūm lăcĕrās ārĭēs bāllīstāvĕ cōncŭtĭt ārcēs. *O.* EP. Bēllĭcŭs, ærātŭs, fĕrrĕŭs, dūrŭs, vāllĭdŭs. || *Sorte de poisson de mer.* Hānc tĭmŏr Ægæī, răptūrŭs frōntĕ cārīnās Trūx ārĭēs. *Cl.* (Cf. *Plin.* 9, 5, et 44, 67). || † Ārĭētĭbŭs. *dat. plur.* Crēbrīs ārĭētĭbŭs ūrbīs Inclīnārĕ lātŭs. *St.* (*Th.* II, 492. *Gruter* conjiciebat *arietatibus*, probante *Gronovio*. Ceterum de lectione dubitare malo, quam mihi tanti erroris fidem facere).

Ārĭētīnŭs, ă, ŭm. *De bélier.* || *De Jupiter Ammon.* Ārĭētīnŭm rēspōnsŭm. *Pl.* (*frag.* apud *Gell.* 3, 3).

? Ārĭlātŏr, Ārrĭlātŏr *ou* Ārrŭlātŏr, ōris. *m. Marchand qui achète en donnant des arrhes.* (Cf. *Paul.* ex *Fest.* Et *Gell.* 16, 7: « *Laberius* in *Necromantia cocionem* pervulgate dicit, quum veteres *arulatorem*, al. *arilatorem*, dixerunt. » Idem *arilatorem* dixerat in *Mimo*, teste eodem. Viri docti multum sudant in interpretando, nec mihi satis liquet. *Arrilatorem*, seu potius *arrulatorem* ab *arra* seu *arrha* deducam, et *cocio* sit idem ac *cautio*.)

Ārĭētŏ, ās, ārĕ. *n. et qqf. act. Choquer comme un bélier; faire jouer le bélier.* Ārĭētăt in pōrtās, ēt dūrōs ŏbjĭcĕ pōstēs. *V.* (Adde *Sil.* IV, 149; *V. Fl.* VI, 368). Quī tām prōtĕrvē nōstrās ædēs ārĭētăt? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 1). Nōn æris măchĭnă rōstrō Ārĭētăt ĭnsīllēns. *Prud.* (*Ham.* 554). SYN. Ĭmpĭn-

gŏr, quătlŏ. PPH. Ăriĕtĕ quătlŏ, pŭlsŏ, cōncŭtlŏ, ĕmŏvĕŏ.

? Ărĭmāspă, æ. *m.* (Ἀριμάσπης). *Comme* Arimaspus. Āt Bŏrĕæ quā, gēns fĕrvēns, Ărĭmāspă sŭb ārmīs. *Prisc.* (*Peri.* 40. Alii jungunt *Arimaspa gens*). Bellĭgĕrātōrēs nūtrit tēllūs Ărĭmāspās. *Avien.* (*Descr. Ter.* 55. *Heins.* vult *Arimaspos*).

Ărĭmāspŭs, ī. *m.*; Ărĭmāspī, ōrŭm. *pl.* (Ἀριμασποί). *Peuple de la Sarmatie Européenne.* Quōdquĕ lĕgāt dīvēs sūmmīs Ărĭmāspŭs ārēnīs. *L.* Aūrōquĕ lĭgātās Sūbstrīngēns, Ărĭmāspĕ, cōmās. *Id.* Gĕlĭdōsque Ărĭmāspōs. *Cl.* ‖ ?—ŭs, ă, ŭm. *De ce peuple. Voy.* Arimaspa.

Ărĭmăthĭă, æ. *f. Ville de Palestine.* Hĭc ăb Ărĭmăthĭā nōmĭn gĕstābăt Iōsēph. *Juvc.* (IV, 722).

Ărĭmĭnēnsīs, ĕ. *D'Ariminum.* Ărĭmĭnēnsēm Fōlĭăm. *H.*

Ărĭmĭnŏn *ou* Ărĭmĭnŭm, ī. n. (Ἀρίμινον). *Ville d'Ombrie, auj. Rimini.* Vīcĭnūmquĕ mĭnāx invādĭt Ărĭmĭnum, ŭt ĭgnēs. *L.* (I, 231). Vīcĭnūmquĕ mĭnāx invādĭt Ariminŏn; ĭndĕ. *Sulpit.* (*Argum. in Luc.* I).

Ărĭmphæī, ōrŭm. *m. pl. Peuple scythique.* Aūt ăb Ărĭmphæīs Rīphæōs. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* 118).

Ărĭnēs, æ. *m. Nom d'homme.* Nūnc Ărĭnēn Ōlĭmpumquĕ nĕcāt. *V. Fl.*

Ărĭōlŏr, Ărĭōlŭs. *Voy.* Hariolor, etc.

Ărĭōn, ŏnĭs. *m.* (Ἄριων, *de* ἀρίων). *Arion, poète lyrique de Méthymne. Revenant de Tarente, il faillit être assassiné par les matelots, que tentaient ses richesses. Ayant obtenu la permission de toucher encore une fois de la lyre, il attira par ses accords un dauphin, qui le reçut lorsqu'il se fut précipité à la mer, et le conduisit dans sa patrie.* Ōrphĕūs īn sīlvīs, ĭntĕr dēlphīnās Ărĭōn. *V.* Quōd mārĕ nōn nōvīt, quæ nēscĭt Ărĭōnă tēllūs? *O.* PPH. Lēsbĭŭs, Mēthymnæŭs vātēs, pŏētă. VERS. Sīc Mēthymnæō gāvīsŭs Ărĭŏnĕ, dēlphīn Lānguĭdă nōn tăcĭtŭm pĕr frētă vēxĭt ŏnŭs. *M.* Æquŏrĕō pōrtāvĭt Ărĭŏnă dōrsō. *Sil.* Aūxĭlĭŭmquĕ vāgās, dēlphīn, lătŭrĕ pĕr ūndās: Nāmquĕ tŭām pērsēnsĭt ōpĕm dīs cārŭs Ărĭōn, Quŭm tŭă sŭbdūctō spūmōsă pĕr æquŏră tērgō Īllæsŭm vēctās, pătrĭāque ēxpōnĭs ĭn āctā (*Halieut. Antholog.* II, p. 384. Cf. *Ovid. Fast.* II, 80 *sq.*) ‖ 2. *Cheval que Neptune fit sortir de terre d'un coup de son trident: il fut nourri par les Néréides, et donné à Adraste. Il avait le don de la parole.* Quālĭs ĕt Ādrāsti fŭĕrĭt vŏcālĭs Ărĭon. *Pp.* (II, 25, 37). Hūnc ĕt Ādrāstēŭs vīsŭm tĭmŭissĕt Ărĭon. *St.* (*Silv.* I, 1, 52. *Id. Th.* IV, 43; VI, 301; *Auson. Epitaph. Her.* 35, 9; *Claud.* IV *Cons. Hon.* 553).

Ărĭōnĭŭs, ă, ŭm (Ἀριόνιος). *D'Arion.* Nōmĕn Ărĭōnĭŭm Sīcŭlās ĭmplēvĕrāt ūrbēs. *O.* (*Fast.* II, 93. *Id. A. Am.* III, 326; *Prop.* II, 20, 18).

? Ărĭs. *Voy.* Arris.

Ărĭsbă, æ, *et* Ărĭsbē, ēs. *f.* (Ἀρίσβη). *Ville de la Troade.* Pōcŭlă dēvĭctă gĕnĭtōr quæ cēpĭt Ărĭsbă. *V.* Ēt nĭmĭŭm glēbĭs ēxĭlĭs Ărĭsbē. *L.*

Ărĭsbās, æ. *m. Nom d'homme.* Ēxcēptōs hōspĕs tĕctīs ĭndūcĭt Ărĭsbās. *Sil.*

Ărĭstă, æ. *f. Epi de blé.* Mōllī paŭlātīm flāvēscĕt cāmpŭs ărĭstā. *V.* Fālcĕm mātūrīs quīsquāmŭ sūppōnăt ărĭstīs. *Id.* Ūtquĕ lĕvī zĕphўrō grăcĭlēs lĭbrāntŭr ărĭstæ. *O.* SYN. Spīcă, *par ext.* frūgēs, mēssīs, sĕgĕs, cūlmŭs. EP. Cĕrĕālĭs, aūrĕă, flāvēscēns, flāvă, cānă, grăvĭs, lētă, dīvēs, ōpīmă. *Voy.* Messis. ‖ *Poil du corps.* Ēxcūssĭt mēmbrīs tĭmŏr ālbŭs ărĭstās. *Pers.* (3, 115. Cf. *Varr. L. L.* 5, 6). *Voy* Pilus. ‖ *Arête de poisson.* Sēgmentĭs cŏĕūnt, sĕd dissŏcĭāntŭr ărĭstīs. *Aus.* (*Mos.* 119. *Ib.* 86). SYN. Spīnă.

Ărĭstæŭs, ī. *m.* (Ἀρισταῖος). *Aristée, fils d'Apollon et de Cyrène, enseigna aux hommes l'usage de l'olive et du miel. Il devint une des divinités champêtres.* Pāstŏr Ărĭstæŭs, fŭgĭēns Pēnēĭă Tēmpĕ. *V.* Quīs mĕl Ărĭstæō, quīs Bācchō vīnă fălērnō. *O.* (Cf. *Virg. G.* IV, 317 *sq.*; *Ovid. Fast.* I, 363 *sq.*; *Sil.* XII, 368 *sq.*)

Ărĭstăgŏrās, æ. *m.* (Ἀριστογόρας). *Nom d'homme.* Lætŭs Ărĭstăgŏrās bĕnĕ nātīs vīllĭcŭs ūvīs (*Anthol.* II, p. 515).

Ărĭstārchŭs, ī. *m.* (Ἀρίσταρχος). *Aristarque, célèbre critique d'Alexandrie, qui revisa les poèmes d'Homère.* Māgnŭs Ărĭstārchō mājŏr Hŏmērŭs ērăt. *O.* Mædŏnĭō quālĕm cūltūm quæsīvĭt Hŏmērō Cēnsŏr Ărĭstārchŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. præfat.* 11). ‖ *En gén. Un bon critique.* Fīĕt Ărĭstārchŭs. *H.* ‖ 2. *Poète tragique de Tégée, en Arcadie.* Āchīlem Ărĭstārchī mīhī cōmmēntārī lŭbĕt. *Pl.* (*Pæn. prol.* 1. Cf. *Fest.* in *Prolato*).

Ărĭstīdēs, ĭs *ou* æ. *m.* (Ἀριστείδης). *Aristide, Athénien, fils de Lysimaque, qui mérita le nom de juste.* Pūlsŭs Ărĭstīdēs pātrĭæ, Lăcĕdæmŏnă fŭgīt. *O.* Jūstŭs Ărĭstīdēs, hĭs plăcĕānt tĭtŭlīs. *Aus.* (*Parent.* 22, 4). Jūstī spĕctātŏr ĕt æquī Pōllĕt Ărĭstīdēs, vĕtĕrēsquĕ īllŭstrāt Āthēnās. *Id.* (*Mos.* 387. De duplici genitivo cf. *Charis.* 1, 26). ‖ *Poète de Milet, qui écrivit un ouvrage intitulé* Milesia. Lūsīt Ărĭstīdēs Mīlēsĭă cārmĭnĕ fœdō. *O.* Vērtĭt Ărĭstīdēm Sīsĕnnă. *Id.*

Ărĭstĭfĕr, ĕra, ĕrŭm. *Qui porte des épis.* Fūndĭt ōpēs ăgĕr ĭngĕnŭās, Dīvēs ărĭstĭfĕræ sĕgĕtīs. *Prud.* (*Cath.* 309). SYN. Spĭcĭfĕr.

Ărĭstĭppŭs, ī. *m.* (Ἀριστιππος). *Aristippe, philosophe grec, disciple de Socrate, chef de la secte Cyrénaïque, fonda sa doctrine sur la jouissance.* Nūnc īn Ărĭstĭppī fūrtĭm præcēpta rĕlābŏr. *H.* (*Epist.* I, 1, 18. *Id. Sat.* II, 3, 10; *Epist.* I, 17, 14). Spārgīt Ărĭstĭppŭs mĕdĭīs īn sўrtĭbŭs aurum. *Aus.* (*Idyl.* 3, 13).

Ărĭstĭŭs, ĭi. *m. Fuscus Aristius, grammairien et orateur.* Fūscŭs Ărĭstĭŭs ōccŭrrĭt, mĭhī cārŭs. *Hor.*

Ărĭstō, ōnĭs. *m.* (Ἀρίστων). *Ariston, célèbre philosophe de Chio.* ‖ 2. *Nom d'un médecin.* Ărĭstō quīdam mĕdĭcŭs ăccĭtŭs vēnĭt. *Prud.* (*Peri.* 308).

Ărĭstŏphānēs, ĭs. *m.* (Ἀριστοφάνης). *Aristophane, poète comique d'Athènes, natif de Linde, dans l'île de Rhodes.* Ēūpŏlĭs, ătquĕ Crātīnŭs, Ărĭstŏphānēsquĕ pŏētæ. *H.* Ărĭstŏphanīs ĭngĕns mīcăt sōlĕrtĭă. *T. Maur.* (*Met.* 676).

Ărĭstŏphōntēs, ĭs. *m.* (Ἀριστοφόντης). *Nom d'homme.* Pĕrdĭdĭt mĕ Ărĭstŏphōntēs. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 12).

Ărĭstŏrĭdēs. *Voy.* Arestorides.

Ărĭstŏtĕlēs, ĭs. *m.* (Ἀριστοτέλης). *Aristote, de Stagire, en Macédoine, fils de Nicomaque, précepteur d'Alexandre, et fondateur de la secte péripatéticienne.* Sī quīs Ărĭstŏtĕlēm sīmĭlĕm vĕl Pittăcŏn ēmīt. *J.* (2, 7). Tĕxīt Ărĭstŏtĕlēs tōrtă vērtĭgĭnĕ nērvōs. *Prud.* (*Apot.* 270. Adde *Sid. Pan.* 204; *Capel.* IV, p. 94; *Anthol.* I, p. 512; II, p. 618).

† Ărĭtūdō, ĭnis. *f. arch. Sécheresse.* Quī sēmpĕr sērvās glōrĭam ărĭtūdĭnĭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 40. Adde *Varr.* apud *Non.* 2, 23. Cf. *Anthol.* I, p. 461 et 462). *Voy.* Ariditas.

Ārĭŭs, ĭī. *m.*; Ārĭī, ōrŭm. *pl.* (Ἄριος). *Peuple scythique.* Sūbstringens Ārĭnaspē cōmas; hinc fortis Ārĭŭs. *L.* (De quantitate cf. *Prisc.* 2, 588). ‖ 2. *Arius, fameux sectaire. Voy.* Arrius.

Ārĭūsĭŭs, ă, ŭm (Ἀριούσιος). *D'Arivisium, promontoire de l'île de Chio, célèbre par ses vins.* Vīnă nŏvŭm fundăm călathīs Ārĭusĭă nectar. *V.* Ambrōsĭīs Ārĭusĭă pōcŭlă succīs. *Sil.* (Cf. *Plin.* 5, 29; 14, 7. Alii scrib. *Arvisia;* sed et *Strab.* habet : ἡ Ἀριουσία χώρα).

Ārmă, ōrŭm. *n. pl. Armes.* Jămquĕ făcĕs ēt săxă vŏlānt, fŭrŏr ārmă mĭnīstrāt. *V.* Sūbstĭtĭt Ænēās, ēt sē cōllēgit ĭn ārmĭs. Āt Laŭsŭm sŏcĭi ēxănīmēs sŭpēr ārmă fĕrēbānt. *Id.* SYN. *qqf.* Ensĭs, ferrŭm, hāstă, clўpĕŭs, lōrică. *Voy. ces mots.* EP. Mārtĭă, bellĭcă, fortĭă, pūgnācĭă; ahēnă, æreă; fulgēntĭă, micāntĭă; hŏrrĭdă, sævă, crūdēlĭă, dīră, fĕră, ĭmpròbă, ĭmpĭă, gravĭă, ĭnĭmīcă, hŏstīlĭă, ĭnfēstă, furĭālĭă, ĭnsānă, rabĭdă, fūnēstă, tristĭă, crūēntă. PPH. Ārmōrŭm vīrēs, tūtāmĕn. Tūtă corpŏrĭs mūnīmĭnă. Ārmōrŭm hŏrrŏr. ‖ *Bruit des armes.* Sī quă sŏnŭm prŏcŭl ārmă dĕdĕrĕ. *V.* Sævă sŏnōrĭbŭs ārmă. Mūrŭm circumsŏnāt ārmĭs. Clārēscūnt sŏnĭtŭs, ārmōrŭmque ingrŭit hŏrrŏr. Ārmă Hŏrrendŭm sŏnŭērĕ. *Id.* Sŏnŭit tĭnnĭtĭbŭs ensĭs ăcūtĭs. *O.* Sānguĭnĕăquĕ mānŭ crĕpĭtāntĭă cōncŭtĭt ārmă. *Id.* ‖ *Éclat des armes.* Lātĕ fluctŭāt ōmnĭs Ærĕ rĕnīdēntĭ tĕgĭlus. *V.* Cāmpīque ārmĭs sūblīmĭbŭs ārdēnt. Trĕmŭnt ĭn vĕrtĭcĕ cristæ sānguĭnĕæ, clўpĕōquĕ micāntĭă fulgŭră mittūnt. Ārdĕt ăpex căpĭtī, cristīsque ă vĕrtĭcĕ flāmmă Fundĭtŭr, ēt vāstos ūmbō vŏmĭt aurĕus ignēs. Hŏrrēscĭt strictīs sēgĕs ensĭbŭs, æràquĕ fulgēnt Sōlĕ lăcēssīta, ēt lūcĕm sŭb nūbĭlă jăctānt. Nūdiquĕ sēgĕs Māvortĭă ferrī Ingĕmĭnāt splendōrĕ dĭēm. *Cl.* Ārmōrŭm fulgŭră. *St.* ‖ *Faire prendre ou prendre les armes. Voy.* Armo, Armor. ‖ *Déposer les armes.* Ārmă pōnō, dēpōnō, bŭmĕrĭs dēpōnō, ābjĭcĭō, ēxŭō. VERS. Prōjĭcĕ tēlă mănū. *V* Teŭcrum ārmă quīescānt Et Rŭtŭlūm. Dēfīgunt tēllūre hāstās, ēt scūtă rĕclīnant. *Id.* Pŏsĭtīs pārs ūtraquĕ sŭbstĭtit ārmīs. *O.* Is sŭă jēcit hŭmī mōnĭtŭ Tritonĭdis ārmă. *Id. Voy.* Pax. ‖ *Guerre, combats.* Ārmă vīrŭmquĕ cănō. *V.* Vāllēs æcōmmŏdă fraudī Ārmōrŭmquĕ dŏlīs. Pācēmne hŭc fĕrtĭs ăn ārmă? *Id.* Nūnquām, nĭsĭ pŏtŭs, ăd ārmă Prōsĭlŭĭt dīcendă. *H. Voy.* Bellum, Pugna. ‖ *Hommes armés.* Scandĭt fatālĭs machĭnă mūrōs Fēta ārmĭs. *V.* Pŏrtāquĕ vix fīrmă sŭbmŏvēt ārmă sĕrā. *O.* SYN. Ārmātī. *Voy.* Miles. ‖ *Outils, instrumens.* Cĕrĕālĭăque ārmă Ēxpĕdĭunt. *V.* Quæ sint dūrīs ăgrēstĭbŭs ārmă. *Id.* Lūsŭs ĕquī nunc ēst, lĕvĭbŭs nunc lūdĭmŭs ārmĭs; Nunc pĭla, nunc cĕlĕrī vĕrtĭtŭr ōrbĕ trŏchŭs. *O.* SYN. Instrŭmēntŭm. ‖ *Agrès de vaisseau.* Nĕ nāvĭs spŏlĭāta ārmĭs. *V.* Trōĭă classĭs ădēst, ārmĭs instructă vĭrīsquĕ. *O.* SYN. Ārmāmēntă. ‖ *Au fig.* Sparguntur vŏcēs ĭn vŭlgum ambĭguās, ēt quærĕrĕ conscĭŭs ārmă. *V.* Tūm dēmum mŏvēt ārmă lĕō. *Id.* Fortĭă vēntōsī nātŭs ăd ārmă fŏrī. *O.* Hīc mihī præbēbit cārmĭnĭs ārmă lŏcŭs. *Id.* Cīvĭcă prō trĕpĭdīs quūm tŭlĭt ārmă rĕīs. *Id.*

Ārmāmēntă, ōrŭm. *n. pl. Agrès de vaisseau.* Āptārĭquĕ sŭīs pĭnŭm jŭbĕt ārmāmēntīs. *O.* Rătĭs ārmāmēntă Pĕlāsgæ Sistĭt ăgēns. *St.* SYN. Ārmă, ārmātūră.

Ārmāmēntārĭŭm, ĭī. *n. Arsenal.* Quīdquĭd hăbēnt tēlōrum ārmāmēntārĭă cœli. *J.* (13, 83).

Ārmārĭŏlă, æ. *n. dimin. de* Armarium. Aŭt ārmārĭŏlă græca, aŭt ăliquĭd sēmpĕr ēst. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 35).

Ārmārĭŭm, ĭī. *n. Armoire, secrétaire.* Ŏēnŏphŏrŭm, trĭpŏdēs, ārmārĭă, cistās. *J.* (7, 11). Quīn ĕx ŏcclūso ātquĕ ŏbsignāto ārmārĭŏ Dēcŭtĭo ārgēntī tāntūm quāntūm mĭhī lŭbĕt. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 3. *Id. Capt.* IV, 4, 10). Aŭt quæ nŏn scrīptōrum ārmārĭă, Chrīstī Laŭdĕ rĕfĕrtă. *Prud.* (*Apot.* 446). SYN. Ārcă, căpsă, scrinĭŭm.

Ārmātūră, æ. *f. Armure; troupe armée.* Spārsă pĕr extrēmōs lĕvĭs ārmātūră mānĭplōs. *L. Voy.* Arma. ‖ *qqf. Agrès.* Stānt ūndĕ ārmātūră cădĭt; frăgŏr æquŏrĭs ūrgĕt. *Fort.* (IV, 436). *Voy.* Armamenta.

Ārmātŭs, ă, ŭm. *Armé.* Hīc tōrre ārmātŭs ŏbustō. *V.* Cuī dĕxtrā trĭsulcīs ĭgnĭbŭs ārmāta ēst. *O.* SYN. Instrŭctŭs, mūnītŭs. PPH. Ārmĭs, fĕrrō circŭmdatŭs, ĭnstrŭctŭs, ĭndūtŭs, cĭnctŭs, ăccĭnctŭs, ōrnātŭs, mūnītŭs, tĕctŭs, frētŭs. VERS. Pictīs cōnspĕctŭs ĭn ārmĭs. *V.* Ēxsŭltāns fulgēntĭbŭs ārmĭs. Vīdistīs quŏ Tūrnŭs ĕquō, quŏ̆bŭs ībāt ĭn ārmĭs. Stābāt ĭn ēgrĕgĭīs Ārcēntĭs fīlĭŭs ārmĭs. Tōtŭs cōllūcēns vēste ātquĕ ĭnsignĭbŭs ārmĭs. Sidĕrĕō flāgrāns clўpĕo ēt cœlēstĭbŭs ārmĭs. *Id.* Quīs dĕcŏr, ĭncēdĭs quōtĭēs clўpĕātŭs, ēt aŭrō Squāmĕŭs, ēt rŭtĭlīs cristīs ēt cāssĭdĕ mājŏr! *Cl.* Aclĕs ōrnātŭ fulgĭdă fĕrrī. *Id.* ‖ Ārmātī, ōrŭm. *m. pl. Soldats.* Ārdŭŭs ārmātōs, mĕdĭīs ĭn mœnĭbŭs ādstāns, Fundĭt ĕquŭs. *V.* Ārmātōsquĕ vĭdēnt stāntēs ĭn lĭmĭnĕ prīmō. *Id. Voy.* Miles. ‖ *Qui a des armes naturelles.* Ārmātōs ŭngŭlĭbŭs ursōs. *O.* SYN. Instrŭctŭs, mūnītŭs, frētŭs. ‖ *Qui a ses agrès.* Quāndo ārmātās dēdūcĕrĕ classĕs. *V.* (*G.* 1, 255. Alio sensu *armatæ rates* apud *Aul. Sab.* 3, 74). SYN. Instrŭctŭs. ‖ *Au fig.* Ārmātŭmquĕ fidē pectŭs. *Sil.* Mēns ārmātă dŏlīs. *Id.* Ārmātām sævī Pārthŭs quām fĕllĕ vēnēnī (sagittam). *V.*

Ārmĕnĭă, æ. *f.* (Ἀρμενία). *L'Arménie, contrée d'Asie entre les monts Taurus et Caucase. Il y avait la grande et la petite Arménie.* Pōpŭlōs ūtraquĕ văgāntēs Ārmĕnĭă. *L.* Indŏcĭlĕmquĕ fĕrō sērvīrĕ Nĕrōnī Ārmĕnĭām. *St.*

Ārmĕnĭŭs, ĭī. *m.*; Ārmĕnĭī, ōrŭm. *pl.* (Ἀρμένιος). *Arménien.* Jăctăt ŏdōrātōs vōtă pĕr Ārmĕnĭōs. *Tib.* (I, 5, 36. Adde *Mart.* V, 59, 4). Nūm pĕtĭt Ārmĕnĭŭs pācĕm? *O.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *D'Arménie.* Ārmĕnĭās currŭ sŭbjŭngĕrĕ tīgrēs. *V.* (Adde *Tib.* III, 6, 25). Ārmĕnĭæ vĭbrātĭs crīnĭbŭs ălæ. *Cl.*

† Ārmentă, æ. *f. arch. Comme* Armentum. Tū pāscĕrĕ cornĭfrontēs ārmentās sōlēs. *Pacuv.* (apud *Non.* 3, 3. Alii legunt *curvifrontes*). Ăd ārmentās ĭpsĭŭs ĕāsdĕm. *Enn.* (apud *Non.* l. cit. Vid. et *Fest.*)

Ārmentālis, ĕ. *De gros bétail ou troupeau.* Ārmentālĭs ĕquæ mammis ēt lăctĕ fĕrīnō. *V.* Sēd dĕŭs ĭpsĕ cānīt; nihil ārmentālĕ rĕsŭltāt. *Calp.* (1, 29). ‖ † *Qui a soin du bétail.* Grĕgēs ēt ĭpsos claŭdĭt ārmentālĭŭm Sōlĕrs vĭrōrum cūră. *Prud.* (*Cath.* 1055. Nisi legendum *armentarium* pro *armentariorum*).

Ārmentārĭŭs, ĭī. *m. Bouvier.* Prætŏrĕă jām pāstŏr ēt ārmentārĭŭs ōmnĭs. *Lr.* (VI, 1250). Ārmentārĭŭs Āfĕr ăgīt. *V.* SYN. Būbŭlcus.

Ārmentŭm, ī. *n. Troupeau de gros bétail.* Mīlĭĕ grĕgēs illī, tōtīdēmquæ ārmentă pĕr hĕrbās. *O.* Quippe ĕquŭs, ēt pĕcŭdēs, ārmentăquĕ grāmĭnĕ vīvūnt. *Id.* Sīn ārmentă măgis stŭdĭum vĭtŭlōsquĕ tŭērī. *V.* Sōrtīrī ārmentō sŏbŏlēm. *Id.* SYN. Bŏvēs, taŭrī, jŭvēncī, văccæ, *qqf.* pĕcŭs (oris). EP. Montĭvagŭm, cornĭgĕrŭm, lætŭm, pinguĕ, tardŭm, pĭgrŭm. PPH. Ārmenta bucĕră. *O.* Cornĭgĕrī grĕgēs. *Sen.* ‖ *En*

gén. ***Troupe de gros animaux.*** Bēllo ārmāntŭr ēquī, bēllum hæc ārmēntă mīnantŭr. *V.* Trēs lĭtŭrē cērvos Prōspĭcit errantēs; hōs tōta ārmēnta sĕquuntur. Immania cujŭs Ārmēnta ēt tūrpēs pāscīt sŭb gurgĭtĕ phōcas. *Id.* Lībўcārum ārmēntă ferārum. *Sil.* SYN. Grēx.

? Ārmēs *ou* Ārnēs. *m.* ***Nom de guerrier.*** Părĭtĕrque ĭnglōrĭŭs Ārmēs. *V. Fl.* (VI, 530).

Ārmĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. ***Qui produit des armes; des guerriers.*** Ārmĭfĕro ĭn ārvō flāmmĕum Ætnæ pēcŭs. *Sen.* (*Med.* 468). Ārmĭfĕr ēt vĭrĭdī flōrērēt mīlĭtĕ sŭlcŭs. *Cl.* (*Consul.* I *Stil.* 324). ‖ ***Qui porte des armes; guerrier, belliqueux.*** Ārmĭfĕr ārmĭfĕræ cōrrĕptŭs ămōrĕ Mĭnĕrvæ. *O.* Mīlēs ēt ārmĭfĕrās āptăt ăd ārmă mānŭs. *Id.* Ārmĭfĕræ quōndām prīsca ĭntĕr tĕmpŏrā gēntēs. *Sil.* Ārmĭfĕrōs mĕmŏrārĕ lăbōrēs. *St.* Ārmĭfĕrās lāxāre āssuēvĕrāt īrās. *Id.* SYN. Ārmĭgĕr, ārmĭpŏtēns, ārmĭsŏnŭs, bēllĭcŭs, bēllĭcōsŭs. *Voy.* Pugnax.

Ārmĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. ***Qui porte des armes; guerrier, belliqueux.*** Phœbŭmque, ārmĭgĕrŭmquĕ dĕŭm, prīmāmquĕ Dĭŏnēn. *Sil. Voy.* Armifer. ‖ Ārmĭgĕr, ĕrī. *m.*; Ārmĭgĕrā, æ. *f.* ***Qui porte les armes d'un autre, écuyer.*** Āchillĭs Ārmĭgĕr Aūtŏmĕdōn. *V.* Rēgīsquĕ Thōăctēs Ārmĭgĕr. *O.* Nўmphārŭm trādĭdĭt ūnī Ārmĭgĕræ jăcŭlŭm. *Id.* ‖ Jŏvĭs ārmĭgĕr, *et qqf. absolt.* ***L'aigle, qui porte la foudre.*** Ārmĭgĕrŭmquĕ Jŏvĭs. *O.* Pĕdĭbŭs Jŏvĭs ārmĭger uncis. *V.* Ārmĭgĕrō mŏdŏ sōrdĭdŭlăm cūrantĕ răpīnam. *Prud.* (*Sym.* 158).

Ārmĭllă, æ. *f.* ***Bracelet.*** Ūtquĕ lĕvĭs cūstōs ārmĭllīs căptă săbīnīs. *O.* Ŭbi illæ ārmĭllæ sūnt, quās ūnă dĕdī? *Pl.* (*Men.* III, 3, 14).

Ārmĭllātŭs, ă, ŭm. ***Qui a des bracelets, qqf. un collier.*** Ātque ārmĭllātōs cōllă mōlŏssă cănēs. *Pp.* (IV, 8, 24). ‖ ***Subst. m. Nom d'homme.*** Sī quĭd Pălfŭrĭō, sī crēdĭmŭs Ārmĭllātō. *J.* (4, 53).

Ārmĭnĭŭs, ĭī. *m.* ***Arminius, illustre chef des Germains.***

Ārmĭpŏtēns, tĭs. *adj.* ***Belliqueux, redoutable parses armes.*** Dīvæ ārmĭpŏtēntĭs ăd ārŭm. *V.* Dēĭphŏbe ārmĭpŏtēns. *Id.* Nōbĭlĭs Aūsŏnĭæ cĕlĕr ārmĭpŏtēntĭs ălumnŭs. *St. Voy.* Armifer.

Ārmĭsŏnŭs, ă, ŭm. ***Aux armes retentissantes.*** Ēt numĭnă sānctă prĕcātŭr Pălladĭs ārmĭsŏnæ. *V. Voy.* Armifer. ‖ ***Où les armes retentissent.*** Ārmĭfĕrī sŭb rupĭbŭs āntrī. *Cl.* (*R. Pros.* III, 67, de Ætna).

Ārmō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. ***Armer, donner des armes.*** Tūm quŏ'rĭĕ fas nōbĭs Tēucrōs ārmārĕ fŭissēt. *V.* Āgrēstēsquĕ mānŭs ārmăt. *Id.* Nōn prĭŭs ēnsĕ mānŭs răptōque ārmābĭmŭs ĭgnĕ? *V. Fl.* SYN. Ĭnstrŭō, mūnĭō. PPH. Ārmă dō, mīnĭstrō, cĭĕō. Armis ĭndŭō, cĭngō, mūnĭō, ĭnstrŭō. Manŭs ăd ārmă *ou* mānĭbŭs ārmă āptō. Ĭn hōstēs ārmō. Ĭn ārmă mŏvĕō, mittō, dūcō, sŭscĭtō, ăgō. Ĭn prœlĭă răplō. ‖ ***Au fig.*** Fĕrrŭmquĕ ārmārĕ vēnēnō. *V. Fl.* Ārmānt ălĭī pĭcĭs ŭnguĭnĕ flāmmās. *V. Fl.* Ārmāt spīnă rōsās. *Cl.* Archĭlŏchŭm prōprĭō răbĭēs ārmāvĭt ĭambō. *H.* Ārmāt cōntēmptŭ mĕntĕm nēcĭs. *Stl.* SYN. Mūnĭō, ĭnstrŭō. ‖ ***Équiper un navire.*** Ārmātquĕ rātēs, pĕlagōquĕ ferātŭr. *V.* SYN. Ĭnstrŭō, ornō. *Voy.* Arma.

Au pass. Ārmŏr. ***Être armé, s'armer.*** Bēllo ārmāmŭr ēquī. *V.* Ārmārī Vŏlscōrum ēdĭcĕ mānĭplĭs. *Id.* PPH. Ārmĭs ĭnstrŭŏr, ĭndŭŏr, cĭngŏr, ăccĭngŏr, mūnĭŏr. Ārmā căpĭŏ, căpĕssŏ, sūmŏ, răpĭŏ, ĭndŭŏ, gĕrŏ, fĕrŏ, ĭnfĕrŏ, ēxpĕdĭŏ, părŏ, frĕmŏ, sĕquŏr, tŏllŏ (in), hŭmĕris āptŏ. Ĭn ārmă ŏŏ, vĕnĭŏ, mŏvĕŏr, mănŭs ăddŏ. Ăd ārmă vĕnĭŏ. Ārmă mānŭ, dĭgĭtis tĕnĕŏ. Ārmā părāntŭr. Ĭn ārmīs stō, rĕsīstŏ, fŭlgĕŏ. Ārmā mānŭ ĭndŭŏ *ou* ĭndŭŏr. VERS. Hīc fĕrro ăccĭngŏr rūrsŭs, clўpĕōquĕ sĭnīstrăm Ĭnsērtăbam āptāns. *V.* Ēnsēm cōllŏ sŭspēndĭt ēburnŭm. Lătĕrĭque ăccŏmmŏdăt *ou* ăccĭnctăt ēnsēm. Ārmă dĭŭ sĕnlŏr dēsuētă trĕmēntĭbŭs ævō Circumdăt nēquĭdquam hŭmĕrĭs, ēt ĭnutĭlĕ fĕrrŭm Cingĭtŭr. Nēc gălĕā tĕgĭmŭr, nēc fĭdō cingĭmŭr ēnsĕ. *Id.* Cŭr dēxtĕrĭs Āptāntŭr ēnsēs cōndĭtĭ? *H.* Āt sĭbĭ dăt clўpĕŭm, dăt ăcūtæ cŭspĭdĭs hāstăm, Dăt gălĕām căpĭtī, dēfĕndĭtŭr ægĭdĕ pectŭs. *O.* Nĭvĕŭm lătŭs ēnsĕ rĕvīnxĭt, Vīrgĭnĕumquĕ căvō prōtĕgĭt ærĕ lătŭs. *Pp. Voy.* Ensis. ‖ ***Au fig.*** Pŭlchĕrquĕ sēvĕrō ārmārī clāssēm, cūrsūmquĕ părārī. *V.*

† Ārmŭm. *sync. pour* Armorum, *de* Arma. (*Pacuv.* apud *Cic.*, *Or.* 46; *Att.* apud *Non.* 9, 1. Sed improbat *Tullius.*)

Ārmŭs, ī. *m.* ***Épaule d'animaux.*** Dēnsă jŭba ēt dēxtrō jactātă rĕcŭmbĭt ĭn ārmō. *V.* Sānguĭnĕ lārgō Cōlla ārmōsquĕ lăvānt. *Id. Voy.* Humerus.

Ārnă, æ. *f.* ***Ville d'Ombrie.*** Hīs ūrbēs Ārna ēt lætĭs Mævānĭă prātĭs. *Sil.* (VIII, 458).

Ārnē, ēs. *f.* (Ἀρνή). ***Fille d'Éole, fut changée en choucas, espèce de corneille.*** Quāmquæ ĭmpĭă prōdĭdĭt Ārnē. *O.* (*Met.* VII, 465 *sq.*) ‖ 2. ***Ville de Béotie.*** Quōs Mĭdēē, quōs hŭmĭdă sŭggērĭt Ārnē. *St.* (*Th.* VII, 331).

? Ārnēs. *Voy.* Armes.

Ārnŭs, ī. *m.* (Ἄρνος). ***L'Arno, fleuve d'Étrurie, qui se jette dans la mer Tyrrhénienne.*** Quām cingŭnt gĕmĭnīs Ārnŭs ēt Aūsĕr ăquīs. *Rutil.* (1, 566. Sic nonnulli leg. et apud *Sil.* VI, 109).

Ărō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. ***Labourer.*** Frūgĭbŭs ĭnfēlīx, ĕă nēc mānsuēscĕt ārāndō. *V.* Nōn prōfĕctūrīs lĭttŏrā bŭbŭs ārās. *O.* Ēt dūcĭt rēmōs ĭllĭc ŭbĭ nūpĕr ārārāt. *Id.* SYN. Cŏlō. PPH. Tĕrrām, tēllūrĕm, hŭmŭm, ārvă, sōlŭm, jŭgĕră, ăgrŭm ărātrō, vōmĕrĕ, fĕrrō, rāstrīs, ĭlgŏnĕ cŏlō. Ărātrō, vōmĕrĕ sŭbĭgō, fĭndō, scĭndō, proscĭndō, dŏmō, sōllĭcĭtō, rĭmŏr, vĕrtō, ĭnvĕrtō, vĕrsō, ēxĕrcĕō, sŭlcō, fŏdĭō, rĕnŏvō, ēxcŏlō. Glēbās ĭlgŏnĕ, rāstrō frāngō, dīrŭmpō, cōnvĕllō. Ărātrō ĭncŭmbō. Tēllūrī sŭlcōs ĭnfīndō. Jŭvēncĭs, sŭb vōmĕrĕ sōlŭm ēxĕrcĕō. Tĕrrām, ăgrŭm vomĕrĭs ĭctū sŭlcō, rāstrīs ĭnsĕctŏr. Ărātrā flĕctō. Jŭvēncōs, bŏvēs ărātrō ădjŭngō, sŭb jŭgă ducō, ōnĕrī sŭppōnō. VERS. Ăgrĭcōla ĭncŭrvō tĕrrām mōlĭtŭs ărātrō. *V.* Prīmŭsquĕ pĕr ārtĕm Mŏvīt ăgrōs. Āt rŭdĭs ēnītŭīt ĭmpŭlsŭ vōmĕrĕ campŭs. Dēprĕsso ĭncĭpĭāt jām tŭm mihĭ taŭrŭs ărātro Ingĕmĕre, ēt sŭlco āttrĭtŭs splēndescĕrĕ vomer. Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmŭs. *Id.* Sŭppŏsĭtōquĕ jŭgō pŏndus grăvĕ cogĭt ărātrī Ducĕre, ēt ĭnsuētum fĕrrō prōscĭndĕrĕ campŭm. Cōllă jŭbĕ dŏmĭtōs ōnĕrī sŭppōnĕrĕ taurōs, Saūcĭĕt ūt dūrām vomer ăduncŭs hŭmŭm. Tūm pătĭētŭr cūltŭs ăgĕr, ēt rĕnōvātŭr ărātro. Rāstrōque ĭntacta, nĕc ūllīs Saūcĭa vōmĕrĭbŭs, pĕr sē dăbăt ōmnĭă tēllŭs. Primă Cĕrēs ūncō glēbās dĭmŏvīt ărātrō. Fortĕ bŏvēs prēssō sŭbĭgēbānt vōmĕrĕ tĕrrām. *Id.* Prīmŭs ărātrā mānŭ solērtī fēcīt Ōsīrĭs, Ēt tĕnĕrām fĕrrō sōllĭcĭtāvīt hŭmŭm. *Tib.* Prēssō tēllŭs cōnsurgĭt ărātrō. Aūt ūt mūltă mĕī rĕnōvārĕnt jūgĕra taurī. Fortĭs ărāt vălĭdō rūsticŭs ārvă bŏvĕ. Quām fortĭtĕr illĭc Vĕrsārēm vălĭdō pinguĕ bĭdentĕ sŏlum. Ārvăquĕ sī fĭndānt pinguĕ mīllĕ bŏvēs. Nōn tamĕn ĭntĕrdŭm pūdĕāt tĕnŭissĕ bĭdentēm, Aūt stĭmŭlō tardōs ĭncrĕpŭīssĕ bŏvēs. Ēt fĕrrō tēllŭs, pŏntŭs cōnfĭndĭtŭr

êrĕ. *Id.* Rūrā cŏlĭt nēmō ; mōllēscūnt cōllă jŭvĕnēs. Nōn glĕbām prōnō cōnvĕllĭt vōmĕrĕ taūrŭs. *Cat.* Ēt ferrō cōpĕrĕ sōlum prōscindĕrĕ tērræ. *Lr.* Dūm jūgĕrā vērsāt ārātŏr. *Calp.* Vūlnĕre ĭmmūnēm prĭŭs Sūlcārĕ tērrām. *Sen.* Dūrōs sūlcis mōllīrĕ nŏvālēs. *Cl.* Rūrā tĕnēnt ; cūrvī nēquĭdquām vōmĕris ūsū Sōllĭcĭtāndā tĭbī. *Avien.* Quēm jŭvāt ēffōssī tērgă mŏvērĕ sōli. *Pallad.* ‖ *Au fig. Sillonner.* Ēt vēnĭēnt rūgæ, quæ tĭbī cōrpŭs arēnt. *O.* Ēt frōntem obscēnām rūgis arāt. *V.* SYN. Ărārō, pĕrārō, sŭlcō.

† *Écrire.* Ĭnvĕrsā pŭĕris ārāndĕ chartă. *M.* (IV, 87, 11). SYN. Ĕxārō. *Voy.* Scribo. ‖ —marĕ, æquŏr. *Fendre les flos, naviguer.* Nūllūm mārĭs æquŏr ārāndūm. *V.* Vīcīnās tūtŭs ārārĕt ăquās. *O.* SYN. Sŭlcō, fĭndō, scindō, etc. *Voy.* Navigo.

† Arōma, atis. *n.* (ἄρωμα). *Aromate, substance aromatique.* Grātĭŭs aūră flŭēns quām spīrĕt ārōmă Sābæūm. *Fort.* (III, 95). Sōlŭs ŏdōr spārsī spīrāmĕn ārōmătĭs ēffĭlăt. *Prud.* (*Apoth.* 826.) Aūrās mădēntēs Pērsĭcōrum ārōmătūm. *Id.* (*Peri.* 2555). *Voy.* Odor.

† Arōmătĭcŭs, ă, ŭm (ἀρωματικός). *Aromatique, odoriferant.* Vīncĭs ārōmătĭcās mēntĭs ŏdōrĕ cŏmās. *Fort.* (I, 354). Cūm mūnĕrĕ mātrēs Mēssĭs ārōmătĭcæ. *Sedul.* (5, 324). *Voy.* Odoratus.

Ārōn, ōnis. *m. Nom de héros.* Dīvēs Ārōn. *V. Fl.* (V, 591).

† Arōnēŭs, ă, ŭm. *Au lieu de* Ārōnēŭs. *D'Aaron.* Sānctūm Fœdĕs Arōnēĭs pīgnŏrĭbŭs gĕrĭtŭr. *Paul. Nol.* (22, 27).

Ārpī, ōrŭm. *m. pl. Arpi ou Argyrippe, ville d'Apulie, fondée par Diomède.* Nōn ērĭt aūxĭlĭō nōbĭs ălĭtŭs, ĕt Ārpi. *V.* Argyrīpām clārōsquĕ vĭrīs quī cōndĭdĭt Ārpōs. *Aus.* (*Epitap. Her.* 6, 3. Adde *Mart.* IV, 55, 3). SYN. Ārgўrĭpă.

Ārpĭnās, ātis. *Qui est d'Arpinum, ville des Volsques, patrie de Marius et de Cicéron.* Ārpĭnās ălĭŭs Vōlscōrum ĭn mōntĕ sōlēbăt. *J.* (8, 245). Āccōlĭt Ārpĭnās, āccĭtă pūbĕ Vĕnāfrō. *Sil.* ‖ *Par anton. Cicéron.* Contrā Ārpĭnātēm quī stŭlte ēloquĭō. *Sym.* (*de Baulis*, 8). Ārpĭnās mŏdŏ quām tōnāntĕ lĭnguă Dĭctāt. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 22. *Cf. Juv.* 8, 237 ; *Prud. in Sym.* 640).

Ārpĭnŭs, ă, ŭm. *D'Arpinum.* Ārpĭnĭs quŏquĕ cōmpărārĕ chārtĭs. *M.* (X, 19, 17). Sīlĭŭs Ārpĭnō tāndĕm sŭccūrrit ăgēllō. *Id.* (XI, 50, 3. Quanquam alii aliter).

Ārquātŭs, ă, ŭm. *Courbé en arc.* Īrĭs ĕt ārquātō cœlŭm cūrvāmĭnĕ sīgnāns. *O. Voy.* Curvus. ‖ *Qui a la jaunisse* (arquatus morbus). Lūrĭdă prætĕrĕă fīunt, quæcūnquĕ tŭēntŭr Ārquātī. *Lr.* (IV, 333. *Cf. Varr.* apud *Non.* 1, 151 ; *Plin.* 20, 11).

† Ārqui, *ancien gén. de* Arquus ou Arcus. Tūm cŏlŏr ĭn nĭgrīs ēxsĭstit nŭbĭbŭs ārqui. *Lr.* (VI, 525).

Ārquĭtĕnēns. *ancienne orthogr. pour* Arcitenens. (*Næv.* apud. *Macr. Sat.* 6, 5.)

Ārquĭtĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ēt vōs, Sīle, Albūtī, Arquĭtĭquĕ, Vārroquĕ (*Catal. Virg.* 7, 3).

Ārquŭs. *arch. Comme* Arcus. (*Cf. Prisc.* 1, 566.)

Ārrā. *Voy.* Arrha.

Ārrăbĭă, Ārrăbĭŭs. *Voy.* Arabia, etc.

Ārrăbo. *Voy.* Arrhabo.

Ārrăgō. *Voy.* Adrado.

Ārrectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Arrigo. *Dressé, droit.* Constitit in dictos extēmplo ārrectŭs ŭtrōque. *V.* Ārrectăque hŏrrōrĕ cŏmæ. Ārrectĭs hŏrrĕt squămis. *Id.* SYN. Ērectŭs, sŭblātŭs, sŭbrectŭs, rectŭs, sŭblīmis. ‖ *Au fig. Tendu, attentif, en suspens.* Ārrectæ stĭmŭlis haūd mollĭbŭs īræ. *V.* Ārrectĭs spectānt ănĭmīs. Quūm spēs ārrectæ jŭvĕnūm. Laūdūmquĕ ārrectă cŭpīdō. *Id.* SYN. Ĭntēntŭs, sŭspēnsŭs.

Ārrēmĭgō, Ārrēpō, etc. *Voy.* Adr.

Ārrēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Arripio. *Saisi.* Ārrēptămquĕ cŏmă flĕxis tŭlit tērgă lăcērtis. *O.* ‖ *Au fig.* Ārrēptō tēmpŏrĕ Tūrnŭs. *V.*

Ārrētĭnŭs. *Voy.* Aretinus.

Ārrēxī. *parf. de* Arrigo.

Ārrhă *ou* Ārră, æ. *f. Arrhes.* Fūnĕrĭs ōrdo ējŭs nōstræ fŭlt ārrha sălūtis. *Fort.* (II, 127. *Cf. Isid. Or.* 5, 3). *Voy. le suiv.*

Ārrhābō *ou* Ārrabō, ōnis. *m.* (ἀρραβών). *Arrhes, gage.* Lēno, ārrhābōnem hūnc prō mĭnă mēcum lĕrō. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 22. *Id. Most.* IV, 3, 21 ; *Mil.* IV, 1, 11). Ea rĕlĭcta hŭic ārrhabōni ēst pro illo ārgentō. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 43). SYN. Ārrhă, pignŭs.

Ārrĭă, æ. *f. Arrie, femme illustre de Rome ou de Padoue. Cécina Pétus, son époux, accuse d'avoir trempé dans une conspiration contre Claude, était conduit à Rome pour y être jugé : dans la route, elle se perça d'un poignard, et le présenta à Pétus, en lui disant :* Pæte, non dolet. Cāstă sŭō gladĭūm quūm trūdĕrĕt Ārrĭă Pæto. *M.* (I, 14, 1 *sq.*). ‖ *Autre du même nom.* Quūm gemĭnos prōdūcĕrĕt Ārrĭa nātos. *Pp.* (IV, 1, 89).

Ārrĭdēns, tis. *Souriant à.* Cuī sævum ārrĭdens. *Sil.* SYN. Rīdēns, sŭbrīdēns.

Ārrīdĕō, ēs, sī, sŭm, dērĕ. *n. Rire à, sourire à.* Ūt rīdēntĭbŭs ārrīdent, ĭtă flentĭbŭs ădflent. *H.* Rīsērĭt, ārrīdē ; sī flēbĭt, flērĕ mēmentō. *O. Voy.* Rideo. ‖ *Au fig.* Ēt quāndōquĕ mihi fortunæ ārrīsĕrĭt hora. *Petr.* (*Sat.* 153). Præsērtĭm quūm tēmpēstās ārrīdĕt. *Lr.* (II, 32). SYN. Rīdĕō. ‖ *Plaire.* Quĭbus hæc, sūnt quālĭăcunque, Ārrīdērĕ velim. *H. Voy.* Placeo.

Ārrīgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Dresser, relever.* Gaūdĕt hĭāns ĭmmānĕ, cōmāsque ārrēxĭt, ĕt hærĕt. *V.* Ārrĭge aūrēs, Pāmphĭlĕ. *Ter.* (*And.* V, 4, 30). SYN. Sŭbrĭgō, ērĭgō, tōllō. ‖ *Au fig. Rendre attentif.* Ārrēxĕre ănĭmōs Ităli. *V.* (Addi potest *Terentii* exemplum quod supra). SYN. Ădhibĕō, ădmŏvĕō.

? Ārrĭlātŏr. *Voy.* Arilator.

Ārripĭō, ĭs, ŭpŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, saisir.* Spērāsti tē possĕ mănus? simŭl ārripŭī ĭpsŭm. *V.* Ēccĕ tĭbī Aūsŏnĭæ tēllŭs : hānc ārripĕ vēlis. Ārripŭītquĕ lŏcum. *Id.* Quēm vērō ārripŭīt, tĕnĕt occĭdĭtquĕ legendō. *H.* SYN. Corripĭō, capĭō, prehendō, prēndō, occŭpō, cōmprēndō. ‖ *Au fig.* Sŭbmŏnŭīt mē Pārmĕnō ĭbī sērvŭs : quŏd ĕgo ārripŭī. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 22). Ārripe ŏpem aūxĭlĭumquæ ăd hānc rĕm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 65).

Arris *ou* Arrin. *m. Chef Carthaginois.* (*Sil.* XV, 252.)

Ārrĭŭs, ĭi. *m.* (Ἄρριος). *Arrius ou Arius, célèbre schismatique.* Hāc sēse occultant Phŏtīnus ĕt Ārrĭŭs ārtĕ. *Prud.* (*Psych.* 862). Ārrĭŭs ĭnflĕxĭt, quūm rĕtĭnĕt, crĕpŭit. *Fort.* (IV, 120. *Ib.* 353. Adde *Arat. Act. Apost.* 1, 5, 444).

Arrodo, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Voy.* Arrosus, Rodo.

Arrogans, tis. *Fier, superbe.* Tangĕ Chlŏēn sēmĕl ārrogantem. *H.* Ībās purpŭrĕās ĕt ārrogantĕs Jussit sūrgĕrĕ Lēctŭlŏs lacĕrnās. *M.* (V, 8, 11). SYN. Sŭpĕrbŭs, fĕrōx.

Arrogantĭa, æ. *f. Fierté, présomption.* Æquĭla

ĕx ĕbūrnā sūmīt ārrōgāntĭām. *Prud.* (*Peri.* 2339). *Voy.* Superbia.

Ārrōgō, ās, ārĕ. *qqf. Interroger.* ‖ *Recevoir l'agrément.* Vēnŭs hæc vōlo ārrōgēt tĕ. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 45). ‖ *Réclamer, s'arroger.* Jūrā nĕgĕt sĭbĭ nātă, nĭhĭl nōn ārrōgĕt ārmīs. *H.* (*Id. Sat.* II, 4, 35). SYN. Vĭndĭcŏ, āssūmŏ, sūmŏ. ‖ *Attribuer, donner.* Scīrĕ vēlīm, prĕcĭŭm chārtīs quŏtŭs ārrōgĕt ānnŭs. *H.* Ĭmpĕrīīs dēcŭs ārrōgāvīt. *Id.* SYN. Trĭbŭŏ, āttrĭbŭŏ, āffĕrŏ, āddŏ.

Ārrōsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Arrodo. *Rongé autour.* Ōbtŭndūntvĕ nŏvōs ārrōsŏ rōbŏrĕ dēntēs. *Nemes.* (*Cyn.* 177). Pērsŏnāt, ārrōsŏ quīdquĭd sāpĭt ŭnguĕ Clĕānthēs. *Sid.* (*Pan.* 200).

Ārs, ārtĭs. *f. L'art* (*opposé à la nature*). Nōn hæc hūmānīs ŏpĭbŭs, nōn ārtĕ măgīstrā Prōvĕnīūnt. *V.* Ārā pĕr ānti̇quās factă sīne ārtĕ mānŭs. *O.* Ennĭŭs ĭngĕnĭō măxĭmŭs, ārtĕ rŭdĭs. Ārs ădĕō lătĕt. *Id.* Nātūrā fīĕrĕt laudābĭlĕ cārmĕn ăn ārtĕ, Quæsītum ĕst. *H.* Sīve hŏc nātūræ ĕst, sīve ārtīs, mīrŭs ūtrōquĕ. *Id.* EP. Ingĕnĭōsă, sōlĕrs, dŏctă, mīră, măgīstră. PPH. Ārtĭs ŏpŭs, ōps (*inus. au nom.*). ‖ *Une espèce d'art, de science, de talent.* Tū rĕgĕre ĭmpĕrĭō pŏpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmēntō : Hæ tĭbĭ ĕrūnt ārtēs. *V.* Hīc victŏr cæstŭs ārtēmquĕ rĕpōnō. Ĭnstăr mōntĭs ĕquūm, dīvīnă Pālladis ārtĕ, Ædĭfĭcānt. Măgĭcās ĭnvītum æccĭngĭĕr ārtēs. *Id.* Hīc ārtēm nāndī præcĭpĭt, ĭllĕ trŏchī. *O.* Nēc sĭbĭ cœnārūm quīvīs tĕmĕrĕ ārrōgĕt ārtēm. *H.* Dī tĭbĭ dīvĭtĭās dĕdĕrūnt ārtēmquĕ frŭēndī. *Id.* SYN. Dŏctrīnă, stŭdĭum, ĭndūstrĭă, sōlĕrtĭă, prūdēntĭă, făcultās. ‖ *Arts mécaniques, industrie.* Ūt vārĭās ūsŭs mĕdĭtāndo ĕxtūndĕrĕt ārtēs. *V.* Nōn ārmă rōgāvī Ārtĭs ŏpĭsquĕ tŭæ. Et clўpĕum ĕdūcī jūssīt, Dĭdūmāŏnĭs ārtēs. *Id.* Dædălŭs ĭngĕnĭō făbræ cĕlĕbĕrrĭmŭs ārtīs. *O.* SYN. Ĭndūstrĭă, *qqf.* ŏpŭs, lăbŏr. ‖ *qqf. au sing. et surtout au plur. Arts libéraux.* Ārtēs quās dŭccăt quīvīs ĕquēs ātquĕ sēnātŏr Sēmĕt prōgnātōs. *H.* Ārtēs Ĭntŭlĭt ĭgrēstī Lătĭō (Græcĭa). *Id.* Ăddĕ quŏd ingĕnŭās dĭdĭcīssĕ fĭdēlĭtĕr ārtēs Ēmōllĭt mōrēs. *O.* Ārtĭs ĕt ingĕnŭæ cūltŏr ŭtĕrquĕ sŭmŭs. *Id.* SYN. Stŭdĭă. EP. Ingĕnŭæ, bŏnæ, hŏnēstæ. *Voy.* Litteræ. ‖ Ārs bŏnă *ou* ārtēs bŏnæ. *Arts libéraux, instruction.* Ădjēcērĕ bŏnæ paŭlō plūs ārtĭs Āthēnæ. *H.* Ĭnquĕ bŏnās ārtēs ĕt tŭă sācră rĕdī. *O.* Ĭmplēndŭs sĭbĭ quīsquĕ bŏnīs ĕst ārtĭbŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 270). ‖ *qqf. Les Muses.* Fēcŭndă nŏvĭēs, Ārtĭŭm pēpĕrīt chŏrŭm. *Ph. Voy.* Musæ. ‖ *Principes de conduite;* ārtēs bŏnæ, *vertu.* Plūrĭmum ēnĭm ĭntĕrĕrĭt quĭbŭs ārtĭbŭs ĕt quĭbŭs hūnc tū mōrĭbŭs ĭnsĭtŭās. *J.* (14, 75). Quāndo ārtĭbŭs, ĭnquĭt, bŏnēstĭs Nūllŭs ĭn ŭrbĕ lŏcŭs. *Id.* (3, 21). Nām sĭ ĭn tĕ ægrōtānt ārtēs ăntĭquæ tŭæ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 34). *Voy.* Virtus. ‖ *Ressources, moyens.* Mīllĕ nŏcēndī ārtēs. *V.* Quā tĭbĭ lūcĕm Ārtĕ mŏrĕr? *Id.* Nūllă rĕpărābĭlĭs ārtĕ Læsă pŭdĭcĭtĭă. *O.* SYN. Rătĭō, vĭă, ŏps (*inus. au nom.*). ‖ *Artifice, ruse.* Ĭllĕ dŏlĭs ĭnstrŭctŭs ĕt ārtĕ Pĕlăsgă. *V.* Pōstquam ārtĕ nŏvērcæ Occĭdĕrĭt. *Id.* Hās ārtēs tŏllĕ, sĕnescĭt ămŏr. *O.* Ūltĭmŭs ĕst ălĭquă dēcĭpĕre ārtĕ lăbŏr. *Id. Voy.* Dolus.

Ārsăcēs, ĭs. *m.* (Ἀρσάκης). *Arsace, soldat de Séleucus, fondateur de l'empire des Parthes et de la dynastie des Arsacides.* Nōn Mēdĭs căput Ārsăcem prŏfăbŏr. *Sid.* (*Pan.* 1890). Ipse hĭc Pārthĭcŭs Ārsăcēs prĕcātŭr. *Id.* (*Epist.* VIII, 9, 45).

Ārsăcĭdæ, ārŭm *et sync.* dōrum. *m. pl. Les Arsacides, rois successeurs d'Arsace; les Parthes, les Perses.* Plūs ĭllă vōbĭs ăclĕ, quām crēdĭtŭs, ăctum ĕst, Ārsăcĭdæ. *L.* Ārsăcĭdūm dŏmĭnŭs. *Id.* (Adde *Sil.* VIII, 467). *Voy.* Parthi, Persæ.

Ārsăcĭŭs, ă, ŭm. *Des Arsacides; des Perses.* Scīs quĭd ĭn Ārsăcĭă Păcŏrŭs dēlĭbĕrĕt aŭlă. *M.* (IX, 36, 3). Ārsăcĭās nōn quærŏ dŏmŭs. *Sid.* (*Pan.* 480).

† Ārsĕ vērsĕ. *Mots étrusques, équivalant aux mots latins* Averte ignem. Ĭnscrĭbăt ălĭquĭs ārsĕ vērsĕ ĭn ōstĭō. *Afran.* (apud *Fest.*)

Ārsēs, æ. *m. Nom de guerrier.* Nārĭn ĕt Ārsēn Dāt lētō. *Sil.* (VII, 598).

Ārsī. *parf. de* Ardeo.

Ārsĭnŏē, ēs. *f.* (Ἀρσινόη). *Arsinoé, fille de Ptolémée, épouse de Lysimaque, mère de Bérénice.* ‖ 2. *Seconde fille de Ptolémée, sœur et femme de Ptolémée Philadelphe, reçut après sa mort les honneurs divins, sous le nom de Vénus Zephirite.* Ōbtŭlĭt Ārsĭnŏēs Chlōrĭdŏs ālēs ĕquŭs. *Cat.* (66, 54 *sq.*). Ārsĭnŏēn Phārĭī sūspēndĭt ĭn æĕrĕ tēmplī. *Aus.* (*Mos.* 315. Ubi plura. Cf. *Plin.* 34, 14; *Callim.* apud *Athen.*; *Steph.* in Ζεφύριον). ‖ 3. *Fille de Ptolémée Aulète et sœur de Cléopatre.* Ā fămŭlō Gănўmēdĕ dŏlīs pĕrvēnĭt ăd hōstēs Cæsărĭs Ārsĭnŏē. *L.* (X, 520). ‖ 4. *Nom de plusieurs villes de la Basse-Égypte.* Ārsĭnŏēn ĭllī tĕpĭdæquĕ rĕquīrūnt Ōtĭă lætă Phārī. *V. Fl.* (V, 425 : in quo anachronismus).

Ārsĭs, ĭs. *f.* (ἄρσις). *Temps levé de la mesure, élévation de la voix, accent.* Ārsĭn hānc Græcī vŏcārūnt, ăltĕrām cōntrā thĕsĭn. *T. Maur.* (*Syll.* 1060. Seu græce scribendum. Cf. *Diomed.* 3, 471 et 501; *Capell.* IX, p. 328).

Ārsūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit être brûlé.* Ĭllŏn ārsūrūm præmŏnŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Ārsūrŏsque ārtūs ūnxīt. *Id.* Sēcūm spŏlĭă Nēmæī mălī Ārsūră pŏscīt. *Sen.* (*H. OEt.* 1665). SYN. Crĕmāndŭs, ūrēndŭs, cōnsūmēndŭs.

Ārtăbă, æ. *f.* (ἀρτάβη). *Mesure de choses sèches chez les Égyptiens.* Nāmquĕ dĕcēm mŏdĭīs ĕxplēbĭtŭr ārtăbă triplēx. *Rhem. Fan.* (*de Pond.* 91. Cf. *Isid. Orig.* 15, 26).

Ārtăbrŭs, ī. *m. Cap Finistère, en Espagne; peuples habitans cette contrée* (*Strab.* Ἀρτάβρος). Jāmque Ēbūsŭs Phœnīssă mŏvēt, mŏvēt Ārtăbrŭs ārmă. *Sil.* (III, 362. Alii leg. *Arbacus, Arevacus.* Sed et *Artabrum promontor.* est apud *Plin.* 2, 108).

Ārtăclē, ēs. *f.* (Ἀρταχίη). *Fontaine des Lestrygons.* Nōbĭlĭs Ārtăclē gēlĭdă quōs ĭrrīgăt ūndă. *Tib.* (IV, 1, 60).

? Ārtænă. *Voy.* Arutæna.

Ārtămō, ōnĭs. *m.* (ἄρταμος). *Nom d'homme.* Ăgēdŭm tu, Ārtămō. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 34. Nisi forte *Artemo*).

Ārtānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ārtānŭm prŏpĕrās sĕquī, lĭbĕllĕ. *M.* (VIII, 72, 3).

Ārtăxātă, ōrŭm. *n. pl.* (Ἀρτάξατα). *Ville d'Arménie, sur l'Araxe, auj. Tiflis.* Sīc prætĕrītātōs rĕfĕrūnt Ārtăxātă mōrēs. *J.* (2, 170). Dēpŏpŭlētŭr ŏvāns Ārtăxăta Căspĭa cōnsŭl. *Sid.* (*Pan.* 475. *Ib.* 1865).

Ārtĕ. *Voy.* Arcte.

Ārtĕmĭdōrŭs, ī. *m.* (Ἀρτεμίδωρος). *Nom d'un peintre.* Pinxĭstī Vēnĕrĕm; cōllĭs, Ārtĕmĭdōrĕ, Mĭnĕrvām. *M.* (V, 41). ‖ 2. *Célèbre athlète sous Vitellius et Galba.* Tām fŏrtēs quām nēc, quŭm vīncĕrĕt, Ārtĕmĭdōrŭs. *M.* (VI, 77, 3. Eosdem sive alios inducit Noster, V, 41; LI, 22).

Ārtĕmĭsĭă, æ. *f.* (Ἀρτεμισία). *Artémise, femme*

de Mausole, lui éleva un tombeau magnifique. Voy. Mausolus.

† Ārtĕmō ou Ārtĕmōn, ōnis. *m.* (ἀρτέμων). *L'une des voiles d'un navire.* Ărăbŭs ārtĕmō. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 99. Cf. *Isid. Or.* 19, 3).

Ārtĕmōnă, æ. *f.* (ἀρτέμων). *Nom de femme.* (*Pl. As.* V, 2, 5.)

Ārtērĭă, æ. *f.* (ἀρτηρία). *Artère, trachée-artère, canal par lequel les animaux respirent.* ‖ † Ārtērĭum, ĭi. *n. arch. Même sens.* Prætĕrrādit ēnim vōx faucĕs sæpĕ, făcitquĕ Aspĕrĭōră fōrās grădiēns ārtērĭa clāmŏr. *Lr.* (IV, 529. Porro quid sit *aspera arteria*, explicant *Cic. N. D.* 2, 54; *Cels.* 4, 1 : græce ἡ τραχεῖα ἀρτηρία).

Ārthrĕsĭs *ou* Ārthrĭsĭs, is. *f. Comme* Arthritis. Nōdōsă tĕ concĭdit, quōs pŏdăgra ĕt ārthrĕsis. *Prud.* (*Peri.* 2687. Sic Noster dixit *pleuresis* vel *pleurisis*, pro vulgari *pleuritis*).

Ārthrĭtĭs, is. *f.* (ἀρθρῖτις). *Maladie articulaire, goutte.* (Cf. *Isid. Or.* 4, 7; *Vitr.* 1, 6.) *Voy. le précéd.*

Ārtĭcŭlātĭm. *Par morceaux, par pièces.* Ārtĭcŭlātĭm tĕ cōncĭdit, sĕnex, tŭŭs Sērvŭs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 52. *Id. frag.* apud *Gell.* 3, 3). Pŭĕrum ĭntĕrĕa ōbtrūncăt, mĕmbraquĕ ārtĭcŭlātim dīvidit. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 26). ‖ *Par articulations.* Nūnquĭd mānŭs ārtĭcŭlātim Est dīgĕstă Dĕi? *Prud.* (*Apot.* 927). ‖ *Au fig. Distinctement.* Vĕrbă quŏquĕ ipsă Plāne ēxaŭdīrī dīscĕrnīquĕ ārtĭcŭlātim. *Lr.* (IV, 557).

† Ārtĭcŭlō, ās, ārĕ. *Articuler.* Hăsce ĭgĭtŭr vōcĕs... Mōbĭlis ārtĭcŭlāt vĕrbōrūm dædălă lĭnguă. *Lr.* (IV, 548). Mōlĭtăquĕ vōcĭs Ārtĭcŭlārĕ sŏnūm, pĭgrō tōrpōrĕ cōhæsit. *Paul. Nol.* (*de J. Bapt.* 98).

Ārtĭcŭlŭs, ī. *m. Articulation, jointure.* Aŭxĕrăt ārtĭcŭlōs măcĭēs. *O.* Pōstquam ĭllī jŭstă chĕrăgră Cōntŭdit ārtĭcŭlōs. *H.* Sĕd quŭm lapĭdōsă chĕrăgră Frēgĕrĭt ārtĭcŭlōs. *Pers.* (5, 58). SYN. Jūnctūră, nodus. ‖ *Par ext. Doigt.* Nēc prēmit ārtĭculos lucĭda gēmmă mĕōs. *O.* Sōllĭcĭtīs sŭppĕtăt ārtĭcŭlīs. *Id.* (Adde *Prop.* II, 25, 80). *Voy.* Digitus. ‖ *Partie, division.* In quĭbŭs ārtĭcŭlōs ānnī Dĕŭs ipsĕ crĕāvit. *Manil.* (II, 657. *Id.* IV, 164). ‖ — tēmpŏrĭs. *Moment, instant.* Dīgnātŭs ĭn illo Tēmpŏrĭs ārtĭcŭlō. *Manil.* (IV, 324). SYN. Pūnctŭm. ‖ *Moment favorable, occasion.* Cōmmŏdĭtātĭs ōmnēs ārtĭcŭlos sciō. *Pl.* (*Men.* 1, 2, 31). Ŭt ĭn ipso ārtĭculo ŏppressīt! *Ter.* (*Ad.* II, 2, 21). SYN. Tēmpus.

Artĭfex, ĭcis. *m. f. Artisan, ouvrier, artiste.* Ōlim arbos, nunc ārtĭficis mănus ærĕ dĕcorō Ĭncĭtat. *V.* Āt Vĕnŭs ārtĭfĭcis lăbŏr ēst ĕt glorĭă Cōi. *O.* SYN. Ŏpĭfex, făbrĭcātŏr. EP. Dōctŭs, sōlĕrs, ingĕnĭōsŭs, pĕrĭtŭs, nōbĭlis, clārŭs. ‖ *Au fig. Artisan, auteur.* Vādĭt ad ārtĭfĭcĕm dīræ Pōlўmēstŏră cædis. *O.* Quăm nĕcĭs ārtĭfĭcĕs ārtĕ pĕrīrĕ sŭă. *Id.* Hæc scĕlĕrum ārtĭfĕx Ōbsēdĭt ānĭmos. *Sen.* (*Hip.* 559. *Id. Troad.* 753). SYN. Fābrĭcātŏr, aŭctŏr, ŏpĭfex, causă, crĕātŏr, cōnditŏr. *Voy.* Auctor. ‖ *Artisan de ruses.* Ēt mihi jām multī crūdēlĕ canēbant Ārtĭficĭs scĕlŭs. *V.* (*Id. Æ.* XI, 406. Adde *Ter. Ph.* II, 1, 29). SYN. Āstūtŭs, cāllidŭs. ‖ *adj. Industrieux, habile.* Ārtĭficĕs nātură mānŭs ădmōvit. *O.* Ārtĭfici fulgēnt corpŏră prīscă manū. *Id.* SYN. Sōlĕrs, pĕrītŭs, dōctŭs. ‖ *avec un infin.* Vēntĕr, nĕgātăs ārtĭfex sēquī vōcēs. *Pers.* (*prol.* 10). ‖ *pass. Fait avec art.* Quāttŭōr ārtĭfĭcēs, vīvīdă signă, bŏvēs. *Pp.* (II, 31, 8). Ārtĭficēmquĕ tŭō dūcit sŭb pōllicĕ vūltŭm. *Pers.* (5, 40). Tāntum ārtĭfĭcīs vălĕt hālĭtŭs ōrīs. *J.* (10, 238).

Ārtĭfĭcĭŭm, ĭi. *n. Art, habileté. Voy.* Ars.

† Ārtĭō, īs, īrĕ. *arch. Faire adhérer fortement, presser.* Ārtīvīt lĭnguam ĭn pălātŭm. *Nov.* (apud *Non.* 10, 10).

† Ārtītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Artio. *Serré.* Ēt chălўbs ārtītă membră grăvĭbŭs ămbĭt cĭrcŭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 145. Sed plerique mĕlius, *attrita*). ‖ 2. *de* Ars. (Vid. *Fest.* Apud *Plaut. As.* III, 2, 20, alii leg. *artitos*, alii *astutos*).

Ārtŏ. *Voy.* Arcto.

Ārtŏcŏpŭs, ī. *m.* (ἀρτοκόπος). *Esclave qui coupe le pain.* Sālvă sīt ārtŏcŏpī rĕvĕrēntĭa. *J.* (5, 72. Alii, et ipse *Rupert.* leg. *artoptæ*; sed vett. edd. fere omnes habent *artocopi*. Forte legendum *artopopi*; nam ἀρτοπόπος, qui panem coquit). SYN. Ārtŏptēs, pīstŏr.

Ārtŏcrĕās., *n.* (ἀρτόκρεας). *Hachis de pain et de viande.* Ōlĕum ārtŏcrĕāsquĕ pŏpĕllō Lārgĭŏr. *Pers.* (6, 50).

? Ārtŏpŏpŭs. *Voy.* Artocopus.

Ārtŏptă, æ. *f. Sorte de tourtière pour cuire le pain.* Ego hīnc ārtŏptam ex prōxŭmo ūtēndăm pĕtō. *Pl.* (*Aul.* II, 9, 4. De hoc versu agit *Plin.* 18, 11).

Ārtŏptēs, æ. *m.* (ἀρτόπτης). *Boulanger, esclave qui cuit le pain. Voy.* Artocopus.

Ārtōrĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Vīvānt Ārtōrĭŭs illīc. *J.* (3, 29. Alii libb. *Arturius*).

Ārtŏtrōgŭs, ī. *m.* (ἀρτότρωγος). *Nom d'un parasite dans Plaute* (*Mil.* I, 1, 9).

† Ārtŭă. *n. pl. de l'inus.* Artu, *pour* Artus. Hŭjŭs membra, ătque ossa, ătque ārtŭă Cōmmĭnŭăm. *Pl.* (*Men.* V, 2, 102).

Ārtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Arctus.

Ārtŭs, ūŭm, ūbŭs. *m. pl. Jointures des membres, membres.* Ēt măgnōs membrōrum ārtŭs, măgna ossă, lăcĕrtōs. *V.* Sālsŭsquĕ pĕr ārtŭs Sūdŏr flt. *Id.* Nē prŏpĕrēnt ārtŭs ānĭma frauădārĕ sĕnĭlī. *O.* Cōncōctŭm dīdĕrĕ pōssĭs Ārtŭbŭs. *Lucret.* (IV, 635). SYN. Membră. *Voy.* Membrum. ‖ *qqf. au sing.* Quă primō cērvīx cōmmittĭtŭr ārtū. *V. Fl.* (IV, 310). Tūnc ōmnis pălpĭtat ārtŭs. *L.* (VI, 754).

Ārŭī. *parf. de* Arco.

Ārŭlă, æ. *f. dimin. de* Ara (cf. *Prisc.* 1, 552). *Petit autel.* Ōmnĭbŭs āntĕ pĕdēs pŏsĭta ēst sŭă cuīquĕ vĕtŭstă Ārŭlă. *Prud.* (*Sym.* 325. *Id. Peri* 2450).

? Ārŭlātŏr. *Voy.* Arilator.

Ārŭndĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des roseaux.* Tĭbrĭs ārŭndĭfĕrŭm mĕdĭō căpŭt ĕxtŭlĭt ălvĕō. *O.*

Ārŭndĭnētŭm, ī. *n. Lieu planté de roseaux.* Tĕnĕrūmquĕ ārŭndĭnētŭm, Nōstrum ĭn mĕlŏs, rĕlīquĭt. *Capel.* (IX, p. 310).

Ārŭndĭnĕŭs, ă, ŭm. *De roseaux.* Mēlĭăquĕ ārŭndĭnĕis ĭnfĕrrĕ cănālĭbŭs ūltrō. *V.* ‖ *De chalumeau.* Pāstŏr ārŭndĭnĕō cārmĭnĕ mulcĕt ŏvēs. *O.*

Ārŭndĭnōsŭs, ă, ŭm. *Plein de roseaux.* Quæque Āncōnă, Gallŭmquĕ ārŭndĭnōsām. *Cat.* (36, 13).

Ārŭndŏ, ĭnis. *f. Roseau.* Hīc vīrĭdēs tĕnĕrā prætĕxit ārundĭne rīpas. *V.* Atquĕ lĕvī zĕphўrō gracĭlis librātŭr ārundŏ. *O.* Ānnŭis ārundĭnĭbŭs lĭmōsās obsĭtĕ rīpās. *Id.* SYN. Cānnă. EP. Āquātĭcă, pălustrĭs, flŭvĭālĭs; glaŭcă, vīrĕus, vīrĭdis; lōnga, ēxilis, tĕnŭis, gracĭlis; mōbĭlis, trĕmŭlă. ‖ *Tuyaux de la flûte de Pan; flûte, chalumeau.* Sūmptaquĕ ārundĭnĭbŭs cōmpăcta ēst fīstŭlă cēntŭm. *O.* Ægrē-

stēm tĕnŭī mĕdĭtābŏr ārundĭnĕ mūsām. *V. Voy.* Fistula. ‖ *Flèche.* Hærĕt lătĕrī lētālīs ārundŏ. *V.* Dēstrĭnxīt ārundĭnĕ pectus. *O. Voy.* Sagitta. ‖ *Ligne à pêcher.* Hŏs ălĭquīs trĕmŭlā dūm căptăt ārundĭnĕ piscēs. *O.* Hæc lăquĕō vŏlŭcrēs, hæc căptăt ārundĭnĕ piscēs. *Tib.* (II, 6, 23). SYN. Linĕă. *Voy.* Piscor. ‖ *Baguette de voiseleur.* Pĕrĭī : ārundo ălās vĕrbĕrăt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 17). ‖ *Canne, bâton.* Lūdĕrĕ pār ĭmpār, ĕquĭtārе ĭn ārundĭnĕ longā. *H. Voy.* Baculus. ‖ *Perche d'arpenteur.* Aūrĕă plānĭtiēs spătĭīs pĕrcūrrĭt ārundŏ Dēmēnsīs. *Prud.* (*Psych.* 826). ‖ *Balai, plumeau.* Ēffĕrte hūc scōpas sĭmŭlque ārundĭnĕm. *Pl.* (*Stich.* II, 3, 23). ‖ *Roseau pour écrire.* Ĭnquĕ mănŭs chărtæ nŏdōsăquĕ vēnĭt ārundŏ. *Pers.* (3, 11). Nēvĕ nŏtĕt lūsŭs trĭstĭs ārundŏ tŭōs. *M.* (I, 4, 10. Adde *Aus. Epist.* 7, 49). *Voy.* Calamus. ‖ *Traverse pour les tisserands.* Stāmĕn sēcērnĭt ārundŏ. *O.* (*Met.* VI, 55). ‖ *Barque ou pirogue faite avec une espèce de très gros roseau.* Jām lĭcĕt ēt Stўgĭă sĕdĕāt sŭb ārundĭnĕ rēmēx. *Pp.* (II, 20, 71. De hoc arundinis genere, nimirum *Indicæ*, sic *Plin.* 16, 7 : « Arundines vero tantæ proceritatis, ut singula internodia alveo navigabili ternos interdum homines ferant. » Huc spectat *Juvenalis* versus, 5, 89 : « *Canna* Micipsarum prora subvexit acuta. »)

Ārūns, tis. *m. Nom de guerrier.* Cōnjĭcĭt, ēt sŭpĕrōs Ārūns sīc vōcĕ prĕcātŭr. *V.* ‖ 2. *Devin d'Etrurie.* Ārūns ĭncōlŭīt dēsertæ mœnĭă Lūnæ. *L.*

Ārŭpīnās, ātis. *m. f.*; Ārŭpīnŭs, ă, ŭm. *D'Arupinum, ville d'Istrie, auj. Rovigo.* Tēstis Ārŭpīnās ēt paŭpĕr nātŭs ĭn ārmīs. *Tib.* (IV, 1, 110. Alii leg. *Arupinis*).

Ārūspex, Ārūspĭcĭum. *Voy.* Haruspex, etc.

†Ārŭtænă *ou* Arȳtænă, æ. *f.* (ἀρύταινα). *Sorte de vase.* (*Lucil.* apud *Charis.* 1, 95.)

† Ārvă, æ. *f. arch. pour* Arvum. Quăque ĭncēdūnt, ōmnēs ārvās ōblērunt. *Næv.* (apud *Non.* 3, 15. *Pacuv. ibid.*)

Ārvālēs, fŭm. *m. pl. Les frères Arvales, collége de douze prêtres institué par Romulus.*

Ārvērnī, ōrŭm. *m. pl. Auvergnats.* Ārvērnīque aŭsī Lătĭō sē fĭngĕrĕ frātrēs. *L.* Pĕr tĕrrās, Ārvērnĕ, tŭās. *Sid.* (*Pan.* 1491. *Ib.* 1392. Adde *Anthol.* II, p. 59).

Ārvīnă, æ. *f. Sain-doux, graisse de porc.* Ēt spīcŭlă lūcĭdă tĕrgēnt Ārvīnă pĭnguī. *V.* (*Æ.* VII, 627 : ubi *Serv.* Cf. *Non.* 5, 22). Ārvīnă pōsthĭnc ĭgnĕŭm ĭmprĕssă caŭtĕrēm lăvīt. *Prud.* (*Peri.* 1469). SYN. Adēps, sēbum. ‖ *Au. fig. Graisse.* Ārvīnă pŭtrēm nĕ rĕsūdāns crāpŭlăm Obstrāngŭlātæ mēntis ĭngēnĭtum prĕmāt. *Prud.* (*Cath.* 898. *Id. Peri.* 2706).

Ārvĭrăgŭs, ī. *m. Roi de Bretagne, du temps de Domitien.* Aūt dē tēmŏnĕ Brĭtannō Excĭdĕt Ārvĭrăgŭs. *J.* (4, 126).

Ārvīslŭs. *Voy.* Ariusius.

Ārvŭm, ī. *n.*; *et ordint.* Ārvă, ōrŭm. *pl. Terre labourée, champ.* Ēxtĕrĭŭm pătrĭō cōntĭngăt ămīcŭs ārvŭm. *O.* Mĕdĭō lăpĭs ōbstĭtĭt ārvō. *Id.* Squălēnt ăbductis ārvă cōlōnīs. *V.* Hīc stĭrpĕs ōbrŭīt ārvō. Ātque ĭmpĕrăt ārvīs. *Id.* SYN. Agĕr, jŭgĕră, sētă, cŭltă, tĕrră, tēllūs, hŭmŭs, sōlŭm, rūră, cămpŭs, *qqf.* nōvălĕ, nōvālēs, nōvāllă, cŭltă. EP. Lætŭm, fĕrax, fertĭlĕ, fēcundŭm, cultŭm, Cĕrĕālĕ, tritĭcĕŭm, spicĭfĕrŭm, pĭnguĕ, flāvēns, fētŭm, ăpertŭm, lātŭm, pătēns, vāstŭm. PPH. Ăgrī jŭgĕră. Cŭltī jŭgĕră multă sŏlī. Ăgĕr messĭbŭs ōnĕrātŭs, vestĭtŭs, flāvēns. Tēllūs frūmēntīs ōptĭmă. Ād sĕgĕtēs ingenīōsŭs Ăgĕr. Flāvēntĭă messĭbŭs ārvă. Ēxercĭtă frūgĭbŭs ārvă. Ăgĕr frūmēntīs ūtĭlĭs, ūtĭlĭŏr. VERS. Ăt sī tritĭcĕam ĭn messēm rōbustăquĕ farrā Exercēbĭs hŭmŭm. *V.* Stĕrnĭt ăgrōs, stĕrnĭt sătă lætă bōŭmquĕ lăbōrēs. *Id. Voy.* Aro, Fertilis, Messis. ‖ *En gén. Champ, plaine.* Quærēnsquĕ pĕr ārvă pĭŏrŭm, Ĭnvēnĭt Eurўdĭcēn. *O.* Dictæa nĕgăt tĭbī Jūpĭtĕr ārvă. *V.* Prætēntăquĕ Sўrtĭbŭs ārvă. *Id.* SYN. Cămpŭs, littŏră, ōræ, fĭnēs, plăgæ. *Voy.* Campus.

† Ārvŭs, ī. *m. arch. pour* Arvum. Nōn ārvŭs hīc, sēd păscŭŭs ēst ăgĕr. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 47).

Ārx, ārcis. *f. Hauteur, sommet.* Prōtĭnŭs ūmbrōsā Pārnassī cōnstĭtĭt ārcĕ. *O.* Ĭndĕ Cĭthærōnīs tĭmĭdō pĕdĕ cūrrĭt ĭn ārcēs. *Pp.* (III, 14, 25). Ārx gălĕæ. *St.* SYN. Vērtex, cŭlmĕn, fastĭgĭŭm. ‖ *Montagne.* Prōtĭnŭs æĕrĭās Phæācum ăbscondĭmŭs ārcēs. *V.* Primŭs ĭnexpērtās ădĭit Tĭrўnthĭŭs ārcēs (de Alpibus). *Sil. Voy.* Mons. ‖ *Citadelle, forteresse.* Trōjăquĕ nūnc stārēs, Prĭămĭque ārx ăltă mănērēs ! *V.* Dictŭs ĕt Ămphīŏn, Thēbānæ cōndĭtŏr ārcĭs. *H.* SYN. Căstrŭm, căstēllŭm, tūrrĭs, mūnīmĕn, prōpūgnācŭlă. *Voy.* Turris. ‖ — cœlī *ou* cœlēstĭs, sŭpĕrā, ætherĭă, etc. *Le ciel, l'Olympe.* Quæ pătĕr ūt sūmmā vīdĭt Sātūrnĭŭs ārcĕ. *V.* Quī nūtŭ sŭpĕrās nūnc tĕmpĕrăt ārcēs. Cœlī quĭbŭs ānnŭĭs ārcĕm. *Id.* Pārs cădĭt ārcĕ Jŏvĭs. *O.* Pătrĭă Jŏvĕ nātŭs ăb ārcĕ Dēsīlĭt ĭn tĕrrās. *Id. Voy.* Cœlum. ‖ *Au fig. Faite, comble, élévation.* Nōndum ātlĭgĭt ārcĕm Jūrĭs, ĕt hūmānŭm cŭlmĕn. *L.* Nēscītis, cŭpĭdī ārclŭm, Rēgnŭm quō jăcĕăt lŏcō. *Sen.* (*Thyest.* 341). Ād dēcŭs ēt sūmmās laŭdŭm pĕrdŭxĕrĭt ārcēs. *Sil.* (XIII, 771. Adde *St. Silv.* II, 2, 131). *Voy.* Culmen.

Arȳtænă. *Voy.* Arutena.

Ās, āssĭs. *m. Livre romaine, de 12 onces.* Cōntĕre, ĭn hæc sōlĭdī sēxtă făce āssĭs ĕăt. *O.* Ās sōlĭdŭs quŏnĭām bīs sēx dē pătrĭbŭs æquis Cōnstăt. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 11. Adde *Rhem. Fann. de Ponder.* 41). *Voy.* Libra. ‖ *As, monnaie de la valeur d'un sou.* Ĭn trĭvĭīs fixŭm quŭm sē dēmĭttŭt ŏb āssēm. *H.* Pōscĭt mērsă rătē naŭfrăgŭs āssēm. *Id.* Āssē clcĕr tēpĭdŭm cōnstăt. *M.* (I, 104, 10). ‖ *Au fig. Faible valeur.* Ōmnēs ūnĭŭs æstĭmēmŭs āssĭs. *Cat.* (5, 3). Nōn āssĭs făcĭs. *Id.* (42, 13. Adde *Anthol.* II, p. 486). Vīlēm rĕdĭgātŭr ăd āssēm. *H.* ‖ Ăd āssēm. *Jusqu'au dernier sou, entièrement.* Ăd āssēm Pērdĭdĕrāt. *H.* ‖ Ēx āssē hērēs. *Légataire universel.* Īdĕm tĕ mŏrĭēns hērēdem ēx āssē rĕlīquīt. *M.* (III, 10, 5).

Āsæŭs. *Voy.* Aseus.

Āsārōtĭcŭs, ă, ŭm (ἀσαρωτικός). *De mosaïque.* Aūrĕăsquĕ pōrtās Ēxōrnās āsārōtĭcīs lăpĭllĭs. *Sid.* (*Pan.* 3132). *Voy. le suiv.*

Āsārōtŭm, ī. *n.* (ἀσάρωτον). *Mosaïque.* Vărlās ŭbĭ pictă pĕr ārtēs Gaŭdĕt hŭmŭs, sŭpĕrātquĕ nŏvīs āsārōtă fĭgūrīs. *St.* (*Silv.* I, 3, 55). *Voy.* Emblema.

Āsbēstŏs, ī. *f.* (ἄσβεστος). *Nom d'une pierre précieuse.* Hīc nāsci lăpĭdĕm quī, tăcto ăccēnsŭs ăb ĭgnī, Ēxstĭnguī nĕquĭtŭr ; quēm Grāiī nōmĭnĕ vērō Āsbēstŭm mĕmōrānt. *Prisc.* (*Peri.* 416. Cf. *Plin.* 19, 1).

Āsbŏlŭs, ī. *m.* (ἄσβολος). *Un des chiens d'Actéon.* Ēt villīs Āsbŏlŭs ātrīs. *O.*

Āsbўstæ *ou* Āsbўtæ, ārŭm. *m. pl.* (*Herodot., Dionys.* Ἀσβῦσται, *Ptol.* Ἀσβῦται). *Peuple d'Afrique, au delà de la Cyrénaïque.* Āsbўstæ pōst hōs tĕrrārŭm rūră tĕnentēs. *Prisc.* (*Peri.* 195. Cf

Plin. 5, 5). ‖ *Au sing.* Vēnērāt Āsbȳstæ prōlēs Gāramāntis Iarbæ. *Sil.* (II, 58).

Āscălăphŭs, ī, *m.* (Ἀσκάλαφος). *Ascalaphe, fils de l'Achéron, révéla que Proserpine avait mangé dans les enfers sept grains de grenade, ce qui empêcha qu'elle ne fût rendue à sa mère. La déesse le changea en hibou.* Vīdērāt Āscălăphŭs : quēm quōndām dīcĭtŭr Ōrphnē. *O.* (*Met.* V, 533 *sq.*). ‖ 2. *Fils de Mars, vint au siége de Troie.* Āscălăphī rēgis victrīcia signă sequēntēs. *Prisc.* (*Peri.* 666).

Āscănĭŭs, ĭī. *m.* (Ἀσκάνιος). *Ascagne ou Iule, fils d'Énée et de Créuse, suivit son père en Italie, et fonda le royaume d'Albe.* Āt pŭĕr Āscănĭŭs, cuī nunc cōgnōmĕn Iūlō. *V.* Ĭndĕ sŭb Āscănĭī dĭtĭōnĕ bĭnōmĭnĭs Ălbă. *O.* SYN. Iūlŭs, Ænēădēs. PPH. Vēnĕrĭs nĕpōs. Dārdănĭŭs pŭĕr. ‖ 2. *Fleuve et lac de Bithynie, près de Nicée.* Trāns Gārgără trānsquĕ sōnantĕm Āscănĭŭm. *V.* Crūdēlĭs Mĭnўĭs dīxĕrĭt Āscănĭŭs. *Pp.* (I, 20, 4. *Ib.* 16).

Āscaulēs, æ. *m.* (ἀσκαύλης). *Joueur de flûte.* Ēt cōncŭpīscāt ēssĕ Cānŭs āscaulēs. *M.* (X, 3, 8).

Āscendō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Monter.* Chāŏnĭo, ēt cēlsām Būthrōti āscendĭmŭs ūrbĕm. *V.* Sæpe illūc sōlĭta ēst āscendĕrĕ fīllă Nīsī. *O.* Ītĕ sīmūl, pĕdĭtēs, rūĭturum āscendītĕ pōntēm. *L.* SYN. Cōnscendō, scandō, *qqf.* āssīlĭō. PPH. Āscensū sūpĕrō, vīncō. VERS. Cursū pĕtĭt ārdŭă montīs. *V.* Ārdŭă montīs Pĕr dēsērtă jŭgō prōpĕrāns, ādvēntăt ăd ūrbĕm. Ēvādo ăd summī fāstīgĭă cūlmĭnĭs. Summī fāstīgĭă tēctī Āscensū sūpĕrō. Sāltŭquĕ sūpĕrbŭs Ēmĭcăt ĭn currŭm. Cōrpŏra sāltū Subjĭcĭŭnt ĭn ĕquōs. Nĕ sāltū sūpĕrārĕ vĭăm sīt pāssŭs. Quūm fātālĭs ĕquŭs sāltū sūpĕr ārdŭă vēnĭt Pĕrgămă. *Id.* Āssīlŭĭt dēfēnsæ mœnĭbŭs ūrbĭs. *O.* Quōquĕ măgīs sŭbĭērĕ jŭgo, ătque ēvādĕrĕ nīsī Ērĕxērĕ grădŭm, crēscit lăbŏr. *Sil.* Āspĕră primŭs Exsăpĕrat. *Id.* Montīs ĭn ārdŭă nītŏr. *St.*

† Āscensĭō, ōnĭs. *f. Ascension.* Āscensĭōnem ūt făcĕrĕt; ădmōlirĭĕr. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 6).

† Āscensŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Ascendo. *Monté, gravi.* Nĕ, prĕcŏr, āscensīs tāntī sīt glōrĭă Bāctrīs. *Pp.* (IV, 3, 63). Āscensæquĕ rătī cōntrārĭă flāmĭnă cēdūnt. *Juve.* (III, 124). *Voy.* Conscensus.

Āscensŭs, ūs. *m. Action de monter.* Summī fāstīgĭă tēctī Āscensū sūpĕrō. *V.* SYN. Cōnscensŭs. EP. Ārdŭŭs, ĭnīquŭs, difficĭlĭs; făcĭlĭs, prōnŭs, mōllĭs. ‖ *Montée, élévation.* Lātĕ rīgĕt ārdŭŭs ăltō Tmōlŭs ĭn āscensū. *O.* Crēscĕbānt montĭbŭs ăltīs Āscensūs. *Lr.* (V, 494). *Voy.* Culmen.

Āschētŏs, ī. *m.* (ἄσχετος). *Nom d'un cheval.* Āschētŏn ĭncrēpĭtăt. *St.*

† Āsclă, æ. *f. Cognée, hachette.* Sōlĭs līgnă dŏlāns fortĭbŭs āsclīs (*Anthol.* I, p. 611).

Āscīscō. *Voy.* Adscisco.

Āsclēpĭădēs, ĭs. *m.* (Ἀσκληπιάδης). *Célèbre médecin et philosophe, de Bithynie.* ‖ 2. *Poëte grec, inventeur du vers qui porte son nom.* ‖ 3. *Nom d'un préfet qui fit martyriser saint Romain.* Prætēctŭs īstīs ĭmmĭnēns nēgōtĭīs, Āsclēpĭădēs ĭrā mandăt mīlĭtēs. *Prud.* (*Peri.* 2252. *Ib.* 2299 et 3113. Penultima non bene producitur).

Āsclēpĭŭs, ĭī. *m.* (Ἀσκλήπιος). *Esculape.* Nīl Phœbī Āsclēpĭquĕ tĕnĕt dŏctrīna părāndum (*Anthol.* II, p. 620).

Āsclum, ī. *n.* (Ἄσκλον). *Ville d'Apulie, auj. Ascoli.* Ādrĭa, ēt ĭnclēmēns hīrsūtī sigŭlfĕr Āsclī. *Sil.* (VIII, 438. Cf. *Plin.* 3, 13; *Cic. pro Sull.* 8).

Āscrā, æ. *f.* (Ἄσκρα). *Village de Béotie, patrie d'Hésiode.* Intŭmŭĭt vātī non tămĕn Āscrā sŭo. *O.* Ēssēt pērpĕtŭō sŭă quām vītăbĭlĭs Āscrā. *Id.*

Āscræŭs, ă, ŭm (Ἀσκραῖος). *D'Ascra, d'Hésiode.* Āscræŭmquĕ cănō Rōmānă pĕr ōppĭdă cārmĕn. *V.* Præfĕrŏr Āscræō Mæŏnĭŏquĕ sĕnī. *O.* (Adde *Prop.* II, 8, 29; *Sil.* XII, 413). ‖ *Subst. m. Hésiode.* Vīvĕt ēt Āscræŭs dūm mūstīs ūvă tŭmēbĭt. *O. Voy.* Hesiodus.

Āscrībŏ. *Voy.* Adscribo.

Āscŭlŭm. *Comme* Asculum.

Āsdrŭbăl, ălĭs. *m. Asdrubal, nom de plusieurs généraux Carthaginois, dont le plus célèbre est le frère d'Annibal.* Frātrĭs spīrāns īngēntĭă fāctă Āsdrŭbăl: hīc rōbŭr. *Sil.* Āt nōn Āsdrŭbălēm frāudēs lătŭērĕ rēcēntum Ārmōrŭm. *Id.* ‖ † Āsdrŭbălĭs. (Sic apud veteres, teste *Val. Probo*, apud *Gell.* 4, 7. Cf. *Annibal.*)

Āsellă, æ. *f. Anesse.* Ūt rŭdĭt ăd scābrăm turpĭs āsellă mōlăm. *O.* (*Id. Fast.* VI, 318). Ēt nīvĕŭs prōdĕst ēx ūbĕrĕ sūccŭs āsellæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 341). SYN. Āsĭnă.

Āsellŭs, ī. *m. dimin. de* Asinus. *Ane.* Sæpe ŏlĕō tārdī cōstās āgĭtātŏr āsellī (onerat). *V.* Dēmĭltō aūrĭculas, ŭt ĭnīquæ mēntĭs āsellŭs. *H.* Aūrītō cēcĭdit dēlāpsŭs āsellō. *O.* SYN. Āsĭnŭs. EP. Ārcădĭcŭs, aūrītŭs; Inērs, pĭgĕr, sēgnĭs, tārdŭs, lēntŭs, pāndŭs. PPH. Ārcădĭŭm pĕcŭs. *Aus.* Ārcădĭæ pĕcŭārĭă. *Pers.* ‖ *Merluche, poisson.* Ēt tām dēformī nōn dignŭs nōmĭnĕ āsellŭs (*Ov. Halieut.* 131).

Āsĕŭs, ă, ŭm. *D'Aséa, ville d'Arcadie.* Tērrīs ămbŏ nāscūntŭr Āsēĭs. *Prisc.* (*Peri.* 409).

Āsĭă, æ. *f.* (Ἀσία). *L'Asie, une des trois parties du monde ancien.* Ădăm ūrbēs Āsĭæ dŏmĭtās, pūlsūmquĕ Nīphātēn. *V.* Tĕ dūcĕ măgnĭfĭcās Āsĭæ pĕrrĕxĭmŭs ūrbēs. *O.* Ān pīnguēs Āsĭæ cāmpī cōllēsquĕ mōrāntŭr? *H.* EP. Dīvēs, ŏpŭlēntă, fēcundă, măgnă, mōllĭs. PPH. Āsĭæ tēllŭs, tērră, ōræ. Āsĭātĭcă tēllŭs, rēgĭō, plăgă.

Āsĭă pălŭs. *Voy.* Asius.

? Āsĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Asie.* (Sic quidam leg. apud *Ovid. Met.* XII, 588, ubi plerique multo rectius: *Ecquid ubi has jamjam casuras adspicis arces*).

Āsĭānī, ōrŭm. *m. pl. Peuples de l'Asie, Asiatiques.* Făcĭlānt ĕquĭtēs Āsĭānī. *J.* (7, 14). *Voy. le suiv.*

Āsĭānŭs *et* Āsĭātĭcŭs, ă, ŭm. *D'Asie, Asiatique.* Hæc Āsĭānōrŭm vĕtĕra ōrnāmēntă dĕōrŭm. *J.* (3, 218). Quīppe Āsĭānārŭm primī dēgūnt rēgĭōnŭm. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1255). Frīgŏrĭbŭs pīgrō vēnĭūnt Āsĭātĭcă fētŭ. *Colum.* (10, 412).

Āsĭllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Dăt făcĭēm Pōllŭx Hĭĕrō, dăt Cāstŏr Āsĭllō. *M.* (IX, 105, 3).

Āsĭlŭs, ī. *m. Taon, sorte de mouche. Junon s'en servit pour tourmenter Io, métamorphosée en génisse.* Plūrĭmŭs Ālbūrnŭm vŏlĭtāns, cuī nōmĕn āsĭlō. *V.* Vŏlŭcrī cĕū pĕctŏră tāctŭs āsĭlō. *V. Fl.* SYN. Œstrŭs.

Āsĭnă, æ. *f. Anesse.* Ĭndĕ ăsĭnām părĭtĕr fētŭ cōmĭtāntĕ rĕpērtām. *Juve.* (III, 627. Adde *Prud. Enchir.* 67). Cārnĕ ăsĭnæ sēbŏquĕ cāpræ mĕdĭcīnă sălūbrĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 347). SYN. Āsellă. ‖ *m. Surnom Romain.* Āsĭnæquĕ pātĕrnūm Cōgnōmĕn vērtās ĭn rīsum. *H.*

Āsĭnārĭŭs, ă, ŭm. *D'ane.* Sēnĕx quī dōrsō fĕrtŭr ăsĭnārĭo (*Pl. supposit. argum. Bacch.* 8). ‖ Āsĭnārĭă, æ. *f. Nom d'une pièce de Plaute.* Āsĭnārĭām vōlt ēssĕ, sī pĕr vōs lĭcĕt. *Pl.* (*As. prol.* 12).

Āsīnē, ēs. *f. Ville de Messénie.* Quās Āsīnē caūtēs, ēt quās Chīōs āspērāt ūndās. *L.* (VIII, 195).

Āsīnĭūs, ī. *Surnom Romain : Asinius Pollion, Asinius Gallus*, etc. *Voy.* Pollio, Gallus.

Asīnīvēhĭdă, æ. (Sic quidam leg. in *Prol. suppos. Pl. Bac.* 31.)

Āsĭnus, ī. *m. Ane.* Aūrĭcŭlās āsĭnī mĭdă rēx hăbĕt. *Pers.* (I, 121). Āpta āsĭnī flămmīs ĭndĭcĭs ĕxtă dămūs. *O.* Suādēbăt āsĭnō fŭgĕrĕ, nĕ pŏssēnt căpī. *Ph. Voy.* Asellus. ‖ *Au fig. Bête, imbécille.* Caūdĕx, stĭpĕs, āsĭnūs, plūmbĕūs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 3. Adde *Pl. Ps.* I, 2, 4). *Voy.* Stolidus.

Āsĭs, ĭdis. *f. De la Lydie.* Ægæās mētīrĭs āquās, ĕt ĭn Āsĭdĕ tĕrrā Mœnĭă cōnstĭtŭĭs. *O.* (*Met.* IX, 447. *Ib.* V, 648). *Voy.* Asius.

? Āsĭsī, ōrŭm. *m. pl.* (*Ptol.* Ἀσίσιοι). *Peuple de l'Ombrie.* Quĕīs Āsĭs rēgnātŏr ērăt, flŭvĭŏquĕ rĕlĭquĭt Nŏmĕn, ĕt ă sēsĕ pŏpŭlōs tūm dīxĭt Āsĭsōs. *Sil.* (VIII, 444. Alii leg. *Asilos.*).

Āsĭŭs, ă, ŭm. *De la Lydie ou Méonie.* ‖ Āsĭă pălŭs. *Lac de Mysie, sur les confins de la Lydie.* Sŏnăt āmnĭs, ĕt Āsĭă lōngĕ Pūlsă pălŭs. *V.* Āsĭă circŭm Dūlcĭbŭs ĭn stāgnĭs rīmāntŭr prātă Căÿstrī. *Id.* Flōrĭdĭs vĕlŭt ēnītēns Mўrtŭs Āsĭă rāmŭlīs. *Cat.* (61, 21). Ōpĭs, ĕt Āsĭă Dēlŏpēă. *V.* ‖ *Subst. m. Fils d'Hyrtacus, tué par Idoménée.* Jăcĕt Āsĭŭs, ēt jăcĕt Hĕctŏr. *Aul. Sab.* (1, 15).

Āsmēnĭdēs, æ. *m.* (Ἀσμενος). *Fils d'Asménus.* Āsmēnĭdæ rĕfĕrānt ălăcrēs sŭă mūnĕră nātī (*Anthol.* II, p. 407).

† Āsōmātŭs, ă, ŭm (ἀσώματος). *Qui n'a pas de corps, spirituel.* Āsōmātŏ ĭn prōfātŭ. *Capel.* (III, p. 49).

Āsōpĭădēs, æ. *m.* (Ἀσωπιάδης). *Fils ou descendant d'Asopus ; Éaque, son petit-fils.* Hŭīc Āsōpĭădēs : pētĭs ĭrrĭtă, dīxĭt, ĕt ūrbī. *O.*

Āsōpĭs, ĭdis. *f.* (Ἀσωπίς). *De l'Asopus.* Hĭc jām dĭspĕrsōs ērrārĕ Āsōpĭdĕ rĭpă. *St.* ‖ *Fille d'Asopus, Égine.* Aūrĕŭs ūt Dănāën, Āsōpĭdă lūsĕrĭt ĭgnīs. *O.* (*Id. Met.* VII, 616). *Voy.* Ægina. ‖ † Āsōpĭs. *La même.* Hānc ūrbĕm quōndăm, măgnūs Jŏvĭs ārdŏr, Āsōpĭs Vīrgŏ lŏcāns. *Avien.* (*Descr. Ter.* 953).

Āsōpŏs *ou* Āsōpŭs, ī. *m.* (Ἄσωπος). *Asopus, fils de l'Océan et de Téthys, voulut faire la guerre à Jupiter, qui le changea en fleuve. L'Asopus coule près de Thèbes.* Quĭd rĕfĕram Āsōpŏn, quĕm cēpĭt Mārtĭă Thēbē? *O.* Sæpĕ vāgo Āsōpī sŏnŭīt pērmōtă flŭēntĭs. *Pp.* (III, 13, 27. Adde *Luc.* VI, 374; *St. Th.* VII, 315).

Āspărăgŭs, ī. *m.* (ἀσπάραγος). *Asperge.* Āspărăgī, pŏsĭtō quōs lēgĭt vīllĭcă fūsō. *J.* (11, 69. *Id.* 5, 82). Nōn ērĭt ĭncŭltĭs grātĭŭs āspărăgĭs. *M.* (XIII, 21. Adde *Colum.* 10, 246).

Āspĕctō, Āspĕctŭs. *Voy.* Adspecto, etc.

† Āspĕllō, ĭs, ĕrŭ (*de* abs *et* pello). *Chasser, éloigner.* Sīc lōngĕ ă lētō nūmĭnĕ āspĕllŏr Jŏvĭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic Tusc.* 2, 25). Quæ mi hŭnc āspĕllăt mētŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 4).

Āspēndŭs, ĭ. *m.* (Ἀσπένδος). *Ville de Pamphylie, fondée par les Argiens.* Piscōsī Āspēndŭs flūmĭnĕ sēcăt Eūrўmēdōntĭs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1015. Adde *Prisc. Peri.* 802 Cf. *Strab.* 14, p. 667; *Plin.* 5, 27; *Mel.* 1, 14).

Āspĕr, ĕră, ĕrŭm, *et syno.* āsprŭ, āsprŭm. *Rude, raboteux.* Ēst spĕcŭs ĕxĕsī structūrā pumĭcĭs āsper. *O.* Ōbsēssās faūcēs prĕmĭt āspĕră lĭnguă. *V.* Āspĕră signĭs Pōcŭlă. *Id.* Prōtĕrĕrĕ ĕxănĭmōs ārtŭs, āsprōsquĕ mōlārēs Dēcŭlcārĕ gĕnĭs. *St.* Vāsa āspĕră tĕrgĕāt ālтĕr. *J.* (14, 62). SYN. Scăbĕr. ‖ *Pointu, piquant.* Fĕrāt ĕt rŭbŭs āspĕr ămōmŭm. *V.* Ĭmprōvīsum āspris vĕlŭtī quī sēntĭbŭs ănguĕm Prēssĭt. *Id.* Cōtĭbŭs āspĕr Ēxārsīt mūcrō. *L.* Nĕc ămplĕxŭs āspĕră bārbă tĕrĭt. *Tib.* (I, 9, 32). *Voy.* Acutus. ‖ *Apre au goût, piquant.* Āspĕr ĭn ōrĕ săpŏr. *V.* Quĭd vīnī ābsūmpsit ! sīc hŏc dīcēns : āspĕrŭm, Pătĕr, hŏc ēst. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 49). SYN. Ācĕrbŭs, ămārŭs, ācĕr, aūstērŭs, ĭnsuāvĭs. ‖ *Au fig. Dur, fâcheux, rigoureux, difficile.* Āspĕră crēscĭt hīĕms. *O.* Ātque āspĕr victŭ vēnātŭs ălēbăt. *V.* Ĭmbrēsquе, ĭn sīlvīs āspĕrām vītām trăhēns. *Ph.* Ō mĭsĕr ēst quī fĕrt āspĕrĭōră fĭdē! *O.* SYN. Ācĕrbŭs, durŭs grĕvĭs. ‖ *Dur, intraitable, farouche.* Gēns dūra ātque āspĕră cūltū. *V.* Stŭdĭīs āspĕrrĭmă bĕllī. Rēbŭsquĕ vĕnī nōn āspĕr ēgēnīs. Bōs āspĕră cōrnū. *Id.* Dūlcēdĭnĕ sānguĭnĭs āspĕr (lupus). *O.* Clādĭbŭs āspĕr. *Id.* Āspĕr frenă pătī (equus). *Sil.* Mŏnĭtōrĭbŭs āspĕr. *H.* SYN. Ācĕrbŭs, durŭs, fĕrŏx, ĭmmĭtĭs, ĭnfēstŭs, indŏcĭlis. ‖ *Sévère, rigoureux.* Mĕntēs āspĕrĭōrĭbŭs Fōrmāndæ stŭdĭīs. *H.* Āspĕr ĕt āttēntŭs quæsītĭs. In mălōs āspĕrrĭmŭs; *Id.* Āspĕră vīrtŭs. *Sil.* SYN. Sēvērŭs, aūstērŭs, dūrŭs. ‖ *Mordant, amer.* Āspĕră cōnfessō vērbă rĕmĭttĕ rĕō. *O.* Dīcĭt ĭn ætĕrnōs āspĕră vērbă dĕōs. *Tib.* (IV, 4, 14). SYN. Ămārŭs, ācĕrbŭs, mōrdăx. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Fōrmōsām plānē, sēd cæcŭs dīlĭgĭt Āspĕr. *M.* (VIII, 49). ‖ *Il y eut de ce nom un grammairien latin.* Hārmōnĭō, quĕm Clārānŭs, quĕm Scaūrŭs ĕt Āspĕr. *Aus.* (*Epist.* 19, 26).

Āspĕrē. *adv. Rudement, aigrement, durement. Voy.* Asperiter.

Āspĕrĭtās, ātĭs. *f. Inégalité de terrain, sol raboteux.* Hŏc tāmĕn āspĕrĭtās ĭndĭcĕ nōtă lŏcī. *O.* ‖ *Rudesse.* Āspĕrĭtās aūtēm vōcĭs fĭt ăb āspĕrĭtātĕ Prīncĭpĭōrŭm. *Lr.* (IV, 553). ‖ *Au fig. Apreté, violence.* Dēnsāquĕ cēdĭt Frīgŏrĭs āspĕrĭtās. *O.* SYN. Rīgŏr, vĭŏlentĭă, vĭs. ‖ *Dureté, incommodité.* Āt mĭhī dīlāpsĭs ĭntĕr nŏvă gaūdĭă cūrĭs, Ēxcĭdĭt āspĕrĭtās hūjŭs ĭnīquă lŏcī. *O.* SYN. Ĭncōmmŏdă, mŏlēstĭă. ‖ *Rudesse de mœurs, dureté.* Āspĕrĭtās ægrēstĭs, ĕt ĭncōncĭnnă, grăvĭsquĕ. *H.* Āspĕrĭtātĭs, ĕt ĭnvĭdĭæ qŏrrĕctŏr, ĕt ĭræ. *Id.* Tū mītĭs ĕt ācrī Āspĕrĭtātĕ cārēns. *L.* Āspĕrĭtās ŏdĭŭm sævāquĕ bĕllă pārĭt. *O.* SYN. Dūrĭtĭă, dūrĭtĭēs, rĭgŏr, fĕrŏcĭă, bārbărĭēs. ‖ *Amertume.* Āspĕrĭtās vĕrbōrŭm cēssĭt ĭn illās. *O.*

† Āspĕrĭtĕr. *arch. Comme* Aspere. Ūbĭ tū nēquāquām cŭbārēs āspĕrĭtĕr. *Næv.* (apud *Non.* 11, 32. Adde *Pl.* apud *Prisc.* 15, 1010). *Voy.* Dure.

† Āspĕrnābĭlĭs, ĕ. *Méprisable.* Făcĕre ălĭquem āspĕrnābĭlĕm. *Att.* (apud *Non.* 2, 854).

Āspĕrnāndŭs, ă, ŭm. *Méprisable.* Sōrdĭdă, sēd gĕlĭdō nōn āspĕrnāndă dĕcēmbrī. *M.* (IV, 19, 3). Haūd āspĕrnāndă prĕcāntēs. *V.* SYN. Cōntēmnendŭs, spĕrnendŭs. *Voy.* Contemnendus.

Āspĕrnātŭs, ă, ŭm. *Qui a rejeté.* Nēquĕ tū āspĕrnātă vōcāntēm. *V.* Nōs āspĕrnātă sēpŭltōs. *Pp.* (II, 10, 41). Vūltŭ nōn āspĕrnātă rōgārī. *St.*

Āspĕrnŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Repousser, dédaigner, mépriser.* Nēc Pēlūsĭăcæ cūrām āspĕrnābĕrĕ lēntĭs. *V.* Quam ĭs āspĕrnātŭr nūnc tam ĭllĭbĕrālĭtĕr. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 24). SYN. Rĕspŭō, nĕgligō, spĕrnō, cōntēmnō, fastĭdĭō. *Voy.* Contemno.

Āspĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rendre âpre, rude, hérisser.* Et glăcĭālĭs hīĕms āquĭlōnĭbŭs āspĕrāt undās. *V.* Ĭllĕ Lўcăōnĭæ rictŭ căpŭt āspĕrāt Ursæ. *St.* ‖ *Rendre aigu.* Ābrŭptāquĕ saxă Āspĕrat. *L.* Vāllūm Āspĕrāt ālтĕrnīs sūdĭbŭs. *Cl.* SYN. Ācŭō. ‖ *Au fig.*

Rendre plus violent. Quŭm măgĭs ăspĕrāt ĭgnĕs sīrĭŭs. *V. Fl.* SYN. Ăcŭŏ, ăccendŏ. ‖ *Animer, exciter, irriter.* Aspĕrāt indŏmĭtos præcĕps discordĭă frātrēs. *St.* Ăspĕrāt hæc fœdātă gĕnās, lăcĕrātăquĕ crinēs (Imilce). *Sil.* Ăspĕrāt īrās. *Cl.* SYN. Ĕxăspĕrŏ, ăcerbŏ, ăcŭŏ, ăccendŏ, īrrĭtŏ. ‖ *Rendre menaçant, farouche.* Nĕc lūmĭnă fĕrvŏr Aspĕrāt. *Cl.* ‖ *Racler, déchirer, choquer.* Crĕtĭcŭs ŏffendĭt pĕs prīmŭs ĕt ăspĕrāt aurēs. *T. Maur.* (*Met.* 76).

Aspĭcĭŏ. *Voy.* Adspicio.

Aspĭdĭă, æ. *f. Nom de femme.* Nĕc mŭltŏ sĕnĭŏr, gaŭdēns Aspĭdĭă quōndăm Săcrātŭm vēlātă căpŭt. *Alcim.* (*ad Sor.* 91).

Aspĭrŏ. *Voy.* Adspiro.

Aspĭs, ĭdĭs. *f.* (ἀσπίς). *Aspic, espèce de serpent.* Aspĭdă sōmnĭfĕrăm tŭmĭdă cervīcĕ lĕvāvit. *L.* Aspĭdēs, ĭn mĕdĭīs sĭtlĕbānt dīpsădēs ŭndīs. *Id.* Ĕxcŭsămquĕ prŏcŭl dēcŭtĭt aspĭdĕm. *Prud.* (*Sym. præf.* 37.) *Voy.* Serpens. ‖ 2. *Petite ville d'Afrique, près de Carthage, autrement nommée* Clupea. In clўpĕi spĕcĭēm curvātis tŭrrĭbŭs Aspĭs. *Sil. Voy.* Clupea.

Aspŏrtŏ, ās, ārĕ (*de* abs *et* porto). *Emporter, transporter.* Nĕc tĕ hīnc cŏmĭtem aspŏrtārĕ Crĕtŭsăm Fās aŭt illĕ sĭnīt. *V.* Quŏque hīnc aspŏrtābĭtŭr tĕrrārŭm. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 18). Sī quæ aspŏrtāssĕnt, rĕddĕrēnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 52. *Id. Rud. prol.* 67). SYN. Ăbdŭcŏ, ăvĕhŏ, aŭfĕrŏ.

Aspră, Aspri, Aspris, etc. *sync. pour* Aspera, Asperi, etc. *Voy.* Asper.

Aspratŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Asperatus. Scrŭpĕŭs aspratā lātrārĕ crĕpĭdĭnĕ pūmex. *Sid.* (*Pan.* 2959. *Ib.* 447.) *Voy.* Asper.

Aspretŭm, ī, *n. Lieu raboteux ou plein d'épines.* Aspretīs mĕdĭŭs quā claŭdĭtŭr ōrbĭs. *Grat.* (*Cyn.* 241).

Assă. *Voy.* Assus.

Assărăcŭs, ī. *m.* (Ἄσσάραχος). *Assaracus, fils de Tros, et roi de Troie.* Īlŭsquĕ, Assăracĭădēsquĕ, ĕt Trōjæ Dărdănŭs aŭctŏr. *V.* Assărăcō creāt hīc, Assărăcĭădēsquĕ Căpўn. *O.* (Adde *Sen. Troad.* 17).

Assĕclă *ou* Assĕcŭlă, æ. *m. Suivant, compagnon.* Vŏs hŭmĭlī assĕcŭlæ, vŏs ĭndŭlgēbĭtĭs ūnquam. *J.* (9, 48). SYN. Cŏmĕs.

Assectŏr, ārĭs, ārī. *d. Suivre.* Quum assectārētŭr: nūnquĭd vĭs? occŭpŏ. *H.* SYN. Sĕquŏr, cŏmĭtŏr. ‖ †*arch. Être suivi.* Assectārī sē ōmnēs cŭpĭunt. *Enn.* (apud *Prisc.* 8, 792).

Assĕcūtŭs, ă, ŭm. *Qui a atteint.* Hīc tĕ ĭncaŭtŭs assĕcūtŭs hōstĭs. *Sid.* (*Pan.* 3479).

Assensī. *parf. de* Assentio.

Assensŏr, ōrĭs. *m. Qui consent, approuve.* Tūquĕ sēmpĕr, gĕnĭtŏr, īræ făcĭlis assensŏr mĕæ. *Sen.* (*Hip.* 1207).

Assensŭs, ă, ŭm. *part. de* Assentior.

Assensŭs, ūs. *m. Assentiment, consentement.* Cōnsŏnāt assensū pŏpŭlī prĕcĭbŭsquĕ fāvēntŭm Rēgĭă. *O.* Cūnctīquĕ frĕmēbant Cœlĭcŏlæ assensū vārĭō. *V.* Cōncussĭtquĕ sŭīs ōmnēs assensĭbŭs ūndās. *O.* SYN. Cōnsensŭs. ‖ *Au fig. Concours.* Ærĕăque assensū cōnspīrant cornŭă raucō. *V.* Ĕt vŏx assensū nēmōrum ingĕmĭnātă rĕmūgĭt. *Id.*

Assentātĭŏ, ōnĭs. *f. Flatterie.* Istæc illŭm pĕrdĭdĭt assentātĭŏ. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 36). *Voy.* Blanditiæ.

Assentātĭŭncŭlă, æ. *f. Petite flatterie.* Cavĭllātĭōnēs, assentātĭŭncŭlās. *Pl.* (*Stich.* 1, 3, 75. Verbo usus est *Cic. Ep. fam.* 5, 12).

Assentātŏr, ōrĭs. *m. Flatteur.* Assentātōrēs jŭbĕt ād lūcrum īrĕ pŏētă. *H.* SYN. Ădūlātŏr. EP. Fictŭs, sŭbdŏlŭs, mendāx, ĭnfidŭs, lĕvĭs.

Assentātrīx, ĭcĭs. *f. Flatteuse.* Nūnc assentātrīx scĕlēsta est. *Pl.* (*Most.* I, 3, 100.) Lingua assentātrīx vĭtĭum pĕccāntĭs ăcerbāt. *Prosp.* (*Epigr.* 83, 1).

Assentĭŏ, ĭs, sēnsī, sēnsŭm, sentīrĕ. *Être de l'avis de, approuver.* Assensēre ōmnēs. *V.* Cūnctæ sĭmŭl assensērĕ cŏhortēs. *L.* Assensĭt prĕcĭbŭs Rhămnūsĭă. *O.* Mihī quŏque ădsŭnt testēs, quī illŭd, quŏd ĕgŏ dīcam, assentĭant. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 192.) SYN. Cōnsentĭŏ, ănnŭŏ, āpprŏbŏ, prŏbŏ.

Assentĭŏr, īrĭs, sēnsŭs, sŭm, sentīrī. *d. Comme* Assentio. Assensŭs sum hŏmĭnī. *Lucil.* (apud *Prisc.* 8. 801. Cf. *Gell.* 2, 25, *et* 18, 12; *Diom.* 1, 376).

Assentŏr, ārĭs, ārī. *d. Approuver, appuyer par flatterie.* Ĕtĭām tū quŏque assentārĭs hŭic? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 70. *Id. Mil.* I, 1, 35; *Most.* I, 3, 89). Pŏstrēmo ĭmpĕrāvi ĕgŏmĕt mĭhī ŏmnĭa assentārī. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 21.) *Voy.* Probo, Blandior.

Assĕquŏr, ĕrĭs, sĕcūtŭs sŭm, sĕquī. *d. Atteindre.* Mūrēs vēlŏcēs nōn vălĕrēt assĕquī. *Ph.* SYN. Cōnsĕquŏr, āttingŏ. ‖ *Au fig. Acquérir, obtenir.* Cŭjŭs nōn fŭgĭŏ mōrtēm, sī fāmam assĕquŏr. *Ph. Voy.* Acquiro.

Assĕr, ĕrĭs. *m. Soliveau, chevron; ais, planche.* Lĭgna hīc āpŭd nōs nŭllă sūnt. Sūnt assĕrēs? *Pl.* (*Aul.* II, 6, 8). *Voy.* Tignum, Tabula. ‖ *Bras pour porter les litières.* Pĕrquĕ fōrŭm jŭvĕnēs lōngō prĕmĭt assĕrĕ Mēdŏs. *J.* (7, 132. *Id.* 3, 45) Ŭt Cānŭsĭnātŭs nōstrō Sўrŭs assĕrĕ sūdĕt. *M.* (IX. 23, 9. *Cf. Suet. Cal.* 58).

1. Assĕrŏ, ĭs, rŭi, ertŭm, ĕrĕrĕ. *Prendre, tirer à soi, mettre la main sur.* Assĕrŏ mănŭ. *Méme sens.* Hæc ūtrăquĕ mănŭ cōmplĕxŭquĕ assĕrĕ tōtŏ. *M.* (I, 16, 9). Nam ĕgŏ lĭbĕrālī illam assĕrŏ caŭsă mănŭ. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 40). Sī quīsquam hānc lĭbĕrālī assĕrŭissĕt mănŭ. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 68. *Id. Pœn.* IV, 2, 83; *Pers.* I, 3, 83.) Nĕc laŭdēs assĕrĕ nōstrās. *O.* SYN. Prĕhendŏ, sŭmŏ, vindĭcŏ (mihi), occŭpŏ, ŭsŭrpŏ. ‖ *Affranchir.* Scĭlĭcĕt assĕrŭī jām mē, fŭgĭquĕ cātēnās. *O.* Nāmquĕ assĕrīt ūrbēs Sŏlă fāmēs. *L. Voy.* Libero. ‖ *Attribuer, ajouter.* Ĕdĕ nōtām tāntī gĕnĕrĭs, mēquĕ assĕrĕ cœlō. *O.* SYN. Ădăicŏ, ăttrĭbŭŏ, ădjŭngŏ, assignŏ, ădscribŏ. ‖ *Défendre, garantir.* Hōc fŏcālĕ tŭās assĕrăt aurĭcŭlās. *M.* (XIV, 142). SYN. Dēfendŏ, tŭĕŏr, prōtĕgŏ. ‖ *Defendre, justifier.* Nōn hæc Cōlŏchĭdŏs assĕrĭt fŭrŏrĕm. *M.* (X, 35, 5). SYN. Āffirmŏ.

2. Assĕrŏ, ĭs, ēvī, sĭtŭm, sĕrĕrĕ. *Planter près Voy.* Adsitus.

†Assertĭŏ, ōnĭs. *f. Délivrance, défense, protection.* Nūnc tĭbī, vĭrgŏ, cănŏ, spēs ātquĕ assertĭŏ nōstrī. *Capel.* (II, p. 30. *Ib.* p. 45). *Voy.* Tutela.

Assertŏr, ōrĭs. *m. Qui met en liberté, libérateur, défenseur, protecteur.* Sī dĕ sērvĭtŭ gravī quĕrūntŭr, Assertŏr vēnĭās. *M.* (1, 53, 4). Assertor victō rĕdĕās ŭt Cæsărĕ. *L.* Pūblĭcŭs assertŏr, vĭtĭīs oppressa lĕvātō Pectŏra. *O.* Quī lōquĭtŭr Cūrĭos assertorēsquĕ Cămillŏs. *M.* (1, 25, 3. Adde *Prud. Peri.* 2195). SYN. Dēfensŏr, tūtēla.

Assertŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Assero. *Délivré.* Assertō nūpĕr Mărăthōnĕ sūpĕrbŭm Thēsĕă. *St.* (*Th.* V, 430). Assertō quī săcĕr ōrbĕ fŭīt. *M.* (VII, 52, 10).

Asservĭŏ, īs, īrĕ. *n. S'asservir, s'assujettir.* Sēd

săcĕr āssērvīt Chrīstī se īn lēgĕ mănērĕ. *Fort.* (IV, 394). *Voy.* Servio.

Āssĕrvō, ās, ārĕ. *Garder.* Phœnīx ĕt dīrŭs Ŭlўsēs Prædam āssērvābānt. *V.* Sĕd ŭt āssērvēntŭr măgnă dilĭgēntĭă. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 6). SYN. Sērvō, cŭstōdĭō. ‖ *Observer.* Āssĕrvābo hinc, rērŭm quīd gĕrāt. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 17. Adde *Ter. Heaut.* III, 3, 33). *Voy.* Observo.

† Āssēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Assideo. *Auprès de qui l'on s'est arrêté, assiégé.* Āssēssōs Căpŭæ mūrōs. *Sil.* (XII, 455. Alii leg. *obsessos*; sed nihil mutandum. *Assidere aliquem* est apud *Charis.* 5, 265, et *Diom.* 1, 305).

? Āssēssŭs, ūs. *m. L'action de s'asseoir auprès.* Tūrpĭŏr āssēssū nōn ērĭt ūllă mĕō. *Pp.* (IV, 12, 49. Sic *Murat.* Libri dant *assensu, ascensu*).

Āssēstrix, īcis. *f. Qui reste près de quelqu'un, garde-malade.* Dimittĭt āssēstrīcēm, mē ād sēsē vŏcāt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 39).

Āssĕvĕrō, ās, ārĕ. *Assurer, affirmer.* Nēminem ĕōrum hæc āssĕvĕrāre aūdĭās. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 164). *Voy.* Affirmo.

Āssibĭlō, Āssĭccō. *Voy* Ads.

Āssĭdĕns *et* Āssĭdēns, tĭs. *Assis près de; qui soigne.* Ŭt āssĭdēns ĭmplūmĭbŭs pūllĭs āvĭs. *H.*

Āssĭdĕō, ēs, sēdī, sēssŭm, sĭdērĕ. *n. Etre assis ou placé auprès.* Qui āpŭd cārbonēs āssĭdēnt! sēmpĕr cālēnt. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 48). SYN. Āssĭdō, sĕdĕō, sīdō, cōnsĭdĕō, cōnsīdō. PPH. Jūxtā, prŏpĕ sĕdĕō, cōnsĭdĕō, etc. ‖ *Être près de quelqu'un pour le servir, soigner un malade.* Aŭt āllŭs cāsŭs lēctō tĕ āffīxīt, hăbēs quī Āssĭdĕāt, fōmentă pārĕt. *H.* Āssīdĕt ĭndĕ Jŏvī; Jŏvĭs ēst tĭdissĭmă cūstōs. *O.* Ātque āssīdĕt ægræ. *Id.* Tē mœstæ dĕcĕt āssĭdērĕ mātrī. *M.* (II, 41, 19). SYN. Ĭnvĭgĭlō. ‖ *neut. ou act.* Īllĕ, vīdēs, nōstrīs quī mœnĭbŭs āssīdĕt, hōstīs (*Ciris*, 268). Cōgĕrĕ cōnclūdum, quūm mūrōs āssīdĕt hōstīs. *V.* Ātque āssīdĕt ārcēs. *Sil.* (IX, 623). *Voy.* Obsideo. ‖ *Au fig. Se rapprocher de, rassembler.* Nīmīrumquĕ sēvērŭs Āssīdĕt īnsānō. *H.*

Āssĭdō, ĭs, ēdī, īdērĕ. *n. S'asseoir près.* Āssīdo, āccŭrrūnt sērvī, sōccŭs dētrăhūnt. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 72). Cīnctĭcŭlō præcinctŭs īn sēlla āpŭd măgistrum āssīdērēs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 28). *Voy.* Assideo.

Āssĭdŭē. *adv. Assidument, continuellement.* Hī bēllum āssĭdŭē dūcūnt cūm gēntĕ Lătīnā. *V.* Āssĭdŭē vēnĭēbat. *Id.* Āssĭdŭē fĕrĭūnt, cōgūntquĕ rĕsīstĕrĕ flătŭs. *L.* Nēmpe hŏc āssĭdŭē? *Pers.* (3, 1). SYN. Cōntĭnŭō, pērpĕtŭō, ūsquĕ, sēmpĕr. *Voy.* Semper.

Āssĭdŭō. *adv. Comme* Assidue. Dūm tālēm făcĭēs quālem ădhūc, āssĭdŭo ēdēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 50. *Id. Truc.* II, 4, 67, et passim).

Āssĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui se tient auprès.* Vīscĕrăque āssĭdŭæ dēbĭtă præbĕt ăvī. *O.* ‖ *Assidu, continuel.* Hīc vĕr āssĭdŭum, ātque āllēnĭs mēnsĭbŭs æstās. *V.* Āssĭdŭă pōstēs fŭlĭgĭnĕ nīgrī. *Id.* Āssĭdŭă răpĭtŭr vērtĭgĭnĕ cœlum. *O.* SYN. Cōntĭnŭŭs, pērpĕtŭŭs, jūgĭs, pērennĭs, ætĕrnŭs. *Voy.* Perennis. ‖ *arch. Riche.* Nōctĕsquĕ dīĕsque āssĭdŭō sătĭs sŭpĕrque ēst. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 14, Cf. *Gell.* 16, 10; *Charis.* 1, 58, *Cic. Topic.* 2; *Quintil.* 5, 10).

Āssĭĕm. *Voy.* Adsiem.

Āssignō, ās, ārĕ. *Assigner, départir.* Cōmpōnūnt, āgrōs āssignānt, ŏppĭdă cōndūnt. *H.* SYN. Ādscrĭbō, āttrĭbŭō, dīvīdō. ‖ *Donner, appliquer.* Lætă Părætŏnĭīs āssignĕt cārbăsă rīpis. *Sr.* (*Silv.* III, 2, 49). SYN. Trādō, cōmmittō. ‖ *Clore, fermer d'un sceau.* Āssignă, Mārcĕ, tăbellās. *Pers.* (5, 81). *Voy.* Obsigno.

Āssĭlĭēns, tĭs. *Qui saute sur.* Ĕt mĕtŭīt tăctŭs āssĭlĭēntĭs āquæ. *O.*

Āssĭlĭō, īs, ĭlŭī *ou* īlī, ūltŭm, ĭlīrĕ. *n. Sauter sur, jaillir contre; assaillir.* Āssĭlĭūnt flŭctŭs, ĭmōquĕ ā gūrgĭtĕ pōntŭs Vērtĭtŭr. *O.* Quūm sæpe āssĭlŭīt dēfēnsæ mœnĭbŭs ūrbĭs. *Id.* Plāntă cūrrūm prĕmĭt, ātquĕ vōlāntī Āssĭlĭt ā tērgō. *Sil.* SYN. Āssŭltō, sălĭō, ēmĭcō. *Voy.* Salio, Aggredior. ‖ *Accourir en sautant.* Heŭs! ĭnquĭt dŏmĭnŭs: ĭllĕ ēnĭmvĕro āssĭlĭt. *Ph. Vov.* Accurro.

Āssĭmĭlātŭs, ă, ŭm. *Rendu semblable.* Fōrmam Āssĭmĭlātă Cămērtī. *V.* Vēspĕrĕ tūm prīmō, stānti Āssĭmĭlātă cŏlūmnæ. *Alcim.* (V, 405).

Āssĭmĭlis, ĕ. *Semblable.* Āssĭmĭlĕmquĕ sŭī lōnga āssuētūdĭnĕ fēcĭt. *O.* Jāmjām lāpsūră, cădēntĭquæ Īmmĭnĕt āssĭmĭlis. *V. Voy.* Similis.

†Āssĭmĭlĭtĕr. *Semblablement.* Āssĭmĭlĭtĕr mĭ hŏdīe ōbtĭgĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 27). *Voy.* Pariter.

Āssĭmĭlō, ās, ārĕ. *Prendre la ressemblance de, rendre semblable.* Clўpĕumquĕ jŭbāsquĕ Dīvīnī āssĭmĭlāt căpĭtis. *V.* Āssĭmĭlāvīt ānŭm. *O.* Ōs lōngĭŭs illī Āssĭmĭlāt pōrcŭm. *Cl.* SYN. Sĭmŭlō, ĭmĭtŏr, fĭngō. ‖ *Comparer.* Grandĭă sī pārvīs āssĭmĭlārĕ lĭcēt. *O.* Ĭnquĕ rĕpēntĭnōs cōnvĭvĭă vērsă tŭmultŭs Āssĭmĭlārĕ frĕtō pōssĭs. *Id.* SYN. Cōnfĕrō, cōmpărō, cōmpōnō. *Voy.* Comparo.

Āssĭmŭlō, ās, ārĕ. *Feindre, simuler.* Ŏdĭŭm cūm cōnjŭgĕ fālsŭm Phāsĭās āssĭmŭlāt. *O.* Ădĭbo, ātque āssĭmŭlābŏ quāsī nūnc ēxĕām. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 8). Rētrōquĕ ăbītŭm fictōsquĕ tĭmōrēs Āssĭmŭlāt. *Sil.* Vēnīrĕ mĕ āssĭmŭlābŏ. *Ter.* (*And.* IV, 3, 20. Adde *Pl. Cist.* I, 1, 98). SYN. Sĭmŭlō, fĭngō, cōnfĭngō. (Confunduntur in libb. *assimilo* et *assimulo*; sunt viri docti qui alterutrum abjudicent.)

Āssĭmŭlātŭs. *Voy.* Assimilatus.

Āssĭs, ĭs. *m. Comme.* Asser.

Āssĭsdŭm. *Voy.* Ads.

Āssĭstŏ, Āssĭltŭs. *Voy.* Ads.

Āssŏ, ās, ārĕ. *Faire rôtir. Voy.* Torreo.

Āssŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Associé, uni.* Mălă nĕc ĕxtĕrnīs āssŏcĭātă cŏmīs. *Pallad.* (*Insit.* 74). *Voy.* Junctus.

Āssŏcĭō, ās, ārĕ. *Associer, unir.* Dūlcĭbŭs āssŏcĭās lўmphīs mĕlliquĕ lĭquēntī. *Sil.* Phœbŏquĕ Mēlāmpŭs Āssŏcĭāt pāssŭs. *St.* Vēlă lēgūnt, ĕt cōrnŭă sŭmmīs Āssŏcĭānt mălīs. *Cl.* SYN. Sŏcĭō, jūngō, ādjūngō, ānnĕctō. *Voy* Jungo.

†Āssŏcĭŭs, ă, ŭm. *néol. Uni, lié.* Nīl nōrmālĕ pŭtāns, nī fŭāt āssŏcĭŭm. *Capel.* (IV, p. 94).

Āssōlĕt. *unip. It a coutume, il est ordinaire.* Quŏd āssōlĕt, Cœnā tĭbī dăbĭtŭr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 5). ‖ † Āssōlĕō, ēs. *arch.* Ădhūc Archўlĭs, quæ āssōlēnt, quæque ŏpōrtēnt. *Ter.* (*And.* III, 2, 1). Pōnīte hīc quæ āssōlēnt. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 7). *Voy.* Soleo.

Āssŏnō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Répondre à la voix, résonner.* Plānxĕre ĕt Drўădēs, plāngĕntĭbŭs āssŏnāt Ēchō. *O.* Rĕpărābĭlīs āssŏnāt Ēchō. *Pers.* (1, 116). SYN. Āccĭnō, rēspondĕō, rĕsultō. *Voy.* Echo.

Āssŭctŭs. *Voy.* Ads.

? Āssŭdascŏ, Assudassŏ *ou* Āssŭdescŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Suer.* Cōrcŭlum āssŭdascĭt jam ĕx mĕtu. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 9. Alii leg. *assultascit*; quod præstat).

Āssuēfăcĭō, ĭs, fēcī, factŭm, facĕrĕ. *Habituer.*

SYN. Dŏcĕō, ēdŏcĕō. PPH. Mŏrĕm făcĭō. *Voy.* Assuesco. ‖ *Au pass.* Assuēfĭō. *S'habituer. Voy.* Assuesco.

Assuēfactŭs, ă, ŭm. *Accoutumé.* Assuēfactē mĕis jŏcŭlāri cārmĭnĕ nūgis. *Aus.* (*Epist.* 9, 10). *Voy.* Assuetus.

Assuēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. S'accoutumer.* Ēt vōtis jām nūnc assuēscĕ vŏcārī. *V.* Ēt lætī sŏcĭō-rum assuēscĭtĕ mēnsis. *Id.* Quā sē dēmittĕrĕ rīvī Assuērānt plŭvĭālĭs æquæ. *O.* SYN. Cōnsuēscō, dīscō, cōndīscō, assuēfĭō, *qqf.* sŏlĕō. VERS. Ād mălă jām prĭdĕm nōn sūmŭs ūllă rŭdēs. *O.* Ipsō vēxātum ĭn-dūrŭlt ūsū Cōrpŭs. *Id.* Mŏrĕm fēcĕrat ūsŭs. *L.* Sīcŭt mĕŭs ēst mōs. *H.* ‖ *qqf. act. Habituer.* Plūrĭbŭs assuērīt mēntĕm, cōrpŭsquĕ sŭpērbum. *H.* Ubi lĭbĕrā cōllă sĕrvĭtŭ assuērint. *V.* Nēc tāntă ănĭmīs assuescĭtĕ bellă. *Id.* Rēmquĕ Quĭrĭnī Assuēscĭt sŭpērō pŏllĕre ĭn sæcŭlă rēgnō. *Prud.* (*Sym.* 624). Ĭcārĭă Rhŏdŏpēn assuēvĕrăt ŭmbrā. *St.* (*Th.* IV, 655). Ādde quŏd assuescis fātis. tāntūmquĕ dŏlōrem Crūdēlis mē fĕrrĕ dŏcēs. *L.* (V, 776. Quod laudat *Prise.* 8, 798, vertitque *assuefacis*. Cf. quæ habet *Agroetius* : « *Consuescimus* bona, *insuescimus* mala, *assuescimus* utraque. ») ‖ † Assuēscō *diĕrĕsĕ*). Omne assuēvi fĕrrum quæ corrodĕre. *Ph.* (IV, 8, 7).

Assuētūdō, ĭnis. *f. Habitude.* Īrĕ cōmĕs, lōngăque ălĭt assuētūdĭnĕ flammās. *O.* Plăcĭta assuētūdĭnĕ vūltŭs Quī sæpĕ imbŭĕrĭt. *Aus.* (*Idyl.* 4, 16). SYN. Cōnsuētūdō, ūsŭs, mōs. *Voy.* Consuetudo, Assuesco.

Assuētŭs, ă, ŭm. *Habitué, accoutumé.* Assuētī lōngō mūrōs dēfendĕrĕ bellō. *V.* Illĕ mănŭm pătĭēns, mēnsæquĕ assuētŭs hĕrīlī. *Id.* Assuētās ăd scēptră mănŭs. *St.* SYN. Suētŭs, cōnsuētŭs, assuēfactŭs, sŏlĭtŭs, *qqf.* dūrātŭs, ēxercĭtŭs. *Habituel, ordinaire.* Assuētŏs taŭrī sāltŭs, assuētă lĕōnēs Āntră pĕtūnt. *O.* Tempŭs ĕt assuētă pŏnĕre ĭn ārtĕ jŭvāt. *Id.* Assuētō bĕllī dē mŏrĕ. *Sil.* SYN. Suētŭs, cōnsuē-tŭs, sŏlĭtŭs, nŏtŭs, sŏlēmnis. Assuētŭs (*avec un compar.*). *Plus que d'ordinaire.* Lōngĭŭs assuētō lūmĭna nōstrā vidēnt. *O.* Nēc tămĕn assuētō tārdĭŭs ōrtă diēs. *Id.* SYN. Sŏlĭtō. *Voy.* Mos. ‖ † Assuētŭs (*diærese*). Ūt ădsuētām fortĭŭs prælĕs vĭcēm. *Ph.* (*Prol.* III, 14).

Assŭlă, æ. *f. Fragment, rognure, copeau ; ais, planche.* Ăt ēlăm cēssō fŏrĭbŭs fă ĕre hisce assŭlās? *Pl.* (*Mere.* I, 2, 20). Pūltāndō pĕdĭbŭs pænĕ cōnfrēgi assŭlās. *Id.* (*Most.* II, 2, 23. Quanquam ălĭī ălĭter). Crūră pōnticŭlī assŭlīs stāntĭs, irrēdīvī-vŭs. (*Cat.* (17, 3. Non audiendi qui leg. *assulitantis*). Dēpĭctās mĭnĭo assŭlās, ĕt illŏs. *F. Bibac.* (in *Anthol.* I, p. 420). *Voy.* Asser. Fragmentum.

Assŭlātim. *Par fragments, en morceaux.* Priūs-quām pūltāndo assŭlātim fortĭbus ēnsĭum ăffĕrō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 52. *Id. Men.* V, 2, 106). SYN. Mĭnūtātim.

† Assŭlltāns. *Voy.* Assula.

? Assŭltascō. *Voy.* Assudasco.

Assŭltō, ās, ārĕ. *n. Sauter sur, assaillir.* Jām cērnĕs Libўcum hūnc vāllo assŭltārĕ lĕōnem. *Sil.* Pōrtārūmquĕ mōrās frēnīs assŭltāt ĕt hāstīs. *St. Voy.* Assilio.

Assŭltŭs, ūs. *m. Saut, bond, assaut, attaque.* Ōmnēmquĕ pĕrĕrrāt Ārtĕ lŏcum, ĕt crēbrīs assŭltĭbŭs īrrĭtŭs urgĕt. *V.* Dūm cēdĕrĕ nēscĭa cæsos Excĭpit assŭltūs. *Prud.* (*Psych.* 211). *Voy.* Saltus.

Assŭm. *Voy.* Adsum. (Ludit in verbo. *Pl. Pœn.* I, 2, 67 : *Assum apud te eccum. Ego elixus sis volo.* Nam est et *assum* ab *assus*).

Assūmō, ĭs, ūmpsī, ūmptŭm, ūmĕrĕ. *Prendre.* Prænsērĭtŭ cautŭm dignōs à sūmĕrĕ. prævă. *H.* Prĭŏr nĭsī cēna Sabīnūm Dētŭlĕt, assūmam. *Id.* Ătquĕ ălĭās assūmĕrĕ rōbŏrā gēntēs. *O.* SYN. Sūmō, capĭō, accĭpĭō.

Assūmptŭs, ă, ŭm. *Pris ; qqf. d'emprunt.* Tăllĭ ĕs assūmptă, Phœbĕ! canōrĕ, lyrā. *O.* Assūm-ptŭmquĕ hōmĭnēm cōmmēntaquĕ sæcrā fatērī. *Id.* (Adde *Prud. Apoth.* 8). SYN. Sumptŭs, ădscītŭs.

Assŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Coudre à, adapter.* Pūrpŭreŭs, lātē quī splēndeat, ūnus ĕt ălтĕr Assŭī-tŭr pānnŭs. *H.* SYN. Ānnĕctŏ, cōnsŭō.

Assŭr, *indécl. Second fils de Sem, donna son nom à l'Assyrie. L'Assyrie, et particulièrement la Babylonie.* Hōrrĭbĭlĭs victŏrĭă prĭncĭpĭs Assŭr. *Prud.* (*Ham.* 514).

Assurgō, ĭs, rexī, rectŭm, rgĕrĕ. *n. Se lever.* Jămquĕ assurgentĭs nōctŭrnă plăgămquĕ ferentĭs. Ænēæ sŭblĭt mucrōnēm. *V.* Mōllĭbŭs assurgĭt strātĭs. *Cl.* (*Epithal. Pallad.* 29. Alii leg. *exsurgit*). SYN. Sürgō, cōnsürgō. PPH. Mĕ tōllō, ättōllō. *Voy.* Surgo. ‖ *Se lever par respect, au fig. céder la supériorité.* Ūtquĕ vĭrō Phœbī chŏrŭs assurrexĕrĭt ōmnĭs. *V.* Trĕpĭdūsquĕ assurgĭt hŏnōrī Nūminĭs. *St.* Cēdentēs spatĭīs assurgentēsquĕ vidēbās. *Cl.* (Adde *Ov. Am.* III, 2, 53; *Juv.* 13, 55). Firmissĭmă vīnă, Trallĭăn ĭt assurgit quĭbŭs ĕt rex ĭpsĕ Phanæŭs. *V.* Ōmnĕ gĕnŭs mălī dignum ĕst assurgĕrĕ cītrō (*Anthol.* II, p. 461). *Voy.* Cedo. ‖ *S'élever, se soulever.* Flŭctŭbŭs ĕt frĕmĭtu assurgens, Bĕnācĕ, mărĭnō. *V.* Ærā pĕr văcŭum fĕrrī ătquĕ assurgĕre ĭn aūrās. *Id.* SYN. Sürgō, cōnsürgō, tōllŏr, ērĭŏr, ĕxtōllŏr, ättōllŏr, *qqf.* ēmĭ-nō, ērumpō. PPH. Mĕ tōllō, ättōllō, ērigō, sŭbjĭcĭō. ‖ *S'élever, croître.* Sēptēmquĕ assurgit ĭn ūlnās. *V.* Nōn cœptæ assurgunt turrēs. *Id. Voy.* Cresco. ‖ *Se lever, naître.* Assurgens nŏx aūrĕa. *V. Fl. Voy.* Orior. ‖ *Au fig. S'élever, s'animer.* Tūm vĕro assurgunt īræ. *V.* Nunc sĕrā quĕrēlīs Haūd jūstis assurgis. *Id.* Gaudĕt ĭn ădvĕrsis ănĭmōquĕ assurgĭt Adrāstŭs. *St.*

Assŭs, ă, ŭm. *Roti, sec.* Ăt sīmŭl assīs Miscŭĕrĭs ĭxĭa. *H.* Sĭt crūdum ăn assŭm suāvĭus. *Prud.* (*Peri.* 648. Adde *Pl. Most.* V, 1, 66). ‖ Assă nū-trix. *Nourrice qui n'a plus de lait, espèce de bonne d'enfants.* Hōc mōnstrāt pŭĕrīs vĕtŭlæ rĕp-tantĭbŭs assæ. *J.* (14, 208. Cf. *Non.* 1, 280).

Assūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Assuo. *Cousu à, adapté.* Strictĭŭs assūtæ vēstēs prōcĕrā cŏĕrcēnt Membră. *Sid.* (*Pan.* 847).

Assўrĭă, æ. *f.* (*Ἀσσυρία*). *L'Assyrie, province d'Asie, auj. la Syrie.* Ēōïque Ārăbēs, dīrēs ĕt Às-sўrĭă. *Tib.* (III, 2, 24).

Assўrĭŭs, ĭi. *m.*; Assўrĭī, ōrŭm. *pl.* (*Ἀσσύριος*). *Assyrien, habitant de l'Assyrie.* Assўrĭŭs gēmmās, Sēr vēllĕră, tūră Sabæŭs. *Sid.* (*Pan.* 649). Cōlchŭs ăn Assўrĭŭs. *H.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *D'Assyrie.* Alba nĕque Assўrĭo fŭcātur lānă vĕnēnō. *V.* Perfŭsăm mūrĭcĕ vēstēm Assўrĭă signātŭr ācŭ. *Cl.* Mănŭs Às-sўrĭăm fūmŭs ĭnĭit ēbur. *O.*

Ăst (*devant une voyelle*). *Comme* At. Ăst ĕgŏ quæ dīvum ĭncēdo rēgīna. *V.* Ăs ubi blăndĭtĭs aūr-tŭr nihil. *O. Voy.* At. ‖ *Et, et d'autre part.* Si ēgo hic pĕrĭbo, ăst ille, ŭt dīxĭt, nōn rĕdĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 25. Cf. *Charis.* 1, 204). SYN. Ătquĕ, aūtĕm.

Āstă, æ. *f. Ville d'Italie, sur le Pô, auj. Asti.*

Aūt mœnĭă vindĭcĭs Āstæ. *Cl.* (*Cons.* VI *Hon.* 204. Cf. *Plin.* 3, 5).

Āstăcĭdēs, æ. *m. Fils d'Astacus, Ménalippe.* Āstăcĭdēn mēdĭō Cāpăneūs ē pŭlvĕrĕ tŏllĭt. *St.* (*Th.* VIII, 746. Sic et *Ibis*, 515).

Āstăcŭs, ī. *m.* (ἀστακός). *Sorte d'écrevisse.* ‖ 2. *Astacus, père de Ménalippe. Voy.* Astacides. ‖ 3. *Nom de berger.* Īdās lānĭgĕrī dŏmĭnŭs grĕgĭs, Āstăcŭs hōstī. *Calp.* (2, 2).

Āstāns. *Voy.* Adstans.

Āstăphĭŭm, ĭī. *n.* (ἀστάριος, ἀσταφίς). *Nom d'une servante.* Āstăphĭum ēst āncillŭlă. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 76. Eadem blande dicitur *Astaphilitium*, *ib.* V, 5).

1. Āstĕrĭă, æ. *f.* (ἀστερία). *Astérie ou girasol, pierre précieuse.* Nāscĭtŭr hīc scŏpŭlīs Pāllēnæ gĕmmă rĕfŭlgēns, Āstĕrĭām pĕrhĭbĕnt : stēllīs cērtārĕ pŭtātŭr. *Prisc.* (*Peri.* 324. Male vulgo *asterium*; nam *asteria* dicitur et a *Plin.* 37, 9).

2. Āstĕrĭă, æ, *et* Āstĕrĭē, ēs. *f.* (Ἀστερίη). *Fille de Titan, aimée de Jupiter, qui prit la forme d'un aigle pour l'enlever.* Fēcĭt ēt Āstĕrĭēn āquĭlā lūctāntĕ tĕnērī. *O.* ‖ *Nom de ville de Délos.* Seū nĕmŭs Āstĕrĭæ, seū quā Pārnāssĭă rūpēs (*Culex*, 15. Cf. *Plin.* 4, 12, et 5, 31). ‖ *Nom de femme.* Quīd flēs, Āstĕrĭē? *H.*

Āstĕrĭōn, ōnis. *m.* (Ἀστερίων). *Rivière d'Argolide.* Quōs cĕlĕr ămbĭt Āstĕrĭōn. *St.* (*Th.* IV, 122. *Ib.* 714). ‖ 2. *Nom d'un guerrier, compagnon de Jason.* (*V. Fl.* I, 355.)

Āstĕrĭs, ĭdis. *f.* (Ἀστερίς). *Nom de femme.* Āstĕrĭs āntĕ dăpēs, nŏctĕ Āstĕrĭs, Āstĕrĭs ōrtū. *St.* (*Silv.* I, 2, 198).

? Āstĕrĭŭm, ĭī. *n. Voy.* Asteria.

Āstĕrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Āstĕrĭūmquĕ sūŭm vīvāx trānsmittĭt ĭn ævŭm (*Anthol.* I, p. 372. *Ib.* II, 246, ut recte censet *Burm.*, quanquam legitur *Astorio*).

Āstĕrnōr. *Voy.* Adst.

Āstĭlŭs. *Voy.* Astylus.

Āstĭtŏ, Āstŏ. *Voy.* Adst.

? Āstōrĭŭs. *Voy.* Asterius.

Āstræă, æ. *f.* (Ἀστραία). *Astrée, fille de Jupiter et de Thémis, déesse de la justice, abandonna la terre en voyant les crimes des hommes. Elle est dans le Zodiaque le signe de la Vierge.* Ūltĭmă cœlēstŭm tĕrrās Āstræă rĕlīquĭt. *O.* Paŭlātim dēindĕ ăd sūpĕrōs Āstræă rĕcēssĭt. *J.* (6, 19. Adde *Sen. H. Fur.* 1068; *Octav.* 424). SYN. Jūstĭtĭă, Vīrgō. *Voy.* Justitia. ‖ *Signe céleste.* Aūt Āstræă jŭbēt lēntōs dēscēndĕrĕ Pīscēs. *L.* (IX, 535). Ānnŭm fŭgātæ trādĭt Āstrææ Lēō. *Sen.* (*H. OEt.* 69). *Voy.* Virgo.

Āstræŭs, ī. *m.* (Ἀστραῖος). *L'un des Titans, père des Vents, et d'Astrée, suivant quelques mythologues.* Seū pātrĭs Āstræī clārum ēs gĕnŭs. *Avien.* (*Arat.* 279, de Virgine. Adde *German. Arat.* 104). ‖ —ŭs, ă, ŭm. *adj.* Sūbĭtis cōncŭrsĭbŭs æquŏr Āstræī tŭrbānt ēt ēunt ĭn prælĭă frātrēs. *O.*

† Āstrālis, ĕ. *Qui concerne les astres.* Seū nōx āstrālēs ădōlēt quŭm cærŭlă flāmmās. *Avien.* (*Arat.* 609).

Āstrĕpō. *Voy.* Adst.

Āstreūs, ĕŏs. *m.* (Ἀστραῖος). *Nom de guerrier.* Occĭdĭt ēt Cēlădōn Mĭndēsĭŭs, occĭdĭt Āstreūs. *O.*

† Āstrĭcŭs, ă, ŭm. *D'astre.* Cœlī chŏrēās āstrĭcās ōstēndĕrĕt. *Varr.* (apud *Non.* 6, 16).

Āstrĭdēns. *Voy.* Adst.

Āstrĭfĕr *et* Āstrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte les astres.* Āstrĭfĕrōs ĭnclīnāt Jūpĭtĕr āxēs. *St.* Vōx sĭmŭl āstrĭfĕrās prōfĕrt mōrtālĭbŭs ūmbras. *V. Fl.* Āstrĭgĕrōs Cāpăneūs tōllēndŭs ĭn ārēs. *St.* Āstrĭgĕrā sĕnĭōr cūm cōnjŭgĕ Cēpheūs. *Cl.* SYN. Stēllĭfĕr, cœlēstis.

† Āstrĭfĭcāns, tis. *Imitant les astres.* Ārchĭmēdēă āstrĭfĭcāntĕ mānū. *Capel.* (VI, p. 191).

† Āstrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui produit une lumière d'astres.* Sēd pūrum āstrĭfĭcīs cœlūm scāndēbăt hăbēnīs Nox. *Capel.* (II, p. 24). Ætherĭs āstrĭfĭcō lūmĭnă mūltă pēplō. *Id.* (VI, 191).

Āstrĭgĕr. *Voy.* Astrifer.

† Āstrĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui parle des astres.* Vīllăque āstrĭlŏquæ præfĕrs commēntă pŭĕrīlæ. *Capel.* (VIII, p. 273).

Āstringō. *Voy.* Adst.

† Āstrĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait du bruit en opérant la révolution des astres.* Tē nūnc āstrĭsŏnūm cārmĭnă, Jūpĭtĕr. *Capel.* (IX, p. 308).

Āstrŏlŏgŭs, ī. *m.* (ἀστρολόγος). *Astronome.* ‖ *Astrologue.* Āstrŏlŏgōrum ārtēm cōntrā cōnvīncĕrĕ tēndĭt. *Ir.* (V, 729). Quīdquĭd Dixĕrĭt āstrŏlŏgŭs, crēdēnt ā fōntĕ rĕlātūm Ammōnĭs. *J.* (6, 553). Dixĕrăt āstrŏlŏgŭs pĕrĭtūrūm tē cĭtŏ, Mūnnă. *M.* (IX, 83, 1. *Id.* II, 7, 4; *Prud. Apoth.* 686; *Enn.* apud *Cic. Div.* 1, 58). SYN. Cōnjectŏr, hărŭspex, vātēs, Chăldæŭs. EP. Fātĭdĭcŭs, præsāgŭs, vānŭs, mēndāx. VERS. Præsāgis quō nūllŭs ămiclŏr āstris. *St.* Fātă quŏquĕ ēt vītās hŏmĭnūm sūspēndĭt ăb āstrīs. *Manil.* Cuī pĕcŭdŭm fibræ, cœlī cuī sidĕră pārēnt. *V.*

† Āstrŏnŏmŭs, ī. *m.* (ἀστρονόμος). *Astronome.* PPH. Cœlī āstrōrūmquĕ pĕrĭtŭs. Quī sidĕră signăt. VERS. Sidĕră cūnctă nŏtăt tăcĭtō lăbēntĭă cœlō. *V.* Cœlīquĕ mēătūs Dēscrĭbĭt rădĭo, ēt sūrgēntĭă sidĕră dīcĭt. Sī mŏdō rītĕ mĕmŏr sĕrvātă rĕmētĭŏr āstrā. Nāvĭtă tūm stēllīs nūmĕrōs ēt nōmĭnă fēcĭt. *Id.* Ærĭăs tēntāssĕ dŏmōs, ănĭmōquĕ rōtūndŭm Pĕrcūrrissĕ pōlŭm. *H.* Fēlĭcĭs ănĭmōs, quĭbŭs hæc cōgnōscĕrĕ primĭs, Ĭnquĕ dŏmōs sūpĕrās scāndĕrĕ cūră fŭlīt : Ādmōvēre ŏcŭlīs dīstantĭă sidĕră tĕrrīs, Ætherăque ĭngĕnĭō sūppōsŭēre sŭō. *O.* Sidĕrĭbŭs nōvĕrĕ vĭās. *L.* Omnĭă quī măgnī dispĕxĭt lūmĭnă mūndī, Quī stēllārum ōrtūs cŏmpĕrĭt ătque ŏbĭtūs. *Cat.* Errōrēsquĕ sĭtumquĕ dŏcēt, flŭxūsquĕ rĕcūrsūsque Āstrōrum ĭnnūmĕrōs sōlērtī ĭndāgĭnĕ nōvīt. *Boet.* Quīs sĭt sidĕrĭbŭs nŏtārĕ cūrsūs. *Sid.* Eūclĭdēs spătĭŭm sclĕns Ōlўmpī. *Id.*

Āstrŭm, ī. *n.* (ἄστρον). *Astre, étoile.* Ēccĕ Dīōnæī prōcēssĭt Cæsărĭs āstrŭm. *V.* Āvērsō cēdēns Cănĭs ŏccĭdĭt āstrō. *Id.* Lēdæō pōtĕrās ăbdūcĕrĕ Cўllărŏn āstrō. *M.* (VIII, 21, 5.) Ūtrŭmquĕ nōstrum ĭncrēdĭbĭlī mŏdō Cōnsēntĭt āstrŭm. *H.* SYN. Sīdŭs, stēllă. PPH. Sidĕrĭs ĭgnēs. Fīxă pōlō flāmmă. ‖ *Ordint.* Āstră, ōrŭm. *n. pl. Les astres.* Ōrbĕm Pĕr dūōdēnă rĕgīt mūndī sōl aūrĕŭs āstră. *V.* Quæquĕ dĭūrnīs Aūrĕă cūm lūnă sŭccēdĭtŭs ĭgnĭbŭs āstră. *O.* SYN. Sidĕră, stēllæ, sīgnă, *qqf.* făcēs. EP. Ætherĭă, sŭblīmĭă, ăltă, cœlēstĭă; aurĕă, clāră, splendēntĭă, nĭtĭdă, fulgēntĭă, rădĭāntĭă, rŭtĭlă, lucĭdă, flāmmĕă, ĭgnĕă, ārdēntĭă; vāgă, errantĭă; ætĕrnă, pērennĭă, ĭncōncŭssă. PPH. Ignēs ætherĭī, sidĕrĕī, ætherĭs. Ætherĭæ, cœlĭvăgæ, cœlēstēs făcēs, flāmmæ. Āstrōrūm ĭgnēs, lūmĭnă. Sīgnă nŏctĭs. Stēllārūm, āstrōrūm chŏrŭs, ăgmĭnă. Sīgnōrūm flāmmæ, ōrdō, flāmmĕŭs ōrdō. Vāgă lūmĭnă mūndī. Āstră, sidĕră cœlī, fixă pōlō, spārsă pōlō, fulgēntĭă cœlō, nŏctĕ micāntĭă. VERS. Nŏctĭvăgæquĕ făcēs cœlī, flāmmæquĕ vŏlantēs. *Lr.* Sīgnĭfĕrō quæcūnquĕ flŭūnt lăbēntĭă cœlō. *L.* Quāntŭm præcēdĭt clārā mĭnōrēs Lūnă făcēs. *St.* Vēlŭt ĭntĕr ĭgnēs Lūnă

mĭnōrēs. *H.* Ūt quūm spārsā mĭcānt stēllārūm lūmĭnā cœlō. *Sil.* Glŏbōs dīērūm nōctĭūmquĕ prælūdēs. *Prud.* Flāmmæquĕ mĭcāntēs Quæ mundī fēcēre ŏcŭlōs. *Manil.* Sīgnōrūmquĕ chŏrōs ăc mundī flāmmĕă tēctă. *Id.* Nūnc stēllātă pŏlī cōnspĭcĕ lūmĭnă. *Capel.* ‖ *Le haut des airs.* Īndēx lætĭtĭæ fĕrtŭr ăd ăstră sŏnŭs. *O.* Tūrrim īn præcĭpĭtī stāntēm, sūmmīsquĕ sŭb ăstrā Ēdūctām tēctīs. *V.* Fĕrt cōmmixtām Vŭlcānŭs ăd ăstră făvillām. *Id. Voy.* Aer. ‖ *Au fig. Le plus haut point de gloire.* Ēt fāmām tĕrmĭnĕt ăstrīs. *V.* ‖ *In ou* ăd ăstră tōllŏ, fĕrŏ, ēvĕhŏ. *Élever aux nues, louer.* Nōmĕn īn ăstră fĕrēnt. *V.* Gărrŭlă laudĕt, cœlōquĕ părĕm Tōllĕt ĕt ăstrīs. *Sen.* Mōrēsquĕ Aūrĕōs ēdūcĭt īn ăstră. *H.* Ūrbĕm Tōlĭs ăd ăstră lĕvīs. *Id. Voy.* Laudo. ‖ *Le ciel, l'immortalité.* Măcte ănĭmō, gĕnĕrōsĕ pŭĕr ; sīc ītŭr ăd ăstrā. *V.* Quĕm vīrtŭs ădĭdĭt ăstrīs. *O.* SYN. Sīdĕră, cœlŭm, pŏlŭs, dīī. *Voy.* Apotheosis.

Ăstrŭŏ. *Voy.* Adst.

† Āstŭ. *n.* (ἄστυ). *La ville d'Athènes, en gén. la ville.* Ōmnēs qui ārcem āstŭque ăccŏlŭnt Cīvēs. *Att.* (apud *Non.* 4, 330). An īn āstŭ vēnīt ? *Ter.* (*Eun.* V, 6, 17. Quidam scrib. *asty*).

Āstŭpĕŏ. *Voy.* Adst.

Āstŭr, ŭrĭs. *Asturien, d'Asturie, en Espagne.* Cāllāĭcīs quĭdquīd fŏdĭt Āstŭr īn ārvīs. *M.* (X, 16, 3). Hīs, prætĕr Lătīās ăcīēs, ĕrăt ĭmpĭgĕr Āstŭr. *L.* Trēmŭĭtque ĕxĕrcĭtŭs Āstŭr. *Sil.* ‖ — ĕquŭs. *Cheval d'Asturie, qui va l'amble.* Hīc brĕvīs, ăd nŭmĕrūm răpĭdōs quī cōllĭgĭt ūnguĕs, Vēnĭt ăb aūrīfĕrīs gēntĭbŭs Āstŭr ĕquŭs. *M.* (XIV, 199. Cf. *Sil.* III, 336). SYN. Āstŭrĭcŭs, āstŭrcŏ. ‖ *Subst. m. Nom de guerrier.* Sĕquĭtŭr pŭlchĕrrĭmŭs Āstŭr, Āstŭr ĕquō fīdēns. *V.*

Āstŭrcŏ, ōnĭs. *m. Cheval d'Asturie. Voy.* Astur.

Āstŭrĭcŭs, ă, ŭm. *D'Asturie.* Āstŭrĭcă răpĭdōs dē gēntĕ jŭgālēs. *Sil. Voy.* Astur.

Āstŭs, ūs. *m. Ruse.* Cōnsĭlĭō vērsārĕ dŏlōs ĭngrĕssŭs ĕt āstū. *V.* Quæ nōn hōrtāndă, sĕd āstū Dēcĭpĭendă fŭīt. *O.* Āstus ĕxŭĕ nōtōs. *Sil.* SYN. Dŏlŭs, ārs, fraŭs, etc. *Voy.* Dolus.

Āstūtē. *adv. Avec ruse.* Ĭtă me ăb ĕa āstūtē vīdĕō lăbĕfăctārĭĕr. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 3. Adde *Pl. Most.* V, 1, 21 ; *Rud.* IV, 7, 14).

Āstūtīă, æ. *f. Ruse.* Inĕst spēs nōbīs hāc āstūtīă. *Pl.* (*Cap.* II, 1, 53). Quĕm nōstrīs sȳcŏphāntīīs, dŏlīs, āstūtīīsquĕ. *Id.* (*As.* III, 2, 2. Adde *Ter. Heaut.* IV, 3, 32). *Voy.* Dolus. ‖ † *En bonne part : Finesse, intelligence.* Quĭbŭs ābĕst ăd præcăvēndum ĭntēllĭgēndī āstūtīă. *Pac.* (apud *Cic. Fin.* 5, 11, de feris).

Āstūtŭs, ă, ŭm. *Fin, adroit, rusé.* Āstūta ingĕnĭŭm vulpēs ĭmĭtātă lĕōnēm. *H.* Cāptēs āstūtŭs ŭbīquĕ Tēstāmēntă sĕnŭm. *Id.* SYN. Callĭdŭs, dŏlōsŭs, vāfĕr, etc. *Voy.* Dolosus.

Āstўāgēs, ĭs. *m.* (Ἀστυάγης). *Astyage, roi des Mèdes, grand-père de Cyrus, détrôné par lui.* Āstўāgēs Cўrō pellēndŭs fŏrtĕ nĕpōtī. *Sid.* (*Paneg.* 147. *Ib.* 1893). Vīs pŏtŭīt, nōn Āstўāgēs, Bābўlōnvĕ sŭpērbă (*Anthol.* I, p. 188). ‖ 2. *Guerrier changé en pierre par Persée.* Dūm stŭpĕt Āstўāgēs. *O.* (*Met.* III, 203).

Āstўānāx, āctĭs. *m.* (Ἀστυάναξ). *Astyanax, fils d'Andromaque et d'Hector, précipité du haut d'une tour par l'ordre d'Ulysse.* Ō mĭhī sōla mĕī sŭpĕr Āstўānāctĭs ĭmāgō ! *V.* Ēt āvō pŭĕrum Āstўānāctă trăhēbāt. *Id.* (Cf. *Ov. Met.* XIII, 415 *sq.*) PPH. Hĕctŏrĕŭs pŭĕr. *O.* Prĭāmī nĕpōs Hĕctŏrĕŭs. *Sen.*

Āstўlĭdēs, æ. *m. Fils d'Astylus.* Hāgnōn Āstўlĭdēs. *Grat.* (*Cyn.* 215).

Āstўlŭs, ī. *m.* (Ἄστυλος). *Centaure et devin.* Āstўlŭs, ĭlle ētĭām mĕtŭēntī vūlnĕrā Nessō. *O.* (*Met.* XII, 308). ‖ *Nom de berger.* Āstўlĕ, crēdĭbĭle ēst ? *Calp.* (6, 7).

Āstўŏchē, ēs. *f.* (Ἀστυόχη). *Nom de femme.* Āstўŏchēs, pŭĕrīquĕ rŭdēs, tŭă, Phædīmĕ, prōlēs. *St.* (*Th.* III, 171).

Āstўpălæē, æ. *f.* (Ἀστυπάλαια). *Une des Cyclades.* Cīnctăquĕ pīscōsīs Āstўpălæă vădīs. *O.*

Āstўpălēĭus, ă, ŭm (Ἀστυπαλήιος). *D'Astypalée.* Hīnc Ănăphēn sĭbī jūngĭt, ĕt Āstўpălēĭă rēgnă. *O.*

Āsŭlă, æ. *f. Ville de la Vénétie.* Āsŭlă sūm, mūrīs circūmdătă pūlchrā dŭōbŭs (*Anthol.* 1, p. 472).

Āsўlās, æ. *m.* (Ἀσύλας). *Nom d'homme.* Hŏmĭnūm dīvūmquĕ ĭntērprĕs Āsўlās. *O.* Mīlēs Tўrrhēnŭs, Āsўlæ Nōmĕn ĕrăt. *Sil.* (XIV, 149. Quanquam alii leg. *Asylo* *Asilo*).

Āsўlŭm, ī. *n. Asile, refuge, lieu de sûreté. Il y avoit un asile célèbre à Athènes, et un autre ouvert à Rome par Romulus.* Hīnc lūcum ĭngēntēm, quĕm Rōmŭlŭs ăcĕr āsўlŭm Rĕttŭlĭt. *V.* Āb ĭnfāmī gēntĕm dēdūcĭs āsўlō. *J.* (8, 275. Adde *Luc.* I, 97 ; *Prud. Sym.* 285). Ēt jām pōrtĭcĭbŭs văcŭīs, Jūnōnĭs āsўlō. *V.* PHR. Rōmŭlŭs ĭnfāmī cōmplēvit mœnĭă lŭcō. *L.* ‖ *qqf. au fig.* Hōc pătēns ūnŭm mĭsĕrīs āsўlŭm. *Boet.* (3, 10). *Voy.* Perfugium.

† Āsўmbōlŭs, ă, ŭm (ἀσύμβολος). *Qui ne paie pas sa part, son écot.* Tĕn' āsўmbōlŭm vēnīre ūnctum ătquĕ laūtum ē bālnĕīs ? *Ter.* (*Ph.* II, 2, 25). *Voy.* Symbolum.

Āt. *Mais, cependant.* Dīxĭt ; ăt īllă fūrēns, ācrīquĕ ăccēnsă dŏlōrĕ. *V.* Āt rēgīnă grăvī jām dūdūm saūcĭă cūră. *Id.* Făcĭam. Āt jam hōc ŏpŭs ēst. *Ter.* (*And.* IV, 1, 58). SYN. Āst, vērŭm, sĕd, vērō, aūtēm, tămĕn, āttămĕn, *qqf.* ĭntĕrĕā. ‖ *Du moins.* Sī gĕnŭs hūmānum ēt mōrtālĭă tēmnĭtis ārmă, Āt spērātĕ dĕōs mĕmōrēs fāndī ătquĕ nĕfāndī. *V.* Sī tĕ nūllă mŏvēt tāntæ pĭĕtātĭs ĭmāgŏ, Āt rāmum hūnc... Āgnōscās. *Id.* Sī ĕrgo hīc pĕrĭbŏ... Āt ĕrĭt mī hōc fāctūm mōrtŭō mĕmōrābĭlĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 25). SYN. Sāltēm. ‖ *Or.* Āt illī fœdă cĭcātrĭ-sētōsām lævī frōntēm tūrpāvĕrāt ōrīs. *H.* SYN. Ātquī, aūtēm, pōrrō, nĭmīrūm, scīlĭcĕt, nēmpĕ. ‖ Āt, *placé au commencement d'un discours, donne du mouvement à la phrase.* Āt tĭbī prō scĕlĕre, ēxclāmāt, prō tālĭbŭs nūsĭs, Pērsōl-vānt grātēs dīgnās (dii) ! *V.* Āt, ō dēōrūm quĭd-quĭd īn cœlō rēgĭt Tērrās ĕt hūmānūm gĕnŭs, Quĭd īstĕ fĕrt tŭmultŭs ? *H.* (Adde *Ov. Her.* 12, 1 ; *Ter. And.* IV, 1, 43, ubi *Donat.* ; *Hec.* I, 2, 59 ; *Pl. Most.* I, 1, 35). SYN. Vērō. *Voy.* Vero. ‖ Āt (*répété*). Āt sēcūrā quīēs... ăt lātĭs ōtĭă fūndīs... ăt frīgĭdă Tēmpĕ Nōn ăbsūnt. *V.* Āt ēst bŏnŭs, ŭt mĕlĭŏr vĭr Nōn ălĭŭs quīsquam ; ăt tĭbī ămīcŭs, ăt ingĕnĭum ingēns. *H.* ‖ Āt *ou* Āt ēnĭm. *Mais directement.* Āt nōn fōrmōsa ēst, ăt nōn bĕnĕ cūltă pŭēllă ; Āt, pŭtŏ, nōn vōlīs sæpĕ pĕtītă mĕīs. *O.* (*Am.* III, 7, 1. *Id. Met.* II, 566). ‖ Āt vērō *et* Āt ēnĭm. *Comme* Āt. Āt vērō tōtum spătĭŭm cōnvĕrtĭt ĕt ōrbĭs. *Cic.* (*Arat.* 264). Āt vērō, pĕdĭbŭs sŭbĭtō pĕrcŭlsă, Dīānæ (*Ib.* 432). Āt ēnĭm fōrtĭssĭmŭs illĭc Ēt Chrōmĭs ĕt Dōrўlās. *St.* (*Th.* III, 12). Jām nōn ēxclūdĕrĕ tāntūm, Ĭnclū-sissĕ vōlŭnt : ăt ēnĭm cōntāglă bēllī Dīră fŭgānt. *L.* (III, 368. Adde *Pl. Most.* III, 3, 19 ; *Pers.* IV, 4, 20 ; *Ter. Ph.* III, 2, 2). ‖ Āt ĕtĭām, *marque*

l'indignation. Ăt ētĭām rēstĭtās? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 1). Ăt ētĭām mălēdīcīs? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 149). *Voy.* Etiam. ‖ ?Ăt ăt *ou* Ătăt. *Voy.* Attat.

Ătăbŭlus, ī. *m. Vent d'Apulie, qu'on croit être le même que l'Iapyx.* Mōntēs Āppūllă nōtōs Ōstēntārē mihī, quōs tōrrĕt Ătăbŭlus, ēt quōs. *H.* (*Sat.* I, 5, 57 : ubi *Porphyr.* Cf. et *Gell.* 2, 22).

? Ătăbŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Sil.* XV, 693. Alii leg. *Arabum.*)

Ătăcīnī, ōrŭm. *m. Peuple de la Narbonaise, ainsi nommé du fleuve Atax.* ‖ Vārrō Ătăcīnŭs. *Poète latin, vers la fin de la république.* Ēxpĕrtō frūstrā Vārrōne Ătăcīnō. *H.* (*Sat.* I, 10, 46 : ubi *Porphyr.* et *Acron*).

Ătălāntă, æ, *et* Ătălāntē, ēs. *f.* (Ἀταλάντη). *Atalante fille d'Iasius, roi d'Arcadie, porta le premier coup au sanglier de Calydon, et devint l'épouse de Méléagre.* Ārsīt ēt OEnīdēs īn Mænālĭă Ătălāntă. *O.* Quīs Mænālĭæ Ătălāntēs Nescĭăt ēgrĕgĭūm dĕcŭs? *St.* SYN. Īăsĭs. EP. Ārcădĭă, Călўdōnĭă, Pārrhăsĭă, Nōnăcrīnă. VERS. Ēt Călўdōnēă bĕllāntĕm rūpĕ pŭellām, Vīncēntēmquĕ vĭrōs, ēt quām pōtŭīssĕ vĭdērĕ Vīrgĭnĕ mājŭs ērāt stērnēntēm vŭlnĕrĕ primō. *Manil.* ‖ 2. *Fille de Schénée, roi de Scyros, fut vaincue à la course par Hippomène ou Milanion, qui la retarda en laissant tomber des pommes d'or. Ils furent changés en lion et en lionne, et trainèrent le char de Cybèle. D'autres mythographes ne reconnaissent qu'une Atalante ; d'autres donnent à celle-ci le père de la précédente.* Mīlănĭōn hŭmĕrīs Ătălāntēs crūră fŭgācīs. *O.* Ēt tĕgĭtŭr fēstă vīctrīx Ătălāntă cŏrōna. *Id.* SYN. Schœnēĭs. PPH. Schœnēĭă vīrgō, pŭellă.

Ătălāntæŭs, ă, ŭm (Ἀταλαντᾶος). *D'Atalante.* Jāmquĕ Ătălāntæās īmplērāt nūntĭŭs aurēs. *St.* Ătquĕ Ătălāntæōs cōnātŭm fērrĕ lăbōrēs. *Manil.*

Ătălāntĭădēs, æ. *m.* (Ἀταλαντιάδης). *Fils d'Atalante, Parthénopée.* Trŭx Ătălāntĭădēs. *St.* (*Th.* IX, 789).

Ătārnă, æ, *et* Ătārnē, ēs. *f. Ville de Mysie.* Pōlўpŭ' Cŏrcўræ, călvārĭă pīnguĭa Ătārnæ. *Enn.* (apud *Apul. Apol.*)

Ătārnītēs, æ. *m. D'Atarne : Hermias, tyran de cette ville, fut cousu dans un sac de cuir.* Aūt ŭt Ătārnītēs, īnsūtus pēllĕ jŭvēncī (*Ibis*, 321).

? Ătăt *ou* Ăt ăt. *Voy.* Attat.

Ătăulphŭs, ī. *m. Ataülphe, roi des Goths.* Hīc cūm sēx nātīs, rēx Ătăulphĕ, jăcēs (*Anthol.* I, p. 333).

Ătăvŭs, ī. *m. Aïeul au quatrième degré ; au plur. Ancêtres.* Ēvŏcăt ăntīquīs prŏăvōs ătăvōsquĕ sĕpŭlcrīs. *O.* Tūrnŭs ăvīs ătăvīsquĕ pōtēns. *V. Voy.* Avus.

Ătăx, ăcĭs. *m. Rivière de la Narbonaise, auj. l'Aude.* Mīlĭs Ătăx gaŭdĕt Lătĭās nōn fĕrrĕ cărīnās. *L.* Smўrnă cāvās Ătăcis pēnĭtŭs mittĕtŭr ăd ūndās. *Cat.* (95, 4. Alii perperam, *Atracis*).

Ătēllă, æ. *f.* (Ἀτελλα). *Ville des Osques, en Campanie, où furent données d'abord les pièces nommées Atellanes.* Jāmquĕ Ătēllă sŭās, jāmquĕ ēt Călātĭa ădĕgīt. *Sil.*

Ătēllānŭs, ă, ŭm. *D'Atella.* ‖ Ătēllānă, æ. *f.* (*s. ent.* fabula). *Atellane, pièce d'un genre comique.* Ūrbĭcŭs ēxōdĭō rīsŭm mŏvĕt Ătēllānæ Gĕstĭbŭs Aūsŏnĭōs. *J.* (6, 71).

Ătĕr, ātrā, ātrŭm. *Noir.* Călcŭlŭs ĭmmĭtēm dēmīttĭtŭr ātĕr ĭn ūrnām. *O.* Ātrī vēllĕrĭs āgnām. *V.* Ātĕr sānguĭs. *Id.* Ātrām quīs lăcrĭmĭs ĭncălŭīssĕ jŏgam? *Pp.* (IV, 7, 28). SYN. Nĭgĕr. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf. Vêtu de deuil.* Dēsīgnātōrēm dĕcŏrāt lictōrĭbŭs ātrīs. *H. Voy.* Atratus. ‖ *Sombre, obscur.* Hōrrēntĭquĕ ātrūm nĕmŭs ĭmmĭnĕt ūmbrā. *V.* Pōntō nōx ĭncŭbăt ātrā. Spēlūncīs ābdĭdĭt ātrīs. *Id.* SYN. Nĭgĕr, nĭgrānS, ōbscūrŭs, cæcŭs, pĭcĕŭs. ‖ *Au fig. Horrible.* Quīnquāgīntă ātrīs ĭmmānĭs hĭātĭbŭs hўdrā. *V.* Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭā Dītĭs. Tōt pŭllŭlăt ātrā cōlŭbrīs. *Id.* Ūt turpĭtĕr ātrūm Dēsĭnăt ĭn pīscĕm mŭlĭĕr fōrmōsă sŭpērnē. *H.* SYN. Hōrrēndŭs, fœdŭs, turpĭs. ‖ *Incommode, désagréable.* Pōst ĕquĭtēm sĕdĕt ātrā cūrā. *H.* Ātrā fămēs. *Cl.* SYN. Mŏlēstŭs, trīstĭs, incōmmŏdŭs. ‖ *Funeste.* Ābstŭlĭt ātrā dĭēs. *V.* Quāque ălĭquĭd dāndum ēst, īllā sĭt ātrā dĭēs. *O.* SYN. Fūnēstŭs, īnfēlīx, īnfaūstŭs, trīstĭs. ‖ *Méchant, cruel.* Ātĕr hōmŏ. *Catul.* (93, 2). Ātrāquĕ tīgrĭs. *V.* SYN. Mălŭs, ĭmprōbŭs. ‖ Ălbŭs ăn ātĕr. *Voy.* Albus. ‖ *Diffamatoire* | Vērsĭbŭs ōblĭnŏr ātrīs. *H.* SYN. Mălīgnŭs, lĭvĭdŭs. ‖ *qqf. Obscur, inintelligible.* Lătēbrāsquĕ Lўcōphrŏnĭs ātrī. *St. Voy.* Obscurus. ‖ † *Compar.* Ātrĭŏr. (*Pl. Pœn.* V, 5, 11.)

Ătēstīnŭs, ă, ŭm. *D'Ateste ou Este.* Pĕrfĕr Ătēstīnæ nōndŭm vŭlgātă Sābīnæ. *M.* (X, 93, 3). ‖ *Subst. m. Nom d'homme, ou avocat connu désigne par sa patrie.* Ēgĭt Ătēstīnŭs caŭsās ēt Cāĭŭs. *M.* (III, 38, 5).

Ătēstŭs, ī. *m. Fondateur de la ville d'Ateste ou Este, en Vénétie.* Hīc ēt, Ătēstĕ, jăcēs, quī pōst Āntēnōră nōmĕn Laūdĭbŭs ēt tĭtŭlīs tōllĭs ĭn āstră tŭūm (*Antholog.* 1, p. 93. Iterum *ibid.* Vulgo, *Ateste jacet... tollit... suum*, nullo sensu).

Ăthă, æ. *m. Nom de jeune homme.* Sīvĕ lĕvēm cūrsū vincĕrĕ quærīs Ăthăm. *M.* (IV, 19, 8).

Ăthămānĕs, ŭm. *m. pl.* (Ἀθαμᾶνες). *Habitans de l'Athamanie.* Dīspĕrsūs sīlvīs Ăthămān, ēt nōmĭnĕ prīscō. *L.* (III, 188).

Ăthămānĭă, æ. *f.* (Ἀθαμανία). *Province d'Étolie ou d'Épire.* Cōmpărăt hīs vērsūtă sŭās Ăthămānĭă frauădēs. *Grat.* (*Cyn.* 182).

Ăthămānĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἀθαμανίς). *D'Athamanie.* Ădmōtĭs Ăthămānĭs āquĭs āccēndĕrĕ lĭgnŭm Nārātŭr. *O.*

Ăthămāntēŭs, ă, ŭm (Ἀθαμάντειος). *D'Athamas.* Ĭnōōsquĕ sīnŭs Ăthămāntēōsquĕ pĕrērrānt. *O.* Nūnc Ăthămāntēă prōtēctŭm tēmpŏră pīnŭ. *St.* (Adde *Mart.* VIII, 28, 19).

Ăthămāntĭădēs, æ. *m.* (Ἀθαμαντιάδης). *Fils d'Athamas.* Ēt Trītŏn, Ăthămāntĭădēsquĕ Pălæmōn. *O.*

Ăthămāntĭs, ĭdŏs *ou* ĭdĭs. *f.* (Ἀθαμαντίς). *Fille d'Athamas : Hellé.* Ēt frūstrā pĕcūdĕm quærēs Ăthămāntĭdŏs Hēllēs. *O.* Ēt jām prætĕrĭtīs lābēntem Ăthămāntĭdŏs ūndīs. *Pp.* (I, 20, 19. *Id.* III, 20, 5). *Voy.* Helle.

Ăthămānŭs, ă, ŭm (Ἀθαμανός). *D'Athamanie.* Ēst Phœbī fŭgĭēns Ăthămāna ăd līttŏră pōrtŭs. *Pp.* (IV, 6, 15).

Ăthămās, āntĭs. *m.* (Ἀθάμας). *Athamas, roi de Thèbes, fils d'Éole, mari de Néphélé, dont il eut Phryxus et Hellé. Il épousa ensuite Ino, qui donna le jour à Léarque et à Méliccrte. Les mauvais traitemens de leur belle-mère forcèrent Phryxus et Hellé à prendre la fuite. Athamas devint furieux, écrasa Léarque contre un rocher, et poursuivit Ino et Mélicerte, qui se précipitèrent dans la mer.* Hīnc ăgĭtŭr fūrĭīs Ăthămās, ēt ĭmāgĭnĕ fālsă. *O.* Tōrvŭs ădhūnc Ăthămās ĭnsānōs flĕctĕrĕt ārcŭs. *St.* (Adde *V. Fl.* I, 280). SYN.

Æŏlĭdēs. EP. Æmēns, dēmēns, fŭrēns, īnsānŭs, sævŭs. ‖ ? *Nom d'un guerrier grec au siége de Troie. Voy.* Acamas.

Æthēnæ, ārŭm. *f. pl.* (Ἀθῆναι). *Athènes, ville célèbre de la Grèce, dans l'Attique.* Ădjĕcērĕ bŏnæ paulō plūs ārtīs Æthēnæ. *H.* Quid Pāndiŏnīæ rēstānt, nĭsī nōmĕn, Æthēnæ? *O.* EP. Pallādĭæ, Cēcrŏpĭæ, Erĕchthēæ, Thēsēæ; ānтīquæ, vĕtĕrēs, dōctæ, făcundæ, clāræ, nōbĭlēs. PPH. Pallādĭs, Tritōnĭdĭs ārcēs. Ūrbs Mŏpsŏpĭa. Ārcēs Cēcrŏpiæ. Cēcrŏpĭī pōrtūs. Cēcrŏpĭs tĕrra. Mĭnĕrvæ ūrbs, mœnĭa. Ārcēs quĕīs Pallas præsīdĕt. Dictæ ā Pallādĕ tĕrræ. PHR. Ārmĭgĕræ rīdent Tritōnĭdis ārcēs. *Petr.*

† Æthēnæŭs, ă, ŭm (Ἀθηναῖος). *D'Athènes.* Est ĕt Æthēnæĭs ĭn mœnĭbŭs, ārcĭs ĭn ĭpsō. *Lr.* (VI, 750). Glōrĭa Æthēnæī cōgnĭtă sēdĕ lŏcī. *Aus.* (*Prof.* 14, 8). *Voy.* Atticus. ‖ *qqf. Athénien.* Ĕt tōtĭdĕm pŭppēs clārā dĕ gēntĕ Mĕnēsthĕŭs Dūcĭt Æthēnæŭs (*Epitom. Iliad.* 209).

Æthēnăgōrās, æ. *m.* (Ἀθηναγόρας). *Nom d'homme.* Trīstĭs Æthēnăgōrās nōn mĭsĭt mūnĕră nōbĭs. *M.* (VIII, 41. *Id.* IX, 96).

Æthēnăis, ĭdĭs. *f.* (Ἀθηναΐς). *Nom de femme.* Huīc nōmĕn Prōbŭs ĕst, huīc quĭdem Æthēnaĭdĭs (*Anthol.* II, p. 126).

Æthēnĭēnsis, ĕ. *D'Athènes, Athénien.* Æthēnĭēnsīs dīcĭt Eūcrătēmŏn ĭtĕm. *Avien.* (*Or. mar.* 350). Ĭngĕnĭo, Æthēnĭēnsī, ĕt cōgnātō mĕō. *Pl.* (*Rud.* IV, 5, 8). *Voy.* Attici.

Æthēsis, ĭs. *m.* (Ἄθεσις). *Fleuve de la Vénétie, auj. l'Adige.* Sīvĕ Pădī rīpīs, Æthēsĭm seū prŏptĕr æmœnŭm. *V.* Tūm Vĕrōna Æthēsī circumflŭā. *Sil.*

? Æthēstŭs, ī. *m. Voy.* Atestus.

Æthlă. *pl. n. Voy.* Athlon.

Æthlētă, *mieux que* Æthlētă, *et* Æthlētēs, æ. *m.* (ἀθλητής, *de* ἆθλον). *Athlète.* Nūnc æthlētārŭm studĭis, nūnc ārsīt æquōrŭm. *H.* Lævĭbŭs æthlētis, æ vāsă nŏvissĭmă dōnāt. *J.* (6, 356). Cædĭtŭr; ætĕndŭnt cŭnĕī, spĕctātŭr æthlētēs. *St.* (*Silv.* V, 3, 222. Sic et *Fort.* IV, 420). SYN. Pūgil, lŭctātŏr, pălæstrītă, *qqf.* glădĭātŏr. EP. Rōbŭstŭs, lăcĕrtōsŭs, vălĭdŭs; ŭnctŭs, lævĭs. *Voy.* Palæstra.

† Æthlētĭcē. *adv. En athlète.* Bĕnĕn' ŭsquĕ vălŭīt? Pāncrātĭcē ātque æthlētĭcē. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 14. *Id. Evid.* I, 1, 18).

Æthlĭs. *Voy.* Athys.

Æthlŏn, ī. *n.* (ἆθλον). *Travaux, comme les travaux d'Hercule, épreuves.* Æthlă vŏcant Grāĭī quōd cūnctă nĕgōtĭă rērŭm. *Manil.* (III, 162). Sīc dictă sŭb æthlĭs. *Id.* (*Ib.* 172). Cūr pŏst æthlă fĕrī tōgæquĕ pŏmpăm (*Anthol.* I, p. 628). *Voy.* Labor.

Æthon, ōnĭs. *m.* (Ἄθων). *Comme* Athos. Ætnæ ōmnēs, æspĕrī Æthōnēs. *Lucil.* (apud *Gell.* 16, 9. Adde *Cic.* apud *Prisc.* 6, 701).

Æthōs, *gén. dat. et abl.* Æthō, *acc.* Æthōn *et* Æthō. *m.* (Ἄθως). *Athos, haute montagne entre la Macédoine et la Thrace, que Xerxès fit couper pour ouvrir un passage à sa flotte.* Quāntŭs Æthōs, aūt quāntŭs Ĕrўx, aūt ĭpsĕ, cŏrŭscīs. *V.* Vĕlĭfĭcātŭs Æthōs, ĕt quĭdquĭd Græcĭă mĕndāx. *J.* (10, 174). Aūt Æthō, aūt Rhŏdŏpēn, aūt ălta Cĕraūnĭă tĕlō Dējĭcīt. *V.* Nĭvĭbūsquĕ prŏfūndŭm Scandēbāt cristātŭs Æthōn. *Cl.* Quōt lĕpŏrēs ĭn Æthō, quŏt æpĕs pāscuntŭr ĭn Hўblā. *O.* ‖ † Æthōnēs. *Voy.* Athon.

Æthўs, ўdĭs. *m. Indien, compagnon de Phinée.* Ērăt Indŭs Æthўs, quēm flŭmĭnĕ Gangē. *O.* (*Met.* V, 47. Alii scrib. *Athis, Atis*). ‖ 2. *Albain, dont la famille Atia était issue. Voy.* Atius.

? Ătīllă. *Voy.* Attilla.

Ătīllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Lānguĭdĭŏr nostĕr sī quāndo ĕst Paūlŭs, Ătīlī. *M.* (IX, 86, 1. Adde *Catal. Virg.* 4, 5). ‖ ? *Nom d'un comique latin. Voy.* Attilius.

Ătīmētŭs, ī. *m.* (ἀτίμητος). *Nom d'homme.* Mœrŏr Ătīmētī cōnjŭgĭs īllĕ mĕī (*Anthol.* II, p. 93).

Ătīnă, æ. *f.* (Ἀτινα). *Ville de Campanie.* Tēllă nŏvānt Ătīnă pōtēns Tĭbŭrquĕ sŭpĕrbŭm. *V.* Nĕc mōntĕ nĭvōsō Dēscēndēns Ătīna ăbĕrāt. *Sil.* (Adde *Mart.* X, 92, 2).

? Ătīnās, æ. *m. Nom de guerrier.* Sōlī prō pōrtīs Mēssăpŭs ĕt ācĕr Ătīnās. *V.* (*Æ.* XII, 661. Quum prima non bene corripiatur, legendum suspicor *Asylas.* Qui junguntur eodem libro, 550: *Et Messapus equum domitor, et fortis Asylas*).

Ătis. *Voy. le suiv.*

Ătĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ăltĕr Æthўs, gĕnŭs ūnde Ătĭī dūxērĕ Lătīnī. *V.* (Scribitur et *Atis.*)

Ătlāntĕŭs *et* Ătlāntĭŭs, ă, ŭm (Ἀτλάντειος). *De l'Atlas, atlantique.* Quīs tūnc aūt Hўădēs, aūt Plēĭădās Ătlāntēās sēnsĕrāt? *O.* Primŭs ăb ōcĕānō căpŭt ĕxsĕrĭs Ătlāntēō. *L.* Gūrgĭte Ătlāntēō, pĕlăgī sŭb rūpĕ sŏnōrā. *St.* Sēdēs Ătlāntēŭsquĕ fīnīs. *H. Voy. le suiv.*

Ătlāntĭăcŭs *ou* Ătlāntĭăcŭs, *et* Ătlāntĭcŭs, Ătlāntĭcŭs, ă, ŭm (Ἀτλαντικός). *Atlantique.* Quāsĭs Ătlāntĭăcō mĕmŏrātŭr lĭttŏrĕ quōndăm. *Sil.* (Sīc *Aus. Mos.* 144; *Calp.* 4, 83). Tūnc ĕtĭām tēntārĕ părās Ătlāntĭcă rēgnă? *Sil.* Annō rĕvīsēns æquŏr Ătlāntĭcŭm. *H.* SYN. Ătlāntēŭs.

Ătlāntĭădēs, æ. *m.* (Ἀτλαντιάδης). *Fils ou descendant d'Atlas : Mercure.* Vēnĭt Ătlāntĭădēs pŏsĭtīs cādūcĭfĕr ălīs. *O.* Părĕt Ătlāntĭădēs dictīs gĕnĭtōrīs. *St.*

Ătlāntĭās, ădĭs. *f.* (Ἀτλαντιάς). *D'Atlas.* Vīxque Ătlāntĭădum rūbĕfēcĕrāt ōrā sŏrōrŭm. *Sil.* Circēn Ătlāntĭădēmquĕ Călўpsō (*Auct. Priap.* 69). SYN. Ătlāntĭs.

Ătlāntĭcŭs. *Voy.* Atlantiacus.

Ătlāntĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant d'Atlas.* Mēnsĭs Ătlāntĭgĕnæ dictŭs cōgnōmĭnĕ Māiæ (*Anthol.* II, p. 364).

Ătlāntĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἀτλαντίς). *De l'Atlas.* Sēctōs Ătlāntĭdĕ sīlvă Īmpōsŭĕre ōrbēs. *L.* ‖ *Fille d'Atlas.* Dārdănŏn Ēlēctră nescīrĕt Ătlāntĭdĕ crētum. *O.* Ătlāntĭdŏs ārvă Călўpsūs. *Pp.* (IV, 1, 77). SYN. Ătlāntĭās. ‖ Ătlāntĭdēs, ŭm. *f. pl. Filles d'Atlas et de Pléione, les Hyades et les Pléiades.* Ăntĕ tĭbi Ēōæ Ătlāntĭdēs ăbscōndāntŭr. *V.* Jămquĕ sŭb Ēōæ dūbĭōs Ătlāntĭdĭs ignēs Ălbĕt ăgĕr. *V. Fl.* (II, 72. Adde *Colum.* 10, 54). *Voy.* Hyades, Pleiades.

? Ătlāntĭŭs. *Comme* Atlanticus.

Ătlās *et* Ătlăs, ântis. *m.* (Ἄτλας). *Atlas, roi de Mauritanie, fut pétrifié par Persée, qui lui présenta la tête de Méduse. Suivant les poëtes, il porte le Ciel sur ses épaules. L'Atlas, haute montagne d'Afrique.* Īd mĕtŭēns, sōllĭdis pōmārĭă clausĕrat Ătlās. *O.* Āntĭātis dūrī, cœlŭm quī vĕrtĭcĕ fūlcīt. *V.* Tēmpŭs, Ătlă, vĕnĭĕt, tŭă quō spōlĭābĭtŭr aūrō Ārbŏr. *O.* Hēspĕrĭām Călpēn sŭmmūmquĕ implēvĭt Ătlāntă. *L.* Mĕrcūrī, făcūndĕ nĕpōs Ătlāntĭs. *H.* EP. Lĭbўcŭs, Lĭbўs, Maūrŭs, ăltŭs, ārdŭŭs, sŭblīmĭs, cœlĭfĕr; gĕllĭdŭs, prūīnōsŭs. PPH. Mōns Lĭbўs. *St.* VERS. Ūbi cœlĭfĕr Ătlās Æxem hūmĕrō tōrquĕt stēllĭs ārdentĭbŭs aptŭm. *V.* Æthĕrĭŏs hūmĕrō quī sūstĭnĕt ōrbēs. Æthĕrĭŭm quī fĕrt cĕrvĭcĭbŭs

ăxĕm. *Id.* Hŭmĕrōs ŏnĕrātŭs Ōlўmpō. *O.* Ōmnĕ cŭm tōt sidĕrĭbŭs cœlŭm rĕquĭēvĭt ĭn ĭllō. *Id.* Āstrĭfĕrŭmquĕ dōmōs Ātlāntă sŭpĕrnās Fĕrrĕ lăbōrāntĕm. *St.*

Ătŏmī, ōrŭm. *f. pl.* (ἄτομοι). *Atomes, molécules élémentaires des corps.* Pārvārŭm sĕrĭē cōnstānt cōnnexa ătŏmōrŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 6). Quăm tĕnŭēs ătŏmī cōmpăgē mĭnūtă Cōnstĭtŭūnt. *Prud.* (*Apoth.* 1022. Adde *Sid. Pan.* 2552). SYN. Cōrpŭscŭlă, prīmōrdĭă. PPH. Nullĭquĕ sĕcābĭlĕ sēgmĕn. *Aus.* || *qqf. Au sing.* Nĕc mĭnĭmæ pĕrfĕrre ătŏmŭm dūrāmŭs ārēnæ. *Paul. Nol.* (*Nat. S. Fel.* 7, 277).

Ătquĕ. *conj. Et.* Ătque hŭmĭlĕs hăbĭtārĕ căsās, ĕt fĭgĕrĕ cērvōs. *V.* Ătquĕ sŭpĕrbă pătī fāstĭdĭă. *Id.* SYN. Ĕt, quĕ, ăc. *Voy.* Et. || *Aussitôt.* Sī brāchĭă fortĕ rĕmīsĭt, Ătque illum ĭn præcĕps prōnō răpĭt ălvĕŭs āmnī. *V.* (*G.* I, 202. De quo *Serv.*; *Gell.* 10, 29, et *Non.* 12, 44). Illōs ŭt cæcō rĕcŭbāns sŭb līmĭnĕ sēnsĭt Cērbĕrŭs, ătque ōmnēs căpĭtŭm sŭbrĕxĭt hīātŭs. *St.* (*Th.* II, 26. Adde *Sil.* II, 134). Ătque ătque ăccĕdĭt mūrōs Rōmānă jŭvēntŭs. *Enn.* (apud *Gell.* 10, 29). *Voy.* Protinus. || *Or, mais, ah!* Prōpĕra : ătque aūdĭn'? Vērbum ūnum căvĕ dē nūptĭīs. *Ter.* (*And.* I, 5, 64). Sērvōs, ancillās āmōve : ătque aūdĭn'? Quĭd ēst. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 70. *Id. Capt.* III, 1, 19). SYN. Ătquī, pōrrō, autĕm. || *Cependant, mais.* Ătque ălĭquĭs dĭcăt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 16). SYN. Ăt, ăt ēnĭm. || *Oui, certes.* Sēd vĭdĕōn' ĕgŏ Pămphĭlĭppŭm..? ătque ĭs ēst. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 4). Tū mĕ vĭdīstī? Ătque hĭs ŏcŭlĭs quĭdĕm. *Id.* (*Mil.* II, 4, 15. *Id. Bac.* III, 6, 9). || *Que* (*après un comparat.*), *et* alius, aliter, ĭdem, etc. Ārctĭŭs ătque hĕdĕrā prōcĕra ădstrĭngĭtŭr ĭlĕx. *H.* Nōn Āpōllĭnĭs măgĕ vērum, ătque hŏc, rĕspōnsum ēst. *Ter.* (*And.* IV, 2, 15). Mōrbĭs ægrēscĭmŭs ĭsdĕm Ătque illī. *Lr.* (V, 351. *Id.* I, 846). Ălĭōrsum ătque ĕgŏ fēcī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 2. *Id. Phor.* V, 8, 39; *Pl. Ps.* IV, 7, 35). SYN. Ăc, quăm. || *qqf. De même que, comme.* Quem ĕsse ămĭcŭm rătŭ' sum ătque ĭpsŭs sŭm mihī. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 20). Quæ succō cărĕt ătquĕ pĕtră pūmĕx (*Auct. Priap.* 32). SYN. Ŭt, sĭcŭt. || Sīmŭl ătquĕ. *Voy.* Ac.

Ătquī. *conj. Or, mais.* Ĭnvērtīssĕ grăvēs? ătquī nōn măssĭcă Băcchī. *V.* Quĭd stătĭs? nōlĭnt : ătquī lĭcĕt ēssĕ bĕātīs. *H.* (Adde *Mart.* IX, 73, 5). SYN. Pōrrō, autĕm, ăt, ătquĕ, vērŭm, sĕd, sēdēnĭm.

Ătrăcĭdēs, æ. *m. Habitant de la Thessalie.* Stŭdĭīsquĕ vĭrtŭtĭbŭs ævŭm Ēxĭgĭt Ătrăcĭdēs. *O.* (de Cæneo).

Ătrăcĭs, ĭdĭs. *f. Thessalienne.* Ătrăcĭs Hæmōnĭōs Hippōdămĭă vīrōs. *O.*

Ătrăcĭŭs, ă, ŭm. *Du fleuve Atrax, en Thessalie, Thessalien.* Lĭcĕt Ătrăcĭīs cōnsĭdăt ĭn ōrīs. *Pp.* (I, 8, 25). Ătrăcĭæ sŭbĭtæ dē vīrgĭnĕ pūgnæ. *V. Fl.* || *Magique.* Quālĭs pĕr nūbīlă Phœbēs Ătrăcĭă rūbĕt ārtĕ lăbŏr. *St.* Ătrăcĭō lūnăm spūmārĕ vĕnēnō. *V. Fl. Voy.* Thessalus.

Ătrāmēntŭm, ī. *n. Liqueur noire, noir.* Sēd vĕlūtī trăctātă nŏtām lăbēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *H.* Ūna ŏpĕra ĕbŭr ātrāmēntō cāndēfăcĕrĕ pōstŭlēs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 102). || *Encre. Voy.* Sepia.

Ātrātŭs, ă, ŭm. *Devenu noir, sombre.* Sōlĭs ĕt ātrātĭs lūxĕrĭt ōrbĭs ĕquīs. *Pp.* (III, 3, 56). *Voy.* Ater. || *Vêtu de deuil.* SYN. Pullātŭs, ātĕr. PPH. Ātră, nĭgră, pullă vēstĕ, tŏgă ăndūtŭs. PHR. Cŭm vēstĭbŭs ātrĭs. *O.* Lūgŭbrĭăque ĭndŭĕ. *Id.* Lūgŭbrĭă sūmpsī. *Pp.* Mœstī sērvāns lūgŭbrĭă lūctŭs. *L.* Pĕrpĕtŭō mœrōre ĕt nĭgrā vēstĕ sĕnēscānt. *J.* Pullă sordĭdă vēstĕ. *Calp.*

Ātrāx, ăcĭs. *m. Rivière de Thessalie. Voy.* Atracius. (Apud *Catul.* 95, 4, a multis male legitur *Atracis* pro *Atacis.*)

Ātrĕbātēs, ŭm. *m. pl.* (*Cæs. B. G.* 2, 4, *Atrebates*; *Strab.* 4, Ἀτρεβατοι, *Ptolem* Ἀτρεβάτιοι). *Peuple de la Gaule septentrionale, auj. l'Artois.* Ātrĕbātŭm tĕrrās pĕrvāsĕrāt. *Sid.* (*Pan.* 817).

Ātrĕctŭs, ī. *m. Nom d'un libraire de Rome.* Illĭnc mĕ pĕtĕ, nĕ rōgēs Ātrĕctŭm. *M.* (I, 118, 13).

Ātreŭs *et* Atreūs, *gén.* ĕōs, ĕī *ou* eī. *m.* (Ἀτρεύς). *Atrée, fils de Pélops, roi de Mycène, mari d'Érope, père d'Agamemnon, frère de Thyeste, lui fit servir à table les membres de l'enfant né de l'inceste de Thyeste avec Érope. Cette cruauté fit reculer d'horreur le soleil.* Aūt hūmānă pălām cŏquăt ēxtă nĕfārĭŭs Ātreūs. *H.* Āvērsūmquĕ dĭĕm mēnsīs fūrĭālĭbŭs Ātreī. *O.* Sēd fātĕŏr, Ātreū, fātĕŏr, ădmīsī ōmnĭă. *Sen.* (*Thyest.* 513). Ātrĕī ĕt Thўēstæ nōbĭlĕm nōvī dŏmūm. *Id.* (*Troad.* 344). Dīgnum ēst Thўēstē făcĭnŭs ĕt dīgnum Ātrĕō. *Id.* (*Thy.* 271. *Ib.* 486, Ātrĕă). Ĭtĕrūm Thўēstēs Ātrĕum āttrăctum ādvĕnīt. *Vet. Poët.* (apud *Cic. de Or.* 3). SYN. Tāntălĭdēs. EP. Bārbărŭs, Ātrōx, sævŭs, crūdēlĭs, crŭēntŭs, pĕrfĭdŭs, ĭmpĭŭs. PPH. Pĕlŏpēlŭs hērōs. VERS. Nĕvĕ Thўēstæĭs cŭmŭlēmŭs vĭscĕrā mēnsīs. *O.* (Cf. *Sen. Thyest.* passim). || *Au fig.* Ātreŭs Cæcĭlĭŭs cŭcūrbĭtārŭm : Sīc illās, quāsī fillŏs Thўēstæ, Ĭn pārtēs lăcĕrāt sēcātquĕ mĭllĕ. *M.* (XI, 32).

Ātrĕūs, ă, ŭm (Ἀτρειος). *D'Atrée.* Ī prĕcŏr, Ātrēī sī quĭd tĭbī sānguĭnĭs ūnquăm. *St.*

Ātrĭcŏlŏr, ōrĭs. *De couleur noire.* Plūmĕŭs, ātrĭcŏlōr, pullŏ vēlāmĭnĕ tĕctŭs. *O.* (*Met.* XI, 611). Cădmī fillŏlīs ātrĭcŏlōrĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 7, 52, de litteris). *Voy.* Niger.

Ātrĭdă *et* Ātrĭdēs, æ, *voc.* dă. *m.* (Ἀτρεΐδης). *Fils d'Atrée, ordinf. Agamemnon, qqf. Ménélas.* Ārsĭt Ātrĭdēs mĕdĭō ĭn trĭūmphō. *H.* Trōjæ pŏpŭlātŏr Ātrĭdēs. *O.* Nōn ĭtă Dārdănĭō gāvīsŭs Ātrĭdă trĭūmpho ēst. *Pp.* (II, 11, 1). Ĭnstrŭĕre Ātrĭdēn nūm pŏtēs ārtĭ mĕă? *O.* Nĕ quĭs hūmārĕ vĕlĭt Ājācem, Ātrĭdă, vĕtās : cūr? *H. Voy.* Agamemnon. || — mĭnŏr. *Ménélas.* Nōn mĭnŏr Ātrĭdēs, nōn bĕllō mājŏr ĕt ævō. *O. Voy.* Menelaus. || *au pl. Les deux Atrides, Agamemnon et Ménélas.* Măgnō mĕrcēntŭr Ātrĭdæ. *V.* Quāntŭs ĭn Ātrĭdĭs Tўndărĭdisquĕ fŭīt. *O.* Gĕmĭnōs ădspĕctăt lætŭs Ātrĭdās. *Sil.* || *adj.* Nĕc plŭs Ātrĭdēs ānĭmī Mĕnēlāŭs hăbēbĭt. *O.*

Ātrĭēnsis, ĭs. *m. Gardien de l'atrium, concierge, espèce d'intendant d'une maison.* Ex ālтĭcĭncтĭs ūnŭs ātrĭēnsĭbŭs. *Ph.* Jŭssīt vĕl nōs ātrĭēnsĕm, vĕl nōs ŭxōrĕm sŭăm. *Pl.* (*As.* II, 2, 98. *Id. Ps.* II, 2, 15).

Ātrĭplĕx, ĭcĭs. *m. et qqf. f. Arroche, plante potagère.* Ĕt grăvĭs ātrĭplĭcī cōnsūrgĭt lōngă phăsēlŭs. *Colum.* (10, 377).

† Ātrĭtās, ātĭs. *f. arch. Couleur noire.* Ĭtă rĕplĕbo ātrĭtātĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 11).

Ātrĭŭm, ĭī. *n. Salle de réception, placée au fond de la cour d'entrée; par ext. le portique entourant la cour.* Sŭblīmĕ rĭtŭ mŏlĭār ātrĭŭm. *H.* Ātrĭă sērvāntēm pōstĭcō fallĕ clĭēntēm. *Id* Ātrĭă nōbĭlĭŭm vălvīs cĕlĕbrāntŭr ăpērtīs. *O.* Āppārĕt dŏmŭs ĭntŭs, ĕt ātrĭă lōngă pătēscŭnt. *V.* Tōtă lĭcĕt vĕtĕrēs ēxōrnēnt ūndĭquĕ cēræ Ātrĭă. *J.* (8, 19). SYN.

Līmĕn, *par ext.* vēstĭbŭlum, pōrtĭcŭs. EP. Sŭpĕrbum, sŭblīmĕ, ăltum, ămplum. *Voy.* Porticus. ‖ *Par ext. Maison.* Nec căpĭēnt nōstras ātrĭă nōstra nŭrūs. *O. Voy.* Domus. ‖ Ātrĭă cœlī. (*St. Th.* I, 197.) *Voy.* Cœlum.

Ātrōcĭtās, ātis. *f. Dureté de caractère, cruauté.* Ātrōcĭtātī mānsuētūdo ēst rĕmēdĭum. *Ph.* (*Fab. nov.* 11, 15). *Voy.* Duritia.

Ātrōcĭtĕr. *Durement. Voy.* Duriter.

? Ātrōnĭus, ĭi. *n. Nom de guerrier. Voy.* Thronius.

Ātrŏpātēnī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἀτροπατηνοί). *Peuple de Médie.* Pīngŭlă rūră tĕnēnt; sūnt illīc Ātrŏpātēnī. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1214. Adde *Prisc. Perī.* 942).

Ātrŏpŏs, ī *inus.*, ō, ŏn. *f.* (Ἄτροπος). *Atropos, l'une des trois Parques, celle qui coupait le fil de la destinée.* Āt nōn ēt stāmĭnă dīffĕrt Ātrŏpŏs, ătque ōmnīs scrĭbĭtŭr hōră tĭbī. *M.* (X, 44, 5). Ātrŏpŏs ēt Lāchĕsĭs jüngēbānt stāmĭnă dictīs. *Cl.* Mānŭ scīdĭt Ātrŏpŏs ānnōs. *St.* PHR. Ēt sēmpĕr dē trĭbŭs ūnă sĕcāt. *M. Voy.* Parcæ.

Ātrōx, *plus souv. que* Ātrōx, ōcis. † *Cru.* Sĭmŭl ātrōclă prŏĭcĕrēnt ĕxtă. *Næv.* (apud *Non.* 2, 62. Cf. et *Fest.*) *Voy.* Crudus. ‖ *Cruel, atroce.* Ēcce ĭnĭmĭcŭs ātrōx măgnō strĭdōrĕ pĕr aūrās. *V.* Āttĭŭs ēssĕt ātrōx. *O.* Āt Grādĭvŭs ātrōx. *Sil.* Ēt făcĭnŭs ātrōx cædīs ŭt thălămōs vŏcĕm. *Sen.* (*Troad.* 292). Ăn ūltrā măjŭs aūt ātrōcĭŭs Nātūră rĕcĭpĭt? *Id.* (*Thyest.* 745). SYN. Crūdēlis, sævus, dīrus, bārbārus, immītis, fĕrus. *Voy.* Sævus. ‖ *Terrible.* Ēccĕ fŭrīt tē rĕpĕrīre ātrōx Tўdīdēs. *H.* Lŭx ātrōx micăt. *Sil.* Nī rĕpĕrĭo ātrocĕm mī allquam āstutĭam. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 7). Sēmpĕr ātrox dĕxtrā pĕrjūrŏ̄que ēnsĕ sŭpĕrbŭs Ānnĭbăl. *St.* ‖ *Violent.* Tē flāgrāntĭs ātrōx hōră Cānĭcŭlæ. *H.* Ōdĭŭmque ĭn prōlē pātĕrnŭm Ēxercēbăt ātrōx. *O.* Luctŭs ātrōx. *St.* SYN. Vĭŏlēntus, ācĕr. ‖ *Inébranlable, indomptable.* Prætĕr ātrocem ănĭmŭm Catōnis. *H.* Ātrōx ĭllă fĭdēs. *St.* Hic ātrōx vīrtus, nĕc ēnim ōccŭlŏ̄ssĕ prŏbātŭr. *Sil.* Dūræ pĕr brāchĭă sētæ Prōmittūnt ātrōcem ănĭmŭm. *J.* (2, 11). SYN. Firmus.

Āttă, æ. *m. Poète dramatique latin.* Crŏcŭm flŏrēsquĕ pĕrāmbŭlĕt Āttæ Făbŭlæ. *H.*

Āttāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Attingo. *Touché.* Stāre ĭntĕr prœllă nūllīs Āttāctŭm tēlīs. *Sil.* Nōn illam āttāctam ŏpōrtŭit. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 24). SYN. Tāctus, cōntāctus.

Āttāctŭs, ūs. *m. Attouchement, contact.* Cūjŭs āb āttāctū vārĭārum mōnstrā fĕrārŭm Ĭn jūvĕnēs vēnĕ̄unt. *O.* Vŏlvĭtŭr āttāctū nūllō. *V.* Ătque ūltrō blānda āttāctū gaūdēbat hĕrīlī. *Sil.* (Extra ablativum, casum exempla non reperit *Forcell.*, neque ego ullum novi.) SYN. Cōntāctŭs, tāctŭs.

Āttagēn, ēnis. *m. et* Āttagēnă, æ. *f.* (ἀτταγήν). *Gélinotte, sorte de faisan.* Nōn āttagēn Iōnĭcŭs. *H.* Iōnĭcārŭm gŭstŭs āttăgēnārŭm. *M.* (XIII, 61. *Id.* II, 37, 3).

Āttăgŭs, ī. *m. Fleuve, le même que* Atax. Hīc sălsŭm ĭn æquŏr flūmĕn Āttăgŭs rŭīt. *Avien.* (*Or. mar.* 587).

Āttălĭcŭs, ă, ŭm (Ἀτταλικός). *D'Attale.* Ēt vēnīt ĭn vōtum Āttălĭcīs ex urbĭbŭs ūnă. *H.* Āttălĭcīs condĭtŏrĭbŭs. *Id.* Pōrtĭcŭs aūlæĭs nobĭlĭs Āttălĭcīs. *Pp.* (II, 23, 46. *Ib.* 16, 22; *Sil.* XIV, 659).

Āttălŭs, ī. *m.* (Ἄτταλος). *Attale, roi de Pergame, célèbre par ses richesses, institua le peuple romain son héritier.* Nĕc Āttălī Īgnōtŭs hērēs rēgĭam ŏccŭpāvī. *H.* Mīrŭm quīn rēgīs Phĭlippī causa aŭt Āttălī. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 11). EP. Ŏpŭlēntŭs, dīvĕs, pŏtēns. ‖ *Nom devenu commun.* Dēclāmās bĕllĕ, causās ægīs, Āttălĕ, bĕllĕ. *M.* (II, 7, 1).

Āttămĕn. *conj. Cependant.* Nīl bĕnĕ quŭm făcĭās, făcĭs āttămĕn ōmnĭă bĕllĕ. *M.* (II, 7, 7). Āttămĕn ĭn vēstrās pŏtŭīstī dūcĕrĕ sēdēs. *Cat.* (64, 160). Āttămĕn ēt jūstŭm pŏtĕrās ēt scrībĕrĕ fōrtĕm. *H.* SYN. Tămĕn, ăt. *Voy.* Tamen.

† Āttāmĭnō, ās, ārĕ. *Souiller.* Lĭbŏnŏtŭs lævām cālĭdīs ātāmĭnăt aūrīs (*Anthol.* II, p. 389. Verbum agnoscit *Prisc.* 1, 559). *Voy.* Contamino.

Āttās *ou* Ădtās, æ. *m. Nom d'un enfant.* Ădtās, pārvē pŭēr, dŭlcī cĕlĕbrātŭs ămōrĕ (*Anthol.* II, p. 240).

Āttăt *et* Āttātē. *interj. qui marque l'étonnement* (*Diom.* 1, 412). *Eh mais!* Sălūtāt? ătăt quēm quærēbāmus: sĕquĕrĕ mē. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 20. *Id. Cas.* II, 7, 11; *Pœn.* IV, 1, 5). Mĕam ămīcam aūdīvī tē ēssĕ mĕrcātum. Āttātē! *Id.* (*Epid.* III, 4, 21. Adde *Cas.* II, 8, 32; *Ter. And.* IV, 4, 15. Cf. *Næv.* apud *Charis.* 2, 213. Nusquam Ātăt).

Āttēgĭæ, ārŭm. *f. pl. Tentes des peuples nomades.* Dīrŭē Maūrōrum āttēgĭās, căstēllă Brĭgantŭm. *J.* (14, 196).

Āttēllă. *Voy.* Atella.

† Āttēmpĕrātē. *adv. A point, à propos.* Ītăne āttēmpĕrātē vēnīt? *Ter.* (*And.* V, 4, 13).

Āttēmpĕrō, ās, ārĕ. *Disposer, régler.* Hīnc phĭlŏmēlă sŭīs āttēmpĕrāt ōrgănă cānnīs. *Fort.* (II, 171. Verbo usus est *Sen. Epist.* 30). SYN. Accŏmmŏdō.

Āttēndō, ĭs, ī, tŭm, dĕrĕ. *Tendre fortement. Voy.* Intendo. ‖ *Au fig.* Sīmŭl aūrem āttēndo, ūt quī rem ēxaūdīre ămplĭŭs. *Att.* (apud *Non.* 4, 10). Nōstrīs ănĭmōs āttēndĕrĕ dictīs. *Lucil.* (*ibid.*). SYN. Ădhĭbĕō, ădvērtō, ăpplĭcō, ădmōvĕō, cōmmŏdō. ‖ *Act. et n. Faire attention à quelque chose, être attentif, écouter.* Nūnc quīd pĕtām, mea caūsa æquo ănĭmo āttēndītĕ. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 20). Sæculă Rōmānōs nūnquām tăcĭtūrnă lăbōrēs Āttēndūnt. *L.* Nūllo āttēndēntĕ dĕōrŭm Vōtĭs tūnc vēstrīs. *Sil.* Āttēndĕ cūr nĕgārĕ cŭpĭdīs dēbĕās. *Ph.* SYN. Ădvērtō, ăudĭō, aŭscūltō. PPII. Ănĭmŭm, mēntĕm ădvērtō, ădhĭbĕō, āttēndō, ădmōvĕō, ăpplĭcō, ădjĭcĭō, ērĭgō. Dīctīs aūrēs āccŏmmŏdō, ăpplĭcō, præbĕō. Dictă ănĭmīs fīgō, dēfīgō. Āttēntŭs, ārrēctŭs sŭm. PHR. Aūrĭbŭs ătque ănĭmō căpĭmŭs. *Avien. Voy.* Audio. ‖ *Songer à, prétendre.* Nĕ āttēndĕris Pĕtĕre ă mĕ īd quōd nĕfās sīt concēdī tĭbī. *Att.* (apud *Nonium*, 4, 10). SYN. Cōntēndō, cōgĭtō. ‖ *Avec l'inf.* Sī pŏl ĕgo hānc dīscĕre ārtem āttēndĕrĭm *Pompon.* (apud *Non.* l. cit.)

Āttēntē. *adv. Attentivement.* Ītă tūte īllōrum āttēntē ōfflcĭă fūngĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 14). Spĕctārēt pŏpŭlŭs lūdīs āttēntŭs ĭpsīs. *H.* (Adde *T. Maur. de Syll.* 67). SYN. Sēdŭlō. *Voy.* Attentus.

Āttēntō, ās, ārĕ. *Toucher, porter la main sur.* Āttēntārĕ dăpēs, ēt mēnsīs ăddĕrĕ crīmĕn. *Sil.* Dīglīsque āttēntāt mōllĭbŭs ārcŭm. *Cl.* SYN. Tāngō, sūmō. ‖ *Au fig. Atteindre, tenter.* Quæ ægrĭtūdo ĭnsōlēns mēntem āttēntāt tūām? *Pacuv.* (apud *Non.* 4, 234). Tūm prĕcĭbŭs, tūm mē lăcrĭmīs ēt sŭppĭlĭcĕ dĕxtrā Āttēntārĕ vĕtō. *V. Fl.* Āttēntārĕ vĭās vŏlūcrŭm. *Sil.* SYN. Tēntō, ēxplōrō. ‖ *Attaquer.* Haūd illŭm bĕllo āttēntārĕ jūvēncis Ēst ănĭmŭs. *St.* Mēcŭm facĭēntiă jūra Sī tamĕn āttēntēs. *H.* Jām cūrābō sēntīāt Quōs āttēntārit. *Ph.* SYN. Āggrĕdĭŏr, ădōrĭŏr, ĭmpĕtō.

Āttēntŭs, ă, ŭm. *p. de* Attendo. *Attentif.* Vĕrbō

pĕr āttēntām nōn ībunt Cæsārīs aūrĕm. *H.* Ŭt ănĭmŭs ĭn spe ātque ĭn tĭmōre ātēntŭs fŭit. *Ter.* (*And.* II, 1, 3). Ātēntĭōrēs sŭmŭs ăd rĕm. *Id.* (*Ad.* V, 3, 48). SYN. Ĭntēntŭs, ārrēctŭs. PPH. Ātēntō, ārrēctō ănĭmō. Ārrēctă mēntĕ. VERS. Ōbtŭtŭ dēfīxŭs ĭn ūnō. *V.* Ōbtŭtu ĭntēntŭs pērstāt. *Sil.* Sūbtīlī rĕm sŭmmām pērspĭcĕ cūrā. *Manil.* || *Intéressé, avare.* Pārcŭs ĕt ātēntŭs quæsītīs. *H.* Dūrŭs nĭmĭs ātēntŭsquĕ vĭdērīs. *Id.* Nĭmĭum ăd rem ĭn sĕnēcta ātēntī sŭmŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 31). SYN. Āspĕr, pārcŭs. *Voy.* Avarus.

Ātĕnŭō, ās, ārĕ. *Élaguer, retrancher.* Nōn fālx ātténŭāt frōndātōrum ārbŏrĭs ūmbrăm. *Cat.* (64, 11). || *Exténuer, amaigrir.* Ātténŭānt jŭvēnŭm vĭgĭlātæ cōrpŏrā nōctēs. *O.* SYN. Cōnsūmō, ĕxĕdō, pĕrĕdō. || *Affaiblir, diminuer.* Ātténŭārăt ŏpēs. *O.* Prætērquăm cūrās ātténŭārĕ mĕās. *Id.* Dēbŭĕrānt lūctŭs ātténŭārĕ tŭōs (*ad Liv.* 342). SYN. Mĭnŭō, ĭmmĭnŭō. || *Rendre humble, rabaisser,* Insīgnem ātténŭāt Dĕŭs. *H.* SYN. Prĕmō, dēprĭmō, ēlĕvō.

Au pass. Ātténŭŏr. *S'user, être usé.* Sīgnă mănŭs dĕxtræ ōstendūnt ātténŭārī. *Lr.* (I, 318). SYN. Tĕrŏr, ātĕrŏr. || *Maigrir.* Sīc ātténŭātŭs ămōrĕ Lĭcŭltŭr. *O.* SYN. Cōnsūmŏr, ĕxĕdŏr, măcĕrŏr, tābĕscŏ. || *S'affaiblir, diminuer.* Nōn tămĕn ēst īllīs ātténŭātŭs ămŏr. *O.* SYN. Mĭnŭŏr, dēcrēscŏ.

? Ātténŏs. *mauvais gén. de* Attis. Tŭ Dĭndўmēnēs Ättēōsque ăntīstĭtĕm (*Antholog.* II, p. 150. Sed lege *Attyos*).

Ātterō, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Frotter contre.* Lēnĭtĕr ättĕrēns Caūdăm (Cerberus). *H.* SYN. Tĕrŏ, ădfrĭcŏ. || *User par le frottement.* Nūm grăvis ĭmbēllēs ättĕrĭt hāstă mănŭs? *Pp.* (IV, 3, 24). Ĭn cōtĭbŭs ālās Ättrīvĕrĕ. *V.* || *Fouler.* Dēcŭltăt rōrem, ĕt sūrgēntēs ättĕrăt hĕrbās. *V.* SYN. Tĕrŏ, călcŏ. *Voy.* Calco.

† Ättĕrŭī. *ancien parf. de* Attero. Aūt ŏpĕre ĭnsuētās ättĕrŭīssĕ mănŭs. *Tib.* (IV, 1, 48. Præteritum *terui* agnoscit *Vel. Long. Orthog.* p. 2254. Nonnullæ edd. habent perperam *attenuasse*).

Ättēstŏr, ārĭs, ārī. *d. Attester, prendre à témoin; témoigner.* Ättēstārĕ dĕōs. *Aus.* (*Epig.* 92, 5). Hōc ättēstātŭr brĕvĭs Æsōpī fābŭlă. *Ph. Voy.* Testor.

Ättĕrō, ĭs, ŭī, ēxtŭm, ĕxĕrĕ. *Joindre à.* Priūsquam aūrūm prīvātæ pūrpŭrămque ättĕxĭmŭs. *Titin.* (apud *Charis.* 2, 211). SYN. Ănnĕxŏ, ădjŭngŏ, ăddŏ.

Ätthĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἀτθίς). *Athénienne.* Rōmānām crēdĕrĕ mātrēs Ităläĭdēs pōssŭnt, Ätthĭdēs ēssĕ sŭām. *M.* (XI, 54, 3). Nōn ĭntĕr ārās, Ätthĭdŭm mĭxtām chŏrĭs. *Sen.* (*Hip.* 106). SYN. Ättĭcă. || — tērră, *ou absolt. L'Attique.* Nōn ŏcŭlis grāta ēst Ätthĭs, ŭt ăntĕ, mĕĭs. *O.* Sīve Ätthĭdĕ tērrā Nāţŭs Ērĭchthŏnĭŭs. *Germ.* (*Arat.* 156). Ätthĭdĕ tēntāŭtŭr grēssŭs, ŏcŭlīque ĭn Āchæīs Fīnĭbŭs. *Lr.* (VI, 1114). Ätthĭs mĕl, Phœnīx pālmās. *Sid.* (*Pan.* 650). SYN. Ättĭcă. || *Philomèle, rossignol.* Sīc ŭbĭ mūltĭsŏnă fĕrvĕt săcĕr ätthĭdĕ lūcŭs. *M.* (I, 54, 9). *Voy.* Philomela. || *Progné, hirondelle.* Hībĕrnōs pĕtĕrēnt sōllĭtŏ quŭm mōrĕ rĕcēssŭs Ätthĭdĕs. *M.* (V, 68, 1). Fŭgit vŭltŭs Phĭlŏmēlă sŭōs, Nātŭmquĕ sŏnāt flēbĭlĭs Ätthĭs. *Sen.* (*Herc. OEt.* 198). *Voy.* Procne. || *m. Voy.* Attys.

Ättĭcă, æ. *f.* (Ἀττική). *L'Attique, province de la Grèce, dont Athènes était la capitale.* Pŭēllām dōnō quĭdām mĕrcātŏr dēdĭt, Ex Ättĭca hīnc ābrēptām. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 29). SYN. Ätthĭs, Ăctē, Cĕcrŏpĭa. PPH. Ättĭcă *ou* Ätthĭs tērră. Cĕcrŏpĭī fīnēs. *Voy. le suiv.*

Ättĭcī, ōrŭm. *m. pl. Habitants de l'Attique, Athéniens.* Quŭm trīstēm sērvĭtūtēm flērēnt Ättĭcī. *Ph.* Ĭntērprētārī nōn pŏtŭīssēnt Ättĭcī. *Id.* SYN. Āthēnīēnsēs, Cĕcrŏpĭdæ, Ērĕchthĭdæ. PPH. Gēns Ättĭcă. Phœbŭlŭs Ērĭchthŏnĭŭs, Cĕcrŏpĭŭs.

Ättĭcillă, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* XII, 81, 4.)

Ättĭcīssŏ, ās, ārĕ. *n.* (ἀττικίζω). *Imiter les Athéniens, parler grec.* Nōn ättĭcīssăt, vērum sĭcĭlīssăt. *Pl.* (*Men. prol.* 11. Alii scrib. *atticizo*).

Ättĭcŭs, ă, ŭm (Ἀττικός). *De l'Attique, d'Athénes.* Mēllĕ quŏd ĭn cērīs Ättĭcă pōnĭt ăpĭs. *O.* Ättĭcă pŭppĭs ădēst. *Id.* Fīnĭbŭs Ättĭcīs Rēddās. *H.* SYN. Āctæŭs, Cĕcrŏpĭŭs. || *Athénien, athénienne.* Tĕ pōnĕrĕ tēmplō Ättĭcŭs Ēlĕī sĕnĭŏr Jŏvīs. *St.* Māgnŭm lŏquēndī ēst, Ättĭcŭs Thūcўdĭdēs. *Avien.* (*Or. mar.* 50). Ŭt Ättĭcă vīrgŏ, Cūm sācrīs Cĕrĕrĭs. *H.* (Adde *Ter. And.* V, 1, 14). *Voy.* Attici, Atthis. || Ättĭcă tērră. *L'Attique.* Sīc vĕnĭt ăd pōrtūs, Ättĭcă tērră, tŭōs. *O. Voy.* Attica. || — pēllēx. *Philomèle.* Ismărĭūm pēllēx Ättĭcă plōrăt Ĭtўn. *M.* (X, 51, 4). *Voy.* Atthis. || *Par ext. Grec.* Vērum Ättĭcă lĭnguă Sūffĕcīt cūltī vōcĭbŭs ēlōquīī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 9). *Voy.* Græcus. || *Au fig. Délicat, élégant, de bon goût.* Lĕpōrĕ tīnctōs Ättĭcō sălĕs nārrās. *M.* (III, 20, 10). Sī vīs aūrĭbŭs Ättĭcīs prōbārī. *Id.* (IV, 87, 1). Rōmānŭs fŭīt Ättĭco ĭn lĕpōrĕ. *Sid.* (*Pan.* 3174).

Ättĭcŭs, ī. *m. Nom d'une famille romaine, dont le membre le plus illustre est Pomponius Atticus, ami de Cicéron.* Ättĭcĕ, făcūndæ rēnōvās quī nōmĭnă gēntĭs. *M.* (VII, 31, 1. Adde *Juv.* 11, 1).

Ättĭgī. *parf. de* Attingo.

† Ättĭgō, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme* Attingo. *Toucher.* Cūstōdīte ĭstŭm vōs, nē quĭs vĭm ättŭlăt, nēvĕ ättĭgăt. *Pacuv.* (apud *Diom.* 1, 378). Ābscēdīte, ædēs ne ättĭgātĭs; tăngĭtĕ. *Pl.* (*Most.* II, 2, 37. *Id. As.* II, 2, 106; *Ter. And.* IV, 1, 50). Ne eŭm quĭs ättōllăt, nēvĕ ättĭgăt. *Pacuv.* (apud *Non.* 4, 35. Adde *Turpil.* et *Att.* apud *eumd.* 2, 60).

†Ättĭgŭŭs, ă, ŭm. *Contigu, voisin.* Gūrgĭtĭs ättĭgŭās ēvŏlvĭtŭr ănguĭs ĭn aūras. *Avien.* (*Arat.* 241. Adde *Paul. Nol. Nat.* 13 *S. Fel.*).

Ättĭlă, æ. *m. Attila, roi des Huns.* Ĕt jām tērrĭfĭcĭs dīffūdĕrăt Ättĭlă tūrmĭs. *Sid.* (*Pan.* 1570).

Ättĭn. *Voy.* Attys.

Ättĭllă, æ. *f. Nom de femme.* Cōnjŭgĭs ĭnfēlĭx Ättĭllă cūrā mărītī (*Anthol.* II, p. 60. Ibi non bene *Atilia*). *Voy. le suiv.*

Ättĭllĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un comique latin.* Pōst ĭnsĕquī Lĭcĭnĭō făcĭo Ättĭllĭŭm. *Volc. Segid.* (apud *Gell.* 15, 24. Alii scrib. *Atilius*; sed et *Charis.* 2, 215, habet *Attilius*).

Ättĭnĕō, ēs, ŭī, ēntŭm, ērĕ. *Tenir, retenir.* Nūnc sĕnĕx ēst ĭn tōnstrīnā, nūnc jām cūltrōs ättĭnĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 16). Ītă mĕ vădātum ămōrĕ vinctūmquĕ ättĭnēs. *Id.* (*Bac.* II, 2, 3). Quāmquæ ättĭnēndī māgnī dŏmĭnātŭs sīēnt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 47). Ănĭmum ättĭnŭĕre hīc tŭŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 18). SYN. Tĕnĕŏ, dētĭnĕŏ, *qqf.* mŏrŏr. || Ättĭnĕt. *unip. Il importe, il regarde.* Tānquam ăd rem ättĭnĕăt quidquăm. *H.* Sĕd quīd prædĭcĕrĕ pœnăm Ättĭnĕt? *O.* Nām quŏd ăntehāc fēcīt, nĭhīl ăd mĕ ättĭnĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 16. Adde *Pl. Bac.* II, 2, 51; *Pœn.* V, 4, 9). SYN. Pertĭnĕt, spĕctăt, tăngĭt, rĕfĕrt, ĭntĕrĕst. || *Au plur.* Ălĭēna ŭt cūrēs, ĕă quæ nĭhīl ăd tē ättĭnēnt.

Ter. (*Heaut.* I, 1, 24. Adde *Pl. Men.* I, 2, 36). Pārtūm dīcērē, nēc quæ nihīl ātūlnēnt. *H.*

Āttingŏ, is, tigī, tactum, tingĕrĕ. *Toucher.* Nēc tēlās pōssunt āttingĕrĕ pūtrēs. *V.* Libāvit quādrūpēs, nēc grāminis āttigīt hērbam. *Id.* SYN. Tāngŏ, cōntingŏ. ‖ *Au fig.* Ēt quōs dōlōr āttigit īdēm. *O.* Paūcis ūt rem ipsam āttingāt! *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 11). Sēd cūpīdus fālsis āttingĕrĕ gaūdĭă pālmis. *Pp.* (I, 19, 9). Cēpĕrat Ōrpheus Ōnmē quōd āttigĕrat. *Manil.* (I, 326). ‖ *Atteindre, parvenir à.* Ēnisūs, ārcēs āttigit ignēās. *H.* Vīx prōram āttigĕrāt. *V.* Vōx āttigit aūrēs. *V. Fl.* SYN. Āssĕquŏr, āccēdŏ, pĕrvĕnŏ (ad). ‖ — ād. *Concerner.* Quæ nihil āttingunt ād rĕm, nēc sūnt ūsŭi. *Pl.* (*More.* I, 1, 32). *Voy.* Attineo.

Āttĭŭs ou Accĭŭs, ĭi. *m.* (Ἄττιος). *L. Attius, célèbre poète tragique de Rome.* Aūfert Pācūvĭus dōcti fāmām sĕnis, Āttĭus ālti. *H.* Nōbilibŭs trimĕtris āppārĕt rārŭs ĕt Āttĭ. *Id.* Āttĭus ēssĕt ātrōx. *O.* ‖ 2. *Attius Labéo, poète qui avait traduit l'Iliade et l'Odyssée.* Nōn ēst hīc Īllās Āttĭ Ēbrĭā vĕrātrō. *Pers.* (1, 50).

Āttŏllŏ, is, ĕrĕ. *Élever, soulever.* Āttŏllĭtquĕ glŏbōs flāmmārum, ĕt sidĕra lāmbit. *V.* Ārcēmque ātōllĕrĕ tēctīs. *Id.* Vīx ocŭlōs āttŏllit hūmō. *O.* Āttŏllĭt lūmĭnă cœlō. *Sil.* SYN. Tōllŏ, ērigŏ. *Voy.* Erigo. ‖ *Au fig.* Āttŏllēntem īrās, ĕt cærŭlă cōlla tūmēntēm (anguem). *V.* Āttōllĭtque ănĭmōs. *Id.* Frāngit ĕt āttōllit vīrēs in mīlitĕ caūsā. *Pp.* (IV, 6, 51). Sōlōsquĕ Mīlonĕm Vōce āttŏllēntēm. *Sil.* SYN. Ērigŏ.

Au pass. Āttŏllĭr, *et* Āttōllŏ mē. *Être dressé, s'élever.* Rēctō pūsănāt se āttollĕrĕ trūncō. *O.* Āttŏllĭ sē dīvă Lăcūnă cōntrā. *V.* Āttōllī rāmōs, întendī brāchĭa rēmīs. *Id.* SYN. Tollŏr, mē tollŏ, ērigŏr, sūrgŏ, ēxsūrgŏ, ēxsistŏ, ēxstŏ.

Āttōndĕŏ, ēs, dī, sūm, dĕrĕ. *Tondre.* Strictim āttōnsūrum dīcam ēssĕ, ăn pĕr pēctĭnĕm, Nēsciŏ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 18). *Voy.* Tondeo. ‖ *Tailler, élaguer, émonder.* Pērsĕquĭtur vītem āttondēns. *V. Voy.* Puto. ‖ *Tondre en broutant.* Dūm tĕnĕra āttōndēnt sīmæ vīrgultă căpēllæ. *V.* SYN. Tōndĕŏ, cārpŏ, pascŏr. ‖ *Au fig.* Id mē scĕlus ūsque āttondit dŏlīs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 9. *Id. Epid.* II, 3, 6).

Āttŏnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Attono. *Stupéfait, épouvanté.* Tăllĭbus āttŏnĭtŭs vīsis ăc vōcĕ dĕōrŭm. *V.* Āttŏnĭtis hæsĕrĕ ănĭmīs. *Id.* Gūttă pĕr āttŏnĭtās ībăt ōbortă gĕnās. *O.* Nēc mĭnŭs āttŏnĭtis vōx cĕlĕbrātă rĕīs. *M.* (XII, 52, 2). SYN. Stŭpĕfactŭs, pērcŭlsŭs, tērrĭtus, ēxtĕrrĭtus, pāvĭdus, trĕmēns. *Voy.* Stupefactus, Territus. ‖ *Pleins d'enthousiasme, en délire.* Āttŏnĭtæ Bācchō nēmŏra ăvĭă mātrēs Īnsūltānt thlăsĭs. *V.* Āttŏnĭtă tўmpănă pŭlsā mănū. *O.* Tērnōs tĕr cўăthōs āttŏnĭtus pētĕt Vātēs. *H.* Quīn ētĭam āttŏnĭtă laūdēs tĭbĭ mēntĕ cānēbăm. *Tib.* (I, 10, 47). SYN. Fūrēns.

Āttŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Rendre interdit, épouvanter.* Quis fŭrŏr, ănguigĕnæ, prōlēs Māvōrtĭă, vēstrās Āttŏnŭit mēntēs? *O.* Nūmĭnĕ cōntactās āttŏnŭērĕ sŭo. *Id.* SYN. Pērcĕllŏ, pērturbŏ, tērrĕŏ.

Āttōnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Attondeo. *Tondu.* Āttōnsæ hæ quīdem ămbæ ūsquĕ sūnt. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 7, de ovibus). SYN. Tōnsŭs. ‖ *Tondu en broutant.* Bēllĭgĕr āttonsis sĕrpĭtŭr dēfēssŭs in arvis. *L.* Āttōnsō mīsĕrīs jām dēntĭbŭs ārvō. *Id.* (Adde *Aus. Mos.* 203). ‖ †*Au fig. Rasé, ruiné.* Cōnsŭlīs nōstris laūs ēst āttonsa Lacōnum. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 5, 17).

Attorquĕŏ, ēs, ērĕ. *Diriger, lancer contre.* Ēt jăcŭlum āttōrquēns ēmīttit in aūrās. *V* (*Æ.* IX, 52. Sic optimi; alii *intorquens*).

†Āttōtōnsē. *inf. de l'ancien parf.* Attotondi (cf. *Prisc.* 9, 868), *pour* Attondi. Bidēntĕ dīcit āttōtōnsĕ fōrcĭpĕ (*Catal. Virg.* 8, 9).

Āttractŭs, ă, ŭm. *Tiré.* Āttractŭs ăb āltō spīrĭtŭs. *V.*

†Āttractŭs, ūs. *m.* Cīmēx Hōrrĭdŭs āttractū, sēd gūstū cōmmŏdŭs āptō. *Ser. Sam.* (*vs.* 950. Alii leg. *attactu*; sed illud de haurienda potione non absurde dictum videtur).

Āttrāhŏ, ĭs, āxī, actum, āhĕrĕ. *Tirer à soi.* Āttrāhĕt illĕ pŭĕr cōntēntos fōrtĭŭs ārcūs. *O.* Āttrāhĕ lōrā Fōrtūnæ. *Id.* Āttrāxīt prōpĕ sē mānū nēgantĕm. *M.* (VI, 66, 6). SYN. Trāhŏ, dūcŏ, ădducŏ. ‖ *Attirer, emmener.* Tālĕ nĕmŭs vātēs āttrāxĕrāt. *O.* Discĭpŭlōs āttrāhĕt illĕ nŏvōs. *Id.* Quæ caūsa āttrāxĕrit Ārpōs. *V.*

Āttrectŏ, ās, ārĕ. *Toucher.* Āttrectārĕ nĕfās (sacra). *V.* Nūmĭnum fāmŭlārĭtĕr mē āttrectās. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 6). SYN. Cōntrectŏ, tāngŏ.

Āttrēmŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Trembler à.* Rēgĭă trīstis Āttrĕmĭt ōrānti. *St. Voy.* Tremo.

Āttrĕpĭdŏ, ās, ārĕ. *n. Se mettre en mouvement.* Āttrĕpĭdātē sāltēm. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 41).

Āttrĭbŭŏ, ĭs, ī, ūtum, ĕrĕ. *Attribuer, assigner, départir.* Ūt nān ōmnĭbŭs āttrĭbŭās sōnĭtŭs ĕt ōdīs. *Lr.* (II, 856). Hōc ā summō mĭhĭ Jōve āttrĭbūtum ēst. *Ph.* SYN. Trĭbŭŏ, āssignŏ, dŏ, ădscrĭbŏ.

Āttrītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Attero. *Frotté, usé par le frottement.* Ēt gravis āttrītă pēndēbăt cānthārŭs ānsă. *V.* Sŭlco āttrītŭs splēndēscĕrĕ vōmĕr. *Id.* (Adde *Juv.* 8, 16; *Mart.* XIV, 125). SYN. Trītŭs, dētrītŭs, āttĕnŭātŭs. ‖ *Au fig. Abattu, ruiné.* Sīc dūctōr fēssās lūxu āttrītāsquĕ sĕcūndīs Ērīgĕrĕ (mentes). *Sil.* Nām dēfēctă vīrīs, ĕt ōpēs āttrītă (Africa). *Id.* SYN. Frāctŭs. Āttrītă frōns. *Front sans pudeur.* Ējēctūm sēmĕl āttrītă dē frōntĕ rŭbōrem. *J.* (13, 242). ‖ Āttrītŭm nōmĕn. *Nom corrompu, modifié.* Cēlĕbrātă cōlōnis Mōx Ītălīs paūlātim āttrītō nōmĭnĕ Sūlmō. *Sil.*

Āttrītŭs, ūs. *m. Frottement.* Pēctōrĭs āttrītū sūă frāngīt ĭn ōssă lĕōnem. *St.* (*Th.* VI, 271). Cāstōrĕa āttrītū sŭĭs splēndēscĕrĕ cœpīt. *Nemes.* (*Cyn.* 224). ‖ *Action de fouler aux pieds.* Cēpĕrat āttrītū flōrūm dēscēndĕrĕ cērvīx. *Sid.* (*Pan.* 2280).

Āttrīvī. *parf. de* Attero.

?Āttŭbŭs, ă, ŭm. *Qui ne parle pas distinctement.* Cānās, cōmĕsŭs, hĭspĭdus, trux, āttŭbus. *Aus.* (*Epist.* 22, 9. Scribitur *atypus* apud *Gell.* 4, 2; *Ulp. Dig.* 21, 1, 10, nec non et aliter).

Āttŭlī. *parf. de* Affero.

†Āttŭlŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme* Affero. Dōtem ād nōs nullam āttŭlăt. *Nov.* (apud *Dosith.* 1, 378). Cūstōdīte istŭm vōs, nē quīs vim āttŭlăt, nēve ātŭlgăt. *Id.* (*ibid.* 378. *Istum* pro *hunc* damus ex *Nonio*, 435 : qui perperam exhibet *attollat*).

Attusia, æ. *f. Nom de femme.* Nōtĭtĭa exĭtĭs nōbĭis, Āttusĭă, tēcŭm. *Aus.* (*Parent.* 21, 1).

Āttўs ou Attys, yos: Āttĭs, ĭdis, *et* Āttĭn, ĭnis. *m.* (Ἄττυς, Ἄττυος, Ἄττυ, Ἄττυν). *Atys, fils du fleuve Sangarius, aimé de Cybèle, lui devint infidèle, et fut changé en pin.* Ipsĕ cruēntāvit mucrōnĕ lūcēntĭbŭs Āttўs. *St.* (*Silv.* I, 5, 38). Quid tĭbĭ raptus Ityas, quid Pārthĕnŏpæus ĕt Āttys? *M.* (X, 4, 5. *Id.* Is, 86, 4. Adde *Cat.* 63, 1; *Ov. Met.* X, 104). Bĕrĕcўnthĭus Āttīn. *Pers.* (1, 95. Adde *Sen. Ag.* 690). Bĕr. Cybĕlēĭus, Bĕrĕcўnthĭus, Bĕrĕ-

cynthiăcŭs, Phrўx; tĕnĕr, mōllĭs, fōrmōsŭs. PPH. Pŭĕr Sāngārĭŭs, Phrўx. VERS. Phrўx pŭĕr, in sīlvīs făcĭlĕ spĕcтābĭlĭs ăltĭs, Tūrrĭgĕrăm căstō vĭnxĭt ămōrĕ dĕăm. *O.* (*Fast.* IV, 223 *sq.*) Ēt cōncŭbĭnō mōllĭōr Cēlænēō. *M.* (Cf. *Catul.* 63).

Ātŭr, ŭrĭs. *m. Comme* Aturrus. Quĕm trĕmĕrĕt fōrtī mīlĭtĕ victŭs Ātŭr. *Tib.* (I, 8, 4). Qui tĕnĕt ēt rīpās Ātŭrĭs, quā lĭttŏrĕ cūrvō. *L.* (I, 420. Alii male, *Aturi*). ‖ 2. *Nom de guerrier.* Sērpentēs dīro ēxārmārĕ vĕnēnō Dōctŭs Ātŭr. *Sil.* (I, 411. Alii scrib. *Atyr*, *Athyr.*)

Ātŭrrŭs, ī. *m.* (Ἀτούριος). *L'Adour, fleuve d'Aquitaine.* Tārbĕllĭcŭs ĭbĭt Ātŭrrŭs. *Aus.* (*Mos.* 468). In tērrīs pĕr quās ērŭmpĭt Atŭrrŭs. *Id.* (*Parent.* 4, 11). SYN. Ātŭr.

Ātўr. *Voy.* Atur.

Ātўs. *Voy.* Athis.

Ātўs. *Voy.* Attys.

Aū! *interj. marquant l'étonnement, l'aversion; servant à appeler.* Aū! tăce, ōbsĕcrō. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 60. *Id. ib.* IV, 4, 13; *And.* IV, 4, 12; *Ph.* V, 1, 27). Aū! mi hŏmō. *Afran.* (apud *Charis.* 2, 214. Cf. *Donat.* ad *Ter. And.* l. cit. Scribitur et *ahu*, *hau*).

Aūcēps, cŭpĭs. *m. Oiseleur.* Nōn ăvĭs aūcŭpĭbŭs mōnstrāt quā pārtĕ pĕtātŭr. *O.* Lăquĕīs quōs căllĭdŭs ābdĭdit aūcēps. *Id.* Prædō fŭit vōlŭcrŭm, fămŭlŭs nūnc aūcŭpĭs: ĭdĕm. *M.* (XIV, 216). EP. Vīgĭl, căllĭdŭs, dōlōsŭs, fāllāx. *Voy.* Aucupor. ‖ *Au fig. Qui épie.* Nĕ quis nōstro hīc aūcēps sērmōnī sĭĕt. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 9. *Id. Stich.* I, 2, 45).

Aūchātē, ārŭm. *m. pl.* (Αὐχάται). *Peuple scythique.* Dōctŭs ĕt Aūchātēs pātŭlō vāgā vīncŭlă gўrō Spārgĕrĕ. *V. Fl.*

? Aūchŭs. *Voy.* Anchus.

Aūctārĭŭm, ĭī. *n. Ce qu'on ajoute pour faire bonne mesure.* Aūctārĭum ădjĭcĭtō. *Pl.* (*Merc.* II, 4, 23. Vid. *Fest.*)

† Aūctĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Fécond, fertile.* Jūpĭtĕr aūctĭfĕrās lustrāvĭt lūmĭnĕ tērrās. *Cic.* (apud *Augustin. Civ. Dei*, 5, 8).

† Aūctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui développe.* Nēc pōrrō rērŭm gĕnĭtālēs aūctĭfĭcĭquĕ Mōtŭs. *Lr.* (II, 571).

Aūctĭō, ōnis. *f. Enchère, vente à l'enchère.* Ēt vēndās pōtĭŭs, cōmmīssā quŏd aūctĭō vēndĭt. *J.* (7, 10). Quŭm fĭĕrĕt trīstis sōlvendis aūctĭō nūmmīs. *M.* (XIV, 35). Crās aūctĭōnĕm făcĭăm. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 27. *Id. Epid.* II, 2, 51).

Aūctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Augeo. Ūnde ōmnēs nātūrā crĕĕt rēs, aūctĕt ălătquĕ. *Lr.* (1, 51). Tēquĕ bŏnā Jūpĭtĕr aūctĕt ŏpĕ. *Cat.* (67, 2. Adde *Pl. Amp. prol.* 6). *Voy.* Augeo.

Aūctŏr, ōris. *m. Qui produit, créateur, auteur.* Aūctōrĕm frūgŭm tēmpēstātŭmquĕ pōtēntĕm. *V.* Tŭlĭtquĕ Mūnĕrĭs aūctŏr ŏpĕm. *O.* Dēlĭctī fĭēs ĭdĕm rĕprĕhēnsŏr ĕt aūctŏr. *Id.* ‖ *Fondateur.* Ēt Trōjæ Cynthĭŭs aūctŏr. *V.* Illăcæ primus pătĕr urbis ĕt aūctŏr. *Id.* Tēmpli nōn pērstĭtit aūctŏr. *O. Voy.* Conditor. ‖ *Le premier d'une race.* Gĕnĕrĭs nēc Dārdănĭŭs aūctŏr. *V.* Dĕus ēssĕt ōrīginis aūctŏr. *O.* SYN. Princĕps, căpŭt. ‖ *Inventeur.* Ōbsūnt aūctōrĭbŭs ārtēs. *O.* SYN. Ĭnvēntŏr, rĕpērtŏr. ‖ *Cause.* Nĕque ĭs tēli nēc vūlnĕrĭs aūctŏr. *V.* Ēt nōndŭm nātō fūnĕrĭs aūctŏr ĕrīs. *O. Voy.* Causa. ‖ *Auteur, écrivain.* Græcĭs ĭntăctī cārmĭnĭs aūctŏr. *H.* Īllĕ tŭæ fēlix Ænēĭdŏs aūctŏr. *O.* Nēc scriptā fŭĕrūnt Nōstrā nīsi aūctōrī pērnĭcĭōsă sŭō. *Id. Voy.* Scriptor. ‖ *Qui annonce.* Ēt pĭŭvīæ grăcŭlŭs aūctŏr ăquæ. *O.* Sēd cērtŭlŏr aūctŏr Ădvŏlăt Ænēas. *V. Voy.* Nuntius. ‖ *Autorité, exemple imposant, garant.* Cōrrŭmpŭnt vĭtĭōrum ēxēmplă dŏmēstĭcă, măgnīs Quŭm sŭbĕūnt aūctōrĭbŭs. *J.* (14, 33). Hăbēs aūctōrĕm quō făcĭās hōc. *H.* Nōn sī mihĭ Jūpĭtĕr aūctŏr spōndĕāt. *V.* Cērtŭs ăbĕst aūctŏr, sĕd vōx hōc nūntiăt ōmnĭs. *M.* (VII, 5, 3). ‖ *Conseiller.* Cōnsĭllĭīs hăbĭtŭs nōn fūtĭlĭs aūctŏr. *V.* Bĕllī tĕmĕrārĭŭs aūctŏr. *O.* SYN. Suāsŏr, ĭmpŭlsŏr. *Voy.* Impulsor. ‖ *f.* Ăn, nīsī lēgissēs aūctōrĭs nōmĭnă Sāpphūs? *O.* Ădēs, dĕă mūnĕrĭs aūctŏr. *Id.* Aūctŏr ĕgo aūdĕmdī (Juno). *V.* Fēmĭna Hērcŭlĕæ nēcĭs Aūctŏr fĕrētŭr. *Sen.* (*H. OEt.* 1177). ‖ *n.* Ītăllăm fātĭs pĕtĭīt aūctōrĭbŭs. *V.* Ītăllăm sī cœlo aūctōrĕ rĕcūsās, Mē pĕtă. *L.* (V, 579). Aūctōrĭbŭs ēxtĭs (*Ciris*, 367). Aūctōrĕs săxă frĕtūmquĕ tŭī. *O.*

Aūctōrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Auctoro. *Qui s'est mis à gages.* Aūctōrātŭs ĕās, ān tūrpī clausŭs ĭn ārcă. *H.* ‖ *Soumis, engagé, obligé.* Ātque aūctōrātōs ĭn tērtĭă jūrā mĭnīstrōs. *Manil.* (V, 340). SYN. Addĭctŭs, ōbnoxĭŭs.

Aūctōrĭtās, ātĭs. *f. Autorité, garantie.* Quōd sī ēxquīrātŭr ūsquĕ ăb stīrpe aūctōrĭtās. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 180). SYN. Fĭdēs, pōndŭs. ‖ *Autorité, exemple imposant.* Aūctōrĭtātĕm sĭmĭlīs rĕfĕrēns glōrĭæ. *Ph.* Aūctōrĭtātĭs ēssĕ scītō grātīă. *Id.* ‖ *Conseil.* Nūllŭs tĭmōr, vīs nūllă, nūlla aūctōrĭtās Mŏvērĕ pōtŭīt ĭn jŭvēntă dē statū. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). ‖ *Responsabilité.* Nūnquām dēfŭgĭam aūctōrĭtātĕm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 98. Adde *Pl. Pœn.* I, 1, 19).

Aūctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Augeo. *Augmenté, grandi, grossi.* Ūbĕrĭōr sōlĭtō, nĭmbĭs hĭēmālĭbŭs aūctŭs. *O.* Aūctăquĕ flāmmā mōra ēst. *Id.* SYN. Ămplĭfĭcātŭs, mājŏr. ‖ *Doué, pourvu.* Cērtĕ, ŭt ŏpĭnŏr, ĕăm făcĭēndum ēst sēnsĭbŭs aūctăm. *Lr.* (III, 627). Ēt tāntīs vīrĭbŭs aūctōs. *Id.* (V, 1175). Quæ nūllīs sēnsĭbŭs aūctæ. *Cat.* (64, 165). SYN. Prædĭtŭs, ĭnstrŭctŭs. ‖ *Orné, comblé de.* Ēt vīxissĕ bŏnōs, ămplĭs ēt hŏnōrĭbŭs aūctōs. *H.* Tēmplĭsquĕ frĕquēntĭbŭs aūctă. *O.* SYN. Ōrnātŭs, cŭmŭlātŭs. ‖ *qqf. en mauv. part.* Dāmno aūctŭs ēst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 15). ‖ *Compar.* Aūctĭŭs ātquĕ Dī mĕllĭŭs fēcērĕ. *H.* Aūctĭŏr ēst ānĭmī vīs. *Lr.* (III, 451. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 2). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Grātum ēst quŏd Cĕlĕrī nōstrōs lēgĭs, Aūctĕ, lĭbellōs. *M.* (VII, 51, 1).

Aūctŭs, ūs. *m. Accroissement.* Ēsse ĭnfīnītō dēbēbūnt cōrpŏrĭs aūctū. *Lr.* (II, 481. *Id.* VI, 166). Nēc lōrĭcă tĕnĕt dīstēntī cōrpŏrĭs aūctŭm. *L.* (IX, 797). SYN. Aūgmēntŭm, ĭncrēmēntŭm.

Aūcŭpĭŭm, ĭī. *n. Chasse aux oiseaux, pipée.* Faūnūs plūmōsō sūm dĕŭs aūcŭplō. *Pp.* (IV, 2, 34). EP. Dōlōsŭm, fāllāx. PPH. Ārs aūcŭpĭs. *M.* ‖ *Au fig.* Vīdĕn' īllam ōcŭlīs vēnātūrām făcĕre, ātque aūcŭplum aūrĭbŭs? *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 43. Adde *Ter. Eun.* II, 2, 16).

† Aūcŭpŏ, ās, ārĕ. *n. arch. Comme* Aucupor. ‖ *Au fig. Épier.* Aūcŭpēmŭs ēx ĭnsĭdĭīs clāncŭlŭm quām rēm gĕrānt. *Pl.* (*As.* V, 2, 31). Qui aūcŭpēt mē quĭd āgām. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 5). Circumspice āgēdum, nē quĭs ārcāna aūcŭpēt. *Sen.* (*H. OEt.* 482. Adde *Enn., Pacuv., Att.* apud *Non.* 7, 1. Cf. *Diom.* 1, 361, et *Prisc.* 8, 797).

Aūcŭpŏr, ārĭs, ārī. *d. Chasser aux oiseaux.* PPH. Aūcŭpĭŭm ăgō, pārō, tĕndō. Āvēs, vōlūcrēs căptō, dēcĭpĭō, fāllō; cālămō, lăquĕō, lĭnō, pēdĭcīs, vīscō căpĭō, căptō. Āvĭbŭs rētĭă, lăquĕōs, īnsĭdĭās tĕndō, pōnō, mōlĭōr. VERS. Tūm grŭĭbŭs pēdĭcās ēt rētĭă pōnĕrĕ cērvīs. *V.* Rētĭă cūm pēdĭ-

cīs, lăquĕōsque, ārtēsquĕ dōlōsās Tōllītĕ, nēc vōlūcrēs vīscātā fallītĕ vīrgā. *O.* Ălītĕ căptā Aŭt lĭno aŭt călămīs, prædmīă pārvă sĕquī. Nūnc vōlūcrēm lăquĕō, nūnc pīscēm dūcĭtĭs hămō. *Id.* Văcŭō dēprēndăt ĭn ærĕ prædăm. *M.* Lăquĕōs ŭbī călĭdŭs aucĕps Prætēndĭt, lēntōque ĭllĕvit vīmĭnă vīscō, Spārsit ĕt ĭnsĭdĭās sĭlĭquīs vĕl fārrĕ dōlōsō. *Prud.* Aŭt ămītĕ lævī rārā tēndĭt rētĭă, Tūrdīs ēdācĭbŭs dōlōs, Păvīdūmvĕ lĕpōrem ĕt ădvēnām lăquĕō grŭĕm Jŭcundă căptāt prædmīă. *H.* (*Cf. Sil.* VII, 674 *sq.*) ‖ *Au fig. Épier, rechercher.* Hīnc aŭcŭpābŏr vērbă rūmōrĭs vāgī. *Sen.* (*Phæn.* 361). Aŭcŭpŏr īn lēctō mēndācēs cælĭbĕ sōmnōs. *O.* SYN. Vēnŏr, căptō, quærŏ, circumspĭcĭŏ.

Aūdācĭă, æ. *f. Audace, hardiesse.* Āst ŭbĭ paŭlātĭm prærcēps aūdācĭă crēvīt. *Cl.* În aūdācēs nōn ēst aūdācĭă tūtă. *O.* SYN. Fīdūcĭă, vīrtŭs. EP. Ārdēns, ĭmpăvĭdă, prærcēps, cæcă, ĭnsānă, dēmēns, ēffĕră. PPH. Aūdācēs, ĭngēntēs ănĭmī. Ănĭmī ārdŏr. Vīrtŭs ăccēnsă. *Voy.* Fortitudo. ‖ *Confiance.* Quōd sī dēfĭcĭānt vīrēs, aūdācĭă cērtē Laŭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 8, 9). SYN. Fīdūcĭă. ‖ *Impudence.* Ō hŏmĭnĭs ĭmpūdēntem aūdācĭăm! *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 72). SYN. Ĭmpūdēntĭă.

Aūdactĕr. *Hardiment.* Fōrsĭtăn aūdactĕr făcĭām, sī glōrĭĕr ĭstrūm. *O.* Ĕt, quæ dēbĕtŭr pārs tŭæ mōdēstĭæ, Aūdactĕr tōllĕ. *Ph.* (*Adde Aus. Epist.* 23, 10; *Ter. Heaut.* I, 4, 25; *Pl. Curc.* IV, 1, 17). Cōncrēdăt fīllum hŏdīe aūdactŭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 98). Aūdācissŭme ōnĕrīs quīdvīs ĭmpōne, ĕt fĕrēt. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 28). SYN. Fortĭtĕr, fīdēntĕr. PPH. Aūdācī, fīdēntī ănĭmō. Pōsĭtō, dēpōsĭtō mētū.

Aūdāx, ācis. *Hardi, audacieux.* Pūgnāntēs ănĭmīs aūdācĭbŭs ĭmplēnt. *V.* Aūdācĭbŭs ănnŭĕ cœptīs. *Id.* Aūdācēm fĕcĕrāt ĭpsĕ tĭmōr. *O.* SYN. Aūdēns, fīdēns, fortĭs, ācĕr, ănĭmōsŭs, ĭntĕrrĭtŭs. PPH. Ănĭmī aūdāx, fīdēns. Ănĭmīs aūdāx. Mētŭs, tĭmōrĭs nescĭŭs. *Voy.* Fortis. ‖ *En parlant d'une chose.* Seū pĕr aūdācēs nŏvă dĭthўrāmbŏs Vērbă dēvŏlvīs. *H.* ‖ *Superbe.* Nūnc aūdāx cāvĕsĭs, prēcĕsquĕ nōstrās, Ōrāmŭs, cāvĕ dēspŭās, ōcĭllĕ. *Cat.* (50, 18). Ātque aūdācĭă sāxă Pўrāmĭdŭm. *St.* SYN. Sŭpĕrbŭs, sŭblīmĭs. ‖ *Effronté, impudent.* Rōgĭtās, aūdācissŭmĕ! *Ter.* (*Enn.* V, 4, 26). *Voy.* Impudens. ‖ *Avec un infin.* Aūdāx ōmnĭă pērpĕtī. *H.* Aūdāx cāntātæ lēgēs ĭmpōnĕrĕ lūnæ. *Pp.* (IV, 5, 13). Cāsŭs aūdāx spōndĕrĕ sĕcūndōs. *L.*

Aūdēns, tis. *Qui ose, hardi.* Aūdēntēs fōrtūnă jŭvăt. *V.* Sēd cōntra aūdēntĭŏr ĭtō. *Id. Voy.* Audax.

Aūdēntĕr. *Hardiment.* Ĭmmĭnĕt ē cēlsĭs aūdēntĭŭs ĭmprŏbă mūrīs Vīrgŏ. *V. Fl. Voy.* Audacter.

Aūdēntĭă, æ. *Hardiesse, en bonne part. Voy.* Audacia. ‖ *Nom de femme.* Ēdĭdĭt ŭt quārtăm gĕnĭtrīx Aūdēntĭă prōlĕm. *Alcim.* (*ad Sor.* 18).

Aūdĕō, ēs, aūsŭs sŭm, aūdērĕ. *Oser, avoir de l'audace.* Miscērĕ, ĕt tāntās aūdĕtĭs tōllĕrĕ mōlēs. *V.* Quōs ŭbĭ cōnfertōs aūdērĕ ĭn prælĭă vīdī. Eūrўălē, aūdēndŭm dĕxtrā. *Id.* Nōn ĕgŏ mēndōsōs aūsĭm dēfendĕrĕ mōrēs. *O.* SYN. Fīdŏ, cōnfīdŏ, sŭstĭnĕō. PPH. Nōn dūbĭtō, tĭmĕō, rĕfŭgĭō, mĕtŭŏ. PHR. Nēc cuĭquam āccēdĕrĕ vīrtŭs. *V.* ‖ *Oser, entreprendre une chose.* Mājōrăquĕ vīrĭbŭs aūdēnt. *V.* Aūsŭs ĕrām, mĕmĭnī, cœlēstĭă dĭcĕrĕ bēllă. *O.* Brĕvĕ sit quōd tūrpĭtĕr aūdēs. *J.* (8, 165). SYN. Tēntŏ, ăggrĕdĭŏr, ădŏrĭŏr.

Audibăm. *sync. pour* Audiebam. Ĕt tămĕn aūdībām, quōdquĕ vērĕbăr, ĕrăt. *O.* (Adde *Cat.* 84, 8).

† Aūdibŏ. *ancien fut. pour* Audiam. Ex me aūdībĭs vērā, quæ nūnc fālsa ŏpīnāre, hēglō. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 86). Aūdībĭs mălĕ, sī mălĕ dīcĭs mĭhī. *Cæcil.* (apud *Gell.* 7, 17. Adde *Enn.* apud *Non.* 10, 11).

Aūdiēns, tis. *Qui écoute; obéit.* Tĭbĭ sērvĭo ātque aūdiēns sum ĭmpĕrī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 25). ‖ ‖ — dictō. *Obéissant, soumis.* Ĕgŏ sŭm Jŏvī dictō aūdiēns. *Pl.* (*Amp.* II, 4, 6. *Ib.* 8; *Men.* II, 3, 89; *Pers.* V, 2, 55). SYN. Dictō ŏbsĕquēns.

† Aūdiēntĭă, æ. *f. Attention.* Ēxsurgĕ, prædcŏ, făc pŏpŭlo aūdiēntĭăm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 11. Adde *Bacch. prol. suppos.* 24). ‖ *Ouïe.* Sūrdīs frūēndăm rēddĕrĕ aūdiēntĭăm. *Prud.* (*Peri.* 3146). *Voy.* Auditus.

Aūdĭn'. *pour* Audisne? *Entends-tu?* Aūdĭn'? Aūdĭŏ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 5).

Aūdĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Entendre.* Aūdĭt ĕquōs, aūdĭt strĕpĭtŭs ĕt sīgnă sĕquēntŭm. *V.* Aūdĭit ĕt Trĭvĭæ lōngē lăcŭs, aūdĭit ămnīs. Flātŭmque aūdīvīt ĕquōrŭm. *Id.* Sī quīs prōcŭl aūdĭăt īllōs. *O.* SYN. Ēxaūdĭō, ăccĭpĭō, pērcĭpĭō, sēntĭō. PPH. Aūrĭbŭs haurĭō, pērcĭpĭō. Aūrĕ cōncĭpĭō. Sōnŭs, sōnĭtŭs, vōx aūrēs ăccĭdĭt. VERS. Sūbĭtō quūm crēbĕr ăd aūrēs Vīsŭs ădēssĕ pĕdūm sōnĭtŭs. *V.* Vōx rēddĭtă fērtŭr ăd aūrēs. Ĭtĕrūm mātĕrnās ĭmpŭlĭt aūrēs Lūctŭs Ārĭstæi. Vōx quŏquĕ pĕr lūcŏs vūlgo ēxaūdĭtă sĭlēntēs ĭngēns. *Id.* Pĕnĕtrātquĕ cāvās vōx ŏmnĭs ăd aūrēs. *O.* Sēcūrāsquĕ frăgŏr cōncŭssit Cæsărĭs aūrēs. *L.* Tŭbă vērbĕrăt aūrēs. *Id.* Pārs vōcŭm nōn aūrēs ăccĭdĭt ĭpsās. Sēd tōnĭtrŭm fĭt ūtī pōst aūrĭbŭs ăccĭpĭāmŭs. *Lr.* Fūlgōrēm quŏquĕ cērnĭmŭs ăntĕ Quām tŏnĭtrum ăccĭpĭmŭs. Sēmpĕr ăd aūrēs Tārdĭŭs ădvēnĭunt. *Id.* Quīs frĕmĭtŭs aūrēs flēbĭlĭs pĕpŭlit mĕās? *Sen.* Ūndĕ sŏnŭs trĕpĭdās aūrēs fĕrĭt? Ego ūllōs aūrĕ cōncĭpĭō sōnōs? *Id.* Vōx aūrĭbŭs ĭnstrĕpĭt. *Boet.* Vōx aūrēs tĕtĭgit. *Pl.* Vōx aūrēs vērbĕrăt. *Id.* ‖ *Entendre dire, apprendre.* Aūdĭam, ĕt hæc mānēs vĕnĭĕt mĭhī fāmă sŭb ĭmōs. *V.* Aūdĭĕrās, ĕt fāmă fŭit. *Id.* SYN. Ăccĭpĭō. VERS. Hīc ĭncrēdĭbĭlĭs rērŭm fāma ŏccŭpăt aūrēs. *V.* Vēstrās sī fortĕ pĕr aūrēs Trōjæ nōmĕn ĭit. Nōn, ŭt rĕrĕ, mĕās ēffŭgit nūntĭŭs aūrēs. Vūlgī quæ vōx ŭt vēnĭt ăd aūrēs. *Id.* Cōntĭgĕrăt nōstrās ĭnfāmĭă tēmpŏrĭs aūrēs. *O.* Făctŭm mīrabĭlĕ cēpĕrăt aūrēs. *Id.* Dās ălĭquĭd fāmæ, quæ cārmĭnĕ grātĭŏr aūrĕm Occŭpĕt hūmānăm? *H.* ‖ *Écouter, donner son attention.* Nĕ tĕ mŏrĕr, aūdī Quō rĕm dēdūcăm. *H.* Quæ mihi dūm rĕfĕrēs, quāmvīs aūdīrĕ jŭvābit. *O.* SYN. Aūscūltŏ, pērcĭpĭō, ădvĕrtŏ, haurĭō. PPH. Vōcĭbŭs, vĕrbĭs, dictĭs aūrĕm, aūrēs præbĕō, præstō, dō, ăpplĭcŏ, ăccōmmŏdō. Dictīs mēntĕm ădjĭcĭō. VERS. Cōnstĭtĭt Ænēās, sōnĭtūmque ēxtĕrrĭtŭs haūsit. *V.* Vōcēmque hīs aūrĭbŭs haūsi. Ēxplōrat vēntŏs, ātque aūrĭbŭs æĕrā cāptăt. Ăccĭpĭte hæc ănĭmīs, lætāsque ădvĕrtĭtĕ mēntēs. Pēndētque ĭtĕrūm nārrantĭs ăb ōrĕ. Pĕrcĭpĕ pŏrrō Quīd dūbĭtēm. Arrĕctīs aūrĭbŭs ădstō. *Id.* Aūrĭbŭs ĭntĕrdūm vocēs căptāmŭs. *O.* Nūnc ădhĭbĕ pūrō Pēctŏrĕ vērbă, pŭĕr. *H.* Ēxactōs tўrannōs Dēnsum hŭmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *Id.* Dĭbŭlās pŏpŭlō dōnāvĕrīs aūrēs. *Pers.* Sūspēnsīs aūrĭbŭs ĭstă bĭbām. *Pp. Voy.* Attendo. ‖ *Écouter avec bienveillance, exaucer.* Aūdīvērĕ, Lўcē, dī mĕă vōtă. *H.* Nōn aūdĭturī dīrīpŭĕrĕ nōtī. *Pp* (IV, 7, 27). SYN. Ăccĭpĭō, ēxaūdĭō. VERS. Cūr mĕă dīctă nĕgăt dūrās dēmittĕre ĭn aūrēs? *V.* Ăccĭpĕ nōn dūrā sŭpplīcĭs aūrĕ prĕcēs. *O.* Prōnāsquĕ fĕrōx ăccōmmŏdăt aūrēs. *Cl. Voy.* Preces. ‖ *Entendre*

dire dire de soi, s'entendre appeler. Sūbtīlīs rērum jūdex ēt cāllidūs audis. *H.* sī cūrās essē quōd audis. *Id.* SYN. Dicŏr, vŏcŏr, hăbĕŏr. ‖ — bĕnĕ, mălĕ. *Entendre dire du bien ou du mal de soi; d'autres fois, s'entendre dire des choses agréables ou des injures.* Bĕnĕdictīs sī cērtāssēt, audissēt bĕnĕ. *Ter.* (*Phor. prol.* 20). Mălĕ audīs (*Ib.* II, 3, 12). ‖ *Obéir.* Nĕque audit currŭs hăbēnās. *V.* SYN. Pārĕō.

Au pass. Audĭŏr. *Être entendu.* Tūm sŏnŭs audītur grăvĭŏr. *V.* Montĭbŭs audīrī frăgŏr. *Id. Voy.* Audio.

Audīssĕm, sēs, Audīstī, etc. *sync. pour* Audivissem, Audivisti, etc. Audīstī, ēt quæ sīt măgnō sēntēntĭă bēllō. *V.* Audīssēt, mĕdĭă quī sēdĕt ārcĕ, dĕŭs. *O.* (Adde *Ter. Ph.* II, 2, 15).

Audĭtŏr, ōris. *m. Auditeur.* Excĭtăt audĭtŏr studĭŭm, laŭdātăquĕ vīrtūs Crēscĭt. *O.* Ēt quōcūnquĕ vŏlēnt, ănĭmum audĭtōrĭs ăgūntō. *H.* Sēmpĕr ĕgo audĭtŏr tāntūm? *J.* (1, 1). *Voy.* Discipulus.

Audĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Audio. *Entendu, écouté.* Audĭtĭquĕ lŭpōs ăcŭūnt bālātĭbŭs ăgnī. *V.* Sĭt mihĭ fās audĭtă lŏquī. *Id.*

Audĭtŭs, ūs. *m. L'ouïe.* Cōpĭă cuī fāndī lōngē pūlchērrĭmă, quām sī Audĭtū tĕnŭs ăccĭpĕrēs. *Aus.* (*Prof.* 17, 4). Vēl sī concrētus lĭquidārn dē sidĕrĕ vōcĕm Nōn căpĭt audĭtŭs. *Prud.* (*Apoth.* 654. Adde *Sid. Pan.* 2701). *Voy.* Auris.

Aūfĕrō, ĕrs, ăbstŭlī, ăblātŭm, aūferrĕ. *Emporter, enlever, éloigner, ôter.* Aūfĕrăt hīc aūrŭm, pĕrēgrīnōs īllĕ cŏlōrēs. *O.* Aūfĕr ăb ādspectū nōstrō fūnēstă, sătēllĭtēs, Rēgīs dōnă tŭī. *L.* Rēbŭs nōx ăbstŭlĭt ātră cŏlōrēm. *V.* Tōllītĕ cūncta, ĭnquit, cœptōsquĕ aūfĕrtĕ lăbōrēs. Ūt mē mălŭs ăbstŭlĭt ērrōr! *Id.* Nēc sōmnōs tĭmŏr aŭt cŭpīdō Sōrdĭdŭs aūfĕrt. *H.* SYN. Tōllŏ, răpĭŏ, ăbrĭpĭŏ, ērĭpĭŏ, ăbstrāhŏ, sŭbdūcŏ, dēmŏ, ădĭmŏ, rĕmōvĕō, ămōvĕō, ăbĭgŏ, pĕllŏ, dēpĕllŏ, āvĕrtŏ. PPH. Mēcūm fĕrō. ‖ *Enlever, faire périr.* Hūnc nĕquĕ dīrā vēnēnă, nĕc hōstīcŭs aūfĕrĕt ēnsĭs. *H.* SYN. Tōllŏ. ‖ *Enlever, couper.* Căpŭt ăbstŭlĭt ēnsĭs. *V.* SYN. Ămpūtŏ, ăbscīdŏ, cædŏ. ‖ *Emporter, gagner, obtenir.* Aūfĕrt Păcŭvĭus dōcti fămām sĕnĕctæ. *H.* Măjōrē mulctā mulctāt quām lītem aūfĕrūnt. *Pl.* (*Rud. prol.* 20. *Id. Curc.* III, 1, 58). SYN. Cōnsĕquŏr, ōbtĭnĕō, āssĕquŏr, fĕrō. ‖ *Cesser.* Aūfĕr ĭstă, quæsō. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 30). Aūfer nūgās. *Id.* (*Truc.* IV, 4, 8. *Id. Pers.* V, 2, 19). Aūfĕrtĕ mŏlŭs. *V.* SYN. Tōllŏ, ōmittŏ, mittŏ, lĭnquŏ, pōnŏ, ăbjĭcĭŏ. ‖ *Avec l'infin.* Aūfer mē vŭltŭ tĕrrērĕ. *H. Voy.* Desino. ‖ — mē. *Voy.* Auferor. ‖ *qqf. avec le sens passif.* Īnsānĭs? aūfĕr. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 14: ubi *Donat.*)

Aūfĕrŏr, *et* Aūfĕrŏ mē. *Être emporté, s'éloigner.* Cōnvĕrsīsquĕ fŭgāx aūfĕrtŭr ūtĕrquĕ. *V. Fl.* Sēquĕ ĕx ŏcŭlīs āvĕrtĭt ĕt aūfĕrt. *V.* Jām sē dĕŭs ægmĭnĕ mātrĭs Ābstŭlĭt. *V. Fl.* (Adde *Ter. Ph.* III, 3, 27). *Voy.* Abeo, Recedo ‖ Aūfĕrŏr. *qqf. Être séduit.* Aūfĕrĭmŭr cūltū; gĕmmĭs aūrōquĕ tĕgūntŭr Ōmnĭă. *O.*

Aūfĭdĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Fūndōs Aūfĭdĭō Lūscō prætōrĕ lĭbēntĕr Lĭnquĭmŭs. *H.* (Adde *Juv.* 9, 25; *Anthol.* II, p. 115).

Aūfĭdŭs, ī. *m. Rivière d'Apulie.* Ămnĭs ĕt Ādrĭăcās rĕtrō fŭgĭt Aūfĭdŭs ūndās. *V.* Dicār quā vĭŏlēns ōbstrēpĭt Aūfĭdŭs. *H.* (Adde *Luc.* II, 407). ‖ — ŭs, a, um. *De l'Aufide.* Ătquĕ ĕă dŭm jŭxtă Tўrĭŭs stāgna Aūfĭdă dūctŏr Mōlĭtŭr. *Sil.*

Aūfĭlēnă, æ. *f. Nom de femme;* Aūfĭlēnŭs, ī, *m Nom d'homme.* Cāllŭs Aūfĭlēnum, ēt Quintĭlĭŭs Aūfĭlēnăm. *Cat.* (98, 1. *Id.* 109 et 110).

Aūfŭgĭŏ, ĭs, fūgī, fŭgĕrĕ. *n. Fuir, s'enfuir.* Nām jam ălĭquo aūfŭgĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 99). Sērvūm qui aūfŭgit dŏmō. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 95). Aūfŭgĕro hērclĕ, sī măgĭs ūsūs vēnĕrĭt. *Id.* (*Bac.* II, 3, 129. Adde *Ter. Hec.* III, 4, 10). Aūfŭgĭt mi ănĭmŭs. *Q. Catulus* (apud *Gell.* 19, 9). SYN. Fŭgĭŏ, prōfŭgĭŏ. ‖ ? *act.* Quisquis ĕs, āssĭdŭās aūfŭgĕ blāndĭtĭās. *Pp.* (1, 9, 30. Alii leg. *effuge;* et legi potest *o fuge, ah fuge*). Ānĭdrŏmēda aūfŭgiēns cōnspĕctŭm mœstă pārentĭs. *Cic.* (*Arat.* 203. Alii leg. *effugiens, Andromede fugiens.* Malim *conspectu*).

Aūgē, ēs. *f.* (Αὐγή). *Fille d'Aléus, prêtresse de Minerve, aimée d'Hercule, fut mère de Télèphe.* Sēd quēm tē, Mænălĭs Aūgē, Dētĭnŭĭt. *St.* (Adde *Ov. Her.* 9, 49; *Sen. H. OEt.* 366). Tēlēphŭs, ĕxcēllēns Ălcīdæ pignŭs ēt Aūgæ (*Anthолog.* I, p. 80. Poeta declinavit *Auga, æ*).

Aūgēās. *Voy.* Augias.

Aūgēī. *gén. de l'inus.* Aūgēŭs. *Comme* Augias, æ. (Cf. *Apul. de Orthog. fr.* 33). Sēptĭma ĭn Aūgēī stăbŭlīs ĭmpēnsă lăbōrīs. *Aus.* (*Idyl.* 19, 7. Male vulgo *Augeis*).

Aūgĕō, ēs, aūxī, aŭctŭm, aūgērĕ. *Augmenter, accroître.* Ēt nūmĕrŭm dīvōrum ăltārĭbŭs aūgĕt. *V.* Ănĭmōs pătĕr ægnĭtŭs aūgĕt. *O.* Aūxĕrăt ārtĭcŭlōs măciēs. *Id.* Rēm strēnŭŭs aūgē. *H.* Ēt vīrēs aūxĭt fōrtūnă nōcēndī. *St.* SYN. Ădaŭgĕō, ămplĭfĭcŏ, ădĭō, *qqf.* ĭntendŏ. ‖ *Fortifier, développer.* Nām quōdcūnquĕ ălĭās ēx sē rēs aūgĕt ălĭtquĕ. *Lr.* (V, 323). *Voy.* Roboro. ‖ *Charger, particulièrement les autels d'offrandes.* Ēt Cĕrĕălĕ sōlŭm pōmĭs ăgrēstĭbŭs aūgēnt. *V.* Dōnă tŭlĭt, sī qua ĭpsĕ mĕīs vēnātĭbŭs aūxī. *Id.* Hānc vīcīnī nōstrī āram aūgĕām. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 11). SYN. Cŭmŭlŏ, strŭŏ. ‖ *Orner.* Īllĕ mĕmŏr māgnī gĕnĕrĭs, vīrtūtĕ quŏd aūgĕt. *O. Voy.* Orno. ‖ *Favoriser.* Dī mē ĕquĭdem ōmnēs ădjŭvānt, aūgēnt, ămānt. *Pl.* (*Men.* III, 3, 27). ‖ ? *Avec le sens passif.* Pĕrĕūnt fētŭs, aūgēntquĕ lăbōrēs. *Lr.* (II, 1163. Solennis autem sensus et hic servari potest).

Au pass. Aūgĕŏr. *Être augmenté.* Ēt vīrēs aūgēntŭr, ēt ācrĭŏr ĭpsĕ ēst. *O. Voy.* Augesco. ‖ *Être comblé, orné.* Tāntă lætĭtĭa aūctŭs sum, ŭt mihĭ nōn cōnstĕm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Fin.* 2, 4). ‖ *qqf. en mauv. part.* Dāmno aūctŭs ēst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 15). Mœrōre aūgĕŏr. *Pl.* (*Stic.* 1, 1, 54).

Aūgēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être augmenté, croître s'accroître.* Aūgēscūnt ălĭæ gēntēs, ălĭæ mĭnŭūntŭr. *Lr.* (II, 76). Ĭn tāntūm nōctēs aūgēscāt summă pĕr ōmnēs. *Manil.* (III, 624. Adde *Ter. Heaut.* III, 1, 14). SYN. Aūgĕŏr, ădaŭgĕŏr, ădaŭgēscŏ, ădōlēscŏ, ămplĭfĭcŏr, crēscŏ. PPH. Măjŏr fīō. Aŭgmĭnă, aŭgmēntă sūmŏ.

Aūgīās *ou* Aūgēās, æ. *m.* (Αὐγείας). *Augias, roi d'Élide, tué par Hercule, parce qu'il lui avait refusé le prix convenu pour nettoyer ses étables.* Stăbŭlī fŭgāvīt tūrpīs Aūgīæ lăbŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 248). Sēptĭmŭs Aūgēæ stăbŭlūm lăbŏr ēgĕrĭt ūndīs (*Anthol.* I, p. 25). ‖ † Aūgēī. *gén. Voy. ce mot.*

† Aūgĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *arch. Augmenter.* Ăn nūmĕrōs aūgĭfĭcăt sŭōs? *Enn.* (apud *Non.* 2, 61). *Voy.* Augeo.

Aūgmĕn, ĭnĭs, *et* Aūgmēntŭm, ī. *n. Accroissement.* Sūrsŭs ēnim vōrsŭs gignuntŭr, ēt aŭgmĭna sūmūnt. *Lr.* (II, 188). Aūgmĭnĕ dōnānt (*Ib.* 72). Ĭmpĭă pĕrpĕtŭī cessānt aŭgmēnta tribūtī. *Cl.* (*Cons*

IV *Honor.* 495). Grāvĭbŭsque ŏdĭīs aŭgmēntă mĭnistrāt. *Claud.* (*Laud. Here.* 27). Hŏnōrĭs aŭgmēntŭm tŭī. *Prud.* (*Peri.* 1789. Porro *augmen* sæpe apud *Lucret.*, *augmentum* apud seriores). SYN. Incrēmēntŭm, aŭctŭs.

Aŭgŭr, ŭris. *m. Augure, devin qui prédit l'avenir par le chant ou le vol des oiseaux; en gén. devin.* Ēt vīsăm prīmŭm cōnsŭlīt aŭgŭr ăvēm. *O.* Aŭgŭrĭbŭs Phœbŭs, Phœbē vēnāntĭbŭs ădsit. *Id.* SYN. Vātēs, hărŭspex, aŭspex. EP. Săcĕr, prædsclŭs, prænūntĭŭs, præsāgŭs, vērŭs, ŏbscūrŭs, incĕrtŭs, vānŭs. PPH. Intĕrprĕs dīvūm: Vĕrī prōvĭdŭs aŭgŭr. Quēm nūllŭs *ou* nūllă ūllcĭpĭt ălēs. VERS. Cœlī cuī sidĕră pārent, Ēt linguæ vŏlŭcrŭm. *V.* Quī sīdĕră sēntĭs, Ēt vŏlŭcrŭm linguās, ēt præpētĭs ōminā pĕnnæ. *Id.* Tū prōcŭl ēventūrā vīdēs; tĭbī dēdĭtŭs aŭgŭr Scit bĕnĕ quīd fătī prōvĭdă cāntēt ăvis. *Tib.* Quīs nōscĕrĕ fĭbrā Fātă quĕāt, quīs nō-scāt ăvēs. *L.* Ēt dŏctŭs vŏlŭcrēs aŭgŭr sĕrvārĕ sĭnistrās. *Id.* Īlle hæc prævĭdĕrāt, ōminā dŏctŭs Āĕrĭs, ēt nūllā dēcĕptŭs ăb ālītĕ Mæŏn. *St.* || *Qui révèle l'avenir.* Aŭgŭr Āpōllŏ. *V.* Sēd ūbĭ jām vīdĕōr Dōdōnā vērĭŏr aŭgŭr. *Pp.* (II, 24, 3). SYN. Præsāgŭs, divīnŭs, vātēs. || *Interprète.* Nōctŭrnæ quīcūnque ĕs īmāginis aŭgŭr. *O.* || *En parlant d'une chose.* Pēssĭmŭs ĭn dŭbĭīs aŭgŭr tĭmŏr. *St.* Cæsō Tmărĭī Jŏvĭs aŭgŭrĕ lūcō. *Cl.* (Adde *Ov. Nuc.* 79). || *fém.* Æquæ nīsĭ fāllŭnt aŭgŭr Ānnōsă cōrnix. *H.* Sīmque aŭgŭr cāssă fŭtūrī. *St.*

† Aŭgŭră. *arch. pour* Auguria. Prō cērto ārbĭtrābŏr sōrtēs, ōrācla ădjŭtŭs, aŭgŭră. *Att.* (apud *Non.* 8, 35).

† Aŭgŭrātŭs, ă, ŭm. *Prophétique.* Ōminā vēl cērtă fĕrēns vōcĭbŭs aŭgŭrātīs. *Capel.* (II, p. 31).

Aŭgŭrĭum, ĭī. *n. Science des augures; divination par le chant ou le vol des oiseaux, en gén. divination.* Nī frūstra aŭgŭrĭum vānī dŏcŭēre pārēntēs. *V.* SYN. Aŭspĭcĭum, præsāgĭă. EP. Fātĭdĭcum, āncēps, dŭbĭum, incĕrtum, ămbĭgŭum, īnānē, vānum. PPH. Ārs præsāgă. Cōnjĕctūră fŭtūrī. Mēns cōnsclă vātum. Præpētĭs ōminā pĕnnæ. Præsciă linguă. || *Augure, prédiction.* Dă, pătĕr, aŭgŭrĭum. *V.* Aŭgŭrĭŏ lætī jăcŭīmŭs fŭndămĭnă cīvēs. *O.* SYN. Aŭspĭcĭum, ōmĕn, signŭm, mōnstrŭm, præsāgĭă, ōrācŭlă, *qqf.* ăvis, ălēs. EP. Lætŭm, fēlix, bŏnŭm; īnfēlix, trīstĕ. VERS. Aŭt ĕgŏ sŭm caŭsātŭs ăvēs, aŭt ōminā dīră. *O.* Măgnă fĭdēs ăvĭum ēst: ēxpĕrĭămŭr ăvēs. Linguăvĕ sērvātæ pēnnăvĕ dīxĭt ăvis. Ăĕrĭæ vōcĕ mōnēmŭr ăvis. Ēt cĕcĭnīt mœstŭm dēvĭă cārmĕn ăvis. *Id.* Quām pĕcŭdŭm mōrtēs ăvĭŭmque ăttēndĕrĕ cāntŭs. *Manil.* Ōminĭbŭs vēntūrā nŏtānt, aŭt ālītĕ mōnstrānt. *Cl.* Quāmvīs ārcēntĭbŭs ĭdmŏn Ālĭtĭbŭs. *V. Fl. Voy.* Omen. || *Présage, prévision.* Trīstĕ pĕr aŭgŭrĭum Teŭcrōrum pĕctŏră dūcŭnt. *V.* SYN. Ōmĕn, præsāgĭă, cōnjĕctūră.

Aŭgŭrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un martyr.* Laŭdāns Aŭgŭrĭum rĕsŭltĕt hȳmnus. *Prud.* (*Peri.* 1966).

Aŭgŭrŏ, ās, ārĕ, *et* Aŭgŭrŏr, ārĭs, ārī. *d. Augurer, conjecturer.* Ēt rĕŏr, ēt, sī quīd vērī mēns aŭgŭrāt, ŏptŏ. *V.* Lōngōsquĕ sĭbī nōn aŭgŭrĕt ānnōs. *V. Fl.* (Adde *Enn.* apud *Non.* 7, 7; *Pl. Cist.* IV, 2, 26). Quūm statŭs ūrbĭs ĕrīt quālĕm nūnc aŭgŭrŏr ēssĕ. *O.* Contentos augurŏr ēssĕ dĕos. *Id.* (Adde *Tib.* II, 2, 11). SYN. Prævĭdĕŏ, præsēntĭŏ, præsāgĭŏ, dīvīnŏ, cōnjĭcĭŏ, ōminŏr.

Aŭgŭstă, æ. *f. Titre des impératrices de Rome.* Sīc Aŭgŭstă nŏvŭm Jūlĭă nūmĕn ĕrīt. *O.*

Aŭgŭstīnă, æ. *f. Nom de femme.* Aŭgŭstīnă pārēns quārtō mĕ flĕbĭlĭs ānnō (*Anthol.* II, p. 189).

Aŭgŭstīnŭs, ī. *m. Saint Augustin, né à Tagaste, en Afrique, évêque d'Hippone, docteur de l'Église.* Cōntra Aŭgŭstīnūm nārrātŭr sērpĕrĕ quīdām Scrīptŏr. *Prosp.* (*Epigr. ad Augustin. Id. Carm. de Ingrat.* I, 103).

Aŭgŭstŏdūnūm, ī. *n. Ville de la Gaule Lyonnaise, auj. Autun.* Aŭgŭstŏdūnō, Sȳmphŏrĭānĕ, vēnĭs. *Fort.* (III, 382).

Aŭgŭstŭs, ă, ŭm. *Saint, vénérable, auguste.* Cēntum ōrātōrēs aŭgŭsta ăd mœnĭă rēgĭs īrĕ jŭbēt. *V.* Tēctum aŭgŭstum, ingĕns. *Id.* Quīs lŏcŭs ēst tēmplīs aŭgŭstĭŏr? *O.* Aŭgŭstĭŭs ārīs (saxum). *L.* Aŭsŏnĭæ pălĕr aŭgŭstissĭmŭs ūrbĭs. *St.* SYN. Săcĕr, sānctŭs, vĕnĕrāndŭs, vĕrēndŭs. || *D'Auguste, impérial.* Vōx, prĕcŏr, Aŭgŭstās prō mē tŭă mōlĭĭăt aūrēs. *O.* (Sic et *Calpurn.* 1, 94). Sōlă sĕd Aŭgŭstæ vēnĭēns quōd mœnĭbŭs ūrbĭs. *Aus.* (*Mos.* 421). Hīc jăcĕt ĭllĕ sĕnĕx, Aŭgŭstă nōtŭs ĭn aŭlă. *M.* (VII, 39, 1). || *D'août.* Aŭgŭstīs rĕdĭt ĭdĭbŭs Dĭānă. *M.* (XII, 68, 1). *Voy. le suiv.*

Aŭgŭstŭs, ī. *m. Auguste, surnom d'Octave, que prirent après lui les empereurs.* Cæpĕrăt Aŭgŭstŭs dēcĕptæ ĭgnōscĕrĕ cūlpæ. *O.* Aŭgŭstŭs Cæsăr, dīvūm gĕnŭs. *V.* Indĭă quīn, Aŭgŭstĕ, tŭō dăt cōlla trĭūmphō. *Pp.* (II, 10, 15). SYN. Octăvĭŭs, Octăvĭānŭs, Cæsăr. || — mēnsĭs, *ou absolt.* Aŭgŭstŭs. *Le mois d'août.* Aŭgŭstŭs mēnsĭs mihĭ cārmĭnĭs hūjŭs Jŭs dăbĭt. *O.* Aŭgŭstō rĕcĭlāntēs mēnsĕ pŏētās. *J.* (3, 9. Adde *Mart.* III, 93, 16). Jūlĭŭs, aŭgŭstŭs, nĕc nōn ēt jūnĭŭs, æstās. *Aus.* (*Eclogar.* 8, 4). SYN. Sēxtĭlĭs.

1. Aŭlă, æ. *f. Cour de maison.* Aŭlāi in mĕdĭō .ibābant pōcŭlă Bācchi. *V.* || *Cour, palais de prince.* Īllă sĕ jăctĕt ĭn aŭlă Æŏlŭs. *V.* Ŏdĕrĭt hīc ūrbĕs, nītĭdāquĕ rēmōtŭs ăb aŭlă. *O.* Exĕăt aŭlă Quī vŏlĕt ēssĕ pĭŭs. *L.* SYN. Rēgĭă. *Voy. ce mot.* || *Cour de ferme, parc.* Cērvīnām pēllēm lātrāvĭt ĭn aŭlă. *H.* Văcŭām pāstōrĭs ĭn aŭlăm Dŭx ărĭēs sătŭrās ĭpsĕ rĕdūxĭt ŏvēs. *Pp.* (III, 11, 39). Sĕd præcēps vĭrtūs ĭpsă vēnābĭtŭr aŭlă. *Grat.* (*Cyn.* 167). SYN. Stăbŭlŭm, sēptŭm, caŭlă.

2. † Aŭlă, æ. *f. arch. pour* Olla. *Marmite.* Pōtĭs părăsītŭs, frăngĭque aŭlās ĭn căpŭt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 21. *Id. Curc.* II, 3, 89; *Cas.* IV, 1, 16; et *Aulul.* passim).

Aŭlæă, ōrŭm. *n. pl.* (αὐλαῖα). *Tapisserie.* Aŭlæīs jăcī sē rēgĭnă sŭpērbĭs Aūreă cōmpŏsŭīt spōndă. *V.* Intĕrĕă sūspēnsă grăvēs aŭlæă rŭīnās Ĭn pătĭnām fēcērĕ. *H.* (Adde *Prop.* II, 23, 46). EP. Tȳrĭă, Āttălĭcă, pīctă, pēndŭlă, sūspēnsă, splēndēntĭă. || *Toile de théâtre.* Sīc ŭbĭ tōllŭntŭr fēstīs aŭlæă thĕātrīs. *O.* Sī plaŭsōrĭs ĕgēs aŭlæă mæuēntĭs. *H.* Ēt Cĕrĕrĭs līcĕt ēt Cȳbĕlēs aŭlæă rēlĭnquās. *J.* (14, 263). SYN. Sīpărĭum. || *qqf. au sing.* Aŭlæō mīssō, dēvŏlŭtīs tŏnĭtrŭbŭs. *Ph.*

Aŭlētēs, æ. *m.* (αὐλητής). *Roi d'Étrurie.* Ĭt grăvĭs Aŭlētēs, cēntēnāquæ ārbŏrĕ flŭctŭm. *V.* (*Æ.* X, 207. Alii scrib. *Aulestes*).

†Aŭlĭcŭs, ī. *m. Serviteur employé au palais.* Tūnc cœtŭs jŭvĕnŭm sĕd aŭlĭcōrŭm. *Sid.* (*Pan.* 3386). || *adj. De cour, de palais.* Aŭlĭcă quippĕ cŏmĕs rēxī pătrĭmōnĭă clārŭs (*Anthol.* I, p. 319).

Aŭlĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *acc.* ĭdă *ou* ĭn. *f.* (Αὐλίς). *Aulis, petit port de Béotie, où s'assembla l'expédition contre Troie.* Nōn ĕgŏ cūm Dănăīs Trōjānam ēxscindĕrĕ gēntēm Aūlĭdĕ jūrāvī. *V.* Aūlĭdăque Eūbŏīcām cōmplērūnt mīllĕ cārīnæ. *O.* Ăd Īnĭquām clāssĭbŭs Aūlĭn. *L.*

Aūlōn, ōnis. *m.* (Αὐλών). *Canton, ou plutôt montagne* (*Serv.* ad *Æ.* 3, 553; *Acro* ad *Hor. Od.* II, 6, 10) *de Calabre.* Ēt āmīcūs Aūlōn Fērtilī Bācchō. *H.* Nōbilīs ēt lānīs, ēt fēlix vītibus Aūlōn. *M.* (XIII, 125). ‖ 2. *Ville d'Élide.* Ēt lēvīs Ēlis ēquis, ēt flūctibus obvīus Aūlōn. *V. Fl.* (I, 389. *Plin.* 4, 5 : « Amnis Alpheus navigatur in oppida *Aulona* et Leprion. »)

Aūlus, ī. *m. Prénom et nom romain.* Crēdīdit īnfēlix sīmūlātīs vōcibus Aūlus. *L.* Tē tālōs, Aūlē, nūcēsquē Fērrē sīnū lāxō. *H.* (Adde *Mart.* VI, 58).

Aūnus, ī. *m. Nom d'homme.* Āpēnninīcōlæ bēllātōr fīllīus Aūnī. *V.* (Adde *Sil.* VI, 109).

Aūra, æ. *f.* (αὖρα et αὔρα). *Vent doux, souffle léger; en gén. vent.* Aūrā pētēbātur mēdiō mihī lēuis īn æstū. *O.* Nūnc ōmnēs tērrent aūræ, sōnūs excītāt ōmnis Sūspēnsūm. *V.* Īndē ruunt āllī rāpidā vēlōcīus aūrā. *O.* Cūrsibus aūras Tūm vōcēt. *V.* SYN. Flāmēn, flābrum, flātūs, spīrītūs, ānimā. *Voy.* Zephyrus, Ventus. ‖ *Air.* Ætherīum sēnsum ātque aūrāī simplicīs ignēm. *V.* Cūnctīs ūndāmque aūrāmquē patēntēm. Sī vēsclūr aūrā Ætherīa. *Id.* SYN. Æthēr, æer. ‖ *Souffle, haleine.* Īpsā, gēnū pōsītō, flammās ēxsusclāt aūrā. *O.* SYN. Spīrītūs, hālītūs, flātūs, ānimā. ‖ *L'âme, la vie.* Pūrpūreām sīngūlībus ēxspūlt aūrām. *V. Fl. Voy.* Anima. ‖ *Au plur. Les airs, le ciel.* Cēlērēs dēfer mēā dīctā pēr aūras. *V.* Cūrsūmquē pēr aūras Dīrigīte īn lūcōs. *Id.* Sūpērās ēdūxit primā sūb aūras. *O. Voy.* Aer, Cœlum. ‖ Sūb aūrās fērō, ēffērō. *Divulguer.* Ātque ōmnīā fērrē sūb aūras. *V.* Cūpīēns ēffērrē sūb aūrās (dedecus). *O. Voy.* Delego. ‖ *Odeur.* Dūlcīs cōmpōsītīs spīrāvīt crīnibus aūrā. *V.* Quōd dē Cōrȳclō quæ vēnit aūrā crōcō. *M.* (III, 65, 2). Ēt multā spīrāt cōmā flexīīs aūrā. *V. Fl. Voy.* Odor. ‖ *Éclat.* Discōlōr ūnde aūrī per rāmōs aūrā rēfulsit. *V.* (De hoc *Macr. Sat.* 6, 6). Quōd sī pūtātīs longīus vīta trāhī Mōrtālīs aūrām nōnīnīs. *Boet.* (2, 5). Ō quōtīēs cōctum zōnæ micāt aūrā pēr aūrum. *Fort.* (I, 307). SYN. Fulgōr, splendōr, nītor. ‖ *Au fig.* Ād nōs vix tēnuīs famæ pērlābitur aūrā. *V.* ‖ — pōpulārīs. *Vent de la faveur, faveur populaire.* Nīmīum gaudēns pōpulārībus aūrīs. *V.* Ārbitrīō pōpulārīs aūræ. *H.* (Adde *Sil.* VII, 512. *Luc.* I, 132; *Sen. Hipp.* 488). Mōbilē vulgūs Aūrā tūmīdum tōllit ināni. *Sen.* (*H. Fur.* 170). *Voy.* Favor.

†Aūrārlūs, ă, ŭm. *Qui concerne l'or.* Nēgōtīum hōc ād mē pērtinēt aūrārīum. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 51).

Aūrātā, æ. *f. Dorade, poisson de mer.* Nōn ōmnīs laūdēm prētīumque aūrāta mērētur. *M.* (XIII, 90). Aūrātam crāssantūs āmēt, sāxātīlīs ānguēm. *Eucher.* (in *Anthol.* II, p. 409). Aūrātam Dānāæ, cȳcnum bēnē cōndīlō Lēdæ. *Vesp.* (*Judic. Coc. et Pist.* 90. Quæ græce est χρύσοφρυς. Cf. *Plin.* 9, 16).

Aūrātus, ă, ŭm. *Doré, enrichi d'or.* Tū quōque ūt aūrātōs gērērēs, Ērīphȳlā, lācertōs. *Pp.* (III, 11, 59). Aūrāta est : ipsō tibī sīt prētiōsiōr aurō. *O.* (Adde *Juv.* 6, 122; *Virg. Æ.* XII, 536). PPH. Aūrō dīvēs, dēcōrūs, nītidūs, ārdēns, fulgēns, rūtilāns, tēctūs, ōpērtūs, distinctūs. PHR. Illūsās aūrō vēstēs. *V.* ‖ *D'or.* Aūrātī bis sēx rādiī. *V.* Aūrātō fulgēbāt Apōllĭnē pūppis. *Id.* Aūrātam ōptāntēs Cōlchis āvērtērē pēllēm. *Cat.* (64, 5). Aūrātōs Rhōdīs īmbrēs. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 226). *Voy.* Aureus. ‖ *Qui porte de l'or.* Aūratīquē flūūnt āmnēs, gēmmīsquē rēlūcēt Pōntus. *Manil.* (IV, 670). SYN. Aurīfer.

†Aūrēātus, ă, ŭm. *Comme* Auratus. In cāstrīs hēdērā tēr aūrēātūs. *Sid.* (*Pan.* 2158).

Aūrēlĭa, æ. *f.* (Αὐρηλία). *Nom de femme.* Quōd cāptātōr ēmāt lēnās, Aūrēlĭā vēndāt. *J.* (5, 98. Adde *Anthol.* II, p. 117).

Aūrēlĭānus, ī. *m. Un des empereurs Romains.* Ūnūs īlle Aūrēlĭānūs mīllē dēcōllāvērāt (apud *Vopisc.*).

Aūrēlĭus, ĭi. *m.* (Αὐρήλιος). *Nom romain.* ‖ *L. Aurelius Cotta, célèbre orateur, ami de Catulle.* Fūrī ēt Aūrēlī, cōmītēs Cātūllī. *Cat.* (11, 1. *Id.* 15, 2). ‖ *Un des docteurs de l'Église.* Cōncĭlĭum, cuī dūx Aūrēlĭus, īngēnlūmquē Aūgūstīnūs ērāt. *Prosp.* (*Ingr.* I, 102). ‖ — ĭus, ă, ŭm. Aūrēlĭā vĭā. *Voie romaine, construite par un consul Aurélius : elle traversait l'Étrurie, jusqu'à Modène.* Pōstquām Tūscūs āgēr, pōstquāmque Aūrēlĭus āggēr. *Rutil.* (1, 39).

Aūrĕŏlus, ă, ŭm. *dimin. de* Aureus. *D'or.* Lūnūlam ātque ānnēllum aūrĕŏlum īn dīgĭtum. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 34. *Id. Rud.* IV, 1, 122). Pērnīci aūrĕŏlum fūīssē mālum. *Cat.* (2, 12). Aūrĕŏlīsquē rīgēt cōmā tēxtā cālēnīs. *Prud.* (*Ham.* 337). *Voy.* Aureus. ‖ *Doré.* Tēctā cōrūscā sūpēr rūtīlānt Dē lāquĕārĭbus aūrĕŏlīs. *Prud.* (*Peri.* 1020). SYN. Aūrātus, aūrĕus. ‖ *Au fig.* Trānsfĕr ōmīnē cūm bŏnō Līmēn aūrĕŏlōs pēdēs. *Cat.* (61, 166).

Aūrĕŏlus, ī. *m.* (*s. ent.* nummus). *Monnaie, la même que le petit* aureus. Aūrĕŏlōs ā tē cūr āccĭpĭt, Æschȳlē, dēnōs ? *M.* (IX, 5, 3. *Id.* V, 20, 4).

Aūrĕum, ī. *n.* (*s. ent.* vas). *Vase d'or.* Aūrĕā sōlūs bābēs, mūrrhĭnā sōlus bābēs. *M.* (III, 26, 2).

Aūrĕus, ă, ŭm. *D'or.* Aūrĕī.s ārīs ērāt, tēmo aūrĕus, aūrĕā sūmmæ. *O.* Aūrĕā pūrpūrĕām sūbnēctīt fībŭlā vēstēm. *V.* PPH. Aūrō factus, sōlĭdus, grāvīs, rīgēns, pērfectus. ‖ *Doré.* Dēpēndēnt lȳchnī lāquĕārĭbus aūrĕīs. *V.* Thālāmōque hæc cōnjŭgīs aūreō Īncĭpīt. *Id.* SYN. Aūrātus. ‖ *De couleur d'or.* Pēr dūōdēnā rēgīt mūndī sōl aūrĕus āstrā. *V.* Aūrĕā mālā dēcĕm. *Id.* Bārbæ cŏlŏr aūrĕus. *O.* Nōx aūrĕā cīngĭtur āstrīs. *V. Fl.* PPH. Aūrō flāvēns, ārdēns. ‖ *Au fig. Beau, précieux.* Āt nōn Vēnŭs aūrĕā cōntrā Paūca rĕfert. *V.* Hīc Tībūrtīnā jăcēt aūrĕā Cȳnthĭā rīpā. *Pp.* (IV, 7, 85). Aūrĕām quīsquīs mĕdĭŏcrĭtātĕm. *H.* Lĭttŭs bĕātæ Vēnĕrīs aūrĕūm, Bāiās. *M.* (XI, 81, 1). Dēpāscīmŭr aūrĕā dīctā. *Lr.* (III, 12. Adde *Ov. Am.* II, 18, 36). ‖ Ætās aūrĕā. *L'Age d'or.* Aūrĕā primā sāta ēst ætās. *O.* Āt vĕtŭs īlla ætās, cuī fēcĭmŭs aūrĕa nōmĕn, Fēlĭbŭs ārbŏrĕīs, ēt, quās hŭmŭs ēdūcāt, hĕrbis Fōrtūnātā fŭīt. *Id.* Aūrĕā sēcūrā cūm pācē rĕnāscĭtŭr ætās. *Calp.* (1, 42). Aūrĕā cōndēt sæcŭlā quī rūrsŭs Lātĭō. *V.* Ūt ĭnqŭlnāvīt æ̆rĕ tēmpŭs aūrĕŭm. *H.* Aūrĕā Sātūrnī sæcŭla rĕfĕrrē sŏŭls. *Maxim.* Āltĕrā Sātūrnī rĕvŏcēt Lātĭālīā rēgnā. *Calp.* Sātūrnī sæcŭlā cāstā. *Sil.* Sātōsquē prōlīs aūrĕæ. *Aus.* Quīd aūrĕōrŭm cōndĭtōrēm tĕmpŏrŭm Cēnsēs cŏlēndŭm ? *Prud.* (Cf. *Ovid. Met.* I, 89 *sq.*; XV, 96; *Tib.* I, 3, 55; *Cl. in Ruf.* I, 380; *Sen. Med.* 329; *Hipp.* 525; *Octav.* 395; *Juv.* 6, *init.*; *Calp.* 1, 42 *sq.*; *Boet.* 2, 5.) ‖ *De l'âge d'or, pur.* Aūrĕūs hānc vītam īn tērrīs Sātūrnŭs āgēbat. *V.* Sūrgēt tōtō gēns aūrĕā mundō. *Id.* Mōrēsquē Aūrĕōs ēdūcīt īn āstrā. *H.* ‖ Aūrĕŭm vēllŭs. *Voy.* Vellus.

Aūrĕus, ī. *m.* (*s. ent.* nummus). *Monnaie romaine. Le petit valait 4 deniers, un peu plus de trois francs; le grand valait 25 deniers, un peu plus de vingt francs.* Sī cōntīgīt aūrĕŭs ūnŭs. *J.*

(7, 122). Īs mīlĭ nūmmūm se aūrĕūm Meō dătū tĭbī fĕrrĕ. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 15). SYN. Aūrĕŏlŭs. PHR. Dē flāvā lŏcūlōs ĭmplĕrĕ mŏnētā. *M. Voy.* Nummus.

Aūrĭchălcŭm, ī. *n. Métal composé d'airain et d'or.* Cĕdŏ trēs mī hŏmĭnēs aūrĭchălcō cōntrā cum īstīs mŏrĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 64. *Id. Curc.* I, 3, 46. Confunditur cum *Orichalco.* Hoc vide).

Aūrĭcĭllă *ou* Ōrĭcĭllă, æ. *f. Le bas de l'oreille.* Mōlĭlĭŏr... vĕl ĭmŭla aūrĭcĭllā. *Cat.* (25, 2). *Voy.* Auricula.

†Aūrĭcŏlŏr, ōris. *De couleur d'or.* Scindĭtŭr aūrĭcŏlōr cœli sēptēmplĭcĭs æthrā. *Juvc.* (I, 386).

Aūrĭcŏmāns, tis, *et* Aūrĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a les cheveux couleur d'or, blonds; qui a des rayons, des feuilles d'or.* Ēn crŏcŭs aūrĭcŏmāns, ĕt mūrĭcĕ pictŭs Ādōnĭs. *Aus.* (*Idyl.* 6, 11). Jām pŭĕr aūrĭcŏmō præformidātĕ Brĭtānnō. *Sil.* Sōl aūrĭcŏmŭs, cingentĭbŭs Hōrīs. *V. Fl.* Aūrĭcŏmōs quām quis dēcērpsĕrĭt ārbŏrĕ fētus. *V.* SYN. Aūrĕŭs, flāvēns, flāvŭs.

Aūrĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Auris. *Oreille.* Dēmĭttō aūrĭcŭlās, ŭt ĭnīquæ mēntĭs āsĕllŭs. *H.* Gaudēnt prænōmĭnĕ mollēs Aūrĭcŭlæ. *Id.* Tĕnĕrās mordācī rādĕrĕ vĕrō Aūrĭcŭlās. *Pers.* (1, 121. *Id.* 2, 30; *Lucret.* IV, 595). *Voy.* Auris.

Aūrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de l'or.* Fŭlvōs aūrĭfĕrā sĕrvantēs ārbŏrĕ rāmōs. *Sil.* ‖ *Terre qui a des mines d'or.* Nēc dēcŭs aūrĭfĕræ cēssāvit Cōrdŭbă tĕrræ. *Sil.* Vēnīt ăb aūrĭfĕrīs gentĭbŭs Āstŭr ĕquŭs. *M.* (XIV, 199). VERS. Ārgentī rivōs ærīsquĕ mĕtāllă Ostĕndĭt vēnīs, ătque aūrō plūrĭmă flŭxĭt. *V.* Sī quīs tellūrĕ rĕvŭlsă Sōlĭcĭtīs fŏdīēns rimātŭr cōllĭbŭs aūrŭm. *O.* Ērŭmŭs tĕrrā sōllĭdŭm prō frūgĭbŭs aūrŭm. Săxŭm quŏquĕ pāllŭit aūrō. *Id.* Āstŭr ăvārŭs Vīscĕrĭbŭs lăcĕræ tēllūrĭs mĕrgĭtŭr ĭmīs, Ēt rĕdĭt ĭnfēlīx ĕffōssō cōncŏlŏr aūrō. *Sil.* Quīdquĭd fŏdīt Ībĕr, quīdquĭd Tăgŭs ĕxpŭllĭt aūrī, Quŏdquĕ lĕgīt dīvēs summīs Ārĭmāspŭs ārēnīs. *L.* Fēlix aūrĭfĕræ cŏlŏnæ tĕrræ. *M.* Accĭpĕ Cāllăĭcēis quĭdquĭd fŏdīt Āstŭr ĭn ārvīs. Dūcĭt ăd aūrĭfĕrās quŏd mē Sălō Cēltĭbĕr ōrās. *Id.* Quærĕrĕ sūb tĕrrīs aūrŭm, fürtŏquĕ lātentĕm Nātūram ērŭĕre ōmnem, ōrbĕmque ĭnvĕrtĕrĕ prædæ Ĭmpĕrāt, ĕt glēbās ĭntĕr dēprēndĕrĕ gāzām. *Manil.* ‖ *Rivière qui roule des sables d'or.* Cēdāt ĕt aūrĭfĕri rīpă bĕātă Tăgī. *O.* Nēc mĕ rēgnă jŭvānt, nēc Lȳdĭŭs aūrĭfĕr ămnis. *Tib.* (III, 3, 29). Aūrĭfĕri dē gēntĕ Tăgī. *M.* (XII, 3, 3). SYN. Aūrĕŭs, aūrĭlĭŭs. VERS. Ātque aūrō tūrbĭdŭs Hērmŭs. *V.* Păctōlōnquĕ pĕtīt: quāmvīs nōn aūrĕŭs ĭllō Tēmpōrĕ, nēc cāris ĕrăt ĭnvĭdĭōsŭs ārēnīs. *O.* Hunc Hērmŭm fŭlvōquĕ Tăgŭm dēcūrrĕrĕ rĭvīs, Ēt līmō splēndentĕ Tăgŭs. *Id.* Pāssăquĕ ăb aūrĭfĕrīs tēllŭs ĕxīrĕ mĕtāllīs Păctōlŏn; quă cūltă sĕcāt nōn vīlĭŏr Hērmŭs. *L.* Dēspūmāt rūtĭlās dīvēs Păctōlŭs ārēnās. *Cl.* Nōn Tārtēssiăcīs ĭllŭm sătŭrārĕt ārēnīs Tēmpēstās prĕtĭōsă Tăgī, nōn stāgnă rūbentīs Aūrĕă Păctōli; tōtŭmque ĕxhaūsĕrĭt Hērmum, Ārdēbĭt măjōrĕ sĭlī. *Id.* Quă Tagŭs aūrĭfĕrīs pāllĕt tŭrbātŭs ārēnīs. *Sil.* Quī rigŭō pērfundĭtŭr aūrō Cāmpum, ătque īllātīs Hērmī flāvescĭt ārēnīs. Hinc cērtānt, Păctōlē, tĭbī Dūrĭusquĕ Tăgŭsquĕ, Quīquĕ sŭpĕr Grāvĭōs lūcēntēs vōlvĭt ārēnās. *Id.* Tūnc mĭhī Păctōli vēnĭūnt sūb tēctă lĭquōrēs. *Pp.* Tāntī tĭbī nōn sĭt ŏpācī Ōmnis ārēnă Tăgī, quŏdque ĭn mārĕ vōlvĭtŭr aūrŭm. *J.* Nōn sŭffĕcĕrāt aūrŭm Quŏd Tăgŭs ĕt rūtĭlă vōlvĭt Păctōlŭs ārēnă. *Id.* Aūrĕă quĭdquĭd hăbĕt dīvĭtĭs ŭndă Tăgī. *M.* Aūrĭfĕrŭmquĕ Tăgŭm sĭtĭăm. *Id.* Tūrbātō sordĭdŭs aūrō Hērmŭs. *Id.* Nōn quĭdquĭd fŏdĭt occĭdēns, Aūt ŭndă Tăgŭs aūrĕă Clārō dēvĕhĭt ălvĕō. *Sen.* Tăgŭsve Ībēră tūrbĭdŭs gāzā flŭēns. Ēt quā trăhēns ŏpŭlēntă Pactōlŭs vădă, Ĭnundăt aūrō rūră. Stŭpĕt aūrātō Flūmĭnĕ clārŭm rādĭārĕ Tăgŭm. *Id.* Ātquĭ dīvēs ērās, flŭvĭālĭbŭs aūrĕă vēnīs. *Grat.* Quāmvīs flŭēntĕ dīvēs aūrī gūrgĭtĕ. *Boet.* Nōn quĭdquĭd Tăgŭs aūrĕīs ārēnīs Dōnăt, aūt Hērmŭs rūtĭlāntĕ rīpā. *Id.* Quōs Tăgŭs aūrĭflŭŭs, quōs măgnŭs ĭnundăt Ībērŭs. *Prud.* Quām Tārtēssiăcī glārĕă fŭlvă Tăgī. *Rutil.*

Aūrĭfĕx, ĭcis. *m. Orfévre.* Ŭt hŏc nūnc ūna ŏpĕra ăd aūrĭfĭcēm dēfĕrās. *Pl.* (*Men.* III, 3, 2. *Id. Aul.* III, 5, 34; *Men.* IV, 3, 8).

Aūrĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui roule de l'or dans ses flots.* Quōs Tăgŭs aūrĭflŭŭs, quōs măgnŭs ĭnundăt Ībērŭs. *Prud.* (*Sym.* 1414).

†Aūrĭfŭr, ūris. *m.* (*Pl. Pœn.*.V, 5, 55. Sed lege divisim aūrī fŭr, quod metrum reposcit. Et sic plerique).

Aūrīgă, æ. *m. Conducteur de char, cocher.* Hīc sĭtŭs ēst Phăĕthōn, currŭs aūrīgă pătĕrnī. *O.* Fĕrtŭr ĕquīs aūrīgă, nĕque aūdĭt currŭs hăbēnās. *V.* Cōrnĭpēdŭmquĕ vĭās aūrīgārŭmquĕ lăbōrēs. *Sil.* PPH. Ĕquōrŭm, ĕquŭm rēctŏr, mŏdērātŏr, ăgĭtātŏr, dŭctŏr. VERS. Cūrrŭmque, ĕt ĕquōs, ĕt lōra rĕgēbăt. *V.* Sēllă quī primă sēdens, Jŭgŭm flăgellō tēmpĕrāt lēntō mĕŭm, Ēt ōră frēnīs cōntĭnĕt spūmantĭbŭs. *Ph. Voy.* Currus, Habenæ. ‖ *Palefrenier.* Circumstānt prōpĕri aūrīgæ, mānĭbŭsquĕ lăcēssunt Pectōră plaūsă cāvīs, ĕt cōllă cŏmāntĭă pectunt. *V.* SYN. Ăgāsō. ‖ *qqf. Cavalier.* Sīc aūrīgă sōlĕt fĕrvēntĭă Thēssălŭs ōrā Mōbĭlĭbŭs frēnīs ĭn ăpĕrtō flĕctĕrĕ cāmpō, etc. (*Ad Pison.* 49). SYN. Ĕquĕs. ‖ *Nom d'une constellation* (Ἡνίοχος). Ĭnfĕrĭōrā cădunt aūrīgæ lūmĭnă lāpsū. *Cic.* (*Arat.* 721). Aūrīga, ĕt Pērseūs. *Aus.* (*Eclogar.* 3, 4. Adde *Avien. Arat.* 421; *Manil.* V, 73 *sq.*). SYN. Hēnĭŏchŭs, Aūrīgātŏr. ‖ *qqf. Piloté.* Aūrīgām vīdĕō vĕlā dĕdīssĕ rāti. *O.* Tiphўn aūrīgām cĕlĕrīs fēcērĕ cārīnæ. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 4, 243, et *Diom.* 2, 453). *Voy.* Gubernator. ‖ *f.* Nēc .currŭs' ūsquām vīdĕt, aūrīgāmquĕ sŏrōrĕm. *V.* (Cf. *Prisc.* 6, *init.*)

Aūrīgātŏr, ōris. *m. Constellation, le même que* Auriga. Aurigatorem par sit quŏquĕ cūra vidēre. *Avien.* (*Arat.* 405).

Aūrīgĕnă, æ. *m. Engendré par Jupiter changé en pluie d'or, Persée.* Hāctĕnŭs aūrīgĕnæ cōmĭtem Tritonĭă frātrī Sē dĕdĭt. *O.* Fīllŭs aūrīgĕnă. *Sid.* (*Pan.* 1221).

Aūrīger, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de l'or, doré.* Fĕrrĕt ăd aūrīgĕræ căpŭt ārbŏris. *V. Fl.* Aūrīgĕrīs dīvŭm plăcantĕs nūmĭnă taūris. *Cic.* (*Div.* 2, 30). *Voy.* Aurifer, Auratus.

† Aūrĭplĕx, ĭcis. *Qui se cache entre les oreilles.* Aūrĭplĭces, blĭtōrtīlæ hĭnnĭlēntĭūm dūlcedĭnēs. *Læv.* (apud *Apul. Apolog.* 1).

Aūris, ĭs. *f.*; Aūrēs, ĭŭm. *pl. Oreille, oreilles.* Tōrquĕt ăb ŏbscēnīs jām nūnc sermōnĭbŭs aūrēm. *H.* Cynthĭŭs aūrĭbŭs vēllīt, ĕt admōnŭĭt. *V.* Fērrŭmquĕ sŭb aūrĕ rĕlīquīt. *Id.* Văcŭās ĭmplēnt sermōnĭbŭs aūrēs. *O.* Pōpŭlātăquĕ tēmpōră raptīs Aūrĭbŭs. *V.* SYN. Aūrĭcŭlă. EP. Arrĕctă, ăvĭdă, ăttēntă, bĭbŭlă; ămīcă, plăcĭdă, bĕnīgnă; fĭdă. ‖ *Venir aux oreilles.* Ăd aūrēs vēnĭō, pervēnĭō, fĕrŏr, accĭdō. Aūrēs vĕrbĕrō. *Voy.* Audio. ‖ *Prêter l'oreille.* Aūrēm, aūrēs dō, cōmmŏdō, ădmŏvĕō, ăpplĭcō, ădlŭbĕō, accōmmŏdō, ăffĕrō. *Voy.* Attendo, Pre-

cēs. ‖ *Orillon de charrue.* Bīnæ aūrēs, dūplĭci āptāntūr dēntālĭā dōrsō. *V.*

Aūrītŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Auritus. ‖ *Subst. m. Ane.* Fŭgĭēntēs ĭpse ēxcĭpĕrĕt: hīc aūrītŭlūs Clāmōrēm sŭbĭtŭm tōtis tŏllĭt vīrĭbus. *Ph.*

Aūrītus, ă, ŭm. *Qui a de longues oreilles.* Aūrītōsquĕ sĕquī lĕpōrēs, ēt fĭgĕrĕ dāmās. *V.* Aūrītus mīsĕrāndæ sortis āsellus. *O.* PHR. Aūrĭbus lōngis, Quæ sīc mōvēntŭr ŭt sōlēnt āsellōrum. *M.* ‖ *Subst. m. Licorne.* Aūrītŭm prīmīs ēmittĭt gūrgĕs ăb ūndīs. *Avien.* (*Arat.* 751). ‖ *Qui a de bonnes oreilles; qui a bien entendu.* Plūrīs ēst ōcŭlātus tēstīs ūnŭs quam aūrītī dĕcĕm. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 8). ‖ *Au fig. Qui semble avoir des oreilles, attentif.* Blāndum ēt aūrītās fĭdĭbus cănōrīs Dūcĕrĕ quĕrcus. *H.* Aūrītōs ērēxĭt cārmĭnĕ mūrōs. *Sid.* (*Pan.* 2661). Fācĕ jām tū, præcŏ, nūnc ōmnem aūrītum pŏplŭm. *Pl.* (*As. prol.* 4).

Aūrōrā, æ. *f. L'Aurore, fille du géant Pallas, ou de Titan, et de la Terre, ou bien encore d'Hypérion et d'Éthra, épouse de Tithon, et mère de Memnon. Elle ouvre les portes de l'Orient, attèle les chevaux du Soleil, et précède son char. Le lever du jour, le matin.* Tīthōnī crŏcĕūm linquēns Aurōrā cŭbīlĕ. *V.* Aūrĕā fulgēbāt rōsĕīs Aūrōrā cāpillīs. *O.* Prævĭŭs Aurōræ Lūcĭfĕr ōrtŭs ĕrāt. *Id.* SYN. Pāllāntĭs, Pāllantĭās, Tīthōnĭā, Hўpĕrĭōnĭs, *qqf.* Eōs, Mātūtā, *par ext.* dĭēs, Lūcĭfer. EP. Pāllĭda, cāndĭdā, lūtĕā, crŏcĕā, flāvā, aūrĕā, rōsĕā, rūbēns, pūrpūrĕā, clārā, fulgĭdā, rūtĭlāns, lūcĭfĕrā, ālmā, sērēnā, pūlchrā, hūmĭdā, rōscĭda, mātūtīnā. PPH. Tīthōnĭā cōnjūx. Tīthōnī cōnjūx, rōscĭdā cōnjūx. Aūrōræ lūmĭnā. Pāllāntĭdŏs ōrtŭs. Mēmnōnĭs mātĕr. Rōscĭdā dĕa. Aūrōræ cūrrŭs, ĕquī, quādrīgæ, jŭgæ. *Voy.* Mane. ‖ *Le levant, les contrées orientales.* Victŏr ăb aūrōræ pŏpŭlis ēt lĭttŏrĕ Rūbrō. *V.* Tōtām pătĕr ūndĭquĕ sēcŭm Mōvĕrāt aūrōræ. *Cl.* Dīc sŭb aūrōrā pŏsĭtis Sābæīs. *Sen.* (*H. OEt.* 1521). *Voy.* Oriens. ‖ *Jour, espace d'un jour.* Tērtĭā pōst īdus nūdōs aūrōrā Lūpĕrcōs Ādspĭcĭt. *O. Voy.* Dies.

†Aūrŭlēntus, ă, ŭm. *De couleur d'or.* Brāctĕōlās trăbĭbŭs sŭblēvĭt, ŭt ōmnĭs aūrŭlēntă Lūx ēssĕt īntŭs. *Prud.* (*Peri.* 3627).

Aūrŭm, ī. *n. Or, métal.* Ērŭīmŭs tērrā sōlĭdŭm prō frūgĭbŭs aūrŭm. *O.* Ōstēndĭt vēnīs, ātquĕ aūrō plūrĭmă flŭxĭt. *V.* Sūnt aūrī pōndĕrā factī Īnfĕctĭquĕ mīhī. *Id.* EP. Flāvŭm, fulvŭm, nĭtĭdŭm, fulgēns, rūtĭlŭm, lēntŭm, prĕtĭōsŭm; fātālĕ, nōcēns, ēxĭtĭālĕ. PPH. Aūrī mĕtāllŭm, lāmĭnă, tālēnta, pōndŭs. Fulvŭm, rūtĭlŭm mĕtāllŭm. Pāctōlī lĭquorēs. ‖ *Divers objets en or. Coupe.* Plēnō sē prōlŭlit aūrō. *V.* Văcŭāntquĕ prōfundō Aūrum ĭmmānĕ mĕrō. *St.* Nōn lēvĭōrĕ Phŏlum tnānŭs hæc cōmpēscŭit aūrō. *V. Fl. Voy.* Poculum. ‖ *Armes: épée, casque,* etc. Ārmātumque aūrō circumspĭcit Ōrĭōnă. *V.* ‖ *Collier, bracelet, bague, toute espèce de bijoux.* Tūm lăctĕă cōllă Aūro innĕctūntŭr. *V.* Ōbtorti circŭlŭs aūrī. *Id.* Nōn pūdŭit fortēs aūrō cōhĭbērĕ lăcertōs. *O.* Vēntĭlĕt æstĭvum dĭgĭtis sūdantĭbus aūrum. *J.* (1, 28). ‖ *Réseau ou aiguille pour les cheveux.* Crīnēs nōdantŭr ĭn aūrum. *V.* Nūllum ēst ĭn crīnĭbus aūrum. *O. Voy.* Crinale. ‖ *Broderie en or.* Nēc prōdĭtĕ grævēs ĭnsutō vēstĭbŭs aūrō. *O.* Vēlāmĭnă Procnē Dērĭpĭt ēx hūmĕrīs aūrō fulgēntĭă lātō. *Id.* Illūsāsque aūrō vēstēs. *V.* Pāllăm signīs aūrōquĕ rĭgēntĕm. *Id.* ‖ *Couronne d'or.* Hīc cōlăt Ālbānō Trītōnĭdă multŭs ĭn aūrō. *M.* (IV, 1, 5). ‖ *Frein, joug.* Fulvŭm māndūnt sŭb dēntĭbŭs aūrŭm. *V.* Jūngĭt ĕquōs aūrō gĕnĭtŏr. *Id.* ‖ *Au fig. Or, richesses.* Quĭd nōn mōrtālĭă pĕctŏră cōgis Aūrī sācrā fāmēs. *V.* Ātquĕ aūrī cæcŭs ămōrĕ. Vēndĭdĭt hīc aūrō pătriăm. *Id.* Nūllă tĭbi ămbĭtio ēst, nūllō cōrrŭmpĕris aūrō. *O.* SYN. Ārgēntŭm, pĕcūnĭă, dīvĭtĭæ. *Voy.* Divitiæ. ‖ *L'âge d'or.* Quāmvīs rĕdĕānt ĭn aūrŭm Sæcŭlă prīscŭm. *H. Voy.* Aureus. ‖ *Couleur d'or, jaune.* Ālтĕr ĕrĭt, mācŭlis aūrō squālēntĭbŭs ārdēns. *V.* Rādĭis ārdēntēm lūcīs ēt aūrō (nubem). *Id.* Sævō quŭm nōx āccēndĭtŭr aūrō. *V. Fl.* Spīcīs nĭtĭdō flāvēntĭbŭs aūrō. *O.*

Aūrūncă, æ. *f. Ancienne ville de Campanie, postérieurement appelée Suesse.* Pēr quēm māgnŭs ĕquōs Aūrūncæ flexĭt ălūmnŭs. *J.* (1, 20, de Lucilio).

Aūrūncī, ōrŭm. *m. pl. Ancien peuple de Campanie.* Aūrūncī Rŭtŭlīquĕ sĕrūnt. V. Aūrūncī mīsĕrē sēnēs. *Id.* (Adde *Juv.* 2, 100). ‖ — ūs, ă, ŭm. Aūrūncæquĕ mānūs. *V.* Quālīt aūrā cōmantēs Cāssĭdĭs Aūrūncæ crĭstās. *Cl.* (Ita et *Sil.* IV, 516).

Aūsăr, ăris. *m. Rivière d'Étrurie, auj. Osari.* Quām cīngūnt gēmĭnīs Ārnŭs ēt Aūsăr āquīs. *Rutil.* (I, 563. Legitur et *Auser, Ausur*).

†Aūscultādŭm (*de* ausculta *et* dum). *Écoute.* Aūscultādŭm, scĭēs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 88).

Aūscultātĭō, ōnis. *f. Action d'écouter.* Quĭd mī scĕlēstō tĭbi ĕrāt aūscultātĭō? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 18).

Aūscultō, ās, ārĕ. *Écouter.* Tĕnēs jām? Prŏpĕmŏdum, ātque aūscultō pĕrlūbēns. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 50). Aūscultā paucīs. Aūscultō. *Ter.* (*And.* III, 3, 4). Nēc pŏpŭlum aūscultārĕ. *Cat.* (67, 39). SYN. Aūdĭō. ‖ *Épier le moment de parler.* Jām dūdum aūscultō, ēt cūpĭēns tĭbĭ dīcĕrĕ sērvŭs Paucă rĕfōrmīdo. *H.* ‖ *Avec le dat. Écouter, obtempérer.* Quĭd? tu aūtem hŭic, āsĭne, aūscultās? *Ter.* (*Ad.* V, 8, 12). Ād pōrtum nē bītās dīcō jām tĭbi. Aūscultābĭtŭr. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 127. Adde *Pacuv.* apud *Cic. Div.* 1, 57). *Voy.* Pareo.

Ausĕr. *Voy.* Ausar.

Aūsim, īs, ĭt (*sync. pour* Auserim, *de l'ancien parf.* Ausi). *subj. de* Audeo. *Comme* Audeam. Dē grĕgĕ nōn aūsim quĭdquām dēpōnĕrĕ tĕcŭm. *V.* Ăb-ēntĭbŭs aūsint īstă dĭīs. *St.*

Aūsōn, ŏnis. *m.* (Αὔσων, ονος). *Fils d'Ulysse et de Calypso, donna son nom à une partie de la Campanie: le nom d'Ausonie s'appliqua ensuite à toute l'Italie.* ‖ Aūsŏnēs, ŭm. *m. pl. Ausones, Italiens.* Hæc mīrā vīrtūs: prōtĭnŭs Aūsŏnŭm Pōrtūs... ĭntrās. *St.* (*Silv.* IV, 5, 37). *Voy.* Ausonidæ. ‖ Aūsōn, ŏnis. *m. f. D'Ausonie, d'Italie.* Sæpĕ rĕpŭlsus Aūsŏnĕ tērrā. *T. Maur.* (*Met.* 602). Aūsŏne ēāsdĕm Vōcĕ fĕrās, Ursāsque ēt Plaustră vŏcāmŭs. *Avien.* (*Arat.* 102). SYN. Aūsŏnĭus, ă.

Aūsŏnĭă, æ. *f.* (Αὐσονία). *Ausonie, ancienne partie de l'Italie, entre Amycles et Calès; par ext. l'Italie.* Māgnă dĭtĭōnĕ jŭbētō Cārthāgō prĕmāt Aūsŏnĭam. V. SYN. Lătĭum, Ītălĭa.

Aūsŏnĭdæ, dārŭm *et sync.* dūm. *m. pl.* (Αὐσονίδαι). *Ausoniens, habitans de l'Ausonie.* Dītīssĭmŭs āgrī Quī fŭīt Aūsŏnĭdum, ēt tăcĭtīs rēgnāvīt Amўclīs. *V.* SYN. Aūsŏnēs. ‖ *Latins, Romains, Italiens.* Prōcēdit lēgĭo Aūsŏnĭdūm. *V.* Grātă vicē mœnĭă rēddānt Aūsŏnĭdæ Phrўgĭbŭs. *L.* Āst ămbās ĭntĕr tēllŭs jăcĕt Aūsŏnĭdārŭm. *Prisc.* (*Peri.* 338). SYN. Aūsŏnĭī, Aūsŏnēs, Lătīnī, Rōmānī, Ītălī. *Voy.* Romani.

Aūsŏnĭs, ĭdis. *f.* (Αὐσονίς). *Ausonienne, Romaine, Italienne.* Cāptăque ērāt lўrĭcis Aūsŏnĭs ōrā sŏnīs. *O.* Pătĕr ĭpsĕ sŭpērbŭs ăquārŭm Aūsŏ-

nĭdum Ērĭdānŭs. *Sil.* Aūsŏnĭdūm gēmmātă mŏnĭlĭă mātrūm. *Cl.* SYN. Aūsŏn, Aūsŏnĭă. *Voy.* Italus.

Aūsŏnĭŭs, ă, ŭm (Αὐσόνιος). *Ausonien, d'Ausonie, Romain, Italien.* Aūsŏnĭă Teūcrōs cōnsīdĕrĕ tĕrrā. *V.* Prōmŏvĕt Aūsŏnĭūm fĭlĭŭs ĭmpĕrĭŭm. *O. Voy.* Romanus, Italus. ‖ Aūsŏnĭī, ōrŭm. *m. pl. Comme* Ausonidæ. Sērmōnem Aūsŏnĭī pătrĭūm mōrēsquĕ tĕnēbūnt. *V.*

Aūsŏnĭŭs, ĭi. *m. Ausone, grammairien et poète latin; qqf. son père.* Cūm gĕnĕro ēt nātīs cōnsŏcĕr Aūsŏnĭūs. *Aus.* (*Parent.* 30, 12. *Id. Epigr. de Fastis suis*, 3, 4; *Idyl.* 2, 1).

Aūspĕx, ĭcis. *m. Augure par le vol des oiseaux.* Ĕgŏ cuī tĭmēbŏ Prōvĭdŭs aūspĕx, Ōscĭnēm cōrvŭm prĕcĕ sūscĭtābŏ. *H. Voy.* Augur. ‖ *Officier public devant lequel on contractait les mariages.* Ūltro ĭbĭt nūptūm, nōn mānēbĭt aūspĭcĕs (*Prolog. ad Pl. Cas.* 56). Vēnĭēt cūm sīgnātōrĭbŭs aūspĕx. *J.* (10, 336. Adde *Luc.* II, 731. Cf. *Cic. Div.* 1, 16). ‖ *Chef, guide.* Nīl dēspĕrāndūm Teūcrō dŭce ĕt aūspĭcĕ Teūcrō. *H.* Dīs ĕquĭdem aūspĭcĭbŭs rĕŏr ĕt Jūnōnĕ sĕcundā. *V.* Aūspĭcĭbusquĕ dĭīs tāntī cōgnōmĭnĭs hērēs. *O.* SYN. Dux, auctŏr, dūctŏr, fāvēns. *Voy.* Favens. ‖ *f.* Thēbānōs āptārĕ mŏdōs stŭdĕt aūspĭcĕ Mūsā. *H.* Ēn aūspĭce Hēllēnă dīgnŭs. *Sen.* (*Troad.* 866. Adde *Claud. in Ruf.* I, 83). ‖ *adj. Heureux.* Aūspĭcĕ mōx lætūm sŏnŭīt clāmŏrĕ trĭbūnāl. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 610). Aūspĕx victŏrĭă. *Id.* (*Cons.* VI *Hon.* 653). SYN. Faūstŭs, lætŭs, fēlix.

Aūspĭcātŏ. *adv. Heureusement.* Haūd aūspĭcātŏ hūc mē āttŭlī. *Ter.* (*And.* IV, 5, 12. Adde *Pl. Pers.* IV, 4, 56). Quōd Rōmă pōllĕt, aūspĭcātŏ condĭtă. *Prud.* (*Peri.* 2606). *Voy.* Feliciter.

Aūspĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a pris les augures; qui a commencé.* Sīc aūspĭcātŭs bĕlla, nōn mĕlĭŭs gĕrĭt. *Sen.* (*Ag.* 174). SYN. Ōrsŭs. ‖ *Pour qui l'on a pris les augures; heureux.* Nōn aūspĭcātŏs cōntŭdĭt ĭmpĕtŭs. *H.* Pĕr ĕgo aūspĭcātŏs rēgī thălămī tŏrōs. *Sen.* (*Med.* 285). Vĭdĭt quĭs vēnĕrem aūspĭcātĭōrĕm? *Cat.* (45, 26). Fēlĭx, faūstŭs.

Aūspĭcĭŭm, ĭi. *n. Divination par le vol des oiseaux, auspice.* Aūspĭcĭŏ fēlĭx tōtŭs ŭt ānnŭs ĕăt. *O. Voy.* Augurium. ‖ *Toute espèce de présage.* Aūspĭcĭo ōptŭmo ēxīvī fōrās. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 6). Aūspĭcĭīs mānĭfēstă fĭdēs. *V.* SYN. Augŭrĭŭm, ōmĕn, mōnstrŭm. *Voy.* Augurium, Omen. ‖ *Conduite, direction, puissance, volonté.* Cōmmūnem hūnc ĕrgŏ pōpŭlŭm pārĭbŭsquĕ rēgāmŭs Aūspĭcĭīs. *V.* Mē sī fātă mĕīs pătĕrēntŭr dūcĕrĕ vītăm Aūspĭcĭīs. *Id.* Aūspĭcĭīs ĭtĕrŭm sēsē rēgālĭbŭs ānnŭs. *Cl.* Ĭmpĕrĭo ātquĕ aūspĭcĭo hērī mĕī Āmphĭtrŭōnĭs măxŭmē. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 37. *Id. ib.* II, 2, 25). SYN. Dūctŭs, ārbĭtrĭŭm, nūmĕn. ‖ *Au fig.* Cuī sī vĭtĭōsă lĭbīdŏ Fēcĕrĭt aūspĭcĭŭm. *H.* Cāstrōrŭm dūlcĕ vŏcārĕt Aūspĭcĭŭm. *St.*

† Aūspĭcŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Auspicor. Nōn hŏdīe ĭstī rĕ aūspĭcāvī, ŭt cūm fŭrcĭfĕrō fābŭlĕr. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 12. *Id. Stich.* III, 2, 46).

Aūspĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Observer le vol des oiseaux, prédire d'après ce signe.* ‖ *Commencer, inaugurer.* Hīnc aūspĭcārī rēgnă Tāntălĭdæ sōlēnt. *Sen.* (*Thyest.* 657. *Id. Ag.* 8). SYN. Īnĕŏ, ĭnchŏ.

† Aūstēllŭs, ĭ. *m. dimin. de* Auster. Ex nĭmbo aūstēllos nēc nōssĕ, nēc ēssĕ pŭtārĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 229).

Aūstĕr, trī. *m. Vent du sud, du midi.* Ĭntĕrclūsīt hĭēms, ēt tĕrrŭlt aūstĕr ēūntēs. *V.* Tūrbĭdŭs ĭmbĕr ăquā dēnsīsquĕ nĭgĕrrĭmŭs aūstrĭs. *Id.* Lētĭfĕrīs călĭdī spīrārūnt æstĭbŭs aūstrī. *O.* SYN. Nŏtŭs, āfrĭcŭs. EP. Plŭvĭālĭs, plŭvĭŭs, hūmĭdŭs, ĭmbrĭfĕr, mădēns, mădĭdŭs, nūbĭlŭs; præcēps, vĭŏlēntŭs, tūrbĭdŭs; æstīvŭs, tēpēns, călĭdŭs, grāvĭs, plūmbĕŭs, hĭbĕrnŭs. PHR. Vēnĭēntĭs sĭbĭllŭs aūstrī. *V.* Nĭgĕr ĭmbrĭbŭs aūstĕr. *L.* Mădĭdīs nŏtŭs ēvŏlăt ālĭs. *V.* Ēt tēpĭdŭs plŭvĭās cōncĭtĕt aūstĕr ăquās. *O. Voy.* Ventus. ‖ *Au sing. et au pl. Pays du midi, le midi.* Pēllŏn Hæmŏnĭæ mōns ēst ŏbvērsŭs ăd aūstrŏs. *O.* Vŏlvĭtŭr ĭnfĕrĭŏr Căprĭcŏrnŭs vērsŭs ăd aūstrŭm. *Cic.* (*Arat.* 170). SYN. Mĕrĭdĭēs. *Voy.* Zona.

Aūstērĭtās, ātĭs. *f. Austérité, sévérité.* Ădĕōnĕ nūlla aūstērĭtās? *Prud.* (*Peri.* 565).

Aūstērŭs, ă, ŭm (αὐστηρός). *Apre au goût.* SYN. Aspĕr, ācĕrbŭs, ămārŭs. ‖ *Au fig. Sévère, grave.* Cēlsī prætĕrĕūnt aūstērā pŏēmătă Rhāmnēs. *H.* Mōllĭtĕr aūstērŭm stŭdĕō fāllēntĕ lăbōrĕm. *O.* (Adde *Hor. Sat.* II, 2, 12). SYN. Sēvērŭs, rĭgĭdŭs, grāvĭs, sĕrĭŭs. ‖ *Dur, cruel.* Quælĭbĕt aūstērās dē mē fĕrāt ūrnă tăbēllās. *Pp.* (IV, 11, 49). SYN. Grāvĭs, sēvērŭs, dūrŭs, sævŭs, ĭmmītĭs.

Aūstrālĭs, ĕ, *et* Aūstrīnŭs, ă, ŭm. *Du midi, méridional, austral.* Nūllă dĭēs ădĕō ēst aūstrālĭbŭs hūmĭdă nĭmbīs. *O.* Ēxīndĕ aūstrālĕm sōllĭtă quēm dĭcĕrĕ Pīscēm. *Cic.* (*Arat.* 169). Quă pārtĕ călōrēs Aūstrīnōs tŭlĕrĭt. *V.* Aūstrīnīs pārs ēst hăbĭtābĭlĭs ōris. *Manil.* (I, 238. *Ib.* 595).

Aūstroāfrĭcŭs, ĭ. *m. Vent du sud-ouest.* Æstĭbŭs ĭmmēnsīs ārdēns aūstroāfrĭcŭs hīc ēst (*Anthol.* II, p. 389. Cf. *Isid. Or.* 13, 11; *Plin.* 2, 47).

Aūsŭm, ī. *n. Entreprise hardie, action de courage, audace.* Ādjŭvĕt, ēt præsēns ĭngēntĭbŭs ānnŭăt aūsīs. *O.* Mē nūllă dĭēs tām fōrtĭbŭs aūsīs Dīssīmĭlem ārgŭĕrĭt. *V.* Prō scĕlĕre, ēxclāmăt, prō tālĭbŭs aūsīs. *Id.* Măgnĭquĕ fŭgĭt nōn ĭnscĭŭs aūsī. *St.* SYN. Cœptŭm, factŭm, gēstă, *qqf.* făcĭnŭs. EP. Ĭngēns, fōrtĕ, gĕnĕrōsŭm, nōbĭlĕ. *Voy.* Gesta, Scelus.

Aūsŭr. *Voy.* Ausar.

Aūsūrŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Audeo. *Devant oser.* Aūsa ātque aūsūră mūltă nĕfāndă mănū. *O.*

Aūsŭs, ă, ŭm. *part. de* Audeo. *Qui a osé.* Aūsī ōmnēs ĭmmānĕ nĕfās, aūsōquĕ pōtīti. *V.* Aūsās ĭmmĭtĭă nūptās. *O.* SYN. Āggrēssŭs, ădōrtŭs.

† Aūsŭs, ūs. *m. Comme* Ausum. Jămquĕ mŏræ ĭmpătĭēns cūnctāntēs ĭncrĕpăt aūsūs. *V. Fl.* (III, 613. Frustra *Harles.* tentat *actus*). Aūsĭbŭs ĭllĭcĭtīs sī nĭhĭl ŏbsŭltĕrĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 47, 6).

Aūt. *conj. Ou, ou bien.* Aūt hērbæ cāmpo āpārēnt, aūt ārbŏrĕ frondēs. *V.* Aūt hŏc ĭnclūsī lĭgno occūltāntŭr Āchīvī. Aūt ārīs sērvārĕ sacrōs. *Id.* SYN. Vĕl, vĕ; *quand la conjonct. est répétée*, seū, sīvĕ. ‖ *Et.* Tūm lĭquĭdās cōrvī prēssō fer gūttŭră vōcēs Aūt quātĕr ĭngĕmĭnānt. *V.* Mōlīrĭvĕ mŏram, aūt vēnĭēndī quærĕrĕ caūsās. Ēt quīsquām nūmĕn Jūnōnĭs ădōrĕt Prætĕrĕā, aūt sūpplĕx ārīs ĭmpōnăt hŏnōrem? *Id.* (De hoc agit *Diom.* 1, 412). *Voy.* Et. ‖ *Ni* (*après une première proposition négative*). Nĕ tĕnŭēs plŭvĭæ răpĭdīvĕ pōtēntĭă sōlīs Ācrĭŏr aūt bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrāt. *V.* Nĕ signārĕ quĭdem aūt pārtĭrī lĭmĭtĕ cāmpūm Fās ĕrāt. *Id.* Nĕc ūlla rĕquĭēs, tēmpŭs aūt ūllŭm dătŭr. *Sen.* (*H. Fur.* 212). *Voy.* Nec. ‖ *Tantôt... tantôt.* Sēmĭnĕcēs vŏlvĭt mūltŏs, aūt ăgmĭnă cūrsū Prōtĕrĭt, aūt răptās vēnĭēntĭbŭs ĭngĕrĭt hāstās. *V.* Aūt ŏnĕra ăccĭpĭūnt vēnĭēntum, aūt ăgmĭnĕ factō. *Id.* (Cf. *Diom.* l. cit.). SYN. Nūnc, mŏdŏ, sīvĕ. ‖ *Pour exhorter.* Aūt tū, măgnĕ pārēns dīvūm, mĭsĕrĕrĕ. *V.* (Cf.

Diom.) ‖ *Autrement, sans cela.* Nē ĭŏctāt rētrō sŭă lūmĭnă, dōnĕc Āvērnās Ēxĭērĭt vāllēs : aŭt ĭrrĭtă dōnă fŭtūră. *O.* Nūnc mānēt ĭnsōntĕm grăvĭs ēxĭtŭs : aŭt ĕgŏ vērī Vānă fĕrŏr. *V.* (Adde *Lucret.* I, 1040; *Prop.* IV, 1, 75). SYN. Ālĭtĕr, ălĭŏquī. ‖ *qqf. pour* An. Cœnæne aŭt tŭæ mĕrcēdis grātĭă. *Pl.* (*Aul.* II, 6, 11).

Aūtĕm, *conj. Mais, or.* Ecce aūtĕm tēlĭs Pānthūs ēlāpsŭs Achīvūm. *V.* Sālsa aūtĕm tēllūs, ĕt quæ pĕrhĭbĕtŭr ămārā. *Id.* SYN. Vērŏ, sĕd, ăt, ăst, pōrrō. ‖ *Dono.* Sĕd quĭd ĕgo hæc aūtĕm nēquĭdquam ĭngrātă rĕvōlvō ? *V.* Heū ! ĕdĕpŏl hŏmĭnĕm nĭhĭlī ! Ānne aūtem ūt sōlēs ? *Pl.* (*Truc.* III, 2, 27). *Voy.* Ergo.

Aūtōlŏlēs, ŭm. *m. pl.* (? Αὐτόλολες). *Peuple de Mauritanie.* Tūrbātī fŭgērĕ Măcæ, fŭgērĕ fĕrōcēs Aūtōlŏlēs. *Sil.* (XV, 670). Rĕpĕtūnt dēsĕrtă fŭgācēs Aūtōlŏlēs, păvĭdŭs prōjĕctāt mĭssīlĕ Māzax. *Cl.* (*L. Stil.* I, 355. Adde *Luc.* IV, 677). ‖ Aūtōlŏlæ, ārŭm. *Les mêmes.* Gætŭlĭs, Nūmĭdĭs, Gărāmantĭbŭs Aūtōlŏlīsquĕ. *Sid.* (*Pan.* 939. Huc refer, si placet, quæcunque loca exhibent *Autololum :* nempe *Marmaridæ, darum* et *dum.* Diserte tamen *Plin.* 5, 2 : « Multoque validissimi *Autololes.* » *Id. ib.* 1).

Aūtōlўcŭs, ī. *m.* (Αὐτόλυκος). *Fils de Mercure, aïeul d'Ulysse, était fameux par ses vols.* Nāscĭtŭr Aūtōlўcŭs, fūrtum ĭngĕnĭōsŭs ăd ōmnĕ. *O.* Nōn fŭĭt Aūtōlўcī tām pĭcĕātă mānŭs. *M.* (VIII, 59, 4. Adde *Pl. Bac.* II, 3, 41. Quem sæpius in satyricas fabulas inductum fuisse, nos docet *Diom.* 3, 488).

Aūtōmĕdōn, ōntis. *m.* (Αὐτομέδων). *Écuyer d'Achille.* Ēt ĕquōrum ăgĭtātŏr Āchīllĭs Ārmĭgĕr Aūtōmĕdōn. *V.* Dēsĕrŭĭt lĕvĭtās Aūtōmĕdōntĭs ĕquōs. *O.* ‖ *par anton. Cocher.* Pŭĕr Aūtōmĕdōn nām lōrā tĕnēbăt. *J.* (1, 62).

Aūtŏnŏē, ēs. *f.* (Αὐτονόη). *Autonoé, fille de Cadmus, mère d'Actéon.* Aūtŏnŏē, mŏvĕānt ānĭmōs Āctæōnĭs ūmbræ. *O.* Hĭc ōrbam Aūtŏnŏēn, ĕt anhēlām cērnĭmŭs Īnō. *St.* ‖ *Ce personnage représenté dans une tragédie.* Gēstĭbŭs Aūtŏnŏēs. *J.* (6, 72). ‖ *Une prêtresse de Cumes.* (*Sil.* XIII, 401.)

Aūtŏnŏēĭus, ă, ŭm (Αὐτονοήϊος). *D'Autonoé.* ‖ — hērōs. *Actéon.* Fŭgĭt Aūtŏnŏēĭŭs hērōs. *O.*

Aūtŏr. *Voy.* Auctor.

Aūtŭmnālis, ĕ. *D'automne.* Cōndĭtăque ĭn lĭquĭdă cōrna aūtŭmnālĭă fæcē. *O.* Ūnde aūtŭmnālēs trānscūrrēns ōrdĭnĕ mēnsēs. *Aus.* (*Eclogar.* 4, 9. Adde *Manil.* IV, 341). SYN. Aūtŭmnŭs.

Aūtŭmnŭs, ī. *m. L'Automne, saison de l'année où se font la vendange et la récolte des fruits.* Ēt vārĭōs pōnīt fētŭs aūtŭmnŭs, ĕt ālтē. *V.* Aūtŭmnūsquĕ grăvĭs, Lĭbĭtĭnæ quæstŭs ăcĕrbæ. *H.* Pĕrquĕ hiĕmēs, æstūsquĕ ĕt ĭnæquālēs aūtŭmnōs. *O.* EP. Fĕræx, fĕrtĭlĭs, fĕcundŭs, grăvĭdŭs, pōmĭfĕr, ōpĭmŭs, dīvēs, fēlīx, pāmpĭnĕŭs ; ūdŭs, hūmĭdŭs, mādēns, plŭvĭŭs; mōrbĭdŭs, lētĭfĕr. VERS. Vītēs aūtŭmnō fundī sūdāntĕ vĭdēmŭs. *Lr.* Sæpĕ sŭb aūtŭmnūm, quūm fōrmōsissĭmŭs ānnŭs, Plēnāquĕ pūrpŭrĕō sūbrŭbĕt ūvă mĕrō. *O.* Vinĭfĕro aūtŭmnō sūmma ĕst tĭbĭ, Bācchĕ, pŏtēstās. *V.* Tĭbĭ pāmpĭnĕō grăvĭdŭs aūtŭmnō Flōrĕt ăgĕr, spūmāt plēnīs vindēmĭă lābrīs. *Id. Voy.* Vindemia, Pomum. ‖ *L'Automne personnifié.* Vēnĕrāt Aūtŭmnūs călcātīs sōrdĭdŭs ūvīs. *O.* Vĕl quūm dēcŏrŭm mĭtĭbŭs pomīs căpŭt Aūtŭmnŭs ārvīs ēxtŭlĭt. *H.* PHR. Bācēmīs tēmpŏră cīnctŭs. Răcēmĭfĕrīs circumdătŭs ūvīs. Pōmīs grăvĭdŭs, grăvīs. ‖ *Fruits.* Tōtŭmquĕ tŭlĭt prædivĭtĕ cōrnū Aūtŭmnum, ĕt mēnsās, fēlĭcĭă pōma, sĕcundās. *O. Voy.* Fructus. ‖ *qqf. Vin.* Ēt mūltă frăgrāt tēstă sĕnĭbŭs aūtŭmnīs. *M.* (III, 58, 7). ‖ *Année.* Fēmĭnă sēptĕm Ēgĕrāt aūtŭmnōs. *O. Voy.* Annus.

Aūtŭmnŭs, ă, ŭm. *D'automne.* Nōn cĭtĭŭs frōndēs aūtŭmnō frĭgŏrĕ lāctās. *O.* (*Met.* III, 729). Mōrdĕăt aūtŭmnās frĭgŭs sūbtĭlĕ prūīnās. *Aus.* (*Idyl.* 8, 10. Adde *Manil.* II, 269 et 425). SYN. Aūtŭmnālis.

Aūtŭmŏ, ās, ārĕ. *Dire.* Cæcum ăgĭt, īnsānŭm Chrўsippī pōrtĭcŭs ēt grēx Aūtŭmăt. *H.* Ĭtĕrūm nātŭs vīdĕōr, sī vēra aūtŭmās. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 111. *Id. Amp.* I, 1, 150; *Trin.* II, 2, 43; *Ter. Heaut. prol.* 18). Quŏd ēssĕ tēmĕt aūtŭmās dīgnām nĕcĕ. *Sen.* (*Hipp.* 257). Quōs Hŏmērŭs dīxĭt Ἐνέτους, ĭllĕ Vĕnĕtŏs aūtŭmăt. *T. Maur.* (*Syll.* 367. Cf. *Gell.* 15, 3). SYN. Dīcŏ, vōcŏ. ‖ ? *Penser, juger. Voy.* Æstimo.

Aūxī. *parf. de* Augeo.

Aūxĭlĭārĭs, ĕ. *Qui donne du secours.* Cærŭlĕŭs frātĕr jŭvăt aūxĭlĭārĭbŭs ūndīs. *O.* Quūm frūstrā rĕsōnānt æra aūxĭlĭārĭă lūnæ. *Id.* Cāntū sŭpplīcĕ nūmĕn Aūxĭlĭārĕ vŏcāt. *L.* SYN. Aūxĭlĭārĭŭs, aūxĭlĭātŏr, sŏcĭŭs, fămŭlārĭs.

Aūxĭlĭārĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Auxiliaris. Măgĭs.... Cōnsĭlĭārĭŭs hīc ămīcŭs ēst quam aūxĭlĭārĭŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 6).

Aūxĭlĭātŏr, ōris. *Qui porte du secours.* Ūbĭ măxĭmŭs ægrīs Aūxĭlĭātŏr ădēst. *St.* Īnfīrmŭs aūxĭlĭātŏr ; ĭnvādūnt vīrŭm. *Petr.* (*Sat.* 89). SYN. Ādjūtŏr, aūxĭlĭum.

Aūxĭlĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a porté secours.* Nīl ārs ŏpĕrōsă mēdĕntum Aūxĭlĭātă mălis. *St.* Rĕlĭquōs prōbăvī Ānxĭō dūrōs mĭhī pĕr lăbōrēs Aūxĭlĭātōs. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 78).

† **Aūxĭlĭātŭs,** ūs. *m. Secours.* Fīdĕre, ĕt ā pēnnīs trĕmŭlūm pĕtĕre aūxĭlĭātŭm. *Lr.* (V, 1059). *Voy.* Auxilium.

Aūxĭlĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, āvī. *d. Aider, secourir.* Nēc fōrmĭdātīs aūxĭlĭātŭr āquīs. *O.* SYN. Jŭvŏ, ădjŭvŏ, ădsŭm, sŭccūrrŏ, sūbvēnĭŏ, fāvĕō, dēfēndŏ, prōtĕgŏ, PPH Aūxĭlĭŭm, ŏpĕm, sūbsĭdĭŭm dŏ, fĕrŏ, āffĕrŏ, præstŏ. Aūxĭlĭō, sūbsĭdĭō sŭm. Aūxĭlĭō jŭvŏ, tŭĕŏr, sōlŏr. Ōpĭbŭs jŭvŏ. ‖ *Fournir des secours de guerre.* Sērŭs dīlēctæ pōst aūxĭlĭābĕrĕ Rōmæ. *Sil.* SYN. Dēfēndŏ, prōtĕgŏ, tŭĕŏr. PPH. Aūxĭlĭŭm mittŏ. Vīrēs jūngŏ, mĭnĭstrŏ, sŭffĭcĭŏ. Mē sŏcĭŭm ădhĭbŏ. Ōpēs, tūrmās mittŏ, ădjūngŏ, dō. Ōpēs mĭnĭstrŏ. VERS. Aūxĭlĭō tūtōs dīmittam, ŏpĭbūsquĕ jŭvābŏ. *V.* Sŏcĭa ārmă sĕcūtŭs. Ādĕro, ēt sŏcĭa ārmă jŭvābŏ. Ībānt sūbsĭdĭō Trōjæ. *Id.* Aūxĭlĭŭm prōmittĭt Āchāllă Trōjæ. *O. Voy.* Socius. ‖ † *arch. Être secouru.* Ā mĕ aūxĭlĭātŭs sĭēt. *Lucil.* (apud *Prisc.* 8, 791. Vulgo *si est.* Hic, p. 797, recenset antiquum *auxilio, as,* quod refert et *Diom.* 1, 395).

Aūxĭlĭum, lī *et synér.* ī. *n. Aide, secours.* Nōn ūllum aūxĭlĭŭm mĭsĕrīs, nōn ārmă rŏgāvī. *V.* Cæptī fīdūclă bĕllī Pālladĭs aūxĭlĭō sēmpĕr stĕtĭt. *Id.* Nūnc ĕrĭt aūxĭlĭīs ĭllă tŭēndă tŭīs. *O.* Nōn ūtī sĭt aūxĭlĭ Lātūrā plūs præsēntĭbŭs. *H.* SYN. Sūbsĭdĭŭm, præsĭdĭŭm, ădjūmēntŭm, cōlūmĕn, tūtēlă, sōlāmĕn, ōps (*inus. au nomin.*). EP. Grātŭm, ōptātŭm, ūtīlĕ, ămīcŭm, ēxspectātŭm, spērātŭm ; præsēns, tūtŭm ; sūbĭtŭm, ĭnōpīnŭm, prōmptŭm. ‖ *Celui qui secourt.* Nōn tālī aūxĭlĭō, nōn dēfēnsōrĭbŭs ĭstīs Tēmpŭs ĕgĕt. *V.* Ĭpsŭm mōrtĕ tŭă cōncĭdĭt aūxĭlĭŭm. *O.* SYN. Aūxĭlĭātŏr, dēfēnsŏr, tūtēlă, præsĭdĭŭm. ‖ *Demander du secours.* Aūxĭlĭŭm, ŏpĕm,

pĕtŏ, pōscŏ, quærŏ, rŏgŏ, invŏcŏ, tĕntŏ, ĕffĭlăgĭtŏ. Auxĭlĭŏ vŏcŏ. Sōlātĭă pĕtŏ.

Aūxĭmŏn *ou* **Aūxĭmŭm**, ī. *n. Ville de Picénum.* Vārŭs, ŭt ādmōtæ pŭlsārŭnt Aūxĭmŏn ălæ. *L.*

Āvārē. *adv. Avec cupidité, avidement ; avec avarice.* Sī nūnquam āvārē prĕtĭŭm stātŭi ārtī mĕæ. *Ter.* (*Heaut. prol.* 48. *Id. Hec. prol.* 2, 41). Ēt sērvārē sŭum, tānquam nīl rāptē āvārē. *Prud.* (*Psych.* 623). SYN. Āvĭdē, cŭpĭdē.

? **Āvāricŭs.** *Voy.* Arauricus.

Āvārĭtĭa. *arch.* Comme Avare. *Avidement.* Quām sī quĭs āvĭdŭs pōscĭt ēscam āvārĭtĭa. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 12. *Id. Curc.* I, 2, 35. Cf. *Non.* 11, 11).

Āvārĭtĭă, æ, *et* **Āvārĭtĭēs**, ēi. *f. Cupidité, avarice.* Fērvĕt āvārĭtĭă mĭsĕrāquĕ cŭpīdĭnĕ pectŭs. *H.* Īnvītī quŏque āvārĭtĭam exercērĕ jubēntŭr. *J.* (14, 108). Dēnīque āvārĭtĭēs ĕt hŏnōrŭm cæcă cŭpīdŏ. *Lr.* (III, 59). Lŭgĕt Āvārĭtĭēs Stўgĭis ĭnnēxă cătēnīs. *Cl.* EP. Cŭpĭdă, hĭāns, ĭmmŏdĭcă, ĭnexplētă, fūrēns, vēsānă, sōllĭcĭtă, trīstĭs, mĭsĕrā, ĕgēnă, ĭndĭgă. PPH. Aūrī, ŏpŭm, nŭmmōrŭm cŭpīdŏ, sĭtĭs, fāmēs, ămŏr. Sĭtĭs ĭnsātĭābĭlĭs aūrī. Lŭcrī fūrŏr. Lŭcrī pāllĭdă tābēs. Āvāræ mēntĭs fŭrŏr. Nŭmmōrŭm scĕlĕrātă cŭpīdŏ. Ārdŏr hăbēndī. Ămŏr ĭmmŏdĕrātŭs *ou* vēsānŭs hăbēndī. Fŭrŏr ēxĭtĭālĭs hăbēndī. Trīstĭs āvārĭtĭæ răbĭēs. Pāllŏr āvārĭtĭæ. Mĕus frŭctŭs āvĭdă. Aūgēndæ dīrā cŭpīdŏ rĕi. VERS. Quĭd nōn mortālĭă pectŏră cōgĭs, Aūrī sācrā fāmēs ? *V.* Crēvērūnt ĕt ŏpēs, ĕt ŏpŭm fŭrĭōsă cŭpīdŏ ; Ēt, quŭm pŏssĭdĕānt plūrīmă, plūră vŏlūnt. *O.* Măgnārŭmquĕ fāmēs sōllĭcĭtāvĭt ŏpŭm. *Id.* Crēscŭt ămŏr nŭmmī quāntum ĭpsă pĕcūnĭă crēscĭt. *J.* Sævă cŭpīdŏ Ĭndŏmĭtī cēnsŭs. Nām quĭsquĭs măgnī cēnsŭs præcĕpīt ămōrĕm. *Id.* Crēscĕbāt scĕlĕrātă sĭtĭs, prædæquĕ rĕcēntĭs Ĭncēstŭs flagrābāt ămŏr. *Cl.* Nĕc ēnĭm mē dīvĭtĭs aūrī Ĭmpĕrĭōsă fāmēs ĕt hăbēndī sævă cŭpīdŏ Ĭmpŭlĕrānt (*Carm. ad Pis.*). Sēd sævĭŏr ĭgnĭbŭs Ætnæ, Fērvēns ămŏr ārdĕt hăbēndī. *Boet. Voy. le suiv.*

Āvārŭs, ă, ŭm. *Avide, qui désire vivement.* Præter laŭdem, nŭllĭŭs āvārĭs (Graiis). *H.* Quĭdquĭd quæsĭĕrāt, vēntrī dōnābāt āvārō. Ăddānt āvāro dīvĭtĭās mārī. Tĕrrĕt ămbŭstŭs Phăĕthōn āvārās Spēs. *Id.* Āb vŭltŭrĕ dīrŭs āvārō Tūrbāt ŏdŏr sīlvās. *Grat.* (*Cyn.* 79). Ēt, cædĭs āvārŭs, Cōntĕmptās prōcūlcāt ŏpēs. *Cl.* Hās ōmnēs ĭgnĭs āvārŭs hăbĕt. *Pp.* (II, 21, 56). SYN. Āvĭdŭs, cŭpĭdŭs. ‖ *Avide d'argent, cupide, avare : adj. et subst.* Illă sēgĕs dēmŭm vōtĭs rĕspōndĕt āvārī Āgrĭcŏlæ. *V.* Quĭs mĕtŭs aŭt pŭdŏr ĕst ūnquăm prŏpĕrāntĭs āvārī ? *J.* (14, 178). Vīvĕrĕt Ĭn tĕrrīs tĕ sī quĭs āvārĭŏr ūnŏ. *H.* SYN. Āvĭdŭs, cŭpĭdŭs, pārcŭs, pārcēns, sŏrdĭdŭs, tĕnāx, āspĕr. EP. Cŭpĭdŭs, ĭnsātĭābĭlis, hĭāns, pārcŭs, tĕnāx, sŏrdĭdŭs, tŭrpĭs, vĭgĭl, trīstĭs, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs, ĭnsŏmnĭs, mĭsĕr, ĭnfēlĭx, mĭsĕrāndŭs ; paŭpĕr, ĭnŏps, ĕgēnŭs, ĭndĭgŭs. PPH. Aūrī, ārgēntī, lŭcrī āvĭdŭs, cŭpĭdŭs. Aūrī, ārgēntī, lŭcrī, nŭmmōrŭm ămōrĕ, cŭpĭdĭnĕ fĕrvēns, cæcŭs. Quæsītī tĕnāx. VERS. Quī dīvĭtĭīs sōli ĭncŭbŭērĕ rĕpērtĭs, Nĕc pārtĕm pŏsŭērĕ sŭīs. *V.* Cōndĭt ŏpēs ăllŭs, dĕfŏssōquĕ ĭncŭbăt aūrō. *Id.* Sēmpĕr Ĭn aūgēndă fēstĭnăt ĕt ōbrŭĭtŭr rĕ. *H.* Ĭnvēntĭs mĭsĕr āblĭnĕt, ăc tĭmĕt ūtī. Cōngĕstĭs ūndĭquĕ săccīs Ĭndōrmĭs ĭnhĭāns. Ārgēntī pāllĕt ămōrĕ. Ămōrĕ sēnēscĭt hăbēndī. *Id.* Gēntĭbŭs Ĭn Lĭbўcĭs ūrŏr tŭă, Gāllă, nŏtātŭr Ĭmmŏdĭcæ fœdō crīmĭne āvārĭtĭæ. *M.* Hĭc nŭllō fĭnĕ bĕātŭs Cōmpŏnĭt ŏpēs, gāzīs ĭnhĭāns, Ēt cōngĕstō paŭpĕr Ĭn aūro ĕst. *Sen.* Gūrgĕs āvārĭtĭæ, fĭnīs quĕm nūllŭs hăbēndī Tēmpĕrāt, æggĕstīs ăddēntĕm vōtă tălēntĭs. *Prud.* Sēd nōn ĭmplērūnt cŭpĭēntĕs ōmnĭă mēntēs Quĭdquĭd fŏdĭt Ĭbēr, quĭdquĭd Tāgŭs ēxpŭllĭt aūrī. *L.* ‖ *En parlant d'une chose.* Ŏptĭmă primă fĕrē mănĭbŭs răpĭūntŭr āvārĭs. *O.* Fŭgĕ lĭttŭs āvārŭm. *V.*

Āvē, Āvētō. *impér. Salut, bonjour.* Nūnquăm dīcĭs āvē, sēd rēddĭs, Nævŏlē, sēmpĕr. *M.* (III, 95, 1. *Id.* I, 56, 6). Supplĭcĭtĕr dŏmĭnæ nōmĭnĕ dīcăt āvē. *O.* SYN. Sālvē. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf. Adieu adressé aux morts.* Ătque Ĭn pĕrpĕtŭŭm, Ĭrātĕr, āvæ ătquĕ vălē. *Cat.* (101, 10). *Voy.* Vale. ‖ Āvērĕ. *infin. Se bien porter, se réjouir.* Mārcŭs āvērĕ jŭbĕt. *M.* (III, 5, 10). Nōn vīs, Āfĕr, āvērĕ : vălē. *Id.* (IX, 8, 4. Scribitur et *have*, quod non raro habent inscriptiones). ‖ 2. Āvē. *qqf. abl. de* Avis.

Āvectŭs, ă, ŭm. *Emporté.* Cōrpŏră pārtĭm Mūltă vĭrŭm tĕrræ ĭnfōdĭunt, āvectăquĕ pārtĭm. *V.* ‖ *Éloigné.* Crēdĭtŭs āvectōs hōstĭs ? *V.*

Āvĕhō, Ĭs, vēxī, vectŭm, vĕhĕrĕ. *Emmener, emporter, transporter.* Nūnc rūrsŭs Tўrĭās rĕtrŏ pāvŏr āvĕhĭt ălās. *Sil.* Nūmēnquĕ rĕdūcānt Quŏd pĕlăgo ĕt cūrvīs sēcum āvĕxĕrĕ carīnīs. *V.* Pĕnĭtūsquĕ ăllās āvĕxĕrăt ōrās. *Id.* SYN. Ăbdūcŏ, āsportŏ, dēvĕhŏ, aŭfĕrŏ, rĕmōvĕŏ.

? **Āvēlă** *ou* Āvĕjă, æ. *f. Ancienne ville près d'Aquilée.* Pāscŭăquæ haŭd tārdĕ rĕdĕūntĭă tŏndĕt Āvēlæ. *Sil.* (VIII, 5, 8. Libri habent *Avellæ*).

Āvēllĭs, Ĭs. *m. Nom d'un roi de Numidie.* Īllĭbānŭm, Nūmĭdămque Āvēlĭm, Pārthŭmquĕ Vōnōnĕm. *Aus.* (*Epist.* 19, 16).

Āvēllă. *Voy.* Abella.

Āvēllānă, æ. *f. Aveline, grosse noisette.* Nūcĕmvĕ lōngām, quām vŏcānt Āvēllānām (*Anthol.* II, p. 522. *Cf. Macrob. Sat.* 2, 14).

Āvēllŏ, Ĭs, vēllī *ou* vŭlsī, vŭlsŭm, vēllĕrĕ. *Arracher, enlever de force.* Fātālæ āggrĕssī sācrāto Āvēllĕrĕ tēmplō Pālladĭŭm. *V.* Nōn pŏtĕs Āvēllī : sīmŭl āh ! sīmŭl ĭbĭmŭs ămbŏ. *O.* Sēps stĕtĭt ēxlgŭŭs, quĕm fīxō dēntĕ tĕnācĕm Āvŭlsĭtquĕ mănŭ. *L.* (IX, 764). SYN. Vēllŏ, ăbrĭpĭŏ, ăbstrāhŏ, aŭfĕrŏ, ăbdūcŏ. *Voy.* Vello.

Āvēnă, æ. *f. Tuyau du paille.* Ēxspĕctātă sĕgĕs vānīs ēlūsĭt āvēnĭs. *V.* Ēt lēvĭs ŏbsēssō stăbăt āvēna sōlō. *O.* SYN. Cūlmŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Chalumeau, flûte champêtre.* Fistŭlă dīsparĭbŭs paŭlătĭm sūrgĭt āvēnīs. *O.* Sīlvēstrĕm tĕnŭī mūsām mĕdĭtārĭs āvēnā. *V. Voy.* Fistula.

Āvēns, tis. *part. de* Aveo. *Qui désire ; qui aime à.* Ūrbĭs āvēntēs Mœnĭă nŏctūrnī sŭbrĕpĕrĕ. *H.* Prōplūsque āccēdĕre āvēntī Vŭlnĭfĭcō fŭĕrăt fixūrŭs pectŏră tēlō. *O.* Adde *V. Fl.* II, 124 ; *Sil.* VI, 167 ; *Cic. Arat.* 681. *Avens* pro *libens* dixerat *Lævius*, auctore *Gell.* 19, 7). SYN. Cŭpĭēns, gēstĭēns, gaŭdēns.

Āvēntīnŭs, ī. *m. Fils d'Hercule.* Sātŭs Ĭlĕrcŭlĕ pŭlchrō Pŭlchĕr Āvēntīnŭs. *V.* ‖ 2. *Roi d'Albe, qui passe pour avoir donné son nom à l'une des collines de Rome.* Scēptrūm mŏdĕrātĭŏr Ācrŏtă fortī Trādĭt Āvēntīnō. *O.* (*Met.* XIV, 620 *sq.*)

Āvēntīnŭs, ī. *m.* (mons, collis, *exprimé ou s. ent.*). *Le mont Aventin, une des sept collines de Rome.* Cōllīs Āvēntīnī sīlvă quĕm Rhēa sācērdŏs. *V.* Lŭcŭs Āvēntīnō sŭbĕrāt, nĭgĕr ĭlĭcĭs ŭmbrā. *O.* Hĭc ēxtrēmo Ĭn Āvēntīnō : vīsēndŭs ūtĕrquĕ. *H.* PPH. Āvēntīnŭm jŭgŭm, căcūmĕn. Ārx Āvēntīnă. ‖ —ūs, ă, ŭm. *Du mont Aventin.* Hospĕs Āvēntīnīs ārmēntŭm pāvīt Ĭn hĕrbis. *O.* Cācŭs Āvēntī-

nām sānguĭnĕ tinxīt hūmum. *Id.* (Adde *Prop.* IV, 1, 50).

Āvĕō, ēs, ērĕ. *Désirer ardemment; aimer à.* Fīnīrĕ labōrĕm īncĭplās, pārtō quŏd āvēbās. *H.* Āvĕt ĭmmōlātō Spārgĭēr āgnō (ara). *Id.* Tūnc ĭnōpēs ūndæ prærūptā cĭngĕrĕ fōssā Cæsar āvĕt. *L.* Dūm quŏd āvēmŭs ābēst. *Lr.* (III, 1096). SYN. Cŭpĭō, ŏptō, gēstĭō, gaūdĕō. *Voy.* Avens, Cupio. ‖ Avĕ, Āvērĕ. *Voy.* Ave.

Āvērnă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Avernus.

Āvērnālĭs, ĕ. *De l'Averne.* Spārgēns Āvērnālēs ăquās. *H.* Ĭntĕr Āvērnālēs haūd ignōtissĭmă nўmphās. *O.* SYN. Āvērnŭs.

Āvērnŭs, ī. *m.* (Ἄορνος). *Lac de la Campanie, où les poëtes placent une entrée des enfers. Voy.* Aornos. ‖ Āvērnŭs, ī. *m. et* Āvērnă, ōrŭm. *n. pl. l'Averne, lac de l'enfer; l'enfer même.* Făcĭlis dēscēnsŭs Āvērnī. *V.* Hūnc quŏquĕ summă dĭēs nĭgrō submērsĭt Avērnō. *O.* Pīgrī sŭlcātŏr Āvērnī. *St.* Dīvīnōsquĕ lăcŭs ĕt Āvērnă sōnantĭă sĭlvīs. *V.* Ătque ĭmīs Āchĕrōntă ălŭātŭr Avērnĭs. SYN. *par ext.* Stўx, Āchĕrōn, Ērĕbŭs, Ōrcŭs, Tărtără. PPH. Āvērnă pălŭs. *V. Fl. Voy.* Acheron, Inferi. ‖ *qqf. L'enfer des Chrétiens.* Lătă vŏlŭptātŭm vĭă, quæ sŭbmĕrgĭt Āvērnō. *Fort.* (IV, 147).

Āvērnŭs, ă, ŭm. *De l'Averne, de l'enfer.* Sīc ĕt Āvērnă lŏca ălĭtĭbŭs sŭbmittĕrĕ dēbent. *Lr.* (VI, 820). Nēquĭdquăm lŭcīs Hĕcătē præfēcĭt Āvērnīs. *V.* Sўlvă Jūnōnīs Avērnæ. *O.* SYN. Āvērnālis, Stўgĭŭs, Tărtărĕŭs, etc. *Voy.* Infernus.

† Āvĕrrō, īs, ĕrĕ. *Balayer; au fig. ramasser.* (Cf. *Prisc.* 10, 900.) Ĭnvādĕrĕ flŭctŭ Aūdăx nāvĭgĭa ĕt prædās āvĕrrĕrĕ pōntō. *Sil.* (III, 320.) Alii, *avellere, avertere. Averrere* etiam nonnulli legunt apud *Hor. Sat.* II, 4, 37: sic *Bentl.*)

† Āvĕrrūncō, ās, ārĕ. *Éloigner.* ‖ † Āvĕrrūncāssō, ĕrĕ. *arch. pour* Averruncavero. Dī mŏnĕrint mĕlĭōra, ătque āmēntĭam āvĕrrūncāssint tŭam! *Pacuv.* (apud *Varron. L. L.* 6, 5. Adde *Non.* 2, 49). Pŏssum ĕgo ĭstām căpŭtĕ clādem āvĕrrūncāssĕrĕ? *Pac.* (apud *Non.* l. cit.) *Voy.* Averto, Depellens.

† Āvĕrsābĭlĭs, ĕ. *Digne d'aversion.* Cūr quĭbŭs ĭncaūtūm scĕlŭs āvĕrsābĭlĕ cūnque ēst? *Lr.* (VI, 389). *Voy.* Detestandus.

Āvĕrsātŭs, ă, ŭm. *Qui a rejeté, dédaigné.* Āffĭctŭm nōn āvĕrsātŭs ămĭcŭm. *O.* Nōn āvĕrsātŭs hŏnōrĕm. *Id.*

Āvĕrsāns, tĭs. *Qui éloigne, détourne.* Tū lētum ōptāstī, dīs āvĕrsāntĭbŭs ōmēn (*Ad Liv.* 211).

Āvĕrsŏr, ārĭs, ārī. *d. Témoigner de l'éloignement pour, rejeter.* Quūm fŭgĭas āvĕrsārīsquĕ pĕtēntēs. *O.* Āvĕrsōr mōrūm crīmĭnă, corpŭs ămō. *Id.* SYN. Ōdī, hŏrrĕō, rējĭcĭō, rēspŭō. (Confunduntur *adversor* et *aversor.*)

Āversŭs, ă, ŭm. *Qui a le dos ou la tête tournée.* Ābstĭnŭĭt tăctŭ pătĕr, āvĕrsūsquĕ rĕfugĭt. *V.* Āvĕrsī tĕnŭērĕ făcēs. Illă sŏlō fīxos ŏcŭlos āvĕrsă tĕnēbat. *Id.* ‖ *Détourné de, opposé à.* Hĭc jŭvĕnem ĭn lătĕbrīs āvĕrsum ā lūmĭnĕ nўmphă Cōllŏcat. *V.* ‖ *Détourné, secret.* Ĭndĕ fĕrēns lāssōs āvĕrsō trāmĭtĕ pāssŭs. *O. Voy.* Devius, Divisus. ‖ *Retourné.* Scrĭbĭt ĭn āvĕrsā Pīcēns ĕpĭgrammătă chărtā. *M.* (VIII, 62, 1). Āvĕrsō sĭccāntēm vūlnĕrā cæstū. *V. Fl.* SYN. Ĭnvĕrsŭs, vĕrsŭs. ‖ *Au fig. Contraire, opposé, ennemi.* Sūpĕrīs āvĕrsă vŏlūntās. *V.* Āvĕrsă dĕæ mēns. *Id.* Āvĕrsōs sŏlĭtī cŏmpōnĕre ămĭcōs. *H.* Āvĕrsus mĕrcātūrīs. *Id.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs, ĭnfensŭs, āhenŭs, ĭnĭmĭcŭs.

Āvĕrtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Détourner, faire retourner.* Ārdēntēs āvĕrtĭt ĕquōs. *V.* SYN. Ābdūcō. ‖ *Éloigner, repousser.* Nēc pŏssĕ Ītăllă Teūcrōrum āvĕrtĕrĕ rēgēm! *V.* Dī, tālem āvĕrtĭtĕ cāsŭm! *Id.* Dīctīs āvĕrtĕrĕ cūrās. Quō rēgnum Ītăllæ Lĭbўcās āvĕrtĕrĕt ōrās. *Id.* Sĭtĭmquĕ Āvĕrtūnt flŭvĭō. *Sil.* SYN. Āmōvĕō, ārcĕō, prōhĭbĕō, pēllō, dēpēllō, etc. *Voy.* Arceo. ‖ *Détourner, emmener, dérober.* Ārva ălĭēnă jŭgō prĕmĕre, ătque āvĕrtĕrĕ prædās. *V.* Aūrātam ōptāntēs Cōlchĭs āvĕrtĕrĕ pēllĕm. *Cat.* (64, 5). SYN. Ābdūcō, prædŏr. ‖ —mē, *ou absolt. Se détourner.* Sēque ĕx ŏcŭlīs āvĕrtĭt ĕt aūfert. *V.* Tūm prōra āvĕrtĭt, ĕt ūndīs Dăt lătŭs. Dīxĭt, ĕt āvĕrtēns rōsĕă cērvīcĕ rĕfulsit. *Id.* SYN. Āvĕrtŏr.

Au pass. Āvĕrtŏr. *Être détourné.* Ăntĕ mĕōs ŏcŭlōs ăddūcĭtŭr ădvĕnă pēllĕx: Nōn sĭnīs āvērtī? *O.* ‖ *Avec l'acc. Se détourner de, éviter, fuir, repousser.* Vĭctŏr ĕquūs, fontēsquе āvĕrtĭtŭr, ĕt pĕdĕ tĕrrăm Crĕbră fĕrīt. *V.* Āppōsĭtās ĭmpāsta āvĕrtĭtŭr hĕrbās. *St.* (*Th.* VI, 192). Ĕheū! quăm sūrdă mĭsĕrōs āvĕrtĭtŭr aūrĕ! *Boet.* (1, 1). SYN. Āvĕrsŏr, rĕfugĭō, fŭgĭō, rēspŭō.

Āvĕxī. *parf. de* Aveho.

1. Āvĭă, æ. *f. Aïeule, grand'mère.* Hĭc āvĭæ lătĕrī prōximŭs, ĭllĕ pătrīs. *O.* Dēnīquĕ nōn āvĭæm trēmŭlō clāmōrĕ vŏcāvī. *Aus.* (*Epigr.* 135, 13. Adde *Mart.* X, 67, 3; *Pl. Truc.* IV, 3, 34). *Voy.* Anus. ‖ *Par méton. Conte de grand'mère, vieux préjugé.* Dūm vĕtĕrēs āvĭās tĭbī dē pūlmōnĕ rĕvēllō. *Pers.* (5, 92).

2. Āvĭă, ōrŭm. *pl. n. Lieux où il n'y a pas de chemin frayé.* Ăditūmquĕ pĕr āvĭă quærīt. *V.* Fūgissĕ pĕr āvĭă nўmphām. *O.* Cĕlĕrēm frōndōsă pĕr āvĭă cērvŭm Sūscĭtăt. *V. Fl.* Nēmŏrōsă pĕr āvĭă sēnās Ĭmpŭlĕrāt mātrēs. *St.* SYN. Dēvĭă, prærūptă, ĭnvĭă. *Voy.* Avius.

Āvĭārĭă, ōrŭm. *n. pl. Feuillage où nichent des oiseaux.* Sānguĭnĕīsquе ĭncŭltă rūbēnt āvĭārĭă băccīs. *V.*

Āvĭdē. *adv. Avidement.* Prĭāmĭdēs Hĕlĕnēn āvĭdē sī spĕctāt ēdentĕm. *O.* Āvĭdēquĕ pĕtītīs Ĭnsūlă dēsĕrĭtŭr rātĭbŭs. *L.* (Adde *St. Th.* IV, 518). SYN. Cŭpĭdē.

Āvĭdĭtās, ātĭs. *f. Avidité; cupidité.* Ērĭpĕrĕ vōlŭĭt; vērŭm dēcĕpta āvĭdĭtās. *Ph.* Vērum ēst āvĭdĭtās dīvēs, ĕt paŭpĕr pūdŏr. *Id.* (Adde *Pl. Merc. prol.* 29). *Voy.* Avaritia, Cupido.

Āvĭdŭs, ă, ŭm. *Avide, qui désire ardemment.* Cōrrīpĭt ĕxtēmplo Ænēās, āvĭdusquĕ rĕfrīngĭt. *V.* Āvĭdī cŏnjungĕrĕ dēxtrās Ārdēbānt. *Id.* Āvĭdīs ămplĕxĭbŭs hærēns. *O.* Sævæquе āvĭdĭssĭmă cædĭs. *Id.* SYN. Cŭpĭdŭs, cŭpĭens, āvēns, ārdēns, *qqf.* sĭtĭēns. ‖ *Avide de gain.* Dīvĭtĭās āvĭdŭs sĭnĕ fĭnĕ pārandi. *O.* Frātĕr ălĭquāntum ăd rem ēst āvĭdĭŏr. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 51). *Voy.* Avarus. ‖ *Avide, qui dévore avidement.* Pāscŭntŭr ŏvēs āvĭdāquĕ jŭvēncæ. *O.* Āvĭdō cŏnvēllĕrĕ dēntĕ. Āvĭdāmquĕ Chărўbdĭn Ēvĭcĕrĕ rātēs. *Id.* Ēxĭtĭo ēst āvĭdum mārĕ nautīs. *H.* SYN. Vŏrāx, āvārŭs, gŭlōsŭs.

Āvĭēnŭs, ī. *m. Rufus Festus Aviénus, poëte latin.* Fēstŭs Mūsōnī sōbōlēs prōlēsquе Āvĭēnī. *Avien.* (*Carm.* in *Anthol.* I, p. 57).

† Āvĭpēs, ĕdĭs. *Léger comme l'oiseau.* Pĕrĭt, ăblt āvĭpĕdĭs ănĭmŭlă lēpŏrĭs. *Seren.* (apud *Capell.* V, p. 169, et *T. Maur. Ped.* 106).

Āvĭs, ĭs. *f.*; āvēs, ĭŭm. *pl. Oiseau, oiseaux.* Nūnc āvĭs ĭn rāmō tĕctă lārēmquĕ pārat. *O.* Quăm mūltæ glŏmĕrāntŭr āvēs, ĕt ĭn ætherĕ pūrō. *V.* Quăm mūlta ĭn sĭlvīs āvĭŭm sē mīllĭă cōndūnt.

SYN. Ālēs, vōlūcris. EP. Pennātā, pennīgĕrā, ālīgĕrā, aĕrĭā, lĕvis, cĭtā, rāpĭdā, cĕlĕris, prænceps, vāgā; pāvĭdā, timĭdā; ārgūtā, gārrŭlā, quĕrŭlā. PPH. Ālĭtŭŭm gĕns, gĕnŭs. Ālĭgĕrŭm gĕnŭs. Ālĭtŭŭm, vōlūcrum cōhors, āgmĕn, exercĭtŭs, nūbes. Pennātā cōhors. Pennāti grĕges. VERS. Ōmnēs qui lĭquĭdō lībrātis in aĕrĕ cursus. *O.* Ūrgĕri vōlūcrum raucārum ād littŏrā nūbēm. *V.* Incrĕpŭĭt dēnsis cōrvōrum exercĭtŭs ālis. *Id.* Innūmĕræ cōmitantŭr āves, stīpātquĕ vōlantum Ālĭtŭŭm sūspēnsā cōhors. *Cl.* Et quæcūnquĕ vāgis āltum fĕrit aĕrā pennis. *Calp. Voy.* Cano, Volo, as. ‖ *Auspice, présage.* Ō quālī ducta est Dārdănă pŭppis āvī! *O.* Ītĕ bŏnis āvĭbus. *Id.* Mālā dūcis āvī dŏmum. *H.* SYN. Ālēs, ōmĕn. *Voy.* Omen. ‖ *Le Cygne, constellation.* Prōlapsus, Lўra, Āvis, Cēpheus et Cāssĭŏpēa. *Aus.* (*Eclogar.* 3, 3). Ātque Āvis ād summām caudām. *Cic.* (*Arat.* 633). SYN. Ālēs. *Voy.* Cycnus. ‖ *qqf. Avé. abl. pour* Avi. Ōrā fŭĕre mihī plūs āvĕ doctā lŏquī. *O.* (*Am.* II, 6, 62. Quod et docent *Varr. L. L.* 7, 37; *Prisc.* 7, 765).

Āvĭtiānŭs, ī. *m. Un frère d'Ausone.* Āvĭtiānum, Mūsā, gĕrmānum mĕum. *Aus.* (*Parent.* 13, 1).

Āvĭtus, ă, ŭm. *Qui vient des aïeux.* Et stăbŭla ădspĕctāns, rēgnis ēxcēssit āvĭtis. *V.* Sōllŏ cōnsēdit āvĭtō. *Id.* Nĕc āvĭtās prætĕrit ūmbras. *O.* SYN. Pătĕrnus, pătrĭus, gēntīlis. ‖ *Ancien, vieux.* Mihī fūndat āvĭtum Cōnsŭlĭbus prīscis cōndĭta tēstă mĕrum. *O. Voy.* Vetus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Octăphŏrō sānus pōrtātur, Āvĭtŏ, Philippus. *M.* (VI, 84, 1. *Id.* IX, 1, 4).

Āvĭŭs, ă, ŭm. *Où il n'y a pas de chemin frayé.* Āvĭă tūm rĕsŏnānt āvĭbus vīrgūltă cănōris. *V.* Nĕmŏra āvĭă mātrēs Īnsultānt thĭăsis. *Id.* SYN. Dēvĭus, āvĕrsus, ĭnvĭus, ĭmpĕrvĭus, Inaccēssus. *Voy.* Invius. ‖ *Au fig. Dont on ne peut sortir, qui n'offre pas d'issue.* Āvĭă claŭsō Mōlĭtur sāltŭ certāmĭnă. *Sil.* Āvĭă cœptō Cōnsĭlĭă. *Id.* ‖ *Qui s'éloigne de la route.* Cōntĭnŭo ĭn mōntēs sēse āvĭŭs ābdĭdĭt āltōs. *V.* SYN. Dēvĭus, āvĕrsus. ‖ *Au fig. Qui s'égare.* Āvĭŭs ā vērā longē rătĭōnĕ vāgārīs. *Ir.* (II, 81). SYN. Errāns. ‖ Āvĭă, ōrŭm. *Voy. ce mot.*

Āvŏcō, ās, ārē. *Détourner, distraire, rappeler.* Quōd nōn cūrā pŏlī, cœlīquĕ vōlŭbĭlĭs ūnquăm Āvŏcāt. *L.* Sēd nīsĭ fortĕ tŭās mellŏr sŏnŭs āvŏcĕt aurēs. *Calp.* SYN. Āvertŏ, ābstrăhŏ, rĕvŏcō, dētĕrrĕō.

Āvŏlō, ās, ārē. *n. S'envoler.* ‖ *Au fig. Se retirer rapidement.* Āt jŭvĕnis, vīcissĕ dŏlō rătus, āvŏlăt ĭpsĕ. *V.* Răpĭdō cĭtŭs āvŏlăt ĭmpĕtĕ mīles. *Sil.* SYN. Fŭgĭō, aufŭgĭō, aŭfĕrŏr.

Āvulsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Avello. *Arraché, enlevé.* Ūno āvulsō, nōn dēfĭcĭt āltĕr. *V.* Cōmplĕxu āvulsus Īŭli; Āvulsūmque hŭmĕris căpŭt. *Id.* SYN. Vulsus, ābstractus, dētractus, ablātus.

† Āvunclus. *syno. pour* Avunculus. Eăm tū dēspōndīsti, ŏpĭnŏr, mĕo āvunclo. Ōmnēm rĕm tĕnēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 52. Male vulgo *avunculo*).

Āvunculus, ī. *m. Oncle maternel.* Et pătĕr Ænēas, et āvunculus excĭtet Hĕctŏr. *V.* PPH. Mātrĭs frātĕr.

Āvus, ī. *m. Grand père.* Cuī Pĭlumnus āvus, cuī dīvă Vĕnŭlĭă mātĕr. *V.* ‖ *Au plur. Aïeux, ancêtres.* Quīn ĕtĭām vĕtĕrum effĭgiēs ex ōrdĭne āvōrum. *V.* Ultus āvos Trōjæ. *Id.* Squālentēs prōdūcăt āvos. *O.* Ūnus āvum sanguis. *St.* (*Th.* V, 670, pro *avorum*). SYN. Ātāvī, prōāvī, mājōrēs. PHR. Dum prōāvos ătāvōsquĕ rĕfĕrs et nōmĭnă māgnă. *M.*

Axĕnus pōntus. *m.* (ἄξενος). *Ancien nom du Pont-Euxin.* Dictus ăb antīquīs Axĕnus fŭit. *O.* Jŭxtă quos Axĕnus ăltis Flŭctŭăt æquŏrĭbus. *Prisc.* (*Peri.* 663). SYN. Euxinus. *Voy. ce mot.*

Axĭcĭă, æ. *f. Ciseaux pour tondre.* (*Pl. Cure.* IV, 4, 22. Alii aliter leg.)

† Axim. *arch. pour* Egerim, *de* Ago. Ut quæ ēgi, āgō, vĕl āxim, vĕrrūncent bĕnĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 895).

Axĭōmă, ătis. *n.* (ἄξιωμα). *Axiôme.* ‖ † Axĭŏmă. *Le même.* Ādvĕnit, et schŏlĭcum prælŭit axĭōmă. *Capel.* (IV, p. 94).

? Axĭōsŭs. *Voy.* Actiosus.

Axis, is. *m. Essieu d'une roue.* Tum vălĭdō nītēns sūb pŏndĕrĕ fāgĭnŭs axis. *V.* Nōn Ēlĕus ĕăt cāmpō fĕrvēntĭŏr axis. *O.* SYN. *par ext.* Rŏtă. EP. Fĕrvĭdus, cĭtus, cĭtātus, rāpĭdus, sŏnāns, strĭdŭlus. *Voy.* Rota. ‖ *Char.* Spŏlĭis ŏnĕrātō Cæsăris axe. *Pp.* (III, 5, 13). Pūrpŭrĕō tĕpĭdum quī mŏvĕt axe dĭem. *O.* Et fessōs excĭpit axes. *Id. Voy.* Currus. ‖ *Le ciel.* Axem hŭmĕrō tŏrquĕt stellīs ārdentĭbus æptum. *V.* Nūdōquĕ sub æthĕrĭs axe. *Id.* Tōtŭsque ārdescĕrĕt axis. *O.* Axĕ sĕrēnō Intŏnŭit. *St. Voy.* Cœlum. ‖ *Les diverses régions du ciel, les divers climats.* Hæc brĕvĭŏr cŭr bis sēnis cĭtă pĕrvŏlĕt axes, Annŭŭs illĕ mĕĕt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 231). Vĭtă prŏcŭl pĕrăgēndă sŭb axe Bŏrēō. *O.* Axēmquĕ nĭvōsī Sidĕris. *St.* Quāmvis Hēspĕrĭum mundī prōpĕrēmŭs ăd axem. *L. Voy.* Zodiacus. ‖ Axes, *ou* Axis gĕmĭnŭs. *Les deux pôles.* Axibŭs et răpĭdis ĭmpŭlsōs Jūpĭtĕr ūrgēns Mīrātur nōn īrĕ pŏlōs. *L.* Tē gĕmĭnum Titān prōcēdĕrĕ vĭdit ĭn axem. *Id.* ‖ *Anneau de fer qui reçoit le gond d'une porte.* Ventī trānsvĕrsă frĕmentēs Cōnflĭgunt, axēmque ēmōtō cārdĭnĕ vēllunt. *St.* ‖ — stellātus. *Roue de fer sur laquelle on élevait les tours qui servaient aux siéges.* Stellātis axibŭs ăggĕr Ērĭgĭtur. *L.* (III, 455). Hīc lătĕra ĭntĕxtus stellātis axibŭs ăggĕr. *Sil.* (XIII, 109. Cf. *Cæs. B. Civ.* 2, 9).

? Axĭtĭōsŭs. *Voy.* Actiosus.

Axŏnă, æ. *m.* (?) *Rivière des Gaules, auj. l'Aisne.* Nōn tĭbī sē Ligĕr āntĕfĕrēt, nōn Axŏnă præceps. *Aus.* (*Mos.* 461).

† Axŏnēs, ŭm. *m. pl. Peuples riverains de l'Aisne.* (Sic quidam apud *Luc.* I, 423. At secunda corripi debuit. Rectius cum *Grotio, Suessones.*)

Axungĭă, æ. *f.* (apud Græcos recent. ἀξυγγία). *Vieille graisse, vieux oing.* Quēis vĕtŭs ēt rānæ sŏcĭārī axungĭă dēbĕt. *Ser. Sam.* (*vs.* 975. Cf. *Plin.* 28, 9).

Azan, ānis. *m. Montagne d'Arcadie.* Īdæīs ŭlŭlātĭbŭs æmŭlŭs Azān. *St.*

†Azȳmŭs, ă, ŭm (ἄζυμος). *Eccl. Sans levain.* ‖ Azŭmŏn, ī. *n. Pain sans levain, azyme.* Lāscĭvīrĕ chŏrīs, sĭmĭlāginis azȳmŏn essĕ. *Prud.* (*Apoth.* 421. At secunda produci debuit. Namque *Nicand.* Αλεξιφαρμ. 521: Μὴ μὲν ὃη ζύμωμα κακὸν χθονὸς ἀνέρα κηδοι).

B

Bāāl ou Bāhāl. *indécl.* (Βάάλ). *Baal, idole des Assyriens et des Phéniciens.* Flŭxĕrăt ōrnātŭs, căpŭt ĕt jam cōctīlĕ Bāāl Fīnxĕrāt. *Prud.* (*Apoth.* 393. *Id. Cath.* 1905. Adde *Tertull. adv. Marcion.* III, 108). ‖ † Bāāl. *Le même.* Tŭnc cōllŭĕrĕ Bāāl, tŭnc ēlēgērĕ Bārābbām. *Sedul.* (5, 147).

Bāhē (βαβαί). *interj. qui marque l'étonnement.* Heŭ! bāhæ! bāsīlĭcē te īntŭlistī! *Pl.* (*Pers.* V, 2, 25. *Id. Ps.* I, 3, 130; *Stich.* V, 7, 3).

Bābȳlō, ōnis. *m. Nom d'esclave.* Dēnūmĕrĕt īlli Bābȳlō vīgintī mīnās. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 17).

Bābȳlōn, ōnis. *f.* (Βαβυλών). *Babylone, ancienne capitale de la Chaldée, puis de toute l'Asie, sur l'Euphrate. Elle fut bâtie par Nemrod, et réparée par Sémiramis, qui l'entoura de murailles en briques.* Quūmquĕ sŭpĕrbă fŏrĕt Bābȳlōn spŏlĭandă trŏpæīs. *L.* Pĕrsārŭm stātŭit Bābȳlōnă Sĕmīrāmĭs ūrbĕm. *Pp.* (III, 9, 21). Căptæ spŏlīīs Bābȳlōnŏs ōnŭstŭs. *Cl.* EP. Ăltă, dīvĕs, ŏpŭlēntă, măgnĭfĭcă, pŏtēns, īnclītă, nōbĭlĭs, ăntīquă. PPH. Ūrbs Sĕmīrāmĭă. Sĕmīrāmĭdīs ūrbs, ārcēs. Bābȳlōnĭă mœnĭă. VERS. Crēdĭtŭr ĕt cēntŭm pōrtīs Bābȳlōnă sŭpĕrbăm Fēmĭnĕŭs strŭxissĕ lăbŏr. *Cl.* Dīcĭtŭr ăltăm Cōctĭlĭbŭs mūrīs cīnxissĕ Sĕmīrāmĭs ūrbĕm. *O.* Quūm tămĕn ă fīgŭlīs mūnītam īntrāvĕrīt ūrbĕm. *J.* Frăgĭlī circūmdătă tĕstă Mœnĭă mīrēntŭr rĕfŭgī Bābȳlōnĭă Pārthī. *L.*

Bābȳlōnĭă, æ. *f.* (Βαβυλωνία). *La Babylonie ou Chaldée, contrée d'Assyrie.* Cōgĭtăt, ĕt dŭbĭa ēst dĕ tē Bābȳlōnĭă nārrĕt. *O.*

Bābȳlōnĭăcŭs, ă, ŭm (Βαβυλωνιακός). *De Babylone.* Quūm Bābȳlōnĭăcās sūbmērsă prŏfŭgīt ĭn ūndās. *Manil.* (IV, 578).

Bābȳlōnĭcŭs *et* Bābȳlōnĭŭs, ă, ŭm (Βαβυλωνικός, Βαβυλώνιος). *De Babylone, babylonien.* Nōn ĕgŏ prætŭlĕrim Bābȳlōnĭcă pīctă sŭpĕrbĕ Tēxtă. *M.* (VIII, 28, 17). Ūt Bābȳlōnĭcă Chāldæăm dŏctrīnă rĕfūtāns. *Lr.* (V, 728). Ārsīt ĕt Eŭphrātēs Bābȳlōnĭŭs, ārsit Ōrontēs. *O.* Nēc Bābȳlonĭos Tēntāris nūmĕrŏs. *H.* Mīlĭtī Bābȳlōnĭō. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 19). SYN. Bābȳlōnĭăcŭs, Bābȳlōnĭēnsis, Chāldæŭs, *par ext.* Assȳrĭŭs. ‖ Bābȳlōnĭcŭm, ī. *n. Étoffe de Babylone.* Plumāto ămictŭs aurĕo Bābȳlonĭco. *P. Syr.* (apud *Petron. Sat.* 55). Quūm Bābȳlōnĭcă măgnĭfĭcō splēndŏrĕ rĭgāntŭr. *Lr.* (IV, 1023).

Bābȳlōnĭēnsis, ĕ. *De Babylone.* Bābȳlōnĭēnsĕm mīlĭtem : īs nūnc dīcĭtŭr. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 66. *Ib.* 2, 100; II, 4, 38).

Bābȳlōnĭŭs. *Voy.* Babylonicus.

Bāccă, æ. *f. Baie, petit fruit de différens arbres.* Sānguĭnĕis ēbŭlī bāccīs mĭnĭōquĕ rŭbēntĕm. *V.* Bāccas sēmpĕr frondentĭs ănēthī. Laŭrī strĭngĕrĕt bāccas. *Id.* ‖ *En partie. L'olive.* Vēnīt hīĕms, tĕritŭr Sĭcyōnĭă bāccă trăpētīs. *V.* Prēssă Vēnāfrānæ quōd bāccă rĕmīsīt ōlīvæ. *H.* Vĭrĭdīquĕ cērtăt Bāccă Vēnāfrō. *Id.* Quōt Sĭcyŏn bāccās, quōt pārīt Hȳblă fāvōs. *O. Voy.* Olea. ‖ *Perle.* Aūrĭbŭs ĭn gĕmmĭs circūm căvă tēmpŏră bāccæ. *O.* Ēt vārīs spīrāt Nērēĭă bāccă figūris. *Cl.* Ăcētō Dīlūīt ĭnsignĕm bāccām. *H.* SYN. Gēmmă, ūnĭō. *Voy. ces mots.* ‖ *Chaînon arrondi.* Cārcĕr illĭgātă dūrīs cōllă bāccīs ĭmpēdīt. *Prud.* (*Peri.* 91). Ăttrītă bāccīs cōllă lībĕr ērīgīt. *Id.* (*Psych. præf.* 33. Alĭī leg. utrōque loco *boĭtis* vel *bojis*).

Bāccăr, ăris. *n. et* Bāccăris, ăris. *f.* (*Hesych. βάκκαρις, Dioscor. βάκχαρις*). *Plante, que l'on croit être la digitale pourprée.* Errāntēs hĕdĕrās pāssīm cūm bāccārĕ tĕllŭs. *V.* Bāccārĕ frontĕm Cingĭtĕ. *Id.* (Scribitur et *bacchar*).

Bāccārā, æ. *m. Nom d'homme.* Prōptĕr sĕxcēntās Bāccārā gaŭsăpīnās. *M.* (VI, 59, 2. *Id.* VII, 91).

Bāccātŭs, ă, ŭm. *Orné de perles.* Nōn nīvĕō rĕtĭnēns bāccātă mănĭlĭă cōllō. *V.* Bāccātum ĭndūtă mōnīlĕ. *Sil.* PPH. Bāccīs dīvĕs, nĭtēns, īnsignĭs.

Bācchă, æ, *et* Bācchē, ēs. *f.*; Bācchæ, ārŭm. *pl.* (Βάκχη). *Bacchante, bacchantes, femmes qui célébraient les mystères de Bacchus, nommées Bacchanales ou Orgies.* Quālĭs ăb Ōgȳgĭō cōncĭtă Bācchă dĕō. *O.* Ūt Thrăcĭă Bācchē. Īsmarīæ cĕlĕbrānt rĕpĕtītă trĭēnnĭă Bācchæ. *Id.* Dēlphĭcă Thēbānæ rĕfĕrūnt trĭĕtērĭcă Bācchæ. *L.* SYN. Bācchĭdēs, Bācchāntēs, Ēdōnĭdēs, Mænădēs, Thȳădēs, Mīmallōnĭdēs, Bassărĭdēs. EP. Cādmēæ, Thēbānæ, Thrēĭcĭæ, thȳrsĭgĕræ, lȳmphātæ, fŭrēntēs, fŭrībŭndæ, īnsānæ. PPH. Mātrēs Cādmēæ, Thēbānæ, Thrēĭcĭæ. Bācchī cōmītēs. Sīthŏnĭæ nŭrŭs. VERS. Cōmmōtīs ēxcĭtă sācrīs Thȳās. *V.* Fŭrĭīs āccēnsæ pēctŏră mātrēs. *Id.* Alăcrēs lȳmphātă mēntĕ fŭrēbānt. *Cat.* Fūsīs bārbărā tŭrbă cŏmīs. *O.* Ūt quās pāmpĭnĕă tĕtĭgissĕ Bĭcornĭgĕr hāstă Crēdĭtŭr, hūc illūc, quō fŭrŏr ēgĭt, ĕō. Ēccĕ Mīmallōnĭdēs spārsīs ĭn tĕrgă căpīllīs. *O.*

Bācchĕŭs, ă, ŭm (Βακχεῖος). *Des bacchantes, qui concerne les bacchantes.* Pīnguēs Bācchæō sānguĭnĕ cōllēs. *St.* (*Th.* I, 329). Bācchæă vōcĕ frĕmēntĕm. *Col.* (10, 223).

Bācchānāl, ālis. *n.*; Bācchānālĭă, ŭm *ou* ōrŭm. *pl. Lieu où l'on célébrait les bacchanales.* Ād Bācchās vēnī ĭn bācchānāl. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 3. *Ib.* 8. Cf. *Liv.* 39, 18 : « Omnia *bacchanalia* dīruere. ») ‖ *Bacchanales, mystères de Bacchus; au fig. orgie, débauche.* Bācchānāl tĕ ēxercŭissĕ ŏpŏrtŭĭt (*Suppos. Pl. Amphit.* IV, 2 *bis*, 12). Vōs ĭn cellă vĭnārĭă Bācchānāl facĭtĭs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 43). Quī Cŭrĭōs sĭmŭlānt, ĕt bācchānālĭă vīvūnt. *J.* (2, 3). SYN. Trĭĕtērĭcă, trĭēnnĭă. *Voy.* Orgia.

Bācchāns, tis. *Qui célèbre les mystères de Bacchus; en délire.* Bācchæ bācchāntī sī vēlĭs ădvŏrsārĭĕr. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 71). SYN. Bācchātŭs, fŭrēns. PPH. Bāccho plēnŭs. Bācchī fŭrōrĕ cŏrrĕptŭs, fŭrĭīs ăgĭtātŭs, stĭmŭlīs āccēnsŭs. ‖ *Qui crie comme les bacchantes.* Sāxĕa ŭt ēlīmĭgĕs bācchāntēs prōspĭcĭt ēvæ. *Cat.* (64, 61). ‖ *Au plur. Bacchantes.* Ēt clārā Bācchāntŭm vōcĕ sŏnābăt. *O. Voy.* Baccha. ‖ *Au fig. Insensé, furieux.* Stŏlĭdī bācchāntĭă gaŭdĭă mundī. *Prud.* (*Ham.* 376). Thrăcĭō bācchāntĕ măgīs sŭb ĭntĕrlūnĭă vēntō. *H. Voy.* Furens.

Bācchātŭs, ă, ŭm. *part. de* Bacchor. *Qui est en délire comme les bacchantes.* Dă mihĭ bācchātō vēlă sĕcūndă, pătĕr. *Pp.* (III, 15, 2). SYN. Bācchāns. *Voy. ce mot.* ‖ *Furieux, qui sévit.* Āllēctō

mădĭās Ītălūm bācchātă pĕr ūrbēs. *V.* Dōnĕc ăb ĭngĕntī bācchātūs vērtĭcĕ mōntīs (ĭmber). *V. Fl. Voy.* Furens. ‖ *pass. Parcouru par les bacchantes, où ont lieu les orgies ou des fêtes analogues.* Vīrgĭnĭbŭs bācchātă Lăcænīs Tāÿgĕtă. *V.* Bĭndўmă sănguĭnĕīs fămŭlūm bācchātă lăcertīs. *V. Flac.*

Bācchē, ēs. *Voy.* Baccha.

Bācchĕīs, ĭdĭs. *f.* (Βακχεῖς). *De Bacchus.* Quālīs sī sŭbĕās Ephўrēs Bācchēĭdŏs ăltŭm Cŭlmĕn. *St.*

Bācchĕĭŭs *et* Bācchĕūs, ă, ŭm (Βάκχειος *et* Βακχεῖος). *De Bacchus.* Quīd mĕmŏrāndum æquē Bācchēĭă dōna tŭlērunt? *V.* Tўmpănaquē, plaŭsŭsque ĕt Bācchēī ŭlŭlātŭs. *O.* Sōllĭcĭtēntquĕ vāgōs Bācchēĭă mūnĕrā vīsŭs. *Aus.* (*Mos.* 155). SYN. Bācchĭcŭs, Lēnæŭs. ‖ † *Au lieu de* Bacchæus. *Des bacchantes.*

Bācchĭæcŭs, ă, ŭm. *Comme* Bacchius. Hŏc mĕtrŭm chŏrĭāmbĭcum ēst, Quŏd pārs bācchĭæcŭm vŏcānt. *T. Maur.* (*Met.* 1026).

Bācchĭădæ, ārŭm. *m. pl.* (Βακχιάδαι). *Famille corinthienne établie en Sicile.* Et quā Bācchĭădæ, bĭmārī gēns ōrtă Cŏrĭnthō. *O.*

Bācchĭcŭs, ă, ŭm (Βακχικός). *De Bacchus.* Dēmĕ mĕis hĕdĕrās, Bācchĭcă sĕrtă, cŏmīs. *O.* Nĕ Bācchĭcă sācră vĭdērēs. *Id.* (Sic melius quam ut *Heins.* utrobique : *Bacchia*). Āōnĭæ Bācchĭcă sērtă cŏmæ. *M.* (VII, 62, 4. Adde *Stat. Th.* IX, 479; *Ach.* II, 4). *Voy.* Baccheus. ‖ Bācchĭcŭs *et* Bācchĭūs, ī. *m.* (*s. ent.* pes). *Pied composé d'une brève et de deux longues; vers composé avec ce pied.* Bācchĭcŭs ădvĕrsŭs fĭĕt pĕs, nām brĕvĭs ante ēst. *T. Maur.* (*Met.* 310. *Id. Ped.* 85). Bācchĭūs ĕtĭām pŏnĭtŭr prō dăctўlō. *Id.* (*Met.* 72. *Id. Ped.* 53. Cf. *Diomed.* 3, 513; *Prob.* p. 1491). SYN. Bācchĭăcŭs.

† Bācchĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de Bacchus ou de la vigne.* Rūstĭcă bācchĭgĕnīs ĭntĕntānus ārmă nŏvēllīs (*Anthol.* II, p. 368).

Bācchĭs, ĭdĭs. *f.*; Bācchĭdēs, ŭm. *pl.* (Βακχίς). *Bacchante.* Ūtquĕ sŭŭm Bācchĭs nōn sēntĭt saŭcĭa vŭlnŭs. *O. Voy.* Baccha. ‖ *Nom de deux sœurs dans la pièce de Plaute intitulée* Bacchides. Mnēsĭlŏchŭs mĭsĭt sŭpĕr ămĭcă Bācchĭdē (*Bac.* II, 1, 9).

Bācchĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit dans les fêtes de Bacchus.* Evŏhē bācchĭsŏnōrum frāctĭs ĭmĭtāntŭr ānthēlī. Vōcĭbŭs. *Paul. Nol.* (*Nat.* XI *S. Fel.* 281).

? Bācchĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Bacchicus. ‖ *Nom d'homme.* Cŏmpŏsĭtī mĕlĭŭs cūm Bīthō Bācchĭŭs; ĭn jūs. *H.*

Bācchĭŭs, -ī. *m.* (βάχχειος). *Nom d'un pied. Voy.* Bacchicus.

Bācchŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Célébrer les mystères de Bacchus, être furieux comme les bacchantes.* Ūlŭlātĭbŭs Īdē Bācchātŭr. *Cl.* Nōn ĕgŏ sānĭŭs Bācchābŏr Ēdonīs. *H.* Sævīt ĭnōps ănĭmī, tōtămque ĭncēnsă pĕr ūrbĕm Bācchātŭr. *V. Voy.* Furo. ‖ *Crier comme les bacchantes, faire du bruit.* Grandĕ Sōphoclēō cārmĕn bācchāmŭr hĭātū. *J.* (6, 636). Ăb ōmnī pārtĕ bācchātŭr nēmŭs. *Sanctra* (apud *Non.* 2, 78). ‖ *Errer.* Cōncŭssām bācchātŭr fāmă pĕr ūrbēm. *V.* (Hŭc rĕfĕrī potest *Virgilii* locus qui supra). Ănĭmăl... Ōmnĕ quŏd ĭn magnīs bacchantur montibŭ' passim. *Lr.* (V, 822). ‖ *Être inspiré, transporté d'enthousiasme.* Bācchātŭr vātēs, măgnūm sī pectŏrĕ possĭt Excussissĕ dĕum. *V. Voy.* Affŏr. ‖ *Être furieux, sévir.* Gĕlĭdŭs sĭccă bŏrĕās bācchātŭr ăb Arctō. *O.* SYN. Fŭrŏ, sævĭŏ, grassŏr. *Voy.* Bacchatus.

Bācchŭs, ī. *m.* (Βάκχος). *Bacchus, dieu de la vigne, fils de Jupiter et de Sémélé. Sa mère, trompée par la jalousie de Junon, voulut voir le dieu dans tout l'appareil de sa gloire, et périt au milieu des foudres et des éclairs. Bacchus, retiré du sein de sa mère, fut recueilli par Jupiter, qui le garda dans sa cuisse le reste des neuf mois. Il fut élevé par Ino, sa tante, et instruit par les Muses et Silène. Il fit la conquête de l'Inde, d'où il rapporta la vigne.* Nūnc tĕ, Bācchĕ, cănām, nĕc nōn sĭlvēstrĭă tēcŭm. *V.* Vīctă răcēmĭfĕrō lўncās dēdŭit Īndĭă Bācchō. *O.* SYN. Lĭbĕr, Lўæŭs, Īacchŭs, Lēnæŭs, Brŏmĭŭs, Evān, Bĭcornĭgĕr. EP. Cornĭgĕr, bicornĭgĕr, thўrsĭgĕr, răcēmĭfĕr, vitĭfĕr, vitĭcŏmŭs; ĭmbĕrbĭs, ĭntŏnsŭs, jŭvĕnĭs, tĕnĕr; ēbrĭŭs, mădēns. PPH. Lēnæŭs, Lўæŭs pătĕr. Sēmĕlēs, Sēmĕlēĭa prōlēs. Jŏvis prōgĕnĭēs. Sēmĕlēĭŭs Evān. Thēbānæ Sēmĕlēs pŭĕr. Sīlēnī ălŭmnŭs. Dĕŭs Ōgўgĭŭs. Mădēns dĕŭs. Dĕŭs vītĭsātŏr, vīnī rĕpĕrtŏr. Jŭcundæ cōnsĭtŏr ūvæ. PHR. Ītĕrŭm sătŭs. Bĭs gĕnĭtŭs. Lætĭtĭæ dātŏr. VERS. Nĕc quī pāmpĭnĕīs victŏr jŭgă flĕctĭt hăbēnīs, Lĭbĕr, ăgēns cēlsō Nўsæ dē vērtĭcĕ tĭgrēs. *V.* Tālis Ērўthræīs ĭntĕxtŭs nēbrĭdă gēmmīs, Lĭbĕr ăgīt cŭrrŭs, ĕt Căspĭa flĕctit ēbŭrnīs Collă jŭgīs. *Cl.* Ādsĭt Lўcŭrgī dŏmĭtŏr ĕt Rŭbrī mārīs, Tēctām vīrēntī cūspĭdĕm thўrsō gĕrēns. *Sen.* Ātque ĭtĕrŭm pātrĭō nāscēntēm cŏrpŏrĕ Bācchŭm. *Manil.* (Cf. *Ovid. Met.* III, 666 *sq.*; IV, 11; *Prop.* III, 15; *Sen. OEd.* 403; *Nemesian.* 3, 17 *sq.*) ‖ *Vigne.* Bācchŭs ămāt collēs, āquĭlonem ĕt frigŏră tāxī. *V.* Ēxŭrīt mēssēs, ĕt pŭlvĕrĕ bācchŭm Ēnĕcăt. *L. Voy.* Vitis. ‖ *Vin.* Cuī tŭ lăctĕ fāvōs ĕt mĭtī dīlŭĕ bācchō. *V.* Nĕc Læstrўgŏnĭă bācchŭs ĭn ămphŏrā. *H. Voy.* Vinum.

Bāccĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui produit des baies.* Hēdĕrāvĕ mollēm bāccĭfĕrā Rēlĭgārĕ frontēm. *Sen.* (*OEd.* 414). ‖ *Principalement, des olives.* Bēllātrīx gēns bāccĭfĕrō nūtrĭtă Sābīnō. *Sil.* Dăt quŏquĕ bāccĭfĕrām Pālladă grātŭs ăgēr. *O.*

Bācillŭm, ī. *n. dimin. de* Baculum. Nūllō dēxtrām sŭbĕūntĕ bācillō. *J.* (3, 28). Hŏc pœnās lūtō căpŭt bācillō (*Anthol.* II, p. 471).

Bactrā, ōrŭm. *n. pl.* (Βάκτρα). *Grande et célèbre ville d'Asie, capitale de la Bactriane.* Laŭdĭbŭs Ītălæ cērtănt, nōn Bactrā nĕc Indi. *V.* Ūltĭmă sēcŭm Bactrā vĕhīt. *Id.* Nĕ, prĕcŏr, ăscēnsīs tāntī sĭt glorĭă Bactrīs. *Pp.* (IV, 3, 63).

Bactrēnŭs *ou* Bactrīnŭs, ă, ŭm. *De la Bactriane.* Sēd Bactrēnă sōlō vāstō prŏcŭl ārvă rĕcēdūnt. *Avien.* (*Descr. Ter.* 913).

Bactrī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de la Bactriane.* Et prŏcŭl īpsōs Āccēdīt Bactrōs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 910).

Bactrĭŭs, ă, ŭm. *De la Bactriane.* Vērsāntēm lūmĭnă vīdit Bactrĭŭs Ālcўŏnēus. *O.* SYN. Bactrĭānŭs, Bactrēnŭs.

Bactrŏs *ou* Bactrŭs, ī. *m. Fleuve qui donne son nom à la Bactriane.* Scўthæ pŏpŭlī quōs gūrgĭtĕ Bactrŏs Ĭnclūdĭt gēlĭdō. *L.* (Adde *Prisc. Peri.* 715).

Bācŭlŭm. *n. et* Bācŭlŭs, ī. *m. Bâton.* Bācŭlūmquĕ tĕnĕns ăgrēstĕ sĭnistrā. *O.* Pāstōrālĕ dĕō bacŭlŭm. *Sil.* (Cf. *Non.* 2, 77). Ĭncŭmbĕns bācŭlō quĕm dextra gĕrēbat. *O.* Pĕra, pŏlēnta, trĭbŭn, bācŭlus, scўphŭs, ārctă supellex. *Aus.* (*Epigr.* 53, 1). SYN. Bācillŭm, stīpĕs, ārundŏ, *qqf.* fustis, scīpĭō. EP. Nodosus, durus, tĕrĕs, firmus, asper.

PHR. Ēquĭtāre ĭn ārundĭnĕ lōngā. *H.* ‖ *S'appuyer sur un bâton, à la manière des vieillards.* Băcŭlō innītŏr, incumbō, ārtūs sustĭnĕō, membra lĕvō. VERB. Trŭncā mănŭm pŏtius rĕgĭt, ĕt vēstĭgĭā fīrmāt. *V.* Ălterpŏs lōngā nītentēm cuspĭdĕ grĕssūs. *Id.* Ārtūs băcŭlō fulcīrĕ trĕmentēs. *O.* Pīnūs, băcŭlī quæ præbŭit usŭm. *Id.* Trĕpĭdumquĕ mĭnĭstrō Prætentēs băcŭlō, lŭmĭnĭs ōrbŭs, ĭtĕr (*Ibis*, 262). Nūllō dēxtrām sŭbĕūntĕ băcillō. *J.* Băcŭlum prēmĭt ĭnclīnātā sĕnectūs. *Calp.* Băcŭlō sĕnĭlī tristĕ prætentāns ĭtĕr. *Sen.* Ĭnĕrs sĕnectūs ādjŭvāt băcŭlō grādum. *Id.* Prīmās băcŭlō dēfertŭr ăd ūndās. *V. Fl.* Băcŭlō rĕgēbāt prævĭō Errorĕ nūtantem grădŭm. *Prud.* Quī băcŭlō nītens, grĕssum dum dextrā rĕgēbāt. *Alcim.*

Bădĭus, ă, ŭm. *Bai, en parlant d'un cheval.* Crūra illī, bădĭosquĕ lĕguntĭ ĭn pĕctŏrĕ crīnēs. *Grat.* (*Cyn.* 536. Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 87).

†Bădĭssō *ou* Bădĭzō, ās, ārĕ. *n.* (βαδίζω.). *Aller.* Tōlūtim nī bădĭssās. *Pl.* (*As.* III, 3, 116).

? Bæbĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Flerĕ vălĕt, vīx tĕ spārsūm pĕr viscĕrā, Bæbī. *L.*

Bætĭcātus, ă, ŭm: *Vêtu d'étoffe de la Bétique.* Ēt bætĭcātŭs ātquĕ leucŏphæātŭs. *M.* (I, 97, 5).

Bætĭcŏlă, æ. *m. f. Habitant de la Bétique.* Bætĭcŏlāsquĕ vīrōs fŭrĭīs āgĭtābat ĭnīquĭs. *Sil.*

Bætĭcus, ă, ŭm (Βαιτικός). *Du Bétis, de la Bétique, auj. l'Andalousie.* Vīrĭbŭs occultīs, ĕt Bætĭcŭs ādjŭvāt aĕr. *J.* (12, 42). Ăd Bætĭcă crūsmātă gestŭs. *M.* (VI, 71, 1). ‖ Bætĭcæ lānæ, *et* Bætĭcă, ōrŭm. *n. pl. Laine, étoffe de la Bétique. Elles étaient recherchées à cause de leur teinture, ou de leur couleur naturelle.* Ăn Bætĭcārŭm pondŭs ŏctō lānārŭm. *M.* (XII, 66, 5. Cf. *Isid. Orig.* 13, 21; *Mart.* XII, 100, 2; XIV, 133; *Juv.* l. cit.) ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* III, 81.) ‖ † *qqf.* Bætĭcŭs. *Voy. ce mot.*

Bætĭgĕnă, æ. *m. f. Né sur les bords du Bétis.* Bætĭgĕnæquĕ vīrī. *Sil.* (IX, 234).

Bætĭs, ĭs. *m.* (Βαῖτις). *Le Bétis, fleuve d'Espagne, auj. le Guadalquivir.* Bætĭs ŏlīvĭfĕrā crīnĕm rĕdĭmītĕ cŏrōnā, Aŭrĕā quī nĭtĭdīs vĕllĕrā tĭngĭs āquīs. *M.* (XII, 100, 1). Quā dīvēs plăcĭdum Cordŭba Bætĭn amāt. *Id.* (IX, 62, 2). Bætĭn, Māntŭă, prŏvŏcārĕ nōlī. *St.* (*Silv.* II, 7, 35).

Bagŏās, æ, *et* Bagōus, ĭ. *m.* (Βαγῶας). *Eunuque; nom d'eunuque.* Quēm pĕnĕs ēst dŏmĭnām sĕrvāndī cūrā, Bagŏē. *O.*

Bāgrădă, æ. *m.* (Βαγράδας). *Rivière de Numidie, entre Carthage et Utique.* Bāgrădā lēntŭs āgīt, sĭccæ sŭlcātŏr ārēnæ. *L.* Quālis Cīnўphĭus, tăcentĕ rīpā Pœnŏs Bāgrădā sĕrpĭt ĭntĕr āgros. *St.* (*Silv.* IV, 3, 89. Adde *Sil.* I, 407).

Bāiæ *ou* Bājæ, ārŭm. *f. pl.* (Βαΐαι). *Baies ou Baia, ville de Campanie, célèbre par ses bains et ses plaisirs.* Nūllŭs ĭn ōrbĕ sĭnus Bāiis præluĕrĕt āmœnĭs. *H.* Quālīs ĭn Eŭbŏĭcō Bāiārŭm ĭllŭstrĕ quŏndăm. *V.* Sīvĕ văpōrĭfĕrās, blandissĭmă lĭttŏră, Bājās. *St.* EP. Amœnæ, calentes, calidæ, tepentes, molles, dēsīdēs. (Cf. *Ovid. A. Am.* I, 251 *sq.*; *Prop.* I, 11; *St. Silv.* IV, 7, 18; *Mart.* XI, 81.) ‖ *En gén. Eaux thermales, bains.* Nūnc autem sacris Naiarum maximā lўmphīs. *Tib.* (III, 5, 3, in Etruria). Ībis Phŏcĭdă, sēntīsquĕ Bājās. *Sid.* (Adde *Mart.* X, 13, 3).

Bājānŭs *ou* Bāiānŭs, ă, ŭm (Βαΐανός). *De Baia.* Interiŏrĕ pĕtĭt Bājānæ vĕrvă cўmbæ. *J.* (12, 80). Mūrĭcĕ Bājānō mĕlĭŏr Lūcrīnă pĕlōrĭs. *H.* ‖ Bajānus lăcŭs, *ou absolt.* Bājānŭs. *Lac de Baia.* Bāiānō prŏcŭl ā lăcū, mŏnēmŭs. *M.* (IV, 30, 1).

Bāĭŭs *ou* Bājŭs, ī. *m.* (Βαΐος). *Nom d'un des compagnons d'Ulysse, qui donna son nom à Baia.* Sēdēs Ithăcēsĭă Bāĭī. *Sil.* (VIII, 539. Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 441; *Strab.*; *Steph.*; *Lycophr. Cass.* 694). ‖ —ŭs, ă, ŭm. *De bain.* Āh! pĕrĕānt Bājæ, crīmĕn ămōrĭs, āquæ! *Pp.* (I, 11, 30).

Bājŏcāssĭs, ĭs. *De Baïeux, ville de France.* Tū Bāiŏcāssĭs, stīrpĕ Drŭīdārŭm sātŭs. *Aus.* (*Prof.* 4, 7).

Bajŭlō, ās, ārĕ. *Porter un fardeau.* Nōn dĭdĭcī bājŭlārĕ. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 10. *Id. As.* III, 3, 70). Asĭnūm sōlēbant, bajŭlantēm sārcinās. *Ph.* (IV, 2, 5). *Voy.* Porto.

Bājŭlŭs, ĭ. *m. Porte-faix.* Cōllō rēm sōlvām jam ōmnĭbŭs, quāsĭ bājŭlŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 17). ‖ †*adj.* Quĭdquĭd capessūnt, orĕ fĕrrĕ bājŭlō (*Anthol.* II, p. 617).

Bălænă, æ. *f.* (φάλαινα). *Baleine.* Quāntō dēlphīnīs bălænă Brĭtannĭcă majŏr. *J.* (10, 14). Tālīs Ătlantĭăco quondăm bălænă prŏfundō. *Aus.* (*Mos.* 144. *Ib.* 147. Adde *Pl. Rud.* II, 6, 61). SYN. Pristĭs; *au pl.* vētē. EP. Ingens, vāsta, immānis, portentōsă, prodĭgĭōsa, æquŏrĕă, pontivăgă. PPH. Immānĭs bēllŭa pontī. Immanis ponti corpŏrā, monstrā. Immāni corpŏrĕ pristis. VERS. Bălænarŭmquĕ prēmentēm Ægæōnă sŭīs immānĭă tērgă lăcertīs. *O.* Montĕm pĕlago crĕdās ĭnnarĕ revulsum. *V.*

Bălănātŭs, ă, ŭm. *Parfumé de* Balanus. Tū quum măxillīs bălănatŭm gausapĕ pectās. *Pers.* (4, 37).

Bălāns, tĭs. *Qui bêle.* Pĕcŭdĕm spondērĕ săcĕllō Bălantēm. *J.* (13, 252. Adde *Enn.* apud *Cic. Div.* 1, 21). ‖ *Subst. m. f. Mouton, brebis.* Bălantŭmquĕ grĕgĕm flŭvĭō mĕrsārĕ sălŭbrī. *V.* Īmă dŏlōr bălantŭm lāpsŭs ăd ōssă. *Id.* (Adde *Lucret.* II, 369). *Voy.* Ovis.

Bălănŭs, ĭ. *f.* (ἡ βάλανος). *Sorte de gland odoriférant qui croît en Arabie; parfum.* Hōc ĕx ūnguentō cōnstăt ĕt ĕx bălănō. *M.* (XIV, 57, 2). Prēssă tŭīs bălănŭs căpillīs. *H.* ‖ *Sorte de coquillage.* Ēchĭnōs, lĕpădas, ōstrĕās, bălănōs căptămŭs, cŏnchās. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 8. Cf. *Macrob. Sat.* 2, 9; *Plin.* 32, 11).

Bălărŭs, ĭ. *m. Nom de guerrier.* Ēt Vēttŏnum ălās Bălārŭs prŏbăt æquŏre ăpertō. *Sil.*

Bălātrōnēs, ŭm. *m. pl. Gens sans aveu, vagabonds, ou débauchés.* Mendīcī, mimæ, bălātrōnēs, hōc gĕnŭs ōmnĕ. *H.* (*Sat.* I, 2, 2. Vox incertæ significationis. Cf. *Schol.* ad h. l., et *Fest.* Etiam *Vopisc. Carin.* 22, jŭngit *balatrones* cum *mimis*).

Bălātŭs, ūs. *m. Bêlement.* Audītĭsquĕ lŭpōs ăcŭūnt bălātĭbŭs ăgnī. *V.* Quūm tĕnĕr audītŭr mĕdĭō bălātŭs ăhēnō. *O.* EP. Tĕnĕr, mōllis, trĕmēns.

Bălbē. *adv. En bégayant.* Vōcĭbŭs ēt gĕstū quūm bălbē significārent. *Lr.* (V, 1021).

Bălbĭnŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Dēlectānt, vĕlŭtī Bălbĭnŭm pōlўpŭs Hāgnæ. *H.*

Bălbŭs, ă, ŭm. *Bègue, qui bégaie.* Quīd? quūm bălbă fĕris ānnōsō vĕrbă pălātō. *H.* Ōs tĕnĕrŭm pŭĕrī bălbŭmquĕ pŏētă fīgurĕt. *Id.* (Adde *Pers.* 1, 33; *Tib.* II, 5, 94). SYN. Blæsŭs. PPH. Ōrĕ bălbō. ‖ *Subst. m. Nom d'homme. L. Cornélius Balbus, né à Gadès, fait citoyen Romain par Pompée, ami de César, qui s'efforça vainement d'empêcher une rupture entre le gendre et le beau-père.* Pōmpēĭŭs hānc, ēt Bălbŭs, ēt Cæsăr dĕdīt. *Aus.* (*Sept.*

Sap. prol. 22). ‖ *Autres du même nom.* (*Mart.* II, 32, 1; *Anthol.* II, p. 597.)

Bālbūtĭŏ, ĭs, īrĕ. *n. Balbutier, bégayer.* Bālbūtīt scaūrŭm prāvis fŭltŭm mālĕ tālis. *H.* Hīc nōstĕr hærēns sērmŏ lĭnguæ dēbĭlĭs Bālbūtīt, ĕt mŏdis lābŏrāt ābsŏnīs. *Prud.* (*Peri.* 2507). PPH. Bālbās vōcēs, bālbă vĕrbă rĕddō, ĕdō, rĕfĕrō. Bālbās ōrĕ lŏquēlās dō. Dīffĭcĭlēs sŏnōs ōrĕ dō. Bālbō, blæsŏ ōrĕ lŏquŏr. VERS. Blæsăquĕ fit jŭssō lĭnguă cŏăctă sŏnō. *O.* Făc tūtŭbĕt blæsŏ sŭbdŭlă lĭnguă sŏnō. *Id.* Ĕt nōmĕn blæsō gārrĭăt ōrĕ mĕŭm. *M.* Ĕt tĕnĕrīs mĕdĭtānis vĕrba illūctantĭă lābrīs. *St.*

Bălĕārēs, ĭum. *f. Les îles Baléares, dans la Méditerranée. Leurs habitans étaient habiles à lancer la fronde.* Bălĕārĭum hāc lāte ĭnsŭlārŭm dōrsă sūnt. *Avien.* (*Or. mar.* 471).

Bălĕārĭcŭs, ă, ŭm, *et* Bălĕārĭs, ĕ. *Des îles Baléares.* Nōn sĕcŭs ēxārsīt quām quŭm Bălĕārĭcă plŭmbŭm Fŭndă jăcīt. *O.* Ēbŭsum ĕt Bălĕārĭcă rūră. *Manil.* (IV, 638). Stŭpĕă tōrquēntĕm Bălĕārĭs vērbĕră fundæ. *V.* (Adde *Luc.* III, 710; *Sil.* I, 314). *Voy.* Funda. ‖ *qqf.* Bălĕārĭs, ĭs. *m. Habitant des Baléares.* Fundă bĕllă fĕrēns Bălĕārĭs ĕt ălītĕ plumbŏ. *Sil.* (III, 365).

Bălĭārēs. *Comme* Baleares. (*Baliares* non raro scribitur in libris et lapidibus. Græce sunt Βαλεαρεῖς, sed et Βαλιαρίδες apud *Steph.*, Βαλιαρίδες apud *Strab.*)

Bălĭnĕæ, *et sync.* Bălnĕæ, ārŭm. *f. pl. Bains publics.* Ĕt bălĭnĕās, ĕt ămbŭlācrum, et pōrtĭcŭm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 69. *Id. As.* II, 3, 90; *Merc.* I, 2, 19. Quibus locis alii minus bene leg. *balneæ.* Cf. *Varr. L. L.* 8, 41). *Voy.* Balneum.

† Bălĭŏlŭs. (Sic vitiose legitur apud *Pl. Pœn.* V, 5, 22. *Bothe*, qui dedit *alliolum*, melius certe metro satisfecit.)

Bălĭstă. *Voy.* Ballista.

Bălĭŏ, ōnĭs. *m. Nom d'un personnage comique.* Ĭtă mĭlĭtārĭs dĭscĭplīna ēst, Bălĭŏ. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 47).

Bălĭstă, æ. *f. Baliste, machine de guerre propre à lancer des pierres, des javelots, etc.* Tōrtăquĕ pĕr tĕnĕbrās vălĭdis bălĭstă lăcĕrtis. *L.* Quŭm lăcĕrās ārĭēs bălĭstăvĕ cōncŭtĭt ārcĕs. *O.* Quām grăvĕ bălĭstæ mœnĭă pŭlsĕt ŏnŭs. *Id.* SYN. Cătăpŭltă. EP. Fĕrrĕă, dūră, vălĭdă. VERS. Phōcăĭs ēffŭndĭt vāstŏs bălĭstă mŏlārēs; Ătque ĕădem, ĭngēntĭs mūtātŏ pŏndĕrĕ tēlī, Fĕrrātam ēxcŭtĭēns ōrnŭm, mĕdĭa āgmĭnă rūmpĭt. *St.* Nĕque ēnĭm sōlis ădductă lăcĕrtis Lăncĕă, sĕd tēnsō bălĭstæ tŭrbĭnĕ răptă. *L. Voy.* Aries. ‖ *Au fig.* Cuī jam ĭnfortūnī ĭntēntă bălĭstă ēst prŏbĕ. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 73. *Id. Bac.* IV, 4, 58). ‖ ? *qqf. L'objet lancé.* Ĭta ēst ămŏr : bălĭstă ŭt jăcĭtŭr. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 42).

Bălĭstă, æ. *m. Nom d'un brigand, qui fut lapidé. On lui fit cette épitaphe, attribuée à Virgile.* Mōntĕ sŭb hōc lăpĭdŭm tĕgĭtur Bălĭstă sĕpŭltŭs: Nōctĕ dĭē tūtum cārpĕ, vĭātŏr, ĭtĕr (*Anthol.* I, p. 366).

† Bălĭstārĭum *ou plutôt* Bălĭstērĭum, ĭi. *n. Lieu d'où l'on faisait jouer la baliste.* Quam ĕgo haūd mūltō pōst mĭttam ē bălĭstērĭō. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 74).

Bălĭŏnŏtī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de Scythie.* Gĕmĭnīs æquāntĕs cōrnĭbŭs ālās Bălĭŏnŏtī. *V. Fl.* Hūnnŭs, Bălĭŏnŏtŭs, Neūrŭs, Bāstārnă, Thŏrĭngŭs. *Sid.* (*Pan.* 1566. *Ib.* 1080).

Bălĭūcă *et* Bălĭūx. *Voy.* Balux.

Bălnĕæ, ārŭm. *Voy.* Balineæ, Balneum.

Bălnĕārĭŭs, ă, ŭm. *De bains, qui est dans les bains.* Ō fŭrum ōptĭmĕ bălnĕārĭōrŭm! *Cat.* (33, 1).

Bălnĕātŏr, ōrĭs. *m. Baigneur, qui a soin des bains.* Quŭm tĕ lūcĕrnă bălnĕātŏr ēxstĭnctă. *M.* (III, 93, 14. *Ib.* 7, 3). Ēdĕpōl, Nēptūne, ēs bălnĕātŏr frīgĭdŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 43. *Id. Pœn.* III, 3, 90).

Bălnĕŏlŭm, ī. *n. Petit bain.* Bălnĕŏlŭm Gābĭīs, Rōmæ cōndūcĕrĕ fŭrunŏs. *J.* (7, 4).

Bălnĕŭm, ī. *n.* (*sync. de* balineum, cf. *Charis.* 1, 77 : βαλανεῖον), *et* Bălnĕă, ōrŭm. *pl. Bain particulier, établissement de bains publics.* Bābўlōnă cīnxīt, Tūccă bălnĕŭm fēcīt. *M.* (IX, 76, 3). Rēddĕ Lŭpī nōbĭs tĕnĕbrōsăquĕ bălnĕă Grўllī. *Id.* (I, 60, 3. Adde *Ovid. A. Am.* III, 640). Nĭtĭdis gĕmmāntĭă săxis Bălnĕă. *St.* Sēcrētă pĕtĭt lŏcă, bălnĕă vītăt. *H.* SYN. Bălnĕæ *ou* bălĭnĕæ, thērmæ. EP. Tĕpĭdŭm, călĭdus, călĭdŭm; grātŭm, măgnĭfĭcŭm, nĭtĭdŭm, splēndĭdŭm. *Voy.* Lavo.

Bālŏ, ās, ārĕ. *n. Béler.* Tăctăquĕ fūmāntī sūlfŭrĕ bălĕt ŏvis. *O.* (Adde *Pl. Bac.* V, 2, 19; *Juvenc.* II, 439). PPH. Bālātŭm dō, rĕddŏ, ēdŏ, ēxĕrcĕŏ, fundŏ. Bālātŭ, bālātĭbŭs ăgrōs, aūrās ĭmplĕŏ, pĕrsŏnŏ.

Bālsămĕŭs, ă, ŭm. *De beaume.* Ūnguĭnĕ bālsămĕō, mўrrhăquĕ ĕt tūrĕ sŏlūtō. *Lact.* (*Phœn.* 148).

Bālsămŭm, ī. *n.* (*βάλσαμον*). *Beaume, liqueur qui découle d'un arbrisseau de Judée.* Quīd tĭbī ŏdōrātō rĕfĕrām sūdāntĭă lĭgnō Bālsămă? *V.* Bālsămă quī sēmpĕr, cĭnnămă sēmpĕr ŏlĕt. *M.* (III, 63, 4). SYN. Ŏpōbālsămŭm. EP. Ĭdūmæŭm, frăgrāns, ŏdōrŭm. PPH. Sўrĭŭm mūnŭs. Ēōŭs lĭquŏr. *Voy.* Unguentum. ‖ *Le beaumier, arbrisseau.*

Bāltĕŭm, ī. *n.* (*n'est guère usité qu'au plur.*). *Voy. le suiv.*

Bāltĕŭs, ī. *m.*; *pl.* Bāltĕī, ōrŭm. *m. et* Bāltĕă, ōrŭm. *n. Baudrier, ceinture, ordint. en cuir, pour soutenir l'épée, le carquois.* Bāltĕŭs, ĕt nōtis fūlsērūnt cīngŭlă bŭllīs. *V.* Quēm bāltĕŭs āspĕr Sŭbĭlgat. *V. Fl.* Rāpiēns ĭmmanīă pŏndĕrā bāltĕī (*gén.*). *V.* Præbĕbānt cæsī bāltĕă lēntă bŏvēs. *Pp.* (IV, 10, 22). Ēnsēs ĕt bāltĕă lævō Āccĭngūnt lătĕrī. *Alcim.* (V, 377. Adde *Att.* apud *Non.* 3, 25). SYN. Cīngŭlŭm. EP. Aūrātŭs, bŭllātŭs, dēcōrŭs, pēndŭlŭs, pēndēns, grăvis, sūtīlis, lūcĭdŭs, splēndēns. ‖ *qqf. Ceinture en gén.* Bāltĕŭs haūd flŭxōs gēmmīs ădstrĭnxīt ămictŭs, Cōllă mŏnīlĕ dēcēns. *L.* (II, 361). Bāltĕŭs ĕt rĕvŏcĕt vōlūcrēs īn pectŏrĕ sīnŭs. *Vet. Poet.* (apud *T. Maur. Met.* 367. Adde *Mart.* XIV, 207). SYN. Cīngŭlŭm, zōnă. ‖ *Sangle de cheval.* Bāltĕŭs ălīpēdīs rēgĭă tĕrgă lĭgĕt. *Cl.* (*Epigr.* 21, 2). ‖ *Sangle dont on battait les esclaves.* Quōtĭēs rūmōrĭbŭs ūlcĭscūntŭr Bāltĕă. *J.* (9, 112). SYN. Lōrŭm. ‖ *Le zodiaque.* Sēd nĭtĕt ĭngēntī stēllātŭs bāltĕŭs ōrbĕ. *Manil.* (I, 677. *Id.* III, 361). *Voy.* Zodiacus.

Bālthăsăr (*et* Bālthăzăr?) ārĭs. *m. Balthazar, dernier roi de Babylone.* Ŭt ĭmpĕrīī prīmōrēs ĭntĕr hăbērĕt Bālthăsārēm, nāmque hōc ĭllī, etc. *Alcim.* (*ad Sor.* 723).

Bālthĕŭs. *Voy.* Balteus.

Bālŭx, ūcis. *f.* (*ancien mot espagnol*). *Minerai d'or.* Īllīnc bălūcīs mālĕātŏr Hispānæ Trītūm nītēntī fūstĕ vērbĕrāt săxūm. *M.* (XII, 57, 9. Cf. *Plin.* 33, 4; *Justin.* 44, 1. Sic melius quam si legas *paludis*).

? Bămbălĭŭm, ĭi. *n. Sorte d'instrument de percussion.* Cўmbălă, bămbălĭŭm, cōrnŭs ĕt fistŭlă, sistrŭm (*Anthol.* II, p. 636. Legit *Burm. bomba-*

lium. Certe sunt βαμβαλίζω, et βόμβος. Etiam βάμβαλον apud *Hesych*.).

Bămbўcĭus, ă, ŭm. *D'une ville de Cœlé-Syrie* (Βαμβύκη). Prōlēs tibi Dērcĭă, Piscēs Sūrgunt Bămbўcĭi. *Avien*. (*Arat*. 541).

Bāndūsĭă, æ. *f. Fontaine des Sabins*. Ō fōns Bāndūsĭæ, splēndĭdĭor vītrō. *H*.

Bānjūræ, ārŭm. *f. pl*. (Βανίον). *Peuplade de la Mauritanie*. Tūm chălўbĭs paŭpĕr, Bānjūræ, crūdă jŭvēntūs. *Sil*. (III, 303).

Bāntīnŭs, ă, ŭm. *De Bantia, ville d'Apulie*. Sāltūsquĕ Bāntīnōs, ĕt ārvŭm. *H*.

Bāptæ, ārŭm. *m. pl*. (Βάπται). *Prêtres de Cotytto, à Athènes*. Cēcrōplām sōlĭtī Bāptæ lăssārĕ Cōtўttō. *J*. (9, 92).

Bāptismă, ătis. *n*. (βάπτισμα). *Eccl. Action de laver*. Ăbōlēns bāptismătĕ lăbēm Hōstīlĭs jŭgŭlī. *Prud*. (*Psych*. 171). Īnfūndĭtquĕ dĭēm bāptismătĕ lōtă. *Id*. (*Apoth*. 765, de humo). ‖ *Ordint. Baptême*. Sīc ūnŭm gĕnĭtōr jūrāns bāptismă sācrābăt. *Alcim*. (IV, 618). Spirĭtŭs ĕt sānctŭs bāptismătĕ jūstĭfĭcātăm Nōbĭlĭtăt. *Prud*. (*Apoth*. 951). Ūndĕ crūēntātī pārĭūnt bāptismătă rīvī. *Fort*. (IV, 312). SYN. Bāptīsmŭs, lăvācrŭm. EP. Sācrŭm, sānctŭm, pĭŭm, sōlēmnĕ, præsēns, lūstrālĕ, pūrŭm. PPH. Ūndă lăvācrī. Bāptismătĭs ūndă. *Alcim*. Lўmphă lăvācrī. Divīnŭm lăvācrŭm. *Id*. Pūrgāntēs ūndæ. *Juvc*. Dōnă lăvācrī. *Tertul*. PHR. Sācrō măculās lăvăt ūndă flŭēntō. *Fort*. *Voy*. Baptizo.

Bāptismŭs, ī. *m*. (βαπτισμός). *Comme* Baptisma. Bāptismī hinc fōrmām Pētrō tēstāntĕ dōcēmŭr. *Alcim*. (IV, 649. *Ib*. 620). Jōannēs bāptismī prīmŭs āpērtŏr. *Tertul*. (*adv. Marc*. II, 108). *Voy*. Baptizo.

Bāptistă, æ. *m*. (βαπτιστής). *Saint Jean-Baptiste, qui baptisa N. S. J.-C. dans le Jourdain*. Pērfūndĭt flŭvĭō pāstŭs Bāptīstă lōcŭstīs. *Prud*. (*Enchir*. 117. Adde *Fort*. III, 154; *Juvc*. II, 548). *Voy*. Joannes.

Bāptizō, ās, ārĕ (βαπτίζω). *Eccl. Baptiser*. Bāptizātī agmĭnŭs: tānta ĕst bāptismătĭs ējŭs Grātĭa. *Alcim*. (V, 735). PPH. Bāptismātĕ tīngō, pūrgō, ăblŭō, mundō. VERS. Flūmĭnĭs ŭt lĭquĭdī căpĕrēnt mīrāndă lăvācră Quĕis ănīmæ spĕcĭēs ăblūtă sōrdĕ nĭtērĕt. *Juvc*. Lăvācrī Dīvīnī ēxpĕrtēm. *Alcim*. Chrīstĭcŏlīs sācrō bāptismătĕ tīnctīs. *Id*. Quŏ dēlĭcta ădæ Chrīstŭs ĭn ămnĕ lăvāt. *Fort*. Vēstĭgĭă fraŭdĭs Quæ bŏnŭs ăblŭĕrĕt dŏctŏr mĕllŏrĭbŭs ūndĭs. *Hilar*. *Pictav*.

Bărăbbās, æ. *m*. *Barabbas, meurtrier juif, auquel le peuple donna la liberté plutôt qu'à Jésus-Christ*. Pīlātŭs dōnāt plēbī lēgĭqŭĕ Bărăbbam. *Juvc*. (IV, 627).

? Bărăthrō, ōnis, *ou* Bărăthrŭs, ī. *m*. *Glouton, qui mange tout*. (Apud *Lucr*. III, 968, alii leg. *barathro*, alii *barathre*, sed et alii *barde*.) *Voy*. Balatro.

Bărăthrŭm *ou* Bărăthrum, ī. *n*. (βάραθρον). *Abîme, gouffre*. Nĕ pēdĭbŭs răptĭm tēllūs sŭbtractă fĕrātŭr ĭn bărăthrŭm. *Lr*. (VI, 604). Quī sē postquam Ætnæ mērsĭt cāndēntĕ bărăthrō. *Sil*. Naŭfrăgă cāndēntī mĕrgūntŭr plaŭstră bărăthrō. *Cl*. (*B. Get*. 345, de nivibus). SYN. Gūrgĕs, hĭātŭs. EP. Ābrŭptŭm, præcēps, ĭmŭm, prōfūndŭm, cæcŭm, nĭgrŭm. PPH. Præcēps tēllūrĭs hĭātŭs. Tērră dēhĭscēns. Spĕcŭs ĭngēns. Vāstæ faucēs. Bărăthrī ĭmă. ‖ *En partie. Abîme de la mer*. Ātque ĭmō bărăthrī tĕr gūrgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt ĭn ābrŭptŭm flŭctŭs. *V*. Ætŭs ĭn ābrŭptŭm dētŭlĕrāt bărăthrŭm. *Cat*. (68, 107). SYN. Gūrgĕs, vŏrāgŏ, vōrtĕx. *Voy*. Mare, Vorago. ‖ *Enfer* (cf. *Diomed*. 1, 314). Sŭpērque ĭmmānĕ bărăthrŭm, Cērnātŭr, trĕpĭdēntque ĭmmīssō lūmĭnĕ mānēs. *V*. Cæcō gĕmĕrĕt mōrs clausă bărăthrō. *St*. Ēt quæcūnquĕ lātēnt fĕrālī mōnstră bărăthrō. *Cl*. Pœnă bărăthrī. *V. Fl*. Aūt ārs ūllă pōtĕst lēgĕm mūtārĕ bărăthrī (*Anthol*. II, p. 619). *Voy*. Inferi. ‖ *Ventre, estomac*. Quĭd ēnĭm dĭffĕrt, bărăthrōnĕ Dōnēs quĭdquĭd hăbēs? *H*. Ēxtrēmō rŭctŭs quŭm vēnĭt ā bărăthrō. *M*. (I, 88, 4). Mīllĭă fămōsī vēntrĭs dămnātă bărăthrō. *Sid*. (*Pan*. 929. Adde *Pl. Curc*. I, 2, 29). *Voy*. Venter. ‖ *Au fig. Gouffre*. Pērnĭcĭēs, ĕt tēmpēstās, bărăthrŭmquĕ măcēllī. *H. Voy*. Gurges.

Bărbă, æ. *f. Barbe*. Ōccŭpăt ōs flāmmīs: īllī ĭngēns bărbă rĕlūxĭt. *V*. Mēmbrăquĕ, ĕt hŭmānō cōncrētām sānguĭnĕ bărbăm. *O*. SYN. *qqf*. Mēntŭm, lānūgŏ, cānĭtĭēs, pīlī. EP. Āspĕră, hīspĭdă, rĭgĭdă, ĭmpēxă, squālēns, cūltă; cānă, nĭvĕă, sĕnīlis, vĕnĕrāndă. PPH. Nōscō crīnēs ĭncānăquĕ mēntă. *V*. ‖ *Longue barbe*. EP. Lōngă, ĭmmissă, prōmissă, prōlīxă. VERS. Cæsărĭēm lōngæ dēxtrā dēdūcĕrĕ bărbæ. *O*. Īllĕ mănū mūlcēns prōpēxam ād pĕctŏră bărbăm. Ĭmmīssă prōtĕctŭs pĕctŏră bărbă. *Id*. Cuī plūrĭmă mēntō cānĭtĭēs ĭncŭllă jăcĕt. *V*. Fūsŭs prōpēxam ĭn pĕctŏrĕ bărbăm. *Id*. Sĕd frŭtĭcāntĕ pīlō nĕglēcta ĕt squālĭdă bărbă. *J*. Āspĕră mēntō Bărbă jăcĕt. *Calp*. Ĭn pĕctŭs sōrdĭdă bărbă cădīt. *M*. Pāssŭs ĕrāt, mœstāmquĕ gĕnĭs ĭncrēscĕrĕ bărbăm. *L*. Nūnc prōpēxis ĭn pĕctŏră bărbis Vērrĕre hūmŭm. *Sil*. ‖ *Laisser croître sa barbe*. Bărbăm pāscŏ, ălŏ. ‖ *Couper la barbe*. Bărbăm tōndĕŏ, rĕsĕcŏ, mĕtŏ, pōnŏ. *Voy*. Tondeo. ‖ — vēllŏ. *locut. prov. Faire une insulte sanglante*. Vēllŭnt tĭbī bărbăm Lăscivī pŭĕrī. *H*. (*Sat*. 1, 3, 133. Adde *Pers*. 1, 133; 2, 28).

Bărbărē. *adv. D'une manière qui n'est pas grecque*. Dēmŏphĭlŭs scrīpsĭt, Mārcŭs vōrtĭt bărbărĕ. *Pl*. (*As. prol*. 10. *Id. Trin. prol*. 19). ‖ *Cruellement*. Spērēs pērpĕtŭŭm dūlcĭă bărbărĕ Lădēntem ōscŭlă. *H*. SYN. Crūdēlĭtĕr.

Bărbărĭă, æ, *et* Bărbărĭēs, ēi. *f. Tout pays qui n'est pas grec; qui n'est pas romain*. Græcĭă bărbărĭæ lēntō cōllīsă dŭēllō. *H*. Āt mihĭ bărbărĭă vīvēndŭm sēmpĕr ĭn ĭllă. *O*. Dīssŏnă rītŭ Bărbărĭēs. *Cl*. Ēt mīxtæ dissŏnă tŭrbæ Bărbărĭēs. *L*. Ădæ sŭbăctăm Bărbărĭēm gēntēsquĕ vāgās. *Id*. ‖ *Grossièreté, rusticité*. Nĕ quă dĕ pārtĕ rĕlūnquāt Bărbărĭēm. *Cl*. Āt nūnc bărbărĭēs grāndĭs, băbērĕ nĭhĭl. *O*. SYN. Rūsticĭtās. ‖ *Barbarie, cruauté*. Bărbărĭē nōstĕr ăbundāt ămŏr. *O*. *Voy*. Sævitia.

Bărbărĭcŭs, ă, ŭm (βαρβαρικός). *D'étranger, de barbare*. Bărbărĭcō pōstĕs aūrō spōlĭīsquĕ sŭpērbī. *V*. Sīgnăquĕ bărbărĭcās nōn bĕnĕ pāssă mănūs. *O*. ‖ Bărbărĭcŭm. *n. pris adv*. Bărbărĭcum ātque ĭmmānĕ gĕmēns. *Sil*.

Bărbărĭsmŭs, ī. *m*. (βαρβαρισμός). *Barbarisme*. Nōn ĕst hĭc, rōgŏ, Cīnnă, bărbărĭsmŭs? *M*. (VI, 17, 2).

Bărbărŭs, ă, um (βάρβαρος). *Qui n'est pas grec, étranger*. Bărbără Cēcrōpĭōs tĕrrēbānt āgmĭnă mūrōs. *O*. Āt cĕrtĕ bărbără tĕrrā tŭa ĕst. *Id*. Lūdĭī bărbărī. *Pl*. (*Curc*. I, 2, 63. *Cf. Avien. Or. mar*. 346). SYN. Bărbărĭcŭs, ĕxtĕrnŭs. ‖ *En particul. Phrygien*. Pīctŭs ăcū tūnĭcās ĕt bărbără tēgmĭnă crūrŭm. *V*. Sŏnantĕ mīxtum tĭbĭīs cărmĕn lўrā, Hāc Dōrĭum, illĭs bărbărŭm. *H*. Bărbărăque bŏrrĭbĭlī strīdēbat tibĭă cāntū. *Cat*. (64, 265. *Cf. Hor*.

Epist. I, 2, 7, *barbariæ*). *Voy.* Phrygius. ‖ *Qui n'est pas romain.* Quēm vīnctum lātĕri bārbārŭs ōmnīs habĕt. *O.* Sācrā sŭō făcĭō bārbārĭŏrā lŏcō. *Id.* Bārbărās Sўrtēs. *H.* Quŏd mārĕ bārbărŭm? *Id.* ‖ *Dont le langage est barbare.* Bārbărŭs hĭc ĕgŏ sŭm, quĭă nōn ĭntĕlĭgŏr ŭllĭs. *O.* Ĕt nŏcŭĭt fōrmæ bārbărā lĭnguă bŏnæ. Nōn dŭbĭtŏ quīn sīnt ĕt ĭn hŏc nōn paŭcă lĭbēllō Bārbărā. *Id.* ‖ *Grossier, sauvage, non civilisé.* Quæve hūnc tām bārbărā mōrēm Pērmīttĭt pătrĭă? *V.* SYN. Rŭdĭs, ĭncŭltŭs, āspĕr, rūstĭcŭs, fĕrŭs. ‖ *Barbare, cruel.* Bēllĭdēs, ĕt strictŏ bārbărŭs ēnsĕ pătĕr. *O.* Quīs nōn mĭhĭ, bārbărĕ, dīxĭt? *Id.* SYN. Sævŭs, crūdēlis, ĭmmītĭs, etc. *Voy.* Sævus.

Bārbātŭs, ă, ŭm. *Qui a de la barbe, barbu.* Sī jŭvĕnīs vĕtŭlō nōn āssūrrēxĕrāt, ĕt sī Bārbātō cŭĭcūnque pŭĕr. *J.* (13, 55. *Id.* 4, 103). SYN. Bārbĭgĕr. ‖ *Se dit particulièrement des philosophes.* Sōlĕt hĭc bārbātōs sānē sĕctārī sĕnēs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 26). Bārbātum hæc crēdē măgĭstrŭm Dīcĕrĕ. *Pers.* (4, 1). Cōnsŭlĕ bārbātī dēlīrāmēntă Plătōnīs. *Prud.* (*Apoth.* 268. Adde *Juv.* 14, 12). ‖ *Subst. m. Philosophe.* Nē mēndīcă fĕrāt bārbātī prāndĭă nūdī. *M.* (XIV, 81, 1). ‖ *Bouc.* Ĭmmīsit sē bārbātŭs. *Ph.* ‖ Bārbātŭs lĭbĕr. *Parchemin sur lequel le frottement a fait des aspérités.* (*Mart.* XIV, 84.)

? Bārbĕtĭŭm, ĭī. *n.* (promontorium). *Promontoire de la Lusitanie.* Hŏs prōptĕr aūtēm mōx jŭgŭm Bārbĕtĭum ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 425. De quo nullus meminit).

Bārbĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a de la barbe.* Bārbĭgĕrās pĕcūdēs. *Lr.* (V, 898. *Id.* VI, 970). SYN. Bārbātŭs.

Bārbĭtŏs *ou* Bārbĭtŭs, ĭ. *m. f.*; Bārbĭtŭm *ou* Bārbĭtŏn, ĭ. *n.* (ὁ, ἡ βάρβιτος, *et* τὸ βάρβιτον). *Espèce de luth.* Ăgĕ, dīc Lātīnŭm, Bārbĭtĕ, cārmĕn. *H.* Tērpsichŏrĕ făcĭlĕm lăscīvō pōllĭcĕ mōvīt Bārbĭtŏn. *Cl.* Bārbĭtŭs hĭc nōstĕr plēctrō lĭcĕt ĭmpārĕ cāntāt. *Sid.* (*Pan.* 2727). Nēc făcĭt ād lăcrĭmās bārbĭtŏs ūllă mĕās. *O.* Hōc gĕnĕre ĕt chŏrdās, ĕt plēctra, ĕt Bārbĭtă cōndĕ. *Aus.* (*Epist. ad Philom. Gram.* 44). Quæ mūltĭfōrmĕ scītĭs cīrĕ bārbĭtŏn. *Capel.* (IX, p. 309). SYN. Cĭthărā, lўră, chĕlўs. *Voy.* Cithara.

Bārbŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Cūm gĕnĭtōrĕ tŭō Bārbōnĕm tābĕ sōlūtŭm. *Sid.* (*Pan.* 1723).

Bārbŭlă, æ. *f. dimin. de* Barba. *Poil follet.* Īnfāmĭquĕ mănŭ bārbŭlă vŭlsă cădĭt (*Anthol.* I, p. 618. *Ib.* II, p. 206). *Voy.* Lanugo.

Bārbŭs, ī. *m. Barbeau, barbillon, poisson.* Lĭbĕrĭor lāxōs ĕxĕrcēs, bārbĕ, nātātŭs. *Aus.* (*Mos.* 94. *Ib.* 134).

† Bārcă, æ. *f. néol. Barque.* Ūt mōx sălŭbrī bārcă præsĭdĭō fŏrĕt. *Paul. Nol.* (*Carm.* 21, 95, *ad Cyther.* Cf. *Isid.* 19, 1).

Bārcæī, ōrŭm. *m. pl.* (Βαρκαῖοι). *Habitans de Barcé.* Hinc dēsĕrtă sĭtī rĕgĭō, lātēquĕ fūrentēs Bārcæī. *V.*

Bārcæŭs, ă, ŭm (Βαρκαῖος). *De la famille de Barcas.* Jŭvĕnīque ĭnvādĕrĕ bēllŭm Bārcæō suādēbăt hŏnōr, prĕfīxŭmquĕ pĕrīclī. *Sil.* Nōn sīc Bārcæŭs ōpĭmăm Annĭbăl ād Căpŭăm pĕrĭit. *Sid.* (*Pan.* 945). SYN. Bārcīnŭs.

Bārcās, æ. *m.* (Βάρκας). *Chef de la famille d'Amilcar et d'Annibal.* Sārrānă prĭscī Bārcæ dē gēntĕ. *Sil.* (I, 72).

Bārcē, ēs. *f.* (Βάρκη). *Ville et contrée d'Afrique, plus tard Ptolémaïs.* Pīssĭdĕt occĭdŭīs quŏd Gădĭbŭs hŏrrĭdă Bārcē. *Cl.* Ætĕrnūmquæ ărĭdă Bārcē. *Sil.* (Adde *Sid. Pan.* 1697). ‖ *Nourrice de Sichée.* Tūm brĕvĭtĕr Bārcēn nūtrĭcem aīfātă Sichæi. *V.*

Bārchæŭs, Bārchē, Bārchīnŭs. *Voy.* Barcæus, Barce, etc.

Bārcĭnō *et* Bārcĭnōn, ōnis. *f. Ville de la Tarraconaise, auj. Barcelone.* Tārrăco ĕt ōstrĭfĕrō sŭpĕrāddĭtă Bārcĭnō pōntō. *Aus.* (*Epist.* 24, 89. *Ib.* 69). Bārcĭnōn clārō Cŭcŭfātē frĕtā. *Prud.* (*Peri.* 1072).

Bārcĭnōnĕs, ŭm. *m. pl. Habitans de Barcelone.* Ĕt Bārcĭnōnum ămœnā sēdēs dĭtĭŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 520).

Bārcīnŭs, ă, ŭm. *De Barcas, de sa postérité.* Ūt rŭbĕāt Bārcīnā clādĕ Mĕtaūrus. *Sid.* (*Pan.* 562). SYN. Bārcæŭs.

Bārdălcŭs, ī. *m. Chaussure militaire, employée d'abord par un peuple d'Illyrie nommé* Bardæi (*Ptolem.* Οὐαρδαῖοι); *ou selon d'autres, capote.* Quŏd sīccæ rĕdŏlĕt pălŭs lăcūnæ... Lāssī bārdălcŭs quŏd ĕvŏcātī. *M.* (IV, 4, 1. Alii aliter leg. et intellig.) ‖ *Soldat portant cette chaussure.* Bārdălcŭs jŭdĕx dătŭr hæc pūnīrĕ vōlēntī Călcĕŭs. *J.* (16, 13. Ubi *Ruperti*).

Bārdī, ōrŭm. *m. pl. Bardes, poètes Celtes, qui chantaient les louanges des héros.* Plūrīmă sēcūrī fūdīstīs cārmĭnă, Bārdī. *L.* (I, 447 : ubi plura). Pērcūrrĕ scrĭnĭă prīmī Scrīptōrīs, quēm nōn Bārdŭs pătĕr, aūt ăvŭs aūgŭr... dŏcŭērĕ. *Prud.* (*Apoth.* 363).

Bārdŏcŭcūllŭs, ī. *m. Casaque militaire, capote, qui se faisait en Gaule.* Gāllĭă Sāntŏnĭcō vēstīt tĕ bārdŏcŭcūllō. *M.* (XIV, 128. *Id.* I, 54, 5. Cf. *Juv.* 8, 145). *Voy.* Cucullus.

Bārdŭs, ă, ŭm (*métath. de* βραδύς). *Sot, stupide.* Stŏlĭdŭm, quŭm bārdŭm mē făcĭēbăm. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 40. *Id. Bacch.* V, 1, 2; *Pers.* II, 1, 2. Sic quidam leg. apud *Lucr.* III, 368. Cf. *Non.* 1, 32, et *Fest.*) *Voy.* Stolidus.

Bārdŭs, ī. *m. Barde. Voy.* Bardi.

Bārĕās, æ. *m. Nom d'homme.* Stŏĭcŭs ŏccĭdīt Bārĕām, dēlātŏr ămīcŭm. *J.* (3, 116. *Id.* 7, 91).

Bārĭs, ĭdis *et* ĭdŏs. *f.* (βᾶρις). *Sorte de bateau en usage sur le Nil.* Bārĭdŏs ĕt cōntīs rōstrā Lĭbūrnă sĕquī. *Pp.* (III, 9, 44).

Bārĭsās, æntis. *m. Nom de guerrier.* Dăt Călăīs Bārĭsæntă nĕcī. *V. Fl.*

Bārĭŭm, ĭī. *n. Ville d'Apulie.* Bārī mœnĭă pīscōsī. *H.*

Bārnābă *ou* Bārnābās, æ. *m. Eccl. Saint Barnabé, apôtre.* (*Tertul. adv. Marc.* III, 235.)

Bārō, ōnis. *m. Terme de mépris : goujat, stupide.* Bārō, rēgŭstātŭm dīgĭtō tĕrēbrārĕ sălīnŭm. *Pers.* (5, 138. Cf. *Cic. Fin.* 2, 23, *sub f.* : « Hæc quum loqueris, nos *barones* stupemus. » Adde *Petr. Sat.* 53 et 63).

Bārrĭō, īs, īrĕ. *n. Crier comme l'éléphant.* Āt bārrŭs bārrīt, cērvī glŏcĭtānt, ĕquŭs hĭnnĭt (*Auct. Philom.* 53).

Bārrŭs, ī. *m. Éléphant.* Nīgrīs dignissĭmă bārrīs. *H.* Vīctōrēm bārrīquĕ cānēm răbĭdīquĕ lĕōnīs. *Prisc.* (*Peri.* 709). *Voy.* Elephas. ‖ *Nom d'homme.* Sīsēnnās, Bārrōs ŭt ĕquīs præcūrrērĕt ălbīs. *H.*

Bārthŏlŏmæŭs, ī. *m. Saint Barthélemi, apôtre.* Ĭndē triūmphāntēm fĕrt Ĭndĭă Bārthŏlŏmæŭm. *Fort.* (III, 368).

Bāscaūdă, æ. *f. Jatte, petit baquet, en usage chez les Bretons.* Bārbărā dē pīctīs vēnī bāscaūdă Brĭtānnīs. *M.* (XIV, 99). Adde ĕt bāscaūdās, ĕt mille ēscārĭă. *J.* (12, 46).

Bāsiātŏr, ōris. *f. Action de baiser, baiser.* Hās offendere basiationes. *M.* (II, 25, 4). Quæris quot mihi basiationes. *Cat.* (7, 1). *Voy.* Osculum.

Bāsiātŏr, ōris. *m. Qui aime à baiser.* Effŭgĕre non est, Bassē, basiatores. *M.* (XI, 99, 1).

Bāsiātŭs, ă, ŭm. *Baisé.* Hinc sutor mŏdŏ pellĕ basiata. *M.* (XII, 59, 7).

† Bāsĭlĭcē (βασιλικῶς). *adv. En roi, richement, somptueusement.* Euge, euge ēxornātūs basilicē! *Pl.* (*Pers.* IV, 2, 1. *Ib.* I, 1, 29; V, 2, 25). ‖ *Complètement.* Ŭt ĕgo intĕrlī basilicē! *Pl.* (*Epid.* I, 1, 54).

† Bāsĭlĭcŭs, ă, ŭm (βασιλικός). *arch. De roi, royal; magnifique.* Basilĭcās ēdictiōnēs ātque īmperiosās habēt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 31). Basilico accipiēre victū. *Id.* (*Pers.* I, 1, 32). SYN. Rēgĭus. ‖ Basilĭcum, ī. *n. Manteau royal.* (*Pl. Epid.* II, 2, 48.)

Bāsĭlĭdēs, æ. *m. Hérésiarque d'Alexandrie, chef de la secte des Basilidiens.* Tālēs ēssĕ dĕōs Basilĭdēs crēdĕrĕ jussit. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 163).

Bāsĭlĭscŭs, ī. *m.* (βασιλίσκος). *Basilic, reptile.* Vulgŭs, ĕt in vāccā rēgnāt basiliscus ārēnā. *L.* (IX, 725. *Ib.* 828). Currentem āttritōs supĕr aspidas ĕt basiliscōs. *Prosp.* (*Epigr.* 1, 11).

Basilissa, æ. *f.* (βασίλισσα). *Nom de femme.* Sēmpĕr mundĭtĭās, sēmpĕr, Basĭlissā, dĕcōrēs (*Anthol.* I, p. 636). ‖ *Nom d'une Sainte.* Hīc Paŭlīna, Agnēs, Basilissa, Eugēnĭā rēgnānt. *Fort.* (III, 289).

Bāsĭlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ŭt Bāsĭlŭm vīdērĕ dūcēm. *L.* Quāndŏ licēt Bāsĭlō flentēm prōducĕrĕ mātrēm. *J.* (7, 146).

Bāsĭō, ās, ārĕ. *Baiser.* Pictōrūm sōlā basiātē rēgum. *M.* (X, 72, 7. *Id.* VII, 94, 4). Tām tē basia multa basiarē. *Cat.* (7, 9). *Voy.* Osculor.

Bāsis, is. *f.* (βάσις). *Base, appui, piédestal.* Quoquē minus dūbitēs, stāt basis orba dĕō. *O.* Inscripta ēst basis terrā: basis ēt stellantis ōlympi. *Apul.* (*de Mundo, sub. f.*) SYN. Fūlcrūm, fundāmentūm.

Bāsĭum, ĭi. *n. Baiser.* Grātīs quæ dārĕ basĭum rĕcūsat. *M.* (XII, 55, 12). Blandaquĕ dēvexæ jactārĕt basia rhēdæ. *J.* (4, 118). Nōn unquām postha basia subripiam. *Cat.* (99, 16). SYN. Suāvĭum, oscŭlum. *Voy.* Osculum.

Bassă, æ. *f. Nom de femme.* Bassă, bĭbis vītrō. *M.* (I, 38, 2. *Id.* IV, 61, 8).

Bassăreūs, ĕŏs, ĕi *ou* ĕī. *m.* (Βασσαρεύς). *Un des noms de Bacchus.* Non ĕgŏ tē, candidē Bassăreu, Invītūm quatiam. *H.*

Bassăricus, a, ŭm (Βασσαρικός). *De Bacchus.* Cingĕt Bassarĭcās Lydĭă mitrā cŏmās. *Pp.* (III, 15, 30).

Bassăr'is, ĭdis. *f.*; Bassăr'idēs, ŭm. *pl.* (Βασσαρίς). *Bacchante, bacchantes.* Ēt rāptūm vītŭlō cāpŭt ablatūra sŭpĕrbo Bassaris. *Pers.* (1, 100). Ēt tu, Bassărĭdŭm rōtātŏr Evān. *St. Voy.* Baccha.

Bassiŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Hæc prīus, Bassinē fili, ēt tū gĕnĕr, Novātēmē. *T. Maur.* (*de Syll.* 5).

Bassŭs, ī. *m. Bassus, poète satirique du siècle d'Auguste.* Pontĭcus hĕrōo, Bassus quŏquĕ clārŭs īambo. *O.* (*Trist.* IV, 10, 47. Adde *Prop.* I, 4, 1). ‖ *Autres individus du même nom.* Bassum Thrēĭcĭă vīncāt ămystidē. *H.* Urbēm pĕtēbat Bassŭs? īmŏ rūs ībat. *M.* (III, 47, 15. Adde *Prud. Sym.* 642; *Anthol.* II, p. 193).

Bāstārnæ, ārŭm. *m. pl.* (Βαστάρναι). *Peuple Sarmate.* Hōc tōtŭm tŭă signă pāvēt: Bāstārnă, Sŭēvŭs. *Sid.* (*Pan.* 1078). Bāstārnās ūnă pŏtŭīt dēlērĕ rūīnă. *Cl.* Sārmătă, Gērmāni, Gĕtă, Bāstārnæquĕ fĕrōcēs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 442. Adde *Prisc. Peri.* 295. Alii scrib. *Basternæ;* sed *Strab.* ubique Βαστάρναι). SYN. Bātĕrnæ.

Bāstērnă, æ. *f. Espèce de litière.* Aūrĕă mātrōnās claŭdīt bāstērnă pŭdīcās (*Anthol.* I, p. 625).

†Bat. *Syllabe imitant le bruit produit quand un trompette retire son instrument de sa bouche.* (*Cæsel.* apud *Charis.* 2, 215.) ‖ *Répétition ironique du mot* At, *prononcé par un interlocuteur.* Pŏtīn' ălĭam rem ūt cūrēs? Āt. Bāt. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 6).

Bātāvī, *et mieux* Bātāvī, ōrŭm. *m. pl. Bataves, auj. Hollandais.* Vāngiōnēs Bātāvīquĕ trūcēs, quōs ārtĕ rĕcūrvo. *L.* (I, 431). Hīc pŭlĭt Ŭphrātēn jŭvēnīs, dŏmĭtīquĕ Bātāvī. *J.* (8, 51). Jām pŭĕr aūrīcŏmō præformīdātē Bātāvō. *Sil.* (III, 608. Sic et *Mart.* XIV, 176). ‖ —ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ēt mūtāt Lātĭās spūmă Bātāvă cŏmās. *M.* (VIII, 33, 20). Aūrēm quī mŏdŏ nōn habēt Bātāvām. *Id.* (VI, 82, 6).

Bātĕrnæ, ārŭm. *Comme* Bastarnæ. Illīnc jūrātōs in sē trăhĭt Æă Bātĕrnās. *V. Fl.* (I, 96).

Bathўllŭs, ī. *m.* (Βάθυλλος). *Bathylle, jeune homme chanté par Anacréon.* Nōn ălĭtĕr Sāmĭō dīcūnt ārsīssĕ Bathўllō. *H.* ‖ 2. *Célèbre pantomime du temps d'Auguste.* Chīrŏnŏmōn Lēdām mollī saltāntĕ Bathўllō. *J.* (6, 63. Adde *Pers.* 5, 123). Ŏpĕrām Bathўllō sōlĭtŭs īn scēnā dārĕ. *Ph.*

Bătlăcă, æ. *f.* (Athen. βατιάκη). *Espèce de coupe.* Bătlăcās bĭbūnt. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 12). Bătlăcam aūrĕam ōctō pondō. *Id.* (apud *Non.* 15, 19. Alii leg. *batioca* vel *batiola.* Forte *bacchiola,* dimin. a *bacchia,* quæ apud *Isid. Or.* 20, 5).

Bătīllŭm, ī. *n. et* Bătīllŭs, ī. *m. Réchaud, cassolette.* Prætĕxtam, ēt lātŭm clāvŭm, prūnæquĕ batillŭm. *H.*

? Bătlŏcă *ou* Bătlŏlă. *Voy.* Batiaca.

Bătŏ, ōnis. *m. Chef germain, fait prisonnier par Germanicus.* In quĭbŭs ēt bellī summă căpŭtquĕ Bătō. *O.*

Bătătărŭs, ī. *m. Rivière de Corse.* Bătătărĕ, cўcnēās rĕpĕtāmŭs cārmĭnĕ vōcēs. *Val. Cat.* (*Dir.* 1).

Bătĭlădæ, ārŭm. *m. pl. Habitans de Cyrène, ville fondée par Battus.* Bătĭlădās prāvōs fĭdēī stĭmŭlāvĭt în ārmă. *Sil.* (III, 252. *Id.* II, 61).

Bătĭlădēs, æ. *m.* (Βαττιάδης). *Fils ou descendant de Battus; Callimaque.* Tū pāndĕrĕ doctŭs Cārmĭnă Bătĭlădæ. *St.* Hæc ēxcērpta tĭbī cārmĭnă Bătĭlădæ. *Cat.* (65, 15. Adde *Ov. Trist.* II, 367). *Voy.* Callimachus.

Bătĭs, ĭdis. *f.* (Βατίς). *Femme de Cos, chantée par le poète Philétas.* Nēc tāntŭm Coō Bătĭs āmāta sŭo. *O.*

† Bătătŏ. *Voy.* Batuo.

Bătŭs, ī. *m. Berger témoin du meurtre d'Argus, dénonça Mercure, qui le changea en pierre de touche.* Rūrĕ sĕnĕx: Bătŭm vīcīnĭă tōtă vŏcābat. *O.* (*Met.* II, 688 *sq.*) ‖ 2. *Nom d'un lacédémonien fondateur de Cyrène.* Bătŭs Cўrēnēn mollī tūm fortĕ fŏvēbat Impĕrĭō. *Sil.* (VIII, 57).

Bătŭlŭm, ī. *n. Château-fort de la Campanie.* Quīquĕ Rufrās, Bătŭlumquĕ tĕnēnt. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 564).

† Bătŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Battre, frapper.* Quĕis bătŭātŭr tĭbi ōs, sĕnĕx nĕquīssŭmĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 60). Non vidĕrĕ quem batŭat (*Sappos. Pl. Amph.* V,

1 *bis*, 21). Scŭlpōnēis bătŭēndă sūnt huĭc lătĕra āppröbē. *Nœv.* (apud *Fulgent.* 21).

? Bătŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (Sic quidam leg. apud *Sil.* IV, 239.)

Baŭbō, ūs. *f.* (Βαυβώ). *Femme d'Éleusis, qui donna l'hospitalité à Cérès.* Quās căvă sŭccŭtlēns Baŭbō mănŭ; năm pŭĕrīlīs. *Arnob.* (*adv. Gent.* V, p. 648, satis deformi versu. Cf. *Ovid. Met.* V, 449 *sq.*)

† Baŭbŏr, ārīs, ārī. *d. Aboyer.* Āc quŭm dēsērtī baŭbāntŭr ĭn ædĭbŭs. *Lr.* (V, 1070).

Baŭcĭs, ĭdis. *f.* (Βαυκίς). *Baucis, femme de Philémon. Ils donnèrent l'hospitalité à Jupiter et à Mercure, et furent changés en arbres.* Sĕd pĭă Baŭcĭs ănŭs, părĭlique ætātĕ Philēmōn. *O.* (*Met.* VII, 631 *sq.*)

? Baŭdŭs, ī. *m. Sot.* (Quæ dictio legitur in *Anthol.* II, p. 591, eaque *Ulphilam* usum memorant. Ceterum *Burm.* conj. *claudum, bardum*).

Baŭlī, ōrŭm. *m. pl. Ville de Campanie, près de Baies, d'abord nommée* Boaulia. Hērcŭlĕōs vĭdĕt ĭpso ĭn lĭttŏrĕ Baŭlōs. *Sil.* (XII, 156. Adde *Mart.* IV, 63, 1). Ĭndĕ rĕcēns ætās cŏrrŭptă Bŏaŭlĭă Baŭlōs Nūncŭpăt. *Sym.* (*Epist.* 1, 1. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 107).

Bāvĭŭs, ĭī. *m. Mauvais poète, contemporain de Virgile.* Quī Bāvĭŭm nōn ŏdĕrĭt, āmĕt tŭă cārmĭnă, Mævī. *V.* || *Autre du même nom.* Ōmnĭă cŭm Bāvĭō cōmmūnĭă frātĕr hăbēbăt (*Anthol.* I, p. 436).

Băxĕæ, ārŭm. *f. pl. Chaussure dans le genre des* crepidæ. Pēnĭcŭlūs, quī ētĕrgēntŭr băxĕæ. *Pl.* (*Men.* II, 3, 40.)

Bdĕllĭŭm, ĭī. *n.* (βδέλλιον). *Arbrisseau d'Arabie, qui donne une gomme odorante.* Tū crŏcŭm, tū mĭhī ēs căslă, tū bdēllĭŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 7).

Bĕātē. *adv. Heureusement.* Nōn ēst mī mălĕ, sĕd bĕnĕ ēt bĕātē. *Cat.* (14, 10). SYN. Fēlĭcĭtĕr.

† Bĕātĭtūdō, ĭnis. *f. Bonheur* Ūnāquĕ sēmpĕr fŭlt ă bĕātĭtūdĭnĕ. *Jul. Valer.* (I, cap. 34).

Bĕātŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Beatus. Tāndēmquĕ bĕātŭlŭs ăltō Cōmpŏsĭtŭs lĕctō. *Pers.* (3, 103).

Bĕātŭm, ī. *n. pris subst. Le bonheur.* Dīscăt quō fīnĕ bĕātŭm Dīrĭgĭtŭr. *Cl.*

Bĕātŭs, ă, ŭm. *Heureux.* Dīcĭquĕ bĕātŭs Ănte ŭbĭtŭm nēmō sūprēmāquĕ fūnĕră dēbĕt. *O.* Ō tĕrquĕ quātĕrquĕ bĕātī! *V.* Vītām quæ făcĭunt bĕātĭōrĕm. *M.* (X, 47, 1). SYN. Fēlix, fortūnātŭs. *Voy.* Felix. || *Riche.* Aūrĭfĕrī rĭpă bĕātă Tāgī. *O.* Īccī, bĕātīs nūnc Ărăbum ĭnvīdēs Gāzis. *H.* Sĕd sī nōn fīās quādrāntĕ bĕātĭōr ūnō. *M.* (X, 82, 5). *Voy.* Dives. || *Qui rend heureux, où l'on est heureux.* Nōvistīnĕ lŏcum pŏtĭōrĕm rūrĕ bĕātō? *H.* Nōmĭnĕ nēctārĕ dŭlcĭŭs bĕātō. *M.* (IX, 12, 5. Adde *Cat.* 65, 14). || Bĕātī, ōrŭm. *m. pl. Eccl. Les bienheureux.* Ætĕrnă rādĭant paradīsī ĭn lucĕ bĕātī. *Fort.* (III, 237. *Ib.* 343).

Bĕbrĭăcŭm, Bĕbrÿăcŭm. *Au lieu de* Betriacum.

Bĕbrўcēs, *et qqf.* Bĕbrўcĕs, ŭm. *m. pl.* (Βέβρυκες). *Anciens peuples de la Bithynie.* Bĕbrўcās ētĕmplō spārgĭt fŭgā. *V. Fl.* Bĕbrўcēs illīc, gēns ăgrēstĭs ēt fĕrōx. *Avien.* (*Or. mar.* 485). SYN. Bĕbrўcī. || *Colonie des précédens établie dans la Narbonaise.* (Cf. *Sil.* III, 420.)

Bĕbrўcĭă, æ. *f.* (Βεβρυκία). *Contrée de l'Asie, postérieurement la Bithynie.* Aūt ărvă fūrentĭs Bĕbrўcĭæ spērnēndŭs ădī. *V. Fl.*

Bĕbrўcĭī, ōrŭm. *m. pl. Comme* Bebryces. Bĕbrўcĭī pōst hōs, ēt Mўsĭă mōntĭbŭs ăltă. *Prisc.* (*Peri.* 773).

Bĕbrўcĭŭs, ă, ŭm (Βεβρύκιος). *De Bébrycie ou Bithynie.* Bĕbrўcĭă vēnĭēns Ārnўcī dē gēntĕ fĕrēbăt. *V.* Prōxĭmă Bĕbrўcĭī pāndūntŭr lĭttŏră rēgnī. *V. Fl.* (Adde *St. Silv.* IV, 5, 28). || *De la colonie bébrycienne établie dans la Narbonaise.* Bĕbrўcĭæ Pœnūs fīnēs trānscēndĕrāt aūlæ. *Sil.* (III, 443. *Id.* XV, 497). || Bĕbrўcĭă vīrgō. *Pyrène, fille du chef de cette colonie, peut-être nommé Bébryx.* Nōmĕn Bĕbrўcĭă dūxĕre ā vīrgĭnĕ cōllēs. *Sil.*

Bĕbrўx, ўcis *et qqf.* ўcis. *m. Habitant de Bébrycie, par anton. Amycus.* Rĕdĭt hūc ŏcŭlīs ēt pŏndĕrĕ Bĕbrўx. *V. Fl.* Prŏcŭl ēffĕră vīrtūs Bĕbrўcīs, ēt Scўthĭcīs, etc. *Id. Voy,* Bebryces, Amycus. || *De la colonie narbonaise; peut-être nom de son chef.* Pōssēssŭs Bācchō sævă Bĕbrўcīs ĭn aūlă. *Sil.* (III, 423).

Bēccă, æ. *m. Nom d'homme.* Nēsciŏ quĭd mĭsĕrum ēst quōd cēlās, Bēccă, tălēntō (*Anthol.* II, p. 598).

Bĕchĭrēs, ŭm. *m. pl.* (Βέχειρες). *Peuple du Pont.* Dīrī sūnt ĭndĕ Bĕchĭrēs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 945. Cf. *Plin.* 6, 4).

Beēlzĕbūl. *Voy.* Belzebub.

Bēl, bēlis. *m. Idole des Babyloniens.* Nām quum ĭn se Āssўrĭōs, jām Bēlĭs ĭmāgĭnĕ frāctă. *Alcim.* (*ad Sor.* 734. Cf. *Isid. Or.* 8, 11). *Voy.* Belial.

Bĕlĕnŭs, ī. *m.* (Βέλενος). *Nom d'Apollon chez les Gaulois.* Bĕlĕnī sācrātŭm dūcīs ē tēmplō gĕnŭs. *Aus.* (*Prof.* 4, 9. *Id.* 10, 19).

Bēlgă, æ. *m.*; Bēlgæ, ārŭm. *pl.* (Βόλγης). *Belges, peuple au nord de la Gaule.* Ēt dōcĭlĭs rēctōr rōstrātī Bēlgă cŏvīnī. *L.* Ēt tāndĕm prīmīs Bēlgārŭm cōnspĭcŏr ōrīs. *Aus.* (*Mos.* 10. *Ib.* 23).

Bēlgĭcŭs, ă, ŭm. *Des Belges.* Bēlgĭcă vĕl mōllī mĕllŭs fĕrēt ēssĕdă cōllō. *V.* Ūt cănĭs occŭltōs ăgĭtat quŭm Bēlgĭcŭs āprōs. *Sil.* (Adde *Prop.* II, 14, 30).

Bēlĭāl. *indécl., et* Bēlĭă, æ. *m. Idole des habitans de Ninive.* Præcēptōr Bēlĭă mĭhī, dŏmŭs ēst plăgă mūndī. *Prud.* (*Psych.* 782). Prīncĭpĕ Bēlĭă rēctōrĭbŭs hōrrēt ĭnīquīs. *Id.* (*Ham.* 586. Alii leg. *Belial. Ibid.* 675, lege *Conjuge Belia* vel *Belial*, ubi vulgo *Beliadæ* vel *Beliade*. Cf. *Isid. Or.* 8, 11 qui ait *Belial* esse hebraice *Bel*).

Bēlĭās, ădis. *f.* (Βηλιάς). *Fille de Bélus.* Strīctō crūēntă Bēlĭās fĕrrō stĕtĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 960).

1. Bēlĭdēs, æ. *m.* (Βηλίδης). *Fils de Bélus : Danaüs et Égyptus.* Jūngunt dĭscōrdēs ĭnĭmĭca ĭn fœdĕră dētrās Bēlĭdæ frātrēs. *St.* || *Petit-fils de Bélus : Lyncée.* Sūrge ăgĕ, Bēlĭdē, dē tōt mŏdŏ frātrĭbŭs ūnŭs. *O.* || *Descendant de Bélus, Palamède.* Bēlĭdæ nōmĕn Pălāmēdĭs. *V.* || † Bēlĭdĭs. *ancien gén. pour* Belidæ. Jam ĭndĕ ā Bēlĭdĭs, nātălĭquĕ ūrbĭs ăb ānnō. *Helv. Cin.* (apud *Charis.* 1, 99).

2. Bēlĭdĕs, ŭm. *f. pl.* (Βηλίδες). *Petites filles de Bélus, les Danaïdes.* Āssĭdŭē rēpĕtūnt, quās pĕrdānt, Bēlĭdēs ūndās. *O.* Occŭrrēnt mūltæ tĭbĭ Bēlĭdēs ātquĕ Ērĭphўlæ. *J.* (6, 655). *Voy.* Danaides.

Bēllāns, tĭs. *Qui fait la guerre.* Bēllāntēm gĕmĭnīs tĕnŭīt tē Gāllĭă lūstrīs. *L.* Mātrōnă bēllāntĭs tўrānnī. *H.* || *Subst. m. Guerrier.* Præbērō cārīnām Cērtĭŏr, ēt tērrŏ sĭmĭlēm bēllāntĭbŭs ūsŭm. *L. Voy.* Bellator.

Bēllārĭă, ōrŭm. *n. pl. Friandises.* Jām bēllārĭa ădōrĕă plŭēbant. *St.* (*Silv.* I, 6, 10). Fĕr hūc

vérbenâm mihi, tûs ēt bēllārīā. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 27).

Bēllātŏr, ōris. *Guerrier, combattant.* Pÿgmæūs pārvis cūrrit bēllātŏr in ārmis. *J.* (13, 168). Bellatorque ānimo dĕus incĭdit. *V.* SYN. Bēllāns, bellĭgĕr, milĕs, hĕros, vir. *Voy.* Miles, Pugnax. ‖ *En parlant des animaux, des objets insensibles.* Post bēllātŏr ĕquus, positis insignibus, Æthon. *V.* Bellatorem alacēr pĕr pectŏra transĭgit ēnsem. *Sil.* Bēllātōrēmquĕ vŏlāndō Campum dĕpĕrit. *St.* SYN. Bēllĭcŭs. ‖ *qqf. Cheval de bataille.* Ipsĕ fĕrōci bēllātōrĕ sĕdens. *J.* (7, 126). ‖ *Pion de damier.* Bēllātōrquĕ sŭō prensŭs sĭnĕ compārĕ bellat. *O. Voy.* Latruncŭlus.

Bēllātrix, īcis. *f. Guerrière.* Bēllātrix, audētquĕ virīs concurrĕrĕ virgŏ. *V.* Bēllātrix illī diva fĕrōbăt dŏrum. *O.* SYN. Virāgŏ. ‖ *Belliqueuse.* Stēnt bēllatricēs āquĭlæ sævīquĕ draconēs. *Cl.* Vŭlnĕrĕ bēllātrix prōperos fĕrt bēllŭa grĕssus. *Sil.* SYN. Bēllĭcŭs, bēllāx.

? Bēllātŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Bellus. (*Pl. Cas.* IV, 4, 28. Alii aliter legunt. In *Inscr.* apud *Grut.* 350, 4, *Bellatula* est nomen prop. mulĕris.)

Bēllāx, ācis. *Qui aime la guerre.* Īllīc bēllācī cōnfīsus gēntĕ Cūrĭcētum. *L.* Prolēs bēllācis Īlĕrdæ. *Sil. Voy.* Pugnax.

Bēllē. *adv. Joliment, élégamment.* Dēclāmās bēllē, causās ăgis, Āttălē, bēllē. *M.* (II, 7, 1. *Id.* V, 78, 1). Quīa īstās buccas tām bēllē pūrpūrissātās hăbēs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 55). Scītē, vĕnustē, pulchrē, ēlĕgantĕr. ‖ *Bien.* Nōn bēllē quādam faciūnt dŭō: sufficit ūnus. *M.* (V, 53, 5). SYN. Bĕnē, āptē, prōbē. ‖ *Bien, bravo.* Eugĕ tuum ēt bēllē. *Pers.* (1, 49).

Bēllĕrŏphōn, ōntis. *m.* (Βελλεροφῶν). *Bellérophon, fils de Neptune, ou selon d'autres, de Glaucus, roi d'Épire. S'étant refugié à la cour de Prœtus, roi d'Argos, après le meurtre involontaire de son frère, il fut accusé par Sthénobée, femme de ce prince, d'avoir voulu la séduire. Prœtus s'en vengea en envoyant son hôte à Iobate, roi de Lycie, qui le força d'aller combattre la Chimère. Vainqueur de ce monstre, et ayant épousé la fille d'Iobate, Bellérophon voulut s'élever au ciel monté sur Pégase; mais Jupiter le précipita du haut des airs.* Quīd profŭit ollim Hĭppŏlўto grāvĕ propŏsĭtum? quid Bēllĕrŏphontī. *J.* (10, 324). Falsīs impŭlerit crīmĭnĭbus nīmis Castō Bellĕrŏphontī Mātūrārĕ nĕcēm. *H.* Nōn ānxīā Bēllĕrŏphontīs Mēns ēst, nōn Tanaquil mihī. *Paul. Nol.* (*Epist. ad Aus.* 1, 191. Vix apud quemlibet poetam invenias *Bellerophon*, casu recto. Vid. *Bellerophontes*). EP. Pŭdīcŭs, castŭs, insons; audax, fortis, strēnŭus. PPH. Chimæræ victŏr, dŏmĭtor. Glauci castissima prolēs. Sthenŏbœ̆us hĕros.

Bēllĕrŏphontēs, æ. *m.* (Βελλεροφόντης). *Comme* Bellerophon. Āvĭă pĕrlūstrāssĕ vāgŭs lŏcă Bēllĕrŏphontēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 72). Æquēs ipsō mĕlĭor Bēllĕrŏphontē, nequĕ pugnō. *H.* (*Od.* III, 18, 8: ubi *Bentl.* Ad utramque declinationem pertinet accusativ. *Bellerophontem: Hor. Od.* IV, 11, 28; *Mamil.* V, 97; *Pl. Bac.* IV, 7, 11. De eo duobus locis *Strab.* memorat, scribitque Βελλεροφόντης).

Bēllĕrŏphontēus, *et peut-être* Bēllĕrŏphontæ̆us, ă, ŭm (Βελλεροφόντειος, Βελλεροφοντίειος). *De Bellérophon.* Bēllĕrŏphontēi quā flŭit hŭmŏr ĕquī. *Pp.* (III, 2, 2). Bēllĕrŏphontēis sollĭcĭtudĭnĭbus. *Rutil.* (1, 450).

? Bēllĭātŭs. *Comme* Bellulus. (*Pl. Rud.* II, 5, 6. Alii aliter.)

Bēllĭcōsŭs, ă, ŭm. *Belliqueux.* Quīd bēllĭcōsŭs Cāntăbĕr ēt Scўthēs. *H.* Nōn bēllĭcōsō Thrēssă cūm Rhēsō phălānx. *Sen.* (*Ag.* 216). *Voy.* Pugnax.

Bēllĭcŭs, ă, ŭm. *De guerre.* Bēllĭcă non dēxtræ convĕnit hāsta tŭæ. *O.* Sēd bēllĭcŭs ārdŏr Cōnsĭlĭis ōbstăt dīvūm. *St.* Rēs bēllĭca. *H.* SYN. Mārtĭus, Māvōrtĭus, bēllĭgĕr, mīlĭtārĭs. ‖ *Belliqueux.* Bēllĭcŭs ā tēlō vĕnīt in āstrā dĕus. *O.* Dĕa bēllĭca. *Id.* SYN. Bēllātŏr, bēllātrix.

Bēllĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Comme* Belliger. Quīd bēllĭfĕrăm cōmmūnĭbŭs ūrūnt Ītălĭām măcŭlis? *Cl.* (*Eutr.* I, 429).

Bēlligĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte la guerre, guerrier, belliqueux.* Aūt fĕrā bēlligĕrās ădĭdit in ārmā mānūs. *O.* Bēlligĕrīs ā gēntĭbŭs ūndĭquĕ sēptus. *Id.* Vīrīs ignōbilĕ lētŭm Bēlligĕrīs, in pācĕ mŏri. *Sil.* Dēnt bēlligĕrōs sūpĕrārĕ labōrēs. *V. Fl.* SYN. Bēllĭcŭs, Mārtĭus, bēllātŏr, bēllāx. *Voy.* Pugnax.

Bēlligĕrāns, tis. *Qui combat, combattant.* Nēc caūponantēs bēllum, sēd bēlligĕrāntēs. *Enn.* (apud *Cic. Off.* I, 12). Claūdĭŭs ā Rhēno trājectōs ārcŭīt hostēs Bēlligĕrāns. *Pp.* (IV, 11, 39).

Bēlligĕrātŏr, ōris. *m. Guerrier.* Bēlligĕrātōrēs nūtrix tellūs Ārĭmāspās. *Avien.* (*Descr. Ter.* 55. *Ib.* 585). Mārs pater armōrŭm, fōrtissimĕ bēlligĕrātŏr (*Anthol.* I, p. 13).

Bēlligĕrō, ās, ārē. *n. Faire la guerre.* Quāsī Tītāni cum dīs bēlligĕrēm. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 26. *Id. Captiv. prolog.* 24). *Voy.* Bello. ‖ *Au fig.* Īsti quī cūm gēnĭis suīs bēlligĕrānt, pārcĭprōmi. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 80).

Bēllĭpŏtēns, tis. *Puissant dans les combats.* Bēllĭpŏtēntes sūnt magĕ quām sāpiēntĭpŏtēntes. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 2, 56). SYN. Ārmĭpŏtēns. ‖ *Ordint. Mars, arbitre des combats.* Tĭbī, māgnē, trŏpæ̆ōrum, Bēllĭpŏtēns. *V.* (Adde. *V. Fl.* I, 529). *Voy.* Mars.

† Bēllĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du bruit des armes.* Sīc mŏdŏ bēllĭsŏnō vĕnīentēs flūmĭnĕ pūgnās. *Paul. Nol.* (*Natal. S. Fel.* 8, 425).

Bellō, ās, ārē. *n. et qqf.* Bēllŏr, āris, ārī. *d. Faire la guerre, combattre.* Ēt nūnc, sī bellārī parās, ātquĕ hæc tĭbī mēns ēst. *V.* Quōnĭām prohĭbent ūnī bēllārĕ, lĭcuēndŏ Pugnat. *O.* Pictis bēllantŭr Amāzŏnes ārmis. *V.* (Duplicem formam agnoscunt *Diom.* 1, 377; *Non.* 7, 32). *Voy.* Pugno.

Bellōnă, æ. *f. Bellone, sœur de Mars, déesse de la guerre.* Quām cūm sānguĭnĕō sĕquĭtŭr Bēllōna flagēllo. *V.* Hāc sācrāta dĕæ Tusco Bēllōna dŭēllo. *O.* Gaudēns Bēllōna crūēntis. *H.* SYN. Enyō. EP. Fĕra, sævă, āspĕra, impĭa, hŏrrēnda, trīstis. PPH. Dĕa bēllĭca, bēllātrix, bēlli, bellōrum. Martĭs sŏrŏr. Thrēssa vīrāgŏ. Bēllōrum rēgĭna vīrāgŏ.

† Bēllŏnārĭī. *Voy.* Ballonoti.

Bēllŏr. *Voy.* Bello.

Bellōsŭs, ă, ŭm. *arch. Belliqueux.* Cōntrā bēllōsum gĕnŭs. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 96).

Bēllŭa, æ. *f. Gros animal.* Ēt cēntŭmgĕmĭnŭs Brĭārĕus, ēt bēllŭa Lĕrnæ. *V.* Quum Gætula ducēm portārēt bēllŭa luscum. *J.* (10, 158). SYN. Fĕra, monstrum. ‖ *qqf. Eléphant.* Nigro bēllŭa nīl nĕgāt magistro. *M.* (I, 105, 10).

Bēllŭātŭs, ă, ŭm. *Où sont représentés des animaux.* Ālĕxandrīnă bēllŭāta tăpētă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 14).

Bēllŭīnŭs, ă, ŭm. *De bête.* Ēxcēptŭs ĭndĕ bēl-

lūinīs faucibŭs. *Prud.* (*Cath.* 1094). SYN. Ferīnus.

Bellŭlē. *adv. dimin. de* Belle. (Apud *Plaut.*, teste *Festo.*)

Bellŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Bellus. *Beau.* Ēdēpŏl hæc quĭdēm bellŭla ēst. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 42. *Id. Cas.* IV, 4, 22).

Bellŭm, ī. *n. Guerre.* Quippe ŭbī fās vērsum ātquĕ nefās, tōt bellă pĕr ōrbĕm. *V.* Grādītur bellum ād crūdēlĕ Cămillă. *Id.* Phīneūs bellī tēmerārĭŭs auctŏr. *O.* SYN. Mārs, ārmă, prœlĭă, certāmĭnă, pugnæ, *qqf.* Bellōnă, discordĭă. EP. Mārtĭum, crūdēlĕ, fĕrum, sævum, acerbŭm, rigĭdum, dīrum, discōrs, nefandum, fūrens, vĭolentum, crūentum, sanguĭnĕum, trīstĕ, fūnestum, fĕrālĕ, flebĭlĕ, misĕrābĭlĕ, īnfaustum, lugŭbrĕ, luctifĕrum, misĕrum; āncēps, dubĭum, incertum. PPH. Bellī, bellōrŭm vīs, īncendĭă, tumultŭs, pestĭs, labōrēs, pĕrīculă, discrimĭnă. Rigĭdi certāmĭnă Mārtĭs. Grăvĕ, dūrum Mārtis ŏpŭs. Mārtis sōrs. Bellĭcă nūbēs. Bellī nūbēs. *Voy.* Pugna. ‖ *Amour de la guerre, passion des combats.* PPH. Bellī, bellōrum ămŏr, fŭrŏr, răbĭēs, īnsānĭă. Bellĭcus ardŏr. Fĕrrī răbĭēs. Bellāndī fŭrŏr. Fĕrrī īnsānă vŏluptās. Ārmōrum răbĭēs. VERS. Sævit ămŏr fĕrrī ĕt scĕlĕrāta īnsānĭă bellī. *V.* Incendāmque ănĭmōs īnsānī mārtis ămorĕ. *Id.* Quis fŭrŏr, ō cīvēs? quæ tāntă lĭcentĭă fĕrrī? *L.* Ēgit ămŏr dăpĭs ātquĕ bellī. *H.* ‖ *Avoir la guerre.* PPH. Bellō, ārmis vexŏr. Bellīs obsĭdĕŏr. Bellum ducō, gĕrō, ăgitō cum. Bellō cōntendō. Ārmis concurrō. Păx mihī ādempta, subműtă ēst, nĕgātur. Sum pācis ĕxpĕrs, īnŏps, sīnĕ pācĕ. Pācĕ carĕō. Nīl pācis hăbĕō. VERS. Sŭbitōquĕ nŏvum cōnsurgĕre bellum. *V.* Bellă tōnant, tōtumquĕ quătit Discordĭă mundum. Sævit tōtō Mārs ĭmpĭus ōrbĕ. *Id.* Bellōrum Rōmă tumultŭs Miscētur. *L. Voy.* Pugno. ‖ *Déclarer, commencer la guerre.* Bellum, bellă cĭĕō, părō, mŏvĕō, æcēndō, īnfĕrō, indĭcō, inchō, incŭtĭō, suscĭpĭō, lăcessō. Ārmă părō, căpessō, căpĭō, sumō. In ārmă cōnsurgō. Ārmă, certāmĕn mŏvĕō. Prœlĭă inchō. Hostēs bellō lăcessō, īnfēstō mārtĕ pĕtō, in prœlĭă pōscō. Ăcĭēs in bellă cōgō, fĕrō, in ārmă suscĭtō. Bellō sōllĭcĭtō. Bellă sĕquŏr. In bellă rŭō, mē dō. Bellō ănĭmōs æccendō. Ăcĭēs, prœlĭă părō. Bellō ārmŏr. VERS. Quum primă mŏvēnt in prœlĭă Mārtĕm. *V.* Quĭd in ārmă fŭrentēm Ĭmpŭlĕrit pŏpŭlum, quĭd pācem ēxcussĕrit ōrbī. *L. Voy.* Pugno. ‖ *Ne plus avoir la guerre, mettre fin à la guerre. Voy.* Pax, Pugna. ‖ — civilĕ. *Guerre civile. Voy.* Civilis. ‖ *Au fig.* Vēntrī Indĭcō bellum. *H.*

Bellŭōsŭs, ă, ŭm. *Rempli de monstres, en partic. de monstres marins.* Tē bellŭōsus quī rēmōtīs Ōbstrĕpĭt ōcĕānūs Brĭtannīs. *H.* Ēt bellŭōsī gurgĭtem ōcĕānī sĕcānt. *Avien.* (*Or. mar.* 102). SYN. Mōnstrĭfĕr.

Bellŭs, ă, ŭm. *Élégant, joli.* Bellŭs hŏmo ēt măgnus vīs ĭdem, Cōttă, vidērī: Sĕd quī bellŭs hŏmo ēst, Cōttă, pŭsillŭs hŏmo ēst. *M.* (1, 10. *Id.* II, 7, 4 et 6). SYN. Vĕnŭstŭs, ēlĕgans. ‖ *Beau, en bonne part.* Ātque ūtĭnām pŏssēs ūnī mihī bellă vidērī! *Tib.* (IV, 12, 5). Hoc pĕtĭt in sŏcro bella puella thoro. *O.* (Adde *Mart.* II, 87, 1; *Pl. As.* III, 3, 84). *Voy.* Pulcher. ‖ *Au fig.* Dēprēnsī nōn bellă ēst fāmă Trĕbonī. *H.* ‖ *qqf. Excellent, friand.* Quōd quĭdem crĭt bellissŭmum, Cārpam. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 51. Cf. *Bellaria*).

Bellŭa. *Voy.* Bellua. ‖ ? Bellŭă. *Le même.* Ăn cŏlŭbræ ĕt bellŭæ. *Varr.* (apud *Non.* 3, 69. Initium est hexametri. Sed quum boni codd. dent *boluæ*, vera lectio in occulto latet).

Bēlus, ī. *m.* (Βῆλος). *Bélus, roi des Assyriens, père de Ninus.* Stāt mănĭma Bēlī Aūlă quoque ārgentō. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1200). Sēptimŭs ā priscō nūmĕrātŭr ŏrĭgĭnĕ Bēlō. *O.* ‖ 2. *Père de Danaüs, aïeul des Danaïdes.* ‖ 3. *Père de Didon.* Gēnĭtōr tum Bēlŭs ŏpĭmām Vāstābăt Cўprum. *V.*

Bēlzĕbūb. *indĕcl., et* Bēlzĕbŭl, ŭlis. *m.* (Βεελζεβούβ, Βεελζεβούλ). *Eccl. Le prince des démons.* Sēd Bēlzĕbŭlis caillĭdă Cōmmēntă Christŭs dēstrŭit. *Prud.* (*Peri.* 1506).

Bēnācŭs, ī. *m.* (Βήνακος). *Lac d'Italie d'où sort le Mincius, auj. lac de Garda.* Flŭctĭbŭs ēt frēmĭtu assurgēns, Bēnācĕ, mărīnō. *V.* (*Id. Æ.* X, 205).

Bĕnĕ. *adv. Bien.* Quī vītă bĕnĕ crēdăt ēmī, quō tēndĭs, hŏnōrĕm. *V.* Nōn bĕnĕ cōmpŏsĭtās comptŭs, ŭt āntĕ, cŏmās. *O.* Sī tĕ bĕnĕ nōvimŭs. *Id.* Vīvĭtŭr pārvō bĕnĕ. *H.* SYN. Rēctĕ, prōbĕ, pulchrĕ, āptĕ. PPH. Nōn *ou* haŭd mălĕ. ‖ *Fort, beaucoup.* Ēt bĕnĕ nūmmātum dēcŏrāt Sūdēlă Vĕnŭsquĕ. *H.* Quōd mŏnŭi bĕnĕ multă fidēlĭtĕr. *O.* Bĕnĕ cautŭs ĕrās. *Id.* Lānam, aurum, vēstēm, pūrpūram bĕnĕ præbĕō. *Pl.* (*Men.* I, 2, 12). SYN. Mūltum, lārgĕ, vāldĕ. ‖ *Heureusement.* Quōd nĕc bĕnĕ vērtăt! *V.* (Sic et *Pl. Capt.* II, 3, 1). Quumquĕ bĕnĕ prōvēnīstī sālvă, gaŭdĕō. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 33. Adde *Tib.* II, 1, 31; *Ovid. Fast.* II, 637). ‖ — ōlērĕ. *Sentir bon.* Flōrēm bĕnĕ ōlentĭs ānēthī *V.* Nĕc mălĕ ōlērĕ mihī, nĕc bĕnĕ ōlērĕ placĕt. *Aus.* (*Epigr.* 125, 2). Pōstŭmē, nōn bĕnĕ ōlēt, quī bĕnĕ sēmpĕr ōlĕt. *M.* (II, 12, 4). *Voy.* Oleo. ‖ — ēst mihī. *Se trouver bien, être heureux; qqf. faire bonne chère.* Ēt tĭbī bĕnĕ ēssĕ sōlī, quŭm sibī sit mălĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 9. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 31; *Men.* III, 2, 20). Jūrat bĕnĕ sōlis ēssĕ marītis. *H.* Bĕnĕ ērăt, nōn pīscibŭs ūrbĕ pĕtītus. *Id.* Ūt bĕnĕ hăbĕrēm fīlĭăī nūptŭs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 2). ‖ — hăbĕō (aliquem). *Bien traiter quelqu'un.* Quāndō tē aūdātum ēt vēstrātum bĕnĕ hăbet. *Pl.* (*Men.* V, 2, 50). SYN. Tractō, ēxcĭpĭō. ‖ — ēst *ou* habĕt. *Cela va bien, c'est bien, la chose réussit.* Bĕnĕ ēst; tĕnētur; pĕrgĕ, fēstĭna, āttrăbĕ. *Sen.* (*Troad.* 633). Hŏc pĕccāt sōlum sī mĕa mūsa. bĕnĕ ēst. *O.* (Adde *Pl. Cas.* III, 4, 15). Bĕnĕ hăbĕt; nīl plūs întĕrrŏgō. *J.* (10, 72). Bĕnĕ habĕt; nōn īrrītă vōtă. *St.* (*Th.* XI, 557. Adde *Sen. H. Fur.* 1035; *Pl. Ps.* IV, 4, 24). Bĕnĕ habĕnt tĭbī principĭă. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 82). ‖ — facĭō, dīcō. vŏlō, mĕrĕns, etc. *Voy.* Benefacio, etc. ‖ — audĭō. *Voy.* Audio. ‖ Dī bĕnĕ quōd, Ō bĕnĕ quōd. *Qu'il est heureux que.* Dī bĕnĕ, quōd tales stirpēmque ănĭmōsque vĕnītis! *St.* Ō bĕnĕ, quōd sīlvă cĕlĭtur Tīrўnthĭŭs ĭstă! *M.* (VII, 14, 3).

† Bĕnĕdicĕ. *adv. Par de douces paroles.* Quum ĭllĭcĭēbās mē ăd tē blāndē ăc bĕnĕdicĕ. *Pl.* (*As.* I, 3, 54). ‖ † Bĕnĕdīcĕ. *impérat. Voy. le suiv.*

Bĕnĕdīcō *ou* Bĕnĕ dīcō, īs, ĕrĕ. *Bien parler de quelqu'un, louer.* Nēc tĭbī cēssārēt dōctŭs bĕnĕdīcĕrē lĕctŏr. *O.* Ēt bĕnĕ dic dŏminæ. *Id.* Ōmnēs bĕnĕdīcunt, ămant. *Ter.* (*Ad.* V, 14, 11. Adde *Tib.* II, 1, 31). *Voy.* Laudo. ‖ *Dire des paroles de bonne augure* (εὐφημεῖν). Bŏno ănĭmo ēs, et bĕnĕdīcĕ. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 57. *Id. As.* III, 3, 155; *Cas.* II, 5, 39). SYN. Bona verba. *Voy.* Faveo.

† Bĕnĕdĭctĭō, ōnis. *f. Eccl. Bénédiction.* Pax, dŏmŭs, ŭmbrā, lătex, bĕnĕdictĭō, mensā, cŭbilĕ. *Sid.* (*Pan.* 2739).

Bĕnĕdictŭm, ī. *n. Bonne parole, bon propos.* Bĕnĕdictīs sī cērtāssēt, audissēt bĕnĕ. *Ter.* (*Ph. prol.* 20. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 27; *Pers.* IV, 3, 25).

† Bĕnĕdictŭs, ă, ŭm. *Eccl. Beni.* Nōmĕn hŏnōrātŭm bĕnĕdictā Mărĭā pĕr ævŭm. *Fort.* (I, 229. *Ib.* 65 et 65). Mānēs Zōē bĕnĕdictā mŏrārīs (*Anthol.* II, p. 119).

Bĕnĕfăcĭō *ou* Bĕnĕ făcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Faire bien.* Sī vōs tăntŏpĕre īstūc vōltīs, fīăt. Bĕnĕfăcis. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 22). || *Faire des actions d'éclat.* Sī chartăe sīlĕānt quōd bĕnĕ fēcĕrīs. *H.* SYN. Prædīcārĕ făcĭō, gĕrō. || *Faire du bien, obliger.* Lūbēns bĕnĕfăxim; mĕdĭtŏr ēsse ăffăbĭlĭs. *Ter.* (*Ad.* V, 6, 8). Bĕnĕ sī āmīcō fēcĕrīs. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 71. *Id. Bac.* IV, 3, 6). SYN. Jŭvō. PPH. Bĕnĕ mĕrĕŏr dē. Ōfficĭă cōnfĕrō. || — mihī. *Se donner du bon temps, se divertir.* Sibī făcĭāt bĕnĕ. *Pl.* (*As.* V, 3, 4). PPH. Ănĭmō obsĕquŏr. Gĕnĭō indulgĕō. *Voy.* Animus, Genius. || † *au pass. Voy.* Benefĭo.

Bĕnĕfactŭm, ī. *n. Belle action.* Nĕque ĕnĭm bĕnĕfăctă mălignĕ Dētrēctārĕ mĕum ēst. *O.* Cĭmbrōrŭmquĕ mĭnās ēt bĕnĕfăctă Mārī. *Pp.* (II, 1, 24). SYN. Prædārĕ făctă, gĕstă. *Voy.* Gesta. || *Bonne action, service, bienfait.* Quīd bĕnĕfăctă jŭvānt? *V.* Sī qua rĕcordāntī bĕnĕfăctă prīōră vōlŭptās. *Cat.* (76, 1. Adde *Pl. Trin.* II, 2, 46). *Voy. le suiv.*

Bĕnĕfĭcĭum, ĭī. *n. Bienfait.* Nōlī ĭmpūtārĕ vānum bĕnĕfĭcĭum mihī. *Ph.* Bĕnĕfĭcĭōrŭm, grātŭārum, injūrĭă. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 13). Bĕnĕfĭcĭă plūră rĕcĭpit, quī scīt rēddĕrĕ. *P. Syr.* SYN. Bĕnĕfactŭm, ōfficĭum, mĕrĭtŭm, mūnŭs. *Voy.* Officium.

Bĕnĕfĭcŭs, ă, ŭm. *Bienfaisant.* Ăn ĭd ēst săpĕre, ŭt quī bĕnĕfĭcŭm bĕnĕvŏlēntĕm rĕpūdĭēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 11. *Id. Epid.* I, 2, 14). SYN. Bĕnignŭs, lārgŭs, lĭbĕrālis, mūnĭfĭcŭs. *Voy.* Largus.

† Bĕnĕfĭō, īs, fēcī. *pass. de* Benefacio. Quōd bĕnĕfīt bĕnĕfĭcĭŭm. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 108).

Bĕnĕmĕrēns, Bĕnĕmĕrĕŏr. *Voy.* Merens, Mereor.

Bĕnĕŏlēns. *Voy.* Bene.

Bĕnĕvēntānŭs, ă, ŭm. *De Bénévent.* Tū Bĕnĕvēntānī nōmĕn sūtōrīs hăbēntĕm. *J.* (5, 46).

Bĕnĕvēntŭm, ī. *n. Bénévent, ville de l'Italie méridionale.* Tēndīmŭs hīnc rēctă Bĕnĕvēntŭm. *H.* Nōn sātīs ăntīquŭm, quōd Cāmpāna īn Bĕnĕvēntō. *Aus.* (*Epigr.* 69, 13).

Bĕnĕvŏlēns, tis. *Qui veut du bien, bien intentionné.* Ămīcŭs ădvĕnīō mūltŭm bĕnĕvŏlēns. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 46. *Id. Bac.* III, 6, 24; *Trin.* I, 2, 8). *Voy.* Benevolus.

Bĕnĕvŏlentĭă, æ. *f. Bienveillance.* Ēt ētātĕ pŭtāvīt mĕ ēt bĕnĕvŏlentĭă. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 63). Dūlcĕmquĕ spōntĕ præstāt bĕnĕvŏlentĭam. *Ph.* SYN. Studĭŭm, ămŏr, grātĭă. *Voy.* Amicitia.

Bĕnĕvŏlus, ă, ŭm. *Bienveillant.* Făcĭlĕm bĕnĕvŏlumquĕ lĭnguă tŭă jām tĭbī mē rēddĭdīt. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 34). SYN. Bĕnĕvŏlēns, studĭōsŭs, ămīcŭs, făcĭlis, favēns. prōnŭs.

Bĕnignē. *adv. Avec bienveillance.* Rīdĭcŭlă rēs ēst: datĕ bĕnignē ŏpĕrăm mihī. *Pl.* (*As. prol.* 14. *Id. Most.* III, 3, 129). Ēt mē bĕnignĭŭs Ōmnēs salūtānt, quăm sălūtābant prīŭs. *Id.* (*Aul.* I, 2, 36). || *Formule pour refuser: Merci, je vous rends grâce.* Jām sātĭs ēst. Ăt tū quāntūmvīs tōllĕ. Bĕnignē. *H.* Quīd multa? bĕnignē. *Id.* (Adde *Ter. Ph.* V, 8, 62). || *Abondamment.* Sī rŭblĭcūndă bĕnignē Cōrnă vĕprēs ēt prūnă fĕrānt. *H.* Bĕnignĭŭs Dēprōmĕ quādrĭmŭm Sābīnā, Ō Thălĭārchĕ, mĕrūm dīōtā. *Id.* Quōd ŏpŭs sīt, bĕnignē prăbĕātŭr. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 2). SYN. Lārgē.

Bĕnignĭtās, ātĭs. *f. Bienveillance, bonté.* Nĕquĕ mŏdŭm bĕnignĭtātĭs, nĕquĕ quīd ōrēs, cōgĭtās. *Ter.* (*And.* V, 1, 7). SYN. Bŏnĭtās, clēmentĭă, bĕnĕvŏlentĭă. *Voy.* Bonitas. || *Ordinf. Libéralité, générosité.* Sātĭs sŭpĕrquĕ mē bĕnignĭtās tŭă Dītāvīt. *H.* Nāmquĕ ĭstă sŭbĭtă mĕ jŭbēt bĕnignĭtās Vĭgĭlārĕ. *Ph.* (Adde *Ter. Eun.* I, 2, 84; *Pl. Stich.* IV, 2, 53). *Voy.* Liberalitas.

† Bĕnignĭtĕr. *arch. Comme* Benigne. Nīmĭŭm tē pătrōcĭnārī cēnsĕō bĕnignĭtĕr. *Titin.* (apud *Non.* 11, 9).

Bĕnĕvŏlō *ou* Bĕnĕ vŏlō, vīs. *Vouloir du bien.* Nam ĭs nōn bĕnĕ vōlt tĭbī, quī fālsō crīmĭnāt. *Enn.* (apud *Non.* 7, 16).

Bĕnignŭs, ă, ŭm. *Bienveillant.* Ăccĭpĭt īn Teūcrōs ănĭmŭm, mēntēmquĕ bĕnignăm. *V.* Quās ēt bĕnignō nūmĭnĕ Jŭpĭtĕr Dēfēndĭt. *H.* SYN. Bŏnŭs, prōnŭs, făcĭlis, favēns. *Voy.* Favens. || *Favorable.* Quālĕm tē sŭpĕrī, Prīscĭlla, hŏmĭnēsquĕ bĕnignō Ădspexĕrĕ dĭē. *St.* SYN. Faustŭs, fēlix. || *Doux, clément.* Neū tĭbī prō vānō vērbă bĕnignă cădant. *Pp.* (I, 10, 24). SYN. Mītis, lēnis, clēmēns, cōmis, hūmānŭs. || *Libéral.* Ēt māgnās mēssēs tĕrrā bĕnignă dărĕt. *Tib.* (III, 3, 6). Prăbĕāt Ălcĭnōī pōmă bĕnignŭs ăgĕr. *O.* SYN. Fĕrāx, fĕrtĭlis, fēcundŭs, lārgŭs. || *Abondant.* Ēst īlli prædă bĕnignă lŏpŭs. *O.* Ēt fĭdēs, ĕt ĭngĕnĭ Bēnignă vēna ēst. *H.* SYN. Ăbundāns, lārgŭs, fēcundŭs, dīvēs, ŏpīmŭs. || ? *qqf. Agréable.* Æstīvām sērmōnĕ bĕnignō tēndĕrĕ nōctĕm. *H.* (*Epist.* I, 5, 11. Nisi intelligendum *multo*).

Bĕnĭvŏlēns. *Voy.* Benevolens.

Bĕō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rendre heureux.* Mūnĕrĕ tē pārvō bĕāt, aŭt ĭncōmmŏdŭs ăngāt. *H.* Cœlō Mūsă bĕāt (virum). Seū tē... rĕclĭnātŭm bĕārīs ĭntĕrlŏrĕ nōtă fălĕrnī. *Id.* Fōrīs ălĭquāntīllum ētĭām quōd gūsto, ĭd bĕāt. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 29. Adde *Ter. And.* I, 1, 78). PPH. Bĕātŭm, fēlĭcĕm ēffĭcĭō, rēddō. || *Enrichir.* Lātĭŭmquĕ bĕābĭt dīvĭtĕ lĭnguă. *H.* SYN. Dītō.

Bĕrĕcўntĭăcŭs, ă, ŭm (Βερεκυντιακός). *Du Bérécynte.* Cūr Bĕrĕcўntĭăcŭs pērdĭt trūncātă săcērdōs. *Prud.* (*Sym.* 859).

? Bĕrĕcўntĭădēs, æ. *m. Habitant du Bérécynte.* Vēnātŏr Phrўglæ sīs Bĕrĕcўntĭădēs (*Ibis*, 508. Alĭī aĭĭter. Ceterum Atys innuĭtur).

Bĕrĕcўntĭŭs, ă, ŭm (Βερεκύντιος). *Du Bérécynte, de Cybèle.* Gaūdētquĕ mălō Bĕrĕcўntĭŭs hērōs. *O.* Nōn jŭgă sŭlcābĭt nōstĕr Bĕrĕcўntĭă cūrrŭs. *Cl.* || Bĕrĕcўntĭă mātĕr, *ou absolt.* Bĕrĕcўntĭă. *Cybèle.* Quālis Bĕrĕcўntĭă mātĕr. *V.* Quōd bĕnĕ mūtārīt sēdēm Bĕrĕcўntĭă. *O. Voy.* Cybele.

Bĕrĕcўntŭs, ī. *m.* (Βερέκυντος). *Bérécynte, montagne de Phrygie, consacrée à Cybèle.*

Bĕrĕnīcæŭs *ou* Bĕrŏnīcæŭs, ă, ŭm (Βερενικαῖος). Ē Bĕrĕnīcæō vērtĭcĕ cæsarĭem. *Cat.* (66, 8). Ē Bĕrĕnīcæō dētōnsŭm vērtĭcĕ crīnĕm Rēttŭlĭt ēsŭrīens Grææcŭs ĭn æstrā Cŏnon (*Anthol.* I, p. 617).

Bĕrĕnīcē *ou* Bĕrŏnīcē, ēs. *f.* (Βερενίκη, Βερονίκη). *Bérénice, fille de Ptolémée-Philadelphe et d'Arsinoé, sœur et femme de Ptolémée-Évergète. Sa chevelure, qu'elle avait offerte aux dieux, pour les remercier d'une victoire de son époux, fut transportée au Ciel, et changée en une constella-*

tion. Deinde ădămās nōtissimŭs, ēt Bĕrĕnĭcēs īn digitō factŭs prĕtĭōsĭŏr. *J.* (6, 156).

Bĕrĕnĭcēŭs. *Au lieu de* Berenicæus.

Bĕrĕnīcĭs, ĭdis. *f.* (Βερενικίς). *Ville de Libye, l'une de la Pentapole.* Sēpărāt ārdentēm tĕpĭdă Bĕrĕnīcĭdă Lĭpŭī. *L.* Ădfŭit ŭndōsă crētŭs Bĕrĕnīcĭdĕ mīlĕs. *Sil.*

Bĕrgĭmē ou Bĕrgĭnē, ēs. *f. Ancienne ville près de Marseille.* (*Avien. Or. mar.* 690.)

Bĕrŏē, ēs. *f.* (Βερόη). *Beroé, nourrice de Sémélé.* Ipsăque ĕrāt Bĕrŏē Sĕmĕlēs Ēpĭdaŭrĭă nūtrīx. *O.* ‖ 2. *Nymphe, fille de l'Océan.* Cliōque ēt Bĕrŏē sŏrŏr, Ŏcĕănītĭdēs ămbæ. *V.* ‖ 3. *Nom d'une femme Troyenne.* Fit Bĕrŏe, Īsmărĭī cōnjŭx lōngævă Dōrўclī. *V.*

Bĕrўās, æ. *m. Nom d'un guerrier Carthaginois.* (*Sil.* XIV, 156. Alii leg. aliter.)

Bĕrўllŭs, ī. *m.* (βήρυλλος). *Pierre précieuse de couleur verte.* Bĕrўllō părĭēs ēt ĭăspĭdē lūbrĭcă sūrgūnt Līmĭnă. *Cl.* Ēt sōlĭtŭm dĭgitō bĕrўllŏn ădēdĕrăt ĭgnīs. *Pp.* (IV, 7, 9. Adde *Juv.* 5, 37; *Sid. Pan.* 2253). *Voy.* Gemma. ‖ † Bĕrўllŭs. *Le même.* Hinc sĭbī sāpphirŭm sŏcĭævērăt, ĭndĕ bĕrўllŭm. *Prud.* (*Cath.* 929).

Bĕrўtĭus, ă, ŭm. *De Béryte.* Æmĭlĭum ēt Scaūrūm, Bĕrўtĭumquĕ Prōbum. *Aus.* (*Epist. Syagr.* 20).

Bĕrўtŭs *et* Bĕrўtus, ī. *f.* (Βήρυτος). *Ville de Phénicie.* Āntĭquāmquĕ Tўrŭm, Bĕrўtī ēt mœnĭă grātæ. *Prisc.* (*Peri.* 853). Hinc Tўrŭs ēst ŏpŭlēns, ēt Bĕrўtŭs ŏptĭmă, Byblŏs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1080). *Voy. le précéd.*

Bēs, bēssĭs. *m. Huit onces; huit parties d'un tout, huit.* Tērtĭă dēfŭĕrit sī portiŏ, quĭd rĕlīquŭm? Bēs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interrog.* 15). Bīsquĕ nŏvēm, Nĕmĕææ, dăbis, bēssēmquĕ sŭb illīs. *Manil.* (III, 367). Quīncuncēs, ēt sēx cўăthōs, bēssēmquĕ bĭbāmŭs. *M.* (XI, 37, 7).

Bēsārā, æ. *f. Ville de la Narbonnaise.* (*Avien. Or. mar.* 589.)

? Bēsĭlŭs, ī. *m. Fleuve de Lusitanie.* Īn quās Bēsĭlŭs ātquĕ Cĭlbŭs flŭmĭnă. *Avien.* (*Or. mar.* 320. Alii leg. *Besippus*, ut est apud *Mel.* 2, 6 *fin.*)

Bēssă, æ. *f.* (Βῆσσα). *Ville des Locriens Opuntiens.* Bēssăn ēt Scārphēn. *Sen.* (*Troad.* 851).

Bēssālis, ĕ. *De huit onces ou de huit pouces.* Bēssālem ād scūtŭlăm sēxtō pērvēnīmŭs ānnō. *M.* (VIII, 71, 7).

Bēssī, ōrŭm. *m. pl.* (Βέσσοι). *Peuple de la Thrace.* Vīvērĕ quām mīsĕrŭm ēst ĭntĕr Bēssŏsquĕ Gĕtāsquĕ! *O.* Ōrbĭtă mīgrāntīs scīndĭt Mæŏtĭdă Bēssī. *L.*

Bēstĭă, æ. *f. Bête brute.* Cuī bēstĭă frēndens Sērvĭăt. *Alcim.* (1, 65. *Id.* IV, 344). SYN. Fĕră, jūmēntŭm, pĕcŭs, ănĭmăl, brūtŭm. ‖ *Terme injurieux.* Hūnc mĕtŭūnt ōmnēs: nēquĕ mīrŭm; nām mălă vālde ēst Bēstĭă. *Cat.* (69, 7). Mălă tu ēs bēstĭă. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 21).

† Bēstĭālĭs, ĕ. *De bête.* Īmpĕxă vīllīs vīrgŏ bēstĭālĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1042. *Ib.* 1293). SYN. Fĕrīnus.

Bēstĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Sēd Bēstĭŭs ūrgĕt Dūctōrēs Græcōs. *Pers.* (6, 37).

1. Bētă. *n. indécl.* (βῆτα). *Deuxième lettre de l'alphabet grec.* Hōc dīscŭnt ōmnēs ānte ălpha ēt bēta pŭēllæ. *J.* (14, 209. Adde *T. Maur. Litt.* 179). PPH. Littĕră prōximă primæ. *Colum.* ‖ *qqf.* Bĕtæ. *au gén.* Dīvīdŭŭm bētæ mŏnŏsўllăbŏn Ităliācum B. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 13). ‖ *Au fig. Le second.* Dīcās līcēbit bēta mē tōgātōrŭm. *M.* (V, 27, 4). *Voy.* Alpha.

2. Bēta, æ. *f. Bette, betterave.* Ūt săplānt fātŭæ, fabrōrŭm prāndĭă, bētæ. *M.* (XIII, 13. *Id.* III, 47, 9; *Colum.* 10, 254; *Pl. Ps.* III, 2, 26).

Bēthānĭă *et* Bēthănĭă, æ. *f. Ville de Judá.* Cōnscĭŭs īnsīgnīs fāctī lŏcŭs ĭn Bēthānĭă. *Prud.* (*Ench.* 149). Bēthănĭămquĕ pētīt, rēdĭēnsquĕ ĭn mārgĭnĕ cērnīt. *Juvc.* (III, 655).

Bēthlĕēm, *et synér.* Bēthlēm. *indécl.* (Βεθλεέμ). *Béthléem, ville de Judée.* Ūrbs ēst Jūdææ Bēthlĕēm, Dāvīdă cănōrŭm. *Juvc.* (I, 176). Ō Năzārēnĕ, dŭx Bēthlēm, vērbum pātrĭs. *Prud.* (*Cath.* 890. Sic et *Ib.* 1787). ‖ † *qqf.* Bēthlēĕm. Mīlle īn Bēthlēĕm quĕm bĭbērŭnt pārvŭlī. *Prud.* (*Peri.* 2929).

Bēthlĕēmĭcŭs *ou* Bēthlēmĭcŭs, ă, ŭm. *De Béthléem.* Prīmĭtĭæ flōrŭm, Bēthlēmĭcă pāssĭō lăctāns. *Fort.* (I, 279. Adde *Juvc.* 1, 289). *Voy. le suiv.*

Bēthlĕŭs, ă, ŭm. *De Béthléem.* Tālĭă Bēthlēĭs dŭm sīgnă gĕrūntŭr ĭn ōrīs. *Sedul.* (*Pasch.* 2, 73). Aŭt cŭm Bēthlēĭs ĭnfantĭbŭs ĭn părădīsō. *Paul. Nol.* (32, 583). ‖ ? Bēthlĕŭs. Tūnc ētĭām Bēthlĕī prælĕgī nōmĭnĭs hōspēs. *Prosp.* (*Ing.* 1, 66. Forte, *Tunc et* Bēthlēī).

Bēthsaïdă, æ. *f. Ville de Galilée.* Bēthsaïdă sātŭs ūrbĕ fŭit. *Arat.* (1, 1003).

† Bētĭcŭs. *Au lieu de* Bæticus. Sāl Bētĭcŭm sūmēs, bētĭcŭm quĕm nōmĭnĕ dīcūnt. *Ser. Sam.* (*vs.* 1111).

† Bētis. *Au lieu de* Bætis. Quā Bētĭs ŏcĕānŭm, Tўrrhēnumque augĕt Ibērŭs. *Paul. Nol.* (*ad Auson.* 1, 236).

2. Bētis, ĭs. *f. Comme* Beta. *Betterave.* Cārĭcă vēl bētis lēntō cŭm mēllĕ jŭgātŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 985).

† Bētō *et* Bĭtō, ĭs, ĕrĕ. *n.* (βάω, βῆμι). *arch. Aller.* Vōs hīnc dēfēnsŭm pātrĭam īn pūgnām bētĭtĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 73). Ād pōrtŭm nĕ bētās dīcō. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 127. *Id. Curc.* 1, 2, 53). *Voy.* Perbito, Rebito, Eo.

Bētŏnĭcă *ou* Vētŏnĭcă, æ. *f. Bétoine, plante dont on faisait une boisson et des collyres.* Bētŏnĭcam ēx dūrō prōdēst āssūmĕrĕ bāccō. *Ser. Sam.* (*vs.* 825. *Id.* 1077. Cf. *Plin.* 25, 8).

Bētrĭācŭm, ī. *n.* (*Plutarch.* Βητριακόν). *Ville d'Italie, entre Vérone et Crémone, où Othon fut vaincu par Vitellius.* Bētrĭăci in cāmpō spōllĭum āffectārĕ Pălātī. *J.* (2, 106. Alii aliter scribunt; sed ea vera est lectio. Cf. *Suet. Oth.* 9).

Blănŏr, ōris. *m.* (Βιάνωρ, *Ion.* Βούνωρ). *Nom d'un centaure.* Tergŏquĕ Blănŏrĭs ălti Īnsĭlĭt. *O.* ‖ 2. *Fils du Tibre et de Manto, fondateur de Mantoue.* Nāmquĕ sēpūlcrŭm Īncĭpit āppārērĕ Blānŏrĭs. *V.*

Blās, ântis. *m.* (Βίας). *Bias, né à Priène, l'un des sept Sages de la Grèce.* Prĭēnæē Blā, quŏd plūs tĭbī tūrbă mălōrum ēst. *Sid.* (*Pan.* 191. *Ib.* 2504).

Bĭbāx, ācis. *Grand buveur.* Prŏfŭgīsquĕ bĭbāx Āntōnĭŭs ārmis. *Sid.* (*Pan.* 1337). SYN. Bĭbŭlus, potŏr, pōtātŏr, *qqf.* multĭbĭbŭs. PHR. Multī Damalis mĕrī. *H.*

† Bĭbĕr. *indécl.* (τὸ πεῖν). *apocope de* Bibere. Dăte illī bĭbĕr; īrācūnda hæc ēst. *Titin.* (apud *Charis.* 1, 99. *Cato* et *Fannius ibid.*)

? Bĭbēsĭă. *Voy.* Perbibesia.

Bĭbĭō, ōnis. *m. Mouche qui naît dans le vin.*

Ēx ōre in cēcūlis tuīs bibiōnēs invōlānt. *Afran.* (apud *Isid. Or.* 12, *ult.*)

Bibliŏpōlă, æ. *m.* (βιβλιοπώλης). *Libraire.* Nōn habeo, sed habēt bibliŏpōla Trȳphon. *M.* (IV, 72, 2. *Id.* XIV, 194).

Bibliothēcă, æ. *f.* (βιβλιοθήκη). *Bibliothèque.* Quēm mea nōn totum bibliothēca capit. *M.* (XIV, 189. *Id.* VII, 16. 1). Ēmptīs quod ābris tibi bibliothēca rēfērta est. *Aus.* (*Epigr.* 44, 1). EP. Docta, plēna, rēferta.

Biblis. *Voy.* Byblis.

Biblŏs *ou* Bibŭs, i. *f.* (βύβλος). *Papyrus d'Égypte.* Nōndum Memphītēs Memphīs cognōverat biblos. Nī vērat. *L.* (III, 222). Parvula Nilacis tradunt mēnsūrā biblis. *Sidul.* (1, 6). *Voy.* Papyrus.

Bĭbō, is, bĭbi, bĭbĭtum, bĭbere. *Boire.* Lacrimōsō hāc bibat ōre puer. *O.* Dat sibi cum pyxide lāc bibŭlā puer (papaverea). *Id.* SYN. Potō, haurīō, ebibō, combibō, dūcō, trahō, *qqf.* perpotō, potitō. PPH. Sītim exstinguō, restinguō, lacu rēlevō, sēdō, pacō, sistō, expleō, pellō, dispellō, vinciō, tundō, dīmittō, dēpellō, coërcēō, sēdō, dētendō, rēcreō, avertō, prohibeō. | *Boire de l'eau d'une fontaine, d'un fleuve.* Aquam, fontēm, ānnem, flumina potō, bibō, haurīō. Sītim aquā, undā, ūndis, lymphis, fontē, fluvio restinguō, sēdō, etc. Sītim de fonte levō. Ēx fonte bibō. Aquam ōs, ōra sparsā, tinxī, tinctō, collūō. Fauc ibus āquam, lacus haurīō. Fons potum, pocula nāmque strat, largitur, dat. Fontē labra prolŭō. Fontibus ora extendēre. Haustīs undīs sitim levā. Aquas āre dentē faucē trāhō, dūcō. Sītim flŭvīō āvertō. Lymphis guttura adspergō. VERS. Ast Arcanum Parcuus bibet, aut Germania Tigrim. *V.* Puros aquæ sorbente sitim restinguere rivo. Nulla tenue domare. Libavit quadrupes. summoque hausit ōe gurgite lymphas. Cūm cornibus tundī veniunt āt pectore dūrō. *Id.* Dēpellentia sītim vivīs fontīs in undīs. *O.* Avida nec sitiens ōra lavabis aqua. Quoque nata Cēlēnæ fontēs. Sitiam gelidō fontē levare sitim. Terram Prōsilī, ut haurīrēt gelidos pulvere lapsus rīvos. *Id.* At postquam exhaustō jam flumine vīcērat æstus. *Pp.* Lymphis ā fonte petitis ōra rigat. Pārvāque tōtum mentis admorām fontēbus ōra. *Id.* Et ductus accipit ōre. *L.* Pulsa sitis flavīs. *St.* Sī tibi tanta sitim finīrit cognita lymphæ. *H.* Quām nōque durato gustarint ōre volūcres. *Manil.* Dabat potum quīsque lubricō ānnis. *Buet.* Innōxiamque levat pariter unīda sitim. *Rutil.* | *Boire du vin.* *Voy.* Vinum. | *Boire à la santé de.* Ūt jocūlem cūras, nomina nōtrumque bibam. *M.* (VIII, 51, 26). *Voy.* Propino. | *En parlant de la terre, des plantes, etc.* Ēt sitiēns bibit hōrtūs āquās. *O.* Irrīgūumque bibant vīnaria fontem. *V.* Sed prata biberunt. Ingens bibit ārvūs. Virgineumque āte bibit acta crūorem (hasta). *Id.* | *Au fig.* Infelix Dido, longumque bibebat amōrem. *V.* Dēnsum humeris bibit aure volucrem. *H.* Bibē tālia pectus Agrippæ. *St.* Matērnaque bibit mūrēs. Exemplaque discit. *Cl.* Prō factu nunc littēras bibisti. *Sid.* SYN. Ebibō, combibō, adbibō, hauriō.

Au pass. Bibor. *Être bu.* Quāmquam ēvāpŏrā sītis, bibitur tamēn. *L.* Grātōs ex ipsō fonte bibentur aquæ. *O.* Antē bibēndus. *Id.* | *Être l'objet d'un tous.* Navis sex cyathis, septem Justīna bibētur. *M.* (I, 72, 1).

† Bĭbōsŭs, ă, ŭm. *Qui aime à boire.* Nōn mānsuēsă, nec ānnosă, nōn bibōsa, nōn prōcax. *Laber.* (apud *Gell.* 3, 12). *Voy.* Bibax.

Bibula, æ. *f. Nom de femme.* Cūr dēsīderīō Bibŭlæ Sērtorīūs ārdet? *J.* (6, 142).

Bibŭlus, a, ŭm. *Qui boit, en parlant d'un homme.* Quēm bibŭlum aquidī mediā dē nocte fālērni. *H.* Potōrēs bibŭlī. *Id. Voy.* Bibax. | *En parlant d'une chose : qui boit, qui s'imprègne.* Reliquiās vīno ēt bitūmine lævēre favillam. *V.* Phōcaico bibulās tingēbat murice lānās. *O.* Bibŭlas ūrentī pondere vestēs Ūnda trahit. *V. Fl.* | *Au fig. Avide d'entendre.* Populō bibŭlās dōnāverīs aurēs. *Pers.* (4, 50). Nunc ipsē qui sim, mentē bibŭlā percipe. *Jul. Valer.* (1, 54). SYN. Āvidus.

bĭbŭlus, i. *m. Nom romain.* | *M. Calpurnius Bibulus, fut consul avec J. César.* Cæsarem Bibŭlī consŭlis auspicium. *H.* Nec Bibŭlō quidquam nocuit, sed Cæsare factum est : Nam Bibŭlō fieri consŭlē nīl mīrandī (apud *Suet. Cas.* 19).

Bĭcĕps. *Voy.* nyce.

Bĭceps, cĭpĭtis. *Qui a deux têtes.* Jānō bicĭpŏs, Iūnā tacitē bicornis imagō. *O.* SYN. Bifrons. | *Qui a deux sommets.* Nōn, in bicĭpitī sommissē Parnassō. *Pers.* (prol. 2). SYN. Sivertex.

Bĭcĭnĭum, ĭi. *n. Salle à manger qui n'a que deux lits : lit qui ne contient que deux personnes.* Ubi ēst bicinium Vēbis strātum. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 69. *Ib.* 102).

Bĭcŏlŏr, ōris. *De deux couleurs.* Mȳrtēa silvā sūbēs, bicŏloribus obsita baccis. *O.* Ālbis Portat equus bicŏlor maculīs. *V.* SYN. Varius.

Bĭcornĭger, ĕri. *m. Qui a deux cornes; Bacchus.* Ūt quās pampĭnĕā tetigisse Bicornigĕr hāstā Crēdĭtur. *Ovid.*

Bĭcornis, ĕ. *Qui a deux cornes.* Dryādēs Faūnīque bicornes. *O.* Bicornesque bicornis. *V.* Furcāsque bicornes Exācuunt. *Id.* Siderum rēgina bicornis (luna). *H.*

Bĭcorpŏr, ŏris. *Qui a deux corps.* Pāllās bicŏrpŏri anguium spīrās trahit. *Att.* (apud *Prisc.* 6, 69). Titanes bicorpŏres. *Nav.* (*ib.* 679). Hāc dextrā... Plācārit, haec bicŏrpŏrem affīxit manum. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21). SYN. Bifŏrmis, bimembris, geminus.

1. Bidens, tis. *adj. Qui a deux dents.* Bidēns ānuca, bidentāli sānus membra (*Auct. Priap.* 82). Fēruaque mānus ārmata bidēnti (*Ciris*, 215, scil. ferīre). | *qqf. De deux ans.* Mārs tibi vōvēō mē fēcit cum bidente vērre. *Pompon.* (apud *Gell.* 16, 6; *Mnor. Sat.* 6, 9 : *Non.* 1, 264).

2. Bidens, tis. *subst. masc. Hoyau.* Vērsārēm valido pinnae bidēnte sōlum. *Tib.* II, 3. 6. Glēbaque versis Æternum frangēnda bidentibus. *V.* Sarcēlā nunc durusque bidēns. *O.* SYN. Ligō. *Voy.* Aro.

3. Bidens, tis. *f. Brebis de deux ans, ordint. pour le sacrifice.* Centum lanigĕrās mactābat rītē bidentēs. *V.* In pāce Jōvis summa crēdĭtur ārcē bidēns. *O.* Tantare nullā cædē bidentium Dēos. *H. Voy.* Ovis. | *En gén. Brebis.* Bidēns jacentem in fōvēā conspexit lupum. *Ph.*

Bidentāl, ālis. *n. Lieu frappé de la foudre, que l'on purifiait par le sacrifice d'une brebis.* Tristē jacēs lūcīs ēvītāndumque bidentāl. *Pers.* (2, 27). An tristē bidentāl movērint incestus. *H.* Septimā numma quærit ad bidental. *Sid.* (*Pan.* 2056. Cf. *Fest.*)

Bidŭŭm, ĭ. *n. L'espace de deux jours; bidŭō, en deux jours, pendant deux jours.* Nihil hōrārie : aut sī adeō, bidŭī ēst aūt tridŭi. *Ter.* (*And.* II, 6, 9. *Id. Eun.* IV, 2, 8). Cursus currit bidŭo et

bīnōctĭo ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 689). Vītæ tēmpŏribus pĕrdĭtă bīdŭō. *Sever. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 19).

Bīennĭum, ĭi. *n. L'espace de deux ans.* Bīennĭum ībi pĕrpĕtŭum mīsĕra illŭm tŭlī. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 12). Bīennĭum jām fāctum ēst ex quo ābĭī dŏmō. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 12. *Id. Bac.* II, 1, 1).

Bīennŏr, ōris. *m.* (Βοήνωρ). *Nom de guerrier.* Pīrnō mĕlĭŏr gĕnĭtōrĕ Bīennŏr. *V. Fl.* (Idem vocabulum est ac *Bianor*).

Bīfāriăm. *adv. En deux parties, de deux manières.* Ūt dīspĕrtīrem ōbsōnĭum hōc bīfārĭăm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 3).

Bīfĕr, ĕră, ĕrŭm (*de bis et* fero). *Qui porte deux fois dans l'année.* Ōrnārĕt, cănĕrĕm, bīfĕrĭquĕ rōsārĭă Pæstī. *V.* Nĕc bīfĕrō cēssūra rōsārĭă Pæstō. *M.* (XII, 31, 3. Adde *St. Silv.* I, 3, 81). PHR. Bīs frŭctŭbŭs ūtĭlis ārbŏs. *V.* || 2. (*de* bis *et* fera). *Qui a deux formes.* Āt quĭbŭs ĭn bīfĕrō cēntaŭrī cŏrpŏrĕ sōrs ēst. *Manil.* (IV, 250).

† Bīfēstŭs, ă, ŭm. *Qui est doublement un jour de fête.* Dīĕm bīfēstŭm sī cŏlās, mĕmĕntŏ. *Prud.* (*Peri.* 364A).

† Bīfĭdē. *De manière à être partagé en deux.* Nōn lĭquĕt, ĕt bīfĭdē călīgānt nŭbīlă lūcis. *Prud.* (*Ham.* 67. Sed opt. *bifidæ*, quod verum est).

Bīfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu, partagé en deux.* Sētāquĕ cădŭnt, bīfĭdōsquĕ rĕjŭngŭlt Rīmă pĕdēs. *O.* In bīfĭdŭm dīscēssit ĭtĕr. *V. Fl.*

Bīfŏris, ĕ. *Qui a deux portes, deux battans.* Ārgēntī bīfŏrēs radĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* Ēt bīfŏrēs ĭntrābāt lūnă fĕnēstrās. *Id.* || *Qui a deux ouvertures, deux trous.* Āssuētīs bīfŏrēm dāt tĭbĭă cāntūm. *V.* Bīfŏrēm rētĭcērĕ tŭmŭltŭm Īmpĕrāt. *St.*

† Bīfōrmātŭs, ă, ŭm. *Comme* Biformis. Mōlēs gĭgāntŭm, nōn bīfōrmātō ĭmpĕtŭ Cēntaŭrŭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21).

Bīfōrmis, ĕ. *Qui a une double forme.* Quēm tămĕn ēssĕ dĕŭm tĕ dīcām, Jānĕ bīfōrmis? *O.* SYN. Bifrons. || *Qui réunit deux natures différentes.* Mixtŭmquĕ gĕnŭs, prōlēsquĕ bīfōrmis, Mĭnōtaŭrŭs ĭnēst. *V.* Nĕc tĕnŭī rĕrār Pēnnă bīfōrmis pĕr lĭquĭdum ætherā Vātēs. *H.* Bīfōrmis Nēssŭs. *O.* Bīfōrmēs Pānās. *Col.* (10, 427). SYN. Bimembris.

Bīfrons, ōns. *Qui a deux fronts, deux visages.* Sāturnūsquĕ sĕnex, Jānĭquĕ bīfrōntīs ĭmāgō. *V.* Jani mēnsĕ bifrontis. *Aus.* (*Idyl.* 9, 5). Jām nĕctĕ bifrontes, Āncĕps, Jānĕ, cŏmās. *Sid.* (*Pan.* 1253). SYN. Biformis, bicĕps, gĕmĭnŭs, āncĕps.

Bīfūrcŭs, ă, ŭm. *Fourchu.* Rāmŭm prĭŏr illĕ bīfūrcŭm Gēssĕrăt. *O.* (*Id. Nuc.* 151). SYN. Bifidus.

Bigæ, ārŭm. *f. pl. Char à deux chevaux.* Ēt nōx ātrā pŏlŭm bĭgis sŭbvĕctă tĕnēbăt. *V.* Răptātŭs bigis. *Id.* Nōn Rhēsi nĭvĕæ citāquĕ bigæ. *Cat.* (55, 26). SYN. Bijugæ, bĭjŭgī. PPH. Currŭs bĭjŭgŭs. Currŭs bĭjŭgēs *ou* bĭjŭgī. *Voy.* Currus. || *qqf. au sing.* Tōllĭt, ŏlōrīnāquĕ jŭbēt cōnsĭdĕrĕ bigā. *St.* (*Silv.* III, 4, 46. *Id. Theb.* I, 338. Quod improbatur a *Varr. L. L.* 9, 2).

Bigārĭus, ĭi. *m. Conducteur d'un char à deux chevaux.* Hīc jacĕō, bigārĭus infāns (*Anthol.* II, p. 239).

Bigērī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de l'Aquitaine, auj. le Bigorre.* Dīgnāquĕ pēllĭtĭs hăbĭtās dēsērtă Bigērrīs. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 1, 245).

Bigērrītānŭs, ă, ŭm. *Du Bigorre.* Ĭn fūndō pătrīæ Bigērrītānæ. *Aus.* (*Epist.* 11, 5).

Bijugēs, ŭm, *et plus souv.* Bĭjŭgi, ōrŭm. *m. pl. Deux chevaux attelés de front, char à deux chevaux.* Ĭntĕrĕă bĭjŭgis ĭnfĕrt sē Lūcăgŭs ălbīs. *V.* Ădmōnŭĭt bĭjŭgōs. *Id.* SYN. Bigæ. *Voy. le suiv.*

Bijŭgis, ĕ, *et* Bijŭgŭs, ă, ŭm. *Attelé de deux chevaux ou autres animaux.* Mārtĭs ĕquī bĭjŭgēs, ēt māgnī cūrrūs Āchillīs. *V.* Pārs cŏmĭtŭm bĭjŭgō cūrrū, pārs cētĕrā dŏrsō. *Sil.* Bijŭgĭquĕ ăd frēnă lĕōnēs. *V.* Quæ tĕ bĭjŭgis sērpĕntĭbŭs ēgīt Hĭnc fŭgă? *V. Fl.* Tū bĭjŭgŭm pictīs ĭnsignĭă frēnīs Cōllă prĕmīs lȳncŭm. *O.* || *Qui concerne les chars, les courses du cirque.* Nōn tām præcĭpĭtēs bĭjŭgō cērtāmĭnĕ cāmpŭm Cōrrĭpŭĕrĕ. *V.* || *Au fig. Collègue, ass. cit.* Atque ŭnō bĭjŭgēs tollī dē līmĭnĕ fascēs. *Claud.*

Bilbĭlĭs, ĭs. *f.* (Βίλβιλις). *Petite ville de la Tarraconaise, patrie de Martial.* Aūrō Bĭlbĭlĭs ēt sūpĕrbă fĕrrō. *M.* (XII, 18, 9). Sævō Bĭlbĭlĭn ŏptĭmă mĕtāllō. *Id.* (IV, 55, 11). Mōntānāmquĕ mĭhī Călăgūrrim, ēt Bĭlbĭlĭm ăcūtīs Pēndēntēm scŏpŭlīs. *Paul. Nol.* (*ad Auson.* 1, 223).

† Bilbĭō, ōnis, *ou* Bilbŏ, ōnis. *n. Faire le bruit d'un liquide sortant d'un vase.* Bĭlbĭt āmphŏră. *Næv.* (apud *Fest.*)

Bilĭbris, (*et peut-être* Bĭlĭbrĭs), ĕ. *Qui a le poids ou la mesure de deux livres.* Ōllŭm cōrnū ĭpsĕ bĭlĭbrī Caūllĭbŭs ĭnstillăt. *H.* Nōn ŭt ēmăm grāndēmvĕ lŭpum, mŭllŭmvĕ bĭlĭbrĕm. *M.* (XI, 51, 10. Adde *Juv.* 6, 372). Ŭbi ērăt bĭlĭbris āqualis sīc prōptĕr cădōs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 40).

Bilinguis, ĕ. *Qui a deux langues.* (*Pl. Ps.* V, 1, 15; *Truc.* IV, 3, 7.) || *Qui parle deux langues.* Cănŭsīnī mŏrĕ bĭlĭnguis. *H.* Bĭlĭnguēs Brūttātēs. *Enn.* (apud *Fest.*) || *Ordint. au fig. Fourbe, double.* Quippĕ dŏmum tĭmĕt ămbĭgŭăm Tўrĭŏsquĕ bĭlinguēs. *V.* Dīmittĕ bĭlinguēs Ex ănĭmō sŏcĭōs. *Sil.* (Adde *Claud. B. Gild.* 284; *Phæd.* II, 4). *Voy.* Mendax.

Bilis, ĭs. *f. Bile.* Quī pūrgŏr bīlēm sūb vērnī tēmpŏrĭs hōrām. *H.* Quippe ŭbi cuī fĕbrĭs bĭlī sŭpĕrāntĕ cŏōrta ēst. *Lr.* (IV, 665). EP. Āmārā, ātrā, nĭgrā. || *Au fig. Mauvaise humeur, colère.* Fĕrvēns dĭfficĭlī bĭlĕ tŭmēt jĕcŭr. *H.* Jŭssīt quŏd splēndĭdă bĭlis. Bīlēm fŏrtāssĕ quĭbŭsdām Mŏvērăt. *Id.* Tūrgēscīt vītrĕă bĭlis. *Pers.* (3, 9). Pĕr lăcrĭmās ēffūndĕrĕ bīlēm. *J.* (5, 159). *Voy.* Ira.

Bĭlix, ĭcis. *Qui a un double tissu.* || — lōrīcă. *Cotte d'arme à doubles mailles.* Lāncĕă cōnsĕquĭtŭr, rūmpĭtquĕ ĭnfīxă bĭlĭcĕm Lōrīcām. *V. Voy.* Trilix.

Bilustris, ĕ. *Qui dure deux lustres ou dix ans.* Pērgămă quūm căděrēnt bēllō sūpĕrātă bĭlŭstrī. *O.* Claūsa ăd Pērgămă dăt bĭlustrĕ bēllum. *Sid.* (*Pan.* 3573). SYN. Dĕcennis. *Voy.* Annus.

Bimăris, ĕ. *Qui est entre deux mers, qui appartient à deux mers, qualifie villes ainsi situées, claŭdūntŭr ăb ĭsthmō. O.* Bimărīsvĕ Cōrīnthī Mœnĭă. *H.* Bimărēmvĕ vadīs frāngēntĭbŭs æstŭm. *L. Voy.* Isthmus.

Bimātĕr, mātris. *Qui a eu deux mères : épith. de Bacchus.* Sātŭmquĕ ĭtĕrŭm, sōlŭmquĕ bĭmātrĕm. *O.* (Adde *Anthol.* 1, p. 9).

Bimembris, ĕ. *Qui a une double nature.* Ēgrĕgĭŭm sānctŭmquĕ vĭrŭm, sī cērnŏ bĭmembrī Hōc mōnstrŭm pŭĕrō. *J.* (13, 64). Mōnstrŭm fēmĭnĕī bĭmembrĕ sĕxŭs (*Anthol.* II, p. 596). SYN. Biformis. || *Se dit ordint. des centaures.* Gĕnŭs dĕformĕ, bĭmembrĕs Cēntaŭrī. *Sil.* Păriter stăbŭlārĕ bĭmembrĕs Cēntaŭrōs. *St.* (Adde *Ov. Her.* 9, 99). || Bimembres. *subst. m. Les centaures.* Illĭc lăvĕrĕ

bīmēmbrēs Vūlnĕrā. *O.* Tū nūbĭgĕnās, ĭnvictē, bĭmēmbrēs (mactas). *V.*

Bīmēstrĭs, ĕ. *De deux mois.* Ēxtăquĕ dē pōrcā crūdā bīmēstrĕ tĕnĕt. *O.* Cūrābĭs ēt pōrco bīmēstrī. *H.*

Bīmŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Bimus. Nēc săpīt pŭĕri ĭnstăr Bīmŭlī. *Cat.* (17, 12).

Bīmŭs, ă, ŭm. *De deux ans.* Tūm vĭtŭlŭs bīmā cūrvāns jām cōrnŭā frōntĕ. *V.* Ēt sōllĕt ĭn mŭltīs bīmā mānĕrĕ lōcīs (nix). *O.* Bīmī cūm pătĕrā mĕrī. *H.* SYN. Bīmŭlŭs.

Bīnī, æ, ă. *Deux, en parlant de choses ordinairement jointes, paire, couple.* Bīnæ aūrēs, dūplĭcī āptāntŭr dēntālīā dorsō. *V.* Bīnā tēmpŏrā. *O.* (*Fast.* I, 144). Bŏvēs bīnī. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 16). SYN. Gĕmĭnī. PHR. Gĕmĭnās ăd aūrēs. *Cat.* Manūsque ămbās. *V.* ‖ *En gén. Deux.* Bīnōs ălĭt ūbĕrĕ fētūs. *V.* Bīnā mănū lātō crispāns hāstīlĭā fĕrrō. *Id.* Bīnāquĕ dāmnā fĕrō. *O.* Bīnā lūcĕrnārŭm flōrĕntĭā lūmĭnă flāmmīs. *Lr.* (IV, 452). SYN. Dŭō, gĕmĭnī. *Voy.* Duo. ‖ *qqf. au sing.* Bīnāquĕ pĕr tōtās ædēs gĕmĭnārĕ sŭpēllēx. *Lr.* (IV, 453. *Id.* V, 879). SYN. Gĕmĭnŭs, dŭplēx.

Bīnōctĭum, ĭi. *n. L'espace de deux nuits.* Cūrsūs cārīnæ bīdŭo ēt bīnōctĭō. *Avien.* (*Or. mar.* 689).

Bīnōmĭnĭs, ĕ. *Qui a deux noms.* Stāt vĕtŭs ūrbs rīpæ vĭcīnă bīnōmĭnĭs Īstrī. *O.* Quīd rīpă bīnōmĭnĭs Īstrī? *St.* Sūb Æscanĭī dĭtĭōnĕ bīnōmĭnĭs. *O.* (Cf. *Cognominis.*)

Bīnŭs. *Voy.* Bīni.

Bĭōn, ōnĭs. *m.* (Βίων, ωνος). *Bion, philosophe satirique.*

Bĭōnĕŭs, ă, ŭm (Βιώνειος). *De Bion.* Īllĕ Bĭōnēīs sērmōnĭbŭs ēt sălĕ nīgrō. *H.*

Bĭpārtītō *ou* Bĭpertītō. *adv. En deux parties, de deux manières.* Sĕctă bĭpārtītō quūm mēns dĭscūrrĭt ūtrĭnquĕ. *O.*

Bĭpārtītŭs *ou* Bĭpertītŭs, ă, ŭm. *Divisé en deux.* Nēc bĭpārtītō tĭmŭĭt sĕcundō Flēctĕrĕ clāvŭm. *Stă.* (*Epist.* IX, 16, 3).

Bĭpătēns, tĭs. *Ouvert à deux battans, des deux côtés.* Pōrtīs ălĭī bĭpătēntĭbŭs ădsunt. *V.* Cōnsīdūnt tĕctīs bĭpătēntĭbŭs. *Id.* Bĭpatēns pŭgillār ēxpĕdī. *Aus.* (*Epigr.* 146, 3).

Bĭpĕdālĭs, ĕ. *Qui a la mesure de la* bipeda, *deux pieds.* Tōtŭs, ăb īmō ăd sŭmmŭm, mŏdŭlī bĭpĕdālĭs. *H.*

Bĭpennĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte une hache.* Ōssă bĭpennĭfĕrī sīc sūnt mălĕ prēssă Lȳcūrgī. *O.* Bĭpennĭfĕr Ārcās. *Id.* SYN. Sĕcūrĭgĕr.

Bĭpennĭs, ĕ. *adj. Qui a deux tranchants.* Fĕrrō sōnāt ăctă bĭpennī Frăxĭnŭs. *V.* ‖ *qqf. Qui a deux ailes.* Ūt cĭcōnĭæ, Quārŭm bĭpennēs fūlmĭnĭs plūmās văpōs Pĕrŭssĭt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 82).

Bĭpennĭs, ĭs. *subst. f. Hache à deux tranchants.* Vălĭdam ĭn vītēs mōlīrĕ bĭpennĕm. *V.* Cōrrĕptă dūrā bĭpennī Līmĭnă pĕrrūmpĭt. *Id.* Dūrĭs ŭt ĭlĕx tōnsā bĭpennĭbŭs. *H.* SYN. Sĕcūrĭs. *Voy. ce mot.* ‖ †*abl.* Bĭpennĕ. Ipsă bĭpennĕ sŭōs cædĭt vĭōlēntă lăcĕrtōs. *Tib.* (I, 7, 55 : ubi pro novacula seu cultro usurpat).

Bĭpertītō. *Voy.* Bipartito.

Bĭpēs, ĕdĭs. *Qui a deux pieds.* Ēt jūnctō bĭpĕdūm cūrrū mētītŭr ĕquōrūm. *V.* Ātque ălĭūm bĭpēdēm sĭbī quærāt āsĕllūm. *J.* (9, 92). Ībāt trĭpēs grabātŭs, ēt bĭpēs mēnsă. *M.* (XII, 32, 11). ‖ † Bĭpēs. *Le même.* Quī bĭpēs ēt quādrŭpēs fŏrēt. *Aus.* (*Idyl.* 11, 39).

Bīrēmĭs, ĭs. *f. Navire à deux rangs de rames.* Sīc mĕmŏrāt, gĕmĭnāsquĕ lĕgīt dē clāssĕ bīrēmēs. *V. Voy.* Triremis.

? Birrĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Cælĭ Birrĭquĕ lātrōnŭm. *H.* (*Sat.* I, 4, 69. Ibi *Aeron*, Cælius *et* Birrius; *Porphyr. :* Cælius *et* Birrus).

Birrōnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Rēspĭcĕ, Birrōnī, mūnŭs ămīcĭtĭæ (*Anthol.* II, p. 275).

Birrŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Nōmĭnĭs ŭmbrā mānēt vĕtĕrĭs ; nām dīcĕrĕ Birrŭm. *Cl.* (Scribitur et *Byrrus*, *Byrrhus*). *Voy.* Birrius.

Bĭs. *Deux fois.* Tūm bĭs ăd ōctāsŭm, bĭs sē cōnvĕrtĭt ăd aūstrūm. *V.* Ăntĕ bĭs ēxāctūm quām Cȳnthĭă cōndĕrĕt ĭgnĕm. *L.* (II, 577). Quippĕ bĭs ăd pārtŭs vēnĭt Lūcīnă, mănūsquĕ. *St.* (*Silv.* III, 3, 122. *Id. Th.* VI, 557; *Hor. Od.* II, 16, 35; *Mart.* I, 45, 3. Quod et testatur *Capel.* III, p. 69). SYN. Ĭtĕrŭm. ‖ *Souvent devant un autre nom de nombre.* Bĭs quīnōs sĭlĕt ĭllĕ dĭĕs. *V.* Pŭĕrī bĭs sēnī quēmquĕ sĕcūtī. *Id.* Bĭs sēnō prēmĭt ōră dĕ. *St.* Bĭs cēntŭm rēstābānt cōrpŏră pūgnæ. *O.* ‖ *Rarement : Pour la seconde fois.* Quæ bĭs Frōntĭnō cōnsŭlĕ prīmă fŭīt. *M.* (X, 48, 21). SYN. Ĭtĕrŭm.

Bīsăltă, æ. *m.*; Bīsăltæ, ārŭm. *pl.* (Βισάλτης). *Peuple de la Macédoine, près de la Thrace.* Bīsăltæ quō mōrĕ sōlēnt, ăcērquĕ Gĕlōnŭs. *V.* (Adde *V. Fl.* VI, 48). Bīsălta, Ōstrŏgŏthŭs, Prōcrūstēs, Sārmătă, Mōschŭs. *Sid.* (*Pan.* 1081).

Bīsăltĭs, ĭdĭs. *f. Nymphe aimée de Neptune.* Ărĭēs Bīsăltĭdă fāllĭs. *O.*

Bīsōn, ōntĭs. *m.* (βίσων). *Bison, espèce de buffle.* Īllī cēssĭt ātrōx būbălŭs ălquĕ bīsōn. *M.* (*Spect.* 23, 4). Tūrpēs ēssĕdă quōd trăhūnt bīsōntēs. *Id.* (I, 105, 8. Adde *Sen. Hipp.* 64.)

Bīsquīnī, *et mieux* Bīs quīnī. *Dix. Voy.* Bis, Decem.

Bissēnī, *et mieux* Bis sēnī. *Douze. Voy.* Bis, Duodecim.

Bissŭlă, æ. *f. Nom d'une esclave d'Ausone.* Bissŭlă nēc cērīs nēc fūco ĭmĭtābĭlĭs ūllī. *Aus.* (*Idyl.* 7, 17).

Bistŏnēs, ŭm. *m. pl.* (Βίστονες). *Nom des Thraces.* Bistŏnēs, aūt mēdĭæ pōnūnt cōnvallĭbŭs Ōssæ. *St.* Bistŏnăs aūt Māvōrs ăgītăns sī vērbĕrĕ sævō. *L. Voy.* Thraces.

Bistŏnĭă, æ. *f.* (Βιστονία). *La Thrace.* Pēctĭnĕ, Bistŏnĭæ māgnŭm pōst aūsŭs ălūmnŭm. *V. Fl.*

Bistŏnĭdæ, ārŭm. *m. pl.* (Βιστονίδαι). *Comme* Bistones. Nōn tĭbī Bistŏnĭdæ, quĭbŭs hæc fĕrā mūrmŭrā jăctēs. *V. Fl.* (V, 652).

Bistŏnĭs, ĭdŏs *ou* ĭdĭs. *f.* (Βιστονίς). *De Thrace.* Bistŏnĭs ĭngĕnĭŏ tĕrrā sŭpĕrbă tŭī. *O.* Bistŏnĭs ōră. *Id.* Bistŏnĭs ălēs. *Sen.* (*Ag.* 675). ‖ Bistŏnĭdĕs, ŭm. *f. pl. Les bacchantes.* Nōdō cōĕrcēs vīpĕrĭnō Bistŏnĭdŭm sīnĕ frāudĕ crīnēs. *H. Voy.* Baccha.

Bistŏnĭŭs, ă, ŭm (Βιστόνιος). *De Thrace.* Fēssăquĕ Bistŏnĭă mēmbrā lăvābĭs ăquā. *O.* Sānguĭnĕ Bistŏnĭŭm quōd nōn tĕpĕfēcĕrĭt ēnsēm. *Id. Voy.* Thracius. ‖ *Par anton. D'Orphée.* Sīlvăquĕ Bistŏnĭām sæpĕ sĕcūtă chĕlўn. *Cl.*

Bisŭlcŭs, ă, ŭm. *Fendu en deux, fourchu.* Pūlvĕrĕŭmquĕ sŏlŭm pĕdĕ pūlsāvĕrĕ bisŭlcō. *O.* Lĭnguæ bisŭlcæ jăctū crispō fŭlgĕrĕ. *Pac.* (apud *Non.* 10, 12).

? Bisŭltŏr, ōrĭs. *m. Deux fois vengeur : Auguste avait dédié à Mars un temple sous ce nom.* Rītĕ dĕō tēmplŭmquĕ dătŭm nōmēnquĕ Bisŭltŏr. *O. Fast.* V, 595. Sed *Heins.* et plurimi l. g. *bis ulto*).

Bīsȳllăbŭs, ı. *m. Disyllabe.* Tētrămĕtrō dătŭr ăntĕ bīsȳllăbŭs. *T. Maur.* (*Met.* 589. Cf. *Varr. L. L.* 8, 52). *Voy.* Disyllabus.

Bithŭs, ī. *m. Nom d'un gladiateur.* Cōmpŏsĭtī mĕllŭs cūm Bīthō Bācchĭŭs. *H.*

Bīthȳnĭa, æ. *f.* (Βιθυνία). *Bithynie, contrée de l'Asie-Mineure.* Thȳnī Thrācēs ērānt, quæ nūnc Bīthȳnĭă fĕrtŭr. *Cl.* (Adde *Manil.* IV, 759).

Bīthȳnĭcŭs, ă, ŭm (Βιθυνικός). *De Bithynie.* Vŏlŭsī Bīthȳnĭcĕ, quālĭă dēmēns. *J.* (15, 1. Nisi nomen proprium). ‖ *Nom d'homme.* Jām rēm tĕ făctām Bīthȳnĭcĕ, crēdis hăbērĕ. *M.* (II, 26, 3).

Bīthȳnĭs, ĭdis. *f.* (Βιθυνίς). *De Bithynie.* Ināchŭs ĭn Mĕllĕ Bīthȳnĭdĕ pāllĭdŭs ĭssĕ Dīcĭtŭr. *O.*

Bīthȳnŭs, ă, ŭm (Βιθυνός). *De Bithynie.* Dōnec Bīthȳnō lĭbĕāt vȳgĭlārĕ tȳrānnō. *J.* (10, 162). Nĕ Cĭbȳrātĭcă, nĕ Bīthȳnă nĕgōtĭă pĕrdās. *H.* (Sic et *Od.* I, 35, 7; *V. Fl.* III, 6. Primam corripuisse putatur *Juven.* 7. 15; sed opt. cod. *Thuan.* recte habet, *faciant equites Bithyni*). SYN. Bīthȳnĭcŭs, Bīthȳnĭŭs.

Bĭtĭās, æ. *m. Nom d'homme.* Tūm Bĭtĭæ dēdit ĭncrĕpĭtāns. *V.* Hāc prōpĭnāvĭt Bĭtĭæ pūlchĕrrĭmă Dīdō. *M.* (VIII, 6, 13).

† Bītō. *Voy.* Beto.

Bītōn, ōnis. *m.* (Βίτων). *Voy.* Cleobis. ‖ ? Bĭtōn, ōntĭs, *ou* Bĭtōntĭŭm, ĭī. *n. Ville inconnue, que quelques uns placent en Apulie.* Hæc prædă mĭhī, Rūfĕ, vĕl Bĭtōntī. *M.* (II, 48, 8. Et libri dant *Butuntis, Bisuntos*).

† Bĭtōrtĭlĭŭs, ă, ŭm. *Deux fois entortillé.* Aūrīpĭlĭcēs, bĭtōrtĭlæ hĭnnŭlēntĭŭm dūlcēdĭnēs. *Apul.* (*Apol.* 1).

Bĭtūmĕn, ĭnĭs. *n. Bitume, substance noire et inflammable.* Ūnquĕ tĕnāx grăvĭdă mănāt tĕlĭārĕ bĭtūmĕn. *O.* Frĭgĕllēs ĭncēndĕ bĭtūmĭnĕ laūrōs. *V.* (Adde *Lucret.* VI, 809). EP. Nigrŭm, ātrŭm, lĭquĭdŭm.

Bĭtūmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De bitume.* Sīvĕ bĭtūmĭnĕă răpĭūnt ĭncēndĭă vīrēs. *O.*

Bĭtŭntī. *Voy.* Butunti.

Bĭtŭrīx, ĭgis. *m. Gaulois entre la Loire et la Garonne; du Berri.* Et Bĭtŭrīx, lōngīsquĕ lĕvēs Suēssōnēs ĭn ārmĭs. *L.* ‖ *adj.* Nōn Bĭtŭrīx lārgō pōtĭōr strictūră cămĭnō. *Rutil.* (1, 353).

Bīvērtex, ĭcis. *Qui a deux sommets.* Sūmmāquĕ bīvērtĭcis ūmbrā Pārnāssī rĕsĭdēns. *St.* Nȳsă vălĕ Brŏmĭō, Phœbō Pārnāssĕ bīvērtex. *Sid.* (*Pan.* 3062. *Id. Epist.* IX, 15, 14). SYN. Bĭcĕps.

Bīvĭum, ĭī. *n. Lieu où deux chemins aboutissent.* Quī pătĕt ĭn bīvĭō pōrtă (locus). *O.* PPH. Bīvĭī cāllēs. *V. Fl.* Bĭfĭdŭm ĭtĕr. *Id.* Bĭfĭdŭs trămēs. *Prud.* Bĭfĭdī mĕātus. *Rutil.* Ĭtĕr dŭplĕx. *Prud.* Bīvĭæ fauces. *V.* Ĭtĕr ăncĕps, ămbĭgŭŭm. VERS. Pārtēs quă sē vĭă fĭndit ĭn ămbās. *V.* Ambĭgŭōs quă pandit sēmĭta cāllēs. *St.* ‖ *Au fig. Embarras, doute.* Ēt tūŭs' ĭn bīvĭō dīstĭnĕātur ămōr. *O.*

Bīvĭŭs, ă, ŭm. *Qui a deux chemins.* Ūt bīvĭās ārmātō ōbsĭdām mīlĭtĕ fauces. *V.* Ēt bivĭō rĕsĭdŭs mānāmĭnĕ pōntŭs. *Aus.* (*Mos.* 32). Bīvĭī cāllēs. *V. Fl.* SYN. Bĭfĭdŭs, gĕmĭnŭs, dūplex.

? Blăctĕrō, ās, ārĕ. *n. Crier comme les chameaux.* Blăctĕrāt hinc ārĭēs, ēt pĭă bēstĭă fĕvis. (*Auct. Philom.* 56. Alii lèg. *blaterat, bratera*t. Cf. *Fest.*)

Blæsĭānŭs, ă, ŭm. *De Blésus.* Quŏd dōnās, făcĭs ĭpsĕ Blæsĭānŭm. *M.* (VIII, 38, 14).

Blæsŭs, ă, ŭm (Βλαισός). *Bègue, qui balbutie.* Rĕddēbās blæsō tām bĕnĕ vĕrbă sŏnō. *O.* Blæsĭs ātquĕ mĕrō tĭtūbāntĭbŭs. *J.* (15, 18). SYN. Bălbŭs. *Voy.* Balbutio. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Nōmĕn nōn sĭnĭs ĭntĕrīrĕ Blæsī. *M.* (VIII, 38, 10).

Blandē. *adv. D'une manière flatteuse, caressante, avec douceur.* Rĕspĭcĭēns blandē, fēlix Eūmēlĭs ădōrāt. *St.* Ē sērvā scīs tē gĕnĭtūm, blaudēquĕ fātēris. *M.* (1, 82. Adde *Lucret.* V, 1068). Quŏd sī Thrēcĭō blandĭŭs Ōrphĕō Aūdĭtām mŏdĕrĕre ārbŏrĭbŭs fĭdēm. *H.* SYN. Suāvĭtĕr, cōmĭtĕr, plăcĭdē, lēnĭtĕr.

† Blandĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Blandiloquus. Nūnc mĭhī blandĭdĭcŭs ĕs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 10).

Blandĭēns, tis. *part. de* Blandior. *Qui flatte.* Cēssĭt ĭmmānis tĭbĭ blandĭēntī Jānĭtŏr aūlæ. *H.*

‡ Blandĭfŭŭs, ă, ŭm. *Qui cause avec douceur.* Blandĭfŭŭs ŏdŏr. *Fort.* (*Carm.* XI, 10, 10).

† Blandĭlŏquēns, tis. *Comme* Blandiloquus. Sŭbmissa placĭdē blandĭlŏquēns ōrātĭō. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7).

† Blandĭlŏquentĭlă, æ. *f. Douces paroles.* Nāmque ŭt ĕgo īllīs sŭpplĭcārēm tāntă blandĭlŏquentĭlă. *Enn.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 25).

† Blandĭlŏquentŭlŭs, ă, ŭm. *Dimin de* Blandiloquens. Āmŏr āb rĕ cōnsŭlĭt blandŭlŏquentŭlŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 13).

Blandĭlŏquŭs, a, ŭm. *Qui a de douces paroles, flatteur.* Quĭd ōbstrĕpĭs? quĭd vōcĕ blandĭlŏquă mălă Cōnsŭlĭă dĭctās? *Sen.* (*Ag.* 289). Ūt blandĭlŏqua ēst! *Pl.* (*Bac.* V, 2, 54). Nōn quŏd Sŭlpĭtĭæ jōcōs Thălĭă Scrīpsĭt blandĭlŏquōs sŭō Cĕlænō. *Sid.* (*Pan.* 2124). SYN. Blandŭs.

Blandĭmentum, i. *n. Caresses, flatterie.* Dēbĭtă fĕrĕ Blandĭmentă fĕrēs *Grat.* (*Cyn.* 301). Cuī blandĭmentă, precēsquĕ. Vĕrbaquĕ pactentī mĭtĭssĭmă. *O.* Pēssŭm dēdĭstī mĕ blandĭmentĭs tŭīs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 25). SYN. Blandĭtĭæ.

Blandĭŏr, īris, ītus sum, īrī. *d. Caresser.* Ēt caŭdă tĕnĕrīs blandĭtŭr ălūmnīs. *O.* Blandĭtŭr pōpŭlŭs ūmbrā. *Id.* SYN. Ădŭlŏr, mŭlcĕō, pălpō *ou* pălpŏr. ‖ *Au fig. Caresser, flatter.* Pēssŭbus ēt dūræ sŭpplĕx blandīrĕ pŭēllæ. *O.* Quī blandĭēndō dŭlcĕ nūtrīvīt mălŭm. *Sen.* (*Hip.* 134). Blandĭtŭs, pŭtō, pĭctŏr ēst Mĭnĕrvæ. *M.* (1, 103). Ĭtă nōstrō ōrdĭnī Pălăm blandĭtŭntŭr. *Pl.* (*Cistel.* I, 1, 35). SYN. Ădŭlŏr, assēntŏr. PPH. Blandĭs dĭctĭs, vĕrbĭs mŭlcĕō, căpĭō, fallō, dēcĭplō, căptō, ădĕō, accrĕdŏr. Blandĭtĭæ vĕrbŏrŭm, adhĭbĕō, dīcō. Blandĭtĭs vĕrbĭs tŭtor. Blandĭtĭæ blandĭtĭās nescĭō. — sĭbī. *Se flatter.* Mēntīrĭs, vānōquĕ tĭbī mēntīrĭs hŏnōrĕ. *M.* (XI, 22, 7). Cūr ĕgŏ nōn vōtĭs blandĭăr ĭpsĕ mĕīs? *O.*

† Blandĭtĕr. *arch. Comme* Blande. Rĕnĕ sălūtāndō cōnsuēscūnt, cōmpĕllāndō blandĭtĕr. *Pl.* (*As.* I, 3, 69. *Id. Ps.* V, 2, 3; *Titin.* apud *Non.* 11, 7, et *Prisc.* 15, 1040).

Blandĭtĭæ, ārŭm. *f. pl. Caresses, et au fig. flatteries, douceurs.* Mixtāquĕ blandĭtĭīs pŭĕrīlĭbŭs ōscŭlă jūnxit. *O.* Quās mĭhī blandĭtĭās, quām dūlcĭă vĕrba parābat! *Id.* Discrē nĕc cāræ blandĭtĭas căpĭtĕ. *Tib.* (I, 1, 86). Habēnt īnsĭdĭas hŏmĭnis blandĭtĭæ mălī. PA. SYN. Blandīmēntă, dēlēnīmēntă, *qqf.* illecĕbræ. EP. Fictæ, fallācēs, mendācēs, dŏlosæ. PPH. Blandă, dŭlcĭă, suāvĭă, mellīta vĕrba, dicta. Blandæ vōcēs. Blandī sŏni. Verba aures mulcentia, juvantia. Vox blandĭtĭæ. ‖ *qqf. au sing.* Ārgūtă rĕfĕrēns cārmĭnă blandĭtĭæ. *Pp.* (I, 16, 16. Adde *Pl. Truc.* II, 7, 20. Blandĭtĭa, non imperio fit dulcis Venus. *P. Syr.*

? Blandĭtĭm. *Comme* Blande. *Voy.* Blanditus, us.

Blāndĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Blandior. *Qui a caressé, flatté.* Blāndītæque fŭĕnt per mĕă cōllă rōsæ. *Pp.* (IV, 6, 72). Fortūnă fāllācī mihī Blāndīta vultū. *Sen.* (*Oct.* 377). Dōrīs Āgĕnōrĕī furtīs blāndīta jŭvĕncī. *St.* ‖ *pass. Caressé, charmé.* Blāndītūsque labōr mōlli cūrābĭtŭr ārtĕ. *Verrius* (apud *Prisc.* 8, 792 : *καλαανθεὶς*).

† Blāndĭtŭs, ūs. *m. Comme* Blanditiæ. Ŭt rēs pĕr Vĕnĕris blāndītūm sæcla prōpāgēnt. *Lr.* (II, 173. Sic libri ; *Lamb.* e conjectura, *blanditim*).

Blāndŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Blandus. Quīd mīrŭm si ăd sēsē trāxĕrūnt blāndŭlæ (*Suppos. prol. ad Pl. Bacch.* 83). Ănĭmŭlă vāgŭlă, blāndŭlă. *Adrian.* (apud *Spart.* 25).

Blāndŭm. *n. pris adv.* Nūnc strīdĕt blāndŭm, crĕbrō nūnc cārmĭnĕ faūcēs. *Alcim.* (II, 138).

Blāndŭs, ă, ŭm. *Caressant.* Ĭnquĕ pătrīs blāndīs hærēns cērvicĕ lăcĕrtīs. *O.* Sōlŭs nĕquĕ blāndĭŏr ēstō. *Id.* Blāndō sĭnū Fōvēns nēpōtĕm. *Sen.* (*Troad.* 1074). ‖ *Doux, qui ne fait pas de mal, apprivoisé.* Blāndasquĕ lĕōnēs sūbmisērĕ jŭbās. *Cl.* Īrēnt blāndæ sūb vincŭlă tīgrēs. *Id.* Tūm cănĭbŭs blāndis răblēs vēnīt. *V.* SYN. Mītis, mānsuētus. ‖ *Au fig. Doux, flatteur, agréable.* Ŭt pŭĕris dānt crŭstŭlă blāndī Dōctōrēs. *H.* Ēt prĕcĕ blāndă Dūcĕrĕ quŏ vēllĕt. *Id.* Blāndīs gaūdērĕ măgistrī Laūdĭbŭs. *V.* Blāndæ mēndăcĭă lĭnguæ. *O.* Blāndissīmă cārmĭnă dīctānt. *O.* Blāndō quæsītŭm frīgŏrĕ sōmnŭm. *Cl.* Tē vīvāt nūsquām quīsquām blāndĭŏr. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 22). SYN. Dŭlcis, mītis, lēnis, grātus, jūcundus, suāvis. ‖ *Avec un gén.* Blāndŭsquĕ prĕccŭm cōmpēllāt Ŭlyssēs. *St.* ‖ *Avec un infin.* Blāndum ĕt aūrītās fidĭbŭs cănōrīs Dūcĕrĕ quærcus. *H.*

Blāscō, ōnĭs. *m.* (*Βλάσκων*). *Ile de la Méditerranée, en face d'Agde.* Dīxī vŏcārī : Blāscō prōptĕr insŭla est. *Avien.* (*Or. mar.* 599. Cf. *Plin.* 3, 8).

Blāsphēmĭă, æ. *f. et* Blāsphēmĭŭm, ĭi. *n.* (*βλασφημία*). *Eccl. Blasphème.* Nōn tŭlĭt ūltĕrĭŭs căpti blāsphēmĭă mōnstri. *Prud.* (*Psych.* 783).

Blāsphēmō, ās, ārĕ (*βλασφημέω*). *Eccl. Blasphémer.* Blāsphēmās Dōmĭnŭm gens ingrātissĭmă Christŭm. *Prud.* (*Apoth.* 414).

Blāsphēmŭs, ă, ŭm (*βλάσφημος*). *Eccl. Qui blasphème.* Aūt ĕvāngĕlĭcī pĭĕtās spĕrnēndă lĭbēlli Jām, blāsphēmē, tŭbi ēst ? *Prud.* (*Apoth.* 83. *Id. Peri.* 151). Blāsphēmīs cœlo convĭcĭa mittĕrĕ plantīs. *Alcim.* (IV, 105).

Blătĕrāns, tis. *part. de* Blatero. Jŏcă pāssīm blătĕrantĕm jŏvĭalĭbŭs sŭbsĕrŭĭt. *Capel.* (IV, p. 135).

† Blătĕrātŭs, ūs. *m. Verbiage, déclamation.* Jūrgĭs cănīnōs blătĕrātŭs pĕndĕrĕ. *Capel.* (IX, p. 336).

Blătĕrō, *et qqf.* Blătĕrŏ, ās, ārĕ. *Babiller, débiter, crier, dire.* Quæ mămmo blătĕrās clāmōre, fŭtūsquĕ. *H.* Ŭt quīvĕrō, vērsu blăterabō Sotadēs. *f. Maur.* (*Latt.* 26). Ipsă Thălŏsa fĕcit blătĕrāt ēssĕ sŭŭm (*Anthol.* I, p. 418). SYN. Blătīō. ‖ *Débiter des mensonges.* Īllūd mĕmĕntō, nē quĭd in prīmīs blătĕrēs. *Afran.* (apud *Non.* 2, 79. Adde *Cæcil.* ib.) ‖ ? *Crier comme le chameau. Voy.* Blactero.

Blătīō, īs, īrĕ. *Comme* Blatero. Ītă nūgās blătīs. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 79. *Id. Epid.* III, 1, 15 ; *Curc.* III, 1, 82). *Voy.* Garrio.

Blătta, æ. *f. Mite, ver qui ronge les livres et les étoffes.* Lūcĭfŭgīs cōngēstă cŭbīllă blāttīs. *V.* Cui strāgŭlă vēstīs, Blāttārum ĕt tĭnĕārum ĕpŭlæ, pūtrēscĕt in ārcă. *H.* Aut ĭnĕpēm nūtāt sordĭdă blātta fāmēm. *M.* (XIII, 1, 2). ‖ *néol. Pourpre.* Pōntūs cāstōrĕă, blāttām Tўrŭs, ārā Cōrinthŏs. *Sid.* (*Pan.* 654). Rūtĭlāsquĕ fĕrtĕ blāttās. *Id.* (*Epist.* IX, 13, 40). Sērĭcă bis cōctis mūtābat vēllĕră blāttis. *Alcim.* (III, 252). *Voy.* Blattea.

Blāttārā, æ. *f. Nom de femme.* Bālnĕă dēvītāt Blāttārā. *M.* (XI, 48, 2).

† Blāttĕă, æ. *f. Comme* Blatta. *Pourpre.* Sērĭcă cuī nīvĕīs ānnăta ēst blāttĕă tēlis. *Fort.* (*Carm.* II, 3, 19).

Blāttĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de la pourpre.* Blāttĭfĕr vēl quām trĭbŭīt sēnātŭs. *Aus.* (*Epist.* IX, 16, 22).

Blāvĭa, æ. *f. Ville d'Aquitaine, auj. Blaye.* Fĕrt mīlĭtārem ād Blāvĭam. *Sid.* (*Epist.* 10, 16).

Blĕmўēs, ŭm, *et* Blĕmўī, ōrŭm. *m. pl.* (*Βλέμυες, Strab. Βλεμμυες*). *Peuple d'Éthiopie.* Pōst Blĕmўēs mēdĭī sŭccēdŭnt sōlis hăbēnās. *Avien.* (*Descr. Ter.* 329). Pōst Mĕrŏēn Blĕmўăsquĕ fĕrōs. *Cl.* (*Carm. de Nilo*, 19). Nēc lōngē fĕrvēnt Blĕmўōrŭm cōllĭbŭs āgrī. *Prisc.* (*Peri.* 209).

† Blēnnŭs, ă, ŭm. *Sot.* Bārdī, blēnnī, bŭccōnēs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 2).

Blĕphărō, ōnis. *m.* (*βλεφαρον*). *Nom de personnage comique.* Blĕpharōnem ārcēssāt, qui nōbiscōm prāndĕāt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 70).

† Blītĕŭs, ă, ŭm. *Insipide, sans goût.* Blītĕa ēt lŭtĕa ēst mĕrĕtrix. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 1. Adde *Laber.* apud *Non.* 2, 93). *Voy. le suiv.*

Blītŭm, ī. *n.* (*βλίτον*). *Blette, sorte de poirée.* Āppōnūnt rūmĭcēm, brassĭcām, bētām, blītum. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 26. Cf. *Paul.* ex *Fest.*)

Bōārĭŭs, ă, ŭm. *De bœuf.* ‖ Bōārĭum Fŏrum. *Une des places de Rome.* Ārvāquĕ mūgītŭ sānctĭ Bōārĭă lōngō. *Pp.* (IV, 10, 19). PHR. Ārĕă quæ nōsītō dē bōvĕ nōmĕn hăbēt. *O.* (Cf. *Fest.*; *Plin.* 34, 2).

† Bōātŭs, ūs. *m. Mugissement.* ‖ *Au fig. Cri.* Mēlpŏmĕnē trăgĭcō prōclāmăt mœstă bōātū (*Anthol.* I. p. 52).

Bōaŭlă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Bauli.

Bŏccăr, ărĭs, *ou* Bŏccŏhŏr, ŏrĭs. *m. Nom d'un roi de Mauritanie.* Prœptĕr quod Rŏmæ cum Boccărĕ nēmō lăvātŭr. *J.* (5, 90. Cf. *Liv.* 29, 30).

Bŏcchŭs, ī. *m. Bocchus, roi de Mauritanie, beau-père de Jugurtha, devint allié des Romains.* Ăntīquī pĕnĕtrālĭă dīrŭtă Bŏcchī. *Cl.* (*Cons. IV Honor.* 40). Cīnўphĭī căptīvă măpăllă Bŏcchī. *Sid.* (*Pan.* 1195. Alium innuere videtur *Sil.* III, 285). ‖ 2. *Sorte de plante* (*Hesych. βόκχ, Σικάνοι εἶδος*). Ēt Bŏcchŭs, Ĭŏlăē rēgis nĕpōtēs, hic ămārāntŭs (*Culex*, 405. Cf. *Plin.* 5, 1. Huc nonnulli referunt quod dixit *Virg. Ecl.* 3, 106 : *Flores inscripti nomina regum*).

Bœbē, ēs. *f.* (*Βοίβη*). *Comme* Bœbeis. Jūncōsăquĕ littŏră Bœbēs. *O.* (Cf. *Liv.* 31, 4).

Bœbēĭs, ĭdis. *f.* (*Βοιβηΐς*). *Lac de Thessalie.* Īrĕ pĕr Ossæam rāpĭŭs Bœbēĭdă sānctus. *L.* Sānctis fĕrtŭr Bœbēĭdŏs ŭndīs. *Pp.* (II, 2, 63. Adde *V. Fl.* I, 449).

Bœbēĭus, ă, ŭm (*Βοιβήϊος*). *Du lac Bœbé, Thessalien.* Prænūntĭă quāntō prōlēs Bœbēĭa quæstu Audĭēt ! *V. Fl.*

Bœbĭcĭlĭus, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Pinguĭs Bœbĭcĭō discēssĭt vōmĕrĕ sūlcŭs. *L.* (VI, 382. Alii leg. *Bœbiaco*).

Bœōtī, ōrŭm. *m. pl.* (Βοιωτοί). *Béotiens, peuple de la Grèce, qui passait pour avoir l'esprit épais.* Bœōtum īn crassō jūrārĕs aĕrĕ nātōs. *H.* Bœōtī cōĭĕrĕ dŭcēs. *L.*

Bœōtĭa, æ. *f.* (Βοιωτία). *Béotie, province de la Grèce.* Dēflŭxĕrĕ cŏmīs; quærit Bœōtĭa Dircēn. *O.* SYN. Āŏnĭa, Hўantĭs. PPH. Bœōtĭcă, Hўantĭă, Āŏnĭs tellūs, tĕrră.

? Bœōtĭcŭs. *Comme* Bœotius.

Bœōtĭŭs *et* Bœōtŭs, ă, ŭm (Βοιώτιος, Βοιωτός). *Béotien, de Béotie.* Quĭd ? nōn Āntĭgŏnæ tŭmŭlō Bœōtĭŭs Hæmōn cŏrrŭit ? *Pp.* (II, 7, 83). Mœnĭă fāc cōndās, Bœōtĭăque illă vŏcātō. *O.* (Adde *V. Fl.* V, 80). Bœōtăquĕ tellūs. *Id.* Bœōtĭs ŭrbĭbŭs ultrix Ādspīrāt fĕrrī răbiēs. *St.* SYN. Āŏnĭŭs, Hўantĭŭs, Ogўgĭŭs, Cādmēĭŭs, Cādmēŭs.

Bœthĭŭs, ĭi. *m. Boèce, ministre de Théodoric, et auteur.* Fŏrtunæ ēt vīrtūtĭs ŏpŭs, Sĕvērīnĕ Bœthī. *Symmach.* (in *Anthol.* I, p. 321. *Ibid.* p. 320).

Bœthŭs, ī. *m.* (*Strab.* Βόηθος). *Nom d'un poète du temps d'Auguste.* ‖ ? Bœtŭs, ī. *Nom d'un ciseleur.* Ālcōnĭs rĕfĕrēnt Bœtĭquĕ tŏreūmă (*Culex*, 66).

? Bŏgās, æ. *m. Nom de guerrier africain.* Immĭtēmquĕ Bŏgām. *Sil.* (V, 235. Alii leg. *Bogum, Bagam*).

Bōlæ *ou* Bōjæ, ārŭm. *f. pl. Carcan.* Nērvōs, cătēnās, cārcĕrēs, nūmellās, pĕdĭcās, bōjās. *Pl.* (*As.* III, 2, 5. *Id. Capt.* IV, 2, 108). Āttrĭtă bōjis cōllă lĭbĕr ērĭgĭt. *Prud.* (*Psych.* 34).

Bōlī *ou* Bōjī, ōrŭm. *m. pl.* (Βόιοι). *Peuple de la Gaule, auj. les Bourbonnais, qui firent une irruption en Italie.* Spīssæquĕ rŭūnt cōnfĕrtă pĕr ārmă Ūndæ Bōjorŭm. *Sil.* Picĕōs mālis dēscrībĕrĕ Bojōs. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 1, 241). Āt nūnc Sīcŭlūs nōn ēst; Bōjŭs ēst; bōjām tĕrīt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 108).

Bōlă *ou* Vōlă, æ. *f. Ancienne ville du Latium.* Bōlāmquĕ Cŏrāmquĕ. *V.*

Bōlānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ō tē, Bōlānĕ, cĕrĕbrī Fēlīcĕm ! *H.*

Bōlētār, ārĭs. *n. Plat à mettre les champignons; en gén. plat.* Cōmptās nōlō dāpēs; văcŭūm mĭhī pōnĕ bōlētār (*Anthолog.* I, p. 67. Prima produci debuit; etymon enim probat ipse *Mart.* XIV, 101. Cetĕrum *boletar* legitur et apud *Apic.* 2, 1; 5, 2).

Bōlētŭs, ī. *m.* (βωλίτης). *Champignon : espèce plus recherchée que le* fungus, *mais que l'on confondait facilement avec une espèce vénéneuse.* Sūnt tĭbī bōlētī : fūngōs ĕgŏ sūmō sūillōs. *M.* (III, 60, 5. *Id.* I, 21, 2; XIII, 48). Bōlētŭm, quālĕm Claudĭŭs ēdīt, ēdās. *Id.* (I, 21, 4. Adde *Juv.* 5, 147. Cf. *Plin.* 22, 22).

† 1. Bōlŭs, ī. *m.* (βόλος). *Coup de dé, de filet.* Ōmnēs quī fŭĕrānt, ēnūmĕrāssĕ bŏlōs. *Aus.* (*Prof.* 1, 26). Nēc tĕ ālĕātŏr ūllŭs ēst bāplēntĭōr : prōfēctō Nĭmĭ' lēpīdē jēcīstī bŏlum. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 29. *Id. Prol. Pœn.* 101; *Pers.* IV, 4, 106; *Curc.* V, 2, 13). SYN. Jactŭs. ‖ *Contribution, amende.* Nunc hăbĕās ūt nāctŭs; vērum hōc ĕgŏ tē mulctābō bŏlō. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 70).

† 2. Bōlŭs, ī. *m.* (βῶλος). *Morceau, boucon, appât.* Crūcĭōr, bŏlŭm tāntŭm mĭhī ērēptum tām sŭbĭto ē faucĭbŭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 6).

? Bombălĭum. *Voy.* Bambalium.

Bombax (βομβάξ). *interj. d'admiration.* Fŭr. Băbæ ! Fŭgĭtĭvĕ. Bombax ! *Pl.* (*Ps.* I, 3, 131).

† Bombĭcum, ī. *n. Comme* Bombus. Intŏlĕrăbĭlĭum pĕr ĭnānĭă bombĭcă jactāns. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 440).

† Bombĭlo *ou* Bombĭno, ās, ārĕ. *n. Bourdonner.* Bombĭlăt ōrĕ lĕgēns mūnĕră mellis ăpis (*Auct. Phil.* 36. Cf. apud *Fest. Bombitatio* vel *Bombilatio*).

† Bombĭlātŏr *ou* Bombĭnātŏr, ōris. *m. Qui bourdonne.* Īpsōquĕ dūdŭm bombĭlātŏr flōscŭlō. *Capel.* (IX, p. 336).

Bombŏmăchidēs, æ. *m. Nom forgé par Plaute, de* βόμβος *et* μάχη (*Mil.* I, 1, 14).

Bombŭs, ī. *m.* (βόμβος). *Bourdonnement des abeilles; bruit.* Aūt rĕbŏānt raucŭm rētrō cĭtă cŏrnŭă bombŭm. *Lr.* (IV, 545). Mŭltī raucīsŏnīs effābānt cŏrnŭă bombīs. *Cat.* (64, 265). Bombŭm pĕdŭm. *Enn.* (apud *Fortunatian.* in *Dialect.*). *Voy.* Canor, Sonus.

Bombўcĭnŭs, ă, ŭm (βομβύκιος). *De soie.* Dēlĭcĭās ēt pannĭcŭlŭs bombўcĭnŭs ūrīt. *J.* (6, 259). SYN. Sērĭcus. ‖ Bombўcĭnă, ōrŭm. *n. pl. Étoffe, vêtement de soie.* Fēmĭnĕŭm lūcēt sīc pĕr bombўcĭnă cōrpŭs. *M.* (VIII, 68, 7. *Id.* XI, 51, 5; XIV, 24). SYN. Sērĭcă.

Bombўx, ўcis. *m.* (βόμβυξ). *Ver à soie.* Tām lĕvĕ nēc bombўx pēndŭlŭs ūrgĕt ŏpŭs. *M.* (VIII, 33, 16). EP. Indĭcŭs, indŭstrĭŭs, sōlĕrs, ārtĭfĕx. ‖ *Soie.* Aūt sī quă Ărăbĭō lūcēt bombўcĕ pŭēllă. *Pp.* (II, 2, 25). Inclūsă vēstīs, gēmmă, bombўx, pūrpŭrā. *Prud.* (*Peri.* 2704). SYN. Sērĭcă, bombўcĭnă. *Voy.* Ser, Sericum.

Bŏnă dĕă. *Divinité adorée à Rome : les femmes seules étaient admises à ses mystères.* Sācrā Bŏnæ mārĭbŭs nōn ădĕūndă dĕæ. *Tib.* (1, 6, 62). Atquĕ Bŏnæ sācrētă dĕæ. *J.* (6, 314. *Id.* 2, 86). Quum fŭgĕt ā tēmplīs ŏcŭlōs Bŏnă dīvă vīrōrŭm. *O.* (Cf. *Macrob. Sat.* 1, 12).

Bŏnă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Bonum.

Bŏnī, ōrŭm. *m. pl. Les gens de bien.* Ōdērūnt pĕccārĕ bŏnī vīrtūtĭs āmōrĕ. *H.* Nām quōd tūrpĕ bŏnīs, Tĭtĭō sēīoquĕ, dĕcēbăt Crīspĭnŭm. *J.* (4, 13). ‖ *qqf. Nobles.* Illām cīvem ēsse Āttĭcām Bŏnām, bŏnīs prōgnātām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 64). ‖ *Riches.* Ēst mīsĕrōrŭm... ūt invīdēānt bŏnīs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 51).

Bŏnī cōnsŭlō. *Voy.* Consulo.

Bŏnĭtās, ātĭs. *f. Bonne qualité.* Sīvĕ quŏd īnductī tĕrræ bŏnĭtātĕ, vŏlēbānt. *Lr.* (V, 1244). Dēscendĕ, ămīcĕ : tāntă bŏnĭtās ēst āquæ. *Ph.* ‖ *Au fig. Bonté, bienveillance.* Māgnă tămĕn spēs ēst īn bŏnĭtātĕ dĕī. *O.* Cērĕrĕpĭūm sūpĕrās quī bŏnĭtātĕ sĕnĕm. *M.* (X, 52, 2). Frūstra ădjŭvārĕ bŏnĭtās nītētŭr tŭă. *Ph.* (Adde *Ter. Phor. prol.* 34). SYN. Bĕnignĭtās, clēmēntĭă, cōmĭtās, facĭlĭtās, lēnĭtās, hūmānĭtās. EP. Mītis, clēmēns, indŭlgēns, ămīcă, plă. PPH. Ănĭmŭs mītis, clēmēns, bĕnignŭs. Mēns bĕnignă. Plī sēnsŭs.

Bŏnōnĭă, æ. *f. Ville d'Italie, auj. Bologne.* Fūndĕ tŭō lăcrĭmās ōrbātă Bŏnōnĭă Rūfō. *M.* (VI, 85, 5. *Id.* III, 59, 1). Ōcnī prīscă dŏmūs, pārvīquĕ Bŏnōnĭă Rhēnī. *Sil.*

Bŏnōnĭēnsĭs, ĕ. *De Bologne.* Bŏnōnĭēnsĭs Rūfa. *Cat.* (60, 1).

Bŏnŭm, ī. *n. Le bien, le juste.* Ēt quīd sīt nātūră bŏnī, summūmquĕ quĭd ējŭs. *H.* SYN. Rectŭm, hŏnēstŭm, vīrtŭs. ‖ *Avantage, intérêt.* Nēc cōmmūnĕ bŏnŭm pŏtĕrānt spĕctārĕ. *Lr.* (V, 959). Ēt

dē cōmmūnī pārs quŏquĕ nōstrā bŏno ēst. *O.* Quīd mihī sīt bŏnī, sī mentĭar? *Pl.* (*Most.* II, 1, 23). SYN. Cōmmŏdum, ūtilĭtās. ‖ *Avantage, qualité, bien.* Fōrmā bŏnūm frăgĭle ēst. *O.* Āt vindictā bŏnūm vītā jūcundĭūs ipsā. *J.* (13, 180). ‖ *qqf. Avantages physiques.* Nīsĭ vīs bŏnī In ipsa inēssĕt fōrmā. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 57). ‖ Bŏnī cōnsŭlō. *Voy.* Consulo. ‖ *Au pl.* Bŏnă, ōrŭm. *Biens, avantages, bonheur.* Hōrŭm Sēmpĕr ĕgo ŏptārīm paŭpĕrrīmŭs ēssĕ bŏnōrŭm. *H.* Ō fortūnātōs nīmĭŭm, sŭă sī bŏnă nōrint, Āgrĭcŏlās! *V.* Hūmānis măjōrā bŏnis crēduntŭr. *J.* (10, 137). *Voy.* Felicitas. ‖ *Biens, richesses.* In cĭcĕre ātquĕ făbā bŏnă tū pērdāsquĕ lŭpīnis. *H.* Bŏnă tōtă fĕrūntŭr Ād Phīlēn. *J.* (10, 257). *Voy.* Divitiæ. ‖ *Qualités.* Prīmă mihī dēbĕs ănĭmī bŏnă. *J.* (8, 24). Sŭă nĕc bŏnă quīsquĕ rĕcūsĕt. *O.* SYN. Bŏtēs. ‖ *Avantages physiques.* Ingĕnĭī dōtēs cōrpŏrĭs ăddĕ bŏnīs. *O.* ‖ *qqf. Plaisirs.* Ūt mihī Bŏnă multă făcĭăm! *Pl.* (*Cas.* II, 8, 31).

Bŏnŭs, ă, ŭm; *compar.* Mĕlĭŏr, ūs; *sup.* Ŏptĭmŭs, ă, ŭm. *Bon, de bonne qualité.* Sūnt bŏnă, sūnt quædăm mĕdĭŏcrĭă, sūnt mălă plŭră. *M.* (1, 17). Sīvĕ bŏnŭs cŏlŏr ēst. *O.* Bŏnăm dēpĕrdĕrĕ fămăm. *H.* SYN. Prŏbŭs. ‖ *Vertueux, honnête.* Vīr bŏnŭs āc săpĭens. *H.* Quidquĭd dīgnŭm săpĭentĕ bŏnōquĕ. *Id.* SYN. Prŏbŭs, rēctŭs, intĕgĕr, hŏnestŭs. *Voy.* Boni, Probus. ‖ *Bon, juste.* Quælĭbĕt ēlōquĭō fĭt bŏnă caŭsă tŭō. *O.* Dŭx caŭsæ mĕlĭŏrĭs ĕrāt. *L. Voy.* Justus. ‖ *Bon, doux de caractère.* Nĕc bŏnŭs Eurўtĭŏn prælătō invīdĭt hŏnōrī. *V.* Sŭpĕr ŏmnĭă vultŭs Accēssĕrĕ bŏnī. *O.* Vēllĕs bŏnŭs ātquĕ bĕnīgnŭs Essĕ. *H.* SYN. Bĕnīgnŭs, mītis, clēmĕns, făcĭlis. *Voy.* Benignus. ‖ *Habile.* Bŏnī quŏnĭăm cōnvēnĭmŭs ămbō, Tū călămōs inflārĕ lĕvēs. *V.* Drāncēs līnguă mĕlĭŏr. *Id.* Quēm bīs tĕrvĕ bŏnŭm cŭm rīsū mīrŏr. *H.* Fĕrrĕm, sī făcĕrĕt bŏnŭs pŏētă. *M.* (XII, 64, 8). *Voy.* Peritus. ‖ *Propre à.* Ēt bŏnă bĕllō Cōrnŭs. *V.* Nōnă fŭgæ mĕlĭŏr (dies). Ŏptĭmă frūmēntīs tēllŭs. *Id. Voy.* Aptus. ‖ *Noble.* Īstām cīvem ēsse Āttĭcām, Bŏnām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 64). Bŏnō gĕnĕrĕ nātŭs. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 93). *Voy.* Nobilis. ‖ *Courageux.* Quæ bŏnă prōgĕnĭēs dīgnă pārēntĕ fŭīt. *O.* (*Trist.* IV, 2, 40. Adde *Hor. Od.* IV, 4, 29 : quanquam utrobique de nobilitate intelligi potest. Sed cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 199. Sic græce ἀγαθός). ‖ *Favorable.* Ītĕ bŏnīs ăvĭbŭs. *O.* Sīs bŏnŭs ō fēlīxquĕ tŭīs. *V.* Vōs ō mihī mānēs Estōte bŏnī! *Id. Voy.* Favens. ‖ *Avantageux, heureux.* Nōn hăbĕt ēventŭs sordĭdă prædă bŏnōs. *O.* Quŏd ērīt mihī bŏnum ātquĕ cōmmŏdum. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 81). *Voy.* Utilis. ‖ *Beau.* Infēstō pŭĕrīs bŏnīs mălĭsquĕ. *Cat.* (15, 10). Făcĭēs quūm bŏnă tĕstĕ cărĕt. *O.* (Adde *Ter. Heaut.* III, 2, 13). *Voy.* Pulcher. ‖ *Assez grand.* Āt bŏnă pārs hŏmĭnum. *H.* Pārs bŏnă mentĭs ērāt. *O.* Mĕlĭŏr pārs āctă dĭēī. *V.* Sīt bŏnă librōrum ēt prōvīsæ frūgĭs in ānnum Cōpĭă. *H.* SYN. Mūltŭs. ‖ Bŏnĕ, Ō bŏnĕ. *Mon ami.* Ō bŏnĕ, nūnquīd Dē Dācĭs audīstī? *H.* Quō, bŏnĕ, circă... Vīvĕ bĕātŭs. *Id.* ‖ *Ironiquement.* Bŏnĕ vīr, dīc mihī Aŭfūgĭstĭn'? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 11. Adde *Sil.* II, 240; *Stat. Th.* II, 460). ‖ Bŏnă vēnĭă. *Avec votre permission.* Prīmum hōc ăbs tē bŏnă vēnĭă ēxpĕtō. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 31). ‖ Bŏnă vērbă. *Paroles de bon augure.* Dīcāmŭs bŏnă vērbă. *Tib.* (II, 2, 1. Adde *Aus. Parent.* 18, 6). Nūnc dīcendă bŏnō sūnt bŏnă vērbă dĭē. *O.* PHR. Bŏnă vērbă, Bŏnă vērbă, quæsŏ (εὐφήμει). *Dites des paroles de bon augure.* Bŏnă vērbă, quæsŏ. *Ter.* (*And.* I, 2, 33). *Voy.* Faveo. ‖ Bŏnæ ārtēs. *Vertu. Voy.* Ars. ‖ Bŏnă rēs *ou* Bŏnæ rēs. *Prospérité.* Īnquĕ bŏnīs nōn cēssāt cōgnĭtă rēbŭs. *O.* Ne īn rē bŏnă vĭdĕam ēssĕ nequām fĭlĭum. *Laber.* (apud *Gell.* 10, 17). *Voy.* Felicitas. ‖ Bŏno ănĭmo ĕs. *Rassure-toi. Voy.* Animus.

Bŏŏ, ās, ārĕ. *n.* (βοάω). *Crier, retentir.* Rēddĕ mĕŭm, tōtō vōcĕ bŏāntĕ fŏrō. *O.* Bŏāt Cœlĭum frĕmĭtŭ vīrūm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 77. Veteres dixerunt et *Bovo*). SYN. Rĕbŏŏ, rĕsŏnō, mūgĭō. ‖ † Bŏō, ĭs, ĕrĕ. *arch.* Clāmōre et sŏnĭtū cōllēs rĕsŏnāntēs bŏūnt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 80. Adde *Varr. ibid.*)

Bŏōtēs, æ. *m.* (Βοώτης). *Le Bouvier, constellation à la queue de la grande-Ourse. Selon la fable, c'est Arcas que Jupiter plaça dans le ciel, avec sa mère Callisto.* Haud ŏbscūrā cādēns mittĕt ŭbī signă Bŏōtēs. *V.* Aŭfĕrĕt ēx ŏcŭlīs vĕnĭēns aurōrā Bŏōtēn. *O.* Plăcĭdī nūnquīd tē pigrā Bŏōtæ Plaŭstrā vĕhūnt? *M.* (VIII, 21, 3). SYN. Arctŏphўlăx, Ārctūrŭs, Plaŭstrŭm, Ārcās. EP. Arctŏūs, Hўpĕrbŏrĕŭs, Scўthĭcŭs, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, glăcĭālĭs, tārdŭs, pĭgĕr, ĭnĕrs. PPH. Bŏōtæ plaŭstrŭm, plaŭstră. Cūstōs Erўmānthĭdōs Ursæ. Sīdŭs hўpĕrbŏrĕŭm. Signŭm glăcĭālĕ pōlī. VERS. Lānguĕt Hўpĕrbŏrĕæ glăcĭālĭs pōrtĭtŏr Ursæ. *St.* Tārdūmquĕ sŭb āstrīs Ārcădă. *Id.* Plaŭstriquĕ prōpĭnquŭs Pārrhāsĭī. *Cl.* Tārdŭs ĭn ŏccāsūm sequĭtŭr sŭă plaŭstră Bŏōtēs. *Germ.* Quōd quāsĭ tēmōni ădjūnctām præ sē quātĭt Ursām. *Cic.* Flĕxĕrāt ŏbliquō plaŭstrūm tēmōnĕ Bŏōtēs. *O.* Quæ sequĭtŭr flĕctĭtquĕ sĕnĕx, Ārctĭcæ tārdūs plaŭstră Bŏōtēs. *Sen.* Ūbĭ cærŭlĕīs ĭmmūnĭs āquīs Lūcĭdă vērsāt plaŭstră Bŏōtēs. Quā plaŭstră tārdŭs nŏctĭs æternā vĭcĕ Rĕgĭt Bŏōtēs, frīgŏre Ārctŏō rigēns. *Id. Voy.* Arctos, Ursa.

† Bŏōtĭs *et* Bŏōtī. *anciens gén. pour* Bootæ. Vēl quā rĭgĕt ōrā Bŏōtĭs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 856. *Ib.* 456). Sŭb pēdĭbŭs prōfĕrt fīnītă Bŏōtī. *Cic.* (apud *Prisc.* 6, 706).

Bŏōz. *m. indécl. Époux de Ruth, et bisaïeul de David.* Fūlcrā Bŏōz mĕrŭīt. *Prud.* (*Ham.* 852).

Bŏrĕālĭs, ĕ. *Comme* Boreus. Ēt quā præcĭpĭtānt bŏrĕālĭă flāmĭnă sēsē. *Avien.* (*Arat.* 951. *Ib.* 964; *Descr. Ter.* 84 et 292).

Bŏrĕās, æ. *m.* (Βορέας). *Borée, fils du Strymon, enleva Orithie, dont il eut Zéthus et Calaïs.* Bŏrĕæ Tĕreūs Thrācĕsquĕ nŏcĕbānt, Dīlēctāquĕ dĭū cārŭīt dĕŭs Ōrĭthўĭa. *O.* (*Met.* VI, 682. *Ib.* 690 *sq.*). ‖ *Borée ou aquilon, vent du nord.* Ēcce aūtēm bŏrĕās ănguĭsta ā sēdĕ Pĕlōrī. *V.* Frīgĭdŭs ŭt bŏrĕās ŏbstŭpĕfēcĭt āquās. *O.* Ī, mĕdĭŭm rāpĭdō bŏrĕān ĭllābĕrĕ sāltū. *St.* Hōrrĭfĕrŭm cōntrā bŏrĕān ŏvĭs ārmā mĭnĭstrāt. *O.* SYN. Āquĭlō. EP. Arctŏūs, Scўthĭcŭs, Thrēĭcĭŭs, Thrācĭŭs; gĕlĭdŭs, hĭbĕrnŭs, nĭvōsŭs, nĭvālĭs, nĭmbōsŭs; sævŭs, ĭnīquŭs, fūrēns, trūx, vĭŏlēntŭs, præcĕps, rāpĭdŭs, etc. *Voy.* Ventus. PPH. Bŏrĕæ, āquĭlōnĭs vīs, răbĭēs, fŭrŏr, flātŭs, ĭmpĕtŭs, ālæ, pĕnnæ, frīgŭs, glăcĭālĕs aūræ. Bŏrĕālĭă flāmĭnă, flābrā. VERS. Quālĭs hўpĕrbŏrĕīs āquĭlō quūm dēnsŭs ăb ōrīs Incŭbŭīt, Scўthĭæque hĭēmēs ātquæ ārīdă dĭffĕrt Nŭbĭlă. *V.* Quūm grăvĭs ārmātŭr bŏrĕās glăcĭēquĕ nĭvālī Hīspĭdŭs. *Cl.* Rīgĭdī quā spīrānt flābra āquĭlōnīs. *Avien.* ‖ *Le nord ou septentrion.* Āt bŏrĕæ dē pārtĕ trŭcis quūm fūlmĭnāt. *V.* SYN. Āquĭlō, sēptēntrĭō. *Voy.* Zona. ‖ *Par ext. Hiver ou tempête. Voy.* Hiems, Tempestas.

Bŏrĕētĭs, ĭdis. *f.* (βορεῆτις). *Septentrional.* Āst ălĭæ, ōcĕānī jūxtă bŏrĕētĭdās āctās. *Prisc.* (*Peri.* 577. Alii leg. *Boreotidas*).

Bŏrĕus, *mieux que* Bŏrĕus, ă, ŭm (Βόρειος). *De*

borée, septentrional. Vītă, prŏcūl pătrĭă, pĕrăgendă sŭb ăxĕ bŏrĕō. *O.* Ŏcĕănūm bŏrĕō cōntŭngunt frigŏrĕ dūrum. *Prisc.* (*Peri.* 271. Sic *ib.* 315 et 789). SYN. Bŏrĕālis, hўpĕrbŏrĕŭs, Ārctōŭs, ăquilōnĭŭs, *par ext.* glăcĭālis, gĕlĭdŭs, nĭvālis.

† Bŏrĭnŭs, ă, ŭm (*βορινός*). *Comme* Boreus. Nĕc fĕrā tĕmpēstās zĕphўrum, frĕmĭtūsquĕ bŏrĭnī. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* 57).

† Bŏrās, ădis. *m.* (*Βορέας*). *Comme* Boreas. Pĕrficĭāt lūx plēnă vīrōs, sīve ălgĭdă Bŏrĕæ Ætās. *Prud.* (*Psych.* 915). Tē pătrĕm dīcīt plăgă tōtă Bŏrĕæ. *Paul. Nol.* (*Carm.* 17, 245).

Bŏrўsthĕnēs, ĭs. *m.* (*Βορυσθένης*). *Boristhène, auj. Dniéper, grand fleuve de Russie, qui se jette dans la mer Noire.* Hīc ŭbĭ dēscēndĭt pŏrrēctă Bŏrўsthĕnĭs undă. *Prisc.* (*Peri.* 303). Frigĭdă jām cĕlĕrĭs pĕrăgrātă Bŏrўsthĕnĭs ōră. *Calvus* (apud *Valer. Prob.* 1, p. 1394. Alii perperam *Borysthenis* pro adjectivo habent). ‖ 2. *Nom du cheval d'Adrien.* (*Anthol.* II, p. 88.)

Bŏrўsthĕnĭdæ, ārŭm. *m. pl. Peuples riverains du Boristhène.* Glōrĭa ăd hĭbĕrnōs lātă Bŏrўsthĕnĭdas. *Pp.* (II, 6, 18).

? Bŏrĭsthĕnĭs, ĭdis. *f. Du Borysthène. Voy.* Borysthenes.

Bŏrўsthĕnĭŭs, ă, ŭm (*Βορυσθένιος*). *Du Boristhène.* Cūmquĕ Bŏrўsthĕnĭō lĭquĭdissĭmŭs āmnĕ Drўaspēs. *O.* Indĕ Bŏrўsthĕnĭī vīs sēsĕ flūmĭnĭs înfĕrt. *Avien.* (*Descr. Ter.* 448. *Ib.* 721).

Bŏs, bŏvis. *m.* ; *pl.* Bŏvēs, bŏŭm, bōbŭs *ou* būbŭs (*βοῦς, Dor. βῶς*). *Bœuf.* Bŏs ārĕt ; ignāvum sācrĭfĭcātĕ sŭĕm. *O.* Nĕc bŏvĕ măctātō cœlēstĭă nūmĭnă gaŭdent. *Id.* Mūgĭtūsquĕ bŏŭm, mŏlēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sŏmnī. *V.* Pătĕrnă rūră bōbŭs ĕxĕrcĕt sŭīs. *H.* Nōn prōfĕctūrīs lĭttŏră bŭbŭs ărās. *O.* Prĕtĭūmque ĭmpōnĭs ăbactīs Bōbŭs, ĕt ĭn părtĕm scĕlĕrūm prō jūdĭcĕ trānsīs. *Aus.* (*Epist.* 4, 26. Vide tamen inf. *Bubus*). SYN. Taŭrŭs, jŭvēncŭs. EP. Tōrvŭs, mĭnăx, fĕrōx ; dŏcĭlis, pătĭēns, dūrŭs, vălĭdŭs, rōbŭstŭs, mītis ; ĭnnŏcŭŭs, plăcĭdŭs, lēntŭs, tārdŭs, pĭgĕr, sēgnĭs, ăgrĭcŏlă. PPH. Ērrāntēs mūgĭēntĭŭm grĕgēs. *H. Voy.* Aro. ‖ *f. Vache.* Jām sētĭs ōbsĭtă, jām bōs. *V.* Vēl sī bōs ēdĕrĕt ăgnŭm. *J.* (2, 123). Bōs quŏquĕ fōrmōsa ēst. *O.* Întăctæ bŏvēs. *H.* SYN. Văccă, jŭvēncă. *Voy.* Vacca. ‖ Bŏvēs mōrtŭī. *Nerf de bœuf.* Ŭbĭ vīvōs hŏmĭnēs mōrtŭī ĭncŭrsānt bŏvēs. *Pl.* (*Asin.* I, 1, 22). *Voy.* Lorum. ‖ *Espèce de poisson.* (*βοῦς θαλάσσιος* apud *Galen*). Năm gaŭdēnt pĕlăgō, quālēs scōmbrĭquĕ bŏvēsquĕ (*Ov. Hal.* 94. Cf. *Plin.* 9, 24 ; 32, 11). ‖ Lūcās bōs. *Voy.* Lucas bos.

Bŏsphŏră *ou* Bŏspŏră, ōrŭm. *pl. n. Comme* Bosphorus. Ēt mŏdŏ Pŏmpēĭă Bŏsphŏră captă mănŭ. *Pp.* (III, 9, 60. Sic *Tænara, Ismara, Mænala,* et *Tænarus*, etc.)

Bŏsphŏrānŭs *ou* Bŏspŏrānŭs, ă, ŭm. *Du Bosphore.* Nām quŏd pārtĭbŭs ārmă Bŏsphŏrānīs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 48). *Voy.* Bosphorius. ‖ Bŏsphŏrānī, ōrŭm. *m. pl. Habitans du Bosphore.* Plaŭdēntēs stŭpŭērĕ Bŏsphŏrānī. *Sid.* (*Pan.* 3313).

? Bŏsphŏrĕŭs *et* Bŏsphŏrĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Bosphorius. Sīc trūncă rĕpŏrtăt Bŏsphŏrĕīs ēlĕphās ĭnglōrĭŭs ōră trĭbūtīs. *Sid.* (*Pan.* 84. Nisi legendum *Bosphoriis*).

Bŏsphŏrĭŭs *ou* Bŏspŏrĭŭs, ă, ŭm (*Βοσπόριος*). *Du Bosphore.* Ēgĕrĭt Īonĭō Bŏsphŏrĭŏquĕ mărī. *O.* SYN. Bŏsphŏrānŭs.

Bŏsphŏrŭs *ou* Bŏspŏrŭs, *et* Bŏsphŏrŏs, ī. *m.* (*Βόσπορος*). *Bosphore. On distingue le Bosphore de Thrace, auj. détroit des Dardanelles, et le Bosphore Cimmérien, auj. détroit de Zabache. Dans les poëtes latins, il est surtout question du premier.* Thrācĭŭs Eŭxīnīs quā Bŏsphŏrŭs æstŭāt undīs. *H.* Bŏsphŏrŭs ĕt Tānăīs sŭpĕrānt, Scўthĭcæquĕ pălūdēs. *O.* Bŏsphŏrŏn hĭnc vĕtĕrēs errāntĭs nōmĭnĕ dīvæ Vŭlgāvērĕ. *V. Fl.* (Sic et *Prisc. Peri.* 157). Īnsānĭēntēm nāvĭtă Bŏsphŏrŭm Tēntābŏ. *H.* SYN. Bŏsphŏră, ōrŭm. (*Bosporus* scriptura melior videtur, sed alteram vulgaris usus commendat.)

Bŏstār, ārĭs. *m. Guerrier carthaginois.* Bŏstār, ĕt ūt vīsŏ stĭmŭlābăt cŏrdă Tŏnāntĕ. *Sil.*

Bŏstrēnŭs, ī. *m. Fleuve de Phénicie, près de Sidon.* Quām jūxtă hĭquĭdŏ Bŏstrēnŭs gŭrgĭtĕ cūrrĭt. *Prisc.* (*Peri.* 855. Adde *Avien. Descr. Ter.* 1073).

Bŏtēllŭs. *dimin. de* Bŏtŭlŭs, ī. *m. Boudin, saucisson, andouille.* Ēt pūltēm nĭvĕām prēmēns bŏtēllŭs. *M.* (V, 79, 9. *Id.* XI, 32, 13). Brāccās pĕr gĕmĭnās rŭbĕr bŏtēllŭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 36). Quī vēnīt bŏtŭlŭs mĕdĭō mĭhī tĕmpŏrĕ brūmæ. *M.* (XIV, 72. Adde *Laber.* apud *Gell.* 16, 17).

Bŏtērdŭm *ou* Bŏtrŏdŭm, ī. *n. Ville des Celtibériens.* Ēt dēlĭcātī dŭlcĕ Bŏtrŏdī nĕmŭs. *M.* (I, 50, 7. *Id.* XII, 18, 11).

† Bŏtrŭs *ou* Bŏtrўs, ўos. *m.* (*βότρυς*). *Grappe de raisin.* Cūm bŏtrўĭs căptŭm rētĕ fĕrēns lĕpŏrĕm (*Anthol.* II, p. 370. Forte legendum bŏtrīs, latina declinatione *botrus, i*).

. Bŏtrўŏ *ou* Bŏtrўōn, ōnĭs. *m.* (*βοτρυών*). *Grappe de raisin ; œufs de poisson conservés en grappe.* Nĕc dīgnăm tōtō sē bŏtrўōnĕ pūtăt. *M.* (XI, 28, 4). ‖ 2. *Ville de Phénicie.* Pĕrdĭdĭt ĭnvēntī vāllĕm Bŏtrўōnĭs ŏpĭmām. *Prud.* (*Ham.* 542).

Bŏtŭlŭs. *Voy.* Botellus.

† Bŏŭs. *monos. pour* Boves (*βοῦς*). Bŏŭs quī cōnvīvās fācĭūnt, hĕrbāsquĕ ŏggĕrūnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 23. Vulgo *boves :* quod scribi potest, ut pessit bacchius).

Bŏvĭānŭs, ă, ŭm. *De Bovianum, auj. Bojano, ville des Samnites.* Nūcrāsquĕ mētūnt, Bŏvĭānĭă quīquĕ Ēxăgĭtānt lūstră. *Sil.*

Bŏvīlē. *Comme* Bubile. (Cf. *Charis.* 1, 81.)

Bŏvīllæ, ārŭm. *f. pl. Ancienne ville du Latium.* Ōrtă sŭbūrbānīs quædăm fŭīt Ānnă Bŏvīllīs. *O.* (Adde *Prop.* IV, 1, 33 ; *Pers.* 6, 55 ; *Mart.* II, 6, 15. *Bohilla* autem *Non.* 2, 410, scribit).

Bŏvīnātŏr, ōrĭs. *m. Temporiseur.* (*Lucil.* apud *Gell.* 11, 7, et *Non.* 2, 84.)

Bŏvŏ, ās. *arch. Comme* Boo. Nāvĭbŭ' vēlĭvŏlīs măgnō clāmōrĕ bŏvāntēs. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5).

Brăbĕŭm *ou* Brăbĭŭm, ī. *n.* (*βραβεῖον*). *Jugement dans les jeux publics.* Sōlŭs brăbĕī dŭplĭcīs Pālmām tŭlīstī. *Prud.* (*Peri.* 1777. Libri fere habent *bravium*, solenni errore).

Brăcă *mieux que* Brăccă, æ. *f., et ordint.* Brăcæ, ārum. *pl.* (*βράκαι*). *Braies, caleçon, haut-de-chausses, à la mode des barbares.* Prō pătrĭō cūltū Pērsĭcă brăcă tĕgīt. *O.* Pēllĭbŭs ēt lātīs ărcēnt mălē frīgŏră brăcīs. *Id.* Ēt jām Sārmătĭcīs pērmūtānt cārbăsă brăcīs. *V. Fl.* (Adde *Juv.* 2, 169 ; *Prop.* IV, 10, 43).

Brăccărā, æ. *f. Ville de la Tarraconaise.* Quāquĕ sĭnŭ pĕlăgī jăcĭāt sē Brăcărā dīvĕs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 9, 5).

Brācātŭs, ă, ŭm. *Qui porte des braies.* Tēlă fŭgācis ĕqui, ĕt brācātī mīlĭtis ārcŭs. *Pp.* (III, 3, 17). Brācātăquĕ tŭrbă Gĕtārŭm. *O.* (Adde *Pers.* 3, 53). ‖ Brācātī, ōrŭm. *m. pl. Les Gaulois.* Ūt Brācātōrŭm pŭĕrī, Sēnōnŭmquĕ mĭnōrēs. *J.* (8, 234).

† Brāchă. *Voy.* Braca.

Brāchĭālis, ĕ. *Du bras.* Cōndămŭs ālтĕr ālтĕrum ĕrgo ĭn nĕrvŭm brāchĭālĕm. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 99).

Brāchĭŏlŭm, ī. *n. dimin. de* Brachium. Mīttĕ brāchĭŏlŭm tĕrĕs. *Cat.* (61, 181).

Brāchĭŭm, ĭī. *n.*; Brāchĭă, ōrŭm. *pl. Bras.* Quō pāctō pūgnō præfrĕgistī brāchĭŭm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 26). Illī ĭntĕr sēsе măgnă vī brāchĭă tŏllŭnt. *V.* Quōd sŭă frātĕrnō circumdĕt brāchĭă cōllō. *O.* Fidēns jŭvēntūs hōrrĭdă brāchĭīs. *H.* SYN. Lăcĕrtī, *qqf.* ŭlnæ, mănŭs, *ou plur.* mănŭs. EP. Firmŭm, fortĕ, vălĭdŭm, rōbŭstŭm; mōllĕ, tĕnĕrŭm, cāndĭdŭm, lævĕ, ĕbŭrnĕŭm, lactĕŭm. ‖ *En parlant de certains animaux.* Jām brāchĭă cōntrāhīt ārdēns Scōrpĭŭs. *V.* ‖ *Branches d'arbres.* Tūm fortēs lātĕ rāmōs ĕt brāchĭă pāndĕus. *V.* Tūm strīngĕ cōmās, tŭm brāchĭă tondĕ. *Id. Voy.* Ramus. ‖ *Au fig.* Nĕc brāchĭă lōngō Mārgĭnĕ tĕrrārŭm pōrrexĕrāt Amphītrītĕ. *O.* ‖ *Montagne qui avance, construction pour se fortifier.* Gĕmĭnō dēmittŭnt brāchĭă murō Tūrrĭtī scōpŭlī. *V.* Dēnsās tōllēntĭă pīnnās Cēspĭtĭbŭs, crūdāquе ēxtrāxit brāchĭă tĕrrā. *L.* Ārdŭă trānquillō cūrvāntŭr brāchĭă pōrtū. *Cl.* Scāndam ĕgŏ Thēsēæ brāchĭă lōngă vĭæ. *Pp.* (III, 20, 24). ‖ *Antennes de navire.* Āttōllī mālōs, ĭntēndī brāchĭă vēlīs. *V.* Lātāquĕ vēlīfĕrī pōrrexīt brāchĭă mālī. *St.* (Adde *V. Fl.* I, 126). *Voy.* Antennæ.

Brāchmānēs, ŭm. *m. pl.* (Βραχμᾶνες). *Brachmanes, philosophes, de l'Inde.* (Cf. *Luc.* III, 240.) *Voy.* Gymnosophistæ.

Bractĕă, æ. *f. Feuille de métal, principalement d'or.* Sīc lēnī crĕpĭtābăt brāctĕă vēntō. *V.* Adspĭcĕ quām tĕnŭīs brāctĕă lignă tĕgăt. *O.* SYN. Brāctĕŏlă. EP. Tĕnŭīs, lēvīs, fŭlgēns, nĭtēns. PPH. Aŭrī brāctĕa. *Lr. Voy.* Lamina. ‖ *Au fig. Couleur d'or.* Ēt līnĭt Hēspĕrĭŭm brāctĕă vīvă pĕcŭs. *M.* (IX, 62, 4).

Brāctĕālis, ĕ. *De feuille de métal, d'or.* Sētāsquĕ fŭlgōr brāctĕālīs ĭnfĭcĭt. *Prud.* (*Peri.* 2217).

Brāctĕātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'une feuille de métal, doré.* Ĭntŭs lūx micāt, ātquĕ brāctĕātŭm Sōl sīc sōllĭcĭtātŭr ād lăcūnār. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 8). Brāctĕātă mārmŏră. *Id.* (*Pan.* 3127). *Voy.* Auratus.

Brāctĕŏlă, æ. *dimin. de* Bractea. Quī brāctĕŏlās dē Cāstŏrĕ dūcăt. *J.* (13, 152). Brāctĕŏlās trăbĭbŭs sŭblēvīt. *Prud.* (*Peri.* 3627).

? Brādўn. *m. Nom d'homme.* Prīmŭ' sĕnĕx Brādўn, rĕgĭmĭnĕ bĕllĭquĕ pērĭtŭs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Regimen*).

Brānchĭă, æ. *f.*; Brānchĭæ, ārŭm. *pl.* (τὰ βράγχια). *Branchies de poisson.* Rēddĭt mōrtĭfĕrōs ĕxpĭrāns brānchĭă flātŭs. *Aus.* (*Mos.* 266).

Brānchŭs, ī. *m.* (Βράγχος). *Nom d'un fils d'Apollon.* Pātrĭŏquе æquālis hŏnōrī Brānchŭs. *St.* (*Th.* III, 479. *Id.* VIII, 198). Hўmnŭm Bāttĭădēn Phœbō cāntāssĕ Jŏvīquĕ Pāstōrēm Brānchŭm. *T. Maur.* (*Met.* 317).

Brāssĭcă, æ. *f. Chou, légume.* Nītrātă vīrĭdīs brāssĭcă flăt āquă. *M.* (XIII, 17). Mē nŏtăt, ĕt jūncō brāssĭcă vĭnctă lĕvī. *Pp.* (IV, 2, 44). Cōmmixtō quŭm fĕrvĕt brāssĭcă vīnō. *Ser. Sam.* (541. Adde *Colum.* 10, 120; *Pl. Ps.* III, 2, 26). SYN. Caŭlis, crāmbē. EP. Mōllis, tĕnĕră, vīrēns, vīrĭdis, pătŭlă, fătŭă.

Braurōn, ōnis. *m.* (Βραύρων). *Ville de l'Attique.* Quī gĕlĭdŭm Braurōnă vīrī. *St.*

† Brăvĭŭm. *Voy.* Brabeum.

† Brēnnī, ōrŭm. *Voy.* Breuni.

Brēnnĭcŭs, ă, ŭm. *De Brennus.* Quŭm Brēnnĭcă signă Tārpēĭŭm prĕmĕrēnt. *Sid.* (*Pan.* 1809).

Brēnnŭs, ī. *m. Brennus, chef Gaulois, qui se rendit maître de Rome.* Tōrrĭdă sācrĭlĕgŭm tēstāntŭr lĭmĭnă Brēnnŭm. *Pp.* (III, 11, 53). Ĭpsĕ, tŭmēns ătăvīs, Brēnnī sĕ stīrpĕ fĕrēbăt. *Sil.* (Adde *Prud. Sym.* 1371).

Brēntă *ou* Brīntă, æ. *f. Fleuve qui passe à Padoue, auj. la Brenta.* (*Fortun. Vita S. Mart.* 4, 677.)

? Breūcŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* IV, 235. Alĭī *Brennum, Breunum.*)

Breūnī, ōrŭm. *m. pl.* (Βρεῦνοι). *Peuple de la Rhétie.* Breūnōsquĕ vēlōcēs, ĕt ārcēs. *H.* (*Od.* IV, 14, 11. Cf. *Sil.* IV, 233; *Plin.* 3, 25; *Flor.* 4, 12).

Brĕvī. *adv. Bientôt, sous peu, en peu de temps.* Quīd Tĭtĭās, Rōmānă brĕvī vēntūrŭs ĭn ōrā? *H.* Brĕvīquĕ vīrēs pĕrdĭt ēxstĭnctŭs sŭās. *Sen.* (*Oct.* 565). SYN. Mōx, cĭtŏ, mŏdŏ, jāmjām, quāmprīmŭm, mōmēntō, mātūrĕ, ōcĭŭs, ēxtēmplō, ĭlĭcĕt. PPH. Brĕvī, pārvō, ăngŭstō, ēxĭgŭō tēmpŏrĕ. In ăngŭstō tēmpŏrĕ. Paŭlō pōst *ou* pōst paŭlō. Nōn ou haŭd multō pōst. Nūllă mŏrā. Missă mŏrā. Sīnĕ mŏrā. Brĕvī ou in brĕvī spătĭō. Nĕc lōngŭm. Brĕvĕ pōst tēmpŭs, spătĭŭm. Pōst mŏræ mĭnĭmŭm. PHR. Nĕc lōngŭm tēmpŭs, ăt ingēns Ēxĭīt ād cœlŭm (arbos). *V.* Nĕc lōngum in mĕdĭō tēmpŭs. Tōllŭnt sē cĕlĕrēs. Dictō cĭtĭŭs tŭmĭda æquŏră plācăt. Haŭd multă mōrātŭs. *Id.* Quīd ēnīm? cōncŭrrĭtŭr : hōræ Mōmēntō cĭtă mōrs vēnĭt, aŭt vĭctōrĭă lætă. *H.* Răpĭdă vēlōcĭŭs aūrā. *O.* Ūrĭdem cĕlĕrī vīrtŭtĕ rĕcēpit. Ēt cĭtĭŭs quām nŭnc tĭbī fāctă rĕnārrō, In lăticem mūtōr. Ĭntrā Tēmpŏrĭs ēxĭgŭum. *Id.* Cĕlĕrī rătiōnĕ gĕrūntŭr. *Lr.* Dictō prĭŭs. *St.* Nĕc lōngă mŏrātŭs. *Id.* Nĕc dictō sēgnĭŭs illĕ Bēllă căpēssēbăt. *Sil.* Tēmpŭs haŭd lōngŭm pătī. *Sen.* Pōst āllquōd tēmpŭs. *Ph.* Mōmēntō tēmpŏrĭs ūnō. *Prosp. Voy.* Protinus. ‖ *Un peu de temps, quelque temps.* Cūnctātŭsquĕ brĕvī, cōntōrtām vĭrĭbŭs hāstām. *O.* SYN. Paŭlŭm, paŭlispĕr. ‖ *En peu de mots.* Nūnc, fābŭlārŭm cūr sĭt ĭnvēntŭm gĕnŭs, Brĕvī dŏcēbŏ. *Ph.* (Cf. *Cic.* apud *Charis.* 2, 176). SYN. Brĕvĭtĕr.

Brĕvĭă vădă, *ou absolt.* Brĕvĭă, ŭm, *n. pl. Bancs de sable.* Hās ĭnŏpĭs ūndæ brĕvĭă cōmmĭnŭūnt vădă. *Sen.* (*Ag*, 572. *Id. H. Fur.* 323). In brĕvĭa ĕt Sўrtēs ŭrgĕt. *V. Voy.* Scopulus.

† Brĕvĭātŭs, ă, ŭm. *Abrégé, raccourci.* Ēt brĕvĭātās Cōgĭt hĭĕms hōras. *Paul. Nol.* (*Nat. S. Fel.* 24, 9).

† Brĕvĭcŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Brevis. *De petite taille.* (*Pl. Merc.* III, 4, 54.)

† Brĕvĭlŏquēntĭă, æ. *f. Laconisme.* (*Enn.*, teste *Senec.* apud *Gell.* 12, 2.)

† Brĕvĭō, ās, ārĕ. *néol. Abréger, raccourcir.* Ex illă tōtĭdĕm pĕr pārtēs sīc brĕvĭāntŭr. *Manil.* (III, 461). Ēt nūmĕrŭm mĭsĕrāns vēllĕt brĕvĭārĕ dĭĕrŭm. *Juvc.* (IV, 137. Adde *Anthol.* I, p. 76). *Voy.* Contraho.

Brĕvĭs, ĕ. *Court, de peu d'étendue.* Tĭtўrĕ, dūm rĕdĕō, brĕvĭs ēst vĭă, pāscĕ căpēllās. *V.* Cūrsūquĕ brĕvissĭmŭs Ălĭnō. *O.* In brĕvĕ tĕ cōgī. *H.* SYN.

Cōntrāctŭs, pārvŭs. PPH. Non *ou* haūd lōngŭs. ‖ *De petite taille.* Quā brĕvĭs ōccūltūs mūs sibĭ fēcit ĭtĕr. *O.* Brĕvĕ quōd cāpŭt, ārdŭă cērvīx. *H.* Brĕvĭŏr īlex. *Sen.* (*H. ŒEt.* 1640). SYN. Pārvŭs, ĕxĭgŭŭs, pŭsillŭs. *Voy.* Parvus. ‖ *Court, de peu de durée.* Vīvĕ mĕmōr quām sīs ævī brĕvĭs. *H.* Īrā fŭrōr brĕvĭs ēst. *Id.* Sæpĕ fŭĭt brĕvĭŏr, quām mĕă vērbă, dīĕs. *O.* Cārī dēlĭcĭæ brĕvēs pătrōnī. *M.* (VI, 28, 3). SYN. Cūrtŭs, cădūcŭs, flŭxŭs. PPH. Non lōngŭs. Non dĭūtūrnŭs. PHR. Ūsŭs ĭn ārcto ēst. *Calp.* ‖ *Bref, concis.* Brĕvĭs ēssĕ lăbōrō, Ōbscūrŭs fĭō. *H.* Ēt brĕvĭŏrā tĭbī, nōn mĕlĭōrā plăcēnt. *M.* (X, 59, 2). SYN. Prēssŭs, cōncīsŭs. ‖ *Petit, peu considérable.* Prīvātŭs illŭs cēnsŭs ĕrāt brĕvĭs. *H.* Brĕvĕ pōndŭs. *Id.* Īnstrŭĭs ĭmpēnsă nōstră sēpŭlcră brĕvī. *O.* SYN. Pārvŭs, mĭnĭmŭs, ĕxĭgŭŭs, cūrtŭs, tĕnŭĭs. *Voy.* Parvus. ‖ *Brève, en parlant d'une syllabe.* Sўllăbă lōngă, brĕvī sūbjēctă, vōcātŭr ĭāmbŭs. *H.* Flăt ŭt ē lōngă sўllăbă lōngă brĕvĭs. *O.* SYN. Cōrrēptă.

Brĕvĭtās, ātĭs. *f. Briéveté, court espace de temps ou courte distance.* Nōn lĭcĕt hĭc vītæ dē brĕvĭtātĕ quĕrī. *M.* (XI, 90, 4). PPH. Brĕvĕ spătĭŭm *ou* tēmpŭs. ‖ *Briéveté d'un écrivain.* Ēst brĕvĭtātĕ ŏpŭs, ŭt cūrrāt sēntēntĭă. *H.* Brĕvĭtātĕ nĭmĭă quōnĭām quōsdam ōffēndĭmŭs. *Ph.* Cērtē brĕvĭtātĕm āppröbă. *Id.* ‖ *Petitesse, petite taille.* Hæc hăbĭlĭs brĕvĭtātĕ sŭa ēst. *O.* ‖ *Petitesse, faible valeur.* Aūgēscĭt brĕvĭtās dōnī pĭĕtātĕ sērēnæ. *Cl.* ‖ *Quantité d'une syllabe brève.* Pērstāt brĕvĭtās, quæ fŭĭt āntĕ cōllōcātĭs. *T. Maur.* (*Litt.* 97).

Brĕvĭtĕr. *adv. En peu de mots.* Ōĭlī sīc brĕvĭtĕr fāta ēst lōngævă sācērdōs. *V.* Ēt brĕvĭtĕr Trōjæ sūprēmum aūdīrĕ lăbōrĕm. *Id.* SYN. Brĕvī, paūcīs. PPH. Nōn ĭtă mūltīs. ‖ *Avec peu de longueur, d'étendue, de durée.* Frōns brĕvĭs, ătquĕ mōdŭs brĕvĭtĕr sīt nārĭbŭs ūncĭs. *H.* Spĕ brĕvĭūs mŏnĭtŭs ēxpĕrĭērĕ mĕōs. *O.*

Brĭărĕĭŭs, ă, ŭm (Βριάρειος *et* Βριαρήϊος). *De Briarée; des géans.* Āppēllĭt cēntŭm Brĭărĕĭă tŭrbă lăcĕrtīs. *Cl.* (*R. Pros.* III, 187. Adde *Rutil.* 1, 613).

Brĭărĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Βριαρεύς). *Briarée ou Égéon, géant qui avait cent bras. Il fut foudroyé et retenu captif sous le mont Etna.* Ēt cēntŭmgĕmĭnŭs Brĭărĕŭs, ēt bēllŭă Lērnæ. *V.* Ĭmmōlăt hūnc Brĭărĕŭs fācta ēx ădămāntĕ sĕcūrī. *O.* SYN. Ægæōn. PPH. Cēntĭmānŭs *ou* cēntŭmgĕmĭnŭs gigās. *Voy.* Gigas.

? Brīdĕgălă, Brīdĕgălās *ou* Brīdĕgălēs, æ. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* IX, 33, 6, *Bridegalæ.* Sic libri.)

Brĭgāntēs, ŭm. *m. pl.* (Βρίγαντες). *Peuple de la Grande-Bretagne.* Dīrŭē Maūrōrum ātquĕ Īgĭās, cāstēllă Brĭgāntūm. *J.* (14, 196). Ēt cærūlĕōs Cūtē Brĭgāntās. *Sen. phil.* (*de Mort. Claud.*)

Brīmō, ūs. *f.* (Βριμώ). *Autre nom d'Hécate.* Vīrgĭnĕŭm Brīmō cōmpŏsŭīssĕ lătŭs. *Pp.* (II, 2, 64). Ĭmmittēns Brīmō, stāgna ĭnvīda, ēt ĭnvīdă tēlă. *St.* (*Silv.* II, 3, 38).

? Brīsæŭs, ă, ŭm (Βρισαῖος). *De Brisa, promontoire de Lesbos : d'où Bacchus est appelé* Brisæus. Ēt nūnc, Brīsæī quēm vīnōsūs lĭbĕr Ātlī. *Pers.* (1, 76. Alii leg. *Brisei*, scil. Baccho affĭati; nam Βρισεύς unum est e Bacchi nominibus, auctore *Macrob.* 1, 18. Unde Βρισεῖος).

Brīntă. *Voy.* Brenta.

Brīsēĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs. *f.* (Βρισηΐς). *Briséis, de Lyrnesse, fille de Brisès, esclave d'Achille, lui fut ravie par Agamemnon.* Hēsĭŏnēn Tēlămōn, Brīsēĭdă cēpĭt Āchillēs. *O.* Thēssălŭs āncillæ făcĭē Brīsēĭdŏs ārsĭt. *Id.* (Adde *Hor. Od.* II, 4, 3). SYN. Lўrnēssĭs, Hīppŏdămĭă.

? Brīsēŭs, ă, ŭm. *Voy.* Brisæus.

Brĭtānnī, ōrŭm. *m. pl.* (Βρεττανοί). *Bretons, habitans de la Grande-Bretagne.* Ēt pēnĭtŭs tōtō dīvīsōs ōrbĕ Brĭtānnōs. V. Æquōrĕōs plŭs ēst dŏmŭīssĕ Brĭtānnōs. *O.* Īntāctŭs aūt Brĭtānnŭs ŭt dēscēndĕrĕt. *H.* SYN. Brītōnēs, *néol.* Ānglī. EP. Ārctōī, ēxtrēmī, occĭdŭī, rēmōtī; flāvī, cærŭlēī, dūrī, fĕrōcēs, aūdācēs.

Brĭtānnĭă, æ. *f.* (Βρεττανία). *Bretagne, Grande-Bretagne, Angleterre.* Dīcĭtŭr ēt nōstrōs cāntārĕ Brĭtānnĭă vērsūs. *M.* (XI, 4, 5). Hībērnĭquĕ Gētæ, pĭctōquĕ Brĭtānnĭă cūrrū. *Pp.* (IV, 3, 9). SYN. Brĭtānnĭs, *néol.* Ānglĭă. ‖ *Au plur.* (Anglia et Scotia). *Même sens.* Māvŭlt quām Sўrĭās Brĭtānnĭāsquĕ. *Cat.* (45, 22. *Id.* 29, 21).

Brĭtānnĭcŭs, ă, ŭm (Βρεττανικός). *De Bretagne.* Quāntō dēlphĭnĭs bālænă Brĭtānnĭcă mājŏr. *J.* (10, 14). *Voy.* Britannus.

Brĭtānnĭcŭs, ī. *m. Britannicus, fils de Claude et d'Agrippine, empoisonné par Néron.* Tŭŭm, gĕnĕrōsĕ Brĭtānnĭcĕ, vēntrĕm. *J.* (6, 124). Brĭtānnĭce, heū mē! nūnc lēvīs tāntūm cĭnĭs. *Sen.* (*Oct.* 169).

Brĭtānnĭs, ĭdĭs. *f.* (Βρεττανίς). *De Bretagne.* Sūnt gĕmĭnæ, Rhēnĭquĕ Brĭtānnĭdēs ōstĭă cērnūnt. *Prisc.* (*Peri.* 578).

Brĭtānnŭs, ă, ŭm (Βρεττανός). *De Bretagne, breton, britannique.* Ēssēdă cælātĭs sistĕ Brĭtānnă jŭgīs. *Pp.* (II, 1, 85). Māgnāquĕ taūrōrŭm frāctūræ cōllă Brĭtānnæ. *Cl.* (*Laud. Stil.* III, 301, de canibus). SYN. Brĭtānnĭcŭs, *néol.* Ānglĭcŭs. ‖ *Subst. m. Breton. Voy.* Britanni. ‖ † Brĭtānnŭs *ou* Brĭttānnŭs. *Le même.* Nām quĭd Brĭtānnŭm cœlŭm dĭffĕrrĕ pŭtāmŭs? *Lr.* (VI, 1106).

Brĭtŏ, ōnĭs *ou* ōnĭs. *m.*; Brĭtŏnĕs *ou* Brĭtōnēs, ŭm. *pl. Breton.* Aūt Brĭto hīc nōn ēst Silvĭŭs, aūt mălŭs ēst. *Aus.* (*Epigr.* 110). Quā nēc tĕrrĭbĭlēs Cīmbrī, nēc Brĭtŏnēs ūnquām. *J.* (15, 124). Quām vĕtĕrēs brācæ Brĭtŏnĭs paŭpĕrĭs, ēt quām. *M.* (XI, 22, 9). *Voy.* Britanni.

Brĭtŏmārtis, ĭs. *f.* (Βριτόμαρτις). *Nom d'une nymphe de Crète.* Īgnĕă Crētæă prŏpĕrāt Brĭtŏmārtĭs āb Īdā. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 251). Tē, Brĭtŏmārtĭ, dĭēm pŏtŭī prōdūcĕrĕ vītæ (*Ciris*, 295).

Brīvās, ātĭs. *f. Brioude, ville de France.* Hīnc tē sūscĭpĭēt bĕnīgnă Brīvās. *Sid.* (*Pan.* 3602).

Brīxĭă, æ. *f. Ville de l'Italie septentrionale, auj. Brescia.* Brīxĭă Vērōnæ mātĕr ămātă mĕæ. *Cat.* (67, 34. *Ib.* 32). Sīvĕ Māntŭām Ōpŭs fŏrēt vŏlārĕ, sīvĕ Brīxĭām (*Catal. Virg.* 8, 5. Apud *Strab.* est Βρυξία, seu potius, ut dant libri, Βρηξία.)

? Brōccŭhus, Brŏchŭs, Brŏnchŭs *ou* Brōncŭs, ă, ŭm. *Dont la mâchoire avance.* Aūt pætŭm aūt brŏcchŭm fĭlĭŭm. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 1, 102, et *Fest.* in *Valgus.* Adde *Lucil.* apud *Non.* l. citato).

Brŏmĭă, æ. *f. Nom de servante.* Tŭă Brŏmĭa āncīllă. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 25).

Brŏmĭŭs, ĭ. *m.* (Βρόμιος). *Nom de Bacchus.* Mōns Phœbō Brŏmĭōquĕ sācĕr. *L.* Quā Brŏmĭō dīlēctŭs ăgĕr. *St.* Bācchŭmquĕ vōcānt Brŏmĭŭmquĕ. *O.* (Adde *Mart.* IV, 45, 8). *Voy.* Bacchus. ‖ —ŭs, ă, ŭm. *De Bacchus.* Dē frōndĕ Brŏmĭæ aūtumnĭtātĭs ūvīdām. *Varr.* (apud *Non.* 2, 22). Taūrīnă-

quŏ pūlsū Bācchārūm Brŏmĭōs ĭmvītānt tўmpănă rēmōs. *Cl.* (*Laud. Stil.* III, 364).

Brŏmŭs, ī. *m.* (*βρόμος*). *Nom d'homme.* Quĭnquĕ nĕci Cæneūs dēdĕrāt, Stĭphĕlumquĕ Brŏmūmquĕ. *O.*

? Brŏnchŭs. *Voy.* Broccbus.

Brŏntēs, æ. *m.* (*Βρόντης*). *Un des cyclopes.* Brŏntēsquĕ, Stĕrŏpēsque, ēt nūdŭs mēmbră Pўrācmŏn. *V.* Brŏntēs, ēt Stĕrŏpēs, Ācmŏnĭdēsquĕ sŏlēnt. *O. Voy.* Cyclopes.

Brŏtĕās, æ. *m.* (*Βροτέας*). *Nom d'un Lapithe.* Hĭnc gĕmĭnī frātrēs Brŏtĕāsque ēt cæstĭbŭs Ălmōn. *O.* ‖ *Fils de Vulcain, se jeta dans le cratère de l'Etna.* Quŏdquĕ fĕrūnt Brŏtĕān fēcĭssĕ cŭpĭdĭnĕ mōrtĭs (*Ibis*, 517. Male aliter *Brotheum*). ‖ *Nom d'un guerrier.* Cūrrĭt hĭēms, Zĕlўn ēt Brŏtĕān, Ăbărĭnquĕ rĕlĭnquĭt sēmĭnēcēs. *V. Fl.* (III, 152. Quanquam vulgo *Broten*).

† Brŏthĕŭs, Brŏtēs. *Voy.* Broteas.

Brŭchŭs, ī. *m.* (*βρούχος*). *Ver, hanneton, chenille.* Aūt pŏpŭlātŏr ēdĕt gēmmantĭă gĕrmĭnă brŭchŭs. *Prud.* (*Ham.* 293). Ēxĭt, rēstāntēmsŭrgĭt cōnsūmĕrĕ frŭctŭm Brŭchŭs. *Alcim.* (V, 287). *Voy.* Locusta.

Brŭctĕrī, ōrŭm. *m. pl. Bructères, peuple germain, habitant la Westphalie.* Vēnĭt ăccŏlă sĭlvæ Brŭctĕrŭs Hĕrcўnĭæ. *Cl.* (*Cons.* IV, *Honor.* 450). Brŭctĕrŭs ŭlvōsă quēm vĕllĕr ăllŭit ŭndă. *Sid.* (*Pan.* 1567).

Brŭmă, æ. *f. L'hiver.* Frīgĭdă sŭb tĕrrā tŭmĭdŭm quēm brŭmă tĕgēbăt. *V.* Hŏrrĭdă cānō Brŭmă gĕlū. *Id.* Jām spărsĕrăt Hæmō Brŭmă nĭvēs. *O.* SYN. Hiēms. *Voy. ce mot.*

Brŭmālĭs, ĕ. *De l'hiver.* Quālĕ sŏlēt sĭlvīs brŭmālī tĕmpŏrĕ vīscŭm. *V.* Tēctăquĕ brŭmālī sŭb nĭvĕ tĕrră lătĕt. *O.* SYN. Hībĕrnŭs, hĭĕmālĭs.

Brŭndĭsĭŭm *et* Brŭndŭsĭŭm, ĭī. *n.* (*Βρεντήσιον et Βρεντέσιον*). *Brindes, ville et port de Calabre, sur l'Adriatique.* Brŭndŭsĭŭm lōngæ fīnĭs chărtæquĕ vĭæquĕ. *H.* Brŭndŭsĭī tūtās Măgnūs dēscendăt ĭn ārcĕs. *L.* Brŭndŭsĭŭm, quō dēsĭnĭt Ītălă tēllūs. *Sil.*

Brūtātēs. *Voy.* Bruttates.

Brūtĭānŭs, ī. *m. Poète latin, du temps de Trajan.* Făcūndō dēdĭt ĭpsĕ Brūtĭānō. *M.* (IV, 23, 5).

Brūtĭdĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Brūtĭdĭŭs mĕŭs ăd Mārtĭs fŭlt ōbvĭŭs ărăm. *J.* (10, 83).

Brūttātēs, *m. pl. Habitans du Bruttium.* Bĭlĭnguēs Brūttātēs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Bilinguis.* Alĭī leg. *Bruttiates*).

Brūttĭă pīx, *ou absolt.* Brūttĭă, æ. *f. Poix du Bruttium.* Nēc Brūttĭă dēsĭt Dūrā tĭbī. *Calp.* (5, 80. Cf. *Plin.* 16, 11; *Colum.* 12, 18).

Brūttĭŭm *ou* Brūtĭŭm, ĭī. *n. Bruttium, partie méridionale de l'Italie, entre la Lucanie et le détroit de Sicile.*

Brūttĭŭs *ou* Brūtĭŭs, ă, ŭm (*Βρέττιος*). *Du Bruttium.* Sævĭŏr bĭs Lătĭŏs vāstābăt Brūttĭă sīgnă. *Sil.* Brūttĭă tēllūs. *Id.* Brūttĭŭm caŭrō fĕrĭēntĕ pōntŭm. *Sen.* (*Thyest.* 577. Adde *Pers.* 6, 27). ‖ *Subst. m. Habitant du Bruttium.* Brūttĭŭs haŭd dĭspār ănĭmōrum, ūnāquĕ jŭvēntūs. *Sil.* Brūttĭŭs hĭnc dūmōs ācĕr cōllĭt ĭntĕr, ēt ārcēs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 505).

† Brūtŭm, ī. *n. Bête brute.* Brūtă dŏmēt, lēgēm cūnctīs āc nōmĭnă pōnāt. *Alcim.* (I, 62). Brūtōquĕ sĭmĭllĭmă fācta est. *Id.* (IV, 22). SYN. Pĕcus, ūdĭs. PPH. Brūtŭm pĕcŭs, ōrĭs. *Voy.* Animal.

Brūtŭs, ă, ŭm. *Brute, insensible.* Quŏ brūtă tēllūs, ēt vāgă flūmĭnă. *H.* Ădŏrāt hæc brūtŭm pĕcŭs. *Prud.* (*Cath.* 1674). Fōrtūnam ĭnsānam ĕsse, ēt cæcam, ēt brūtām pĕrhĭbēnt phĭlŏsŏphī. *Pac.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 3). PPH. Sīnĕ sēnsū. Sēnsū cārēns, cāssŭs. ‖ *Stupide.* Scītŭmquĕ brūtŭm Cæsărĭs. *Prud.* (*Peri.* 1505). Ōbnoxĭum ĕsse, aŭt brūtum, aŭt ēlĭnguēm pūtēs. *Pac.* (apud *Non.* 2, 75). SYN. Stūpĭdŭs, hĕbĕs. *Voy.* Stolidus.

Brūtŭs, ī. *m.* (*Βροῦτος*). *L. Junius Brutus, premier consul de Rome.* Brūtŭs ĕrāt stūltī săpĭēns ĭmĭtātŏr, ŭt ĕssēt. *O.* Ănĭmāmquĕ sŭpĕrbăm Ūltōrĭs Brūtī. *V.* PHR. Cōnsŭlis ĭmpĕrĭum hīc prīmŭs săvāsquĕ sēcūrēs Āccĭpĭĕt. *V.* ‖ 2. *M. Junius Brutus, neveu de Caton, l'un des chefs de la conjuration contre César, se perça de son épée après la perte de la bataille de Philippes.* Āt nōn măgnănĭmī pĕrcūssĭt pĕctŏră Brūtī Tĕrrŏr. *L.* Pĕr măgnōs, Brūtĕ, dŏŏs tē Ōrō, quī rēgēs cōnsuēstī tōllĕrĕ. *H.* (Adde *Mart.* XIV, 171).

Brўōnĭās, ădis. *f.* (*βρυωνία et βρυωνιάς*). *Couleuvrée, sorte de vigne.* Indŏmĭtāsquĕ brўōnĭās ăllĭgăt ălnōs. *Colum.* (10, 250. Cf. *Plin.* 25, 1).

† Bŭă, æ. *f. Boisson, onomatopée dont se servent les enfans.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 97.)

Bŭbălŭs, ī. *m.* (*βούβαλος*). *Animal sauvage d'Afrique, tenant du taureau et du cerf.* Illī cēssĭt ătrōx bŭbălŭs ătquĕ bīsōn. *M.* (*Spect.* 25, 4. Conf. *Plin.* 8, 15).

Bŭbăsĭs, Bŭbăssĭs *ou* Bŭbēssĭs, ĭdis. *f. Qui est de* Bubassus *ou* Bubessus (*Plin.* 5, 28, Bubassus; *Steph.* Βούβασσος). Bŭbăsĭdēs vidĕrĕ nūrūs. *O.* (*Met.* IX, 643).

Bŭbăstĭs, ĭs. *f.* (*Βούβαστις*). *Nom de Diane chez les Égyptiens.* Sānctăquĕ Bŭbăstĭs, vărĭūsquĕ cŏlōrĭbŭs Āpĭs. *O.*

Bŭbăstĭŭs, ă, ŭm. *De Bubastis ou Diane.* Vīx ŏpĕrātă sŭō săcra ăd Bŭbăstĭă lĭnō. *Grat.* (*Cyn.* 42).

Bŭbīlĕ, ĭs. *n. Étable à bœufs.* Ĕt ŏppōrtūnō sĕ bŭbīlī cōndĭdĭt. *Ph.* (II, 8, 4. Alĭī leg. *bovili*. Cf. *Varr. L. L.* 30; *Charis.* 1, 81. Cetĕrum prima syllaba brevis est, ut in *bubulcus*). *Voy.* Stabulum. ‖ ? Bŭbīlĭs, ĭs. *m. ou f.* (*Pl. Pers.* II, 5, 18).

? Bŭbĭō. *Voy.* Butio.

Bŭbŏ, ōnis. *m. f. Hibou.* Sōlăquĕ cŭlmĭnĭbŭs fĕrălī cārmĭnĕ bŭbō. *V.* Īgnāvŭs bŭbō, dīrŭm mōrtălĭbŭs ōmēn. *O.* Ēt lætæ jurantŭr āvēs, bŭbōnĕ sĭnīstrō. *L.* SYN. Nōctŭă, ŭlŭlă. EP. Stўgĭŭs, nōctūrnŭs, raucŭs, quĕrŭlŭs, fūnĕrĕŭs, fĕrālĭs, ĭnfaūstŭs, ĭnflĕlĭx, ĭmpōrtūnŭs, dīrŭs, ĭmprōbŭs. PPH. Pālladĭs ālēs. Nōctĭs āvīs. (Femininum genus admittunt *Prisc.* 6, 683; *Palæm. A. Gram. ib.* p. 1370, frustra negante *Servio* ad *Virg. Æ.* IV, 462.)

Bŭbŭlă, æ. *f. Voy.* Bubulus.

† Bŭbŭlcĭtŏ, ās, *et* Bŭbŭlcĭtŏr, ārīs. *d. Garder les bœufs.* Dēcĕt mĕ ămārĕ, ēt tē bŭbŭlcĭtārī. *Pl.* (*Most.* I, 1, 50).

Bŭbŭlcŭs, ī. *m. Bouvier.* Vēnĭt ĕt ŭpĭllō, tārdī vēnĕrĕ bŭbŭlcī. *V.* Strīdŭlă Saūrŏmătēs plaŭstră bŭbulcŭs ăgīt. *O.* (Adde *Juv.* 11, 151; *Aus.* 53, 3; *Sid. Pan.* 1677). SYN. Ārmentārĭŭs, pāstŏr. PPH. Ārmentī, bŏŭm cūstŏs, măgistĕr, pāstŏr. *Voy.* Pastor.

† Bŭbŭlŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme le bibou.* Bŭbŭlăt hŏrrēndŭm fĕrălī cārmĭnĕ bŭbō (*Auct. Philom.* 37).

Bŭbŭlŭs, ă, ŭm. *De bœuf.* Trēs făcĭlĕ cŏrĭŏs

cōntrīvīstī būbūlōs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 11. *Id. Trin.* IV, 4, 4). Mĕŭs istĕ sānguis vērŭs ĕst, nōn būbūlŭs. *Prud.* (*Peri.* 3199). SYN. Būcĕrĭŭs, taŭrīnŭs. ‖ Būbŭlă, æ. *f.* (*sous-ent.* caro). *Viande de bœuf.* Āgninām cārām, cārām būbūlām. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 4).

Būbŭs, *dat. pl. de* Bos. (Scribitur sine discrimine *bobus* vel *bubus*). ‖ † Būbŭs. *Le même.* Pārcĕ grœcīs prŏcŭl hinc, nē, quæsŏ, būbŭlcĕ, Mўrōnis Æs vĕlŭti spīrāns cūm būbŭs ĕxăgĭtēs. *Aus.* (*Epigr.* 63. Claudicat metrum. Alibi Noster produxit, ut vidēre est in *Bos*).

† Būcædă, æ. *m. Esclave qui reçoit des coups de nerf de bœuf.* (*Pl. Most.* IV, 2, 1).

Būccă, æ. *f. Intérieur de la bouche, bouche, joue.* In vĕtŭlă scālpĭt jām mātĕr simĭă būccā. *J.* (10, 195). Īnflāvīt būccīs tērquĕ quātērquĕ sŭīs. *M.* (III, 17, 4). Quidquĭd īn būccām tĭbī vēnērit, lŏquārīs. *Id.* (XII, 24, 5. Adde *Juv.* 5, 262; *Pers.* 5, 11). SYN. Ōs. *Voy. ce mot.* ‖ Būccās īnflō. *Gonfler ses joues, en signe de colère.* Jūpĭtĕr ămbās Īrātŭs būccās īnflĕt. *H.* ‖ *qqf. Bouchée.* Ōrĕt cănīnās pānīs īmprōbī būccās. *M.* (X, 5, 5).

Būccĕllă, æ. *f. dimin. de* Bucca. *Petite bouchée.* Būccĕllās mīsissĕ tŭās tĭ, Pōntlă, dīcīs. *M.* (VI, 75, 3).

Būccĭnă, æ. *f. Trompette, clairon.* Ūt grăvīs ōbstrĕpĕrĕt mŏdŭlātīs būccĭnă nērvīs. *O.* Dăt signŭm raŭcă crūēntŭm Būccĭnă. *V.* SYN. Tŭbă, cōrnŭ, etc. *Voy.* Tuba. (Minus bene scribitur *bucina.*) ‖ — pāstorālis. *Cornet de berger.* Pāstōrīs būccĭnă cănĭtăt. *Pp.* (IV, 10, 29). SYN. Cōrnŭ. ‖ — primă, sĕcundă, tertĭă. *Première, seconde veille.* Ēt jām quārtă cănĭt vēntūrām būccĭnă lūcĕm. *Pp.* (IV, 4, 61. Adde *Sil.* VII, 154; *Sen. Thyest.* 798).

Būccō, ōnis. *m. Bavard, impertinent.* Bārdī, blēnnī, būccōnēs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 4. Cf. *Isid.* 10, *Etymol.*) ‖ *Nom d'homme.* Pērdīdērat quōnĭam Būccō dūcēntă tĭbī. *M.* (XI, 77, 2).

Būccŭlă, æ. *f. La partie du casque qui protège les joues.* Lōrĭcă, ēt frāctă dē cāssidĕ būccŭlă pēndēns. *J.* (10, 134).

Būccŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui a de grosses joues.* (*Pl. Merc.* III, 4, 54.)

? Būcĕrĭæ, ārŭm. *f. pl. Troupeaux de bœufs.* Lānĭgĕræ pĕcŭdēs, ēt ĕquōrŭm bēllĭcă prōlēs, Būcĕrĭæquĕ grĕgēs. *Lr.* (II, 660. Sic *Non.* 2, 94. Alii leg. *buceraæ*, a græco *βουκέραος*).

Būcĕrŭs, ă, ŭm (*βούκερως*). *De bœuf.* Lānĭgĕræquĕ sīmŭl pĕcŭdēs, ēt būcĕră sæclă. *Lr.* (V, 864. *Id.* VI, 1242). Ārmentăquĕ būcĕră pāvīt. *O.* SYN. Būbŭlŭs.

Būcētŭm, ī. *n. Pacage pour les bœufs.* Ēt călĭdī lūcēnt būcētă Mătīnī. *L.* (IX, 185).

Būcŏlĭcŭs, ă, ŭm (*βουκολικός*). *Pastoral, bucolique.* Būcŏlĭcīs jŭvĕnīs lūsĕrăt ăntĕ mŏdīs. *O.* Vērsŭm Būcŏlĭcŭm sīquidĕm tălĕm vŏlŭĕrĕ vŏcārī. *T. Maur.* (*Met.* 558). SYN. Pāstōrālis. PPH. Sīcĕlĭdēs mūsæ. Sўrăcŏsĭŭs vērsŭs. PHR. Cārmĭnă pāstōrīs Sīcŭlī mŏdŭlābŏr ăvēnă. *V.* Cārmĭnă, quī lūsī pāstōrŭm. *Id.* ‖ Būcŏlĭcŭm *ou* Būcŏlĭcŏn, ī. *n.* (*s. ent.* carmen). *Poème bucolique.* Būcŏlĭcō sēpēs dīxīt Mărō, cūr Cĭcĕrō sēpe? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammat.* 11). ‖ Būcŏlĭcē tōmē (*βουκολικη τομή*). *Manière de couper le vers héxamètre après le quatrième pied, qui doit être un dactyle, selon l'usage des poètes bucoliques.* Tūm quōd būcŏlĭcē tōmē rĕlĭnquĭt. *Aus.* (*Epist.* 4, 90). PHR. Pāstōrālē vŏlĕt quūm quīs componĕrē cārmĕn, Tĕtrāmĕtrum ābsolvăt, cui pōrtĭō dēmĭtŭr ūnă. *T. Maur.* (*Met.* 555. Cf. *Diom.* 3, 494).

Būcŭlă, æ. *f. Génisse.* Flōrĭbŭs īnsūltēnt, aūt ērrāns būcŭlă cāmpō. *V.* Aŭt būcŭlă cœlŭm Sūspĭcĭēns. *Id.* Būcŭlă sūm, cælō gĕnĭtōrīs fāctă Mўrōnīs. *Aus.* (*Epigr.* 58, 1). *Voy.* Juvenca.

Būcŭlŭs, ī. *m.* (*βουκόλος*). *Nom de berger.* Quīdnām sōlĭvăgŭs, Būcŭlĕ, trīstĭă. *Sev. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 1).

† Būdă, æ. *f. Mèche en papyrus.* Nīllăcām tēxīt cĕrĕă lāmnă būdām (*Anthol.* II, p. 462).

Būfō, ōnis. *m. Crapaud.* Īnvēntusquĕ cāvīs būfo. ēt quæ plūrĭmă tĕrræ. *V.* EP. Fœdŭs, ĭmmundŭs, tūrpĭs, hōrrĭdŭs, tŭmĭdŭs.

Būglōssă, æ. *f. et* Būglōssŭs, ī. *f.* (*βούγλωσσος et βούγλωσσον*). *Buglose, plante.* Căppārĭs ătque ăpĭum, būglōssăquĕ jūngĭtŭr ūpă. *Ser. Sam.* (*vs.* 424). ‖ † Būglōssă. *Le même.* Lĭnguă bŏvĭs græcō sērmōnĕ būglōssă vŏcātŭr. *Æmil. Mac.* (*de Bugl.* 1. *Ib.* 10).

Būlbŭs, ī. *m. Oignon.* Daūnĭŭs ăn Lĭbўcĭs būlbŭs tĭbī mĭssŭs ăb ōris. *O.* Sēd nĭhīl ērŭcæ făcĭūnt būlbīquĕ sălăcēs. *M.* (III, 65, 3. Adde *Pl. Curc.* V, 2, 14; *Juv.* 7, 120; *St. Silv.* IV, 9, 30).

† Būlgă, æ. *f. Bourse de cuir.* Būlgam, ēt quīdquĭd hăbĕt nŭmmōrŭm, sēcum hăbĕt ĭpsē. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 76. Vid. et *Fest.*)

? Būlĭmēi *ou* Būlĭnēi, ōrŭm. *m. pl.* (*Βουλιμεῖς, Βουλινεῖς, Βουλινοί*). *Peuple d'Illyrie.* Būlĭmēōn pārĭtĕr prāstringēns lĭttŏrā currīt. *Prisc.* (*Peri.* 380).

Būllă, æ. *f. Bulle qui s'élève sur l'eau agitée.* Īntrĕmŭĭt sīc ŭt plŭvĭō pĕrlūcĭdă cœlō Būllă sŏlĕt. *O.* Crāssŏr ōffēnsæ būllă tŭmēscĭt æquæ. *M.* (VIII, 33, 18). ‖ *Clou pour l'ornement des portes, bouton de baudrier.* Jūssĭn' īn splēndōrēm dārī būllās hās fŏrĭbŭs nōstrīs? *Pl.* (*As.* II, 4, 20). Ēt nōvīs fŭlsērūnt cīngŭlă būllīs. *V.* Āltērnāt vītrĕās lātĕrālĭs cīngŭlă būllās. *Calp.* (6, 41). ‖ *Bulle, ornement en forme de cœur, qu'on suspendait au cou des enfans des patriciens romains.* Mox ŭbĭ būllă rŭdī dēmĭssa ēst aūrĕă cōllō. *Pp.* (IV, 1, 131). Būllāquĕ sūccīnctīs Lārĭbŭs dōnātă pĕpēndīt. *Pers.* (5, 31). Dīc, sĕnŭlōr, būllă dīgnĭssĭmĕ, nēscĭs. *J.* (13, 34. Adde *Pl. Rud.* IV, 4, 127). PPH. Nōbĭlĕ pēctŏrĭs aūrūm. *St.* ‖ *On en mettait aussi aux animaux.* Būllă sŭpēr frōntēm pārvīs ārgēntĕă lōrīs Vīnctă mŏvēbātŭr (de cervo). *O.*

Būllāns, tis. *Couvert de bulles.* Būllāntēs ŭbī făgŭs āquās rādĭcĕ sŭb ĭpsā Prōtĕgĭt. *Calp.* (1, 11).

Būllātŭs, ă, ŭm. *Enflé, gonflé, et au fig.* Nōn ĕquĭdem hōc stŭdĕō, bullātĭs ŭt mĭhī nūgīs Pāgĭnă tūrgēscāt. *Pers.* (5, 19). SYN. Īnflātŭs. ‖ *Qui porte une bulle au cou; enfant.* Lūdĭt ēt hērēs Būllātŭs. *J.* (14, 4).

? Būllĭānŭs *ou* Būllĭānŭs, *m. Autre nom de Triptolème.* Aūt Būllĭānūm Būzўgēn. *Aus.* (*Epist.* 22, 47). *Voy.* Buzyges.

Būllĭō, īs, īrĕ. *n. Bouillir.* Hōrrĭdă, cæcă fămēs, cānūm tĭbī būllĭt ĭn ōrĕ (*Anthol.* II, p. 468). SYN. Fĕrvĕō, æstŭō. VERS. Nēc jam sē cāpĭt ŭndă. *V.* Ēxsŭltānt æstŭ lătĭcēs. *Id.* Călĭdō pōsĭtūm mēdĭcāmĕn āhēnō Fĕrvĕt, ēt ēxsŭltāt, spūmīsquĕ tŭmēntĭbŭs ālbĕt. *O.* Spūmĕūs āccēnsō nōn sīc ēxūndat āhēnō Ūndārūm cūmŭlŭs. *L. Voy.* Ferveo. ‖ *Au fig. Venir à la surface de l'eau, ne pas rester au fond.* Dēmērsŭs summă rūrsŭm nōn būllĭt ĭn ūndă. *Pers.* (3, 35). SYN. Ēmergō.

Būmāstŭs, ī. *f.* (*βούμαστος*). *Espèce de raisin.*

tŭmĭdĭs, bŭmāstĕ, răcēmĭs. *V.* (*Cf. Macrob. Sat.* 2, 16; *Plin.* 14, 1).

? Bŭmbŭlus, ī. *m. Nom d'homme.* Cŏnvĕntŭs nōstrōs, Bŏmbŭlĕ, pārvŭs ădīs (*Anthol.* II, p. 464. Alii leg. *Bombule, Bubule*).

Bŭnĭās, ădis. *f.* (*βουνιάς*). *Sorte de gros navet.* Quæque Ămĭtĕrnīnīs dēfĕrtŭr bŭnĭăs ārvis. *Colum.* (10, 422).

Bŭpălus, ī. *m.* (*Βούπαλος*). *Sculpteur qui avait représenté Hipponax d'une manière ridicule, et dont le poète se vengea par des vers satiriques.* Aŭt ăcĕr hōstīs Bŭpălo. *H.*

Bŭphthălmŭs, ī. *m.* (*βούφθαλμος*). *OEil de bœuf, plante.* Bŭphthălmŭsquĕ vīrēns, ĕt sēmpĕr flōrĭdă pīnus (*Culex*, 406. *Cf. Plin.* 25, 8).

Bŭrcŏ, ōnis, *m. Nom d'homme?* Jămquĕ măgĭstĕr ĕrās; Bŭrcōnēm dīrĭgis īllō Ēxīgŭă cōmĭtāntĕ mānū. *Sid.* (*Pan.* 982. Alii scrib. *Burtonem*).

Bŭrdĕgălă *ou* Bŭrdĭgălă, æ. *f. Ville d'Aquitaine, sur la Garonne, auj. Bordeaux.* Bŭrdĭgăla ēst nătālĕ sōlŭm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 8). Clārăque ăb ēxōrtŭ stēmmătă Bŭrdĭgălæ. *Id.* (*Parent.* 8, 2).

Bŭrdĕgălēnsis *ou* Bŭrdĭgălēnsis, ĕ. *De Bordeaux.* Ēdŭcāt occănus, quæ Bŭrdĭgălēnsĭă nōmĭn. *Aus.* (*Epist.* 9, 19). Cōrām dīscĭpŭlīs Bŭrdĭgălēnsĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 23).

? Bŭrdĭgălŭs. *Voy.* Bridegala.

†Bŭrdŏ, ōnis. *m. Mulet.* Bŭrdōnēm sŏnŭpēs gĕnĕrāt cōmmīxtŭs ăsĕllæ (*Anthol.* II, p. 453. *Cf. Isid. Or.* 12, 1; *Schol. Hor.* ad *Od.* III, 27, 5).

Bŭrgundĭō, ōnis. *m. Peuple de Germanie établi en Gaule, Bourguignon.* Bāllĭnōtus, Rugus, Bŭrgundĭō, Vēsus, Ălītes. *Sid.* (*Pan.* 1080. *Ib.* 1477 et 2369).

†Bŭrgŭs, ī. *m. Bourg.* || *Nom propre d'un bourg.* Hōspĕs ădī, sī quīs Bŭrgŭm tăcĭtūrŭs ădīstī. *Sid.* (*Pan.* 2835).

Bŭrĭs, ĭs. *f. Manche de charrue.* Măgnă vī flĕxă dŏmātŭr ĭn bŭrĭm, ĕt cūrvī formam ăccēpit ŭlmus ărātri. *V.*

†Bŭrræ, ārŭm. *f. pl. Bagatelles.* Ăt nōs īllĕpĭdŭm, rŭdĕm lĭbellŭm Bŭrræs, quīsquĭlĭās ĭnĕptĭāsquĕ. *Aus.* (*Præf.* ad *Lat. Pacat.* 4). || *Burre, habit de peu de prix.* Nōbĭlĭs hōrrĭbĭlī jūngātŭr purpŭră bŭrræ (*Anthol.* II, p. 407).

†Bŭrrŭs, ī. *arch. pour* Pyrrhus. (*Enn.* teste *Cic. Or.* 48.)

? Bŭrtŏ. *Voy.* Burco.

Bŭsīrĭs, ĭdis. *m.* (*Βούσιρις*). *Busiris, roi d'Égypte qui sacrifiait ses hôtes à Jupiter, et fut tué par Hercule.* Aut īllaudātī nĕscīt Busirĭdis ārās. *V.* Quŭm Thrasĭūs Bŭsīrĭn ădīt, mōnstrātquĕ plārī. *O.* (Adde *Sen. H. Fur.* 484; *H. OEt.* 16). EP. Lĭbўcŭs, cruentŭs, sævŭs, dirŭs, crudēlis. PHR. Fœdāns pĕrēgrīnō templă crŭōrĕ. *O.* Sævæ Mărĕotĭcŭs ārbĭtĕr āræ. *St.*

Bŭsrā, æ. *f. Ville de Judée.* Quī vēnīt dē Ēdōm, dē Bŭsrā, vēstĕ crŭēntă. *Fort.* (1, 167).

†Bustĭrăpŭs, ă, ŭm. *Qui pille les tombeaux.* (*Pl. Ps.* 1, 3, 126.)

? Bŭstŭālis. *V.* Bestialis.

Bŭstŭārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les tombeaux, qui se tient au milieu des tombeaux.* Ădmittăt ĭntĕr bŭstŭārĭās mœchās. *M.* (III, 93, 15).

Bustŭm, ī. *n. Lieu où l'on brûlait les morts, bûcher.* Sēmustaquĕ servant Bustă, nĕque avĕlli possŭnt. *V. Voy.* Rogus. || *Action de brûler, consomption.* Ăt nōs horrĭfĭco cĭnĕfactum tĕ propĕ bustō. *Ir.* (III, 920). || *qqf. Cadavre.* Ēgĕnă sēpŭlcrī Bŭstă jăcērĕ rĕōr. *St.* (*Th.* XII, 247). || *souv. Lieu de sépulture, tombeau.* Rēgis Dĕrcennī tĕrrēno ēx āggĕrĕ bustŭm. *V.* Cŏrpŏră dēbĕntŭr mœstīs ērăngŭlă bustīs. *O.* Ōmnĭă mājōrŭm vĕrtāmŭs bustă lĭcēbĭt. *L.* SYN. Sēpŭlcrŭm, tŭmŭlus, mŏnŭmēntŭm. *Voy.* Sepulcrum. || *qqf. Terme injurieux.* Cōrnīx, ēt cărlēs, vĕtŭsquĕ bustŭm (*Anthol.* II, p. 529).

Bŭtă *et* Bŭtēs, æ. *m.* (*Βούτης*). *Nom de guerrier.* Ăntiquŭm Bŭtēn ĭmmānī cŏrpŏrĕ. *V.* Clўtŏn ēt Bŭtēn Pāllāntĕ crĕātōs. *O.* Ōccŭbŭĕrĕ fĕmŭr Fōntānŭs, Bŭtă cānōrŭm. *Sil.*

Bŭtĕō *ou* Bŭtĭō, ōnis. *m. Butor, oiseau de proie.* Bŭtĕō, sănquālĭs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Alites*, auctore *Parrhasio*). Ĭnquĕ pălūdĭfĕrīs bŭtĕō bŭtĭt āquīs (*Auct. Philom.* 42. Alii leg. *bubit.* De *Buteone* vid. *Fest.*)

Bŭthrōtŭm, ī. *n. et* Bŭthrōtŭs *ou* Bŭthrōtŏs, ī. *f.* (*Βουθρωτόν*). *Ville maritime d'Épire.* Ēt cēlsăm Bŭthrōti āscēndĭmŭs urbĕm. *V.* Rēgnātăquĕ vāti Bŭthrōtŭs Phrўgĭō. *O.*

†Bŭtĭō, īs, īrĕ. *n. Crier comme le butor. Voy.* Buteo.

†Bŭttŭbātă, Bŭtŭbātă, *ou* Bŭtŭ bātă. *indécl. Bagatelles, riens.* (*Næv.* apud *Fest.*; *Plaut.* apud *Charis.* 2, 216. *Festus* vertit « nugatoria, nullius dignationis. » *Charisius* : « Hæc Plautus pro nihilo et pro nugis posuit. » Qui dictionem interjectionibus annumerat.)

Bŭtūntī, ōrŭm. *m. pl. Petit village d'Apulie.* Hæc tām rūstĭcă mālō quăm Bŭtūntōs. *M.* (IV, 53, 29. Alii leg. *Bituntos*).

Bŭtўrŭm, ī. *n.* (*Βούτυρον*). *Beurre.* || †Bŭtўrŭm *et* Bŭtўrum. *Le même.* Ĭnfundēns ăcĭdō cōmăm bŭtўrō. *Sid.* (*Pan.* 2371). Cūm bŭtўrō mŏdĭcoquĕ ŏlĕō dēcŏctă tŭmōrĕm. *Æmil. Mac.* (*de Ruta*). Lăc nĭvĕŭm, bŭtўrūmquĕ nŏvŭm cūm mēllĕ cŏmēdĭt (Sub nomine *T. Valgii*).

Bŭxēntĭus, ă, ŭm. *De Buxentum, ville de Lucanie.* Ēt quæ Bŭxēntĭă pūbēs. *Sil.*

Bŭxētŭm, ī. *n. Lieu planté de buis.* Lōtŭs ăd Eurōpēs tĕpĭdæ bŭxētă rĕcūrrit. *M.* (II, 14, 15. *Id.* III, 58, 3).

Bŭxĕŭs, ă, ŭm. *De buis.* || *Qui est couleur de buis.* Sed plānē pĭcĕīquĕ bŭxĕīquĕ. *M.* (II, 41, 7, de dentibus).

Bŭxĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit du buis.* Ămāstrī Pōntĭca, ēt Cўtōrē bŭxĭfĕr. *Cat.* (4, 13).

Bŭxŭm, ī. *n. et* Bŭxŭs, ī. *f.* (*πύξος*). *Buis. Proprement* buxus *est l'arbre,* buxum *le bois travaillé* (*Diom.* 1, 314); *mais ces deux mots sont employés l'un pour l'autre.* Nēc tĭlĭæ lævēs, aŭt tōrnō rasīlĕ bŭxŭm. *V.* Nec dēnsæ fŏlĭis bŭxī, frăgĭlesquĕ mўrĭcæ. *O.* Flŭctŭat hīc dēnsō crispātă cācūmĭnĕ bŭxŭs. *Cl.* EP. Īdæă, flāvă, vīrēns, vīrĭdĭs, ĭncŭltă. || *Divers objets en buis. Flûte.* Tўmpănă vōs bŭxŭsquĕ vŏcāt Bŏrĕcўntĭă Mātrĭs. *V.* Tūm plūrĭmă bŭxŭs, Æraquĕ. *St.* Ĭnflāti cōmplēvit mūrmŭrĕ bŭxī. *O. Voy.* Tibia. || *Toupie, sabot.* Mīrātă vŏlŭbĭlĕ bŭxŭm. *V.* Neū quis cāllĭdŏr bŭxŭm torquērĕ flăgēllō. *Pers.* (3, 51). *Voy.* Turbo. || *Peigne.* Dētōnsă crīnēs dēpēctĕrĕ bŭxō. *O.* Căpŭt ĭntactŭm bŭxō nārēsquĕ pĭlōsæ. *J.* (14, 194). || *Damier.* Fŭndŭnt ĕxcīsī pĕr cāvă bŭxa grădŭs. *Aus.* (*Prof.* 1, 28). SYN. Ăbăcŭs, ălvĕōlŭs. *Voy.* Latrunculus.

Buzўgēs, æ. *m.* (*Βουζύγης*). *Nom de Triptolème.* Aŭt Bŭzĭlĭānŭm Buzўgēn. *Aus.* (*Epist.* 22, 47. *Cf. Serv.* ad *Virg. G.* 1, 19).

Byblĭas, ădis. *f.* (*Βυβλιάς*). *De Byblos.* Sōlvĭtĕ,

Byblĭădēs, prædūrī pēctŏrā Mārtis. *Repos.* (*vs.* 90).

Byblĭs, ĭdis *ou* ĭdŏs. *f.* (Βύβλις). *Byblis, fille de Milétus et de Cyanée, conçut pour son frère une passion criminelle, et fut changée en fontaine.* Byblĭdā cūm Caunō prōlem ēst ēnixā gĕmēllām. *O.* Byblĭdŏs indĭctūm nūllī scĕlŭs. *Nemes.* (*Cyn.* 26). Scȳllām, Byblĭdā nēc fŭīssĕ crēdĭt. *M.* (X, 35, 7). SYN. Milētis.

Byblĭŭs, ă, ŭm. *De Byblos.* Ammōn ārentīs Lĭbўēs, ăc Byblĭŭs Ādōn. *Capel.* (II, p. 43). *Voy. le suiv.*

Byblŏs *ou* Byblŭs, ī. *f.* (Βύβλος). *Byblos, ville de Phénicie, qui avait un temple à Vénus, et célébrait les fêtes d'Adonis.* Dignūm quĕm Cўprŭs ămārĕt, Quĕm Byblŏs cŏlĕrĕt. *Repos.* (*vs.* 35). Lūdēbāt tĕnĕrīs Byblī pērmixtă pŭellīs. *Id.* (*vs.* 66). Vicināmquĕ mārī Byblŏn, Sidonăquĕ pulchrām. *Prisc.* (*Peri.* 854. Adde *Avien. Desc. Ter.* 1071. *Cf. Strab.* 16; *Burm.* ad *Anthol.* I, p. 43).

Bўcē, ēs. *f.* (Βύκη λίμνη). *Lac de la Chersonnèse Taurique.* Quīquĕ lăcūm cinxērĕ Bўcēn. *V. Fl.* (VI, 68. Vocatur *Buces* a *Mela* 2, 1; a *Plinio* 4, 12, *Buges*).

Bўrrhĭă, æ. *m.* (Βυρρίας). *Nom d'esclave.* Quĭd ăis, Bўrrhĭă? *Ter.* (*And.* II, 1, 1. Cf. *Prisc.* 1, 557).

Bўrrhĭŭs *ou* Bўrrĭŭs, Bўrrhŭs *ou* Bўrrŭs. *Voy.* Birrius, etc.

Bўrsă, æ. *f.* (Βύρσα). *Citadelle de Carthage, bâtie par Didon.* Mĕrcātīquĕ sōlŭm fāctī dē nōmĭnĕ Bўrsām, Taūrīnō quāntŭm pōssēnt circūmdărĕ tĕrgō. *V.* (*Æ.* 1, 371). Vĕtĕrīsquĕ ānte ārcēs cōndĭtă Bўrsæ. *Sil.* Pērfĭda Ēlissææ crūdēscūnt cōrnŭă Bўrsæ. *Sid.* (*Pan.* 1693).

Bўrsĭcŭs, ă, ŭm. *De Byrsa.* Spērnĭs Ēlīssææ Bўrsĭcă tēctă dŏmūs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 18).

† Bўssŭs, ī. *f.* (βύσσος). *Lin.* Rŭtīlŭm tŏreūmă bўssō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 71). Cōntĕxtă bўssō vēstīs īrrŭptām fīdĕm Signăt. *Paul. Nol.* (*ad Cyther.* 779). *Voy.* Linum.

Bўzăcĭŭs, ă, ŭm (Βυζάκιος). *De Byzacium, région d'Afrique.* Seū Bўzăcĭă cōrdī Rūră măgis. *Sil.*

Bўzāntĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 201.)

Bўzāntĭăcŭs, ă, ŭm (Βυζαντιακός). *De Byzance.* Aūt Bўzāntĭăcōs ōlĕnt lăcĕrtōs. *St.* (*Silv.* IV, 9, 13). *Voy. le suiv.*

Bўzāntĭnŭs et Bўzāntĭŭs, ă, ŭm (Βυζαντῖνος *et* Βυζάντιος). *De Byzance.* Bўzāntīnă Lўgōs, tū Pūnĭcă Bўrsă fŭīstī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 13). Rōmŭlĕōs rĕfŭgīs Bўzāntīnōsquĕ frăgōrēs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 15). Quāquĕ tĕnēnt Pōntī Bўzāntĭă littŏrā faūcēs. *O.* Nōn ălīă quām quā Bўzāntĭă pūtrŭīt ōrcā. *H.* SYN. Bўzāntĭăcŭs.

Bўzāntĭŏn *ou* Bўzāntĭŭm, ĭī *ou* ī. *n.* (Βυζάντιον). *Byzance, postérieurement Constantinople, ville de Thrace.* Quāmvīs Bўzāntĭŏn ārctō Pōntŭs ĕt ōstrĭfĕrām dīrĭmăt Chălcēdŏnă cūrsū. *L.* (IX, 958). Bўzānti īnde ārcēm Thrēssēquĕ Prŏpōntĭdīs ūrbĕm. *Aus.* (*Prof.* 16, 13. Sic et *Prisc. Peri.* 771). SYN. Cōnstantĭnōpŏlīs. EP. Ăltŭm, sūpĕrbŭm, nōbĭlĕ, pŏtēns. PPH. Bўzāntĭă mœnĭă, littŏrā. Bўzāntī ārcēs. Ūrbs æmŭlă Rōmæ. Nŏvă Rōmă. VERS. Ūrbs ĕtĭām māgnæ quæ dīcĭtŭr æmŭlă Rōmæ, Ĕt Chălcēdŏnĭās cōntrā dēspĕctăt ārēnās. *Cl.*

Bўzāntĭŭs. *Voy.* Byzantinus.

Bўzās, æ. *m. Fondateur de Byzance.* Ēmĭnŭs Eūrōpēn prōcĕrăquĕ mœnĭă Bўzæ Ādspĭcĭt. *Avien.* (*Desc. Ter.* 973).

Bўzērēs, ŭm. *m. pl.* (Βύζηρες). *Peuple d'Asie, près de la Colchide.* Bўzērēsquĕ vāgī. *V. Fl.* (V, 152). Āspĕrā prīmŭm Bўzērūm gēns ēst. *Avien.* (*Descr. Ter.* 944. Adde *Prisc. Peri.* 739).

C

C. *f. indécl. Lettre de l'alphabet.* Prævălŭīt postquām gāmmæ vīcĕ fūnctă prĭŭs C. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 21).

† Căbăllă, æ. *f. Jument.* Hānc fŏvĕt āmplexū, blāndītur, dūmquĕ căbāllæ (*Anthol.* I, p. 628).

Căbāllīnă, æ. *f. Nom de femme.* Căbāllīnă fūrēns, ămāndă nūllī (*Anthol.* I, p. 615: nec bene).

Căbāllīnŭs, ă, ŭm. *De cheval; de Pégase.* Nēc fōntĕ lābră prōlŭī căbāllīnō. *Pers.* (*prol.* 1).

Căbāllŭs, ī. *m.* (καβάλλης). *Cheval.* Aūt ōllĭtōrĭs ăgĕt mĕrcēdĕ căbāllūm. *H.* Ōptăt ărārĕ căbāllŭs. *Id.* Īmmĕrĭtīs frānguntŭr crūră căbāllīs. *J.* (10, 60). *Voy.* Equus. ‖ *Nom d'homme.* Pōssīs vincĕrĕ Sextĭum Căbāllūm. *M.* (I, 42, 17).

Căcăbō *et* Căccăbō, ās, ārĕ. *n.* (καχχαβάζω *et* καχχαβίζω). *Chanter comme la perdrix.* Căccăbăt hīnc pērdīx, hīnc grātŭlātŭr īmprŏbŭs ānsĕr (*Auct. Phil.* 19). Īnfĭcĭūnt pullæ căcăbāntĭs īmāgĭnĕ gūttæ. *Nemes.* (*fragm. de Aucup.* 1, 13).

Căcăbŭs *ou* Căccăbŭs, ī. *m.* (καχχάβη *et* κάχχαβος). *Marmite, chaudron.* Ălbōrūm călĭcum ătquĕ căccăbōrūm. *St.* (*Silv.* IV, 9, 44). Nēquĭtĭæ nīdum īn căccăbō fēcĭt mĕō. *Petr.* (*Sat.* 55). *Voy.* Olla.

Căcătūrĭō, īs, īrĕ. *n. Avoir envie d'aller à la selle.* Cœnātūrīt Văcĕrrā, nōn căcătūrĭt. *M.* (XI, 18, 3).

Căcătŭs, ă, ŭm. *Embrené.* Ānnālēs Vŏlŭsī, căcātă chărtă. *Cat.* (36, 1).

Căccăbŭs. *Voy.* Cacabus.

Căchinnō, ōnis. *m. Grand rieur.* Sēd sūm pĕtŭlāntī splēnĕ căchinnō. *Pers.* (1, 12).

Căchinnō, ās, ārĕ. *n.* (καχγάζω). *Rire aux éclats.* Fĭĕt ūtī rīsū trĕmŭlō cōncŭssă căchinnānt. *Lr.* (II, 974). Lōngĕ fŭgĭtānt, fŭrtĭmquĕ căchinnānt. *Id.* (IV, 1169). SYN. Rīdĕō. PPH. Căchinnōs gĕmĭnō, ĭngĕmĭnō, tōllō. Căchinnō cōncŭtĭŏr. *Voy.* Rideo. ‖ † *En parlant du bruit des flots.* Crĕpĭtū clāngĕntĕ căchinnānt. *Att.* (apud *Non.* 6, 86). *Voy.* Cachinnus.

Căchinnŏr, ārī. *d. Comme* Cachinno.

Căchinnŭs, ī. *m.* (καχγασμός). *Éclat de rire.* Rōmānī tōllēnt æquĭtēs pĕdĭtēsquĕ căchinnŭm. *H.* Ēt quæ pērvĕrsō dīstŏrquĕāt ōra căchinnō. *O.* Rĭgĭdī cēnsūrā căchinnī. *J.* (10, 31). SYN. Risūs. EP. Ēffūsŭs, trĕmŭlŭs, sōlūtŭs. PHR. Māgnŏrĕ căchinnō Cōncŭtĭtŭr. *J.* Ingĕmĭnāt trĕmŭlōs nāsō crispāntĕ căchinnōs. *Pers. Voy.* Rideo. ‖ † *Bruit des flots.* Prōcēdūnt, lēvĭtērquĕ sŏnānt plāngōrĕ căchinnī. *Cat.* (64, 272).

Căcō, ās, ārĕ. *n. Aller à la selle.* Bāssă, bĭbīs vītrō, cārĭūs ērgō cācās. *M.* (I, 38. *Id.* III, 89). Ĭn mē vēnĭāt mĭctum ătquĕ cācātum. *H.* PPH. Al-

vūm ĕxŏnĕrŏ. Vēntrĭs ŏnŭs dēpŏnō. VERS. Vēntrĭs ŏnŭs mĭsĕrō, nĕc tē pŭdĕt, ĕxcĭpĭs aūrō. *M.* Nĕ vēntrēm contĭnĕrĕ nōn pŏssĭnt sŭūm. *Ph.*

Cacŏēthĕs. *n.* (κακόηθες). *Mauvaise habitude, maladie.* Tĕnĕt ĭnsānābĭlĕ mŭltŏs Scrĭbendī cacŏēthĕs, ĕt ægro ĭn cōrdĕ sĕnēscĭt. *J.* (7, 51).

†Cācŏsўnthĕtŏn, ī. *n.* (κακοσύνθετον). *Mauvaise construction.* Āt nōn mŭltum ăblt hōc cācŏsўnthĕtŏn, ătquĕ cănīnă. *Lucil.* (apud *Vel. Long. Orth.* p. 1214. seu græce scribendum).

Cacŭlă, æ. *m. Valet d'armée.* Cūm mātre, ĕt cācŭlĭs, ĕt cŏllūsōrĕ cătēllō. *J.* (9, 61). Vīdĕō cācŭlam mĭlĭtārēm mē fŭtūrum haūd longĭūs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 95. Primam produxisse videtur grammaticus, quisquis est, qui argumentum *Pseudolo* præposuit, ed. *Maio*, p. 24).

Cācūmĕn, ĭnĭs. *n. Le sommet de tout ce qui se termine en pointe.* Nunc hĕrbæ, rūptă tĕllūrĕ, cācūmĭnă tōllūnt. *O.* Spĕctēntquĕ cācūmĭnĕ tĕrrăm (lilia). *Id.* SYN. Āpex, vērtex. ‖ *Sommet, cime d'un arbre, d'une montagne.* Tūm rīgĭdās mōtārĕ cācūmĭnă quĕrcūs. *V.* Pulsābāntquĕ nŏvī mōntānă cācūmĭnă flŭctŭs. *O.* Ălтĕr Āvēntīnūm mānĕ cācūmĕn ĭnĭt. *Id.* SYN. Culmĕn, āpex, vērtex, fastĭgĭūm, căput. *Voy.* Mons. ‖ *Au fig. Le faite, le dernier degré.* Ēt sūmmūm nāctă cācūmĕn, Jām sĕcūrā pĕtĭt prīvātūm glōrĭă portūm. *Cl.* Dōnēc ălĕscēndī sūmmūm tĕtĭgērĕ cācūmĕn. *Lr.* (II, 1130). Flōrĭs cācūmĕn fāmæ nōstræ frāngĕrĕ. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). Rērūm cācūmĕn ŏccŭpăt. *Prud.* (*Cath.* 1761). SYN. Fastĭgĭŭm, culmĕn.

Cācūmĭnō, ās, ārĕ. *Rendre pointu, aiguiser.* Dăt spătĭūm cōllō, sūmmāsquĕ cācūmĭnăt aūrēs. *O.* Săxōquĕ cācūmĭnăt ēnsĕm. *Sid.* (*Pan.* 695). Rĕpāndă tĕlă Āttrĭtu āssĭdŭō cācūmĭnāntēm (*Ibid.* 3368). *Voy.* Acuo.

Cācŭs, ī. *m.* (Κάκυος). *Cacus, fils de Vulcain, demi-homme et demi-satyre, brigand du temps d'Évandre, qui avait sa caverne sur le mont Aventin. Il fut tué par Hercule.* Cācŭs Āvēntīnæ tĭmōr ătquĕ ĭnfāmĭă sīlvæ. *O.* Sēmhŏmĭnĭs Cācī făcĭēs quām dīrā tĕnēbat. *V.* (Cf. *Virg. Æ.* VIII, 190 *sq.*; *Ov. Fast.* I, 542; V, 648; VI, 82; *Prop.* IV, 10; *Juv.* 5, 125; *Mart.* V, 66, 6).

Cădāvĕr, ĕris. *n. Cadavre.* Ūltōrēs răpĭānt tŭmŭlō cadāvĕr ĕquī. *O.* Dēfŏrmĕ ălĭtĭbŭs lĭquĕrĕ cădāvĕr ĭbērĭs. *Sil.* Ĭn stăbŭlĭs tŭrpī dīlāpsă cădāvĕră tābō. *V.* Congestă rĕcēpit Ōmnĭa Tyrrhēnŭs Sullāna cadavĕră gŭrgēs. *L.* SYN. Corpŭs, fūnŭs. EP. Ēxsānguĕ, pallēns, pallĭdŭm, ĕxānĭmŭm, frigēns, frīgĭdŭm, gelĭdum, mĭsĕrābĭlĕ, flebĭlĕ, dēfŏrmĕ, hŏrrendŭm, tetrŭm. PPH. Ĕxanĭmŭm, ĕxsānguĕ corpŭs. *V.* Mortŭă, mănĭă corpŏra. Dēfunctă corpŏra vītā. Corpŏră lūcĕ cārēntum. *Id.* Corpŭs ĭnāne ănĭmæ. *O.* Corpŭs cæsum ănĭmā. *Ir.* Ārtŭs ĕxānĭmēs, ĕxsanguēs. Corpŭs spŏlĭātum vītā, lumĭnĕ. PHR. Corpusquĕ lavānt frīgentĭs ĕt ungunt. *V.* Tăboquĕ ĭnformĕ cădāvĕr. *Id.* Ætĕrnō corpŭs pĕrfŭsūm frīgŏrĕ lēti. *Lr.*

†Cădāvĕrōsŭs, ă, ŭm. *Cadavéreux.* Cădāvĕrōsă făcĭe. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 26).

Cadens, tis. *Qui tombe.* Lăcrĭmīs ĭn nōstră cădēntĭbus ōrā. *O.* Sŭbĭt ĭrā cădēntĕm Ulcīscī patrĭam. *V.* SYN. Cădūcus, dēcĭdŭus, lāpsŭs. ‖ *Mourant.* Gĕmĭtūsquĕ cădēntum Accĭpĭō. *V. Voy.* Moriens. ‖ *Se couchant.* Suadentquĕ cadentĭă sidĕra somnos. *V.*

Cadens Phœbus. *O. Voy.* Occidens.

Cadi, ōrum. *m. pl.* (Κάδοι). *Peuple de Phrygie.* Tĭbĭă Mygdŏnĭīs lĭbĕt ĕbŭrnă Cădīs. *Pp.* (IV, 6, 8. Cf. *Strab.*, 12).

Cădmēis, ĭdis. *f.* (Καδμηΐς). *De Cadmus; de Thèbes.* Mātrēs Cădmēĭdēs ādsŭnt. *O.* Contĭgĕrānt tĕctī Cădmēĭdă nūbĭbŭs ārcēm. *Id.* ‖ *Fille de Cadmus : Sémélé, Ino, Agavé.* Tăllĭbus ĭgnārām Jūnō Cădmēĭdă dĭctīs Fōrmārāt. *O.* Ūnă ministrārūm sōlĭta ĕst, Cădmēī, tŭārum. *Id.* (Adde *Sen. H. Fur.* 758).

Cădmēŭs *et* Cădmēĭus, ă, ŭm (Κάδμειος *et* Καδμήϊος). *De Cadmus; de Thèbes.* Fātidĭcă Cĕphīsĭūs ăquă, Cădmēăquĕ Dircē. *L.* Ēt Tўrĭus ōstrīnōs prăbĕt Cădmēă cōlōrēs. *Pp.* (III, 11, 7). Lĕvĭūs Cădmēĭus Hæmōn Tēlă rŏtăt. *St.* Occĭdăt ætĕrnă tāndēm Cădmēĭă mōrtĕ Jām sĕgĕs. *V. Fl. Voy.* Thebanus. ‖ *Des Carthaginois (descendants des Tyriens).* Gēns Cădmēă sŭpĕr rēgnō cērtāmĭnă mōvīt. *Sil.* (1, 6. *Id.* XVII, 582). *Voy.* Pœni.

Cădmŭs, ī. *m.* (Κάδμος). *Cadmus, fils d'Agénor, envoyé par son père à la recherche de sa sœur Europe, bâtit Thèbes, et fut changé en serpent.* Cădmŭs ĭn Ōgĭīā cōnstĭtĭt ĕxsŭl hŭmō. *O.* Aūt ĭn ævĕm Prōcnĕ vērtātŭr, Cădmŭs ĭn ănguēm. *H.* Cădmī nĭgēllās fĭlĭās. *Aus.* (*Epist.* 4, 74, de litteris). SYN. Agĕnŏrĭdēs. PPH. Agĕnŏrĕ nātŭs. Byantĭŭs jŭvĕnĭs. PHR. Tўrĭă dē gentĕ profectŭs. Tўrĭus quī pŭlsŭs ăb ōrīs. Thēbānæ cōndĭtŏr ārcĭs. Bœōtĭă mœnĭă cōndĭt. VERS. Sidōnĭŭs ĕx quō Hōspĕs ĭn Ōgĭīo jēcīt sătă fĕrrĕă sŭlcōs. *Sr.* Sīc sēmĭnĕ Cădmī Ēmĭcŭīt Dircææ cŏhōrs, cēcĭdĭtquĕ sŭōrum Vŭlnĕrĭbŭs. *L.* Lăvĭtquĕ Dircē Tўrĭos cŏlōnos, Ūt prīmŭm magnī nātŭs Āgĕnŏrĭs, Fēssŭs pĕr ōrbĕm fŭrtă sĕquī Jŏvĭs, Sŭb nōstră pāvĭdŭs cōnstĭtĭt ārbŏrĕ. *Sen.* (*OEd.* 712 *sq.*). Vīrōs dŏmāvī ĕt sĕgĕtĭs ārmātæ mānŭs. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 4, 252. Conf. *Ovid. Met.* III, *init.*). ‖ *Nom d'un bourreau à Rome.* Ēt trādĕrĕ Cădmō. *H.*

Cădō, ĭs, cĕcĭdī, cāsŭm, cădĕrĕ. *n. Tomber.* Ēt cădĭt ād pātrĭōs sānguĭnŏlēntă pĕdēs. *O.* Aūtumnī frīgŏrĕ prīmō Lāpsă cădunt fŏlĭă. *V.* Nōn ălĭās cœlō cĕcĭdērunt. plūrā sĕrēnō Fulgūrā. *Id.* SYN. Concĭdō, dēcĭdō, ĕxcĭdō, accĭdō, incĭdō, prōcĭdō, lābŏr, cōllābŏr, dēlābŏr, prōlābŏr, rŭō, corrŭō, præcĭpĭtō, præcĭpĭtŏr, dēsĭlĭō, procumbō, volvŏr, ĕffŭndŏr, sternŏr. PPH. Ād tĕrrām, ĭn præcĕps lābŏr, vŏlvŏr, dēcĭdō, fĕrŏr. Prōnŭs, præcĕps cădō, rŭō, fĕrŏr, impĕllŏr, dēlābŏr, ăgŏr. Rūīnām dō, trāhŏ. Pondĕrĕ vāstō ou dēvĕxō cădō, prōlābŏr, etc. VERS. Collāpsă rŭunt ĭmmānĭă membrā. *V.* Scŏpŭli ingentēm trāxĕrĕ rūīnām. Excŭtĭtŭr, prōnūsquĕ magister Vŏlvĭtŭr ĭn căput. Ĭpsĕ grăvīs gravĭtĕrquĕ ād tĕrrām pondĕrĕ vāstō Cōncĭdĭt. Excussŭs cūrrū, mŏrĭbundŭs vŏlvĭtŭr ārvīs. Sternĭtŭr, exānĭmĭsquĕ trĕmēns prōcumbĭt hŭmī bōs. Ēă lāpsă rĕpēntĕ rūīnām Cūm sŏnĭtū trāhĭt, ēt Dānāūm sŭpĕr ægmĭnă lātē Incĭdit. Rūīnam Prōnă trahit, pĕnĭtusquĕ vădĭs illīsă rĕcumbŭt. Dēdĭt ămplă rūīnam, Vulcānō sŭpĕrāntĕ, dŏmŭs. Ăc vĕlŭtī montĭs săxūm dē vērtĭcĕ præcĕps Quūm cădĭt, āvŭlsūm vēntō... Fĕrtŭr ĭn ābrŭptum magnō mōns ĭmprŏbŭs āctū. *Id.* Cētĕră nĕ sĭmĭlī cădĕrēnt lābĕfactă rūīnā. *O.* Ipsă sŭō quædăm pondĕrĕ trăctă rŭunt. Quūm dŏmŭs ingentī sŭbĭtō mĕă lāpsă rūīnā, Concĭdit, ĭn dŏmĭnī prōcŭbŭĭtquĕ căput. Corpŏră dēvolvŭnt ĭn hŭmŭm. *Id.* Vēl dē præcĭpĭtī vēnĭās ĭn Tārtărā săxō. Ūtquĕ dĕdīt sāltŭs dē summā Thēssălŭs Ōssā, Tū quŏquĕ săxōsō præcĭpĭtĕrĕ jŭgō (*Ibis*). Propĕrantĕ rŭīnā Summă cădunt. *Luc.* ‖ *Tomber dans un piège, etc.* Ĭnquĕ plagās nullō cērvŭs ăgentĕ cădit. *O.* Ĭn laquĕos, quos

pŏsŭērĕ, cădānt. Sī nōn ērŭŷālŭs mēdĭŏs cēcĭdissĕt ĭn hōstēs. *Id.* SYN. Īncĭdŏ, dēlābŏr. ‖ *Couler, en parlant de l'eau, des larmes, etc.* Nōn lăcrimæ cēcĭdērĕ gĕnīs. *L.* Ēquĕ căpillīs Rōs cădĭt. *O.* Cærŭlĕæquĕ cădūnt tōtō dē cōrpŏrĕ gūttæ. *Id.* SYN. Flŭŏ, mānŏ, dēscēndŏ. *Voy.* Fluo. ‖ *Être abaissé.* Vēlă cădūnt, rēmīs īnsŭrgĭmŭs. *V.* Vēlă cădūnt primŏ. *O. Voy.* Velum. ‖ *Se coucher, en parlant des astres.* Jām cădĭt, extrēmōque ĭrrōrăt Aquārĭŭs ānnō. *V.* Quā trīstĭs Ōrĭōn cădĭt. *H.* SYN. Occĭdŏ. *Voy.* Occasus. ‖ *Mourir, périr.* Sēd cădăt ăntĕ dĭem, mēdĭāque ĭnhūmātŭs ārēnā. *V.* Vīctōrēsquĕ cădūnt Dănăī. Nōstrā cădĕt hōstĭa dēxtrā. *Id.* Cīvĭlĭquĕ cădūnt ăcĭē. *O.* Ă tāntō cēcĭdissĕ vĭrō. *Id. Voy.* Morior, Pereo. ‖ *Tomber de son rang, déchoir; échouer.* Ūt cēcĭdī, cūnctĭquĕ mētŭ fŭgērĕ rŭīnæ. *O.* Ūt cēcĭdit fortūnă Phrўgŭm. *Id.* Ētsi hērclē grăvĭtĕr cēcĭdī stŭltĭtĭă mĕă. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 106. Ea vera lectĭo, quam et exhibere video V. Cl. *Lindemannum.* Alii, *cecidit stultitia*). ‖ *Tomber de faiblesse, n'avoir plus de force.* Bīs pătrĭæ cēcĭdērĕ mānŭs. *V.* Nūptūræ tōtĭēs lānguĭdă mēmbră cădūnt. *O.* Frāctă cădĕt tāntæ săpĭentĭă mōlĕ rŭīnæ. *Id.* Tēlă vīrīs ănĭmīquĕ cădūnt. *V.* Cēcĭdĕre ănĭmī. *Id.* Rūrsŭs lăbĕfăctă cădĕbăt Rēllĭgĭō. *Cl.* SYN. Fătiscŏ, dēfĭcĭŏ, lānguĕŏ, vincŏr, sŭccŭmbŏ. ‖ *S'appaiser, cesser.* Quō sīgnō cădĕrēnt aŭstrī. *V.* Vēntōsī cēcĭdērūnt mūrmŭrĭs aūræ. Cūrā pătrŭm cădĕre, ēt sŭccēdĕrĕ mātrŭm Īncĭpĭt. Sīc cūnctŭs pĕlăgī cēcĭdĭt frăgŏr. *Id.* Cădĭt īrā mărĭs. *O.* Cădĭt ĭmpĕtŭs ămēns. *L.* Quæ nōn ĭnsānĭă vŭlgī, Tē vīsō, lēnĭtă cădăt? *Cl.* SYN. Dēsĭnŏ, pōnŏ, quĭēscŏ, cēssŏ, cōmpēscŏr. ‖ *Passer, tomber en désuétude.* Multă rĕnāscēntŭr quæ jām cēcĭdērĕ, cădēntquĕ Quæ nūnc sūnt ĭn hŏnōrĕ vōcăbŭlă. *H.* SYN. Ōbsŏlēscŏ. ‖ *Dériver, en parlant des mots.* Græcō fōntĕ cădānt, pārcē dētōrtă (verba). *H.* ‖ *Tomber, en parlant d'une pièce de théâtre.* Cădăt, ăn rēctō stĕt făbŭlă tălō. *H.* ‖ *Être suspendu.* Gēmmă vĕl ă dĭgĭtō, vĕl cădĭt aūrĕ lăpis. *M.* (XI, 50, 4). *Voy.* Pendeo. ‖ *Se rencontrer dans, appartenir à.* Heū! cădĭt ĭn quēmquăm tāntūm scĕlŭs! *V.* Nōn cădĕt ĭn mōrēs fĕrĭtās ĭnămābĭlĭs ĭstōs. *O.* Fōrmă nĭsī ĭn vērās nōn cădĭt ĭstă dĕās. *Id.* SYN. Vērsŏr (in, *abl.*), pertĭnĕŏ, ăttĭnĕŏ (ad). ‖ *Échoir.* Sūnt quĭbŭs ăd portās cēcĭdit cūstōdĭă sortī. *V.* SYN. Ōbtingŏ. ‖ *Arriver.* Quō rēs cūnquĕ cădĕnt. *V.* Tāntūm fortūnă sĕcūndă, Haūd ădvĕrsă cădăt. *Id. Voy.* Evenio.

? Cădōnĭă ou Căldōnĭă. (Vox incertæ significationis, qua *Laber.* usus erat, locum referente *Gellio*, 16, 7.)

† Cădūcĕ̆ŭs, ī. *m. et* Cădūcĕ̆um, ī. *n. Caducée. Voy.* Virga.

Cădūcĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte un caducée : épith. ou nom de Mercure.* Hīnc sē sūstŭlĕrāt pārĭbŭs Cădūcĭfĕr ālĭs. *O.* Vēnīt ădōrātŭs Cădūcĭfĕr. *Id. Voy.* Mercurius.

· Cădūcŭm, ī. *m.* (*s. ent.* bonum). *Bien qui passe de l'héritier naturel à un autre, aubaine.* Lēgātum ōmnĕ căpīs., nēc nōn ēt dūlcĕ cădūcŭm. *J.* (9, 88).

Cădūcŭs, ă, ŭm. *Qui tombe, tombé.* Sæpĕ lĕvēm pălĕam, ēt frondēs vōlĭtārĕ cădūcās. *V.* Bēllōquĕ cădūcī Dārdănĭdæ. *Id.* Tĕrrā cădūcās Cōncēpīt lăcrĭmās. *O.* Ūtquĕ cădūcis Pĕrcŭssū crēbrō săxă cavāntŭr ăquīs. *Id.* Tē, trīstĕ lignŭm, tē cădūcŭm Ĭn dŏmĭnī căpŭt ĭmmĕrēntīs. *H.* SYN. Cădēns, lăpsŭs. ‖ *Fragile, périssable.* Nōs quōquĕ flōrŭlmŭs, sĕd flōs fuit ĭllĕ caducās. *O.* SYN. Flŭxŭs, brĕvĭs, frăgĭlĭs, pĕrĭtūrŭs, lābāns. ‖ *Vain.* Zĕphўri vērbă cădūcă fĕrūnt. *O.* Nēc lĭngŭă cădūcās Cōncĭpĭt ūllă prĕcēs. *Id.* SYN. Īrrĭtŭs, ĭnānĭs, vānŭs, pĕrĭtūrŭs.

Cădūrcī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de l'Aquitaine, aux environs de Cahors.* Nātālēs pŭĕr hŏrrŭĭt Cădūrcōs. *Sid.* (*Pan.* 2145). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De ce pays.* Nē mĕ Cădūrcīs dēstĭtŭtām fāscĭlĭs, Nūdām Cēlānō cōncŭbantĕm prōfĕrăt. *Sulpit.* (apud *Schol. Juven.* ad 6, 536). Tēmpŏrā prædīvēs fĭnīstī sēdĕ Cădūrcă. *Aus.* (*Profes.* 17, 15. Cf. *Plin.* 19, 1).

Cădūrcŭm, ī. *n. Drap ou couverture de lit, ainsi nommé des* Cadurci, *qui en fabriquaient.* Ĭnstĭtŏr hĭbĕrnæ tĕgĕtis nĭvĕĭquĕ cădūrcī. *J.* (7, 221). Māgnăquĕ dēbĕtŭr vĭōlātō pœnă cădūrcō. *Id.* (6, 536. Cf. *Schol.* ad h. l., et *Plin.* 19, 1).

Cădŭs, ī. *m. Grand vase de terre à mettre du vin, par ext. tonneau, baril.* Vīnă bŏnŭs quæ deīndĕ cădīs ŏnĕrārăt Acēstēs. *V.* Dīffŭgĭūnt cădīs Cūm fæcĕ sĭccātīs ămīcī. *H.* Pōtrīcī plēnam ăntīquīs ăpōthēcām cădīs. *Ph.* Flāvăquĕ dē rūbrō prōmĕrĕ mēllă cădō. *M.* (I, 56, 10). SYN. Dōlĭŭm. EP. Fictĭlĭs, nĭgĕr, fūmōsŭs, vĕtŭs, căpax. ‖ *Urne.* Ōssăquĕ lēctă cădō tēxĭt Cōrўnæŭs ăhēnō. *V. Voy.* Urna.

Cădūsĭī *et* Cădūsĭ, ōrŭm. *m. pl.* (Καδούσιοι). *Peuple d'Asie, près la mer Caspienne.* Trŭx ĭllĭc ārvă Cădūsŭs Dūrā tĕnĕt. *Avien.* (*Descr. Ter.* 907. Primam non bene produxit *Prisc. Peri.* 710).

Cæcātŭs, ă, ŭm. † *Aveugle.* Pĕrdĭtă cæcātĭs quī lūmĭnă rĕddĭt. *Paul. Nol.* (*Nat. S. Fel.* 20, 7, 292). ‖ *Au fig. Aveuglé.* Pĕctŏră quūm mĕă sīnt sĕrĭē cæcātă lăbōrūm. *O. Voy.* Cæcus.

Cæcĭās, æ. *m.* (Καικίας). *Vent d'est.* Āttĭcă cæcĭān Grāĭĭs quēm lĭttĕră sīgnăt (*Anthol.* II, p. 389. Cf. *Gell.* 2, 22).

Cæcĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Aveugle de naissance.* Nām quūm cæcĭgĕnī, sōlĭs quī lūmĭnă nūnquām Ădspexĕrĕ. *Lr.* (II, 740). *Voy.* Cæcus.

1. Cæcĭlĭă, æ. *f. Espèce de laitue.* Cæcĭlĭām prīmō dēpōnīt Āquārĭŭs ānnō. *Colum.* (10, 190). ‖ 2. *Nom de femme.* ‖ *Eccl. Sainte Cécile.* Cæcĭlĭām sīcŭlē prōfert, Sēleūcĭă Thēclām. *Fort.* (III, 698).

Cæcĭlĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sēd făcĭŭnt mōrēs, Cæcĭlĭānĕ, tŭī. *M.* (IX, 71, 10).

Cæcĭlĭŭs, ĭī. *m.* (Καικίλιος). *Nom d'homme.* ‖ 1. *Cæcilius Statius, poète comique de Rome.* Vīncĕrĕ Cæcĭlĭŭs grăvĭtātĕ, Tĕrĕntĭŭs ārtĕ. *H.* Cæcĭlĭō pālmām Stătĭō dō cōmĭcō. *Volc. Segid.* (apud *Gell.* 15, 24). Ĭn hīs quās prīmŭm Cæcĭlĭ dĭdĭcī nŏvās. *Ter.* (*Prol. Hecyr.* 2, 6. Cf. *Gell.* 2, 23; *Varr.* apud *Non.* 4, 377). ‖ 2. *Cæcilius Métellus, consul pendant la première guerre punique.* Ūtrăquĕ Cæcĭlĭī dē nōmĭnĕ dictă Mētēllī. *Col.* (10, 182).

Cæcĭtās, ātis. *f. Cécité, privation de la vue.* Ĭn cæcĭtātĕ cōrpŏrĭs mēntĕ ĭntŭēns. *Paul. Nol.* (?) SYN. Tĕnĕbræ, nŏx. PPH. Cæcōrŭm tĕnĕbræ. Ĭnānēs lūmĭnĭs ōrbēs. Ēffōssī ŏcŭlī. VERS. Tĕquĕ sŭ hĭs tĕnĕbrĭs nĭmĭŭm vĭdissĕ quĕrērĭs. *O.* Tĕnĕbrā ēt clādēm lūcĭs ădēmptæ. Ēt dāmnūm lūcĭs ădēmptæ. Pērpĕtŭāquĕ trāhēns ĭnōpēm sŭb nōctĕ sĕnēctām. *Id.* Tĕnĕbrĭs ĭnsŭltānt. *St. Voy.* Cæco, Cæcus. ‖ *Au fig. Aveuglement.* Ō mĕrsă lĭmō cæcĭtās gēntĭlĭŭm! *Prud.* (*Peri.* 2563. *Ib.* 617; *Cath.* 238). SYN. Nŏx, tĕnĕbræ, ērrŏr. PHR. Tāntāquĕ nŏx ănĭmī est. *O.* ‖ *Ténèbres, obscurité.* Nām cārcĕrālis cæcĭtās Splendŏrĕ lucis fulgŭrāt. *Prud.* (*Peri.* 1508).

Cæcō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Aveugler, priver de la vue, qqf. éblouir.* Sōl ētiām cæcāt, contrā si tēnderē pergās. *Lr.* (IV, 325). Possēt ēt intentōs āstū cæcārē marītōs. *Pp.* (IV, 5, 15). SYN. Excæcō, obcæcō. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnā (alicujus *ou* alicui) effŏdĭō, ērŭō, ērĭpĭō, ēlīdō, extŭrbō, excūtĭō. Ŏcŭlos sēdĭbŭs ērŭō, gĕnĭs expellō. Lūmĕn ērĭpĭō, ădĭmō. Vīsū, lūcĕ ōrbō, privō, spŏlĭō. Digĭtōs, mānūm, ferrūm in lūmĭnā condō. Mānū lūmĭna haurĭō. Ŏcŭlorūm ōrbēs ēlīdō. Aciēm lūmĭnĭs effŏdĭō. Cæcūs fĭō, sŭbĭtō sŭm. VERS. Tēlō lumĕn terebrāmus acūto. *V.* Ēt patŭit fŏssis lūmĕn abĭrĕ gĕnis. *O.* Nūbēmque ŏcŭlis ŏbjĭcit. Æternā dāmnāvit lūmĭnā nŏctĕ. Ērŭĭtŭrque ŏcŭlos. *Id.* Immersitquĕ mānŭs ŏcŭlis, gaudētquĕ gĕlātōs Effŏdisse ōrbēs. *L.* Ŏcŭlos ingestō fulgŭrĕ clausit. Illĕ cāvīs ēvŏlvit sēdĭbŭs ōrbēs. *Id.* Implă jām mĕrĭtă scrūtātŭs lūmĭnă dēxtrā. *St.* Projĭcĭtquĕ dĭĕm. *Id.* Lūmĕn trānsvĕrbĕrāt ēnsĕ. *Sil.* Scrūtātŭr āvĭdŭs mānĭbŭs uncis lūmĭnă, Rădĭce āb ĭmă fundĭtŭs vulsōs simŭl Ēvŏlvit ōrbēs. *Sen. Voy.* Cæcus. ‖ *Au fig. Aveugler.* Ēt tāmĕn ōbtūsæ cæcāntŭr pectŏrā plēbĭs. *Juvc.* (II, 719). SYN. Obcæcō, lymphō. PPH. Errorĕm injĭcĭō, immittō. PHR. Sānōs āvērtĕrĕ sēnsūs. *V.* ‖ *Obscurcir.* Dēnsō cæcāntŭr stipĭtĕ silvæ. *Avien.* (*Peri.* 504). *Voy.* Obscuro.

Cæcŭbŭm, ī. *n.* (Καίκουβον). *Ville de Campanie, célèbre par ses vins.* ‖ Cæcŭbum vīnum, *ou absolt.* Cæcŭbum, ī. *n. Vin de Cécube.* Cæcŭbă vīnă fĕrēns. *H.* Ante hæc nĕfās dēprōmĕrĕ cæcŭbum Cēllis āvĭtīs. *Id.* Cæcŭbă Fūndānīs gĕnĕrōsă cŏquuntŭr Ămȳclĭs. *M.* (XIII, 115). SYN. Cæcŭbum. *Voy.* Falernum.

† **Cæcŭltō, ās, ārē.** *n. Voir trouble.* Nūmnām mĭhi ŏcŭlī cæcŭltānt? *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.*)

Cæcŭlus, ī. *m. Fils de Vulcain, et fondateur de Préneste.* Vulcānī stirpĕ crĕātŭs Cæcŭlus. *Virg.*

? **Cæcŭlus, ă, ŭm.** *dimin. de* Cæcus. Tŭă cæcŭlĕ causă. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 11. Alii cum *Gronovio* leg. *cucule*).

Cæcus, ă, ŭm. *Aveugle.* Cæcŭs ĭtĕr mōnstrārĕ vĕlīt; tāmĕn ādspĭcĕ sī quĭd. *H.* Hypsæă cæcĭōr illă. *Id.* Răptis lūmĭnĭbus rĕpentĕ cæcus. *M.* (IV, 30, 10). PPH. Ŏcŭlīs căptus. Ŏcŭlis, lūmĭnĭbus, vīsū ōrbus, ōrbātus, privātus, spŏlĭātus. Lūmĭnis, vīsūs ōrbus. Vīsū cārēns. Lūcis ĭnŏps. Cui lūmĕn ādēmptum, răptum, ērĕptum. Æternā nŏctĕ dāmnātus. Æternā nŭbĕ, călĭgĭnĕ ŏcŭlos tĕctus. Cui văcŭī ōrbēs, ĭnānēs lūmĭnis ōrbēs. Cŭjŭs *ou* cui lūmĭnā lūcis ĕgent, ŏcŭlī lūcĕ cārent. Quī trāhĭt sinĕ lūmĭnĕ vītam. VERS. Pērpĕtŭāquĕ trahēns ĭnŏpēm sūb nŏctĕ sĕnectām. *O.* Ambos Pŏrdĭdĭt ille ŏcŭlos, ēt lūscis ĭnvĭdĕt. *J.* Rēddētŭr lūmĕn ādēmptūm. *Juvc.* Tū pērennĭbus tĕnēbrīs Jām sēpultă lūmĭnă Īllĭnīs limō sălŭbrī. *Prud.* ‖ *Au fig. Aveuglé, aveugle.* Implŭs ănte ārās, ătque aŭrī cæcŭs ămōrĕ. *V.* Cæcīquĕ furorĕ ĭnstamus. *Id.* Quēmcunque ĭnsciĭtă vērī Cæcum āgĭt. *H.* Prædæ tām cæcă cŭpīdo ēst. *O.* SYN. Cæcatus, obcæcātus, excæcātus, ĭnsānus, āmens, dēmens. ‖ *Obscur, ténébreux.* Clausæ tenēbrīs ēt cārcĕrĕ cæcō. *V.* Inclūdunt cæcō lătĕrī. Cæcis errāmus ĭn ūndis. *Id.* SYN. Obscūrus, tĕnēbrōsus, ātĕr. *Voy.* Obscurus. ‖ *Obscur, énigmatique.* Cæcōsquĕ vŏlūtăt Ēventus ānĭmō sĕcūm. *V.* Histŏrĭīs ĭnvolvām cārmĭnă cæcis. *O.* Ēt sĕcum ambăgēs cæcaquĕ jussă rĕfĕrt. *Id.* SYN. Obscūrus. ‖ *Caché, invisible, inconnu.* In vada cæca tulit. *V.* Cæcūmquĕ dŏmūs scĕlŭs ōmnĕ rētĕxĭt. Spīcŭlă cæcă rĕlĭnquūnt. *Id.* Quī pĕr sūffrăgĭă cæcă, etc. *Sil.* SYN. Lătēns, ĭgnōtŭs, occŭltŭs, tĕctus, etc. *Voy.* Arcanus. ‖ *Sourd, en parlant du bruit.* Tūm mūrmŭrĕ cæcō ĭntŭs săxă sŏnānt. *V.*

† **Cæcūtĭō, īs, īrē.** *n. Voir trouble, ne pas voir.*

Cædēs, is. *f.* † *arch. Action de frapper, de couper.* Cūspĭdĕ nōn quīsquām, lŏngæ nĕc cædĕ sărīssæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 828. IIa *Gell.* 19, 2). *Voy.* Ictus. ‖ *Meurtre d'un homme.* Ēt spārsōs frātĕrnā cædĕ pĕnātēs. *V.* Cōnstăt ăb Absyrtī cædĕ fŭīssĕ, locō. *O.* SYN. Mōrs, lĕtum, nex, sānguis. *Voy.* Nex. ‖ *Ordinl. Meurtre d'un grand nombre, massacre, carnage.* Ingĕntēs Rŭtŭlæ spectābĭt cædīs ăcervōs. *V.* Heū! quantæ misĕrīs cædēs Laurentĭbŭs ĭnstant! *Id.* Exōrĭtŭr răbĭēs cædum, ēt vix tēlă fŭrōrī sŭfficĭūnt. *Sil.* (IV, 353. *Ib.* 423 et 796. Cf. *Prisc.* 7, 771). SYN. Strāgēs, fūnĕră, clădēs, *qqf.* sānguis, crŭōr. EP. Dīră, ĭmpĭă, ātrox, crūdēlis, sævă, ĭnsānă, fūrĭālis, crūenta, sānguinĕă, hōrrĭdă, hōrrendă, ĭnfandă, nĕfandă, lētĭfĕră, mĭsĕră, mĭsĕrandă, ferālis, flebĭlis, trīstis, turpis, fœda. PPH. Cædīs, strāgis ăcervus. Mōrĭentum ăcervī. Cōnfŭsæ strāgis ăcervī. VERS. Tūm vĕro ēt gĕmĭtŭs mōrĭentum, ēt sānguĭne ĭn ăltō Ārmăquĕ, corpŏraque, ēt pērmixtă cædĕ vĭrōrum Sēmănĭmēs vŏlvuntŭr ĕquī. *V.* Plūrĭmă pērquĕ vĭās stĕrnuntŭr ĭnertĭă păssĭm Corpŏră, pērquĕ dŏmōs, ēt rĕlligĭōsă dĕōrum Līmĭnă. Ĭnundānt sānguĭnĕ fossæ. Obvĭă multă vĭrūm dēmittit corpŏră mōrtī. Tāntās strāgēs ĭmpūnĕ pĕr ūrbĕm Ēdīdĕrĭt, jŭvĕnum primōs tōt mĭsĕrīt Orcō. Sēmĭnĕcēs vŏlvit multōs, aŭt ăgmĭnă currū Prōtĕrĭt. Tōt fĕrrō sævă dĕdissĕt Fūnĕră, tām multīs vĭdŭæssĕt cĭvĭbŭs ūrbēm. Quāndō tōt strāgīs ăcĕrvōs Teucrōrūm tŭă dĕxtrā dĕdĭt. Horrĭda bĕllă, Ēt Tibrĭm multō spūmāntēm sānguĭnĕ cērnō. Quās ĭbĭ tūm fĕrrō strāgēs, quæ fūnĕra Tūrnus Ēdĭdĕrĭt, quēm quisquĕ vĭrūm dēmīsĕrĭt Orcō. *Id.* Plēnă fĕræ cædīs, plēnă crŭōrĭs ĕrānt. *O.* Ēmăthŭquæ ĭtĕrūm mădĕfĭānt cædĕ Philippī. *Id.* Ēt fœda ănte ŏcŭlos strāgēs, prōpĭūsquĕ pătĕbăt Ĭnsānī Māvōrtĭs ŏpŭs. *L.* Crĕscunt in tŭmŭltŭm strages, vallēmquĕ prŏfundam Æquāvĕrĕ jŭgis; stāgnānt ĭmmēnsă crŭōrĕ Corpŏră; trādūntŭr pērmixtō fūnĕrĕ mānēs. *Cl.* ‖ *qqf. Sacrifice d'animaux.* Tēntārĕ multă cædĕ bidēntīum... Dēōs. *H.* Cædĕ jŭvēncōrum. *M.* (XIV, 4). ‖ *qqf. Sang.* Ārbōrĕī fētus, ădspergĭnĕ cædīs, In ātram Vērtuntŭr făcĕm. *O.* Sēmpērquĕ rĕcēnti Cædĕ tĕpēbăt hŭmŭs. *V. Voy.* Cruor.

Cædĭcĭānŭs *ou* **Cædĭtĭānŭs, ī.** *m. Nom d'homme.* Quōs rĕfĕrăt vultŭs, Cædĭcĭānĕ, rogās. *M.* (X, 32, 2).

Cædĭcĭus *ou* **Cædĭtĭus, ĭi.** *m. Nom d'un juge.* Quās ēt Cædĭcĭus grăvĭs ĭnvēnĕt, aŭt Rhădămānthus. *J.* (13, 197. *Id.* 16, 46).

Cædō, is, cĕcīdī, cæsŭm, cædĕrĕ. *Battre, frapper.* Pōpŭlŭm sī cædĕrĕ săxis Incĭpĭās. *H.* Nēc plŭtĕŭm cædīs. *Pers.* (1, 105). Quōrsum ăsĭnŭs cædit calcĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 71). SYN. Verbĕrō, percŭtĭō, fĕrĭō. *Voy.* Verbero. ‖ *Couper, tailler, abattre.* Prōtĭnŭs ĭnnŭmĕrō cædŭnt pīnētă sĕcūrēs. *O.* Ōlĕās dēstringĭtĕ, cædĭtĕ messēs. Silvă frĕquens trăbĭbŭs, quām nūllă cĕcĭdĕrăt ætās. *Id.* Cædŭntquĕ sĕcūrĭbŭs hūmĭdă vīnă. *V.* Hīc vĭridĕm dūră cædĕrĕ falcĕ cŏmăm. *Tib.* (I, 8, 34). SYN. Pŭtō, ămpŭtō, sĕcō, tondĕō, mĕtō. PHR.

In nĕmŭs īgnōtūm nōstræ vēnērĕ sĕcūrēs. *L. Voy.* Puto, Seco, Eruo. ‖ *Tuer, massacrer.* Cædēbānt pārĭtĕr pārĭtĕrquĕ cădēbant. *V.* Vīrĭbŭs ēdĭtĭōr cædēbat, ŭt īn grĕgĕ taŭrŭs. *H.* SYN. Trŭcĭdō, ōccĭdō, nĕcō, pĕrĭmō, ōbtrūncō, stĕrnō, ĭmmŏlō, mactō. PPH. Cædĕm făcĭō, ēffĭcĭō, ādmittō, cōmmittō, pĕrăgō, pērpĕtrō, ēdō. Cædĕ stĕrnō. Īngēntī cædē prōstĕrnō. Cædĕ fŭrō. In cædēs ĕō. *Voy.* Cædes, Occido. ‖ *Immoler des victimes.* Tēmpēstātĭbŭs āgnăm Cædĕrĕ deīndĕ jŭbēt. *V. Voy.* Immolo. ‖ *Graver.* In mārmŏrĕ cārmĭnă cædūnt. *O.* SYN. Īncīdō, sculpō, scălpō, cælō. *Voy.* Cælo. ‖ — sērmōnēs. *Causer, s'entretenir.* Dūm sērmōnēs cædĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 1).

Au pass. Cædŏr. *Être frappé, battu.* Cædĭmŭr, ēt tŏtĭdĕm plāgīs cōnsūmĭmŭs hōstĕm. *H.* SYN. Vērbĕrŏr, văpŭlō. ‖ *Être coupé, taillé.* Cædūntŭr Pārĭīs quālĭă sāxă jŭgīs. *O.* Cædĭtŭr ēt tĭlĭa āntĕ jŭgō lĕvĭs. *V.* ‖ *Être tué, immolé.* Cædūntŭr vĭgīlēs. *V.* Bācchō căpĕr ōmnĭbŭs ārīs Cædĭtŭr. *Id.* SYN. Occīdŏr, pĕrĭmŏr, mactŏr, cădŏ, occĭdŏ. *Voy.* Pereo.

Cæl. *Voy.* Cœl.

Cælāmĕn, ĭnis. *n. Ciselure.* Nĕque ēnĭm clўpĕī cælāmĭnă nōrīt. *O.* SYN. Signă, fĭgūræ.

Cælātŏr, ōris. *m. Graveur, ciseleur.* Sī mĭhī prætĕrĕă cūrvŭs cælātŏr, ĕt ălтĕr. *J.* (9, 145).

Cælātŭs, ă, ŭm. *Ciselé, gravé.* Pōcŭlă pōnăm Făgĭŭă, dīvīnī cælātum ŏpŭs Alcĭmēdōntĭs. *V.* Cælātăque īn aŭrō Fōrtĭă făctă pātrŭm. *Id.* Cælātŭmquĕ nōvēm Mūsis ŏpŭs. *H.* SYN. Signĭfĕr. PHR. Āsperă signĭs Pōcŭlă. *V.* Crātēra īmprēssūm signĭs. Īmprēssūmquĕ nĕfās. *Id.* Aūrūmquĕ fĭgūrĭs Terrībĭlĕ. *St.*

Cælēbs, ĭbĭs. *m. f. Qui vit dans le célibat.* Dīcĕrĭs hăc factŭs cælēbs quālĕr ĕssĕ lăgēnă. *M.* (IV, 69, 3). Mārtĭīs cælēbs quĭd ăgăm călēndīs? *H.* Nĕ mănifēstŭm Cælĭbĭs ōfficĭūm nūdēt tē. *Id.* Cælĭbem ĕssĕ tĕ māvīs lĭbĕrŭm. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 11). SYN. *au fém.* Innūptă, innŭbă. PPH. Cōnjŭgĭī ĕxpĕrs, ignārŭs, nēsciŭs. Ēxpĕrs thălāmī. VERS. Nūllă vĕnŭs, nōn ūllī ănĭmūm flĕxēre bўmēnēī. *V.* Cuī mē vēllēm thălāmō sŏcĭārĕ jŭgālī. Nēc dūlcēs nātōs, Vēnĕrĭs nēc præmĭă nōrīs. *Id.* Sīnĕ cōnjŭgĕ cælēbs Vīvēbăt, thălāmīquĕ dīū cōnsōrtĕ cārēbat. *O.* Cōnnūbĭă Circēs Fŭgĭt. *Id.* Nīl ălt ĕssĕ prīŭs, mĕllŭs nīl cælĭbĕ vītă. *H.* Pœnæquĕ grăvēs īn cælĭbĕ vītă. *Aus.* Cōnnūbĭă vītăt. *Sen.* Nūllăquĕ cōnjŭgĭī vīncŭlă grātă pătī. *Maxim. Voy.* Virgo. ‖ *En parlant d'une chose.* Plătānūsquĕ cælēbs Ēvincĕt ūlmōs. *H.* Aūcŭpŏr īn lĕctō mĕndācēs cælĭbĕ sōmnōs. *O.* (Adde *Cat.* 68, 6). Cælēbs sīnĕ pălmĭtĕ trūncŭs. *Id.*

Cælēstĭs. *Voy.* Cœlestis.

Cælĭŭs, lī. *m.* (*Strab.* τὸ Κέλλιον ὄρος). *L'une des sept collines de Rome.* Cælĭŭs ăccĭpĭăt pŭlvĕrŭlēntŭs ĕquōs. *O.* (Adde *Mart.* XII, 18, 6). ‖ *Nom d'homme.* Sīs fēlīx, Cælī, sīs īn ămōrĕ pōtēns. *Cat.* (98, 8). Nōs Cælī Nūmĕrī nūmĕrūm sērvēmŭs' mŏdūmquĕ. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 60. Quidam scrib. *Cœlius*).

Cælō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Graver, ciseler.* Quæ bŏnŭs Eūrўtĭōn mŭltō cælāvĕrăt aūrō. *V.* Æquŏrā cælārāt lōngās cīngēntĭă tērrās. *O.* SYN. Īncīdō, cădō, scălpō, sculpō, īmprĭmō. PPH. Ærĕ, aūrō, mārmŏrĕ fĭngō, ēxprĭmō, ĭmĭtŏr, ēffĭngō. Cælō fŏrmō, ēffĭngō. Fĭgūrā cælō. *Voy.* Cælatus. VERS. Illīc rēs Ītălās Rōmānōrūmquĕ trĭūmphōs Fēcērăt ignĭpŏtēns. *V.* ‖ *qqf. Broder.* Quæ rādiō cælāt Băbўlon. *Sil.* (XIV, 558). *Voy.* Pingo.

Cælŭm, ī. *n. Burin.* Ærō, lăbōrĭfĕrī vīvānt quæ mārmŏrā cælō Prāxĭtĕlĭs. *St.* Quīs tĕ Phīdĭăcō fōrmātăm, Jūlĭă, cælō? *M.* (VI, 13, 1. *Id.* XIV, 95). Tālĕm fēcērūnt fērrĕă cælă dĕăm. *Aus.* (*Epig.* 57, 6). SYN. Scălprŭm. EP. Mēntōrĕŭm, ăcūtŭm, fērrĕŭm, dūrŭm, sōlĕrs, dōctŭm.

Cælŭm. *Ciel. Voy.* Cœlum.

† Cæmentă, æ. *f. ch. Comme* Cæmentum. Lăbăt, lăbuntŭr săxă, cæmentæ cădūnt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 42).

Cæmentŭm, ī. *n. Moëllon.* Nōn sīllĕ dūrō strūctĭlĭvĕ cæmentō. *M.* (IX, 76, 1). Hūc frĕquens Cæmentī dēmīttīt rēdēmptŏr. *H.* Īrrītă cōnscēnsis cæmēnta īnfĕrrĕt īn ăltŭm Nūbĭbŭs. *Alcim.* (IV, 122). EP. Strūctĭlĕ, firmŭm, mārmŏrĕŭm, dūrŭm, frăctŭm, VERS. Quālĭs īn Eūbŏĭcō Bāĭārum līttŏrĕ quōndăm Săxĕă pīlă cădīt, măgnīs quăm mōlĭbŭs ăntĕ Cōnstrūctăm, jăcŭnt pōntō. *V.*

Cæneŭm (promontorium). *Au lieu de* Cenæum.

Cæneŭs, ĕŏs, ĕī ou eī. *m. et* Cænis, ĭdis. *f.* (Καινεύς *et* Καινίς). *C'était une fille du Lapithe Élatus, qui, aimée par Neptune, obtint d'être changée en homme. Après sa mort, elle fut, suivant Ovide, métamorphosée en oiseau; selon Virgile, elle reprit son premier sexe.* Īnquĕ cruēntātŭs Cæneŭs Ēlātĕĭŭs ictū. *O.* Clārā dĕcērĕ fŭīt prōlēs Ēlātēĭă. Cænīs. *Id.* Jŭvĕnīs quōndăm, nunc fēmĭnă, Cænis, Rursŭs ēt in vĕtĕrem fāto rĕvŏlūtă fĭgūrăm. *V.* Cænĭdă cōnvĕrtīt prōlēs Sātūrnĭă, Cōnsŭs. *Aus.* (*Epig.* 69, 9). ‖ 2. *Guerrier troyen.* Ortўgĭum Cæneus, victōrem Cænĕa Tūrnŭs. *Virg.*

Cænīnă, æ. *f.* (Καινῖνα). *Ville du Latium.* Tē Tătĭus pārvīquĕ Cūrēs, Cænīnăquĕ sēnsĭt. *O.*

Cænīnŭs, ă, ŭm. *De Cénina.* Pōrtās Cænīnum Ācrōntă pētēntĕm. *Pp.* (IV, 10, 7. *Ib.* 9).

Cænīs, ĭdis. *f. Voy.* Cæneus.

Cæpă, æ. *f. Voy.* Cæpe.

Cæpārĭus, ĭī. *m. Marchand d'oignons.* Lippŭs ēdēndă ăcrī ăssĭdŭĕ cæpārĭŭ' cæpă. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 67).

Cæpē. *n. indécl.*; Cæpæ, ārŭm. *f. pl.* (Quod docent *Prisc.* 6, 681; *Diom.* 1, 314.) *Oignon.* Pōrrum ēt cæpē nĕfās vĭŏlārĕ ēt frāngĕrĕ mōrsū. *J.* (15, 9). Pōrrum ēt cæpē dĕōs īmpōnĕrĕ nūbĭbŭs aūsī. *Prud.* (*Sym.* 1076). Cuī cæpe ēdēndō ōcŭlŭs ăltĕr prōflŭĕt. *Nov.* (apud *Prisc.* l. cit.). Ălĭă cūm cæpīs, Cĕrĕălĕ păpāvĕr ănēthō. *Col.* (10, 314). EP. Rūbēns, ăcrĕ, mōrdāx, lăcrĭmōsŭm. ‖ *arch.* Cæpă, æ. *f.* Ūt īllūm dī tĕrānt quī prīmŭs ōllĭtŏr cæpām prōtŭlĭt! *Nov.* (apud *Prisc.*). Cædēndă ēst hōrtīs ērŭtă cæpă mĕīs. *O.* (*Fast.* III, 340. Cf. *Charis.* 1, 23). ‖ ? Cæpĕ, ĭs. *n.* (Sic declinat *Charis.* 1, 43).

Cæpĭŏ, ōnis. *m.* (Καπίων). *Cépion, nom d'homme.* Haud ălĭtĕr cæsus quōndăm quum Cæpiō robŭr Dēdĭdit. *Sid.* (*Pan.* 257).

? Cæpōsŭs, ă, ŭm. *Qui produit des oignons.* Vĕtĕrēs cæpōsō lĭttŏrĕ Cūmæ. *Col.* (10, 130. Alii leg. *cespose*).

Cærătēŭs, ă, ŭm. *Du Cératus* (*Callim.* Καίρατος), *fleuve de Crète.* Cārpathium fŭgiens āc flumĭnă Cærătēă (*Ciris*, 113).

Cærē. *n. indécl., et* Cærēs, ĭtis *ou* ētis. *f.* (Καῖρε *et* Καίρετα). *Céré, ville d'Étrurie, antérieurement nommée* Agylla. Lectos Cærĕ vīros, lectōs Cortōna, superbi. *Sil.* Est ĭnter gĕlĭdum lŭcus prōpĕ Cærĭtis ămnĕm. *V.* SYN. Agўllă. PPH. Ūrbs Agўllīnă. *V.* (*Cære* inter aptota recenset *Diom.* 1, 314. Cf. *Prisc.* 1, 349).

Cærēllĭă, æ. *f. Nom de femme.* Dīcīt sē vĕtŭlām, quūm sit Cærēllĭă pŭpă. *M.* (IV, 20, 1. *Ib.* 63, 1).

Cærēs, ĭtis *ou* ētis. *adj. De Céré.* Quīd dēcĕăt, quīd nōn, ŏblītī, Cærĭtĕ cērā Dignī. *H.* Quī Cærētē dŏmō, quī sūnt Mĭnĭōnĭs ĭn ārvīs. *V.* SYN. Cærētānŭs. ‖ Cærĭtēs, ŭm. *m. pl. Habitans de Céré.* Nōn sortēs Lўcĭāsquĕ Cærĭtūmquĕ. *Sid.* (*Pan.* 2053). SYN. Cærētānī.

Cærētānŭs, ă, ŭm (Καιρῑτανός, *Strab.* Καιρεταvός). *De Céré.* Nām Cærētānī cultŏr dītissĭmŭs ăgrī. *M.* (VI, 73, 3. *Id.* XIII, 54; *Rutil.* 1, 225). SYN. Cærēs, Ăgўllīnŭs. ‖ Cærētānŭm, ī. *n.* (*s. ent.* vīnum). *Vin de Céré.* Cærētānă Nēpōs pōnāt, sētīnă pŭtābis. *M.* (XIII, 124).

Cærĭmōnĭæ *ou* Cærēmōnĭæ, ārŭm. *f. pl.* (*Diom.* 1, 315). *Cérémonies.* Cōnsĕcrātŏ cærĭmōnĭārŭm. *Sid.* (*Pan.* 2043). *Voy.* Rītus. ‖ † Cērĭmonĭa. *Le même.* Immānsuētă fĕrās ūt cērĭmōnĭās Gens pāgānă Dĕō spērnērĕt āgnītō. *Prud.* (*Sym. præf.* 5. Sic apud seriores poetas correpta sunt *Enigma*, *Heresis*).

Cærŭlă, ōrŭm. *n. pl. Mer.* Ādnīxī tōrquēnt spūmās, ēt cærŭlă vērrunt. *V.* Flŭctŭ spūmābānt cærŭlă cānō. *Id. Voy.* Mare. ‖ *qqf. Azur du ciel.* Quēm tŭ tōllēs ăd cærŭlă cœlī. *O.* (*Met.* XIV, 814. Alĭī leg. *sidera*).

Cærŭlĕŭs *et* Cærŭlŭs, ă, ŭm. *D'azur, couleur de vert de mer.* Nigrāquĕ cærŭlĕīs vĭtĭārī cōrpŏrā gŭttīs. *O.* Āttŏllēntem īrās, ēt cærŭlă cōllă tŭmēntĕm. *V.* Cærŭlă vērrentēs ābĭēgnĭs æquŏră pālmīs. *Cat.* (64, 7). Tŭm fĕrā cærŭlĕīs intĕxĭt cōrnŭă sērtīs. *St.* SYN. Glaŭcŭs, vĭrĭdīs. ‖ *De mer, marin.* Cærŭlĕŭs frātĕr jŭvăt aŭxĭlĭārĭbŭs ūndīs. *O.* Cærŭlĕōs hăbĕt ūndă dĕōs. *Id.* Nĕc Pēlĕus ădĕrăt, nĕc cærŭlă mātĕr. *Pp.* (II, 7, 53. *Id.* II, 20, 16; *Tib.* I, 6, 10; *St. Theb.* VI, 548). SYN. Æquŏrĕŭs, mărīnus. ‖ *Qui a les yeux bleus.* Nĕc fĕrā cærŭlĕă dŏmŭit Gērmānĭă pŭbĕ. *H.* Cærŭlă quīs stŭpŭit Gērmānī lūmĭnă? *J.* (13, 164. Adde *Mart.* XI, 54). SYN. Cæsĭus. ‖ *D'un bleu foncé, noir.* Cærŭlĕă sŭbvĕctăt cōrpŏră cўmbă. *V.* Stānt Mānĭbŭs āræ Cærŭlĕīs mœstæ vittīs. *Id.* Jām nŏx cærŭlĕās lăvĕrăt ămnĕ rōtās. *Tib.* (III, 4, 18). Nŏx, ēt cærŭlĕām tĕrrīs ĭnfŭdĕrăt ŭmbrām. *St. Voy.* Niger.

Cæsar, ăris. *m.* (*cædo*). *C. Jules César, regardé comme le premier empereur de Rome.* Ille ētĭām ēxstĭnctŏ mīsĕrātŭs Cæsărĕ Rōmām. *V.* Cæsăr ŭbīquĕ tūŭs, Ilĭcĕăt mŏdŏ, nūnc quŏquĕ mīlĕs. *L.* Ĭmpĕrĭum, bĭnīs fuĕrăt sŏlēmnĕ quŏd ōlim Consŭlĭbŭs, Cæsăr Jūlĭŭs ōbtĭnŭīt. *Aus.* (*Cæs.* 1, 1). SYN. Jūlĭŭs. PPH. Lătĭŭs, Aŭsōnĭŭs dŭx, dŭctŏr. Dĕ sănguĭnĕ nātŭs Iŭlī. PHR. Mārtĕ tŏgāquĕ Prælcipŭŭs. *O.* Pōstquām jūrā fĕrōx ĭn sē cōmmūnĭă Cæsăr Trānstŭlĭt. *Cl.* Jūlĭŭs ĭntĕrlĭt Cæsăr grassāntĕ sĕnātū. *Aus.* (Cf. *Luc.* I, 123 *sq.*) ‖ *Auguste, successeur de J. César.* Jāmprīdĕm nōbĭs cœlī jŭ rēgĭa, Cæsar, Iŭvārĕt. *V.* Sī longo sērmone morēr tua tempŏrā, Cæsar. *H. Voy.* Augustus. ‖ *Titre commun aux autres empereurs.* Tūrāquĕ Cæsărĭbŭs cūm Cæsărĕ cōnjŭgĕ dīguă. *O.*

Cæsaraugustă, æ. *f. Ville de la Tarraconaise, auj. Sarragosse.* Cæsaraugustam vŏcĭtānŭs urbem. *Prud.* (*Peri.* 1042). ‖ Cæsarĕa Aŭgŭstă. *La même.* Cæsarĕæ Aŭgŭstæ dŏmŭs ēst. *Aus.* (*Epigr.* 24, 88).

Cæsărĕŭs, ă, ŭm. *De César, des Césars.* Ēt quī Cæsărĕo jŭvĕnēs sub nōmĭne crēscŭnt. *O.* Cæsărĕī vŭltŭs. *Id.* Cæsărĕī stāt sēdĕ fŏrī. *St.* SYN. Cæsărĭānŭs.

Cæsărĭānŭs, ă, ŭm. *De César.* Stāt plătānŭs dēnsīs Cæsărĭānă cŏmīs. *M.* (IX, 62, 6). SYN.

Cæsărĕŭs. ‖ *Partisan, imitateur de César.* Sī Cătŏ rĕddātŭr, Cæsărĭānŭs ĕrīt. *M.* (XI, 6, 14. *Id.* IX, 81, 8).

† Cæsărĭātŭs, ă, ŭm. *Chevelu.* Qui ădmūtĭlĕtŭr mīlĕs ūsquĕ cæsărĭātŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 173). *Voy.* Crīnītus.

Cæsărĭēs, ēi. *f. Chevelure.* Aūrĕă cæsărĭēs ōllīs ătquĕ aūrĕa vēstīs. *V.* Cæsărĭem effūsæ nĭtĭdām pĕr cāndĭdă cōllă. *Id.* Dēnsūm cæsărĭē tĕrquĕ quātĕrquĕ căpŭt. *O.* SYN. Crīnēs, căpīllī, cōmæ. *Voy.* Capillus. ‖ *qqf. En parlant de la barbe.* Cæsărĭem lōngæ dēxtrā dēdūcĕrĕ bārbæ. *O.* ‖ *Crinière de chien.* Discrētăquĕ cōllō Cæsărĭēs. *Grat.* (*Cyn.* 272).

Cæsărĭŭs, ĭī. *m. Saint-Césaire, archevêque d'Arles.* Pōrrĭgĭt ĭpsă dĕcēns Ărĕlās sŭă dōnă Gĕnēsī Æstrĭs, Cæsărĭō cōncŏmĭtāntĕ sŭō. *Fort.* (III, 379).

Cæsĭă, æ. *f. Nom de femme.* Cūnctă tĭbī dīgnæ, Cæsĭă, cōntŭlĕrānt (*Anthol.* II, p. 214. *Ib.* I, p. 57).

Cæsĭcĭŭs, ă, ŭm. *Dont les poils sont abattus par le foulage, ou tondus.* Tūnĭcām rāllām, tūnĭcām spissām, lintĕŏlūm cæsĭcĭum. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 46. De quo *Non.* 14, 17).

Cæsĭŭs, ă, ŭm. *Qui a les yeux tirant sur le vert.* Cæsĭă, pālladĭŏn; nērvōsa ēt lignĕă, dōrcās. *Lr.* (IV, 1159). Cæsĭō vĕnĭam ŏbvĭus lĕōnī. *Cat.* (45, 7). Māgnus, rŭbĭcundŭs, crĭspŭs, crāssŭs, cæsĭŭs. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 26. *Id. Heaut.* V, 5, 18). SYN. Cærŭlĕŭs, glaŭcŭs. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Nōstī sī bĕnĕ Cæsĭum, lĭbellĕ. *M.* (VII, 96, 1). Ēxēmplă pōnām, quæ lōcāssĕ Cæsĭum Lĭbrō nōtāvī. *T. Maur.* (*Met.* 790. Adde *Anthol.* I, p. 59).

Cæsō, ōnis. *m. Nom d'homme.* Cīncĭnnātīquĕ sĕcūrēs Ēxpŭlsō Cæsōnĕ rĕfĕr. *Sid.* (*Pan.* 557).

Cæsōnĭă, æ. *f. Épouse de Caligula.* Cui tōtām trēmŭlī frōntēm Cæsōnĭă pŭllī Ĭnfūdĭt. *J.* (6, 616. Adde *Pers.* 6, 47). ‖ 2. *Épouse d'un certain Rufus.* Hāc ēt sānctă mĕī gĕnĭtă ēst Cæsōnĭă Rŭfī. *M.* (IX, 40, 3).

Cæsōnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Māxĭmŭs ĭllĕ tūŭs, Ŏvĭdĭ, Cæsōnĭŭs hīc ēst. *M.* (VII, 45, 1).

Cæspēs. *Voy.* Cespes.

Cæstŭs, ūs. *m. Ceste, gantelet garni de plomb.* Cūrsĭbŭs ēt crūdō dēcĕrtāt Grærcĭă cæstū. *V.* Mānĭbūsque ĭndūcĕrĕ cæstŭs. *Id.* Nūnc lĭgāt ăd cæstūm gaŭdēntĭă brāchĭă lōrīs. *Pp.* (III, 12, 9). EP. Plŭmbĕŭs, dūrŭs, vāllĭdŭs, grāvĭs, ĭngēns, crūdŭs. PPH. Cælātăquĕ plŭmbō Tērgă. *V. Fl.* Nigrāntĭă plŭmbō Tēgmĭnă crūdă bŏŭm. *St.* PHR. Cæstūm, cæstŭs ĭndŭō, lĭbrō, mānĭbŭs ĭnducō. Cæstu bĕllō, pūgnam cōmmĭtto. VERS. Dūróque ĭntēndĕrĕ brāchĭă tērgō. *V.* Vāllĭdō dēcĕrnĕrĕ cæstū. *Cl.* (Cf. *Virg. Æ.* V, 400 *sq.*; *Stat. Th.* VI, 729; *Val. Fl.* IV, 261.) ‖ *Au lieu de* Cestus, *ceinture de femme.* *Voy.* Cestus.

Cæsūră, æ. *f. Coupure, taille.* Ēxtĭmă mēmbrōrŭm circŭm cæsūră tămĕn sē. *Lr.* (III, 220. Sed plerique omnes, et rectius leg. *circumcæsura*). ‖ *Césure, terme de métrique.* *Voy.* Tome.

Cæsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cædo. *Frappé.* Flăgēllis Ād mōrtĕm cæsŭs. *H.* Ēt cæsæ pectŏră pālmīs. *O.* SYN Pĕrcūssŭs, ictŭs. ‖ *Taillé, coupé.* Nōmĕn ĭdĕm rāmō, quī cæsŭs ăb ārbŏrĕ pŭrā. *O.* Cæsa accĭdissĕt ŏpĕrĕ Pālladĭŏ trăbēs. *Enn.* (apud *Cic. Top.* 16). SYN. Ăbscīsŭs, sĕctŭs, etc. *Voy.* Desectus ‖ *Tué.* Ādvĕnă vĭrgĭnĕō cæsŭs ŭt hōstĕ cŭdāt. *O.* Cæsōrum ŭmbræ. *V. Fl. Voy.* Occisus, Mortuus.

Cætĕrā, Cætĕrŭm. *Voy.* Cetera, etc.

Cētrā. *Voy.* Cetra.

? Cāiă, æ. *f. Bâton.* (*Isid.* 18, 7, scribit *catejam* ab *Horatio* appellari *cajam*. Sed pro *Horatio*, legunt *Lucilio*.)

Cālānŭs, ă, ŭm. *De Caïus, de Caligula.* Ēmptūm plūs mīnŭs āssē Cālānō. *St.* (*Silv.* IV, 9, 21. Quid sit *as Caianus* videbis apud *Suet. Cal.* 37).

Cālcī, ōrŭm. *Au lieu de* Cauci.

Cālcŭs, ī. *m.* (Κάλκος). *Fleuve de Mysie.* Sāxōsūmquĕ sŏnāns Hўpānīs, Mўsūsquĕ Cālcŭs. *V.* Gĕlīdō tēllūs pērfūsă Cālcō. *L.* ‖ 2. *Un des compagnons d'Énée.* Cēlsīs in pŭppĭbŭs ārmă Cālcī. *V.*

Cālētă *ou* Cājētă, æ, *et* Cālētē, ēs. *f. Nourrice d'Énée, lequel b..tit en son honneur la ville de Caïète, en Campanie.* Ætĕrnām mōrlēns fāmām, Cālētă, dēdīstī. *V.* Hīnc mē Cālētēn nōtæ plĕtātis ălūmnŭs. *O.* ‖ *Ville.* Nēc blāndă Cīrcē, Dārdānīsvĕ Cālētă Dēsīdĕrāntŭr, nēc Mărică, nēc Līrīs. *M.* (X, 30, 8).

Cālētānŭs *ou* Cājētānŭs, ă, ŭm. *De Caïète.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Quŏd Cālētānō rĕddīs, Pŏlўchārmē, tăbellās. *M.* (VIII, 37, 1).

Cāĭn *ou* Cāĭn. *indécl., et* Cāĭnŭs, ī. *m. Eccl. Caïn, fils aîné d'Adam, tua son frère Abel par jalousie.* Ārvă Cāĭn dūrīs vērtēbāt pīnguĭă rāstrīs. *Vict.* (II, 172). fōrma ānīmæ ēxprīmĭtŭr, cărō nōstra īn mūnĕrĕ Cāĭn. *Prud.* (*Enchir.* 8). Quō tē præcĭpĭtāt răbiēs tŭă, pērfĭdĕ Cāĭn. *Id.* (*Ham.* 65). Sī mŏdŏ pœnĭtĕāt factī, quŏdtēstĕ Cāĭnō. *Vict.* (II, 221). EP. Īmpĭŭs, dīrŭs, sævŭs, ĭnīquŭs, crūēntŭs, ĭnvĭdŭs.

Cāĭnĭgĕnæ, ārŭm. *m. pl. Descendans de Caïn.* Nāmquĕ Cāĭnĭgĕnŭm cūm sē cōnjūnctă prŏfānīs. *Vict.* (II, 273).

† Cāiŏ *ou* Cājŏ, ās, ārĕ. *arch. Frapper à coups de bâton.* Quĭd tŭam āmīcām tīmēs, nĕ tē mānŭlĕă cāĭēt? *Pl.* (*frag.* apud *Fulgent*).

Cālphās, *et mieux* Cāĭphās, æ. *m. Eccl. Caïphe, grand-prêtre des Juifs du temps de J. C.* Cōntĭnŭo ăd tristēs Cālphæ dēdūcĭtŭr ædēs. *Sedul.* (?) Īmplă blăsphēmī cēcĭdīt dŏmŭs ăltă Cāĭphæ. *Prud.* (*Enchir.* 157).

Cāĭphēŭs, ă, ŭm. *De Caïphe.* Jāmquĕ Cāĭphēă quŭm stārēt Chrīstŭs ĭn aŭlă. *Juvc.* (IV, 540. *Ib.* 408).

Cāĭŭs, ĭ, *et qqf.* Cāĭus *ou* Cājŭs, ī. *m. Prénom romain.* Cāĭŭs ūt fīăt, Jūlĭŭs, ēt Prōcŭlŭs. *M.* (XI, 37, 8. Adde *Stat. Silv.* IV, 9, 21). Cīnna ēst Cāĭŭs: ĭs sĭbī părāvīt. *Cat.* (10, 30). Ēgīt Atēstĭnŭs caŭsās ēt Cāĭŭs, ūtrŭmquĕ. *M.* (III, 38, 5). Lānguēntēm Cāĭŭm mōrĭtūrŭm dīxĕrāt ōlim. *Aus.* (*Epigr.* 75, 1. *Ib.* 5). ‖ 1. *Caïus Gracchus, célèbre tribun du peuple.* Slīrps vēlŭt dīxīt dīsĕrtŭs Grăcchŭs ăltĕr Cāĭŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 700). ‖ 2. *C. Caligula, empereur, souvent nommé* Caius. Pōst Căprĕās Tĭbĕrī, pōst tūrpĭă mūnĭă Cāĭī. *Sid.* (*Pan.* 925). Cāĭŭs, cōgnōmēn Cālīgæ cuī cāstrā dēdērūnt. *Aus.* (XII *Imper.* 4).

† Cālă, æ. *f.* (κάλον). *arch. Bois, bûche.* Scīndĕ, pŭĕr, călam, ŭt călĕās. *Lucil.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 1).

? Cālăbārrĭūncŭlŭs, ī. *m.* (Vox incerti sensus a *Laberio* usurpata, auctore *Gellio*, 16, 7.)

Cālăbĕr, ăbrī *et qqf.* ābrī. *m.* (Καλαβρός). *Calabrois, habitant de la Calabre.* Nōn quŏ mōrĕ plcis vēsci Cālăbrī jŭbēt hōspĕs. *H.* Misērūnt Cālăbrī, Rŭdĭæ gĕnŭērĕ vĕtŭstæ. *Sil.* Māntŭă mē gĕnŭīt, Cālăbrī răpŭērĕ (*Epitaph. Virgilii*). ‖ — ăbĕr, ăbră, ābrŭm, *et qqf.* ābră, ābrŭm. *adj. De Calabre.* Ēquĭŭs ēmērŭīt, Cālăbrīs ĭn mōntĭbŭs ōrtŭs. *O.* Dālmătĭcŏ Bōrĕæ Cālăbrōquĕ ōbnōxĭŭs aŭstrō. *L.* (Et sic *Hor. Od.* I, 33, 16; III, 16, 33; *Mart.* V, 31, 2). Quīdvĕ Cālăbrīs Sāltĭbŭs ādjēctī Lūcānī? *H.* (*Epist.* II, 2. 178).

Cālăbrĭă, æ. *f. La Calabre, province à l'extrémité méridionale de l'Italie.* Nōn æstŭōsæ grātă Cālăbrĭæ. *H.* PPH. Cālăbrī fīnēs, sāltŭs.

Cālăctē, ēs. *f.* (Καλὴ ἀκτή). *Ville maritime de la Sicile septentrionale.* Ēt lĭttŭs pīscōsă Cālăctē. *Sil.* (XIV, 251). ‖ ? *Autre en Espagne. Voy. le suiv.*

Cālăctĭcŭs *et* Cālăctīnŭs, ă, ŭm. *De Calacte.* ‖ Cālăctĭcŭs (sinus). *Golfe sur la côte occidentale d'Espagne.* Fĕrăcĭs ăgrī, ēt dīvĭtēs Tārtēssĭī, Quī pŏrrĭgūntŭr ĭn Cālăctĭcūm sĭnŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 424).

Cālăgōrrĭs, Cālăgūrrĭs *ou* Cālăgŭrĭs, ĭs. *f. Ville d'Espagne, dans la Tarraconaise, patrie de Quintilien et de Prudence, auj. Calahorra.* Æssĕrăt ūsquĕ lĭcēt Făbĭŭm Cālăgūrrĭs ălūmnŭm. *Aus.* (*Professor.* 1, 7. *Id. Epist.* 25, 57). Nōstră præstābĭt Cālăgūrrĭs ămhōs. *Prud.* (*Peri.* 1070).

Cālăĭs, ĭs. *m.* (Κάλαις). *Calaïs, fils de Borée et d'Orithie, suivit les Argonautes avec son frère Zéthès. Tués par Hercule, ils furent changés en vents.* Implūmēs Cālăĭsquĕ pŭĕr Zēthēsquĕ fŭērūnt. *O.* Nōmĕn ăd Æctæ Cālăĭs Zēthēsquĕ sŏrōrĭs Prōsĭlĭūnt. *V. Fl.* Vēlă lăbōrāntēm Cālăĭn subnēctĕrĕ mālō. *St.* Cālăĭs, Bŏrĕæ quēm răptă pĕr aūrās Ōrĭthўĭă vāgō Gĕtĭcīs nūtrīvĭt ĭn æntrĭs. *Sil.* ‖ *Calaïs et Zéthès.* PPH. Jŭvĕnēs Æquĭlŏnĭs crĕātī. *O.* Sātī Bŏrĕā. *Sen.* Æquĭlŏnĭă pīgnŏră. *St.* Frātrēs Æquĭlŏnĭă prōlēs. *Pp.* Pāndĭŏnĭæ gĕnŭs Ōrĭthўĭæ. PHR. Strāvĭt Alcĭdēs Æquĭlŏnĕ nātōs. *Sen.* (Cf. *Ov. Met.* VI, 716 *sq.*; *V. Fl.* IV, 465; *Prop.* I, 20, 25 *sq.*)

Cālămĭs, ĭdĭs. *m.* (Κάλαμις). *Nom d'un sculpteur célèbre.* Vīndĭcĕt ūt Cālămĭs laŭdēm, quōs fēcĭt, ēquōrŭm. *O.* Ēxactĭs Cālămĭs sē mīhī jactĕt ēquīs. *Pp.* (III, 7, 10. Cf. *Plin.* 34, 8).

Cālămīstĕr *ou* Cālămīstrŭs, ī. *m. et* Cālămīstrŭm, ī. *n. Fer à friser.* Vōlsellæ, pēctēn, spĕcŭlŭm, cālămīstrŭm mĕŭm. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 21. Cf. *Charis.* 1, 61).

Cālămīstrātŭs, ă, ŭm. *Frisé au fer.* Quīsnam ĭstūc āccrēdăt tĭbī, cīnædē cālămīstrātē? *Pl.* (*Asin.* III, 3, 37).

Cālămĭtās, ātĭs. *f. Proprement: La perte des récoltes par la grêle ou autre fléau.* Sēd ēccæ ēgrēdĭtŭr, nōstrī fŭndī cālămĭtās. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 34. Ubi *Donat.*). Pōstquām cālămĭtās plūrēs ānnōs ārvās călvĭtŭr. *Pacuv.* (apud *Non.* 3, 15. Adde *Pl. Cas.* V, 2, 30; *Capt.* IV, 3, 3; et cf. *Serv.* ad *G.* I, 151). ‖ *Ordint. Malheur, calamité.* Nēc hānc rēpŭlsām tŭă sēntīrēt cālămĭtās. *Ph.* Pōst cālămĭtātēm, mĕmŏrĭa ălĭa ēst cālămĭtās. *P. Syr.* SYN. Ærūmnă, căsŭs, ĭnfŏrtūnĭă, mĭsĕrĭă. *Voy.* Infortunium.

Cālămĭtōsŭs, ă, ŭm. *Malheureux.* Ĭn cālămĭtōsō rīsŭs ētiam injŭrĭa ēst. *P. Syr.* *Voy.* Miser.

Cālămŭs, ī. *m.* (κάλαμος). *Canne, roseau.* Cōrpŏrĕ prō nўmphæ cālămōs tĕnŭīssĕ pălŭstrēs. *O.* Pān prīmŭs cālămōs cērā cōnjūngĕrĕ plūrēs ĭnstĭtŭīt. *V.* Nām cālămŭs cērā jūngĭtŭr ūsquĕ mĭnŏr. *Tib.* (II, 5, 32). SYN. Ārŭndŏ, cānnă. EP. Flūmĭnĕŭs, pălŭstĕr, ēxīlĭs, frăgĭlĭs, tĕnŭīs, lĕvĭs, mōllĭs. ‖ *Flûte de Pan.* Lūdĕrĕ quæ vēllēm cālămō pērmīsīt ăgrēstī. *V.* Nēc tē pœnĭtĕāt cālămō trĭvīssĕ

lăbēllŭm. *Id. Voy.* Fistula. ‖ *Gluaux.* Călbŭlă dēcipĭtŭr călămīs ĕt rētĭbŭs ălēs. *M.* (XIII, 68. *Id.* XIV, 218). SYN. Ărundŏ. *Voy.* Aucupor. ‖ *Flèche.* Nēc Gortўnĭăcō călămŭs lĕvĭs ĕxĭt ăb ārcŭ. *O.* Călămōs ārmārĕ vĕnēnō. *V.* SYN. Ărundŏ. *Voy.* Sagitta. ‖ *Roseau pour écrire, par ext. plume.* Frāngĕ mīsĕr călămōs, vĭgĭlātăquĕ prēlĭă dēlē. *J.* (7, 27. Adde *Mort.* IX, 74, 9). Dūm nĭl hăbēmŭs măjŭs, călămō lūdĭmŭs. *Ph.* SYN. Ărundŏ, *par ext.* stĭlŭs. ‖ *Chaume, toute espèce de tuyau.* Trīstĭsquĕ lŭpīnī Sūstŭlĕrĭs călămōs. *V.* SYN. Cŭlmŭs, stĭpŭlă. *Voy.* Culmus.

Călărĭs. *Comme* Caralis.

Călăthĭscŭs, ī. *m.* (καλαθίσκος). *Petite corbeille.* Vēllĕră vĭrgātī cūstōdĭbānt călăthĭscī. *Cat.* (64, 319).

Călăthŭs, ī. *m.* (κάλαθος). *Panier d'osier, corbeille.* Ăffĕrāt ĭn călăthō rūstĭcă dōnă pŭĕr. *O.* Lēntō călăthōs ē vīmĭnĕ tĕxtōs. *Id.* Tĭbĭ lĭlĭă plēnĭs Ēccĕ fĕrūnt nўmphæ călăthīs. *V.* Vōs trăhĭtĭs lānăm, călăthīsquĕ pĕractă rĕfĕrtĭs Vēllĕrā. *J.* (2, 54). SYN. Fiscēllă, fiscĭnă, cānīstrŭm, cīstă, cistŭlă, quāsillŭm. EP. Vīmĭnĕŭs, tĕxtĭlis, tĕnŭĭs, cāpăx, patēns, pătŭlŭs. PPH. Vās vīmĭnĕ tĕxtŭm. Cānnīs, jūncī vīmĭnĕ tĕxtŭs, cōntĕxtŭs. ‖ *Vase de métal pour mettre des liquides.* Sūb lūcem ĕxpōrtānt călăthīs (lac). *V.* Vīnă nŏvŭm fundăm călăthīs Ārĭusĭa nēctār. *Id.* Ēxpendĭt vĕtĕrēs călăthōs, ĕt sī quă fŭĕrūnt Pōcŭlă Mēntōrĕă nōbĭlĭtātă mānū. *M.* (IX, 60, 15). *Voy.* Vas. ‖ *qqf. Calice de fleurs.* Călăthīsquĕ vīrēntĭă lĭlĭă cānīs. *Colum.* (10, 99). Rīdēntĭs călăthī pătēfēcĭt hŏnōrĕm. *Aus.* (*Idyl.* 14, 31). Tĕrtĭă nōn tōtum călăthī pătēfēcĕrāt ōrbĕm (*Auct. Epigr. de Rosis*, 5)

Călātĭă, æ. *f. Ville de Campanie.* Nēc pārvīs ăbĕrāt Călātĭă mūrīs. *Sil.*

? Călātīssŭs. *Voy.* Calocisus.

† Călātŏr, ōrĭs. *m.* (κλήτωρ, κλητήρ). *Officier public au service des pontifes; esclave des particuliers, qui paraît être le même que le* nomenclator. Ēgōmĕt mī cōmĕs, călātŏr, ĕquŭs, ăgāso ĕt ārmĭgĕr. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 11. *Id. Ps.* IV, 2, 52; *Rud.* II, 3, 5).

Călaurēŭs, ă, ŭm (Καλαύρειος). *De Calaurie.* ‖ Călaurēă. *Epith. de Diane.* Ĭndĕ Călaurēæ Lātōĭdōs ădspīcĭt ārvă. *O.*

Călaurĭă, æ. *f.* (Καλαυρία). *L'île de Calaurie, dans le golfe d'Argos, que Latone donna à Neptune pour l'île de Délos; c'est là que périt Démosthène.* Ēmĭnĕt hīc ĕtĭām săxōsă Călaurĭă jūxtă. *Avien.* (*Descr. Ter.* 671). Ĭndĕ Cўthēră, Călaurĭă dūră cŏlōnīs. *Prisc.* (*Peri.* 525).

† Călcānĕŭm, ī. *n. Talon.* Cōntĭnŭō rīmīs călcānĕă scīssă rĭgēbānt (*Moret.* 36).

Călcăr, ārĭs. *n. Éperon.* Nīl nŏcĕt ādmīssō sūbdĕrĕ călcăr ĕquō. *O.* Sĕū spūmāntīs ĕquī fŏdĕrĕt călcārĭbŭs ārmōs. *V.* Sævīs călcārĭbŭs ūrgēnt. *St.* SYN. Stĭmŭlŭs. EP. Ærātum, fĕrrātŭm, ăcūtŭm, rigĭdŭm, dūrŭm, sævŭm, crēbrŭm, ădmōtŭm. PPH. Călx fĕrrātŭs. PHR. Ĕquōrŭm, ĕquī ārmōs, lătŭs, illă călcārĭbŭs fŏdĭō, prĕmō, fătigō, tundō, ūrgĕō. Equō călcăr ădmōvĕō, sūbdō. VERS. Cornĭpēdēmquĕ cītum fĕrrātă călcĕ fatīgat. *V.* Vēxantēmque illă nūdă Călcĕ fĕrōcīs ĕquī. *St.* Nēc, quāmvīs crēbrīs jūssī călcārĭbŭs, ăddūnt. *L.* ‖ *Au fig. Aiguillon.* Ĭmmēnsŭm glōrĭă călcăr hăbĕt. *O.* Ēt vătĭbŭs ăddĕrĕ călcăr. *H.* Călcārĭbŭs ictŭs ămōrĭs. *Lr.* (V, 1074). Dōctŭs Aūt călcārĭă fĕrrĕ bŏnīs, aŭt frēnă tўrānnīs. *Symmach.* (*Auctuar.* 1). SYN. Stĭmŭlŭs.

Călcātŏr, ōrĭs. *m. Qui foule le raisin.* Ūt nūdŭs rūptās sălțăt călcātŏr ĭn ūvās. *Calp.* (4, 124).

† Călcātrīx, ĭcĭs. *f. Qui foule aux pieds; qui méprise.* Călcātrīx mūndī, mūndānīs victă fătiscăt. *Prud.* (*Psych.* 655).

Călcātŭs, ă, ŭm. *Foulé.* Călcātāmquĕ tĕnĕt bēllīs sŏclālĭbŭs ūvām. *J.* (5, 31. Adde *Mart.* XII, 50, 4). Ĭn quām călcātă vēnēnŭm Vīpĕră dīffūdĭt. *O.* ‖ *Au fig. Méprisé.* Nūllăquĕ călcātī stārēnt vēstĭgĭă jūrīs. *Cl.* Nēque ādhūc călcātī fœdĕrīs Ārgōs Fāmă sŭbĭt. *St.* Călcātă vŏlūptās. *Alcim.* (IV, 233). *Voy.* Contemptus.

Călcĕāmĕn, ĭnĭs, *gt* Călcĕāmēntŭm, ī, *ou* Călcĭāmĕn, Călcĭāmēntŭm. *n. Chaussure. Voy.* Calceus. ‖ † Călcĕāmēntŭm. *Le même.* Plāntīs călcĕāmēntă dīssŏlūtīs. *Prud.* (*Peri.* 1889).

Călcĕātŭs *ou* Călcĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a une chaussure, chaussé.* Quī dīxīt căpŭt ēssĕ călcĕātŭm. *M.* (XII, 45, 4). ‖ *Au fig.* Cūm călcĕātīs dēntĭbŭs vēnĭām tămĕn. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 84).

Călcĕō *ou* Călcĭō, ās, ārĕ. *Chausser.* Cuī călcĕāndōs nēmō cōmmīsīt pĕdēs. *Ph.* (*Diom.* 1, 374, scribit *Calcio*).

Călcĕōlārĭŭs, ĭī. *m. Cordonnier.* Prōpōlæ, lintĕōnēs, călcĕōlārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 58).

Călcĕōlŭs, ī. *m. dimin. de* Calceus.

Călcĭŭs, ī. *m. Chaussure, soulier.* Cuī nōn cōnvēnīĕt tūă rēs, ūt călcĭŭs ōlīm. *H.* Cōllĭgĕ, Cinnă, tōgām; călcĭŭs ĕccĕ pĕrīt. *M.* (VII, 37, 4). Rūptă călcĭŭs ăltĕr Pēllĕ pătĕt. *J.* (3, 149). SYN. Călcĕāmĕn, călcĕāmēntŭm, ălūtă, *qqf.* sāndălĭŭm, sŏccŭs. EP. Āptŭs, hăbĭlĭs, lāxŭs, lāxātŭs. PPH. Pĕdŭm, plāntæ vīnclŭlă, vīnclă. Nexæ tēgmĭnă plāntæ. VERS. Călcĕŭs ēst sārtă tērquĕ quātērquĕ cūtĭs. *M.* Quām vĕtŭs ă crāssă călcĕŭs ūdŭs āquă. *Id.* Sī pĕdĕ majŏr ĕrĭt, sūbvērtĕt, sī mĭnŏr, ūrĕt. *H.* Nēc vāgŭs ĭn lāxă pēs tĭbĭ pēllĕ nătĕt. *O.* Tўrrhēnă pĕdŭm circumdăt vīnclă plāntīs. *V.*

Călchās, āntĭs. *m.* (Κάλχας). *Calchas, fils de Thestor, devin grec au siége de Troie.* Hānc tămĕn ĭmmēnsām Călchās ăttōllĕrĕ mōlēm. *V.* Māgnō Călchāntă tŭmultū Prōtrăhĭt ĭn mĕdĭōs. Dōnēc Călchāntĕ mĭnīstrō. *Id.* SYN. Thēstŏrĭdēs. *Voy.* Augur. ‖ † Călchās, æ. *arch.* Nōvīstĭn' tū illŭm ? Nōvī cūm Călchă sīmŭl. *Pl.* (*Men.* V, 1, 48. Quod citat *Prisc.* 6, 702. Adde *Pacuv.* et *Pl.* apud *Charis.* 1, 50).

Călcĭŏpē. *Au lieu de* Chalciope.

Călcĭtrŏ, ās, ārĕ. *n. Ruer, regimber.* Quī pōstquām cēcĭdĭt, fĕrrūmque ēx ossĕ rĕvŭlsum ĕst, Călcĭtrăt, ĕt pōsĭtās ădspērgĭt sānguĭnĕ mēnsās (Rhœtus). *O.* SYN. Rĕcălcĭtrō.

† Călcĭtrō, ōnĭs. *m. Qui regimbe, mutin.* Clāmāt, prŏcŭl sī quēm vĭdĕt īre ăd sēsē călcĭtrōnĕm. *Pl.* (*As.* II, 3, 10).

Călcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fouler aux pieds, marcher sur.* Sŭă vĭscĕră trāxĭt, Trăctăquĕ călcāvĭt, călcātăquĕ rūpĭt, ĕt illīs. *O.* Mōrĭēntŭm călcāt ăcĕrvōs. *Id.* Mīxtăquĕ crŭōr călcātŭr ārēnā. *O.* Quĭdquĭd călcāvērĭt hīc, rōsă fĭāt. *Pers.* (2, 38). SYN. Prōcŭlcō, cōnculcō, tĕrō, cōntĕrō, ōbtĕrō, āttĕrō, protĕrō, *qqf.* dēculcō. PPH. Pĕdĭbŭs, pĕdĕ, plāntă călcō, prōculcō. Pĕdĭbŭs, călcĕ tĕrō, ōbtĕrō, protĕrō, prĕmō. SUB pĕdĭbŭs tĕrō. Plāntă, ĭmpōsĭtō pĕdĕ cōmprĭmō. VERS. Nēque ōvēs hŏdĭquĕ pĕtŭlcī Flōrĭbŭs ĭnsūltēnt. *V.* Ĭmprōvīsum āsprīs vēlŭtī quī sēntĭbŭs ănguēm Prēssĭt hŭmī nītēns. *Id.* Ĭpsōs

pĕdĭbŭsquĕ mănŭquĕ. Turbāvērĕ lăcūs, īmōque ē gurgĭte mōllĕm Hŭc illŭc limŭm sălĭtu movēre mălīgnō. *O.* Ēt tŭă sævŭs Ămōr sŭb pĕdĕ cōllă prĕmĭt. *Id.* Quæ limĭnă pōnăm, Quæ nūnquăm sŭprā pēs ĭnimīcŭs ĕat ? *Pp.* Pallĕăt, ŭt nūdīs prēssīt quī călcĭbŭs ănguĕm. *J.* Ădvĕrsō grēssŭs, ălt, ĭmprĭmĕ dŏrsō. *V. Fl.* Ătque hōstĕm sŭbdĭdĕrĭt pĕdĭbŭs. *Prosp.* | *Fouler, introduire en foulant.* Hŭc ager illĕ mŏlŭs, dulcēsque ă fontĭbŭs ŭndæ Ăd plēnŭm călcēntŭr. *V.* In vŭltŭs gălĕăm, clўpĕŭmque ĭn pectŏră călcăt. *St. Voy.* Premo. || *Marcher sur, parcourir.* Mrēstă tămĕn scŏpŭlōs frŭtĭcōsăquĕ littŏră călcō. *V.* Ēt călcāndă sĕmĕl vĭă lētī. *H.* Rēgălī călcātŭr ĕquō (Narnia). *Cl.* SYN. Pĕrcurrō, pĕrăgrō, ămbŭlō. || *Au fig. Fouler aux pieds, dédaigner, mépriser.* Vīcĭmŭs, ēt dŏmĭnum pĕdĭbŭs călcāmŭs Ămōrĕm. *O.* Nōn hŭmĭlĕm călcēt fastōsă clĭēntĕm (*Ad Pison.* 107). Nĕc quī sŭpĕrbō mĭsĕrĭās călcēm pĕdĕ. *Sen.* (*Med.* 253). SYN. Prōculcō, cōnculcō, etc. *Voy.* Contemno. VERS. Ătquĕ mĕtŭs ōmnēs, ēt ĭnexōrābĭlĕ fātŭm Subjĭcit pĕdĭbŭs, strĕpĭtŭmque Achĕrōntĭs āvārī. *V.* Sŭb pĕdĭbŭsquĕ jăcēt nōmĕn ămīcĭtĭæ. *O.* Sŭb pĕdĭbŭs tĭmŏr ēst. *Id.*

Călculātŏr, ōrĭs, *m. Calculateur.* Nĕc călculātŏr, nĕc nōtārĭŭs vēlŏx. *M.* (X, 62, 4).

† Călculō, ās, ārĕ. *Calculer.* Nām călculāndă prīmĭtŭs, Nunc sŭbnōtāndă sŭmmŭla ēst. *Prud.* (*Peri.* 371). *Voy.* Numero.

† Călculō, ōnĭs. *m. Calculateur.* Ĭndoctŭs tĕnĕrām sŭscēpit călculō pŭbĕm (*Anthology.* 1, p. 455. Vox reperitur et apud *Augustin. de Ord.* 2, 12).

Călculŭs, ī. *m. Petit caillou, gravier.* Tĕnŭĭs ŭbi ārgĭllă, ēt dūmōsĭs călculŭs ārvīs. *V.* Călculŭs ĭn nĭtĭdă sīc nŭmĕrātŭr ăquă. *M.* (VIII, 68, 8). SYN. Lăpillŭs. || *Pion pour le jeu d'échecs.* Sīvĕ latrōcĭnĭī sŭb ĭmāgĭnĕ călculŭs ĭbĭt. *O.* Călculŭs hīc gĕmĭnō dīscōlŏr hōstĕ pĕrīt. *M.* (XIV, 17. Adde *Petr. Sat.* 80). SYN. Bēllātŏr, *qqf.* călx. *Voy.* Latrunculus. || *On se servait du* Calculus *pour compter.* Pōnātŭr călculŭs, ădsĭnt Cūm tăbŭlă pŭĕrī. *J.* (9, 40). || *On marquait d'un caillou blanc les jours heureux, et d'un caillou noir les jours malheureux.* Ēt sī călculŭs ōmnĭs hūc ēt illūc Dīvĕrsŭs bĭcŏlōrquĕ dīgĕrātŭr, Vīncĕt cāndĭdă tŭr-ba nigrĭōrĕm. *M.* (XII, 34, 5). Dīēsquĕ nōbĭs Signāndī mĕlĭōrĭbŭs lăpillĭs. *Id.* (IX, 53, 4). Hānc lucĕm lăctĕă gĕmmă nōtĕt. *Id.* (VIII, 45, 2). Hūnc, Măcrīnĕ, dĭĕm signă mĕlĭōrĕ lăpillō. *Pers.* (2, 1). Crēssă nĕ cārĕăt pulchră dĭēs nōtă. *H.* Dĭēs ălbō nōtāndă lăpillō. *Id.* Ēt crētă signārĕ dĭĕm. *St.* | *Silv.* IV, 8, 40). Quēm lăpĭdĕ illă dĭēs cāndĭdĭōrĕ nōtăt. *Cat.* (68, 148). Ō lucĕm cāndĭdĭōrĕ nōtă ! *Id.* (107, 6). Prōspĕr cōnnŭbĭō dĭēs cōruscăt... Ălbŭs quēm pĭcĕi lăpillŭs Ĭndī... signĕt. *Sid.* (*Pan.* 2427). || *Suffrage.* Mōs crăt ănтĭquŭs, nīvĕīs ătrīsquĕ lapillis, Ilis dămnārĕ rĕos, Ilis ăbsōlvĕrĕ culpæ... Călculŭs ĭmmĭtĕm dēmittĭtŭr ătŏr ĭn urnăm. *O.*

Căldă, æ. *f. Voy.* Caldus.

? Caldŏnĭă. *Voy.* Cadonia.

Căldŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Calidus; *compar.* Căldĭŏr. Sīnŭque ămīcām rĕcĭpĕrĕ frīgĭdăm căldō. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 20, 8). Căldām pōscīs ăquām. *M.* (VIII, 67, 7). Căldĭŏr ēst ? ăcrēs ĭntĕr nŭmĕrētŭr ōpĭnŏr. *H. Voy.* Calidus. || Căldă, æ. *f.* (*s. ent.* aqua. *Eau chaude, tiede.* Jam dēfĕcī sĕt portantēs căldă mĭnĭstros. *M.* (I, 12, 3. *Id.* XII, 61, 1).

Călēdŏnĭus, ă, ŭm (Καληδόνιος). *Calédonien, de Calédonie, d'Écosse.* Ūndă Călēdŏnĭōs fallĭt turbălă Brĭtannōs. *L.* Pacha, Călēdŏnĭus pōstquăm tŭă cārbăsă vēxĭt Ōcĕănŭs. *V. Fl.* Nūdă Călēdŏnĭō sīc viscĕră prælĕbŭit ursō. *M.* (*de Spect.* 7, 5). *Voy.* Britannus.

Călēfăcĭō, *et sync.* Călfăcĭō, ĭs, ēcī, ăctŭm, ăcĕrĕ. *Échauffer, réchauffer.* Sānguĭnĕ quām lărgo Graĭos călēfēcĕrĭt ămnēs. *Cl.* Hīc ŭbi pĕrcallŭit, călēfēcitque ōmnĭă cīrcŭm. *Lr.* (VI, 686). Aŭt hŭmĭlĕm grātō călfăcit ĭgnĕ fŏcŭm. *O.* Ălgentŭs manŭs ēst călfăcĭēndă sĭnŭ. *Id.* Călfăcĭūnt vīlli pallĭa vēstra mĕī. *M.* (XIV, 156). SYN. Călēfăctō, ĭncălfăctō, fŏvĕō. PPH. Călōrem ădădō. Călōrĕ fŏvĕō.

Au pass. Călēfīō, factŭs sŭm, fiĕrī. *Être échauffé, s'échauffer.* Mĕmĭnī, ŭt mūrænа ēt cōnquĕ nĕ călēfīĕrēnt. *Pl.* (*Pers.* 1, 3, 30. *Id. Epid.* V, 1, 47). *Voy.* Caleo.

Călēfăctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Calefacio. Sŭb nōctĕm gĕlĭdŭm lignĭs călēfăctăt ahēnum. *H.* Ăquăm călēfăctăt, ŭt lăvēmŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 80). Ipse ăctŭtŭm vīrgis călēfăctăbĕrĕ. *Id.* (*Cas.* II, 6, 48).

Călēfactŭs, ă, ŭm. *et sync.* Călfactŭs, ă, ŭm. *Échauffé.* Cuī plūrĭmŭs ignĕm Subjĭcit rŭbŏr, ēt călēfăcta pĕr ōră cŭcŭrrit. *V.* PPH. Călōr ădditŭs. *V. Fl.* Dēpŭlsō frīgŏrĕ. *Avian.* || *Au fig.* Călēfăctăquĕ cōrdă tŭmultū. *V.* Nōndŭm călfăctī vēlītĭs hăstă sŏlŭm (*Ibis*, 47). *Voy.* Calidus.

Călēfīō. *Voy.* Calefacio.

Călēndæ *ou* Kălēndæ, ārŭm. *f. pl. Calendes, premier jour du mois chez les Romains.* Vīndĭcăt Aŭsŏnĭās Jūnōnĭs cūră călēndās. *O.* Mārtĭs Rōmānī fēstæ vĕnērĕ călēndæ. *Tib.* (III, 1, 1). || *Époque des échéances.* Quūm trīstēs mĭsĕrō vĕnērĕ călēndæ. *H.* Quī pūtăt Jānŭmquĕ tĭmĕt, cĕlĕrēsquĕ călēndās. *O.* || *qqf. Mois.* Trānslĕrānt bīnæ fōrsān tĕrnævĕ călēndæ. *M.* (X, 75, 7. *Id.* I, 100, 6). Nĕc tūtĭdĕm vĕtĕrēs, quŏt nūnc, hăbŭĕrĕ călēndas. *O. Voy.* Mensis.

Călēns, tĭs. *Qui a chaud, échauffé.* Cōncūrrūnt ītălī, spŏlĭānтquĕ călēntĭă membra. *V.* Ălĭōquĕ tĕrās Sōlĕ călēntēs. *H.* Bēllī sūdōrĕ călēntēs. *St.* SYN. Călĭdus, călēfactŭs, fĕrvēns, fĕrvĭdŭs. *Voy.* Calidus, Caleo. || *Au fig.* Ētāte ēt ămōrĕ călēntēs. *O.* Călēns mĕrŏ. *H.* Ēt ŭngŭlārŭm pŭlsĭbŭs călēns Ĭstĕr. *M.* (VII, 6, 2). *Voy.* Fervidus.

Călēnum, ī. *n. Ville, la même que Calès.* || (*s. ent.* vinum). *Vin de Calès.* Mōllĕ călēnŭm. *J.* (1, 69).

Călēnŭs, ă, ŭm. *De Calès.* Cæcŭbum ēt prælō dōnātăm Călēnō Tū bĭbēs ūvām. *H.* Prēmānt Călēnæm fălcĕ (vītem). *Id.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Tĭfāta ūmbrĭfĕrō gĕnĕrātŭm mōntĕ Călēnŭm Nūtrĭĕrāt. *Sil.* Vīxīstī trĭbŭs, ō Călēnĕ, lūstrīs. *M.* (X, 38, 9).

Călĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être chaud, s'échauffer.* Tūrĕ călēnt āræ, sĕrtīsquĕ rĕcēntĭbŭs hălānt. *V.* Quāmvīs nōn mŏdĭcō călēānt spĕctācŭlă sōlĕ. *M.* (X, 29, 15). Paălātĭmquĕ ănīmă călăērūnt mōllĭa sāxă. *J.* (1, 183). SYN. Călĕscō, ĭncălescō, călēfīō, æstŭō, fĕrvĕō, fĕrvĕscō, ārdĕō, tĕpĕō, tĕpĕscō, *qqf.* ūrŏr, tŏrrĕŏr. PPH. Călōrem cōncĭpĭō, dūcō, trahō. Fĕrvēntī torrĕŏr æstū. || *Au fig.* Aŭt ălĭō mēntĭs mŏrbō călĕt. *H.* Nārrātŭr ēt prīscī Cātōnĭs Sæpĕ mĕrō călŭīssĕ vīrtūs. Ēt călĕt ūnō Scrībēndī stŭdĭō. *Id.* Bēllă călēnt. *Tib.* (I, 10, 53). Spĕ prōpĭōrĕ călĕt. *Sil.* Ēt rădĭĕ măgĭs ōrā călēnt. *O.* || *Avoir de l'ardeur.* Ĭntĕrĕā călĕt, ēt rēgnăt. *J.* (6, 148). Succumbĭtquĕ călēnt ăd nōva lucra pŏpæ. *Pp.* (IV, 3, 62). *Voy.* Ferveo. || *Être épris d'amour.* Tĕ quŏquĕ crēdĭbĭlĕ ēst ălĭa călŭīssĕ pŭĕlla. *O.* Nōn ĕnim pŏsthăc ălĭă călēbŏ Fēmĭnă. *H.* Aut ŭbi Si-

dŏnĭō taŭrŭs ămōrĕ călĕt. *M.* (VII, 31, 12). *Voy.* Ardeo, Amo. || *qqf. avec Pinf. Désirer vivement.* Quæ strāvissĕ călĕnt, căděm prōstrātă rĕlĭnquūnt. *Cl.* Ārmă, tŭbās aŭdīrĕ călēns. *St. Voy.* Cupio. || *Être encore toute chaude, en parlant d'une affaire.* At ĕnĭm nĭhĭl ēst, nīsĭ, dŭm călĕt, hŏc ăgĭtŭr. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 92).

† *Au pass.* Călĕtŭr. *unip. Il fait chaud.* Quăsĭ quŭm călĕtŭr, cŏchlĕæ în ŏccŭltō lātĕnt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 14. *Id. Truc.* I, 1, 47. Antiquum Caleor agnoscit *Prisc.* 8, 797).

Călēs, ĭŭm. *f. pl. Calès, petite ville de Campanie, renommée pour ses vignobles.* Sēd prēssŭm Călēbŭs dŭcĕrĕ Lĭbĕrŭm. *H.* SYN. Călēnŭm. || *qqf. au sing.* Thrēĭcĭămquĕ Călēn. *Sil.* (XII, 525).

† Călēscēns, tĭs. *Qui s'échauffe.* Quŭm mānĕ ēxĭĕrāt nŏvum, ēt călēscēns Hōrām sōl dăbăt ālĭĕrām sĕcundām. *Sid.* (*Pan.* 3562). *Voy.* Calidus.

Călēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'échauffer.* Âccēdĕ ăd ĭgnem hūnc; jām călēscēs plŭs sătĭs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 25). *Voy* Caleo. || *Au fig.* Ēst dĕŭs în nōbĭs; ăgĭtantĕ călēscĭmŭs illō. *O.* Quō propĭŭs nūnc ĕs, flammă propĭōrĕ călēscō. *Id.*

Călfăcĭō, Călfactō. *Voy.* Calefacio, etc.

Călĭdă, æ. *f.* (*s. ent.* aqua). Vēl bĕnĕ pērmīxtŭm călĭdă pōtātŭr ăcētŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 544). *Voy.* Caldus.

Călĭdē. *adv. Avec chaleur; au fig. avec ardeur.* Tūtĕ ĭgĭtŭr călĭdē, quīdquĭd āctūrŭs ĕs, ăgĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 99).

Călĭdōrŭs, ī. *m.* (Καλλίδωρος). *Nom d'homme.* Călĭdōrum haŭd mūltō pōst făxo āmplĕxābĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 6. *Ib.* II, 3, 27).

Călĭdŭm, ī. *n. Le chaud, au propre et au fig.* Sī călĭdŭm pōtās, ārdēntī mўrrhă fălĕrnō Cōmmĭt. *M.* (XIV, 113. Adde *Pl. Curc.* II, 3, 14). Sēd călĭdī plŭs ēst ollīs, quĭbŭs ăcrĭă cōrdă. *Lr.* (III, 295). *Voy.* Calor, Caldus.

Călĭdŭs, ă, ŭm. *Chaud.* Ēt călĭdŏs lătĭcĭs, ēt ăhēna undāntĭă flāmmīs. *V.* Illĕ răpīt călĭdŭm frŭstră dē pĕctŏrĕ tēlŭm. *Id.* Ūrĭtŭr în călĭdīs ălbă cŏlumbă fŏcīs. *O.* SYN. Călēns, fĕrvēns, fĕrvĭdŭs, ārdēns, tĕpēns, tĕpĭdŭs, călefactŭs, *qqf.* caldus, călēscēns, æstŭāns, æstŭōsŭs, tōrrĭdŭs, flāmmĕŭs, ignĭtŭs. || Călĭdă *et* Călĭdă, æ. *f.*; Călĭdŭm, ī. *n. Voy. ces mots.* || *Au fig. Ardent, bouillant.* Călĭdŭmque ănĭmīs ēt cursĭbŭs ācrĕm. *V.* Nōn ĕgo hŏc fĕrrĕm călĭdŭs jŭvēntă. *H.* Ĭrārŭm călĭdăquĕ rīxæ. *Id.* SYN. Fĕrvēns, fĕrvĭdŭs, etc. *Voy.* Fervidus. || *D'une exécution rapide, soudain, rapide* (*en grec*, θερμός). Călĭdum hĕrcle aŭdīvī ēsse ōptŭmum mĕndācĭum. *Pl.* (*Most.* III, 1, 135. Alii male leg. *callidum*). Rĕpĕrĭamŭs ălĭquid călĭdī cŏnducĭbĭlĭs cōnsĭlĭī. *Id.* (*Epid.* II, 2, 71. *Ib.* I, 2, 58). SYN. Cĕlĕr, præceps, vĕlox. || *qqf. Inconsidéré, dangereux.* Ēamus. Pĕrgin'? Certum ēst. Vĭdē nē nĭmĭum călĭdum hŏc sĭt mŏdŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 88. *Donat.* vertit *periculosum*, potius tamen legendum opinatur *callidum*. Perperam; nam metrum repugnat. Cf. *Cic. Off.* I, 24, « *periculosa* et *calida* consilia. » Adde *T. Liv.* 22, 24; 55, 32).

Călĕndrŭm, ī. *n. Faux chevcux, perruque.* Candidæ dentes, ălĭēnum Saganæ călendrum Excidĕrĕ. *H. Voy.* Galerus.

Călĭgă, æ. *f. et ordint.* Călĭgæ, ārŭm. *pl. Bottines à l'usage des soldats.* Quŭm duo crura intĕbeas, ōstendĕrĕ tōt călĭgās, tōt mĭlĭtĭa clāvōrŭm. *J.* (16, 24). Pōst hūnc, căstrēnsĭs călĭgæ cognōmĭnĕ Cæsar. *Aus.* (*Cæs.* 4, 1).

Călĭgāns, tĭs. *Obscur, noir.* Ēt călĭgantĕm nĭgrā fōrmĭdĭnĕ lūcŭm. *V.* Ēt călĭgantĕs ănĭmārum ēxămĭnĕ lūcŏs. *St. Voy.* Niger, Obscurus. || *Au fig.* Sēd călĭgantēs ănĭmās ēt lūcĕ cārentēs. *Prud.* (*Sym.* 374). || *Obscur.* Quī lĕgĭs Œdĭpŏdēm călĭgantēmquĕ Thўēstēn. *M.* (X, 4, 1). || *Qui fait voir trouble.* Quŭm pătĕānt ăltæ călĭgantēsquĕ fĕnēstræ. *J.* (6, 31).

Călĭgātŭs, ă, ŭm. *Qui a des bottines de soldat.* Ădjūtōr gĕlĭdōs vĕnĭām călĭgātŭs în ægrōs. *J.* (3, 322).

† Călĭgĭnĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Caliginosus. Vēl călĭgĭnĕo laxandă rĕpōnĭtō fumo. *Grat.* (*Cyn.* 56).

Călĭgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Obscur, ténébreux.* Călĭgĭnōsă nŏctĕ prĕmīt dĕŭs. *H. Voy.* Obscurus.

Călĭgō, ĭnis. *f. Obscurité, ténèbres.* Trēs ădĕo ĭncĕrtŏs cæcă călĭgĭnĕ sōlēs. *V.* Nōx ŭbĭ tĕrrĭbĭlī tĕrrās călĭgĭnĕ tĕxĭt. *L.* Quām sĭmŭl ægnōrŭnt ĭntĕr călĭgĭnĭs ŭmbrās. *O.* SYN. Tĕnēbræ, ŭmbræ, nōx. *Voy.* Nox, Tenebræ. || *Fumée, poussière épaisse.* Quis glŏbŭs, ŏ cīvēs, călĭgĭnĕ vŏlvĭtŭr ātrā? *V.* Ēt crāssā vŏlvĭt călĭgĭnĕ fūmŭm. *Lr.* (VI, 691). *Voy.* Fumus, Pulvis. || *Au fig. Ombre, ténèbres.* Pāndĕrĕ rēs ăltă tĕrra ēt călĭgĭnĕ mērsās. *V.* || *Esprit qui voit trouble, aveuglement.* Ĭndĕ ănĭmī călĭgō. *J.* (6, 615). Ĭpsĕ aŭtēm cæcă mēntēm călĭgĭnĕ Thēseŭs Cōnsĭtŭs. *Cat.* (64, 207). Mūltăque ōpĕrĭs călĭgĭnĕ plēnŭm Cōnsĭlĭō dignātă vĭrŭm. *St.* SYN. Tĕnēbræ, nōx. *Voy.* Amentia.

Călĭgō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Être sombre, couvert de ténèbres.* Quæ nūnc ŏbdūctă tŭēntī Mōrtālēs hĕbĕtāt vīsŭs, ătque hŭmĭdă circŭm Călĭgāt, nūbem ērĭpĭām. *V.* Călĭgāt în ăltīs Ōbtūtŭs săxīs. *Sil.* SYN. Ŏbscūrŏr. PPH. Călĭgĭnĕ, tĕnēbris, ŭmbrā, noctĕ tĕgŏr, nўvŏlvŏr, obdūcŏr, prēmŏr, latĕŏ, jăcĕŏ. || *Au fig. Ne pas voir clair, être dans l'aveuglement.* Lăbăt ĭncĕrto mihi lĭmĭtĕ cūrsŭs Tē sīne, ēt ōrbātæ călĭgant vĕlă cărīnæ. *St.* Călĭgāre ălto în sōllō, nēc pŏndĕrā rēgnī Pōssĕ pătī (rex). *Sil.* SYN. Cæcŏr.

Călĭgŭlă, æ. *m. Caïus, surnommé Caligula, fils de Germanicus, empereur romain qui succéda à Tibère.* SYN. Caïus, Caïus. VERS. Caïus, cognōmĕn călĭgæ cuī căstrā dĕdērunt. *Aus.* Căstrēnsĭs călĭgæ cognōmĭnĕ Cæsar. Ēxēgit pœnās dĕ Cæsărĕ Chærēă mollīs. *Id. Voy.* Caius.

Călĭstō. *Voy.* Callisto.

Călĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Caleo. Bĕs mihi sacrĭfĭcŏs, călĭtūrăsque ignĭbŭs ārās. *O.*

Călix, ĭcis. *m.* (κάλιξ). *Coupe.* Prōdăt pērspĭcŭŭs nĕ dŭŏ vīnă călīx. *M.* (IV, 86). Fēcundī călĭcēs quĕm nōn fēcērĕ dĭsērtum? *H.* Plēbēĭos călĭcēs, ēt paŭcīs ăssĭbŭs ēmptos, Porrĭget incultus pŭĕr. *J.* (11, 145). SYN. Pōcŭlŭm, scўphŭs, crātĕr, pătĕră, etc. *Voy.* Poculum. || *Vase de terre, marmite.* Stānt călĭcēs: nūllŏr ĭndĕ făbas, ŏlŭs ălтĕr hăbēbăt. *O.* Aŭlās călĭcēsque ŏnnĕs cŏnfrēgĭt. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 8). *Voy.* Olla.

Călĭædă *ou* Gallæcĭă, æ. *f. Province d'Espagne, auj. la Galice.* Flāmmārŭm mīsĭt dīvŏs Callæcĭă pŭbēm. *Sil.* Dīvĭtĭīs ŭndāssĕ Tagŭm, Călæcĭă rīsĭt Florĭbŭs. *Cl.* (Adde *St. Th.* III, 345).

Călĭæcŭs *et* Călĭălĭcŭs, ă, ŭm (Καλλαϊκός). *De la Callécie.* Călĭæcĭs lūstrātŭr ĕquīs scrūpōsă Pўrēnē. *Grat.* (*Cyn.* 514. Sed hic scribi potest *Callaicis*.). Tūm sĭbī Călĭæĭcō Brūtŭs cognōmĕn ăb

hōstī Fēcit. *O.* Cālliăĭcæ tēllūrĭs ŏpŭs. *Sil.* Ācrĭpē Cālliăĭcis quīdquīd fŏdĭt Āstūr ĭn ārvīs. *M.* (X, 16, 5). Nēc quæ Cālliăĭcō lĭnŭntŭr aūrō. *Id.* (IV, 49, 7. Hic certissima scriptura *Callaicō*, non *Callæco*).

? Cālliăĭnŭs, ă, ŭm (καλλιάϊνος). *Vert, de couleur d'une pierre précieuse.* Indŭĕrās ālbās, ēxŭē cālliăĭnās. *M.* (XIV, 139. Alii leg. *callaicas.* Hanc gemmam *Plin.* 37, 10, vocat *callainam*; at *Solin.* 20, *callaicam*).

Cāllens, tis. *Comme* Callidus. Quēm cāllēns āstrīs quæsissēt cūrā māgōrŭm. *Juvc.* (II, 287).

Cāllĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Avoir des durillons, s'endurcir.* Ĭtă plāgīs cōstæ cāllent. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 4). Māgĕ cāllĕō quam āprŭgnūm cāllŭm cāllĕt. *Id.* (*Pers.* II, 5, 4). Cāllent rūrĕ mānŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 260). SYN. Indūrēscō. ‖ *Au fig. Savoir parfaitement.* Lēgĭtŭmūmquĕ sŏnŭm dīgĭtīs cāllēmŭs ĕt aūrĕ. *H.* Dūrāmquĕ cāllĕt paŭpĕrĭem pătī. *Id.* Dīcēndā tăcēndāquĕ cāllēs. *Pers.* (4, 5. Adde *Ter. Heaut.* III, 2, 37; *Pl. Pers.* II, 1, 8). Cāllēbāt bēllīs. *Sil.* (VI, 91. Sic supr. *Callens astris*). Cāllĕt sēnium ārtĕ bĭbendī. *Aul. Seren.* (apud *Non.* 4, 66). SYN. Sciō, nōvī, tĕnĕō. PPH. Dōctŭs, pĕrītŭs sŭm. *Voy.* Scio.

Cāllĭcās, ātis. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Trin.* IV, 2, 71.)

Cāllĭclēs, ĭs. *m.* (Καλλικλῆς). *Nom d'homme.* Ō Cāllĭclēs! ō Cāllĭclēs! *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 2).

Cāllĭdāmātēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Most.* V, 2, 9.)

Cāllĭdē. *adv. Primitivt. Bien, parfaitement.* Ĭpsŭm vērō sē nōvīssĕ cāllĭdē Dēmænētŭm. *Pl.* (*As.* II, 3, 82). Hōc făcĭtō. Rēctē sāne. Hōc fŭgĭtō. Cāllĭdē. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 53. *Id. And.* I, 2, 30). SYN. Bĕnĕ, rēctē, scītē. *Voy.* Bene. ‖ *Ordint. Avec ruse.* Nōn sē pētentĕ cāllĭdē, Sēd dantĕ Chrīstī mūnĕrĕ. *Fort.* (IV, 481). SYN. Āstūtē, dŏlōsē.

Cāllĭdēmĭdēs, ĭs. *m.* (Καλλιδημίδης). *Nom d'homme.* Mȳcōnĭum hospĭtēm dum ēxspĕcto ĭn ārcĕ Cāllĭdēmĭdēm. *Ter.* (*Hec.* V, 3, 3. Adde *Pl. Trin.* IV, 2, 71).

Cāllĭdĭtās, ātĭs. *f. Habileté, adresse, finesse, stratagème.* Tēquĕ mĕă lædī cāllĭdĭtātĕ pŭtō. *O.* Cōnsĭlĭum multæ cāllĭdĭtātĭs ĭnĭt. Ō mīrā cāllĭdĭtātĕ vīrūm! *Id.* SYN. Ingĕnĭŭm, ăcūmĕn, ārs. ‖ *En mauv. part : Ruse.* Sērvī vēnĕre ĭn mēntēm Sȳri Cāllĭdĭtātēs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 13). *Voy.* Dolus.

Cāllĭdŭs, ă, ŭm. *Exercé à, habile.* Spătĭŭm præmōnstrā, cāllĭdă Mūsă. *Lr.* (VI, 92). Sūbtīlĭs vĕtĕrŭm jūdex ĕt cāllĭdŭs aūdĭs. *H.* Dixĕrĭs ēgrĕgĭē, nōtūm sī cāllĭdă vērbŭm Rēddĭdĕrĭt jūnctūrā nŏvŭm. *Id.* Cāllĭdŭs ēxcussō pōpŭlūm sūspendĕrĕ nāsō. *Pers.* (1, 118). Tūquĕ, tēstūdō, rĕsōnārĕ sēptēm Cāllĭdă nērvīs. *H.* SYN. Dōctŭs, pĕrītŭs, sōlĕrs. ‖ *Fin, adroit.* Nōn ĕgŏ nātūrā, nōn sūm tām cāllĭdŭs ūsū. *O.* Cāllĭdŭs, quīdquīd plăcŭīt, jŏcōsō Cōndĕrĕ fūrtō. *H.* SYN. Āstūtŭs, vāfĕr, sōlĕrs, ingĕnĭōsŭs, cātŭs. ‖ *En mauv. part : Rusé.* Cāllĭdŭs ēffractā nŭmmōs fŭr aūfĕrĕt ārcā. *M.* (V, 43, 1). Cāllĭdŭm sēnēm cāllĭdĭs dŏlĭs cōmpŭlī. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 4). Prōcŭlquĕ īnsĭdĭās cērnēns hōstĭs cāllĭdī. *Ph.* SYN. Āstūtŭs, vērsūtŭs, dŏlōsŭs, sūbdŏlŭs, etç. *Voy.* Dolosus.

Cāllĭmāchŭs, ī. *m.* (Καλλίμαχος). *Callimaque, fils de Battus, poète élégiaque, de Cyrène.* Cāllĭmāchī nūmĕrīs nōn ēst dīcendŭs Āchillēs. *O.* Ēt nōn īnflāti sōmnĭă Cāllĭmāchī. *Pp.* (II, 25, 32. *Id.* II, 1, 40; III, 7, 43; *Mart.* IV, 23, 4; X, 4, 12; *Ter. Maur. Metr.* 1368). SYN. Bătĭădēs.

Cāllĭnĭcŭs, ī. *m.* (Καλλίνικος). *Nom d'homme.* Nōn ēst Cāllĭnĭcŭs? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 72).

Cāllĭnŏŭs et Cāllĭnŭs, ī. *m.* (Καλλίνους *et* Καλλῖνος). *Poète grec, auquel on attribue l'invention du vers élégiaque.* Quīdām nōn dūbĭtānt dīcĕrĕ Cāllĭnŏŭm. *T. Maur.* (*Met.* 143. Cf. *Schol.* ad *Cic. pro. Arch.* ed. *Majo*, p. 122).

Cāllĭŏdōrŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Fēstīvē crēdĭs tē, Cāllĭŏdōrĕ, jŏcārī. *M.* (VI, 44, 1).

Cāllĭŏpē, ēs, *et* Cāllĭŏpēă, æ. *f.* (Καλλιόπη *et* Καλλιόπεια). *Calliope, muse de l'éloquence et de la poésie héroïque.* Cāllĭŏpē quĕrŭlās prætĕntāt pōllĭcĕ chōrdās. *O.* Vōs, ō Cāllĭŏpē, prĕcŏr, ādspīrātĕ cănentī. *V.* Cāllĭŏpēn, ĕt ālt. *M.* (IX, 87, 5). Ōrphеī Cāllĭŏpēă, Līnō fōrmōsŭs Āpōllō. *V.* Ēt dēfēssă mĕīs Cāllĭŏpēă chōrīs. *Pp.* (III, 1, 54). *Voy.* Musæ.

Cāllĭŏpēĭŭs, ă, ŭm (Καλλιοπήιος). *De Calliope.* Hīnc pŭĕr ēlūsă jŭgă Cāllĭŏpēĭŭs īllĭs Nēxŭĕrāt dŏmĭnā (*Anthol.* II, p. 641).

Cāllĭphō, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Cūm suō vīcīnō Cāllĭphōnem īncēdĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 18).

Cāllĭpĭdæ, dārŭm *et sync.* dūm. *m. pl. Peuple scythe.* Cāllĭpĭdŭm Scȳthĭcās rĕsōnāt spūmōsŭs ăd ūndās. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* 63. De his *Mel.* 2, 1).

Cāllĭpŏlĭs, ĭs. *f.* (Καλλίπολις). *Nom de plusieurs villes.* 1. *En Sicile.* Rōmānă pĕtīvīt Fœdĕră Cāllĭpŏlĭs. *Sil.* (XIV, 248). ‖ 2. *En Espagne.* Ĭn quēis ĕt ōlĭm prīscā Cāllĭpŏlĭs fŭīt. *Avien.* (*Or. mar.* 514).

Cāllĭppŭs, ī. *m.* (Κάλλιππος). *Nom d'homme.* (*Pl. Trin.* IV, 2, 71.)

Cāllĭrhŏē *ou* Cāllĭrŏē, ēs. *f.* (Καλλιρόη *et* Καλλιῤῥόη). *Calliroé, ou Alphésibée, fille d'Achéloüs, l'une des épouses d'Alcméon.* Tūm dēmūm māgnō pĕtĕt hōc Āchēlōĭă sūpplĕx Ā Jŏvĕ Cāllĭrŏē. *O.* (Cf. *Met.* IX, 414 *sq. Id. Rem. Am.* 456). *Voy.* Alphesibœa. ‖ 2. *Nom de femme romaine.* Pōst prāndĭă Cāllĭrŏēn dō. *Pers.* (1, 134). ‖ 3. *Fontaine près d'Athènes.* Ēt quōs Cāllĭrŏē nŏvīēs ērrantĭbŭs ūndis Īmplĭcăt. *St.* (*Th.* XII, 629. Cf. *Plin.* 4, 7).

Cāllĭs, ĭs. *m. Chemin, sentier.* Rūgōsōquĕ sŭŭm sērvāntēs cōrtĭcĕ cāllēm (formicæ). *O.* Rārā pĕr ōccultōs dūcēbāt sēmĭtă cāllēs. *V.* Sēcrētī cēlānt callēs. *Id.* SYN. Vĭă, ĭtĕr, trāmĕs, sēmĭtă. *Voy.* Semita, Via.

Cāllĭsthĕnēs, ĭs. *m.* (Καλλισθένης). *Callisthène, philosophe grec.*

Cāllĭstō, ūs, *acc.* ō. *f.* (Καλλιστώ). *Callisto, fille de Lycaon, aimée de Jupiter, fut changée par Junon en ourse, et devint la constellation de ce nom.* Cāllĭstō sācrī pārs fŭīt ūnă chōrī. *O.* Cāllĭstŏ Ārcădĭōs ērrāvĕrāt ūrsă pĕr āgrōs. *Pp.* (II, 21, 25. Adde *Cat.* 66, 66). SYN. Pārrhāsis; Arctos, Ursa. *Voy.* Ursa.

Cāllĭstrātŭs, ī. *m.* (Καλλίστρατος). *Nom d'homme.* Nōmĕn Athēnăgŏræ crēdĭs, Cāllĭstrātĕ, vĕrūm. *M.* (IX, 96, 3. *Id.* XII, 35).

Cāllĭstrūthĭs, ĭdis. *f.* (καλλιστρούθιον σῦκον). *Espèce de figue.* Ēt cāllĭstrūthĭs, rōsĕō quæ sēmĭnĕ rīdĕt. *Colum.* (10, 416. Supple *ficus*).

Cāllĭstŭs, ī. *m.* (κάλλιστος). *Nom d'homme.* Cūrre ăge, ĕt īllōtōs rĕvŏcā, Cāllĭstĕ, mĭnistrōs. *M.* (VIII, 67, 5).

Cāllōsŭs, ă, ŭm. *Calleux, qui a des durillons.* Hūmĭdă cāllōsă quūm pīnsĕrĕt hōrrĕă dēxtrā (*Ad Pis.* 17). PPH. Cāllis ŏbdūctŭs, āspĕr, rigens. ‖ *En gén. Dur.* Nāmquĕ mārēm cōhĭbēnt cāllōsă vītēllūm (ova). *H. Voy.* Durus. ‖ *qqf. au fig. En-*

duroi. Hāc nihīlī clādēm cāllōsā sūpērbīā dūxīt. *Alcim.* (V, 170).

Cāllŭm, ī. *n. et qqf.* Cāllŭs, ī. *m.* (*Charis.* 1, 55). *Cal, durillon, enveloppe dure.* Rēs ōmnēs aūt cŏrĭō sūnt, Aūt sēta, aūt cōnchīs, aūt cāllo, aūt cŏrtĭcĕ tēctă. *Ir.* (IV, 937). ‖ *Partie ferme du porc fort recherchée, probablement jambon.* Măgĕ cāllĕō quam āprūgnūm cāllūm cāllĕt. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 4). Quāntă cāllō cālāmĭtās ! *Id.* (*Capt.* IV, 3, 4. *Id. Ps.* I, 2, 32). ‖ *Au fig. Endurcissement.* Cāllūm sĭbĭ pĕctŏrĕ quēmdām. *Domit. Mars.* (apud *Charis.* I. cit.). Sī tāntă cāllūm pĕctŏrĭs Prædūrāt ōbstĭnātĭō. *Prud.* (*Peri.* 1416).

Cālō, ōnis. *m.* (a græco κάλον, *lignum*, auctoribus *Fest.*, et *Serv.* ad *Æ.* VI, 1). *Valet d'armée chargé de porter le bois ; en gén. valet de bas étage.* Lignōrum ēt pĕcŏrĭs tĭbĭ cālo ārgūtŭs ēt hŏrtī. *H.* Plūrēs cālōnēs ātquĕ cābāllī. *Id.* Sām-būcām cĭtĭŭs cālōni āptāvĕrĭs āltō. *Pers.* (5, 95). SYN. Līxă.

? Călōcisŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Năm mĭhī dīc, quīs ērīt cuī tē, Călōcisĕ, dĕōrŭm. *M.* (IX, 94, 3. Alii leg. *Calatisse*).

? Călŏphāntă. *Voy.* Halophanta.

Călŏr, ōris. *m. Chaleur en général.* ‖ *Chaleur du soleil.* Ūtquĕ fĕrānt æquōs ēt cœlum ēt tĕrrā călōrēs. *O.* Vīcīna invītēt dēcēdĕrĕ rīpă călōrī. *V.* SYN. Ārdŏr, æstŭs, fĕrvŏr. *qqf.* æstās. EP. Phœbēūs, sōlārĭs, æstīvŭs, măgnŭs, ignĕūs, nīmĭŭs, ārīdŭs, īnĕrs, sēgnĭs, ignāvŭs. PHR. Răpĭdīvĕ pōtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr. *V.* Ūtquĕ călŏr sōlvīt... Incēnsūsquĕ dĭēs. *L. Voy.* Sol, Æstas, Ariditas, Canicula. ‖ *Chaleur du feu.* Sūmĭtquĕ călōrĕm Ātquĕ ānĭmum ex ignī (favilla). *O. Voy.* Ignis. ‖ *Chaleur du corps humain.* Dīlāpsŭs călŏr, ātquĕ ĭn vēnīs vītă rĕcēssīt. *V.* Mīsĕræ călŏr ōssă rĕlīquīt. *Id.* Vīvŭm tēntāt rĕvŏcārĕ călōrēm. *O.* ‖ *qqf. Fièvre.* Dūm mĕă nūnc vēxāt cŏrpŏră fēssă călŏr. *Tib.* (IV, 11, 2). *Voy.* Febris. ‖ *Au fig. Ardeur, courage bouillant, impétuosité.* Jŭvĕnīsquĕ călŏrĕm Ēxcĭtāt ĭn nīmĭos bellī cīvīlĭs āmōrēs. *L.* Primŏs ĭn mārtĕ călōrēs. *Sil.* Sŭbĭta ārmă, călōrquĕ Mārtĭŭs. *St.* SYN. Impĕtŭs, ardŏr. ‖ *qqf. Colère.* Rūdis fāndī, prōnūsquĕ călōrī. *St.* Vīnă pārānt ānĭmōs, făcĭūntquĕ călōrĭbŭs āptōs. *O. Voy.* Ira. ‖ *Feux de l'amour.* Āccēpīt sōlĭtām flāmmām, nōtūsquĕ mēdullās Intrāvīt călŏr. *V.* Vīdēre hānc pārĭtĕr, pārĭtĕr trāxērĕ călōrēm. *O.* Commissī călōrēs Æŏlĭæ fĭdĭbŭs pŭellæ. *H.* SYN. Ārdŏr, æstŭs, ămŏr, ignĭs, flāmmă. *Voy.* Amor. ‖ *Feu poétique, inspiration.* Pĭĕrĭŭs mēntī călŏr ĭncĭdīt. *St. Voy.* Œstrus. ‖ ? *n. arch.* Nēquĕ frīgŭs, nēquĕ călŏr mūtŭō (*Pl.* apud *Non.* 3, 62. Aliter *Scalig.* dividit totum locum, *Merc.* V, 2, 18: *Neque mihi ulla obsistet amnis, neque mons, neque adeo mare, Nec calor, nec frigus ; metuo neque ventum, neque grandinem*).

Călpē, ēs. *f.* (Κάλπη). *Calpé, montagne d'Espagne, en face d'Abyla.* Maūra Ăbўla, ēt dōrsō cōnsurgīt Ĭbērĭcă Călpē. *Avien.* (*Descr. Ter.* 111). Ēt Cĭcŏnūm mōns, Ismāră, Călpē. *Pp.* (III, 10, 25). Hespĕrĭām Călpēn, summūmquĕ implēvīt Ātlāntă. *L.* EP. Hērcŭlĕă, Ĭbēră, Tārtēssĭă, occĭdŭă. *Voy.* Columna. ‖ † *qqf.* Călpēs, ĭs. *La même.* Æquŏrā trānsīlĭēt ; sēd longē Călpē rĕlictă. *J.* (14, 279. In hoc ultimam correptam reprehendit *Prisc.* 7, 732).

Călpētānŭs, ă, ŭm. *De Calpé.* Ēt Călpētānō trānquillum gŭrgĭtĕ lūmĕn. *Avien.* (*Prognost.* 296). Lūcĭs ăb ēxōrtū prŏcŭl ĭn vădă Călpētānă. *Id.* (*Arat.* 1024. Alii male leg. *Calpetitana*). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Pōnūntŭr sēmpĕr chrўsēndētă Călpētānō. *M.* (VI, 94, 1. Alii male leg. *Calpetiano.* Vid. *Inscr.* apud *Gruter.* 200, 6 : *Statius Rufus* Calpetanus).

Călpētŭs, ī. *m. Calpétus Silvius, ancien roi du Latium.* Ēt tŭŭs ēst īdēm, Călpētĕ, fāctŭs ăvūs. *O.*

Călphŭrnĭānŭs *ou* Călpŭrnĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Călpŭrnĭānĕ, sălvē prŏpĕrīs vērsĭbŭs. *Apul.* (*Apol.* I).

Călphŭrnĭŭs ou Călpŭrnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme. Il y eut de ce nom un poète bucolique, sous l'empereur Carus.* Călpŭrnĭŭm nōn scrīpsĭt, ēt sălūtā-vīt. *M.* (V, 55, 2). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De la famille Calpurnia, d'un Calpurnius.* Ūt dŏmŭs ă Călpo nōmĕn Călpŭrnĭă dūcăt (*Ad Pison.* 15). Dēsīnīte, ō vĕtĕrēs, Călpŭrnĭă nōmĭnă, Frūgī. *Aus.* (*Parent.* 22, 1). Ūltŭm Ārpĭnātēm Călpŭrnĭă fēdĕrā lĭxăm. *Sid.* (*Pan.* 260).

Călpŭs, ī. *m. Un fils de Numa, duquel prétendaient descendre les Calpurnius. Voy. le précéd.* (Cf. *Fest.* Alii leg. *Calpa*, æ.)

Călthă, æ. *f. Souci, fleur.* Mōllĭă lūtĕōlă pīngīt văccĭnĭă călthă. *V.* Prēssūquĕ flāmmĕōlă rūmpātŭr fiscĭnă călthă. *Col.* (10, 307). EP. Lūtĕă, flāvă, rūbēns.

Călthŭlă, æ. *f. Étoffe couleur de souci.* (*Pl. Epid.* II, 2, 46. Cf. *Non.* 16, 4.)

† Călthŭm, ī. *n. Comme* Caltha. Călthăquĕ pīngŭlă, Ēt mōlīēs vĭōlās.... fūndīt. *Prud.* (*Cath.* 627).

Călumnĭă, æ. *f. Calomnie, accusation fausse.* Quō dēntĕ ōbnītēns spīnōsă călumnĭă pūgnĕt. *Prud.* (*Ham.* 704). Vērīs rĕfūtāt mēdĭcŭs hānc călumnĭām. *Id.* (*Peri.* 3173). Quī pōstquām tĕnĕbrās dispŭlĭt călumnĭæ. *Ph.* EP. Ĭnĭquă, ĭnvĭdă, ăcĕrbă, mēndăx, mōrdăx. PHR. Nōn bŏnă dĕ nōbĭs crīmĭna fictă jăcīs. *Pp.* Quĭd nōn aūdēbĭs, pērfĭdă lĭnguă, lŏquī ? *M. Voy.* Mendacium. ‖ *Critique peu fondée, chicane.* Călumnĭāmquĕ fictīs ēlūsĭt jŏcīs. *Ph.*

Călumnĭātŏr, ōris. *m. Calomniateur.* Ēt dēlātŏr ĕs, ēt călumnĭātŏr. *M.* (XI, 67, 1). Călumnĭātŏr ăb ŏvĕ quūm pĕtĕrēt cănĭs. *Ph. Voy.* Mendax.

Călumnĭŏr, ārīs, ārī. *d. Calomnier.* PPH. Crīmĭnă fingŏ. Fālsă jăcīō. Fictīs crīmĭnĭbŭs prēmŏ, ūrgĕō. Fālsō ăccūsŏ, ārgŭŏ, ĭnsīmŭlŏ. *Voy.* Mentior. ‖ *Critiquer.* Călumnĭārī sī quĭs aūtēm vŏlŭĕrĭt. *Ph. Voy.* Reprehendo.

† Călumnĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui chicane ; calomnieux, faux.* Statūm lăcessūnt ōmnĭpŏllēntis Dĕī Călumnĭōsīs lītĭbŭs. *Prud.* (*Apoth.* 31). Călumnĭōsīs Rūtēnīs. *Sid.* (*Pan.* 3619). *Voy.* Falsus, Mendax.

Călvă, æ. *f. Crâne, partie de la tête qui est sans cheveux.* Hœdĭnă tĭbĭ pēllĕ cōntēgēntī Nūdæ tēmpŏrā vērtĭcēmquĕ călvæ. *M.* (XII, 45. *Id.* III, 74, 1 ; V, 50, 3). Prætĕrĕă plŭvĭās, hŏmĭnĭs quæ călvă sŭpīnă Ēxcĭpĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 1025). SYN. Călvārĭă. VERS. Prætĕrĕă (Celtæ) văcŭī căpĭtĭs circŭmdārĕ gaudēnt Ossă, nĕfās, aūrō, mēnsīsquĕ ĕă pōcŭla sērvānt. *Sil.*

Călvārĭă, æ. *f. Crâne. Voy. le précéd.* ‖ *Sorte de poisson.* Pōlўpūs Cōrcўræ, călvārĭă pīnguis Ātārnæ. *Enn.* (apud *Apul. Apolog.*) ‖ *Eccl. Calvaire, lieu où J.-C. fut crucifié.* Gōlgōthă lŏcŭs ēst, căpĭtĭs Călvārĭă quōndām. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 198).

Călvīnă, æ. *f. Nom de femme.* Dŏnāt Călvīnæ vĕl Cătĭēnæ. *J.* (3, 133).

Călvīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quĭd sentīrĕ pŭtās ōmnēs, Călvīnĕ, rĕcentī Dē scĕlĕrĕ? *J.* (13, 5).

Călvĭtĭēs, ēī. *f. Comme le suiv.*

Călvĭtĭŭm, ĭī. *n. Tête chauve.* Ābjecta ĭn trĭvĭīs ĭnhūmātī glābra jācēbāt Tĕsta hŏmĭnis, nūdŭm jām cūtĕ călvĭtĭŭm. *Aus.* (*Epigr.* 72, 1). *Voy.* Calvus.

† Călvō, ĭs. *a. Voy. le suiv.*

† Călvŏr, ĕrĭs, ī. *d. arch. Tromper, échapper.* Sī nōn ĭt, căpĭto, ĭnquĭt, ĕum; ĕt sī călvĭtŭr, ĕndŏ fĕrrĕ mănŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 20). Sĕd mĕmĕt călvŏr. *Att.* (apud *eumdem* : ubi plura). Sŏpŏr mănŭs călvĭtŭr. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 3). SYN. Frustrŏr, dēcĭpĭŏ. || *qqf. pass.* Sēntĭō, patĕr, tē vōcĭs călvī sĭmĭlĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 1, 20. Cf. *Sallust.* apud *Prisc.* 10, 883).

Călvŭs, ă, ŭm. *Chauve.* Călvŭs ĕquēs, căpĭtī sōlĭtus rĕlĭgārĕ căpillos. *Cl.* Quī grĕgĕ linĭgĕrō circumdātus ĕt grĕgĕ călvō. *J.* (6, 533). Călvī mŏrmordĭt mūscă nūdātum căpŭt. *Ph.* SYN. Încŏmātus. PPH. Cŭjŭs *ou* cuī căpŭt călvŭm, nūdŭm, nūdātŭm, văcŭum, lævĕ, glăbrum. Cuī sĭnĕ crĭnĕ căpŭt. Căpillīs, crĭnĭbŭs spŏlĭātŭs, nūdātŭs. Pĭlīs dēfectŭs. Cuī nūdŭm cūtĕ călvĭtŭm, nūdæ călvæ vĕrtĭcs. Răsō căpĭtĕ călvŭs. VERS. Dēfluxērĕ cŏmæ. *O.* Răptīque ætātĕ căpillī, Ŭt bŏrĕă frondēs excŭtĭentĕ, cădunt. *Id.* Cēcĭdērĕ căpillī, Vērnantēsquĕ cŏmās trīstĭs ābēgit hĭems; Nūnc ŭmbrā nūdātă sŭă jām tempŏră mœrent, Ārĕăque ăttrītīs rĭdĕt ădŭstă pĭlīs. *Petr.* || Călvŭs Nĕrō. *Domitian.* Frātĕr, quēm călvŭm dīxĭt sŭă Rōmă Nĕrōnĕm. *Aus.* (*de Ord. Cæs.* 12. Adde *Juv.* 4, 38). || *Au fig. Dépouillé, déyarni.* Călvæquĕ rēstēs ăllŏquĕ cæpīsquĕ. *M.* (XII, 31, 20).

Călvŭs, ī. *m. Licinius Calvus, poète latin, ami de Catulle.* Hĕdĕră jŭvĕnīlĭă cĭnctŭs Tempŏră cŭm Călvō, dŏctĕ Cătŭllĕ, tŭō. *O.* Călvĕ, tŭă vĕnĭă; pācĕ, Cătŭllĕ, tŭă. *Pp.* (II, 19, 40. *Ib.* 25, 89; *Epigr. Anthol.* I, p. 442).

1. Călx, cĭs. *m. et mieux f. Talon, pied.* Călcēmquĕ tĕrīt jām călcĕ Dĭŏrēs. *V.* Cornĭpēdēmquĕ cĭtŭm fĕrrātă călcĕ fătīgăt. *Id.* (*Æ.* XI, 714). Vēxāntēmque īllă nūdă Călcĕ fĕrōcĭs ĕquī. *St.* (*Silv.* V, 2, 15. Adde *Sil.* XIII, 169. In *Virgilii* et *Silii* locis legitur etiam *ferrato;* sed vid. *Non.* 3, 60; *Charis.* 1, 72). *Voy.* Talus, Pes. || *Coup de pied, ruade.* Tōllīt sē ārrĕctŭm quādrŭpēs, ĕt călcĭbŭs aūrās Vērbĕrăt. *V.* Ŭt nĕquĕ călcĕ lŭpŭs quēmquām, nĕquĕ dēntĕ pĕtīt bŏs. *H.* Călcĭbŭs frontem ĕxtŭdĭt. *Ph.*

2. Călx, cĭs. *f. Chaux.* Săxă vīdēs sōlă prīmŭm cŏălescĕrĕ călcĕ. *Lr.* (VI, 1068). EP. Candĭdă, ălbă, vīvă, ārdēns, fĕrvēns, ūrēns. PHR. Tĕrrēnă sĭccēs fornācĕ sōlŭtī Concĭpiunt ignēm lĭquĭdārum ădspĕrgĭnĕ āquārŭm. *O.* Ŏpŭsquĕ tĕxūnt Cōctō pŭlvĕrĕ. *St.* || *Fragment de chaux, qui servait de pion au jeu d'échecs.* Naūmachĭām lĭcĕt hæc, ĭnquam, ălvĕŏlumquĕ pŭtārĕ Ēt călcēs. *Lucil.* (apud *Prisc.* 6, 687). Prĭūs dīspĕrībĭt săxō quam ūnām călcĕm cĭvĕrĭt. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 86). *Voy.* Calculus. || *Bout de la carrière indiqué par une ligne tracée avec de la chaux.* Tĕr mĭhĭ sūprēmæ præscrīpta ăd candĭdă călcis Currēntī spătĭum præmōnstrā. *Lr.* (6, 91). Nēmĭnī fortūnă cŭrrŭm, cărcĕre ēmissum ĭntĭmō, Lăbi ĭnŏffēnsŭm pĕr æquŏr candĭdum ăd călcēm sĭnĭt. *Varr.* (apud *Non.* 3, 60). || *D'où en gén. Fin, terme.* Sĕd quo prŏcrĕdĭŏr? quæ fīnis, quis mŏdŭs, ēt călx? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammaticom.* 20).

Călўbă, æ. *f.* (*Hesych.* καλύβη, σκηνή, παστάς). *Tente, treille, berceau.* Sūnt tŏpĭa, ĕt călўbæ, cўăthī, rōsă, tĭbĭă, chordæ (*Copa*, 7. Alii aliter legunt; sic autem melius). || Călўbē, ēs. *f. Nom de femme.* Fĭt Călўbē, Jūnōnĭs ănŭs. *V.*

? Călўbĭtă, æ. *m. Qui fréquente les cabarets.* Hūc, călўbĭtă, vĕnī : fessŭs jām sūdăt ăsĕllŭs. (*Copa*, 25. Sic habent libri; pleræque edd. dant *alibida.* Cf. sup. *Calyba*).

Călўdnă, æ; Călўdnē, ēs. *f. et* Călўdnæ, ārŭm. *pl.; ou* Călўmnă *et* Călўmnē. *f.* (Καλύδνη). *Ile de la mer Égée, voisine de la Carie.* Dĕxtrā Lĭbўnthŏs ĕrāt, fĕcundăquĕ mĕllĕ Călўdnē. *O.* Quōrĭbĕt vēntō făcĭlĕs Călўdnæ. *Sen.* (*Troad.* 842. Cf. *Plin.* 4, 12. *Idem*, 14, 2, *Calydnam* et *Calymnam* distinguit. Apud *Melam*, 2, 7, est *Calymnia*).

Călўmnă. *Voy. le précéd.*

Călўdōn, ōnĭs. *f.* (Καλυδών). *Calydon, ville d'Étolie, près de laquelle était la forêt célèbre par la chasse du sanglier tué par Méléagre.* Ēt nōndŭm tōrvæ Călўdōn ĭnvīsă Dĭānæ. *O.* Cōnjŭgĭum ōptātum ēt pŭlchrām Călўdōnă vīdērĕm! *V.* Mōnstrĭfĕræ Călўdōnĭs ŏpēs. *St.*

Călўdōnĕŭs *et* Călўdōnĭŭs, ă, ŭm (Καλυδώνειος *et* Καλυδώνιος). *De Calydon.* Ēt Călўdōnēă bĕllāntēm rūpĕ pŭēllām. *Manil.* (V, 180). Hānc părĭtĕr vīdīt, părĭtĕr Călўdōnĭŭs hĕros. *O.* Călўdōnĭŭs ămnis. *Id.* Sūs Călўdōnĭŭs. *M.* (XI, 19, 18).

Călўdōnĭs, ĭdĭs. *f.* (Καλυδωνίς). *De Calydon.* Plāngūnt ōră sĭmŭl Călўdōnĭdĕs Ēvēnīnæ. *O.* (Adde *St. Th.* II, 736). SYN. Călўdōnĭă. PHR. Călўdōnĭæ, dēlĕtæ Jūgendās vīcēs. *Sen.* (*Herc. OEt.* 582). || *Dejanire.* Trādĭdĭt Aōnĭŭs pavĭdam Călўdōnĭdă Nēssō. *O.*

Călўdōnĭŭs. *Voy.* Calydoneus.

Călўpsō, ūs, *acc.* ō. *f.* (Καλυψώ). *Calypso, fille d'Atlas, reçut dans son île Ulysse revenant de Troie, l'y retint six ans, et lui offrit l'immortalité, que le héros refusa.* Āt nōn sīc Ithăcī dīgrĕssŭ mōtă Călўpsō. *Pp.* (I, 15, 9). Nōn ămŏr ēt fĕcŭndă Ātlantĭdŏs ārvă Călўpsŭs. *Tib.* (IV, 1, 110). Tūm pomărĭa dīvĭtĭs Calўpsus. *Sid.* (*Pan.* 2025. *Idem*, 1, 279 : « *Calypso, Calypsus; Manto, Mantus* ». Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 171). PPH. Æăă pŭēllă. *Pp.* || † Călўpsō, ōnĭs. *arch.* Āpŭd nўmphæm Ātlantĭs fĭllām Călўpsōnĕm. *Liv. And.* (apud *Prisc.* 6, 685. Adde *Pacuv.* apud *Charis.* 47. Hunc declinandi modum, quo usus erat etiam *C. Cæsar*, improbat *Quintil.* 1, 5. Utuntur *Apul. Met.* 1, *Calypsonis; Macr. Sat.* 5, 2, *Calypsonis* et *Calypsonem;* nec raro grammatici).

Camărā. *Voy.* Camera.

Cămărīnă *ou* Cămĕrīnă, æ. *f.* (Καμάρινα *ou* Καμερίνη). *Ville de Sicile, ruinée par les Syracusains, qui la surprirent en traversant un marais que les habitants avaient desséché malgré la défense de l'oracle :* Camarinam ne moveas; Μὴ κίνει Καμάριναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων. Ēt fātīs nūnquām cōncessă mŏvērī, Āppārēt Cămărīnă prŏcŭl. *V.* Pigra vădo Cămărīna pălustrī. *Cl.* Hinc Camarinæ sĭtĭ, Thăpsōnque, ĕt Hĕlŏrĭă Tempē. *O.* (Adde *Sil.* XIV, 198). || — ūs, ă, ŭm. *Du lac de ce nom.* Dīānæ fons ĕst, Cămărīnă gignĭtur unda. *Prisc.* (*Perl.* 489).

Cămărītæ; ārŭm. *m. pl. Nom d'un peuple de l'Inde.* Hinc Cămărītārŭm gēns ĕst, gratissima Băc-

chō. *Prisc.* (*Peri.* 680. Ubi vide *Wernsdorfii* Excursum. De his meminere *Dionys. Perieg.* 700, et *Amm. Marcel.* 22, 8).

Cămărŭs. *Voy.* Cammarus.

† Cămbĭō. *Voy.* Campso.

Cambўsēs, æ. *m.* (Καμβύσης, ου). *Cambyse, roi de Perse, fils de Cyrus, conquit l'Égypte, et vit périr son armée dans les sables de la Nubie.* Cămbўsēs lōngī pŏpŭlōs pĕrvēnĭt ăd ævī. *L.* (Cf. X, 280 *sq.*). Nōn sī Cambўsæ rĕdĕant et flumĭnă Crœsī. *Pp.* (II, 26, 23).

† Cămēllă, æ. *f. Gamelle.* Dūm lĭcĕt, ăppōsĭtă, vĕlūtī crātērĕ, cămēllă. *O.* (Obsoletam *Laberii* vocem dicit *Gell.* 16, 7).

Cămēlŭs, ī. *m.* (κάμηλος). *Chameau.* Tōllĕ rēcēns primŭs pīpĕr ē sitiĕntĕ cămēlo. *Pers.* (5, 156). Dīvĕrsūm cōnfūsă gĕnŭs pānthĕră cămēlō. *H.* EP. Hīrsūtŭs, hirtŭs, dēfōrmĭs, tārdŭs, lēntŭs, pĭgĕr. ‖ *On faisait des étoffes avec son poil.* Tĕxtă cămēlōrŭm fŭĕrānt vēlāmĭnă sētĭs. *Juvc.* (I, 352). Vēstĭs ĕrāt cūrvī sētĭs contĕxtă. cămēlī. *Paul. Nol.* (*Johan.* 230).

Cămēnă ou Cămœnă, æ. *f.*; Cămēnæ, ārum. *pl. Muse, les Muses.* Tĭbĭ nūnc, hortantĕ Cămēnă, Excŭtĭēndă dămŭs præcordĭă. *Pers.* (5, 21). Vīrgĭlĭo ānnŭĕrūnt gaudentĕs rūrĕ Cămēnæ. *H.* Accēptŭsquĕ nŏvēm Cămēnĭs. *Id.* Ălterna dicĕtĭs : ămānt ălternă Cămēnæ. *V. Voy.* Musa. ‖ *Chant, vers.* Primă dictĕ mihī, summă dicēndĕ cămēnă. *H.* Stēsichŏrĭquĕ grăvēs cămēnæ. *Id. Voy.* Carmen.

† Cămēnăllis, ĕ. *Des Muses.* Lўmphă Cămēnălēm fŭdĭt prŏcŭl Hippŏcrēnēn. *Avien.* (*Arat.* 496).

Cămĕră *et* Cămără, æ. *f.* (καμάρα). *Voûte, plafond voûté.* Ēffŭlgent cămĕræ vărĭō fāstīgĭă vītrō. *St.* Nēc cămĕra aurātās ĭntĕr cŭrŭnă trăbēs. *Pp.* (III, 1, 50). Vēstīvīt cămĕrīs bălnĕă pūlchră lŏcāns (*Anthol.* I, p. 479). Rŭĭnă cameræ subĭto opprĕssit cētĕrōs. *Ph.* SYN. Fōrnix, tēstūdŏ, ārcŭs, *par ext.* lăcūnăr, lăquĕăr. *Voy.* Lacunar. (De duplici scriptura *Camara* et *Camera*, vid. *Charis.* 1, 43). ‖ *Au fig. Palais de la bouche.* Flexĭlis ārctātŭr rēcāvō sīc lĭngŭă pălātō, Prēssŭs ĭn cămĕrām pūlsāntĭs vērbĕrĕ plēctrī, Pĕrcŭsso ŭt rĕsōnĕt mŏdŭlātŭs ĭn æĕrĕ sērmŏ. *Alcim.* (I, 87).

Cămĕrē, ēs. *f. Petite ville d'Italie, près de Sybaris.* Parvŭs agĕr : Cămĕrēn incŏlă turba vŏcant. *O.* (*Fast.* III, 582).

Cămĕrīnă. *Voy.* Camarina.

Cămĕrīnŭs, ī. *m. Nom d'un poète latin.* Quīquĕ cănit dōmĭtō Cămĕrīnŭs ăb Hĕctŏrĕ Trōjām. *O.* ‖ *Nom des membres de la famille Sulpicia.* Tū Cămĕrīnos Et Bărbās. *J.* (7, 90. *Id.* 8, 38).

Cămĕrīnus, ī. *m. Nom d'homme.* Quōs jūnctōs, Cămĕrī, mihī dĭcārēs. *Cat.* (56, 29).

Cămĕrs, tis. *De Camertium, ville d'Ombrie.* Vēl rāstrīs laŭdandĕ Cămērs. *Sil.* Phălānx Cămērtūm. *Id.* ‖ *Nom d'un guerrier.* Fōrmam āssĭmĭlātă Cămērti. *V.*

? Cămĕrŭs. *Voy.* Camurus.

Cămīllă, æ. *f. Camille, reine des Volsques, alliée de Turnus.* Nōmĭnĕ Cāsmillæ mūtātă pārtĕ, Camillam. *V.* Segnĭŭs, ĭnsĕrtæ trĭpĕdans prō fascĕ Cămīllæ, Excŭssit tēlŭm Mĕtăbŭs. *Sid.* (*Pan.* 793).

† Cămīllŭs, ī. *m. et* Cămīllă, æ. *f. arch. Messager, messagère.* Cœlĭtum cămilla ĕxspectăta ădvĕnŭs : sālve hōspĭtă. *Pacuv.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3. Idem refert *Macr. Sat.* 3, 8. Interpres *Apollonii* : Κάμιλλος Ἑρμῆς ἐστιν. Cf. et *Serv.* ad *Æ.* XI, 543). ‖ *Enfant ; petit.* Grandĭă fārră, cămīllĕ, mĕtēs. *Vet. Poet.* (apud *Serv.* ad *G.* 1, 101). Prætĕxtam ĭn cistă mūrēs rōsērĕ cămillī. *Vet. Poet.* (apud *Quintil.* 8, 3. Cf. *Macrob.* l. citato : « Romani pueros et puellas nobiles *camillos* et *camillas* vocant. » Vid. et *Festum*).

Cămīllŭs, ī. *m. Camille, célèbre général romain, prit Véies, et chassa les Gaulois de Rome.* Ădspĭcĕ Tōrquātum et rĕfĕrentēm signă Cămillum. *V.* Et quōndăm dūrō sūlcātă Cămīllī Vōmĕrĕ. *L.* Scīpĭădās, Gallĭsquĕ gĕnŭs fātālĕ Cămillōs. *Cl.* (Adde *Ov. Fast.* VI, 184; *Hor. Od.* I, 12, 42; *Epist.* I, 1, 64; *Luc.* II, 544; V, 27; *Mart.* I, 25; XI, 6).

Cămīnŭs, *m.* ī. (κάμινος). *Fournaise, forge.* Īmpōsītām, rŭptīs flammam ēxspīrārĕ cămīnis. *V.* Cōquĭtŭr dūm māssă cămīnō. *Pers.* (5, 10). Jām follĭbŭs ātquĕ cămīnīs Ārdĕt ădōrātum pŏpŭlō căput. *J.* (10, 61). *Voy.* Fornax. ‖ *Cheminée.* Ūdōs cūm fōllĭs rāmōs ūrēntĕ cămīnō. *H.* (*Id. Sat.* II, 3, 321). Hæc vērŭbŭs hærēnt vīscĕra, et lēntīs dătă Stillānt cămīnis. *Sen.* (*Thyest.* 765). *Voy.* Focus.

Cămmărŭs, ī. *m.* (κάμμαρος). *Crabe, petite écrevisse.* Sēd tĭbĭ dīmĭdĭō cōnstrictŭs cămmărŭs ŏvō. *J.* (5, 84). Cōncŏlŏr ĭn hōstră, cămmărĕ, lăncĕ rŭbēs. *M.* (II, 43, 12. Adde *Pl.* apud *Fest.* in *Narica*).

Cămœnă. *Voy.* Camena.

Cămōnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ēdĭtŭs ēst sēxtŭs sĭnĕ tē mihī, Rūfĕ Cămōnī. *M.* (VI, 85, 1. *Id.* IX, 75, 1).

Cămpă. *Voy.* Campe.

Cămpānĭă, æ. *f.* (καμπανία). *La Campanie, province d'Italie, renommée par sa fertilité et la douceur de son climat.* Nēc mihī mīllĕ jŭgīs Cămpānĭă pīnguis ărātŭr. *Pp.* (III, 5, 5). Quām tŭă rūs ŏcŭlīs dŏmĭnī Cămpānĭă grātŭm. *O.* EP. Āmœnă, dīvēs, pīnguis, fērtĭlis, fĕræ, lætă. ‖ — tĕrra (ut græce, ἡ Ἑλλάς). Nōn tĭbĭ sī prĕtĭum Cămpānĭă tĕrră dărētŭr. *Tib.* (I, 9, 33. Fuit qui conjiceret *tota*, pro *terra*. Forte *Campanica*).

Cămpānĭcŭs, ă, ŭm. *De Campanie.* Cămpānĭcă pĕrīstromătă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 13). *Voy. le suiv.*

Cămpānŭs, ă, ŭm (Καμπανός). *De Campanie, qqf. de Capoue.* Seu mŏdŭ Cămpāni glŏrĭă rūris ĕrās. *M.* (IX, 61, 4). Prōxĭmă Cămpānō pōntī quæ villŭlă. *H.* ‖ — vīnŭm. *Vin de Campanie, où se trouvaient les cantons de Falerne, Cécube, Massique, etc.* Et dărĕ Cămpānō tōxĭcă sævă mĕrō. *M.* (I, 19, 6, *Id.* XIII, 118). *Voy.* Cæcubum, Falernum. ‖ — sŭpellĕx. *Poterie de Campanie.* Cūm pătĕră gūttŭs, Cămpānă sŭpellĕx. *H.* Fēstīs pōtārĕ dĭēbŭs Cămpānă sōlĭtus trŭlla. *Id. Voy.* Fictile. ‖ — mōrbŭs. *Maladie, que l'on croit être une éruption de dartres.* Cămpānum in mŏrbum, ĭn fāclēm pĕrmūltă jŏcātŭs. *H.*

† Cămpas, ātis. *Comme* Campanus. Sēd Cămpās gĕnŭs Mūltō Sўrōrūm jam āntīdīt pălēntĭă. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 144. *Id. Truc.* V, 1, 50. *Non.* 8, 23, legit *Campani*).

Cămpē, ēs. *f.* (κάμπη). *Chenille.* Īmplĭcĭtŭs cōnchæ lĭmāx, hirsūtăquĕ cămpē. *Colum.* (10, 324. *Ib.* 366). SYN. Ērūcă. ‖ Cămpæ mārīnæ. *Chevaux marins.* Cămpīs dīvēs Ăpŏllŏ sīc mārīnīs. *M.* (IX, 43, 1. Alii aliter legunt. Certe *Festus* : « *Campas* marinos equos græci a flexione posteriorum partium appellant. ») *Voy.* Hippocampe.

Cămpēstĕr *et qqf.* strĭs. *m.*, strĭs. *f.*, strĕ. *n. De plaine.* Cămpēstrēs mĕlĭus Scўthæ. *H.* ‖ *Du champ*

de Mars. Lūdĕrĕ qui nēscit, cāmpēstrĭbŭs ābstĭnĕt ārmīs. *H.*

Cāmpēstrĕ, ĭs. *n. Caleçon d'athlète.* Pēnŭlă sōlstĭtĭō, cāmpēstrĕ nĭvālĭbŭs aūrīs. *H.*,

Cāmpsō, ās, ārĕ (*κάμπτω*, *aor.* *ἔκαμψα*). *arch. Tourner un cap.* Leūcātēn cāmpsānt. *Enn.* (apud *Prisc.* 10, 906. Verbum *Cambio*, *campsi*, agnoscit *Charis.* 1, 219 et 223).

Cāmpŭs, ī. *m. Champ, pleine campagne.* Ēxspătĭātă rŭūnt pĕr āpērtōs flūmĭnă cāmpōs. *O.* Văcŭō pătŭērūnt æquŏrĕ cāmpī. *V.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spĕctăbĭlĭs ŭndīquĕ cāmpŭs. *O.* Plānĭssĭmă cāmpī ārĕă. *Id.* SYN. Plānĭtĭēs, æquŏr. EP. Apērtŭs, pătēns, plānŭs, vāstŭs, lātŭs, īngēns, ĭmmēnsŭs, spătĭōsŭs, pūrŭs. *Voy.* Planities. ‖ *Champ labouré.* Mōllī paŭlātĭm flāvēscĕt cāmpŭs ārīstā. *V.* Cāmpūm frāctĭs ĭnvĕrtĕrĕ glēbīs. *Id.* Dīffūsī jŭgĕră cāmpī. *O.* SYN. Ăgĕr, ārvŭm, jŭgĕră, cūltă. *Voy.* Ager. ‖ *Pré.* Lūdĭt hĕrbōsō pĕcŭs ŏmnĕ cāmpō. *H.* Vēstĭtī grāmĭnĕ cāmpī. *Cl. Voy.* Pratum. ‖ *Champ de bataille ou emplacement d'un camp.* Cāmpō stĕtīt āzmĕn āpērtō. *V.* Īllō quærĭtur cōnjŭx Lāvĭnĭă cāmpō. *Id.* Dĕ cāmpō vēllĭtĕ signă. *O.* PHR. Āpta ārĕă pūgnæ. *O.* ‖ *A Rome : Le Champ de Mars, les exercices ou les élections du Champ de Mars.* Quāntōs īllĕ vīrūm măgnām Māvōrtĭs ăd ūrbĕm Cāmpŭs ăgĕt gĕmĭtŭs! *V.* Cūnctănĕ præ Cāmpō sōrdĕnt? *H.* Hīc Cāmpo ĭndŭlgĕt. *Pers.* (5, 57). Nēc mĭnŏr ĭn Cāmpō fŭrŏr ēst, ēmptiquĕ Quĭrītēs. *Petr.* (*Sat.* 119). Ānnŭă vēnĭēnt rĕfĕrēns cērtāmĭnă Cāmpō. *L.* PPH. Cāmpŭs Mārtĭŭs. ‖ — mĭnŏr *ou* Tĭbĕrĭnŭs. *Champ sur les bords du Tibre, dont on se servait lorsque le Champ de Mars était inondé.* Tē cāmpō quæsīvĭmŭs mĭnŏrē. *Cat.* (56, 3). *Voy.* Equiria. ‖ *Au fig. Carrière, matière, sujet.* Cūr tămĕn hōc lĭbĕāt pōtŭīs dēcurrĕrĕ cāmpo Pĕr quĕm măgnŭs ĕquos Aūrūncæ flĕxĭt ălūmnŭs? *J.* (1, 19). SYN. Ārĕă, æquŏr. ‖ Cāmpī ăĕrĭs. *Les champs de l'air.* Văgāntŭr Aërĭs ĭn cāmpĭs lātĭs. *V. Voy.* Aer. ‖ — lĭquēntēs, nātāntēs, hūmēntēs, cærŭlēi, etc. *La plaine liquide, la mer.* Cœlum āc tĕrrās, cāmpōsquĕ lĭquēntēs. *V.* Aūgēbăt mărĕ mănāndō cāmpōsquĕ nātāntēs. *Lr.* (V, 490). Cāmpōs sŭbĭs ærĕ rŭēbānt. *V.* Ēt lātŭs sŭbĭtārŭm cāmpŭs aquārŭm. *O.* Cærŭlĕīs hŏrrēt cāmpīs pāscēntĭă cētē. *Sil.* (Sic et *Pl. Trin.* IV, 1, 15). *Voy.* Mare.

Cămĕrŭs *ou* Cămĕrŭs, ă, ŭm. *Courbe ; qui a les cornes rentrantes.* Ēt cămŭrīs hirtæ sŭb cōrnĭbŭs aūrēs. *V.* (*G.* III, 55. *Servius :* « *Camura* cornua dicuntur quæ introrsum conversa sunt et in se redeuntia ; et *camuri boves* qui hujusmodi cornua habent. » *Nonius* autem, 1, 126, legit *cameris :* « *Camerum*, obtortum ; unde et *camera* tecta, in curvitatem formata. » *Macr. Sat.* 6, 4 : « *Camuris* peregrinum verbum est, id est in se redeuntibus. Et forte nos quoque *cameram* hac ratione figuravimus. » Vid. et *Fest.*) ‖ *Courbe, arqué.* Tūnc hȳălo insigni cămŭrūs vărĭē cŭcurrīt ārcŭs. *Prud.* (*Peri.* 3651). Īgnĭs ūtrĭnquĕ Sic cămŭrīs ārdĕt prōtrăctĭbŭs. *Avien.* (*Arat.* 428).

†Cămŭs, ī. *m.* (*κημός*, *Dor.* *καμός*). *Licou.* Hēm prăsto ēst, cămō cōllŭm grăvēm. *Att.* (apud *Non.* 3, 64. *Isid. Or.* 20, 16, vertit *frenum asperius.* Quidam legunt *camum* apud *Plaut. Cas.* II, 6, 37, ubi plerique *canem*).

Cānăbis. *Voy.* Cannabis.

Cānăcē, ēs. *f.* (*Κανάκη*). *Canacé, fille d'Éole, aima son frère, et se donna la mort.* Nobĭlĭs ēt Cānăcē frātrĭs ămōrĕ sŭī. *O.* Ēt Thīsbe, ēt Cānăcē, ēt Sidŏnĭs hōrrēt Ēlissă. *Aus.* (*Idyl.* 6, 38. *Id. Epigr.* 84, 6 : *Ov. Heroid.* 11). ‖ *Nom de femme.* Canacē jacet hōc tŭmŭlāta sēpŭlcrō. *M.* (XI, 92, 1).

Cānăchē, ēs. *f.* (*κανάχη*). *Nom d'une chienne.* Ēt Drŏmās, ēt Cānăchē. *O.*

†Cānălĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Canalis. (*Lucil.*, auctore *Nonio*, 3, 50.)

Cānālĭs, ĭs. *m. Tuyau, conduit d'eau.* Cōrrēntem ĭlīgnĭs pōtārĕ cānālĭbŭs ŭndăm. *V.* Mēllăque ārūndĭnĕīs ĭnfĕrrĕ cānālĭbŭs. *Id.* SYN. Ālvĕŭs, fīstŭlă. EP. Cāvŭs, occŭltŭs, pătŭlŭs, ăngŭstŭs, rĭguus, lōngŭs. PHR. Tēquĕ pĕr ŏblĭquŭm pēnĭtŭs quæ lăbĕrĭs ămnĕm, Mărcĭa, ēt aūdăcī trānscŭrrĭs flūmĭnă plūmbō. *St. Voy.* Fistula.

? Cānālĭs, ĕ. *De chien, de peau de chien.* Lĭgŭlās cānălĕs aīt sē ădvĕnīssĕ ēt nūcēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 54. Incerta lectio ; alii *venales*).

Cāncēllī, ōrum, *m. pl. Barreaux, rampe, jalousie.* Cāncēllīs prīmōs ĭnsĕrŭīssĕ pĕdēs. *O.* (Cf. *Charis.* 1, 72; *Diom.* 1, 314).

1. Cāncĕr, cri *et qqf.* cĕrĭs. *m. Écrevisse.* Cōncăvă lĭttŏrĕă sī dēmās brāchĭă cāncrō. *O.* Nĕvĕ rūbēntēs ūrĕ fŏcō cāncrōs. *V.* Quōrum ĭntĕr vīllos sĭmŭl hæsērūnt cāncērēs. *Phæd.* (*Fab. nov.* 21, 4). SYN. Cāmmărŭs. EP. Flūmĭnĕŭs, flŭvĭālĭs, pĭgĕr, tārdŭs, ŏctĭpēs. ‖ *Signe du Zodiaque, où le soleil entre au mois de juin.* Nūnc Pīscēs, nūnc Cāncĕr, ēt ācrī Scōrpĭŭs ĭctū. *Manil.* (II, 213). Æthĭŏpŭm vērsēmŭs ŏvēs sŭb sīdĕrĕ Cāncrī. *V.* Scōrpĭŏn, ætque ălĭtĕr cūrvāntēm brāchĭă Cāncrŭm. *O.* Cāncĕrĭs ŭt vĕrtăt mētās sē ăd sōlstĭtĭālēs. *Lr.* (V, 616). EP. Æstĭfĕr, ădŭstŭs, călĭdŭs, fĕrvĭdŭs. PPH. Cāncrī sīdŭs, sīgnă, brāchĭă. Cāncrī torridŭs īgnĭs, fervēntĭs ārdŏr. *Voy.* Æstas, Canicula. ‖ 2. *Chancre, cancer, maladie.* Ūtquĕ mălŭm lātē sōlĕt ĭmmēdĭcăbĭlĕ cāncĕr sērpĕrĕ. *O.* EP. Līvĭdŭs, pūtrĭdŭs, ēdāx, ĭnsānăbĭlĭs. (*Prisc.* 5, 646, hoc nomen inter masculina recenset, et addit : « Vetustissimi tamen *hoc cancer* de morbo protulerunt.) »

Cāndāvĭă, æ. *f. Province de la Macédoine.* Quă vāstōs ăpērĭt Cāndāvĭă sāltŭs. *L.* (Cf. *Cic. Att.* 3, 7 ; *Plin.* 3, 23).

†Cāndēfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Blanchir.* Ūna ŏpĕra ĕbŭr ātrāmēntō cānděfăcĕrĕ pŏtēstĭās. *Pl.* (*Most.* I, 3, 102).

Cāndēlă, æ. *f. Chandelle* (*mèche recouverte de cire, de suif ou de poix*) *à l'usage des pauvres.* Mē, quŭm lūnă sōlĕt dēdūcĕrĕ, vēl brĕvĕ lūmen Cāndēlæ, cŭjus dispĕnso ēt tēmpĕrō fīlum. *J.* (3, 184). Nōmĭnă cāndēlæ nōbīs ăntīquă dedērūnt ; Nōn nŏrăt pārcos ūncta lucērna patrēs. *M.* (XIV, 40). Hinc tŭbă, cāndēlæ. *Pers.* (3, 103). SYN. Cērĕūs, fūnălĕ, *par ext.* făx, lāmpăs, lūcĕrna, etc. *Voy.* Fax, Lampas.

† Cāndēlābĕr, ĕbrī. *m. arch. Comme le suiv.* Cāndēlābrum lĭgnĕum, ārdēntĕm. *Cæcil.* (apud *Non.* 3, 74. Adde *Petr. fr. Tragur.* 75; *Arnob.* 1, p. 36).

Cāndēlābrum, ī. *n. Chandelier.* Fīēt Dĕ cāndēlābrō măgnă lūcērna tĭbī. *M.* (XIV, 44). EP. Æreŭm, lignĕum, cælātum. ‖ † Cāndēlabrum, ī. *Le même.* Cāndēlabrum pulchrum Vĕrbi caplendō fīgūrām. *Fort.* (1, 219. Secunda perperam corripitur, sed tertia brevis esse potest, ut in *Cantaber*, *Cantabri* ; nam dicebatur et *candelaber*).

Cāndĕns, tis. *Blanc.* Ālterā cāndēntī pērfĕctă nĭtens ĕlĕphanto. *V.* Cāndēnti corpŏrĕ cȳcnŭm. *Id. Voy.*

Candidus. ‖ *Devenu blanc par la chaleur, en parlant du fer.* Stygiā candentem tinxĕrāt undā (ensem). *V.* Ut ventres lāmnā candentĕ nĕpōtum Dicĕrēt ūrendos. *H.* SYN. Ignītus, ārdens. ‖ *qqf. Chaud, brûlant, en gén.* Vortice ārēnōsō candentĭes, flebĭlĕ dictu! Torquĕt in ōrā globōs Ītalūm. *Sil.* Jām summās cœli Phœbus candentĭor ārces Vicĕrāt. *V. Fl. Voy.* Ardens.

Candĕō, ēs, ŭi, ēre. *n. Être blanc.* Hic fĕrrātā rigent, illic argentĕā candent. *Cl.* Pĕrdit spina rosās, nec sēmpĕr lilia candent. *Calp.* (1, 21). SYN. Candescō, canĕō, canescō, albĕō, albescō, *qqf.* albĭcō. PPH. Sum candĭdus, albus, lactĕus, nivĕus, ebŭrnus, ebŭrnĕus. *Voy.* Candidus. ‖ *Être blanc par l'effet du feu, être embrasé, enflammé.* Summō candĕt in ignĕ cinis. *O.* Siccis aĕr fervōrĭbus ustus Candŭit. *Id.* Quum fervīdā candŭit æstās. *L.* SYN. Flagrō, ārdĕō, ignescō. ‖ *Au fig. Être enflammé de colère.* Nūnquam Stilico sīc candŭit īrā. *Cl.* Sic pectus candŭit īrā. *Avien.* (*Descr. Ter.* 204). SYN. Excandescō.

Candescō, ĭs, ĕre. *n. Blanchir, devenir blanc.* Licĕātquĕ căpŭt candescĕrĕ cānis. *Tib.* (1, 4, 45). SYN. Albescō, canescō. PPH. Candorĕm ducō, concipĭō, trahō. ‖ *Devenir blanc au feu, s'enflammer.* Candescăt lāmina vērnæ. *Pp.* (IV, 7, 43). Fĕrrum candescit in ignĕ. *Lr.* (1, 490). Cūrrūsquĕ sŭōs candescĕrĕ sūsit. *O. Voy.* Candeo.

Candidātus, ă, ŭm. *Vêtu de blanc.* Āt candĭdatŭs cēdit hic mastīgiā. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 10. *Id. Rud.* I, 5, 12). Christŭs illĭc candidatis præsidĕt cohortĭbus. *Prud.* (*Peri.* 135). SYN. Candidus, albātus, albus. ‖ *Candidat, qui postule. Voy.* Petitor. ‖ ? *Au fig. Comme* Candidus. Poscit hŏstārī victimās Christo ēt pātrī, quās scit placĕrĕ candidatās, simplicĕs. *Prud.* (*Peri.* 2546. Nisi legendum *candidas ac*).

Candidē. *adv. En blanc, de blanc.* Cūm cŏrōnā, candidē vēstītus. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 10).

Candidŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Candidus. Ēxta ēt candidŭli divīnā tŏmăcŭla pŏrci. *J.* (10, 355).

Candĭdus, ă, ŭm. *Blanc.* Candĭdā dē nigrīs, ēt dē candentĭbus ātrā. *O.* Quāmvīs illĕ nigĕr, quāmvīs tū candĭdus ēssēs. *V.* Candidiŏr pōstquām tondentī barba cădĕbat. *Id.* SYN. Candens, albus, albens, albescens, albidus, ebŭrnus, ebŭrnĕus, lactĕus, nivĕus, argenteus, *qqf.* canens, canus, canescens, albicans, albŭlus, candescens, candidŭlus. PPH. Candorĕ nitens, fulgens, dēcŏrus. Candorĕ nivālī. Candidiŏr lactĕ, nivĕ, nivĭbus, cycnō, cycnis. VERS. Qui candorĕ nivĕs anteīrent (equi). *V.* Candidiŏr nivĭbus tunc quūm cĕcidĕrĕ rĕcentēs. *O.* Candidiŏr follĭ nivĕi Galatēa ligustri. Nām fŭit hæc quondām nivĕis argentĕā pennis Ālēs. Ebŭrnĕā cŏlla dĕcŭsquĕ Ōrīs, ēt in nivĕō mixtum candorĕ rubōrem. Cĕrvā fŭit rārō terris spectātā cŏlōrĕ, Quæ candorĕ nivem, candōre anteirĕt ŏlōrēs. Una fŭit labēs, cētĕra lactis erant. Lactĕ, ēt nōn calcātā candidiŏrā nivĕ. Quippĕ cŏlōr nivis ēst quām nec vēstigĭā dūri Calcavĕrĕ pĕdis, nec sōlvit aquāticŭs austĕr. *Id.* Ēt tŏgā nōn tactās vincĕrĕ jussā nivēs. *M.* Ēt nītĕt indŭctā splendēnes ālbēdĭnĕ tectūm. *Id.* Pār nitŏr intactis nivĭbus. *Cl.* Superātquĕ nivēs ēt lilĭă candŏr. *Id.* Qui clārĭŏr essĕt ŏlōrĕ, Ēt nōn calcātā qui nivĕ candidiŏr. *Aus.* ‖ *Vêtu de blanc.* Obstĭtit in mēdĭā candĭdā pompa vĭā. *O.* Quum plebs ēt minŭor ordō, maximusquĕ. Sanctō cum duce candĭdus sĕdĕret. *M.* (IV, 2, 3. Adde *Tib.* II, 1, 10). SYN. Albātus, albus. *Voy.* Albatus. ‖ *Beau, en parlant du corps.* Ūt, Argŏnautās prætĕr ōmnēs, candĭdŭm Mēdēă mīrāta ēst dūcĕm. *H.* Candĭdă thȳrsigĕrī prōlēs gĕnĕrōsa Lyæi. *Sen.* (*Med.* 110). Candĭdă Dīdō. *V.* Vīlis mihī candĭdă Cydnō. *O. Voy.* Pulcher. ‖ *Beau, serein, en parlant du ciel, du jour.* Nūbĕ sōlĕt pulsā candĭdŭs īrĕ dĭēs. *O.* Quēm tibī candĭdī Primō rĕstĭtŭēnt vērĕ favōnĭī. *H.* Lux clāra ēt candĭdă. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 49). SYN. Albus, clārus, pūrus, sērēnus. PHR. Nivĕă lux. *Tib.* ‖ *Au fig. Heureux, favorable.* Dignus ēs ēt fātō candĭdiŏrĕ frŭī. *O.* Candĭdus ēt fēlix prōximŭs ānnŭs ĕrit. Candĭdă pax. *Id.* In prōmptū vōlŭit candĭdŭs essĕ dĕūs. *Petr.* (*fragm.*) Ō nox mihī candĭdă! *Pp.* (II, 12, 1. Adde *Pers.* 2, 2; *Mart.* X, 71, 4; *Tib.* III, 6, 30). SYN. Albus, faustus, fēlix. *Voy.* Faustus. ‖ Candĭdus lăpillus, calculus; candĭdă sententĭa. *Caillou pour marquer les jours heureux; sentence d'absolution.* Candĭdāque Hercŭlĕō sententĭa mūnĕrĕ factă Solvit Ælēmonĭdēn. *O. Voy.* Calculus. ‖ *Franc, sincère, ingénu.* Albī, nōstrōrum sermonum candĭdŭ judex. *H.* Si quid novisti rectius istīs, Candĭdus impertī. *Id.* Candĭdĕ Libĕr, ădēs. *Tib.* (III, 6, 1. Sic et *Ovid. Fast.* III, 772). SYN. Sincerus, ingenŭus, simplex, apertus. *Voy.* Sincerus. ‖ *Innocent, vertueux.* Tām fēlix ūtĭnăm quām pectŏrĕ candĭdŭs essēm! *O.* Animæ quālēs nēquĕ candĭdiŏrēs. *H.* Candĭdă nostrī sæcŭlă pātrēs Vidērĕ. *Sen.* (*Med.* 329). Candĭdă virtūs. *Alcim.* (*ad Sor.* 105). Sum candĭdŭs. *Pers.* (4, 20). SYN. Innocens, integer. *Voy.* Albus. ‖ *Bienveillant, favorable.* Jūrĕ tibī grātēs, candĭdĕ lectŏr, agō. *O.* In prōmptū vōlŭit candĭdŭs essĕ dĕūs. *Petr.* (*fragm.*) SYN. Benignus, bonus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Fēlix, Candĭdĕ, solus ĕris. *M.* (II, 24, 9).

† Candĭfĭcus, ă, ŭm. *Qui blanchit.* Tĕnuēm, candĭfĭcum, nobĭlĕm pulviscŭlum. *Apul.* (*Apol.* 1).

Candŏr, ōris. *m. Blancheur.* Candŏr ĕrāt qualĕm præfert Latonĭă lūnā. *Tib.* (III, 4, 29). Qui candŏrĕ nivēs anteīrēnt. *V.* SYN. Albēdō, albūm. EP. Nivĕus, nivālis, lactĕus, argentĕus, ebŭrnus, ebŭrnĕus, mārmorĕus, nitidus. PPH. Cŏlŏr albus, nivĕus, ebŭrnĕus, ebŭrnus. Nivis cŏlŏr, nitŏr. ‖ *Blancheur de la peau, du visage.* Purpŭrĕo suffūsus sanguĭnĕ candŏr. *St.* ‖ *Éclat du jour.* Cērnĭtŭr in lūcĕ ēt clārō candŏrĕ. *Lr.* (IV, 235). *Voy.* Nitor. ‖ *qqf. Chaleur.* Nec sōlĕ pĕrūstăm Æstīvō candŏrĕ mōrī. *Cl.* (*Cons. Prob. et Olyb.* 218). *Voy.* Calor. ‖ *Beauté.* Cujŭs ŭt æccensæ Dryădēs candŏrĕ pŭellæ. *Pp.* (I, 20, 45). *Voy.* Pulchritudo. ‖ *Au fig. Franchise, candeur.* Quīque ēst in cāris ānĭmi tibī candŏr amīcis. *O.* Candŏr in hōc ævō rēs intĕrmōrtŭa pænĕ. *Id.* Sincĕrum mihī Candorĕ nōtō rĕddās judĭcĭum pĕtō. *Ph.* SYN. Simplicĭtās. EP. Ingenŭus, innocŭus, virgĭnĕus, pŭellāris. ‖ *Vertu.* Si tamĕn illĕ prior, quō mē sinĕ crīmĭnĕ gessi, Candŏr ăb insōlĭtā labĕ nōtandus ĕrāt. *O. Voy.* Virtus. ‖ † *au plur.* Hujus corpŏris candorĭbus. *Pl.* (*Men.* I, 2, 67).

1. Canĕns, tis (*de* Cano). *Qui chante.* Pūrā sōlum sub nocte canentem. *V.* ‖ *Subst. f. Fille de Janus, femme de Picus, fut changée en pivert.* Undĕ Canens dicta ēst. *O.* (*Met.* XIV, 333 *sq.*)

2. Canens, tis (*de* Caneo). *Qui grisonne, blanc.* Ēt sĕnĭor lētō canentĭă lumĭnă sōlvit. *V.* Glauca canentĭă frondĕ sălictă. *Id. Voy.* Canities, Candidus.

Canĕō, ēs, ŭi, ēre. *n. Grisonner, avoir les*

cheveux blancs. Tempŏrĭbŭs gĕmĭnis canēbat spārsă sĕnectūs. *V*: Tōtăquĕ sŭb gălĕīs Māvortĭă cānŭlt ætās. *Cl. Voy*. Canities. || *Être blanc, en parlant de la barbe, des champs, etc.* Ēt rĕnōvālŭs ăgĕr grăvĭdīs cānēbăt ărīstis. *O*. Dŭm mānē nŏvŭm, dŭm grāmĭnă cānēnt. *V*. Cānēt bārbă gĕlū. *Sil. Voy*. Candeo. || ? Cānŏ, īs, ĕrĕ. *arch. Même sens*. Quid sī jām cānīs ætās mĕa cānērĕt ānnīs. Ēt făcērĕt scissās lānguĭdă bārbă gĕnās? *Pp*. (II, 14, 7. Quod frustra defendunt *Scalig*. et *Broukhus*. Alii libb. *candeat*: et sic melius, mutato *faceret* in *faciat*. Præterquam verbum *cano* barbarum est, quid est *canere canis?* Alteri lectioni favet *Tibul*. I, 11, 43: *Liceatque caput candescere canis*).

† Cānēs, ĭs. *m. f. arch. Comme* Canis. Nēquam ēt măgnŭs hŏmō, lānĭōrum ĭmmānī' cānēs ŭt. *Lucil*. (apud *Varr. L. L.* 6, 3). Fēcissēt ēdēpōl, nī hæc præsēnsissēt cānes. *Pl*. (*Trin*. I, 2, 135. *Ib*. 133; *Most*. I, 1, 40; *Enn*. apud *Varr*. l. cit.; *Lucil*. apud *Charis*. 1, 100).

Cānēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Grisonner*. Quĕrĭtŭr cānēscĕrĕ mītĭs Iāsŏnă Cĕrēs. *O*. SYN. Cānĕō. || *En gén: Blanchir, devenir blanc*. Canēscānt æquŏră rēmĭs. *O*. Cānēscūnt turpī tēctă rĕlictă sĭtū. *Id. Voy*. Candeo, Candidus.

Cānī, ōrŭm. *m. pl*. (*s. ent*. capilli ou crines). *Cheveux blancs*. Fālsōs ĭn tēmpŏrā cānōs Āddĭt. *O*. Ēccĕ trŭcēs ŏcŭlōs sŏrdēntĭbŭs ŏbsĭtă cānīs. *St. Voy*. Canities.

† Cānĭcæ, ārŭm. *f. pl. arch. Son de froment*. Quānti vēllēt quăm cānĭcās ă pŭlte ēt măcōnīs mānŭ. *Lucil*. (apud *Non*. 2, 150).

Cānĭcŭlă, æ. *f.* † *arch. Chienne*. Æpăge Īstām cānĭcŭlām. *Pl*. (*Cure*. V, 1, 7, de femina quæ mordet). *Voy*. Canis. || *Ordint*. Cānĭcŭlă, æ. *f. et* Cānĭs, ĭs. *m. La Canicule, constellation qui se lève après le solstice d'été. C'était la chienne d'Érigone, ou selon d'autres, le chien que Jupiter avait donné à Europe pour la garder*. Nēc grăvĕ tē tēmpŭs sĭtīensvĕ Cānĭcŭlă tārdĕt. *O*. Sīccās ĭnrānă Cānĭcŭlă mĕssēs Jămdūdŭm cŏquīt. *Pers*. (3, 5). Hŏc, ŭbī hĭŭlcă sĭtī fīndit Cānĭs æstĭfĕr ărvă. *V*. Ēt Cānĭs ārēntī torrĕāt ărvă sĭtī. *Tib*. (I, 4, 36). SYN. Sīrĭŭs, *par ext*. Lĕō, Cancĕr, æstās. EP. Ērĭgŏnĕīă, Icărĭă, æstīvă, æstĭfĕră, ārdēns, ignĕă, torrĭdă, sĭtĭens, fūrens, īnsānă. PPH. Icărĭŭs, Ērĭgŏnĕĭŭs, sidĕrĕŭs Cānis. Icărĭum sīdŭs. Sirĭus ārdŏr. Æstīvī cānĭs stēllă, sīdŭs, sīdĕră, signă, æstŭs. VERS. Jām răpĭdŭs torrēns sĭtĭēntēs Sirĭus Īndŏs Ārdēbăt cœlō. *V*. Tūm stĕrĭlēs exurĕrĕ Sirĭus ăgrōs. *Id*. Ēst Cānĭs, Icărĭum dĭcūnt, quō sīdĕră mŏtō Tōstă sĭtīt tellūs, prærĭpĭtŭrquĕ sĕgĕs. *O*. Sōl lĭcĕt ādmōtō tellūrem sīdĕrĕ fīndăt, Ēt mĭcĕt Icărĭ stēllă prōtĕrvă Cānĭs. *Id*. Fĭndĭtŭr Icărĭō quūm Cānĭs tĕrră. *Id*. (*in Nuce*). Tē flăgrāntĭs ătrōx hōră Cānĭcŭlæ Nēscĭt tăngĕrĕ. *H*. Sēd Cānĭs æstīvōs ōrtŭs vĭtārĕ sŭb ŭmbrā. *Tib*. Æstīvī tēmpŏră sīccă Cānĭs. Ārdēntēs quūm fĭndit Sirĭus ăgrōs. *Id*. Vēnit ēnĭm tēmpŭs quō tōrrĭdŭs æstŭăt ær, Incĭpĭt ēt sīccō fervĕrĕ tĕrră Cānĕ. *Pp*. Lātrātquĕ Cānĭcŭlă flāmmāns. *Manil*. Quūmquĕ dĭē Titānă Cānis flăgrāntĭŏr ărmāt. *Cl*. Nēc călĭdō lātrāvĭt Sirĭus āstrō. *St*. Ācĕr ānhēlāntēs ĭncendĭt Sirĭus ăgrōs. *Id*. Clārī flăgrat quă stēllă Lĕōnis, Āddĭtus ēst justæ nūnc Cānĭs Ērĭgŏnæ. *Aus*. Fervĭdŭs ĭllĕ Cānis stēllārŭm lūcĕ rĕfulgens. *Cic*. Aŭt quūm lētĭfĕrōs æccendens Sirĭus ignēs, Torrĕt ānhēlāntēm sævis ārdorĭbus orbĕm. *Sil. Voy*. Astas, Ariditas. || *Coup de dé par lequel on n'amenait que 1 as*. Damnosa canicis quantum

Rādĕrĕt. *Pers*. (3, 48). Senio nec nostrum cūm cānĕ quassāt ēbŭr. *M*. (XIII, 1, 6). Sēmpĕr dāmnōsī sŭbsĭlŭĕrĕ cānēs. *Pp*. (IV, 8, 46).

Cānĭdlă, æ. *f. Nom d'une sorcière*. Cānĭdlām pēdĭbŭs nūdīs pāssōquĕ căpillō. *H*.

† Cānĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a la forme d'un chien*. Quævĕ sŭpērstĭtĭō tām sōrdĭdă, quæ cānĭfōrmĕm Lātrāntēmquĕ thrŏnō cœlī præpŏnăt Ānŭbĭm? *Prud*. (*Apoth*. 263).

Cānĭnŭs, ĭī. *m. Nom d'homme*. Vĭgĭlāntem hăbēmŭs cōnsŭlēm Cānĭnĭŭm (*Anthol*. I, p. 307).

Cānĭnŭs, ă, ŭm. *De chien*. Sēd tōrvă cānĭnō Lātrāvĭt rictŭ, quæ pōst hūnc vīxĕrāt, ŭxŏr. *J*. (10, 271. *Id*. 14, 64; 5, 11). Pēllĕm rōdĕrĕ quī vēlint cānĭnăm. *M*. (V, 61, 10). || Cānīnă vĕrbă, făcundĭă. *Discours dans lequel on déchire son adversaire*. Lātrāt ēt īn tōtō vĕrbă cānīnă fōrō (*Ibis*, 232). Īndĕ cānīnă fōrō lātrāt făcundĭă tōtō. *Prud*. (*Ham*. 466. Cf. *Quintil*. 12, 9, 5: « Ea est enim prorsus *canina*, ut ait Appius, eloquentia, censuram maledicendi subire. » Adde *Lact*. 6, 18). || Cānīnă lĭttĕră. *La lettre* R. Sŏnāt dē nārĕ cānīnă Littĕră. *Pers*. (1, 109). || — scævă. *Augure donné par la rencontre d'un chien*. Cānĭnām scævām spērŏ mĕlĭōrēm fōrĕ. *Pl*. (*Cas*. V, 4, 5). || Cānīnī campī. *Voy. le suiv*.

Cānĭs, ĭs. *m. f. Chien, chienne*. Ŭt cānĭs ă cŏrĭō nūnquam ăbstērrēbĭtŭr ūnctō. *H*. Cūm cānĭbŭs tĭmĭdī vēnīēnt ăd pōcŭlă dāmæ. *V*. SYN. Cătŭlus, *qqf*. cătēllus. EP. Blāndŭs, fĭdŭs, ācĕr, săgax. || *Chien domestique, chien de garde*. Sæpĕ cānēm lōngē vīsūm fŭgĭt ægnă, lŭpūmquĕ Crēdĭt. *O*. Jām vĭgĭlēs cōntŭlcŭĕrĕ cānēs. *Id*. SYN. Cătŭlus, *qqf*. mŏlŏssŭs. EP. Vĭgĭl, pērnōx, cūstŏs, sēdŭlus, fĭdŭs, fĭdēlis, ăttēntŭs, ărrectus, lātrātŏr, tērrĭbĭlis, ĭnfēstŭs, ĭntrĕpĭdŭs, nŏctūrnŭs, săgax. PPH. Fīdă cānŭm vis, cūstŏdĭă. Cūstŏs mŏlŏssŭs. VERS. Āt cōnsuētă dŏmī cătŭlōrŭm blāndă prŏpăgō. *Lr*. Ēt lēvīsŏmnă cānum cūm fĭdō pectŏrĕ cordă. *Id*. Nēc nōn ēt gĕmĭnī cūstŏdēs lĭmĭne ăb ăltō Præcēdŭnt, grēssūmquĕ cānēs cŏmĭtantŭr hĕrīlem. *V*. Vĭgĭlēs, prŏvĭdă turbă, cānēs. *O*. Exăgĭtānt ēt lār ēt turbă Dĭānĭă fūrēs. *Id*. Nūntĭăt hōstēm Turbă canūm, trĕpĭdāsquĕ mōnĕt vĭgĭlārĕ mĭnīstrās. *St*. Dŏmŭs sīmŭl ăltă mŏlōssis Pērsŏnŭit cānĭbŭs. *H*. || *Chien de chasse*. Ēt cānĭbŭs lĕpōrēm, cānĭbŭs vēnābĕrĕ dāmās. *V*. Vēnātŏr cūrsū cānĭs ēt lātrātĭbŭs ĭnstăt. *Id*. Nāmquĕ cānēs ŭt mōntĭvăgæ. *Lr*. (1, 405). SYN. Cătŭlus, mŏlŏssŭs, *qqf*. Ūmbĕr, Lăcōn, Crēs, Crēssă. EP. Vēnătĭcus, vēnātŏr, ācĕr, aŭdăx, fortĭs, săgăx, ŏdōrīsĕquŭs, fĕrŭs, trŭx, răpĭdŭs, vēlōx, cĕlĕr, vīvĭdŭs, ānhēlŭs, Ūmbĕr, Lăcōn, mŏlŏssŭs, Ămyclæŭs, Gallĭcus, Brĭtānnŭs, Bēlgĭcus. PPH. Ŏdōră cānum vis. Tūrbă cānum circumsŏnă. PHR. Nārĕ săgax. Nārĭbŭs ācĕr. Pēdĭbŭs cĕlĕr. Cūrsū fortĭs. VERS. Quæ laŭs primă cānum, quĭbŭs ēst aŭdācĭă præcĕps, Vēnāndīquĕ săgax vīrtŭs, vīrēsquĕ sĕquēndī: Quæ nūnc ēlătis rīmāntŭr nārĭbŭs aūras, Ēt nūnc dēmissō quærunt vēstĭgĭă rōstrō, Ēt prōdūnt clāmōrĕ fĕrām, dŏmĭnūmquĕ vŏcāndō Increpĭtānt (*Ov. Hal*.). Ūtquĕ cānēm, pavĭdæ nāctum vēstĭgĭă cervæ, Lūctāntēm frustră cōpŭlă dūră tĕnĕt. In nēmŭs īrĕ lĭcĕt, præssĭsque in rētĭă cervīs Hortārī cĕlĕrēs pĕr jŭgă summă cānēs. Quī vēprĕ lātēns, hōstĭlĕ cērnīt Ōră cānŭm (lepus). *Id*. Seū vīsa ēst cătŭlis cervă fidēlĭbŭs. *H*. Vēnātĭcŭs ex quō Tēmpŏrĕ cervīnām pēllĕm lātrāvĭt in aŭlă, Mīlĭtăt ĭn sĭlvis cătŭlus. Aŭt trudit ăcres hūnc ēt hūnc mŭlta cănĕ Āpros in obstantes plagas. *Id*. Nēc creditur ullī Silva canī, nīsī qui præsŏ vēstigia

rōstrō Cōlligit, ēt prædā nescit lātrārē repertā, Cōntentūs trēmulō mōnstrāssē cubiliā lorō. *L.* Ut cānis occultōs agitāt quūm Bēlgicūs āprōs, Errōrēsquē feræ sōlērs pēr dēvia mērsā Nārē legit, tacitōquē prēmēns vēstigia rōstrō, Lūstrāt inaccessōs vēnantum indāginē sāltūs. *Sil.* Ceū pernix quūm dēnsa vāgis lātrātibūs implēt Vēnātōr dūmēta Lācōn, aūt Ēxigit Umbēr Nārē sāgāx ē cāllē fērās. *Id.* Illæsūm lēpōrem quī tibī dēntē ferēt. *M.* Dīrige ōdōrīsēquōs ād nōtā cubillā cānēs. *Vet. Poet.* apud *T. Maur.* (Cf. *Virg. G.* III, 409 *sq.*; *Æ.* XII, 749; *Ov. Met.* I, 533 *sq.*; III, 207; *Lucret.* I, 405; *Sil.* III, 294; X, 77). *Voy.* Venor. ‖ *La canicule. Voy.* Canicula. ‖ — tērgēminus, Tārtareus, etc. *Cerbère.* Tārtārēōsquē lacus, tērgēmināmquē canem. *O.* Nēc cānis ānguinā rēdimītūs tērgā cātērvā. *Tib.* (III, 4, 87). *Voy.* Cerberus. ‖ Cānēs īnfernæ. *Les Furies.* Īnfernās errārē vānēs. *H. Voy.* Furiæ. ‖ *Anubis.* Sēmidēōsquē canēs. *L.* Ōppidā tōtā cānēm vēnērāntur. *J.* (15, 8). *Voy.* Anubis. ‖ — æquōrēūs, mārīnus, etc. *Chien de mer, poisson.* Āh! timidōs nautās cānibūs lācērāsse marīnis. *V.* Ānte canis lēpōrem cærūleus rapiēt. *Aus.* (*Epigr.* 14, 2). Æquōrēnsquē cānēs rābiēs cōnsurgēre prēnsis. *Albinov.* (*Navig. Germ.* 7. Cf. *Plin.* 9, 35). ‖ *L'as du dé. Voy.* Canicula. ‖ *Surnom de Diogène. Cynique.* Nēu ēst hīc cynicūs, Cōsmē: quīd ērgō? cānis. *M.* (IV, 53, 8). Dormīāt ēt tētricō cūm cānē, pērā rōgāt. *Id.* (XIV, 81). *Voy.* Cynicus. ‖ *Terme injurieux.* Quīd immērentēs hospitēs vexās, cānis? *H.* Aīn' vērō, cānis? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 34. Cf. *Petr. Sat.* 74 : « Ultimo adjecit : *Canis.* ») ‖ ? *Chaîne, carcan.* Hōdiē cānem ēt fūrcām fērās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 37. Alii leg. *camum.* Huc pertinere videtur ejusdem *vs.* in *Mil.* II, 2, 57 : *Cui bini custodes semper totis horis accubant*). *Voy.* Catellus. ‖ Cānīnī cāmpī. *Canton de la Rhétie.* Pērquē cānīs quōndām dictōs dē nōminē cāmpōs. *Sid.* (*Pan.* 980. *Amm. Marcel.* 15 : « Camposque venit *Caninos.* »)

Cānistrūm, ī. *n. Panier, corbeille.* Stāt pūēr, ēt mānibūs lātā cānistrā tēnēt. *O.* Pābūlāque in fōrībus plēnīs āppōnē cānistrīs. *V.* Quæ prōcul ēxstrūctīs inērant hēstērna cānistrīs. *H.* SYN. Cālāthus, fiscīna, fiscēllā, cista. *Voy.* Calathus.

Cānitiēs, ēī. *f. Cheveux blancs.* Cānitiē pōsītā, nīgrūm rāpūērē cōlōrēm. *O.* Dūm nōvā cānitiēs, dum prīma ēt rēcta sēnectūs. *J.* (3, 26). Cānitiem galēa prēmīmus. *V.* SYN. Cāni. EP. Nīvēa, rārā, senilis, inspēxa, squalens, squālida, sordida, incūlta; sanctā, venerandā. PPH. Cāni capillī, crinēs. Cana cōma. Cānum, candidum caput. Albēscēns capillus. Albī capilli. Cānus crīnis. Cānæ cōmæ. Tempōrā cāna, cānis albā, albentīā, spārsā. Capitis nivēs. VERS. Tempōribūs gēminīs cānēbāt spārsā senectus. *V.* Jām mihī cānitiēs, pulsis mellioribus annis, Vēnērat, ānteāquās miscuērātquē cōmās. *O.* Spārsī per tempōrā cānī. Rārīs jām spārsus tempōrā cānis. Jām mea cȳcnēās imitāntur tempōra plūmās. Albāquē tōtō Vērticē cānitiēs rigidīs stetit hirta capillis. Jām mihi dēterlōr cānīs ādspērgītur ætās. *Id.* Āst ālīæ lācēris cānentēs crīnibus. *Sil.* Tē quīa rūgæ Tūrpant ēt capitis nivēs. *H.* Licēātquē caput candescēre cānis. *Tib.* Quūm vētūs infecit cāna senectā caput. *Id.* Spārsērit īntēgrās ālba senectā cōmās. *Pp.* Frīgidā cānitiēs capiti fluit. *M.* Intempestīvī fundūntur vērticē cānī. *Boet.* Crīnibus albentem nivēus. *Prud.* ‖ *Barbe blanche.* Plūrimā mentō Cānities inculta jacet. *V.* Properatque mento Cānities. *St.* ‖ *Par ext. Vieillesse.* Cānitiēmquē sibi ēt longos promisērat ānnos. *V.* Dōnec vīrentī cānitiēs ābest Mōrōsā. *H. Voy.* Senectus. ‖ *Blancheur du poil, des plumes, etc.* Cānitiēs ēadem ēst (lupo). *O.* Cānitiēs pennīs, unguibus hāmūs inest. *Id.* ‖ *qqf. Blancheur en gén.* Cānitiēs ēmōtā marīs. *Manil.* (V, 689). *Voy.* Candor.

† Cānitūdō, ĭnis. *f. arch. Comme* Canities. Stultūs ēst ādvōrsum ætātem ēt capitīs cānitūdinēm. *Pl.* (apud *Fest.*)

Cānius, īi. *m. Nom d'un poète latin.* Hæc ēst illā tibi prōmissā Thēōphilā, Cāni. *M.* (VII, 68, 1). Gaudēnt jōcōsæ Cānīō sūō Gādēs. *Id.* (I, 62, 9).

Cānnā, æ. *f.* (κάννα). *Roseau, jonc.* Nīl prætēr sālīcēs crāssaquē cannā fūlt. *O.* Viminaque ēt lōngæ pārvā sūb ārundinē cānnæ. *Id.* Sēd stērilī jūncō cānnāque intēxta pālūstri (casa). *L.* SYN. Arundō, cālamus, jūncus. EP. Pālustris, lōngā, virīdis, strīdūlā, trēmūlā. ‖ *Tuyau de flûte de Pan, flûte.* Dispār septēnīs fistula cānnis. *O.* Ārgūtā rēvōcāns ād rōscīdā pābūlā cannā. *Sil. Voy.* Fistula. ‖ *Sorte de gros roseau dont on faisait des barques.* Cānnā Mīcipsārūm prōrā subvēxit ācūtā. *J.* (5, 89). *Voy.* Arundo.

Cānnābis, ĭs. *f.* (κάνναβις). *Chanvre.* Tībī tōrtā cānnabē fultō Cōnā sīt īn trānstrō. *Pers.* (5, 146.)

? Cānnabīūs, ă, ŭm. *De chanvre.* Āt paūpēr rigūi cūstōs Alabandicūs hortī Cannabias nutrit silvas. *Grat.* (*Cyn.* 46. Malim *Cannabinas*, ut apud *Varr. R. R.* 3, 8 et 5; *Colum.* 12, 50. Græce certe est κανναβένος).

Cānnæ, ārūm. *f. pl. Cannes, village d'Apulie, célèbre par la victoire qu'Annibal y remporta sur les Romains.* Cēdānt, fērālia nōmina, Cānnæ. *L.* Cānnārūm vīndex ăc tāntī sānguinis ūltōr Ānnulūs. *J.* (10, 165). Cānnās clēbrēs Vārrōnē fūgātō. *Sid.* (*Pan.* 1802. Cf. *Sil.* I, 50; VIII, 622; X, 586 *sq.*)

Cannensis, ĕ. *De Cannes.* Pūgnāmquē sinistram Cannēnsem, ēt vērsus ad pia vota deos. *Pp.* (III, 2, 10). Cannēnsēs ānimæ. *St.* (*Silv.* I, 4, 87).

Canō, is, cecīni, cantum, canĕre. *Chanter.* ‖ *En parl. de l'homme.* Hinc āltā sūb rūpē cānēt frondātōr ād aūras. *V.* SYN. Cāntō, *qqf.* mōdulōr, concinō. PPH. Cāntūs dō, ēxercēō, ēdō, clēō, mēditōr. Ōrē mōdōs clēō, dō, fundō. Æthĕrā, aūrās cāntū fĕrīō, mulcēō. Concēntibūs aūras implēō. Vōcēm īn mōdulōs flectō. Vōcēs cantū inflectō. Vocē carmina mōdulōr. Cāntū, mōdulāmĭnĕ cūras mulcēō; cūras, ōtiā, labōrēm fallō; ōtia vītæ sōlōr. VERS. Fōrmōsām rēsōnarē dōcēs Amaryllidā sīlvās. *V.* Fēlicēs cāntūs orē sōnantē dēdit. *Tib.* Tēstāta ēst gaudia cāntū. *O.* Ōmnē mālūm vinō cāntūquē lēvātō. *H.* Mītiōr ēt sēnibus cȳcnīs ēt pectĭnē Phœbī Vōx mēdiā dē pūppē vēnit. *St.* ‖ *En parlant des oiseaux.* Nōctē sēdens, sērum cānit īmportūnā per ūmbras. *V.* PPH. Cāntūs, mĕlōs gŭttŭrē prōmō, fundō. Aūrās, sīlvās, nēmŏrā vōcĭbŭs, cāntū, cāntĭbŭs, concēntĭbŭs implēō, pērsōnō. Ārgūtō gŭttŭrē vōcēs īngĕmīnō. VERS. Hinc ille āvīum concēntūs in ægris. *V.* Āvīā tūm rēsonānt āvibūs virgulta canōris. Rāmōquē sēdens, misĕrābilĕ cārmĕn Intēgrat (Philomela). Longās in flētum ducĕrē vōcēs (bubo). Rēsōnānt āvibūs virgulta canōris. Longā cānōrōs dānt pēr cōllā mōdōs (cycni). *Id.* Ēt tepĭdum vōlūcrēs concēntĭbŭs æĕra mulcent. *O.* Dulcĕ quĕruntur āvēs. *St.* Totumque canora Vocē nemus loquitur. *Manil.* Æĕrā pēr vacŭum liquidīs lŏca cāntĭbŭs ōpplēnt. *Lr.* Ēt vōlūcrēs nullā dulcĭŭs ārtĕ canūnt. *Pp.* ‖ *En parlant des grenouilles.* Ēt veterem in limo ranæ

cĕcĭnērĕ quĕrēlām. *V.* || *Chanter en s'accompagnant de la lyre.* Ōrphĕă pĕrcūssīs sŏcĭantēm cārmĭnă nervīs. *O.* Hāctĕnŭs ăd cĭthărām vōcālĭă mŏvērăt ōră. *Id.* Cōncordĕm cĭthăræ mōvīt pĕr cārmĭnă lĭnguam. *Sil. Voy.* Cithara. || *Chanter, célébrer en vers.* Ārmă vĭrūmquĕ cănō. *V.* Paŭlō majōră cănāmŭs. Quūm cănĕrēm rēgĕs ĕt prœlĭă. *Id.* Pōllĭō rēgūm Fāctă cănīt. *H.* SYN. Cāntō, dīcō, sŏnō, mĕmŏrō, rĕfĕrō, cĕlēbrō. PPH. Cāntū cĕlēbrō. *Lr. Voy.* Celebro, Carmen. || *Célébrer, répéter.* Tē nĕmŭs ŏmnĕ cănĕt. *V.* Jām cănĭtŭr tōtō nōmĕn ĭn ōrbĕ mĕūm. *O.* SYN. Laŭdō, prædīcō. || *Publier, annoncer.* Fācta ătque ĭnfectă cănēbăt (Fama). *V.* Nātæ Tūrnīquĕ cănīt hўmĕnæōs. *Id.* Quĭdquĭd fāmă cănīt. *M.* (*Spect.* 5, 4). SYN. Vūlgō, nūntlō, nārrō, dīcō, rĕfĕrō, mĕmŏrō. *Voy.* Nuntio. || *Annoncer, prédire.* Trīstĭă Sūllānī cĕcĭnērе ōrăcŭlă mānēs. *L.* Sērăquĕ tĕrrĭfĭcī cĕcĭnērŭnt ōmĭnă vātēs. *V.* Quæ hēlla ĕxhaŭstă cănēbăt! *Id.* Hānc lēgĕm cĕcĭnērĕ tĭbī (Parcæ). *O. Voy.* Prædīco. || *Dire.* Căpĭtī cănĕ tālĭă dēmēns Dārdănĭō. *V.* Tālĭă jăctāntēm dictis ăc dīră cănēntĕm Nōn tŭlĭt Æscănĭŭs. *Id. Voy.* Dico. || *Jouer d'un instrument à vent.* Jūnctīsquĕ cănēndō Vincĕre ārūndĭnĭbŭs sērvantŭă lūmĭnă tēntăt. *O.* Cōrnū tĭbĭcĕn ădūncō Quūm cănĭt. *Id.* Pāstōrălĕ cănĭt signŭm. *V.* (Adde *Lucret.* V, 1383). SYN. Sŏnō, ĭnsŏnō, pĕrsŏnō. *Voy.* Tibia, Tuba. || *Résonner, annoncer, en parlant de la trompette.* Ĕt tŭbă cōmmissōs mĕdĭō cănĭt ăggĕrĕ lūdōs. *V.* Cĕcĭnĭt jŭssōs ĭnflāta rĕcĕptŭs (buccina). *O.* || *En gén. Faire du bruit, résonner.* Cārmĭnĕque ĭrrīgŭō māgnī cōrtĭnă thĕātrī Ĭmpărĭbŭs nŭmĕrōsă mŏdīs cănĭt ārtĕ rēgēntīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295). Frondĭfĕrāsquĕ nŏvis ăvĭbŭs cănĕre ŭndĭquĕ sīlvās. *Lr.* (I, 256). || *qqf. Faire des cérémonies magiques.* Quām dēdŭxīssĕ cănēndō Sæpĕ rĕlŭctāntīs cōnstābăt cōrnŭă lūnæ. *O. Voy.* Incantamentum, Magicus.

† Cănōn, ŏnĭs. *m.* (κανών). *Règle, précepte.* Īs dēmum ĕxcēssĭt grāmmătĭcōs cănōnăs. *Aus.* (*Epigr.* 136, 4). *Voy.* Regula.

Cănōpēŭs *ou* Cănōpīŭs, ă, ŭm (Κανώπειος). *De Canope.* Grātă Cănōpēīs ĭncŏlă littŏrĭbŭs. *Cat.* (66, 58). Ătquĕ Cănōpēī pătĕfēcīt sōmnĭă rēgīs. *Alcim.* (*ad Sor.* 637. Ne scripseris *Canopæus*, ut *Forcell.* novique editt.). SYN. Cănōpīcŭs.

Cănōpīcŭs, ă, ŭm (Κανωπικός). *De Canope.* Rēgnă Cănōpīcă quŭm fŭgĕrēt. *Prud.* (*Peri.* 883). SYN. Cănōpēŭs. || Cănōpīcă, ōrŭm. *n. pl. Sorte de pâtisserie.* Nōs ădīpātă dămŭs, nōs grātă cănōpīcă vōbīs. *Vespæ* (*Judic. Pist. et Coci*, 47).

Cănōpŭs *ou* Cănōpŏs, ī. *m.* (Κάνωπος *et* Κάνωβος). *Canope, ancienne ville de la Basse-Égypte, sur un bras du Nil, fondée par un certain Canopus, pilote de Ménélas.* Nām quā Pēllæī gēns fortūnātă Cănōpī. *V.* Ĕt Pēlūsĭăcī tām mōllīs tŭrbă Cănōpī. *L.* Sērvĭtūră sŭō Căpĭtōlĭă nōstră Cănōpō. *O.* EP. Pēlūsĭăcŭs, Phărĭŭs, Thĕrāpnæŭs, Æmўclæŭs, mōllĭs, ĭăscĭvŭs.

Cănŏr, ōrĭs. *m. Chant.* Rēs ĕst blāndă cănŏr: dīscānt cāntārĕ pŭēllæ. *O.* (*Id. Mét.* V, 561). Ĕst cўcnĭs mĕlĭŏr cănŏr ĭllĕ, grŭūm quăm. *Lr.* (IV, 182). Ĕt pŭĕros tēmplī cōmplēntēs tĕctă cănōrĕ. *Juvc.* (III, 647. *Ib.* 649). *Voy.* Cantus. || *Ordint. Son des instrumens à vent.* Mārtĭŭs ĭlle æris raŭcī cănŏr. *V.* SYN. Sŏnŭs, sŏnĭtŭs, clāngŏr. || — *à cordes.* Mœnālă Phœbēæ strŭctă cănōrĕ lўræ. *O.* SYN. Sŏnŭs, mŏdī. || *Au fig.* Ĕt bĕllă trŭcī mĕmŏrātă cănōrĕ. *Petr.* (*Sat.* 5).

Cănōrŭs, ă, ŭm. *Qui a une voix ou un son agréable.* Āvĭă tūm rĕsŏnānt ăvĭbŭs vīrgūltă cănōrīs. *V.* Mōnstră mărīs Sīrēnēs ĕrānt, quæ vōcĕ cănōră, etc. *O.* Dēsuētæ rĕpĕtĭt fīlă cănōră lўræ. *Cl.* Cănōrŭs ālēs. *H.* SYN. Ārgūtŭs, dūlcĭs, blāndŭs, dūlcĭsŏnŭs. || *Retentissant.* Ăt tŭbă tērrĭbĭlĕm sŏnĭtŭm prōcŭl ærĕ cănōrō Ĭncrĕpŭit. *V.* Cănōrōs Cūrētŭm sŏnĭtŭs. *Id.* SYN. Sŏnāns, raŭcŭs.

Cāntăbĕr, ăbrī. *m.*; Cāntăbrī, ōrŭm. *pl.* (Κάνταβρος). *Cantabres, peuple d'Espagne, voisin des Asturies.* Cāntăbĕr Ārgĭppæ, Claŭdī vīrtūtĕ Nĕrōnĭs Ārmĕnĭŭs cĕcĭdĭt. *H.* Cāntăbrum ĭndoctum jŭgă fĕrrĕ nōstră. *Id.* (Adde *Sil.* III, 326; V, 197; *Luc.* VI, 259). || —ĕr, ră, rŭm. *Des Cantabres.* Cāntăbĕr ōcĕānŭs vīcĭnō lĭttŏrĕ gĕmmās Ĕxspŭlt. *Cl.* (*Laud. Ser.* 74).

Cāntăbrĭcŭs, ă, ŭm. *Du pays des Cantabres.* Mīlĭtĭăm pŭĕr ĕt Cāntăbrĭcă bĕllă tŭlīstī. *H.*

Cāntămĕn, ĭnĭs. *n. Enchantement.* Ō ūtĭnăm măgĭcæ nŏscĕns cāntămĭnă mūsæ! *Pp.* (IV, 4, 49). Sæpe ĕtĭăm măgĭcūm cāntămĕn ĭnīrĕ pĕr sēpŭlcră. *Prud.* (*Peri.* 3667. *Id. Sym.* 985). SYN. Cārmĕn. *Voy.* Magicus.

Cāntāns, tĭs. *Qui chante.* Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cўcnī. *V.* Sōlĕt ēssĕ grāvīs cāntāntĭbŭs ŭmbrā. *Id.*

Cāntātŏr, ōrĭs. *m. Qui chante, chanteur.* Cānтātōr cўcnŭs fūnĕrĭs ĭpsĕ sŭī. *M.* (XIII, 77). *Voy.* Cantor.

Cāntātrīx, īcĭs. *f. Chanteuse, qui chante.* Ĭmplōrēt cĭthărās cāntātrīcēsquĕ chŏrēās. *Cl.* (*B. Gild.* 448).

Cāntātŭs, ă, ŭm. *Chanté.* Ūt sŭbĭtō nōstrās Hўmĕn cāntātŭs ăd aŭrēs. *O.* || *Célébré.* Hæc ĕst īllă mĕīs mūltūm cāntātă lĭbellīs. *O.* Cāntātŭs Achillēs. *Id.* SYN. Dictŭs, cĕlēbrātŭs, laŭdātŭs. || *Enchanté.* Īlĭcĭbŭs glāndĕs, cāntātăquĕ vītĭbŭs ŭvă Dēcĭdĭt. *O.* Cāntātæ lēgēs ĭmpōnĕrĕ lūnæ. *Pp.* (IV, 5, 15. Adde *Sil.* I, 430; *Luc.* VI, 767). *Voy.* Magicus.

† Cāntĕ. *arch. sync. pour* Canite. Dīvum ēxtă cāntĕ. *Carm. Saliar.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3).

Cāntĕrĭŭs. *Voy.* Cantherius.

Cānthărā, æ. *f. Nom de femme.* Ēhŏ, Cānthărā, stātĭm jŭbē. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 40. Adde *Ter. And.* IV, 4, 30: ubi *Donat.*)

Cānthărĭs, ĭdĭs. *f.* (κανθαρίς). *Cantharide, mouche venimeuse.* Cānthărĭdŭm sūccōs, dāntĕ pārēntĕ, bĭbās (*Ibis*, 308. *Cf. Plin.* 29, 4; *Cic. E. Fam.* 9, 21).

† Cānthărŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Cantharus. (*Paul. Nol. Nat.* XI, *S. Fel.* 462.)

Cānthărŭs, ī. *m.* (κάνθαρος). *Tasse, coupe à anse.* Ĕt grāvīs ăttrītă pēndēbăt cānthărŭs ānsă. *V.* Vīlĕ pōtābĭs mŏdĭcīs Sābīnŭm Cānthărĭs. *H.* Cānthărōn hīc rĕtĭnĕt, cōrnū bĭbīt ăltĕr ădūncō. *Calp.* (10, 48). *Voy.* Poculum. || *Eccl. Bénitier.* Sānctă nītēns fămŭlīs ĭntĕrlŭit ātrĭa lўmphīs Cānthărŭs. *Paul. Nol.* (37, 150). || *Sorte de poisson.* Cānthărŭs ĭngrātŭs sūccō (*Ov. Hal.* 105. Cf. *Plin.* 32, 11). || *Nom d'homme.* Cœnēs, Cānthărĕ, quŭm fōris lĭbēntĕr. *M.* (IX, 11, 1).

Cānthērĭnŭs, ă, ŭm. *De cheval hongre.* Cērtæ hæc mŭlĭĕr cānthērĭnō rĭtu hīc ădstāns sōmnĭat. *Pl.* (*Men.* II, 3, 44).

Cānthērĭus *ou* Cānthērĭŭs, ĭī. *m.* (κανθήλιος). *Cheval hongre.* Qui ădvĕhuntŭr quădrŭpĕdānti crŭcĭāntī cānthērĭō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 34). Quānquām vētŭs cānthērĭŭs sŭm, mĭhī, nūnc ŭt ĕgo ōpĭnŏr, Ădhĭnnirĕt. *Id.* (*fragm. Cistel.* a *Majo* collecta). Vīdī părātum crŭcĭāntī cānthērĭō. *Aus.* (*Epist.* 29, 39. *Cf. Fest.*)

Cānthŭs, ī. *m.* (*κάνθος*). *Bande de fer qui entoure une roue ; par ext.* roue. Vērtēntēm sēsē frūstrā sēctābērĕ cānthŭm. *Pers.* (5, 70). Īstĕ trŏchūs pŭĕrīs, āt mĭhī cānthŭs ērĭt. *M.* (XIV, 168). *Voy.* Rota. ‖ *Nom d'homme.* Āt Cānthūs Rŭtŭlŭm, Cānthūs pŏssessŏr ārēnæ. *Sil.* Fŏrtĕ Mȳcōn sĕnĭŏr, Cānthūsquĕ Mȳcōnĭs ālūmnŭs. *Calp.* (5, 1).

? Cāntĭcŭlă. *Voy. le suiv.*

Cāntĭcŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Canticum. Aūdĭŏ cāntĭnŭlum zĕphȳrī mŏdŭlāntĕ sŭsūrrō. *Septim. Afer* (apud *T. Maur. Met.* 418. Jam *ib.* 412). ‖ *Chant magique.* Mīrŭm mĭ hæc Mārsa ēst : īn cŏlŭbrās cāllĕt cāntĭcŭlŭm. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 113. Alii leg. *canticulam ;* sed illud habent codd. et vett. Odd. 1476 et 1480).

Cāntĭcŭm, ī. *n. Chant, chanson, air.* Cāntĭcă quī Nīsī, quī Gādĭtānă sūsūrrāt. *M.* (III, 63, 5). In mĕrĕs tĕ vĕrtĕ vīrī : sī cāntĭcă jăctāt. *Pp.* (V, 5, 45). Dīndўmă Gārgārĭcō rĕspōndēnt cāntĭcă lūcō. *Aus. Epist.* 25, 16). *Voy.* Cantus. ‖ *Chœur dont on accompagnait la danse au théâtre.* Tūm chŏrūs īgnōtūm mŏdō rĕdūctō cāntĭcŭm Īnsŏnŭīt. *Ph.* (Cf. *Macrob. Sat.* 2, 7 ; *Diomed.* 3, 489).

Cāntĭlēnă, æ. *f. Chanson.* Fŏrs ĕt hæc sŏmnŭm tĭbī cāntĭlēnă Sāpphĭcō suādĕt mŏdŭlātă vĕrsū. *Aus.* (*Ephem.* 1, 21). SYN. Cāntŭs, cārmĕn. ‖ *Au fig. Vaines paroles, chansons.* Quŏd pāvēndŭm vānŭlæ Ēdĕntŭlārŭm cāntĭlēnæ suāsērĭnt. *Prud.* (*Peri.* 2496). Cāntĭlēnam eāmdĕm cānĭs. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 10).

† Cāntĭō, ōnis. *f. arch. Chanson.* Lĕpĭdam ēt suāvēm cāntĭōnem ălĭquam ōccĭpĭtō cĭnædĭcam. *Pl.* (*Stich.* V, 3, 19. *Ib.* 4, 25; *Bacch.* 1, 1, 4). *Voy.* Cantus.

Cāntĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Canto. Făctūrūm crēdo, ŭt hăbĕās quīcum cantĭtēs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 32). Pĭcŭs Ā sĭnĭstrīs cāntĭtāt (*Suppos.* ad *Pl. Aul.* V, 2, 24). Cōnsōnāntĭă vĕrbă cāntĭtāssĕ. *T. Maur.* (*Met.* 1281).

Cāntō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *fréq. de* Cano. *Chanter.* Cāntābĭt văcŭŭs cōrăm lātrōnĕ vĭātŏr. *H.* Absēntēm cāntāt āmīcăm. *Id. Voy.* Cano. ‖ *Chanter, célébrer en vers.* Fŏrtūnām Prĭămī cāntābo ēt nōbĭlĕ bēllŭm. *H.* Cāntārī dīgnŭs. *V.* ‖ *Célébrer, rendre célèbre, faire connaître.* Pĕr tōtŭm cāntābĭmŭr ōrbĕm. *O.* Tōtă cāntābĭtŭr ūrbĕ. *H. Voy.* Innōtesco. ‖ *Publier, annoncer, dire.* Ūrna hæc lĭttĕrāta ēst : āb sĕ cāntāt cŭjă sĭt. *Pl.* (*Rud.* II, 5, 21). Vērā cāntās. *Id.* (*Most.* IV, 2, 65. *Id. Bacc.* IV, 9, 61). ‖ *Dire souvent, répéter.* Qui hārŭm mōrēs cāntābăt mĭhī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 19). Hæc dĭēs nōctēs tĭbī Cānto ŭt cāvĕās. *Pl.* (*Trinum.* II, 2, 10). ‖ *Jouer d'un instrument, rendre le son d'un instrument.* Cāntābăt fānĭs, cāntābăt tĭbĭă lūdĭs. *O.* Pāstōrĭs bŭccĭnă lēntī Cāntāt. *Pp.* (IV, 10, 29). ‖ *Faire des cérémonies magiques.* Frigĭdŭs ĭn prātĭs cāntāndō rūmpĭtŭr ānguis. *V.* Ēt chĕlȳdrĭs cāntārĕ sŏpōrĕm. *Sil. Voy.* Cano.

Cāntŏr, ōris. *m. Chanteur.* Mœstum ăc sōllĭcĭtum ēst cāntōrĭs mōrtĕ Tĭgēllī. *H.* Ōmnĭbŭs hōc vĭtĭum ēst cāntōrĭbŭs. *Id.* SYN. Cāntātŏr. ‖ *Musicien, poète.* Ēt cāntŏr Āpōllŏ. *H.*

† Cāntrīx. īcis. *f. Chanteuse.* Cāntrīcēs, cĭstēllātrīcēs, nūntlī, rēnūntlī. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 21).

Cantŭs, ūs. *m. Chant, de l'homme et des oiseaux.* Ēt cāntū quĕrŭlæ rūmpēnt ārbŭstă cĭcādæ. *V.* Aūsŭs Āpōllĭnĕōs præ sē cōntēmnĕrĕ cāntŭs. *O.* Nōn vĭgĭl ălĕs ĭbī crīstātī cāntĭbŭs ōrĭs Ēvŏcăt aūrōræ. *Id.* SYN. Cănŏr, vōx, mĕlŏs mŏdī, mŏdŭlī, cōncēntŭs, mŏdŭlāmĕn, cārmĕn, *qqf.* cămēnă, mūsă. EP. Ārgūtŭs, dŭlcĭs, suāvĭs, ămœnŭs, blāndŭs, grātŭs, jūcūndŭs ; fēstīvŭs, lætŭs, hĭlārĭs ; mœstŭs, trīstis, quĕrŭlŭs. PPH. Lĭquĭdæ vōcēs ăvĭŭm. *Lr.* Vōcĭs sŏnŭs, dŭlcēdŏ. *O.* Vōx cānēntĭs, cānōră. *Id.* Vōcĭs jūcūndæ sŏnŭs. *Laber.* PHR. Pĕr vărĭos cāntŭs mŏdŭlātăquĕ vōcĭbŭs ōră. *Manil. Voy.* Cano. ‖ *Vers.* Ād sĭdĕră cāntū Ēvĕcta Āndĭnō. *Sil. Voy.* Carmen. ‖ *Son de la lyre.* Ăvĭŭm cĭtharæquĕ cāntŭs. *H.* SYN. Sŏnŭs. *Voy.* Cithara. ‖ *Son de la trompette.* Raucō strĕpŭērunt cōrnŭă cāntū. *V.* Ærĕ clārĕ vĭrōs, mārtēmquæ æccēndĕrĕ cāntū. *Id.* SYN. Clāngŏr, cănŏr. *Voy.* Tuba. ‖ *Enchantement.* Spārgĕrĕ quī sōmnōs cāntūquĕ mānūquĕ sōlēbăt. *V.* Hŏs mĭhī cōmpŏsŭīt cāntŭs, quĕis fălĭĕrĕ pōssēs. *Tib.* (I, 2, 53. Adde *Sen. Med.* 704). SYN. Cārmĕn. *Voy.* Magicus.

Cānŭī. *parf. de* Caneo.

Cānŭs, ă, ŭm. *Blanc, en parlant des cheveux, qui a les cheveux blancs.* Ŭt vĭdĕām cānīs ălbērĕ căpillīs. *O.* Dĕt mūnĕră cānŭs ămātŏr. *Tib.* (1, 9, 29). Cānă sĕnēctŭs. *Cat.* (108, 1). SYN. Cānescēns. ‖ Cānī, ōrŭm. *m. pl. Cheveux blancs. Voy. ce mot, et* Canities. ‖ *Qui a du poil, un duvet blanc.* Cānæquĕ căpillŏs Dissĭmŭlānt plŭmæ. *O.* Cānă lĕgām tĕnĕrā lānūgĭnĕ mălă. *V.* ‖ *En gén. Blanc.* Flŭctū spūmābānt cærŭlă cānō. *V.* Hŏrrĭdă cānō Brūmă gĕlŭ. *Id.* Cēdĭt ăb Īlĭăcīs laŭrĕă cāna fŏcīs. *O.* Cānīs frondēs întĕxĕrĕ fĭlīs. *Id. Voy.* Candidus. ‖ *Au fig. Ancien, vieux, en bonne part ; vertueux, saint, vénérable.* Cānæ pĕnĕtrālĭă Vēstæ. *V.* (*Æ.* I, 296. Sic et *Ovid. Fast.* III, 417). Cānă Fĭdēs. *Id.* (*Æ.* V, 744. *Non.* 2, 139 : *Canum*, vetus, antiquum ; *Servius* ad h. l. *antiquæ.* Hic tamen aliter intelligit *canæ Vestæ*). Cānă Pălēs. *St.* (*Th.* VI, 111). Nĕc pătĕrīs, Cæsăr, sæcŭlă cānă mŏrī. *M.* (VIII, 80, 2). *Voy.* Antiquus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* I, 81.)

Cānŭsīnātŭs, ă, ŭm. *Habillé de laine de Canusium.* Ŭt Cānŭsīnātŭs nōstrō Sўrŭs āssĕrĕ sūdĕt. *M.* (IX, 23, 9).

Cānŭsīnŭs, ă, ŭm. *De Canusium.* Vērbă fŏrīs mălīs, Cānŭsīnī mŏrē bĭlīnguīs. *H.* Pāstōrēs ēt ŏvēm Cānŭsīnām. *J.* (6, 150). ‖ Cānŭsīnă, æ. *f.* (*s. ent.* lana). *Etoffe de laine de Canusium.* Hæc tĭbī tūrbātō Cānŭsīnă sīmīllĭma mūlsō Mūnŭs ērĭt. *M.* (XIV, 127).

Cānŭsĭum, ĭī *et synér.* ī. *n.* (Κανύσιον). *Canusium, ville d'Apulie, fondée par Diomède.* Ōppĭdlŭs Cānŭsī dŭō prædĭă dīvēs. *H.* PHR. Quī lŏcŭs ă fŏrtī Dĭŏmēdĕ ēst cōndĭtŭs ōlim. *H.*

Căpānēĭŭs *et* Căpānĕŭs, ă, ŭm (Καπάνειος *et* Καπανεύς). *De Capanée.* Aūsa ānte ălĭās Căpānēĭă cōnjŭx. *St.* Căpānĕāquĕ signă sĕcūtī. *Id.*

Căpāneŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă. *m.* (Καπανεύς). *Capanée, un des sept chefs devant Thèbes, fut foudroyé par Jupiter, qu'il bravait.* Ātquĕ ăllŏ Căpānĕŭs hŏrrōrĕ cānēndŭs. *St.* Āccĭpĕ mĕ, Căpānĕŭ. *O.* Prōsĭnt, aŭt Căpānĕī grātă rŭīnă Jŏvī. *Pp.* (III, 25, 40). ‖ *qqf. gén.* Căpānĕŏs, *acc.* ĕă. (Καπανέως, *Ion.* Καπανῆος). Hīstrĭŏ, sāltāvĭt quī Căpānĕă, rŭīt. *Aus.* (*Epigr.* 84, 2).

Căpāx, ācis. *f. Qui contient ou peut contenir.* Mūltă căpāx pŏpŭlī cōmmŏdă circŭs hăbĕt. *O.* Nōn ănĭmæ căpāx, În pārtĕ dĕxtrā pŭlmŏ sānguĭnĕŭs jăcĕt. *Sen.* (*OEd.* 367). ‖ *Spacieux, vaste.* Rīpīs ēffūsĕ căpācĭbŭs ămnĭs. *O.* Ōmnĕ căpāx mŏvĕt ūrnă nōmĕn. *H.* Căpācĭs ălvī mērsīt Tārtărĕō spĕcū. *Ph.* SYN. Āmplŭs, lātŭs, spătĭōsŭs, vāstŭs, ĭngēns.

‖ *Au fig. Capable de, susceptible.* Sānctŭs hīs ănīmăl mēntīsquĕ căpācĭŭs ălтæ Dĕōrăt ădhŭc. *O.* Ād præcēpta căpăx ănīmŭs. *Id.* Ōfficĭīquĕ căpăx. *Cl.* Vīx ŏpĕrīrĕ căpăx. *St.* SYN. Āptŭs, ĭdōnĕŭs.

† Căpĕdŭm (*de* cape *et* dum). *arch.* Căpĕdum : hŭnc, sī pŏtĕs, fĕr ĭntrō vidŭlŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 133).

Căpĕllă, æ. *f. dimin. de* Capra. *Chèvre, particulièrement chèvre domestique.* Ĭtĕ dŏmŭm sătŭræ, vĕnĭt Hĕspĕrŭs, ĭtĕ căpĕllæ. *V.* Flōrēntĕm cўtīsŭm sequĭtŭr lāscĭvă căpĕllă. *Id.* Quōdquе ăllĕnă căpĕllă gĕrăt dīstēntĭŭs ŭbĕr. *H.* SYN. Căpră, *qqf.* căprĕă. EP. Lāscĭvă, văgă, ērrāns, dēvĭă, hīrtă, hīspĭdă, sīmă. PHR. Dīstēntæ lăctĕ căpĕllæ. *V.* Āmāntēs săxă căpĕllæ. *O.* Cōrnĭgĕrās nōrunt mātrēs. *Tib.* Ĭnjŭssæ vĕnĭūnt ād mŭlctră căpĕllæ. *H.* Dūm tĕnĕra āttŏndēnt sīmæ vīrgŭltă căpĕllæ. *V.* Ōlēntĭs ŭxōrēs mārĭtī. *H. Voy.* Caper. ‖ Căpĕllă *et* Căprā. *Constellation. Suivant la fable, c'est la chèvre qui avait nourri Jupiter.* Născĭtŭr Ōlēntĭæ sīgnŭm plŭvĭālĕ Căpĕllæ. *O.* Nōbĭlĭs ĕt mundī nūtrĭtŏ rĕgĕ Căpĕllă. *Manil.* Pōst īnsānă Căpræ sīdĕră. *H.* Hæc lăc mĕmōrātŭr ălūmnŏ ĭnfŭdissĕ Jŏvī Căpră, nŭtrīx dĭctă Tŏnāntĭs. *Avien.* (*Arat.* 407). VERS. Sīdĕră nūtrĭcĕm, nūtrĭcĭs fĕrtĭlĕ cōrnŭ Fēcĭt, quŏd dŏmĭnæ nūnc quŏquĕ nōmĕn hăbĕt. *O. Voy.* Amalthea, Cornu.

Căpĕllă, æ. *m. Nom d'un poète du siècle d'Auguste.* Claŭdĕrĕt ĭmpărĭbŭs vĕrbă Căpĕllă mŏdĭs. *O.* ‖ 2. *Martianus Mineus Felix Capella, écrivain du cinquième siècle.* Fēlĭcĭs, ĭnquĭt, sĕd Căpĕllæ nōmĭnĕ. *Capel.* (IX, p. 336).

Căpēllĭānŭs, ă, ŭm. *De chèvre, ou du parfumeur Capellius?* Ĭn rūtæ fŏlĭŭm căpēllĭānæ. *M.* (XI, 32, 17).

Căpēnă, æ. *f. Ancienne ville d'Étrurie, sur les bords du Tibre.* ‖ 2. Căpēnă pŏrtă, *ou absolt.* Căpēnă. *f. Une des portes de Rome, au commencement de la voie Appienne. Elle passait sous un aqueduc.* Ĭpsă, sĕdēns plaŭstrō, pŏrta ēst ĭnvĕctă Căpēnă. *O.* Căpēnă grāndī pŏrtă quă plŭĭt guttă. *M.* (III, 47, 1. Adde *Prop.* IV, 3, 71). Sŭbstĭtĭt ād vĕtĕrēs ārcŭs mădĭdămquĕ Căpēnam. *J.* (3, 11).

Căpēnās, ātĭs. *m. f. De Capène.* ‖ *Subst. m. Rivière d'Étrurie.* Ēt săcĕr hŭmĕctăt flŭvĭālĭă rūra Căpēnās. *Sil.*

Căpēnŭs, ă, ŭm. *De Capène.* Ēt Cўmĭnī cūm mōntĕ lăcūm, lŭcōsquĕ Căpēnōs. *V.*

Căpĕr, căprī *et* căprī. *m. Bouc.* Nōn ălĭam ōb căusăm Băcchō căpĕr ōmnĭbŭs ārīs Cædĭtŭr. *V.* Occŭrsărĕ căprō, cōrnŭ fĕrīt ĭllĕ, căvētō. *Id.* Ĭllĕ căprūm măctăt. *O.* Dēllŭs ĭn cōrvō, prōlēs Sēmĕlēĭă căprō. *Id.* Vōvĕrăm dŭlcēs ĕpŭlās, ĕt ălbŭm Lĭbĕrō căprūm. *H.* SYN. Hīrcŭs, *qqf.* hœdŭs, căprĕōlŭs. EP. Cōrnĭgĕr, bărbātŭs, bărbĭgĕr, hīrsūtŭs, hīrtŭs, hīspĭdŭs, sētĭgĕr; lāscĭvŭs, pĕtūlāns, pĕtūlcŭs; tōrvŭs; văgŭs, ērrāns; ōlēns, ŏlĭdŭs. PPH. Dŭx pĕcōrĭs. *V.* Căprĭgĕnūmquĕ pĕcŭs. Dŭx grĕgĭs ĭpsĕ căpĕr. *Id.* Vīrquĕ pātērquĕ grĕgĭs. *O.* Ĭmmundŭs căpēllæ mās. *Id.* Ōlēntĭs ŭxōrēs mārĭtī. *H.* Ŏlĭdæ mārēm căpēllæ. *Sid.* Bārbĭgĕrās pĕcūdēs. *Lr.* Ōlēns mārĭtŭs. *M.* Căprĭgĕnūm gĕnŭs. *Pl.* (Quo differant *caper* et *hircus*, docet et *Mart.* III, 24, 14.) ‖ — *et* Hīrcŭs, *qqf.* Căprā. *Odeur des aisselles.* Tĭbĭ fĕrtŭr Vāllĕ sŭb ālārum trŭx hăbĭtārĕ căpĕr. *Catul.* (69, 6). Nĕ trŭx căpĕr īrĕt ĭn ālās. *O.* Pāstīllōs Rūfillŏs ōlĕt, Gārgonĭŭs hīrcŭm. *H.* Sĕd nĭmĭs ārctă prĕmūnt ŏlĭdæ convīvlă căpræ. *Id.* Grăvĭs hīrsūtīs cūbăt hīrcŭs ĭn ālīs. *St. Voy.* Ala. ‖ *qqf. le Capricorne, signe céleste.* Lībră, Căpĕr brūmām, gĕnĭtūsquе ād frīgŏră Pīscīs. *Manil.* (II, 659). *Voy.* Capricornus.

† Căpĕrātŭs, ă, ŭm. *Froncé, refrogné.* Vōcĕ sūppressă, căpĕrātă frōntĕ, vultū turbĭdō. *Pac.* (apud *Varr. L. L.* 6 *fin.*, et *Non.* 3, 89. Pro voce obsoleta notat *Capel.* V, p. 165).

† Căpĕrō, ās, ārĕ. *n. Être froncé, refrogné.* Īllī căpĕrāt frōns sĕvērĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 3. Cf. *Varr. L. L.* 6, *fin.*, et *Non.* 1, 27).

†Căpēsīs *ou* Căpĕsīs (*pour* si vis). *Prenez, je vous prie.* Căpēsīs, pŭĕr, hōc pāllĭum. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 81). Căpe hōc sīs. *Id.* (*Pers.* III, 3, 32).

Căpessō, īs, (ī, auctoribus *Charis.* 3, 218, et *Diom.* 1, 367; sed exempla desunt), ĕrĕ. *Se saisir de, prendre.* Sōcĭīs tūnc ārmă căpessānt Ēdĭcō. *V.* Lĭbră dĕcĕm pārtēs gĕmĭnōrūm prīmă căpessĭt. *Manil.* (IV, 320. Adde *Ov. Fast.* VI, 371). SYN. Căpĭō, sūmō. *Voy.* Capio. ‖ *Au fig.* Tўrrhēnāquĕ rēgnă căpessăm. *V.* Mŏdō rĕctă căpessēns. *H.* SYN. Suscĭpĭō, ĭnĕō. ‖ — jūssă. *Écouter les ordres.* Mĭhī jūssă căpessĕrĕ fās ēst. *O.* Sī mĕa ĭmpĕrlă căpessēs. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 19). SYN. Audĭō, ēxsequŏr, făcessō. ‖ — lŏcŭm. *Se diriger vers un lieu.* Ĭtălĭæ Lўcĭæ jūssērĕ căpessĕrĕ sortēs. *V.* Ĭtălāsnĕ căpessĕrĕt orās. *Id. Voy.* Peto. ‖ — mē *ou* cūrsŭm (in, ad). *Même sens.* Quō nūnc căpessĭs hīnc ādvorsă tĕ vĭă? *Pl.* (*Bac.* I, 2, 5. *Id. Amp.* I, 1, 106; *As.* I, 3, 6). Nūnc ād sĕnĕm cūrsŭm căpessām. *Id.* (*Capt.* IV, 1, 9). ‖ † Căpĭssō. *ancienne orthogr.* Quŏd prīmōrdĭŭm căpĭssām? *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 337).

Căpĕtŭs, ī. *m. Un des rois d'Albe.* Pōst hūnc Căpĕtūsquĕ Căpўsquĕ. *O.*

Căphārĕūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Καφαρεύς, *Ion.* Καφηρεύς). *Capharée, promontoire de l'Eubée, où se brisa la flotte des Grecs revenant de Troie.* Sīdŭs, ĕt Eŭbŏĭcæ cautēs, ŭltōrquĕ Căphārĕūs. *V.* Ĭmpōrtūnūsquĕ Căphārĕūs Mērsĭt āquīs. *O.* Ĭn tŭă mōx Dănāōs ăctūrŭs sāxă, Căphārĕū. *V. Fl.* Fīxusquĕ Căphārĕī Caŭtĭbŭs. *Sid.* (*Pan.* 800. Adde *Sen. Agam.* 560).

Căphārĕŭs *et qqf.* Căphārĭŭs, ă, ŭm (Καφάρειος). *De Capharée.* Grāiă Căphārĕă cūrrĕrĕ pŭppīs āquă. *O.* Săxă trĭūmphālēs frēgĕrĕ Căphārĕă pŭppēs. *Pp.* (III, 5, 55).

Căphārĭs, ĭdĭs. *f.* (Καφαρίς). *De Capharée.* Ēxcēpĭt ōmnĭs; hīnc pĕtræ Căphārĭdēs. *Sen.* (*H. OEt.* 804).

Căphārnæŭs, ă, ŭm. *Eccl. De Capharnaüm.* Jāmquĕ Căphārnææ sўnăgōgaīn ĭntrāvĕrāt ūrbĭs. *Sedul.* (4, 82).

Căphārnāŭm, ī. *n. Eccl. Capharnaüm, ville de Galilée.* Ĭndĕ Căphārnāŭm grădĭēns pĕrvēnĭt ād ūrbĕm. *Juvc.* (III, 383. Alĭī fere leg. *oras*, ut sit *Capharnaum* vel *Capharnæum*, gen. plur. a *Capharnæi*).

Căpillārĕ, ĭs. *n. Pommade pour les cheveux.* Dīvīdĕrĕ mœchæ paŭpĕrĭs căpillārĕ. *M.* (III, 82, 28).

Căpillātŭs, ă, ŭm. *Chevelu, qui a de longs cheveux.* Quēm grĕx tōgātŭs sequĭtŭr ēt căpillātŭs. *M.* (II, 57, 5. *Ib.* 58, 31). Ĭpsĕ căpillātō dīffūsŭm cōnsŭlĕ pōtāt. *J.* (5, 30. Adde *Cat.* 38, 6). SYN. Crīnītŭs, cōmātŭs, ĭntōnsŭs. PPH. Nōn tōnsŭs. Ĭntōnsŭs cōmām, cōmās. Crīnēs ēffūsŭs. Lārgŭs cōmæ. Cuī căpillī, crīnēs ĭntōnsī, effūsī, lōngī, flŭentēs. Cuī căpŭt ĭntōnsŭm. Cæsarīē,

căpillīs, crīnĭbŭs, crīnĕ, cŏmă dēcŏrŭs. VERS. Fūsōs cērvīx cuī lăctĕă crīnēs Accĭpĭt. *V.* Dēdĕrātquĕ cŏmăm dīffūndĕrĕ vēntīs. Cæsărĭem effūsæ nĭtĭdæm pĕr candĭdă cōllă. Crīnēs effūsă săcerdōs. Crīnĕm dē mŏrĕ sōlūtæ. *Id.* Mĕdĭŏs cŏmă dēpendĕbăt ĭn ārmōs. *O.* Crŏcĕās ĭrrēllĭgătă cŏmās. Sīvĕ văgī crīnēs errānt. Mōvēnsquĕ dēcŏrō Cūm căpĭte ĭmmīssōs hŭmĕrūm pĕr ŭtrŭmquĕ căpīllōs. Întōnsīs căpŭt ēst jŭvĕnīlĕ căpillīs. Quæ lōngōs hăbŭĭt nondŭm pĕrjūră căpillōs. *Id.* Întōnsī crīnēs lōngă cērvīcĕ flŭēbānt. *Tib.* Effūsī pĕr cōllă nĭtentĭă crīnēs. *Sil.* Ĭnvōlĭtānt hŭmĕrīs cŏmæ. *H.* Întōnsōs ăgĭtārĭt Apōllĭnīs aŭră căpillōs. *Id.* Dŭbĭām lānŭgĭnīs ĭmbrăm Cæsărĭēs întōnsă tĕgĭt. *Cl.* Lĕvĭbŭs prōjĕcĕrăt aŭrīs Ĭndŏcĭlēs errārĕ cŏmās. *Id.* Întōnsōs dēscendĕrĕ cānōs. *L.* Rŭtŭlīs hŭmĕrōs prōtĕctă căpillīs. *St.* Crīnĕ tĕgīs făcĭēm. *Aus.* Cŏmă dēmīssa ēst Lĭbĕră nōdō. *Sen.* Ĭnfūsīs hŭmĕrō căpillīs. Cæsărĭēs nēscĭă cōllīgī. *Id.* Quōd flŭăt ēx tōtō vērtĭcĕ flăvă cŏmă. *Maximian.* Jām crīnĕ flŭēntī Lōngŭs ădusquĕ pēdēs pendēbăt ăb aŭrĕ căpillŭs. *Alcim.*

† Căpillŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Capillus. Pāndĕ, pŭēllă, pāndĕ căpillŭlōs (*Pseudo-Gallus*, in *Anthol.* I, p. 652).

Căpillŭs, ī. *m.*; Căpillī, ōrŭm. *pl. Cheveux, chevelure.* Pĕctōră pĕrfringĭt flŭvĭo protĕctă căpillō. *O.* Spĕctāndŭm nĭgrīs ŏcŭlīs nĭgrōquĕ căpillō. *H.* Mōllĕs ĭmĭtābĭtŭr ærĕ căpillōs. *Id.* Plăcŭĭt crŏcĕīs Aŭrōră căpillīs. *O.* (Quæ vox apud *Virgil.* non occurrit.) SYN. Crīnīs, crīnēs, cŏmă, *plur.* cŏmæ, cæsărlēs, *qqf.* căpŭt, pīlī. EP. Nigĕr, nĭgrāns; dēcŏrŭs, formōsŭs, vĭrgĭnĕŭs, pŭellārĭs, mōllĭs. PPH. Căpĭtĭs cæsărĭēs. Cæsărĭē dēnsŭm căpŭt. Frōntĭs hŏnōs. || *Cheveux blonds, blancs. Voy.* Flavus, Canities. || *Cheveux longs, flottants.* Căpillī, crīnes effūsī, fūsī, dīffūsī, flŭēntes, sōlūtī, văgī, întōnsī, lōngī, ūndantēs. *Voy.* Capillatus. || *Laisser croître ses cheveux.* Ētĕnĭm tĭbī păscĕrĕ crīnĕm. *V.* Cŏmæ quās flōrĕ Săbæō Nūtrĭĕrăt. *V. Fl.* SYN. Ălō. || *Cheveux noués, couronnés.* Căpillī, crīnēs vittātī, cinctī, flōrĕ cinctī, incinctī, præcinctī, ēvincti, cōrōnātī, ōrnātī. PHR. Căpillōs, crīnēs nōdō, mĭtrā, vittă, vittīs cōlligō, ĭs, prĕmō, cŏĕrcĕō, strĭngō, substrĭngō. Crīnēs ĭn nōdŭm rĕlĭgō. Cŏmăm frondĕ cingō, mўrtō nectō, vĭnclō. VERS. Crīnēs nōdantŭr ĭn aŭrŭm. *V.* Mollĭquĕ flŭentēm Frondĕ prēmit crīnēm fingēns, ătque ĭmplĭcăt aŭrō. Ut fĭbŭlă crīnēm Aŭro întĕrnectăt. Crīnēs mōllī sŭbnectĭt circŭlŭs aŭrō. *Id.* Crīnēs pĕr cōllă rĕflexōs În nōdŭm rĕvŏcăt. *O.* Vittă crīnēs ēvincta săcerdōs. Cōlligĕre ĭncertōs ĕt ĭn ordĭnĕ pōnĕrĕ crīnēs. Crīnīs ērăt sĭmplex, nodŭm cōllectŭs ĭn ūnŭm. Et mădidōs ōrnăt curvŭm crīnālĕ căpillōs. *Id.* Mўrrhĕŭm nōdō cōhĭbēntĕ crīnĕm. *H.* Rūrsŭs ăddūctō rĕvŏcārĕ nōdō (crines). *Sen.* Crīnĭbŭs ĭn nōdŭm tortīs vēnērĕ Sĭcambrī. *M.* Rĕtĭcŭlūmquĕ cŏmīs aūrātum ĭngentĭbŭs ĭmplĕt. *J. Voy.* Crinale, Corona. || *Cheveux peignés, coiffure élégante.* Căpillī, crīnēs cōmptī, cūltī, cŏmpŏsĭtī, dīgestī, ōrnatī, bĕnĕ dispŏsĭtī. PHR. Crīnēs, capillōs, cæsărĭēm pĕctō, fingō, pĕctĭnĕ dīdūcō. *Voy.* Pecto. || *Cheveux parfumés.* Mădentēs, mădĭdī, hŭmentēs, rōrantēs, ūdī, ūnctī, nĭtĭdī, nĭtentēs, ămbrōsĭī, ŏdōrātī, ŏdōrī, spīrantēs, frăgrantēs. *Voy.* Unguentum. || *Cheveux frisés.* Tōrtī, întōrtī, flexī, vibratī. *Voy.* Cirratus. || *Cheveux négligés, en désordre.* Ĭmpexī, ĭnōrnātī, incultī, neglectī, incompti, immissi, squalentes, horridi, hirti, hīrsūtī, prōlixī, prōmissī, mălĕ dispŏsĭtī, pŏsĭtī sĭnĕ lēgĕ, sĭnĕ ārtĕ. Cŏmă turbĭdă, turbātă. Ĭnōrnātum căpŭt. VERS. Effūsīs ălĭæ sĭnĕ pectĭnĭs ūsū (comis). *O.* Squallĭdă prōlixīs quī tĕgĭt ōră cŏmīs. *Id.* Hōrrēns căpillīs ŭt mărīnŭs æspĕrīs Echĭnŭs. *Aus.* Spărgĕre effūsōs sĭnĕ lēgĕ crīnēs. *Sen.* || *Cheveux épars, arrachés dans la douleur.* Scīssī, pāssī, lăcĕrī, turbātī, dīsjectī, jactātī, fūsī, effūsī, dīffūsī, spārsī, spārsī sĭnĕ lēgĕ. Fūsæ cŏmæ. PHR. Căpillōs, crīnēs sōlvō, vellō, scindō, dīsjĭcĭō, ĭnvādō, vĭŏlō, lăcĕrō, lănĭō, cārpō, turbō, dīlăcĕrō, dīlănĭō, rumpō, æbscindō, spargō, rĕsōlvō. Căpillōs, cŏmăm scissŭs, sōlūtŭs, turbātŭs, etc. VERS. Crīnĭbŭs Ĭllădēs pāssīs. *V.* Flăventēs æbscissă cŏmās. *Id.* Părĭtĕrquĕ sĭnum, părĭtĕrquĕ căpillōs Rŭpĭt. *O.* Dēplānzĕrĕ dŏmŭm scissīs cūm vēstĕ căpillīs. Ante ĕăt effūsō trīstīs căptīvă căpillō. Raptis ā frontĕ capillīs. Rŭpī tămĕn ŭnguĕ căpillōs. *Id.* Lăcĕrōs dispersă căpillōs. *L.* Effūsas lănĭată cŏmas. Crinĕ sōlūtō. Nĕ lănĭatĕ cŏmas. Sōlūtās ĭn vultŭs effūsă cŏmās. *Id.* Sī tĭbĭ fortĕ cŏmās vĭŏlāvĕrŭt ūtĭllĭs īrā. *Pp.* Cæsărĭēm dīffūsă nōtō, plānctūquĕ lăcĕrtōs Vērbĕrăt. *Cl.* Sōlvĭmŭs ōmnēs Lăcĕrŭm multō fūnĕrĕ crīnĕm. *Sen.* Scīssōs lăcĕrātă căpillōs. *Juvc. Voy.* Plango. || *Cheveux roulés dans la poussière. Voy.* Pulvis. || *Cheveux coupés. Voy.* Tondeo. || *Cheveux coupés et consacrés.* Pōnĕrĕ cæsărĭēm Mārtī. *Sil.* Sĕctōs frātrī pōsŭissĕ căpillōs. *O.* Ĭn tŭă nōn tōnsās fĕrrĕ sĕpŭlcră cŏmās. Dēpŏsĭtīs silvās Phўllĭdă flēssĕ cŏmīs. *Id.* Illĕ mĕō cārōs dōnāssĕt fūnĕrĕ crīnēs. *Pp.* Tĭbĭ Lērnă cŏmās Lārīssæquĕ sŭpplĕx Pōnĕrĕt. *St.* Fūsăm Cæsărĭēm fĕrrō mĭnŭīt. *Id.* || *Faux cheveux. Voy.* Galerus. || *Cheveux teints.* Tīnctī, mĕdĭcātī, fucātī. VERS. Mĕdĭcārĕ tūos dēsīstĕ căpillōs: Tīngĕrĕ quăm pŏssīs, jām tĭbĭ nullă cŏma ēst. *O.* Mentīrīs jŭvĕnēm tinctīs, Lēntīnĕ, căpillīs. *M.* Cŭpĭūnt prōpĕrōs æbscondĕrĕ cānōs, Et nĭgrum crīnēm fūcō sĭmulārĕ dŏlōsō. *Ser. Sam.* || *Sans cheveux. Voy.* Calvus. || *qqf. Poil d'animaux.* Mōllĭŏr cŭnĭcŭlī căpillō. *Cat.* (25, 1). Bĭcŏlŏr pōsĭtīs mĕmbrānă căpillīs. *Pers.* (3, 10). *Voy.* Pilus.

Căpĭō, ĭs, cēpī, căptŭm, căpĕrĕ. *Prendre, se saisir de.* Arma āmēns căpĭō, nec sāt rātiōnĭs ĭn ārmīs. *V.* Căpĕ sāxă mănŭ, căpĕ rōbŏră, pāstŏr. *Id.* SYN. Căpessō, sūmō, prĕhendō, prēndō, arripĭō. || *Prendre, se rendre maître, faire prisonnier.* Bis pĕrjūrā căpīt sŭpĕrātæ mœnĭă Trōjæ. *O.* Hĭc jăcŭlō piscēs, illĭc căpĭuntŭr ăb hāmīs. *Id.* Nec căpti pŏtŭĕrĕ căpī. *V. Voy.* Captivus, Vinco. || *Au fig. Prendre.* Nec pŭdŏr ĭn stĭpŭlā plăcĭdăm cēpissĕ quĭētĕm. *V.* Tāntă mĕæ sī tĕ cēpĕrūnt tædīă laudīs. Nōn ūllum prō mē tāntŭm cēpissĕ dŏlōrĕm. *Id.* Flōs ōrītŭr, formāmquĕ căpīt quăm līllă. *O.* Vērā tămĕn pŏpŭlūs căpĭēt spĕctăculă fēlix. Gaŭdĭă cēpī. *Id.* Cāvŏquĕ rămō sommum căpĕre întērdĭū. *Ph.* Cōnsĭlĭum quōd cēpī. *Ter.* (*Heauton.* II, 3, 86). || *Séduire, toucher.* Hūnc căpit ārgentī splendŏr. *H.* Mē tūă formă căpit. *O.* Căpī dŭlcēdĭnĕ vōcis. Mūndĭtĭīs căpimŭr. *Id.* Sūis misĕrum mē cēpit ocellīs. *Pp.* (1, 1, 1). SYN. Cĭēō, allĭcĭō, pellĭcĭō, trahō, mŏvĕō, dūcō. || *Surprendre, tromper.* Sērvabant nē quă possĕt ăb ārtĕ căpī. *O* Nĕque ĭnsĭdĭīs nōctīs căplĕrĕ sērēnæ. *V.* SYN. Dēcĭpĭō, fallō, ŏpprĭmō. || *Tirer, retirer, obtenir, recueillir.* Aŭt ălĭquēm frŭctūm căpĭant dŭlcēdĭnĭs ălmæ. *Lr.* (II, 971). Hōc prĕtĭūm cūræ vĭgĭlātōrumquĕ lăbōrum Cēpimŭs. *O.* SYN. Pĕrcĭpĭō, fĕrō, cōnsĕquŏr, ōbtĭnĕō. || *Recevoir.* Văcŭum tĕ cēpit villula. *H.* Donĕc fessōs Ægyptă tellus Cēpĕrīt. *O.* SYN. Accĭpĭō. *Voy. ce mot.* || *Admettre.* Nēc vēstră căpīt discordĭă sĭnĕm. *V.* Lēntām nōn căpĭt īrā mŏrām. *O.* SYN. Admittō, pătĭŏr fĕrō. ||

Concevoir, méditer. Īngēntēs ănĭmō mōtūs bēllūmque fūtūrūm Cēpērăt. *L.* SYN. Cōncĭpĭō, vōlvō. ‖ *Concevoir, comprendre.* Nēc rătĭōnēm căpĭō. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 7). SYN. Pĕrcĭpĭō, întēllĭgō, cōmprēndō, æssĕquŏr. ‖ *Choisir.* Ănte lŏcūm căpĭēs. *V.* Mājūs ăd ĭmpĕrĭūm pōst hæc căpĭērĕ. *Sil.* Mē cēpēre ārbĭtrūm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 94). SYN. Ēlĭgō, æssūmō. ‖ *Atteindre.* Ălтĕr ăb ūndēcĭmō tūm mē jām cēpĕrăt ānnūs. *V. Voy.* Assequor. ‖ *Contenir.* Nēc tē Trōjă căpĭt. *V.* Nēc jām sē căpĭt ūndă. *Id.* Nēc căpĭt ădmissās ālvĕŭs ăltŭs āquās. *O.* SYN. Cōntĭnĕō. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf. Prendre, convaincre.* Tū sī me ĭmpūdĭcĭtĭæ căptās, nōn pŏtĕs căpĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 188). *Voy.* Convinco.

† Căpĭssō. *Voy.* Capesso.

Căpistrātŭs, ă, ŭm. *Bridé, emmuselé.* Īnquĕ căpistrātīs tĭgrĭbŭs ăltă sĕdĕt. *O.* Vĭtĕ căpistrātās cōgĕbăt ăd ēssēdă tĭgrēs. *Sid.* (*Pan.* 2851).

Căpistrŭm, ī. *n. Bride, frein.* Primăquĕ fĕrrātīs prælĭgūnt ōrā căpistrīs. *V.* Mōllĭă pūrpŭrĕīs frēnābās ōrā căpistrīs. *O.* Hīc ĕrăt illĕ tŭŭs dŏmĭtŭs, Cўpărissĕ, căpistrō. *M.* (XIII, 96). *Voy.* Frenum. ‖ *Au fig.* Stŭlta mărĭtālĭ jām porrĭgit ōrā capistrō. *J.* (6, 45).

? Căpĭtă, æ. *f. Surnom de Minerve.* Vidĕās Căpĭtæ dēlŭbră Mĭnĕrvæ. *O.* (*Fast.* III, 837. Alii leg. *Captæ*).

† Căpĭtāl, ālĭs. *n. Crime capital.* Nūnquam ĕdĕpŏl fŭgĭēt, tamētsī căpĭtāl fecĕrĭt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 16. *Id. Merc.* III, 4, 26, et *Lucil.* apud *Non.* 1, 175).

Căpĭtālĭs, ĕ. *Où il y va de la vie, capital.* Vēctŭs căpĭtālī pĕrĭclō pĕr prædōnēs plūrĭmōs. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 82. Adde *Ter. Ad.* IV, 7, 5). Seū căpĭtālĕ nĕfās făcundă dīlŭĭs ārtĕ. *Cl.* Quĭs sŭbĭt ĭn pœnām capĭtālī jūdĭcĭō? Vās. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 1). Atque rĕus capĭtālis crīminis ĭsdem sidĕrĭbŭs. *Prud.* (*Symm.* 1615). ‖ Capĭtālĕ ōdĭum. *Hanc mortelle.* Mĕo hĕro ĭnĭmīcŭm căpĭtālĕm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 57). Prĭămĭdēn ănĭmōsŭmque ĭntĕr Achĭllĕm Īră fŭĭt capĭtālĭs. *H.* ‖ — ĭngĕnĭŭm. *Esprit fin.* Capĭtālĕ vōcămŭs ĭngĕnĭŭm sōlĕrs. *O.* (*Fast.* III, 840. Laudant *Cic.* ad *Quint. frat.* 2, 12).

† Căpĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a une grosse tête.* Nātrĭcem ĭmprĕssit crāssam ĕt căpĭtātăm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 334).

† Căpĭtĭŭm, ĭī. *n. Espèce de camichon de femme.* Īndŭĭs căpĭtĭŭm tūnĭcæ. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7: qui vocem damnat).

Căpĭtō, ōnĭs. *m. Qui a une grosse tête.* (Huc respicit *Pl. Pers.* 1, 2, 8.) ‖ 2. *Nom d'homme.* Mūrēnă prælĭbĕntĕ dŏmūm, Căpĭtōnĕ cūlĭnam. *H.* Ēt Căpĭto ĕt Nūmĭtŏr rŭĕrĭnt. *J.* (8, 93). ‖ 3. *Nom d'un poisson.* Squămĕūs hĕrbōsās căpĭto ĭntĕrlŭcĕt arēnās. *Aus.* (*Mos.* 85).

Căpĭtōlĭnŭs, ă, ŭm (Καπετωλῖνος). *Du Capitole.* Ăd pĕnĕtrālĕ Nūmæ Căpĭtōlĭnūmquĕ Tōnantĕm. *O.* Īn Căpĭtōlĭnōs aŭxissēnt cūlmĭnă mōntēs. *Manil.* ‖ *m. Surnom des membres de la famille Manlia.* Ēt Căpĭtōlĭnīs gĕnĕrōsĭŏr, ĕt Mārcēllīs. *J.* (2, 145).

Căpĭtōlĭŭm, ĭī *et synér.* ĭ. *n.*; Căpĭtōllă. *pl.* (Καπετώλιον). *Capitole, citadelle de Rome bâtie sur la roche Tarpéienne, où il y avait un temple de Jupiter.* Jŏvī cŏrōnām dē căpĭtĕ, ĕ Căpĭtōllō. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 47). Stābăt prō tēmplo, ĕt Căpĭtōllă cēlsa tĕnēbăt. *V.* Ădspĭcĕ, quæ nūnc sūnt Căpĭtōllă, quæquĕ fŭĕrūnt. *O.* PPH. Ārx, rūpēs Tarpēĭa, Rōmŭlea. Ædes sācrā Jŏvī. Tarpēĭī tēmpla Tōnantĭs. PHR. Hīnc ăd Tarpēĭām sēdem ĕt Căpĭtōllă dūcĭt. *V.* Căpĭtōlī immōbĭlĕ sāxŭm. *Id.* Aūrĕă, quī stātŭĭt Căpĭtōlī cūlmĭnă Cæsăr. *Aus.*

† Căpĭtŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Caput. *Tête.* Ōpĕrtō căpĭtŭlō călĭdŭm bĭbūnt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 14). Ō căpĭtŭlŭm lēpĭdissŭmŭm! *Ter.* (*Eun.* III, 3, 25. Cf. *Prisc.* 3, 610).

Căpō, ōnĭs. *m. Chapon.* Xĭlĭŭs cŏăctōs nōn ămārĕ căpōnēs. *M.* (III, 58, 38). SYN. Căpŭs.

Căppă. *n.* (κάππα). *Lettre de l'alphabet grec.* Căppă fŭĭt quōndăm Bœōtĭă, nūnc Lătĭŭm K. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 26. Supple *littera*).

Căppădŏcĭă, æ. *f.* (Καππαδοκία). *Province de l'Asie-Mineure, près de l'Euxin.* Quĭd īn Căppădŏcĭa, ŭbĭ tū quīngēntōs sīmŭl. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 52). PPH. Căppădŏcŭm tēllŭs. *M.*

Căppădŏcŭs, ă, ŭm, *et* Căppădōx, ŏcĭs (Καππάδοξ). *De Cappadoce.* Nēc dĕ Căppădŏcĭs ēquēs cătāstīs. *M.* (X, 76, 3). Hæc sŭă Căppădŏcæ sērvāt cognōmĭnă gēntĭs. *Col.* (10, 184). Căppădŏcēs mĕă signă tĭmēnt. *L.* Căppădŏcās rĭgĭdă pĭnguēs plaŭsissĕ cătāstă. *Pers.* (6, 77). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Nōvissĕ, jămjām nōvī; lĕuo ēst Căppădŏx. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 18).

Căppăris, ĭs. *f.* (κάππαρις). *Caprier, arbrisseau, câpre.* Căppărĭn ĕt pūtrī cæpās hălĕcĕ nătāntēs. *M.* (III, 77, 5). Căppărĭs, ĕt trīstēs ĭnŭlæ, fĕrŭlæquĕ mĭnācēs. *Col.* (10, 118. Adde *Pl. Curc.* I, 1, 90).

Căprā *et* Căprā, æ. *f. Chèvre.* Mūnĕră cōntĭngēnt, dămæ, lĕpŏrēsquĕ, căpræquĕ. *O.* Ēccĕ fĕræ sāxīs dējēctæ vērtĭcĕ căpræ. *V.* SYN. Căpēllă. *Voy. ce mot.* ‖ *Constellation. Voy.* Capella. ‖ *Odeur des aisselles. Voy. le même.*

Căprārĭă *ou* Căprāsĭă, æ. *f. Île du golfe de Venise.* Prōcēssŭ pĕlăgī jām sē Căprāsĭa tŏllĭt. *Rut.* (1, 439). Vīcem ăd fĕrārūm; pōst Căprāsĭæ jŭgūm. *Avien.* (*Or. mar.* 489).

Căprāsĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Mīsĕrĭt ĭn cœlŭm mōntēs, quōs sānctă Căprāsī Vītă sĕnŭs. *Sid.* (*Pan.* 2767).

Căprĕă (*et quelquef.* Căprĕă), æ. *f. Chèvre sauvage, chevreuil.* Ĭmbĕllēs căprĕæ sōllĭcĭtūsquĕ lĕpŭs. *O.* Sīlvēstrēs ūrī căprĕæquĕ sĕquācēs. *V.* Jŭngēntŭr căprĕæ lŭpīs. *H.* (Et *Mart.* XIII, 99). Quālĕmvĕ lætīs căprĕă pāscŭīs. *Hor.* PPH. Fĕră căprā. *V. Voy.* Capella, Dama. ‖ — pălŭs. *Marais près de Rome.* Āntĭquī Căprĕām dīxĕrĕ pălŭdĕm. *O.*

Căprĕæ, ārŭm. *f. pl. Caprée, île de la mer Tyrrhénienne, en face du cap de Sorrente : elle fut long-temps la résidence de Tibère.* Īndĕ lĕgit Căprĕās prōmōntŏrĭŭmquĕ Mĭnĕrvæ. *O.* Vĕrbōsa ĕt grāndĭs ĕpĭstŏlă vēnĭt ā Căprĕīs. *J.* (10, 71). Quēm rūpēs Căprĕārŭm tĕtrā lătĕbit Īncēstō pŏssēssă sĕnī? *Cl.*

Căprĕŏlŭs, ĭ. *m. Chevreau.* Căprĕŏlī, spārsīs ētlāmnūnc pĕllĭbŭs ălbō. *V.* SYN. Hœdŭs.

Căprĭcōrnŭs, ĭ. *m. Le Capricorne, un des signes du Zodiaque; Pan, ou la chèvre Amalthée, suivant la fable. Le soleil le parcourt au mois de décembre, époque du solstice d'hiver.* Hæc ŭbĭ trānsĭĕrĭnt, Căprĭcōrnō, Phœbĕ, rĕlĭctō. *O.* Lōtŭs ĕt Hēspĕrĭă quĭd Căprĭcōrnŭs āquā. *Pp.* (IV, 1, 108). Tўrānnŭs Hēspĕrĭæ Căprĭcōrnŭs ūndæ. *H.* Gĕlĭdŭm vălĭdō dĕ pĕctŏrĕ frīgŭs ānhēlāns Cōrpŏrĕ sēmĭfĕrō Căprĭcōrnŭs. *Cic.* (*Arat.* 58. Adde *Manil.* IV, 248, et passim. Nunquam vidi primam produci). SYN. Ægŏcĕrōs, *qqf.* Căpĕr. EP. Cōrnĭgĕr, brūmālis, hĭēmālis, frīgĭdus, gĕlĭdus, rĭgens, ĭmbrĭfĕr, ūdus, nĭmbōsus. PPH. Căprĭcornī sĭdŭs, signŭm

Cōrnĭgĕr Hircŭs. Cōrnūă Cāprī. Portĭtŏr Hēllēs. PHR. Cōruĭbus ārmātŭs. Caūdă cōrnūquĕ mĭnāx.

Cāprĭfĭcŭs, ī. *f. Figuier sauvage.* Mārmŏrĕă Mēssālæ fĭndĭt cāprĭfĭcŭs, ĕt audăx. *M.* (X, 2, 9). Rŭptō jĕcŏre, ēxĭĕrĭt cāprĭfĭcŭs. *Pers.* (1, 24). Jŭbĕt sēpŭlcrīs cāprĭfĭcōs ērŭtās. *H. Voy.* Ficus.

Cāprĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né d'une chèvre.* Cāprĭgĕnūmquĕ pĕcŭs nūllō cūstŏdĕ pĕr hērbăm. *V.* Cāprĭgĕni pĕcŏrĭs cūstŏs. *Cic.* (*Prognost.* apud *Prisc.* 6, 677. Adde *Pl. Epid.* I, 1, 16).

Cāprĭlĕ, ĭs. *n. Étable à chèvres. Voy.* Ovile, Stabulum.

Cāprĭmŭlgŭs, ī. *m. Qui trait les chèvres.* Sūffēnŭs ūnŭs cāprĭmŭlgŭs, aūt fossŏr. *Cat.* (22, 9).

Cāprīnŭs, ă, ŭm. *De chèvre.* Ăltĕr rixātŭr dē lānā sæpĕ cāprīnā. *H.* Hȳblæi mēllĭs succī cūm fēllĕ cāprīnō. *Ser. Sam.* (*vs.* 202).

Cāprĭpēs, ĕdis. *m. Qui a des pieds de bouc : épith. des Égipans ou Satyres.* Cāprĭpēdēs ăgĭtāt quūm lætă prōtĕrvĭa Pānās. *Aus.* (*Mos.* 172). Hæc locă cāprĭpēdēs Sātўrōs nўmphāsquĕ tĕnērĕ. *Lr.* (IV, 584. Adde *Hor. Od.* II, 19, 4; *Prop.* III, 15, 34).

Cāprĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ămbŭlāt ĕt Cāprĭŭs. *H.*

† Cāprōnæ (comæ), ārŭm. *f. pl. Cheveux qui tombent sur le front.* Āptārī căpŭt, ătquĕ cōmās flŭĭtārĕ cāprōnās. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 81. In *Glossis Placidi* a *Maio* editis : « *Capronas*, jubas equorum. »)

Cāprōtīnæ (nonæ). *f. pl. Nones consacrées à Junon* Caprotina, *les mêmes que les nones* Juliæ. Fēstă Cāprōtīnīs mĕmōrābŏ cĕlĕbrĭă nōnīs. *Aus.* (*Eclogar.* 8, 9. Cf. *Macrob. Sat.* 1, 11).

Cāpsă, æ. *f.* (κάψα). *Coffre, sorte de pupitre pour serrer les livres.* Quēm sĕquĭtŭr cūstŏs ăngūstæ vērnŭlă cāpsæ. *J.* (10, 117). Cāpsis quēm fāma ĕst ēssĕ lĭbrīsquĕ Ămbūstŭm prōprĭīs. *H.* Dē cāpsă mĭsĕrī lĭbellĭonīs. *St.* SYN. Cāpsŭlă, ārcă, scrīnĭŭm. *Voy.* Scrinium. ‖ *Coffre pour conserver les fruits.* Pōma quod hĭbernă maturescĕntĭa cāpsă. *M.* (XI. 9, 3).

† Cāpsŏ, ĭs, ĭt. *arch. pour* Capero, is. Si id cāpsŏ, gĕrĭtōte ămĭcīs vōstrīs aūrūm cōrbĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 61. *Id. Ps.* IV, 3, 6). Rāstros dēntĕ fabrēs cāpsĭt caūsă pōllĕndī Āgrī. *Enn.* (apud *Non.* 1, 339. Adde *Att.* apud *eund.* 8, 5, et cf. *Fest.*)

Cāpsŭlă, æ. *f. Coffret.* Hæc ūna ĕ mūltīs cāpsŭla mĕ sĕquĭtur. *Cat.* (68, 36). *Voy.* Capsa.

† Cāpsŭs, ī. *m. Loge, intérieur.* Plūră sāgĭnātō cōnclūsĭt fērcŭlă cāpsō (*Anthol.* II, p. 446).

Cāptātŏr, ōris. *m. Qui cherche à surprendre, trompeur.* Cāptātŏr, ŭt vĭtŭlŭm lŭpŭs Rāptūrŭs, ăllūdĭt prīŭs. *Prud.* (*Peri.* 1258). ‖ *Ordint. Qui court après les testamens.* Cāptātōrquĕ dăbĭt rīsŭs Năsīcă Cōrānō. *H.* Ĕt cāptātōrīs prædă ĕst hērēdīs ēgēnŭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 45).

Cāptātŭs, ă, ŭm. *Recherché; épié.* Cāptātām sæpĕ pĕr ōmnēs Ădspĭcĭt Hēspĕrĭēn. .. Ēligĭtō tēmpŭs cāptātŭm sæpĕ rōgantī. *Id.* Captātō sermōnĕ. *Id.*

† Cāptēnsŭlă, æ. *f. Argument captieux.* Cāptēnsŭlīsquĕ lŭdīs ĭllĭgantĭbŭs. *Capel.* (IV, p. 135).

† Captiō, ōnis. *f. au fig. Surprise, piége.* Nihil ĭn eā rĕ cāptĭo ĕst. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 112). Scĭŏ, cāptĭōnēs mĕtŭīs. *Id.* (*As.* IV, 1, 45). *Voy.* Fraus.

Cāptĭōsŭs, ă, ŭm. *Captieux.* Vĕ cāptĭōsīs sўcŏphāntārūm strŏphīs. *Prud.* (*Apoth.* 37).

Cāptīvă, æ. *f. Voy.* Captivus.

Cāptīvĭtās, ātis. *f. Captivité. Voy.* Servitus.

† Cāptīvō, ās, ārĕ. *néol. Rendre captif.* ‖ *Au fig.* Ātque, ŏbĭtŭm signāns, cāptīvāt lūmĭnă sōmnŭs. *Alcim.* (*ad Sor.* 502).

Cāptīvŭs, ī. *m. Captif, prisonnier de guerre;* Cāptīvă, æ. *f. Captive.* Cāptīvōsquĕ dăbĭt, sŭăque ōmnĭbŭs ārmă. *V.* Hōs, quōs vĭdētis stārĕ hīc cāptīvōs dŭōs. *Pl.* (*Capt. prol.* 1). Stĭgĭō dūcŏr cāptīvă tўrānnō. *Cl.* SYN. Cāptŭs, ă. PPH. Cāptŭs ăb hōstĕ. Sūb jŭgă mīssŭs. *Voy.* Servio, Carcer, Vinculum. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De captif, pris.* Cāptīvūm pōrtātŭr ĕbŭr, cāptīvă Cŏrĭnthŭs. *H.* Cāptīvōquĕ rōgī pĕrfūndăt sānguĭnĕ flāmmās. *O.* Mœrēnt cāptīvæ pēllĭtō jūdĭcĕ lēgēs. *Cl.* Cāptīvāquĕ vēstīs Cōngĕrĭtŭr. *V.* SYN. Cāptŭs, sĕrvŭs.

Cāptō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Tâcher de prendre, de saisir.* Nēc Tāntălŭs ūndăm Cāptāvīt rĕfŭgām. *O.* Quīd frūstră sīmŭlācră fŭgācĭă cāptās? *Id.* Tūm lăquĕīs cāptārĕ fĕrās. *V.* Ūt dŭm nātī dissīpātōs ārtūs cāptārĕt pārēns. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Nat. Deor.* 3). Pĕdĕs cāptăt prīmŭm. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 6). SYN. Āffĕctō, nītŏr (in). ‖ *Convoiter, ambitionner, rechercher.* Cāptō tŭăm, pŭdĕt hĕū! sĕd cāptō, Māximē, cœnām. *M.* Pōpŭlī sūffrāglă cāptāt. *H.* Dŭm vītāt hŭmŭm, nūbĕs ĕt ĭnānĭă cāptĕt. *Id.* Plērumquĕ stūltī, rīsŭm dŭm cāptānt lēvĕm. *Ph.* SYN. Ămbĭō, quærō, sĕctŏr, vēnŏr. *Voy. ces mots.* ‖ *Faire la cour.* Dŭm mĕ cāptārēs, mīltēbās mūnĕră nōbīs. *M.* (IX, 90, 1). Scīs tĕ cāptārī; scīs hŭnc quī cāptăt ăvārŭm. *Id.* (VI, 63, 1). *Voy.* Blandior. ‖ *Épier.* Nōn ĭntĕr pōcŭlă sērmŏ Cāptātŭr. *Cl.* Cāptandŭ' st hŏrum clancŭlum sermō mihi. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 8). SYN. Ĕxcĭpĭō. ‖ *Prendre.* Pătŭlīs cāptāvīt nārĭbŭs aūrās. *V.* Aūrĭbŭs aĕră cāptăt. *Id.* Quās vāgă mōvērat aūră, Cāptābăt plūmās. *O.* Aūrævĕ grăvēs cāptāntŭr hĭātū. *Id. Voy.* Capio. ‖ *Au fig.* Rĕvīsō quĭd ăgānt, quīdvĕ cāptēnt cōnsĭlĭ. *Ter.* (*And.* II, 4, 1). ‖ *Chercher à tromper.* Quīd mĕ cāptās, cārnŭfex? *Pl.* (*Amp.* I, 1, 266. Adde *Ter. Hec.* I, 1, 16). ‖ *Avec l'inf. Chercher à.* Ĕt stŏlĭdō cāptăt prēnsārĕ nātātū. *Aus.* (*Mos.* 275). Quīd me, ĭnquĭt, stūltă, dēntĕ cāptās lædĕrĕ? *Ph. Voy.* Tento.

† Cāptūră, æ. *f. Capture, butin.* Ĭmplēvĭt cāptūră sĭnŭs; ŭt prædă rĕdūndāns. *Sedul.* (?) *Voy.* Præda.

Cāptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Capio. *Pris.* Vī cāptŭs ĕt ārmīs. *Cl.* ‖ *Prisonnier.* Cērtāntquĕ ĭllūdĕrĕ cāptō. *V.* Ĭncŭltīs cāptārūm mŏrĕ cāpillīs. *O. Voy.* Captivus. ‖ *Au fig. Ému, épris.* Cārmĭnĕ quō cāptæ. *V.* Ămbĭgŭæ cāptōs vīrgĭnĭs ōrĕ vĭrōs. *O.* ‖ *Trompé.* Sūmquĕ, parūm prūdēns, cāptă pŭēlla dŏlīs. *O.* Dēcĭpī cāptŭs tĭmēs. *Sen.* (*Thyest.* 486). ‖ — ŏcŭlīs. *Aveugle.* Aūt ŏcŭlīs cāptī fŏdĕrĕ cŭbĭlĭa tālpæ. *V.* Mūltum ănĭmō vīdīt : lūmĭnĕ cāptŭs ĕrāt. *O. Voy.* Cæcus.

Cāptŭs, ūs. *m. Portée, intelligence.* Prætĕrĕa ŭt cāptŭs ĕst sērvōrŭm, nōn mālŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 34). Prō cāptū lēctōrīs hăbēnt sŭă fātă lĭbellī. *T. Maur.* (*Syll.* 999. *Ib.* 2).

Cāpŭă, æ. *f.* (Καπύη *et* Κάπυα). *Capoue, ville célèbre de la Campanie.* Tālĕm dīvēs ărat Cāpŭa, ĕt vīcĭna Vēsŏvo. *V.* Ĭmmŏlă nĕc vīrtus Cāpŭæ, nĕc Spārtăcŭs ācĕr. *H.* EP. Dīvēs, ŏpŭlēntă, nŏbĭlĭs, mollĭs. PHR. Mœnĭă Dārdănĭī Cāmpānă cŏlōnī. *L. Voy.* Capys.

† Cāpŭlārĭs, ĕ. *arch. De tombeau : décrépit,*

moribond. Pērgĭt căpŭlārĕ cădāvĕr. *Lucil.* (apud *Fulgent.* Adde *Cæcil. ibid.*) Tām căpŭlāris, tāmvĕ tĭbĭ dīū vīdĕŏr vītām vīvĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 34. Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 226).

Căpŭlus, ī. *m.* † *arch. Bière.* Quēm quŭm vīdīssēnt Hortensĭŭ' Pōstŭmĭūsquĕ, Cētĕri ĭtem, ĭn căpŭlō nōn ēsse, ăllŭmquĕ cŭbārĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 13). Ŭt ōscŭlātŭr cārnŭfēx, căpŭlī dēcŭs! *Pl.* (*As.* V, 2, 42). *Voy.* Feretrum. || *Manche, poignée.* Ipsĕ mănŭ prēnsī căpŭlŭm mŏdĕrātŭs ārātrī. *O.* Ĭn căpŭlō rēgnī nītēntĕ sĭnistrā. *Id.* Ăc fĕrrī căpŭlŭm rĕpĕtīvīt ĭn ūsŭm (*Culex*, 391, de ligone). *Voy.* Manubrium. || *Ordint. Garde d'une épée.* Lătĕrī căpŭlō tĕnŭs ăbdĭdīt ēnsĕm. *V.* Căpŭlō cāvă tēmpŏrā pŭlsăt. *O.* EP. Aūrĕŭs, aūrātŭs, ēburnŭs, gēmmāns, nītēns.

Căpŭs, ī. *m. Comme* Capo. (Cf. *Charis.* 1, 80.)

Căpŭt, ĭtis. *n. Tête.* Cēntŭm lūmĭnĭbŭs cinctŭm căpŭt Ārgŭs hăbēbăt. *O.* Sŭpērānt căpĭte ēt cervīcĭbŭs ăltīs. *V.* Tĕrrĭfĭcām căpĭtis cōncŭssĭt tĕrquĕ quātĕrquĕ Cæsărĕm. *O.* SYN. Vērtĕx, cervix, *qqf.* frōns, tēmpŏrā, căpillī. EP. Dēcŏrŭm, hŏnēstŭm; cānŭm, vĕnērābĭlĕ. || *Trancher la tête. Voy.* Decollo. || *Homme, individu.* Ūnŭm prō mŭltīs dābĭtŭr căpŭt. *V.* Tēstŏr ūtrŭmquĕ căpŭt. *Id.* Quīs dēsīdĕrĭŏ sīt pŭdŏr aŭt mŏdŭs Tām cārī căpĭtis? *H.* Quŏt căpĭtŭm, tŏtĭdĕm stŭdĭōrŭm Mīllĭă. *Id.* Crīmĭnāquĕ īgnāvī căpĭtis mihī tŭrpĭă fingĭs. *Pp.* (III, 11, 3). Nūllānĕ pĕrjūrī căpĭtis fraudisvĕ nĕfandæ Pœna ĕrīt? *J.* (13, 174). Prō căpĭtĕ. *Pl.* || *Ame, vie.* Ŭtquĕ nĕc ĭnsĭdĭās căpĭtisquĕ pĕrīcŭlă nārrĕm. *O.* Căpŭt ŏbjĕctārĕ pĕrīclīs. *V.* Măllĕm fēlīcĭbŭs ārmīs Dēfēndissĕ căpŭt. *L.* SYN. Ănĭmă, vītă. || *Tête, cime, en parlant d'une ville, d'un arbre, d'une fleur.* Întōnsăquĕ cœlō Ăttollūnt căpĭtă (quercus). *V.* Lāssōvĕ păpāvĕră cōllō Dēmīsērĕ căpŭt. Vērum hæc (Roma) tāntum ăllās ĭntĕr căpŭt ēxtŭlĭt ūrbēs, Quāntŭm lēntă sōlēnt ĭntĕr vībŭrnă cŭprēssī. *Id.* SYN. Frōns. || *Tête, gousse.* Tĕr mānĕ căpŭt gŭstăvĕrĭt ăllī. *Pers.* (5, 188). Ēt scillæ căpŭt. *Calp.* (5, 79). || *Sommet.* Prēnsānte mquĕ ūncĭs mānĭbŭs căpĭta aspĕrā mōntĭs. *V. Voy.* Cacumen. || *Source d'une rivière.* Ădjūrō Stўgĭī căpŭt ĭmplācābĭlĕ fōntĭs. *V. Voy.* Fons. || *Cause, origine.* Ătquī rērŭm căpŭt hōc ĕrăt, hĭc fōns. *H.* Sē caŭsām clāmāt, crīmĕnquĕ, căpŭtquĕ mălōrŭm. *V.* || *Le principal; ville principale.* Hōc căpŭt, ō cīvēs, hæc bēllī summă nĕfandī. *V.* Tūn', Scĕlĕdre, hīc scĕlĕrŭm căpŭt? *Pl.* (*Mil.* II, 6, 14). Cœnæ pŏmpă căpŭtquĕ fŭit. *M.* (X, 31, 4). || *Le capital.* Quīnās hīc căpĭtī mĕrcēdēs ēxsĕcăt. *H.* || — pōnō. *Laisser tomber sa tête, quand on s'endort, ou quand on meurt.* Ēt căptŭm lētō, pŏsŭit căpŭt. *V.* Vīnōquĕ sēpultŭs, Cervīcem ĭnflexăm pōsŭīt. *Id.* || — cœlō ĭnsĕrō. *Devenir immortel.* Ēmĕrĭtō sācrum căpŭt ĭnsĕrĕ cœlō. *Sil. Voy.* Apotheosis.

Căpўs, pўos *et* pўs. *m.* (Κάπυς). *Capys, fils d'Assaracus et père d'Anchise.* Ăssărăcŭm crĕăt hīc, Ăssărăcŭsquĕ Căpўn. *O.* || 2. *L'un des compagnons d'Énée, fondateur de Capoue.* Ēt Căpўs, hīnc nōmĕn Cāmpānæ dūcĭtŭr ūrbī. *V.* || 3. *Septième roi d'Albe.* Ēt Căpўs, ēt Nūmĭtŏr. *V.*

? Căr, Cărŏs. *m. Carien, nation méprisée.* Fāllācĕs Lĭgŭrēs, nūllŏ sĭtŭs ĭn prĕtĭō Căr. *Aus.* (*Monost.* 19, 23. Homericum est: τίω δέ μιν ὲν καρὸς αἴσῃ. Sed apud Homerum opt. interpp. *capillulum* intelligunt, etiam respectu ad quantitatem). *Voy.* Carus.

Carăcăllă, æ. *m. Caracalla, empereur romain.* Ĭn rīsū pŏpŭlī tŭ Cărăcălla măgĭs. *Aus.* (*Cæs* 22, 4).

Cărăllĭs, ĭs. *f.* (Κάραλις). *Capitale de la Sardaigne, auj. Cagliari.* Tēndĭtŭr ĭn lōngŭm Cărăllĭs, tĕnŭēmquĕ pĕr ūndās. *Cl.* (Scribitur et *Calaris.*) || *m. Nom d'homme.* Hīnc ēxsŭltāntēm Cărălim. *Sil.* (IX, 380).

Cărămăllŭs *ou* Cărămălus, ī. *m. Nom d'un certain pantomime.* Cōrām tĕ Cărămălŭs aŭt Phăbătōn. *Sid.* (*Pan.* 3342).

Cărămbĭs, ĭdĭs. *f.* (Κάραμβις). *Promontoire de la Paphlagonie.* Ăltă Cărămbĭs Rādĭtŭr. *V. Fl.* Nūbĭfĕrām trānsirĕ Cărămbĭn. *Id.* Ătquĕ Cărămbĭdĭs īrrūmpīt prōpĕ lĭtŏră Pōntūm. *Prisc.* (*Peri.* 758. Adde *Avien. Descr. Ter.* 227).

Cărămītæ, ārŭm. *m. pl.* (Καραμῖται). *Peuple asiatique, près de l'Hyrcanie.* Gēns Cărămītārŭm, quī pōst cērtāmĭnĕ Băcchŭm. *Avien.* (*Descr. Ter.* 886. Adde *Prisc. Peri.* 682, et cf. *Wernsdorfii* Excurs. ad h. l.)

Cărāntŏnŭs, ī. *m. Fleuve de la Gaule, auj. la Charente.* Sāntŏnĭcō rĕflŭŭs nōn ĭpsĕ Cărāntŏnŭs æstū. *Aus.* (*Mos.* 463).

Cărănŭs, ī. *m. Premier roi de Macédoine.* Ēt Cărănŭm, Pēllæă dēdĭt quī nōmĭnă rēgŭm. *Aus.* (*Epist.* 19, 17).

Cărbăsĕŭs, ă, ŭm. *De lin très fin.* Sĭnŭsquĕ crēpāntēs Cărbăsĕōs fŭlvo ĭn nōdŭm cōllĕgĕrāt aurō. *V.* Cărbăsĕīquĕ sĭnŭs, ēt fĭbŭlā răsĭlĭs aurō. *St.* Cărbăsĕa ēx hūmĕrīs sŭmmō cōllēctă cŏĭbat Pălla sĭnu. *Prud.* (*Psych.* 254. Adde *Tib.* III, 2, 21).

Cărbăsŭs, ī. *m.*; *et* Cărbăsă, ōrŭm. *n. pl.* (κάρπασος *et* κάρπασα). *Lin très-fin, voile.* Ēŭm tĕnŭīs glaŭcō vēlābăt ămĭctŭ Cărbăsŭs. *V.* Flŭxă cŏlōrātīs ădstringŭnt cărbăsă gēmmīs. *L.* Scindŭntŭr parĭtĕr sānctī vēlāmĭnă tēmplī, Cărbăsăquĕ ĭn gēmĭnās pārtēs dīrŭptă dĕhīscŭnt. *Juvc.* (IV, 706). *Voy.* Palla. || *Tente de théâtre.* Cărbăsŭs ŭt quōndăm măgnīs întēntă thĕātrīs. *Lr.* (VI, 108). || *Ordint. Voile de vaisseau.* Tūmĭdōquĕ ĭnflātŭr cărbăsŭs aūstrō. *V.* Flătŭquĕ sĕcŭndō Cărbăsă. mōtă sŏnānt. *O.* Rēmō, rŭdēntĕ ēt cărbăsō Sēcārĕ quī pōntūm quĕās. *Prud.* (*Peri.* 1690). *Voy.* Velum.

Cărbătĭnă, æ. *f.* (*Pollux*, καρβατίνη, *Hesych.* καρβάτινον). *Sorte de chaussure grossière.* Ēt crĕpĭdās lĭngĕrĕ cărbătĭnās. *Cat.* (98, 3).

Cărbŏ, ōnĭs. *m. Charbon.* Cărbŏnūmquĕ grăvĭs vīs ătquĕ ŏdŏr ĭnsĭnŭātŭr. *Lr.* (VI, 804). Ĭnclusŭm lēntīs cărbŏnĭbŭs ūrĕ. *O.* SYN. Cărbūncŭlŭs, prūnă. || *Charbon employé pour crayonner.* Crēta ăn cărbŏnĕ nōtāndī. *H.* Quī cărbŏnĕ rūdī pūtrīquĕ crētă Scribit cărmĭnă. *M.* (XII, 62, 9). || *Charbon pris proverbt. pour un objet de peu de valeur.* Cărbŏnem, ŭt āiūnt, prō thēsaūro ĭnvēnīmus. *Ph.* || *Charbon, sorte d'ulcère* (ἄνθραξ). Hōrrēndŭs măgĭs ēst, pĕrīmit quī cōrpŏră, cărbŏ. *Ser. Sam.* (*vs.* 724). SYN. Cărbūncŭlŭs. || 2. *Charbon, partisan de Marius, qui fut tué en Sicile.* Sīcānĭō tēgĭtŭr quī Cărbŏ sēpŭlcrō. *L.* Sī tĕ Sūllă prēmăt fĕrūsquĕ Cărbŏ. *Sid.* (*Pan.* 3545).

Cărbŏnārĭŭs, ĭī. *m. Charbonnier.* Cūm fūrca ĭn ūrbĕm, tānquām cărbŏnārĭum. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 2).

Cărbūncŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Carbo. *Charbon.* Pērsistĭt; crūdă fĕrvĕt cărbūncŭlŭs ēscă. *Prosp.* (*Ingr.* III, 19). || *Au fig.* Ămbūrĕt mĭsĕro ĕi cōrcŭlŭm cărbūncŭlŭs. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 69). || *Charbon, maladie. Voy.* Carbo. || *Escarboucle, rubis.*

Nīsi ūt scīntillēnt : prōbītās est cārbūncŭlūs. *P. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55). *Voy.* Pyropus.

Cārcĕr, ĕrīs. *m. Prison.* Hæc mĕrŭīt pĭĕtās præmĭă ! cārcĕr hăbĕt. *O.* Cārcĕrĭs ăntĕ fŏrēs claŭsās ădămāntĕ sĕdēbānt. *Id.* Claŭsō vēntōrūm cārcĕrĕ rēgnĕt. *V.* SYN. Cūstōdĭă, *qqf.* ăntrŭm, claŭstră, *par ext.* vīnclă. EP. Ŏbscūrŭs, nĭgĕr, cæcŭs, ātĕr, squālēns, mœstŭs, trīstĭs, ĭnămœnŭs, hŏrrēndŭs, hŏrrĭbĭlĭs; ăngŭstŭs, prŏfundŭs, claŭsŭs. PPH. Cārcĕrĭs ăntrŭm, sĕptŭm, tĕnĕbræ, claŭstră, fŏrēs. Ăntrŭm cārcĕrĕŭm. *Prud.* ‖ *Être, ou mettre en prison.* Claŭsæ tĕnĕbrīs ĕt cārcĕrĕ cæcō. *V.* Vīnclīs ĕt cārcĕrĕ frēnăt. *Id.* Sōllĭdīs Tўrrhēnŭs Ăcēstēs Claŭdĭtŭr ĭn tĕctīs. *O.* Ădspĭcĭs ĭndĭcĭbŭs nēxās pĕr cōllă cătēnās. Squālĭdŭs ōrbă fĭdē pĕctŏră cārcĕr hăbĕt. Claŭsă dŏmō tĕnĕŏr, grăvĭbūsquĕ cŏĕrcĭtă vīnclīs. *Id.* Cārcĕrĕ sī cæcō claŭdăr, nĕctărquĕ cătēnīs. *Prosp. Voy.* Vincula. ‖ — *et* Cārcĕrēs, ŭm. *pl. Barrières pour les courses de chars ou de chevaux.* Quădrĭjŭgōs æquō cārcĕrĕ mīsīt ĕquōs. *O.* Ūt quŭm cārcĕrĭbŭs sēse ēllŭdĕrĕ quădrigæ. *V.* SYN. Claŭstrŭm, claŭstră. ‖ *Famil. Homme digne de la prison.* Aīn' tăndĕm, cārcĕr ? *Ter.* (*Phor.* II, 3, 26). Cārcĕr vīx cārcĕrĕ dignŭs. *Lucil.* (apud *Donat.* ad *Ter.* l. cit.)

† Cārcĕrālĭs, ĕ, *et* Cārcĕrĕŭs, ă, ŭm, *néol. De prison.* Pĕr cārcĕrālĕm stīpĭtĕm. *Prud.* (*Peri.* 1791. *Ib.* 1508). Cārcĕrĕō crīnĭtă sĭtū stārе ăgmĭnă cōntrā. *Id.* (*Peri.* 3385. *Ib.* 1831).

Cārcĕrārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les prisons.* Ægre est mi, hūnc făcĕrĕ quæstūm cārcĕrārĭŭm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 26).

† Cārcĕrĕŭs. *Voy.* Carceralis.

Cārchēdōnĭŭs, ă, ŭm (Καρχηδόνιος, *de* Καρχηδών). *Carthaginois.* Cārchēdōnĭŭs vōcātŭr hæc cōmœdĭă. *Pl.* (*Pœn. prol.* 55). Quō Cārchēdŏnĭōs ōptās ignēs lăpĭdēōs. *Petr.* (*Sat.* 55).

Cārchēsĭŭm, ĭī. *n.* (καρχήσιον). *Hune de vaisseau.* Lūcĭdă quæ splēndēnt sūmmī cārchēsĭă mālī. *Cat.* (apud *Non.* 15, 28). Hīc ūtĭnām sūmmī cūrvĕt cārchēsĭă mālī. *L.* (V, 418. Cf. *Macrob. Sat.* 5, 21; *Serv.* ad *Æ.* V, 77). ‖ *Ordint. Coupe en forme de hune.* Hīc dŭŏ rītĕ mĕrō lĭbāns cārchēsĭă bācchō. *V.* Ærĕăque ĭnvĕrgēns tĕpĭdī cārchēsĭă bācchī. *O. Voy.* Poculum.

Cārcĭnŏs *ou* Cārcĭnŭs, ĭ. *m.* (καρκίνος). *Signe du Zodiaque, le même que le Cancer.* Pār gĕmĭnīs Chīrōn, ĕt ĭdĕm quōd Cārcĭnŏs ārdēns. *L.*

Cārdĭăcŭs, ă, ŭm (καρδιακός). *Sujet aux maux d'estomac.* Nōn ēst cārdĭăcŭs. *H.* Cārdĭăcō nūnquām cўāthŭm mīssurŭs ămīcō. *J.* (5, 32).

† Cārdĭnĕŭs, ă, ŭm. *Des ronds.* Strīdŭlă cuī lāmĭnă, cuī cārdĭnĕī tŭmultŭs. *Septim.* (apud *T. Maur. Met.* 327).

Cārdō, ĭnis. *m. Gond d'une porte.* Ēmōtī prōcŭmbŭnt cārdĭnĕ pōstēs. *V.* Fŏrĭbŭs cārdō strīdēbăt ăhēnīs. Hŏrrīsŏnō strīdēntĭbus cārdĭnĕ pōrtæ. *Id.* Vērsātō cārdĭnĕ. *O.* EP. Ærātŭs, ærĕŭs, fĕrrātŭs, fĕrrĕŭs, sŏlĭdŭs, strīdēns. ‖ *Pôle, climat.* Ēt summŭs ōlўmpī Cārdō tĕnĕt Tēthўn. *L.* Sōl ēmissŭs ĕōō Cārdĭnĕ. *St.* Quā tĕ pārtĕ pōlī, quō tĕ sŭb cārdĭnĕ quærām ? *Cl.* Sŭb ōrtŭ sōlĭs, ān sŭb cārdĭnĕ Glaciālĭs Ursæ ? *Sen.* (*H. Fur.* 1139). Cārdĭnĕ sŭb nōstrō. *V. Fl.* (1, 827). SYN. Ăxĭs. *Voy.* Polus. ‖ *Saison, temps de la vie.* Mōrtālĭs ævī cārdĭnem ēxtrēmŭm prēmēns. *Sen.* (*Troad.* 52). Extrēmī cārdĭnĭs ānnōs. *L.* Hŏc mĭsĕræ fŭĕrĭt mĭhī cārdĭnĕ vītæ sōlāmĕn, căvīssĕ mĕīs. *Sil.* (XI, 300). *Voy.* Tempus. ‖ *Point important, instant critique.* Haŭd tāntō cēssābĭt cārdĭnĕ rērŭm. *V.* Ăttŏnĭtī fātōrum īn cārdĭnĕ sūmmō. *St.* ‖ † *f. arch.* Ō grātă cārdŏ, rēgĭŭm grēssŭm ĭndĭcāns. *Gracchus* (apud *Prisc.* 6, 685. Cf. *Non.* 3, 75).

Cārdŭŭs, ī. *m. Chardon.* Cārdŭŭs, ēt spīnīs sūrgĭt păllŭrŭs ăcŭtĭs. *V.* EP. Ăcŭtŭs, ăspĕr, hŏrrĭdŭs, hĭrsūtŭs, sēgnĭs, stĕrĭlĭs.

Cārē. *adv. Cher, chèrement.* Quī tām rīdĭcŭlŭm tām cārē prōdĭgŭs ēmīt. *H.* (Adde *Mart.* I, 38, 1, *carius*). SYN. Māgnī, māgnō. PHR. Nōn pārvō lŭīt. *Sen.*

Cārectŭm, ī. *n. Lieu planté de glaïeuls.* Tŭ pōst cārectă lătēbās. *V.*

† Cārendŭs, ă, ŭm. *Dont il faut être privé.* Vīrquĕ mihī dēmptō fīnĕ cārendŭs ăbēst. *O.* (*Her.* 1, 50).

Cārēns, tĭs. *Privé, qui manque.* Cērnĭt ĭbī mœstōs ĕt mōrtĭs hŏnōrĕ cārentēs. *V.* Ădĭtŭquĕ cārentĭă săxă. *O.* SYN. Ēxpērs, ĕgēns, ĭndĭgŭs, nūdŭs, ĭnŏps, prīvātŭs, ēxclūsŭs, ēxsōrs.

Cārentŏnŭs. *Au lieu de* Carantonus.

Cārĕō, ēs, rŭī, rĭtŭm, rērĕ. *n. Manquer, être privé de.* Nōn pŭlchro ūt lătĭō cārĕāt, rēgnūmquĕ rēlīnquāt. *V.* Nēc lăcrīmīs cārŭĕrĕ gĕnæ. *Id.* Jāmquĕ pŭdēt vānās fīnĕ cārērĕ prĕcēs. *O.* Frūstră crūēntō mārtĕ cārēbĭmŭs. *H.* SYN. Ĕgĕō, ĭndĭgĕō, prīvŏr, ēxclūdŏr, văcō. PPH. Sūm ĕgēns, ĭndĭgŭs, ēxpērs, nūdŭs, ĭmmūnĭs. Nōn hăbĕō.

Cārēs, ŭm. *m. pl.* (Κάρες). *Peuples de Carie.* Cārās ădĭt ; vīdĕt hĭc stāgnŭm lūcēntĭs ăd ĭmŭm. *O.* Hīc Lēlĕgās, Cārāsquĕ, sāgĭttĭfĕrōsquĕ Gēlōnōs. *V.* Laŭdĭbŭs ĭmmŏdĭcīs Cārēs ĭn ăstră fĕrānt. *M.* (*Spect.* 1, 6). ‖ ? *sing.* Cār. *Voy. ce mot.*

Cārex, ĭcis. *f. Glaïeul, sorte de jonc pointu.* Frōndĭbŭs hĭrsūtīs ĕt cārĭcĕ pāstŭs ăcūtā. *V.* Vĕl ăcūtă cārĭcĕ tĕctŭs. *Calp.* (3, 94).

Cārfĭnĭă, æ. *f. Nom de femme.* Dāmnētŭr, sī vīs, ētĭām Cārfĭnĭă. *J.* (2, 69).

Cārĭă, æ. *f.* (Καρία). *Carie, province de l'Asie-Mineure.* Ārcădēs ăntīquī, cĕlēbrātăquĕ Cārĭă fāmā. *Man.* (IV, 766). Pāvēs, pārăsītŭs quĭă nōn rēdĭit Cārĭă. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 10). Ĭn Cārĭam ēst prŏfectŭs; tĕ ĭntĕrĕā lŏcī. *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 46. *Id. Heaut.* III, 3, 47).

Cārĭcă, æ. *f.* (*s. ent.* ficus). *Figue sauvage.* Hīc nŭx, hīc mixta ēst rŭgōsīs cārĭcă pălmīs. *O.* (*Met.* VIII, 674. *Id. Fast.* I, 185). Cārĭcă vēl bētīs lēntō cūm mēllĕ jŭgātŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 980).

? Cārĭcŭs, a, um (Καρικός). *De Carie.* Chārtæ Thēbăĭcævĕ, Cārĭcævĕ *St.* (*Silv.* IV, 9, 26. Alii *caricas* ficus intelligunt, et quidem melius). *Voy. le précéd.*

Cārĭēs, ēī. *f. Carie des os, corruption, moisissure, vermoulure.* Vērtĭtŭr īn tĕnĕrām cārĭēm, rīmīsquĕ dēhīscīt. *O.* Prūnă vĕtĕrnōsæ cārĭē rŭgōsă sĕnēctæ. *M.* (XIII, 29). SYN. Sĭtŭs, pŭtrŏr, vĕtŭstās. *Voy.* Situs, Putris. ‖ *Terme injurieux.* Vīdĕn' ŭt ōscŭlātŭr cārĭēm ! *Turpil.* (apud *Non.* 1, 79). Cornix, ēt cārĭēs, vĕtŭsquĕ bŭstŭm (*Anthol.* II, p. 529).

Cārillæ. *Voy.* Cerillæ.

Cārīnă, æ. *f. Carène, quille de vaisseau.* Pāndās rătĭbŭs pŏsŭērĕ cārīnās. *V.* Mēdĭŭsquĕ cārīnă Sūbdĭtă nāvĭglĭs. *O.* EP. Pāndă, cūrvă, ĭnflēxă, ærātă. ‖ *Par ext. Vaisseau.* Quŭm jām pŏrtŭm tĕtĭgĕrĕ cārīnæ. *V.* Tē vēllĕm cĕlĕrī vēnīssĕ cārīnā. *O. Voy.* Navis. ‖ *Tout autre objet qui a la forme d'une carène.* Mūltămquĕ gĕrāt sŭb pĕctŏrĕ lātō, Costa-

rūm sūb fīnī, dēcēntēr prōnā cārinām. *Nemes.* (*Cyn.* 109, de cane).

Cārīnæ, ārūm. *f. pl. Nom d'un quartier de Rome.* Rōmānōquĕ fŏro, ēt laūtīs mūgīrĕ Cārīnīs. *Virg.*

† Cārīnāns, tis. *arch. de* Carino, as. *Injurieux.* Nĕquĕ mē dēcĕt hānc cārīnāntībŭ' lædĕrĕ chartīs. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VIII, 361. Vulgo *edere.* Neque ego vocem hanc, ut *Servius* et *Festus*, a *carina* deducam. Melius *Voss. Etymol.*, et *Salmas. Exercit. Plin.* p. 398. Alterum *Ennii* locum habet *Serv. ibid.*, unde metrum conjicere vix possis. Ceterum cf. *Gloss. Isid.*, ubi est : *carinantes*, illudentes. *Gloss. Placidi* : *Carinator*, maledicus, convitiator).

Cārīnārĭŭs, ĭi. *m.* (καρός, *Dor. pour* κηρός). *Qui teint en jaune.* Vĭŏlārĭi, cārīnārĭi. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 36. Hos innuit *Ovid. A. Am.* III, 184).

† Cārīnt. *arch. pour* Careant. Sērvī quī, quŭm cūlpa cārint, tămĕn mălŭm Mĕtŭunt. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 1).

Cārīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Īrō paŭpĕrĭōr fŏrem, Cārīnĕ. *M.* (V, 40, 9. *Ibid.* 2 et 4; *Id.* VI, 37, 2. Forte *Charinus*). || 2. Cārīnŭs, ī. *m. dimin. de* Carus (*Prisc.* 2, 593). *Un des fils de l'empereur Carus.* Nēc tăcĕām primŭm quæ nŭpĕr bĕllā sŭb Ārctō Fēlīcī, Cārīnĕ, mănŭ cōnfēcĕrīs. *Nemes.* (*Cyn.* 69).

Cārĭōsŭs, ă, ŭm. *Carié, pourri, vermoulu.* Ārrĭpŭīt aūrĕm, sĕd cārĭōsīs dēntĭbŭs Prædăm dīmīsīt. *Ph.* Ămphŏrā nūnc pĕtītŭr nīgrī cārĭōsa fălērnī. *M.* (XI, 51, 7). Cārĭōsă sĕnēctŭs. *O.* Ūt cārĭōsōrŭm vĕnērĕrīs mōnstră dĕōrŭm. *Prud.* (*Sym.* 517). SYN. Pūtrĭs. PPH. Cārīē ădēsŭs, ēxēsŭs, cōrrŭptŭs, vĭtĭātŭs.

† Cārĭssă, æ. *f. Femme acariâtre.* (*Festus* : « *Carissam* apud *Lucil.* vafram significat. » Apud *Ser. Sam.* 828, legendum *sarissæ*, non *carissæ*.)

Cārĭstĭă. *Voy.* Charistia.

Cārĭtās, ātĭs. *f. Chertĕ.* || *Affection, tendresse.* Dūlcēmquĕ ĭn ămbōs cārĭtātēm pārtĭēns. *Ph.* Nĕ, mē ŏccĭdēntĕ, mātrĭs sŭpĕrĕt cārĭtās. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2). Blānda ătquĕ sānctă cārĭtātĭs nōmĭnă. *Aus.* (*Epist.* 21, 27). SYN. Ămŏr, ăffĕctŭs, ămīcĭtĭă. *Voy.* Amicitia.

Cārĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Careo. *Qui doit manquer de.* Lēx ætĕrnă mĭhī cārĭtūrăquĕ fīnĕ dăbātŭr. *O.* Ēt nūnquām sŭpĕrŭm cārĭtūră pŭdorĕ Făbŭlă. *L.* (Adde *Juv.* 6, 39).

† Cārlŭs, ă, ŭm. (Pro *Cariæ Dianæ*, legendum *Caryæ* apud *St. Theb.* IV, 225.)

Cārmānī, ōrŭm. *m. pl.* (Καρμανοί, *Strab.* Καρμάνιοι). *De Carmanie.* Cārmānōsquĕ dūcēs, quōrŭm dēflexŭs ĭn aūstrŭm. *L.* Sĕd quā cærŭlĕăm sĭnŭs ĭnfĕrt Pērsĭcŭs ūndăm, Gēns Cārmānōrŭm lātĕ cōlĭt. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1281. Adde *Prisc. Peri.* 992).

Cārmānĭs, ĭdĭs. *f.* (Καρμανίς). *La Carmanie, province de Perse.* Ūltĕrĭŭs pĕrgās sī pōst Cārmānĭdă sūmmăm. *Prisc.* (*Peri.* 604). SYN. Cārmānĭă.

Cārmēĭŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quēm rōgĭtās, Cārmēĭŭs ălt. *V. Fl.* (V, 583).

Cārmēlŭs, ī. *m.* (Κάρμηλος). *Nom d'homme.* Phœbēī sōrăctīs hŏnōr, Cārmēlŭs ăgēbăt. *Sil.* (VII, 662). || *Le mont Carmel, en Palestine.*

Cārmĕ. *Voy.* Charme.

Cārmĕn, ĭnĭs. *n. Vers.* Ōmnĕ fŭīt Mūsæ cārmĕn ĭnērmĕ mĕæ. *O.* Quōd tĭmŭī mūtārĕ mŏdōs ēt cārmĭnĭs ārtĕm. *H.* Pōllĭo ēt ĭpsĕ făcit nŏvă cārmĭnă. *V.* SYN. Vērsŭs, *qqf.* vērsĭcŭlŭs, mūsă. PPH. Cārmĭnĭs ārs. *H.* Cārmĭnĭs ŏpŭs. Dīcēndī cārmĭnĭs ūsŭs. *O.* || *Faire des vers.* Cārmĭnă, vērsŭs făcĭō, cănō, cōndō, dīcō, dūcō, dēdūcō, fĭngō, scrĭbō, dēscrĭbō, fūndō, tĕxō, cōntĕxō, pāngō, ēdō, mĭttō, mēdĭtŏr, fĕrĭō, pŏlĭō, mŏdŭlŏr. Vērsū, vērsĭbŭs lŭdō. Vērbă ĭn pēdēs cōgō. Vērbă pēdĭbŭs claŭdō. PHR. Nūmĕrīs nĕctĕrĕ vērbă. *O.* Pēdĭbŭs quīd claŭdĕrĕ sēnīs. *H.* Vērsĭbŭs ĭnclūsa ēst sēntēntĭă. *Id.* Sīve ōrsă lĭbēbăt Āōnĭīs vīncīrĕ mŏdīs. *St.* Quīquĕ cănūnt vīnctō pēdĕ. *Tibul.* VERS. Seū jŭvĕt ădstrĭctās ĭn nōdŭm cōgĕrĕ vōcēs, Ēt dărĕ sŭbtĭlī vīvăcĭă vērbă cătēnæ. *O.* Spōntĕ sŭă cārmĭn numĕrōs vĕnīēbăt ăd āptōs, Ēt quōd tēntābăm dīcĕrĕ, vērsŭs ērăt. *Id.* Mōllĭă sŭbtĭlī nēbŭnt mĭhī cārmĭnă fīlō Pīērĭdēs. *St.* Quēīs lăbŏr Āōnĭōs sēnō pēdĕ dūcĕrĕ cāntŭs. *Id.* Sī cārmĭnă fŏrtĕ Nēctĕrĕ lūdēntī jŭvīt flŭĭtāntĭă vērsŭ, Āōnĭŭm făcĭlīs dēdūcĭt pāgĭnă cārmĕn (*Ad Pis.* 151). Sæpĕ pŏētārŭm mēndăcĭă dūlcĭă fīnxī. *Maximian.* Phœbūmquĕ clō, Mūsāmquĕ lăcĕssō. *M.* || *Poème, poésie.* Nātūră fīĕrĕt laūdābĭlĕ cārmĕn, ăn ārtĕ, Quæsītum ēst. *H.* Mæŏnĭī cārmĭnĭs ālītī. *Id.* SYN. Vērsŭs, mŏdī, nūmĕrī, mūsă, cămēnă, *qqf.* lўră. EP. Āpŏllĭnĕŭm, Phœbēŭm, Āŏnĭŭm, Cāstālĭŭm, Pĭērĭŭm, sācrŭm, dīvīnŭm, ămābĭlĕ, blāndŭm, dūlcĕ, mōllĕ, tĕnĕrŭm, grātŭm, făcūndŭm, cănōrŭm, grāndĕ, sūblīmĕ. PPH. Vērbă mŏdŭlāndă fĭdĭbŭs, sŏcĭāndă chōrdĭs. *H.* Pēgāsēĭŭm *ou* Pēgāsēŭm nĕctăr. *Pers.* Mūsæŭm mĕl. Mūsæŭs lēpŏs. *Lr.* Dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētŭs. *Id.* || *Traiter, célébrer en vers.* Laūdēs cănō, dīcō. Cārmĭnĕ, vērsū, cārmĭnĭbŭs, lўrā cănō, cĕlēbrō, pērsĕquŏr, laūdō. Āptō nūmĕrīs, cĭthăræ mŏdīs. VERS. Nōn tĕ dēfĭcĭēnt nōstræ mĕmŏrārĕ cămēnæ. *Tib.* Cōnvĕnĭēntquĕ, tūās cūpĭdī cōmpōnĕrĕ laūdēs, Ūndĭquĕ, quīquĕ cănēnt vīnctō pēdĕ, quīquĕ sōlūtō. *Id.* Quām mĕă tōt laūdēs dēcūrrĕrĕ cārmĭnă pōssēnt. *L.* Cārmĭnĭbŭs quŭm rēs gēstās cœpĕrĕ pŏētæ Trādĕrĕ. *Lr.* Dīgnŭm laūdĕ vĭrŭm Mūsă vĕtāt mŏrī. *H.* Cæsărīs ĭn nōmĕn dūcūntŭr cārmĭnă. *Pp. Voy.* Cano, Poeta, Musa. || *Chant, chanson, air.* Strīdēntī mĭsĕrŭm stĭpŭlā dīsperdĕrĕ cārmĕn. *V.* Pāstŏr ărūndĭnĕō cārmĭnĕ mŭlcĕt ŏvēs. *O.* SYN. Cāntŭs, cāntĭlēnă, mŏdī. || *Chant des oiseaux.* Rāmōquĕ sēdēns, mĭsĕrābĭlĕ cārmĕn Ĭntĕgrăt (Philomela). *V.* Cārmĭnă cȳcnōrŭm lābēntĭbŭs aūdĭt ĭn ūndīs. *O. Voy.* Cantus. || *Enchantemens.* Hăbĕō quōd cārmĭnĕ sānĕt ĕt hĕrbīs. *O.* Sōlŭtŭs ămbūlāt vēnēfĭcæ scĭēntĭōrĭs cārmĭnĕ. *H.* Cārmĭnă vēl cœlō pōssŭnt dēdūcĕrĕ lūnăm. *V.* SYN. Cāntŭs. *Voy.* Incantamentum, Magicus. || *Inscription.* Tūmŭlĭquĕ ĭn mārmŏrĕ cārmĕn Hōc brĕvĕ. *O.* Tūmŭlō sŭpĕrāddĭtĕ cārmĕn. *V.* SYN. Tĭtŭlŭs. *Voy.* Epitaphium. || *Prédiction.* Ūltĭmă Cūmæī vēnīt jām cārmĭnĭs ætās. *V. Voy.* Oraculum. || *Peigne de fer à carder la laine.* Quāsī cārmĭnĕ lānă trăhātŭr. *Lr.* (IV, 376).

Cārmĕnĭōn, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Jāctēs, Cārmĕnĭōn, nĕgāntĕ nūllō. *M.* (X, 65, 2).

Cārmēntă, æ. *f. Comme* Carmentis.

Cārmēntĭs, ĭs. *f.* (Κάρμεντις). *Mère d'Évandre, qui rendait des oracles.* Mātrīsque ēgĕrĕ trēmēndă Cārmēntīs nўmphæ mōnĭtă. *V.* Jāmquĕ rătēm dōctæ mōnĭtū Cārmēntĭs ĭn āmnĕm Ēgĕrăt. *O.* Quī Cārmēntīs ōpēs ēt scēptra Ēvāndrĭă sērvās. *Sil.* PPH. Ēvāndrĭă mātĕr. *Sil.* || *Porte de Rome. Voy. le suiv.*

Cārmēntālĭs, ĕ, *et* Cārmēntĭs, ĭs. *f. Porte de Rome, voisine du temple de Carmenta, nommée*

depuis Porta Scelerata. Ēt Cārmēntālēm Rōmāno nōmině portam. *V.* Cārmēntīs pōrtæ dēxtrō vīă prōximă Jāno ēst. *O.* (Cf. *Fast.* II, 201 *sq.*)

†Cārmĭnātŭs, ă, ŭm. *Versifié.* Dătě cārmĭnātă sŏccō. *Sid.* (*Epist.* IX, 14, 129).

†Cārmĭnō, ās, ārĕ. *Versifier.* Quŏtlĭēsquĕ Grāiă vĕrbă cārmĭnāvĕrīt. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 13).

Cārnă, æ. *Déesse qui présidait aux portes.* Primă dĭēs tĭbĭ, Cārnă, dătŭr : dĕă cārdĭnĭs hæc ēst. *O.* (*Fast.* VI, 101. Cf. *Macr. Sat.* 1, 12).

†Cārnālis, ĕ. *Eccl. Charnel, de la chair.* Quī nŏtăt ămnĕ gĕnŭs cārnālĭs stīrpis, ădŭsquĕ Cōrpŏrĕŭm Christŭm. *Prud.* (*Apoth.* 1051). Ēt quĭă mĕ vīvēns cārnāli lūmĭnĕ quōndăm Cērnĕrĕ nōn pŏtŭīt. *Fort.* (III, 441). Cārnālĭs cōpŭlă. *Alcim.* (II, 33). Cārnālĭă vŏtă. *Prosp.* (*Epigr.* 82). SYN. Cārnĕŭs.

†Cārnālĭtĕr. *Charnellement, selon la chair.* Pōstĕrĭtās cārnĭs cārnālĭtĕr ŏmnĭă cērnēns. *Prud.* (*Apoth.* 435. *Ib.* 578).

Cārnārĭŭm, ĭī. *n. Crochets pour suspendre la viande, en gén. garde-manger.* Ādvĕnĭēns dētŭrbāvit tōtŭm cŭm cārnĕ cārnārĭŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 6. *Id. Ps.* I, 2, 64). Nōn ĭllī sūspēnsă fŏcūm cārnārĭă jŭxtă, Dūrātī sălĕ tĕrgă sŭīs trūncīquĕ văcābānt (*Moret.* 56). Ūt tŭrcārētŭr lārdum ēt cārnārĭă fūrtŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 34).

Cārnārĭŭs, ĭī. *Qui aime la chair.* Cārnārĭŭs sŭm, pīnguārĭŭs nōn sŭm. *M.* (XI, 101, 6).

†Cārnĕŭs, ă, ŭm. *De chair, charnu ; Eccl. de la chair.* Cārnĕă mĕmbră plăcēnt. *Maximian.* (1, 86). Quī tēstīs sĭbĭ sīt, sēque ăc sŭă cārnĕă nōrīt. *Prud.* (*Apoth.* 1037. *Ib.* 439). Prælĭă dīvīnŭs cārnĕă vīncĭt ămŏr. *Prosp.* (*Epigr.* 26, 4). SYN. Cārnālĭs.

Cārnĭfĕx, *et arch.* Cārnŭfĕx, fĭcĭs. *m. Bourreau.* Cārnĭfĭcī fortūnă pŏtēst mĕă flēndă vĭdērī. *O.* Cārnĭfĭcī ĭn mœstō cārcĕrĕ dāndŭs ĕrīt (*Ad Liv.* 278). SYN. Tŏrtŏr, *qqf.* lictŏr. EP. Sævŭs, bārbārŭs, crūdēlis, ĭmmītis, trūx, dīrŭs, crūēntŭs, hŏrrēndŭs. PPH. Lēgŭm vīndĕx. ‖ *adj.* Fīxŭs quīsquĕ tŏrō, tăcĭtŭs fōrmĭdĭnĕ lĭbăt Cārnĭfĭcēs ēpŭlās. *Cl.* Cārnĭfĭcēsvĕ mănŭs. *Sil.* Cārnĭfĭcēs prædŭīt ūllă crŭcēs (arbor). *O.* Sūlfŭrĕŭsquĕ cŏlŏr, cārnĭfĭcēsquĕ pēdēs. *M.* (XII, 48, 10). ‖ *Au fig. Cruel.* Ēt sīmŭlĕt lăcrĭmās, cārnĭfĭcēmquĕ vŏcĕt. *O. Voy.* Durus. ‖ *Famil. Bourreau ! coquin !* Ēum quærĭtārĕ, nūnquām dīcĕt cārnŭfĕx. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 9). Etĭām, cārnŭfĕx, Mĭnĭtārĕ ! *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 15).

Cārnĭfĭcīnă, æ. *f. Office de bourreau.* Vĕl cārnĭfĭcīnām făcĕre hūnc pŏssŭm pērpĕtī. *Pl.* (*Capt.* 1, 2, 27). ‖ *Tourment, supplice.* Tūm dīvērsă lŏcīs vāgă cārnĭfĭcīnă pĕrērrăt. *Aus.* (*Epigr.* 108, 10). Ūltīmă cārnĭfĭcīnă dēhĭuc. *Prud.* (*Peri.* 970). *Voy.* Cruciatus.

Cārnĭfĭcīnŭs, ă, ŭm. *De bourreau, de supplice.* Ō cārnĭfĭcīnŭm crĭbrŭm, quōd crēdō fŏrĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 52. Sic bene ; nec ut quidam, *carnificum*).

Cārnōsŭs, ă, ŭm. *Charnu. Voy.* Carneus.

† Cārnŭlēntŭs, ă, ŭm. *Charnel, matériel.* Ō cārnŭlēntă nātiōnŭm pĕctŏră ! *Prud.* (*Peri.* 2564).

Cārnūtēs, ŭm, *et* Cārnūti, ōrŭm. *m. pl.* (*Ptolem.* Καρνοῦτοι). *Peuples de la Gaule, habitans du pays Chartrain.* Cārnūti, ĕt flūvĭī cærŭlă lymphă Ligĕr. *Tib.* (1, 3, 12).

† Cārō, ĭs, ĕrĕ. *arch.* (κείρω, *aor.* 2. ἔκαρον). *Carder.* Intĕr āncillās sĕdĕrĕ jŭbĕās, lānăm cārĕrĕ. *Pl.* (*Men.* V, 2, 46. Adde *Næv.* apud *Varr. L. L.* 6, 3. Cf. sup. *Carmen*).

Cārō, cārnĭs. *f. Chair, viande.* Sēd mălĕ vīvă cāro ēst : lāmbēndō mātĕr ĭn ārtŭs Fingĭt. *O.* Cārnĕ fĕræ sēdānt jējūnĭă. *Id.* Cūrvāt æpĕr lāncĕs cārnēm vītāntĭs ĭnertĕm. *H.* SYN. Fĕrīnă. EP. Fĕrīnă, tōstă, ēdŭlis. PPH. Cōrpŏrĕæ dăpēs. *O.* ‖ *La chair, le sang.* Gērmānĕ cārnĭs lēgĕ ĕt ōrtŭ sānguĭnis. *Aus.* (*Parent.* 13, 11). *Voy.* Sanguis. ‖ *Eccl. Chair, substance.* Fīt cārō vīvĭdă sērmŏ pātrĭs. *Prud.* (*Cath.* 398). ‖ *La chair, opposée à l'esprit.* Sēd cārō, quæ născi pērtŭlĭt ătquĕ mŏrī. *Fort.* (II, 200). Quī tāntŭm cārni ĭndŭlsĕrĕ. *Alcim.* (V, 285). Ēt sīnĕ quō cārnĭs glŏrĭă pŭlvĭs ĕrīt. *Prosp.* (*Epigr.* 9, 4).

Cărŏlŭs, ī. *m. Voy.* Karolus.

Cărŏpĕlŭs, ă, ŭm (Καροπήιος). *De Caropus.* ‖ Cărŏpēlă cōnjŭx. *Polyxo, femme de Caropus.* Nātŭm Cărŏpēlă cōnjŭx Ōbtŭlĭt. *St.* (*Th.* V, 159).

Cārpăthĭŭs, ă, ŭm (Καρπάθιος). *De Carpathos.* Ēst ĭn Cārpăthĭō Nēptūnī gūrgĭtĕ vātēs. *V.* Quīcūnquĕ Bīthўnă lăcēssĭt Cārpăthĭŭm pĕlăgŭs cărīnă. *H.* (Adde *Ovid. Met.* XI, 249). ‖ Cārpăthĭŭm, ĭ. *n.* (*s. ent.* mare). *Mer de Carpathos.* Cārpăthĭŭm Lĭbўcŭmquĕ sĕcănt. *V.*

Cārpăthŏs *ou* Cārpăthŭs, ĭ. *f.* (Κάρπαθος). *Ile de la mer Égée.*

Cārpēntŭm, ī. *Voiture suspendue.* Nām prĭŭs Aūsŏnĭās mātrēs cārpēntă vĕhēbānt. *O.* Nūllă vĕhĭtŭr cērvĭcĕ sŭpīnŭs Cārpēntōvĕ sēdēns. *L.* (Adde *Juv.* 8, 147). *Voy.* Rheda.

Cārpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Arracher, détacher.* Ēt sūmmās cārpēns mĕdĭă ĭntĕr cōrnŭă sētās. *V.* Ē cōllō fūrtīm cārpsĭssĕ cŏrōnās. *H.* SYN. Āvĕllō, dētrāhō, dēcērpō. ‖ *En particulier, Cueillir.* Primŭs vērĕ rōsam ătquĕ aūtūmnō cārpĕrĕ pōmă. *V.* Sēd frūmēntă mănŭ cārpēs sătă. *Id.* Plēnis pōmāria cārpĕrĕ rāmis. *O.* Æquŏrĭs Ēnnāi vērnantĭă lĭlĭă cārpsĭt. *Colum.* (10, 270). SYN. Vēllō, dēcērpō, lĕgō, mĕtō, dēmĕtō. ‖ *Enlever, détacher pour sa nourriture.* Ĭn prātĭs grāmĭnă cārpĭt ĕquŭs. *O.* Păbŭlă cārpsĭt ŏvĭs. *Id.* Nōn cārpsĕrĕ jĭcŭr vŏlūcrēs. *Id.* Ēt tŭă dēntĕ fĕrō vīscĕră cārpăt ĕquŭs (*Ibis*, 460). Cārpĕrĕ grāmĕn ĕquōs. *V.* Grātă cārpēntīs thўmă (apis). *H.* SYN. Lĕgō, lĭbō, tōndĕō, dēpāscŏr. ‖ — aūrās vītālēs, etc. *Respirer.* Aūrās vītālēs cārpĭs. *V.* Dūm cārpĕt sūpĕrās ĭn tĕrrīs Ānnĭbăl aūrās. *Sil. Voy.* Spiro. ‖ *Détirer de la laine, filer.* Mīlēsĭă vēllĕră nўmphæ Cārpēbānt. *V.* Cārpēntēs pēnsă pŭēllæ. *Id.* Nīsi hērīlĕ măvīs Cārpĕrĕ pēnsŭm. *H. Voy.* Neo. ‖ *Arracher, mettre en pièces.* Ĭn pārvă cārpsī frūstă. *Sen.* (*Thyest.* 1060). Crīnēmquĕ gēnāsquĕ Cārpsĭt. *V. Fl.* SYN. Scīndō, lăcĕrō, vēllō, dīvēllō, dīvīdō, dīrĭpĭō. ‖ *Dévorer, détruire.* Ipsæ tē fūglēnt, quæ cārpŭnt ŏmnĭă, flāmmæ (*Ibis*, 169). SYN. Ēdō, pĕrēdō, cōnsūmō. ‖ *Au fig. Cueillir un baiser.* Nōn sūpĕr ĭncŭbŭī, nōn ōscŭlă frīgĭdă cārpsī. *O. Voy.* Osculor. ‖ *Goûter, jouir.* Sēcūrās cārpēbānt membră quĭētēm. *V.* Sēcūrās cārpĕrĕ nōctēs. *Id.* Fūgĭtīvāquĕ gaūdĭă cārpĕ. *M.* Rēgnī cōmmōdă cārpĕ mĕī. *O.* Cārpāmŭs dŭlcĭă. *Pers.* Cārpĕ dĭēm, quām mĭnĭmŭm crēdŭlă pōstĕrō. *H.* SYN. Ārrīpĭō, frŭōr. ‖ — ĭtĕr, vĭam, grădŭm, cāmpōs, fŭgām, etc. *Se mettre en chemin, s'engager dans les champs, fuir.* Ācrī Cārpĕrĕ prātă fŭgā. *V.* Frīgĭdă rūră Cārpāmŭs. *Id.* Ārĭās hŏmĭnĕm cārpĕrĕ pŏssĕ vĭās. *O.* Ālātīs æthĕră cārpĭt ĕquīs. Pĕdĕ cārpĕrĕ cāmpōs. Mārĕ cārpēntēm. *Id.* Ūtpŏtĕ lōngūm Cārpēntēs ĭtĕr. *H.* Ī, dēmēns, ĭ, cārpĕ fŭgām. *Sil. Voy.* Eo, Fugio. ‖ *Miner, affaiblir.* Cārpĭt ēnĭm vīrēs paūlātŭm,

ūrĭtquĕ vīdēndō. *V.* Ēt cæcō cārpĭtŭr ĭgnī. *Id.* Cārpĭtquĕ mĕdŭllās Ĭgnĭs ĕdāx. *L.* Cārpsĭt ŏpēs ĭllă rŭīnă mĕās. *O.* SYN. Dēbĭlĭtō, frāngō, ĕdō, exĕdō. ‖ *Blâmer, censurer.* Mænĭŭs ābsēntēm nŏvĭŭm quŭm cārpĕrĕt. *H.* Nōstrōs cārpsērĕ lĭbēllōs. *O.* SYN. Dēprĭmō, mōrdĕō, lăcĕrō, rēprēhēndō.

Cārpŏphŏrŭs, ī. *m.* (*καρποφόρος*). *Nom d'homme.* Quāntŭlă Cārpŏphŏrī pŏrtĭō, fūsus ăpĕr! *M.* (*Spect.* 15, 2. Adde *Juv.* 6, 199).

Cārpsī. *parf. de* Carpo.

Cārptŭm. *En parties, en morceaux.* Hīrsūtă hārbis sōlvĭtŭr cārptŭm cūtis. *Prud.* (*Peri.* 2751). Ēt quæ cārptŭm sīngŭlă cōnstĕnt. *Boet.* (5, 2). SYN. Mĭnūtātĭm.

Cārptŏr, ōris. *m. Écuyer tranchant.* Fīnxērŭnt pārĭtĕr lĭbrārĭŭs, ārchĭmăgīrī, Cārptōrēs. *J.* (9, 109). ‖ † *Critique, censeur.* Sūbdūctī sŭpĕrcĭlĭī cārptōrēs. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7).

Cārptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Carpo. *Arraché, cueilli.* Quī nīsī cārptŭs ĕrīt, tŭrpĭtĕr ĭpsĕ cădĕt (flos). *O.*

Cārpŭs, ī. *m.* (*καρπός*). *Nom d'homme.* Crōtī chŏraulæ, vīllĭcīquĕ sūnt Cārpī. *M.* (VI, 39, 19).

Cārrhæ *ou* Cārræ, ārŭm. *f. pl. Ville d'Assyrie, près de laquelle les Parthes défirent Crassus.* Crāssŭs Āssўrĭās Lătĭō măcŭlāvĭt sānguĭnĕ Cārras. *L.* Pōst dēmĭtās ad Pārthĭca flūmĭna Cārrās. *Cl.* Crāssōrum ēt mădĭdās crūōrĕ Cārrās. *Sid.* (*Pan.* 2114. Adde *Prud. Sym.* 1385).

Cārrĭnās, ātis. *m. Secundus Carrinas, rhéteur proscrit par Caligula.* Ātquĕ Sēcundī Cārrĭnātĭs; ēt hūnc ĭnōpēm vīdistĭs, Āthēnæ. *J.* (7, 205).

Cārruca, æ. *f. Espèce de char.* Aurĕa quōd fūndī prētĭō cārrŭca părātŭr. *M.* (III, 62, 5. *Ib.* 47, 15; XII, 24, 2). *Voy.* Rheda.

Cārsĕōlānŭs, ă, ŭm. *De Carséoles.* Nūnc quŏquĕ lēx vūlpēm Cārsĕōlānă vĕtăt. *O.*

Cārsĕōlī, ōrŭm. *m. pl.* (*Καρσίολοι*). *Ville du Latium, sur l'Anio.* Frīgĭdă Cārsĕōlīs, nĕc ŏlĭvīs āptă fĕrēndīs. *O.*

? Cārtārē, ēs. *f. Ile de la Bétique, près de Tartessus.* Ēt Cīlbĭcēnōs : Cārtārē pōst ĭnsŭla ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 255. Urbem *Cartanam* hīs ĭpsīs in tractĭbus agnoscit *Carter*, *Reise von Gibraltar nach Malaga*, p. 204. Possit et esse insula *Cartame*).

Cārtēĭā *ou* Cārtējā, æ. *f.* (*Καρτεία et Καρτηία*). *Ville de la Bétique, près de Calpé, la même que* Tartessus. Ārgānthōnĭācōs ārmāt Cārtēĭā nēpōtēs. *Sil.*

Cārthæŭs *et* Cārthēĭŭs, ă, ŭm (*Καρθαῖος et Καρθήϊος, de Καρθαία*). *De Carthée, ville de l'île de Céa.* Nāmquĕ sacĕr nўmphīs Cārthæa tĕnēntĭbŭs ārvă. *O.* Trānsĭt ēt ānte quæ Cārthēĭă mœnĭă Cēæ. *Id.*

Cārthāgĭnĭēnsēs, ĭŭm. *m. pl. Les Carthaginois, habitans de Carthage.* Hōstēm quī fĕrĭēt, mĭhī ĕrīt Cārthāgĭnĭēnsis. *Enn.* (apud *Cic. Balb.* 22). Hās ĕsse ĭngĕnŭās ămbās Cārthāgĭnĭēnsēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 3). SYN. Pœnī. *Voy. ce mot.*

Cārthāgĭnĭēnsis, ĕ. *De Carthage. Voy. le préc. et* Punicus.

Cārthāgŏ, ĭnis. *f. Carthage, ville célèbre d'Afrique, fondée par une colonie Phénicienne sous la conduite de Didon, patrie d'Annibal, et conquise par Scipion.* Sūspectās hăbŭīsse dŏmŭs Cārthāgĭnis ālтæ. *V.* Flēbĭlĕ cūm tŭmĭdă bēllŭm Cārthāgĭnĕ gēssī. *Cl.* SYN. Bўrsă. EP. Agēnŏrĕă, barbarica, Elissæa, Libyca, Punica, Sidonia, Tўrĭă, ântiquă, ăltă, dīvēs, pŏtēns, sŭpĕrbă, fĕrōx; bēllĭgĕrā; dīrā, sævă, fĕrā; ĭmpĭă, pĕrfĭdă. PPH. Urbs Āgēnŏrĭs, Pūnĭcă, Sīdŏnĭă, Tўrĭă. Ēlissæ mœnĭă. Cārthāgĭnis ārcēs. Urbs æmŭlă Rōmæ. VERS. Urbs ântiquă fŭīt : Tўrĭī tĕnŭērĕ cŏlōnī, Cārthāgo, Ĭtălĭām contrā Tĭbĕrĭnāquĕ longĕ Ōstĭă. divēs ŏpum. stūdĭīsquæ ăspĕrrĭmă bēllī : Quām Jūno fĕrtŭr tĕrrĭs māgis ōmnĭbŭs ūnăm Pōsthăbĭtă cŏlŭīssĕ Sāmō. *V.* ‖ — nŏvă. *Carthagène, ville d'Espagne où les Carthaginois s'étaient établis.* Urbs cŏlĭtŭr, Teucrō quōndām fūndātă vĕtūstō, Nōmĭnĕ Cārthāgō : Tўrĭus tĕnĕt ĭncŏlă mūrōs : Ūt Lĭbўæ sŭă, sīc tĕrrĭs mĕmŏrābĭle Ĭbērĭs Hæc căpŭt ēst. *Sil.* (XV, 192 *sq.*)

Cārthēlŭs. *Voy.* Carthæus.

Cārŭī. *parf. de* Careo.

Cārŭs, ă, ŭm. *Cher, coûteux, de prix, précieux.* Nōn ĭllās fīxŭm cārās ēffĕcĕrāt aurŭm. *Pp.* (III, 23, 7, nempe tabellas). Vēnĭo ād măcēllŭm, rogĭtō pīscēs : ĭndĭcānt Cārōs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 3). Fălĕōr me ĕssĕ cŏcŭm cārissŭmŭm. *Id.* (*Ps.* III, 2, 59). Nīl sānctŭm măgĭs ēt mīrŭm cārŭmquĕ vĭdētŭr. *Lr.* (I, 730). SYN. Prĕtĭōsŭs. ‖ *Cher, chéri.* Cārĕ pŭĕr, mĕă sōla ēt sērā vŏlŭptās. *V.* Nēc tē mĭhī cārĭŏr ăltĕr. *O.* Āt lōngē pătrĭa ēst, lōngē cārissĭmă cōnjŭx. *Id.* SYN. Dĭlectŭs, ămātŭs, ămīcŭs, suāvĭs, dŭlcis, grātŭs, ăccĕptŭs, jūcundŭs, cārissĭmŭs. PPH. Cārĭŏr vītă, ŏcŭlis, lŭcĕ, aurō. Quō nōn cārĭŏr ŭllŭs, ăltĕr. Ānte ăllŏs cārŭs, dĭlectŭs. Animæ pārs, dīmĭdĭŭm. VERS. Ō lŭcĕ măgis dĭlectă sŏrōrī! *V.* Tēquĕ sŭīs jūrāt cārām măgis ēssĕ mĕdŭllis. *Tib.* Ō mĭhī mĕ cōnjŭx cārĭŏr! *O.* Pĕctŏrĭbŭs quāntŭm tū nōstrīs, ūxŏr, ĭnhærēs. *Id.* Cārĭŏr ōmnī Lūcĕ. *Cl.* Ēt vērŭm vītă cuī cārĭŭs. *Aus.* Vītă frātĕr ămābĭlĭŏr. *Cat.* Quī tĕ ămāt plŭs quam hōsce ŏcŭlos. *Ter.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Sūm quŏquĕ, Cārĕ, tŭīs dēfēnsūs vīrĭbŭs ābsēns. *O.* (*Trist.* III, 5, 17. *Id. Pont.* IV, 13, 39. Adde *Aus. Epitap. Her.* 37, 2).

Cārўă Dĭānă (*de καρύα, nux*). *Nom sous lequel Diane était adorée à Lacédémone.* Plaudēntīque habĭlēs Cārўæ rĕsōnārĕ Dĭānæ. *St.* (*Th.* IV, 225. Cujus nominis fabulosam originem memorat *Serv.* ad *Ecl.* 8, 40. « Unde, inquit sub fine, templum *Caryatidi Dianæ* a Laconibus consecratum. » *Diom.* 3, 483 : « Quo solitus erat chorus virginum *Caryatidi Dianæ* hymnum canere. »)

Cārўātĭs, ĭdis. *f. Voy. le précéd.*

Cārўăndæŭs, ă, ŭm (*Καρυανδαῖος*). *De Caryanda, île voisine de la Carie, patrie du géographe Scylax.* Āthēnīēnsis, Cārўăndæŭs Scўlăx. *Avien.* (*Or. mar.* 44. *Ib.* 372).

Cārўōtă, æ, *et* Cārўōtĭs, ĭdis *f.* (*καρυωτός et καρυωτίς*). *Datte.* Aurĕă pōrrĭgĭtŭr Jānī cārўōtă călēndīs. *M.* (XIII, 27. *Id.* VIII, 33, 11). Ēt nōtās cārўōtĭdās thĕātrīs. *Id.* (XI, 32, 10). Ēt lātēntĕ pălmă Prægnantēs cārўōtĭdēs cădĕbānt. *St.* (*Silv.* I, 6, 20).

? Cārўstĕūs. *Voy. le suiv.*

Cārўstĭŭs *et* Cārўstōŭs, ă, ŭm (*Καρύστιος et Καρυστῷος*). *De Carystos.* Quāquĕ Cārўstōĭs frāngĭtŭr ūndă vădīs. *O.* (*Fast.* IV, 282. Sic pauci scribunt; vulgo *Carysteus*, contra analogiam. Nempe *Lesbos*, *Lesbius* et *Lesbous*; *Carystos*, *Carystius* et *Carystous*. Ceterum apud *Strab.* est *Καρύστιος οἶνος*).

Cārўstŏs *et* Cārўstŭs, ī. *f.* (*Κάρυστος*). *Ville de l'île d'Eubée, renommée pour ses carrières de marbre.* Quā mārīs ăngŭstāt faucēs sāxōsă Cārўstŏs. *L.* Tænărē, sīvĕ tŭīs, sīvĕ, Caryste, tŭīs. *Tib.*

III, 3, 14. Adde *St. Silv.* II, 2, 93; *Sen. Troad.* 836; *Mart.* IX, 76, 7).

Căsă, æ. *f. Cabane, chaumière.* Atque hūmīlēs hăbĭtārĕ căsās, ēt fĭgĕrĕ cērvōs. *V.* Sūnt quĭbŭs ē rāmīs frondĕā fāctă căsa ēst. *O.* SYN. Căsŭlă, tŭgŭrĭŭm, *qqf.* măgālĭă, măpālĭă. EP. Rūstĭcă, ăgrēstĭs, pastōrālĭs, strāmĭnĕă, grāmĭnĕă, frondĕă, ăngusta, exĭgŭă, hūmĭlis, mŏdĭcă, exĭlĭs, pārva, tĕnŭĭs, sĭmplex; ĭnōps, ĭndĭgă, paŭpĕr; tūtă, sĕcūră, quiētă, fēlīx. PPH. Rūstĭcă tĕctă. Tĕctă căsæ. Lārēs, pĕnātēs ăngustī, pārvī, tĕnŭēs, etc. Dŏmŭs hūmŭlis, ăgrēstĭs; hūmĭlī culmĭnĕ, strāmĭnĕ, strāmĭnĭbŭs tĕctă, cŏntĕctă. VERS. Paŭpĕrĭs ĕt tŭgŭrī cŏngĕstŭm cespĭtĕ culmĕn. *V.* Juncīs cānnāque intĕxtă palŭstrī. *L.* Pārvă quĭdĕm stĭpŭlīs ĕt cānnā tĕctă palŭstrī. *O.* Lĭcĕăt exĭgŭō lārĕ pĕnsārĕ rĕgnŭm. *Sen.* Ĕt mălĕ cŏmpactæ tĕgmĭnă fŭltă căsæ. *M.* Pārvō sŭb lārĕ paŭpĕrŭm. *H.*

Căsăbŭndŭs, ă, ŭm. *arch. Qui tombe souvent, peu solide sur ses pieds.* Rīsī ĕgŏmĕt mĕcŭm căsăbŭndum īre ēbrĭŭm. *Næv.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3. Cf. *Gloss. Placid.*). *Voy.* Caso.

? Căsānes, tĭs. *Comme le précéd.* (Sunt qui legunt apud *Pl. Bacc.* II, 3, 71; *Asin.* II, 3, 23 : ubi alii *quassans*).

Căscă, æ. *m. Nom d'homme.* Ārmĭgĕrī Căscæ pĕnĕtrābĭlīs hæsĭt ārundō. *Sil.* Rīdĭcŭlum ēst, quŭm tĕ Căscăm tŭă dicĭt ămĭcă (*Anthol.* I, p. 672).

Căscellĭĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Mēssālæ, nēc scĭt quantŭm Căscellĭĭus Aulus. *H.* Aŭt rĕfĭcit dentēm Căscellĭĭus ægrŭm. *M.* (X, 56, 3. *Id.* VII, 8).

Căscŭs, ă, ŭm. *arch. Vieux.* Quām primŭm Căscī pŏpŭli gĕnŭĕrĕ Lătīnī. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3. De quo *Cic. Tusc.* 1, 12 : « Priscis illis, quos *cascos* appellat *Ennius.* ») Vĕtĕrēs Căsmēnās, căscās rēs vŏlō prōfārī. *Vet. Carm.* (apud *Varr. ibid.*) Ĕt nūnc pārāvīt trĭtĭcŭm căscō sălĕ. *Aus.* (*Epist.* 22, 27. Cf. *Fest.*)

Căsĕŏlŭs, ĭ. *m. dimin. de* Caseus. Hăc dānt ŏvă nŭrŭs căsĕŏlŭsquĕ dĭē. *O.* Sūnt ĕt căsĕŏlī, quŏs jūncĕă fiscīnă sĭccăt. (*Copa*, 17).

Căsĕŭm, ĭ. *n. arch. Comme* Caseus. Căsĕŭm rādi pŏtēst. *Pl.* (*frag.* apud *Non.* 3, 63. Adde *Nov.* seu *Næv. ibid.*) Căsĕŭm mŏllĕ. *Pompon.* (apud *Charis.* 1, 61).

Căsĕŭs, ĭ. *m. Fromage.* Cāndĭdŭs ēlĭxæ mĭscētŭr căsĕŭs hĕrbæ. *O.* Pīnguis ĕt ĭngrātæ prĕmĕrētŭr căsĕŭs ūrbi. *V.* EP. Pīnguis, mŏllis, nĭvĕŭs, rĕcēns, prēssŭs. SYN. Căsĕŏlŭs. PHH. Prēssī cōplă lactis. *V.* Lactis măssă cōactī. *O.* Lăc cōncrētŭm vīmĭnĕ quĕrnō. *Id.* VERS. Pārtēm (lactis) lĭquĕfăctă cŏăgŭlă dūrānt. *O.* Ĭn nĭvĕās lăc cōgĕrĕ glĕbās. *Id.* Pĕr tōtŭm nĭvĕŭs prĕmĭtŭr mĭhī căsĕŭs ānnŭm. *Calp.* Ūbĕrĭbŭs suādēns sĭccārĕ flŭōrĕm lactis, ĕt ĭn nĭvĕās ādstrĭctŭm cōgĕrĕ glĕbās. Trĕmŭlī prĕmĕre ūdă cŏăgŭlă lactis. *Id.* Ĕt măssām mŏdō lactis ălĭĭgātī. *M.* Fēcundī rĕdĭĕrūnt mūnĕră rūris, Căsĕŭs. *Tib.*

Căslă, æ. *f.* (κασία). *Cannelle, plante odoriférante.* Vīx hūmīlēs āpĭbŭs căsĭās rōrēmquĕ mĭnīstrāt. *V.* Nēc căslă lĭquĭdī cōrrumpĭtŭr ūsŭs ŏlīvī. *Id.* (Adde *Mart.* VI, 55, 1). EP. Ōdōrā, suāvis, ŏlēns, frăgrāns.

Căsllĭnŭm, ĭ. *n. Ville de Campanie.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De cette ville.* Pōst Căsĭlīnă sĭbī... ægrē rĕsĕrāvĕrāt āstŭ Lĭmĭnă. *Sil.*

Căsĭnă, æ. *f. Nom d'une comédie de Plaute et d'un personnage de cette pièce.* Prærĭpĕrĕ Casĭnam uxōrĕm, proĭndĕ ŭt pōstŭlās (*Cas.* I, 1, 8).

Căsĭnŭm, ĭ. *n. Ville du Latium.* Nĕbŭlōsī rūrā Căsĭnī. *Sil.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De cette ville.* Nўmphīs hăbĭtātă Căsĭnis Rūrā. *Sil.* (XII, 527. Quanquam alii leg. *Casini*).

Căslŭs, ĭi (mons). *m. Montagne d'Égypte, du côté de l'Arabie Pétrée, où était un temple de Jupiter Casius, et le tombeau de Pompée.* Nēc tĕnŭīt Căsĭŭm nocturnō lūmĭnĕ mōntĕm. *L.* Nām Căslī mōntis quā prōmĭnĕt ōră pĕr æquŏr. *Prisc.* (*Peri.* 822). SYN. Căslă rūpēs. *L.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ĕt Căslō præfĕrrĕ Jŏvī. *L.*

† Căsŏ, ās, ārĕ. *n. arch. Tomber souvent.* Nōn hĕrclĕ tam īstĭc vălĭdē căsābānt cădī. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 38). *Voy.* Casabundus.

Căspĕrĭă, æ. *f. Ville des Sabins.* Căspĕrĭămquĕ cŏlūnt, Fŏrŭlōsque ēt flūmĭnĕ Hĭmellæ. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 417. Alii utrobique leg. *Casperula*).

? Căspĕrŭlă. *Voy. le précéd.*

Căspĭăcŭs, ă, ŭm (Κασπιακός). *Comme* Caspius. Mĕtŭēndavĕ pōrtæ Lĭmĭnă Căspĭăcæ. *St.* (*Silv.* IV, 4, 64).

Căspĭădæ, ārŭm. *m. pl.* (Κασπιάδαι). *Peuples voisins de la mer Caspienne.* Claŭstrīsquĕ prōfūsī Căspĭădæ. *V. Fl.* (VI, 106).

Căspĭăs, ădis. *f.* (Κασπιάς). Căspĭădās tāngūnt pōrtās quī sōlīs ăb ōrtū. *Prisc.* (*Peri.* 951).

Căspĭŭm (mare). *n. Mer Caspienne, en Hyrcanie.* Mānānt ĭn ægrōs, aŭt mārĕ Căspĭŭm. *H.* Cōmmīsīt ? aŭt quæ Căspĭŭm tāngēns mārĕ. *Sen.* (*Troad.* 1108). SYN. Hўrcānŭm pĕlăgŭs. *Avien.* Căspĭă Tēthўs. *Id.* Căspĭŭs pōntŭs. *Prisc.* Căspĭă ūndă. Hўrcānŭm mārĕ. *Id.* ‖ — ŭs, ă, ŭm (Κάσπιος). *De la mer Caspienne, du pays environnant.* Ĕt Căspĭa rēgnă Rĕspōnsīs hōrrēnt dīvūm. *V.* Pōst fōrtīs Căspĭa prōlēs. *Prisc.* (*Peri.* 703). ‖ Căspĭæ pōrtæ *et* Căspĭa pōrtă; Căspĭă claŭstră (Κάσπιαι πύλαι). *Gorge dans le mont Taurus.* Pĕtĕrēm quŭm Căspĭă claŭstră. *L.* (VIII, 222. *Ib.* 291. Adde *Prisc. Peri.* 954). *Voy.* Caspiacus, Caspias, Porta. ‖ Căspĭă fĕră. *Tigre.* (*Sen. H. OEt.* 145.)

Căssăndĕr, drī. *m.* (Κάσσανδρος). *Cassandre, nom d'homme.*

Căssăndră, æ. *f.* (Κασσάνδρα). *Cassandre, fille de Priam et d'Hécube, obtint d'Apollon le don de prophétie, mais à condition qu'on n'ajouterait pas foi à ses prédictions. Devenue esclave d'Agamemnon, elle fut tuée avec lui par ordre de Clytemnestre.* Sōlă mĭhī tālēs căsŭs Căssăndră cānēbāt. *V.* Tūnc ētĭām fātīs āpĕrīt Căssăndră fūtūrīs Ōră, dĕī jūssū nōn ūnquām crēdĭtă Teūcrīs. *Id.* SYN. Phœbās. EP. Phœbēă, Īlĭăcă, Prĭāmēĭă; fātĭdĭcă, vērāx. PPH. Prĭāmēĭă vīrgō, vātēs. Āntīstĭtă Phœbī. Fāmŭlă vērĭdĭcī dĕī. (Cf. *Sen. Troad.* 34 *sq.*)

Căssăndrĕŭs, ĕī *ou* eī. *n.* (Κασσανδρεύς). *De Cassandrée, ville de Macédoine : Apollodore, tyran de cette ville.* Nōn tĭbī Căssăndrĕūs pătĕr ēst, dūrūsvĕ Căphārĕūs. *O.* (*Pont.* II, 9, 45. Et *Ibis*, 463).

† Căssātŭs, ă, ŭm. *Comme* Cassus. *Rendu vain, inutile.* Căssātă dēflĕt crīmĭnă. *Fort.* (IV, 464). Cōnsĭlĭŭmquĕ dŭcŭm căssātĭs dissĭpăt aūsĭs. *Alcim.* (V, 498).

Căssēs, ĭŭm. *m. pl. Lacs, filets, toiles de chasseur.* Dēcĭdit ĭn căssēs prædă pĕtĭtă mĕos. *O.* Nēc bĕnĕ dē lāxīs căssĭbŭs ēxĭt āpēr. *Id.* Căssĭbŭs ĭmpōsĭtīs vēnōr, sĕd ārundĭnĕ sūmptā. *Pp.* (IV, 2, 33). SYN. Lăquĕī, rētĭă, plagæ. *Voy.* Cassis 2, Rete. ‖ *Toile d'araignée.* Lāxās sŭspēndĭt ārānĕă căssēs. *V.* (Adde *Mart.* III, 93, 5). *Voy.* Araneum.

Cāssiānŭs, ă, ŭm. *De Cassius, partisan de Cassius.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Nōn mīrŏr : illŭd, Cāssĭānē, mīrārĕr. *M.* (III, 64, 5). ‖ *Eccl. Saint Cassien, martyr.* Mārtўr dĭcātō Cāssĭānŭs cōrpŏrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2091. *Ib.* 1084).

Cāssĭdă, æ. *f. Casque.* Sōnăt ārcŭs, ĕt aūrĕā vātī Cāssĭdă. *V.* Aūrĕa cuī pōstquām nūdāvit Cāssĭdă frōntĕm. *Pp.* (III, 9, 15. Cf. *Charis.* 1, 80). *Voy.* Cassis 1.

Cāssĭŏpē, ēs, *et* Cāssĭŏpēă *ou* Cāssĭŏpēă, æ. *f.* (Κασσιόπη, Κασσιόπεια *et* Κασσιέπεια). *Cassiope, femme de Céphée, osa comparer sa beauté à celle des Néreides. Pour la punir de son orgueil, Neptune ordonna que sa fille Andromède devint la proie d'un monstre marin. Mais Persée la délivra, et il obtint de Jupiter que sa belle-mère serait mise au nombre des astres.* Sērvātōrēmquĕ fātēntŭr Cāssĭŏpē Cēpheŭsquĕ pătĕr. *O.* EP. Fōrmōsă, sŭpērbă, īnfēlīx. PPH. Cēphĕī *ou* Cēphеī cōnjŭx, ŭxŏr. Cēphĕīă cōnjŭx. ‖ *Constellation.* Nēc mihī Cāssĭŏpē sōlĭtō vīsūră cārīnăm Ōmīnăt. *Pp.* (I, 17, 3). Cāssĭŏpēă vīrūm rĕsīdĕt sŭblīmĭs ăd ipsŭm. *German.* (*Arat.* 192. Adde *Manil.* I, 355; *Cic. Arat.* 194).

1. Cāssĭs, ĭdĭs. *f. Casque.* Spīcŭlă cūm pīctīs hærēnt īn cāssĭdĕ pēnnīs. *O.* Quătĭt aūrā cōmantēs Cāssĭdĭs aūrĭcōmæ crīstās. *Sil.* SYN. Cāssĭdă, galĕa. *Voy.* Galea.

2. Cāssĭs, ĭs. *m. Rets.* Vīsō cāssĕ, rēsīstĕt ămāns. *O.* Quūm, cāssĕ vīnctŭs, tĕntăt ēgrēssŭs tămĕn. *Senec.* (*Ag.* 893). *Voy.* Casses.

Cāssĭtă, æ. *f. Alouette. Voy.* Galerita.

† Cāssĭtĕrŭs *ou* Cāssĭtĕrŏs, ī. *n.* (κασσίτερος). *Étain. Les anciens donnaient pour étymologie à ce mot le mont* Cassius. Cāssĭŭs indĕ mōns tūmĕt : Ēt Grāĭa āb ipsō lĭnguă cāssĭtĕrōn prīus, Stānnŭm vŏcāvīt. *Avien.* (*Or. mar.* 259. *Diom.* 1, 315, scribit *cassiterum*).

1. Cāssĭŭs, ĭ *et synér.* ī. *m. Cassius, l'un des meurtriers de César, périt à la bataille de Philippes.* Cāssĭŭs hōc pŏtĭŭs fĕrlĕt căpŭt. *L.* Brūtōrum ēt Cāssī nātālĭbŭs. *J.* (5, 37). ‖ — Parmensis. *Cassius, de Parme, poète du temps d'Auguste.* Quālĕ fŭīt Cāssī răpĭdō fĕrvēntĭŭs ămnī ĭngēnĭŭm. *H.*

2. Cāssĭŭs (mons). *m. Montagne de la Bétique.* Sē prōtŭlĕrĕ : Cāssĭŭs ĭndĕ mōns tūmĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 259. Nisi legendum *Casius*). Tēnditŭr, ēt vāstī dēsērtă căcūmĭnă Cāssī. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* 65. Sed in hoc montem *Cassium* cum *Casio* poeta confudisse videtur). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Æquāt sĭbī Cāssĭă rūpēs. *Licent.* (*ib.* 66).

Cāssŭs, ă, ŭm. *Vide, creux.* Nīl prætĕr sălĭcēs, cāssăquĕ cānnă fŭīt. *O.* Quām tĕ cōntēmptŭm cāssă nŭcĕ paŭpĕrĕt. *H.* Cāssă glăns. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 37). SYN. Inānis, văcŭŭs. ‖ *Vain, inutile.* Dīxīt, ŏpēmquĕ dĕī nōn cāssa īn vōtă vŏcāvīt. *V.* SYN. Vānŭs, ĭnūtĭlĭs. ‖ *Vain, futile, sans effet.* Vūlgātŭm, nĕc cāssă fĭdēs. *Sil.* Cāssărŭm sēdĕt īrārĭum spĕctātŏr. *Id.* Nōn ēcāstŏr cāssă mĕmŏrŏ. *Pl.* (*Cist.* IV, 1, 16). Nūnquām cāssă mănŭs. *St.* Sōlĭcĭtāmquĕ gĕrīs cāssă fōrmĭdĭnĕ mēntēm. *Lr.* (III, 1063). SYN. Vānŭs, ĭnānĭs, ĭrrĭtŭs. *Voy.* Vanus. ‖ *Privé de.* Nūnc cāssŭm lūmĭnĕ lūgēnt. *V.* Æthĕrĕ cāssŭs. *Id.* Cāssum ănĭmă corpŭs. *Lr.* (III, 563). Ēt dextrā rētĭnēns nōn cāssŭm lūmĭnĭs ēnsĕm. *Cic.* (*Arat.* 369). SYN. Ōrbātŭs, prīvātŭs. ‖ In cassum. *En vain.* Ōmnĭa īn cāssŭm cădunt. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 147). Nēc tānta īn cāssum vīrtus ĕăt. *L. Voy.* Incassum.

Cāstālĭă, æ. *f.* (Κασταλία). *Castalie, fontaine de Béotie, consacrée aux Muses.* Cāstālĭăm mōllī dēvērtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V.* Frōndĭfĕră sānctæ nĕmŏră Cāstālĭæ pĕtēns. *Sen.* (*OEd.* 276). SYN. Cāstălĭs. PPH. Cāstālĭă, Cāstālĭs ăquă, ŭndă. Cāstālĭŭs gūrgĕs. Cāstālĭī lătĭcēs. Fōns Āŏnĭŭs, Hўāntĭŭs. Lўmphă doctī fontĭs.

Cāstālĭdĕs, ŭm. *f. pl.* (Κασταλίδες). *Les Muses.* Pĕr gĕnĭŭm fāmæ Cāstālĭdŭmquĕ grĕgĕm. *M.* (VII, 11, 10. *Id.* IV, 14, 1). *Voy.* Musæ.

Cāstălĭs, ĭdĭs. *f.* (Κασταλίς). *De Castalie; fontaine de Castalie.* Cāstălĭs hīc nōbĭs, vēl Jŏvĭs ĭmbĕr ĕrĭt. *M.* (IX, 19, 8). *Voy. le suiv.*

Cāstălĭŭs, ă, ŭm (Κασταλιος). *De Castalie.* Vīx bĕnĕ Cāstălĭō Cāstŏr sūccēssĕrăt ântrō. *O.* Pōcŭlă Cāstălĭă plēnă mĭnīstrăt ăquă. *Id.* Cāstălĭămquĕ ŭmbrăm Pĭērĭŏsquĕ lăcŭs. *Tib.* (III, 1, 16). *Voy.* Castalia.

Cāstānĕă, æ. *f.* (κάστανον). *Châtaignier.* ‖ Cāstānĕă nŭx, *et absolt.* Cāstānĕă, æ. *f. Châtaigne.* Cāstānĕāsquĕ nŭcēs, mĕă quās Āmărўllĭs ămābăt. *V.* Āt nūnc cāstānĕās nōn ămăt īllă nŭcēs. *O.* (Adde *Calp.* 2, 82; *Auct. Copæ*, 19; *Ser. Sam.* 560). Cāstānĕæ mōllēs, ēt prēssī cōpĭă lăctīs. *V.* EP. Hīrsūtă, hŏrrĭdă, hĭspĭdă; mōllĭs, tĕnĕră.

Cāstĕ. *adv. Avec chasteté, piété, vertu.* Jūstĭ-tĭămquĕ sŭī cāstĕ plăcāssĕ pārēntīs. *O.* Ăbdĭtă vīrgĭnĕīs cāstĕ pūbēscĕrĕ tēctīs. *Juvc.* (I, 82. Adde *Pl. Trin.* II, 4, 148).

† Cāstēllānŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à une place forte.* Cāstēllānĕ sōrĕx clōācæ (*Anthol.* II, p. 468).

Cāstēllŭm, ī. *n. Château-fort, forteresse.* Aūt mōntānă sēdēt circŭm cāstēllă sŭb ārmis. *V.* Cāstēlla īn tūmŭlīs. *Id.* Tūrrĭtăquĕ sūmmīs Dīspōnēt cāstēllă jŭgīs. *L.* SYN. Ōppĭdŭm, ārx. *Voy.* Arx.

Cāstĕrĭă, æ. *f. Chantier, lieu où l'on abrite les vaisseaux.* Quīn pŏl, sī rĕpōsīvī rēmŭm, sōla ĕgo īn cāstĕrĭă ŭbī quiēscŏ. *Pl.* (*As.* III, 1, 16. Cf. *Non.* 2, 128).

† Cāstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend chaste, pur.* Cāstĭfĭcō sŏlĭāns plă sācrāmēntă lăvācrō. *Paul. Nol.* (25, 188). ‖ *Chaste.* Ēxpĕllĕ făcĭnŭs mēntĕ cāstĭfĭca hŏrrĭdŭm. *Sen.* (*Hip.* 169).

† Cāstĭgābĭlis, ĕ. *Répréhensible, punissable.* Qui ădmīsīt īn sē cŭlpām cāstĭgābĭlĕm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 6).

† Cāstĭgātĭō, ōnis. *f. Réprimande; châtiment. Voy.* Censura, Pœna.

Cāstĭgātŏr, ōris. *m. Censeur, qui réprimande.* Sē pŭĕrō, cēnsŏr cāstĭgātŏrquĕ mĭnōrŭm. *H.* Paŭsă : vīcīstī cāstĭgātōrĕm tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 150). SYN. Ōbjŭrgātŏr, cēnsŏr, rĕprĕhēnsŏr.

Cāstĭgātŭs, ă, ŭm. *Puni, châtié.* Vītĭa ūltĭmă fictŏs Cōntēmnūnt Scaūrŏs, ēt cāstĭgātă rĕmōrdēnt. *J.* (2, 35). Tōt cāstĭgātăm vīcĭbŭs dīvīnă Cănŏpŭm. *Alcim.* (V, 666). ‖ *Au fig.* Nōdīs ēt cāstĭgātă jŭbārŭm Lĭbērtās. *St.* ‖ *Beau, parfait.* Ēt cāstĭgātæ collēctă mŏdēstĭa frōntĭs. *St.* Quām cāstĭgātō plānŭs sŭb pēctŏrĕ vēntĕr. *O.*

Cāstĭgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Réprimander.* Tūm grāvĭs Ēntēllŭm dictīs cāstĭgăt Ācēstēs. *V.* Cāstĭgāntquĕ mŏrās. *Id.* Cōrrĭpĭēs nīmĭrum, ēt cāstĭgābĭs ăcĕrbō Clāmōrĕ. *J.* (14, 54). SYN. Ōbjŭrgō, īncrĕpō, īncrĕpĭtō, rĕprĕhēndŏ. ‖ *Châtier, punir.* Cāstĭgatque audĭtquĕ dŏlos. *V.* Manĕ cāstĭgābĭt ĕos bŭbŭlĭs ĕxŭvĭĭs. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 26). SYN. Pūnĭŏ, plĕctŏ, mulctŏ. *Voy.* Punio. ‖ *Corriger un défaut, un ouvrage.* Præsēctŭm dēclēs nōn cāstĭ-

gāvīt ăd ūnguĕm (carmen). *H.* Mōlis prægrăvĭdæ cāstigāt pūlvĕrĕ lāpsūs. *St.* (Adde *Pers.* 1, 6). SYN. Ēmendō, cōrrigō, *qqf.* pōlīō, pērfĭcĭō. *Voy.* Corrigo. ‖ *qqf. Resserrer.* Insŭlă, flŭctŭsŏnō circŭmvăllāta prōfundō, Cāstĭgātŭr æquis. *Sil.* SYN. Cŏērcĕō, strĭngō.

Cāstĭtās, ātĭs. *f. Chasteté.* Vīrtūs, ēt mĕtŭēns ăltĕrĭūs vīrī Cērtō fœdĕrĕ cāstĭtās. *H.* Prōh, cāstĭtātis vindĭcem ārmēmūs mānūm. *Sen.* (*Hip.* 261). SYN. Cāstĭmōnĭă, pŭdĭcĭtĭă, pŭdŏr. *Voy.* Pudicitia, Castus. ‖ *En gén. Vertu. Voy.* Probitas, Virtus.

† Cāstĭtūdō, ĭnis. *f. arch. Comme* Castitas. Ĭbī fās, ĭbī cūnctam ăntīquām cāstĭtūdĭnĕm. *Att.* (apud *Non.* 2, 124).

Cāstŏr, ŏris. *m.* (Κάστωρ). *Castor, fils de Jupiter et de Léda, épouse de Tyndare, partagea l'immortalité avec son frère Pollux.* Pĕctŏră trājectūs Lȳncēō Cāstŏr ăb ēnsĕ. *O.* Pōllūcēm pūgĭlēs, Cāstŏră plăcēt ĕquēs. *Id.* Cūm Cāstŏrĕ Pōllūx. *H.* SYN. Tȳndărĭdēs. EP. Thĕrăpnæus, Ămȳclæus, Lēdæus, Œbălĭus. PPH. Lēdæ pŭĕr, fĭlĭus, gĕnus. Pōllūx ăltĕr. *Sil.* (*Castoris* et *Pollucis* nomina confusa fuisse testatur *Serv.* ad *G.* III, 89). ‖ *Castor et Pollux.* Tȳndărĭdæ, *qqf.* Cāstŏrēs, Pōllūcēs. PPH. Lēdæī, Thĕrăpnæī, Œbălĭī, Ămȳclæī frātrēs. Œbălĭdæ gĕmĭnī. Gĕmĭnum Tȳndărĭdæ gĕnŭs. Păr nōbĭlĕ frātrŭm. Gĕmĭnūs Cāstŏr. Lēdæī Lăcōnēs. Cūm Cāstŏrĕ frātĕr. VERS. Tȳndărĭdæ frātrēs, hīc ĕquēs, illĕ pūgīl. *O.* Ēt gĕmĭnī, nōndŭm cœlēstĭă sīdĕră, frātrēs. *Id.* Quālīs ēt Eurōtæ Pōllūx ēt Cāstŏr ārēnīs, Hīc victŏr pūgnīs, illĕ fŭtūrŭs ĕquīs. *Pp.* Cāstŏr gaudĕt ĕquīs; ŏvō prognātŭs ĕodĕm Pūgnīs. *H.* Pōllūx tūm cæstū laudātŭs, Cāstŏr habēnīs. *Sidon.* Gĕmellĕ Cāstŏr, ēt gĕmellĕ Cāstŏrĭs (*Catalect. Virgil.* 8, *ult.*). Cāstŏrĭbŭs sĭmplī rītĕ dĭcāntŭr ĕquī (*Anthol.* 1, p. 469. Plura de his, *ib.* p. 26; apud *Mart.* 1, 37). ‖ *Les mêmes formant au ciel le signe des Gémeaux, et regardés comme un astre favorable aux navigateurs.* Sīc frātrēs Hellēnæ, lūcĭdă sīdĕră, Vēntōrūmquĕ rĕgāt patĕr. *H.* Hæc sūnt Lēdæīs templă dĭcāta dŭīs. *O.* Ātque ĭntĕrpōsŭīt gĕmĭnă Lēdæ sīdĕră. *Ph.* Naŭfrăgă Lēdæī sūstēntānt vēlă Lăcōnēs. *Cl.* Pāndĕ prĕcōr, gĕmĭnō plăcātŭm Cāstŏrĕ pōntŭm. *Rutil.* ‖ *Nom d'un gladiateur du temps d'Auguste.* Cāstŏr sclăt ăn Dŏlĭchōs plūs. *H.* ‖ † Cāstŏr, ŏris. *arch.* (Testatur *Capel.* III, p. 76.)

Cāstŏr, ŏris. *m.* (κάστωρ). *Castor, animal amphibie.* Cœpĭt cūm vēntīs, ĭmĭtātŭs cāstŏră, quī sē. *J.* (12, 34). Quōd sŭpĕrēst tūtŭm, Pōntĭcĕ cāstŏr, hăbēs (*Ovid. Nuc.* 166). SYN. Fĭbĕr. EP. Sōlērs, ĭndŭstrĭŭs, prūdēns.

Cāstŏrĕŭm, ī. *n. Liqueur tirée des intestins du castor, et dont on se servait pour narcotique.* Vīrōsăquĕ Pōntŭs Cāstŏrĕa, Ēlădŭm pălmās Ēpīrŭs ĕquārŭm. *V.* Tūnc vīrōsă tĭbī sūmēs mūltūmquĕ dŏmābĭs Cāstŏrĕă. *Nemes.* (*Cyn.* 225). Cāstŏrĕōquĕ grăvī mūlĭĕr sōpītă rĕcūmbĭt. *Lr.* (VI, 796. Adde *Pers.* 5, 135).

Cāstŏrĕŭs, ă, ŭm. *De Castor.* Frēnīs Cāstŏrĕă mōbĭlĭŏr mānū. *Sen.* (*Hip.* 810).

† Cāstră, æ. *f. arch. Comme* Castrum. Cāstra hæc vēstra ēst. *Att.* (apud *Non.* 3, 65).

Cāstră, ōrŭm. *n. pl. Camp.* Sēmănīmēs ĭn cāstrā trăhēns hōstīllă tūrmās. *L.* Quīsquīs ĕrīt cāstrīs jūgŭlātŭs Āchīvis. *O.* SYN. Tēntorĭă. EP. Æstīvă, hibĕrnă, mārtĭă, fortĭă, hōstīllă, ĭnīmĭcă, fĭdă, tūtă. ‖ Cāstrāmĕtŏr *ou* Cāstră mĕtŏr, ārīs, ārī. *d. Choisir l'emplacement d'un camp, camper.* PPH. Cāstră pŏnō, fĭgō, cōllŏcō, signō. Cāstrīs ĭnsistō, cōnsistō. VERS. Pōsĭtīs stăt ĭn ăgmĭnĕ cāstrīs. *V.* Tȳrrhēnī tūtă tĕnēbānt Cāstră lŏcīs. Cōnsīdūnt cāstrīs, ēt mœnĭă vāllānt. *Id.* Bōlānŭs tūtīs jŭgă quærĕrĕ cōmmŏdă cāstrīs, Mētārī Bōlānŭs ăgrōs. *St.* Mētātō spătĭō cāstrōrŭm. *Sidon. Voy.* Agger, Vallum. ‖ *Lever le camp, décamper.* Cāstră mŏvĕō. VERS. Ōmnĭsquĕ rĕlĭctīs Tūrbă flŭīt cāstrīs. *V.* Cāstra ăcĭēmquĕ mŏvēbăt. Ēxcēdūnt cāstrīs. Pūbēmquĕ ēdūcĕrĕ cāstrīs. Cāstrīs aŭdēbĭt vēllĕrĕ signă. *Id.* Ēgrĕdĭtŭr cāstrīs mīlēs gĕnĕrōsŭs ăb ĭsdĕm. *O.* ‖ *Armée, troupe.* Cāstră frĕmūnt. *L. Voy.* Exercitus. ‖ *Parti.* Ā vēstrīs ĭn mĕă cāstră rĕdīs. *O.* Grēssŭs ĭn nŏvă cāstră fĕrō. *Id.* SYN. Pārtēs, *qqf.* signă. *Voy.* Exercitus. ‖ *Jour de marche.* Brūndŭsĭūm dĕcĭmīs jŭbĕt hūnc ăttīngĕrĕ cāstrīs. *L.*

Cāstrānŭs, ă, ŭm. *De la forteresse* Castrum Inui. Ārdĕă sōlstĭtĭō Cāstrānăquĕ rūrā pĕtāntŭr. *M.* (IV, 60, 1).

† Cāstrātŏr, ōris. *m. Qui coupe.* Ōmnĕm grāmmătĭcām cāstrātŏr sūstŭlĭt ārtĕm (*Antholog.* I, p. 620).

Cāstrātŭs, ă, ŭm. *Coupé.* Ăttĭn cāstrātŭm sŭbĭtō prædĭcĕrĕ sōlĕm (*Antholog.* I, p. 33). *Voy.* Eunuchus. ‖ *Au fig.* Cāndĭdă vīrgĭnĭtās, ănĭmūm cāstrātă rĕcĭsŭm. *Prud.* (*Ham.* 1029).

Cāstrēnsĭs, ĕ. *De camp.* Nōctĭbŭs hibērnīs cāstrēnsĭă pēnsă lăbōrō. *Pp.* (IV, 3, 33). Cāstrēnsĭbŭs ūtĭlĭs ārmīs. *Id.* (III, 9, 19). ‖ — cōrōnă. *Voy.* Corona.

Cāstrĭcŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Dūm tĭbĭ fēlīcēs ĭndulgēnt, Cāstrĭcĕ, Bāiæ. *M.* (VI, 43, 1).

Cāstrō, ās, ārĕ. *Oter la virilité.* Dēfōrmēm sævă cāstrāvīt ĭn ārcĕ tȳrānnŭs. *J.* (10, 307). Răpĭtŭr cāstrāndŭs ăb ĭpsō Ūbĕrĕ. *Cl.* (Adde *Pl. Aul.* II, 2, 73). SYN. Ēvĭrō, ămpūtō, rĕsĕcō. ‖ *Au fig. Retrancher* Vīs nūllă crūēntăm Cāstrāt āvārĭtĭām. *Cl.* (*Eutr.* 1, 192). Quidquĭd ērāt mīsĕrī dīvērsīs pārtĭbŭs ōrbīs, Cāstrārī sōlēnnĕ fŭīt. *Sid.* (*Pan.* 962). Nēc cāstrārĕ vēlīs mĕōs lĭbēllōs. *M.* (I, 36, 14). SYN. Rĕsĕcō, cōmpescō.

Cāstrŭm, ī. *n. Place forte. Voy.* Castellum. ‖ Cāstrum Ĭnŭī, Cāstrŭm Laŭrēns, *ou absolt.* Cāstrum. *Ville du Latium, près d'Ardée.* Pōmĕtĭŏs, Cāstrŭmquĕ Ĭnŭī, Bōlămquĕ, Cōrămquĕ. *V.* Ānte ŏcŭlōs Laurēns Cāstrŭm mūrūsquĕ Lāvīnī ēst. *Tib.* (III, 5, 51). Dōnēc Cāstrŭmquĕ sæcrāsquĕ Lāvīnī sēdēs. *O.* (*Met.* XV, 727. Adde *Sil.* VIII, 359). ‖ — nŏvŭm. *Ville d'Étrurie.* Strĭngĭmŭs hīnc ēxēsum ēt flŭctu ēt tēmpŏrĕ Cāstrŭm. *Rutil.* (1, 227. Cf. *Plin.* 5, 8, et *Mel.* 2, 4).

Cāstŭlō, ōnis. *f. Ville d'Espagne, sur les frontières de la Bétique.* Cāstŭlō Phœbēī sērvāt cognōmĭnă vātīs. *Sil.* (III, 99. *Ib.* 391).

Cāstŭs, ă, ŭm. *Chaste.* Cāstă, nĕc ăntīquīs cēdēns Lævīnă Săbīnīs. *M.* (I, 63, 1). Cāstă pŭdīcĭtĭām sērvāt dŏmŭs. *V.* Hīc ēst cāstĭssĭmŭs ārdŏr. *St.* SYN. Pūrŭs, pŭdīcŭs, ĭntĕmĕrātŭs. PPH. Quō nōn cāstĭŏr ăltĕr. Laŭdē pŭdīcĭtĭæ cĕlĕbĕr. Ănĭmōquĕ ēt cŏrpŏrĕ cāstŭs. Cui sĭnĕ crĭmĭnĕ mōrēs. VERS. Hī nĕc cōncŭbĭtŭ ĭndŭlgēnt, nĕc cŏrpŏrā sēgnēs Ĭn vēnĕrēm sŏlvūnt. *V.* Mē nātūrā pŭdīcŭm Fēcĕrăt, ēt cāstō cŏrpŏrĕ dūrŭs ĕrām. *O.* Īllă sŭæ rĕvŏcātŭr pārcĕrĕ fāmæ. *Pp.* Vīxī sĭnĕ vūlnĕrĕ fāmæ. *Aus.* Cāstŭs mŏrĭbŭs, ĭntĕgĕr pŭdōrĕ. *M.* Rēspērsă lăbī nūlla, ēt ĭntācta, ĭnnŏcēns. Sæn. Fēmĭnĕum ĭncŏrrŭptă dĕcŭs (*Culex*). Ēt mēntĕ ēt cŏrpŏrĕ cāstŭs. *Prosp. Voy.* Conjugium, Virgo. ‖ *Innocent, vertueux, pieux.* Sĭnĕ frāudĕ cāstŭs Ænēās. *H.* Nūlli

fās cāstō scĕlĕrātum īnsīstĕrĕ līmĕn. *V.* Īnsontēs tāstōsquĕ vŏcō. *St.* Cāstă sēdēs. *Sil.* Cāstă jūră. *Id.* SYN. Īnnŏcēns, īnsōns, plŭs, *qqf.* prŏbŭs, hŏnēstŭs.

† Cāstŭs, ūs. *m. arch. Chasteté, pureté.* Rēs dīvās ēdĭcīt, prædĭcīt cāstūs. *Næv.* (apud *Non.* 3, 45. Cf. *Fest.* in *Minuitur*).

Cāsŭlă, æ. *f. dimin. de* Casa. Vīvĭtĕ contentī cāsŭlīs. *J.* (14, 179. *Id.* 11, 153). *Voy.* Casa.

Cāsūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Cado. *Qui doit tomber, près de tomber.* Quăque ĭtă cōncussa est ūt jām cāsūră pŭtētŭr. *O.* Cāsūrăquĕ mœnĭa Trōjæ. *Id.* SYN. Lāpsūrŭs, lăbāns, cădūcŭs.

Cāsŭs, ūs. *m. Chûte.* Ēt sŭbĭtō cāsū, quæ vāllĕrĕ, rŭunt. *O.* Stillicidī cāsūs lăpĭdem căvăt. *Lr.* (1, 313). Cēlsæ grăvĭōrĕ cāsū dēcĭdunt turrēs. *H.* SYN. Lāpsŭs, rŭĭnă. EP. Præcĕps, ĭnōpīnŭs, rĕpentīnŭs, sŭbĭtŭs, grăvis, flĕbĭlis, misĕr, tristis, īnfaustŭs. ‖ *Événement, et ordint. événement malheureux, accident.* Pȳrămĕ, clāmāvīt, quīs tĕ mihĭ cāsŭs ădēmit? *O.* Dūrī sōlātĭă cāsūs. *V.* Cāsū cōncussūs ācĕrbō. Dī, tālem āvĕrtĭtĕ cāsŭm! *Id.* SYN. Ēventŭs, sōrs, fortūnă; dāmnŭm, īnfortūnĭŭm. *Voy.* Infortunium. ‖ *Danger, péril.* Cāsūs ăbĭēs vīsūră mărīnōs. *V.* Cāsūs ēvāsĕrăt ōmnēs. Pŏtĕs hōc sŭb cāsū dūcĕrĕ sōmnos? Pĕr vārĭōs cāsūs, pĕr tōt discrīmĭnă rērŭm. *Id.* În dŭbĭō cāsūs ēt prōnă pĕrīcŭlă mortīs Præcĭpĭtārĕ sŏlēt. *L. Voy.* Periculum. ‖ *Hasard.* Āttŭlĭt ĭpsĕ vīris ŏptātŭm cāsūs hŏnōrĕm. *V.* Ārs cāsŭm sĭmŭlēt. *O.* Încertōquĕ flŭunt mortālĭă cāsū. *Cl.* SYN. Fortūnă, fors, sors, ălĕa. EP. Ămbĭgŭŭs, ancĕps, dŭbĭŭs, ĭnōpīnŭs. *Voy.* Fortuna. ‖ Cāsū. *abl. pris adverb. Par hasard.* Quōs cāsu ŏbvĭōs Sīmōnĭdēs ŭt vĭdĭt. *Ph.* SYN. Fortĕ. ‖ *Cas dans les noms.* Cāsĭbus cūnctīs jūgāmŭs quāndŏ vōcālēs dŭās. *T. Maur.* (*de Syll.* 419).

Cātăbēnī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Καταβηνεῖς, *Ptol.* Καταβηνοί). *Peuple de l'Arabie.* Ātquĕ Săbæ pōst hōs, nēc nōn habĭtānt Cātăbēnī. *Prisc.* (*Peri.* 799. Adde *Avien. D. Terr.* 1138. Cf. *Plin.* 6, 28).

† Cătăclȳsmŭs, ī. *m.* (κατακλυσμός). *Déluge.* În cătăclȳsmo ăbōlēns părĭtĕr cŭm prōlĕ părentēs. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 46). *Voy.* Diluvium.

† Cătăgĕlāsĭmŭs, ī. *m.* (καταγελάσιμος). *Très-ridicule.* Nōlo ē Gĕlāsĭmō mihĭ tē cătăgĕlāsĭmŭm. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 50).

Cătăgrăphŭs, ă, ŭm (κατάγραφος). *Brodé, orné de dessins.* Cătăgrăphōsquĕ Thȳnos. *Cat.* (25, 7).

Cătălēctă, ōrŭm. *n. pl.* (κατάλεκτα). *Recueil de poésies légères.* Dīc quĭd sīgnĭfĭcēnt cătălēctă Mārōnīs? În hīs ăl. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammat.* 5).

Cătălēctĭcŭs, ă, ŭm (καταληκτικός). *Catalectique, vers qui finit par un pied incomplet.* Cătălēctĭcŏn hōc gĕnŭs ōmnĕ. *T. Maur.* (*Met.* 251. *Ib.* 1323).

Cătălēxĭs, ĭs. *f.* (κατάληξις). *Chûte d'un vers catalectique.* Ēt gĕmĭnæ lōngæ, fĭēt cătălēxĭs în īstŭm. *T. Maur.* (*Met.* 311. *Ib.* 733).

Cătămītŭs, ī. *m. Nom donné par les anciens Latins à Ganymède; mignon.* Ubi āquĭlă cătămītum răpĕrĕt. *Pl.* (*Men.* I, 2, 35). Aŭt Jŏvĭs Ēlȳsĭī tū cătămītŭs ĕrīs. *Aus.* (*Epit. Her.* 33, 8). Aŭt trādăt cătămītŭs ĭpsĕ nĕctăr. *Sympos.* (*de Livore*, 16, in *Anthol.* I, p. 547). SYN. Ămāsĭŭs, cōncŭbĭnŭs.

Cătănă. *Voy.* Catina.

Cătăphrăctŭs, ă, ŭm (κατάφρακτος). *Cuirassé entièrement, bardé de fer.* Fĕrrĕŭs aūrātō nĕu cătăphrăctŭs ĕquō. *Pp.* (III, 10, 12).

Cătăphrŏnĭă, æ. *f.* (καταφρονέω). *Nom de femme.* Mūsă Cătăphrŏnĭăm. *Aus.* (*Parent.* 26, 2).

? Cătăpīrātēs, æ. *m.* (καταπειρατής). *Plomb pour sonder.* Hūnc cătăpīrātēn pŭĕr eōdēm dēferat ūnctum. *Lucil.* (apud *Isid. Or.* 19, 4. Alii leg. *cataproratem.* Libb. dant *cataporates*).

† Cătăplāsmă, ătĭs. *n. et* Cătăplāsmŭs, ī. *m.* (κατάπλασμα *et* καταπλασμός). *Cataplasme.* Vēntrēm fŏvēre ēx mōllĭto hŏrdĕo, ŭtī cătăplāsmō. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 210 et 314). *Voy.* Fomentum.

† Cătăplēxĭs, ĭs. *f.* (κατάπληξις). *Stupeur.* Māgna ātque ĭmmānĭs cătăplēxis, plēnăque hŏnōrĭs. *Lr.* (IV, 1156).

Cătăplŭs, ī. *m.* (κατάπλους). *Retour de navire marchand, navire qui revient.* Quūm tĭbĭ Nīlĭăcus pōrtēt crўstăllă cătăplŭs. *M.* (XII, 75, 11). Ădvĕhĭtŭr, tōtō tĭbĭ nāvĭgāt ōrbĕ cătăplŭs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 21).

? Cătăprōrātēs. *Voy.* Catapirates.

Cătăpŭltă, æ. *f.* (καταπέλτης). *Machine à lancer des javelots.* Nōn quæ strīdentēs tŏrquēt cătăpŭltă mōlārēs. *Sid.* (*Pan.* 2952). Nām mēūs ēst ballistă pūgnūs, cūbĭtŭs cătăpŭlta ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 16). *Voy.* Ballista. ‖ *Le javelot même.* Vīdē mŏdo, ūlmĕæ cătăpŭltæ tuūm nē trānsfīgānt lătŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 28). Cătăpŭltă vŏlăt. *Titin.* (apud *Non.* 18, 1. Qui videndus).

† Cătăpŭltārĭŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à la catapulte.* Te hŏdiē făcĭām pīlūm cătăpŭltārĭŭm. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 11).

Cătărăctă, æ. *f. et* Cătărăctēs, æ. *m.* (καταράκτης). *Cataracte, chûte d'eau.* Quūm lāpsŭs ābrŭptă vīārŭm Excĕpĕrĕ tŭōs, ēt præcĭpĭtēs cătărăctæ. *L.* Tūm cătărăctārŭm claūstrĭs ĕxclūdĭtŭr æquŏr. *Rutil.* (1, 481). PPH. Lāpsŭs āquārŭm. ‖ *Au fig.* Scrĭptă mānent, quæ dē cătărăctīs Ætērnī fontīs flŭxĕre ūndantĕ mēātū. *Prosp.* (*Ingr.* I, 95).

† Cătărăctrĭă, æ. *f. Sorte d'épicerie.* (*Pl. Pscud.* III, 2, 47.)

Cătăstă, æ. *f.* (καθίστημι, κατάστασις). *Échafaud fermé de barreaux, où étaient exposés les esclaves mis en vente.* Bărbărā gўpsātōs fĕrrĕ cătăstă pĕdēs. *Tib.* (II, 3, 60). Non dē plēbĕ dōmūs, nēc āvāræ vērnă cătăstæ. *M.* (VI, 29, 1). Cāppădŏcās rīgĭdă pīnguēs plaūsissĕ cătăstă. *Pers.* (6, 77). SYN. Pēgmă. ‖ *Eccl. Lit de fer où l'on exposait les martyrs pour les torturer.* Vērbĕrūm pōst vīm crĕpāntūm, Pōst cătăstās īgnĕās. *Prud.* (*Peri.* 113. *Ib.* 639).

† Cătāx, ăcis. *arch. Boiteux.* Cōntrā Pēstēm pērnĭcĭēmquĕ. cătāx quām Mānlĭŭ' nōbis. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 100. Cf. *Fest.*)

Cătĕ. *adv. Adroitement.* Tūm tōrnārĕ cătĕ cōntōrtās pōsslĕt ōrbēs. *Cic.* (*Arat.* 304). Quōs tū săpĭentĕr, dōcte, ēt cōrdātē, ēt cătē. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 3. *Id. Mil.* III, 1, 9).

Cătēchūmēnŭs, ī. *m.* (κατηχούμενος). *Eccl. Catéchumène.* Dēnīquĕ quum ēxstīnctō cătēchūmēnŭs ōrĕ jăcērĕt. *Fort.* (IV, 175, sed male. *Ib.* 272).

Cătēlă ou Cătējă, æ. *f. Petite massue garnie de pointes, et retenue par une courroie, dont les Gaulois et les Teutons étaient armés.* Teutŏnĭcō rītū sōlĭtī tŏrquērĕ cătēlās. *V.* Pāndă mānŭs ēst ārmātă cătēlā. *Sil.* (III, 277. Adde *V. Fl.* VI, 83. Cf. *Gell.* 10, 25; *Isid. Or.* 18, 7, et *Serv.*)

Cătēllă, æ. *f. Petite chienne.* Mortĕ vĭrī cūpĭent ănĭmām sĕrvārĕ catellæ. *J.* (6, 654. Adde *Mart.*

III, 82, 19). SYN. Cătŭlă. *Voy.* Canis. ‖ *Petite chaine.* Sæpĕ pĕrisCellĭdĕm răptăm sĭbĭ flentis. *H.* (Adde *Cæcil.* apud *Non.* 3, 58. *Prisc.* 1, 557, et 3, 615, dictionem deducit a *catena* : quod nolim, quia eodem sensu usurpantur *catellus, catella, catulus, canis*).

Cătēllŭs, ī. *m. Petit chien.* Pĕctŏră pŭllōrŭm rīmātŭr ĕt ĕxtă cătēllī. *J.* (6, 551. Adde *Pl. Stich.* IV, 2, 40). SYN. Cătŭlŭs. *Voy.* Canis. ‖ *Terme d'affection.* Sūmĕ, cătēllĕ : nĕgăt. *H.* (Adde *Pl. Asin.* III, 4, 103). ‖ *Sorte de chaine pour attacher les esclaves.* Făcĭam, cūm cătĕllo ŭt ăccŭbēs : Fĕrrĕo ĕgŏ dicŏ. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 13. De quo *Non.* 3, 58).

Cătēnă, æ. *f. Chaine.* Tāntŭm nĕ rĕlĭgĕr dūrā căptīvă cătēnā. *O.* Pĕrrātæ collŏ sŏnŭērĕ cătēnæ. *Id.* Tūm strīdŏr fĕrrī, trăctæquĕ cătēnæ. *V.* SYN. Vīnclŭm, vīnclum, vīnculă, vīncŭla, nōdŭs, nexus, lăquĕŭs, cōmpĕdes, mănĭcæ, lōră, lĭgāmĕn, fūnis. EP. Grăvis, dūră, rigĭdă, vălĭdă, nŏdōsă, ărctă, ăhēnă, ærĕă, fĕrrĕă ; sæva, strĭdens, sērvīlis, tūrpis. VERS. Vīs ĭmprŏbă fĕrrī ĭmpĕdīt, ĕt mōtæ sŏmnum ĕxcŭssērĕ cătenæ. *O.* Cēntŭm vīnctŭs ahēnīs Pōst tĕrgŭm nŏdīs. *V.* Aŭt prŏfŭgŏs fĕrrī pondĕrĕ nĕctĕ pĕdēs. *Aus.* Hās cūm gĕmĭnā cōmpĕdĕ dēdĭcat cătēnās. *M. Voy.* Vincio. ‖ *Au fig.* Hūnc tū cŏmpēscĕ cătēnā (animum). *H.* Āssĕrŭī jām mĕ, rūpīquĕ cătēnās. *O.* Lĭbĕră rōmānæ sŭbjĭcit collă cătēnæ. *Tib.* (IV, 11, 17). SYN. Vīnclă, *par ext.* frēnŭm, jŭgŭm. ‖ *Liens d'amitié.* Collātŏ pectŏrĕ mixtōs Jūnxit ĭnābrŭptă cōncordĭă lōngă cătēnā. *St.* SYN. Vīnculă, nōdŭs, nexus. ‖ *Chaine de cotte de mailles.* Quă tōrtă grăvēs lōrĭcă cătēnās Oppōnīt. *L.* ‖ *Enlacement de danses.* Intĕr sĕ fortĕ cătēnās Lŭdunt, ĭn numĕrumque ĕxsultānt. *Lr.* (II, 630. Alii aliter leg.)

Cătēnātŭs, ă, ŭm. *Enchainé.* Intactŭs aŭt Brĭtānnŭs ŭt dēscendĕrĕt Săcrā cătēnātus vĭă. *H.* Fœdă cătēnātō lŭĕrāt cōnnŭbĭa lĕctō. *St. Voy.* Vinctus. ‖ *Au fig. Qui s'enchaine, consécutif.* Ĕxspectānt cūræquĕ cătēnātīquĕ lăbōrēs. *M.* (I, 16, 7). *Voy.* Continuus.

† Cătēnō, ās, ārĕ. *Enchainer ; fermer.* Pētrūs, quī cœlum clāvĕ cătēnāt. *Fort.* (*Carm.* 2, 14. Adde *Carm.* 8, 4).

† Cătēnōplĭŏn *ou* Cătēnōplĭum, ĭī. *n.* (κατενόπλιον). *Air de danse guerrière.* Nōbiscum ĭnvĕnĭēs cătēnōplĭă, sī lĭbĕt ūtī. *Aus.* (*Epist.* 10, 41).

Cătērvă, æ. *f. Troupe, bataillon.* Dīffŭgĭūnt ĕquĭtŭm tūrmæ pĕdĭtŭmquĕ cătērvæ. *H.* Āgmĕn ăgēns ĕquĭtum ĕt flōrēntĕs ærĕ cătērvās. *V.* Illĕ lĭcĕt Cīlĭcum victās ăgăt ăntĕ cătērvas. *Tib.* (I, 2, 67). SYN. Phălanx, lĕgĭō, mănĭplŭs, cōhōrs, tūrmă, mănŭs, āgmĕn, ăcĭēs. *Voy.* Exercitus. ‖ *Troupe, multitude.* Māgnă mātrūm cōmĭtantĕ cătērvā. *V.* In lūcō quūm fortĕ cătērvæ Cōnsēdēre ăvĭūm. *Id.* SYN. Turba, āgmĕn, glŏbŭs, *qqf.* ĕxămĕn. *Voy.* Turba.

Cătērvātim. *Par troupes, par bandes.* Indĕ cătērvātim mōrbō mōrtīquĕ dabantŭr. *Lr.* (VI, 1143). Jāmquĕ cătērvātim dăt strāgĕm. *V.* SYN. Tūrmātim.

Cathĕdră *et* Cāthĕdră, æ. *f.* (καθέδρα). *Siége, chaise, fauteuil.* Quæquĕ rĕpōrtāndis pŏsĭta ĕst ōrchēstră cathĕdrīs. *J.* (7, 47. Adde *Mart.* III, 63, 7). Hī spĕcŭlum ĭn cāthĕdrā mātrīs ŭt pŏsĭtum fŭlt. *Ph.* SYN. Sēllă, sēdīlĕ. ‖ *Litière douce à l'usage des femmes, chaise.* Sŭpplĕx illĕ sĕdĕt : pŏsĭta tū scrĭbĕ cāthĕdrā. *Pp.* (IV, 5, 37). Hūnc quī fēmĭnĕīs nŏctēsquĕ dĭēsquĕ cāthĕdrīs Incēdit *M.* (XII, 38, 1). ‖ *Chaire de professeur.* Pœnĭtŭĭt multōs vānæ stĕrĭlĭsquĕ cāthĕdræ. *J.* (7, 203). Ĕt tē quēm cāthĕdrām tĕmĕre ūsūrpāssĕ lŏquūntŭr. *Aus.* (*Prof.* 9, 1). ‖ *Tribunal.* Nĕc ullă cāthĕdra ĕst Cui nōn mānĕ fĕrās ĭrrĕquiētŭs ăvē. *M.* (IV, 79, 3). ‖ *Eccl. Chaire évangélique.* Quām Paŭlŭs rĕtĭnĕt, quāmquĕ cāthĕdrā Pĕtrī. *Prud.* (*Peri.* 3364).

Cāthĕdrālĭcĭŭs *ou* Cāthĕdrālĭtĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les chaises.* Quūm cāthĕdrālĭcĭōs pōrtēt tĭbĭ rhēdă mĭnĭstrōs. *M.* (X, 13, 1).

Cāthŏlĭcŭs, ă, ŭm (καθολικός). *Eccl. Catholique.* Cāthŏlĭco īn tēmplō, dīvīnī fontis ăd ārăm. *Prud.* (*Psych.* 175. Sic ubique metrica necessitate prima producitur : *Apoth.* 70 ; *Peri.* 3356). Vī quæ cāthŏlĭcām fĭdēm lăcēssunt. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 12). *Voy.* Christianus.

Cătĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nĕc cūrrīt : māgnām rēm, Cătĭānĕ, făcīt. *M.* (VI, 46).

Cătĭēnă, æ. *f. Nom de femme.* Dōnāt Călvīnæ vēl Cătĭēnæ. *J.* (3, 133).

Cătĭlĭnă, æ. *m.* (Κατιλίνας). *Catilina, romain dont la conjuration fut découverte par Cicéron.* Ābrŭptīs Cătĭlĭnă mĭnāx frāctīsquĕ cătēnīs. *L.* Quūm Cătĭlĭnă părăvīt Ārsūrās ĭn tĕctă făcēs. *Id.* Ĕt tē, Cătĭlĭnă, mĭnācī Pēndēntēm scōpŭlō. *V.* Săcrĭlĕgŭm strŭĕrĕt quūm Cătĭlĭnă nĕfās. *M.* (IX, 71, 2. Adde *Juv.* 10, 288).

? Cătĭllă, æ. *f. Voy. le suiv.*

? Cătĭllātŭs, ă, ŭm. *Léché, mangé.* Ŏpĕram ŭxōrīs pōllĭcĕōr fōrās Quāsĭ cătĭllātŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 21, ut legit *Fulgent.* Alii leg. *catillæ ; tum.* Idem *Fulg.* affert etiam ex *Catullo : Catillata geris vadimonia*).

† Cătĭllō, ās, ārĕ. *Courir les maisons pour y trouver quelque chose à manger.* (*Voy. le précéd. et Fulgence*). SYN. Lĭgurĭō.

† Cătĭllō, ōnis. *m. arch. Coureur de tables, parasite.* (*Lucil.* apud *Macr. Sat.* 2, 12.)

Cătĭllŭs, ī. *m. Petit plat.* Incrētŭm pūrīs circŭm pŏsŭissĕ cătĭllīs. *H. Voy.* Catinus.

Cătillŭs, *et mieux* Cătĭllŭs *ou* Cătĭllŭs, ī. *m. Fils d'Amphiaraüs, vint en Italie avec ses frères Coras et Tiburtus, et y bâtit plusieurs villes.* Cătillūsque ăcērquĕ Cōrās, Argĭvă jŭvēntus. *V.* Ĕt Tĭbŭr, Cătillĕ, tŭŭm. *Sil.* Ālcīdēn, dĭctūmquĕ lўrā mājōrĕ Cătillŭm. *St.* Circă mītĕ sōlŭm Tĭbŭrīs ĕt mœnĭă Cătillī. *H.*

Cătĭnă, *mieux que* Cătănă, æ. *f. et* Cătĭnē, ēs. *f.* (Κατάνη). *Catane, ville de Sicile, au pied de l'Etna.* Tūm Cătĭnē nĭmĭum ārdēntī vīcĭnă Typhōeō. *Sil.* Quīs Cătĭnām sīlĕāt ? quīs quādrŭplĭcēs Sўrăcūsās ? *Aus.* (*Cl. Urb.* 11, 1).

Cătĭnēnsĭs, ĕ. *De Catane.* Sī tĕnĕrum ātfrītŭs Cătĭnēnsī pūmĭcĕ lŭmbŭm. *J.* (8, 16).

† Cătĭnŭm, ī. *n. arch. Comme le suiv.*

Cătĭnŭs, ī. *m. Plat.* Ād pōrri, ĕt cĭcĕrīs rĕfĕrō, lăgănĭquĕ cătĭnŭm. *H.* Ăngŭstōquĕ văgōs pĭscēs ūrgērĕ cătĭnō. *Id.* Pŏsĭtum ĕst ălgēntĕ cătĭnō Dūrum ŏlŭs. *Pers.* (3, 111. Adde *Juv.* 11, 109 ; *Mæcen.* apud *Charis.* 1, 61). SYN. Discŭs, lānx. EP. Aūrĕŭs, ărgēntĕŭs, fictĭlĭs ; ăngŭstŭs, capăx, laŭtŭs.

Cătlŭs, ī. *m. Philosophe épicurien du temps d'Auguste.* Ūndĕ ĕt quŏ Cătĭŭs ? *H.*

Cătō, ōnis. *m.* (Κάτων). *M. Porcius Caton, sénateur et général romain, célèbre par la sévérité avec laquelle il exerça la censure, auteur de plusieurs ouvrages.* Virtūtemnĕ rĕpræsēntĕt mōrēsquĕ

Cătōnĭs. *H.* Nēc sōlŭs sēmpĕr Cēnsōr Cătō, nec sĭbĭ sōlŭs. *Aus.* (*Parent.* 22, 4. Ultimam corripi jubet *Capel.* III, p. 66; et sic ubique video). EP. Cēnsōrĭus, aūstērŭs, sĕvērŭs, grăvĭs, tĕtrĭcŭs. PHR. Mājŏr Cārthāgĭnĭs hōstĭs. *L.* Tristĕ sŭpĕrcĭlĭŭm dūrĭquĕ sĕvēră Cătōnĭs Frōns. *M.* (Cf. *Sil.* VII, 691 *sq.*) ‖ 2. *Petit-fils du précédent, embrassa la cause de Pompée, et se tua après la bataille de Pharsale, dans la ville d'Utique.* Vĭctrīx caūsă dĭis plăcŭit, sĕd vĭctă Cătōnī. *L.* Nōn sērvĭtūrī mœrĕt Cătō fāta nĕpōtis. *Id.* Ēt cūnctă tĕrrārŭm sūbăctă Prætĕr ătrōcem ănĭmŭm Cătōnĭs. *H.* Pōmpēĭī cōmĭtantŭr ĕt Cătōnēs. *St.* PHR. Sĕd nēc Brūtŭs ĕrĭt, Brūtī nĕc ăvūncŭlŭs ūnquăm. *J.* Lĭbĕrtātĕ grăvĕm pĭă Cătōnĕm. *St.* Ăt Cătō fortūnæ victor. *Manil.* (Cf. *Luc.* II, 380 *sq.*) ‖ *Par anton. Homme sévère.* Tūnc mē vĕl rĭgĭdī lēgānt Cătōnēs. *M.* (X, 19, 21). Rūgātō Cătō tĕtrĭcŭs lăbēllō Nārēm rhīnŏcĕrōtĭcām mīnĕtŭr. *Sid.* (*Pan.* 2205). Lēctor Cătō. *Ph.*

Cătŏchītēs, æ. *m.* (κατοχίτης). *Espèce de pierre ayant une force magnétique.* Hānc sōlām pĕrhĭbēnt cătŏchītēn gignĕrĕ tĕrrām. *Prisc.* (*Peri.* 472. Cf. *Plin.* 37, 10).

Cătōnĭānŭs, ă, ŭm. *De Caton; sévère.* Cătōnĭānă, Chrēstĕ, quŏd făcĭs lĭnguă? *M.* (IX, 28, 14).

? Cătōnĭŭm. *Voy.* Charonium.

Cătta, æ. *f. Chatte ou martre.* Pānnōnĭcās nōbĭs nūnquām dēdĭt Ūmbrĭă cattās. *M.* (XIII, 69). *Voy.* Feles.

Cattī, ōrŭm. *m. pl. Peuples Germains, habitant les bords du Rhin.* Tānquām dē Cattīs ălĭquĭd tōrvĭsquĕ Sĭcāmbrīs. *J.* (4, 147). Dăt Cattīs Dăcĭsquĕ fĭdēm. *St.* Vĭctīs pārcēntĭă fœdĕră Cattīs. *Id.* (Adde *Sid. Pan.* 1638).

Cattĭcŭs, ă, ŭm. *Des Cattes.* Cattĭcă Teūtŏnĭcōs ăccēndĭt spūmă căpillos. *M.* (XIV, 26. Sic libri; cod. *Thuan. Chattica.* Alii leg. *caustica*).

Cătŭcĭă, æ. *f. Nom de femme.* Gōrgŏnĕōs vūltŭs hăbŭĭt Cătŭcĭă cōnjŭx (*Anthol.* II, p. 605).

Cătŭlă, æ. *f. Petite chienne.* Glaŭcĭdŏs ĕt cătŭlæ vōx ĕst mĭhĭ grātă quĕrentĭs. *Pp.* (IV, 3, 55). SYN. Cătēllă.

† Cătŭlĭens, tĭs. *arch. Qui veut s'accoupler.* (*Lxber.* apud *Non.* 2, 171. Cf. *Varr. R. R.* 2, 9.)

Cătŭlīnă cărō. *Viande de chien.* Cătŭlīnām cărnem ēsĭtāvĭssĕ. *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.*)

Cătŭllă, æ. *f. Nom de femme.* Nōn Clŭvĭām, nec Flōră Cătŭllām. *J.* (2, 49. *Ia.* 10, 322; *Mart.* VIII, 53, 3).

Cătŭllĭānŭs, ă, ŭm. *De Catulle.* Dă nūnc bāsĭă, sĕd Cătŭllĭānă. *M.* (XI, 7, 14).

Cătŭllŭs, ĭ. *m. Catulle, poète latin, né à Vérone, contemporain de J. César.* Māntŭă Vīrgĭlĭō gaūdĕt, Vērōnă Cătŭllō. *O.* Nēc sŭă plŭs dēbĕt tĕnŭī Vērōnă Cătŭllō. *M.* (X, 103, 5. Adde *Cat.* 68, 27; *Prop.* II, 25, 87; *Tib.* III, 6, 41). ‖ *Autres du même nom.* Hērēdēm tĭbĭ mē, Cătŭllĕ, dīcĭs. *M.* (XII, 74. Adde *Juv.* 8, 185; 13, 11).

Cătŭlus, ĭ. *m. Petit chien.* Sīc cătŭlŏs cănĭbŭs sīmĭlēs, sĭc mātrĭbŭs hœdŏs Nōrăm. V. SYN. Cătēllŭs. ‖ *Par ext. Chien.* Cătŭlōrŭm blāndă prŏpāgŏ. *Lr.* (IV, 999). Vēlōcēs Spartæ cătŭlōs. *V.* Lĕpŏrēm cătŭlō sectārĕ sāgācī. *O.* Seū vīsa ĕst cătŭlīs cervă fĭdēlĭbŭs. *H.* SYN. Cănĭs. *Voy. ce mot.* ‖ *En gén. Petit d'un animal, surtout d'un quadrupède.* Cătŭlōrum ŏblītă lĕænă. *V.* Cătŭlīquĕ rēlĭctī Faūnĭbŭs ēxspectānt sĭccis (luporum). Aŭt cătŭlōs tĕctis aŭt ŏvă rēlĭnquēns (anguis). *Id.* Fēlīque ĕt cătŭlīs lārgām prælĭbŭĕrūnt dăpĕm. *Ph.* ‖ *arch. Sorte de carcan pour attacher les esclaves.* Cūm mănĭcīs, cătŭlō, cōllārĭque ūt fŭgĭtīvŭm Dēportēm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 162. Cf. *Fest.*) *Voy.* Catella, Catellus.

Cătŭlŭs, ĭ. *m.* (Κάτλος). *Nom d'une illustre famille de Rome.* ‖ 1. *C. Luctatius Catulus, vainquit les Carthaginois aux îles Égates, et mit fin à la première guerre punique.* ‖ 2. *Orateur célèbre, qui, proscrit par Marius, s'asphyxia avec du charbon.* Quĭd sānguĭnĕ mānēs Plācātōs Cătŭlī rĕfĕrām? *L.* (II, 174 *sq.*) ‖ 3. *Collègue de Lépide.* Lĭttŏrĕ nāmquĕ Cōsæ cognātōs dēpŭllĭt hōstēs Vīrtūtem Cătŭlī Rōmă sĕcūtă dŭcĭs. *Rutil.* (1, 297). Āb Lĕpĭdo ĕt Cătŭlō jām rēs ĕt tempŏră Rōmæ Ōrsŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 61. *Id. Clar. Urb.* 13, 16; *Luc.* II, 547). ‖ *Au ntur.* Ēt Căpĭtōlīnīs gĕnĕrōsĭŏr, ĕt Mārcēllīs, Ēt Cătŭlīs. *J.* (2, 145).

Cătŭs, ă, ŭm. † *arch. Aigu.* Jām cătă signă fĕrē sŏnĭtŭm dărĕ vōcĕ părābant. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). ‖ *Ordint. au fig. Fin, adroit, habile.* Pōst hæc īllĕ cătŭs, quāntūmvīs rūstĭcŭs ĭbĭt. *H.* Quī fĕrōs cultŭs hŏmĭnum rĕcēntŭm Vŏcĕ fōrmāstī cătŭs. *Id.* Ītă cătă ĕt cāllĭdă ĕst. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 70). Lĭnguă cătŭs, ōrĕ cănōrŭs. *Aus.* (*Parent.* 17, 15). Lēgūmquĕ cătōs fandĭquĕ pōtēntēs. *Id.* (*Mos.* 400). SYN. Callĭdŭs, sōlĕrs, pĕrītŭs, prūdēns. ‖ *Avec l'inf.* Jăcŭlārī cătŭs. *H.* (*Od.* III, 12, 10). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ēgrēgĭē cōrdātŭs hŏmō Cătŭs Ælĭŭ' Sēxtŭs. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 1, 45).

† Cătŭs, ĭ. *m. Chat.* Cătŭs ĭn ŏbscūrō cēpīt prŏ sōrĭcĕ pīcām (*Anthol.* II, p. 452. *Ib.* 453. Scribitur et *cattus*, Ital. *Gatto*). *Voy.* Feles.

Caūcăsĕŭs *et* Caūcăsĭŭs, ă, ŭm (Καυκάσειος *et* Καυκάσιος). *Du Caucase.* Caūcăsĭăsquĕ rĕfĕrt vŏlŭcrēs, fūrtūmquĕ Prōmēthei. *V.* Īdĕm Caūcăsĭă sŏlvĕt dĕ rūpĕ Prōmēthei Brāchĭă. *Pp.* (II, 1, 71. Utraque scriptura in libris reperitur).

Caūcăsŭs, ĭ. *m.* (Καύκασος). *Caucase, grande chaîne de montagnes entre la mer Noire et la mer Caspienne. C'est là que la fable place le supplice de Prométhée.* Caūcăsŭs, Hȳrcānæquĕ ădmōrūnt ŭbĕră tīgrēs. *V.* Īn gĕlĭdās cōnsurgēns Caūcăsŭs Ārctōs. *V. Fl.* Trāns ĕt Amăzŏnĭās ūlŭlātŭm Caūcăsŏn ārmīs. *St.* EP. Sārmătĭcŭs, Scўthĭcŭs, ăspĕr, hōrrēns, nĭvōsŭs, nĭvālĭs, gĕlĭdŭs. PPH. Caūcăsĕī montēs. Caūcăslæ rūpēs. Caūcăslŭs vērtĭcs. Jŭgă Caūcăslă, Prōmēthĕă. PHR. Sævūmquĕ cŭbĭlĕ Prōmēthei. *V. Fl.* ‖ *Nom d'un cheval.* (*Sil.* XVII, 357.)

Căŭcī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Καῦκοι). *Peuple des bords du Rhin.* Crīnĭgĕrōs bēllīs ārcĕrĕ Căŭcōs. *L.* (I, 463). Gērmānĭs rēspōnsă dăbāt lēgēsquĕ Căŭcīs. *Cl.* (*in Eutr.* 1, 379. *Id. Laud. Stil.* I, 225. Scribitur et *Cauchi, Chauci*: Καῦχοι, Καῦκοι. *Tacit. Germ.* 35, *Chauci.*)

Caūdă, æ. *f. Queue.* Quæque īmă grădĭēns vērrit vēstĭglă caūdă. *V.* Caūdămquĕ rĕmŭlcēns Sūbjĭcit pāvĭtantem ūtĕrō. *Id.* Caūdă tĕnĕrīs blānditŭr ălūmnīs. *O.* Ēlātæ mētŭēndŭs ăcūmĭnĕ caūdæ. *Id.* EP. Lōngă, sīnŭōsă, tōrtă, pīlōsă, blāndă. ‖ *Queue de serpent.* Ēxtrēmæquæ ăgmĭnă caūdæ. *V.* ‖ *Queue de poisson.* Æquōră vērrēbant caūdis, æstūmquĕ sĕcābant. *V.* ‖ *Queue de paon. Voy.* Pavo. ‖ Caūdām trāhō. *Servir de risée.* Quī tĕ dērĭdĕt, caūdām trāhĕt. *H.* ‖ — jăctō (alicui). *Flatter.* Blāndo caūdām jăctārĕ pŏpēllō. *Pers.* (3, 15). ‖ *qqf. Balai de crin.* Prævērrĭt caūdă sĭlĭcēs (*Moret.* 23).

Caūdĕūs, ă, ŭm. *De crin.* Cistēllam īsti ĭnēsse ŏpōrtēt caudĕam ĭn īstō vidūlō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 65. Vid. *Fest.*)

Caūdex, ĭcis. *m Tronc d'arbre, souche.* Quīn ēt caūdicĭbūs sĕctis, mīrābĭlĕ visū. *V.* Caūdicĕ dēsĕctō, lăcrĭmāt sūă gaudĭa pălmēs. *Fort.* (II, 159). SYN. Trūncūs. ‖ *Au fig. Homme stupide.* Quæ sūnt dicta ĭn stultum : caudex, stipes, āsĭnus, plumbĕus. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 3. Sic *Petron. Sat.* 74 : « Caudex, non mulier. »)

† Caūdĭcālis, ĕ. *Qui concerne les bûches, le bois.* Tē cūm sĕcūrī caudĭcālī præfĭcĭō provinciæ. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 25).

Caūdĭcĕūs, ă, ŭm. *De bois, en parlant d'un bateau.* Nāvītă caudĭcĕō flŭītāns sŭpĕr æquōră lēmbō. *Aus.* (*Mos.* 197. Hæ naves dictæ absolute *caudiceæ*, ut videre est apud *Gell.* 10, 25).

Caūdĭnŭs, ă, ŭm. *De Caudium, ville du Samnium, près de laquelle les Samnites firent passer les Romains sous le joug.* Vĕnīāt Caūdĭnī sāxă Tăbūrni. *Grat.* (*Cyn.* 509). ‖ Caūdĭnæ fŭrcæ. *Fourches Caudines.* Ūltrā Caūdĭnās spĕrāvīt vūlnĕrā fŭrcās. *L.* Ēxăgĭtānt lustra, aūt Caūdĭnīs faŭcĭbūs hærēnt. *Sil.* (Adde *Colum.* 10, 132).

Caŭlæ, ārŭm. *f. pl.* (αὐλή). *Entrée de bergerie, étable.* Plēnō lŭpūs ĭnsidĭātŭs ŏvīlī, Quūm frĕmĭt ād caŭlās. *V.* SYN. Ŏvīlĕ, stăbŭlŭm, sēptă (orum). *Voy.* Stabulum. ‖ *Cavité, pores.* Ātque ănĭmāī Dĭffŭgĭānt pārtēs pĕr caŭlās cōrpŏrĭs ōmnēs. *Lr.* (III, 255). Caŭlās ĭntrārĕ pălātī. *Id.* (IV, 664. *Id.* VI, 491).

† Caŭlātŏr. *Voy.* Cavillator.

Caŭlĭcŭlŭs. *Voy.* Coliculus.

Caŭlis, ĭs. *m. Tige de plante.* Pūbĕrĭbūs caŭlēm fŏlĭīs ēt flōrĕ cōmāntēm. *V.* ‖ *Chou.* Caŭlĭbŭs ēt pōmīs, ĕt āpĕrtō vīvĕrĕt hortō. *J.* (6, 18). Caŭlĕ sŭburbānō, quī sīccīs crēvīt ĭn āgrīs. *H.* Ūngĕ, pŭer, caŭlēs. *Id.* SYN. Cōlĭcŭlŭs, brāssĭcă, crāmbĕ. *Voy.* Brassica.

Caŭlōn, ōnĭs. *m.* (Καυλών). *Ville de la Grande-Grèce.* Caŭlōnĭsque ārcēs, ēt nāvĭfrăgūm Scўlăcæūm. *V.* Caŭlōnăquĕ, Nārўcĭāmquĕ. *O.*

Caūnă, *et* Caūnĕă, æ. *f. Sorte de figue, ainsi nommée de la ville de Caunus.* Līvĭă Chălcĭdĭcīs, ĕt caūnīs æmŭlă Chīīs. *Colum.* (10, 414). Ēt quās præcŏquĭt Ēbŏsĕă caūnās. *St.* (*Silv.* I, 6, 15). *Voy.* Carica.

Caūnŭs, ī. *m.* (Καῦνος). *Fils de Milet et frère de Byblis, fonda en Carie une ville qui porta son nom.* Dŏmĭnæquĕ fĕrōclă Caūnī Dictă rĕfĕrt. *O.* ‖ *La ville qu'il fonda. Voy.* Cos.

Caŭpō, ōnĭs. *m. Cabaretier.* Dĭffĕrtūm naūtīs, caŭpōnĭbŭs ātquĕ mălignīs. *H.* Nōn pōtēs, ŭt cŭpĭās, vēndĕrĕ, caŭpō, mĕrūm. *M.* (1, 57). EP. Fallāx, pĕrfĭdŭs. ‖ *m. f. arch.* (Cf. *Charis.* 1, 47).

Caŭpōnă, æ. *f. Cabaret, taverne.* Ādspĕrsūs, vŏlĕt ĭn caŭpōnă vīvĕrĕ ; nēc quī. *H.* SYN. Pōpīnă. EP. Nĭgră, tĕtră, fūmōsă, sōrdĭdă, ūnctă, pīnguis. ‖ *qqf. Cabaretière.* Caŭpōna hīc tămĕn ūnă sўră. *Lucil.* (Cf. *Prisc.* 6, 684).

† Caŭpōnŭlus, ă, ŭm. *De cabaret.* Cūm tŭnĭcīs lōngīs, quāsĭ pŭĕr caŭpōnŭlus. *H.* (*Pœn.* V, 5, 19).

Caŭpōnŏr, āris, ārī. *d. Tenir auberge.* ‖ *Trafiquer de.* Nēc caŭpōnāntēs bĕllum, sĕd bellĭgĕrāntēs. *Enn.* (apud *Cic. Off.* 1, 12).

? Caŭrĭcrĕpŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du caurus.* Ĭntĕr caŭrĭcrĕpās ēt scrūpōsās convăllēs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 869. Alii aliter leg.)

Caūrīnŭs, ă, ŭm. *Du caurus.* Vērum ŭbĭ caŭrīnō pērstrīnxīt frīgŏrĕ Vēspĕr. *Grat.* (*Cyn.* 296).

† Caŭrĭō, īs, īrĕ. *n. Crier comme la panthère.* Pānthĕr caŭrīt ămāns (*Auct. Phil.* 50).

Caūrŭs *ou* Cōrŭs, ī. *m. Vent du nord-ouest.* Sēmpĕr hīĕms, sēmpĕr spīrāntēs frīgŏră caŭrī. *V.* Grăvĭdīve ĭndūlgēnt nūbĭlă caŭrī. *St.* Vāstō caŭrī cūm mūrmŭrĕ flŭctŭs. *Sil.* Pontūsquĕ caŭrō sævŭs, aūt vis ĭgnīum. *Sen.* (*Med.* 412). *Voy.* Ventus.

Caūsă, æ. *f. Cause, origine.* Īllĕ dĭēs prīmŭs lētī, prīmūsquĕ mălōrūm Caūsă fŭīt. *V.* Quīs flŭĕre ōccūllīs rērūm nĕgăt ōmnĭă caūsīs? *St.* SYN. Căpŭt, fōns, ŏrīgŏ, prīncĭpĭum. *qqf.* rādīx, sēmĕn, aūctŏr. EP. Prīmă, vĕtŭs, ānīquă. PHR. Caūsă căpūtquĕ mălī. *V.* Hīnc mīhī prīmă mălī lābēs. *Id.* Hōc fōntĕ dērīvātă clādēs. *H.* Hæc præbĕt caūsăm frŭgĭbŭs, īllă lŏlĭum. *O.* Ergŏ sōllĭcĭtæ tū caūsă, pĕcūnĭă, vītæ ēs! *Id.* Prīmă fāvīllă mălī. *Pp.* Rērūm cæcās ĕxprōmĕrĕ caūsās. *Lr.* ‖ *Motif, raison.* Stătĕ, vīrī; quæ caūsă vīæ? *V.* Quæ tāntum ăccēndĕrĭt ĭgnĕm, Caūsă lătĕt. Quæ caūsă sŭbĕgĭt ĭgnōtās tēntārĕ vĭās? *Id.* SYN. Rătĭō. EP. Ābdĭtă, lătēns, ŏbscūră, dŭblă, ĭncĕrtă; cērtă, vēră; grăvĭs, hŏnēstă, bŏnă, æquă; lĕvĭs, ĭnīquă, mălă. ‖ *Prétexte.* Caūsās nēquĭdquām nēctĭs ĭnānēs. *V.* Cāndĭdă pĕr caūsām brāchĭă sæpĕ tĕnēt. *O.* Fĭngĕrĕ nūnc dĭdĭcīt caūsās. *Tib.* (I, 7, 11). ‖ *Procès, affaire.* Seū lĭnguām caūsīs ăcŭīs. *H.* Quūm Pēdĭus caūsās ĕxsŭdĕt. *Id.* Caūsās ăgīs, Āttălĕ, bēlĭē. *M.* (II, 7, 1). Cōgīt mĕ Tĭtŭs ăctĭtārĕ caūsās. *Id.* (I, 18, 1). *Voy.* Causidicus, Judicium. ‖ *Cause (bonne ou mauvaise).* Frāngĭt ĕt āttōllĭt vīrēs ĭn mīlĭtĕ caūsă. *Pp.* Ēt caūsāquĕ vălĕt, caūsāmquĕ tŭēntĭbŭs ārmīs. *O.* Ăddĭdĭt ĭnvălĭdæ rōbŭr făcundĭă caūsæ. *L.* Ēt caūsās, nōn fātă sĕquī. Victrix caūsă dīīs plăcŭīt, sĕd victă Cātōnī. *Id.* Fāmă civēm caūsāquĕ prīōrēm. *H.* ‖ Caūsā mĕā, tŭā, sŭā, *ou avec un génit. Pour moi, à ma considération, dans mon intérêt, etc.* Nōlī, ămābo, Āmphĭtrŭo, īrāsci sōsĭæ caūsā mĕā. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 42). Rĕspōndīt illĕ : făcĕrēs sī caūsā mĕā. *Ph.* Hōc făcĭmŭs caūsā, Stēllă dīsĕrtĕ, tŭā. *M.* (V, 60, 2). Hīc pārvæ cōnsuētūdĭnīs Caūsa, hŭjŭs mōrtēm tām fĕrt fămĭlĭārĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 83). SYN. Grātĭă, prōptĕr, prō, ērgō.

Caūsātŭs, ă, ŭm. *part. de* Causor. *Qui a donné pour motif, prétexté.* Nātām caūsātă jăcēntēm. *Juvc.* (III, 178).

Caūsĭă, æ. *f.* (καυσία). *Bonnet de pêcheur.* Caūsĭam hăbĕās fĕrrūgĭnĕām. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 42. *Id. Pers.* I, 3, 75).

Caūsĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Avocat, défenseur.* Caūsĭdĭcī caūsās ăgĕre ēt dēfēndĕrĕ lēgēs. *Lr.* (IV, 967). Dic ĭgĭtŭr quīd caūsĭdĭcis cīvĭlĭă præstēnt Ōfflcĭă? *J.* (7, 106). Ēt tē pātrōnūm caūsĭdĭcūmquĕ pŭtēs. *M.* (I, 98, 2). SYN. Pātrōnŭs, dēfēnsŏr, āctŏr, ădvŏcātŭs. EP. Făcūndŭs, dīsĕrtŭs, sēdŭlŭs, ācĕr; lōquāx, vērbōsŭs, raūcŭs. PHR. Lītĭbŭs āptŭs. Fāmă dēcūsquĕ fŏrī. Caūsīs clārŭs ăgēndis. Ēlōquĭō præstāns, bŏnŭs. VERS. Ōrābŭnt caūsās mĕlĭŭs. *V.* Jūs āncēps nōvī, caūsās dēfēndĕrĕ pōssŭm. *H.* Īnsignĕ mœstīs præsĭdĭŭm rĕīs. *Id.* Fōrtĭă vērbōsī nātŭs ăd ārmă fŏrī. *O.* Ōfflcĭō trĕpĭdīs quæ sōlĕt ēssĕ rĕīs (vox). Cīvĭcă prō trĕpĭdīs quūm tūlĭt ārmă rĕīs. Ēt mĕă quūm sīt Ōptĭmă, nōn ūllō caūsă tŭēntĕ pĕrĭt. *Id.* Quūm tŭă, mœstōs Dēfēnsūră rĕōs, vōcĕm făcundĭă mittĭt (*Ad Pis.*). Seū căpĭtālĕ nĕfās ŏpĕrōsă dĭlŭīs ārtĕ. *Ibid.* Quī caūsās ōrārĕ sōlēnt. *Petr.* Caūsās, ĭnquĭt, ăgam Cĭcĕrōnĕ dīsĕrtĭŭs

ipsō. *M.* Sōlliciti sunt vēlim vēndĕrĕ vērbă rĕis. *Id.* Nĕc mĭnŭs āttōnĭtis vōx cĕlĕbrātă rĕis. Nōn sum ĕgŏ causidicŭs nĕc āmāris litibŭs āptŭs. *Id.* Rōmāni fāma sĕcundă fŏrī. *Cl.* Dēfēnsōr prŏbĕ trīstĭum rĕōrŭm, Cŭjŭs vōcĕ sācrum tŏnat trĭbūnāl (*Anthol. I*, p. 628). *Voy.* Facundus, Orator.

† Caŭsĭfĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme* Causor. Haŭd caŭsĭfĭcŏr, quĭn ĕăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 25).

Caŭsŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Prétendre, alléguer.* Stŭltŭs ūtĕrquĕ lŏcum ĭmmĕrĭtŭm caŭsātŭr ĭnīquĕ. *H.* Tŭmĭdŏs caŭsābĭtŭr eurōs. *O.* Aŭt ĕgŏ sŭm caŭsātŭs ăvēs, aŭt ōmĭnă dīră. *Tib.* (I, 3, 17). SYN. Prætĕxŏ. ‖ *neut.* Caŭsāndŏ nōstrōs ĭn lōngŭm dūcĭs ămōrēs. *V.* ‖ † *arch. Plaider sa cause ou une cause.* Vīde ŭt făcundĕ cōntrā-caŭsĕrĭs pătrĕm. *Afran.* (apud *Non.* 2, 157. Ibi plura). ‖ † *qqf. pass. Être accusé.* Caŭsābŏr quārĕ sīt lăpĭdŏsŭs ăgĕr (*Ov. Nuc.* 125).

Caŭssă, Caŭssŏr, etc. *Voy.* Causa, etc.

? Caŭstĭcŭs, ă, ŭm. *Voy.* Catticus.

Caŭtĕ. *adv. Avec précaution.* Scrīptă mĭhī caŭtĕ lĭttĕră crimĕn ĕrĭt. *O.* (*Id. Her.* 13, 146). Caŭtŭlŭs ŭt sævō vēllĕs tĕ crēdĕrĕ Mārtī. *V.* SYN. Prūdĕntĕr.

† Caŭtĕr, ĕrĭs. *m. et* Caŭtĕrĭŭm, ĭī. *n.* (*καυτήρ et καυτήριον*). *Instrument de fer pour brûler la peau; cautère.* Crēdās crĕmārī strĭdŭlĭs caŭtĕrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2682. *Ib.* 1469). Fĕrvĭdă nōn tĭmĭdĭs tŏlĕră caŭtĕrĭă plāntĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 779).

Caŭtēs, ĭs. *f. Roche, rocher, caillou.* Stārĕ vĕl ĭnsānĭs caŭtēs obnoxĭă vēntĭs. *Tib.* (II, 4, 9). Ĭndĕ, vēlŭt mūrō sŏlĭdāquĕ ă caŭtĕ rĕpŭlsa ēst. *O.* Dĭu ĭntĕr ārctă caŭtĭŭm dūxĭt dĭĕm. *Avien.* (*Or. mar.* 140). SYN. Rūpēs, săxŭm, sĭlĕx, scŏpŭlŭs. *Voy.* Rupes.

† Caŭtĭm. *arch. Comme* Caute. Sĕd hæc, ŭtŭt sūnt, caŭtĭm ēt paŭlātĭm dăbĭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 30). Cōntra ēst ēundŭm caŭtĭm, ēt căptāndŭm mĭhī. *Att.* (apud *Non.* 11, 22).

† Caŭtĭs, ĭs. *f. Comme* Cautes. Quæ caŭtĭs ĭllŭd pērpĕtī spectăcŭlŭm? *Prud.* (*Peri.* 2895).

Caŭtĭŏ, ōnĭs. *f. Précaution, soin à éviter.* Sī nĕquĭt ĭnfāndŭm prævĕrtĕrĕ caŭtĭŏ vīrŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 1074). ‖ Caŭtĭo ēst. *Comme* Caveo. *Prendre soin.* Piscēs hī mĭhī nĕ cōrrŭmpāntŭr caŭtĭo ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 57). Nūnc mĭhī caŭtĭo ēst. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 36. *Id. Bac.* IV, 2, 15). ‖ † *qqf. Disposition d'une loi.* Haŭd ĭgnōtă, rĕōr, vōbĭs stăt caŭtĭŏ lēgĭs, Cōrpŭs ădŭltĕrĭŏ prŏhĭbēns. *Juvc.* (I, 549).

Caŭtŏr, ōrĭs. *m. Homme précautionné.* Ētĭām quŭm cāvīssĕ rātŭs ēst sæpe ĭs caŭtōr căptŭs ēst. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 6. *Id. Epid.* III, 2, 23).

Caŭtŭm, ī. *n. part. pris subst. de* Caveo. *Précaution.* Quōd caŭtum ŏpōrtŭĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 14). Vīso ŏpŭ' st, caŭto ēst ŏpŭs. *Id.* (*Capt.* II, 1, 29. *Id. Cist.* II, 1, 55).

Caŭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Caveo. *Qui a une caution.* Caŭtos nōmĭnĭbŭs cērtis expĕndĕrĕ nŭmmōs. *H.* ‖ *Qui est en sûreté.* Essĕ tĭbi tāntă caŭtŭs brĕvĭtātĕ vĭdĕrĭs. *M.* (II, 1, 11). Caŭtŭs ăb ĭncūrsū bellī. *L. Voy.* Tutus. ‖ *Ordint. Précautionné, prudent.* Mātūtĭnă pārum caŭtos jām frīgŏră mordĕnt. *H.* Ēt præfĕrt caŭtās sūbsĕquĭturquĕ mānŭs. *O.* Sĕd tĭmŏr ŏfficĭŭm caŭtŭs cōmpescĭt. *Id.* Nōn pŏtĕram ăd lăquĕos caŭtŏr essĕ tŭos. *Tib.* (I, 10, 46). SYN. Prōvĭdŭs, prūdēns, circumspectŭs. ‖ *Habile.* Ĭn vĕrbĭs ētĭām tĕnŭĭs caŭtŭsquĕ sĕrēndĭs. *H.* SYN. Pĕrītŭs, sōlers, ingĕnĭōsŭs, săgăx. ‖ *avec l'inf.* Præsērtĭm caŭtŭm dīgnōs ăssūmĕrĕ. *H.* Dīgnōscĕrĕ caŭtŭs Quĭd sōlĭdum crĕpĕt. *Pers.* (5, 24). ‖ *qqf. Fin, rusé.* Quōd vŭlpēs ægrōtō caŭtă lĕōnī Rĕspōndĭt. *H.* Mĕrŭmquĕ caŭtă frondĕ, nōn ăquă, miscĕt. *M.* (V, 4, 3). SYN. Văfĕr, ăstūtŭs, cāllĭdŭs.

† Cāvāmĕn, ĭnĭs. *n. Excavation.* Sūlfŭr ēnĭm sōlŭm, nĕc ōbēsă cāvāmĭnĕ tĕrra ēst. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 432).

† Cāvānnŭs, ī. *m. Hibou.* Trīstĭs pērsplcŭă sīt cūm pĕrdĭcĕ cāvānnŭs. *Eucher.* (*Carm.* 29 : in *Anthol.* II, p. 410. Cf. *Du Cange*).

Cāvātŭs, ă, ŭm. *Creusé.* Ĭn sĕcēssū lōngō, sūb rūpĕ cāvātă. *V.* Tunc ălnōs primŭm flŭvĭī sēnsĕrĕ cāvātās. *Id. Voy.* Cavus.

Cāvē *et* Cāvĕ. *impér. de* Caveo. *Prends garde.* Nātĕ, cāvē, dŭm rēsquĕ sĭnīt, tŭă cōrrĭgĕ vōtă. *O.* Lūcŭm līgnă; cāvē nĕ pōrtŭs occŭpĕt ăltĕr. *H.* (Adde *Lucr.* II, 755). Tū cāvĕ dēfēndās, quāmvīs mōrdēbĕrĕ dīctīs. *O.* Vādĕ, vălĕ, cāvē nĕ tĭtŭbēs, māndātăquĕ frāngās. *H.* (Adde *Cat.* 61, 150; *Prop.* I, 7, 25, et plerumque Comicos). SYN. Cāvēas, cāvētō, cāvēsīs.

Cāvĕă, æ. *f. Creux, cavité.* Pūlsāt ĕt ĭnclūsă quōd rĕsōnăm Lĭnguă, sŭb ōrĕ lātēns, cāvĕām. *Prud.* (*Cath.* 350). ‖ *Cage, pour enfermer les oiseaux ou les bêtes sauvages.* Ōbjĕctōs cāvĕæ vălŭĭt sī frāngĕrĕ clāthrōs (ursus). *H.* Quī gēstānt cāvĕīs vōlūcrēs ăd gēstă părātās. *Manil.* (V, 381). Ŭt dīcīs; nām sī fāxīs, tĕ ĭn cāvĕām dăbŏ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 15). SYN. Clāthrī, claŭstrŭm, sēptă. EP. Vīmĭnĕă, tĕxtĭlĭs, claŭsă. PHR. Dŏmŭs rūtĭlă tēstūdĭnĕ fulgēns. *St.* Cōnnexŭsque ēbŏrī virgārum ārgentĕŭs ōrŭō. *Id.* Cōntĕxtō vīmĭnĕ claŭsă. *Calp.* Scit rursŭs rĕmĕārĕ dŏmŭm, tĕctŭmquĕ sŭbīrĕ Vīmĭnĭs. *Id.* Ălĕs cāvĕæ claudĭtŭr ăntrō. *Boet.* (3, 2). ‖ *Au pl. Ruche.* Ēmissŭm cāvĕīs ăd sīdĕră cœlī Ăgmĕn ăpŭm. *V. Voy.* Alvear. ‖ *Sing. et plur. Amphithéâtre, par ext. spectateurs.* Cōnsēssū cāvĕæ, măgnīs circēnsĭbŭs ăcŭīs. *V.* Hippŏmĕdŏn, cāvĕă stĭmŭlāntĕ, tŭlissĕt. *St.* Cāvĕæ fāvŏr. *V. Fl.* (Adde *Pl. Amp. Prol.* 67; *Truc.* V, 1, 39). Exōrĭtŭr cāvĕīs quālĭs rĕsōnāntĭbŭs ōlĭm. *Cl.* SYN. Ārēnă, ămphithĕātrŭm.

† Cāvĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Éviter.* Pĕr trĭbŭlŏs grădĭēns, spīnæ cāvĕfēcĭt ăcūmĕn. *Fort.* (III, 415).

Cāvēndŭs, ă, ŭm. *Dont il faut prendre garde.* Āptă rĕquīrĕbām, quæquĕ cāvēndă fŏrēnt. *O.* SYN. Vītāndŭs, fŭgīēndŭs.

Cavĕŏ, ēs, cāvī, caŭtŭm, cāvērĕ. *n. Prendre garde, avoir de la précaution.* Cāvīt sācrātī prōvĭdă cūră dūcīs. *O.* Mĕtŭēs, crēdō, dōctŭsquĕ cāvēbĭs. *H.* Cāvĕ nĕ tĭtŭbēs. *Id.* ‖ *act. Prévoir, prendre des mesures contre.* Hōc cāvērāt mēns prōvĭdă Rēgŭlī. *H.* SYN. Præcāvĕŏ, prōvĭdĕŏ, prōspĭcĭŏ. ‖ *Éviter.* Hūnc tū, Rōmānĕ, cāvētō. *H.* Ēt trīstēs ānĭmī cāvērĕ mōrsŭs. *M.* (XII, 34, 9). Cōmmīsīssĕ cāvēt quōd mōx mūtārĕ lăbōrēt. *H.* Occŭrsārĕ căprō, cornū fĕrĭt ille, cāvētō. *V.* Quæ tĭbī nĕ dēsint, bĕnĕ pĕr mălă nōstră cāvētŭr. *O.* Vānăquĕ nŏctŭrnīs mētă cāvētŭr ĕquīs. *Cl.* SYN. Prōspĭcĭŏ, dēclīnŏ, vītŏ, fŭgĭŏ. PPH. Cāvēndŏ vītŏ. *O. Voy.* Vito. ‖ — (alicui). *Veiller sur quelqu'un, prendre ses intérêts.* Ŭt hōsce ĭnstrŭxĭt, ĭpsŭs sĭbī cāvīt lŏcō. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 12. Adde *Pl. Bac.* I, 1, 8). SYN. Prōvĭdĕŏ, cōnsŭlŏ. ‖ *qqf. Pourvoir par une loi.* Quī lēgĕ cāvīt, ŭt vĭtĭă transcēndĕrēnt. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 4, 246). SYN. Dēcĕrnŏ, sānclŏ. ‖ Cāvĕ, Cāvēsīs, Caŭtŭm. *Voy. ces mots.*

Căvērnă, æ. *f. Cavité, caverne.* Īnsŏnŭērĕ căvæ gĕmĭtūmquĕ dēdĕrĕ căvērnæ. *V.* Cūrvīsque īmmūgīīt Ætnă căvērnīs. *Id.* Sæpĕ căvās tĕrræ mōtū mūgīrĕ căvērnās. *L.* Fēlēs, căvērnām nācta, īn mĕdĭā pĕpĕrĕrāt. *Ph.* SYN. Căvŭs, spēlŭncă, spĕcŭs, lătĕbră. *Voy.* Antrum. ‖ *Repaire des bêtes féroces.* SYN. Spēlæ̆um, lūstră. ‖ *Cale d'un vaisseau.* Pūppīsquĕ căvērnīs Dēlītŭīt. *L.* ‖ † *arch. Voûte.* Cœlī căvērnās aūrĕās sūbdŭxĕrānt. *Varr.* (apud *Non.* 1, 221). *Voy.* Fornix.

† Căvērnōsŭs, ă, ŭm. *Creux.* Pĕrquĕ căvērnōsōs jŭssīt pĕnĕtrārĕ mĕātŭs Vōcīs ĭtĕr. *Prud.* (*Ham.* 384. *Ib.* 1033).

Căvēsīs *ou* Căvē sīs, *pour* Cave si vis. *Prenez garde, je vous prie.* Fīdēs, nōvīstī mĕ ĕt ĕgŏ tĕ: căvēsīs tĭbī. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 48. Adde *Amp.* II, 2, 215; *Ter. Eun.* IV, 7, 29). *Voy.* Sis 2, Videsis.

Căvī. *parf. de* Caveo.

† Căvillă, æ. *f. Raillerie.* Pōne hōc, sīs; aūfĕr căvillām. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 11). Nām, sī rĕvŏlvās, quĭd căvillă sævĭŭs? *Capel.* (IV, p. 135).

Căvillātĭō, ōnĭs. *f. Plaisanterie.* Căvillātĭōnēs, vīs, ŏpīnŏr, dīcĕrĕ. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 17. *Cavil* in unam syllabam potius contrahenda sunt, ut inf. *Cavillator*). SYN. Căvillă, căvillŭm, jōcŭs, sălēs, dīcterĭŭm, scōmmă. *Voy.* Jocus, Sales.

Căvillātŏr, ōrĭs. *m. Railleur.* Vēl căvillātŏr făcētŭs, vēl cōnvīvă cōmmŏdŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 46). Dīcăx sūm fāctŭs, jām sūm căvillātŏr prŏbŭs. *Id.* (*Truc.* III, 2, 15. *Cavil* in unam syllabam contrahenda sunt, ut sup. *Cavillatio.* Alii scrib. *Caulator*). SYN. Dērīsŏr, scūrră, dīcăx.

Căvillŏr, ārīs, ārī. *d. Plaisanter, railler. Voy.* Derideo, jocor.

† Căvillŭlă, æ. *f. dimin. de* Cavilla. Īta ūt paūxillŭm dīffĕrāt ā căvillŭlīs. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 18).

† Căvillŭm, ī. *n. Raillerie.* Strŏphās căvillō mīmĭcō Tū nĕxŭīsse ĕxīstīmās. *Prud.* (*Peri.* 758).

Căvō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Creuser.* Nēc fōrmam ăccĭpĭūnt, fĕrrōquĕ căvāntŭr ăcūtō. *V.* Căvāt ārbŏrĕ lintrēs. *Id.* Dūrā tămĕn mōlli săxă căvāntŭr āquā. *O.* Pārmām glădĭō gălēāmquĕ căvārĕ. *Id.* SYN. Ēxcăvŏ, fŏdĭō, effŏdĭŏ, fŏrō, pĕrfŏrō, pĕnĕtrō.

† Căvŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme* Cāveo. (Quod testatur *Serv.* ad *Æ.* IV, 409. Quidam leg. *caverem* apud *Tib.* I, 4, 67, ubi alii rectius *canerem.*)

Căvŭm, ī. *n. Comme* Cavus.

Căvŭs, ă, ŭm. *Creux, creusé, profond.* Sūstĭnĕt īmpŏsĭtōs summă căvŭs ălvĕŭs ūnda. *O.* Dăt signum æ̆rĕ căvō. *V.* Căvă trăbĕ cūrrĭmŭs æquŏr. Cavīs ūndām dē flūmĭnĕ pālmīs Sūstūlīt. *Id.* SYN. Căvātŭs, cōncăvŭs, fōssŭs, effōssŭs, prōfūndŭs, ăltŭs. ‖ *Vide.* Vōlūtārĕ căvă sŭb īmāgĭnĕ fōrmæ. *V.* Nōx ātră căvă circŭmvŏlăt ūmbrā. *Id.* (Adde *St. Th.* V, 753, et cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 360). SYN. Văcŭŭs, īnānĭs. ‖ † *néol. au fig. Vain.* Dissĭdĕt ă nōstrīs căvă mūndī glōrĭă rēgnīs. *Paul. Nol.* (22, 139). Ōpĭbŭs ĭnflātī căvīs. *Id.* (21, 912).

Căvŭs, ī. *m. Creux, trou, caverne.* Măcră căvūm rĕpĕtēs ārctŭm, quĕm măcră sŭbīstī. *H.* Īnvēntūsquĕ căvīs bŭfō. *V.* Mūs paŭpĕrĕ fĕrtŭr Āccĕpīssĕ căvō. *H.* Fŭgērēnt, ĕt ārctŏs cīrcŭm trĕpĭdārent căvōs. *Ph.* Ētĭām nūnc cōncēde aūdactĕr ăb lĕōnīnō căvō. *Pl.* (*Men.* I, 2, 49). SYN. Căvŭm, fōrāmĕn, căvĕă, căvērnă.

Căycus, ī. *Voy.* Caicus. ‖ Căÿcī, ōrŭm. *Voy.* Cauci.

Căÿstĕr, Căÿstrŏs *et* Căÿstrŭs, trī. *m.* (Καΰστρος). *Caystre, fleuve de Lydie, célèbre par les cygnes qui fréquentaient ses bords.* Dūlcĭbŭs in stāgnīs rimantŭr prātă Căÿstrī. *V.* Flūmĭnĕ vōlūcrēs mĕdĭō cālūērĕ Căÿstrō. *O.* Siccāve ōlōrĭgĕrī vīsēnda ēst ōră Căÿstrī. *Pp.* (III, 22, 15).

Căÿstrĭŭs, ă, ŭm (Καΰστριος). *Du Caystre.* Ūtquĕ jăcēns rīpă dēflērĕ Căÿstrĭŭs ālēs. *O.*

Cĕ. *particule qui se joint à l'adj. démonst.* Hīc, hæc, hoc. Lūcĭllĭŭs hōscĕ sĕcūtŭs. *H.* Hīcce ārbĭtrantŭr. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 38). *Voy.* Hicce.

Cĕă, æ. *f.* (Κέη, Κεΐα, *et* Κεῖος, Κέως). *Céa, ou Céos, île de la mer Égée, près du cap Sunium, patrie de Simonide.* Cuī pīnguĭă Cĕæ Tĕr cēntūm nīvĕī tōndēnt dūmētă jŭvēncī. *V.* Trānsĭt ĕt āntīquæ Cărthĕīă mœ̆nĭă Cĕæ. *O.* Ērăt aūtēm nātŭs, ūt aīūnt, īn Cĕa īnsūlă. *Ph.*

Cĕbĕnnæ. *Voy.* Gebennæ.

Cĕbrēnĭs, ĭdŏs. *f.* (Κεβρηνίς). *Fille du Cébren, fleuve de la Troade.* Ādspĭcĭt Hēspĕrĭĕn pātrĭă Cēbrēnĭdă rīpă. *O.* Vīdŭæ Cēbrēnĭdŏs, ārīdă lūctū Flūmĭnă. *St.* (Adde *Aul. Sab.* 3, 89).

? Cĕbrēnnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sīc, quī vēnālīs tām lōngæ ætātĕ Cēbrēnnŭs. *Aus.* (*Epist.* 20, 19. Alii leg. *Crebennus*).

1. Cĕcĭdī. *parf. de* Cado. ‖ 2. Cēcīdī. *parf. de* Cædo.

Cĕcĭnī. *parf. de* Cano.

Cĕcrŏpĭă, æ. *f.* (Κεκροπία). *L'Attique, où régna Cécrops.* Cĕcrŏpĭām sōlĭtam ēssĕ dăpēm dărĕ Mĭnōtaūrō. *Cat.* (64, 79). *Voy.* Athenæ.

Cĕcrŏpĭdēs, æ. *m.* (Κεκροπίδης). *Athénien.* Pēndĕrĕ Cĕcrŏpĭdæ jūssī, mĭsĕrŭm, septēnă quŏtannīs. *V.* (Adde *Juv.* 8, 44). Cĕcrŏpĭdŭm Cĕphălūs pĕrăgīt mandātă. *O.* Īnclўtĕ Cĕcrŏpĭdē. *Id.* (*Met.* VIII, 550. Cave legas *Cecropida*, in quo ultima corriperetur). *Voy.* Atticus.

Cĕcrŏpĭs, ĭdŏs *ou* ĭdĭs. *f.* (Κεκροπίς). *Fille de Cécrops.* Dōlōrĕ Cĕcrŏpĭs ŏccŭltō mōrdĕtŭr. *O.* ‖ *Athénienne.* Īmplă fūnĕrĭbŭs, Cĕcrŏpĭ tĕrră, tŭīs. *O.* Dē Sūlmōnēnsī mĕrā Cĕcrŏpĭs. *J.* (6, 186).

Cĕcrŏpĭŭs, ă, ŭm (Κεκρόπιος). *D'Athènes, de l'Attique.* Cĕcrŏpĭās ĭnnātŭs ăpēs ămŏr ūrgĕt hăbēndī. *V.* Gnōssĭă Cĕcrŏpĭæ tĕtĭgĭssēnt lĭttŏră pūppēs. *Cat.* (64, 172). *Voy.* Atticus.

Cĕcrŏps, ŏpĭs. *m.* (Κέκροψ). *Cécrops, premier roi d'Athènes.* Īnfīcĕ tābĕ tŭă nātārŭm Cĕcrŏpĭs ūnăm. *O.* Vīrgĭnĭbŭsquĕ tribŭs gĕmĭnō dē Cĕcrŏpĕ nātīs. *Id.* (Nusquam vidi priorem corripi.)

Cēdēns, ntis. *Qui se retire, qui cède.* Ārvă nĕque Aūsŏnĭæ sēmpĕr cēdēntĭă rētrō. *V.* Tūrbă cēdēntĕ vĕhātŭr. *J.* (3, 239). Cēdēntēs ōnĕrī rāmūs. *M.* (XI, 42). SYN. Rĕcēdēns, fŭgiens, *qqf.* impār.

Cēdĭtĭŭs. *Voy.* Cæditius.

1. Cēdŏ, ĭs, cessī, cessŭm, cēdĕrĕ. *n. Venir, aller, passer.* Ēxsŭl ăb Æmŏnĭă, Pīrēnĭdă cēssīt ăd ūndām. *O.* Āspĕrĭtās vērbōrŭm cēssīt ĭn īllās (baccas). *Id.* Ăd pōstrēmŭm cēdit mĭsĕr, æs pĕtīt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 52). SYN. Ĕō, cōncēdŏ, vĕnĭō, trānsĕō. ‖ *Marcher.* Nĭtĭdŭs quā quīsquĕ pĕr ōră Cēdĕrĕt. *H.* Ēx trānsvōrsō cēdit, quāsĭ cāncĕr sōlĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 45). SYN. Ămbŭlŏ, īncēdŏ, ĕō, grădĭŏr. ‖ *Ordint. S'en aller, se retirer.* Nī Turnŭs cēdăt Teūcrōrŭm mœ̆nĭbŭs ăltīs. *V.* Cēdăt, ūtī cōnvīvă sătŭr. *H.* Cēdēs cōēmptĭs sāltĭbŭs. *Id.* Cēssīt ăb ōrĕ fŭrŏr. *V.* Cēssēre īræ. *V. Fl.* SYN. Excēdŏ, rĕcēdŏ, cōncēdŏ, discēdŏ, ēxĕō, ăbĕō, *qqf.* rĕlīnquŏ, fŭgĭŏ. PPH. Lŏcŭm dō, cēdŏ. ‖ *Céder, ne pas résister.* Cēdĕ rĕpūgnāntī: cēdēndō victŏr ăhībīs. *O.* Cēdĭtŭr ĕt cæcīs. *Id.* Cēdĕ dĕō. *V.* Cēdāmus Phœbō. *Id.* SYN. Concēdŏ. PPH. Dēdĕ mānŭs. *Ir.*

‖ *Céder à, céder la place, s'avouer inférieur.* Lĕntă sălix quantūm pallĕnti cēdit ŏlīvæ. *V.* Cēdant ārmă tŏgæ, concēdāt laurĕa linguæ. *Cic.* Tĭbi nūmine ăb omni Cēdētur. *L.* SYN. Vincŏr, sŭpĕrŏr, āssurgō. PHR. Vĕrsusque dolōr dăt tĕrgă timōrī. *St.* ‖ *Succomber.* Tū nĕ cēdĕ mălīs. *V.* Mōrēs rēbus cēssĕrĕ sĕcundīs. *L.* Cēdant lūmină sōmnō. *Cl.* SYN. Vincŏr, sŭpĕrŏr, fătiscŏ, dēficiŏ. ‖ *Abandonner, accorder.* SYN. Dō, concēdŏ, tribŭō. ‖ *Avec l'infin.* (Cui) Ætherĭī dŏnō cēssĕrĕ pārentēs Æternūm flōrĕrĕ gĕnās. *St.* Sī plĕrăquĕ dūrē Dicĕrĕ cēdĭt ĕos. *H.* SYN. Concēdŏ, dō. ‖ *Échoir.* Cēssērūnt nŭtĭdīs hăbĭtāndæ pisĭbŭs ūndæ. *O.* Ŭt vōtō cētĕrā cēdant. *Id.* Cēssērĭt Aūsŏnĭō sī fōrs victōrĭă Tūrnō. *V.* SYN. Contingŏ, ŏbtingŏ, sortĭŏr (rem). ‖ *S'en aller en, revenir.* SYN. Abĕŏ, dēsĭnŏ.

2. Cēdŏ. *impér. d'un v. défect. Donne.* Jām rĕdĭīt ănĭmūs : dēmē sŏlĕas ; cēdŏ bĭbām. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 12). Cēdŏ mănŭm. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 32. Adde *Ter. Hec.* IV, 4, 86). Cēdo, inquit, ĭllum; jām cūrābŏ sentĭăt. *Ph.* SYN. Dă. ‖ *Dis.* Factī crīmĕn hăbēt : cēdŏ, sī cōnāta pĕrĕgīt. *J.* (13, 240). Cēdo ĭgĭtŭr quīd făciām, Dāvĕ. *Ter.* (*And.* II, 3, 9). SYN. Dīc. ‖ † Cēttĕ. *pl. Voy. ce mot.*

† Cēddŏdŭm. *arch.* (*de* cedo *et* dum). *Comme* Cēdo. Ego istūc cāvēbŏ; cēddŏdŭm mi hūc mārsŭpĭum. *Pl.* (*Men.* II, 1, 40. Adde *Ter. Ph.* II, 2, 15).

† Cēdŏsĭs (*de* cedo *et* sis). *Comme* Cēdo. Cēdŏsĭs mi ārgentŭm. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 17. Scribitur et divisim).

Cēdrŭs *et* Cēdrus, ī. *f.* (κέδρος). *Cédre, arbre odorifĕrant dont le bois résiste à la corruption. On le trouve en abondance sur le Mont Liban.* Ūrit ŏdōrātăm nŏctūrna īn lūmĭnă cēdrum. *V.* Ārdŭă dērēptō cōrtĭcĕ cēdrŭs hăbēt. *O.* EP. Lībānĭtĭs ; frăgrāus, ŏdōră ; ăltă, ārdŭă, prōcēră, sublīmis ; dēnsă, frondēns, pātŭlă; vīrēns. ‖ *Résine qui sort du cèdre, et dont on enduisait les manuscrits pour les conserver.* Spērāmŭs cārmĭnă fingī Possĕ lĭnēndă cēdrō. *H.* Ĕt cēdrō dignă lŏcūtŭs. *Pers.* (1, 42). Quōd nĕquĕ sūm cēdrō lăvŭs, nĕc pūmĭcĕ lævis. *O.*

Cēlădōn, ōntis. *m.* (Κελάδων). *Un des guerriers tués aux noces de Pélée.* Ōccĭdit ĕt Cēlădōn Mēndēsĭŭs. *O.* ‖ 2. *Un des Lapithes.* Īllīsit frontī Lăpithæ Cēlădōntis. *O.*

Cēlænæ, ārŭm. *f. pl.* (Κελαιναί). *Ville de Phrygie, près du fleuve Marsyas.* Lūgēnt dămnātæ Phœbō victōrĭ Cēlænæ. *L.* (Adde *St. Th.* IV, 186; *Ov. Fast.* IV, 363).

Cēlænæŭs, ă, ŭm (Κελαιναῖος). *De Célènes.* Quă vāpŭlāvīt Mārsўās Cēlænæŭs. *M.* (X, 62, 9). Æră Cēlænæōs lūgentĭă Mātrĭs ămōrēs. *St.*

Cēlænĕŭs, ĕŏs. *m.* (Κελαινεύς). *Nom de guerrier.* Ātrāquĕ sēdēns īn vēstĕ Cēlænĕŭs. *V. Fl.*

Cēlænō, ūs. *f.* (Κελαινώ). *Céléno, une des Harpies.* Sōlă nŏvŭm dīctūquĕ nēfās Hārpўĭă Cēlænō. *V. Voy.* Harpyiæ. ‖ *Au fig. Une harpie.* Ūnguĭbŭs ĭrĕ pārāt nūmmōs răptūră Cēlænō. *J.* (8, 130). ‖ 2. *Une des pléiades.* Ĕt tē, fōrmōsă Cēlænō. *O.*

Cēlātŏr, ōris. *m. Qui cache.* Ūndārŭm cēlātŏr, Nīlĕ, tŭārŭm. *L.*

Cēlātŭs, ă, ŭm. *Caché.* Āt tē cēlātīs ērĭpŭĭt grăvis ūrgĕāt ānnīs. *Pp.* (III, 23, 30). Nĕc cēlātă dĕăm. *Sil.* SYN. Dissĭmŭlātŭs, mēntītŭs, ăbdītŭs.

Cēlĕbāndĭcŭm (promontorium). *n. Promontoire d'Espagne.* Lūstrisquĕ īnhærēns; tūm jŭgŭm Cēlĕbāndĭcŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 525).

Cēlĕbĕr, ĕbrĭs, ĕbrĕ (*rarement* ēbrĭs, ēbrĕ). *Fréquenté, qui a une foule.* Circŭs ērăt pomœ cēlĕbĕr nūmĕrōquĕ dĕōrŭm. *O.* Cēlĕbĕrrĭmŭs ĭdĭbĕ lūcŭs. *Id.* Vīcīnī fūrīs cēlĕbrēs vīdīt nŭptĭās. *Ph.* SYN. Frĕquēns, crĕbĕr. ‖ *Célèbre, illustre.* Gēntīs Æquĭtānæ cēlĕbĕr Mēssālă trĭumphīs. *Tib.* (II, 1, 33). Ingĕnĭō fābræ cēlĕbĕrrĭmŭs ārtĭs. *O.* Hānc ămbŭstōrŭm frātrŭm pĭĕtātĕ cēlĕbrĕm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 11, 2). SYN. Clārŭs, præclārŭs, īllŭstrĭs, īnclўtŭs, īnsignĭs, nōbĭlĭs, nōtŭs, cōnspĭcŭŭs, mēmōrātŭs, ēximĭus, ēgrĕgĭŭs, præstāns, fāmōsŭs, laūdātŭs, spectātŭs, cōnspĭcĭēndŭs. PPH. Fāmā īngēns, īnsignĭs, nōtissĭmŭs, sŭpĕr ætherā nōtŭs. *V.* Fāmā cēlĕbĕrrĭmŭs. *O.* Quō tōtŭs pērsōnāt ōrbĭs. *Id.* Fēlīx ætĕrnō nōmĭnĕ. *L.* VERS. Tŭă tĕrrīs dīdĭtă fāmā. *V.* Nĕc vēstrā fĕrētŭr Fāmā lĕvĭs. Īnclўtă fāmā Glōrĭă. Nōbĭlĭs, ĕt fāmā mŭltīs mĕmōrātŭs īn ōrīs. *Id.* Sī tĭbi pĕr tĕrrās maxĭmă fāmă fŏrēt. *O.* Fāctis quēm fāma īngēntĭbŭs ēffĕrt. Cāsūrum nūllō tēmpŏrĕ nōmĕn hăbēs. Clārŭm vīncēndō nōmĕn hăbēbăt. Clārō mĕă nōmĭnĕ mūsă. *Id.* Īn ōmnĕ Nōbĭlĭs ævŭm. *H.* Quēm nōbis fāmă sŭpĕrbŭm Trādĭdĭt. *J.* Quī fāctīs sĭbī præclārŭm cōnfēcit hŏnōrĕm. *Tib.* Sŭblīmī jām nūnc cēlĕbĕrrĭmă fāmă Ēmĭnĕt. *St.* Lōngō tĭtŭlīs cēlĕbrātŭr īn ævō. *Sil.* Ōrĕ lĕgŏr multō. *M.* Lĕgētŭr, Ĕt nōmĕn tōtō spārgĕt īn ōrbĕ sŭŭm. *Id. Voy.* Gloria, Immortalis. ‖ *Consacré.* Ŭt cēlĕbrĕm nōstrō signĕt hŏnōrĕ dĭĕm. *O.* Lūx ĕst cēlĕbĕrrĭmă Bācchō. *Id.* SYN. Sācrātŭs, dĭcātŭs, sācĕr. ‖ ? *Rapide.* Cēlĕbrī grădū grĕssum ăccēlĕrāssĕ dĕcēt. *Att.* (apud *Non.* 2, 161, qui vertit *celebre*, velox. Verum *celeber* gradus nihil aliud est quam *creber*, eodem sensu, sed servata sua vocabulo significatione). ‖ Cēlĕbrĭs. *qqf. au masc.* (Cf. *Prisc.* 3, 606 et 607 ; 4, 629.)

† Cēlĕbrāssĭs. *arch. pour* Celebraveris. Mihī Lăvērna īn fūrtīs cēlĕbrāssĭs mānŭs. *Pl.* (*fragm. Cornicul.* Non mutandum in *celerassis*).

? Cēlĕbrātă, ōrŭm. *n. pl. Obsèques.* Īnscrīpsīt tŭmŭlō septĕm cēlĕbrātă vīrōrŭm Sē fēcīssĕ Chlŏē. *M.* (IX, 16. Alii aliter intelligunt).

Cēlĕbrātĭŏ, ōnĭs. *f. Prédication, honneur.* Rēgnōrŭm cœlī pērvŏlĭtābĭt Īn cūnctās tĕrræ mētās. *Juvc.* (IV, 119).

Cēlĕbrātŏr, ōris. *m. Qui célèbre.* Fēcĭt hўpērbŏrĕī cēlĕbrātŏr Stēllă trĭumphī. *M.* (VIII, 78, 3).

Cēlĕbrātŭs, ă, ŭm. *Célébré.* Hāc cēlĕbrātă tĕnŭs sānctō cērtāmĭnă pātrī. *V.* Nūllŭs Ērĕchtĭdīs fĕrtŭr cēlĕbrātĭŏr īllō Īllūxĭssĕ dĭēs. *O.* ‖ *Loué, renommé.* Nōmĭnĕ quām prētĭō cēlĕbrātĭŏr (-ăra). *O.*

† Cēlĕbrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Devenir célèbre.* Ĕt quālīs fŭĕrĭt, fāmă cēlĕbrēscăt tŭă. *Att.* (apud *Non.* 2, 158).

Cēlĕbrŏ (*rarement* Cēlĕbrō), ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fréquenter.* Cūjŭs īnaūrātī cēlĕbrābānt līmĭna cūrrūs. *Pp.* (1, 16, 3). Cœtūm cēlĕbrātĕ frĕquēntēs. *V.* Quæ montēs cēlĕbrās, Ērўcīnă, Sĭcānŏs. *O.* Quōrŭm tōrōs cēlĕbrāssĕ cœlēstēs fĕrŭnt. *Sen.* (*Oct.* 708). SYN. Frĕquentŏ, cōlŏ. ‖ *Faire administrer.* Quīn ĕtĭām māgnās pōtĕrūnt cēlĕbrārĕ sālīnās. *Manil.* (V, 682). Intro ăbīte, ătque hæc cēlĕbrātĕ. *Pl.* (*Ps.* 1, 2, 35). ‖ *Célébrer, fêter.* Cūnctī lætūm cēlĕbrāmŭs hŏnōrĕm. *V.* Nātālēs ălliŏvĕ dīērŭm Fēstōs ălbātūs cēlĕbrĕt. *H.* Dăpēs cēlĕbrārĕ cănēndō. *O.* ‖ *Célébrer, louer.* Cārmĭnĭbŭs cēlĕbrārĕ vīrūm. *O.* Sēquĕ cēlĕbrārī quōlĭbĕt ōrĕ sĭnīt. *Id.* (*Trist.* IV, 4, 18). Ætĕrnōquĕ pātrī laūdēs grātēsquĕ cēlĕbrānt. *Juvc.* (III, 203). Sēdēm cēlĕbrāt ōssĭŭm. *Prud* (*Peri.* 772). SYN. Laūdŏ, cănŏ,

cantŏ, dicŏ, ēffĕrŏ, mĕmŏrŏ, sŏnŏ, prædicŏ. PPH. Cārmĭnĕ, cārmĭnĭbŭs, vērsŭ cĕlĕbrŏ. *Voy.* Carmen, Immortalis, Laudo.

Cĕlēnæ. *Au lieu de* Celænæ.

Cĕlēndræ, ārŭm. *f. pl. et* Cĕlēndrĭs, ĭs. *f.* (*Mel.* Celendris, *Strab.* Κελένδερ). *Ville de Cilicie, auj. Kelnar.* Ad prŏfŭgŭm cŏllĕctă dŭcēm, pārvĭsquĕ Cĕlēndrĭs. *L.*

Cĕlēnnă, æ, *et* Cĕlēnnē, ēs. *f.* (Κελεννή). *Ville de Campanie.* Bătŭlūmquĕ tĕnēnt ātque ārvă Cĕlēnnæ. *V.* (*Æ.* VII, 739).

Cĕlĕr, ĕrĭs, ĕrĕ (*Dor.* κέλης, *Éol.* κέλητ). *Prompt, rapide.* Sic dĕŭs ēt vīrgo ēst, hīc spē cĕlĕr, illă tĭmŏrĕ. *O.* Illă vŏlăt, cĕlĕrīque ăd tĕrrăm tŭrbĭnĕ fĕrtŭr. *V.* Fĕrt sĕcŭm spŏlĭum cĕlĕrĭs (Scylla). *O.* Sĕd ūtĕr vēstrōrum ēst cĕlĕrĭŏr? mĕmŏrā mihī. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 42). SYN. Cītŭs, cōncītŭs, cĭtātŭs, răpĭdŭs, lĕvĭs, vēlŏx, pērnīx, præcĕps, ălăcĕr, prōmptŭs, fēstīnŭs, fēstĭnāns, prŏpĕrŭs, prŏpĕrāns, vŏlūcĕr, vŏlāns, præpĕs, ālēs. PPH. Nōn *ou* haŭd sēgnĭs, nōn pĭgĕr. Ōcĭŏr eūrō, nōtō, vēntō, vēntīs, aūrā, fūlmĭnĕ, jăcŭlō, săgĭttă. Cĕlĕrī pĕdĕ, grădū, grĕssū. Cĕlĕrī pĕdĕ cōncĭtŭs. Mŏræ ĭmpătĭēns, nōn patĭēns. PHR. Ventīs ēt fūlmĭnĭs ōcĭŏr ālīs. *V.* Ōcĭŏr ēt jăcŭlo ēt vēntōs æquāntĕ săgĭttă. *Id.* Cūrsū fēstīnūs ănhēlō. *O.* Pērnĭcĭŏr ālīţĕ vēntō. *St.* Ōcĭŏr ālĭēctū mēntis. *Grat. Voy.* Cūrro. ‖ *Au fig.* Aūt vērsūs ŏpĕræ nĭmĭum cĕlĕrīs. *H.* Cĕlĕrēs lămbī. *Id.* Cĕlĕri circūmspĭcĕ mēntĕ. *O.* Quă fātă cĕlĕrrĭmă. *V.* ‖ *Prompt, expéditif.* Jūssă dĕæ cĕlĕrēs pĕrăgūnt. *V.* Hūnc mĕdĭcŭs cĕlĕr ātque fĭdēlĭs Ēxcĭtăt. *H.* SYN. Guăvŭs, ĭmpĭgĕr, fēstīnŭs, ălăcĕr, prōmptŭs. ‖ *Prompt, soudain.* Nullŭs ēs, Gĕtă, Nī jam ălĭquōd tĭbī cōnsĭlĭŭm cĕlĕrĕ rĕpĕrīs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 1). ‖ *D'un caractère bouillant.* Ōdĕrūnt hīlărĕm trīstēs, trīstēmquĕ jŏcōsī, Sēdātŭm cĕlĕrēs. *H.* SYN. Præcĕps, fĕrvĭdŭs, ălăcĕr. ‖ *qqf. avec le gén.* Illĕ cĕlĕr nāndī. *Sil.* (IV, 585). ‖ † Cĕlĕr. *m. f. et* Cĕlĕris, *m. f. arch.* Āt cĕlĕr hāstă vŏlāns pĕrrūmpĭt pĕctŏră fĕrrō. *Vet. Poet.* (apud *Prisc.* 7, 760). Fāmă cĕlĕr tōtō vĭctōrēm spārsĕrăt ōrbĕ (*Cl. Laud. Herc.* 118. Vide plura apud *Prisc.* l. cit.)

Cĕlĕr, ĕrĭs. *m.* (*Plutarch.* Κέλερ). *Nom d'un officier chargé par Romulus d'organiser sa première cavalerie.* Hŏc Cĕlĕr ūrgĕt ŏpŭs, quĕm Rōmŭlŭs ĭpsĕ vŏcārăt. *O.* ‖ *plur. Trois cents cavaliers institués par Romulus.* Nĕc nōn Mēssāpŭs cōntră Cĕlĕrēsquĕ Lătīnī. *V.* ‖ *Nom d'homme.* Grātum ēst quŏd Cĕlĕrī nōstrōs lĕgĭs, Aūctŏ, lĭbēllōs. *M.* (VII, 51, 1).

Cĕlĕrāns, tis. *Qui se hâte, rapide.* Quāmvīs circūm cĕlĕrāntĭbŭs aūrīs Cōnfĭŭăt. *Lr.* (1, 388). *Voy.* Celer.

† Cĕlĕrāntĕr. *arch. Comme* Celeriter. Quĭs ēst quī cursum hūc cĕlĕrāntĕr rapit? *Att.* (apud *Non.* 11, 33).

† Cĕlĕrĕ. *arch. Comme* Celeriter. Sŭbĭtŏ, prŏpĕrĕ, cĕlĕre objĕctum ēst mihī nĕgŏtĭum. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 4. Adde *Ter. Phor.* I, 4, 1; *Enn.* et *Næv.* apud *Non.* 11, 8. Cf. *Diom.* 1, 402).

Cĕlĕrēs. *Voy.* Celer.

Cĕlĕrĭpēs, ĕdĭs. *Aux pieds légers; rapide.* Nĕc ūllă tām vēlŏx mănŭs Cĕlĕrĭpēdĭs cōmpĕndĭī. *Aus.* (*Epig.* 146, 31. *Id. Parent.* 27, 4).

† Cĕlĕrissĭmus, ă, ŭm. *arch. pour* Celerrimus. Ēxĭn pĕr tĕrrās pōstquām cĕlĕrissĭmŭ' rūmŏr. *Enn.* (apud *Prisc.* 7, 760, et *Charis.* 1, 64). Cĕlĕrissĭmŭs ădvŏlăt Hĕctŏr. *Cn. Mat.* (apud *Prisc. ibid.*)

Cĕlĕrĭtās, ātĭs. *f. Célérité, rapidité.* Ĕt cĕlĕrĭtātĕ pĕnnæ vītāssēnt nĕcĕm. *Ph.* Ētĭām cĕlĕrĭtās ĭn dēsīdĕrīō mŏra ēst. *P. Syr.* SYN. Lĕvĭtās, vēlŏcĭtās, *qqf.* ĭmpĕtŭs. PPH. Cūrsŭs cĕlĕr, cĭtŭs, etc. *Voy.* Cursus.

Cĕlĕrĭtĕr, rĭŭs. *Promptement.* Ēmīsĭt ōrĕ cāsĕŭm: quĕm cĕlĕrĭtĕr. *Ph.* Mĭnŭs dēcĭpĭtŭr, cuī nĕgātŭr cĕlĕrĭtĕr. *P. Syr.* (Adde *Pl. Most.* V, 1, 17). Ĭta ēst: sĕd ūnum hŏc scītŏ, nĭmīō cĕlĕrĭŭs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 69). SYN. Cītŏ, prŏpĕrĕ, ōcĭŭs, quāmprīmŭm. *Voy.* Brevi.

Cĕlĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Hâter, presser.* Sĕd cĕlĕrārĕ fŭgam ĭn sīlvās, ēt fīdĕrĕ nōctī. *V.* Illă grădŭm stŭdĭō cĕlĕrābăt ănīlī. Ālīă cĕlĕrānt cursūs. *Id.* SYN. Fēstīnŏ, mātūrŏ, prŏpĕrŏ, ăccĕlĕrŏ. ‖ *Presser une action, un ouvrage.* Hæc cĕlĕrāns, ĭtĕr ăd nāvēs tendēbăt Āchātēs. *V. Voy.* Festino. ‖ *Avec l'infin.* Sĕd cĕlĕrānt ĭn tĕ cōnsūmĕrĕ nōmĕn. *Aus.* (*Mos.* 353).

Cĕlĕŭs, ī. *m.* (Κελεός). *Roi d'Éleusis, père de Triptolème, apprit de Cérès le secret de l'agriculture.* Vīrgĕă prætĕrĕă Cĕlĕī vīlīsquĕ sŭpēllēx. *V.* (Adde *Ov. Fast.* IV, 507).

Cĕlĕūsĭnă, ătĭs. *n.* (κέλευσμα). *Cri par lequel le chef des rameurs règle les mouvemens des autres.* Quĕm nēc rūmpĕrĕ naūtĭcūm cĕlĕūsmă. *M.* (IV, 64, 21. *Id.* III, 67, 4). Dūm rĕsōnāt vārīīs vīlĕ cĕlĕūsmă mŏdīs. *Rutil.* (I, 370). VERS. Naūtĭcŭs ēxōrĭtŭr vārīō cērtāmĭnĕ clāmŏr. *V.* Quī vōce ălternōs naūtārūm tēmpĕrĕt ĭctŭs, Ēt rēmīs dĭctĕt sŏnĭtūm, pārĭtērquĕ rĕlātīs Ād nūmĕrūm plaŭdăt rĕsōnāntĭă cærŭlă tōnsīs. *Sil.* Naūtĭcŭs ĭmplēbăt rĕsōnāntĭă lĭttŏră clāmŏr, Ēt sĭmŭl ăddūctīs pērcūssa ăd pĕctŏră tōnsīs, Cēntēnō frăctŭs spūmābăt vērbĕrĕ pōntŭs. *Id.* ‖ † Cĕlĕusmă, æ. *f.* (*Fortun. Vit. S. Mart.* 4, 425).

Cēllă, æ. *f. Cellier, cave, garde-manger.* Nĕc cēllĭs ĭdĕō cōntendĕ Fălērnīs. *V.* Vīnă quŏque ĭn măgnīs ŏpĕrōsĕ cōndĭtă cēllīs. *O.* Æquĭdēm rĕlĭquī ĭn vēntrĕ cēllæ ūnī lŏcūnī. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 17). SYN. Apŏthēcă. EP. Ămplă, dīvēs, plēnă, rĕfĕrtă; văcŭă. ‖ *Petite chambre d'esclave, de courtisane.* Ĭntrāstī quŏtĭēs ĭnscrīptæ līmĭnă cēllæ. *M.* (XI, 46, 1. Adde *Juv.* 6, 122; *Hor. Sat.* I, 8, 8). SYN. Cēllŭlă. ‖ *Cellules ou alvéoles des abeilles.* Dūlcī dīstēndūnt nĕctārĕ cēllās. *V. Voy.* Alvearium.

Cēllārĭŭm, ĭī. *n. Comme* Cella.

Cēllārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne le cellier; qui est dans une petite chambre.* Pōst ĕă sāginа, ĕgo ēĭcĭār cēllārĭă. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 32).

Cēllārĭŭs, ĭī. *m. Sommelier, économe.* Hīnc cēllārĭŭs ĕxpĕrĭtŭr ārtēs. *M.* (XI, 32, 15). Tĕ făclō cēllārĭŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 115). SYN. Prōmŭs.

Cēllŭlă, æ. *f. dimin. de* Cella. Quum ĭn cēllŭlam ăd tĕ pătrĭ' pĕnum ōmnĕm cōngĕrēbăm clāncŭlŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 18). Lūstra ēt lūstrālēs cēllŭlās quæsīērĭt sēdŭlō (*Supposit. ad Plaut. Bac.* I, 1, 12).

Cēlmĭs, ĭs, *ou* Cēlmŭs, ĭ. *m. Nourricier de Jupiter, changé en diamant pour avoir dit que ce dieu était mortel.* Tĕ quŏquĕ, nūnc ădāmās, quōndăm fīdĭssĭmĕ pārvŏ, Cēlmĭ, Jŏvī. *O.* (*Met.* IV, 281. Alĭī leg. *Celne*).

Cēlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Cacher.* Nĕc cēlārĕ cĭbīs ūncŏs fāllācĭbŭs hāmŏs. *O.* Sēcrētī cēlānt cāllēs, ēt mŷrtĕă cīrcŭm sīlvă tĕgīt. *V.* Ingĕnĭŭm rēs Ādvērsæ cēlārĕ sŏlēnt, nūdārĕ sĕcŭndæ. *H.* Quĭs ēnim bĕnĕ cēlāt ămōrĕm? *O.* SYN. Ăbdŏ,

cōndō, ābscōndō, ōccultō. *Voy.* Abdo. ‖ *Taire, faire un mystère.* Fāctūmquĕ dĭū cēlāvīt. *V.* Hōc tĕ cēlāvīmŭs ūnŭm. *O.* SYN. Tĕgō, ābscōndō, dissĭmŭlō, sīlĕō, tăcĕō, prĕmō. PHR. Pĕnĭtŭs rĕcōndās, et fĭdē tacĭtā prĕmās. *Sen.* Hæc sōlī cōmmissa tĭbī cēlārĕ mēmĕntō. *J.*

† Cēlōnēum, ī. *n.* (κηλώνειον). *Sorte de bascule pour tirer de l'eau d'un puits.* Sūnt græcā cēlōnēā, pūstōlī sōlent. *Pl.* (*Fœn.* V, 3, 49. Alii aliter).

† Cēlox, ōcis. *f. arch. Barque légère.* Nautæ rēmīvăgām mŏvēnt cēlŏcēm. *Varr.* (apud *Non.* 13, 1). Vīdī in pŭblĭcā cēlŏce ĭbĭdem illum ădŏlescēntŭlum. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 94. Adde *Enn.* apud *Isid. Or.* 19, 1, et cf. *Fulgent.*) ‖ *Au fig. Ventre.* (*Pl. Ps.* V, 2, 12.) ‖ *Messagère qui devance.* (*Pl. Mil.* IV, 1, 39.)

Cēlsĕ. *adv. Haut, en haut.* Cēlsĭŭs ăssūrgūnt (cornua). *Cl. Voy.* Alte. ‖ *Au fig.* Cēlsĕ nātōrum æquāvīt hŏnōrī. *St.* (*Silv.* III, 3, 145. Alii leg. *celso*, quod potius).

Cēlsĭnus, ī. *m. Nom d'homme.* Cēlsĭnō nūpta ūnīvīra, ūnānĭmĭs (*Anthol.* II, p. 275).

Cēlsus, ă, ŭm. *Haut, élevé.* Āt prŏcŭl ē cēlsō mīrātŭs vĕrtĭcĕ montīs. *V.* Nūnc pĕdĕs ēnsĕ văgō, prēnsis nūnc cēlsĭs hăbēnīs. *St.* Cēlsum ĭn cōrnŭā cervum. *O.* Cēlsĭŏr ārmīs Taŭrus. *V. Fl.* SYN. Ēxcēlsus, ăltŭs, ārdŭŭs, sŭblīmĭs, sŭmmŭs, sūrgēns, sŭprēmŭs, ērēctus, ēlātus, ēdĭtus, ăĕrĭus, prōcĕrus, præcēlsus. PPH. Sīdĕrā tăngēns, vĕrtĭcĕ pulsāns. Sūrgēns ĭn ăstrā. Ērēctŭs ād sīdĕrā. Sē *ou* sēsĕ ĭn aūras ăttŏllēns. Cēlō cāpŭt *ou* cāpĭtā fĕrēns. PHR. Sīlĕt ăltissĭmă vīsŭ. *V.* Ăltăquĕ pulsāt Sīdĕrā. Ēvĕrtūnt ăctās ād sīdĕrā pīnŭs. Æquātăquĕ măchĭnā cœlō. Căpŭt ĭntĕr nŭbĭlă cōndīt. *Id.* Nŭbĭbŭs ĭnsĕrtāns căpŭt. *Sil.* Mīxtă Cĕraūnĭă cœlō. *Id.* Montīs vĭcĭnă căcūmĭnă cœlō. *Lr.* VERS. Tūrrĭs ērăt vāstō sūspectu ēt pontĭbŭs ăltīs. *V.* Tūrrĭm ĭn præcĭpĭtī stantēm, sŭmmĭsquĕ sŭb ăstrā Ēdūctām tĕctīs. Gĕmĭnĭquĕ mĭnantŭr ĭn cœlum scŏpŭlī. Exĭīt ăd cœlum rāmĭs fēlĭcĭbŭs ārbŏs. Cōnsūrgūnt gĕmĭnæ quĕrcūs, ĭntōnsăquĕ cœlō Āttōllūnt căpĭta, ēt sŭblīmĭ vĕrtĭcĕ nūtānt. Cœlōque ēdūcĕrĕ cĕrtānt. Ærĭī cursū pĕtĭt ārdŭă montīs. *Id.* Ūrbs ērăt ĭn summō nŭbĭbŭs æquā jŭgō. *O.* Pȳrāmĭdŭm sūmptūs ād sīdĕrā ductī. *Pp.* Ēdūctō mōns sūrgĭt ăd æthĕrā dorsō. *L.* Tēllŭs Ăltĭŭs ĭntŭmŭĭt, prōpĭusque ăccēssĭt Ōlȳmpō. *Id.* Prōpĭŭs vĭdēt ăstrā cōlŏssŭs. *M.* Nŭbĭbŭs ipsĭs ĭnsĕrtă căpŭt (turris). *Sen.* Quādrŭă mūrōrum spĕcĭēs, sīc tūrrĭbŭs ăltīs Ārdŭa, ŭt ăĕrĭās ĭntrēnt fastĭgĭă nŭbēs. *Aus.* ‖ *Grand.* Ēt cēlsŭm prōcūrvăt Agȳllĕă Tȳdeūs. *St.* SYN. Ārdŭŭs, ăltŭs, prōcĕrŭs, ingēns, măgnŭs. *Voy.* Magnus. ‖ *Au fig. Fier, superbe.* Cēlsī prætĕrĕūnt aūstĕră pœmătă Rhāmnēs. *H.* Nūnc lĕvăt ĭn aūras ăltĭŏr sōllĭtō căpŭt, Grădĭtŭrquĕ cēlsă. *Sen.* (*Ag.* 716). Jām rēgālĕ tūmēns, ēt principĕ cēlsĭŏr. *Cl.* SYN. Sŭblīmĭs, tūmĭdŭs. *Voy.* Superbus.

Cēlsus, ī. *m. Nom d'homme.* ‖ 1. *Celsus Albinovanus, poète et secrétaire de Tibère Néron.* Quīd mĭhī Cēlsŭs ăgĭs? *H.* Jūre ĭgĭtŭr lăcrĭmās Cēlsō lĭbāmŭs ădēmptō. *O.* ‖ 2. *A. Cornelius Celsus, rhéteur et grammairien.* Prĭncĭpĭum ătquĕ lŏcŏs Cēlsō dictārĕ parātæ. *J.* 6, 245). ‖ 3. *Général romain, qui combattit les barbares.* Tūm fŏrtĕ sŭbāctō Cēlsŭs Ārēmŏrĭcō, Gĕtĭcum răpŭĭt ĭn āgmĕn. *Sid.* (*Pan.* 1489).

Cēltæ, ārŭm. *m. pl.* (Κέλται). *Celtes, peuple de la Gaule celtique.* Vānĭlŏquŭm Cēltæ gĕnŭs ăc mūtābĭlĕ mēntĭs. *Sil.* Hĭc ēlĕctrā lēgŭnt ālnĭs stillāntĭă Cēltæ. *Prisc.* (*Peri.* 282). *Voy.* Galli.

Cēltĭbĕr, ĕrī. *m.*; Celtĭbērī, ōrŭm. *pl.* (Κελτίβηρες). *Celtibériens, peuple du nord de l'Espagne.* Nūnc Cēltĭbĕr ĭn Cēltĭbĕrĭă tĕrrā. *Cat.* (39, 17). PHR. Cēltæ sŏcĭātī nōmĕn Ĭbērĭs. *Sil.* Prŏfŭgĭque ā gēntĕ vĕtŭstā Gallŏrŭm, Cēltæ mĭscēntēs nōmĭnĕ Ĭbērĭs. *L.* Nōs Cēltĭs gĕnĭtōs ēt ēx Ĭbērĭs. *M.* Īllĕ mĕās gēntēs ēt Cēltās rĕxīt Ĭbērōs. Ēx Ĭbērĭs Ēt Cēltĭs gĕnĭtŭs. Nōs Cēltās, Măcĕr, ēt trŭcēs Ĭbērōs Cūm dēsīdĕrĭō tŭī pĕtēmŭs. *Id. Voy. le suiv.*

Cēltĭbĕr, ĕrā, ĕrŭm, *et* Cēltĭbērĭŭs, ă, ŭm. *Celtibérien.* Vīr Cēltĭbērĭs nōn tăcēndē gēntĭbŭs. *M.* (I, 50, 1). Nūnc Cēltĭbĕr ĭn Cēltĭbĕrĭă tĕrrā. *Cat.* (39, 17). ‖ † Cēltĭbĕr. *Le même.* Dūcĭt ăd aūrĭfĕrās quā mē Sălŏ Cēltĭbĕr ōrās. *M.* (X, 20, 1).

Cēltĭbĕrĭă, æ. *f. Celtibérie, province d'Espagne.* Cūnĭcŭlōsæ Cēltĭbĕrĭæ fĭlĭīs. *Cat.* (38, 17).

Cēltĭcus, ă, ŭm (Κελτικός). *De la Gaule celtique, comprise entre la Seine, la Loire et le Rhin.* Nōn căpĭānt, sĭmĭlĭsquĕ mĭhī pĕr Cēltĭcă rūră. *Sil.* Pȳrēnēs sĕquĭtŭr mōns; pōst hūnc Cēltĭcă tēllŭs. *Prisc.* (*Peri.* 279).

? Cēltŭs, ă, ŭm. *Comme* Celticus. Ĭntĕr Sārdĭnĭŭm pĕlăgŭs Cēltūmquĕ rĕfūsĭs. *Prisc.* (*Peri.* 85. Nisi forte pro *Celtarum* est).

Cēmēntŭm. *Voy.* Cæmentum.

Cēmmēnĭcē, ēs. *f. Canton de la Narbonaise, ainsi nommé d'une partie des Alpes nommée Cemma ou Cema* (*Plin.* 3, 4; *Strab.* 2, Κέμμενον ὄρος). Āt Cēmmēnĭcē rēgĭō dēscēndĭt prŏcŭl. *Avien.* (*Or. mar.* 615. Male vulgo *Cimenice*).

Cēmpsī, ōrŭm. *m. pl.* (*Dionys.* Κεμψοί). *Peuple au pied des Pyrénées.* Tārtēssŭs, Cēmpsīquĕ, sĕdēnt quī cōllĭbŭs ĭmĭs Pȳrēnēs. *Prisc.* (*Peri.* 336. Adde *Avien. Descr. Ter.* 480; *Or. mar.* 200 et 257).

Cēnæŭs, ī. *m.* (Κηναῖος). *Epith. de Jupiter, qui avait un temple sur le promontoire* Cenæum, *en Eubée.* Victŏr ăb Œchălĭā, Cēnæō sācrā părābăt Vōtă Jŏvī. *O.* Quā tēmplă vŏllēns ārā Cēnæī Jŏvīs. *Sen.* (*H. OEt.* 102. *Ib.* 783).

Cēnchrææ, ārŭm. *f. pl.* (Κεγχρεαί, *Strab.* Κεγχρεαί). *Ville près de Corinthe.* Īllā Cŏrīnthĭăcīs primŭm mĭhī cōgnĭtă Cēnchrĭis. *O.*

Cēnchræŭs, ă, ŭm (Κεγχραῖος). *De Cenchrées, de Corinthe.* Cēnchrææquĕ mănŭs. *St.* (*Th.* IV, 60).

Cēnchrēis, ĭdis. *f.* (Κεγχρεής). *Femme de Cinyre, et mère de Myrrha.* Tūrbā Cēnchrēĭs ĭn īllā Rēgĭs ăbēst cōnjŭx. *O.*

Cēnchrĭs, ĭdis. *m.* (κεγχρίς). *Sorte de serpent.* Ēt sēmpĕr rēctō lāpsūrŭs lĭmĭtĕ cēnchrĭs. *L.* Vīpĕră, chērsȳdrŏs, sēps, drăcō, cēnchrĭs, hȳdrŭs. *Fort.* (I, 161).

Cēnētă, æ. *f. Ville de l'Italie supérieure.* Pĕr Cēnētām grădĭēns ēt ămīcōs Dūplăvĭlēnsēs. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 767).

Cēnīnă, Cēnīnŭs. *Voy.* Cænina, etc.

Cēnsĕn'? *pour* Censesne. Sēd cēnsĕn', plōrābĭt, Dāvĕ, rĕlictă? *Pers.* (5, 168).

Cēnsĕō, ēs, ŭī, ŭm, ērĕ. *Faire un recensement, classer. Voy.* Censeor, Recenseo. ‖ *Mettre au nombre.* Nĕc bŏnă cēnsēndūm quæ fŏrs ĭnfīdă dĕdissĕ (valet). *Sil.* SYN. Ānnumĕrō. ‖ *Prescrire, fixer.* Quī dĭcĕrĕ lēgĕm Plēbĭbŭs aūt fĭnēs aūdĕt cēnsērĕ dōlēndī. *St.* SYN. Stătŭō, præscrĭbō. ‖ *Juger, penser.* Quām scīt ūtĕrquĕ, lĭbēns cēnsĕbo ēxercĕăt ārtēm. *H.* SYN. Jūdĭcō, pŭtō, ēxistĭmō, sēntĭō, ārbĭtrŏr, etc. *Voy.* Puto. ‖ *Opiner, voter, dé-*

créter. Sēdērĕ pātrēs, cēnsērĕ pārātī. *L.* Ōrdĭnĕ quām prīscō cēnsērēt bēllă sĕnātŭs. *Cl.* SYN. Ōpĭnŏr, dēcĕrnō, vŏlŏ, jŭbĕō. ‖ Cēnsĕō. *Dans les comiques : Je suis de cet avis, oui.* Ĕgŏ rūs ĭbo, ătque ĭbī mănĕbō. Cēnsĕō. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 9. Adde *Pl. Cas.* IV, 3, 9; *Rud.* IV, 8, 5 *sq.*) ‖ *Mettre à prix, estimer.* Dic ērgŏ, quānlī cēnsēs? *Pl.* (*Rud.* IV, 8, 8). *Voy.* Æstĭmo.

Au pass. Cēnsĕŏr. *Être classé, recensé.* Hŏc dŏmŭī dēbēs, dē quā cēnsērīs, ŭt ĭllăm. *O.* Quid prōdēst, Pōntĭcĕ, lōngō Sānguĭnĕ cēnsērī? *J.* (8, 1). ‖ *Être prisé, considéré.* Nĕc laŭdĕ vĭrōrŭm Cēnsērī cōntēntă fŭīt. *Cl.* Sĕd tē cēnsērī laŭdĕ tŭōrŭm Nōlŭērĭm. *J.* (8, 74). In quō cēnsēndŭm nĭl, nīsĭ dāntĭs ămŏr. *O.* Cēnsētŭr Ăpŏnă Lĭvĭō sŭō tēllŭs. *M.* (I, 62, 3). ‖ *dépon. Comme* Censeo. Hānc prōbăt, ĕt primō dīlēctām sēmpĕr ăb ævō Ēst ĭntĕr cŏmĭtēs Mārcĭă cēnsă sŭās. *O.* (*Pont.* I, 2, 139. *Id. Fast.* V, 25).

Cēnsĭō, ōnĭs. *f.* † *arch. Opinion, avis.* Sēd trīstĭs mĭhĭ cēnsĭō claŭdĭtŭr, ătque ĭnfāndă prĕmĭt sēnsă sĭlēntĭŭm. *Capel.* (I, p. 22. Cf. *Varr. L. L.* 4, 14). ‖ *Estimation.* Sūmĕ quīdēm, nĕ cēnsĭōnēm sēmpĕr făcĭās. *Pl.* (*Rud.* IV, 8, 9). ‖ *Punition infligée par le censeur, en gén. punition.* Qui ĕă cūrābĭt, ăbstĭnēbĭt cēnsiōnĕ bŭbŭlă. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 15).

Cēnsŏr, ōrĭs. *m. Censeur, magistrat de Rome.* Cōnsŭlĕ quæ rĭgĭdŭs mūnĕră cēnsŏr hăbĕt. *O.* Cēnsōrquĕ mŏvērĕt Āppĭŭs, ĭngĕnŭō sī nōn ēssĕm pātrĕ nātŭs. *H.* EP. Rĭgĭdŭs, sĕvērŭs, aŭstērŭs, grăvĭs, ĭntĕgĕr. PPH. Mōrŭm cōrrēctŏr, ārbĭtĕr, măgĭstĕr, jŭdĕx. Præfectŭs mōrĭbŭs. VERS. Fēlĭcĭă tēmpŏră, quæ tē Mōrĭbŭs āppōnūnt! *J.* Sī fĕcĭssēt ĭdēm, cădērēt sŭb jŭdĭcĕ mōrŭm. *Id.* Dictātŏr, cēnsōrquĕ bŏnŭs, mōrŭmquĕ măgĭstĕr. *Prud.* ‖ *Censeur, qui réprimande.* Ăllī sīmŭl dēlĭnquūnt, cēnsōrēs sŭmŭs. *Ph.* Cēnsŏr cāstĭgātōrquĕ mĭnōrŭm. *H.* SYN. Cāstĭgātŏr, cōrrēctŏr. ‖ *Critique littéraire.* Sæpe ĕgŏ cōrrēxī sŭb tē cēnsōrĕ lĭbēllōs. *O.* Cūm lăbŭlĭs ănĭmŭm cēnsōrĭs sūmĕt hŏnēstī. *H.* SYN. Crĭtĭcŭs. EP. Ăcūtŭs, lĭmātŭs, săgăx, năsūtŭs, æquŭs, fīdus, ĭnvĭdŭs, ĭnsūlsŭs.

Cēnsōrīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cēnsōrīnĕ, mĕĭs ārā sŏdālĭbŭs. *H.*

Cēnsōrĭus, ă, ŭm. *De censeur.* Quēm cēnsōrĭă cūm mĕō Sĕvērō Dōctī lĭmă mŏmōrdērĭt Sĕcundī. *M.* (V, 81, 12). Mēnsă nĭtēns, quām nōn cēnsōrĭa rēgŭla cŭlpĕt. *Aus.* (*Profes.* 1, 33).

Cēnsŭī. *parf. de* Censeo.

Cēnsŭră, æ. *f. Censure, magistrature de Rome.* Sīc ăgĭtŭr cēnsūra, ĕt sīc ĕxēmplă părāntŭr. *O.* EP. Dūra, sĕvĕra, rĭgĭdă. PPH. Cēnsōrĭs, cēnsōrĭŭm mūnŭs, jŭdĭcĭŭm. Cēnsōrĭă nōtă. Lex cēnsūræ. ‖ *Censure de mœurs.* Nūnquĭd dūrā tĭbī nīmĭŭm cēnsūrā vīdētŭr? *M.* (I, 35, 9). Dăt vēnĭăm cōrvĭs, vĕxăt cēnsūrā cŏlūmbās. *J.* (2, 63). ‖ — *littéraire.* Nūpĕr ĕnĭm nōstrōs quīdām cārpsĕrĕ lĭbēllōs, Quōrŭm cēnsūrā mūsă sūpĕrbă mĕa ēst. *O.*

Cēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Censeo. *Porté au cens, classé.* Cēnsŭs sŭm, quŭm jūrātōrī rēctĕ rătĭōnēm dĕdī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 30). Lĭbĕr ĕt ĭngĕnŭŭs, præsērtĭm cēnsŭs ĕquēstrĕm Sūmmăm nūmmōrŭm. *H.* ‖ *Estimé, considéré.* ‖ *qqf. dép. Qui a classé, mis au nombre. Voy.* Censeor.

Cēnsŭs, ūs. *m. Cens, état que les censeurs faisaient, tous les cinq ans, des familles romaines, et des biens de chaque particulier.* Tūllĭŭs ĭnvēnīt cēnsŭm, Vŭlcānĭă prōlēs (*Anthol.* 1, p. 199). Prōtĭnŭs ăd cēnsŭm dē mōrĭbŭs ūltĭmă fĭēt Mēntĭŏ. *J.* (3, 140). ‖ *Biens, fortune.* Dăt cēnsŭs hŏnōrēs, Cēnsŭs ămīcĭtĭās. *O.* Cēnsŭs aŭgērĕ pātērnōs. *Id.* Mūltĭs ĭntāctŭs ăb ānnĭs, Rōmānī cēnsŭs pŏpŭlī. *L.* Prīvātŭs ĭllĭs cēnsŭs ērăt brĕvĭs. *H.* SYN. Bŏnă, ŏpēs, rēs, dīvĭtĭæ. *Voy.* Dīvĭtĭæ.

? Cēntaŭrĕă, æ. *f. Comme le suiv.*

Cēntaŭrĕŭm, ī. *n.* (κενταύριον). *Centaurée, plante dont on dit que le centaure Chiron découvrit les propriétés.* Ēt pānăcĕă pōtēns, ēt Thĕssălă cēntaŭrĕă. *L.* Cĕrĕfŏlĭumquĕ thўmum, ēt grăvĕŏlēntĭă cēntaŭrĕă. *V.* Trīstĭă cēntaŭrĕă. *Lr.* (IV, 124). SYN. Cēntaŭrŭm.

Cēntaŭrĕus *et* Cēntaŭrĭcŭs, ă, ŭm (Κενταύρειος *et* Κενταυρικός). *De centaure.* Cēntaŭrĕă mŏnĕt cūm Lăpĭthĭs rixă sŭpĕr mĕrō. *H.* Spērchĭŭsquĕ mĭnăx, cēntaŭrĕŭsquĕ Lўcōrmās. *St.* Vīx stĕrĭlĕs cōmpēscĭt ĕquās, cēntaŭrĭcă dīcūnt Sēmĭnă. *Id.* Quōdquĕ vēhūnt prōræ cēntaŭrĭcă sæpă mĭnāntēs. *Pp.* (IV, 6, 49. Adde *Sid. Pan.* 840).

? Cēntaŭrĭŭm, ĭī. *n.* (κενταύριον). *Comme* Centaureum. Ăt cōntră tĕtra ăbsĭnthĭ nātūra fĕrīquĕ Cēntaŭrī fădō pĕtĭt frĕquēnt ōrā săpōrĕ. *Lr.* (II, 400. Sic bene sentit *Lamb.* Alii deducunt *centauri* a *centaurus*).

Cēntaŭrŏmăchĭă, æ. *f. Combat des centaures.* (*Pl. Cure.* III, 1, 75.)

Cēntaŭrŭs, ī. *m.*; Cēntaŭrī, ōrŭm. *pl.* (Κένταυρος). *Centaures, monstres fabuleux, à moitié hommes et à moitié chevaux, nés d'Ixion et de la nue que Jupiter substitua à Junon. C'était un peuple de Thessalie habile à monter à cheval. Ayant tenté de ravir l'épouse de Pirithoüs le jour de ses noces, ils furent défaits par Thésée et les Lapithes.* Cēntaŭri īn fōrĭbŭs stăbŭlānt, Scўllæquĕ bĭfōrmēs. *V.* Sēd nĕquĕ cēntaŭrī fŭērūnt. *Lr.* (V, 876). SYN. Nūbĭgĕnæ, bĭmēmbrēs, Ixĭŏnĭdæ. EP. Bĭfōrmēs, bĭmēmbrēs, sēmĭfĕrī, sēmhōmĭnēs: fĕrī, sævī, sŭpĕrbī. PPH. Ixĭŏnĕ nātī. Ōssæī bĭmēmbrēs. Phōlōēă mōnstră. VERS. Nūbĭgĕnās dŭplĕx nātūra bĭmēmbrēs Cōgnātĭs ăptāvĭt ĕquīs. *Cl.* Quā vīr ĕquō cōmmĭssŭs ērăt. *O.* In nōbĭs dŭplĕx nātūra ănĭmāllă jūnxĭt. *Id.* (Cf. *Virg. Æ.* VII, 674 *sq.*; VIII, 293; *Ov. Met.* XII, 211 *sq.*; *Sil.* III, 41; *Sid. Pan.* 854). ‖ *En partic. Le centaure Chiron, soit comme précepteur d'Achille, soit comme constellation.* Nōbĭlĭs ŭt grāndī cĕlsĭnĭt cēntaŭrŭs ălūmnō. *O. Voy.* Chiron. ‖ *Nom d'un vaisseau.* Cēntaŭro ĭnvĕhŭntŭr măgnă (supple *navi*). *V.* ‖ ? *Centaurée. Voy.* Centaurium.

Cēntēnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ōbvĭŭs hĭnc spārsō Cēntēnĭŭs ăgmĭnĕ răptŭm Fŭndĭtŭr. *Sil.*

Cēntēnŭs, ă, ŭm. *Cent, composé de cent.* Hīs ĕgŏ cēntēnās aŭsĭm dēpōscĕrĕ vōcēs. *Pers.* (5, 26). Cēntēnăque ārbōrĕ flŭctŭm Vĕrbĕrăt. *V.* Cēntēnās ĭn bēllă mănŭs. *St. Voy.* Centum, Centuplex.

Cēntēsĭmŭs, ă, ŭm. *Centième.* Ēt cōnsănguĭnĕæ quōndăm cēntēsĭmă tŭrbă. *O.* Hĭnc pōscit quīntăm pārtēm cēntēsĭmă sūmmă. *Manil.* (II, 335). ‖ Cēntēsĭmă, æ. *f.* (*s. ent.* pars). *Le centième.* Hŏc cēntēsĭmă laŭdĭŭm tŭārum ēst. *Sid.* (*Pan.* 3095).

Cēntĭcĕps, cĭpĭtĭs. *Qui a cent têtes.* Dēmīttĭt ātrās bēllŭa cēntĭcĕps Aŭrēs. *H.*

Cēntĭēs. *Cent fois.* Ōptārēnt tĭbī cēntĭēs ămīcī. *M.* (I, 100, 4. *Id.* V, 71, 5). Nīsī ĭdēm dīctum ēst cēntĭēs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 8).

† Cēntĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu en cent parties.* Cēntĭfĭdŭm cōnfŭndĭt lĭēr. *Prud.* (*Sym.* 1099).

Cēntĭmănŭs, ă, ŭm. *Qui a cent mains.* Nĕc quō

cēntĭmānūm dējēcĕrāt īgnĕ Tўphōeā. *O.* Cēntĭmānūs Gўas. *H.*

† Cēntĭmētĕr, ĕtrā, ĕtrŭm. *Qui fait usage de cent espèces de mètres ou de vers.* Nēc quō cēntĭmētĕr Tĕrēntĭānūs. *Sid.* (*Pan.* 2125).

Cēntō, ōnĭs. *m. Vêtement composé de nombreux morceaux.* Intrāvīt călĭdūm vētĕrī cēntōnĕ lūpānăr. *J.* (6, 121). Sārcĭnātōrem ēssĕ sūmmūm, sŭĕrĕ cēntōnem ōptŭmē. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 818). ‖ *Au fig. Contes, mensonges.* Proīn tu ălĭūm quærās, cuī cēntōnēs fārcĭās. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 18).

Cēntōrēs, ŭm. *m. pl.* (Κένταυρες). *Peuple voisin de la Colchide.* Īmpŭlĭt ēt dūbĭōs Phrўxēī vēllĕrĭs ārdŏr Cēntōrās. *V. Fl.* (VI, 150. Cf. *Plĭn.* 2, 23).

Cēntrŭm, ī. *n.* (κέντρον). *Centre.* Ēt nŭmĕro īn tōtō pōsĭtŭs sŭb ăcūmĭnĕ cēntrī. *Aus.* (*Idyl.* 11, 56). Pēndĕāt ŭt tōtŭm sīmŭl hōc ăb ōrīgĭnĕ cēntrī. *Sid.* (*Pan.* 2534).

Cēntŭm. *Cent.* Mīllĭă frūmēntī tŭă trīvērĭt ārĕă cēntŭm. *H.* Nōn, mĭhĭ sī lĭnguæ cēntŭm sĭnt, ōrāquĕ cēntŭm. *V.* SYN. Cēntēnŭs, *ou plur.* cēntēni. PPH. Bīs quīnquāgīntā. ‖ *Plusieurs, nombreux:* Cēntŭm pŭĕr ārtĭŭm. *H.* Sērvātă cēntŭm clāvĭbŭs (cæcuba). *Id.* Cēntum ălĭæ vētĕrum rĕcōlēntēs vūlnĕra āmōrum. *Aus.* (*Idyl.* 6, 43). SYN. Sēxcēnti, mīllĕ. *Voy.* Multi.

Cēntŭmcēllæ, ārŭm. *f. pl. Ville maritime d'Étrurie, auj. Civita-Vecchia.* Ăd Cēntŭmcēllas fortī dēflexĭmŭs aūstrō. *Rutil.* (1, 237. Cf. *Plin. Epist.* 6, 31).

Cēntŭmgĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Multiplié jusqu'au nombre de cent, qui a cent.* Ēt cēntŭmgĕmĭnŭs Briāreus. *V.* Ēt cēntŭmgĕmĭnæ cēntēnă nŏvālĭa Thēbēs. *V. Fl.*

Cēntŭmpōndĭŭm. *Voy.* Centupondium.

Cēntŭmvĭri, ōrŭm. *m. pl. Centumvirs, magistrats de Rome chargés de juger les causes civiles.* Rōmāmquĕ pērtrăxērunt ăd cēntŭmvĭrōs. *Ph.* Jām clāmōr, cēntŭmquĕ vĭrī, dēnsūmquĕ cōrōnæ Vulgŭs. *M.* (VI, 38, 5). Hūnc mīrātŭr ădhūc cēntŭm grăvĭs hăstă vĭrōrŭm. *Id.* (VII, 62, 7). PPH. Cēntŭm jūdĭcēs. Cēntēnŭs jūdex. VERS. Ēt fīrmārĕ jŭbēt cēntēnō jūdĭcĕ causās (*Carm. ad Pis.*). Quæ trīnō jŭvēnis fŏrō tŏnābās, Aūt cēntŭm prōpĕ jūdĭcēs. *St.* Cēssāt cēntēni mŏdĕrātrix jūdĭcĭs hăstă. *Id.*

Cēntŭplex *et* Cēntŭplĕx, *ou* Cēntŭplex, ĭcis. *Centuple.* Dītātquĕ frŭctŭs fœnĕrāntēm cēntŭplex. *Prud.* (*Cath.* 1109). Hæc nĭ ăbĕrūnt, cēntŭplex mūrŭs rēbŭs sērvāndĭs pārum ēst. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 11). Cēntŭplĭcēmquĕ fĕrānt vīrtūtĭs rōbŏrĕ frŭgēm. *Juvc.* (II, 800).

† Cēntŭplĭcātŭs, ă, ŭm. *Centuplé.* Cēntŭplĭcātă dĕhĭnc căpĭēt, vītămquĕ pērēnnĕm. *Juvc.* (III, 548). Sōlērtĭă cēntŭplĭcātōs Āgrōrŭm rēddĭt frŭctŭs. *Prud.* (*Sym.* 1860).

† Cēntŭplŭs, ă, ŭm. *Centuplé.* Prædmĭă, cēntŭplŭm cŭmŭlātī fœnŏrĭs ūsŭm. *Alcim.* (*ad Sor.* 565).

Cēntŭpōndĭŭm *ou* Cēntŭmpōndĭŭm, ĭī. *n. Poids de cent livres.* Ăd pĕdēs quāndo āllĭgātum ēst æquŭm cēntŭpōndĭŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 37).

Cēntŭrĭă, æ. *f. Centurie, compagnie de cent hommes; en gén. classe.* Cēntŭrĭæ sēnĭōrum ăgĭtānt ēxpērtĭă frūgis. *H.* SYN. Clāssis.

† Cēntŭrĭātīm. *au fig. En foule.* Cōntĭnŭo ăd tē cēntŭrĭātīm cŭrrēnt, quī pānĕm pĕtānt. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 65).

Cēntŭrĭātŭs, ă, ŭm. *Distribué par centuries.* Sī cēntŭrĭātī bĕnĕ sūnt mănĭplārēs mĭhĭ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 3. *Ib.* IV, 7, 134; *Cure.* IV, 4, 29).

Cēntŭrĭō, ōnĭs. *m. Centurion, officier romain qui commandait cent hommes.* Quō pŭĕrī māgnīs ē cēntŭrĭōnĭbŭs ōrtī. *H.* Dīxĕrĭs hæc ĭntĕr vārĭcōsōs cēntŭrĭōnēs. *Pers.* (5, 189). PHR. Quūm fās ēssĕ pūtēt cūrām spērārĕ cōhōrtĭs. *J.* Lătĭăm lōngō gĕrĭt ōrdĭnĕ vĭtĕm. *L.*

Cēntŭrĭpæ, ārŭm. *f. pl. Ancienne ville de Sicile, au pied de l'Etna.* Nēc nōn ēt vērtĭcĕ cēlsō Cēntŭrĭpæ. *Sil.* (XIV, 204. Alii scrib. *Centuripe*).

Cēntŭssīs, īs. *m. Somme nominale de cent as; il n'existait pas de monnaie de cette valeur.* Ēt cēntŭm Græcōs cūrtō cēntŭssē lĭcētŭr. *Pers.* (5, 191. Adde *Lucil.* apud *Macr. Sat.* 2, 13. Cf. *Gell.* 15, 19).

Cĕōs. *f.* (Κέως). *Comme* Cea.

Cēpă. *Voy.* Cæpa.

? Cĕphălæă, æ. *f.* (κεφαλαία). *Qui concerne la tête.* (*Lucil.* apud *Gell.* 10, 20, ubi alii aliter leg. Credam esse plur. neut. *cephalæaque carnis*, præcipuam partem.)

Cĕphăllŏ, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Ŏ ămīce ēx mūltīs mi ūnĕ Cĕphăllŏ. *Pl.* (*fragm. Frivol.*)

Cĕphăllēnē, ēs, *et* Cĕphăllēnĭă, æ. *f.* (Κεφαλληνία, Κεφαλληνή). *Céphalonie, île de la mer Ionienne.* Rēgnă Cĕphăllēnē prŏpĕ sūnt săpĭēntĭs Ŭlўssī. *Prisc.* (*Perī.* 449).

Cĕphăllēnēs, ŭm. *m. pl.* (Κεφαλλῆνες). *Céphalléniens, sujets d'Ulysse.* Săxă Cĕphăllēnum, ēt scŏpŭlōsīs Nērĭtŏn ārvis. *Sil.* Grēssŭs nēfāndōs dŭx Cĕphăllēnum ădmŏvĕt. *Sen.* (*Troad.* 521).

Cĕphălœdĭās, ădis. *f. De Céphalédie, ville de Sicile.* Quæquĕ prōcēllōsō Cĕphălœdĭās ōrā prōfundō. *Sil.*

† Cĕphălōtē, ēs. *f.* (κεφαλωτή). *Qui a une tête.* Æc thўmbræ spĕcĭēm quām cōmmĕmōrānt cĕphălōtēn. *Ser. Sam.* (*vs.* 426).

Cĕphălŭs, ī. *m.* (Κέφαλος). *Céphale, fils d'Eole ou de Mercure, grand chasseur, aimé de l'Aurore, tua par mégarde sa femme Procris, qui s'était cachée dans les bois pour l'épier.* Nēc Cĕphălūs rōsĕæ prædă pūdēndă dĕæ. *O.* Vūlnĕrā sīccāt ădhūc Prōcrīs, Cĕphălīquĕ crūēntăm Dīlĭgĭt, ēt pērcūssă, mănŭm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 21). SYN. Æōlĭdēs. PPH. Prōlēs Cўllēnĭă. Ăctæŭs prōcŭs. (Cf. *Ov. Met.* VII, 695 *sq.*) *Voy.* Procris.

Cēphĕă, æ, *et* Cēphĕīs, ĭdŏs. *f.* (Κηφεύς *et* Κηφεῖς). *Andromède, fille de Céphée et de Cassiope.* Cāndĭdă sī nōn sūm, plăcŭīt Cēphĕă Pērsĕō. *O.* Ălbă dĕcēnt fŭscæ; ălbīs, Cēphĕī, plăcēbās. *Id.* Quālĭs ăd ēxpōsĭtæ fātŭm Cēphĕĭdŏs ūndĭs. *Manil.* (I, 438). *Voy.* Andromeda.

Cēphĕĭus. *Voy.* Cepheus.

Cēphĕnēs, ŭm. *m. pl.* (Κηφῆνες). *Éthiopiens.* Dūmque ĕă Cēphĕnūm mĕdĭō Dănăĕĭūs hērōs. *O.*

Cēpheus, ĕŏs, ĕī *ou* eĭ. *m.* (Κηφεύς). *Céphée, roi d'Éthiopie, père d'Andromède.* Ēxīlĕrāt Cēpheūs, tĕstātŭs jūră fĭdēmquĕ. *O.* Ēt sūnt quī Cēphĕă dīcānt Cūm gĕnĕrō dēbērĕ mŏrī. *Id.* SYN. Īāsĭdēs. ‖ *Constellation.* Sēd rēgĭōnĕ mĕāns Cēpheūs hūmēntĭs Āquārī. *Manil.* (V, 444). Īntēntūsquĕ prŏcŭl spĕcĭĕ, vāgă brāchĭă Cēpheūs Ēxsĕrĭt. *Avien.* (*Arat.* 1161). PHR. Jām clārūs ŏccŭltum Āndrŏmĕdæ pătĕr Ōstēndĭt ĭgnĕm. *H.*

Cēphĕŭs *et* Cēphēĭus, ă, ŭm (Κηφεῖος *et* Κηφήϊος). *De Céphée.* Cēphēam hīc Mĕrŏēn fŭscāquĕ rēgnă cănāt. *Pp.* (IV, 6, 78). Cēphēīă cōnspĭcĭt ārvă. *O.*

Cēphīsĭăs *ou* Cēphīssĭăs, ădŏs, *et* Cēphīssĭs, ĭdŏs. *f.* (Κηφισιάς *et* Κηφισσίς). *Du Céphise, en Béotie ou dans l'Attique.* Vīdĭt ĕt immĭtēm Cēphīsĭăs ōrā Prŏcūstēn. *O.* Adĕūnt pārĭtĕr Cēphīssĭdās ūndās. *Id.*

Cēphīsĭŭs *ou* Cēphīssĭŭs, ă, ŭm (Κηφίσσιος). *Du Céphise.* ‖ *m. Narcisse, fils du Céphise.* Jāmquĕ tĕr ăd quīnŏs ūnŭm Cēphīssĭŭs ānnŭm ăddĭdĕrāt. *O.*

Cēphīsŭs *ou* Cēphīssŭs, ĭ. *m.* (Κηφισός *et* Κηφισσός). *Céphise, fleuve de Béotie.* Jām vădă Cēphīssī Pānŏpēsquĕ ēvăsĕrāt ārvă. *O.* Bœōtī cŏĭērĕ dūcēs, quōs ĭmpĭgĕr ambĭt Fălĭdĭcă Cēphīssŏs æquă. *L.* ‖ *Rivière de l'Attique. Voy.* Cephissias.

Cēră, æ. *f.* (κηρός). *Cire.* Ignĭbŭs ădmōtīs ŭt nŏvă cērā sŏlĕt. *O.* SYN. *qqf.* Făvŭs. EP. Hўmĕttĭă, Cĕcrŏpĭă, Ättĭcă, Hўblæă, ŏdōrātă, flāvă, lĭquēns, mōllĭs, pinguis, rĕcēns. VERS. Effĭgĭēs lĭnquūnt ēxămĭnă cērās. *L.* Tābescĕrĕ flāvæ lĭgnĕ lĕvī cēræ (solent). *O.* Hўmĕttĭă sōlĕ Cērā rĕmōllescĭt, trăctātăquĕ pōllĭcĕ mültās Flĕctĭtŭr ĭn făcĭēs. Flāvām mŏdō pōllĭcĕ cērăm Mōllĭbăt. *Id.* Hæc ŭt cērā lĭquescĭt, Ūno eōdĕmque ignī. *V. Voy.* Apes, Mel. ‖ *Portrait en cire, portraits de famille.* Tōtă lĭcĕt vĕtĕrēs ēxōrnēnt ūndĭquĕ cēræ Ātrĭă. *J.* (8, 19). Quæ rĕfĕrāt vultŭs. ĕst mihĭ cērā, tŭōs. *O.* Ārtĭfĭcī victūræ pōllĭcĕ cēræ. *St.* Cujŭs ădhūc vultūm vīvīdă cērā tĕnĕt. *M.* (VII, 45, 2). SYN. Stēmmă, stēmmătă, ĭmāgŏ. ‖ *Tablettes.* Nonnĕ lĭbĕt mĕdĭō cērās ĭmplĕrĕ capācĕs Quādrĭvĭŏ? *J.* (1, 63). Immūnēs pŭblĭcă cērā făcĭt. *O.* Dūm scrĭbo, explēvī tōtās cērās quättŭor. *Pl.* (*Curc.* 3, 1, 40. *Id. Ps.* 1, 1, 34; *Mart.* XIV, 5). PHR. Vĕlĭm ĕgo ōsse ārārĕ cāmpūm cērĕūm. *Titin.* (apud *Charis.* 1, 40). *Voy.* Tabulæ. ‖ *Testament.* Quīd prīmă sĕcundō Cērā vĕlĭt vĕrsū. *H. Voy.* Testamentum.

Cērāmbŭs, ī. *m. ou* Cērāmbĭs, ĭs. *f. Nom d'un homme qui fut changé en oiseau par les nymphes, et qui échappa ainsi au déluge de Deucalion.* Ēventū vĕtĕrĭs lŏcă nōtă Cērāmbī. *O.* (*Met.* VII, 352. Alĭi leg. *Cerambis*).

Cērāmnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Māgnīque īn fātă Cērāmnī Ēmĭcŭĭt. *V. Fl.*

? Cērārĭă. *Voy.* Geraria.

Cērastēs *et* Cērastă, æ. *m.* (κεράστης). *Sorte de serpent.* Gĕmĭnō quĭbŭs ăspĕră cōrnū Frōns ērăt, ūnde ĕtĭăm nōmĕn trāxĕrĕ cērastæ. *O.* Crīnālem ättollĭt lōngō strĭdōrĕ cērastēn. *St.* Aŭt vīvēntĭs ădhūc Lĭbўcī mēmbrānă cērastæ. *L.* (Apud *Alcim.* V, 79, est sing. *Cerasta*). *Voy.* Serpens.

Cērăsŭm, ī. *n. Cerise. Voy.* Cerasus.

1. Cērăsŭs, ī. *f.* (κέρασος). *Cerisier.* Quæquĕ sĭbĭ vărĭō dĭstĭnguĭt pōmă cŏlōrĕ, Aŭdĭăt hŏc cērăsŭs. (*Ovid. Nuc.* 31). Aŭt cērăsī vĭctūm lōngō jām tēmpŏrĕ pōmūm. *Ser. Sam.* (*vs.* 542). ‖ *Cerise.* Hīc dūlcēs cērăsŏs, hīc aūtūmnālĭă pōmă. *Pp.* (IV, 2, 15). Seū cērăsō pĕccēnt cæsĭæ. *Pers.* (6, 36). EP. Pūrpŭrĕă, rūbēns, mītĭs, jūcūndă, dūlcĭs.

2. Cērăsŭs, ūntĭs. *f.* (Κερασοῦς). *Cérasonte, ville du Pont, d'où Lucullus apporta à Rome le premier cerisier.*

Cērātēus. *Voy.* Cærateus.

Cērātŭm. *Comme* Cerotum.

Cērātŭs, ă, ŭm. *Enduit de cire.* Ōrŏr ŭt īndŭctō cērātæ sūllfŭrĕ tædæ. *O.* Cærŭlă cērātās æccĭpĭt ūndă rātēs. *Id.* Cērātĭs ŏpĕ Dædalĕă Nĭtĭtŭr pēnnĭs. *H.* PPII. Cērā ŏblĭtŭs, ĭllĭtŭs, ūnctŭs.

Cēraunĭă, ōrŭm. *n. pl.* (Κεραύνια). *Monts Cérauniens, en Épire, souvent frappés de la foudre.* Ēt quĭbŭs ēmĭnĕānt vĭŏlēntă Cēraunĭă săxīs. *O.* Vīcīnă Cēraunĭă jŭxtā. *V.* SYN. Ācrŏcēraunĭă. EP. Ältă, ārdŭă, scŏpŭlōsă, ĭmfĭdă. *Voy.* Scopulus. ‖ *Au fig. Lieu dangereux.* Quūm pŏtĕrām rēctō trānsīrĕ Cēraunĭă vēlō, Ūt fĕrā vītārĕm săxă, mŏnēndŭs ĕrām. *O.* ‖ *Pierres précieuses. Voy. le suiv.*

Cēraunĭŭs, ă, ŭm (Κεραύνιος). *Des monts Cérauniens.* ‖ Cēraunĭă gēmmă. *f. Sorte de pierre précieuse.* (Cf. *Plin.* 37, 9.) SYN. Lăpis fulmĭnĭs. *Sid.* ‖ Cēraunĭŭm, ĭī. *n. Comme* Ceraunia gemma. Ignĕă flūmĭnĕæ lĕgērĕ cēraunĭă nўmphæ. *Cl.* (*Laud. Ser.* 77). *Voy. le suiv.*

Cēraunŭs, ă, ŭm. *Comme* Ceraunius. Nōn pŏtŭĭt săxō vītām pŏsŭīssĕ Cēraunō. *Pp.* (II, 13, 3). ‖ Cēraunŭs, ī. *m.* (*s. ent.* lapis). *Comme* Ceraunia gemma. Sī frātrĭs gălēām fulvīs rādĭārĕ cēraunīs. *Prud.* (*Psych.* 470).

Cērbĕrĕŭs, ă, ŭm (Κερβέριος). *De Cerbère.* Nēmpĕ tĭmēs nĕ Cērbĕrĕōs Prīscĭllă trĕmīscăt Lātrātŭs. *St.* Cērbĕrĕāsquĕ cănŭm făcĭēs. *Lr.* (IV, 734).

Cērbĕrŭs, ī. *m.* (Κέρβερος). *Cerbère, chien à trois têtes, hérissées de serpens, gardien des enfers. Hercule l'enchaîna lorsqu'il y descendit pour rendre Alceste à son époux.* Tĕnŭĭtquĕ ĭnhiāns trĭă Cērbĕrŭs ōrā. *V.* Cērbĕrŭs ĭmplĭcĭtīs ānguĕ mĭnāntĕ cŏmīs. *O.* Ōbliquāntem ŏcŭlōs nēxīs ădāmāntĕ cătēnīs Cērbĕrŏn ābstrāxīt. *Id.* (Sic et *St. Silv.* V, 2, 95). SYN. Jānĭtŏr. EP. Āvĕrnālis, Lēthæŭs, Tārtărĕŭs, Plūtōnĭŭs, Stўgĭŭs, ĭnfĕrnŭs, trĭcĕps, trĭfōrmĭs, trĭplĕx; hĭāns, ātĕr; crūdēntŭs, hŏrrĭdŭs, hŏrrĭfĭcŭs, tĕrrĭbĭlĭs, tĕtĕr; pĕrvĭgĭl, ăspĕr, ātrŏx, dīrŭs, fĕrŭs, sævŭs. PPH. Cānĭs Mĕdūsæŭs, Stўgĭŭs, ĭnfĕrnŭs, Tænărĭŭs, Tārtărĕŭs, tĕrgēmĭnŭs, trĭcĕps, trĭfōrmĭs, vipĕrĕŭs, ātĕr. Tārtărĕŭs, Stўgĭŭs, tĕrgēmĭnŭs cūstŏs. Jānĭtŏr Ōrcī. Stўgis, Ōrcī cūstŏs. PHR. Jānĭtŏr ātræ Ĭmpăvĭdŭs Lēthēs. *St.* Lētĭquĕ trĭfōrmĭs Jānĭtŏr. *Id.* Cērbĕrĕāsquĕ cănŭm făcĭēs. *Lr.* Immānĭs jānĭtŏr aūlæ. *H.* Cūstŏs ŏpācī pĕrvĭgĭl rēgnī cānĭs. *Sen.* Ĭnsōmnĭs lăcrĭmōsæ jānĭtŏr aūlæ. *Sil.* VERS. Cērbĕrŭs hæc ĭngēns lātrātū rēgnă trĭfaūcī Pērsŏnăt, ădvĕrsō rĕcūbāns ĭmmānĭs ĭn ăntrō. *V.* Licĕt ingēns jānĭtŏr āntrō, Æternūm lātrāns, ēxsānguĕs tĕrrĕăt ūmbrās. *Id.* Nĕc cānĭs ānguĭnă rēdĭmĭtŭs tĕrgă cătĕrvă, Cuī trēs sūnt lĭnguæ tĕrgēmĭnūmquĕ căpŭt. *Tib.* Tūm Cērbĕrŭs ōrĕ Strĭdĕt, ĕt ærātās ēxcŭbăt āntĕ fŏrēs. *Id.* Ōrăquĕ Tænărĭī prodĭgĭōsă cānĭs. *M.* Nūllō sōnĕt āspĕr jānĭtŏr ōrĕ. *St.* Villōsaquĕ cōllă cōlŭbrĭs Cērbĕrŭs ēxcŭtĭēns. *L.* Hīc sævŭs ūmbrās tĕrrĭtăt Stўgĭŭs cānĭs; Quī tĕrnă vāstō căpŭtă cōncŭtĭēns sŏnō, Rēgnūm tŭĕtur: sordĭdŭm tăbō căpŭt Lāmbŭnt cōlŭbræ; vipĕrĭs hŏrrēnt jŭbæ. *Sen.* Dītĭs clausĕrĭt rēgnūm lĭcĕt, Cānĭsquĕ dīrās Stўgĭŭs ōbsĕrvĕt fŏrēs. Trāctŭs ăd cœlūm cānĭs ĭnfĕrōrūm Trĭplĭcī cătēnā. *Id.* Cērbĕrŭs ēt dīrīs flāgrāns lātrātĭbŭs ōrā, Ānguĭbŭs hĭnc ātque hĭnc hŏrrēnt cuī cōllă rĕflĕxīs, Sānguĭnĕūmquĕ mĭcānt ārdōrēm lūmĭnĭs ōrbēs (*Culex*, 218).

Cērcētĭī, ōrŭm. *m. pl. Peuple du Bosphore Cimmérien.* Pōst hŏs Cērcētĭī, jŭxtā quōs Āxĕnŭs ältĭs. *Prisc.* (*Peri.* 663. Cf. *Mel.* 1, 21). ‖ † Cērcētĭī. *Les mêmes.* Cimmĕrĭī Sĭndĭquĕ cōlŭnt; Cērcētă gēns ĕst. *Avien.* (*Descr. Terr.* 866. Sed melius secunda corripitur: *Ptolem., Dionys., Strab.* Κερκέται).

Cērcinnă, æ. *f.* (Κέρκιννα). *Ile près de la côte d'Afrique.* Ēt Cērcinnă sĭmŭl, Lĭbўcă stătĭōnĕ pătēntēs. *Prisc.* (*Peri.* 509).

Cērcōpēs. *Voy.* Cercops.

Cērcōpĭă (insula). *f. Périphrase pour désigner l'enfer, où sont punis les méchans* (κέρκωπες). Pŏl Īllĭum rĕlĭquī ăd Rhădāmānthum īn Cērcōpĭă. *Pl.*

(*Trin.* IV, 2, 84. Alii leg. *Cecropia*, metro repugnante. Vid. *Meurs.* ad h. l.)

Cĕrcŏpĭthēcŏs ou Cĕrcŏpĭthēcŭs, ī. *m.* (κερκωπίθηκος). *Singe.* Effigiēs sācri nītēt aurĕā cĕrcŏpĭthēci. *J.* (15, 4). Sī mihī caŭdā fŏret, cĕrcŏpĭthēcus ĕrām. *M.* (XIV, 202. *Id.* XII, 86, 4. Adde *Varr.* apud *Non.* 3, 69). *Voy.* Simia.

Cĕrcōps, ōpis. *m.* (κέρκωψ). *Singe.* Ēt pōrtentōsōs cĕrcōpūm lūdīt ĭn ōrtūs. *Manil.* (IV, 665). ‖ *Habitans de l'île de Pithécuse, changés en singes à cause de leur perfidie.* Cĕrcōpum ēxōsūs gēntisque ādmissā dŏlōsæ. *O.*

Cĕrcūrŭs, ī. *m.* (κέρκουρος). *Sorte de navire asiatique.* Ædĭfĭcāt nāvim cĕrcūrum, ēt mĕrcēs ēmīt. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 86. *Id. Stich.* III, 1, 12; *Lucil.* apud *Non.* 13, 3). ‖ *Sorte de poisson de mer.* Cĕrcūrūsquĕ fĕrōx scŏpūlōrum ĭn fīnĕ mŏrātūs (*Ov. Halieut.* 102).

Cĕrcўōn, ōnis. *m.* (Κερκύων). *Cercyon, Arcadien qui désolait l'Attique, et qui fut tué par Thésée.* Cĕrcўōnis lētum vīdīt Cĕrĕālis Eleūsin. *O.* (Adde *Stat. Th.* XII, 577).

Cĕrcўōnĕŭs, ă, ŭm (Κερκυόνειος). *De Cercyon.* Cŏrpŏrā Thēsēā Cĕrcўōnĕā mānū (*Ibis*, 412).

Cĕrcўrŏs. *Au lieu de* Cercuros.

Cĕrdō, ōnis. *m.* (κέρδος). *Ouvrier qui exerce un état peu noble.* Ūt vēllēs cŏrĭō lūdĕrĕ, cĕrdō, tŭō. *M.* (III, 16, 4). Tōllāt sŭă mūnĕrā cĕrdō. *Pers.* (4, 51). Pōstquām cĕrdōnĭbŭs ēssĕ tĭmēndŭs Cæpērāt. *J.* (4, 154).

Cĕrĕ. *Voy.* Cære.

Cĕrĕālĭă, ŭm. *n.* (*s. ent.* sacra). *Fêtes en l'honneur de Cérès.* Ālbā dĕcēnt Cĕrĕrēm, vēstēs cĕrĕālĭbŭs ālbās Sūmītĕ. *O.* VERS. Ānnŭă māgnæ Sācrā rĕfĕr Cĕrĕrī, lætīs ŏpĕrātŭs ĭn hĕrbis. *V.* Ānnŭă vēnĕrūnt Cĕrĕālis tēmpŏrā sācrī. *O.*

Cĕrĕālis, ĕ. *De Cérès, des blés.* Ēt cĕrĕālĕ sŏlŭm pōmīs ăgrēstĭbŭs aŭgēnt. *V.* Cĕrĕālis mĕrgĭtĕ cŭlmī. Cĕrĕālĭăquæ ārmā. *Id.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Stēllă, Nēpos, Cānī, Cĕrĕālis, Flāccĕ, vēnītis? *M.* (X, 48, 5).

Cĕrĕbrōsŭs, ă, ŭm. *Emporté, violent.* Sēntīmūs, dōnēc cĕrĕbrōsŭs prōsĭlĭt ūnŭs. *H.* Īnsānum hŏmĭnem ēt cĕrĕbrōsŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 82. Adde *Pl. Most.* IV, 2, 56). SYN. Stŏmăchōsŭs.

Cĕrĕbrŭm ou Cĕrĕbrŭm, ī. *n. Cervelle, cerveau.* Ōssăquĕ dispĕrgit cĕrĕbrō pērmīxtă crŭēntō. *V.* Sānguinĕ cērnīs ăŭhūc spārsōque īnĭēctă cĕrĕbrō. *Id.* EP. Mōllĕ, tĕnĕrŭm; călēns, călĭdŭm. ‖ *Tête, sens, raison.* Ō quāntă spĕcĭēs! ĭnquīt: cĕrĕbrŭm nōn hăbēt. *Ph.* Ō tē, Bōllānĕ, cĕrĕbrī Fēlĭcĕm! *H.* Pūtīdĭūs mūltō cĕrĕbrum ēst! *Id.*

Cĕrĕmōnĭă. *Voy.* Cærimonia. ‖ †Cĕrĕmōnĭă. *Le même.* Ĭnmānsuētă sŭās ūt cĕrĕmōnĭās. *Prud.* (*Sym.* 5).

Cĕrĕŏllŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Cereus. Ārmĕnŭīsquĕ, ēt cĕrĕŏlīs, prūnīsquĕ Dămascī. *Colum.* (10, 404).

Cĕrēs, ĕris. *f. Cérès, fille de Saturne et de Cybèle, apprit aux hommes l'art de l'agriculture. Une torche à la main, elle chercha dans tout l'univers sa fille Proserpine, que Pluton lui avait ravie. On la représente couronnée d'épis ou de pavots, portée sur un char attelé de lions, tenant de la main droite un faisceau d'épis, et de la gauche une torche ardente.* Flāvă Cĕrēs ăltō nēquĭdquām spĕctăt Ŏlўmpō. *V.* Cūnctă tĭbī Cĕrĕrēm pūbēs ăgrēstĭs ădōrĕt. *Id.* Prīmĭtĭās Cĕrĕrī fārră rĕsēctă dăbānt. O. EP. Āctæă, Āttĭcă, Eleūsĭnă; Ēnnæă, Ætnæă, Sĭcānă, Sĭcŭlă; aurĕă, aurĭcŏma, flāvă, flāvēns; ālmă, ăltrīx, fēcundă, lætă, dīvēs, frūgĭfĕrā. PPH. Mātĕr Eleūsĭnă, Eleūsĭs. Frūgŭm gĕnĭtrīx, mātĕr, ĭnventrīx. Dĕă frūgĭfĕrā, spīcĭfĕrā. Frūgŭm mītissĭmă mātĕr. Ālmă pŏtēns ou dīvă pŏtēns frūgŭm. PHR. Spīcis tēmpŏrā cĭnctă Cĕrēs. *O.* Spīcĕă sertă gĕrēns. Spīcis rĕdĭmītă căpillos. *Id.* Quæ frūgĭbŭs ālmis Dītăt ăgrōs. *H.* Quæ vēstīt frūgĭbŭs ārvă. VERS. Prīmă Cĕrēs fĕrrō mōrtālĕs vertĕrĕ tĕrrăm Īnstĭtŭīt, quŭm jām glandĕs ātque ārbŭtă sācræ Dēlĭcĕrĕnt sĭlvæ, ēt victŭm Dōdōnă nĕgārĕt. *V.* Prīmă Cĕrēs dŏcŭīt tŭrgēscĕrĕ sēmĕn ĭn ăgris, Fālcĕ cŏlōrātās sūbsĕcŭĭtquĕ cŏmās. *O.* Prīmă Cĕrēs hŏmĭnī, ăd mēllĭōra ălīmēntă vŏcātō, Mūtāvīt glandēs ūtĭlĭōrĕ cĭbō. *Id.* ‖ *Moisson.* Lætă Cĕrēs stĕrĭlĕm vānēscĭt ĭn hĕrbăm. *O.* Āt rŭbĭcŭndă Cĕrēs mĕdĭō succĭdĭtŭr ærstū. *V. Voy.* Seges. ‖ *Pain.* Dānt mānĭbŭs fāmŭlī lўmphās, cĕrĕrĕmquĕ cănīstrīs Ēxpĕdĭūnt. *V.* Ūt vĕrtĕrĕ mōrsūs Ēxĭgŭam ĭn cĕrĕrĕm pĕnūrĭa ădēgit ēdendī. *Id. Voy.* Panis.

Cĕrētānŭs. *Voy.* Cæretanus.

Cĕrētēs. *Voy.* Cerretes.

Cĕrĕus, ă, ŭm. *De cire.* Ēt cĕrĕă rēgnă rĕfĭgŭnt. *V.* Sĭmŭlācrăquĕ cĕrĕă fīgīt. *O.* ‖ *Au fig. Maniable, flexible.* Cĕrĕŭs ĭn vĭtĭŭm flĕctī. *H. Voy.* Mollis. ‖ *De couleur de cire, jaune.* Cĕrĕă sī pēndēt lūmbīs ēt trĭtă lăcĕrnă. *M.* (I, 93, 7. *Id.* X, 94, 6). Cĕrĕă prūnă. *V. Voy.* Flavus.

Cĕrĕŭs, ī. *m. Bougie.* Hīc tĭbī nŏctūrnŏs præstābĭt cĕrĕŭs ignēs. *M.* (XIV, 41. *Id.* X, 87, 5). Quāntŭm vēl dărĕ cĕrĕŏs ōlentēs. *St.* (Adde *Pl. Curc.* I, 1, 9). SYN. Candēlă, *par ext.* fūnālĭă, lŭcĕrnă, fax. *Voy. ces mots.*

? Cĕrillæ, ārŭm. *f. pl. Port du Bruttium.* Ēxhaŭstæ mŏx Pœnō mārtĕ Cĕrillæ. *Sil.* (VIII, 579. Alii leg. *Carillæ*).

Cērinthă, æ, *et* Cērinthē, ēs. *f.* (κήρινθον *et* κηρίνθη). *Cérinthe ou mélinet, plante odorante.* Trītă mĕlĭsphўlla, ēt cērinthæ ĭgnōbĭlĕ grāmĕn. *V.* (Cf. *Plin.* 21, 12).

Cērinthŭs, ī. *m.* (κήρινθος). *Nom d'homme.* Sēd tămĕn ūt ĭlcĕāt tĕcūm, Cērinthĕ, vāgārī. *Tib.* (IV 3, 11. *Id.* II, 2, 9).

Cērĭnŭs, ă, ŭm (κήρινος). *De couleur de cire.* ‖ Cērĭnum, ī. *n. Étoffe jaune.* (*Pl. Epid.* II, 2, 49. Cf. *Non.* 16, 6.)

Cērnē, ēs. *f.* (Κέρνη). *Ile de la mer du sud, qu'on croit être Madagascar.* Lĭbўēs ŭbī fīnĭt lĭttŏră Cērnē. *Prisc.* (*Peri.* 207. Adde *Avien. Descr. Ter.* 328).

Cērnŏ, ĭs, crēvī, (? crētŭm), cērnĕrĕ. *Séparer.* Prōtĭnŭs ĭnnŭmĕrīs ŏmnĭă cērnĕ cāvīs. *O.* Pĕr dēnsă fŏrāmĭnă cērnĕ. *Id.* SYN. Ēxcērnŏ. *Voy.* Separo. ‖ *Apercevoir.* Leucŏthŏēn ād lūmĭnă cērnīt. *O.* Cērnĭmŭs ādstāntēs nēquĭdquām lūmĭnĕ tōrvō. *V.* SYN. Vīdĕō, cōnspĭcĭō, tŭĕŏr, tŭōr, ădspĭcĭō. *Voy.* Adpicio. ‖ *Voir, regarder, contempler.* Ad hæc Căpĭtŏlĭă cērnēns. *O.* Cērnĭtĕ sīm quālīs, quī mŏdŏ quālīs ĕrām! *Id.* Quī nātī cōrāmī mē cērnĕrĕ lētŭm Fēcīstī. *V.* Cūr ĭn ămīcōrŭm vĭtĭīs tām cērnĭs ăcūtŭm? *H. Voy.* Specto, Video. ‖ *Décider, résoudre.* Nam ĭbī dē dīvĭnīs ātque hŭmānīs cērnĭtŭr. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 78). Pōstquām præsĭdĭŭm cāstrīs ēdūcĕrĕ crēvīt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 69). *Voy.* Decerno. ‖ *Débattre, combattre.* Ĭntĕr sē cōĭssĕ vīrōs, ēt cērnĕrĕ fĕrrō. *V.* Fōrtūnă fĕrrī cērnūnt dē victōrĭă. *Enn.* (apud *Non.* 11, 16). Seū lĭbĕāt dūplĭcī sējūnctim cērnĕrĕ mārtĕ. *Tib.* (IV, 1, 103). Cērtāmĕn cērnĭtŭr. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 2. Adde *Lucr.* IV, 965). *Voy.* Pugno.

Au pass. Cērnŏr. *Etre aperçu, vu.* Nĕquĕ cērnĭtŭr ūllī. *V.* Ălтĕrā tēllŭs Cērnĭtŭr. *V Fl. Voy.* Adspicior.

†Cērnŭō, ās, ārĕ. *Pencher.* Cērnŭāt ōrā sĕnĕx bārbātŭs, ĕt ōscŭlā fĭgĭt. *Prud.* (*Sym.* 433).

Cērnŭŭs, ă, ŭm. *Courbé, penché.* Ējĕctōque incŭmbit cērnŭŭs ārmō. *V.* Pĕrfrăctō vōlvĭtŭr ăxĕ Cērnŭŭs. *Sil.* (Adde *Prud. Cath.* 3835). SYN. Prōnŭs, præcĕps.

Cērōmă, ătĭs. *m.* (χήρωμα). *Mixtion d'huile et de cire, dont se frottaient les athètes.* Vārā nĕc ĭnjĕctō cērōmătĕ brāchĭă tĕndĭs. *M.* (VII, 31, 9). Lĭbўcæ cērōmă pălæstræ. *Id.* (V, 66, 3. Adde *Juv.* 6, 246).

Cērōmătĭcŭs, ă, ŭm (χηρωματικός). *Frotté d'huile et de cire.* Ĕt cērōmătĭcō fĕrt nīcētērĭă collō. *J.* (3, 68).

Cērōtŭm, ī. *n.* (χηρωτόν). *Cérat, espèce d'onguent composé de cire et autres ingrédiens.* Nĕc lābrā pīnguī dēlĭbūtă cērōtō. *M.* (XI, 99, 6).

Cērrētēs, ŭm, *et* Cērrētānī, ōrŭm. *m. pl.* (Κερρητανοί). *Peuple au pied des Pyrénées.* Cērrētēs ōmne ĕt Ācrŏcērrētēs prĭūs. *Avien.* (*Or. mar.* 550. Alii scrib. *Ceretes*). Nĕc Cērrētānī, quōndăm Tĭrўnthĭă căstrā. *Sil.*

Cērrĭtŭs, ă, ŭm (quasi *cererītus*). *Frappé par Cérès ; furieux, en délire,* Prō cērrĭtă circumfĕrrī. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 144). Cērrĭtŭs fŭīt ; ăn cōmmōtæ crīmĭnĕ mēntĭs Ābsōlvēs hŏmĭnĕm ? *H.* (Vocem tanquam obsoletam notat *Capel.* V, p. 165). *Voy.* Furiosus.

Cērtāmĕn, ĭnĭs. *n. Combat, bataille.* Ōlli ĭntĕr sēsĕ dūrī cērtāmĭnĕ bēllī Cōntŭlĕrānt. *V.* Lūdŭs ēnim gĕnŭīt trĕpĭdūm cērtāmĕn, ĕt īræ. *H.* SYN. Prœlĭŭm, bēllŭm, Mārs. *Voy.* Pugna, Bellum. ‖ *Provoquer au combat. Voy.* Provoco. ‖ *Dispute, lutte.* Ēt cērtāmĕn ērāt Cŏrўdŏn cūm Thўrsĭdē mägnŭm. *V.* Cāntū vŏcāt ĭn cērtāmĭnă dīvōs. *Id.* Aŭt sī quĭs vīnī cērtāmĕn mītĕ rĕcūsĕt. *Tib.* (III, 6, 11). SYN. Līs, rīxă. ‖ *Effort, ardeur.* Ōlli cērtāmĭnĕ summō Prōcumbūnt. *V.* Nautĭcŭs ēxōrĭtur vărĭō cērtāmĭnĕ clāmŏr. Vāstō cērtāmĭnĕ tĕndūnt. *Id. Voy.* Conatus. ‖ *Combats qui avaient lieu dans des fêtes publiques, jeux.* Ĭnstĭtŭit sācrōs cĕlĕbrī cērtāmĭnĕ lūdōs. *V.* Vēlōcĭs' jăcŭlī cērtāmĭnă pōnīt ĭn ūlmō. Primă pārēs ĭnĕūnt grăvĭbŭs cērtāmĭnă rēmĭs. *Id.* Cērtāmĭnă Cāmpī. *Sil.* Ĭnĕūnt cērtāmĭnă dīscī. *O.* (Cf. *Virg. Æ.* V ; *Stat. Th.* VI, *init.*)

Cērtāns, tis. *Qui combat, qui lutte ; rival.* Vērrĭmŭs ĕt prōnī cērtāntĭbŭs æquōră rēmĭs. *V.* Cērtāns mĕllōrĭbŭs. *H.* SYN. Æmŭlŭs.

†Cērtāntĕr. *Comme* Certatim. Āt sī cērtāntĕr răpŭīssēnt flūmĭnă cœtŭs. *Paul. Petrocor.* (6, 489).

Cērtātĭm. *A l'envi.* Cērtātim sŏcĭī fĕrĭūnt mare, ĕt æquōră vĕrrunt. *V.* Dēbĭtă cērtātim rĕddĕt ūtĕrquĕ fŏcis. *Tib.* (IV, 4, 24). PPH. Ănĭmīs, studĭīs cērtāntĭbŭs ōmnēs.

Cērtātĭō, ōnĭs. *f. Combat, lutte.* Nūnquām vīdī ĭnīquŭs Cērtātĭōnĕm cŏmpărātăm. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 3). Nĕquāquam ĭstūc ĭstăc ĭbīt ; măgna ĭnĕst cērtātĭō (apud *Cic. Nat. Deor.* 3). *Voy.* Certamen.

Cērtātŭs, ă, ŭm. *Disputé.* Cērtātŭs nōbĭs, hŏdiĕ dŏmĭnum ăccĭpit ōrbĭs. *Sil.* (Adde *Ov. Met.* XIII, 713).

Cērtātŭs, ūs. *m. Combat.* Pārthĕnŏpē gĕntīlĕ săcrum, nŭdōsquĕ vīrōrum Cērtātŭs (videt). *St.* (*Silv.* III, 1, 152). *Voy.* Certamen.

Cērtē. *adv. Certainement.* Ăn prōsĭnt, dŭbĭūm ; nŏcŭērŭnt cārmĭnă cērtē. *O.* Nēsciŏ quĭd cērte ĕst ; ĕt Hўlăx ĭn lĭmĭnĕ lātrăt. *V.* (Confunduntur *Certe* et *Certo.*) *Voy.* Certo. ‖ *Du moins.* Hīs cērtē nĕquĕ ămōr caŭsa ĕst : vīx ōssĭbŭs hærēnt. *V.* Flĕrĕ lĭcĕt cērtē : flēndō dīffūndĭmŭs īrăm. *O.* Sīt făcĭē quămvīs ĭmsīgnĭs, ădultĕrā cērte ĕst. *Id.* SYN. Sāltĕm, tămĕn. PPH. Āt sāltĕm. ‖ *qqf. En sûreté.* Tēmpŭs ŭt ōbsĕrvēm, măndā mĭhī : cērtĭŭs ĭbīs. *O.*

? Cērtĭscŏ, ĭs, ĕrĕ, *ou* Cērtĭssŏ, ās, ārĕ. *n. Être informé.* Ātque ĕccŏs, ŭndĕ cērtĭscēnt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 160).

Cērtō. *adv. Certainement.* Ĭd ĕquĭdem ĕgŏ cērtō sclŏ. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 33. *Id. Aul.* V, 1, 4). Cērtō cōmpĕri. *Ter.* (*Eun.* V, 1, 9). SYN. Cērtĕ, vērĕ, prŏfĕctō, næ, ĕquĭdĕm, sānĕ. PPH. Prŏcŭl dŭbĭō, dŭbĭō prŏcŭl. Nōn dŭbĭĕ. ‖ *D'une manière assurée, irrévocable.* Cērtō dēcrēvī. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 10).

Cērtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Combattre.* Vērsā rĕtrō ; tāntūmquĕ ănĭmīs cērtātĭs ĭnīquīs. *V.* Lăbŏr haŭd ĭdĕm Tўrĭō cērtāssĕ tўrānnō. *Sil.* Ēt rŭptō fœdĕrĕ rēgnī Cērtātŭm. *L.* SYN. Dēcērtō, pūgnō, dīmĭcō, cōnflĭgō, cōngrĕdĭŏr, etc. *Voy.* Pugno. ‖ *Disputer, rivaliser.* Cārmĭnĕ quī trăgĭcō vīlĕm cērtāvīt ŏb hīrcŭm. *H.* Ōfficĭō nĕc tē cērtāssĕ prĭōrĕm Pœnĭtĕāt. *V.* Laŭdĭbŭs ĭtalĭæ cērtēnt. Nĕc, sī mūnĕrĭbŭs cērtēs. Sōlŭs tĭbī cērtĕt Ămўntās. *Id.* ‖ *Discuter.* Fŏrō sī rēs cērtābĭtŭr ōllm. *H. Voy.* Discepto. ‖ *Faire à l'envi.* Cērtāntquе illūdĕrĕ căpto. *V.* Cērtāt ŏnŭs lēctī gĕnĕrōsă sŭbīrĕ jŭvēntŭs (*Ad Liv.* 207). ‖ *S'efforcer.* Nōn jām prīmă pĕtō Mnēstheŭs, nĕquĕ vīncĕrĕ cērtō. *V.* SYN. Cōnŏr, nītŏr, cōntēndō.

Cērtōn'? *pour* Certone. (*Pl. Capt.* III, 4, 111.)

Cērtŭs, ă, ŭm. *Certain, non équivoque (en parlant d'une chose).* Tūă sī mĭhī cērtă vōlŭntās. *V.* Dēŭm cērtĭssĭmă prōlēs. *Id.* Făctī cērtă fĭdēs. *O.* Pārvŏque ĭn tēmpŏrĕ cērtōs Ēdĭdĭt hĭnnītŭs. *Id.* SYN. Vērŭs, mănĭfēstŭs, clārŭs, ĭndŭbĭtātŭs. PPH. Nōn ĭncērtŭs, dŭbĭŭs, dŭbĭtātŭs. Haŭd *ou* nōn ĭnfĭtĭāndŭs. ‖ *Véritable (en parlant d'un homme).* Ămīcŭs cērtŭs ĭn rĕ ĭncērtă cērnĭtŭr. *Enn.* (apud *Cic. de Amic.*). Sĕd tu ex ămīcīs cērtīs mi ēs cērtĭssŭmŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 57). SYN. Vērŭs, fĭdŭs, fĭdēlĭs. PPH. Nōn *ou* haŭd dŭbĭŭs. Nūnquām fāllēns. ‖ ‖ *Véridique, digne de foi.* Cērtŭs ēnim prōmĭsit Āpŏllŏ. *H.* Sĕd cērtĭŏr aŭctŏr Ădvŏlāt. *V.* Mittīquĕ vīrōs, quī cērtă rĕpŏrtēnt. *Id.* SYN. Vērŭs, vērax, fĭdēlĭs, fĭdŭs. PPH. Nōn mēndāx, nōn fāllax. ‖ *Affidé, sûr.* Pēr lĭttŏrā cērtōs Dīmittām. *V.* ‖ *Fixe, stable, déterminé.* Hīc tĭbĭ cērtă dŏmŭs, cērtī, nĕ absīstĕ, pĕnātēs. *V.* Mūnĕrā vōbĭs Cērtă mānēnt. Rĕquĭēs ĕă cērtă lăbōrūm. Lēgēs ætĕrnăquĕ fœdĕrā cērtīs Ĭmpōsŭīt nātūrā lōcīs. Cērtă sĕdēt pātrĭbŭs sēntēntĭă pūgnæ. *Id.* Ēst mŏdŭs ĭn rēbŭs, sūnt cērtī dĕnīquĕ fīnēs. *H.* Sæpĕ tĭbī sēdīt cērtīs ŏpĕrātă dīēbŭs. *O.* SYN. Firmŭs, stăbĭlĭs, immōtŭs, fīxŭs, rātŭs. ‖ *Informé.* Dēbŭĕrăm scriptō cērtĭŏr ēssĕ tŭō. *O.* Ănchīsēn făclō cērtum, rĕmque ōrdĭnĕ pāndō. *V. Voy.* Moneo. ‖ *Assuré de.* Ĭmpĕrĭī cērtŭs. *Cl.* ‖ *Décidé, courageux.* Cērtă prœlĭă mēntĕ gĕrīs. *O.* Tām cērtă tŭlīstĭs Pēctŏră. *V. Voy.* Fortis. ‖ *Sûr de son coup.* Ō quām cērtă fŭīt lĭbrātō dextĕră fĕrrō ! *M.* (*Spect.* 15, 3). Aūrās cērtă sĕcāt (sagitta). *O.* Cērtăm quātĭt ĭmprōbŭs hāstăm. *V.* PPH. Nōn ērrāns. ‖ *Résolu, décidé à.* Cērtŭs ĕundī. *V.* Cērtă mŏrī. *Id.* Cērtŭs ĕt īrĕ tămĕn, mĭsĕramquĕ rĕlĭnquĕrĕ Dīdō. *O.* ‖ Cērtum ēst. *It est résolu.* Cērtum ēst dārĕ lĭntĕă rētrō. *V.* SYN. Stāt. ‖ Cērtŭm. *n. pris adverb.* Ēt cērtŭm vĭgĭlāns. *H.* Clārē cērtūmquĕ lŏcūtō. *Id.*

Cĕrŭchī, ōrŭm. *m. pl.* (*κεροῦχοι*). *Cordages amarrés à chaque bout de la vergue.* Trānstrăquĕ nautarŭm, sŭmmique ārsĕrĕ cĕrŭchī. *L.* Tempĕrĕt ut trĕmŭlōs Zĕthēs frātĕrquĕ cĕrŭchōs. *V. Fl.* SYN. Cornŭă.

Cĕrŭssă, æ. *f. Céruse, blanc de plomb. On s'en servait pour se teindre la peau.* Nĕc cĕrŭssă tĭbī, nĕc vītrī spūmă rŭbentĭs. *O.* Sāndўx, ĕt cĕrŭssa, ălĭās sīmŭlātĕ pŭellās. *Aus.* (*Idyl.* 7, 3. Adde *Pl. Most.* I, 3, 101). EP. Ălbă, cāndĭdă, nĭtēns. *Voy.* Fucus.

Cĕrŭssātŭs, ă, ŭm. *Enduit de céruse, blanchi.* Ĕt cĕrŭssātă cāndĭdĭōră cŭtĕ. *M.* (VII, 24, 2). PPH. Cĕrŭssă illĭtŭs, pīctŭs, tīnctŭs, ălbŭs. *Voy.* Fucatus.

Cĕrvă, æ. *f. Biche.* Quālīs cōnjĕctă cĕrvă sāgittă. *V.* Seū visa ēst cătŭlīs cĕrvă fĭdēlĭbŭs. *H. Voy.* Cervus. ‖ — ārĭpēs. *Biche aux pieds d'airain, qui fut tuée par Hercule.* Fīxĕrĭt ārĭpēdĕm cĕrvām lĭcĕt. *V.* Ærĭpēdīs rāmōs sŭpĕrāntĭă cornŭă cĕrvæ. *Sil.* (III, 39. Alii habent *cervi*. Adde *Mart.* IX, 103, 7; *Anthol.* I, p. 24, ubi et est *cervi*).

Cĕrvŭlă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 58.)

Cĕrvĭcăl, ălĭs. *n. Oreiller, coussin.* Tīngĕ căput nārdī fŏlĭō, cĕrvĭcăl ŏlēbĭt. *M.* (XIV, 146). Cōnducĭt cŏmītēs, sēllām, cĕrvĭcăl, ămĭcās. *J.* (6, 353).

† Cĕrvĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Cervix. Dīxĭt; dĕ-ĭndĕ quŭm fĕrĭt cĕrvĭcŭlăm Pĕrcūssŏr ēnsĕ. *Prud* (*Peri.* 3028).

Cĕrvīnŭs, ă, ŭm. *De cerf.* Cĕrvīnŭs gĕlĭdŭm sŏrbĕt sīc hălĭtŭs ānguĕm. *M.* (XII, 29, 5). Ĕt cĕrvīnă pŏtēst mŭlcērĕ mĕdŭllă rĭgōrĕm. *Ser. Sam.* (*vs.* 116). ‖ *Au fig. Vieux, long.* Jām tŏrquĕt jŭvĕnĕm lōnga ĕt cĕrvīnă sĕnectŭs. *J.* (14, 251).

Cĕrvīsĭă, æ. *f. Bière. Voy.* Zythum.

Cĕrvīx, ĭcis. *f. Chignon du cou, le cou.* Fūsōs cĕrvīx cui lăctĕă crīnēs Āccĭpĭt. *V.* Mārmŏrĕă căpŭt ă cĕrvĭcĕ rĕvŭlsŭm. Întăctă cĕrvĭcĕ jŭvĕncă. Plaŭsæ sōnĭtŭm cĕrvĭcĭs ămārĕ. *Id.* Vīncläquĕ căptīvă rēgēs cĕrvĭcĕ fĕrēntēs. *O.* SYN. Cōllŭm. *Voy. ce mot.* ‖ *Par ext. Tête.* Sŭpĕrānt căpĭtĕ ĕt cĕrvĭcĭbŭs ältīs. *V.* Ĭnque hŭmĕrōs cĕrvīx cōllăpsă rĕcumbĭt. *Id.* Ĭgnāvōs cădĕt ănte pĕdēs fortissĭmă cĕrvīx. *Sil.* SYN. Căpŭt. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Scū rērum ĭnscĭtĭă vēxăt Ĭndŏmĭtă cĕrvĭcĕ fĕrōs. *H. Voy.* Superbia.

Cĕrvŭs, ī. *m. Cerf.* Cĕrvŭs crăt fōrmă prælstāntī ĕt cornĭbŭs ingens. *V.* Crūră nĕc ălātō prōsunt vēlōclă cĕrvō. *O.* Dēntĕ tĭmētŭr ăpēr, dēfendunt cornŭă cĕrvōs. *M.* (XIII, 94). SYN. *qqf.* Cĕrvă. EP. Cornĭgĕr, ălĭpēs, cĕlĕr, cĭtŭs, lĕvĭs, pĕrnĭx, præpēs; ĭmbēllĭs, pāvĭdŭs, tĭmĭdŭs; văgŭs, ērrāns; fŭgāx; nĕmŏrōsŭs, sĭlvēstrĭs; ānnōsŭs, lōngævŭs, vivāx. PPH. Pĕrnĭx fĕră. PHR. Sūrgĕntem ĭn cornŭă cĕrvŭm. *V.* Cēlsum ĭn cornŭă cĕrvŭm. *O.* ‖ ? — ārĭpēs. *Voy.* Cerva. ‖ *Chevaux de frise, sorte de machine de guerre.* Quālĭtĕr ādvĕrsōs hōstī dēfĭgĕrĕ cĕrvōs. *Tib.* (IV, 1, 84). Dēfĕrvōrum ămbūstīs ĭmĭtāntŭr cornŭă rāmīs. *Sil.* (X, 414. Cf. *Varr. L. L.* 4, 24; *Cæs. B. G.* 7, 72; *Serv.* ad *Ecl.* 2, 29).

† Cērўx, ўcis. *m.* (*κήρυξ*). *Héraut.* Grāiŭs ĕt cērўx sōnăt. *T. Maur.* (*Syll.* 243).

Cēsēnnĭă, æ. *f. Nom de femme.* Ŏptĭmă sīt quārĕ Cēsēnnĭă. *J.* (6, 136).

Cēspĕs *ou* Cæspĕs, ĭtĭs. *m. Gazon, touffe de gazon.* Grāmĭnĕŭs mădĭdăm cēspĕs ōbumbrăt hŭmum. *O.* Frondĕ lĕvās nĭmĭăm cēspĭtĭbŭsquĕ fămĕm. *Id.* Paŭpĕrĭs ĕt tŭgŭrī cōngēstŭm cēspĭtĕ cŭlmĕn. *V.* SYN. Grāmĕn. *Voy. ce mot.* ‖ *Autel de gazon.* Ārăquĕ grāmĭnĕō vīrĭdīs dē cēspĭtĕ fīăt. *O.* Prōmīssă dĕīs ărmălĭă cēspĕs Exspectăt. *Id.* Vīrĭdī quĕm cēspĭtĕ ināném, Ĕt gĕmĭnās, caŭsām lăcrĭmīs, sācrāvĕrăt ārās. *V. Voy.* Ara.

Cēssæŭs, ă, ŭm. *Des Ibériens d'Asie.* Cēssæăquĕ mānŭs. *V. Fl.*

? Cēspōsŭs. *Voy.* Cæposus.

Cēssāns, tis. *Oisif, inactif.* Cēssāntēm Bĭbŭlī cōnsŭlīs ămphŏrăm. *H.* Stĭmŭlātĕ, prĕcŏr, cēssāntĭă fătă. *O.* Cūrvōquĕ sŏlī cēssāntīs ărātrō. *L. Voy.* Lentus, Piger.

Cēssātĭō, ōnis. *f. Lenteur, retard.* Ĭd nĕgōtĭum ĭnstĭtūtum ēst; nōn dătŭr cēssātĭō. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 103). Spērnĭt tām lōngō cēssātĭō quām tūă fāstū. *Aus.* (*Epist.* 25, 6. *Ib.* 29). *Voy.* Pigritia, Mora.

Cēssātŏr, ōris. *m. Paresseux.* Nēquam ĕt cēssātŏr Dāvŭs. *H. Voy.* Piger.

Cēssātŭs, ă, ŭm. *Qui est resté oisif, inactif.* Cēssātă rēpōnĕre ævēbānt Tempŏră. *Sil.* Cēssātăquĕ tempŏră cūrsū Cōrrĭgĭt. *O.* ‖ Cēssātă ārvă. *Champs qu'on a laissé reposer.* Lōngāquĕ prōvēnīt cēssātīs mēssĭs ĭn ārvīs. *O.*

† Cēssĕ. *sync. pour* Cessisse. Nām quæcūnquĕ prĭŭs dē pārtī cōrpŏră cēssĕ. *Lr.* (1, 1090).

Cēssī. *parf. de* Cedo.

† Cēssĭm. *En revenant, en retrogradant.* Cēssīmquĕ fōrmīdāntēs Ābĕūnt pĕdēs trĕmōrĕ. *Capel.* (VII, p. 271. Adde *Varr.* apud *Non.* 4, 42).

Cēssō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Se reposer, être inactif.* Ĕt, sī quĭd cēssārĕ pŏtēs, rēquīēscĕ sŭb ŭmbrā. *V.* Ältĕrnīs ĕtĭām tōnsās cēssārĕ nŏvālēs. Quĭdquĭd ăpŭd dūræ cēssātum ēst mœnĭă Trōjæ. *Id.* Circŭs ădhūc cēssāt. *O.* Cūr tūă cēssābĭt pĭĕtās? Cēssāssĕ fĕrūnt Lātōĭdŏs ārās. *Id.* Nūnquăm mĕŭs cēssābĭt ĭn pœnās fŭrŏr. *Sen.* (*Med.* 406). SYN. Quīēscō, văcō, rēquīēscō, ōtiŏr. ‖ *Cesser de.* Nĕc pŭtēis mānārĕ crŭŏr cēssāvīt. *V.* Quĭd cēssās cōnvīvĭă sōlvĕrĕ? *O.* Nōn cēssāt pērdĕrĕ lūsŏr. *Id.* SYN. Dēsĭnō, dēsistō. *Voy.* Desino. ‖ *Tarder.* Ĭmūs ĭn ādvērsōs, quĭd cēssās? *V.* Cēssās ĭn vōtă précēsquĕ. *Id.* SYN. Mŏrŏr, cūnctŏr.

1. Cēstŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cēstĕ pŭĕr, pŭĕro cārĭŏr Hippŏlўtō. *M.* (VIII, 46, 2. *Id.* 1, 93, 1).

2. Cēstŭs, ūs. *m.* (*κεστός*). *Ceinture de Vénus.* Ā tĕ Jūnō pĕtĕt cēstŏn, ĕt ĭpsă Vĕnŭs. *M.* (VI, 13, 8. *Id.* XIV, 206). Blāndō spīrāntēm nūmĭnĕ cēstŏn Ĭndŭĭtŭr. *Cl.* SYN. Bältĕŭs, nōdŭs, cīngŭlŭm. ‖ *Ceinture nuptiale.* Cēstŏn sōlvissĕ jŭgālĕm. *St.* (*Th.* II, 283).

Cētārĭă, ōrŭm. *n. pl. Viviers.* Plūrēs ādnăbūnt thūnnī, ĕt cētārĭă crēscēnt. *H.*

Cētārĭŭs, ĭī. *m. Marchand de gros poissons.* (*Ter. Eun.* II, 2, 26.)

Cētē. *n. pl.* (*τὰ κήτη, de κῆτος*). *Baleines, en gén. cétacées.* Tūm vārĭæ cōmĭtŭm făcĭēs, ĭmmānĭă cētē. *V.* Dūm cētē pŏnto ĭnnābānt. *Sil.* Nēc mĭnŭs ĭn pĕlăgō vīvīscūnt grāndĭă cētē. *Alcim.* (I, 38). SYN. Bălænă, prīstĭs. *Voy.* Balæna. ‖ *Au sing.* Cētŭs, ī. *m.* Vītŭlīnām, cētŭm, pŏrcīnām: cāra ōmnĭă. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 5. *Id. Capt.* IV, 2, 71). ‖ *Constellation, qui était primitivement le monstre envoyé pour dévorer Andromède.* Quām prŏptĕr Cētŭs cōntŏrquēns squāmĕă tērgă. *Manil.* (I, 440). Ĕt Cētī sŭbĕuntĭs vērbĕrăt ōră. *Id.* (V, 600). *Voy.* Pristis.

Cētĕrā. *acc. pl. n. pris adv. Au reste, du reste.* Excĕptō quōd nōn simŭl essĕs, cētĕrā lætŭs. *H.* Cetĕrā fŭlvŭs. *Id.* Cētĕrā Grāīus. *V.* Cētĕrā dōctŭs. *M. Voy le suiv.*

Cētĕrūm. *adv. Au reste, du reste, d'ailleurs.* Cētĕrūm dē exclūsiōnĕ vērbūm nullūm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 7). Tu aūrūm rōgātō; cētĕrūm vērbūm sāt est. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 37. *Ibid.* 4, 52). SYN. Cētĕrā, pōrrō, vērūm.

Cētĕrŭs (*m. inus.*), ă, ŭm. *De reste, qui reste.* Cētĕrā nec fētūræ hăbĭlĭs (ætas). *V.* Cētĕrā tŭrbā pălām titŭlōs ōstendīt ăpertōs. *O.* SYN. Āllŭs, rĕlīquŭs.

Cēthēgŭs, ī. *m.* (Κέθηγος). *Céthégus, nom d'une ancienne famille de Rome.* Fingĕrĕ cinctutis nōn ĕxaŭdītă Cēthēgis. *H.* ‖ *Illustre orateur du temps des guerres puniques.* Ăddĭtŭr ōrātōr Cōrnēlĭŭ' suāvĭlŏquēntī Ōrĕ Cēthēgŭs. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15). ‖ 2. *Complice de Catilina.* Exsērtīquĕ mănŭs vēsānă Cēthēgī. *L.* Claŭdĭŭs ăccūsĕt mœchŏs, Catĭlīnă Cēthēgŭm. *J.* (2, 27). ‖ *Nom d'un guerrier Rutule.* Tănăīmquĕ nĕcī fortēmquĕ Cēthēgum (mittit). *V.*

Cētō, ūs. *f.* (Κητώ). *Nymphe de la mer, femme de Phorcus, mère des Gorgones.* Nūmĕnquĕ sĕcundŭm Phōrcŭs āquīs, Cētōquĕ părēns. *L.*

Cētōsŭs, ă, ŭm. *Où il y a des cétacés.* Tēthўŏs ūndōsæ lĭnquit cētōsă flŭēntă. *Avien.* (*Arat.* 100). Cētōsī vĕrgĭt ĭn æquŏr Ōcĕănī. *Id.* (*Descr. Terr.* 1357). ‖ *Du monstre d'Andromède, nommé* Cetus. Cētōsa ĭn sŭpĕrĭum rĕfĕrŭntŭr vīscĕră cœlum. *Avien.* (*Arat.* 1299).

Cētră, æ. *f. Bouclier espagnol.* Illĭc pūgnācēs cōmmovīt Ĭbērĭă cētræ. *L.* Lævās cētră tĕgīt. *V.* (Adde *Sil.* III, 278). *Voy.* Clypeus.

Cētrōnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Dūm sīc ĕrgo hăbĭtāt Cētrōnĭŭs, ĭmmĭnŭīt rĕm. *J.* (14, 92).

† Cēttĕ. *plur. de* Cēdo. *arch. Donnez; dites.* Cēttĕ mănŭs vēstrās, mēăsque ăccĭpĭtĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 122). Cēttĕ ĭn cōnspectŭm. *Att.* (Adde *Pacuv. ibid.*). Cēttĕ dĕxtrās nūnc ĭām. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 4).

Cētŭs, ī. *Voy.* Cete.

Ceŭ. *adv. Comme, ainsi que.* Præcĭpĭtēs ātrā ceŭ tempēstātĕ cōlumbæ. *V.* Ceŭ flammă pĕr tædās. *H.* SYN. Ŭt, ŭtī, vĕlŭt, vĕlŭtī, sicŭt, quāsī, tănquăm, instăr. *Voy.* Ut. ‖ *conj. Comme si.* Exōrnābăt ōpŭs vĕrbīs, ceŭ blāndă pĕrūrăt. *Pp.* (IV, 5, 19). Ceŭ septă nŏvŭs jām mœnĭă lăxĕt Fŏssŏr. *St.* (*Th.* II, 418. Adde *Manil.* V, 217). SYN. Tănquăm, quāsī.

Cēŭs, ă, ŭm (Κεῖος). *De l'île de Cée; de Simonide.* Cēæ rĕtræctēs mūnĕră nænĭæ. *H.* Cēæque ēt Ălcæī mĭnācēs cămēnæ. *Id.* Cōncēdīt Cēī mūsă Sĭmōnĭdēī. *Aus.* (*Prof.* 13, 6. Adde *Lucret.* IV, 1124).

Cevĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Caresser en remuant la queue, comme les chiens; flatter.* (*Pers.* 1, 87.)

Cēyx, ўcis. *m.* (Κήυξ). *Céyx, fils de Lucifer, et roi de Thessalie, périt dans un naufrage, fut retrouvé sur le bord de la mer par sa femme Alcyone, qui mourut de regret. Ils furent tous deux changés en alcyons.* Ălcўŏnē Cēўcă vŏcāt, Cēўcīs ĭn ōrĕ. *O.* PPH. Rēx Trāchĭnĭŭs, Ōētæŭs. Lūcĭfĕrō gĕnĭtŭs, gĕnĭtōrĕ sātŭs. Sīdĕrĕŭs Ălcўŏnēs cōnjux. *O.* (Cf. *Ov. Met.* XI, 411 *sq.*)

? Chăbĭlcī, ōrŭm. *m. pl. Peuple dont le nom et la position géographique sont également douteux.* Pĕr Dălĭtērnōs, pĕr Chăbĭlcōrŭm sātă. *Avien.* (*Or. mar.* 665).

? Chăblăsĭī. *Voy.* Chalbasii.

? Chænŏpŭs. *Voy.* Chenopus.

Chærĕ (χαῖρε. Quidam latine scrib. apud *Pers. prol.* 8; sed potius græce scribendum. *Mart.* V, 52, 7: *Ave latinum, χαῖρε non potest græcum*).

Chærēās *et* Chærĕă, æ. *m.* (Χαιρέας). *Nom d'homme.* Vēnīt Chærĕă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 29. Adde *Pl. As.* V, 2, 15. Cf. *Prisc.* 1, 557). ‖ *Meurtrier de Caligula.* Exēgit pœnās dē Cæsărĕ Chærĕă mōllĭs. *Aus.* (*Mort. Cæs.* 4).

Chærēstrătŭs, ī. *m.* (Χαιρέστρατος). *Nom d'homme.* Crūdŭm Chærēstrătŭs ūnguĕm Ābrōdēns. *Pers.* (5, 162. Adde *Mart.* V, 26, 1; *Pl. As.* V, 2, 15).

Chærĭbūlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Rĕm tĭbĭ sum ēlōcūtŭs ōmnĕm, Chærĭbūle, ătque ădmōdŭm. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 1).

Chærĭlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ĭn tē quī dīcīt, Chærĭlē, lĭbĕr hŏmo ēst. *M.* (1, 68. Nomen forte idem est ac Chœrilus).

Chærippŭs, ī. *m.* (Χαίριππος). *Nom d'homme.* Præcōnĕm, Chærippĕ, tŭīs circumspĭcĕ pænnis. *J.* (8, 96).

Chærŏphўllum, ī. *n.* (χαιρέφυλλον). *Cerfeuil, herbe.* Jām brĕvĕ chærŏphўlum, ēt tōrpēntī grātă pălātō Ĭntŭbă. *Col.* (10, 110).

Chălbăsīī, ōrŭm. *m. pl.* (*Dionys.* Χαλβάσιοι). *Peuple de l'Arabie.* Chălbăsīīquĕ dēhĭnc, Ăgrēnī rūrsŭs, ēt ĭndē. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1134. Adde *Prisc. Peri.* 886. Alii leg. *Chaulasii*, *Chaulosii*, etc. Apud *Strab.* 16, video Χαυλοταίων, qui non dubie iidem sunt.)

Chălcēdōn, ōnis. *f.* (Χαλκεδών). *Ancienne ville de l'Asie-Mineure en face de Byzance.* Pōntŭs ēt ōstrĭfĕrām dĭrĭmăt Chălcēdŏnă cūrsū. *L.* Bōsphŏrŭs ădvĕrsām pătĭtŭr Chălcēdŏnă cērnī. *Cl.* (Ultimam in casu recto perperam corripuerunt *Prud. Cath.* 925, et *Fort.* III, 396.)

Chălcēdŏnĭŭs, ă, ŭm (Χαλκεδόνιος). *De Chalcédoine.* Ēt Chălcēdŏnĭās cōntrā dēspĕctāt ārēnās. *Cl.* Quīs Chălcēdŏnĭō cōnstrātum ăb lĭttŏrĕ pōntum. *Aus.* (*Mos.* 289).

† Chălcĕŭs, ă, ŭm (χάλκεος). *D'airain.* Chălcĕă dōnāntī, chrўsĕă quī dēdĕrās. *M.* (IX, 95, 4. Potius græce scribendum). *Voy.* Æreus.

Chălcĭdĭcŭs, ă, ŭm (Χαλκιδικός). *De Chalcis. Eubéen.* Chălcĭdĭcās pūppēs ăd Īnĭquām clāssĭbŭs Aūlĭn. *L.* Chălcĭdĭcō quæ sūnt mihī cōndīta vĕrsu Cārmĭnă. *V.* ‖ *De Cumes, colonie eubéenne.* Chălcĭdĭcāquĕ lēvīs tăndēm sŭpĕrādstĭtĭt ārcĕ. *V.* Hæc ĕgŏ Chălcĭdĭcīs ăd tē, Mărcĕllĕ, sŏnābăm Lĭttŏrĭbŭs. *St.* (*Silv.* IV, 4, 78).

Chălcĭŏpē, ēs. *f.* (Χαλκιόπη). *Chalciope, sœur de Médée.* Chălcĭŏpēn ĭmĭtātă sŏnō fōrmāquĕ sŏrōrĕm. *V. Fl.* Nōn Hўpsæă părēns Chălcĭŏpēquĕ sŏrōr. *O.*

Chălcis, ĭdis *et* ĭdŏs. *f.* (Χαλκίς). *Chalcis, ville principale de l'île d'Eubée, et patrie d'Euphorion.* Chălcĭdĭs Eŭbōĭcæ vānă spē răptă părābās. *L.* Ārctŭr Eŭbōĭcă quā Chălcĭdă vērbĕrăt ūndă. *Id.* Ān prŏmēns lĭttŭs mārĭs ĭnquiētī sēmpĕr Eurĭpō prŏpĕrāntĕ Chălcĭs. *Sen.* (*Troad.* 840).

Chăldæī, ōrŭm. *m. pl.* (Χαλδαῖοι). *Chaldéens, peuple qui demeurait vers le confluent de l'Euphrate et du Tigre. Ils étaient fort adonnés à l'astronomie.* Fĕrt Ĭndŭs ĕbŭr, Chăldæŭs ămōmum. *Sid.* (*Pan.* 668). Cērtē rēctō sī trāmĭtĕ sērvāt Sīdĕră Chăldæŭs (*Ib.* 863. Adde *Lucr.* V, 726). ‖ *par ext. Astrologue.* Chăldæīs sĕd mājŏr ērĭt fĭdūclă. *J.* (6, 553. *Id.* 10, 94). ‖ — ŭs, ă,

ŭm. *Des Chaldéens, de la Chaldée.* Ārvă sŭpĕr Cўrī, Chāldǣĭque ultĭmă regnī. *L.*

Chāldǣĭcŭs, ă, ŭm (Χαλδαϊκός). *Des Chaldéens.* Bălthăsărēm, nāmque hōc illī Chāldǣĭcă nōmĕn Gēns dĕdērăt. *Alcim.* (*ad Sor.* 724). Ābrăhām Sўrās, ĕt ĭdēm rĕppērīt Chāldǣĭcās (*Antholog.* I, p. 450).

Chălīnŭs, ī. *m.* (χαλινός). *Nom d'homme.* Chălīnŭm intŭs cūm sĭtēlla ēt sortĭbŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 43. *Ib.* 35).

Chălōnītæ, ārŭm. *m. pl.* (Χαλωνῖται). *Peuple d'Assyrie.* Cissŏs, Mĕssăbātăsquĕ, Chălōnītāsquĕ fĕrōcēs. *Prisc.* (*Peri.* 939. Adde *Avien. Descr. Ter.* 1209. Quorum regio *Chalonitis* memoratur a *Plin.* 6, 26).

Chălўbēĭs, ĭdĭs. *f.* (χαλυβηΐς). *D'acier.* Ēs ĕrāt in prĕtĭō; chălўbēĭs massă latēbāt. *O.* (*Fast.* IV, 405. Vulgo *chalybeia, chalybeaque*; sed utrumque græca lingua non sufficit. Alii *chalybis jam*, unde veram lectionem facile eruas).

? Chălўbēĭŭs. *Voy. le précéd.*

Chălўbĕs, ŭm. *m. pl.* (Χάλυβες). *Peuple du Pont, près de la Colchide, dont le pays était très abondant en mines de fer.* Pĕrvĭgĭl aūdĭtŭr Chălўbŭm lăbŏr; ārmă fatīgānt Rūrĭcŏlæ, Grădīvĕ, tŭī. *V. Fl.* Chălўbĕs sŭpĕr, ārva ŭbī fĕrrī Dītĭă vŭlnĭfĭcī crĕpĭtānt incūdĭbŭs ăltīs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 947). Āt Chălўbēs nūdī fĕrrŭm (mittunt). *V.* || *Acier. Voy. le suiv.*

Chălўbs, ўbis. *m.* (χάλυψ). *Fer trempé, acier.* Vŭlnĭfĭcŭsquĕ chălўbs vāstă fornācĕ lĭquēscĭt. *V.* Strictūræ chălўbŭm. *Id.* Sīt lĭcĕt ēt fĕrrō dūrĭŏr ēt chălўbĕ. *Pp.* (I, 6, 30). PPH. Chălўbĭs mĕtāllŭm, māssă, lāmĭnă. *Voy.* Ferrum. || *Divers objets d'acier : épée, frein, chaîne, etc.* Prīmus chălўbēm frēnōsquĕ mŏmōrdĭt. *L.* Ætĕrnīs chălўbum nōdīs. *Id.* Nōn strictŭs dŏmŭĭt chălўbs. *Sen.* (*Thyest.* 364).

Chămæcissŏs, ī. *f.* (χαμαίκισσος). *Lierre terrestre.* Nĕcte ădĭpĕs vĕtŭlōs ēt tritām chămæcissŏn. *Ser. Sam.* (*vs.* 798, primæ male producta).

Chămælĕōn, ōntĭs. *m.* (χαμαιλέων). *Caméléon, reptile.* VERS. Īd quŏquĕ quōd vēntīs ănīmāl nūtrītŭr ēt aūrā, Prōtĭnŭs āssĭmŭlāt tăctū quōscūnquĕ cŏlōrēs. *O.*

Chămāvī, ōrŭm. *m. pl. Peuple des bords du Rhin.* Āccēdēnt virēs quās Frānclă, quāsquĕ Chămāvūs, Gērmānĭquĕ trēmānt. *Aus.* (*Mos.* 434. Alii leg. *Chamaves*; sed cf. *Tacit. Germ.* 33).

Chanaän, *et contract.* Chanan. *f. indécl. Province de la Palestine.* In Chănaăn tĕrrās ēt rēgna ŭbĕrrĭmă Sīchēm. *Vict.* (II, 309). In rēgiōnĕ Chănaăn, ŭbī mīlĭs mātĕr Iēsu. *Juvc.* (II, 129).

Chănănǣus, ă, ŭm. *De la terre de Chanaan.* Sūrgĭt ĭn aūxĭlĭŭm Chănănǣŭs, ēt āgmĭnă dēnsēt. *Prud.* (*Ham.* 410).

Chānnē, ēs. *f.* (χάννη). *Sorte de poisson de mer.* Cōncĭpĭēns chānnē, gĕmĭnō fraudātă pārēntē (*Ov. Halieut.* 108. Cf. *Plin.* 9, 16).

Chāōn, ōntis. *m.* (Χάων). *Fils de Priam, donna son nom à la Chaonie.* Chāōnĭămque ōmnēm Trōjāno ā Chāōnĕ dixīt. *V.*

Chāōnēs, ŭm. *m. pl.* (Χάονες). *Peuples qui habitaient la Chaonie.* Nōn Chāōnās ātquĕ Mŏlŏssŏs, Quōs Ēpīrŭs ălīt. *Cl.* Trāxīt ĭn Ēpīrŭm, quī Chāōnās ātquĕ Mŏlŏssŏs. *Sid.* (*Pan.* 1031).

Chāōnĭă, æ. *f.* (Χαονία). *Chaonie, partie de l'Épire, où était la forêt de Dodone.* Chāōnĭămque ōmnēm Trōjāno ā Chāōnĕ dixīt. *V.*

Chāōnĭs, ĭdis. *f.* (Χαονίς). *De Chaonie* Quāsquĕ cŏlāt tūrrēs, Chāōnĭs ălēs hăbĕt. *O.* Nōn Chāōnĭs ābfŭit ārbŏr. *Id.* (Adde *Sen. H. OEt.* 1621). SYN. Chāōnĭă.

Chaōnĭŭs, ă, ŭm (Χάονιος). *De Chaonie.* Chāōnĭām pīnguī glāndēm mūtāvīt ārīstă. *V.* Quĕrcūsquĕ sīllentēs Chāōnĭō vĕtĕrēs lĭquērūnt vērtĭcĕ sēllæ. *L.* Chāōnĭĭquĕ pātrĭs glāndēs (scil. Jovis). *V.* Chāōnĭīquĕ vīdēs fāmŭlām Jŏvĭs. *V. Fl.* SYN. Dōdōnǣus, Dōdōnĭŭs.

Chāos, *dat. et abl.* chāō. *n.* (χάος). *Chaos, mélange confus des élémens.* In chāŏs ānte quŭūm cōnfundĭmŭr. *V.* Āquĕ chāō dēnsōs dīvūm nūmĕrābāt āmōrēs. *Id.* EP. Prōfundūm, mĕmŏrāque, ĭnformĕ, cæcūm, ăntīquŭm, hŏrrendūm. PHR. Rŭdĭs ĭndīgēstāquĕ mōlēs. *O.* (Cf. *Virg. Ecl.* 4; *Ovid. Met.* I, *init.*) || *L'enfer.* Ēt chāŏs, ēt Phlĕgēthŏn, lŏcă nŏctĕ sīlentĭă lātē. *V.* Pŏssĭdĕt ālter āquās, ālter ĭnānē chāŏs. *O.* Hŏrrendūm chāŏs ōstentāns pœnāsquĕ bărāthrī. *V. Fl.* Jām dūrūm flĕxŭrā chāŏs. *Cl. Voy.* Inferi. || *Le chaos où tout sera replongé, dissolution des élémens, fin du monde.* Quum cōmpāgē sōlŭtā, Sæcŭlă tōt mundī sŭprēmā cōēgĕrĭt hōrā, Ăntīquŭm rĕpĕtēns ĭtĕrŭm chāŏs. *L.* Ēxtĭmŭĭt nātūrā chāŏs. *Id.* VERS. Lēgēsque ēt fœdĕrā rērum Præscĭă mōnstrĭfĕrō vērtĭt nātūrā tŭmŭltū. *L.* Sīdĕrā quīs mundūmquĕ vĕlīt spĕctārĕ cădēntēm, Ēxpĕrs ĭpsĕ mĕtūs? quīs, quūm rŭāt ārdŭŏs ætherē, Tĕrrā lăbĕt, mīxtō cœūntīs pŏndĕrĕ mundī, Cōmplōsās tĕnŭīssĕ mānŭs? *Id.* Sīt vēntūrā dĭēs, mundī quæ subrŭāt ārcēs. *Pp.* Nūnc, pătĕr, cæcūm chāŏs Rĕddī dĕcĕbāt; hĭnc ēt hĭnc cōmpāgĭbŭs Rŭptīs ūtĕrquĕ dĕbŭīt frāngī pŏlŭs. *Sen.* Cœlūm lĭcĕt ōmnĕ sōlūtă ĭn căpŭt hōc cōmpāgĕ rŭāt, tĕrræquĕ dĕhīscānt. *Sil.* Sī frāctŭs illăbātŭr ōrbīs, Ĭmpăvĭdūm fĕrĭēnt rŭīnæ. *H.* Ĭpsă quŏquĕ āppōsĭtŭm, dēstrŭcto fœdĕrĕ cērtō, Trānscēndūnt ēlĕmēntă mŏdūm, răpĭūntquĕ rŭūntquĕ Ōmnĭă, lēgĭrŭpīs quāssāntīă vīrĭbŭs ōrbēm. *Prud.* Ūltĭmă quūm mundī sĕnĭūm cōnsūmpsĕrĭt ætās, Quūmquĕ rĕpēntīnŭs pĕrcūssĕrĭt ōmnĭă fulgŏr, Cœlōrum clāngēntĕ tŭbā, quă nūntĭŭs, ăntĕ Jūdĭcĭs ādvēntūm, cōncussūm tĕrrĕăt ōrbēm. *Alcim.* Quænām discōrs fœdĕrā rērum Caūsă rĕsōlvīt? *Boet.* (Cf. *Luc.* I, 72 *sq.*; *Sen. H. OEt.* 1102; *Id.* 1134; *Oct.* 391; *Agam.* 485; *Prud. Ham.* 301; *Alcim.* III, 42). || *qqf. Obscurité, ténèbres.* Mērsō sōlĕ, chāŏs ĭngrŭīt hŏrrĭdŭm, Lūcēm rĕddĕ tŭīs, Chrīstĕ, fĭdēlĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 567). Cīmmĕrĭūmquĕ chāŏs. *St.* (*Silv.* III, 2, 92).

† Chărācтĕr, ēris. *m.* (χαρακτήρ). *Caractère, signe. Voy.* Signum, Forma.

Chărădrŏs *ou* Chărădrŭs, ī. *m.* (Χάραδρος). *Fleuve de Phocide.* Quāsquĕ pāvēt lōngā spūmāntēm vāllĕ Chărădrŏn. *St.* (*Th.* IV, 46. *Ib.* 712).

† Chărāxŏ, ās, ārĕ (χαράσσω). *Sillonner, écorcher.* Chărāxāt ămbās ūngŭlīs scrĭbentĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2748).

Chărāxŭs, ī. *m.* (Χάραξος). *Frère de Sapho.* Gaūdĕt, ēt ē nōstrō crēscīt mœrōrĕ Chărāxŭs. *O.* || *Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 272.)

Chărēs, ētis. *m.* (Χάρης). *Nom d'homme.* Ān Chărēs? nūm Chărĭdēmŭs? nūm Chărmĭdēs? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 77).

Chărĭclō, ūs. *f.* (Χαρικλώ). *Épouse de Chiron.* Fīlĭă cēntaūrī, quām quondām nўmphă Chărĭclō. *O.*

Chărĭdēmŭs, ī. *m.* (Χαρίδημος). *Nom d'homme.* Sēd tū pōnārīs, cuī Chărĭdēmŭs, āprō. *M.* (I, 44, 14. *Id.* VI, 31; *Pl. Trin.* IV, 2, 77).

Chărīnŭs, ī. *m.* (χάρις). *Nom d'homme.* Quārĕ

nōn hăbĕās, Chărīnē, pūrum. *M.* (IV, 49, 10. *Id.* XII, 91). Ēt Crĭtĭās, mĕă dēlĭcĭa, ēt sōl ălmē, Chărīnē. *Apul.* (*Apol.* I, et in *Anthol.* I, p. 659. Diversum nomen est *Carinus*, quod primam producit).

† Chărĭs, ĭtĭs. *f.* (χάρις). *Une Grâce.* Flōră dĕcēns trīna ēst ānxĭă cūm Chărĭtĕ. *Capel.* (IX, p. 301). Cōllĕgit cōrpŏrĭs ōssă Chărĭs (*Antholog.* II, p. 75). *Voy.* Charites.

Chărīsĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nĭl lăscĭvĭŭs ēst Chărīsĭānō. *M.* (VI, 24. *Id.* XI, 89).

† Chărīsmă, ătĭs. *n.* (χάρισμα). *Don, gratification.* Dĕŭs ĭpsĕ fĭdēlēs ĭn pŏpŭlōs chărīsmă sŭŭm dĭffŭndĕrĕ prōmptŭs. *Prud.* (*Apoth.* 11. *Id. Peri.* 3705). Quĭn ēt dūm Chrīstī chărīsmătă sēnsĕrăt ĕxsōrs. *Fort.* (IV, 441. In his omnibus prima non bene producitur).

Chărīstĭă, ōrŭm. *n. pl.* (χαρίστια). *Repas de famille.* Prōxĭmă cōgnātī dīxĕrĕ Chărīstĭă cārī. *O.* (Cf. *Mart.* IX, 56, 1).

Chărītās, ātĭs. *Voy.* Caritas.

Chărītĕs, ŭm. *f. pl.* (Χάριτες). *Les Grâces.* Ārcēssĭt lăcrĭmīs Chărītĕs; ăvērsŭs Āpōllŏ. *Pp.* (IV, 1, 75). Prōtĭnŭs ārrĭpĭŭnt Chărītĕs, nĕctūntquĕ cŏrōnās. *O.* Trēs fŭĕrānt Chărītĕs, sĕd dūm mĕă Lēsbĭă vīxĭt, Quāttŭŏr; ŭt pĕrĭīt, trēs nūmĕrāntŭr ĭtĕm. *Aus.* (*Epigr.* 121). *Voy.* Gratiæ.

Chărmē, ēs. *f.* (χάρμη). *Nom de femme.* Ēt grăvĭtĕr quēstŭ Chărmē cōmplōrăt ănīlī (*Ciris*, 285).

Chărmĭdēs, æ *ou* ĭs. *m.* (Χαρμίδης). *Nom d'homme.* Nūnc sī ōppĕrīrī vīs ădvēntūm Chărmĭdĭs. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 16. *Id. Rud.* II, 7, 10).

Chărōn, ōntĭs. *m.* (Χάρων). *Charon, fils de l'Érèbe et de la Nuit, nocher des enfers.* Pōrtĭtŏr īllĕ, Chărōn; hī, quōs vĕhĭt ūndă, sēpŭltī. *V.* Prædă Chărōntĭs ăgŏr (*Culex*, 215. Adde *Sen. H. Fur.* 771). SYN. Pōrthmeūs. EP. Stўgĭŭs, Tărtărĕŭs, ātĕr, pāllĭdŭs, squālĭdŭs, hŏrrēndŭs, hŏrrĭdŭs, trĕmēndŭs, tōrvŭs, trūx; sĕnĕx, trīstĭs, dūrŭs, sævŭs, ĭnmĭtĭs, ăvārŭs. PPH. Stўgĭŭs sĕnĕx. Ĭnfĕrnæ nāvĭtă tūrpĭs ăquæ. *Tib.* Pōrtĭtŏr ūmbrārŭm. *Sil.* Tænārĭæ, ūmbrĭfĕræ sŭlcātŏr ūndæ. Ăvĭdæ trūx nāvĭtă cўmbæ. *St.* Flāgrantĭs pōrtĭtŏr ūndæ. *L.* VERS. Jām sĕdĕt ĭn rīpā, tĕtrumquĕ Nōvĭtĭŭs hŏrrĕt Pōrthmĕă. *J.* Scandĕnda ēst tōrvī pŭblĭcă cўmbă sĕnĭs. *Pp.* Præpărăt ĭnnūmĕrās pŭppēs Achĕrōntĭs ădŭstī Pōrtĭtŏr. *L.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 298 *sq.*)

† Chărōnĭŭm, ĭī. *n.* (*Pollux*, χαρώνειον. Aliter χαρωνίον). *Porte de l'enfer, l'enfer.* Tōllĕt bŏnă fĭdē vōs Ōrcŭs nūdās ĭn chărōnĭŭm. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7. Alii leg. *catonium*; minus bene).

? Chărōpēĭŭs. *Voy.* Caropeius.

Chărōpīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cœnō dŏmī, quŏtĭēs tĕ nōn, Chărōpīnĕ, vŏcāvī. *M.* (V, 51, 1).

Chărōps, ōpĭs. *m.* (Χάροψ). *Troyen tué par Ulysse.* Ēt Chărōpēm, fātĭsque ĭmmĭtĭbŭs Ēnnŏmŏn āctum. *O.*

Chărtă, æ. *f. Papier.* Ēt pīpĕr, ēt quīdquĭd chărtĭs ămīcĭtŭr ĭnēptĭs. *H.* Ēt quŏdcūnquĕ sēmēl chărtĭs ĭllēvērĭt. *Id.* Scrĭbīt ĭn āvērsā Pīcēns ēpīgrāmmătă chărtā. *M.* (VIII, 60, 1). SYN. Pāpўrŭs, mēmbrānă. *Voy.* Papyrus. ‖ *Lettre.* Trādĭtŭr hŭīc dīgĭtĭs chărtă nōtātă mĕīs. *O. Voy.* Epistola. ‖ *Livre.* Nōctūrnīs jŭvăt ĭmpāllēscĕrĕ chărtīs. *Pers.* (5, 62). Sī chărtæ sīlĕānt quōd bĕnĕ fēcĕrīs. *H.* Nūllŭs ĭn hāc chărtă vērsŭs ămārĕ dŏcĕt. *O. Voy.* Liber.

Chartæ, ārŭm. *f. pl. Ville de Mésopotamie.* Nōn Ārtăxată, Sūsă, Bactră, Chărtās. *Sid.* (*Pan.* 1885).

Chărtĕŭs, ă, ŭm. *De papier.* Nām tōtă sūpēllēx Vātŭm plōrŭm chărtĕa ēst. *Aus.* (*Epist.* 10, 39).

Chărtŭlă, æ. *f. dimin. de* Chartă. Chărtŭlās blăsphēmŭs ōlīm nām sātēllēs ăbstŭlĭt. *Prud.* (*Peri.* 151. *Ib.* 3307).

Chărŭs. *Voy.* Carus.

Chărўbdĭs, ĭs. *f.* (Χαρυβδις). *Charybde, femme qui, ayant volé les bœufs d'Hercule, fut changée en un gouffre de la mer de Sicile près de Messine, vis-à-vis des rochers de Scylla.* Hĭc vŏmĭt ēpōtās dīrā Chărўbdĭs ăquās. *O.* Nēc pŏtĕs ĭnfēstīs cōnfĕrrĕ Chărўbdĭn Achæīs. *Id.* Ālternās rĕvŏmĕt vāstă Chărўbdĭs ăquās. *Pp.* (II, 20, 54). EP. Sĭcŭlă, Sĭcānĭă, Zānclæă; hŏrrĭsŏnă, ĭnaccēssă, mĕtŭēndă, vāstă, ăvĭdă, răpāx, naŭfrăgă, sŏnāns, raucă. PHR. Scўllæ ādvērsă. Rătĭbŭs ĭnĭmīcă. Naŭtĭs ĭnfēstă. VERS. Scўllă lătŭs dĕxtrūm, lævum ĭrrĕquĭētă Chărўbdĭs Ĭnfēstāt: vŏrăt hæc răptās rĕvŏmĭtquĕ cārĭnās. *O.* Nēc quās sŭbmĕrsĭt rătĭbŭs sătŭrātă Chărўbdĭs. Fūndĭt, ēt effūsās ōrĕ rĕcēptăt ăquās. *Id.* Dĕxtrūm Scўllă lătŭs, lævum ĭmplācātă Chărўbdĭs Obsĭdĕt, ătque ĭmō bărāthrī tĕr gūrgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt ĭn ābrŭptum flŭctŭs, rūrsūmquĕ sŭb aūras Ērĭgĭt ālternōs, ēt sīdĕră vērbĕrăt ūndā. *V.* (Cf. *Virg. Æ.* III, 420; *Tib.* IV, I, 73; *Prop.* III, 10, 28; *Manil.* IV, 603; *Sen. Med.* 408). ‖ *Au fig. Écueil, gouffre.* Āh! mĭsĕr, quantă lăbōrās ĭn Chărўbdĭ! *H.* In sŭbĭtăm præcĕps ĭmmĕrsă Chărўbdĭn. *Prud.* (*Sym.* 1709). *Voy.* Vorago, Scopulus.

† Chāsmă, ătĭs. *n.* (χάσμα). *Gouffre, particulièrement de l'enfer.* Chāsmătĕ dīvīsām mĕdĭō, quām flŭctĭbŭs ĭmplĕt. *Alcim.* (III, 48. Cf. *Serv.* ad *Æ.* IX, 20).

Chătrămĭs, ĭs. *f.* (Χατραμίς). *Contrée de l'Arabie, voisine de la mer Rouge.* Chătrămĭs, ătque Măcæ cōntră sūnt Pērsĭdĭs æquŏr. *Prisc.* (*Peri.* 887. Adde *Avien. Descr. Ter.* 1135).

Chătlī, Chătticŭs. *Voy.* Catti, etc.

Chaŭcī. *Voy.* Cauci.

? Chaŭlāslī *ou* Chaŭlōslī. *Voy.* Chalbasii.

Chēlæ, ārŭm. *f. pl.* (χηλαί). *Bras du Scorpion, constellation appelée aussi la Balance.* Quā lŏcŭs Ērīgŏnēn ĭntĕr Chēlāsquĕ sequēntēs. *V.* Scōrpĭŏn ĭncēndīs caŭdā, Chēlāsquĕ pĕrūrīs. *L.* (Adde *Manil.* IV, 545). *Voy.* Scorpius.

† Chēlīdōn, ŏnĭs. *f.* (χελιδών). *Hirondelle.* Mœstāquĕ sŭb tēctō sŭă mūrmūrăt æctă chēlīdōn. *Vesp.* (*Judic. Coc. et Pist.* 54). Jām gārrŭlă lŭcĕ chēlīdōn. *Pentad.* (in *Anthol.* II, p. 354). *Voy.* Hirundo.

Chēlīdŏnĭă, æ. *f.* (χελιδόνιον). *Chélidoine ou éclaire, plante.* Pūrpūrĕæquĕ chēlīdŏnĭæ, pīnguēsquĕ mārīscæ. *Colum.* (10, 415). Sæpĕ chēlīdŏnĭæ răpīdŭm sŏcĭātŭr ăcētŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 169).

Chēlīdŏnĭŭs, ă, ŭm (χελιδόνιος). *D'hirondelle.* ‖ *De chélidoine.* Jūngĕ chēlīdŏnĭīs ăc sīc lĭnĕ vūlnĕră sūccis. *Ser. Sam.* (*vs.* 1055). ‖ Chēlīdŏnĭæ, ārŭm. *f. pl. Iles près de la côte de Lycie.* Ătquĕ Chēlīdŏnĭæ rūpēs cīnguntŭr ŏdēm. *Prisc.* (*Peri.* 126. Adde *Avien. Descr. Ter.* 184).

Chēlīdŏnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un martyr.* Ĭntĕr sōlennēs Cўprĭānī vēl Chēlīdŏnī. *Prud.* (*Peri.* 3569, scil. dies).

Chēlўdrŭs *et qqf.* Chēlўdrus, ī. *m.* (χελυδρος) *Sorte de serpent aquatique.* Gālbănĕōque ăgĭtārĕ grăvēs nĭdōrĕ chēlўdros. *V.* Tĕnŭīs membrānă chĕ-

lȳdrī. *O.* Trăctiquĕ vīă fūmāntĕ chĕlȳdrī. *L.* Ĕt bĕllārĕ mānu, ĕt chĕlȳdrĭs cāntārĕ sŏpŏrĕm. *Sil.* (VIII, 498). *Voy.* Serpens, Hydrus.

Chĕlȳs, ўŏs *et* ўĭs, *voc.* ў. *f.* (χέλυς). *Tortue. Voy.* Testudo. ‖ *Ordint. Luth.* Ĭndĕ chĕlўn Phœbō cōmmūnĭă mūnĕră pōnăm. *O.* Hĭc tŭă Tĭbŭrtēs Faūnŏs chĕlȳs ĕt jŭvăt ĭpsŭm. *St.* Cēdāmŭs, chĕlў; jām rĕpŏnĕ cāntŭs. *Id.* SYN. Tĕstŭdŏ. *Voy.* Cithara. ‖ *Constellation.* Ēst Chĕlȳs illă dĕhĭnc, tĕnĕrō quă lūsĭt ĭn ævō Mĕrcŭrĭŭs. *Avien.* (*Arat.* 618. *Ib.* 632). *Voy.* Lyra.

Chēmē, ēs. *f.* (χύμη). *Sorte d'huitre.* Sūrrēnti chēmās glaūcūm Cūmās ăpŭd. *Enn.* (apud *Apul. Apolog.* 1). ‖ *Sorte de mesure pour les liquides.* Ăt mўstrūm cўăthī quārta ēst ăc tĕrtĭă mўstrī, Quăm vŏcĭtānt chēmēn. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 77).

? Chēnŏpūs, ŏdĭs (χηνόπους). *Qui a des pieds semblables à des pattes d'oie.* Pōrrō chēnŏpŏdās, clĭnŏpŏdās, lўchnōsquĕ. *Lucil.* (apud *Macr. Sat.* 6, 4. Vulgo *chænopodas*, quidam *cœnopodas*).

Chĕræmōn, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Quŏd nĭmĭŭm laŭdās, Chĕræmōn stŏĭcĕ, mŏrtĕm. *M.* (XI, 57, 1. Nisi scribendum *Chœræmon*, χαίρω et *αἷμα*).

Chĕrăgrā *ou* Chĭrăgrā, æ. *f.* (χειράγρα, *et peut-être* χεράγρα). *Goutte aux mains.* Tōrtōrĕm mĕtŭĭt? pŏdāgrā chĕrāgrāquĕ sēcātur. *M.* (IX, 93, 9. Sic et *Id.* I, 99, 2). Nōdōsā cōrpŭs nōlīs prŏhĭbērĕ chĕrāgrā. *H.* (*Epist.* I, 1, 31. Sic et *Sat.* II, 7, 15). Sĕd quŭm lāpĭdōsā chĕrāgrā Frĕgĕrĭt ārtĭcŭlōs. *Pers.* (5, 58). *Voy.* Podagra.

Chĕrsĭdāmās, āntĭs. *m.* (Χερσιδάμας). *Troyen tué par Ulysse.* Ēxĭtĭoquĕ dĕdī cūm Chĕrsĭdāmāntĕ Thŏōnā. *O.*

Chĕrsŏs, ī. *f.* (χέρσος). *Tortue de terre, appelée en prose* χερσίνη χέλυς. Fēmĭnĕām nōbĭs chĕrsŏn sī crēdĭs ĭnĕssĕ. *M.* (XIV, 88. Cf. *Plin.* 9, 10).

Chĕrsŏnēsŭs, ī. *f.* (Χερσόνησος). *Chersonèse ou péninsule.* Ădūsquĕ cāssæ chĕrsŏnēsī tĕrmĭnōs. *Avien.* (*Or. mar.* 491).

Chĕrsўdrŏs *ou* Chĕrsўdrŭs, ī. *m.* (χέρσυδρος). *Serpent amphibie.* Chĕrsўdrŭs, trăctiquĕ vīă fūmāntĕ chĕlȳdrī. *L.* Vīpĕră, chĕrsўdrŭs, sĕps, drăcŏ, cēncbrĭs, hўbrĭs. *Fort.* (I, 160).

Chĕrūbĭm *ou* Chĕrūbĭn. *indécl. Eccl. Chérubin, ange.* Pātrī, quī Chĕrūbĭm, sĕdĭlĕ sācrŭm. *Prud.* (*Cath.* 466). Quō prætĕr Chĕrūbĭm, Sĕrāphĭm, rĕlĭquōsquĕ bĕātōs. *Fort.* (III, 343).

Chĕrūscī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Χερουσκοί). *Chérusques, peuple germain.* Ingēntēs Ălbĭm lĭquĕrĕ Chĕrūscī. *Cl.*

Chĭlō *ou* Chĭlōn, ōnĭs. *m.* (Χείλων). *Chilon, philosophe de Lacédémone, l'un des sept Sages.* Spārtānŭs ĕgō sŭm Chĭlō, quī nūnc prōdĕō. *Aus.* (*Sept. Sap.* 2, 6). Quōd sē nōsse ōmnēs vīs ēx Lăcĕdæmŏnĕ Chĭlon. *Sid.* (*Pan.* 193).

Chĭmærā, æ. *f.* (Χίμαιρα). *Chimère, montagne de Lycie dont le sommet jetait des flammes et nourissait des lions; le milieu était couvert de pâturages, et le pied infesté de serpens. La fable représente la Chimère comme un monstre vomissant des flammes, à la tête de lion, au ventre de chèvre, à la queue de dragon; ou bien on lui donne trois têtes, l'une de lion, l'autre de chèvre, l'autre de dragon. Elle était fille de Typhon et d'Echidna, et fut tuée par Bellérophon.* Prīmă lĕō, pōstrēmă drăcō, mĕdĭă ĭpsă Chĭmærā. *Lr.* (V, 907). Flāmmīs ārmātă Chĭmærā. *V.* Nĕc flāmmām vŏlvēns ōrĕ Chĭmærā fĕrō. *Tib.* (III, 4, 86). Et Lўcĭă, trĭfōrmĭs, flāmmĭvŏmă, mĕtŭēndă, ĭmmānĭs. PHR. Flāmmās ōrĕ vŏmēns. Mōnstrūm ĭgnĭvŏmŭm. VERS. Quōquĕ Chĭmærā jŭgō mĕdĭīs ĭn pārtĭbŭs hĭrcŭm, Pĕctŭs ĕt ōrā lĕæ, caūdām sĕrpentīs hăbēbăt. *O.* Cuī trĭplĭcī crīnĭtă jŭbā gălĕa ăltă Chĭmærām Sūstĭnĕt, Ætnæos ēfflāntēm faūcĭbŭs ĭgnēs. *V.* ‖ *Nom d'un vaisseau.* (*Virg. Æ.* V, 118.)

Chĭmærĕŭs, ă, ŭm (Χιμαιραῖος). *De la Chimère.* Ălmă Chĭmærææ Xānthī pĕrfūsă lĭquōrĕ (*Culex*, 14). Chĭmærææ crētum dē gēntĕ lĕōnŭm (*Carm. Laud. Herc.* 76).

Chĭmærĭfĕr, ă, ŭm. *Qui a produit la Chimère.* Jāmquĕ Chĭmærĭfĕræ, quŭm sōl grăvĭs ūrĕrĕt ārvă, Fīnĭbŭs ĭn Lўcĭæ. *O.*

? Chĭmĕrĭnŏs, ī. *m.* (χειμερινός). *D'hiver; nom d'homme.* Hōrrĭdă sī brūmæ sīdĕră, chĭmĕrĭnŏs. *M.* (IX, 13, 2. Sed potius græce scribendum).

? Chĭnæă *ou* Chĭnnæă (specula). *f. Colline près de Vérone.* Brixĭă Chĭnææ sŭppŏsĭtă spĕcŭlæ. *Cat.* (67, 32. Fuit qui conjiceret *Cycneæ*, quia etiamnunc est *monte Cigneo*).

Chĭŏnē, ēs. *f.* (Χιόνη). *Nymphe aimée d'Apollon et mère de Philammon. Fière de sa beauté, elle méprisa Diane, qui la perça de ses flèches.* Nāta ĕrāt hŭīc Chĭŏnē, quæ dōtātissĭmă fōrmā. *O.* (*Met.* XI, 302, *sq.*) ‖ *Nom de femme.* Pūlchrĭŏr ĕrāt Chĭŏnē, sĕd Phŏbī ūlcŭs hăbēt. *M.* (X, 61, 2). Ēt dŭbĭtās ăltă Chĭŏnēn dēdūcĕrĕ sēllā. *J.* (3, 136).

Chĭŏnĭdēs, æ. *m.* (Χιονίδης). *Fils de Chioné.* Ăt nōn Chĭŏnĭdēs Eūmōlpŭs ĭn Orphĕă tāllĭs. *O.*

Chĭŏs *et* Chĭūs, ī. *f.* (Χίος). *Chio, île de la mer Égée, renommée pour ses vins.* Rōmæ laūdētūr Sāmŏs, ēt Chĭŏs, ēt Rhŏdŏs ābsēns. *H.* Ēt quās Chĭŏs ăspĕrāt ūndās. *L. Voy.* Chius.

Chĭrăgrā. *Voy.* Cheragra.

Chĭrō. *Comme* Chiron. (*Liv. And.* apud *Fest.* in *Ocrem.*)

Chĭrŏgrăphŏn *ou* Chĭrŏgrăphŭm, *et* Chĕrŏgrăphŭm, ī. *n.* (χειρόγραφον). *Autographe, acte sous seing privé.* Vānă sŭpĕrvăcŭī dĭcūnt chĭrŏgrăphă lĭgnī. *J.* (13, 137). Quōd lāpsū dēlīt Ēvă sŭō, chĭrŏgrăphŏn īllūd Quŏ pērsuāsŭs hŏmo ēst. *Sid.* (*Pan.* 2713). Sīt sātĭs quōd cāptă prīmō vītă sŭb chĕrŏgrăphō. *Prud.* (*Cath.* 123). *Voy.* Syngrapha.

Chĭrōn, ōnĭs. *m.* (Χείρων). *Chiron, centaure fils de Saturne et de Phillyra, habitait le mont Pélion, devint habile dans l'art de la médecine et de la chirurgie, et eut pour élève Hercule, Thésée et surtout Achille. Blessé au genou par une flèche d'Hercule, il obtint de Jupiter d'être placé dans le Zodiaque; où il forme la constellation du Sagittaire.* Ūt Sātūrnŭs ĕquō gĕmĭnūm Chĭrōnă crĕārĭt. *O.* Hōs ĭntĕr Chĭrōn ădĕ plĕctrā sŏnantĭă sāltāns. *Sid.* (*Pan.* 17). SYN. Phĭllўrĭdēs, Cēntaūrŭs. EP. Æmŏnĭŭs, Pēlĭăcŭs, Thēssălŭs, Æmўthāŏnĭŭs, bĭfōrmĭs, gĕmĭnŭs, sēmĭfĕr, ārcĭpŏtēns, sāgĭttĭfĕr. PPH. Sĕnĕx bĭfōrmĭs. Thēssălĭŭs sĕnĭŏr, Achillis, Æăcĭdæ præcēptŏr, cūstŏs. Gĕmĭnŭs bĭfōrmĭs. Sēmĭfĕr māgistĕr. *Voy.* Centaurus. VERS. Phĭllўrĭdēs pŭĕrŭm cĭthărā pĕrfĕcĭt Achillĕm. *H.* Sēmĭfĕr ĭntĕrĕā dīvīnæ stĭrpĭs ălūmnō Lætŭs ĕrāt. *O.* Nōbĭlĭs ŭt grāndī cŏcĭnīt cēntaūrŭs ălūmnō. Sēmĭvĭr, ēt flāvī cōrpŏrĕ mīxtŭs ĕquī. *Id.* Jām trŭcĭs Chĭrōn pŭĕrī māgistĕr. *Sen.* Nōn sīc Pēlĭăco dătŭs bĭmembrī, Ăd cēntaūrĭcă plĕctră cōnstĭtĭssĕt, Hĭnnĭtŭm dŭplĭcĭs tĭmēns māgistrī. *Sid.* Sī nĕquĕ Pēlĭdēn tĕrrēbăt Achillĕă Chĭrōn, Thēssălĭcō pērmīxtŭs ĕquō.

Aus. (Cf. *Sil.* XI, 449 *sq.*) ‖ *Constellation.* Nōcte minūs quārtā prōmēt sūā sīdĕrā Chīrōn. *O.* Pār Gĕmĭnīs Chīrōn, ĕt ĭdĕm quōd Cārcĭnōs ārdĕns. *L.* SYN. Centaurus, Arcĭtĕnēns. *Voy.* Arcitenens.

Chīrōnĭcŭs *et* Chīrōnĭus, ă, ŭm (Χειρωνικός *et* Χειρώνειος). *De Chiron.* Quōd Chīrōnĭcă nēc mānūs lĕvārĭt. *Sympos.* (*de Livore*, 24).

Chīrŏnŏmŭs, ī, *et* Chīrŏnŏmōn, ōntĭs. *m.* (χειρονόμος *et* χειρονομών). *Un pantomime.* Sāltāntĕm spĕctēs ĕt chīrŏnŏmōntă vŏlāntī Cūltēllō. *J.* (5, 120). Chīrŏnŏmōn Lēdām mōllī sāltāntĕ Bāthўllō. *Id.* (6, 63).

Chīrūrgŭs *et qqf.* Chĕrūrgŭs, ī. *m.* (χειρουργός). *Chirurgien.* Chīrūrgūs fŭĕrāt, nūnc ĕst vēspillō Dīaūlūs. *M.* (I, 31). Pŭtātĕ ferrūm trīstĕ chīrūrgōs mĕīs ĭnfĕrrĕ cōstīs. *Prud.* (*Peri.* 2693). Nōvī quĭd lĭbĕāt tŭūm, chĕrūrgĕ (*Anthol.* II, p. 587).

Chĭūs, ă, ŭm (Χῖος). *De l'île de Chio.* Cōnsŭlĭs, ĕt Chīō sōlvĭtŭr vīnclă cădō. *Tib.* (II, 1, 28). Aūt Chīă vīna aūt Lĕsbĭă. *H.* ‖ Chĭă, æ. *f.* (*s. ent.* ficus). *Une espèce de figue.* Nām mĭhĭ, quæ nōvīt pungĕrĕ, chĭă sāpĭt. *M.* (VII, 25). Ĕt flāvās mĕdĭō vāporĕ chĭās. *Id.* (XIII, 23). Mīllĕ rēnīdēntī dă-bĭmŭs tĭbī cōrtĭcĕ chĭās. *Calp.* (2, 81). ‖ Chĭūm signŭm. *Le Scorpion.* Cūrvă Chĭī cœlō quūm sūrgūnt brāchĭă mōnstrī. *Avien.* (*Arat.* 1133. In quo prior non bene corripitur. *Id. ib.* 251).

Chlămўdātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une chlamyde.* Qui hīc hŏmō chlămўdātŭs ĕst? aūt ūnde ĕst? aūt quĕm quærĭtāt? *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 8. *Id. Pœn.* III, 3, 6).

Chlămўs, ўdis. *f.* (χλαμύς). *Chlamyde, sorte de surtout.* Indūtūs Tўrĭām chlămўdĕm, quām līmbŭs ōbĭbăt. *O.* Chlămўde ĕt pictīs cōnspĕctūs ĭn ārmīs. *V.* Quīn ĕt Sīdōnĭās chlămўdĕs, ĕt cīngŭlă băccīs. *Cl.* SYN. Amictŭs, tūnĭcă, vēstĭs, tēgmĕn. *Voy.* Vestis.

Chlīdē, ēs. *f.* (χλιδή). *Nom de femme.* Āt nūpĕr bĭs flāvă Chlīdē, tĕr cāndĭdă Pīthō. *O.*

Chlŏē, ēs. *f.* (Χλόη). *Chloé, nom de femme.* Mē nūnc Thrēssă Chlŏē rĕgīt. *H.* Dōnāstī tĕnĕrō, Chlŏē, Lūpĕrcō. *M.* (IV, 28, 1).

Chlōreŭs, ĕŏs, ĕī *ou* ĕi. *m.* (Χλωρεύς). *Chlorée, prêtre de Cybèle.* Fōrtĕ săcĕr Cўbĕlæ Chlōreŭs ōlīmquĕ săcerdōs. *V.*

Chlōrĭs, ĭdŏs. *f.* (Χλωρίς). *Chloris, épouse de Zéphyre, la même que Flore.* Chlōrĭs ĕrām quæ Flōră vŏcōr. *O.* Stāt rĕdĭmītă rōsīs, ĕt gĕstāt mīllĕ cŏlōrēs. Chlōrĭs, cuī Zĕphўrŭs dōtālēs trādĭdĭt hōrtŏs. *Cl.* Sī tĕ nōn tōtŭm Chlōrĭdŏs hērbă tĕnĕt. *Pp.* (IV, 7, 72). SYN. Flōră. *Voy. ce mot.* ‖ *Nom de femme.* Ĕt tĕ, Chlōrĭ, dĕcĕt. *H.*

Chŏāspēs *ou* Chŏāspĭs, ĭs. *m.* (Χοάσπης). *Choaspe, fleuve de Médie.* Nēc quā vĕl Nīlŭs, vĕl, rĕgĭă lўmphă, Chŏāspēs Prōfŭĭt. *Tib.* (IV, 1, 140). Ūnŭm pĕr cūnctās sōlĭtŭs pōrtārĕ Chŏāspĕm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 28).

Chŏātræ, ārŭm. *m. pl. Peuple des Méotides.* Dīrōs măgĭcō tĕrrōrĕ Chŏātrās. *V. Fl.* Sīlvās lĭquērĕ Chŏātræ. *L.* (III, 246. Cf. *Plin.* 6, 7. Aliĭs scrib. *Coatræ*, *Coastræ*).

Chœnĭx, ĭcis. *f.* (χοῖνιξ). *Mesure de capacité chez les Athéniens.* Quĕīs quātĕr āssūmptīs Grāiō fĭt nōmĭnĕ chœnīx. *Rhem. Fan.* (*de Pond.* 69. Seu græce scribendum).

Chœrĭlŭs, ī. *m.* (Χοιρίλος). *Chérile, mauvais poète contemporain d'Alexandre.* Grātŭs Alĕxăn-drō rēgī măgnō fŭīt īllĕ Chœrĭlŭs, ĭncūltīs quī vĕr-sĭbŭs ĕt mălĕ nātīs Rĕttŭlĭt āccĕptōs, rēgālĕ nōmĭ-sma, Philippos. *H.* ‖ *En gén. Mauvais poète.* Fĭt Chœrĭlŭs īllĕ. *H.*

Chōlĕra, æ. *f.* (χολέρα). *Bile; choléra, mala-die.* Nōxĭă sī pēnĭtŭs chŏlĕrām sævīrĕ vĕnēnă. *Ser. Sam.* (*vs.* 293).

Chōlĭāmbŭs, ī. *m.* (χωλίαμβος). *Sorte de vers. Voy.* Scazon.

Chŏlŏs *ou* Chŏlŭs, ī. *m.* (χόλος). *Bile, maladie de bile.* Quūm chŏlŏs, ĭnvīsūm mōrbī gĕnŭs, ĭntī-mă cārpĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 578).

† Chŏmmŏdŭm, *au lieu de* Commodum. *Aspiration vicieuse dont se moque Catulle.* Chŏmmŏdă dicēbāt, sī quāndŏ cŏmmŏdă vēllĕt (84, 1).

Chŏrāgĭŭm, ĭī. *n.* (χορήγιον). *Appareil de théâtre.* Nam hŏc pæne ĭnīquum ĕst cōmĭcō chŏrāgĭō. *Pl.* (*Capt. prol.* 61).

Chŏrāgŭs, ī. *m.* (χορηγός). *Qui conduit le chœur; chorège, entrepreneur de théâtre.* Ĭpsa ōrnāmēnta ā chŏrāgō hæc sūmpsĭt suō pĕrīcŭlō. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 16). Quūm prīmum ĭstōrŭm cōndūxĭt mēnsa chŏrāgŭm. *Vell. Epigr.* (apud *Suet. Aug.* 70).

Chŏralistrĭa. *Au lieu de* Crotalistria.

Chŏrāsmĭī, *et sync.* Chŏrāsmī, ōrŭm. *m. pl.* (Χοράσμιοι). *Peuple de l'Asie, dans la Sogdiane.* Nēc prŏcŭl ād bŏrĕăn ălĭī pōsŭērĕ Chŏrāsmī Hōspĭ-tĭă. *Avien.* (*Descr. Ter.* 923). ‖ — ĭus, ă, ŭm. *adj.* Hōs jŭxtă bŏrĕăn vĕrgĭt Chŏrāsmĭă prōlēs. *Prisc.* (*Peri.* 722. Sed prima melius corripitur).

Chŏraulēs, æ. *m.* (χοραύλης). *Joueur de flûte accompagnant les chœurs.* Aūt Glăphўrŭs fĭāt pă-tĕr, Ambrŏsĭŭsquĕ chŏraulēs. *J.* (6, 77). Făc discāt cĭthărœdŭs aūt chŏraulēs. *M.* (V, 57, 9. *Id.* VI, 39, 19). Vērtĕx Ăōnĭdŭm vīrēns chŏraulīs. *Capell.* (II, p. 29). *Voy.* Tibicen.

Chŏrdă, æ. *f.* (χορδή). *Corde d'un instrument de musique; par ext. lyre, luth.* Nām nĕquĕ chŏrdă sŏnŭm rĕddĭt quĕm vūlt mānŭs ĕt mēns. *H.* Rĭdētŭr, chŏrdă quī sēmpĕr ŏbĕrrāt ĕădĕm. *Id.* Nōn dĭdĭcīt chŏrdās tāngĕrĕ? pŏscĕ lўrām. *O.* Fīlă mŏvĕt lĕvĭtĕrquĕ ĕxpĕrtās pōllĭcĕ chŏrdās. *St.* SYN. Nērvŭs, fĭlŭm; *par ext.* fĭdēs, cĭthără, lўra. *Voy.* Cithara.

Chŏrdŭs. *Voy.* Cordus.

Chŏrēæ *et* Chŏrēæ, ārŭm. *f. pl.* (χορεῖα). *Danse.* Ăd nūmĕrŭm mōtīs pĕdĭbŭs dūxĕrĕ chŏrēas. *O.* Jŭvāt ĭndūlgērĕ chŏrēīs. *V.* Pārs pĕdĭbŭs plaŭdŭnt chŏrēās, ĕt cārmĭnă dīcūnt. *Id.* Prōtĭnŭs ĕt nūdă chŏrēās ĭmĭtābĕrĕ sūrā. *Pp.* (II, 15, 15). SYN. Chŏrŭs. EP. Pūellārēs, vĭrgĭnĕæ, sŏcĭæ, lĕvēs, blāndæ, dŭlcēs, grātæ, lætæ, hĭlārēs, fēstæ, mōl-lēs, lāscĭvæ. ‖ *Former des danses.* Chŏrēās, chŏrōs dŭcō, ĕxĕrcĕō, ăgō, ăgĭtō, ĭnstaurō, ĭnĕō, cĕlĕbrō. Chŏrēīs ĭndūlgĕō, mānŭm ĭmplicō. Ăd nūmĕrŭm membră mŏvĕō. Hūmŭm, tĕrrăm pĕdĭbŭs plaŭdō, quātĭō, pĕllō. VERS. Sæpe ĕtĭām, mānĭbŭs nexīs ĕx ōrdĭnĕ, trūncī Circŭĭĕrĕ mŏdŭm. *O.* Fēminĕos thўrsō cōncĭtăt īllĕ chŏrōs. Ĭnquĕ chŏrī lūdūnt spĕ-cĭēm. *Id.* Ūbī cūrvă chŏrōs ĭndīxĭt tĭbĭă Băcchī. *V. Voy.* Salto. ‖ *En parlant des astres.* Cœlī chŏrēās āstrĭcās ōstendĕrĕt. *Varr.* (apud *Non.* 6, 16). Sīdĕră mundō Exĕrcĕnt vărĭās nātūræ lēgĕ chŏrēas. *Manil.* (I, 668). ‖ *qqf. au sing.* Cĕlĕbrātŭ dĕūm plaŭdentĕ chŏrēā (*Culex*, 19. *Ib.* 118). Quūm pŭĕrī circŭm pŭĕrūm pĕrnĭcĕ chŏrēā. *Ir.* (II, 635).

Chŏrēŭs *ou* Chŏrĭŭs, ī. *m.* (χορεῖος). *Chorée ou trochée, pied composé d'une longue et d'une brève. Voy.* Chorius.

Chŏrĭāmbĭcŭs, ă, ŭm (χοριαμβικός). *Choriambique.* Pēntāmĕtĕr, mĕtrūm quōd ĕrĭt chŏrĭāmbī cŏn ēdĭt. *T. Maur.* (*Met.* 295. *Ib.* 1133).

Chŏrĭāmbŭs, ī. *m.* (χοριαμβος). *Choriambe, pied composé d'un trochée et d'un iambe.* Efficiēs mētrūm, nōmēn cuī dānt chŏrĭāmbō. *T. Maur.* (*Met.* 304). Dāctўlĭcōs, ĕlĕgōs, chŏrĭāmbūm cārmēn, ĕpōdōs. *Aus.* (*Epist.* 10, 37).

Chŏrĭclĕs. *Voy.* Coricles.

Chŏrĭcŭs, ă, ŭm (χορικός). *De chœur.* ‖ **Chŏrĭcŭm**, ī. *n. Chant du chœur.* Īnsĕrĭt hōc æquē Pōmpōnĭŭs īn chŏrĭcīs sĭc. *T. Maur.* (*Met.* 396).

Chŏrĭnæŭs. *Voy.* Corynæus.

Chŏrĭŭs, ī. *m.* (χόριος). *Comme* Choreus. Prædmōnŭī chŏrĭōn dīcī quēm sæpē trŏchæŭm. *T. Maur.* (*Met.* 306. *Id. Ped.* 28.). SYN. Chŏrēŭs, trŏchæŭs.

Chōrs, ōrtĭs. *mieux que* Cōrs. *f.* (χόρτος). *Bassecour.* Mittĭmŭs ērgō tĭbī pārvæ mūnŭscŭlă chōrtĭs. *M.* (IX, 55, 11. *Id.* VIII, 30, 1; XIII, 45).

Chŏrŭs, ī. *m.* (χόρος). *Chœur de danseurs, ballet.* Illă, chŏrūm sīmŭlāns, ēvāntēs ōrgĭă cīrcūm Dūcēbāt Phrўgĭas. *V.* Exĕrcĕt Diānă chŏrōs. *Id.* Fēmĭnĕōs thўrsō cōncĭtăt illĕ chŏrōs. *O. Voy.* Chorea. ‖ *Chœur de chanteurs.* Hīc jŭvĕnūm chŏrŭs, illĕ sĕnūm, quī cārmĭnĕ laūdēs Hĕrcŭlĕās ĕt factă cănūnt. *V.* Lætūmquĕ chŏrō pæānă cānentēs. *Id.* ‖ *Chœur de théâtre.* Actōrīs pārtēs chŏrŭs ōfficĭūmquĕ vīrīlĕ Dēfendăt. *H.* ‖ *Chœur des astres.* Plēĭădūm chŏrō Scīndentĕ nūbēs. *H.* Plēĭădūm spīssō cūr cōlt ignĕ chŏrŭs. *Pp.* (III, 3, 58. Adde *St. Achil.* I, 643). *Voy.* Choreæ. ‖ *Assemblée, cercle.* Omnīs quām chŏrŭs ĕt sŏcĭī cōmĭtāntŭr ŏvāntēs. *V.* Tūm sĕnĭŏr Glaŭcī chŏrŭs. Āgmĭnă tērnī Dīdūctīs sōlvērĕ chŏrīs. *Id.* Vŭlt sŭă plēbēĭō sācrā pătērĕ chŏrō. *O.* Scrĭptōrūm chŏrŭs ōmnīs ămăt nĕmŭs. *H.* SYN. Cœtŭs, cōncĭlĭum, cŏrōnă, cōnsessŭs, turbă.

Chrēmēdōn, ŏnĭs. *m.* (χρεμηδων). *Nom d'homme.* Ălbānī cădĭt ipsĕ Chrēmēdŏnĭs hāstā. *V. Fl.*

Chrēmēs, mētĭs *et* mīs (*Charis.* 1, 51); *accus.* Chrēmētĕm, mētă, *et* Chrēmēm. *m.* (χρεμης). *Chremès, personnage de comédie.* Īrātŭsquĕ Chrēmēs tūmīdō dēlītĭgăt ōrĕ. *H.* Dāvŏquĕ Chrēmētă Ēlūdēntĕ sĕnĕm. *Id.* Ēgō mĕ cōntīnŭō ăd Chrēmēm. *Ter.* (*And.* II, 2, 24. Ubi *Donat.*). Quō Chrēmētem ābstērrĕānt (*Ib.* III, 1, 14).

Chrēstillă, æ. *f. Nom de femme.* Effĕrt ŭxōrēs Făbĭūs, Chrēstillă mărītōs. *M.* (VIII, 43, 1. *Id.* II, 31).

Chrēstillŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Vīs ĭmĭtĕr vĕtĕrēs, Chrēstillĕ, tŭōsquĕ pŏētās? *M.* (XI, 91, 7).

Chrēstŏs *ou* **Chrēstŭs**, ī. *m.* (χρῆστος, *de* χρηστός). *Nom d'homme.* Nūllī mūnĕră, Chrēstĕ, sī rĕmittĭs. *M.* (VII, 54, 1). Gērmānī frātrēs sūnt Chrēstŏs, Ācindўnŏs ăltĕr. *Aus.* (*Epigr.* 41, 1).

Chrīsmă, ătĭs. *n.* (χρίσμα). *Eccl. Onction.* Undĕ sācrūm rĕfĕrāt rēgālī chrīsmătĕ signŭm. *Prud.* (*Sym.* 670. *Id. Peri.* 3612). Vīrgĭnĭbŭs sācrō signātīs chrīsmătĕ cōnfĕrt. *Alcim.* (*ad Sor.* 498. Adde *Tertul. adv. Marc.* III, 127).

Chrīstĭădæ, ārŭm. *m. pl. néol. Comme* Christicolæ.

Chrīstĭānŭs, ă, ŭm (χριστιανός). *De chrétien.* Nunc dōgmă nōbīs chrīstĭānūm nāscĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 2598). Rōmāna, Āttică, chrīstĭānă fŭlsĭt. *Sid.* (*Epist.* III, 11, 5). SYN. Cathŏlĭcŭs. ‖ *Subst. m. Chrétien.* Plĕtās ăbessĕ chrīstĭānō quī pŏtĕst? *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 12, 85). *Voy. le suiv.*

Chrīstĭcŏlă, æ. *m.*; **Chrīstĭcŏlæ**, ārŭm *et sync.* ŭm. *pl. Chrétien, chrétiens.* Ipsūm chrīstĭcŏlīs ēssĕ căput pŏpŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 3416). Chrīstĭcŏlāsquĕ Pārĕt sævă prŏcēllă nĕcī. *Fort.* (IV, 70). Nēscĭŏ quīs cērtĕ sūbrēpsĭt chrīstĭcŏlārūm. *Prud.* (*Apot.* 554). Cūr nōn chrīstĭcŏlūm tāntūm pŏpŭlātŭr ăgēllōs? *Id.* (*Sym.* 1812). SYN. Chrīstĭānī, *chez les modernes* Chrīstĭādæ. PPII. Chrīstī sēctātŏr, cōnfessŏr, pŏpŭlŭs. *Prud.* Chrīstī fortīs āssĕrtŏr Dĕī. Sānctă plēbs. Gĕnĕrōsă Chrīstī sēctă. Chrīstī fămŭlī. *Id.* Chrīstī cultŏr. Chrīstī præcēptă sēcūtī. Gēns Chrīstō sācrā, Dĕō dīlēctă. VERS. Plēbēm dīcātām chrīstĭānæ glorĭæ. *Prud.* Īnquĕ fidēm Chrīstī plēnō trānsfĕrtŭr ămōrĕ. Nātūm nōssĕ Dĕūm. Jām Rōmă Chrīstō dēdĭtă. *Id.* Dīcātă Chrīstō pectŏră. *Paul. Nol.*

Chrīstĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Qui engendre le Christ.* Chrīstĭgĕnām fēcūndă dŏmūm, Dāvĭdĭcă rēgnă Edĭdit. *Prud.* (*Hamart.* 789).

Chrīstīnă, æ. *f. Nom de femme.* Dīscīte ăb ēxēmplō Chrīstīnæ, dīscītĕ, pātrēs (*Anthol.* II, p. 43).

Chrīstĭpŏtēns, tĭs. *Puissant par Jésus-Christ.* Chrīstĭpŏtēns jŭvĕnĭs. *Prud.* (*Sym.* 1519).

Chrīstŭs, ī. *m.* (χριστός). *Eccl. Jésus-Christ, Fils de Dieu, le Rédempteur du monde.* Chrīstūm nōn tĕnŭīt săxūm, nōn claŭstră sĕpŭlcrī. *Prud.* (*Enchir.* 43). Stāt Dĕŭs, ătque hŏmō fīt, Chrīstŭs ūtrumquĕ gĕnŭs. *Fort.* (I, 27). Ăccēdĭt, Chrīstūmquĕ pălām sŭbmīssŭs ădōrāt. *Juvc.* (III, 501). SYN. Iēsŭs, Rĕdēmptŏr, Mēssĭă, Vērbŭm, Sălvātŏr, Sērvātŏr, Dŏmĭnŭs, Dĕŭs, *qqf.* Āgnŭs. PHR. Dĕī certissĭmă prōlēs. *Prud.* Dĕī Vērbūm. *Aus.* Dŏmĭnĭquĕ Dĕīquĕ Ūnĭgĕnă. *Id.* Vītæ lūcisquĕ rĕpērtŏr. *Juvc.* Vītæ spēs ūnĭcă. Sātŏr ætērnæ vītæ. Dŏmĭnŭs lūcĭs. *Id.* VERS. Chrīste, ăpŭd ætērnūm plăcābĭlis āssĕrĕ pātrĕm, Sălvātŏr, Dĕŭs æc Dŏmĭnŭs, mēns, glorĭă, Vērbŭm, Fīllŭs ex vērō vērŭs, dē lūmĭnĕ lūmĕn, Ætērnō cūm pātrĕ mānēns, ĭn sæcŭlă rēgnāns. *Aus.* Quīque ētĭām nāscēns ex vīrgĭnĕ, sēmĭnĕ nūllō, Ānte ullūm tēmpŭs Dĕŭs, ătque ĭn tēmpŏrĕ Chrīstŭs. *Sid.* Chrīstĕ, sălūs rērūm, bŏnĕ cōnditŏr ătquĕ rēdēmptŏr, Ūnĭcă prōgĕnĭēs ex dēĭtātĕ pātrĭs. *Fort.* Pērpĕtŭūm lūmĕn Chrīstūm, Dŏmĭnūmquĕ Dĕūmquĕ. *Id.* Ō Chrīstĕ, nūmĕn ūnĭcŭm, Ō splēndŏr, ō vīrtŭs pātrĭs, Ō fāctŏr ōrbĭs ĕt pŏlī! *Prud.* Sīgnūm quōd pĕrhĭbēnt ēssĕ crŭcis Dĕī, Māgnis quī cōllĭtur sōlŭs ĭn ūrbĭbŭs, Chrīstŭs, pērpĕtŭī glorĭă nūmĭnĭs, Cŭjŭs fīllŭs ūnĭcŭs. *Sever. Sanct.* Chrīstĕ pŏtēns rērūm, rĕdĕūntis cōnditŏr ævī, Vōx summī sēnsūsquĕ Dĕī, quĕm fūndĭt ăb ăltă Mēntĕ pătēr, tāntīquĕ dĕdĭt cōnsortīă rēgnī. *Damas.* Vērŭs dĕ sācrā vīrgĭnĕ nātŭs hŏmo ēst. *Prosp.* (Cf. *Laud. Christ.* apud *Claud. Epigr.* 93; *Aus. Ephem.* 3; *Fort.* II, 251 *sq.*) ‖ † — ŭs, ă, ŭm (χριστός). *Oint.* Dārĕ chrīsmă, vīrōs ōstendĕrĕ chrīstōs. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 127).

Chrōmĭs, ĭs. *m.* (χρόμις). *Fils d'Hercule, avait accoutumé ses chevaux à manger de la chair humaine.* Ăt Chrōmĭs Hippŏdāmūsquĕ, ăltĕr sātŭs Hĕrcŭlĕ māgnō. *St.* Fālcātō Chrōmĭn ĕt Crĕmētāōnă cūrrū. *Id.* ‖ 2. *Centaure tué par Pirithoüs.* Pīrīthŏī vīrtūtĕ Chrōmĭn cĕcĭdīssĕ fĕrēbānt. *O.* ‖ 3. *f. Sorte de poisson* (χρόμις *et* χρόμις). Ătque ĭmmūndă chrōmĭs; mĕrĭtō vĭlissĭmă scălpă (*Ov. Halieut.* 121).

Chrōmĭŭs, ĭī. *m.* (χρόμιος). *Nom d'homme.* Ēnōmūs hĭc Chrōmĭusquĕ jacēnt. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 1).

Chrўsă, æ, *et* **Chrўsē**, ēs. *f.* (χρύση). *Ville de Mysie, consacrée à Apollon.* Mē Tĕnĕdōn, Chrўsēn

sĕnque ĕt Cillăn, Ăpŏllĭnĭs ūrbĕs. *O.* Ĕt, caŭsă lītis rēgĭbŭs, Chrȳsē jăcĕt. *Sen.* (*Troad.* 226). ‖ *m. Voy.* Chrysas.

Chrȳsălŭs, ī. *m.* (Χρύσαλος). *Nom d'homme.* Ō Pīstŏclĕrē, sălvē. Sālvē, Chrȳsălĕ. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 5. *Ib.* 3, 9).

Chrȳsānthĕs, ĭs. *n.* (*χρυσανθές*). *Souci, fleur.* Chrȳsānthēsque, hĕdĕræquĕ nĭtŏr, pāllēntĕ cŏrȳmbō (*Culex*, 404. Alii leg. *chrysanthus*).

Chrȳsās *et* Chrȳsă, æ. *m.* (Χρύσας). *Rivière de Sicile.* Quī fŏntēs, văgĕ Chrȳsă, tŭōs. *Sil.* (XIV, 229. Cf. *Cic. Verr.* 4, 44; *Diod.* 14, 96).

Chrȳsē. *Voy.* Chrysa.

Chrȳsēĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs. *f.* (Χρυσηΐς). *Chryséis ou Astynome, fille de Chrysès.* Mārtĕ sŭō căptām Chrȳsēĭdă vīctŏr ămābăt. *O.*

† Chrȳsĕŭs, ă, ŭm (*χρύσεος*). *D'or.* Chălcĕă dōnāntī, chrȳsĕă quī dĕdĕrāt. *M.* (IX, 95, 4. Seu græce scribendum).

Chrȳsippŭs, ī. *m.* (Χρύσιππος). *Chrysippe, philosophe stoïcien, disciple de Zénon, inventeur de l'argument appelé sorite.* Mēllĭŭs Chrȳsippo ĕt Crāntŏrĕ dīcīt. *H.* Invēntŭs, Chrȳsippĕ, tŭī fīnītŏr ăcĕrvī. *Pers.* (6, 80). Chrȳsippŭs nōn dīcīt ĭdĕm, nĕc mītĕ Thālētĭs īngĕnĭŭm. *J.* (13, 184. Primam male corripit *Fortun.* III, 81). *Voy.* Acervus.

Chrȳsĭs, ĭdĭs. *f.* (Χρυσίς). *Nom de femme.* Chrȳsĭs vīcīna hæc mŏrĭtŭr. Ō fāctūm bĕnĕ! Bĕāstī : mētŭī ā Chrȳsĭdĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 79). Dūm Chrȳsĭdĭs ūdās Ēbrĭŭs āntĕ fŏrēs ēxstīnctă cūm făcĕ cāntō. *Pers.* (5, 165).

Chrȳsŏcŏmē, ēs. *f.* (Χρυσοκόμη). *Nom de femme.* Chrȳsŏcŏmē glădĭŭm fŭgiēns strīngēntĕ mărītō. *Pentad.* (in *Anthol.* I, p. 111).

Chrȳsŏgŏnŭs, ī. *m.* (Χρυσόγονος). *Nom d'homme.* Sūnt quæ Chrȳsŏgŏnŭm cāntārĕ vĕtēnt. *J.* (6, 73. *Id.* 7, 176).

Chrȳsŏlīthŭs, ī. *m.* (*χρυσόλιθος*). *Pierre précieuse, autrement nommée topaze.* Quōsvĕ dĕdĭt flāvō lūmĭnĕ chrȳsŏlīthōs. *Pp.* (II, 13, 14). Pĕr jūgă chrȳsŏlīthī pŏsĭtæque ēx ōrdĭnĕ gēmmæ. *O. Voy.* Gemma.

Chrȳsŏlŏgŭs, ī. *m.* (Χρυσόλογος). *Nom d'homme.* Nōmĭnĕ Chrȳsŏlŏgŭs (*Anthol.* II, p. 74).

Chrȳsŏphrȳs, ўos. *f.* (*χρύσοφρυς*). *Dorade, poisson de mer.* Ĕt aūrī Chrȳsŏphrўs ĭmĭtātă dĕcŭs. (*Ov. Halieut.* 110. Adde *Poet. Min.* I, p. 237, *Lemaire*).

Chrȳsŏpŏlĭs, ĭs. *f.* (Χρυσόπολις). *Promontoire de l'Asie-Mineure, auj. Scutari.* ‖ 2. *Ville d'Arabie.* Chrȳsŏpŏlĭm Pērsæ cēpēre ūrbem ĭn Ărăbĭă. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 37. Sic bene *Maius* ex palimps. Vulgo *Eleusipolim*. Ceterum *Chrysopolim* in accusat. scribere jubet *Charis.* 1, 25).

Chrȳsŏprăsĭs, ĭs, *et* Chrȳsŏprăsŭs, ī. *m.* (*χρυσόπρασος*). *Pierre précieuse.* Tē quŏquĕ cōnspĭcŭŭm strŭctūra ĭntērsĕrīt, ārdĕns Chrȳsŏprăse, ĕt sĭdŭs săxīs, etc. (*Prud. Psych.* 933. Adde *Fort. Vit. S. Mart.* 3, 468). *Voy.* Beryllus.

† Chrȳsŏs *ou* Chrȳsŭs, ī. *m.* (*χρυσός*). *Or.* Haūd dormītāndum ĕst : ēst ŏpŭ' chrȳsō Chrȳsălō. *Pl.* (*Bacc.* II, 3, 6). ‖ *Nom d'un fleuve d'Espagne.* Hīc Chrȳsŭs āmnĭs ĭntrāt ālŭm gūrgĭtĕm. *Avien.* (*Or. mar.* 419).

Chrȳxŭs. *Voy.* Cryxus.

Chthŏnŭs, ĭī. *m.* (Χθόνιος). *Nom de guerrier.* Chthŏnĭŭs quŏquĕ, Tēlĕbŏăsquĕ Ēnsĕ jăcēnt nōstrō. *O.* Vāstō Chthŏnĭī cōntōrtă lăcertō. *St.*

Chūnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple sur les bords du Tanaïs, appelé postérieurement les Huns.* Nēc văgă Chūnōrŭm fĕrītās, nōn fălcĕ Gĕlōnŭs. *Cl.* Ārma ĭntĕr, Chūnōsquĕ trŭcēs, fūrtōquĕ nŏcēntēs. *Aus.* (*Epigr.* 1, 8).

† Chūs. *f.* (*χοῦς*). *Mesure de liquides chez les Athéniens.* Ăddĕ dŭōs, chūs fĭt, vūlgō quī ēst cōnglŭs ĭdĕm. *Rhem. Fan.* (*de Pond.* 70. Seu græce scribendum). *Voy.* Congius.

Chўmŭs, ī. *m.* (*χυμός*). *Suc, humeur, chyle.* Prætĕrĕă chўmŭm stŏmăchō dēsiccāt ĭnīquŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 898. *Borrich.* legi jubet *chylum*).

Cībārĭă, ōrŭm. *n. pl. Vivres, nourriture.* Ălūnt, quŭm sĭbī sĭnt cōngēstă cībārĭă. *H.* Dēdistī fīlĭō cībārĭă. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 43. Non nisi pluralem numerum agnoscunt *Charis.* 1, 21; *Diom.* 1, 315). *Voy.* Cibus.

Cībārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la nourriture.* Mĭhī rĕm sūmmām crēdĭdit cībārĭām. *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 1).

? Cĭbĭcĭdă, æ. *m. Ecuyer tranchant.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 148. Sed suspecta admodum lectio, quæ non metro satisfacit.)

Cībātŭs, ūs. *m. Nourriture.* Aūt ălĭŏs hŏmĭnŭm pāstŭs, pĕcŭdūmquĕ cībātŭs. *Lr.* (VI, 1127). Prōfŭĕrīt, tĕnŭĕsquĕ măgīs rĕtĭnĕrĕ cībātŭs. *Nemes.* (*Cyn.* 167. Adde *Pl. Mil.* II, 2, 68). *Voy.* Cibus.

† Cībō, ās, ārĕ. *Nourrir.* Pōssĕ, nīsī ā tĕrrīs paŭlātīm quīsquĕ cībētŭr. *Lr.* (I, 1104. Alii aliter leg.). Quōs cībăt ĭn Sōdŏmīs, hī răpŭērĕ Sĕgŏr. *Fort.* (III, 36). Lăctĕ rīgāns pārvōs, pānĕ cībāns vălĭdōs. *Prosp.* (*Epigr.* 8, 4). *Voy.* Alo.

Cībōrĭŭm, ĭī. *n.* (*κιβώριον*). *Gousse de la fève d'Égypte, dont les anciens faisaient des coupes; coupe.* Ōblĭvĭōsō lævĭă măssĭcō Cībōrĭa ēxplĕ. *H. Voy.* Poculum.

Cībŭs, ī. *m. Nourriture, aliment.* Nōn dŏmŭs āptă sātĭs, nōn hīc cībŭs ūtĭlĭs ægrō. *O.* Cōntēntīquĕ cībīs nŭllō cōgēntĕ crēātīs. *Id.* Dūlcēm fĕrrĕ cĭbum, ĕt cūrvās prælĕrĕ lātĕbrās. *V.* SYN. Ēscă, ălīmēntŭm, *qqf.* dăpēs, ĕpŭlæ. EP. Rēgālĭs, gĕnĭālĭs, ŏpĭmŭs, laŭtŭs, lætŭs; dŭlcĭs, grātŭs; făcĭlĭs, părābĭlĭs, sīmplĕx, părcŭs, vīlĭs. *Voy.* Edo, Mensa. ‖ *Au fig.* Ōmnĭă prō stĭmŭlĭs, făcĭbŭsquĕ cĭbōquĕ fŭrōrĭs Āccĭpĭt. *O.* Nēmpe ŭbĭ tĕrrā cĭbōs ălīmēntăquĕ pīnguĭă flāmmæ Nōn dăbĭt. Hæc sūnt jūcundī caŭsă cĭbūsquĕ mălī. *Id.* Dŏmĭnī sĭt mĭhī sērmō cĭbŭs. *Prosp.* (*Epigram.* 93, 184). SYN. Ălīmēntŭm, nūtrīmēntŭm.

Cĭbўră, æ. (*Κίβυρα*). *Ville de Cilicie. D'où* Cĭbўrātĭcŭs, ă, ŭm. Nē Cĭbўrātĭcă, nē Bīthўnă nĕgōtĭă pĕrdās. *H.* (In nummis apud *Mionnet.* IV, 357, ubique legitur KIBYPATΩN).

Cĭcădă, æ. *f. Cigale. Tithon, selon les poëtes, fut changé en cet insecte.* Ĕt cāntū quĕrŭlæ rūmpēnt ārbŭstă cĭcădæ. *V.* Sōlĕ sŭb ārdēntī rĕsōnānt ārbŭstă cĭcădīs. *Id.* Vērĕ prīŭs vōlŭcrēs tăcĕānt, æstātĕ cĭcădæ. *O.* EP. Ārgūtă, gārrŭlă, lōquāx, quĕrŭlă, raŭcă, strīdēns, vōcālĭs; ēxīlĭs, grăcĭlĭs, lēvĭs. ‖ *Cigale d'or que les anciens rois d'Athènes portaient à la tête.* Fĭbŭlă rītū Mōpsŏpĭō tĕrĕtī nĕctēbăt dēntĕ cĭcădæ (*Ciris*, 126).

Cĭcātrĭcōsŭs, ă, ŭm. *Qui porte des cicatrices.* Si tĕrgŭm cicātrĭcōsŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 290).

Cĭcātrix, ĭcis. *f. Cicatrice, marque d'une plaie.* Signă vĭdēs : ăppārĕt ădhūc vĕtŭs ĭndĕ cĭcātrix. *O.* Cērnĕ cĭcātrĭcēs, vĕtĕrĭs vēstĭgĭă pūgnæ. *Id.* Ēheŭ ! cĭcātrĭcum ēt scĕlĕrĭs pŭdĕt ! *H.* SYN. Vūlnŭs. EP. Fœdă, lĭvĭdă, tŭrpĭs; crūdă, rĕcēns; vĕtŭs, ăntīquă, ŏbdūctă. PPH. Vūlnĕrĭs, plăgæ signŭm, nŏtă, vēstĭgĭă. ‖ *Écorchure faite à un arbre.* Ădmōrsō signāta ĭn stīrpĕ cĭcātrix. *V.* ‖ *Déchirure, trou.* Ātquĕ rĕcēns lĭnum ōstendīt nŏn ūnă cĭcātrix. *J.* (3, 151). ‖ *Au fig.* Signātăquĕ mēntĕ cĭcātrix. *Sil.* ‖ Cĭcātrĭcĕm dūcŏ. *Se cicatriser.* Tēmpŏrĕ dūcētŭr lōngō fŏrtāssĕ cĭcātrix. *O.* Fātă cĭcātrĭcēm dūcĕrĕ nŏstră sĭnĕ. *Id.*

† Cĭccŭs, ī. *m.* (κίκκος). *Pellicule légère dans l'intérieur de la grenade.* ‖ *Au fig. Peu de chose.* Ēlŭās tu, ăn ēxūngārĕ, cĭccŭm nŏn ĭntērdūīm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 22. *Id. fragm.* apud *Varron. L. L.* 6, 5).

Cĭcĕr, ĕrĭs. *n. Pois chiche.* Ēt fĕrvēns cĭcĕr, ēt tĕpēns lūpĭnŭs. *M.* (V, 79, 21. Adde *Pers.* 5, 177). Sēpŏsĭtī cĭcĕrĭs, nēc lōngæ ĭnvīdīt ævēnæ. *Hor.*

Cĭcĕrō, ōnĭs. *m.* (Κικέρων). *M. Tullius Cicéron, le prince des orateurs romains, découvrit, lorsqu'il était consul, la conjuration de Catilina, fut banni de Rome par les intrigues de Clodius, embrassa le parti de Pompée, puis celui d'Octave, et périt assassiné par l'ordre d'Antoine.* Rōmă pătrĕm pătrĭæ Cĭcĕrōnĕm lĭbĕră dīxīt. *J.* (8, 244). Jūgĕră făcūndī quī Cĭcĕrōnĭs hăbĕt. *M.* (XI, 49, 2). SYN. Tūllĭŭs, *qqf.* Ārpīnās. EP. Ārpīnās, dīsĕrtŭs, făcūndŭs, pŏtēns, tŏnāns, sūblīmĭs, nūmĕrōsŭs; clārŭs, īllŭstrĭs, īnsīgnĭs, măgnŭs. PHR. Rōmānæ glorĭæ lĭnguæ, tŏgæ. Rōmānī fŏrī glorĭă, lūx, lūmĕn, splēndŏr, fāmă, dĕcŭs. Ēlŏquĭŏ pōllēns, præstāns, vălēns. Ēlŏquĭī prīncĭpēs. *Voy.* Orator. VERS. Rōmāni maximŭs aūctŏr Tūllĭŭs ēlŏquĭī, cŭjŭs sŭb jūrĕ tŏgāquĕ Pācĭfĭcās sævŭs trĕmŭīt Cātĭlīnă sĕcūrēs. *L.* Ābstŭlĭt ōmnēs, Tānquām sōlă fŏrēt, răpti Cĭcĕrōnis ĭmāgŏ. *Corn. Sever.* Ābstŭlĭt ūnă dĭēs ævī dĕcŭs, ĭctāquĕ lūctū Cōntĭcŭīt Lātĭæ trīstĭs făcūndĭă lĭnguæ; Ūnĭcă sōllĭcĭtīs quōndām tūtēlă sălūsquĕ, Ēgrĕgĭŭm sēmpĕr pātrĭæ căpŭt, īllĕ sĕnātŭs Vīndĕx, īllĕ fŏrī, lēgūm, rĭtūsquĕ, tŏgæquĕ; Pŭblĭcă vōx sævīs ætĕrnum ōbmūtŭīt ārmīs. *Id.* Dīsĕrtĭssĭmĕ Rōmŭlī nēpōtŭm, Quŏt sūnt, quŏtquĕ fŭĕrĕ, Mārcĕ Tŭllī, Quŏtquĕ pōst ăllĭs ērūnt ĭn ānnīs. *Cat.* Rōmānæ vīndĕx clārĭssĭmĕ lĭnguæ. *Antist. Vetus* (apud *Plin.* 31, 1).

Cĭchŏrēum, ī. *n.* (κιχόρειον *et* κιχόριον). *Chicorée.* Mĕ pāscŭnt ŏlīvæ, Mĕ cĭchŏrēă, lēvēsquĕ mălvæ. *H. Voy.* Intubus.

Cĭcĭlēndrum, *et* Cĭcĭmāndrum, ī. *n. Sorte d'épices, tirées probablement de l'arbre d'Égypte appelé* κίκι. Nam ēgŏ cĭcĭlēndrum quāndo ĭu pătĭnās ĭndĭdī. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 42). Tērrēstrēs pĕcūdēs cĭcĭmandrŏ cōndĭŏ (*Ib.* 46).

Cĭcĭrrus, *mieux que* Cĭcĕrrus, ī. *m.* (Κικιρρός). *Nom d'homme.* Sārmēntī scūrræ pūgnām Mēssīquĕ Cĭcĭrrī. *H.*

Cĭcŏnēs, ŭm. *m. pl.* (Κίκονες). *Peuples de Thrace, riverains de l'Hèbre.* Flūmĕn hăbēnt Cĭcŏnēs quōd pōtŭm săxĕă rĕddĭt Vīscĕră. *O.* Sprētæ Cĭcŏnŭm quŏ mūnĕrĕ mātrēs. *V.* Ō dīræ Cĭcŏnŭm matrēs ! *Sil.*

Cĭcōnĭă, æ. *f. Cigogne, oiseau.* Tūtŭs ērăt rhōmbŭs, tūtōquĕ cĭcōnĭă nīdō. *H.* Īpsă sĭbī plaūdāt crĕpĭtāntĕ cĭcōnĭă röstrō. *O.* EP. Ālbă, grăcĭlis, pĕrĕgrīnă, hōspĭtă, strĭdŭlă, pĭă. PPH. Vōlūcrĭs pĕrĕgrīnă. *Ph.* VERS. Quūm vērĕ rūbēntī Cāndĭdă vēnĭt ăvīs lōngis ĭnvīsă cōlŭbrīs. *V.* Cĭcōnĭæ ētĭām, grātă, pĕrĕgrīnæ, hōspĭtă, Pĭĕtātĭcŭltrīx, grăcĭlĭpēs, crŏtălĭstrĭă. *Petr.* ‖ *Au fig. Se moquer de quelqu'un, en imitant avec la main le cou ou le bec de la cigogne.* Ā tĕrgō quēm nūllă cĭcōnĭă pīnsĭt. *Pers.* (1, 58).

Cĭcŭr, ŭrĭs. *Privé, domestique. Voy.* Privus, Mansuetus. ‖ *Au fig. Adouci, devenu sage.* Cōnsĭlĭŭm cĭcŭr. *Pacuv.* (apud *Fest.* in *Incicorem*).

† Cĭcŭrō, ās, ārĕ. *Apprivoiser.* Nūllă rēs nĕquĕ cĭcŭrārĕ, nĕquĕ mĕdērī pŏtīs ēst. *Pac.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5). *Voy.* Mansuefacio.

Cĭcūtă, æ. *f. Plante à tuyau, dont la semence est un poison; par ext. ciguë.* Sēd mălă tōllĕt ănŭm vītĭātō mēllĭs cĭcūtă. *H.* Āt dărĕ mīxtă vĭrō trītīs ăcōnītă cĭcūtīs. *O.* Quippĕ vĭdērĕ lĭcēt pīnguēscĕrĕ sæpĕ cĭcūtă Bārbĭgĕrās pĕcūdēs, hŏmĭnī quæ ēst ācrĕ vĕnēnŭm. *Lr.* (V, 901). *Voy.* Venenum. ‖ *Flûte de Pan.* Hāc nōs tĕ frăgĭlī dōnābĭmŭs ăntĕ cĭcūtă. *V.* Āgrēstēs dŏcŭĕrĕ cāvās ĭnflārĕ cĭcūtās. *Lr.* (V, 1381). *Voy.* Fistula. ‖ *m. Nom d'homme.* Ăddĕ Cĭcūtæ Nūdōsī tăbŭlās. *H.*

† Cĭcūtĭcĕn, ĭnĭs. *m. Qui joue de la flûte de Pan.* Ăltă cĭcūtĭcĭnēs lĭquērūnt Mænălă Pānēs. *Sid.* (*Pan.* 15).

Cĭĕō, ēs, cīvī *et* cĭī, cĭtŭm, cĭērĕ, *Émouvoir, exciter.* Spūmĕŭs ātque ĭmō Nēreŭs cĭĕt æquŏră fundō. *V.* Ægĭdă cōncŭtĭērĕt dēxtrā, nĭmbōsquĕ cĭērĕt. Quāntās ăcĭēs strāgēmquĕ cĭēbunt ! *Id.* Flātūsquĕ cĭētĕ sēcundōs. *Sil. Ital.* SYN. Mŏvĕō, cōmmŏvĕō, cōncĭtō, ēxcĭtō, cĭō, ăccēndŏ, cōncŭtĭō, stīmŭlō. ‖ *Appeler.* Ēt măgnă sūprēmūm vōcē cĭēmŭs. *V.* Nūmĭnă nōtă cĭēns. *V. Fl.* Sæpĕ gĕnĭtōrĕm cĭēt. *Sen.* (*Hip.* 1006). *Voy.* Voco. ‖ *Rendre, faire entendre.* Ēxtrēmōsquĕ cĭēt gĕmĭtŭs. *V.* Ūltĭmă frūstră Vērbă cĭēns. *Id.* SYN. Rēddŏ, ēdŏ, ēmittŏ, dō. ‖ *Faire retentir, ébranler.* Ābsūrdōquĕ sŏnō fontēs ēt săxă cĭēbāt. *Cic.* (*Prognost.* in lib. *de Divin.* 1, 9). Tŏnĭtrŭ cœlum ōmnĕ cĭēbō. *V.* SYN. Pĕrsŏnŏ, pĕrstrĕpŏ, cōncŭtĭŏ, ĭmpēllŏ.

Cĭlbĭcēnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple sur la côte de Lusitanie.* Măritĭmă vērō Cĭlbĭcēnī pŏssĭdēnt. *Avien.* (*Or. mar.* 305. *Ib.* 254 et 422. Iidem esse videntur qui *Cibilitani* apud *Plin.* 4, 22). *Voy. le suiv.*

Cĭlbŭs, ī. *m. Fleuve de la Lusitanie.* Ĭn quās Bēsĭllŭs ātquĕ Cĭlbŭs flūmĭnă. *Avien.* (*Or. mar.* 320).

Cĭlĭcēs. *Voy.* Cĭlix.

Cĭlĭcĭă, æ. *f.* (Κιλικία). *Cilicie, province de l'Asie-Mineure.* Lātrocĭnātum aūt ĭn Aslam aūt ĭn Cĭlĭcĭām. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 198. Adde *Ter. Phor.* I, 2, 16). PPH. Tĕrră Cĭlĭssă.

Cĭlĭcĭŭs, ă, ŭm (Κιλίκιος). *Comme* Cĭlix.

Cĭlĭssă, æ. *f.* (Κιλισσα). *fém. de* Cĭlix. Tĕrquĕ lāvĕt nŏstrās spīcă Cĭlĭssă cŏmās. *Pp.* (IV, 6, 74. Adde *Ov. Fast.* I, 76).

Cĭlĭum, ĭī. *n. Cil des yeux.* Hŏrrēscūnt sētīs, cĭlĭŏve ūmbrāntĕ tĕgūntŭr. *Prud.* (*Ham.* 945). Ēt quos grātă prĭus cĭlĭŏrŭm sĕrtă tĕgēbānt. *Maximian.* (1, 139). Nōn bārbăm : rūfa ēst ; nōn cĭlĭa, haūd cĭlĭă (*Anthol.* I, p. 607).

Cĭlix, ĭcis. *m.*; Cĭlĭcēs, ŭm. *pl.* (Κίλιξ, Κίλικες). *Ciliciens, habitans de la Cilicie.* Fraūdēs ĭnnēctĕrĕ

pŏnto Antĭquā părăt ărtĕ Cĭlix. *L.* Pŏst Cĭlĭcăsnĕ văgŏs, ĕt lăssī Pōntĭcă rĕgis Prœlĭă? *Id.* Illĕ Ilĭcĕt Cĭlĭcĭum vīctās ăgăt ăntĕ cătervās. *Tib.* (I, 1, 69). ‖ *adj. De Cilicie.* Ĕt quŭm scēnă crŏcō Cĭlĭcī pĕrfūsă rĕcēns ĕst. *Lr.* (II, 416). Ărdĕt Athōs Taŭrūsquĕ Cĭlix. *O.* ‖ Cĭlĭcŭm flŏrēs; Cĭlix nĭmbŭs, ĭmbĕr; Cĭlissă spīcă, etc. *Voy.* Crocus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Cōmpĭlārĕ Cĭlix vōlĕbăt hŏrtŭm. *M.* (VI, 72, 2).

Cĭllă, æ. *f.* (Κίλλα). *Ville de la Troade.* Chrȳsēnque ĕt Cillăn, Apŏllĭnis ŭrbēs. *O.* Ĕt săcrā Phœbō Cĭllă: quĭd, quās ăllŭlit. *Sen.* (*Troad.* 230).

Cĭlnĭī, ōrŭm. *m. pl. Peuple d'Étrurie.* ‖ Cĭlnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Cĭlnĭŭs Ārrētī Tyrrhēnis ortŭs ĭn ōrīs. *Sil.*

Cimbĕr, brī. *m.*; Cimbrī, ōrŭm. *pl. Les Cimbres, peuple germain, des bords de la Baltique.* Nōs primī Sēnōnŭm mōtŭs, Cimbrumquĕ rŭēntēm Vīdimŭs. *L.* Cimbrōrumquĕ mĭnās, ĕt bĕnĕfactă Mārī. *Pp.* (II, 1, 24). *Voy.* Germani. ‖ — ĕr, ră, ŭm. *Camme* Cimbricus. Illĕ Jŭgurthĭnō clārŭs Cimbroquĕ trĭumphō. *O.*

Cimbrĭcŭs, ă, ŭm. *Des Cimbres.* Cimbrĭcă tēmpēstās, ăllăsque immissă pĕr Ălpēs. *Cl.* Nōx Cimbrĭcă dūrăt. *Sid.* (*Pan.* 67).

? Cimĕnĭcĕ. *Voy.* Cemmenice.

Cimex, ĭcis. *m. Punaise.* Nēc tŏgă, nēc fŏcŭs ĕst, nēc trītŭs cimĭcĕ lĕctŭs. *M.* (XI, 33, 1). Nēc cimex, nēque ărāncŭs, nēque ignīs. *Cat.* (23, 2). EP. Turpĭs, ĭncommŏdŭs, fœdŭs, fœtidŭs. ‖ *Au fig. Terme injurieux.* Mĕn' mŏvĕăt cimex Pantĭlĭŭs? *H.*

Cimĭnŭs, ĭ. *m. Montagne d'Étrurie, auj. Viterbe.* Ĕt Cimĭnī cūm montĕ lăcum. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 491).

Cimmĕrĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Κιμμέριοι). *Peuple Scythique, au nord du Pont-Euxin. Dans ce pays, l'air est épais et chargé de vapeurs.* Ēst prŏpĕ Cimmĕrĭos lōngō spēlŭncă rĕcessū. *O.* Cimmĕrĭōrum ĕtĭam ŏbscūrās ăccessĭt ăd ōrās. *Tib.* (IV, 1, 97. Alĭī leg. *Cimmerion*, Κιμμερίων. Et sic forte *V. Fl.* III, 399, ubi vulgo: *Cimmerium domus est*).

Cimmĕrĭŭs, ă, ŭm (Κιμμέριος). *Cimmérien.* Hīc mihĭ Cimmĕrĭō bĭs tĕrtĭă dūcĭtŭr æstās Littŏrĕ. *O.* Rūrsūm Cimmĕrĭŭs quă Bōsphŏrŭs ōră pătescĭt. *Avien.* (*Descr. Ter.* 730) ‖ *qqf. Des enfers.* Lĕthæămquĕ ratēm, Cimmĕrĭŏsquĕ lăcŭs. *Tib.* (III, 5, 24). Ăvĭă Cimmĕrĭos ĭntĕr dīstāntĭă lūcos (*Culex*, 231).

Cimŏlŭs, ĭ. *m.* (Κίμωλος). *Ile de la mer Égée.* Hīnc hŭmillĭmĕ Mȳcŏnĕn, crĕtōsăquĕ rūră Cimŏli. *O.*

Cinædĭcŭs, ă, ŭm (κιναιδικός). *De danse.* Lĕpĭdam ĕt suāvĕm cāntĭōnem ăllĭquam ŏccĭpĭtō cinædĭcăm. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 19. *Ib.* 7, 1).

Cinædŭs, ĭ. *m.* (κίναιδος). *Efféminé, débauché.* Pūlchrĕ cōnvĕnĭt ĭmprŏbīs cinædīs. *Cat.* (57, 1). Tĕrrēs ĕt fălcĕ cinædos. *M.* (VI, 16, 1). EP. Ĭmprŏbŭs, nēquăm, turpĭs, ŏbscēnŭs. ‖ — ūs, ă, ŭm. *Comme* Cinædicus. Hīc illa, ŭt dēcŭit cinædĭōrĕm. *Cat.* (10, 24). Quārtus cinædă frōntĕ, cāndĭdō vultū. *M.* (VI, 39, 12). *Voy.* Impudicus. ‖ † *arch. Danseur, pantomime.* Stultĕ sāltātūm tē ĭntĕr vēnissĕ cinædos. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 15). Ăd sāltāndūm nōn cinædūs malăcŭs ĕst æque ătque ĕgŏ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 74. Cf. *Macr. Sat.* 2, 10).

Cinăra *ou* Cynăra, æ, *et* Cinărē, ēs. *f.* (κινάρα *et* κυνάρα). *Artichaut.* Hīspĭdă pōnātur cinărē, quæ dūlcīs lăcchō. *Colum.* (10, 235). ‖ *Nom de femme.* Non sūm quālĭs ĕrām bŏnæ Sūb rēgnō Cinăræ. *H.* (*Od.* IV, 1, 4. *Ib.* 13, 21. Adde *Prop.* IV, 1, 95).

Cinclă, æ. *f. Nom de femme.* Stūltĕ, quĭd ĭgnārō nōn dīcĭt Cinclă frātrī? (*Anthol.* I, p. 666).

Cincinnātŭs, ă, ŭm. *Frisé.* Sūbrūfŭs, ăllĭquāntūm crispŭs, cincinnātŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 115. *Id. Truc.* II, 7, 49). SYN. Călămistrātŭs, cirrātŭs. *Voy.* Cincinnus.

Cincinnātŭs, ĭ. *m. L. Quintius Cincinnatus, qui fut dictateur à Rome.* Brennī cōntra ārmă Camīllŭm Prōfĕr ăb ēxsŭllō, Cincinnātīquĕ sĕcūrēs Ēxpŭlsō Cæsonĕ rĕfĕr. *Sid.* (*Pan.* 556. *Ib.* 1631).

Cincinnŭlŭs, ĭ. *m. dimin. de* Cincinnus. Întŏrtī dēmittŭntŭr sĕx cincinnŭlī. *Varr.* (apud *Non.* 6, 43).

Cincinnŭs, ĭ. *m.* (κίκιννος). *Boucle de cheveux, frisure.* Ăltĭŏr hīc quārĕ cincinnŭs? *J.* (6, 491). Ēgŏ jam ĭstōs fictŏs, cōmpŏsĭtōs, cincinnōs tŭōs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 32). SYN. Cirrŭs. PPH. Crīnes, căpillī tŏrtī, întŏrtī, vĭbrātī. Tŏrtŭs căpillŭs. VERS. Fœdārĕ ĭn pŭlvĕrĕ crīnēs Vĭbrātōs călĭdō fĕrrō mȳrrhăquĕ mădentēs. *V.* Sēd tĭbĭ nēc fĕrrō plăcĕăt tŏrquērĕ căpillōs. *O.* Tōrsĕrĭt ĭgnĕ cŏmăm. *Id.* Crīnĭbŭs ĭn nōdŭm tŏrtīs vēnērē Sĭcămbrī. *M.* Pēctĭtquĕ cōmās, ĕt vōlvĭt ĭn ōrbĕm. *J.* Flăvăm Cæsărĭem, ĕt mădĭdō tŏrquēntēm cōrnŭă cirrō. *Id.* Tŏrtōs ĭn flŭctŭm pōnĕrĕ crīnēs. *Manil.* (Alĭī leg. *in flexum*). Tūrrĭtŭm tŏrtīs căpŭt ăccŭmŭlārăt ĭn ăltŭm Crīnĭbŭs, ēxstructōs aŭgĕrĕt ŭt ădditā cirrōs Cōngĕrĭēs, cēlsŭmquæ ăpĭcĕm frōns ărdŭă fĕrrĕt. *Prud.* Nēc tĭbĭ mŭltĭplĭcĕm crīnīs rĕvŏcātŭr ĭn ōrbĕm. *Arbor.* (in *Poet. Min.* II, p. 272, *Lemaire*).

Cinctĭcŭlus, ĭ. *m. Petite ceinture.* Cinctĭcŭlō prăecinctŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 28). *Voy.* Cinctus.

† Cinctōrĭum, ĭi. *n. Ceinture.* Ējŭs rēnīs ădēst cinctōrĭumquĕ fīdēs. *Fort.* (I, 100. At secunda producī debuit).

Cinctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cingo. *Ceint, entouré.* Cinctæque ăd pĕctŏră vēstēs. *O.* Năvālĭquĕ gĕnĕr cinctŭs hŏnōrĕ căpŭt. *Id.* Sēd flāmmīs cinctă sŭb ĭpsă Stārĕ ăcīē. *V.* SYN. Prăecinctŭs, ăccinctŭs, rĕdĭmītŭs, circumdătŭs.

Cinctŭs, ūs. *m. Espèce de caleçon dont se servaient primitivement les Gabiens, qqf. ceinture.* Ĭpsĕ Quĭrīnālī trăbĕă cinctŭquĕ Gābīnō. *V.* (*Æ.* VIII, 612. Ubi *Serv.*) Cinctūquĕ Lătīnō Dissĭmŭlāntĕ dĕām. *St.* SYN. Cingŭlum, zōnă.

Cinctūtŭs, ă, ŭm. *Qui porte le vêtement nommé* Cinctus. Sēmĭcăpĕr cōllĕrīs cinctūtīs, Faunĕ, Lŭpĕrcīs. *O.* Fingĕrĕ cinctūtīs nōn ēxaŭdītă Cĕthēgīs. *Hor.*

Cinĕās, æ. *m.* (Κινέας). *Cinéas, député de Pyrrhus auprès des Romains.* Ĕt Ēpīrōtē Cinĕă mĕmōr măgīs. *Aus.* (*Prof.* 16, 13).

† Cinĕfactŭs, ă, ŭm. *Réduit en cendres.* Ăt nōs hŏrrĭfĭcō cinĕfactŭm tē prŏpĕ bŭstō. *Lr.* (III, 920).

Cinĕrārĭus, ĭi, *et* Cinĭlŏ, ōnis. *m. Esclave chargé de coiffer.* Nūnc tŭum cinĕrārĭus Tōndĕt ŏs. *Cat.* (60, 138). Cūstōdēs, lēctĭcă, cinĭflōnēs, părăsītī. *H.*

Cingă, æ. *m. Rivière de la Tarraconaise.* Strīdēntēs ăcŭĕrĕ tŭbæ, quă Cingă pĕrĕrrat. *L.* (I, 432. *Id.* IV, 21).

Cingō, ĭs, cinxī, cinctŭm, cingĕrĕ. *Ceindre, armer.* Nēc ăcūtō cingĭmŭr ēnsĕ. *O.* SYN. Accingō, prăecingō, circumcingō, ārmō. ‖ *Couronner.* Hīs nīvĕă cingūntŭr tēmpŏră vīttă. *V.* Ĕt cingĭtĕ tēmpŏră rāmīs. *Id. Voy.* Corono. ‖ *Entourer.* Ōmnĕ lātŭs

cingēns sīlvă cŏrōnăt âquās. *O.* Cingēbănt ŏppidă fossæ. *Id.* Lōngæ mūris quūm cingĕrēt Albam. *V.* Ūt fĕră, quæ dēnsa vēnantūm sēptă cŏrōnă Cingĭtŭr. *Id.* Gladiī quūm tristĕ mĭnantēs Jūdĭcĭum însŏlĭtă trĕpĭdūm cinxĕrĕ cŏrōnă. *L.* SYN. Ambĭŏ, circumdŏ, includŏ. *Voy.* Circumdo. ‖ *Assiéger.* Prĕmŏr hinc ŏdiis, hinc mīlĭtĕ cingŏr. *Cl.* Undique ēnim dēnsa Teucri cinxĕrĕ cŏrōnă. *V.* Gĕlĭcīs sī cingăr ăb ārmīs. *O. Voy.* Obsideo.

Cingŭlă, æ. *f. Sangle de cheval.* Ēt nŏvă vēlōcēm cingŭlă lædăt ĕquūm. *O.* (Adde *Calpur.* 6, 41). ‖ *qqf. Ceinture.* Nēc brĕvīs în rūgās cingŭlă pressă sŭas. *O. Voy. le suiv.*

Cingŭlŭm, ī. *n. Ceinture, écharpe, baudrier.* Aūrĕă sŭbnēctēns ēxsērtæ cingŭlă mammæ. *V.* Nōtis fulserunt cingŭlă bullis. *Id.* Cingŭlă băccis Aspĕră. *Cl.* SYN. Zōnă, bāltĕŭs. *Voy. ces mots.* ‖ *Cercles célestes.* Ignĕă quīn ētĭăm pĕr cœlŭm cingŭlă flăgrānt Andrŏmĕdæ. *Avien.* (*Arat.* 464). Quot cœlŭm stringunt cingŭlă sŏrtĕ părī (*Anthолog.* I, p. 469). *Voy.* Zona, Balteus.

Cingŭlŭm, ī. *n. Ville du Picénum. D'où* Cingŭlŭs, ă, ŭm. Cingŭlă săxă. *Sil.* (X, 34).

Cinĭfes. *Voy.* Scinifes.

Cinĭflŏ. *Voy.* Cinerarius.

Cinis, ĕris. *m. Cendre.* Spōntĕ sŭă, dum fĕrrĕ mŏrŏr, cinis ipsĕ : bŏnum sit ! *V.* Hæc mĕmŏrāns, cinĕrem ēt sŏpītŏs sŭscĭtăt ignēs. *Id.* Sŭppŏsĭtum cinĕrī pānem fŏcŭs ipsĕ părăbăt. *O.* EP. Calēns, călĭdŭs, fervens, tĕpens, tĕpĭdŭs, candens, lēvis, ŏbrŭtŭs, dŏlōsŭs. ‖ *Au fig.* Incēdō pĕr ignēs Suppŏsītos cinĕrī dŏlōso. *H.* Dilāpsam în cinĕrēs făcĕm. *Id.* In cinĕrēs ārs mĕa vērsa fŏrēt. *O.* ‖ *Cendres des morts.* Nēc pātrĭs Anchīsæ cinĕrēs mānēsvĕ rĕvellī. *V.* Flebănt, ēt cinĕrī ingrātŏ suprēmă fĕrēbănt. Lībăbăt cinĕrī Andrŏmăchē. *Id.* SYN. Mānēs, rĕlĭquiæ, ossă. ‖ *Mort, défunt.* Ēt cēdo invīdĭæ, dūmmŏdo ăbsŏlvăr cinis. *Ph.* Dōnec cinis înjūriōsīs ārīdŭs ventis fĕrār. *H.* Cinĕrī glorĭă sĕră vĕnit. *M.* (I, 26, 9). *Voy.* Mortuus. ‖ *La mort.* Rārī pŏst cinĕrēs hăbēnt pœtæ. *M.* (1, 2, 6). Quŏdquĕ cinis paucis, hŏc mĭhī vĭtă dĕdit. *Id.* (V, 13, 4). Fāmăquĕ pŏst cinĕrēs majŏr vĕnit. *O.* Nōn præmātūrī cinĕrēs, nōn fūnŭs ăcĕrbum. *J.* (11, 44). *Voy.* Mors. ‖ *Cendres des villes.* Nōn sătis ēst cinĕrēs pătriæ însēdīssĕ süprēmōs ? *V.* Impŭlsās cinĕrī mīscĕrĕ Mȳcēnās. *St.* Cinis indŭlt ŭrbēs. *V. Fl.* Sūbdĭtă tĕctis făcĕ, ăltŭs sēpŭltēs ŏbrŭĕt gentēs cinis. *Sen.* (*H. Fur.* 366). SYN. Rĕlĭquiæ, rŭdĕră. *Voy.* Everto, Excidium. ‖ — immundus. *Fumier, terreau.* Effĕtos cinĕrem immundum jactārĕ pĕr ăgros. *V. Voy.* Fimus. ‖ †*f. arch.* Trōja vĭrum ēt vĭrtūtum ŏmnium ăcĕrbă cinis. *Cat.* (68, 90). Cinĕre ūt mūltă lătĕt ŏbrŭtŭs ignis. *Ir.* (IV, 924). Quūm jăm fulvă cinis fŭĕrit. *Calv.* (apud *Non.* 3, 51. Idem refert *Charis.* 1, 78, nisi quod habet *fuero*). Forsĭtăn hŏc ētĭăm gaudĕăt ipsă cinis. *Id.* (apud *Charis. ibid.*)

†Cinĭscŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Cinis. Fŭĕrītquĕ cinĭscŭlŭs ārēns. *Prud.* (*Cath.* 1564).

Cinnă, æ. *m. L. Cornélius Cinna, consul, partisan de Marius.* Sullă pŏtēns, Marĭŭsquĕ fĕrōx, ēt Cinnă crūēntŭs. *L.* Ad Cinnās Marĭŏsquĕ vēnis. *Id.* Sī tristēs Marĭī trūcēsquĕ Cinnæ. *Sid.* (*Pan.* 3545). ‖ 2. *Helvius Cinna, poète, ami de César.* Nām nĕque ădhūc Vārō vidĕŏr nēc dīcĕrĕ Cinnā Dignă. *V.* Smȳrnă mĕī Cinnæ. *Cat.* (95, 1. *Id.* 10, 30 ; *Ov. Trist.* II, 435 ; *Mart.* X, 21, 4). ‖ 3. *Poète contemporain de Martial.* Vērsĭculŏs în mē nārrātŭr scribĕrĕ Cinnă. *M.* (III, 9).

Cinnămĕŭs, ă, ŭm. *De cannelle.* Ālēs cinnămĕŏ rădĭātŭs tempŏră nĭdŏ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 17).

Cinnămŏn *et* Cinnămŭm, ī. *n.* (κίνναμον). *Cannelle, écorce odorante.* Quăquĕ fĕrēs grĕssŭs, ădŏlēbŭnt cinnămă flammæ. *O.* Effŭdĕrĕ cŏmæ, quŏd nŏndum ēvānŭĭt aūră, Cinnămŏn, ēxtĕrnă nēc pĕrdĭdĭt ăĕră tĕrră. *L.* Tū mĭhī stăctē, tū cinnămŭm, tū rŏsă. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 6). *Voy.* Odor.

Cinnămŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cinnăm, Cinnămĕ, tē jŭbēs vŏcārī. *M.* (VI, 17).

Cinȳphĭŭs, ă, ŭm (Κινύφιος). *Du pays arrosé par le Cinyps, de Libye. Les boucs de ce pays étaient renommés pour leur toison.* (Cf. *Isid. Orig.* 12, 1.) Nēc mĭnŭs întĕrĕă bārbăs încānăquĕ mentă Cinȳphĭī tŏndēnt hīrcī. *V.* Cinȳphĭās întĕr pēstēs tĭbī pălmă nŏcēndī ēst. *L.* Cinȳphĭumquĕ Jŭbam. *O.* (Adde *Mart.* VII, 94, 13 ; VIII, 51, 11). *Voy.* Libycus.

Cinȳps, ȳphis, *et* Cinȳphŭs, ī. *m.* (Κίνυφ *et* Κίνυφος). *Fleuve de Libye.* Quōs vāgŭs hūmēctāt Cinȳps, ēt prōximŭs hōstis. *Cl.* (Cf. *Isid. Orig.* 12, 1 ; *Plin.* 5, 4).

Cinȳrădes *et* Cinȳrēĭus, ă, ŭm (Κινυράδες *et* Κινυραῖος). *De Cinyras.* Quæstŏr ăb Īdălĭō Cinȳrădæ littŏrĕ Cȳpri. *L.* Vērum aūt Pērsĕphŏnæ Cinȳrēĭus ībit Ădōnis. *Aus.* (*Epit. Her.* 33, 7). Cinȳrēĭă vīrgŏ. *O.* ‖ *De Myrrha.* Cŏrȳcĭæquĕ cŏmæ, Cinȳrădăquĕ gĕrmĭnă. *St. Voy.* Myrrha.

Cinȳrās, æ. *m.* (Κινύρας). *Cinyras, roi de Chypre, père de Myrrha.* Vīrgĭnĕī Cinȳrās hæc crēdens essĕ tĭmōris. *O.* (Cf. *Met.* X, 297 *sq.*). Āt scĕlŭs întcēstō Cinȳræ crēscēbăt în ălvō. *Helv. Cin.* (apud *Prisc.* 6, 718. Paulo aliter idem citat *Charis.* 1, 61, sed mendose, ut mihi videtur).

Cĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Émouvoir, exciter, appeler.* Tērrāĭquĕ sŏlŭm sŭbĭgēntēs cimŭs ăd ortŭs. *Ir.* (I, 212). Indĕ lĕgō, Phœbŭmquĕ cĭō, Mūsămquĕ lăcessō. *M.* (IV, 90, 4). Bĭjūgēs ōrĭĕns cit ĕquōs Nox (*Culex*, 201). Jēsūm clāmūs vŏcībŭs. *Prud.* (*Cath.* 126). *Voy.* Cieo.

Cĭŏs. *Voy.* Cius.

Cippŭs, ī. *m. Cippe, colonne tumulaire.* Millĕ pĕdēs în frŏntĕ, trĕcēntŏs cippŭs în ăgrŭm Hīc dăbăt. *H.* Nōn lĕvĭŏr cippŭs nūnc împrīmĭt ŏssă. *Pers.* (1, 137). *Voy.* Sepulcrum.

Cīpŭs *ou* Cippŭs, ī. *m. M. Génutius Cipus, noble romain des premiers temps de la république.* Aūt sŭă flūmĭnĕă quūm vĭdit Cīpŭs în ŭndă. *O.* (*Met.* XV, 565 *sq.*)

Circă. *prép. Autour de.* Ēt circă rēgem, ătque ipsa ăd prætŏrĭă dēnsæ. *V.* Pĕr căput ēt circă sălĭūnt lătŭs. *H.* SYN. Circŭm. ‖ *Aux environs de, vers.* Circă mītĕ sŏlum Tĭbŭrīs. *H.* Circă vīrēntēs ēst ănĭmŭs tuæ Cāmpōs jŭvēncæ. *Id.* SYN. Vērsŭs, ăd. ‖ *Environ, en parlant du temps.* Circă lūstră dĕcĕm. *H. Voy.* Circiter. ‖ *adv. A l'entour, auprès.* Mūltă bŏvēm circă măctāntŭr cōrpŏră mŏrtī. *V.* Grāmĕn ĕrāt circă. *O.* SYN. Circŭm, jŭxtă, prŏpĕ.

Circæŭs, ă, ŭm (Κιρκαῖος). *De Circé.* Prōximă Circææ rādūntŭr littŏră tĕrræ. *V.* Villă cāndēns Tŭscŭli Circæă tăngăt mœnĭă. *H.*

Circē, ēs, *et arch.* Circă, æ. *f.* (Κίρκη). *Circé, fille du Soleil et de Persa, fameuse magicienne, vint s'établir sur un promontoire du Latium.* Sīrēnŭm vŏcēs ēt Circæ pōcŭlă nōstī. *H.* Cārmĭnĭbŭs Circē sŏcĭōs mūtāvīt Ŭlȳssīs. *V.* Hāne ăssĕrvă Circæn,

sōlis fillăm. *P.* (*Epid.* IV, 2, 34). SYN. Tītānis. EP. Ææă, Phœbēa, Tītāniă; pulchrā; dōctā, cāllidā, vēnēficā. PPH. Fillă Pērsēs. Sōlis fillă, gĕnŭs, prōgēnīēs. Ææă pŭellă. VERS. Quōs hŏmĭnum ex facĭe, dĕă sævă, pōtentĭbŭs hĕrbis Indŭĕrăt Circe in vultŭs ac tĕrgă fĕrārum. *V.* Tēlēgōnīquĕ părens, vĕrtendis nătă fĭgŭris. *O.* Sōlĕ sătæ Circes tām măgnă pōtentĭă fertur, Vērtĕrĭt ŭt multos in nŏvă mōnstră vĭros. *Id.* Vēlă Nērītĭī dūcis, Et vāgās pĕlăgō rătes Eurus āppŭlit īnsulæ, Pulchrā quă rĕsīdens dĕă, Sōlis ēdĭtă sĕmĭnĕ, Miscĕt hospĭtĭbus nŏvis Tăctă cărmĭnĕ pōcŭlă. *Boet.* (4, 3. Cf. *Hor. Epod.* 17, 17; *Tibul.* II, 4, 55; *Prop.* III, 10, 27; *Ov. Met.* XIV, *init.* De latina declinatione *Circa, æ*, vid. *Charis.* 1, 46).

Circēĭī *ou* Circēji, ōrum. *m. pl. Ville sur un promontoire du Latium, qui prit son nom de Circé.* Ōstrēă Circēĭis, Misēno ōrĭuntur ĕchīnī. *H.* Cæsăr in Albānum jussit mē mănĕ vĕnīrĕ, Cæsăr Circēĭos. *M.* (XI, 8, 3. Cf. *Mel.* 2, 4. Scribitur et *Circæi* : fortasse melius).

†Circĕn, ĭnis. *m. Comme* Circes. Ille ĕgŏ quī vixī bis dēnō circĭnĕ sōlis (*Anthol.* II, p. 242).

Circēnsēs, ĭum. *m. pl.* (*s. ent.* ludi). *Jeux du cirque.* Măgnis circēnsĭbŭs āctis. *V.* Dŭās tantŭm rēs ānxĭŭs optăt, Pānem et circēnsēs. *J.* (10, 80). *Voy.* Ludus. || Circēnsĕ tōmentŭm. *Natte de roseau sur laquelle les pauvres s'asseyaient au théâtre.* Tōmentŭm cōncīsă pălus circēnsĕ vŏcātur. *M.* (XIV, 160. Cf. *Sen. Vit. Beat.* 25).

†Circēs, ĭtis. *m. Cercle.* Ŭmbrăt mŭltĭcăvŭs spătĭōsō circĭtĕ fōrnix. *Sid.* (*Pan.* 3051). Tĕgĭt extĭmă limbī Circĭtĕ pălă pĕdēs (*Ibid.* 2470. Cf. *Fest.*). *Voy.* Circulus. || *Tour du cirque.* Quintō circĭtĕ, nōn vălēns sequentŭm Pondŭs fĕrrĕ prĭor, rĕtorquĕt axĕm. *Sid.* (*Pan.* 3455).

Circĭnō, ās, āre. *Décrire un arc, parcourir en tournant.* Ŭtquĕ sŭōs ārcus pĕr nūbĭlă circĭnăt īris. *Manil.* (I, 718. *Ib.* 643). Inclĭnăt cursus, et eăsdem circĭnăt aŭras. *O.* Ānnī tempŏră circĭnantĕ Phœbō. *Sid.* (*Pan.* 3382). *Voy.* Circumeo.

Circĭnus, ī. *m.* (κίρκινος). *Compas, instrument pour mesurer les distances.* Cujus plānĭtĭēm lōngō trānsmittĕrĕ tractū Circĭnus excurrens mēta intĕrĭōrĕ ‘lăbōrăt. *Prud.* (*Sym.* 406. Cf. *Vitruv.* 9, 8 : « *Circino* spatia metiri. ») VERS. Ex ūnō dŭŏ fĕrrĕă brāchĭă nōdō Vinxit, ŭt, æquālī spătĭō dīstantĭbŭs illīs, Altĕră pars stārĕt, pars altĕră dūcĕrĕt ōrbĕm. *O.* || *qqf. Cercle, tour.* Intĕgĕr immensŭm vertĕbăt circĭnus ānnum. *Alcim.* (IV, 586).

Circĭtĕr. *prép. et adv. Environ.* Octāvăm circĭtĕr hōrăm. *H.* Nam illīc nostĕr est fortassĕ circĭtĕr trĭennĭum. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 79. *Id. Cist.* IV, 2, 8). SYN. Circă, ăd, sŭb, fĕrĕ, fermĕ.

†Circĭtĭō, ōnis. *f. Détour; circonlocution.* Ita āpĕrte ipsăm rem mŏdō lŏcūtŭs, nĭl circĭtĭōne ūsŭs ĕs. *Ter.* (*And.* I, 2, 31. Vulgo *circuitione*, reclamante metro).

†Circĭtŏr, ōris. *m. Qui va et vient, fait le guet.* Quĭd tēcum mĭhī, circĭtŏr mŏlēstē? (*Priap.* in *Anthol.* II, p. 495. Adde *ibid.* p. 251, ubi secunda non bene producitur.)

Circlŭs, ĭi. *m. Vent du nord-ouest.* Sōlŭs sŭă lĭttŏră turbăt Circlŭs. *L.* (I, 407). Circlŭs hīnc dextrō gĕlĭdŭs circumtŏnăt ăntrō (*Anthol.* II, p. 387. Cf. *Gell.* 2, 22).

Circlus, ī. *m. sync. pour* Circulus. Lāxōs tĕnŭī dē vīmĭnĕ circlōs. *V.*

Circŭĕō. *Voy.* Circumeo.

†Circŭĭtĭō *et* Circŭmĭtĭō. *Voy.* Circitio.

Circŭĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Circueo. *Qui fait le tour, qui entoure.* Ōrbĕm circŭĭtŭs cornĭbŭs ālligăt. *Sen.* (*Med.* 98. Scribitur et *circumitis*).

Circŭĭtŭs, ūs. *m. Circuit, tour.* Sævăquĕ circŭĭtū cūrvantĕm brāchĭă lōngō Scorpĭŏn. *O.* Mōllēs ădĭtus pĕr dēvĭă flexō Circŭĭtū pĕtīt. *Sil.* Ōmnēmquĕ pĕrērrāt Ūndĭquĕ circŭĭtŭm. *V.* SYN. Ambĭtŭs, flexŭs, gȳrŭs, ōrbis. || *Circonlocution, détour.* Nĕc pĕr circŭĭtŭs lŏquātŭr īllăm. *M.* (XI, 16, 8). SYN. Ambāgēs.

Circŭlātŏr, ōris. *m. Charlatan.* Quōs sæpĕ fălsŭs circŭlātŏr dēcĭpit. *Prud.* (*Peri.* 2495). SYN. Præstĭgĭātŏr, āgȳrtă.

Circŭlātrix, īcis. *f. Femme qui joue le rôle de charlatan.* Ecquandō Tēlĕthūsă circŭlātrix? (*Priap.* in *Anthol.* II, p. 495.) Dūdum lŏcūtă circŭlātrix ĭndēcēns. *Capell.* (IV, p. 135). || *adj. Trompeuse.* Et fœdă linguæ prōbrā circŭlātrĭcis. *M.* (X, 3, 2).

Circŭlŭs, ī. *m. Cercle, figure ronde.* SYN. Circlŭs. || *Cercle céleste.* Ubi circŭlŭs æxēm ŭltĭmŭs ĕxtrēmŭm, spătĭōquĕ brĕvissĭmŭs, ămbĭt. *O.* Quă circŭlŭs ăltī Sōlstĭtĭī mĕdĭum signōrŭm pĕrcŭlit ōrbĕm. *L.* (IX, 532. *Id.* IV, 496; X, 212; *Manil.* I, 678). SYN. Circŭs, ōrbis, zōnă. || *Collier.* Flĕxĭllis ōbtōrtī pĕr cōllŭm circŭlŭs aurī. *V. Voy.* Torquis. || *Cercle, réunion, société.* Scribăt cărmĭnă circŭlīs Pălæmōn. *M.* (II, 86, 1). Majōrĕ quīsquăm circŭlō cōrōnētur. *Id.* (X, 62, 5). SYN. Cōrōnă, cœtŭs.

Circŭm. *prép. Autour de.* Tĕr circum īllăcōs răptăvĕrăt Hectŏră mūrōs. *V.* Laurŭm sinĕ tempŏră circŭm Sērpĕrĕ. *Id.* SYN. Circă. || *adv. A l'entour.* Ānnĕ vĭdēs tōtō prōpĕrārī lĭttŏrĕ circŭm? *V.* Circumque īnfraquĕ rōtantŭr. *St.* Ingentī circŭm clāngōrĕ sŏnantĕm Ādspexĭt. *O.* SYN. Circă, jŭxtă, prŏpĕ.

Circŭmăctŭs, ă, ŭm. *Qui a fait un tour.* Rŏsĕŭmquĕ circŭmăctæ Răpĭt ōscŭlŭm pŭellæ. *Capel.* (IX, p. 311).

Circŭmăgŏ, *et qqf.* Circumăgō, ĭs, ĕrĕ. *Tourner ou faire tourner autour.* Quō tē circŭmăgās? quæ prīma aŭt ultĭmă pōnās? *J.* (9, 81). Circumăgĭtur quum vēnĭt ĭmăgō, prōptĕrĕă quŏd. *Lr.* (IV, 317. Hic forte melius divisim. Ceterum *Prisc.* 2, 767, nos docet hoc verbum pati elisionem.) Tĕr flŭctŭs ĭbĭdĕm Tōrquĕt ăgēns circŭm. *V.* Circŭm căput ēgĭt hŏnēstŭm. *Id.* SYN. Circumfĕrŏ, convĕrtŏ, vĕrtŏ. || *Détourner de son chemin.* Nĭl ŏpŭs est tē Circŭmăgī. *H.* SYN. Dēflectŏ.

Circŭm ămplectŏr, ĕrĭs, ī. *d. Embrasser, entourer.* Et mollī circum est ānsās ămplexŭs ăcānthō. *V.* Circumque ămplexŭs ūtrămquĕ. *Manil.* (1, 312).

† Circumcæsūră, æ. *f. Contour des corps.* Extĭmă membrōrŭm circumcæsūră tămĕn sē Incŏlŭmĕm præstăt. *Lr.* (III, 220. *Id.* IV, 61. Sic et *Arnob.* 3, 107).

Circumcidŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Couper à l'entour, élaguer.* Sĕd circumcīdās ăcĭēm, sōlămquĕ rĕlĭnquās. *Lr.* (III, 412). SYN. Ămpŭtŏ, sĕcŏ. || *Retrancher.* Qui circumcīdĭs ōmnem impensăm fūnĕrĭs. *Ph.* SYN. Rĕsĕcŏ, dētrāhŏ. || *Eccl. Circoncire.* Et circumcidi dŏcŭit, lēgīquĕ văcārĕ. *Tertul.* (*adv. Marc.* 1, 169). *Voy.* Circumcisus.

Circumcingŏ, ĭs, ĕrĕ. *Entourer.* Tēlis circumcingĕntĭbŭs ultrō Æssĭlĭt in fĕrrŭm. *Sil.* Nōn circumcin-

cingăt tĕrrēstrēs lūmĭnĕ mētās (*Anthol.* II, p. 330). *Voy.* Circumdo.

† Circŭmcircă. *adv. Tout à l'entour.* Scălptūrire ūngŭlīs Circŭmcircă. *Pl.* (*Aul.* III, 4, 8). *Voy.* Circa.

Circŭmcīsĭŏ, ōnis. *f. Eccl. Circoncision.* Pōssĕ lăvācrā dărī quăm circŭmcīsĭŏ cărnis. *Arat.* (?) *Voy. le suiv.*

Circŭmcīsŭs, ă, ŭm. *Eccl. Circoncis.* Circŭmcīsŭs ădĕst, ēt jŭrĕ rĕnāscĭtŭr ūndis. *Arat.* (?) VERS. Mŏx ēt præputĭă pŏnūnt. *J.* (14, 99). Ĕccĕ rĕcĭdī Ăd mōrĕm lĕgīs, nōmĕnque āptārĕ nĕcĕsse ĕst. *Juvc.* (I, 208).

† Circŭmclāmātŭs, ă, ŭm. *Qui retentit de cris.* Ēt Sēstĭās ōrā Hĕllēspōntĭăcīs circŭmclāmātă prŏcēllīs. *Sid.* (*Pan.* 537).

Circŭmclaŭdŏ *et* Circŭmclūdŏ, ĭs, ĕrē. *Entourer, enfermer.* Ēt cūrvō ceū circŭmclūsă Drăcōnĕ. *Avien.* (*Arat.* 147).

Circŭmcūrsāns, tis. *Courant autour.* Quăm circŭmcūrsāns hīnc īllīnc sæpĕ Cŭpīdō. *Cat.* (68, 152).

Circŭmcūrsŏ, ās, ārē. *Courir autour, çà et là.* Hăc īllăc circŭmcūrsa; īnvĕnĭūndum ĕst tămĕn. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 1. Adde *Pl. Rud.* I, 4, 4). Ātrīă vērsāri, ēt circŭmcūrsārĕ cŏlūmnæ. *Lr.* (IV, 401). SYN. Cūrsĭtŏ. *Voy.* Curro, Erro.

Circŭmdātŭs, ă, ŭm. *Mis autour.* Ăd tālŏs stŏlă dēmissa, ēt circŭmdātă pāllă. *H.* Quŏ sīmŭl ĭnfŭlæ vīrgĭnĕŏs circŭmdātă cŏmptŭs. *Lr.* (I, 87). SYN. Circŭmjectŭs. ‖ *Entouré.* Jămquĕ vălē: fĕrŏr ingĕnti circŭmdātă nŏctĕ. *V.* Frōntēm circŭmdātŭs ūvis. *O.* SYN. Cinctŭs, *qqf.* rĕdĭmītŭs.

? Circŭmdēnsātŭs, ă, ŭm. *Devenu épais autour.* Cuī jŭgĕrā mūltă nĭtēntĭs Vīnētī sēpēs circŭmdēnsātă cŏĕrcĕt. *Juvc.* (III, 713. Seu dīvisim, ut sīt *circum coercet.*)

Circŭmdŏ, ās, dĕdī, ātŭm, ārĕ. *Entourer, ceindre, enfermer.* Lūcĕ palām cĕrtum ĕst ignī circŭmdărĕ mūrōs. *V.* Sēptēmquĕ ūnā sĭbī mūrō circŭmdăbĭt ārcēs. *Id.* Rōmŭlŭs ūt săxō lūcŭm circŭmdĕdĭt ātō. *O.* SYN. Cingŏ, ămbĭŏ, claŭdŏ, ĭncludŏ, sēpĭŏ, ŏbdŏ, cŏrōnŏ, cōmplĕctŏr, ămplĕctŏr, circumplĕctŏr, circumstŏ, circŭmsīstŏ, *qqf.* cōmprēndŏ, cōlligŏ (is).

Circŭmdūcŏ, ĭs, ĕrē. *Conduire autour.* Tum aūtēm circŭmdūce ēxercĭtŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 66). Gălli Cȳbĕbēs circum in quæstŭs dūcĕrĕ Āsĭnum sōlēbānt. *Ph.* ‖ *Tromper, soustraire par fraude.* Quāsī tū dīcās mĕ tē vēllĕ ārgentō circŭmdūcĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 39. *Ib.* I, 5, 16; *Bac.* V, 2, 64).

† Circŭmdūctĭŏ, ōnis. *f. L'action de conduire autour.* ‖ *Soustraction, vol.* Ārgēntī circŭmdūctĭŏ. *Pl.* (*Capt. Grex*, 3).

Circŭmdūctŭs, ă, ŭm. *Conduit autour.* Sēd circŭmdūctō căptīvōrum āgmĭnĕ. *J.* (10, 280). ‖ *Qui a été trompé, volé.* Nūmnam ĭt ă bălnĕō circŭmdūctŭs pāllĭō? *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 16).

Circŭmĕō *ou* Circŭĕō, *et qqf.* Circumĕō (*Prisc.* 2, 567), ĭs, īvī *et* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Aller autour; visiter, parcourir.* Dūmque īlli ēffūsām lōngīs ānfractĭbŭs ūrbĕm Circŭmĕūnt. *L.* Circŭlt, ēt quæ sit fōrtūnă făcillĭmă, tēntăt. *V.* Heūs tū, quī fānă vēntrīs caūsă circŭmīs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 52). Circumīrĕ cœpīt ūrbĕs Āsĭæ nōbĭlēs. *Ph.* SYN. Ŏbĕō, ŏbămbŭlō, lūstrō, pĕrlūstrō, pĕrāgrō, pĕrĕrrō. ‖ *Entourer.* Circŭmĕūnt ūnŭm Phīneūs, ēt mīllĕ sĕcūtī. *O.* Cūjus nōn hēdĕræ circŭmĭĕrĕ căput. *Pp.* (II, 4, 26). SYN. Ămbĭŏ, cingŏ. *Voy.* Circumdo. ‖ *Épier.* Eūm circumīre ĭn hūnc dĭĕm. Ēt mĕ, sī pŏssēt, mūlĭĕre ĭntĕrvōrtĕrĕt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 109). ‖ *Tromper.* Pŭĕrūm tūnc ārtĕ dŏlōsā Circŭīt, ēt sōllĕās sŭbrīpŭit ĭpsĕ sŭās. *M.* (VIII, 59, 13). Făcĭnŭs ĭndignūm, Chrĕmĕ, sīc circŭmīrī! *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 8). *Voy.* Decipio. ‖ *Au fig.* Ĭndĕ sōnŭs gĕmĭnās mihī circŭīt aūrēs. *St.*

Circŭmēundŭs, ă, ŭm. *Dont on doit faire le tour.* Mētāquĕ fĕrvēntī circŭmĕūndă rōtā. *O.*

Circŭmfĕrŏ, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter autour.* Hūc ătque hūc ălĕs circŭmtŭlĭt: ădspĭcĭt ūrbĕm. *V.* Immānem ærātō circŭmfĕrt tēgmĭnĕ sīlvām. *Id.* Pātrĭæ circŭmfĕrt ōscŭlă dĕxtræ. *V. Fl.* SYN. Vŏlvŏ, tŏrquĕŏ, vĕrtŏ. ‖ *Publier.* Nōvī ăllquām, quæ sē circŭmfĕrāt ēssĕ Cŏrĭnnām. *O.* ‖ *Purifier.* Idĕm tĕr sŏclōs pūrā circŭmtŭlĭt ūndā. *V.* Prō lārvātō tē circŭmfĕrām. *Pl.* (apud *Serv.* ad *Virg.* VI, 229. *Id. Amph.* II, 2, 143).

Circŭmflăgrāns, tis. *Qui brûle autour.* Quāquĕ pĕr ĭmmēnsūm circŭmflăgrāntĭbŭs aūstrīs. *Avien.* (*Arat.* 274).

Circŭmflĕctŏ, ĭs, ĕrē. *Tourner, décrire un cercle.* Scīrēnt, ēt lōngŏs ŭbī circŭmflĕctĕrĕ cūrsŭs. *V. Voy.* Flecto.

Circŭmflĕxŭs, ă, ŭm. *Tourné autour, décrit.* Ceū circŭmflĕxō sĭnŭāntŭr flūmĭnă lāpsū. *Avien.* (*Arat.* 139). Ăncĕps lăbȳrīnthŭs, ēt errŏr Circŭmflĕxŭs ăgăt. *Prud.* (*Apoth.* 271). Circŭmflĕxă răpīt cēntēnŭs sæcŭlă cōnsŭl. *Cl.*

Circŭmflŏ, ās ārĕ. *n. Souffler de tous côtés.* Ceū circŭmflāntĭbŭs aūstrīs Ăltērnŭs prōcŭmbăt ăgĕr. *St.*

Circŭmflŭŏ, ĭs, ĕrē. *n. Couler autour.* Cōcȳtūsquĕ sĭnū lābēns circŭmflŭĭt ātrō. *V.* Ūtrūmquĕ lātŭs circŭmflŭĭt æquŏrĭs ūndă. *O.* Spūmāquĕ pēstĭfĕrŏs circŭmflŭĭt hŏrrĭdă rictŭs. *Id.* SYN. Āllŭŏ, circumlŭŏ, circumfūndŏr, circumlābŏr. ‖ *Entourer.* Sōlĭtŭs frōntēm circŭmflŭĭt ignĭs. *Cl.* Rōbōrăque ămplĕxōs circumflŭxissĕ drăcōnēs. *L.* SYN. Ămbĭŏ, cingŏ, circumdŏ. ‖ *Au fig. Nager dans, avoir en abondance.* Ăttōllĭs căpŭt, ēt mūltō circumflŭĭs aūrō. *Prud.* (*Sym.* 501). SYN. Āffŭŏ, ăbundŏ.

Circŭmflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule autour, répandu autour.* Scīndĭtŭr ĭn partēs gĕmĭnās circumflŭŭs ămnĭs. *O.* ‖ *Baigné par.* Ūrbs gĕmĭnō quōndăm circumflŭă pōntō. *V. Fl.* (Adde *Luc.* IV, 407). Circumflŭă Tĭbrĭdĭs ălvĕō (insula). *O.* ‖ *Au fig. Bordé.* Mæŏnĭō circumflŭă līmbō (chlamys). *St.* ‖ *Qui nage dans, qui abonde.* Mēns circumflŭă lūxū. *Cl.* Circumflŭă gĕmmīs (femina). *Id.* Ēt nĭtĭdīs făllēns circumflŭă cōpīă rēbŭs. *Prud.* (*Ham.* 398). *Voy.* Abundans.

Circŭmfrĕmŏ, ĭs, ĕrē. *n. Frémir autour.* Quæ circumfrĕmĭt, ēt vōrārĕ tēntăt. *Prud.* (*Cath.* 741).

Circŭmfūndŏ, ĭs, udī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Répandre, verser autour.* Tūm dēmum tĕrrīs, quās circumfūdĕrăt ātrā Tēmpēstās, stȳglæ tāndēm fŭgĕrĕ tĕnēbræ. *Sil.* (VII, 723). ‖ *Entourer.* Ēt mūltō nēbŭlæ circŭm dĕă fūdĭt ămictū. *V. Voy.* Circumdo.

Au pass. Circumfūndŏr. *Se précipiter ensemble au combat, entourer l'ennemi.* Irrŭīmŭs, dēnsīs ēt circumfūndĭmŭr ārmīs. *V.* SYN. Cōncŭrrŏ, irrŭŏ, incŭrrŏ. ‖ *qqf. En parlant d'une seule personne.* Ēt nūnc hāc jŭvēnī, nūnc circumfūndĭtŭr illāc. *O.* ‖ *Être entouré.* Cērnīs ŭt ārmātā circumfūndārĕ cōrōnā. *Sil.*

Circŭmfūsŭs, ă, ŭm. *Répandu autour, qui entoure.* Nēc circumfūsō pēndēbat ĭn āĕrĕ tēllūs. *O.*

Quŭm circumfūsă rĕpēntĕ scīndīt sĕ nūbēs. *V.* ‖ *Au fig.* Cōllōquĕ părēntĭs Circumfūsă sŭī. *O.* Circumfūsæquĕ Dānăm Cōrpŏrĭbŭs tĕxĕrĕ sŭīs. *Id.* ‖ *En parlant de combattans.* Ēt circumfūsō vōlĭtābānt mīlĭtĕ Vōlscī. *V.* Cūrsŭs ĕquī, circumfūsūsquĕ sătēllēs. *O.* ‖ *Entouré.* Tōt Lĭbўæ pōpŭlīs, tōt circumfūsŭs Ībērīs. *Sil.*

Circumgĕmō, īs, ĕrĕ. *n. Gémir autour.* Nēc vēspertīnŭs circumgĕmīt ūrsŭs ŏvīlĕ. *H.*

Circumĭēns, ēuntĭs. *Qui va autour, qui entoure.* Mōrĕ lŭpī clausās circumĕuntĭs ŏvēs. *O.*

Circumlĭtĭō, Circumlĭtor, Circumlĭtŭs. *Voy.* Circitio, Circitor, Circuitus.

Circumjectŭs, ă, ŭm. *Jeté autour, qui entoure.* Præfŭlgĭdă nūbēs, Circumjecta ŏcŭlīs, vēstībăt lūmĭnĕ mōntĕm. *Juvc.* (III, 331).

Circumjectŭs, ūs. *m. L'action de jeter autour, enveloppe.* Quī tĕnĕrō tĕrrām circumjectu ămplectĭtŭr. *Cic.* (*N. Deor.* 2, 25, de æthere).

Circumlăbēns, tis. *Qui coule, roule autour.* Prōspectūmquĕ dĕdīt circumlābentĭs Ōlўmpī. *L.*

Circumlăquĕō, ās, ārĕ. *Enlacer autour.* Pĕr sēnōs circum ūsquĕ sĭnŭs lăqueābĭs. *Grat.* (*Cyn.* 20).

† Circumlătrātŏr, ōrĭs. *m. Qui aboie ou mugit autour.* Ŏccănŭs iste ēst, ōrbĭs ĕffūsī prŏcŭl Circumlătrātŏr, istĕ pontŭs măximŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 590).

† Circumlătrātŭs, ūs. *m. Aboiement autour.* Nēc tăllă quīsquăm Insŏnŭīt tāntīs circumlătrātĭbŭs aūdæ. *Juvc.* (IV, 537).

Circumlătrō, ās, ārĕ. *n. Aboyer autour, et au fig.* Circumlătrăt ingēns Tūrbă cănŭm, si fortĕ vĕlĭs concŭrrĕrĕ cāmpō. *Sid.* (*Pan.* 696). Circumlătrātquĕ pōntŭs Insŭlās dūās. *Avien.* (*Or. mar.* 139).

Circumlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Circumfero. *Porté autour.* Circumlātă dŭ mēnsīs scrĭbĭlĭtă sĕcundīs. *M.* (III, 17, 1). ‖ *Purifié.* Tūm fārtō sunt ōmnĭă circumlātă. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 70).

Circumlĭgō, ās, ārĕ. *Lier autour.* Implĭcăt, ătquĕ hăbĭlĕm mĕdĭæ circumlĭgăt hāstæ. *V. Voy.* Alligo. ‖ *Entourer.* Excēptămquĕ ăvĭdīs circumlĭgăt ūlnīs. *St.* Măgnă trĕpĭdūm circumlĭgăt ūmbrā. *Id.* Glŏbŭm Thētўs circumlĭgĕt ūndīs. *Sil. Voy.* Circumdo.

Circumlĭnō, īs, ĕrĕ. *Oindre, frotter autour.* Ŏcŭlōs vīlī circumlĭnĕ cœnō. *Ser. Sam.* (*vs.* 225). *Voy.* Lino.

Circumlĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Circumlino. Mūscō circumlĭtă săxă. *H.* Nĕvĕ mălĕ ōptātō mānĕās circumlĭtŭs aūrō. *O.* Nūllō circumlĭtă fūcō Cōrpŏră. *Lr.* (II, 745).

Circumlŏquŏr, ĕrĭs, ī. *d. Parler par circonlocutions.* Possum ăbsōlūtĕ dīcĕrĕ, Sĕd dūlcĭūs circumlŏquăr. *Aus.* (*Epist.* 16, 7). Quŭm măximĕ nūnc prælŏquŏr Circumloquentĭs ămbĭtū. *Id.* (*Epigr.* 146, 14).

Circummūnĭō, *et arch.* Circummœnĭō, īs, īrĕ. *Fortifier autour.* Ilă vīnclis cūstōdīīsquĕ circummœnīrī sŭmŭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 4).

Circumpendens, tis. *Suspendu autour.* Ĭnquĕ fōrō, mūltă circumpēndentĕ tăbēllă. *O.*

Circumplaūdō, īs, ĕrĕ. *Applaudir autour.* Quāque ībīs, mănĭbŭs circumplaūdĕrĕ tūōrŭm. *O. Voy.* Plaudo.

† Circumplēctō, īs, ĕrĕ. *Comme* Circumplector. Mĕŭm cōllŭm circumplēctĕ. *Pl.* (*As.* III, 3, 106).

Circumplēctŏr, ĕrĭs, ī. *d. Embrasser.* Lātō quăm circumplēctĭtŭr aūrō Bāltĕŭs. *V.* Năm vēl cærŭlĕo lŏcă circumplēctĭtŭr æstū. *Avien.* (*Descr. Ter.* 95). *Voy.* Circumdo.

Circumplĕxŭs, ă, ŭm. *part. de* Circumplector. *Qui a embrassé.* Stŭpĕt ĭpsĕ, bĕātās Circumplĕxŭs ŏpēs. *St.* Hēdĕrīs quōquĕ circumplĕxīs Pēndŭlă lōra vīrēnt. *Sid.* (*Pan.* 2897. Hoc malim deducere a *circumplecto*, passive : ut *implexus.*)

Circumplĭcō, ās, ārĕ. *Plier autour.* Bārbăm rīgēntēm dūm Jŏvīs circumplĭcăt. *Prud.* (*Peri.* 2463).

Circumpōnō, īs, ĕrĕ. *Placer autour.* Ĭncrētūm pūrīs circumpŏsŭissĕ cătīllīs. *H.*

Circumpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Placé autour.* Sēmpĕr ēnĭm circumpŏsĭtŭs rēs vērbĕrăt āĕr. *Lr.* (VI, 1028).

Circumpŭlsō, ās, ārĕ. *Frapper autour.* Ēt lĭtŭīs aūrēs circumpŭlsāntŭr ăcŭtīs. *St.*

Circumrētĭō, īs, īrĕ. *Entourer de filets, de piéges.* Circumrētīt ēnĭm vīs ātquĕ ĭnjŭrĭă quēmquĕ. *Lr.* (V, 1151).

Circumrĭgŭŏ, ās, ă, ŭm. *Arrosé autour.* Ēt circumrĭgŭō sūrgĕbānt lĭlĭă prātō. *Pp.* (I, 20, 37). SYN. Irrĭgŭus.

Circumrōdō, īs, ĕrĕ. *Ronger autour.* ‖ *Au fig.* Dēntĕ Thĕōnīnō quŭm circumrōdĭtŭr, ēcquĭd. *H. Voy.* Rodo, Carpo.

Circumrōtō, ās, ārĕ. *Faire rouler autour.* Ĭnvītŭs răpĭt, ēt cœlī circumrōtăt ōrbĕm. *German.* (*Fragm.* 3).

Circumsăltāns, tis. *Qui danse autour.* Hŏc circumsăltāntĕ chŏrō, tĕmŭlēntŭs ădŭltĕr. *Prud.* (*Sym.* 224).

Circumscrĭbō, bis, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Décrire autour, tracer. Voy.* Describo. ‖ *Borner, limiter. Voy.* Includo, Termino. ‖ *Ordint. Tromper.* Quŏt circumscrīpsĕrĭt Hīrrŭs Pūpillŏs. *J.* (10, 222). Ēt spŏllārĕ dŏcēs, ēt circumscrĭbĕrĕ. *Id.* (14, 237). Sic circumscrībens illūsō simplĭcĕ gaūdĕt. *Alcim.* (IV, 332). *Voy.* Decipio.

Circumscriptŏr, ōrĭs. *m. Fripon.* Pūpillum ăd jūrā vŏcāntēm Circumscriptōrēm, cŭjŭs mānāntĭa flētū. *J.* (15, 135).

Circumsēpĭō, īs, īrĕ. *Entourer; assiéger.* Bārbārĭēs sānctæ quæ circumsēpsĕrăt ūrbĭs Indĭgĕnās. *Prud.* (*Psych.* 821). *Voy.* Sepio.

Circumsēptŭs, ă, ŭm. *Entouré.* Æggĕrĭbŭs sēptām circum ēt flŭvĭālĭbŭs ūndīs. *V.*

Circumsĭlĭēns, tis. *Qui saute autour.* Sēd circumsĭlĭēns mŏdo hūc, mŏdo illūc. *Cat.* (3, 9).

Circumsĭlĭō, īs, īrĕ. *n. Sauter autour, et au fig.* Circumsĭlĭt āgmĭnĕ fāctō. *J.* (10, 228).

Circumsistō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'arrêter autour, siéger.* Circumsistāmŭs; ăltĕr hĭnc, hinc ăltĕr āppēllēmŭs *Pl.* (*As.* III, 3, 28). Nōbĭlĭŏr circumsistēntĕ sĕnātū. *Fort.* (I, 263). ‖ *Entourer.* Ārmātī circumsistūnt ĭpsāmquĕ dōmŭmquĕ. *V.*

Circumsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Circumsero. *Situé autour ou près.* Trĕmŭit circumsĭtă rīpă Flŭmĭnĭs Ētrūscī (*Anthol.* I, p. 13).

Circumsŏnō, ās, ŭī, ārĕ. *n. Retentir autour.* Circumsŏnăt æquŏr Dēntĭbŭs. *Manil.* (V, 582). ‖ *act. Faire retentir.* Mūrŭm circumsŏnăt ārmĭs. *V.* Rēmōs plausĭs circumsŏnăt ārmĭs. *O.* ‖ *Au pass.* Finĭtĭmis quāmvīs circumsŏnĕr ārmĭs. *O.* Scўthicoquĕ fĕrē circumsŏnŏr ōrĕ. *Id.*

Circumsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit autour.* Quēm tūrbă cănŭm circumsŏnă tĕrrĕt. *O.* ‖ *pass. Qui retentit de.* Dionæis ăvĭbŭs circumsŏnă Thisbē.

St. Īnsānīs lātē circumsŏnă caŭrīs. *Avien.* (*Arat.* 109).

† Circumspectātrix, īcis. *f. Qui regarde autour.* Circumspectātrīx ŏcŭlīs cum ēmissiclis. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 2).

Circumspectŏ, ās, ārĕ. *Regarder autour.* Dum circumspecto ĕgo, ătquĕ lēmbum cōnspicŏr. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 45. Adde *Ter. Eun.* II, 2, 60). || *Au fig. Chercher.* Quāssŏ mēdĭcāmĭnă mœsti Impĕrĭo circumspectānt. *Sil. Voy.* Circumspicio.

Circumspectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Circumspicio. *Regardé autour.* || *Examiné, pesé.* Nōn circumspectīs ēxactŭm vīrĭbŭs ēnsĕm Fŭgĭt. *O.* || *Circonspect, prudent.* Vērbă mŏvēnt īrās nōn circumspectă dĕōrŭm. *O.* SYN. Cautŭs, prudēns.

Circumspectŭs, ūs. *m. Regard jeté autour, contemplation.* Mălĭquĕ īn circumspectū stăt sīnĕ fīnĕ sŭi. *O.*

† Circumspexti. *sync. pour* Circumspexisti. (*Ter. Ad.* IV, 5, 55.)

† Circumspĭcĕdŭm. *arch.* (*de* circumspice *et* dum). Circumspĭcĕdŭm, nunquis est. *Pl.* (*Most.* II, 2, 41. *Id. Trin.* I, 2, 109).

Circumspĭcĭŏ, īs, spexī, spectŭm, spĭcĕrĕ. *Regarder autour.* Ārmātūmque aūrō circumspĭcit Ōrĭōnă. *V.* Ătque ŏcŭlīs Phrўgĭa ăgmĭnă circumspexit. *Id.* Quīdquĭd hăbĕt dīvēs, circumspĭcĕ, mundŭs. *O.* SYN. Circumspectŏ. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă circumfĕrŏ, circum ŏmnĭă fĕrŏ, hūc illūc *ou* pĕr sīngŭlă vērtŏ, vŏlvŏ. Ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs ŏmnĭă *ou* sīngŭlă lūstrŏ, cōllūstrŏ, pĕrĕrrŏ. VERS. Cōrpŭsquĕ pĕr īngĕns Lūmĭnă vōlvīt, ōbĭtquĕ trŭcī prŏcŭl ŏmnĭă vīsū. *V.* Hūc illūc vōlvēns ŏcŭlōs, tōtumquĕ pĕrĕrrăt Lūmĭnĭbŭs tăcĭtīs. Ŏcŭlōs pĕr sīngŭlă vērsăt. Ŏmnĭă circŭm Ōbsĕrvāns ŏcŭlīs. Pāssĭmque ŏcŭlōs pĕr cūnctă fĕrēntī. Ūtque ăcĭēm pārtēs dīmīsĭt īn ŏmnēs. Quīn prōtĭnŭs ŏmnĭă Pĕrlĕgĕrent ŏcŭlīs. *Id.* Quō sē cūnque ăclēs ŏcŭlōrŭm flexĕrăt. *O.* Hūc ōrā fĕrēbăt ĕt illūc. Dum vērsăt īn ŏmnĭă vultŭs. Īn quāmcunquĕ dŏmŭs ădvērtī lūmĭnă pārtĕm. *Id.* Dum vāgŏr ădspectū, vīsūsquĕ pĕr ŏmnĭă dūcŏ. *St.* Quæ dum pĕrlŭstrăt, crĕbrōque ŏbĭt ŏmnĭă vīsū. *Sil.* Ăc lĕgĕrĕt vīsū cūncta, ĕt pĕnĕtrārĕt īn ŏmnēs Spĕctāndō pārtēs. *Id.* || *Chercher des yeux, et au fig. chercher.* Nōn tămĕn ānte ădīt, quām circumspexit ămĭctŭs. *O.* Plēnōque ăllŭm circumspĭcĕ cāmpō. *V.* Præconĕm, Chærīppĕ, tŭīs circumspĭcĕ pānnīs. *J.* (8, 96). Ēt vārĭās circumspĭcit ārtēs. *V. Fl. Voy.* Quæro. || *Faire attention, examiner, peser.* Quūm vēlāmĭnĕ cōstās Dēnūdābĭt ŏvīs, circumspĭcĕ, nĕ sit ăcūtă Fōrfĭcĕ læsa cŭtīs. *Calp.* (5, 72). Admŏnĭtŭs quūm circumspexĕrĭs ŏmnēs. *O.* Ēt tōt circumspĭcĕ cāsŭs. *Id.* SYN. Pērpendŏ, ăttendŏ. *Voy.* Attendo.

? Circumspīrācŭlŭm, ī. *n.* (Sunt qui uno verbo scribant apud *Lucret.* VI, 492). *Voy.* Spiraculum.

Circumstāns, tis. *Qui se tient autour.* Ād circumstāntēs tĕndēns sŭă brāchĭă silvās. *O.* || *Subst. m. Assistant.* Nēc tĕrrĕārĭs, tŭrbă circumstāntĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2713). SYN. Ādstāns.

Circumstīpātŭs, ă, ŭm. *Entouré.* Ēt dŭcĭbŭs circumstīpātă tōgātis. *Cl.*

Circumstipŏ, ās, ārĕ. *Entourer.* Ānnĭbăl, ĕt măgnă circumstīpāntĕ cătērvā. *Sil. Voy.* Stīpo. || *Au pass. Se presser autour.* Pĕnnātĭquĕ nūrŭm circumstīpāntŭr Ămōrēs. *Cl.*

Circumstŏ, stās, stĕtī, stārĕ. *n. et act. Se tenir autour, entourer.* Circumstānt ānīmæ dĕxtrā lævāquĕ frĕquentēs. *V.* Āt illŭm Cūrvāta īn mōntīs făcĭēm circumstĕtĭt ūndă. *Id.* Circumstānt ūndĭquĕ mūros. *O.* SYN. Circumsistŏ, circumdŏ, ămblŏ, cingŏ. || *Au fig.* Āt mĕ tūm prīmūm sævūs circumstĕtĭt hōrrŏr. *V.* Scĭo ăcĕrbă mĕōrŭm Circumstārĕ ŏdĭă. *Id.*

Circumstrĕpŏ, īs, ĕrĕ. *n. Retentir autour. Voy.* Circumstupeo, Circumtero.

Circumstŭpĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Être immobile.* Pīgrăquĕ dēfūsō circumstŭpĕt hŭmĭdă vūltū. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 331. Alii leg. *circumstrepit.*)

Circumtĕgŏ, īs, ĕrĕ. *Couvrir.* Sūprā circumtĕgĕre ŏmnĭă cœlŭm. *Lr.* (I, 1094).

? Circumtēntŭs, ă, ŭm. *Tendu autour.* (*Pl. Mil.* II, 2, 80. Alii aliter leg.)

Circumtĕrŏ, īs, ĕrĕ. *Presser autour.* Hūnc pŭĕr, hūnc jŭvĕnĭs tŭrbă circumtĕrĭt ārctă. *Tib.* (I, 5, 53. Alii leg. *circumstrepit.* Minus bene.)

Circumtĕxtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Circumtexo. *Tissu autour.* Ēt circumtĕxtŭm crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.*

Circumtŏnŏ, ās, ŭī, ārĕ. *Tonner ou faire grand bruit autour.* Hūnc circumtŏnŭīt gaŭdēns Bellōnă crŭēntīs. *H.* Sævīsquĕ vīrūm circumtŏnăt ārmīs. *Sil.*

Circumtōnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Circumtondeo. Ēt circumtōnsæ vīridānti vērtĭcĕ pīnūs. *Petr.* (*Sat.* 131).

Circumtrĕmŏ, īs, ĕrĕ. *n. Trembler autour.* Ătque ĭdĕō tōtum circumtrĕmĕre æthĕrā signīs. *Lr.* (I, 1087).

Circumvăgŭs, ă, ŭm. *Qui roule, tourne autour.* Ætherlæ mōlēs circumvăgă flammæ (*Ad Pis.* 19). Nōs mānēt ōcĕānŭs circumvăgŭs : ārvă, bĕātă Pĕtāmŭs ārvă. *H.* (*Epod.* 16, 41. Male quidam aliter interpungunt.)

Circumvāllātŭs, ă, ŭm. *Entouré comme d'un rempart.* Ipsă Pălātīnō circumvāllātă sĕnātū. *Cl.* (Adde *Manil.* V, 678; *Sil.* XII, 355).

Circumvāllŏ, ās, ārĕ. *Entourer comme d'un rempart.* Quippe ăclĕm dēnsō circumvāllāvĕrăt ōrbĕ. *Sil. Voy.* Vallo, Cingo. || *Au fig.* Tōt rēs rēpentĕ circumvāllānt, ūndĕ ēmĕrgī nōn pōtēst. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 4).

Circumvĕctŏ, ās, ārĕ. *Transporter autour.* || *Au pass. Être transporté autour, parcourir.* Sīngŭlă dūm căpīt circumvĕctāmŭr ămōrĕ. *V.* Ōppĭdă circumvĕctābŏr. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 27).

Circumvĕhŏ, ĕhĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕhĕrĕ. *Transporter autour.* || *Au pass. Être transporté autour, parcourir.* Sĕd ētĭăm tĕrrās sōlās ōrāsquĕ ūltĭmās Sūm circumvĕctŭs. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 3). Vīx circumvĕhĭmŭr spārsæ dispēndĭă rūpīs. *Rutil.* (I, 321). SYN. Circumvĕctŏr, pĕrcūrrŏ, pĕrlūstrŏ. || *Au fig.* Frūstrā circumvĕhŏr ŏmnĭă vērbīs (*Ciris*, 271).

Circumvĕlŏ, ās, ārĕ. *Voiler autour.* Īnsŭpĕr aūrātō circumvēlātŭr ămictū. *O. Voy.* Velo.

Circumvĕnĭŏ, īs, vēnī, vēntŭm, vĕnīrĕ. *Envelopper, entourer, investir.* Tēr, quātĕr ārdēntī tērgō circumvēnīt ănguīs. *V. Fl.* Cōcȳtŭsquĕ sĭnū lābēns circumvēnit ātrō. *V.* SYN. Circumdŏ, cingŏ, ămblŏ, circumcĕdŏ. || *Au fig. Assiéger.* Mūltă sŏnōrĕm circumvēnīunt īncŏmmŏdă. *H.* Mūltĭmŏdīs sūm circumvēntŭs mōrbo, ēxsīllo, ătque īnŏplă. *Enn.* (apud *Cic. Fin.* 4, 23). || *Tromper. Voy. le suiv., et* Decipio.

Circumvēntŭs, ă, ŭm. *Entouré.* Cērvă crŭēntīs Circumvēntă lūpīs. *St.* || *Trompé.* Nĕ eūm circumvēntum īnīque īnīqui īrrīdēānt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 46).

Circumvĕrsŏr, ārīs, ārī. *pass. Etre tourné ou se tourner autour.* Quærēntĕsquĕ vĭām circumvĕrsāntŭr. *Lr.* (VI, 199). Sī sĭmplĕx circumvĕrsābĭtŭr ōrbĭs. *Avien.* (*Arat.* 1528).

Circumvĕrtō, ĭs, ĕrĕ. *Faire tourner.* Nī rŏtā, pĕrpĕtŭum quæ circumvĕrtĭtŭr ăxĕm. *O.* Ăbĕunt, quam ĭn oūrsū rŏtŭlă circumvŏrtĭtŭr. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 38).

Circumvēstĭō, īs, īrĕ. *Vêtir autour.* ‖ *Au fig.* Quāndŏquĭdem ĭstĕ circumvēstīt dĭctīs, sēpīt sĕdŭlō. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3, 39).

Circumvēstītŭs, ă, ŭm. *Vêtu autour.* Dīvĭtĕ săxōrŭm circumvēstītă mĕtăllō. *Avien.* (*Descr. Ter.* 377).

Circumvīnclŏ, īs, īrĕ. *Garotter autour.* Quăsĭ mūrtētă jūncīs, ĭtem ĕgŏ vīrgīs circumvīnclăm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 27).

Circumvīnctŭs, ă, ŭm. *Garotté autour.* Ēt cīrcumvīnctī nērvīs ĕxstāntĭbŭs ārtŭs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 334).

Circumvīsŏ, ĭs, ĕrĕ. *Regarder ou visiter à l'entour.* Sĕd ănguĕs ōmnēs ŏcŭlīs circumvīsĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 58).

† Circumvŏlĭtābĭlĭs, ĕ. *Dans lequel on peut voler.* Hānc tĕnĕr, ēt vītrĕīs circumvŏlĭtābĭlĭs aūrīs Aēr cōmplĕctēns ĭmbrĭfĭcābăt ăquīs. *Capell.* (VI, p. 191).

Circumvŏlĭtŏ *et* Circumvŏlŏ, ās, ārĕ. *Voltiger, voler autour.* Aūt ārgūtă lăcŭs circumvŏlĭtāvĭt hĭrūndŏ. *V.* Quæ circumvŏlĭtās ăgĭlĭs thўmă. *H.* Spēmquĕ sŭăm mōtĭs ăvĭdŭs circumvŏlăt ălĭs. *O.* Nōx ātrā căvă circumvŏlăt ŭmbrā. *V.* ‖ Circumvŏlŏ. *Au fig. Courir çà et là.* Jăcŭlō circumvŏlăt ăllŭs cāmpum. *Sil.* SYN. Circumfĕrŏr.

Circumvŏlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rouler autour.* Întĕrĕă măgnŭm sōl circumvŏlvĭtŭr ānnŭm. *V.*

Circŭs, ī. *m. Cercle, en partic. cercle céleste, décrit par les astres.* Hīnc tĭbĭ circŭs ĕrīt sēmpĕr vĕrtēntĭbŭs ānnīs. *Aus.* (*Eclogar.* 4, 17). Vīdīstī măgnŭm cāndēntēm sērpĕrĕ circŭm. *Cic.* (*Arat.* 248). Nām glŏbŭs, ēt circī, zōnæque āc fūlgĭdă sīgnă. *Capell.* (VI, p. 191). SYN. Circŭlŭs. ‖ *Ordint. Cirque, enceinte circulaire à Rome, où se donnaient les jeux publics.* Mūltă căpăx pŏpŭlī cōmmŏda circŭs hăbĕt. *O.* Ēxsŭltăt raucō victŏrĭă circō. *J.* (8, 59). Ille ĕgŏ sŭm Scōrpŭs, clāmōsī glŏrĭă circī. *M.* (X, 53, 1). SYN. Cāvĕă. EP. Pătĕns, spătĭōsŭs, vāstŭs, cĕlĕbĕr, frĕquēns, fēstŭs. ‖ *En gén. Enceinte pour les jeux.* Mēdĭăque īn vāllĕ thĕātrī Circŭs ĕrăt. *V.* (Adde *Sil.* XVI, 615).

Cirĭnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Sīc tŭă, Cirĭnī, prōmās ĕpĭgrāmmătă vŭlgō. *M.* (VIII, 811,).

Cirrĭs, ĭs. *f.* (κεῖρις). *Aigrette, oiseau. Scylla, fille de Nisus, fut changée en cet oiseau, après avoir coupé le cheveu fatal de son père.* Īn ævĕm mūtātă, vŏcātŭr Cirĭs, ĕt ā tōnso ēst hŏc nōmĕn ădĕptă căpillō. *O.* Cirĭs Ămўclæō fōrmōsĭŏr ānsĕrĕ Lēdæ (*Ciris*, 489).

Cirrātŭs, ă, ŭm. *Qui a les cheveux en touffe.* Nēc mātūtĭnī cirrātă cătĕrvă măgistrī. *M.* (IX, 30, 7). Tēn' cirrātōrŭm cēntŭm dictātă fŭīssĕ? *Pers.* (1, 29). *Voy.* Cirrus.

Cirrhă, æ. *f.* (Κίρρα). *Cirrha, ville de Phocide, voisine de Delphes; par ext. l'oracle de Delphes.* Ceū spōntĕ dĕōrŭm Cirrhă sĭlĕt. *L.* Ēt dōmĭnĭs Cirrhæ Nīsæquĕ fĕrūntŭr. *J.* (7, 64). Quīd tĭbĭ cŭm Cirrhă? quīd cŭm Pērmessĭdŏs ūndă? *M.* (I, 77, 11). ‖ *m. Nom d'homme.* Quīs mŏrlōnĭs fīlĭŭm nĕgĕt Cirrhæ? *M.* (VI, 39, 17).

Cirrhæŭs, ă, ŭm (Κιρραῖος). *De Cirrha.* Cirrhæă vēlīm sēcrētă mŏvēntĕm sōllĭcĭtārĕ dĕŭm. *L.* Cirrhæă pĕr ântră. *Id.*

Cirrŭs, ī. *m. Touffe de cheveux, particulièrement comme en portaient les enfans à Rome.* Ēt mădĭdō tōrquēntēm cōrnŭă cirrō. *J.* (13, 165). Rārŏs cōllĭgĭs hīnc ĕt hīnc căpillŏs... Căpŭtquĕ nūdŭm Cirrīs grāndĭbŭs hīnc ĕt ĭndĕ cīngŭnt. *M.* (X, 83). Cirrōsquĕ mădentēs. *Sid.* (*Pan.* 830. *Cirrum* fusius describit *Prud. Psych.* 251 *sq.*) PHR. Tōt ădhūc cōmpăgĭbŭs ăltŭm Ædĭfĭcāt căpŭt. *J. Voy.* Cincinnus. ‖ *Franges.* Erāt dēstrictă, cirrīs dēpēndēntĭbŭs (tunica). *Ph.* ‖ *Chevelu d'une écaille.* Ēt ōstrĕōrŭm răpĕrĕ lĭvĭdōs cirrōs. *M.* (VII, 19, 7).

Cĭs. *prép. En deçà.* Cĭs hērclĕ paūcās tēmpēstātēs, Trānlŏ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 17). Cĭs paūcōs dĭēs. *Id.* (*Truc.* II, 3, 27. *Id. Merc.* I, 2, 42. *Diom.* 2, 431, uno verbo scribit *Cismare*).

Cĭsĭŭm, ĭī. *n. Chaise à deux roues.* Vĕl cĭsĭō trĭjŭgī, sī lĭbĕt, ĭnsĭlĭās. *Aus.* (*Epist.* 8, 6). Nĕque ūllĭŭs vŏlāntĭs ĭmpĕtŭm cĭsī Nĕquĭssĕ prætĕrīrĕ (*Catal. Virg.* 8, 3. Cf. *Non.* 2, 139).

† Cispellŏ, ĭs, ĕrĕ. *Chasser pour faire revenir.* Ĭndĕ ōptŭmē sīc cispellām vīrŭm. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 17).

Cissēĭs, ĭdĭs. *f.* (Κισσηΐς). *Hécube, fille de Cissée.* Cissēĭs prægnāns ĭgnēs ēnīxă jŭgālēs. *V. Voy.* Hecuba.

Cissĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Κισσεύς). *Cissée, roi de Thrace, père d'Hécube.*

Cissī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Κίσσιοι). *Peuple de la Babylonie.* Āt sŭprā Bābўlōnă vĭdēs, ăd flūmĭnă vāstă Cissōs. *Prisc.* (*Peri.* 938. Adde *Avien. Descr. Ter.* 1209).

Cistă, æ. *f.* (κίστη). *Panier, corbeille.* Claūsĕrāt Āctæō tĕxtă dē vimĭnĕ cistă. *O.* Aūt cistam ēffrāctam ēt sūbductă vĭātică plōrāt. *H.* SYN. Cistŭlă, cistĕllă, călăthŭs, fiscĭnă, cānistrum. *Voy.* Calathus. ‖ *Corbeille mystique qui servait dans les cérémonies de Cérès et de Bacchus.* Pārs ŏbscūra cāvīs cĕlĕbrābănt ōrgĭă cistīs. *Cat.* (64, 269). Cōndĭtă sī nōn sūnt Vĕnĕrīs mўstĕrlă cistīs. *O.* (Adde *Tib.* I, 7, 8; *V. Fl.* II, 267; *Sen. H. OEt.* 591).

Cistĕllă, Cistĕllŭlă *et* Cistŭlă, æ. *f. dimin. de* Cista. Cistĕllăm dōmo ēffĕr cŭm mōnūmēntīs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 15. Adde *Pl. Cist.* IV, 2, 6). Ŭbĭnam ĕă fuīt cistĕllŭlă? *Pl.* (*Rud.* II, 3, 60. *Id. Amp.* II, 2, 141). Pārcæ cistŭlă nōn căpăx ŏlīvæ. *M.* (IV, 46, 13. Adde *Pl. Rud.* II, 3, 58; *Cist.* IV, 1, 5).

Cistĕllātrix, ĭcis. *f. Femme qui porte un panier.* Cāntrĭcēs, cistĕllātrĭcēs, nūntĭī, rĕnūntĭī. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 32).

Cistĕllŭlă. *Voy.* Cistella.

Cistĕrnă, æ. *f. Citerne.* Sīt cistĕrnă mĭhī, quām vīnĕă, mălō Rāvĕnnæ. *M.* (III, 56, 1). *Voy.* Puteus.

Cistĭfĕr, ă, ŭm. *Qui porte une corbeille, probablement dans les mystères.* Nūpsistī, Gĕllă, cistĭfĕrō. *M.* (IV, 17, 4).

Cistŭlă. *Voy.* Cistella.

Cĭtārĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ēt, Cĭtārī dīlēctĕ, mĭhī mĕmŏrābĕrĕ. *Aus.* (*Prof.* 13, 1).

Cĭtātŭs, ă, ŭm. *Agité, mu.* Vēntōquĕ cĭtātis Tērrĭfĭcānt Ātlāntă jŭbīs. *Cl.* (Adde *St. Theb.* VI, 672). ‖ *Au fig.* Vŭltŭs cĭtātŭs īrā. *Sen.* (*Med.* 853). ‖ *Hâté, précipité.* Nōn tīgrĭs cătŭlīs cĭtāta

răptīs. *M.* (III , 44, 6). Ēffĕr cĭtātŭm sēdĕ pĕlōpēă grădŭm. *Sen.* (*Med.* 891). *Voy.* Citus. ‖ *Appelé.* Ăd măgistrī Vōcĕm quīsquĕ sŭī vĕnīt cĭtātŭs. *M.* (IV, 30, 7). ‖ *Cité en justice.* Lūpŭs , cĭtātŭs tĕstīs , nōn ūnăm mŏdŏ. *Ph.*

† Cĭtĕr. *ancien positif. de* Citimus. *Qui est en deçà.* (*Afran.* , teste *Prisc.* 3, 607.)

Cĭthærōn , ōnis. *m.* (Κιθαιρών). *Le mont Cithéron, un des sommets du Parnasse, en Béotie, où se célébraient les mystères de Bacchus. Il était aussi consacré à Apollon et aux Muses.* Ēlēctŭs făcĭēndă ăd săcrŏ Cĭthærōn. *O.* Vŏcăt ĭngĕntī clāmōrĕ Cĭthærōnis. *V.* Ĭndĕ Cĭthærōnĭs tĭmĭdō pĕdĕ cŭrrĭt ĭn ārcĕs. *Pp.* (III , 1, 43).

Cĭthărā , æ. *f.* (κιθάρα). *Cithare , luth , lyre.* Jām mănĭbŭs cĭthărām , jām pĕctĭnĕ pŭlsăt ēburnō. *V.* Quī cĭthărām nĕrvīs ēt nĕrvīs tĕmpĕrăt ārcŭm. *O.* SYN. Lўră , fĭdēs (is *ou* ium), chĕlўs, bărbĭtŭs , tĕstŭdŏ, *qqf.* chŏrdæ, fĭlă , nĕrvī. EP. Ăŏnĭă, Ăpŏllĭnĕă, Phœbēă , Pĭĕrĭă ; ēburnă, aūrātă ; căvă, cūrvă ; dŭlcĭs , blăndă , ārgūtă , vŏcālĭs , cănōră , grātă , jūcūndă ; quĕrŭlă ; ĭmbēllĭs , mōllĭs. PPH. Cĭthăræ , lўræ nĕrvī , fĭlă , chŏrdæ , sŏnŭs , cāntŭs, mŏdī , mūrmŭr , mŏdŭlāmĕn , vōcēs , cănŏr , concĕntŭs , pŭlsŭs. ‖ *Jouer de la lyre.* Cĭthăram , lўram , cĭthăræ nĕrvōs , chŏrdās , fĭla tăngĕ , ĭmpēllŏ, pēllŏ , pĕrcŭtĭŏ , pŭlsŏ , sōllĭcĭtŏ , mŏvĕŏ , trăctŏ. Bărbĭtŏn tĕndŏ. Lўram , fĭdēs , cĭthăræ chŏrdās plectrō , pectĭnĕ , pōllĭcĕ , dĭgĭtīs ĭmpēllŏ, pŭlsŏ , etc. Lўră cănŏ , concĭnŏ. Fĭdĭbŭs cāntŭs mŏdŭlŏr. Fĭla lўræ mĕdĭtŏr. VERS. Cĭthără crīnītŭs Ĭŏpās Pĕrsōnăt aūrātă. *V.* Cuī cărmĭnă sēmpĕr Ēt cĭthăræ cordī , nūmĕrōsquĕ ĭntēndĕrĕ nĕrvīs. *Id.* Ēt tē sŏnāntēm plēnĭŭs aūrĕō , Ălcæē , plectrō. *H.* Ăd strēpĭtŭm cithăræ cēssāntēm dūcĕrĕ sōmnŭm. *Id.* Tractăt ĭnaūrātæ cōnsŏnă fĭlă lўræ. *O.* Dĭgĭtōsquĕ sŏnānti Ĭnfĭgit cĭthăræ. *St.* Sīvĕ lўræ cărmēn dĭgĭtīs pĕrcussĭt ēburnīs. *Pp.* Æŏlĭō quŭm tēntăt cărmĭnă pĕctrō. *Id.* Fĭla lўræ mŏvī Călăbrĭs ĕxcŭltă Cămēnīs. *M.* Sīvĕ chĕlўn dĭgĭtīs ēt ēburnō vĕrbĕrĕ pŭlsās, Dŭlcĭs Ăpŏllĭnĕă sĕquĭtŭr tĕstŭdĭnĕ cāntŭs (*Ad Pis.*). Vōcālēs ĭmpēllĕrĕ pōllĭcĕ chŏrdās. *Tib.* Ēt cĭthăræ lĭquĭdŭm cărmēn , chŏrdāsquĕ lōquēntēs Aūrĭbŭs āccĭpĕrĕ. *Lr.* Pĕr grăcĭlēs călămōs , ēt nĕrvīs ĭnsĭtă vĕrbă , Ingĕnĭtŭmquĕ sŏnŭm. *Manil.* Lĕvī cănōrăm vĕrbĕrāns plectrō chĕlўn. *Sen.* Ēt rĕspōnsūrām sōllĭcĭtārĕ lўræm. *Maximian.* ‖ *Chanter en s'accompagnant.* Hæctĕnŭs ăd cĭthărām vōcālĭă mŏvĕrăt ōră. *O.* Cĭthărām cŭm vōcĕ mŏvērēs. Cōncordānt cărmĭnă nervīs. Ŭt sătĭs ĭmpŭlsās tēntāvĭt pōllĭcĕ chŏrdās , Ēt sēnsŭit vārĭōs , quāmvĭs dĭvērsă sŏnārēnt, Cōncordārĕ mŏdōs hōc vōcĕm cărmĭnĕ mŏvīt. Cōncĕntŭ victŭs vōcīsquĕ lўræquĕ. *Id.* Vērbă cănō sŏcĭandă chŏrdīs. *H.* Ĭmbēllī cĭthărā cărmĭnă dīvĭdēs. *Id.* Cōncordēm cĭthăræ mŏvīt pĕr cărmĭnă vōcĕm. *Sil.* Cuī brāchĭă lĭnguæ Cōncordānt , sēnsū cōncĭlĭātă pārī (*Anthолog.* I , p. 624): *Voy.* Cano. ‖ *Poésie lyrique.* Nēc studĭō cĭthăræ , nēc Mūsæ dēdĭtŭs ūlli. *H.* Mōllĭbŭs Āpŭlī cĭthăræ mŏdis. *Id.* SYN. Lўră. *Voy.* Lyricus.

Cĭthărĭstă , æ. *m.* (κιθαριστής). *Joueur de lyre.* Psāllēt ălтĕrnīs cĭthărĭstă tōtō. *Paul. Nol.* (? Cēterum dictionem agnoscit *Prisc.* 1 , 557). *Voy.* Citharœdus.

Cĭthărĭstrĭă , æ. *f.* (κιθαρίστρια). *Joueuse de lyre.* Quīd pædăgōgŭs ĭllĕ , quī cĭthărĭstrĭăm ? *Ter.* (*Ph.* I , 2, 94. *Ib.* 31). Quīd dīcām cĭthărĭstrĭās , chŏraūlās ? *Sid.* (*Pan.* 3774). SYN. Fĭdĭcĭna.

Cĭthărœdŭs , ī. *m.* (κιθαρῳδός). *Joueur de lyre. Accipis uxŏrēm , dē quā cĭthărœdŭs Ĕchīōn. J.* (6, 76). Dīc mĭhī sĭmplĭcĭtĕr , cōmœdis ĕt cĭthărœdis. *M.* (XIV , 215. Adde *Hor. A. P.* 355). EP. Ăŏnĭŭs , Phœbēŭs , blăndŭs , pĕrĭtŭs , dŏctŭs. PPH. Cĭthăræ pĕrĭtŭs. Fĭdĭbŭs plēctrōquĕ pŏtēns. Dŏctŭs sōllĭcĭtārĕ chĕlўn , ĭmpēllĕrĕ nĕrvōs , etc. *Voy.* Cithara. VERS. Thrēĭcĭă frētŭs cĭthărā fĭdĭbŭsquĕ cănōrīs. *V.* Cărmĭnĕ vōcālī clārŭs cĭthărāquĕ Phīlāmmōn. *O.* Dūlcēs dŏctă mŏdōs , ēt cĭthăræ scĭens. *H.* Studĭō cĭthăræ dēdĭtŭs. Mūsă lўræ sŏlērs. *Id.* Bēllŭs ĕs ārtĕ lўræ. *M.* Stăt tăctū cāntūquĕ pŏtēns (*Anthol.* 1 , p. 624). Mūsĭcă cōntĭngēns sŭbtĭlī stămĭnă pŭlsū Ingrĕdĭtŭr (*Ibid.*).

† Cĭtĭrēmĭs , ĕ. *Aux rames rapides.* Ārgō cĭtĭrēmĕm. *Varr.* (apud *Charis.* 1 , 94).

Cĭtō. *adv. Vite , promptement.* (De ultima corripienda cf. *Charis.* 2 , 165 ; *Diom.* 1 , 402.) Nēc cĭtō crēdĭdĕrĭs quæntŭm cĭtō crēdĕrĕ lædăt. *O.* (*A. Am.* III , 685). Quīdquĭd præcĭpĭēs , ēstō brĕvĭs , ŭt cĭtō dĭctă. *H.* (*A. P.* 335). Sī bĕnĕ quĭd făcĭēs , făcĭās cĭtō : nām cĭtō factŭm. *Aus.* (*Epigr.* 83 , 1). SYN. Brĕvī , rĕpēntĕ , cōntĭnŭō , ĕxtēmplō, sŭbĭtō , prōtĭnŭs , mōx , prōpĕrĕ , ōcĭŭs. *Voy.* Brevi, Protinus. ‖ *Compar.* Dictō cĭtĭŭs tŭmĭda æquōră plăcăt. *V.* Nōn vis cĭtĭŭs prōgrĕdī ? *Ph.* SYN. Prĭŭs. ‖ Sērĭŭs aūt cĭtĭŭs. *Tôt ou tard.* Sērĭŭs aūt cĭtĭŭs mētăm prŏpĕrāmŭs ăd ūnăm. *O.* ‖ *Superl.* Quæm cĭtĭssŭmē pŏtēst , tăm hōc cēdĕre ăd factŭm vŏlō. *Pl.* (*Capt.* II , 2, 102). ‖ *qqf. Facilement.* Haūd cĭtō măli quĭd ŏrtum ex hōc sit pŭblicē. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 78). Nām cĭtĭŭs Scўllăm vĕl cōncurrēntĭă săxă... Crēdĭdĕrĭm. *J.* (15 , 19). *Voy.* Facile. ‖ ? Cĭtō. *Le même.* Sēd quām cĭtō sūnt cōnsĕcutæ mŭlĭĕrēs ! *Ter.* (*Heaut.* II , 4 , 134. Si modo verus ordo est , aut non legendum *citæ*).

Cĭtō , ās , āvī , ātŭm , ārĕ. *Pousser , exciter , qqf. envoyer.* Tūnc īrās , tūnc ārmă cĭtāt. *St.* Ăd frēnă cĭtāvĭt ŏlōrēs. *Id.* Cĭtăt ĭmprōbŭs hăstăm. *Sil.* Flāmmātă făcĭēs spīrĭtum ēx ăltō cĭtāt. *Sen.* (*Med.* 387). Aūt clāngōrĕ cĭtāt , quōs nōndŭm cōnsplcĭt , ăprōs. *Grat.* (*Cyn.* 186) SYN. Excĭtō , mŏvĕō , ĭmpēllō , ăgō , mīttō. *Voy.* Excito. ‖ *Hâter, presser.* Sī vōcĕ grădŭm măjōrĕ cĭtāssēt. *Cl. Voy.* Accelero. ‖ *Appeler.* Hīc ĕgō mē sēnsī nōtō quătĕr ōrĕ cĭtārī. *O. Voy.* Voco. ‖ *Citer en justice.* Sī quāndō cĭtābĕrĕ tēstīs. *J.* (8 , 80). Sīve ĕgō tē tēstēm fēcī , fălsōquĕ cĭtāvī. *O.* ‖ *Citer, mentionner.* Quōd sī vēxāntŭr lēgēs āc jūrā , cĭtārī Ānte ōmnēs dēbĕt Scātĭnĭă. *J.* (2, 43). SYN. Mĕmŏrō, rĕfĕrō. ‖ *Proclamer.* Ingrĕntī vōcĕ cĭtārī Victōrēm. *St.* SYN. Prōclāmō. ‖ *Reciter, dire.* Ăb ŏvō Usque ăd mălă cĭtārĕt : Iō Bācchĕ. *H.* Tu hinc ex cērā cĭtă. *Pl.* (*Ps.* I , 1, 31). *Voy.* Recito.

Cĭtrā (*et peut-être* Cĭtrā). *prép. En deçà.* Quōs ūltrā cĭtrāquĕ nequĭt cōnsistĕrĕ rēctŭm. *H.* Nēc vīrtŭs cĭtrā gĕnŭs ēst. *O.* SYN. Cĭs. ‖ *Avant.* Fōrsĭtăn ēt Pўllŭs cĭtrā Trōjānă pĕrĭssĕt Tēmpŏră. *O.* SYN. Ăntĕ. ‖ *Sans.* Pĕccāvī cĭtrā scĕlŭs. *O.* Rŭŭnt sōlō tĕrrōre , ēt vŭlnĕrā cĭtrā. *St. Voy.* Sine. ‖ *Moins.* Cūltă quĭdĕm , fătĕōr , cĭtrā quām dēbŭīt , ĭlla ēst. *O.* SYN. Mĭnŭs. ‖ *adv.* Nēc cĭtrā mōtă nĕc ūltrā. *O.*

Cĭtrĕŭs , ă , ŭm. *De l'arbre appelé* Citrus. Nōn quĭdquĭd dēnĭquē lēctĭs Scrĭbĭtŭr ĭn cĭtrĕīs. *Pers.* (1, 66). Nēcnōn ēt cĭtrĕi pătĭūntŭr mūtŭă rāmi. *Pallad.* (*Insit.* 109).

Cĭtrō. *adv. qui ne s'emploie qu'avec* Ultro. *Çà et là.* ‖ *Réciproquement. Voy.* Ultro.

Cĭtrōsă vēstĭs. (*Næv.* apud *Macr. Sat.* 2, 15.)

Vêtement dans lequel on avait mis de l'écorce de Citrus, *pour le préserver des vers.*

Citrŭm *et* Citrŭm, ī. *n. Bois de l'arbre appelé* Citrus; *tables faites de ce bois.* Īngĕmŭīt citrō nōn sătīs ēssĕ sŭō. *M.* (IX, 60, 10. Sic et X, 98, 6). Ēt Maŭrūsĭăcī pōndĕrā rārā citrī. *Id.* (XII, 67, 6. Sic et X, 80, 2). VERS. Āccĭpĕ fēlīcēs, Ātlantĭă mūnĕrā, sīlvās. *M.* Sīlvæ fīlĭă Maŭrĭæ (mensa). *Id.* Sēctōs Ātlantĭdē sīlvā Īmpōsŭĕre ōrbēs. *L.* (*Id.* IX, 426).

Citrŭs *et* Citrŭs. *f. Arbre de Mauritanie, dont le bois est odoriférant. Les Romains en faisaient des tables de prix.* Sēd citrī cōntĕntă cōmis vivēbăt ĕt ŭmbrā. *L.* Īn quĭbŭs Lĭbўssă citrŭs făscĭīs cingīt fōrēs. *Vet. Troch.* (in *Poet. Min.* II, p. 545, *Lemaire*). *Voy.* Citrum. ‖ 2. *Citronnier, arbre d'Assyrie et de Perse. Voy.* Malum Persicum.

1. Cītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cieo. *Vite, prompt.* Sōlўtĕ vēlă citī: dĕŭs ætherĕ mīssŭs ăb ăltō. *V.* Ī, pŭĕr, ătquĕ mĕō cītŭs hæc subscrībĕ lĭbēllō. *H.* SYN. Rapĭdŭs, cĕlĕr, prŏpĕrŭs, etc. *Voy.* Celer. ‖ *Compar.* Lōngă dĭēs cītĭor brūmālī sīdĕrĕ. *O.* Nūllam ēgŏ rēm cītĭōrem ăpŭd hŏmĭnēs ēssĕ, quām fāmām, rĕŏr. *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.*)

2. Cītŭs, ă, ŭm. *Divisé, partagé.* (Cf. *Serv.* ad Æ. VIII, 642.)

Cĭŭs *ou* Clŏs, ī. *m.* (Κίος). *Fleuve de Bithynie.* Tĕrgaquĕ flāvēscēns sŭlcăt Cĭŭs: hŭjŭs ăd ŭndām. *Avien.* (*Descr. Ter.* 977. Adde *Prisc. Peri.* 774).

Cīvī. *parf. mixte de* Cieo (*Charis.* 3, 217), *et de* Cio. ‖ † *Ancien abl. de* Civis. (*Pl. Pers.* III, 3, 16.)

Cīvĭcŭs, ă, ŭm. *De citoyen, civil.* Cīvĭcă prō trĕpĭdīs quūm tŭlĭt ārmă rĕīs. *O.* Seū cīvĭcă jūrā Rĕspondērĕ părās. *H.* Mŏtum cīvĭcŭs cōnsŭlĕ cīvĭcum. *Id. Voy.* Civilis. ‖ Cīvĭcă cŏrōnă. *Voy.* Corona.

Cīvīlis, ĕ. *De citoyen, civil.* Păcĕ dătă tĕrrīs, ănĭmum ăd cīvīlĭă vĕrtĕt. *O.* Vĕrsŏr cīvīlĭbŭs ŭndis. *H.* Nōvī cīvīlĭă jūrā. Mittĕ cīvīlēs sŭpĕr ŭrbĕ curās. *Id.* SYN. Cīvĭcŭs, *qqf.* ūrbānŭs. ‖ *Guerre civile.* Bēllă pĕr Ēmăthĭōs plūs quām cīvīlĭă cāmpōs. *L.* PPH. Cīvīllă ārmă. Cīvĭcă bēllă, ārmă. Cīvīlis ăcīēs, mārs. Mŏtŭs cīvĭcŭs. Cīvĭcă răbĭēs. Bēlli cīvĭlis æstŭs. Fŭrŏr cīvīlis. Īmpĭă prœllă. Cīvīlis răbĭēs, Ērĭnnўs. Fŭrŏr bēlli cīvīlis. Cīvīlĕ crīmĕn, nĕfās. Scĕlĕrātă prœllă. VERS. Ēn quō dīscordĭă cīvēs Pērdŭxĭt mĭsĕrōs! *V.* Nĕ pātrīæ vălīdās in vīscĕră vĕrtītĕ vīrēs. *Id.* Ūt sŭă Ūrbs hæc pĕrīrĕt dextĕrā. *H.* Ō quīsquĭs vōlĕt ĭmplās Cædēs ĕt răbĭēm tōllĕrĕ cīvĭcam. *Id.* Vŭlnĕră mĭscēbŭnt frātrēs. *L.* Pŏpŭlūmquĕ pōtēntēm ĭn sŭă vĭctrĭcī cōnvĕrsum ĭūnĕră dextrā, Cōgnātăsque ăcĭēs. Bēlliquĕ dŏmēstĭcă sūrgēnt Semĭnă. *Id.* Ĭntĕr sŏcĭās ăcĭēs cognātăquĕ signă. *Cl.* Quūm Rōmānă sŭōs ēgĭt dĭscordĭă frātrēs. *Pp.* Quūm dŭbĭtārĕt ădhūc bēllī cīvīlis Ēnўō. *M.* Quūm gĕnĕr ătquĕ sŏcĕr dīrīs cōncŭrrĕrĕt ārmīs, Mœstăquĕ cīvīlī cædĕ mădērĕt hūmŭs. *Id.* Cīvīlēs ēllăm mŏtŭs cognātăquĕ bēllă Sīgnĭfĭcăt. *Manil.* Mūtŭăque ārmātī cŏĕūnt ĭn vŭlnĕrā frātrēs. *Id.* Ārmă cīvīlis crēpŭērĕ bēllī. *Sen.* ‖ Cīvīlis cŏrōnă. *Voy.* Corona. ‖ *Qui a les sentimens d'un citoyen, doux, modéré.* Ĭpsĕ patĕr pātrīæ; quĭd ēnĭm cīvīlĭŭs īllō? *O.* SYN. Mŏdĕrātŭs, mītĭs.

Cīvīlĭtĕr. *En citoyen.* Ēxĕrcĕt mĕmŏrēs plūs quām cīvīlĭtĕr īrās. *O.* Ēst ŏdĭō cīvīlĭtĕr ūsŭs. *Id.* Pōscĭmŭs ūt cœnēs cīvīlĭtĕr. *J.* (5. 112).

Cīvĭs, ĭs. *m. Citoyen; concitoyen.* Cīvĭs ŏbĭt, ĭnquĭt, mūltō mājōrĭbŭs ĭmpār. *L.* Rēs gĕrĕre, ĕt cāptōs ōstēndĕrĕ cīvĭbŭs hōstēs. *H.* Nōn cīvĭum ārdōr prāvă jŭbēntĭŭm. *Id.* Ēt cūm cīvĕ pŭdēt cōnsĕrŭīssĕ mănūs. *O.* ‖ *Habitant.* Lēsbĭō prīmŭm mŏdŭlātĕ cīvī. *H.* Pārvæ cīvīs ĭnsŭlæ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 1). SYN. Ĭncŏlă. ‖ *qqf. f.* Ūt cīvĕm vidērĕ sŭăm. *L.* (VIII, 152). Aŭxī cīvī fēmĭnă. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 16. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 37).

Cīvĭtās, ātis. *f. Réunion de citoyens, cité.* Prŏcăx lĭbĕrtās cīvĭtātĕm mĭscŭīt. *Ph.* Tū, cīvĭtātĕm quīs dĕcĕăt stătŭs, Cūrās. *H.* (Adde *Ter. Ad.* IV, 5, 51). *Voy.* Urbs.

Clādēs, ĭs. *f. Malheur, ruine.* Ĭnque ĭpsŏs sævă mĕdēntēs Ērŭmpĭt clādēs, ŏbsūntque auctōrĭbŭs ārtēs. *O.* Scīpĭădās, clādēm Lĭbўæ. *V.* SYN. Pēstĭs, ĕxĭtĭŭm, pērnĭcĭēs. *Voy.* Exitium. ‖ *Défaite.* Sŭbĭtă tŭrbārĕt clādē Lătīnōs. *V.* Clādĭbŭs ĭrrŭīmŭs, nŏcĭtūrăquĕ pŏscĭmŭs ārmă. *L.* Vĕtĕrŭm dēlēnda ŏppróbrĭă clādŭm. *Sil.* SYN. Cædēs, strāgēs, fūnĕrā. *Voy.* Cædes.

Clælĭă. *Voy.* Cloelia.

Clām. *prép. A l'insu de.* Īllă quĭdĕm clām mē tāntŭm mōlīta pĕrīclī. *O.* (Adde *Pl. Merc.* III, 2, 2; *Cæcil.* apud *Gell.* 2, 23). ‖ † *arch. avec l'acc.* Īs ămāre ŏccēpīt Ālcŭmēnām clām vīrŭm. *Pl.* (*Amp. prol.* 107. *Id. Asin. Græx*, 1; *Ter. Hec.* III, 3, 36. Cf. *Charis.* 1, 118; *Diom.* 1, 305). ‖ *Ordint. adv.* Clām fĕrrō ĭncautŭm sŭpĕrāt. *V.* Nĕc dĭc quĭd dŏlĕās, clām tămĕn ūsquĕ dŏlē. *O.* SYN. Fūrtĭm, lătēntĕr, sēcrētō, ŏccūltē, ārcānō, clāncŭlŭm. PPH. Sīnĕ ārbĭtrō, ārbĭtrĭs, tēstĭbŭs, tēstĕ. Rēmōtō tēstĕ. Ĭn ŏccūltō. Occŭltă fraudĕ. PHR. Ōbrēpsĭt nōn ĭntēllēctă sĕnectŭs. *Aus.* Tăcĭtō clām vēnīt illă pĕdĕ. *Tib.* ‖ Clām mĕ ēst. *Jgnore.* Nōn ēdĕpŏl clām mĕ ēst. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 53. *Ib.* 2, 1; *Pl. Mil.* III, 3, 9).

Clāmāns, tis. *Qui crie.* Pātrĭŭm clāmāntĭă nōmĕn Ōrā. *O.* ‖ *Qui résonne.* Clāmāntĕ prŏcĕllā. *Sil.*

? Clāmātŏr, ōris. *m.* (Sic quidam leg. apud *Mart.* XII, 26, 11; alii melius *clamatus verna*).

Clāmātŭs, ă, ŭm. *Crié, appelé, proclamé.* Ādspĭcĭt hānc, vīsāmquĕ vŏcāt: clāmātă rĕfŭgīt. *O.* Clāmātăquĕ pălmă thĕātrīs. *Id.* Tōt dŏmĭnīs clāmātă dŏmŭs. *St.* (Adde *Prop.* II, 15, 6).

† Clāmātŭs, ūs. *m. néol. Cri.* Nĕquĕ clāmātū ēst, nĕquĕ mōbĭlĕ cŏrpŭs. *Paul. Nol.* (15, 279).

Clāmĭtāns, tis. *Qui crie souvent.* Vānōquĕ quēstū clāmĭtāntem ĭntērrĭcĭt. *Ph.* (Adde *Ter. And.* I, 1, 17).

† Clāmĭtātĭō, ōnis. *f. arch. Criaillerie.* Quĭd tĭbī, mălum, hīc ānte ædēs clāmĭtātĭo ēst? *Pl.* (*Most.* I, 1, 6).

Clāmĭtō, ās, ārĕ. *Crier souvent.* Hōc sī tĕrquĕ quātĕrquĕ clāmĭtārīs. *M.* (I, 20, 8). Quĭd clāmĭtās? *Ter.* (*And.* IV, 4, 28). *Voy.* Clamo. ‖ *Appeler.* Clāmĭtānt mĕ ūt rĕvōrtăr. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 30). SYN. Vŏcĭtō.

Clāmō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Crier.* Ēt clāmānt: mĕrĭtō quī mŏdŏ cūnquĕ vīdēnt. *O.* Clāmābĭt ēnĭm: pŭlchrē, bĕnĕ, rēctĕ. *H.* Clāmābĭs căpĭtī vīnă sŭbēssĕ mĕō. *Pp.* (IV, 2, 30). Ītĕ, prōfanæ, Clāmātŭr. *J.* (2, 90). SYN. Cōnclāmō, clāmĭtō, vōcĭfĕrŏr, strĕpō. PPH. Clāmōrĕm, clāmōrēs dō, ēdō, tōllō, făcĭō, cĭĕō; ăd ăstră, sīdĕrā, cœlŭm fĕrō, tōllō, mittō, jăctō. Cœlŭm, aūrās, ætherā, cāmpōs, dŏmŭm, ædēs, ūrbĕm, lŏcum vŏcĕ, vōcĭbŭs, clāmōrĕ, clāmōrĭbŭs, ūlŭlātū ĭmplĕō, cōmplĕō, rĕplĕō, miscĕō, ēxăgĭtō,

pulsŏ, quătlŏ. Clāmŏr ŏrītur, sŭrgĭt, rŭit, ingĕmĭnăt, sŏnăt; ăd ăstra fertur, dătur; ĭt cœlŏ, ăd æthĕra; tollĭtŭr in cœlum, sŭblātŭs ăd æthĕra, fĕrĭt æthĕra *ou* sĭdĕra, sē tollĭt *ou* sē ättollĭt ăd aŭras. Cœlum, æthĕr clāmŏrĕ, clāmōrĭbus sŏnat, rĕsŏnăt, tŏnăt, rĕbŏăt, mŭgĭt, miscētur. VERS. Sŏcĭī māgnŏ clāmŏrĕ sĕquuntŭr. *V.* Ingentī sēsē clāmŏrĕ fĕrebăt. Ōmnēs māgnŏ circum clāmŏrĕ frĕmēbănt. Cum clāmŏrĕ rŭit māgnŏ. Clāmŏre incĕndŭnt cœlum. Mœstam incĕndŭnt clāmōrĭbus ŭrbem. Ātque intŏnăt ŏrĕ. Ūlŭlātŭs ŏrĕ dĕdĕrĕ. Lāmentīs, gĕmĭtŭque, et fēmĭnĕŏ ŭlŭlātū Tēctă frĕmunt. Tărtărĕam intendĭt vŏcĕm. Aŭsŭs quĭn ĕtĭam vŏcēs jactārĕ pĕr ŭmbram. Strĕpĭt ōmnĭs mŭrmŭrĕ cāmpŭs. Tum vŏx hŏrrendă pĕr aŭras Excĭdit. Cōnfūsæ sŏnŭs ŭrbĭs ĕt illātăbĭlĕ mŭrmŭr. Tum vĕro exŏrĭtur clāmŏr, rīpæquĕ lăcūsquĕ Rēspōnsānt circa, et cœlum tŏnăt ōmnĕ frăgŏrĕ. *Id.* Clāmŏre impĕllĕrĕ māgnŏ săxă. *V. Fl.* Sŏnăt æquŏrĕ clāmŏr. Ignōtæque implēbănt æthĕră vŏcēs. *Id.* Innŭmĕræ vāstŏ miscēntŭr in ærĕ vŏcēs. *L.* Sŏnăt aŭlă tŭmultū Fēmĭnĕŏ. *St.* Vŏcēsquĕ rēpentĕ prŏfūsæ. *Sil.* Căstră quătit clāmŏr pĕrmīxtis dissŏnă linguīs. Clāmŏr vărĭŏ discrīmĭnĕ vŏcŭm Fĕrt bĕllī răbĭem ăd sūpĕrŏs, et sĭdĕră pulsăt. *Id.* Clāmŏrĕ părī cōncŭrrĭtŭr. *J.* Sŭblātŭs plēbĭs rĕbŏăt frăgŏr. *Cl.* ‖ *act. Appeler.* Hīs ădjŭngĭt, Hўlān nautæ quŏ fontĕ rĕlictŭm Clāmārēnt. *V.* Mŏrĭentĕm nōmĭnĕ clāmăt. *Id.* Āctæŏnă clāmānt. *Voy.* Voco. ‖ *Résonner.* Spūmĕă săxōsīs clāmăt cōnvallĭbŭs ūndă. *Sil.* Clāmānt ămnēs, frĕtă, nūbĭlă, sĭlvæ. *St. Voy.* Strepo.

Clāmŏr, ōrĭs. *m. Cri.* Fēmĭnĕīs ŭlŭlānt; fĕrĭt aŭrĕă sĭdĕră clāmŏr. *V.* Miscēntŭr, măgnīsquĕ vŏcānt clāmōrĭbŭs hŏstēm. *Id.* SYN. Vŏx, vŏcēs, frĕmĭtŭs, *qqf.* plāngŏr, ŭlŭlātŭs, gĕmĭtŭs, lāmēntum, quæstŭs. EP. Ingens, măgnŭs; lætŭs, fēstŭs; mœstŭs, trīstĭs; raucŭs, cōnfūsŭs, incōndĭtŭs; hŏrrendŭs, tĕrrĭfĭcŭs. *Voy.* Clamo. ‖ *Bruit.* Tēr scŏpŭlī clāmōrem intĕr cāvă săxă dĕdĕrĕ. *V.* Nōn sĭnĕ mōntĭbŭm Clāmŏrĕ vīcĭnæquĕ sĭlvæ. *H.* SYN. Mŭrmŭr, frăgŏr, sŏnŭs, sŏnĭtŭs. *Voy.* Sonitus.

† Clāmōs. *arch. Comme* Clamor. (*Enn.* apud *Fest.* in *Vagorem.* Cf. *Quintil.* 1, 4; *Varr. L. L.* 6, 5.)

Clāmōsŭs, ă, ŭm. *Qui a l'habitude de crier.* Clamōsus jŭvĕnem pătĕr excĭtăt: ăccĭpĕ cērās. *J.* (14, 191). Tĕnĕt ōră lĕvis clāmōsa mŏlōssī. *L.* ‖ *Qui retentit de cris.* Sēcūrum jŭbĕānt clāmōso insistĕrĕ circo. *J.* (9, 144). Clāmōsī turbă thĕātri. *St.* SYN. Raucus, sŏnāns.

Clāncŭlārĭŭs, ă, ŭm. *Caché, anonyme.* Pŏētă quĭdām clāncŭlārĭus spārgĭt. *M.* (X, 3, 5).

Clāncŭlŭm. *arch. prép. A l'insu de.* Pōstrēmo ăllī clāncŭlŭm Pătrēs quæ făcĭunt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 27. *Charis.* 5, 266: « Clanculum *patrem* et *patre.* ») ‖ *adv. En cachette.* Illōs ĭbi ēsse, et ăgĕre intĕr sē clāncŭlŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 63. Adde *Pl. As.* V, 2, 31). *Voy.* Clam.

Clāndēstīnō. *adv. Clandestinement.* Nam hōc nĕgōti clāndēstīno ŭt ăgĕrēm, mandātum ēst mihi. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 10. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 176. Quam dictionem agnoscit et *Charis.* 2, 168). *Voy.* Clam.

Clāndēstīnŭs, ă, ŭm. *Clandestin, secret.* Cеū clāndēstīnō trăhĕrētŭr fœdĕrĕ bellum. *Sil.* Nātūram clāndēstīnām cæcămque ădhĭbērĕ. *Lr.* (I, 780. Adde *Aus. Epist.* 23, 29; *Pl. Amp.* I, 2, 28).

SYN. Occŭltŭs, ărcānŭs, sēcrētŭs, cæcŭs. *Voy.* Arcanus.

Clāngŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. et act.* (κλάγγω). *Faire entendre le son de la trompette, sonner.* Hōrrĭdă clāngūnt Signă tŭbæ. *St.* Lūctĭfĭcum clāngĕntĕ tŭbā. *V. Fl.* Ōrātŏr cătŭs īnstīgăt, ceū classĭcă bĕlli Clāngĕrĕt. *Prud.* (*Sym.* 817). SYN. Sŏnŏ, strĕpŏ. ‖ *Crier, en parlant de l'aigle.* (*Auct. Phil.* 27.) ‖ *Retentir, en parlant des flots.* (*Att.* apud *Non.* 6, 86).

Clāngŏr, ōrĭs. *m.* (κλαγγή). *Son de la trompette.* Tўrrhēnūsquĕ tŭbæ mūgirĕ pĕr æthĕră clāngŏr. *V.* Signă sŏrŏ, strĭdŏr lĭtŭum, clāngŏrquĕ tŭbārum. *L.* SYN. Sŏnŭs, sŏnĭtŭs, mŭrmŭr, frĕmĭtŭs. VERS. Nōn bĕllă nōrāt, nōn tŭbæ frĕmĭtŭs trŭcēs. *Sen. Voy.* Tuba. ‖ *Cri des oiseaux.* Ingĕnti clāngŏrĕ grŭēs æstīvă rĕlinquūnt. *Cl.* Māgnĭs quătiūnt clāngōrĭbŭs ālās. *V.* SYN. Sŏnŭs, strĭdŏr. ‖ ? *Aboiement du chien.* Et clāngŏrĕ cĭtăt, quōs nondŭm cōnspĭcĭt, ăprōs. *Grat.* (*Cyn.* 186. *Markland* corrigebat *clamore*: quod obvium, nec contemnendum).

Clānis, ĭs. *m. Rivière de l'Étrurie, qui se jette dans le Tibre.* Et Clānis, et Rŭbĭco, et Sĕnŏnum dē nōmĭnĕ Sēnă. *Sil.* ‖ *Nom d'un guerrier.* Jăcŭlum Clānis ŏrĕ mŏmōrdit. *O.*

Clānĭŭs, ĭi. *m. Rivière de Campanie.* Et văcŭis Clānĭus nōn æquŭs Acĕrris. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 537).

Clārānŭs, ī. *m. Nom d'un grammairien.* Scrībĕrĕ tē quæ vix întĕlligăt ipsĕ Mŏdēstŭs, Et vix Clārānus, quĭd, rŏgō, sēxtĕ, jŭvāt? *M.* (X, 21, 1. Adde *Aus. Epist.* 18, 26).

Clārĕ. *adv. D'une manière claire, pour les yeux.* Ē Bĕrĕnĭcæō vērtĭcĕ cæsārĭēm, Fulgēntĕm clārĕ. *Cat.* (66, 8). Nītēns clārĭus ăstrīs. *St.* SYN. Lūcĭdĕ, splēndĭdĕ. ‖ *D'une manière claire, pour les oreilles.* Clārĕ plaŭdĭtĕ. *Pl.* (*Amp. ult.* Et *Id. Casin. Grex*, 6). ‖ *Au fig. Clairement.* Pēnslō tē cōrām pĕtĭtŭr, clārēquĕ pălămquĕ. *M.* (VII, 91, 5). Clārĕ cērtūmquĕ lŏcūtō. *H.* Quōd sūpĕrēst, cōgnōscĕ, et clārĭŭs audī. *Lucret.* (1, 922). SYN. Ăpertĕ, plānĕ, pūrĕ, liquidō, mānĭfēstō.

Clārēntĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Nōbĭlĭs hīc hōspēs Clārēntĭŭs ĭndŏlē mōtŭs. *Aus.* (*Prof.* 18, 5)

Clārĕō, ēs, ŭi, ērĕ. *n. Être clair, lumineux.* Rŭtĭlō quŭm lūminĕ clārĕt Fērvĭdŭs īllĕ Cānĭs. *Cic.* (*Arat.* 107). Dīvinō sēmĭtă grēssū Clārŭit. *Cl.* SYN. Lūcĕō, splēndĕō. ‖ *Être clair, évident.* Cōmmĕmŏrārĕ quŏd ĭn prīmō quŏquĕ cārmĭnĕ clārĕt. *Lr.* (VI, 937). Quæ vōbis clārēnt, ōrārunt cērnĕrĕ dōnă. *Juvc.* (II, 781). Et ŏpĕrūm spĕcĭĕ clārēbŭnt întĭmă cōrdĭs. *Prosp.* (*Epigr.* 22, 3). SYN. Pătĕō, ăppārĕō. ‖ *Être illustre.* Ērgō pōstquĕ, măgisquĕ vĭrī nūnc glōrĭă clārĕt. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 4. Adde *Turpil.* apud *Non.* 2, 127). *Voy.* Inclaresco.

Clārēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir clair, lumineux.* Ōblātĭs clārēscānt ātrĭa vīllĭs. *V. Fl.* Clārēscĭt dĭēs. *Sen.* (*H. Fur.* 124). SYN. Lūcēscŏ, splēndēscŏ. ‖ *Devenir frappant, en parlant du bruit.* Clārēscūnt sŏnĭtŭs. *V.* ‖ *Au fig. Devenir évident.* Nāmquе ălīd ex ălīō clārēscĕt. *Lr.* (I, 1108). ‖ *S'illustrer.* Plaŭsūquĕ pĕtĭt clārēscĕrĕ vūlgī. *Cl. Voy.* Inclaresco.

? Clārĭcĭtō, ās, ārĕ. *Appeler avec force.* Ŭt nūnc mōntĭbŭs ē măgnis dēcursŭs æquārum Clārĭcĭtāt lātē sĭtĭēntiă sæclă fĕrārum. *Lr.* (V, 948. Sic *Lamb.*

et plerique illum vide. Ipse prius legerat, *Clarior accitat.* Forte *Clarv citat*).

† Clārĭfĭcō, ās, ārĕ. *Rendre clair, illustre.* Lūminā mūnĕrĭbŭs clārĭfĭcāta sŭīs. *Fort.* (III, 114). Nĕc quōs clārĭfĭcāt, pĕrpĕtŭō fŏvĕt. *Sympos.* (*de Fortuna*, 14). Clārĭfĭcārĕ dŏmŭm. *Sedul.* (4, 175).

? Clārĭfĭcŭs. *Voy.* Clarisonus.

Clārĭs, ĭs. *m. Rivière des Gaules.* Clārĭs, Ārār, Vācălis. *Sid.* (*Pan.* 813).

Clārĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui a un son clair.* Hūnc ā clārĭsŏnīs aurĭs aquĭlōnis ad aūstrum. *Cic.* (*Arat.* 280). Hăc tŭm clārĭsŏnā pĕllĕntēs vēllĕrā vōcĕ. *Cat.* (64, 320. *Ib.* 125, *clarisonas :* ubi *Scalig.* leg. cum suo codice, *clarificas*).

Clārĭtās, ātĭs. *f. Clarté, lumière.* Rĕmōvētĕ lūmĕn, dĭcĭt însānăbĭlĭs : ĭnjūrĭōsa ēst nĭl vĭdēnti clāritās. *Prud.* (*Peri.* 2785). SYN. Lūx, lūmĕn. ‖ *Illustration.* Sūmmum ăd grădŭm quŭm clārĭtātĭs vĕnĕrĭs. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). SYN. Hŏnŏr, dĕcŭs.

Clārĭŭs, ă, ŭm (Κλάριος). *De Claros.* Nĕc Clārĭī nūnc āntrā dĕī. *V. Fl.* Clārĭō Dēlŏs ămātă dĕō. *O.* ‖ *Subst. m. Apollon.* Quī trĭpŏdās, Clārĭī laurōs, quī sīdĕrā sēntĭs. *V.*

Clārŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Illuminer, éclairer.* Mĭtĭs, ĭlĕr lŏngæ clārāvĭt lĭmĭtĕ flāmmæ. *St.* Æstātĭs prīmōrdĭa clārat. *Cic.* (*Arat.* 39). SYN. Īllūstrŏ. ‖ *Rendre évident, montrer.* Jūpĭtĕr ēxcĕlsă clārābĭt scēptră cŏlūmnă. *Cic.* (*de Consul.* in lib. *de Div.* 1, 12). Clārandum ēst plānĕ, sī rēs ēxpōnĕre āvēmŭs. *Lr.* (IV, 778). ‖ *Illustrer.* Īllūm nōn lăbŏr Īsthmĭŭs Clārābĭt pūgilĕm. *H.* SYN. Īllūstrŏ, însignĭŏ.

† Clārŏr, ōrĭs. *m. arch. Éclat.* Ædēs... spĕrŭlŏ clārās, clārōrĕm mĕrŭm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 111).

Clārŏs *et* Clārŭs, ī. *f.* (Κλάρος). *Claros, ville d'Ionie, fameuse par un temple d'Apollon.* Ēt Clārŏs, ēt Tĕnĕdŏs, Pătārĕāquĕ rēgĭă sĕrvīt. *O.*

Clārŭs, ă, ŭm. *Clair, lumineux.* Rēstĭtĭt Ænēās, clārāquæ ĭn lūcĕ rĕfŭlsīt. *V.* Dānt clāra ĭncēndĭă lūcĕm. Clārĭssĭmă mundī Lūmĭnă. *Id.* SYN. Lūcĭdŭs, splēndĭdŭs, nĭtĭdŭs. ‖ *Brillant, remarquable.* Īpsĕ pĕrēgrīnă fĕrrūgĭnĕ clārŭs ĕt ōstrō. *V.* Pōstĕrĭŭs clāro ĭn tĕrrīs splēndĕrĕ cŏlōrĕ. *Lr.* (V, 1257). SYN. Nĭtĭdŭs, nĭtēns, cōnspĭcŭŭs, însignĭs, cōnspĭcĭēndŭs, spĕctābĭlĭs. ‖ *Qui a un son clair.* Ēt clārō cērnĕs sĭlvās āquĭlōnĕ mŏvērī. *V.* Clāra dĕdit sŏnĭtum tŭbă. Pĕr mœnĭă clārĭŏr ĭgnĭs Aūdĭtŭr. *Id.* Clārŭmquĕ cōllō jāctāns tĭntĭnnăbŭlŭm. *Ph.* Sĭ plaŭsŭm sĭc clārŭm dătĭs. *Pl.* (*Asin. ult.*). SYN. Clārĭsŏnŭs. *Voy.* Sonans. ‖ *Au fig. Clair, évident.* Nĕcdŭm clārā quĭbŭs sēsē fŭgă mēntĭbŭs ăddat. *V. Fl.* Hæc cērta ēt clāra āttŭlērĭs. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 1). SYN. Apĕrtŭs, indŭbĭtātŭs, mănĭfēstŭs, pĕrspĭcŭŭs, cērtŭs. ‖ *Illustre.* Trojānōque ā sānguĭnĕ clārŭs Æcĕstēs. *V.* Nūllŭm clārĭŭs ēxstat ŏpŭs. *O.* SYN. Præclārŭs, īllūstrĭs, însignĭs, etc. *Voy.* Celeber.

? Classĭă, æ. *f. Comme* Classis. (*Pl. Curc.* III, 1, 75.)

Classĭcŭm, ī. *n. Son de la trompette, trompette.* Nĕque ēxcĭtātŭr classĭcō mīlĕs trŭcī. *H.* Classĭcă jāmquĕ sŏnānt. *V.* Nĕcdum ēt tlam aūdĭĕrānt ĭnflārī classĭcă. *Id.* Jām sīlĕt mūrmŭr grăvĕ classĭcōrŭm. *Sen.* (*Thyest.* 574). SYN. Tŭbă, bŭccĭnă, cōrnū. *Voy.* Tuba.

Classĭcŭs, ă, ŭm. *De flotte.* Aūt cănĕrĕm Sĭcŭlæ classĭca bella fŭgæ. *Pp.* (II, 1, 28). Classĭcus hŏrrŏr Nŏctĕ dĭēquĕ gĕmĭt (*Ad Pis.* 129. *Heyne* intelligit *classicorum* seu tubarum). SYN. Nāvālĭs.

‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Invītum cŭrrĕre fŏrīs tē, Classĭcĕ, dĭcīs. *M.* (X, 69).

Classĭs, ĭs. *f. Flotte.* Trōlă classĭs ădĕst. ārmĭs ĭnstructa vĭrīsquĕ. *O.* Dĭjĕctăm Ænēæ tōtō vīdēt æquŏre classĕm. *V.* Classĕ vĕlŏ mĕcŭm. In classĕm cădĭt ōmnĕ nĕmŭs. *L.* SYN. Nāvēs, pūppēs. EP. Ārmātă, ærātă, bēllĭcă, Mārtĭă, cītă, răpĭdă, grăvĭs. *Voy.* Navis. ‖ *qqf. Un seul vaisseau.* Lĕvĭă dūctōrĕm classĭs Ōrōntēm. *V.* Lātĕt sŭb classĭbŭs æquŏr. *Id.* Mĭhī classĭs fūnēstă mĭnātŭr. *O.* Mĕ vĕl extrēmōs Nūmĭdārum ĭn agrōs Classĕ rĕlēgēt. *H.* ‖ *Se disait anciennement d'une armée de terre.* Quōs frīgĭdă mīsĭt Nŭrsĭa, ēt Hŏrtīnæ classēs. *V.* (*Æ.* VII, 705. *Cf. Serv.*, et *eumdem* ad II, 30; *Fest.* in *Procincta*).

Clāthrātŭs *ou* Clātrātŭs, ă, ŭm. *Qui a des barreaux.* Nĕquĕ fĕnēstrā nīsī clāthrātă. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 25).

Clāthrī *ou* Clātrī, ōrŭm. *m. pl.* (κλῆθρα). *Barreaux.* Ōbjĭcĭtŭs cāvĕæ vāllŭit sī frāngĕrĕ clāthrōs. *H.* Rētĭbŭs ēt clāthrīs dīlātă mōrtĕ tĕnēndæ. *Cl.* SYN. Claŭstră, sēptă, *par ext.* cavĕă.

† Claŭdĕō, ēs, ērĕ. *n. arch. Comme* Claudico. Ăn, ŭbī vōs sĭtĭs, ĭbī cōnsĭlĭŭm claŭdēat? *Cæcil.* (apud *Prisc.* 10, 889). Claŭdēns mātrīs ăb ălvō. *Paul. Nol.* (27, 241).

Claŭdĭă, æ. *f. Nom d'une vestale.* Claŭdĭa quīntă gĕnŭs· Claŭsō rĕfĕrēbăt ăb ăltō. *O.* (*Cf. Fast.* IV, 305 *sq.*) ‖ *Nom de plusieurs princesses de l'empire, et en gén. nom de femme.* Cēssĭt thălămīs Claŭdĭă dīrī Pŭlsă Nĕrōnis. *Sen.* (*Oct.* 671. *Ib.* 789). Sīt Claŭdĭă fēlix. *Cl.* ‖ Claŭdĭa vĭa. *Voy.* Claudius.

Claŭdĭānŭs, ă, ŭm. *De la famille Claudia.* Lēgēndă tēmpŏrum āctă Claŭdĭānōrŭm. *M.* (III, 20, 3)

Claŭdĭānŭs, ī. *m.* (Κλαυδιανός). *Claudien, poëte latin, d'Alexandrie, qui fleurit du temps de Théodose.* VERS. Nōn Pēlūsĭācō sătŭs Canōpō, Qui fĕrrūgĭnĕī tōrōs mărītī, Ēt mūsă cănīt ĭnfĕrōs sŭpērnă. *Sid.* (*Pan.* 2137). ‖ 2. *Claudien Mamert, prêtre de l'église de Vienne, frère de l'évêque Mamert.* Hōc dăt cēspĭtĕ membrā Claŭdĭānŭs. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 3).

Claŭdĭcānus, ūs. *Qui boite.* Nĕc lōngūm rĕfŭgĭt, sĕd grăvĭtĕr rŭlt, Lēlī pōndĕrĕ claŭdĭcāns. *Sev. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 67). *Voy.* Claudus.

Claŭdĭcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Boiter.* Tūrpĭtĕr ŏblĭquō claŭdĭcĕt īllă pĕdĕ. *O.* Pĕrcŭssō claŭdĭcăt īllă gĕnū. *Id.* PPH. Claŭdŭs sŭm. Claŭdō pĕdĕ ĕō, ĭncēdō, ămbŭlō, grădĭŏr, nūtō, tĭtŭbō. ‖ *Par ext.* Claŭdĭcăt ēxtēmplō pēnnārŭm nīsŭs ĭnānis. *Lr.* (VI, 834). Ēt lībella ălĭquā sī ĕx pārtī claŭdĭcat hĭlŭm. *Id.* (IV, 518). ‖ *Au fig. Clocher, être vicieux.* Claŭdĭcat ĭngĕnĭŭm. *Lr.* (III, 454). SYN. Văcillō, dēfĭcĭō, pĕccō. ‖ *Être irrégulier, catalectique ou scazon, en parlant d'un vers.* Claŭdĭcat hīc vĕrsŭs: hæc, ĭnquīt, sўllăbă nūtat. *Cl.* Vĭcĭssĭm ēt illĕ, quī quădrātus, claŭdĭcat. *T. Maur.* (*Met.* 860. *Ib.* 831).

Claŭdĭŭs, ĭī *et synér.* ī. *m.* (Κλαύδιος). *Nom d'une illustre famille de Rome.* ‖ 1. *Appius Claudius, le décemvir. Voy.* Appius. ‖ 2. *Claudius Marcellus, le vainqueur de Syracuse.* Ūtquĕ Sўrācūsās Ārĕthūsĭdās ăbstūlĭt ārmĭs Claŭdĭŭs. *O.* Claŭdĭŭs ā Rhēnō trājēctōs ārcŭit hōstēs. *Pp.* (IV, 11, 39). ‖ 3. *Tibérius Claudius Néron.* Claŭdī vīrtūtĕ Nĕrōnis Ārmĭnĭŭs cēcĭdit. *H. Voy.* Tiberius. ‖ 4. *Claude, empereur romain.* Bŏlĕtos dŏmĭno,

sĕd quālĕs Claūdĭŭs ēdĭt. *J.* (5, 147). Claūdĭŭs ămbĭgŭō cōnclūsit fāta vĕnēnō. *Aus.* (*Mort. Ces.* 5). Stŭrpēmquĕ Claūdī, cŭjŭs ĭmpĕrĭō fŭit. *Sen.* (*Oct.* 39).

Claūdĭŭs, ă, ŭm. *D'un Claudius, de la famille Claudia.* Nĭl Claūdĭāĕ nōn ēfficĭēnt mŏnŭs. *H.* Claūdĭă dĭffūsās ŭbĭ pōrtĭcŭs ēxplĭcat ŭmbrās. *M.* (*Spect.* 2, 9). Gēns Claūdĭă sŭrgāt. *Cl.* || Claūdĭă (via). *f. La voie Appienne, construite par Appius Claudius.* Flămmĭnĭæ Claūdĭă jūnctă vĭæ. *O. Voy.* Appius.

Claūdō *et* Clūdō (*Prisc.* 1, 561), ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Fermer, boucher.* Claūdĭtĕ jām rīvōs, pŭĕrī; sāt prātă bĭbērūnt. *V.* Dīræ fĕrro ēt cōmpāgĭbŭs ārctīs Claūdĕntŭr bĕllī pōrtæ. *Id.* Pōrtŭsquĕ pĕtūnt, quōs ōbjĭcĕ fīrmō Clausĕrāt. *O.* Pārs ānĭmām claūdūnt lăquĕō. Claūdĕrĕt ŭt Tătĭō fĕrvĭdŭs hŭmōr ĭtĕr. *Id.* Quūm mōrĭbŭndă nĭgĕr claūdĕrĕt ōrā lĭquōr. *Pp.* (III, 7, 56). SYN. Claūdō, præclūdō, ĭntĕrclūdō, ōbsĕrō. PPH. Sĕrā claūdō. Fŏrēs ōbsĕrō. Limĕn ōbstrŭō. Pōstī, pōstĭbŭs sĕrām ōbdō, ădd ō, ĭnsĕrō, āppōnō. Claūstrīs cōhĭbĕō. || *Enfermer.* Claūsĕrāt Hippŏtădēs ætĕrnō cārcĕrĕ vēntōs. *O.* Claūsit ēt ætĕrnă cīvĭcă bĕlla sĕrā. *Id.* SYN. Ĭnclūdō, ābdō, cōmpēscō, cōhĭbĕō, cōĕrcēō. *Voy.* Cohibeo. || *Enfermer dans un vers.* Claudĕret ĭmpărĭbŭs vĕrbă Căpēllă mŏdīs. *O.* Sī quīs pĕdĭbŭs quīd claūdĕrĕ sēnĭs Cōntĕntŭs. *H.* SYN. Ĭnclūdō. || *Fermer, entourer.* Sōlĭdīs pōmārĭă claūsĕrāt Ātlās Mœnĭbŭs. *O.* Cāmpī claūdēbānt ūltĭmă cōllēs. *Id.* SYN. Cingō, circūmdō. *Voy.* Circumdo. || *Couvrir.* Cāssīs mūnīmĭnĕ claūsĕrāt ōrā. *Sil.* Hŭmĕrōs clўpĕō claūsissĕ pătĕrno. *St. Voy.* Tego. || *Clore, terminer.* Claudĕrĕ quæ cœpās lăctūcă sōlĕbăt ăvōrŭm. *M.* (XIII, 14). Mandātō claudĭtŭr ēpistŏla pārvo. *O.* SYN. Finiō.

Au pass. Claūdŏr. *Être fermé.* Claūdĕntŭr bĕlli pōrtæ. *V.* || *Être enfermé.* Tўrrhēnŭs Ăcœtēs Claūdĭtŭr ĭn tĕctīs. *O.* SYN. Ĭnclūdŏr, *qqf.* lătĕō. || *Au fig. Être fermé, manquer.* Nūmcŭbī mĕăm Bĕnĭgnĭtātĕm sēnsīsti ĭn tĕ claūdĭer? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 83). Nōlō tĭbi ūllŭm cōmmŏdum ĭn mĕ claūdĭer. *Id.* (*And.* III, 3, 41). SYN. Dēfĭcĭŏ. *Voy. le suiv.*

† Claūdō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Claudico. *Boiter.* Sĕd sī mĕmŏrĭă Rĕbŭs vĕtūstīs claūdĭt, vĕnĭĕt lŭdĭus. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 31. Ad hoc verbum *Donat.* refert *Terentii* locum, *Eun.* I, 2, 83, qui supra: « *Claudi*, inquit, aut *claudicare.* » Sed poeta scribere debuisset *claudere*, non vero *claudi*: unde interpretatio vana est. Idem tamen verbum firmat *Donat.* ad *Eun.* II, 3, 39: qui hic audiendus. Cf. *Prisc.* 10, 889).

Claūdŭs, ă, ŭm. *Boiteux.* Pārs, vŭlnĕrĕ claūdă, rĕtĕntăt Nēxantēm nōdīs. *V.* Ăt mărīs ĭgnārīs ĭn pōrtū claūdă vĭdēntŭr Năvĭgĭă. *Lr.* (IV, 437). Dēsĕrŭit pĕdĕ pœnă claūdō. *H.* SYN. Claūdĭcāns. PPH. Pĕdĕ brĕvĭŏr. *M.* Pĕdĕ claūdō ĭncēdēns. VERS. Ēt claūdŭs ĭnfractō gĕnŭ, Vēl crūrĕ trūncō sēmĭpĕs, Brĕvĭorvē planta ex ălterā, Grĕssum trahĕbat ĭmpărĕm. *Prud.* || *En parlant d'un vers: Plus court, catalectique.* Claūda quōd ălterno subsīdunt cārmĭna vērsū. *O.* Dăbunt mălūm Mĕtēllī: claūdă pārs trĭmĕtrī. *T. Maur.* (*Met.* 938). *Voy.* Catalecticus, Scazon. || *Chancelant.* Lætŭs ŏpŭm; sĕd claūdă fĭdēs. *Sil.* SYN. Nūtāns, lăbāns. || *Qui cloche, incomplet.* Claūdă nĕc ōfficĭī pārs ērĭt ūlla tŭī. *O.* SYN. Dēfĭcĭēns, mancŭs.

Claūsī. *parf. de* Claudo.

Claūstrā, ōrŭm. *n. pl. Clôture, barrière.* Claūstraquĕ cūstōdēm pācīs cōhĭbēntĭă Jānŭm. *H.* Ōbstantĭă rumpĕrĕ claūstra. *Id.* Magnō cūm mūrmŭre mōntīs Circŭm claūstră frĕmūnt (venti). *V.* Pīnĕa fūrtĭm Lăzăt claūstră sĭnŏn. *Id.* SYN. Fŏrēs, vălvæ, ōbēx, sēptă. PP. Ăhēnŭm, fĕrrĕŭm, sŏlĭdŭm, fīrmŭm, rĭgĭdŭm, ĭnexpūgnăbĭlĕ. PPH. Claūsă dŏmŭs. Claūsæ fŏrēs. Pōrtārŭm claūstră. *Voy.* Fores. Obex. || *Au fig. Défilé qui ferme un pays.* Căspĭa ŭt ētĕntō cōntĭngăt cēspĭtĕ claūstră. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1230. Adde *Luc.* VIII, 222). SYN. Pōrtæ. || *Entrée étroite d'une mer.* Ăngŭstī rārēscunt claūstră Pēlōrī. *V.* Cūnctăquĕ claūstră mărīs. *V. Fl.* (I, 558. *Id.* V, 77). || *Divers emplois du sens métaphorique.* Claūstră pĕtit mūndī. *L.* Cōnfringĕre ŭt ārctă Nātūræ prīmŭs pōrtārŭm claūstră cŭpīrĕt. *Lr.* (1, 71). In nōbīs vītăī claūstră rĕsōlvăt (*Ibid.* 416). Claūstră pŭĕrpĕrī. *Seren.* (apud *Diom.* 3, 516. Scribebatur *et clostra*, teste *eodem*, 1, 378).

† Claūstrŭm, ī. *n.* Fŏrĭbŭs prædūxit vīnclă claūstrī. *Germ.* (*Arat.* 196). *Voy. le précéd.*

Claūsŭlă, æ. *f. Fin, conclusion.* || *Terminaison d'un système de vers.* Hŏs ēlegos dixēre, sōlēt quōd claūsŭla tălis. *T. Maur.* (*Met.* 221. *Id. Ped.* 85).

Claūsŭs *ou* Clūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Claudo *et* Cludo. *Fermé.* Clausă tĕgunt jām mœnia Teucrōs. *V.* SYN. Ĭnapĕrtŭs. || *Au fig.* Claūsă fĭdēs mĭsĕrĭs. *L.* || *Enfermé.* Īllĭc claūsă tĕnēnt stăbŭlĭs ārmēntă. *V.* SYN. Ĭnclūsŭs, căptīvŭs. || *Qui est dans le fourreau.* Claūso bĕllum prōdūcĕrĕ fĕrro. *Sil.* Claūsusque ēt frīgĭdŭs ēnsīs. *L.* SYN. Rĕcōndĭtŭs, tĕctŭs. || *Au fig. Enfermé, caché.* Claūsum ārcāno pĕctŏrĕ bĕllum. *Sil.* Claūsŭs pāvŏr. *Id.* Plūrĭmă sĭnt, lĕctŏr, claūsa ēt ŏpĕrta tĭbī. *Prosp.* (*Epigr.* 66, 2). *Voy.* Arcanus. || *Entouré.* Rīpārŭm claūsās mărgĭnĕ fīnit ăquās. *O.* SYN. Cīnctŭs, circūmdātŭs. || Claūsŭm, ī. *n. pris subst.* Claūsă vĭārum. *Lr.* (IV, 6, 3. *Ib.* 354). Sic pōsĭtum in claūsō lĭnquūnt. *V.*

Claūsŭs, ī. *m. Nom d'un Sabin, tige de la famille Claudia.* Ăgmĕn ăgēns Claūsŭs. *V.* Claūsōrŭm nōmĭnĭs hērēs. *O.* (Adde *Sil.* XV, 550).

Clāvă, æ. *f. Massue, arme d'Hercule.* Quis făcta Hērcŭlĕæ nōn audĭt fortĭă clāvæ? *Pp.* (IV, 9, 36). Ĭnstrūxĭtquĕ mănŭm clāvă dŏmĭtrĭcĕ fĕrārum. *O.* Stērnentĕs ăgmĭnă clāvă. *V.* SYN. Stīpēs. PP. Grāvĭs, fĕrrātă, trĭnōdĭs, nōdōsă, dūră, vĭctrix, trĕmĕnda. PPH. Clāvæ rŏbur, rŏbora, pondus. Hērcŭlĕŭs stīpēs. VERS. Răpĭt ārmă mănŭ nōdĭsque grăvātŭm Rōbŭr. *V.* Dăte hūc sagittās, stīpĭtem vāstŭm dătĕ. *Sen.*

† Clāvātŏr, ōris. *m. Qui porte une massue.* Ēccŭm, clāvātōr vĕnit. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 25. Sic et multi exhibent in *Pœn.* III, 1, 27).

? Clāvātŭs, ă, ŭm. *De massue.* Nōdōsūmvĕ răpis clāvātō pōndĕrĕ rōbŭr (*Cl. Laud. Herc.* 112. Nisi legendum *clavator*).

Clāvĭcŭlă, æ. *f. Petite clef ou petite cheville.* Quālĭs fĕrrātōs ōblĭcĭt clāvĭcŭlă dēntĕs. *Germ.* (*Arat.* 195).

Clāvĭgĕr, ĕră, ĕrŭm (*de* Clava). *Qui porte une massue.* Vulnĕrā clāvĭgĕrī quæ fēcĕrat Hērcŭlis ārcŭs. *O.* PPH. Clāvā ārmatus, mĕtŭēndus. || (*de* Clavis). *Qui porte une clef; épith. de Janus.* Clāvĭgĕrŭm vĕrbĭs ăllŏquŏr ĭpsĕ dĕŭm. *O. Voy.* Janus.

Clāvis, ĭs, *acc.* ĕm *ou* ĭm. *f. Clef.* Nōmĭnĕ quūm dŏcĕāt quīd ăgātŭr, ădultĕrā clāvis. *O.* Jām circŭm lŏcŭlos ēt clāvēs lætŭs ŏvānsquĕ Currĕrĕt. *H.* Sĕrvātă cēntŭm clāvĭbŭs (cæcuba). *Id.* Cēcĭdit rĕpēntĕ măgnă dē sĭnū clāvis. *M.* (V, 36, 7). EP. Ăhēna,

ferrĕa, stridēns. *Voy.* Claudo, Fores. ‖ *Loquet, instrument pour fermer en dedans.* Tŭă sī bŏnă nescĭs sērvāre, āh frustrā clāvīs ĭnēst fŏrĭbŭs. *Tib.* (I, 6, 34). Hinc clāvīm jānŭă sēnsĭt. *Id.* (II, 4, 34. Sic legit *Charis.* 1, 101). Nunc fŏrĭbŭs clāvēs āptāt, ēmĭtquĕ sĕrās. *M.* (IX, 47, 2). SYN. Vĕctĭs, pessŭlŭs.

† Clāvō, ās, ārĕ. *Clouer.* Clāvāntĕ fĕrrō firmă lĭgnī rōbŏră. *Paul. Nol.* (21, 103).

Clāvŭs, ī. *m. Clou.* Clāvōs trăbālēs ēt cŭneōs mănŭ Gēstāns āhēnā. *H.* Sī fīgīt ădămāntĭnōs Sūmmīs vērtĭcĭbŭs dūrā nĕcĕssĭtās Clāvōs. *Id.* (Adde *Pl. As.* I, 3, 4). EP. Āhēnŭs, fĕrrĕŭs, dūrŭs, sŏllĭdŭs, vāllĭdŭs, firmŭs, tĕnāx. ‖ *Sorte de clous ou boutons pour attacher la chaussure des soldats.* Călcŏr, ēt ĭn dĭgĭtō clāvŭs mĭhī mīlĭtis hærĕt. *J.* (3, 248). Offĕndĕrĕ tōt călĭgās, tŏt Mīlĭă clāvōrŭm. *Id.* (16, 24). ‖ *Nœuds, ou bandes, ou bordure de pourpre ajoutée à la tunique des sénateurs et des chevaliers :* latus clavus, *laticlave; tunique des sénateurs;* angustus clavus, *tunique des chevaliers.* Cūrŭlĕ rēstābăt, clāvī mēnsūră cŏăcta ēst. *O.* Indŭĭtŭrque hŭmĕrīs cŭm lātō pūrpŭră clāvō. *Id.* Lātŭm dēmīsĭt pectŏrĕ clāvŭm. *H.* (Adde *Sil.* III, 27; *Mart.* V, 17, 3). Vīxĭt lænæqualīs, clāvum ŭt mūtārĕt ĭn hōrās. *Id.* ‖ *Cet ornement s'ajoutait aussi au linge.* Ēt lātō vārĭātă măppă clāvō. *M.* (IV, 46, 17). ‖ *Gouvernail.* Ipsĕ sĕdēns, clāvūmquĕ rĕgĭt, vēntīsquĕ mĭnīstrāt. *V.* Trānquillīsquĕ frētīs, clāvŭm sĭbī quīsquĕ rĕgēndŭm Vīndĭcăt. *Cl. Voy.* Gubernaculum. ‖ *Au fig.* Clāvūmquĕ rĕgēndæ Īnvāsīt pātrĭæ. *Sil.*

† Clāxendix, ĭcĭs. *f. Cachet.* Āppŏsĭta ēst clāxendīx : ăt ĕgŏ signī dīcām quĭd sĭĕt. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 5, 655. *Cf.* et *Fest.* Alii scrib. *clacendix*).

Clāzŏmĕnæ, ārŭm. *f. pl.* (Κλαζομεναί). *Clazomène, ville d'Ionie.* Pĕrmāgnă nĕgōtĭă dīvĕs hăbēbăt Clāzŏmēnĭs. *H.* Nūdōs rĕlīnquūnt : fortĕ Clāzŏmēnæ prŏpē. *Ph.*

Clāzŏmēnæŭs, ă, ŭm (Κλαζομεναῖος). *De Clazomène.* Fortĭtĕr īrāscī dĭdĭcīt dūcĕ Clāzŏmēnæō. *Sulpitia* (*Sat.* 5. Vulgo non bene, *Clazomenio*).

Clĕădās, æ. *m. Nom d'homme.* Gĕns Cădmī, Clĕădās. *Sil.* (VII, 637).

Clĕærĕtă, æ. *f.* (κλέος *et* αἱρετός). *Nom de femme.* Dīălŏgŭs, Glaŭcī fīlĭus, Clĕærĕtăe Lēnæ dĕdīt dōnō. *Pl.* (*As.* IV, 1, 6).

Clĕānthēs, ĭs. *m.* (Κλεάνθης). *Cléanthe, philosophe stoïcien, disciple et successeur de Zénon.* Ēt dispŭtātŏr ăd Clĕānthēm stōlcŭm. *Aus.* (*Prof.* 15, 11). Ēt jŭbēt ārchĕtĭpŏs plūtŏăm sērvārĕ Clĕānthās. *J.* (2, 7).

Clĕānthĕŭs, ă, ŭm (Κλεάνθειος). *De Cléanthe.* Pūrgātās īnsĕrīs aūrēs Frūgĕ Clĕānthēă. *Pers.* (5, 63. Adde *Claud. Cons. Mall. Theod.* 88).

Clēmēns, tis. *Calme, tranquille.* Clēmēntēm vītam urbānam ātquĕ ōtĭŭm sĕquī. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 17). Undæ clēmēntī flāmĭnĕ pulsæ Tardĕ prōcēdŭnt. *Cat.* (64, 272). Clēmēntĭŏr aūstĕr Vēlă vŏcāt. *St.* Quă sīt clēmēntĭssĭmŭs āmnĭs. *O.* SYN. Quĭētŭs, placĭdŭs. ‖ *Au moral : Doux, bon, clément.* Quām fīdēlī ānĭmo, ēt bĕnīgno ĭn īllam, ēt clēmēntī fŭī. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 22). Quŏd vīrō clēmēns mīsĕrō pĕpērcī. *H.* SYN. Mītis, bĕnīgnŭs, mānsuētŭs, lēnis, humānŭs, bŏnŭs, făcĭlis, indŭlgēns. PPH. Pigĕr ăd pœnās. Précanti mītis. Prĕcĭbŭs nūnquām implācābĭlis. Vēnĭæ părātŭs. Supplĭcĭbŭs făcĭlis. Flĕctī pătiens. Pœnæ părcŭs. ‖ *En parlant des choses.* Jūsta ēt clēmēns sērvĭtūs. *Ter.* (*And.* I, 1, 9). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Sī prĭŏr Eūgănĕās, Clēmens, Hĕlĭcāŏnĭs ōrās. *M.* (X, 93, 1).

Clēmēntĕr. *Posément, avec calme, doucement.* Clēmēntĕr ăcquĭēscĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 20) Sĕquŏr. Clēmēntĕr, quæsŏ; călcēs dētĕrĭs. *Id.* (*Merc.* V, 2, 111). Spīrānt clēmēntĭŭs aūstrī. *St.* SYN. Placĭdē, mōllĭtĕr, quiētē. ‖ *Doucement, en pente douce.* Clēmēntĕr crēscēntĕ jŭgō. *Sil.* (Adde *Sen. OEd.* 280). SYN. Mōllĭtĕr, lēnĭtĕr, paŭlātīm. ‖ *Au moral : Avec douceur, bonté.* Rēspōndēās clēmēntĕr : quēm frŭctūm căpĭs? *Ph.* SYN. Lēnĭtĕr, bĕnīgnē, placĭdē. ‖ *sup.* Quō pācto ĭd fĭĕrī pōssīt clēmēntĭssŭmē. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 5).

Clēmēntĭă, æ. *f. Calme, douceur.* Ēmōllīt gēntēs clēmēntĭă cœlī. *L.* Aūt tēmpēstātĭs clēmēntĭă lætă sĕrēnæ. *Prud.* (*Sym.* 1822). ‖ *Au moral : Douceur, bonté, clémence.* Sōlă dĕōs æquāt clēmēntĭă nōbĭs. *O.* Quāntăquĕ ĭn Aūgŭstō clēmēntĭă. *Id.* Stūlta ēst clēmēntĭă, quŭm tōt ŭbīquĕ vātĭbŭs ŏccūrrās, pĕrĭtūræ pārcĕrĕ chartæ. *J.* (1, 17). SYN. Bōnĭtās, lēnĭtās, bĕnīgnĭtās, făcĭlĭtās. *Voy.* Benignitas, Clemens. ‖ *Métaphor.* Seū fēcundă rĕfĕrt placĭdī clēmēntĭă Nīlī. *St.*

Clēmēntĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sĕd quæ fēcundō dĕ pectŏrĕ Clēmēntīnī. *Aus.* (*Epist.* 4, 10).

Clĕŏbĭs, ĭs. *m.* (Κλεόβις). *Cléobis et Biton, frères célèbres par leur piété envers leur mère, s'attelèrent, faute de bœufs, à son char, et la traînèrent jusqu'au temple de Junon.* VERS. Sī vĕtŭs Ārgōlĭcōs ĭllūstrāt glōrĭă frātrēs Quī sŭă mātērnō cōllă dĕdērĕ jŭgō. *Cl.*

Clĕŏbūlă, æ. *f.* (Κλεοβούλη). *Nom de femme.* Clĕŏbūlă. Nūtrīx quæ fŭīt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 44).

Clĕŏbūlŭs, ī. *m.* (Κλεόβουλος). *Cléobule, un des sept Sages de la Grèce.* Clĕŏbūlŭs ĕgŏ sūm, pārvæ cīvīs ĭnsŭlæ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 1). Līndĭĕ quŏd Clĕŏbūlē cānĭs : mōdŭs ōptĭmŭs ēstō. *Sid.* (*Pan.* 188).

Clĕŏmăchŭs, ī. *m.* (Κλεόμαχος). *Nom d'homme.* Paūcīs mē mīsīt mīlĕs ăd ĕăm Clĕŏmăchŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 7).

Clĕŏmbrŏtŭs, ī. *m.* (Κλεόμβροτος). *Jeune homme qui se jeta dans la mer, après avoir lu le dialogue de Platon sur l'immortalité de l'âme.* VERS. Vēl dē præcĭpĭtī vēnĭās ĭn Tārtără sāxō, Ūt quī Sōcrătĭcŭm dē nĕcĕ lēgĭt ŏpŭs (*Ibis*, 493).

Clĕōn, ōnĭs. *m.* (Κλέων). *Cléon, de Sicile, ancien géographe.* Pŏpŭlārĭs ūrbĭs Āttĭcæ, Sĭcŭlus Clĕōn. *Avien.* (*Or. mar.* 48).

Clĕōnæ, ārŭm. *f. pl.* (Κλεωναί). *Cléones, ville sur le chemin d'Argos à Corinthe, voisine de la forêt de Némée.* Īngēntī tūrrĭtæ mōlĕ Clĕōnæ. *St.* Mēssēnēquĕ fĕrāx, Pātræquĕ, hŭmīllēsquĕ Clĕōnæ. *O.*

Clĕōnæŭs, ă, ŭm (Κλεωναῖος). *De Cléones.* Īllĕ Clĕōnæī projēcīt tērgă lĕōnīs. *L.* Ēlīsă lĕōnīs Ōră Clĕōnæī pātŭlō cælāntŭr hĭātū. *St.* ‖ Clĕōnæŭm sīdŭs. *Le Lion, constellation.* Quīquĕ Clĕōnæō sīdĕrĕ fĕrvēt ăgēr. *M.* (IV, 60, 2. Adde *St. Silv.* IV, 4, 28). *Voy.* Leo.

Clĕŏpātră, æ. *f.* (Κλεόπατρα). *Cléopatre, reine d'Égypte, vaincue avec Antoine à la bataille d'Actium, se fit, dit-on, piquer par un aspic, et mourut de cette blessure.* Ēxpūgnārĕ sĕnēm pōtŭīt Clĕŏpātră vēnēnīs. *L.* Mœstă nĕc Āctĭăcæ fēcīt Clĕŏpātra carīnæ. *J.* (2, 108). PPH. Ægyptia

cōnjūx. *V.* Phărĭă cōnjūx. *M.* VERS. Ānguĭfĕrāmquĕ dŏmŭm, blāndō quă mĕrsă vĕnēnō, Āctĭās Aūsŏnĭās fŭgīt Clĕŏpātră cătēnās. *St.* Īllă pĕtīt Nīlŭm, cўmbă mălĕ nīxă fŭgācī, Hŏc ūnŭm, jŭssō nōn mŏrĭtūră dĭĕ. *Pp.* Scilĭcĕt īncēstī mĕrĕtrīx rēgīnă Cānōpī. *Id.* Dēdĕcŭs Ægўptī, Lătŏī fĕrālĭs Ĕrĭnўs. *L.* Dēlĭbĕrātă mŏrtĕ fĕrōcĭŏr : Sævĭs Lĭbŭrnĭs scilĭcĕt ĭnvĭdēns Prĭvātă dēdŭcī sŭpĕrbō, Nōn hŭmĭlĭs mŭlĭĕr, trĭumphō. *H.* (*Cf. Od.* I, 37; *Luc.* X, 137 *sq.*; *Prop.* III, 9, 39 *sq.*) ‖ *Autres femmes du même nom.* (*Mart.* IV, 22, 2.)

Clĕŏstrătă, æ. *f.* (κλέος *et* στρατός). *Nom de femme.* Nūnc tū, Clĕŏstrătă. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 41. *Ib.* V, 4, 21).

† Clĕpŏ, ĭs, ĕpsī, ĕptŭm, ĕpĕrĕ (κλέπτω). *arch. Dérober, soustraire.* Ignum intĕr pĕcūdēs aūrĕă clārŭm cŏmă Quōndăm Thўēstēn clĕpĕre aūsum ēsse ē rēgĭā. *Vet. Poeta,* forte *Att.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 27). Răpĕ, clĕpĕ, tĕne, bărpăgă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 6). Quōd răpĕre ēt clĕpĕre ēst, ăvĭdēque ābscondĕrĕ pārtă. *Prud.* (*Psych.* 630). SYN. Fūrŏr. ‖ *Au fig. Voy.* Clepso. ‖ *Cacher. Opposer,* ăc sē tēgmĭne ingĕntī clĕpĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 799). Lēvĭs ēst dŏlŏr, quī căpĕrĕ cōnsĭlĭŭm pŏtēst, Ēt clĕpĕrĕ sēsē. *Id.* (*Med.* 155).

? Clĕpsŏ, *ou peut-être* Clĕptŏ, ĭs, ĕrĕ (κλέπτω). *Comme le précéd.* Sērmōnem hīc nōstrum ēx occŭltō clĕpsit, quāntum întĕlligŏ. *Pac.* (apud *Non.* 1, 72. Male vulgo, *clepit*). Eāque hōc caūsa, ūt nĕ quis nōstră aūrĭbŭ' vērbă clĕpsĕrĕt. *Att.* (*Ibid.* Et *Varr. ibid.*, etsi lectio ceterum mendosa est; sed *clepere* in fine senarii. Apud *Varr. L. L.* 6, 5, est *clepsere*). *Voy.* Clepta.

Clĕpsўdră, æ. *f.* (κλεψύδρα). *Clepsydre, horloge d'eau. Elle servait à mesurer le temps accordé aux orateurs.* Sēptĕm clĕpsўdrās măgnă ūbĭ vōcĕ pĕtēntī. *M.* (VI, 35, 1. *Ibid.* 6, et VIII, 7, 3). VERS. Lēx bŏnă dĭcendī, lēx sūm quŏquĕ dūrā tăcēndī, Jūs ăvĭdæ lĭnguæ, fīnis sĭnĕ fīnĕ lŏquēndī, Ĭpsă flŭēns dūm vērbă flŭūnt, ūt lĭnguă quĭescăt. *Sympos.* (*Ænigm.* 69).

Clĕptă *ou* Clĕptēs, æ. *m.* (κλέπτης). *arch. Voleur.* Fĭūnt clĕptæ cētĕrī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 9).

Clĕrĭcŭs, ă, ŭm (κληρικός). *Eccl. Clérical, qui concerne le clergé.* ‖ Clĕrĭcŭs, ī. *m. Clerc.* Clĕrĭcūs ūt fĭăm (*Anthol.* II, p. 633. *Ib.* 463). Ārtēs phălĕrāsquĕ jūngăm Clĕrĭcī, nĕ quĭd măcŭlĕt rĭgŏrēm Fāmă pŏētæ. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 54).

Clĕrūmĕnæ, *m. pl.* (κληρούμενοι). *Nom d'une comédie de Diphile.* Clĕrūmĕnæ vŏcātŭr hæc cōmœdĭă (*Prol. Cas. Pl.* 31. Cf. *Adelphœ,* in *Adelphus*).

Clĕrŭs, ī. *m.* (κλῆρος). *Eccl. Clerc; clergé.* Bis sēx cōnvīvĭs bis sĕnōs dīvĭdĕ pānĕs, Clĕrĭs, ăgrĭcŏlĭs, mīlĭtĭbŭsquĕ sīmŭl (*Anthol.* II, p. 404. *Ibid. Clerî*). Clĕrŭs hūnc tāntŭm pĕpĕrĭt trĭumphŭm. *Prud.* (*Peri.* 1117).

? Clĕtābēnī. *Voy.* Catabeni.

Clĭēns, ēntis. *m. Client, subordonné.* Quĭ mŏdŏ pātrōnŭs, nūnc cŭpĭt ēssĕ clĭēns. *O.* Mănĕ clĭēns, ēt jām cērtŭs cōnvīvă. *H.* Ătque ĭbĭ măgnŭs Mīrandūsquĕ clĭēns, sĕdĕt ăd prætŏrĭă rēgĭs. *J.* (10, 160). Rēgēsquĕ clĭēntēs. *Cl.* EP. Āssĭdŭŭs, sŭpplĕx, tĭmĭdŭs, hŭmĭlĭs. PHR. Cūltōrūm tūrbă tŭōrūm. Pōpŭlī pārs ēgŏ pārvă tŭī. *O.* ‖ *Client d'un avocat.* Quām sī clĭēntŭm lōngă nĕgōtĭă Dĭjūdĭcātă lītĕ rĕlĭnquĕrĕt. *H.* ‖ *Adorateur d'un dieu.* Rītĕ clĭēns Bācchī. *H.* SYN Cūltŏr.

Clĭentă, æ. *f. Cliente.* Trăhūnt hŏnēstæ pūrpŭrăs clĭēntæ. *H.* Præbŭĭt, ăssĕctāns ēssĕ clĭēntă tŭī. *Aus.* (*Parent.* 24, 12. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 192).

Clĭēntēlă, æ. *f. Protection, patronage.* Thāïssĕ pātrī cōmmēndāvĭt ĭn clĭēntēlam ēt fĭdĕm. *Ter.* (*Eun.* V, 9, 9). SYN. Pātrocĭnĭŭm, tūtēlă.

† Clīmă, ătis. *n.* (κλίμα). *Inclinaison, pente; climat, région.* Tēr dēnās trŏpĭcō prŏpĕ cūrrĕrĕ clīmătĕ Mīrās. *Sid.* (*Pan.* 2522).

† Clīnāmĕn, ĭnis. *n. Inclinaison.* Īd făcĭt ēxīgŭŭm clīnāmĕn prīncĭpĭōrŭm. *Lr.* (II, 292).

† Clĭnātŭs, ă, ŭm. *Incliné.* Pōnīt ăvĭs căpŭt, ēt clĭnātō cōrpŏrĕ tērgŭm. *Cic.* (*Arat.* 261. *Ib.* 55 et 88).

Clīnă *et* Clīnĭās, æ. *m.* (Κλεινίας). *Nom d'homme.* Quam aūdīvīt ūnquām Clīnĭa ēx Dēmænētō. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 71. Adde *Ter. Heaut.* II, 3, 32, et passim *ibid.*).

Clīnĭădēs, æ. *m.* (Κλεινιάδης). *Alcibiade, fils de Clinias.* Clīnĭădæquĕ mŏdō, circumdătŭs ĭgnĭbŭs ātrīs (*Ibis,* 635).

Clīnĭcŭs, ī. *m.* (κλινικός). *Médecin.* Cœpĭt, quo pŏtĕrāt, clīnĭcŭs ēssĕ mŏdō. *M.* (I, 31). Clīnĭcŭs Hērōdēs trullām sūbdūxĕrāt ægrō. *Id.* (IX, 98. Adde *Prud Apot.* 273).

† Clīnō, as, ārĕ. *act. et n. Incliner.* Quārĕ ēt ĭăm ătque ēt ĭăm paūlŭm clīnārĕ nĕcēsse ēst Cōrpŏrā. *Lr.* (II, 243. Alii leg. *inclinare.* Sed adde *Petr. Carm. Sat.* 128, ubi *clinavit*). *Voy.* Clinatus, Inclino.

? Clīnŏpūs, ŏdĭs. *m.* (κλινόπους, de κλίνη). *Pied de lit.* (*Lucil.* apud *Macr. Sat.* 6, 4. Nisi deducendum a κλίνω, ut sit *flexipes.*) *Voy.* Chenopus.

Clĭō, ūs. *f.* (Κλειώ). *Clio, muse de l'histoire.* Nēc mihĭ sūnt vīsæ Clĭō, Clĭūsquĕ sŏrōrēs. *O.* Clĭo nām cērtĕ cāndīdă nōn lŏquĭtŭr (*Catal. Virgil.* 13, 10). *Voy.* Musæ. ‖ *Nom d'une nymphe.* Clĭōque, ēt Bĕrŏē sŏrōr, Ōccănĭtĭdēs ămbæ. *V.*

Clĭpĕŭs. *Voy.* Clypeus.

Clĭtĕ, ēs. *f.* (κλειτή). *Nom de femme.* Pārte ăllă Clĭtē lăcĕrās sŭpĕr ōră mărītī Fūsă cŏmās. *V. Fl.*

Clĭtēllæ, ārŭm. *f. pl. Bât de bête de somme.* Hīnc mŭlī căpŭæ clĭtēllās tēmpŏrĕ pōnūnt. *H.* Nūm bīnās mihĭ Clĭtēllās ĭmpŏsĭtūrŭm vīctōrēm pŭtās? *Ph.* EP. Grāvēs, grăvĭdæ, mŏlēstæ.

Clĭtēllārĭŭs, ă, ŭm. *Qui porte un bât.* Nām mŭlĭōnēs mŭlōs clĭtēllārĭōs Hăbēnt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 93). Tū quī fŭīstī mŭlŭs clĭtēllārĭŭs. *Ph.* (*Fab. Nov.* 30, 7).

Clĭtĭs, ĭs. *m. Rivière des Gaules. Voy.* Claris.

Clĭtŏr, ŏris. *m. et* Clĭtŏrĭŭm, ĭī. *n. Source et lac d'Arcadie. D'où* Clĭtŏrĭŭs, ă, ŭm. Clĭtŏrĭō quĭ-cūnquĕ sĭtĭm dē fŏntĕ lĕvāvīt, Vīnă fŭgīt, gaūdētquĕ mĕrīs ăbstēmĭŭs ūndīs. *O.* (*Cf. Plin.* 4, 6).

Clĭtŏn, ōnis. *m.* (Κλείτων). *Nom d'une rivière.* Ēt răpĭdŭs Clĭtŏn, ēt quī tĭbī, Pўthĭē Lādon. *St.*

Clĭtŭs, ī. *m.* (Κλεῖτος). *Clitus, général d'Alexandre.* ‖ Clĭtŭs. *Au lieu de* Clytus.

Clĭtūmnŭs, ī. *m. Fleuve d'Ombrie, dont l'eau blanchissait le poil des animaux qui en buvaient.* Hīnc ălbī, Clĭtūmnĕ, grĕgēs, ēt maxĭmă taūrŏs Vīctĭmă. *V.* Quīn ēt Clĭtūmnī sācrās vīctōrĭbŭs ūndās, Cāndĭdă quæ Lătĭīs præbēnt ārmēntă trĭumphīs, Vīsĕrĕ cūrā fŭīt. *Cl.* (Adde *Sil.* IV, 547; *Prop.* II, 15, 25; *St. Silv.* I, 4, 129). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du Clitumne.* Aūt præstĕnt nīvĕōs Clĭtūmnă nŏvālĭa taūrōs. *St.*

Clīvōsŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, qui monte.* Ēccĕ sŭpĕrcĭlĭō clīvōsī trāmĭtĭs ūndăm Ēlĭcĭt. *V.* Clīvōsæ vĕhĕrīs dūm pĕr mōnūmēntă Lătīnæ. *J.* (5.

55). SYN. Acclīvis, prōclīvis, ārdŭus, prærūptus. PHR. Sīn tŭmŭltis acclīvē sōlum. *V.* Īst lŏcus acclīvis dēvexō margĭnĕ. *O. Voy.* Declivis. ‖ *Au fig.* Clivōsō trāmĭtĕ vītæ. *Sil.*

Clīvŭs, ī. *m. Pente d'une colline, colline.* Cāstellām mōlli dēvērtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V.* Quā sē sŭbdūcĕrĕ cōllēs Incĭpĭūnt, mōlliquĕ jŭgŭm dēmittĕrĕ clīvō. *Id.* Vīrĭbŭs ūtĕrīs pĕr clīvōs. *H.* SYN. Cōllis, tŭmŭlus. *Voy.* Collis. ‖ *Pente.* Tēstă pārĕm fēcit : quæ pōstquām sŭbdĭtă clīvŭm Sūstŭlĭt æquātum. *O.* Nām pōnit ĭn ōrdĭnĕ pēnnās... Ŭt clīvō crēvissĕ pŭtēs. *Id.* ‖ *Au fig.* Millĕ dŏli rēstānt : clīvō sŭdāmŭs ĭn ĭmō. *O.* Dūrō Nitĭtŭr ād laudēm virtŭs ĭntērrĭtă clīvō. *Sil.*

Clōăcă, æ. *f. Cloaque, égout.* Illŭd ĭdem, ĭn rāpīdum flūmĕn jăcĕrētvĕ clōăcăm. *H.* Vērnŭlă rīpārum pinguis tōrrentĕ clōăcă. *J.* (5, 105). EP. Fœdă, spurcă. ĭmmundă, cœnōsă, sordĭdă. ‖ *Au fig.* Prōpĕrĕ prōlŭĕ clōăcăm. *Pl.* (*Curc.* 1, 2, 29, de ventre).

Clōăcīnă *ou* Clŭăcīnă, æ. *f. Surnom de Vénus, chez les Sabins.* Nēmō Clōăcīnæ aŭt Ēpŏnæ sŭpĕr ăstră dĕăbŭs Dăt sōllĭtum. *Prud.* (*Apoth.* 265. Adde *Pl. Curç.* IV, 1, 9. Cf. *Plin.* 15, 29).

† Clōcĭtō, ās, ārĕ. *n. Bramer.* Ēt bārrŭs bārrīt, cērvī clōcĭtānt, ĕquŭs hīnnĭt (*Auct. Phil.* 53).

Clōānthŭs, ī. *m.* (Κλόανθος). *Cloanthe, l'un des compagnons d'Énée.* Fōrtēmquĕ Gўān fōrtēmquĕ Clōānthŭm. *V.*

Clōdĭă. *Voy.* Claudia.

Clōdĭŭs, ĭi. *m.* (Κλώδιος). *Clodius, tribun du peuple, ennemi de Cicéron, fut tué par Milon.* Clodĭŭs ăccūsĕt mœchōs. *J.* (2, 27).

† Clōdŭs. *Comme* Claudus. Īsraël clōdŭs hăbĕt. *Arat.* (*Act. Apost.* 266).

Clœlĭă, æ. *f.* (Κλοιλία). *Clélie, jeune romaine donnée en ôtage à Porsenna, s'échappa pendant la nuit, et passa le Tibre à la nage.* Ēt flŭvĭum vinclis innārĕt Clœlĭă rŭptis. *V.* Contēmptrīx Clœlĭă sexŭs. *Sil.* PHR. Ēt quæ, Īmpĕrīi fīnēs, Tĭbĕrīnŭm vīrgō nătāvit. *J.* Mājōrquĕ vīris ēt Clœlĭă vīrgō. *Manil.* Rŭpissēt fœdĕră vīrgō. *Id.* (Cf. *Sil.* X, 492 *sq.*; XIII, 828 *sq.*; *Manil.* I, 785; IV, 33).

Clœllĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Mūrmŭrĕ dēfĭcĭēns jām Clœllĭŭs, ōrāquĕ nīsŭ. *Sil.*

Clōĭō *ou* Clōĭŏ. *m. Clodion, roi des Francs.* Pūgnāstis pārītĕr, Frāncŭs quæ Clōĭō patēntēs Ātrēbātūm tērrās pērvāsĕrāt. *Sid.* (*Pan.* 816).

Clōnĭŭs, ĭi. *m.* (Κλόνιος). *Un des compagnons d'Énée.* Tūrnŭs Ităn Clōnĭumquĕ. *V.*

Clōnŭs, ī. *m.* (Κλόνος). *Nom d'homme.* Œbălŭs ĭbăt ĕquō, currŭ Clōnŭs, ăt pĕdĕ Teuthrās (*Anthol.* I, p. 445. *Ibid.* accus. *Clonon*).

Clōstră (*Diom.* 1, 378). *Comme* Claustra.

Clothō, ūs. *f.* (Κλωθώ). *Clotho, l'une des trois Parques.* Ēt nōn dăbăt ūltrā Clōthō dūră lăcus ărāmquĕ vīdērĕ Dĭānæ. *Sil.* Miscĕt hæc Illis, prōhĭbĕtquĕ Clōthō Stārĕ fortūnăm. *Sen.* (*Thyest.* 617). *Voy.* Parcæ. ‖ *Au fig. Vie.* Illĕ sĭbī lōngăm Clōthō tŭrbāmquĕ nēpōtŭm Crēdĭdĕrăt. *Sil.* ‖ *Nom d'une Néréide.* Nērēĭă Clothō. *V.*

Clŭăcīnă. *Voy.* Cloacina.

Clŭdŏ. *Comme* Claudo.

† Clŭdŭs. *arch. Comme* Claudus. (*Pl. Ps.* II, 2, 64.)

† Clŭēns, tis. *de* Cluco *ou* Cluo. *Célèbre.* Vōcĕ Thălīă clŭēns, sōccis dĕă comīcă gaudĕt (*Anthol.* I, p. 51).

Clŭēntĭŭs, ĭi. *m. Nom d'une noble famille de Rome.* Gĕnŭs ŭndĕ tĭbī, Rōmānĕ Clŭēntī. *V.*

Clŭĕō, ēs, ērĕ, *et postérieurement* Clŭō, ĭs, ĕrĕ. *n.* (κλύω). *Être appelé, réputé, passer pour.* Pĕr gēntēs Ītălās hŏmĭnŭm quæ clārā clŭērĕt. *Lr.* (I, 119). Sānātī quī cōlŭmĕn clŭēnt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 5). Sæmpĕr prōbĭōrēs clŭēnt. *Id.* (*Trin.* II, 2, 31). Nāncisci ŭt clŭērēnt pātrĭbŭs ingĕnŭīs. *Aus.* (*Prof.* 21, 29). Exprōmĕ prōpĕrē, sēdĕ quā gēnĭtŭs clŭās. *Sen. phil.* (*de Morte Claud.*). SYN. Dīcŏr, pērhĭbĕŏr, cēnsĕŏr, audĭŏ. ‖ *Avec l'infin.* Pĕr gēntēs ēssĕ clŭēbăt ōmnĭŭm mĭsērrŭmŭs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 147. Adde *Pl. Bac.* IV, 9, 1). ‖ *Être illustre.* Æquĭdĕm prædīvītĕ cultū Illūstrātă clŭīs. *Prud.* (*Sym.* 499). Quæ pōst mihĭ clāra ēt dĭū clŭēant. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 17). ‖ *Être dit, être.* Ūtĭlĭs ĭnvēnĭētŭr, ēt ōppōrtūnă clŭēbĭt. *Lr.* (III, 208. *Id.* I, 450).

† *Au pass.* Clŭĕŏr. *Même sens.* Strātĭōtĭcŭs hŏmŏ quī clŭĕātur. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 12). Sĕd hī clŭēntŭr hōspĭtum ĭnfīdissŭmī. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 147).

† Clūnālis, ĕ. *De la croupe, de derrière.* Āltĕră, quā pĕdĭbŭs rēgĭo ēst clūnālĭbŭs, ārdĕt. *Avien.* (*Arat.* 362).

Clūnis, ĭs. *f. et qqf. m.* (*Charis.* 1, 78); Clūnes, ĭum. *pl. Derrière, croupe des animaux.* Vidĭmŭs ēt mĕrŭlās pŏni, ēt sīnĕ clūnĕ pălumbēs. *H.* Quōd pūlchræ clūnes, brĕvĕ quōd căput. *Id.* Sēmĕsum lēpŏrem, ătque ălĭquĭd dē clūnĭbŭs āprī. *J.* (5, 167). Clūnēs dēfĕctōs gĕrŏ. *Pl.* (apud *Non.* 3, 43). SYN. Nātēs.

Clŭŏ. *Voy.* Clueo.

Clўpĕă, æ. *f.* (Κλυπέα). *Ville d'Afrique, aussi nommée* Aspis. Ēt Clĭpĕām tĕnŭīt, stătĭōnĭs lĭttŏră nōtæ. *L.* (Cf. *Sil.* III, 244). ‖ *Petit poisson.* Ōmnĭbŭs ăt clŭpĕæ præstăt mūstēlă mărīnă. *Enn.* (*frag. Phages.* Cf. *Plin.* 9, 15).

Clŭpĕŭs, ī. *m. arch. Comme* Clypeus. Ēt clŭpĕum ăd dorsum ăccŏmmŏdĕm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 96). *Voy.* Clypeus.

† Clūrĭnŭm pĕcŭs. *n. Singe.* Tū vērŏ clūrĭnŭm pĕcŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 14. Cf. *Arnob.* 3, p. 110. *Vet. Gloss. Clura, πίθηκος. Festus :* « *Clunа* vel *clura*, simia. »)

Clūsī. *parf. de* Cludo.

Clūsĭnŭs, ă, ŭm. *De Clusium.* Stŏmăchŭm sŭpōnĕrĕ fōntĭbŭs aŭdēnt Clūsīnīs. *H.* Ĭmbŭĕ plēbēĭās Clūsĭnīs pŭltĭbŭs ōlĭas. *M.* (XIII, 8).

Clūsĭŭm, ĭi. *n. Ville d'Étrurie.* Millĕ mānŭs jŭvĕnŭm, quī mœnĭă Clūsī, Quīque ūrbĕm līquērĕ Cōsās. *V.*

Clūsĭŭs, ĭi. *m. Un des noms de Janus : dont le temple était fermé en temps de paix.* Ēt mŏdŏ sācrĭfĭcō Clūsĭŭs ōrĕ vŏcŏr. *O.*

Clūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cludo. *Comme* Claussus.

Clŭvĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Juv.* 2, 49.)

Clŭvĭēnŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Quālēs ĕgŏ vēl Clŭvĭēnŭs. *J.* (1, 80).

Clўmēnæŭs *et* Clўmēnēĭŭs, ă, ŭm (Κλυμεναῖος *et* Κλυμενήϊος). *De Clymène.* Aŭgŭstŭm spŏlĭārĕ nēmŭs, Clўmēnæăquĕ dēĕssĕ Gērmĭnă. *St.* Quō sĭmŭl ăcclīvō Clўmēnēĭă lĭmĭtĕ prōlēs. *O.*

Clўmēnē, ēs. *f.* (Κλυμένη). *Clymène, fille de l'Océan et de Téthys, mère de Phaéton.* Nēc fālsa Clўmēnæ cūlpăm sŭb ĭmāgĭnĕ cēlăt. *O.* (*Met.* II, 37. *Ib.* I, 756). ‖ *Une des Néréides.* Ĭntĕr quās

Clȳmĕnē cūrām nārrābāt ĭnānĕm. *V.* ‖ *Une suivante d'Hélène.* (*Ov. Her.* 17, 267.)

Clȳmĕnēis, ĭdis. *f.*; Clȳmēnēĭdēs, ŭm. *pl.* (Κλυμενηΐδες). *Fille de Clymène.* Sic flēvīt Clȳmĕnē, sic ēt Clȳmēnēĭdēs, āltē (*Ad Liv.* 111).

Clȳmĕnēĭus. *Voy.* Clymenæus.

Clȳmĕnus, ī. *m.* (Κλύμενος). *Nom de Pluton.* Āt Clȳmēnŭs Clōthoquĕ dōlēnt. *O.*

Clȳpĕa. *Voy.* Clupea.

Clȳpĕātŭs, ă, ŭm. *Armé, couvert d'un bouclier.* Clȳpĕātăquĕ tōtīs Āgmĭnă dēnsāntūr cāmpīs. *V.* Quis dĕcŏr, ĭncēdĭs quōtĭēs clȳpĕātŭs, ĕt aūrō Squāmĕūs! *Cl.* Crēscitquĕ sēgĕs clȳpĕātă vĭcōrŭm. *O.* SYN. Scūtātŭs. PPH. Clȳpĕō, scūtō, ŭmbonĕ ārmātŭs, tēctŭs, protēctŭs, ĭnsignis, dēcŏrŭs, cōnspĭcŭŭs. Ærĕ rĭgēns, mūnītŭs.

† Clȳpĕō, ās, ārĕ. *Armer d'un bouclier ou en forme de bouclier.* Chlamўdĕ cōntŏrta āstŭ clȳpeāt brāchĭŭm. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 145).

Clȳpĕum, ī. *n. arch. Comme* Clypeus. Dāt tēlĭus gĕmĭtum, ĕt clȳpĕūm sŭpĕr ĭntŏnāt ingēns. *V.* (*Æ.* IX, 709. Adde *Licin.* et *Laber.* apud *Non.* 3, 41, et *Charis.* 1, 59).

Clȳpĕŭs, ī. *m. Bouclier.* Ŏppŏsŭī mōlēm clȳpĕī, tēxīquĕ jācēntēm. *O.* Bēllă mŏvēt clȳpĕus. *Id.* Clȳpĕōsquĕ ăd tēlă sĭnīstrīs Prōtĕctī ŏbjĭcĭūnt. *V.* SYN. Scūtŭm, ŭmbō, pārmă, crātēs. EP. Æhēnŭs, ærĕŭs, ferrĕŭs; cavŭs, cūrvŭs; ingēns, lēvĭs; cōrŭscŭs, ardēns, fulgēns, rūtĭlŭs; dīrŭs, tĕrrĭbĭlis. PPH. Clȳpĕī ōrbĭs, tĕxtŭm, cūrvāmĕn, ŭmbō, mōlēs, æs, æră, ōnŭs, ĭnsignĕ dĕcōrŭm. Ærĕ cāvō clȳpĕŭs. Ærātŭm tēgmĕn. Sālignæ ŭmbōnīs crātēs. Ærātæ crātēs. VERS. Vāstŏs ŭmbō vōmĭt aūrĕŭs ignēs. *V.* Sīdĕrĕō flagrāns clȳpĕō ĕt cœlēstĭbŭs ārmīs. Clȳpĕum, tōt ferrī tĕrgă, tōt æris. Īllă pĕr ōrbĕm Ærĕ cāvŭm triplĭcī, pĕr lignĕă tĕrgă, trĭbŭsquĕ Trānsĭit ĭntĕxtum taūrīs ŏpŭs. *Id.* Cæsīs clȳpĕōs vēstīrĕ jŭvēncīs. *St.* ‖ *Sa'mer d'un bouclier.* Clȳpĕŭm tūm dēĭndĕ sĭnīstră Extŭlĭt ārdēntĕm. *V.* Clȳpĕumque aūrōquĕ trĭlĭcĕm Lōrīcam ĭndŭĭtŭr. Sīmŭl āptăt hăbēndō Ēnsēmquĕ, clȳpĕumque, ĕt rūbræ cōrnŭă cristæ. Clȳpĕōquĕ sĭnīstrăm Ĭnsĕrtăbam āptāns. Pōstquam hăbĭlīs lătĕrī clȳpĕŭs, lōrīcăquĕ tĕrgo ēst. Clȳpĕumque ex ærĕ sĭnīstræ Sŭbligăt. *Id.* Gladĭōquĕ lătŭs scūtōquĕ sĭnīstrăm Sŭbjĭcĭō. *O.* Sŏŭ sŭmpsĕrăt ærĕ Fulgēntĕm clȳpĕum, clȳpĕum sūmpsīssĕ dĕcēbăt. *Id.* Nūdă jām crātĕ flŭēntēs Ĭnvādunt clȳpĕos. *L.* ‖ *Au fig.* Quēm frātrĭbŭs ĭpsĕ Discēdēns clȳpĕum dēfēnsōrēmquĕ dēdīstī. *Cl. Voy.* Tutela.

Clȳtæmnēstră, æ. *f* (Κλυταιμνήστρα). *Clytemnestre, fille de Tyndare et de Léda, femme d'Agamemnon, séduite par Égisthe, concerta avec lui l'assassinat de son mari, et fut tuée à son tour par son fils Oreste.* Quīdvĕ Clȳtæmnēstræ, prōptĕr quām tōtă Mўcēnis. *Pp.* (III, 18, 19. Adde *Aus. Epitaph. Her.* 1, 4). Tūnĕ Clȳtæmnēstræ fœdāstī vīscĕră ferrō? *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 1, 3). SYN. Tўndărĭs. EP. Ădultĕră, sævă, impĭă, scĕlĕrātă, crūēntă. PPH. Lœdă sāta. *Sen.* Sævă Agamēmnŏnĭs ūxŏr. *O.* ‖ *En gén. Femme qui tue son époux.* Mānē Clȳtæmnestræm nūllus nōn vĭcŭs hăbēbĭt. *J.* (6, 656).

Clȳtĭē, ēs. *f.* (Κλυτίη). *Clytie, nymphe aimée d'Apollon, fut abandonnée et changée par le dieu en héliotrope ou tournesol.* Quīquĕ tŭōs, Clȳtĭē, quāmvīs dēspĕctă, pĕtēbăt. *O.*

Clȳtĭŭs, ĭi. *m.* (Κλύτιος). *Un des Argonautes; nom de différens guerriers.* Clȳtĭūmquĕ Clănĭnquĕ (fudit). *O.* Nĕc Clȳtĭō gĕnĭtōrĕ mĭnŏr. *V.* (Adde *Sil.* XVII, 429).

Clȳtŭs, ī. *m.* (κλυτός). *Nom d'un centaure.* Hēllĭcēn, Phlēgўămquĕ, Clȳtŭmquĕ. *O.* (Adde *V. Fl.* I, 146). ‖ *Nom d'homme.* Ēt pōscās, Clȳtĕ, mūnŭs ex'gāsquĕ. *M.* (VIII, 64, 1. *Id.* IV, 9, 2).

Cnæŭs ou Cnēŭs, *et postérieurement* Gnēŭs, ī. *m. Prénom romain.* G tămēn sŏnābit īllĭc, quāndŏ Cnēum ēnūntĭŏ. *T. Maur.* (*Syll.* 606. Hanc pronuntionem testatur *et Quintil.* 1, 7). Quām quŏtĭēs Gnēŭm, gnārŭm gnātūmquĕ lŏquēmŭr (*Ib.* 947).

Cnĭdĭŭs, ă, ŭm (Κνίδιος). *De Gnide.* Vērā Vēnŭs Cnĭdĭām quŭm vīdit Cўprĭdă, dīxit. *Aus.* (*Epigr.* 57, 1).

Cnĭdŏs *et* Cnĭdŭs, ī. *f.* (Κνίδος). *Gnide, ville de Carie, où Vénus avait un temple.* Pīscōsānquĕ Cnĭdŏn, grăvĭdāmquĕ Āmăthūntă mĕtāllī. *O.* Ō Vēnŭs, rēgīnă Cnĭdī Păphiquĕ. *H.* Quæ Cnĭdŏn fŭlgēntĭsquĕ tĕnēt Cўclădās. *Id.*

Cnōssĭăcŭs, Cnōssĭŭs. *Voy.* Gnossiacus, etc.

Cōă, *n. pl. Voy.* Cous.

† Cŏăccĕdō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'ajouter.* Dĕcĕm cŏăccĕdūnt mĭnæ. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 65. Seu potius coăccēdūnt).

Cŏăcervātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Coacervo. *Entassé.* Pĕr cŏăcĕrvātos pĕrĕāt dŏmŭs ĭmpĭă lūctŭs. *O.* Ēt cŏăcĕrvātīs ārdēbānt cōrpŏră mēmbrīs. *Manil.* (I, 895. Adde *Cat.* 64, 359). *Voy.* Aggero.

† Cŏăctĭō, ās, ārĕ. *fréq. de* Cogo. *Forcer.* Quă grădĭtŭr, cōntŭrbăt, ĕt ĭmmūtārĕ cŏāctăt. *Lr.* (VI, 1120. *Ib.* 1159. Confunduntur *Coacto* et *Coarcto*).

Cŏāctŏr, ōris. *m. Collecteur d'impôts.* Sī præcō pārvās, aūt, ŭt fŭit ĭpsĕ, cŏāctŏr Mercēdēs sĕquerĕr. *H.*

Cŏāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cogo. *Rassemblé.* Tōtāmquĕ sŭb ārmă cŏāctăm Hēspĕrĭām. *V.* Pĕr ĭnānĕ cŏāctă sēmĭnă tĕrrārŭm. *Id.* ‖ *Condensé.* Lăctĭs măssă cŏāctī. *O.* ‖ *Forcé.* Dĭcūnt ŏcŭlī lăcrĭmārĕ cŏāctī. *O.* SYN. Invītŭs.

† Cŏāddō *ou* Coāddō, ĭs, ĕrĕ. *arch. Surajouter.* Cānō căpĭtĕ, ætātĕ ălĭēnā: coāddĭto ăd cōmpendĭŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 4).

Cœquō, ās, ārĕ. *Égaler.* Mixtĭs Eŭlōgĭŭm mŏdĭs cŏæquāns. *Prud.* (*Peri.* 1967).

Cœtĕrnŭs, ă, ŭm. *Ecci. Coéternel.* Īllĕ cœtĕrnŭs patrī ēst, ĕt sēmpĕr ĭn ĭpsŏ ēst. *Prud.* (*Apoth.* 865).

Cœvŭs, ă, ŭm. *Ecci. Du même âge.* Æquālis, cōætāneus, sōrŭs, cum pĕtĕ cœvŭs. *Fort.* (II, 193). Ĭntĕr cœvī sănguĭnis Flŭēntă sōlŭs ĭntĕgĕr. *Prud.* (*Cath.* 1846).

† Cōăgmēntŭm *et* Coāgmēntŭm, ī. *n. Attache, lien; verrou.* Vīdĕ coāgmēnta ĭn fŏrĭbŭs. Vīdĕō. *Pl.* (*Most.* II, 2, 144).

Cōăgŭlŭm, ī. *n. Présure.* Mŏx ĕpŭlās pōnūnt, lĭquĕfactă cōăgŭlă lactĕ. *O.* Texĭtŭr, ĕt nūllō trēmŭĕrĕ cōăgŭla lactĕ. *Calp.* (3, 60). ‖ *Au fig. Ciment, attache, lien.* Hŏc hilarĭtātĭs dulcĕ sēmĭnārĭŭm, Hŏc cōntĭnĕt cōăgŭlŭm cōnvīvĭă. *Varr.* (apud *Non.* 1, 115, de vino).

Cōălēscō, ĭs, *de l'inus.* Coaleo: cōălŭī, ĭtŭm, ĕscĕrĕ. *n. Grandir avec.* Suādĕt ĕt ĭnflŭsŭs tĕnĕrōs cōălēscĕrĕ fœtŭs. *Aus.* (*Eclogar.* 2, 20, de solé). *Voy.* Concresco. ‖ *Se joindre, s'unir; se figer.* Sæva vidēs primŭm sola cœalescĕre cælō. *Lr.* (VI, 1068). Dūm nŏvŭs ĭn vīrĭdi cōălēscat cortĭce rāmŭs. *O.* SYN. Cŏĕō, jūngŏr, cōnjūngŏr. ‖ *Se fermer, en*

parlant d'une blessure. Vŭlnĕrĭs ānnōsī sĭnŭs ūt cŏālēscĕrĕ pōssĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 1085). || *Se railler.* Pārtēsquĕ fŭgātās Pāssŭs ĭn ēxtrēmis Lĭbўēs cŏālēscĕrĕ rēgnīs. *L.* SYN. Cŏĕō, cōnvĕnĭō, cōncŭrrō, jūngŏr, cōgŏr. || † Coālēscō. *synér.* Tāndĕm coālŭĕrĭnt ĕă, quæ cōnjĕctā rēpēntĕ. *Lr.* (II, 1060. Sic *Lamb.*, nisi quod habet *coolueriut*, et optt. Alii aliter; sed illud potius. Cf. *Coopertus*).

? Cŏāmātŏr, ōrĭs, *m. arch. Qui aime ensemble.* Si hăbŭissem ĭngĕnĭo īstōc cŏāmātōrēs mĭhĭ. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 447. Sed alii, *amatores*).

† Cŏāptō, ās, ārĕ. *Ajuster.* Hūjūs sē spĕcĭē mēndāx Bēllōnă cŏāptāt. *Prud.* (*Psych.* 625).

Cŏārctō, ās, ārĕ. *Resserrer, rétrécir.* Cēdĕrĕ fēstīmānt, nōxquĕ cŏārctāt ĭtĕr. *O.* Aūctūsquĕ sŭōs nōn āntĕ cŏārctāt. *L. Voy.* Arcto.

Cŏārgŭō, ĭs, ĕrĕ. *Convaincre.* Ōbrŭtă vērbă rĕfĕrt, dŏmĭnīquĕ cŏārgŭīt aūrēs. *O. Voy.* Convinco. || *Accuser.* Clām cŏārgŭās prōpĭnquūm; prōpălām laūdāvērĭs. *Aus.* (*Sept. Sap. Solon*, 4). *Voy.* Arguo.

? Cŏāstræ. *Voy.* Choatræ.

Cŏāxŏ, ās, ārĕ. *n. Coasser, comme les grenouilles.* Gārrŭlă līmōsīs rānă cŏāxāt āquīs (*Auct. Phil.* 62).

Cŏcālīdēs, ŭm. *f. pl.* (Κωκαλίδες). *Filles de Cocalus.* Pōstquām pĕrpĕtŭās jūdĕx cōncēssĭt ăd ūmbrās Cŏcālĭdum ĭnsīdĭīs. *Sil.*

Cŏcālŭs, ī. *m.* (Κώκαλος). *Cocale, roi de Sicile, reçut à sa cour Dédale, poursuivi par Minos. Ses filles étouffèrent ce dernier dans une étuve.* Sūmptīs prō sŭpplĭcĕ Cŏcălŭs ārmīs. *O.*

Cŏccĕĭŭs *ou* Cŏccējŭs, ī, *m. Coccéius, ami d'Auguste et d'Horace.* Cŏccēĭūs, mīssī māgnīs dē rēbŭs ūtērquĕ. *H.*

Cŏccĭnātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une robe d'écarlate.* Quī cŏccĭnātōs nōn pŭtāt vĭrōs ēssĕ. *M.* (I, 97, 6. *Id.* V, 36, 2).

Cŏccĭnŭs, ă, ŭm (κόκκινος). *D'écarlate.* Cāvĕt hūnc quēm cŏccĭnă lænă vĭtārĭ jŭbĕt. *J.* (3, 283). Hispānās, Tўrĭāsquĕ, cŏccĭnāsquĕ. *M.* (IV, 28, 2). || Cŏccĭnă, ōrŭm. *n. pl. Vêtement d'écarlate.* Sī fŭĕrĭt sānŭs, cŏccĭnă quĭd făcĭēnt? *M.* (II, 16, 2. *Ib.* 43, 9).

Cŏccŭm, ī. *n.* (κόκκος). *Graine dont on teint en écarlate, couleur ou étoffe écarlate.* Rūbro ŭbī cŏccō Tinctă sŭpēr lēctos cāndērĕt vēstīs ēbŭrnōs. *H.* Ārdĕntī rādĭābāt Scĭplō cŏccō. *Sil.* Spĕctabĭlĕ cŏccŭm ĭgnĭbŭs ādvērsīs ĭn sīgnŭm sānguĭnīs ōffĕrt. *Prud.* (*Ench.* 63). EP. Rūbēns, sānguĭnĕŭm, fulgēns. *Voy.* Purpura.

Cŏchlĕă, *et qqf.* Cŏchlĕă, æ. *f. Limaçon.* Tōstīs mārcēntēm squillīs rĕcrĕābĭs ĕt Āfrā Pŏtōrēm cŏchlĕă. *H.* Ĕt cŏchlĕās tĭbi hăbē: pērdĕrĕ nōlō fāmēm. *M.* (XIII, 53. *Id.* XIV, 121). Cūrvārum dŏmŭs ūdă cŏchlĕārŭm. *St.* (*Silv.* IV, 9, 33). SYN. Limăx. EP. Rēpēns, pĭgră, tārdă, sēgnĭs, tūrpĭs. PHR. Tērrĭgĕnam, hērbĭgrădăm, dŏmĭpōrtām, sānguĭnĕ cāssăm (apud *Cic. Div.* 2, 64).

Cŏchlĕār *et* Cŏchlĕārĕ, ĭs. *n. Cuiller.* Mittĕrĕ quŭm pōssēs vēl cŏchlĕārĕ mĭhĭ. *M.* (VIII, 33, 24. *Id.* XIV, 121). || *Mesure pour les liquides.* Quām vŏcĭtānt chēmēn; căpīt hæc cŏchlĕārĭă bīnă. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 78).

? Cŏclō, ōnĭs. *m. Voy.* Arilator.

† Cŏcĭtō. *Voy.* Coquito.

Cŏclēs, *et ordint.* Cŏclēs, ĭtis. *m. Borgne.* Dē cŏclĭtŭm prōsāplă tĕ ēsse ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 123. Adde *Enn.* apud *Varr. L. L.* 6, 3). *Voy.* Luscus. || *Horatius Coclès, guerrier romain qui soutint seul l'effort de l'armée de Porsenna, et se précipita tout armé dans le Tibre, après qu'on eût coupé le pont de bois dont il défendait la tête.* Hōc mĕrŭīt vēl pōntĕ Cŏclēs, vēl Mārcĭŭs ĭgnĕ. *Cl.* Cŏclĭtĭs ābscĭssōs tēstātŭr sēmĭtă pōntēs. *Pp.* (III, 9, 63). Pōntem aūdērĕt quōd vēllĕrĕ Cŏclēs. *V.* Quōd mĭrārētŭr cŭm Cŏclĭtĕ Mŭcĭŭs. *J.* (8, 264). || *Autres du même nom.* (*Mart.* III, 83.)

Cŏctănă *ou* Cŏttănă, ōrŭm. *n. pl. Sorte de petites figues de Syrie.* Sī măjōră fŏrēnt cŏctănă, fĭcŭs ĕrās. *M.* (XIII, 28. *Id.* VII, 52, 7). Prūnōrŭm glŏbŭs ātquĕ cŏctănōrŭm. *St.*

Cŏctĭlĭs, ĕ. *De brique.* Cŏctĭlĭbŭs mūrīs cīnxīssĕ Sēmĭrāmĭs ūrbĕm. *O.* Cŏctĭlĭbŭs mūrīs quām circŭīt ămbĭtŭs ingēns. *Aus.* (*Cl. Urb.* 12, 2).

Cŏctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Coquo. *Cuit.* Trādĭtŭr ĭn sŏlĭdō cŏctă dēdissĕ fŏcō (lĭba). *O.* || *Durci au feu.* Sŏlĭdŭm nōdĭs ēt rōbŏrĕ cŏctō. *V.* || *En parlant de la terre, de la brique.* Rēspōndĕt vĭrĭdī nōn cŏctă fĭdēlĭă līmō. *Pers.* (3, 23. Adde *Mart.* IX, 76, 2; *Prop.* IV, 5, 26). SYN. Cŏctĭlĭs. || *Cuit, bouilli, en parlant de la teinture.* Nēc tĕ Sĭdŏnĭŭm bĭs cŏctī mūrĭcis ōstrŭm ĭndŭīt. *Alcim.* (*ad Sor.* 39). || *Mûri.* Tūm vīnŭm, prĭūsquām ēst cŏctŭm, pēndĕt pūtĭdŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 125. Miror nonnullos adhuc legere *coactum*, minime ferenda synizesi. Nihil aliud est quam *Virgilianum* illud, *G.* II, 522: *Mitis in apricis coquitur vindemia saxis*). *Voy.* Maturus. || *Fait, vieilli, en parlant de la vie.* Vēl cŏctă fūmīs vīnă Mässĭlĭtānis. *M.* (III, 82, 23). || *Digéré.* || *Au fig.* Quidquĭd ēst ĭncŏctŭm, nōn ēxprōmīt, bĕnĕ cŏctŭm dăbīt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 53). || ? Cŏctă (*s. ent.* aqua). *Eau qu'on a fait bouillir.* (*Mart.* II, 85.) || † Cŏctŏr. *compar.* (*Pl. Pœn.* III, 2, 91.)

† Cŏcŭlă, ōrŭm. *m. pl. Marmites d'airain.* (Vid. *Fest.*) Ēx ærĕīs cŏcŭlīs mi ēxcŏcta ēst ōmnīs mīsĕrĭcordĭă. *Pl.* (apud *Isid. Or.* 20, 8. Addunt quidam *Capt.* IV, 2, 67, pro vulgari *foculis*; nec male. *Gloss. Placidi:* « *Coculis*, ærels vasis, a coquendo. »)

Cŏcŭs. *arch. Comme* Coquus. (Cf. *Prisc.* 1, 557.)

Cŏcўtĭŭs, ă, ŭm (Κωκύτιος). *Du Cocyte.* Dēxtrā Cŏcўtĭă fĭndĭt Æquŏră. *Cl.* Cŏcўtĭă vīrgō. *V.*

Cŏcўtŭs *et* Cŏcўtŏs, ī. *m.* (Κωκυτός). *Cocyte, fleuve des enfers.* Cŏcўtūsquĕ sĭnŭ lābēns circumflŭĭt ātrō. *V.* Āmnēmquĕ sĕvērŭm Cŏcўtĭ mĕtŭāt. *Id.* Vīsēndŭs ātĕr flŭmĭnĕ lānguĭdō Cŏcўtŭs ērrāns. *H.* Cŏcўtŏn dūlcī pĕrhĭbēnt ūndāssĕ Lўæō. *Cl.* SYN. *par ext.* Stўx, Āchĕrōn. *Voy.* Acheron. || *Petit lac de Campanie.* (*Sil.* XII, 116.)

? Cŏcўtŭs, ă, ŭm. *Du Cocyte.* Cŏcўtă pērfūsŭs āquā. *Petr.* (*Sat.* 120. Sed alii melius leg. *Cocyti.*)

Cŏdă. *Comme* Cauda. (Cf. *Diom.* 1, 378; *Varr.* apud *Non.* 2, 135.)

Cŏdex, ĭcis. *m. Tronc d'arbre, souche.* Cŏdĭcĕ quī mīssō, quēm vīx jŭgă bīnă mŏvērēnt. *O. Voy.* Caudex. || *Tronc auquel était attaché un esclave, ou billot qu'il trainait.* Cŏdĭcĭs ĭmmūndī vīnclă sēntĭt ānŭs. *Pp.* (IV, 7, 40. Adde *Juv.* 2, 57; *Pl. Pœn.* V, 3, 34). || *Tablettes, livre, testament.* Nām cŏdĭcĕ sævō Hērēdēs vĕtăt ēssĕ sŭōs. *J.* (10, 236). *Voy.* Tabulæ, Liber, Charta.

Cŏdĭcillī, ōrŭm. *m. pl. Tablettes.* Pŭdĭca ēt prŏbă, rĕddĕ cŏdĭcillos. *Cat.* (43, 23). Quī cŏdĭ-

cōllīs hīnc ēt ĭndĕ prōlātis. *M.* (V, 52, 3). *Voy.* Pugillar, Tabulæ.

Cŏdrŭs, ī. *m.* (Κόδρος). **1.** *Codrus, roi d'Athènes, se dévoua pour assurer la victoire à sa patrie.* Cŏdrūs prō pātrĭā nōn tĭmĭdūs mŏrī. *H.* ‖ **2.** *Poète latin du temps de Juvénal.* Vēxātūs tōtĭēs raūcī Thēsēĭdē Cŏdrī. *J.* (1, 2). ‖ **3.** *Nom de berger.* Aūt Alcōnĭs hăbēs laūdēs, aūt jūrgĭă Cŏdrī. *V.* ‖ **4.** *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* II, 136.) ‖ **5.** *Nom d'un romain, contemporain de Martial.* (*Mart.* III, 15.)

Cœbŭs. *Voy.* Cubus.

Cŏĕgī. *parf. de* Cogo.

† Cœl. *par apocope, pour* Cœlum. Ūndĕ Rŭdĭnŭs ăit : dīvūm dŏmŭs, ăltīsŏnūm cœl. (*Enn.* apud *Auson. Idyl.* 12, *Grammatic.* 17).

Cœlē. *f.* (κοίλη). *Nom d'une partie de la Syrie :* Cœle-Syria. Hæc Cœle ēst Grāĭō sūb nōmĭnĕ. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1058. Cf. *Plin.* 5, 12; *Curt.* 4, 1).

? Cœlēbs. *Voy.* Cœlebs.

Cœlēs (*inus. au nom.*), ĭtĭs. *m.* ; Cœlītēs, ŭm. *pl. Habitant ou habitans du ciel, dieux ; Eccl. Saints.* Quæ dē tē mīsī cœlītĕ fāctă nŏvō. *O.* Dē cœlītĕ, Brūtĕ, rĕcēnti. Hōstĭă cœlītĭbŭs quō fĕrĭēntĕ cădīt. *Id.* Ūtrūmquĕ rēgĕ tēmpĕrāntĕ cœlītŭm. *H.* SYN. Cœlĭcŏlæ. *Voy. ce mot.* ‖ † *adj. Divin.* Ăpōstŏllcī cinĕrēs sūb cœlītĕ mēnsă Dĕpōsĭtī. *Paul. Nol.* (*Nat. S. Fel.* 24, 9, 403).

Cœlēstis, ĕ. *Du ciel ou de l'air.* Āstră tĕnēnt cœlēstĕ sŏlŭm. *O.* Cūm cœlēstĭbŭs ūndĭs Æquŏrĕæ mĭscēntŭr āquæ. *Id.* SYN. Sūpĕrŭs. ‖ *Céleste, divin.* Īgnĕŭs ēst ōllĭs vĭgŏr, ĕt cœlēstĭs ōrīgŏ. *V.* Tāntæne ănĭmĭs cœlēstĭbŭs īræ? *Id.* Aūxĭlĭŭm cœlēstĕ pĕtūnt. *O.* SYN. Dīvĭnŭs, sūpĕrŭs, ætherĭŭs, sidĕrĕŭs. ‖ *Subst. m. f. Dieu, déesse.* Bis sēx cœlēstēs, mĕdĭŏ Jŏvĕ, sēdĭbŭs ăltīs. *O.* Cœlēstum vīs māgnă jŭbĕt. *V.* Prōh nūmĭnŭm vĭs sūmmă! prōh cœlēstĭŭm Rĕctŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 516). Cœlēstēmque hŏmĭnī cōncŭbĭtūssĕ pŭdĕt. *O. Voy.* Deus, Dea.

Cœlĭă, æ. *f. Nom de femme.* Dēdīssĕ Bāssām Cœlĭāmquĕ jūrāstī. *M.* (IV, 61, 8. Alii scrib. Cælia. Vid. Cælius).

Cœlĭăcus, ă, ŭm (κοιλιακός). *Qui a une maladie d'intestins.* Cœlĭăcōs aūtēm rĕcrĕābĭs pānĕ sălŭbrī. *Ser. Sam.* (*vs.* 494. Cf. *Cels.* 4, 12).

Cœlĭcŏlæ, lārŭm *et sync.* lūm. *m. pl. Habitans du ciel, dieux, héros divinisés.* Nūllă sūpĕr nūbēs cōnvīvlă cœlĭcŏlārŭm. *J.* (13, 42). Ōmnēs cœlĭcŏlās, ōmnēs sūpĕra ăltă tĕnēntēs. *V.* Cœlĭcŏlūm rēgī măctābăm.littŏrĕ taūrūm. *Id.* SYN. Cœlēstēs, cœlītēs, dīvī, dīī, sūpĕrī. PPH. Cœlī, Ōlўmpī incŏlă. Gēns ădditā cœlō. ‖ *Eccl. Les Saints.* SYN. Cœlītēs, bĕātī, sāncti, dīvī. ‖ *qqf. Au sing.* Cœlĭcŏlām dēscēndĕrĕ ĕphēbūm. *Prud.* (*Sym.* 170).

Cœlĭcus, ă, ŭm. *Du ciel.* Cœlĭcă tĕctă sŭbīt. *St.* (*Silv.* II, 3, 14).

Cœlĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte le ciel.* Hīnc sătă Plēĭŏnē cūm cœlĭfĕrō Ātlantĕ. *O.* Ūbī cœlĭfĕr Ātlās. *V.* (Adde *Sen. H. Fur.* 528).

† Cœlĭflŭus, ă, ŭm. *Qui coule du ciel.* Cœlĭflŭī fōntēs. *Paul. Nol.* (*Nat.* XII *S. Fel.* 780).

Cœlĭgĕnă, æ. *m. Issu du ciel, dieu.* Fālcĭfĕrūm plăcānt sănguĭnĕ cœlĭgĕnārum. *Aus.* (*Eclogar.* 18, 36).

Cœlĭpŏtēns, tis. *Maître du ciel.* Dīque ălĭī ōmnēs cœlĭpŏtēntēs. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 3). Sēd nĭsĭ cœlĭpŏtēns, āquĭlōnūm cōndĭtŏr īdĕm. *Prud.* (*Apoth.* 728).

Cœlĭtēs, ŭm. *Voy.* Cœles.

Cœlĭtŭs. *adv. Du ciel.* Dūcĕm sălūtĭs cœlĭtŭs. *Prud.* (*Cath.* 1788. *Id. Peri.* 3654). SYN. Dīvĭnĭtŭs. PPH. Ē ou dē cœlō.

Cœlĭŭs. *Voy.* Cœlius.

Cœlŭm, ī. *n.* (κοῖλος). *Le ciel, la voûte céleste.* Ăntĕ mărĕ, ĕt tĕrrās, ĕt, quŏd tĕgĭt ōmnĭă, cœlŭm. *O.* Vērtĭtŭr ĭntĕrĕă cœlŭm, ĕt rŭĭt ōcĕănō nōx. *V.* SYN. Pōlŭs, āxĭs, *qqf.* fīrmāmēntŭm. EP. Ăltŭm, sŭblīmĕ, māgnŭm, ĭmmēnsŭm, prōfūndŭm, cōnvēxŭm, cūrvŭm, fŭlgēns, rădĭāns, sīgnĭfĕrŭm, stēllāns. PPH. Cœlī cōnvēxă, āxĭs, pōrtă. *V.* Mūndī flāmmĕă tĕctă. *Manil.* Cœlī cærŭlă. *O.* Cœlēstĕ sŏlŭm. *Id.* Cœlī tēgmĕn, plăgă, āxēs sĭdĕrĕī, lūcĭdă templă. *Ir.* Cœlēstĭă templă. *Id.* Flāmmĭgĕrī măchĭnă cœlī. *St.* VERS. Pōlŭs dūm sĭdĕră pāscĕt. *V.* Āxem hŭmĕrō tōrquĕt stēllĭs ārdēntĭbŭs āptŭm. *Id.* Nām quŭm sūspĭcĭmŭs cœlēstĭă mūndī Tēmplă sŭpĕr, stēllĭsquĕ mĭcāntĭbŭs ætheră fīxŭm. *Ir.* Pēndēntĭquĕ sŭpĕr claūdāntŭr ŭt ōmnĭă cœlo. *Tib.* Tūnc sŭpĕrŭm cōnvexă trĕmūnt, ătquĕ ārdŭŭs āxĭs ĭnsōnŭĭt, mōtāquĕ pōlī cōmpāgĕ lăbōrānt. *L.* ‖ *Le ciel, la demeure des dieux.* Nōs făcĭmŭs, fōrtūnă, dĕām, cœlōquĕ lōcāmŭs. *J.* (10, 366). Stēllāntĭs rēgĭă cœlī. *V.* SYN. Ōlўmpŭs. PPH. Cœlī ātrĭă, rēgĭă, rēgnă, tēmplă, lĭmĭnă. Ārx cœlī, pōlī. Ārx summă. Sĭdĕrĕă, ætherĭæ sēdēs. Cœlēstĭs aūlă. Rēgĭă māgnă Jŏvĭs. Jŏvĭs ātrĭă. Tĕctă Tĕnāntĭs. Cœlēstĭă tĕctă. Cœlī dŏmŭs, cōnvēxă dŏmŭs. Stēllāntĭă cœlī tĕctă. Sūpĕrŭm cōnvexă. Sūpĕræ dēōrŭm dŏmŭs. Dĕŭm dŏmŭs ăltă. Sūpĕra ăltă. Līmĕn Ōlўmpī. Dŏmŭs ōmnĭpŏtēntĭs Ōlўmpī. Stēllāntĭs rēgĭă cœlī. Sūpĕræ, ætherĭæ, ætherĭs ārcēs. Aūlă dĕī. ‖ *Honneurs divins, immortalité.* Quĭd mē cœlŭm spērārĕ jŭbēbās? *V.* Cœlō mūsă bĕāt. *H. Voy.* Apotheosis. ‖ *Les plaines de l'air.* Quŭm dĕă sē părĭbŭs pĕr cœlŭm sūstŭlĭt ălīs. *V.* Tŏllĭmŭr ĭn cœlŭm cūrvātō gūrgĭtĕ. Cœlōque ēdūcĕrĕ cērtant. *Id.* SYN. Pōlŭs, ætherĕr, āĕr, ăstrā, sidĕrā, aūræ, nūbēs, etc. *Voy.* Aer. ‖ *Air, atmosphère.* Mōrbō cœlī mĭsĕrāndă cōorta ēst Tēmpēstās. *V.* Lūmĕn spīrābĭlĕ cœli. Cōrrŭptō cœlī tractū. *Id.* SYN. Āĕr. *Voy. ce mot.* ‖ *Temps, état de l'atmosphère.* Nīmĭŭm cœlō cōnfīsĕ sērēnō. *V.* Excĭpĕrĕt cœlī indŭlgēntĭă tĕrrās. Tēmpēstātēs dŭbĭō præscīscĕrĕ cœlō. *Id.* Nĕc cœlŭm pătĭŏr. *O. Voy.* Temperies. ‖ *Climat, région.* Cœlŭm, nōn ănĭmŭm mūtānt, quī trāns mărĕ currunt. *H.* Tēmpŭs ērāt nĕc mē pĕrĕgrīnŭm dūcĕrĕ cœlŭm. *O.* SYN. Rēgĭō, sōl, tĕrră, trăctŭs, sīdŭs. ‖ *Jour, lumière.* Vipĕră dēlĭtŭĭt, cœlūmque ēxtĕrrĭta fŭgĭt. *V. Voy.* Lux. ‖ *qqf. Les dieux.* Cœlō grātĭssĭmŭs ămnĭs. *V.* (De quo *Diom.* 2, 454). Ēt cœlŭm tĕrrĭtăt ārmĭs. *Id.* Tōtī făcĭō cōnvĭtĭă cœlō. *O.* Ēt cœlŭm pūgnārĕ sōlĕt. *Sid.* (*Pan.* 704). Ille ētĭām cœlō gĕnĭtŭs, cœlōquĕ rĕcēptŭs. *Manil.* (IV, 57). ‖ † Cœlī, ōrŭm. *m. pl.* (*de l'ancien sing.* Cœlus). *Surtout dans les poètes chrétiens.* Quĭs părĭtĕr cœlōs ōmnēs cōnvĕrtĕrĕ? *Ir.* (II, 1098. *Diom.* 1, 314, agnoscit declinationem *cœlum*, pl. *cœli, orum*; sed *Gell.* 19, 8, negat *cœlum* pluraliter inflecti posse). Nĕc ōbsōlēscit ūllŭs ĭn cœlīs ăpex. *Prud.* (*Peri.* 3312). Mārtўr ōvāns cœlōs rĕtĭnĕt. *Fort.* (IV, 47). Cœlōrŭm clāngēntĕ tŭbā. *Alcim.* (III, 45). Cœlōrum ăd rēgnum nōn hăbĕt undĕ vŏlĕt. *Prosp.* (*Epigr.* 7, 8). ‖ † Cœlă (*de* Cœlum). Ēt nūllō sūb præsĭdĕ cœlă rōtārī. *Prud.* (*Sym.* 1687. Hoc unicum exemplum reperi; et id ipsum nollem).

Cēlŭs, ī. *m. Mari de Vesta, père de Saturne.* Sāturnō, quēm Cēlŭ' gĕnīt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 44). ‖ † *arch. Ciel.* Fortĕs Rōmānī quām cēlŭ' prōfundŭs. *Enn.* (apud *Non. ibid.* Hæc duo exempla refert et *Charis.* 1, 54). *Voy.* Cœlum.

Cŏĕmŏ, īs, ēmī, ēmptŭm, ĕmĕrĕ. *Acheter.* Ōmnĭă cōnductīs cŏĕmēns obsōnĭa nūmmīs. *H. Voy.* Emo. ‖ †Coëmō. *arch.* Coëmīsse, hinc quæ illūc vĕhĕrēs multă; nāvēm cōnductam. Hōc sclō. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 17).

Cŏēmptĭōnālĭs, *arch.* Coëmptĭōnālĭs, ĕ. *De peu de valeur, qu'on donne par dessus le marché.* Nūnc Prīămō nōstrō sī est quī ēmptŏr, coëmptĭōnālĕm sĕnĕm Vēndam ĕgŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 52).

Cŏēmptŏr, ōris. *m. Acheteur.* Frūmentī dŏmĭnūs clāmāt pīpĕrīsquĕ cŏēmptŏr. *J.* (14, 293).

Cŏēmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Coemo. *Acheté.* Lūscĭnĭās sōlĭtī ĭmpēnsō prāndērĕ cŏēmptās. *H.*

Cēnă, æ. *f. Repas du soir, dîner.* Cēnă mĭnĭstrātŭr pŭĕrīs trĭbŭs. *H.* Ō nōctēs cēnæquĕ dĕūm! *Id.* Nōstrī jām lūxŭrĭōsă sĕnātŭs Cēnă fŭit. *J.* (11, 78). SYN. Dāpēs, mēnsă, *par ext.* prāndĭŭm, *qqf.* cēnŭlă, *ou* cōnvīvĭŭm, cōnvīvĭă. EP. Sēră, mŏdĭcă, tĕnŭīs, brĕvīs, simplĕx, mundă; dīvēs, laŭtă, ŏpīmă, ŏpŭlēntă, vărĭă, gĕnĭālĭs, fēstă. *Voy.* Convivium. ‖ — primă, sĕcundă, etc. *Premier, second service.* Hās primă fĕrĕt ăltĕrāvĕ cēnă. *M.* (XI, 32, 5). *Voy.* Mensa.

Cēnācŭlŭm, ī. *n. Salle à manger.* ‖ *Ordint. par ext. Chambre la plus élevée d'une maison, grenier.* Ēgrĕgĭās Lătĕrānōrum ōbsīdĕt ædēs Tōtă cŏhōrs; rārŭs vĕnīt īn cēnācŭlă mīlĕs. *J.* (10, 17). Quīd paŭpĕr! vīdĕn' ŭt mūtāt cēnācŭlă, lectōs. *H.* In sŭpĕrĭōrĕ quī ĭnhăbĭtō cēnācŭlō. *Pl.* (*Amp.* III, 1, 3. Vulgo *habito*). ‖ *Au fig. Régions élevées du ciel.* Cēnācŭlă măxŭmă cœlī. *Enn.* (apud *Tertul. adv. Valent.* 7).

Cēnāndŭs, ă, ŭm. *part. f. pass. de* Cœno. *Qui doit être mangé.* Ōllă Thўēstæ Fĕrvēbĭt, sæpe ĭnsŭlsō cēnāndă Glўcōnī. *Pers.* (5, 8).

Cēnāns, tĭs. *Qui dîne, qqf. convive.* Sēd quĕīs cēnāntĭbŭs ūnă, Fŭndānī, pŭlchrĕ fŭĕrīt tĭbī. *H.* (Adde *Juvc.* III, 251). *Voy.* Conviva.

† Cēnāssŏ, īs, īt. *arch. pour* Cœnavero. Nī vĕrĕ pĕrĭĕrĭt, sī cēnāssĭt dŏmī. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 28).

† Cēnātĭcŭs, ă, ŭm. *De dîner.* Ēst illĭc mī ūnă spēs cēnātĭcă. *Pl.* (*Capt.* III, 2, 36).

Cēnātĭŏ, ōnis. *f. Salle à manger.* Ălgēntĕm răpĭāt cēnātĭŏ sōlĕm. *J.* (7, 183. Adde *Mart.* II, 59, 1). Ăltă vŏlŭbĭlĭbŭs pătĕt hīnc cēnātĭŏ vălvīs. *Sid.* (*Pan.* 3036). *Voy.* Triclinium.

Cēnātōrĭă, ōrŭm. *n. pl. Vêtement pour le repas.* Cēnātōrĭă mittăt ădvŏcātō. *M.* (X, 87, 12).

Cēnātūrĭŏ, īs, īrĕ. *n. Avoir envie de dîner.* Cēnātūrīt Văccĕrră. *M.* (XI, 77, 3).

Cēnātŭs, ă, ŭm. *Qui a dîné.* Ăntĕ cĭbŭm vērsŭs, tŏtĭdĕm cēnātŭs. *H.* Sŭpĕrī ĭncēnātī sūnt, ĕt cēnātī ĭnfĕrī. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 6. Cf. *Charis.* 3, 233; *Prisc.* 9, 869). SYN. Prānsŭs. ‖ *qqf. Pendant lequel on dîne.* Quām tūās cēntŭm cēnātās nōctēs mĭhī dōnō dārī. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 24).

? Cēnĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite dans l'ordure.* Dĭŏbŏlārēs, cēnĭcŏlæ (*Pl. Fragm. Clitel.*, de meretricibus. Alii leg. *schœnicolæ*).

Cēnĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Cœno. Dum ăd Fūrĭum sē cēnĭtārĕ ĕt Lælĭum, pulchrum pŭtāt. *Porcius* (apud *Don. Vit. Ter.*).

Cēnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Souper, dîner.* Sæpĕ tribŭs lectīs vidĕās cēnārĕ quāternōs. *H.* Spēs bĕnĕ cēnāndī vōs dēcĭpĭt. *J.* (5, 166). SYN. *par ext.* Prāndĕŏ. *Voy.* Convivium, Epulor. ‖ *act. Manger.* Cēnāmŭs āvēs, cōnchўlĭă, pĭscēs. *H.* Pătĭnās cēnābăt ŏmāsī. *H.* SYN. Ĕdŏ. *Voy. ce mot.*

? Cēnŏpūs. *Voy.* Chenopus.

Cēnōsŭs, ă, ŭm. *Fangeux, bourbeux.* Nēc spērāt cēnōsī gūrgĭtĭs ālnŭm. *J.* (3, 266). Cēnōsŭm vērsārĕ sōlŭm. *Prud.* (*Sym.* 660). SYN. Lŭtŭlēntŭs, sōrdĭdŭs. *Voy.* Lutulentus.

Cēnŭlă, æ. *f. dimin. de* Cœna. Sōlĭcĭtēs, căpĭĕt cēnŭlă pārvă dŭōs. *M.* (VII, 50, 12. *Id.* V, 79, 22. Adde *Juv.* 3, 167).

Cēnŭm, ī. *n. Boue, fange.* Nēquĭdquām cēnō cŭpĭēns ēvēllĕrĕ plāntām. *H.* Cēnŭmquĕ ūdæquĕ pălūdēs Întŭmŭĕrĕ æstŭ. *O.* Aŭt ŭbī ŏdŏr cēnī grăvīs. *V.* SYN. Lĭmŭs, lŭtŭm, sōrdēs. EP. Pălūstrĕ, tūrpĕ, fœdŭm, crāssŭm, pīgrŭm, grăvĕ. ‖ *Au fig.* Īpsī sĕ in tĕnĕbrīs vōlvī cēnōquĕ quĕrūntŭr. *Lr.* (III, 77). ‖ *Terme injurieux.* Ĭmpūrĕ lēnŏ. Cœnŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 132). *Voy.* Lutum.

Cĕĕŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *n. Se rapprocher, se joindre.* Xĕrxīs ĕt ĭmpĕrĭō bīnă cŏīssĕ vădă. *Pp.* (II, 1, 22). Dōnĕc cūrvātă cŏīrēnt ĭntĕr sē căpĭtă. *V.* Sīc ŭbī cōmplĕxŭ cŏīērūnt mēmbră tĕnācī. *O.* SYN. Cŏălēscŏ, jŭngŏr. ‖ *Se rassembler, s'attrouper.* Lēctă mānŭs jŭvĕnŭm cŏīērĕ cŭpĭdĭnĕ laŭdīs. *O.* Mīllĕ crābrōnŭm cŏĕūnt. *Id.* SYN. Cōnvĕnĭŏ, cōncurrŏ, jŭngŏr, mīscĕŏr. ‖ *Former une alliance.* Dīc ĭn ămīcĭtĭăm cŏĕānt. *V.* Cŏĕānt ĭn fœdĕră dextræ. *Id.* Tædæ quŏquĕ jūrĕ cŏīssent. *O.* Mălĕ sārtă Grātĭă nēquĭdquām cŏīt. *H. Voy.* Fœdus. ‖ *S'accoupler.* Sēd nōn ŭt plăcĭdīs cŏĕānt ĭmmītĭă. *H.* Cūm pārĕ quæquĕ sŭō cŏĕūnt vŏlŭcrēsquĕ fĕræquĕ. *O.* SYN. Jŭngŏr, mīscĕŏr. ‖ *En venir aux mains, combattre.* Ūndĭquĕ cōllēctī cŏĕūnt, mārtēmquĕ fătīgānt. *O.* Hæc pūgnæ făcĭēs: cŏĕūnt sīnĕ mōrĕ, sīnĕ ārtĕ. *St.* Nēc cŏīērĕ pārēs. *L.* Mūltōquĕ cŏītŭr Hūmānī gĕnĕrīs mājōre ĭn prœlĭă dāmnō. *Id.* SYN. Cōngrĕdĭŏr, cōncurrŏ. *Voy.* Pugno. ‖ *Se figer, se glacer.* Frīgŏrĕ quūm prĕmĭtŭr pōrrō ōmnīs tĕrră, cŏītquĕ. *Lr.* (VI, 847). Gĕlĭdusquĕ cŏīt fōrmĭdĭnĕ sānguis. *V.* Cŏĕāt dūrātŭs frīgŏrĕ pōntŭs. *O. Voy.* Induresco. ‖ *Se fermer, en parlant d'une blessure.* Vūlnĕra ĕt ād sānŭm nūnc cŏīērĕ mĕă. *Pp.* (III, 22, 18). SYN. Cŏălēscŏ.

Cœpī, īstī, īssĕ. *parf. de l'ancien verbe* Cœpio. *act. Commencer.* Cœpit quŭm tālĭă vātēs. *V.* Ōrsī Cārthāgĭnĭs ăltæ Fŭndāmēntă, nŏvām cœpērĕ măpālĭbŭs ūrbĕm. *Sil.* (XV, 417). SYN. Ĭnchŏŏ, mŏlĭŏr. ‖ *Ordint. neut.* Dīmĭdĭŭm făctī, quī cœpit, hăbĕt. *H.* Cœpīstī mĕllĭŭs quām dēsĭnīs. *O.* Flŭctŭs ūtī, mĕdĭŏ cœpit quum ălbēscĕrĕ pōntŏ. *V.* SYN. Ĭnciplŏ.

Au pass. Cœptŭs sŭm (*avec un verbe passif*). *Même sens.* Ēt jŭgă cœptă mŏvērī Sĭlvārŭm. *V.* Ānnă quŏd hŏc cœpta ēst mēnsĕ Pĕrānnă cŏlī. *O.* Cœpta ēst āppĕllārī cānēs. *Pl.* (*Menæch.* V, 1, 18).

† Cœpĭŏ, īs, ī, ĕrĕ. *arch. Commencer.* Lūbīdo ēxtĕmplō cœpĕre ēst cōnvīvĭŭm. *Pl.* (*Pers.* 1, 3, 41). Nēquĕ pūgnās, nēquĕ lītēs cœpĭō. *Id.* (*Men.* V, 5, 57. *Id. Truc.* II, 1, 23). Prĭŭs ōlfēcĭssēm quam īllĕ quĭdquām cœpĕrĕt. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 33, ut quidem legit *Prisc.* 10, 879. Adde *Cæcil.*

apud *Non.* 2, 159; *Caton.* apud *Fest.* in *Cœpiam*). *Voy.* Cœpi.

† Cœpsti. *syne. pour* Cœpisti. Iram dixi. Ut essĕ cœpsti, si dem, si est una altĕra. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 9. Alii aliter).

Cœptŏ, ās, ārĕ. *Commencer, entreprendre.* Nĕ quă fortĕ tămĕn cœptĕs diffidĕrĕ dictis. *Lr.* (I, 267). Quid cœptās, Thrasŏ? *Ter.* (*Eun.* V, 7, 1). Vibrātis cœptăt digitis ĕxtendĕrĕ crines. *Aus.* (*Mos.* 237). *Voy.* Incipio.

Cœptŭm, ī. *n. Entreprise.* Cœptīs immanibŭs effĕrā Dido. *V.* Mănŭs ultimă cœptō defŭit. *O.* Vānique insanīă cœptī. *V. Fl.* SYN. Cōnsilĭum, incœptŭm, aŭsŭm, prōpŏsĭtum, ōrsă.

Cœptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cœpio *ou* Cœpi. *Entrepris, commencé.* Cœptī fidūcĭa bellī. *V.* Cœpto pugnēmŭs ămōrī. *O.* Cœptæquĕ pĕrĕnnĕ Fœdus ămicitiæ. *St.* SYN. Incœptŭs. || Cœptŭs sŭm *Voy.* Cœpi.

Cœptŭs, ūs. *m. Comme* Cœptum. Dignās insumitĕ mentes Cœlĭbus. *St.* (*Th.* XII, 643).

† Cŏĕpŭlŏ, ōnis, *et* Cŏĕpŭlōnŭs, ī. *m. Convive.* Terrestris, tĕ cŏĕpŭlō compellăt tŭus. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 20. Vulgo *coepulonus*). *Voy.* Epulo.

Cœrănŏs *et* Cœrănus, ī. *m.* (κοίρανος). *Nom d'homme.* Cœrănŏn Iphitidēnquĕ. *O.*

Cŏĕrcĕŏ, ēs, ŭi, ĭtŭm, ērĕ. *Resserrer.* Vittă cŏĕrcĕbat nēglectōs ălbă căpillos. *O.* Numĕris modŏ verbă cŏĕrces. *Id.* Quos... stўx intĕrfusă cŏĕrcĕt. *V.* Campōsquĕ cŏĕrcĕt Cinga rapax. *L.* SYN. Cōntinĕŏ, rĕtinĕŏ, cŏhibĕŏ, cōnstringŏ, prĕmŏ, inclūdŏ. *Id.* || *Contenir, comprimer.* Quās tū nisi fustĕ cŏĕrcēs. *H.* Sŭppliciis dēlictă cŏĕrcĕt. *Id.* Frēnisquĕ cŏĕrcŭit ōrā. *O.* SYN. Cōntinĕŏ, rĕprimŏ, frēnŏ, compēscŏ, impĕdiŏ. *Voy.* Cohibeo. || *Corriger.* Cărmĕn rĕprĕhendĭtĕ, quod nōn Multă dĭēs ĕt multa litūră cŏĕrcŭit. *H.* SYN. Castīgŏ, cōrrigŏ, ēmendŏ. *Voy.* Emendo. || *Forcer à.* Junonēm vĕtĕres finīrĕ cŏĕrcŭit īras. *O. Voy.* Cogo.

Cŏĕrcĭtŭs, ă, ŭm. *Resserré, empêché.* Grăvibŭsquĕ cŏĕrcĭtă vinclis. *O.* Nodōsquĕ cŏĕrcĭtă virgō. *Manil.* SYN. Constrictŭs, prĕssŭs, rĕtentŭs. *Voy.* Vinctus.

Cœtŭs, ūs. *m. Adhérence, jonction, réunion.* Corpŏră cōnflĕlat, sed cœtŭm dissipat ōllis. *Lr.* (II, 1002). Ut possint à cœtū libĕră ferri. *Id.* (I, 1048). SYN. Adhæsŭs. || *Ordint. Réunion d'hommes, assemblée.* Lætō cōmplĕrant littŏră cœtū. *V.* Cœtuquĕ sōlūtō Discēdunt. *O.* Virgineōs, pĕrjūră Lўcāŏnī, cœtŭs Dēsĕrĕ. *Id.* SYN. Cōnventŭs, cŏrōnă, turbă, grex, cōncilĭum. || *qqf. Combat, mêlée.* Eos... primō cœtū vīcimŭs. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 25. Scribitur et *coitu*). SYN. Congressŭs. || *Accouplement.* Tum sī mŏræ quid plusculă fŭisset in cœtu oscŭli. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11. Scribitur et *coitu*). Prætĕr lēgĭtimi gĕnĭtalĭa fœdĕră cœtŭs. *Aus.* (*Epigr.* 71, 1). *Voy.* Coitus. || *Jonction de rivières.* Trinō mĕ flŭmĭnă cœtū Sēcērnunt turbĭs pōpŭlārĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 24, 90).

Cœus, ī. *m.* (κοῖος). *Nom d'un Titan.* Cœumquĕ, Iāpĕtumquĕ crĕāt, sævumquĕ Typhœā. *V.* Filiă Cœī. *O.*

Cōgĭtāns, tis. *Pensant.* Mox ipsĕ templum cōgĭtāns irrumpĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2237).

Cōgĭtātē. *adv. Avec réflexion.* Abĕămŭs ĕrgo intro, hæc ŭti mĕditēmur cōgĭtātē. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 68. *Id.* Pœn. V, 4, 51).

Cōgĭtātĭŏ, ōnis. *f. Action de penser, réflexion.* Mŏrōsa sinĕ cōgĭtātiōnĕ. *M.* (XI, 7, 8). Nām quāsdām vōlō cōgĭtātiōnēs. *Cat.* (56, 5). Sūă cuīquĕ quŭm sīt ănĭmī cōgĭtātĭŏ. *Ph.* SYN. Cōgĭtātŭm, cōnsilĭum, mens, sēntentĭă, vōluntās. PHR. Quī lĭbĕră possĕt Vĕrba ănĭmī prōferrĕ. *J.*

Cōgĭtātŭm, ī. *n. Pensée.* Nōn pōtŭit cōgĭtātă prōlŏqui. *Ter.* (*Phor.* II, 1, 53). *Voy. le précéd.*

Cōgĭtātŭs, ă, ŭm. *Pensé.* Respiciĕt dĕus Bĕnĕ cōgĭtātă. *Sen.* (*Thyest.* 499). Bĕnĕ cōgĭtātă si ĕxcĭdŭnt, nōn occĭdŭnt. *P. Syr.*

Cōgĭtŏ, ās, ārĕ. *Penser, réfléchir.* Sī mŏdŏ, quŭm dĕ mĕ cōgĭtăt, illĕ vălĕt. *Tib.* (IV, 5, 10). Dĕ lānā cōgĭtăt ipsă sŭā. *O.* Ăd cōgĭtandŭm mĕliŏr ŭt rĕdĕăt tibī. *Ph.* SYN. Pŭtŏ, rĕpŭtŏ, ăgĭtŏ, mĕdĭtŏr, *qqf.* subĕo, occurrŏ. PPH. Ănĭmō, mentĕ, mĕcŭm versŏ, ăgĭtŏ, vōlvŏ, vōlūtŏ, mōvĕŏ. In mentĕ, sub mentĕ, sub pectŏrĕ vōlvŏ, vĕrsŏ, etc. Ănĭmŭm, mentĕm ădjĭcĭŏ, applĭcŏ, ădhĭbĕŏ. Vĕnit in mentem. Ănĭmŭm subĭit. Ănĭmō occurrit. VERS. Partĕs ănĭmŭm vērsābăt ĭn ōmnēs. *V.* Ănĭmō nunc hŭc, nunc flŭctŭăt illŭc. Ătque ănĭmŭm nunc hŭc cĕlĕrem, nunc dividit illŭc, In partĕsquĕ rapit vărĭās, pĕrquĕ ōmnĭă vērsăt. Subĭit cărī gĕnĭtōrĭs ĭmāgō. Subĭit dēsertă Crĕūsă. Multă virī virtūs ănĭmō, multīsquĕ rĕcūrsăt Gentis hŏnōs. Ănĭmō rĕpĕtēns ĕxemplă tŭōrum. *V.* Ante ŏcŭlōs rectum, pietāsquĕ, pudōrquĕ Constĭtĕrant. *O.* Ănĭmō tĕ nŏctĕ vidēbam. Protĭnŭs occurrent falsæ pĕrjurĭă linguæ. *Id.* Mēns tămĕn ăd silvās ĕt sŭă lustră rĕdit. *Petr. Voy.* Dubito, Cura, Memini. || *act. Méditer, préparer quelque chose.* Quid cōgĭtĕt hūmidus austĕr. *V.* Jām susspendĭă sævă cōgĭtabĭs. *M.* (I, 116, 4). Nām scĕlus intrā sē tăcĭtum quī cōgĭtăt ullum. *J.* (13, 209). Tollĕrĕ dulcĕm Cōgĭtăt hērēdem. *Id.* (6, 39). Sī compŏrtātīs bĕnĕ rēbus cōgĭtăt ūtī. *H.* SYN. Mĕdĭtŏr, părŏ, mōlĭŏr, ăgĭtŏ, vōlvŏ, vērsŏ. VERS. Illă dŏlōs dīrumquĕ nĕfās in pectŏrĕ vērsăt. *V.* Hæc ĕgŏ quŭm sūmptis ăgĭtarĕm mentĕ tăbellis. *Ovid.*

Cōgnātĭŏ, ōnis. *f. Parenté.* Cără dărĕt sōlēnnĕ tibī cōgnātĭŏ mūnŭs. *M.* (IX, 55, 5). Vōs ĕtiām, quōs nullă mihī cōgnātĭŏ jūnxit. *Aus.* (*Profes. præf.* 1). SYN. Cōnsanguĭnĭtās.

Cōgnātŭs, ă, ŭm. *Parent, allié.* Hic ŭbi cognātōrum ōpĭbŭs cūrisque rĕfectŭs. *H.* Cōgnātīquĕ pătrēs. *V.* Prōximă cognāti dixĕrĕ Chărīstĭă cărī. *O.* SYN. Ăffīnis, prōpinquŭs, cōnsanguinĕŭs. *Voy.* Consanguineus. || *De parent.* Cōgnātās ăcĭēs. *L.* Cōgnātōs intĕr hŭmārĕ rogōs. *Pp.* (III, 7, 10). Quæsītŭm cognāta cædĕ crūōrem. *Cl.* Ēdūquĕ Pĕr cognātă sŭīs ĕxemplă fūrorĭbŭs Īnō. *O.* || *Au fig. D'une même origine.* Pārvāquĕ cōgnātās prōhĭbent discrimĭnă tĕrrās. *Cl.* Cognāti rĕtĭnĕbat sēmĭnă cœli (tellus). *O.* || *De même nature, qui a du rapport.* Vōs ănguillă mănĕt lōngæ cognātă cŏlŭbræ. *J.* (5, 103). Părcit Cognātīs măcŭlis sĭmilis fĕră. *Id.* (15, 159). Cognātă vŏcābŭlă rēbŭs. *H.* SYN. Ăffīnis, sĭmilis, cōnvĕnĭens, prōpĭŏr.

Cōgnĭtĭŏ, ōnis. *f. Connaissance.* Ibo intrō, dē cōgnĭtĭōne ŭt certum sclăm. *Ter.* (*Eun.* V, 3, 12. *Id. Hec.* V, 3, 33). SYN. Nōtĭŏ, nōtĭtĭă. || *Souv. Instruction d'une affaire, enquête.* Intōnĕt hōrrendum jām cōgnĭtiōnĕ pĕractă. *J.* (6, 485). Cæsă cognitiōnĕ frĕmens. *Prud.* (*Peri.* 3392).

Cōgnĭtŏr, ōris. *m. Qui connaît, qui sait.* Ænigmătum quī cōgnĭtŏr Fŭit mĕōrum. *Aus.* (*Epist.* 4, 72). Cognĭtŏr est urbis. *Manil.* (V, 316). SYN. Sciens, pĕrĭtus, doctŭs. || *Ordint. Qui suit une affaire, qui remplit les fonctions d'avoué.* Fī cōgnĭtŏr ipsĕ. *H.* Quās ălĭquis dūrō cōgnĭtŏr ōrĕ lĕgat.

O. ‖ *Qui instruit une affaire, juge d'instruction.* Tē cognitōrē, dignūs ire in carcerem. *Prud.* (*Peri.* 2396). SYN. Quæsitōr. *Voy.* Cognitio.

Cognītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cognosco. *Connu.* Pænē mihi pŭĕrō cognītē pænē pŭĕr. *O.* Bĕnĕ cognītŭs ēnsis. *St.* SYN. Nōtŭs. ‖ *Avec un inf.* Cognītus Īphitī subripŭīssē bŏvēs. *Pp.* (II, 2, 16). ‖ *Comp. et sup.* Sēd măgis hōc, quō sunt cognītiōrā, grăvānt. *O.* Tibi hæc fŭīsse, ĕt essē cognītissĭmā. *Virg.* (*Catal.* 4, 14).

Cognōmĕn, ĭnis. *n. Surnom.* Drūsūs ĭn hīs mĕrŭit quōndăm cognōmĭnă tĕrrīs. *O.* Tărdō cognōmĕn pinguī dămŭs. *H.* Hēspĕrĭăm Grāĭī cognōmĭnĕ dicunt. *V.* Cuī nunc cognōmĕn Iūlō Ăddĭtŭr. *Id.*

† Cognōmĕntŭm, ī. *n. Surnom.* Cētĕrā pĕr nŭmĕrōs sunt cognōmĕntă dĭērum. *Aus.* (*Eclogar.* 12, 5). Hīs cognōmĕntum ĕrăt dūrīs căpĭtōnĭbŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 8). SYN. Cognōmĕn.

† Cognōmĭnātĭō, ōnis. *f. Surnom.* (*Afran.* apud *Non.* 2, 144.)

Cognōmĭnātŭs, ă, ŭm. *Surnommé.* Gāddīr vŏcābăt: ipsă Tārtēssŭs prĭŭs Cognōmĭnāta ēst; mŭlta ĕt ŏpŭlēns cīvĭtās. *Avien.* (*Or. mar.* 269).

Cognōmĭnĭs, ĕ. *Qui porte le même nom.* Gaŭdĕt cognōmĭnĕ tĕrrā. *V.* (*Æ.* VI, 386, ubi *Serv.* citat *frag. Plaut.*). Gĕrmānæ mĕrĕtrīcēs cognōmĭnēs? *Pl.* (*Bac.* I, 1, 5). Mălăchæquĕ flŭmĕn, ŭrbĕ cŭm cognōmĭnĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 426).

† Cognōmĭnŏ, ās, ārĕ. *Surnommer.* Hēspĕrŭm quĕm dĭcŏ græcē, vēspĕrŭm cognōmĭnāt. *T. Maur.* (*Syll.* 362. Adde *Avien. Or. mar.* 638).

Cognōrăm. *sync. pour* Cognoveram. Cognōram ă pārvă vĭrgĭnĕ măgnanĭmăm. *Cat.* (66, 26).

Cognōscō, ĭs, ōvī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Connaître, savoir.* Fēlix quī pŏtŭīt rērŭm cognōscĕrĕ causās! *V.* Nĕque ĕrăt cognōscĕrĕ prōmptŭm. *O.* SYN. Nōscō, nōvī, sclō, pĕrcĭpĭō, întĕlligō. ‖ *Reconnaître.* Incĭpĕ, pārvĕ pŭĕr, rīsū cognōscĕrĕ mātrem. *V.* Ĕcquĭd ăb ĭmprēssæ cognōscĭs ĭmāgĭnĕ gĕmmæ? *O.* SYN. Ăgnōscō, discō, dŏcĕŏr, mŏnĕŏr. ‖ *Apprendre.* Sēd sī tāntŭs ămŏr cāsŭs cognōscĕrĕ nōstrōs. *V.* Dĕ cōmīte Ărgōlĭcī pōstquām cognōvit Ōrēstæ. *O.* SYN. Aŭdĭō, discō, ăccĭpĭō, rēsclō. ‖ *Éprouver.* Nēc tām præsēntēs ălĭbī cognōscĕrĕ dīvōs. *V.* SYN. Expĕrĭŏr, ūtŏr.

Cognōssĕ, Cognōssēm, Cognōstī, etc. *sync. pour* Cognovisse, etc. Quōd tĭbī cognōssĕ ĭn mūltīs ĕrīt ūtĭlĕ rēbŭs. *Lr.* (1, 332). Quī tĕ cognōssēm bĕnĕ. *Cat.* (90, 3). Ăllās cognōstīs. *Ter.* (*Hec. prol.* 1, 8).

Cōgŏ, ĭs, cōēgī, cōactŭm, cōgĕrĕ. *Pousser ensemble, réunir.* Ōvēs... Cōgantŭr quĭdem întrō. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 15). Nūbēs bŏrĕā cōgentĕ sŭb ăxĕm. *L.* SYN. Cōmpēllō, ăgō. ‖ *Ramasser, rassembler.* Stēllæ quārum ăgmĭnă cōgīt Lucĭfĕr. *O.* Nōdō cōmās Cōēgit. *Sen.* (*Hip.* 401). SYN. Cōllĭgō, ĭs, cōntrăhō. ‖ *Assembler, convoquer.* Bŭccĭnă cōgēbat prīscōs ăd vĕrbă Quĭrītēs. *Pp.* (IV, 1, 13). Cōgĕrĕ concĭlĭŭm, quŭm mūrōs obsĭdĕt hōstīs. *V.* SYN. Cōnvŏcō, cōngrĕgō. *Voy.* Convoco. ‖ *Forcer.* Jŭngĕ părēs, ĕt cōgĕ grădŭm cōnfĕrrĕ jŭvĕncōs. *V.* Mŏrī mē dēmquĕ cōgēs. Quīd nōn mortālĭă pectŏrā cōgīs, Aŭrī sācrā fămēs? *Id.* Dīdūctōsquĕ jŭgō cōgīt ăbĕnĕō. *H.* SYN. Ădĭgō, sŭbĭgō, compēllō, ĭs. ‖ *En parlant des vers.* Āptăquæ lŭ ălternōs cōgĕrĕ vĕrbă pĕdēs. *H. Voy.* Claudo. ‖ *Faire cailler, faire épaissir.* Spūmāntĭă cōgĕrĕ prēssīs Mēllă fāvīs. *V.* Nām frīgŏrĕ mēllă Cōgīt hīĕms. *Id.* Sīvĕ rĕdūndātās flūmĭnĕ cōgīt āquās. *O.* SYN. Cōnstringŏ, ādstringŏ, dūrō, ĭndūrō.

Cōhærēns, tis. *Qui adhère, joint.* Spīrĭtŭs ĕt pātrī părĭtĕr nātōquĕ cōhærēns. *Paul. Nol.* (*Johan. Bapt.* 3). Ĕt cōhærēns ĭ sĕcundō quāndō cōnnexa ēst locō. *T. Maur.* (*Syll.* 450). SYN. Cōnnexŭs.

Cōhærĕō, ēs, hæsī, hæsŭm, hærērĕ. *n. Tenir ensemble, adhérer.* Sīc ŭt quæquĕ sōlō dēfīxă cōhæsĕrăt hārŭm. *O.* Ĕt tĕrræ ĭnfīxă cōhæsīt. *Sil.* SYN. Ădhærĕō, hærĕō, cōnnĕctŏr, ānnĕctŏr, cōnjŭngŏr. ‖ *Au fig. Avoir de la liaison, être conséquent.* Nōn cōhærēnt. *Ter.* (*And.* II, 2, 24). *Voy.* Congruo.

Cōhærēs, ēdis. *m. f. Cohéritier.* Sī quĭs Fōrtĕ cōhærēdŭm sĕnĭŏr mălĕ tūssīĕt. *H.* Sōlus, mŭltisnĕ cōhærēs. *Id.*

Cōhĭbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Retenir, attacher.* Nōn pŏtŭīt fortēs aŭrō cōhĭbērĕ lăcertōs. *O.* Myrrhēŭm nōdō cōhĭbēntĕ crīnēm. *H.* SYN. Tĕnĕō, rĕtĭnĕō, cōĕrcĕō, strĭngŏ, cōnstringŏ, vĭnclō. *Voy.* Vincio. ‖ *Empêcher, fermer le chemin.* Scȳllām cōhĭbĕt spēlŭncă lătĕbrīs. *V.* Frīgĭdă mē cōhĭbēnt Rŭxīnī lĭttŏră pōntī. *O.* Claŭsträquĕ cūstōdēm pācīs cōhĭbēntĭă Jānum. *H.* SYN. Cōĕrcĕō, ĭmpĕdĭō, claŭdō, ĭnclūdō, rĕtĭnĕō, cōmpescō. ‖ *Contenir, arrêter.* Ō cōhĭbēte īrās. *V.* In tăcĭtō cōhĭbē gaŭdĭa claŭsă sĭnū. *Pp.* (II, 9, 70). SYN. Ĭnhĭbĕō, cŏmprĭmŏ, rĕprĭmŏ, prĕmŏ, cōntĭnĕō, rĕtĭnĕō, cōmpescō, frēnŏ, rĕfrēnŏ.

† Cōhĭbēscō, ĭs, ĕrĕ. (Sic *Lamb.* e conj. apud *Lucret.* III, 445.) *Voy.* Incohibesso.

Cōhĭbĭtŭs, ă, ŭm. *Retenu, empêché.* Ădĕo ărctē cōhĭbĭtum ēssē sē ă pātrĕ. *Pl.* (*Merc. prol.* 64).

Cōhŏrs, tis. *f. Cohorte, troupe armée.* Ībăt ĭn ārmātās nūllō tĕrrōrĕ cōhōrtēs. *St.* Quēm tōtă cōhōrs ĭmĭtātă, rĕlictīs Ăd tĕrrām dēflūxĭt ĕquīs. *V.* SYN. Ăgmĕn, ăcĭēs, lĕgĭō, mānŭs, phălānx. EP. Bēllātrīx, ārmātă, ērrātă; ĭngēns, nūmĕrōsă; sævă, mĕtŭēndă. *Voy.* Exercitus. ‖ *Troupe, foule.* Quīd studĭōsa cōhōrs ŏpĕrūm strŭīt? *H.* Ĕt nŏvă fēbrĭŭm Tĕrrīs incŭbŭit cōhōrs. *H.* Hunc, ăssuētă cōhōrs, Sătȳrī Băcchæquĕ frĕquēntānt. *O.* SYN. Cătĕrvă, tŭrbă, ăgmĕn. ‖ *Comme* Chors. *Basse-cour.* Ābstŭlĕrāt mūltās ĭllă cōhōrtĭs ăvēs. *O. Voy.* Chors.

† Cōhōspĕs, ĭtis. *m. f. Qui partage l'hospitalité.* (*Paul. Nol. Carm.* 21, 385, et 24, 438).

? Cōhŭm cœlī. *La voûte du ciel.* Cōmplērĕ cŭhŭm tĕrrōrĭbŭ' cœlī. *Enn.* (apud *Fest.* Alii aliter leg.)

? Cŏlclō. *Voy.* Coniclo.

Cŏlĕns, ēntis. *part. de* Coeo. *Qui se rapproche, se réunit.* Nōndŭm cŏĕūntiă vūlnĕrā rumpīt. *O.* Cŏĕuntēs rīpæ. *Stl.* SYN. Cōălēscēns, jūnctŭs.

Cŏinquĭnō, *et arch.* Coinquĭnō, ās, ārĕ. *Souiller.* Nē dēcŏlŏr ūsŭs ĭn vĭtĭum vērsæ mōnŭmēntă cŏinquĭnĕt ārtīs. *Prud.* (*Sym.* 589. *Id. Cath.* 791). Pĕrĭclŭm, mātrēs coinquĭnārī rēgīās. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 27). *Voy.* Inquino.

† Cŏĭtĭō, ōnis. *f. arch. Engagement, combat.* Vīdē quĭd ăgās: prīmă cŏĭtĭo ēst ăcērrŭmă. *Ter.* (*Phor.* II, 2, 32).

Cŏĭtŭs, ūs. *m. Engagement, combat. Voy.* Cœtus. ‖ *Accouplement.* Sācrā tŏrī, cŏĭtūsquĕ nŏvōs, thălāmōsquĕ rĕcēntēs. *O.* (Adde *Juv.* 10, 204; *St. Theb.* X, 791. Scribitur et *cœtus*). *Voy.* Concubitus.

Cŏlăphŭs, ī. *m.* (κόλαφος). *Soufflet.* Nōs cŏlăphum ĭncŭtĭmŭs lămbēntī crūstŭlă sērvō. *J.* (9, 5).

Ēt hīc quĭdem hĕrclĕ, nīsĭ quĭ cŏlăphŏs pĕrpĕtī. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 20. Adde *Ter. Ad.* II, 2, 37). SYN. Ălăpă, ictŭs. *Voy.* Alapa.

Cōlātŭs, ă, ŭm. *Passé au tamis.* Aūt hĕdĕra ēx ŏlĕō cōlātă vĕtustō. *Ser. Sam.* (*vs.* 23).

† Cōlăx, ăcis. *m.* (κόλαξ). *Flatteur.* ‖ *Nom d'une comédie de Ménandre.* Cōlăx Mĕnāndri ēst; ĭn ĕa ēst părăsītŭs cŏlāx. *Ter.* (*Eun. prol.* 30). ‖ *Comédie de Nævius.* (*Pl. Cas.* II, 1, 9.)

Cōlaxēs, ĭs. *m.* (Κολάξης). *Nom d'un héros, fils de Jupiter.* Cōmplērāt sŭă fātă Cōlaxēs. *V. Fl.*

Cōlchī, ōrŭm. *m. pl.* (Κόλχοι). *Peuple de la Colchide.* Sævī căpĭūnt quæ gaŭdĭă Cōlchī. *V. Fl.* Cōlchŭs ăn Āssўrĭus, Thēbis nūtrītŭs ăn Ārgīs. *H.*

† Cōlchĭăcus. (Sic quidam legunt apud *Prop.* II, 1, 56. Sed alii rectius *Iolchiacis.*)

Cōlchĭcŭs *et* Cōlchus, ă, ŭm (Κολχικός *et* Κόλχος). *De Colchos, de Colchide.* Īllĕ vĕnēnă Cōlchĭcă trăctāvīt. *H.* Pĕrvĕnīt ĭn Cōlchās aūrĕă lānă dŏmōs. *O.* Quŭm sĕctă Cōlchō lŭnă văpŭlāt rhŏmbō. *M.* (XII, 57, 17).

Cōlchis, ĭdŏs *ou* ĭdĭs. *f.* (Κολχίς). *Colchide, province de l'Asie-Mineure, voisine du Pont, où régna Éétès, père de Médée, et fameuse par la toison d'or.* Vīx tāndĕm lōngīs quæsītām Cōlchĭdă vōtīs Cōntŭlĭmŭs. *V. Fl.* SYN. Cōlchī, ōrŭm. ‖ *De Colchide.* Gēns Cōlchĭs. *V. Fl.* ‖ *Médée.* Cōlchĭdă sīc hōspēs quōndām dēcēpīt Iāson. *Pp.* (II, 17, 11. Adde *Hor. Epod.* 16, 58; *Juv.* 6, 418). *Voy.* Medea.

Cōlchŭs, ă, ŭm. *Voy.* Colchi *et* Colchicus.

Cōlēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être cultivé; honoré.* Quŭm dŏmŭs Aūgŭstī, Căpĭtōlī mŏrĕ cōlēndă. *O.* SYN. Vĕnĕrāndŭs, vĕnĕrābĭlis, săcĕr.

Cōlēns, tis. *Qui cultive, cultivateur.* Īrrĭtă dēcēptī vōtă cōlēntĭs ērānt. *O. Voy.* Agricola. ‖ *Qui habite.* Ĭntĕrque Hĕllĭcōnă cōlēntēs. *O. Voy.* Incola. ‖ *Adorateur.* Pŭdĕt ōrā cōlēntŭm Ādspicĕrĕ (*Ad Liv.* 189). *Voy.* Cultor.

Cōlĭās, ădŏs, *et* Cōlis, ĭdŏs. *f.* (Κωλιὰς *et* Κωλὶς ἄκρα). *Promontoire de l'Inde, en face de Ceylan.* Ālтăquĕ Cōlĭădŏs mōx hīc tĭbĭ dōrsă pātēscūnt Rūpīs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 776). Ūsque ĭn cēlsă jăcēns cōnfīnĭă Cōlĭdis ārcīs (*Ib.* 1356. Adde *Prisc. Peri.* 1053. Cf. *Mel.* 3, 7).

Cōlĭcŭlŭs *ou* Caŭlĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Caulis. *Petite tige, partie tendre d'une plante; ordint. petit chou qu'on n'a pas laissé grossir.* Prōtŏtŏmĭs, pŭdĕt hĕū! sērvīlŏ cōlĭcŭlīs. *M.* (XIV, 101). Quēm trēs cōlĭcŭlī, ēt sēlĭbră fārrĭs... Ād sūmmām prŏpē nūtrĭānt sĕnĕctām. *Suet.* (*Vit. Val. Cat.* 11, 6). Crēdis cōlĭcŭlīs ārbŏrĭbŭsquĕ mĕīs. *M.* (XII, 25, 3. Ubi multos legere video *colliculis*, a vocabulo *collis* perperam deducentes. Idem error in ea. *Putsch. Charisii*, 1, 41: « Cyma *colliculi*, lege *coliculi*, summi esse videatur. » Ceterum malui scribere *coliculus* quam *cauliculus*, quod animadverti sic potius solere in compositis: Caudex, *codicillus*; lautus, *perlotus*; plaustrum, *plostellum*; plaudo, *explodo*; auris, *oricella*, etc.) *Voy.* Cyma.

Cōlĭnŭs, ī. *m. Nom d'un athlète.* Sī sălĭs, ūtărīs tōtīs, Cōlĭnĕ, dĭēbŭs. *M.* (IV, 54, 3).

Cōlĭphĭă *ou* Cōlĭphlă, ōrŭm, *n. pl.* (κολύφια). *Sorte d'aliment pour les athlètes.* Lūctāntŭr paūcæ, cŏmēdūnt cōlĭphĭă paūcæ. *J.* (2, 53). Quŭm cōlĭphĭă sēxdĕcĭm cŏmēdit. *M.* (VII, 66, 12. Adde *Pl. Pers.* I, 3, 12. Vulgo *panis* intelligitur; sed *Gloss. Placidi*: « *Coliphium*, genus carnium quo athletæ vescuntur, etc. »)

Cōlĭs. *Voy.* Colias.

† Cōllăbascŏ, ās, ārĕ. *n. Chanceler.* Ĭtĭdem ămīcī cōllăbāscūnt. *Pl.* (*Stich.* IV, 1, 17).

Cōllăbĕfăcĭŏ, ĭs, ērĕ, *et* Cōllăbĕfăctŏ, ās, ārĕ. *Ébranler.* Ēt vāstŭm mōtū cōllăbĕfăctăt ŏnŭs. *O.* Hæc ĭpsō cŭm cōrpŏrĕ cōllăbĕfīunt. *Lr.* (III, 601). *Voy.* Labefacio.

Cōllăbĕfăctātŭs, *et* Cōllăbĕfăctŭs, ă, ŭm. *Ébranlé.* Cōllăbĕfăctātŭs rĭgŏr aūrī sōlvĭtŭr æstū. *Lr.* (1, 492). Ōmnĭă quōd cōntrītă, quŏd ĭgnī cōllăbĕfăctă. *Id.* (IV, 699).

† Cōllăbellŏ, ās, ārĕ. *Donner avec les lèvres.* Cōllăbēlla ōscŭlŭm. *Labor.* (apud *Gell.* 2, 168).

Cōllăbŏr, bĕris, lāpsŭs sŭm, lābī. *d. Tomber, s'affaisser.* Hæc frŭstrā fŭgĭēns cōllābĭtŭr; ĭllă sŏrōrī. *O.* Ĭn mĭsĕræ cōllābĭtŭr ōrā sŏrōris. *V. Fl.* SYN. Lābŏr, cădŏ, cōncĭdŏ. *Voy.* Cado.

Cōllăcrĭmŏ, ās, ārĕ, *et* Cōllăcrĭmŏr, āris, ārī. *d. Pleurer avec.* Sīmŭl ōmnēs cōllăcrŭmārūnt. *Pl.* (apud *Gell.* 1, 24). Nōnnūnquām cōllăcrŭmābat. *Ter.* (*And.* I, 1, 82). *Voy.* Lacrimo.

Cōllāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Collabor. *Tombé, qui s'est affaissé.* Pōstquām cōllāpsī cĭnĕrēs. *V.* ‖ *Tombé en défaillance.* Sūbĭtō cōllāpsă dŏlōrĕ. *O.* Cōllāpsōs ēxcĭpĭt ārtūs. *Id.* Cōllāpsăquĕ mēmbră Mārmŏrĕō rĕfĕrūnt thălămō. *V.*

? Cōllāctĕŭs, ă, ŭm. *Nourri du même lait.* Tūllĭă, quīd dīcăt nōtæ cōllāctĕă Maūræ. *J.* (6, 306. Alii leg. *Collatia.* Illud vocabulum usurpari negat *Charis.* 1, 62: « *Collactaneus*, non *collacteus.* »)

Cōllārĕ, ĭs. *n. Carcan.* Cūm mānĭcīs, cătŭlō, cōllārīque, ūt fŭgĭtīvŭm Dēpōrtĕm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 62). Hōc quĭdem haūd mōlēstum ēst jām, quōd cōllŭs cōllārī cārĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 107. Apud *Prisc.* 2, 590, est *Collarium*). ‖ *Collier de chien.* Cōllārĭbŭs ērgō. *Grat.* (*Cyn.* 401).

Cōllātĭă, æ. *f. Collatia, petite ville près de Rome.* Quī dēdĕrāt clārŭm Cōllātĭă nōmĕn. *O.* Ālтrīx cāstī Cōllātĭă Brūtī. *Sil.* ‖ ? *Nom de femme. Voy.* Collacteus.

Cōllātīnŭs, ă, ŭm. *Du mont Collatin, l'une des sept montagnes de Rome.* Hī Cōllātīnās ĭmpōnēnt mōntĭbŭs ārcēs. *V.* ‖ *De Collatin.* Hōstīs ŭt hōspēs ĭnīt pĕnĕtrālĭă Cōllātīnă. *O.* ‖ Cōllātīnă (*s. ent.* porta). *Porte de Rome qui conduisait à Collatie.*

Cōllātīnŭs, ī. *m. Collatin, surnom de L. Tarquinius, mari de Lucrèce.*

† Cōllātĭō, ōnis. *f. Addition, réunion.* Ūbī fācta ērīt cōllātĭō nōstrārŭm mālĭtĭārŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 66).

† Cōllātīvŭs, ă, ŭm. *Qui reçoit les contributions.* Qui hīc ēst hŏmŏ Cŭm cōllātīvō vēntrĕ? *Pl.* (*Curc.* II, 1, 15).

Cōllātŏr, ōris. *m. Qui contribue, souscripteur.* Sўmbŏlārŭm cōllātōrēs ăpŭd fŏrŭm pīscārĭŭm. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 13).

Cōllātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Confero. *Rassemblé.* Ūndĭquĕ cōllātīs mēmbrīs. *H.* Collātă mўrtŭs. *Id.* ‖ *Opposé.* Tūm sīmŭl ādvērsās cōllātīs cūrsĭbŭs hāstās Cōnjĭcĭūnt. *V. Fl.* Cōllātō mārtĕ. *O.* ‖ *Comparé.* Quī tĭbĭ cōllātŭs, pērfĭdĕ, Cæsar, ĕrat. *M.* (IV, 11, 10. Adde *Prop.* II, 24, 11).

† Cōllaūdābĭlis, ĕ. *Louable.* Nēc bŏnŭs ēst, nēc cōllaūdābĭlis īllĕ. *Prud.* (*Ham.* 758).

Cōllaūdŏ, ās, ārĕ. *Louer ensemble.* Nōn ĭntĕllĕctām vōcĕm cōllaūdāt. *O.* Collaudāt cūnctōs. *L.* Victusque ēt cōllaudātŭs ăbīssēt. *St. Voy.* Laudo.

Cōllāxō, as, ārē. *Relâcher.* Făcile ōmnĭă circŭm Cōllāxat. *Lr.* (VI, 231).

† Cōllēctĭō, ōnĭs. *f. Réunion, total.* Ædĭfĭcāt cēntum gradŭŭm cōllēctĭō scālam (*Anthol.* II, p. 403).

Collĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Colligo. *Amassé, réuni.* Flŭmĭnă cōllĕctĭs mŭltĭplĭcāntŭr āquĭs. *O.* Cōllĕctās ūtcŭnquĕ, sīne ōrdĭnĕ jŭnxī. *Id.* || *Rassemblé, attroupé.* Cōllĕctōs ārmāt ăgrēstēs. *V.* || *Au fig. Collecté* fătĭgāt ēdēndī Ex lōngō rabĭēs. *V.* Ā Tўrĭă cōllĕctŭm pĕllĭcĕ trānsfĕrt Ĭn gĕnĕrĭs sŏcĭōs ŏdĭŭm. *O.* || *Cueilli.* Cōllĕctæ dē vītĭbŭs ūvæ. *O.* || *Plié, retroussé.* Nōdōquĕ sĭnŭs cōllĕctă fluentēs. *V.* Ĭllă sŭpĕr sūrās tŭnĭcām cōllĕctă mĭnĭstrāt. *O.* || *Au fig. Recueilli.* Pōst, ŭbĭ cōllĕctŭm rōbŭr. *V.* || *Ramassé, rapetissé.* Ălĭtŭs ĭn pārvæ cōllĕctă fĭgūrăm. *V.*

Cōllĕctŭs, ūs. *m. Amas.* Āt cōllĕctŭs āquæ, dĭgĭtŭm nōn ălтĭŏr ūnŭm. *Lr.* (IV, 415). Pēllĭt ōpĕs cōllĕctŭs āquæ. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 291).

Cōllēgă, æ. *m. Collègue.* Cēnsōrĭs mōrēs ētĭām cōllēgă tĭmērĕt. *Juv.* (11, 92). Āt Nōvĭŭs cōllēgă grădŭ pōst mē sēdĕt ūnŏ. *H.* || † *qqf. f.* spēm sĭbĭ cōllēgæm cōnjūnxĕrāt. *Prud.* (*Psych.* 269).

Cōllēgī. *parf. de* Colligo.

Cōllēgĭŭm, ĭī. *n. Collége, compagnie.* Ămbŭbājārŭm cōllēgĭă, phārmăcŏpōlæ. *H.* Căptŭm sĭt cōllēgĭum aŭgūrŭm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 54). SYN. Cōnsēssŭs, cœtŭs. || *En gén. Réunion.* Prīmŭs ĭn Ădnĭdŭm quī tē cōllēgĭă dūxī. *Aus.* (*Epist.* 23, 35). || † *néol. Gymnase, école. Voy.* Gymnasium.

† Cōllī. *ancien ablat. de* Collis. (*Lucret.* II, 317.)

Cōllĭbĕrtŭs, ī. *m. Affranchi qui sert le même maître qu'un autre.* Quīn hērclē cōllĭbĕrtŭs mĕŭs. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 88). Vīr cōllĭbĕrtŭs fŭīt ēĭdĕm (*Anthol.* II, p. 117).

Cōllĭbĕt *et* Cōllŭbĕt, *parf.* cōllĭbŭĭt *et* cōllĭbĭtum ēst, cōllĭbŭīssĕ. *unip. Il me plait, il te plait, etc.* Quĭdquām prōfĭcĕrĕt, sī cōllĭbŭīssĕt, ăb ōvŏ. *H.* Cōllŭbĭtum ēst ĭllŭd mĭhĭ, nēscĭŏ quī, vīsĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 34. Adde *Ter. Eun.* V, 8, 26). *Voy.* Libet.

† Cōllĭcŭlŭs. *Au lieu de* Coliculus.

Cōllĭdŏ, ĭs, īsī, īsŭm, dĕrĕ. *Froisser, briser contre.* Ānnŭlŭs ŭt fĭāt, prīmŏ cōllĭdĭtŭr aurūm. *O.* Lŭbrĭcă fortī Pēctŏră cōllĭdŭnt plaŭsū. *St.* SYN. Āttĕrŏ, cōntĕrŏ, ĭmpĭngŏ, cōnfringŏ. || *Mettre aux prises.* Cōllĭdĭt glorĭă frātrēs. *St.* (Adde *Sil.* VII, 566). SYN. Cōmmittŏ, ŏppōnŏ.

1. Cōlligō, ās, ārē. *Lier, attacher ensemble.* Ānsăquē cōmprēssōs cōlligăt ārctă pēdēs. *Tib.* (I, 8, 14. Alii minus bene, *colligit*). Cēdŏ mănŭs... Ātque ārctē cōlligă. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 29. *Ibid.* 18). Cōlligāvīt eŭm prīmŭm mĭsĕrĭs mŏdĭs. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 33). *Voy.* Vincio.

2. Cōllĭgō, ĭs, ēgī, ĕctŭm, ĕgĕrĕ. *Ramasser, rassembler* (*des choses*). Dē tēpĭdĭs cōlligīt ossă rōgis. *O.* Spārsŏs pĕr cōllă căpillōs Cōllĭgĭt ĭn nōdŭm. Cōlumbĭnō lĭmŭm bĕnĕ cōlligīt ōvō. *H.* Aŭt sī, nĕ plŭvĭām nōx cōlligăt ăntĕ, vĕrĕmŭr. *V.* SYN. Cōgŏ, lĕgŏ, *qqf.* cōngĕrŏ, ăggĕrŏ. || *Rassembler* (*des hommes, des animaux*). Cōlligīt errantēs, ēt ĭn ārbŏrĕ clаŭdĭt ĭnānī (apes). *O.* SYN. Cōgŏ, cōngrĕgŏ, cōntrāhŏ. || *Au fig. Amasser, rassembler.* Īrām Cōlligīt ăc pōnīt tēmĕrĕ. *H.* Dŏlŏr răbĭēm cōllĕgĕrăt ōmnĕm. *O.* Ŭbĭ quārtă sĭtīm cōllĕgĕrīt hōrā. *V.* || *Cueillir, recueillir.* Mĕrĭdĭe ĭpsŏ făcĭam ŭt stĭpŭlām cōlligăt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 62). Aut vīrīdēs mālvās aŭt fŭngōs cōlligīt ălbōs. *O.* SYN. Lĕgŏ, cārpŏ, dĕcērpŏ. || *Comprendre.* Nēc tēstāmentī pōtŭīt sēnsŭs cōlligī. *Ph.* || *Plier, retrousser.* Cōlligĕ, Cīnnă, tŏgām. *M.* (VII, 32, 4). *Voy.* Succingo. || *Acquérir, gagner.* Vīrēs sĭbĭ cōlligăt ūsū. *O.* Pătiēndī cōlligăt ūsŭm. *Id.* SYN. Ăcquīrŏ, ŏbtĭnĕŏ, cōmpārŏ. || *Renfermer.* Quæ tĕnŭī mūrō spătiōsŭm cōlligăt ōrbĕm. *J.* (4, 129). Cōmplĕctŏr, ĭnclūdŏ. || *Faire reprendre les sens, recueillir.* Mēntĕm cōllēgīt ăb æstū. *O.* Cōlligīt ămentēs, ēt ădhūc tĕrrōrĕ pāvēntēs Phœbŭs ĕquōs. *Id.* SYN. Rĕcōlligŏ. || *Conclure.* Nōn pōtēs ēx ănĭmō cōlligĕre ĭndĕ tŭō. *O.* Sīc cōlligĕ mĕcŭm. *H.* (Adde *Juv.* 13, 191). *Voy.* Concludo. || — mē. *Se ramasser, se plier.* Squāmĕŭs ĭn spīrām trāctŭ sē cōlligīt ānguis. *V.* Ēt sē cōllēgīt ĭn ārmă. *Id.* Sēquĕ dĭū măgnæ cōlligīt īră fĕræ. *M.* (*Spect.* 22, 2). || — grēssŭm, vēstĭgĭă. *S'arrêter.* Tārdātŏs tŭrbātă frōntĕ Lātīnŏs Cōllēgĭssĕ grădŭm vĭdēt. *Sil.* Nēc crēdĭtŭr ūllī Sīlvă cănī, nĭsĭ quī prēssŏ vēstĭgĭă rōstrŏ Cōllĭgĭt, ēt prædă nēscĭt lātrārĕ rĕpērtă. *L.* (IV, 441. Quod varie exponunt).

Cōllĭnă (porta), æ. *f. Une des portes de Rome.* Ēst prŏpĕ Cōlliŭnam tēmplŭm vĕnĕrābĭlĕ pōrtām. *O.* Aŭt Cōllĭnă tŭlĭt strātās quŏt pōrtă cătervās. *L.* || *D'où* Cōllĭnŭs, ă, ŭm. Quippe ĕt Cōllĭnās ād fōssām mŏvērĭt hĕrbās. *Pp.* (IV, 5, 11).

Cōllĭnŏ, ĭs, ēvī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Oindre, enduire de.* Crīnēs pŭlvĕrĕ cōllĭnēs. *H.* Quām pŏsĭtĭs sŭă cōllĭnĕt ōră vĕnēnĭs. *O.* SYN. Ŏblĭnŏ, ĭlnŏ. *Voy.* Lino. || *Au fig.* Pŭlchrum ōrnātŭm tūrpēs mōrēs pējŭs cœnŏ cōllĭnŭnt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 133).

Cōllĭnŭs, ă, ŭm. *De colline.* || *De la porte Colline. Voy.* Collina.

Cōlliphĭă. *Voy.* Coliphia.

Cōlliquĕfăctŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Colliquefacio. *Fondre.* Ēt ōssă Cōlliquĕfăctă vŏrāns rĕvŏmĭt. *Prud.* (*Psych.* 494).

Cōlliquēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Voy.* Liquesco.

Cōllĭs, ĭs. *m. Colline, coteau.* Lĭbĕr pāmpĭnĕās ĭnvĭdĭt cōllĭbŭs ūvās. *V.* Sīn tŭmŭlīs æcclĭvĕ sōlŭm cōllēsquĕ sŭpīnŏs. *O.* Flŭmĭnă sŭbsĭdūnt, cōllēs ēxīrĕ vĭdēntŭr. *O.* Cōllĕ tŭmēt mŏdĭcŏ, lēnīquĕ ēxcrēvĭt ĭn ăltŭm Pinguĕ sōlŭm tŭmŭlō. *L.* SYN. Clīvŭs, tŭmŭlŭs. EP. Lēnĭs, mōllĭs; ærĭŭs, ăbrŭptŭs, ăprīcŭs; fēcundŭs, fĕrāx, fertĭlĭs, frūgĭfĕr, vitĭfĕr; frondōsŭs, vĭrĭdĭs, vĭrēns, ūmbrōsŭs, nĕmŏrōsŭs; stĕrĭlĭs, măligнŭs, sĭccŭs. PHR. Frondōsō vērtĭcĕ collis. *V.* Mōllĭtĕr āssurgēns cōllĭs. *Col.* Cūrvātă tŭmōrĕ Pārvō plānĭtĭēs, ēt mōllĭbŭs ēdĭtă clīvĭs, Crēvērăt ĭn cōllĕm. *Cl. Voy.* Mons.

Cōllīsī. *parf. de* Collido.

Cōllīslŏ, ōnĭs. *f. Choc.* || *Élision.* Sēd sŏnŭm cōnfundĭt ĭpsă pārtĭŭm cōllīslŏ. *T. Maur.* (*Syll.* 543).

Cōllīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Collido. *Heurté, qui s'entrechoque.* Græclă bărbărlæ lēntŏ cōllīsă dŭēllŏ. *H.* Quŭm sīlvă sĭbĭ cōllīsă crĕmātŭr. *Man.* Cōllīsĭs trăbĭbŭs. *Sil.*

Cōllĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Collino. *Enduit.* Spūtĭs ŭbĭ cōllĭtă cæcī Lŭmĭnă. *Prud.* (*Ench.* 131). Nēquĕ tām lūtĕŭs, nēquĕ tām cœnŏ cōllĭtŭs. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 4). SYN. Lĭtŭs, ŏblĭtŭs.

Cōllŏcātŭs, ă, ŭm. *Placé.* Ærūmnās fŭgĭs bĕnĕ cōllŏcātās. *Sen.* (*Thyest.* 426).

Cōllŏcŏ, ās, ārē. *Mettre, placer.* Āvērsum ă lūmĭnĕ nўmphă Cōllŏcăt; ĭpsă prŏcŭl nēbŭlĭs ŏbscūră rĕsīstĭt. *V.* Cōllŏcăt hānc strātīs. *O.* SYN. Pŏnŏ, dēpōnŏ, cōmpōnŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ. || *Employer.* Mălĕ cōllŏcārĕ sī bŏnās vŏlēs hōrās. *M.* (I, 114, 3). || *Marier.* Ŭt ĕām sīnĕ dōtĕ frātĕr nūptŭm cōllŏcĕt.

Pl. (*Trin.* III, 3, 7. *Ib.* 1, 1, 122). Sēd mihi quūm rētulit corōnam ād cōllōcāndās nūptiās. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3). ‖ *Placer de l'argent, le faire valoir.* Qui rem bērīlēm procūrāt, vidēt, cōllōcāt. *Pl.* (*Men.* V, 6, 1).

Cōllōcūplētō, ās, āre. *Enrichir.* Cōllōcūplētāstī te. Antiphilā. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 17). *Voy.* Locupleto.

Cōllōquĭum, ĭi. *n. Entretien.* Cōllōquiō jām tempŭs adĕst: fŭgē, rŭstĭcē, lŏngæ. *O.* Frūstūrque dĕōrum Cōllōquiō. *V.* SYN. Allŏquĭum, congressŭs, sermō. EP. Blandŭm, dulcē, grātŭm, jucundum, optātŭm. *Voy. le suiv.*

Cōllōquŏr, ĕris, cūtŭs sŭm, quī. *d. S'entretenir.* Vidēbit, cōllōquētŭr, ădĕrit ūna in ūnis ædĭbŭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 75). Vērum cērtum ēst cōnfidēntĕr hōmĭnēm cōntrā cōllōqui. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 183). PPH. Vērbum făcĭō cum. Vērbā cōmmūtō. PHR. Audīre, āc rēddĕrē vōces. *V.* Mūtŭā dictā rĕfĕrrē. *O.* VERS. Hāc vīcē sermōnŭm. *V.* Hās intĕr vōcēs, mēdĭa intĕr tālĭa vērba. Frūïtūrque dĕōrum Cōllōquĭō. Vārĭō nōctēm sermōnĕ trahēbant. Vārĭoque vĭam sermōnĕ lĕvābant. Mūlta intĕr sēsē vārĭō sermōnĕ sĕrēbant. Tālĭbus intĕr sē dictīs ād tĕctā subībant. *Id.* Tālĭbus ātque ālĭis longum sermōnĭbus illī implēvēre diem. *O.* Interĕa mēdĭas fallūnt sermōnĭbus hōras. Cōllōquĭī nōbis sentĭat ēssĕ vīcēs. Vīrtūsque lŏquēndi Mātĕrĭa ēst. *Id.* Sōllĭcĭtānt lēnĕm mollī sermōnĕ Lўæum. Longis prōdūcĕrē nōctēm Inchŏat āllŏquĭis. *L.* Incidĕrē nōbis Sermōnēs vārĭī. *Cat.* Hæc ātque his pārĭa āltĕrnō sermōnĕ sĕrēbant. *Sil.* Cōllōquĭum miscērĕ pŭtēnt. *Alcim. Voy.* Alloquor, Loquor.

Cōllūcēns, tis. *Resplendissant.* Tōtŭs cōllūcēns vēstĕ ātque insignĭbŭs ārmĭs. *V. Voy.* Fulgens.

Cōllūcĕō, ēs, ērē. *n. Resplendir de lumière, briller.* Mœnĭa cōllūcēnt flammĭs. *V.* Cōllūcēnt pōcŭla mensis. *Cat.* (64, 45). Cōllūcēnt flōrĭbŭs āgrī. *O. Voy.* Luceo, Fulgeo.

Cōllūctŏr, ārĭs, ārī. *d. Lutter avec.* His cōllūctāmŭr prædōnĭbus. *Prud.* (*Ham.* 587). Frangĕrĕ lūdŭs ērāt, cōllūctantĭquĕ lăcertō. *Sid.* (*Pan.* 1456).

Cōllūdō, ĭs, ĕrē. *n. Jouer ensemble.* Gaudĕt părĭtĕr cōlludĕre, et iram. *H. Voy.* Ludo. ‖ *Au fig.* Aŭt summā nantēs in æquā cōllūdĕrĕ plūmās. *V.* ‖ *qqf. Être de collusion, s'entendre.* Mercēdĕ cērtā pactŭs ŭt cōllūdĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 3162).

Cōllŭm, ī. *n. Cou.* Ille ŭbi cōmplexu Ænēæ colloquĕ pĕpēndit. *V.* Tūm lăcteă colla Auro innectuntur. *Id.* Ēripĕ tūrpī Cōlla jŭgō. *H.* Tōtquĕ dĕdissĕ dūcēs căptīvīs ădditā, cōllis Vincŭlā. *O.* SYN. Cervix. EP: Candēns, candĭdŭm, ēburnŭm, lăctĕŭm, nivĕŭm; formōsŭm, pulchrŭm, dēcōrŭm, mollĕ, tĕnĕrum. ‖ *Le cou des animaux.* Āttollĭcūtem īrās, ēt cærŭlă cōllă tŭmentēm. *V.* Ubĭ lĭbĕră cōlla Sĕrvītĭo āssuērint. Ēt jām tēmpŭs æquŭm fumantia sōlvĕrĕ collă. *Id.* EP. Birtŭm, hispidŭm, hōrrēns, validŭm, tōrōsŭm, dūrŭm, fortĕ, rōbustŭm; dōcĭle, indŏcĭle, rebĕlle; fessum, tritum, languidŭm. ‖ *Col d'un vase.* Curtō vĕtŭs āmphŏra collo. *Pp.* (IV, 5, 73). Quæ quŭm lăgēnæ frustră cōllum iamberet. *Ph.* ‖ *Par ext. Tête.* Colla dŭcum pīlō trēpidām gĕstātă pĕr ūrbĕm. *L.* Lævă mărcentiă cōlla Sustentans. *St. Voy.* Caput. ‖ *Tige des fleurs.* Lăssōvĕ păpāvĕră cōllō Dēmisērĕ căpŭt. *V.* ‖ *Cime.* Pārnassī frondĕă prætĕr Cōllă. *St. Voy.* Cacumen.

? Cōllŭmbăr, ārĭs. *n. Carcan.* Nam īn cōllŭmbāri cōllum haŭd multō pōst ĕrīt. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 50. Vulgo scrib. *columbar*; sed in hac voce *Collum* est, me quidem judice, non *Columba*).

† Cōllūmĭnō, ās, āre. *Éclairer.* Haŭd ălitĕr sōlis rădĭus cōllūmĭnāt ōmnēs. *Prud.* (*Sym.* 1640).

Cōllŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Humecter.* Ōrāquĕ nūllī Cōllŭĕrānt fontēs. *O.* Liquidō quŭm plāsmatĕ gūttŭr Cōllŭĕrīs. *Pers.* (1, 18).

† Cōllŭs, ī. *m. arch. Comme* Collum. Jam ŭt ĕgŏ cōllŏs prætrūncābŏ tĕgŏrĭbŭs! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 2. *Ib.* II, 2, 108. Cf. *Non.* 3, 64; *Quintil.* 1, 6).

Cōllūsŏr, ōris. *m. Compagnon de jeu.* Cūm mātre, ēt cătŭlīs, ēt cōllūsōrĕ cătēllō. *J.* (9, 61).

Cōllūstrō, ās, ārē. *Éclairer. Voy.* Illustro. ‖ *Regarder de tous côtés.* Ōmnĭă cōllūstrāns, hānc primum in littŏrĕ classĕm. *V.* SYN. Lustrō, circumspicĭō.

† Cōllūtŭlō, ās, ārē. *Salir, déshonorer.* Hæc fămigĕrātĭō Te hŏnēstēt, me autĕm collutŭlēt. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 66).

Cōllŭvĭēs, ēī. *f. Amas d'eau croupie.* Nigrō sī tŭrbĭda limō Cōllŭvĭēs immōta jacēt. *L.* Tūm sōla cōllŭvĭe ātque illīsīs strāmĭnă mēnsīs Fœdă rigānt. *V. Fl.* SYN. Ēlŭvĭēs. EP. Fœda, turpis, cœnosa, pigra. ‖ *Au fig. Amas.*

Cōllŭvĭō, ōnis. *f. Comme* Colluvies. ‖ *Au fig. Souillure.* Întĕndĕ nōstrīs cōllŭvĭōnĭbŭs Vūltŭm. *Prud.* (*Peri.* 3876).

Cōllўbĭcŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Pœn.* I, 1, 42.)

Cōllўră, æ. *f.* (κολλύρα). *Espèce de pain ou de gâteau.* Cōllўræ făcĭte ŭt mădĕānt ēt cōlĭphĭă. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 12).

Cōllўrĭcŭs, ă, ŭm. *Qui appartient aux gâteaux nommés* Collyræ. Tūm nĭsĭ crēmōrĕ crăsso ēst jūs cōllўrĭcŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 15. *Ib.* 17).

† Cōllўrĭōlŭm, ī. *n. diminut. de* Collyrium. *Suppositoire.* Vēl cōllўrĭōlŭm sī supponatur in ānum. *Macer* (4, 12).

Cōllўrĭŭm, ĭi. *n.* (κολλούριον *et* κολλύριον). *Collyre, médicament pour les yeux.* Hīc ŏcŭlīs ĕgŏ nigra mĕis collўrĭa lippus | līmĕrĕ. *H.* Inspĕcta gĕnĕsī, cōllўrĭă pōscĭt. *J.* (9, 579).

1. Cōlō, ās, ārē. *Faire couler lentement; passer au tamis, à la chausse.* Ēt cōlārĕ vagōs indūctis rētĭbŭs āmnēs. *Man.* (V, 195). *Voy.* Percolo.

2. Cŏlō, ĭs, cŏlŭī, cultŭm, cŏlĕrĕ. *Cultiver la terre.* Laŭdātō ingĕntĭă rūră, Exīgŭŭm cŏlĭtō. *V.* Utĭnăm contingĕrĕ pōssēt Hīc sāltem prōfŭgō glēba colenda mihi! *O. Voy.* Aro. ‖ *Cultiver, exercer, pratiquer.* Ingĕnŭās pĕctŭs cŏlŭissĕ pĕr ārtēs. *O.* Vēnāndī studium cŏlĕ. Fīdēm rēctūmquĕ cŏlēbant. Ēt patrĭās ārtēs mīlĭtāmquĕ cŏlant. *Id.* Æternum tēlōrum ēt virgĭnĭtātis āmōrēm Întĕmĕrātă cŏlīt. *V.* SYN. Exercĕō, sĕquŏr. ‖ *Avoir soin de.* Quīd tĭbī nunc mollēs prodēsset cōlŭissĕ capillos? *Tib.* (1, 9, 9). SYN. Cūrō, ornō. ‖ *Honorer, adorer.* Tēmplūm mīrō quŏd hŏnōrĕ cŏlēbant. *V.* Nunc dĕa lĭnĭgĕrā cōlĭtŭr cĕlēbĕrrĭmă turbā. *O.* SYN. Adŏrō, vĕnĕror, vereŏr. *Voy.* Adoro, Sacrifico. ‖ *Avoir de la considération pour.* Solum nām pĕrfĭdus ille Tē cŏlĕrĕ. *V.* ‖ *Fêter, célébrer.* Hōc ēst cūr nōstrōs ārs cŏlat īsta dĭēs. *O.* Cæsă sŭē fēstă cŏlēbant. Rītē cŏlūnt mātrēs sācrā. *Id. Voy.* Celebro. ‖ *Habiter.* Stāgnă cŏlīt (anguis). *V.* Quæ cŏlat, ēlĕgit contrārĭa flūmĭnă flammīs. *O.* SYN. Incŏlō, habĭtō. *Voy.* Habito.

Cōlŏcāsĭă, æ. *f. et* Cōlŏcāsĭum, ĭi. *n.* (κολοκασία). *Fève d'Egypte.* Mixtaquĕ ridĕnti cōlŏcasĭa fundet

ácanthō. *V.* (Adde *Mart.* VIII, 33, 15). 6YN. Cÿămŭs.

Cōlŏn, ī. *n.* (κῶλον). *Pied, partie de vers ou de strophe.* Īdcircō vērbō nūnquam ūnō cōlā līgări. *T. Maur.* (*Met.* 207). Ūt tālĕ colŏn ēssĕt (*Ibid.* 931).

Cōlōnă, æ. *f. Fermière, paysanne.* Ēt condit lēctās pārcă cōlōnă nūcēs. *O.* Rūs brĕvĕ cūm dūrō pārcă cōlōnă vīrō. *Id.* SYN. Rūstĭcă.

Cōlōnĭă, æ. *f. Colonie.* Vēllĕt Ālĕxāndrī sī quārtă cōlōnĭă pōnī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 2). Pōst hōc, quŏd habĕō, ŭt commūtĕt cōlōnĭām. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 40).

Cōlōnĭcŭs, ă, ŭm. *De ferme.* ‖ Cōlōnĭcă, æ. *f. Chaumière de paysan.* Ēt tingit picĕō lăcrĭmōsă cōlōnĭcă fūmō. *Aus.* (*Epist.* 4, 7). *Voy.* Casa.

Cōlōnŭs, ī. *m. Laboureur, cultivateur.* Dūra lăcĕrtōsī fŏdĭēbānt ārvă cōlōnī. *O.* Ăn mĕllĭŭs fīĕnt pīrātæ, Māgnĕ, cōlōnī? *L.* SYN. Ăgrēstĭs, ăgrĭcŏlă, ărātŏr, cultŏr, rūstĭcŭs. *Voy.* Agricola. ‖ *Habitant.* Quī lăcĕ Dārdănĭŏs fĕrrōquĕ sĕquārĕ cōlōnōs. *V.* Quām dīcĭtŭr ūrbĕm Ācrīsĭōnēĭs Dănăē fundassĕ cōlōnĭs. *Id.* SYN. Īncŏlă, cīvis. ‖ *Au fig.* Ō cātēnārŭm cōlōnĕ! *Pl.* (*As.* II, 2, 32).

Cōlŏphōn, ōnis. *m.* (Κολοφών). *Colophon, ville maritime d'Ionie, patrie d'Homère, selon quelques uns.* Smўrnă quĭd ēt Cōlŏphon? mājōră mĭnōrāvĕ fāmă? *H.* Ēt plăcĭdī Cōlŏphōnă mārĭs. *L.*

† Cōlŏphōnĭăcŭs, ă, ŭm (Κολοφωνιακός). *Comme* Colophonius. Quæ Cōlŏphōnĭācō Scўllæ dīcuntŭr Hŏmērō (*Ciris*, 65).

Cōlŏphōnĭŭs, ă, ŭm (Κολοφώνιος). *De Colophon.* Pătĕr huīc Cōlŏphōnĭŭs Īdmōn. *O.*

Cōlŏr, ōris. *m. Couleur.* Jām cōlŏr ūnŭs īnĕst rēbŭs, tĕnĕbrĭsquĕ tĕguntŭr. *O.* Ăntĕ nŏvīs rŭbĕānt quām prātă cōlōrĭbŭs. *V.* Rēbŭs nŏx ābstŭlĭt ātră cōlōrĕm. *Id.* EP. Vīvŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, clārŭs, pŭlchĕr. ‖ *Couleur de peintre.* Hīc sāxō, līquĭdīs ĭllĕ cōlōrĭbŭs sōlērs nūnc hŏmĭnĕm pōnĕrĕ, nūnc dĕŭm. *H.* Ēt pīctă cōlōrĭbŭs ūstīs (puppis). *O.* SYN. Pĭgmēntŭm. EP. Mixtŭs, dīlūtŭs, vīvŭs, vērŭs. ‖ *Teint.* Cōlŏr ōrā rĕlĭquit. *V.* Fŭgĕrăt ōrā cōlŏr, măclēs ăddūxĕrăt ārtūs. *O.* Mūtēmquĕ cōlōrēs. *H.* Ēssĕt, Cāstrĭcĕ, quūm mălī cōlōrĭs. *M.* (VII, 3). EP. Rōsĕŭs, pūrpŭrĕŭs, vērĕcūndŭs. *Voy.* Palleo. ‖ *Au fig. État, condition.* Ōmnĭs Ārĭstĭppūm dĕcŭit cōlŏr, ēt stătŭs, ēt rēs. *H.* Quīsquĭs ĕrĭt vītæ cōlŏr. *Id. Voy.* Status. ‖ *Espèce.* Quīs cōlŏr ēt quod sit caŭsæ gĕnŭs. *J.* (7, 155). Dēscrīptās sĕrvārĕ vīcēs ŏpĕrūmquĕ cōlōrēs. *H.* SYN. Gĕnŭs, spĕcĭēs. ‖ *Ornement, éclat, dignité.* Nĕc cōlŏr īmpĕrĭī, nĕc frōns ĕrĭt ūllă sĕnātŭs. *L.* SYN. Dĕcŏr, dĕcŭs, hŏnŏr. ‖ *Couleur, prétexte, artifice.* Dīc ălīquĕm, sōdēs, hīc, Quīntĭlĭānĕ, cōlōrĕm. *J.* (6, 279). Quem ĕgo hŏmĭnĕm nūllī cōlōrĭs nŏvī. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 99). Fraŭs mendācī cōmpta cōlōrĕ. *Boet.* (1, 5).

Cōlōrātŭs, ă, ŭm. *Coloré.* Fălcĕ cōlōrātās sūbsĕcŭĭtquĕ cŏmās. *O.* Quālĕ cōlōrātŭm Tĭthōnī cōnjŭgĕ cœlŭm. *Id.* ‖ *Hâlé, noirci, nègre.* Ūsquĕ cōlōrātĭs ămnĭs dēvĕxŭs ăb Īndĭs. *V.* Cōlōrātī Sērēs. *O. Voy.* Niger.

† Cōlōrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui colore.* Quūm sōl ārdentēs rădĭōs ĭn nūbĭlă jēcĭt, Quūmquĕ cōlōrĭfĭcō nĭmbōs fŭlgōrĕ rĕplēvĭt (*Anthol.* II, p. 309. Sic et habet ed. *Venet.* 1480. Alii dant *color ficto*).

Cōlōrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Colorer, teindre.* Quōs Aūrōră sŭīs rŭbrā cōlōrăt ĕquīs. *Pp.* (III, 11, 16). Sīvĕ quă sĕptēmgĕmĭnus cōlōrat Æquŏră Nīlus. *Cat.* (11, 7). SYN. Pĭngō, tĭngō. PPH. Cōlōrĕm dō, ădd ō, ĭndūcō. Cōlōrĕ, cōlōrĭbŭs fŭcō, dīstĭnguō, pĭngō, tĭngō, spārgō. *Voy.* Tingo. ‖ *qqf. Au fig.* Ĭnēptă nūnc ōmnēs sŭă Vŭltŭ cōlōrānt sērĭo. *Prud.* (*Cath.* 180).

† Cōlŏs, ōris. *m. arch. Comme* Color. Flāmmĕŭs ĕst plērumquĕ cōlōs ēt splēndĭdŭs ōllĭs. *Lr.* (VI, 207. Adde *Pl. Mil.* IV, 4, 43. Cf. *Non.* 8, 27).

Cōlossŭs, ī. *m.* (κολοσσός). *Colosse, statue gigantesque. Celui du soleil, à Rhodes, était une des sept merveilles du monde.* Hīc ŭbī sīdĕrĕŭs prōplŭs vĭdĕt āstră cōlŏssŭs. *M.* (*Spect.* 2, 1). Rēgnātă cōlŏssō Quēm Rhŏdŏs, Āctææ quēm dīlēxĭstĭs Athēnæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 70. Adde *Stat. Silv.* I, 3, 54). EP. Ăltŭs, ārdŭŭs, cēlsŭs, sŭblīmĭs, ĭngēns, prōcĕrŭs, ĭmmānĭs. PPH. Cōlŏssī mōlēs, mīrācŭlă.

Cōlŏstră, æ. *f. et* Cōlōstrŭm, ī. *n. Premier lait de femme.* Dē prīmō mātrŭm lăctē cōlostra damŭs. *M.* (XIII, 38). ‖ *Terme d'affection.* Meŭm cŏr, mĕă cōlōstră. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 174. Adde *Laber.* apud *Non.* 2, 117).

Cōlpă. *arch. Comme* Culpa. (Cf. *Prisc.* 1, 554.)

Cōlŭbĕr, ŭbrī *et ordint.* ŭbrī. *m. Couleuvre, serpent.* Aūt tĕctō āssuētŭs cōlŭbĕr succēdĕre ēt ŭmbræ. *V.* Cāndĭdă vēnīt āvis, longīs ĭnvīsă cōlŭbrīs. *Id.* (Sic et *Ov. Met.* VI, 119; IX, 73). SYN. Cōlŭbră, ăngŭis, sērpĕns, drăcŏ. *Voy.* Serpens. ‖ *Vers du corps humain.* Spārgāntŭr cæcīs năstŭrtĭă dīrā cōlŭbrīs. *Colum.* (10, 231. Alii a sequenti deducunt).

Cōlŭbră, æ. *f. Couleuvre.* Ūtquĕ lŭpī bārbăm vărĭæ cūm dēntĕ cōlŭbræ. *H.* Gĕlū rīgēntēm quīdăm cōlŭbrăm sŭstŭlĭt. *Ph.* (Adde *Juv.* 5, 104). *Voy. le préced.*

Cōlŭbrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des couleuvres: épith. de Méduse.* Tōrvă cōlŭbrĭfĕrī sŭpĕrăvĭt lūmĭnă mōnstrī. *O.* (Adde *Luc.* IX, 677).

Cōlŭbrīnŭs, ă, ŭm. *De couleuvre.* SYN. Ăngŭĭnŭs. ‖ *Au fig. Perfide.* Quānquām vōs cōlŭbrīnō ĭngĕnĭō ămbæ ēstĭs, ēdĭcō prĭŭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 6).

Cōlŭī. *parf. de* Colo.

Cōlŭm, ī. *n. Tamis d'osier, pour passer le vin.* Cōlăquĕ prælŏrŭm fūmōsĭs dērĭpĕ tēctīs. *V.* Ēt quāmvīs sŭbĭtō pĕr cōlŭm vīnă vīdēmŭs Pērflŭĕrĕ. *Lr.* (II, 391). ‖ *Nasse pour pêcher.* Cōlăque ēt ĭndūtōs tērrēnĭs vērmĭbŭs hāmōs. *Aus.* (*Epist.* 4, 57). ‖ *Membre. Voy.* Colon.

Cōlŭmbă, æ. *f. Colombe.* Ūt fŭgĭūnt ăquĭlās, tĭmĭdissĭmă tŭrbă, cōlŭmbæ. *O.* Tērrētŭr mĭnĭnō pĕnnæ strĭdōrĕ cōlŭmbæ. *Id.* Præcĭpĭtēs ātră cĕū tempēstātĕ cōlŭmbæ. *V.* SYN. Cōlŭmbŭs, pălŭmbēs. EP. Ălbă, lăctĕă, nĭvĕă; pŭlchră, ăĕrĭă, cĕlĕrĭs, răpĭdă; vāgă; blandă, mānsuētă, mītĭs, sĭmplĕx, tĕnĕră, ĭmbēllĭs, tĭmĭdă, pāvĭdă. PHR. Ălēs, ăvĭs, vŏlūcrĭs Chāŏnĭă, Chāŏnĭs, Cўprĭă, Cўthĕrēĭă, Dōdōnæă, Īdălĭă; Vēnĕrĭs cūră, Vēnĕrī dīlēctă. ‖ *Terme d'affection.* Meŭs pŭllŭs, pāssĕr, mĕă cōlŭmbă, mī lĕpŭs. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 50).

Cōlŭmbăr. *Voy.* Collumbar.

Cōlŭmbātĭm. *Comme les colombes.* Dă cōlŭmbātĭm mītĭă bāsĭă (*Anthol.* I, p. 635). *Voy.* Columbulatim.

Cōlŭmbīnŭs, ă, ŭm. *De colombe, de pigeon.* Vīnă, cōlŭmbīnō līmūm bĕnĕ cōllĭgĭt ŏvō. *H.*

Cōlŭmbŭlātĭm. *dimin. de* Columbatim. Cōlŭmbŭlātĭm lăbrā cōnsĕrēns lăbrĭs. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 20, 8. Sic recte *Voss., Salmas., Scalig., Gronov.*, pro vulgari *columbatimque*).

? Cŏlŭmbŭlŭs. *Vov. le suiv.*

Cŏlŭmbus, ī. *m. Pigeonneau, pigeon.* Ŭt ălbŭlŭs cŏlŭmbŭs, aŭt Ădonĕŭs. *Cat.* (29, 19. *Muret.* conj. *columbulus*, probante *Heinsio*). *Voy.* Columba. ‖ *Au fig. Jeune homme; au pl. amis.* Ille in cŏlumbum, crĕdŏ, lĕnŏ, vŏrtĭtur. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 49). Cŭr nŏn pŏtŭs tĕnĕroque cŏlumbo. *Pers.* (3, 16). Vĕtŭlt nŏtique cŏlumbi. *H.*

Cŏlŭmĕlla, æ. *f. Petite colonne.* (Apud *Prisc.* 3, 615, est *columnella.*) ‖ *Au fig. Esclave de confiance, le premier d'une maison.* Sērvŭ' nĕque īnfīdus dŏmĭnŏ, nĕque īnūtĭlis' quoiquăm, Lucĭli cŏlumĕlla, hīc sītŭ' Mĕtrŏphānes. *Lucil.* (apud *Donat.* ad *Ter. Phor.* II, 1, 57. Posteriorem versum refert et *Mart.* XI, 91, 4). ‖ *Nom d'un auteur latin : Columelle.*

Cŏlŭmĕn, ĭnis. *n. Appui, soutien.* Rūmpātquĕ pōstēs, cŏlūmĕn īmpŭlsŭm lăbĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 1000). SYN. Fulcrum. ‖ *Au fig.* Mĕărŭm Grandĕ dĕcŭs cŏlūmĕnquĕ rĕrŭm. *H.* Tū cŏlūmĕn vītæ præsīdĭumquĕ mĕæ. *O.* SYN. Præsīdĭum, tūtēla. PHR. In tĕ dŏmŭs īnclīnātă rĕcūmbit. *V. Voy.* Præsidium.

Cŏlumnă, æ. *f. Colonne.* Rēgĭă sōlis ĕrăt, sŭblīmĭbŭs ăltă cŏlumnis. *O.* SYN. Fulcrum. EP. Mārmŏrĕă, Părĭă; ærĕa, ărdŭă, cælsă, sŭblīmis; īmmānis, nĭtĭdă, sŭpĕrbă; firmă, sŏlĭdă, vălĭdă. VERS. Tĕctum sŭblīmĕ cŏlumnis. *V.* Immānĕsquĕ cŏlumnas Rŭpĭbus ēxcĭdūnt. Năvălī sūrgēntēs ærĕ cŏlumnæ. *Id.* Cēntēnīs incŭmbunt tĕctă cŏlumnis. *M.* Cælsis sŭggēstă thĕātră cŏlumnis. *St.* Vāstis ĭnnixă cŏlumnis Tēmplă. *O.* Ēffŭltă cŏlumnis Ātrĭă. *Cl.* Ōrdŏ cŏlumnārum gĕmĭnus lăquĕārĭă tĕctī Sūstĭnĕt, aūrātis sŭppŏsĭtus trăbĭbus. *Prud.* ‖ *Colonnes à Rome pour les annonces des libraires.* Assĭdŭō rŭptæ lĕctōrĕ cŏlumnæ. *J.* (1, 13). Ī, pŭĕr, ēt cītŭs hæc ălīquă prōpŏnĕ cŏlumnæ. *Pp.* (III, 21, 23). ‖ *Colonnes où l'on attachait les coupables.* Ābdūcĭte hūnc Intro, ătque ādstrĭngĭte ăd cŏlumnam fortĭter. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 24). ‖ Columnæ Hĕrculis. Hĕrcŭlĕæ. Hĕrculānæ. Hēspĕrĭæ. *Colonnes d'Hercule, à Gadès, en Espagne.* Dūm fĕrt Hĕrculĕis Gāramāntĭcă signă cŏlumnis. *Sil.* Hīc sūnt cŏlumnæ pĕrtĭnācĭs Hĕrcŭlĭs. *Avien.* (*Or. mar.* 86. *Ib.* 354). SYN. Hĕrcŭlis mētæ. *Prisc.* VERS. Ōrāquĕ tĕrræ Ūltĭmă prōcĕrās sŭbdūcĭt ăd āstră cŏlumnās. *Avien.* Hĕrculĕō cĕlĕbrānt quă mētæ mūnĕrĕ Gādēs, Cœlĭfĕrāsquĕ tĕnĕt stāns Ălăs mōntĕ columnas. *Prisc.* Rērum cognoscĕrĕ fīnēm. *Aibinov. Voy.* Calpe. ‖ *Colonnes qu'on supposait aux limites de toutes les terres.* Ātrĭdēs Prōtei Mĕnĕlāŭs ădūsquĕ cŏlumnās. *V.* ‖ *Support, appui.* Ēcce aūtem ædificăt, cŏlumnăm mĕntō sŭffŭlcit sŭō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 56). ‖ *Au fig.* Ĭnjūrĭōsō nĕ pĕdĕ prōrŭās Stāntēm cŏlumnăm. *H.* ‖ *Colonne d'eau, trombe.* Nām fit ŭt ĭntĕrdūm tānquām dēmissă cŏlumnă ĭn mārĕ dē cœlō dēscēndăt. *Lr.* (VI, 425). ‖ *Eccl. Colonne de feu.* Lūcis cŏlumnăm præfĕrēns. *Prud.* (*Cath.* 1877). Hēbræi ĭntĕrĕă lætī dūcēntĕ cŏlumnă. *Alcim.* (V, 467). EP. Flāmmĕă. *Voy. le suiv.*

† Cŏlumnārĭs, ĕ. *Qui est en colonne.* Mĕdĭāsquĕ tĕnĕbrās Lūcĕ cŏlumnārī scindēns ēxĕrcĭtŭs ōlim. *Prud.* (*Ham.* 541).

† Cŏlumnātŭs, ă, ŭm. *Soutenu par des colonnes.* ‖ *Appuyé sur son bras comme sur une colonne, ou attaché à une colonne, ou encore, droit comme une colonne.* Nam ōs cŏlumnātŭm pŏētæ ĭnaūdīvī essĕ bārbăro. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 58).

† Cŏlumnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des colonnes.* Sīc habŭīt gĕnĕrōsă pătrūm Tŭrba cŏlumnĭfĕrum rădĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 876).

Cŏlŭrnŭs, ă, ŭm. *De coudrier.* Pinguĭăque ĭn vĕrŭbŭs tōrrĕbĭmŭs ēxtă cŏlŭrnīs. *V.*

Cŏlŭs, ī *et* ūs. *f. Quenouille.* Ēt cŏlŭs, ēt fūsŭs dĭgĭtīs cĕcĭdĕrĕ rĕmissis. *O.* Plēnās ēxŏnĕrārĕ cŏlōs. *Id.* Nōn illă cŏlō călathīsvĕ Mĭnĕrvæ Āssuētă. *V.* EP. Lȳdă, Pāllădĭă; fēmĭnĕă, mŭlĭĕbrĭs, ĭmbĕllis; tĕrĕs, rōtŭndă. *Voy.* Fusus, Neo. ‖ *Quenouille des Parques.* Ēt stābăt vacŭă jām tĭbĭ Pārca cŏlō. *O.* ‖ *D'où par ext. Vie, années.* Ēxtēndāmquĕ cŏlus. *St.* Sĕd hŭjŭs Ēxtrēmă jām fĭlă cŏlŭ. *Id.* Dătque ălĭās sĭnĕ lĕgĕ cŏlus. *V. Fl.*

Cŏlūtĕum, ī. *n.* (*Theophr.* κολουτέα). *Sorte de fruit.* (*Pl. Pers.* I, 3, 7.)

Cŏlȳmbus, ī. *m.* (κόλυμβος). *Piscine.* Dōnēc vīrēntī fūctŭēt cŏlȳmbō. *Prud.* (*Peri.* 3614).

Cŏmă, æ. *f. Cheveux, chevelure.* Ōmnĭbŭs ĭn mōrēm tōnsă cŏmă prēssă cŏrōnă. *V.* Fōrmōsæ pĕrĭĕrĕ cŏmæ, quās vēllĕt Āpŏllŏ. *O.* SYN. Cāpillī, crīnēs, cæsārĭēs, *qqf.* căpŭt. *Voy.* Capillus. ‖ *Crinière.* Gălĕæquĕ trĕmūnt hŏrrōrĕ cŏmārum. *St. Voy.* Juba. ‖ *Toison, poil.* Āgnum ĭntĕr pĕcūdēs aūrĕă clārum cŏmă. *Vet. Poet.* (apud. *Cic. N. Deor.* 3, 37). Pūmēx ēt cānās tōndĕăt ăntĕ cŏmās. *Tib.* (III, 1, 11). ‖ *Feuilles.* Ēt trĕmĕfăctă cŏmām cōncūsso vĕrtĭcĕ nūtăt. *V.* Cŏmām tōndēbăt ăcănthī. *Id.* Ārbŏrĕās mŭlcĕăt aūrā cŏmās. *O. Voy.* Frons, tis. ‖ *Tête de plante, plante.* Īllĕ păpāvĕrĕās sūbsĕcăt ūngŭĕ cŏmās. *O.* Fălcĕ cŏlōrātās sūbsĕcŭĭtquĕ cŏmās. *Id.* Tēllūrīsquĕ cŏmās sācrīs āptātĕ cānīstrīs. *Col.* (10, 277). Ĭndĕ cŏmās ăpĭī grăcĭlēs rūtāmquĕ vĭrēntĕm Vēllĭt (*Moret.* 89). ‖ *Tête.* Pōnĭtŭr ē summā fictŭlis ūrnă cŏmā. *O. Voy.* Caput. ‖ *Chevelure lumineuse d'un astre, d'un météore.* Ætherā subjĕctīs lāmbĭt ēt āstrā cŏmīs (*Ad Liv.* 256. Adde *Cat.* 61, 77; *Sen. OEd.* 311). SYN. Crīnis.

Cŏmăgēnŭs. *Voy.* Commageni.

Cŏmănī, ōrŭm. *m. pl.* (Κομανεῖς). *Habitans de Comane, ville de Cappadoce, ministres de Bellone.* Ēxsĕctōs lăcĕrāt Bēllŏnă Cŏmānōs. *V. Fl.*

Cŏmāns, tis. *Qui a une longue chevelure ou crinière.* Cūdŏnĕ cŏmāntēs Dīsjĭcĭt crīnēs. *Sil.* Ĭn sīdūs vĕrtĕrĕ nŏvūm stēllāmquĕ cŏmāntēm. *O.* Ēt cŏnum ĭnsignīs gălĕæ crīstāsquĕ cŏmāntēs. *V. Voy.* Capillatus. ‖ *Velu.* Vīdĕn' ăltă cŏmāntēm Pēctŏra? *V. Fl.* Cĭnŷphĭī tōndēnt hĭrcī, sētāsquĕ cŏmāntēs. *V.* SYN. Villōsus, pīlōsus. ‖ *Feuillé.* Sērā cŏmāntēm Nārcĭssŭm. *V. Voy.* Frondens.

† Cŏmārchus, ī. *m.* (κώμαρχος). *Gouverneur d'un bourg.* Nēc dēmārchŭs, nēc cŏmārchus, nēc cūm tāntā glŏrĭā. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 7).

Cŏmātus, ă, ŭm. *Chevelu.* Călvus quŭm fŭĕris, ērīs cŏmātŭs. *M.* (I, 85, 8). SYN. Cŏmāns, crīnītŭs, căpillātus. *Voy.* Capillatus. ‖ Cŏmāti, ōrŭm. *m. pl. Jeunes gens.* Ō quāntum dīstrētă vălent ēt quīnquĕ cŏmātī! *M.* (XII, 71, 9). ‖ Cŏmāta (Gallia *expr. ou s. ent.*). *La Gaule chevelue : toute la Gaule au delà des Alpes, à l'exception de la Narbonnaise, appelée* Braccata. Mămŭrram hăbērĕ quŏd Cŏmātă Gallĭă. *Cat.* (29, 3). Crīnĭbŭs ēffusīs tōtī prælātē Cŏmātæ (Ligus). *L.* ‖ *Au fig. Feuillé.* Ūbī īstĕ pōst phăsēlŭs, ăntĕă fŭlt Cŏmātă sīlvă. *Cat.* (4, 10).

Combĕ, ēs. *f.* (Κόμβη). *Fille d'Asope, changée en oiseau.* Ōphĭās ēffŭgit nătōrŭm vŭlnĕrā Combĕ. *Ovid.*

Combĭbŏ, ĭs, bĭbī, bĭbĭtŭm, bĕrĕ. *Boire, ab-*

sorber, se pénétrer de. Exīgŭúmquĕ sĕnis Prĭămī Jŏvis ārā crŭōrĕm Cōmbĭbĕrat. *O.* Sic mŏdŏ cōmbĭbĭtur, tĕctō mŏlŏ gŭrgĭtĕ lāpsŭs (Erasinus). Lăcrĭmās cōmbĭbăt hĕrbă mĕās. Cōmbĭbĭt ōs măcŭlās. *Id.* Tōtōs ăvĭdă rŭtĕ cōmbĭbĕ sōlĕs. *M.* (X, 12, 1). Ŭt ātrŭm Cŏrpŏrĕ cōmbĭbĕrĕt vĕnēnŭm. *H.* SYN. Bĭbŏ, haŭrĭŏ, sōrbĕŏ, ābsōrbĕŏ. ‖ *Au fig. Se pénétrer de.* Cōmbĭbăt illāpsōs dŭctōr pĕr vīscĕră lŭxŭs. *Sil.* Pōstquăm cōmbĭbĕrĭnt dĕŭm mĕdŭllĭs. *Prud.* (*Cath.* 480). SYN. Bĭbŏ, ădbĭbŏ, ēbĭbŏ, haŭrĭŏ. ‖ *Dévorer ses larmes.* Ēt cōgŏr lăcrĭmās cōmbĭbĕre ĭpsĕ mĕās. *O.* SYN. Dēvŏrŏ.

† Cŏmbĭbŏ, ōnĭs. *arch. m. Compagnon de bouteille.* Rĕpĕrī magnīs cōmbĭbōnum ēx cōpĭīs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 174). *Voy.* Compotor.

? Cŏmbĭtŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy.* Commeto.

Cŏmbūrŏ, rĭs, ssī, stŭm, rĕrĕ. *Brûler en entier.* Tŭrbĭnĕ vēntŭrŭm cōmbūrēns ĭmpĕtĕ măgnō. *Lr.* (VI, 152). Fūmō cōmbūrī nĭl pōtēst, flāmmă pōtēst. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 54. *Id. Rud.* III, 4, 65; *Aul.* II, 6, 12). SYN. Ūrŏ, incendŏ. *Voy. ces mots.*

Cŏmbūstŭs, ă, ŭm. *Brûlé, incendié.* Nēc quŭm cāptă, cāpī, nēc quŭm cŏmbūstă, crĕmārī. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). Rōscĭdă cŏmbūstō mădĕfēcit flāmmă camĭnō. *Sid.* (*Pan.* 2681). *Voy.* Incensus. ‖ *Au fig. Enflammé, épris.* Ŭt Sēmĕla ēst cŏmbūstŭs, ŭt ēst dēpĕrdĭtŭs Īō. *Prop.* (II, 30, 29).

† Cŏmĕdīm, īs, ĭt. *arch. pour* Comedam, as. Hōstēsne ān cīvēs cŏmĕdīs, pārvī pendĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 65. *Id. Curc.* IV, 4, 4; *Bac.* IV, 4, 91). *Voy.* Edim.

Cŏmĕdŏ, ĕdīs *ou* ēs, ĕdĭt *ou* ēst, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ *ou* ēssĕ. *Manger.* Hæc pŏrcīs hŏdiē cŏmĕdendă rĕlīnquĕs. *H.* Quŭm cōlīphĭă sexdĕcim cŏmĕdĭt. *M.* (VII, 66. 12). Ō quānta ēst gŭlă centĭēs cŏmēssĕ! *Id.* (V, 71, 5). Quŭm dē fĕnēstră cŏrvus răptŭm căsĕŭm Cŏmēssĕ vĕllĕt. *Ph.* Sīnĕ mŏdŏ vēnīrĕ sālvŭm, quem ābsēntĕm cŏmēs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 11). SYN. Ĕdŏ, mandūcŏ, ābsūmŏ. *Voy.* Edo. ‖ *Au fig. Dévorer.* Ōcŭlīsquĕ cŏmĕdĭt. *M.* (IX, 60, 3). SYN. Dēvŏrŏ, vŏrŏ. ‖ — mē. *Se miner, être rongé de soucis.* Quī ĭpsŭs sē cŏmēst. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 36).

† Cŏmĕdŏ, ōnis. *m. Mangeur.* Vīvĭtĕ lūrcōnēs, cŏmĕdōnēs, vīrĭtĕ vēntrēs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 34. Cf. *Prisc.* 4, 623).

1. Cŏmēs, ĭtis. *m. f. Qui accompagne.* Ēt cŏmēs ĭn nōstrās ŏfflcĭōsă vĭās. *O.* Ārmă dĕōsquĕ părānt cŏmĭtēs. *V.* Quīn ĕt ăvō cŏmĭtēm sēsĕ Māvōrtĭŭs ăddĕt. *Id.* Cūlpăm pœnă prĕmit cŏmēs. *H.* SYN. Cŏmĭtānus, cŏmĭtātŭs, sŏcĭŭs, sŏdālĭs. *Voy.* Comitor. ‖ *En parlant d'une chose.* Sŏcĭīsquĕ cŏmēs discōrdiă rēgnīs. *St.* Hāstă cŏmēs dictĭs. *Sil.* ‖ *Avec le gén. Compagnon de, qui participe à.* Nāctă rătĕm cŏmĭtēmquĕ fŭgæ. *O.* Cŏmĭtēm sŏcĭūmquĕ dŏlōrĭs. *St.* SYN. Sŏcĭŭs, cōnsōrs, pārtĭcĕps. ‖ *Suite, suivants.* Cōllăpsam ădspĭcĭūnt cŏmĭtēs. *V.* Ēt circŭm lĕctăs cŏmĭtēs. *Id.* Sŭm cŏmēs ĭpsĕ tŭŭs, tŭmĭdĭquĕ ănteămbŭlō rēgĭs. *M.* (II, 18, 5). *Voy.* Famulus, Famula. ‖ *Espèce de secrétaire.* Cōmĭtī scrĭbæquĕ Nĕrōnĭs (Albinovano). *H.* ‖ *Postérieurement : Espèce d'intendant du palais.* Aūlĭcă quippĕ cōmēs rērŭ pătrĭmōnĭă clārŭs (*Anthol.* I, p. 319). ‖ *qqf. n.* Rērŭm nōs summă sĕquētŭr, ĭmpĕrĭumquĕ cōmēs. *L.* (V, 26, citatus a *Prisciano*, 5, 650).

2. Cŏmēs. 2e *pers. de* Comedo.

Cŏmēssātĭŏ, Cŏmēssātŏr, etc. *Voy.* Comissatio, Cŏmēssĕ, Cŏmēssĕm. *Voy.* Comedo.

† Cŏmēstĭŏ, ōnis. *f. Action de manger, aliments.* Plēbēĭă, sĭmplĕx, rārā cŏmēstĭŏ (*Anthолog.* I, p. 544).

Cŏmēsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Comedo. *Mangé, consommé.* Ēt cĭtŏ răptūrŭs dē nōbĭlĭtātĕ cŏmēsă. *J.* (1, 34). Cŏmēsum, ēxpōtum, ēxūnctum, ēlōtum ĭn bālnēĭs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 5). SYN. Ădēsŭs, cōnsūmptŭs.

Cŏmĕtă *et* Cŏmētēs, ē. *m.* (κομήτης). *Comète, étoile chevelue.* Hæ fŏrĕ dīxērŭnt bēllī mălă sīgnă cŏmētēn. *Tib.* (II, 5, 71). Nēc dīrī tōtĭēs ārsērĕ cŏmētæ. *V.* EP. Crĭnītŭs; sānguĭnĕŭs, rŭbēns: fŭlgēns, īgnĕŭs, īgnītŭs, lūcēns; dīrŭs, trīstĭs, hŏrrĭfĕrŭs, mĕtŭēndŭs, fātālĭs, fūnēstŭs, ĭnfaūstŭs, ĭnfēlīx, mīnax, sĭnĭstĕr, ēxĭtĭālĭs, ēxĭtĭōsŭs. PPH. Stēllă cŏmāns, crĭnītă. Făx dīră cŏmētæ. Cŏmētæ crīnĭs mĭnāx. Flăgrāntī crīnĕ cŏmētæ. PHR. Fĕrālĕ cōruscāns. Ēxĭtĭālĕ mĭcāns. Hŏrrēns crīnĕ sānguĭnĕō. Rēgnōrŭm ēvĕrsŏr. Bēllī mălă sīgnă cŏmētēs. VERS. Lĭquĭdă sī quāndŏ nōctĕ cŏmētæ Sānguĭnĕī lūgŭbrĕ rŭbēnt. *V.* Crīnēmquĕ tĭmēndī Sīdĕrĭs, ēt tĕrrīs mūtāntēm rēgnă cŏmētēn. *L.* Prælcēps sānguĭnĕō dēlābĭtŭr ĭgnĕ cŏmētēs, Prōdĭgĭălĕ rŭbēns. *Cl.* Rŭbēscēntēs fĕrālī crīnĕ cŏmētæ. *Id.* Sānguĭnĕŭm spārgēns ĭgnĕm, vŏmĭt ātră rŭbēntēs Făx cœlō rădĭōs, ēt sævă lūcĕ cŏrŭscŭm Scīntĭllāt sīdŭs, tĕrrīsquĕ ēxtrēmă mĭnātŭr. *Sil.* Vīdīmŭs cœlō jŭbăr Ārdēns cŏmētăm pāndĕrĕ, ĭnfēstăm făcēm. *Sen.* ‖ *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* 1, 356; *Ov. Met.* XII, 284.)

Cŏmĭcŭs, ă, ŭm (κωμικός). *Comique, de comédie.* Vērsĭbŭs ēxpōnī tragĭcīs rēs cŏmĭca nōn vŏlt. *H.* Quŭm fĕrĭt āstūtōs cŏmĭcă mœchă Gĕtās. *Pp.* (IV, 5, 44. Adde *Pl. Capt.* IV, 1, 11; *Manil.* V. 466). SYN. Sŏcĭlĕr. PHR. Āc prŏpĕ sŏccō Dignĭs cărmĭnĭbŭs. *H.*

Cŏmĭnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Sī, Cŏmĭnī, pŏpŭlī ārbĭtrĭŏ tūa cānă sĕnectus. *Cat.* (106, 1).

Cōmĭnŭs *ou* Cŏmmĭnŭs. *adv. De près, près.* Cōmĭnŭs ēnsĕ fĕrīt, jăcŭlŏ cădĭt ēmĭnŭs ĭspĕ. *O.* Ĭn āprōs Aūdĕt, ēt hĭrsūtās cōmĭnŭs ĭrĕ lĕās. *Id.* Prōnă cădit, lātēque ēt cōmĭnŭs ŏbvĭă frangĭt. *Cat.* (64, 109). SYN. Prŏpĕ, prŏpĭŭs. PPH. Haūd prŏcŭl. ‖ *Incontinent.* Quĭd dīcām, jăctō quī sēmĭnĕ cōmĭnŭs ārvă Ĭnsĕquĭtŭr? *V.* (*G.* 1, 104. Ubi *Serv.*)

Cōmĭs, ĕ. (κωμος). *Bienveillant, affable.* Āptŏr, ingĕnĭŭm cōmĕ, Tĭbullŭs ĕrīt. *O.* Nĕc ĕrĭt tĭbĭ cōmĭs ămantī. *Id.* Hīc tĭbĭ cōmĭs ĕt ūrbānŭs, lĭbĕrquĕ vĭdētŭr. *H.* SYN. Mītis, blandŭs, făcĭlĭs, hūmānŭs, bŏnŭs, bĕnĭgnŭs, ūrbānŭs. *Voy.* Benignus. ‖ † *arch. Qui traite souvent, qui tient table ouverte.* Fīt ĭpsĕ, dūm cōmĭs ēst, Ĭnŏps āmātŏr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 24). Cōmĭs cōnvīvĭs. *Aus.* (*Prof.* 3, 11. Cf. *Varr. L. L.* 6, 5). *Voy.* Comitas.

Cōmĭssātĭŏ, ōnĭs. *f. Débauche de table, orgie.* Nōn Ălbānă mĭhī sĭt cōmĭssātĭŏ tānti. *M.* (XII, 48, 11). EP. Laūtă; fœda, turpis.

Cōmĭssātŏr, ōrĭs. *m. Homme adonné à la table.* Quī nĕc lĕnŏ pōtēs, nĕc cōmĭssātŏr hăbērī. *M.* (IV, 5, 3). Ēdĕpŏl cōmĭssātōrem haūd sane cōmmŏdŭm! *Ter.* (*Ad.* V, 2, 8. De etymo cf. *Diom.* 3, 485). *Voy.* Helluo. ‖ *Au fig.* At nunc cōnvīva ēst cōmĭssātōrquĕ lĭbēllus. *M.* (V, 16, 9).

Cōmĭssŏr, ārīs, ārī. *d. Faire grande chère.* Cō-

missābĕrĕ, Māximi. *H.* Întrômittāmŭs comissātŭm; Pāmphilām. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 52. Adde *Pl. Pers.* IV, 4, 19). *Voy.* Convīvium.

† Cŏmĭtābĭlis, lĕ. *Qui peut accompagner, qui accompagne.* Ipse ŏbĭit, ătque illī sŭŭs est cŏmĭtābĭlis ĕrrŏr. *Paul. Nol.* (10, 298).

Cŏmĭtās, ātis. *f. Bienveillance, affabilité.* Quiētō Nērvās, cŏmĭtātĕ Drūsŏnēs. *M.* (V. 29, 4). Fōrmā, sīmplĭcĭtātĕ, cŏmĭtātĕ. *St.* SYN. Bŏnĭtās, humānĭtās, bĕnignĭtās. *Voy.* Bonĭtas. ‖ *arch. Luxe de table.* Rēm bĕnĕ părātām cŏmĭtātĕ pĕrdĭdĭt. *Pl.* (*Rud. prol.* 38. *Id. Trin.* II, 2, 52).

Cŏmĭtāns, tis. *Qui accompagne.* Prĭāmĭdēs mūltis Hĕlĕnūs cŏmĭtāntĭbŭs āffĕrt. *V. Voy.* Comes.

Cŏmĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a accompagné.* Illĕ mĕum cŏmĭtātŭs ĭtĕr marĭa ōmnĭa circŭm. *V.* SYN. Cŏmĭtāns, cŏmĕs, sĕcūtŭs. ‖ *Plus souv. pass. Accompagné.* Illădŭm tŭrbā ĕt Phrўgĭŭs cŏmĭtātā ministrīs. *V.* Năĭădŭm tŭrbā cŏmĭtātā vāgātŭr. *O.* SYN. Stīpātŭs, cīnctŭs.

Cŏmĭtātŭs, ūs. *m. Cortége, suite.* Ĕt nūnc illĕ Pārīs cŭm sēmĭvīrō cŏmĭtātū. *V.* Īrĕque, însĭdĭæquĕ, dĕī cŏmĭtātŭs, ăgūntŭr. *Id.* SYN. Cœtŭs, cătērvă, cŏmĭtes. *Voy.* Turba. ‖ *qqf. pl.* Cŏmĭtātĭbŭs ăddĕrĕ nōstrīs. *Juvc.* (III, 307).

Cŏmĭtĕr: *Avec bonté.* Cŏmĭtĕr ĕxcĭpĭtŭr; sānguĭnĕ jūnctŭs ĕrāt. *O.* Sērmōnĭsquĕ sŭī rērŭmquĕ sŭārŭm Cŏmĭtĕr ĭmpērtĭt. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4). Lĕpĭdissŭmĕ ĕt cŏmissŭmĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 64). SYN. Bĕnignĕ, hūmānĕ.

Cŏmĭtĭă, ōrŭm. *n. pl. Comices, assemblée du peuple.* Cāmpŭs cŏmĭtĭīs, ūt cŏnscrĭptīs cūrĭa. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 9). Ĭbo întro, ŭbī dē cāpĭtĕ mĕō sūnt cŏmĭtĭă. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 20. *Id. Trin.* IV, 3, 45. Sĭngŭlārem nŭmĕrum vix usurpārī, docet *Gell.* 19, 8. Vĭde tamen *Comitium*). SYN. Convĕntŭs, sēptă.

Cŏmĭtĭālis, ĕ. *Qui appartient aux assemblées.* ‖ Cŏmĭtĭālĭs dĭĕs. *Jour pendant lequel on peut tenir les assemblées.* ‖ — hŏmō. *Chicaneur qui ne connaît pas de jour où les tribunaux soient fermés.* Nam ĭstōrŭm nūllŭs nĕfāstŭs; cŏmĭtĭālēs sūnt mĕrī. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 6). ‖ — mōrbŭs. *Épilepsie.*

Cŏmĭtĭŭm, ĭī *n. Lieu où se réunissaient les comices.* Tŭŭm prōfectō nĕc fōrŭm, nĕc cŏmĭtĭŭm. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 33. *Id. Pœn.* III, 6, 12).

Cŏmĭtŏ, ās, ārĕ, *et* Cŏmĭtŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Accompagner, suivre.* Ĕt nōstrōs cŏmĭtātĕ gradŭs, ĕt in ārdŭă mōntĭs. *O.* Quĕm plă nōbĭscŭm prōlēs cŏmĭtāvĭt ēūntĕm. *Id.* (Adde *Prop.* II, 6, 15). Illĕ vĭrŭm quī sīc cŏmĭtātŭr ēūntĕm. *V.* Tĕ pĭa Cĕcrōpĭdæ cŏmĭtātŭr tŭrba Mĭnĕrvæ. *M.* (VII, 31, 3). SYN. Sequor, stipō. PPH. Cŏmĕs sŭm, ădsum, ĕō, gradĭŏr, hærĕō, vĕnĭō, ăddŏr. Me cŏmĭtēm, sŏcĭŭm dŏ, ăddŏ, ĭnfĕrŏ, jūngŏ, ădjūngŏ. Mĕ cŏmĭtēm nōn nĕgŏ *ou* ăbnĕgŏ. Nōn cŏmĕs ĭrĕ rĕcūsŏ. Ĭtĕr, grĕssŭm cŏmĭtŏr. Vēstĭgĭă sērvŏ. *Voy.* Sequor. ‖ *Suivre un convoi.* Nōs jŭvĕnēm vānō mœsti cŏmĭtāmŭr hŏnŏre. *V.* SYN. Prōsĕquŏr. ‖ † *qqf.* Cŏmĭtor. *pass.* Ĭngĕmŏ tamĕn ĭpsĕ mĕō cŏmĭtorquĕ, frŭorquĕ. *O.* (*Trist.* III, 7, 47. Hunc passīvi usum testatur *Diom.* 1, 297 et 300).

Cŏmmă, ătis. *n.* (κόμμα). *Partie de vers; césure; qqf. virgule.* Nōmĭnis vĕrbīvĕ fīnĕ cŏmma prīmŭm tĕrmĭnĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 32). Sĕd dĕ cŏmmătĭbus trădunt cŏnstārĕ dŭŏbus. *Id.* (*Met.* 1169. Cf. *Diom.* 3, 515).

Cŏmmăcŭlātŭs, ă, ŭm. *Souillé.* Dīc ăgĕ nūnc, Jūdæa nōscēns, ĕt sānguĭnĕ rēgis Cŏmmăcŭlāta tŭī. *Paul. Nol.* (6, 164. Adde *Juvc.* III, 421).

Cŏmmăcŭlō, ās, ārĕ. *Souiller.* Sævŭs ămor dŏcŭĭt nătōrum sānguĭne mātrem Cŏmmăculāre manūs. *V. Voy.* Maculo. *Au fig.* Cœtŭsve dum nōn pĭa tēmplă dŏmōsquĕ Cŏmmăcŭlēs. *St.*

Cŏmmăgēnī, ōrŭm. *m. pl.* (Κομμαγηνοί). *Habitants de la Commagène province de Syrie.* Ārmĕnĭŭs vĕl Cŏmmăgēnŭs hărŭspĕx. *J.* (6, 550). Cŏmmăgēnōrum prōpter dĭffūndĭtur ōră. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1042).

† Cŏmmăndŏ, ās, ārĕ. *Mâcher.* Mănĕ nŏvō mŭrtī frondes commandere prōdĕst. *Ser. Sam.* (*vs.* 684).

† Cŏmmăndūcŏ, ās, ārĕ, *et arch.* Cŏmmăndūcŏr, āris, ārī. *d. Manger.* Cŏmmăndūcātŭr tōtŭm cŏmplexă, cŏmēstquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 98. *Id. ib.* 2, 422).

† Cŏmmărĭtŭs, ī. *m. Qui recherche la même femme.* Mĕūs sŏcĕrŭs, cŏmpăr, cŏmmărĭtŭs vĭllĭcŭs. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 18).

Cŏmmătĭcŭs, ă, ŭm (κομματικός). *Coupé, court.* Ăt sī flĕctăt ĕpōs, mĕtrūmquĕ rhўthmĭs flĕctăt cŏmmătĭcĭs, tōnāntĕ plēctrō. *Sid.* (*Pan.* 3224).

Commeans, tis. *Qui sert de passage.* Qui spārsa ăd ĭpsŭm cŏmmĕāntĕm trānsĭtŭm Frūmĕntă sævus dĕvōrăt. *Prud.* (*Apoth.* 55).

Cŏmmĕātŭs, ūs. *m. Communication, passage.* Întĕrcūdĕ commeatum ĭnimĭcis; tĭbĭ mœnĭ vĭam. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 68. *Ib.* 1, 65). ‖ *Vivres.* Tāntŭs vēntrī cŏmmĕātŭs mĕo ădĕst în pōrtŭ cĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 46).

Cŏmmĕdĭtŏr, āris, ārī. *d. Méditer.* Ĕt frăgĭlĕs sŏnĭtŭs chărtārŭm cŏmmĕdĭtātŭr. *Lr.* (VI, 111). Hinc paucī, multī quŏquĕ tālĭă cŏmmĕdĭtāntēs. *Aus.* (*Idyl.* 17, 23. Adde *Anthol.* II, p. 416).

Cŏmmĕĭō *ou* Cŏmmĕjō, īs, mīnxī, mictŭm, mĕīĕrĕ. *n. act. Uriner, salir d'urine.* Cŏmmīnxit lĕctum pōtŭs. *H.* (Adde *Cat.* 78, 8. Cf. *Charis.* 5, 261, *commejo lectum*). *Voy.* Meio.

Cŏmmĕmĭnī, ĭstī, issĕ. *Se souvenir.* Hăc, sī cŏmmĕmĭnī, præterītaquĕ dīc. *O.* Rĕctĕ dīcit: ŭt cŏmmĕmĭnit, sōmnĭŭm nārrāt tĭbī. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 106. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 16). *Voy.* Memini.

Cŏmmĕmŏrābĭlis, ĕ. *Mémorable.* Nōn fĭt sīnĕ pĕrīclō făcĭnŭs măgnum ĕt cŏmmĕmŏrābĭlĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 73. Adde *Pl. Pseud.* I, 5, 111). *Voy.* Memorabilis.

† Cŏmmĕmŏrāmĕntŭm, ī. *n. Action de rappeler une chose, rappel, mention.* Pūdĕbăt, crĕdŏ, cŏmmĕmŏrāmĕntum stŭpri. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 115). SYN. Mĕntĭō.

Cŏmmĕmŏrāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être rapporté.* Hæc ălĭis post cŏmmĕmŏrāndă rĕlĭnquŏ. *V.* (*G.* IV, 142. Alii leg. *Post me memoranda*, et quidem melius). Ĕt mĕrĭtos ĭntĕr cŏmmĕmŏrāndĕ vĭrōs. *Aus.* (*Prof.* 9, 6).

Cŏmmĕmŏrātĭō, ōnis. *f. Souvenir, rappel.* Hŏc mĭ mŏlĕstum ĕst; nam ĭstæc cŏmmĕmŏrātĭō. *Ter.* (*And.* I, 1, 16).

Cŏmmĕmŏrō, ās, ārĕ. *Rappeler, faire mention.* Ĕxhaustă pĕrīclŭlă sæpĕ Cŏmmĕmŏrārĕ jŭvat. *O.* Quĭd ĕgŏ cŏmmĕmŏrēm singŭlatim? *Ter.* (*Ph.* V, 8, 42). *Voy.* Memoro.

Cŏmmĕndātĭō, ōnis. *f. Recommandation.* Fŏr-

mōsă făcĭlĕs mūtă cōmmēndātĭo ēst. *P. Syr.* Cūjūs vĕrbōsă nĕ sĭt cōmmēndātĭō. *Ph.*

Cōmmēndātŭs, ă, ŭm. *Confié, recommandé.* Cōmmēndātă mănēnt, tūtēlæ trādĭtă nōstræ. *Lr.* (V, 862).

Cōmmēndŏ, ās, ārĕ. *Confier.* Sācrā sŭōsquĕ tĭbĭ cōmmēndăt Trōjă pĕnātēs. *V.* Mĭhĭ cōmmēndāvīt vĭrgĭnĕm gnātăm sŭăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 76. Adde *Ter. Eun.* V, 8, 9). Ĕccĕ sātŏr prŏprĭō cōmmēndăt sēmĭnă rūrī. *Juvc.* (II, 74). SYN. Cōmmittŏ, crēdŏ, trādŏ, mandŏ. ‖ *Recommander.* Quālĕs cōmmēndēs, ĭtĕrum ătque ĭtĕrum ădspĭcĕ. *H.* Vēstrō mĕă cōmmēndāndă fāvōrī Cārmĭnă. *O.* ‖ *Donner du prix, faire valoir.* Vērum ĭtă rĭsōrēs, ĭtă cōmmēndārĕ dĭcācēs Cōnvĕnĭĕt Sātўrōs. *H.* Mĕ vĕtĕrŭm cōmmēndānt măgnă părēntŭm Nōmĭnă. *O.* Vūlnŭs cōmmēndāt mănāntĭ sāngŭĭnĕ mēmbră. *Sil.* PPH Ădd0 pōndŭs, prĕtĭŭm, dĕcŭs, hŏnōrĕm.

Cōmmēnsŭs, ă, ŭm. *part. de* Commetior.

Cōmmentārĭŭs, ĭī. *m. Commentaire, journal, mémoires.* Ex plūrŭmōrŭm sumpta cōmmentārĭīs. *Avien.* (*Or. mar.* 41).

† Cōmmentŏ, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* (Etsi hoc antique dictum testatur *Prisc.* 8, 797, male *Plauto* tribuitur, *Men.* V, 7, 30, sensu ac metro juxta respuentibus. Alii aliter leg. et interpretantur. Nullus dubito quin legendum sit *amentavi.*)

Cōmmentŏr, ārĭs, ārī. *d. Méditer, songer.* Întĕrĕă, măgistĕr, dūm tū cōmmentābĕrĕ, Vŏlt illa ĭtĭdĕm cōmmentārī. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 24). Fūtūrās mĕcūm cōmmentābŏr mĭsĕrĭās. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 29). *Voy.* Meditor. ‖ *Composer, écrire.* Āchillem Āristārchī mihi cōmmentārī lŭbĕt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 1).

Cōmmentŏr, ōrĭs. *m. Inventeur.* Lūcĕ sŭă lūdōs ŭvæ cōmmentŏr hăbēbăt. *O.* Fraŭdĭs cōmmentŏr Ulўssēs (*Epitome Iliad.* 579). *Voy.* Inventor.

Cōmmentŭm, ī. *n. Chose controuvée, mensonge.* Cōmmentĭs pœnās dēquĕ dēdĭquĕ tŭĭs. *O.* Ăt ĭpsĭs cōmmentŭm placĕt. *Ter.* (*And.* I, 3, 20). SYN. Mendăcĭum. *Voy. ce mot.* ‖ *Fictions des poëtes.* Prōtĕă nāmquĕ fĕrunt vĕtĕrŭm cōmmentă Pĕlăsgŭm. *Licent.* (*ad Augustin.* 18).

Cōmmentŭs, ă, ŭm. *part. de* Comminiscor. *Qui a imaginé, inventé.* Nātūrā... nŏvōs Cōmmentă pārtŭs. *Sen.* (*OEd.* 943). ‖ *pass. Controuvé.* Dăt gĕmĭtŭs fictŏs, cōmmentăquĕ fūnĕră nārrăt. *O.* SYN. Fălsŭs, fictŭs.

Cōmmĕŏ, ās, ārĕ. *n. Aller.* Rūs ăbdĭt sēsĕ, rāro ĭn ŭrbĕm cōmmĕăt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 100). Cōmmĕăt hăc pĕnĭtŭs tăcĭtīs dĭscŭrsĭbŭs ŭndă. *L.* (X, 249). *Voy.* Eo.

Cōmmĕrcĭŭm, ĭī. *n. Commerce, trafic. Voy.* Mercatura. ‖ *Commerce, rapports.* Bēllī cōmmĕrcĭă Tūrnŭs Sūstŭlĭt ĭstă prĭŏr. *V.* Cūjŭs cōmmĕrcĭă pătī Obstrĭctōs hăbŭĕrĕ dĕōs. *L.* Nĕ tămĕn Aŭsōnĭæ pĕrdăm cōmmĕrcĭă lĭnguæ. *O.* Ēst dĕŭs ĭn nōbĭs, ĕt sūnt cōmmĕrcĭă cœlī. *Id.* Vĕto ēssĕ tālĕ lūmĭnĭs cōmmĕrcĭŭm. *Ph.*

Cōmmĕrcātŭs, ă, ŭm. *Qui a trafiqué.* ‖ *pass. Acheté.* Quăm cōmmĕrcātĭs cŏnquĭsĭte ēdūlĭbŭs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 117).

Cōmmĕrcŏr, ārĭs, ārī. *d. Trafiquer.* Cōpĭt cāptīvōs cōmmĕrcārī hīc Āllŏs. *Pl.* (*Capt. prol.* 27. *Id. Pers.* IV, 9, 12). *Voy.* Mercor.

Cōmmĕrĕŏ, ēs, rŭī *et* rĭtŭs sŭm, rērĕ. *Mériter.* Ăn sēmĕl ēst pœnām cōmmĕrŭīssĕ pārŭm? *O.* Nūnquăm scĕlĕus cōmmĕrŭī, mĕrĭto ŭt căpĕrĕt illa ōdĭŭm mĕī. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 4). *Voy.* Mereo. ‖ *Commettre une faute, être coupable.* Quāsī nōn crās jām cōmmĕrĕam ălĭăm nōxĭăm. *Pl.* (*Most.* V, 2, 56). Nūnquăm quīdquăm ērgă mē cōmmĕrĭta ēst. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 36). Quīd bŏs, quīd plăcĭdæ cōmmĕrŭīstĭs ŏvēs? *O.* SYN. Ădmittŏ, cōmmittŏ, dēlĭnquŏ. *Voy.* Pecco.

Cōmmĕrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a mérité, péché.* Me hānc cūlpām cōmmĕrĭtŭm sclō. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 8). ‖ *pass.* Ămīcŭm Cōncāstīgābŏ prō cōmmĕrĭtă nōxĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 4).

Cōmmētĭŏr, tĭrĭs, mēnsŭs sŭm, mētīrī. *d. Mesurer.* Omnes portĭcus Sumŭ' commensi. *Pl.* (*Most.* III, 3, 7).

† Cōmmētŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Commeo. Quŏ tū cōmmētās? ŭbī cōnfīxŭs dēsīdēs? *Afran.* (apud *Non.* 2, 163). Quum ăd lūpām nōstrām tām crēbrō mŭltī cōmmētānt lŭpī. *Nov.* (*ibid.*). Cōmmētāre ăd mŭlĭĕrcŭlăm, quæ paŭlŭlō. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 36. Sic, pro vulgari *commeare*, emendat *Bentl.* ad *Hor. Sat.* II, 5, 78, ubi de hoc verbo fusius agit. Item a nonnullis legitur et apud *Pl. Capt.* I, 2, 82, ex cod. *Camerarii.* Nondum tamen mihi liquet *commetare* a *commeare* deduci posse, et velim, si per libros licerĕt, *Combito.* Certe miror, quum sint *Adbito*, *Perbito*, *Rebito*, etc., non inveniri *Combito*).

Cōmmī. *Voy.* Cummi.

Cōmmĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Commingo, *servant à* Commeio. (*Cat.* 99, 10; *Pl. Pers.* III, 3, 3. Scribitur et *comminctus.*)

Cōmmĭgrō, ās, ārĕ. *n. Changer de demeure, venir demeurer.* Ex Ăndrō cōmmĭgrāvīt hūc vĭcīnĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 43. Adde *Pl. Cist.* I, 3, 29). *Voy.* Migro.

Cōmmĭlĭtĭŭm, ĭī. *n. Temps passé au service avec quelqu'un.* Et cōmmĭlĭtĭī sācrā tŭēndă pŭtās. *O.* Ex cōmmĭlĭtĭō cārŭs ĕt ĭpsĕ mihĭ. *Rutil.* (1, 562).

Cōmmĭlĭtŏ, ōnĭs. *m. Compagnon d'armes.* Gērmānŭs vīdit cōmmĭlĭtŏ: nōn tămĕt ēnsēm. *Prud.* (*Psych.* 539). PPH. Bēllōrŭm sŏcĭī. *L.*

Cōmmĭnāns, tĭs, *et* Cōmmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui menace, a menacé.* Ōrĕ tōrvō cōmmĭnāntēs. *Boet.* (4, 2). Quīd cōmmĭnātŭs? *Pl.* (*Aul.* III, 2, 3).

Cōmmĭnctŭs. *Voy.* Commictus.

† Cōmmĭngŏ. *arch. inus. Voy.* Commeio.

Cōmmĭnīscŏr, scĕrĭs, mēntŭs sŭm, mĭnīscī. *d. Trouver, inventer, ordint. en mauv. part.* Fābrĭcārĕ quīdvĭs, quīdvĭs cōmmĭnīscĕrĕ. *Pl.* (*As.* I, 1, 89). Ităque bĭcĕ cōmmēntī dĕ suă sēntēntĭă. *Id.* (*Capt. prol.* 48). Quīd āgam? aŭt quīd cōmmĭnīscăr? *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 7). Nōn pŏtārĕ nĭvĕm, sĕd æquăm pŏtārĕ rĭgēntĕm Dē nĭvĕ, cōmmēnta ēst ĭngĕnĭōsă sĭtīs. *M.* (XIV, 117). SYN. Ĭnvĕnĭō, fingŏ, excōgĭtŏ.

Cōmmĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Menacer vivement.* Tōrmēntă lētī cōmmĭnārĭs āspērī. *Prud.* (*Peri.* 2364). *Voy.* Minor.

Cōmmĭnŭŏ, ŭĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Briser.* Ūtrăquĕ dă nīgrīs cōmmĭnŭēndă mōlīs. *O.* Pōstĕs cōmmĭnŭī sĕcūrĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 31). *Voy.* Frango. ‖ *Diminuer, affaiblir.* Prævălĭdæ fūsōs cōmmĭnŭĕrĕ mānŭs. *O.* Ingĕnlī vīrēs cōmmĭnŭĕrĕ mĕī. *Id.* Quōd sī cōmmĭnŭās, vīlēm rĕdigātŭr ăd āssēm. *H. Voy.* Minuo.

Cōmmĭnŭs. *Voy.* Cominus.

Cōmmĭnūtŭs, ă, ŭm. *Brisé.* Quă cōmmĭnūtă, făcĭlī vēscātŭr cĭbō. *Ph.* Lūpĭlī cōmmĭnūtō crūstŭlō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 9).

Cōmmīnxī. *parf. servant à* Commelo.

Cōmmiscĕō, ēs, scŭī, xtŭm *ou* stŭm, scērĕ. *Mêler avec.* Nēc līquĭdŭm cōrpŭs turbantĭbŭs āĕrĭs aūrīs Cōmmiscĕt. *Lr.* (V, 504). Cōmmiscĕ nīilsŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 7). Ĕt sŭă cūm mīsĕrā cōmmiscŭīt ōssă pŭellæ. *Pp.* (II, 8, 23). *Voy.* Misceo. ‖ *Au fig.* Nĕ quĭd tĕcŭm cōnsĭlĭ cōmmiscĕām. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 68).

Cōmmīsĕrĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Avoir pitié.* Si ădēssĕt, crĕdo, ĭbi ējŭs cōmmīsĕrescĕrĕt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 54. Adde *Pl. Rud.* IV, 4, 46; *Enn.* apud *Non.* 7, 37). *Voy.* Miseresco.

Cōmmīsĕrŏr, āris, ārī. *d. Avoir pitié.* Tĕ cōmmīsĕrābār măgĕ quām mīsĕrābār mĕī. *Att.* (apud *Non.* 5, 69). Cōmmīsĕrāns hŏmĭnŭm mĕtŭendōs ŭndĭquĕ cāsŭs. *Cic.* (*Arat.* 194). *Voy.* Miseror.

Cōmmissŭm, ī. *n. Faute commise.* Pōst mĭhī nōn sĭmĭlī pœnā cōmmissă lŭētĭs. *V.* Vĭglĭānsnĕ plōrō Turpĕ cōmmissŭm? *H.* Cōnsciŭs āssĭdŭōs cōmmissī tōllĕt hŏnōrēs. *O.* SYN. Dēlīctŭm, ădmissŭm, pĕccātŭm, crīmĕn, cūlpă. *Voy.* Culpa. ‖ *Secret.* Cōmmissīquĕ fĭdēs prōdĭgă. *H. Voy.* Arcanum. ‖ *Dépôt.* Cōmmissă dŭæ sĭnĕ fraŭdĕ tŭēntŭr. *O.* Quī quŭm pōssĭnt cōmmissă nĕgārĕ. *Cl. Voy.* Dępositum.

Cōmmīssūrā, æ. *f. Jointure.* Pĕr cōmmīssūrās rīmārŭm, nŏctī' nĭgrōrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 11, 46). Rārā tămĕn chălўbēm tĕnŭī trānsmittĕrĕ pūnctō Cōmmīssūrā dĕdĭt. *Prud.* (*Psych.* 746. *Ib.* 896). *Voy.* Junctura.

Cōmmīssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Committo. *Joint, réuni.* Dēlphĭnŭm caŭdās ŭtĕrō cōmmīssă lŭpōrŭm. *V.* Cōmmissăquĕ dĕxtĕră dĕxtræ. *O.* Cōmmissăque ĭn ūnŭm (crura). *Id.* SYN. Jūnctŭs, cōnjūnctŭs. ‖ *Engagé, mis aux prises.* Ĕt tŭbă cōmmissōs mĕdĭō cănĭt ăggĕrĕ lŭdōs. *V.* Cōmmissās ăclĕs ĕgŏ pōssŭm sōlvĕrĕ. *Pp.* (IV, 4, 57). ‖ *Confié.* Prōdĭdĕrĭt cōmmissă fĭdē. *H.* Pōrtăm, quæ dūcĭs ĭmpĕrĭō cōmmissă, rĕclūdŭnt. *V.* ‖ *Commis, en parlant d'une faute.* Dīstŭlĭt ĭn sĕrām cōmmissă plăcŭlă mōrtĕm. *V.* SYN. Admissŭs.

Cōmmīstŭs. *Voy.* Commixtus.

Cōmmītĭgŏ, ās, ārĕ. *Adoucir, amollir.* Cōmmītĭgārī vīdĕām sāndălĭō căpŭt. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 8).

Cōmmittŏ, ttĭs, sī, ssŭm, ttĕrĕ. *Joindre, réunir.* Ō ūtĭnām, Măcărĕu, quæ nōs cōmmīsĭt ĭn ūnŭm. *O.* Quă nārĭs frōntī cōmmittĭtŭr. *Id. Voy.* Jungo. ‖ *Mettre aux prises. engager le combat.* Dēsistĕ mānŭm cōmmittĕrĕ Teŭcrĭs. *V.* Īnfaŭstō cōmmittĭtŭr ōmĭnĕ pūgnă. *Id.* Tālī cōmmittŭnt prœlĭă vūcĕ. *O.* Cōmmittĕrĕ mārtĕm. *Sil.* SYN. Cōmpōnō. PHR. Dărĕt ærĭpĕdēs ĭn prœlĭă taŭrōs. *V. Fl.* ‖ *Mettre en balance, comparer.* Cōmmittĭt vātēs, ĕt cōmpărăt ĭndĕ Mărōnĕm. *J.* (6, 435. Adde *Mart.* VII, 23, 1). *Voy.* Comparo. ‖ *Confier.* Fūrtĭm cōmmīsĭt ălēndum. *V.* Cōmmittĕrĕ sēmĭnă sŭlcis. *Id.* Vĭnŭm văcŭīs cōmmittĕrĕ vēnīs. *H.* SYN. Crēdŏ, pērmittŏ, tradŏ. ‖ — mē. *Se confier.* Aŭdĕt ĕt ignōtō sēsē cōmmittĕrĕ pōntī. *V.* Nēc mē cōmmittĕrĕ cēræ Dēbŭĕrăm. *O.* SYN. Cōnfīdŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Faire, commettre.* Quĭd mĕŭs Ænēās ĭn tē cōmmittĕrĕ tāntŭm? *V.* Jām nēquĕō nīl cōmmīsissĕ nĕfandŭm. *O.* SYN. Admittŏ, pātrŏ, făcĭŏ, ăgŏ, dēlĭnquŏ, pĕccŏ. *Voy.* Pecco, Culpa. ‖ Nōn cōmmittō ŭt. *Se garder de.* Nēque ĭstŭc ĭn tāntĭs pĕrĭclĭs ūnquăm cōmmittam ŭt sĭĕt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 2). *Voy.* Caveo.

Commixtŭs *ou* Commīstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Commisceo. *Mêlé avec.* Nīgrāntĕm cōmmīxtă grāndĭnĕ nĭmbŭm. *V.* Ŭt chīō nōtă sī cōmmīxtă falĕrnī ēst. *H. Voy.* Mixtus.

Cōmmŏdē. *adv. Convenablement, bien.* Quāntum īllĕ pōtŭīt cōgĭtārĕ cōmmŏdē! *Ter.* (*Heaut. prol.* 14). Sī făcĭās rēcte aŭt cōmmŏdē. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 42). Āmīctŭs nōn sūm cōmmŏdē. *Id.* (apud *Gell.* 18, 12). Nōn ĕgŏ cōmmŏdĭŭs quām tū. *H.* SYN. Āptē, bĕnĕ, rēctē. ‖ *Avec bonté, douceur.* Alĭquĭd hŭīc rēspŏndĕ, āmābŏ, cōmmŏdē. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 139. Adde *Ter. Heaut.* III, 2, 48). SYN. Cōmĭtĕr, hūmānĕ. ‖ ? *A propos. Voy.* Commodo.

Cōmmŏdĭtās, ātĭs. *f. Commodité, occasion favorable.* Cōgĭmŭr īpsĭŭs cōmmŏdĭtātĕ frŭī. *O.* SYN. Ōccāsĭō. PPH. Tēmpŏrā cōmmŏdă, āptă, ōppōrtūnă. ‖ *Bonté.* Ĭtăque ădĕō măgnăm mī ĭnjēcīt suă cōmmŏdĭtātĕ cūrăm. *Ter.* (*Ad.* IV, 6, 76. Adde *Cæcil.* apud *Cic. N. Deor.* 3, 29). SYN. Bōnĭtās, bĕnĭgnĭtās. ‖ *Avantages.* Āt sī cōrrĭgĭtŭr, quŏt cōmmŏdĭtātĭbŭs, vīdĕ. *Ter.* (*And.* III, 3, 37. *Id. Phor.* V, 6, 1). *Voy.* Commodum.

1. Cōmmŏdŏ. *adv. A propos.* Ēccĕ aūtēm cōmmŏdo āpĕrītŭr fŏrīs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 61. Quanquam alii leg. *commodum*). Ĕt cōmmŏdo ēccum ēxīt. *Titin.* (apud *Charis.* 2, 177). Cōmmŏdō dīctĭtēmŭs. *Pl.* (*frag. Frivol. ibid.* 174). *Voy.* Commodum.

2. Cōmmŏdŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fournir avec bienveillance, prêter.* Cūr tu ŏpĕrām grāvārĕ mĭhī, quām cīvīs cīvī cōmmŏdāt? *Pl.* (*Rud.* II, 4, 22). Tōnsōrēm pŭĕrŭm, sĕd ārtĕ. tālĕm... Rūfo, Cædĭtĭānĕ, cōmmŏdāvī. *M.* (VIII, 52, 1). Cōmmŏdāt ædēs. *J.* (7, 40). Sī mŏdŏ cūltŭm pătĭēntĕm cōmmŏdĕt aūrĕm. *H.* Cōmmŏdāt īllūsĭs nūmĭnă sūrdă Vĕnŭs. *O.* SYN. Præbĕŏ, sŭffĭcĭŏ, lārgĭŏr, dŏ, ădhĭbĕŏ.

† Cōmmŏdŭlē *et* Cōmmŏdŭlŭm. *adv. Convenablement.* Prō ōpĭbŭs nōstrĭs sāt cōmmŏdŭlē. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 8). Cōmmŏdŭlum ōbsōnā, nē măgnō sūmptū. *Id.* (*Mil.* III, 1, 155. Alii leg. *commodum, cum modo*).

Cōmmŏdŭm. *adv. A propos.* Ăd ăquām præbēndām cōmmŏdum ădvĕnī dŏmum. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 37). Īllæc sē ĭntĕrĕā cōmmŏdum hŭc ădvōrtĕrăt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 51). *Voy.* Opportune. ‖ *Précisément.* Ăd tē hĕrcle ībam cōmmŏdum. *Pl.* (*Cas.* III, 4, 3. Adde *Ter. Phor.* IV, 3, 9).

Cōmmŏdŭm, ī. *n. Avantage, profit.* Mūltă fĕrūnt ānnī vĕnīēntēs cōmmŏdă sēcŭm. *H.* Īn pūblĭcă cōmmŏdă pĕccēm. *Id.* Hăbēnt pārvæ cōmmŏdă măgnă mōræ. *O.* Quīd ĕx eā rĕ tāndĕm cāpĕrēs cōmmŏdī? *Ter.* (*Eunuch.* III, 5, 26). SYN. Ūtĭlĭtās, bŏnŭm, ēmŏlŭmēntŭm, *qqf.* prētĭŭm.

Cōmmŏdŭs, ă, ŭm. *Convenable.* Aŭt spēs ēxsĭlĭī cōmmŏdĭōrĭs ĕrāt. *O.* Cōmmŏdă statūrā, trīstī frōntĕ. *Pl.* (*Asinar.* II, 3, 21). SYN. Āptŭs, cōnvēnīēns. ‖ *Utile, avantageux, favorable à.* Nēc pĕcŏrī ōppōrtūnă sĕgĕs, nēc cōmmŏdă băccho. *V.* Quæ sīt stēlla hŏmĭnī cōmmŏdă, quæquĕ mălă. *Pp.* (II, 27, 4). Sĭbī cōmmŏdŭs ūnī. *H.* Ăd cūrsum cōmmŏdă vēstĭs. *O.* SYN. Accōmmŏdŭs, āptŭs, īdōnĕŭs, ūtīlĭs. ‖ *Bon, bienveillant.* Cōmmŏdŭs ĕt pătĭēns. *H.* Tū tāntŭm cōmmŏdŭs aŭdī. *Calp.* (4, 71). SYN. Bŏnŭs, bĕnĭgnŭs, făcĭlĭs, cōmĭs, ĭndulgēns.

Cōmmŏdŭs, ī. *m.* (Κόμμοδος). *Commode, empereur romain, fils de Marc-Aurèle.* Cōmmŏdŭs ĭnsĕquĭtŭr, pūgnĭs măcŭlōsŭs ārĕnæ. *Aus.* (*Cæs.* 18, 1).

Cōmmōlĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Machiner, préparer.* Quum cōmmōlīrī tempēstās fulmĭnā cœptāt. *Lr.* (VI, 255). Quēm dŏlum ăd ĕum, aut machinām cōmmōlĭar? *Cæcil.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 29).

Cōmmŏnĕfăcĭo, īs, ĕrē. *Comme* Commoneo. Quum ĕgō rĕvŏrtăr, vōs mŏnŭmēntis cōmmŏnĕfăcĭām bŭbŭlis. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 6).

Cōmmŏnĕō, ēs, ērē. *Avertir.* Quum hānc ĕgō vĭdĕō, meārŭm me ābsēns mĭsĕrĭārŭm cōmmŏnēs. *Id.* (*Rud.* III, 4, 38. *Id. Trin.* IV, 4, 43; *Ter. And.* I, 5, 45). Quæ cōmmŏnĕt ūsŭs. *Sil. Voy.* Moneo.

Cōmmŏnĭtŭs, ă, ŭm. *Averti.* Cōmmŏnĭta īn lăcrĭmas dŏmĭnum projĕctă rĕflexit. *Juvo.* (II, 711). *Voy.* Monitus.

Cōmmŏnĭtōrĭŭm, ĭī. *n. Avertissement, souvenir.* Phœbus cōmmŏnĭtōrĭum Thălīæ. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 2).

† Cōmmōnstrāssō. *arch. pour* Commonstravero. Si istūnc hŏmĭnem, quēm tŭ quærĭtās, Tĭbĭ cōmmonstrāssō. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 4).

Cōmmonstrō, ās, ārĕ. *Montrer.* Quōd pĕto ăc vŏlō, pārentēs meōs ŭt cōmmōnstrēs mĭhĭ. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 4. Adde *Pl. Pœn.* V, 2, 83; *Curc.* IV, 1, 6). *Voy.* Monstro.

Cōmmōrām. *sync. pour* Commoveram. Cōmmōrāt ōmnēs nōs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 51).

Cōmmŏrĭŏr, ĕrĭs, ī. *d. Mourir avec.* Mōrs mĭsĕrā nōn ĕst, cōmmŏrī cŭm quō vĕlīs. *Sen.* (*Ag.* 202). ‖ Cōmmŏrĭēntēs. *Traduction latine du titre de la pièce de Diphile :* Συναποθνήσκοντες. Eām Cōmmŏrĭēntēs Plautŭs fēcit fābŭlām. *Ter.* (*Ad. prol.* 7).

Cōmmŏrŏr, ārĭs, ārī. *d. S'arrêter, séjourner.* Quīd illīc tām dīū, Quæsŏ, cōmmŏrābāre, ŭbī īd audīvērās? *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 6). *Voy.* Moror. ‖ *Arrêter, retenir.* Vēl mānē ĕtĭām : mīllĕ pāssŭm cōmmŏrātŭ' s cānthārŭm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 64. *Id. Amp.* II, 2, 58; *Ps.* IV, 7, 31).

Cōmmōrim. *sync. pour* Commoverim. Quī mĕ cōmmōrīt, mĕlĭŭs nōn tāngĕrĕ clāmŏ. *H.*

Cōmmōrunt. *sync. pour* Commoverunt. Quŭm māgnī cōmmōrunt æquŏrā ventī. *Lr.* (II, 765).

Cōmmōtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Commoveo. *Agité, ému.* Vērum ŭbī cōmmōtō dōcŭērunt pūlvĕrĕ nūbēs. *Sil.* Ergo ŭbī cōmmōtā fĕrvēt plēbēcŭlă bilĕ. *Pers.* (4, 6). Āt, cāntū cōmmōtæ, Ērĕbī dē sēdĭbŭs ĭmīs Ŭmbræ ĭbānt. *V.* SYN. Mōtŭs, excĭtŭs, ăgĭtātŭs, ĭmpŭlsŭs, pĕrcŭlsŭs, tŭrbātŭs, sōllĭcĭtŭs. *Voy.* Agitatus. ‖ *Irrité.* Stagnă rĕfūsă vădĭs, grăvĭtĕr cōmmōtus (sensit). *V.* Cōmmōtī pectōrĭs ignēs. *Cl. Voy.* Iratus. ‖ *En délire.* Cōmmōtæ mentis ēŭmdĕm Ābsōlvēs. *H.* Cōmmōtŭs hăbēbĭtur. *Id.* Quīdnam illĕ cōmmōtŭs vēnīt? *Ter.* (*Ph.* I, 4, 6). Flĕxănĭmă tānquām lymphāta, ŭt Băcchī sācrīs Cōmmōtă. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 80). *Voy.* Amens.

Cōmmŏvĕō, ēs, mōvī, mōtŭm, mŏvērĕ. *Agiter, ébranler, mettre en mouvement.* Injĕctām fēssō dŭm pectŏrĕ mōlĕm Cōmmŏvĕt ĕxpĕrĭens. *V. Fl.* Rādit ĭtĕr lĭquĭdum, cĕlĕrēs nĕquĕ cōmmŏvĕt ālās. *V.* Commŏvērĕ cānēs (cervum). *Id.* SYN. Mŏvĕō, ăgĭtō, ăgō, ĭmpĕllō, excĭtō cĭĕō, excĭĕō, quătĭō. ‖ *Au fig. Émouvoir.* Vōtă mĭnŭs māgnōs cōmmŏvēāntvĕ dĕōs (*Ibis*, 94). Et dūræ cōmmōvit ĭmāgĭnĕ pœnæ. *V. Fl.* SYN. Ăgĭtō, mŏvĕō, pĕrmŏvĕō, afflĭcĭō, ĭmpĕllō. *Voy.* Flecto, Turbo. ‖ — sācrā. *Appeler à un service religieux.* (*Virg. Æ.* IV, 301; *Pl. Ps.* I, 1, 107.) *Voy.* Quatio.

Cōmmŭlgĕō, ēs, ērē. *Même sens que* Mulgeo. (*Lucret.* IV, 1205.)

Cōmmūnĭcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Communiquer, faire part.* Āt sŭă Tȳdīdēs mēcŭm cōmmūnĭcāt āctă. *O.* Præscissē me āntĕ? nōnnĕ prĭŭs cōmmūnĭcātum ōpŏrtŭit? *Ter.* (*And.* I, 5, 4). SYN. Cōmmittō, crēdō, ĭmpertĭŏr. PPH. Partĭcĭpĕm, sŏcĭum, cōnsōrtĕm făcĭō. In pārtĕm vŏcō. Sŏcĭum ădvŏcō, mĭhĭ ădjŭngō. VERS. Rēgnī dēmēns in pārtĕ lŏcāvī. *V.* Invēntāquĕ flŭmĭnă mōnstrāt. Nēc pārtĕm pōsŭērĕ sŭīs. In mĕdĭŭm quærēbānt. In mĕdĭŭm quæsītă rĕpōnunt. Sŏcĭōsque in rēgnă vŏcēmŭs. *Id.* In pārtem ădhĭbērĕ pĕrĭclī. *O.* Partĭcĭpĕm studĭī Cæsar hăbērĕ sŏlēt (te). *Id.*

Cōmmūnĭō, ōnĭs. *f. Jouissance en commun, communauté.* Æĕrĭs ĕt cœlī cōmmūnĭō. *Prud.* (*Sym.* 1630). Ŭt sŏcĭārētŭr rĕlĭquĭs cōmmūnĭō jŭstī. *Fort.* (IV, 399. *Ib.* 409).

Cōmmūnĭō, *et arch.* Cōmmœnĭō, īs, īrĕ. *Fortifier.* Ōppĭdŭm māgnŭm cōmmœnībō. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 29 : antique pro *communiam*).

Cōmmūnis, ĕ. *Commun, qui appartient à plusieurs.* Quīd prōhĭbĕtĭs āquās? ūsŭs cōmmūnis āquārŭm. *O.* Mŏdŏ nē cōmmūnĭă sōlŭs Occŭpĕt. *V.* Tāntūmquĕ bŏnīs cōmmūnĭbŭs ōbstŏ. Nāti sērvă cōmmūnis ămōrĕm. *Id.* Cōmmūnĭa ĕsse ămīcōrum ĭntĕr sē ōmnĭă. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 18). VERS. Cūnctis aūrāmque ūndāmquĕ pătēntĕm. *V.* Mēns ōmnĭbŭs ūnă. Īdem ōmnēs sīmŭl ārdŏr hăbĕt. Ūnă sălŭs ămbōbŭs ĕrīt. Cōnsōrtĭă tĕctă Ūrbis hăbēnt. Ūnum ĕt cōmmūnĕ pĕrĭclŭm. Īsdĕm cōnsīdĕrĕ rēgnis. Cōmmūnem hūnc ĕrgo pōpŭlŭm pārĭbŭsquĕ rēgāmŭs Aūspĭcĭis. Si Jūpĭtĕr ūnăm Essĕ vēlĭt Tȳrĭis ūrbēm Trōjāquĕ prōfectis, Miscērīvĕ prōbĕt pōpŭlōs, aŭt fœdĕra jūngī. Ōmnĭbŭs ūnă quĭēs ŏpĕrūm, lăbŏr ōmnĭbŭs īdĕm. *Id.* ‖ In cōmmūnĕ. *En commun, pour deux ou plusieurs.* Ēia, ĭnquĭt, ĭn cōmmūnĕ, quŏdcūnque ĕst lŭcrī. *Ph.* Mĕtŭo in cōmmūnĕ. *Pl.* (*As.* II, 2, 20). In cōmmūnĕ bŏnŭs. *L.* ‖ *Commune, en parlant d'une syllabe, brève ou longue.* Sȳllăbās lĭcĕt vīdērī pōtĭŭs hās Græci vēlĭnt Essĕ cōmmūnēs. *T. Maur.* (*Syll.* 223). ‖ — sēnsŭs. *Le sens commun.* Cōmmūnī sēnsū plānĕ cārĕt. *H.* (Adde *Phæd.* I, 7). ‖ *Ordinaire, vulgaire.* Difficĭle ĕst prōprĭē cōmmūnĭă dīcĕrĕ. *H.* SYN. Vŭlgārĭs, trītŭs. ‖ *qqf.* Cōmmūnĕ. *n. pris subst. L'ensemble.* Gēntis cōmmūnĕ Pēlăsgæ. *O.*

Cōmmūnĭtās, ātĭs. *f. Communauté. Voy.* Communio, Societas.

Cōmmūnĭtĕr. *En commun.* Dīque ō cōmmūnĭtĕr ōmnēs! *O.* ‖ *Également.* Ūtrūmque ūrīt cōmmūnĭtĕr īrā. *H.* SYN. Pārĭtĕr, æquĕ, ĭtĕm. ‖ † *Communément.* Mĕrcŭrĭālĭs ĭtĕm căpĭtŭr cōmmūnĭtĕr hĕrba. *Ser. Sam.* (*vs.* 619). SYN. Vŭlgō.

Cōmmœrmŭrō, ās, ārĕ. *n. Murmurer sourdement.* Ĭnfĕrĭās ĭn tĕmpŏrĕ dīgnās Mīssūrŭm frātrī, clausō cōmmūrmŭrāt ōrĕ. *Sil.* Et māgnŭm cōmmūrmŭrāt Ætnă. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 297). *Voy.* Murmuro.

Cōmmūtābĭlis, ĕ. *Changeant.* Nām mĭhĭ cērtă fĭdēs, nēc cōmmūtābĭlis ūnquăm. *Aus.* (*Epist.* 24, 104). Sīc nĭhĭl ætērnūm quŏd cōmmūtābĭlĕ fāctum ĕst. *Prosp.* (*Epigr.* 3, 14. Adde *Prud. Ham.* 823). *Voy.* Mutabilis.

Cōmmūtātŭs, ă, ŭm. *Changé.*

Cōmmūtātŭs, ūs. *m. Changement.* In cōmmūtātŭm vēnīunt. *Lr.* (I, 794).

Cōmmūtō, ās, ārĕ. *Changer.* Sīc vŏlvēnda ætās cōmmūtăt tempŏrā rērŭm. *Lr.* (V, 1275). Sīc

quŏquĕ, sī quĭd ĕa ĕst, bĕnĕ cōmmūtābĭtŭr Īstrō. *O. Voy.* Muto. ‖ —vĕrbă. *Échanger des paroles.* (*Ter. And.* II, 4, 7; *Phor.* IV, 3, 33.)

†Cŏmō, ās, ārĕ. *n. Avoir de la chevelure ou des feuilles.* Sēmpĕr ămāns cēlsīs ăltă cŏmārĕ jŭgis. *Paul. Nol.* (28, 246).

2. Cŏmō, ĭs, mpsī, mptŭm, *ou* msī, mtŭm, mĕrĕ. *Peigner, coiffer.* Cŏmāt vīrgĭnĕās hastă rĕcūrvă cŏmās. *O.* Nĕc nĭtĭdŭm tārdă cōmpsĕrĭt ārtĕ căpŭt. *Tib.* (I, 9, 16). SYN. Pĕctō, ōrnō, cōmpōnō. *Voy.* Pecto. ‖ *Ajuster.* Vēstēsque ēt cingŭlă cōmīt Sæpĕ mănŭ. *Cl.* SYN. Āptō, cōmpōnō. ‖ *Au fig. Orner.* Quī Lătĭūm lēctō sērmōnĕ, Tĕrēntī, Cōmīs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 58). Cōmĕrĕ dīvĭtĭās, ŏpĭbūsquĕ ĭmmĭttĕrĕ lŭcĕm. *St.* (*Silv.* I, 3, 71. *Id. Th.* VI, 231). *Voy.* Orno.

Cōmœdĭă, æ. *f.* (κωμῳδία). *Comédie, genre comique.* Ĭntĕrdūm tămĕn ĕt vōcēm cōmœdĭă tōllĭt. *H.* SYN. Sŏccŭs, *ou plur.* sŏccī. EP. Tōgātă, fēstīvă, lætă, lĕpĭdă. VERS. Hūnc sŏccī cēpĕrĕ pĕdēm grandēsquĕ cōthūrnī. *H.* Ăc prōpĕ sŏccō Dignis cărmĭnĭbŭs. *Id.* Ēt tūă cūm sŏccō mūsă, Mĕlĭssĕ, lĕvīs. *O.* Vērsĭbŭs ē mĕdĭīs sŏccŭs hăbēndŭs ĕrĭt. *Id.* Quæ sŏccī sūpĕrēnt rīsūs, luctūsquĕ cōthūrnī. *Cl.* Ăn jŭvăt ăd trăgĭcōs sŏccŭm trānsfĕrrĕ cōthūrnōs? *M.* Ēt sī pūlpĭtă pērsōnārĕ sŏccō Cōmœdŭs vōlŭĭssĕt. *Sid.* Sĕd quī pĕdēstrēs făbŭlās sŏccō prēmūnt. *T. Maur.* ‖ *Comédie, pièce de théâtre.* Pōsthāc quās făcĭēt dē ĭntēgrō cōmœdĭās. *Ter.* (*And. prol.* 26). Ĭn quĕīs Mĕnāndĕr, nōbĭlĭs cōmœdĭīs. *Ph.* SYN. Făbŭlă. *Voy. ce mot.*

†Cōmœdĭcē. *adv.* (κωμῳδικῶς). *Comiquement.* Ēt dŭlcĕ, ēt cōmœdĭcē. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 58. Vid. *Fest.*)

† Cōmœdĭcŭs, ă, ŭm (κωμῳδικός). *Comique.* Nūnc cōmœdĭcă tēmpĕrăt jŏcōsă. *Sid.* (?)

Cōmœdūs, ī. *m.* (κωμῳδός). *Comédien.* Hæc dē cōmœdĭs tē cōnsŭlĭt, ĭllă trăgœdūm. *J.* (6, 396). Dīc mĭhī sĭmplĭcĭtĕr, cōmœdĭs ēt clthărœdĭs. *M.* (XIV, 245). SYN. Āctŏr. ‖ —ŭs, ă, ŭm. *De comédien.* Nātŭ cōmœda ĕst. *J.* (3, 100).

Cōmōsŭs, ă, ŭm. *Chevelu.* Călvīs, cōmōsă frōntĕ, nūdo cŏrpŏrĕ. *Ph.* Phœbūs cōmōsŭs, Hĕrcŭlēs lăcĕrtōsŭs (*Auct. Priap.* 37). *Voy.* Capillatus.

Cōmpactŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Compingo. *Joint, assemblé.* Ĕst mĭhī dĭsparĭbŭs sēptēm cōmpăctă cĭcūtis Fīstŭlă. *V.* Tūrrĭm cōmpactīs trăhĭbŭs quam ēdūxĕrăt ĭpsĕ. *Id.* SYN. Jūnctŭs, cōnjūnctŭs, cōnnēxŭs. ‖ *Enfermé.* Ēt ŏb ĕăm rem ĭn cārcĕrĕm tĕd ēssĕ cōmpactūm sclō. *Pl.* (*Men.* V, 5, 39. *Id. Rud.* II, 6, 61). ‖ Cōmpactō *ou* Dē cōmpactō. *De concert.* Ōmnēs cōmpactō rem ăgūnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 29. Adde *Afran.* apud *Charis.* 2, 177). Rēm dē cōmpactō gĕrī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 24. Hoc apud *Charis.* l. cit.).

Cōmpāgēs, ĭs. *f. Jointure, assemblage.* Ēffĭcĭēns hūmĭlĕm lăpĭdūm cōmpāgĭbŭs ārcūm. *O.* Ĭnquĕ fĕrī cūrvām cōmpāgĭbŭs ălvŭm. *V.* Hīc Lătĭæ rōstrō cōmpāgēm sōlvĕrăt ălnī. *L.* Strūctă lătĕrūm cōmpāgĕ lĭgātăm Ārctĕt hūmūm. *Id.* SYN. Cōmpāgō, jūnctūrā, nēxŭs, vīnculŭm, cōmmissūră. EP. Fĕrrĕă, ārctă, vălĭdă, rĭgĭdă, sōlĭdă, dūră.

†Compāgĭnō, ās, ārĕ. *Unir.* Aŭt frāctă nōdīs sārcīēns compāgĭnăt. *Prud.* (*Peri.* 3082).

Cōmpāgō, ĭnis. *f. Comme* Compages. Dīsparĭbŭs călămīs cōmpāgĭnĕ cēræ Ĭntĕr sē jūnctīs. *O.* Rārāquĕ lăbēnt cōmpāgĭnĕ rīmæ. *Manil.* (I, 724). Fīxă cătēnātæ sīlŭīt cōmpāgō tăbĕrnæ. *J.* (3, 304).

Compar, āris. *Qui fait la paire avec, égal, pareil.* Mŏdŭs ēt mēnsūră dŭōbŭs Ēst cōmpār sōlĭs. *Avien.* (*Arat.* 947). Spōndĕōn, aŭt quĕm cōmpārēm rĕcēpĕrĭt. *T. Maur.* (*Met.* 664). Cōmpārĭbŭs frēnīs. *O. Voy.* Par. ‖ *Souv. subst. Compagnon ou époux.* Nōndūm sūbāctă ferrĕ jŭgūm vălĕt Cērvīcĕ, nōndūm mūnĭă cōmpārĭs Æquārĕ. *H.* Bēllātōrquĕ sŭō prēnsŭs sĭnĕ cōmpārĕ bēllăt. *O.* Prīmo ōmnĭŭm jam hūnc cōmpārēm mētŭō mĕŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 3, 9. *Id. Cas.* IV, 2, 18). *Voy.* Socius, Conjux.

† Cōmpārāssō, ĭs. *arch. pour* Comparavero. Nīsi hŏdĭĕ prĭŭs cōmpārāssīt mĭhī quădrāgīntă mĭnās. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 19).

Cōmpărātŭs, ă, ŭm. *Disposé ensemble, composé.* Ĭpsă quŭm cōnstĕt dŭābŭs cōmpărātă sўllăbīs. *T. Maur.* (*Syll.* 649). ‖ *Établi, disposé.* Ĭtă cōmpărātam ĕsse hŏmĭnŭm nātūram ōmnĭŭm! *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 97. Adde *Pl. Amp.* II, 2, 3). ‖ *Mis aux prises.* Nūnquām vīdī ĭnīquĭōs Cērtātĭōnēm cōmpărātām. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 4). ‖ *Comparé.* Ĕst mĭsĕr nēmō, nīsĭ cōmpărātŭs. *Sen.* (*Troad.* 1026).

† Cōmpārcō *ou* Cōmpĕrcō, cĭs, sī, cĕrĕ. *Épargner.* Sŭum dēfrūdāns gĕnĭŭm, cōmpārsīt mĭsĕr. *Ter.* (*Phor.* I, 1, 10. Cf. *Charis.* 2, 197, et *Fest.*) Cōmpĕrcĕ, quæsō, mĕ ättrēctārĕ. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 137). *Voy.* Parco.

Cōmpārēns, tis. *Paraissant, visible.* (*Ov. Met.* VI, 410.)

Cōmpărĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Paraître, se faire voir, se réaliser.* Lūcĭfĕr ĭn tōtō nūllī cōmpărŭīt ōrbĕ. *O.* Nĕc.... illīs sōlĭbŭs ūllă Cōmpărēbăt ăvīs. *Lr.* (VI, 1219). Nēquāquam ārgēntī rătĭō cōmpărĕt tămĕn. *Pl.* (*Trin.* II, 3, 16. *Id. Amp.* II, 1, 83). SYN. Āppărĕō, vīdĕōr, ădsŭm, ĭō.

† Compărĭlĭs, ĕ. *Semblable.* Nēscĭt cōmpărĭlēs lătĕrūm fōrmārĕ fĭgūrās. *Aus.* (*Eclogar.* 2, 38).

Cōmpărō, ās, ārĕ. *Apprêter, préparer.* Cōmpărăt ĭndignō vĭmquĕ dōlūmquĕ tōrō. *O.* Ēt călĭdām fēssō cōmpărăt ŭxōr ăquām. *Tib* (I, 11, 42). Ĭtă cōmpărārūnt ēt cōnflnxērūnt dōlūm. *Pl.* (*Capt. prol.* 47). SYN. Părō, āppărō, strŭō, mōlĭōr. *Voy.* Paro. ‖ *Réunir, assembler.* Ănnŭs hībernŭs Jŏvĭs ĭmbrēs nĭvĕsquĕ cōmpărăt. *H.* Ōpŭm cōpĭăm cōmpărēm. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 3). SYN. Cōllĭgō, ĭs, cōgō. SYN. Părō, āppărō. ‖ *Acquérir, se procurer.* Ĕx illīŭs ūt cōmmŏdō meŭm cōmpărārēm cōmmŏdŭm. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 17). *Voy.* Acquiro. ‖ *Acheter.* Dēs qui aūrum, ăc vēstēm.... cōmpărĕt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 15. Cf. *Non.* 4, 64). *Voy.* Emo. ‖ *Avec l'inf. Se disposer à.* Sī quīs tămĕn ūrĕrĕ tĕctă Cōmpărăt. *O.* An pŏtŭīs ĭtă mē cōmpărĕm, Nōn pĕrpĕtī, etc. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 2). ‖ *Mettre aux prises, rapprocher.* Cōmpărā lăbēllă cūm lăbēllīs. *Pl.* (*As.* III, 3, 78). SYN. Cōmpōnō, cōmmittō. ‖ *Comparer.* Dīvīnīs hōc făctŭm cōmpărăt aūsīs. *Sil.* Ēt sē mĭhī cōmpărăt Ājax! *O.* SYN. Cōmpōnō, cōnfĕrō, æquō, ĕxæquō, æssĭmĭlō, āptō, cōmmittō. VERS. Sī pārva lĭcĕt cōmpōnĕrĕ māgnīs. *V.* Cōmmittīt vātēs ēt cōmpărăt. *J.* Mēcŭm cōnfĕrtŭr Ūlўssēs! *O.* Grāndĭă sī pārvīs æssĭmĭlārĕ lĭcĕt. Sī lĭcĕt ē pārvīs ănĭmum ăd mājōră rĕfĕrrĕ. Quīd vĕtăt ā māgnīs ăd rēs exempla minores Sumere? Āptārī māgnīs ĭnfĕrĭōrā lĭcĕt. Sī lĭcĕt ĕxēmplīs ĭn pārvō grāndĭbŭs ūtī. *Id.* ‖ *Formules de comparaison.* Ceū, ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī, sīcŭt, ĭnstăr (*gén.*). Ăd ĭnstăr. Ōt sōlĕt. Ut quondam. Non ou haud ălĭtĕr. Haud ou nōn

sŏcŭs ŏc, ātquĕ. Similis (*gén. ou dat.*). Ritŭ, mŏdŏ, ĭn mŏrĕm (*génit*). Quām multī. Quālis... tālis.

Cŏmpārsī. *parf. de* Comparco.

† Cŏmpassŭs, ă, ŭm. *part. de* Compatior. *Qui a compassion.* Ceŭ tĭbĭ compassŏ misĕrāns succŭrrĕ lātrōnī. *Alcim.* (III, 453).

† Cŏmpectŭs, ă, ŭm. *arch. part. de Pinus.* Compaciscor *ou* Compeciscor. (*Charis.* 2, 177.) *Lié, uni par un pacte.* Sī sŭmŭs cŏmpectī, sīvĕ cōnclīvium ūnquam ĭnīvīmus. *Pl.* (*Ps.* 1, 5, 129). Mĕcŭm mātrĭmōnĭō cŏmpectă sīt. *Id.* (*fragm. Cist.* apud *Matum*).

† Cŏmpĕdă, æ. *f. arch. Comme le suivant.* Vīscŭm, sāgēnām, lĭnĕāmquĕ cŏmpĕdām. *Varr.* (apud *Non.* 1, 113, et 6, 20. Sic utroque loco codices. Quod et habet *Stephanus*, et tuetur *Scaliger*. Alii emendant in *Compedem*. Sed dici potuit *Compeda*, ut *Decempeda*).

Cŏmpĕdĭs, cŏmpĕdĕ, *et qqf.* cŏmpĕdĕm. *Cas usités au sing. de* Compes. *f.*; Cŏmpĕdĭbus, ŭm, ĭbŭs. *pl.* (*Cf. Diom.* 1, 315). *Fers pour lier les pieds, chaînes.* Spēs ĕtĭām vāllĭdă sōlātŭr cŏmpĕdĕ vīnctŭm. *Tib.* (II, 6, 25). Sēd nĕquĕ cŏmpĕdĭbŭs nĕc mē cŏmpescĕ cătēnīs. *O.* Tārdæ pæssūrŭs cŏmpĕdīs ōrbĕs. *Cl.* Ĭn mănĭcīs ĕt Cŏmpĕdĭbŭs, sævō tĕ sŭb cŭstŏdĕ tĕnēbō. *H.* Ēt quī fŭgĭtīvīs sērvīs ĭndūnt cŏmpĕdēs. *Pl.* (*Men.* I, 1, 4). SYN. Vīnculă, cătēnæ. *Voy.* Vinculum. ‖ *Au fig.* Hebrūsquĕ nīvālī cŏmpĕdĕ vīnctŭs. *H.* Tĕnētquĕ grātă Compĕdĕ vīnctŭm. *Id.* Pĕcrātī sērvīs, ĕt mortīs cŏmpĕdĕ vīnctīs. *Prosp.* (*Epigr.* 63, 29). SYN. Vīnculŭm, nĕxŭs, lăquĕŭs, nōdŭs. ‖ † Cŏmpēs. *nomin. sing. très rare.* Pŏndĕrā nĕc rĕprīmunt, nĕc tārdăt ferrĕă cŏmpēs. *Prud.* (*Ham.* 914). ‖ † Cŏmpēdĭum. *ancien gén. pl.* Compĕdĭŭm trītŏr, pīstrīnōrŭm cīvĭtās. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 15).

1. Cŏmpēllŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Adresser la parole.* Pārtĭcĭpĕs ŏpĕrŭm cŏmpellăt Hȳantĭŭs ōrĕ. *O.* Ūltrō fīēns ĭpsĕ vĭdēbăr Cŏmpēllārĕ vĭrum. *V.* SYN. Allŏquŏr, āffārī. *Voy.* Alloquor.

2. Cŏmpēllŏ, ēllĭs, ŭlī, ŭlsŭm, ēllĕrĕ. *Pousser, faire marcher.* Kædŏrŭmquĕ grĕgēnu vĭrĭdī cŏmpellĕre hĭbīscō. *V.* Cŏmpŭlērantquĕ grĕgēm Cŏrȳdŏn ĕt Thȳrsĭs ĭn ūnŭm. *Id.* (Adde *Calpurn.* 5, 57; *Horat. Od.* 1, 24, 17). SYN. Impēllŏ, pĕllŏ, ăbĭgŏ, ūrgĕŏ, trūdŏ, ăgŏ. ‖ *Forcer, contraindre.* Cŏmpŭlērŭnt rēgēm jŭssa nĕfāndă pătī. *O.* Cŏmpŭlīt audācī nīmĭŭm dēsistĕrĕ cœptō. *L.* SYN. Cŏgŏ, ădĭgŏ, sŭbĭgŏ.

† Cŏmpendĭōsŭs, ă, ŭm. *Abrégé, court.* Prāstĕtŭr ŭt mōrtīs cītæ Cŏmpendĭōsŭs ĕxĭtŭs. *Prud.* (*Peri.* 574).

Compendĭum, ĭī. *n. Gain provenant de l'économie, gain.* Pārcĕ tămĕn fētīs, nĕc sīnt cŏmpendĭa tānti. *Calp.* (5, 36). Nĕc văgŭs ĭgnotīs rĕpĕtĕns cŏmpendĭă tĕrrīs. *Tib.* (1, 3, 39). Cŏmpendĭum ēdĕpŏl haūd ætāti ōptābĭlĕ fēcīstī. *Pl.* (*Bacch.* I, 2, 51). *Voy.* Lucrum. ‖ *Au fig. Économie de temps, de chemin, etc.* Sēd flĕrī dictīs cŏmpendĭŭm vŏlō. *Pl.* (*Capt.* V, 2, 12). Ērrātĭŏnīs fēcērīt cŏmpendĭŭm. *Id.* (*Rud.* I, 2, 89). ‖ Cŏmpendĭī *et ordinat.* Cŏmpendī făcĭō. *Économiser, épargner.* Ego hŏdiē cŏmpendī fēcī bĭnōs pānĕs ĭn dĭēs. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 2. *Id. Most.* I, 1, 57). Ŏpĕrām făcĕ cŏmpendī quærĕrĕ. *Id.* (*Ps.* IV, 7, 42. Minus bene a quibusdam scribitur *compendifacio*). SYN. Pārcŏ, lūcrŏr. ‖ *Chemin plus court.* Sēd pĕr cŏmpendĭă mōntĭs Āntĭcĭpātă vĭa ĕst. *O.* Sī vĕlŏx gaūdēs īre, ĕt cŏmpendĭă grātă sūnt tĭbī. *Sil.* Cŏmpendĭă lētī. *Id.* Cŏmpendĭă sīlvæ. *St.*

† Cŏmpensātĭō, ōnĭs. *f. Compensation, balance de deux comptes.* Quŏ pērsuāsŭs hŏmo ĕst : hæc cŏmpensātĭō rŭpĭt. *Sid.* (*Pan.* 2714).

Cŏmpensŏ, ās, ārĕ. † *Compter ensemble, à la fois.* Pērspĭcŭa ĭn pŭtĕīs cŏmpensānt pūnctă prŏfūndīs. *Sid.* (*Pan.* 282). *Voy.* Numero. ‖ *Balancer deux comptes, prendre par compensation.* Tōt tămĕn ămissīs tĕ cŏmpensāvīmŭs ūnŭm. *O.* Quūm mĕă cŏmpensēt vĭtĭīs bŏnă. *H.* SYN. Pēnsŏ, æquŏ. ‖ *Compenser, égaler.* Nūllă cŏmpensānt prĕtĭŭm sălūtĭs Vōtă précantūm. *Prud.* (*Cath.* 1159). SYN. Pēnsŏ, æquŏ, rēsārcĭŏ, rēpendŏ. ‖ *Abréger.* Māgnōsquĕ sĭnŭs Tēlmessĭdŏs ūndæ Cŏmpensāt mēdĭŏ pĕlāgī. *L.* (Adde *Sen. Hip.* 83).

† Cŏmpercŏ. *Voy.* Comparco.

† Cŏmpĕrĕgrīnŭs, ī. *m. Qui est avec quelqu'un dans un pays étranger.* Ābrāhām jām tĕ cŏmpĕrĕgrīnŭs hăbēt. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 28).

Cŏmpĕrĭŏ, ĕrīs, ĕrī, ĕrtŭm, ĕrīrĕ. *Découvrir, apprendre.* Cŏmpĕrīt ĭnvīdĭām sūprēmō fīnĕ dŏmārī. *H.* Ūndĕ hŏc cŏmpĕrĕrīm tām bĕnĕ, quærīs : ămō. *O.* Quīdvīs cŭpĭō, dūm nĕ ŏb hŏc mē fāllī cŏmpĕrĭār, Chrēmĕ. *Ter.* (*And.* V, 3, 31). SYN. Cognōscŏ, nōvī, aūdĭŏ, discŏ. (Perfectum *comperii* agnoscit *Diom.* 1, 369.) *Voy.* Compertus.

Cŏmpĕrnis, ĭs. *m. f. Dont les genoux se touchent.* Cŏmpĕrnem aūt vārām fŭisse Ămphĭtrūōnĭs ἀκοιτιν. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 103). Vārum, aūt vălgum, aūt cŏmpĕrnĕm.... fīllŭm. *Pl.* (apud *Fest.* in *Valgus*).

† Cŏmpērpĕtŭŭs, ă, ŭm. *Qui partage l'éternité avec.* Ēt cŏmpērpĕtŭŭm rētrō pătrĭs, ēt pătrĕ nātŭm. *Prud.* (*Apoth.* 339).

† Cŏmpertŏr, ōris. *m. Inventeur.* Trānscēndĭtŭr ŏmnī Crĭmĭnĕ cŏmpertŏr lētī. *Alcim.* (IV, 148).

Cŏmpertŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Comperio. *Appris, su, connu.* Cŏmpertum ĕst vĕrĕcŭndŭs ŭt mīhī signis. *Tib.* (IV, 1, 119). Nōn bĕnĕ cŏmpertum ĕst *L.* SYN. Nōtŭs, cōgnĭtŭs.

† Cŏmpēs. *Voy.* Compedis.

Cŏmpescŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Tenir enfermé de force, retenir, contenir.* (Vid. *Fest.*) Cŏmpescĕt rīpīs Rhēnum. *Sil.* Equūm cĕlĕrem ārctātō cŏmpescĕrĕ frēnō. *Tib.* (IV, 1, 91). Nōn tămĕn īllă sŭos pŏtĕrīt cŏmpescĕre ācĕllōs. *Pp.* (I, 16, 31). Dīgĭtō cŏmpescĕ lăbēllum. *J.* (1, 160). Pēdĭbŭs crētăm dūm cŏmpescis. *Titin.* (apud *Non.* 4, 34). SYN. Cōntĭnĕŏ, tĕnĕŏ, rētĭnĕŏ, cōhĭbĕŏ, claūdŏ, cŏmprumŏ, rēprĭmŏ, cŏĕrcĕŏ, ĭmpēdĭŏ, frēnŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. ‖ *Au fig. Contenir, arrêter, réprimer.* Quæ pœnis cŏmpescĕrĕt ĭnfĕrĭōrĕm. *H.* Quī dissŏlūtōs mōrēs vī cŏmpescĕrĕt. *Ph.* ‖ *Appaiser.* Sītīm mūltă cŏmpescŭīt ūndă. *O.* Cŏmpescĕrĕ īrā lĕōnēm. *Id.* Cŏmpescĕrĕ quærēlās. *Lr.* (III, 969). Vīnōquĕ nŏvōs cŏmpescĕ dŏlōrēs. *Tib.* (I, 2, 1). Sēd sī cŏmpescĕrĕ cōrdă Nōn dătŭr ōrānti. *Sil. Voy.* Sedo. ‖ *Couper, retrancher.* Rāmōs cŏmpescĕ flŭēntēs. *V.* Cōntĭnŭō cŭlpām fĕrrō cŏmpescĕ. *Id.* Spăltāntĭă pāssīm Brāchĭă cŏmpescīt. *O.* Lūxŭrĭāntĭă cŏmpescĕt. *H.* SYN. Āmpŭtŏ, rĕcĭdŏ, rēscindŏ.

† Cŏmpētēns, tis. *Convenable.* Hūnc mŏdŭm

sī cŏmpĕtĕntī pĕrtŭlit dŭctū stĭlŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 4).

† Cŏmpĕtĕntĕr. *Convenablement.* Pĕrsŏnā quæque cŏmpĕtĕntĕr plĕctĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 2309). Vāgā lĭnguā flĕxŭm cŏmpĕtĕntĕr explĭcāt. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 31):

Cŏmpĕtō, ĭs, īvī *ou* ĭī, ĕrĕ. *n. Être présent; être suffisant.* Rōmānōs tĕrra ātque ūndīs, ŭbī cŏmpĕtĕt ælās, Fĕrro īgnīque sĕquār. *Sil.* Quōd sī nec cœlī nec cāmpī cŏmpĕtit hŭmor. *Colum.* (10, 50. Adde *Prud. Sym.* 1186). SYN. Ādsŭm, sŭppĕtō. ‖ *qqf. act. Gagner ou attaquer ensemble.* Sī lŭs cŏmpĕtĭtŭr Fēlix. *Paul. Nol.* (15, 134). Sŭpĕmŭm fātī cŏmpĕtĭērĕ dĭēm (*Anthol.* II, p. 71. 1 odem sensu apud *Justin.* 13, 2).

Cŏmpīlō, ās, ārĕ. *Voler, dérober.* Nē mē Crīspīnī scrīnĭă lippī Cŏmpīlāssĕ pŭtēs. *H.* Nē tē cŏmpĭlēnt fŭgĭēntēs. *Id.* Cŏmpīlārĕ Cīlix vōlēbăt hōrtŭm. *M.* (VI, 72, 2). *Voy.* Furor.

Cŏmpĭngō, ĭs, ēgī, āctŭm, ĭngĕrĕ. *Pousser violemment.* Ēt cōncrētă dĭū cŏmpĭngīt nŭbĭlă mundō. *Avien.* (*Arat.* 90). Quīd făcĭām nūnc, sī trēs vīrī mĕ ĭn cārcĕrĕm cŏmpĕgērint? *Pl.* (*Amp.* I, 1, 3). SYN. Ădĭgō, cŏmpĕllō, ĭs, trādō. ‖ *Attacher. Voy.* Compactus, Jungo.

Cŏmpĭtālĭă, ŭm *ou* ōrŭm. *n. pl. Fêtes en l'honneur des Lares.* Nĕque ĭn cŭlĭnam, ĕt ŭnctă cŏmpĭtālĭă (*Catal. Virg.* 5, 27. Cf. *Virg. Æ.* VIII, 717; *Aus. Eclogar.* 18, 17; *Gell.* 10, 24).

Cŏmpĭtŭm, ī. *n. Carrefour.* Prætĕrĭăque ĭngĕnĭīs pāgōs ēt cŏmpĭtă cĭrcŭm. *V.* Ĭn tērnās cŏmpĭtă sēctă vĭās. *O.* Rūmōr pĕr cŏmpĭtă mānăt. *H.* SYN. Trĭvĭŭm. *Voy. ce mot.*

Cŏmplăcĕō, ēs, ŭī *ou* ĭtŭs sŭm, ĭtŭm, ērĕ. *n. Plaire.* Cŏmplăcŭīssĕ dĕhĭnc, displĭcŭīssĕ prĭŭs. *Aus.* (*Cæs.* 7, 4. Adde *Pl. Rud.* III, 4, 22). Quāntūsque ămātŏr sīt, quōd cŏmplăcĭtum ēst sĕmĕl. *Pl.* (*Amp. prol.* 106. Sic et *Ter. And.* IV, 1, 21). *Voy.* Placeo.

Cŏmplăcĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a plu, qui plaît, agréable.* Făcĭlĕs ĭnsistĕrĕ prātō Cŏmplăcĭtō. *Nemes.* (*Cyn.* 13). Eīus sĭbĭ cŏmplăcĭtăm fōrmăm, pōstquam ādspĕxĕrĭt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 25).

† Cŏmplānātŏr, ōrĭs. *m. Qui aplanit.* Cŏmplānātōrĕm tūmĭdŭlæ gĭngĭvŭlæ. *Apul.* (*Apol.* 1, de pulvisculo).

Cŏmplānō, ās, ārĕ. *Aplanir. Voy.* Æquo.

† Cŏmplaudō, ĭs, ĕrĕ. *n. Applaudir ensemble.* Cōncŏrdātĕ mĕĭs, prĕcŏr, ēt cŏmplaudĭtĕ, frātrēs, Cārmĭnĭbŭs. *Paul. Nol.* (18, 8). *Voy.* Complosus.

Complĕctēns, tis. *part. de* Complector. Nūnc ădĕs, ætĕrnō cŏmplĕctēns ōmnĭă nĕxū. *L. Voy.* Complexus.

† Cŏmplĕctō, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme* Complector. Quīn ĕrgŏ, quāndō cōnvĕnit; cŏmplĕctĭtĕ. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 39). *Voy.* Amplecto.

Complĕctŏr, ctĕrĭs, xŭs sŭm, ctī. *d. Embrasser, contenir, comprendre.* Ēt pātrĭs Ănchīsæ grĕmĭō cŏmplectĭtŭr ossă. *V.* Sŏpŏr fessōs cŏmplĕctĭtŭr ārtŭs. *Id.* Complĕctĕrĕr ōmnĭă vērbĭs. *O.* SYN. Ămplĕctŏr, cŏmprĕhendō *et* cŏmprēndō, cōntĭnĕō, tĕnĕō. ‖ *Environner.* Flōrĭbŭs ēt dŭlcī ādspīrans cŏmplĕctĭtŭr ūmbrā. *V.* Cŏmplĕctĭtŭr ĭnguĭnă cōrtex. *O.* SYN. Cingō, cĭrcumdō. ‖ *qqf. Embrasser, baiser.* Dēxtrăm cŏmplexŭs ēuntĭs. *O. Voy.* Complexus, Amplector. ‖ *Aimer, suivre, cultiver.* Jām pĕctŏrĕ tōtō Āccĭpĭo, ēt cōmĭtĕm cāsŭs cŏmplĕctŏr ĭn ōmnēs. *V* Cŏmplĕctĭtŭr ārtēs ĭngĕnŭās. *O.* SYN. Cŏlō, fŏvĕō.

Cŏmplĕō, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Remplir.* Lūnæ sē cōrnŭă lūmĭnĕ cŏmplēnt. *V.* Lātē lŏcă mīlĭtĕ cŏmplēnt. *Id.* Cŏmplētĕ sĕdīlĭă, pātrēs. *Cl.* SYN. Implĕō, rĕplĕō. ‖ *Compléter.* Trēs pŏtŭit cŏmplērĕ dūcēs. *Cl.* Cŏmplēbō nŭmĕrŭm. *V.* ‖ *Au fig.* Ūlŭlātĭbŭs ætherā cŏmplēnt. *V.* Trōŭm Rŭtŭlōrŭmque ăgmĭnă cŏmplĕt (vox). *Id.* Nōndŭm spīssă nĭmĭs cŏmplērĕ sĕdīlĭă flātū (de tibia). *H.* Hūnc quŏquĕ tĭmōrĕ pōstquām cŏmplēvit lŏcŭm. *Ph.* ‖ *Achever, accomplir.* Ānnŭŭs ēxactīs cŏmplētŭr mēnsĭbŭs ōrbis. *V.* Hīnc ŭbĭ quīnquĕ sŭæ cŏmplēvit sæcŭlă vītæ. *O.* SYN. Implĕō, ăbsōlvō, pērfĭcĭō, cōnfĭcĭō, pĕrăgō.

Cŏmplērăm, Cŏmplērĭm. *sync. pour* Compleveram, etc. Cŏmplērānt lĭttŏră cœtū. *V.* Cŏmplērint ăgmĭnĕ rīpās. *Id.*

Cŏmplēssĕ. *sync. pour* Complevisse. Ēt măgnās cœlī cŏmplēssĕ cāvĕrnās. *Lr.* (IV, 172).

Cŏmplēstī. *sync. pour* Complevisti. Tū quŭm tĭmēndā vōcĕ cŏmplēstī nĕmŭs. *H.*

Cŏmplētŏr, ōrĭs. *m. Qui remplit, accomplit.* Lēgŭm cŏmplētŏr Iēsŭs. *Juvc.* (II, 576).

Cŏmplētŭs, ă, ŭm. *Rempli, complété.* Jāmquĕ pĕr Ētrūscōs lēgĭō cŏmplētă mānīplōs. *Sil.* SYN. Implētŭs, plēnŭs. ‖ *Accompli.* SYN. Cōnfectŭs, pērfectŭs, pĕrăctŭs.

† Cŏmplĕx, ĭcis. *m. f. néol. Qui a des plis, tortueux.* Dē sēmĭnĕ cŏmplĭcis hȳdræ. *Prud.* (*Ham.* 680). ‖ *Complice.* Pŭĕrum ăc măgĭstrūm cŏmplĭcēs sēctæ ĭmplæ. *Prud.* (*Peri.* 3014. *Gloss. Placidi:* « *Complices* sunt qui uno peccato vel reatu juncti. »)

Cŏmplĕxŭs, ă, ŭm. *Qui a embrassé ou embrasse.* Grĕmĭō pŭĕrum cŏmplĕxă tĕnēbat. *O.* Cŏmplĕxŭs ēuntĕm. *V.* SYN. Ămplĕxŭs. ‖ *Qui a entouré ou entoure.* Ūmbrā cŏmplĕxă pĕnātēs (laurus). *V.* Cŏmplĕxī tĕrrām mărīs incŏlă. *O.* SYN. Cŏmplĕctēns, ămplĕxŭs, cĭngēns, cĭrcumdāns.

Cŏmplĕxŭs, ūs. *m. Embrassement.* Ĭntĕr cōnplĕxŭs ēxcĭdĭt ūmbrā mĕōs. *Pp.* (IV, 16, 96). Cŏmplĕxū cōĕrŭnt mĕmbrā tĕnācī. *O.* Quīs tĕ nōstrīs cŏmplĕxĭbŭs ārcĕt? *V. Voy.* Amplexus.

Cŏmplĭcātŭs *et* Cŏmplĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Plié, roulé.* Sĕd cŏmplĭcātum spārtĕŭs Claŭdăt cădāvĕr cūllĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 1696. Adde *Capel.* VIII, p. 272). Cŭr ĭtă cŏmplĭcĭtīs ālīs? (*Anthol.* I, p. 3.

Cŏmplĭcō, ās, ārĕ. *Plier, rouler.* Rūdēntēm cŏmplĭcō. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 3. *Id. Merc.* I, 2. 80). *Voy.* Plico.

Cŏmplōrō, ās, ārĕ. *Déplorer.* Sē mŏdō, dēsērtōs mŏdō cŏmplōrāssĕ pĕnātēs. *O.* Ēt grăvĭtĕr quæstū Chārmē cŏmplōrāt ānĭlī (*Ciris*, 285). *Voy.* Deploro.

Cŏmplōsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Complodo *ou* Complaudo. ‖ Cŏmplōsæ mānŭs. *Mains rapprochées comme pour applaudir.* Cŏmplōsās tĕnŭīssĕ mānŭs. *L.* (II, 292. Alii leg. *compressas*).

Cŏmplūrēs, ă *et arch.* ĭă, *gén.* ŭm. *Beaucoup de, nombreux.* Cŏmplūrēs ălĭōs, dōctōs ĕgŏ quōs ēt ămīcōs. *H.* Mūlta ădvĕnĭēntī, ŭt fit, nŏva hīc cŏmplūrĭă. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 6. De quo cf. *Donat.*; *Gell.* 5, 21; *Charis.* 1, 56 et 100; *Prisc.* 3, 601).

Cŏmplūrĭēs. *Bien des fois.* Sēnsī ĕgŏ jām cŏmplūrĭēs. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 65. Cf. *Gell.* 5, 21, et *Fest.*) *Voy.* Sæpe.

Cŏmplūscŭlī, æ, ă. *Déjà un peu nombreux.* Nōn hĕrcle, ădŏlēscēns, jam hōs dĭēs cŏmplūscŭlōs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 43. Adde *Ter. Hec.* I, 2, 102. Cf. *Prisc.* 3, 611).

† Cŏmplūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Compluo. *Tombé en pluie.* Sānguĭnĕm Jūstī... Fĕrrē cŏm-

plūtūm grĕmĭō jŭvābĭt. *Prud.* (*Peri.* 1081. Verbum habet et *Solin.* 10).

Cōmpōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et syncop.* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Réunir des matériaux, fonder, bâtir.* Urbĕm tūtā cōmpōnĕrĕ tĕrrā. *V.* Circā Jūtūrnæ cōmpōsŭĕrĕ lăcŭs (templa). *O.* SYN. Pōnō, stātŭō, condō, cōnstĭtŭō. *Voy.* Ædĭfĭco. ‖ *Façonner.* Pĕrquĕ sŭōs intŭs nŭmĕrōs cōmpōnĭtŭr ĭnfans. *O.* SYN. Fingō, cōnfĭcĭō. ‖ *Rapprocher, réunir.* Cōmpōnĕrĕ lăbrā lăbellĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 62). Cōmpōnēns mānĭbŭsquĕ mānŭs ătquĕ ōrĭbŭs ōrā. *V.* SYN. Cōmmittō, jūngō, cōnjūngō. ‖ *Mettre aux prises, faire combattre.* Hunc aūdĕt sōlum cōmpōnĕrĕ fātis. *Sil.* Quīnām sē lūmĭnĕ cæcō Cōmpōsŭīt nōbis? *Id.* Cūm Placĭdēĭānō hīc cōmpōnĭtur. *Enn.* (apud *Non.* 4, 415, et *Cic. Opt. Gen. Orat.* 17). SYN. Cōmmittō, oppōnō. ‖ *Au fig. Mettre en ordre, arranger, régler.* Īs gĕnŭs ĭnăōcĭle ăc dispĕrsŭm mōntĭbŭs ăltĭs Cōmpōsŭīt. *V.* Spōntĕ mĕā cōmpōnĕrĕ cūrās. *Id.* Ōmnĕ vĭdĕrĕs Nūmĕn ad hānc cultŭs cōmpōsŭissĕ sŭōs. *O.* Majŭs ŏpŭs, mōrĕs cōmpōsŭissĕ sŭōs. *Id.* Nĕc bĕnĕ mĕndācī rīsŭs cōmpōnĭtŭr ōrĕ. *Tib.* (III, 6, 35). Făcĭēm cōmpōnĕrĕ pūgnæ. *Id.* (IV, 1, 104). SYN. Fingō, fōrmō, īnfōrmō, ăptō, ōrdĭnō. ‖ *Apaiser, calmer.* Sēd mōtŏs præstăt cōmpōnĕrĕ flŭctŭs. *V. Voy.* Sedo. ‖ *Faire reposer.* Pătrĭă sĕnĭŭm cōmpōnĕrĕ tĕrrā. *St.* Ŏcŭlos cōmpōnĕrĕ vĭrgā. *V. Fl.* (Adde *Sil.* VII, 204). ‖ *Arranger ses membres sur un lit; faire coucher.* Pōst, ŭbĭ jām thălāmĭs sē cōmpōsŭĕrĕ, sīlĕtŭr. *V.* Ăntĕ dĭēm clausō cōmpōnĕt Vĕspĕr Ōlўmpo. Vīx dēfessa sĕnēm pæssŭs cōmpōnĕrĕ mĕmbra. *Id.* ‖ *Réunir les restes, ensevelir.* Tū mĕă cōmpōnĕs ossă. *Prop.* (II, 19, 21). Mĕmbraquĕ dispĕrsī pelagō cōmpōnĕrĕ Māgnī. *L.* Tōroquĕ Mōrtŭă compŏnar. *O.* (Adde *V. Fl.* VII, 208; *Sen. Thyest.* 455). *Voy.* Sepelio. ‖ *Arranger un différent, réconcilier.* Āvērsōs sōlŭī cōmpōnĕrĕ ămīcōs. *H.* Lætī compōnĭtĕ fœdŭs. *V.* Nōn nōstrum ĕst tantās cōmpōnĕrĕ lītēs. Cōmpōnī fœdĕrĕ bĕllŭm. *Id.* SYN. Jūngō, cōnciliō. ‖ *Composer.* Primŭs in hūnc ŏpĕris compōnĕrĕ cārmĭnă mōrēm. *H.* Quōs ĕgŏ cōmpōsŭī (elegos). *O.* SYN. Condō, scrĭbō. *Voy.* Scribo. ‖ *Comparer.* Pārvīs compōnĕrĕ māgnă sōlēbam. *V.* Clădī cōmpōnĕrĕ clădēm. *O. Voy.* Comparo.

Cōmportō, ās, ārĕ. *Transporter ensemble.* Sēmpĕrquĕ rĕrentēs Cōmportārĕ jŭvāt prædās. *V.* Sī quĭs ēmāt cĭthărās, ēmptās cōmportĕt ĭn ūnŭm. *H.* ‖ †*Au fig.* Quæ, căptīvā tŏrī, nōmĕn cōmportat ĭnānĕ Cōnjŭgĭs. *Alcim.* (*ad Sor.* 194).

Cōmpŏs, ŏtis. *Qui jouit de, qui a obtenu.* Īnsĕquĕre, ĕt vōtī pŏstmŏdō cōmpŏs ĕrīs. *O.* Ĕt sŭum hĕrŭm făcĭĕt lĭbertātĭs cōmpŏtĕm. *Pl.* (*Capt. prol.* 41). Cōmpŏs mĕmōrābĭlĭs aūsī. *Sil.* Cōmpŏtĕ vōtō rĕddŭnt grātēs. *Sen.* (*Ag.* 365). PHR. Victor propŏsĭtī. *H.* ‖ — ănīmī, mēntĭs, *et qqf. absolt. Qui a sa raison.* Vīx sānæ Nīsēĭă cōmpŏs Mēntĭs ĕrat. *O.* Vīx sŭm cōmpŏs ănīmī. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 12). Trĕpĭdārĕ mētŭ vīx cōmpŏs ĭmīlcē. *Sil.* ‖ † *arch. en mauv. part, et av. l'abl.* Ærūmnōsam ĕt mĭsĕrĭārŭm cōmpŏtĕm. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 32). Prōbrīs cōmpŏtĕm scīs. *Næv.* (apud *Non.* 6, 45. Adde *Att. ibid.* 12, 14). Vīx cōmpŏs mēntĕ rĕfŭgīt (*Culex*, 189).

† Cōmpōscō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Posco. Bēllăquĕ cōmpōscēns, ărcŭs ătquĕ Hĕrcŭlis ārmă. *Capel.* (V, p. 136).

Cōmpŏsĭtĭō, ōnis. *f. Composition, parties constitutives.* Īpsă dēmōnstrāt sŭbēssĕ cōmpŏsĭtĭō nōmĭnĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 155).

Cōmpŏsĭtō. *adv. D'après un plan arrêté, de concert.* Cōmpŏsĭtō rūmpit vōcĕm. *V.* Cōmpŏsĭtō factum ĕst. *Ter.* (*Phor.* V, 1, 29).

Cōmpŏsĭtŏr, ōris. *m. Qui met en ordre.* Plūs sĭbī pērmīsit cōmpŏsĭtōrĕ sŭō. *O.*

† Cōmpŏsĭtūră, æ. *f. Liaison des parties.* Ĕt fĕrĭūnt ŏcŭlōs turbāntĭa cōmpŏsĭtūræ. *Lr.* (IV, 327).

Cōmpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Compono. *Arrangé, disposé, mis en ordre.* Cōmpŏsĭtīs spīrāvit crīnĭbŭs aūră. *V.* Cōmpŏsĭtī nŭmĕro īn tūrmās. *Id.* ‖ *Au fig. Uni, allié.* Dīsjĭcĕ cōmpŏsĭtām pācĕm. *V.* Tām bĕnĕ cōmpŏsĭtum sōllĭcĭtārĕ tŏrŭm. *O.* SYN. Jūnctŭs. ‖ *Calme, en repos, apaisé.* Blāndăquĕ cōmpŏsĭtās aūră sĕcūndĕt ăquās. *O.* Mārĕ cōmpŏsĭtum. *Id.* Cōmpŏsĭtis vēnĕrāntŭr ārmis. *H.* SYN. Plăcĭdŭs, quiētŭs. ‖ *Couché ou enseveli.* Sī bĕnĕ cōmpŏsĭtus sōmnō vĭnōquĕ jăcēbĭt. *O.* Cōmpŏsĭtī cĭnĕrēs. *Id.* Mōllĭtĕr ĭn plăcĭdō lĭttŏrĕ cōmpŏsĭtăm. *Pp.* (I, 11, 14). Cōmpŏsĭtīs plēnæ gĕmŭĕrūnt ōssĭbŭs ūrnæ. *L. Voy.* Sepultus, Sopitus, Recubans. ‖ *Composé.* Cōmpŏsĭtum quō sit tēmpŏrĕ, quōquĕ lŏcō (opus). *O.* SYN. Cōndĭtŭs, scriptŭs. ‖ *Convenu, concerté.* Cōmpŏsĭtă rĕpĕtāntŭr hōrā. *H.* Cōmpŏsĭtīs vĕrbĭs. *O.*

Cōmpŏstŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Compositus. Nūnc placĭdă cōmpŏstŭs pācĕ quĭēscit. *V.* Quō mēmbrā sōlō cōmpŏstă quĭēscŭnt. *Juvc.* (IV, 380).

† Cōmpŏtĭō, ĭs, īrĕ. *arch. Faire jouir.* Piscātū nŏvō mĕ ŭbĕrī cōmpŏtīvīt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 6). ‖ Cōmpŏtĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Jouir.* Īta hīc mĭsĕră sōlīs lŏcīs cōmpŏtĭtă. *Pl.* (*Rud.* 1, 3, 52).

Cōmpŏtŏr, ōris. *m. Qui boit ensemble.* SYN. Cōmbĭbŏ.

Cōmpŏtrīx, ĭcis. *f. Qui boit ensemble.* (*Ter. And.* I, 4, 4.)

Cōmprĕcāns, tis, *et* Cōmprĕcātŭs, ă, ŭm. *Qui prie, a prié.* Ĕt tristĕ lævā cōmprĕcāns sācrum manū. *Sen.* (*Med.* 680). Aūt tūrĕ cōmprĕcātam ŏpōrtŭīt. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 108).

Cōmprĕcŏr, āris, āri. *d. Prier.* Cœlēstūmquĕ fīdēm sūprēmā cōmprĕcŏr hōrā. *Cat.* (64, 191). Cўthĕrēăquĕ, cōmprĕcŏr, aūsīs Ādsĭt, ălĭt. *O.* Heūs, ăbī, întro, ĕt cōmprĕcārĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 42). *Voy.* Precor.

Cōmprĕhēndō, *et syncop.* Cōmprēndō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Prendre, saisir.* Dīcānt, ŏcĭ ăbstŭlĕrūnt, cōmprēhēndĭtĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 5, 20). Rōbŏră cōmprēndĭt, frondēsquĕ ēlāpsŭs īn ăltās (ignis). *V.* Cōmprēndĭt gūttŭră mōrsū. *L.* Cōmprēndĭtŭr ĭgnĭbŭs æggĕr. *O.* SYN. Prĕhēndō, prēndō, căpĭō, rapĭō, ārrīpĭō. ‖ *Embrasser, renfermer.* Ōmnēs scĕlĕrūm cōmprēndĕrĕ fōrmās. *V.* Quāntum ĭmpŭlsă vălĕt cōmprēndĕrĕ lāncĕă nōdō. *Sil.* Cōmprēndĕrĕ dictīs. *O.* Nĕc cōmprēhēndī vērsĭbŭs nōstrīs vălĕt. *Prud.* (*Peri.* 2506). SYN. Cōmplĕctŏr, cōntĭnĕō, cōnclūdō. ‖ *Comprendre, concevoir.* Nĕc pŏtĕs ŏbtūsō cōmprēndĕrĕ tālĭă sēnsū. *Juvc.* (II, 210). SYN. Intēllĭgō, æssĕquŏr, cōncĭpĭō.

Cōmprēhēnsŭs, *et syncop.* Cōmprēnsŭs, ă, ŭm. *Pris, saisi.* Tēr frustrā cōmprēnsă, mānŭs ēffŭgĭt ĭmāgō. *V.* ‖ *Contenu.* Sīve īn ūnō cōmprēhēnsă, sīve ērīt vērbō pārī. *T. Maur.* (*Syll.* 670).

Cōmprēssĭō, ōnis. *f. Action de serrer.* Cōmprēssĭō pōrro ĕst īn ūtrāquĕ dissōnōră. *T. Maur.* (*Litt.* 106. Adde *Pl. Pseud.* I, 1, 64).

† Cōmprēssŏr, ōris. *m. Qui a un commerce illégitime.* (*Argum.* 2 in *Pl. Aul.* 7.)

Cōmprēssŭs, ă, ŭm. *Pressé, serré.* Prægrăvĕ cōmprēssā faucĕ pĕpĕndīt ŏnŭs. *O.* Cæsărĭēs cōmprēssā mănū. *L.* Hæc ĕgŏ mĕcŭm Cōmprēssīs ăgĭtō lăbrīs. *H.* ‖ *Apaisé.* Cōmprēssŭs ĕt ōmnĭs ĭmpĕtŭs. *V.* Ĕt ămŏr cōmprēssŭs ĕdĕndī. *Id.* SYN. Sēdātŭs, plăcātŭs. ‖ *Comparat.* Cōmprēssĭŏr ălvō (*Moret.* 54).

† Cōmprēssŭs, ūs. *m. Commerce illégitime.* (*Ter. Ad.* III, 4, 29; *Pl. Amp. prol.* 109.)

Cōmprĭmō, ĭmīs, essī, essŭm, ĕrĕ. *Presser, serrer.* Cōmprĭmat ōrdĭnĭbŭs vĕrsŭs. *O.* Tānquām cōmprēssā mănū sĭt. *Lr.* (VI, 868, de terra). SYN. Prĕmŏ, cōnstrĭngŏ, strĭngŏ, ārctŏ. *Voy.* Arcto. ‖ — ŏcŭlōs. *Fermer les yeux à quelqu'un.* Īllĕ mĕōs ŏcŭlōs cōmprĭmăt, īllĕ tŭōs. *O.* (Adde *Carm. ad Liv.* 160). SYN. Claudŏ. ‖ *Déshonorer, faire violence.* (*Pl. Epid.* IV, 1, 3; *Ter. Ph.* V, 8, 29; *Mart.* IV, 66, 11). *Voy.* Vitio. ‖ *Au fig. Arrêter, contenir, réprimer.* Pōstquām vōcĕ mănūquĕ Mūrmŭrā cōmprēssĭt. *O.* Cōmprĭmĕ grēssŭm. *V.* Cōmprĭmĭt ēnsĕm (deus). *Sil.* Cōmprĭmĕ tēlă mănū. *St.* Pōsthāc cōmprĭmĭtō mănŭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 29). SYN. Prĕmŏ, rēprĭmŏ, cōntĭnĕŏ, cōhĭbĕŏ, cōĕrcĕŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. ‖ — vōcĕm, lĭnguăm, mĕ. *Se taire.* Lĭnguăm cōmprĭmēs Pōsthāc. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 88). Sēd cōmprĭmūnda ēst mĭhī vōx ătque ōrātĭŏ. *Id.* (*Ps.* I, 4, 16). Cōmprĭmĕ tē; nĭmĭŭm tĭnnis. *Id.* (*Cas.* II, 3, 32). ‖ — ălĭquĕm. *Faire taire.* Nōn ĕgŏ tĕ cōmprĭmĕrĕ pōssŭm sīnĕ mălō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 81).

Cōmprōbātŭs, ă, ŭm. *Prouvé, confirmé.* Ætātĕ nōstrā cōmprōbăta ănti quĭtās. *Prud.* (*Peri.* 2824).

Cōmprōbŏ, ās, ārĕ. *Approuver, prouver, confirmer.* Laŭdāt, ĕt hōrtātŭ cōmprōbăt ăctă sŭŏ. *O.* Rēbŭsque ŭt cōmprōbĕt ōmĕn. *Id.* Lĕpĭdī mōrēs tūrpem ōrnātŭm făcīlĕ făctīs cōmprōbānt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 94). *Voy.* Probo.

Cōmpsī *ou* Cōmsī. *parf. de* Como.

Cōmptŭs *ou* Cōmtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Como. *Orné, peigné.* Sānguĭnĕ tūrpantēm cōmptōs dē mōrĕ căpillōs. *O.* Vittă cōmptōs prætĕndĕrĕ rāmōs. *V.* SYN. Ōrnātŭs, cultŭs, cōmpŏsĭtŭs, pĕxŭs. *Voy.* Pecto. ‖ *Au fig.* Sīmŭlātŭm cōmptă dŏlōrĕm. *L.* Lārgīrĕ cōmptŭm cārmĕn ĭnfantĭssĭmō. *Prud.* (*Peri.* 2197).

Cōmptŭs, ūs. *m. Ornement.* Vīrgĭnĕŏs cīrcŭmdătă cōmptŭs. *Lr.* (1, 87). *Voy.* Ornatus.

† Cōmpūgnāns, tis. *part. de* Compugno. *Qui combat avec.* Nēc tămĕn ĭntĕr sē tām cōmpūgnantĭă quīsquăm Ārgŭĭt aŭctōrĕm. *Prosp.* (*Ingr.* III, 177).

Cōmpŭlī. *parf. de* Compello, is.

Cōmpŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Compello, is. *Poussé.* Ipsĕ, nŏtŏ cōmpŭlsŭs ŏdĕm, Adfŏrĕt Ænēās. *V.* ‖ *Au fig.* Hāc ĕgŏ cōmpŭlsŭs, nōn ēst mīrābĭlĕ, fōrmā. *O.* Sĭtī cōmpŭlsī. *Ph.*

† Cōmpŭlsŭs, ūs. *m. Choc.* Ægris cōmpŭlsu ærĭō frăgŏr ĭntŏnăt. *Avien.* (*Prognostic.* 102. Apud *Apul. Met.* 8, est *compulsus dentium*).

Cōmpūnctŭs, ă, ŭm. *Piqué, gravé en piquant.* ‖ *Eccl. Repentant.* Ō quŏtĭēs ōrī ădmōtŭm cōmpūnctă rĕtraxit. *Alcim.* (II, 219, de Eva. *Id.* IV, 318).

Cōmpūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Piquer.* Ītă quăsī sēntēs lăbrā mĭhī cōmpūngīt bārbă. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 48). Vīdĕ nĕ dŏlōnĕ cōllŭm cōmpungăm tĭbī. *Ph. Voy.* Pungo. ‖ *Au fig. Blesser.* Ĕt quī cōmpūngūnt ăcĭēm, lăcrĭmārĕquĕ cōgūnt. *Lr.* (II, 420, de doloribus).

Cōmpūtŏ, ās, ārĕ. *Compter, supputer.* Ătquĕ sŭōs jām dĭxtrā cōmpūtăt ānnōs. *J.* (10, 245). Quot Tĭthōnĭă cōmpūtăt sĕnectŭs (annos). *St. Voy.* Numero.

Cōmpūtrescŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se pourrir ensemble* Sēd pĕrĕūnt pĕnĭtŭs cōnvŭlsī, cōnquĕ pūtrescūnt. *Lr.* (III, 344). *Voy.* Putresco.

Cōmsī. *parf. de* Como, is.

Cōmtŭs. *Voy.* Comptus.

Cōmŭm, ī. *n.* (Κῶμον). *Côme, ville de la Gaule Cisalpine, près du lac Larius.* Cōmī mœnĭă Lārĭūmquĕ lĭttŭs. *Cat.* (35, 4).

Cōnāmĕn, ĭnis. *n. Effort.* Dīxĭt, ĕt ēxīgŭō fūnĕm cōnāmĭnĕ mīsit. *O.* Dēprēnsă dŏlĕt cōnāmĭnă mōrtĭs. *Id. Voy.* Conatus.

Cōnāns, āntis. *Qui s'efforce.* Ōpprēssŭm răpĭt, ĕt cōnāntēm plūrĭmă frŭstră. *V.*

Cōnātă, ōrŭm. *pl. n. Efforts.* Quŏd făcĕre ĭntēndūnt, nĕque ădhūc cōnātă pătrāntŭr. *Lr.* (V, 388). Cĕdŏ, si cōnātă pĕrĕgīt. *J.* (15, 210). *Voy.* Conatus, us.

Cōnātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conor. *Qui s'est efforcé.* Tĕr cōnātŭs ĭbī cōllŏ dārĕ brāchĭă circŭm. *Virg.*

Cōnātŭs, ūs. *m. Effort.* Vēllĕ vĭdēmŭr, ĕt ĭn mēdĭīs cōnātĭbŭs ægrī Succĭdĭmŭs. *V.* SYN. Cōnāmĕn, cōnātă, mōlīmĕn, nīsŭs, vis. EP. Ĭngēns, vălĭdŭs, măgnŭs, fortĭs, sūmmŭs; dēbĭlĭs, ēxīgŭŭs. ‖ *Entreprise, essai.* Sēd quōnĭām tāntīs fātŭm cōnātĭbŭs obstăt. *O.* SYN. Ĭncēptŭm, cœptŭm, aūsŭm, tēntāmĕn, cōnsĭlĭŭm, prōpŏsĭtŭm, ōrsă.

Cōncăcŏ, ās, ārĕ. *act. Faire ses ordures sur.* Tōtăm tĭmēntēs cōncăcārunt rēgĭām. *Ph.*

? Cōncălĕfactŭs *ou* Cōncălfactŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concalefacio. *Échauffer.* Ōmnĭă quŏd cōntrītă, quŏd ĭgnī cōncălĕfactă. *Lr.* (IV, 700. Sed *Lamb.*, cum parte codicum, et optt. edd. habent *collabefacta*; quod præstat).

Cōncălĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être échauffé ensemble.* Bēnĕ ŭt ĭn scūtrīs cōncălĕānt, ĕt călămum ĭnjĭcĕ. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 8. *Id. Amp.* I, 3, 15). Sīmŭlācrūm strūctĭlĕ flătū Cōncălŭīssĕ dĕī. *Prud.* (*Ham.* 255). *Voy.* Caleo. ‖ *Au fig. Être épris.* (*Ter. Heaut.* II, 3, 153.)

Cōncălēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'échauffer ensemble.* Hīc dŭōrūm cārā frātrūm cōncălēscūnt pĕctŏrā. *Prud.* (*Peri.* 105).

Cōncāndĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Blanchir, s'échauffer ensemble.* Nūnquām fŭtĭlĭbŭs cōncāndŭīt ignĭbŭs æthĕr. *Manil.* (I, 881. Alii perperam leg. *excanduit*).

Cōncānŭs, ī. *m.* (Κογχανός). *Peuple Cantabre.* Ĕt lætum ĕquīnō sānguĭnĕ Cōncānŭm. *H.* (Adde *Sil.* III, 361).

† Concastigŏ, ās, ārĕ. *Comme* Castigo. Cōncāstīgāhō prō commĕrĭtă nŏxĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 5. *Id. Bac.* III, 3, 94).

Cōncăvŏ, ās, ārĕ. *Creuser, courber.* Ēst lŏcŭs, ĭn gĕmĭnōs ŭbī brāchĭă cōncăvăt ārcŭs Scorpĭŏs. *O.* Cōncăvăt ĭllĕ mănŭs, pălmāsquĕ ĭn pōcŭlă vērtĭt. *Nemes.* (3, 49). *Voy.* Cavo, Flecto.

Cōncăvŭs, ă, ŭm. *Creux.* Aūt ŭbī ŏdōr cœnī grāvĭs, aūt ŭbī cōncăvă pūlsū Sāxă sŏnānt. *V.* Cōncăvă vēlă tĕnĕt (ventus). *O. Voy.* Cavus. ‖ Cōncăvă, ōrŭm. *pl. n. Lieux creux.* Vāllēs ĕt cōncăvă sāltū (vincere). *Cl.* Cōncăvă pōntī. *Alcim.* (V, 654).

Cōncēdō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĕdĕrĕ. *n. S'en aller, se retirer, aller.* Hūc sāltēm cōncēde : hæc ārā tūtiōrēs ōmnēs. *V.* Cōncēssīt mœsta ād mānēs. Sūpĕrīs cōncēssīt ăb ōris. *Id.* Ergo ūbī cōncēssīt tēmpŭs pŭĕrīlĕ jŭvēntæ. *O. Voy.* Recedo, Abeo, Eo. ‖ *Céder.* Nēc, sī mūnĕrĭbŭs cērtēs, cōncēdāt Iollās. *V.* Nēc nōstræ făcĭlis cōncēdĕrĕ laŭdi. *Sil. Voy.* Cedo. ‖ *act. Accorder, permettre.* Ēt mē cōnsōrtēm nātī cōncēdĕ sēpulcrō. *V.* Quō mĭhī fōrtūnăm, sī nōn cōncēdŭ̆s ūtī ? *H.* Nērvōs ātquĕ cūtēm mōrtī cōncēssĕrāt ātræ. Pŭĕrīs cōncēdĕrĕ lŭdōs. *Id.* Dī făcĭlēs, pĕccāssĕ sĕmĕl cōncēdĭtĕ tūtō. *O.* SYN. Pērmittō, dō, trĭbŭō, lārgĭŏr, dōnō. PPH. Nōn ābnŭō, nōn nĕgō, nōn ĭnvidĕō. *Voy.* Do. ‖ *n. Faire une concession, admettre une chose.* Quārĕ, cōncēdō, sīt dīvēs. *Cat.* (114, 5).

Cōncĕlĕbrō, *et rarement* Cōncĕlĕbrŏ, ās, ārĕ. *Fréquenter, peupler; produire une foule.* Quæ mārĕ nāvĭgĕrūm, quæ tērrās frūgĭfĕrēntēs Cōncĕlĕbrās. *Lr.* (IV, 5. Adde *Pl. Cas.* IV, 3, 1). Pōpŭlīquĕ mŭltī cōncĕlĕbrārūnt lōcōs. *Avien.* (*Or. mar.* 448). SYN. Cĕlĕbrō, frĕquēntō. ‖ *Célébrer.* Ōmnēs dē nōbĭs cārmĭnĭcŭm cōncĕlĕbrābūntŭr dĭēs. *Pl.* (*As.* II, 2, 45). Īndictās cōncĕlĕbrāntquĕ dăpēs. *O.* Ōmnĭbŭs tē cōncĕlĕbrēnt sæcŭlōrŭm sæcŭlis. *Prud.* (*Cath.* 1416). *Voy.* Celebro.

† Cōncentŭrĭō, ās, ārĕ. *arch. assembler.* Dūm cōncentŭrĭo ĭn cōrdĕ sўcŏphāntĭās. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 159. *Id. Trin.* IV, 3, 5. *Gloss. Placidi* : « *Concenturiat*, instruit, ordinat. »)

Cōncentŭs, ūs. *m. Accord de voix ou d'instrumens, concert.* Tūnc īlle ăvĭūm cōncentŭs ĭn ægrīs. *V.* Tūm vōlŭcrēs lætīs cōncentĭbŭs æĕrā mūlcēnt. *O.* Cōncentū vīctŭs vōcisquĕ lўræquĕ. *Id. Voy.* Cantus. PPH. Cōncōrs cănŭ̆s. Vōcūm dĭscōrdĭă cōncōrs. ‖ *Au fig. Bonne intelligence.* Nūnc ægĕ, quīd nōstrūm cōncentūm dīvĭdăt, audī. *H. Voy.* Concordia.

Cōncēpī. *parf. de* Concipio.

† Cōncĕptācŭlŭm, ī. *n. Ce qui contient une chose, peut-être où elle s'engendre.* Pĕr būjŭs ălvī fīdā cōncĕptācŭlă. *Prud.* (*Peri.* 2973. *Id. Psych.* 810).

Cōncĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concipio. *Pris, reçu.* Stŭppā jăcīt flāmmās cōncĕptō prōtĭnŭ̆s ignī. *Lr.* (VI, 882). Ēxcŭtĭt vīrgĭnĕō cōncĕptās pĕctŏrĕ flāmmās. *O.* Cōncĕptō fulgŏrĕ (*Moret.* 13). ‖ *Conçu, engendré.* Jām trĭă lūstra pŭĕr fūrtō cōncĕptŭs ăgēbăt. *O.* Cўllēnēs gĕlĭdō cōncĕptum vērtĭcĕ fūdit. *V. Voy.* Genitus. ‖ *Conclu.* Cōncĕptūmquĕ ēxcūtĕ fœdŭs. *V.* ‖ Cōncĕptă vērbă. *Paroles prononcées suivant une formule prescrite.* Ūbī vērbīs cōncĕptīs sclēns lŭbēntĕr pĕrjūrārĭs. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 16. *Id. Ps.* I, 3, 119).

Cōncĕptŭs, ūs. *m. Action de concevoir.* ‖ *Fruit, progéniture.* Quŏd hōc nĕfās ? cōncĕptŭs ĭnnūptæ bŏvĭs. *Sen.* (*OEd.* 373). *Voy.* Fetus. ‖ *Intelligence.* Nōn dīspār nōstrā cōncĕptŭs mēntĭs. *Prud.* (*Ham.* 674).

Cōncĕrtŏ, ās, ārĕ. *n. Combattre, débattre.* Trĭclĭnĭă tēmplĭs Cōncĕrtānt. *Manil.* (V, 507). Nēsclŏ quĭd cōncĕrtāssĕ cum hērō. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 3. Adde *Capel.* I, p. 22).

† Cōncēssŏ, ās, ārĕ. *Comme* Cesso. Nūnquām cōncēssāvīmŭs lăvārī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 9. *Id. As.* II, 2, 24).

Cōncēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concedo. *Accordé, permis.* Cōncēssă pŭdĕt īrĕ vĭă, cīvēmquĕ vidērī. *L.* Bўblĭs ĭn ĕxēmplo ēst, ŭt ămēnt cōncēssă pŭĕllæ. *O.* SYN. Dătŭs, pērmīssŭs, lĭcĭtŭs, jūstŭs, lēgĭtīmŭs. PPH. Nōn nĕgātŭs, nōn ou haŭd vĕtĭtŭs.

Cōnchă, æ. *f.* (κόγχη). *Poisson à coquille.* Ēbrĭă Bālānō vēnī mŏdō cōnchă Lŭcrīnō. *M.* (XIII, 82). Mītŭlŭs ēt vilēs pēllēnt ŏbstantĭă cōnchæ. *H.* SYN. Cōnchўlĭŭm, ŏstrĕŭm. *Voy.* Ostreum. ‖ *Coquille.* Ōstrĕăquĕ ĭn cōnchīs tūtă fŭĕrē sŭ̆ĭs. *O.* SYN. Tēstă. ‖ *Coquillage d'où l'on tirait la pourpre.* Pūrpŭră Thēssălĭcō cōnchārŭm tīnctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 505). Strātĭs cōnchă Sidōnĭdĕ tinctĭs. *O.* SYN. Cōnchўlĭŭm, mūrĕx. *Voy.* Purpura. ‖ *Perle.* Vēstĭs, ĕt ē Rūbrō lūcīdă cōnchă mārī. *Tib.* (II, 4, 30). Ēt vēnīt ē Rūbrō cōncha Ērўcīnă sōlō. *Pp.* (III, 11, 6). SYN. Ūnĭō, băccă. *Voy.* Unio. ‖ *Conque marine, sorte de trompette.* Cærŭlĕūm Trītōnă vōcat, cōnchăquĕ sōnantī ĭnspīrārĕ jŭbēt. *O.* Cāvă dūm pērsōnăt æquōră cōnchă. *V.* Audīt vēntōsă pērflantēm lĭttŏră cōnchă. *L. Voy.* Tuba. ‖ *Conque, coquille sur laquelle Vénus était portée.* Ĭnquĕ sŭ̆ă dūcēt sŭpĕr æquŏră cōnchă. *St.* (*Silv.* I, 2, 118). ‖ *Vase fait avec un coquillage.* Fŭndĕ căpăcĭbŭs ŭnguēntă dĕ cōnchīs. *H.* Cōnchă sălĭs pūrī. *Id.*

† Cōnchĕŭs, ă, ŭm (*de* κόγχος). *De coquille, de perle.* Cōnchĕa băccă mārĭs prētĭo ēst (*Culex* 67).

Cōnchĭs, ĭs. *f.* (κόγχος). *Fève avec son écorce.* Ēt bĕnĕ sī cœnās, cōnchīs ĭnūnctă tĭbī ēst. *M.* (VII, 77, 2). Sī cōnchēm tōtĭēs mĕăm cŏmēssēs. *Id.* (V, 40, 10). Cūjŭs cōnchĕ tŭmēs ? *J.* (3, 294).

Cōnchītă, æ. *m.* (κογχίτης). *Pêcheur de coquillages.* (*Pl. Rud.* II, 2, 5. Scribitur et *conchyta.*)

Cōnchўlĭātŭs, ă, ŭm. *Teint en pourpre.* (*Pl. Pseud.* I, 2, 14. Alii aliter legunt.)

Cōnchўlĭŭm, ĭī *et synér.* ī. *n.* (κογχύλιον). *Poisson à coquille, coquille.* Nōs, ĭnquām, cœnāmŭs āvēs, cōnchўlĭă, pīscēs. *H.* Lūbrĭcă născēntēs ĭmplēnt cōnchўlĭă lūnæ. *Id.* Pīscēs, cōnchўlĭă, sūmĕn. *M.* (XI, 53, 13). SYN. Cōnchă. ‖ *Coquille qui fournit la pourpre.* Tīnctă tĕgīt rōsĕō cōnchўlī pūrpŭră fūcō. *Cat.* (64, 49). Pūrpŭră tōrrētŭr cōnchўlī pērlĭtă fūcō. *Ser. Sam.* (*vs.* 803. Sic et *Lucret.* VI, 1072). SYN. Cōnchă, mūrĕx. ‖ *Vêtement de pourpre.* Hōrum ĕgŏ nōn fŭgĭām cōnchўlĭă ? *J.* (3, 81. *Id.* 8, 101). *Voy.* Purpura.

Cōnchўtă. *Voy.* Conchita.

Cōncĭdēns, tĭs. *Qui tombe.* Cœlī rēgĭă cōncĭdēns. *Sen.* (*H. OEt.* 1112). *Voy.* Cadens.

1. Cōncĭdŏ, ĭs, ĭdī, ĭdĕrĕ (*de* Cado). *n. Tomber, souv. tomber mort.* Cōntĭgĭmŭsquĕ mānŭm quā cōncĭdĭt ĭlĭă tēllŭs. *V.* Ictæquĕ jŭvēncæ Cōncĭdĕrānt. *O. Voy.* Cado. ‖ *Tomber, cesser.* Cōncĭdŭnt vēntī. *H.*

2. Cōncĭdŏ, ĭs, ĭdī, īsŭm, ĭdĕrĕ (*de* Cædo). *Couper.* Ēt māgnōs scrōbĭbŭs cōncĭdĕrĕ mēntēs. *V.* SYN. Cædō. ‖ *Frapper de manière à déchirer.* Vīcĭnōs hŭmĭlēs răpĕre, ēt cōncĭdĕrĕ tōrīs. *J.* (6, 414. Adde *Pl. Amp. Prol.* 85).

Cōncĭĕō, ēs. *Voy.* Concio, is.

Cōncĭlĭābŭlŭm, ī. *n. Lieu où l'on s'assemble, rendez-vous.* Ūt sōlĕt ĭn ĭstīs fĭĕrī cōncĭlĭābŭlĭs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 47. *Id. Trin.* II, 2, 38; *Prud. Apoth.* 778).

Cōncĭlĭāns, tĭs. *Qui concilie, conciliateur.* Pārtēs cōncĭlĭāntĭs ăgām. *O.* SYN. Cōncĭlĭātŏr.

Cōncĭlĭātŏr, ōris. *m. et* Cōncĭlĭātrīx, īcĭs. *f. Qui gagne, séduit.* Cōncĭlĭātrīx quæ ĕrăt. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 17. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 86).

Cōncĭlĭātŭs, ă, ŭm. *Assemblé, réuni.* Nōn ĕx ūllōrūm cōnvĕntū cōncĭlĭātă. *Lr.* (I, 603). SYN. Jūnctŭs, cōnjūnctŭs. ‖ *Acheté.* Fŭgĭtīvē, prōdī, mălē cōncĭlĭātē. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 2. Adde *Pl. Pseud.* 1, 2, 1). Ūt bĭbăt ĭllĕcĕbrās mălē cōncĭlĭātă vōlŭptās. *Prud.* (*Ham.* 379). ‖ *Au fig. Gagné.* Fēmĭnă cōncĭlĭātă vīrō. *Cat.* (68, 130).

† Cōncĭlĭātŭs, ūs. *m. Union, adhérence.* Quōrūm cōndēnsō măgĭs ōmnĭă cōncĭlĭātū Ārctārī pōssūnt. *Lr.* (I, 575. *Id.* II, 133). SYN. Cōncĭlĭūm.

Cōncĭlĭō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Unir, faire adhérer.* Ōmnĭă quæ sūrsūm quŭm cōncĭlĭāntŭr ĭn ăltō. *Lr.* (V, 466. *Id.* II, 901). *Voy.* Jungo. ‖ *Au fig. Gagner, rendre bienveillant.* Ĭstĕ tĭbĭ dōmĭnām cōncĭlĭābĭt ămōr. *M.* (XII, 52, 14). Ăntĕ, dĕōs hŏmĭnī quōd cōncĭlĭārĕ vălērĕt, Făs ĕrăt. *O.* Trŭcēs hæc fĭstŭlă taurōs Cōncĭlĭāt. *Calp.* (4, 60). SYN. Dēvincĭō, mŭlcĕō. PPH. Prōnŭm, făcĭlĕm rĕddō, ēffĭcĭō. ‖ *Faire un mariage.* Nōn mē nŭpsistī cōncĭlĭāntĕ sĕnī? *O.* Rōmă jŭgālēs Cōncĭlĭārĕ tōrōs. *St.* Thălāmīs ēt vīrgĭnĕ pāctă Cōncĭlĭāt rēgēs. *V. Fl.* ‖ *Procurer.* Mĕzĕntĭŭs ārmă Quæ sĭbĭ cōncĭlĭĕt. *V.* Tū mĭhĭ quōdcūnque hōc rēgnī, tū scēptra Jŏvēmquĕ Cōncĭlĭās. *Id.* Cuī pōssĭnt ĭncōmmŏdă cōncĭlĭārī. *Lr.* (III, 879). SYN. Pārŏ, cōmpārŏ, ăffĕrŏ. ‖ *Faire agréer.* Ēt dĭctīs ārtēs cōncĭlĭāssĕ sŭās. *O.* Ingĕnĭō făcĭēs cōncĭlĭāntĕ plăcēt. *Id.* SYN. Cōmmendŏ. ‖ †*arch. Acheter.* Cōncĭlĭāvīstī pulchrĕ. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 36. *Id.* IV, 3, 69). ‖ *qqf. Mêler.* Grămĕn hўōscўămī cēræ sēvōquĕ vĕtŭstō Cōncĭlĭā. *Ser. Sam.* (*vs.* 754).

Cōncĭlĭŭm, ĭi. *n. Jonction, union, adhérence.* Pārtĭum cōncĭlĭō quæ cōnstānt prīncĭpĭōrūm. *Lr.* (I, 484. *Id.* II, 109 et 119). SYN. Cōncĭlĭātŭs, cœtŭs. ‖ *Ordint. Assemblée, conseil.* Ille ē cōncĭlĭō mŭltīs cŭm mĭllĭbŭs ībăt. V. Ămēnă plōrūm Cōncĭlĭă. Cōncĭlĭum hōrrēndŭm. *Id.* SYN. Cœtŭs, cōnsēssŭs, cōnvēntŭs.

Cōncĭnēns, tis. *Qui chante ou rend des sons ensemble.* Spīrārĕ flătū cōncĭnēntēs cōnsŏnō. *Prud.* (*Peri.* 3129). *Voy.* Consonus.

Cōncĭnnātĭō, ōnis. *f. Arrangement.* ‖ *Au fig. Composition.* Cāvēsquĕ nē sīt trīstĭs ēt dŭlcī cārēns Ămārā cōncĭnnātĭō. *Aus.* (*Epist.* 15, 3).

† Cōncĭnnātŏr, ōris. *m. Qui arrange, artisan.* (Quod vocabulum perperam *Ausonio* tribuitur, *Epist.* 16, 15, claudicante versu).

Cōncĭnnātŭs, ă, ŭm. *Arrangé, préparé.* Lĕpĭdēquĕ cōncĭnnātăm rĕfĕrām tempĕrī. *Pl.* (*Men.* III, 2, 2, de palla).

Cōncĭnnē. *adv. Bien, convenablement, élégamment.* Ōrnāta ūt lĕpĭdē! ūt cōncĭnne! ūt nōvē! *Pl.* (*Epid.* II, 2, 38. *Id. frag. Cistel.* apud *Maium*).

Cōncĭnnō, ās, ārĕ. *Arranger, préparer, faire, rendre.* Quōd sŭpĕrēst, cōnsuētūdō cōncĭnnăt ămōrĕm. *Lr.* (IV, 1279). Dēdĭt ăllă mŭlĭĕr, ūt cōncĭnnāndām dărĕm. *Pl.* (*Men.* V, 1, 33, de palla). Cērĕbrum ĕxcūtĭām, quī mē ĭnsānŭm vērbĭs cōncĭnnāt sŭīs. *Id.* (*Capt.* III, 4, 69). Quāntum hŏmŏ bĭlĭnguis sæpĕ cōncĭnnĕt mălī. *Ph.* SYN. Pārŏ, cōmpārŏ, strŭŏ, ēffĭcĭō, făcĭō.

Cōncĭnnŭs, ă, ŭm. *Bien ajusté, convenable, élégant, agréable.* Vīrgō cōncĭnnă făcĭlĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 77). Ăge ūt tĭbĭ cōncĭnnum ēst. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 33). Quĭd cōncĭnnă Sămŏs? *H.* Cōncĭnnŭs ămīcīs Pōstŭlăt ūt vīdĕātŭr. *Id.* SYN. Āptŭs, cōnvĕnĭēns, ĕlĕgāns. ‖ *Compar.* Vērsŭs paŭlō cōncĭnnĭŏr. *H.* (Adde *Lucret.* IV, 1272).

Cōncĭnō, ĭs, cĭnŭī, cĕntŭm, cĭnĕrĕ. *Chanter avec.* Ād vădă Mæandrī cōncĭnĭt ălbŭs ŏlŏr. *O.* Vī ctōrī laudēs cōncĭnŭīssĕ Jŏvī. *Tib.* (II, 5, 89). *Voy.* Cano. ‖ *En parlant de la trompette.* Nōn plă cōncĭnŭīt cŭm raucō clāssĭcă cōrnū. *L.*

1. Cōncĭō, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ, *et arch.* Cōncĭĕō, ēs, īvī, ītŭm, īrĕ. (*Diom.* 1, 374, *Cieo* inter verba recenset quæ in compositis ordinis declinationem mutant: *Cieo, accio, concio. Accieo* quoque est obsoletum.) *Assembler, exciter, soulever.* Dī sūnt īrātī tĭbĭ, Quī cōncĭērĕ cōgĭtēs tāntŭm mălī. *Afran.* (apud *Non.* 2, 165. Adde *Att. ibid.*) Quīppe ētĕnĭm prīmō quāsī quēmdām cōncĭēt æstŭm. *Lr.* (VI, 828, præsenti tempore). Fūlmĭnăque, ēt tŏnĭtrūs, ēt nīmbōs cōncĭēt ātrōs. *Sil.* (XII, 611, et præsenti tempore. Sed alii libb. *concitat*). Jūpĭtĕr ēt tĕnĕbrās, frĕmĭtūs, ēt mūrmŭră cōncĭt. *Lr.* (VI, 409). Quāntās tŭrbās cōncīvī īnscīēns! *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 17). Quāntō Scўthĭām mōlīmĭnĕ Pērsēs Cōncĭērĭt. *V. Fl.* Ămphĭtrŭō āctūtum ūxōrī tŭrbās cōncĭĕt, Ātque īnsĭmŭlābĭt ĕăm prōbrī. *Pl.* (*Amp.* 1, 2, 14). *Voy.* Cieo.

2. Cōncĭō, ōnis. *f. Assemblée.* Aŭrĭbŭs īntēntīs ĕxspēctāt cōncĭō, quĭdnăm. *Prud.* (*Psych.* 814). Quam hŏc dĭē, quum īn cōncĭōnĕm mĕdĭām mē ĭmmērsī mīsĕr. *Pl.* (*Men.* III, 1, 3). ‖ *Harangue. Voy.* Oratio.

† Cōncĭpĭlō, ās, ārĕ. *arch. Comme* Compilo. *Saisir, prendre.* Quem ĕgo ōllātĭm jām jām cōncĭpĭlābŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 61. Adde *Næv.* apud *Fest.*)

Cōncĭōnātŏr, ōris. *m. Qui harangue en public. Voy.* Orator.

Cōncĭōnŏr, ārĭs, ārī. *d. Haranguer en public.* SYN. Ōrŏ, dīcŏ. PPH. Vērbă făcĭō. ‖ † Cōncĭōnŏr. *Le même.* Cōncĭōnātūrūm plēbs sēdŭlă circūmsīstīt. *Sid.* (*Pan.* 2782).

Cōncĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, recevoir.* Cōncĭpĕrĕt flammās, tōtūsquĕ ārdēscĕrĕt ăxīs. *O.* Cōncĭpĭt Īrĭs ăquas. Lăcŭs ēt flūmĭnă vīrēs Cōncĭpĭūnt. *Id.* Sīve ĭndĕ ŏccŭltās vīrēs ēt păbŭlă tĕrræ Pīnguĭă cōncĭpĭūnt. *V.* Ergo ŭbĭ cōncēpit fūrĭās. *Id.* SYN. Căpĭŏ, æccĭpĭŏ, dūcŏ, trăhŏ, cōmprēndŏ, rĕcĭpĭŏ, răpĭŏ, ădmittŏ. ‖ *Concevoir, engendrer.* Pĕr tĕ quŏnĭăm gĕnŭs ōmne ănĭmāntŭm Cōncĭpĭtŭr. *Lr.* (I, 4). Quĕm plŭvĭō Dănăē cōncēpĕrāt aŭrō. *O. Voy.* Gigno. ‖ *Concevoir, méditer.* Fōrsĭtăn ēt lūcōs illĭc, ūrbēsquĕ, dŏmōsquĕ Cōncĭpĭās ănĭmō. *O.* Ănĭmō mājōră căpăcī Cōncĭpĭt. *Id.* SYN. Căpĭŏ, pĕrcĭpĭŏ, vōlvŏ, vērsŏ, mēdĭŏr, ăgĭtŏ, mōlĭŏr. ‖ *Énoncer d'après une formule.* Plēnĭssĭmā cōncĭpit hērōs Vērbă. *O.* Cōncĭpĕrĕ prĕcēs... vōtă. *Id. Voy.* Conceptus. ‖ — fœdŭs. *Jurer amitié, faire une alliance.* Ēt cōncĭpĕ fœdŭs. *V.*

Cōncīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concīdo. *Coupé.* Lĭgnă sĕnex mĭnŭit, cōncīsăquĕ cōnstrŭit ăltē. *O.* ‖ *Déchiré de coups.* Pŭlsātŭs rŏgăt, ēt pūgnīs cōncīsŭs ădōrat. *J.* (3, 300). SYN. Cæsŭs. ‖ *Divisé.* Cōncīsum ārgentum īn tĭtŭlōs făcĭēsquĕ mĭnūtās. *J.* (14, 291).

Cōncĭtātŭs, ă, ŭm. *Poussé, excité.* Sīc cōncĭtātăm rēmĭge ēt vēlō rătĕm. *Sen.* (*Thyest.* 458). SYN. Actŭs, ĭmpŭlsŭs. ‖ *Rapide.* Tĭbĭ cōncĭtātŭs sŭbstĭtĭt mūndŭs. *Sen.* (*Ag.* 827). *Voy.* Citus.

† Cōncĭtātŭs, ūs. *m. Impulsion.* Prĕssŭs dĕxtĕrĭōrĕ cōncĭtātū. *Sid.* (*Pan.* 3440).

Cōncĭtō, ās, ārĕ. *Exciter, pousser.* Ĕquum ĭn mĕdĭōs, mŏrĭtūrŭs ĕt ĭpsĕ, Cōncĭtăt. *V.* Cōncĭtăt ĕurŭs ăquās. *V. Fl.* Fŭgĭēntĭbŭs ĭnstăt, ĕt ăgmĕn Cōncĭtăt Āntĭphătēs. *O.* Pŏpŭlī mĭhī cōncĭtăt īrăm. *Id.* SYN. Ĕxcĭtō, sŭscĭtō, mŏvĕō, ĭmpĕllō, ăgō, cĭĕō. *Voy.* Excito. ‖ *Au fig.* Fābŭlă nullă tŭās dē nōbĭs cōncĭtĕt aurēs. *Pp.* (III, 15, 45). Ĕt sĭbĭ nŏcĭvŭm cōncĭtānt pĕrīcŭlŭm. *Ph.*

1. Cōncĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concieo. *Poussé.* Mūrālī cōncĭtă nūnquăm Tōrmēntō sĭc săxa frĕmūnt. *V.* Cōncĭtŭs īrā. *Id.* Pŭlsō Thўās ūtī cōncĭtă tўmpănō. *H.* SYN. Ĭmpŭlsŭs, mōtŭs, ăctŭs. ‖ *Rapide.* Ĕt ĭn cŭbĭlĕ cōncĭtō prŏpĕrāt grădŭ. *Ph.* Māvōrs cōncĭtŭs. *V. Voy.* Celer.

2. Cōncĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concio. *Assemblé.* Ĭndĕ rŭūnt tōtō cōncĭtă pĕrīcŭlă mūndō. *L.* Rŭīt ē spārsō cōncĭtă măpālī Āgrēstum mānŭs. *V. Fl.*

Cōnclāmātŭs, ă, ŭm. *Qui retentit de cris.* Vīdĕrĭs ĭmmēnsīs quŭm cōnclāmātă quĕrēlīs Săxă. *M.* (IX, 46, 5). *Voy.* Sonans. ‖ *Appelé trois fois, en parlant d'un mort.* Quŭm cŏrpŏră nondŭm Cōnclāmātă jăcēnt. *L.* Dēpōsĭtō jām cōnclāmātŭs ĭn ævō. *Aus.* (*Idyl.* 5, 15).

† Cōnclāmĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Conclamo. Cōnclāmĭtārĕ tōta ŭrbe ĕt prædicĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* 1, 1, 51).

Cōnclāmō, ās, ārĕ. *Crier, nommer à haute voix.* Dūcēndum ăd sēdēs sĭmŭlācrum, ōrāndăquĕ dīvæ Nūmĭnă, cōnclāmant. *V.* Ītăllăm prīmŭs cōnclāmăt Āchātēs. *Id. Voy.* Clamo. ‖ *Appeler trois fois un mort avant de le brûler. Voy.* Conclamatus. ‖ *Au fig.* Cōnclāmātŭm ēst. *C'en est fait, plus d'espoir.* Desīnĕ, jām cōnclāmātum ēst. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 56. Ubi *Donat.*). ‖ *Appeler, invoquer.* Aūxĭlĭŭm vŏcat, ĕt dūrōs cōnclāmăt agrēstēs. *V.* Cōnclāmăt sŏcĭōs. *O. Voy.* Voco. ‖ *qqf. Retentir.* Plānctŭ cōnclāmăt ūtĕrquĕ Ĭsthmŏs. *St.*

Cōnclāvĕ, ĭs. *n. Chambre.* Currĕrĕ pĕr tōtŭm pāvĭdī cōnclāvĕ, măgisquĕ. *H.* Ĕt cōnclāvĭbŭs ōmnĭbŭs sōlēbās. *M.* (V, 45, 6). Meārum ædĭum ĕt cōnclāvĭum. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 24. *Id. Most.* III, 2, 157, *conclavia*). SYN. Cŭbĭcŭlŭm, cēllă, cămĕrā.

Cōnclūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Fermer, enfermer.* Pārs aptārĕ lŏcum tĕcto, ĕt cōnclūdĕrĕ sŭlco. *V.* Cōnclūdĕrĕ fōllĭbŭs aūrās. *H.* Cōnclūdĕrĕ vērsŭm. *Id. Voy.* Claudo, Includo. ‖ *Boucher.* Vēl pĭcĕ, vēl mōllī cōnclūdĕrĕ vūlnĕrā cērā. *V. Fl.* SYN. Ōbtūrō. ‖ *Au fig.* Tōt mĕ nūnc rēbŭs mĭsĕrŭm cōnclūdit patēr. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 80. *Id. And.* II, 3, 12; *Eun.* V, 9, 17).

Cōnclūsŭs, ă, ŭm. *Enfermé.* Suāvĕ lŏcŭs vŏcī rĕsōnāt cōnclusŭs. *H.*

Cōncōctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concoquo. *Cuit ensemble.* Cōncōctōsquĕ sŭō cōntāctōs pĕrdĕrĕ vīrō. *Lr.* (II, 852). ‖ *Digéré.* Dūmmŏdŏ, quŏd căpĭās, cōncoctŭm dĭdĕrĕ possis Ārtŭbŭs. *Lr.* (IV, 635).

Cōncŏlŏr, ōris. *m. f. n. De même couleur.* Cāndĭda pĕr sĭlvam cŭm fĕtū cōncŏlŏr ălbō. *V.* Flōs dē sānguĭnĕ cōncŏlŏr ōrtŭs. *O.* PPH. Cuī cŏlŏr ĭdĕm. Cŏlōrĕ tinctŭs ĕōdĕm. ‖ *Au fig. Semblable.* Cōncŏlŏr ērrŏr. *Prud.* (*Sym.* 1681).

? Cōncōpŭlō, ās, ārĕ. *Unir.* Dēnīquĕ rēs aūro ārgēntŭm cōncōpŭlăt ūnă. *Lr.* (VI, 1077. Sic *Lamb.* cum parte librorum. Item *Eichst.*, nisi quod habet *auro aurum*).

† Cōncōmĭtātŭs, ă, ŭm. *Accompagné.* Queis cōncōmĭtātă rĕctĕ dĕvēnĭāt dŏmŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 10).

† Cōncōmĭtŏr, ārĭs, ārī. *d. Accompagner.* Vēl, quāndo ĭtĕr ĭrĕ pārārĕs, Mīlĭă prægrēssŭs cōncōmĭtātă tŭōs. *Fort.* (I, 184). Cæsarĭō cōncōmĭtāntĕ sŭō. *Id.* (III, 380).

Cōncŏquŏ, ĭs, ōxī, ōctŭm, ŏquĕrĕ. *Faire cuire ensemble.* Ĭtem ŭt Mēdĕă pĕllăm cōncŏxĭt sĕnĕm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 80). *Voy.* Coquo. ‖ *Faire digérer, digérer.* Prōdĕrĭt hōc stŏmăchō, vĭĕtās ĕt cōncŏquĕt ēscās. *Ser. Sam.* (*vs.* 329). Pulchrĕ cōncoquĭtis : nīhĭl tīmĕtīs. *Cat.* (23, 8). ‖ — mē. *Se miner de douleur.* Ĕgŏ mĕ ĕt cōncŏquo, ĕt măcĕro, ĕt dēfĕtīgŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 2).

Cōncōrdāns, tis. *Qui est d'accord.* Stŏlĭcă pōst ĭpsōs, sĕd cōncōrdāntĭbŭs ĭpsīs. *Sid.* (*Pan.* 2578). *Voy.* Concors.

Cōncōrdĭă, æ *f. Concorde, accord, union.* Quīd mĭhī, sī tāntō fēlīx cōncōrdĭă bēllō Ēxstĭtĕrĭt? *Pp.* (III, 4, 41). Pārvīs dīvēs cōncōrdĭă rēbŭs. *Sil.* Quīd vĕlĭt ŭt pŏssĭt rērŭm cōncōrdĭă discōrs. *H.* Pācem ĭntĕr sēsĕ cōncĭlĭānt; cōnfĕrŭnt cōncōrdĭām. *Enn.* (apud *Auct. ad Heren.* 2). SYN. Pāx, ămīcĭtĭă, *qqf.* fœdŭs. EP. Cāndĭdă, fēlīx, ōptātă. *Voy.* Pax. PHR. Illĭc jŭstō pondĕrĕ rērŭm Vĕtĕrĕm sērvānt sīdĕră pācĕm. *Boet.* Hæc cōncōrdĭă tēmpĕrāt æquis Ēlĕmēntă mŏdīs. *Id.* ‖ *La Concorde, déesse, fille de Jupiter et de Thémis. Elle avait à Rome, au pied du Capitole, un temple où se tenaient les assemblées du sénat.* Jānŭs ădōrāndŭs, cŭm quō Cōncōrdĭă mītīs. *O.*

† Cōncōrdĭs. *ancien nomin. pour* Concors. (*Cæcil.* apud *Prisc.* 7, 764, et 6, 726.)

† Cōncōrdĭtās, ātĭs. *f. arch. Comme* Concordia. Concordĭtātem hospĭtĭō ādjūnctam. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 151).

Cōncōrdĭtĕr. *De bon accord.* Ālтērnŭm sĕrĭtōtĕ dīēm cōncōrdĭtĕr ămbō. *Enn.* (apud *Charis.* 2, 177). Sāne illī ĭntĕr sē cōngrŭūnt cōncōrdĭtĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 14). Rēddĭtŭr, ĕt dūlcēs cōncōrdĭtĕr ēxīgĭt ānnōs. *O.* PPH. Ūnă *ou* cōncōrdī mēntĕ. Stŭdĭīs, ānĭmīs cōncōrdĭbŭs.

Cōncōrdŏ, ās, ārĕ. *n. S'accorder, être de bon accord.* Sī cōncōrdābĭs cum illā, hăbēbis quæ tŭăm. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 83). Ĕt sēnsīt vārĭōs, quāmvīs dīvērsă sŏnārēnt, Cōncōrdārĕ sŏnōs. *O.* Pĕr mē cōncōrdānt cārmĭnă nērvīs. *Id.* SYN. Cōnsēntĭō, cōnsŏnō, cōnvĕnĭō.

Cōncōrs, ōrdĭs. *Qui est d'accord, de bonne intelligence.* Cōncōrdēs stăbŭlī fātōrŭm nūmĭnĕ Pārcæ. *V.* Cōncōrdēs ănĭmās. *Id.* Nūnc dŭō cōncōrdēs ănĭma mŏrĭēmŭr ĭn ūnă. *O.* SYN. Ūnānĭmĭs, ūnānĭmŭs. ‖ *En parlant d'une chose.* Frēnă jŭgō cōncōrdĭă fĕrrĕ. *V.* Cōncōrdēs ēgĕrŭs ānnōs. *O.* Cōncōrdēs mēnsæ. *L.* Ĭnsānă cōncōrs. *Sil.* ‖ *Dont le son s'accorde avec.* Cōncōrdēm cĭthăræ mŏvīt pĕr cārmĭnă lĭnguăm. *Sil.* SYN. Cōnsŏnŭs. ‖ † *compar.* Ĕt mŭltō fĭăt cīvĭtās cōncōrdĭŏr. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 7).

† Cōncrēbrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'augmenter.* Quŭm lĕvĭs ăltĕrnō zĕphўrŭs cōncrēbŭĭt eurō (*Ciris*, 25). *Voy.* Crebresco.

Cōncrēdĭtŭs, ă, ŭm. *Confié.* Ātque ĭstŭc aūrŭm quŏd tĭbĭ ĕst cōncrēdĭtŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 45).

Cōncrēdŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Confier.* Vēl quĭbŭs ōbsessos possit concrēdĕrĕ murōs. *V.* Quŭm gnātŭm vēntīs cōncrēdĕrĕt Ægeūs. *Cat.* (64, 213). Cōncrēdĕrĕ nūgās. *H.* Mēssēnĭōnī cum ārgēntō cōn-

crēdidī. *Pl.* (*Men.* V, 1, 2). SYN. Crēdō, cōmmittō. ‖ *n. Se fier.* Sēd quōnīām nōn ēs vēritūs cōncrēdĕrĕ nōbīs. *Pp.* (1, 10, 11). *Voy.* Confido. ‖ *qqf. Assigner, attribuer.* Sūmmīs sī fōrtĕ pūtās cōncrēdĕrĕ causīs Tāntum ŏpŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 157).

† Cōncrēdŭām, Cōncrēdŭī, Cōncrēdŭō. *arch. pour* Concredam, Concredidi, Concredidero. Ne in mē mūtāssīs nōmēn, sī hŏc cōncrēdŭō. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 48). Ēi ĕgo āmōrem ōmnēm mĕŭm Cōncrēdŭī. *Id.* (*Cas.* II, 8, 42). *Voy.* Creduam.

Cōncrĕmō, ās, ārĕ. *Faire brûler ensemble.* Ūt cōncrēmārēm prōlīs āc thălāmī rōgōs. *Sen.* (*Hip.* 1216. *Id. Phæn.* 346). Quī dūm corpŏrā cōncrĕmāndā sōlvit. *Prud.* (*Peri.* 1885). *Voy.* Uro.

† Cōncrĕpārĭŭs, ă, ŭm. *Qui fait du bruit.* Cōnsŭlcānt frōntem, ĕt ōrĕ cōncrĕpārĭō (*Prol. suppos.* ad *Pl. Bac.* 2).

† Cōncrĕpĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Concrepo. Strīdĕrĕ, vīrgārŭm cōncrĕpĭtārĕ frăgŏr. *Prud.* (*Peri.* 3388).

Cōncrĕpō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Craquer, faire du bruit, retentir.* Cȳmbălă Thēbānō cōncrĕpŭērĕ dĕō. *Pp.* (III, 16, 6). Ærĭfĕræ cōmĭtūm cōncrĕpŭērĕ mānŭs. *O.* Sēd fŏrĭ' cōncrĕpŭīt hīnc ā vīcīnō sĕnĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 76). *Voy.* Crepo. ‖ *act. Faire retentir.* Tēmĕsæăquĕ cōncrĕpăt ærā. *O.* Ēt Tārtēssĭăcā cōncrĕpăt ærā mānū. *M.* (XI, 17, 4). SYN. Pĕrsŏnō, *par ext.* pŭlsō, quătĭō. ‖ *qqf. Réciter.* Cārmĭnă cōmpōnāt, dēclāmĕt, cōncrĕpĕt; ōmnēs. *Petr.* (*Sat.* 137). *Voy.* Crepo.

Cōncrēscō, ĭs, crēvī, crētŭm, crēscĕrĕ. *n. Se former par la réunion de diverses parties, s'épaissir, se durcir.* Ōmnĭa, ĕt ĭpsĕ tĕnĕr mūndī cōncrēvĕrĭt ōrbĭs. *V.* Gĕlĭdŭs cōncrēvīt frīgŏrĕ sānguĭs. Cōncrēscūnt sŭbĭtæ currēntĭ ĭn flūmĭnĕ crūstæ. Pūtrēs cōncrēscĕrĕ fungōs. *Id.* Ĭmbrĭbŭs gĕlĭdīs cōncrēscĕrĕ vēntīs. *O.* Ōbdūctō cōncrēscūnt sānguĭnĕ flŭctŭs. *L.* Vīdī ĕgŏ rūgōsō tūssīm cōncrēscĕrĕ cōllō. *Pp.* (IV, 2, 65). SYN. Cōĕō, cōālēscō, cōgŏr, dēnsŏr, dēnsĕŏr, ĭndūrēscō, *qqf.* gĕlŏr, cōngĕlŏr. *Voy.* Induresco, Gelor. ‖ *qqf. Croître.* Sēd nūllă facūltās Pōmōrŭm stērĭlī frōndĭs cōncrēvĕrăt ŭmbrā. *Juve.* (III, 658). Āssuētō dŏcŭīt dīgnām cōncrēscĕrĕ tēmplō. *Alcim.* (*ad Sor.* 59). *Voy.* Cresco.

Cōncrēssĕ. *sync. pour* Concrevisse. Hās cōncrēssĕ pŭtānt. *O.*

Cōncrētĭō, ōnĭs. *f. Aggrégation de parties.* Mātĕrĭæquĕ grăvīs cōncrētĭŏ; sūccŭs ăb ăltō. *Avien.* (*Arat.* 10).

Cōncrētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Concresco. *Durci, figé.* Ēt lăc cōncrētŭm cūm sānguĭnĕ pōtăt ĕquīnō. *V.* Cōncrētōs sānguĭnĕ crīnēs. *Id.* Nĭx ācrī cōncrētă prŭīnā. *Lr.* (III, 20). SYN. Cōăctŭs, dēnsātŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs, *qqf.* glăcĭātŭs. ‖ *Au fig. Qui s'est durci avec, invétéré.* Cōncrētam ēxēmit lăbēm. *V.* Mūltă dĭū cōncrētă mŏdīs ĭnŏlēscĕrĕ mīrīs. *Id.* ‖ *Sec, sans larmes.* Quūm mĕă cōncrētō sīccă dŏlōrĕ fŏrēnt. *O.* ‖ *Épaissi, obscur.* Quūm clārām lūcĕm cōncrētō lūmĭnĕ lūnă ăbdĭdĭt. *Cic.* (*de Consul.* in lib. *de Div.* 1, 11). ‖ ? *Ramassé.* Sŭōs brĕvĭtĕr cōncrētŭs ĭn ārtŭs. *Pp.* (IV, 8, 41. Alii leg. *curvatus, contractus*). ‖ † *qqf. Comme* Cretus. *Né, engendré.* Ōmnĕ bŏnūm mundō cōncrētum, ĕt tēmpŏrĕ pārtŭm. *Prosp.* (*Epigr.* 88, 1).

? Cōncrĭbillō. *Voy.* Conscribillo.

† Cōncrīmĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Accuser.* Ūt sī illīc cōncrīmĭnātus sīēt ādvorsus mīlĭtēm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 87).

† Cōncrŭcĭŏr, ārĭs, ārī. *pass. Souffrir à la fois.* Lædĭtŭr ĭn nōbĭs, nōn ōmnī cōncrŭcĭāmŭr Cōrpŏrĕ. *Lr.* (III, 149).

† Cōncŭbāns, tĭs. *Qui couche avec.* Nūdām Cālēnō cōncŭbāntēm prōfĕrāt. *Sulpitia* (apud *Schol. Juven.* ad *Sat.* 6, 536).

Cōncŭbĭă nŏx. *Une des divisions de la nuit chez les Romains, moment assez avancé de la nuit.* Quūm Gāllī fūrtīm nŏctū sūmma ārcīs ădōrtī Mœnĭă cōncŭbĭă. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 1, 4. Cf. *Non.* 2, 175; *Varr. L. L.* 5, 2). SYN. Cōncŭbĭtŭm.

Cōncŭbīnă, æ. *f. Concubine.* Nēmpæ īstīc ăĭs ēsse hĕrīlēm cōncŭbīnăm? *Pl.* (*Mil.* II, 2, 66). Vēntĭlăt frīgŭs Sŭpīnă prăsīnō cōncŭbīnă flăbēllō. *M.* (III, 82, 10). SYN. Ămīcă, pēllĕx, mœchă. *Voy.* Pellex.

Cōncŭbīnātŭs, ūs. *m. Concubinage.* Īllăm mĭnōrem ĭn cōncŭbīnātūm sĭbī. *Pl.* (*Pœn. prol.* 102. *Id. Trin.* III, 2, 64).

Cōncŭbīnŭs, ī. *m. Amant.* Quōd nūbīs, Prŏcŭlīnă, cōncŭbīnō. *M.* (VI, 22, 1). Cōncŭbīnĕ, nŭcēs dă. *Cat.* (61, 152). SYN. Ămātŏr.

Cōncŭbĭtŭs, ūs. *m. Accouplement, commerce.* Cōncŭbĭtū vĕtĭtō nātūræ pōllŭĕ fœdŭs. *O.* Cōncŭbĭtŭs prōhĭbĕrĕ vāgŏs. *H.* Ēxcĕptōs lēgĭbŭs hŏrrēt Cōncŭbĭtŭs. *L.* Quōd nĕc cōncŭbĭtū ĭndulgēnt. *V.* SYN. Cŏĭtŭs, ămŏr, *qqf.* cōnjŭgĭŭm, cōnnŭbĭŭm. EP. Vĕtĭtŭs, ĭmpūrŭs, vāgŭs, nĕfāndŭs. ‖ *Place à table.* Quærĭs cōncŭbĭtŭs? ĭntĕr ūtrămquĕ fŭī. *Pp.* (IV, 8, 36).

Cōncŭbĭtŭm, ī. *n. Comme* Concubia nox. Cōncŭbĭtŭm sīt nŏctĭs, prĭūsquam ād pōstrēmŭm pĕrvēnĕrĭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 44). ‖ 2. *Comme* Concubitus. (*Enn.* apud *Non.* 4, 292.)

Cōncŭbĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Concubia.

Cōncŭlcō, ās, ārĕ. *Fouler aux pieds.* Pĕdĭbŭsquĕ vīrum cōncŭlcăt ĕquĭnis. *O.* (*Met.* XII, 374. Sic bene, quanquam alii leg. *proculcat*). Cōncŭlcāt nudūm pĕrcŭrrēns ōrbĭtă līmŭm. *Alcim.* (V, 605). *Voy.* Calco. ‖ *Au fig.* Nām cŭpĭdē cōncŭlcātŭr nĭmĭs ăntĕ mĕtūtŭm. *Lr.* (V, 1139).

Cōncumbō, bĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Coucher ensemble, à côté.* Ēvāndrī prōfŭgæ cōncŭbŭĕrĕ bŏvēs. *Pp.* (IV, 1, 4). ‖ *Avoir commerce.* Vōs ĕgŏ cūm vēstrīs cōncŭbŭīssĕ vīrīs. *O.* (Adde *Ter. Hec.* III, 3, 33; *Juv.* 6, 190).

† Cōncŭpīēns, tĭs. *arch. Désirant, avide de.* Cūrāntēs māgnā cūm cūrā, cōncŭpīēntēs Rēgnī. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48).

Cōncŭpĭō, ĭs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Désirer ardemment.* Aūt sī quĭd ūnquām tālĕ cōncŭpīvērĭs. *H.* Quī cōncŭpīstī sŭbĭtō rēgālēs ŏpēs. *Ph. Voy. le suiv.*

Cōncŭpīscō, ĭs, ĕrĕ. *Désirer ardemment.* Quōd rēgēs dŏmĭnĭquĕ cōncŭpīscunt. *M.* (II, 68, 7). Quĭd cōncŭpīscām quærĭs ērgŏ? dormīrĕ. *Id.* (X, 74, 12). *Voy.* Cupio.

† Cōncūrō, ās, ārĕ. *Avoir soin avec.* Prō dīgnĭtāte ŏbsonī hæc cōncūrĕt cŏcŭs. *Pl.* (*Bac.* 1, 2, 23).

Cōncūrrēns, tĭs. *Qui court ensemble, qui s'entrechoque.* Nōn cĭtĭŭs Scўllăm, vĕl cōncūrrentĭă sāxă. *J.* (15, 19).

Cōncūrrō, rrĭs, rrī, rsŭm, rrĕrĕ. *n. Courir ensemble.* Sēd glŏmĕrārĕ mānŭm bĕllō, ĕt cōncūrrĕrĕ ĭn ārcĕm. *V.* Cōncūrrūnt trĕpĭdæ cōmĭtēs. *Id.* Pŭppĭs ăd aŭxĭlĭŭm sŏcĭæ cōncūrrĭt. *L.* SYN. Cūrrō, ăccūrrō, ădvŏlō, cōnvŏlō, cŏĕō, cōnflŭō. PHR.

Cōncūrsu āccēdĕrĕ māgnō. *V.* Īngēntēm cōnātum āffŭīssĕ nōvōrum Īnvēnto ādmīrāns nūmĕrūm. Omnisquĕ rĕlictīs Tūrbă flŭīt cāstrīs. *Id.* ‖ *S'entrechoquer.* Cȳcłādas, aut montēs cōncūrrĕrĕ montĭbŭs ātŏs. *V.* Omnĭă vēntōrūm cōncūrrĕrĕ prœlĭă vīdi. *Id.* Sīdĕrā sīdĕrĭbŭs cōncūrrent. *H.* Cōncūrrit dĕxtĕrā lævæ. *H.* SYN. Īmpingŏr, cōnflīgŏ. ‖ *Combattre.* Audētquĕ vīrīs cōncūrrĕrĕ vīrgŏ. *V.* Aūsūs cōncūrrĕrĕ cōmĭnŭs hōsti. *O.* Quĭd ĕnĭm? cōncūrrĭtŭr: hōræ Mōmentō, etc. *H. Voy.* Pugno. ‖ *Concourir, se rapporter.* Tōt cōncūrrunt vērīsimĭlĭa. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 19. *Id. And.* III, 2, 31). SYN. Cōngrŭŏ, cōnspīrŏ, cōnvĕnĭŏ.

Cōncūrsāns, tis. *frég. de* Concurrens. Trĕpĭdē cōncūrsāns, ŏccŭpāta īn ōtĭō. *Ph.* Mandātīs Chrīstī cōncūrsāns tūrbā sŭōrum. *Juvc.* (IV, 788).

Cōncūrsŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Concurro. Nunc hīnc, nunc īllinc ābrŭptī nūbĭbŭs īgnēs Cōncūrsant. *Lr.* (II, 214. *Id.* III, 496). Bis dūōdēna sĕnum cōncūrsat glōrĭă vātum. *Fort.* (III, 345).

Cōncūrsŭs, ūs. *m. Concours.* Quĭd vŭlt cōncūrsŭs ād ănnĕm? *V.* Īngĕns cōncūrsŭs ād ĭpsă Corpŏrā. *Id.* EP. Māgnŭs, īngens, cĕlĕbĕr, frĕquēns. *Voy.* Turba. ‖ *Choc, rencontre.* Cōncūrsĭbŭs æquŏr Āstrāī turbant. *O.* Nōstrīs cōncūrsĭbŭs întŏnat æthēr. *Id.* SYN. Cōnflictŭs.

† Cōncūrvŏ, ās, ārĕ. *Comme* Curvo. Nōn flĕxĭbĭlĕm mē cōncūrvāsti, ŭt cārpĕrēs. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7).

Cōncussī. *parf. de* Concutio.

Cōncussŭs, ă, ŭm. *Secoué.* Nĕc dē cōncussā tāntŭm plŭit īlĭcĕ glāndis. *V.* ‖ *Au fig. Ébranlé.* Mēns cōncussa mĕtŭ. *V.* Et cōncussā fĭdēs. *L.* SYN. Quassātŭs, lăbāns, nūtāns.

† Cōncussŭs, ūs. *m. Ébranlement.* Māgnōquĕ rĕpĕntĕ Cōncussū lātē dissērpunt īndĕ trĕmōrēs. *Lr.* (VI, 545. *Ib.* 289). *Voy.* Motus.

† Cōncūstōdĭŏ, īs, īrĕ. *Garder ensemble.* Vōs vēstrōs nātōs cōncūstōdītĕ, pārĕntēs (*Anthol.* II, p. 83).

Cōncŭtĭŏ, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Secouer, ébranler.* Ægĭda concŭtĕrĕt dextra, nimbosquĕ cĭĕrĕt. *V.* Nūtŭ cōncŭtit ōrbĕm. Cōncŭtĭt ōssă mĕtŭs. Ūndāntĭă lōra Cōncussĕrĕ jŭgīs. *Id.* Īngēnti bĕllōrum Rōmă tŭmultŭ Concŭtĭtŭr. *L.* SYN. Quatĭŏ, āgĭtŏ, mŏvĕŏ, cōmmŏvĕŏ, cĭĕŏ, cōnclĭŏ. ‖ *Au fig. Secouer.* Fēcundŭm cōncŭtĕ pectŭs. *V.* Dēnīquĕ tĕ ĭpsŭm Cōncŭtĕ. *H.* Excāndŭĭt, ĕt sē Cōncussĕre ămbæ. *J.* (10, 327).

Cōndăllĭum, ĭī. *n. Bague que portaient les esclaves.* Cōndăllĭum ĕs oblĭtŭs, pōstquām thērmŏpŏtāsti gŭttŭrĕm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 7. *Ib.* 15).

? Cōndălŭs. *Voy.* Cordalus.

Cōndătē, ĭs. *n. Nom de plusieurs villes de la Gaule, particulièrement en Armorique. D'où* Cōndās, ātis, *et* Cōndātīnŭs, ă, ŭm. Cōndātem ād pōrtum, sī mŏdŏ dēprōpĕrēs. *Aus.* (*Epist.* 5, 32). In Cōndātinō dicĕris dēgĕrĕ vīcō. *Paul. Nol.* (*Epist. ad Aus.* 10, 249).

† Cōndĕcĕt. *unip. Il convient.* Māgis pŭdōrem, quam aūrum, gĕrĕrĕ cōndĕcĕt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 92. *Id. Amp.* II, 2, 90; *Cas.* III, 5, 24). Illam āppārĕrĕ cōndĕcĕt. *Titin.* (apud *Non.* 4, 111. Ubique præsenti tempore). *Voy.* Decet.

† Cōndĕcŏrātŭs, ă, ŭm. *Orné.* Ŏvă pārirĕ sŏlĕt gĕnŭ' pĕnnis cōndĕcŏrātum. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 10).

† Cōndĕcŏrŏ, ās, ārĕ. *Orner.* Dignis dignă locă pictūrīs cōndĕcŏrāvīt. *Auct. vetus* (apud *Plin.* 35, 10). Potēstās cōndĕcŏrāndī lūdōs scēnicōs. *Ter.* (*Hec. prol.* 38. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 98; *Pers.* IV, 2, 2).

† Cōndēmnābĭlĭs, ĕ. *Condamnable.* Ēt nōstræ stūdĭum nōn cōndēmnābĭlĕ musæ. *Pallad.* (*Insit.* 11).

Cōndēmnātŭs, ă, ŭm. *Condamné.* Pœnŭs, ād āffĭctos cōndēmnātosquĕ rĕcurrĕ. *Sid.* (*Pan.* 561). *Voy.* Damnatus. ‖ — vōtī. *Obligé par un vœu.* Nunc eīus vōtī cōndēmnātŭs immŏlāvit hōstĭam. *Titin.* (apud *Non.* 4, 111. Adde *Turpil. ibid.*) SYN. Dāmnātŭs, rĕūs. *Voy.* Damno.

Cōndēmnŏ, ās, ārĕ. *Condamner.* Quam īn trĭbū, quum āpertō căpĭtĕ sōntēs cōndēmnānt rĕōs. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 16). *Voy.* Damno. ‖ *Blâmer.* Jūstă mărītāndī cōndēmnāt vincŭla sĕxūs. *Prud.* (*Sym.* 1878). Cōndēmnās Ănўtō pălĭēntĕ vēnēnum. *Sid.* (*Pan.* 2651). *Voy.* Culpo.

Cōndēnsĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Cōndēnsŏ, ās, ārĕ. *Condenser, épaissir.* Tūm pŭtăt ĭd flĕrī quōd sē cōndēnsĕăt āĕr. *Lr.* (I, 392). *Voy.* Denseo.

Cōndēnsŭs, ă, ŭm. *Serré, pressé.* Nātæ nēquīdquam ălтārĭă circŭm Cōndēnsæ. *V.* Cōndēnsæ lĭttŏrĕ pŭppēs. *Id.* Tāndĕm cōndēnsīs æctæ tēstūdĭnĭs ārmis. *Sil. Voy.* Densus.

† Cōndēpsŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *arch. Méler, faire macérer.* Pārtem īnsipāvī, cōnclūsī, cōndēpsŭī. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 181. Sic melius quàm ut alii, *insipui*).

Cōndĭcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Convenir, promettre, s'engager pour un prix.* Ād cœnam āllĭquō cōndĭcām fōrās. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 38. *Id. Men.* I, 2, 15). Victōrīs laūdēm cuīdam pyctæ ŭt scrībĕrĕt, Cērtō cōndīxit prĕtĭō (Simonides). *Ph. Voy.* Promitto.

Cōndictŭs, ă, ŭm. *Convenu, fixé.* Dūm mŏdŏ cōndictās vītānt īn vāllĭbŭs ŭlmōs. *Calp.* (11, 8). Vŭlcānō cōndictă dŏmŭs. *Grat.* (*Cyn.* 433). Sī stātŭ' cōndictŭs cum hōste întercēdit dĭēs. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 5). SYN. Dictŭs, fixŭs, præscriptŭs.

Cōndĭdī. *parf. de* Condo.

† Cōndignē. *adv. Dignement, convenablement.* Condignē est pæter ejus morātus mortĭbus. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 22. *Id. Cas.* I, 1, 42; *Aul.* III, 4, 6). *Voy.* Digne.

† Cōndignŭs, ă, ŭm. *Digne.* Ēcāstŏr cōndignŭm dŏnŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 39). *Voy.* Dignus.

Cōndimēntŭm, ī. *n. Assaisonnement.* Quæ sălls ădmixtō tūndātŭr cōndīmēntō. *Ser. Sam.* (*vs.* 750). Dīque ōmnēs pĕrdānt, cŭm cōndīmēntis tŭīs! *Pl.* (*Ps.* III, 2, 48). SYN. Cōndītĭŏ, cōndītūra. EP. Suāvĕ, dŭlcĕ, grātŭm, ŭtŭlĕ, ācrĕ. ‖ *Au fig.* Mŭlĭĕbrīs lăcrĭmă condīmēntum mălĭtiæ est. *P. Syr.* Nām quod pōstrēmum est cōndīmēntum fābŭlæ. *Pl.* (*Pœn. ult.*, de plausu).

Cōndĭŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Assaisonner.* Ēt quādrīngentīs nŭmmīs cōndīrĕ gŭlōsŭm. *J.* (11, 19). Tērrēstrēs pĕcŭdēs cĭcĭmāndrō cōndĭō. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 46). Meās qui ēsĭtābŭnt ēscās quās cōndīvērō (*Ib.* 41). PHR. Cōndīmēntis, dŭlcī sāpōrĕ tempĕrō. Cōndīmēntă miscĕō, ădhĭbĕō. Dūlcēm sāpōrēm ădspĕrgō. ‖ *Au fig.*

Cōndiscĭpŭlă, æ. *f. Compagne d'étude.* Hāc cōndiscĭpŭlā, vĕl hāc magistrā. *M.* (X, 35, 15).

Cōndiscĭpŭlŭs, ī. *m. Condisciple.* Rhētŏrā Lŭcĭŏlŭm, condiscĭpŭlum ātquĕ māgistrŭm. *Aus.* (*Prof.* 3, 1). Ēt cōndiscĭpŭlī tĭbī ōbsĕquentīs. *Sid.* (*Pan.* 2193). PHR. Hūnc mihī cōnjūnxīt stŭdĭīs cōmmūnĭbŭs ætās. *Cl.*

Cōndiscŏ, ĭs, dĭdĭcī, dĭscĕrĕ. *Apprendre avec,*

apprendre, *s'habituer*. Ārs fīt, ŭbi á tĕnĕrīs crīmĕn condiscĭtŭr āmīs. *O*. Paŭpĕrĭēm pătī Condiscăt. *H*. Ēāpsĕ mĕrūm condidĭcit bĭbĕrĕ. *Pl*. (*Curc*. I, 3, 4). Condiscĕ, Pўlădē, pătrīs ēxēmplō fīdēm. *Sen*. (*Ag*. 941). *Voy*. Disco, Assuesco.

1. Condĭtĭō, ōnis. *f*. † *arch*. *Création*, *ouvrage*. Sīmŭlācrum structĭlĕ flătŭ Cōncălŭissĕ dĕī; dŏmĭnŭm quŏquĕ condĭtĭōnī Impōsĭtŭm. *Prud*. (*Ham*. 19). ‖ *Condition*, *état*. Sōrtīs ĕt ēxcūsă condĭtĭōnĕ mĕæ. *O*. Crĕdĭbĭlĕ ēst fĭĕrī condĭtĭōnĕ lŏci. *Id*. Mĭhī mōrtīs ădēmpta ēst Condĭtĭō. *V*. SYN. Fortūnă, sōrs, stătŭs. ‖ *Condition*, *engagement*, *promesse*. Sī pŏtĕram aŭdĭtă condĭtĭōnĕ căpī. *O*. Condĭtĭō mĕlĭŏr sī tĭbī nŭllă, vĕnī. *M*. (XI, 53, 2). Āccēpīt condĭtĭōnĕm, dein quæstum ŏccĭpīt. *Ter*. (*And*. I, 1, 53.) SYN. Lex, pactum, promissum. ‖ Sŭb condĭtĭōnĕ. *Sous condition*. Āccīpĕ sŭb certă condĭtĭōnĕ prĕcĕs. *O*. Hărum aŭtĕm mātrĕm fēcīt hērēdĕm sĕnex Sŭb condĭtĭōnĕ. *Ph*. ‖ *Particulièrement*: *Mariage*. Ūt ĕam ĭn sē dīgnăm condĭtĭōnĕm collŏcĕm. *Pl*. (*Trin*. 1, 2, 122. *Id*. *Aul*. III, 5, 2; *Stic*. 1, 2, 81). ‖ *qqf*. *Manière*, *façon*. Ēt quæ cōnsuĕrūnt gīgnī, gignĕntŭr ĕădĕm Condĭtĭōnĕ. *Lr*. (II, 300). SYN. Ratĭō, mŏdŭs. ‖ *Au plur*. *Richesses*. Āttălĭcīs condĭtĭōnĭbŭs Nūnquām dīmŏvĕās. *H*.

2. Condĭtĭō, ōnis. *f*. *Assaisonnement*. *Voy*. Condimentum.

1. Condĭtŏr, ōris. *m*. *Créateur*, *fondateur*, *auteur*. Rōmānæ condĭtŏr ārcĭs. *V*. Mundi communis condĭtŏr. J. (15, 148). Condĭtŏr Īlĭădŏs. *Id*. (11, 178). Condĭtŏr ārtĭs. *O*. SYN. Ēxstrŭctŏr, fundātŏr, fabrĭcātŏr, crĕātŏr, mōlītŏr, aŭctŏr. ‖ *qqf*. *absolt*. *Écrivain*. Hŭmĭlis tāntīs sim condĭtŏr actĭs. *Tib*. (IV, 1, 4, Adde *Ovid*. *Fast*. VI, 21). *Voy*. Scriptor.

2. Condĭtŏr, ōris. *m*. *Qui assaisonne*. Cĭcōnĭārŭm Rūfŭs īstĕ condĭtŏr. *Vet*. *Epigr*. (apud *Porphyr*. ad *Hor*. *Sat*. II, 2, 50). *Voy*. Coquus.

1. Condĭtŭs, ă, ŭm. *part*. *p*. *de* Condo. *Serré*, *mis en réserve*. Condĭtă pōst frŭmēntă. *H*. Condĭtă quō quærīs cōnsŭlĕ. *M*. (XIII, 111, scil. massica). SYN. Rĕpŏsĭtŭs, rĕpostŭs. ‖ *Fermé*, *enfermé*, *caché*. Nī tĕnĕānt rigĭdæ condĭtă bēllă sĕræ. *O*. Condĭtă sūnt vēstrō lūmĭnă nōstră sĭnū. *Pp*. (IV, 12, 64). Condĭtă quŭm vērāx ăpĕrĭt præcordĭă Lĭbĕr. *H*. Ānguis condĭtŭs ántrō. *O*. SYN. Clausŭs, ăbdĭtŭs, tĕctŭs, etc. *Voy*. Abditus, Arcanus. ‖ *En partic*. *Enterré*, *mort*. Ō sī manērēt condĭtō sēnsŭs pătrī! *Ph*. Ŭmbrās cŏrpŏrĭbŭs vivĕrĕ condĭtīs. *Sen*. (*Troad*. 375). *Voy*. Sepultus. ‖ *Fondé*, *bâti*, *fait*. Quī lŏcŭs ā fŏrtī Dĭŏmēdē ēst condĭtŭs ŏlĭm. *H*. Condĭtŭs ē gĕmĭnīs pīscĭbŭs ălter ĕrīt. *O*. ‖ *Composé*, *écrit*. Chălcĭdĭcō quæ sūnt mĭhī condĭtă vērsū. *V*. ‖ *Établi*. Ērgō dĭēs ădĕrāt fātōrŭm condĭtŭs ălbō Vēllĕrĕ. *St*.

2. Condĭtŭs, ă, ŭm. *part*. *p*. *de* Condio. *Assaisonné*. Sī mălĕ condĭtŭm jŭs ăppōnātŭr. *H*. Quī mĭhī condĭtă prăta ĭn patīnīs prōfĕrūnt. *Pl*. (*Ps*. III, 2, 22.).

† Condĭtŭs, ūs. *m*. *L'action de mettre en réserve*. Aŭt ălтĭōrĕ condĭtū tĕxit dătă. *Aus*. (*Prof*. 15, 16.)

Condō, īs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Mettre en réserve*, *serrer*. Ēt condĭt lĕctās pārcă cŏlŭmă nŭcēs (*Ov*. *Nuc*. 72). SYN. Rĕcondō, rĕpŏnō. ‖ *Cacher*. Ŭbĭ cœlŭm condĭdĭt ŭmbrā (Jupiter). *V*. Sēsе ĭn cūnābŭlă condēnt. SYN. Ābdō, occŭltō, ābscondō, tĕgō, etc. *Voy*. Abdo. ‖ *Au fig*. Ēt vocēm mĕmŏrī condĭdĭt aŭrĕ tŭām. *O*. Condŭnt oblīvĭă mentēm. *Cl*. ‖ *En partic*. *Ensevelir*. Ānĭmāmquĕ sēpŭlcro Condĭmŭs. *V*. Rōmŭlŭs ŭt tŭmŭlō frātĕrnās condĭdĭt ŭmbrās. *O*. *Voy*. Sepelio. ‖ *Au fig*. *Terminer*, *voir finir*, *passer*. Cāntāndō pŭĕrūm mĕmĭnī mē condĕrĕ sōlēs. *V*. Condĭt quīsquĕ dĭēm cōllĭbŭs ĭn sŭīs. *H*. Condēbāt Cўnthĭă nōctēm. *Sil*. (Adde *St*. *Th*. X, 54; *Lucret*. III, 1104). ‖ *Faire entrer*, *introduire*. Fĕrrum advĕrsō sŭb pectŏrĕ condĭt. *V*. Īlle ĕt præcĭpĭtī vēnābŭlă condĭdĭt ūrsō. *M*. (*Spect*. 15, 3). Dĭgĭtōs ĭn pĕrfĭdă lūmĭnă condĭt. *O*. SYN. Ābdō, ĭmmittō, indō. ‖ *Fonder*, *bâtir*. Rōmānăm condĕrĕ gēntem. *V*. Āntĕ Palātĭnī condĭdĭt ōrā jŭgī (ædem). *O*. *Voy*. Fundo, as. ‖ *Au fig*. Dēxtræ mĕmŏrandum condĕrĕ nomĕn. *Sil*. Nŏva condĕrĕ fāta. *V*. Pāx ălŭit vītēs, ĕt sŭccōs condĭdĭt ūvæ. *Tib*. (I, 10, 47.) Æternăm fāmām condĕre ingĕnĭō sŭo. *Ph*. SYN. Cōnstĭtŭō, stătŭō, părĭō, făcĭō. ‖ *Composer*, *écrire*. Condĕrĕ rĕm nŭmĕrīs. *O*. Trĭstĭă condĕrĕ bēllă. *V*. SYN. Cōmpŏnō, scrĭbō. *Voy*. Scribo. ‖ *Établir*, *instituer*. Aŭt cūr nŏvă condĕrĕ fāta? *V*. Quī fātŭm rēbŭs ĭn æ̆vŭm Condĕrĕt hŭmānīs. *L*. ‖ *qqf*. *Perdre de vue*. Jām, quās prævĭdĕrat, ūrbĕs Nāvĭta condēbat. *V*. *Fl*. (II, 442). Ābscēdŭnt tĕrrīs, ĕt littŏra condŭnt. *Id*. (IV, 635). SYN. Ābscondō.

Au pass. Condŏr. *Être caché*. Nōtă condŭntŭr ĭn ălvō. *V*. Vŏlŭī sŭb ēodĕm cōrtĭcĕ condī. *O*. *Voy*. Abdor, Lateo.

† Condoctŭs, ă, ŭm. *part*. *p*. *de* Condoceo. *Enseigné*, *instruit*. Quĭn ĕdĕpŏl condoctĭōr sĭm quăm trăgœdī aŭt cŏmĭcī. *Pl*. (*Pœn*. III, 2, 4. *Ib*. 3).

† Condŏlēns, tis. *Qui souffre*. Dē pārēntĭs prōtŏplāstī fraŭdē factŏr condŏlēns. *Fort*. (II, 68).

Condŏlĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n*. *Souffrir avec*, *souffrir*. Āt sī condŏlŭīt tēntātŭm frīgŏrĕ cŏrpŭs. *H*. Ādmŏnĭtū mātrĭs condŏlŭissĕ pŏtēs. *O*. (Adde *Tib*. I, 7, 42. Perfecto fere utuntur). *Voy*. Doleo.

† Condŏmō, as, ārĕ. *Dompter ensemble*. Vĕtĕrēsquĕ nugas condŏmāre ăc frangĕrĕ. *Prud*. (*Cath*. 987).

Condōnātŭs, ă, ŭm. *Remis*, *pardonné*. Ēt condōnātās pŭĕrō dīmittĕrĕ cūlpās. *Aus*. (*Idyl*. 6, 98).

Condōnō, ās, ārĕ. *Donner*. Ābsēntŭm condonat ŏpēs. *Cl*. Nūnc tĭbī hānc pătĕrām... Ālcŭmēnă tĭbī condōnō. *Pl*. (*Amp*. I, 3, 38). *Voy*. Dono. ‖ *Faire remise d'une dette*. Sī quăm dēbēs, tĕ condōnō; tĭbī hăbĕ; nūnquam ăbs tĕ pĕtām. *Pl*. (*Bac*. V, 2, 24. Adde *Ter*. *Ph*. V, 2, 54). SYN. Rĕmittō. ‖ *Épargner*, *faire grâce*. Hăbĕō alĭa multă, quæ nūnc condōnābĭtŭr. *Ter*. (*Eun*. *prol*. 17). *Voy*. Parco.

Condōrmĭō, īs, īrĕ, *et* Condōrmīscō, īs, ērĕ. *n*. *Dormir à la fois*, *dormir*. Abĭmŭs ōmnēs cubĭtŭm, condōrmīvĭmŭs. *Pl*. (*Most*. II, 2, 55). Hospēs, dă mī alīquĭd, ŭbĭ condōrmiscām, lŏci. *Pl*. (*Rud*. II, 7, 15. *Id*. *Mil*. III, 2, 15). *Voy*. Dormio.

† Condūcĭbĭlis, ĕ. *Utile*. Ĭta vīncunt illud condūcĭbĭlĕ grātĭæ. *Pl*. (*Trin*. 1, 1, 14. *Ib*. 3; *Epid*. II, 2, 71. *Gloss*. *Placidi* : « *Conducibile*, utile, συμφέρον. »)

Condūcō, īs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire ensemble*, *rassembler*. Sparsas dŏnec ŏvēs campo conducĕre ĭn ūnŭm Nox jŭbĕt. *Calp*. (10, 67). Pārtēs condūcĕre ĭn ūnŭm. *Lr*. (1, 398). Nūbĭla conducĭt. *O*. Sī quis conducat cortĭcĕ rāmōs. *Id*. SYN. Cōgō, colligō, ĭs, cōngrĕgō, contrăhō, conjungō. ‖ — vūlnŭs. *Fermer une plaie*. Vēl pice vel molli

cōndūcĕrĕ vūlnĕrā cērā. *V. Fl.* SYN. Ōbdūcō. ‖ *Souv. Prendre moyennant loyer ou salaire, louer.* Quĕis facĭle ĕst ædēm cōmmōdūcĕrĕ, flūmĭna, pōrtūs. *J.* (3, 31). Pārs hŏmĭnūm gestīt cōndūcĕrĕ pūblĭcā. *H.* Pōstquam ōbsōnāvīt hĕrūs, ēt cōndūxit cōcōs. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 1). *Voy.* Loco. ‖ *Convenir à.* Quōd nōn prōpōsĭtō cōndūcat, ĕt hærĕat āptē. *H.* Huīc ætātī nōn cōndūcit, mŭlĭĕr, tĕnĕbrōsūs lŏcŭs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 22). *Voy.* Convenio.

Cōndūctīcĭŭs, ă, ŭm. *Pris à gages, loué.* Quam ōstendām fidīcĭnam ălĭquam cōndūctīcĭam. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 8). Eōrum ille ŏpĕrā nē dŏmūm quĭdem hăbŭit cōndūctīcĭam (*Prob. Vit. Terent.*). *Voy.* Conductus.

Cōndūctŏr, ōris. *m. Qui prend à gages; entrepreneur de travaux, de théâtre, etc.* Ōmnĭă cōndūctōr sŏlvit; mercēdĕ sŏlūtā. *O.* Grĕgĭque huīc, dŏmĭnīs, ătque cōndūctōrĭbŭs. *Pl.* (*As. prol.* 3).

Cōndūctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conduco. *Réuni, rassemblé.* Ācrĭŏr ārdŏr ēnim cōndūctis pārtĭbŭs ēssĕt. *Lr.* (I, 652). Crēscūnt cōndūctā cōrtĭcĕ rāmi. *O.* ‖ *Ordint. Pris à gages ou à loyer.* Nōn bĕnĕ cōndūctī vēndūnt pĕrjūrĭa tēstēs. *O.* Ūt quī cōndūctī plōrānt ĭn fūnĕrĕ. *H.* Cōndūctum rĕpŭtēns nōctĕ jŭbēntĕ lārĕm. *M.* (XI, 83, 2). Cōndūctă bĕllă. *Sil.*

† Cōndŭplĭcātĭō, ōnis. *f. Action de rendre double.* Quĭd hŏc ĕst cōndŭplĭcātiōnĭs? *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 18).

† Cōndŭplĭcō, ās, ārĕ. *Doubler.* Ădde ētĭam quī cōndŭplĭcānt prīmōrdĭă rērūm. *Lr.* (I, 714. *Id.* III, 71). Hŏc tĭbi ĭdĕm, quŏd bĕnĕ prōmĕrĭtŭs fŭĕrīs, cōndŭplĭcāvĕrĭt. *Ter.* (*Phor.* III, 2, 31). *Voy.* Duplico.

Cōndūrō, ās, ārĕ. *Durcir, rendre dur.* Hŭmōr ăquæ pōrrō fĕrrūm cōndūrat ăb ignĕ. *Lr.* (VI, 968). *Voy.* Duro.

Cōndŭs, ī. *m. Gardien de l'office.* Cōndŭs prōmŭs sŭm, prĕcūrātŏr pēnī. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 14). Prōmŭsquĕ quăm cōndŭs măgĭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 20).

Cōndўlŭs, ī. *m.* (κόνδυλος). *Articulation des doigts.* ‖ *Nom d'homme.* Cōndўlĕ quī sĕrvŭm tē gĕmĭs ēssĕ dīū. *M.* (IX, 93, 2). Pārvī tĭbĭă Cōndўlī sōnābĭt. *Id.* (V, 79, 30. Quanquam hic nonnulli de tibiæ juncturis accipiunt).

Cōnĕ, ēs, *f. Ile à l'embouchure du Danube.* Bīstŏnĭās cōnsuētŭs ăvēs, ēt bārbărā Cōnē. *L.* (III, 200).

Cōnfābŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. S'entretenir, parler de.* Sālvam ēccām : sĕd ĕgŏ rēm mĕăm măgnām cōnfābŭlārī. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 77. *Id. Merc.* III, 3. 9; *Ter. Hec.* I, 2, 207). *Voy.* Colloquor.

† Cōnfectĭō, ōnis. *f. Achèvement, composition; création, chose créée.* Cōntĭcŭīt mĕdĭăm rērūm cōnfectĭŏ nōctĕm (*Anthol.* II, p. 307).

Cōnfectŏr, ōris. *n. Qui achève.* ‖ *Qui brise, détruit.* Mălo hĕrclĕ vōstrō, cōnfectōrēs cārdĭnŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 23).

Cōnfectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conficio. *Achevé.* Pōst, ŭbĭ cōnfectī cūrsus. *V.* Cōnfectă dŭēllă. *H.* ‖ *Épuisé.* Măcĭē cōnfectă sŭpērmă. *V.* Cōnfectum ætātĕ pārēntēm. *Id.* SYN. Exhaustŭs, ēffētŭs, dēfĭcĭēns. ‖ *Détruit.* Cōnfectăquĕ flāmmīs Prōcŭbŭit (machina). *V. Fl.*

† Cōnfĕrcĭō, cis, ersī, ertŭm, ercīrĕ. *arch. Remplir, entasser, presser.* Vēntŭs ēnim quum cōnfĕrcīt, frāngūntŭr ĭn ăltŭm. *Lr.* (VI, 158).

Cōnfĕrō, fĕrs, tŭlī, lātŭm, nfĕrrĕ. *Porter ou apporter ensemble; contribuer.* Cētĕrā tūrbă cŏĭt, cōnfĕrtquĕ ĭn cōrpŏrĕ dēntēs. *O.* Quō mūltă săcērdōs Lignĕă cōntŭlĕrat vĕtĕrūm sĭmŭlācră dĕōrūm. Cōntŭlĭt ās pŏpŭlūs. *Id.* Hæc tĭbi cōntŭlĕrūnt cœlĭcŏlæ mūnĕră dīvī. *Pœ.* (II, 2, 55). Collātum ēst dēcĭēs. *M.* (III, 52, 3). Animum ălĭo cōnfĕrūnt. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 18). SYN. Comportō, fĕrō, ĭnfĕrō, āffĕrō. ‖ — mē. *Se transporter.* Hŭc sē dĕ Lătĭă pĭnŭ Phœbēĭŭs ānguĭs Cōntŭlĭt. *O.* *Voy.* Eo. ‖ — grădŭm. *Marcher ensemble.* Jŭngĕ pārēs, ēt cōgĕ grădŭm cōnfĕrrĕ jŭvēncōs. *V.* Jŭvăt ūsquĕ mŏrārī, Ēt cōnfĕrrĕ grădŭm. *Id.* ‖ *Mêler, et au fig.* Mărĕ sēpărăt ĭsthmŭs, Nēc pătĭtŭr cōnfĕrrĕ frĕtŭm. *L.* Cōnfĕrūnt Cōnsĭlĭa ădŏlēscēntēs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 64). Vīro cōram nātus cōnfĕrrĕ lōquācēs. *Tib.* (I, 2, 21). ‖ *Transporter, rejeter.* Vērŭm nĕ post cōnfĕrās Cūlpam ĭn mē. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 95). SYN. Trānsfĕrō, vĕrtō. ‖ *Réduire.* Cōntŭlĭt ĭn vērsŭs sīc sŭă vērbă dŭōs. *O.* Quām pŏtĕro, ĭn vērbă cōnfĕrām paucissŭmă. *Pl.* (*Men. prol.* 6). SYN. Rĕdĭgō. ‖ *Métamorphoser.* Cōrpŭs dĕŭs æquŏrĭs ălbăm Cōntŭlĭt ĭn vŏlŭcrĕm. *O.* Quĕm nўmphæ pĕllĭcĭs ĭrā Cōntŭlĭt ĭn săxŭm. *Id. Voy.* Muto. ‖ *Comparer.* Nīl ĕgŏ cōntŭlĕrīm jūcundō sānŭs āmīcō. *H.* Ēt mēcŭm cōnfĕrtŭr Ŭlўssēs! *O.* Cōnfĕrrĕ nōstrīs tū pŏtēs tē laudĭbŭs! *Ph. Voy.* Comparo. ‖ *Mettre aux prises.* Ăntĕ jăcēs quăm dirā dūcēs Phārsălĭă cōnfĕrt. *L.* Ēt jăm cōntŭlĕrānt ārctō lūctantĭa nĕxū Pēctŏră pectŏrĭbŭs. *O.* SYN. Cōmmittō, cōmpōnō. ‖ — mănŭm, mārtĕm, cērtāmĕn, etc., *et qqf. absolt. Combattre, se battre.* Ĭlli ĭntĕr sēsĕ dūrī cērtamĭnă mārtĭs Cōntŭlĕrānt. *V.* Cōnfĕrrĕ mănŭm pŭdŏr ĭrāquĕ mōnstrānt. *Id.* Mēcŭm cōnfĕr, ălt. *O. Voy.* Pugno. ‖ — lītēm. *Avoir un différent.* Cōntŭlĕrĭt lītĕm. *H. Voy.* Litigor.

Cōnfĕrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Confercio. *Serré, pressé.* Quōs ŭbĭ cōnfĕrtōs audĕre ĭn prœlĭa vīdī. *V.* Dēnsīs lĕgĭō cōnfĕrtă mănĭplĭs. *Sil.* Cōnfĕrtĭssĭmă lūcīs Nўsă. *St.* SYN. Dēnsŭs, cōndēnsŭs, spissŭs, frĕquēns.

† Cōnfĕrvĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Faire bouillir.* Aūrumquĕ rĕpēntĕ Cōnfĕrvĕfăcĭt, ē pārvīs quĭă fāctă mĭnūtĕ. *Lr.* (VI, 352).

Cōnfĕrvĕō, vēs, bŭī, vērĕ, *et* Cōnfĕrvēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Bouillir, fermenter.* ‖ *Au fig.* Mĕă quŭm cōnfĕrbŭĭt īrā. *H.*

Cōnfĕssĭō, ōnis. *f. Aveu.* Præcūrrit mĕrĭtăm sŭpplĕx cōnfĕssĭō pœnam. *Alcim.* (III, 95. Adde *Juvc.* III, 689).

Cōnfĕssŏr, ōris. *m. Eccl. Confesseur de la foi chrétienne.* Sĕd cōnfĕssōrēm vīrtūtum signă sĕquūntŭr. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 9). Hĭnc fŏdĭtŭr Chrīstī cōnfĕssŏr, ēt ĭndĕ sēcātŭr. *Prud.* (*Peri.* 2140).

Cōnfĕssŭs, ă, ŭm. *part. de* Confiteor. *Qui a avoué.* Nōn ēst cōnfessī causă tŭēndă rĕī. *O.* Ălmă pārēns, cōnfessă dĕăm. *V.* ‖ *pass. Avoué.*

Cōnfestīm. *Aussitôt, à l'instant.* Eurўălūs, cōnfestīm ălăcrēs ădmittĭtĕr ōrānt. *V.* Cōnfestīm lĭquĭdūs fortūnæ rīvŭs ĭnaurĕt. *H. Voy.* Brevi, Protinus.

† Cōnfĕxīm. *arch. pour* Confecerim. (Sic bene legit *Acidal.* apud *Pl. Truc.* IV, 4, 59.)

Cōnfĭcĭō, ĭs, ēcī, ēctum, ĭcĕrĕ. *Faire ensemble, faire, exécuter.* Bōnās mē ăbsēntĕ hīc cōnfĕcīstīs

nūptiās. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 28). Simŭl ēt cōnfĭclām făcillŭs ĕgŏ quŏd vŏlŏ. *Id.* (*Heaut.* IV, 5, 55). SYN. Făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, ăgŏ, pătrŏ, pērpĕtrŏ. || *Faire une somme, rassembler.* Id ŭt cōnfĭcĕrēm: cōnfĕci, ăffĕrŏ. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 4. De quo *Donat.*, et *Non.* 4, 93). || *Achever.* Sēd nōs ĭmmēnsŭm spătĭīs cōnfĕcĭmŭs æquŏr. *V.* Sōmnūsquē sŭās cōnfĕcĕrăt hōrās. *Sil.* SYN. Absōlvŏ, pērfĭcĭŏ, ēxsĕquŏr. || *Épuiser, dépenser.* Cōnfĭcĭt ĭpsĕ cōmĕstquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 93). Cōnfĭcĕrĕ crēdānt ārgēntŭm sŭŭm. *Ter.* (*Ph.* V, 5, 11). SYN. Absūmŏ, ēxhaurĭŏ. *Voy.* Decoquo. || *Détruire.* Cōnfĕcīsti ōmnēs rēs ăc rătiōnēs mĕās. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 15). Cōnfĭcĕrēnt vūlgō sīlvās. *Lr.* (I, 907, nempe incendia). SYN. Absūmŏ, dēstrŭŏ. || *Accabler.* Fīnĕ quĭbŭs nūllō cōnfĭcĭantŭr, hăbēnt (curas). *O.* Dūm cōnfĭcĭt ōmnĭă tĕrrŏr. *L.* SYN. Prĕmŏ, stĕrnŏ. || *Achever, porter le coup mortel.* Nūnc vūlnŭs ădăctŭm Cōnfĭcĭt. *V.* Cōnfĭcĕ, nāmque ĭnstăt fătŭm mihĭ trīstĕ. *H. Voy.* Occido.

† Cōnfĭctĭtō, ās. *fréq. de* Confingo. (*Næv.* apud *Varr. L. L.* 6, 6.)

Cōnfictŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Confingo. *Simulé, faux.* Lăcrĭmæ cōnfictæ dŏlīs. *Ter.* (*And.* III, 3, 26). Nūnc ētĭām cōnfictă dŏlō mēndăcĭă tŭrpi (*Ciris*, 362).

Cōnfīdēns, tis. *Qui a confiance.* Dĕcĕt ĭnnōcēntēm sērvŭm, ătque ĭnnōxĭŭm Cōnfīdēntem ēssĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 7). SYN. Fidēns, sēcūrŭs. || *Brave, hardi.* Aŭt quī mē cōnfīdēntiōr? *Pl.* (*Amp.* I, 1, 1). *Voy.* Audax. || *Ordint. en mauv. part : Audacieux, impudent, téméraire.* Fālsidĭcŭm, cōnfīdēntĕm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 41). Nām quīs tē, jŭvĕnŭm cōnfīdēntissĭmē, nōstrās? *V.* Ĭmprōbŭs, cōnfīdēns, nēquām. *Pac.* (apud *Non.* 4, 71). *Voy.* Audax.

Cōnfīdēntĕr. *Avec confiance, avec audace.* Cērtum ēst cōnfīdēntĕr hŏmĭnēm cōntrā cōllŏquī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 183. *Id. Capt.* III, 5, 6; *Ter. Heaut.* V, 3, 7). Prōptĕrĕa ăpŭd vōs dīcŏ cōnfīdēntĭŭs. *Id.* (*Pœn. prol.* 62). *Voy.* Audacter.

Cōnfīdēntĭă, æ. *f. Confiance.* Cōnfīdēntĭa ēst ĭnĭmīcōs meōs mē pōssĕ pērdĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 73). SYN. Fīdūcĭă. || *Audace, impudence.* Ingēntēm cōnfīdēntĭām! *Ter.* (*And.* V, 3, 5). *Voy.* Audacia.

† Cōnfīdēntĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui parle avec impudence.* (*Pl. Trin.* I, 2, 164.)

Cōnfīdŏ, dīs, sŭs sŭm (*Charis.* 3, 222), sŭm, dĕrĕ. *n. Se fier.* Dēsīnăt ēlātĭs quīsquām cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *Cl.* Ăfflictīs mĕlĭŭs cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *V.* Fălläcī tĭmĭdē cōnfīdĕ fĭgūræ. *O.* SYN. Fīdŏ, crēdŏ. PPH. Mē crēdŏ, cōmmittŏ. *Voy.* Fido.

Cōnfĭgŏ, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Percer.* Nīl pŭĕrī făcĭunt, ĭpsām cōnfĭgĭtĕ mātrĕm. *J.* (6, 172). Cōnfĭgĕ sāgittīs fūrēs thēsaūrārĭōs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 25). *Voy.* Figo, Confodio.

Cōnfindŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fendre.* Ēt fĕrrō tēllūs, pōntūs cōnfinditŭr ærĕ. *Tib.* (IV, 1, 173).

Cōnfinĭs, is: *n. et* Cōnfinĭum, ĭi. *n. Partie qui avoisine.* Indĕ Lўcĕn fĕrīt ăd cōnfinĭă mămīllæ. *V. Fl.* Aūsōnĭæ Sĭcŭlæquĕ tĕnĕt cōnfinĭă tĕrræ. *O.* || *Au fig.* Illum ĭntĕr gĕmĭnæ nāntēm cōnfinĭă mōrtīs. *Tib.* (IV, 1, 103). Aūtūmni ætātisquĕ sĭmŭl cōnfinĭă miscēns. *Aus.* (*Eclogar.* 4, 8). Dūbiæ cōnfinĭă nōctīs. *O.*

Cōnfingŏ, ĭs, ĭnxī, ĭctŭm, ĭngĕrĕ. *Faponner ensemble, inventer, dire des choses fausses.* Hīce nūtem ĭntĕr sēse būnc cōnfinxērūnt dŏlŭm. *Pl.* (*Capt. prol.* 35). Āgmĭna ēt ĭmāgĭnĕrŭm fălsŭs cōnfingĭs ĕquōrŭm. *V. Fl.* (II, 130. Adde *Ter. Phor.* I, 2, 82). *Voy.* Fingo,

Cōnfinĭs, ĕ. *Voisin.* Vēxāt sæpĕ mĕŭm Pătrōbās cōnfinĭs ăgēllum. *M.* (II, 32, 3). Cōnfinĕs ōræ. *V. Fl.* Quā cōllŏ cōnfinĕ căpŭt. *O. Voy.* Vicinus. || *Au fig.* Studĭō cōnfinĭă cărmĭnă vēstrō. *O.* SYN. Affinis, cōgnātŭs. || Cōnfinĕ, ĭs. *n. Voy. ce mot.*

Cōnfinĭŭm, ĭi. *n. Voy.* Confine.

† Cōnfiŏ (*inus.*), cōnfit; *inf.* cōnfiĕrī. *ancien pass. de* Conficio. *Être fait.* Quă rătiōnĕ quŏd ĭnstăt Cōnfiĕrī pōssĭt. *V.* Quŏnĭăm rēs cōnfit ūtrăquĕ. *Lr.* (IV, 292). Hōc cōnfit quŏd vŏlŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 24). Jŭssĕrăt ŭt lūx Cōnfiĕrĕt, făcta ēst. *Prud.* (*Apoth.* 1099). *Voy.* Fio. || *Être dépensé.* Cōnfit citŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 7). *Voy.* Conficio.

† Cōnfirmĭtās, ātis. *f. Fermeté.* Cōnfīdēntĭām, cōnfirmĭtātēm, fraŭdŭlēntĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 34).

Cōnfirmŏ, ās, ārĕ. *Fortifier, rendre solide. Voy.* Firmo. || *Remettre un malade.* Mē Nōmēntāni cōnfirmānt ōlĭă rūris. *M.* (VI, 43, 3). SYN. Rĕlĭcĭŏ. || *Au fig. Rassurer, encourager.* Trēpĭdūm formīdĭnĕ cūlpæ Cōnfirmānt. *J.* (13, 107). Prīncēps cōnfirmăt ĭtūrōs. *Cl.* Ănĭmōsquĕ lăbāntēs Cōnfirmānt. *L.* SYN. Firmŏ, ērīgŏ. PPH. Ănĭmum. ănĭmōs ăddŏ.

Cōnfīsŭs, ă, ŭm. *Qui s'est fié ou se fie.* Ō nĭmĭŭm cœlo ēt pĕlăgō cōnfīsæ sērēnō! *V.* Rōbŏrĕ cōnfīsŭs Lătĭō. *L.* Stŭltē cōnfīsŭs ămārī. *Tib.* (I, 10, 45). SYN. Cōnfīdēns, fīdēns, fīsŭs.

Cōnfītĕns, tis. *Qui avoue.* Ēt crŭcis Chrīstī bŏnă cōnfītēntĕm. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 70).

Cōnfītĕŏr, ĭtĕris, ēssŭs sŭm, ĭtĕrī. *d. Avouer.* Nēc tămĕn, ŭt vērē cōnfītĕāmŭr, ērānt. *O.* Ēgŏ cōnfītĕār meŭm nōn ēssĕ fĭlĭŭm, quī sīt mĕŭs! *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 14). Quæ corpŏra tūtē nēcēsse ēst Cōnfītĕārĕ ēssĕ ĭn rēbŭs. *Lr.* (I, 271). *Voy.* Fateor. || *Attester, montrer.* Nāvĭtă cōnfēssŭs gĕllĭdŏ pāllŏrĕ tĭmōrēm. *O.* SYN. Prōdŏ, tēstŏr, ĭndĭcŏ, signĭfĭcŏ, ōstēndŏ. || *Eccl. Confesser, proclamer.* Ējusquĕ Chrīstŭm fĭlĭŭm, Dătĭānĕ, cōnfītēbĭmŭr. *Prud.* (*Peri.* 1277). SYN. Prædĭcŏ.

Cōnfīxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Configo. *Percé.* Cōnfīxŭm fĕrrĕā tĕxĭt Tēlōrŭm sēgĕs. *V.*

Cōnflāgrŏ, ās, ārĕ. *n. Être embrasé. Voy.* Flagro.

Cōnflātĭlĭs, ĕ. *Fondu.* Nōn ēssĕt ūllŭs Jūpĭtĕr cōnflātĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2487).

Cōnflātŭs, ă, ŭm. *Fait en fondant.* || *Au fig. Fait.* Ceū vēntīs ăltē cōnflātă rēsēdĭt Tēmpēstās. *St.* Tўndărĭdis fōrmæ cōnflātŭs ămōrĕ Ignis Ălexāndrī. *Lr.* (I, 473).

Cōnflĭctŏ, ās, ārĕ, *et* Cōnflĭctŏr, āris, ārī. *d. Lutter, combattre.* Nēc cum hūjŭsmŏdī ūsŭs vēnīt ŭt cōnflictārēs mălō. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 20). Nām quī cum ingēnĭīs cōnflictātŭr eiusmŏdī. *Id.* (*And.* I, 1, 66). Ĭntĕr mūndānæ mălă cōnflictāntĭă vītæ. *Prosp.* (*Epigr.* 89, 1). *Voy.* Confligo.

Cōnflictŭs, ūs. *m. Choc, combat.* Cædēs, ārmă, crŭŏr, cōnflictŭs, prœlĭă, mōrtēs. *Paul. Nol.* (*Johan.* 246). Sūdāre ăltērnīs cōnflictĭbŭs, ēt vārĭātō Pūgnārum ēventū. *Prud.* (*Psych.* 962).

Cōnfligŏ, gĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *n. S'entrechoquer, lutter, combattre.* Cōnfligunt zĕphўrūsquĕ, nōtūsque, ēt lætus Ēōis. *V.* Magnā cōnflīgĭtur īrā. *Cl. Voy.* Pugno.

Cōnflŏ, ās, ārĕ. *Souffler ensemble; fondre, fabriquer, forger.* Sōlĭtŭs tōtum cōnflārĕ Tōnantēm. *J.* (13, 153). Tē pătĭentĕ, mĕæ cōnflāvit ĭmāgĭnis

aurum. *Pp.* (IV, 7, 47). Falcēs cōnflantūr in ensēm. *V.* SYN. Cūdō, excūdō, fabricō. ‖ *Au fig. Faire, former, exciter.* Sanguinē civilī rem cōnflant. *Lr.* (III, 70). Mortiferam possit cladem cōnflare cōortā Morbidā vis hominum generī. *Id.* (VI, 1090). Aegypti invidiam populus cōnflavērat auctus. *Alcim.* (V, 370). Malo ex principio magna familiaritās Cōnflata est. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 36). SYN. Faciō, efficiō, cōnficiō, excitō. ‖ *qqf. Brûler ensemble.* Templis dēos obrultē, macūlatos lares Cōnflatē. *Sen.* (*Phæn.* 344).

? Cōnfluctuōr, āris, ārī. *d.* (Apud *Sen. Med.* 941, pauci perperam leg. *confluctuatur*, quum meliores codd. habeant *cor fluctuatur.*)

Cōnfluēns, tis. *m. Confluent, jonction de deux rivières.*

† Cōnfluēs. *pl. Jonction de plusieurs ruisseaux.* (*Liv. Andr.* apud *Non.* 1, 311.)

Cōnfluō, ūis, ūxī, ūxum, uĕrĕ. *n. Couler ensemble.* Quālis ĕt in curvum pontus cōnfluxĕrit orbem. *Tib.* (IV, 1, 20). Nisi Nilus in Hebrum Cōnfluat. *O. Voy.* Fluo, Influo. ‖ *Au fig. Affluer, venir en foule.* Jamque arbōrē summā Cōnfluĕrē (apes). *V.* Hūc licĕt ĕ tōtō sōlertia cōnfluat orbĕ. *O.* Nec minimam partem ex agris mœrōris in urbem Cōnfluxit. *Lr.* (VI, 1259). Quō crucĭātus cōnfluant. *Pl.* (*As.* II, 2, 48). SYN. Affluō, cŏĕō, cōnvĕnĭō, cōncurrō.

† Cōnflŭus, a, um. *Qui coule avec.* In sēmĕt rĕvŏlans gurgitĕ cōnfluō. *Prud.* (*Cath.* 649). At tū cui cōnfluā pontō. *Sid.* (*Pan.* 76).

Cōnflŭvium, ii. *n. Amas d'eau.* Non ille ex tĕnŭi văcŭōque ăgat auctā nĕcessе est Cōnflŭvia. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 119. *Ib.* 326).

† Cōnfluxĕt. *sync. pour* Confluxisset. Pōnderĭbus sōllĭdis cōnfluxĕt ăd ĭmum. *Lr.* (I, 986).

Confŏdĭō, ŏdis, ōdi, ōssum, ŏdĕrĕ. *arch. Creuser.* Hortum cōnfŏdĕrĕ jussi. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 66). *Voy.* Fodio. ‖ *Ordint. Percer de coups.* Brachĭă tendenlĕm Cȳllēnĭdē confŏdit harpē. *O.* Jugŭlumque sĕnĭlĕm Confŏdiam. *L.* Infestis taurus mox confodit cornibus Hostilĕ corpus. *Ph.* SYN. Fŏdĭō, pērfŏdĭō, transfŏdĭō, effŏdĭō, fĭgō, cōnfĭgō, dēfĭgō, transfĭgō, pērfŏrō, pĕrcĭdō, āpĕrĭō, haurĭō, rĕclūdō, pērfringō, rumpō, pĕrrumpō, transvĕrbĕrō, pĕrcŭtĭō, fĕrĭō, rĭmŏr, transĭgō, transădĭgō, transăbĕō, transĕō, subĕō, pĕnĕtrō. PHR. Tēlis fĭgō, dēfĭgō, *ou* tēla dēfĭgō in. *Voy.* Vulnero.

Confœdĕrō, ās, ārĕ. *Assembler, réunir.* Cōnfœdĕrentur omnĭă Hinc indĕ membra in sȳmbŏlum. *Prud.* (*Peri.* 777).

Cōnfŏrĕ et Cōnfŭtūrum. *inf. fut. de l'inus.* Consum. *Devoir être.* Qui mi exōrandus est, ĕt spērō cōnfŏrĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 140). Cōnfĭdō cōnfŭtūrum. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 66).

Conformātus, a, um. *Figuré, exécuté.* Sicŭlis ăn cōnformātă căminis Effigies. *St.*

Cōnformō, ās, ārĕ. *Former, façonner.* Virĭdi sŭb frondĕ lătentem Cōmŏrmārĕ locum (*Culex*, 390). SYN. Formō, informō. ‖ *Au fig. Achever, terminer.* Nunc tămĕn, id quŏque ŭti cōnformem, exordĭă rērum. *Lr.* (IV, 113). SYN. Perficiō, absolvō.

Cōnfossus, a, um. *part. p. de* Confodio. *Percé de coups.* Tum sŭpĕr exănimēm sēsĕ projēcit ămīcum Cōnfossus. *V.* Cōnfossum mĕdĭcā pōstmŏdō juvit ŏpĕ. *O.* SYN. Cōnfixus, saucĭus. ‖ † *compar.* Cōnfossiŏr. (*Pl. Bac.* IV, 8, 49.)

† Cōnfovĕō, ēs, ērĕ. *Comme* Foveo. Cănĭtiēm mollī cōnfovĕt in grĕmĭō. *Prud.* (*Peri.* 3470). Cœlestĕm dŏmĭnum plă cōnfovĕt ălvŭs. *Paul. Nol.* (*Johan.* 139. Adde *Afran.* apud *Non.* 12, 21).

Cōnfractus, a, um. *part. p. de* Confringo. *Brisé.* Cōnfractă nāvis in mări est. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 64). Cōnfractĭque ensĭbus ensēs. *L. Voy.* Fractus.

Cōnfrăgōsus *et* Cōnfrăgus, a, um. *Rude, raboteux, impraticable.* Clivōsă plānis, cōnfrăgōsa ŭt lēnĭbus Cōnvertĕrentur. *Prud.* (*Cath.* 942). Et cōnfrăgă dēnsis ārbŏrĭbus dūmēta tĕgunt. *L.* Per cōnfrăgă silvă. *St.* (Adde *V. Fl.* III, 582). SYN. Aspĕr, scăbĕr, sălēbrōsus, scrūpĕus, ĭnăccessus, invĭus. *Voy.* Scrupeus. ‖ *Au fig. Embrouillé, embarrassé.* Cōnditiōnēs Tĕtŭlī tortās, cōnfrăgōsās. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 24. *Id. Cist.* II, 3, 70).

Cōnfrēgi. *parf. de* Confringo.

Cōnfrĕmō, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *n. Frémir ensemble.* Cōnfrĕmŭĕre ōmnēs. *O.* Cōnfrĕmĭt ĕt cœlum. *Sil.* (Adde *St. Silv.* I, 6, 73). *Voy.* Fremo.

† Cōnfrĕquentō, ās, ārĕ. *Comme* Frequento. Illĭtās crūōrĕ sāncto nunc ārēnās incŏlæ Cōnfrĕquentant. *Prud.* (*Peri.* 15).

Cōnfrĭcō, ās, ārĕ. *Frotter ensemble.* Nī gĕnŭă cōnfrĭcāntur. *Pl.* (*As.* III, 3, 80). *Voy.* Frico.

Cōnfringō, ĭs, ēgī, āctum, ĭngĕrĕ. *Briser.* Quærĭt ĕt impulsū turres cōnfringĕrĕ vallī. *L.* (Adde *Lucret.* I, 70). Pultandō pĕdĭbus, pœnĕ cōnfrēgi fŏrēs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 23). *Voy.* Frango. ‖ *Au fig. Abattre, rabattre.* Nĕ, contrā nisūs, ōvantēm Cōnfringās ānĭmum. *Cl.* Cōnfringĕre eius sŭpĕrbĭam. *Titin.* (apud *Non.* 4, 219). Frangō, rĕtundō. ‖ *Dépenser, dissiper.* Nām pōstquam hic ējūs rem cōnfrēgit fillŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 71. *Id. Stic.* IV, 2, 49). *Voy.* Decoquo.

Cōnfŭgiō, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ. *n. Se réfugier vers.* Rŭtŭlōrum ēlāpsūs in agrōs Cōnfŭgĕre, ĕt Turni dēfendlĕr hōspĭtĭs ārmis. *V.* Invīsūs ăd ārăm Cōnfŭgĭō. *O.* SYN. Fugiō. ‖ *Avoir recours.* Ăd tē cōnfŭgĭō, ĕt sŭppĭlex tŭă nūmĭnă pōscō. *V.* Pătrĭās mălĕ fortŭs ăd ārtēs Cōnfŭgĭt. *O.* SYN. Dēcurrō (ad), ārcessō, ădhibĕō, ădvŏcō.

† Cōnfŭgitūrus, a, um. *part. f. de* Confugio. *Devant se réfugier.* Dēcernunt quō sīt dux cōnfŭgĭturus, ătrōxque. *Sulpit.* (*Argum. Luc.* VIII).

Cōnfŭgĭum, ii. *n. Refuge, asile.* Fulmĭnĕ pĕrcussæ cōnfŭgĭumque răti. *O.* (*Trist.* IV, 5, 6. *Ib.* V, 6, 2; *St. Th.* XII, 504). *Voy.* Perfugium.

Cōnfulgĕō, ēs, ērĕ. *n. Briller de tous côtés.* Ædēs tōtæ cōnfulgēbant tuæ, quāsi essent aurĕæ. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 44). Lucĭdă cōnfulgent ălti cărchĕsĭă mali. *Cinna* (apud *Isid. Orig.* 19, 2).

Cōnfundō, dis, ūdī, ūsum, ndĕrĕ. *Mêler.* Sicŭlis cōnfunditur undis (Alpheus). *V.* In chaōs antiquum cōnfundimur. *O.* Nec Bacchĭcā munĕrā nōrat Liquidō cōnfundĕrĕ mellĕ. *Boet.* (2, 5). Quāsī quum ūnā multā jūrā cōnfundit cŏcus. *Pl.* (*Most.* I, 3, 120). SYN. Miscĕō, permiscĕō. ‖ *En partic. Changer les traits, défigurer.* Adversōsque jŭbet ferro cōnfundĕrĕ vultus. *L.* Ut vilem, Marsī cōnfundĕrĕ vultum. *Id.* Et ora, ĕt illās nōbilēs pătrĭs nōtās Cōnfudit. *Sen.* (*Troad.* 1116). SYN. Fœdō. ‖ *qqf. Lancer ensemble.* Per quæ cōnfundĕrĕ tēlă Tŭtum ĕrăt. *Sil.* ‖ *Au fig. Mêler, embrouiller.* Cōnfundĕrĕ sācrā prŏfānis. *Cl.* Pāsquĕ nĕfāsquĕ Cōnfūsūrā rŭit. *O.* Promissā, prĕcĕs cōnfundit in ūnum. *Id.* Cum Martĕ cōnfundĕt Thȳōneus Prœlĭă. *H.* Cōnfundit plĕbēiā phălānx ŭmbōnĭbus æquis Discrimen prŏcĕrum. *Prud.* (*Peri.* 3533). SYN. Miscĕō, permiscĕō. ‖ *Troubler l'esprit.* Cōnfundŏr ĭmāgine

nŏctis. *O.* Et quālīs Rŭtŭlum cōnfundăt Ērīnnys. *J.* (7, 68). *Voy.* Turbo. ‖ *Bouleverser, renverser.* Nunc mălĕ dētĕnsæ cōnfundānt mœnĭa Trōjæ. *O.* Pŏsĭtās cōnfunděrĕ mēnsās. *V. Fl.* Āvĭdus cōnfunděrĕ fœdus. *V. Voy.* Everto.

? Cōnfunĕrō, ās, ārĕ. (*Barth. Adv.* 13, 19, legit ex quodam libro, *confuneret orbem* apud *Juvc.* IV, 96, ubi alii *consumeret.*)

Cōnfusĭō, ōnis. *f. Mélange.* ‖ *Crase, fusion de deux voyelles.* Ēt dŭās pārtēs ĭn ūnām cōntrāhāt cōnfusĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 126. *Id. Met.* 19).

Cōnfusŭs, ă, ŭm. *Mêlé, confondu.* Dīvērsūm cōnfūsā gĕnŭs pānthĕrā cămēlō. *H.* Cōnfūsā rūĕbānt Ōssă fŏcīs. *V.* Cōnfūsā rĕsōnābat rēgĭă tŭrbā. *O.* SYN. Mīxtŭs, pērmīxtŭs, *qqf.* prōmīscŭŏs. ‖ *Qui a l'esprit troublé.* Ōbstŭpŭīt vārĭă cōnfūsŭs ĭmāgĭnĕ rērŭm. *V.* Cōnfūsāquĕ pĕctŏră vīsū Tērrĭfĭcō. *Sil.* Cōnfūsāquĕ pĕctŏră fīrmāt. *V. Fl.* SYN. Tŭrbātŭs, pērtŭrbātŭs, pērcŭlsŭs. ‖ *Confus, peu distinct.* *In.* Intĕllĕctă pārŭm cōnfūsāquĕ vērbă fŭĕrĕ. *O.* SYN. Ōbscūrŭs.

Cōnfūtō, ās, ārĕ. *Arrêter, apaiser.* Māgnum ăhēnum, quāndō fĕrvīt, paŭlă cōnfūtāt trŭă. *Titin.* (apud *Non.* 4, 47). ‖ *Ordint. Renverser les arguments de son adversaire, réfuter.* Ăn cōnfūtābŭnt nārēs, ŏcŭlīquĕ rĕvīncānt? *Lr.* (IV, 489). Ĕgo ĭstōs, quī nūnc mĕ cūlpānt, cōnfūtāvĕrĭm. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 28. Adde *Ter. Phor.* III, 1, 13). SYN. Rĕfūtō, rĕfēllō.

Cōnfūturŭm. *Voy.* Confore.

† Cōngaudĕō, ēs, ērĕ. *n. Se réjouir avec.* Prēssĭt ĭn ābsēntēm cōngaudēns ōscŭlă dēxtrăm. *Paul. Petroc.* (2, 665).

Cōngĕdŭs, ī. *m. Rivière d'Espagne.* Tĕpĭdī nătābĭs lēnĕ Cōngĕdī vădŭm. *M.* (I, 50, 9).

Cōngĕlātŭs, ă, ŭm. *Gelé.* Nēc cōngĕlātī gūttă prōdĕrĭt năsī. *M.* (XI, 99, 7). *Voy.* Gelatus.

Cōngĕlō, ās, ārĕ. *act. Geler, glacer.* Pĕctŏră naŭtīs Congĕlăt hĭbĕrnī vūltŭs Jŏvīs. *V. Fl.* Congĕlăt ĭntĕrdŭm lăcrĭmās, dūrātquĕ tĕnētquĕ. *O.* Ĭn lăpĭdĕm rictŭs sērpĕntĭs ăpĕrtōs Cōngĕlăt. *Id.* SYN. Gĕlō, dūrō. ‖ *n. Être gelé, glacé.* Vērtĭtŭr ĭn lăpĭdēs, ēt cōngĕlăt ăĕrĕ tăctō. *O.* (*Id. Trist.* III, 10, 30; *Met.* VI, 307). SYN. Ĭndūrēscō, rĭgēscō, gĕlŏr.

† Cōngĕmĭnātĭō, ōnis. *f. Action de rendre double.* Quæ hæc ēst cōngĕmĭnātĭō? *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 18).

Cōngĕmĭnātŭs, ă, ŭm. *Rendu double, redoublé.* Quī sōlŭs tŏtĭdĕm cōngĕmĭnātŭs hăbĕt. *Aus.* (*Epist.* 18, 22).

Cōngĕmĭnō, ās, ārĕ. *Rendre double, redoubler.* Crēbrōs ēnsĭbŭs ictŭs Congĕmĭnānt. *V.* Frēmĭtŭ sūspīrĭă raŭcō Cōngĕmĭnānt. *Sil.* Pătrĭūm pæānă Gĕlōnī Cōngĕmĭnānt. *V. Fl. Voy.* Gemino.

† Cōngĕmĭscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Gémir avec.* Ēt cōngĕmĭscēns ōbsēcrăt, Mĭsĕrātŭs ūrbĕm Rōmŭlăm. *Prud.* (*Peri.* 651).

Cōngĕmō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. et act. Gémir ensemble, gémir, déplorer.* Quid mōrtĕm cōngĕmĭs ăc flēs? *Lr.* (III, 948). Pŏsĭtūmquĕ fĕrĕtrō Cōngĕmŭĕrĕ. *V. Fl.* PPH. Fĕrtĕ sĭmŭl gĕmĭtŭs. *St. Voy.* Gemo. ‖ *Au fig.* Vūlnĕrĭbŭs dōnĕc paŭlătim ēvĭctă, sŭpprēmŭm Congĕmŭĭt (ornus). *V.*

† Cōngĕnĕrō, ās, ārĕ. *Engendrer ensemble.* ‖ *Au fig. Unir, associer.* Quām vĕhăt, grātō tĭbĭ cōngĕnĕrat. *Att.* (apud *Non.* 2, 121).

† Cōngĕnĭtŭs, ă, ŭm. *Engendré avec.* Cīvĕs cōngĕnĭtōs cōnclūdăt mœnĭbŭs ūnīs. *Prud.* (*Sym.* 1420. *Id. Psych.* 289). Cōngĕnĭtæ ĭn Christō gēntīs. *Prosp.* (*Ingr.* I, 1).

Cōngĕr *et* Cōngrŭs, ī. *m.* (κόγχρος). *Congre, poisson de mer.* Immĭtĭsquĕ sŭæ cōngĕr pĕr vulnĕra gēntīs (*Ov. Halieut.* 115. Sic et *Pl. Mil.* III, 1, 165; *Pers.* I, 3, 30: quanquam *Charis.* 1, 12 et 65, negat in recto casu *conger* dici). Cōngrum īstūm măxŭmum ĭn ăquā sīnĭtō lūdĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 23).

Cōngĕrĭēs, ēi. *f. Amas, monceau, en partic. tas de bois.* Cōngĕrĭēm sĭlvæ Nĕmææō vēllĕrĕ sūmmām Stĕrnīs. *O.* (*Id. Met.* XIV, 576). Pĕr ārma, ēt membră jăcēntūm, Tēlrăquĕ cōngĕrĭē sōlă. *St.* Cōngĕrĭēs pūlvĕrĭs. *L.* SYN. Cōngēstŭs, ăcĕrvŭs, cŭmŭlŭs, strŭēs. *Voy.* Acervus. ‖ *Au fig.* Vēnĭt ætās ōmnĭs ĭn ūnăm Cōngĕrĭēm. *L.*

Cōngĕrō, ĭs, essī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Entasser, amasser.* Dīvĭtĭās ălĭŭs fŭlvō sĭbĭ cōngĕrăt aurō. *Tib.* (I, 1, 1). Căptĭvăquĕ vēstĭs Cōngĕrĭtŭr. *V.* Ārămquĕ sēpŭlcrī Cōngĕrĕre ārbŏrĭbŭs. *Id.* SYN. Ăcervō, ăggĕrō, ăccŭmŭlō, strŭō. *Voy.* Aggero. ‖ *En partic. Faire son nid.* Lŏcum ærĭæ quō cōngĕssĕrĕ pălumbēs. *V.* Ĭn nĕrvum ĭlle hŏdīĕ nīdāmēntă cōngĕrĕt. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 51). Aŭt lăpĭs ĕx nīdō, vāgă quēm cōngĕssĭt hĭrundō. *Ser. Sam.* (*vs.* 1027). ‖ *Au fig.* Ōscŭla cōngĕrĭmŭs. *O.* Spēs ōmnĭs ĭn ūnŭm Tē mĕă cōngēsta ēst. *Id.* Ζωὴ καὶ ψυχη lăscĭvŭm cōngĕrĭs ŭsquĕ. *M.* (X, 68, 5).

† Cōngĕrrā, æ. *m. Comme* Congerro. (*Lucil.* apud *Fest.* in *Tapullam.* Iterum in *Sodalis.*

Cōngĕrrō, ōnis. *m. Compagnon de plaisir.* Căpĭō cōnsĭlĭŭm, ŭt sēnātŭm cōngĕrrōnŭm cōnvŏcĕm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 8. *Id. ib.* III, 3, 27; *Pers.* I, 3, 9; *Truc.* I, 2, 6. Hunc locum citans *Fulgent.* 51, vocabulum a *congerere* deducit: male, ut videtur). *Voy.* Gerro.

Cōngēstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Congero. *Entassé.* Cōngēstīs undĭquĕ sāccīs Ĭndormis. *H.* Lucĭfŭgīs cōngēstă cŭbĭllă blāttīs. *V.* Cōngēstŭm cēspĭtĕ cŭlmĕn. *Id.* ‖ *Au fig.* Ĭnfērnī răptōrĭs ĕquōs... audācī prōmĕrĕ cāntū Mēns cōngēstă jŭbēt. *Cl.* ‖ † *compar.* Præpĭnguīs, tĕrēs, ōvĭpărā cōngēstĭōr ălvō. *Auson.* (*Mos.* 133).

Cōngēstŭs, ūs. *m. Amas.* Pōssĕt māgnŭs cōngēstŭs ārēnæ. *Lr.* (VI, 725). Ērĕxĭt sŭbĭtās cōngēstŭ cēspĭtĭs ārās. *L.* (IX, 988. *Ib.* 426). *Voy.* Congeries.

Cōngĭālis, ĕ. *Qui contient un conge.* Mūlsī cōngĭālĕm plēnām făcĭām tĭbī fĭdēlĭām. *Pl.* (*Aul.* IV, 2, 15).

Cōngĭārĭŭm, ĭī. *n. Primitiv. Vase contenant un conge; par ext. largesse faite au peuple, même en argent.* (*Cf. Quintil.* 6, 3.) Aŭtcămbŭlōnis cōngĭārĭŭm lāssī. *M.* (III, 7, 2).

Congĭus, ĭī. *m. Mesure de capacité, contenant six setiers.* Ăddĕ dŭōs, chūs fĭt, vūlgō quī ēst cōngĭus ĭoēm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 70). Tērnōs vĕtŭstī cōngĭōs fălĕrnī (*Anthol.* 1, p. 228).

Cōngläcĭō, ās, ārĕ. *n. et* Cōngläcĭōr, ārī. *pass. Se glacer.* Cōngläcĭāntŭr ăquæ; scŏpŭlīs sē condĭt hĭrundō (*Carm. de Obitu Mæcen.* 101).

† Cōnglīscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'étendre, s'accroître.* Gĕnŭ' congliscăt tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 53).

Cōnglŏbātŭs, ă, ŭm. *Amassé en rond.* Hūmŏrĕ dēnso cōnglŏbātam ēt pulvĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 53). Sēd cōmplĕxa mēănt ĭntĕr sē, cōnquĕ glŏbātă. *Lr.* (II, 153).

Cōnglŏbŏ, ās, ārĕ. *Amasser en rond.* Cōnglŏbāt īn cūnĕōs Lātīōs sīmŭl āc pĕrĕgrīnōs. *Prud.* (*Peri.* 3525). Cōndĭt, ĕt īn fōrmām cōnglŏbāt ōrĕ pĭō. *Lact.* (*Phœn.* 120).

Cōnglŏmĕrŏ, ās, ārĕ. *Mettre en peloton.* Cōntĭnĕāt pārvō, sī pōssīt cōnglŏmĕrārī. *Lr.* (III, 211). *Voy.* Glomero. ‖ *Au fig. Entasser, amasser.* Heŭ mĕa fōrtūna! ŭt ōmnĭa īn mē cōnglŏmĕrās mălă! *Enn.* (apud *Non.* 2, 166).

Cōnglūtĭnŏ, ās, ārĕ. *Coller, joindre.* ‖ *Au fig. Unir.* Āc mĕrĕtrĭcĭōs āmōrēs nŭptĭīs cōnglūtĭnās. *Ter.* (*And.* V, 4, 10. Adde *Pl. Bac.* IV, 4, 42). *Voy.* Jungo.

† Cōngrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche avec.* Dōnēc lābēntī cōngrădī sōlī. *Avien.* (*Arat.* 1249, de sideribus).

? Cōngræcŏ. *Voy. le suiv.*

Cōngræcŏr, ārĭs, ārī. *d. Faire la débauche avec.* Quŏdque īn lūstrīs cōmĕdim ĕt cōngræcĕr, pălĕr. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 91. Vulgo *congræcem*; sed vid. *Pergræcor*).

Congrātŏr *et* Cōngrātŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. Féliciter.* Cōnfĕrre ōmnēs cōngrātāntēs, quĭă pūgnāvī fortĭtĕr. *Pl.* (*Men.* I, 2, 20. Sic bene *Lindem.*; vulgo *congratulantes*).

Cōngrĕdĭŏr, ĕdĕrĭs, ĕssŭs sŭm, ĕdī. *d. Aborder pour adresser la parole.* Pōstquām cōngrĕssī, primī sŭă vĕrbă tŭlĕrŭnt. *O.* Nūnc hunc haŭd scĭo ăn cōllŏquār: cōngrĕdĭăr. *Pl.* (*Most.* III, 2, 96). SYN. Cōnvĕnĭŏ, cŏĕŏ, cōllŏquŏr. ‖ *En venir aux mains.* Vix hŏstem, ăltĕrnī sī cōngrĕdĭāmŭr, hăbēmus. *V.* Hĕctŏră quærēns, Cōngrĕdĭtŭr Cȳcnō. *O. Voy.* Pugno.

† Cōngrĕdĭrī. *arch. pour* Congredi. Paŭpĕr mĕtŭīt cōngrĕdīrī: pĕr mĕtŭm mălĕ rēm gĕrīt. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 70. Sic bene *Acidal.* pro vulgari *congredi*). *Voy.* Aggrediri.

† Cōngrĕgālĭs, ĕ. *Qui unit.* Vīncŭlŭm nām sīgnāt īstă cōngrĕgālĕ dīctŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 1030).

Cōngrĕgātĭm. *En troupe.* Cūrsānt pĕr āmplă cōngrĕgātĭm mœnĭă. *Prud.* (*Cath.* 1034).

Cōngrĕgŏ, ās, ārĕ. *Rassembler.* Quīd cōngrĕgārĕ cūm lĕōnĭbŭs vŭlpēs? *M.* (X, 100, 3). Ĭnde ĕă cōmprēndŭnt ĭntĕr sĕ, cōnquĕ grĕgāntŭr. *Lr.* (VI, 455). SYN. Cōgŏ, cōlligŏ, ĭs, jŭngŏ, mīscĕŏ. PPH. In unŭm cōndūcŏ, cōgŏ. ‖ *Au fig.* Mĕtŭsquĕ Cōngrĕgāt. *St.*

Cōngrĕssŭs, ă, ŭm. *part. de* Congredior. *Qui a abordé quelqu'un.* Cōngrĕssī jŭngūnt dĕxtrās, mĕdĭŭsquĕ rĕsīdŭnt Ædĭbŭs. *V.* ‖ *Qui a combattu.* Ātque ĭmpār cōngrĕssŭs Achillī. *V.*

Cōngrĕssŭs, ūs. *m. Entrevue, entretien.* Cōngrĕssŭs pĕtĕ, nātĕ, mĕōs. *V.* SYN. Cōllŏquĭum. ‖ *Combat.* Cōngrĕssŭquĕ nĕcī trēs mīsĕrīt ūnŏ. *V. Voy.* Pugna.

† Cōngrĕx, ĕgĭs. *néol. Qui est du même troupeau; de la même société, uni.* Cōngrĕgēs ĭntĕr catĕrvās īrĕ pĕr sāltŭs tŭōs (*Pervig. Ven.* 43). Āngustās fĕrvĕrĕ vĭās, ĕt cōngrĕgĕ vŭlgŏ. *Aus.* (*Epist.* 10, 20). Quĕm cōngrĕgĕ nĕxŭ Păx ĕt Rōmă tĕnēnt. *Prud.* (*Sym.* 1444).

Cōngrĭŏ, ōnīs. *m.* (*de* conger). *Nom de cuisinier.* (*Pl. Aul.* II, 9, 5.)

Cōngrŭēns, tĭs. *Qui s'accorde avec, convenable.* Quŏd ĕst ăd ūsŭm cōngrŭēns hērīlĕm. *Prud.* (*Ench. præf.* 21). Cōngrŭēns ĭdcircŏ dŭxī in hoc ŏpŭs dē sўllăbīs. *T. Maur.* (*Syll.* 71). *Voy.* Congruus.

† Cōngrŭĕŏ, es, ĕrĕ. *n. arch. Comme* Congruo. Nĕ nōs ĭntĕr nōs cōngrŭĕrĕ sēntĭānt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 91. Alii aliter. *Bothe* legit *congruisse*).

Cōngrŭŏ, ĭs, ŭī, ŭĕrĕ. *n. Se rassembler, se réunir.* Ārcēm nātă pĕtīt, quŏ jām mānŭs hōrrĭdă mātrūm Cōngrŭĕrăt. *V. Fl.* Linguīsque ādvĕrsūs ūtrīnquĕ Cōngrŭīt, ĕt tĕrĕtī sērpēns dăt vūlnĕră gĕmmæ. *Id.* SYN. Cōnvĕnĭŏ, cŏĕŏ. ‖ *Au fig. Se ressembler.* Sāne illī ĭntĕr sĕ cōngrŭūnt cōncōrdĭtĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 14). Ōmnēs cōngrŭūnt. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 34). SYN. Cōnvĕnĭŏ, cōncōrdŏ, cōnsēntĭŏ.

Cōngrŭs. *Voy.* Conger.

Cōngrŭŭs, ă, ŭm. *Conforme, convenable.* Nām cum illă sānĕ cōngrŭŭs sĕrmō tĭbī. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 23). Ĭnnectĭtquĕ mōrās, ĕt cōngrŭă, tēmpŏră dīffĕrt. *Cl.* Trīstĭbŭs ĕxcēpĭt cōngrŭă fātă rĕīs. *Rutil.* (1, 304). SYN. Cōngrŭēns, pār, sĭmĭlis, cōnvĕnĭens, aptŭs, ĭdōnĕŭs. *Voy.* Similis.

Cōngўlis. *Voy.* Gongylis.

† Cōnĭă. *Abrégé de* Ciconia, *usitée chez les habitants de Préneste.* Ŭt Prænēstīnīs cōnĭa ēst cĭcōnĭă. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 23).

† Cōnĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Conjicio. Nam hĕrcle ĕgŏ tē bārbă cōntŭnŭo ārrēptum ĭn ignēm cōnĭcĭam. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 64. *Id. Merc.* V, 2, 91, et *Epid.* apud *Gell.* 4, 17, qui de hoc fusius agit. Sic *Abicio, Adicio, Obicio,* etc. *Laber.* apud *Gell.* 16, 7, scripserat *coicio,* nisi vera lectio est *conicio*).

Cōnĭfĕr *et* Cōnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un cône, ou des fruits en cône, comme la pomme de pin, de cyprès, etc.* Ærĭæ quĕrcūs aŭt cōnĭfĕræ cўpărĭssī. *V.* Cōnĭgĕrăm sūdāntī cōrtĭcĕ pīnŭm Ērŭlt. *Cat.* (64, 106).

Cōnĭlă, æ. *f.* (κονίδη). *Sarriette, herbe odoriférante.* Sĕd ŭbī ăbsīnthĭŭm fĭt, ātquĕ cōnĭlă gāllĭnācĕă. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 90. Alii libb. habent *cunila*).

? Cōnĭscŏ, ās, ārĕ. *n. Heurter de la tête, cosser.* Ĕt sātĭātī āgnī lūdūnt, blāndēquĕ cōnĭscānt. *Lr.* (II, 320. Alii leg. *conissant, coruscant, corussant*).

Cōnjĕctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Conjicio. †*arch. Jeter souvent.* Haŭd prŏcŭl ŭt vīsŭs cōnjĕctăt. *Alcim.* (III, 269). ‖ *Ordint. Conjecturer, deviner.* Nĕc ārcānīs nūmĭnă cōnjĕctō sŭb ĕxtīs. *Aus.* (*Ephem.* 3, 51). Nĕc sclŏ quīd dīcam, aŭt quīd cōnjĕctĕm. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 5). Nēc mălĕ cōnjĕctăt. *J.* (5, 163). *Voy.* Conjicio.

Cōnjĕctŏr, ōrĭs. *m. Interprète des songes, en gén. devin.* Quīn cōnjĕctōrēs ā mē cōnsīllŭm pĕtūnt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 34. *Id. Amp.* V, 1, 76). Nōn īslācōs cōnjĕctōrēs, nōn ĭntĕrprētēs sōmnĭŭm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). *Voy.* Vates.

Cōnjĕctrix, ĭcĭs. *f. Devineresse.* Præcāntātrĭcī, cōnjĕctrĭcī, hărĭōlæ, ātque hărŭspĭcæ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 99).

Cōnjĕctūră, æ. *f. Interprétation des songes.* Pŏtī cōnjĕctūrām făcĕrĕ, sī nārrēm tĭbī Hāc noctĕ quŏd ĕgŏ sōmnĭāvī dormiēns? *Pl.* (*Curc.* II, 1, 31. *Id. Rud.* III, 1, 20). ‖ *En gén. Conjecture.* Aŭgŭrĭum rătĭo ēst ĕt cōnjĕctūră fŭtūrī. *O.* Cōnjĕctūră sī rĕpĕrīrĕ pōssŭmŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 76). SYN. Sūspĭcĭŏ.

Cōnjĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conjicio. *Jetté.* Cōnjectăquĕ vīncŭla cōllŏ Accĭpĭt. *O.* Conjĕctŏ stĕrnĭt jăcŭlŏ. V. ‖ *Au fig.* Hūnc cōnjĕctum ĭn nŭptĭās ĭnimīcī vēllĕnt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 45). ‖ *Réuni,*

entassé. Quæ cōnjectā rēpentē Māgnārūm rērum fierēnt ēxōrdia. *Lr.* (II, 1061).

Cōnjectūs, ūs. *m. Action de jeter.* Pūgnō brāchiquē sūpērnē Cōnjectū trūdātūr. *Lr.* (VI, 433). ‖ *Réunion, amas.* Cōnjectūs mātērīāī. *Lr.* (V, 417. *Id.* III, 199). SYN. Ācervūs, mōles.

Cōnjĭcĭō, īs, ēcī, ĕctūm, ĕcĕrĕ. *Jeter, lancer.* Tēlāquĕ cōnjĭcĭūnt, prōtūrbāntque ēminūs hōstēm. *V.* Ēt grandĭā cōnjĭcĕ sāxā. *Id.* Frāgmĭnā cōnjĭcĭēns silvārum, ārbūstāquĕ tōtā. *Lr.* (I, 284). SYN. Jăcĭō, ĭnjĭcĭō, mittō, ĭmmittō, *qqf.* tōrquĕō. ‖ — mē. *Se jeter, se précipiter.* Sēsē Cōnjĭcĭt īn lătēbrās. *V.* Cōntĭnŭo hīc sēsē cōnjĭcĭt ĭntrō. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 36. *Id. Phor.* I, 4, 13). ‖ *Au fig.* Ābsēnti sæpĕ quĕrēlās Cōnjĭcĕrĕ. *Tib.* (I, 9, 53). Īn nūptĭās cōnjĭcī hērĭlem fīlĭum. *Ter.* (*And.* III, 4, 23). Cōnjĭcĭtŭr ĭpsē īn mōrbum ēx ægrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 69). ‖ — vērbă, *et qqf. absolt. Avoir une altercation.* Hī cōnjĭcĕrĕ vērba ĭntĕr sēsē ācrĭus. *Afran.* (apud *Non.* 4, 89). Nōlim cūm pātrĕ cōnjĭcĕrĕ. *Id.* (*ibid.*). ‖ — caūsām. *Confier une cause.* Caūsām cōnjĭcĕre hŏdĭe ād tē vōlō. *Afran.* (*ibid.*) ‖ *Interpréter un songe.* Mănĕ sīs, dum hucĭc cōnjĭcĭō Somnĭum. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 3). SYN. Cōnjĭcĭō, ĭntĕrprĕtŏr. ‖ *Conjecturer.* Cōnjĭcĕre ūt pŏssīs ĕx hōc, quŏd cĕrnĕrĕ nōn quīs. *Lr.* (I, 753). Aūt plūs, ūt cōnjĭcĭō. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 12). SYN. Cōnjĭcĭō, aūgŭrŏr, dīvĭnō, sūspĭcŏr. PPH. Cōnjĕctūrām făcĭō. Cōnjĕctūra āssĕquŏr.

Cōnjŭgālis, *et* Cōnjŭgālĭs, ĕ. *Du mariage, conjugal.* Dī cōnjŭgālēs, tūquĕ gĕnĭālis tōrī. *Sen.* (*Med.* 1). Ō cōnjŭgālĕ tēmpŭs! ăn quĭsquam aūdĕāt. *Id.* (*Troad.* 893). Nĕc mĕă virgĭnĭtās, nĕc cōnjŭgĭālĭă jūrā. *O.* Cōnjŭgĭālĕ fœdŭs. *Id.* SYN. Jŭgālis, cōnnŭbĭālis, sŏcĭālis, *qqf.* mărĭtŭs.

Cōnjŭgātŏr, ōris. *m. Qui unit.* Dūc bŏnæ Vĕnĕrĭs, bŏnī Cōnjŭgātŏr ămōris. *Cat.* (61, 45).

Cōnjŭgālis. *Voy.* Conjugalis.

Cōnjŭgĭum, ĭi. *n. Mariage.* Nī dărĕ cōnjŭgĭum, ēt dictō pārērĕ fătētŭr. *V.* Nĕc mĭhī cōnjŭgĭum fāta ĭmpŭtūnă nĕgārent. *O.* SYN. Cōnnŭbĭum, cōnnŭbĭă, hўmĕnæŭs, hўmĕnæī, thălămŭs, thălămī, tædă. EP. Sōlĕnnĕ, sācrum, sānctum, cōnsōrs, sŏcĭālĕ, sŏcĭum, pĕrĕnnĕ, firmum, stăbĭlĕ, lætum, gĕnĭālĕ, faŭstum. PPH. Tædæ jŭgālēs, sŏcĭālēs. Cōnjŭgĭī făcēs. Sŏcĭālĭă fœdĕrā. Sŏcĭī cōnsōrtĭă lēctī. Vīnclum jŭgālĕ. Jŭgālĭă, cōnjŭgĭālĭă vīncŭlă, vīnclă, jūrā. Tōrī *ou* thălămī fœdŭs, jūrā. Sŏcĭālĭs ămŏr. Cōnnŭbĭālĕ jŭgum. Pāctă fĭdēs. Jŭgālĭă sācrā. Cōnnŭbĭă tædæ. Fœdĕrā tædæ. Fœdŭs jŭgālĕ, cōnjŭgĭālĕ, mărĭtum. Thălămōrum vīncŭlă. ‖ *Prendre une épouse, se marier.* Ūxōrĕm dūcō. Tōrī, thălămī sŏcĭăm, sŏcĭum, cōnsōrtĕm dūcō, sūmō, ăccĭpĭō. Īn fœdŭs tōrī dēlĭgō. Cōnjŭgĭō, lēgĭtĭmō fœdĕrĕ mĭhī jūngō. Tōrī fœdŭs ĭnĕō. Fœdĕrō lēctī sŏcĭōr. VERS. Gĕrmānām, nūpĕr thălămō sŏcĭātŭs, hăbēbăt. *V.* Ēt pātrĭo Ăndrŏmăchēn ĭtĕrūm cēssīssĕ mărĭtō. Nĕ cuī mē vēllēm thălămō sŏcĭārĕ jŭgālī. *Id.* Sī tĭbĭ quæ spōnsa ēst, sī quām dīgnābĕrĕ tædā. *O.* Dūxĕrāt Hippŏdămēn. Tē fācĕ sōlĕnnī jūngĕt sĭbī. Quŏd sī fŏrtĕ vīrum nōn dēdīgnĕrĕ Pēlāsgum. Ūnŭs ērāt cūm quō sŏcĭārĕ cŭbĭllă vēllĕm. Mē tĭbĭ, tēquĕ mĭhī tædă pūdīcă dĕdīt. *Id.* Quūm pār cōnnŭbĭum mātūrō tēmpŏre ădēpta ēst. *Cat.* Ăccĭpĭēt cōnjŭx fēlīcī fœdĕrĕ dīvām. *Id.* Ēt mēntēm vīncīrĕ tōrīs, ēt jūngĕrĕ fēstă Cōnnŭbĭă. *St.* Jŭgālēs Cōncĭlĭārĕ bŏrōs, fēstāsque ăccēndĕrĕ tædās. *Id.* Cōnjŭgĭī vīncŭlă grātă pătī. *Maximian.* ‖ *Donner en mariage.* Nĕ pĕtĕ cōnnŭbĭīs nātām sŏcĭārĕ Lātīnīs. *V.* Cuī pătĕr ĭntāctām dĕdĕrāt, prīmīsquĕ jŭgārāt Ōmnĭbŭs. *V.* Mē nātām nūllī vĕtĕrūm sŏcĭārĕ prŏcōrūm Fās ĕrāt. Cōnnŭbĭō jūngām stăbĭlī, prŏprĭāmquĕ dĭcābŏ. Quīn nātam ēgrĕgĭō gĕnĕrō dignĭsque hўmĕnæīs Dēs, pătĕr. *Id.* Præpŏsĭtō cūnctīs Laūrēntī trādĭtă Pīco ēst. *O.* Jŭvēnī cāstām dōnārĕ pŭēllām. *Cat.* Tūm Thĕtĭdī pătĕr ĭpsĕ jūgāndūm Pēlĕă sēnsit. *Id.* Quēm tĭbĭ cōnjŭgĭō, tōt dēdignātă, dĭcāvī. *V. Fl.* Ānnŭltŭr thălămīs Ălbānī vīrgŏ tўrānnī. *Id.* ‖ *Union chaste, garder la foi conjugale.* EP. Cāstŭm, sānctŭm, pūdīcum, ĭnvĭŏlātŭm, fĭdēlĕ, fĭdŭm, ĭntĕmĕrātŭm. PPH. Cāstŭm cŭbĭlĕ. Pūdīcī thălămī. Pūdĭcă tædă. Thălămŭs sīnĕ crīmĭnĕ vītæ. Cōnjŭgĭum cāstūmquĕ cŭbĭlĕ. PHR. Cōnnŭbĭă sērvō. Cōnjŭgĭī fĭdem, fœdĕrā lēctī sērvō. Cōnjŭgĭī fĭdem, sŏcĭālĭă jūrā nōn fāllō. Cāstŭm cŭbĭlĕ sērvō. VERS. Cōnjŭgĭō, dīxī, sōlă vŏcārĕ mĕō. *O.* Jūrā pūdōrquĕ, Ēt cōnjŭgĭī sācrātă fĭdēs. *Sen.* Mĕtŭēns ăltĕrĭus vīrī Cērtō fœdĕrĕ cāstītās. *H.* Tūm lĕx cōnjŭgĭī tōtō nĕrābĭlĭs ævō Ĭntĕmĕrātă sŭō sērvābĭtŭr ōrdĭnĕ cūnctīs. *Alcim.* Cōnjŭgĭō sērvārĕ fĭdem. *Id.* Cōmmūnēmquĕ tōrum sērvāvit cāstă marītī. *Anthol. Voy.* Castus. ‖ *Union illégitime, trahir la foi conjugale.* EP. Ĭncestŭm, pōllūtŭm, vĭŏlātŭm, ĭnfēlix. PHR. Thălămōs, pactăm fĭdem vĭŏlō. Cŭbĭlĕ tĕmĕrŏ. Jūrā tōrī, cōnnŭbĭăllă jūrā prōdō. Fœdĕrā lēctī dēsĕrō. VERS. Prōlŏquī hўmĕnæŭm pŭdĕt, Tædāsquĕ nōstrās. *Sen.* Nōn tē, Pēlāsgæ māximŭm gēntīs dĕcŭs, Ād sānctă lēctī jūrā lēgĭtĭmī pĕtīt. *Id.* Nōn jām cōnjŭgĭum ăntiquŭm, quŏd prōdĭdit, ōrō. *V. Voy.* Adulteror. ‖ *Fuir le mariage. Voy.* Cælebs, Virgo. ‖ *Accouplement.* Ēt sæpĕ sīnĕ ūllīs Cōnjŭgĭīs. *V.* (*G.* III, 275, de equabus. Adde *Ov. Met.* XIV, 398). *Voy.* Concubitus. ‖ *qqf. L'un des époux.* Ēt cērtāmĕn hăbēnt lētī, quæ vīvă sĕquātŭr Cōnjŭgĭum. *Pp.* (III, 11, 19). Cōnjŭgĭō Pўrrhī scēptrīsquĕ pŏtĭtŭm. *V.* Hīc Hĕctŏrĭs cōnjŭgĭă dēspōndēt sĭbī. *Sen.* (*Troad.* 59). *Voy.* Conjux.

† Cōnjŭgŭs, ă, ŭm. *Uni avec; époux, épouse.* Bāssă, vātis quæ Lăbĕrĭī cōnjŭga hōc ăltō sĭnŭ (*Anthol.* II, p. 47).

Cōnjūnctĭō, ōnis. *f. Union, alliance.* Bĕnĕvōlī cōnjūnctĭo ănĭmī māxĭma ēst cōgnātĭō. *P. Syr.* Īn tāntīs rēbŭs trīnī cōnjūnctĭō mundī. *Damas.* (*de Nomine Jesu*, 1).

Cōnjūnctŭs, ă, ŭm. *Joint, uni.* Hīc mŏdŏ cōnjūnctīs spătiāntŭr pāssĭbŭs ămbō. *O.* Cōnjūnctăquĕ tēlă fĕrāmŭs. *Id.* ‖ *Au fig.* Ō dignō cōnjūnctă vīrō! *V.* Quāmvīs cōnjūnctĭŏr illō Nēmŏ mĭhī ēst. *O.* SYN. Āffīnis, ămīcŭs, dēvīnctŭs.

Cōnjŭngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Joindre, unir.* Pān primŭs călămōs cērā cōnjungĕrĕ plurēs Ĭnstĭtŭit. *V.* Āvĭdī cōnjŭngĕrĕ dēxtrās Ārdēbānt. *Id.* SYN. Jŭngō, cōnnĕctō, ānnĕctō, cōpŭlō. ‖ *Au fig. Unir, allier.* Hūnc căpŭt cōnsūlīs sŏcĭum, Ēt cōnjŭngĕ vŏlēntēm. *V.* Aūsŏnĭŏs cōnjŭngī fœdĕrĕ Teūcrīs. *Id.* SYN. Jŭngō, sŏcĭō, cōnsŏcĭō. *Voy.* Jungo.

Au pass. Cōnjŭngŏr, *et* Cōnjŭngō mē. *Se joindre, s'unir.* Cōnjŭngī fœdĕrĕ Teūcrīs. *V.* Nĕc tē cōnjŭngĕrĕ cūrās. *O.* SYN. Jŭngŏr, cōpŭlŏr, cōālēscō, cŏĕō, cōnvĕnĭō. *Voy.* Jungor.

Cōnjūnx. *Comme* Conjux.

Cōnjūrātĭō, ōnis. *f. Conjuration.* Făctĭō nōn sĭbī mē, nōn cōnjūrātĭō jūnxit. *Aus.* (*Idyl.* 2, 21). Quæ hæc ēst cōnjūrātĭō? *Ter.* (*Heo.* II, 1, 1).

Cōnjūrāns, tis. *Comme* Conjuratus. Nĕc cōnjūrāntis ārēnæ Tūrbă fŭit. *Cl.*

Cōnjūrātŭs, ă, ŭm. *Allié, conjuré.* Ēt cōnjūrātō

descendens Dăcŭs ăb Istro. *V.* Cōnjūrātă tŭās rumpĕre nŭptĭās. *H.* Cōnjūrātæque sequuntur Millĕ rătes. *O.* SYN. Sŏcĭus, cōnjūrans.

Cōnjūrō, ās, ārē. *n. Jurer ensemble.* Ĕt intĕr nōs cōnjūrāvĭmŭs, ĕgŏ cum illo, ĕt illĕ mĕcum. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 38). Quæ jūrāt, mens est : nil cōnjūrāvĭmŭs illā. *O. Voy.* Juro. ‖ *S'accorder, s'allier, conspirer.* Sīmŭl ōmnĕ tŭmultŭ Cōnjūrāt trĕpĭdō Lătĭum. *V.* Cōnjūrāt ĭn ārmā Prōgĕnĭĕs vĕsānă Jŭbæ. *Cl.* Ălterĭŭs sīc ălterā pŏscĭt ŏpĕm rĕs, ĕt cōnjūrāt ămĭcē. *H.* SYN. Cōnspīrō, cōnvĕnĭō, cōnsentĭō.

Cōnjŭx, ŭgis. *m. Époux, mari.* Heŭ ! quis tĕ cāsŭs dējēctăm cōnjŭgĕ tāntō Ēxcĭpit ? *V.* Cōnjŭgĭs audissĕt fāctŭm quŭm Pōrcĭă Brūtŭs. *M.* (I, 43, 1). SYN. Mărĭtŭs, vĭr, *qqf.* spōnsŭs, cōmpăr. EP. Cārŭs, ămātŭs, dīlēctŭs, fĭdŭs, fĭdēlĭs, sōllĭcĭtŭs, ŭxorĭŭs. PPH. Thălămī, tōrī, lĕctī sŏcĭŭs. Jŭgālĭs vīnclī cōnsōrs. *Voy.* Conjugium. ‖ *f. Épouse.* Ēxēmplūmquĕ mĭhī cōnjŭgĭs ēstō bŏnæ. *O.* SYN. Uxŏr, spōnsă. *Voy.* Uxor. ‖ *Femelle.* Sŭō cōnjŭx ăbductă mărĭtō (de columba). *O.*

Conl. *Voy.* Coll.

Cōnnectō, ĭs, xŭī, xŭm, ctĕrĕ. *Lier, attacher, unir.* Illa ŭbĭ cærŭlĕō vēstēs cōnnexŭĭt ānguĕ. *Cl.* Et dŭŏ cōntĭnŭō cōnnectēns æquŏră mŭrō. *Id.* Vērbă lўræ mōtŭrā sŏnŭm cōnnectĕrĕ dignĕr. *H.* SYN. Nectŏ, jŭngō, cōnjŭngŏ, ăllĭgŏ. *Voy.* Jungo. ‖ *Ceindre, couronner.* Implĭcăt, ĕt vīrĭdī cōnnectit tempŭră laurō. *V. Fl. Voy.* Cingo.

† Cōnnexī. *ancien parf. de* Connecto. (Cf. *Prisc.* 10, 505.)

Cōnnexŭs, ă, ŭm. *Attaché, joint, uni.* Pĕdĭbŭs cōnnexæ ăd limĭnă pēndent. *V.* Cōnnexĭs ūndĭquĕ rāmis. *L.* Cōnnexos ĭrātus cærpĕrĕ crīnes. *Pp.* (IV, 4, 23). SYN. Nexŭs, jūnctŭs, cōnjūnctŭs, etc. *Voy.* Junctus. ‖ *Au fig.* Māgnō connexŭs ămōrĕ. *St.* SYN. Jūnctŭs, dēvĭnctŭs.

Cōnnexŭs, ūs. *m. Liaison.* Întĕrvăllă, vĭās, cōnnexŭs, pōndĕră, plăgās. *Lr.* (II, 716. *Id.* I, 623 ; III, 556). SYN. Nexŭs, jūnctūră.

Cōnnīsŭs, *et arch.* Cōnnīxŭs, ă, ŭm. *part. de* Connitor. *Qui a fait des efforts.* Tōrsĕrăt hīc tōtīs cōnnīsŭs vīrĭbŭs hăstăm. *V. Fl.* Fĕrt ĭngēns tōtō cōnnīxŭs cōrpŏrĕ săxŭm. *V.* (*Æ.* X, 127. *Serv.* ad *Æ.* I, 144, ait *connixus* esse antiquum, pro *connisus*). Ĕt cēlsō cōnnīsŭs cōrpŏrĕ prēnsăt. *Sil.* SYN. Annīsŭs, ēnīsŭs, nīsŭs *ou* nīxŭs. *Voy.* Annisus, Enisus. ‖ Cōnnīxă, æ. *f. Qui a mis bas, engendré.* Spēm grĕgis ăh ! sīlĭce ĭn nūdă cōnnīxă rĕlīquīt. *V.* (*Ecl.* 1, 14. Ubi *Serv.* ait *connixa* esse pro *enixa*. Quod et repetit ad *Æ.* I, 562).

Cōnnītŏr, ĕrĭs, ĭsŭs *et arch.* ĭxŭs sŭm, ĭtī. *n. S'efforcer ensemble, faire des efforts.* Nūnc tōtĭs ĭn mē cōnnītĕrĕ dēbēmmĭs, Jūpĭtĕr. *St.* Ătquĕ gĕnŭ flexō taurŭs cōnnītĭtŭr ĭngēns. *Cic.* (*Arat.* 290. Adde *Pl. Mil.* I, 1, 29). *Voy.* Nitor. ‖ Cōnnīxă. *Qui a engendré. Voy.* Connisus.

Cōnnīvēns, tis. *Qui se ferme, qui ferme les yeux.* Dūm crēbrōs ictŭs cōnnīvēntĕ lūmĭnĕ (*Anthol.* I, p. 665). ‖ *Au fig. Qui est de connivence.* Nēc frōntĕ sĕvērōs Cōnnīvēntĕ ŏcŭlōs prædārum ăd gaudĭă flectĭt. *Prud.* (*Psych.* 520).

Cōnnīvĕō, ēs, īvī *ou* ĭxī, īvērĕ. *n. Fermer les yeux, clignoter.* Quām pūlchrē tĭbī, bĕrĕ, cōnnīvērēnt ŏcŭlī ! (*Suppos.* ad *Pl. Aul.* V, *vs.* 8.) Cōnnīvēnt, sōlēmquĕ pāvēnt ăgnōscĕrĕ vīsŭ. *Sil.* Dum ĕgŏ cōnnīxī sōmnō. *Turpil.* (apud *Prisc.* 9, 866). Nām nōn cōnnīvī ŏcŭlōs ĕgŏ. *Cassius* (*ibid.*).

‖ *Au fig.* Quŭm quăsī cōnnīvēnt. *Lr.* (V, 776, de sole et luna deficientibus). Vīdĕ coagmēnta ĭn fōrĭbŭs... ŭt cōnnīvēnt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 144). Lēntīs sī dŭm cōnnīvĕō vōtīs. *Paul. Nol.* (*Epist.* 10, 319). ‖ *Fermer les yeux sur, être de connivence.* Væ, nīsī cōnnīvēs. *Pers.* (6, 50. *Gloss. Placidi.* « *Connivere*, oculos claudere, interdum dissimulare. »)

† Cōnnīvŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme le précéd.* Quŭm grăvĭs ĭngēntī cōnnīvĕrĕ pūpŭlă sōmnō. *Calvus* (apud *Prisc.* 9, 866).

† Cōnnīxī. *parf. de* Conniveo.

Cōnnīxŭs, ă, ŭm. *p. de* Connitor. *Voy.* Connisus.

Cōnnŭbĭălĭs, ĕ. *De mariage.* Heŭ ! ŭbī pactă fidēs ! ŭbī cōnnŭbĭălĭă jūrā ? *O.* Cōnnŭbĭălĭă vīnclă. *St.* Vēctĭgăl cōnnŭbĭălĕ lўræ. *Cl. Voy.* Conjugialis.

Cōnnŭbĭŭm *et* Cōnnŭbĭŭm, ĭī. *n. Mariage.* (Secunda corripi potest : ut in Connŭbialis, Innŭba, Pronŭba. Quorĭăm autem inter doctos quasi convenit ut hanc syllabam longam asseverent, et *Virgilii* aliorumque locos per synizesim expediant, istum errorem pluribus refellere mihi necesse visum est). Cuĭquĕ lŏcī lēgēs dēdīmŭs, cōnnŭbĭă nōstrā Rēppŭlĭt. *V.* Tālĭă cōnnŭbĭa ĕt tālēs cēlēbrēnt hўmĕnæōs. Cōnnŭbĭō jūngăm stăbĭlī. *Id.* Ēxtrēmīs dāntŭr cōnnŭbĭă gēntĭbŭs. *O.* Cōnnŭbĭă mātrīs Dēlphĭco ădmōnĭtŭ trĕmō. *Sen.* (*OEd.* 800). Rōrĕ lĭquāt tĕnŭĭquĕ thўmō, Nēxĭlĭs ĭnscĭă cōnnŭbĭī. *Prud.* (*Cath.* 331). Prōspĕr cōnnŭbĭō dīĕs cōrŭscăt. *Sid.* (*Pan.* 2427). Īllŭm cōnnŭbĭō rītĕ jŭgārĭĕr. *Capel.* (I, p. 23). SYN. Cōnjŭgĭŭm. *Voy. ce mot.* ‖ *Accouplement, union illégitime.* Dēnĭquĕ cōnnŭbĭa ăd Vĕnĕrĭs pārtūsquĕ fĕrārŭm. *Lr.* (III, 778. Adde *Ov. Am.* II, 7, 21 ; *Mart.* VI, 2, 1). *Voy.* Concubitus.

Cōnōn, ōnis. *m.* (Κόνων). *Conon, général athénien.* ‖ 2. *Mathématicien de Samos, contemporain et ami d'Archimède, fut accueilli par Ptolémée Évergète, et donna à une constellation le nom de Chevelure de Bérénice.* Īdĕm mĕ illĕ Cōnōn cœlēstī ĭn lūmĭnĕ vīdīt. *Cat.* (66, 7). Ĭn mĕdĭō dŭŏ signă : Cōnōn. *V.* Ē Bĕrĕnīcæō dētōnsum vērtĭcĕ crīnĕm Rēttŭlĭt ēsŭrĭēns Grægcŭs ĭn æstrā Cōnōn. *Gallus* (*fragm. de Soror.* 8. Adde *Prop.* IV, 1, 80).

Cōnōpēŭm, *et* Cōnōpĕŭm *ou plutôt* Cōnōpĭŭm, ī. *n.* (κωνωπεῖον *et* κωνώπιον). *Rideau, tenture, pavillon.* Ūt tēstūdĭnĕō tĭbī, Lēntŭlĕ, cōnōpēō. *J.* (6, 80). Fœdaquĕ Tārpēĭō cōnōpĭă tēndĕrĕ săxo. *Pp.* (III, 9, 45). Întĕrquĕ signă tūrpĕ mĭlĭtārĭă Sōl ădspĭcĭt cōnōpĭŭm. *H.*

Cōnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Tâcher, s'efforcer.* Mōllĭtĕr ĭmprēssō cōnŏr ădīrĕ tōrō. *Pp.* (I, 3, 12). Ōmnĭă, cōnāndō, dŏcĭlĭs sōlērtĭă vīnclt. *Manil.* (I, 95). Phrўgĭæ rēs vērtĕrĕ fundō cōnāmŭr. *V.* Cōnārī mānĭbŭs, pĕdĭbŭs, nōctēsquæ ĕt dīĕs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 53). SYN. Nitŏr, ānnĭtŏr, cōnnĭtŏr, ēnĭtŏr, ōbnĭtŏr, tēndŏ, cōntēndŏ, ĭncŭmbŏ, mōlĭŏr, lŭctŏr, ăggrēdĭŏr, tēntŏ. PPH. Vīrēs ōmnēs ădhĭbĕō, ĭmpēndŏ. Vīrĭbŭs nītŏr, ēnĭtŏr, cōnnĭtŏr. Mōlĭmĭnĕ māgnō tēntŏ. Sūmmīs vīrĭbŭs, tōtō cōrpŏrĕ ānnĭtŏr. PHR. Hūc ōmnēs vērtĭtĕ vīrēs. *V.* Hōc ācrĭŭs ōmnēs ĭncumbūnt. Sūmmāque ēvērtĕrе ŏpūm vī Cērtăbānt. Cōnāntēmī plūrĭma frūstrā. *Id.*

† Cōnquădrō, ās, ārē: *arch. Rendre carré.* Lādŏn flŭēns sŭb Sārdĭbŭs flūmĭnă tŭlĭt Aūrūm, lătĕr quŏd conquadrāvit rēgnus. *Varr.* (apud *Non.* 2, 481).

† Cōnquæstŏr, ōris. *m. Inspecteur, officier de police.* Ūt conquæstorēs singŭli ĭn sŭbsellĭā *Pl. Amph. prol.* 65. Male alii leg. *conquisitores*). Ībo, ōrābo ŭt cōnquæstorēs dēt mi ĭn vīcis ōmnĭbŭs. *Id.* (*Merc.* III, 4, 80. *Varr. L. L.* 6, 79: « *Acquirere* est ăb *ad* et *quærere*... A quærendo *quæstio*, ab his *conquæstor*. » Sic optimi codices, etiam auctore *Müllero*, p. 104. Vulgo tamen, *ab hisque quæstor*, quanquam de composito agitur, ut ex præcedentibus patet. Cf. *Exquæro*).

Cōnquassō, ās, ārĕ. *Ébranler.* Quām cŏhĭbĕrĕ nĕquit, cōnquassātum ex ălĭquā rē. *Lr.* (III, 442). Cōnquassātŭr ēnĭm tūm mēns ănĭmīquĕ pōtēstās (*Ib.* 600). *Voy.* Quasso.

Cōnquĕrŏr, ĕrĭs, quæstŭs sŭm, ĕrī. *d. Se plaindre, déplorer.* Sĕd quĭd ĕgo īgnārīs nĕquĭdquām cōnquĕror aurīs? *Cat.* (64, 164). Conquerar ăn sīlĕām? *O.* Fēmĭnă pĕrfrāctās cōnquĕrĭtŭrquĕ fŏrēs. *Tib.* (I, 10, 55). *Voy.* Queror.

Cōnquestŭs, ă, ŭm. *Qui s'est plaint, a déploré.* Lūgērĕ tŭăm pŏtĕrīt dīgnĕ Cōnquestă dŏmŭm. *Sen.* (*Ag.* 676).

Cōnquestŭs, ūs. *m. Plainte.* Vānō tĕ dēmŏrŏr ægĕr, Lēntŭlĕ, cōnquestū. *Sil.* (Adde *Stat. Ach.* I, 599). *Voy.* Questus.

† Cōnquēxī. *parf. de* Conquinisco.

Conquiēscŏ, ĭs, crē. *n. Se reposer.* Pĕrgūnt tŭrbārĕ ūsque, ŭt nĕ quĭd pŏssīt conquiescĕrĕ. *Pl.* (*Most.* V, 1, 12. *Id. Ps.* I, 1, 121). *Voy.* Quiesco.

† Cōnquĭnīscŏ, ĭs, quēxī, quĭnīscĕrĕ. *n. arch. Se baisser.* Conquinisca ăd cistŭlam. *Pl.* (*Cist.* IV, 1, 5. *Id. Ps.* III, 2, 75. Cf. *Non.* 2, 118; *Prisc.* 10, 885, ubi est *conquexi*, a *Pompon.* dictum).

Cōnquīrŏ, rĭs, sīvī *et* sĭī, sītŭm, rĕrĕ. *Chercher.* Nōn illīs studĭŭm vulgō cōnquirĕrĕ ănĭmantēs. *Pp.* (I, 2, 23). *Voy.* Quæro. ‖ *qqf. Demander.* Cōnquīrīt quæ sīt sententĭă discĭpŭlōrŭm. *Juvc.* (III, 271).

† Cōnquīsītē. *adv. Avec recherche.* Quām cōmmercātĭs cōnquīsītĕ ēdŭlĭbŭs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 117).

† Cōnquīsītŏr. *Voy.* Conquæstor.

Cōnquīsītŭs, ă, ŭm. *Cherché.* Cōnquīsītă dĭŭ dŭlcĭquĕ rĕpertă lăbōrĕ Cărmĭnă. *Lr.* (III, 420).

Conr. *Voy.* Corr.

† Cōnrēgnŏ, ās, ārĕ. *n. Régner avec.* (*Paul. Nol. Carm.* 25, 227.)

Cōnsānguĭnĕŭs, ă, ŭm. *Lié par le sang, parent.* Ēt cōnsānguĭnĕō lăcrĭmāns cōmmēndat Ăcĕstæ. *V.* Ēt cōnsānguĭnĕæ quōudām cēntēsĭmā tŭrbæ. *O.* SYN. Āffīnis, cōgnātŭs, prōpĭnquŭs. PPH. Cōnsānguĭnĭtātĕ prōpĭnquŭs. Sānguĭnĕ jūnctŭs. Cōgnātō sānguĭnĕ junctus. Sānguĭnĕ, grādū sānguĭnĭs prŏplĭŏr. Ēōdĕm sānguĭnĕ nātŭs, prōgnātŭs, ortŭs. Ab ūnō *ou* ēōdĕm sānguĭnĕ, ūnā *ou* ēādĕm stīrpĕ gĕnŭs dūcēns, trăhēns. Cōnsors gĕnĕrĭs. Ā stīrpĕ jūnctŭs. ‖ *De parent.* Nĕ cōnsānguĭnĕĭs cērtētŭr cōmĭnŭs ārmĭs. *Cl.* SYN. Cōgnātŭs.

Cōnsānguĭnĭtās, ātĭs. *f. Parenté.* Illī mĕ cŏmĭtem ēt cōnsānguĭnĭtātĕ prōpĭnquŭm. *V.* Quīsnam impācātă cōnsanguinitātĕ lĭgavit? *St.* SYN. Sānguĭs, affīnĭtās. PPH. Gĕnĕrĭs cōnsōrtĭă. *St.* PHR. Non mixti fœdĕra tangunt Tĕ gĕnĕris. *L.* Ipsĕ tamĕn cōntĭngēns sānguĭnĕ cœlŭm. *J.* Lēgĕs ă sānguĭnĕ dūctās. *Pp. Voy.* Consanguineus.

Cōnscēlĕrŏ, ās, ārĕ. *Souiller, profaner.* Ŏcŭlōsquĕ vīdendō Cōnscēlĕrō. *O.* Dīcĭtŭr ēt mīsĕrām cōnscēlĕrāssĕ dŏmŭm. *Cat.* (67, 24). Cōnscēlĕrātă pĭă dīscērnīt vincŭla sēdē (*Culex*, 374).

Cōnscendŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Monter.* Cōnscendēbat ĕquōs, pătrĭo mūcrōnĕ rĕlĭcto. *O.* Bis dēnīs Phrўgĭŭm cōnscendī nāvĭbŭs æquŏr. *V. Voy.* Scando.

Cōnscēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conscendo. *Escaladé, franchi.* Īrrĭtă cōnscēnsīs cæmēnta ĭnfĕrrēt ĭn ālтŭm Nūbĭbŭs. *Alcim.* (IV, 123). SYN. Āscēnsŭs, sŭpĕrātŭs.

Cōnscĭentĭă, æ. *f. Conscience, témoignage intérieur.* Nōn tămĕn ēripĭēt laudis cōnscĭentĭam. *Ph.* Prōdēntĕ clāmēt cōnscĭentĭă : scrīpsī. *M.* (X, 5, 19). Ābăctă nūllă vēlă cōnscĭentĭă. *H.* PPH. Cōnsĭlĭă mēns. Ănĭmŭs cōnscĭŭs. VERS. Cōnsĭlĭă mēns ŭt cuīquĕ sŭa ēst, ĭtă cōncĭpĭt ĭntrā Pēctŏră prō factō spēmquĕ mētŭmquĕ sŭō. *O.* ‖ *Conscience pure, calme.* EP. Bŏnă, pūră, quiētă. VERS. Cōnsĭlĭă mēns rēcti fāmæ mĕndācĭă rīdĕt. *O.* Stăbĭlēm quāndo ŏptīmă factă Dănt ănĭmūm, măjōrquĕ pĭīs audăclă cœptīs. *V. Fl.* ‖ *Conscience troublée, remords.* EP. Mōrdāx, rĕmōrdēns, stĭmŭlāns, crŭcĭāns, tōrquēns, tŭrbātă, sōllĭcĭtă, ănxĭă, ĭnsōmnĭs. PPH. Mēntĭs stĭmŭlī, mōrsŭs, tŭmultŭs. Fūrĭæ scēlĕrŭm. Ĭntĕrĭŏr, ŏccŭltŭs stĭmŭlŭs. VERS. Aūt quōd cōnscĭŭs ĭpsĕ ănĭmŭs sē fortĕ rĕmōrdĕt. *Lr.* Prætĕrĭtĭs ădmissa ănnīs pĕccātă rĕmōrdēnt. Āt mēns sĭbĭ cōnsĭă factī, Præmētŭēns, ădhĭbēt stĭmŭlōs, tĕrrētquĕ flăgēllĭs. Hĕū! quāntŭm mĭsĕrō pœnæ mēns cōnsĭă dŏnāt! *Id.* Ēst pœnă præsēns, cōnscĭæ mēntĭs pāvŏr. *Sen.* Ō cæcă nŏcēntŭm Cōnsĭlĭa! ō tĭmĭdūm sēmpĕr scĕlŭs! *St.* Scĕlĕrīsquĕ pătrātī Sŭpplĭcĭum, ēxĕrcēnt cūræ. *Id.* Pœna autēm vĕhēmēns... Nōctĕ dĭēquĕ sŭŭm gēstārĕ ĭn pĕctŏrĕ tēstēm. *J.* Ēt quōd præcĭpŭīs mēntēm sŭdōrĭbŭs ūrgĕt. Quōs dīrī cōnscĭă factī Mēns hăbĕt ăttŏnĭtōs, ēt sūrdō vērbĕrĕ cædĭt, Occŭltūm quătĭēntĕ ănĭmō tōrtōrĕ flăgēllūm. *Id.*

Cōnscindŏ, ĭs, ĭdī, ĭssŭm, ĭndĕrĕ. *Déchirer.* Vēstem ōmnēm mĭsĕræ discĭdit; tum ĭpsăm căpīllō cōnscĭdit. *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 4). Nĕ quĭd tĭbĭ dōrsă flăgēllīs Cōnscindăt cōnjux (*Anthолog.* II, p. 466). *Voy.* Scindo. ‖ *Au fig.* Cōnscindūnt hŏmĭnēm cŭppēdĭnĭs ăcrēs Sōllĭcĭtum cūræ. *Lr.* (V, 46).

Cōnsciō, ĭs, scīvī, scītŭm, scīrĕ. *Se sentir coupable.* Nīl cōnscīrĕ sĭbī, nūllă pallēscĕrĕ cŭlpă. *H.* PPH. Cōnscĭŭs sŭm.

? Cōnsciŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Conscius. Sōlăm cōnscĭŏlĭs hæc sŭă flăgĭtĭă. *Cat.* (67, 42. Alii leg. *cum ancillis*; alii aliter).

Cōnscīscŏ, ĭs, scīvī, scītŭm, scīscĕrĕ. *Arrêter une chose, l'exécuter.* ‖ — mōrtēm. *Se donner la mort.* Cōnsciscām lētŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 26). *Voy.* Mors. ‖ *qqf. Régler le sort de, prendre une décision sur.* Indignūmnĕ pŭtāt lūtĕum cōnscīscĕrĕ cōrpŭs, Quī nōn indignŭm quōndām sĭbī crēdĭdĭt ĭpsŭm Pĕrtractārĕ lūtŭm? *Prudent.* (*Apoth.* 1091, de Christo).

Cōnscīssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conscindo. *Déchiré.* Vīrgō cōnscīssă vēstĕ lăcrĭmāns ŏbtĭcĕt. *Ter.* (*Eun.* V, 1, 4. Adde *Pl. Truc.* I, 1, 32).

Cōnsclŭs, ă, ŭm. *Qui a la conscience de.* Cōnsciŭs ĭn cŭlpā nōn scĕlŭs ēssĕ sŭă. *O.* Sācrī sĭbī cōnsclă factī. *V. Fl.* Cōnsclŭs aūdācĭs factī. *V.* Tūm pŭdŏr āccēndĭt vīrēs, ēt cōnsclă vīrtūs. *Id.* ‖ *Qui sait avec, confident, témoin.* Ēt cōnsclŭs

æthēr Cōnnūbĭī. *V.* Cōnsĭă sīdĕrā tēstŏr. *Id.* Cōnsĕcūtus ōmnĭs ābēst. *O.* Quōrūm nŏx cōnsĕcūta sŏla ēst. *Id.* Ēt gĕns sī quă jăcēt nāscēntī cōnsĕcūta Nīlō. *L.* SYN. Tēstĭs, ārbĭtĕr, ārbĭtrā. VERS. Ēt Jŏvĭs ārcānīs Mĭnōs ădmissŭs. *H.* Quī tē pārtĭcĭpēm sĕcrētī fēcīt hŏnēstī, *J.* Nām tē sciēntĕ făciām quĭdquĭd ēgĕrŏ. *Ter.* Nām tĭbĭ nāscēntēs dŏmĭnī cognōscĕrĕ cūrās, Ēt sĕcrētă dūcis pectŏrā nōssĕ lĭcēt. *M.* || *Complice.* Nĕ quīs, nīsĭ cōnsĕĭă nūtrīx, Cōllŏquĭī nōbis sēntĭăt ēssĕ vĭcēs. *O.* Vīs fĭĕrī dīvēs, Bithўnĭcĕ? cōnsĕĭus ēstŏ. *M.* (VI, 50, 5). Quīs nūnc dīlĭgĭtur, nīsĭ cōnsĕĭus? *J.* (3, 49). PPH. Cōnsĭllī, cūlpæ, crīmĭnĭs sŏcĭŭs, pārtĭcĕps. Scĕlĕrūm sŏcĭŭs. || *En partic. Qui a la conscience d'une faute, coupable.* Nĭhĭl ēst mĭsĕrĭŭs quam ănĭmŭs hŏmĭnĭs cōnsĕĭus. *Pl.* (*Most.* III, 1, 13). Cōnsĕĭæ mēntĭs pævŏr. *Sen.* (*Hip.* 162. *Id. H. Fur.* 692). SYN. Nŏcēns, sōns, rĕūs. *Voy.* Nocens.

† Cōnscrĕŏr, ārĭs, ārī. *d. arch. Cracher.* Sēd quī hīc ānsātŭs ămbŭlāt? māgnĭfĭcē cōnscrĕābŏr. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 7. Cf. *Non.* 7, 92).

† Cōnscrĭbillŏ, ās, ārĕ. *dimin. de* Conscribo. *Écrire, tracer.* (*Varr.* apud *Non.* 2, 108) ||. Cōnscrĭbillŏ. *Même sens; ou plutôt* Cōnscrĭbillŏ (*de* cribrum), *percer en mille endroits, cribler.* Nātēsquĕ mōllĭcēllās ĭnūstă tūrpĭtĕr tĭbi flăgēllă cōnscrĭbillēnt. *Cat.* (25, 10. Id suspicor, quod nunquam crediderim *Catullum* tam graviter errasse).

Cōnscrĭbŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire.* Stūltām cōnscrĭpsĭmŭs ārtĕm. *O. Voy.* Scribo. || *Enrôler.* Ūt sĭbĭ lātrōnēs cōgĕrem ēt cōnscrĭbĕrĕm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 76).

Cōnscrĭpstī. *sync. pour* Conscripsisti. Ăgĕdum, ōstēndĕ ĭstŭm, quēm cōnscrĭpstī, sўngrăphŭm. *Pl.* (*As.* IV, 1, 1).

? Cōnscriptŭm, ī. *n. Écrit.* Vĕtĕrŭm vĕnĕrĕr cōnscriptă vĭrōrum. *O.* (*Trist.* III, 5, 55. Alii leg. *quum scripta*).

Cōnscriptŭs, ă, ŭm. *Écrit, tracé.* Cōnscriptum hŏc lăcrĭmis mittĭs ēpĭstŏlŭm. *Cat.* (68, 2). Cōnscriptă fōrmātŭr ĭmāgĭnĕ tēlă. *St.* Cōnscriptăquĕ vĭnō Mēnsă. *O. Voy.* Scriptus. || Pătrēs Cōnscripti, *et absolt.* Cōnscripti, ōrŭm. *m. pl. Sénateurs romains.* Sīc cōnsultă Pătrŭm sŭbsistĕrĕ Cōnscriptōrŭm. *Prud.* (*Sym.* 687). Cāmpŭs cŏmĭtĭīs, ŭt Cōnscriptīs cūrĭă. *Aus.* (*Sept. Sap. prol. 9*). Quōd sīt Cōnscriptī, quōd jūdĭcĭs ōffĭcĭŭm. *H. Voy.* Senator.

Cōnsĕcō, ās, cŭī, ĕctŭm, ārĕ. *Couper, arracher, séparer.* Membră sŏrŏr frātrĭs cōnsĕcŭīssĕ sŭī. *O.* Cōnsĕcŭītquĕ gĕnās, ŏcŭlīs nĕc dēfŭīt ĭmbĕr. *Petr.* (*Sat.* 137). Hīc quāntŭs tĕrrīs cōnsĕctŭs pēllĭtŭr ōrbĭs. *Cic.* (*Arat.* 336). *Voy.* Scindo.

Cōnsĕcrātĭō, ōnĭs. *f. Consécration.* Cōnsĕcrātĭō cærĭmonĭārŭm. *Sid.* (*Pan.* 2043).

Cōnsĕcrātŭs, ă, ŭm. *Consacré, sacré.* Pōst fātă cōnsĕcrātŭs, ēt tēmplīs dătŭs. *Sen.* (*Oct.* 529). Quod cōnsĕcrātī tū magistĕr dōgmătĭs. *Prud.* (*Cath.* 1086). SYN. Săcrātŭs, dĭcātŭs, săcĕr.

Cōnsĕcrō *et* Cōnsĕcrŏ, ās, ārĕ. *Consacrer, dédier.* Vātŭm dīvĭtĭbŭs cōnsĕcrāt ĭnsŭlis. *H.* Sŭppllcĭtĕr Chrĭstō sē cōnsĕcrāssĕ rĕgēndŏs. *Prud.* (*Sym.* 649). Ēt mŏx cōnsĕcrāt Chrĭstō. *Alcim.* (*ad Sor.* 24). SYN. Săcrō, dĭcō, dēdĭcō, ădcĭcō, vōvĕō, dēstĭnō.

Cōnsĕctāns, tis. *Qui poursuit, recherche.* Mundī cōnsĕctāns fallăcĭă gaŭdĭă cūrrĭt. *Alcim.* (*ad Sor.* 161).

Cōnsĕctŏr, ārĭs, ārī. *d. Poursuivre, rechercher.* Cōnsĕctābāntŭr sĭlvēstrĭă sæclă fĕrārŭm. *Lr.* (V, 965). Hŏs cōnsĕctŏr, hīs ārrīdĕō. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 19. Adde *Pl. Mil.* IV, 3, 20; *Trin.* II, 1, 12). *Voy.* Sector. || † *au pass. arch. Être poursuivi.* Mĕām nōvĕrcam ā pŏpŭlō lăpĭdĭbŭs cōnsĕctārī vīdĕō. *Laber.* (apud *Prisc.* 8, 793).

Cōnsĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conseco. *Voy. de mot.*

Cōnsĕcūtŭs *ou* Consĕquūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Consequor. *Qui a suivi ou obtenu.* Ēxĭlĕrnă cōnsĕcūtŭs, ēxpŭlsŭs tŭīs. *Sen.* (*Phæn.* 512. Adde *T. Maur. Met.* 849).

Cōnsēdī. *parf. mixte de* Considco *et de* Consido.

? Cōnsēllă, æ. *f. Siége commun, banc. Voy.* Tonsilla.

Cōnsĕnĕō, ēs (*prés. inus.*), ŭī, ērĕ, *et* Cōnsĕnēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Vieillir ensemble, vieillir.* Īllă sūnt annīs jūnctī jŭvĕnĭlĭbŭs, īllă Cōnsĕnŭērĕ cāsă. *O.* Cōnsĕnŭīt sŏcĕrōrŭm ĭn ārvīs. *H.* Haŭd ūllă cārĭnă Cōnsĕnŭīt. *Pp.* (III, 5, 50). *Voy.* Senesco. || *Être languissant, accablé de chagrin.* Măcēscŏ, cōnsĕnēsco ēt tābēscŏ mĭsĕr. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 30. *Id. Stic.* I, 3, 63).

Cōnsēnsŭs, ūs. *m. Consentement, accord.* Dĭssēnsŭs ăcĕrbŭs, Sĕd grăvĭŏr cōnsēnsŭs ĕrăt. *Cl.* Pōscŏr ēt ĭpsĕ mĕŭm cōnsēnsŭ Lælăpă măgnō. *O.* SYN. Ăssēnsŭs, cōncōrdĭă.

Cōnsēntānĕŭs, ă, ŭm. *Convenable.* Nōn pār vĭdētŭr, nĕquĕ sĭt cōnsēntānĕŭm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 31. *Id. Curc.* I, 3, 9). SYN. Cōnvĕnĭens, ăptŭs, æquŭs, pār.

Cōnsēntĭŏ, tĭs, sī, sŭm, tīrĕ. *n. S'accorder, être du même avis, être conforme.* Cōnsēntīrĕ sŭīs studĭīs quī crēdĭdĕrĭt tĕ. *H.* Nĕ nōs ĭntĕr nōs cōnsēntīrĕ sēntĭānt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 102). Cōnsēnsistĭs ēnĭm. *O.* SYN. Ăssēntĭŏ, ānnŭō, *ou* cōnvĕnĭŏ, cōngrŭō. *Voy.* Assentio, *ou* Congruo. || Cōnsēntĭtŭr. *pass. unip. On est d'accord.* Sī cōnsēntĭtŭr, mŏră nūlla ĭntērvĕnĭt: ēst, ēst. *Aus.* (*Idyl.* 17, 8).

Cōnsēntĭŭs, ĭī. *m. Nom de plusieurs poètes de Narbonne.* Cōnsēntī, cŏlŭmĕn dĕcŭsquĕ mōrŭm. *Sid.* (*Pan.* 3066). Cōnsēntĭōrŭm quī sŭpērstĕs ēst pătĕr. *Id.* (*Epist.* IX, 15, 33).

Cōnsĕnŭī. *parf. de* Consenco.

Cōnsĕplŏ, ĭs, ĭrĕ. *Enclore. Voy.* Sepio. || Cōnsēptŭs, ă, ŭm. *Entouré, fermé.* Sīc ăltīs nātūră mānĕt cōnsēptă tĕnēbrīs. *Manil.* (IV, 303). Ex quō plāsĭnă nŏvŭm dĕ cōnsēptō părādīsī Līmĭtĕ prōgrĕdĭēns. *Prud.* (*Psych.* 292). || Cōnsēptŭm, ī. *n. enclos.*

Cōnsĕquēns, tis. *Qui suit, suivant.* Dūm jūngĭt ĭmĭs cōnsĕquēns ēxōrdĭŭm. *T. Maur.* (*Met.* 60. *Ib.* 334). SYN. Sĕquens.

Cōnsĕquŏr, ĕrĭs, cūtŭs *ou* quūtŭs sŭm, quī. *d. Suivre.* Cōnsĕquĭtŭr, mĕllŏr rĕmĭs, sĕd pondĕrĕ tārdă. *V.* Cōntĭnŭo hīc sē cōnjĭcĭt ĭntrŏ; ĕgŏ cōnsĕquŏr. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 36). Cōnsĕcūtŭ' st clāncŭlŭm mē ūsquĕ ād fŏrēs. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 93). *Voy.* Sequor. || *Suivre, venir après, succéder.* Hāsce ōrnāmēntīs cōnsĕquēntŭr āltĕræ. *Ter.* (*Heaut.* IV; 7, 9). *Voy.* Succedo. ||*Suivre, se référer à.* Cērtum bĕrcle ēst vōstrām cōnsĕquī sēntēntlām. *Pl.* (*As.* II, 1, 13). || *Atteindre.* Quām facīle ăcclpĭtĕr sāxō săcĕr ălēs ăb ăltō Cōnsĕquĭtŭr pēnnīs... cŏlŭmbæm. *V.* Vŭlnĕrĕ, nōn pĕdĭbŭs tĕ cōnsĕquăr.

O. Mātrem ipsam ex ægrītūdĭnĕ mĭsĕrām mōrs cōnsĕcūta est. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 23). *Voy.* Assequor. || *Obtenir, acquérir.* Cōnsĕquŏr hōc, ūt mē nēc tĭmĕās, nēc ămēs. *M.* (V, 47. 4). SYN. Assĕquŏr, obtĭnĕō, acquīrō, cōmpārō. *Voy.* Acquiro.

? Cōnsĕquŭs, ă, ŭm. *Comme* Consequens. Cōnsĕquă nātūra est jām rērum ex ōrdĭnĕ certō. *Lr.* (V, 679. Alii leg. aliter).

1. Cōnsĕrō, ĭs, ĕrŭī, ertŭm, ĕrĕrĕ. *Joindre ensemble.* Quīd nōctī cōnsĕrŭissĕ dĭĕm (juvat)? *O.* Cōnsĕrĭtŭr bĭbŭlă Mēmphītĭs cymbă păpўrō. *L.* Cōnsĕrĭtŭr thōrāx. *Sil.* SYN. Nectō, annectō, cōnnectō, jungō. *Voy.* Jungo. || — mānŭs, dextram, pugnam, prœlĭă, bellŭm, etc. *Combattre.* Per cæcam cōngressī prœlĭă nōctĕm Cōnsĕrĭmŭs. *V.* Et cōnsĕrĕ dextrăm. *Id.* Intĕr sē strictās cōnsĕrŭērĕ mānŭs. *O.* Dein pugnam cōnsĕrŭī sēnī. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 43. Adde *V. Fl.* III, 31 et 125; *Luc.* III, 560).

2. Cōnsĕrō, ĭs, sēvī, sĭtŭm, ĕrĕrĕ. *Semer, planter.* Īsmăra bāccheă Consĕrĕre, ătque ōlĕă mūgnum vēstīrĕ Tăbūrnum. *V.* Ēn queis cōnsēvīmŭs ăgrōs! *Id.* Grāmĭnĕ cōllĕm Cōnsĕrĕt, et vērĭs dēpingĕt prătă figurīs. *Manil.* (V, 260). *Voy.* Sero. || *Au fig.* Sōl lūmĭnĕ cōnsĕrĭt ārvă. *Lr.* (II, 241).

Cōnsertŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Consero 1. *Joint, réuni.* Lōrīcām cōnsertam hāmīs. *V.* Cōnsertŭm spīnīs tĕgŭmĕn. *Id.* SYN. Connexŭs, junctŭs. *Voy.* Junctus. || *Au fig. Uni, épais, fourni.* Cōnsertăquĕ bellīs Bellă gĕrăt. *L.* Cōnsertæ cāmpīs ăcĭes. *St.* Quōs ŭbĭ cōnsertōs aūdĕre in prœlĭă vīdī. *V.* Cōnsertăquĕ gentĭbŭs ārvă. *V. Fl.* Contrā cōnsertă mānū. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 3. Confunduntur *Consertus* et *Confertus*).

Cōnsĕrŭī. *parf. de* Consero 1.

Cōnsĕrvă, æ. *f. Compagne d'esclavage.* Bellam ēt tĕnĕllām Căsĭnam, cōnsĕrvām tŭăm. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 20. *Id. Stich.* V, 2, 3; *Ter. Eun.* II, 3, 74). *Voy.* Conservus.

Cōnsĕrvĭtĭŭm, ĭi. *n. Esclavage commun à plusieurs.* Ōro per cōnsĕrvĭtĭum cōmmūnĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 46).

Cōnsĕrvō, ās, ārĕ. *Conserver.* Cōnsĕrvārĕ gĕnŭs crēscĕntĭă pōssĕ vīdēmŭs. *Lr.* (II, 709). Incōrrŭptă mĕī cōnsĕrvă fŭdĕră lēcti. *Pp.* (IV, 3, 69). Cōnsĕrvābăt ōpĕs hūmĭlis căsă, mītĭă sōrbă. *Petr.* (*Sat.* 135). *Voy.* Servo.

Cōnsĕrvŭs, ī. *m. Compagnon d'esclavage.* Sīvĕ vĭcārĭŭs ĕst, quī sĕrvō pārĕt, ūtī mōs Vēstĕr āit, seū cōnsĕrvŭs. *H.* (Adde *Pl. Mil.* II, 5, 57; IV, 8, 30). || — ŭs, ă, ŭm. Dūrăquĕ cōnsĕrvæ lignă vălētĕ fŏrēs. *O.* Nōlo ĕgŏ fŏrēs cōnsĕrvās mĕās A tē vĕrbĕrārĭer. *Pl.* (*As.* II, 3, 6).

Cōnsessŏr, ōris. *m. Qui est assis avec, spectateur.* Nēc cōnsessōrŭm vīcĭnă nōmismătă tāntŭm. *M.* (I, 27, 3).

Cōnsessŭs, ūs. *m. Assemblée, réunion de personnes assises.* Pōstquam ōmnĕm lætī cōnsessum ōcŭlōsquĕ sŭōrŭm Lustrāvĕre ĭn æquĭs. *V.* SYN. Cōrōnă, cœtŭs.

Cōnsēvī. *parf. de* Consero 2.

Consĭdens *et* Cōnsĭdēns. *part. de* Considco *ou* Consido. Lībrā sŭb ēmĕrĭtō cōnsīdēns ōrbĕ lăbōrŭm. *Man.* (II, 251).

Cōnsīdĕō, ēs, ēdī, essŭm, īdĕrĕ. *n. S'asseoir, être assis ensemble.* Fōrtĕ sŭb ārgūtă cōnsēdĕrăt īlicĕ Dăphnis. *V.* Cōnsēdĕrĕ dūcēs. *O.* SYN. Cōnsīdō, sĕdĕō. || *S'établir.* Nēc vĕnīt ĭn mēntĕm quōrŭm cōnsēdĕrĭs ārvīs? *V.* SYN. Īnsīdĕō, cōnsīstō. *Voy.* Considco.

Cōnsīdĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Considérer.* Aūt lātŭm pīctæ vēstĭs cōnsīdĕrăt aūrŭm. *J.* (6, 482). Dūm spătĭŭm victōr victī cōnsīdĕrăt hōstĭs. *O.* (Addē *Ter. Heaut.* II, 4, 5). SYN. Intŭĕŏr, inspĭcĭō, cōgĭtō, rĕpŭtō, mĕdĭtŏr.

Cōnsīdō, īdĭs, ēdī, essŭm, īdĕrĕ. *n. S'asseoir.* Cōnsīdunt tĕctīs bipatentĭbŭs. *V.* Considunt trānstrīs. *Id.* SYN. Consīdĕō, sĕdĕō, sīdō. || *S'arrêter, s'établir.* Vūltŭs ĕt hīs mĕcŭm părĭtĕr cōnsīdĕrĕ rēgnīs? *V.* Considunt castrīs, ēt mœnĭă vāllant. *Id.* SYN. Cōnsīdĕō, insīdō, cōnsistō. || *S'affaisser.* Ōmnĕ mihī vīsŭm cōnsīdĕre ĭn ignēs īllŭm. *V.* Tōtāmquĕ vīdēmŭs Cōnsēdisse ŭrbĕm lūctū. *Id.* Āb īmō tōtă cōnsīdăt dŏmŭs. *Sen.* (*Phæn.* 345). SYN. Dēsīdō, pēssŭmdŏr, jăcĕō. || *Se calmer.* Īllŏn ārdēbăt, nēque ădhūc cōnsēdĕrăt ignīs. *O.* Opprĕssŭm vīdit cōnsīdĕrĕ bellŭm. *Sil.* Ūt mărĕ cōnsīdat. *O.* SYN. Pōnō, quīescō.

Cōnsīgnō, ās, ārĕ. *Sceller, cacheter.* Ēas nōs cōnsīgnēmŭs quăsī sīnt ă pātrĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 45. *Id. Curc.* II, 3, 90). Æquum ĕst tăbellīs cōnsignātīs crēdĕrĕ. *Id.* (*Bac.* IV, 8, 83). *Voy.* Obsigno.

Cōnsĭlĭō, ēs, ūī, ĭrĕ, *et* Cōnsĭlĭēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se taire.* Dum hæc cōnsĭlĭēscūnt turbæ. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 101. *Consiluere* dixerat *Ennius*, auctore *Festo*).

Cōnsĭlĭārĭŭs, ĭi. *m. Conseiller.* Ădĕō cōnsĭlĭārĭŭs hīc ămīcŭ' st quam aūxĭlĭārĭŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 6. *Id. Epid.* I, 2, 56). Ădmīrābĭlĭs hīc, cōnsĭlĭārĭŭs hīc. *Fort.* (I, 89). SYN. Suāsŏr, cōnsĭlĭŭm, aūctŏr. PHR. Hūnc căpĕ cōnsĭlĭīs sōcĭŭm. *V.* Cōnsĭlĭīs hăbĭtŭs nōn fūtĭlĭs aūctŏr. *Id.* Sōcĭō sēmpĕr cōnfĭdĭt Ūlўssī. *O.* Cōnsĭlĭō ēst ūsă pŭĕllă tŭō. *Id.*

† Cōnsĭlĭātŏr, ōris. *m. Comme le précéd.* Si vēro āccēssĭt cōnsĭlĭātŏr mălĕfĭcŭs. *Ph.* Sūspĕctam hānc răbĭdŭs cōnsĭlĭātŏr hăbĕt. *Avian.* (*Fab.* 26, 12).

Cōnsĭlĭŏr, ārĭs, ārī. *d. Conseiller.* Illĕ bŏnīs fāvēātque, ēt cōnsĭlĭĕtŭr ămīcĕ. *H.* PPH. Cōnsĭlĭŭm dō, fĕrō. Cōnsĭlĭō jŭvō. *Voy.* Suadeo. || *Délibérer.* Grātum ēlōcūtă cōnsĭlĭāntĭbŭs Jūnonĕ dīvīs. *H. Voy.* Delibero.

Cōnsĭlĭŭm, ĭi. *n. Conseil.* Cōnsĭlĭŭm nōbīs rēsquĕ lōcūsquĕ dăbūnt. *O.* Părĕt cōnsĭlĭīs, nēc jūssă rĕcūsăt Ācĕstēs. *V.* Cōnsĭlĭum nē spērnĕ mĕŭm. *Id.* SYN. Mōnĭtŭs, mōnĭtŭm, admōnĭtŭs. EP. Fidēlĕ, prudēns, utilĕ, tutum, bŏnum. || *Projet, dessein.* Nām quōd cōnsĭlĭum, aūt quæ jām fōrtūnă dăbātŭr? *V.* Cōnsĭlĭa īn mēllĭŭs rĕfĕrĕt. Nōvă pĕctŏrĕ vērsăt Cōnsĭlĭă. *Id.* Arcānŭm jŏcōsō Cōnsĭlĭŭm rētĕgis Lўæō. *H.* SYN. Sēntēntĭă, mēns, ănĭmŭs, sēnsŭs, prōpŏsĭtŭm, *qqf.* vĭa, ārtēs. || *Délibération.* Cōnsĭlĭŭm summis dē rēbŭs hăbēbānt. *V. Voy.* Concilium. || *Prudence.* Vīs cōnsĭlĭi ĕxpĕrs mōlĕ rŭit sŭă. *H.* SYN. Jūdĭcĭum, prūdēntĭă. || *qqf. Conseiller.* Hortātŏr pugnæ cōnsĭlĭumquĕ fŭit. *O.*

Consimilis, ĕ. *Semblable.* Tædĭă cōnsĭmĭlī fĭĕri dē cārmĭnĕ vōbis. *O.* Mē quŏquĕ cōnsĭmĭlī impōsĭtŭm tōrquĕrĭĕr ignĕ. *Pp.* (III, 4, 39. Adde *Lucret.* VI, 505). *Voy.* Similis.

† Cōnsĭptŭm. *arch. Comme* Conseptum. (*Enn.* apud *Fest.*)

Consistō, ĭs, stĭtī, stĭtŭm, sīstĕrĕ. *n. S'arrêter.* Cōnstĭtĭt Ānchīsă sŏtus, ēt vēstĭgĭă pressĭt. *V.* Tēr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt Īstĕr. *O.* Sūnt certī dĕnīquĕ fīnēs, Quōs ūltrā citrăquĕ nĕquit cōnsīstĕrĕ rēctum. *H.* SYN. Sistō, sūbsistō, stō. *Voy.* Sto. || *Se tenir debout, attendre de pied ferme.* Ægmĭnĕ dēnsō Cōnsīstūnt. *V.* SYN. Stō. || *S'établir.* Lătĭŭs cōnsistĕre

Teŭcrōs. *V. Voy.* Consido. ‖ *S'arrêter, être en repos.* Nēque ēnim pătrĭŭs cōnsīstĕrĕ mēntēm Pāssŭs ămōr. *V. Voy.* Quiesco. ‖ *Demeurer, rester.* Cōnstĭtit ĭn nūllā, quī fŭīt ăntĕ, cŏlōr. *O. Voy.* Maneo. ‖ *Exister, être, consister.* Ē quĭbŭs hæc rērŭm cōnsīstit summă rĕfĕctă. *Lr.* (I, 236). SYN. Cōnstŏ, ēxstŏ, ēxsistŏ, sŭm. ‖ † *qqf. act. Établir, rendre.* Ēt pĕr quæ pōssēnt tūtām cōnsīstĕrĕ vĭtām. *Lr.* (VI, 10).

† Cōnsīstōrĭŭm, ĭī. *n. néol. Lieu où l'on s'assemble, assemblée.* Cōnsīstōrĭă quōs hăbēnt, trĭbūnōs. *Sid.* (*Pan.* 3290).

Cōnsĭtŏr, ōris. *m. Planteur.* Ēt cūm Lēnæō gĕnĭālīs cōnsĭtŏr ūvæ. *O.* (Adde *Tib.* II, 3, 35). SYN. Sătŏr.

Cōnsĭtus, ă, ŭm. *part. p. de* Consero 2. *Planté, semé.* Cōnsĭtăque ārbŏrĭbŭs Lўrcĕă rĕlīquĕrăt ārvă. *O.* Ĭtquĕ sŭpĕr Lĭbўēn, quæ nūllō cōnsĭtă cŭltū. *L.* ‖ *Au fig.* Ærăquĕ vēstĭtĭs nŭmĕrōsă pŭppĕ cŏlūmnīs Cōnsĭtă. *Cl.* Ēt crēbrĭs lĕgĭmŭs frĕtă cōnsĭtă tĕrrīs. *V.* SYN. Spārsŭs. ‖ *Couvert, chargé de* (*en mauv. part*). Īpse aūtēm cæcă mēntēm călīgĭnĕ Thēseŭs Cōnsĭtŭs. *Cat.* (64, 207). Cōnsĭtŭs sŭm sēnēctūtĕ. *Pl.* (*Men.* V, 2, 4). *Voy.* Obsitus.

Cōnsōbrīnŭs, ī. *m. Cousin germain.* Cōnsōbrīnĕ, mĕīs ĭmmēmōrātŭs ērīs. *Aus.* (*Parent.* 20, 2). Cōnsōbrīnŭs nōstĕr. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 9).

Cōnsŏcĕr, ĕrī. *m. L'un des deux pères qui ont marié leurs enfans ensemble.* Cūm gĕnĕro ēt nātīs cōnsŏcĕr Aūsōnĭŭs. *Aus.* (*Parent.* 30, 12).

Cōnsŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Allié.* Quŏdque ĕtĭām māgnō cōnsŏcĭātă Jŏvī (*Ad Liv.* 380). Cōnjŭx nămquĕ mĕă tū cōnsŏcĭātĕ sŏrōrī. *Aus.* (*Parent.* 15, 3). *Voy.* Junctus.

Cōnsŏlŏ, ās, ārĕ. *Associer, allier, unir.* Ūmbram hōspĭtālēm cōnsŏcĭāre ămānt. *H.* Ūsŭm bŏnŭs cōnsŏcĭĕt ūllīus rēi. *Ph.* (Adde *Pl. Most.* I, 3, 19). *Voy.* Socio.

Cōnsōlāns, tis. *Qui console.* Ēt cōnsōlāntĭă vērbă dīxērĕ. *O.*

Cōnsōlātĭō, ōnis. *f. Consolation. Voy.* Solatium.

† Cōnsōlĭdātŏr, ōris. *m. Qui consolide.* Cōnsōlĭdātōrēm tē cēcĭnērĕ sŭŭm. *Fort.* (I, 20, 22).

Cōnsōlŏr, āris, ārī. *d. Consoler.* Nēscĭă grātēntŭr cōnsōlēntūrnĕ pārēntēm. *O.* Hīs mē cōnsōlŏr. *H.* Cōnsōlāndŭs hīc mĭhī ēst. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 12). *Voy.* Solor.

† Cōnsōmnĭŏ, ās, ārĕ. *n. Rêver.* Quĭd ĭs cōnsōmnĭāvīt? *Pl.* (*Most.* III, 2, 69).

Cōnsōnă, æ, *et* Cōnsōnāns, tis. *f.* (*s. ent.* littera). *Consonne.* Sī pĕdĭs ăltĕrĭŭs prīmōrdĭă cōnsōna ēt ūdă Sŭbnēctēnt. *T. Maur.* (*Syll.* 822. *Ib.* 902, et passim). Ūnă vōcālīs jŭgātă cōnsōnāntī aūt plūrĭbŭs (*Ib.* 1028. *Ib.* 1039, et passim).

Cōnsōnāns, tis. *Qui sonne avec; qui est d'accord; qui a la même consonnance.* Cōnsōnāntĭă vērbă cāntĭtāssĕ. *T. Maur.* (*Met.* 1281). *Voy.* Consonus. ‖ *Subst. f. Consonne. Voy. le préced.*

Cōnsōnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Résonner avec, retentir.* Stūdĭīsquĕ fāvēntŭm Cōnsōnāt ōmnĕ nĕmŭs. *V.* Cōnsōnāt āssēnsū pŏpŭlī prĕcĭbŭsquĕ fāvēntŭm. *O.* Cōnsōnāt tĕrră. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 72). SYN. Sŏnŏ, rĕsŏnŏ. ‖ *Au fig. S'accorder.* Vīrgĭnĭs ēt Taŭrī Caprĭcornō cōnsōnāt āstrŭm. *Manil.* (II, 281. *Ib.* 622). SYN. Cōnsēntĭŏ, cōncōrdŏ.

Cōnsōnŭs, ă, ŭm. *Qui sonne ou retentit ensemble; qui est d'accord.* Ēt cōnsōnŭs ēxĭt ĭn aūrās Tĕr clāngŏr. *O.* Trăctăt ĭnaūrātæ cōnsōnă fīlă lўræ. *Id.* Prænūntĭātŭs ōrĕ vātŭm cōnsōnō. *Prud.* (*Peri.* 2817). SYN. Cōnsŏnāns, cōncōrs. ‖ *Qui rend un son avec une autre, en parlant des lettres.* Vŏcāllă quædām mĕmōrānt, cōnsōnă quædām. *T. Maur.* (*Litt.* 2). *Voy.* Consona. ‖ *Au fig. Conforme, convenable.* Vŏx cōnsōnă lĭnguæ. *Sil.* Cōnsōnă rēgnō Ceŭ jŭvĕnēm dŏcēās. *Cl.* SYN. Cōnvĕnīēns, cōncōrs, āptŭs, cōngrŭus.

Cōnsōpĭŏ, īs, īrĕ. *Assoupir.* Nīdōre ōffēndĭt nārēs, cōnsōpĭt ĭbĭdĕm. *Lr.* (VI, 791). *Voy.* Sopio.

Cōnsōrs, sōrtis. *Qui partage le même sort, compagnon.* Quāttŭōr ăntĭquīs quæ hērēdĭbŭs ēst dătă cōnsōrs (*Ciris*, 15). Ōmnīsquĕ pōtēstās Īmpătĭēns cōnsōrtĭs ĕrĭt. *L.* Jŭstĭtĭæ cōnsōrs (Fides). *Sil.* SYN. Sŏcĭŭs. ‖ *Qui participe à, qui partage, compagnon de.* Cōnsōrtēs părĭtĕr gĕnĕrīsquĕ nĕcīsquĕ. *O.* Cōnsōrs sŏcĭūsquĕ lăbōrĭs. Cōnsōrtēm cūlpæ. *Id.* Cōnsōrs ĭmpĕrĭī. *Cl.* Cōnsōrs stŭdĭīs pŭĕrĭlĭbŭs ætās. *L.* SYN. Sŏcĭŭs, cōmēs, pārtĭcēps. ‖ — tōrī, thălāmī. *Époux ou épouse.* Cūm cōnsōrtē tōrī pārvă rătē vēctŭs ădhæsĭt. *O.* Sūbdūcĕrĕ bēllō Cōnsōrtēm thălāmī. *Sil. Voy.* Conjux, Uxor. ‖ *Frère, sœur.* Quæ dūm Lūcĭfĕrō gĕnĭtŭs mīrācŭlă nārrăt Dē cōnsōrtē sŭō. *O.* Cōnsōrs Lēdæă gĕmēllis. *Id.* (Iterum *Met.* XIII, 666; *Tib.* II, 5, 24). Sī fōrtĕ vōlēs, cārīssĭmă cōnsōrs. *Alcim.* (*ad Sor.* 244). *Voy.* Frater, Soror. ‖ *Parent.* Quīsquĕ sŭŭm prō rē cōnsōrtēm mœstŭs hŭmābat. *Lr.* (VI, 1281. *Id.* III, 774. *Voy.* Affinis. ‖ *Commun.* Sōlæ cōmmūnēs nātōs, cōnsōrtĭă tēctă Ūrbĭs hăbēnt. *V.* Tū quī cōnsōrtēm prōpĕrās ēvādĕrĕ cāsūm. *Pp.* (I, 21, 1). *Voy.* Communis.

Cōnsōrtĭŭm, ĭī. *n. Participation, communauté.* Sēd spătĭŭm quōd dīssōcĭāt cōnsōrtĭă tērræ. *Sil.* Ūnānĭmī cōnsōrtĭă dīscĭtĕ sōmnī. *Cl.* Vēl pārtă jām laŭdĕ tŭmēns, cōnsōrtĭă fāmæ Dēspĭcĭt. *V. Fl.* PPH. Sēcĭă fātă. Sŏcĭă vītă. Sŏcĭŭm stŭdĭūm.

Cōnspĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conspicio. *Vu.* Ūrsăquĕ cōnspĕctōs ĭn montĭbŭs hŏrrŭĭt ūrsōs. *O. Voy.* Visus. ‖ *Qui frappe les yeux, remarquable.* Rēgālī cōnspĕctŭs ĭn aūrō nūpĕr ĕt ōstrō. *H.* Chlāmўdĕ ēt pictīs cōnspĕctŭs ĭn ārmīs. *V.* Plātănō cōnspĕctĭŏr ăltă. *O.* Tāntō cōnspĕctŭs ĭn sē Crĭmĕn hăbēt. *J.* (8, 140). SYN. Cōnspĭcŭŭs, ĭnsignĭs.

Cōnspĕctŭs, ūs. *m. Vue, regard.* Vīx ē cōnspĕctū Sĭcŭlæ tēllūrĭs ĭn ăltūm. *V.* Nāvim ĭn cōnspĕctū nūllām. *Id.* Fŭgĕre ē cōnspĕctū. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 108). SYN. Vīsŭs, *qqf.* ŏcŭlī. ‖ *Aspect, présence.* Sclŏ pŏl ĭs meŭm cōnspĕctum ĭnvīsŭm. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 22). SYN. Ădspĕctŭs, vīsŭs.

Cōnspērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre.* Ānnī Tēmpŏră cōnspĕrgūnt vīrĭdantĕs flōrĭbŭs hērbās. *Lr.* (II, 33). SYN. Spārgŏ, fūndŏ. ‖ *Répandre un liquide, arroser.* Sāngŭlnĕ mœstī Cōnspĕrgūnt ārās. *Lr.* (IV, 1233). Āgĕ tu, ŏclŭs Pĕrgĕ, hŭmŭm cōnspĕrgĕ ānte ædēs. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 29. Vulgo *pinge*). Ālvĕŏlō cœpit lignĕō cōnspĕrgĕrĕ Hŭmum æstŭāntĕm. *Ph.* SYN. Spārgŏ, fūndŏ, hūmĕctŏ, ĭrrōrŏ, rĭgŏ, mădĕfăclŏ. *Voy.* Rigo.

Cōnspĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Conspergo.

Cōnspĕxī. *parf. de* Conspicio.

† Cōnspĭcābĭlĭs, ĕ. *Visible.* Cōrām rĕfŭlsĭt ōrĕ cōnspĭcābĭlī. *Prud.* (*Peri.* 2825).

Cōnspĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a vu, aperçu.* Pōstquām pŭĕrōs cōnspĭcātī, pĕrgūnt ăd cūnās clīī. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 59).

Cōnspĭcĭēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on peut voir, remarquable.* Īnsīdēăt cĕlĕrī cōnspĭcĭēndŭs ĕquō. *Tib.* (I, 1, 72). Tēmplăque ĭn Aūgŭstō cōnspĭcĭēndă fŏrō. *O.* SYN. Cōnspĭcŭŭs, spĕctăbĭlĭs.

? Cōnspĭcĭlĭum. *Voy. le suiv.*

† Cōnspĭcillum, ī. *n. Lieu d'où l'on peut apercevoir.* In cōnspĭcillo ōbservābam. *Pl.* (apud *Non.* 2, 116). Cōnspĭcillō cōnsĕcūtūs. *Id.* (*Cist.* I, 1, 95. *Gloss. Placidi* : « *Conspicillo*, ita ut conspici possit quid agant. »)

Cōnspĭcĭō, ĭs, spexī, spectŭm, spĭcĕrĕ. *Regarder, apercevoir.* Mœnĭă cōnspĭcĭo ātque ādvĕrsō fōrnĭcĕ pōrtās. *V.* Cōnspexĭt tĕrrā cēntŭm prōcŭrrĕrĕ cŭrrŭs. *Cat.* (64, 365). SYN. Ādspĭcĭō, vĭdĕō, tŭĕōr, etc. *Voy.* Adspicio. ‖ *Remarquer, découvrir.* Locum īnsīdĭīs cōnspexĭmŭs ĭpsī. *V.* In rĕm quæ sint meam, cōnspĭcĭō mihī. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 10. *Id. Ps.* III, 1, 3). SYN. Prōspĭcĭō. ‖ *Distinguer.* Primă bŏnis ănīmī cōnspĭcĕrĕrĕ tŭī. *O.*

Au pass. Cōnspĭcĭŏr. *Être vu.* Vīrĭdĭquе in lĭtŏrĕ cōnspĭcĭtŭr sŭs. *V.* SYN. Ādspĭcĭŏr, ăppārĕō. *Voy.* Adspicior.

Cōnspĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Voir, apercevoir.* Prōh dī immōrtālēs ! Pīstŏclērŭm cōnspĭcŏr. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 4). Cērvī quŏque ălta ēst cōnspĭcātŭs cōrnŭă. *Ph.* SYN. Cōnspĭcĭō, ādspĭcĭō, vĭdĕō. *Voy.* Adspicio.

Cōnspĭcŭŭs, ă, ŭm. *Qu'on aperçoit aisément.* Nōs īn cōnspĭcŭă sŏcĭīs hostĭquĕ cărīnā. *L.* Ōccŭltŭm stellæ cōnspĭcŭŭmquĕ pōlŭm. *O.* Cōnspĭcŭŭs lōngē fulgēntĭbŭs ārmīs. *Id.* SYN. Cōnspectŭs, cōnspĭcĭēndŭs, spectābĭlĭs, clārŭs. ‖ *Distingué.* Īnsignīs clārā cōnspĭcŭŭsquĕ dŏmō. *Tib.* (III, 3, 4). Fīdē cōnspĭcŭŭs Trōjæ mūnĭtŏr. *O.* Lātē cōnspĭcŭŭm tollĕrĕ vērtĭcĕm. *H.* SYN. Cōnspectŭs, īnsignĭs, clārŭs, præclārŭs, ēgrēgĭŭs. *Voy.* Celeber.

Cōnspīrātĭō, ōnĭs. *f. Union, conspiration.*

Cōnspīrō, ās, ārĕ. *n. Souffler ensemble.* Ærĕăque āssēnsū cōnspīrānt cōrnŭă raŭcō. *V.* SYN. Cōnsŏnō. ‖ *S'accorder, conspirer.* Hīnc cōnspīrātĭs factĭōnŭm pārtĭbŭs. *Ph.* Cōnspīrāns mūtŭŭs ārdŏr. *Lr.* (IV, 1209). SYN. Cōnjŭrō, cōnsentĭō, cōnvĕnĭō, cōncŏrdō.

† Cōnsponsŭs, ă, ŭm. *Promis, convenu.* Tē quŏquĕ nē pĭgĕăt cōnspōnsī fœdĕrĭs. *Aus.* (*Epist.* 10, 11. Adde *Næv.* apud *Varr. L. L.* 5, 7).

Cōnspŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Cracher dessus.* Fūrĭŭs hibērnās cānā nĭvĕ cōnspŭīt Ălpēs. *Bibac.* (apud *Hor. Sat.* II, 5, 41). SYN. Spŭō, ĕxspŭō. PPH. Spūtĭs, sălīvā, sălīvis ĭmplĕō, fœdō, ădspĕrgō. PHR. Hānc ĭgĭtŭr nōn flāgrā sĕcānt, nōn spūtā sălīvis Ādspĕrgūnt. *Prud.* (*Apoth.* 162). Spūta ĭmpröbā cōmplēnt. *Juvc.* (IV, 169). Lāvĕrĕ sălīvis (*Ib.* 650). ‖ — ĭn sīnŭm. *Coutume des anciens pour obtenir des dieux le pardon d'un vœu trop ambitieux.* Cōnspŭītŭrquĕ sīnŭs. *J.* (7, 111. Cf. *Plin.* 28, 4; *Petr. Sat.* 74). ‖ *Au fig. Mépriser.* Cōnspŭītŭr, vītŭpĕrātŭr. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 17). Hœrrĕt, ĕt āllŏquĭŭm cōnspŭīt ĭpsĕ sŭŭm. *Maximian.* (1, 202).

† Cōnspūrcō, ās, ārĕ. *Salir.* ‖ *Au fig. Corrompre.* Pārtĭm quŏd tĕtrō quāsī cōnspūrcārĕ săpōrĕ Ōmnĭă cērnēbat. *Lr.* (VI, 21).

Constăbĭlĭō, īs, īrĕ. *Affermir.* Rēm mĕăm Cōnstăbĭlīvī, quum īllōs ēmī dē prædā ā quæstōrĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 93. Adde *Ter. Ad.* V, 1, 9). Mēntēm Ād căpĭēndă dĕī pĕnĕtrālĭă cōnstăbĭlīstĭs. *Juvc.* (II, 765). *Voy.* Stabilio.

Constăbĭlĭtŭs, ă, ŭm. *Affermi.* Sūbsĭdĭīs măgnīs Ēpĭcūri constabilitās. *Lr.* (II, 42. Alii versum tanquam spurium ejiciunt).

Constāns, tis. *Qui reste le même, qui ne change pas.* Āt cōntrā mēllĭs cōnstāntĭŏr ēst nātūrā. *Lr.* (III, 191). SYN. Stăbĭlis, ĭdĕm, ūnŭs. ‖ *Constant, assidu.* Cōnstāntī vōcĕ nĕgārĕ. *O.* Tūm mĭhī cōnstāntīs dējēcīt lūmĭnă fāstŭs. *Pp.* (I, 1, 3). SYN. Āssĭdŭŭs. ‖ *Au moral : Qui reste le même, constant, ferme, inébranlable.* Ēt tāntūm cōnstāns īn lĕvĭtātĕ sŭa ēst. *O.* Cōnstāntī jŭvĕnēm fĭdē. *H.* Hæc māndātă prĭŭs cōnstāntī mēntē tĕnērĕm. *Cat.* (64, 238). In vītĭīs cōnstāntĭŏr. *H.* SYN. Firmŭs, stăbĭlis, ĭmmōtŭs, ĭmmōbĭlis, cērtŭs, fīdŭs, fīdēlis, *qqf.* pērvĭcāx. PPH. Prōpōsĭtī tĕnāx. Cōnstāns, cōnstāntĭŏr ănīmŭs. Mēns nēscĭă flĕctī. Mēns sōlĭdă, ĭmmōtă, cōnstāns. VÆRS. Nĕquĕ mē sēntēntĭă vērtĭt. *V.* Nūllă mĕăm vērtĕt sēntēntĭă mēntēm. Īncēptōquе ēt sēdĭbŭs hærĕt ĭn īsdĕm. Tālĭă pērstābăt mēmŏrāns, fixŭsquĕ mānēbăt. Pērstĭtĭt ĭlle ănīmō vultūquе ĭmmōtŭs ēōdĕm. Sēd nūllīs īllĕ mŏvētŭr Flĕtĭbŭs, aŭt vōcēs ūllās trăctābĭlĭis aŭdĭt. Nūllă dĭēs tām fōrtĭbŭs aūsīs Dīssīmĭlem ārgŭĕrĭt. Sī mĭhī nōn ănīmō fixum ĭmmōtŭmquĕ sēdĕrĕt. *Id.* Nūllīs frāngĭtŭr īllĕ mĭnīs. *St.* Īllĕ mĭhī vultūm mūtātŭs. Stāt cūnctīs ĭmmōtă mĭnīs. *Id.* Pērmānĕt ĭn vōtō mēns mĕă fīrmă sŭō. *O. Voy.* Firmus. ‖ *Qui coûte.* Ēxĕrcēs prētlōsa ōdĭa ēt cōnstāntĭă măgnō. *O.*

Cōnstāntĕr. *Avec constance, constament.* Dī, quōs ēxpĕrĭōr nĭmĭūm cōnstāntĕr ĭnĭquōs. *O.* Pārs hŏmĭnŭm vītĭīs gaŭdĕt cōnstāntĕr. *H.* Cōnstāntĭŭs ōrĕ Laŭdāmŭr vēstrō. *O.* SYN. Āssĭdŭĕ. ‖ *Avec fermeté.* Cōnstāntĕr răpĭt ĭncōnstāns dōtālĕ vĕnĕnŭm. *Alcim.* (II, 262). SYN. Fōrtĭtĕr. *Voy. ce mot.*

Cōnstāntĭă, æ. *f. Fermeté, constance.* Æquālis tāntām tĕnŭĭt cōnstāntĭă tŭrbăm. *Cl.* Mōvĭt ămīcĭtĭæ tūm tē cōnstāntĭă lōngæ. *O.* SYN. Rōbŭr, *ou* tĕnŏr, fĭdēs. EP. Firmă, ĭmmōtă, stăbĭlis, ĭncōncŭssă ; fortĭs, vīrīlis, gĕnĕrōsă, măgnănĭmă ; ĭmpăvĭdă, sēcūră, ĭntĕrrĭtă. PPH. Ănĭmŭs firmŭs, cōnstāns, ĭmmōbĭlis, ĭmmōtŭs. Mēns nēscĭă flĕctī *ou* mŏvērī. Firmŭm cōnsĭlĭŭm, pectŭs. *Voy.* Constans, Fortitudo.

Cōnstāntĭnă, æ. *f. Nom de femme.* Cōnstāntĭnă Dĕŭm vĕnĕrāns, Chrĭstōquĕ dīcātă. *Damas.* (*Agnet.* 2, 1).

Cōnstāntĭnŏpŏlĭs, ĭs. *f.* (Κωνσταντίνου πόλις). *Constantinople ou Byzance, ville sur les confins de la Thrace, dont Constantin fit le siége de l'Empire Romain.* Cōnstāntĭnŏpŏlī āssūrgit Cārthāgŏ prĭorī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 1). Cōnstāntĭnŏpŏlis rhētŏrĕ tē vīgŭīt. *Id.* (*Parent.* 3, 16). Cōnstāntĭnŏpŏlī dŏctō bŏnŭs ōrĕ sācērdŏs. *Prosp.* (*Ingr.* I, 73). *Voy.* Byzantium.

Cōnstāntĭnŭs, ī. *m.* (Κωνσταντῖνος). *Constantin, empereur.* Ēt Cōnstāntĭnŏ cōncēdĕrĕ cōgīt Elīssæm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 7. *Id. Prof.* 16, 11).

Cōnstāntŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Cōnstāntī vīrtus, stŭdĭŭm, vĭctōrĭă, nōmĕn (*Anthol.* I, p. 472).

Cōnstāt. *n. unipers. Voy.* Consto.

Cōnstātūrŭs, ă, ŭm. *part. f. de* Consto. Quāntīs sīt clādĭbŭs ūrbī Cōnstātūrā fĭdēs sūpērŭm. *L.* (II, 16). Cōnstātūrā fŭīt Mĕgālēnsīs pūrpūrā cēntŭm. *M.* (X, 41, 5).

Constĕrnātŭs, ă, ŭm. *Effrayé.* Quŭm cōnstĕrnātīs dīrĭpĕrĕrīs ĕquīs. *O.*

1. Cōnstĕrnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Troubler, effrayer.* Cōnstĕrnāntŭr ĕquī. *O.* Tūrmāsquĕ mētŭ constĕrnāt ĭnānī. *St. Voy.* Terreo. ‖ *Exciter à la révolte, soulever.* (*Pacuv.* apud *Non.* 4, 72.)

2. Cōnstĕrnō, ĭs, strāvī, strātŭm, stĕrnĕre. *Abattre.* Frāxinŭ' frānsĭtŭr, ătque ăblĕs cōnstĕrnĭtŭr ăltă. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 2). ‖ *Couvrir, joncher.* Cōnstĕrnūnt tĕrrăm cōncussō stīpĭtĕ frondēs. *V.* Purpŭrĕă cōnstĕrnĕns vēstĕ cŭbīlĕ. *Cat.* (64, 163). Cōnstĕrnī mīlĭtĕ cămpōs. *Sil. Voy.* sterno. ‖ *Aplanir.* Tūnc primŭm mĭtĭ pĕlăgŭs cōnstĕrnĭtŭr ūndă. *Manil.* (III, 648).

Cōnstĭpō, ās, ārĕ. *Presser, entourer.* Ĭntĕr cărnĭfĭcēs. ĕt cōnstĭpātă sĕdēbăt Ōfficĭă. *Prud.* (*Peri.* 3381). *Voy.* Stipo.

Cōnstĭti. *parf. mixte de* Consto *et de* Consisto. (Cf. *Diom.* 1, 369.)

Cōnstĭtŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Placer.* Taŭrŭm cōnstĭtŭam ante ārās. *V.* Cōnstĭtŭuntŭr in hŏc cœlŏ, quī dĭcĭtŭr ăĕr. *Lr.* (IV, 153). SYN. Pōnō, stătŭō, lŏcō. ‖ *Bâtir, élever.* Pĕrăgĕs ăntĕ cŭpressŏs Cōnstĭtŭent. *V.* Cōnstĭtŭĕrĕ pyras. *Id.* Ŭrbĕm cōnstĭtŭī. *O.* SYN. Stătŭō, pōnō, ērĭgō, strŭō, ædĭfĭcō. ‖ *Constituer.* Ănĭmāntem ex ōmnĭbŭs ūnăm Ossă. crŭōr, vēnæ, călŏr, hŭmŏr, vĭscĕra. nĕrvī Cōnstĭtŭant. *Lr.* (II, 668). SYN. Ĕffĭcĭō. ‖ *Assigner, fixer.* Dĭēs cōnstĭtŭātŭr. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 180). Tēmpŭs cōnstĭtŭtŭm ēst. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 3). SYN. Stătŭō, ăssignō, dīcō. ‖ *Établir, décider, résoudre.* Cognātō vēstă rĕcēpta ēst Lĭmĭnĕ : sīc jŭstī cōnstĭtŭĕrĕ pătrēs. *O.* Cōnstĭtŭĭt ănĭmŭs prælĭbŭs ĭrātam æggrĕdī. *Sen.* (*Med.* 444. Adde *Mart.* XI, 21, 4). SYN. Stătŭō, dĕcĕrnō, vŏlō, sancĭō. ‖ *qqf. Convenir avec quelqu'un, donner rendez-vous.* Cōnstĭtŭī cŭm quŏdam hōspĭtĕ Mē ēsse illŭm cōnvĕntūrŭm. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 120). Aŭt quŭm vēntūrăm dixĕro ēt cōnstĭtŭĕrō. *Id.* (*Heaut.* IV, 4, 4). Nūmă cōnstĭtŭēbăt ămicæ. *J.* (3, 12).

Cōnstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Établi.* Vŏx cōnstĭtūtō sĕrā dĕcrētō vēnit. *Sen.* (*Med.* 198).

Cōnstō, ās, stĭtī, stĭtŭm *et* stātŭm, stārĕ. *n. Être ensemble, être composé.* Simplĕx ē dŭŏbŭs cōnstăt ŏlīvō. *H.* Ex spīrĭtu ătque ănhēlĭtū nĕbŭlă cōnstăt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 78). Cōnstārĕ rōtundīs Pĕrquăm sēmĭnĭbŭs dēbĕt. *Lr.* (III, 187. *Ib.* 179). SYN. Cōnsistō. ‖ *Être en permanence, durer.* Nĕc frūctŭs ĭdem ārbŏrĭbŭs cōnstārĕ sŏlērēnt. *Lr.* (I, 166. *Id.* II, 94). Pōstquām cūnctă vĭdēt cœlō cōnstārĕ sĕrēnō. *V.* Cōnstăt sĭnĕ crīmĭnĕ vĭtă. *O.* Tū dēsĭnĕ crēdĕrĕ vēntīs : Flāmĭnă nōn cōnstānt. *Id.* Quæ nūnc ănĭmō sēntēntĭă cōnstĕt. *V.* Dūm sānĭtās cōustābĭt, pŭlchrĕ mĕmĭnĕrō. *Ph.* SYN. Pĕrstŏ, mănĕō, pĕrmanĕō, dūrō. ‖ *Être d'accord.* Mĕ cōnstārĕ mĭhī scĭs. *H.* Ēt sĭbī cōnstĕt. *Id.* Sĕd sōlŭs sĭbī ĭmmōtŭs Ātreŭs cōnstăt. *Sen.* (*Thyest.* 705). ‖ *Coûter.* Nōn ūllō cōnstĕt mĭhī sānguĭnĕ bēllum. *L.* Sēmpĕrquĕ măgnō cōnstĭtĭt nāsci dĕŭm. *Sen.* (*H. Fur.* 462). Prætĕr mē, mĭhĭ, cōnstĭtĭt dēcŭssis. *St.* SYN. Vēndŏr, vēnĕō, ĕmŏr. ‖ Constat. *n. unipers. Il est certain.* Cōnstăt Ārĕntĭnæ trĕmŭissĕ căcŭmĭnă sĭlvæ. *O.* SYN. Lĭquĕt, cērtŭm ŏu mănĭfēstŭm ēst.

Cōnstrātŏr, ōris. *m. Qui jonche : qui aplanit.* Vē ĭvolīquĕ maris cōnstrātor leucŏnōtos lĭbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 12).

Cōnstrātus, ă, ŭm. *part. p. de* Consterno, ĭs. *Planchéié : jonché.* ‖ *Au fig. Apaisé.* Cōnstrātă mānsuēscĕrĕ prōfŭit ĭrā. *St.*

Cōnstrāvī. *parf. de* Consterno, ĭs.

Cōnstrictŭs, a, ŭm. *part. p. de* Constringo. *Lié, enchaîné.* Ānsăquĕ cōnstrictōs collĭgat ārcta pĕdēs. *Tib.* (1, 8, 14. Adde *Pl. Trin.* IV, 2, 58). *Voy.* Vinctus.

Cōnstringō, ĭs, ĭnxī, ictŭm, ĭngĕrĕ. *Lier, serrer.* Princĕps galeām cōnstrinxit læsus. *V. Fl.* Cōnstrĭngātquĕ tŭōs pŭrpŭră tĕxtă tŏrōs. *M.* (XI, 57, 10). Quādrŭpēdēm cōnstrinxĭtŏ. *Ter.* (*And.* V, 2, 24). *Voy.* Arcto, Vincio. ‖ *Au fig. Resserrer, réduire.* Nūnquām Māvŏrs ădĕō cōnstrīnxit in ārctum Rēs, Alarĭcĕ, tŭās. *Cl.* SYN. Cōgō, adĭgō, prĕmŏ.

Cōnstructŭs, ă, ŭm. *Élevé, bâti.* Quĭd hăbĕt pŭlchrī cōnstructŭs acervus? *H.* Cōnstructām jăcŭlŭm pōntō (molem). *V.*

Cōnstrŭō, ĭs, ūxī, uctŭm, ŭĕrĕ. *Entasser, élever, construire.* Dīvĭtĭīs pārēnt, quās quī cōnstrūxĕrĭt, ĭllĕ. *H.* Nīdŭm sĭbĭ cōnstrŭĭt ōrĕ. *O.* Cōncĭsāquĕ cōnstrŭĭt ăltĕ (-ligna). *Id.* SYN. Strŭō, ăggĕrō, ăcervō, ĭăccŭmŭlō, ædĭfĭcō, pōnō. *Voy.* Aggero, Fundo, as.

† Cōnstŭpĕō, ēs, ērĕ. *n. Être étonné ensemble.* Mīrāntēs laŭdānt, mīrāntēs cōnstŭpŭērŭnt. *Juvc.* (I, 206).

† Cōnsuādĕō, ēs, ērĕ. *arch. Conseiller.* Sīn, sălūtī quŏd tĭbī ēssĕ cēnsĕo, īd cōnsuādĕō. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 32. *Id. As.* II, 1, 14; *Trin.* II, 4, 126).

Cōnsŭālĭă, *et arch.* Cōnsuālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm. *n. pl. Fêtes en l'honneur de Consus.* Sĭbĭ pāstōrēs lŭdos făcĭŭnt cērnŭī Cōnsuālĭă. *Vet. Poet.* (apud *Non.* 1, 76. Cf. *Varr. L. L.* 5, 3, et *Fest.*)

† Cōnsŭdō, ās, ārĕ. *n. Suer.* Bēātŭs ērīs sī cōnsūdāvĕrĭs. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 71). *Voy.* Sudo.

Cōnsuēfăcĭō, ĭs, ēcī, ăctŭm, ăcĕre. *Accoutumer.* Cōnsuēfēcī fĭlĭŭm. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 29). Nĭl prætĕrmĭttō, cōnsuēfăcĭō; dēnīquĕ (*Ib.* III, 3, 60). SYN. Ăssuēfăcĭō.

Cōnsuēmŭs, Cōnsuērăm, Cōnsuērĭm, Cōnsuēssī, etc. *sync. pour* Consuevimus, Consueveram, Consuerim, Consuevisti, etc. Nōs, ŭt cōnsuēmŭs, nŏstrōs ăgĭtāmŭs ămōrēs. *Pp.* (I, 7, 5). Āptaquĕ cōnsuērās ăccĭpĕre, āptă darĕ. *O.* Ōrō, quī rēgēs cōnsuēssī tollĕrĕ. *H.* Quĭcŭm tōt cōnsuēssēt ānnōs. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 40).

Cōnsuēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. S'accoutumer.* Ădĕō in tĕnĕrīs cōnsuēscĕrĕ mūltum ēst! *V.* Lībĕrā tunc primŭm cōnsuēscānt cŏlla lĭgārī. *Nemes.* (*Cyn.* 184, scil. canes). *Voy.* Assuesco. ‖ *Être lié avec quelqu'un.* Nām sī ĭs pŏssēt ăb ĕō sēsē dērĕpēntĕ āvēllĕrĕ Quĭcŭm tōt cōnsuēssēt ānnōs. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 39. *Id. Ad.* IV, 5, 32). ‖ † *act. Accoutumer.* Ăn quŭm brāchĭă cōnsuēscŭnt, fĭrmāntquĕ lăcĕrtōs. *Lr.* (VI, 396. Vid. quæ notavimus in *Assuesco*). ‖ † *S'accoutumer à une chose.* Ōptātŭm dīscĭt cōnsuēscĕrĕ sōlēm. *Alcim.* (II, 157). Bĕnĕ sălūtāndō cōnsuēscunt. *Pl.* (*As.* 1, 3, 69).

† Cōnsuētĭō, ōnis. *f. arch. Commerce, liaison.* Ēt clandēstīna ŭt cēlĕtŭr cōnsuētĭō. *Pl.* (*Amp.* 1, 2, 28. Quod testantur *Festus*, et *Donat.* ad *Ter. Ad.* IV, 5, 32.)

Cōnsuētūdō, ĭnis. *f. Habitude, coutume.* Cōnsuētūdō mălī : tĕnĕt insanābĭlĕ mŭltos. *J.* (7, 51). Nīl cōnsuētūdĭnĕ mājŭs, *O.* Nātūra, aŭt ētĭām cōnsuētūdō mălă. *H.* SYN. Ăssuētūdō, mŏs, ūsŭs. EP Āntīqua, vĕtŭs, prīsca; bŏna, ūtĭlis; mala, prāva. ‖ *Commerce, liaison.* Hīc parvæ cōnsuētūdĭnĭs Cāŭsā. *Ter.* (*And.* I, 1, 81. *Ib.* III, 3, 28; *Hec.*

III, 3, 40). SYN. Fămĭlĭārĭtās, ămĭcĭtĭă, sŏdālĭtĭum.

Cōnsuētŭs, ă, ŭm. *Accoutumé, habituel.* Quŭm Prōteŭs cōnsuētă pĕtēns ē flŭctĭbŭs āntrā. *V.* Ādjĭcĭt ēt vēstēs, ēt cōnsuētissĭmă vērbă. *O.* SYN. Āssuētŭs, sŏlĭtŭs, nōtŭs. ‖ *Accoutumé à.* Ēt nūnquām mălīs Lăcrĭmās sŭīs præbērē cōnsuētŭs, pŭdĕt? *Sen.* (*H. OEt.* 1266). Quī cōnsuētŭs ĭn ārmīs ætātem ăgĕrē. *Pacuv.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21). ‖ *Qui a une liaison avec.* Ĕă mē cŭm mĕa āncĭlla aīt Cōnsuētŭm. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23. Adde *Pl. Amp.* V, 1, 70; *Capt.* IV, 2, 87).

Cōnsŭl, ŭlĭs. *m. Consul, magistrat romain.* Lūcĕ mĕā Mārsō cōnsŭl ăb hōstĕ cădēs. *O.* Sī cănĭmŭs sĭlvās, sĭlvæ sĭnt cōnsŭlĕ dignæ. *V.* EP. Sēdŭlŭs, vĭgĭl, sōllĭcĭtŭs; æquŭs, jūstŭs, fortĭs. PHR. Ānnŭă jūrā cāpĭt. *O.* Quŭm tŭă bĭs sēnōs nūmĕrārēt pūrpŭrā fāscēs (*Ad Pis.* 70). Præfectŭs, cōnsŭl ēt ĭdĕm, Jūdĭcĭīs pōpŭlōs ătque ānnŭm nōmĭnĕ rexĭt. *Sid.* ‖ *Par ext. Année.* Bĭs jām pænĕ tĭbĭ cōnsŭl trĭgēsĭmŭs ĭnstăt. *M.* (I, 16, 3). Ămphŏrā cēntēnō cōnsŭlĕ factă mĭnŏr. *Id.* (VIII, 45, 4). *Voy.* Annus.

Cōnsŭlārĭs, ĕ. *Consulaire, de consul.* Nōn ēnĭm gazæ, nĕquĕ cōnsŭlārĭs Sūbmŏvēt lictŏr. *H.* Pōtāvī mŏdŏ cōnsŭlārĕ vīnŭm. *M.* (VII, 78, 1).

Cōnsŭlātŭs, ūs. *m. Consulat, dignité de consul. Douze licteurs portaient devant ces magistrats des faisceaux de verges avec des haches.* Pĕr cōnsŭlātŭm pĕjĕrāt Vātĭnĭŭs. *Cat.* (53, 3). Nōn cōnsŭlātŭs ĭpsĕ, nōn trĭbūnātŭs. *M.* (XI, 99, 14). SYN. Fāscēs, sĕcūrēs. PPH. Cōnsŭlĭs mūnŭs, pŏtēstās, jūs, fāscēs, sĕcūrēs. Pūrpŭrā tertĭă. VERS. Pūlchrŏs fāscēs sævāsquĕ sĕcūrēs Prōcŭlcārĕ. *Lr.* Cōnsŭlĭs ĭmpĕrĭum hīc prīmŭs sævāsquĕ sĕcūrēs Āccĭpĭĕt. *V.* Sī Dētŭlĕrīt fāscēs ĭndīgnō, dētrāhĕt ĭdĕm. *H.* Cuĭlĭbĕt ĭs fāscēs dăbĭt, ērĭpĭētquĕ cūrūlĕ Ĭmpōrtūnŭs ĕbŭr. *Id.* Cæptĭs nĕ dēsĭt fāscĭbŭs hērēs, Dēcŭrrāt trăbĕātă dŏmŭs, trădātquĕ sĕcūrēs Mūtŭă pōstĕrĭtās. *Cl.* Bĭs sēnōs prĭmum ĭllă dĕdĭt præcēdĕrĕ fāscēs, Ēt jūnxit tōtĭdĕm tăcĭto tĕrrōrĕ sĕcūrēs. *Tib.* Bĭs sēnōs cĭtō tĕ rōgāntĕ fāscēs. *M.* Laūrĭgĕrīs ānnŭm quī fāscĭbŭs ĭntrās. Pōstquām bĭs sēnīs ĭngĕuĭtĕm fāscĭbŭs ānnŭm Rexĕrăt. Nōn cōnsŭlātŭs ĭpsĕ, nōn trĭbūnātŭs, Sævĭquĕ fāscēs, nĕc sŭpĕrbă clāmōsī Lictōrĭs ăbĭgĕt vīrgă bāsĭātōrĕm. *Id.*

† Cōnsŭlcō, ās, ārĕ. *Sillonner.* Cōnsŭlcānt frontĕm (*Suppos. prol. Pl. Baech.* 3).

Cōnsŭlō, ĭs, ŭlŭī, ŭltŭm, ŭlĕrĕ. *Consulter.* Vīscĕrĭbŭs ĭnhiāns, spīrāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. *V.* Spĕcŭlŭm cōnsŭlăt āntĕ sŭŭm. *O.* Dēquĕ pārŭm nōtō cōnsŭlĕt ōfficĭō. *Id.* SYN. Ĭntĕrrōgō, scīscĭtŏr, scītŏr, quærō. PPH. Cōnsĭlĭŭm pĕtō. Cōnsĭlĭis ūtŏr. ‖ *Délibérer, mettre en délibération.* Rĕm nūllī dĭscūrām, nōstræ nĕc vōcīs ēgēntĕm Cōnsŭlīs. *V.* Ēst cōnsŭlĕrĕ quĭddām quōd tĕcūm vŏlō. *Pl.* (*Most.* V, 1, 43). SYN. Dēlĭbĕrō, trăctō, ăgō. ‖ *Veiller, pourvoir à.* Ēt rērŭm cōnsŭlĕ summæ. *V.* Dĕă, cōnsŭlĕ nōstrīs ĭgnĭbŭs. *O.* Rĕctĕ cōnsŭlŭī mĕæ. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 44). SYN. Prōvĭdĕō, prōspĭcĭō, cāvĕō, cūrō. *Voy.* Provideo. ‖ — ĭn mĕdĭŭm, ĭn cōmmūnĕ. *Avoir en vue des intérêts communs, ou l'intérêt de l'état.* Cōnsŭlīte ĭn mĕdĭum, ēt rēbŭs succŭrrītĕ fessīs. *V.* (Adde *Luc.* V, 46). Ĭn cōmmūne ŭī cōnsŭlās. *Ter.* (*And.* III, 3, 16). ‖ — mălĕ. *Prendre un mauvais parti pour quelqu'un, nuire.* Quīă pessŭmē īstūc ĭn tē ătque illŭm cōnsŭlīs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 28). Ēt mī īrēs cōnsŭltŭm mălĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 36). *Voy.* Noceo. ‖ — bĕnĕ. *Servir quelqu'un.* Ŭt quī mĭhī cōnsŭltum ōptŭmē vēlīt. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 1). *Voy.* Prosum. ‖ — bŏnī. *Accueillir, agréer.* Quæ quānquām mīsissĕ pŭdĕt, quīă pārvă vĭdēntŭr, Tū tāmĕn hæc, quæsō, cōnsŭlĕ mīssă bŏnī. *O.* (*Pont.* III, 8, 23 *Ib.* I, 3, 94; *Trist.* IV, 1, 106. Adde *Anthol.* II, p. 527. Cf. *Quintil.* 1, 6, qui vertit, *bonum judico. Gloss. Placidi :* « *Boni consultum*, bene acceptum. »)

Cōnsŭltātĭō, ōnĭs. *f. Délibération.* Nūllă tĭbĭ, Pāmphĭlĕ, hīc jām cōnsŭltātĭo ēst. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 28. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 97).

Cōnsŭltātŭs, ă, ŭm. *Délibéré.* Quæ cōnsŭltātă sĕnātŭs. *Sil.*

Cōnsŭltĕ. *adv. Avec examen, prévoyance.* Īllĕ quī cōnsŭltĕ, dōcte ătque āstūtē cāvēt. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 14).

Cōnsŭltō. *adv. A dessein.* Ēxtĕnŭāntĭs ēās cōnsŭltō (vires). *H.* Nĕc sī cōnsŭltō fŭlmĭnă missă tŏnēnt. *Pp.* (II, 25, 54). Cōnsŭltō hōc factum ēst, mĭhī ŭt ĭnsĭdlæ fĭĕrēnt. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 43). SYN. Cōnsĭlĭō, ĭndŭstrĭă *ou* de ĭndŭstrĭa.

Cōnsŭltō, ās, ārĕ. *Consulter.* Mē, quī spērnēntŭr, ămāntēs Cōnsŭltēnt. *Tib.* (I, 4, 77). Quīd mē cōnsŭltās, quīd ăgās? *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 4). *Voy.* Consulo. ‖ *Délibérer, décider.* Cōnsŭltānt māndārĕ dŭcī. *Sil.* Sī quĭdem ĕx rē cōnsŭltās tŭă. *Pl.* (*As.* III, 1, 35).

Cōnsŭltŏr, ōrĭs. *m. Qui demande conseil.* Sūb gālli cāntŭm cōnsŭltŏr ŭbī ōstĭă pŭlsāt. *H.* Dūm tē, cōnsŭltŏr ōpērtī Cāstāllă tĕllūrĕ dĕī. *L.*

Cōnsŭltŭm, ī. *n. Consultation, décision, décret.* Nūnc ăd tē ēt tŭă, māgnĕ pātĕr, cōnsŭltă rĕvērtŏr. *V.* Dūm cōnsŭltă pĕtīs. *Id.* Quī cōnsŭltă pātrum, quī lēgēs jūraquĕ sērvāt. *H.* Cōnsŭltă pătrīs. *Sr. Voy.* Voluntas, Decretum.

Cōnsultŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Consulo. *Consulté.* Cōnsŭltāquĕ quælĕm Ōptēt hăbērĕ vīrŭm. *O.* ‖ *Savant.* Cōnsŭltŭs jūris ĕt āctŏr. *H.* Ĭnsānĭēntis dŭm sāpĭēntĭæ Cōnsŭltŭs errō. *Id.* Cōnsŭltissĭmŭs ūtĭlissĭmŭsquĕ Rūrīs, mīlĭtĭæ fŏrīquĕ cultŏr. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 9). SYN. Pĕrĭtŭs, dōctŭs. ‖ *absolt. Jurisconsulte.* Tū cōnsŭltŭs, mŏdŏ rūstĭcŭs. *H.* ‖ *Étudié, médité.* Crēdĭbĭlĭs sērmō, cōnsŭltāquĕ vērbă. *O.*

Cōnsŭlŭī. *parf. de* Consulo.

† Cōnsŭm. *inus. Voy.* Confore.

† Cōnsŭmmābĭlĭs, ĕ. *Qui peut se consommer, s'accomplir.* Seū cōnsŭmmābĭlĭs ævī Pērfĭclāt lūx plēnă vīrōs. *Prud.* (*Psych.* 915).

Cōnsŭmmātŭs, ă, ŭm. *Achevé.* Prōēlĭă bārbărĭcō vīx cōnsŭmmātă vĕnēnō. *L.* Cōnsŭmmātāmquĕ sĕnēctām Nōn fĕrrō fĭnirĕ pŭdĕt. *Sid.* (*Pan.* 74). ‖ *Au fig. Parfait, consommé.* Cōnsŭmmātĭquĕ Cātōnĭs Dōgmātă sīc sĕquĕrĭs. *M.* (I, 9, 1).

Cōnsŭmmŏ, ās, ārĕ. *Achever.* Nōndŭm lĭtāstī, nātē; cōnsŭmmā sācrŭm. *Sen.* (*H. Fur.* 1039). Ĭn quō cōnsŭmmāt Phœbŭs lūcēmquĕ mōrāmquĕ. *Manil.* (I, 574. *Id.* III, 541; IV, 448). SYN. Ābsŏlvŏ, pĕrāgō, pĕrfĭcĭō.

Cōnsŭmŏ, ĭs, psī, ptŭm, ĕrĕ. *Prendre ou recevoir à la fois, absorber, épuiser.* Tēla ōmnĭă sōlŭs Pēctŏrĕ cōnsŭmō. *Sil.* (V, 642. *Id.* X, 129). SYN. Ābsŭmŏ, ĕxhaurĭō. ‖ *Consommer.* Āccīsīs cōgēt dāpĭbŭs cōnsŭmĕrĕ mēnsās. *V.* Frūgēs cōnsumĕrĕ nātī. *H.* ‖ *Dévorer, engloutir.* Nēc vŏlĕntă sŭō cōnsŭmpsīt mōrē Chărybdĭs. *Tib.* (IV, 1, 75). *Voy.* Absorbeo. ‖ *Consumer. Voy.* Uro. ‖ *Au fig. User, détruire.* Lēntă cōnsŭmĭtŭr ōmnĭa mortĕ. *O.* Lā-

pśumquĕ quĕăt cōnsūmĕrē mundum. *V. Fl.* SYN. Absūmō, ĕdō, pĕrĕdō, dēstruō, pĕrdō. *Voy.* Exedo, Perdo. || *Faire mourir.* Hōstēm cōnsūmĕrĕ plāgis. *H.* Gārrŭlŭs hunc quāndō cōnsūmĕt cūnquĕ. *Id. Voy.* Occido. || *Dépenser.* Sūmāt, cōnsūmāt, pĕrdāt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 56). || *Épuiser, parcourir tout.* Quūm mārĕ, quūm tĕrras cōnsūmpsĕrīt. āĕrā tĕntĕt. *O.* Ānnŭă sōl īn quō cōnsūmīt tĕmpŏrā cūrsū. *Lr.* (V, 618. Adde *Luc.* VII, 460). SYN. Pĕrāgō, ābsōlvō, ēmĕtlŏr. || *Employer tout.* In dŭlcēs cōnsūmūnt ūbĕrā nātōs. *V.* Pōndŭs phārĕtrāe cōnsūmīt in ārcūs. *Pp.* (IV, 6, 55). SYN. Impendō, ĕxhaurĭō. || *Employer le temps.* Tempŭs in āgrōrūm cūltū cōnsūmĕrĕ dŭlce ĕst. *O.* (Adde *Tib.* I, 9, 63). SYN. Tĕrō, impendō. || *Apaiser.* Tēnĕrāquĕ fāmēm cōnsūmīt in āgnā. *St.* Cōnsūmītŭr īrā Fōrtūnæ. *Sil.* SYN. Explĕō, sātĭō.

Au pass. Cōnsūmŏr. *Être consommé, consumé, usé, perdu.* Brĕvĭōrquĕ mānŭ cōnsūmītŭr hāstā. *St.* Cōnsūmītŭr ānnŭlŭs ūsū. *O. Voy.* Ardeo, *ou* Tabesco, *ou* Pereo.

Cōnsūmpsĕ, Cōnsūmpstī. *sync. pour* Consumpsisse, Consumpsisti. Īnfīnīta ætās cōnsūmpsĕ ānteāctā diēsquĕ. *Lr.* (I, 234). Cōnsūmpstī tĕmpŏrā nōctīs. *Pp.* (I, 3, 37).

Cōnsūmptŭs, ă, ŭm. *Consommé, consumé, usé, passé, achevé, détruit.* Cōnsūmptō rēstābīt mūnĕrĕ paŭpĕr. *Pp.* (II, 13, 9). Lōngīs cōnsūmptŭs ăb ānnīs. *O.* Sŏcĭōs, cōnsūmptă nōctĕ, rĕvīsŏ. *V.* Cānnīs cōnsūmptă jŭvēntus. *J.* (3, 155). Cōnsūmptŭsquĕ pŭdōr pĕccāndō. *Sil.* SYN. Ābsūmptŭs, ĕxhaustŭs, cōnfĕctŭs, pĕractŭs, pĕrdĭtŭs.

Cōnsŭō, ŭĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Coudre.* *Voy.* Consutus, Suo.

Cōnsurgō, ĭs, rēxī, rēctŭm, gĕrĕ. *n. Se lever ensemble, se lever.* Cūnctīquĕ rĕlictīs Cōnsurgūnt mēnsīs. *V.* Sŏclī cōnsurgĕrĕ tōnsīs. *Id.* Sēmĭlăcērquĕ tōrō tēntāt cōnsurgĕrĕ. *O.* SYN. Surgō, ăssurgō, ĕxsurgō. *Voy.* Surgo. || *Relever de maladie.* Tūm, quāsī văcillāns, primŭm cōnsurgīt. *Lr.* (III, 503). || *S'élever.* Cōnsurgūnt gĕmĭnæ quĕrcūs. *V.* Vēspĕre ăb ātrō Cōnsurgŭnt vēntī. *Id.* Prēssō tēllŭs cōnsurgīt ārātrō. *Tib.* (IV, 1, 151). || *Au fig.* Quæ causă fŭīt cōnsurgĕre in ārmă? *V.* Sŭbĭtŏquĕ nŏvum cōnsurgĕrĕ bēllum Rōmŭlīdīs. *Id.* Trŭcēs cōnsurgĕre in īras. *V. Fl.* Mædŏnĭō cōnsurgĕrĕ cārmĭnĕ. *O.* In nōstrī cūrām cōnsurgĕ tŭēndī. *Id.* Cōnsurgūnt ĭtĕrum pārtēs. *L.* In plaŭsŭs cōnsurrĕctum ĕst. *Ph.*

Cōnsŭs, ĭ. *m. Dieu des conseils et de la prudence, en l'honneur duquel on célébrait les fêtes nommées* Consualia. Fēstă pārā Cōnsō; Cōnsŭs tĭbī cētĕrā dīcĕt. *O.* (*Fast.* III, 199). Ĕt quēm dĕ Cōnsō cōnsĭlĭīsquĕ vōcānt. *Aus.* (*Eclogar.* 8, 20. *Id. Epigr.* 69, 9. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 836, et *Fest.*).

Cōnsŭsūrrō, ās, ārĕ. *n. Chuchoter avec.* Sўrŭ' cum illō vōstrō cōnsŭsūrrānt, cōnfērunt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 64).

Cōnsūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Consuo. *Cousu.* Pēllĕ pătĕt, vēl sī cōnsūtō vŭlnĕrĕ, crāssŭm. *J.* (3, 150). || *Au fig. Ourdi.* Ādvēnīstī aūdāclāī cŏlŭmēn, cōnsūtīs dŏlīs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 211. *Id. Ps.* I, 5, 126). *Voy.* Sutelæ.

† Cōntăbĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Corrompre, dessécher.* Quæ mē mĭsĕrĭa ĕt cūrā cōntăbĕfăcĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 19). *Voy.* Tabefacio.

† Cōntăbēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se fondre.* Quōd gūttātīm cōntăbēscīt, quāsī ĭn āquam ĭndīdĕris sălĕm. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 92). *Voy.* Tabesco.

Cōntāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contingo 1. *Touché.* Grāmĭnĕ cōntāctō, cæpīt mĕă prædă mŏvērī. *O.* SYN. Tāctŭs. || *Atteint par la contagion.* Cōntāctōs ārtūs săcĕr ignīs ĕdĕbāt. *V.* (Adde *Sen. H. OEt.* 737). || *Au fig. Touché, atteint.* Prōspĕrā sīc vōbīs mānĕāt fōrtūnă, nĕc ūnquām, Cōntāctī sĭmĭlī sōrtĕ, rōgētĭs ŏpēm. *O.* Cōntāctūm nullīs ăntĕ cūpīdĭnĭbŭs. *Pp.* (I, 1, 2).

Cōntāctŭs, ūs. *m. Attouchement, contact.* Cōntāctūque ŏmnīă fœdānt Immundō. *V.* Ŭt nunc nīgră fĕrāt cōntāctū sānguĭnĭs ārbŏr (poma). *O.* SYN. Tāctŭs.

Cōntāgēs, ĭs. *f. Contact.* Quæ cōntāgĕ sŭă pālōrĭbŭs ŏmnĭă pingānt. *Lr.* (IV, 334). Ē cōntāgĭbŭs īgnīs. *Id.* (VI, 280). SYN. Cōntāctŭs. || *Attouchement nuisible.* Ēt mălă mūlta ănĭmūs cōntāgī fungĭtŭr ējŭs. *Lr.* (III, 735. *Contagi* pro *contage. Voy.* Contagium.

Cōntāgĭō, ōnis. *f. Contact, surtout contact nuisible.* SYN. Cōntāctus. || *En partic. Attouchement contagieux, contagion, et au fig.* Dēdĭt hānc cōntāgĭō lăbēm. *J.* (2, 78). Ăntīquī quōnĭām cōntāgĭo in illō Crīmĭnis. *Avien.* (*Arat. Ph.* 262). Nē cōntāgĭō mĕă bŏnīs ōbsĭt. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 26. *Charis.* 1, 54, *Sallustii* locum referens, notat usitatius esse *Contagium*). *Voy.* Contagium. || ? *qqf. Liens du sang.* Cōntāgĭōnĕ mĕī pātrīs mĕtŭō mălŭm. *Pl.* (*Amp. prol.* 31).

Cōntāgĭŭm, ĭī. *n. Contact, surtout contact nuisible.* Cōrpŏrĭs ătque ănĭmāī Mūtŭă vītālēs dīscūnt cōntāgĭă mōtŭs. *Lr.* (III, 345. Adde *Mart.* XI, 48, 7). SYN. Cōntāctus. || *Ordint. Contagion.* Nēc mălă vīcīnī pĕcōrĭs cōntāgĭă lædēnt. *V.* Dīră pĕr īncautūm sērpūnt cōntāgĭă vŭlgŭs. *Id.* Nē dē prōpĭnquō sōrdĭdŭm cōntāgĭō. *Prud.* (*Cath.* 922). SYN. Cōntāgēs, cōntāgĭō. EP. Mălă, fūnēstă, mōrbĭdă, nōxĭă, ēxĭtĭālĭs, lētālĭs, mōrtĭfĕră; fœdă, hōrrēndă, ĭmmēdĭcābĭlis. VERS. Illæsās vītālĭs ădđĕrĕ pārtēs. *O.* Quis nōn ē tĭmĭdīs ægrī cōntāgĭă vītāt, Vīcīnūm mĕtŭēns nĕ trāhāt ĭndĕ mălŭm? *Id.* Nūllă nŏcēnt pĕcōrī cōntāgĭă. *H. Voy.* Pestis. || *Au fig.* Ægræ cōntāgĭă mēntĭs. *O.* Cōntāgĭă lūcrī. *H.* Scĕlĕrūm cōntāgĭă. *L.*

† Cōntămĕn, ĭnis. *n. Souillure.* Fēmĭnĕōs ūsūs vŭlgī cōntāmĭnĕ mīxtōs. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 1). Mūndāt plĕbem cōntāmĭnĕ plēnām (*Ib.* IV, 35).

Cōntāmĭnātŭs, ă, ŭm. *Souillé.* Cōntāmĭnātō cūm grĕgĕ turpĭŭm Mŏrbō vĭrōrŭm. *H.* Cōntāmĭnātĭs ŏpĭdōrūm mōrĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 954).

Cōntāmĭnō, ās, ārĕ. *Souiller.* Sīc ĭgtĕrpŏsĭtŭs vīllō cōntāmĭnāt ūnctō. *M.* (I, 54, 4). SYN. Fœdō, ĭnquĭnō, pōllŭō, ĭnfĭcĭō. *Voy.* Polluo. || *Au fig.* Cōntāmĭnārit rēgĕ quīs cæsō mānŭs. *Sen.* (*OEd.* 389). Cōntāmĭnārī nōn dēcĕrĕ făbŭlās. *Ter.* (*And. prol.* 16). || *Déshonorer.* Rēgĭăm Cōntāmĭnārī stūprĕm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 215). *Voy.* Vitio.

† Cōntĕchnŏr, ārīs, ārī. *d. arch. Ourdir, machiner.* Vīdĕ mŏdŏ ne illīc sīt cōntĕchnātŭs quīpiām. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 34).

Cōntĕctŭs, ă, ŭm. *Couvert.* Cōntĕctām strāmĭnĕ vīdīt Fōrtĕ cāsām. *O.* Ārbŏrĭbŭs sŭpĕr ēt dorsō cōntĕctă mĭnāntī (spelunca). *V. Fl.* SYN. Tĕctŭs, ŏpertŭs.

Cōntĕgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Couvrir.* Cōntĕgăt indūctūs mŏrĭēntĭă lūmĭnă cōrtex. *O.* Aūt hic Tænārĭă cōntĕgăr ēxsŭl hŭmō. *Id.* Cæpŭt glaucō cōntĕxĭt ămictū. *V.* SYN. Tĕgō, ŏbtĕgō, condō, ŏpĕrĭō. *Voy.* Tego. || *Cacher, dissimuler.* Ēt illī

misere indigne factum injurium contêvêris. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 41. SYN. Irâ, odî, odium.

Contêmêrô, âs, ârê. *Souiller, violer.* Aûsûs tâm nôtâs contêmêrârê mânûs. *M.* (*Spect.* 10, 2. Adde *Ov. Am.* II, 7, 18). *Voy.* Temero.

Contêmnêndûs, â, ûm. *Méprisable. Voy.* Vilis.

† Contemnificus, a, um. *Dédaigneux.* Hæc enim contêmnificus fîerî, et fastidire Agamemnonis. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 154).

Contêmnô, is, psi, ptum, nêrê. *Mépriser, dédaigner.* Aude, hospes, contêmnêre lupos, et tê quêquê dignum. *V.* Non ita contêmnam vêlucris præcônia famæ. *O.* Nôndûm cærûlêas pinûs contêmpserât ûndâs. *Tib.* (I, 3, 37). SYN. Têmnô, spernô, aspernor, dêspicîô, fastidiô, respuô, abjicîô, rêjicîô, dêspectô, dêspernô, calcô, conculcô, prôculcô, nêgligô. PPH. Parvi ou nihili facîô, dûcô, pendô, æstimô. Nôn ou nihil cûrô. Subjicîô pedibus. Parvî pûtô. VERS. Nec munêra cûrat Alexis. *V.* Sordênt tibi munêra nostra. Dûmquê tibi êst ôdiô mea fistula. *Id.* Respuis hæc animô longêquê rêmittis. *Lr.* Hôc tibi prô vilî sub pedibusquê jacêt. *O.* Ad mea munêra surdus. *Id.* Frontê superbâ Dêspicît. *Cl. Voy.* Calco.

Au pass. Contêmnor. *Être méprisé.* Contêmnêrê, misêr. *H.* Contêmnî spînâm, quûm cêcidêrê rosæ. *O.* SYN. Têmnor, dêspicîor, nêgligor, etc. PPH. Sum contemptus, vilis, abjectus, despectus. In contêmptum vênîô. In contêmptô sûm.

Contêmplâns, tis. *Qui contemple.* Ât plûs êx âlto contêmplâns tâlîa rêctôr. *Alcim.* (IV, 586).

Contêmplâtôr. *impér. fut. de* Contemplor.

Contêmplâtûs, â, ûm. *Qui a contemplé.* Tûm primum Græcîa vîrês Contêmplâta suas. *St.* VERS. Obtutûquê hærêt dêfixus in ûnô. *V.* Întentôs vôlvêns ôculôs. Ôculôs horrêndа in virgînê fixûs. Immôtôsquê ôculôs in sê sinê finê tenêntêm Extimuît. *Id.* Hæsit în oppôsîtâ lûmînâ fixûs hûmô. *O.* Întentîs ôculîs fixûs. *Pp. Voy.* Specto.

Contêmplâtûs, ûs. *m. Contemplation.* Â contêmplâtû subinôvêôquê mâlî. *O.* SYN. Visûs, intuîtûs.

† Contêmplô, âs, ârê. *arch. Comme* Contemplor. Contêmpla, êt têmplûm Cêrêris sîd Iævam âdspicê. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 2). Habêrê spêculum, ûbî ôs contêmplârêrî sûum. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 2. *Id. Trin.* IV, 2, 21; *Merc.* II, 3, 72. Et multa habet *Non.* 7, 11).

Contêmplor, ârîs, âtûs sûm, ârî. *d. Contempler.* Simul ac nummos contêmplôr în arcâ. *H.* Contêmplâtôr illêm quûm nûx sê plûrimâ silvîs Îndûêt în florêm. *V.* (Sic et *Lucret.* II, 113). Tâcîtî contêmplêmur ferarum. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 78. *Id. Pæn.* V, 3, 10). SYN. Âdspicîô, întuêôr, tuêôr, considerô, spectô, observô. *Voy.* Specto.

Contêmptim. *Avec mépris.* Dêjicît îctôs Învîdîa întêrdûm contêmptim în Tartara têtrâ. *Lr.* (V, 1123). Nê nôs tâm contêmptim contêrâs. *Pl.* (*Pæn.* III, 1, 34. *Id. Pers.* IV, 3, 77). SYN. Fastîdiosê.

Contêmptôr, ôris. *m. Qui méprise.* Êst hîc êst ânîmûs lûcîs contêmptôr. *V.* Contêmptor dîvûm Mezentîus. *Id.* Contêmptôr Âmûlîûs æqui. *O.* SYN. Sprêtôr, spernâx.

Contêmptrix, îcis. *f. Qui méprise.* Sêd êt îlle prôpagô Contêmptrix superûm. *O.* Contêmptrix turba pêricli. *Sil.* (Adde *Pl. Bac.* III, 6, 2).

Contêmptûs, â, ûm. *part. p. de* Contemno. *Méprisé.* Contêmptûmquê prîûs, nûnc vêrêârê frêtûm. *O.* Ûtinê contêmpto solêt. *H.* Contêmptum genîus. *Ph.* SYN. Sprêtûs, dêspectûs, fastîditûs, abjectûs, vilis.

Contêmptûs, ûs. *m. Mépris.* Âvmât cînîs mptû mentêm nêcis. *Sil.* È cînî contêmptûs êxit. *Lr.* V, 851. SYN. Fastîdium, fastîdia. EP. Superbus, tûmêns, tûmidûs.

Contendô, is, di, tum, dêrê. *Tendre.* Contêndê tênâma vînâ. *V.* Contendunt îlia risû. *O.* Îsque Hôlêspontî pontêm contendunt âlnî. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 2. SYN. Tendô, intendô. *Au fig.* Nisi sê contendît, arcûê Cêrnêrê nôn pôtis êst animûs. *Lr.* IV, 804). Non habêt în talîs ânîmum contendêrê cûrâs. *O.* SYN. Întendô, adnîtor, dirigô. *Par ext. Jeter, lancer* Întensâm contêxerat hâstam. *V.* Âcrîâs têlum contendît în aurâs. *Id.* SYN. Mittô, jaciô, tôrquêô. *Se lancer.* Quæ littôrâ prôximâ, cursû Contendunt petêrê. *V. Voy.* Cumer. *Lutter, rivaliser.* Nec tâm turpê fuit vincî quâm contêndissê dêcôrûm. *O.* Têcûm mâlît contêndêrê bellô. *V.* Contendârê vêrsîbûs âmbô. *Id.* Nôn tâmên ista mêô vâlêânt contendêre âmôri. *Pp.* (I, 14, 7). *Voy.* Certo. ‖ *Prétendre.* Illûm contêndî mentê cârêrê bônâ. *O.* SYN. Âssêrô. ‖ — cursûm, *ou absolt. Se diriger, aller.* Ad hûnc âllî cursûm contendere jussî. *V.* Non hûc Argolî contendere rêmîgê pinûs. *H.* În vêtîtâs contendêrê têrras. *O.* Quî rêctâ platêâ cursum hûc contendît sûum. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 58.) *Voy.* Eo.

Au pass Contendor. *qqf. Être mis aux prises.* Quîs Mirmillônî contendîtur? Æquumanûs Thrax. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interrog.* 3).

Contentè. *adv. D'une manière tendue, serrée.* ‖ *Au fig.* Quânquam illûm mâtêr ârctê contentêque habêt. *Pl.* (*As.* I, 1, 65).

Contentîô, ônis. *f. Effort. Voy.* Conamen. ‖ *Différend, dispute.* Vêl facilês vêl difficilês contentiônês nâcta êst. *Aus.* (*Idyl.* 17, 7. Alîî leg. *nata est*). Nimîn hâbêns Græcum, contentîô magnâ dêârum. *Sympos.* (*Ænigm.* 82, 1). *Voy.* Lis.

Contentus, à, ûm. 1. *part. p. de* Contendo. *Tendu.* Contentâ cêrvicê trahûnt stridentîa plaustra. *V.* Quæ jam contenta jacêbant fune labôrî. *H.* Ût tormentô starent contenta fune carînæ. *L.* SYN. Tentus, întentus, adnîtor, dirigô. ‖ *Au fig.* Êxcîtîs contenta suîs | mens. *O.* SYN. Intentus, dêfixus. | 2. *de* Contineo. *Contenu.* Nêc cârî contenta sûo êst Jûnônî. *O.* ‖ *Content, satisfait.* Hâc galêâ contentus mihî. *V.* Haud ânûm contenta vîtus trânsmîsit, quiescit. *L.* Nêc tâm êa lîs contentus êrit. *Tib.* IV, 1, 118). Contentus nôstrîs sî fûissês sêdîbûs. *Ph.* SYN. Lætûs. ‖ *qqf. compar.* Contentiores mîsêrunt, æquê ovîum mînus. *Pl.* | *Pæn.* II, 1, 14.

† Contexerunna, æ. *f. Qui fouie beaucoup de raisin ou consomme beaucoup de vin : mot forgé par Plaute* (*Cure.* III, 1, 76).

Contêrminâtus, â, ûm. *Proche, voisin.* Ârdîî mêrûs erat, sê lîd. contêrminâta fontî. *O.* Sîbaris nostris contêrminâtus ârvis. *Id.* Contêrmina Maurîs lêgna Jûbæ. *L. Voy.* Vicinus. ‖ *Au fig.* Mortî contêrmina virtus. *St.*

Contêrô, is, trîvî, trîtûm, têrêrê. *Broyer, user en frottant, en frappant.* Prôtînûs horrêndа în fâmina pabulâ sûcos Contêrit. *O.* Vivacis cornûâ cêrvî Contêrê. Contêritur fêrrûm, sînês tenuâtur ab ûsû. *Iu.* Très facilê cûriôs contrivisti hôspitês. *Pl.* | *Pæn.* I, 1, 111. SYN. Têrô, comminuô, attrîtô, absumô, consumô. ‖ *User avec les pieds, fouler,* sed omne limen contêris salutâtor *M.* (VIII, 44, 4). Cûî sæpe immundô Sâcrâ contêrtur vîs

sŏccŏ. *Pp.* (II , 23, 15). *Voy.* Calco. ‖ *Au fig. User , épuiser.* Cŏntĕrĭmŭsquĕ bŏvĕs, ĕt vīrĕs ăgrĭcŏlārŭm Cŏnfĭcĭmŭs. *Lr.* (II, 1160). SYN. Absŭmŏ, cŏnsŭmŏ, cŏnfĭcĭŏ, ĕxhaŭrĭŏ. ‖ *Dépenser , perdre , ruiner.* Līs tĕ, bis dĕcĭmæ nŭmĕrantĕm frĭgŏrā brumæ, Cŏntĕrĭt ūnā trĭbŭs, Gargilliānĕ, fŏris. *M.* (VII, 64, 1). Īs vĕl Hĕrcŭlis cŏntĕrĕrĕ quæstŭm pŏssĭĕt. *Pl.* (*Most.* IV , 2, 68. *Id. Rud.* III , 4, 44). *Voy.* Decoquo. ‖ *Accabler , faire mourir.* Cŏntĕrĭs Tū tuā mĕ ōrātĭōnĕ, mŭlĭĕr. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 65). ‖ *Mépriser.* Nĕ nōs tām cŏntĕmptīm cŏntĕrās. *Pl.* (*Pœn.* III , 1 , 34). SYN. Călcŏ. *Voy.* Contemno. ‖ *Passer , employer.* Quī sŏmnō pārtēm mājōrĕm cŏntĕrĭs ævī. *Lr.* (III, 1060). Cŏntrīvī dĭĕm. *Pl.* (*Cas.* III , 3, 4). Aŭt ŏpĕrām sūmam aŭt cŏntĕrām. *Id.* (*Most.* III, 1, 54. Adde *Ter. Ph.* I, 4, 32). SYN. Tĕrŏ, ĭmpendŏ, ăbsŭmŏ , cŏnsŭmŏ. ‖ *au passif : qqf. Être familier.* Hĭc mĭhī cŏntĕrĭtŭr vītæ mŏdŭs. *Pp.* (I, 7, 9).

Cŏntĕrrĕŏ, ēs, ĕrē. *Épouvanter.* Ātque ĭmplā pĕctŏrā vŭlgī Cŏntĕrrĕrĕ mĕtŭ. *Lr.* (II, 623). Nĕc mœstā nĭgrī rēgnā cŏntĕrrēns Jŏvis. *Sen.* (*H. Œt.* 1705. Adde *V. Fl.* VII, 517). *Voy.* Terreo.

Cŏntĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* Pūgnæ cŏntĕrrĭtă sŏrtĕ. *V.* Ădspĕctŭ cŏntĕrrĭtŭs hæsĭt. *Id. Voy.* Territus.

† Cŏntĕrŭī. *ancien parf. de* Contero. (Sic quidam leg. apud *Tib.* I, 7, 71. Ceterum antiqui dixĕrunt *atterui.*)

Cŏntestŏr, ārĭs, ārī. *d. Invoquer , prier.* Nunc vōs cŏntestŏr, Mānēs, quĭbŭs ōssa rĕlĭnquŏ , Tēllūs huīc tŭmŭlō nĕ grāvĭs essĕ vĕlĭs (*Anthol.* II , p. 108). Nōn cōgĭmŭs ĭstŭd, Sēd cŏntestāmŭr, Rōmæ sūm tĕ dŭcĕ āmīcŭs. *Sid.* (*Pan.* 1758). *Voy.* Obtestor.

Cŏntĕxō, ĭs, xŭī, xtŭm, xĕrĕ. *Faire un tissu, joindre ensemble.* Pŭppēs tĕnŭī cŏntĕxĕrĕ cānnā. *V. Fl.* Mōlĭbŭs ĭnsōlĭtō cŏntĕxŭnt rōbŏrā dŭctū. *L.* Cŏntĕxĕrĕ vīllōs. *Cl.* SYN. Tĕxŏ, cŏnnĕctŏ, jūngŏ, cŏmpingŏ. ‖ *Au fig.* Nĕc vŭlt cŏntĕxĕrĕ cārmĕn. *Calp.* (10 , 9). SYN. Dēdūcŏ.

Cŏntĕxtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contexo. *Tissu , joint.* Trăbĭbŭs cŏntĕxtŭs ăgĕrnĭs Stărĕt ĕquŭs. *V.*

Cŏntĕxtŭs , ūs. *m. Tissu.* Cŏntĕxtŭm vīs dēbĕrĕt dissŏlvĕrĕ quæquĕ. *Lr.* (I, 244). SYN. Tĕxtŭs, tĕxtŭm.

Cŏntĭcĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ , *et* Cŏntĭcēscŏ *ou* Cŏntĭcĭscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se taire.* Ădspĭcĭs ŭt vĭrĭdēs, aŭdĭtō Cæsārĕ, sĭlvæ Cŏntĭcēānt. *Calp.* (4, 97). Ēt cānĭs, ēt vārĭæ cŏntĭcŭīstĭs āvēs. *O.* Cŏntĭcŭĕre ōmnēs , ĭntentīque ōrā tĕnēbānt. *V.* Sēd cŏntĭcēscām : vĭcĭnum ĕccum , ĕxĭt fŏrās. *Pl.* (*Merc.* II , 1, 46. *Id. Bac.* IV, 7, 28. Verbum *Conticeo* agnoscit *Prisc.* 8, 829.) *Voy.* Sileo.

Cŏntĭcĭnĭŭm , ĭī. *n. L'instant le plus calme de la nuit.* Rĕdĭto hŭc cŏntĭcĭnĭō. *Pl.* (*As.* III , 3, 55. Cf. *Varr. L. L.* 6 , 4).

† Cŏntĭgĕr , ĕrā , ĕrŭm. *Qui porte un croc.* Cŏntĭgĕrō sĭmĭlĭs jŭvĕnī spĕctābat ĭn ăltŭm. *Paul. Nol.* (20 , 188).

Cŏntĭgī. *parf. de* Contingo 1.

Cŏntĭgŭŏs, ă , ŭm. *Contigu , qui touche.* Hūnc ŭbī cŏntĭgŭŭm mĭssæ fŏrĕ crĕdĭdĭt hāstæ. *V.* Cŏntĭgŭās hăbŭērĕ dŏmŏs. *O.* SYN. Prōpĭnquŭs, vīcĭnŭs. *Voy. ces mots.*

Cŏntĭnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contingo 2. *Teint.* Ex ĭnĕunte ævō nullō cŏntĭnctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 742. Alii leg. *contacta, conjuncta ;* sed illud præstat).

Cŏntĭnēns, tis. *Contigu , qui se suit sans interruption ; qui tient au continent.* Pārŭm lŏcŭplēs cŏntĭnēntĕ rīpā. *H.* ‖ *Au fig. Retenu , qui a une conduite rangée.* Ăntehāc ēst hăbĭtŭs pārcŭs , nĕc māgĕ cŏntĭnēns. *Pl.* (*Most.* I , 1 , 30. *Id. As.* V , 2 , 7 ; *Ter. Eun.* II, 1, 21). *Voy.* Castus. ‖ *Subst. m. Continent , terre ferme.*

Cŏntĭnēntĕr. *De suite , continuellement.* Ăn cŏntĭnēntĕr quōd sēdĕtĭs ĭnsŭlsī ? *Cat.* (38, 5). *Voy.* Continuo. ‖ *Avec retenue.*

Cŏntĭnēntĭă , æ. *f. Retenue , bonne conduite.* Pŭtābam , ĕt māgnum ĕxēmplŭm cŏntĭnēntĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 65). *Voy.* Castitas.

Cŏntĭnĕŏ, ēs, ĭnŭī, ēntŭm, ĭnĕrĕ. *Tenir , contenir.* Sūprāquĕ quōd ōmnēm Cŏntĭnĕt āmplĕxŭ tĕrrām. *Lr.* (V, 320). Quātŭŏr ætērnŭs gĕnĭtālĭă cŏrpŏrā mundŭs Cŏntĭnĕt. *O.* SYN. Tĕnĕŏ, cŏmplĕctŏr, ĭnclūdŏ. ‖ *Retenir , arrêter.* Ægrĭcŏlām sī quāndŏ cŏntĭnĕt ĭmbĕr. *V.* Lăcrĭmās mălĕ cŏntĭnĕt. *O.* Cŏntĭnŭĭtquĕ grădŭm.‖ *V.* SYN. Tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, dētĭnĕŏ, mŏrŏr, cōhĭbĕŏ, cŏĕrcĕŏ, prĕmŏ. *Voy.* Cohibeo. ‖ *Retenir , garder , conserver.* Quæ vĕra audīvī , tăcĕo, ĕt cŏntĭnĕo ōptŭmē. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 23). ‖ —mē. *Se contenir , s'enfermer.* Ūrbis sē mœnĭbŭs hostēs Cŏntĭnŭērĕ dĭū. *O.* ‖ —mē, *qqf. absolt., et* Cŏntĭnĕŏr. *pass. Se contenir , se retenir , s'empêcher.* Vīx mē cŏntĭnŭī. *O.* Jām sē mălĕ cŏntĭnĕt āmēns. *Id.* Vīx mē cŏntĭnĕŏ quīn ĭnvŏlĕm Căpĭtŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 1 , 20). Nĕquĕŏ cŏntĭnērĕ quīn lŏquār. *Pl.* (*Men.* II , 1 , 28). Cŏntĭnērī, quīn cŏmplĕctār, nōn quĕŏ. *Id.* (*Rud.* IV, 4, 128). SYN. Ăbstĭnĕŏ, tĕmpĕrŏ , mŏdĕrŏr.

Cŏntĭngĭt. *unipers. Échoir , tomber en partage , ordint. en parlant d'une chose agréable.* Scīlĭcĕt ŭt Tūrnō cŏntĭngăt rēgĭa cŏnjŭx. *V.* Sīc ŭmbrosā tĭbī cŏntĭngānt tēctă , Prĭāpĕ. *Tib.* (I, 4, 1). Nōn cuīvīs hŏmĭnī cŏntĭngĭt ădīrĕ Cŏrĭnthŭm. *H.* SYN. Obtĭngĭt, ēvĕnĭt. ‖ *qqf. en parlant d'un malheur.* Hĭc hŏdĭē cŏntĭgĕrĭt mălŭm. *Enn.* (apud *Non.* 4, 90).

1. Cŏntĭngŏ, ĭs, ĭgī , ăctŭm , ĭngĕrĕ. *Toucher.* Fūnēmquĕ mānŭ cŏntĭngĕrĕ gaŭdēnt. *V.* Cŏntĭgĭmūsquĕ mānŭm quā cŏncĭdĭt īlla tēllūs. *Id.* SYN. Tāngŏ, ăttrĕctŏ. ‖ *Atteindre.* Jām frăgĭlēs pŏtĕram ā tĕrrā cŏntĭngĕrĕ rāmŏs. *V.* Ævī cŏntĭngĕrĕ florĕm. *Lr.* (I, 566). SYN. Ăttĭngŏ , tāngŏ.

2. Cŏntĭngŏ *ou* Cŏntĭnguŏ, ĭs, xī, ctŭm , gĕrĕ. *Teindre , enduire , saupoudrer.* Proĭndĕ cŏlōrĕ cāvē cŏntĭngŭās sēmĭnă rērŭm. *Lr.* (II, 755). Prĭŭs ōrās pōcŭlă circŭm Cŏntĭngŭŏnt mēllĭs dulcī flāvōquĕ lĭquōrĕ. *Id.* (I, 938). Aŭt pārcŏ sălĕ cŏntĭngŭŭnt, hĭcĕmīquĕ rĕpŏnŭnt. *V.* SYN. Tĭnguŏ, lĭnŏ. ‖ *Au fig.* Mūsæō cŏntĭnguēns cŭnctă lĕpōrĕ. *Lr.* (I, 932).

Cŏntĭnŭātŭs, ă , ŭm. *Qui tient à , qui se suit.* Quām dŏmŭs Aŭgŭstō cŏntĭnŭātă fŏrō. *O.* SYN Cŏntĭnēns.

Cŏntĭnŭĕ. *Comme* Continuo.

Cŏntĭnŭī. *parf. de* Contineo.

1. Cŏntĭnŭō. *adv. Sans cesse , toujours , éternellement.* Mĕrcŭrĭŭm jŭssī mĕ cŏntĭnŭō cōnsĕquī, Sī quĭd vĕllem ĭmpĕrārĕ. *Pl.* (*Amp.* III, 1, 20). Cŏntĭnŭō ĭn sīlvīs māgnā vī flĕxă dŏmātŭr (ulmus). *V.* Cŏntĭnŭō hās lēgēs ætērnæquĕ fœdĕrā cērtīs Ĭmpōsŭīt nātūrā lŏcīs. *Id.* (*G.* I, 60. Ubi *Servius.* Iterum *ibid.* III , 486). SYN. Jūgĭtĕr, ætērnŭm , sēmpĕr. *Voy.* Semper. ‖ *Aussitôt , sur le champ.* Vērŭm cŏntĭnŭō făc tămĕn illă lĕgāt. *O.* Haŭd mŏrā, cŏntĭnŭō pērfectīs ōrdĭnĕ dōnīs. *V.* Ēgŏmĕt cŏntĭ-

nūō mēcūm : cērtē căptŭs ēst. *Ter.* (*And.* I, 1 50). SYN. Ĕxtĕmplō, cŏnfēstīm, sūbĭtō, rĕpēntĕ. prōtĭnŭs. *Voy.* Protinus.

2. Cōntĭnŭō, ās, ārĕ. *Faire suivre sans interruption, continuer.* Tēllŭs hĭnc ārdŭă cēlsōs Cōntĭnŭāt cōllēs. *L.* Cōntĭnŭātquĕ dăpēs. *H.* Cōntĭnŭārĕ dĭēs ēpŭlis. *Cl.* Ōbtrūncāt, ēt cōntĭnŭāt ĭn nōctem ūltĭmam Sōmnōs. *Petr.* (*Sat.* 89). SYN. Prōtĕndō, prōfĕrō, prōdūcō.

Cōntĭnŭŭs, ă, ŭm. *Continu, qui se suit sans interruption.* Cōntĭnŭī mōntēs, nī dissŏcĭēntŭr ŏpācă vāllĕ. *H.* Leūcădă cōntĭnŭām vĕtĕrēs hăbŭĕrĕ cŏlōnī. *O.* SYN. Cōntĭnŭātŭs, cōntĭnēns. ‖ *Continu, continuel.* Nōn ēst Æquālis răbĭēs, cōntĭnŭŭsquĕ fŭrŏr. *O.* Sēd quām cōntĭnŭīs ēt quāntis lōngă sĕnēctŭs Plēnă mălīs ! *J.* (10, 190). SYN. Assĭdŭŭs, pĕrpĕtŭŭs. *Voy.* Perpetuus.

† Cōntōllō, ĭs, ĕrĕ. *arch. Porter à la rencontre.* Gĕngrŏdĭār. Cōntōllăm grădŭm. *Pl.* (*Aul.* V, 1, 6 : de quo *Non.* 2, 100. *Id. Bacch.* III, 6, 6, ubi vulgo *tollam*).

Cōntŏnăt, ŭlt, ārĕ. *n. unipers. Il tonne.* Ŭbī cōntĭnŭō cōntŏnăt sŏnĭtū măxŭmō. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 42).

Cōntŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme* Cunctor. (Cf. *Non.* 4, 55, et *Donat.* ad *Ter. Hec.* 1, 2, 2, ubi agit de *Percontor.*)

Cōntorquĕō, ēs, sī, tŭm, quĕrĕ. *Tourner, détourner.* Cōntōrsit lævās prōrām Pālĭnūrŭs ăd ūndās. *V.* Cēlsăquĕ sēmĭfĕrūm cōntōrquĕrs frēnă lŭpōrūm. *V. Fl.* SYN. Tōrquĕō, flĕctō, vĕrtō. ‖ *Lancer.* Tēllŭm cōntōrsĭt ĭn aūras. *V.* SYN. Tōrquĕō, cŏnjĭcĭō, jăcŭlŏr, vĭbrō, ēmĭttō.

Cōntōrtĭplĭcātŭs, ă, ŭm. *Composé de la réunion de plusieurs choses.* Lōngă nōmĭnă Cōntōrtĭplĭcāta hăbēmŭs. *Pl.* (*Pers.* IV, 6, 26).

Cōntōrtŏr, ōrĭs. *m. Qui torture.* Bŏnōrum ĕxtōrtŏr, lēgŭm cōnfōrtŏr, Gĕtă. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 27. *Prisc.* 9, 871, aliter legit : vid. inf. in *Distortor*).

Cōntōrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contorqueo. *Tourné, tordu, qqf. frisé.* Mōllĭă cōntōrtĭs ăllĭgăt ōssă cŏmīs. *Pp.* (IV, 7, 80). Ēn ĭmpŭdĭcŭm crīnĕ cōntōrtō căpŭt Lævă rĕflĕxī. *Sen.* (*Hip.* 707). ‖ *Lancé.* Cūspĭs cōntōrtă lăcĕrtō. *V.* Cōntōrtă fălārĭcă vēnīt. *Id.*

Cōntrā. *prép. En face de.* Cārthăgō, Ītălīăm cōntrā Tĭbĕrĭnăquĕ lōngĕ Ōstĭă. *V.* PPH. Ĕx ādvĕrsō, ē rĕgĭōnĕ, ĭn cōnspĕctū. ‖ *Contre.* Măgnum Ălcĭdēn cōntrā stĕtĭt. *V.* Cōntrā fătă dĕŭm. Părĭdēm cōntēndĕrĕ cōntrā. *Id.* SYN. Ādvĕrsŭs, ĭn, *qqf.* cŭm, ăntĕ, ăd. ‖ *Le long de, en montant.* Cōnstructăquĕ săxă Fēmĭnēă trăxĭssĕ mănū cōntra ārdŭă dĕxtrā. *Sil.* ‖ *adv. En face, vis-à-vis.* Cōntra ēlătă mărī rĕspōndĕt Gnōssŏs tēllŭs. *V.* Pārtĭquĕ dĕdĕrĕ Ōscŭlă quĭsquĕ sŭæ nōn pērvĕnĭēntĭă cōntrā. *O.* Stăt cōntrā, stăriquĕ jŭbĕt. *J.* (3, 290). ‖ *A l'opposé, à la rencontre.* Quŏtĭēs vēnīrĕ, Paŭlĕ, vīdērĭs cōntrā. *M.* (V, 4, 5). Ădĭbŏ cōntra, ēt cōntōllăm grădŭm. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 6). SYN. Ōbvĭăm. ‖ *Au contraire.* Cōntrā nōn ūlla ēst ōlĕīs cultūrā. *V.* SYN. Vērŭm, sĕd, autĕm, vērō. ‖ *A son tour, de son côté, en réponse.* Āt Vēnĕrĭs cōntrā sīc fīlĭŭs ōrsŭs. *V.* Vōs cōntrā rēgī mĕă nūnc mandāta rĕfĕrtĕ. *Id.* ‖ *En échange, en retour.* Cēdŏ trēs mī hŏmĭnēs aurĭchălcō cōntrā cum istīs mŏrĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 64. Adde *Ter. Eun.* II, 3, 63). Quæ me āmāt, quām cōntra āmŏ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 23). SYN. Vĭcissĭm. ‖ † Cōntrā (*très rare*). Sæpĕ mŏra ēst quŏtĭēs cōntrā pārĕm dŭbĭtēs. *Aus.* (*Præfatiunc.* 1, 15). *Voy.* Contrajaceo, Contratueor.

Cōntrāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contraho. *Assemblé, réuni.* Ĕx ĭnfīnītō cōntrāctŭm tēmpŏrĕ bēllŭm. *Lr.* (II, 574). SYN. Cōllēctŭs. ‖ *Resserré.* Mŏrī cōntrāctăm quŭm tē cōgŭnt frīgŏră. *Ph.* Cōntrāctō frīgŏrĕ pīgrō. *V.* In ārcŭ... Cōntrāctŭm gĕnĭbŭs ĭngās căpŭt. *H.* Cōntrāctūsquĕ lĕgēs. *Id.* SYN. Ādstrĭctŭs, cōnstrĭctŭs. ‖ *Resserré, devenu étroit.* Cōntrāctă pīscēs æquōră sēntĭunt. *H.* Ex ĭgŭŭs prīmum, ătque ĭpsōs cōntrāctŭs ăd ūsŭs Ēlĭgĭtŭr lōcŭs. *V.* (Adde *Ov. Fast.* VI, 495). SYN. Ārctātŭs, ăngŭstŭs, brĕvĭs. ‖ *Resserré, en parlant de la peau, ridé.* Ēxplĭcŭĭt vīnō cōntrāctæ sērĭa frōntĭs. *H.* Nōstră bĭbāt vērnŭm cōntrāctă cūtĭcŭla sōlēm. *J.* (11, 203). SYN. Ādstrĭctŭs, ăddūctŭs. ‖ *Au fig.* Cōntrāctō mĕllĭŭs pārvă cŭpĭdĭnĕ Vēctĭgălĭă pōrrĭgăm. *H.* Cōntrāctă pauпĕrtās. *Id.* SYN. Ānguстŭs. ‖ *compar.* Cōntrāctĭŏr ĭgnĭs. *Lr.* (V, 570). Quĭs ēnĭm cōntrāctĭŏr īllō? (*Moret.* 78.)

Cōntrāctŭs, ūs. *m. L'action de se contracter, de se rider, contraction.* Quī cōnfĭcĭt ānnŭm Cūnctă rĕmĭttēntēm cōntrāctĭbŭs īllăquĕātă Mūltĭmŏdīs. *Prud.* (*Apot.* 1056). ‖ † *Contrat.* Ĭn cūnctĭ sĭmplĕx cōntrāctĭbŭs, ōmnĭbŭs æquŭs (*Anthol.* II, p. 236).

? Cōntrādŏ, ĭs. *Voy.* Corrado.

Cōntrāhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, āhĕrĕ. *Assembler, réunir.* Cōntrāhĕ quĭdquĭd Sīve ănĭmīs, sīve ārtĭ vălēs. *V.* Cōntrāhĭmŭsquĕ vīrōs. *Id.* Cōntrāhĕrĕ āgrēstēs. *O.* Tālĕ nĕmŭs vātēs cōntrāxĕrāt. *Id.* SYN. Cōgŏ, cōllĭgŏ, ĭs, cōngrĕgŏ. ‖ *Resserrer, rétrécir.* Ĭpsĕ tĭbī jām brāchĭă cōntrāhĭt ārdēns Scōrplĭus. *V.* Cōntrāhēs vēntō nĭmĭrŭm sĕcundō Tūrgĭdă vēlă. *H.* Ăntĭquī cōntrāxīt tēmpŏră vērĭs. *O.* Nōstrās ēt cōntrāhĕ pœnās. *Id.* Sēd Pæān cōntrāhĭt ārcŭm. *J.* (6, 174). SYN. Stringŏ, ārctŏ, ăngŭstō, prĕmō. *Voy.* Arcto. ‖ *Rider.* Cōntrāhĕt ōrā dŏlŏr. *O.* Cōntrāxĭt vūltŭrŭs fortūnă. *Id.* Quīd cōntrāxīstĭs frōntēm ? *Pl.* (*Amp. prol.* 52). SYN. Ăddūcŏ, ādstringŏ. *Voy.* Contractus, Supercilium. ‖ *Au fig. Resserrer.* Ănĭmŭs fōrmĭdĭnĕ dīvūm Cōntrāhĭtŭr. *Lr.* (V, 1217). ‖ *Amasser, attirer, contracter.* Quæ nūmĭnĭ īrăm Cōntrāxĕrĕ mĭhī. *O.* Proĭn, sī quĭs pūgnam ēxspĕctăt, lītēs cōntrāhăt. *Pl.* (*Capt. prol.* 63. *Id. Cas.* III, 2, 31).

? Cōntrājăcĕō, ēs. *n. Être placé en face.* Cōntrā jăcēns Cāncĕr pătŭlăm dīstēntŭs ĭn ălvŭm. *Manil.* II, 253. Alii melius leg. *Strata jacent*).

Cōntrārĭŭs, ă, ŭm. *Contraire, opposé.* Scīndĭtŭr ĭncertŭm stŭdĭa ĭn cōntrārĭă vūlgŭs. *V.* Fātis cōntrārĭă nōstrīs Fātă Phrўgŭm. *Id.* Nōn cōntrārĭă fŏvĕt Ārmă. *O.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs, ādvĕrsŭs, æmŭlŭs, ĭnfēstŭs, ĭnĭmīcŭs, pūgnāns. ‖ *Situé en face.* Phrўgĭæ cōntrārĭă tēllŭs. *O.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs, ādvĕrsŭs.

† Cōntrātŭĕōr, ērĭs. *d. Regarder en face.* Quī pătĕr aŭt cognātŭs' vōlĕt nōs cōntrātvĕrī? *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 2. Alii divisim scribunt.)

Cōntrectābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut toucher, sensible.* Cōrpŏrĭs ēffĭgĭēm nĭl cōntrectābĭle hăbēntem. *Prud.* (*Apot.* 1027). Nēc cōntrectābĭlĕ fŭlmĕn. *Aus.* (*Parent.* 9, 3).

Cōntrectābĭlĭtĕr. *D'une manière sensible.* Cōntrectabĭlĭtĕr caŭlās ĭntrārĕ pălāti. *Lr.* (IV, 662).

Cōntrectātŭs, ă, ŭm. *Touché souvent.* Cōntrectātŭs ŭbī mānĭbŭs sōrdescĕrĕ vŭlgī Cœpĕrĭs. *H.*

Cōntrectō, ās, ārĕ. *Toucher souvent.* Pectŏră tăngēbăm trĕpĭdō sallēntĭă mōtū, Dūmque ĕă cōntrectō. *O.* Nōn cōntrectārī tūtĭŭs ēssĕ pūtēm (vulnus).

ld. (Adde *Lucret.* VI, 855). SYN. Āttrĕctō, tāngō, ttingō, pālpōr.

Cōntrēmīscō, īs, ĕrĕ, *et* Cōntrĕmō, īs, ŭī, ĕrĕ. *Trembler.* Tēllūrīs hūjŭs pĕnĭtă cōntrēmīscĕrĕ. *Val. Valer.* (*cap.* 34, ed. *Maio*). Tēllūs Cōntrēnĭt, ĕt māgnūm pĕrcūrrūnt mūrmŭră cœlum. *Lr.* V, 1219). Cōntrĕmŭĭt nēmŭs, ĕt sīlvæ întŏnŭĕrĕ rŏfŭndæ. *V.* Cōntrĕmŭĭt quĕrcŭs. *O. Voy.* Tremo. ‖ *act. Redouter.* Ūndĕ pĕrīclŭm Fūlgēns cōntrĕnŭĭt dŏmŭs. *H. Voy.* Timeo.

Cōntrĭbŭō, īs, ĕrĕ. *Fournir ensemble.* Nĕc nōn pĕrcēhēdēs ūndæ Cōntrĭbŭĕre ăllquĭd. *O.* Prŏprĭŏs gŏ tĕcŭm, Sĭt mŏdŏ fās, ānnōs cōntrĭbŭīssĕ vĕlīm. *Tib.* (I, 7, 70). SYN. Cōnfĕrō.

Cōntrīstō, ās, ārĕ. *Rendre triste, contrister.* Jŭ ĭtĕr bcū! mœstō cōntrīstāt sīdĕră vultū. *V. Fl.* Flŭvĭŏ cōntrīstāt frīgŏrĕ cœlum. *V.* Sīmŭl ĭnvĕrsŭm Cōntrīstāt Aquārĭŭs ānnum. *H.* ‖ *Rendre triste, ombre, par l'application d'une couleur.* Ūnguĭne mārō Cōntrīstārĕ cōmās. *Prud.* (*Apoth.* 411. Sic *Plin.* 35, 17 : « Colores quodam nitore exhilarat *contristatos* sulfure. »)

Cōntrītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contero. *Broyé.* Omnĭă quōd cōntrītă, quōd ignī collăbĕfăctă. *Lr.* IV, 699).

Cōntrīvī. *parf. de* Contero.

Cōntrōvĕrsĭă, æ. *f. Débat, dispute, controverse.* Sīnĕ cōntrōvĕrsĭa ōmne ărgēntum rĕddĕrĕ. *Pl.* (*Cure.* V, 2, 69. *Id. Aul.* II, 2, 83; *Rud.* II, 5, 46). SYN. Lĭs, rīxă. ‖ † Cōntrōvĕrsĭă. *Le même.* Dēclāmātĭō cōntrōvĕrsĭārŭm. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 24). *Voy. Is suiv.*

Cōntrōvĕrsŭs, ă, ŭm. *Disputé, équivoque.* Sīn cōntrōvĕrsŭm, dīscēntĭō sŭbjĭcĭēt, nōn. *Aus.* (*Idyl.* 7, 9). Sūnt ĕt quī flĕtŭs ēt gaūdĭă cōntrōvĕrsă jūnjĕctānt. *Id.* (*Ephem. ult.* 32). SYN. Ămbĭgŭŭs.

Cōntrūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Pousser ensemble.* Dūrĭcĭtĕr, nām vīs vēntī cōntrūdĭt, ĕt ĭpsă. *Lr.* (VI, 609. *Id.* IV, 425). *Voy.* Trudo, Compello, is.

† Cōntrūncō, ās, ārĕ. *Séparer du trono, tuer.* Ægo hŏdīe ōmnēs cōntrūncābō duōbŭs sōlĭs ĭctĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 51). *Voy.* Obtrunco. ‖ *Au fig. Rogner.* Meūm nē cōntrūncēnt cĭbŭm. *Pl.* (*Stic.* V, 1, 48).

Cōntrūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contrudo. *Poussé ensemble.* Cōntrūsæ nūbēs cōgūntur, viquĕ prēmūntŭr. *Lr.* (VI, 734. *Ib.* 1254; IV, 919).

Cōntŭbĕrnālis. *m. f. Qui loge avec, camarade.* Sālăx tăbĕrnă, vōsquĕ cōntŭbĕrnālēs. *Cat.* (37, 1). Ōmnēs crŭcĭbŭs cōntŭbĕrnālēs dărī. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 28). SYN. Cōnvictŏr, sōdālis.

Cōntŭbĕrnĭŭm, ĭī. *n. L'action d'habiter sous le même toit, habitation commune.* Tūm fōrtŭĭtŭm ēlĭs cōntŭbĕrnĭŭm. *Ph.* Sēd mălōs făcĭūnt mălōrŭm sālsă cōntŭbĕrnĭă (*Anthol.* I, p. 574). Ĕt prōstĭtūtæ tūrpĕ cōntŭbĕrnĭŭm (*Catal. Virg.* 5, 7). SYN. Cōnvictŭs.

Cōntŭdī. *parf. de* Contundo. ‖ ? Cōntŭdī. *arch.* Vĭsquĕ vălēntēs Cōntŭdĭt crūdēlĭs hīēms. *Enn.* (apud *Prisc.* 10, 891. Quum autem Ennius, ab eodem *tutus*, secundam pro regula bis corripiat, credidĕrim poetam hic scripsisse *contutudit*).

Cōntŭĕŏr, ĕrīs, ĭtŭs sŭm, ērī, *et* Cōntŭĕr, ĕrīs, ĭ. *d. Regardor.* Quōd bĕnĕ prōpōsĭtum sī plānĕ cōntŭĕārĕ. *Lr.* (VI, 653). Ĭpsŭm cōntŭĕōr : sic ægĕ, Titȳrĕ. *Sev. Sanct.* (*Carm. Buc.* 101). Quum sæpĕ fĭgūrās Cōntŭmŭr mīrās. *Lr.* (IV, 59). Sclo ĕssĕ, quām me hunc scīpiŏnem cōntŭī. *Pl.* (*As.* I, 1, 111). Ātque ĭpsum ădĕō cōntŭŏr. (*Ib.* II, 3, 23. Adde *Stat. Achil.* I, 131; *Pomp.* apud *Non.* 7, 20. *Cf. Intuor, Tuor*). SYN. Ădspĭcĭō, cērnō, vĭdĕō. *Voy.* Adspicio.

Cōntŭĭtŭs, ūs. *m. Aspect, présence.* Fŭgăt ĭpsĕ sē ă tuō cōntŭĭtū. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 28). *Voy.* Visus.

Cōntŭlī. *parf. de* Confero.

Cōntŭmācĭă, æ. *f. Orgueil, résistance. Voy.* Superbia.

Cōntŭmāx, ācis. *Orgueilleux, superbe.* Nĕ mĕ dīxĕrīs ēssĕ cōntŭmācĕm. *M.* (II, 68, 3). Līmām mŏmōrdĭt : īllă cōntrā cōntŭmāx. *Ph.* SYN. Sŭpĕrbŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Rebelle, mutin.* Sēd tū sўllăbă cōntŭmāx rēpūgnās. *M.* (IX, 12, 12). Hīspānīs ægō cōntŭmāx căpillīs. *Id.* (X, 65, 7). Ĕt cōntŭmācĕm rēgĭbŭs pŏpŭlŭm sŭīs. *Sen.* (*Thyest.* 644). SYN. Pērtĭnāx, ĭndŏcĭlĭs, rĕbĕllĭs.

Cōntŭmĕlĭă, æ. *f. Affront, outrage.* Quōd quum ĭnquĭnāssēnt ōmnī cōntŭmēlĭă. *Ph.* Vīrī ōmnēs fĕrre ĕt tĕgĕrĕ cōntŭmēlĭās. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 91). Ōmnēs in tĕ ĭstæc rĕcĭdēnt cōntŭmēlĭæ. *Pl.* (*Men.* III, 2, 54. Adde *Hor. Epod.* 11, 25). SYN. Ŏppröbrĭŭm, pröbrŭm, dēdĕcŭs.

Cōntŭmēlĭōsē. *adv. D'une manière outrageante.* Ĕn ūnquām cuīquām cōntŭmēlĭōsĭūs Aūdĭstīs făctam ĭnjūrĭām? *Ter.* (*Ph.* II, 3, 4). SYN. Pröbrōsē, fœdē.

Cōntŭmēlĭōsŭs, ă, ŭm. *Outrageant, qui injurie.* Nēc tĕ bārbărā cōntŭmēlĭōsī Călcātŭm rŏtă cōntĕrăt bŭbŭlcī. *M.* (X, 7, 4). Sēd nēc tūrgĭdă cōntŭmēlĭōsī Lĭctōrĭs nīmĭŭm vĕrĕbŏr ōrā. *Sid.* (*Pan.* 2201).

† Cōntŭmĭă, æ. *f. Comme* Contumelia. Brŏmĭŭs cōncĭpĕrĕt cōntŭmĭās nōssĕ dŏlōrĕ. *Capel.* (IV, p. 135. *Gloss. Placidi* : « *Contumias*, contumelias. »)

Cōntŭmŭlō, ās, ārĕ. *Enterrer.* Āggēstă cōntŭmŭlāvīt hŭmō. *M.* (VIII, 57, 4). Ūt sāltēm pătrĭă cōntŭmŭlārĕr hŭmō. *O. Voy.* Tumulo.

Cōntŭndō, ĭs, ŭdī, ūsŭm, ŭndĕrĕ. *Broyer, briser.* Īllă sērpўllŭmque, hĕrbās cōntŭndĭt ōlentēs. *V.* Cōntŭdĕrīt vītēs (grando). *H.* Lўdŭm pūgnīs cōntŭdĭt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 46). SYN. Frāngō, cōntĕrō, ōbtĕrō, cōmmĭnŭō. *Voy.* Frango. ‖ *Au fig. Dompter, réprimer.* Æspĕr ĕquŭs dūrīs cōntŭndĭtŭr ōrā lūpātīs. *O.* Ănĭmōs plăcĭdă cōntŭdĭt ārtĕ fĕrōs. *Id.* Pŏpŭlōsquĕ fĕrōcēs Cōntŭndĕt. *V.* SYN. Dŏmō, sŭbĭgō, frāngō, rĕtundō. ‖ *Émousser, détruire.* Cōntŭdĭt ĭngĕnĭŭm pătlēntĭă lōngă mălōrŭm. *O.* SYN. Frāngō, cōnfĭcĭō. ‖ *qqf. Achever.* Ānnŭă sōl ĭn quō cōntŭndĭt tĕmpŏră sērpēns. *Lr.* (V, 690). SYN. Cōnfĭcĭō, pĕrāgō, cōnsūmō.

Cōntŭŏr. *Voy.* Contueor.

Cōntŭrbātŏr, ōris. *m. Qui ravage.* Nōstĕr tĕ nōn căpĭt ĭgnīs, Cōntŭrbātŏr ăpēr. *M.* (VII, 26, 9. *Id.* X, 96, 9).

Cōntŭrbātŭs, ă, ŭm. *Troublé.* Dŏmŭm rĕvōrtŏr mœstŭs, ătque ănĭmō fĕrē Cōntŭrbāto ătque ĭncĕrtō. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 29). *Voy.* Turbatus.

Cōntŭrbō, ās, ārĕ. *Brouiller, mêler, troubler.* Cōntŭrbabĭmŭs īllă, nē sclāmŭs. *Cat.* (5, 11, de oculis). Sī nōn primă nŏvīs cōntŭrbēs vūlnĕră plāgis. *Lr.* (IV, 1066). Quīă vis ănĭmī ātque ănĭmāī Cōntŭrbātŭr. *Id.* (III, 498). Pĕrīī! īllice hŏdīē cōntŭrbabunt fābŭlăm. *Pl.* (*Most.* II, 2, 78). SYN. Cōnfundō, turbō, miscĕō. ‖ — rătiōnēs,

on absolt. Ruiner, faire faire faillite. Ĭtă cōntŭrbāstī mihĭ Rātiōnēs ōmnēs, ŭt ĕām nōn pōssīm sŭīs... trādĕrĕ. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 29). Cōntŭrbābĭt Ăt-tălās, ēt nōn ĕrĭt ūncĭă tōtă, Dēcĭdăt tĕcŭm quă pătĕr ĭpsĕ dĕŭm. *M.* (IX, 4, 5. Adde *Juv.* 7, 129).

Cōntŭs, ī. *m.* (κόντος). *Croc, perche ferrée pour conduire les bateaux.* Ĭpsĕ rătĕm cōntō sŭbĭgĭt. *V.* || *Pique, lance.* Ĕt ăcūtă cūspĭdĕ cōntos. *V.* Dūrīs hōstēs dētrūdĕrĕ cōntīs. *Id. Voy.* Cuspis.

Cōntūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Contundo. *Broyé, brisé.* Īgnōtŭs pĕcōrī, nūllō cōntūsŭs ărātrō. *Cat.* (62, 39). || *Au fig. Abattu, émoussé.* Cōntūsōs ănĭmōs ēt rēs mĭsĕrăbĕrĕ frăctās. *V.* Cōnămĭnĕ prīmă Cōntūsō pūgnæ. *Sil.* SYN. Frăctŭs, jăcēns, dējectŭs.

Cōnŭs, ī. *m.* (κῶνος). *Cône, figure conique.* Paŭlātĭm trăhĭt ăngŭstī fāstīgĭă cōnī. *Lr.* (IV, 431). Quădrŭo ĭn fāstīgĭă cōnō Sūrgĭt, ēt ĭpsă sŭās mīrātŭr pȳrămĭdīs ŭmbrās. *Aus.* (*Mos.* 312). Cōnūm pȳrămĭdīs cŏĕūntĭă flūmĭnă dūcūnt. *Rutil.* (1, 567). || *Cimier, haut de casque.* Ĕt cōnum ĭnsignīs gălĕæ, crīstāsquĕ cŏmāntēs. *V.* Cōnīque ĭmplumēs. *Sil.* SYN. Ăpĕx. EP. Crīstātŭs. *Voy.* Galea.

† Cōnvădŏr, ārīs, ārī. *d. Donner assignation.* Ŭbī tu ēs, quī mē cōnvădātŭs? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 5). *Voy.* Vador.

Cōnvălĕŏ, ēs, ŭī, ĕrĕ. *n. Croître, se fortifier.* Quūm mălă pĕr lōngās cōnvălŭĕrĕ mōrās. *O.* SYN. Īnvălĕŏ. || *Se rétablir, recouvrer la santé.* Cōnvălŭī nōndŭm dĕ vŭlnĕrĕ tālī. *O.* Mūnĕrĕ dignŭs ĕrāt cōnvălŭīssĕ mĕō. *M.* (I, 102, 8. *Id.* X, 97, 4). SYN. Sānŏr, rĕfĭcĭŏr. *Voy.* Sanor.

Cōnvălēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme le précéd.*

† Cōnvălliă, ŭm. *n. pl. Endroits creux.* Prærūptă, plānă, mōntĭŭm cōnvălliă. *Prud.* (*Peri.* 2523).

Cōnvăllĭs, ĭs. *f. Vallée entourée de tous côtés.* Quālēm sæpĕ cāvă mōntīs convăllĕ sŏlēmŭs Dēspĭcĕrĕ. *V.* Ŏbscūrīs claŭdūnt cōnvăllĭbŭs ŭmbræ. *Id. Voy.* Vallis.

† Cōnvăllŏ, ās, ārĕ. *Entourer.* Cōnvăllāntquĕ dĕŭm cūm mājēstātĕ sŭpĕrnā. *Tertul.* (*Judic. Dom.* 6).

Cōnvāsŏ, ās, ārĕ. *Plier bagage, emporter en fuyant.* Ălĭquīd cōnvāsāssem, ătque hīnc mē cōnjĭcĕrĕm prŏtĭnam ĭn pĕdēs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 13. Sic bene, quanquam alii aliter).

Cōnvĕctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Conveho. *Voiturer, transporter souvent.* Cōnvĕctārĕ jŭvăt prædās, ēt vīvĕrĕ răptō. *V.* SYN. Cōnvĕhŏ, vĕhŏ, vĕctŏ, trāns-pōrtŏ.

Cōnvĕhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voiturer, transporter. Voy.* Veho.

Cōnvĕllŏ, ĭs, ēllī *et qqf.* ŭlsī, ŭlsŭm, ēllĕrĕ. *Arracher, déraciner.* Vīncĕrĕ, nĕc dūrō pŏtĕris cōnvĕllĕrĕ fĕrrō. *V.* Cōnvĕllīmŭs ĭmīs Sēdĭbŭs (turrim). *Id.* Sīvĕ dăpēs ăvĭdō convĕllĕrĕ dēntĕ părābat. *O.* SYN. Vĕllŏ, ĕvĕllŏ, ăvĕllŏ, rĕvĕllŏ. *Voy.* Evello. || *Au fig.* Vērbĭs cōnvĕllĕrĕ pĕctŭs. *O.* Nĕ tēntes cōnvĕllĕrĕ fātă. *Id.* SYN. Frāngŏ, mŏvĕŏ.

Cōnvĕnă, æ. *m. f. Etranger qui se trouve avec un autre dans la même ville.* || *Au fig.* Quī ămāntēs ūna ĭntĕr sē făcĕrēm cōnvēnās. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 60).

† Cōnvĕnăm, ās. *arch. pour* Conveniam. Ĕum hŏmĭnem ŭt cōnvēnās. *Pl.* (*Capt.* III, 2, 14. Vulg *convenias.* Sed vid. *Advenat, Evenat, Pervenat.*

† Cōnvĕnĭbŏ. *arch. pour* Conveniam. Ŭbĭ nūptĭ Fŭĕrnt, tum ĭstām cōnvĕnĭbŏ. *Pl.* (*Cas.* III, 2 17).

Cōnvĕnĭēns, tis. *Convenable, propre, conforme* Nōn bĕnĕ cōnvĕnĭēns tū slnīs ēssĕ jŭgūm. *Pp.* (III 23, 28). Aŭt fāmām sĕquĕrĕ, aŭt sĭbĭ cōnvĕnĭēntī fingĕ. *H.* Rēddĕrĕ pērsōnæ scīt cōnvĕnĭēntĭă cuiqu *Id.* Quām nōn cōnvĕnĭēns aŭrūm sit vītæ mĕæ. *Ph* SYN. Ăptŭs, cōngrŭŭs, ĭdōnĕŭs, æccŏmmŏdŭs dĕcēns, ūtĭlĭs.

Cōnvĕnĭēntĕr. *Conformément, convenablement* Vīvĕrĕ nātūræ sī cōnvĕnĭēntĕr ŏpŏrtĕt. *H.* Ĭct stŭdi mōrēs cōnvĕnĭēntĕr ēunt. *C.* SYN. Ăptē, dĕcēntĕr.

Cōnvĕnĭēntĭă, æ. *f. Convenance, conformité.*

Cōnvĕnĭŏ, ĭs, ēnī, ēntŭm, ēnīrĕ. *n. Venir ensemble dans le même lieu, s'assembler.* Cōnvĕnĭūn quĭbŭs aŭt ŏdĭŭm crūdēlĕ tyrānnī. *V.* Bŏnī quōnĭăm cōnvēnĭmŭs ămbŏ. *Id.* Tūrbāmquĕ cănōrăm Cōnvĕ cāt: ăd fēstās cōnvĕnīt īllă dăpēs. *O.* SYN. Cŏĕŏ concŭrrŏ, cōnflŭŏ, cōngrĕdĭŏr, cōngrĕgŏr, cōgŏr. *act. Aller trouver, aborder.* Tēmĕrĕ ĕtĭăm, prĭŭs quām fīlĭŭm cōnvēnĕrŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 80). Nī tū dūdŭm cōnvēnīstī hānc. *Id.* (*Amp.* II, 2, 13 *Id. Cas.* III, 2, 18). Cōnvēnīăm Pămphĭlĭum. *Te* (*And.* I, 3, 22). Hōc Tārpēĭă sŭum tēmpŭs rătă cōnvēnīt hōstēm. *Pp.* (IV, 4, 81. Cf. *Diom.* 1 297). SYN. Ădĕŏ, ăggrĕdĭŏr. || *Au pass. Êt abordé.* Quōd tēmpŭs cōnvēnīūndī pătrī mē căpĕ jŭbĕăt. *Ter.* (*Ph.* V, 4, 9). *Voy.* Conventus, a um. || *act. S'adapter.* Cōnvēnĭēbăt ĭn văgīnăm tuă măchæră mĭlĭtĭs? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 85). SYN. Ăptŏ || *Convenir, être d'accord, s'accorder.* Nōn bĕn cōnvēnīūnt, nĕc ĭn ūnă sēdĕ mōrāntŭr Mājēstās ămōr. *O.* Dē dōtĕ mēcum cōnvēnīrī nīl pŏtēst. *P* (*Trin.* IV, 2, 168). SYN. Cōnsēntĭŏ, cōngrŭŏ PPH. Sūm ăptŭs, cōnvēnĭēns, cōngrŭŭs. Nōn discrēpŏ *Voy.* Convenit. || *Convenir à, être séant.* Ălĭtĕr ălĭăm ălĭŭd fāctum cōnvēnit. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 24 *Voy.* Decet. || *Être arrêté d'un commun accord* Hæc frātrī mēcum nōn cōnvēnĭūnt, nĕquĕ plăcēn *Ter.* (*Ad.* I, 1, 34). || *Avec un infin. Concour à.* Nēc mĕă cōnvēnĭūnt dūrō præcordĭă vērsū Cæ sārĭs ĭn Phrўglōs cōndĕrĕ nōmĭn ăvōs. *Pp.* (II, 1 41).

Cōnvēnĭt, *unipers. On est d'accord, il y a ac cord.* Pūlchrē cōnvēnĭt ĭmprōbĭs cĭnædīs. *Cat.* (58 1). Sævīs ĭntĕr sē cōnvēnĭt ūrsis. *J.* (15, 164 Nūnc ĭtă cōnvēnĭt ĭntĕr mē ătque hūnc, Tўndărĕ *Pl.* (*Capt.* II, 3, 18. *Ib.* 35). Nēc cōnvēntūrŭ ĭntĕr nōs pōsthāc ārbĭtrēr. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 36 || *Il convient, il est convenable.* Haŭd cōnvēn Ūna ĭrĕ cūm ămīcā ĭmpĕrātōrem ĭn vīā. *Ter.* (*Eu* III, 2, 41). *Voy.* Decet.

Cōnvēntĭcĭŭs *ou* Cōnvēntĭtĭŭs. *Avec qui on a un liaison passagère; de rencontre.* Ex pătrĭbŭs cō vēntĭcĭīs. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 42. Quæ lectio servanda

Cōnvēntĭcŭlum, ī. *n. Lieu d'assemblée.* Tūm cōnvēntĭcŭla ĭpsōrŭm pōst tālĭă dictă ĭngrĕdĭtŭr *Juv.* (II, 591. Verbo utitur *Cic.* non semel, *Tacit.*).

Cōnvēntŭm, ī. *n. Pacte, convention, contrat* Cōnvēntūm tămĕn, ēt pactum, ēt spōnsālĭă nostr Tēmpēstātĕ părās. *J.* (6, 25). *Voy.* Pactum. *Décision, décret.* Cōnvēntăquĕ pātrūm Sidŏnĭī fr gĕrĕ dūcēs. *Sil.*

Cōnvēntŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Convenio. *Qu'o a abordé, qu'on est allé trouver.* Quōd ĕŭm cōn

vēntūm vŏlŏ. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 51. *Id. Mil.* IV, 4, 2; *Cure.* II, 3, 25 et 25). Mē cōnvēntam ēsse ēxpētit. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 1). Tĕrmĭnus, ŭt vēterēs mēmŏrānt, cōnvēntūs ĭn ædē Rēstĭtŭit. *O.* (*Fast.* II, 669).

Cōnvēntŭs, ūs. *m. Assemblée.* Nēc pĕr cōnvēntūs ēt cūncta pĕr oppĭdă cūrrĭs. *J.* (8, 129). Cōnvēntūs trahĭt ĭn mĕdĭos (natum). *V.* Ridētŭr ăb ōmnī Cōnvēntū. *H.* SYN. Cœtŭs, cōncĭlĭŭm, tŭrbă, cŏrōnă. ‖ *qqf. Réunion, jonction.* Nōn ēx ūllōrŭm cōnvēntū cōncĭlĭată. *Lr.* (I, 606, de atomis). SYN. Cœtŭs.

† Cōnvĕnŭstō, ās, ārĕ. *Embellir.* Aūrōră prīmō cōnvĕnŭstāns hălĭtū. *Capel.* (II, p. 47. Vulgo *habitu*, peccante metro. Cf. *Virg. G.* I, 250, et *Æn.* V, 739, *Oriens afflavit*).

Cōnvĕrrō, ĭs, ĕrĕ. *Balayer.* Cōnvĕrrĕt jam hīc mē tōtum cum pulvĭscŭlō. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 6. *Id. Stic.* II, 3, 64). ‖ *Au fig.* Æquŏrĕăm sōlĭtŭs cōnvĕrrĕrĕ Tēthўn. *Aus.* (*Mos.* 281). Tŭrbĭda cērtāntēs cōnvĕrrēnt æquŏră caŭrī. *Avien.* (*Arat.* 133). *Voy.* Verro. ‖ *qqf.* Cōnvĕrrī. *parf.* Cēllās sērvōrŭm cōnvĕrrī. *Publius* (apud *Prisc.* 10, 900).

Cōnvĕrsĭō, ōnis. *f. Changement.* Īllĭŭs cōnvĕrsĭōnem ēt vōx ēt sēnsŭs ārgŭŭnt. *T. Maur.* (*Syll.* 376). ‖ *Eccl. Conversion.* Quōd sī sācrātæ cōnvĕrsĭō prīmă sŏrōrĭs Frātrĭbŭs exēmplŭm fācta ēst. *Alcim.* (*ad Sor.* 171).

Cōnvĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Converto. *Tourné.* Hæc tū cōnvĕrsŭs ăd ōrtŭs Dīc quātĕr. *O.* SYN. Vĕrsŭs. ‖ *Tourné en sens contraire, retourné.* Neū cōnvĕrsa dŏmŭm pĭgĕăt dārĕ līntĕă. *H.* Cōnvĕrsīs ēvāsit hăbēnīs. *Sil.* ‖ *Au fig. Changé.* Cōnvĕrsăquĕ nūmĭnă sēntīs. *V.* Cōnvĕrsīs stŭdĭīs. *H.* SYN. Vĕrsŭs, mūtātŭs.

† Cōnvĕrtĭbĭlĭs, ĕ. *Qui peut changer.* Nēc cōnvĕrtĭbĭlĭs, nec dēmutābĭlĭs ūnquam Est Dĕŭs. *Prud.* (*Apot.* 344).

Cōnvĕrtō, ĭs, tī, sŭm, tĕrĕ. *Tourner d'un autre côté.* In mē cōnvĕrtĭtĕ fĕrrŭm. *V.* Inquĕ vīrŭm cōnvĕrtīt ăb ārbŏrĕ fĕrrŭm. *O.* Vōcĭfĕrāns sŭbĭt, ēt cōnvĕrtit prōcĭlĭă dĕxtrā. *Sil. Voy.* Verto. ‖ — mē, vĭăm, etc. *Revenir.* Cōnvŏrtām mē dŏmŭm cum ōbsōnĭō. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 22). Cōnvĕrtūnt clāmōrĕ fŭgam. *V.* Rūrsŭsquĕ vŏcātī Cōnvĕrtērĕ vĭās. *Id. Voy.* Redeo. ‖ — ōrā. *Attirer l'attention.* Sīve ēlĕphās ălbŭs vŭlgī cōnvĕrtĕrĕt ōrā. *H.* Fīnītĭmĭs ăd sē cōnvĕrtit gēntĭbŭs ōrā. *Lr.* (VI, 645). ‖ *Changer, transformer.* Mūtānt Nātūrām rēs, ēt cōnvĕrtūnt corpŏra sēsē. *Lr.* (I, 679). In tōtĭdĕm clāssēm cōnvĕrtĕrĕ nўmphās. *V.* Zĕphўrō cōnvĕrtĭtŭr ălēs. *L.* SYN. Vĕrtō, mūtō, trānsfŏrmō. ‖ *Au fig.* Vēnēnă, măgnŭm fas nĕfāsquĕ nōn vălēnt Cōnvĕrtĕrĕ hūmānăm vīcĕm. *H.* Nōn jam ăd sălūtēm pōssĕ cōnvĕrtī hōc mălŭm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 48). ‖ *n. Être changé.* Cōnvĕrtīt Vārrō, manūquĕ Cōrnĭpēdem ĭnflĕctens. *Sil.* (IX, 645). Indĕ rĕtrō rūrsŭm rĕdĭt, ēt cōnvĕrtĭt ŏdĕm. *Lr.* (IV, 344).

† Cōnvĕrtŏr, ĕris, i. *d. arch. Comme* Converto. In fŭgam sē tămĕn nēmō cōnvŏrtĭtŭr. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 85. Cf. *Non.* 7, 102).

Cōnvēstĭō, īs, īrĕ. *Entourer, vêtir, revêtir.* Cōnvēstīrĕ sŭă pĕrfundēns ōmnĭă lūcĕ. *Lr.* (II, 147. Item *Cic. Arat.* 334). Āt vērō tōtŭm spătĭŭm cōnvēstit ēt ōrbis Măgnŭ' Lĕo. *Cic.* (*Arat.* 264). Hērbis prātă cōnvēstīrĭĕr. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 28. Adde *Enn.* apud *Macr. Sat.* 6, 2). *Voy.* Vestio.

Cōnvĕxŭs, ă, ŭm. *Convexe.* Ādspĭcĕ cōnvĕxō nūtāntēm pōndĕrĕ mundŭm. *V.* Ĭntĕr cōnvĕxă lŏcātŭs Sīdĕră. *O.* SYN. Cūrvŭs. ‖ *Creux.* Clāssem ĭn cōnvĕxō nĕmŏrŭm, sŭb vāllĕ cāvātă. *V.* Dūm mōntĭbŭs ŭmbræ Lūstrābŭnt cōnvĕxă. *Id.* Cōnvĕxă fōrāmĭnă tĕrræ. *O.* SYN. Cāvŭs, cōncāvŭs, cūrvŭs. *Voy.* Cavus, Vallis. ‖ Sŭpĕră, cœlī, ŏlўmpī, sŭpĕrŭm, Tŏnāntĭs cōnvĕxă. *La voûte céleste.* Tædĕt cœlī cōnvĕxă tŭērī. *V. Voy.* Cœlum.

† Cōnvĭbrŏ, ās, ārĕ. *Comme* Vibro. Ēxsĭlŭĭt quāsī pētūlāns quĭdăm, pĕdĭbŭs cōnvĭbrāvit. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* in *Petulanter*).

? Cōnvĭcānĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Convicanus. *Du même bourg.* Pōntĭŭs hīc pārĭtĕr sŭă cōnvĭcānĕŭs ōssă Hīc cum Lævīnō jŭssīt hŭmāndă sŭō (*Anthol.* II, p. 28. Sic bene *Furlan.* in *Lexic. Forcell.* Vulgo *convicarius*).

Cōnvĭcĭŏr, Cōnvĭcĭŭm. *Voy.* Convitior, etc.

Cōnvĭctŏr, ōris. *m. Convive, commensal.* Īlle ĕgŏ cōnvĭctŏr, dēnsōquĕ dŏmēsticŭs ūsū. *O.* Nūnc quĭă sŭm tĭbĭ, Mæcēnās, cōnvĭctŏr; ăt ōlīm. *H.* (*Id. Sat.* I, 4, 96).

Cōnvĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Convinco. *Convaincu.* Qui ēt cōnvĭctī ēt cōndēmnātī fălsīs dē pūgnīs slēnt. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 5). Cōnvĭctŭs vērīs prŏcērŭm sŭb tēstĭbŭs aūdēs. *Juv.* (XV, 555). ‖ *Prouvé, avéré.* Quēm mălĕ cōnvĭctī nĭmĭŭm mĕmŏr īstĕ fŭtūrus. *O.*

Cōnvĭctŭs, ūs. *m. Vie ou nourriture commune, société.* Cōnvĭctŭs facĭlīs, sīne ārtĕ mēnsæ. *M.* (X, 47, 8. Adde *Juv.* 11, 4). Ēst glōrĭōsŭs sānē cōnvĭctŭs dĕŭm. *Ph.* Dūlcĭă cōnvĭctŭs mēmbră fŭērĕ mĕī. *O.*

Cōnvĭncō, ĭs, īcī. *inus.*, ĭctŭm, ĭncĕrĕ. † *arch. Vaincre.* Quōd tāntīs vīrĭbŭs aūctŏs Nōn tĕmĕrĕ ūllă vī cōnvĭncī pōssĕ pŭtābant. *Lr.* (V, 1175, de dīis). *Voy.* Vinco. ‖ *Ordint. Convaincre un coupable.* Īllō cōnvĭncăr jūdĭcĕ tūrpĭs ĕgŏ. *O.* Quem ĕgŏ jam hīc cōnvĭncām pălām. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 147). SYN. Cōărgŭō. ‖ *Démontrer, prouver.* Ancĭpĭtīquĕ rĕfūtātŭ cōnvĭncĕrĕ fălsŭm. *Lr.* (III, 525). Ŭt ŭxōrĭs fācta cōnvĭncām tūrpĭă (*Pl. Amph. suppos.* IV, 2 *ter*, 45). SYN. Ēvĭncō, ōstendō, prōbŏ. ārgŭō. ‖ † *Convaincre, persuader.* Vērĭdĭcĭs ăpĕrĭt cōnvĭncēns pĕctŏră dictīs. *Juvc.* (II, 618. Hic sensus facit cum primo, qui supra).

† Cōnvĭŏlŏ, ās, ārĕ. *Violer.* Pœnĭtŭĭt Jōnăthām jējūnĭă sōbrĭă dŭlcī Cōnvĭŏlāssĕ fāvō. *Prud.* (*Psych.* 466. *Id. Peri.* 1876).

Cōnvīsō, ĭs, ĕrĕ. *Visiter, voir en même temps.* Ōmnĭă cōnvīsēns ŏcŭlīs lŏcă. *Lr.* (II, 357. *Id.* I, 145). Ōmnēs saūcĭōs Cōnvīsĭt. *Att.* (apud *Non.* 4, 452. Adde *Cic. Arat.* 352).

Cōnvĭtĭātŏr, ōris. *m. Qui injurie, insolent.* Jām fāxŏ jūs prætŏrĭŭm Cōnvĭtĭātŏr sēntĭat. *Prud.* (*Peri.* 1340).

Cōnvĭtĭŏr *ou* Cōnvĭcĭŏr, āris, ārī. *d. Injurier. Voy. le suiv.*

Cōnvĭtĭŭm *ou* Cōnvĭcĭŭm, ĭī. *n. Parole injurieuse, injure.* Nēc dīc blāndĭtĭās, nēc fāc cōnvĭtĭă postī. *O.* Tuīs pŭĕrī nautīs, pŭĕrīs cōnvĭtĭa nautæ Īngĕrĕrĕ. *H.* Ānte ædēs nōn fēcīsse ĕrīt mĕllŭs hic convitiŭm. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 26. Adde *Pl. Merc.* I, 2, 11). SYN. Prŏbrŭm, ŏppröbrĭŭm, mălēdictŭm, cōntŭmēlĭa, *qqf.* mălă. EP. Amarŭm, ācrĕ, prŏcāx, mōrdāx, tūrpĕ, fœdŭm, rūsticŭm. PPH. Lĭnguæ cōnvĭtĭă, jūrgĭă, vērbĕră, tēlă. Lĭnguă ămāră, āspĕră, mălă, prŏtĕrvă, vĭŭlēntă. Āspĕră *ou* mălă vērbă. Turpĭa dicta. PHR. Convitia facĭō, dicŏ, jacĭŏ, jactŏ, fundŏ. Cōnvĭtĭīs, lĭnguă, dictis,

mălĕdĭctĭs lăcĕssŏ, ĭncĕssŏ, mŏrdĕŏ, prōscĭndŏ, ĭnsĕctŏr, cŏnsĕctŏr, ūrgĕŏ, vĕrbĕrŏ. Prŏbrĭs ŏnĕrŏ. Jūrgĭa jăctŏ. Vĕrbĭs cŏntĕndŏ. Cērtāmĭnā lĭnguæ ĭnĕŏ, lăcĕssŏ. Lĭnguām ĭn jūrgĭā sōlvŏ, ăcŭŏ. VERS. Quæ mŭllĕr răbĭdā jactāt cŏnvĭtĭă lĭnguā. *Pp.* Ōmnĕ quŏd ĭn sŭpĕrŏs audĕt cŏnvĭtĭă vŭlgŭs. *L.* Āt lăscĭvŭs Āmŏr rīxæ mălă vĕrbă mĭnĭstrāt. *Tib.* Dīcĭt ĭn ētĕrnŏs āspĕrā vĕrbă dĕŏs. *Id.* Hŏstĭs ămārĕ, quĭd ĭncrĕpĭtās? *V.* Sŭpĕrāddĭtă sævĭs Ūltĭmă vŭlnĕrĭbŭs vĕrba, ĕt cŏnvĭtĭă vŏlvĕns. *Sil.* Me ōbjūrgāvĭt plūrĭmĭs vĕrbĭs mălĭs. *Pl. Voy.* Rixa. ‖ *Plainte, reproche.* Vĕrā făcĭŭ, sĕd sērā mĕæ cŏnvĭtĭă cŭlpæ. *O.* Clāmōrĕm rānæ sŭstŭlĕre ăd sīdĕră : Cŏnvĭtĭō pĕrmōtŭs, quærĭt Jūpĭtĕr Causām quĕrēlæ. *Ph.* Cĕcĭnit cŏnvĭtĭă mōrtī (*Culex*, 208), *Voy.* Objurgo, Queror. ‖ *Tumulte, dispute.* Sĕx ēnĭm cŏnvĭvĭŭm Cūm rēgĕ jūstūm ; sī sŭpĕr, cŏnvĭtĭŭm. *Aus.* (*Ephem.* 5, 5. De dictionis etymo non mihi liquet, nisi quod minime deducenda sit a præpositione *cum* et nomine *vox*, quasi *convocium*. Sic *Fest.* Aliter *Non.* 1, 323). ‖ Cŏnvĭtĭă fēstă. *Plaisanteries mêlées aux félicitations que les Romains adressaient aux triomphateurs ou aux nouveaux mariés.* Fēstă cŏrōnātŭs lūdĕt cŏnvĭtĭă mĭlĕs. *M.* (VII, 7. 7). Nōn sōlĭtī lūsĕrĕ sălēs, nĕc mŏrĕ săbĭnō Excēpĭt tristĭs cŏnvĭtĭă fēstă mărĭtŭs. *L. Voy*, Fescenninus.

Cŏnvĭvă, æ. *m. Convive.* Cēdăt ūtī cŏnvĭvă sātŭr, rĕpĕrīrĕ quĕămŭs. *H.* Trēs mihī cŏnvīvæ prōpĕ dissēntīrĕ vĭdēntŭr. *Id.* EP. Ōptātŭs, ēxspectātŭs, grātŭs, lætŭs, hĭlărĭs; mădĭdŭs, sātŭr, ēbrĭŭs; frĕquēns, rārŭs. PPH. Mēnsæ āssuētŭs, mēnsā dignātŭs. *V.* VERS. Tū dās ēpŭlĭs æccŭmbĕrĕ dīvūm. *V.* Ēt jām nūnc sŏcĭōrum āssuēscĭtĕ mēnsĭs. *Id.* Sic Jŏvĭs ĭntĕrēst Ōptātĭs ēpŭlĭs ĭmpĭgĕr Hērcŭlēs. *H.* Tē mēnsĭs ădhĭbēt dĕūm. Quĕis cœnantĭbŭs ūnā, *Id.* Ēt pārĭtĕr sŏcĭīs cārpĭt ūtĕrquĕ dăpēs. *M.* Nōbiscŭm sŏcĭās dăpēs ĭnīstī. *St.* ‖ *qqf. f.* Pŏstquām cŏnvēnī ōmnēs cŏnvīvās mĕās. *Pompon.* (apud *Charis.* 1, 37).

Cŏnvīvālĭs, ĕ. *De festin.* Nērvōrūmquĕ sŏnōs, ĕt cŏnvīvālĕ călēntĭs Cārmĕn nēquĭtĭæ. *Prud.* (*Ham.* 382).

Cŏnvīvātŏr, ōrĭs. *m. Qui donne un festin.* Sēd cŏnvīvātōrĭs, ūtī dŭcĭs, ĭngĕnĭūm rēs Ādvĕrsæ nūdārĕ sŏlēnt. *H.*

Cŏnvīvĭŭm, ĭi. *n. Repas, festin.* Mūtŭāque ĭntĕr sē lætī cŏnvīvĭă cūrānt. *V.* Agĭtānt cŏnvīvĭă pātrēs. *O.* Quō pāctō Rhŏdĭūm tĕtĭgĕrĭm ĭn cŏnvīvĭŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 50). SYN. Ēpŭlæ, dăpēs, mēnsæ *ou plur.* mēnsæ, cœnæ. EP. Rēgālĕ, splēndĭdŭm, lautŭm, ōpĭmŭm, sōlēnnĕ, gĕnĭālĕ, fēstŭm, lætŭm, dulcĕ. PPH. Māgnā cœnā. Cŏnvīvĭă mēnsæ. Lautæ fĕrcŭlă mēnsæ. Ēxstructæ dăpĭbŭs mēnsæ. Dăpēs ēt plēnæ pōcŭlă mēnsæ. PHR. Cŏnvīvĭă pŭlchrō ĭnstructă părātŭ. Ēpŭlæ părātæ rēgĭfĭcō lŭxū. Fēstō cŏnvīvĭă lætă tŭmultū. *Voy.* Convivor.

† Cŏnvīvō, ās, ārĕ. *n. Comme* Convivor. Sī călēndĭs cŏnvīvānt, ĭdĭbŭs cœnānt fŏrīs. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 55. Adde *Enn. ibid.*)

2. Cŏnvīvō, ĭs, ĕrĕ. *n. Vivre ensemble.* Nĕc cŏnvīvĕrĕ, nĕc vīdērĕ sălēm. *M.* (I, 87, 8). Hōdiē tĕcŭm cŏnvīvĕrĕm (*Pl. Amp. suppos.* IV, 2 *ter*, 43).

Cŏnvīvŏr, ārĭs, ārī. *d. Être d'un festin.* Quōd cŏnvīvārĭs sīnĕ mē tām sæpĕ, Lŭpĕrcĕ. *M.* (VI, 51, 1). Nōlŭnt crēbrō cŏnvīvārĭ. *Ter.* (*Heaut.* 1, 2, 33). SYN. Ēpŭlŏr, cœnŏ. PPH. Cŏnvīvĭă ăgĭtŏ, pārŏ, cĕlĕbrŏ, cūrŏ, ĭnĕŏ, sŭbĕŏ, făcĭŏ, dŭcŏ. Dăpēs ĭnstĭtŭŏ, cĕlĕbrŏ. Ēpŭlās ĭnstaurŏ. Ēpŭlis văcŏ. Mēnsās ĭnstrŭŏ, dĭspōnŏ. Ēpŭlis, mēnsæ, mēnsis æccŭmbŏ. Strātis, strātō, tōrō æccŭmbŏ, dĭscŭmbŏ. VERS. Tū dās ēpŭlĭs æccŭmbĕrĕ dīvūm. *V.* Lūcĭs pārs ōptĭmā mēnsæ Est dătā. *O.* Pŏsĭtĭs ĭntĕr cŏnvīvĭă mēnsĭs. *Pp.* Nĕ māgnæ gaudĭă cœnæ Sēntīrēnt, pŏsĭtis ăd tēmpla ēt cumpĭtă mēnsis. *J.* Fūgērĭt ăn mēnsās Phœbūs cœnāmquĕ Thўēstæ, Ignōrō; fŭgimŭs nōs, Lĭgŭrīnĕ, tŭăm : Īllă quĭdēm laŭta ēst, dăpĭbŭsque ĭnstructă sŭpĕrbĭs. *M.* Qui Pāllātīnæ căpĕrēt cŏnvīvĭă mēnsæ Ămbrŏsĭāsquĕ dăpēs. Nēc Căpĭtŏlīnæ pōntĭfĭcŭmquĕ dăpēs. *Id.* Lārgæ mŭltĭplĭcī cŏnstructæ sūnt dăpĕ mēnsæ. *Cat.* Lūxŭrĭānt, ēpŭlisquĕ văcānt gĕnĭālĭbŭs. *Cl.* Ĭn mĕdĭīs dăpĭbŭs. *V. Fl.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 641 *sq.*; *Luc.* X, 109; *Sil.* XI, 278; *Hor. Sat.* II, 8). ‖ *qqf. Convives.* Quō nĕc cŏnvīvĭă mĭgrēnt. *St.* (*Silv.* III, 1, 77).

Cŏnvŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé, convoqué.* Sēd cŏnvŏcātŭs vōcĭs ēt cĭthărę sŏnō. *Sen.* (*Phæn.* 569). Quēm cŏnvŏcātă jŭbēt occĭdī fămĭlĭă. *Ph.*

Cŏnvŏcō, ās, ārĕ. *Appeler ensemble, convoquer.* Cŏnvŏcăt ăltĕrnŏs ăd sŭă fēstă dĕŏs. *O.* Sŏcĭos ĭn cœtŭm lĭttŏre ăb ōmnī Cŏnvŏcăt Æneās. *V.* Āmĭcōs mĕdĭcōsquĕ cŏnvŏcārĕ. *Cat.* (41, 6. Adde *Pl. Most.* V, 1, 8). SYN. Cōgŏ, vŏcŏ, ădvŏcŏ, ăccĕssŏ, æcĭlŏ, cŏngrĕgŏ.

Cŏnvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Voler, voler ensemble. Voy.* Volo, as. ‖ *Au fig. Accourir ensemble.* Dătum īrī glădĭātōrēs, pŏpŭlŭs cŏnvŏlăt. *Ter.* (*Heaut. prol.* 2, 32). Nīmĭrum ăpĕrtām cŏnvŏlātĭs ăd pœnām (*Anthol.* II, p. 525). *Voy.* Accurro.

Cŏnvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Roulé ensemble, enveloppé.* Săt cŏnvŏlutĭs ărtŭbŭs, Sēnsŭm prōfŭnda ŏblĭvĭō Prēssĭt. *Prud.* (*Cath.* 130).

Cŏnvŏlvō, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Rouler ensemble, rassembler.* Cĭrcŭmvĕrsāntŭr, ĕt ĭgnĭs Sēmĭnĭ cŏnvŏlvŭnt ē nŭbĭbŭs. *Lr.* (V, 199, de ventis) SYN. Cōgŏ, cōlligŏ, ĭs. ‖ *Rouler.* Lūbrĭcă cŏnvŏlvēns sŭblātō pĕctŏrĕ tĕrgă (serpens). *V. Voy* Volvo. ‖ *Envelopper.* Quūm mārĕ cŏnvŏlvĭt gēntēs quūm lĭttŏră Tēthўs. *L. Voy.* Involvo.

Cŏnvŏmŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. et act. Vomir.* Īllă mărĭtŭm Cŏnvŏmĭt. *J.* (6, 101).

Cŏnvulsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Convello. *Arraché, séparé, déchiré.* Cŏnvulsŭm rēmĭs rōstrisquĕ trĭdēntĭbŭs æquŏr. *V.* Hæc lŏcă vī quōndam ē vāstă cŏnvulsă rŭīnă. *Id.*

? Cŏŏlēscŏ. *Voy.* Coalesco.

† Cŏŏpĕrĭŏ, *ou* Coŏpĕrĭŏ, ĭs, ĕrŭī, ĕrtŭm, ĕrīrĕ *Couvrir, cacher.* Ēxīssĕ răpācēs Pĕr tērrās ămnēs aŭt ŏppĭdă coŏpĕrŭīssĕ. *Lr.* (V, 343). Ātquĕ tĕnĕbræ Coŏpĕrĭānt mărĭa ăc tērrās. *Id.* (VI, 489). SYN. Ŏpĕrĭŏ, tĕgŏ. *Voy.* Tego.

Cŏŏpĕrtŭs, *et peut-être* Coŏpĕrtŭs, ă, ŭm. *Couvert.* Hŏrrĭdă pædŏre, ēt pānnis cŏŏpĕrtă pĕrīrĕ. *Lr.* (VI, 1269). Nēc nōn ĭnnŭmĕrō cŏŏpĕrta ēxămĭnĭ signă. *L.* ‖ *Au fig.* Fāmōsisquĕ Lŭpō cŏŏpĕrtō vēr sĭbŭs. *H.*

Cŏŏrĭŏr, ĕrĭs, ŏrtŭs sŭm, ŏrīrī. *d. S'élever, naître* Ăc vĕlŭtī māgno ĭn pŏpŭlō quūm sæpĕ cŏŏrta ēs sĕdĭtĭō. *V.* Cŭī cui fĕbrĭs bĭlī sŭpĕrāntĕ cŏŏrta ēst *Lr.* (IV, 665). Dŏlōrēs cŏŏrĭūntŭr. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 12). SYN. Ōrĭŏr, născŏr, sūrgŏ. *Voy.* Orior.

Cŏŏrtŭs, ă, ŭm. *part. du précéd. Qui s'est élevé* Sē vēntĭs cŏmmĭsĕrāt ūndă cŏŏrtis. *O.* Mōrtĭfĕrāmquĕ clādĕm pŏssĭt cŏnfĕrrĕ cŏŏrtă Mŏrbĭdă vĭs hŏmĭnūm gĕnĕrī. *Lr.* (VI, 1091).

† Cŏŏrtŭs, ūs. *m. Naissance.* Ūt tēmpēstātĭs

plŭvĭæ grævĭŏrĕ cŏortŭ. *Lr.* (VI, 671. *Id.* II, 1104).

Cŏos. *L'île de Cos. Voy.* Cos 1.

Cŏpa, æ. *f. Cabaretière.* Cŏpa Syrĭscă, căput Grăĭă rĕdŭmĭtă mĭtellă (*Copa*, 1. *Charis.* 1, 47, scribi vult *Cupa*).

Cŏphĕs, ētis. *m.* (Κώφης). *Rivière de l'Inde, qui se jette dans le Choaspe.* Tertĭŭs ămnĭs ĭtĕm sĕcăt ăgrī prōxĭmă Cŏphĕs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1345. Adde *Prisc. Peri.* 1047).

† Cŏphĭnŭs, ī. *m.* (κόφινος). *Panier d'osier, corbeille des Juifs.* Jūdæĭs, quōrŭm cŏphĭnŭs fœnŭmquĕ sŭpellex. *J.* (13, 14. *Id.* 6, 541). Bis sĕnōs mĭcărŭm mollĭbŭs ĭmplēnt Post cœnām cŏphĭnōs. *Prud.* (*Apoth.* 786. Adde *Juvc.* III, 249). *Voy.* Corbis.

Cŏpĭă, æ. *f. Abondance.* Quōd cŭpĭō, mĕcum ĕst ; ĭnŏpĕm mē cŏpĭă fēcĭt. *O.* SYN. Ābundāntĭă, ūbertās, vis, ăcervŭs, cŭmŭlŭs, nŭmĕrŭs. EP. Aūrĕă, lārgă, dīvēs, ŏpŭlēntă, bĕātă. VERS. Post mēssĕm, prædæ cŏpĭă mājŏr ĕrīt. *O.* Nēc nōn ēt sōcĭī, quæ cuīque ĕst cŏpĭă, lætī Dōnă fĕrūnt, ŏnĕrāntque ārās. *V.* Plēnĭŏr ŭt sī quōs dēlectāt cŏpĭă jūstō. *H.* Hastĭdĭōsăm dēsĕrĕ cŏpĭam. *Id.* ‖ *Déesse de l'abondance. Elle porte une corne remplie de fleurs et de fruits : c'est suivant les uns une des cornes de la chèvre Amalthée ; suivant les autres, une des cornes d'Achéloüs.* Āppārētquĕ bĕātă plēnō Cŏpĭă cōrnū. *H.* Aūrĕă frūgēs Ītăllæ plēnō dēfūndĭt Cŏpĭă cōrnū. *Id.* (Adde *Od.* I, 17, 14 *sq.*). Dīvēsquĕ mĕō bŏnă Cŏpĭă cōrnu ēst. *O.* Tāntās fūndăt ŏpēs, nēc rĕtrăhăt mănŭm Plēnō Cŏpĭă cōrnū. *Boet.* (2, 2. Adde *Pl. Ps.* II, 4, 46). ‖ Cŏpĭăm dō, făcĭō. *Donner la jouissance, la permission, permettre.* Pōstquam ĭntrōmissī, ēt cōrăm dătă cŏpĭă fāndī. *V.* (Adde *Pl. Trin.* I, 2, 98; *Cas.* 64, 366). Nōvārŭm quī spĕctāndī făcĭunt cŏpĭăm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 29). Hŭĭc āmānti hānc ēffĭcĭāmŭs cŏpĭăm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 174). *Voy.* Permitto. ‖ Ēst mĭhī cŏpĭă. *J'ai la jouissance, la faculté, la permission.* Ēt prĭŭs ēmōrĭār quām sĭt tĭbī cŏpĭă nōstrī. *O.* Nēc āpertī cŏpĭă mārtĭs Ūllă fŭīt. *Id.* Pērfēcīt sĭbī ŭt ĭnspĭcĭundī ēssēt cŏpĭă. *Ter.* (*Eun. prol.* 21). Sōlī zŏphўrō sĭt cŏpĭa cœlī. *St.* SYN. Ēst mĭhī facultās, licentĭă. *Voy.* Fruor, Licet. ‖ *qqf. au sing. et surtout au plur. Troupe, troupes.* Tō cŏpĭās, tē cōncĭlĭum ēt tŭōs Prædēntō dīvōs. *H.* (Adde *Pl. As.* III, 3, 65). *Voy.* Exercitus.

Cŏplōsŭs, ă, ŭm. *Abondant, riche.* Sīmŭl rōgāvīt, ēssēt ăn dŭlcis lĭquŏr, Ēt cŏpĭōsŭs. *Ph.* Mē cŏplōsă rĕcēpīt ĭncŏlūmĕm dŏmŭs. *Id.* Cŏplōsă rērŭm vārĭĕtās. *Id.* SYM. Ābundāns, dīvēs.

† Cŏpis *ou* Cŏps (*inus. au nomin.*), ĕ ; *gén.* cŏpĭs. *Qui jouit, abondant, riche.* Ātque ĕgŏ nūnc mē ŭt glōrĭōsŭm făcĭam ēt cŏpī pectŏrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 8. *Id. Bac.* II, 3, 117). Ō multĭmŏdĭs vārĭē dŭbĭum ēt prōspĕrŭm, cŏpēmdĭĕm! *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 119. *Turpil. ibid.* De nominativo *cops* vid. *Prisc.* 7, 752).

† Cŏplă, æ. *f. sync. pour* Copula. Ārcĕt ămōr, cŏplāmquĕ tĕnĕt cōmmūnĭs hŏnēstī. *Licent.* (*ad Augustin.* 103).

† Cŏplatŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Copulatus. Ĭntĕr sē quædăm pŏssĭnt cŏplāta tĕnērī. *Lr.* (VI, 1086. Sic *Lamb.* ex libris. Alii leg. *compacta* ; malim *collata*. Sed nihil mutem). *Voy. le précéd.*

Cŏpō. *Voy.* Caupo.

† Cŏps. *Voy.* Copis.

Cŏptă, æ. *f.* (κοπτή et κοπτέν). *Sorte de pâtisserie.* Clārā Rhŏdŏs cŏptām, quām tĭbī mīsĭt, ĕdăt. *M.* (XIV, 68).

Cŏptŏplăcēntă, æ. *f. Pâtisserie, probablement la même que la précédente.* (*Vespa, Judic. Pist.* 46. Cf. *Petr. fragm. Tragur.* 40. *Athen.* 14, 15, κατπεπλακοῦς).

Cŏptŏs *ou* Cŏptŭs, ī. *f.* (Κοπτός). *Coptos, ancienne ville de la Thébaïde, marché des Égyptiens et des Arabes.* Cŏptŏs, ēt ārĭsōnī lūgentĭă lĭttŏră Nīlī. *St.* Gēstă sŭpĕr cāllĭdă rĕfĕrēmŭs mœnĭă Cŏptī. *J.* (15, 28).

Cŏpŭlă, æ. *f. Lien.* Lūctāntēm frūstră cŏpŭlă dūră tĕnĕt. *O.* Quærĭtānt mĕ; ĭn mănĭbŭs gēstānt cŏpŭlās sēscūnclās. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 11). SYN. Vīnclŭm, lōrŭm. *Voy.* Vinculum. ‖ *Au fig.* Fēlĭcēs tĕr ēt ămplĭŭs Quōs ĭrrŭptă tĕnēt cŏpŭlă! *H.* Cōnsŭlĭīs bĕllōquĕ bŏnŭs, quæ cŏpŭlă rāra ĕst. *Aus.* (*Epit. Her.* 7, 1). Nēc ēnĭm fĭt cŏpŭlă Chrīstō Dignă. *Prud.* (*Sym.* 1400. Adde *Alcim.* II, 33). SYN. Vinculum, nexus.

† Cŏpŭlātrīx, ĭcis. *f. Qui unit.* Crās ămōrŭm cŏpŭlātrīx ĭntĕr ŭmbrās ārbŏrŭm (*Pervig. Ven.* 5).

Cŏpŭlātŭs, ă, ŭm. *Joint, uni.* Nōn ĕrīt sēmpĕr nĕcĕssĕ cŏpŭlātās scrībĕrĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 143. *Ib.* 210 et 1056).

Cŏpŭlō, ās, ārĕ. *Joindre, unir.* Quō sўmplĕgmătĕ quīnquĕ cŏpŭlēntŭr. *M.* (XII, 43, 8). Quīd dēindĕ? sērmōnem ĭbī nōbĭscŭm cŏpŭlăt. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 42). Sīn cŏpŭlārī pērtĭnăx tædĭs nĕgăt. *Sen.* (*H. Fur.* 493). SYN. Jungō, nĕctō. *Voy.* Jungo.

? Cŏpŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme le précéd.* Ădĕūnt, cōnsistunt, cŏpŭlantŭr dēxtĕrās. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 38. Cf. *Non.* 7, 72 et 95 ; *Prisc.* 8, 797).

Cŏquă, æ. *f. Cuisinière.* Cŏqua hæc ĕst quĭdem, ŭt ĕgo ōpīnŏr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 38).

? Cŏquĭnō, ās. *Voy.* Coquito.

† Cŏquĭnt. *arch. pour* Coquant. Ēi hŏmĭnēs cœnās sĭbī cŏquĭnt ; quŭm condĭunt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 30).

Cŏquĭnŭs, ă, ŭm. *De cuisine.* Fōrŭm cŏquĭnŭm quī vŏcānt, stultē vŏcānt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 1. *Ib.* 2. *Coquina* idem erat quod *Culina*, teste *Prisc.* 4, 622).

† Cŏquĭtŏ, ās, ārĕ. *n. Faire la cuisine.* Quānti ĭstūc ĭnŭm mē cŏquĭtārĕ pērdŏcēs? *Pl.* (*Ps.* III, 2, 85. Vulgo *coquinare.* Sed *Festus* : « *Coquitare* pro *coctitare* Plautus posuit. ») Nēque ĕgo ūnquām nīsi hŏdīe ād Bācchās vēnī ĭn bācchānāl cŏquĭtātŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 3. Vulgo legitur *coquinatum*, et apud *Non.* 2, 129. Sed in hoc peccaret octonarius). Ăn tū cŏquĭtātŭm tē ĭrē, quŏquŏ pŏstŭlās? *Id.* (*Ps.* III, 2, 64. Melius scriberetur *Cocito*).

Cŏquŏ, ĭs, cōxī, cŏctŭm, cŏquĕrĕ. *Cuire, faire cuire.* Aūt hūmānă pălăm cŏquăt ēxtă nĕfārĭūs Ātreūs. *H.* Ĭndĕ cĭbum cŏquĕre, ēt flāmmæ mollīrĕ călōrĕ. *Lr.* (V, 1101). Sī aūtĕm dŏōrsŭm cŏmēdēnt sī quĭd cŏxĕrĭnt. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 5). SYN. Cōncŏquŏ, dēcŏquŏ, ĭncŏquŏ, pērcŏquŏ. PPH. Ignĕ, ignī, flāmmă, flāmmis tōrrĕō, dŏmŏ. Flāmmă mollĭō. Dŏmō fērvēntĭbŭs ŭndīs. Vērsŏ fāvīllā. Ādmōtō ignĕ *ou* ignī cŏquŏ. Āhēnō, ærĕ cāvō cŏquŏ. VERS. Sŭppŏsĭtŭm cĭnĕrī pānĕm pārāt. *O.* Sūnt quæ mītescĕrĕ flāmmā Mollīrīquĕ quēānt hērbæ. Ātque ĭtă sēmĭnēcēs pārtĭm fērvēntĭbŭs ārtŭs Mollīt āquis, pārtĭm sŭbjēctō tōrrŭīt ignī. Pārs (membrorum) ĭndĕ cāvis ēxsŭltāt āhēnīs. Pārs vērŭbŭs strīdĕt. *Id.* Pārs ĭn frūstă sĕcānt, vērŭbusquĕ trēmentĭă fīgunt ;

Lĭttŏre ăhēnă lŏcānt ălĭī, flămmāsquĕ mĭnīstrānt. *V.* Et sŏlĭda ĭmpōnit taurōrŭm vīscĕra flămmīs. *Id.* Quæ mŏllīrĕ quĕunt flammā. *L.* || *En parlant des métaux.* Cōxit fornācĭbŭs æra. *L.* Rāstra et sarcŭlă tāntŭm Æssuētī cŏquĕrĕ. *J.* (15, 166). *Voy.* Conflo. || *Échauffer, brûler, embraser.* Mēdĭŭs cŏquit ætherā fĕrvŏr. *Sil.* Mē călŏr, Ætnæō nōn mĭnŏr ĭgnĕ, cŏquit. *O.* Nōn vīrŭs ārtŭs, nătĕ, fēmĭnĕum cŏquit. *Sen.* (*H. OEt.* 1396). SYN. Ūrŏ, ĕxūrŏ, ĭncendŏ. || *Mûrir, faire mûrir.* Mītĭs ĭn āprīcīs cŏquĭtŭr vīndēmĭă săxis. *V.* Cæcŭbă săccentŭr quæque ānnŭs cōxīt Opīmī. *M.* (II, 40, 5. *Id.* X, 62, 7). *Voy.* Coctus. || *Dessécher.* Flūmĭnă sĭccis Faucĭbŭs ăd lĭmŭm rădĭī tĕpēfăctă cŏquēbānt. *V.* Glēbăsquĕ jăcentēs Pūlvĕrŭlentă cŏquāt mātūrĭs sōlĭbŭs æstās. *Id.* Sĭccās ĭnsānă Cănĭcŭlă mēssēs Jāmdūdŭm cŏquĭt. *Pers.* (3, 5). SYN. Sĭccŏ, ĕxsĭccŏ. *Voy.* Ariditas. || *Faire gâter.* Præsēntēs aūstrī, cŏquĭte hōrum ōbsŏnĭă. *H. Voy.* Corrumpo. || *Digérer. Voy.* Concoquo. || *Faire fermenter.* Cōxĕrăt ĭntĕrnūm pĕr bārbărā cŏrdă vēnēnŭm. *Sid.* (*Pan.* 732). || *Au fig. Couver.* Ĭmpătĭēns ăspĕrquĕ cŏquēbăt Jāmdūdum ĭmmītēs īrās. *Sil.* Lātĭoque ĕxtrēmă cŏquēbānt Cæptă vīrī. *Id.* Trūcēm sēcrētă cŏquēbăt Ĭnvĭdĭăm. *St.* SYN. Fŏvĕŏ, nūtrĭŏ, ăgĭtŏ, mĕdĭtŏr. || *Consumer, ronger.* Fēmĭnĕæ ārdēntēm cūræque ĭrræquĕ cŏquēbānt. *V.* Cūră quæ nūnc tē cŏquĭt. *Enn.* (apud. *Cic. Sen.* 1). Quōs īrā mētŭsquĕ cŏquēbānt. *Sil.* Fūnĕrĕ dē tāntō quōs cŏquĭt ĭpsĕ dŏlŏr (*Anthol.* II, p. 274). *Voy.* Exedo.

Au pass. Cŏquŏr. *Être cuit, en parlant des légumes.* Dōnĕc Dēcŏquĕrētŭr ŏlŭs. *H.* SYN. Mădĕŏ, mŏllĭŏr. || *En parlant des métaux.* Cŏquĭtŭr dūm măssă cămĭnō. *Pers.* (5, 10). SYN. Cŏnflŏr, cāndĕŏ. || *Être échauffé, brûlé.* Cŏquĭtŭrquĕ văpōrĭbŭs āēr. *V. Fl.* Cŏquĭtŭrque ārdēntĕ vēnēnō (cruor). *O.* SYN. Ārdĕŏ, călĕŏ, fĕrvĕŏ. *O. Voy.* Ardeo. || *Se mûrir.* Cæcŭbă Fūndānĭs gĕnĕrōsă cŏquuntŭr Ămyclĭs. *M.* (XIII, 115). *Voy.* Coquo. || *Se faire, en parlant du vin.* Vīnō quĭnquennī, vērŭm cĭtrā mārĕ nātō, Dūm cŏquĭtŭr. *H.*

Cŏquŭs, *et arch.* Cŏcŭs, ī. *m. Cuisinier.* Sēd cŏquŭs ĭngēntēm pīpĕrĭs cōnsūmĕt ăcērvŭm. *M.* (VII, 26, 7). Piscātŏr, pīstŏr ābstŭlĭt, lānĭī, cŏcī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 6). EP. Ātĕr, nĭgĕr, fūmōsŭs, ūnctŭs, sordĭdŭs.

Cŏr, cordĭs. *n. Le cœur.* Mŏrbĭdă vīs ĭn cŏr mœstūm cōnflŭxĕrăt ægrīs. *Lr.* (VI, 1152). Pūlsantŭr trĕpĭdī cordĕ micāntĕ sĭnŭs. *O.* (Idem apud *Tib.* I, 1, 12). Sūccīnctī cordă măchærīs. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 38). Stăt tĕrrŏr ănĭmīs, et cŏr ăttŏnĭtŭm sălĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 708. Adde *Pl. Cas.* V, 6, 62). Pōtātæ ŭxorī cŏr ărundĭnĕ fixit ăcūtă. *M.* (X, 15, 1. Nonnulli, cum quibus ipse *Lindemann*, credunt vocem hanc posse aliquando produci, ex loco *Ovidii*, *Her.* 15, 19, in quo tamen non peccant optt. edd. Vid. *Burm.* ad h. l. Cf. *Carey's Prosody*, p. 141). EP. Călĕns, călĭdŭm; trĕpĭdŭm, micāns, sallĕns. || *Cœur, siége des affections et des passions.* Cōnfĭtĕŏr mīsĕrō mŏllĕ cŏr ĕssĕ mihī. *O.* (*Pont.* I, 3, 32). Mŏllĕ cŏr ăd tĭmĭdās, sīc hăbĕt illĕ prĕcēs. *Id.* (*Trist.* V, 8, 28). Ipsĕ sŭŭm cŏr ēdēns, hŏmĭnŭm vēstĭglă vītāns. *Cic.* (*Tusc.* 3, 63). Et răbiē fĕrā cordă tŭmēnt. *V.* sī fĕrt ĭtă cordĕ vŏluntās. Lēctī jŭvĕnēs, fortissĭmă cordă. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, pectŭs. *Voy.* Animus. || *Ame, esprit, pensée.* Id lĭcĕt hĭnc quāmvīs hĕbĕtī cognoscĕrĕ cordĕ. *Lr.* (IV, 51). Cūrīs ăcŭēns mortālĭă cordă. *V.* SYN. Ănĭmŭs, mēns, ĭngĕnĭŭm. || *Sagesse, prudence.* Ēn cŏr Zēnŏdŏtī, ēn jĕcŭr Crātētīs. *Bibac.* (apud *Suet. Gram.* 1). Cŏr jŭbĕt hŏc Ennī, pŏstquām dēstĕrtŭlt ēssĕ Mæŏnĭdēs. *Pers.* (6, 10). Quēm crēdĭdit ēssĕ mĕŭm cŏr, Suāsŏrēm sūmmŭm. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 2). || Cŏr hăbĕrĕ. *Être sage.* Et cŏr sōlŭs hăbēs, sōlŭs ĕt ĭngĕnĭŭm. *M.* (III, 26, 4. *Id.* VII, 77, 4). Lĕgĕrĕt cŏr, sī cŏr hăbĕrĕt. *Aus.* (*Epigr.* 49, 2. Adde *Pl. Pers.* IV, 4, 92). || Cordī hăbĕŏ, ălĭquĭd mĭhī ēst. *Aimer, être agréable à.* Vīrgĭnĭbŭs cordī grātăquĕ fōrmă sŭa ēst. *O.* Dīs plĕtās mĕă Et mūsă cordī ēst. *H.* Cuī Dīndўmă cordī. *V. Voy.* Diligo, Placeo. || *Terme d'affection.* Hēm mĕl, hēm cŏr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 170). SYN. Cŏrcŭlŭm.

† Cŏră, æ. *f.* (κόρη). *Pupille de l'œil.* Cuĭquĕ vĭgĭlĕs lūmĭnŭm Văcārĕ dignăbŭnt cŏræ. *Aus.* (*Epist.* 16, 59).

2. Cŏră, æ. *f. Ville du Latium.* Nōmĕntŭm ēt căptæ jŭgĕră paŭcă Cŏræ. *Pp.* (IV, 11, 27). Mārsŏsquĕ Cŏrămquĕ. *Sil.* (Adde *Luc.* VIII, 392).

Cŏrăcīnŭs, ī. *m.* (κορακῖνος). *Poisson qui se trouve dans le Nil.* Prīncĕps Nīlĭăcīs răpĕrĭs, cŏrăcīnĕ, măcellī. *M.* (XIII, 85. Cf. *Plin.* 9, 16). || *Nom d'homme.* Rīdēs nōs, Cŏrăcīnĕ, nĭl ōlentes. *M.* (VI, 55, 4. *Id.* IV, 43, 1).

Cŏrălē, ēs. *f. Nom de femme.* Hăc Cŏrălē cāstă cōndĭtă sēdĕ jăcĕt (*Anthol.* II, p. 84).

? Cŏrălĭŭm (κοράλιον). *Voy.* Corallium.

Cŏrăllī, ōrŭm. *m. pl.* (Κοράλλοι). *Peuple de Mysie.* Rĕcĭtēm, nĭsĭ flāvis scriptă Cŏrăllīs. *O.* (Adde *V. Fl.* VI, 89).

Cŏrăllĭnŭs, ă, ŭm. *De corail.* Pōrrĭgĕ lăbră, lăbră cŏrăllĭnă (*Anthol.* I, p. 653).

Cŏrăllĭŭm, *et* Cŭrăllĭŭm *mieux que* Cŏrăllŭm, *qqf.* † Cŏrăllŭm. *n.* (κοράλλιον, κόραλλον). *Corail, polypier que les anciens croyaient être un arbrisseau.* Mĕrgĭt sē sŭbĭtō, vēllĭtquĕ cŏrăllĭă Dōtō. *Cl.* (*Nupt. Hon.* 169). Rēgĭă dīvēs Cŭrăllō frăgĭlī ătque ēlĕctrō lăcrĭmōsō (*Ciris*, 434). Lăctĕă pūnĭcĕō sĭnŭântŭr cōllă cŏrăllō. *Sid.* (*Pan.* 2341). Mūstă prĕmānt, fŭlvō tămĕn ĭnvēnĕrĕ cŏrăllō. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1303). EP. Mărĭnŭm, rāmōsŭm, pūnĭcĕŭm, dūrŭm, sŏlĭdŭm. VERS. Quūm vĭrĭdēs ălgas ēt rŭbră cŏrăllă nūdăt. *Aus.* Sīc ēt cŭrăllŭm, quŏ prīmŭm cōntĭgĭt aūrās Tēmpŏrĕ, dūrēscīt: mōllis fŭit hērbă sŭb ūndīs. *O.* Nūnc quŏquĕ cŭrăllīs ēădem nātūră rĕmānsit, Dūrĭtĭēm tăctō căpĭānt ŭt ăb āĕrĕ, quŏdquĕ Vīmĕn ĭn æquŏre ĕrăt, fiāt sŭpĕr æquŏră săxŭm. *Id.* Pārs rūrsŭm dīvĭtĭē cūrā Hērbōsī lăpĭdīs vēnās fŏdĭt. *Avien.* Et vīvŭm lăpĭdem, ēt circă Mĕlītēnsiă nēctŭnt Cŭrăllĭa, ēt măgĭcis, etc. *Grat.* Cūrallī lăpĭdēm quī Rūbrō lĭttŏrĕ cārpŭnt. *Prise.* Cŭrăllĭquĕ dēcŭs lĭquĭdī. *Id.* Cŭrăllŭm vērō sī cōllŏ nēctĕrĕ vēllēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 949).

Cōrăm. *prép. En présence de, devant.* Nĕ pŭĕrōs cōrăm pŏpŭlo Mēdēă trūcĭdĕt. *H.* Cāntābit văcŭūs cōrăm lātrōnĕ vĭātŏr. *J.* (10, 22). SYN. Ăntĕ. PPH. Ănte ŏcŭlōs, ōră. In cōnspectū. Ăd cōnspectŭm. Sŭb ōră. Præsēntĕ mĕ, tē, illŏ. In ōs. || *adv. En présence, en face.* Cōrăm, quēm quærĭtis, ădsŭm. *V.* Cōrămquĕ pārēntēm Ăllōquĕrĕ. *Id.* Răptāsquĕ dŏmōs ăbdūctăquĕ cōrăm Ārmēntă. *St.* Te īs ĭpsŭs cōrăm præsēns præsēntēm vĭdēt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 43). || *qqf. Ouvertement.* Quōd fiĕrī cōntrā, cōrăm nātūră rĕpŭgnāt. *Lr.* (IV, 1081). *Voy.* Palam.

Cŏrămblē, ēs. *f. Sorte de chou.* Nūnc vĕnĭāt, quāmvīs ŏcŭlīs ĭnĭmĭcă, cŏrămblē. *Col.* (10, 179).

Cŏrānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Căptātōrquĕ dăbīt rīsūs Năsīcă Cōrānō. *H.* (Adde *Juv.* 16, 54).

Cŏrās, ădis. *m. Frère de Tiburs et de Catillus, fondateur de la ville de Cora.* Ēt cūm frātrĕ Cŏrās. *V.*

Cŏrbis, is. *m. Grande corbeille ou manne d'osier, panier.* Cŏrbĭs ĕt ĭmpŏsĭtō pŏndĕrĕ, mēssŏr ĕrām. *Pp.* (IV, 2, 28). Ō quŏtĭēs hăbĭtŭ dūrī mĕssōrĭs, ārīstās Cŏrbĕ tŭlīt! *O.* Gĕrītōte ămīcīs vōstrīs aūrūm cŏrbĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 61. Apud *Charis.* 1, 25, nominativus sing. est *Corbes*).

Cŏrbĭtă, æ. *f. Navire marchand.* Quām mălūs nāvī in cŏrbĭtă măxŭmŭs ūllă. *Lucil.* (apud *Non.* 13, 2). Tārdĭōrēs quām cŏrbĭtæ sūnt ĭn trānquillō mārī. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 4). *Voy.* Celox.

Cŏrbŭlă, æ. *f. Petite corbeille.* Cŏctam ĭndĕ sūbdūcēmŭs sūrsūm cŏrbŭlīs. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 4). Qui pānis sŏlī cŏrbŭlam. *Cæcil.* (apud *Non.* 3, 48).

Cŏrbŭlō, ōnis. *m. Corbulon, général romain dans la seconde guerre punique.* Īrrumpīt Cūmānă rātĭs, quām Cŏrbŭlō dūctŏr, Lēctāquĕ cōmplēbăt Stăbĭārūm lĭttŏrĕ pūbēs. *Sil.* (XIV, 408). ‖ 2. *Autre, qui, sous le règne de Néron, vainquit les Arméniens.* Cŏrbŭlō vīx fĕrrĕt tōt vāsa ingēntĭă, tōt rēs. *J.* (3, 257. Adde *Stat. Silv.* V, 2, 35).

† Cŏrcŏdīlŭs. *Voy.* Crocodilus.

† Cŏrcŭlŭm, ī. *n. arch. dimin. de* Cor. Cŏrcŭlum āssŭltāscīt jam ĕx mĕtū. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 9. *Id. Most.* IV, 2, 70). ‖ *Terme d'affection.* Nūnc dē mŭm sūm lĭbĕr, meŭm cŏrcŭlŭm. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 14). SYN. Cŏr.

Cŏrcўră, æ. *f.* (Κέρκυρα *et* Κόρκυρα). *Corcyre, île de la mer Adriatique, entre l'Épire et la Calabre, célèbre par les jardins d'Alcinoüs et le naufrage d'Ulysse.* Cŭjŭs ădhūc rēmīs quātĭtŭr Cŏrcўră, sĭnŭsquĕ. *L.* (VIII, 37. Sic et II, 623; IX, 32. Cf. *Corcyræus*). PHR. Prŏtĭnŭs ăĕrĭās Phæācum ābscondĭmŭs ārcēs. *V.* Nūnc ĕt Phæācŭm Thēsprōtĭăque ārvă lăcēssēns. *Sil.* ‖ † Cŏrcўră. *La même.* Ălcĭnŏĭquĕ dŏmŭs pāndĕtŭr Cŏrcўră rūrsŭm. *Avien.* (*Descr. Ter.* 663. *Ib.* 664).

Cŏrcўræŭs, ă, ŭm (Κερκυραῖος *et* Κορκυραῖος). *De Corcyre.* Tē Cŏrcўræŭm Crēssĭă tŭrbă pŭtĕt (*Ibis*, 512). Aŭt Cŏrcўræī sūnt hæc dē frōndĭbŭs hortī. *M.* (XIII, 37. Adde *Juv.* 15, 25).

Cŏrdă, æ. *Voy.* Chorda.

Cŏrdălŭs, ī. *m. Nom d'esclave.* Ĭnde ĕxtrā pŏrtam ăd meŭm sērvŭm Cŏrdălŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 77. Forte *Condalum*).

† Cŏrdātē. *adv. Sagement, sensément.* Quās tū săpĭēntĕr, dōctē, cŏrdātē ĕt cătē. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 3. *Id. Mil.* IV, 2, 96).

Cŏrdātŭs, ă, ŭm. *Sage, sensé (ou brave, selon quelques uns).* Ēgrĕgĭē cŏrdātŭs hŏmō, Cătŭs Ælĭŭ' Sextŭs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 9). Cēcĭdit pūlchrē cŏrdātŭs hŏmō, Quō nōn ălĭŭs fŭit ĭn tōtō Fortĭŏr ōrbĕ. *Sen. phil.* (*Apocoloc.*).

† Cŏrdŏlĭum, ĭī. *n. Peine de cœur.* Tĭbi ĕrĭt Cŏrdŏlĭum, sī quām mĕlĭŭs fŏrte ōrnātām cōnspexĕrĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 85. *Id. Cist.* I, 1, 67). Quæ mĭsĕrō mŏvĕăt flĕbĭlĕ cŏrdŏlĭum (*Anthol.* I, p. 110). *Voy.* Mœror.

Cŏrdŭbă, æ. *f.* (Κορδύβη). *Cordoue, ville d'Espagne, patrie de Sénèque et de Lucain.* Nēc dēcŭs aūrĭfĕræ cĕssāvīt, Cŏrdŭbă, tĕrræ. *Sil.* Quă dīvēs plăcĭdŭm Cŏrdŭbă Bætĭn ămăt. *M.* (X, 62, 2. *Id.* I, 62, 8; *Aus. Cl. Urb.* 9, 4).

Cŏrdŭs, ī. *m. Nom d'homme. L'un fut questeur de Pompée.* Ē lătĕbrīs prŏdĭtŭs dēcŭrrĭt ăd æquŏră Cŏrdŭs. *L.* (Alii scrib. *Chordus.*)

Cŏrdўlă, æ. *f.* (κορδύλη). *Jeune thon, poisson.* Nē tōgă cŏrdўlīs, ĕt pēnŭlă dēsĭt ŏlīvīs. *M.* (XIII, 1, 1. *Id.* III, 2, 4; XI, 53, 7. Cf. *Plin.* 9, 15). SYN. Pēlămĭs.

Cŏrēllĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mĕtjŭs Fūfĕtĭŭs Cŏrēllĭānŭs (*Anthol.* II, p. 34).

Cŏrēsŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sī spădō Cŏrēsŭs Dīndўmūsquĕ nōn ēsĕt. *M.* (VI, 39, 21).

Cŏrĭnĭum, ĭī *et synér.* ī. *n.* (Κορίνιον). *Ancienne ville capitale des Péligniens.* Cŏrĭnī pŏpŭlōs māgnūmquĕ Rĕātĕ trăhēbăt. *Sil.* Cŏrĭnī vălĭdīs cīrcūmdăta mūrīs. *L.*

Cŏrĭăndrŭm, ī. *n.* (κορίανδρον). *Coriandre, herbe.* Vēllĭt ĕt ēnīgnŏ cŏrĭăndră trĕmēntĭă fīlō (*Moret.* 90). Fāmōsāquĕ tūnc cŏrĭăndră Născŭntŭr. *Col.* (10, 244). Mōllĭs ŏdōrātō făbă jūngātŭr cŏrĭăndrō. *Ser. Sam.* (*vs.* 747. Adde *Pl. Ps.* III, 2, 25).

? Cŏrĭătĭcŭs, ī. *m. Un des noms de Bacchus.* Flōs Ārĭădnææ, Cŏrĭătĭcĕ, lætĕ Thўōneŭ. (*Anthol.* I, p. 11, in satis corrupto *epigr.*).

Cŏrĭclēs, is. *m. Nom d'homme.* Stērnātŭr ā Cŏrĭclē clīnĭcō lēctŭs. *M.* (III, 93, 24).

Cŏrĭnæŭs. *Voy.* Corynæus.

Cŏrĭnnă, æ. *f.* (Κόριννα). *Corinne, poëtesse de Tanagre, en Béotie, surnommée la Muse lyrique, contemporaine et rivale de Pindare.* Ēt sūă quum ăntiquæ cōmmittĭt scriptă Cŏrĭnnæ. *Pp.* (II, 2, 31). Tēnŭīsquĕ ārcănă Cŏrĭnnæ. *St.* (*Silv.* V, 3, 158). ‖ *Nom supposé d'une romaine célébrée par Ovide.* Nōmĭnĕ nōn vērō dictă Cŏrĭnnă mĭhī. *O.* (Adde *Mart.* V, 10, 10; VIII, 73, 10).

Cŏrĭnthĭăcŭs, ă, ŭm (Κορινθιακός). *De Corinthe.* Īllă Cŏrĭnthĭăcīs prīmŭm mĭhī cōgnĭtă Cēnchrīs. *O.* (*Id. Met.* XV, 507). *Voy.* Corinthius.

Cŏrĭnthĭārĭŭs, ĭī. *m. Ouvrier en bronzes de Corinthe.* ‖ *Au fig.* Pătĕr ārgēntārĭŭs, ĕgŏ Cŏrĭnthĭārĭŭs (*Inscript. ad* Augusti statuam, apud *Suet. Aug.* 70. Si quis neget senarium de industria scriptum, nihil morabor).

Cŏrĭnthĭŭs, ă, ŭm (Κορίνθιος). *De Corinthe.* Ĭsthmī sī quĭs ămăt rēgnă Cŏrĭnthī. *Sen.* (*Thyest.* 124). SYN. Cŏrĭnthĭăcŭs, Ephўræŭs, Ephўrēĭŭs, Ĭsthmĭăcŭs. ‖ *m. f. Habitant de Corinthe.* Fuit quædam ānŭs Cŏrĭnthĭă. *Tr.* (*Heaut.* III, 3, 39). ‖ Cŏrĭnthĭă, ōrŭm. *n. pl.* (*s. ent.* æra, vasa). *Bronzes de Corinthe.* Nōn ānsæ vĕtĕrŭm Cŏrĭnthĭōrŭm. *M.* (IX, 58, 2).

Cŏrĭnthŏs *ou* Cŏrĭnthŭs, ī. *f.* (Κόρινθος). *Corinthe, ville d'Achaïe, située sur l'Isthme de ce nom, entre la mer Égée et la mer Ionienne.* Non cuīvīs hŏmĭnī cōntingĭt ădirĕ Cŏrĭnthŭm. *H.* Tū licĕt ēdīscās tōtăm rĕfĕrāsquĕ Cŏrĭnthŏn. *M.* (X, 68, 11). Blmări gēns ōrtă Cŏrĭnthō. *O.* SYN. Ephўrē, *qqf.* Ĭsthmŭs. Er. Ăntīquă, vĕtŭs; pōtēns, dīvēs; clārā, īllŭstrĭs, ăltă. PPH. Ārcēs Cŏrĭnthī, Cŏrĭnthĭăcæ, Ephўrææ, Cēnchrææ. Ephўræă *ou* Ephўrēĭă mœnĭă. PHR. Nōbĭlĭs ærĕ Cŏrĭnthŏs. *O.* Ĭsthmī sī quĭs ămăt rēgnă Cŏrĭnthī. *Sen.*

Cŏrĭŭm, ĭī. *n. Cuir.* Ŭt cănĭs ă cŏrĭo nūnquam ābstērrēbĭtŭr ūnctō. *H.* Nām nĕque ĕrăt cŏrĭīs ūsŭs. *V.* SYN. Pēllĭs, tĕrgŭs, tĕrgŭm. EP. Ātrum, mōllĕ, pīnguĕ, lēntŭm. PPH. Bŏvĭs cŏrĭŭm. VERS. Trĭbŭsquĕ ĭntĕxtŭm taŭrīs ŏpŭs. *V.* Taŭrīnō quāntŭm pŏssēnt circŭmdărĕ tĕrgō. Dūrōquĕ ĭntēndĕrĕ brāchĭă tĕrgō. Tāntōrum ingēntĭă sē-

ptĕm Tĕrgă bŏŭm plŭmbo ĭnsūtō fĕrrōquĕ rĭgēbānt. Ĕrĭpĭs tĭbĭ tĕrgă rĕmittō. *Id.* ‖ *Peau dure d'un homme.* Fīēt tĭbĭ pūnĭcĕŭm cŏrĭŭm, pōstĕa ātrūm dĕnŭō. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 61. *Id. Amp. prol.* 85; *Epid.* I, 1, 84). Ŭt vĕllĕs cŏrĭō lūdĕrĕ, Cĕrdŏ, tŭō. *M.* (III, 16, 4). *Voy.* Cutis.

†Cŏrĭus, ĭi. *m. arch. Comme* Corium. Trēs făcĭlĕ cŏrĭōs cōntrĭvīstī bŭbŭlōs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 11). Jām tĭbĭ tuīs mĕrĭtīs crāssŭs cŏrĭus rĕdŭltŭ' st. *Id.* (apud *Fest.* Adde *Varr.* apud *Non.* 3, 59).

Cōrnēlĭă, æ. *f. Cornélie, fille de Scipion l'Africain, mère des Gracques.* Mălŏ Vĕnŭsīnām quām tē, Cōrnēlĭă, mātĕr Grăcchŏrŭm. *J.* (6, 167). ‖ *Fille de L. Scipion, femme de Crassus, puis de Pompée.* Num mĭnŭs ĭmmītēs hăbŭī Cōrnēlĭă Pārcās? *Pp.* (IV, 12, 15). Ĕt sīt cĭvīlī prŏpĭŏr Cōrnēlĭă bellō. *L.* (II, 349. Et passim).

Cōrnēlĭŭs, ĭi *et synér.* ĭ. *m. Prénom Romain : Cornélius Céthégus, Cornélius Sylla, etc.* Ădĭtŭr ōrātŏr Cōrnēlĭŭ' suāvĭlŏquēnti Ōrĕ Cēthēgŭs. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15). Fĕrŭt cōllum ŭt Cōrnēlī Cōrnĭfĭcĭquĕ. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 60). Cōrnēlī, quĕrĕrĭs; sĕd hī lĭbellī. *M.* (I, 36, 3). ‖ Fŏrŭm Cōrnēlĭī, Cōrnēlī *ou* Cōrnēlĭŭm. *Ville de l'Émilie, ou la Romagne, fondée par Sylla : auj. Imola.* Cōrnēlī rĕfĕrāt mē lĭcĕt ūsquĕ Fōrō. *M.* (III, 4). Sūllă Fōrum stătŭīt Cōrnēlĭŭs, hŏc Ĭtălī ūrbĕm. *Prud.* (*Peri.* 2086).

Cōrnĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Corneus. *De corne ou de cornouiller.* Băcĭllŭm dēlĭgātum cōrnĕŏlŭm pōscīt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 77).

1. Cōrnĕŭs, ă, ŭm (*de* Cornus). *De corne.* Ŭngŭlă frōndēntĕm dĭscŭssĭt cōrnĕă cāmpŭm. *L.* Quæ quum ābdĭdĭssĕt cŏrnĕă cōrpŭs dŏmō. *Ph.* Ĕt cŭm lŭcĕrnă cōrnĕŏquĕ crātĕrĕ. *M.* (XII, 32, 12. *Id.* XIV, 62). ‖ Cōrnĕă pōrtă. *Porte des Enfers, par où sortaient les songes véritables.* Cōrnĕă quă vĕrĭs făcĭlĭs dătŭr ĕxĭtŭs ŭmbrĭs. *V.* Quă pōrtă mălignŭm Cōrnĕă vĭncĭt ĕbŭr. *St.* PHR. Nĕc tū spērnĕ plĭs vĕnēntĭă sōmnĭă pōrtĭs : Quŭm plă vēnērŭnt, sōmnĭă pōndŭs hăbēnt. *Pp. Voy.* Eburneus. ‖ *Au fig. Dur comme la corne.* Nĕque ēnĭm mĭhĭ cōrnĕă fĭbra ĕst. *Pers.* (1, 61). PHR. Ātquī cōrpŏră sĭccŏrŭ cōrnū. *Cat.*

2. Cōrnĕŭs, ă, ŭm (*de* Cornus). *De cornouiller.* Sīvĕ tĕnĕs lātō vēnābŭlă cōrnĕă fĕrrō. *O.* Quă cōrnĕă sūmmō Vīrgŭltă. *V.*

Cōrnĭcĕn, ĭnis. *m. Qui sonne du cornet, trompette.* Illĭnc cōrnĭcĭnēs, hĭnc præcēdēntĭă lōngĕ. *J.* (10, 44. *Id.* 2, 118; 3, 34). Cōrnĭcĭnŭm cūrva æră sĭlĕnt. *Prud.* (*Psych.* 704). *Voy.* Tubicen.

Cōrnĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Crier comme les corneilles.* Nēsciŏ quĭd tĕcŭm grăvĕ cōrnĭcārĭs ĭnēptĕ. *Pers.* (5, 12. Locum refert *Prisc.* 8, 228).

Cōrnĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Cornix. Grēx ăvĭŭm plūmās, mŏvĕāt cōrnĭcŭlă rīsŭm. *H.*

Cōrnĭcŭlānŭs, ă, ŭm. *De Corniculum, ville du Latium.* Ōcrĭsĭă mātĕr, Præsīgnis făcĭĕ, Cōrnĭcŭlānă fŭīt. *O.*

Cōrnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Corniger. Hædī Cōrnĭfĕrās nōrŭnt mātrĕs. *Lr.* (II, 368. Ita legit *Macr. Sat.* 6, 5. Alii *cornigeras*). Pōst hŭnc cōrnĭfĕrō Căprĭcōrnŭs sĭdĕrĕ pĕrgĭt (*Anthol.* II, p. 318).

Cōrnĭfĭcĭŭs, ĭi *et synér.* ĭ. *m. Nom d'homme.* Fĕrĭt cōllum ŭt Cōrnēlī Cōrnĭfĭcĭquĕ. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 60). ‖ *Entre autres : Poète ami de Catulle.* Mălĕ ĕst, Cōrnĭfĭcī, tŭō Cătŭllō. *Cat.* (39, 1). Ĕt lĕvĕ Cōrnĭfĭcī, pārquĕ Cătōnĭs ŏpŭs. *O.*

Cōrnĭfrōns, tis. *Qui a des cornes au front.* Tū păscĕrĕ cōrnĭfrōntēs ārmēntăs sōlēs. *Enn.* (apud *Non.* 3, 3. Alii leg. *curvifrontes*, sed illud habent libri).

Cōrnĭgĕr, ĕră, ŭm. *Cornu, qui a des cornes.* Cōrnĭgĕr ēst vāllĭdō cōnnexŭs cōrpŏrĕ Taŭrŭs. *Cic.* (*N. Deor.* 2, 43). Sēd nĕquĕ Phœbēī trĭpŏdēs, nĕc cōrnĭgĕr Ammōn. *O.* Cōrnĭgĕr Hĕspĕrĭdŭm flŭvĭŭs rēgnātŏr ăquārŭm. *V.* Cōrnĭgĕr Hĕbrŭs. *St.* PPH. Cōrnŭă gĕrēns. Cōrnĭbŭs ĭnstrŭctŭs, mĕtŭēndŭs, ăspĕr. PHR. Cuī frōns tŭrgĭdă cōrnĭbŭs. *H.* Pārvō signāntŭr tĕmpŏră cōrnŭ. *O.* ‖ *Surmonté d'une aigrette.* Cāssĭdĕ cōrnĭgĕrā dēpēndēns. *Sil.*

Cōrnĭpēs, ĕdĭs. *m. f. Qui a de la corne aux pieds.* Cōrnĭpēdī Faūnō cæsă dĕ mōrĕ căpēllă. *O.* Cōrnĭpēdēs ārcēntŭr ĕquī. *V.* Cōrnĭpēdĕm tŭlĕrĭt præcisă pĕr ăvĭă plāntăm (de Pane). *Sil.* Cōrnĭpēs căpēllă (*Anthol.* II, p. 571). ‖ *Subst. m. Cheval.* Fūrvī jŭgă cēlsă trăhēbānt Cōrnĭpēdēs. *Sil.* Prædă cĭtātŭm cōrnĭpēdĕm rĕgēs. *Cl. Voy.* Equus. ‖ *qqf. Pan, Satyres.* Nōctūrnăquĕ fūrtă lĭcēntŭm Cōrnĭpēdum, ĕt cŭpĭdās Faūnōrum ārcēbŏ răpĭnās. *St.* (*Th.* IV, 695). *Voy.* Faunus.

Cōrnix, ĭcis. *f. Corneille.* Tūm cōrnīx plēnă plŭvĭām vōcăt ĭmprŏbă vōcē. *V.* Cōrnĭcum ĭmmĕrĭtās ērŭīt ūnguĕ gĕnās. *Pp.* (IV, 5, 16). SYN. Cōrnĭcŭlă. EP. Lōquăx, răucă; nĭgră, ātră, ānōsă, lōngævă, vīvăx; aūgŭr, præsāgă, sĭnistră. PHR. Cōrnĭcŭm sæclă vĕtŭstă. *Lr.* Sæcŭlă pāssă nŏvēm. *O.* Præsāgō clāngōrĕ lŏquăx. *Prud.* VERS. Ăquæ nĭsĭ fāllīt ăugŭr ĭmbrĭŭm dĭvīna ăvīs ĭmmĭnēntŭm. *H.* Sæpĕ sĭnistră căvă prædĭxĭt ăb ĭlĭcĕ cōrnīx. *V.*

Cōrnŭ? *acc.* cōrnū? (*A ces cas, il ne se place qu'à la fin du vers hexamètre, ou la dernière doit être élidée.*) *gén. dat. abl.* Cōrnū. *n.*; Cōrnŭă, ŭum, ĭbŭs. *pl. Corne.* Ĕt dūctŭs cōrnū, stābĭt sæcĕr hīrcŭs ăd ārăm. *V.* Tūm vītŭlŭs bĭmă cūrvāns jām cōrnŭă frōntĕ. Ĭntĕr sē ădvĕrsĭs lūctāntŭr cōrnŭĭbŭs hædī. *Id.* Ĕt tĕnĕrā nōndŭm cōrnŭă frōntĕ gĕrēns. *O.* (De quantitate posterioris syllabæ, vid. *Genu.*) SYN. Cōrnŭs, ūs. EP. Rāmōsŭm, ārbŏrĕŭm; cūrvŭm, rĕcūrvŭm, lūnārĕ, flĕxŭm, ĭntōrtŭm; vāllĭdŭm, fōrtĕ, mĭnāx, sævŭm. PHR. Nātŭm frōntī. Ārmă bŏvĭs. Quæ bŏs ārmă gĕrīt. Cuī frōns ăspĕrā cōrnū, cōrnĭbŭs. ‖ *Cornes des Fleuves, qui étaient représentés sous la forme de taureaux, en signe de force.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 77; *Fest.* in *Taurorum.*) Ĕt gĕmĭna aūrātŭs taŭrīnō cōrnŭă vūltū Ĕrĭdānŭs. *V.* Sic ĕt cōrnĭbŭs aūrĕŭs rĕcēptis. *M.* (X, 7, 6, de Rheno. *Id.* IX, 103, 17). Ăchĕlŏŏn ūtrōquĕ Dēfōrmēm cōrnū. *St. Voy.* Achelous, Corniger, Tauriformis. ‖ *Cornes de Jupiter Ammon, de Bacchus.* Quōd sŭpĕrēst vītæ, pĕr tĕ ĕt tŭă cōrnŭă vīvăm. *Pp.* (III, 15, 19, ad Bacchum). Băchĕ, vĕnī, dŭlcisquĕ tŭīs ē cōrnĭbŭs ūvă pĕndĕāt. *Tib.* (III, 1, 3). ‖ Cōrnū Cōplæ. *Corne d'Abondance, corne d'Amalthée.* Hīc tĭbĭ Cōplă Mānăbĭt ăd plēnŭm bĕnĭgnō, Rūrĭs hŏnōrum ŏpŭlēntă, cōrnū. *H.* Ĕt cōrnū rĕtĭnĕt dīvĭtĕ Cōplăm. *Sen.* Hīc rĕtĭnĕt pātŭlō fōrtūnæ Cōplă cōrnū. *Sid.* Tōtŭm-

quĕ tŭlĭt prædivĭtĕ cōrnū. Aūtŭmnŭm. *O.* Nam hæc ăllātă cōrnū Cōpiæ ēst, ŭbi ĭnēst quĭdquid vŏlŏ. *Pl. Voy.* Copia. ‖ *Cornes du Capricorne.* Grandŏ, nĕc Ŏlĕpĭīs mănānt tŏt cōrnĭbŭs ĭmbrēs. *St.* (*Th.* VI, 423). ‖ *Divers objets en corne. Lanterne.* Cōrnĭbŭs āptă cāvis, tĕnŭī pĕrlūcĭdă gўrō. *Sympos.* (*Ænigm.* 62 , Laterna). Quī vŭlcānum ĭn cōrnū cōnclūsŭm gĕrīs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 185). *Voy.* Laterna. ‖ *Arc.* Vīdĕrāt ădductō tōrquēntĕm spīcŭlă cōrnū. *O.* Pārthŏ tōrquĕrĕ Cўdŏnĭă cōrnū spīcŭlă. *V.* Crēbrā Cўdŏnĕō fundēbāt spīcŭlă cōrnū. *Sil. Voy.* Arcus. ‖ *Corne servant d'entonnoir , de fiole.* Ĭnsĕrtōs lăticĕs ĭnfundĕrĕ cōrnū. *V.* Cōrnu ipsĕ bĭlĭbrī Caŭlĭbŭs ĭnstillăt (oleum). *H.* ‖ *Cornet, clairon.* Ærĕăque ăssēnsū cōnspīrānt cōrnŭă raŭcō. *V.* Cōrnŭă quōd vīncātquĕ tŭbās. *H.* Jām nūnc mĭnācī mūrmŭrĕ cōrnŭŭm Pērstrĭngĭs aūrēs. *Id. Voy.* Tuba. ‖ *Pied de certains quadrupèdes, sabot.* Dūmquĕ prēmĭt sōnĭpĕs dūrō vēstĭgĭă cōrnū, *St.* Sōlĭdō grăvĭtĕr sŏnăt ūngŭlă cōrnū. *V.* Vīx ūlla ĭnscrĭbēns tĕrrā vēstĭgĭă cōrnū. *Sil.* (de Pane). *Voy.* Ungula. ‖ — Indĭcŭm. *Ivoire.* Ēmptĭs ōssĭbŭs Indĭcōquĕ cōrnū. *M.* (1, 73, 4). *Voy.* Ebur. ‖ *Objets imitant les cornes. Croissant.* Tērtĭă jām lūnæ sē cōrnŭ lūmĭnĕ cōmplēnt. *V.* Lūnă quātĕr jūnctīs ĭmplērāt cōrnĭbŭs ōrbēm. *O. Voy.* Luna. ‖ *Vergue.* Cōrnŭă vēlātārum ōbvertĭmŭs ăntĕnnārŭm. *V.* Ūna ārdŭă tōrquēnt Cōrnŭă. *Id.* Cōrnŭă Rōmānæ clāssis. *L.* Ēt cōrnĭbŭs ōmnēs Cōllĭgērēt flăttŭs. *Sil, Voy,* Antenna. ‖ *Différens bras d'un fleuve.* Sēptēm dīgēstum ĭn cōrnŭă Nīlum. *O.* Trāns Rhēnī cōrnŭă victŏr. *Cl.* ‖ *Pointe de terre.* Præcĭpĭtī cursū flĕxī pĕr cōrnŭă pōrtŭs Ōră pĕtūnt. *L. L.* (II, 706. *Ib.* 613). Ăngŭstīs ĭnclūsŭm cōrnĭbŭs æquŏr. *O.* SYN. Linguă. ‖ *Différens sommets d'une montagne.* Īllĕ sācrī spīrĭs ĭntortă mŏvēbăt Cōrnŭă Pārnassī. *St.* (Sic et *Culex* , 16). *Voy.* Cacumen. ‖ *Bout , extrémité.* Flĕxūmquĕ ă cōrnĭbŭs ārcŭm Tēndĭt. *O.* ‖ *En parlant des manuscrits : Bossette, en bois , en os ou en ivoire , qu'on mettait aux deux bouts du cylindre autour duquel ils étaient roulés.* Ātquĕ ĭntĕr gĕmĭnās pĭngantŭr cōrnŭă frontēs. *Tib.* (III, 1, 13). Cāndĭdă nĕc nĭgrā cōrnŭă frontĕ gĕrās. *O.* Explĭcĭtŭm nōbĭs ūsquĕ ăd sŭă cōrnŭă lĭbrum. *M.* (XI, 108, 1). *Voy.* Umbilicus. ‖ *Aile d'armée.* Ĭnclĭnātōquĕ rŭēbāt Cōrnu ăclēs. *Sil.* Ŭt prīmŭm tōtō dĭdūxĭt cōrnŭă cāmpō. *L. Voy.* Ala. ‖ *Aigrette en crin ou en plume.* Ēt rūbræ cōrnŭă crīstæ. *V.* Dūcēs ēōrŭm , quī căpĭtĭbŭs cōrnŭă Sŭīs lĭgārant. *Ph.* ‖ *Au fig. Force , courage.* Vēnērŭnt căpĭtī cōrnŭă sērā mĕō. *O.* (*Am.* III, 11, 6). Tūm paŭpĕr cōrnŭă sūmĭt. *Id.* (*A. Am.* I, 239). Ăddĭs cōrnŭă paŭpĕrī. *H.* SYN. Rōbŭr, vĭs. (Cf. *Cornum , Cornus,* paucosque locos iis potius attribue in quibus poetæ nominativum vel accusativum in fine produxisse creduntur.)

† Cōrnŭātŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Ĭn cōrnŭātum taŭrum ŭmbrăm jăcī. *Vet. Poet.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3).

1. Cōrnŭm , ī. *n. et* Cōrnŭs, ūs. *m. Comme* Cornu. (Diserte *Prisc.* 4, 624 : « In U derivativa pauca invenies : a *specus* , specu, *tonitrus,* tonitru, *cornus,* cornu ; nec interest aliquid inter significationem. ») Ŏppōsĭtōquĕ gĕnū cūrvāvĭt flĕxĭlĕ cōrnŭm. *O.* (*Met.* V, 385, teste *Prisc.* 6 , 685. Nec mutandum in *cornu*). Dēxtrā tĕnĕt cōrnŭm. *Id.* (*Ib.* II , 876. Hoc et refert *Prisc. ibid.*). Prætĕrēā lūmĕn pĕr cōrnŭm trānsĭt. *Lr.* (II, 388. Sic optt. libri. Alii, et pleriq. edd. *cornu* , perperam. Bene *Eichst.*). Cōrnŭs tĭbī cūrā sĭnīstrī, Lēntŭlĕ. *L.* (VII , 217. Sic etiam legit *Serv.* ad *Æ.* III, 22).

2. Cōrnŭm, ī. *m. Fruit du cornouillier.* Cōndĭtăque ĭn lĭquĭdă cōrna aūtūmnălĭă fæcĕ. *O.* Lăpĭdōsăquĕ cōrnă Dānt rāmī. *V.* ‖ *qqf. Javelot.* Dīxĭt, ĕt ērātă tōrsĭt grăvĕ cūspĭdĕ cornŭm. *O.* (*Met.* VIII, 408). *Voy.* Cornus.

1. Cōrnŭs, ī. *f. Cornouillier , arbre.* Bēllĭs ăccōmmŏdă cōrnŭs. *Cl.* Ēt bŏnă bēllō Cōrnŭs. *V.* EP. Ălta, prōcērā ; nōdōsă , rĭgĭdă , dūrā. ‖ *Javelot.* Ĭt strĭdŭlă cōrnŭs ĭn aūrās. *Sil.* Vōlăt ĭtălă cōrnŭs. *V. Voy.* Hasta, Sagitta. ‖ 2. *Corne.* Voy. Cornum 1.

Cōrnūtŭs , ă, ŭm. *Qui a des cornes ou une corne.* Hōrrĭdă cōrnūtō prōcēdĭt bēllŭă rōstrō (*Anthol.* II , p. 439 , de elephante). Sўrĭcă cōrnūtās făcĭēs hăbŭērĕ trŏpæă. *Prud.* (*Sym.* 1165). SYN. Cōrnĭgĕr. PPH. Ĭn cōrnŭă sūrgēns, cēlsŭs. ‖ ? *Au fig.* Occŭbŭĭt tāndĕm cōrnūto ārdōrĕ pĕtītās. *M.* (*Spect.* 19 , 3 , de elephante. Alii leg. *abs ore*).

Cōrnūtŭs, ī. *m.! Nom d'homme.* Rūrā tĕnēnt , Cōrnūtĕ , mĕām vīltæquĕ pŭēllam. *Tib.* (II , 3 , 1). ‖ *Ann. Cornutus , philosophe stoïcien , maître de Perse , fut exilé par Néron.* Quāntāquĕ nōstræ Pārs tŭă sīt, Cōrnūte, ănĭmæ. *Pers.* (5, 22).

Cōrœbŭs, ī. *m.* (Κόροιβος). *Corèbe , guerrier promis à Cassandre , qui périt au siége de Troie.* Nōn tŭlĭt hānc spĕcĭēm fūrĭātă mēntĕ Cōrœbŭs. *V.* Sārpēdŏn , clārāquĕ sātŭs tĕllūrĕ Cōrœbŭs (*Epitom. Iliad.* 248). ‖ *Autre du même nom.* (*St. Th.* I, 604 ; II, 221.)

Cōrōllă , æ. *f. dimin. de* Corona. Ēt mŏdŏ sōlvēbām nōstrā dē frōntĕ cōrōllās. *Pp.* (1, 5, 21). Mē jŭvāt hēstĕrnīs pŏsĭtŭm lānguērĕ cōrōllīs. *Id.* (II, 25 , 59. Adde *Cat.* 62, 66 ; *Pl. Bac.* I, 1, 37).

Cōrōnă , æ. *f. Couronne , diadème.* Pāllam , ĕt gēmmĭfĕræ dōnum ēxĭtĭālĕ cōrōnæ. *V. Fl.* Dŭplĭcĕm gēmmĭs aūrōquĕ cōrōnām. *V.* Clārāmquæ aūrō gēmmīsquĕ cōrōnām. *O.* PHR. Vĭrgĭnēi crīnēs aūrō gēmmāquĕ prĕmūntŭr. *L.* SYN. Dīādēmă. *Voy. ce mot.* ‖ *Couronne de fleurs , de feuillage.* Ōmnĭbŭs ĭn mōrēm tōnsă cŏmă prēssă cōrōnā. *V.* Vērnō fĕcĭt dē flōrĕ cōrōnām. *O.* Fūsæ pĕr cōllă cōrōnæ. *Id.* Nārdō flōrēntĕ cōrōnās Āccĭpĭūnt. *L.* SYN. Cōrōllă , sĕrtŭm, *qqf.* flōs, flōrēs. EP. Fēstă, frōndēns, vīrēns, vĭrĭdis, flōrēns ; ŏdōrā , ŏdōrātă ; nĕxă, plĕxă , ĭmplĭcĭtă ; mўrtĕă , popŭlĕă , laurĕă. PPH. Flāventĭă sērtă cŏmārŭm. *Cl. Voy.* Corono. ‖ *Couronne poétique.* SYN. Laurŭs, hĕdĕrā. VERS. Īllĕ căpŭt flāvŭm laurō Pārnāssĭdĕ vīnctŭs, Ŭndĕ prīŭs nūllī vēlārint tēmpŏrā Mūsæ. *L.* Ūndĭquĕ dēcērptām frōntī præpōnĕre ōlīvām. *H.* Laurĕā dōnāndŭs Ăpōllĭnārī. *Id.* Laurōquĕ ĭnnēctĭtĕ crīnēm. *O.* Vĭrĭdīque ădvēlăt tēmpŏrā rāmō. *Id.* Pāstōrēs hĕdĕrā crēscēntem ōrnātĕ pŏētām. *V.* Hānc sĭnĕ tēmpŏrā cīrcūm Ĭntĕr victrīcēs hĕdĕrām tĭbī sērpĕrĕ laurōs. *Id.* Pĭĕrĭō rĕdĭmĭrĕ sĕrtō. *Cl.* ‖ *Différentes couronnes que les Romains donnaient en récompense.* Cōrōnă trĭūmphālīs. *Couronne triomphale , ornement du grand triomphe.* Frōndĭbŭs Āctĭăcīs cōmptōs rĕdĭmītă căpīllōs. *O.* ‖ — cīvĭcă , cīvĭlis. *Couronne civique , décernée pour avoir sauvé un citoyen.* Sæpĕ dūcēs mĕrĭtās bēllō trĭbŭērĕ cōrōnās : Hūnc cīngīt mūrālĭs hŏnōs , hūnc cīvĭcă quĕrcūs Nĕxŭlt , hūnc dōmĭtīs ămbĭt rōstrātă cărīnīs. *Cl.* Āt quī ūmbrātă gĕrīt cīvĭlī tēmpŏrā quĕrcū. *V.* Aūgŭrĭŭm mēntī quērnă cōrōnă dăbāt. *O.* Ēmĕrĭtīquĕ gĕrēns ĭnsignĭă dōnī , Sērvātī cīvīs rĕfĕrēntĕm prælĭă quĕrcūm. *L.* Ădvĕhūntŭr cum lĭgnĕă cōrōnæ. *Cæcil.* (apud *Gell.* 5 , 6 , ubi

de coronis fusius agitur. Adde *Prud. Peri.* 796). ‖ — mūrālis. *Pour être monté le premier à l'assaut.* Tempŏrā mūrāli cinctŭs turrītā cŏrōnā. *Sil.* Mūrālique căpŭt sūmmum cinxĕrĕ cŏrōnā. *Lr.* Hunc cingit mūrālis hŏnōs. *Cl.* ‖ — rōstrātā *ou* classĭcā. *Pour une victoire navale.* Cui, bĕlli insīgnĕ sŭpĕrbum, Tempŏrā nāvālī fulgĕnt rōstrātā cŏrōnā. *V.* Hunc dŏmĭtis ambīt rōstrātā cārīnis. *Cl.* ‖ — nāvālis. *Pour s'être précipité le premier à l'abordage, ou, en sous-entendant* rostrata, *la même que la précédente.* Nāvālīque gĕnĕr cinctŭs hŏnōrĕ căpŭt. *O.* ‖ — vallāris *ou* castrensis. *Pour avoir pénétré le premier dans le camp ennemi.* Crīnēmque săcrum ŭbi, mŏrĕ prĭŏrum Nectĕt mūrālis, vallāris, cīvīcă laurus. *Sid.* (*Pan.* 1191). Ac torquĕ cŏrōnānt Castrensī mœstum. *Id.* (*ibid.* 1826). ‖ *Couronnes données aux vainqueurs dans les jeux ou les concours.* Ō cui Tarpēias līcŭit contingĕrĕ quĕrcus, Et mĕrĭtas primă cingĕrĕ frondĕ cŏmas! *M.* (IV, 5, 1). ‖ — jugālis. *Couronne de l'hymen, ou plutôt diadème donné en dot.* Sōlus mīlĭtiæ mīrā mĕrcēdĕ jugālĕm Prōmĕrŭit Stīlĭchō, sŏcĕrō rĕfĕrēntĕ, cŏrōnam. *Cl.* (*Laud. Ser.* 184). ‖ *Couronne de Cybèle, formée de tours.* Turrīgĕrā Cybĕlē frontĕm rĕdĭmītā cŏrōnā. *O.* (*Id. Fast.* IV, 219). *Voy.* Cybele, Turritus. ‖ *Couronne d'Ariane, mise par Bacchus au rang des astres.* Băcchō plăcŭīssĕ Cŏrōnam Ex Ārĭādnæō sīdĕrĕ nōssĕ pŏtēs. *O.* Andrŏmĕdēn ăllŭs spectĕt clārămvĕ Cŏrōnam. *Id.* Gnōssĭăque ārdentīs dēcēdat stēllă Cŏrōnæ. *V.* (Adde *Ov. Met.* VIII, 178; *Fast.* III, 459; *A. Am.* I, 558; *Catul.* 66, 60; *Manil.* I, 326; *German. Arat.* 70; *Cic. Arat.* 353; *Avien. Arat.* 199; *Aus. Eclogar. Sign. Cœl.* 2; *St. Silv.* I, 6, 88). PPH. Ārĭādnæă cŏrōnă. Ārĭādnæŭm sīdŭs. Ārĭādnæŭs ignis. Mīnōĭdīs ăstrum. Gnōssĭăcă Cŏrōnă. VERS. Ădspĭcĕ cĕū rūtīlis vībrĕt lūx Gnōssĭă flāmmīs : Hæc quōndăm Băcchī mŏnŭmēntum fulgĕt ămōrīs, Hæc Ārĭādnæī căpĭtis tēstatŭr hŏnōrĕm. *Avien.* Gēmmāsquĕ nōvĕm trānsformăt ĭn ignēs. *O.* Dōtālī pōtŭit cœlum signārĕ Cŏrōnā. *Cl.* Bĕātæ cōnjŭgis ăddĭtŭm Cœllis hŏnōrĕm. *H.* ‖ *Cercle, assemblée.* Cōnsēdērĕ dŭcēs, ĕt vulgī stāntĕ cŏrōnā. *O.* Nĕ spissæ rīsŭm tollānt ĭmpunĕ cŏrōnæ. *H.* SYN. Cœtŭs, turbă. ‖ *Cordon de troupes.* Quæ rāra ēst ăcĭēs, ĭntĕrlūcētquĕ cŏrōnă Nōn tām spissă vīrum. *V.* Vārĭă mūrōs cinxĕrĕ cŏrōnă. *Id.* SYN. Globŭs. *Voy.* Obsideo.

† Cŏrōnæ, ārŭm. *m. pl. Deux frères de ce nom.* Quōs fāmă Cŏrōnās Nōmĭnăt. *O.* (*Met.* XIII, 679. Alii leg. *Coronos*).

Cŏrōnātŭs, ă, ŭm. *Couronné.* Sæpĕ cŏrōnātīs stīllānt ŭnguēntă căpillīs. *O.* Ĭndĕ cŏrōnātās ŭbi tūrĕ plăvĕrīs ārās. *Pp.* (III, 8, 19). Ăntĕ cŏrōnātă pŭppi sīnĕ läbĕ jăvēncăm. *O.* Fĕrrĕ cŏrōnātōs rĕdŏlentĭă sērtă lĕbĕtās. *Sid.* (*Pan.* 831). *Voy.* Corono.

Cŏroneŭs, ĕī, *acc.* ĕă. *m.* (Κορωνεύς). *Père de la nymphe Coronis.* Phŏcăĭcă clārŭs tellūrĕ Cŏrōneŭs. *Ovid.*

Cŏrōnĕă *ou* Cŏrōnĭă, æ. *f.* (Κορώνεια). *Ville de Béotie.* Ēxĭlĕm Glīsāntă, Cŏrōnēămquĕ fĕrācĕm. *St.* (*Th.* VII, 307).

Cŏrōnĭdēs, æ. *m.* (Κορωνίδης). *Esculape, fils de Coronis.* Nullă Cŏrōnĭdēs causă dŏlōrĭs, ălt. *O.* (Cf. *Prisc.* 2, 582).

† Cŏrōnis, ĭdis. *f.* (κορωνίς). *Sommet, chapiteau.* ‖ *Fin.* Sī nĭmĭŭs vidĕōr sērāquĕ cŏrōnĭdĕ lōngŭs. *M.* (X, 1, 1, *de libro*). ‖ 2. *La nymphe Coronis mère d'Esculape.* Pūlchrĭōr ĭn tōtă quām Lārissæă Cŏrōnis Nōn fŭit Æmŏnĭă. *O.*

Cŏrōnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Couronner.* Tĕ dŭō dīvērsă dŏmĭnī dĕ pārtĕ cŏrōnānt. *O.* Măgnă cŏrōnārī cōntĕmnăt ōlympĭă. *H.* PPH. Căpŭt, crīnēs, cŏmăm, tempŏrā, frontĕm cŏrōnă, flōrĭbŭs, sērtĭs ōrnō, cingō, præcingō, vincīō, dēvincīō, ēvincīō, rĕdĭmīō, ămbīō, ĭmplĭcō, ĭmpĕdīō, vēlō, ădvēlō, circumdō, prĕmō, tĕgō, vēstīō, nectō, ĭnnectō, dĕcŏrō, strĭngō. Căpĭtī, cŏmæ sērtă ĭmpōnō, dō. Căpŭt, tempŏrā flŏrĕ, flōrĭbŭs cingŏr, nectŏr. VERS. Crīnēs ŭmbrōsă tĕgēbăt ărundō. *V.* Ōmnĭbŭs ĭn mōrēm tōnsă cŏmă prēssă cŏrōnă. Mollīquĕ flŭentĕm Frondĕ prĕmīt crīnēm fingēns. Cōmptŭs ōlīvă. Cētĕră pōpŭlēă vēlātŭr frondĕ jŭvēntŭs. *Id.* Flŏrĕă cōnnexĭs sērtă tŭlērĕ cŏmīs. *Cl.* Tempŏrā sūtīlĭbŭs cingŭntŭr tēctă cŏrōnīs. *O.* Fēstăque ōdōrātīs ĭnnectŭnt tempŏrā sērtīs. Jŭssīs sūă tempŏră flŏrĭbŭs ōrnāns. Sērtīs ĭmplĭcĭtŭră cŏmās. Sērtīs tempŏră vinctŭs. Sūmĕrĕ sērtă cŏmă. *Id.* Lāssēntŭrquĕ rōsīs tempŏră sūtīlĭbŭs. *M.* Frontĕm sūtīlĭbŭs rŭbĕr cŏrōnīs. Sūtīlĭs āptētŭr dēclēs rōsă crīnĭbŭs. *Id.* Tāmĕn ūdă Lўæō Tempŏră pōpŭlĕă fĕrtŭr vīnxĭssĕ cŏrōnă. *H.* Myrtĕă sērtă gĕrīt. *J.* ‖ *Couronner les autels, les portes, etc.* Pūppĭbŭs ĕt lætī naŭtæ ĭmpōsŭĕrĕ cŏrōnās. *V.* Nōs dēlūbră dĕūm.... fēstă vēlāmŭs frondĕ pĕr ūrbĕm. Ĭntendĭtquĕ lŏcŭm sērtīs, ĕt frondĕ cŏrōnăt Fŭnĕrĕă. Vārĭīs flōrentĭă līmĭnă sērtīs. *Id.* Pārvōs cŏrōnāntĕm mārĭnō Rōrĕ dĕōs frăgĭlīquĕ mўrīō. *H.* Mădĭdās lăcrĭmārŭm rōrĕ cŏrōnās Pōstĭbŭs ĭntendīt. *O.* Pōstēs ōrnātōs sæpĕ cŏrōnīs. *Id.* Lārĕm cŏrōnă nōstrŭm dĕcŏrārī vōlō. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 1). Īllĕ cŏrōnātōs jām dūdum ămplēctĭtŭr ignēs. *St.* ‖ *Couronner de fleurs une coupe, ou au fig. la remplir jusqu'au bord.* Crātērās măgnōs stătŭūnt, ĕt vīnă cŏrōnānt. *V.* (*Æ.* I, 728. Ubi *Serv.* utrumque sensum agnoscit. *Homerum* laudat, qui ait *Odys.* I, 149 : Κεῖνοι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πότοιο. Hunc sensum confirmat *Athen.* 15, 5). Sŏcĭī crātĕrā cŏrōnānt. *Id.* (*G.* II, 528). Cŏrōnātŭs stābĭt ĕt ipsĕ călix. *Tib.* (II, 5, 98, scil. floribus indutus). Præcēptis pārēnt jŭvĕnēs, ŭndāsquĕ cŏrōnānt Cōmplētīs lăpĭdūm lābris. *Juvc.* (II, 143, scil. implent). PHR. Măgnūm crātĕrā cŏrōnā Ĭndūīt, ĭmplēvītquĕ mĕrō. *V.* Fēstāsquĕ dăpēs, rĕdĭmītăquĕ vīnă Erĭphūnt fămŭlī. *St.* ‖ *Entourer, ceindre.* Quæ sītă cervīcĕm circŭm cōllūmquĕ cŏrōnăt. *Lr.* (II, 802, de pluma). Ōmnēmquе ădītŭm cŭstōdĕ cŏrōnānt. *V.* Sīlvă cŏrōnăt ăquās. *O.* SYN. Cingō, ămbiō. *Voy.* Circumdo.

Cōrpŏrālĭs, ĕ. *Du corps, corporel.* Nēc cōrpŏrālēs pĕr fēnēstrās ēmīcāns. *Prud.* (*Peri.* 2626. *Ib.* 1597). Ĕt quŭm sōlŭtŭs cōrpŏrālī cārcĕrĕ. *Paul. Nol.* (*Epist. ad Aus.* 11, 57). *Voy. le suiv.*

Cōrpŏrĕŭs, ă, ŭm. *Qui a un corps, ou qui appartient au corps, corporel.* Cōrpŏrĕæ ēxcēdŭnt pēstēs. *V.* Cōrpŏrĕăsquĕ dăpēs ăvĭdām dēmērsĭt ĭn ălvŭm. *O.* Ērgō cōrpŏrĕam ăd nātūrām paŭcă vidēmŭs Ēsse ŏpŭs. *Lr.* (II, 20, et passim).

† Cōrpŏrō, ās, ārĕ. *arch. Tuer, ne laisser qu'un cadavre.* Cōrpŭs cōntēmplātŭr, ŭndĕ cōrpŏrĕt vulnĕrĕ. *Enn.* (apud *Non.* 1, 73. *Attius, ibid.*)

Cōrpŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui a de l'embonpoint.* Cōrpŭlēntĭōr vidĕrĕ ătque hăbĭtĭōr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 8. Adde *Enn.* apud *Fest.*)

Cōrpŭs, ŏrĭs. *n. Corps, objet matériel, élément, molécule.* Quŏt hăbērĕt cōrpŏră pŭlvis. *O.* Ĕt fĕră fĕrrī Cōrpŏră. *Lr.* (II, 102). Discĭdĭō rĕdĕūnt ĭn cōrpŏră mātĕrĭāi. *Id.* (I, 250). Nēquĕ tām cōn-

dēnsō cōrpōrĕ nūbēs Essĕ quĕunt. *Id.* (VI, 101). SYN. Cōrpusculŭm. ‖ *Ordint. Corps des animaux, et surtout de l'homme.* Mājŏr ĭn exīgŭō rēgnābat cōrpŏrĕ vīrtūs. *St.* Dīrĕxtī tēlă mănūsquĕ Cōrpŭs ĭn Æăcĭdæ. *V.* Cōrpŏrăque ăgrēstī nūdăt prædūră pălæstrā. *Id.* SYN. Mēmbră, ărtŭs. EP. Cāndĭdŭm, nivĕŭm, dēcōrŭm, pulchrŭm, fōrmōsŭm, præstāns; ingĕns, ĭmmānĕ, măgnŭm, prōcĕrŭm; sŏlĭdŭm, vēgētŭm, rōbustŭm, dūrŭm; jŭvĕnīlĕ, vălĭdŭm, fīrmŭm, ĭntēgrŭm; mōrtālĕ, dēbĭlĕ, frăgĭlĕ. PPH. Cōrpŏrĭs ărtŭs, mēmbră, pondŭs. Cōrpŏrĕă mōlēs. Cōmpăgēs mēmbrōrŭm. ‖ *qqf. Embonpoint, chair.* Abĭit cōrpusquĕ cōlōrquĕ. *O.* Aŭt quō cĭbō fēcĭstī tāntŭm cōrpŏrĭs? *Ph.* Ĭnque ŏmnī nūsquām cōrpŏrĕ cōrpŭs ĕrăt. *M.* (*Spect.* 7, 6). ‖ *Hommes, individus, personnes.* Hūc dēlēctă vīrŭm sortĭtī cōrpŏră fūrtŭm ĭnclūdŭnt. *V.* Aŭt ūltŏr vēstræ, fīdĭssĭmă cōrpŏră, mōrtĭs. *O.* Cēntŭmquĕ părēs prīmævă mĭnīstrī Cōrpŏră. *V. Fl.* ‖ *Corps mort, cadavre.* Sīc, ō sīc pŏsĭtum ăffātī dīscēdĭtĕ cōrpŭs. *V.* Ēt cĭnĕ nōmĭnĕ cōrpŭs (jacet). Quōd cōrpŭs hŭmāndūm Dīcĕrĕt. *Id. Voy.* Cadaver. ‖ *Au fig. L'ensemble d'une chose.* Tōtō dēscēndĭt cōrpŏrĕ pēstĭs (de navi). *V.* Tōtō cērtātum ēst cōrpŏrĕ rēgnī. *Id.*

Cōrpuscŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Corpus. *Atome, molécule.* Prætĕrĕă sī quæ pĕnĭtŭs cōrpuscŭlă rĕrŭm. *Lr.* (IV, 199. *Id.* II, 152). SYN. Cōrpŭs. *Voy.* Primordium. ‖ *Petit corps des animaux, corps faible.* Mōrs sōlă fātētŭr Quāntŭlă sīnt hŏmĭnum cōrpuscŭlă. *J.* (10, 173). Ĭncĭpŭlnt cālĭdīs cōrpuscŭlă pārvă lătēbrĭs Sērpĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 651). ‖ *Terme de tendresse.* Cōrpuscŭlŭm mĕllītŭlŭm. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 19).

Cōrrādō, ĭs, ĕrĕ. *Racler, réunir en raclant; rassembler, ramasser.* Vōrtĭcĕ, cōrrādēns ēx æĕrĕ sēmĭnă nūbĭs. (*Lr.* VI, 443). Trēcentōs phĭlippōs, crēdō, cōrrādī pōtēst. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 26). Mĭnās dĕcĕm cōrrādĕt ăllĕcundĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 34. *Id. Heaut.* I, 1, 89). ‖ *Au fig.* Ārgūmēntă fīdēm dictis cōrrādĕrĕ nōstrīs. *Lr.* (I, 402. Scribitur et *conradere*. Alii non bene leg. *contradere*).

Cōrrēctŏr, ōrĭs. *m. Censeur.* Æspĕrĭtātĭs ĕt ĭnvīdĭæ cōrrēctŏr ĕt īræ. *H.* Dīcĕrĕt ūrēndōs cōrrēctŏr Bēstĭus. *Id. Voy.* Censor. ‖ *Qui corrige, redresse, remédie.* (*Ter. Ad.* IV, 7, 24.) ‖ *Gouverneur, préfet. Voy. le suiv.*

Cōrrēctūră, æ. *f. Charge de* Corrector, *gouvernement d'une ville ou d'une province, sous l'empire.* Nām cōrrēctūræ tĭbĭ Tārrăco lībĕrā trĭbūnāl Præbŭĭt. *Aus.* (*Parent.* 24, 11).

Cōrrēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Corrigo. *Corrigé.* Pĕr quās cōrrēctă vĕtŭstās. *O.* Quōd sī, cōrrēctī, sānŭm săpĕrēmŭs. *Mar. Vict.* (*ad Salm.* 83). PHR. Nōtă lēgēs quædām, sĕd līmă răsă rĕcēntī. *Mart.*

Cōrrĕpō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se traîner.* Ēxĭgŭām vēctōr păvĭdŭs cōrrĕpsĭt ĭn ālnŭm. *L.* Mēllĭŭ' st te ĭn nĕrvŭm cōrrĕpĕrĕ. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 34). ‖ *Au fig. Ramper, être abattu ensemble.* Cuī nōn cōrrĕpŭnt mēmbră pāvōrĕ? *Lr.* (V, 1217).

Cōrrĕptē. *adv. D'une manière brève, avec la qualité de brève.* Aŭt prōdūcātŭr, quæ nūnc cōrrĕptŭs ĕxĭt. *O.*

Cōrrĕptĭō, ōnĭs. *f. Abrégement d'une syllabe.* Tēmpŭs ăt duplum mănēbĭt, nĭl ŏbĕst cōrrĕptĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 192. *Id. Litt.* 42).

Cōrrĕptō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Correpo. Ān rūrsŭm sēnĭōr mātrĭs cōrrĕptĕt ĭn ălvŭm? *Juvc.* (II, 192. An, *correpet*?)

Cōrrĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Corripio. *Saisi.* Cōrrĕptă dūrā bĭpĕnnī Līmĭnă pĕrrumpĭt. *V.* Cōrrĕptŭs ăb ĭgnĭbŭs ārsĭt (stipes). *O.* ‖ *Au fig. Entraîné, épris.* Dŭplĭcī cōrrĕptum ārdōrĕ jŭbērēnt. *Pp.* (I, 3, 13). Cōrrĕptŭs ĭmāgĭnĕ fōrmæ. *O.* Vēllem haŭd cōrrĕptă fŭĭssēt Mīlĭtĭă tālī. *V.* ‖ *qqf. Atteint d'une maladie, malade.* Nōn vōtă, nōn ārs ūllă cōrrĕptōs lĕvānt. *Sen.* (*OEd.* 69). ‖ *Réprimandé.* Cōrrĕptŭs vōcĕ măgistrī. *H.* ‖ *Serré, resserré.* Quālis ĕrāt cōrrĕptă sĭnŭs. *St.* SYN. Ādstrīctŭs. ‖ Cōrrĕptă (syllaba). *Syllabe brève.* Quīm cōrrĕpta ădĕō vōcālis tĕrtĭă currĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 810. *Ib.* 990). SYN. Brĕvis.

Cōrrĕrī. *parf. de* Corrigo.

Cōrrĭdĕō, ēs, ērĕ. *n. Rire avec.* ‖ *Au fig.* Ōmnĭă cōrrīdēnt cōrrĕptă lūcĕ dĭēī. *Lr.* (IV, 81).

Cōrrĭgĭă, æ. *f. Courroie, cordon de soulier.* Cōrrĭgĭānquĕ pĕdŭm quōnĭam ēst nōn sēlvĕrĕ dīgnŭs. *Fort.* (1, 60. Cf. *Gloss. Placid.*). *Voy.* Lorum. ‖ † Cōrrĭgĭă. *Le même.* Quæ lĭgāt ēxcĕlsās hŭmĭlĭs cōrrĭgĭă plāntās. *Aratore* (*Histor. Apost.* 2, 81).

Cōrrĭgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕrĕ. *Redresser, améliorer.* Lĕvĭŭs fĭt pătĭēntĭă Quĭdquĭd cōrrĭgĕre ēst nĕfās. *H.* Īllŭd, quōd cēcĭdĭt fōrtĕ, ĭtă ārte ŭt cōrrĭgās. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 23). Tŭă cōrrĭgĕ vōtă. *O.* SYN. Ēmēndō. *Voy.* Muto. ‖ *Corriger un ouvrage.* Quīntĭlĭō sī quĭd rēcĭtārēs : cōrrĭgĕ, sōdēs. *H.* Sæpe ĕgō cōrrexī sūb tē cēnsōrĕ lĭbēllōs. *O.* SYN. Ēmēndō, castĭgō, pŏlĭō, līmō. *Voy.* Emendo. ‖ *Corriger les mœurs.* Quīn eūm rēstĭtŭĭs? quīn ăd frūgēm cōrrĭgis? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 84). Pēccātŭm tōtĭēs cōrrĭgăt ĭllă tŭŭm. *O.* ‖ *Absoudre.* Quæ cōrrĭgăt hōră jŭgālĭs. *O.* (*Her.* 16, 295). SYN. Rēmittō. ‖ *Réparer.* Īllĕ mōrām cĕlĕrī cēssātăquĕ tēmpŏră cūrsū Cōrrĭgĭt. *O. Voy.* Resarcio.

Cōrrĭpĭō, ĭs, ŭī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, saisir.* Jŭvĕnīlĭtĕr ārcŭs Cōrrĭpŭit : ĭn dĕxtrā tēlă fŭĕrĕ mānŭ. *O.* Cĕlĕrĕsquĕ săgittās Cōrrĭpŭĭt. *V.* Cōrrĭpŭĕrĕ săcram ēffĭgĭĕm. *Id.* SYN. Ārrĭpĭō, răpĭō, căpĭō, prĕhēndō, prēndō, āttĭngō, sūmō. ‖ *En parlant du feu.* Nūnc ĭpsās ĭgnī cōrrĭpŭĕrĕ cāsās. *O.* Cōrrĭpŭĭtur flāmmĭs. *Id.* Cōrrĭpŭĭt tābŭlās (flamma). *V.* SYN. Āttingō. ‖ *Au fig.* Nēc sĭngŭlă mōrbī Cōrpŏră cōrrĭpŭĭnt. *V.* Ēt mŏdō sōl nĭmĭŭs, nĭmĭŭs mŏdō cōrrĭpŭit ĭmbĕr (segetes). *O.* Ēxtrēmŭs quūm lūmĭnă cōrrĭpŭit hŏrrŏr. *V. Fl.* (VI, 277, scil. nox. Alii male *error*). Hæc aŭsōs Cēltās ĭrrūmpĕrĕ mœnĭă Rōmæ Cōrrĭpŭit lētō. *Sil.* SYN. Ĭnvādō. ‖ *Charmer, rendre épris.* Hūnc plaūsŭs hlāntĕm... Cōrrĭpŭit. *V.* SYN. Căpĭō. ‖ — vĭām, cāmpŭm, spătĭŭm, spătĭă, etc. *Se mettre en marche précipitamment.* Cōrrĭpŭĕrĕ vĭam ĭntĕrĕă. *V.* Præcĭpĭtī cērtāmĭnĕ cāmpŭm Cōrrĭpŭĕrĕ. Cōrrĭpŭĭnt spătĭŭm mēdĭŭm. *Id.* Ē cārcĕrĕ prīmō Cōrrĭpĕrĕt spătĭŭm. *Sil.* Æquōră dēlphĭn Cōrrĭpĭt. *V. Fl.* ‖ — grădŭm. *Hâter le pas.* Sēmōtĭquĕ prīus tārdă nĕcēssĭtās Lētī cōrrĭpŭit grădŭm. *H. Voy.* Festino. ‖ *Mouvoir précipitamment.* Cōrrĭpĭo ē strātĭs cōrpŭs. *V.* Cōrrĭpĭt ægmĕn Pērnĭcī răpĭdum cūrsū. *Sil.* ‖ — mē. *S'élancer.* Nēc plūrā lŏcūtŭs, Cōrrĭpŭĭt sēsē. *V.* Nām mŏdo ĭntro ŭt mē cōrrĭpŭī tĭmĭdŭs. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 5. *Ib.* IV, 1, 3). ‖ *Abréger.* Cōrrĭpĭantquĕ mŏrās. *O.* ‖ *Abréger une syllabe.* Cōrrĭpĭt quod nunc ĕăsdēm, nūnc ĕăsdēm prōtrāhĭt. *T. Maur.* (*Syl.* 84. *Ib.* 180). *Voy.* Correptus. ‖ *Réprimander.* Cōrrĭpĭŭnt dictis. *O.* Flētŭmquĕ sŏrōrĭs Cōrrĭpĭēns. *Id. Voy.* Objurgo.

Cōrrōbŏrō, ās, ārĕ. *Fortifier. Voy.* Roboro.

Cŏrrŏcŏ, ōnīs. *m. Nom d'un poisson.* Rĕfĕrūntŭr ăb ūndă Cŏrrŏcŏ, lētālīs trȳgŏn, mōllĕsquĕ plătēssæ. *Aus.* (*Epist.* 4, 60).

Cŏrrŏdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ronger.* Ōmne āssŭĕvī fĕrrūm quæ cŏrrōdĕrĕ. *Ph. Voy.* Rodo.

Cŏrrŏgŏ, ās, ārĕ. *Réunir en demandant.* Nĕc pārvās mĕndĭcāt ŏpēs, nĕc cŏrrŏgāt aūrās. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 368).

Cŏrrōsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Corrodo. *Rongé.* Tōtŭm cŏrrōsīs ōssĭbŭs ēdīt. *J.* (15, 80). Cŏrrōsīs dīffūsō gūrgĭtĕ tērrīs. *Alcim.* (IV, 74).

Cŏrrŭdă, æ. *f. Asperge sauvage.* Prōdīt ĕt āspărāgī cŏrrŭdă sĭmīllĭmă fīlō. *Colum.* (10, 375. *Gloss. Placidi* : « *Corruda*, genus herbæ. »)

† Cŏrrŭgĭs, ĕ. *Ridé.* Cŏrrŭgēsquĕ sĭnŭs gĕmmātūs bāltĕŭs ārctĕt. *Nemes.* (*Cyneg.* 93). *Voy.* Rugosus.

Cŏrrŭgŏ, ās, ārĕ. *Rider.* Nĕ sŏrdĭdă măppă Cŏrrŭgĕt nārēs. *H.*

Cŏrrŭmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ŭmpĕrĕ. *Corrompre, gâter, altérer.* Cŏrrŭpĭtquĕ lăcŭs, ĭnfĕcit pābŭlă tābō. *V.* Lăcrĭmīs cŏrrŭmpĭs ŏcēllōs. *O.* Tĕnĕrŏs cŏrrŭmpĕrĕ fēbrĭbŭs ārtŭs. *Id.* SYN. Vĭtĭŏ, ĭnfĭcĭŏ, pōllŭŏ, dēfōrmŏ, fœdŏ. ‖ *Au fig.* Cŏrrŭmpĭs vĭtĭŏ gaūdĭă nōstrā tŭō. *O.* Dŏtēs cŏrrŭmpĕrĕ nōlī ĭpsă tŭās. *Id.* Lātĕ cŏrrŭpĕrāt ōmnĕm Prōsĕpĕrĭūm mĭsĕrĭa. *Sil.* Jūrātăquĕ fœdĕrā Pœnō Cŏrrŭpĕrĕ. *Id.* Ĭtă mī hŭnc hŏdīĕ cŏrrŭpĭt dĭēm. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 31). ‖ *Corrompre, séduire, gagner.* Nām mĕ nōn ūllæ pŏtĕrūnt cŏrrŭmpĕrĕ tædæ. *Pp.* (I, 8, 21). Āt fŭĕrāt mĕllĭŭs spĕm nōn cŏrrŭmpĕrĕ fraŭdĕ. *O.* PHR. Dēcĭpĭt ĭllă Cŭstōdĕs, aŭt ærĕ dŏmāt. *J. Voy.* Seduco. ‖ *Corrompre les esprits.* Ōmnĭă pĕrvĕrsās pōssŭnt cŏrrŭmpĕrĕ mēntēs. *O.* ‖ *Déshonorer.* Cŏrrŭmpĭt sīnĕ tālĭōnĕ cælēbs. *M.* (XII, 64, 10). *Voy.* Vitio.

Au pass. Cŏrrŭmpŏr. *Être gâté, se gâter.* Æschĭnŭs ŏdĭōsĕ cēsāt; prāndĭŭm cŏrrŭmpĭtŭr. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 49). Cŏrrŭmpŏr sĭtŭ. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 23). SYN. Tābĕŏ, tābĕscŏ.

Cŏrrŭŏ, ĭs, ŭī, ŭĕrĕ. *n. Tomber, s'écrouler.* Cŏrrŭĭt, ĕt mŭltăm prōstrāvĭt pŏndĕrĕ sĭlvām (arbor). *O.* Cŏrrŭĭt ĭn vŭlnŭs. *V.* Hœdŭs ŭbĭ ægrēstēs cŏrrŭĕt āntĕ fŏcōs. *Pp.* (II, 19, 14). *Voy.* Ruo, Cado. ‖ *act. Précipiter.* Scītŭs ĕt ĭn quō mĕ cŏrrŭĕrĭt gĕnĕrĕ. *Cat.* (68, 53). Ĭbī mĕ cŏrrŭĕrĭt pŏssĕ ălēbās dĭtĭās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 59).

Cŏrrŭpī. *parf. de* Corrumpo.

Cŏrrŭptēlă, æ. *f. Corruption.* Hĭc, cŏrrŭptēlĭs ănĭmīquĕ ĕt cŏrpŏrĭs ægĕr. *Prud.* (*Peri.* 3500. *Id. Apoth.* 884; *Pl. As.* V, 2, 17). SYN. Lŭēs, tābēs, vĭtĭŭm. ‖ *Souillure, honte.* Dēprēnsă jŭgālĭs Cŏrrŭptēlă tŏrī. *Prud.* (*Sym.* 250). ‖ *Celui qui corrompt.* Cŏmmūnĭs cŏrrŭptēlă nōstrŭm lĭbĕrūm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 7). SYN. Cŏrrŭptŏr. ‖ *Lieu de corruption.* Clānculŭm cŏllāpsŭs ēst hĭc ĭn cŏrrŭptēlām sŭām. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 3).

Cŏrrŭptŏr, ōrĭs. *m. Corrupteur.* Quĕm pătĭtŭr dōrmīrĕ nŭrŭs cŏrrŭptŏr ăvārŭs? *J.* (1, 77). Ŭt pĕrdĕrĕmŭs cŏrrŭptōrĕm cīvĭtŭm. *Pl.* (*Pœn.* III, 6, 21).

Cŏrrŭptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Corrumpo. *Corrompu, gâté.* Ĕt cĕrĕrĕm cŏrrŭptam ūndĭs. *V.* SYN. Ĭnfĕctŭs, vĭtĭātŭs, ĭnsĭncērŭs. ‖ *Au fig.* Cŏrrŭptă Lătīnō Nōmĭnĭs ēst nōstrī lĭttĕră Græcă sŏnō. *O.* Cŏrrŭptă dŏlōrĕ vŏlŭptās. *H.* ‖ *Séduit, corrompu.* Cŏrrŭptŭs vānĭs rĕrŭm. *H.* Cŏrrŭptŭs jūdĕx. *Id.* ‖ *compar.* Cŏrrŭptĭŏr ætās. *L.* Ĭtĕr făctŭm cŏrrŭptĭŭs ĭmbrī. *H.*

Cŏrs. *Voy.* Chors.

Cŏrsĭcă, æ. *f.* (Κύρνος). *L'île de Corse.* Mūlŭs ērĭt dŏmĭnī quĕm mīsīt Cŏrsĭcă, vĕl quĕm. *J.* (3, 92). Ĭncĭpĭt ŏbscūrōs ōstendĕrĕ Cŏrsĭcă mōntēs. *Rutil.* (1, 431). VERS. Cŏrsĭcă, Phŏcæō tēllŭs hăbĭtātă cŏlōnō, Cŏrsĭcă, quæ Grāĭō nōmĭnĕ Cўrnŭs ĕrās. *Sen. phil.* (in *Anthol.* 1, p. 464). *Voy.* Corsis. SYN. Cўrnŭs, Cŏrsīs. PPH. Tērră Cŏrsĭcă. Cŏrsĭcă lĭttŏră.

Cŏrsĭcŭs *et* Cŏrsŭs, ă, ŭm (Κορσικός). *De Corse.* Mēllĕ sŭb ĭnfāmī Cŏrsĭcă mīsĭt ăpīs. *O.* Ēt thўmă Cēcrŏplæ Cŏrsĭcă pōnīs ăpī. *M.* (XI, 43, 4). Quŭm pæne ēst Cŏrsīs ōbrŭtă clāssĭs ăquīs. *O.* Fŏrtĕ sĕcūtă văgām fēmĭnă Cŏrsă bŏvĕm. *Rutil.* (1, 438). SYN. Cўrnĕŭs, Cўrnĭăcŭs.

Cŏrsīs, ĭdĭs. *f. La Corse.* Pōstquām nōn lōngĕ cērnūntŭr lĭttŏră Cўrnī, Cŏrsīdă quām pārĭtĕr gĕmĭnātō nōmĭnĕ dīcūnt. *Prisc.* (*Peri.* 470). *Voy.* Corsica.

Cŏrsŭs. *Voy.* Corsicus.

Cŏrtex, ĭcĭs. *m. f.* (*Diom.* 1, 314; 2, 449). *Écorce.* Quīn ĕtĭām cœlī rĕgĭōnem ĭn cŏrtĭcĕ sīgnānt. *V.* Ōrăquĕ cŏrtĭcĭbŭs sūmūnt hŏrrēndă cāvātĭs. *V.* Mūscō circumdăt ămārăe Cŏrtĭcĭs. *Id.* Nūdūm dēcērptō cŏrtĭcĕ lĭgnŭm. *O.* Tŭ lēvĭŏr cŏrtĭcĕ. *H.* Năbĭs sīnĕ cŏrtĭcĕ. *Id.* EP. Ārbŏrĕŭs, tĕnĕr, mōllĭs; tĕnŭĭs, ēxīlĭs, frăgĭlĭs; lævĭs, rūgosŭs. ‖ *Bouchon.* Cŏrtĭcem ădstrĭctŭm pĭcĕ dĭmōvēbĭt Āmphŏrĕ. *H.* ‖ *Écaille.* Āltĭs ăb āstrĭs dūram ĭllĭdăt cŏrtĭcĕm (testudinis). *Ph.* ‖ ? *Écorce, enveloppe extérieure.* Dĭco ĭgĭtŭr rērum ēffĭgĭās, tĕnŭēsquĕ fĭgūrās Mĭlĭtĭĕr ăb rēbŭs sūmmō dē cŏrtĭcĕ ĕārŭm. *Lr.* (IV, 46. Quam lectionem librorum tantum non omnium ablegavit *Lamb.*, unum secutus, atque edidit *corpore*, probante *Eichstadt.* Sed ultro revocem *cortice*, et ex illo *Varronis* loco apud *Non.* 3, 61 : « Anima... corporeum *corticem* facile relinquit. »)

Cŏrtĭcĕŭs, ă, ŭm. *D'écorce.* Dūcĭt cŏrtĭcĕīs flŭĭtāntĭă rētĭă sīgnīs. *Aus.* (*Mos.* 246). Ĭllĭtă glūtĭnĕ cŏrtĭcĕō. *Prud.* (*Cath.* 300).

Cŏrtĭnă, æ. *f. Chaudière, chaudron.* Quām quī cŏrtĭnām lūdĭs pĕr circŭm fĕrūnt. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 13). *Voy.* Lebes. ‖ *Trépied, sur lequel s'asseyait la Pythie ; l'oracle même d'Apollon.* Mūgīre ădўtĭs cŏrtĭnă rĕclūsĭs. *V.* Nĕquĕ tĕ cŏrtĭnă fĕfĕllĭt. *Id.* Cŏrtĭnăquĕ rĕddĭdĭt ĭmō Hānc ădўtō vōcēm. *O.* Nōn trĭpŏdās cŏrtĭna tĕgĭt. *Prud.* (*Apoth.* 507). *Voy.* Pythia. ‖ *Au fig. Espace creux, cavité.* Quæquĕ frĕtō cāvă cærŭlĕō cŏrtĭnă rĕcēptāt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). Māgnī cŏrtĭnă thĕātrī. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295).

† Cŏrtĭnĭpŏtēns, tĭs. *Qui inspire la Pythie.* Hūnccĭne ĕgo ūnquam Hўăcĭntho hŏmĭnēm cŏrtĭnĭpŏtēntĭs Dēlĭăci. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 68).

Cŏrtōnă, æ. *f. Cortone, ville d'Étrurie.* Lēctŏs Cærĕ vĭrōs, lēctŏs Cŏrtōnă sŭpērbī. *Sil.*

Cŏrtўnĭŭs. *Voy.* Gortynius.

Cōrŭs. *Voy.* Caurus.

Cōrŭlētŭm, Cōrŭlŭs. *Voy.* Coryletum, etc.

† Cōrŭscĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Lumineux, brillant.* Ĭctă cōrŭscĭfĕrī sŭbĭtō laquĕārĭa cœlī. *Capel.* (VIII, p. 272).

Cōrŭscāns, tĭs. *Agité; brillant.* Ĭllĕ cōrŭscāntī clўpĕō tĕ sæpĕ vŏlēntĕm Sūstŭlĭt. *Cl. Voy.* Fulgidus.

‖ *act. Agitant.* Bellĭgĕrō răpĭtŭr cŭrrū, tēlūmquĕ cŏrŭscāns. *Sil.*

Cŏrŭscō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Être en mouvement, trembler.* Tūm trĕpĭdæ ĭntĕr sē cŏĕunt, pĕnĭsquĕ cŏrŭscānt. *V.* Mŏdŏ lōngă cŏrŭscăt Sārrăcō vēnĭēntĕ ăblĕs. *J.* (3, 255). SYN. Trĕpĭdō, ăgĭtŏr, mŏvĕŏr, trĕmō. ‖ *Brûler.* Ēlūcĕnt ălĭæ, ēt fŭlgŏrĕ cŏrŭscānt Ārdĕntēs. *V.* Tēlĭsquĕ sŏlŭm făcĭbŭsquĕ cŏrŭscăt. *V. Fl. Voy.* Fulgeo. ‖ ? *Cossar. Voy.* Conisco. ‖ *act. Agiter.* Sībĭlă dānt, sānĭēmquĕ vŏnūnt, lĭnguāsquĕ cŏrŭscānt. *O.* Quŏ quīsque Ālpīnă cŏrŭscānt Gæsă mănū. *V.* Strictūmquĕ cŏrŭscăt Mūcrōnĕm. *Id.* Ēt clўpĕō vīctŭm Pўthōnă cŏrŭscăt. *St.* SYN. Ăgĭtō, mŏvĕō, lĭbrō, vĭbrō.

Cŏrŭscŭs, ă, ŭm. *Qui est en mouvement, qui tremble, agité.* Tūm sĭlvīs scēnă cŏrŭscīs. *V.* SYN. Trĕmŭlŭs. ‖ *Au fig.* Ōmnĭă cŏrŭscă præ tĭmōrĕ lăpŭlŏr. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 42). ‖ *Ordint. Brillant, mais en parlant d'un objet en mouvement.* Tēlĭs ĭt lūcĕ cŏrŭscŭs ăhēnă. *V.* Mĕdĭă nīmbŏrum ĭn nŏctĕ, cŏrŭscă Fūlmĭnă mōlĭtŭr dēxtrā. *Id.* Lāmpădĭbŭs dēnsūm răpŭĭt fūnālĕ cŏrŭscīs. *O.* Fĕrrōque cŏrŭscă cŏrŭscī. *St.* Ĭgnī cŏrŭscō nŭbĭlă dīvĭdēns. *H.* SYN. Cŏrŭscāns, fŭlgēns, splēndēns, etc. *Voy.* Fulgidus.

Cŏrvīnŭs, ă, ŭm. *De corbeau.* ‖ *Subst. m. M. Valérius Poplicola, surnommé Corvinus, parce que, dans un combat singulier contre un gaulois d'une taille gigantesque, il dut la victoire à un corbeau.* Ēt Cŭrĭōs jām dīmĭdĭŏs, hŭmĕrōquĕ mĭnōrĕm Cŏrvīnūm. *J.* (8, 5). Ēt cŏmmĭlĭtĭō vōltŭcrĭs Cŏrvīnŭs ădēptŭs Ēt spŏlĭa ēt nōmĕn. *Manil.* (I, 787). Cŏrvīnōsquĕ sĭmŭl, Tŏrquātăquĕ nōmĭnă lēgūm. *L.* Ēt cuī cōgnōmĕn cŏrvŭs hăbērĕ dĕdĭt. *Pp.* III, 9, 64). ‖ 2. *M. Valérius Messala Corvinus, orateur, philosophe et guerrier du temps de la seconde guerre punique.* Ēgrĕgĭŭs lĭnguæ, nōmĕnquĕ sŭpĕrbŭm, Cŏrvīnŭs, Phœbēă sēdĕt cuī cāssidĕ gŭlvă Ōstēntāns ălēs prōăvĭtæ ĭnsignĭă pūgnæ. *Sil.* ‖ *Membres obscur de la même famille.* Cŏrvīnŭs pătrĭīs ĭntĕrmĭscērĕ pĕtĭtă. *H.* (Adde *Juv.* 1, 108; 2, 1).

Cŏrvŭs, ī. *m. Corbeau.* Ĭntĕr ăvēs ălbās vĕtŭĭt cōnsistĕrĕ cŏrvŭm. *O.* Cŏrvōrum ĭncrĕpŭĭt dēnsis xĕrcĭtŭs ălĭis. *V.* Quī nūnquam āttīgĕrānt mājŏra ădăvĕrā, cŏrvī. *J.* (8, 252). EP. Nĭgĕr, gārrŭlŭs, ŏquāx, raūcŭs; prænūntĭŭs, ĭnfaūstŭs, sĭnĭstĕr, ērālĭs, mălŭs; vŏrāx, tŭrpĭs; ānnōsŭs, lōngævŭs. PH. Phœbī, Phœbēŭs, Phœbēlĭus, Āpōllĭnis ălēs. Phœbēă ăvĭs, ălēs. Phœbī nūntĭŭs. ‖ *Le corbeau à qui l'on avait appris à saluer Auguste, vainqueur d'Actium.* Illĕ sălūtātŏr rēgum, nōmĕnquĕ ōcŭtŭs Cæsărēŭm. *St.* Cŏrvĕ sălūtātŏr. *M.* (XIV, 74. Cf. *Macrob. Sat.* 2, 4). ‖ *Au fig. Noir.* Tām ŭbĭtō cŏrvŭs, quī mŏdŏ cўcnŭs ĕrās. *M.* (III, 43, 2, ob tinctos capillos). ‖ *Nom d'une constellation.* Ēxtrēmūm nītēns plūmātō cŏrpŏrĕ Cŏrvŭs. *Cic. Arat.* 222. Adde *German.* 500; *Avien. Arat.* 900). ‖ *Poisson, qui a le dos noir.* Nĕc dūrātūrī pŏst bĭnă trĭhŏrĭa cŏrvī. *Aus.* (*Epist.* 4, 62). ‖ *Harpon, main de fer. Voy.* Manus.

Cŏrўbāntēs, ŭm. *m. pl.* (Κορύβαντες). *Corybantes, prêtres de Cybèle.* Hōc Cūrētēs hăbēnt, hōc Cŏrўbāntēs ŏpŭs. *O.* Nōn, ăcūtă Sī gĕmĭnānt Cŏrўbāntēs ærā. *H.* Nūnc cūm Dĭctæīs bēllūm Cŏrўbāntĭbŭs āspĕr. *Prud.* (*Sym.* 1324). *Voy.* Curetes. ‖ Cŏrўbāntŭm ūrbs, mœnĭă (Κορυβάντων ἄστυ). *Nom d'une ville de Samothrace.* Post Cŏrўbāntŭm Mœnĭbŭs ānte quĭs Sāmŏthrăcĭă cērnĭtŭr ālŭ. *Prisc.* (*Peri.* 546).

Cŏrўbāntĭŭs, ă, ŭm (Κορυβάντιος). *Des Corybantes.* Hĭnc mātĕr cūltrix Cўbēlēs, Cŏrўbāntĭăque ærā. *V.*

Cŏrўbās, āntĭs. *m.* (Κορύβας). *Un des Corybantes. Selon quelques mythologues, ils durent leur nom à un fils de Cybèle.* Nōn tĕ prōgĕnĭtūm Cўbēlēĭus ærĕ cănōrō Lūstrāvĭt Cŏrўbās. *Cl.* (*Id. Rapt. Pros.* I, 208). Ēt Cўbēlēs pĭctō stāt Cŏrўbāntĕ thōlŭs. *M.* (1, 71, 10. Adde *Sid. Pan.* 2553).

Cŏrўcĭdēs, ŭm. *f. pl.* (Κωρυκίδες). *Les muses, ainsi nommées d'une nymphe* Corycia. Cŏrўcĭdās nўmphās ēt nūmĭnă mōntĭs ădōrāt. *O. Voy. le suiv.*

Cŏrўcĭŭs, ă, ŭm (Κωρύκιος). *De la nymphe* Corycia, *qui habitait aux pieds du Parnasse; des muses, du Parnasse.* Īnsŭlă Cŏrўcĭīs quōndām cĕlĕbĕrrĭmă nўmphīs. *O.* Cŏrўcĭă quĭdquĭd mŏdŏ Phœbŭs ĭn ŭmbrā Mōnstrābăt. *St.* (*Silv.* V, 3, 5. *Id. Th.* VII, 347). ‖ 2. *De Corycus, en Cilicie; de Cilicie.* Lūbrĭcă Cŏrўcĭō quāmvīs sĭnt pūlpĭtă nīmbō. *M.* (IX, 39, 5). Cŏrўcĭī prēssūrā crŏcī. *L.* Cŏrўcĭŭm vīdĭssĕ sĕnĕm. *V. Voy.* Cilix, Crocus.

Cŏrўcŭs, ī. *f.* (Κώρυκος). *Ville et montagne de Cilicie.* Sæpĕ Dĭōnæō Vēnĕrī; stāt Cŏrўcŭs ālŭ. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1017. Adde *Prisc. Peri.* 805, ubi tamen potius legendum cum nonnullis libb. *Corycium*, nempe *antrum*: de quo *Luc.* III, 226; *Plin.* 31, 2; *Mel.* 1, 13).

Cŏrўdōn, ōnĭs. *m.* (Κορυδών). *Corydon, nom de berger.* Fōrmōsūm pāstŏr Cŏrўdōn ārdēbāt Ālĕxīm. *V.*

Cŏrўlētŭm, ī. *n. Coudraie.* Īllă mŏdo ĭn sĭlvīs ĭntĕr cŏrўlētă jăcēbāt. *O.*

Cŏrўlŭs *ou* Cŏrŭlŭs, ī. *f.* (κόρυλος). *Coudrier, noisetier.* Nēc mўrtŭs vīmĕn cŏrўlŏs, nēc laūrĕă Phœbī. *V.* Ēt cŏrўlī frăgĭlēs. *O.* (*Prisc.* 1, 561, scribi vult *Corylus*).

Cŏrўmbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte sur la tête un bouquet de lierre.* Fēstă cŏrўmbĭfĕrī cĕlēbrābăt Grædă Bācchī. *O.*

Cŏrўmbŭs, ī. *m.* (κόρυμβος). *Branche, bouquet de lierre. Bacchus et les bacchantes en étaient couronnés.* Dĭffūsōs hēdĕrā vēstĭt pāllēntĕ cŏrўmbōs. *V.* Hēdĕrāquĕ nĭtŏr pāllēntĕ cŏrўmbō. *Id.* Tĕnĕrīs crīnēm vēstīrĕ cŏrўmbīs. *St.* (Adde *Ov. Met.* III, 665; *Prop.* III, 15, 29; *Tib.* 1, 8, 45). EP. Băcchĕŭs, Nўsæŭs, nĭgĕr, vĭrĭdīs; cōmāns, frondēns. ‖ *On le suspendait comme ornement à la poupe des navires, aux portes, etc.* Aūrātīs Ārgō rĕdĭtūrā cŏrўmbīs. *V. Fl.* Ēxtrēmīs tămĕn ĭncrĕpŭĕrĕ cŏrўmbīs. *Id.* Nĕctĕ cŏrōnām Pōstĭpŭs, ēt dēnsōs pĕr līmĭnā tēndĕ cŏrўmbōs. *J.* (6, 52). ‖ *Bouquet ou grappe d'autres plantes.* Hæc mŏdŏ pūrpūrĕō sūrgīt glŏmĕrātă cŏrўmbō. *Col.* (10, 238, de cinara). ‖ *Rochers formant une espèce de grappe, stalactite.* Ūt crĕbro ĭntrōrsŭs spătĭō vacŭātă, cŏrўmbŭs Pēndĕāt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 105). ‖ ? *Mamelon.* Lūmbrĭcīs tĕrræ tūrgēntēs ūngĕ cŏrўmbōs. *Ser. Sam.* (*vs.* 356).

Cŏrўnæŭs, ī. *m.* (Κορυναῖος). *Nom de guerrier.* Ōssāquĕ lēctă cădō tĕxīt Cŏrўnæŭs āhēnō. *V.*

? Cŏrўphæă, æ. *f.* (*Steph.* Κορυφαῖον ὄρος). *Montagne et ville d'Argolide, renommée pour ses chevaux.* Sĕd vēnālĕ pĕcŭs Cŏrўphæă, pŏstĕrĭtās ēt Hĭrpĭnī. *J.* (8, 62. Magna est in libris varietas: *Chorithæ, Corytæ, Corythæ.* Unus exhibet *Corife*; cum quo facit *Vet. Schol.*: « *Coryfeorum*, vel *Cory-*

phœorum, equorum in Achaia prima nobilitas. » *Pausan.* 2 : Κορυφαίας ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτεμίδος. Plerique, et ipse *Ruperti*, dant *Corythæ*, metro vix patiente).

? Cŏrўthă. *Voy. le précéd.*

Cŏrўthŭs, ī. *m.* (Κόρυθος). *Ville d'Étrurie, postérieurement Cortone.* Haud dŭbĭtandă rĕfĕr : Cŏrўthŭm tĕrrāsquĕ rĕquīrāt Aŭsŏnĭās. *V.* Pĕr Cŏrўthī pŏpŭlōs ārvă bĕātă rĕgīt. *Rutil.* (1, 600. Adde *Sil.* IV, 721).

Cōrўtŭs, ī. *m.* (κωρυτός). *Carquois.* Cōrўtĭquĕ lĕvēs hŭmĕrīs, ēt lētĭfĕr ārcŭs. *V.* Cœlēstĭbŭs implĕt Cōrўtŏn tēlīs. *St.* (Adde *Ov. Trist.* V, 7, 15 ; *Sil.* IV, 443). *Voy.* Pharetra.

1. Cōs, *et* Cŏos, Cōŏs *ou* Cōŭs. *f.* (Κῶος, Κῶς, Κώως, Κῶως). *Cos, île de la mer Égée, non loin de Rhodes, patrie d'Hippocrate et d'Apelles.* Cinctă mārī quænām tēllūs crĕāt Hippŏcrătēm? Cōs. *Aus.* (*Idyl. per interrog.* 6). Hūnc ĭpsĕ Cŏō plaŭdēntĕ Phўlētās. *St.* (*Silv.* I, 1, 359. Alii leg. *choro*). Īŏnĭāsquĕ sīmŭl : quās ĭntĕr Cŏōs ēt ăltæ Sūnt Sămŏs ātquĕ Chĭŏs. *Prisc.* (*Peri.* 551. Adde *Avien. D. Ter.* 713. Utrobique male vulgo, *Caunus*. Sed *Caunus*, urbs Cariæ, minime huc facit. Insulam vocat *Coum* etiam *Plin.* 6, 34). *Voy.* Cous.

2. Cōs, cōtĭs. *f. Pierre de roche.* Ādspērgīt caŭtēs, ăc dīra ăcŭmĭnă crĕāt cōs. *Aus.* (*Idyl. de Histor.* 11). *Voy.* Cautes. ‖ *Ordint. Pierre à aiguiser.* Fūngăr vĭcĕ cōtĭs, ăcŭtŭm rĕddĕrĕ quæ fĕrrŭm vălĕt, ēxsōrs ĭpsă sĕcāndī. *H.* Sŭbĭgūnt ĭn cōtĕ sĕcurēs. *V.* Cōtĕ nŏvāt nīgrās rŭbīgĭnĕ fălcēs. *St.* Ārdēntēs ăcŭēns sāgittās Cōtĕ crŭēntă. *H.* EP. Dūrā, āspĕrā, ĕdāx, mōrdāx.

Cŏsæ, ārŭm. *f. pl. Ville d'Étrurie.* Quĭquĕ ūrbĕm lĭquĕrĕ Cŏsās. *V.* Ēt dēsōlātæ, mœnĭă fœdă, Cŏsæ. *Rutil.* (1, 286).

Cōscōnĭă, æ. *f. Nom de femme.* Dīcāt prægnāntĕm tŭă sē Cōscōnĭă tāntŭm. *M.* (XI, 56, 5. Adde *Anthol.* I, p. 636).

Cōsmētă *et* Cōsmētēs, æ. *m.* (κοσμητής). *Valet chargé de la toilette.* Pĕrĭīt lĭbrārĭă, pōnūnt Cōsmētæ tūnĭcās. *J.* (6, 476).

Cōsmĭānŭm, ī. *n.* (*s. ent.* unguentum). *Sorte de parfum ainsi nommé du parfumeur Cosmus.* Pīnguī sōrdĭdŭs ēssĕ cōsmĭānō. *M.* (XI, 16, 6. *Id.* XII, 55, 7). *Voy.* Cosmus.

† Cōsmĭcŏs *ou* Cōsmĭcŭs, ă, ŭm (κοσμικός). *Qui est du monde, de l'univers.* Cōsmĭcŭs ēssĕ tĭbī, sēmprōnī Tūccă, vīdērīs : Cōsmĭcă, sēmprōnī, tām bŏnă quām mălă sūnt. *M.* (VII, 41. Alludit ad Socraticum illud : κοσμικός εἰμι, de quo *Cic. Tusc.* 5, 37. Id recte censet *Turneb. Advers.* 25, 24. Nescio an græce scribam).

Cosmŭs, ī. *m.* (κόσμος). *Nom d'un célèbre parfumeur de Rome.* Ēt Cōsmī mĕrgātŭr ăhēnō. *J.* (8, 85). Pāstillōs Cōsmī lŭxŭrĭosă vŏrās. *M.* (I, 88, 2. *Id.* XIV, 110).

? Cōssĭgĕrŏ, ās. (In loco *Attii* apud *Non.* 1, 505, quem alii aliter leg.)

† Cōssĭm. *adv. En se baissant, de manière à être accroupi.* (*Pompon.* apud *Non.* 1, 191.)

Cōssĭō, ōnis. *m. Ville d'Aquitaine.* Cōssĭō Vāsātūm, mūnĭcĭpālĕ gĕnŭs. *Aus.* (*Parent.* 24, 8).

Cōssŭs, ī. *m. Surnom des membres de la famille Cornélia.* Quis tē, măgnĕ Catō, tăcĭtum, aŭt tē, Cōssĕ, rēlĭnquāt? *V.* Cōssŭs ăt ĭnsĕquĭtŭr Vēĭentĭs cædĕ Tŏlūmnī. *Pp.* (IV, 11, 23. Adde *Juv.* 7, 144).

Cōssŭră. *Voy.* Cosura.

Cōstă, æ. *f. Côte.* Trānsădĭgīt cōstās, ēt cāndĭdă pĕctŏră rūmpīt. *V.* Tĕrgŏră dĕrĭpŭīnt cōstīs. *Id.* Cōstīs ēxūtă lĕōnīs vēllĕră. *O.* SYN. Lătŭs. PPH. Cōstārŭm crātēs, ossă. Lătĕrŭm, pĕctŏrĭs, spīnæ crātēs. ‖ *Au fig.* Cōstīs spūmāntīs āhēnī. *V.* Sic costām lōngō sŭbdŭxĭmŭs Āpĕnnīnō. *Pers.* (1, 119). Cōstă rātīs lăcĕræ. *Id.* (6, 31).

Cōstŭm, ī. *n. et* Cōstŭs *ou* Cōstŏs, ī. *f.* (κόστος). *Coq, herbe odoriférante.* Cōstŭm mōllĕ dăte ēt blāndī mĭhī tūrĭs hŏnōrēs. *Pp.* (IV, 6, 5. Adde *Hor. Od.* III, 1, 44). Nōlo ĕgŏ sēmpĕr ĭdĕm căpītī sūffūndĕrĕ cōstŭm. *Petr.* (*fragm.*) Ēt tămărĭx nōn lætă cŏmīs, Ēōăquĕ cōstŏs. *L.* (IX, 917). Quām cōstī fŏlĭŭm, pīpĕrvĕ crŭdŭm. *M.* (XI, 19, 9). *Voy.* Odor.

Cōsŭră *ou* Cōsўră, *et* Cōssŭră, Cōssўră, æ. *f.* (*Strab.* Κόσσυρα, *Ptol.* Κόσυρα, *Steph.* Κοσυρος). *Petite île entre la Sicile et l'Afrique.* Fērtĭlĭs ēst Mĕlĭtē, stĕrĭlī vīcĭnă Cōsўrē. *O.* (*Fast.* III, 567). Ēt bĕllārĕ Tābās dŏcĭlīs, Cōssўrāquĕ pārvă. *Sil.* (XIV, 272. Posterior scriptura melior videtur : numi apud *Eckhel.* habent *Cossura ; Inscr.* ap. *Grut.* 279, *Cossurenses*).

Cōtēs. *arch. pour* Cautes. (*Prisc.* 1, 561.)

Cōthōn, ōnis. *m. Nom d'homme.* Pŭppĭm āptāt clāvūmquĕ Cōthōn. *Sil.*

Cōthūrnātŭs, ă, ŭm. *Chaussé du cothurne ; tragique, épique, sublime.* Īllă cōthūrnātās ĭntĕr hăbēndă dĕās (Flora). *O.* Dēquĕ cōthūrnātō vātĕ trĭūmphăt Āmōr. *Id.* Grāndĕ cōthūrnātī pōnĕ Mārōnĭs ŏpŭs. *M.* (V, 5, 8. *Id.* VII, 62, 5).

Cōthūrnŭs, ī. *m.* (κόθορνος). *Cothurne, chaussure haute.* Pūrpŭrĕōquĕ ăltē sūrās vīncīrĕ cōthūrnō. *V.* Brĕvĭōrquĕ vīdētŭr Vīrgĭnĕ Pўgmæă, nūllīs ădjūtă cōthūrnīs. *J.* (6, 503). ‖ *En partic. Chaussure des acteurs tragiques ; tragédie.* Sōlă Sŏphŏclēō tŭă cārmĭnă dīgnă cōthūrnō. *V.* EP. Cēcrōpĭŭs, trăgĭcŭs, ăltŭs, sŭblīmĭs, grăvĭs, grāndĭs. VERS. Grāndĕ mūnŭs Cēcrōpĭō rĕpĕtēs cōthūrnō. *H.* Măgnūmquĕ lŏquī, nītĭquĕ cōthūrnō. *Id.* Trăgĭcīs ĭunīxă cōthūrnīs (musa). *O.* Grāndĕ sŏnānt trăgĭcī ; trăgĭcŏs dēcĕt īră cōthūrnŏs. *Id.* Ēn ĭn cōthūrnīs prōdĭt Æsŏpŭs nŏvīs. *Ph. Voy.* Tragœdia. ‖ *Autres genres élevés, sublimes : épopée, ode, etc.* Hæc ĕgŏ nōn hŭmīlī rĕfĕrām mĕmŏrāndă cōthūrnō, Quālīs Pīndărĭcō spīrĭtŭs ōrĕ tŏnāt. *Pp.* (III, 15, 39). Dēsĭne Āchīllēō cŏmpōnĕrĕ vērbă cōthūrnō. *Id.* (II, 25, 41).

Cōtīllŭs, ī. *m.* (κοτύλη). *Nom d'homme.* Quēmquām, Cōtīllĕ : caŭsă quæ, nīsi hæc, ēst? *M.* (II, 70, 2).

Cōtĭdĭē, etc. *arch. Voy.* Quotidie.

Cōtĭsō, ōnis. *m. Cotison, roi des Daces, vaincu par Lentulus, sous le règne d'Auguste.* Ōccĭdĭt Dăcī Cōtĭsōnis ăgmĕn. *H.*

Cōtĭnŭsă *ou* Cōtĭnussă, æ. *f.* (*Dionys.* Κοτινοῦσα, sed præivit Κοτινόεσσα). *Ancien nom de Gadès.* Hæc Cōtĭnŭssă prĭŭs fŭĕrāt sŭb nōmĭnĕ prīscō. *Avien.* (*Descr. Ter.* 612. Adde *Prisc. Peri.* 463. Cf. *Plin.* 4, 22).

Cōttă, æ. *m. Surnom romain, dans la famille Aurélia.* Ădjĕctĭquĕ prōbĕnt gēntīva agnōmĭnă Cottæ. *O.* Tūm Cōttă Mĕtēllŭm Cōmpŭlĭt aŭdācī nīmĭŭm dēsīstĕrĕ cœptō. *L.* (Adde *Juv.* 5, 109 ; *Mart.* I, 24).

Cōttăbŭs, ī. *m.* (κότταβος). *Bruit des coups.* Cāvēsĭs tĭbī, nĕ bŭbŭlī ĭn tē cōttăbī crĕbrī crĕpēnt. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 4).

Cōttănă. *Voy.* Coctana.

Cōttĭæ (Alpes). *f. Partie des Alpes, le mont Cénis. D'où* Cōttĭānŭs, ă, ŭm. Trāns Cōttĭānōrŭm rīgā, Trāns ēt Pyrēnās nūnguidōs. *Prud.* (*Peri.* 779. Cf. *Tacit. Hist.* 1, 61).

Cŏtŭlă. *Voy.* Cotyla.

Cōtŭrnīx, ĭcis. *f. Caille, oiseau.* Sēdŭlă pĕr stĭpŭlās tĕnĕrā cūm prōlĕ cōtŭrnīx. *O.* Ĕccĕ cōtŭrnīcēs intĕr sūă prælĭă vīvūnt. *Id.* Vērum hæc nīmĭa ēst impēnsă, cōtŭrnīx. *J.* (1, 97. Sic et *Mart.* X, 3, 7; *Prud. Enchir.* 44). EP. Pĭă, pĕrĕgrīnă, ădvĕnă. ‖ † Cōtŭrnīx. *arch.* Aŭt ănătēs aŭt cōtŭrnīcēs dāntŭr, quĭcūm lūsĭtēnt. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 5). Aŭt cāprīs ădĭpēs ēt cōtŭrnīcĭbŭs aŭgĕt. *Lr.* (IV, 343). ‖ *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 76.)

Cŏtўlă ou Cōtŭlă, æ, *et* Cŏtўlē, ēs. *f.* (κοτύλη). *Hémine, mesure de liquides.* Pōst hūnc ĭn cōtŭlās rāsă sĕlĭbrā dăta ēst. *M.* (VIII, 71, 8). Āt cŏtўlē cўăthōs bīs tērnōs ūnă rĕcĕptăt. *Rhem. Fan. Pond.* 73. *Ib.* 67). *Voy.* Hemina.

Cŏtўs, ўŏs ou ўĭs. *m.* (Κότυς). *Cotys, nom de plusieurs rois de Thrace.* Ō Cŏtў, prōgĕnĭēs dīgnă pārēntĕ tŭō. *O.* Fōrtēmquĕ Cŏtўn, fĭdūmquĕ pĕr ārmă Dējōtārŭm. *L.*

Cŏtўttĭă, ōrŭm. *n. pl.* (Κοτυττια). *Mystères de Cotytto.* Inūltŭs ūt tŭ rīsĕrĭs Cŏtўttĭă. *H.* Nōn mē vŏcābĭs pūlchră pĕr Cŏtўttĭă (*Catal. Virg.* 5, 19).

Cŏtўttō, ūs. *f.* (Κοτυττώ). *Cotytto, déesse de l'impudicité; elle avait des temples à Athènes, à Corinthe et en Thrace.* Cĕcrōpĭām sōlĭtī Băptæ āssārĕ Cŏtўttō. *J.* (2, 92. Adde *Suppos.* ad *Pl. Aul.* V, 2, 20).

Cōŭs, ă, ŭm (Κῶος). *De l'île de Cos.* Sī Vĕnĕrĕm Cōŭs nūnquām pīnxĭssĕt Āpellēs. *O.* Quūm mihī Cōŭs ădĕssĕt Āmўntās. *H.* Spīrāt dē littŏrĕ Cōō Aūrā lūēns. *L.* ‖ Cōŭs pŏētă. *Philétas, poète élégiaque de Cos.* Sīt tĭbĭ Callĭmăchī, sīt Cōī nōtă pŏētæ (musa). *O.* Ēt cūm Callĭmăchō tū quŏquĕ, Cŏĕ, nŏcēs. *Id.* ‖ *Cette île était renommée pour ses étoffes fines et particulièrement à l'usage des femmes.* Illă gĕrāt vēstēs tĕnŭēs, quās fēmĭnă Cōă tĕxŭĭt. *Tib.* (II, 6, 35). Cōæ tĕxtūră Mĭnĕrvæ. *Pp.* (IV, 5, 23. Et *ib.* 55). Cōæ pūrpŭræ. *H.* ‖ Cōă, ōrŭm. *n. pl. Étoffes de Cos.* Sīve ĕrĭt ĭn Cōĭs, Cōă dĕcērĕ pŭtă. *O.* Ĭndŭĕ mē Cōĭs. *Pp.* (IV, 2, 23. Adde *Hor. Sat.* I, 2, 101). ‖ Cōŭm, ī. *n.* (*s. ent.* vīnum). *Vin de Cos.* Ēt lăpăthī brĕvĭs hĕrbă, sĕd ălbō nōn sĭnĕ Cōō. *H.* Lŭbrĭcă Cōă. *Pers.* (5, 135). ‖ Cōŭs *ou* Cōos. *f. L'île même. Voy.* Cos 1. ‖ † Cŏŭs. *Au lieu de* Cōŭs. Ūbĭ tū Leūcădĭō, Lēsbĭō, Thăsĭō, Cŏō. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 86, et subjicit *vino*).

Cŏvĭnŭs, ī. *m. Char de guerre des Bretons et des Belges.* Ēt dŏcĭlĭs rēctor rōstrātī Bēlgă cŏvĭnī. *L.* Falcĭfĕrō circūmvĕnĭt ārvă cŏvĭnō. *Sil.* ‖ *La forme de ce char fut adoptée par les Romains : sorte de tilbury.* Ō jŭcūndă, cŏvĭnĕ, sōlĭtūdō. *M.* XII, 24, 1. Adde *Sid. Pan.* 3425).

Cōxă, æ, *et* Cōxendix, ĭcis. *f. Le haut de la cuisse, la hanche.* Vēl quō Tўdĭdēs pĕrcūssĭt pōndĕrĕ cōxām Ænēæ. *J.* (15, 66. *Id.* 6, 320). Ēt ūtrāmquĕ cōxām lĕpŏrĭs, ēt dūōs ārmōs. *M.* (VII, 19, 5). Sæpĭŭs ŏccŭltŭs vĭētă cōxendĭcĕ mōrbŭs Pĕrfŭrĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 700. Adde *Pl. Bac.* V, 2, 40).

Cōxī. *parf. de* Coquo.

† Cōxĭm. *Voy.* Cossim.

Crābrō, ōnĭs. *m. Sorte de mouche, de la famille des guêpes.* Prēssŭs hŭmō bēllātŏr ĕquūs crābrōnĭs ŏrĭgo ēst. *O.* Mullĭă crābrōnŭm cŏĕūnt. *Id.* Aŭt āspĕr crābro ĭmpărĭbŭs sē mīscŭĭt ārmĭs. *V. Voy.* Vespa.

† Crăcēntēs. *Comme* Graciles. Sŭccĭnctī glădĭīs mĕdĭă rĕgĭŏnĕ crăcēntēs. *Enn.* (apud *Fest.*)

Crăgŭs *ou* Crăgōs, ī. *m.* (*Strab.* Κράγος). *Montagne de Lycie.* Jām Crăgŏn, ēt Lĭmўrĕn, Xānthīquĕ rēlĭquĕrāt ūndās. *O.* Sīlvīs aŭt vīrĭdīs Crăgī. *H.* (Multi libb. et vett. edd. habent *Cragi*). Ĭmmĕrēns ănŭs vīrēntĕ sĕctă pīnŭs īn Crăgō. *Sept. Sev.* (apud *Diom.* 3, 508. Et hic *Cragō*). ‖ † Crăgŭs. *Le même.* Ūsquĕ ăd Pămphўlŏs, pĕrhĭbēnt quēm nōmĭnĕ Crăgŭm. *Prisc.* (*Peri.* 801. Et hic unus codex, *Cragum*. Ceterum apud *Steph. Byz.* video Κράγος, unde poetæ aliqua venia esse possit).

Crāmbē, ēs. *f.* (κράμβη). *Sorte de chou.* Ŏccĭdīt mīsĕrŏs crāmbē rĕpĕtītă măgīstrōs. *J.* (7. 154). *Voy.* Brassica.

Crānē, ēs. *f. Nymphe aimée de Janus, la même que Carna.* Crānēn dīxĕrĕ prĭōrēs. *O.*

Crānōn, ōnĭs. *f.* (Κράνων). *Ville de Thessalie.* Crānōna ærīsōnăm. *Cat.* (64, 288. Quidam scrib. *Crannon*).

Crāntŏr, ŏrĭs. *m.* (Κράντωρ). *Fils d'Amyntor, frère de Phœnix.* Jŭvĕnŭm grātissĭmē. Crāntŏr. *O.* ‖ 2. *Crantor, philosophe grec, natif de Soles, en Cilicie.* Plēnĭŭs ēt mēllĭŭs Chrўsippo ēt Crāntŏrĕ dīcīt. *H.* ‖ 3. *Guerrier carthaginois.* (*Sil.* IV, 517.)

Crāpŭlă, æ. *f. Pesanteur de tête pour avoir trop bu, ivresse, indigestion.* His vōs ĭmbūtōs dăpĭbŭs jām crāpŭlă sævīēt ēscīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 321). Ūt ēdōrmīscam hānc crāpŭlām. *Pl.* (*Rud.* III, 7, 28. *Sid. Pan.* 399, habet *crapulis*). *Voy.* Ebrietas.

Crās. *adv. Demain.* Aūrĕă mălă dĕcēm mīsī; crās ăltĕră mittăm. *V.* ‖ *Pris comme subst. n.* Dīc mihī, crās īstūd, Pōstūmĕ, quāndō vĕnīt? *M.* (V, 59, 2). Jām crās hēstĕrnūm cōnsūmpsīmŭs; ĕccĕ ăllūd crās Ēgĕrīt hōs ānnōs. *Pers.* (5, 68). SYN. Crāstĭnum. PPH. Crāstĭnă lūx, dĭēs, aūrōră, ēōs, hōră, ætās. Crāstĭnŭs dĭēs, sōl, Tītān. Lūx ăltĕră, pōstĕră. Crāstĭnă tēmpŏră. Lūx sĕquēns. *Voy.* Postridie. ‖ *qqf. Pour demain.* Crās tē, Cæcĭlĭānĕ, nōn vŏcāvī. *M.* (II, 37).

? Crāssantŭs, ī. *m. Grenouille ou crapaud.* Aūrātām crāssantŭs ămēt, săxātĭlĭs ănguēm (*Anthol.* II, p. 409 : ubi *Burm.* Nos *Wernsdorfium* interp. secuti sumus, *Poet. Min.* III).

Crāssē. *adv. Grossièrement.* Nōn quĭă crāssē Cōmpŏsĭtum. *H.*

Crāssĭtĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un grammairien latin.* Sōlī Crāssĭtĭō sē dīxĭt nūbĕrĕ vēllĕ (*Anthol.* I, p. 440).

† Crāssĭtūdŏ, ĭnĭs. *f. Épaisseur.* Quāntă fĭrmĭtātĕ fācti, ēt quāntă crāssĭtūdĭnĕ! *Pl.* (*Most.* III, 2, 133, de postibus).

Crāssŭs, ă, ŭm. *Épais.* Bœōtum ĭn crāssō jūrārēs æĕrĕ nātum. *H.* Crāssăquĕ cōnvĕnĭānt lĭquĭdīs, ēt lĭquĭdă crāssīs. *Lr.* (IV, 1253). Crāssĭŏr ēst cērtĭs ĭn pārtĭbŭs āēr. *Id.* (V, 697). Crāssās gūrgĭtĕ vōlvĭt ăquās. *O.* Crāssĭsquĕ pălūdĭbŭs ălnī Născuntŭr. *V.* Crāssăquĕ rōbŭstō dēdūcīs pōllĭcĕ fīlă. *O.* Ēt crāssum ūnguēntum. *H.* Crāssă tŏgă. *Id.* Crāssă rēstīs. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 34). SYN. Spissŭs, dēnsŭs, pīnguīs. ‖ *Gras, gros.* Crāssă măgnum fārrāgĭnĕ cōrpŭs. *V.* Sŭbdūlă tēnduntŭr crāssīs mŏdŏ rētĭă turdīs. *M.* (II, 40, 3). Crāssă mŏlĕ lĕō. *Cl.* Măgnŭs, rŭbĭcundŭs, crispŭs, crāssŭs, cæsĭŭs.

Ter. (*Hec.* III, 4, 26). SYN. Pīnguis, ōbēsus; āmplus, vāstus, īngens. ‖ *Au fig. Epais, grossier, lourd.* Rūsticus abnōrmis sāpiens crāssāque mĭnervā. *H.* Prōptĕr quōd vulgus crāssāque turbā rōgāt. *M.* (IX, 23, 2). Crāssī sĕnēs. *Varr.* (apud *Non.* 2, 137). SYN. Pīnguis, tardus, hĕbēs.

Crāssus, ī. *m. Crassus, romain fameux par ses richesses et son avarice, fut triumvir avec César et Pompée, et périt dans son expédition contre les Parthes.* Umbrāque errārĕt Crāssūs inultā. *L.* Prætso essĕ dŏăm prænuntĭā Crāssō Prōdidit. *Prud.* (*Sym.* 1384).

Crāstĭnum, ī. *n. Le lendemain.* Nēmō tām dīvōs hăbuit favēntēs, Crāstĭnum ut pōssit sĭbī pollicērī. *Sen.* (*Thyest.* 619). *Voy.* Cras.

Crāstĭnus, ă, um. *De demain.* Quis scit ăn ādjĭcĭānt hŏdiernæ crāstĭnă summæ Tempŏrā dī supĕri? *H.* Nunquām tĕ crāstĭnă fallĕt Hŏrā. *V. Voy.* Cras. ‖ † Dĭēcrāstĭnī *ou* Dĭē crāstĭnī. *ancien adv. Comme* Cras. Hōc dĭē crāstĭnī quum illĕ rēscīvĕrit. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 25. *Cf. Gell.* 10, 24; *Macr. Sat.* 1, 4). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Sēd sēnsum pōst fatā tuæ dent, Crāstĭnĕ, mortī. *L.* (VII, 471).

Crātæĭs *ou* Crātēĭs, ĭdis. *f.* (Κρατειΐς *et* Κρατηΐς). *Hécate, mère de Scylla.* Nērēis hīs contrā rĕsŏcūtā Crātēĭdā nātām. *O.* (*Sic* et *Ciris*, 66).

Crātēr, ēris, *acc.* ĕm *ou* ă. *m.* (κρατήρ). *Grand vase à mettre le vin; par ext. coupe.* Tĕrrā rŭbēns crātēr, pōcŭla făgŭs erant. *O.* Indŭlgēnt vīno, ĕt vĕrtunt crātĕræ āhēnōs. *V.* Māgnum crātĕrā cōrōnā Indŭlt. *Id.* Urnæ crātĕrā căpācĕm, Et dignum sĭtīentĕ Phœbō. *J.* (12, 44). SYN. Crātĕrā, pōcŭlum, călix, scȳphus. *Voy.* Poculum. ‖ *Cratère d'un volcan.* Et prōnŏs currŭs mĕdĭō crātērĕ rĕcēpit. *O.* In summō sunt ventigēni crātērēs, ŭt ipsi Nominĭtant. *Lr.* (VI, 702). SYN. Ōs, hiātus, gurgĕs. *Voy.* Gurges. ‖ *Constellation, autrement nommée* Hydria. Crātēr aurātīs surgit cælātŭs ăb āstrīs. *Manil.* (V, 235. Adde *German.* 428). In mĕdĭōquĕ sĭnū fulgēns Crātērā rĕfulgĕt. *Cic.* (*Nat. Deor.* 2, et apud *Non.* 15, 36. In hoc *Cratera* est casus rectus).

Crātĕrā, æ. *f. Comme* Crater. Sīvĕ grăvīs vĕtĕrī crātĕræ limŭs ădhæsit. *H.* Lārgā nĕc dēsunt Vĕnĕris sŏdālī Vīnā crātĕræ. *Id.* Sī tĭbī crātĕrās ārgentī, īnscūsāquĕ pīnguī. *Pers.* (2, 52). ‖ *qqf. Sceau à puiser de l'eau.* Prætĕr ămnem crātĕrīs sūmĕre æquam ĕx pōntĕ. *Næv.* (apud *Non.* 15, 36). *Voy.* Situla. ‖ *Constellation. Voy. le précéd.*

Crātĕrŭs, ī. *m.* (κρατερός). *Un des capitaines d'Alexandre.* ‖ 2. *Médecin célèbre de Rome.* Nōn ēst cārdĭăcus, Crātĕrum dīxīssĕ pŭtātō. *H.* Et quid ĕpus Crātĕrō māgnōs prōmittĕrĕ montēs? *Pers.* (3, 65).

Crātēs, ētis. *m.* (Κράτης). *Cratès, philosophe Thébain, disciple de Diogène le cynique.* Ēn cor Zēnŏdŏti, ēn jĕcŭr Crātētis. *Valer. Cat.* (apud *Suet. Gram.* 11). Quĕm sĭbī cōnferrĕt Vārrō, prĭōrquĕ Crātēs. *Aus.* (*Epist.* 18, 27).

2. Crātēs, is. *m. Fleuve d'Afrique.* Hūc Lȳcus, hūc Sāgārĭs, Pēnĭūsque, Hȳpānīsquĕ, Crātēsquĕ. *O.* (*Pont.* IV, 10, 47).

3. Crātēs, is. *f. Claie, treillis.* Sīccī tĕrgā sŭīs rārā pendēntĭă crātĕ. *J.* (11, 82). Arbŭtĕæ crātēs, ĕt mȳstĭcă vannŭs Iăcchi. *V.* Claudēnsquĕ tĕxtis crātĭbŭs lātŭm pĕcŭs. *H.* EP. Vimĭnĕă, tĕxtă. ‖ *Toute contexture, naturelle ou artificielle. Bouclier, casque.* Flĕctuntquĕ sălignās Umbŏnŭm crātēs. *V.* Æratæ prōpugnant pectŏra crātēs. *St.* Nudă jām crātĕ flŭēntēs Invādūnt clȳpĕōs. *L. Voy.* Clypeus, Thorax. ‖ — cōstārum, lătĕrum, pectŏris. *Côtes.* Ungŭlă fixă căvīs cōstārum crātĭbŭs, ăltōs. *Prud.* (*Peri.* 3389). Trānsădigit cōstās ĕt crātes pectŏrĭs ēnsĕ. *V.* Hāstām, quæ lătĕrum crātēm pĕrrūpŭit. *O.* Pendĕrĕ pŭtārēs Pectŭs, ĕt ā spīnæ tāntummŏdŏ crātĕ tĕnēri. *Id. Voy.* Costa.

Crāthĭs, ĭs *ou* ĭdis. *m.* (Κράθις). *Rivière de Calabre, dont les eaux avaient la propriété de blanchir les troupeaux et de rendre les cheveux blonds.* Crāthĭs, ĕt hīnc Sȳbărĭs nostrīs cōntermĭnŭs ōrīs, Ēlectrō sĭmilēs făciunt aurōquĕ căpillōs. *O.* (*Id. Fast.* III, 581). ‖ 2. Crāthĭs. *Rivière du Péloponèse.* Ătquĕ Crāthĭs flŭvĭus *Peiæ.* (*Peri.* 413).

Crātĭcŭlă, æ. *f. Gril.* Pārvă ubĭ curvă crātĭcŭlă sūdĕt ŏfellă. *M.* (XIV, 221).

Crātīnŭs, ī. *m.* (Κρατῖνος). *Cratinus, poète comique d'Athènes, de l'ancienne comédie.* Prīscō sī crēdis, Mæcēnās dŏctĕ, Crātīnō, Nūllă placĕrĕ dĭū, nĕc vīvĕrĕ cārmĭnă pōssunt, Quæ scribuntur ăquæ pōtōrĭbus. *H.* (*Epist.* I, 19, 1. *Id. Sat.* I, 4, 1. *Cf. Diom.* 3, 485). Audăcī quīcūnque ăffĭātē Crātīnō. *Pers.* (1, 137).

Crātippŭs, ī. *m.* (Κράτιππος). *Cratippe, philosophe péripatéticien, de Mitylène.*

? Crēāgra, æ. *f.* (κρέαγρα). *Cuiller pour retirer la viande du pot.* ‖ *Au fig.* Ārtĕ crēāgrīs vīx āmīcās Ăttĭcīs. *Capel.* (IX, p. 336. Ubi *Grotius*).

† Crēāmĕn, ĭnis. *n. Création.* Cūnctă sŏlŭbĭlĭbŭs flŭxōquĕ crēāmĭnĕ cōnstant. *Prud.* (*Ham.* 571).

Crēātŏr, ōris. *m. Créateur, auteur.* Quās illĕ crēātŏr Ătque ŏpĭfex rērum certŏ sŭb jūrĕ cŏercĕt. *L.* (X, 266). SYN. Auctŏr, cōnditŏr, ŏpĭfex. ‖ *Père.* Nēc Tēlāmŏn ăbĕrāt, māgnīvĕ crēātŏr Achillīs. *O. Voy.* Pater. ‖ *Eccl. Créateur du monde, Dieu.* Hic illĕ nātālis dĭēs, Quō tē crēātŏr ārdŭŭs Spīrāvīt. *Prud.* (*Cath.* 1642). Quōd tāntus vŏlŭīt tĕ nōssĕ crēātŏr. *Alcim.* (II, 271. *Id.* I, 49). *Voy.* Deus.

Crēātrīx, ĭcis. *f. Créatrice, mère.* Rērum nātūrā crēātrīx. *Lr.* (1, 622). Hōc signum cĕcinit missūrām dīvă crēātrīx. *V.* Tellūs bellōrum dīră crēātrīx. *Sil. Voy.* Mater.

† Crēātūrā, æ. *f. Eccl. Créature.* Fāllŏ, crēātūrām nīsī dŏctŏr ăpōstŏlŭs ōmnēm. *Prud.* (*Ham.* 572). Quīntă crēātūrās sŭpĕrās subsāntĭă prōdăt. *Sid.* (*Pan.* 2568). Quīquĕ crēāturæ prælŭlsit in ōrdĭnĕ prīmŭs. *Alcim.* (II, 50).

Crēātus, ă, um. *Créé, né.* Ēstĕ, prĕcŏr, mĕmŏrēs quā sītis stīrpĕ crēāti. *O.* Ūnĭcuīquĕ dĕdit vĭtĭum nātūrā crēātō. *Pp.* (II, 18, 17). SYN. Gĕnĭtus, prōductus, nātus, satus. ‖ Crēātum, ī. *n. pris subst. Créature.* Nĕ pēnĭtŭs cēssāns întĕrcĭdăt ōmnĕ crēātum. *Alcim.* (IV, 261. Huc et referre possis *Propertii* locum).

? Crēbennŭs. *Voy.* Cebrennus.

Crēbĕr, ĕbrā, ŏbrum. *Fréquent, serré, épais.* Nēc tām crēbĕr, ăgens hīĕmem, rŭit æquŏrĕ turbō. *V.* Crēbĕrquĕ procēllis Āfrĭcus. Lăbăt ăriētĕ crēbrō Jānŭă. Crēbĕr ūtrāquĕ mānŭ pulsāt vĕrsātquĕ Dārētă. *Id.* Crēbĕr ărundĭnĭbŭs (lucus). *O.* SYN. Frĕquens, dēnsŭs, spissus, sæptus, plūrĭmus, rĕpētītus. ‖ *comp. et superl.* Crēbrĭŏr, Crēbĕrrĭmus. Crēbrĭŭs ăgmĕn ērĭt. *O.* ‖ Crēbrā. *pl. n. pris adv.* Et pēdĕ tĕrrām Crēbrā fĕrit. *V. Voy.* Crebro.

Crēbrēscō, is, brŭī, brēscĕrĕ. *n. Croître, augmenter.* Crēbrēscunt optātæ auræ, portŭsquĕ pătēscĭt. *V.* Sævus campīs māgīs, ăc māgis hŏrrŏr Crēbrēscĭt. *Id.* SYN. Increbrēscō, crescō, augēscō, augĕŏr. ‖ *Se répandre, se divulguer.* Sīmŭl ăc crē-

brēscĕrĕ vĭdĭt sērmōnēm. *V.* SYN. Pĕrcrēbrēscō, rūlgŏr, spārgŏr.

† Crēbrĭsūrŭm, ī. *n. Sorte de palissade qui a des pieux très rapprochés.* (*Enn.* apud *Fest.*)

Crēbrō. *adv. Souvent, fréquemment.* Ēst mĭhī, tūrbātām crēbrō quī pĕrsōnĕt aūrēm. *H.* Ăn quĭă rūri ēssĕ crēbrō sŏlĕō? *Ter.* (*Hecyr.* II, 1, 18). SYN. Sæpĕ, sæpĭŭs, frĕquēntĕr, crēbrā. PPH. Nōn rārō. Ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ. ‖ *compar.* Crēbrĭŭs ĭn cāssūm māgnūm cĕcĭdissĕ lăbōrĕm. *Lr.* (II, 1166. Adde *Juvc.* III, 185).

Crēdēntēs, tŭm et ŭm. *th. pl. Eccl. Les croyants.* Spōndĕt sălūtēm pĕrpĕtēm crēdēntĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2662). Ĭnfūndĭfquĕ nŏvām crēdēntum ĭn cŏrdă sălūtēm. *Paul. Nol.* (*Johan. Bapt.* 272). Crēdēntĕsque ōmnēs rĕnōvānt, bāptismātĕ sācrō. *Prosp.* (*Epig.* 16, 5. Adde *Juvc.* II, 228).

Crēdĭbĭlis, ĕ. *Croyable, vraisemblable.* Crēdĭbĭlĕ ēst ĭpsōs cōnsūlūīssĕ dĕōs. *O.* Crēdĭbĭlĕ ēst ĭpsām sic vōlŭīssĕ mŏrī. *M.* (IV, 32, 4). SYN. Prōbăbĭlis, vērīsĭmĭlis. PPH. Crēdī ou fĭdĕ dignŭs. Fīdĕm nōn ou haūd sŭpĕrānS. Fīdĕ nōn măjŏr. PHR. Sī crēdĕrĕ dignum ēst. *V.* *Voy.* Fides.

† Crēdĭn'? *pour* Credisne. Crēdĭn' te ĭmpūne ăbĭtūrŭm? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 13).

Crēdĭdī. *parf. de* Credo.

Crēdĭtŏr, ōris. *m. Créancier.* Ĭntĕgĕr ēst mēntĭs Dămăsippī crēdĭtŏr? ēstō. *H.* Crēdĭtŏr ĭntrōĭtūm sŏlĕt ēxspēctārĕ măcēllī. *J.* (11, 10).

Crēdĭtum, ī. *n. Créance, prêt.* *Voy.* Mutuum.

Crēdĭtŭs, ă, ŭm. *Cru.* Ōrā, dĕī jūssū nōn ūnquām crēdĭtă Teūcrīs. *V.* ‖ *Confié.* Nāvis, quæ tĭbī crēdĭtŭm Dēbēs Vĭrgĭlĭŭm. *H.* Crēdĭtŭs ānte ānnōs Mārtī. *Sil.*

Crēdō, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. *Croire, penser.* Crēdĭtīs āvērtŏs hostēs? aŭt ūlla pūtātis. *V.* Quī vītā bĕnĕ crēdăt ēmī, quō tēndīs, hŏnōrĕm. *Id.* Nīl ēquĭdēm dūrārĕ dĭū sŭb ĭmāgĭne ēădēm Crēdĭdĕrīm. *O.* SYN. Pūtō, ēxīstĭmō, jūdĭcō; ŏpĭnŏr, etc. *Voy.* Puto. ‖ *Ajouter foi.* Nīl mĭhī crēdĭdĕrīs; prāsēns pŏtēs ĭpsă vĭdērĕ. *O.* Crēdĭdĭt, ēt vērsō dŏmĭnūs pĕdĕ prēssĭt ārēnām. Tālĭă dīcēntī... Crēdĭdĭt. *Id.* PPH. Fidēm dŏ, ădhĭbĕō, ăddŏ. Ēst mĭhī fĭdēs. Crēdŭlŭs sŭm. ‖ *Confier.* Nūm pŭĕrō sūmmām bēllī, nūm crēdĕrĕ mūrōs? *V.* Crēdēbăt lĭbrīs ārcānă fĭdēlĭbŭs. *H.* Pignŏrā nēc pŭĕrō crēdĭtĕ vēstrā nŏvō. *O.* SYN. Cōmmittŏ, cōncrēdŏ. ‖ — mē, *ou absolt.* Crēdŏ. *Se confier.* Præpētĭbŭs pēnnīs aūsūs sē crēdĕrĕ cœlō. *V.* Ĭnquĕ nŏvōs sōlēs aūdēnt sē grāmĭnĕ tūtō Crēdĕrĕ. Ăltæ nĕū crēdĕ pălūdī. *Id.* Crēdĭs ăquæ. *O.* SYN. Fidŏ, cōnfidŏ, mē cōmmittŏ. ‖ *qqf. Prêter de l'argent.* Pōne ædēm Cāstōrĭs, ĭbī sūnt, sŭbĭtō quĕis crēdās mălĕ. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 20). *Voy.* Creditor.

Au pass. Crēdŏr. *Être cru.* Prō māgnā tēstĕ vĕtūstās Crēdĭtŭr. *O.* PPH. Fidēs mĭhī ăddĭtŭr, ădjĭcĭtŭr, ădhĭbĕtŭr. Fidēm hăbĕō, ōbtĭnĕō. VERS. Tū tămĕn hīs dictīs nōn făcīs ēssĕ fĭdēm. *Avian.* (*Fab.* 26). Ĭpsūmquĕ fidēs ĭntrāssĕ Lўæŭm. *St.* *Voy.* Fides. ‖ Crēdĭtŭr. *unipers. On ajoute foi; on se confie.* Cāssāndrāe quīă nōn crēdĭtŭm, rŭīt Ĭlĭum. *Ph.* Nōn bĕnĕ rīpæ Crēdĭtŭr. *V.*

† Crēdŭăm, Crēdŭm, etc. *arch. pour* Credam, Crediderim. Āt tū nullŭs ēdĕpŏl crēdŭās. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 5. *Id. Pœn.* III. 5, 2. Vid. *Fest.*). Quīsquam hŏmō mōrtālis pŏsthāc duārum rērum crēdŭlt. *Id.* (*Truc.* II, 2, 52. *Id. Capt.* III, 4, 73). *Voy.* Concrediuam.

Crēdŭlĭtas, ātis. *f. Crédulité.* Aŭt sūă crēdŭlĭtās ĭn ădūncōs ēgĕrāt hāmōs. *O.* Ēt fĕrrō ĭncŭbŭĭt, quēm crēdŭlĭtās strīnxĕrāt. *Ph.* EP. Stūltă, lēvis, făcĭlis, rŭdis, ĭncaută, sĭmplĕx. PPH. Ănĭmŭs crēdŭlŭs. Mēns crēdŭlă. PHR. Crēdŭlă rēs ămōr ēst. *O.* Spēs ănĭmī crēdŭlă mūtŭī. *H.* ‖ † *qqf. en bonne part : Foi.* Vīs tāntă nŏvēllæ Crēdŭlĭtātĭs ĭnēst : Chrīstūm cōnfēssă trĭŭmphāt. *Prud.* (*Apoth.* 616).

Crēdŭlŭs, ă, ŭm. *Crédule.* Sēd nōs ĭn vĭtĭŭm crēdŭlă tūrbă sŭmŭs. *O.* Ănĭmūmquĕ rēbŭs crēdŭlŭm lætĭs dēdĭt. *Sen.* (*Troad.* 3). ‖ *Avec un rég. Qui ajoute foi.* Vātēm mē dīcūnt, sēd nōn ĕgŏ crēdŭlŭs īllīs. *V.* Cārpĕ dĭēm, quām mĭnĭmūm crēdŭlă pōstĕrō. *H.* Crēdŭlŭs ādvērsīs. *Sil.* *Voy.* Credo, Credulitas.

† Crēmātĭŏ, ōnis. *f. Action de brûler.* Nōn cālcārĕ sācrām crēmātĭōnēm. *Prud.* (*Peri.* 1903).

Crēmātŭs, ă, ŭm. *Brûlé.* Gēns quæ crēmātō fōrtĭs ăb Ĭlĭō. *H.* Pŏssŭm crēmātōs ēxcĭtārĕ mōrtŭōs. *Id.* *Voy.* Ustus.

† Crēmēntŭm, ī. *n. Accroissement.* Crēdĭtŭr, ăc jūstī mōx ŭt crēmēntă vīrōrīs sūmpsērĭt. *Juvc.* (II, 823. Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 767). *Voy.* Incrementum.

Crĕmĕrā, æ. *f. Rivière d'Étrurie, fameuse par la mort des trois cents Fabius.* Quīd Crĕmĕræ lĕgĭo, ēt Cānnīs cōnsūmptă jŭvēntūs? *J.* (2, 155). Ŭt cĕlĕrī pāssŭ Crĕmĕræm tĕtĭgĕrĕ răpăcĕm. *O.*

Crĕmō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Brûler.* Ăltĭŭs ēgrĕssŭs, cœlēstĭă signă crēmābĭs. *O.* Dēt tūă succēnsæ mēmbră crĕmāndă pўræ. *Id.* Num ĭncēnsă crĕmāvīt Trōjă vīrōs? *V.* Primŭs dēvēctă crĕmātō Sārmēntă. *Id.* SYN. Ūrŏ, cōmbūrŏ, ēxūrŏ, ădūrŏ, ĭncēndŏ. *Voy.* Uro.

Crĕmōnă, æ. *f. Crémone, ville d'Italie, sur le Pô.* Māntŭă væ mĭsĕræ nĭmĭūm vĭcīnă Crĕmōnæ. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 592).

Crĕmōr, ōris. *m. Partie grasse du lait, en gén. jus épais.* Hordĕă quēm făcĭūnt, īllīs ăffŭndĕ crĕmōrēm. *O.* Tūm nĭsī crĕmōrĕ crāsso ēst jūs cōllўrĭcūm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 15).

Crēnæ, ārŭm. *f. pl.* (*κρήνη*). *Ville de Phrygie, où Marsyas fut vaincu par Apollon.* Quūm fŭgĕrēt Plĭrўglās trāns æquŏră Mārsўă Crēnās. *Sil.* (VIII, 503. Alii leg. *Crenos*, a *Creni* : non bene. Urbs vocatur *Aulocrenæ*, *αὐλοῦ κρῆναι*, a *Plinio*, 5, 29).

Crēnæŭs, ī. *m.* (*Κρηναῖος*). *Nom d'un centaure.* Vūlnŭs, Crēnæĕ, tŭlīstī. *O.* (Cf. *St. Theb.* V, 221; *V. Fl.* III, 178).

Crĕō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Créer, engendrer, produire.* Æssārăcōn crĕāt hīc, Æssărăcūsquĕ Căpўn. *O.* Sŭppŏsĭtă dē mātrĕ nōthōs fūrātă crĕāvīt. *V.* Sīlvīcŏlæ Faūnō Drўŏpē quēm nўmphă crĕārāt. *Id.* Quīdnām fŭtūrum ēst, sī crĕārit lĭbĕrōs? *Ph.* SYN. Prōcrĕŏ, gignŏ, pārĭŏ, ĕdŏ, prōdūcŏ. *Voy.* Gigno. ‖ *Au fig. Causer, occasionner.* Tuīs nūnc crūrĭbŭs căpĭtīquĕ fraūdēm căpĭtālēm crĕās. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 23). Tĭbī mōrām dictīs crĕās. *Id.* (*Ps.* I, 3, 159. *Id. Pœn.* III, 2, 9, *lites*). SYN. Pārĭŏ, gignŏ, ăllĕrŏ.

Au pass. Crĕŏr. *Être créé, naître.* Vīx ētĭām quūm sūnt dēntēs ūnguĕsquĕ crĕātī. *Lr.* (V, 1038). Fōrtēs crĕāntūr fōrtĭbŭs. *H.* *Voy.* Nascor.

Crĕō *et* Crĕōn, ōntis. *m.* (*Κρέων*). *Créon, roi de Corinthe, qui donna sa fille Créuse en mariage à Jason, et fut brûlé avec elle dans son palais par Médée, furieuse de se voir abandonnée.* Sŭpĕrbām fŭgĭt ūltă pēllĭcĕm Māgnī Crĕōntĭs fĭlĭām. *H.* Crĕo ătque Acāstŭs ārmă sī jūngānt sŭă. *Sen.* (*Med.* 526). ‖ 2. *Tyran de Thèbes, fut vaincu*

et tuâ par Thésée, parce qu'il avait défendu d'enterrer les Argiens morts en combattant. Ăntigŏnēn vĭdŭāmquĕ Crĕōn Ădrāstĭdæ lētō Ădmōvĕt. *St.* Ŏgўgĭās lēgēs immānsuētūmquĕ Crĕōntæ. *Id.* Ădĕst pĕtĭtŭs ōmnĭbŭs vōtĭs Crĕō. *Sen.* (*OEd.* 205).

Crĕpāns, ŭtis. *Qui craque, qui fait du bruit.* Lĕvĭs crĕpāntĕ lўmphă dĕsĭlĭit pĕdĕ. *H.* Chlāmўdēmquĕ sĭnŭsquĕ crĕpāntēs Gārbăsŏs. *V. Voy.* Crepitans. ‖ *act. Qui cite avec emphase.* Cōgnātōsquĕ sĭbī dĕōs crĕpāntēm. *Sid.* (*Pan.* 1920).

Crĕpĕrĕĭŭs, ĕĭi. *m. Nom d'homme.* Nōn ĕrāt hăc făcĭĕ mĭsĕrābĭlĭŏr Crĕpĕrĕĭŭs. *J.* (9, 6).

† Crĕpĕrŭs, ă, ŭm. *arch. Douteux, incertain.* Ĕxæquātăquĕ sūnt crĕpĕrī cērtămĭnă bĕllī. *Lr.* (V, 1295). Nūnc tu in rē crĕpĕrā tŭă quid căpĭās cōnsĭlĭī, vĭdē. *Att.* (apud *Non.* 1, 45. *Pacuv. ibid.*). Nūnc vīx sĕnĕx rĕclūsĭs Crĕpĕrŭm vĭdēns ŏcēllīs. *Capel.* (VIII, p. 271). *Voy.* Dubius.

Crĕpĭdă, æ. *f.* (κρηπίς). *Sandale, chaussure grecque.* Nōn hĭc quĭ ĭn crĕpĭdās Grāĭŏrŭm lŭdĕrĕ gēstĭt. *Pers.* (1, 127. Adde *Cat.* 96, 4). Săpĭēns crĕpĭdās sĭbĭ nūnquăm, Nēc sōlĕās fēcĭt. *H. Voy.* Solea, Sandalium.

? Crĕpĭdāntĕr. *Avec bruit, fracas.* Cānnās, lēctră, jŏcōs, Pălēn rūdēntēm Cōrăm tē crĕpĭdāntĕr ĕxplĭcārĕ. *Sid.* (*Pan.* 3377).

Crĕpĭdō, ĭnis. *f.* (κρηπίς). *Base, fondement.* Tĕnĕāt quămvīs ætĕrnă crĕpĭdō, Quæ sŭpĕrīngēstī pōrtārĕt cŭlmĭnă mōntĭs. *St.* ‖ *Ordint. Quai, le bord d'une rivière.* Fōrtĕ rătĭs cēlsī cōnjūnctă crĕpĭdĭnĕ sāxī. *V.* Stăbăt grāmĭnĕā prōductă crĕpĭdĭnĕ rīpæ. *St.* Nūllă crĕpĭdō văcăt. *J.* (5, 8). Flūmĭnŭm lăpsŭs ĕt ŭndæ, Littŏrŭm crĕpĭdĭnēs. *Prud.* (*Cath.* 1412). SYN. Mărgō, ōră. ‖ *qqf. Plateau d'une montagne.* Rūpĭbŭs ĕxpŏsĭtīs, lōngīquĕ crĕpĭdĭnĕ dōrsī. *St.* (*Ach.* I, 448. *Id. Theb.* II, 504).

Crĕpĭdŭlă, æ. *f. dimin. de* Crepida. Hānc hōspĭtam aūtēm crĕpĭdŭlă ŭt grăphĭcē dēcĕt! *Pl.* (*Pers.* IV, 2, 3).

? Crĕpĭtăcĭllŭm, ĭ. *n. dimin. de* Crepitaculum. Nēc crĕpĭtăcĭllĭs ŏpŭs ēst, nēc cuĭquam ădhĭbēnda ēst. *Lr.* (V, 230. Sic libri fere omnes; quod tuetur *Eichstadt.* Sed *Gifanius, Pareus, Salmas., Lamb.* et plerique legunt : *Nec crepitacula eis opu' sunt.* Forte, *Nec crepitacla illis*).

Crĕpĭtăcŭlŭm, ĭ. *n. Hochet, crécelle, sistre.* Quīn ĕt Sīlēnŭs, pārvŭm vĕnĕrātŭs ălūmnŭm... Ăllĭcĭt, aūt trĕmŭlīs quāssăt crĕpĭtăcŭlă pălmīs. *Calp.* (10, 27). Cōnsŏnă tĭnnŭlō Cōncĭēntū crĕpĭtăcŭlă. *Sev. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 55). Ĭntĕr Dictææ longŭm lătŭīt crĕpĭtăcŭlă rūpīs. *Avien.* (*Arat.* 112). PHR. Hæc quătĭăt tĕnĕrā gārrŭlă sīstră mănū. *M.* (XIV, 54). *Voy.* Crotalum.

Crĕpĭtāns, tis. *Qui fait du bruit, bruyant.* Cūrrĕtŭm sŏnĭtŭs crĕpĭtāntĭăque ærā sĕcūtæ. *V.* Ōră dēdĕrĕ sŏnŭm tĕnŭī crĕpĭtāntĭă rōstrō. *O.* Rōmānămquĕ tŭbăm crĕpĭtāntī pēllĕrĕ sīstrō. *Pp.* (III, 9, 43). SYN. Crĕpāns, strīdēns, strīdŭlŭs, sŏnōrŭs.

Crĕpĭtō, ās, ārĕ. *n. Faire du bruit, craquer, pétiller.* Quām multă grāndĭnĕ nĭmbī Cŭlmĭnĭbŭs crĕpĭtānt. *V.* Sīc lēnī crĕpĭtābăt brăctĕă vēntō. Ĭmpŏsĭtōs dūrīs crĕpĭtāre ĭncūdĭbŭs ēnsēs. *Id.* Ŭt succēnsă săcrīs crĕpĭtĕt bĕnĕ laūrĕă flāmmīs. *Tib.* (II, 5, 81). Clārĕ crĕpĭtō dēntĭbŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 52. Sic et *Lucret.* V, 746). SYN. Crĕpō, strīdĕō, sŏnō, ĭnsŏnō. *Voy.* Sono.

Crĕpĭtŭs, ūs. *m. Craquement, bruit, pétillement.* Sī trŭlla ĭnvērsō crĕpĭtŭm dēdĭt aūrĕă fundō. *J.* (3, 108). Nēc fŭlmĭnĕ tāntī Dissŭltānt crĕpĭtŭs. *V.* Dūm pōscŏr crĕpĭtū dĭgĭtōrŭm. *M.* (XIV, 119). Sŏnĭtum ĕt crĕpĭtŭm claūstōrum aūdĭō. *Pl.* (*Cure.* I, 3, 47). SYN. Sŏnĭtŭs, strĕpĭtŭs, sŏnŭs, frăgŏr. *Voy.* Sonitus. ‖ *Bruit des armes. Voy.* Arma. ‖ *Incongruité.* (*Pl. Cure.* II, 3, 16.) *Voy.* Peditus.

Crĕpō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Craquer, faire du bruit, pétiller.* Ĕt crĕpĕt ĭn mĕdĭīs laūrŭs ădŭstă fŏcīs. *O.* Crĕpŭĭtquĕ sŏnābĭlĕ sīstrŭm. *Id.* Ĕt ăcŭto ĭn mūrĭcĕ rēmī Ōbnīxī crĕpŭērĕ. *V.* Crĕpăt aūrĕă grāndĭnĕ mūltă Pāllă. *St.* Ārdĕt ădōrātŭm pōpŭlō căpŭt, ĕt crĕpăt ĭngēns Sĕjānŭs. *J.* (10, 62). SYN. Crĕpĭtō, pĕrcrĕpō, sŏnō, strīdĕō. *Voy.* Sono. ‖ *act. Faire rendre un son, retentir un lieu.* Ĕt mānĭbŭs fausŏs tĕr crĕpŭērĕ sŏnōs. *Pp.* (III, 8, 4). Prŏcŭl aūxĭlĭāntĭă gēntēs Ærā crĕpānt. *St.* (*Th.* VI, 686). SYN. Pĕrsŏnō, ĭmpēllō. ‖ *Parler ou citer avec emphase, famil. faire sonner.* Sī quĭd Stērtĭnĭŭs vērī crĕpăt. *H.* Ĕt crĕpăt ăntīquūm gĕnŭs ŭt plĕtātĕ rĕplētŭm Pērfăcĭlĕ ăngŭstīs tōlĕrārĭt fīnĭbŭs ævŭm. *Lr.* (II, 1167). Ĭncērtŭm crĕpat illĕ patrēm, quŭm sērvă sĭt illĭ Cērtă pārēns. *Sid.* (*Pan.* 388). Tē lēgīssĕ crĕpā (*Ibid.* 555). SYN. Dīcō, prædĭcō, mĕmŏrō, jactō. *Voy.* Crepans. ‖ *Débiter à haute voix.* Nĕquĕ ĕgo dă mēnsām pūblĭcās rēs clāmō, nĕquĕ lēgēs crĕpō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 57). ‖ *Accuser.* Quīs pōst vīnă grăvēm mūlĭtĭam aūt pauperĭēm crĕpăt? *H. Voy.* Increpo. ‖ *n. qqf. Faire des incongruités.* (*Mart.* XII, 78, 1. *Ib.* 79, 1.) *Voy.* Pedo.

† Crĕpŭlŭs, ă, ŭm. *Comme* Crepitans. Sĕd crĕpŭla ŭt lătĕ vŏmĕrĕt cŏnvĭtĭă vŏcĕ. *Avien.* (*Arat.* 324. Alii leg. *crepera*).

Crĕpūndĭă, ōrŭm. *n. pl. Jouets d'enfans.* Ăntĕ pĕdēs Mārtĭæ, pŭĕrīquĕ crĕpūndĭă pārvī. *Prud.* (*Apoth.* 711). Sī mŏllĕ grĕmĭŭm, grātă sī crĕpūndĭă. *Id.* (*Peri.* 2976. Adde *Pl. Rud.* IV, 4, 37).

Crĕpūscŭlŭm, ī. *n. Crépuscule, espace de temps entre la nuit et le soleil levant ou couchant. Celui du matin s'appelle proprement* Diluculum. Pāstŏr ŏvēs sătŭrās ăd prīmă crĕpūscŭlă lūstrăt. *O.* Crĕpūscŭlō sōlūtŭs, quā vīsum ēst, văgŏr. *Ph.* EP. Ŏccĭdŭŭm, sērŭm, vēspertīnŭm, nŏctūrnŭm, ŏbscūrŭm. PHR. Dŭbĭæquĕ crĕpūscŭlă nŏctis. Ēxtrēmă pĕrāctæ Pārs lūcis. Nōx prīmă. Sūb nŏctēm. Nŏctēm dūcēntĭbŭs āstrīs. Ĭn nŏctēm vērgēntĕ dĭē. VERS. Lōngă rĕpĕrcŭssō nĭtŭĕrĕ crĕpūscŭlă Phœbō. *L.* Trăhĕrēnt quŭm sĕrā crĕpūscŭlă nŏctēm. *O.* Ĭndūcūnt nŏctūrnă crĕpūscŭlă nŏctēm. Ūltĭmă pārs nŏctis, primăquĕ lūcis ĕrāt. Jămquĕ dĭēs ĕxactŭs ĕrāt, tēmpusquĕ sŭbĭbāt, Quŏd tū nec tĕnĕbrās, nĕc possīs dĭcĕrĕ lūcĕm, Sĕd cŭm lūcĕ tămĕn dŭbĭæ cōnfīnĭă nŏctis. Quālĭă sŭblūcēnt fŭgĭēntĕ crĕpūscŭla Phœbō. *Id.* Ŭt ĕssĕ Phœbī lūmĕn dūlcĭŭs sōlĕt Jāmjām cădēntis, ăstră quŭm rĕpĕtūnt vĭcēs, Prĕmĭtŭrquĕ dŭbĭŭs nŏctĕ vĭcīnă dĭēs. *Sen. Voy.* Mane, Vesper.

Crēs, ētis. *m.*; Crētēs, ŭm. *pl.* (Κρής, Κρῆτες). *Crétois.* Crēs ĕrāt, æquōnĭs Cūrrĕtum ădvēctŭs ăb ōrīs. *Sil.* Crētēs ērūnt tēstēs; nēc fīngŭnt ōmnĭă Crētēs. *O.* Nōn mĭttēnt grăcĭlēm Crētēs ărūndĭnĕm. *Sen.* (*Hip.* 815). SYN. Crētēnsis, Dictæus. *Voy.* Cressa, Cressius. ‖ *Subst. m.* (*s. ent.* canis). *Chien de Crète.* Spartānos Crētāsquĕ lĭgāt. *L.* (IV, 441).

Crēscēns, tis. *Croissant, qui croît.* Ĕt sōl crēscēntēs dēcrēdĕns dŭplĭcăt ŭmbrās. *V.* Primīs ĕt ădhūc crēscēntĭbŭs ānnīs. *O.*

Crēscēntĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Crēscēntĭnĕ

fĕrōx, nĕ quīd tĭbĭ dōrsā flăgēllis (*Anthołog.* II, p. 466).

Crēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. Croître, grandir.* Īllăcō tŭmīdŭm quī crēscĕrĕ sānguĭnĕ Tĭbrĭn. *V.* Cāvă flŭmĭnă crĕscūnt. Vīm crēscĕrĕ vĭctĭs. *Id.* Īn frōndĕm crīnēs, ĭn rāmōs brāchĭă crēscūnt. *O.* Ăltăquĕ nātīvō crēvĕrăt hērbă tŏrō. *Id.* In cŭmŭlŭm crescūnt strāgēs. *Cl.* SYN. Accrēscŏ, incrēscŏ, aŭgĕŏr, *qqf.* ădŏlēscŏ. PPH. Aūgmĭnă sūmŏ. *Lr.* Mājŏr flŏ, ēvādŏ. *Voy.* Crevi.

Crēsphōntēs, ĭs. *m.* (Κρεσφόντης). *Cresphonte, Héraclide, mari de Mérope, fut tué par Polyphonte.* Nām si īmprōbŭm Crēsphōntem exīstŭmāvĕrās. *Enn.* (apud *Auct. ad Her.* 2).

Crētă, æ, *et* Crētĭs, ĭdis. *f.* (Κρῆσσα *et* Κρητίς). *De Crète.* Sēdĭt īn ingĕnĭō Crēssă rĕlictă tŭō. *O.* Crēssă gĕnŭs Phŏlŏē. *V.* Crēssă nĕ cārĕăt pŭlchră dĭēs nŏtă. *H.* Nўmphæ pāvīssĕ fĕrūntŭr Crētĭdēs. *O.* SYN. Crēssĭă, Crētĭcă, Crētæă, Cūrētĭs. *Voy.* Cressius. ‖ Crēssă, æ. *f.* (*s. ent.* canis). *Chienne de Crète, pour la chasse.* Pūgnācēs Crēssæ. *St.* Ēt pūgnācēs tendānt Crēssæ Fŏrtĭă trĭtō vīncŭlă cōllō. *Sen.* (*Hip.* 33). *Voy.* Cres.

Crēssĕ. *sync. pour* Crevisse, *de* Cresco. Cūm membrĭs vidĕātŭr ĭn ĭpsō sānguĭnĕ crēssĕ. *Lr.* (III, 685).

Crēssĭŭs *ou* Crēsĭŭs, ă, ŭm. *De Crète.* Nēmŏra ĭntĕr Crēssĭă fixīt Pāstŏr. *V.* Nōn hăbŭīt tēmpŭs quŏ Crēssĭă rēgnă vidĕrĕt. *O.* SYN. Crēs, Crētĭcŭs, Crētēnsĭs, Crētæŭs, Dictæŭs, Mĭnōĭŭs, Gnōssĭŭs, Gnōssĭus, Gnōssĭăcŭs, Cўdōnĭŭs; *au fém.* Crēssă, Crētĭs, Gnōssĭs, Cўdōnĭs, Cūrētĭs.

† Crētă, æ. *f. Au lieu de* Cyta.

1. Crētă, æ, *et* Crētē, ēs. *f.* (Κρήτη). *Crète, la plus grande île de la Méditerranée, où les poètes placent le berceau de Jupiter.* Crētă Jŏvīs māgnī mēdĭō jăcĕt īnsŭlă pōntō. *V.* Nōn ĕgŏ tē, Crētē, cēntŭm dīgēstă pĕr ūrbēs Ădspĭcĭăm. *O.* Ēt gĕnĭtrīx Crētē cīvēm sortītă Tōnantĕm. *Manil.* (IV, 632). EP. Mĭnōĭă, cærŭlă, dīvēs, nōbĭlis, pōtens. PPH. Tēllŭs, ārvă Mĭnōĭă, Dictæă, Gnōssĭă, Gortўnĭă. Tērrā Cūrētĭs. PHR. Cēntŭm pōtēns ōppĭdis. *H.* Cēntŭm nōbĭlis ūrbĭbŭs. *Id.* Māgnō tēllŭs clārā Tōnantĕ. *Sen.*

2. Crētă, æ. *f. Craie, terre blanche et grasse, que la Crète fournissait en abondance.* Īllă prĭus crētă, mŏx hæc cārbŏnĕ nōtāstī. *Pers.* (5, 108). Crētă sŏlĭdandă tĕnācī ārĕā. *V.* Mŏlli sŏlĭdātă fŏrāmĭnă crētă. *O.* EP. Ălbă, candĭdă, tĕnāx. SYN. Crētŭlă, ălbŭm. ‖ *On s'en servait pour marquer les jours heureux.* Ēt crētă signārĕ dĭĕm. *St. Voy.* Calculus.

Crētăcĕŭs, ă, ŭm. *De craie.* Crētăcĕăm dăbĭs īn testăm. *Ser. Sam.* (*vs.* 168).

Crētæŭs, ă, ŭm (Κρηταῖος). *De Crète.* Strātăquĕ Crētæăm bēllŭă tīnxīt hŭmŭm. *O.* (*Id. Met.* VII, 434). *Voy.* Cressius. ‖ *Subst. f. Un des noms de Diane.* Seū Crētæă măgīs, seū tū Dictўnnă vŏcāris. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 4, 254).

† Crētānŭs, ă, ŭm. *De Crète.* Ărăbās, Cārās, Crētānōs, Sўrōs. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 73).

Crētātŭs, ă, ŭm. *Blanchi avec de la craie, plâtré; fardé.* Dŭc ĭn Căpĭtōlĭă māgnŭm Crētātŭmquĕ bŏvĕm. *J.* (10, 65). Crētātăm prætŏr quŭm vēlĕt mittĕrĕ măppăm. *M.* (XII, 29, 9. *Id.* II, 41, 11). SYN. Candĭdŭs. PPH. Crētă ŏblĭtŭs, ŏbductŭs, fucātŭs. ‖ *Au fig.* Ducĭt hiantĕm Crētāta ambitĭo. *Pers.* (5, 177). *Voy.* Candidatus.

Crētēnsēs, ĭŭm. *Les Crétois.* (*Enn.* apud *Charis.* 1, 99.) *Voy.* Cres, Cressius.

Crētērā. *Comme* Cratera.

? Crēteŭs, ĕŏs. *m.* (Κρητεύς). *Guerrier grec.* Nēc tŭā tē, Grāĭŭm fortissĭmē, Crēteŭ, Ērĭpŭīt Tūrnō. *V.* (*Æ.* XII, 538. Nescio an vana sit distinctio inter *Creteus* et *Cretheus*).

? Crētĕŭs, ă, ŭm. *De craie.* Ārĭdă quām sīt Crētĕă pērsōna, ălĭĭdăt pīlævĕ trăbīvĕ. *Lr.* (IV, 296. Alii leg. *cerea*, alii *cressam personam.* Vulgarem servat *Eichstadt*).

Crēthēĭŭs, ă, ŭm (Κρηθειος *et* Κρηθήϊος). *De Créthée.* Dictīs fīdēns Crēthēĭă prōlēs. *V. Fl.* Crēthēĭă vīrgŏ. *Id.*

Crēthĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Κρηθεύς). *Créthée, fils d'Éole, et roi d'Iolcos, dont la femme Démodice accusa faussement Phryxus d'avoir voulu attenter à son honneur.* Crēthĕŏs ūt pātrĭās, aūdīstī, ēffŭgĕrīt ārās. *V. Fl.* (I, 42. *Id.* V, 477). ‖ ? *Guerrier Troyen.* Ēt ămīcŭm Crēthĕă Mūsīs. *V.* (*Æ.* IX, 774. Cf. *Creteus*).

Crēthĭdēs, æ. *m.* (Κρηθείδης). *Fils ou petit-fils de Créthée; Jason.* Nēc sŭă Crēthĭdēn lătŭīt dĕă. *V. Fl.*

Crētĭcŭs, ă, ŭm (Κρητικός). *De Crète.* Trādăm prŏtĕrvīs ĭn mărĕ Crētĭcŭm Pōrtārĕ vēntīs. *H.* Crētĭcŭs ĕxcūtĭtŭr lūnātō dēntĕ rĕbēllīs (*Anthol.* II, p. 459, nempe sus). *Voy.* Cressius. ‖ Crētĭcus (pes). *Pied crétique ou amphimacre, une brève entre deux longues.* Tērtĭă sīc lōngă ēffĭcĭtŭr, pēs crētĭcŭs ēxĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 836. *Ib.* 786. Exemplum *Cretici* dat *Diom.* 3, 513 : Ălmă lūx rōscĭdă prīmă flammă nĭtēns). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Æquālīs lĭbĕr ēst, Crētĭcĕ, quī mălŭs ēst. *M.* (VII, 89, 4. Quidam pessime leg. *Critice*). Lĭbĕrtātīsquĕ măgīstĕr, Crētĭcĕ. *J.* (2, 67).

Crētĭs. *Voy.* Cressa.

Crētōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en craie.* Mўcŏnŏn, crētōsāquĕ rūră Cĭmōlī. *O.* PPH. Crētæ fĕræ, ăbundāns.

Crētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Cresco. *Né, produit.* Trōjānō ă sānguĭnĕ crētum. *V.* Ăb ōrĭgĭnĕ crētŭs ĕădĕm. *O.* SYN. Crēātŭs, gĕnĭtŭs, ōrtŭs, nātŭs, sātŭs.

Crĕūsă, æ. *f.* (Κρέουσα). 1. *Créuse, fille de Créon, roi de Corinthe, que Jason épousa, après avoir abandonné Médée.* Ārsĕrĭt ēt quāntīs nūptă Crĕūsă mălīs. *Pp.* (II, 13, 30). Ephўrēæ flammă Crĕūsæ. *O.* (Adde *Sen. Med.* 507). PHR. Cōlchĭs ārsĭt nŏvă nūptă vĕnēnīs. *O.* ‖ 2. *Femme d'Énée.* Īnfēlĭx sīmŭlācrum ătque ĭpsŭs ūmbră Crĕūsæ. *V.* PPH. Ænēĭă cōnjŭx. Vēnĕrĭs nŭrŭs. *V.* Fōrmōsī mātĕr Īŭlī. *O.*

Crēvī. *parf. mixte de* Cresco *et* Cerno (*Charis.* 3, 218; *Diom.* 1, 307; *Prisc.* 10, 898). 1. *J'ai crû.* Tēmpŏrĕ crēvīt ămŏr. *O.* Crēvērunt ēt ŏpēs. *Id.* ‖ 2. *Plus rarement, J'ai vu ou décidé.* Sīmŭl ūt pŭĕrās hās nŏctĕ sŭspīrārĕ crēvī. *Titin.* (apud *Prisc.* l. cit). Ēt pŏtĭŭs gērmānum ămittĕrĕ crēvī. *Cat.* (64, 150. Adde *Pl. Cist.* I, 1, 1; *Lucil.* apud *Non.* 4, 69).

Cribrŭm, *et peut-être* Crībrŭm, ī. *n. Crible.* Lăc sōlĕt, ūtvĕ ĭlquŏr rārī sūb pŏndĕrĕ crībrī. *O.* Ēt pŏpŭlī crībrō dēcūssă fārīnă. *Pers.* (3, 112. Adde *Pl. Rud.* I, 1, 14). Trānsfĕrt ĭndĕ mānŭ fūsās ĭn crībrā fārīnās (*Moret.* 40).

Crīmĕn, ĭnis. *n. Accusation, reproche.* Aūt ignōrātæ prĕmīt ārtīs crīmĭnĕ turpī. *H.* Hīnc sēmpĕr Ūlўssēs Crīmĭnĭbŭs tĕrrērĕ nŏvīs. *V.* EP. Făl-

rūm, fictūm, grāvē. ‖ *Crime, faute.* Sinĕ crīmĭnĕ vītām dēgĕrĕ. *V.* Crīmĕn ĕrĭt sŭpĕrīs ēt mē fēcissĕ nŏcēntēm. *L.* Tālēs prō crīmĭnĕ pœnās Pērpĕtĭtŭr. *V. Fl.* Ātquĕ vĭgēnt ŭbĭ crīmĭnă. *H.* SYN. Scĕlŭs, făcĭnŭs, nĕfās, flăgĭtĭŭm, cŭlpă, ădmissŭm, cōmmissŭm, dēlictum, prævārĭcātĭō. *Voy.* Scelus, Culpa. ‖ *qqf. Homme criminel.* Ēt crīmĭne ăb ūnō Dīscĕ ōmnēs. *V.* Mĕdĭŏque in crīmĭnĕ mātrēm Līquērĭt. *V. Fl.* (1, 695, scil. inter scelestos. Sic *Tacit. Ann.* 1, 55 : « *Crimina* et noxios discernere ». *Voy.* Scelus. ‖ *Objet d'accusation, sujet de reproche.* Fōrtūnæ, Ptŏlēmæē, pŭdōr, crīmĕnquĕ dĕōrum. *L.* Pērpĕtuæ crumĕn pŏstĕrĭtātĭs ĕrīs. *O.* Tām fōrmōsæ tŭūm mōrtŭă crīmĕn ĕrĭt. *Pp.* (II, 28, 2).

Crīmĭnāns, tis. *part. de* Criminor. *Accusant.* Tĕrram ĭnfīdēlēm nĕc fĕrācĕm crīmĭnāns. *Aus.* (*Epist.* 22, 21).

Crīmĭnātŏr, ōris. *m. Accusateur.* Quum īllūm rēscīscĕs crīmĭnātōrēm mĕŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 28). SYN. Accūsātŏr.

† Crīmĭnŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Criminor. Nam ĭs nōn bĕnĕ vōlt tĭbĭ, quī fālsō crīmĭnāt ăpūd tē. *Enn.* (apud *Non.* 7, 16). Hērum ŭt sērvŭs suŭm crīmĭnārĕt ăpūd hērum. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 76. *Diom.* 2, 445, inter verba communia recenset *Criminor*, et ait duplicem sensum his inesse : *Criminatur Cicero*).

Crīmĭnŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Accuser.* Hānc mētŭī nē mē crīmĭnārētŭr tĭbĭ. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 16). Māgnāque invidĭā crīmĭnātŭr fĭlĭum. *Ph.* Mĕn' crīmĭnātŭ' st ? ōptŭme ĕst : ĕgŏ sŭm mălŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 13). SYN. Cŭlpŏ, ăccūsŏ, ārgŭŏ, etc. *Voy.* Culpo. ‖ † *Être accusé. Voy.* Crimino.

Crīmĭnōsŭs, ă, ŭm. *Outrageant, injurieux.* Quēm crīmĭnōsīs cūmquĕ vōlēs mŏdŭm pōnēs iāmbīs. *H.* SYN. Prŏbrōsŭs, cōntŭmēlĭōsŭs. ‖ † *qqf. Condamnable, coupable.* In vīndĭcāndŏ crīmĭnōsa ĕst cēlĕrĭtās. *P. Syr.* Nĕ mōrtĕ simplă crīmĭnōsŭs mŭltĭplĕx Cădăt. *Prud.* (*Peri.* 3070).

Crimisŭs. *Voy.* Crinisus.

Crīnālĕ, is. *n. Aiguille pour les cheveux.* Ōrnābānt aūrātă mŏnīllă cōllŭm, Ēt mădĭdōs mўrrhă cŭrvūm crīnālĕ capillōs. *O.* SYN. Ăcŭs, dīscērnĭcŭlŭm. PPH. Crinālĭs ăcŭs. VERS. Prō crīnālī aūrō, prō lōngæ tēgmĭnĕ pāllæ. *V.* Crīnēs nōdāntŭr ĭn aūrūm. Fībŭlă crīnĕm Aūro întērnēctāt. *Id.* Cæsārĭēm crīnālī strīngĕrĕ cūllŭ. *Cl.*

Crīnālĭs, ĕ. *Des cheveux, de la tête.* Crīnālĕm capŭt vittām nătæquĕ sĭbīquĕ Dētrāhīt. *O.* Cæsārĭēm crīnālī strīngĕrĕ cūllŭ. *Cl.* Prōcēdĭt Iăcchŭs Crīnālī flōrēns hēdĕrā. Crīnālēs dēntēs (pectinis). *Id.* ‖ — ăcŭs. *Aiguille pour les cheveux.* Crīnālĭs ăcŭs, rēdĭmĭcŭlă vīltæ. *Prud.* (*Psych.* 516). *Voy.* Crinale.

Crīnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Chevelu.* Crīnĭgĕrōs bēllĭs ārcērĕ Cāŭcŏs. *L.* Tīlān crīnĭgĕr. *Sil. Voy.* Capillatus.

Crīnĭŏr, īrĭs, ītī. *pass. Être couvert de cheveux ; de feuilles, etc.* Frondēntī crīnĭtŭr cāssă cŏmā. *St.* Nūnc cūncta vērnāns frōndĭbŭs ānnŭīs Crīnĭtŭr ārbŏs. *Id.* (Solus Noster hoc verbo usus est, nec aliis locĭs, nec in activa declinatione).

Crīnis, is. *m. Un cheveu.* Nōndum illī flāvūm Prōsērpĭnă vērtĭcĕ crīnĕm Ābstŭlĕrāt. *V.* Purpŭrĕūm pātrĭs dēmpsissēm vērtĭcĕ crīnĕm (*Ciris*, 281). Ōpŭs ĕst mihī crīnĕ pātērnō. *O.* (*Met.* VIII, 78). SYN. Cāpillŭs. ‖ *Ordint.* Crīnis, ĭs, *et* Crīnēs, (lŭm ?) ĭbŭs. *pl. Cheveux, chevelure.* Immĭnēt, ēt crīnēm spārsŭm cērvicĭbŭs āffłat. *O.* Ēt circum Īllādēs crīnēm dē mōrĕ sōlūtæ. *V.* Nigrōquĕ Crīnĕ dĕcōrŭm. *Ĕ.* Ārsērŭnt crīnēs, ēt vūlnĕrĕ sānguis ĭnustŭs. *O.* Dūlcis cŏmpŏsĭtis spīrāvit crīnĭbŭs aūrā. *V.* SYN. Cāpillŭs, cŏmă, cāpillī, etc. *Voy.* Capillus. ‖ *Chevelure des astres, sillon de feu.* Crīnēmquĕ trĕmēndī Sīdĕrĭs. *L.* Crīnēmquĕ vŏlāntĭa sīdĕra dūcūnt. *V.* Protŭlĭt ŭt crīnēm dēnsīs lūctātŭs ĭn ēxtĭs Īgnīs. *V. Fl.* Quālĭs sānguĭnĕō pērstrīngĭt lūmĭnă crīnĕ (de stella). *Sil. Voy.* Coma. ‖ Crīnēs ālbī. *V.* Crīnīs cānŭs. *O. Cheveux blancs. Voy.* Canities.

? Crīnĭsātŭs, ă, ŭm (*mot hybride, composé de χρῖνα et de* satus). *Engendré d'une source.* Hīc ēt crīnĭsātās jūngēbāt Pēgāsŭs ālās. *Sid.* (*Paneg.* 2039. Alii aliter leg. et interpp.).

Crīnīsŭs, ī. *m.* (Κρίνισος). *Crinisus, prince troyen, qui vint aborder en Sicile, fut métamorphosé en fleuve, et reçut des dieux le pouvoir de changer de forme à son gré.* Trōĭă Crīnīsō cōncēptŭm flūmĭnĕ mātĕr Quēm gĕnŭĭt. *V.* (Scribitur et *Crimisus*).

Crīnĭtŭs, ă, ŭm. *Chevelu.* Pōst ālĭī prŏcĕrēs ; clthărā crīnĭtŭs Īŏpās. *V.* Ātrō crīnĭtās ănguĕ sŏrōrēs. *O.* Crīnĭtæ, Līnĕ, pædăgōgē tūrbæ. *M.* (XII, 49, 1). *Voy.* Capillatus. ‖ *Au fig.* Mūltă crīnĭtŭm mĭssīlĕ flāmmă. *St.* Collă tŏrīs crīnĭtă tŭmēnt. *Id.* Lūcĭfĕrās crīnĭtă fācēs (Nox). *V. Fl.* Ūndĕ sēgēs lātē crīnĭtīs flŭctŭĕt āxrīs. *Prud.* (*Sym.* 1744). Crīnĭtæ pōrrī rādīcēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 174).

Crispāns, tis. *act. Qui agite. Voy.* Crispo. ‖ *n. Comme* Crispatus. Ĭngĕmĭnāt trĕmŭlōs năsō crīspāntĕ cachĭnnōs. *Pers.* (3, 87). Fērvēscit pēlăgŭs crīspantĭbŭs ūndīs. *Alcim.* (V, 388).

Crīspātŭs, ă, ŭm. *Agité, qui ondoie.* Flŭctŭāt hīc dēnsō crīspātă cācūmĭnĕ būxŭs. *Cl.* Pīnŭs Pēr tĕnĕrōs crīspāta nōtōs. *Prud.* (*Psych.* 190). SYN. Crīspāns, trĕmŭlŭs. *Voy.* Tremulus.

Crispīnŭs, ī. *m. T. Quintius Crispinus, collègue de Marcellus dans la seconde guerre punique.* Cūrārŭm cōmēs ēt sūmmī Crispīnŭs hŏnōrīs. *Sil.* (XV, 345). ‖ 2. *Philosophe stoïcien du temps d'Auguste.* Nĕ mē Crīspīnī scrīnīă līppī Cŏmpŭlāssē pŭtēs. *H.* ‖ 3. *Rufus Crispinus, premier mari de Poppée.* Crispīnŭs, ĭntĕrmissă lĭbārĕ ōscŭlă. *Sen.* (*Oct.* 731). ‖ 4. *Esclave égyptien, qui devint favori de Domitien.* Ēt mātūtīnō sūdāns Crīspīnŭs āmōmō. *J.* (1, 26. *Id.* 4, 1. Adde *Mart.* VII, 98).

† Crispisŭlcāns, tis. *Qui trace un sillon ondoyant.* Crispisŭlcāns īgnĕŭm fŭlmĕn. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Top.* 16).

Crispō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agiter, faire ondoyer, rider.* Ālmă nŏvō crīspāns pēlăgŭs Tīthōnĭă Phœbō. *V. Fl.* Ēt nĭxtŭm cōnō crīspāvērāt aūrŭm. *St.* Plăcĭdŭm rādĭīs crīspantĭbŭs æquōr. *Rutil.* (2, 15). ‖ *Brandir, agiter.* Bīnă mănū lātō crīspāns hāstīllă cāmpo. *Sil. Voy.* Libro. ‖ *n.* Crispāns. *Agité. Voy. ce mot.*

Au pass. Crispŏr. *Être agité, ondoyer.* Nūnc āpĭō vĭrĭdī crīspātur flōrĭdă tellus. *Col.* (10, 167). Ăc tāntūm trĕmŭlo crīspēntŭr cārŭlă mōtū (*Anthol.* II, p. 383). SYN. Ūndŏ, flŭctŭŏ.

Crispŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Crispus. *Un peu frisé.* Crispŭlŭs ĭstĕ quĭs ĕst ? ŭxōrī sēmpĕr ădhærĕt. *M.* (V, 62, 1).

Crispŭs, a, ŭm. *Frisé, crépu.* Crispāmque in-

ōlvērē visa ēst Mītīs flāmmā cōmām. *Sil.* Fictōs, ompōsītōs, crīspōs cincinnōs tūōs. *Pl.* (*Truc.* II, , 52. *Id. Capt.* III, 4, 14). ‖ ? *Ridē, racorni.* ōsti ālti stānt pārietēs, Dēfōrmāti ātque ābiētē crispā. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). ‖ *Agite, u ondoie.* Crispō nūmĕrantūr pectĭnĕ chordæ. *J.* 6, 384). Linguæ bīsulcæ jactū crispō fĕrvĕrĕ. *ac.* (apud *Non.* 10, 12). Crispūm sŭb crŏtălō ōctā mŏvērē lātŭs (*Copa*, 2). Liquōrĕ crispō massă nxit fūsillis. *Prud.* (*Peri.* 2475). SYN. Crispāns, ĭspātŭs, trĕmŭlus.

Crispŭs (Sallustius). *m. Salluste.* Primŭs rōmānă rispŭs ĭn hīstŏrĭā. *M.* (XIV, 191). Quā Crispŭs rĕvĭtātĕ placĕt, quō pondĕrĕ Vārrō. *Sid.* (*Pan.* 20). ‖ *Autres du même nom.* (*Mart.* V, 33.)

Crīstă, æ. *f. Crête de coq, de serpent, huppe.* ĭribus crīstam prōmittĕrĕ gallī. *J.* (13, 253). Pūrĕrĕm cōncussīt æpĕx īn vĕrtĭcĕ crīstăm (*Ciris*, 91). ‖ *Aigrette, panache.* Ærĕ căpŭt fŭlgēns, ristăque hirsūtus ĕquīnă. *V.* Ēt rŭbræ cornŭă crīstæ. ēminæ stānt vĕrtĭcĕ crīstæ. *Id.* Aŭt pīctūrātās gă- æ Jūnōnĭă crīstās Ornĕt ăvis. *Cl.* SYN. Cōrnŭ, æpex. P. Cōmāns, ūndāns, nūtāns, trĕmŭlă, ăltă, sūr- ns; cōrŭscă, micāns, rŭtĭlă; mĭnāx, tĕrrĭbĭlis.

Cristātŭs, ă, ŭm. *Qui a une crête.* Nōctī crīstā- s cædĭtŭr ālēs. *O.* Nōndŭm crīstātī rūpĕrĕ sīlēntĭă llī. *M.* (IX, 69, 3). ‖ *Qui a un panache.* Crī- ătă cassĭdĕ pēnnis. *O.* Cristātŭs Achillēs. *V.* PPH. ristă insignis, cōrŭscŭs, hirsūtŭs.

Crītĭās, æ. *m.* (Κριτίας). *Nom d'homme.* Ēt Crī- ās, mœă dēlĭcĭa, ēt sŏl ălmĕ, Chărīnĕ. *Apul.* (*Apol.* lterum *ibid.* paulo infra. Adde *Anthol.* I, p. 658. nt qui legant et apud *Sil.* IV, 371).

Crītĭcŭs, ī. *m.* (κριτικός). *Critique, censeur.* Ūt ĭtĭcī dicunt, lĕvĭtĕr cūrārĕ vidētŭr. *H.* SYN. Cēn- r, Āristarchŭs, jūdex. *Voy.* Censor, Emendo. ‖ Crītĭcŭs, ī. *m. Nom d'homme, au lieu de* Cretĭ- s.

Crītō *ou* Crītōn, ōnis. *m.* (Κρίτων). *Nom d'homme.* ōd sānārĕ Crītōn, nōn quōd Hȳgēa pōtēst. *M.* I, 61, 6).

Crĭūmĕtōpŏn *ou* Crĭū Mĕtōpŏn. *n.* (κριοῦ μέτωπον). *romontoire de Crète.* Prō mĕrĭtō Grāĭī Crĭū dīxērĕ ētōpŏn. *Prisc.* (*Peri.* 93. Cf. *Plin.* 4, 12). ‖ 2. *romontoire de la Chersonèse Taurique.* Euxīnūm- ĕ sŭbīt, Crĭū prŏpĕ trāctă Mētōpŏn. *Prisc.* (*Peri.* 4. Cf. *Plin.* 4, 12; *Mel.* 2, 1).

Crōbĭălōn, ī. *n.* (κροβίαλον). *Ville de Paphlagonie.* Ālтĭŭs ĭn vēntōs rĕclĭpĭt rătĭs, ăc fŭgĭt ōmnĕ ōbĭălī lātŭs. *V. Fl.*

Crōcălē, ēs. *f.* (Κροκάλη). *Fille du fleuve Ismus.* Nām dōctlŏr illīs īsmēnĭs Crōcălē. *O.* ‖ *Nom bergère.* .Ō sī quĭs Crōcălēn dĕŭs āfferăt! *Calp.* , 52).

Crŏcĕŭs, ă, ŭm. *De safran.* Nōnnĕ vīdēs crŏcĕōs Tmōlŭs ŏdōrēs Mittĭt. *V.* Frondĭbus ĭn crŏcĕīs. *Fl.* SYN. Crŏcĭnus. ‖ *Ordint. De couleur de fran, jaune.* Tĭthōnī crŏcĕūm lĭnquēns Aūrōră bĭlĕ. *V.* Jām crŏcĕō mūtābit vēllĕră lūtō. Crŏcĕo lămĭnă ăcānthō. *Id.* SYN. Crŏcĭnus, flāvus, lūtĕus, cĕŏlus. PPH. Crŏci cōntinctă cōlōrĕ. *Lr.*

Crŏcĭnus, ă, ŭm. *De safran; de couleur de sazn.* Fulgēbăt crŏcĭnă candĭdŭs ĭn tūnĭcă. *Cat.* 8, 134). ‖ Crŏcĭnum, ī. *n.* (*s. ent.* unguentum). *ssence ou parfum de safran.* Ēt crŏcĭnō nārēs rchĕŭs unguĕ ŏnyx. *Pp.* (III, 8, 22. Adde *Pl. rc.* I, 2, 7, ubi tamen *Herm. El. Doct. Met.* 208, legit *crocum*).

Crŏcĭŏ, īs, īrĕ. *n. Croasser, comme le corbeau.* Ēt crŏcĭt cōrvūs, grăcŭlūs ăt frīgŭlăt (*Auct. Phil.* 28. Alii minus bene *crocitat*). Sīmŭl rādēbăt pēdĭbŭs tĕrram, ēt vōcĕ crŏcĭbăt sŭă. *Pl.* (*Aul.* IV, 3, 2. Cf. *Non.* 1, 218).

? Crŏcĭtŭ, ās. (Quæ vox eradenda mihi videtur nam prima produci debuit). *Voy. le précéd.*

Crŏcŏdīlŭs, ī. *m.* (κροκόδειλος). *Crocodile, animal amphibie, qui vit dans le Nil et sur ses bords.* Ægyptŭs portēntă cōlăt? crŏcŏdīlŏn ădōrat. *J.* (15, 2). Cōlōrquĕ Stĕrcŏrĕ fūcātŭs crŏcŏdīlī. *H.* Ēt crŏcŏdīlŭs īdĕm quōd Jūnō, Lăvērnă, Prīăpŭs. *Prud.* (*Sym.* 1079. *Id. Peri.* 2449). EP. Nīlæus, Nīlĭcŏlă; crūdēlis, fĕrŭs, mūtābĭlis. PPH. Incŏla Nīli. Nīlĭăcă fĕră. PHR. Impŏbĭă Nīlĭăcīs quōd facit hȳdră fĕris. *M.* ‖ † Crŏcŏdīlŭs *ou* Cŏrcŏdīlŭs. *Le même.* Nīlĭăcŭs hăbĕăt crŏcŏdīlŭs ăngŭstă. *M.* (III, 93, 7). Ā cŏrcŏdīlis nĕ răpĭantŭr, trădĭtum ēst. *Ph.* (1, 25, 4. *Ib.* 6. Sic habent opt. edd.; certe codex *Rosanbo*, qui nunc unicus, dat *corcodrillis, corcodrillus*).

Crŏcōtă *et* Crŏcōtŭlă, æ. *f.* (κροκωτόν). *Robe de femme, de couleur jaune.* Quæ prĭūs ĭn tĕnŭī stĕtĕrăt sŭccinctă crŏcōtā (*Ciris*, 252. Alii perperam *corona*). Pro īllīs crŏcōtīs, strŏphīs, sūmptu ŭxōrĭō. *Pl.* (*frag.* apud *Non.* 14, 8. Adde *Nov.* vel *Næv.* apud *eumd.* 16, 4). Nēc dēin mŏvērē lūmbōs ĭn crŏcōtŭlă (*Virg. Catal.* 5, 2. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 47).

Crŏcōtārĭus, ĭi. *n. Teinturier pour les robes appelées* crocota. Quum incēdūnt īnfectōrēs crŏcōtārĭi. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 47).

† Crŏrōtŭlŭs, ă, ŭm. *Très maigre, effilé.* Ēxtōrtīs tālīs, cŭm crŏcōtīlīs crūscŭlis. *Pl.* (*frag.* apud *Fest.* Alii perperam leg. *crotilis*, unde ordo per litteras turbatur. Idem citans *Prisc.* 3, 611, habet *crocotilis* vel *crocotillis*).

Crŏcōtŭlum, ĭi. *n. Nom de servante.* (*Pl. Stich.* I, 2, 93.)

Crŏcōtŭlă. *Voy.* Crocota.

Crŏcŭm, ī. *n.* (κρόκον). *Comme* Crocus. Tū crŏcūm, tū mĭhi ēs cāsĭa, tū bdēllĭŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 7. *Serv.* ad *Georg.* IV, 182, ait secundum grammaticæ regulas neutrum esse, poetice masculinum. *Crocum* agnoscitur et a *Diom.* 1, 314).

Crŏcŭs, ī. *m.* (κρόκος). *Safran, fleur jaune dont on exprimait une teinture, un parfum.* Ēt glaucās sălĭcēs, căsĭămquĕ, crŏcŭmquĕ rŭbēntēm. *V.* Vōbĭs pictă crŏco ēt fŭlgēntī mŭrrĕ vēstis. *Id.* Nēc fŭĕrānt rūbrī cognĭtă fīla crŏcī. *O.* Spīrāntēsquĕ crŏcōs, ēt ĭn ūrnă pērpĕtŭŭm vĕr. *J.* (7, 208). EP. Cilix, Cŏrȳcĭus, flāvus, aurĕŭs, fŭlvus, lūtĕus, rŭbēns; hălans, frăgrans, rŏdŏlens. PPH. Flŏs crŏcī. Cilissă spīcă, mĕssīs. Cilicum florēs. PHR. Tū mĕssēs Cilicumque Arăbumque sŭpĕrbīs Mergĕ rĕgĭis. *St.* Cŏrȳcĭæquĕ cŏmæ Cīoÿrĕăquĕ gĕrmĭnă. *Id.* Tĕrquĕ lăvēt nōstrās spīcă Cīlissă cŏmās. *Pp.* Cilicī crŏcŭs ēdĭtŭs ărvō (*Culex*, 400). ‖ *Vin doux safrané dont on arrosait la scène des théâtres.* Ūtquĕ sōlĕt pariter tōtis se ēffundĕrĕ signis Corȳcĭi pressūra crŏcī. *L.* Rĕctĕ nēcnĕ crŏcŭm flōrēsquĕ pĕrāmbŭlĕt Āttæ Făbŭlă. *H.* (Adde *Ov. A. Am.* 1, 104; *Prop.* IV, 1, 16; *Mart.* VIII, 33, 5; *Stat. Silv.* II, 1, 160. Idem fere apud Arabas usitatum testatur auctor libri: *Les Mille et une Nuits, Nuit* 62: *Je trouvai un lieu vaste, bien voûté, et dont le pavé avait été arrosé de safran.*) ‖ *Jeune homme changé en cette fleur.* Ēt Crŏcŏn ĭn pārvōs vērsūm cŭm Smĭlăcĕ flōrēs. *O.* (*Met.* IV, 283. Adde *Aus. Idyl.* 6, 11).

Crœsŭs, ī. *m.* (Κροῖσος). *Crésus, roi de Lydie, célèbre par son opulence.* Ēt Crœsum, quēm vōx jūssī făcundă Sōlōnis Respĭcĕre ād lōngæ jūssit spătĭa ūltĭmă vītæ. *J.* (10, 274). Lȳdŭs Dūlichiō nōn dīstăt Crœsŭs ăb Īrō. *Pp.* (III, 5, 39). EP. Lȳdus, dīvĕs, ŏpŭlēntŭs, sūpĕrbŭs. ‖ *Par ext. Riche.* Īrŭs ēt ēst sŭbĭtō, quī mŏdō Crœsŭs ĕrăt. *O.* (Adde *Mart.* XI, 6, 4).

Crŏmnă, æ. *f.* (Κρῶμνα, Κρώμνη). *Ville de Paphlagonie.* Mŏx ētĭăm Crŏmnæ jŭgă, pāllēntēmquĕ Cȳtōrŏn. *V. Fl.* (V, 106. Cf. *Plin.* 6, 2).

Crŏmўŏn, ōnis. *m.* (Κρομυων, *Thucyd. et Strab.* Κρομμυών). *Bourg sur le territoire de Corinthe.* Quōdquĕ sŭīs sēcūrŭs ărăt Crŏmўŏnă cōlōnŭs. *O.* (Cf. *Plin.* 4, 7).

† Crŏnĭă, ōrŭm. *n.* (τὰ Κρόνια). *Fêtes à Rome, les mêmes que les Saturnales.* Cōnfĭcĭūnt săcră, quæ Crŏnĭa ēsse lĭtĕrāntŭr ăb illīs. *Att.* (apud *Macr. Sat.* 1, 7).

Crŏnĭŭs, ĭī. *m.* (Κρόνιος). *Nom d'homme.* Sī Crŏnĭŭs sĭmĭlēm cĕrcŏpĭthēcŏn āmăt. *M.* (VII, 86, 4).

Crŏnŏs *ou* Crŏnŭs, ī. *m.* (Κρόνος). *Saturne, étoile de Saturne.* Fălcĭfĕrī Crŏnŏn īrē sĕnĭs pĕr sūmmă pŏlōrŭm. *Sid.* (*Pan.* 2517).

Crŏtălĭstrĭă, æ. *f.* (κροταλιστρία). *Femme qui joue du crotale.* Nĭlōtēs tĭbĭcĭn ĕrăt, crŏtălĭstrĭă Phўllĭs. *Pp.* (IV, 8, 39. Alii perperam leg. *choralistria*). Prĕtătĭcŭltrĭă, gracĭlĭpēs, crŏtălĭstrĭa. *Petr.* (*Sat.* 55, de ciconia).

Crŏtălŭm, ī. *n.* (κρόταλον). *Crotale, espèce de castagnettes en usage chez les Égyptiens, etc.* Crispŭm sŭb crŏtălō dŭctă mŏvērĕ lătŭs (*Copa*, 2). Lăscīvŭs crŏtălĭs plaŭdĭt ăprīlĭs ōvāns (*Anthol.* II, p. 368). SYN. Crĕpĭtăcŭlŭm. PHR. Ēt Tārtēssĭăcă cōncrĕpăt æră mănŭ. *M.*

? Crŏtĭlŭs. *Voy.* Crocotilus.

Crŏtōn *ou* Crŏtō, ōnis. *m.* (Κρότων). *Fondateur de Crotone.* Tŭmŭlum, sŭb quō sēcrētă Crŏtō-nĭs Ōssă tĕgēbăt hŭmŭs. *O.* ‖ *f. Crotone, ville de la grande Grèce, célèbre par l'école de Pythagore.* Pătĕfēcĭt ămĭcās Ăltă Crŏtōn pōrtās. *Sil.* (XI, 18). Ĭndĕ Crŏtōn prīscĭs ăttŏllĭt mœnĭă mūrĭs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 517. Adde *Prisc. Peri.* 362).

Crŏtōpĭădēs, æ. *m.* (Κροτωπιάδης). *Fils ou petit-fils de Crotope.* Quīquĕ Crŏtōpĭădēn dīrĭpŭērĕ Lĭnŏn (*Ibis*, 482).

Crŏtōpŭs, ī. *m.* (Κρότωπος). *Crotope, roi d'Argos, grand-père de Linus.* Pĕrquīrēns nōstrī tĕcta hanĭ ŏpŭlēntă Crŏtōpī. *St.* (*Th.* I, 570).

Crŏtŏs *ou* Crŏtŭs, ī. *m. Le Sagittaire.* Tērgŏquĕ Crŏtī fēstĭnăt ēquīnō. *Col.* (10, 57. De hoc *Hyg. Fab.* 224.). *Voy.* Sagittarius. ‖ *Nom d'homme.* Crŏtī chŏræŭlæ, vīllĭcĭquĕ sūnt Cārpī. *M.* (VI, 39, 19).

† Crŭcĭābĭlĭtās, ātĭs. *f. Comme* Cruciatus. Quī ōmnēs hŏmĭnēs sŭpĕrō crŭcĭābĭlĭtātĭbŭs ănĭmī. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 3).

† Crŭcĭābĭlĭs, ĕ. *Qui fait souffrir, douloureux.* Pĕrdūrāt tĕnĕrās ĭtĕr ăd crŭcĭābĭlĕ plāntās. *Prud.* (*Psych.* 514).

† Crŭcĭābĭlĭtĕr. *En faisant souffrir.* Crŭcĭābĭlĭtĕr cārnŭfĕx mē æcĭpĭtō. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 40).

† Crŭcĭāmĕn, ĭnis, *et* Crŭcĭāmēntŭm, ī. *n. Comme* Cruciatus. Quōd pĕr crŭcĭāmĭnă lētī Vīă pāndĭtŭr ārdŭă jūstīs. *Prud.* (*Cath.* 1511). Sī quĭdĕm ōmnēs cōnjūrātī crŭcĭāmēntă cōnfĕrūnt. *Pl.* (*As.* II, 2, 52. *Id. Capt.* V, 4, 2).

Crŭcĭātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Crucio. Crŭcĭātăque dīrīs Cōrpŏrā tōrmēntīs. *O.* ‖ *Au fig.* Thēbāīs mūltă crŭcĭātă līmā. *St.*

Crŭcĭātŭs, ūs. *m. Torture., supplice.* Hānc jam ŏpŏrtĕt ĭn crŭcĭātum hĭnc ăbrīpī. *Ter.* (*And.* IV, 4, 47. Adde *Pl. Aul.* V, 3, 11). Vērbĕrĭbŭs, īgnī, mŏrtĕ, crŭcĭātū ēlōquī Quōdcūnquĕ cēlās. *Sen.* (*Troad.* 581). SYN. Tōrmēntŭm. ‖ *En gén. Douleur, souffrance.* Lătĕrĭs crŭcĭātĭbŭs ūrŏr. *O.* SYN. Dŏlŏr, ānguŏr, tōrmēntŭm, malŭm.

Crŭcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Eccl. Qui porte une croix.* Ō crŭcĭfĕr, bŏnĕ lūcĭsatŏr! *Prud.* (*Cath.* 258).

Crŭcĭfīgō, ĭs, ĕrē. *Mettre en croix, crucifier.* Quī crŭcĭfīxŭs ĕrăt, dĕŭs ēccĕ pĕr ōmnĭă rēgnat. *Fort.* (II, 179). PPH. Mĕmbra crŭcī ăffīgō, sŭffīgō, ĭn trăbĕ fīgō. Īn crŭcĕm tŏllō, ăgō. Ĭnfāmī lĭgnō, trŭncō sūspendō. Sūffīxō stīpĭtĕ vītăm ēripĭō. VERS. Pœnās pērsolvīt crŭcĕ. *Ph.* Suffīxum ĭn sūmmă mē mĕmĭnī ēssĕ crŭcĕ. *Cat.* Ērēctō sūffīxŭm cōrpŏrĕ mœstīs Ōstēntābăt ōvāns pŏpŭlīs sĭnĕ fūnĕrĕ rēgēm. *Sil.* Vīdī, quŭm rōbŏrĕ pēndēns, Hēspĕrĭām crŭcĕ sŭblīmĭs spĕctārĕt ăb āltă. *Id.* Pŏnĕ crŭcĕm sĕrvō. *J.* Ēt crŭcĕ vīrgĭnĕă mŏrĭtŭrā pŭēllă pēpēndīt. *Manil.* Lĭbĕrĕt ēt mĭsĕrō cōnfīxŭm stīpĭtĕ rēgēm. *Juv.* Jămquĕ crŭcī ăffīxŭm pēndēbăt ĭn ārbŏrĕ cōrpŭs, Quōd crŭcīs ĭn lĭgnō scĕlĕrāta ĭnsānĭa fīxit. *Id.* Rĕdēmptōrēm pāssŭm crŭcĭs ūltĭmă mōrtĕ. *Prosp.* Ēt fĭgī sē crŭcĕ nōn rĕnŭīt. *Id.* Prōximŭs ĭmmānī pēndēns dē stīpĭtĕ lātrō. *Alcim.* Tē dēdăm dĭscĭpŭlăm crŭcī. *Pl.* Nōxĭŭs ĭnfāmī dīstrĭctŭs stīpĭtĕ mĕmbrā (*Anthol.* I, p. 533). *Voy.* Crux.

Crŭcĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Tourmenter, faire souffrir.* Quāntŭm sĭe crŭcĭāt lūmĭnă vēstrā dŏlŏr. *Pp.* (II, 19, 76). Pŏssĕ mŏrī cŭpĭēs tūm quŭm crŭcĭābĕrĕ dīræ Sānguĭnĕ sērpĕntĭs. *O.* Īllŭd mĕ crŭcĭāt, „Sōlўmĭs quōd nātŭs ĭn ĭpsĭs. *M.* (XI, 95, 5). SYN. Discrŭcĭŏ, ĕxcrŭcĭŏ, tŏrquĕŏ, ăngŏ, vĕxŏ, prĕmŏ, ăffĭclŏ, ăffligŏ. PPH. Crŭcĭātĭbŭs tŏrquĕŏ, ăffĭclŏ, ūrŏ. *Voy.* Dolor. ‖ Crŭcĭāns cantherius. *Cheval dur, qui fatigue son cavalier.* Qui ādvĕhūntŭr quădrŭpĕdāntī crŭcĭāntī cānthĕrĭō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 34). Vīdī parātŭm crŭcĭāntī cānthĕrĭō. *Aus.* (*Epist.* 29, 39).

Crŭdēlĕ. *n. pris adv. Cruellement.* Quāntī crŭdēlĕ rŭbēbĭtĭs āmnēs! *St.* Sŭbrīsīt crŭdēlĕ patĕr. *Cl.*

Crŭdēlĭs, ĕ. *Cruel, barbare.* Crŭdēlĭs mātĕr măgĭs, ăn pŭēr ĭmprŏbŭs ĭllĕ. *V.* Ēn ĭtĕrŭm crŭdēlĭă rĕtrō Fāta vŏcānt. *Id.* Crŭdēlĭŏr ĭpsō Sīt mĭhī mēns pĕlăgō. *O.* SYN. Sævŭs, bărbărŭs, dūrŭs, ĭmmītĭs, trūx, fĕrŭs, ĭmprŏbŭs, etc. *Voy.* Sævus. ‖ *Cruel, qui fait souffrir; pénible, fâcheux.* Nūnc lĭcĕăt crudĕlem ăbrumpĕrĕ vītăm. *V.* Quī mĕă crŭdēlī lăcĕrāvīt vĕrbĕrĕ tĕrgă. *O.* Crŭdēlĭs ēgēstās. *V. Fl.* Aŭt quīd ĭn ēvērsă vīdī crŭdēlĭŭs ūrbĕ? *V.* Cōnjŭgĭŭm crŭdēlĕ mĕŭm. *O.* SYN. Ĭmmītĭs, ăspĕr, dūrŭs, sævŭs, flĕbĭlĭs, lugēndŭs, trīstĭs, mĭsĕr. ‖ *Violent.* Cōnvēnĭunt quĭbŭs aŭt ŏdĭŭm crŭdēlĕ tўrānnī. *V.* (Non eum *Servio* intelligam *crudelis tyranni*, per hypallagen). *Voy.* Crudeliter.

Crŭdēlĭtās, ātĭs. *f. Cruauté, barbarie.* Quæcūnquĕ vēstra jūssĕrĭt crŭdēlĭtās. *Prud.* (*Peri.* 2291). Crŭdēlĭtātĕ, nŏn mētŭ mortĭs trĕmēns (*Ib.* 3011). *Voy.* Sævitia. ‖ *Cruauté, en parlant d'une chose.* Cœlŭm mĕrētŭr vūlnĕrŭm crŭdēlĭtās. *Prud.* (*Peri.* 3257).

Crŭdēlĭtĕr. *Cruellement.* Nōs quĭbŭs āssuēvīt fātŭm crŭdēlĭtĕr ūtī. *O.* Lăcĕrŭm crŭdēlĭtĕr ōrā. *V.* SYN. Crŭdēlĕ, dūrĕ, ātrōcĭtĕr; sævĕ, sævŭm, sævĭtĕr, rĭgĭdĕ, ĭmmānĭtĕr, ĭmmānĕ, ācĕrbă, dīra. ‖ *Avec violence.* Ēcquĭs, ĭō sĭlvæ, crŭdēlĭŭs, in-

quĭt, āmāvĭt? *O.* Dēsĭnē dissĭmŭlārē; dēŭs crūdēlĭŭs ūrīt. *Tib.* (I, 9, 7).

Crūdēscō, ĭs, dŭī, dēscĕrĕ. *n. S'aigrir, empirer, s'acharner.* Sīn īn prōcēssū cœpĭt crūdēscĕrĕ mōrbŭs. *V.* Dējĕctă crūdēscĭt pūgnă Cămillă. *Id.* Crūdēscūnt īræ. *Sil.* Pōcŭlă tēlă pŭtănt, cŭm crūdēscēntĕ tŭmŭltū. *Sid.* (*Pan.* 839). SYN. Rĕcrūdēscō, ĭngrăvēscō, ægrēscō, aŭgĕŏr; crēscō, irrĭtŏr.

Crūdŭs, ă, ŭm. *Récente, saignante, en parlant d'une blessure.* Ēst tămĕn, ēst ălĭquĭs quī vŭlnĕrā crūdă rĕtrăctĕt. *O.* (*Pont.* I, 3, 16). SYN. Rĕcēns. ‖ *Cru, qui n'est pas cuit.* Ēxtăquĕ dē pōrcă crūdă bīmēstrĕ tĕnĕt. *O.* Āccūsās rūmpĭsquĕ cŏquūm, tănquam ōmnĭă crūdă Āttŭlĕrĭt. *M.* (III, 13, 3). Cōntēntă cădăvĕrĕ crūdō. *J.* (15, 83. Adde *Pl. Aul.* III, 2, 15). PHR. Ēssĕ nĕgās cōctūm lĕpōrĕm. *M.* ‖ *Qui est mal digéré ou se digère mal.* Crūdūm pāvōnem īn bālnĕă pōrtās. *J.* (1, 143). ‖ *Qui digère mal, qui a l'estomac chargé.* Ēbrĭŭs ĕt crūdŭs nĭl hăbĕt ăgrĭcŏlă. *M.* (XII, 77. *Id.* III, 13, 4). Nămquĕ pĭlă lippĭs ĭnĭmĭcum ĕt lūdĕrĕ crūdĭs. *H.* ‖ *Vert, qui n'est pas mûr.* Ēt sī quōs pălmĭtĕ crūdō, Ārbŏrĭs aŭt tĕnĕrā sūccōs prĕssērĕ mĕdūllă. *L.* (IV, 317). ‖ *Au fig. Qui n'a pas l'âge, prématuré.* Quălĕs crūdă vīrō pŭĕllă sērvāt. *M.* (VIII, 64, 11. *Id.* VI, 42, 18). Nūptĭārum ēxpĕrs, ĕt ădhūc prōtĕrvō Crūdă mărītō (equa). *H.* Pŭĕrum ēxpĕrtēm thălămī, crūdūmquĕ mărītīs Ignĭbŭs. *St.* Crūdă nĕpōtīs Fūnĕră. *Id.* Crūdōs sīnĕ vīrĭbŭs ānnōs. *Sil.* SYN. Ĭmmātūrŭs. ‖ *Vert, jeune, vigoureux.* Sēd crūdă dĕō vīrĭdīsquĕ sĕnĕctŭs. *V.* Haūd ævī frăgĭlĭs sŏnĭpēs, crūdōquĕ vĭgōrĕ Āspĕr frēnă pătī. *Sil.* SYN. Fīrmŭs, vĕgĕtŭs, rōbŭstŭs. ‖ *Dur, qui n'est pas travaillé, surtout en parlant du cuir.* Seū crūdō fīdīt pūgnām cōmmittĕrĕ cæstū. *V.* Crūdŭs tĕgīt ăltĕră pērō. *Id.* Crūdīs dūrātă vōlūmĭnă taŭrīs. *V. Fl.* Nēc crūdæ tārdārūnt tēgmĭnă pārmæ. *Sil.* Tēgmĭnă crūdă bŏūm. *St.* ‖ Crūdī vērsūs. *Vers durs.* Sēd nūmĕrīs dēcŏr ēst ĕt jūnctūra ădhūc crūdīs. *Pers.* (1, 92. Cf. *Pl. Mil.* II, 2, 53). ‖ *Brut, qui n'est pas poli, raboteux, en gén. dur.* Rūdēm nōdīs ĕt cōrtĭcĕ crūdō (hastam). *V.* Frōndĭbŭs ĭncūrvīs ĕt crūdō rōbŏrĕ cōrtĕx. *St.* Crūdūm Ābrōdēns ūnguĕm. *Pers.* (5, 162). SYN. Āspĕr, scābĕr, dūrŭs. ‖ *Au fig. Dur, inébranlable.* Crūdām cōntra āspĕră mēntēm. *Sil.* Ēt crūdă tĕnĕrās ēxĕrcŭĭt indŏlĕ vīrēs. *Cl.* SYN. Dūrŭs, fŏrtĭs. ‖ *Cruel, barbare.* Quīd Nērō tām sævă crūdāquĕ tўrannĭdĕ fēcĭt? *J.* (8, 223). Crūdūsvĕ rōgābĭtŭr Ātreūs. *O.* Hī pācēm crūdāvĕ bēllă gĕrānt. *Id.* (Adde *Stat. Th.* I, 53; *Mart.* IV, 49, 4; *Sen. Hip.* 1220). *Voy.* Sævus.

Crūĕntātŭs, ă, ŭm. *Ensanglanté.* Ōrĕ crūĕntātō tĕnŭēs lanĭāvīt ămictŭs. *O.* Ēnsĕ crūĕntātō. *St. Voy.* Cruentus.

Crūĕntĕ. *adv. D'une manière sanglante ou sanguinaire.* Nĭl hæc īn mēmbrā crūĕntĕ, Nĭl sōcĕrūm fēcissĕ plĕ. *L.* Quūm chrīstĭānă cōrpōră Plūs quām crūĕntĕ scīndĭmŭs (*Prud.* 299. *Ib.* 3287).

Crūĕntō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Ensanglanter.* Ĭmpōnĭtquĕ nōtām cōllō, mōrsūquĕ crūĕntāt. *Pp.* (IV, 8, 65). Infrāctāquĕ tēlă crūĕntāt. *V.* Tērgă crūĕntāntēm cōncussī vūlnĕrĭs ūndă. *St.* PPH. Crūorĕ, sănguĭnĕ spărgō, cōnspĕrgō, rĕspĕrgō, ĭmbŭō, tingō, pĕrfundō, rĭgō, ŭngō, ĭnflĭcĭō, fœdō, turpō, pōllŭō, măcŭlō, *qqf.* turbō.

Crūĕntŭs, ă, ŭm. *Sanglant.* Spūtāquĕ pĕr dēntēs īrĕ crūĕntă căvōs. *Pp.* (IV, 5, 66). Tўdīdēs multă vāstābăt cædĕ crūĕntŭs. *V.* Stĕtĭt ĭmbrĕ crūĕntō Ĭnfōrmīs făcĭēs. *L.* SYN. Crūĕntātŭs, sănguĭnŏlēntŭs, sănguĭnĕŭs. PPH. Crūorĕ, sănguĭnĕ pĕrfūsŭs, tinctŭs, spārsŭs, cōnspĕrsŭs, rĕspĕrsŭs, ădspĕrsŭs, ĭmbūtŭs, mădēns, mădĭdŭs, mădēfactŭs, flŭēns, rōrāns, mānāns, ĭnfectŭs, fœdātŭs, măcŭlātŭs, turpātŭs, rŭbēns, rŭbēfactŭs, ūnctŭs, ūndāns, spūmāns, sūdāns. Sānĭē tābōquĕ flŭēns. VERS. Ātrō tēpēfactă crūorĕ Tērră tŏrīquĕ mădēnt. *V.* Sānĭēquĕ ēxspĕrsă nātārēnt Līmĭnă. Sēmpĕrquĕ rēcēntī Cædĕ tēpēbăt hŭmŭs. Spārsōs frātĕrnă cædĕ pĕnātēs. *Id.* Mūltāquĕ rŭbēntīă cædĕ Lŭbrĭcă săxă mădēnt. *L.* Sĭcŭlūm mārĕ Pœnō pūrpŭrĕūm sāngŭĭnĕ. *H.* Sānguĭnĕ quō tēllŭs lātē mădēfactă tēpēbăt. *O. Voy.* Cruor. ‖ *Qui est couleur de sang.* Ēt laŭrī bāccās, ŏlĕāmquĕ, crūĕntāquĕ mўrtă. *V.* Sūnt ĕt mōrā crūēnta, ĕt lēntīs ūvă rācēmīs (*Copa*, 21). Crūĕntæ făcēs. *St.* Crūĕntă lūx. *Id. Voy.* Sanguineus. ‖ *qqf. Noir.* Dēfossāsquĕ dōmōs, āc Tārtăra nōctĕ crūēntă Ōbsĭtă (*Culex*, 275. Huc forte referri pōtest *Virgilianum* illud, *cruenta* Tisiphones *palla*, *Æ.* VI, 555). ‖ *Au fig. Sanguinaire.* Āmbōbŭs răbĭēm fortūnă crūĕntām Āttŭlĭt. *St.* Mēllĭorā mŏnēt, rēgēmquĕ crūĕntŭm Tēmpĕrăt. *Id.* Bēllōquĕ crūĕntĭōr ĭpsō. *O. Voy.* Sanguineus.

Crūmă. *Voy.* Crusma.

Crūmēnă ou Crūmīnă, æ. *f. Bourse.* Ēt dōmŭs, ēt vīctŭs, nōn dēfĭcĭēntĕ crūmēnā. *H.* Quīs ēnĭm tĕ, dēfĭcĭēntĕ crūmēnā, Ēt crēscēntĕ gŭlā, mānēt ēxĭtŭs? *J.* (11, 38. Adde *Pl. As.* III, 3, 67). SYN. Sāccŭlŭs, lŏcŭlī, fōllĭs, *qqf.* pērā, mārsŭpĭŭm. EP. Plēnă, grăvĭs, tŭmēns, căpax, dīvēs; ĭnānĭs, văcŭă.

Crŭŏr, ōris. *m. Sang qui coule d'une blessure, ou caillé.* Stāt crŭŏr īn tēmplĭs, mūltāquĕ rŭbēntĭă cædĕ. *L.* Sācrūm jŭgŭlīs dēmittĕ crŭōrĕm. *V.* Discŏlŏr ēffūsō tinctă crŭōrĕ rŭbēt. *O.* Ātrōs sĭccābăt vēstĕ crŭōrēs. *V.* Bēllī pōtūrā crŭōrēs. *St.* Nōndum ēxplātīs ūnctă crŭōrĭbŭs. *H.* SYN. Sănguĭs, *qqf.* sānĭēs, tābō (*abl.*). EP. Fūsŭs, călĭdŭs, tēpĭdŭs, fūmāns, spūmāns; pūnĭcĕŭs, rŭbēr; ātĕr, nĭgĕr, tĕtĕr; fœdŭs, ŏbscēnŭs, crassŭs. PPH. Sānguĭnĕŭs, crŭēntŭs rōs, ĭmbĕr. Sānguĭnĕī, crŭēntī rōrēs, ĭmbrēs. Sānguĭnĕæ gūttæ. Sānguĭnĭs, crŭōrĭs ūndă, gūttæ, rīvŭs, flūmĕn. Sānguĭnĕūm flūmĕn. Effūsŭs sānguĭs. Ātrō sānguĭnĕ gūttæ. VERS. Tēpēntēm Cædĕ lŏcum, ēt plēnōs spūmāntī sānguĭnĕ rīvōs. *V.* Mānānt pĕnĕtrālĭă tābō. Tēpĭdūsquĕ crŭōr mānābăt ăd ārās. Lăvīt ātĕr cōrpŏră sānguĭs. Ĭnundānt sānguĭnĕ fōssæ. Pēcūdūmquĕ crŭōrĕ Pīnguĕ sōlŭm. *Id.* Crŭōr hōrrĭdă tinxĕrăt ārmă. *Pp.* Tūm crīnēs ārdēntīăquĕ ōrā crŭēntĭs Rōrĭbŭs, ēt tētrā mōrlĕntum ădspērgĭnĕ mānānt. *Id.* Sātĭātŭr sānguĭnĕ fĕrrūm. *L.* Ēxīgŭūmquĕ sēnĭs Prĭămī Jŏvĭs ārā crŭōrĕm Cōmbĭbĕrāt. *O. Voy.* Cruentus. ‖ *Au fig. Meurtre, carnage.* Sē pārăt ĭllĕ crŭōrī Ĭmpĭŭs hūmānō. *O.* Gĕmĭnī mōnŭmēntă crŭōrĭs. *Id.* Ăddĕ crŭōrēm Stūltĭtĭæ. *H. Voy.* Cædes.

†Crūrĭcrēpĭdă, æ. *m. Nom d'esclave : dont les jambes enchaînées font du bruit.* (*Pl. Truc.* IV, 3, 14.)

†Crūrĭfrăgĭă, ĭī. *n. L'action de briser les jambes à force de coups.* PHR. Frāngām tōnsōrī crūră mănūsquĕ sīmŭl. *M.* (XI, 58). ‖? Crūrĭfrăglŭs. *Qui a les jambes rompues.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 64.)

Crūs, crūris. *n.*; crūră, ŭm, crūs. *pl. Jambe.* Crūs ŭbī cōmmīsit vōlūcrĭs, sēnsĭtquĕ tĕnērī. *O.* Ūt vīx sūstĭnĕānt dīstentūm crūrĭbŭs ūbĕr. *Id.* Crūră thўmō plēnă. *V.* Ĭnūĕtquĕ ăltĕrnă vōlūmĭnă crūrūm.

Id. EP. Möllĕ, tĕnĕrŭm ; ălbŭm, căndĭdŭm ; ēxīlĕ, tĕrĕs.

Crūscŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Crus. Pĕctŭs cĭcādæ. crūscŭlūmquĕ fōrmĭcæ. *M.* (III, 93, 3). Cum ēxtrĭtīs tālis, cūm crŏcōtĭlis crūscŭlis. *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.* in *Crocotulum.* Idem refert *Prisc.* 3, 611).

Crūsmă *et* Crŭmă, ătis. *s.* (*κροῦμα et κρόυμα*). *Sorte de castagnettes, dont se servaient surtout les Espagnols.* Ēdĕrĕ lāscīvŏs ăd Bætĭcă crūsmătă gĕstŭs. *M.* (VI, 71, 1). ‖ *Action de jouer d'un instrument.* Mĕlŏs prŏbārĕt, ăc tŏnŏs, ēt crūsmăta. *Capel.* (II, p. 30. *Auctor fragmenti* quod cum *Censorino* edi solet : « *Crusmata* pulsus decori sine carmine vocantur. »)

Crūstă, æ. *f. Croûte, enveloppe solide.* Cōncrēscunt sūbĭtæ cŭrrenti in flūmĭne crūstæ. *V.* Ēt grăvis æstīvō crūstă călōre cŏlit. *Rutil.* (1, 484). Mollīsque lŭti cōncrēscĕre crūstas. *Lr.* (VI, 626). ‖ *En partic. Revêtement en marbre, incrustation.* Ī nunc, ēt Phrўgĭis sŏlă lævĭă cōnsĕrĕ crūstis. *Aus.* (*Mos.* 48). *Voy.* Tectorium. ‖ *qqf. Croûte de pain ou de gâteau.* Ēt pauīs crēscēntĕ cĭbō pĕr frăgmĭnă crūstis. *Prud.* (*Apoth.* 784. *Varr. L. L.* 4, 22 : « *Crustulum* a *crusta* pultis. » Cf. *Aeron.* ad *Hor. Sat.* I, 1, 25; *Vet. Schol. Juv.* 9, 5). *Voy.* Crustulum.

Crūstātŭs, ă, ŭm. *Revêtu, ordint. de marbre, incrusté, qui a des reliefs.* Nĕc sūmmīs crūstāta dŏmūs sĕctīsquĕ nītĕbăt Mārmŏrĭbŭs. *L.* Crūstātūm strīngĭt tōrtĭlis ānsă lătŭs. *Sid.* (*Pan.* 2795, de scypho).

† Crūstŏ, ās, ārĕ. *Incruster, former une incrustation.* Limĭnă crāssŭs ŏnўx crūstat. *Sid.* ‖ *Pan.* 2256).

Crūstŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Crustum. *Gâteau.* Ut pŭĕrīs ōlim dānt crūstŭlă blāndī Dōctōrēs. *H.* Nōs cōlăphum īncŭtĭmŭs lămbentī crūstŭlă sērvō. *J.* (9, 5). Lūpŭlī cōmmūnītō crūstŭlō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 9). SYN. Crūstŭm. EP. Dŭlcĕ, blāndŭm, mĕllītŭm.

Crūstŭm, ī. *n. Gâteau.* Ēt vĭlŭlārĕ mănū mālīsque aūdācĭbŭs ōrbĕm Pălălĭs crūstī. *V.* Crūstis ēt pōmis vīrĭdĭs vēnātŭr ăvārus. *H. Voy. le précéd.*

Crūstūmēri, ōrŭm. *m. pl. Ville d'Italie, la même que la suivante.* Ārdĕă, Crūstūmĕrīque, ēt tūrrĭgĕræ Ăntēmnæ. *V.*

1. Crūstūmĭum, ĭī. *n.* (*Liv.* et *Plin.* habent *Crustumerium* et *Crustumeria* ; *Dionys. Κρουστουμερία*). *Petite ville des Sabins, non loin de Rome.* Ăntēmnăquĕ prīscō Crustūmĭō prĭŏr. *Sil.* (VIII, 366). *Voy. le précéd.*

2. Crūstūmĭŭm, ĭī. *n. Fleuve d'Italie, près d'Ariminum.* Crūstūmĭūmquĕ răpāx, ēt jūnctus Īsāpĭs Īsaūrō. *L.*

Crūstūmĭŭs, ă, ŭm. *De la ville de Crustumium.* Nĕc sūrcŭlŭs ĭdĕm Crūstūmĭīs bўrrĭsvĕ plĭrĭs. *V.*

Crŭx, ŭcis. *f. Croix, instrument de supplice.* Cārnĭfĭcī dūrās prăbĕbăt, īlla crŭcēs. *O.* Pēnātŭs in crŭcĕ vōtă făcīt. *Id.* Pāscĕs in crŭcĕ cōrvōs. *H.* Pĕrĕat ŭtĕr nōstrōm crŭcĕ dīgnŭs? *Id.* Pendēntĭa cōrpŏră cārpsĭt, Ābrāsītquĕ crŭcēs. *L.* Nōctŭrnās crŭcĭbŭs vŭltŭrĕs sūspēndĭt. *Col.* (10, 340). SYN. Rōbŭr, stīpĕs. *Voy.* cruciatus. ‖ In crŭcĕm, in mălam crŭcĕm ĕō, ăbĕō ; rapĭō, ăbstrāhō, etc. *Dans les comiques : Aller ou envoyer se faire pendre.* Ăbĭn' hīnc in mălam crŭcĕm ? *Pl.* (*Most.* III, 2, 165). Ni jam ēx meīs ōcŭlīs ăbscēdat in mălam māgnām crŭcĕm. *Id.* (*Men.* V, 2, 96. *Id. Capt* III, 1, 9; *Ter. Ph.* II, 3, 21). SYN. In mălum rĕm, in crŭcĭātŭm. ‖ *Croix des chrétiens.* Ēt crŭcis ād pœnām vīnctŭm cōnsēdit Īēsum. *Juvc.* (IV, 628). SYN. Rōbur, trăbs, lignum, trūncŭs, stīpĕs, ārbŏr, pălĭbŭlum. EP. Fœdă, tūrpĭs, infāmis, dēformis ; infēlīx, fūnĕstă, fătālis ; vītālis, sălūtĭfĕră. PPH. Lignŭm crŭcis. *Juvc.* Lignī rōbŭr. Crŭcis stīpĕs. *Prud.* Crŭcis vēxillŭm. Lignŭm vēnĕrābĭlĕ. *Id.* Crŭcis rōbŭr, ārbŏr. VERS. Cārnis cōndŭlor Sūspēnsus ēst patĭbŭlo. *Fort.* Ārbor dīvĭna ēt fūlgĭdă. Ōrnātă rēgis pūrpŭră. Ēlēcta dīgnō stīpĕ. Tām sānctă mĕmbră tāngĕrĕ. *Id.* Ēt sūpĕr crŭcis trĭumphō dīc : lĭnctus ; trĭumphum nōbĭlem : Crŭx fīdēlis, ĭntĕr ōmnēs ārbŏr ūna nōbĭlis, Nūllă tālēm silva prōfert fŏlĭō, frondĕ, gĕrmĭnĕ. Dūlce lignum, dūlcĕ signum dūlcĕ pŏndŭs sūstĭnĕt. *Id.* Pĕr lignŭm vītālĕ crŭcis. *Alcim. Voy.* Crucifigo. ‖ *Au fig. Supplice, tourment.* Pĕr gĕmĭtŭs nōstrōs ĭnsōntĭbŭsquĕ crŭcēs. *M.* (X, 82, 6). Crŭx ēst, sī mĕtŭās vincīrĕ quod nĕquĕās. *Aus.* (*Sept. Sap. Thales*, 4). Tu mihi crŭx ăb ūtrăquĕ vēnis. *Id.* (*Parent.* 9, 19). *Voy.* Cruciatus. ‖ *Personne maudite, instrument de perdition ; terme injurieux.* Īllīs crŭcĭbŭs quæ nōs nōstrāmquĕ ădōlescentĭam Hăbĕnt dēspĭcātam. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 92, de meretricibus). Mălă crŭx ēa ēst quīdĕm. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 64). Quid ăis, crŭx? *Id.* (*Pers.* V, 2, 17). SYN. Mălum. *Voy.* Carcer. ‖ *qqf. Timon.* Hīc quāndăm pīgĕr ăxĕ vĕctŭs ūnŏ Nītĕbăt crŭcĕ pĕndŭlă vĭātor. *St.* (*Sil.* IV, 3, 27). ‖ † *m. arch.* Mălō crŭcĕ fătŭr dīs dēs. Jūpĭtĕr. *Enn.* (apud *Non.* 3, 31. Sic et *Gracch.* apud *Fest.*)

Crўpta, æ. *f.* (*κρύπτη*). *Cave, souterrain.* Ēt sōlĭtŭs mēdĭæ crўptăm pĕnētrārĕ sŏlūtæ. *J.* (5, 106). Ămbĭt quăm pārtēs ūtrīnquĕ sēnis Crўptis cārcĕrĭbŭsquĕ fornĭcātus. *Sid.* (*Pan.* 3542). Mērsa lătēbrōsīs crўpta patēt fŏvĕīs. *Prud.* (*Peri.* 3486).

Crўstallĭnus, ă, ŭm (*κρυσταλλῖνος*). *De cristal.* ‖ Crўstallĭna, ōrŭm. *n. pl. Vases de cristal.* Frāngĕrĕ dūm mĕtŭīs, frāngēs crўstallĭna : pĕrcānt. *M.* (XIV, 111. *Id.* I, 54, 6; IX, 60, 13). Grāndĭa tōlluntŭr crўstallĭna. *J.* (6, 155). SYN. Crўstallus.

Crўstallŭm, ī. *n. et* Crўstallŭs, ī. *f.* (*κρύσταλλος*). *Cristal.* Rārăquĕ lōngævīs nĭvĭbŭs crўstalla gĕlāri. *St.* EP. Ēlăa, Īnda ; gĕlĭda ; lĭquĭda, clāra, pūra, nītĭdă, lūcĕns, lūcĭdă, pĕrlūcĭda, splēndens, splēndĭda ; frăgĭlis. PPH. Lĭquĭdi mīrācŭla saxi. *Cl.* Mīca sĭlĕx, mīrusquĕ lăpĭs. *Id.* ‖ *Vase, coupe de cristal.* Quīs pōtĭus cўathōs, aut quis crўstallă tĕnĕnti. *M.* (X, 46, 5. *Id.* IX, 74, 5). Dūm crўstallă pŭĕr cōntingĕrĕ lūbrĭcă gaūdĕt. *Cl.* Crўstallūsquĕ tuās ōrnĕt aquōsa mănus. *Pp.* (IV, 3, 52). SYN. Crўstallĭna, ōrum. PHR. Vīdit pĕrspĭcŭō dēprēnsās mārmŏrĕ lўmphās. *Cl.* ‖ *qqf. Glace.* Rigētquĕ dūrā bārbă vĭnctă crўstallō (*Anthol.* II, p. 552).

Crўsus, ī. *m. Nom d'un chef gaulois.* Bŏlōrum ānte ălĭās Crўsō dūcĕ mōbĭlĭs ălă. *Sil.* (IV, 148. Alii aliter scrib.).

Ctēsiphōn, ōntis. *m.* (*Strab.* Κτησιφῶν). *Ville des Parthes, près de Babylone, residence des rois pendant l'hiver.* † Ctēsiphon. *La même.* Ārsăcĭās nōn quærō dŏmŭs, nĕc tēssĕrā cāstrīs Īn Ctēsĭphōntă dătūr. *Sid.* (*Pan.* 480). Bĭbŭlum cōmĭtĕ vĕnŭs Ctēsĭphontīs ăc Nĭphătis. *Id.* (*Epist.* IX, 13, 41). ‖ 2. *Ctésiphon, athénien qui proposa de décerner une couronne d'or à Démosthène.* Seū lūscum răpĕrētŭr in Philippŭm, Causārī seū Ctēsĭphōntis ārcŭārĕt. *Sid.* (*Pan.* 3213, prima

etiam male correpta). *Voy. le précéd.* ‖ Cētsĭtbō, ōnĭs. *Nom d'homme.* Dispĕrīī, Cētsĭtbōnem vīdī. ‖ fīlĭ m. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 1). Facĭlem, sōd Ctesphōnēm vīdēō : lætŭs ĕst. *Ib.* II, 2, 44.

Cŭbāns, tis. *Couché.* Īllē cŭbāns caudēt mūtātē sŏrte. *H.* SYN. Recŭbāns, recumbēns, resupīnus ‖ *Alité, malade.* Mātĕr āit puerī mēnsĕs jam quīnquĕ cŭbāntis. *H. Voy.* Æger. ‖ *Qui pend.* Prīva, cŭbantia, prīmā, sŭpīna ūnque ăt sīcŭla tĕrĕtis. *Lr.* (IV, 529). *Situé sur la pendante d'une colline.* Vāllēs ĕt Ūsticæ cŭbāntĭs Lævĭā pērsonūĕrē sāxā. *H.* SYN. Sŭpīnus.

† Cŭbĭclŭm, ī. *n. sync. pour* Cubiculum. (Sic quidam loc. apud *Mart.* X, 30, 17. Sed vulgaris forma servari potest. Alii leg. *cubili.*)

Cŭbĭcŭlŭm, ī. *n. Chambre à coucher.* Sānctāmque ūtĕrēm dērmĭentēm cŭbĭcŭlō. *Ph.* (III, 1, 30. *Ib.* 21). Līnquēndum ŭbi essĕt ōrtō mihī sōlĕ cubĭcŭlum. *Cat.* 65, 05. Adde *Pl. Amp.* II, 2, 176). SYN. Cŭbĭlĕ, thălămus.

Cŭbĭlĕ, is. *n. Lit.* Prora cŭbĭlĕ mihī, seū mihī pūppis ĕrit. *Pp.* (II, 26, 34. silvā domŭs fŭerāt. ĭbĭdŏ bĕrbā, cŭbĭlĭa frondēs. *O.* SYN. Lectus, tōrus, strātūm, *qqf.* thălămus. *Voy.* Lectus. ‖ *Lit nuptial.* Nēc victōrĭs hĕri tētĭgīt captīvă cŭbĭlĕ. *V.* Sōcĭassĕ cŭbĭllă mēcŭm. *O.* Patrĭūm tĕmĕrārĕ cŭbĭlĕ. *Id. Voy.* Conjugium. ‖ *Gîte, demeure.* Hīc ĕt lūcĭfŭgæ pŏsŭērĕ cŭbĭlĭa blāttæ. *V.* Rĭmōsă cŭbĭlĭă līmō Ūngĕ (apĭbus). *Id.* Dērēpīt ăd cŭbĭlĕ sētōsī sūis. *Ph.* SYN. Domŭs, sēdēs, lārēs. *Au fig.* Nām prĭūs ĭgnōtī quām dūrā cŭbĭllă fĕrrī Ērŭērent. *V. Fl.* Ad ōrtum sōlis ăb Hesperiō cŭbĭlĭ. *Hor.*

Cŭbĭtāl, ālis. *n. Coussin oreiller.* Pēnās ĭnsānæ mōrbī, Fascĭolās, cŭbĭtāl, focālĭa. *H. Voy.* Parvinus.

† Cŭbĭtissĭm. *Sur le coude.* Vŏlo, ŭt ōbvĕrtām cŭbĭtissĭm. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 45).

Cŭbĭtō, ās. *fréq. de* Cubo. (*Pl. Cure.* I, 1, 57.)

† Cŭbĭtŭrā, æ. *f. Action de se coucher.* (*Pl. frag.* apud *Non.* 5, 54.)

Cŭbĭtŭm, ī. *n. et mieux* Cŭbĭtŭs, ī. *m.* (κύβιτον). *Coude.* Fer sēse ăttŏllēns, cŭbĭtŭque ĭnnīxa lĕvātō. *V.* Lăncĕātus in cŭbĭtŭm ĭctō sē cŏnvĭva rĕpōsīt. *H.* Cŭbĭtīsquĕ trūdīt hĭnc ĕt ĭndĕ cŏnvīvās. *M.* (III, 82, 6... Cubĭtus, mensure. Quadrāntī cŭbĭtă ălĭtŭs. *Lucil.* rapud *Non.* 5, 68. Adde *Pl. Ind.* V, 2, 7... Māximă quæ surgĕbās fūrtīs superāntĭă ōmnēs Tĕr cēntūm cŭbĭtōs. *Alcim.* (IV, 240).

2. Cŭbĭtŭm. *supin de* Cubo. Aŭt, cŭbĭtūm pĕrgēns, sŏmnum cæpĕ trīstis ăniĭthi. *Ser. Sam.* (v. 329. Adde *Pl. Amp.* II, 2, 175).

† Cŭbĭtus, ūs. *n. L'action de se coucher.* Clām cŏnsuētūm cŭbĭtĭbŭs. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 71, Sic bene *cenat*, pro *cubitibus*, inire jubente. Ceterum *Cubitus* occurrit et apud *Caton.* et *Plin.*).

Cŭbō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Se coucher, être couché.* Pendēt, cŭbat in fŏrnĭce, nēc dēmĭtĕ sŭpīnus. *J.* (3, 280). Hīc fŭīt, hīc cŭbŭīt. *O.* Extrēma ĕt in spōndā cŭbĕt. *H.* SYN. Rĕcŭbō, rĕcumbō, jăcĕō, stĕrnŏr, quĭēscŏ, rĕquiēscŏ. PPH. Mĕ ou corpŭs stĕrnō. Mēmĭbra, corpŭs lĕctō pŏnō, dēpŏnō, rĕpŏnō, cŏmpŏnō. Lĕctō procumbō. Corpŏrĕ lĕctum prĕmō. Tĕrō membra lĕctō. PHR. Vīr ĕst lectŭlus, corpŭs lĕctō rĕcĭpĕrĕt. *Ph. Voy.* Lectus. ‖ *Reposer, en parlant des morts.* Ĕt sēnĭs ĭnchĭsŏ mōllĭtĕr ŏssă cŭbēnt. *O.* SYN. Jăcĕō, quĭēscŏ, rĕquiēscŏ. ‖ *Avoir commencé.* (*Catul.* 66, 8: *Pl. Trin.* II, 6, 61; *Suc.* IV, 9, 81; *Ter. Hec.* I, 2, 65.) ‖ *Être alité, malade.* Hīc cŭbat. Illĕ vălĕt. *O.* (*Id. A. Am.* 2, 349. *Voy.* Cubans. Ægroto. *Être à table. Voy.* Accumbo. ‖ *Demeurer sur un côteau.* Cŭbăt hīc ĭn cŏllĕ Quĭrīnī. Hīc ēxtrēmo in Āventīno. *H.* Tālīs Tĭbĕrīm lŭsĭt cŭbāt. ‖ *Se* prĭpĕ cŭbāns lŭstrīs. *Id.* (Mūnĭ de agrōs intĕgrāntĭ.) ‖ *Être calme.* Plānă sŭbūrbānī quă cŭbāt ūndă frĕtī. *M.* (V, 1, 4. SYN. Jăcĕō, stĭlnor. *Au part. pf.* Cŭbāvī (*Quintil.* 8, 2, Nam quīn sēpĕnās nŏctēs sējūnctă cŭbārīs. *Pp.* (II, 13, 25).

Cŭbŭs, ī. *m.* (κύβος). *Cube, solide carré en tous sens.* ‖ *Cube d'un nombre.* Quīnquĭēs ĭn quārtīs mĕdĭŭm cingātŭr ĭnānĕ, Āmphŏrā fĭt cŭbŭs, quām nē vĭcĭārĕ lŭbĕat. *Rem. Fan.* (*Pond.* 81). Ter-pārĭbŭs nŏvĭēs tērnīs cŏntĕxĕrĕ cŭbŭm. *Aus.* (*Idyl.*, 11, 5. *Ib.* 57. Alii leg. *Cerbus*). ‖ *Cubus. Le même.* Ĕt mŏdĭcum ē mȳrrhīs pĭnguĭbŭs ăddĕ cŭbum. *O.* (*Medic. Fac.* 88. Sed mire eo loco ibi variant, et interpretes).

† Cŭcŭbō, ās, ārĕ. *n. Crier comme le hibou.* Nŏctŭs lūcĭfugæ cŭcŭbat ĭn tĕnēbrīs (*Auct. Phil.* 41. Alii leg. *tutubat*).

Cŭcŭfās, ātis. *m. Nom d'un martyr.* Bārcĭnōn clārō Cŭcŭfātĕ frĕtă Sūrgĕt, ĕt Paŭlō spĕcĭōsă Nārbŏ. *Prud.* (*Peri.* 1072).

† Cŭcullă, æ. *f. Comme* Cucullus. Dōnūmquĕ tūnĭcæ, quă sŏdālem ōrnāvĕrāt, Gĕmĭnāt cŭcullæ mūnĕrĕ. *Paul. Nol.* (21, 289).

Cŭcullās, ātis. *m. Capuchon.* Tēmpŏrā Sānctōnĭō vēlās ădspĭcĭa cucullō. *J.* (8, 141). Nōn tĕ cŭcullĭs ăssĕrĕt cæpŭt tĕgĕrĕ. *M.* (XI, 99, 10. *Au fig. Enveloppe.* Vāl tūrĭs plĭcrĭsquĕ sĭs cŭcullĭs. *M.* (III, 2, 5).

† Cŭcŭlō, ās, ārĕ. *n. Crier comme le coucou.* Ĕt cŭcŭlī cŭcŭlānt, ĕt rauca cŭcŭlă frĭtīnant. *Auct. Philom.* 35).

Cŭcŭlus, ī. *m.* (κόκκυξ). *Coucou, oiseau.* ‖ *Au fig. Adultère.* Cūnō cæpĭtĕ tŭ cŭcŭlum ūtĕr ĕ lustris rapŭ. *Pl.* (*As.* V, 2, 84). At tĭbĭ cŭbă cŭcŭlus (*Ib.* V, 2, 75). *Terme injurieux.* Cŭ. sæpĕ vĭdĭtŭr Cēssissĕ, mănnă cărpĕntāns vŏcĕ cŭcŭlum. *H.* ‖ Adde *Pl. Trin.* II, 1, 18). ‖ † Cucŭlus. *Le même.* quĭd tŭ, tārdŭs hĭēns, cŭcŭlŭs, cŏnvĭtfă cāntās ? *Beda* (*Conjl. Ver. et Hiem.* 22. Adde *Auct. Phil.* supr. in *Cuculo*).

† Cŭcŭmă, æ. *f. Grand vase pour faire bouillir de l'eau.* Ēxstrūxĭt : cŭcŭmām fēcĭt ŏtăcĭlĭbus. *M.* (X, 19, 4. *Petr. Sat.* 136 : « Inclīnăta quadrāto pallĭo, *cucumam* ingentem foco apposuit. » Ĕt *ib.* 138 : « Prōmĕthĕus ĕrăs rĕvĭtă cucumæ, ĭnemque modo convalescentem restinguit. »)

Cŭcŭmĕr, ĕris. *m. Comme* Cucumis. (Cf. *Prise.* 6, 707; *Capr. de Verb. dub.* p. 2348.)

Cŭcŭmis, is *ou* ĕris. *m. Concombre.* Tōrtăsquĕ pĕr hĕrbām Crēscĕrĕt ĭn vēntrĕm cŭcŭmis. *V.* Cærŭlĕūs cŭcŭmis, tŭmĭdōquĕ cŭcŭrbĭtă vēntrĕ. *Pp.* (IV, 2, 43. Adde *Colum.* 10, 234). Ad ŏcȳmŭmrĕ, cŭcŭmĕrēsvĕ hŭmī fūsōs (*Anthol.* II, p. 524). EP. Tōrtŭs, cærŭlĕŭs, flāvŭs.

Cumbŏlĭō, ās. *f. Courge.* Ĕt tŭrĭdī cŭcŭmis, frăctīquĕ cŭcŭrbĭtă cūltu. *Colum.* (10, 254). Et grandem lītum dēmissæ cucurbita vīmen. (*Mart.* 77). EP. Vīrĭdis, tŭrgĭda, tŭmĭda. *Voy. le préced.* ‖ *Vase pour faire des cucurbites.* Jămque sŭum cæpŭt hoc vēntrōsa cucurbita quærit. *J.* (14, 57). SYN. Cŭcŭrbĭtŭlă.

† Cŭcurrĭō *ou* cŭcurrĭŏ, īs, īrĕ. *n.* (*Crier comme le coq. Cucurire gallus, Auct. Phil.* 25).

Cŭcŭrrī. *parf. de* Curro.

† Cūcūrrū. (Vox incertæ significationis, ab *Afranio* usurpata, auctore *Charis.* 2, 214.)

† Cūcŭs. *Comme* Cuculus. (*Isid. Or.* 12, 7. Verbo usus est *Pl. Pers.* II, 1, 6, ubi tamen alii leg. *cuculus.*)

1. Cūdŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Battre, frapper, forger.* Aŭt ăllŭs Lȳsĭppō cūdĕrĕt ærā Fōrtĭs Alexandrī vultūm sīmīlantīā. *H.* (Alii leg. *duceret.* Cf. *Bentl.*) Tăcĕ sīs, făbĕr, quī cūdĕrĕ sōlĕs plūmbĕōs Nūmmōs. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 11. Adde *Lucret.* I, 1043). SYN. Excūdŏ, prōcūdŏ. *Voy.* Procudo. ‖ *Au fig.* Ārgentūm cūdō, quōd tĭbī dĕm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 19). Ăt ēnĭm ĭstæc ĭn mē cūdĕtŭr fābā. *Id.* (*Eun.* II, 3, 89). ‖ *Forger, faire apprêter.* Quās tū mī tĕnĕbrās cūdīs? *Pl.* (*Epid.* III, 4, 40). ‖ †. *Au parf. qqf.* Cūsī (*Prisc.* 10, 889).

2. Cūdŏ, ōnĭs. *m.* (κοῦδων). *Casque en peau de bête.* Căpĭtī cūdōnĕ fĕrīnō Săt caŭtūm. *Sil.* Cūdōnĕ cōmāntēs Dīsjēcit crīnēs. *Id.*

Cŭī, *et mieux* Cuī. *monos.* (*arch.* Quoī). *dat. de* Qui. Sĕd nōrūnt cŭī sērvīānt lĕōnēs. *M.* (I, 105, 22. Sic et XI, 73, 2; XII, 49, 3). Fābŭlæ fingunt, cŭī lūnā sōmnōs Cōntĭnŭārīt. *Aus.* (*Ephem.* 1, 15). Quīs nūnc dīlĭgĭtur, nīsĭ cōnscĭŭs ĕt cŭī fĕrvēns Æstŭāt ōccultīs ănĭmŭs? *J.* (3, 49). Cuī pătĕr ĭntactām dēdĕrāt, prōprĭīsquĕ jŭgārāt. *V.* Cuī tū lăctĕ făvōs ĕt mĭtī dīlŭĕ băcchō. *Id.* Măntĭcă cuī lūmbōs ōnĕre ūlcĕrĕt. *H.* Cuī lūx prīmā sācrī mūnĕrĭs ĭstā fŭīt. *M.* (*Spect.* 24, 4). ‖ † *qqf.* Cūī. Ipsă cŭī gĕnĭtrīx nōn nīsĭ vīrgō placĕt. *Fort.* (III, 310). Īllĕ cŭī tērnīs Căpĭtōlĭă cēlsă trĭumphīs Spōntĕ dĕŭm pătŭĕrĕ, cŭī frĕtă nūllă rĕpēstōs. *Albinus* (apud *Prisc.* 7, 741). ‖ † Cuī (*très vicieux*). Sānguĭnĕ pāstă cuī cēdĭt ăvīs. *Prud.* (*Cath.* 424).

Cŭĭcūnquĕ, *et mieux* Cuĭcūnquĕ. *dat. de* Quicunque. Mittăt, ĕt dōnĕt cŭĭcūnquĕ tĕrrā. *Sen.* (*Troad.* 855. Sic et *T. Maur. Met.* 256). Cōnscĭă mēns ŭt cuĭcūnque ĕst, ĭtă cōncĭpĭt ĭntrā. *O.* (*Fast.* II, 3. Adde *Hor. Epist.* I, 18, 31).

Cuilĭbĕt. *dat. de* Quilibet. Īdōnĕŭs ārtī Cuilĭbĕt. *H.*

Cuĭquăm. *dat. de* Quisquam. Scīs, Prōtĕū, scīs ĭpsĕ, nĕque ĕst tĕ fallĕrĕ cuĭquăm. *V.* (Sic et *Tib.* I, 2, 55).

Cŭĭquĕ, *et mieux* Cuĭquĕ. *dat. de* Quisque. Īmŭs ăd ōccultūm : prōprĭūs gēntī cŭĭquĕ ĕst mōs. *Prud.* (*Sym.* 895. Adde *T. Maur. Litt.* 99). Rēddĕrĕ pērsōnæ scīt cōnvĕnĭēntĭă cuĭquĕ. *H.*

Cuĭvīs. *dat. de* Quivis. Nōn cuĭvīs hŏmĭnī cōnlĭngīt ădīrĕ Cŏrīnthŭm. *H.*

Cūjās, ātĭs, *ou* Cujātĭs, ĭs (*arch.* Quoias *ou* Quojas). *De quel pays?* Quī, nĕquĕ cūjātĭs ĕssĕt, ūnquăm pōtŭīmŭs Multī rogĭtāntēs scīrĕ. *Att.* (apud *Non.* 5, 19). Quīd ĕŭm nūnc quærīs, aŭt cujātĭs? Ēlŏquār. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 37). Rōgānt cujātĭs sīt, quīd ĕī nōmĕn sĭēt. *Id.* (*Men.* II, 3, 66. *Id. Pœn.* V, 2, 33. Casum rectum *Cujatis* agnoscit *Prisc.* 12, 950).

1. Cūjŭs. *gén. de* Qui *et* Quis (*arch.* Quoius *ou* Quojus). Cūjŭs ĕbŭr nĭtĭdŭm fāstĭgĭă summă tĕgēbāt. *O.* ‖ † *Chez les vieux poètes, ce mot est presque toujours monosyllabe.* Quoĭŭs ĭpsĕ prīncĕps jurisjūrāndī fŭīt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Off.* 3). Quoĭus măxŭmē tĕ fĭĕrī pārtĭcĭpĕm cŭpĭs. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 19). *Voy.* Cujusmodi.

2. Cūjŭs, ă, ŭm (*arch.* Quoius). *De qui, à qui appartenant?* Dīc mĭhī, Dāmœtā, cūjŭm pĕcŭs? ān Mĕlĭbœī? *V.* Cēdŏ, cūjŭm pŭĕrum hīc ăpŏsŭīstī. *Ter.* (*And.* IV, 4, 24. *Id. Eun.* II, 3, 29). Nēsciŏ cūjă vōx ăd aŭrēs mī ădvŏlāvīt. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 25).

Cūjŭsmŏdī. *De quel genre, de quelle sorte?* Fīāt pĕrīclŭm, sī placĕt, cūjŭsmŏdī Ēdāt quĕrēlān quādrŭpĕs, lĭngua ērŭtā. *Prud.* (*Peri.* 3183). Sīsnĕ, nēcne, ŭt ĕsse ōpōrtĕt, bŏnŭ' mălŭs cūjŭsmŏdī. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 16). ‖ † Quoiusmŏdī. *arch.* Aīn' tu ædēs? Ædēs ĭnquām : sĕd scīn' quoiusmŏdī. *Pl.* (*Most.* III, 1, 110). *Voy.* Cujus 1.

† Cujŭsnăm, ănăm, ŭmnăm. *De qui?* Cūjănām vōx prŏpĕ mĕ sŏnăt? *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 55).

Cūjŭsquĕmŏdī. *De toute sorte.* Ēt cūjŭsquĕmŏdī fōrmārŭm vērtĕrĕ ĭn ōrā. *Lr.* (IV, 135).

Cūlcĭtă, æ. *f. Matelas, coussin.* Tĕrtŭă nĕ văcŭō cēssārĕt cūlcĭtă lĕctō. *J.* (5, 17). Fraŭdātă tūmĕāt făcĭlīs tĭbī cūlcĭtă plūmā. *M.* (XIV, 162. *Id.* V, 63, 5; *Pl. Cas.* II, 4, 28). SYN. Cūlcĭtŭla, cūlcĭtēlla. EP. Plūmĕă, mōllis.

Cūlcĭtēlla, æ. *f. dimin. de* Culcita. (*Pl. Most.* IV, 2, 13.)

? Cūlcĭtra, *Comme* Culcita.

Cūlcĭtŭla, æ. *f. dimin. de* Culcita. Cūlcĭtŭlæ ăccēdūnt prīvæ cēntŏnĭbŭ' bīnīs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 152. Cf. *Diom.* 1, 313).

? Cūlēst. *pour* Qualis est. (*Pl. Amp.* I, 3, 39, auctore *Non.* 3, 56. *Gloss. Placidi* : « *Culere*, quare; unde etiam *Cur.* » Sed recte aliquis conjecit, *Cuire*, i. e. *cui rei*).

Cūlĕŭs *ou* Cullĕŭs, ī. *m.* (κουλεύς). *Sac de cuir.* Sī mĭhī nōn jam hŭc ōlĕum dēpōrtātŭr cūlĕīs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 78). SYN. Săccŭs, ūtĕr. ‖ *On y renfermait les parricides, avec un coq, un singe et un serpent, avant de les jeter à la mer.* Sīmĭă, nĕc sērpĕns ūnŭs, nĕc cūlĕŭs ūnŭs. *J.* (8, 215). Tę ĭpsăm cūlĕo ĕgŏ crās făcĭam ŭt dēpōrtĕre ĭn pĕrgŭlăm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 79). Sĕd cōmplĭcātūm spārtĕŭs Claŭdāt cădāvĕr cūlĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 1696. Libri passim habent quoque *Culleus*, et sic scribere jubent *Glossæ Placidi*). PHR. Cŏrĭo ĭnvīsĕs pērgŭlăm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 96). ‖ *Grande mesure de liquides, contenant* 20 *amphores.* Bīs dēcĭēs quĕm cōnfĭcĭt ămphŏră, nōstrīs Cūlĕŭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 86).

Cūlĕx, ĭcĭs. *m.* (*et arch. f.*) *Moucheron.* Mălī cūlĭcēs rānæquĕ pălūstrēs Āvĕrtūnt sōmnōs. *H.* Cŏrpŏrĕ quæ ĭn nōstrŏ cūlĭcēs, ĕt cētĕrā pōnūnt. *Lr.* (III, 391. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 14. Plerique apud *eumd. Cas.* II, 3, 22, leg. *cana culex*). *Voy.* Musca. ‖ *Virgile avait fait un petit poème intitulé* Culex. Quī mŏdŏ vīx Cūlĭcēm flĕvĕrāt ōrĕ rŭdī. *M.* (VIII, 56, 20). Ānte ānnōs Cūlĭcīs Mārōnĭānī. *St.* Hīc Cūlĭcīs tĕnŭī prōlūsĭt fūnĕrā vērsū (*Anthol.* I, p. 367. Vide poematio quod sub *Virgilii* nomine circumfertur).

Cūlĭcēllŭs, ī. *m. dimin. de* Culex. ‖ *Au fig.* Cūlĭcēllŭs ămāsĭŏ Tūllæ. *Sept. Sev.* (apud *Diomed.* 3, 513).

Cūlĭnă, æ. *f. Cuisine.* Căptūm tĕ nĭdōrĕ sŭæ pŭtăt illĕ cūlĭnæ. *J.* (5, 162). Nām văgă pĕr vĕtĕrēm dīlāpsō flāmmă cūlĭnām Vūlcānō. *H.* EP. Laută, ūnctă, crāssă, pīnguis; sōrdĭdă, ātră, nĭgră, fūmōsă.

Cūllĕŭs. *Voy.* Culeus.

Culmĕn, ĭnĭs. *n. Faite, comble, sommet, bout.* Ārdŭă tūrrĭgĕræ sūrgēnt ĭn culmĭnă rīpæ. *Cl.* Mērsæ cūlmĭnă vīllæ. *O.* Tĕrtĭă rēs, dūræ cūlmĭnă lānæ făbæ. *Id.* (*Fast.* IV, 734. De *Hilo* agitur.

Male quidam inde contendunt *culmen* esse pro *culmo*). SYN. Căcūmĕn, ăpĕx, fāstĭgĭŭm. || *Toit.* Paŭpĕrĭs ĕt tŭgŭrī cōngēstŭm cēspĭtĕ culmĕn. *V.* Sōlăquĕ cŭlmĭnĭbŭs frāgĭlī cārmĭnĕ bŭbō. *Id. Voy.* Tectum. || *Au fig.* Rŭĭt ălto ā cŭlmĭnĕ Trōjă. *V.* Quāmvis sŭmmō dĕ cŭlmĭnĕ lāpsŭs. *L.* Rēgālĕ cŭlmĕn. *Cl.* SYN. Căcūmĕn, fāstĭgĭŭm, ăpĕx. *Voy.* Fastigium.

† Cŭlmĭnō, ās, ārĕ. *Mettre en comble, servir de comble, surmonter.* Nūnc ĭgĭtŭr, ălmă quæ sĕnātŭm lūmĭnă Dĕŭm vĕrĕndō cŭlmĭnātĭs lūmĭnĕ. *Capel.* (IX, p. 309).

Cŭlmōsŭs, ă, ŭm. *Qui naît en forme de chaume.* Cŭlmōsōs vĭrĭdī crŭōrĕ frātrēs. *Sid.* (*Pan.* 1958, de Spartis).

Cŭlmŭs, ī. *m. Tuyau de blé, chaume, paille.* Rōmŭlēōquĕ rēcēns hŏrrēbăt rēgĭă cŭlmō. *V.* Nĕ grăvĭdīs prōcŭmbăt cŭlmŭs ărīstīs. Frăgĭlī jām strĭngĕrĕt hŏrrĕă cŭlmō. *Id.* Sī cŭlmōs Tītān ĭncălfăcĭt ŭdōs. *O.* SYN. Ăvēnă, călămŭs, stĭpŭlă, pălĕă. EP. Cĕrĕālĭs, trĭtĭcĕŭs; fĕrāx, fēcundŭs; tĕnĕr, lactēns, lēvĭs, tĕnŭĭs, frăgĭlĭs, ēxĭlĭs, ĭnānĭs, vŏlāns, flāvŭs, flăvēns. PPH. Pălĕæ cŭlmī. Stĭpŭlæ sĕgĕs. || *qqf. Tige de fleur.* Quālĭă pālĭentēs dēclĭnānt lĭlĭă cŭlmōs. *St.* (*Silv.* III, 3, 128). *Voy.* Caulis.

Cŭlpă, æ. *f. Faute.* Pœnă pŏtĕst dēmī; cŭlpă pĕrēnnis ĕrīt. *O.* Huīc ūnī fōrsăn pŏtŭī sŭccŭmbĕrĕ cŭlpæ. *V.* Hŏc prætĕxīt nōmĭnĕ cŭlpæm. *Id.* Tăcĭtă sūdānt præcōrdĭă cŭlpă. *J.* (1, 167). SYN. Dēlĭctum, nŏxă, pĕccātŭm, ădmĭssŭm, cōmmĭssŭm, ĕrrātŭm, ĕrrŏr, crīmĕn, scĕlŭs, flāgĭtĭum, plăcŭlŭm, mălŭm, vĭtĭŭm. EP. Lātēns, ŏccŭltă; grăvĭs; lēvĭs, ĭgnōscendă; turpĭs, fœdă. PPH. Crīmĭnă cŭlpæ. Ădmĭssă cŭlpă, pĕccātă. Aŭsă nĕfandă. *Voy.* Scelus, Pecco. || *Partie gâtée.* Cōntĭnŭō fĕrrō cŭlpăm cōmpescĕ. *V.* SYN. Vĭtĭŭm, lăbēs, mălŭm.

Cŭlpandŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit blâmer, blâmable.* Nĕc lēvĭtās cŭlpandă mĕa ĕst. *O.* Plĕtās cŭlpandă. *V. Fl. Voy.* Nocens.

Cŭlpatŭs, ă, ŭm. *Accablé, blâmé.* Cŭlpātŭm nūllă corpŭs ĕgĕrĕt ŏpĕ. *O.* Cŭlpātŭsvĕ Pārĭs. *V.*

† Cŭlpĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Culpo. Haŭd mĕtŭō nĕ jūsjurāndūm quisquām nōstrūm cŭlpĭtĕt. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 19).

Cŭlpō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Blâmer, accuser.* Cŭlpātŭr ăb hīs, laŭdātŭr ăb illīs. *H.* Vīr bŏnŭs ĕt prūdēns vĕrsŭs rĕprĕhendĕt ĭnĕrtēs, Cŭlpăbĭt dūros. Ārbŏrĕ nūnc ăquās Cŭlpāntĕ, *Id.* Făclēmquĕ dĕă cŭlpāvīt. *O.* (Adde *Mart.* IX, 60, 12). SYN. Ăccūsō, ĭncūsō, ĭnsīmŭlō, ărgŭō, rĕdărgŭō, rĕprĕhendō, crīmĭnŏr, objurgō, cărpō, incrĕpō, dămnō, ĭmprŏbō, vĭtŭpĕrō, quĕrŏr.

Cŭltă, ōrŭm. *n. pl. Terres labourées.* Ūrentēs cŭltă cāpēllas. *V. Voy.* Ager.

Cŭltēllŭs, ī. *m. dimin. de* Culter. Cŭltēllō prŏpĭŏs pūrgantēm lēnĭtĕr ŭnguēs. *H.* Quīn ĭpsă mānŭbrĭă cultēllōrŭm Ōssĕă. *J.* (11, 133. *Id.* 5, 123).

Cŭltĕr, trī, *m. Couteau de cuisine, de chasse, de sacrificateur, etc.* Tāngēnsvĕ sălsă victĭmăm cŭltĕr mŏlă. *Sen.* (*Thyest.* 688). Călĭdō tĭnctŭrŭs sāngŭĭnĕ cŭltrōs. *O.* Ĕt mē sŭb cŭltrō lĭnquĭt. *H.* Īmă Tŏlētānō præcĭngŭnt ĭllă cŭltrō *Grat.* (*Cyn.* 341: Hoc sensu *Mart.* IV, 35, 4). SYN. Cultellŭs, fĕrrŭm. PPH. Cŭltri mucrō. *J.*

Cŭltŏr, ōrĭs. *m. Qui cultive.* Cŭltōrĕm pauŭpĕrĭs ăgrī ĭmmŏlĕt (nempe bovem). *O.* Cultŏr ŏdōrātæ dīvēs Ărăbs sēgĕtĭs. *Tib.* (IV, 2, 18). || *Cultivateur, laboureur.* Ĕt lātōs vāstānt cŭltōrĭbŭs ăgrōs. *V. Voy.* Agricola. || *Au fig.* Jūrĭs ĕt æquārūm cŭltŏr sānctissĭmĕ lēgūm. *M.* (X, 37, 1). Īllĕ tŭæ nōtŭs cŭltŏr ămīcĭtiæ. *Id.* (IX, 85, 4). Cŭltŏr ĕnīm jŭvĕnŭm. *Pers.* (5, 63). || *Qui habite.* Nēptūne, ĕt cŭltōr nĕmŏrūm, cuī pīnguĭă Cēæ. *V.* Vēnĭt ăb Ōrphēō cŭltŏr Rhŏdŏpēĭŭs Hæmō. *M.* (*Spect.* 3, 3). Cœlī cŭltŏr ădvĕnĭt. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 13). *Voy.* Incola. || *Qui rend un culte.* Pārcŭs dĕōrūm cŭltŏr ĕt ĭnfrĕquēns. *H.* Nūmĭnă cŭltōrī pērnĭcĭōsă sŭō. *O.* || *Eccl. Les Fidèles.* Cŭltōrēs jŭstīs ārmātī lēgĭbŭs ōrēnt. *Juvc.* (II, 290. *Ib.* 292).

Cŭltrix, īcĭs, *f. Qui cultive, ou habite.* Nĕmŏrūm cŭltrīx Lātōnĭă vīrgŏ. *V.* Cŭltrīxquĕ fŏcī sēcūrā pătēllă ĕst. *Pers.* (3, 26). Ūnīgĕnāmquĕ sīmŭl cŭltrīcēm mōntĭbŭs Īdæ. *Cat.* (64, 299).

Cŭltūră, æ. *f. Culture.* Nōn ūlla ĕst ŏlĕis cŭltūră. *V.* SYN. Cultŭs. EP. Dīffĭcĭlĭs, vĭgĭl, lŏngă, sēdŭlă, āssĭdŭă, ūtĭlĭs, fēcundă; ingrātă. PHR. Nēc pēlūsĭăcæ cūræm āspĕrnābĕrĕ lentis. *V.* || *Au fig.* Sī mŏdō cŭltūræ pătĭēntĕm cōmmŏdĕt aūrĕm. *H.* || *Fréquentation.* Dūlcĭs ĭnĕxpertĭs cŭltūră pŏtentĭs ămīcī. *H.* SYN. Cōmmercĭum.

Cŭltŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Colo. *Cultivé.* Nēc tĕnŭĕs cȳtĭsī, cŭltăquĕ pīnŭs ābĕst. *O.* || *Orné, paré.* Ebŏre ĕt tĕstŭdĭnĕ cultŏs Trēs hăbŭīt thălāmōs. *O.* SYN. Excŭltŭs, pĕrcŭltŭs, ōrnātŭs, cōncīnnŭs. || *Honoré.* Vīrgĭnĕĭs dĕă cŭltă mĭnīstrīs. *O.* SYN. Hŏnōrātŭs, săcĕr. || *comp. et sup.* Ērŭbŭī dŏmĭnō cŭltĭŏr ēssĕ mĕō. *O.* Hōrtŭs hŏnōrātĭs sŭbĕrāt cŭltĭssĭmŭs hērbĭs. *Id.*

Cŭltŭs, ūs. *m. Culture, manière de cultiver.* Hāctĕnŭs ārvōrŭm cŭltŭs ĕt sīdĕră cœlī. *V.* Pātrĭos cŭltūsquĕ hăbĭtūsquĕ locōrŭm. *Id.* SYN. Cŭltūră. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Art d'élever, éducation.* Rēctĭquĕ cŭltŭs cŏrpŏră rŏbōrant. *H.* Quīs cŭltŭs hăbēndō sĭt pĕcōrī. *V.* Cŭltŭs primī cuī crēdĭtŭs ævī. *V. Fl.* SYN. Disciplīnă. || *Manière de vivre, mœurs.* Gēns dūra ătquĕ ăspĕră cŭltū. *V.* || *En bonne part: Mœurs policées, civilisation.* Quēis nēquĕ mōs, nĕquĕ cŭltŭs ĕrăt. *V.* || *Accoutrement.* Īgnōtī nŏvă fōrmă vīrī mīscĕrāndăquĕ cŭltū. *V.* Ĕt mundō cōrpŏrī cultū. *Lr.* (IV, 1274). Dissĭmŭlāt cŭltū nātūm. *O.* SYN. Hăbĭtŭs. || *Ordint. Parure, ornement.* Sī Tȳrĭōs sūmpsī cŭltūs. *M.* (XI, 40, 11). Cŭltŭbus Ălcĭdēn ĭnstrŭīt ĭlla sŭīs. *O.* Ăccĭpĕ rēgālēs cŭltūs. *Cl. Voy.* Ornatus. || *Appareil, luxe.* Lætō cōnvīvĭă cŭltū. *V. Fl.* SYN. Pārātŭs, lūxŭs. || *Culte, honneur.* Īllĕ mĕī cŭltūs ūnīcus aūctŏr ābĕst. *O.* SYN. Hŏnŏr ou hŏnōs. *Voy.* Adoro. || † *Habitation, faculté d'habiter.* Ūsus, frŭctŭs, victŭs, cultŭs jām mĭhi bārūmce ædĭŭm. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 3).

Cŭlŭllŭs, ī. *m. Sorte de coupe.* Dīcuntŭr mūltīs ūrgērĕ cŭlŭllīs. *H.* (*A. P.* 434. *Id. Od.* I, 31, 11).

Cŭm. *prép. Avec.* Rēmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* Cūm quō mōrāntēm sæpĕ dĭēm mĕrō Frēgī. *H.* Qūm Baŭcĭdĕ paŭcă lŏcŭtŭs. *O.* SYN. *qqf.* Sīmŭl. PPH. Ūnā cŭm. Nōn sīnĕ. || *Avec, contre.* Ūnā cūm gentĕ tōt annōs Bēllă gĕrō. *V.* Aŭt tēcūm mălĭt contendĕrĕ bellō. *Id.* SYN. Cōntrā, ădvĕrsŭs. || † *arch. Au lieu du datif, ou de l'accus. sans préposit.* Sī fĭdem sĕrvās mēcūm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 49). Scin' quĭd tēcum ōrō, sĕnex? *Id.* (*Rud.* III, 4, 68. *Id. Bac.* III, 3, 90). Tēcum hăbētō. *Id.* (*Rud.* V, 1, 60). || *Par pléonasme poétique.* Tuque, ō Tĭbrī, tŭō, gĕnĭtŏr, cūm flūmĭnĕ sāncto Accĭpĭte Æneān. *V.*

Prīmō cūm lūmĭnĕ sōlĭs. *Id.* Effŭndĭt vōcĕs prŏprĭō cūm pĕctŏrĕ sānctō. *Enn.* (apud *Serv.* ad *G.* II, 423). Hĭnc ăpĭcēm răpăx Fortūnă cūm strīdŏre ăcūtō Sūstŭlĭt. *H.*

Cūm. *conj. Voy.* Quum.

Cūmbă. *Voy.* Cymba.

Cūmæ, ārŭm. *f. pl. et* **Cūmē** *ou* **Cȳmē, ēs.** *f.* (Κύμη). *Cumes, ville d'Italie, célèbre par sa Sibylle.* Ēt tāndem Eŭbŏĭcīs Cūmārum ăllăbĭtŭr ōrīs. *V.* Quæ părīŭnt vĕtĕrēs cæpōsō lĭttŏrĕ Cūmæ. *Col.* (10, 130). Aŭsŏnĭī prīdĕm lārīs hōspĭtă Cȳmē. *St.* Ăt grăvĭdă ārcānīs Cȳmēs ānŭs. *Sil.*

Cūmæŭs *ou* **Cȳmæŭs,** *et* **Cūmānŭs, ă, ŭm.** (Κυμαῖος). *De Cumes.* Hūc ŭbĭ dēlātŭs Cūmæum ăccēssĕrīs ŭrbĕm. *V.* Ētsī Cūmææ sæcŭlă vātīs ăgĕt. *Pp.* (II, 2, 68. Adde *Ov. Pont.* II, 8, 41). Dīrăquĕ pĕr pōpŭlūm Cūmānæ cārmĭnă vălīs. *L.* (*Id.* V, 183; VIII, 824). ‖ *On fabriquait à Cumes une sorte de poterie estimée, en terre rouge comme les vases dits étrusques.* Fictăquĕ Cūmānă lŭbrĭcă tĕrră rŏtă. *Tib.* (II, 5, 48). Hānc tĭbĭ Cūmānō rŭbĭcundām pūlvĕrĕ tēstām, Mūnĭcĭpēm mīsīt căstă Sĭbўllă sŭām. *M.* (XIV, 114. *Cf. Varr.* apud *Non.* 2, 597).

Cūmătĭlĭs. *Voy.* Cymatilis.

Cūmĕră, æ. *f. Grand panier d'osier ou vase de terre pour conserver le blé.* Cūr tŭă plūs cūmĕrīs lāudēs grānărĭă nōstrīs? *H.* (*Id. Epist.* I, 7, 28. *Cf. Fest.* in *Cumerum*).

† **Cūmēs.** *arch. pour* Comes. (*Cf. Prisc.* 1, 554. Et sic quidam leg. apud *Lucret.* III, 401.)

Cūmĭnŭm, ī. *n.* (κύμινον). *Cumin, plante.* Pāllĕntīs grānă cūmīnī. *Pers.* (5, 55). Bĭbĕrēnt ēxsānguĕ cūmīnŭm. *H.* Māndēns pāllĕntīs grānă cūmīnī. *Ser. Sam.* (*vs.* 222. Adde *Colum.* 10, 246).

Cūmmăxĭmē *ou* Quūm măxĭmē. *Plus que jamais.* (*Ter. Heaut.* IV, 5, 40; *Hec.* I, 2, 40.)

Cūmmĭ, Cōmmĭ *ou* **Gūmmĭ.** *n. indéclin.;* **Cūmmĭ, ĭs.** *n. et* **Cūmmis, ĭs.** *f.* (κόμμι). *Gomme.* Ălpĭnăquĕ cūmmis. *Helv. Cin.* (apud *Non.* 3, 78. *Cf. Charis.* 1, 116).

Cūmprīmis *ou* **Cūm prīmis.** *Avant tout.* Ārĕă cūmprimis ingĕntī æquāndă cўlĭndrō. *V.* Ērādĭcārĕ cĕrtum ĕst cūmprimis pătrĕm. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 15. *Gloss. Placidi :* « *Cumprimis*, inprimis. »)

Voy. Primum.

Cūmquĕ. *Voy.* Cunque.

† **Cūmŭlātĭm.** *Par monceaux.* Ămbēsīs dăpĭbŭs cūmŭlātim āggĕstă rĕdūndānt Pērcŭlă. *Prudent.* (*Apoth.* 785. *Ib.* 805). SYN. Ăcĕrvātim.

† **Cūmŭlātĭō, ōnis.** *f. Action d'entasser, de remplir.* Aŭt făcĭlīs lăpăthī cūmŭlātĭō vŭlnĕră pūrgăt. *Ser. Sam.* (*vs.* 1093).

Cūmŭlātŭs, ă, ŭm. *Entassé, amoncelé.* Ātque ārmă sĭmŭl cūmŭlātă sŭpērstāns. *St.* Cūmŭlātă fĕrcŭlă. *Id.* ‖ *Plein, rempli.* Cūmŭlātīs flŏrĕ cănīstrīs. *O. Voy.* Plenus. ‖ † *arch. avec le gén.* Scĕlĕrūm cūmŭlātissŭmŭs. *Pl.* (*Aul.* V, 1, 16. Adde *Cæcil.* apud *Non.* 2, 455).

Cūmŭlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Accumuler, amonceler.* Ēxănīmēs circŭm cūmŭlāntŭr ăcĕrvī. *St.* Nĕvĕ Thўēstæīs cūmŭlēmŭs vīscĕră mēnsīs. *O.* SYN. Āccūmŭlō, strŭō, āggĕrō, ăcĕrvō, etc. *Voy.* Aggero, as. ‖ *Combler, remplir.* Fōrs ĕt vŏta făcĭt, cūmŭlātque ăltārĭă dōnīs. *V.* Cūmŭlānt ōnĕrātīs lānĭcĭbŭs ārās. Ācēstēn Mūnĕrĭbŭs cūmŭlāt māgnīs. SYN. Āccūmŭlō, ōnĕrō, aŭgĕō. ‖ *Compléter, mettre le comble.* Sĕd cūmŭlēnt lĭbrās hordĕa nūdă dŭās. *O.* SYN. Implĕō. ‖ *Au fig. Mettre le comble.* Hōspĭtĭŭm lēctō cūmŭlāssĕ jŭgālī. *O.* Gaŭdĭă prædmissī cūmŭlānt ĭnōpīnă dŏlōrēs. *Cl.* Nūnc ădēst ōccāsĭō Bĕnĕfăctă cūmŭlārĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 63). SYN. Implĕō, pĕrfĭcĭō, ăūsōlvō.

Cūmŭlŭs, ī. *m. Amas, monceau.* Īnsĕquĭtŭr, cūmŭlōquĕ rŭīt mălĕ pīnguīs ārēnæ. *V.* Īnsĕquĭtŭr cūmŭlō prærŭptŭs ăquæ mōns. *Id.* Cūmŭlōsquĕ ĭmmānīs ăquārŭm. *O.* Aŭrī cūmŭlōs. *Cl.* SYN. Āggĕr, ăcĕrvŭs, cōngĕrĭēs, strŭēs, cōpĭă, vīs. EP. Grāndis, ingĕns, măgnŭs. ‖ *Au fig. Comble.* Ēt ădhūc Pērfĭdĭæ cūmŭlūm, fălsīs pērjūrĭă vērbĭs. *O.* Ūltĭmŭs aŭtĕm Ærūmnæ cūmŭlŭs. *J.* (3, 209). Ēt laŭdum cūmŭlō bĕātŭs ămnī. *St.* Invĭdæ cūmŭlŭs. *Cl.* Mălōrūm cūmŭlŭs. *Sen.* (*Hip.* 1119).

Cūnābŭlă, ōrŭm. *n. pl. Berceau.* Īpsă tĭbī pūlchrōs fundēnt cūnābŭlă flōrēs. *V.* SYN. Cunæ. *Voy. ce mot.* ‖ *Lieu où l'on est né.* Īdæŭm Sīmŏēntă, Jŏvĭs cūnābŭlă pārvi. *Pp.* (III, 1, 27). ‖ *En parlant des animaux.* Sēse ĭn cūnābŭlă cōndĭent (apes). *V.* ‖ *Au fig.* Mōns Īdæŭs ŭbi, ēt gēntĭŭs cūnābŭlă nostræ. *V.* (Sic et *V. Fl.* V, 418). Ūsque ă cūnābŭlīs. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 48). *Voy. le suiv.*

Cūnæ, ārŭm. *f. pl. Berceau.* Ēt tĕnĕr ĭn cūnīs fīlĭŭs ægĕr ĕrăt. *O.* Cūnārŭm fūĕrās mōtōr, Charĭdēmĕ, mĕārŭm. *M.* (XI, 40, 1). SYN. Cūnābŭlă, ĭncūnābŭlă. EP. Primæ, pŭĕrīlēs, tĕnĕræ, mollēs, cāræ, dŭlcēs, plăcĭdæ, quiētæ. ‖ *Nid.* Sŭb trăbĭbŭs cūnās tĕctāquĕ pārvă făcīt (hirundo). *O. Voy.* Nidus. ‖ *Au fig. Berceau, enfance.* Fūrtim ĭHŭm prīmīs ĭnō mātĕrtĕră cūnīs Ēdŭcăt. *O.* (Adde *Prop.* II, 10, 43). Cūnārŭm lăbŏr ĕst ānguĕs sŭpĕrārĕ mĕārŭm. *Id. Voy.* Infantia.

† **Cūnctāmĕn, ĭnis.** *n. Retard, lenteur.* Āc tārdō cōhĭbĕt cūnctāmĭnă lāpsū. *Avien.* (*Arat.* 135). Pavĭdæ cūnctāmĭnĕ mēntīs. *Paul. Nol.* (24, 416). *Voy.* Mora.

Cūnctāns, ĭs. *Qui tarde ou diffère.* Rēgĭnām thălāmō cūnctāntem ăd līmĭnă prīmī Pœnōrum ēxspĕctānt. *V.* Avĭdūsquĕ rĕfrāngĭt Cūnctāntēm. *Id.* SYN. Mōrāns, lēntŭs, sēgnĭs.

Cūnctānter. *En tardant, lentement.* Cūnctānterque ĕădĕm pigrēque ăccēptă rĕmīttit. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 411).

Cūnctātĭō, ōnis. *f. Délai, retard.* Nūlla ūnquām dē mōrte hŏmĭnis cūnctātĭō lōnga ĕst. *J.* (6, 221). Ād dēspērāndūm fōrsān cūnctātĭō mēntīs. *Juvc.* (I, 60. Adde *Capel.* I, p. 9). *Voy.* Mora.

Cūnctātŏr, ōris. *m. Qui temporise.* Ĭnde ūltrō Phlēgўās, ēt nōn cūnctātŏr ĭnīquī. *St.* (*Th.* III, 79). *Voy.* Dilator.

Cūnctātŭs, ă, ŭm. *part. de* Cunctor. *Qui a tardé.* Lăcrĭmæque hæsērĕ pārātæ, Ēt cūnctātă fĭdēs. *St.*

Cūncti. *m. pl. Voy.* Cunctus.

† **Cūnctĭpārēns, tis.** *Père de toutes choses.* Ō Dĕē cūnctĭpārēns, ănĭmæ dătŏr. *Prud.* (*Ham.* 1003). *Voy.* Omniparens. ‖ *Subst. m. Dieu.* (*Prud. Peri.* 3878.)

† **Cūnctĭpŏtēns, tis.** *Tout-puissant.* Jēsū cūnctĭpŏtēns! ait. *Prud.* (*Peri.* 2033. Adde *Alcim.* III, 408). *Voy.* Omnipotens.

† **Cūnctō, ās, ārĕ.** *arch. Comme* Cunctor. Tu hīc cūnctās? ĭntŭs ălīī fēstīnānt. Ēō. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 13). Mēmbra ănĭmo ægrōtō Cūnctānt sŭffĕrrĕ lăbōrēm. *Att.* (apud *Non.* 7, 9. Adde *Enn. ibid.* *Cf. Prisc.* 8, 797).

Cūnctŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Tarder, différer, temporiser.* Cūnctātūrquĕ mĕtŭ, tēlūmque ĭnstārĕ trĕmīscīt. *V.* Tămĕn ĭn vītā cūnctātŭr ĕt hærĕt. *Lr.* (III, 408). Ūnŭs hŏmō nōbīs cūnctandō

rēstitŭīt rĕm. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 4). SYN. Mŏrŏr, hærĕŏ, sŭbsīstŏ. *Voy.* Moror. ‖ *Être lent, immobile.* Āt contrā tārdŭm cŭnctātŭr ōlīvŭm. *Lr.* (II, 393. Scribitur et *Contor*).

Cŭnctŭs, ă, ŭm. *Tout.* Cŭnctŭs ŏb Ītălĭām tĕrārŭm clauditŭr ōrbis. *V.* Cŭnctă tĭbi Cĕrĕrĕm pŭbēs ăgrēstĭs ădōrĕt. *Id.* (*Id. Æ.* I, 158; *St. Th.* V, 502; *Catul.* 64, 92). SYN. Ōmnĭs, quīsquĕ, *qqf.* tōtus. ‖ *Ordint. au plur.* Cŭnctī, ōrŭm. *m. Tous les hommes.* Cŭnctī sīmŭl ōrĕ frĕmēbānt. *V.* Ēst mălă, sĕd cŭnctis īstă tĕrēndă vĭă. *Pp.* (III, 18, 22). Hic hŏmĭnŭm cŭnctōs ĭngĕnti cōrpŏrĕ præstāns. *O. Voy.* Omnes. ‖ Cŭnctī, æ, ă. *Tous.* Hæc Jŏvēm sēntirĕ dēōsquĕ cŭnctōs. *H.* Ēt cŭnctă tĕrrārŭm sŭbāctă. *Id.* Cŭnctă vĭāī. *Lr.* (V, 739). SYN. Ōmnēs (ă).

Cŭnĕātŭs, ă, ŭm. *Qui a la forme d'un coin.* Prōmĭnĕt ĭn pŏntŭm cŭnĕātŭs ăcŭmĭnĕ lōngō Cŏllīs. *O.* ‖ *En parlant des théâtres.* Circŭs, ĕt inclusi mōlēs cŭnĕātă thĕātrī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 5. *Id. Sept. Sap. prol.* 21). *Voy. le suiv.*

Cŭnĕŭs, ī. *m. Coin à fendre du bois.* Nām prīmi cŭnĕis scindēbānt fissīlĕ lĭgnŭm. *V.* Sīlvă lăbāt, cŭnĕisquĕ gĕmīt grăvĕ rōbŭr ădāctīs. *V. Fl.* (Adde *Hor. Od.* I, 35, 19). EP. Āhēnŭs, fĕrrĕŭs, acūtus. ‖ *Divers objets ayant la forme de coin. Pointe de vaisseau.* Dōnĕc ăb ēxtrēmæ cŭnĕō rătīs Æsŏnĭē nātŭs Pălladĭōs ōlĕæ... rāmōs Extŭlĭt. *St.* (*Th.* V, 416). Jāmquĕ lăbānt cŭnĕī, spŏlĭātăquĕ tĕgmĭnĕ cēræ Rīma patĕt. *O.* ‖ *Bataillon.* Turbāti cunĕi, calefăctăquĕ cordă tŭmultū. *V.* Tūnc dēnsōs ĭntĕr cŭnĕōs cōmprĕssŭs. *L. Voy.* Acies, Exercitus. ‖ *Gradins des théâtres.* Hūnc plausŭs mānĭtēm Pĕr cūneos, gĕmĭnātŭs ēnĭm (corripuit). *V.* Vocĭbŭs ēt plausū cŭnĕōs cērtārĕ sŏnāntēs. *L.*

Cŭnĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Plein de lapins.* Cŭnĭcŭlōsæ Cēltĭbĕrĭæ fīlĭ. *Cat.* (37, 18. Alii non bene de cavernis intelligunt. Nummus de quo *Spanhem, Diss.* IV, p. 179, mulierem cum olea sedentem exhibet, et juxta cuniculum: quæ Hispaniæ effigies).

Cŭnĭcŭlŭs, ī. *m.* (κόνικλος.). *Lapin.* Gaŭdĕt ĭn ēffŏssīs hăbĭtārĕ cŭnĭcŭlŭs ānfrīs. *M.* (XIII, 60). Cĭnædĕ Thălĕ, mŏllĭŏr cŭnĭcŭlī cāpillō. *Cat.* (25, 1). ‖ *Trou, chemin souterrain, mine.* Āgĭtquĕ plūrēs ăltŭs cŭnĭcŭlōs. *Ph.* PPH. Tăcĭtæ vĭæ. *M.* VERS. Āc vĕlŭt ōccultŭs sĕcūrŭm prōdĭt ĭn hōstĕm Mīlēs, ĕt ēffŏssī sŭbtĕr fundāmĭnă cāmpī, Trānsĭlĭt ēlŭsŏs ārcānō lĭmĭtĕ mūrōs, Tūrbăquĕ dēcĕptās vĭctrīx ērŭmpĭt ĭn ārcēs. *Cl.*

Cŭnĭlă. *Voy.* Conila.

Cŭnquĕ *ou* Cūmquĕ. *Désinence séparable, répondant à la désinence française* conque. Quæ mĕ cŭnquĕ vŏcānt tĕrræ. *V.* Mŏvēnt ūt mundum sīdĕră cŭnquĕ. *Manil.* (III, 141). ‖ *qqf. seule : En toute circonstance.* Mĭhi cŭnquĕ sălvĕ Rĭtĕ vŏcānti. *H.*

†Cŭnŭlæ, ārŭm. *f. pl. dimin. de* Cunæ. Flētŭ madescunt parvŭlorum cunŭlæ. *Prud.* (*Cath.* 1055. *Ib.* 1691).

Cūpa *ou* Cŭppa, æ. *f. Grand vase en bois pour contenir du vin, espèce de broc ou de cartaut.* Pōst hæc lūdŭs ērăt cūpa pōtārĕ măgistrā. *H.* Sūnt cupæ, calices, cyăthī, rosa, tĭbĭæ, chordæ (*Copa*, 7). Nāmquĕ ratĕm văcuæ sustēntānt ūndĭquĕ cupæ. *L.* (Adde *Varr.* apud *Non.* 2, 113).

Cūpēdĭă, *et plutôt* Cŭpēdĭă *ou* Cŭppēdĭă, ōrŭm. *n. pl.* *Friandises.* Mellĭŭs dīcīs : nīl mŏrŏr cŭpēdĭă. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 32).

Cŭpēdĭārĭŭs, *ou plutôt* Cŭpēdĭārĭŭs, *et* Cŭppēdĭnārĭŭs, ĭi. *m. Pâtissier.* Cōncŭrrūnt lætī mī ŏbvĭām cŭpēdĭnārĭī ōmnēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 25. Ubi *Donat.*).

†Cŭpēdō *ou* Cŭppēdō, ĭnis. *f. arch. Comme* Cupiditas. Aūt ălĭă quāvīs scindūnt cŭppēdĭnĕ cūræ. *Lr.* (III, 1009. *Id.* I, 1106; V, 46, et sæpius).

Cŭpēncŭs, ī. *m. Prêtre en langue sabine; nom d'homme.* Nĕc dī tĕxērĕ Cŭpēncŭm. *V.* (*Æ.* XII, 538. Ubi *Serv.* Adde *Sil.* IV, 535).

†Cŭpēs *ou* Cŭppēs. *Comme* Cupidus. Mēndāx, cŭppēs, ăvārŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 13. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 2, 25, et *Fest.*).

Cŭpīdē. *adv. Avec désir, passion.* Quōd cŭpīdē pĕtīmŭs, mātūrē plēnă rĕlīquīt. *H.* Ēffŏssūm tŭmŭlīs cŭpīdē dēscēndĭt ĭn ānfrŭm. *L.* Sermone ăb ĭpsō cognītŭm cŭpīdissīmē Ād sē rĕcēpīt. *Ph.* SYN. Ăvīdē.

Cŭpīdĭnĕŭs, ă, ŭm. *De Cupidon.* Mōllĕ, Cŭpīdĭnĕis nĕc ĭnexpŭgnabĭlĕ tēlis. *O.* (Habet et *Culex*, 408). ‖ *Beau comme Cupidon.* Blāndă Cŭpīdĭnĕī cūr nōn ămēt ōră Lăbȳcæ. *M.* (VII, 86, 9).

Cŭpīdĭtās, ātis. *f. Désir, passion.* Vērum ănĭmōs ŭbī sēmĕl sē cŭpīdĭtātĕ dĕvīnxĭt mălă. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 34. *Id. Phor.* V, 4, 2). *Voy.* Cupido. ‖ *Désir des richesses, cupidité.* Ĭnjĕcta ēst illī dīvĭtĭārŭm cŭpīdĭtās. *Ph.* Ĭnstrŭcta ĭnŏpīa ēst, ĭn dīvĭtĭīs cŭpīdĭtās. *P. Syr.* (Adde *Pl. Merc.* I, 1, 28). *Voy.* Avaritia.

1. Cŭpīdō, ĭnis. *f. Violent désir.* Quæ lūcīs mĭsĕrīs tām dīrā cŭpīdō? *V.* Sēnsit ēnĭm nĭmĭā cædĕ ātquĕ cŭpīdĭnĕ fĕrrī. *Id.* Prædæ tām dīrā cŭpīdo ēst. *O.* Tĭbi æquæ ērĭt cŭpīdō. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 50). Cŭpīdō cēpīt mĕ prōlŏquī Mēdēæ mĭsērĭās. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 26). SYN. Ārdŏr, ămŏr, stŭdĭŭm, lĭbīdō, sĭtĭs, fāmēs, dēsīdĕrĭum, cupiditas, æstŭs, vŏlūntās, ĭmpĕtŭs. EP. Ăvĭda, ĭnĕxpleta, ĭmmēnsa, ĭndŏmĭtă, ĭmmŏdĭcă, ĭmmŏdĕrāta, vĭŏlēntă, vĕhĕmēns; ānxĭa, vĭgil, insomnis, sŏllĭcĭtă, mĭsĕrā, cæcă, dīra, nĕfāndă, scĕlĕrātă, fŭrĭosă, ĭmprōbă, tŭrpĭs. ‖ *En partic. Désir des richesses, cupidité.* Fĕrvĕt ăvārĭtĭă mĭsĕrāquĕ cŭpīdĭnĕ pĕctus. *H.* Crĕvērŭnt ēt ŏpēs, ēt ŏpŭm fŭrĭōsă cŭpīdō. *O. Voy.* Avaritia. ‖ *Amour, passion.* Illŭm fŭrtivæ jŭvĕrĕ cŭpīdĭnĭs ārtēs. *O.* Cōntāctŭm mīlĭtis ānte cŭpīdĭnĭbŭs. *Pp.* (I, 1, 2). *Voy.* Amor, Libido. ‖ *Au plur. en gén. Passions.* Rēspōnsārĕ cŭpīdĭnĭbŭs, cōntēmnĕre hŏnōrēs. *H. Voy.* Libido. ‖ — jējūnă. *Appétit.* Sīc ēxplētŭr jējūnă cŭpīdō. *Lr.* (IV, 874). *Voy.* Fames. ‖ *m. Même sens.* Nĕc lĕvēs sōmnōs tĭmŏr, aūt cŭpīdō Sōrdĭdŭs aūfĕrt. *H.* Nūllŭs hīs aūrī fŭīt Cæcūs cŭpīdō. *Sen.* (*Hip.* 527. Adde *Hor. Od.* III, 16, 39; *Sil.* IV, 99; *Pl. Amp.* II, 2, 210). *Voy. le suiv.*

2. Cŭpīdō, ĭnis. *m. Cupidon, fils de Vénus, dieu de l'amour.* Ōtĭa sī tollās, pĕrĭērĕ Cŭpīdĭnis ārcūs. *O.* Tĕnĕrā vōlūcĕr cūm mātrĕ Cŭpīdō. *Id.* SYN. Ămŏr, *qqf.* Ălĭgĕr, Ălĕs. EP. Păphĭŭs, Īdălĭŭs, Gnĭdĭŭs, Cўthĕrĕĭŭs; ălĕs, ălatŭs, ălĭgĕr, lēvis; ārmĭgĕr, phărĕtrātŭs; pŭlchĕr, vĕnŭstŭs, blāndŭs, tĕnĕr; dīrŭs, crudĕlĭs, ĭmmĭtĭs, ĭmprōbŭs, sævŭs, lăscīvŭs, nūdŭs. PPH. Cўthĕrĕĭă prōlēs. Vĕnĕrĭs nātŭs. Cўthĕrææ pŭĕr ălēs. Gnĭdĭŭs, Păphĭŭs pŭĕr, dĕŭs. Pŭĕr vŏlātĭlis. Præpĕtis dĕŭs. Vĕnĕrĭs ălmæ progēnĭēs. Ămorĭs, Cŭpīdĭnĭs ārma, ārcus. VERS. Ergo hīs ălĭgĕrŭm dictis ăffātŭr Amorĕm. *V.* Succŭbŭnt tēlis præpĕtis ĭpsē dĕī. *O.* Vĕnĕrēmquĕ ēt illī Sēmpĕr hærēntĕm pŭĕrŭm cănēbat. *H.* Vēnŭs ēt rēmissō Fīllŭs ārcū. Sēmpĕr

ardēntēs ăcŭēns săgittās Cōtē crŭēntă. *Id.* Sī mĕă tēlă dēdī blāndō mēdĭcātă vĕnēnō (loquitur Venus). *Sil.* Tĭmēndē mātrīs tēlĭgĕr sævæ pŭēr. *Sen.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 662 *sq.*; *Cat.* 64, 95; *Sen. Hip.* 195; *Oct.* 807). ‖ *Il y avait un autre Amour, nommé Antéros, également fils de Vénus, et frère du précédent : c'était le dieu de l'amour réciproque.* Gĕmĭnōrŭm mātĕr Ămōrŭm. *O.* (*Fast.* IV, 1). Cōncŭtĭt tædās gĕmĭnūs Cŭpīdō. *Sen.* (*OEd.* 500. Cf. *Cic. N. Deor.* 3, 23). ‖ *au pl. Les Amours.* Ātque ōmnēs Vĕnĕrēs Cŭpīdĭnēsquĕ Hōc sūnt cōndĭtă, quō Pārīs, sēpŭlcrō. *M.* (XI, 14, 6. *Id.* IX, 12, 9; *Sil.* VII, 441 *sq.*; *Cl. Nupt. Hon. et Mar.* 49 *sq.*) SYN. Ămōrēs, Ălĭgĕrī. PPH. Ăgmĕn Ămōrŭm. *St.* Tūrbă Vĕnĕrĭs. *Sil.*

Cŭpīdŭs, ă, ŭm: *Qui désire.* Ēt pătĕăt cŭpĭdīs sēmpĕr ăpertă dŏmŭs. *Tib.* (I, 9, 58). Cŭpĭdŭm, pătĕr ōptĭmĕ, vīrēs Dēfĭcĭūnt. *H.* Cŭpĭdūsquĕ mŏrīrī. *O.* SYN. Cŭpīēns, ōptāns, vōlēns, ăvĭdŭs. PPH. Cŭpĭdĭnĕ cāptŭs, dūctŭs, tăctŭs, ăccēnsŭs, răptŭs, ābrĕptŭs. ‖ *En partic. Avide, cupide.* Cŭpĭdĕ dīcĕt ăvārĭtĭæ. *M.* (XI, 59, 12. Adde *Hor. Epist.* I, 2, 24). *Voy.* Avarus. ‖ *Épris d'amour.* Ēt cŭpĭdŭm fictă dētĭnŭissĕ mŏrā. *Tib.* (I, 8, 74. Adde *Ov. Her.* 5, 129; *Mart.* XI, 78, 5). *Voy.* Amans. ‖ *En parlant d'une chose.* Cŭpĭdās ĭnjĭcĭūntquĕ mānŭs. *O.* Cŭpĭdă lĭnguă. *Id.* ‖ † *arch. avec l'abl.* Vīnō mŏdŏ cŭpĭdæ ēstĭs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 50.)

Cŭpĭēnnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* I, 2, 36.)

Cŭpĭēns, tis. *part. de* Cupio. *Qui désire.* Quæsītă tōtă nŏctĕ, cŭpĭēntēm fŭgĭs. *Senec.* (*Troad.* 1178). *Voy.* Cupidus. ‖ *adj.* Cŭpĭēntī lĭbĕrōrum, osōrī mŭlĭĕrŭm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 74. *Id. Mil.* IV, 2, 58).

† Cŭpĭēntĕr. *arch. Comme* Cupide. Stŭltŭ' st quī cŭpĭdă cŭpĭēns cŭpĭēntĕr cŭpĭt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 173. *Att. ibid.*; *Pl. Ps.* II, 3, 17).

Cŭpĭō, ĭs, īvī *et* ĭī, ītŭm, ĕrĕ. *Désirer.* Ēt fŭgĭt ăd sălĭcēs, ēt sē cŭpĭt ăntĕ vĭdērī. *V.* Sæpĕ fŭgām Dănāī Trōjă cŭpĭĕrĕ rĕlĭctă Mŏlīrī. *Id.* Nītĭmŭr ĭn vĕtĭtŭm sēmpĕr, cŭpĭmŭsquĕ nĕgātă. *O.* Quĕm cŭpĕrēnt nautæ, nōn ĕgŏ, vēntŭs ĕrāt. Pŏssĕ mŏrī cŭpĭēs. *Id.* SYN. Pĕrcŭpĭō, vŏlō, ōptō, ēxōptō, pĕtō, ēxpĕtō, ăppĕtō, dēsīdĕrō, ārdĕō, flăgrō, ăvĕō, quærō, rĕquīrō, pōstŭlō, ămbĭō, pōscō, ădspīrō, affĕctō, stŭdĕō. PPH. Mĭhī plăcĕt, lĭbĕt, arrīdĕt, cōrdī ēst. Mĭhī ēst cŭpīdō, ămŏr. Mēns ou ănĭmŭs ēst. Fĕrt ănĭmŭs. Cŭpīdĭnĕ ārdĕō, flăgrō. Cŭpīdō mĕ cēpīt. VERS. Ălĭquīd jămdūdŭm invādĕrĕ magnŭm Mens ăgĭtăt mĭhī. *V.* Quōd vōtīs ōptāstĭs, ădēst. Hăbēs quōd tōtă mēntĕ pĕtīstī. Cōncūrrĕre ĭn ārcĕm Cūm sōcĭīs ārdēnt ănĭmī. Mĭhī mēns jŭvĕnīlī ārdēbăt ămōrĕ Cōmpēllārĕ vĭrŭm. Ĭdem ōmnēs sīmŭl ārdŏr hăbĕt. Quōd sī tāntŭs ămŏr mēntī, sī tāntă cŭpīdo ēst. Sēd sī tāntŭs ămŏr cāsŭs cōgnōscĕrĕ nōstrōs. Sī fĕrt ĭtă cōrdĕ vōlūntās. *Id.* Quām mĕă vōtă pĕtūnt (tellus). *O.* Hōc ĕrāt ĭn vōtīs. *H.* Quīd dēxtĕr sĭnīstrō fĕrrĕt, Scīre ĕrāt ĭn vōtō. *Pers. Voy.* Volo. ‖ † Cŭpīō, ĭs, īrĕ. *arch.* Cōnfrīngĕre ŭt ārctă Nātūræ prīmŭs pōrtārŭm clausträ cŭpīrĕt. *Lr.* (I, 71). Laŭdō. Laudātō quāndo īllŭd, quōd cŭpīs, effĕcĕrō. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 85. Cf. *Prisc.* 10, 879; *Non.* 10, 16).

Cŭpītŭs, ă, ŭm. *Désiré.* Nēc sēsē dēdĭt ĭn cōnspĕctŭm cordĕ cŭpītŭs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 20. Adde *Lucret.* III, 773; *Ov. Fast.* III, 21; *Sen. Hip.* 837). SYN. Ōptātŭs, ēxōptātŭs.

Cŭppă, Cŭppēdō, Cŭppēs. *Voy.* Cupa, etc.

Cŭprā, æ. *f. Nom de Junon chez les Étrusques.* Ēt quĕis littōrĕæ fūmānt ăltārĭă Cŭpræ. *Sil.* (VIII, 432. *Strab.* 5 : τὸ τῆς Κύπρας ἱερόν).

Cŭprēssĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte des cyprès.* Ĭpsă cŭprēssĭfĕrī lătŭērūnt săxă Lȳcēī. *Alcim.* (IV, 518). Hæc ēnīxă jŭgō cŭprēssĭfĕræ Cȳllēnēs. *O.*

Cŭprēssŭs, *et rarement* Cŭprēssŭs, ī *et* ūs. *f. Cyprès arbre funèbre, toujours vert.* Ēt nōn plēbēĭōs lūctŭs tēstātă cŭprēssŭs. *L.* Quāntūm lēntă sŏlēnt ĭntĕr vĭbūrnă cŭprēssī. *V.* Mœstăquĕ cŏmām dāmnārĕ cŭprēssō. *St.* Flāmmātī Phaëthontĭs, ēt ærĭă cŭprēssū. *Cat.* (64, 291). SYN. Cȳpărissŭs. EP. Mœstă, fĕrālĭs, trīstĭs, lūgŭbrĭs, funēstă, fūnĕrĕă, ĭnvīsă, ātră, plōrātă, ĭnfaustă, ĭnfēlīx; ăltă, ārdŭă, cēlsă, prōcērā; vīrēns, vĭrĭdĭs; cōnĭfĕră. VERS. Āræ Cærŭlĕīs mœstæ vittīs ātrăquĕ cŭprēssō. *V.* Brūmăque īllæsă cŭprēssŭs. *St.* Tūmŭlōs tĕctūrā cŭprēssŭs. *Cl.* Fūnĕrĭs ārā mĭhī fĕrālī cīnctă cŭprēssū. *O.* Tōllēbānt gĕmĭnæ căpĭta ĭnvīōlātă cŭprēssūs. *L.* Gaudēnt fĕrālī circūm tūmŭlātă cŭprēssū. *Petr.* ‖ † *arch. m.* Pīnōs rēctōsquĕ cŭprēssūs. *Enn.* (apud *Gell.* 13, 20, et *Non.* 3, 54).

Cūr. *adv. Pourquoi ?* Cūr nōn ĭpsă vĕnīt ? cūr hæc cērtāmĭnă vītăt ? *O.* Cūr ĭn ămīcōrŭm vĭtĭīs tām cērnīs ăcūtŭm ? *H.* Aŭt cūr hæc vŭlnĕră cērnŏ ? *V.* SYN. Quārĕ, quīd, ŭndĕ, quīănăm, cūrnăm, ŭndĕnăm. PPH. Quă caŭsă ? Quă grātĭă ? Quānām grātĭā ? Quānām caŭsā ? Quīd caŭsæ ēst ? Quīd ĭtă ? PHR. Quæ caŭsă sērēnōs Tūrbāvit vūltŭs ? *V.* Nīlĕ pătĕr, quānām pŏssŭm tĕ dīcĕrĕ caŭsā... Occŭlŭīssĕ căpŭt ? *Tib.* Quæ rătĭo ēst ? ĭnquīs. *M.* ‖ *Pourquoi, sans interrog.* Mūltă quīdĕm dīxī cūr ēxcūsātŭs ābīrĕm. *H.* SYN. Quārĕ, quāpropтĕr, ‖ *qqf. Parceque.* Īrascăr ămīcīs Cūr mĕ fūnēstō prōpĕrēnt ărcĕrĕ vĕtĕrnō. *H.* SYN. Quōd. ‖ Cūrvĕ *ou* Cūr-vĕ. *Ou pourquoi ?* Cūr ĭnvīdă Mēmphĭs, Cūrvĕ Thĕrāpnæī lāscīvĭăt ōră Cănōpī ? *St.* (Adde *Prop.* II, 23, 43).

Cūrā, æ. *f. Soin, travail.* Jām tum ăcĕr cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĕt ĭn ānnŭm Rūsticŭs. *V.* Cūrā quĭbŭs pēnŭm strŭĕrĕ. *Id.* SYN. Lăbŏr, ŏpĕrā, *qqf.* mūnŭs. ‖ *Soin, application à un travail.* Quūmque ănĭmo ēt vĭgĭlī pērspĕxĕrāt ōmnĭă cūrā. *O. Voy.* Sedulitas. ‖ *Soin, souci, intérêt.* Pōst pārtŭm, cūra ĭn vītŭlōs trādŭcĭtŭr ōmnĭs. *V.* Nĕc spēs lĭbĕrtātĭs ĕrāt, nĕc cūrā pĕcūlī. *Id.* SYN. Rĕspectŭs. ‖ *Soins, action de soigner, surtout un malade.* Sæpe ălĭquēm sōlĕrs mĕdĭcōrŭm cūrā rĕlĭquĭt. *O.* Mœstă rĕfŏvĕbāt pectŏră cūrā. *Sil.* Quō mĭnŭs ēst ĭllĭs cūræ mōrtālĭs ĕgēstās. *V.* SYN. Cūrātĭō. ‖ *Soin, parure.* Dīscĭtĕ quæ făcĭēm cōmmēndĕt cūrā, pŭēllæ. *O.* Ēt făcĭūnt cūrā nē vīdĕāntŭr ănŭs. *Id.* Ăc sūă flāvīs Rēddĭtă cūrā cŏmīs. *V. Fl. Voy.* Cultus. ‖ *qqf. Résultat d'un travail, ouvrage.* Quōrŭm quōd ĭnĕdĭtă cūra ēst. *O. Voy.* Opus. ‖ *Soin, affection, objet de l'affection.* Ōmnĭs ĭn Æscănĭō cārī stāt cūrā pārēntĭs. *V.* Quōnām nōstrī tĭbī cūrā rĕcēssĭt ? Raucæ, tŭă cūra, pălūmbēs. Rēspōndēt cūrīs, æquātquĕ Sĭchæŭs ămōrēm. *Id.* Bācchī cūrā, Fălernŭs ăgĕr. *Tib.* (I, 10, 34). SYN. Ămŏr, stŭdĭŭm. ‖ *Soins, soucis, inquiétude.* Āt rēgĭnă, grăvī jămdūdŭm saūcĭă cūrā. *V.* SYN. Ānxĭĕtās, sollĭcĭtūdŏ, mœrŏr, ăngŏr, dŏlŏr. EP. Ātrā, trīstĭs, mœstă, mĭsĕrā, grăvĭs, dīrā, ēdăx, sæquāx, mŏlēstă, ĭmpōrtūnă, ăcērbă, ămārā, ĭngrātă;

insŏmnĭs, vĭgil, īrrĕquĭētă, sŏllĭcĭtă, ægrā, ānxĭă; pallĭdă; ārcānă, tăcĭtă. PPH. Cūrārŭm stĭmŭlī, mŏrsŭs, pŏndŭs, mŏlēs, frīgŭs, ēxāmĕn, tŭrbā. Ānĭmī ängŏr. || *Être en proie aux soucis.* Cūrīs ängŏr, ăgĭtŏr, tŏrquĕŏr, ūrgĕŏr, vēxŏr, cōnsŭmŏr, crŭcĭŏr, ēxcrŭcĭŏr, dīscrŭcĭŏr, cōnfĭcĭŏr, stĭmŭlŏr, sŏllĭcĭŏr, tŭrbŏr, vērsŏr, jăctŏr, prĕmŏr, ŏpprĭmŏr, ēxercĕŏr, ābsŭmŏr, măcerŏr, cārpŏr, vărĭŏ, flŭctŭŏ. Dīscrŭcĭŏr ānĭmī *ou* ānĭmō. Cūrā ānĭmŭm, mēntĕm, pectŭs, pectŏrā, cŏrdā, præcordĭă ängĭt, crŭcĭat, tŭrbat, tŏrquĕt, rōdĭt, etc. Cūrā mĕdullās tŏrquĕt, ēxĕdĭt, pĕrĕdĭt. Cūrās ānĭmō, pectŏrĕ vŏlvŏ, vērsŏ. Cūrīs ægĕr, ēxercĭtŭs, ānxĭŭs, saucĭŭs, fĕssŭs. VERS. Nūnc hūc ĭngĕntēs, nūnc illūc pectŏrĕ cūrās Mūtābat vērsāns. *V.* Tūm vĕro in cūrās ānĭmŭs dīdūcĭtŭr ōmnēs. Dīvērsæquĕ vŏcānt ānĭmum in cōntrārĭă cūræ. Ātque ānĭmŭm nūnc hūc cĕlĕrĕm, nūnc dīvĭdĭt illūc, In pārtēsquĕ răpit vārĭās, pĕrque ōmnĭă vērsat. Māgnō cūrārŭm flŭctŭāt æstŭ. *Id.* Māgnīs cūrārŭm flŭctŭāt ūndīs. *Cat.* Quām pĕnĭtŭs mœstās ēxēdit cūrā mĕdullās. *Id.* Ēsŏnĭdēn vārĭŏs incĕrtă pĕr æstŭs Mēns răpĭt ūndantēm cūrīs. *V. Fl.* Sīc mēă pĕrpĕtŭīs lĭquĕfīunt pectŏrā cūrīs. *O.* Vŏlvĕrĕ cūrārum trīstēs in pectŏrĕ flŭctŭs. *Lr.* Dīvērsāsquĕ tŭās ăgĭtăt mēns ānxĭă cūrās. *Tib.* Cūrīs ānĭmum mŏrdācĭbŭs ängĭt (Pompeius). *L.* Quīd tām sŏllĭcĭtīs vītām cōnsŭmĭmŭs ānnīs? *Manil.* Ānĭmum cūrā cōnfectus stŭpĕt. *Ter.* || *Dissiper les inquiétudes ; en être délivré.* Cūrām, cūrās āvertō, ēxĭmō, ădĭmō, cōmpescō, rĕmŏvĕō, dēmō, ērĭpĭō, pellō, ēxpellō, prōpellō, pōnō, dēpōnō, ābjĭcĭō, mittō, dīmittō, rĕsōlvō, ēxtĕnŭō, āttĕnŭō, fallō, ēmŏvĕō, lĕvō. Ānĭmŭm cūrīs sŏlvō, ēxsŏlvō, ēxŭō, lĕvō, lĭbĕrō. Cūrīs līnĕm impōnō. Cūrīs lĕvŏr. Cūræ ānĭmŭm rĕlĭnquūnt. Cūrā cōnsēdīt. VERS. Jām vinō quærēns, jām sōmnō fallĕrĕ cūrām. *H.* Mēns cūrā sēmōtă mētŭquĕ. *Lr.* Sēdātīs rĕquĭērūnt pectŏrā cūrīs. *St.* Sŏlvītĕ cŏrdĕ mētum , Teucrī ; sĕcludĭtĕ cūras. *V.* Lēnĭbānt cūrās ĕt cŏrda oblĭtă lăbŏrŭm. *Id.* Ab hāc cūrā mēns rĕlĕvātă mĕa ĕst. *O.* Cūrās ĕt cŏrpŏrā sōmnŭs Sŏlvĕrăt. Lēntēscūnt pectŏrĕ cūræ. *Id.* || *Donner du travail ou causer du souci.* Cūrām āffĕrō, ĭnjĭcĭō, ēxhĭbĕō. Cūrā āffĭcĭō. VERS. Tēnĕris cūram ēxhĭbĭtūrā pŭēllīs. *Tib.* (II , 1, 61, de lana). Māgnām mī ĭnjēcīt suā cōmmŏdĭtātĕ cūrām. *Ter.* (*And.* IV, 5, 76). || Cūrā ĕst. *S'inquiéter de , veiller à.* Prædīscĕrĕ vēntūs Cūrā sit. *V.* Quīd ăgăt Stĕphănĭum, cūra ĕst. *Pl.* (*Stich.* V, 2, 3. *Id. Merc.* I, 2, 11). || Cūræ ĕst, hăbĕō. *S'intéresser à.* Ērgo illī cūræ cōntĭgĭt ĕssĕ tŭæ! *O.* Cūræ, quīd tĭbī dēsĭt, hăbĕt. *Id.* || Cūram ăgō. *Prendre soin.* Cūrām prō nōbĭs hōspĭtĭs, ūxŏr, ăgās. *O.*

? Cūrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut soigner , guérir.* Cōnsēnsū māgno effĭcĭūnt , cūrābĭlĭs ŭt sit. *J.* (16, 20. Alii leg. *officiunt curabitis.* Illud habet *Ruperti*).

Cūrālĭum. *Voy.* Coralium.

† Cūrāssō, īs. *arch. pour* Curavero. Nīl mē cūrāssīs , ĭnquām. *Pl.* (*Most.* II, 2, 93. *Id. Ps.* I, 3, 3).

Cūrātĭō, ōnĭs. *f. Soin.* Mē sīnās cūrāre āncillās, quæ mĕa ĕst cūrātĭō. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 43. *Id. Amp.* I, 3, 21). || *Soins qu'on donne à un malade, cure.* Ād sānĭtātem dūm vēnit cūrātĭō. *Ph.* Nōn intĕllĕctī nulla ĕst cūrātĭō mōrbi. *Maximian.* (3, 55). SYN. Cūrā.

Cūrātŏr, ōrĭs. *m. Qui prend soin , gérant , intendant.* Cūrātōrīs ēgĕt, quī nāvēm mĕrcĭbŭs implĕt. *J.* (14 , 288). Quōdque ăd lūdōrum cūrātōrēs ātt'lnĕt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 36). || *Curateur des biens d'un mineur.* Nēc cūrātōrīs ēgĕrĕ Ā prætōrĕ dătī. *H. Voy.* Tutor.

† Cūrātūrā, æ. *f. Soin, particulièrement pour nourrir , élever.* Tamētsī bŏna ĕst nātūrā , rĕddūnt cūrātūrā jūncēās. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 25). *Voy. le suiv.*

Cūrātŭs, ă, ŭm. *Soigné.* Mōrtālĭă nūllī sūnt cūrātă dĕō. *L.* || *En partic. en parlant du corps.* Dīctō cĭtĭŭs cūrātă sŏpōrī Membrā dĕdit. *H.* Lætantēs, vīnō cūrātōs. *Enn.* (apud *Prisc.* 5 , 647. Adde *Hor. Epist.* I, 4, 15 ; *Petr. Sat.* 115). *Voy.* Curo.

† Cūrātŭs, ūs. *m. Soin.* Ĕt circūmvŏlĭtānt ficēdŭlæ , tūrdī, cūrātū cŏcī. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 103).

Cūrcŭllĭō *ou* Gūrgŭllĭō, ōnĭs. *m. Charançon, insecte qui ronge le blé.* Cūrcŭlĭō, ātque ĭnōpī mētŭēns fōrmīcă sēnēctæ. *V.* Nēc tĭmŭit nē cōngēstum pōpŭlētŭr ăcervum Cūrcŭllō. *Prud.* (*Sym.* 1862). || *Nom d'un personnage et d'une pièce de Plaute.* Cūrcŭlĭo ĕst ēxercĭtŏr. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 9).

Cūrcŭllūncŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Curculio. (*Pl. Rud.* V, 2, 38. Cf. *Prisc.* 3, 614.)

Cūrēnsĭs, ĕ. *De Cures.* Ā tribŭs hūnc primŭm tŭrbā Cūrēnsis hăbĕt. *O.*

Cūrēs, lŭm. *m. pl. Cures , ville des Sabins , et habitans de cette ville, dont le roi Tatius fit alliance avec Romulus, et réunit son peuple aux Romains : de là vint le nom de* Quirites. Fūndābĭt Cūrĭbŭs pārvis ĕt paŭpĕrĕ tērrā. *V.* Rōmānis jūnxĕrăt illĕ Cūrēs. *O.* (Adde *Sil.* III, 594; *Prop.* IV, 10, 83).

Cūrētæ. *Au lieu de* Curictæ.

1. Cūrētēs, ŭm. *m. pl. Les mêmes que* Cures. (*Varr. L. L.* 4, 8.) || *Au sing.* Tŭbĭcĭn vīcĭnă Cūrētŭs Quūm quătĕrĕt lēntō mūrmŭrĕ sāxă Jŏvīs. *Pp.* (IV, 4, 9).

2. Cūrētēs, ŭm. *m. pl.* (Κουρῆτες). *Curètes, peuple d'origine phrygienne, vinrent s'établir en Crète, en passant par le nord de la Grèce. Chargés de nourrir Jupiter, ils couvraient les vagissemens du jeune dieu en frappant sur des boucliers et des cymbales. Cybèle reconnaissante les choisit pour ses prêtres. On les nomme aussi Corybantes et Dactyles (Diom.* 3 , 474), *quoique d'autres distinguent les Curètes et les Corybantes.* Cūrētūm sŏnĭtŭs , crĕpĭtantĭăque ærā sĕcūti. *V.* Tērrĭfĭcās căpĭtūm quatĭentēs nūmĭnĕ cristās , Dictæōs rĕfĕrūnt Cūrētās, quī Jŏvis illūm Vāgitum in Crētā quōndam ŏccultāssĕ fĕrūntūr. *Lr.* (II, 614 *sq.*). Hōc Cūrētēs hăbēnt ; hōc Cŏrўbantēs ŏpŭs. *O.* SYN. Cŏrўbantēs, Dăctўlī, Gallī. EP. Phrўgĭī, Phrўgēs, Dictæī, Īdæī, sēmĭvĭrī, vĕtĕrēs, ĭnsānī, fŭrĭōsī. PPH. Īdæī chŏrī. *Pp.* Mātrĭs dĕum chŏrŭs. *J.* Cūrētŭm sēmĭvĭrī chŏrī. *Sil.* (Cf. *Catul.* 63 ; *Ovid. Met.* IV, 282 *sq.* ; *Fast.* IV, 361 ; *Sil.* XV, 308 ; XVII, 18 ; *Prop.* III, 15, 36 ; *Mart.* IX, 2, 7 ; *Juv.* 2, 111 ; *Pers.* 5, 186 ; *Avien. Arat.* 110 *sq.*)

Cūrētĭcŭs, ă, ŭm (Κουρητικός). *De Crète.* Cārmĭnă Dictæīs audĭt Cūrētĭcă silvīs. *Calp.* (4, 96). || 2. *D'Acarnanie.* Œnēasquĕ dŏmōs, Cūrētĭcă tēctă sŭbībăt. *Sil.* (XV, 308). *Voy. le suiv.*

Cūrētĭs, ĭdis. *f.* (Κουρῆτις). *De Crète.* Rătĭbŭs Cūrētĭdă tērrām Cōntĭgit. *O. Voy.* Cressa. || 2. *Ancien nom de l'Acarnanie.* (*Plin.* 4, 1 ; *Strab.* 10.)

Cūrĭă, æ. *f. Curie, trentième partie de la cité romaine.* Signātūr certă cūrĭă quæque nŏtă. *O.* ‖ *Salle de délibérations du sénat romain, sénat.* Cūrĭă paŭpĕrĭbŭs clausa est; dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *O.* Nōn rĕplēnda est cūrĭă vĕrbĭs. *V.* SYN. Sĕnātŭs. ‖ *Par ext. Sénat des autres peuples.* Ērgo ŏccŭltă tĕgēs, ŭt cūrĭă Mārtĭs Āthēnīs. *J.* (9, 101).

Cūrĭālis, ĕ. *De curie.* ‖ **Cūrĭālēs**, ĭum. *m. f. pl. Qui sont d'une même curie.* Ităque ābĭbam ĭnvītŭs; nām nĕquĕ quīsquām cūrĭālĭum vēnit. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 2. Cf. *Prisc.* 2, 567; 4, 630).

Cūrĭātĭus, ĭi. *m. Curiace, nom romain. Sous Tullus Hostilius, les trois Curiaces combattirent avec les trois Horaces.* ‖ *Curiatius Maternus, poète sous Domitien.* Quŭm Tĭbŭrtīnās dămnĕt Cūrĭātĭŭs aūrās. *M.* (IV, 60, 3). *Voy.* Maternus.

Cūrĭctæ, ārŭm *et sync.* ŭm. *m. pl. Habitants de Curicta, ville près de l'Adriatique.* Illic bellācī cōnfīsŭs gentĕ Cūrĭctŭm, Quŏs ăit Ădrĭācō tĕllŭs circumflŭă pōntō. *L.* (II, 406. Alii leg. perperam *Curetum*. Eosdem *Curictas* vocat *Plin.* 3, 21).

1. **Cūrĭō**, ōnis. *m. Maigre.* Vŏlo ĕx tē scīrĕ quĭd sīt ægnŭs cūrĭō. — Qui ossa ătquĕ pĕlĭis tōtu'st, ĭtă cūrā măcĕt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 27. Cf. *Fest.*) *Voy.* Curiosus.

2. **Cūrĭō**, ōnis. *m. Prêtre de chaque curie.* Cūrĭō lēgĭtĭmīs tūnc fornācālĭă vĕrbĭs Maximŭs ēdĭcīt. *O.* (Cf. *Fest.* in *Maximus*).

3. **Cūrĭō**, ōnis. *m. Surnom des membres de la famille Scribonia.* ‖ 1. *Chef des Picentins dans la seconde guerre punique.* Quĭd, quī Pĭcēnæ stĭmŭlāt tēllūris ălūmnōs, Hōrrĭdŭs ēt squāmĭs ĕt ĕquĭnā Cūrĭō crīstā? *Sil.* (VIII, 424). ‖ 2. *Le plus illustre est l'orateur Curion, qui embrassa le parti de César, et qui se tua, pour ne pas tomber entre les mains de Juba.* Audăx vēnāli cōmĭtātŭr Cūrĭō lĭnguā : Vōx quōndām pōpŭlī, lĭbĕrtātēmquĕ tŭēri Aūsŭs, ĕt ārmātōs plēbī mĭscērĕ pōtēntēs. *L.* (I, 269 *sq. Id.* III, 39; IV, 694).

Cūrĭōsē. *adv. Avec soin.* (*Suppos.* ad *Pl. Amph.* IV, 2 *ter*, 25.)

Cūrĭōsĭtās, ātis. *f. Recherche soigneuse.*

Cūrĭōsŭs, ă, ŭm. *Soigneux, qui recherche avec soin.* Ŭt ĭpsĕ nōstī cūrĭōsŭs, ĕt pōlō. *H.* Quōt nĕc pērnūmĕrārĕ cūrĭōsī Pōssĭnt. *Cat.* (7, 11. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 5). ‖ *En mauv. part : Qui s'occupe des affaires des autres, curieux, indiscret.* Sĕd cūrĭōsī sūnt hīc quām plūrēs mălī, Ălĭēnās rēs quī cūrānt stŭdĭō māxŭmō. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 44. *Ib.* 54). Quīdām cūrĭōsĭŏr : Sīmōnīdē, tu ĕx ŏpĭbŭs nīl sūmis tŭīs? *Ph.* ‖ † *Maigre.* Măgĕ cūrĭōsām nūsquam ĕsse ūllām bēstĭām. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 26. Alii leg. *curionem*. *Non.* 2, 130 : « *Curio*, curiosum. ») *Voy.* Curio.

Cūrĭs, ĭs. *f.* (*mot sabin*). *Lance.* Sīvĕ quŏd hāstă cūrĭs prīscis ēst dictă Sābĭnīs. *O.* (*Fast.* II, 477. Cf. *Macr. Sat.* 1, 9; *Fest.* in *Quiris;* nam et sic scribitur).

? **Cūrĭŭs**, ă, ŭm (κύριος). *Certain, assuré.* Cāvēsīs ă cūrĭo ĭnfortūnĭō. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 4. Quod mire impedit interpretes. Constet saltem vocem non deducendam a Cura.)

Cūrĭŭs, ĭi. *m. M. Curius Dentatus, romain célèbre par ses victoires et par son désintéressement.* Paŭpĕr ērāt Cūrĭŭs, rēgēs quŭm vīncĕrĕt ārmīs. *Cl.* Incŏmptīs Cūrĭum cāpillīs. *H.* Ăntīquōs Cūrĭōrŭm pāssă lĭgōnēs. *L.* (Adde *Ov. Fast.* V, 131; *Juv.* 2, 3, et 11, 78; *Mart.* VI, 64; XI, 105, 2). ‖ *qqf. au plur. Les Curiaces.* Ēt cēcĭnīt Cūrĭōs frātrēs ēt Hōrātĭă pīlă. *Pp.* (III, 2, 7).

Cūrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Prendre soin de, soigner.* Ēst ētĭam illĕ lăbŏr cūrāndīs vĭtĭbŭs ăltĕr. *V.* Nēmpe ŭt cūrēntŭr rēcte hæc? *Ter.* (*And.* I, 1, 2). Pēllĭcŭlām cūrārĕ jŭbē. *H.* SYN. Cōlō, *qqf.* trăctō, pārō, ōrnō, ĭnvĭgĭlō. PPH. Mĭhĭ cūrā ou cūræ ēst. Cūræ hăbĕō. Nōn nĕgligō. Cūrātu sūsclpĭō. Cūrās ĭmpēndō, ĭntendō. Ŏpĕræm dō. VERS. Cūra ĭn vītŭlōs trādūcĭtŭr ōmnĭs. *V.* Tāntō mĕ ĭmpēnsĭŭs æquum ēst Cōnsŭlĕrē. Hæc quŏquĕ nōn cūrā nōbĭs lĕvĭōrĕ tŭēndă. *Id.* ‖ *Soigner un malade, une blessure.* Cūrāndō quædām fĭĕrī mājōrā vĭdēmŭs Vŭlnĕrā. *O.* Rādĭcĕ vĕl hĕrbā Prōfĭcĭēntĕ nĭhĭl cūrārĭcr. *H.* SYN. Mĕdĕŏr. ‖ — cōrpŭs, mē; ălĭquĕm. *Soigner le corps, en prenant des alimens ou du sommeil, faire bonne chère; donner de la nourriture.* Pāssĭmque ĭn lĭttōrĕ sīccō Cōrpŏrā cūrāmŭs : fessōs sŏpŏr ŏccŭpăt ārtŭs. *V.* (Sic *Curt.* 3, 8 : « Itaque corpora milites *curare* jubet. ») Ēdĕpōl, sўrīscĕ, tē cūrāstī mōllĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1). Quī sē suămque ætātēm bĕnĕ cūrānt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 34. *Ib.* II, 2, 67). Bŏvēmquĕ Dīsjūnctum cūrās, ĕt strictīs frōndĭbŭs ēxplēs. *H.* Nĕque ēnim jējūnā cūrāt Cădĕ bōūm. *O. Voy.* Curatus. ‖ *Traiter, héberger.* Ămīcōs cūrābo ădvĕnĭentēs. *Pl.* (*Stic.* V, 3, 9). *Voy.* Excipio. ‖ — gĕnĭum. *Satisfaire son goût pour le plaisir, se régaler, se divertir.* Crās gĕnĭum mĕrō Cūrābĭs ēt pōrcō blmēstrī. *H. Voy.* Genius. ‖ *Orner, prendre soin de sa toilette.* Ĭn cūtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntūs. *H.* (Nisi de lautis conviviis intelligendum). Cūrā tĕ, ămābŏ; sīccīne ĭmmundă, ŏbsĕcrō, Ībis. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 115). SYN. Cōlō. ‖ *Rechercher, faire la cour.* Tūrbă tămĕn nōn dēēst, slĕrīlēm quæ cūrĕt ămīcum. *M.* (X, 18, 3. *Id.* VI, 50, 30). SYN. Cōlō, ămbīō. ‖ *Avec l'infin., ou le subj., avec ou sans conj. Prendre soin de.* Tū rēctē vīvīs, sī cūrās ēssĕ quŏd aūdīs. *H.* Ĭnquĕ fĕrīs cūrēm corrīgĕre īllă Gĕtīs. *O.* SYN. Lăbōrō, stūdĕō, ĭncŭmbō, tēndō. PPH. Mĭhĭ cūræ ou cordī ēst. ‖ *Faire en sorte, faire.* Cĕdo, ĭnquĭt, illūm; jām cūrābō sēntīăt Quōs ăttēntārĭt. *Ph.* Cūrāte ŭt splēndōr meō sīt clūpĕō clārĭōr. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 1). Ignīs ēnĭm cūrāvĭt ŭt ālsīă cōrpŏrā frīgŭs Nōn ĭtă jām pōssēnt cœlī sūb tēgmĭnĕ fĕrrē. *Lr.* (V, 1014. *Id.* III, 128; VI, 231). SYN. Făcĭō, ēffĭcĭō. ‖ *Se mettre en peine de, se soucier, s'intéresser.* Ĭd clnērem aūt mānēs crēdĭs cūrārĕ sēpūltōs? *V.* Hīc tāntūm bŏrĕæ cūrāmŭs frīgŏră. *Id.* Fōrmōsæ mĭnŭs ārtĭs ŏpēm præcēptāquĕ cūrānt. *O.* Dīānă prĕcēs Cūrāt. *H.* SYN. Ăttēndō, rēspĭcĭō, tāngŏr. PHR. Tĭtŭlī tāngēbăr ămōrĕ. *O.* ‖ *n. Être attentif, veiller.* Ēgō prō mĕ ēt tē cūrābŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 3). Dīcĭtō : cūrābĭtŭr. *Id.* (*Men.* III, 3, 15). Sāt ēst; cūrābŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 143). SYN. Cōnsŭlō, prōvīdĕō. ‖ † *arch. Avec le dat.* Quī rēbŭs cūrēm pŭblĭcis. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 50. *Id. Truc.* I, 2, 35; *Rud.* I, 2, 92). Deŭm summŭs rēx ŏmnĭbŭs cūrăt. *Att.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1).

† **Cūrrāx**, ācis. *Mobile, rapide.* Nām fŭlt ēt lăquĕīs ălĭquīs cūrrācĭbŭs ūsŭs. *Grat.* (*Cyn.* 89).

Cūrrēns, tis. *Qui court.* Sēd nĕquĕ cūrrēntēm sĕ, nĕc cōgnōscĭt ēuntēm. *V.* Cūrrēntĕ rōtă, cūr ūrcĕŭs ēxĭt? *H.*

Cūrrĭcŭlum, ĭ. *n. Petit char?* Cūrrĭcŭlō grăvĭs ēst fāctă rŭīnă mĕō. *O.* (*Trist.* IV, 8, 36. Hujus nominativus esse potest *curriculus*). *Voy.* Curriculus. ‖ *Course.* Cūrre ĭn Pīræum, ătque ūnŭm

cūrrĭcŭlŭm făcĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 14. Eo sensu dicitur quoque *Curriculus*, auctore *Nonio*, 4, 73). ‖ Cŭrrĭcŭlō. *abl. pris adv. En courant.* Ŭt tē cōnspĕxī, cŭrrĭcŭlō ŏccēpī sĕquī. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 12. *Id. Pers.* II, 2, 17; *Rud.* III, 5, 20; *Ter. Heaut.* IV, 4, 11). SYN. Cūrsĭm. ‖ *Cours, révolution des astres.* Mĕdĭō jām nŏctĭs ăbăctæ Cŭrrĭcŭlō. *V.* Lævāquĕ cĭēt rōtă fulgĭdă sōlĭs Mŏbĭlĕ cŭrrĭcŭlŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 16, 15. Adde *Cic. Arat.* 127). SYN. Cūrsŭs, ĭtĭō, spătĭŭm, ōrbĭs. ‖ *Carrière où l'on court.* Sūnt quōs cŭrrĭcŭlō pŭlvĕrem Ŏlўmpĭcŭm Cōllēgissĕ jŭvāt. *H. Voy.* Stadium. ‖ *qqf. Révolution annuelle des astres, année.* Cŭrrĭcŭlĭs trĭbŭs ătquĕ nŏvēm Trēs hĭĕmēs quātĕr ăttĭgĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 855. *Id. Sym.* 1134).

Cŭrrĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Currus, *et de* Cursus *ou* Curro. (Cf. *Non.* 4, 73; *Charis.* 1, 59; *Prisc.* 1, 554 et 557; 3, 613; 6, 714. Quam dictionem, injuria apud nos quasi erasam, in multis præcedentibus locis arcesserem.) *Voy. le précéd.*

Cŭrrō, ĭs, cŭcūrrī, cŭrsŭm, cŭrrĕrĕ. *n. Courir.* Cŭrrĕ, nĕc ĭncēptŭm tŭrbă mŏrētŭr ĭtĕr. *O.* Præcĕps ămēnsquĕ cŭcūrrī. Ād pălmæ pĕr sē cŭrsūrŭs hŏnōrēs. *Id.* SYN. Fēstĭnō, prŏpĕrō, ăccĕlĕrō, fŭgĭō, vŏlō, fĕrŏr, aŭfĕrŏr, præcĭpĭtō, ēmĭcō, rŭō, ăbrĭpĭŏr, ădvŏlō *ou* ăvŏlō. PPII. Mē fĕrō, aŭfĕrŏr, cōnfĕrō, prōrĭpĭō. Cūrsū fĕrŏr, aŭfĕrŏr, răpĭŏr, ădvŏlō, tĕndō, pĕtō. Præcĕps, răpĭdŭs ĕō, fĕrŏr, aufĕrŏr, ēlābŏr, mē fĕrō, cūrsŭm dō. Lēvēs grēssus tĕndō. Pāssĭbŭs răpĭdĭs aŭfĕrŏr, ăccŭrrō. Præcĭpĭtēs cūrsŭs răpĭō. Cūrsŭs cĕlĕrō. Răpĭdō cūrsū ădvŏlō. Cūrsū præcĭpĭtī rŭō. Grēssŭs prēmō. Cūrsū cāmpŭm, cāmpōs răpĭō, trānsmittō. Cūrsū mēmbră răpĭō. Vīām, grădŭm, ĭtĕr răpĭō. VERS. Fŭgĭt ŏcĭŏr eurō. *V.* Ēmĭcăt ēt vēntĭs ēt fŭlmĭnĭs ŏcĭŏr ălĭs. Quī cūrsĭbŭs aūras Prōvŏcăt. Pērnicĭbŭs ĭgnĕă plāntis Trānsĭt ĕquŭm cūrsū. Cūrsūquĕ pĕdŭm prævērtĕrĕ vēntōs, Vŏltŭcrēmquĕ fŭgă prævērtĭtŭr eūrŭm. Quī cāndōrĕ nĭvēs ānteīrēnt, cūrsĭbŭs aūras. Tēnŭlă vix summō vēstĭgĭă pŭlvĕrĕ signānt. Fĕrt ĭmpĕtŭs ĭgnĕ ă vŏlāntēm. Mŏx sēse ăd līttŏră præcĕps Pērtŭlĭt. Āvŏlăt ĭllĕ nōtō citlŭs cĕlĕrĭquĕ sāgĭttă. Ŏcĭŏr ēt jăcŭlō ēt vēntōs æquantĕ sāgĭttă. *Id.* Ĭndĕ rŭŭnt ălĭī rapĭdă vĕlŏcĭtŭs aūră. *O.* Ālăsquĕ pĕdēs sūmpsĭssĕ pŭtārēs. Ēmĭcăt, ēt summām cĕlĕrī pĕdĕ lĭbat ārēnam. Cūrsū fēstĭnŭs ānhēlō. Tēnŭīt mŏră nūllă vŏcātōs. *Id.* Vēl cursū sŭpĕrārĕ cānēm. *H.* Ŏcĭŏr cērvis ēt ăgēntĕ nĭmbōs Ŏcĭŏr eūrō. *Id.* Cāmpī pĕr ăpērtă vŏlantēm Ĭpsĕ pĕdēs prævērtĭt ĕquŭm. *Sil.* Nōn Ēlēŭs ĕāt cāmpō fĕrvēntĭŏr ăxĭs. Lēvĭbŭs gēns ĭgnĕă plāntis, Cuī sŏnĭpēs cursū, cuī cēssērĭt ĭncĭtŭs ămnis, Tāntă fŭgă ēst. Ĭt sŏnĭpēs, răpĭdāquĕ vŏlāns pĕr ăpērtă procēllă, Tēnŭīă vix summō vēstĭgĭă pŭlvĕrĕ signāt. Ălĭgĕrās fĕrrēt seū pŭlvĕrĕ plāntās Vix tăctō. *Id.* Flāmmĕă prævērtĕt cĕlĕrĭs vēstĭgĭă cērvæ. *Cl.* Ēt cursū zĕphўrĭs nūnquām cēssūrā Lȳcāstō. *Id.* Ŏcĭŏr ăffectū mēntis pĭnnāquĕ cŭcūrrit. *Grat.* Præcĭpĭtī cursū vēsānŭm Cæsărĭs ăgmĕn Ĭn dēnsōs ăgĭtur cŭnĕōs. *L.* Exăgĭtărĕ fĕrōs, prōnūmquæ ănteīrĕ vŏlantēs, Vixquĕ rōtīs lēvĭbŭs summŭm cōntingĕrĕ cāmpŭm, Vincēntēm pĕdĭbŭs vēntōs. *Manil.* Hī trĕpĭdum fŭgă Vidĕrĕ fămŭlī cōncĭtum cĕlĕrī pĕdĕ. *Sen.* Vēntōs sĕquāntŭr, cursĭbŭs mōtæ cĭtīs. Cōncĭtō prōpĕrāt grădū. *Ph.* (Cf. *Virg. Æ.* VII, 808 *sq.*; *Sil.* III, 306 *sq.*). *Voy.* Celer, Festino. ‖ *En parlant d'un navire.* Naŭtăquĕ pĕr ōmnĕ Aūdācēs mārĕ quī cŭrrunt. *H.* Plăcĭdō sī cŭrrĕrĕ flŭctŭ Pēlĕă vūltĭs, ăīt. *V. Fl.* Lĭcēbĭt ĭnjēctō tĕr pūlvĕrĕ cŭrrās. *H. Voy.* Navigo. ‖ *Couler.* Ĭn frĕtă dŭm flŭvĭī cŭrrēnt. *V.* Cŭrrēntem ĭlĭgnis pōtārĕ cānālĭbŭs ŭndām. *Id.* SYN. Dēcŭrrō, flŭō. *Voy.* Fluo. ‖ *Rouler, en parlant des astres.* Lĭbĕră cŭrrēbānt ēt ĭnōbsērvātă pĕr ānnūm Sīdĕră. *O.* SYN. Lābŏr. ‖ *Divers exemples du sens figuré.* Quām plūrĭmă circŭm Pŭrpŭră Mæăndrō dŭplĭcī Mēlĭbœa cŭcūrrit. *V.* Sŭbŭltŭsquĕ pĕr ĭmă cŭcūrrit Ōssă trĕmōr. Călĕfăctă pĕr ōră cŭcūrrit (rubor). *Id.* Cūrrit ēnĭm fĕrōx Ætās. *H.* Nēmpe ĭncōmpŏsĭtō dīxī pĕdĕ cŭrrĕrĕ vērsŭs Lūcīlī. Ēst brĕvĭtāte ŏpŭs, ŭt cŭrrăt sēntēntĭă. *Id.* ‖ *act.* Cŭrrō vīām, ĭtĕr, æquŏr, etc. Cŭrrit ĭtĕr tūtŭm nōn sēcŭs æquŏrĕ clāssis. *V.* Cāvă trăbĕ cŭrrĭtŭr æquŏr. Tālĭă sæclă, sŭīs dīxĕrūnt, cŭrrĭtĕ, fūsis. *Id.* Ēt sclăt ĭndōcīlēs cŭrrĕrĕ lўmphă vīās. *Pp.* (I, 2, 12). SYN. Pĕrcŭrrō, dēcŭrrō, trānsmittō, ēmētĭŏr.

Au pass. Cŭrrĭtŭr. *Il est traversé.* Gūrgĭtĭs ŏptātī trăbĕ cŭrrĭtŭr æquŏr ămīcum. *Fort.* (IV, 446). ‖ *Ordint. unipers. On court.* Ād mē cŭrrĭtŭr. *Ter.* (*Heaut. prol.* 44). Ānnōn jūstă caūsa ēst quŏ cŭrrātŭr cĕlĕrĭtĕr? *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 30).

? Cŭrrūcă, æ, *f. Sorte d'oiseau inconnu.* Tĕr tĭbĭ tūnc cŭrrūcă plăcēs. *J.* (6, 276. Alii aliter. *Schol.* legit *uruca*, nec rem expedit).

Cŭrrŭs, ūs, *dat.* ŭī *ou* ū. *m. Char.* Ēt jūnctī cŭrrŭm dŏmĭnæ sŭbĭērĕ lĕōnēs. *V.* Cēntŭm quădrĭjŭgōs ăgĭtābo ăd lĭttŏră cŭrrūs. Cŭrrū sŭbjŭngĕrĕ tĭgrēs. *Id.* SYN. Bĭjŭgī, bĭjŭgēs, quădrĭjŭgī, quădrĭgæ, ăxĭs, tēmō, rōtă, ĕquī, *qqf.* rhēdă, pīlēntŭm, essēdŭm, cărpēntŭm. EP. Bĭjŭgŭs, quădrĭjŭgŭs; aūrātŭs, pĭctŭs, ĭnsignĭs; răpĭdŭs, cĕlĕr, vŏlāns, cĭtŭs, lēvĭs, præcĕps; sŏnāns. ‖ *Être porté sur un char, le conduire.* Cŭrrŭm, cŭrrŭs ăgō, ăgĭtō, rĕgō, dŭcō, mŏdĕrŏr, gŭbĕrnō, cōnscendō. Cŭrrū fĕrŏr, vĕhŏr, ĭnvĕhŏr, ĭngrĕdĭŏr, rŭō, vŏlō, ĭnsīdĕō. Ĭn cŭrrū vĕhŏr. Cŭrrŭs mē vĕhĭt. Hăbēnās mānĭbŭs ăgĭtō, flĕctō, mōlĭŏr. Ĕquōs, jŭgă flĕctō. Ĕquōs cŭrrū jŭngō, sŭbjŭngō. VERS. Īllĕ frĕmēntēs sŭbjŭgă cōgĭt ĕquōs. *V.* Cŭrrūque ĭn bēllă rŭēbāt. Primŭs Ērĭchthonĭŭs cŭrrūs ēt quāttŭŏr aūsŭs Jūngĕre ĕquōs, răpĭdisquĕ rōtīs ĭnsīstĕrĕ vīctŏr. Jūngĭt ĕquōs cŭrrū gĕnĭtŏr, spūmāntĭăquĕ ădāīt Frēnă fĕrīs, mānĭbŭsquĕ ōmnēs ēffūndit hăbēnās. *Id.* Hăbĭlī sătŭrnĭă cŭrrū Ĭngrĕdĭtŭr lĭquĭdŭm pāvōnĭbŭs ăĕră pictīs. *O.* Fĕrvēntĭăquĕ ōrā Mŏbĭlĭbŭs frēnīs ĭn ăpērtō flectĕrĕ cāmpō. *L.* Sūb jŭgă mittĭt Cōrnĭpĕdēs, rĭgĭdīsquĕ dŏcēt sĕrvīrĕ lūpātīs. *Cl.* (Cf. *Virg. G.* III, 103 *sq.*; *Æ.* V, 144; *St. Theb.* VI, 390 *sq.*) *Voy.* Habena. ‖ *Char des triomphateurs.* Sēd fulgēntĕ trăhit cōnstrictōs glōrĭă cŭrrūs. *H.* Īllĕ rĕgĕt cŭrrūs nōndŭm pătĭēntĭbŭs ānnīs. *L.* (Adde *Prop.* II, 11, 24; *St. Silv.* IV, 3, 159; *Sil.* XVI, 317 *sq.*). *Voy.* Triumphus. ‖ *Char du soleil, de la lune.* Præcĭpĭtem ŏcĕānī rūbrō lăvīt æquŏrĕ cŭrrūm. *V.* Ālmăquĕ cŭrrū Nōctĭvăgō Phœbē mēdĭŭm pŭlsābăt ŏlўmpŭm. *Id. Voy.* Sol, Luna. ‖ *qqf. Train de la charrue.* Stĭvāquĕ quæ cŭrrūs ă tērgō tŏrquĕāt ĭmōs. *V.* ‖ *Chevaux.* Nĕque aūdĭt cŭrrūs hăbēnās. *V.* Stĭmŭlābăt ĭn æquŏrĕ cŭrrūm. *Sil.* (Adde *Luc.* VII, 570). *Voy.* Equus. ‖ *qqf. Navire.* Ĭpsĕ lĕvī fēcīt vŏlĭtāntēm flāmĭnĕ cŭrrūm. *Cat.* (64, 9). *Voy.* Navis.

Cursĭm. *En courant, au fig. à la hâte.* Cursĭm cŭrrĕ. *Afran.* (apud *Charis.* 2, 186). Hæc fārē cursĭm, nĕc mŏrātŭs pĕrvŏlā. *Aus.* (*Epist.* 21, 44. Adde *Pl. Pœn.* I, 2, 156; *Manil.* IV, 198). SYN. Cŭrrĭcŭlō, cursū, cĭtō.

Cursĭtō, ās, *et* Cursō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Curro. *Courir çà et là.* Vēlŭtī succinctŭs cursĭtăt hospĕs.

H. Nē sūrsūm deōrsūm cūrsītēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 47). Undique in omnēs prōspiciūnt cūrsāntquĕ vīās. *V. Fl.* Cūrsārēm vēstrōs quām tĕnĕr āntĕ pĕdēs. *Tib.* (I, 11, 16). SYN. Trĕpidō. *Voy.* Curro.

Cūrsŏr, ōris. *m. Coureur, qui dispute le prix de la course.* Ēt, quāsī cūrsōrēs, vītāi lāmpādā trādūnt. *Lr.* (II, 79). Quōrum ūnūs sūbrīpŭĕrīt currentī cūrsōrī sōlum. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 16). PPH. Quīquĕ pĕdūm cūrsū vālĕt. *V. Voy.* Cursus. || *Coureur, espèce de piqueur.* Nēc fĕrīātūs ībāt āntĕ currūcām, Sĕd tūtā fœnō cūrsŏr ōvā pōrtābat. *M.* (III, 47, 13). || *Courrier, messager.* Cūrsōrēm sĕxtā tĭbī, Rūfĕ, rĕmīsīmŭs hōrā. *M.* (III, 100, 1). || *Conducteur de chars.* Ūt cŭpĭdī cursōr frēnā rētēntāt ĕquī. *O. Voy.* Auriga. || — māris, pĕlāgī. *Nautonnier.* Āgīte, ō pĕlāgī cursōrēs, Cŭpĭdum īn pātrĭām pōrtātĕ. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 3, 512).

Cūrsūrā, æ. *f. Course, action de courir.* Nōn vīdēs Mĕ ēx cursūra ānhēlĭtum ĕtĭām dūcĕrĕ? *Pl.* (*As.* II, 2, 60). SYN. Cursŭs. || *Course dans les jeux.* Ŭbī prō discō dāmnūm cāpĭām, prō cursūrā dēdĕcŭs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 34. *Id. Trin.* IV, 4, 9).

Cūrsŭs, ūs. *m. Course.* Dēmōlĭōs cūrsū pālāntēs Trōās āgēbat. *V.* Aūt spūmāntīs āprī cursūm clāmōrĕ prĕmēntēm. Tūm cursĭbŭs aūrās Prōvŏcĕt (equus). *Id.* SYN. Fŭgā, *qqf.* cursūrā, pĕdēs. EP. Ācĕr, āgĭlis, ālācĕr, ālēs, ārdēns, ānhēlŭs, cĕlĕr, cītŭs, cītātŭs, cōncītŭs, ēffūsŭs, lēvis, pērnix, præcĕps, præpĕs, prŏpĕrŭs, rāpĭdŭs. PPH. Pĕdēs lēvēs, cĭti, pērnicēs. PHR. Laūdāt Achillĕōs sēd sĭnĕ fīnĕ pĕdēs. *M.* Aūxĭlĭōquĕ pĕdūm cōnfīsā rĕcēdīt. *Alcim.* Pĕdĭbŭs cōntendĭtĕ mēcūm. *O. Voy.* Curro. || Cursŭ. *pris adv. En courant.* Āttŏnĭtā cursū fŭgīt. *Sen.* (*Phæn.* 433). Divīsquĕ prōpīnquās Trānslĕrīt cursū rūpēs. *Sil.* SYN. Cursim, curriculō. || *Course dans les jeux.* Āllīquām cērtāmĭnĕ cursūs Vēlōcēs sūpĕrāssĕ vīrōs. *O.* Rāpĭdō cōntendĕrĕ cursū. *V.* PPH. Pĕdūm cērtāmēn. (Cf. *Æ.* V, 315 *sq.*; *Ov. Met.* X, 560; *Stat. Theb.* VI, 550; *Sil.* XVI, 457; *Manil.* V, 89 *sq.*). || *Navigation.* Ūnde ĭtĕr ĭtāllām, cursūsquĕ brĕvissĭmŭs undis. *V.* Nāxŏn, āit Lĭbēr, cursūs ādvĕrtĭtĕ vēstros. *O.* SYN. Ĭtĕr. || *Cours d'un fleuve.* Glăcĭē cursūs frēnārĕt āquārūm. *V.* Cursūquĕ brĕvissĭmŭs Ālmō. *O.* SYN. Lāpsŭs, āgmĕn. *Voy.* Fluvius. || *Vol des oiseaux.* Ōmnēs quæ lĭquĭdō lĭbrātĭs ĭn āĕrĕ cursūs. *O.* Quō cursū dēsĕrtā petīvērĭt (hirundo). *V.* SYN. Lāpsŭs, ālæ, pĕnnæ, rēmĭgĭum. || *Cours des astres.* Dūm Lūcĭfĕr ignēs Ēvŏcĕt aūrōræ, cursūsquĕ aūrōrā dĭūrnōs. *O.* Ēmĕrĭtī cursūs ānnī. *Id.* SYN. Ĭtĕr, lāpsŭs, curriculŭm, fŭgā, ōrbĭs. PHR. Sidĕrĭbŭs quæ sōlā fŭgām mŏdĕrāntŭr ŏlympī. *L.* || *Route, chemin.* Quām nequīērĕ prŏcī rēctō dēdūcĕrĕ cursū. *H.* SYN. Vīā, ĭtĕr. || *Cours du temps, des choses, etc.* Fātōrum īmpēllĭtĕ cursum. *L.* Nēc tām cæcō trāhīs ōmnīā cursū (Fortuna). *Id.* Vīxi, ĕt quēm dĕdĕrāt cursum fōrtūnā, pĕrēgi. *V.* Dicĕrĕ mœchōs Tām cītō, nēc tāntō pŏtĕrīt contēxĕrĕ cursū, Ut nōn tĕr dēcĭēs rĕspīrĕt. *J.* (14, 26). || In cursū ēst. *Être en activité, en vigueur.* Spēs ērāt in cursū. *O.* Cērtē fōrtūnā dŏmūsquĕ Sōspēs ĕt in cursu ēst. Dūm dŏlŏr in cursu ēst. *Id.* SYN. Vĭgĕō, stō.

Cūrtātŭs, ă, ŭm. *Raccourci.* Sī cūrtātŭs ĭnæquālī tōnsōrĕ cāpillōs. *H.* SYN. Cūrtŭs.

Cūrtillŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mōnstrāvī ĭncōquĕrĕ, illōtōs Cūrtillŭs ĕchĭnōs. *H.*

Cūrtĭlŭs, ŭi. *m. M. Curtius, romain qui se précipita dans un abîme ouvert au milieu de la place de Rome, pour satisfaire à l'oracle.* Cūrtĭŭs ĕt, mĕdĭīs quæm quōndām sēdĭbŭs ūrbĭs, Dēvōtum bēllis cōnsūmpsīt gūrgĭtis haūstŭs (*Culex*, 362). Cūrtĭŭs ĕxplētīs statūīt mōnūmēntā lăcūnīs. *Pp.* (III, 9, 64). || *Lac auquel ce héros donna son nom.* Cūrtĭŭs illĕ lăcŭs, sīccās quī sūstĭnĕt ārās. *O.* || Cūrtĭī Mōntānī. *pl. Deux frères sous Vespasien dont l'un était orateur et poète.* Plĕtātĕ frātrēs Cūrtĭōs līcĕt vīncās. *M.* (V, 39, 3. Cf. *Tac. Ann.* 16, 28; *Hist.* 4, 40).

Cūrtŏ, ās, ārĕ. *Raccourcir, diminuer.* Quānāntŭlum ĕnīm summæ cūrtābĭt quīsquĕ dĭērum? *H.* Ĭrātūs quōd rĕm cūrtāvĕrĭs. *Pers.* (6, 34). *Voy.* Minuo.

Cūrtŭs, ă, ŭm: *Court, écourté, petit.* Quŏtlĭēs rīmōsa ĕt cūrtā fĕnēstrīs Vāsā cădūnt. *J.* (3, 271). Læsīt ĕt ŏbjĕctum tĕgŭlā cūrtā cāpŭt. *Pp.* (IV, 7, 22). SYN. Exīgŭŭs, pārvŭs, brĕvīs. || *Circoncis.* Vīs tū Cūrtīs Jūdæīs ŏppĕdĕrĕ? *H.* (*Sat.* I, 9, 70. Cf. *Ib.* 6, 105). || *Au fig.* Aūt ĭngrātæ Cūrtā fĭdēs pātrīæ. *J.* (14, 165). Nōris quām sīt tĭbī cūrtā sūpellex. *Pers.* (4, 52. *Id.* 5, 191). Cūrtæ nēsciō quīd sēmpĕr ăbēst rĕi. *H.*

Cūrūlis, ĕ. *n. Curule.* || Cūrūlis sēllā, *et absolt.* Cūrūlis, *ou au plur.* Cūrūlēs. *f. Chaise curule, siége garni d'ivoire, à l'usage des magistrats supérieurs de Rome.* Signā quŏque ĭn sēllā nōssēm fōrmātā cūrūlī. *O.* (Adde *Cat.* 53, 2). Ēt ē cūrūlī jūrā gēntĭbŭs rēddās. *M.* (XI, 99, 18). Hăbērĕ Tāntūmdem, ātque īllī summās dōnārĕ cūrūlēs. *J.* (10, 91). Prætŏr ădēst, văcŭāquĕ lŏcō cēssērĕ cūrūlēs. *L.* Tōtlĕs fēlix tĭbī Rōmā cūrūlēs Tērquĕ quātĕrquĕ dăbīt. *St.* Sēd rĕvŏcānt fāstī mājōrquĕ cūrūlis. *Id.* PHR. Ĕrīplētquĕ cūrūlĕ, Cuī vōlĕt, ĭmpōrtūnŭs ĕbŭr. *H.*

Cūrvāmĕn, ĭnis. *n. et* Cūrvātūra, æ. *f. Courbure.* Sĕquĭtur pātrīæ cūrvāmĭnā rīpæ. *O.* Prēssō spīnæ cūrvāmĭnĕ flēctī Incĭpīt. Aūrĕa summæ Cūrvātūrā rōtæ. *Id.* SYN. Flēxŭs, ōrbĭs, circŭlŭs, gȳrŭs.

Cūrvātŭs, ă, ŭm. *Courbé, courbe.* Vūlnĕrā cūrvātā mĭnĭtāntēm cūspĭdĕ vīdīt. *O.* Cūrvāta ĭn mōntīs făcĭēm circūmstĕtīt ūndā. *V. Voy.* Curvus.

? Cūrvĭfrōns, tis. *Voy.* Cornifrons.

Cūrvō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Courber.* Indŭĕt ĭn flōrem, ĕt rāmōs cūrvābĭt ōlēntēs. *V.* Tūm vītŭlŭs bīmā cūrvāns jām cōrnŭā frōntĕ. *Id.* Nēc nōstrūm sērī cūrvārēnt Æācŏn ānnī. *O.* SYN. Incūrvō, rĕcūrvō, flēctō, ĭnflēctō, sĭnŭō, tōrquĕō, ĭntōrquĕō.

Cūrvŭs, ă, ŭm. *Courbe, courbé, recourbé.* Ēt cūrvæ rĭgĭdum fălcēs cōnflantŭr ĭn ēnsēm. *V.* Ēt cūrvī fōrmam ăccĭpĭt ūlmŭs ārātrī. *Id.* Dē nōstrō cūrvūm pōnĕrĕ grāmĕn ērāt. *O.* Nēc vēnit tārdō cūrvā sĕnēctā pĕdĕ. *Tib.* (III, 5, 16). SYN. Incūrvŭs, rĕcūrvŭs, cūrvātŭs, flēxŭs, ĭnflēxŭs, rĕcūrvātŭs, sĭnŭātŭs, sĭnŭōsŭs, ĭntōrtŭs, rĕtōrtŭs, tōrtŭs, *qqf.* obliquŭs. PPH. Nōn rēctŭs. || *Creux.* Ĭntĕrĭt ĕt cūrvīs frustrā dēfēnsā lātēbrīs Vīpĕrā. *V.* Ēt cūrvā vāllē rĕcōndō. Cāmpōsquĕ ēt flūmĭnā lātē Cūrvā tŏnēnt. *Id.* (*G.* II, 12. *Ib.* I, 326, *cava flumina crescunt*). SYN. Cāvŭs. || *Au fig. Penché vers la terre.* Ō cūrvæ ĭn tērrīs ănĭmæ! *Pers.* (2, 61). Pĕrlūrăquĕ prōnŭs Dīligĭt, ĕt cūrvō quærīt tērrēstrĭă sēnsū. *Prud.* (*Ham.* 448). SYN. Prōnŭs. || *Tortu, de travers, vicieux.* Scīlĭcĕt ŭt cūrvō pōssēm dignōscĕrĕ rēctūm. *H.* Cūrvōs dēprēndĕrĕ mōrēs. *Pers.* (3, 52. *Id.* 4, 12). SYN. Intōrtŭs.

Cūspis, ĭdis. *f. Pointe d'une épée, d'une flèche.* Āt sĭbī dăt clўpĕūm, dăt ăcūtæ cūspĭdis hāstăm. *O.* Ĕt ăcūtă cuspĭdĕ cōntŏs. *V.* Ăcūtă cūspĭdĕ juncī. *O.* SYN. Mūcrō, ăclēs, ăcūmĕn. ‖ *Flèche, javelot.* Sēd nōn Dārdănĭæ mĕdĭcārī cūspĭdis ĭctŭm Ēvălŭlt. *V.* Māgnō cĭtă tŭrbĭnĕ fĕrtŭr Cūspis ĭn ădvĕrsŭm. *St. Voy.* Hasta. ‖ *Épieu.* Sæpĕ fĕrā tŏrvōs cūspĭdĕ fixĭt ăprōs. *O. Voy.* Venabulum. ‖ *Broche.* Spūmĕūs ĭn lōngă cūspĭdĕ fūmĕt ăpĕr. *M.* (XIV, 221). *Voy.* Veru. ‖ — trĭplex, trĭfĭdă, *et qqf. absolut. Trident.* Trĭfĭdă Nēptūnŭs cūspĭdĕ montĕs Īmpulit. *Cl.* Trĭplĭcī quĭd cūspĭdĕ pōssĭm sēntīăt. *O.* Ăt dĕŭs æquŏrĕās quī cūspĭdĕ tēmpĕrăt ūndās. *Id. Voy.* Tridens.

Cūstōdĭa, æ. *f. Garde, action de garder, surveillance.* Pūpĭllī, quōs dūrā prēmĭt cūstōdĭă mātrŭm. *H.* Mĭsĕra ĕst măgnī cūstōdĭă cēnsūs. *J.* (14, 304). SYN. Tūtēlă, vĭgĭlantĭă. *Voy. ces mots.* ‖ Cūstōdĭæm ăgō, ăgĭtō. *Veiller.* Pōst hūc rĕdĭto, ătque ăgĭtăto hīc cūstōdĭæm. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 20). ‖ *Garde faite par des gens armés; gardes, sentinelles:* Sūnt quĭbŭs ăd pōrtās cĕcĭdĭt cūstōdĭă sōrtī. *V.* Nōctĕm cūstōdĭă dūcĭt Īnsŏmnĕm lūdō. *Id.* Ēt vĭgĭl Ārgŏlĭcās sĕrvăt cūstōdĭă fōssās. *O.* SYN. Vigĭlĭæ, vigĭlēs. *Voy.* Vigiles. ‖ *Prison. Voy.* Carcer.

† **Cūstōdĭbō.** *ancien fut. pour* Custodiam. Năm nōctū nĕrvō vĭnctŭs cūstōdĭbĭtŭr. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 71).

Cūstōdĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Garder, être gardien.* ‖ *Garder, conserver, défendre.* Cūstōdīte ănĭmās, ĕt nūllī crēdĭtĕ mēnsæ. *J.* (6, 630). SYN. Sĕrvō, ăssĕrvō, tŭĕŏr, tūtŏr, tĕgō, prōtĕgō, dēfendō. PHR. Quēm pĕnĕs ĭntrēpĭdæ mĭtĭs cūstōdĭă rōmæ. *St.* Mē pĕnĕs ĕst ūnŭm vāstī cūstōdĭă mūndī. *O.* Īpsĕ tŭŭs sēmpĕr tĭbī sĭt cūstōdĭă lēctŭs. *Pp.* Cūstōdĭt ĭn āgrō Cōndictās Cōrvĭnŭs ŏvēs. *J.* (1, 107). Ītăque, aūrum dūm cūstōdĭt, ōblĭtŭs cĭbī. *Ph.* SYN. Sĕrvō. ‖ *Garder, contenir.* Vēntōs cūstōdĭt, ĕt ārcĕt Æŏlŭs ēgrēssū. *O.* Vēllĕra vĭrgătī cūstōdĭbănt călathīscī. *Catul.* (64, 319). SYN. Tĕnĕō, cōntĭnĕō, claūdō, cōmpēscō, cōhĭbĕō. *Voy.* Cohibeo. ‖ *n. Faire le guet, veiller, garder.* Nĕ quă mānŭs se ăttōllĕrĕ nōbĭs Ā tĕrgo pōssĭt, cūstōdĭ, ĕt cōnsŭlĕ lōngē. *V.* SYN. Ōbsĕrvō, ăttĕndō, cāvĕō, ĭnvĭgĭlō. *Voy.* Vigilo.

Cūstōdītŭs, ă, ŭm. *Gardé.* Ēt Cācī spem cūstōdītă rĕfēllit. *V.*

Cūstōs, ōdĭs. *m. Gardien, garde.* Ēxspĕctārĕ săt ĕst : cūstōs ĕs paŭpĕrĭs hōrtī. *V.* SYN. Tūtēlă, præsĭdĭŭm, cūstōdĭă, sĕrvātŏr. EP. Fīdŭs, fīdēlĭs, sēdŭlŭs, sōllĭcĭtŭs. ‖ *Gardien, conservateur.* Cūstōdĕ rērŭm Cæsărĕ. *H.* SYN. Præsĕs, rēctŏr. ‖ *Garde, sentinelle.* Nīsŭs ĕrăt portæ cūstōs, ăcĕrrĭmŭs ărmīs. *V.* Ōmnĭmque ăditum cūstōdĕ cōrōnant. Cæsĭs sūmmæ cūstōdĭbŭs ărcĭs. *Id.* Cūstōdĭum trānsīrĕ mānŭs. *O.* SYN. Cūstōdĭă, vĭgĭlēs. EP. Ārmātŭs, vĭgĭl, nŏcturnŭs, ĭnsŏmnĭs. *Voy.* Vigiles. ‖ *Gouverneur d'un enfant.* Ĭmbĕrbŭs jŭvĕnis, tăndĕm cūstōdĕ rĕmōtō. *H.* SYN. Măgĭstĕr. ‖ *En parlant des chiens de ferme.* Nūnquām cūstōdĭbŭs ĭllĭs Nōcturnŭm stăbŭlīs fūrĕm (horrebis). *V.* ‖ *f. Gardienne.* Jŏvĭs ĕst fīdĭssĭmă cūstōs. *O.* Āssĭdĕāt cūstōs sēdŭlă sēmpĕr ănŭs. *Tib.* (1, 3, 74. Adde *Lucret.* III, 325). ‖ *adj. m. f.* Cūstōdĕm tūrĭs ăcĕrrăm. *O.* ‖ *Attaché à.* Sī quĭs ĕrĭt rēctī cūstōs. *M.* (1, 40, 5). SYN. Tĕnāx. ‖ *qqf. n. au plur.* Hæsūrī săxĭs cĭnĕrŭm cūstōdĭbŭs. *J.* (10, 145).

Cūticŭla, æ. *f. dimin. de* Cutis. Nōstră bĭbāt vērnŭm cōntrāctă cūtĭcŭlă sōlĕm. *J.* (11; 203. Adde *Pers.* 4, 19). SYN. Pēllĭcŭlă.

Cūtĭs, ĭs. *f. Peau.* Trēs rūgæ sŭbĕānt, ĕt sĕ cūtĭs ărīdă lăxĕt. *J.* (6, 144). Dēformēm prō cūtĕ pēllĕm. *Id.* (10, 191). Vīx habĕō tĕnŭĕm, quæ tĕgăt ōssă, cūtĕm. *O.* SYN. Pēllĭs, pēllĭcŭlă, cūtĭcŭlă, *qqf.* cŏrĭŭm. EP. Cāndĭdă, tĕnĕră, mōllĭs, dūră, ăspĕră, rūgōsă; hīrtă, hīrsūtă, pīlōsă. ‖ Cūtĕm cūrō. *Prendre soin de sa personne.* Īn cūtĕ cūrāndă plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntus. *H.* (Adde *Juv.* 2, 105). *Voy.* Curo. ‖ *Au fig.* Ægō tĕ ĭntŭs ĕt ĭn cūtĕ nŏvī. *Pers.* (3, 30). ‖ *qqf. Cuir.* Călcĕūs ĕst sārtă tĕrquĕ quātĕrquĕ cūtĕ. *M.* (1, 104, 6). *Voy.* Corium. ‖ — æquæ. *Glace.* Frāngĕ cūtĕm pēndēntĭs æquæ. *Sid.* (*Pan.* 1145).

Cўănē, ēs. *f.* (Κυάνη). *Cyané, nymphe de Sicile, compagne de Proserpine, qui, voulant s'opposer à son enlèvement, fut changée par Pluton en une fontaine.* Ĭntĕr Sĭcĕlĭdas Cўănē pūlchĕrrĭmă nўmphās. *O.* (*Met.* V, 412). ‖ *Cette fontaine.* Quāquĕ sŭĭs Cўănēn mĭscĕt Anāpŭs aquis. *O.* (*Pors.* II, 10, 26. Adde *Sil.* XIV, 515).

Cўănĕæ, ārŭm. *f. pl.* (Κυάνεαι). *Iles Cyanées, deux rochers à l'entrée du Pont-Euxin.* Trānsĕāt ĭnstăbĭlēs strēnŭă Cўănēās. *O.* Hīnc ĭtĕr ăd Pōntī cāpŭt ērrāntēsquĕ pĕr ălтŭm Cўănēās. *V. Fl.* (Adde *Juv.* 15, 20). SYN. Sўmplēgădēs. *Voy.* Cyaneus.

Cўănē, ēs. *f.* (Κυανέη). *Nymphe, fille du fleuve Méandre, mère de Byblis.* Cōgnĭtă Cўănĕē prælstāntī cōrpŏrĕ nўmphă. *O.*

Cўănĕŭs, ă, ŭm (κυάνεος). *Qui est couleur de vert de mer. Voy.* Cæruleus. ‖ (Κυάνεος). *Des îles Cyanées.* Cўănĕōs ĭntrārĕ frăgōrēs. *V. Fl.* Sī Cўănĕōs răpĕrĕrĕ pĕr æstŭs. *St.* (Adde *Luc.* II, 716; *Mart.* VII, 18, 3). ‖ † Cўănĕŭs. *Au lieu de* Cўănĕŭs. Nām fortĕ Cўănēă prōptĕr Stāgnă lăpĭs cŏhĭbēns, ōstrō fŭlgēbăt ăquōsō. *Prud.* (*Psych.* 926. Gemmam innuit, de qua *Isid.* 16, 9 : « *Cyanea*, Scythiæ gemma, cæruleo coruscans nitore, purpura interdum... varians. » Ceterum intelligo *Cyanea stagna*, mare Cyaneum, ut apud *St. Th.* V, 347, *Cyanea vada.* Alii de colore accipiunt).

† **Cўăthĭssō, ās, ārĕ.** *n.* (κυαθίζω). *Verser à boire.* Tum' cўăthis ārĕ mihī sōlēs? *Pl.* (*Men.* II, 2, 31. *Ib.* 29).

Cўăthŭs, ī. *m.* (κύαθος). *Mesure de capacité, contenant la douzième partie du* sextarius. Sēxtārī cўăthŭs pārs ĕst quæ ĕst ūnctă lĭbræ. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 80). ‖ *Coupe.* Cārdĭăcō nūnquām cўăthŭm mĭssūrŭs ămīcō. *J.* (5, 32). SYN. Pōcŭlŭm, călix, crātĕr, etc. *Voy.* Poculum. ‖ *Coup, ce que l'on boit en une fois.* Sūmĕ, Mæcēnās, cўăthŏs ămīcī Sospĭtŭs centŭm. *H.* (*Id. Od.* III, 19, 12). Nævĭa sex cўăthīs, sĕptĕm Jūstīnă bĭbātŭr. *M.* (1, 72, 1. *Id.* IX, 94, 4). Vīdĕ quŏt cўăthŏs bĭbĭmŭs. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 24). ‖ Ăd cўăthŭm *ou* cўăthŏs. *Qui fait l'office d'échanson.* Pŭĕr quīs ĕx aŭlă căpillīs Ăd cўăthum statŭētŭr unctīs? *H.* Lўgdămŭs ăd cўăthŏs. *Pp.* (IV, 9, 9). Phrўgēmque ĕphēbum Āptans ăd cўăthos. *Sid.* (*Pan.* 3360). SYN. Pīncĕrnă. PHR. Ēt pŭlchrum ēt dīgnum cўăthō. *J.* Mĭnĭstĕr vēlŭtī pŭĕr fălĕrnī. *Cat.*

Cўbēbē, ēs. *f.* (Κυβήβη). *Comme* Cybele. Quās ălmă Cўbēbē Nūmĭnĕ hăbĕrĕ mārĭs, nўmphāsque ĕ nāvĭbŭs ēssĕ Jūssĕrāt. *V.* (*Æ.* X, 220). Vērtĭcĕ tūrrĭgĕrō jŭxtă dĕă măgnă Cўbēbē. *Pp.* (III, 15, 55. *Id. ib.* 20, 3; *Luc.* I, 600; *Sil.* VIII, 363; *St. Silv.* V, 1, 223; *Sen. Troad.* 72; *Phæd.* II, 17, 4; IV, 1, 4. Vocem *Cybelle*, quam in his

æpius exhibent libri et edd., omnino abjudica. Cf. *Heins.* ad *Prud. Peri.* 2387, al. 10, 196; *Broukh.* ad *Prop.* I. cit.; *Gud.* ad *Phæd.*; *Drak.* ad *Sil.* I. cit.). ‖ † Cȳbēbis. *ancien gén. pour* Cybebes. Ăn ăd Cȳbēbis ībŏ tēmplŭm pīnĕŭm? *Prud.* (*Peri.* 2387. De quo *Prise.* 6, 705 et 706).

Cȳbēlē, ēs. *f.* (Κυβέλη). *Cybèle, fille de Cœlus et de Vesta, femme de Saturne, et mère des dieux. Son char est traîné par des lions; elle porte une couronne de tours.* Fŏrtĕ săcĕr Cȳbēlæ Chlōrĕūs ōlīmquĕ săcĕrdōs. *V.* Tūrrĭgĕrā frōntēm Cȳbēlē rĕdĭmĭtă cŏrōnā. *O.* SYN. Cȳbēbē, Ŏpis, Rhēă, Dīndȳmēnē, Vēstă, Mātĕr. EP. Tūrrĭtă, Tūrrĭgĕrā; ăntīquă, vĕnĕrāndă, ălmă, pŏtēns, fēcundă. PPH. Mātĕr Bĕrĕcўntĭă, Īdæă, Phrўgĭă. Cȳbēlēĭă dĕă, mātĕr. Dĕōrŭm, dĕūm gĕnĭtrīx, pārēns, mātĕr. Măgnă pārēns Īdæă dĕūm. Măgnă Mātĕr. Tūrrĭtă dĕă, mātĕr, pārēns. PHR. Dōmĭtrīx Īdæă lĕōnŭm Mātĕr. *Grat.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 784 *sq.*; *Lucret.* II, 598; *Ovid. Fast.* VI, 321). ‖ 2. *Montagne de Phrygie.* Hīnc mātĕr cūltrix Cȳbēlē, Cŏrўbantĭăque ærā. *V.* (*Æ.* III, 111. Quanquam alii leg. *Cybelo*). Dīndўmŏn ēt Cȳbēlēn. *O.* (*Id. Fast.* IV, 365). Quī cōlĭtis Cȳbēlēn, ēt quī Phrўgă plāngĭtis Ăttўn (*Anthol.* II, p. 265).

Cȳbēlēĭŭs, ă, ŭm (Κυβελήϊος). *De Cybèle.* Dēntĕ prĕmūnt dŏmĭtŏ Cȳbēlēĭă frēnă lĕōnēs. *O.* Cȳbēlēĭŭs Ăttўs. *Id.* ‖ *Du mont Cybèle.* Cȳbēlēĭă mātĕr. *O.*

Cȳbēllē. *Au lieu de* Cybebe.

Cȳbĭrātĭcŭs. *Au lieu de* Cibyraticus.

Cȳbĭŭm, ĭī. *n.* (κύβιον). *Thon, morceau de thon salé.* Vēl dŭŏ frūstă rōgăt cȳbĭī, tĕnŭēmўe lăcertŭm. *M.* (XI, 28, 2. *Id.* V, 79, 5).

Cўcĕōn, ōnis. *m.* (κυκεών). *Breuvage composé de vin, de farine et de fromage.* Indĕ mānŭ pōclūm sūmīt, rīsŭquĕ sĕquēntī Pērdūcīt tōtŭm cўcĕōnĭs lætă lĭquōrĕm (apud *Arnob adv. Gent.* 5. Vid. *Orph.* apud *Clem. Alex. Protrep.*, Δέξατο δ' αἰόλον ἄγγος, ἐν ᾧ κυκεὼν ἐνέκειτο. *Hom. Il.* XI, 623: Τοῖσι δὲ τεύχε κυκειῶ ἐυπλόκαμος Ἑκαμήδη. *Id. Odys.* X, 234. Cf. *Plat. Rep.* 3, p. 405; *Theophr. Caract.* 4, 1). SYN. Cīnnŭs.

Cўclădēs, ŭm. *f. pl.* (Κυκλάδες). *Cyclades, îles de la mer Égée, ainsi nommées parce qu'elles forment un cercle* (κύκλος) *autour de Délos.* Ēxsĭstūnt mōntēs, ēt spārsās Cўclădās aŭgēnt. *O.* Pēlăgō crēdās innārĕ rĕvūlsās Cўclădās, aūt mōntēs, etc. *V.* Întĕrfūsă nītēntēs vītēs æquŏră Cўclădās. *H.* ‖ *qqf. au sing.* Cuī vix in Cўclădă mīttī Cōntĭgīt. *J.* (6, 562). Cўclās ĕxōrĭtŭr nŏvă. *Sen.* (*Hip.* 1021. Adde *Sil.* IV, 347. Priorem corripi nusquam video).

Cўclās, ădis. *f.* (Κυκλάς). *Une des Cyclades. Voy. le précéd.* ‖ 2. (κυκλάς). *Robe de femme.* Hæc nŭnc aūrātă cўclădĕ vērrĭt hŭmŭm. *Pp.* (IV, 7, 37). Hæ sūnt quæ tĕnŭī sūdānt īn cўclădĕ. *J.* (6, 258. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 286). *Voy.* Chlamys.

† Cўclĭcŭs, ă, ŭm (κυκλικός). *Qui forme un cercle, enoyclopédique; ou plutôt ambulant, forain, popularisé.* Dīscĭplīnās cўclĭcās Gārrīre ægrēstī nūdă fīnxĭt plāsmătĕ. *Capel.* (IX, p. 336). ‖ *m. Poète cyclique, qui renfermait dans un poème toute la vie d'un héros.* Nĕc sīc īncĭpĭās, ŭt scrĭptŏr cўclĭcŭs ōlīm. *H.* (*A. P.* 136. Aliter interpretatur *Schol. Acro*).

Cўclōpēŭs ou Cўclōpĭŭs, *et peut-être* Cўclōpēŭs, ă, ŭm (Κυκλώπειος *et* Κυκλώπιος). *De cyclope, des cyclopes.* Æccēstīs scōpŭlōs, vōs ēt Cўclōpĭă saxă Ēxpērtī. *V.* (*Æ.* I, 201). Pōst dīrum Ăntīphātæ scēptrum ēt Cўclōpĭă rēgnă. *Sil.* (XIV, 33. *Ib.* 514 et 531; *Sen. H. Fur.* 907. In his libri tantum non omnes exhibent *Cyclopea*; quod non contemnam ut *Nic. Heins.* ad *Virgilii* locum, quamvis plerosque edd. in suas partes traxerit. Idem certe levius respuit Typhōēŭs. Vid. *Typhoeus*).

Cўclōps et Cўclōps, ōpis. *m.*; Cўclōpēs *et* Cўclōpes, ŭm. *pl.* (Κύκλωψ, Κύκλωπες). *Cyclope, Cyclopes, géans de Sicile, voisins du mont Etna, et forgerons de Vulcain, qui n'avaient qu'un œil au milieu du front.* Ăntīphātæ mĕmŏrēs īmmānsuētīquĕ Cўclōpis. *O.* Præpărāt, ēt Sīcŭlă Cўclōps incūdĕ lăbōrăt. *Cl.* Īnfandi Cўclōpēs, ēt ăltīs mōntĭbŭs ērrānt. *V.* (Sic et *Sil.* XV, 428; XIII, 440). Dīrōsque ăb rūpē Cўclōpăs Prōspĭcĭō. *V.* (Adde *Ov. Met.* I, 259). EP. Ætnæī, Sīcŭlī; tērrĭgĕnæ, īmmānēs, vāstī; tōrvī, fĕrī, trŭcēs, hōrrēndī, fĕrōcēs, dīrī. PPH. Ætnæī frātrēs. VERS. Dūm grăvēs Cўclōpŭm Vŭlcānŭs ārdēns ūrīt ōfficīnās. *H.* Fŭlmĭnă lēntīs Āpprŏpĕrānt māssīs. *V.* Hī sŭpĕr incūdĕm nūmĕrōsa in vĕrbĕră fōrtēs Hōrrēndŭm măgnō quātĭūnt sūb pŏndĕrĕ fūlmēn. *V. Fl.* (Cf. *Virg. Æ.* VIII, 440 *sq.*; *Claud. Cons.* III *Hon.* 292 *sq.*; *Sil.* XIV, 33 *sq.*) *Voy.* Polyphemus, Procudo. ‖ *Danse des Cyclopes.* Pāstōrēm sāltārĕt ūtī Cўclōpă, rōgābăt. *H.*

† Cўcnēĭs, ĭdŏs. *f.* (κυκνηΐς). *Née d'un cygne, Hélène.* Īncŭbŭīt mēmbrīs Cўcnēĭdŏs (*Epitom. Iliad.* 337).

Cўcnēĭŭs, ă, ŭm (Κυκνήϊος). *De Cycnus, de Thessalie.* Indĕ lăcŭs Hўrĭēs vīdĕt, ēt Cўcnēĭă Tēmpē. *O.* Cўcnēĭŭs hērōs (*Ibis*, 465).

Cўcnēŭs ou Cўgnēŭs, ă, ŭm (κύκνειος). *De cygne.* Jām mēă cўcnēās īmĭtāntŭr tēmpŏră plūmās. *O.* SYN. Ŏlōrīnŭs. ‖ ? Cўcnēă spĕcŭlă. *Voy.* Chinæa.

Cўcnŭs, ĭ. *m.* (Κύκνος). *Cycnus, roi de Ligurie, inconsolable de la mort de Phaéton son ami, fut changé en cygne par Apollon.* Fīt nŏvă Cўcnŭs ăvis. *O.* (*Met.* II, 367 *sq.*). ‖ 2. *Fils de Neptune, que son père avait rendu invulnérable. Combattant contre Achille, il allait être étouffé par son adversaire, quand il fut tout-à-coup changé en cygne.* Jām lētō, prōlēs Nēptūnĭă, Cўcnŭs Mīllĕ vīrōs dēdĕrăt. *O.* (*Met.* XII, 72). Nōn nīvĕă prōlēs Cўcnŭs æquōrĕī dĕī. *Sen*, (*Ag.* 215). ‖ 3. *Fils d'Hyrie, qui, voyant son amour rejeté, se précipita du haut d'un rocher.* (*Ov. Met.* VII, 371 *sq.*)

Cўcnŭs ou Cўgnŭs, ĭ. *m.* (κύκνος). *Cygne, oiseau dont le chant était renommé chez les anciens. On dit qu'il faisait entendre les accents les plus mélodieux lorsqu'il se sentait près de mourir.* Dānt sŏnĭtūm raūcī pēr stāgnă lŏquācĭă cўcnī. *V.* Cāndēntī cōrpŏrĕ cўcnŭm. *Id.* SYN. Ŏlōr. EP. Cāndĭdŭs, ălbŭs, nīvĕŭs; flūmĭnĕŭs, flŭvĭālĭs; ærgūtŭs, cānōrŭs, sŏnōrŭs. PPH. Cāÿstrĭŭs ālēs. Mæāndrī incŏlă. VERS. Cāntātŏr cўcnŭs fūnĕrĭs ĭpsĕ sŭī. *M.* Cārmĭnă jām mōrĭēns canīt ēxsĕquĭālĭă cўcnŭs. *O.* Vāllĭbŭs ēt cўcnī gēlĭdīs ōrtī ĕx Hēlĭcōnĭs Quūm lĭquĭdām tōllūnt lūgūbrī vōcĕ quĕrēlām. *Lr.* Ceū quōndām nīvĕī lĭquĭdā ĭntĕr nūbĭlă cўcnī, Quūm sēse ē pāstū rĕfĕrūnt, ēt lōngă cānōrŏs Dānt pĕr cōllă mŏdōs; sŏnāt āmnĭs, ēt Āsĭă lōngē Pūlsă pālūs. *V.* Fātī cērtŭs sĭbī vōcĕ cānōrā ĭnfĕrĭās præmātŭrĭt ŏlōr. *St.* Mōvīt pĕr cārmĭnă lĭnguām, Vīncĕrĕ lĭnquēntēs vītām quæ pōssĭt ŏlōrēs. *Sil.* Sēd nĕque ŏlōr mōrĭēns ĭmĭtārī pōssĕ pŭtātŭr. *Lact.* (*Phœn.* 49, de cantu). Līcĕt ĭpsĕ vēlīt, Clārŭs nīvĕōs ĭntĕr ŏlōrēs, Ĭstrūm cўcnŭs Tānăīmquĕ cōlēns Ēxtrēmă lŏquī. *Sen.* Dūlcĭŏr vōcĕm mōrĭēntĕ

cȳcno. *Id.* ‖ *Constellation. Jupiter le plaça au ciel, parce qu'il avait lui-même emprunté cette forme lorsqu'il aimait Léda. Selon d'autres, c'est le Cycnus aimé d'Apollon.* Prōximā sōrs Cȳcnī, quēm cœlō Jūpitĕr ipsē īmpōsŭit. *Manil.* (I, 344. *Id.* II, 31). SYN. Ālēs, āvis. (Cf. *Auson. Eclogar.* 3, 3. Duplicem sideris originem memorat *Germ. Arat.* 273 *sq.*) ‖ *Nom donné aux poètes.* Multa Dircæūm lĕvat aūra cȳcnum. *H.* Cāntantēs sŭblīmĕ fĕrēnt ād sidĕră cygnī. *V.* (*E.* 9, 29. *Ib.* 36). SYN. Ālēs. ‖ *qqf.* Cȳcnŭs, *à l'imitation des Grecs.* Dōnātūră Cȳcnī, sī lĭbĕāt, sŏnŭm. *H.* (*Od.* IV, 3, 20). Quid rĕfĕrt? cōrnīx nōn ĭdĕo ăntĕ cȳcnum. *Aus.* (*Epist.* 20, 8. Adde *Anthol.* I, p. 29).

Cȳdĭmŭs, ī. *m.* (κύδιμος). *Nom d'homme.* Flĕt sŭpĕr æquævŭm sŏrŏr ēxārmātā Lȳcāstē Cȳdĭmŏn. *Stat.*

Cȳdippē, ēs. *f.* (Κυδίππη). *Cydippe, jeune fille aimée d'Aconcius. Il lui jeta une pomme où étaient gravés ses sermens.* Littĕrā Cȳdippēn pōmō pĕrlātā fĕfĕllit. *O.* (*A. Am.* I, 459. *Id. Her.* 20 et 21). *Voy.* Acontius. ‖ 2. *Une des Néréides.* (*Virg. G.* IV, 339.)

Cȳdnŭs, ī. *m.* (Κύδνος, *de* κυδνός). *Cydnus, fleuve de Cilicie.* Āt tē, Cȳdnĕ, cānām, tăcĭtīs qui lēnĭtĕr ŭndīs. *Tib.* (I, 8, 13. Adde *Ov. A. Am.* III, 204; *Avien. Descr. Ter.* 1032). ‖ ? *Nom de guerrier.* (*Sil.* III, 338. Ibi codd. multum variant.)

Cȳdōn, ōnĭs. *f.* (Κύδων). *Cydon, ville de Crète.* Aūt quæ pōmă Cȳdōn Crētæīs mīsit ăb ōrīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 434. Cf. *Plin.* 4, 12). SYN. Cȳdōnĭa. ‖ *Qui est de cette ville, Crétois.* Pārthŭs sīvĕ Cȳdōn tēlum īmmēdĭcābĭlĕ tōrsĭt. *V.* Illūc ĕt Lĭbўē Nūmĭdās, ĕt Crētă Cȳdonās mīsĭt. *L.* (Adde *St. Th.* VI, 596; *Sen. H. OEt.* 820). ‖ *Nom de guerrier.* (*St. Th.* II, 625; IX, 759.)

Cȳdōnĕŭs *et* Cȳdōnĭŭs, ă, ŭm (Κυδώνειος *et* Κυδωνιος). *De Cydon, de Crète.* Ēccĕ Cȳdōnĕā vĭōlātŭs ārūndĭnĕ plāntām. *Sil.* (Adde *Ov. Met.* VIII, 22; *St. Th.* IV, 269). Lĭbĕt Pārthŏ tōrquērĕ Cȳdōnĭă cōrnŭ spĭcŭlă. *V.* (Adde *Hor. Od.* IV, 9, 17). ‖ Cȳdōnĭum mălŭm, *et absolt.* Cȳdōnĭum, ĭi. *n.* (κυδωνιον). *Coing, fruit.* Sī tĭbĭ Cēcrōplō sătūrātă cydōnĭă mēllĕ pōnēntŭr. *M.* (XIII, 24. Adde *Prop.* III, 11, 27; *Calp.* 2, 91. Vid. sup. in *Cydon*).

Cȳdrŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* (*Val. Fl.* III, 192.)

Cȳgnŭs. *Voy.* Cycnus.

Cȳlindrŭs, ī. *m.* (κύλινδρος). *Toute espèce de cylindre.* Tĕnŭīve ēx ærĕ cȳlindrŭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 103). ‖ *Rouleau pour égaliser la terre.* Ærĕā cūmprīmīs ingĕntī æquāndă cȳlindrō. *V.* ‖ *Sorte de pierre précieuse.* Dōnānt ærcānā cȳlindrōs. *J.* (2, 61). Pōnĭdĕrĕ cōnsīmĭlīs, vŏlvīt quōs ūndă, cȳlindrīs. *Prisc.* (*Peri.* 977. Cf. *Plin.* 37, 5).

Cȳllārŭs, ī. *m.* (Κύλλαρος). *Nom d'un centaure.* Nēc tĕ pūgnāntēm tŭă, Cȳllārĕ, fōrmă rĕdēmĭt. *O.* (Cf. *Met.* XII, 393 *sq.*) ‖ *Cheval de Castor.* Tālīs Amўclæī dŏmĭtŭs Pōllūcis hăbēnis Cȳllārŭs. *V.* (*G.* III, 89. *Pollucis*, nempe *Castoris.* Vid. *Serv.*) Cȳllārĕ, dŭm Scўthĭcī dīvĕrsŭs ăd ōstĭă pōnti Cāstŏr Amўclæās rĕmō pĕrmūtăt hăbēnās. *St.* (*Th.* VI, 328. Adde *Prop.* III, 12, 17; *Sen. Hip.* 810).

Cȳllēnæŭs, ă, ŭm (Κυλληναῖος). *Du mont Cyllène, de Mercure.* Īllĕ sŭīs Dēlphīs, hīc vĕrtĭcĕ Cȳllēnæō. *O.* Hānc placĕt ōrnārī testūdĭnĕ Cȳllēnæă. *Id.* (Adde *Hor. Epod.* 13, 9. Alii non bene scrib. *Cylleneus*).

Cȳllēnē, ēs. *f.* (Κυλλήνη). *Cyllène, montagne d'Arcadie, sur laquelle naquit Mercure.* Cȳllēnēs gĕlĭdō cōncēptum vērtĭcĕ fūdĭt. *V.* Cȳllēnēs cœlĭquĕ dēcŭs, făcŭndĕ măgĭstĕr. *M.* (VII, 72, 1. Adde *Ov. Fast.* II, 270). ‖ *qqf.* Cȳllēnă, æ. Indĕ Pĕlāsgă mānŭs Cȳllēnæ ē fīnĭbŭs ōllm. *Avien.* (*Descr. Ter.* 491).

? Cȳllēnēŭs. *Voy.* Cyllenæus.

Cȳllēnĭs, ĭdĭs. *f.* (Κυλλανίς). *De Mercure.* Ēt sŭbĭtŭs Cȳllēnĭdă sūstŭlĭt hārpĕn. *L.* Brāchĭă tēndēntēm Cȳllēnĭdĕ cōnfŏdĭt hārpĕ. *O.*

Cȳllēnĭŭs, ă, ŭm (Κυλλήνιος). *Du mont Cyllène; ou de Cyllène, mère de Mercure, peut-être la même que Maia.* Mātĕrnō vĕnĭēns ăb ăvō Cȳllēnĭă prōlēs. *V.* (*Æ.* IV, 258, scil. Mercurius. Ubi *Serv.*) ‖ *De Mercure.* Ēccĕ rĕdīt Cĕphălūs sĭlvīs, Cȳllēnĭă prōlēs. *O.* Cȳllēnĭŭs ignĭs. *V.* Cȳllēnĭŭs ōrbĭs. *Manil.* SYN. Cȳllēnæŭs. ‖ *Subst. m. Mercure.* Pārĭbŭs nītēns Cȳllēnĭŭs ālīs. *V.* (Adde *Ov. Met.* XIV, 291). *Voy.* Mercurius.

Cȳllēnŭs, ī. *m. Comme* Cyllene. (Sic quidam leg. apud *Ov. Met.* I, 217, ubi alii rectius *Cyllene.*)

Cȳmă, ătĭs. *n.* (κῦμα). *Petit chou qu'on n'a pas laissé grossir.* Frīgŏrĭbŭs cāŭlēs ēt vērī cȳmătă mīsīt. *Col.* (10, 150). Aspărāgī mōllēs, sēd vĭrĭdē cȳmă. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 29. *Cyma* definit *Charis.* 1, 41). SYN. Cōlĭcŭlŭs. ‖ † Cȳmă, æ. *f. arch.* (*Charis.* 1, 41; *Non.* l. cit.)

Cȳmæ, Cȳmæŭs. *Voy.* Cumæ.

Cȳmāndĕr, drī. *m. Fleuve de l'Inde.* (*Avien. Descr. Ter.* 1051.)

Cȳmātĭlis, ĕ. *De couleur de mer, vert.* Ēt quēm cōlōs cȳmātĭlīs dēcĕāt. *Titin.* (apud *Non.* 16, 11). Cȳmātĭle, aūt plūmātĭlĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 49. Alii scrib. *Cumatilis*). PHR. Hīc ūndās ĭmĭtātŭs, hăbĕt quŏquĕ nōmĕn ăb ūndīs. *O.*

Cȳmbă, æ. *f.* (κύμβη). *Nacelle, barque, bateau.* Ēt fĕrrūgĭnĕā sŭbvĕctăt cōrpŏră cȳmbă. *V.* Aūdĕt ĭn ēxīgŭo lūdĕrĕ cȳmbă lăcū. *O.* SYN. Nāvĭcŭlă, nāvĭgĭŭm, lēmbŭs, lĭntĕr, phăsēlŭs, scăphă.

Cȳmbălĭcŭs, ă, ŭm (κυμβαλικός). *De cymbales.* Cȳmbălĭcæ vōcēs călāmīs mīscēntŭr ăcūtīs. *Fort.* (*Carm.* 2, 13, 57).

Cȳmbălŭm, ī. *n. et ordint.* Cȳmbălă, ōrŭm. *pl.* (κύμβαλον). *Cymbales, instrument de percussion, en cuivre.* Tўmpănă tēntă tŏnānt pălmīs, ēt cȳmbălă circŭm cōncăvă. *Lr.* (II, 618). Tĭnnĭtŭsquĕ cīe, ēt Mātrīs quătĕ cȳmbălă circŭm. *V.* Cāvă cȳmbălă rĕcrĕpānt. *Cat.* (63, 29. Adde *Prop.* III, 15, 36). EP. Bĕrĕcўntĭă, Cŏrўbāntĭă, Īdæă, ærĕă, cāvă, cōncāvă, raūcă, sŏnōră, strīdŭlă. PHR. Cȳmbălă pŭlsŏ, tŭndŏ, fĕrīŏ, pĕrcŭtĭŏ, quătĭŏ. VERS. Gĕmĭna ærā sŏnānt Īdæāquĕ tĕrgă. *St.* ‖ *Au fig.* Īte hinc Īnānēs, cȳmbălōn jŭvēntūtīs (*Catal. Virg.* 7, 5, de scholasticis).

Cȳmbŭm, ī. *n.* (κύμβιον). *Vase, tasse.* Īnfĕrīmŭs tĕpĭdō spūmāntīă cȳmbĭă lăctĕ. *V.* Făctă Sāgūntīno cȳmbĭă mălŏ lūtō. *M.* (VIII, 6, 2. Cf. *Macr. Sat.* 5, 21). *Voy.* Coculum.

Cȳmē. *Voy.* Cume.

Cȳmĭnŭs. *Voy.* Ciminus.

Cȳmŏdŏcē, ēs, *et* Cȳmŏdŏcēă, æ. *f.* (Κυμοδόκη *et* Κυμοδόκεια). *Cymodocée, nymphe de la mer.* Nēsæē, Spīŏquĕ, Thălīăquĕ, Cȳmŏdŏcēquĕ. *V.* Quārŭm, quæ fāndī dōctīssĭmă, Cȳmŏdŏcēă. *Id.*

Cȳmōsŭs, ă, ŭm. *Qui a plusieurs tiges.* Quæ

dūrī præbēnt cȳmōsā stīrpė Sābēllī. *Col.* (10, 138). *Voy.* Cyma.

Cȳmŏthŏē, ēs. *f.* (Κυμοθόη). *Cymothée, une des Néréides.* Cȳmŏthŏē sīmŭl, ēt Trītōn ādnīxŭs. *V.* (Adde *Sil.* III, 58).

Cȳnāpēs, īs. *m. Fleuve qui se jette dans le Pont-Euxin.* Pārthēnĭūsquė flŭēns, ēt vōlvēns sāxă Cȳnāpēs. *O.* (*Pont.* IV, 10, 49).

Cȳnārā. *Au lieu de* Cinara.

Cȳnētēs, ŭm. *m. pl.* (*Steph.* Κύνητες). *Peuple de Lusitanie.* Āna āmnīs illīc pĕr Cȳnētās effŭit. *Avien.* (*Or. mar.* 205. *Ib.* 223. Cf. *Herodot.* 4, 49; *Justin.* 44, 4).

Cȳnētĭcŭm jŭgŭm, *ou absolt.* (*Steph.* Κυνητικόν). *Promontoire de Lusitanie.* Pŏpŭlī Cȳnētum, tūnc Cȳnētĭcum jŭgŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 201. *Ib.* 566).

1. Cȳnĭcē. *adv. A la manière des Cyniques.* Pŏtĭŭs īn sūbsēllĭō cȳnĭce āccĭpīēmŭr. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 22).

2. Cȳnĭcē, ēs. *f.* (κυνική). *La secte des Cyniques.* Īnvēntōr prīmŭs cȳnĭcēs ĕgŏ. *Aus.* (*Epig.* 27, 1. *Ib.* 4).

Cȳnĭcŭs, ī. *m.* (κυνικός). *De la secte d'Antisthène, de Diogène, Cynique.* Ēt quī nēc cȳnĭcōs, nēc stōĭcă dōgmătă ĭēgīt. *J.* (13, 121). Ēssĕ pŭtās cȳnĭcum, dēcēptŭs ĭmāgĭnĕ fālsă. *M.* (IV, 53, 7). PPH. Cȳnĭcōrŭm tūrbă, sēctă, dōgmătă. Cȳnĭcă gēns. ‖ *Diogène.* Nōn dŏlŭit pātrĭă cȳnĭcŭs prŏcŭl ēssĕ Sīnōpēus. *O.* Dōlĭă nūdī Nōn ārdēnt cȳnĭcī. *J.* (14, 309). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Des Cyniques.* Īpsī quī cȳnĭcă trădūcŭnt tēmpŏră cœnă. *Petr.* (*Sat.* 14).

? Cȳnĭfēs. *Voy.* Scinifes.

Cȳnĭphĭŭs. *Au lieu de* Cinyphius.

Cȳnŏsūră, æ. *f.* (Κυνόσουρα). *La petite Ourse, constellation.* Ēssĕ dŭās Ārctŏs, quārŭm Cȳnŏsūră pĕtātŭr Sīdŏnĭīs. *O.* Cērtŏr haūd ūllīs dūxīt Cȳnŏsūră cārīnīs. *L.* SYN. Ārctŏs, Ūrsă. *Voy.* Ursa.

Cȳnŏsūrĭs, ĭdis. *f.* (Κυνοσουρίς). *De la petite-Ourse.* Sūppŏsĭtŭm stēllīs Cȳnŏsūrĭdŏs Ūrsæ. *O.* (Sic et *Avien. Arat.* 443). Tāngĭt Cȳnŏsūrĭdă caūdām. *German.* (*Arat.* 184).

Cȳnthĭă, æ. *f. Diane, honorée sur le mont Cynthus.* Dēcŏlŏr īrātŏs āttŏllīt Cȳnthĭă vultŭs. *Cl.* Ārcānæ mŏdĕrātrīx Cȳnthĭă nōctīs. *St.* Tērtĭă jām grăvĭdō plŭvĭālĭs Cȳnthĭă cōrnū. *L. Voy.* Diana, Luna. ‖ *Nom de femme.* Cȳnthĭă sōlă sŭīs mīsĕrŭm mē cēpīt ŏcēllīs. *Pp.* (1, 1, 1). Cȳnthĭă, fācūndī cārmĭnă jŭvēnīlĕ Prŏpērtī. *M.* (XIV, 189).

Cȳnthĭŭs, ī. *m.* (Κύνθιος). *Apollon, honoré sur le mont Cynthus.* Trōsquĕ pārēns, ēt Trōjæ Cȳnthĭŭs aūctŏr. *V.* Īntōnsŭm pŭĕrī dīcītĕ Cȳnthĭŭm. *H. Voy.* Apollo.

Cȳnthŭs, ī. *m.* (Κύνθος). *Montagne de l'île de Délos.* Sūmmōque īn vērtĭcĕ Cȳnthī. *O.* Īpsĕ jŭgīs Cȳnthī grădĭtŭr. *V.*

Cȳpărissĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des cyprès.* Quāntŭm nōn cȳpărissĭfĕr Lȳcĕŭs. *Sid.* (*Paneg.* 3491).

Cȳpărissŭs, ī. *m. Cyparissus, fils de Télèphe. Désespéré d'avoir tué par mégarde son cerf favori, il fut changé en cyprès.* Hūnc pŭĕr īmprūdēns jăcŭlō Cȳpărissŭs ăcūtō Fixīt. *O.* (*Met.* X, 137 *sq.*) ‖ Cȳpărissŭs, ī. *f.* (κυπάρισσος). *Cyprès.* Ăĕrĭæ quĕrcŭs, aūt cōnĭfĕræ cȳpărissī. *V.* (Adde *V. Fl.* VII, 405). *Voy.* Cupressus. ‖ *Ancien nom d'Anticyre, ville de Phocide.* Vĕtĕrēmquĕ rĕvŏlvāt Phōcĭdă? quīs Pănŏpēn? quīs Daūlĭdă, quīs Cȳpărissŏn? *St.* (*Th.* VII, 343).

Cȳpāssis, ĭdis. *f. Nom d'une servante.* Sōlērs căpŭt ēxōrnārĕ Cȳpāssis. *O.*

Cȳpĕrŭm, ī. *n. et* Cȳpĕrŭs, ī. *f.* (κύπειρον *et* κύπειρος). *Sorte de jonc.* Ēmĭcŭĕrĕ rōsæ, vĭŏlæquė ēt mōllĕ cȳpĕrŏn. *Petr.* (*Sat.* 127. Cf. *Plin.* 21, 18; *Colum.* 12, 20). ‖ *m. Nom d'homme.* Ā pīstōrĕ, Cȳpĕrĕ, nōn rĕcēdīs. *M.* (VIII, 16, 4).

Cȳprĭă. *Vénus. Voy.* Cyprius.

Cȳprĭānŭs *ou* Cȳprĭānŭs, ī. *m. Saint-Cyprien, évêque de Carthage, docteur de l'église et martyr.* Ōrĕ făcūndō Cȳprĭānĕ dōctŏr. *Prud.* (*Peri.* 1057). Tē lĕgĕt ōmnīs ămāns Chrīstŭm, tŭă, Cȳprĭānĕ, dīscĕt (*Ib.* 3652. Tertiam male corripuit *Fort.* III, 375).

Cȳprĭs *et* Cȳprĭs, ĭdis. *f.* (Κυπρίς). *Cypris, nom de Vénus, honorée dans l'île de Chypre.* Ō Hȳmĕnæĕ dēcēns, Cȳprĭdis quī māximă cūra ēs. *Cl.* Nēc tē lūpānār Cȳprĭdis sānctæ mŏvēt. *Prud.* (*Peri.* 2411). Vērā Vĕnŭs Gnĭdĭām quūm vīdit Cȳprĭdă, dīxīt. *Aus.* (*Epig.* 57, 1). Cȳprĭn Āpēllēī cērnĕ lăbōrīs ŏpŭs (*Ib.* 106, 2). SYN. Cȳprĭă. *Voy.* Venus.

Cȳprĭŭs *et* Cȳprĭŭs, ă, ŭm (Κύπριος). *De Cypre ou Chypre.* Tēllūrīs Cȳprĭæ pārs ŏptĭmă. *O.* Nĕ Cȳprĭæ Tȳrĭævĕ mĕrcēs. *H.* Nūnquām dīmōvēās, ŭt trăbĕ Cȳprĭă. *Id.* ‖ Cȳprĭă, æ. *f. Vénus.* Ēt fāvēās cōnchă Cȳprĭă vĕctă tŭă. *Tib.* (III, 3, 34). Nī mĕ vīdissēt Cȳprĭă mārmŏrĕăm (*Anthol.* II, p. 45). *Voy.* Venus.

Cȳprŏs *ou* Cȳprŏs, *et* Cȳprŭs, ī. *f.* (Κύπρος). *Cypre ou Chypre, grande île de la mer Égée, qui était consacrée à Vénus.* Ō quæ bēātăm dīvă tĕnēs Cȳprŭm. *H.* Ēmēnsŭs Cȳprī scŏpŭlōs, quĭbŭs ēxĭt ĭn aūstrŭm. *L.* Quūm tē, Flāccĕ, mihī rĕddēt Cўthĕrēīă Cȳprŏs. *M.* (VIII, 45, 7). Cȳprŏn ŏlōrīnīs nōndŭm pĕrvēnĕrāt ālīs. *O.*

Cȳpsēlă, æ. *f.* (Κύψελα). *Ancienne ville d'Espagne.* Hīc ādstĭtīssĕ cīvĭtātĕm Cȳpsēlām. Jām fāmă tāntum ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 527).

Cȳpsēlĭdēs, æ. *m.* (Κυψελίδης). *Fils de Cypsélus, tyran de Corinthe.* Cȳpsēlĭdæ ēt măgnī flōrēntīă rēgnă, Cŏrīnthŭm (*Ciris*, 464, scil. Periandri. De *Cypselo*, Κυψέλῳ, mentio fit apud *Strab.* 8).

Cȳrēnæ, ārŭm. *f. pl. et* Cȳrēnē, ēs. *f.* (Κυρῆναι *et* Κυρήνη). *Cyrène, ville de la Pentapole, près de la grande Syrte.* Prōxĭmŭs īn mūrōs ēt mœnĭă Cȳrēnārŭm. *L.* (IX, 297. *Ib.* 876). Dōctăvĕ Cȳrēnē, Spārtēve ānīmōsă crĕāvīt. *St.* (*Silv.* V, 3, 108. Adde *Sil.* VIII, 57). PPH. Ūrbs Cȳrēnæă. *Sil.* ‖ † Cȳrēnæ. *La même.* Lāsērpĭcĭfĕrīs jăcēt Cȳrēnīs. *Cat.* (7, 4).

Cȳrēnæŭs, ă, ŭm (Κυρηναῖος). *De Cyrène.* Ēt Cȳrēnæās ūrnă mĭnīstrĕt āquās. *Pp.* (IV, 6, 4). Tūm Cȳrēnæām fātīs āgĭtāntĭbŭs ūrbĕm Dēvēnīō. *Sil.* SYN. Cȳrēnēnsīs.

Cȳrēnē, ēs. *f.* (Κυρήνη). *Cyrène, nymphe, fille du fleuve Pénée et mère d'Aristée.* Mātĕr, Cȳrēnē mātĕr, quæ gūrgĭtĭs hŭjŭs Īmă tĕnēs. *V.* ‖ 2. *Ville. Voy.* Cyrenæ.

Cȳrēnēnsīs, ĕ. *De Cyrène.* Dē sĕnātū Cȳrēnēnsī quēmvīs ŏpŭlēntum ārbĭtrŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 8. *Ib.* 35). SYN. Cȳrēnæŭs.

Cȳrēnĭŭs, ĭī. *m. Gouverneur de Syrie, fut chargé de faire le dénombrement l'année que J. C. vint au monde.* Cēnsŭs, Cæsărĭs Aŭgŭstī jŭssū, pĕr plūrīmă tērræ Dēscrĭbēbātŭr Sȳrĭæ, quām jūrĕ rēgēbāt Cȳrēnĭŭs, prŏprĭī, etc. *Juvc.* (I, 171).

Cȳrnē, ēs. *f.* (Κύρνη). *Comme* Cyrnus.

Cȳrnēŭs, ă, ŭm (Κύρνειος). *De Corse.* Sic tŭă Cȳrnēās fŭgĭānt ēxāmĭnă tāxōs. *V. Voy.* Corsicus.

Cȳrnĭăcŭs, ă, ŭm (Κυρνιακός). *De Corse.* Intĕr Pisānūm Cȳrnĭăcūmquĕ lātŭs. *Rutil.* (1, 516).

Cȳrnŏs *ou* Cȳrnŭs, ī. *f.* (Κύρνος). *Nom grec de l'île de Corse.* Cōrsĭcă, quæ Grāiō nōmĭnĕ Cȳrnŭs ērās. *Sen. phil.* (*Consol. ad Helv.*). Pōstquām nōn lōngĕ cērnūntŭr lĭttŏrā Cȳrnī, Cōrsĭdă quām părĭtĕr gĕmĭnātō nōmĭnĕ dīcūnt. *Prisc.* (*Peri.* 470. Adde *Avien. Descr. Ter.* 121). *Voy.* Corsica.

Cȳrrhă. *Au lieu de* Cirrha.

Cȳrŭs, ī. *m.* (Κῦρος). *Cyrus, fils de Cambyse et de Mandane, roi des Mèdes et des Perses, fut vaincu par Tomyris, reine des Scythes, qui lui coupa la tête, et la plongea dans un vase plein de sang.* Ārvă sŭpĕr Cȳrī Chāldæïque ultĭmă rēgnī. *L.* Rēddĭtŭm Cȳrī sōllŏ Phrāātēn. *H.* || 2. *Grand fleuve d'Asie, qui se jette dans la mer Caspienne.* Ārvă sĕcāt Cȳrŭs, pĕrrūmpĭt ĕt ārvă Chŏāspēs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1274. Adde *V. Fl.* VI, 80). || 3. *Nom d'homme.* Nēc mētŭēs prŏtĕrvŭm Sūspēctă Cȳrŭm. *H.*

Cȳtă, æ. *f.* (Κύτη, *Steph.* Κυταία). *Ville de Colchide, patrie de Médée.* Scȳthĭcūm mētŭēns Pōntūmquĕ, Cȳtāmquĕ. *V. Fl.* (I, 331. Alii male, *Cretam.* Vocatur *Cyte* et a *Plin.* 4, 12).

Cȳtæ̆ŭs, ă, ŭm (Κυταιῶς). *Comme* Cytæus. Sīdĕra ĕt āmnēs Pōssĕ Cȳtæ̆ĭs dūcĕrĕ cārmĭnĭbŭs. *Pp.* (I, 1, 24. Hoc melius quam ut alii, *Cytæinis*). *Voy. le suiv.*

Cȳtæ̆ĭs, ĭdĭs. *f.* (*Steph.* Κυταΐς). *De Cyta; de Médée; magicienne.* Nōn hīc hĕrbă vălĕt, nōn hīc nŏctūrnă Cȳtæ̆ĭs. *Pp.* (II, 1, 73).

Cȳtæ̆ŭs, ă, ŭm (*Steph.* Κυταῖος). *De Cyta; de Médée; magique.* Tūm jŭvĕnēm tĕrrīs Pārcæ tĕnŭĕrĕ Cȳtæ̆ĭs. *V. Fl.* (VI, 693. *Ib.* 595). SYN. Cȳtæ̆ŭs. || Cȳtæ̆ī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de Cyta.* (*V. Fl.* V, 467.)

Cȳthærōn. *Au lieu de* Cithæron.

Cȳthĕrā, ōrŭm. *n. pl.* (Κύθηρα). *Cythère, petite île voisine de la Crète, consacrée à Vénus.* Est Păphŏs, Īdălĭūmquĕ mĭhī, sūnt ălta Cȳthĕrā. *V.* Vĕnĕrī sācrā Cȳthĕrā pĕtīt. *O.*

Cȳthĕrē, ēs; Cȳthĕrēă *et* Cȳthĕrēĭă, æ. *f.* (Κυθήρη *et* Κυθέρεια). *Vénus, adorée à Cythère.* Nēc bīs cīnctă Dīānă plăcēt, nēc nūdă Cȳthĕrē. *Aus.* (*Epig.* 39, 5. *Ib.* 57, 5; *Anthol.* I, p. 42). Pārcē mĕtū, Cȳthĕrēă: mānēnt ĭmmōtă tŭōrŭm. *V.* Jām Cȳthĕrēă chŏrōs dūcĭt Vĕnŭs. *H.* (Adde *Prop.* II, 11, 25). Ēxĭgĭt ĭndĭcĭī mĕmŏrēm Cȳthĕrēĭă pœnām. *O.* (*Id. Met.* X, 640). *Voy.* Venus. || † Cȳthĕrēæ, ārŭm. *f. pl.* Quāmvīs Sātŭrnĭs, Jūnōnĭbŭs ĕt Cȳthĕrēĭs.... cōnsĕcrĕt ārās. *Prud.* (*Apot.* 257).

Cȳthĕrēĭās, ădĭs, *et* Cȳthĕrēĭs, ĭdĭs. *f.* (Κυθηρηΐάς *et* Κυθηρηΐς). *De Cythère, de Vénus; qqf. Vénus.* Ārmĭgĕrāmquĕ Jŏvīs, Cȳthĕrēĭădāsquĕ cŏlūmbās. *O.* Pŭĕrūm dīvă Cȳthĕrēĭdĕ nātūm. *Id.*

Cȳthĕrēŭs. *Voy.* Cytheriacus.

Cȳthĕrēĭŭs, ă, ŭm (Κυθερήϊος). *De Cythère, de Vénus.* Fĕrt hŭmĕrīs vĕnĕrābĭle ŏnŭs Cȳthĕrēĭŭs hĕrōs. *O.* Nēc jām Cȳthĕrēĭă cūrāt Lĭttŏră. *Id.* Cȳthĕrēĭŭs ignīs. *Sil.* Cȳthĕrēĭă prōlēs. *St.* Stēllă sălūtĭfĕrī Jŏvīs, ĕt Cȳthĕrēĭē vēspĕr. *Aus.* (*Idyl.* 8, 26). *Voy. le suiv.*

Cȳthĕrĭăcŭs, ă, ŭm (Κυθηριακός). *De Cythère, de Vénus.* Nūdă Cȳthĕrĭăcīs ēdĭtă fĕrtŭr ăquīs. *O.* (*Her.* 7, 60. Alii non bene *Cythereis*. Adde *Fast.* IV, 15). Cōllă Cȳthĕrĭăcæ splēndĕnt ăgĭtātă cŏlūmbæ. *Nero Cæsar* (apud *Sen. Q. Nat.* 1, 5. Adde *Mart.* II, 47; XIV, 207).

Cȳthnŏs *ou* Cȳthnŭs, ī. *f.* (Κύθνος). *Une des Cyclades.* Ā dēxtrā Cȳthnō Gȳārŏquĕ rĕlĭctīs. *O.* (Cf. *Plin.* 4, 12).

Cȳtĭsōrŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* (*Val. Fl.* V, 463.)

Cȳtĭsŭs, ī. *m. f. et arch.* Cȳtĭsŭm, ī. *n.* (κύτισος). *Cytise, arbrisseau.* Flōrēntēm cȳtĭsūm sĕquĭtŭr lăscīvă căpēllă. *V.* (*Id. Ecl.* 1, 79).

Cȳtōrĭăcŭs *et* Cȳtōrĭŭs, ă, ŭm (Κυτώριος *et* Κυτωριακός). *Du mont Cytorus.* Sæpĕ Cȳtōrĭăcō dēdŭxīt pĕctĭnĕ crīnēs. *O.* Cōmātă sĭlvă, nām Cȳtōrĭo ĭn jŭgō. *Cat.* (4, 11).

Cȳtōrŭs, ī. *m.* (Κύτωρος). *Cytorus, montagne de Paphlagonie, fertile en buis.* Ēt jŭvăt ŭndāntēm bŭxō spĕctārĕ Cȳtōrŭm. *V.*

Cȳzĭcŭs, ī. *f.* (Κύζικος). *Cyzique, ville de la Propontide.* Hīncquĕ Prŏpōntĭăcīs hærēntēm Cȳzȳcŏn ōrīs. *O.* Frīgĭdă tām mŭltōs plăcŭīt tĭbĭ Cȳzĭcus ānnōs. *Pp.* (III, 20, 1).

D

D. *Lettre de l'alphabet.* Nōn fōrmam, ăt vōcēm dēltæ gĕrō Rōmŭlĕŭm D. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 14. Adde *T. Maur. Litt.* 117).

Dā. *impér. de* Do. *Donne.* Pēlăgŏquĕ vōlāns dā vēlă pĕtēntī. *V. Voy.* Do. || *Dis.* Īllĕ dĕŭs quī sīt, dā, Tĭtўrĕ, nōbīs. *V.* (Adde *V. Fl.* V, 219). *Voy.* Dic.

Dăæ. *Voy.* Dahæ.

Dăcĭcŭs, ă, ŭm (Δακικός). *Des Daces.* Dăcĭcă bēllĭpŏtēns quŭm frēgĕrăt Ŭlpĭŭs ārmă. *Cl.* || *Vainqueur de la Dacie, surnom de Trajan.* Cūm lāncĕ bĕātă Dăcĭcŭs. *J.* (6, 203).

Dăcĭŭs, ĭi. *m. Comme* Dacus. Dānŭbĭŭsquĕ răpāx, ĕt Dăcĭŭs ōrbĕ rĕmōtō (*Ad Liv.* 387).

† Dăcrimæ. *arch. pour* Lacrimæ. (*Liv. And.* apud *Festum* : a græco δάκρυ).

Dăctўlī, ōrŭm. *m. pl.* (Δάκτυλοι). *Dactyles, nom des prêtres de Cybèle. Voy.* Curetes.

Dăctўlĭcŭs, ă, ŭm (δακτυλικός). *De dactyle, dactylique.* Dăctўlĭcūmquĕ părāt tām rīte ēffĭngĕrĕ mētrūm. *T. Maur.* (*Syll.* 813). Dăctўlĭcŏs, ēlĕgŏs, chŏrlāmbŭm cārmĕn, ēpōdŏs. *Aus.* (*Epist.* 10, 37. Adde *Prud. Cath.* 285).

Dăctўlĭothēcă, æ. *f.* (δακτυλιοθήκη). *Écrin pour les bagues.* Dăctўlĭothēcām nōn hăbĕt. *M.* (XI, 60, 4).

Dăctўlŭs, ī. *m.* (δάκτυλος). *Dactyle, nom d'un pied: une longue suivie de deux brèves.* Dăctўlŭs ĭndĕ măgĭs, spōndēŭs rārĭŏr ēxĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 843). Dăctўlŏn ēffĭclĕt tālĭs, quĕm dīcŏ, trŏchæŭs (*Ib.* 865). Spōndēō cōmĭtāntĕ dăctўlōquĕ. *Sid.* (*Pan.* 3090).

Dăcŭs, ī. *m.*; Dăcī, ōrŭm. *pl.* (Δάκος). *Daces, peuple de Germanie.* Aūt cōnjūrātō dēscēndēns Dăcŭs ăb Īstrō. *V.* Dēlēvīt ūrbēm Dăcŭs ĕt Æthlōps. *H.* Nūnquid dē Dăcīs audīstī? *Id.* (Adde *Mart.*

IX, 36, 5). ‖ —ūs, ă, ŭm. *Des Daces.* Mŏdŏ Dăcă sŏnāntĕm Prœlĭă. *St.*

Dædălĕus, *et* Dædălēus *ou* Dædălĭus, ă, ŭm (Δαιδάλειος *et* Δαιδάλιος). *De Dédale ; fait artistement.* Dædălĕum līnŏ cūm dūcĕ rēxīt ŏpŭs. *Pp.* (II, 1, 8). Jŭlĕ, cērātĭs ŏpĕ Dædălēā Nĭtĭtŭr pēnnīs. *H.* Jām Dædălēō caŭtĭŏr ĭcārō. *Id.* (*Od.* II, 20, 13. Sic equidem lego, metro et sensu magis probantibus. Vulgo *ocior*, cui propius accedit *cocior*, ut scribunt librarii. *Bentl.* conj. *notior*). Neŭ tĭbi Dædălĕæ quærāntŭr mūnĕrā dĕxtræ. *Col.* (10, 29. Alii lib. habent *Dædaliæ*).

† Dædălĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Dædalus, a. Dædălĭcis mānĭbŭs nĭtŭīt tĕxtūrā sŏrōrĭs. *Fort.* (*Carm.* 10, 11, 17).

Dædălĭōn, ōnis. *m.* (Δαιδαλίων). *Dédalion, fils de Lucifer. S'étant précipité du sommet du Parnasse, il fut changé en épervier par Apollon.* Quūm sē Dædălĭōn săxō nūsissĕt ăb ăltō. *O.* (Cf. *Met.* XI, 291 *sq.*)

Dædălis, ĭdis. *f.* (Δαιδαλίς). *Nom de femme.* Lōquĕrĕ mātrĭs nōmĕn... Dædălĭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 119).

Dædălĭus. *Voy.* Dædaleus.

Dædălus, ī. *m.* (Δαίδαλος). *Dédale, célèbre architecte et statuaire. Banni d'Athènes pour avoir fait périr son neveu par jalousie, il se réfugia en Crète, où il construisit le labyrinthe, y fut enfermé par l'ordre de Minos, s'en échappa à la faveur d'ailes artificielles, vit périr son fils Icare dans la traversée, et aborda en Sicile, où le roi Cocalus l'accueillit, et soutint une guerre contre Minos, qui le poursuivait.* Dædălus ĭpsĕ dŏlōs tĕcti ămbāgēsquĕ rĕsōlvit. *V.* Aŭt pŭĕrō lĭquĭdās āptāntĕm Dædălŏn ālās. *M.* (IV, 49, 5. Sic et *Ov. Met.* VIII, 261). EP. Cēcrŏpĭus, Crētēnsis ; dŏctŭs, ĭndŭstrĭŭs, ĭngēnĭŏsŭs, sōlĕrs, callĭdŭs ; vŏlāns, vŏlūcĕr. PPH. Fabĕr vŏlāns. *J.* Gōrtўnĭus ălĭgĕr. Làbўrĭnthī cōndĭtŏr. VERS. Dædălus, ūt fāma ĕst, fŭgiēns Mĭnōĭa rēgna, Præpĕtĭbŭs pēnnis aŭsŭs sē crēdĕrĕ cœlō. *V.* Expĕrtŭs vacŭūm Dædalus aëra Pēnnīs nōn hŏmĭnī dătis. *H.* Ĭndĕ sĭbī fătās hŭmĕris accŏmmŏdăt ālās, Ĭnquĕ nŏvŭm tĭmĭdē cŏrpŏra lībrat ĭtĕr. *O.* Sŭspēnsum lĭbrāns mĕdĭa ĭntĕr nŭbĭla corpŭs, Ēnāvit, sŭpĕrōsquĕ nŏvŭs cōntĕrrŭit ālēs. *Id.* Ēt mārĕ pĕrcŭssūm pŭĕrō, fābrūmquĕ vŏlāntēm. *J.* Nōn hŏc spērnat ŏpŭs Gōrtўnĭus ălĭgĕr, ædĭs Cōndĭtŏr Eŭbŏĭcæ, cāsŭs quĕm fingĕre ĭn aŭrō Cōnāntem ĭcārĭŏs, pătrĭī pĕpŭlĕrĕ dŏlōrĕs. *Aus.* (*Mos.* 300. Cf. *Virg. Æ.* VI, 14 ; *Ov. Met.* VIII, 183 ; *V. Fl.* 1, 704 ; *Sen. H. Oet.* 685). *Voy.* Labyrinthus.

Dædălŭs, ă, ŭm (δαίδαλος). *Varié, fait avec art.* Tĭbi suāvēs dædălă tēllŭs Sŭbmittĭt flŏrēs. *Lr.* (I, 228). Tēllŭs ĭpsă pārĭt, nātūrăquĕ dædălă rērŭm. *Id.* (V, 235). Ēt dædălă fingĕrĕ tēctă. *V.* ‖ *Industrieux, habile, adroit.* Ēt cўcnēa mēlĕ, Phœbēaquĕ dædăla chordīs Cărmĭnă. *Lr.* (II, 504). Vĕrbōrŭm dædălă lĭngŭa. *Id.* Dædălă Circē. *V.* Mĭnĕrva dædăla. *Enn.* (apud *Fest.*). Apis dædăla. *Calp.* (2, 20).

Dæmōn, ŏnis. *m.* (δαίμων). *Génie, bon ou mauvais.* ‖ *Eccl. Ange déchu, démon.* Dæmŏnas ĭrĕ jŭbēs ĕxsŭl ĭn ĕxsĭlĭum. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 12. Adde *Prud. Cath.* 85). Vincla sĕpulcrālī sub carcĕrĕ fĕrrĕā dæmŏn Frēgĕrāt. *Prud.* (*Enchir.* 141. Adde *Alc. ad Sor.* 615). SYN. Dĭăbŏlŭs, Sātan, Satanas. EP. Ĭnfēstŭs, ĭnfernŭs, pĕrĭdŭs, ĭnsĭdĭātor, malignŭs, dŏlōsŭs, subdŏlŭs, mendăx, dirŭs, malŭs. PPH. Ĭnfernŭs tўrānnŭs. Hōstĭs hŭmānī nōmĭnis *ou* gĕnĕrĭs. ‖ † Dæmŏn. *Le même.* Sīc dæmŏn ĭpsĕ lŭdĭt hŏs quŏs cēpĕrĭt. *Prud.* (*Peri.* 3280). Dæmŏn ābĕst. *Fort.* (IV, 261).

Dæmŏnēs, æ *ou* ĭs. *m. Nom d'homme.* Dīce ĭn ēnsĭcŭlō quīd nōmĕn ēst pātĕrnŭm ? Dæmŏnēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 15).

Dæmŏnĭcŭs, ă, ŭm (δαιμονιακός). *Eccl. Du démon.* Dæmŏnĭcis ĭnĭtnĭcă sācrīs. *Prud.* (*Peri.* 898). Ārās dæmŏnĭcās cŏlī jŭbēbăt (*Ibid.* 1851). Dæmŏnĭcō cūnĕātă glŏbō. *Sedul.* (4, 145).

Dæmŏnĭum, ĭi. *n.* (δαιμόνιον). *Eccl. Comme* Dæmon. Dæmŏnĭs aūxĭlĭō, quī princĕps dæmŏnĭōrŭm. *Juvc.* (II, 615. Adde *Prosp. Ingr.* II, 207).

† Dæmŏnĭŭs, ă, ŭm (δαιμόνιος). *Divin ; merveilleux.* Dæmŏnĭĕn mĕmŏrānt Grāii. *Manil.* (II, 897). Tĭtŭlum cuī Græcĭă fēcĭt Dæmŏnĭŭm. (*Ib.* 957).

Dăhæ *ou* Dăæ, ārŭm. *m. pl.* (Δάαι). *Dahes, nation scythique.* Ĭndŏmĭtĭquĕ Dăhæ, ēt pontem ĭndĭgnātŭs Ārăxēs. *V.* Nĕc vĕtĭtŏs ērrārĕ Dăhās ĭn mœnĭă dūcăt. *L.* (Adde *Sil.* XIII, 764 ; *Sen. Thyest.* 370). ‖ *qqf. au sing.* Dēnĭquĕ Rōmānŭs, Daha, Sārmătă, Vāndălŭs, Hūnnŭs. *Prud.* (*Sym.* 1616).

Dălĭtērnī, ōrŭm. *m. pl. Voy.* Chabilci.

Dălmătă, æ. *m.* (Δαλμάτης). *Dalmate.* Ārmĕnĭŭsquĕ fŭgāx ēt tāndĕm Dălmată sŭppĕlēx (*Att Liv.* 289. Adde *Mart.* X, 78, 8). ‖ *adj.* Dălmătæ mōntēs. *St.* (*Silv.* IV, 7, 15).

Dălmătĭă, æ. *f. Dalmatie, province située le long de l'Adriatique.* Subdĭta mōntānæ brāchĭă Dălmătĭæ. *O.* (Adde *Prisc. Peri.* 101).

Dălmătĭcŭs, ă, ŭm (Δαλματικός). *De Dalmatie.* Īllīnc Dălmătĭcīs ōbnŏxlă flŭctĭbŭs Āncōn. *L.* Rōbŏră Dălmătĭcō lūcēnt sătĭātă mētăllō. *St.*

Dămă, æ. *m. et plutôt f.* (*Charis.* 4, 240 ; *Serv.* ad *Virg. G.* III, 539). *Daim.* Cūm cănĭbŭs tĭmĭdī vēnĭēnt ăd pŏcŭla dămæ. *V.* Ēt sŭpĕrjĕctō pāvĭdæ nătārunt Æquŏrĕ dămæ. *H.* Aŭt ĭmpĕdĭtām cāssĭbŭs rĕfĕrt dămām. *M.* (III, 58, 28). *Voy.* Caprea, Cervus. ‖ *m. Nom d'homme.* (*Eol.* Δάμας). Ērgō nūnc Dămă sŏdālis Nūsquam ēst ! *H.* (Adde *Pers.* 5, 79).

Dămălĭs, ĭdis. *f.* (δάμαλις). *Nom de femme.* Ōmnēs ĭn Dămălĭn pŭtrēs Dēpŏnēnt ŏcŭlōs. *H.*

Dămascēnŭs, ă, ŭm (Δαμασκηνός). *De Damas.* ‖ Dămascēnŭm, ī. *n.* (*s. ent.* prunum). *Prune de Damas.* Ēt ăcūtă sĕnĭbŭs tĕslă cūm Dămascēnīs. *M.* (V, 18, 3). *Voy. le suiv.*

Dămascŭs, ī. *f.* (Δάμασκος). *Damas, capitale de la Syrie.* Ēt fēlix, sīc fāmă, Nĭnos, vēntōsa Dămascŭs. *L.* ‖ *Cette ville a donné son nom à une espèce de prunes.* Prūnăquĕ cōnvĕnĭūnt quæ mittit clārā Dămascŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 521). Prūnisquĕ Dămascī Stĭpāntŭr călathī. *Col.* (10, 404. Adde *St. Silv.* I, 6, 14). *Voy.* Damascenus.

Damasichthŏn, ŏnis. *m.* (Δαμασίχθων). *Damasichthon, fils de Niobé, tué par Apollon avec ses six frères.* Āt nōn ĭntōnsūm sĭmplĕx Dămăsichthŏnă vūlnŭs Āffĭcīt. *O.* (De hoc et *Ibis*, 583).

Damasippŭs, ī. *m.* (Δαμάσιππος). *Damasippe, nom d'homme.* Ĭnsānīt, vĕtĕrēs stătŭās Dămăsippŭs ēmēndō. *H.* (Adde *Juv.* 3, 185).

Damastēs, æ. *m.* (Δαμάστης). *Damaste, historien grec, né en Syrie.* Quīn ēt Dămastēs nōbĭlĭ nātŭs Sigē. *Avien.* (*Or. mar.* 46. *Ib.* 572).

Damasŭs, ī. *m. Damase, espagnol, ami de Saint*

Jérôme, poète et évêque. Paulē, tūōs Dămăsūs vōlŭī mōnstrārē triumphōs. *Damas.* (*De Paulo*, 26).

Dămnāndŭs, ă, ŭm. *Condamnable, coupable.* Ābstinĕās igĭtŭr dămnāndīs. *J.* (14, 38). Factō dămnāndŭs ĭn ūnō. *O. Voy.* Nocens.

Dămnāns, tis. *Qui condamne.* Rŭērint dămnāntĕ sēnātŭ. *J.* (8, 93).

Dămnātĭō, ōnis. *f. Condamnation.* Sĕd quĭd dămnātĭō cōnfĕrt? *J.* (8, 94). Jūdĭcĭŭm vĕstrŭm fŭgĭat dămnātĭō sæva. *Juvc.* (1, 685. *Id.* II, 255). PPH. Sēntēntĭa tristis. *Voy.* Judicium.

† Dămnātŏr, ōris. *m. Qui condamne.* Dămnātŏr Christī frātĕr ĭnīquus ĕrat. *Sedul.* (*Hymn.* 1, 10).

Dămnātŭs, ă, ŭm. *Condamné.* Fālsō dămnātī crīmĭnĕ mortis. *V.* Dămnātusquĕ longī Sĭsўphŭs ærŏlĭdēs labŏris. *H.* SYN. Condēmnātus. ‖ *Au fig.* Damnātŭm vīvĕrĕ pācī. *Sil.* Dētrahĕre ĭn clādem fāto dămnāta marītos. *L.* Frēmĭtŭ complēvĭt ĭnānī Āctĭă dămnātīs æquŏră mīlĭtĭbŭs. *Pp.* (II, 13, 56).

† Dămnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* Ĭmĭtātŭr nĕquām bēstĭam ĕt dămnĭfĭcam. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 62).

† Dămnĭgĕrŭlus, ă, ŭm. *Qui porte les présents d'un prodigue.* (*Pl. Truc.* II, 7, 1.)

Dămnō, ās, āvī, ātŭm, āre. *Faire éprouver un dommage.* (*Non.* 4, 111. hinc *Indemnis.*) Patrĭos dămnārĕ pĕnātēs. *Sil.* (VI, 448). ‖ *Accuser.* Quam ăd rĕcŭpĕrātōrēs mŏdō dămnāvīt Pleūsĭdippŭs. *Pl.* (*Rud.* V, 1, 2). *Voy.* Accuso. ‖ *Au fig. Accuser, blâmer, se plaindre.* Mōrāsquĕ ĭpsĕ tŭās dămnēs. *O.* Dămnāt causamquĕ ducēmquĕ. *L.* Ēt tāntos dămnāt hŏnōrēs Ēsse ĕpŭlīs. *Sil.* SYN. Īncūsō, culpō, ārguō, querŏr, etc. *Voy.* Culpo. ‖ *Condamner, rejeter, mépriser.* Pātrĭās dămnāvĕrāt ārtēs. *Sil.* Lўcĭōs dămnānt hāstīlĭbŭs ārcŭs. *Id.* Ālēs, ceū prædă lūctŭs, Dămnāvīt vērsī. *St.* SYN. Contēmnō, rĕjĭcĭō. ‖ *Condamner.* Dēgĕnĕrēs ănĭmās tĕnēbrīs dămnāvīt Āvĕrnīs. *Sil.* Stўgĭŏquĕ căpŭt dămnāvĕrat Orcō. *V.* Absōlvēs hŏmĭnem, ĕt scĕlĕrīs dămnābĭlĭs ēximĭdem. *H.* SYN. Condēmnō, mŭlctō. PPH. Crīmĭnĕ dămnō. Mōrtĕ, ēxsĭlĭō mŭlctō. Mortī ădĭcĭō. VERS. Dēdĕ nĕcī. *V.* Mĕrĭtæ dēmĭttĕrĕ mortī. *Id.* Ēt pŏtĭs ēs vītĭō nĭgrŭm præfĭgĕrĕ thētă. *Pers.* Nēc mĕă dēcrētō dămnāstī factă sĕnātŭs, Nēc mĕă sēlēctō jūdĭcĕ jūssă fŭga ēst. *O.* ‖ *Déshériter.* Hūnc Tūllĭŭ' quĭdăm Jūdăm hērēdĕm făcĭt, ēt dămnātī ălĭī ōmnēs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 111, qui vertit *exheredare.* Malim tamen esse *obligare*, solenni sensu apud JCtos. *Caius, Dig.* 8, 4, 16: « Si quis servos testamento heredem mihi dare *damnaverit.* » Sic et *Pompon. Dig.* 1, 5, 18; *Ulp. b.* 12, 6, 26). ‖ *Obliger, tenir quelqu'un obligé, contraindre.* Mŏutīsquĕ cāvī, quĕm tristīs Erĭchthō Dămnārāt sācrīs. *L.* (VI, 641). Prō quĭbŭs optātīs, sācrō mē cārmĭnĕ dămnō. *Pp.* (II, 21, 43). Dămnābĭs tū quŏquĕ vōtīs. *V.* SYN. Ŏblĭgō. *Voy.* Condemnatus, Reus.

Au pass. Dămnŏr. *Être accusé, blâmé, condamné.* Pharĭæ bŭstō dămnāntŭr ārēnæ. *L.* Cēlĕrā sūnt hŏmĭnĭs, pārtĕm dămnātŭr ĭn ūnăm. *O. Voy.* Reus.

Dămnōsē. *adv. De manière à se faire mal, avec excès; peut-être de manière à se ruiner.* *Voy. le suiv.*) Nōs, nīsĭ dămnōsē bĭbĭmŭs, mŏrĭēmŭr ĭnānī. *H.*

Dămnōsŭs, ă, ŭm. *Nuisible, pernicieux.* Dămnōsŭs pĕcŏrī currŭs, dămnōsŏr ārĭs (de anne). *O. Voy.* Noxius. ‖ *Souv. Ruineux.* Ălĕa pārvă nŭcēs ēt nōn dămnōsă vĭdētŭr. *M.* (XIV, 18). Sī dămnōsă sĕnēm jŭvăt ălĕă. *J.* (14, 4). Quēm dămnōsă vĕnŭs, quēm præcĕps ălĕa nūdat. *H.* Quĭd tĭbī cōmmĕrcī ēst cum dīs dămnōssĭssĭmĭs? *Pl.* (*Bac.* I, 2, 9. Vide qui sint isti *dii.* Cf. *Liv.* 45, 3: « Bellum sumptuosum et *damnosum* humanis. » *Sueton. Tiber.* 52: « Victorias ceu *damnosas* increpare. ») *Voy.* Damnum. ‖ *qqf. Qui se ruine, prodigue.* Sī dĕ dămnōsĭs aŭt dĕ āmātōrĭbŭs. *Pl.* (*Ps.* 1, 5, 1. Adde *Ter. Heaut.* V, 4, 10). *Voy.* Decoctor. ‖ ? *A qui on fait éprouver un dommage, que l'on ruine.* Ārgēntum ăccĭpĭam ā dămnōsō sēnĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 14. Sed non liquet).

Dămnŭm, ī. *n. Perte, dommage.* Quām mĭsĕrum ēst, ōdĭŭm dămnĭs ăccĕdĕrĕ nōstrīs! *O.* Mārtĕ sŭb ădvĕrsō tristĭă dămna tŭlīt. *Id.* Dămnă mĭnus cōnsuēta mŏvent. *Cl.* Nīsĭ ăd mĕrcātŭm vĕnīō, dămnŭm mātūmum ēst. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 25). SYN. Dētrīmēntŭm, jăctūră, ærūmna, clādēs, mălŭm, incommŏdŭm, ēxĭtĭum, pĕrnĭcĭēs. *Voy.* Pernicies, Infortunium. ‖ — făcĭō, fĕcī, ăccĭpĭō. *Éprouver un dommage, faire une perte.* Ēst ĕtĭam ŭbī prōfēctō dămnŭm præstēt făcĕrĕ quām lūcrŭm. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 77). Dămnă sŭb ădvĕrsō tristĭă mārtĕ tŭlīt. *O.* SYN. Jăctūrăm făcĭō. Dămnō ăffĭcĭŏr. *Voy.* Amitto. ‖ — dō, æppŏrtō; dămnō ēst. *Causer du dommage, nuire.* Quĭd făcĭās illī quī dĕdĕrīt dămnum aŭt mălŭm? *Ter.* (*And.* I, 1, 116. *Id. Heaut.* IV, 4, 25, apportare). Lĭngŭă fŭīt dămnō. *O. Voy.* Noceo. ‖ *Souv. Fortune dissipée, prodigalité, ruine.* Lŭxŭrĭām spŏlĭōrum, ēt cēnsum ĭn dămnă fŭrentēm. *Petr.* (*Sat.* 120). Ūt rĕnŏvēnt pĕr dămnă fămēm (*Ib.* 119. Cf. *Quint. Decl.* 377: « Immensis luxuriæ oneratus *damnis.* » *Cic. Phil.* 2, 27: *Damna aleatoria*). *Voy.* Damnosus, Decoquo. ‖ Dămnă lūnæ. *Décroissement de la lune.* (*Cl. Consul.* VI *Honor.* 499. Sic et *Gell.* 20, 8.)

Dāmŏclēs, is. *m.* (Δαμοκλῆς). *Damoclès, courtisan de Denys. Le tyran lui fit suspendre une épée au dessus de la tête pendant un repas, pour lui donner une idée de ses propres alarmes.* VERS. Dēstrĭctŭs ēnsis cuī 'sŭpĕr ĭmpĭă Cērvicĕ pendĕt, etc. *H.* (*Od.* III, 1, 17, *sq.*). Aūrātīs pēndēns lāquĕārĭbŭs, ēnsis Pūrpūrĕās sŭbtĕr cervĭcĕs tĕrrŭīt. *Pers.* (3, 40).

Dāmœtās, æ. *m.* (Δαμοίτας). *Nom de berger.* Dīxĭt Dāmœtās; ĭnvīdĭt stŭltŭs Āmўntās. *V.*

Dāmōn, ōnis. *m.* (Δαμών). *Damon, Pythagoricien, connu par son amitié pour Pythias.* Nēc cŭstōdīssēt Sĭcŭlŭs vădīmōnĭă Dāmōn. *Aus.* (*Epist.* 24, 37. Cf. *Cic. Off.* 3, 10; *Val. Max.* 4, 7). ‖ *Nom de berger.* Pāstōrŭm mūsām Dāmōnĭs ēt Ălphēsĭbœī. *V.*

† Dān' ? pour Dasne. (*Pl. Truc.* II, 4, 22.)

Dănaē, ēs. *f.* (Δανάη). *Danaé, fut enfermée par son père Acrisius dans une tour d'airain. Jupiter y pénétra changé en pluie d'or; elle fut mère de Persée.* Ācrĭsĭŏnæĭs Dănaē fundāssē cŏlŭmĭs. *V.* Pĕrsēă quēm plŭvĭō Dănaē cōncēpĕrat aūrō. *O.* Jūpĭtĕr ŭt Dănaæ prĕtĭōsŭs flŭxĕrĭt ĭmbĕr. *Corn. Sev.* (*Æthn.* 88. Latine declinavit, *Danaa, æ*). SYN. Ācrĭsĭŏnē. PPH. Pĕrsĕŭs, Pĕrsēī gĕnĭtrīx. matĕr, pārēns. Ex or Jovis. VERS. Fūlvī dēcēptă cŭpĭdĭnĕ nĭmbī. *O.* Jūpĭtĕr, ădmōnĭtŭs nĭl ēssĕ pŏtēntĭŭs aūrō, Corrŭptæ prĕtĭum vĭrgĭnĭs ĭpsă fŭīt. *Id.* Vĭrgĭnĕōsquĕ sĭnŭs aūrĕŭs ĭmbĕr ēmĭt. *Rutil.* Ācrĭsĭŏnæōs vĕtĕrēs ĭmĭtātŭr ămōrēs, Ĭnquĕ sĭnŭs mātrĭs vĭōlēntō dēplŭīt ĭmbrĕ. *Colum.* Ēt tĭbĭ, quōndăm cuī mĭrāntī Fūlvō, Dă-

nāē, flūxīt ĭn aūrō. *Sen.* Ēt cūjūs plŭvĭō tūrrīs mădĕfăctă mētallo ēst, Quūm mātrem ĭmplērēt fīllūs aūrĭcŏmă. *Sid.* (Cf. *Horat. Od.* III, 11, 1 *sq.*; *Ter. Eun.* III, 5, 36; *Sid. Pan.* 1220; *Ib.* 2655 et 3357).

Dănăēlŭs, ă, ŭm (Δανοΐτης). *De Danaé.* Cēphēnūm mēdĭō Dănăēlŭs hērōs (scil Perseus). *O.*

Dănăi, ōrŭm *et sync.* ūm. *m. pl.* (Δαναοί). *Les Grecs.* Timĕō Dănăōs ēt dōnă fĕrēntēs. *V. Voy.* Graii.

Dănăĭdæ, ārŭm. *m. pl.* (Δαναΐδαι). *Les Grecs.* Quīd ăgĭs, Ūlўssĕ? Dănăĭdæ crĕdēnt tĭbĭ? *Sen.* (*Troad.* 607. *Ib.* 757). *Voy.* Graii.

Dănăĭdēs, ŭm. *f. pl.* (Δαναΐδες). *Les Danaïdes, cinquante filles de Danaüs, qui, mariées aux cinquante fils d'Égyptus, tuèrent leurs époux la première nuit de leurs noces, à l'exception d'Hypermnestre, qui sauva Lyncée. Elles sont dans le Tartare, condamnées à verser perpétuellement de l'eau dans un tonneau sans fond.* Ūrnāsquĕ frūstrā Dănăĭdēs plēnās gĕrūnt. *Sen.* (*H. Fur.* 757. *Id. Med.* 749). SYN. Bēlĭdæ. EP. Crūēntæ, crūdēlēs, dīræ, fĕræ, ĭnīquæ, ĭmplæ, ĭmmītēs. PPH. Dănăi prōlēs, pŭēllæ, āgmĕn, gĕnŭs ĭnfāmĕ. Crūēntă tŭrbă sŏrōrŭm. Ægўpti nūrūs. Crūēntæ rēgĭs Ægўpti nūrūs. VERS. Ūnă sŭb nŏctĕ jŭgālī Cæsă mănŭs jўvĕnūm fĕdē, thălămīque crūēntī. *V.* Quæque părārĕ nĕcĕm mĭsĕrīs pătrŭēlĭbŭs aūsæ Bēlĭdēs. *O.* Quæquĕ gĕrūnt hŭmĕrīs pĕrĭtūrās Bēlĭdēs ūndās, Ēxsŭlīs Ægўpti, tŭrbă crūēntă, nūrās (*Ibis*, 179). Ĭntĕr quās Dănaï fēmĭna tŭrbă sĕnīs. *Pp.* Pĕrfĭcĭtaquĕ vīrēt ĭn aūrō Nŏx Dănaï : sōntēs fŭrĭārūm lāmpădĕ nīgrā Quīnquāginta ārdēnt thălămī ; pătēr ĭpsĕ crūēntīs ĭn fŏrĭbūs laūdātquĕ nĕfās, ătque ĭnspĭcĭt ēnsēs. *St.* Āt Dănăï prōlēs, Vĕnĕrīs quōd nūmĭnă læsĭt, Ĭn cævă Lēthæās dolĭa pŏrtat aquās. *Tib.* Danaïque crūēntum Ĭmpĕrĭūm, spōnsāsquĕ tŭās sŭb fœdĕrĕ prīmō Dūlcĭă fūnĕrĕīs mūtāntēs gaūdĭă tædīs. *Nemes.* Vōs quŏquĕ, ūrnīs quās fŏrātīs ĭrrĭtŭs ludĭt labŏr, Danaïdēs, cadĕ. *Sen.* Ūrnīs scĕlĕstās Dănăïdēs pŏrtānt aquās, pĕrtūsă nĕc cŏmplērĕ pōssūnt dŏlĭă. *Ph.* (*Fab. nov.* 6, 10. Cf. *Lucret.* III, 1023 *sq.*; *Hor. Od.* III, 11, 30 *sq.*). ‖ *qqf. au sing. Une Danaïde.* Vacat ūna Dănaïs ; hās ĕgo ēxplēbō vīcēs. *Sen.* (*H. OEt.* 948. *Id. H. Fur.* 500).

Dănăŭs, ī. *m. Danaüs, roi d'Argos, père des Danaïdes.* Illă quæ Danaï pŏrtĭcŭs ăgmĕn hăbet. *O.* Dūm grātō Dănăï pŭēllās Cārmĭnĕ mŭlcēs. *H.* SYN. Īăsĭdēs, Bēlĭdēs. *Voy. le précéd.*

Dănăŭs, ă, ŭm (Δαναός). *Grec.* Illōs, ēt Dănăās pāvērūnt Pērsămă flāmmās. *O.* Prōdĕrĕ rēm Danaam. *Id. Voy.* Graecus. ‖ *Au plur. Voy.* Danai.

Dāni, ōrŭm. *m. pl. Peuple de la Chersonnèse Cimbrique.* Quēm Gĕta, Vāscō tremūnt, Danŭs, Ēstlŏ, Săxō, Brĭtānnŭs. *Fort.* (*Carm.* 9, 1, 75. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 728).

Dānĭēl, ēlĭs. *m.* (Δανιήλ). *Daniel, prophète.* Quēm Dānĭēl sānctŭm sānctōrŭm prædĭcat ūnum. *Fort.* (1, 72. Quæ Dānĭēlĭs hăbēt jŭssum vērĭ-sĭmă vōcēm. *Juvc.* (IV, 124. Adde *Alcim. ad Sor.* 730 *sq.*) ‖ *qqf.* Dānĭēlŭs, ī. *Le même.* Hīs sūmptĭs, Dānĭēlŭs ēxcĭtāvĭt Ĭn cœlŭm făcĭēm. *Prud.* (*Cath.* 552).

† Dānĭstă, æ. *m.* (δανειστής). *Prêteur, usurier.* Īd ārgēntum ăb dānĭstā sūmpsĭt fœnŏrē. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 50. *Id. Ps.* I, 3, 53).

† Dānĭstĭcŭs, ă, ŭm (δανειστικός). *D'usurier.* Nūllum ĕdēpŏl hŏdīē gĕnŭs ēst hŏmĭnŭm tētrĭŭs... quām dānĭstĭcŭm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 128).

? Dănŏ, ās. *Voy.* Danunt.

Dānŭbĭŭs, ĭī. *m. Danube ou Ister, fleuve de Germanie qui se jette dans le Pont-Euxin.* Ălĭī pĕr tĕrgă fĕrōcīs Dānŭbĭī sōlĭdātă rŭūnt. *Cl.* Cēdĕrĕ Dānŭbĭūs sē tĭbĭ, Nīlĕ, nĕgāt. *O.* (Adde *Aus. Epigr.* 5, 1 ; *Sen. Med.* 724). SYN. Īstĕr.

† Dānūnt. *arch. pour* Dant. Quōd, prĭūsquam ĭntĕrĕō, spătĭum ūlcīscēndī dānūnt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 220. Ubi plura). Cuī sērvītūtēm dī dānūnt lēnōnĭăm. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 22. *Id. Capt.* IV, 2, 39).

† Dăpālĭs, ĕ (δαπάλις). *Où l'on fait bonne chère.* Nām mĭhĭ nōn sălīārĕ ĕpŭlūm, nōn cœnă dăpālĭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 13. Adde *Titin.* apud *Non.* 2, 200). SYN. Laūtŭs.

Dăphnē, ēs. *f.* (Δάφνη). *Daphné, fille du fleuve Pénée, fut aimée d'Apollon, et changée en laurier.* Primŭs ămōr Phœbī Dăphnē Pēnēĭă, quēm nōn. *O.* Tōrquēbăt Phœbŭm Dăphnē fŭgĭtīvă. *M.* (XI, 44, 7). SYN. Pēnēĭă, Pēnēĭs. nўmphă. Fīlĭă Pēnēŏs. (Cf. *Ov. Met.* 1, 452 *sq.*). *Laurier, et qqf.* Dăphnē, *à l'imitation des Grecs.* Hīc nĕmŏrōsă vīrēnt dăphnē lŏcă. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1078. Sic codicum pars, sexto, ut reor, casu. Vulgo *Daphnæ*. Adde *Prisc. Peri.* 858). Ēt băccīs rēdĭmĭtă dăphnē, trĕmŭlæquē cŭpressŭs. *Petr.* (*Sat.* 131). *Voy.* Laurus. ‖ *Danse exécutée dans une pièce de Daphné.* Dăphnēn ēt Nĭŏbēn sāltāvĭt sĭmĭlŭs ĭdēm. *Aus.* (*Epigr.* 85).

Dăphnĭs, ĭdis. *m.* (Δάφνις). *Daphnis, fils de Mercure, ancien poète bucolique de Sicile.* Ēxstĭnctum nўmphæ crūdēlī fūnĕrĕ Dăphnĭn Flēbānt. *V.* Thўrsĭn, ĕt ātrītīs Dăphnĭdĭn ārūndĭnĭbŭs. *Pp.* (II, 25, 68. Adde *Sil.* XIV, 462 *sq.* *Cf. Diom.* 3, 484). ‖ *Nom de berger.* Īnsĕrĕ, Dăphnĭ, pīrŏs. *Virg.*

Dăphnōn, ōnis. *m.* (δαφνών). *Lieu planté de lauriers.* Dispŏsŭīt dăphnōnă sŭō Tōrquātŭs ĭn ægrō. *M.* (X, 79, 4. *Id.* XII, 50, 1). SYN. Laūrētŭm.

† Dăplnō, ās, ārĕ. *Donner une nourriture recherchée.* Ētĕrnūm tĭbĭ dapinābō victŭm, sī vēra aūtūmās. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 111).

Dăps (*très rare au nom. Voy. ci-après*); *gén.* Dăpĭs, ī, ĕm, ĕ. *f.*; *et ordint.* Dăpēs, ŭm, ĭbŭs. *pl. Nourriture, mets, repas.* Ēgīt ămor dapis ătquĕ pūgnæ. *H.* Fēlĭsquĕ catŭlīs lărgām prædŭērūnt dapēm. *Ph.* Aūt quŭm mē dapĕ jўvĕris ŏpĭmā. *St.* Sōlēnnēs tŭm fortĕ dapēs ēt trīstĭă dōnă. *V.* Nām sĭmŭl ēxpletŭs dapĭbŭs, vĭnōquĕ sēpultŭs. *Id.* SYN. Cĭbŭs, ēscă, păbŭlŭm, ĕpŭlæ, mēnsă, cœnă. *Voy.* Convīvĭum. Epulæ. ‖ *qqf. Victimes offertes aux dieux.* Flāmmă prædātŭr dapēs. *Sen.* (*OEd.* 557). ‖ † Dăps. *arch.* Quæ hæc dăps ēst? quīs fēstŭs dĭes? *Liv. Andr.* (*Apud Prisc.* 7, 752).

† Dăpsĭlĕ *et* Dăpsĭlĭtĕr. *adv.* (δαψιλῶς). *En faisant bonne chère, somptueusement.* Vērrēm sūmĕ dăpsĭlĕ ăc dīlĭgendĕ. *Pomp.* (apud *Non.* 11, 34). Scĭto ētĕnĭm bĕnĕ lōngĭnquŭm mōrtālĭbŭ' mŏrbŭm Ĭn vīno ēssĕ, ŭbĭ quī ĭnvītāvĭt dăpsĭlĭŭs sĕ. *Lucil.* (*Ibid.* 4, 252). Ita dăpsĭlĭtĕr suos amicos alit. *Næv.* (apud *Charis.* 2, 178). SYN. Laūtĕ.

† Dăpsĭlis, ĕ (δαψιλής). *Abondant, riche, somptueux.* Aūt ălĭquōd vāsum ăhēnum, aūt lēctŭs dapsĭlis. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 34). Īstas măgnās ĭnvītātĭōnēs, ănĭmŏs, dotēs dapsĭlēs. *Id.* (*Aul.* II, 1, 45). Dăpsĭlēs sūmptŭs făcĭt. *Id.* (*Most.* IV, 2, 66).

† Dăpsĭlĭtĕr. *Voy.* Dapsile.

Dărăps *ou* Dărăbs, ăpis *ou* ăbis. *m.* (*Nom de*

guerrier. Mīsīt īn ārmā Dārēps. *V. Fl.* (*Id.* VI, 572).

Dārdănĭă, æ. *f.* (Δαρδανία). *Province située au nord de la Troade, par ext. Troade, Troie.* Ō lūx Dārdănĭæ! *V.* Nōs tē, Dārdănĭa incēnsā, tūaque ārmā sēcūtī. *Id.* (Adde *Ov. Her.* 16, 57). *Voy.* Troja.

Dārdănĭdēs, æ. *m.* (Δαρδανίδης). *Fils ou descendant de Dardanus, comme Énée, etc.* Dārdănĭdēs contrā fūrīt. *V.* Mœnĭă Dārdănĭdēs nūpēr nōvā fēcērat Īlŭs. *O.* ‖ Dārdănĭdæ, ārum *et sync.* ŭm. *pl. Troyens.* Dārdănĭdæ magnī, gĕnŭs ălto ā sănguĭnĕ dīvūm! *V.* Incĭtă bēllō Mœnĭă Dārdănĭdūm! *Id. Voy.* Trojani. ‖ *qqf. Romains.* Quām tē, Dārdănĭdē pulchĕrrĭmē (de Scipione). *Sil.*

Dārdănĭs, ĭdĭs. *f.* (Δαρδανίς). *Troyenne.* Dārdănĭs, ĕt dīvæ Vĕnĕrĭs nūrŭs. *V* Quālĕm Dārdănĭdās crēdīs hăbērĕ nūrŭs. *O.*

Dārdănĭŭs *et* Dārdănŭs, ă, ŭm (Δαρδάνιος). *De Dardanus, Troyen.* Īsque ūbī Dārdănĭŏs hăbĭtŭs ĕt Trōïă vīdīt. *V.* Īn Dārdănă sŭscĭtăt ārmā. *Id.* Ĕt jām Dārdănĭæ tăngĕnt hæc lĭttŏră pīnŭs. *O.* Dārdănă pŭppĭs. *Sil.* (De adjectivo *Dardanus*, adi *Charis.* 4, 239; *Prisc.* 2, 595). *Voy.* Trojanus. ‖ 2. *D'un certain Dardanus, magicien de Phénicie, magique.* Āt sī nūllă vălĕt mĕdĭcīnă rĕpĕllĕrĕ pēstĕm, Dārdănĭæ vĕnĭănt ārtēs. *Col.* (10, 357. De hoc *Plin.* 30, 1; *Arnob.* 1, p. 31. *Apul. Apolog.* p. 331 : « Vel ipse *Dardanus*, vel quicunque alius post Zoroastrem. ».)

Dārdănŭs, ī. *m.* (Δάρδανος). *Dardanus, fils de Jupiter et d'Électre, fille d'Atlas, tua-son frère Iasius, qui lui disputait la couronne, fut chassé d'Étrurie, aborda en Phrygie, y épousa la fille de Teucer, et devint le fondateur de Troie.* Dārdănŭs Īlĭăcæ prīmŭs pătĕr ūrbĭs ĕt aūctŏr. *V.* Dārdănŏn Ēlectrā nēscīrĕt Atlāntĭdĕ crētŭm. *O.* PHR. Trōjānæ cōnditŏr ārcĭs. *V.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Voy.* Dardanius. ‖ 2. *Nom d'un magicien. Voy.* Dardanius.

Dārēs, ētis, *acc.* Dārĕn, Dārētĕm *et* Dārētă. *m.* (Δάρης). *Darès, nom d'homme.* Sĕd sī nostră Dārēs hæc Trōĭūs ārmă rĕcūsăt. *V.* Præcĭpĭtēmquĕ Dārĕn ārdēns ăgĭt æquŏrĕ tōtō. Vīrĭdĭque ætătĕ Dārētĕm. *Id.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 460, et sup. *Chremes*).

Dārĭŭs *ou* Dārĕŭs, ī. *m.* (Δάρειος). *Darius, roi de Perse, vaincu par Alexandre. Nom de plusieurs rois de Perse.* Philippŭm rēgem aŭt Dārĭŭm, trĭvēnēfĭcă. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 8). Dārĭŭm fămŭlīs manĭbŭs dōlŭīssĕ pĕrēmptŭm. *Cl.* Ūtquĕ nĕcātōrŭm Dārēī frāŭdĕ sēcundī (*Ibis*, 347). ‖ † Dārĭŭs. Ĕt prīmŭm Dārĭī tŭmŭltŭāntēs Præfectŏs sātrăpăsquĕ pĕrcŭlīssĕ. *Sid.* (*Pan.* 1917). ‖ Dārĭī ou Dārĭcī, ōrŭm. *m. pl.* (*s. ent.* nummi). *Monnaie à l'effigie de Darius.* Ērgo aŭt prædictōs jām nūnc rēscrībĕ dārĭōs. *Aus.* (*Epist.* 5, 23. Alii scrib. *daricos*, græce δαρεικοί).

Dāsĭŭs, ī. *m.* (δασύς *ou* λάσιος). *Nom d'homme.* Nōvīt lūtōrīs Dāsĭŭs nūmĕrārĕ. *M.* (II, 52. *Id.* VI, 70, 6).

† Dătārĭŭs, ă, ŭm. *Qui peut ou doit être donné.* Nūlla ĕst mĭhī sălŭs dătārĭă. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 13).

† Dătātĭm. *En échange, en retour.* Lūdēns dătātĭm dăt sĕ, ĕt cōmmūnĕm făcĭt. *Næv.* (apud *Isid. Or.* 1, 26). Tum īstī quī lūdūnt dătātĭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 17. Adde *Afran.* et *Pompon.* apud *Non.* 2, 213).

Dătĭānŭs, ī. *m. Nom d'un magistrat persécuteur.* Quīs aūdīēndī tālĭă, Dătĭānĕ, tūnc sēnsūs tĭbī? *Prud.* (*Peri.* 1659. *Ib.* 1369).

Dătĭs, ĭs. *m. Nom de guerrier.* Dătīn Āchæmēnĭæ gravĭōrēm vulnĕrĕ pūgnæ. *V. Fl.* (Alii scrib. *Dathis*).

† Dătŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Do. *Donner souvent.* Tū sōlŭs, crēdŏ, fœnŏre ārgēntūm dătās. *Pl.* (*Most.* III, 1, 73. *Id. Aul.* IV, 4, 10. Cf. *Charis.* 3, 225).

Dătŏr, ōrĭs. *m. Qui donne.* Ādsīt lætĭtĭæ Bācchŭs dătŏr, ĕt bŏnă Jūnō. *V.* (Adde *Pl. Truc.* II, 1, 33). SYN. Lārgĭtŏr.

Dătŭm, ī. *n. Don.* Nĕc nōn īngēntĭbŭs īpsăm Sōllĭcĭtārĕ dătĭs. *O.* Heū nūllīs căptă Lўcĭnnă dătĭs! *Pp.* (III, 13, 6). *Voy.* Donum.

Dătŭr. *Il est permis. Voy.* Do.

Dătŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Do. *Donné.* Ĕt dătă Rōmānis vēnĭa ĕst indignă pŏētīs. *H.* Quă data portă, ruunt. *V.* ‖ *qqf. avec l'inf.* Vigĭlātăquĕ căstră Explōrārĕ dătŭs. *St.*

† Dătŭs, ūs. *m. Action de donner.* Īs mīllĕ nūmmūm sē aūrĕūm Mĕō dătū tĭbī fĕrrĕ. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 15).

Daŭlĭs, ĭdĭs. *f.* (Δαυλίς). *Daulis, ville de Phocide où régna Térée.* Phōcĭdă : quīs Pănŏpēn? quis Daŭlĭdă? quīs Cўpărĭssŏn? *St.* (*Th.* VII, 344). ‖ Daŭlĭas, ădis, *et* Daŭlis, ĭdis. *f.* (Δαυλιάς *et* Δαυλίς). *De Daulis.* Daŭlĭas *ou* Daŭlĭs ālēs, *et qqf. absolt. Philomèle.* Cōncĭnĭt Ismărĭūm Daŭlĭās ālēs Ītўn. *O.* (Sic *Consol. ad Liv.* 105). Daŭlĭās ābsūmptī fātă gĕmēns Ītўos. *Cat.* (65, 14). Ānĭmūm Daŭlĭs inspīrā pārēns Sōrŏrquĕ. *Sen.* (*Thyest.* 275). *Voy.* Philomela. ‖ Daŭlĭădēs pŭēllæ. *Philomèle et Progné.* (*Ceris*, 200.)

Daŭlĭŭs, ă, ŭm (Δαύλιος). *De Daulis, de Philomèle.* Daŭlĭa Thrēïclō Phocæăquĕ mīlĭtĕ rūrā Cēpērăt. *O.*

Daŭnĭă, æ. *f. L'Apulie, ainsi nommée de Daunus.* Daŭnĭa īn lălĭs ălĭt æscŭlētīs. *H.* (*Od.* I, 22, 14. Alii leg. *Daunias latis*). PPH. Dīomēdēī agrī.

? Daŭnĭăcŭs, ă, ŭm. *Comme* Daunius. Jāmque in Daŭnĭăcos trānsfundēns āgmĭna campos. *Sil.* (XII, 429. Alii leg. aliter). *Voy.* Appulia.

? Daŭnĭās, ădis. *f. Voy.* Daunia.

Daŭnĭŭs, ă, ŭm. *De Daunus, d'Apulie; qqf. d'Horace ou d'Italie.* Āc Daŭnĭa rēgnă Pĕrĭlăt. *Sil.* Daŭnĭæ dēfēndĕ dēcŭs cămēnæ. *H.* Quōd mārĕ Daŭnĭæ Nōn dēcŏlōrāvērĕ cædēs? *Id.*

Daŭnŭs, ī. *m. Daunus, fils de Danaé et de Pilumnus, aïeul de Turnus, régna en Apulie.* Ĕt pătrĭs ăntīquām Daŭnī dēfĕrtŭr ăd ūrbĕm. *V.* Īăpўgis ărĭdă Daŭnī Ārvă gĕnĕr tĕnĕō. *O.* Quæ rēgnă Daŭnī prælŭĭt Āppŭlī. *H.*

Dāvĭd. *indécl. et* Dāvĭd, ĭdĭs. *m.* (Δαβίδ). *David, fils de Jessé, second roi des Hébreux, prophète et auteur des Psaumes.* Ūt gĕnŭit Dāvĭd, ăllās pătĕr optĭmŭs, ūnum. *Prud.* (*Ham.* 629). Quisve idĕm Dāvĭd fīllŭs ĕt dŏmĭnŭs? *Prosp.* (*Epigr.* 63, 28. Sic et *Aus. Ephem.* 3, 84). Rĕspōndēnt īllūm Dāvĭdis ōrīgĭnĕ nāsci. *Juvc.* (IV, 48). Dāvĭda canorūm. *Id.* (II, 578). SYN. Īessĭdēs, Īessĭadēs. EP. Fōrtĭs, gĕnĕrōsŭs; sānctŭs, pĭŭs; fātĭdĭcŭs; ārgūtŭs, canorus. PPH. Īessæus vātĕs, fidĭcĕn. Īessæă prōlēs. PHR. Rēx ātquĕ prōphētă. Rēx vātēsque īdēm. Cĭthăræ fŭndātquĕ pĕrĭtŭs.

Dāvĭdĭcŭs, ă, ŭm. *De David.* Cūr ĕgŏ, Dāvĭdĭcīs ăssuētŭs cāntĭbŭs, ōdās. *Sedul.* (1, 7). Jām fŏs sŭbĭt Dāvĭdĭcŭs. *Prud.* (*Cath.* 1758). ‖ † Dāvĭ-

dūcŭs. *Le même.* Ăn rĕcōlis quōd cānnă Dăvidică pāngĭt? *Fort.* (III, 43).

Dăvŭs *et* Dăvōs (*Donat.* ad *Ter. And.* I, 2, 2), ī. *m. Dave, nom d'esclave dans les comédies.* Pĕrtĕrrĕfăcĭās Dăvum, ōbsĕrvēs fīlĭŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 142). Dăvōquĕ Chrĕmētă Ēlūdĕntĕ sĕnĕm. *H.*

Dē, *prép. De, du haut.* Īrīm dē cœlō mīsīt Sātūrnĭă Jūnō. *V.* Ĭn mĕdĭōs dē summīs ărcĭbŭs hōstēs mittŭtĕ (opem). *O.* SYN. Ē *ou* ex, ā *ou* ab. ‖ *Loin de.* Sōlŭs Ājăx vīm dē clāssĕ prŏhŭbŭīt vŭlcānĭăm. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 35). Ăbĕăt dē cōrpŏrĕ lĭvŏr. *O.* SYN. Ă, ē. ‖ *De, hors de, venant de.* Săcrō dē cārcĕrĕ mīssī (equi). *O.* Fĕrvēnt ēxămĭnă pūtrī Dē bŏvĕ. *Id.* Clāmăt dē vĭă. *Ter.* (*And.* III, 2, 11). Ŭt sĭbī lĭcĕrĕt discĕrĕ ĭd dē mĕ. *Id.* (*Eun.* II, 2, 31). Ăgrūm dē nōstrō pătrĕ Cōlĕndum hăbĕbăt. *Id.* (*Ph.* II, 3, 17). SYN. Ă. ‖ *De, issu de.* Dē Cĕcrŏpĕ nātæ. *O.* Hŭc ăddē gĕnŭs dē cōnjŭgĕ tāntă. *Id.* SYN. Ă, *ou le génit.* ‖ *De, composé de.* Dē dūro ēst ŭltĭmă fĕrrō (ætas). *O.* SYN. Ē. ‖ *De, en prenant sur.* Dē grĕgĕ nōn aūsĭm quĭdquām dēpōnĕrĕ tēcŭm. *V.* Clītŏrĭō quīcūnquĕ sītĭm dē fōntĕ lĕvārīt. *O.* SYN. Ē. ‖ *Touchant, sur.* Ŭt tăcĕăm dē mē. *O.* Cūrām dē cōnjŭgĕ ăgēntĕm. Dē făcĭē mūtŭīt. *Id.* SYN. Sŭpĕr. ‖ *Entre, parmi.* Ātquĕ ăllĭquĭs dē dĭs nōn trīstĭbŭs. *O.* Dē plēbĕ. *Id.* SYN. Ē, ĭntĕr, *ou le génit.* ‖ *De, au lieu de.* Dē dūcĕ făctŭs ămātŏr. *O.* Dē vīrgĭnĕ fēcīmŭs ūrsăm. *Id.* SYN. Prō. ‖ *A partir de, depuis.* Sūrgūnt dē nōctĕ lătrōnēs. *H.* Dē mĕdĭō pōtārĕ dĭĕ. *Id.* Vōs cōnvīvĭă laŭtă sūmptŭōsĕ Dē dĭē făcĭtĭs. *Cat.* (47, 5). SYN. Ă. ‖ *Après.* Nōn bŏnŭs sōmnŭs ēst dē prāndĭō. *Pl.* (*Most.* III, 2, 8). Jāmque ădĕrĭt mŭltō Prĭămī dē sānguĭnĕ Pyrrhŭs. *V.* SYN. Pōst. ‖ *Selon.* Crīnēm dē mōrĕ sōlūtæ. *V.* SYN. Prō, ex, jūxtā, ăd, sĕcūndŭm. ‖ *A cause de.* Ēcquĭd nōs ămās Dē fĭdĭcĭnă istāc? *Ter.* (*Eun.* III, 2, 3. Ubi *Donat.*) Ăchæmĕnĭdæ grăvĭōr dē vŭlnĕrĕ pūgnæ. *V. Fl.* Dē nĭhĭlo ĭllī ēst īrāscī. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 56). SYN. Ŏb, prōptĕr. ‖ *Contre.* Cuī tāntŭm dē tē lĭcŭĭt? *V.* (De quo sensu *Diom.* 2, 438). SYN. Ĭn. ‖ *Par pléonasme poétique.* Sŏcĕrī dē cædĕ crŭēntŭs. *O.* Ŭvīdă dē gŭttĭs lēnĕ sŏnāntĭs ăquæ. Dēquĕ tŭīs lăcrĭmis hūmĭdă sĕrtă dătō. Făctŭm dē mārmŏrĕ signŭm. Dē nōstrō cūrvŭm pōndĕrĕ grāmĕn ĕrăt. *Id.* ‖ De ĭndŭstrĭă, De ĭntĕrgrō, De ĭmprōvīsō. *Voy.* Industria, etc. ‖ Dēquĕ sūsquĕ. *Voy.* Sus.

Dĕă, æ. *f.* (*θεά*). *Déesse.* Tālĭă flāmmātō sĕcŭm dĕă cōrdĕ vŏlūtāns. *V.* Cōnstĭtĭt ăntĕ dĕăm. *O.* Quālīs nōx fŭīt illă, dī dĕæquĕ! *Petr.* (*Sat.* 79). SYN. Dīvă, *qqf.* dĕŭs, nūmĕn. EP. Ālmă, pŏtēns, cœlēstis, etc. *Voy.* Deus.

† Dĕămbŭlātĭō *ou* Deămbŭlātĭō, ōnis. *f. Action de se promener.* Quam ĭnvītŭs făcĭās : vēl mē hæc deămbŭlātĭō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 2).

† Dĕămbŭlō *ou* Deambŭlō, ās, ārĕ, *n. Se promener.* Ăbī deămbŭlātŭm. Quŏ? Văh! quāsī dēsit lŏcŭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 26).

† Dĕămō (*et peut-être* Deămō), ās, ārĕ. *Aimer fortement.* Næ ĕgō fortūnātŭs hŏmō sūm : dĕămō tē, Sȳrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 21). Cum illā quām tūū' gnātŭs ānnōs mūltōs dĕămāt, dēpĕrĭt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 35. *Id. Truc.* IV, 1, 5). Phārmăcŏpōlis dĕămārē sīmĭlum ŏccĭpĭt. *Laber.* (apud *Charis.* 1, 84. Adde *Afran.* apud *Non.* 2, 221).

† Dĕărgēntāssĕrĕ. *ancien fut. infin. de* Deargento. *Dépouiller de son argent.* Dēpŏcūlāssĕre ăllĭquā spĕrāns mē āc dĕărgēntāssĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 218).

† Dĕārtŭō *ou* Deartŭō, ās ārĕ. *Démembrer, disloquer; et au fig* Tum ĭgĭtŭr ĕgō dērŭrcĭnātŭs, deārtŭātŭs sūm mīsĕr. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 108). Dīlăcĕrāvīstī deārtŭāvīstīque ōpĕs (*Ib.* III, 5, 14. Cf. *Non.* 2, 203).

† Dĕāscĭō *ou* Deascĭō, ās, ārĕ. *Égaliser avec la hache.* Dēāscĭātō sŭpplĭcārĕ stīpĭtī. *Prud.* (*Peri.* 2573). ‖ *Au fig. Dépouiller.* Tĭbĭ dīxī, mīlēs quemădmŏdŭm pŏtīs ēssĕt deascĭārī. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 11).

Dēbācchŏr, ārīs, ārī. *d. S'emporter, se déchaîner.* Sī sāt jām dēbācchātŭs ēs, lēno, aūdī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 30). Quā pārtĕ dēbācchēntŭr īgnēs. *H. Voy.* Irascor, Bacchor.

Dēbbŏrā *ou* Dēbŏrā, æ. *f. Débora, prophétesse qui gouverna le peuple d'Israël.* Ēt mĕmŏrī nūnc mēntĭ tĕnēs, ŭt Dēbbŏrā quōndăm Dūcĕrĕt īnstrŭctās pōst fortīă clāssĭcă tŭrmās. *Alcim.* (*ad Sor.* 384. *Ib.* 402. Adde *Tertul. adv. Marc.* III, 103).

Dēbēllātŏr, ōris. *m. Qui a dompté.* Laūsŭs ĕquūm dŏmĭtŏr dēbēllātŏrquĕ fĕrārūm. *V. Voy.* Domitor.

Dēbēllātŭs, ă, ŭm. *Vaincu.* Quēm dēbēllātă cŏlēbăt Indĭă. *O.*

Dēbēllō, ās, ārĕ. *Vaincre, soumettre.* Pārcĕrĕ sŭbjectīs, ĕt dēbēllārĕ sŭpĕrbōs. *V.* Lĕōnĕm Pāstōrum lāssæ dēbēllāvērĕ cŏhortēs. *St. Voy.* Vinco, Sterno.

Dēbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Devoir, avoir à payer, être redevable.* Quī dīdĭcīt pātrĭæ quīd dēbĕat, ĕt quīd ămīcis. *H.* Vītāmquĕ tĭbī dēbērĕ fātētŭr. *O.* Dēbŭĕrăm pātrĭæ pœnās. *V.* Nāvīs, quæ tŭbī crēdĭtŭm Dēbēs Vīrgĭlĭum. *H.* Tū, nīsĭ vēntīs Dēbēs lūdĭbrĭŭm, cāvē. *Id.* ‖ *Avec un infin.* Nūmĭnĕ dēbŭĕrās sŭstĭnŭīssĕ tŭō. *O.* SYN. Dēcĕt, cōnvĕnĭt. PPH. Æquŭm ēst, pār ēst. ‖ *Destiner, réserver.* Tūrnŭm jām dēbēnt hæc mĭhī sācrā. *V.* SYN. Ăddīcō, rēsĕrvō.

Au pass. Dēbĕōr. *Être dû.* Măxĭmă dēbētŭr pŭĕrō rĕvērēntĭă. *J.* (14, 47). ‖ *Être réservé.* Dēbēmŭr mōrtī nōs nōstrāquĕ. *H.* Bīs Hĕrcŭlēīs dēbērī Pĕrgămă tēlīs. *V. Fl.* Æneān cœlō dēbērī. *V.* SYN. Ăddīcŏr, rēsĕrvŏr. PPH. Mē mănĕt.

Dēbĭlis, ĕ. *Débile, faible.* Dēbĭlĕ fĭt cōrpŭs, lānguescŭnt ōmnĭă membrā. *Lr.* (IV, 952). Ĭlle hŭmĕro, hīc lūmbĭs, hīc cōxā dēbĭlĭs. *J.* (10, 227). SYN. Dēbĭlĭtātŭs, ĭnvālĭdŭs, ĭnfīrmŭs, Ĭnĕrs, ĭmbēcillus, ēffĕtŭs, fĕssŭs, dēfĕssŭs, lāssŭs, dēfĭcĭēns, dēfectŭs, ēxhaustŭs, frăgĭlis, lānguēns, lānguĭdŭs, frāctŭs, ægĕr, ēnervis, ēlūmbis, dēlūmbis, ĭmbēcillŭs. PPH. Sīnĕ vīrĭbŭs, rōbŏrĕ. Rōbŏrĕ, vīrĭbŭs, vĭgŏrĕ dēfectŭs. Rōbŏrĭs ēxpĕrs. Vīrĭbŭs ămissis, ēxhaustīs. Lānguĭdă membrā trăhēns. Cuī vīrēs lānguēnt, frīgēnt. VERS. Ēffĕtæ lānguēnt ĭn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Tōrpēnt ĭnfractæ ăd prœlĭă vīrēs. *Id.* ‖ *En parlant d'une chose.* Ātquĕ ōrdĭnĕ dēbĭlĭs ūnō (navis). *V.* Păc tū sŭstĭnĕās dēbŭlĕ sōlă jŭgūm. *O.* SYN. Ĭnfīrmŭs, ĭnvālĭdŭs, ĭnsŏlĭdŭs, etc., *qqf.* tĕnĕr. PHR. Mălĕ fortĭă fīlă. *Prud.* (*Sym.* 1263).

Dēbĭlĭtās, ātĭs. *f. Faiblesse* (*du corps et de l'esprit*). Scīlĭcĕt ĕt mōrbĭs ĕt dēbĭlĭtātĕ cārēbĭs. *J.* (14, 156). SYN. Ĭnfīrmĭtās, lānguŏr. *Voy.* Languor, Morbus. ‖ *Au fig.* Mōllĕm dēbĭlĭtātĕ gălĭlæmbum. *M.* (II, 86, 5).

† Dēbĭlĭtĕr. *Par faiblesse.* Mīsĕrĕt mē, lăcrĭmīs lĭnguă dēbĭlĭtĕr stŭpĕt. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 228).

Dēbĭlĭtātŭs, ă, ŭm. *Affaibli.* Dēbĭlĭtātă mălis, mŏtū grăvis, āspĕrā tactū. *Lr.* (VI, 1150, de lingua). *Voy.* Debilis.

Dēbĭlĭtō, ās, āvī, ātŭm, āre. *Affoiblir.* Debilitāt vīrēs ănimī, mūtātquĕ vĭgōrēm. *V.* Mē quŏquĕ dēbilĭtāt sĕrĭēs immēnsă lăbōrum. *O.* Quæ nūnc ŏppŏsĭtīs debilĭtāt pŭmĭcĭbŭs mārĕ (hiems). *H.* SYN. Infirmō, ēnervō, frāngō, vīncō. PPH. Vīrēs, vĭgōrēm, rōbur mĭnŭō, immĭnŭō, frāngō, tōllō.

? Dēbĭlō, ōnis. *m. Comme* Debilis. Dēbĭlo hŏmŏ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 208. Sed alii rectius, *Debil*, ut *Famul*, *Volup*).

Dēbĭtŏr, ōris. *m. Débiteur, qui doit.* Ōdĭsti, ēt fŭgis, ŭt Drūsōnēm dēbĭtŏr æris. *H.* Pērpĕtŭŏsque ănĭmī dēbĭtŏr hūjŭs ĕrō. *O.* ‖ — vōtī. *Obligé par un vœu.* (*Mart.* IX, 43, 8.) *Voy.* Reus.

Dēbĭtŭm, ī. *n. Dette.* Ēt mōrs vīcĭnă flāgĭtābĭt dēbĭtŭm. *Ph.* Dēbĭtŭmquĕ sŏlvām. *Prud.* (*Peri.* 3713). ‖ *qqf. pl. Même sens.* Dătusquĕ tŭmŭlō, dēbĭta ēxănimis tŭlīt. *Sen.* (*Troad.* 607).

Dēbĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Debeo. *Dû.* Rēddātŭr grātæ dēbĭtŭs ŭrbis hŏnōs. *O.* Dēbĭtă spargēs lăcrĭmă fāvīllām Vātĭs ămīcī. *H.* SYN. Mĕrĭtŭs, jūstŭs. ‖ *Destiné.* Fātis mĭhī dēbĭtă tēllūs. *V.* Māgnæ vāstātŏr dēbĭtē Trōjæ. *St.* SYN. Fātālis.

† Dēblătĕrō, ās, āre. *n. Criailler, faire du vacarme.* Dēblătĕrāt plēnŭs, bŏnŭ' rŭsticŭ' cōncĭnit ūnă. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 211). Ŭbĭ tu ēs, quæ dēblătĕrāvīstī jām vīcĭnīs ōmnĭbŭs? *Pl.* (*Aul.* II, 2, 1. Male vulgo, *deblaterasti*). *Voy.* Blatero, Vociferor.

Dēbŏrā. *Voy.* Debbora.

Dēbrĭs, ĭdis. *f. Ville de Libye.* Nūnc hăbĭtānt jŭxtă Gărāmantēs Dēbrĭdĕ clārī. *Prisc.* (*Peri.* 202. Cf. *Plin.* 5, 5).

† Dēcăchŏrdŭs, ă, ŭm (δεκάχορδος). *Qui a dix cordes.* Ŭt dēcăchŏrdă sŏnēnt pŭlsis psăltĕrĭă nērvis. *Paul. Nol.* (28, 221).

† Dēcădĭvŭs. *Voy.* Decidivus.

? Dēcălănticō, *ou* Dēcălaūticō, ās, āre. *Dépouiller de la coiffure appelée* Calantica. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 218).

? Dēcănĭă, æ. *f. Dizaine.* Dīxērĕ dēcănĭă gentes. *Manil.* (IV, 298. Ubi potius videtur esse adjectivum *decanius*; sed novi *decanus*, non *decanius*. In lexicis græcis datur δέκανος ut a Scholiastis usurpatum).

Dēcăntō, ās, āre. *Réciter, chanter.* Neū misĕrābĭlēs Dēcăntēs ŏs magŏs. *H.* Ēt marĭbŭs Cŭrĭis ēt dēcăntātă Cămillis (nænia). *H.* Cărmēnquĕ măgĭcum vŏlvit, ēt răbĭdō mīnăx Dēcăntāt ōre. *Sen.* (*OEd.* 561). *Voy.* Recito, Cano. ‖ *Faire l'appel.* Dēcăntātquĕ tribŭs, ēt vānă vērsāt in ūrnă. *L.*

Dēcās, ădis. *f.* (δεκάς). *Dizaine, décade.* Implēt fātālēm dēcădēm sĭbī Vēspăsiānŭs. *Aus.* (*Cæs. Tempus Imper.* 10).

Dēcēdēns, tis. *Qui s'éloigne.* Tē, vĕnĭēntĕ dĭū, tē, dēcēdēntĕ, cănēbat. *V.* ‖ *Qui meurt.* Dēcēdēns plăcĭdos mōrēs trānquillăquĕ vītæ Tempŏrā fīnīstī. *Aus.* (*Profes.* 17, 14).

Dēcēdō, ĭs, ssī, ssūm, dĕrĕ. *n. S'éloigner, se retirer.* Plūrā dŏmŭm tārdīs dēcēdĕrĕ plaŭstrā jŭvēncis. *V.* Dēcēdāmŭs, sŏrŏr. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 74). SYN. Cēdō, discēdō, rĕcēdō, ăbĕō, ēxĕō, migrō, ēxcēdō. ‖ *En parlant d'une chose.* Nēc călĭdæ citĭŭs dēcēdūnt corpŏrĕ fēbrēs. *Lr.* (II, 34). Dēcēdēt jam īra hæc. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 55). ‖ *Faire place.* Dēcēdam īlli dē vīā. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 80. Adde *Ter. Heaut. prol.* 31). ‖ *Au fig. Céder la place, se retirer devant, céder.* Vīcĭna invītēt dēcēdĕrĕ rīpa călōrī. *V.* Sēræ dēcēdĕrĕ nōctī. *Id.* Vīvĕrĕ sī rēctē nēscīs, dēcēdĕ pĕrītīs. *H.* Ŭbī nōn Hȳmettō Mĕllă dēcēdūnt. *Id.* SYN. Cēdō. ‖ *Être retranché, manquer.* Dē summā nīl dēcēdĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 30).

Dēcĕm. *Dix.* Mātrī longă dĕcĕm tŭlērūnt fāstĭdĭă mēnsēs. *V.* Ălĕbāt sæpĕ dŭcentōs, Sæpĕ dĕcĕm sĕrvōs. *H.* SYN. Dēnī, æ, a. PPH. Bīs quīnquĕ. Bīs quīnī, æ, a. PHR. Mnās bīs quīnquĕ. *Alcim.* Pĕr hōspĭtālēm mēnsĕ bīs quīnō lărĕm. *Prud.* Bīs quīnōs sĭlĕt illĕ dĭēs. *V.*

Dēcĕmbĕr, brĭs. *m.* (mensis, *exprimé ou s. ent.*). *Décembre, le dixième mois de l'année chez les Romains, à la fin duquel ils célébraient les Saturnales.* Āccēptŭs gĕnĭīs illă dēcĕmbĕr hăbĕt. *O* Dōnă quŏd æstātĭs mīsī tĭbī mēnsĕ dēcembri. *M.* (II, 85, 3). ‖ *Pris pour signe de l'hiver.* Hŏrrĭdŭs ēccĕ sŏnāt bŏrĕæ strĭdōrĕ dēcĕmbĕr. *M.* (VII, 35, 5). *Voy.* Hiems. ‖ *Année.* Mē quātĕr ūndēnōs sciāt ĭmplēvīssĕ dēcĕmbrēs. *H. Voy.* Annus. ‖ — ĭs, ĕ. *adj.* Ăgĕ, lĭbĕrtātĕ dēcĕmbrī Ūtĕrĕ. *H.* Quūm tĭbī nōnæ rĕdĕānt dēcĕmbrēs. *Id.* Nōnās ĭnstārĕ dēcĕmbrēs Ădmōnĕt. *Sid.* (*Pan.* 2823).

Dēcĕmpĕdă, æ. *f. Perche de dix pieds.* Nūllă dēcĕmpĕdis Mētāta (porticus). *H.*

Dēcĕmplĕx, ĭcis. *Décuple.* Ūnām dēcĕmplĕx ēdĭtă sēxtēs Mercēs pĕrēnni lūmĭnĕ cōnfĭcit. *Sid.* (*Pan.* 3872).

Dēcĕmvĭrātŭs, ūs. *m. Fonctions de décemvir.* Clāro ŏbscūrĭŏr ĭn dēcĕmvĭrātū. *Sid.* (*Pan.* 3523).

Dēcĕmvĭrī, ōrum. *m. pl. Décemvirs, juges dans les causes civiles.* Lĭsquĕ dēcĕm dēcĭēs ĭnspĭcĭēndă vīrīs. *O.* Seū trĕpĭdōs ād jūrā dēcĕm cĭtāt hāstă vīrōrum (*Ad Pis.* 41). *Voy.* Centumviri.

Dēcĕnnĭs, ĕ. *De dix ans, qui dure dix ans.* Nēc crūs cōmpĕdĕ lūbrĭcum dēcĕnnī. *M.* (IX, 58, 3). Quī cāstrā căpĕrēnt: hīc dēcĕnnī prælĭō. *Petr.* (*Sat.* 89). SYN. Bīlustris.

Dēcēns, tis. *Bienséant, convenable.* Quīd vērum ātquĕ dēcēns, cūro ĕt rōgō. *H.* Nēc dăpĭbŭs fĕrīs Dēcĕrnī pŏtŭit pœnă dēcēntĭŏr. *Sen.* (*Thyest.* 150). SYN. Cōnvĕnĭens, āptŭs. ‖ *Beau.* Īstă dēcēns făcĭēs longīs vĭtĭābĭtŭr ānnis. *O.* Essĕt cæcă dēcēntĭŏr Philænis. *M.* (XII, 22, 3). Dēcēns Vĕnŭs. *H.* SYN. Dĕcōrŭs, fōrmōsŭs. *Voy.* Pulcher.

Dēcēnt. *Voy.* Decet.

Dēcēntĕr. *Avec bienséance, convenablement.* Lāscīvă dēcēntĭŭs ætās. *H.* Hŏc ŏptēs aūdīrĕ dēcēntĕr. *Pers.* (1, 98). SYN. Cōnvĕnĭēntĕr, āptĕ. ‖ *Avec grâce.* Mille hăbĕt ōrnātŭs, millĕ dēcēntĕr hăbĕt. *Tib.* (IV, 2, 14). Quō nōn ārs pĕnĕtrāt? discūnt lăcrĭmārĕ dēcēntĕr. *O.* SYN. Dĕcōrĕ, āptĕ, ēlĕgāntĕr, pūlchrĕ.

† Dēcĕō. *Voy.* Decet.

Dēcĕpī. *parf. de* Decipio.

† Dēcĕptĭō, ōnis. *f. Déception, erreur.* Quōs fālsă căptos circŭit dēcĕptĭō. *Capel.* (IV, p. 135).

Dēcĕptŏr, ōris. *m. Trompeur.* Prōdĭtŭs ŏccĭdit Dēcĕptŏr dŏmĭnī Mȳrtĭllŭs. *Sen.* (*Thyest.* 139). Quæ prōmittăt ŏpēm dēcĕptōrī ēt pĕrĭtūrō. *Fort.* (II, 139).

† Dēcĕptrīx, ĭcis. *f. Trompeuse.* Nĕc cōntēntă tŭō dēcĕptrix fēmĭnă cæsū. *Alcim.* (III, 112. Unum hujus dictionis exemplum laudari video, quod est apud *Lact. Epit.* 6 *sub f.*)

Dēcĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deciplo. *Trompé.* Pōstquām prīmŭs ămōr dēcĕptām mortĕ fĕfēllit. *V.* Indignō dēcĕptŭs ămōrĕ. *Id.* SYN. Căptŭs, ēlūsŭs.

Dēcĕrnō, ĭs, crēvī, crētŭm, cĕrnĕrĕ. *Juger, décider.* Quīd hŏc, mălum, ĭnfēlīcĭtātis? nēquĕō

sāt dēcērnĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 5). Quī nĕquĕās nōstrōrum ūtēr sīt Amphitrŭō, dēcērnĕrĕ. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 4, 133). SYN. Jūdicō, stātuō, dēcīdō. ‖ *Décider, résoudre, décerner.* Ēt nōn dēcērnīs, Taurĕ, quīd ēssĕ vĕlīs. *M.* (II, 64, 2). Nūnc prō Cæsărĭbŭs sŭpĕrīs dēcērnĕrĕ grātēs. *O.* SYN. Stātuō, cōnstĭtŭō, dēcīdō. ‖ Dēcrētŭm ēst, mihĭ, *ou absolt. J'ai résolu.* Nōn hercle, nām mi bĭbĕrĕ dēcrētum ēst ăquăm. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 36). Eōs mĕ dēcrētum ēst pērsĕquī mōrēs pătrĭs. *Id.* (*As.* I, 1, 58). Sūmāt, cōnsūmāt, pērdăt : dēcrētum ēst pătī. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 58). SYN. Stātŭī, cōnstĭtŭī, cērtŭm ēst. ‖ *Combattre.* Cūrsĭbŭs ēt crūdō dēcērnēt Græcīă cæstū. *V.* Ipsūmquĕ jŭbēt dēcērnĕrĕ ferrō. *Id. Voy.* Pugno. ‖ Dēcrērăm, Dēcrērĭm, etc. *Voy.* Decreram.

Dēcērpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Cueillir.* Aŭrĭcŏmōs quăm quīs dēcērpsĕrĭt ārbŏrĕ fētūs. *V.* Ăddūctō pōmŭm dēcērpĕrĕ rāmō. *O.* SYN. Lĕgō, cōlligō, carpō, dētrāhō, āvellō. *Voy.* Colligo. ‖ *Au fig. Cueillir, recueillir.* Plūs haŭrīrĕ mālī quam ĕx rĕ dēcērpĕrĕ frŭctŭs. *H.* Dŭm prīmæ dēcŭs ăffectăt dēcērpĕrĕ pūgnæ. *Sil.* Ōscŭlă mōrdēntī sēmpĕr dēcērpĕrĕ rostrō. *Cat.* (68, 127). Aŭdīt, ēt vōcīs dēcērpsīt mūrmŭră prīmæ. *St.* (*Th.* VI, 165). SYN. Cārpō, pērcĭpĭō.

Dēcērptŭs, ă, ŭm. *Cueilli, recueilli.* Păbŭlă dēcērpsi, dēcērptăquĕ dēntĕ mŏmōrdī. *O.*

Dēcērtātŭs, ă, ŭm. *Combattu, disputé, où il y a combat.* Rēgnă prōfānīs Dēcērtāta ōdĭīs. *St.* Dēcērtātĭquĕ lăbōrēs. *Cl.*

Dēcērtō, ās, ārĕ. *n. Combattre, disputer.* Nĕc īn ūltĭmă ferrō Dēcērtārĕ plăcēt. *O.* Cūm mărĕ trŭx ārĭēs cōrnū dēcērtăt. *Id.* Præcĭpĭtem Āfrĭcum Dēcērtāntem ăquĭlōnĭbŭs. *H.* SYN. Cērtō, dīmĭcō, etc. *Voy.* Pugno. ‖ *act. Voy. le précéd.*

Dēcēssĕ. *sync. pour* Decessisse Quī nūpĕr fēcīt sērvō currēntī in vĭă Dēcēssĕ pōpŭlūm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 31).

Dēcēssī. *parf. de* Decēdo.

† Dēcēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Decedo. *Qui s'est retiré.* Nēcdŭm dēcēssīs pēlăgō pērmittĭtŭr ūmbrīs. *Rutil.* (1, 313).

Dēcēssŭs, ūs. *m. L'action de se retirer, départ. Voy.* Digressus.

Dēcĕt, dēcŭit, ērĕ. *unipers. Il est bienséant, il convient.* Quæ fīnīs stāndī? quō mĕ dēcĕt ūsquĕ tĕnērī. *V.* Tūm dēcŭit, quŭm scēptră dăbās. *Id.* Căpĭt īllĕ cŏrōnăm Quæ pōssĭt crīnēs, Phœbĕ, dēcērĕ tŭōs. *O.* SYN. Ăddĕcĕt, cōnvēnĭt, cōngrŭit. PPH. Ēst păr, cōnvēnĭēns, pūlchrŭm, dēcōrŭm, āptŭm, cōnsēntānĕŭm, æquŭm. ‖ *Au plur.* Dēcēnt, etc. Trīstĭă mœstŭm Vŭltŭm vĕrbă dēcēnt. *H.* Pūllă dēcēnt nīvĕās : Brīsēĭdă pūllă dēcēbānt. *O.* Lăcrĭmæ dēcŭĕrĕ pŭdĭcăm. *Id.* (Adde *Pl. Cas.* II, 3, 22). ‖ † *arch. Avec le dat.* Īmo hercle ĭtă nōbīs dēcĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 5. *Ib.* III, 4, 45, ubi *Donat.* Adde *Pl. Amp.* II, 2, 188. Cf. *Charis.* 5, 265).

Dēcĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ădspĭcĭs ĭncōmptīs īllŭm, Dēcĭānĕ, căpillīs. *M.* (1, 35, 1. *Ib.* 9, 4).

Dēcĭdēns, tis. *Qui tombe.* Lēvĭtĕrquĕ dēcĭdēntēs Ābrāsīt lăcrĭmās nĭtēntĕ plēctrō. *St.*

† Dēcĭdĭvŭs *ou* Dēcădĭvŭs, ă, ŭm. *Qui doit tomber.* Lăcrĭmæ mĭcānt trĕmēntēs dēcĭdĭvō pondĕrĕ (*Pervig. Ven.* 17).

1. Dēcĭdō, ĭs, ī, ĕrĕ. *n.* (*de* Cado). *Tomber.* Dēcĭdīt ĭn cāssēs prædă pĕtīta mĕōs. *O.* Sī dēcĭdīt ĭmbĕr. *Id. Voy.* Cado. ‖ *Tomber mort, mourir.* Dēcĭdīt ēxănĭmīs. *V.* Phœbēō dōmĭtŭs Pўthōn quŭm dēcĭdit ārcū. *Cl.* SYN. Cădō. *Voy.* Pereo. ‖ *Au fig.* Quāntă dĕ spē dēcĭdī! *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 9). Ūrbĭsquĕ pōtēstās Dēcĭdīt. *Cl.* ‖ *qqf. Rencontrer.* Fūglēns hīc dēcĭdīt ācrĕm Prædŏnum īn tūrbăm. *H. Voy.* Incido. ‖ — ănĭmō, pectŏrĕ. *Être oublié.* Ăn tōtō pectŏrĕ dēcĭdĕrĭm. *Tib.* (III, 1, 20).

2. Dēcĭdō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ (*de* Cædo). *Couper, retrancher.* Ārbŏrĭbŭs vĕtĕrēs dēcĭdĕrĕ fălcĭbŭ' rāmōs. *Lr.* (V, 934). Dēcĭdĕ cōllŭm, sī fălsum ēst ūtī lŏquăr. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 37). Ānnĕxăm pārmæ dēcĭdīt vūlnĕrĕ lævăm. *Sil. Voy.* Seco, Puto. ‖ *Au fig. Trancher un différend, convenir.* Dēcĭdăt tēcŭm quă pătĕr ĭpsĕ dĕŭm. *M.* (IX, 4, 6).

Dēcĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui tombe, tombé.* Ārbŏr ŏnŭs trĕmĕfăctă sŭŭm Dēcĭdŭō grăvĭs ĭmbrĕ plŭīt. *Prud.* (*Cath.* 335). Pāssĭm ēt dēcĭdŭīs ĭn ārvă gŭttīs. *Sid.* (*Pan.* 3448). *Voy.* Cadens.

Dēcĭēs. *Dix fois.* Mūltĭplĭcāns dēcĭēs, ădjēctīs ĭnsŭpĕr eīdĕm. *Manil.* (III, 305). Ægrōtās ūnō dēcĭēs aŭt sæpĭŭs ānnō. *M.* (XII, 56, 1). ‖ *Souvent.* Līsquĕ dēcĕm dēcĭēs ĭnspĭcĭēndă vīrīs. *O.* Dēcĭēs dīxī. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 27. *Id. Stic.* III, 2, 45). ‖ Dēcĭēs cēntēnă, *ou absolt.* Dēcĭēs (*s. ent.* millia sestertĭum). *Un million de sesterces, en gén. une somme énorme.* Dēcĭēs cēntēnă dēdīssēs. *H.* Aŭt vīvĕ, aŭt dēcĭēs, Scævŏlă, rēddĕ dīīs. *M.* (I, 104).

Dēcĭmānŭs. *Voy.* Decumanus.

Dēcĭmŭs, *et arch.* Dēcŭmŭs, ă, ŭm. *Dixième.* Hæsĭt, ēt ĭn dēcĭmŭm vēstĭgĭă rēttŭlĭt ānnŭm. *V.* Lūcĕ mĭnŭs dēcĭmă dōmĭnæm vĕnĭētĭs ĭn ūrbĕm. *O.* Dēcŭmo ānnō pōst sŭbēgērūnt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 4). SYN. Dēnŭs. PPH. Bĭs quīnŭs, *ou* bīs quīnī. Ălter ā nōnō. Pōstĕrĭŏr nōnō. Ūndĕcĭmō prĭŏr. ‖ Dēcĭmă pārs, *ou absolt.* Dēcĭmă, *et* Dēcĭmæ, ārŭm. *pl. Dixième partie des dépouilles, que l'on offrait aux dieux, principalement à Hercule.* (*Varr.* apud *Macr. Sat.* 3, 12, et *Festus.*) Ūtī dēcŭmăm pārtem Hērcŭlī pōllŭcĕăm. *Pl.* (*Stich.* 1, 3, 80. *Id. Bac.* IV, 4, 15). Mihĭ dētrāxī pārtem Hērcŭlānĕăm. *Id.* (*Truc.* II, 7, 11. *Id. Most.* IV, 2, 68). ‖ Dēcĭmæ, ārŭm. *f. pl. Dîmes, taxe, impôt. Voy.* Vectigal. ‖ Dēcĭmŭs *et* Dēcŭmānŭs flūctŭs. *Vague plus grande que les autres.* Flūctŭs hānc dēcĭmŭs tĕgīt. *Sen.* (*Ag.* 502). Vāstĭŭs ĭnsūrgēns dēcĭmæ rŭīt ĭmpĕtŭs ūndæ. *O.* (Adde *Luc.* V, 672, *V. Fl.* II, 54; *Sil.* XIV, 423. *Vid. Fest.*) PHR. Qui vēnīt hīc flūctŭs, flūctŭs sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs : Pōstĕrĭŏr nōnō ēst ūndēcĭmōquĕ prĭŏr. *O.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Quīntŭm prō Dēcĭmō. *M.* (V, 22, 1).

Dēcĭplō, ās, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Tromper.* Quīd sīt, nātă, vīdēs, nīsĭ tē quōquĕ dēcĭpĭs ĭpsăm. *O.* Dīssĭmŭlāt cūltū nātum, ēt dēcēpĕrāt ōmnēs. *Id.* Dēcĭpĭmŭr spĕcĭē rēctī. *H.* SYN. Fāllō, lūdō, ēlūdō, dēlūdō, căpiō, cīrcūmscrībō, cīrcūmvĕnīō, circūmdūcō, frūstrŏr, *qqf.* lūdĭfĭcŏ. PPH. Dŏlō, fraŭdĕ, ārtĕ, āstū fallō, dēcĭpĭō. Vērbă dō. In ērrōrĕm, īn fraŭdĕm āgō, răpiō, ĭnducō, illĭciō, pellĭciō, trāhō. Dŏlīs, āstū, fraŭdĭbŭs căptō, căpiō, pĕtō, irrētiō, vĭnciō, cīrcūmvĕnīō, ămbiō. Insĭdĭīs circūmdō, dēlūdō. Insĭdĭās, dŏlŭm, dŏlos vĕrsō, āgĭtō, mĕdĭtŏr, nĕctō, cōmpărō, părō, mŏvĕō, vŏlūtō. Fraŭdĕ pĕtō, āggrĕdĭŏr, urgĕō. Fraŭdĕm mĕdĭtŏr, vĕrbĭs ĭnvŏlvō. Mēntĕ, pectŏrĕ, mēntĕ dŏlōsă fraŭdēs vĕrsō, vŏlūtō, etc. Ārtēs dŏlōsās ŏdhĭbĕō. Dŏlōsĭs ārtĭbŭs ūtŏr. VERS. Cōnsĭllō vērsārĕ dŏlos

ingressûs ĕt āstū. *V.* Āt Cȳthĕrēā nŏvās ārtēs, nŏvă pĕctŏrĕ vērsāt Cōnsĭlĭă. Aūt fraŭs ĭnnexă clĭēnti. *Id.* Nĕc tĭbĭ dĕnt ĭn ĕō flāmmārŭm cŏrpŏră fraŭdĕm. *L.* Nĕc tĭbĭ sīt fraŭdī, quŏd, etc. *Id.* Dŏlōs mōlĭtŭr ŏpĕrtōs. *V. Fl.* Īd sē sōlērtī, fūrtĭm dŭm trādĭtŭr, āstū Sŭppŏsĭtă cēpissĕ mānŭ. *O.* Āltĕră fraŭs hæc ĕst. *Id.* Frŭstrātŭr āmāndō Taŭrŭm, Lānĭgĕrō quī fraŭdĕm nĕctĭt. *Manil.* Fāllāt ĕŭm tĕctō cārā pŭēllă dŏlō. *Tib.* Ādmŏvĕt ōmnēs Īndĭguātă nŏvă cālliditātĕ dŏlōs. *Avian. Voy.* Dolosus, Fallo. ‖ *Charmer.* Dūlcī lăbōrĕm dēcĭpĭtŭr sŏnō. *H.* Fāllĭtŭr āncillæ dēcĭpĭtŭrquĕ lăbŏr. *O.* Sīc tămĕn ăbsūmō dēcĭpĭŏquĕ dĕm. *Id.* SYN. Fāllŏ, mŭlcĕō, dēlīnĭō.

Dēcĭpŭlă, æ. *f. et* Dēcĭpŭlŭm, ī. *n. Souricière, en gén. piége.* Dūdŭm lōcŭtă, cīrcŭlātrīx ĭndēcēns Fīēs prŏfĕctō, dēcĭpŭlă sī ădstrŭxĕrīs. *Capel.* (IV, p. 155. Sic distinguendum. Et legere liceat *decipulas*).

Dēcĭrcĭnō, ās, ārĕ. *Comme* Circino. *Décrire un cercle.* Mājōrēmquĕ Hēllĭcē mājōr dēcĭrcĭnāt ārcŭm. *Manil.* (I, 296. *Id.* III, 352).

Dēcīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Decīdo. *Coupé.* Dēcīsæ vērtĭcĕ crīstæ. *Sil.* Tĕ dēcīsă sŭŭm, Lārĭdĕ, dextĕrā quærīt. *V.* Dēcīsīs hŭmīlēm pēnnīs. *H.* SYN. Cæsŭs, sĕctŭs, rĕsĕctŭs, etc., *ou* pūtātŭs. *Voy.* Desectus. ‖ *Gravé.* Ēt dēcīsă fĕrām rūtĭlāntī cārmĭnă lĭbrō. *Calp.* (3, 44). SYN. Cæsŭs, ĭncīsŭs. ‖ *Décidé, terminé.* Pōst dēcīsă nĕgōtĭă. *H.*

Dēcĭus, ĭi. *m.*; Dēcĭī, ōrŭm. *pl. Décius, nom de trois illustres romains qui se dévouèrent pour la patrie.* Lævĭnō mālĭēt hŏnōrĕm Quām Dēcĭō mandārĕ nŏvō. *H.* Plūrĭs ēnĭm Dēcĭī quām quæ sērvantŭr āb īllĭs. *J.* (8, 258). Cērtantēsquĕ Dēcĭ vōtĭs. *Manil.* (I, 794. Adde *Prop.* III, 9, 62; *Sid. Pan.* 1314). ‖ *Décius Magius, citoyen de Capoue.* (*Sil.* XI, 158 *sq.*) ‖ *Dèce, empereur Romain.* Pōst hūnc ēt Dēcĭŭs, jŭgŭlĭs bācchātŭs ăpērtis. *Prud.* (*Sym.* 1481).

Dēclāmātĭō, ōnis. *f. Déclamation, sujet d'amplification.* Ŭt pŭērīs plăcĕās, ēt dēclāmātĭō fĭās. *J.* (10, 167. Adde *Sid. Epist.* IX, 11, 24).

Dēclāmātŏr, ōris. *m. Déclamateur.* Dēclāmātōrĭs mūlīnō cōrdĕ Vāgēllī. *J.* (16, 23).

Dēclāmō, ās, ārĕ. *Déclamer.* Dēclāmārĕ dŏcēs? *J.* (7, 150.) Sĕd nĕquĕ dēclāmēnt mĕdĭō sērmōnĕ dĭsĕrtī. *O.* Dēclāmās bēllĕ. *M.* (II, 7, 1). SYN. Rĕcĭtŏ. ‖ *qqf. Se répandre en invectives.* Quĭs, nĭsī mēntĭs ĭnōps, tĕnĕræ dēclāmēt āmīcæ? *O.*

Dēclārŏ, ās, ārĕ. *Déclarer, proclamer.* Vīctōrēm māgnă prædōnĭs vōcĕ Clōānthŭm Dēclārāt. *V.* Hŏmĭnēm cătŭm Essĕ dēclārāmŭs. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 16). SYN. Dēnūntĭŏ, prōclāmŏ. ‖ *Faire voir, manifester.* Dēclārānt gaŭdĭă vultŭ. *Cl.* Ingĕnĭum ŭt sĭt, dēclārāt māxŭmē. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 43, scil. consuetudo). SYN. Īndĭcŏ, ōstendŏ, etc. *Voy.* Detego.

Dēclīnātĭō, ōnis. *f. Déclinaison.* ‖ *Formation d'un mot composé, racine.* Dēt lĭcēt lōngām prĭōrēm flĕxă dēclīnātĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 125).

Dēclīnātŭs, ă, ŭm. *Détourné.* Nĕquĕ dēclīnātām quĭdquam āb āllārum ĭngĕnĭo ūllām rēpĕrīēs? *Ter.* (*Hec.* II, 1, 3).

Dēclīnĭs, ĕ. *Qui s'éloigne.* Ēt dēclīnĭă Tītān Ŏpŏsĭtă jŭgă nūbĕ rĕfĕrt. *St.* (*Th.* V, 296, de ascendente curru. *Id. Silv.* II, 3, 45).

Dēclīnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Tourner d'un autre côté, détourner.* Dēclīnāmŭs ītĕm mōtŭs, nēc tĕmpŏrĕ cērtō. *Lr.* (II, 259). Nĕc prĭŭs ēx īllō flagrāntĭă dēclīnāvīt Lŭmĭnă. *Cat.* (64, 91). Neu tĕ dēxtĕrĭŏr tōrtŭm dēclīnĕt ĭn Ānguĕm. *O.* Nĕc sĕ dēclīnāt āb īllō. *Id.* Nam ĕgŏ mŏdŏ dēclīnāvī paŭlŭm mē ēxtrā vīām. *Pl.* (*Aul.* IV, 18, 11). SYN. Dēflēctŏ, flectŏ, āvērtŏ, dēmōvĕŏ. ‖ *Abaisser.* Nĕc dŭlcī dēclīnāt lūmĭnă sōmnō. *V.* Sōmnŭs dēclīnāt ŏcellōs. *Pp.* (II, 1, 11). Pāllentēs dēclīnānt lĭlĭă cŭlmōs. *St.* SYN. Flectŏ, ĭnflectŏ, cūrvŏ, prēmŏ. ‖ *Éviter. Voy.* Vīto. ‖ *Décliner un nom.* Nāmquĕ dēclīnārĕ Grācī sæpĕ sīc *ἀλογρὸν* sōlēnt. *T. Maur.* (*Syll.* 704). ‖ *n. Se détourner, s'écarter, s'éloigner.* Nīsī dēclīnārĕ sōlērēnt. *Lr.* (II, 221). Paŭlātīm dēclīnāt ămŏr. *O.* (*Met.* IX, 460). SYN. Dēflectŏr, āvērtŏr, rĕcēdŏ. ‖ *Se détriger vers, en se détournant.* Cȳrŭs ĭn āspĕrăm Dēclīnāt Phŏlŏēn. *H.*

Dēclīvĭs, ĕ, *et qqf.* Dēclīvŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, penché.* Flūmĭnăquĕ ōblīquīs cĭnxĭt dēclīvĭă rīpīs. *O.* Ēst vĭă dēclīvĭs. *Id.* Dēclīvēmquĕ gĕrēns pōndĕrĕ vŭltŭm. *Boet.* (1, 2). SYN. Prōclīvĭs, prōnŭs, dēscēndēns, dēvēxŭs, ĭnclīnātŭs, ĭnflēxŭs, præcĕps, *qqf.* ăccīlvĭs, clīvōsŭs. ‖ *Au fig.* Ōccĭdŭæ pĕr ĭtĕr dēclīvĕ sĕnectæ. *O.* Nātūræm tĕnŭēm dēclīvĭă vītæ Pōndĕrā nōn rēprĭmūnt. *Prud.* (*Ham.* 913). SYN. Prōnŭs, vērgēns, præcĕps. ‖ Dēclīvĭă *et* Dēclīvă. *n. pl. pris subst. Chemin qui va en pente, penchant.* Dēxtĕrĭōrā pētēns mōntīs dēclīvĭă, Tĭbrĭm Ūndă făcit. *L.* Ēt mŏdŏ summă pĕtūnt, mŏdŏ pĕr dēclīvă vīasquĕ Præcĭpĭtēs. *O.* (*Met.* II, 206).

Dēcōctŏr, ōris. *m. Dissipateur.* Dēcōctōrĭs ămīcă Fōrmĭānī. *Cat.* (41, 4). SYN. Dāmnōsŭs, nēpŏs.

Dēcōctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Decoquo. *Cuit, qu'on a fait cuire.* Ēt Pēllæ sĕnĭs Dēcōcta āhēnō membrā. *Sen.* (*Med.* 135). SYN. Cōctŭs, ĭncōctŭs. ‖ Dēcōctă āquă, *ou absolt. Eau bouillie qu'on faisait geler.* Quō tĭbĭ dēcōctæ nōbĭlĕ frīgŭs āquæ? *M.* (XIV, 116). Frīgĭdĭōr Gĕlĭcĭs pĕtĭtŭr dēcōctă prŭīnīs; Vōs āllăm pōtātĭs āquām. *J.* (5, 49). ‖ *Au fig. Accompli, achevé, parfait.* Cālĭdōs ădŏlēvĭt ĭn ānnōs, Dōnĕc dēcōctō sōlĭdārēt rōbŏrĕ vīrēs. *Prud.* (*Sym.* 1139). Sī fŏrte ălĭquĭd dēcōctĭŭs aūdīs. *Pers.* (1, 125).

1. Dēcōllŏ, ās, ārĕ (*de* Collum). *Couper le cou, trancher la tête.* Ūnŭs ille Aūrēlĭānŭs mīllĕ dēcōllāvērăt (apud *Vopisc.*). SYN. Dētrūncŏ. PPH. Căpŭt, cērvĭcĕm, cōllŭm, cōllă cædŏ, rĕcīdŏ, dēcīdŏ, ăbscīdŏ, sĕcŏ, dēsĕcŏ, ămpūtŏ, mĕtŏ, dēmĕtŏ, fĕrlŏ, frāngŏ, pērfringŏ, dējĭclŏ, dēcŭtĭŏ, aūfĕrŏ, dētrūncŏ. Căpŭt ēnsĕ, glădĭŏ, fĕrrō ămpūtŏ, rĕcīdŏ, dēmĕtŏ, etc. Căpŭt sĕcŭrī, bīpēnnī cædŏ, dētrūncŏ, etc. Căpŭt ă cērvĭcĕ rĕvēllŏ. Căpŭt ēx hŭmĕrīs aūfĕrŏ, tŏllŏ, āvēllŏ. VERS. Ābstŭlĭt ēnsĕ căpŭt, trūncŭmquĕ rĕlīquĭt ārēnæ. *V.* Āvŭlsŭmquĕ hŭmĕrīs căpŭt. Hŭīc ūnŏ dējēctum cōmĭnŭs ĭctū Cūm gălĕā lōngē jăcŭīt căpŭt. *Id.* Quĭd? căpŭt ăbscīsŭm mānĭbŭs quŭm pōrtāt Āgāvē. *H.* Āt pōstquām trūncŏ cērvĭx ăbscīsă rĕcēssīt. *L.* Sĕd Māssўlŭs succĭdĕrāt ēnsĭs Pūbēscēntĕ căpŭt mālă. *Sil.* Ātquĕ āvŭlsŭm fĕrrē Tōnantī Rēctōrĭs Lĭbўcī căpŭt. *Id.* Dēsĕctă Tōlŭmnī Cērvĭx Rōmānōs sānguĭnĕ lāvīt ĕquōs. *Pp.* Pēndĕt ēxīgŭă mālĕ Căpŭt ămpūtātŭm pārtĕ. *Sen. Voy.* Jugulo. ‖ *qqf. Oter du cou.* Tĭbĭ trādĭdī: ĭn tuō cōllo ēst; dēcōllēs cāvĕ. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 222). ‖ 2. *Tromper, peut-être priver; n. Échapper.* (*Diom.* 1, 361: « *Decollo*, decipio. ») Quĭbŭ' frŭctĭbŭs mē dēcōllāvī. *Lucil.* (apud *Diom.* l. cit.). Ēst illĭc mi ūnă spēs cōnātĭcă: Sī ĕă dēcōllābĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 36). Sī sōrs dēcōllābĭt. *Id.* (*Cas.* II, 4, 28. *Lamb.*, et *Gronov.* ad *Liv.*

27, 17, verbum scribi volunt *Decolo*, a *Colum*. Quibus vulgo nunc adstipulantur. Sed vix sinit locus *Diomedis*, qui verbum omnino scribit ut *decollo*, δειροτομέω. Dictionem libentius deducam a græco κόλλα, κολλάω).

? Dēcŏlŏr. *Voy. le précéd.*

Dēcŏlŏr, ōris. *Qui a perdu sa couleur.* Dēcŏlŏr ipsĕ sŭō sānguĭnĕ Rhēnŭs ĕrĭt. *O.* Quæ sēgĕs infectā nōn surgĕt dēcŏlŏr hērbā? *L.* (Adde *Juv.* 7, 226). || *En partic. Qui a le teint brun, la peau noire, négre.* Ustŭs ĕt ēōō dēcŏlŏr hērrēt. *Sen.* (*Hip.* 345). *Voy.* Niger. || *Pâle.* Ălgĭdŭs quŭm dēcŏlŏrēs hŏrrŏr ārtŭs concŭtĭt. *Prud.* (*Peri.* 225. Pauci male, *decoloros*). || *Au fig. Qui a perdu son éclat, indigne, dégénéré.* Dētĕrĭŏr dōnec paŭlātim ăc dēcŏlŏr ætās. *V.* Pātrĭās paŭlātim dēcŏlŏr ārtēs Ēxŭit. *Sil.* Fāmā Pĕlăsgĭădās sŭbĭtō pĕrvĕnĭt ĭn ūrbēs Dēcŏlŏr. O. SYN. Dētĕrĭŏr, dēgĕnĕr. (Confunduntur *Decolor* et *Discolor*.)

Dēcŏlōrō, ās, ārĕ. *Faire perdre ou changer la couleur.* Quōd mārĕ Daūnĭæ Nōn dēcŏlōrāvĕrĕ cædēs? *H. Voy.* Tingo.

Dēcŏlōrŭs. *Au lieu de* Decolor. (*Prudentio* injuria a quibusdam tributum.)

† Dēcōncĭlĭō, ās, ārĕ. *Enlever, ôter.* Nĭl dēcōncĭlĭārēs illī. *Pl.* (apud *Fest.*)

Dēcŏquō, ĭs, ōxī, ōctŭm, ĕrĕ. *Cuire, faire cuire.* Dīscĭnctī lūdĕrĕ, dōnĕc Dēcŏquĕrētŭr ōlŭs, sōllĭī. *H.* Ārdēntī dēcōxĭt āhēnō. *J.* (15, 81). *Voy.* Coquo. || *Brûler.* Sævŭm sĕd mĕmbrā vēnēnŭm Dēcŏquĭt. *L.* SYN. Ūrō. || *Au fig. Couver, préparer en secret, machiner.* Nāmque ĭmpătĭēns ăspĕrquĕ cŏquēbăt Jāmdūdum ĭmmĭtēs īrās. *Sil.* (II, 327. Græce, πέπτειν seu πέσσειν χόλον). || *Souv. Dissiper son patrimoine, ruiner.* Hīc Cāmpo ĭndŭlgĕt, hūnc ălĕā dēcŏquĭt. *Pers.* (5, 57). Nĭhĭl cōlonŭs vīllĭcūsquĕ dēcōxĭt. *M.* (II, 11, 9). SYN. Ăbsūmō, cōnsūmō, cōnĕcŏquō, prōfŭndō, pĕrdō, ăbsōrbĕō, dispĕrdō, ēxhaurĭō, ăbligūrĭō, lĭgurĭō, *qq*. sūmō. || ? *Digérer, cuver, diminuer.* Ăccēnsām sēd quī bĕnĕ dēcŏquăt īrām. *Cl.* (*Eutr.* II, 349).

Dēcŏr, ōris. *m. Ce qui convient; convenance; bienséances.* Mōbĭlĭbŭsquĕ dēcŏr nātūrīs dănduŭs ĕt ānnīs. *H.* In fĕrrum flāmmāsquĕ rŭīt, pŏsĭtōquĕ dēcōrĕ Fĕrtur. *O.* SYN. Dēcōrŭm, dēcŭs. PPH. Quid dĕcĕăt. PHR. Nĕc tĭbĭ quīd lĭcĕăt, sĕd quīd fēcīssĕ dēcēbĭt, Occūrrăt. *Cl.* || *Ordint. Beauté.* Mīrā dēcŏrĕ plŏ sērvābăt nātă nĕpōtēs. *St.* Quīque ădĕrāt, nūllā fāctŭs ăb ārtĕ, dēcŏr. *O.* Ipsĕ dēcŏr rēctī, fāctī sī prælmă. dēsint, Nōn mŏvĕt. *Id.* SYN. Fōrmă, spēcĭēs, pūlchrĭtūdŏ, dēcŭs. *Voy.* Pulchritudo. || *Ornement.* Sī cuī fāmă fŭīt pĕr ævĭtă trŏpæă dēcorī. *Pp.* (IV, 11, 29). Ōvĭbŭs sūă lānă dēcŏrī ēst. *O.* SYN. Dēcŭs, hŏnŏr, ōrnāmēntŭm.

† Dēcŏr, ōris. *ancien adj. Comme* Decorus. Măgnămquĕ dŏmŭm, dēcŏrēm dītēmquĕ vĕxērănt. *Næv.* (apud *Prisc.* 6, 699). *Voy.* Indecor.

Dēcōrāmĕn, ĭnis. *n. Ornement.* Vīttăquĕ, mājōrŭm dēcōrāmĕn, frōntĕ sĭne ūllō Dēlāpsa āttāctŭ. *Sil.* Cēlsæ flŭvĭī dēcōrāmĭnă vīllæ. *Aus.* (*Idyll.* 10, 320), *Voy.* Ornatus.

Dēcōrātŭs, ă, ŭm. *Orné.* Aūrō dēcōrātŭs ĕt ōstrō. *Sil.*

Dēcōrē. *adv. Élégamment.* Ædēs fōrmātă dēcōrē. *Cic.* (*de Consul.* in *Divin.* 1, 12. Adde *Pl. Asin.* II, 4, 3). SYN. Pūlchrē.

† Dēcōrō, ās, ārĕ (*de* Decor). *Orner.* Ēxŭvĭīsquĕ ējŭs tĕ ĭpsām tēmplūmquĕ dēcōrō (*Inscript.* apud *Murat.* 54, 4. Dubĭto an ētiamnum sit quī legat *decorant* apud *Sil.* XII, 743, ubi ceteri *coronant*).

2. Dēcŏrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (*de* Decus). *Orner.* Sæpĕ dĕŭm lārgō dēcŏrārāt mūnĕrĕ sēdēs. *V.* Ēt sērtīs dēcŏrārĕ cŏmās. *Tib.* (II, 2, 6). At bĕnĕ nūmmātŭm dēcŏrāt Suādēlă Vēnŭsquĕ. *H.* SYN. Ōrnō, ēxōrnō. *Voy.* Orno. || *Honorer, célébrer.* Nēc prāvē fāctīs dēcŏrārī vērsĭbŭs ōptō. *H.* Nēmō mē lăcrĭmīs dēcŏrĕt. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 20). SYN. Hŏnōrō, hŏnēstō, cēlĕbrō, laūdō.

Dēcōrŭs, ă, ŭm. *Qui convient, bienséant.* Făcĭnŏrā pŭĕrĭlĭă Objĭcĕrĕ, nēquĕ tē dēcŏrā. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 24). SYN. Cōnvĕnĭēns, ăptŭs, dēcēns. || Dēcōrum ēst. *Il convient, il sied, il est bien.* An fālsō crīmĭnĕ tūrpĕ Accūsāssĕ mĭhī, vōbĭs dāmnāssĕ dēcōrum ēst? *O.* SYN. Dēcĕt. || *Ordint. Beau.* Ēt crīnĕs ālbōs, ēt mēmbrā dēcōrā jŭvēntæ. *V.* Gălĕās ēnsēsquĕ dēcōrōs. *Id.* Ōcŭlōs dējēctă dēcōrōs. *O.* SYN. Pūlchĕr, etc. *Voy. ce mot.* || *Orné de.* Dūctōrēs aūrō vōllĭtănt ōstrōquĕ dēcōrī. *V.* Mĕrĭtă frōndĕ dēcōrŭs (Cæsar). *H.* SYN. Ōrnātŭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Beau, honorable.* Lăcrĭmæquĕ dēcōrĕ. *V.* Nēc tām tūrpĕ fŭīt vīncī, quām cōntēndīssĕ dēcōrum. *O.* Pārŭm dēcōrō ĭntĕr vērbă cădĭt lĭngŭa sĭlēntĭo. *H.* SYN. Pūlchĕr, hŏnēstŭs, laūdāndŭs.

† Dēcrēmō, ās, ārĕ. *Comme* Cremo. || *n. Être consumé.* Grĕx ōmnĭs ĭn ārās Dēcrēmēt. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 100. Quod putidum, et vix dignum hic inseri).

† Dēcrĕpĭtŭs, ă, ŭm, *et subst. m.* Dēcrĕpĭtŭs, ī. *Vieux, décrépit.* Mē vŏcāt ĭmbēllēm dēcrĕpĭtŭmquĕ sĕnēm. *Maxim.* (2, 6). Dēcrĕpĭtō sŭggēstă lĕōnī Ārmāmēntă dămŭs. *Prud.* (*Ham.* 625. Adde *Ter. Ad.* II, 3, 11; *Pl. Merc.* II, 2, 20). SYN. Sĕnex, ānnōsŭs, lōngævŭs. *Voy.* Senex.

Dēcrērām, Dēcrērĭm, Dēcrērō, Dēcrērūnt. *sync. pour* Decreveram, etc. (*Ter. Hec.* 1, 3, 73; II, 1, 15; *Pl. Curc.* V, 3, 25.)

Dēcrēscēns, tis. *Qui décroît.* Crēscūnt lŏcă dēcrēscēntĭbŭs ūndīs. *O.* Ēt dēcrēscēntĭa rīpās Flūmĭnă prælĕrūnt. *H.* SYN. Mĭnŭor.

Dēcrēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. Décroître.* Nēc quīă dēcrēscūnt ēffōssō mārmŏrĕ mōntēs. *O.* Dēcrēscīt mætŭs. *Sil.* Dēcrēvērĕ grĕgēs, dūm cădĭt ăgnă frĕquēns. *M.* (VII, 53, 6. Sic et *Sen. H. OEt.* 1758). SYN. Mĭnŭŏr, ĭmmĭnŭŏr. PPH. Mĭnŏr fīō. || *Se perdre dans le lointain.* Tōtăquĕ dēcrēscīt rĕfŭgō Trīnācrĭă vīsū. *Cl.* (Adde *St. Ach.* II, 308; *Sil.* XVII, 220. Dicitur contra *Cresco*).

† Dēcrētlō, ōnis. *f. Comme* Decretum. Fūtūră cūjŭs illĭgăt dēcrētlō. *Capel.* (I, p. 12).

Dēcrētŭm, ī. *n. Décret, ordonnance.* Pătrūmquĕ Prospĕrēs dēcrēta jŭgāndīs Fēminīs. *H.* Ēt sīnĕ dēcrētō vīvă rĕdūctă dŏmŭm. *Pp.* (II, 23, 84). SYN. Cōnsūltŭm, scītŭm.

Dēcrētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Decerno. *Décidé, décrété.* Tartărĕo Prosĕrpīnă rĕgī Jāmdūdŭm dēcrētă dărī. *Cl.* Dēcrētă mĕrēntī (laurea). *O.*

Dēcrēvī. *parf. mixte de* Decerno *et de* Decresco.

Dēcŭbŭī. *parf. de* Decumbo.

Dēcŭlcō, ās, ārĕ. *Fouler, presser.* Prōtĕrĕrĕ ēxānĭmēs ārtŭs, āsprosquĕ mŏlārēs Dēculcārĕ gĕnĭs. *St.* (*Th.* 1, 622). Imprēssīō plāntæ Tēmpŏrā dēcŭlcāt mācŭlosī prānă Drācōnis. *Avien.* (*Arat.* 195).

Dēcŭmānŭs *ou* Dēcĭmānus, ă, ŭm. *Dixième.* || *Grand.* (Cf. *Fest.* in *Decumanus* et in *Albusia*. Etiam *Gloss. Placidi*: « *Decumanæ*, maximæ, a fluctu decumano. ») Cōnsūmīs squilla atque ăcĭpēn-

sĕrĕ cum dēcŭmānō. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8). ‖ Dēcĭmānŭs flŭctŭs. *Voy.* Decimus. ‖ ? Dēcĭmānŭm ŏlĕŭm. *Huile d'une qualité très inférieure.* (*Lucil.* apud *Non.* 5, 97. Sed probabilis *Douza: Farre aceroso, oleo et Cumano pane coegit.*)

Dēcŭmbŏ, ĭs ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Se coucher; être à table.* Ăc tĕnĕrā dēcŭmbĕre ĭn hĕrbā Suādēt. *Col.* (10, 283). Tē sŭmŭs ŏblītī dēcŭbŭissĕ sĕnĕm (*In Obit. Mæcen.* 136). Pōstquām dēcŭbŭīstī, hīnc tē vŏlŏ mĕmŏrārĕ, quīd ēst făctum. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 22). SYN. Cŭbŏ, -rĕcŭmbŏ, jăcĕŏ. *Voy.* Cubo. ‖ *Se mettre à table.* Ăd cœnām vŏcāt: Vĕnĭŏ, dēcŭmbŏ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 97. *Id. As.* IV, 1, 1; *Ter. Ph.* II, 2, 28). *Voy.* Accumbo.

Dēcŭncĭs *ou* Dēcŭnx, cĭs. *m.* Ăt sī sĕx tāntŭm rĕtrāhās, ērĭt illĕ dēcŭncĭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 46).

† Dēcŭplātŭs, ă, ŭm. *Décuplé.* Sōd dēcŭplātă sŭpĕr dōnēntŭr vŭlnĕrā frātrī. *Juvc.* (III, 436).

Dēcŭrĭă, æ. *f. Décurie, compagnie de dix soldats, en gén. classe de dix personnes.* Ăddūcĭs, ĕxīgam hĕrcle ĕgŏ tĕ ex hāc dēcŭrĭā. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 63). Mĕrĭtĭssŭmo hīc mĕ ējēcīt ex hāc dēcŭrĭā. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 545).

Dēcurrens, tis. *Qui court en descendant.* Montĕ dēcurrēns vĕlŭt ămnĭs. *H.*

Dēcurrŏ, ĭs, rī, sŭm, rĕrĕ. *n. Courir en descendant.* Lăŏcōōn ārdēns sŭmmā dēcurrīt ăb ārcĕ. *V.* Ă tĕ dēcurrīt ăd mĕōs haustūs lĭquŏr. *Ph.* SYN. Cŭrrŏ, rŭŏ, præcĭpĭtŏ, dēscēndŏ. *Voy.* Curro. ‖ *Aller, se transporter, passer à.* Occŭltŭm vīsŭs dēcurrĕrĕ pīscīs ăd hāmŭm. *H.* Quāmlĭbĕt ĭn fŏrmam ēt făcĭēm dēcurrĕrĕ rērŭm. *Lr.* (V, 1261). *Voy.* Eo. ‖ *Recourir.* Æmŏnĭās sī quīs dēcurrăt ăd ārtēs. *O.* Ăd mīsĕrās prĕcēs Dēcurrĕrĕ. *H.* SYN. Cōnfŭgĭŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *act. Parcourir.* Incĕptŭmque ūnă dēcurrĕ lăbōrĕm. *V.* Quālĕm sī cūnctī vĕllēnt dēcurrĕrĕ vītām. *Pp.* (II, 12, 41). SYN. Pĕrcurrŏ, cōnfĭcĭŏ. ‖ *Parcourir en paroles.* Nĕc, sī cūnctă vĕlĭm brĕvĭtĕr dēcurrĕrĕ, pŏssĭm (*Ad Pis.* 18). Pūgnāsquĕ vīrŭm dēcurrĕrĕ versū. *St.* ‖ † Dēcŭcurrī. *ancien parf.* (Quod testatur *Prisc.* 10, 891, nullo tamen allato exemplo).

Dēcursŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Decurro. *Parcouru.* Ŏblīt dēcursō lūmĭnĕ vītæ. *Lr.* (III, 1057). Dēcursă nŏvissĭmă mēta ēst. *Prosp.* (*Ingr.* II, 46).

Dēcursŭs, ūs. *m. Action d'accourir,* Dēcursŭsquĕ vīrŭm nōtōs mĭhī (sensī). *O.* ‖ *Descente des eaux.* Montĭbŭs ē māgnīs dēcursŭs āquāi. *Lr.* (V, 944). Dēcursū răpĭdō dē montĭbŭs ăllĭs Dānt sŏnĭtŭm spūmōsī ămnēs. *V.* (Adde *St. Th.* VII, 405). SYN. Cursŭs, incursŭs, impĕtŭs, actŭs.

Dēcŭs, ŏrĭs. *n. Ornement.* Ībăt, ērātquĕ dēcŭs pōmpæ cōmĭtŭmquĕ sŭōrŭm. *O.* Vītĭs ŭt ārbŏrĭbŭs dēcŏrī ēst, ŭt vītĭbŭs ūvă. *V.* Pĕr hōc ĭnānĕ pŭrpŭræ dēcŭs, prĕcŏr. *H.* SYN. Dēcŏr, ōrnātŭs. *Voy.* Ornatus. ‖ *Beauté.* Jŭvēnīlĕ dēcŭs mĭhī pīngĕrĕ mālās Cœpĕrĭt. *O.* Tāntum ēgrēgĭō dēcŭs ēnĭtēt ōrĕ. *V.* SYN. Dēcŏr, hŏnŏr, grātĭă. *Voy.* Decor. ‖ *Dignité, bienséance.* Immĕmŏrēs dēcŏrĭs, lĭvēntĭă pĕctŏră tundŭnt. *O. Voy.* Decor. ‖ *Gloire, honneur.* Et nōs ălīquōd nōmĕnquĕ dēcūsquĕ Gessĭmŭs. *V.* Ŏblītŭs dēcŏrĭsquĕ sŭī sŏcĭūmquĕ sălūtĭs. *Id.* Nĕc mĭnĭmŭm mĕrŭĕrĕ dēcŭs. *H.* Sērăquĕ vĕlĭt dēcŭs ăddĕrĕ mōrtī. *St.* Ēlōquĭō pārtŭm dēcŭs. *Sil.* SYN. Glorĭă, laŭs, hŏnŏr, splēndŏr, nōmĕn. *Voy.* Gloria, Honor.

(? Dēcussĭs), *gén.* Dēcussis. *m. Somme de dix as.* Præter mē mĭhī constĭtit dēcussī. *St.* (*Silv.* V, 9, 9, scil. liber. De nominativo valde dubito, quo caret *octussis*, auctore *Charis.* 1, 58).

Dēcussŭs, ă, ŭm. *Secoué.* Dēcussă cydōnĭă rāmō. *Pp.* (III, 11, 27). Dēcussăquĕ lĭllă. *O.* Pŏpŭlī crībrō dēcussă fărīnă. *Pers.* (3, 112).

Dēcŭtĭŏ, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Secouer, faire tomber en secouant.* Dēcŭtĭăt rōrem, ēt sūrgēntēs ātterăt hĕrbās. *V.* Silvīs hŏnōrēm dēcŭtĭt. *H.* Ēt sŭbĭtă frondēs dēcŭtĭuntŭr āquă. *O.* SYN. Excŭtĭŏ, dējĭcĭŏ, dēturbŏ.

Dēdĕcĕt. *unipers. Il ne convient pas.* Ădmōvīquĕ prĕcēs, quārŭm nēc dēdĕcĕt ūsŭs. *O.* Nĕquĕ tĕ mĭnīstrŭm Dēdĕcĕt mȳrtŭs. *H.* Quēm nēc fĕrrŏ pēdēm dēdĕcŭit chŏrĭs. *Id.* PPH. Nōn dēcĕt, nōn cōnvĕnĭt. ‖ *Au plur.* Nēc dŏmĭnām mōtæ dēdĕcŭērĕ cŏmæ. *O.* ‖ † Dēdĕcŭi. *parf. act. J'ai fait d'une manière messéante, j'ai déshonoré.* Sī nōn dēdĕcŭi tŭă jŭssă, tŭlīquĕ prĕmēntĕm. *St.* (*Th.* X, 340).

Dēdĕcŏr, ŏrĭs. *adj. Messéant, laid, honteux.* Quæ vīrĭdĭs mūscŭs, quæ dēdĕcŏr ălgă rĕcōndĭt. *Aus.* (*Epist.* 9, 5). Dēdĕcŏrem ămplĕxī vītām, rĕdĭtŭsquĕ pūdēndŏs. *St.* SYN. Turpĭs, fœdŭs.

Dēdĕcŏrŏ, ās, ārĕ. *Rendre laid, au fig. déshonorer.* Aūt făcĭēm tūrpī dēdĕcŏrārĕ bŏvĕ. *Pp.* (III, 21, 36). Dēdĕcŏrānt bĕnĕ nātă cŭlpæ. *H.* SYN. Fœdŏ, măcŭlŏ, pōllŭŏ, turpŏ, ĭnhŏnēstŏ, *qqf.* īnfāmŏ. PPH. Dēdĕcŏrī sŭm. Dēdĕcŭs ălĭquĕrŏ, ădspĕrgŏ. Ōppröbrĭŏ, dēdĕcŏrĕ ădspĕrgŏ. Pröbrŏ măcŭlŏ. Nōmĕn ŏbscūrŏ. Măcŭlă, lăbĕ nōtŏ. Fāmæ măcŭlās ădspĕrgŏ, lăbĕm ĭnūrŏ. VERS. Nōn Crēs dēdĕcŏrī fŭīt ăccŏlă. *Stl.* Dēdĕcŏrī ēst fortūnă prĭŏr. *L.* Nōstrīs ōppröbrĭă vēxērĭt ārmīs. *Pp. Voy.* Polluo.

† Dēdĕcŏrŭs, ă, ŭm. *Comme* Dedecor. Ăgĕ jam ĭd, ŭt ŭt ēst, tamētsi ēst dēdĕcŏrŭm, pătĭăr. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 73).

Dēdĕcŭs, ŏrĭs. *n. Déshonneur, opprobre.* Dĕ, pătĕr, hōc nōstrīs ăbŏlērī dēdĕcŭs ārmīs. *V.* Nōn ĕgŏ dēdĕcŏrī tĭbī sŭm. *O.* Dēdĕcŏrŭm prĕtĭōsŭs ēmptŏr. *H.* SYN. Pröbrŭm, ōppröbrĭŭm, ĭgnōmĭnĭă, ĭnfāmĭă, lăbēs, măcŭlă, nōtă. EP. Sūmmŭm, ĭngēns; turpĕ, fœdŭm, ĭnfāmĕ, pērēnnĕ. PPH. Fāmæ lăbēs.

Dēdi. *parf. de* Do.

Dēdĭcātŭs, ă, ŭm. *Dédié.* Ēt pīscēs vēnĕrŭrĕ dēdĭcātōs. *M.* (IV, 30, 16). Quīd dēdĭcātŭm pōscīt Āpŏllĭnĕm? *H.* SYN. Dĭcātŭs, -săcĕr. ‖ *avec tmèse.* Cui sīt dătă dēquĕ dĭcātă. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 159).

Dēdĭcŏ, ās, ārĕ. † *arch. Comme* Delico. *Dire, annoncer, montrer.* Hæc quŏquĕ rēs ētĭām nātūrām dēdĭcăt ējŭs. *Lr.* (III, 209. *Id.* I, 368. Sic libri, *Eichst.* et plerique. *Lamb.* utrobique *deliquat*). Ăt vĕrĕŏr, quūm tĕ ēsse Ălcmæōn frātrĕm factis dēdĭcat. *Att.* (apud *Non.* 4, 121. Plura vide in *Deliquo*. Ceterum ne te moretur quod eadem syllaba producatur in *Dico, is*, corripiatur autem in *Dedico*; nam duplex verbum duplicemque quantitatem testantur composita, Falsidĭcus, Veridĭcus, et Dĭcax). *Voy.* Dico, as. ‖ *Ordint. Dédier, consacrer.* Templă jŭgō pōsŭīt; trēs illī dēdĭcăt ārās. *O.* Ārĭdās frondēs hīēmīs sōdālī Dēdĭcăt Hēbrō. *H.* Vōbīs pāgĭnă nōstră dēdĭcātŭr. *M.* (V, 2, 2). SYN. Dĭcŏ, cōnsĕcrŏ, ētc. *Voy.* Consecro.

Dēdĭgnātŭs, ă, ŭm. *Qui a dédaigné.* Tōt dēdĭgnātă, dĭcăvī, Nўmphă prŏcōs. *V. Fl.*

Dēdĭgnŏr, ārĭs, ārī. *d. Dédaigner.* Ĭs mē nĕc cōmĭtĕm nĕc dēdĭgnātŭs ămīcum ēst. *O.* Quōs ĕgŏ jām tōtĭēs sīm dēdĭgnātă mărītos. *V.* Nĕc dēdĭgnāndă pārentī Cārmĭna fudērunt Phœbo. *Stl.* SYN. Aspĕr-

nŏr, rĕspŭō, fāstidĭō, etc. PPH. Nōn *ou* haūd dignŏr. *Voy.* Contemno.

Dēdĭscō, ĭs, dĭcĭ, ĭscĕrĕ. *Désapprendre.* Dēdiscĭt ănĭmūs sērŏ, quōd dĭdĭcĭt dĭū. *Sen.* (*Troad.* 633). Intrăt ămŏr mēntēs ūsū, dēdiscĭtŭr ūsū. *O.* Vĕrbă mihī dēsūnt, dēdĭdĭcĭquĕ lŏquī. *Id.* Dēdĭdĭcit jām păcĕ dūcĕm. *L.* SYN. Ōblīvīscŏr. *Voy. ce mot.*

Dēdĭtĭō, ōnis. *f. Action de se rendre, soumission.* Nĕc jām dēdĭtĭō paūcis ōccŭltă părārī. *Cl.* Ĕt jām cūncta ăclĕs ĭn dēdĭtĭōnĭs ămŏrĕm. *Prud.* (*Psych.* 408). EP. Lĭbĕră, cōăctă, ĭnhŏnēstă, tŭrpĭs.

Dēdĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dedo. *Donné.* (*Festus :* « *Dedita* intelligitur valde data. ») Cōrpŏră paūpĕrtāte ĕt mŏrbō dēdĭtă mōrtī. *Lucr.* (VI, 54). Mēmbră… dēdĭtă sōmnō. *Id.* (III, 113). SYN. Dătŭs, trădĭtŭs. ‖ Dēdĭtă ŏpĕră. *En donnant son attention ; avec intention, exprès.* Ātque ĕquĭdem hērclē dēdĭta ŏpĕra ămīcōs fŭgĭtāvī sēnēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 5. Adde *Ter.* V, 2, 2). Quāsī dēdĭta ŏpĕrā, quæ ĕgŏ vŏlo, ĕă tū nĕvīs. *Nœv.* (apud *Charis.* 2, 177, qui notat dictioni vim adverbii esse). ‖ *Ordinĕ. Attaché, adonné, dévoué.* Tĭbī sānguĭnĕ tōtō Dēdĭtŭs. *St.* Nĕc mūsæ dēdĭtŭs ūllī. *H.* Quōd, nī tĭbī dēdĭtŭs ēssēm Dēvōtūsquĕ clĭēns. *J.* (9, 71). SYN. Dēvōtŭs, ădDĭctŭs. ‖ *Qui s'est rendu.* Dēdĭtă pēr nōctēm rĕlīquō cūm mīlĭtĕ cāstrā. *Sil.* ‖ † *arch. Avec* in *et l'abl.* Præterquām quĭbŭs ēst ĭn rēbŭs dēdĭtŭs ĭpsĕ. *Lr.* (IV, 813. *Id.* III, 648; *Cat.* 61, 101).

Dēdō, ĭs, dĭdĭ, ĭtŭm, ĕrĕ. *Donner, livrer.* (Cf. sup. in *Deditus.*) Dēdătŭr cŭpĭdō jāmdūdŭm nūptă mărītō. *Cat.* (64, 370). Dēdĕ nĕcī. *V.* Cōnsōrtĭă cōrpŏră pœnæ Dēdĭdĭt. *O.* Dāvo ĭstūc dēdăm nĕgōtī. *Ter.* (*And.* V, 4, 50). Ĭstōc dĭctō dēdĭdĭstī hŏdīe ĭn crŭcĭātŭm Chrўsălŭm. *Pl.* (*Bacc.* IV, 4, 36). SYN. Dō, trădō, *qqf.* cōmmittō. ‖ — mē. *Se rendre, faire soumission.* Ūrbem, ăgrum, ărās, fŏcōs, sēque ūtī dēdĕrēnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 71. Adde *Ter. And.* V, 3, 26). SYN. Dēdŏr. PHR. Dēdĕ mānŭs. *Lr.* Dēdĭdĕrānt dēxtrās. *Sil.*

Dēdŏcĕō, ŏcēs, ŏcŭī, ērĕ. *Apprendre à quelqu'un à ne plus faire une chose.* Pōpŭlūmquĕ fālsīs Dēdŏcĕt ūtī (virtus). *H.* Rēgnōrūm gaūdĭa tĕmĕt Dēdŏcĕās. *St.*

Dēdōlĕō, ēs, ērĕ. *n. Cesser de s'affliger.* Vīncŭlă quĭ rūpĭt, dēdōlŭĭtquĕ sĕmĕl. *O.* (*Id. Fast.* III, 480).

Dēdōlō, ās, ārĕ. *Raboter.* ‖ *Au fig.* Frāctăquĕ fābrīlī dēdōlăt ōssă mānū. *M.* (XI, 85, 6, de medico). Nīsĭ dēdōlābō āssŭlātūm vīscĕrā. *Pl.* (*Men.* V, 2, 106. Cf. *Non.* 2, 31). *Voy.* Dolo.

Dēdūcō, ĭs, xī, ctŭm, ĕrĕ. *Conduire, amener d'un lieu.* Mēmnŏnĭīs dēdūcēns ăgmĭnă rēgnīs. *L.* Ād lătĭcēs dēdūcĭt Pāllădă sācrōs. *O.* Cūnctantēm lōngævă mānū dēdūxĭt. *Id.* Ūxōrēm dēdūxĭt dŏmūm. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 60). Prīvātă dēdūcī sūpĕrbŏ (triumpho). *H.* Aūdī Quō rēm dēdūcām. *Id.* SYN. Dūcō, *qqf.* ăgō. ‖ *Reconduire, escorter.* Dēdūcăt jŭvĕnŭm sēdŭlă tŭrbă sĕnēm. *Tib.* (I, 4, 80). ‖ *Emmener.* Hī thălāmō Dītīs dŏmĭnām dēdūcĕre ădortī. *V.* SYN. Ăbdūcō. ‖ — fīlŭm ; cārmĕn. *Tisser, filer ; composer des vers.* Crāssăquĕ rōbŭstō dēdūcis pōllĭcĕ fīlă. *O.* Stāmĭnă dēdūcĭt. *Tib.* (I, 3, 86). Ād mĕă pērpĕtŭŭm dēdūcĭtĕ tēmpŏră vērbŭm. *O.* Ĕt tĭbī sæpĕ nŏvō dēdūxī cārmĭnă vērsū. *Pp.* (I, 16, 41). Īllăcŭm cārmĕn dēdūcĭs ĭn ăctŭs. *H.* Aōnĭum făcĭlĭs dēdūcit pāgĭnă cārmĕn (*Ad Pis.* 153). *Voy.* Deductus. ‖ *Tirer, pour étendre.* Vēlăquĕ dēdūcūnt. *O.* Tōtăquĕ mālō Cārbăsă dēdūcĭt. *Id. Voy.* Tendo. ‖ *Faire descendre.* Cārmĭnă vēl cœlō pōssūnt dēdūcĕrĕ lūnăm. *V.* Dēdūcĕrĕ mōntĭbŭs ōrnōs. *Id.* SYN. Dētrāhō. ‖ *Courber, abaisser.* Sūnt dēdūcentĭă rāmōs Pōndĕrĕ pōmă sŭō. *O.* Pōndĕrā, quāntum ĭn ēst, dēōrsūm dēdūcĕrĕ pūgnēnt. *Lr.* (II, 205). Ātque ŏblīquă trŭcĭs dēdūcĕrĕ cōrnŭă taūrī. *Sil.* SYN. Dēprĭmō. ‖ — nāvēs. *Mettre des navires à flot.* Ārmātās dēdūcĕrĕ clāssēs. *V.* Dēdūcūnt sōcĭī nāvēs. *Id.* (Cf. *Bentl.* ad *Hor. Sat.* II, 3, 191 ; *Heyn.* ad *Virg. Æ.* I, 551). ‖ *Au fig. Tirer de.* Nōstrā dēdūcĭt ōrīgĭnĕ nōmĕn. *V.* SYN. Dūcō, trāhō. ‖ *Oter, enlever, détacher.* Trĕmŭlō dēdūxĭt vērtĭcĕ cānōs. *Petr.* (*Sat.* 137). Hūmĕrōquĕ sŭās ā pĕctŏrĕ pōstquām Dēdūxit vēstēs. *O.* (*Id. Am.* I, 7, 47). ‖ *Détourner, éloigner.* Cōllĕctum hūmōrĕm bĭbŭlă dēdūcĭt ārēnă. *V.* Ăt mĕ ăb ămŏrĕ tūo dēdūcĕt nūllă sĕnēctŭs. *Pp.* (II, 19, 45). Nĕc tē dēdūcĕrĕ vērō Pōssĭt. *Lr.* (I, 370). Sēnsūm dēdūcĕrĕ mēmbrīs. *Id.* (III, 534). Ægrōtō dŏmĭnī dēdūxĭt cōrpŏrĕ fēbrēs. *H.* SYN. Rĕmŏvĕō, āvērtō, ĕxĭmŏ, pēllŏ. *Voy.* Averto. ‖ *Oter, soustraire.* Dēdūcūnt cĭbŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 23). Sōl rŭīt, ĕt tōtŭm Mŭŋĭs lætāntĭbŭs ūndæ Dēdūxĕrĕ dĭĕm. *V. Fl.* SYN. Sūbdūcō, sūbtrāhō. ‖ *Entraîner, séduire.* Īllŭc ŏcŭlī dēdūcūnt ĭpsī, ātque ănĭmūm spēs īllŭc răpĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 144. Cf. *Cic. ibid.* 4, 143). ‖ *qqf. Renvoyer.* Mē, quēm lūnă sōlĕt dēdūcĕrĕ. *J.* (3, 286). ‖ — brāchĭă. *Agiter mollement les bras en dansant.* Sīve ălĭquĭs mōllī dēdūcĭt cāndĭdă seū mōllī dēdūcit brāchĭă mōtū. *St.* ‖ — vōcem. *Abaisser la voix.* Vōcĕm dēdūcās ŏpŏrtĕt. *Pompon.* (apud *Macr. Sat.* 6, 4). *Voy.* Deductus.

? Dēdūctŏ, ās. *fréq. de* Deduco. (Locum *Nonio* injuria tributum vid. in *Deductus.*)

Dēdūctŭs, ă, ŭm. *Conduit, amené.* Sīlvīs dēdūctī cāvĕānt mē jūdĭcĕ Fāunī. *H.* Quæ mihī dēdūctæ fāx ōmĕn prætŭlĭt. *Pp.* (IV, 3, 13. Adde *Tib.* III, 4, 34). ‖ *Tiré, tracé.* Quōd dēdūctă mĕro lĭttĕră fēcĭt : Ămŏ. *O.* ‖ — cārmĕn. *Vers composés ; ou vers travaillés, bien faits, doux, élégants.* Cārmĭnă prōvĕnĭūnt ănĭmō dēdūctă sĕrēnō. *O.* (*Trist.* I, 1, 39. *Ib.* V, 1, 71). Dēdūctŭm dĭcĕrĕ cārmĕn. *V.* (Quod *Non.* 4, 144, vertit *molle, suave*). Tĕnŭī dēdūctă pŏēmătă fīlō. *H.* (Cf. *Quintil.* 4, 1, 60, de exordio : « Neque tamen *deducta* semper atque circumlata esse debet oratio, sed sæpe simplici atque illaboratæ similis. ») ‖ *Tiré d'en haut, descendu, précipité.* Ēlŭvĭē mōns ēst dēdūctŭs ĭn æquŏr. *O.* ‖ — nāvēs. *Navires mis à flot.* Hæc ūnă nāvēs caūsă dēdūctās tĕnĕt. *Sen.* (*Troad.* 555. Adde *Ov. Met.* VIII, 104). *Voy.* Deduco. ‖ *Au fig. Tiré, dérivé.* Mārclă sācrĭfĭcō dēdūctūm nōmĕn ăb Āncō. *O.* Mōs dēdūctŭs. *H.* ‖ *Oté, éloigné, ouvert.* Tērgăquĕ dēductă vēstĕ nŏtātă vĭdēnt. *O.* SYN. Dētrāctŭs, ămōtŭs, rĕmōtŭs. ‖ *Entraîné, séduit.* Jūpĭtĕr hūc vĕnĭĕt, vāllĭdă dēdūctŭs ăb ārtĕ. *O.* ‖ *Abaissé, penché.* Prōjĭcĭt ĭpsĕ sŭās dēdūctă frōntĕ cōrōnās. *O.* ‖ — vōx. *Voix basse.* Dēdūctă tūnc vōcĕ lĕō : cūr tu ĭpsă vĕnīrĕ Nōn vīs hūc ? *Lucil.* (apud *Non.* 4, 144. Quidam male leg. *deductat hunc ;* id enim in voce *Deductus*). Dēdūctă mĭhī vōcĕ gārrĭēntī. *Cornif.* (apud *Macr. Sat.* 6, 4. *Afran. ibid.*) *Voy.* Deduco.

† Dēĕō, ĭs, ĭrĕ. *n. Descendre.* Quōd mĕăt ĭn stēllīs, dēĭt hĭnc quōd Pēgăsŭs ālēs (apud *Ficorin. Delle Maschere*, p. 22. Quod verbum *Gronov.*

libb. restituit apud *St. Th.* V, 551, ubi plerique leg. *prodire.* De priore producta, vid. in *Desum, fin.*)

Deĕrāt, Deĕrīt, Deēst, etc. *Voy.* Desum.

Deĕrrō, ās, ārē. *n. S'écarter de la route.* Vīr grĕgis ipsĕ căpĕr deĕrrāvĕrāt, ātque ĕgŏ Dāphnin. *V.* Răpŭērĕ currūm; jāmquĕ deĕrrāntēs vīā. *Sen.* (*Hip.* 1069. Adde *Pl. Men.* V, 9, 54). *Voy.* Erro.

Dēfæcātŭs, ă, ŭm. *Clarifié, purifié; et au fig.* Nūnc dēfæcātō dēmum ănĭmo ĕgrĕdĭŏr dŏmō. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 1. *Id. Most.* I, 3, 2; *Ps.* II, 4, 69).

? Dēfæcis, ĭs. *Purifié.* (Sic vult *Scalig.* apud *Corn. Sev. Ætn.* 422, ubi alii *defecit.*)

Dēfæcō, ās, ārē. *Oter la crasse, clarifier, purifier.* Sēd tinctă pōstquăm membră dēfæcāvĕrāt. *Prud.* (*Cath.* 963). || *Au fig. Voy.* Defæcatus.

Dēfătigō *ou* Dēfĕtīgō, ās, ārē. *Fatiguer.* Dēcĕptŭs sum, ăt nōn dēfătīgātŭs. Scĭŏ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 45). Ĕgŏ mē cōncŏquo, ĕt măcĕro, ĕt dēfătīgŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 2). *Voy.* Defetiscor.

Dēfectĭō, ōnis. *f. Manque, privation.* Căpĭtis dēfectĭō membrōrĭs sēmĕn mortīs ĕrīt. *Alcim.* (II, 106). || *Éclipse.* Ōmnĭgĕnāsquĕ tribŭs dēfectĭō lūcis Ūrgĕbĭt. *Juvc.* (IV, 156).

Dēfectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deficio. *Qui manque, privé de.* Sōlĭtō dēfectă fāvōrĕ Fortūnæ făcĭēs. *O.* Æccēssit ælter, æquĕ dēfectŭs pĭlis. *Ph.* SYN. Cārēns, privātŭs, ēxpērs. || *Affaibli par l'âge, épuisé.* Dēfectŭs ānnis ĕt dēsertŭs vīrĭbŭs. *Ph.* Dŭlcĭă dēfectă mŏdŭlātŭr cārmĭnă lĭnguă. *M.* (XIII, 77). Vīrēs dēfectō rĕddăt ămōrī. *O.* Dēfectō pŏplĭtĕ lăbēns. *Id.* SYN. Dēfĭcĭēns. *Voy.* Debilis.

Dēfectŭs, ūs. *m. Manque, privation.* || *Ordint. Éclipse.* Dēfectŭs sōlĭs vărĭōs lūnæquĕ lăbōrēs. *V.* Dēfectūsquĕ pătī vōlŭīt, răptæquĕ lăbōrēs Lūcĭs (Titan). *L.* SYN. Lăbōrēs. *Voy.* Eclipsis. || *qqf. Épuisement.* Vincĭmŭr ĭnfirmī dēfectū cōrpŏrĭs. *Maximian.* (1, 257).

Dēfendō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ (aliquid alicui : eo sensu græcum ἀμύνω). *Repousser, éloigner, écarter.* Sērvă cīvēs, dēfende hōstēs, quŭm pōtēs dēfendĕrĕ. *Enn.* (apud *Non.* 4, 113). Hīs ĭnjūrĭām Fōrĭbŭs dēfendăt. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 19). Sōlstĭtĭŭm pĕcōrī dēfendītĕ. *V.* Dēfendīt æstātĕm căpēllīs. *H.* Tōgă quæ dēfendĕrĕ frīgŭs (queat). *Id.* Ĕt pătŭlă dēfendĭmŭs ārbŏrĕ sōlēs. *St.* Nympharŭm cŭpĭdās dēfendĕ răpīnās. *Pp.* (I, 20, 11). Dēfendĕrĕ nēsciă mortī Dēdĕcŭs. *Sil.* SYN. Ārcĕō, prōhĭbĕō, prōpŭlsō, dēpĕllō, etc. *Voy.* Arceo. || — (aliquem ab aliqua re, *ou absolt*). *Défendre, protéger contre.* Æssuētī lōngō mūrōs dēfendĕrĕ bellō. *V.* Dēfendĕrĕ mĕŭm nŭmĭnă nūllă căpŭt. *O.* Nĕvĕ pĕrĕgrīnī tāntŭm dēfendăr ăb ārmīs. *Id.* Dūm tĕnĕrās dēfendo ā frīgŏrĕ mȳrtos. *V.* SYN. Dēfensō, tŭĕŏr, prōtĕgō, tĕgō, tūtŏr, cŭstōdĭŏ, sērvō, prōpūgnō, aŭxĭlĭŏr. PPH. Sŭm tūtēlă, præsĭdĭŭm. Cŭstōdĕ tŭĕŏr. Ārmīs, dĕxtrā dēfendō, tūtŏr. Mīlĭtĕ sērvō. Stō prō. || *Défendre en paroles. Félix qui,* quŏd ămăt, dēfendĕrĕ fortĭtĕr audĕt. *O.* Quī nōn dēfendīt ăllō cūlpăntĕ (amicum). *H.* SYN. Tŭĕŏr. || — caūsās. *Plaider.* Nōvī dēfendĕrĕ caūsās. *H.* (Adde *Juv.* 8, 48). || —pārtēs. *Jouer un rôle.* Āctōrĭs pārtēs chŏrŭs ŏfficĭŭmquĕ vīrīlĕ Dēfendăt. *H.*

Dēfensō, ās, ārē. *fréq. de* Defendo. *Éloigner.* Dēfensārĕ mĕtŭs. *St.* (*Silv.* V, 2, 105). *Voy.* Defendo. || *Défendre.* Dūm dēfensāmŭs, lēto ĕst dătă. *O.* Dēfensālquĕ pătrĕm. *St.*

Dēfensŏr, ōris. *m. Défenseur.* Nōn tăli aŭxĭlĭō nĕc dēfensōrĭbŭs istīs Tēmpŭs ĕgĕt. *V.* Trōās ăb ārsūrīs cūm dēfensōrĕ cărīnis. *O.* (Adde *Luc.* X, 488). SYN. Pătrōnŭs, prōpūgnātŏr, sērvātŏr, tūtŏr, tūtāmĕn, tūtēlă, cŭstōs, cŭstōdĭă, cōlūmĕn, aŭxĭlĭŭm, præsĭdĭŭm. EP. Āmīcŭs, fīdŭs, fīdēlis; fōrtĭs, măgnănĭmŭs, ācĕr, aūdăx, ĭmpāvĭdŭs, ĭntĕrrĭtŭs, PHR. Rērŭm tūtēlă sălūsquĕ. *V.* Rērŭm cērtă sălūs. Dī quōrŭm sūb nūmĭnĕ Trōja ēst. *Id.* Ītălĭæ præsēns tūtēlă. *H. Voy.* Auxilium.

Dēfensŭs, ă, ŭm. *Éloigné.* Dēfēnsa ēst hŭmīlī cănă prūīnă cāsă. *O.* || *Défendu, protégé.* Hīc mălĕ dēfensŭs flāmmīs ēt dōtĕ pătĕrnă. *O.* Nēc tĕ mĕă dēxtĕră bellō Dēfensŭm dăbĭt. *V.* SYN. Prōtēctŭs, tūtŭs.

Dēfĕrō, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter d'un lieu dans un autre, apporter, transporter.* Quid si ē pōrtū nāvīs hūc nōs dōrmientēs dētŭlīt? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 59). Mĕ ŏpōrtĕt hās dēfĕrre ēpistŏlās. *Id.* (*Trin.* IV, 2, 107). Lēctōs jŭvĕnēs, fortissĭmă cōrdă, Dēfĕr ĭn Ītălĭām. *V.* SYN. Fĕrō, dēdūcō, dūcō, trānspōrtō, āffĕrō. || *Porter en descendant.* Cĕlĕrēs dēfĕr mandātă pĕr aūrās. *V.* Fūlmĕn dētŭlĭt ĭn tĕrrās mōrtālĭbŭs īgnĕm. *Ir.* (V, 1090). Rāmālĭăque ārīdă tēctō Dētŭlĭt. *O.* SYN. Dēdūcō, dēprōmō, dēvĕhō. || *qqf. Jeter d'en haut.* Nūllăquĕ tēctōrŭm sūbĭt ăd fāstĭglă, quæ nōn Dēfĕrăt hāstă vīrūm. *St. Voy.* Dejicio. || *Donner, offrir, déférer.* Ēt sī quīd pĕtĕt, ūltrō Dēfĕr. *H.* Dētŭlĕrĭt fāscēs indignō. *Id.* SYN. Dō, trādō, tribŭō, lārgĭŏr. || *Annoncer.* Dētŭlĭt ārmārī clāssĕm cūrsūmquĕ părārī. *V.* SYN. Nūntĭō. *Voy. ce mot.*

Au pass. Dēfĕrŏr. *Se diriger vers, surtout par mer.* Dēfĕrăr ĭn vīcūm vēndentēm tūs ĕt ŏdōrēs. *H.* Quō mĕ cūnquĕ răpīt tēmpēstās, dēfĕrŏr hōspēs. *Id.* Ōbsĕquĭō dēfĕrrī spērnĭt āquārūm. *O.* SYN. Fĕrŏr, ĭmpēllŏr, ĕō. *Voy.* Eo. || *Se précipiter du haut en bas.* Præcēps āĕrĭī spēculă dē mōntīs ĭn ūndās Dēfĕrăr. *V.* SYN. Rŭō, præcĭpĭtō.

Dēfĕrvĕō, ēs, bŭī, vĕrĕ, *et arch.* Dēfĕrvŏ, ĭs, vī, ĕrĕ. *n. Être bouillant, et au fig.* Tūm mē sāngŭĭnĕō lātē dēfĕrvĕrĕ cāmpō. *St.* (*Th.* III, 313). *Voy.* Ferveo. || *Se refroidir.* Spērābām jām dēfervīssĕ ădōlēscentĭām. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 72).

Dēfessŭs, ă, ŭm. *part. de l'ancien v.* Defetiscor. *Fatigué.* Dēfessī Æněādæ, quæ prōxĭmă, lĭttŏră cūrsū Cōntēndūnt pĕtĕrĕ. *V.* Dēfessă jŭbēndo ēst Sævă Jŏvis cōnjŭx. *O. Voy.* Fessus. || *Au fig. Épuisé par le malheur.* Tūm spērārĕ dŏmōs dēfessŭs. *V.* || Dēfessæ rēs. *L'adversité.* Dēfessīs sŭbĕānt rēbŭs. *Sil.*

† Dēfĕtīscŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ētīscī. *d. Être las.* Nĕquĕ dēfĕtīscār ūnquam ĕgo ēxpĕrīrĭĕr. *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 23. De verbo agit *Prisc.* 10, 888 et 832).

Dēfĭcĭēns, tis. *act. Qui manque à.* Sērmōnēm dēfĭcĭēntĕ dĭē. *O.* || *n. Manquant, épuisé.* Nōn dēfĭcĭēntĕ crūmēnā. *H.* SYN. Ēxhaūstŭs, văcŭŭs. || *Faible, qui n'a plus de forces.* Mĕ tĕnŭīt mŏrĭēns dēfĭcĭēntĕ mănū. *O.* Ōrĕ sŭăm dēfĭcĭēntĕ nĕcĕm (deflere). *Id.* SYN. Lānguēns, dēbĭlis. *Voy.* Debilis. || — ănĭmō. *Qui se trouve mal.* (*Lucret.* VI, 1283.) *Voy.* Linquor. || *Avec l'infin. Qui manque à, pour.* Pāscĕrĕ longĭnquŭm nōn dēfĭcĭēntĭă bēllŭm. *Sil.* (Adde *Germ. Arat.* 259).

Dēfĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ĕctŭm, ĭcĕrĕ. *act. Manquer à, ne pas suffire, abandonner.* Sēd sī quēm prōlēs sŭbĭtō dēfēcĕrĭt ōmnĭs. *V.* Quŭm jām glandēs ātque arbŭtă sācræ Dēfĭcĕrēnt sĭlvæ. *Id.* Ănĭmŭs sī tĕ nōn

dēfīcĭt æquus. *H.* Paŭlo āntĕ văcŭă, tūrbām dēfĭcĭēntĭ lŏcă. *Ph.* Tĕrrā dēfĕcit grădŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 46). SYN. Dēstĭtŭō, dēsŭm. PPH. Nōn sŭfficĭō, nōn ădsŭm. ‖ *n. Manquer.* Nŏctĭs lēntŭs nōn dēfĭcĭt hŭmŏr. *V.* Jām strāgĭs ăcĕrvīs Dēfĭcĭūnt cāmpi. *Sil. Voy.* Desum. ‖ *Manquer de forces, être épuisé.* Mĕmbrăquĕ dēfĭcĭūnt fŭgĭēntī lānguĭdă vītæ. *Lr.* (V, 888). Dēfĭcĭūnt ăd cœptă mănus. *O.* Cūr īndĕcŏrĕs īn lĭmĭnĕ primō Dēfĭcĭmŭs? *V.* SYN. Frāngŏr, ĕxhaŭrĭŏr, dēbĭlĭtŏr, lānguĕō, cēssō, ābsistō, sŭccĭdō. *Voy.* Langueo. ‖ — (ab aliquo *ou* ad aliquem). *Quitter le parti, trahir, et au fig. ne plus protéger.* Dŭbĭīs nĕ dēfĭcĕ rēbŭs, Ălmă părēns. *V. Voy.* Desciso. ‖ *Avec l'inf. Cesser de, ne pouvoir plus.* Gĕlĭdōs ŭt scandĕrĕ tĕcŭm Dēfĭcĭăm mōntēs. *St.* Nēc mē dēfĭcĭĕt nautās rōgĭtārĕ cĭtātōs. *Pp.* (I, 8, 25. Adde *Tib.* IV, 1, 191). *Voy.* Desum.

Au pass. Dēfĭcĭōr. *N'avoir pas suffisamment, manquer de.* Tēmpŏrĕ dēfĭcĭār, trăgĭcōs sī pērsĕquār ignēs. *O.* SYN. Dēstĭtŭŏr. ‖ *Être abandonné, trahi.* Dēfĭcĭōr, prūdēns ārtĭs, ăb ārtĕ mĕă. *O.*

Dēfīgō, īs, ĕrĕ. *Ficher, planter.* Dēfīgŭnt tēllūre hāstās, ĕt sçūtă rĕclīnānt. *V.* Pĕnĭtŭs tĕrræ dēfīgĭ-tŭr ārbōs. *Id.* Ēt vērtĭcĕ nūdō Spīcŭlă dēfīgŭnt. *O.* Fīgō, īnfīgō. *Voy.* Figo. ‖ *Au fig. Fixer, rendre fixe.* Stăbĭlēmquĕ vĕtăt dēfīgĕrĕ grēssŭm. *Sil.* Ārātōs īn tĕ dēfīxĭt ŏcēllōs. *O.* ‖ *Rendre interdit.* Hūc tūnc ātŏnĭtōs fācĭlĕ dēfīxĕrāt hōstēs. *V. Fl.* Quūm păvŏr ĕt gĕlĭdūs dēfīxĭt Cāstŏră sānguĭs. *Id.* ‖ *Attacher un cœur insensible par des enchantemens.* Rēgis Iōlchĭācīs ănĭmūm dēfīgĕrĕ vōtīs (*Ciris*, 377. Cf. *Ov. Am.* II, 7, 29; *Her.* 6, 91; *Sen. H. OEt.* 523 *sq.*). ‖ *Percer de traits.* Ădvĕrsōs dēfīgĕrĕ cērvōs. *Tib.* (IV, 1, 84). SYN. Fīgŏ. *Voy.* Confodio. ‖ *Au fig.* Pāllēntēs rādĕrĕ mōrēs Dōctŭs, ĕt īngĕnŭō cŭlpām dēfīgĕrĕ lūdō. *Pers.* (5, 16).

Dēfīndŏ, īs, ĕrĕ. *Fendre.* Mălōs dēfīndŭnt, fīŭnt tăbŭlātă fălæquĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 351). *Voy.* Findo.

Dēfīngŏ, īs, ĕrĕ. *Façonner, façonner de nouveau.* Ō ūtĭnăm nŏvă Incūdĕ dēfīngās rĕtūsum Īn Māssăgĕtās Ărăbāsquĕ fĕrrūm! *H.* (*Od.* I, 35, 39. Sic *Pentl.* ex quibusdam libb. Quem vide. Alii, *diffingas*). *Voy.* Diffingo, Fingo, Refingo. ‖ *Représenter, décrire.* Dēfīngĭt Rhēnī lūtĕūm căpŭt. *H.* (*Sat.* I, 10, 37. Sic plerique libri. Alii *diffingit*, *depingit*).

Dēfīnĭō, īs, īrĕ. *Terminer.* Nōn rĕmĭttām: dēfīnītum ĕst. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 43). *Voy.* Finio.

? Dēfĭōcŭlŏr, ārī, ātus sum. *Borgne.* Hīnc dēfĭōcŭlūsque ĕt ĭndĕ lūscŭs. *M.* (XII, 59, 9. Lectio valde dubia; sed ne hæreas, quia istud epigr. in optt. libris abest).

Dēfĭt, Dēfĭĕrī. *unipers. Il manque, manquer.* Grāndī cĭbūs ævō dēnīquĕ dēfĭt. *Lr.* (IV, 1142). Lăc mĭhī nōn æstātĕ nŏvum, nōn frīgŏrĕ dēfĭt. *V.* Ēt dēfĭāt dĭēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 63). SYN. Dēest, ābest, dēfĭcĭt.

Dēfixŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Defigo. *Fiché.* Dēfixă rēlīnquĭt ărātrā. *V.* Dēfixă sōlō rādīx. *O.* ‖ *Au fig. Fixé, fixe, immobile.* Dēfixique ōrā tĕnēbānt. *V.* Dēfixūsquĕ mălīs ănĭmūs. *Cl.* Hærĕt dēfixŭs īn ūnā. *V. Fl.* SYN. Fixŭs, īmmōbĭlis. *Voy.* Specto.

† Dēflāgrātŭs, ă, ŭm. *Embrâsé.* Fāmă flāmmă dēflāgrātă, tōsti ăltī stānt pārlētēs. *Enn.* (apud. *Cic. Tusc.* 3, 19).

Dēflāgrŏ, ās, ārĕ. *n. Être embrâsé. Voy.* Flagro. ‖ † *arch. Consumer. Voy. le précéd.* ‖ *Au fig. Perdre sa chaleur, se ralentir.* Sīc dēflāgrārĕ mĭnācēs Īncāssum, ĕt vĕtĭtō pāssŭs fānguēscĕrĕ bēllō. *L.* (IV, 280).

† Dēflātŭs, ă, ŭm. *Rejeté en soufflant.* (*Varr. R. R.* 1, 64.) ‖ *Au fig.* Cōpĭă cui fāndī lōngē pulchĕrrĭmă : quām sī Aūdĭtŭ tĕnŭs ăccĭpĕrēs, dēflātă plăcērĕt. *Aus.* (*Prof.* 17, 4).

Dēflĕctŏ, īs, ĕxī, ĕxŭm, ĕctĕrĕ. *Tourner d'un autre côté.* Quid răpĭdŭm dēflĕctis ĭtĕr? *L.* Quālĭbĕt... dēflĕctĕ cārīnām. *Id.* SYN. Flĕctŏ. ‖ *Détourner de.* Dēflĕxĭt pārtĭm stringēntĭă cōrpŭs Ălmă Vĕnŭs (tela). *V.* Bēllī dēflĕctĕ tŭmŭltŭs. *St.* SYN. Āvĕrtŏ, āmōvĕō, etc. *Voy.* Averto. ‖ *n. Se détourner, s'écarter.* Ăd Cēntūmcēllās fōrtī dēflĕxĭmŭs ăūstrō. *Rutil.* (1, 237). Ā pristĭnā dēflĕxĭt cōnsuētūdĭnĕ. *Ph.*

Dēflēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être pleuré, déplorable.* Sēmpĕr gĕnĭtrīx dēflēndă mĭhī. *Sen.* (*Oct.* 10). *Voy.* Flebilis.

Dēflēns, tis. *Qui pleure ou déplore.* Dēflēns ădōrnāt ăggĕrĕm. *Prud.* (*Peri.* 1749). *Voy.* Lacrimans.

Dēflĕō, ēs, ēvī, ētum. *n. Pleurer, se lamenter.* Grăvĭbŭs dēflērĕ quĕrēlīs. *Pp.* (1, 16, 13). Ēt mĭnŭī dēflēvīt ŏnŭs. *Manil.* (IV, 746. Adde *St. Th.* III, 204). *Voy.* Fleo. ‖ *Ordint. act. Déplorer.* Tē.... Īnsātĭābĭlĭtĕr dēflēbĭmŭs. *Lr.* (III, 922). Hæc ŭbī dēflēvīt. *V.* Dēflēvĕrĕ Nūmām. *O.* SYN. Lūgĕō, flĕō, dēplōrō, dēplāngō, lāmēntŏr, dēlāmēntŏr, īngĕmŏ, sūspīrō.

Dēflĕrim. *sync. pour* Defleverim. (*St. Th.* III, 204.)

† Dēflētĭō, ōnis. *f. Lamentation.* Ādvĕnĭēt jām tūnc trīstĭs dēflētĭō tĕrrīs. *Juvc.* (IV, 125).

Dēflētŭs, ă, ŭm. *Pleuré, déploré.* Mēmbrā tŏrō dēflētă rĕpōnūnt. *V.* Cuī nōn dēflēta ĕst Ephўræ flāmmă Crĕūsæ? *O.* SYN. Flētŭs.

Dēflēvī. *parf. de* Defleo.

Dēflēxī. *parf. de* Deflecto.

Dēflēxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deflecto. *Détourné.* Ēst ĕt īn ŏbscēnōs dēflēxă trăgœdĭă rīsūs. *O.* Dēflēxūm sōlĭtō cūrsū (currum). *Manil.* SYN. Deērrāns, ērrāns.

Dēflŏccŏ, ās, ārĕ. *Raper le poil d'un drap, au fig. user.* (*Non.* 1, 21, vertit *atterere.*) Pĕrīī, dēflŏccābĭt jam illĭc hŏmō lŭmbōs mĕōs. *Pl.* (*Cas.* apud *Non.* l. cit.) Dŭō dēflŏccātī sĕnēs. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 10, scil. calvi).

† Dēflōrēns, tis. *Qui perd sa fleur.* Hūnc Ānthō tŭmŭlūm mălĕ dēflōrēntĭbŭs ānnīs (*Inscr.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 123).

Dēflōrĕŏ, ēs, ŭī, ĕrĕ, *et* Dēflōrĕscŏ, īs, ĕrĕ. *n. Se défleurir.* Īdēm quūm tĕnŭī cārptŭs dēflōrŭīt ūnguī. *Cat.* (65, 42). SYN. Mārcēscŏ, flăccēscŏ. PPH. Flōrĕm āmīttŏ. *Cat.* ‖ *Au fig. Perdre sa beauté.* Dēflōrŭīt ōrīs Grātĭă. *Cl.*

Dēflŭēns, tis. *Qui coule, descend, tombe.* Dūm dēflŭēntēm lēnĭtĕr flēctēns cōmām. *Prud.* (*Peri.* 2464).

Dēflŭŏ, īs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ. *n. Couler en descendant.* Ēxīgŭă dēflŭīt ūndă mŏrā. *O.* SYN. Flŭŏ, lăbŏr. *Voy.* Fluo. ‖ *Au fig. Venir, arriver.* Mūltăquĕ mĕrcēs, Ūndĕ pŏtēst, tĭbī dēflŭăt æquo Ăb Jŏvĕ. *H.* SYN. Vĕnĭŏ, prōvĕnĭŏ. ‖ *Descendre avec le courant.* Mērsātŭr, mīssūsquĕ sēcūndō dēflŭīt ămnī. *V.* ‖ *Descendre.* Rēlictīs Ăd tĕrrām dēflŭxĭt ĕquīs (cohors). *V.* Pēdĕs vēstīs dēflŭxĭt ăd īmōs. *Id. Voy.* Descendo. ‖ *Tomber.* Ăd tĕrrām tăcĭtō dēflŭxĭt fīstŭlă lāpsū. *Cl.* Dēflŭxĕrĕ cōmæ. *O.* Lāpsūsquĕ īn hŭmŭm dēflŭxĭt, ĕt ārmīs Rēddĭdĭt ērātīs

dēnŭtŭm. *Furius* (apud *Macr. Sat.* 6, 4). SYN. Cădŏ, ēxcĭdŏ, flŭŏ. || *Sortir de, s'échapper.* Dēflūxĭt pēctŏrĕ sōmnŭs. *Tib.* (III, 4, 81). Īd tĭbĭ nē văcŭō dēflŭăt ĕx ănĭmō. *Pp.* (1, 20, 2). SYN. Lăbŏr, ēxcĭdŏ. || *S'écouler.* Dēflūĭt ætās. *J.* (7, 32). *Voy.* Fluo. || *qqf. Cesser de couler.* Rūstĭcŭs ēxspēctăt dūm dēflŭăt ămnĭs. *H.* || *Passer, tomber en désuétude.* Sīc hŏrrĭdŭs illĕ Dēflūxĭt nūmĕrŭs Sāturnĭŭs. *H.* Ĕn quŏ prĭscōrūm vīrtŭs dēflūxĭt ævōrūm? *Prud.* (*Apoth.* 613). SYN. Cădŏ, ĭntercĭdŏ, ăbŏlĕŏr.

Dēflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule, tombe.* Lĕvăt ŭndă grădŭs; seū dēflŭŭs illĕ, sīve ŏblīquŭs ĕăt. *St.* Dēflŭă cæsărĭēs cŏmpescĭtŭr ăd brĕvēs căpīllŏs. *Prud.* (*Peri.* 3674). Hīēmĕm dēflŭŭs ĭrrĭgăt ĭmbĕr. *Boet.* (4, 6). SYN. Flŭēns, cădens.

Dēflūxī. *parf. de* Defluo.

Dēfŏdĭŏ, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Creuser. Voy.* Fodio. || *Enfouir.* Thēsaurŭm... in mĕdĭō fŏcō Dēfōdĭt, vĕnĕrāns mē. *Pl.* (*Aul. prol.* 7). Hŏc dŭcĕ nēc vīvă dēfŏdĕrētŭr hŭmō. *O.* Nēc nŏvă dēfŏdĕre ĭn tĕrrăm vīrgŭltă. *Lr.* (V, 936). *Voy.* Obruo.

Dēfŏrĕ. *fut. inf. de* Desum.

Dēfŏrmātŭs, ă, ŭm. *Formé, façonné.* Ōrnātă cūncta ĭn ōrdĭnĕ... Cērtă, dēfŏrmāta hăbēbăm. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 10). || *Ordint. Qui a perdu sa forme, défiguré.* Ēt dēfŏrmātō cŏrpŏrĕ Dēĭphŏbŭs. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 13, 2). Tōstī stānt pārĭētēs Dēfŏrmātī. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19. Adde *Sil.* II, 707).

Dēfŏrmĭs, ĕ. *Difforme, laid.* Sērmōnem ĭndoctī, făcĭēm dēfŏrmĭs ămīcī. *J.* (3, 87). SYN. Ĭnfŏrmĭs, tūrpĭs. PPH. Fōrmă cārēns. Ădspectū hŏrrĭdŭs. Hŏrrēndŭs vīsū. Quŏ nōn ĕst tūrpĭŏr ăltĕr..PHR. Nămque ălĭæ tūrpēs hŏrrēnt. *V.* || *Inculte, négligé, sale.* Trīstĭă dēfŏrmēs pārlŭnt ăbsīnthĭă cāmpī. *O.* Nīgrō dēfŏrmĭă fūmō Tēctă. *O.* Cōcytī dēfŏrmĭs ărundō. *V.* Dēfŏrmĭs vītă. *St.* SYN. Ĭncultŭs, hŏrrĭdŭs, fœdŭs, squălĭdŭs, tētĕr, ătĕr. || *Au fig. Triste.* Dēfŏrmĭs ægrĭmonĭæ. *H.* || *Honteux.* Haūd dēfŏrmĭs ĕrĭt vōbĭs ăd fœdĕră vērsĭs Pācātŏr. *Sil.* Dēfŏrmēs ōrtŭs. *St.* Vĭtĭŭm dēfŏrmĕ. *M.* (XI, 99). SYN. Tūrpĭs, fœdŭs, ĭndecŏr. || *qqf. avec un gén.* Vīdĭt Dēfŏrmēm lētī fămŭlŭs. *Sil.* (1, 165, scil. leto deformatum).

Dēfŏrmŏ, ās, ārĕ. *Former, façonner. Voy.* Deformatus. || *Ordint. Rendre difforme, défigurer.* Nēc mălĕ dēfŏrmĕt rīgĭdōs tōnsūră căpīllōs. *O.* Cănĭtĭēm ĭmmundō dēfŏrmăt pulvĕrĕ. *V.* Hŏrrĭdă vūltūm Dēfŏrmăt măcĭēs. *Id.* SYN. Fœdŏ, tūrpŏ, cōrrŭmpŏ. *Voy.* Polluo. || *Au fig. Donner un aspect triste, désoler.* Dēfŏrmārĕ dŏmum, ĕt lūctū mĭscērĕ hўmēnæōs. *V.*

Dēfŏssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Defodio. *Creusé.* Fūrtim dēfossă tumŭlō dēpōnĕrĕ tĕrrā. *H.* Ĭpsī ĭn dēfossīs spēcŭbŭs. *V.* SYN. Fossus. || *Enfoui.* Dēfossōque ĭncŭbăt aūrō. *V.*

† Dēfrăctŭs, ă, ŭm. *Brisé.* Ēi hĕrcle ĕgŏ vērbō lūmbos dēfrăctos vĕlim. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 37). Pārtĕ dēfrăctīs dēcērpĕrĕ noxĭa pœnă ārbĭtrĭī rāmis. *Prosp.* (*Ingr.* III, 36).

Dēfraūdŏ ou Dēfrūdŏ, ās, ārĕ. *Frustrer, priver.* Ūt mĕ dēfraūdēs drăchmă, sī dēdĕrīm lĭbī. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 91. *Id. Trin.* II, 4, 11). Flūmĭnă tām cĕlĕbrī dēfraūdārcntŭr ălūmnō. *Aus.* (*Mos.* 109). *Voy.* Fraudo. || — gĕnĭŭm. *Retrancher sur ses plaisirs, vivre avec économie.* Sūum dēfraudāns gĕnĭūm, cōmpārsit mĭsĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 10. Adde *Pl. Aul.* IV, 9, 15).

† Dēfrĕmŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Cesser de frémir.* Crēdĭdĭt ĭnsānūm dēfrĕmŭissĕ pĕcŭs. *Avian.* (*Fab.* 28, 4).

Dēfrēnātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a plus de frein.* Ēt dēfrēnātō vōlvūntŭr ĭn æquŏră cursū. *O. Voy.* Effrenis.

† Dēfrĭcātē. *adv. D'une manière satirique, avec sel.* Făcētē ēt dēfrĭcātē. *Næv.* (apud *Charis.* 2, 178).

Dēfrĭcātŭs, ă, ŭm. *Frotté.* Ēt dēns Ībērā dēfrĭcātŭs ūrīnā. *Cat.* (37, 19).

Dēfrĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, *ou* cŭī, ctŭm, ārĕ. *Frotter.* Nēc cōrām dēntēs dēfrĭcŭīssĕ prŏbēm. *O.* Dēntem ătquĕ rūssām dēfrĭcārĕ gĭngīvām. *Cat.* (39, 18). *Voy.* Frico. || *Au fig.* Quŏd sălĕ multō ūrbĕm dēfrĭcŭīt. *H.*

Dēfrīngŏ, ĭs, frēgī, āctŭm, ĭngĕrĕ. *Briser.* Ăb hāstă Dēfrīngit fĕrrŭm. *V.* Dēfrēgissĕt crūra aūt cervīcēs sĭbī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 126). Căpŭt ĕī tēstātīm dēfrēgĕrŏ. *Juventius* (apud *Charis.* 2, 196). *Voy.* Frango.

Dēfrūdŏ. *Comme* Defraudo.

Dēfrŭtŭm, ī. ✱. *Vin cuit. Il s'épaississait par la cuisson, jusqu'à ce qu'il fut réduit au tiers de son volume* (*Plin.* 14, 9): *il formait alors une sorte de raisiné.* Ēt nīgrī Sўrā dēfrŭtī lăgēnă. *M.* (IV, 46, 9). Aūt ignī pīnguĭă mūltō Dēfrŭtă. *V.* Dūlcī dēfrŭtă vēl lūtōsă cœnō. *St.*

† Dēfŭgă, æ. *m. Qui abandonne.* Ēssĕ Chrīstī dēfŭgās. *Prud.* (*Peri.* 84). *Voy.* Transfuga.

Dēfŭgŏ, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ. *n. et act. Fuir.* Dēfŭgĭt ăb sæcrīs, rūrsūmquĕ rĕcōndĭtŭs āntrō. *Grat.* (*Cyn.* 459). Quīsquīs mĕdĭum dēfŭgĭt ĭtĕr, Stăbĭlī nunquăm lĭmĭtĕ currĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 675). Sī aūctōrĭtātĕm pōstĕă dēfŭgĕrĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 19. Male confunduntur *Defugio* et *Diffugio*). *Voy.* Fugio.

Dēfŭī. *parf. de.* Desum.

† Dēfulgŭrŏ, ās, ārĕ. *Lancer des éclairs, du feu.* Ūndantēm clўpĕŭs dēfulgŭrăt ĭgnĕm. *Aus.* (*Perioch. Iliad.* 5).

Dēfūnctŭs, ă, ŭm. *part. de* Defungor. *Qui s'est acquitté de, qui a rempli sa tâche, délivré.* Măgnīs pĕlăgī dēfūnctē pĕrīclīs. *V.* Pōst, ŭbī dēfūnctă fīnĕm pōrtūsquĕ tĕnēbŭnt (naves). *Id.* Dēfūnctūmquĕ lăbōrĭbŭs Æquālī rĕcrĕăt sōrtĕ vĭcārĭŭs. *H.* SYN. Fūnctŭs. || — vītā, *ou absolt. Mort.* Dēfūnctăquĕ cōrpŏră vītā. *V.* Ūt mĕă dēfūnctæ mōllĭăt ōssă cŭbēnt. *O.* Ossă lĭcĕt quōndăm dēfūnctī nōn lĕgăt hērēs. *M.* (VIII, 57, 5). PHR. Ĭdque ĕgŏ dēfūnctum tĕrrā, cœlēstĭbŭs ōrīs Accĭpĭăm. *O.* Nīsĭ quæ tĕrrīs sēmotă, sūīsquĕ Tēmpŏrĭbus dēfūnctă vĭdēt, fastīdĭt ĕt ōdīt. *H.* Præmēnsæ dēfūnctŭs tēmpŏră lūcīs. *Tib. Voy.* Mortuus. || † *pass. Achevé.* Ūtĭnam hŏc sīt mŏdŏ Dēfūnctŭm! *Ter.* (*Ad.* III, 5, 62).

Dēfūndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Verser de.* Ĭn tĕnŭēs plāntās făcĭlī dēfūndĭtŭr haūstū. *J.* (3, 227, de puteo). Dēfūndĭtquĕ ĭmbrēs (auster). *St. Voy.* Fundo. || *Au fig.* Frūgēs Ităliæ plēno dēfūdĭt Cōplă cōrnū. *H.* Pĭĕrĭō dēfūndēs pœtŏrĕ vērbă. *Petr.* (*Sat.* 5. Confunduntur *Defundo* et *Diffundo*).

Dēfungŏr, ĕrĭs, ctŭs sŭm, gī. *d. S'acquitter, remplir une tâche, être délivré.* Sīc ĕstĭs ōrtī: scĕlĕrĕ dēfūngī haūd lĕvī. *Sen.* (*Phœn.* 337). Nūllă Mĭnōĭs lĕvī Dēfūncta ămōre ĕst. *Id.* (*Hip.* 127). *Voy.* Fungor. || *qqf. absolt.* Cūpĭō mĭsĕra ĭn hāc rē jām dēfūngī ĕr. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 53). || † *pass. Voy.* Defunctus.

Dēfūsūs, ă, ŭm. *part. p. de* Defundo. *Versé.* Dŏnēc ăbundāntĕr dēfūsō sānguĭnĕ lātē. *Sil.* Mĕrō Dēfūsō pătĕris. *H.*

Dēgĕnĕr, ĕris. *m. f. Qui dégénère ou a dégénéré.* Dēgĕnĕrēmquĕ Nēoptŏlĕmūm nārrārĕ mēmĕntō. *V.* Jŭvĕnis pătrĭī nōn dēgĕnĕr ōris. *O.* Pătrĭæ nōn dēgĕnĕr ārtĭs. *Id.* Dēgĕnĕr ăltæ Vīrtūtĭs pătrŭm. *Sil.* SYN. Dēgĕnĕrāns, mūtātŭs, ĭndīgnŭs, *qqf.* dēcŏlŏr. *Voy.* Degenero. ‖ *Souv. Lâche.* Sī mē dēgĕnĕrī strāvissēnt fātă sŭb hōstĕ. *L.* Dēgĕnĕrēs ānĭmōs tĭmŏr ărgŭit. *V.* Fortēs vētăt mœrērĕ, dēgĕnĕrēs jŭbĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 1856). Dēgĕnĕrēm pătĕrĕ tŏgām. *L. Voy.* Ignavus. ‖ † *qqf. n.* Sīc gĕnŭs haūd vērō sēnsū quŭm dēgĕnĕr errāt. *Juvc.* (II, 730).

Dēgĕnĕrāns, tis. *Qui dégénère.* Mājēstātĕ quĭdēm nōn dēgĕnĕrāntĕ pĕr ūsŭm. *Prud.* (*Psych.* 148). *Voy. le précéd.*

Dēgĕnĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (*absolt. ou avec l'acc. et le dat.*). *Dégénérer.* Pōmāquĕ dēgĕnĕrānt, sūccōs ŏblītă prĭōrēs. *V.* Hānc cāvĕ dēgĕnĕrēs. *O.* Māgnæquĕ in pūlvĕrĕ fāmæ Dēgĕnĕrāt pālmas. *Id.* Nōn dēgĕnĕrāssĕ prōpĭnquōs. *Pp.* (IV, 1, 81. Ubi *Burman.* Adde *St. Silv.* III, 1, 81). Ĕt pātrī nōn dēgĕnĕrārĕt Achillī. *Cl.* Dēgĕnĕrānt nātī pātrĭbus. *Manil.* (IV, 78). Mārtī nōn dēgĕnĕrārĕ pătĕrnō. *St.* SYN. Mūtŏr, dēsciscŏ. PPH. Dēgĕnĕr sŭm, fīŏ. PPH. Pātrīī nōmĭnĭs, vīrtūtĭs ăvītæ sŭm ĭmmĕmŏr, nōn mĕmŏr, ŏblītŭs. Ā pātrīă ou pătĕrnā vīrtūtĕ dēflĕctŏ, dēsciscŏ, dīscēdŏ, dēfĭcĭŏ. Patrīæ vīrtūtī nōn rĕspōndĕō. Āvōrŭm ou āvīs ĭndīgnŭs sŭm. Mājōrŭm, āvōrŭm, pārēntŭm fāctă dēdecŏrō, pōllŭō. Āvīs sŭm dēdĕcŭs. Ĭn pējŭs dēclĭnō. PHR. Ætās pārēntŭm, pējŏr āvīs, tŭlĭt Nōs nēquĭōrēs. *H.*

† Dēgĕrō, ĭs, essī, ĕrĕrĕ. *Porter.* Ōrnāmēntă rlam ăd mĕrētrĭcēs dēgĕrĭt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 53. *Ib.* 1, 41). SYN. Dēfĕrō.

Dēglūbō, ĭs, ĕrĕ. *Enlever l'écorce, la peau.* Mēdēæ pērmīsisse ŭt sē vēl vīvŭm dēglūbĕrĕt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 688). Dēglūptă mānă. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 33. *Gloss. Placidi:* « *Degluptus*, pelle exutus. ») SYN. Ēxcŏrlŏ.

† Dēglūtĭō *ou* Dēglūttĭō, īs, īrĕ. *Avaler.* Dēglūtīrĕ vīrum, faūcēs ĭmplērĕ capācēs. *Alcim.* (IV, 363, de balæna). *Voy.* Absorbeo.

Dēgō, ĭs, ī, ĕrĕ. *Faire.* Cūm vēntīs dēgĕrĕ bēllŭm. *Lr.* (IV, 967. Sic pars librorum. Alii *gerere*, alii *degerere.* Hoc *Eichst.* probat : quod miror. *Lamb.* e conj. *cernere*). ‖ — vītam, ætātĕm, ævum, *ou absolt. Passer sa vie, vivre.* Sīnĕ crīmĭnĕ vītam Dēgĕrĕ mōrĕ fĕræ. *V.* Ălterĭŭs sŭb nūtŭ dēgĭtŭr ætās. *Lr.* (IV, 1020). Quŭm pūlchrĕ dēgĕrĕt ævum. *Id.* (V, 173). Illĕ pōtēns sŭī Lætūsquĕ dēgĕt. *H.* (Sic *St. Th.* V, 750). SYN. Vīvŏ. ‖ — tempŭs, dĭēm, etc. *Passer le temps, un jour, etc.* Dĭēm... ĭn lætĭtĭā dēgĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 6). Nēc turpēm sēnectām Dēgĕrĕ. *H.* Ōtĭă pācātō dēgĕrĕt ĭn thalāmō. *Cat.* 68, 104). SYN. Agŏ, ĕxĭgŏ, āgĭtŏ, dūcŏ. ‖ † *arch. Diminuer, ôter.* Labōrēm dēgam ĕt dēmĭnŭām tĭbī. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 45. Sic interpretatur *Non.* 4, 117). Dēgĕtŭr cŏrĭŭm dē tērgō mĕō. *Id.* (*Epid.* I, 1, 63. Eo sensu *agere de* componitur ut *trahere de, detrahere*).

Dēgrandinat. *unipers. Il grêle.* Dā vēnĭām cūlpæ, nēc, dŭm dēgrāndĭnăt, ŏbsīt. *O.* (*Fast.* IV, 735. Alii interpretantur, *dum grandinare desinit*). *Voy.* Grandinat.

Dēgrāssŏr, ārĭs, ārī. *d. Atteindre.* Ŭbī tānta ĭnjūrĭa prīmōs Dēgrāssātă dūcēs. *St. Voy.* Grassor.

Dēgrāvātŭs, ă, ŭm. *Surchargé.* Quĭă plūrēs ŏnĕrĕ dēgravātī pĕrĭērānt. *Ph.*

Dēgravō, ās, ārĕ. *Faire plier sous le poids.* Sīc āltăm dēgravĕt ūlmŭm Vītis. *O.* Grādĭēns ĭngĕnŭī littŏră pāssŭ Dēgrāvat. *Id.* Dēgravāt ŭndă capŭt. *Pp.* (III, 7, 58). *Voy.* Gravo.

Dēgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī. *d. Aller en descendant.* Dē vĭa ĭn sēmĭtăm dēgrĕdĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 40). Dēgrĕdĭĕrĕ, sīmŭl fŭgĭĕt pārs āltĕrā tērræ. *Manil.* (III, 356). SYN. Dēscendŏ. *Voy.* Digredior.

† Dēgrŭmŏr, ārĭs, ārī. *d. Tirer en droite ligne.* Vīămquĕ Vīs dēgrŭmārī. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 316. *Enn. ibid.*)

Dēgrunnĭō, īs, īrĕ. *n. Grogner.* Ūtĕrquĕ prōdĭt : scūrrā dēgrunnīt prĭŏr. *Ph. Voy.* Grunnio.

† Dēgŭlō, ās, ārĕ. *Manger son bien.* Pōstquam ĭntĕr sēsē dēgŭlārūnt ŏmnĭă. *Suecius* (apud *Charis.* 1, 80). Dēgŭlāssē ŏpŏrtŭīt. *Afran.* (*ibid.* Et apud *Non.* 2, 225).

Dēgŭstō, ās, ārĕ. *Goûter.* Nēc jām dēgŭstāt ămārŭm Dēsĭdĭŏsā thўmŭm. *L.* Nēc dēgŭstāntī lōtŏs ămārā fŭīt. *O.* SYN. Gūstŏ, dēlĭbŏ, lĭbŏ. ‖ *Au fig.* Sūmmŭm dēgŭstāt vŭlnĕrĕ corpŭs (lancea). *V.* Ĕt cēlĕrī flāmmā dēgŭstānt tĭgnă trăbēsquĕ. *Lr.* (II, 193. Adde *Sil.* V, 274).

Dēhĭnc, *et plus rarement* Dehĭnc. *Désormais, ensuite.* Cērvīcī sŭbnēctĕ ; dēhĭnc ŭbī lĭbĕră cōlla. *V.* Cōgĭtat, ŭt spĕcĭōsa dehĭnc mīracŭla prōmat. *H.* Lætă dēhĭnc sĕrĭēs, vārĭīsquĕ ēx ōrdĭnĕ cūrĭs. *St.* (*Silv.* III, 3, 63. *Id. Th.* VI, 294 ; IV, 445 ; *Aus. Prof.* 1, 4). Dehĭnc ērĭt, Ōrĭōn, ādspĭcĭēndă mihī. *O.* Dehĭnc ŭt quærēscānt pŏrrō, mŏnĕō, ĕt dēsmānt. *Ter.* (*And. prol.* 22. Adde *St. Th.* II, 100). *Voy.* Deïn.

Dēhīscēns, tis. *Qui s'entr'ouvre.* Hīs ŭndă dēhīscēns Tērram ĭntĕr fŭctŭs ăpērit. *V.* SYN. Hiāns, ăpērtŭs, pătĕfăctŭs, dīssĭlīēns.

Dēhīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'entr'ouvrir.* Sēd mihī vēl tēllŭs ŏptēm prĭŭs īmă dēhīscăt. *V.* Tērræquĕ ārdōrĕ dehīscĭmt. *Id.* Āt mĕdĭă cœlŭm rēgĭōnĕ dehīscĕrĕ cœpīt. *O.* SYN. Hĭŏ, hīscŏ, fĭndŏr, dīdūcŏr, ăpĕrĭŏr, lāxŏr, dīscēdŏ, pătēfīŏ, pătĕŏ, dīssĭlĭŏ. PHR. Dīdūctă sŭbĭtō pătŭīt ingĕntī mihī Tēllŭs hīātū. *Sen.* (*Oct.* 725). Sŭbĭtō dēhīscīt tērra, ĕt ĭmmēnsō sĭnū Lāxātă pătŭīt. *Id.* (*OEd.* 582).

Dēhŏnēstō, *et à tort* Dēhŏnēstō, ās, ārĕ. *Déshonorer.* ‖ *Maltraiter, défigurer.* Cērvīcem ādūsquĕ dēhŏnēstārĕt căpŭt. *Prud.* (*Peri.* 2955).

Dēhortŏr, ārĭs, ārī. *d. Détourner.* Nēquĕ nōs hortārī, nēquĕ dēhortārī dēcēt. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 60. *Id. Capt.* II, 1, 16). At hīc dēhortātŭr st mē, ne illām tĭbī darēm. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 17. Nisi esset in verbo aspirationis nota *h*, inprimis nisi *Plautum* auctorem haberemus, nihil morarer quin cum *Lindem.* scanderes : Āt hīc dehortātŭs ēst). Ānnĭbăl aūdācī dūm pĕctŏrĕ dē mē hortātŭr. *Enn.* (apud *Non.* 3, 33. Hæc genuina lectio, quanquam plerique malunt *dehortatur*, citante *Gellio*, 7, 2. Si autem *Gellium* adibis, tibi patebit τὸ *me* in versu excidisse ; nam in sequentibus : « Is *me* dehortatur suadetque ne bellum faciam ». Facessat igitur prava vocabuli quantitas, Dēhortŏr).

Dēĭanīra, æ. *f.* (Δηϊάνειρα). *Déjanire, fille d'OEnée, roi de Calydon, d'abord fiancée au fleuve Achéloüs, devint le prix de la victoire qu'Hercule remporta sur lui. Arrêté par les eaux du fleuve Événus, le héros confia Déjanire au centaure Nessus, qui lui avait offert de la passer sur son dos ; mais s'étant aperçu que le monstre,*

parvenu à l'autre rive, voulait faire violence à son épouse, il le perça d'une de ses flèches trempées dans le sang de l'hydre de Lerne. Nessus, avant de mourir, donna sa tunique sanglante à Déjanire, comme un talisman qui pourrait lui rendre l'affection de son mari, s'il devenait infidèle. Ayant appris qu'Hercule aimait Iole, elle lui envoya le présent fatal. Il ne l'eut pas plutôt revêtu qu'il se sentit atteint de cruelles douleurs; il devint furieux, et se brûla sur le mont OEta. Déjanire, au désespoir, se donna la mort. Īmplă quīd dūbītās Dēlănīră mŏrī ? *O.* (Sic *Id. Am.* III, 6, 38). PPH. Œnēīs, Călȳdōnīs vīrgŏ, pŭēllă. Cōnjŭx, ŭxŏr Hērcŭlĭs, Hērcŭlĕă. VERS. Dēlănīră, tŭās Āchēlōŭs gўmnădē pinguis Īllūstrēt tădās, ĕt ăb Hērcŭlē prēssus ănhēlō Lăssātŭm fŏvĕāt rīvīs rīvālĭbŭs hŏstĕm. *Sid.* (*Pan.* 527. Cf. *Ov. Met.* IX, 137 *sq.*; *Sen. H. OEt.*). *Voy.* Nessus.

Dēīdămĭă, æ. *f.* (Δηϊδάμεια.) *Déidamie, fille de Lycomède, roi de Scyros. Aimée d'Achille, caché sous des habits de femme, elle devint mère de Pyrrhus.* Jām nōvērăt ūnă lătēntēm Dēīdămĭă vīrŭm. *St.* Scȳrĭă nēc vīdŭō Dēīdămĭă tŏrō. *Pp.* (II, 7, 54).

Dēīlĕōn, ōntĭs. *m.* (Δηϊλέων). *Guerrier compagnon d'Hercule.* Phlōgĭŭmque ĕt Dēīlĕōntă sĕcūtōs Hērcŭlĭs ārmă vĭrōs. *V. Fl.* (V, 115).

Dēīlŏchŭs, ī. *m.* (Δηΐλοχος). *Nom de guerrier.* Rŏtăt ipsĕ fūrēntēm Dēīlŏchŭm. *St.* (*Th.* II, 608).

Deīmprōvīsō (Sic *Diom.* 1, 401, ut *Derepente, Desubito*). *Voy.* Improvisus.

Dēīn, Dēīncĕps, Dēīndĕ, *et mieux* Deīn, Deīncĕps, Deīndĕ. *Ensuite, après; dorénavant.* Dēīn pĕr ōmnēs sēptēm săpĭēntēs vīrōs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 4, 8). Deīn ūsque ăltĕrā mīllĕ, deīndĕ cēntŭm. *Cat.* (5, 8). Ūnguĭbŭs ĕt pūgnīs, deīn fūstĭbŭs. *H.* Āpĭcēm dēīncĕps ārdŭī mōntis pĕtīt. *Prud.* (*Cath.* 1025). Rēdde ăgĕ quæ deīncĕps rīsistī. *H.* Ănīmām deīndĕ spīrĭtŭs cōnnēxĭbŭs. *Prud.* (*Psych.* 64). Ēxpĕrĭār; tŭ deīndĕ jŭbētō cērtĕt Ămўntās. *V.* In Māmŭrrārŭm lāssī deīnde ūrbĕ mānēmŭs. *H.* SYN. Dēhīnc ou Dehīnc, īndĕ, ĕxĭn, ĕxīndĕ, pōst, pōsthāc. PPH. Pōst tēmpŭs ăb hīs. ‖ (*Cet adverbe se transpose souvent dans la construction d'une manière remarquable*). Vīnă, bŏnūs quæ deīndĕ cădīs ōnĕrārăt Ācēstēs Littŏrĕ Trīnăcrĭō... Dividĭt. *V.* (*Æ.* I, 195. Hoc laudat *Diom.* 2, 456, pro exemplo συγχύσεως, et subjungit : « Quum sit ordo : Deinde heros dividit vina quæ, etc. » Idem etiam notat *Serv.* ad h. l.). Sīc deīndĕ lŏcūtŭs Cōllĭgĕre ārmă jŭbĕt. Quæ deīndĕ ăgĭtĕt fōrtūnă fătērī. *Id.* Sic deīndĕ lŏcūtă. *St.* (*Silv.* II, 3, 26).

1. Deīntĕgrō ou De īntĕgrō. *adv. Voy.* Integer.

2. Dēīntĕgrō ou Deīntĕgrō, ās, ārĕ. *archaïsme. Déshonorer.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 255.)

Dēīŏnīdēs, æ. *m.* (Δηϊονίδης). *Fils de Déioné.* Tūnc ērăt invălĭdŭs, Dēīŏnīdēnquĕ jŭvēntæ Rōbŏrĕ Mīlĕtŭm. *O.*

Dēīŏpēă, æ. *f.* (Δηϊόπεια). *Nom d'une nymphe.* Quæ fōrmă pŭlchĕrrĭmă, Dēīŏpēăm. *V.*

Dēīphīlē, ēs. *f.* (Δηϊφίλη). *Déiphile, fille d'Adraste, femme de Tydée.* Nēc fōrmæ laŭdē sĕcūndām Dēīphīlēn. *St.*

Dēīphŏbē, ēs. *f.* (Δηϊφόβη). *Fille de Glaucus, Sibylle de Cumes.* Dēīphŏbē Glaŭcī, fātŭr quæ tālĭă rēgī. *V.* PPH. Cūmæă, Cūmānă vātēs, Sĭbўllă. Phœbī Trīvĭæquĕ sācērdōs.

Dēīphŏbŭs, ī. *m.* (Δηΐφοβος). *Déiphobe, fils de Priam. Hélène, qu'il avait épousée après la mort de Pâris, le livra à Ménélas, qui le massacra* Dēīphŏbūm vīdī lăcĕrūm crūdēlĭtĕr ōrā. *V.* (Cf. *Æ.* VI, 495 *sq.*)

Dēĭtās, ātĭs. *f. Eccl. Divinité, essence divine.* Quī nĕgăt întŭĭtū fōntēm dēĭtātĭs ădīrī. *Prud.* (*Apoth.* 144). Æquālĭs mātrī, pār dēĭtātĕ pātrī. *Fort.* (I, 38). În dēĭtātĕ grădŭs, mēnsūra ĕt tēmpŏră nōn sūnt. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 47). ‖ *Dieu.* Ōs căpĕre, ĕt flăbrō dēĭtātĭs fīgmĭnĕ născī. *Prud* (*Apot.* 1103). SYN. Dĕŭs.

† Dējănīră (*inus.*). *Voy.* Deianira.

Dējĕcī. *parf. de* Dejicio.

Dējĕctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Dejicio. Dēīn lŏquēntī vāsă cūnctă dējĕctăt. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 20, 9). Lūmĭnĕ sānguĭnĕō pīnŭm dējĕctăt, ĕt ārdēns. *St.* (*Th.* IV, 380).

Dējĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dejicio. *Précipité d'en haut, renversé.* Dējĕctum ēnsĕ căpŭt. *Sil.* Tītānă pŭbēs Fūlmĭnĕ dējĕctī. *V.* ‖ *Au fig.* Dējĕctām cōnjŭgĕ tāntō. *V.* ‖ *Qu'on a fait descendre, qui descend.* Săxī dējĕctæ vērtĭcĕ cāpræ. *V.* Flūmĭnă săxīs Dējĕctă. *V. Fl.* ‖ *Baissé, abaissé.* Ōcŭlōs dējĕctă dĕcōrōs. *V.*

Dējĕctŭs, ūs. *m. Chûte.* Dējĕctūquĕ grăvī tĕnŭēs ăgĭtāntĭă fūmōs Nūbĭlă. *O.* (Adde *St. Th.* IV, 272). *Voy.* Casus.

Dējĕrŏ, ās, ārĕ. *Jurer.* Dējĕrăt hībērnī tēmpŏrĭs ēssĕ mŏrās. *Pp.* (IV, 3, 42). Īllūm lĭquĕt mī dējĕrāre hīs mēnsĭbŭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 40. *Id. Hec.* V, 2, 5). *Voy.* Dejuro.

Dējĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĕrĕ. *Jeter, envoyer d'en haut.* Gĕnĭtŏr quæ plūrĭmă cœlō Dējĭcit ĭn tērrās (fulmĭna). *V.* Dējĭcĕre ē sāxō cīvēs, aūt trādĕrĕ Cādmō. *H.* SYN. Mittŏ, jăcŭlŏr. ‖ *Renverser.* Summāsquĕ mĭnātŭr Dējĕctūrum ārcēs. *V.* Cĕrauнĭă tēlō Dējĭcĭt. *Id.* Īrŏ dējĕctum mŏnūmēntă rēgĭs. *H.* SYN. Dētŭrbŏ, stĕrnŏ, ēvĕrtŏ, etc. *Voy.* Everto, Sterno. ‖ *Faire descendre.* Pĕrnam ĕt glăndĭŭm dējĭcĭtĕ. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 36). SYN. Dētrāhŏ. ‖ *Faire tomber mort, tuer.* Dējĭcit Hērmĭnĭŭm. *V.* Thēlĭdĭquĕ jŭvēncăm Dējĭcit. *V. Fl.* SYN. Sternŏ. *Voy.* Occido. ‖ *Baisser, abaisser.* Dējĕcit vultŭm. *V.* Grĕmĭō dējĕcit ŏcēllōs. *O.* SYN. Dēmittŏ. ‖ *Au fig. Voy.* Dejectus.

Dējŏtărŭs, ī. *m.* (Δηϊόταρος). *Roi de Galatie, suivit le parti de Pompée, et fut défendu par Cicéron devant César.* Fīdūmquĕ pĕr ārmă Dējŏtārum, ĕt gĕlĭdæ dŏmĭnŭm, etc. *L.* (V, 55. *Id.* VIII, 210).

† Dējŭgĭs, ĕ. *Qui va en pente.* Vērtĭcĕ nūnc sūmmō prōpĕrānt, nūnc dējŭgĕ dōrsō. *Aus.* (*Mos.* 164).

† Dējŭgŏ, ās, ārĕ. *Désunir.* Pĕr nōstram ēgrĕgĭam ūnānĭmĭtātĕm, quām mĕmŏrĭă dējŭgăt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 256, et 571).

† Dējŭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Désunir.* Nĕ nōs dējŭngĕ ămāntēs. *Pl.* (*As.* III, 3, 75). *Voy.* Separo.

† Dējŭrŏ, ās, ārĕ. *Jurer.* Pĕr ōmnēs dĕōs ĕt dĕās Dējŭrāvīt. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 56. *Id. Rud.* V, 2, 49; *Ter. Hec.* V, 2, 5). SYN. Dējĕrŏ.

† Dējŭvŏ, ās, ārĕ. *Ne pas secourir.* Dēsĕrĕre īllum ĕt dējŭvāre ĭn rēbŭs ădvērsīs pŭdĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 63).

Dēlābēns, tĭs. *Qui descend, tombe.* Cūm pācĕ dēlābentĭs Ētrūscum ĭn mărĕ. *H.*

Dēlābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī. *d. Descendre.* Sūmmō dēlābŏr Ōlўmpō. *O.* Sūbĭtōquĕ cēlĕr dēlābĕrĕ cūrsū. *Id.* Ād æquōrĕām dēlābĕrĕ Lēmnŏn. *V. Fl.* Dēlābĭquĕ tŏrō tūnĭcă vēlātă rēcinctă. *O.* SYN. Lābŏr, dēfĕrŏr, dēscēndŏ. ‖ *Tomber.* Scīlĭcĕt ĭn tērrām

dēlābī pōndĕrĕ cōgĭt. *Ir.* (VI, 839). *Voy.* Cado. ‖ *Au fig. Retomber, revenir.* Scrĭbĕrĕ sæpe ălĭŭd cŭpĭēns, dēlābŏr ēōdĕm. *O.* SYN. Rĕlābŏr, rĕfĕrŏr.

† Dēlăbŏrŏ, ās, ārĕ. *Travailler beaucoup.* Hīc nōstĕr dēlăbŏrăt. *Afran.* (apud *Non.* 4, 423).

† Dēlăcĕrŏ, ās, ārĕ. *Déchirer, et au fig.* Mē mĕămquĕ rĕm... fāllăcĭīs Dēlăcĕrāvīstī. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 12. An *dilaceravisti?*)

Dēlāmbō, ĭs, ĕrĕ. *Lécher.* Mōlliăque ējēctă dēlāmbĭt vēllĕrā lĭnguă. *St. Voy.* Lambo.

Dēlāmēntŏr, ārĭs, ārī. *d. Déplorer.* Ēt nātām dēlāmēntātŭr ădēmptām. *O. Voy.* Defleo.

Dēlāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Delabor. *Descendu.* Dēlāpsăque ăb ætherĕ sŭmmō. *O.* Vīsă dĕhīnc cœlō făcĭēs dēlāpsă pārēntĭs. *V.* SYN. Lāpsŭs, dēlātŭs, dēmīssŭs, dēscēndēns. ‖ *Tombé.* Sērtă prōcŭl tāntŭm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Ăb ēxcĕlsă præcĕps dēlāpsă fĕnēstrā. *Tib.* (II, 7, 21). SYN. Lāpsŭs, cădūcŭs. ‖ *Au fig.* Sēnsit mĕdĭōs dēlāpsŭs ĭn hōstĕs. *Virg.*

? Dēlārgĭŏr. *Voy.* Dilargior.

Dēlāssābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut fatiguer.* Nēc dēlāssābĭlĕ pĕctŭs. *Manil.* (IV, 242).

Dēlāssātŭs, ă, ŭm. *Fatigué.* Quōd cērtōs quāsī dēlāssātă pĕr ānnōs Nōnnūnquām cēssānt. *Manil.* (IV, 817. Adde *Pl. As.* V, 2, 22).

Dēlāssō, ās, ārĕ. *Lasser.* Lōquācĕm Dēlāssārĕ vălēnt Făbŭlæ. *H.* Dēlāssēt ōmnēs fābŭlās pœtārum. *M.* (X, 5, 17). *Voy.* Fatigo.

Dēlātŏr, ōris. *m. Délateur.* Ēt dēlātŏr hăbēt, quōd dĕdĭt, ēxsĭlĭum. *M.* (*Spect.* 4, 4. Adde *Juv.* 4, 48). SYN. Accūsātŏr.

Dēlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Defero. *Porté.* Hūc ŭbĭ dēlātī pōrtŭs intrāvīmŭs. *V.* ‖ *Dénoncé.* Ad ædĭlēs dēlātă lĭcēntĭă tălĭs. *O.*

Dēlēbĭlĭs, ĕ. *Qui peut s'effacer.* Căsĭbŭs hīc nūllĭs, nūllĭs dēlēbĭlĭs ānnĭs. *M.* (VII, 83, 7).

† Dēlēctāmĕn, ĭnĭs. *n. Plaisir.* Āt nōbĭs cāssō sāltēm dēlēctāmĭnĕ (*Anthol.* I, p. 663, *Apuleio* tributum).

Dēlēctāmēntŭm, ī. *n. Plaisir.* Quī sĭbī mē prō rīdĭcŭlo ăc dēlēctāmēntō pūtāt. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 79).

Dēlēctātĭō, ōnĭs. *f. Plaisir.* Dum īstīs fŭīstī sōlŭs, dūm nūlla ălĭă dēlēctātĭō. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 34). SYN. Dēlēctāmēntăm, gaudĭŭm, vŏlŭptās.

Dēlēctātŭs, ă, ŭm. *Réjoui, charmé.* Ēt dēlēctātum crīmĭnĕ, laudĕ lĭgāt. *Prosp.* (*Epigr.* 83, 2).

Dēlēctŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Attirer.* Ēt mē Āpŏllo ĭpsŭs dēlēctāt, ductāt Dēlphĭcŭs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 224. Vulgo *ipse*). SYN. Āttrăhŏ, ĭllĭcĭŏ. ‖ *Ordint. Réjouir, causer du plaisir.* Quēm rēs plūs nĭmĭlŏ dēlēctāvĕrĕ sĕcundæ. *H.* Aŭt prōdēssĕ vōlūnt aŭt dēlēctārĕ pœtæ. *Id.* SYN. Ōblēctŏ, rĕcrĕŏ, jŭvŏ, rēlāxŏ, mŭlcĕŏ; plăcĕŏ, arrīdĕŏ (*dat.*). PPH. Gaudĭă āffĕrŏ. Sūm lætĭtĭæ. Lætĭtĭă pĕrfundŏ, ĭmplĕŏ, mŭlcĕŏ, āffĭcĭŏ. Dūlcēdĭnĕ mēntēs ĭmplĕŏ, tāngŏ, mŭlcĕŏ, sēnsŭs mŭlcĕŏ.

Au pass. Dēlēctŏr. *Se plaire, prendre plaisir à.* Cārmĭnĕ tū gaudēs, hīc dēlēctātŭr lămbĭs. *H.* Quæ dēlēctārĭs bĭbĕrĕ hūmānŭm sānguĭnĕm. *Ph. Voy.* Gaudeo.

Dēlēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deligo. *Choisi.* Ūnŭc dēlēctă vīrūm sortītī cōrpŏră fūrtĭm Inclūdūnt. *Virg.*

Dēlēctŭs, ūs. *m. Choix.* Nēc rŏn ēt pĕcŏrī ēst ĭdĕm dēlēctŭs hăbēndō. *V.* Cōëūntque ănĭmālĭă nūllō Cētĕrā dēlēctū. *O.* ‖ *Levée de troupes.* Exhaūsīt tōtās dēlēctŭs Āthēnās. *L.*

Dēlēgī. *parf. de* Deligo.

Dēlēgŏ, ās, ārĕ. *Déléguer.* Quī sĭbī mandāssēnt, dēlēgāti ŭt plaŭdērēnt. *Pl.* (*Amp. prol.* 83. *Ib.* 67).

† Dēlēnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui charme, flatte, séducteur.* Vīdĕ mĭrum ĭngĕnĭum ăc dēlēnĭfĭcum mūlĭĕrŭm. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 115). Tūă vĕrbă tām dēlēnĭfĭcă. *Lucil.* (apud *Fulgent. De pr. Serm fin.* Adde *Pl. Mil.* II, 2, 36).

Dēlēnīmēntŭm *ou* Dēlĭnīmēntŭm, ī. *n. Charme, séduction.* Sī pōssēnt hŏmĭnēs dēlēnīmēntīs căpī. *Afran.* (apud *Non.* 1, 1). Măla ætās nūllă dēlēnīmēnta ĭnvēnīt. *Id.* (*ibid.*) SYN. Blandĭtĭæ, ĭllĕcĕbræ.

Dēlēnĭō *ou* Dēlĭnĭō, ĭs, īrĕ. *Flatter, charmer, gagner.* Nēc pūrpŭrārŭm sīdĕrĕ clārĭŏr Dēlēnĭt ūsŭs. *H.* Ūt ĕum ădvēnĭēntēm mĕīs dĭctīs dēlēnīam. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 4). Cōntrāquĕ vĕrbīs dēlēnītŭr cōmmŏdīs. *Ph.* SYN. Mūlcĕŏ, ĭllĭcĭŏ, căpĭŏ.

Dēlēnītŭs, ă, ŭm. *Charmé, séduit.* Crīmĕn ērāt nōstrūm sī dēlēnītă fŭīssēm. *O.* Lēnă, dēlēnīta ārgēntō, nūtum ōbsērvābĭt mĕŭm. *Trabea* (apud *Cic. Tusc.* 4, 67).

Dēlĕŏ, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Effacer.* Scrĭbīt dāmnātquĕ tăbēllās, Ēt nōtăt ēt dēlĕt. *O.* Dēlērĕ jŭbēbăt, Ēt mălŏ tōrnātōs ĭncŭdī rēddĕrĕ vērsŭs. *H.* Dēlĕt sŭlcōs ĭtĕrātă prĭōrēs Ōrbĭtă. *St.* SYN. Ēxpŭngŏ, ābstĕrgĕŏ, ōblĭtĕrŏ, rādŏ, tōllŏ, *qqf.* cōrrĭgŏ, ēmendŏ. ‖ *Au fig.* Ō făcĭēm pŭlchrām! dēlĕo ōmnēs dehĭnc ēx ănĭmō mūlĭĕrēs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 5). SYN. Ōblĭtĕrŏ. ‖ *Détruire, anéantir.* Nēve ŏpĕrīs fāmām pōssēt dēlērĕ vĕtŭstās. *O.* Māssĭlĭām dēlērĕ vācat. *L.* Dĕxtĕr ădēs Phrўglæ dēlēntī stīrpĭs ălūmnōs. *Sil.* SYN. Ābōlĕŏ, ēxstĭnguŏ, pĕrdŏ, tōllŏ, rēscĭndŏ, pēssūmdŏ, ēvērtŏ, dēstrŭŏ. *Voy.* Everto, Exstinguo.

Au pass. Dēlĕōr. *Être effacé; détruit, anéanti.* Pătĭārne ānte ōrā mănūsquĕ Cīvēm dēlērī nōstrās? *Sil.* SYN. Ābōlēscŏ, ābōlĕŏr, pĕrĕŏ, ĭntĕrĕŏ, cădŏ, etc. *Voy.* Abolesco.

Dēlērăm. *sync. pour* Deleveram. Dēlērāt lētŏ bēllātŏr bārbărŭs ānnōs. *Sil.* (V, 414).

† Dēlētĭlĭs, ĕ. *Qui sert à effacer.* Spōngĭām dēlētĭlĕm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 212).

† Dēlētĭō, ōnĭs. *f. Ruine, anéantissement.* Dēlētĭōnēm nōstrī ăd ūnum ēxercĭtī. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 217).

Dēlētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deleo. *Effacé.* Nēc, nĭsĭ dēlētīs, ĭtĕrūm rescrĭbĕrĕ cērīs. *O.* ‖ *Détruit, ruiné.* Dēlētās Vōlscōrum ăcĭēs. *V.* Mīlĭtĕ dēlētō. *Sil.*

Dēlĭă, æ. *f.* (Δηλία). *Diane, née dans l'île de Délos.* Quĭd ĭn nōstrīs nĕmōrālĭs Dēlĭă sīlvīs? *St.* (Adde *Virg. Æ.* 7, 29; *Sen. Herc. OEt.* 150). *Voy.* Diana. ‖ *Délie, nom de femme.* Ēt tĭbī nēsciō quās dīxīt, mĕă Dēlĭă, pœnās. *Tib.* (I, 6, 55).

Dēlĭăcŭs, ă, ŭm (Δηλιακός). *De Délos.* Cĭnædī mōllēs, vēterēs, Dēlĭăcī mānŭ Rĕcīsī. *Petr.* (*Sat.* 23).

Dēlĭbātŭs, ă, ŭm. *Cueilli, effleuré.* ‖ *Au fig. Choisi.* Flōs dēlĭbātŭs pōpŭlī, Suādæquĕ mĕdūllă. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15, et *Gell.* 12, 2).

Dēlĭbĕrātŭs, ă, ŭm. *Délibéré.* ‖ *Résolu.* Dēlĭbĕrātă mōrtĕ fĕrōcĭŏr. *H.* Cērtum ăc dēlĭbĕrātum ēst, mē illīs ōbsĕquī. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 127).

Dēlĭbĕrŏ, ās, ārĕ. *Délibérer.* Scīs quĭd ĭn Ārsăcĭă Păcōrūs dēlĭbĕrĕt aūlă. *M.* (IX, 36, 3). Dēlĭbĕrāndum ēst dĭū quōd stātŭēndum sĕmĕl. *P. Syr.* Ēgo āmplīūs dēlĭbĕrāndum cēnsĕō. *Ter.* (*Ph.* II,

4, 17). SYN. Cōnsŭlō, cōnsultō, mĕdĭtŏr, vōlvō, vĕrsō, ăgĭtō, quærō. ‖ *qqf. Résoudre. Voy.* Statuo.

Dēlĭbō, ās, ārĕ. *Boire, pomper.* Ex ūnōquōquĕ lăcū sōl Hūmōris pārvām dēlĭbĕt ăb æquōrĕ pārtĕm. *Lr.* (VI, 620). *Voy.* Combibo. ‖ *Cueillir.* Sūmmaquĕ pĕr galĕam dēlĭbāns ōscŭlă, fātŭr. *V.* Et mātrōnārūm căstă dēlĭbo ōscŭlă. *Ph.* SYN. Lĭbō. ‖ *Effleurer.* Nivĕæ dēlĭbānt æquōrā plāntæ. *Cl.* ‖ *Au fig.* Quīsquĕ sŭās ārtēs ŏb ĭdĕm dēlĭbāt ægendō. *O.* ‖ ? *Retrancher. Voy. le suiv.*

Dēlĭbrō, ās, ārĕ. *Enlever l'écorce.* (Cf. *Colum.* 4, 24; 5, 11, et *Fest.*) ‖ *Au fig. Diminuer, retrancher.* Nĕc prōrsŭm dēmĭmŭs hĭlūm Tēmpŏrĕ dē mōrtīs, nĕc dēlĭbrārĕ vălēmŭs. *Lr.* (III, 1100. Libri dant *deliberare* et *delibare. Id. ibid.* 24; VI, 69).

Dēlĭbūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de Vancien verbe* Delibuo. *Oint, frotté, imbibé.* Crūorĕ Nēssi dēlĭbūtŭs Hērcŭlēs. *H.* Nĕc lăbrā pīnguī dēlĭbūtă cērotō. *M.* (XI, 99, 6). SYN. Unctŭs, ŏblītŭs, īlītŭs, mădēns, imbūtŭs, pērfūsŭs, etc. *Voy.* Unctus. ‖ *Au fig.* Sātĭn' ĕst, sī tĕ dēlĭbūtum gaŭdĭō rĕddō? *Ter.* (*Phor.* V, 6, 76).

† Dēlĭcă. *Voy.* Deliquo.

Dēlĭcātē. *adv. Délicatement.* Ăd tē lūdĭbŭndă dŏcte ĕt dēlĭcātē dētŭlĭt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3. Hic malim sensum esse *aperte, clare*, a vetere *Delico*).

Dēlĭcātŭs, ă, ŭm. *Délicieux, charmant, aimable.* Rūris bĭblĭŏthēcă dēlĭcātī. *M.* (VII, 16, 1). Dŏmŭm pōlītam ĕt dēlĭcātōs hŏrtŭlōs. *Ph.* Sĕd ŭbī tu ēs, dēlĭcātă? *Pl.* (*Rud.* II, 5, 8). SYN. Ămœnŭs, dŭlcis, suāvis. ‖ *Délicat, tendre, doux.* Ŭt pŭĕllă tĕnĕllŭlō dēlĭcātĭŏr hœdō. *Cat.* (17, 15). Et tē pūrpŭră dēlĭcātă vĕlĕt. *M.* (III, 2, 10). SYN. Tĕnĕr, mōllis. ‖ *Délicat, qui a le goût difficile.* Hæc tăm rūstică, dēlĭcātē lĕctŏr, Rīdĕs nōmĭnă. *M.* (IV, 55, 27). Dēlĭcātŭm te hŏdīē făcĭăm, cūm cătĕllo ŭt æccŭbĕs. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 3). SYN. Fāstĭdĭōsŭs, sūpĕrbŭs. ‖ *Efféminé, énervé, voluptueux.* Vēnĭbăt grĕssū dēlĭcātō ĕt lănguĭdō. *Ph.* Pētĭtānis dēlĭcātŭs ĭn rēgnīs. *M.* (XII, 57, 19).

† Dēlĭcĭă, æ. *f. Comme* Deliciæ. Mĕă vōlŭptās, mĕă dēlĭcĭă! *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 152. De quo *Gell.* 19, 8, et *Non.* 2, 245). Ōpĕrām lūdo ĕt dēlĭcĭæ dăbō. *Id.* (*Rud.* II, 4, 13). Et Crĭtĭās, mĕă dēlĭcĭa, ĕt sōl ălmĕ, Chărīnĕ. *Apul.* (*Apol.*).

Dēlĭcĭæ, ārŭm. *f. pl. Délices, plaisirs, jouissances.* Nĕc tŭbī dēlĭcĭæ facĭlēs, vulgālaque tantūm Mūnĕră. *O.* Dēlĭcĭīs ĭmplēre ănĭmōs. *Id.* Rēgĭfĭcīs tĕntōrĭă lōngă rĕdūndēnt Dēlĭcĭīs. *Cl.* Usque ăd dēlĭcĭās vōtōrŭm. *J.* (10, 291). Prætĕrĕa ălĭquăntum, ănĭmī caŭsa, ĭn dēlĭcĭīs dispērdĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 53). SYN. Gaŭdĭă, vōlŭptās. PPH. Dŭlcĭă vītæ. *Maximian.* ‖ *Objet d'affection.* Alexin, Dēlĭcĭās dŏmĭni. *V.* Dēlĭcĭæ pŏpŭli, quæ fŭĕrānt dŏmĭni. *M.* (*Spect.* 2, 12). Ūrbānŭs vērō scūrra, dēlĭcĭæ pŏpŭli. *Pl.* (*Most.* I, 1, 14). SYN. Dēlĭcĭum, gaŭdĭă, ămŏr, ămōrēs. ‖ *Terme d'affection.* Mĕă vōlŭptās, meæ dēlĭcĭæ! *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 152). *Voy.* Delicia. ‖ *Mollesse.* Quārŭm Dēlĭcĭās ĕt pānnĭcŭlŭs bombўcĭnŭs ūrīt. *J.* (6, 47). Dēlĭcĭās dŏmĭnis! *Id.* (15, 140). SYN. Mōllĭtĭēs. ‖ Dēlĭcĭās făcĭō. *S'amuser, se divertir.* (*Pl. Pœn.* 1, 2, 83; *Men.* II, 3, 30; *Ov. Trist.* II, 249; *Cat.* 74, 2.)

† Dēlĭcĭō, īs, īrĕ. *arch. Attirer, charmer.* Pārăsītŭs hăbĕăt, qui īllūm sĕlăt Dēlĭcĭrĕ. *Titin.* (apud *Non.* 4, 112).

† Dēlĭcĭōsŭs, ă, ŭm. *Délicieux.* Stāgnă plăcēnt sēptō dēlĭcĭōsă vădō. *Rutil.* (1, 378). Cōnsēssūm dŏmĭnō dēlĭcĭōsă pārāns (*Anthol.* II, p. 589. Adde *Sedul. prol.* 8).

Dēlĭcĭum, ĭī. *n. Qui fait les délices de, objet chéri.* Dēlĭcĭum pārvō dōnābĭs dōrcădă nātō. *M.* (XII, 98). Stēllæ dēlĭcĭum mĕī, cŏlŭmbă. *Id.* (I, 8, 1). Rōgātī mōx ā quōdām, dēlĭcĭō sŭō Quīndnām fēcissēnt. *Ph.* SYN. Dēlĭcĭæ. *Voy. ce mot.*

† Dēlĭcŏ. *Voy.* Deliquo.

Dēlictŭm, ī. *n. Faute, offense.* Ĭnquĕ vĭcem īllārūm pătĭār dēlictă lĭbēntĕr. *H.* Pēctŏră dēlictō strīngūntŭr. *O.* Dēlictă fatērī. *Id.* SYN. Culpă, ădmĭssŭm, cōmmĭssŭm. *Voy.* Culpa.

Dēlictŭs, ă, ŭm. *part. de* Delinquo. *Abandonné.* Dēlictō Cōcĭtĭdĕ. *Enn.* (apud *P. Merul.* p. 327. Alii *poplite*).

† Dēlĭcŭī. *parf. de* Deliqueo.

Dēlĭgātŭs, ă, ŭm. *Lié.* Băcĭllūm dēlĭgātūm cōrnĕŏlum pōscit. *Afran.* (apud *Non.* 2, 77).

1. Dēlĭgō, ās, ārĕ. *Lier, attacher.* Ăpūd mēnsām plēnam hŏmĭnī rōstrūm dēlĭgēs. *Pl.* (*Men.* I, 1, 13). *Voy.* Ligo.

2. Dēlĭgō, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕrĕ. *Cueillir.* Et prīmām tĕnŭī dēlĭgĕre ūnguĕ rōsām. *O. Voy.* Carpo. ‖ *Choisir.* Ĕxĭmĭōs prælstantī cōrpŏrĕ taŭrōs Dēlĭgĕ. *V. Voy.* Eligo.

† Dēlĭmĭs, ĕ. *Oblique?* Dēlĭmĕ blpēnnīs, ŭt lĕvĭs pæssĕrcŭlŭs. *Varr.* (apud *Non.* 2, 82).

† Dēlĭngō, ĭs, ĕrĕ. *Lécher.* Hĭc hŏdīe ăpūd mē nūnquām dēlĭngĕt sălĕm. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 25. *Id. Curc.* IV, 4, 6). *Voy.* Lingo.

Dēlĭnīmēntŭm, Dēlĭnĭō. *Voy.* Delenimentum, etc.

Dēlĭnquō, ĭs, ĭquī, ictŭm, ĭnquĕrĕ. *n. arch. Abandonner. Voy.* Linquo. ‖ *Ordint. n. Pécher, faillir.* Mājŭs pēccātum ĕst, paŭlŭm dēlĭquĭt ămīcŭs. *H.* Sī quĭs dēlĭnquĕrĕ pŏssĕt. *O.* Quīd ĕgŏ tĭbī dēlĭquī? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 185). *Voy.* Pecco.

Dēlĭquĕŏ, ēs, cŭī, quĕrĕ, *et* Dēlĭquēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se fondre, se liquéfier.* Flēndō Dēlĭcŭĭt, stāgnūmquĕ sŭō dē nōmĭnĕ fēcĭt. *O.* (*Met.* VII, 380. *Id. Trist.* III, 10, 15; *Pl. Cas.* II, 2, 47. Cf. *Prisc.* 9, 873). *Voy.* Liqueo.

? Dēlĭquĭō, ōnĭs. *f. Manque, privation, oubli.* Si hŏc sēcŭs rĕpĕrĭēs, nūllām caŭsām dīcŏ, quīn mĭhī Et parēntum ĕt lĭbertātīs ăpūd tē sīt dēlĭquĭō. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 92. Multi volunt *deliquio* esse dativum. Quidam conj. *deliquium. Gloss. Placidi:* « *Deliquio*, oblivio. » Quod litem non omnino dirimit; sed nominativum esse puto).

Dēlĭquŭlŭm, ĭī. *n. Action de se fondre, fonte.* Lĭquŭlŭm īllă quīdēm sălsīs sūdōrĭbŭs ūdă; Sĕd nūlla ĕx ĭlŭĭdīs plēnæ dispēndĭă fōrmæ Sēntĭt dēlĭquĭō. *Prud.* (*Ham.* 815). ‖ *Manque, privation. Voy. le précéd.*

† Dēlĭquō *ou* Dēlĭcŏ, ās, ārĕ. *arch. Expliquer, montrer, dire, raconter.* Aŭt quīd ĭstīc sĭbī vōlt sērmō, mātĕr? Dēlĭquă. *Titin.* (apud *Non.* 4, 114. Et *Cæcil., Att., Lucil. ibid.*) Ităque vērō ŭt tu ĭpsĕ mē dixissĕ dēlĭquēs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 50). Corpŭs ĕnim pĕr sē cōmmunīs dēlĭquăt ēssĕ Sēnsŭs. *Lr.* (1, 423. Eodem sensu veteres dixerunt *Delico* et *Dedico. Gloss. Placidi:* « *Deliquare* [non *Deligare*, ut *Maius*], deferre, quod et *Dedicare* dicebant, pro commercio litterarum: *Dacrumis, Lacrumis.* » Hoc videtur ex *Festo* desumptum, qui habet: « *Delicare* ponebant pro *Dedicare.* » Apud *Non.*

ceterosque legitur *Delica*, vetere scriptura, ut *Insece*, *Cocus*. Cetĕrum *Deliquare* est *liquidum facere*, facere ut *liqueat*. Est etiam verbum *Eliquo* : quod vide. *Vocabul. Latino-græc. Puteani*, apud *Lamb.* ad *Lucr.* III, 209 : « *Deliquat*, ὑγραίνει, ὑγρὸν ποιεῖ. » nempe transcolat, defæcat. *Gloss. Papiæ* a *Boxhorn.* laudatum : « *Delicare*, deferre. »)

† Dēlĭquŭs, ă, ŭm. *Qui manque.* Quāndŏ tĭbĭ nīl dŏmī dēlĭquum est. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 32. Alii scrib. *delicuum*).

Dēlīrāmēntă, ōrŭm. *n. pl. Extravagances, rêves.* Cōnsŭlĕ bārbātī dēlīrāmēntă Plātōnĭs. *Prud.* (*Apoth.* 268). Cētĕrā mēndācĭs dēlīrāmēntă cātāstæ. *Rutil.* (1, 393. Adde *Pl. Amp.* II, 2, 64).

Dēlīrāns, tis. *Comme* Delirus. Aŭt mōrbō dēlīrāntēs prōcrāxĕ fĕrāntŭr. *Lr.* (V, 1057). Nūllă rēs tām dēlīrāntēs hŏmĭnēs cōncĭnnāt cĭtŏ. *Plaut.* (*Amp.* II, 2, 96).

† Dēlīrĭtās, ātis. *f. Folie, délire.* Quænām mēns, quæ dēlīrĭtās vōs sŭppīlātōrēs făcit? *Laber.* (apud *Non.* 8, 56).

Dēlīrŏ, ās, ārĕ. *n. S'écarter de la ligne droite.* Ăngŭlūs æquīs Pārtĭbŭs ŭt cŏĕāt, nīl ŭt dēlīrĕt ămussis. *Aus.* (*Idyl.* 16, 11). SYN. Errŏ, dēflĕctŏr. ‖ *Extravaguer, délirer.* Prŏfĕctŏ dēlīrāmŭs ĭntērdŭm sĕnēs. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 11). Quĭdquĭd dēlīrānt rēgēs, plĕctūntŭr Achīvī. *H.* Dēlīrāt lĭnguăquĕ mēnsquĕ. *Lr.* (III, 454). SYN. Dēsīpĭŏ, ĭnsānĭŏ. *Voy.* Amens.

† Dēlīrĭŭm, ĭi. *n. Folie, délire. Voy.* Insania.

Dēlīrŭs, ă, ŭm. *Qui est dans le délire, qui extravague.* Prætŭlĕrīm scrīptŏr dēlīrŭs ĭnērsquĕ vīdērī. *H.* Ēt quāsī dēlīrŭm rīsīt. *Ph.* Dēlīrāquĕ fātŭr. *Lr.* (III, 465). SYN. Dēlīrāns, ămēns, dēmēns, *qqf.* ălīēnŭs. *Voy.* Amens, Stultus.

Dēlītēns, tis. *Caché.* Āvĕrtăt ōrā dēlītēntĭs hōstīlă. *Prud.* (*Peri.* 2480). *Voy.* Latens.

Dēlītĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ (*Charis.* 3, 224), *et* Dēlītēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être caché, se cacher.* Tēlīs tamĕn ūndĭquĕ sēptŭs Dēlītĕt, ēt dēnsām rĕddŭnt hāstīllă sīlvām. *Alcim.* (V, 517). Vīpĕră dēlītŭīt, cœlūmquĕ exterrĭtă fŭgīt. *V.* In lĭquĭdă pīscēs dēlītŭīstĭs æquă. *O. Voy.* Lateo.

Dēlītĭgŏ, ās, ārĕ. *n. Quereller vivement.* Īrātūsquĕ Chrēmēs tŭmĭdō dēlītĭgat ōrĕ. *H. Voy.* Litigo.

† Dēlītŏr, ōris. *m. Qui efface.* Ēpŭlārŭm fictŏr, scēlĕrŭm frātrĭs dēlītŏr. *Att.* (apud *Prisc.* 9, 873).

Dēlĭŭs, ă, ŭm (Δήλιος). *De Délos, d'Apollon ou de Diane.* Quām grāta ēst ĭgĭtŭr Lātōnæ Dēlĭă tēllūs. *O.* Dēlĭīs Ōrnātŭm fŏlĭīs dūcēm. *H.* Dēlĭŭs ĭnspīrāt vātēs. *V.* ‖ *Subst. m. Apollon, né dans l'île de Délos.* Nēc Dēlĭŭs aūrēs Hūmānām stŏlĭdās pătĭtŭr rētĭnērĕ fĭgūrām. *O.* Dōnēc tĭbĭ, Dēlĭĕ, fixŭs (anguis). *St.* Thўmbræ Dēlĭŏn, Ārcădēm Lўcēō. *Sid.* (*Pan.* 2039). *Voy.* Apollo.

Dēlŏs *ou* Dēlŭs, ī. *f.* (Δῆλος). *Délos, île de la mer Égée, que Neptune, d'un coup de trident, fit sortir de la mer, afin que Latone, persécutée par Junon, pût y donner le jour à Apollon et à Diane. Cette île était flottante; Apollon la rendit immobile.* Dēlŏs ŭbī nūnc, Phœbĕ, tŭa ēst? ŭbī Dēlphĭca Pўthō? *Tib.* (II, 5, 30). Lātōnĭa Dēlŏs. *V.* Natalēmquĕ, marēs, Dēlŏn, Āpollĭnis. *H.* Mўcŏnĕ Gўarōquĕ rĕvēllī, Dēlĕ, tĭmēs. *St.* EP. Lātōnĭă, Phœbēa, Apollĭnēa, errans, errātĭcă. VERS. Quēm prōfŭgă tērrā mātĕr errāntĕ ēdĭdit. *Sen.* Tū matērnām sīstĕrĕ Dēlŏn, Lūcīnă jŭbēs, hūc ātquĕ illūc Prīŭs errāntēm Cўclădă vēntīs. *Id.* Dēlos, jam stabĭlī rĕvīnctă tērrā, Ōlĭm pūrpūrĕō mārī nātābat, Ēt mōtō lĕvĭs hīnc ĕt ĭndĕ vēntō, Ībāt flŭctŭbŭs ĭnquiētă summīs. *Petr.* (*fragm.*).

Dēlphī, ōrŭm. *m. pl.* (Δελφοί). *Delphes, ville de Phocide, près du mont Parnasse, célèbre par un oracle d'Apollon.* Vēl Bācchō Thēbās, vel Apollĭnĕ Dēlphŏs Ĭnsignēs. *H.* Ĭn mēdĭo pŏsŭī carŭērŭnt prælsĭdĕ Dēlphī. *O.* PPH. Ūrbs Āpōllĭnĕă, Āpōllĭnis. Dēlphĭcă tēllūs, sēdēs. Ōrăcŭlă Phœbī. Dēlphĭcă Phœbī pĕnētrāllă. (*Cf. Luc.* V, 75, *sq.*) ‖ *Les anciens croyaient que cette ville était le centre de la terre.* Mēdĭāmquĕ tĕnēntĭs Ōrbĭs hŭmūm. *O.* (*Met.* XV, 630. *Id.* loc. sup. cit.; *St. Th.* I, 118). Pāllās Cēcrōpĭās tŭētŭr ārcēs, Dēlphŏs Pўthĭŭs, ōrbĭs ŭmbĭlĭcūm (*Anthol.* II, p. 548 : ubi *Burm.* Cf. *Liv.* 38, 48 et 41, 23).

Dēlphĭcŏlă, æ. *m. Qui habite Delphes, Apollon.* Lūdĭt ĕt Æăcĭdēn Pārnassĭă Dēlphĭcŏlæ sōrs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Histor.* 5).

Dēlphĭcŭs, ă, ŭm (Δελφικός). *De Delphes.* Aūrōræ prō sōlĕ rēgăt tĕ Dēlphĭca laūrŭs. *Cl.* Dēlphĭcă fătĭdĭcī rĕsĕrăt pĕnētrālĭa Phœbī. *L.* Dēlphĭcă laurŭs. *H.* ‖ *Subst. m. Apollon.* Placŭīt tĭbī, Dēlphĭcĕ, cērtĕ. *O.* ‖ *Subst. f. Espèce de guéridon.* Ārgentum ātquĕ aurūm nōn sĭmplĭcĕ Dēlphĭcă pōrtāt. *M.* (XII, 64. Cf. *Plin.* 34, 3; *Procop.* in *Vandal.* 1, 21).

Dēlphĭdĭŭs, ĭi. *m. Attius Tiro Delphidius, rhéteur.* Jōcīs ămœnĕ, Dēlphĭdī. *Aus.* (*Prof.* 5, 2).

Dēlphĭn, ĭnis, *et* Dēlphĭnŭs, ī. *m.* (δελφίν, ῖνος). *Dauphin, poisson que les anciens représentaient comme ami de l'homme et sensible aux charmes de la musique.* Nēc cĭtŭs, ĭncērtŭm quī prōvŏcāt æquŏră dēlphĭn. *L.* Tōllĕrĕ cōnsuētās aūdēnt dēlphĭnēs ĭn aūrās. *O.* Ōrphĕūs ĭn sīlvīs, ĭntĕr dēlphĭnās Ārĭŏn. *V.* Dēlphĭnŭm sīlvīs āppĭngĭt, flŭctĭbŭs ăprūm. *H.* EP. Æquŏrĕūs, cūrvūs, squāmĕūs, squāmōsŭs; cēlĕr, lĕvĭs, văgŭs; blāndŭs, lūdēns, lāscīvŭs. ‖ *Il y avait dans le cirque de Rome des dauphins représentés sur des colonnes.* Cōnsŭlĭt āntĕ fālās dēlphĭnōrŭmquĕ cōlŭmnās. *J.* (6, 589). ‖ *Nom d'une constellation.* Ĭntĕrĕā Dēlphĭn, clārŭm sŭpĕr ætherā sīdŭs, Tōllĭtŭr. *O.* (*Fast.* I, 457. Adde *Germ.* 320). Mērgĭtŭr ūnā Dēlphĭnŭs, sīmŭl ōbtĕgĭtŭr dēpŭlsă Sāgĭttă. *Cic.* (*Arat.* 382).

1. Dēlphĭs, ĭdis. *f.* (Δελφίς). *Prêtresse d'Apollon.* Nēc Dēlphĭs tŭă mēntĭātŭr ūllī. *M.* (IX, 43, 4).

2. Dēlphĭs, ĭnis. *m.* (δελφίς). *Comme* Delphin. Tūm cūrvūs caūdām sŭbĭt ĭntĕr sīdĕră Dēlphĭs. *Avien.* (*Arat.* 700. Quod confirmat *Serv.* ad *Virg. G.* 1, 162).

† Dēlphĭtĭcŭs. *Voy.* Phtisicus.

Dēlphĭŭm, ĭi. *n. Nom de femme.* Nōn hōc lōngĕ, Dēlphĭŭm. *Pl.* (*Most.* II, 1, 46).

Dēltă. *n. et* Dēltă, æ. *f.* (τὸ δέλτα). *Delta, lettre de l'alphabet grec.* Ĭntĕrĭm cōmpēllĭs illām dēltă nūnc, nūnc taŭ sĕquī. *T. Maur.* (*Syll.* 600). Nōn fōrmam, ăt vōcēm dēltæ gĕrō Rōmŭlēŭm D. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 14. *Id. Epigr.* 128, 4).

Dēltotŏn, i. *n.* (δελτωτόν). *Nom d'une constellation.* Sīgŭlæ, Dēltotŏn dīcĕre Grāĭī Quōd sŏlĭtī sīmĭlī quīă fōrmă lĭttĕră clārĕt. *Cic.* (*Arat.* 5). Cōnspĭcĭtŭr Dēltotŏn nōmĭnĕ sīdŭs. *Manil.* (I, 360. Adde *German.* 234 *sq.*)

Dēlŭbră, ōrŭm. *n. pl. Temple.* Ād dēlŭbră vĕnit, mōnstrālăs ēxcĭtăt ārās. *V.* Ĭmpĕrĭŭm fōre, ĕt ītā-

liam, ēt delūbrā dĕōrūm. *H.* Sŭpĕrūm dēlūbrā vāporānt. *St.* Dēlūbrāquĕ dītīă dōnīs. *O. Voy.* Templum: ‖ Dēlūbrŭm, ī. *sing. Endroit où l'on plaçait la statue d'une divinité.* Ocŭlīs ĕpŭlās dārĕ, dēlūbrūm qui hŏdīe ōrnātum ĕō vīsĕrĕ vĕnīt. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 2). ‖ *Temple.* Dēlūbri ēx cūlmĭnĕ. *V.*

† Dēlūctō, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* Quĭbŭs ærūmnīs dēlūctārī! *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 20. Cf. *Non.* 7, 6).

Dēlūctŏr, ārīs, ārī. *d. Lutter.* Cum ăvĭbŭs Stўmphālĭcīs, cum Āntæō dēlūctārī māvēlim. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 4). *Voy.* Luctor.

† Dēlūdĭfĭcŏ, ās, ārĕ, *et* Dēlūdĭfĭcŏr, ārīs, ārī. *d. Se jouer de quelqu'un.* Dēlūdĭfĭcāvit me ille hŏmo īndīgnīs mŏdīs. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 59. *Id. Most.* IV, 3, 41).

Dēlūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Tromper, se jouer de.* Aŭt quæ sōpītōs dēlūdunt sōmnĭă sēnsūs. *V.* Cōrvum dēlūdĕt hiāntĕm. *H.* Hōc ūnō rēspōnso ănĭmum dēlūsit Apōllō. *V.* Tĕrrā prīus fālsō pārtū dēlūdĕt ārāntēs. *Pp.* (II, 12, 31). SYN. Fāllō, lūdō, illūdō. *Voy.* Decipio.

Dēlūmbis, ĕ. *Sans force.* ‖ *Au fig. Mou, efféminé.* Sūmmă dēlūmbĕ sălīvă Hōc nātāt in lăbrīs. *Pers.* (1, 104). *Voy.* Enervis.

Dēlŭs. *Voy.* Delos.

Dēlūsī. *parf. de* Deludo.

Dēlūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deludo. *Trompé.* Ēxercētquĕ cībō dēlūsŭm gŭttŭr ĭnānī. *O.* Spēs dēlūsă. *Ph.*

Dēmādĕō, ēs, ērĕ. *n. Être mouillé.* Sōlĭbŭs ēt nūllīs Scўthĭcæ, quŭm brūmă rĭgērĕt, Dēmādŭērĕ nĭvēs. *L.* (VI, 478). Ēt tē flēntĕ sŭōs dēmādŭīssĕ sĭnŭs. *O.* (*Trist.* V, 4, 40. Hoc potius. Alii leg. *emaduisse, immaduisse*).

Dēmænētŭs, ī. *m.* (*de δῆμος et αἰνετός*). *Nom d'homme.* Ipsŭm vērō sē nōvissĕ cāllĭdĕ Dēmænētŭm. *Pl.* (*As.* II, 3, 82. *Ib.* 87).

† Dēmăgis. *arch. Beaucoup plus.* Nōvīssĕ āiēbāt sōlōs sē dēmăgis illōs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 229. Vid. *Fest.*)

Dēmănŏ, ās, ārĕ. *n. Couler.* Tĕnŭīs sŭb ārtūs Flāmmă dēmānat. *Cat.* (51, 9). *Voy.* Mano.

† Dēmārchūs, ī. *m.* (*δήμαρχος*). *Magistrature grecque, à laquelle répondait à peu près le tribunat des Romains.* Nēc dēmārchūs, nēc cōmārchūs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 7).

Dēmĕă, æ. *m. Nom de personnage comique.* Jūrgābit : sālvūm tē ădvĕnīrĕ, Dēmĕă. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 55. *Ib.* V, 5, 1).

Dēmēns, tis. *Fou, insensé.* Dēmēns, ēt cāntū vŏcāt in cērtāmĭnă dīvōs. *V.* Mēntĭŏr āh dēmēns! illĕ sĕcūndŭs ĕrat. *O.* SYN. Āmēns, insānŭs, vēsānŭs. *Voy.* Amens, Stultus. ‖ *En parlant d'une chose.* Rēgīnă dēmēntēs rŭīnās, Fūnŭs ēt ĭmpĕrĭō părăbăt. *H.* Cōmpēscĕ dēmēntem ĭmpĕtŭm. *Sen.* Dēmens mānŭs. *O.*

Dēmēnsĭō, ōnis. *f. Action de mesurer.* Mīllĭă bīs nōngēntă jŭbĕt dēmēnsĭō lēgŭm. *Aus.* (*Epist.* 5, 11). Ōmnis nōtanda ĕst sānguĭnis dēmēnsĭō. *Prud.* (*Peri.* 3318).

Dēmēnsŭm, ī. *n. Mesure de blé que les esclaves recevaient par mois.* Quŏd ille ūnclātim vix dē dēmēnsō sŭō. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 9. Ubi *Donat.*)

Dēmensŭs *ou* Dīmēnsŭs, ă, ŭm. *part. de* Demetior. *Qui a mesuré.* Cāmpum ăd cērtāmĕn... Dēmensī rŭtŭlīquĕ vīri. *V.* ‖ *pass. Mesuré.* Certis dēmēnsŭm pārtĭbŭs ōrbĕm. *V.* Ădscriptām dēmēnsa ĭn jŭgĕrā sōrtēm. *Prud.* (*Ham.* 548. Sic et *Manil.* II, 843; *Pl. Men. prol.* 14). *Voy.* Demetior.

Dēmēntĕr. *Follement.* Tābŭīt ēx illō dēmentĕr ămōrĭbŭs ūsă. *O.* SYN. Stultē, īnsānē.

Dēmēntĭă, æ. *f. Folie, délire.* Quŭm sŭbĭta ĭncautūm dēmēntĭă cēpit ămantĕm. *V.* Quæ vōs dēmēntĭă, dixī, Cōncĭtăt? *O.* SYN. Āmentĭă, īnsānĭă, fŭrŏr. *Voy.* Amentia, Stultitia.

† Dēmēntĭŏ, īs, īrĕ. *n. Extravaguer.* Āvĭŭs errăt sæpe ănĭmŭs : dēmēntĭt ēnĭm, dēlīrāquĕ fātŭr. *Lr.* (III, 464. Alii libb. habent *dementia enim.* Verbo *dementire* utuntur *Lact.* et *Apul.*)

Dēmĕrĕŏ, ēs, ērĕ. *Mériter, valoir.* Quīd mĕrcēdīs pētāsŭs hŏdīe dŏmĭnō dēmĕrĕt? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 90). ‖ *Ordint. Gagner quelqu'un, se l'attacher.* Nēc tĭbī sīt sērvōs dēmĕrŭīssĕ pŭdŏr. *O.* Quōs ĕgŏ nōn pŏtŭī dēmĕrŭīssĕ dĕōs? (*Ad Liv.* 132.) Dēmĕrŭīssĕ dŭōs vōtum ĕst; ōffēndĕrĕ plūrēs. *M.* (IX, 56, 5). SYN. Dēvincĭō.

Dēmĕrĕŏr, ērīs, ērī. *d. Comme le précéd.*

Dēmĕrgō, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Plonger, qqf. couler à fond.* Cōrpŏrĕasquĕ dăpēs ăvĭdām dēmērsīt ĭn ălvŭm. *O.* Pōntō dēmĕrgĭtĕ pŭppīm. *Id.* Ēt hæc fĕrvēntĭbŭs Dēmĕrsī ăhēnīs. *Sen.* (*Thyest.* 1060). SYN. Mĕrgō, ĭmmĕrgō, dēmĭttō, *qqf.* ōbrŭō. ‖ *Au fig.* Cōllăquĕ dēmĕrsĕre hŭmĕrīs. *St.*

Dēmĕrĭtŭs, ă, ŭm. *de* Demereo. *Mérité.* Tĕr dēmĕrĭtās dĕm lætĭtĭās. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 14). ‖ *De* Demereor. *Qui a mérité.* Ēt sŭă prō mĕrĭtō dăbĭt ūnĭcuĭquĕ lăbōrĕ Prædmĭă, dēmĕrĭtīs tōrmēnta ætĕrnă rĕsĕrvānus. *Alcim.* (*ad Sor.* 799. Nisi hic *demeritus* sit *nullius meriti*, ut apud nos *démériter*).

Dēmērsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Demergo. *Plongé.* Dēmērsīs æquŏrĕ rōstrīs. *V.* Ēt ăltō Dēmērsŭs. *Pers.* (3, 33). *Voy.* Naufragus. ‖ *Au fig. Englouti.* Dēmērsa ēxĭtĭō (domus). *H.*

Dēmēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Demeto. *Moissonné.* Quālĕm vīrgĭnĕō dēmēssŭm pōllĭcĕ flōrĕm. *V.*

Dēmētĭŏr *ou* Dīmētĭŏr, īrīs, mēnsŭs sŭm, ētīrī. *d. Mesurer. Voy.* Metior. ‖ *pass. Être mesuré.* Ōmnĭă sīnt părĭbŭs nūmĕrīs dēmēnsă vĭārŭm. *V.* (*G.* II, 284). *Voy.* Metior.

Dēmĕtō, ĭs, ēssŭī, ēssŭm, ĕtĕrĕ. *Moissonner.* Sōlĕ sŭb ārdēntī flāvēntĭă dēmĕtĭt ārvă. *Cat.* (64, 353). *Voy.* Meto. ‖ *Cueillir.* Dūrō quī pōllĭcĕ mōllēs Dēmĕtĭtīs flōrēs. *Col.* (10, 303). *Voy.* Carpo. ‖ *Couper, trancher.* Dēmĕtĭt ēnsĕ īnsīgnĕm cīthărā. *V. Fl.* Dēmĕtĭt ēnsĕ căpŭt. *O. Voy.* Seco, Decollo.

Dēmētrĭŭs, ĭī. *m.* (*Δημήτριος*). *Démétrius, nom d'homme.* Audīvīt ūnquăm Clīnĭă ēx Dēmētrĭō. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 71). Dēstĭtŭīt prīmōs vīrīdīs Dēmētrĭŭs ānnōs. *M.* (1, 102, 3. Adde *Juv.* 3, 99; *Hor. Sat.* I, 10, 79). ‖ *Entre autres : Démétrius de Phalère.* (*Phæd.* V, 1.)

Dēmĭgrāns, tis. *Qui s'éloigne.* Bācchō jām dēmĭgrāntĕ quĭēvīt. *St.*

Dēmĭgrō *et* Dēmĭgrŏ, ās, ārĕ. *n. Changer de demeure, s'éloigner.* Ănĭmam ōmittūnt, prīusquām locō dēmĭgrēnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 85). Dēmĭgrānt Hēlĭconĕ dĕæ. *St.* SYN. Mĭgrō, ăbĕō.

Dēmĭnŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Diminuer, retrancher.* Dē nūmĭa ūnă dēmĭnŭī Mŏdŏ quĭnquĕ nūmmos. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 10). Quīn ĕgŏ dēmĭnŭō cūrăm. *Pp.* (II, 4, 5). SYN Mĭnŭō, ĭmmĭnŭō, dētrāhō, etc. *Voy.* Minuo. ‖ † *Briser. Au lieu de* Diminuo.

Au pass. Dēmĭnŭŏr. *Être diminué.* Dēmĭnŭī sī quā nūmĭnĭs īrā pōtēst. *O. Voy.* Minuor.

Dēmĭnūtŭs, ă, ŭm. *Diminué.* Dēfĭcit pāstŏr grĕgĕ dēmĭnūtō. *Sen.* (*OEd.* 147).

Dēmĭphō, ōnis. *m. Nom de personnage comique.*

Quĭs istīc hăbĭtāt? Dēmĭphō; dŏmĭnŭs mĕŭs. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 55. Cf. *Charis.* 1, 48).

Dēmĭrā, æ. *f. Nom de jeune fille.* Dēmĭra hŏc tŭmŭlō rēgālis clausĭdŭtŭr ĭnfans (*Anthol.* II, p. 609).

Dēmĭrŏr, ārĭs, ārī. *d. Être fort étonné.* Sĕd ĕum dēmĭrōr nōn vĕnīre, ŭt jŭssĕrăm. *Pl.* (*Merc.* IV, 2, 7. *Id. As.* I, 1, 69; *Ter. Hec.* IV, 1, 14). *Voy.* Mirŏr.

Dēmissī. *parf.* de Demitto.

Dēmissē. *adv. Bas, près de la terre.* Hīc ăltē, dēmissĭŭs illē vŏlābăt. *O.*

Dēmissĭclŭs *ou* Dēmissĭtŭs, ă, ŭm. *Long.* Sānē gĕnŭs hŏc mŭlĭĕbrōsum ĕst, tŭnĭcīs dēmissĭcĭis. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 24).

Dēmissŭs, ă, ŭm. *Envoyé d'en haut, descendu.* Tālis vīsa mĭhī sŏmnō dēmissa rĕcēnti. *Pp.* (II, 19, 29). Dēmissa tēmpēstās ăb eūrō. *H.* || *Au fig.* Ā măgnō dēmissŭm nōmĕn Iŭlō. *V.* || *Baissé, abaissé.* Dīdō vultum dēmissa prŏfātur. *V.* Nē, sī dēmissĭŏr ĭbīs, Ūndă grăvĕt pennās. *O.* || *Au fig.* Dēmissā vōcĕ. *V.* || *Long, pendant.* Ĭntŏrtōs dēmissŭs vĕrtĭcĕ crīnēs. *Sil.* Ădspĭcĕ dēmissōs lūgentĭs mōrĕ căpillōs. *O.*

Dēmittŏ, ĭs, īsī, issŭm, ittĕrĕ. *Faire descendre.* Plūsquĕ cădĕt quō plūrā sŭăm dēmittĭt ĭn ălvŭm. *O.* Dēmittĭt ĭn illă fĕrrŭm. *Id.* Ăltēquĕ jŭbēbĭs ĭn sōlĭdō pŭtĕŭm dēmittī. *V.* Quī lārgŭm cœlō dēmittĭs ĭmbrĕm. *Id.* SYN. Mittŏ, ĭmmittŏ. || *Au fig.* Cūr mĕă dictă nĕgăt dūrās dēmittĕre ĭn aūrēs? *V.* SYN. Ădmittŏ. || — nĕcī, mōrtī. *Donner la mort.* Dēmisĕrĕ nĕcī. *V.* Quĕm quisquĕ vīrŭm dēmisĕrĭt Orcō. *Id.* Stўgĭæ dēmittĕrĕ cōrpŏrā mōrtī. *O.* SYN. Mittŏ. *Voy.* Occīdo. || *Laisser tomber, couler.* Dēmisit lăcrĭmās. *V.* Ĭnquĕ mĕōs lăcrĭmās dēmittĕrĕ cāsŭs. *O.* || *Baisser, abaisser, pencher.* Dēmittĭtque ŏcŭlōs. *V. Fl.* Lāssōvĕ păpāvĕră cōllō Dēmisĕrĕ căpŭt. *V.* Ille ĭn sĭnŭm rēpēntĕ dēmisit căpŭt. *Ph.* SYN. Dējĭcĭŏ, ĭnclĭnŏ, pōnō. || *Abattre.* Dēmittĕrĕ rōbŏrā fĕrrō. *O.* SYN. Dējĭcĭŏ, stĕrnŏ. || *Au fig.* Dēmisĕrĕ mĕtŭ vūltŭmquĕ ănĭmūmquĕ Pĕlāsgī. *O.* Dēmittŭnt mēntēs. *V.* Rĕ ĭn sĕcundā tōllĕrĕ ănĭmōs, ĭn mălā dēmittĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 134). SYN. Ābjĭcĭŏ, dējĭcĭŏ, pōnō, dēspōndĕŏ.

Dēmō, ĭs, mpsī, mptŭm, ĕrĕ. *Oter, retirer.* Dēmĕrĕ pūrpŭrĕĭs sōl jŭgă vĕllĕt ĕquis. *O.* Quī, nīsī nātālĕm, nīl mĭhī dēmpsĭt, hŭmŭm. Dēmĕ vĕnēfĭcĭīs cārmĭnĭbŭsquĕ fĭdēm. *Id.* His cūrās dēmĕrĕ dictīs. *V.* Dēmpsī mĕtum ōmnĕm. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 18). SYN. Ădĭmŏ, tōllŏ, aūfĕrŏ, dētrāhŏ, āmōvĕŏ, rĕmōvĕŏ, ĕxŭŏ, sŭbdūcŏ, ĕrĭpĭŏ, *qqf.* ăbĭgŏ, pellŏ. *Voy.* Eripio.

Dēmŏcrĭtŭs, ī. *m.* (Δημόκριτος). *Démocrite, philosophe d'Abdère, qui riait de tout. Il se creva les yeux, et finit par se donner la mort à l'âge de cent neuf ans.* Dēmŏcrĭtī quŏd sānctă vĭrī sĕntĕntĭă pōnīt. *Lr.* (V, 622). Ĕxclūdĭt sānŏs Hēllĭrŏnĕ pŏētās Dēmŏcrĭtŭs. *H.* (Adde *Juv.* 10, 34; *Ser. Sam.* 572). || *Rarement* Dēmocrĭtus. Quidquid Pўthăgŏrās, Dēmocrĭtŭs, Hērăclĭtŭs. *Sid.* (*Pan.* 201).

Dēmŏdŏcŭs, ī. *m.* (Δημόδοκος). *Démodocus, joueur de lyre.* Ŭt Thămўræ Dēmŏdŏcĭquĕ căpŭt (*Ibis*, 274. Cf. *Homer. Odys.* VIII).

Dēmŏlĕōn, ōntĭs. *m. Guerrier tué par Pélée.* Vălĭdōquĕ ĭn Dēmŏlĕōntă lăcertō (mĭsit). *O.*

Dēmŏlĕŏs *ou* Dēmŏlĕŭs, ĕī. *m. Guerrier grec.* Dēmŏlĕōs cursū pălantēs Trōās ăgēbăt. *V.*

† Dēmolibŏr. *arch. pour* Demoliar. Dē mē cūlpam hānc dēmolibŏr. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 16).

† Dēmōllŏ, ĭs, īrĕ. *arch. Comme* Demolior.

Hæc dēmōlītĕ. *Næv.* (apud *Diom.* 1, 395. *Vart ibid.*)

Dēmōlĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Renverser, détruire.* Sŭbrŭĭt hæc ævī dēmōlītŭrquĕ prĭŏrĭs rōbŏrā. *O.* Ĕt mŏnŭmēntă vīrŭm dēmōlīrī ătquĕ ērĕrĕ. *Ir.* (VI, 241). Hāscĕ illĭcō tōtō dēmōlīăr cārdĭnĕ (*Suppos.* ad *Pl. Amp.* IV, 2 *bis*, 9 : scil. fores). *Voy.* Everto.

Dēmōnstrātŭs, ă, ŭm. *Indiqué.* Ŭt dēmōnstrātæ sūnt mĭhī. *Pl.* (*As.* II, 3, 1, scil. ædes).

Dēmōnstrŏ, ās, ārĕ. *Faire voir, indiquer.* Sĕd trīstĕm mōrtĭs dēmōnstrĕt littĕră caūsăm. *Tib.* (III, 2, 27). Ædēs dēmōnstrāvī nōstrās. *Pl.* (*As.* II, 3, 79. Adde *Ter. Heaut.* IV, 4, 9). *Voy.* Indĭco.

Dēmŏphĭlŭs, ī. *m.* (Δημόφιλος). *Démophile, nom d'homme.* Dētŭlĕrĭtĕ, bĕātŭs illĕ quī prŏcŭl nĕgōtĭīs. *T. Maur.* (*Met.* 798).

Dēmŏphōōn, ōntĭs. *m.* (Δημοφόων). *Démophon, fils de Thésée, abandonna Phyllis, qu'il avait promis d'épouser.* Phўllĭdă Dēmŏphōōn, hōspĕs ūtĕrquĕ mălŭs. *Pp.* (II, 19, 30. Sic et *Culex*, 130). Phўllĭ, făc ĕxspĕctēs Dēmŏphōōntă tŭŭm. *O.* (Cf. *Heroid.* 2).

Dēmōrātŭs, ă, ŭm. *Qui a retardé ou attendu.* Mē dīcam hīc dēmōrātām tāndĭū. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 27).

Dēmōrdĕŏ, ēs, ī, sŭm, dērĕ. *Mordre.* (*Prisc.* 9, 868.) *Voy.* Demorsus, Mordeo.

Dēmōrĭŏr, ĕrĭs, rī. *d. Mourir.* || *Aimer éperdument.* Ĕă dēmōrĭtŭr tē. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 23. *Ib.* 2, 49). *Voy.* Depereo.

Dēmōrŏr, ārĭs, ārī. *d. Arrêter, retarder.* Fāndō sūrgentēs dēmōrŏr aūstrōs. *V.* Fēssōs ōptātĭs dēmōrŏr ūndīs. *St.* Nē nōs, vĕl illī dēmōrēmŭr prāndĭŭm. *Aus.* (*Ephem.* 5, 2). *Voy.* Moror. || *Attendre.* Mōrtālĭă dēmōrŏr ārmă. *V. Voy.* Exspecto.

Dēmōrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Demordeo. *Mordu.* Dēmōrsōs nēc săpĭt ūngŭēs. *Pers.* (1, 106).

† Dēmōrtŭŭs, ă, ŭm. *Mort.* Gĕnĭtŏr dēmōrtŭă cōrpŏrā rēddĭt Ăd clārăm vītæ lūcĕm. *Juvc.* (II, 647). *Voy.* Mortuus. || *Au fig.* Pōtātiōnēs plūrĭmæ dēmōrtŭæ. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 58).

Dēmōsthĕnēs, ĭs. *m.* (Δημοσθένης). *Demosthène, le prince des orateurs d'Athènes, était fils d'un forgeron. Il retarda par son éloquence le triomphe de Philippe, fut exilé, et s'empoisonna pour ne pas tomber entre les mains d'Antipater.* Pērsĕquăr aūt stŭdĭŭm lĭnguæ, Dēmōsthĕnĭs ārmă. *Pp.* (III, 19, 27). Ēlŏquium aūt fămăm Dēmōsthĕnĭs aūt Cĭcĕrōnĭs. *J.* (10, 114). Lĭbĕr ĕt ĭngĕnĭīs quātĭăt Dēmōsthĕnĭs ārmă. *Petr.* (*Sat.* 5). VERS. Nōn ĭstō pŏtĭŏr fŭīssĕt ōlĭm, Quī Pāndĭŏnĭām mŏvēbăt ārtĕ Ōrātor căvĕăm tŭmultŭōsŭs : Seū ĭnscĭm răpĕrĕtŭr ĭn Phĭlĭppŭm, Caūsām seū Ōtĕsĭphōntĭs ăctĭtārĕt : Vīr sēmpĕr pŏpŭlārĭtātĕ crēscēns. Ĕt jūstĕ rĕsĭdēns ĭn ārcĕ fāndī, etc. *Sid.* (*Pan.* 3210 *sq.*) || *Autres du même nom.* Dĭnĭām, Dēmōsthĕnĕm. *Pl.* (*As.* V, 2, 16).

Dēmōsthĕnĭcŭs, ă, ŭm (Δημοσθενικός). *De Démosthène.* Ĕt Dēmōsthĕnĭcŭm, quōd tĕr prīmum illĕ vōcāvīt. *Aus.* (*Prof.* 1, 19).

Dēmŏvĕŏ, ēs, ērĕ. *Détourner, éloigner.* Cūrrō nēc facĭēm lĭttōrĕ dēmŏvēt. *H.* Nōn dēmŏvēbŏr. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 46. Adde *Ter. Ad.* II, 1, 16). SYN. Ămŏvĕŏ, dēpellŏ, āvellŏ. *Voy.* Arceo.

Dēmptŭs *ou* Dēmtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Demo. *Ôté.* Ĕt dēmptă capĭtī, pŏpŭlo prŏhĭbēntĕ, cŏrōnă. *O.* Paūlatīmquĕ mētŭ dēmptō. *Id.* SYN. Ăblatŭs, ămōtŭs, dētrāctŭs, missŭs, etc.

Dēmūgītŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Demugio. *Qui retentit de mugissemens.* Ūndăquĕ primă rŭbĕt dēmūgītăquĕ pălūdēs. *O.*

Dēmŭlcĕō, ēs, ērĕ. *Comme* Mulceo. Nōn pōssŭm pătī Quīn tĭbī căpŭt dēmŭlcĕăm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 14).

Dēmŭm. *adv. A la fin.* Sīc dēmūm sŏcĭōs cōnsūmptă nŏctĕ rĕvīsō. *V.* Hāc dēmūm vōlŭīt cōnsīstĕrĕ tĕrrā. *Id.* Quārtă vīx dēmum ēxpōnīmŭr hōrā. *H.* SYN. Pōstrēmō, tāndĕm, dēnīquĕ. *Voy.* Tandem. ‖ *Après tout, en résumé.* Vērum ēnĭmvĕro id dēmūm jŭvăt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 1). ‖ *Seulement.* (Vid. *Fest.* Et sic sæpe in prosa oratione.)

Dēmūrmŭrō, ās, ārĕ. *Murmurer.* Cārmĕn măgĭcō dēmūrmŭrăt ōrĕ. *O. Voy.* Murmuro.

†Dēmūtābĭlĭs, ĕ. *Changeant.* Nōn cōnvērtĭbĭlĭs, nĕc dēmūtābĭlis ūnquăm Est Dĕus. *Prud.* (*Apoth.* 343).

Dēmūtō, ās, ārĕ. *Changer.* Aūt sī dēmūtānt mōrēs ingĕnĭŭm tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 38). Ūtĕr dēmūtāssīt. *Id.* (*Stic.* V, 4, 43). *Voy.* Muto. ‖ † *n. Être changé.* Nūnquīd vidētŭr dēmūtārĕ? *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 37).

? Dēnārĭŭm, ĭī. *n. Comme* Denarius. (Immerito id vocabulum *Plauto* tribuitur, *Rud.* V, 2, 27. Abest enim a *codd. Pall.*, et merum est glossema. *Philippea*, supple *nomismata.* Locum autem ultro sic legam : Prætĕrĕā cēntŭm Philippēi ĭn pāscĕōlō sēōrsŭs, ut sit versus ἀσυνάρτητος.)

Dēnārrō, ās, ārĕ. *Raconter.* Mātrī dēnārrāt ŭt ingĕns Bēllă. *H.* Vōstrā fāctă dēnārrāvērō. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 53. Adde *Ter. Ph.* V, 7, 51). *Voy.* Narro.

Dēnārĭŭs, ĭī. *m.* (*s. ent.* nummus). *Denier, monnaie romaine en argent, qui valait quatre sesterces, 82 centimes de notre monnaie.* Ūnŭs sæpĕ tĭbī tōtă dēnārĭŭs ārcă. *M.* (II, 51, 1). Dēnārĭs trĭbŭs ĭnvītās. *Id.* (IX, 102, 1).

Dēnāsō, ās, ārĕ. *Arracher le nez.* Ōs dēnāsābĭt tĭbī Mordĭcŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 72).

Dēnātō, ās; ārĕ. *n. Nager en descendant.* Nĕc quīsquām cĭtŭs æquĕ Tūscō Dēnātăt ālvĕō. *H. Voy.* Nato.

Dēnĕgō, ās, ārĕ. *Nier fortement.* Quī dēnĕgārăt, sĕ cōmmĭssūrŭm mĭhī. *Ter.* (*And.* I, 5, 6. Adde *Pl. Men.* IV, 2, 12). *Voy.* Nego. ‖ *Refuser absolument.* Ămnis tĭbī dēnĕgăt ūndās. *O.* Ēt nūnquām prō tē dēnĕgēt ēssĕ mĭsĕr. *Pp.* (II, 19, 12). SYN. Rĕcūsō, dētrēctō.

Dēnī, æ, ă. *Dix.* Bīs dēnās Ītălō tĕrămŭs rōbŏrĕ nāvēs. *V.* Ĭndĕ pārēs cēntŭm dēnōs sēcrēvīt ĭn ōrbēs. *O.* SYN. Dēcĕm. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf. Au sing.* Dēnāquĕ lūcĭfĕrōs lūnă mŏvēbăt ĕquōs. *O.* (*Her.* 11, 46).

Dēnīquĕ. *adv. A la fin.* Māgnă pĕrērrātō stātŭēs quæ dēnīquĕ pōntō. *V.* Āt mĭhī cōnspĭcĕrīs pŏsĭtă vīx dēnīquĕ mēnsă. *O.* Dēnīquĕ sŭppōnĭtŭm dēdĕrāt nĕcĭs illĕ pātĕrnæ. *M.* (*Spect.* 7, 7). SYN. Dēmūm, pōstrēmō. ‖ *En un mot, en résumé.* Īstām dēnīquĕ pōnĕ cūm tăbĕllā. *M.* (I, 110, 21). ‖ *qqf. Enfin.* Lŭbĕt ēxpĕrīrī quo ēvāsūrŭ's dēnīquĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 93). *Voy.* Tandem.

Dēnōmĭnātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Denomino. *Nommé.* Hinc Lārĭăs ferūnt Dēnōmĭnātŏs. *H.*

Dēnōrmō, as, ārĕ. *Rendre irrégulier.* Prōxĭmŭs ārcĕdat, qui nunc dēnōrmāt ăgēllŭm (angulus). *H.*

Dēnōtō, ās, ārĕ. *Désigner, indiquer.* Ăgnōscō nēmpĕ quĕm fĭgūra hæc dēnōtĕt. *Prud.* (*Ham.* 32). Quīă pĕr gāllīnām dēnōtāvīt fēmĭnās. *Ph.* (*Fab. nov.* 10, 14).

Dēns, tis. *m.*; Dēntēs, ĭum. *pl. Dent, dents.* Quŭm sīt tĭbī dēns ātĕr, ēt rūgis vĕtŭs. *H.* Dēntēmque ĭn dēntĕ fātīgāt. *O.* Dēntĭbŭs ĭnfrēndēns. *V.* Ōre ējĕctāntēm mīxtŏs cŭm sānguĭnĕ dēntēs. *Id.* Nūnc tēmpĕrētŭr dēntĭŭm dē pĕctĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 3126). EP. Nīvĕŭs, cāndĭdŭs, ălbŭs; nīgĕr, ātĕr, fœdŭs, pŭtrĭs; dūrŭs, vălĭdŭs, ăcūtŭs; ēxsĕrtŭs, rĕtēctŭs, nūdŭs; mĭnax, fĕrŭs, sævŭs. PPH. Ōssă ōrĭs. ‖ *Dent de la charrue, du hoyau, de la faux, de l'ancre, du peigne, de la scie, etc.* Tēllŭs quŭm dēntĕ rĕclūdĭtŭr ūncō. *V.* Primāquĕ rūrĭcŏlīs fĕrĭūntŭr dēntĭbŭs ōssă. *L.* Cūrvō Sātūrnī dēntĕ rĕlĭctăm Pērsēquĭtŭr vītĕm. *V.* Tūm dēntĕ tĕnācī Āncōrā fūndābăt nāvēs. *Id.* Mūltĭfĭdō bŭxūs quæ tĭbī dēntĕ dătŭr. *M.* (XIV, 25). Fērrōque ĭncīdĭt ăcūtō Pērpĕtŭōs dēntēs, ēt sērræ rēpĕrĭt ūsŭm. *O. Voy.* Aratrum, Rastrum, Ancora, etc. ‖ *qqf. Clef.* Seū rĕsĕrăt fixō dēntĕ pŭēllă fŏrēs. *Tib.* (I, 2, 18). *Voy.* Clavis. ‖ — Ĭndŭs, Nūmĭdă, etc. *Ivoire.* Ēt tōtŭm Nūmĭdæ scŭlptīlĕ dēntĭs ŏpŭs. *O.* Distinctămquĕ lȳræ gēmmīs ēt dēntĭbŭs Ĭndīs. *Id. Voy.* Ebur. ‖ *Au fig. Dent de l'envie, de la satire.* Ēt jām dēntĕ mĭnŭs mordĕōr ĭnvīdō. *H.* Dēntĕ Thĕōnīnō quŭm circŭmrōdĕrĭs. *Id.* Nĕc līvŏr ĭnīquō Ūllŭm dē nōstrīs dēntĕ mŏmērdĭt ŏpŭs. *O. Voy.* Invidia, Satira.

Dēnsĕ. *adv. D'une manière serrée, au fig. fréquemment.* Nūllă tămĕn sŭbĕūnt mĭhī tēmpŏră dēnsĭŭs īstīs. *O.* PHR. Dēnsă sĕrĕ. *V.*

Dēnsātŭs *et* Dēnsētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Denso *et de* Denseo. Quāmvīs dēnsātă grăvēntŭr Nūbīlă. *Prud.* (*Ham.* 980. Alii, *denseta*). *Voy.* Densus.

Dēnsĕō, ēs, ī (Sic *Charis.* 3, 2, 33), ērĕ, *et* Dēnsō, ās, ārĕ. *Rendre dense, condenser, serrer, rapprocher.* Dēnsĕt, ērānt quæ rārā mŏdo, ēt quæ dēnsā, rēlāxāt. *V.* Ēt nūnc lēntā mānŭ spārgēns hāstīllă dēnsāt. Vōs ūnānĭmī dēnsātĕ cātērvās. *Id.* Sīc ūndĭquĕ dēnsānt Tērrĭgĕnæ jām signă dūcēs. *V. Fl.* SYN. Āddēnsĕō *ou* Āddēnsō, cōndēnsĕō, cōgō, spissō, glŏmĕrō, āgglŏmĕrō, stīpō. (De duplici inclinatione *Denseo* et *Denso* agit *Prisc.* 8, 837, et 9, 866.)

Au pass. Dēnsĕŏr *et* Dēnsŏr. *Être condensé, serré.* Ōmnĭă dēnsēri, fĭĕrīque ēx ōmnĭbŭs ūnŭm. *Lr.* (1, 663). Clȳpĕātăquĕ tōtīs Āgmĭnă dēnsēntŭr cāmpīs. *V.* Dēnsantŭr nŏctĕ tĕnēbræ. *Id.* Mīxtă sĕnum āc jŭvĕnŭm dēnsēntŭr fūnĕră. *H.* SYN. Stīpŏr, cōgŏr, cōncrēscŏr, spissŏr.

† Dēnsēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se condenser.* Vīcīnŭm dōlŭīt tĕnĕbrīs dēnsēscĕrĕ sōlĕm. *Paul. Petroc.* (*Vit. S. Mart.* 6, 254).

Dēnsētŭs. *Voy.* Densatus.

Dēnsŭs, ă, ŭm. *Dense, épais, condensé, serré, pressé.* Dēnsă măgīs Cĕrĕrī, rārissĭmă quæquĕ Lȳæō Tērrā făvēt. *V.* Dēnsæque ĭn mōntĭbŭs ūmbræ. Ēt dēnsōs fĕrtŭr mŏrĭturŭs ĭn hōstēs. Nōn dēnsĭŏr ārĕ grandō. Ēt dēnsissĭmŭs ĭmbĕr. *Id.* Dēnsum hūmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *H.* Lāmpădĭbŭs dēnsūm răpŭīt fūnālĕ cŏrŭscīs. *O.* Ēt quās tĕnĕt æquŏrĕ dēnsō Pīgră pălŭs. *L.* SYN. Cōndēnsŭs, dēnsātŭs, spissŭs, cōnfectŭs, cŏactŭs, *qqf.* cōncrētŭs, gĕlātŭs. PPH. Nōn rārŭs, nōn spārsŭs. ‖ *Fréquent, nombreux.* Dēnsōs dīvŭm nūmĕrābăt ămōrēs. *V.* Pĕr dēnsă pĕrīcŭlă. *O.* Dēnsŭs ūsŭs. *Id.* SYN. Frĕquēns, mūltŭs, nūmĕrōsŭs. ‖ *qqf. Au fig. Profond.* Dēnsă silēntĭă. *V. Fl.* SYN. Ăltŭs.

Dēntālĕ, ĭs. *n. Partie de la charrue où s'attache le soc.* Dūplĭcī āptāntŭr dēntālĭă dōrsō. *V.*

Sūlcōquĕ tĕrēns dēntāflā, Quīntī. *Pers.* (1, 73). *Voy.* Aratrum.

Dēntārpăgă, æ. *m. Qui arrache les dents.* Fŏrcĭpēs dēntārpăgæ. *Varr.* (apud *Non.* 2, 257).

Dēntātŭs, ă, ŭm. *Qui a des dents.* Sīc dēntātă sĭbī vīdētŭr Æglē. *M.* (I, 73, 3). || *Qui a de grandes dents.* Nōn ĕgŏ tĕ ăd illūm dūcō dēntātum vĭrūm. *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 3). || ? *Au fig.* Dēnīquĕ jām cālĭdōs ignēs gĕlĭdāmquĕ prūīnām, Dissīmĭlī dēntātă mŏdō, cōmpūngĕrĕ sēnsūs Cōrpŏrĭs. *Lr.* (II, 431. Sic *Lamb.* ex quinque libris ; item *Eichstadt.* Alii *tentata.* Sed non displicet *dentata* cum verbo *compungere.* Ita passim, *frigora mordent*). || *Subst. m. M. Curius Dentatus, consul, vainqueur de Pyrrhus.* Sīc tĕrtĭă Pyrrhī Quōndām pūgnă fŭīt, cæsīs quūm mīllĭbŭs illŭm Dēntātŭs prĕmĕrĕt. *Sid.* (*Pan.* 1028).

† Dēntĭfrāngĭbŭlŭm, ī. *n. Instrument qui brise les dents, c'est-à-dire poing.* Ită dēntĭfrāngĭbŭla hæc mĕis mānĭbŭs gēstīūnt. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 14). || — ŭs, ī. *m. Homme qui brise les dents.* Vălē, dēntĭfrāngĭbŭlē. *Id.* (*ib.* 23).

† Dēntŭlēgŭs, ă, ŭm. *Qui ramasse des dents ou ses dents.* Dēntŭlēgōs eōs făcĭam. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 18).

† Dēntĭō, īs, īrĕ. *n. Pousser, en parlant des dents ; au fig. devenir plus longues.* Pĕrhaŭrīendă sūnt, nē dēntēs dēntĭānt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 34).

Dēntĭscālpĭŭm, ĭī. *n. Instrument pour gratter les dents.* Ēt dēntĭscālpĭă sēptĕm. *M.* (II, 52, 3).

Dēntō, ōnīs. *m. Nom d'homme.* Ăd cēnām mĭhī, Dēntō, quōd vŏcāntī. *M.* (V, 45, 2).

? Dēntōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des dents.* Dēntōsă crīnēm dēpēctĕrĕ būxō. *O.* (*Fast.* VI, 229. Alii leg. *detonsos*, quod potius).

Dēnūbō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se marier.* Nēc Cænĭs ĭn ūllōs Dēnūpsīt thălāmōs. *O. Voy.* Nubo.

Dēnūdātŭs, ă, ŭm. *Dépouillé.* Rēlĭquĭæ sēmāssī rēgīs dēnudātīs ossĭbŭs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 44).

Dēnūdō, ās, ārĕ. *Dépouiller.* Dēnūdāt fŏlĭīs rāmōs, ēt cortĭcĕ trūncōs. *Cic.* (*Arat.* 121). Quūm văcŭās pōsĭtō vēlāmĭnĕ costās Dēnūdābĭt ŏvĭs. *Calp.* (5, 72). Dēnūdāt ārtūs dūrūs, ătquĕ ossa ămpūtāt. *Sen.* (*Thyest.* 763). *Voy.* Nudo.

Dēnūmĕrō, ās, ārĕ. *Compter.* Vērum īstŭc ārgēntūm tămĕn mĭhī sī vīs dēnūmĕrārĕ. *Pl.* (*As.* II, 4, 47). Dīēm... Ānnŭă fēsta ĭntĕr dēnūmĕrārĕ vēlīm. *Prud.* (*Peri.* 3566). *Voy.* Numero.

Dēnūntĭō *ou* Dēnūncĭō, ās, ārĕ. *Annoncer, indiquer ou dire d'avance.* Cærŭlĕus plŭvĭām dēnūntĭāt (sol). *V.* Trīstēs dēnūntĭāt īrās. *Id. Voy.* Indico, Nuntio.

Dēnŭō. *adv.* (de novo). *De nouveau.* Ĭn ēxpĕrĭūndo ŭt ēssēm ; rĕfĕrō dēnŭō. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 31). Rĕvōrsĭōnem ŭt ăd mē făcĕrēt dēnŭō. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 42). Rĕpōnit ārās ăd trĭbūnāl dēnuō. *Prud.* (*Peri.* 3108). *Voy.* Iterum.

Dēŏīs, ĭdĭs. *f.* (Δηοῖς). *Proserpine, fille de Cérès, que les Grecs appelaient* Δηώ. Virgĭnĕās ĭntĕr chŏrĕās Dēŏīdă răptam. *Aus.* (*Epist.* 4, 50. Adde *Ov. Met.* VIII, 758).

Dēŏlĭus, ă, ŭm (Δηόλιος). *De Cérès.* Dēŏlă quærĕns. *O. Voy. le précéd.*

Dēōrsŭm *et* Dēōrsum. *adv. En bas.* Quīn văcŭum pĕr ĭnānĕ dēōrsum cuncta fĕrāntur. *Lr.* (II, 202. *Id.* VI, 634). Cōrpŏrā quūm dēōrsum rĕctūm pĕr ĭnānĕ fĕrūntur. *Id.* (II, 217). Clīvūs dēōrsum vōrsŭ' st. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 36). PPH. Ĭn ĭmŭm, ăd ĭmŭm *ou* ĭmă. || Sūrsŭm dēōrsŭm. *De haut en bas.* Nĕ sūrsŭm dēōrsŭm cūrsĭtēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 47). Vīnctŭm rĕtōrtĭs brāchĭīs Sūrsum ăc dēōrsum ēxtēndĭtē. *Prud.* (*Peri.* 1348).

Dēōrsŭs. *adv. Comme le précéd.*

Dēōscŭlŏr *et* Deōscŭlŏr, ārĭs, ārī. *v. Baiser.* Hōs ămplēctĭtŭr, hōs dēōscŭlātŭr. *M.* (VIII, 81, 5. Alii leg. *perosculatur*). Sīnĕ tuōs ōcellōs deōscŭlēr, v'lūptās mĕă. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 48. *Ib.* II, 8, 17 et 31). *Voy.* Osculor.

Dēpăciscŏr *ou* Dēpĕciscŏr, ĕrĭs, ăctŭs *ou* ēctŭs sŭm, ăcīscī *ou* ĕcīscī. *d. Faire un accord.* Jām dēpĕcīscī mōrtĕ cŭpīō. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 14. Cf. *Prisc.* 10, 832 et 888. Sæpius scribitur *Depeciscor*, sed *Depaciscor* defendi potest et exemplo verbi *Depasco*, a *Pasco*). *Voy.* Paciscor.

Dēpāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Depango. *Fixé, déterminé.* Quandōquĭdēm vītæ dēpāctŭs tĕrmĭnŭs ăltē. *Lr.* (II, 1085. *Gloss. Placidi* : « *Depegisse*, defixisse, a pangendo dictum. ») || 2. *de* Depaciscor. *Voy. ce mot.*

Dēpāngŏ. *Voy. le précéd.*

Dēpāscŏ, ĭs, (āvī ?), āstŭm, āscĕrĕ. *Faire paître, faire brouter.* Lūxŭrĭēm sĕgĕtŭm tĕnĕrā dēpāscĕt ĭn hĕrbā. *V.* Vēnĕrāt ĭn mōrēm, plēbĭs dēpāscĕrĕ sāltŭs. *O. Voy.* Pasco.

Dēpāscŏr, ĕrĭs, āstŭs sŭm, āscī. *d. Se repaître, manger.* Nēc quădrŭpēs dēnsās dēpāscĭtŭr āspĕră sīlvās. *Tib.* (IV, 1, 129). *Voy.* Pascor. || *Au fig.* Ārtŭs dēpāscĭtŭr ārĭdă fēbrĭs. *V.* SYN. Ēdŏ, pĕrēdŏ, cōnsūmŏ. || *Voir ou écouter avidement.* Dēpāscĭmŭr aŭrĕă dictă. *Lr.* (III, 12).

Dēpāstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Depasco. *Dont on s'est nourri.* Dēpāsta ăltārĭă lĭquit. *V.* Hȳblæĭs ăpĭbŭs flōrēm dēpāstă sălĭctī (sepes). *Id.* Dēpāstīs sūbmĭttĕrĕ grāmĭnă cāmpīs. *L.* Īpsăquĕ dīrīs Frōns dēpāstă mŏdīs. *Sil.* || *qqf. de* Depascor. *Qui s'est nourri.* Sōlĭpĕs frōndēs dēpāstŭs ămārās. *Cl. Voy.* Pastus.

Dēpĕcĭscŏr. *Voy.* Depaciscor.

Dēpĕctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Peigner.* Vēllĕrăquĕ ŭt fŏlĭīs dēpĕctānt tĕnŭīă sērēs. *V.* Crīnēs dēpĕctĕrĕ būxō. *O. Voy.* Pecto.

† Dēpĕcŭlŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Depeculor. *Voler de l'argent, dépouiller.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 218.) Me ĭmpūne īrrīsŭm, dēpĕcŭlātŭmquĕ ēis. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 81. Vulgo *irrisum esse habitum, depeculatum eis.* Sic passive *Cælius* apud *Prisc.* 8, 793).

Dēpĕllŏ, ĭs, ŭlī, ŭlsŭm, ĕllĕrĕ. *Pousser hors, chasser, éloigner de.* Dēpŭlĕrāt stēllās aūrōră mĭcāntēs. *O.* Quām mōrtĕm frātrī dēpŭlĭt, ĭpsă tŭlīt. *Id.* Quēm nĕquīvĕrĕ prŏcī rēctō dēpĕllĕrĕ cūrsū. *H.* Quō sæpĕ sōlēmŭs... ŏvĭŭm dēpĕllĕrĕ fētūs. *V.* SYN. Pĕllŏ, ēxpĕllŏ, rĕpĕllŏ, ăbĭgŏ, ăgŏ, etc. *Voy.* Arceo. || Dīī dēpĕllēntēs. *Dieux qui détournent les malheurs.* Dīs dēpĕllēntĭbŭs ægnām Cædĭtĕ. *Pers.* (5, 167). SYN. Āvĕrrūncī. || *Sevrer. Voy.* Depulsus.

Dēpendēns, tis. *Qui pend.* Ērāt dēstrictă, cīrrīs dēpendēntĭbŭs. *Ph.*

Dēpendĕō, ēs, dī, dērĕ. *n. Être suspendu à.* Dēpendēnt lȳchnī lăquĕārĭbŭs aūrĕīs. *V. Voy.* Pendeo. || *Au fig. Dépendre, descendre.* Hŭjŭs ĕt aūgŭrĭŭm dēpendĕt ŏrīgĭnĕ vērbī. *O.* Ex cŭjŭs ōrtū nōstră dēpendĕt dŏmŭs. *Sen.* (*Hip.* 890).

Dēpendŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Payer.* Ĭmō quās dēpendī, inquĭtŏ. *Pl.* (*Trinum.* II, 4, 25, scil.

drachmas). *Voy.* Pendo. ‖ *Donner en paiement.* Mallēm fēlicĭbŭs ārmīs Dēpĕndīssĕ căpŭt. *L.* ‖ *Employer.* Nĭlĭācō dēpĕndĭt āmōrī Tēmpŏrā. *L.* Vēnātū prīmōs dēpĕndĕrăt ānnōs. *Sil.* (II, 69. Alii *defenderat*, minus recte). *Voy.* Impendo. ‖ *qqf. Peser, examiner.* Prætĕrĭtæ vītæ sortēm dēpĕndĭt ūtĕrquĕ. *Alcim.* (III, 300). *Voy.* Expendo.

Dēpensŭs, ă, ŭm. *Payé.* Dēpensum ĕst Vĕnĕrī, rĕddāmŭs cētĕrā Mārtī (*Anthol.* I, p. 77).

Dēpĕrdĭtŭs, ă, ŭm. *Perdu; accablé de douleur, de misère; éperdu d'amour.* Nōndŭm sēnsŭs dēpĕrdĭtŭs ōmnēs. *Pp.* (I, 3, 11). Mălŭs quŭm sŭtŏr, ĭnŏpĭā dēpĕrdĭtŭs. *Ph.* Mātĕr gnātæ dēpĕrdĭtă flĕtū. *Cat.* (64, 118). Ŭt Sēmĕla ĕst cōmbūstŭs, ŭt ĕst dēpĕrdĭtŭs Īō. *Pp.* (II, 23, 19, de Jove). *Voy.* Perditus, Amans.

Dēpĕrdō, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. *Perdre.* Ĕt mēmbrātīm vītālĕm dēpĕrdĕrĕ sēnsŭm. *Lr.* (III, 526). Bŏnăm dēpĕrdĕrĕ fāmăm. *H.* Lĭnguæ dēpĕrdĕrĕt ūsŭm. *O.* SYN. Pĕrdŏ, āmīttŏ.

Dēpĕrĕō, īs, īvī *et* ĭī, īrĕ. *n. Périr, dépérir, se perdre.* Gēns hŏmĭnŭm vītĭō dēpĕrītūrā fŭīt. *O.* Dēpĕrĕūnt āvŏ (silices). *Id.* Dēpĕrĕūnt tĕnĕbræ. *Fort.* (II, 205). SYN. Pĕrĕō, ĭntĕrĕō, occĭdō. ‖ *act. Aimer éperdument.* Mĭnĭmēquĕ mirŏr, Clīnĭa hānc sī dēpĕrĭt. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 14). Hīc tĕ ēffĭctĭm dēpĕrĭt. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 20). SYN. Ardĕō, *qqf.* dēmōrĭŏr. *Voy.* Amo.

† Dēpĕtīgō, gĭnĭs. *f. Lèpre.* Īllūvĭēs, scăbĭēs, ŏcŭlōs hŭīc, dēquĕ pĕtīgō Cōnscēndĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 437 et 700).

Dēpĕxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Depecto. *Peigné.* Dēpĕxæquĕ jŭbæ. *O.* Vīpĕrĕumquĕ flŭīt dēpĕxō crīnĕ vĕnēnŭm. *L. Voy.* Pexus. ‖ *Au fig. Battu, maltraité; famil. peigné.* Ădĕo ēxōrnātŭm dăbŏ, Ădĕō dēpĕxŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 77. Cf. *Non.* 1, 23). *Voy.* Pecto.

Dēpictŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Depingo. *Peint; brodé.* Dēpictās mĭnĭo æssŭlās, ĕt īllōs. *F. Bibac.* (in *Anthol.* I, p. 420). Aūrō dēpictă chlămўs. *V. Fl. Voy.* Pictus. ‖ *Dépeint.*

1. Dēpīlātŭs, ă, ŭm. *Sans poil.* (*Mart.* IX, 28, 1.) *Voy.* Glaber. ‖ 2. Dēpīlātŭs. *Voy. le suiv.*

Dēpīlō, ās, ārĕ. *Voler, dépouiller.* Nārrā, quĭd ăctum ĕst? Dēpīlātī ōmnēs sŭmŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 47. Initium versus varie legitur). *Voy.* Compilo.

Dēpingō, ĭs, ĭnxī, ĭctŭm, ĭngĕrĕ. *Peindre.* Quæ mānŭs obscēnās dēpĭnxit prīmā tăbēllās. *Pp.* (II, 5, 19). Grāmĭnĕ cōllĕm Cōnsĕrĕt, ĕt vārĭīs dēpĭngĕt prātă flŏrĭbŭs. *Manil.* (V, 260). *Voy.* Pingo. ‖ *Dépeindre.* Fōrmām quĭdem hērclĕ vērbis dēpĭnxtī prŏbē. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 154. Ita citat *Gell.* 13, 28. Vulgo *depinxti mihi*).

Dēplangō, ĭs, ĕrĕ. *act. Déplorer.* Īpsă sŭīs dēplāngĭtŭr ārdĕă pēnnīs. *O.* Cādmēldă pālmīs Dēplānxērĕ dŏmŭm. *Id.* Bīsquĕ sēptēnōs grĕgēs Dēplānxīt ūnă. *Sen.* (*H. OEt.* 1850). *Voy.* Defleo.

Dēplĕō, ēs, ērĕ. *Vider, et au fig.* Sī vĕtĕrēs dīgnō dēplēvīmŭs haustū (fontes). *St.* Tōtquĕ sŭpĕrvăcŭīs vītăm dēplētă quĕrēlīs. *Manil.* (IV, 113).

† Dēplĕxŭs, ă, ŭm. *part. de l'inus.* Deplector. *Qui embrasse fortement.* Dēplĕxæquĕ dăbănt in tērrăm vūlnĕrĕ victōs. *Lr.* (V, 1321).

† Dēplōrābŭndŭs, ă, ŭm. *Qui se lamente.* Hŏmo ăd prætōrem dēplōrābŭndŭs vĕnīt. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 38).

Dēplōrātŭs, ă, ŭm. *Qu'on déplore.* Ĕt dēplōrātă cōllōnī Vōtă jăcēnt. *O.* Dēplōrātūmquĕ Tĭmāvō Vūlnŭs. *Cl.*

Dēplōrō, ās, ārĕ. *act. Déplorer.* Dēplōrāvīt Ătŷn. *O.* Sīmĭlī quĕrēlā fātă dēplōrās tŭă. *Ph.* SYN. Dēflĕō, dēplāngō, etc. *Voy.* Defleo.

Dēplŭō, ĭs, ī, ĕrĕ. *n. Pleuvoir.* Mūltŭs ŭt ĭn tērrās dēplŭĕrētquĕ lăpĭs. *Tib.* (II, 5, 72). *Voy.* Pluo. ‖ *act. Faire pleuvoir, répandre.* Sōllĭcĭtō lăcrĭmās dēplŭīt ă Sĭpўlō. *Pp.* (II, 16, 8, scil. Niobe). Ĕt gĕlĭdŭs nĭmĭās dēplŭīt ĭmbĕr āquās. *Avian.* (*Fab.* 4, 8). SYN. Ēffŭndō, fundō.

† Dēpōcŭlō, *sync.* Dēpōclō, ās, ārĕ. *Voler des coupes* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 218).

Dēpōlīō, īs, īrĕ. *Dépolir, rendre raboteux.* Sībī dăta ĕssĕ vērbă, virgis dōrsŭm dēpōlīrĕt mĕŭm. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 85).

† Dēpōnderō, ās, ārĕ. *n. Peser, être pesant.* Sīc, rătĕ dēmērsă, fŭlvŭm dēpōndĕrăt aūrŭm. *Petr.* (*fragm. Burman.* p. 875, scil. naufragis oneri est).

Dēpōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Déposer, mettre en bas.* Hīc, Mœrī, cănămŭs, hīc hœdŏs dēpōnĕ. *V.* Hūmĕrĭs dēpōnĕrĕ vēstēs. *O.* Dēpŏsŭī sōlēas. *M.* (III, 50). *Voy.* Pono. ‖ *Étendre, coucher.* Cōrpŏrā sŭb rāmĭs dēpōnunt ārbŏrĭs ăltæ. *V.* Fēssŭm mīlĭtĭă lătŭs Dēpōnĕ sŭb laūrū mĕă. *H. Voy.* Sterno. ‖ *Planter.* Dēpŏsŭīt sŭlcĭs plāntās. *V.* (Adde *Moret.* 69; *Ov. Rem. Am.* 193). SYN. Dēfŏdĭō, ōbrŭō. *Voy.* Planto. ‖ *Déposer, mettre en jeu.* Dē grĕgĕ nōn aūsĭm quĭdquām dēpōnĕrĕ tĕcŭm. *V.* ‖ *Au fig. Confier, mettre en dépôt.* Quĭdquĭd hăbēs, ăgĕ, Dēpōnĕ tūtĭs aūrĭbŭs. *H.* SYN. Crēdŏ, committŏ. ‖ *Quitter, se défaire.* Fālsă lĭcĕt cŭpĭdŭs dēpōnāt gaūdĭă lĭvŏr. *Pp.* (I, 8, 29). Ănĭmō dēpōnĕrĕ cūrās. *V.* Dēpŏsŭĕrĕ fĕræ răbĭĕm. *Cl.* Dēpŏsĭtūrā sĭtĭm. *O.* Aūt spĕm dēpōnās. *H.* SYN. Pōnŏ, ăbjĭcĭŏ, ĕxŭō, rĕlĭnquŏ, mīttŏ. ‖ *qqf. Engendrer, mettre bas.* Ŭt fĕtum ĭn ējŭs tūgŭrĭō dēpōnĕrĕt. *Ph.* (Adde *Cat.* 34, 8). *Voy.* Gigno. ‖ — ănĭmŭm *ou* ănĭmōs. *N'être plus fier, désespérer.* Nēc tămēn mŏrĭēns ădhūc Dēpōnīs ănĭmōs. *Sen.* (*Troad.* 1160. Cf. *Non.* 4, 119). *Voy.* Despero.

Dēpŏpŭlō, ās, ārĕ, *et mieux* Dēpŏpŭlŏr, ārīs, ārī. *d. Ravager.* Fūrtĭs æssŭētŭs ĭnŭltĭs Dēpŏpŭlārĕ grĕgēs. *V. Fl.* (VI, 531). Ægrōs aūdācēs dēpŏpŭlānt. *Enn.* (apud *Non.* 7, 26. *Cæcil. ibid.*) Ægmĭnĕ læsūrō dēpŏpŭlēntŭr ăvēs. *O.* Vīcĭnām lătē dēpŏpŭlātŭr hŭmŭm (hostis). *Id. Voy.* Populo.

Dēpŏpōscī. *parf. de* Deposco.

Dēportō, ās, ārĕ. *Transporter.* Cūr-vĕ tĕ ĭn Hērcŭlĕŭm dēportānt ēssĕdă Tĭbŭr? *Pp.* (II, 22, 5). Quĭd dēportārī jŭssīt ăd nōs? *Pl.* (*As.* III, 1, 21). *Voy.* Fero, Veho. ‖ *Déporter.* Nōnne hŏc pŭblĭcĭtŭs scĕlŭs hĭnc dēportārĭĕr ĭn sōlās tērrās? *Ter.* (*Ph.* V, 8, 85).

Dēpōscō, ĭs, pŏpōscī, pōscĕrĕ. *Demander, au fig. réclamer.* Aūt prĭŭs ĭnfēctō dēpōscīt prælĭă cūrsŭ. *Pp.* (II, 19, 65). Vōtĭs dēpōscĕrĕ pūgnām. *L.* Hŏc ŏpŭs nōstræ sălūtĭs ōrdŏ dēpōpōscĕrăt. *Fort.* (II, 71. De perfecto, cf. *Diom.* 1, 365; *Prisc.* 9, 871). SYN. Rĕquīrŏ, rĕpōscŏ, vŏlŏ. *Voy.* Posco.

† Dēpōsĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui renverse ou veut renverser.* Dēpōsĭtōrquĕ Pātrĭs, Nātīque, ĭnsānĕ, nĕgātŏr. *Prud.* (*Apoth.* 248).

Dēpōsĭtŭm, ī. *n. Dépôt.* Rēddĭtĕ dēpōsĭtŭm; plĕtās sŭă fœdĕră sērvĕt. *O.* Grāndĕ tŭō rārŭmquĕ dămŭs, Nēptūnĕ, prōfŭndō Dēpōsĭtŭm. *St.* Sī dēpōsĭtŭm nōn ĭnfĭtĭētŭr ămīcŭs. *J.* (13, 60). SYN. Crēdĭtŭm.

Dēpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Depono. *Déposé, quitté.* Sūmĕrĕ dēpōsĭtŭm clāvŭm. *H.* ‖ *qqf. Exposé mort, mort, ou seulement dont on désespère.*

Dēpŏsĭtus mŏdŏ sum ănĭmā. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 119). Jām prŏpĕ dēpŏsĭtus, cērtē jām frīgĭdus. *O.* Ille ŭt dēpŏsĭtī prōfĕrrēt fātă pārentĭs. *V.* (XII, 395. Ubi *Serv.*) SYN. Dēspērātŭs, dēplōrātŭs, pŏsĭtŭs. *Voy.* Depostus, Positus.

† Dēpŏsīvī. *ancien parf. de* Depono. Quās ĕgo ăpŭd tē dēpŏsīvī. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 4. *Id. Bac.* II, 3, 73; *Catul.* 34, 8. Cf. *Apposivi*).

Dēpŏstŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Depositus. Sȳmmăchŭ' prætĕrĕă, jām tŭm dēpŏstŭ' bŭbŭlcŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 119 : scil. moribundus).

Dēprælĭŏr. *Voy.* Deprœlior.

† Dēprāndĭs, ĕ, *ou* Dēprāndŭs, *et plutôt* Dēprānsŭs, ă, ŭm. *A jeun.* Dēprānsi aūtēm lĕōnĭs ŏbdās ōrĕās. *Næv.* (apud *Fest.* in *Oreæ*. Libri dant *deprandi*. Vulgo leg. *Deprandi... leoni subdas*. Sed *Pransus, Depransus*. Hac vŏce passive utitur *Apul. Met.* 9 : « *Depransæ* pro prandĭo lacrymæ. »)

Dēprāvŏ, ās, ārĕ. *Gâter.* Nĕ grāvĭs ārtĭcŭlūs dēprāvĕt pŏndĕrĕ mŏlēs. *Nemes.* (*Cyn.* 168). Quīn mălè nārrandō pŏssĭt dēprāvārĭer. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 17).

Dēprĕcans, tis. *Qui prie.* Ēt nūllă tēllŭs, nūllă mē vīdit fĕrā Tē dēprĕcantĕm. *Sen.* (*H. OEt.* 1322). *Voy.* Precans.

Dēprĕcātĭŏ, ōnis. *f. Prière, action de détourner par des prières.* Nĕquĕ dēprĕcātĭō pĕrfĭdĭīs mĕīs nĕc mălĕfactīs fŭga ēst. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 7).

† Dēprĕcĭātŭs. *Voy.* Depretiatus.

Dēprĕcŏr, ārĭs, ārī. *d. Prier instamment.* Hŏc sŭpĕrōs, hŏc tĕ quŏquĕ dēprĕcŏr, hŏspĕs. *V. Fl.* (VIII, 53). Dēprĕcŏr, hæc vātŭm cōntrā sŭă cārmĭnă nĕ quīs Dĭctă pŭtĕt. *O.* Sĕd sāltem hŏc dēprĕcŏr ūnŭm, Lāzărŭs ŭt dĭgĭtum gĕlĭdās ĭntĭngăt ĭn ūndās. *Alcim.* (III, 285. Cf. *Gell.* 6, 16; *Charis.* 5, 266). *Voy.* Precor. || *Éloigner par ses prières, en gén. éloigner, refuser.* Quĕīs sērvĭtūtēm meā mĭsĕrlă dēprĕcŏr. *Enn.* (apud *Gell.* l. cit. *Id.* et *Catul. ibid.*). Sæpĕ prĕcŏr mōrtēm, mōrtēm quŏquĕ dēprĕcŏr ĭdēm. *O.* Ūltĭmă fātă Dēprĕcŏr. *L.* Æquĭdēm mĕrŭī, nĕc dēprĕcŏr, ĭnquīt. *V.* SYN. Ābnŭŏ, rĕcūsŏ, āvērtŏ. || *Détourner.* Nōn dēprĕcŏr, nōn hōrtŏr. *Sen.* (*Phæn.* 74). SYN. Dētĕrrĕŏ. || *Avec l'infin., ou le subj. avec* quin. *Refuser de.* Nōn dēprĕcŏr ūmbrăm Āccĭpĕrĕ. *St.* Nĕc dēprĕcŏr jām, sī nĕfārlă scriptă, Sēxtī, rĕcēpsŏ, quīn grāvĭdĭnem ēt tūssĭm, etc. *Cat.* (44, 18).

Dēprĕhĕndŏ, *et ordint.* Dēprĕndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Surprendre, prendre par surprise.* Ĭmprōvīsŭs ădĕs; dēprĕndĕs tūtŭs ĭnērmĕm. *O.* Tĭbī, Tāntălĕ, nullæ Dēprĕndūntŭr æquæ. *Id.* Vŏlŭcrēsquĕ vāgās dēprĕndĕrĕ nūbĕ Āssuētŭs jăcŭlīs. *Sil.* SYN. Ŏpprĭmŏ, occŭpŏ, căplŏ, ĕxcĭplŏ, āssĕquŏr. || *Souvent en parlant de la tempête.* Dēprĕndĭt ĭn æquŏrĕ nāvĭm Āustĕr. *O. Voy.* Deprensus. || *Surprendre en faute.* Dŏlīs ĕgŏ dēprēnsŭs sŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 26. Alii leg. *doli*). *Voy.* Deprensus. || *Au fig.* Blāndĭtĭīs ănĭmŭm fūrtĭm dēprĕndĕrĕ. *O.* || *Découvrir, reconnaître.* Māgnās lātrāntĭă pĕctŏră cūrās Ādmŏnĭt dēprĕndŏ mānŭ. *St.* Vērŭmquĕ pŏtēst dēprĕndĕrĕ Mīnōs. *Id.* Dēprĕndās ănĭmī tormēntă lātēntĭs ĭn ægrō. *J.* (9, 18). Ārcānōs nīsī dēprĕndĭtĕ fōntēs. *Cl.* Stŭllĭŏr ĭpsō... dēprĕndĕrīs. *H.* SYN. Ægnōscŏ, dĕtĕgŏ, ĭnvĕnĭŏ. *Voy. ces mots.*

Dēprĕhēnsŭs, *et ordint.* Dēprēnsŭs, ă, ŭm. *Surpris, arrêté.* Ēt cāntŭ fŭgāx stĕtĭ dēprĕhēnsŭm fulmĕn. *Sen.* (*Here. OEt.* 469). Quālĭs sæpĕ vĭs dēprensŭs ĭn æggĕrĕ sērpens. *V.* || *Surpris par la tempête.* Dēprēnsīs ōlim stătlō tūtīssĭmă naūtīs. *V.* Ăc vĕlŭt Ægæō dēprēnsŭs nāvĭtă pōntō. *St.* (Adde *Virg. Æ.* V, 52; *Catul.* 25, 13; *Lucret.* VI, 428). SYN. Prēnsŭs. || *Surpris en faute.* Nihĭl ēst aūdācĭūs illīs Dēprēnsīs. *J.* (6, 284). Dēprēnsi nōn bĕlla ēst fāmă Trēbōnī. *H.* (*Id. Sat.* I, 2, 131; *Stat. Th.* I, 370). || *Au fig.* Nĕ dēprĕhēnsæ quātŭtŭōr sīmŭl lōngæ Pārŭm sōnōrō fīnĕ dēstrŭānt vērsŭm. *T. Maur.* (*Met.* 841). || *Découvert.* Ēt quī prīmă bĭbit dēprēnsī flūmĭnă Nīlī. *M.* (*Spect.* 3, 5).

Dēprēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deprimo. *Abaissé, enfoncé.* Dēprēsso ĭncīpĭāt jām tŭm mĭhī taūrŭs ārātrō Ingĕmĕrĕ. *V.* Dēprēssæ pŏpŭlŭs sŭbĭt ĭncŏlă Pīsæ. *St.* Lĭbra ălтĕrnō dēprēssĭŏr ōrbĕ. *Tib.* (IV, 1, 44). SYN. Dēmissŭs, hŭmĭlĭs.

† Dēprĕtĭātŭs *ou* Dēprĕcĭātŭs, ă, ŭm. *de* Depretio. *Qui a perdu sa valeur.* Nĕc tĕmpŏrĕ lōngō Dēprĕtĭātă sŭās tūrpānt pĭgmēntă fĭgūrās. *Sid.* (*Pan.* 3031). Vīlēscĭt prĕtĭō dēprĕtĭātŭs hŏmō. *Paul. Nol.* (22, 56).

Dēprĭmŏ, ĭs, essī, essŭm, ĭmĕrĕ. *Abaisser, enfoncer.* Ēt nĕ dēprĭmĕrĕt flŭctŭsvĕ lăpsīvĕ cārīnăm. *O.* SYN. Prēmŏ, dēmittŏ, dējĭcĭŏ, āffligŏ, dĕmĕrgŏ, grāvŏ.

Dēprœlĭŏr, ārĭs, ārī. *d. Combattre.* Strāvĕrĕ vēntōs æquŏrĕ fĕrvĭdō Dēprœlāntēs. *H. Voy.* Pugno.

Dēprōmŏ, ĭs, psī, ptŭm, ĕrĕ. *Tirer, mettre dehors.* Ūltrīcĕm phărĕtrā dēprōmĕ sāgittām. *V.* Grāmĭnă cōntĭnŭō lŏcŭlīs dēprōmīt ēbŭrnīs. *O* SYN. Prōmŏ, ĕxprōmŏ, ĕxtrāhŏ, ĕxsĕrŏ, prōfĕrŏ. || *Mettre au jour, publier.* Cōndo ēt cōmpōnō quæ mōx dēprōmĕrĕ pŏssīm. *H.* SYN. Ēdŏ, prōdūcŏ, prŏfĕrŏ, ēmittŏ, vŭlgŏ.

Dēprŏpĕrŏ, ās, ārĕ. *act. Préparer à la hâte.* Quīs ūdō Dēprŏpĕrārĕ ăpŭd cōrōnās Cūrātvĕ mȳrtō ? *H.* Hŭmāndi Dēprŏpĕrāt mūnŭs. *Sil.* SYN. Prŏpĕrŏ, fēstīnŏ. || *n. Se hâter.* Cīto ĭntrōītĕ, ēt cītŏ dēprŏpĕrātĕ, *Pl.* (*Cas.* III, 6, 17. *Id. Pœn.* I, 2, 108). Sī mŏdŏ dēprŏpĕrēs. *Aus.* (*Epist.* 5, 32). *Voy.* Festino.

† Dēpsŏ, ĭs, ĕrĕ (δέψω). *Corroyer, amolir.* (*Varr.* apud *Non.* 2, 234.)

Dēpŭdĕt, ŭīt, ĕrĕ. *unip. N'avoir plus de honte.* Dēpŭdŭīt, prŏfŭgūsquĕ pŭdŏr sŭă signă rĕlīquīt. *O.* (*Id. Am.* III, 11, 14).

† Dēpŭdĭcŏ, ās, ārĕ. *Déshonorer.* (*Laber.* auctore *Gellio*, 16, 7.)

Dēpŭgnātŭs, ă, ŭm. *Combattre.* Nĕ sērō vĕnīām dēpŭgnātō prælĭō. *Pl.* (*Men.* V, 6, 31).

Dēpŭgnŏ, ās, ārĕ. *n. Combattre.* Nōn mĕă māgnănĭmō dēpŭgnāt tēssĕrā tālō. *M* (XIII, 1, 5). Nūnc nōs cōllātĭs sīgnīs dēpŭgnābĭmŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 44). Dēpŭgnāt mōrtī jŭvĕnĭs. *Sil. Voy.* Pugno.

† Dēpŭlsŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Depello. *Écarter.* Cūbĭtīs dēpŭlsā dē vīā. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 13).

Dēpŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Depello. *Éloigné.* Ā sē dēpŭlsŭm mārtĕm cōnvĕrtĭt ĭn ĭpsōs. *O.* || — ā lāctĕ, ā mātrĕ, ăb ūbĕrĕ, *ou absolt. Sevré.* Dūlcĕ sātĭs hŭmōr, dēpŭlsīs ārbūtŭs hœdīs. *V.* Dēpŭlsōs ā lactĕ dŏmī quæ clauderĕt ægnōs. *V.* Pārvŭm, nĕc ōlim lāctĕ dēpŭlsum, capi. *Prud.* (*Peri.* 2855). Dēpŭlsŭs ăb ūbĕrĕ mātrīs. *V.* Dulcĕ sātĭs tēllŭs, dēpŭlsīs ārbŭtŭs hœdīs. *Id.* PPH. Fraŭdātŭs lāctĕ. *St.* Mātrĕ rĕlictă. *Calp.* Ăb ūbĕrĕ trāctŭs. *Sid.* Lāctĕ rĕlictō. *Id.* Ā mămmā dēpŭlsŭs. *Varr.* Lāctĕ pŭĕrōs ēvēllĕrĕ. *Id.* VERS. Fŭlvæ mātrīs ăb ūbĕrĕ Jām lāctĕ dēpŭlsum lĕōnĕm. *H.* Ōblītă lāctĭs, ēt păpillārum ĭmmĕmŏr Ætās. *Prud.* Nĕ dēpŭlsă vŏ

pŏs quærāt fēlūră părēntēs. *Calp.* Præcĭpĭtēs ērŭdĭ-sĭt ăb ūbĕrĕ nātōs. *V. Fl.* Quēm jām pŭdēt ūbĕrā mātrĭs Dūcĕrĕ. *J.*

† Dēpŭlvĕrō, ās, ārĕ. *Oter la poussière.* Lūctūm dēpŭlvĕrāns mĕūm (*Suppos.* ad *Pl. Aul.* 2, 25).

Dēpŭngō, ĭs, ĕrē. *Marquer avec un point.* Dēpŭnge ūbī sīstām. *Pers.* (6, 79).

Dēpŭrgō, ās, ārē. *Nettoyer.* Ălĭī pīscēs dēpŭrgātē, quōs pīscātŏr ăttŭlĭt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 35). *Voy.* Purgo.

† Dēpŭtō, ās, ārĕ. *Couper, émonder.* Nōn mĭhĭ fălx nīmĭās Sătūrnĭă dēpŭtăt ŭmbrās. *O.* (*Nuc.* 65). *Voy.* Puto. ‖ *Compter, estimer, penser.* Omne id dēpŭtāre esse īn lūcrō. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 16). Mē ōmnēs essĕ dīgnūm dēpŭtānt. *Pl.* (*Amp.* 1, 1, 6). Mălō quĭdēm mē dignūm quōvīs dēpŭtēm. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 83). Quēm tu ēsse hĕbētēm dēpŭtās æque ăc pĕcŭs. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22). SYN. Æstĭmō, pŭtō, jūdĭcō, etc.

? Dēpŭvō, ĭs, ĕrē. *Frapper.* (*Lucil.* apud *Fest.*)

Dēpygĭs, ĕ (*ἄπυγος*). *Qui n'a point de hanches.* Dēpygĭs, năsūtă, brĕvī lătĕre, ăc pĕdĕ lōngō. *Hor.*

Dēquēstŭs, ă, ŭm. *part. de* Dequeror. *Qui s'est plaint.* Nōtōs dēquēstŭs ēt ĭmbrēs. *St.* Sēcum dēquēstă lăbōrēs. *V. Fl. Voy.* Queror.

Dērādō, ĭs, ĕrē. *Râcler, ôter en raclant.* Ăn măgĭs ăstūtī dērāsa ēst ŭnguĕ mĭnistrī Brăctĕă? *M.* (VIII, 3, 5). Sērĭŏlæ vĕtĕrĭs mĕtŭēns dērādĕrĕ lĭmŭm. *Pers.* (4, 29). *Voy.* Rado.

Dērbĕcēs, Dērbĭcēs, ŭm, *et* Dērbĭcĭī, ōrŭm. *m. pl. Peuple d'Asie, sur les bords de l'Oxus.* Ăccēdĭt Băctrōs; ăttĭngēns dēnīque ātrōcēs Ăgmĭnĕ Dērbĭcĭōs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 910. Adde *Prisc. Peri.* 713; sed utrobique libb. *Dercebii.* Et apud *Dionys.* 738, leg. *Δερκεῖοι, Δερκίδιοι, Δερβέκιοι, Δερβίκιοι.* Apud *Strab. Δέρβηκες.* Cetĕrum *Derbices* memorantur a *Plin.* 6, 16; *Mel.* 3, 5).

Dērcĕtĭs, ĭs, *et* Dērcĕtō, ūs. *f.* (*Δερκετίς et Δερκετώ*). *Babylonienne changée en poisson pour avoir insulté Pallas; divinité des Syriens.* Ēt dŭbĭa ēst dē tē Bābўlōnĭă nārrēt Dērcĕtī. *O.* (*Met.* IV, 44. Cf. *Plin.* 5, 13 et 23; *Hygin. Astron.* 2, 30).

? Dērcĭŭs, ă, ŭm. *De Dercétis.* Prōlēs tĭbī Dērcĭă, Pīscēs Sūrgēnt Bămbўcĭī. *Avien.* (*Arat.* 541).

Dērcўlĭus, ī. *m. Jeune homme à qui Diane apprit l'art de la chasse.* Pĕr nōn āssuētās mētāntēm rētĭă vāllēs Dērcўlĭon. *Grat.* (*Cyn.* 103).

Dērēlictŭs, ă, ŭm. *Abandonné.* Ŭt mē quāsī pro dērēlictă sīs hăbĭtūrŭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 14).

Dērēlinquō, ĭs, ĕrē. *Abandonner.* Ēt sŭpīnum ănĭmum īn grăvī dērēlinquĕrĕ cœnō. *Cat.* (17, 25). Quŭm mē sērvum īn sērvĭtūtĕ prō tē hīc dērēlīquĕrīs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 75). *Voy.* Relinquo.

Dērēpēntĕ *ou* Dĕ rēpēntĕ. *adv. Tout à coup.* Ăt-que ille exclāmāt dērēpēntĕ māxŭmŭm. *Pl.* (*Most.* II, 2, 57. Adde *Ter. Hec.* IV, 1, 3). Dērēpēntĕ cōntŭlit sēse īn pĕdēs. *Enn.* (apud *Non.* 12, 2, ubi multa alia. Melius uno verbo scribitur; nam inter adverbia, præter *Non.*, recenset *Diom.* 1, 421. *Gloss. Placidi :* « *Derepente*, subito. ») *Voy.* Repente.

Dērēpō, ĭs, ĕrē. *n. Descendre en rampant.* Dērēpĭt ād cūbĭlĕ sētōsæ sŭīs. *Ph.*

Dērēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Derĭpĭo. *Enlevé de.* Ārdŭă dērēptō cōrtĭcĕ cēdrŭs hăbĕt. *O.* Spōlĭa occīsīs dērēptă Lătīnīs. *V.*

Dērīdendŭs, ă, ŭm. *Dont on doit se moquer.* Dērīsŏr pŏtĭŭs quăm dērīdendŭs sĕnex. *Ph.* SYN. Rīdĭcŭlŭs.

Dērīdĕō, ēs, sī, sŭm, dērĕ. *Rire de, se moquer.* Nūnc dērīdĕbo hērcle hŏmĭnēm, sī cōnvēnĕrŏ. *Pl.* (*Ps.* IV, 5, 8). Dērīdent stŏlĭdī vērbă lătīnă Gĕtæ. *O.* Quōd quīs dērīdĕt, quăm quōd prŏbăt ēt vĕnĕrātŭr. *H.* SYN. Rīdĕō, īrrīdĕō, lūdō, dēlūdō, īllūdō. PHR. Æsĭnæquĕ pătĕrnŭm Cōgnōmēn vērtās īn rīsŭm. *H.*

Au pass. Dērīdĕŏr. *Être un objet de risée.* Sēd dērīdētŭr. *Ph.* SYN. Rīdĕŏr, īrrīdĕŏr, īllūdŏr. PPH. Sŭm rīsŭs, jŏcŭs. Sŭm dērīsuī. Jŏcŭs fĭō.

† Dērīdĭcŭlŭm, ī. *n. Moquerie, ridicule, objet de moquerie.* Quăm mī īllūm vērbă pĕr dērīdĭ-cŭlūm dărĕ. *Pl.* (*Ps.* IV, 5, 7. *Id. Amp.* II, 2, 50 ; *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 79). SYN. Rīdĭcŭlŭm.

Dērīdĭcŭlŭs, ă, ŭm. *Ridicule.* Ĭs dērīdĭcŭlŭ'st, quāque īncēdĭt, ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 14). Ēsse ănĭmās prætstŏ, dērīdĭcŭlum essĕ vīdētur. *Lr.* (III, 780). SYN. Rīdĭcŭlŭs.

Dērĭgŭī. *parf. de l'inus.* Dērĭgĕō, ēs, ērē. *n. Devenir raide, immobile.* Cōnānti sŭă flĕctĕrĕ lū-mĭnă cērvīx Dērĭgŭīt. *O.* Hīrsūtæ dērĭgŭērĕ cōmæ. *Id.* Dērĭgŭĕre ŏcŭlī. *V. Voy.* Rigeo. ‖ *Au fig.* Ăt sŏclīs sŭbĭtă gĕlĭdus fōrmĭdĭnĕ sănguĭs Dērĭgŭit. *V.* (Non ita bene scribitur *Dirigui*).

Dērĭpĭō, ĭs, ŭī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *Oter d'en haut, faire descendre, descendre.* Cōlăquĕ prælōrŭm fūmōsīs dērĭpĕ tēctīs. *V.* Vēlămĭnă Prōcnē Dērĭpŭit ēx hŭmĕrīs. *O.* Pĕctŏrĕ vēstēm Dērĭpŭit. *Id.* Lūnămquĕ cœlō dērĭpĭt. *H.* Ē cœlō dērĭpĭt illĕ dĕōs. *Tib.* (I, 10, 60. Male confunduntur *Deripio* et *Diripio*). SYN. Dētrăhō, dēdūcō, dēmittō, ērĭpĭō, dēpōnō.

Dērīsŏr, ōrĭs. *m. Railleur, moqueur, bouffon; qqf. mime.* Plāngēntĭs pŏpŭlī currĭt dērīsŏr Ănŭbis. *J.* (6, 534). Dērīsŏr pŏtĭŭs quăm dērīdendŭs sĕ-nex. *Ph.* (Adde *Hor. Epist.* I, 18, 10; *Pl. Capt.* I, 1, 3). Quă Thўmĕlēn spĕctās, dērīsŏrēm-quĕ Lătīnŭm. *M.* (I, 5, 5). SYN. Īrrīsŏr, scūrra, *qqf.* mīmŭs.

Dērīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Derideo. *Moqué, bafoué.* Dērīsŭm sĕmĕl, ēxcēptūmquĕ sĭnīstrĕ. *H.*

Dērīsŭs, ūs. *m. Risée.* Făcīle ăd dērīsŭm stŭltă lĕvĭtās dūcĭtŭr. *Ph.* Īgnōtōs fāllit, nōtīs ēst dērīsŭī. *Id.* SYN. Rīsŭs, jŏcŭs. ‖ *qqf. Rire.* Nōnnĕ pŭlmō-nēm mŏvĕt Dērīsŭs? *Prud.* (*Peri* 2439).

Dērīvātŭs, ă, ŭm. *Qui découle, dérivé.* Hōc fōntĕ dērīvātă clădēs īn patrĭăm pŏpŭlūmquĕ flūxĭt. *Hor.*

Dērīvō, ās, ārĕ. *Faire découler, tirer.* Dē flŭ-vĭō quī æquăm dērīvăt sĭbī. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 12). Quī Vŏlŭsī ăntīquō dērīvăt stēmmătĕ nōmĕn. *Rutil.* (1, 169). SYN. ‖ *Détourner.* Dērīvārĕ quēūnt ănĭ-mūm, cūrāquĕ lĕvārĕ. *Lr.* (II, 365). Ătque ĭn mĕ ōmnem īrām dērīvēm sĕnĭs. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 9). *Voy.* Averto.

Dērōdō, ĭs, ĕrē. *Ronger entièrement. Voy.* Rodo.

? Dērōgĭtō, ās. *Voy.* Erogito.

Dērōgō, ās, ārē. *Ôter, refuser.* Ĭnvĭdŭs, ānnōsō fāmām quī dērōgăt ævō. *L.* (IX, 359). SYN. Ābrōgō, dētrăhō, aūfĕrō, ădĭmō.

† Dērūncīnō, ās, ārĕ. *Raboter.* ‖ *Au fig.* Ŭt lĕ-pĭdē dērūncīnāvīt mīlĭtēm! *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 6). Dērūncīnātŭs dēartŭātŭs sŭm mĭsĕr. *Id.* (*Capt.* III, 4, 108).

† Dērŭptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Derumpo. *Rompu, escarpé.* Rūpēs dērŭptăquē sæxă. *Lr.* (VI, 538), *Voy.* Præruptus.

Dēsācrō. *Voy.* Desecro.

Dēsævīō, īs, īrē. *n. Sévir fortement, être en fureur.* Dūm pēlāgō dēsævīt hiems. *V.* Sīc tōto Æneās dēsævīt īn æquōrē victor. *Id.* Ōmnēs ævīdē dēsævīt īn ārtūs. *L.* (VI, 540). Ān trāgicā dēsævīt et ampullātūr in ārtē? *H. Voy.* Sævio. ‖ *S'apaiser.* Nēc dūm dēsævīāt īrā, Exspectāt : mēdlōs prōpērāt tēntārē fūrōrēs. *L.* (V, 303). SYN. Dēfervēō, rēsīdō, cādō, plācōr.

Dēscendēns, tis. *Qui descend, qui va en pente.* Rēctis dēscendēns Mārsÿă rīpīs. *L.* Quōtlēs nōs dēscendentis ārēnæ Vīdlmus in pārtēs. *Calp.* (7, 69). *Voy.* Declivis.

† Dēscendĭdī. *ancien parf. de* Descendo. Ād fōrūm dēscendĭdīt. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 9. *Laber. ibid.* descendideral).

Dēscendō, is, dī, sŭm, dĕrĕ. *n. Descendre.* Aūt fūlvūm dēscendĕrĕ montĕ lĕōnēm. *V.* Ēx hūmēris cōmā dēscendēbat in ārmōs. *O.* Dēscendĕ cœlo, ĕt dīc ăgĕ, tibĭă. *H.* SYN. Dēlābŏr, lābŏr, dēmittŏr, dēcurrō, dēsilĭō, dēfĕrŏr, *qqf.* dēfluō. PHR. Ād tĕrrăm fĕrŏr. *Voy.* Desilio. ‖ *Pénétrer, s'enfoncer.* Dēscendĭt in illă fĕrrūm. *O.* Măgnō vulnŭs dēscendĭt hiātū. *St.* In Mæcī dēscendāt judicis aūrēs. *H. Voy.* Penetro. ‖ *Au fig. S'abaisser.* Prĕcĕs dēscendĕrĕ in ōmnēs. *V.* Illĕ tŭūs sāltēm dōcĕāt dēscendĕrĕ sullă. *L.* ‖ *Descendre, dériver.* Cūm stirpĕ tūă dēscendĕrĕ, dīxī. *St.* (Adde *Prop.* III, 3, 67).

† Dēscēnsŭs, ă, ŭm. *Qu'on a descendu.* Dēscēnsōs născendō grădŭs rĕdĕundō rĕtēxīt. *Prud.* (*Apoth.* 1075. Apud *Vell.* 2, 24, est *descendens montem*).

Dēscēnsŭs, ūs. *m. Descente.* Trōs Ānchīsĭădē, făcĭlis dēscēnsŭs Āvĕrnī. *V.*

Dēscīscŏ, is, scīvī, ĭtŭm, scīscĕrĕ. *n. S'éloigner de.* Tūtēmĕt ā nōbīs... dēsciscĕrĕ quærēs. *Lr.* (1, 104). Dēscīvērĕ fāvīs (apes). *Cl. Voy.* Discedo.

Dēscrībŏ, is, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire, tracer.* In vīrĭdī nūpĕr quæ cortĭcĕ fāgī Cārmĭnă dēscripsī. *V.* Cœliquĕ mĕātŭs Dēscrībēnt rădĭō. *Id.* Nōn pōtŭīt pictōr rēctĭus dēscrībĕrĕ ējŭs fōrmăm. *Pl.* (*As.* II, 3, 22). SYN. Scrībŏ, ĕxărŏ, inscŭlpŏ, dēpingŏ. ‖ *Décrire.* Aūt plŭvĭŭs dēscrībĭtŭr ārcŭs. *H.* SYN. Dēpingŏ, pingŏ, ădūmbrŏ, ēffingŏ. ‖ *Désigner, noter, en mauv. part.* Sī quĭs ērăt dignŭs dēscrībī. *H.* Hōc ārgūmēntō dēscrībī sē sēntĭăt. *Ph.* SYN. Dēsignŏ, nōtŏ. *Voy.* Noto.

Dēscriptĭō, ōnis. *f. Description.* Ăd ējŭs ĭgĭtŭr inclītăm Dēscriptĭōnēm, quă lōcōrŭm formŭlăm. *Avien.* (*Or. mar.* 36).

Dēscriptŭs, ă, ŭm. *Tracé.* Dēscriptī cortĭcĕ vērsŭs. *Calp.* (1, 25). ‖ *Au fig. Prescrit.* Dēscriptās sērvārĕ vīcēs, ŏpĕrūmquĕ cŏlōrēs. *H.*

Dēsĕcŏ, ās, ŭī, ctŭm, ārĕ. *Couper.* Bīnōs ūt sī quĭs dēsĕcĕt arcŭs. *Germ.* (*Arat.* 451). Nī pātrĭŭm crīnĕm dēsĕcŭissĕt ămŏr. *O. Voy.* Seco.

Dēsĕcrŏ, ās, ārĕ. *Consacrer.* Quĕrcŭs ĕrăt, Trīvĭæ quăm dēsĕcrāvĕrăt ipsĕ. *St.* (*Th.* IX, 586. Alii scrib. *Desacro;* sed *Consecro, Obsecro*). *Voy.* Consecro.

Dēsĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deseco. *Coupé.* Gōrgŏnă dēsĕctō vĕrtēntēm lūmĭnă cōllō. *V.* Dēsĕctām tĭmŭit rēpārātis ānguĭbŭs Hȳdram. *L.* SYN. Sĕctŭs, rĕcīsŭs, ăbscīsŭs, cæsŭs, ămpŭtātŭs, trūncātŭs, trŭncŭs.

Dēsĕrŏ, is, ŭī, rtŭm, rĕrĕ. *Quitter, s'éloigner de.* Dēsĕrĭt Hēspĕrĭam, ĕt cœlī cōnvērsă pĕr aūrās. *V.* Dŏmĭnŭm dēsĕrŭistĭs ĕquī. *O.* Vīrtūtīsquĕ vĭām desĕrĭt ārdŭæ. *H.* SYN. Linquŏ, rēlinquŏ, fŭgĭŏ, dīscēdŏ. *Voy.* Relinquo. ‖ *Délaisser; trahir.* Ēxcūsā, nĕc āmīcī dēsĕrĕ caūsām. *O.* Thălāmōs nōn dēsĕrĕ pāctōs. *V.* SYN. Dēstĭtŭŏ, lĭnquŏ, rēlĭnquŏ, prōdŏ, dēsciscŏ (ab), dēflĕctŏ, discēdŏ, dēfĭcĭŏ. *Voy.* Prodo. ‖ *Abandonner un projet, un ouvrage, etc.* Dēsĕrĭt ĭncēptum, ătque ĭmmānī cōnctūs īrā. *V.* SYN. Linquŏ, ŏmittŏ, dīmittŏ, nēgligŏ, prætērmittŏ, ābjĭcĭŏ.

Dēsĕrpŏ, is, ĕrĕ. *n. Descendre en rampant.* Dēsĕrpĭtquĕ gĕnis lānūgō. *St.*

Dēsĕrtă, ōrŭm. *n. pl. Désert, solitude.* Ipse ignōtŭs, ĕgēns, Lĭbўæ dēsĕrtă pĕrăgrō. *V.* Sēd mē Pārnassī dēsĕrtă pĕr ārdŭă dūlcis Răpĭăt ămŏr. *Id.* SYN. Āvĭă, rĕcēssŭs, sōlĭtūdō. EP. Āvĭă, sōlă, vāstă, ĭnăccēssă, ĭmpĕrvĭă, hŏrrĭdă, rĕmōtă, sĕcrētă, lăcĭtă, sĭlēntĭă, sĭccă, ĭncŭltă. PPH. Dēsĕrtă tēllŭs, tĕrră, ōră, rēglō, lŏcă, lĭttŏră. Mōntēs, lōcī ĭnăccēssī. Dēsĕrtæ sĭlvæ. Sōlă nēmŏră. Ignōtæ lătēbræ. Lŏcă sōlă, dēsĕrtă, ĭnhōspĭtă. Rŭs văcŭŭm. VERS. Sīc ĕgŏ sĕcrētīs pŏssŭm bĕnĕ vīvĕrĕ sĭlvīs, Quă nūlla hŭmānō sit vĭă trĭtă pĕdĕ. *Pp.* Āvĭă cursŭ Dūm sĕquŏr, ēt nōta ēxcēdō rēgiōnĕ vĭārŭm. *V.* Vīdĕt Æneās in vāllĕ rĕductă Sĕcrētŭm nēmŭs, ĕt vīrgūltă sŏnantĭă sĭlvis. *Id.* ‖ † *qqf. Au sing.* Quīnque in dēsĕrtō pānēs jŭbĕt, ēt duŏ pīscēs. *Prud.* (*Apoth.* 774).

Dēsĕrtŏr, ōris. *m. Déserteur.* Dēsĕrtōrem Āsĭæ. *V.* Sŏcĭī dēsĕrtŏr ămōris. *O.* SYN. Prodĭtŏr, trānsfŭgă.

Dēsĕrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Desero. *Abandonné.* Quĭd prīmŭm dēsĕrtă quĕrār? *V.* ‖ *Désert.* Vēlŭtī dēsĕrtă rĭgēntĕ Æquŏră nātūră cēssānt. *L.* Gābĭīs dēsĕrtĭŏr ătquĕ Fīdēnis Vīcŭs. *H.* SYN. Sōlŭs, sēcrētŭs, āvĭŭs. *Voy.* Dissitus. ‖ *Qui recherche la solitude.* Dēsĕrtās āllŏquŏr ălcўŏnās. *Pp.* (1, 17, 2). SYN. Sōlŭs.

Dēsĕrvĭŏ, is, īrĕ. *n. Servir.* Pĕr lōngōs tĭbĭ qui dēsĕrvĭăt ānnōs. *O. Voy.* Servio. ‖ *Au fig. Être l'esclave de.* Nōs, vīlis turbă, cădŭcis Dēsĕrvīrĕ bŏnis. *St.*

Dēsĕs, ĭdis. *Oisif, paresseux.* Quă dēsĭdis ātrĭă Sōmnī. *St.* Nātūră dēsĭdĕ torpĕt Ōrbis. *L.* Dēsĕs ĕt ĭmpătiēns nīmis hæc obscūră pŭtăblt. *T. Maur.* (*Syll.* 998). SYN. Pigĕr, ĭnĕrs, sēgnis, dēsĭdĭōsŭs. *Voy.* Piger.

Dēsĭccŏ, ās, ārĕ. *Dessécher, mettre à sec.* Vāsă nōlo aūfĕrānt; Dēsiccārī lŭbĕt. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 30).

Dēsĭdĕō, ēs, ēdī, ĭdērĕ. *n. Rester, tarder, être oisif.* Dēsĭdĕt, ătque ălĭquă sēmpĕr ĭn aūrĕ sŏnat. *M.* (III, 63, 8). Ibi dēsĭdērĕ, nĕquĕ rĕdīrĕ fillĭum. *Pl.* (*Bacc.* II, 2, 4). Frūstra ŭbi tōtum dēsēdi dĭēm. *Ter.* (*Hec.* V, 3, 2). *Voy.* Moror, Otior. ‖ *S'affaisser. Voy.* Desido.

Dēsīdĕrātŭs, ă, ŭm. *Désiré; regretté.* Dēsīdĕrātōque ăcquĭēscĭmŭs lēctō. *Cat.* (31, 10. Adde *Avien. Or. mar.* 27). SYN. Optātŭs.

Dēsīdĕrĭŭm, ĭi. *n. Désir.* Aūt ălĭăs cŭjŭs dēsīdĕrĭum ĭnsīdĕāt rē. *Lr.* (III, 933). *Voy.* Cupido, Votum. ‖ *Regret.* Rōmă dŏmūsquĕ sŭbĭt, dēsīdĕrĭŭmquĕ lŏcōrŭm. *O.* Quĭs dēsīdĕrĭō sit pŭdŏr aūt mŏdŭs Tām cārī căpĭtĭs? *H.* Sīc, dēsīdĕrĭīs ĭctă fĭdēlĭbŭs, Quærit pātrĭă Cæsărĕm. *Id.* EP. Ingĕns, dīrŭm, vĕhĕmĕns, lōngŭm; vānŭm, ĭnānĕ; mœstŭm, trīstĕ. ‖ *qqf. Personne chérie.* Cūm dēsīdĕrĭō mĕo nĭtenti Cārum nescĭō quid lŭbĕt jŏcări. *Cat.* (2, 5).

Dēsīdĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārŏ. *Désirer.* Tŭ, quĭd ĕgo et pŏpŭlus mecum desīderet, audi. *H.* Dēsīdĕ-

rāntēm quōd sātīs est. *Id.* Scīrē mēōs sī quīs cāsūs dēsīderēt ōmnēs. *O.* Lēgēre sī dēsīderās. *Ph.* SYN. Cupiō, optō, vōlō, etc. *Voy.* Cupio. ‖ *Regretter.* Nēc pātriām māgis illē sūam dēsīderāt. *O.* SYN. Rēquirō. VERS. Āmissōs sūspīrāt āmōrēs. *V.* Ipsa hæc ārbūstā vōcābānt (te). Āmissōs longō sōcīōs sērmōnē requīrunt. *Id.*

Au pass. Dēsīdērōr. *Être désiré, absent, manquer.* Sextīlem tōtum mēndāx dēsīdērōr. *H.* SYN. Absūm, dēsūm.

Dēsīdĭă, æ. *f. Longue séance, long repos.* Et longa fāctem quærērē dēsīdĭa. *Pp.* (I, 15, 6 : scil. diu ad speculum sedendo). ‖ *Ordint. Paresse, oisivete.* Dēsīdĭæ cordī; jŭvat indulgērē chorēis. *V.* Dēsīdĭām pŭēr illē sequī sōlet. *O.* Vītanda est, imprōbā Sirēn, Dēsīdĭa. *H.* Blandōque vēnēnō vēnēnō Dēsīdĭæ virtūs paŭlātim ēvicta sēnescīt. *St.* SYN. Pigrĭtĭa, inertĭa, segnitĭes, vēternum, etc. *Voy.* Pigritia.

? Dēsīdĭābŭlum, ī. *n. Lieu de réunion pour les oisifs.* Tūa flagĭtĭa, aut dāmna, aut dēsīdĭābŭla. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 9. *Non.* 2, 54, leg. *despoliabula*).

Dēsīdĭēs, ēi. *f. Comme* Desidia. Quīd lūxūs dēsīdĭēsque? *Lr.* (V, 49). *Voy.* Desidia.

Dēsīdĭōsē. *adv. Sans rien faire.* Dēsīdĭōse ăgēre ætātem, lūstrīsque pĕrīrē. *Lr.* (IV, 1129).

Dēsīdĭōsŭs, ă, ŭm. *Oisif, paresseux.* In prōmptū causa est : dēsīdĭōsŭs ērāt. *O.* Nēc jām dēgustāt āmārŭm Dēsīdĭōsa thўmŭm. *L.* SYN. Dēsēs, pigēr. *Voy.* Piger.

Dēsīdō, ĭs, ēdī, īdērē. *n. S'affaisser, s'enfoncer.* Cūr vādā dēsīdant, ēt rīpā cōērcēāt ūndās. *St.* Sūbdūcta ād mānēs īmōs dēsīdīmŭs ūndā. *V.* Ād summōs rēplētā fōrōs, dēsēdit in ūndās. *L.* Quālis in immēnsō dēsēdērit æĕrē tēllūs. *Tib.* (IV, 1, 29). SYN. Cōnsīdō, rēsīdō, dēscendō, sūbdūcōr.

Dēsignātŏr, ōris. *m. Maitre des cerémonies, sorte de commissaire.* ‖ *Celui qui assignait les places au théâtre.* Neū dēsignātōr prætĕr ōs ōbămbŭlēt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 19. *Ulpian.* 4 : « *Designatores*, quos Græci βραβευτὰς appellant, artem ludĭcram non facere Celsus probat, quia ministerium, non artem exerceant. » Cf. et *Tertull. de Spect.*). ‖ *Commissaire pour les pompes funèbres.* Dēsignātōrem dēcōrāt lictōrĭbŭs ātrīs. *H.* (Reperitur et *Dissignator* seu *Disignator*, quæ scriptura sequioris ætatis. Cf. *Bentl.* ad *Hor. Od.* I, 35, 38).

Dēsignātŭs, ă, ŭm. *Marqué, désigné.* Grātĭă dēsignāta ōlĕō, săpīentĭă vīnō. *Alcim.* (III, 431. Adde *Anthol.* I, p. 229).

Dēsignō, ās, ārē. *Faire une marque, marquer, tracer.* Ac mēdĭām dēsignāt vūlnĕrē frōntem. *Pp.* (II, 13, 40). *Voy.* Signo, Noto. ‖ — ārātrō. *Tracer un sillon pour marquer l'enceinte d'une ville.* Ūrbem dēsignāt ārātrō. *V. Voy.* Fossa. ‖ *Désigner, montrer.* Dēsignāt dĭgitō vātem. *O.* Sōrs quŏquē nēscĭō quēm fātō dēsignāt ĭniquō. *Id.* SYN. Signō, ōstendō, mōnstrō, indĭcō, dēstinō. ‖ *Représenter.* Mænĭs ēlūsā dēsignāt ĭmāginĕ taūri Eurōpam. *O.* SYN. Dēscribō, effingō. ‖ ? *Oter le cachet, ouvrir, fendre, au fig. découvrir.* Ingĕntī dēsignāt nūbīlă gўrō. *St.* (*Th.* I, 340). Quid nōn ebrĭētās dēsignāt? *H.* (Eo sensu *Designo* ac *Resigno* idem mihi valere videntur : ut *Detego* et *Retego*, etc.). SYN. Apĕrĭō, dētĕgō. ‖ † *arch. Faire une chose toute nouvelle, ordint. en mauv. part.* Illă, quæ ăntehāc fāctă sūnt, Ōmittō : mŏdō quīd dēsignāvīt? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 6. De quo *Donat.*, et *Non.* 2, 210). Quæ dēsignāta ēt fāctă sint nequĭtĭæ. *Pl.* (*Most.* II, 2, 66. Ceterum reperitur et *Dissigno*; sed vid. notata in *Designator*).

Dēsĭlĭens, tis. *Qui saute d'en haut, descend.* Ex ăltō dēsĭlĭentis æquæ. *O.*

Dēsĭlĭō, ĭs, ŭi (*et peut-être* ĭi), ŭltum, īrē. *n. Sauter d'en haut, descendre précipitamment.* Currū frēmebundŭs ăb ăltō Dēsĭlĭt. *O.* Dēsĭlŭit Tūrnŭs bĭjŭgīs. *V.* Æthĕrĕ dēsĭlŭit Jūnō. *V. Fl.* SYN. Exsĭlĭō, dēscendō, præcĭpĭtō, rŭō. PPH. Sāltū rŭō, præcĭpĭtō. Sāltū mē dō, mittō, jăcĭō. VERS. Cōrpŏră sāltū Ād tērrām mīsērē. *V.* Sēsēque ipsē pĕr ignēm Præcĭpĭtī mīsit sāltū. Præcĕps sāltū sēse ōmnibŭs ārmīs In flŭvĭum dēdit. Et sē jactū dēdit æquŏr in ăltum. Brĕvĭbŭs sē crēdērē sāltū. Præcĕps sē cōrpŏre ăd ūndās Mīsit. *Id.* Sēquē tōrīs mīserō lūctāmĭnĕ trūncī Dēvōlvūnt. *V. Fl. Voy.* Præcipito. ‖ *Tomber.* Fūlmĭnāque æthĕrlă dēsĭlŭissē dŏmō. *Pp.* (II, 13, 50). Ātque aūri quērĭtur dēsĭlŭissē cădŭm. *Avian.* (*Fab.* 25, 6). *Voy.* Cado. ‖ *Au fig.* Nēc dēsĭlĭēs ĭmĭtātŏr in ārctŭm. *H.*

Dēsĭnens, tis. *Qui finit.* ‖ *Syllabe finale.* Hānc ŭt ăntē dēsĭnēntēm sūbsequātur cōnsŏnāns. *T. Maur.* (*Syll.* 664). SYN. Ultimă.

Dēsĭnō, ĭs, īvī *ou* ĭi, *et sync.* ĭ, ĭtŭm, ĕrē. *n. Cesser.* Pērgisnē? Jām dēsĭnō. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 67). Dēsĭnē mequē tūīs incēndĕrē tēquē quĕrēlīs. *V.* Dēsĭĕrānt ĭmbrēs. *O.* Dēsīstī, mortālĭăque ōrā quīēscrūnt. *Id.* (Sic et *Juv.* 8, 164). Aūt quūm dēsīssēt ăgāvē. *L.* SYN. Cēssō, dēsistō, ăbsistō, ăbstinĕō. PHR. Hic fīnis fandi. *V.* Quæ fīnis stāndi? Fīnēm dēdit ōrē lŏquendi. Et jām fīnis ērāt. Nūnc bellī fīnis ēt ævī His dabĭtur tērrīs. *Id.* Lūsūs hăbēt fīnēm. *O.* Quēm tămĕn ĭnvēnīēt tām longă pōtentĭă fīnēm? *L.* ‖ *act.* Tūtānĭă dēsĭnĕ bellă. *Sil.* Dēsĭnō Mænălĭōs mēcum, mĕă tĭbĭă, vērsūs. *V.* SYN. Mittō, ōmittō, aūfĕrō, tēmpĕrō, sistō, cōhĭbĕō, ămōvĕō, cōērcĕō. ‖ *Avec le gén.* (*comme en grec* παύομαι). Dēsĭnĕ mōlīrīque Tāndēm quĕrēlārŭm. *H.* Et cōnsŭl nōn dēsĭnīt īræ. *Sil.* ‖ *Le régime à l'abl., avec ou sans la prép.* a. Jām tōrtŏr ăb ūncō Dēsĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 3395). ‖ — (in aliquid). *Se terminer en.* Dēsĭnāt ĭn piscēm mūllĕr fōrmōsă sūpērnē. *H.* (Sic et *Ov. Met.* IV, 726). Dēsinit in lăcrimas. *O.* SYN. Ăbĕō.

Ab pass. unip. Dēsĭnĭtŭr. *On cesse.* Tūnc bĕnĕ dēsĭnĭtŭr. *O.* Nūnquām dēsĭtum est esse ēt bĭbī. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 42).

Dēsīpĭentĭă, æ. *f. Folie.* Dēsīpĭentĭă fit, quā vīs ănīmī ātque ănīmāī Cōntŭrbātŭr. *Lr.* (III, 500). *Voy.* Insania.

Dēsīpĭō, ĭs, ŭī, ĕrē. *n. Être fou.* Dēsīpit, ēxtēntāt nĕrvōs, tōrquētŭr, ănhēlat. *Lr.* (III, 489. Adde *Pl. Epid.* I, 2, 35). Dulce est dēsīpĕre in lŏcō. *H. Voy.* Insanio.

Dēsistēns, tis. *Qui s'arrête.* Tāndēm dēsistēns, pĕlăgī trānsportāt in ūndās. *Alcim.* (IV, 77, de fluvio.

Dēsistō, ĭs, dēstĭtī, stĭtŭm, sistĕrē. *n. S'arrêter.* In primō dēstĭtit ōrē sŏnŭs. *O.* SYN. Cēssō, dēficĭō. ‖ *Cesser de.* Dēsistē mānŭm cōmittĕrē Teucrīs. *V.* Vēnæ dēsistŭnt pōssē mŏvērī. *O. Voy.* Desino. ‖ *Se désister de.* Mēne incēptō dēsistĕrē victam! *V.* Tēmpŭs dēsistĕrē pūgnæ. *Id.* SYN. Ăbsistō, rĕcēdō, rĕlīnquō, dēsĕrō. ‖ *Manquer.* Haud ūnquām jūstō mĕă cūrā labōrī Dēstĭtit. *St. Voy.* Desum. ‖ *qqf. S'éloigner de quelqu'un.* Ăbs te ĭrātŭs dēstĭtit. *Pl.* (*Men.* V, 2, 27). *Voy.* Discedo.

Dēsōlātŭs, ă, ŭm. *Rendu seul, dépeuplé, ravagé.* Dēsōlātă sŏrōr. *St.* Dēsōlātă dŏmōrŭm Tēcta

vĭdēs. *Id.* Ēt dēsōlātās ăgĕre ăltă sĭlēntĭă tērrās. *O.* Dĭsjĕctīquĕ dūcēs dēsōlātīquĕ mānĭplī. *V.* SYN. Dēsērtŭs, sōlŭs, vāstātŭs, vāstŭs.

Dēsōlō, ās, ārĕ. *Dépeupler, ravager.* Vĭdīmŭs, īncĕntēs ēt dēsōlāvīmus ăgrōs. *V.* Dīlēctās cuī dēsōlāvīmŭs ūrbēs. *St.* SYN. Vāstō, pōpŭlō, pŏpŭlōr. *Voy.* Vasto.

† Dēspĕctĭō. *Voy.* Dispectio.

Dēspĕctō, ās, ārĕ. *Regarder d'en haut, dominer.* Ădvĕrsās dēspĕctăt dēsŭpĕr ārcēs. *V.* Ēt quōs dēspĕrāt mœnia Ābŭllæ. *Id.* Pălantĕsquĕ hŏmĭnēs pāssĭm āc rătiōnĭs ēgĕntēs Dēspĕctārĕ prŏcŭl. *O. Voy.* Despicio. ‖ *Mépriser. Voy.* Contemno.

Dēspĕctŭs, à, um. *part. p. de* Despicio. *Méprisé.* Dēspĕctŭs tĭbī sūm, nĕc quī sim quærĭs, Ălexī. *V.* Dēspĕctŭs tādæ rēgnīs se ĭmpŏnit Iārbās. *Sil. Voy.* Contemptus.

Dēspĕctŭs, ūs. *m. Vue d'un lieu élevé.* Quā lōngē pĕlăgō dēspĕctŭs āpĕrtō. *St.* Lābĕntĭă sŭblĕr Flūmĭna dēspĕctā jām cālīgāntĕ tŭctŭr. *Aus.* (*Mos.* 333). ‖ *Mépris. Voy.* Contemptus.

Dēspērāndŭs, ă, um. *Dont on doit désespérer.* Dēspērāndă tĭbī sălvā cōncōrdĭă sŏcrū. *J.* (6, 231).

Dēspĕrāns, tis. *Qui désespère.* Rēspĭcit ābjĕctās dēspĕrāns Phædra tăbēllās. *Aus.* (*Idyl.* 6, 32). *Voy.* Exspes.

Dēspērātĭō, ōnĭs. *f. Désespoir.* Mēntēm nēc dēspērātĭō frāngăt. *Sil.* PPH. Spēs ābjĕctă. Mēns frācta, ēxspes. *Voy.* Despero. ‖ *Avec le gén.* Ōscŭlă dēlēctēnt, ēt dēspērātĭō bārbæ. *J.* (6, 368).

Dēspērātŭs, ă, um. *Désespéré.* Ămplĭŭs ăggrēssŭs, dēspērātĭssĭmŭs hōstĭs. *Tertul.* (*adv. Marc.* 1, 7. Hoc superlativo usus est *Cic. Verr.* 2, 2, 41, nec semel).

Dēspērnŏr, ĭs, ĕrī. *Mépriser beaucoup.* Nĕ Cŏrȳdōnĭs ōpēs dēspērnat Ălexis. *Col.* (10, 298. Apud *Fest.* est *Despretus*). *Voy.* Contemno.

Dēspĕrō, ās, ārĕ. *n. et act. Désespérer.* Prōxĭmŭs hŭīc grădŭs ēst, bĕnĕ dēspērārĕ sălūtĕm. *O.* Quō pŏssĕ frŭī dēspĕrāt. *Id.* Gēntēsquĕ cōēgīt Dēspērārĕ dĭēm. *L.* Dēspērābāntŭr prōmissī prōclīă Mārtĭs. *M.* (*Spect.* 22, 3). SYN. Dīffīdō. PPH. Non jām, nōn ămplĭŭs spērō. Spēm pōnō, dēpōnō, ābjĭcĭō, pĕrdō. Mē spēs dēstĭtŭit, dēsĕrĭt. Spē dēĭdō, [illegible], dēstĭtŭŏr. Spēs cădĭt. Nūlla mihī spēs sŭpĕr, supĕrēst, rēstăt, rĕlīnquĭtŭr, dătŭr. Spēs ōmnĭs ābĭīt, ădēmpta ēst. Ānĭmŭm dēspōndĕō, dēpōnō. Mēntēs dēmittĕrĕ. Ānĭmō cădō, dēfĭcĭō. VERS. Spēs măgnă frăctă tĭmōrĕ cădŭt. *O.* Quāndō ūltĭma cērnŭnt. *V.* Ūna sălūs vīctīs, nūllăm spērārĕ sălūtĕm. Si nullām nōstrīs ultrā spēm pōnīs in ārmīs. Sīn ābsūmptă sălūs, nĕc spēs jām rēstăt Īŭlī. Nĕc mihī jām pătrĭam ântīquăm spēs ūllă vīdēndī. *Id.* Cōnsūlīte ăngustīs ēxtrēmo īn tēmpŏrĕ rēbŭs. *L.* Caŭsă spērārĕ vĕtāntĕ. Pōscit spē prœlĭă nūllă. Spē pŏsĭtă. *Id.*

† Dēspĭcābĭlĭs, ĕ. *Méprisable.* Ēgŏ cōrdĕ ēt ōrĕ jurĕ dēspĭcābĭlis. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 52). *Voy.* Contemnendus.

Dēspĭcātŭs, ă, um. *Qui a méprisé.* ‖ *pass. Méprisé.* Vīr mĕ hăbĕt pĕssŭmīs dēspĭcātăm mŏdīs. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 19. Adde *Ter. Eun.* II, 3, 92).

Dēspĭcātŭs, ūs. *m. Mépris.* Quāndō tū mĕ bĕnĕ mĕrēntēm tĭbī hăbēs dēspĭcātŭī. *Pl.* (*Men.* IV, 3, 19. Cf. *Diom.* 1, 295). *Voy.* Contemptus.

Dēspĭcĭēndŭs, ă, um. *Méprisable.* Tūnc ĕdĕlăm pēcŏrī despĭcĭēndŭs ĕrām. *V. Voy.* Contemnendus.

Dēspĭcĭō, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĭcĕrĕ. *Regarder d'en haut.* Despĭcĕre in vălles ĭmumquĕ ārcĕntă vidētŭr. *O.* Dēspĕxĭt ăb ætherĕ tērrās. *Id.* Măgnăm dēspĕxĭt ăd ūrbĕm. *V.* SYN. Dēspĕctō, *qqf.* ĭmmĭnĕō. ‖ *Mépriser.* Ēt rēgum măgnæ dēspĭcĭāntŭr ŏpēs. *Tib.* (I, 8, 34). Prōptĕr ămāră sĕnĕctæ Pōndĕrā dēspĭcĭtŭr. *O.* SYN. Cōntēmnō, spērnō, āspĕrnŏr, etc. *Voy.* Contemno.

† Dēspĭcĭus, ă, um. *Attentif.* Sĭbī prōspĭca ăc dēspĭcă. *Næv.* (apud *Non.* 2, 667).

† Dēspŏlĭābŭlum. *Voy.* Desidiabulum.

† Dēspŏlĭātŏr, ōrĭs. *m. Fripon.* Dēspŏlĭātŏr, ēlĕgāns. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 14).

Dēspŏlĭō, ās, ārĕ. *Dépouiller.* Dēspŏlĭēs, tāntă cāllĭdĭtātĕ rapis. *M.* (XI, 51, 2). Nōn sic prātă nŏvō vērĕ dēcĕntĭa Ætātĭs călĭdæ dēspŏlĭāt vāpŏr. *Sen.* (*Hip.* 764). Quæ dĭgĭtōs dēspŏlĭāt suōs. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 57, scil. detracto annulo). *Voy.* Spolio.

† Dēspŏlĭŏr, āris, ārī. *d. arch. Comme le précéd.* Quæ ĭmpūnĕ dēpŏpŭlātŭr, dēspŏlĭātŭr dēdĕcus. *Afran.* (apud *Non.* 7, 10. Vulgo, *et despoliatur*, claudicante versu. Ceterum cf. *Exspolior*).

Dēspōndĕō, ēs, dī, sūm, dērĕ. *Promettre en mariage, faire les accords.* Quūm pătĕr, Īphĭ, tĭbī flāvăm dēspōndĕt Ianthēn. *O.* Placŭīt, dēspondī, hīc nuptĭīs dictŭ' sit dĭēs. *Ter.* (*And.* I, 1, 75). Eām tū dēspōndīstī, ōpĭnŏr, mĕo āvūnclo. Ōmnem rēm tenēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 52). SYN. Spōndĕō. *Voy.* Conjugium, *En gén. Promettre.* Hānc ĭgĭtŭr dōtēm vīrgō dēspōndērăt hōstī. *Pp.* (III, 17, 25). Quūm sibi Tārpēĭus victor dēspondĕrit ārcēs. *L.* Mĕrĭtīs pērjūrĭă pœnīs Dēspōndĕt. *V. Fl. Voy.* Promitto. ‖ —*ānĭmum. Perdre courage.* Nīsi tu illī fĕrs sŭppĕtĭās, jam illa ănĭmum dēspondĕbit. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 62). *Voy.* Despero. ‖ † Dēspŏpōndī. *ancien parf.* Lēsbŏnĭcūm suăm sŏrōrĕm dēspŏpondisse. Hōc mŏdō. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 2. Sed *Diom.* 1, 363 : « *Despondeo*, despondi. »)

Dēspōnsā *et* Dēspōnsāta, æ. *f. Fille promise en mariage.* Īpsa illīc măgnī thălāmō dēspōnsă Tōnāntĭs. *St.* Fīlĭăm meăm tĭbī dēspōnsātam ēsse audĭō. Nī tū nĕvīs. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 32).

Dēspūmō, ās, ārĕ. *Écumer, enlever l'écume.* Ēt fŏlĭīs ūmĭdăm dēspūmat ăhēnī. *V.* (Adde *V. Fl.* VIII, 254). ‖ *Rendre de l'écume.* Dēspūmăt rūtĭlās dīvēs Pēctŏlŏs ārēnās. *Cl.* Dōnēc sŭppōsĭtās prŏpĭōr dēspūmĕt īn hērbās. *L.* ‖ *Cuver son vin.* Stērtĭmŭs, ĭndomĭtum quōd dēspūmārĕ falērnum Sŭllĭcĭat. *Pers.* (3, 3).

Dēspŭō, ĭs, ī, crĕ. *n. Cracher.* Tēr cănĕ, tēr dictīs dēspŭĕ cārmĭnĭbŭs. *Tib.* (1, 2, 54). Ēxtēmplo illō tē dūcam, ŭbī nōn dēspŭās. *Næv.* (apud *Gell.* 2, 19. An, *te deducam?*) *Voy.* spuo. ‖ *act.* Ātque illās ĭn vŭlnŭs dēspŭăt ĭpsŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 683). ‖ *Au fig. Mépriser.* Ācrĕ dēspŭăt ĭn mōrēs. *Pers.* (4, 34). Prĕcēsquĕ nōstrās, Ōrāmŭs, cāvē dēspŭās. *Cat.* (51, 18). *Voy.* Contemno.

Dēsquāmō, ās, ārĕ. *Écailler.* Drŏmō, dēsquāmă pīscēs. *Pl.* (*Aul.* II, 9, 1). ‖ *Au fig.* Rădŏr, sŭbvēllŏr, dēsquāmŏr, pūmĭcŏr, ōrnŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 202).

Dēstĕrtŏ, ĭs, ŭī, crĕ. *n. Cesser de ronfler, de rêver.* Cōr jŭbĕt hōc Ennī, pōstquām dēstĕrtŭĭt ēssĕ Mœōnĭdēs Quintus. *Pers.* (6, 10. Cf. *Prisc.* 10, 903).

† Dēstĭcŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme les souris.* Ēt grillŭs grillăt, dēstĭcat ĭndĕ sŏrex. *Auct. Phil.* 62).

Dēstillō, ās, ārĕ. *n. Découler, dégoutter.* Dēstillānt pĕr pectŭs aquæ. *Cl.* Illius ūmā dēstillēnt tēmpŏrā nardō. *Tib.* II, 2, 7. Adde *Virg. G.* III.

281 ; *Luc.* IX, 772). Ēlīsā dēstīllānt bālsămă dēxtrā. *Prud.* (*Apoth.* 551. Reperitur fere in libris *Distillo*, solenni varietate). *Voy.* Stillc.

Dēstīmŭlō, ās, ārĕ. *Stimuler, exciter.* Ăltă Dēstīmŭlāns rătīōne hŏmĭnēs ăttēndĕrĕ Chrīstō. *Paul. Nol.* (21, 23). *Voy.* Stimulo. ‖ *Au fig. Voy.* Dīstimulo.

Dēstĭnātŭs, ă, ŭm. *Fixé, arrêté, destiné.* Sīc dēstĭnātă dărĕ quŭm vēllĕt sĭngŭlis. *Ph.* Nĕc Pārcæ cădīs tĭbī dēstĭnātīs. *H.* Răpācīs Ōrcī sēdĕ dēstĭnātă. *Id.* SYN. Fīxŭs, āssignātŭs, dĭcātŭs, ăddictŭs, *qqf.* fātālis. ‖ *Acheté.* Aĭn' mĭnĭs trĭgĭntă ămīcām dēstĭnātām Phĭlŏlāchī ? *Pl.* (*Most.* IV, 2, 58). ‖ *Résolu, persévérant.* Ăt tū, Cătŭllĕ, dēstĭnātŭs ōbdūrā. *Cat.* (8, 19).

Dēstĭnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fixer, arrêter, choisir.* Cōnfōrmārĕ lŏcŭm cŭpīt ĭmpĭgĕr : hūnc ĕt ĭn ōrbĕm Dēstĭnăt (*Culex*, 389). Ătque ŏcŭlis plāgæ dēstĭnăt ăntĕ lŏcŭm (*Ov. Nuc.* 168). SYN. Prælĭnŏ, præstĭtŭō, ēlĭgō. ‖ *Préparer, méditer.* Cērtŭm dēstĭnăt ĭctŭm. *Cl.* Prælĭă dēstĭnăt (hœdus). *H.* SYN. Mŏlĭŏr, mĕdĭtŏr, părō. ‖ *Se proposer de, se préparer à.* Cōndĭtŏr ĕt văcŭōs mūrō circŭmdărĕ cōllēs Dēstĭnăt. *Manil.* (II, 773). Hūnc thălāmīs rĕmōvērĕ pŭdōrēm Dēstĭnăt. *O.* Sēdĕm fĭgĕrĕ Cūmīs Dēstĭnăt. *J.* (3, 3). SYN. Stătŭō, cōnstĭtŭō, cōgĭtō, părō. ‖ *Destiner, désigner, réserver.* Cōmpŏsĭtō rūmpĭt vōcem, ĕt mē dēstĭnăt ăræ. *V.* Fōrtĭquĕ mărĭtō Dēstĭnĕt ūxōrēm. *H.* Īllŭm cuī dēstĭnŏr ūxŏr. *O.* SYN. Dēsignō, āssignō, dēvŏvĕō, ăddĭcō, dĭcō, sērvō, rēsērvō. ‖ *Donner un prix d'une chose, acheter.* Mĭnĭs trĭgĭntă sĭbī pŭēllăm dēstĭnăt. *Pl.* (*Rud. prol.* 45. *Id. Most.* III, 1, 113. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 146). Pōst pīrātĭcă dămnă, dēstĭnārĕt Plēnās mĕrcĭbŭs ĭnstĭtŏr cărīnās. *Sid.* (*Pan.* 3332. Sive est *pararet, instrueret*). *Voy.* Emo.

Dēstĭtŭō, ĭs, ĕrĕ. *Placer en bas ou placer d'une manière fixe.* Dēstĭtŭĭt ōmnēs sērvōs ăd mēnsam ăntĕ sē. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 120). Năvēm dēstĭtŭī ăncōrīs. *Næv.* (*ibid.*) Ĭtă duō dēstĭtŭĭt sīgna hīc cūm clāvīs sĕnēx. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 44). *Voy.* Stătuo. ‖ *Abandonner.* Ēt frĕtă dēstĭtŭēnt nŭdōs ĭn lĭttŏrĕ pīscēs. *V.* Tām clītō mē sōmnōs dēstĭtŭīssĕ quĕrŏr. *O.* Nōn tē dēstĭtŭĭt ănĭmŭs, sĕd vīrēs mĕæ. *Ph.* Nĕ spēs dēstĭtŭăt. *Tib.* (I, 1, 9). SYN. Dēsĕrō, rĕlĭnquō, lĭnquō. *Voy.* Desero. ‖ *Priver, frustrer.* Ĕx quō dēstĭtŭĭt dĕōs Mĕrcēdĕ pactă Lăŏmĕdōn. *H. Voy.* Frustror.

† Dēstĭtūtŏr, ōrĭs. *m. Qui abandonne.* (*Carm. Tibullo* adscriptum, in *Anthol.* II, p. 451.)

Dēstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Abandonné.* Nūnc dēstĭtūtŭs, ĕt dĭu ĭncŏlĭs cărēns. *Avien.* (*Or. mar.* 465).

Dēstrictŭs, ă, ŭm. *Cueilli.* Nōn sīc dēstrictă mărcēscĭt tărdŭs ŏlīvă. *Calp.* (3, 48). Ūndĕcĭmŭm măla Hēspĕrĭdŭm dēstrictă trĭumphŭm (*Anthol.* I, p. 25). ‖ *Relevé, retroussé.* Cuī tūnĭca ăb hŭmĕrīs lĭntĕō Pēlūsĭō Ērăt dēstrictă. *Ph.* ‖ — ēnsīs. *Épée nue.* Dēstrictŭs ēnsīs cuī sŭpĕr ĭmpĭă Cērvĭcĕ pēndĕt. *H.* (Adde *Ov. Fast.* II, 99). ‖ *Effleuré, blessé.* Nōn mĕă sūnt summă lĕvĭtĕr dēstrictă săgĭttă Pēctŏră. *O.* ‖ *Au fig.* Dēstrictŭs mĭnĭmă nĕc tămĕn ĭllĕ nŏta ēst. *O.* (*Trist.* II, 466, de Propertio).

Dēstringō, ĭs, ĭnxī, ĭctŭm, ĭngĕrĕ. *Tirer en serrant.* ‖ *Cueillir, arracher.* Sūmmās dēstrĭngĕ ēx ārbŏrĕ plāntās. *V.* Rōrĕ mădentēs Dēstringūnt rāmōs. *L.* Ōlĕās dēstringĭtĕ (*Ov. Nuc.* 135). SYN. Cărpō, vēllō. ‖ *Tirer du fourreau.* Quēm cūr dēstringĕrĕ cōnĕr (ensem)? *H.* ‖ *Mettre à nu.* Īn vārĭās dēstrĭngūnt mēmbră pălæstrās. *Manil.* (III, 626. Sic *Virg. G.* II, 531 : « Corporaque agresti *nudat* prædura palæstra. ») *Voy.* Vagina. ‖ *Enlever en raclant.* Pĕrgămŭs hās mīsīt : cūrvō dēstrĭngĕrĕ fĕrrō. *M.* (XIV, 51, de strigili). Mēdĭōs dēstrĭngĕrĕ lēctōs, Mēnsārŭmquĕ pĕdēs nōn tĭmĕt Hērmŏgĕnēs. *Id.* (XII, 29, 13). SYN. Tĕrō, rādō, dērādō. ‖ *Raser, effleurer, blesser, et au fig. attaquer, critiquer.* Æquŏră dēstrĭngūnt sūmmīs Ismēnĭdēs ālīs. *O.* Īnsĕdĭt ēxstāntī dēstrĭnxĭt ārūndĭnĕ pēctus. *Id.* Grăvī dēstrĭngūnt ălĭŏs cōntūmēlĭă. *Ph.* Tū quī nāsūtē scrīptă dēstrĭngīs mĕă. *Id.* Nōn ĕgŏ mōrdācī dēstrĭnxī cārmĭnĕ quēmquăm. *O.* SYN. Dēlĭbō, præstringō, rādō, lædō, cărpō. (*Cf. Distringo*, quod aliud verbum est.)

† Dēstructĭlis, ĕ. *Qu'on peut détruire.* Sōlvī ĭncăpăcĕm pōssĕ, nĕc dēstructĭlĕm. *Prud.* (*Peri.* 2539, de æde).

Dēstrŭctŭs, ă, ŭm. *Renversé.* Dēsĕrtŭs, ĕt dēstrŭctŭs, ĕt cūnctīs ĕgēns. *Sen.* (*Oct.* 631).

Dēstrŭō, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Abattre, renverser, détruire.* Ōmnĭă dēstrŭĭtĭs, vĭtĭătăquĕ dēntĭbŭs ævī. *O.* Dūm mœnĭă frātĕr Dēstrŭăt. *V.* Sīc lōngīŭs ævŭm Dēstrŭĭt ĭngēntēs ănĭmōs. *L.* Nōc vūltū dēstrŭĕ dĭctă tŭō. *O.* SYN. Ēvĕrtō, dĭrŭō, ĕrŭō, pĕrdō, dēlĕō. *Voy.* Everto.

Dēsŭbĭtō. *adv. Tout-à-coup.* Quŭm dēsŭbĭtō mĕ ōrăt mūlĭĕr, lăcrŭmānsque ăd gĕnŭa ăccĭdĭt. *Enn.* (apud *Non.* 12, 1, qui multa congessit). Vīm cŭpĭdām, tām dēsŭbĭtō quām mēns ævĕt ĭpsă. *Lr.* (II, 265. Adde *Pl. Stic.* V, 4, 39. Inter adverbia recenset *Diom.* 1, 401). *Voy.* Subito.

Dēsŭdāns, tĭs. *Qui sue.* Cērnĭs quām vărĭă dēsŭdāns clādĕ rĕātum. *Alcim.* (V, 216).

† Dēsŭdāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Desudo. Īn pălæstram, ŭbĭ dămnīs dēsŭdāscĭtŭr. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 33. Et alio sensu in *Gloss. Placidi* : « *Desudascere*, desudare, i. e. deponere sudores. »)

Dēsŭdātŭs, ă, ŭm. *Tombé en sueur, en rosée.* Īllĭc ĕt grăcĭlī bălsămă sūrcŭlō Dēsŭdātă flŭūnt. *Prud.* (*Cath.* 691). ‖ *Pour lequel on a sué.* Dēsŭdātīsquĕ rĕmōtŭm Jŭdĭcĭīs. *Cl.* (*Gloss. Placidi* : « *Desudatus*, sudore transactus. »)

Dēsŭdŏ, ās, ārĕ. *Suer de fatigue.* Īllum ĕgŏ pērpĕtŭīs mĭhī dēsŭdārĕ căminis Sī jŭbĕăm. *St.* Īn lūsŭs ăgīlēs ăgĭlĕmquĕ vĭgōrĕm Dēsŭdānt. *Manil.* (V, 110). *Voy.* Sudo.

Dēsuēscŏ, ĭs, ēvī (*de Vinus.* Desueo), ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. Se déshabituer.* Paŭlātim ăntīquŏ pātrum dēsuēscĭt hŏnōrī. *Sil.* Īllĭc nātālī dēsuēscūnt vīvĕrĕ rītū. *Prud.* (*Ham.* 520. Adde *Alcim.* IV, 48). ‖ † *qqf. act. Désaccoutumer.* Lēnōnem ædĭbŭs ăbstĕrrŭī; Dēsuēvī nĕ quo ăd cœnam īrĕt. *Titin.* (apud *Non.* 2, 199). *Voy.* Assuesco.

Dēsuētūdŏ, ĭnis. *f. Habitude perdue.* Rĕsĭdēs ĕt dēsuētūdĭnĕ tărdī. *O.*

Dēsuētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Desuesco. *Désaccoutumé.* Hīc căpŭt ăttŏllŏ, dēsuētăquĕ sīdĕră cērnŏ. *O.* Dēsuētă trĭumphīs Ăgmĭnă. *V.* ‖ *Avec l'acc.* Ūt fĕră quæ răbĭēm plăcĭdō dēsuētă măgīstrō. *St.*

Dēsuēvī. *parf. de* Desuesco.

Dēsŭlcō, ās, ārĕ. *Sillonner.* Æquŏră dēsŭlcăt glēbæ dĭtīs Cătăbēnŭs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1138).

Dēsŭltŏr, ōrĭs. *m. Cavalier qui saute d'un cheval sur un autre.* Nēc nōn ĭncērtō dēsŭltŏr sīdĕrĕ dōrsō Quādrŭpēdŭm. *Manil.* (V, 85). PHR. Mūtātŏr ĕquōrŭm. *V. Fl.* Trājĭcĭt ălternō quī lĕvĕ pōndŭs ĕquō. *Pp.* ‖ *Au fig. Léger, inconstant.* Nōn mĭhī mīllĕ plăcēnt, nōn sūm dēsŭltŏr ămōrĭs. *O.*

† Dēsŭltūrā, æ. *f. Action de sauter en bas.* Dēsŭltūrām nīl mŏrŏr. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 10).

Dēsŭm, deēst, deĕrāt, dēfŭīt, deēssĕ, *fut.* dēfŏrĕ. *Manquer, être absent.* Nōn liquīdī fōntēs grĕgibus, nōn grāmĭnā dēsūnt. *V.* Deēst jām tĕrrā fūgæ. *Id.* Sānctĭŭs hīs ănĭmāl mēntisquĕ căpăcĭŭs ælтæ Deĕrāt ădhūc. *O.* Dēfŭīt ĕt scriptīs ūltĭmā līmā mæĭis. *Id.* Sic hōstēs mihĭ deēssĕ nŏcĕt. *L.* Nōn vōbīs... Divĭtĭs ūbĕr ægrī, Trōjævе ŏpŭlĕntĭă deĕrĭt. *V.* Prōmittitquĕ vĭrīs nūllī sĕ dēfŏrĕ tēstĕm. *Sil.* SYN. Æbsŭm, dēfĭcĭŏ. || *Avec le dat. Manquer à.* Haūd mihĭ deĕrŏ. *H.* SYN. Dēfĭcĭŏ, dēstĭtŭŏ. || *Avec l'infin.* Nĕc cērnĕrĕ deĕrāt Frūstrā sēmĭnĕcŭm quærrēntĭă lūmĭnă cœlŭm. *Sil.* Nĕc... prāvŭm nūtrīrĕ fŭrōrĕm Deĕrāt. *Id.* Ēt mihĭ nōn dēsūnt tūrpēs pĕndērĕ cŏrōllæ. *Pp.* (I, 16, 7). SYN. Dēfĭcĭŏ. *Voy. ce mot.* || † Dēēst (*très rare*). Nĕc dēēst cœptīs : ūnde hæc tām sērā rĕpēntĕ. *St.* (*Th.* X, 230. *Ib.* VIII, 236. Sed innumeros locos referre piget quibus contractio facta sit).

Dēsŭmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Prendre, choisir.* Ingĕnĭŭm, sĭbĭ quōd văcŭās dēsūmpsĭt Æthēnās. *H.* SYN. Căpĭŏ.

Dēsŭpĕr. *adv. D'en haut, de dessus.* Inspĕctūrā dŏmōs, vēntūrăquĕ dēsŭpĕr ūrbī. *V.* Cōmmīxtă grāndĭnĕ nĭmbŭm Dēsŭpĕr ĭnfundăm. *Id.* PPH. Æb ăltŏ. || *qqf. Au dessus.* Nūnc dēsŭpĕr Ălpĭs Nūbĭfĕræ cōllēs ætque æĕrĭæm Pyrrēnēn Æbrĭpĭmŭr. *L.* (I, 688).

Dēsŭrgŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se lever.* Cœnā dēsŭrgĭt dŭbĭā. *H. Voy.* Surgo.

Dētēctŭs, ă, ŭm. *Découvert.* Căpŭt dētēctŭs hŏnēstŭm. *V.* Nūnc quŏquĕ dētēctī rĕfĕrūnt mŏnŭmēntă vĕtŭstī Mŏrīs. *O.*

Dētĕgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Découvrir* (*un objet matériel*). Dētēxĭt vēntŭs vīllăm. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 3). Lăcĕrōs ārtŭs ēt grāndĭă dētĕgĭt ōssă. *O.* Dētĕgĕ jām fĕrrŭm. *L.* SYN. Rētĕgŏ, nūdŏ, æpĕrĭŏ, ōstendŏ, etc. *Voy.* Ostendo. || *Au fig. Découvrir, dévoiler.* Ūtquĕ lātēntĕm Dētĕgĕrĕt cūlpăm. *O.* Ēt mŏnĭtŭ dētĕgĕ fūrtă mĕō. *Id.* Dētĕgĭt ĭmbēllēs ănĭmōs nĭl fōrtĭtĕr æŭsă Sēdĭtĭō. *L.* SYN. Rētĕgŏ, æpĕrĭŏ, ōstendŏ, mōnstrŏ, nūdŏ, rĕclūdŏ, pāndŏ, ēffĕrŏ, prōdŏ, dēnūdŏ, pătēfăcĭŏ, ēxplĭcŏ, ĭndĭcŏ, mănĭfēstŏ, rēsĕrŏ, *qqf.* nūntĭŏ, ēnūntĭŏ, ēxsĕrŏ, dēmōnstrŏ, tēstŏr, ærgŭŏ, dēclārŏ, vūlgŏ, dīvūlgŏ, rēsignŏ, rĕvēlŏ, signĭfĭcŏ, ēxprōmŏ, ēxpōnŏ. PPH. Sŭb aūras fĕrŏ, ēffĕrŏ. In æpĕrtŭm ēffĕrŏ. Făcĭŏ pălăm. In mĕdĭŭm dŏ, ēffĕrŏ. VERS. Ēt cēlātă dĭu in mĕdĭŭm pĕccātă dēdĭssĕ. *Lr.* Ætque ŏmnĭă fĕrrĕ sŭb aūras Sī quă tĕgūnt. *V.* Dēprēndĕrĕ dōctŭs Quōd lātĕt ārcānă nōn ēnārrābĭlĕ fĭbrā. *Pers.* Occŭltōs quī vĕtăt ēssĕ dŏlōs. *Tib.* Quīd fătă părārēnt, Hī fēcērĕ pălăm. *L.* Mănĭfēstă prŏpĕrăt signă lætĭtĭæ gĕrēns. *Sen.* Quæ vīsă pŏrtēnt, ēffĕr in mĕdĭŭm mĕtŭs. *Id.* Ne ēnūntĭārĕm cuĭquăm, nē făcĕrēm pălăm. *Pl.*

Au pass. Dētĕgŏr. *Être découvert.* Nōs mălĕ dētĕgĭmŭr. *O.* SYN. Nūdŏr, prōdŏr, ōstendŏr, pătēscŏ, æppārĕŏ. *Voy.* Patesco.

Dētĕrgĕŏ, ēs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Essuyer, nettoyer.* Īdĕŏ quīă mēnsām, quāndo ĕdŏ, dētĕrgĕŏ. *Pl.* (*Men.* I, 1, 2). Quōnĭām dătă cōpĭă, lōngŭm Dētĕrgētĕ sĭtŭm fĕrrŏ. *Sil.* Rūbrā dētĕrgēs vūlnĕrā măppā. *J.* (5, 27). Ælbŭs ŭt ōbscūrō dētĕrgĕt nūbĭlă cœlŏ Sæpĕ nŏtŭs. *H.* Mărmŏrĕŏ dētĕrsĭt pōllĭcĕ vīrgŏ (lacrimas). *O.* Lūmĭnă dētĕrsī. *St.* SYN. Æbstĕrgĕŏ, tĕrgĕŏ, ēlŭŏ, mūndŏ, pūrgŏ, æbrādŏ. || *qqf. Frotter légèrement, effleurer.* Ūmbŏnem Incĕrtŏ dētĕrsĭt fūtĭlĭs ictŭ. *Sil.* (V, 298). SYN. Præstringŏ, dēlĭbŏ. || *Au fig. Effacer.* Tūnc dēcŭit sēntīrĕ nĕfās, tūnc īrĕ rēcēntēs Dētĕrsūm măcŭlās. *Cl.* (*Eutr.* II, 10). *Voy.* Deleo. || *En gén. au fig. Enlever.* Ēt rĕlīquūm nītĭdŏ dētĕrsīt pōllĭcĕ sōmnūm. *Cl.* (*Epith. Pal. et Cel.* 27. Vulgo addunt ejusdem locum, quem vide in *Deterreo*). SYN. Dēmŏ, ædĭmŏ.

Dētĕrgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme le précéd.*

Dētĕrĭŏr, ūs ; ōrĭs. *Pire.* Dētĕrĭŏr quī vīsŭs, ĕŭm, nē prōdīgŭs ōbsĭt. *V.* Impĕrĭŏ dētĕrĭŏrĭs bĕrī. *Cat.* (68, 114). SYN. Pējŏr, vĭtĭōsĭŏr. || *Lâche, dégénéré.* Nĕc vērā vīrtŭs, quŭm sēmĕl occĭdĭt, Cūrăt rĕpōnī dētĕrĭōrĭbŭs. *H.*

Dētĕrĭŭs. *adv. Pis, plus mal.* Ăt tū dētĕrĭŭs pălles. *Pers.* (3, 96). || *Moins.* Nihĭlō dētĕrĭŭs dŏmĭnæ jūs ēssĕ. *H.* Dŏlĭtūrŭs sī plăcĕānt spē Dētĕrĭŭs nōstrā. *Id.* SYN. Mĭnŭs.

Dētĕrmĭnŏ, ās, ārĕ. *Déterminer, limiter.* Rĕgĭōnēs, lĭmĭtēs, cōnfĭnĭă Dētĕrmĭnābŏ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 48). SYN. Tĕrmĭnŏ, dēfĭnĭŏ. || *Fixer, assigner.* Ŭt hīnc tēlī dētĕrmĭnĕt ictŭs. *Lr.* (VI, 402). Ōmnĭă fīxă tūŭs glŏmĕrāns dētĕrmĭnăt ānnŭs. *Cic.* (*de Cons. suo*, 35).

Dētĕrŏ, ĭs, trīvī, trītŭm; tĕrĕrĕ. *User en frottant.* Dētĕrĕt ĭnvălĭdōs ēt vĭă lōngă pĕdēs. *Tib.* (I, 10, 16). Hās quōndām nōstrīs mănĭbŭs dētrīvĕrăt ūsŭs. *Pp.* (III, 21, 3). SYN. Tĕrŏ, ættĕrŏ, cōntĕrŏ, æbsūmŏ. || *Effacer, retrancher.* Dētĕrĕrĕt sĭbī mūltă, rĕcūsĕrĕt ōmnĕ quŏd ūltrā (de scriptore). *H.* Dētĕrĕt ēxīgŭīs ălĭquĭd. *J.* (3, 24). *Voy.* Deleo, Tollo. || *Au fig. Affaiblir.* Laūdēs ēgrĕgĭī Cæsărĭs ēt tūās Cūlpă dētĕrĕre īngĕnĭ. *H.* Vīctŭs æmōrĕ tŭī, præcōnĭă dētĕrŏ. *Aus.* (*Mos.* 390). Quāntŭm dētrītum ēst fāmæ ! *Sil.* SYN. Dēprĭmŏ, ēlĕvŏ.

Dētĕrrĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Détourner, dissuader.* Cædĭbŭs ēt vīctŭ fœdō dētĕrrŭīt Ōrphĕŭs. *H.* Ēt fœdō dētĕrrēs sæcŭlă vīctū. *Cl.* (*Cons. M. Theod.* 191. Vulgo *deterges.* Solennis error, quem jam notavi ad *Curt.* 9, 9). Ă turpī mĕrĕtrĭcĭs æmōrĕ Quŭm dētĕrrĕrĕt. *H.* Tămĕn ēst dētĕrrĭtă nūnquām Quīn flĕrĕt. *Tib.* (I, 3, 13). *O.* SYN. Ăvŏcŏ, rĕvŏcŏ ; ăvĕrtŏ, dissuādĕŏ, dēhortŏr, dēprĕcŏr.

Dētĕrrĭmŭs, ă, ŭm. *Très mauvais.* Cōlŏr dētĕrrĭmŭs ælbīs. *V.* Illum ēssĕ quăm dētĕrrĭmŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 16).

Dētĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Deterreo. *Détourné.* Nōn tămĕn ēvēntŭ dētĕrrĭtŭs. *O.*

Dētĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Detergeo *ou* Detergo. *Nettoyé.* Ēt sōlĭs rădĭīs dētĕrsă rĕmōvīt Nūbĭlă. *Cl.* Dētĕrsă rūbīgĭnĕ. *Sil.* || *Au fig.* Dētĕrsa ŭt ĭntŭs ēmīcĕt prūdentĭă. *Prud.* (*Cath.* 911).

Dētēstābĭlĭs, ŏ, *et* Dētēstāndŭs, ă, ŭm. *Détestable.* Exēmplum ĭn nōstrō tām dētēstābĭlĕ sēxū. *J.* (2, 48). Ædēone Œnōtrĭă tēllŭs Dētēstāndă fŭīt. *Sil.* (Adde *Sen. Thyest.* 23). SYN. Exsĕcrāndŭs, hŏrrēndŭs, æbōmĭnāndŭs, sūcĕr.

Dētēstātĭŏ, ōnĭs. *f. Imprécation.* Dīrā dētēstātĭŏ Nūlla explĭātŭr vīctĭmā. *H. Voy.* Diræ.

Dētēstātŭs, ă, ŭm. *Qui a maudit.* Dētēstātŭsquĕ crūēntŭm Ōfflcĭum. *Juvc.* (IV, 621). SYN. Āvērsātŭs. || *Maudit.* Bēllāquĕ mātrĭbŭs Dētēstātă. *H.* SYN. Æbōmĭnātŭs.

Dētēstŏr, ārĭs, ārī. *d. Attester fortement.* Sūmmŭm Jŏvĕm, Dēōsquĕ dētēstŏr. *Pl.* (*Men.* V, 2, 60). *Voy.* Testor. || *Ordint. Maudire.* Hōstĭlĭquĕ căpŭt prĕcĕ dētēstātŭr ēūntĭs. *O.* SYN. Æbōmĭnŏr, ēxsĕcrŏr. *Voy.* Imprecor.

Dētĕxŏ, ĭs, ŭī, ,tŭm, ĕrĕ. *Faire un tissu.* Vīmĭnĭbŭs mōlliquĕ părăt dētexĕrĕ jūncō. *V.* Vŭlt pāllĭum dētexĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 158). *Voy.*

Texo. || *Au fig.* Hīc nōn pērpĕtŭum dētĕxēns cōnfĭcĭt ōrbĕm. *Cic.* (*Arat.* 250). || *Exposer, décrire.* Pābēllām pērmittĕ mĭhī dētĕxĕrĕ paŭcĭs. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 2). Nūnc ĕgŏ tĕ āb summō jām dētĕxam ēxōrdĭŏ. *Vet. Poet.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 27).

Dētĕxtŭs, ă, ŭm. *Tissu.* Tūnc fiscēllā lēvī dēĕxta ēst vīmĭnĕ jūncī. *Tib.* (II, 3, 15).

Dētĭnĕŏ, ēs, inŭī, ēntŭm, ērē. *Tenir, retenir.* Sĕd mē māgnā dĕŭm gĕnĭtrīx hīs dētĭnĕt ōrīs. *V.* Cūr ĭtā crēdĭdĕrīm, nīsī quĭd tĕ dētĭnĕt, audī. *H.* Sæpe ŏcŭlōs ĕtĭām dētĭnŭĕrĕ tŭōs. *O.* SYN. Tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, mōrŏr, dēmōrŏr, căpĭŏ.

Dētŏndĕŏ, ēs, dī, sŭm, dērĕ. *Tondre, couper.* Dūm sălĭcēs hœdī, dūm grāmĭnă văccæ dētŏndēnt. *Nemes.* (1, 6). Prōrās dēspŏlĭātæ, ĕt dētŏndētĕ gŭbērnă. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 59). *Voy.* Tondeo. || †Dētŏtŏndī. *ancien parf.* (*Enn.* apud *Prisc.* 9, 868. Apud *Diom.* 1, 363, *detondi*).

Dētŏnŏ, ās, ŭī, ārĕ. *n. Tonner fortement.* Nūnc ŭbī dētŏnŭīt (Jupĭter), trĕpĭdŭmquĕ ēxtĕrrŭīt ōrbĕm. *O.* (*Trist.* II, 35). Fūrēntĕm Œbălĭdēn prīmă rĕfŭgĭt, dūm dētŏnăt, īrā. *V. Fl.* (IV, 294. Huc addi potest *Virgilii* locus qui infra). *Voy.* Tono. || *Au fig. Crier, dire ou réciter à haute voix.* Hæc ŭbī dētŏnŭīt. *Sil.* (XVII, 201). Ĕt Phărsălĭcă bĕllă dētŏnābĭs. *St.* (*Sylv.* II, 7, 66). Nēc quŏd dētŏnŭīt Cămēnă mājŏr. *Sid.* (*Pan.* 2450). || ? *Cesser de tonner.* Æneās nūbēm bĕllī, dūm dētŏnĕt, ōmnĕm Sūstĭnĕt. *V.* (*Æ.* X, 809. *Serv.* intelligit, donec deferveat. Alii leg. *detonat*, ut cum priore sensu quadret. Cf. *Desævio*).

Dētŏnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dētondĕo. Ārbŏrĭbŭs rĕdĕŭnt dētŏnsæ frīgŏrĕ frondēs. *O.* Dētŏnsīs ĕpăphærēsĭm căpillīs. *M.* (VIII, 52, 9). Dētŏnsī mānnī. *Pp.* (IV, 8, 15). *Voy.* Tonsus.

Dētŏrquĕŏ, ēs, sī, tŭm, quĕrĕ. *Détourner.* Bārbărŭs ĕt nūsquām lūmĕn dētŏrquĕt āb illā. *O.* Ārdŭă tŏrquēnt Cōrnŭă dētŏrquēntquĕ. *V.* Vŭlnŭs Sāturnĭă Jūnō Dētŏrsīt vēnĭēns. *Id.* SYN. Āvĕrtŏ, dēflĕctŏ. || *Au fig.* Sī tĕ ăllŏ prāvŭs dētŏrsĕrĭs. *H.*

Dētorsī. *parf. du précéd.*

Dētŏrtŭs, ă, ŭm. *Détourne.* Græcō fontĕ cădēnt, pārcĕ dētŏrtă (verba). *H.*

? Dētractĭŏ. *Voy.* Detrecto.

Dētractŭs, ă, ŭm. *Oté.* Nĕquĕ dētractŭm dē pōndĕrĕ quidquām. *Lr.* (III, 226). Nēc mĭhī dētractās possĭdĕt ălĭĕr ŏpēs. *O.* SYN. Ădēmptŭs, ăblātŭs, sŭblātŭs.

Dētrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Oter, enlever.* Dētŭlĕrĭt fāscēs indignō, dētrăhĕt ĭdĕm. *H.* Ōbsĕrvāns nĭdo implūmēs dētrăxĭt. *V.* Dētrăhăt Āntæŭs dūrō rĕdĭmīcŭlă cōllō. *O.* Ănĭmis ērrōrēm dētrăhĕ nōstrīs. *Id.* SYN. Aŭfĕrŏ, ădīmŏ, tōllŏ, dēmŏ, ērĭpĭŏ, sūbdūcŏ; spōlĭŏ, ēxŭŏ, nūdŏ. || *Cueillir.* Nōn ălta frondĕ vīrēntēm īllĕ dētrăxĭt vīrgam. *O.* SYN. Dēcĕrpŏ. || *qqf. Tirer de haut en bas, entrainer.* Dētrăhĕre īn clādĕm fātō dămnātă mărītōs. *L.* Nēc gĕmmĭfĕrās dētrăhĭt aūrēs Lăpĭs ēōă lēctūs īn ūndă. *Sen.* (*H. Oet.* 661). SYN. Trăhŏ. || —(alĭcui). *Parler mal de, critiquer.* Nĕque illī dētrăhĕre aūsīm. *H. Voy.* Carpo.

Dētrăxĕ. *sync. pour* Detraxisse. (*Pl. Trin.* III, 3, 15.)

Dētrāxī. *parf. de* Detraho.

Dētrectātŏr, ōris. *m. Qui refuse.* Ipsă nĕc āffĕctāns, nēc dētrectātŏr hŏnōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 2, 51).

Dētrectŏ, ās, ārĕ. *Rejetter, refuser.* Dūctŭs āb ārmēntō taŭrŭs dētrectāt ārātrŭm. *O.* Dētrectārĕ fŭrōrĕ Mīlĭtĭām fīctō. *Id.* Aūt jŭgă dētrectāns (vacca). *V.* Dētrectō nōn ĕgŏ vīnclă pĕdŭm. *Tib.* (I, 7, 44). SYN. Rĕcūsŏ, dēclīnŏ, fŭgĭŏ, rĕfŭgĭŏ, ābnŭŏ, rēspŭŏ, nōlŏ. || *Critiquer, rabaisser.* Ingĕnĭŭm māgnī lĭvōr dētrectāt Hŏmērī. *O.* Dētrectāt præsēntĭă lĭvŏr. *Id.* (In his aliis leg. *detractat.* Si *Festo* credimus, *Detractare* est *male tractare*). SYN. Dētrăhŏ, dēprĭmŏ.

Dētrīmēntŭm, ī. *n. Détriment, perte.* Dētrīmēntă, fŭgās sērvōrum, īncēndĭă rĭdĕt. *H.* SYN. Dāmnŭm, jactūră, īncōmmŏdŭm.

Dētrītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Detero. *Usé.* Ōmnĭă dētrītō vīncŭlă fūnĕ cădūnt. *Pp.* (III, 5, 24. Adde *Sen. H. OEt.* 1009). Cātēnă cōllŭm dētrītŭm cānī. *Ph.* SYN. Trītŭs. || *Au fig.* Quāntŭm dētrītum ēst fāmæ! *Sil.*

Dētrīvī. *parf. de* Detero.

Dētrūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Tirer avec force.* Dētrūdŭnt nāvēs sæpŏpŭlō. *V.* Dētrūdĕrĕ fīnĭbŭs hōstēm. *Id.* Dētrūdĕrĕ rūrĕ cōlōnōs. *Cl.* SYN. Dēpĕllŏ, pĕllŏ, āmōvĕŏ, āvĕllŏ, rĕvĕllŏ. *Voy.* Pello. || *Faire descendre ou tomber violemment, précipiter.* Sūpĕrīsquĕ Jŏvēm dētrūdĕrĕ rēgnīs. *V.* Stўgĭās dētrūsĭt ĭn ūndās. *Id.* SYN. Dēpĕllŏ, dējĭcĭŏ, ēxtŭrbŏ. *Voy.* Dejicio. || *Au fig.* Quī quīdem ād mēndĭcĭtātēm sē prōpĕrēnt dētrūdĕrĕ. *Pl.* (*Men.* 1, 3, 21). || *qqf. Pousser vers.* Dētrūsĭstī nōs ād sēnēm pārcĭssŭmŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 5, 8). SYN. Cōmpĕllŏ, ĭs.

Dētrūncātŭs, ă, ŭm. *Coupé, mutilé.* Qui cæsŭs grăvĭtĕr, quī dētrūncātŭs ācĕrbĕ (*Anthol.* I, p. 347). SYN. Trūncātŭs, trūncŭs. || *Au fig.* Ĕt dētrūncātæ rĕpārēnt dispēndĭă gēntĭs. *Alcim.* (V, 332).

Dētrūncŏ, ās, ārĕ. *Couper, trancher.* Dētrūncātquĕ căpŭt, rĕpĕtĭtāquĕ rōbŏră cædīt. *O.* Vōtĭvŭs ĕt quŭm membra dētrūncăt dŏlŏr. *Prud.* (*Peri.* 3252). *Voy.* Distruncō. || *absolt. Décapiter.* Prēnsūmquĕ mānŭ dētrūncăt Āmāstrŭm. *V. Fl. Voy.* Decollo.

Dētrūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Detrudo. *Précipité.* Dētrūsŭm sŭb ĭnānĭă Tārtără cōrpŭs. *O.* Stўgĭās dētrūsŭs ĭn ōrās. *Id.*

Dētŭlī. *parf. de* Defero.

Dētŭmĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Dētŭmēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se désenfler.* Dētŭmŭĕrĕ ănĭmī mārīs. *St.* Dētŭmŭĕrĕ lăcŭs. *Id.* || *Au fig. Cesser d'être fier.* Ĕt trēcēnta insīgnĭă Quĭbŭs tŭmētĭs, mōxquĕ dētŭmēscĭtĭs. *Prud.* (*Peri.* 3335).

Dētŭrbŏ, ās, ārĕ. *Renverser, précipiter.* Īn mārĕ præcĭpĭtēm pŭppī dētŭrbăt āb ăltā. *V.* Āgmĭnă dētŭrbānt glădĭō. *Sil.* Vēntŭs dē tēctō dēturbāvit tĕgŭlās. *Pl.* (*Rud.* 1, 1, 5. Adde *Lucr.* V, 402). SYN. Ēxtŭrbŏ, dētrūdŏ, dējĭcĭŏ. *Voy.* Dejicio. || *Au fig.* Hæc vērēcundĭām mī ĕt vīrtūtis mŏdum Dētŭrbāvīt. *Pl.* (*Most.* 1, 2, 59, scil. ignavia).

Dētŭrpŏ, ās, ārĕ. *Souiller.* Īntōnsōs multō dētŭrpăt pŭlvĕrĕ crīnēs (*Cĭris*, 284). *Voy.* Turpo.

Deūcallĭōn, ōnis. *m.* (Δευκαλίων). *Deucalion, fils de Prométhée, roi de Thessalie. Un déluge eut lieu sous son règne. D'après la fable, il y échappa, ainsi que Pyrrha son épouse; et interprétant l'oracle de Thémis, qui leur ordonnait de jeter derrière eux les os de leur grand'mère, ils jetèrent des pierres, qui furent changées les unes en hommes, et les autres en femmes.* Ĕt pōst āntīquās Deūcalĭōnĭs āquās. *Pp.* (II, 23, 110). Deūcallĭōn văcŭum lăpĭdēs jactāvit ĭn ōrbĕm, Ūnde hŏmĭnēs nātī, dūrūm gĕnŭs. *V.* SYN. Prōmēthĭdēs. PPH. Lăpĕtī nēpŏs. Hūmānī gĕnĕrĭs rĕpărātŏr. VERS. Sæxă, Missă vĭrī mānĭbŭs, făcĭēm trăxērĕ vī-

rērum, Et dē fēminĕō rĕpārāta est fēmĭnă jactū. *O.* (Cf. *Metam.* I, 318 *sq.*) Ex quō Deūcălĭon, nīmbīs tōllentĭbŭs æquōr, Năvĭgĭō montem ascendit, sortēsque pōpōscit, Paŭlātĭmque ănĭmă călŭērunt mollĭă sāxa. *J.* (1, 81). Sīc quōndām mērsērat ūrbes (Oceanus), Hūmānī gĕnĕrĭs quūm sōlŭs cōnstĭtit hērēs Deūcălĭon, scōpŭlōque ōrbĕm pōssēdit ĭn ūnō. *Manil.* (IV, 829). Făbŭlă mendăx Vĭctūrōs lăpĭdēs mūndūm spărsissĕ pĕr ămplŭm Deūcălĭōnă rĕfĕrt, dūrūm gĕnŭs, ūndĕ rĕsūmpti Dēscendūnt hŏmĭnēs, etc. *Alcim.* (IV, 4 *sq.*) || *Nom d'un Argonaute.* (*V. Fl.* I, 364.) || *Au plur.* (*Prud. Apoth.* 360).

Deūcălĭōnĕŭs, ă, ŭm (Δευκαλιώνειος). *De Deucalion.* Deūcălĭōnĕōs fūndĭssĕt Ăquārĭŭs ĭmbrēs. *L.* Deūcălĭōnĕās effŭgit ĭnōbrŭtŭs ūndās. *O.*

? Dēūngō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Ungo. (Sic *Acidal.* legit apud *Pl. Ps.* I, 2, 85. Alii aliter.)

Dĕūnx, ūncis. *m. Onze douzièmes de la livre de douze onces; les onze douzièmes.* Ūncĭŏlām Prŏcŭlēĭŭs hăbĕt, sĕd Gillŏ dēūncĕm. *J.* (1, 40). Pĕrăgānt ăvĭdŏs sŭdōrĕ dēūncēs. *Pers.* (5, 150). || *Mesure de capacité.* Pōto ĕgŏ sēxtāntēs; tū pōtās, Cinnă, dēūncēs. *M.* (XII, 28).

Dĕŭs, ī; *voc.* Dĕŭs. *m.* (Θεός). *Dieu, l'Être suprême.* Prōlēs vĕrā Dĕī; cūnctīsque ăntīquĭŏr ānnis. *Cl.* Ūnŭm nāmquĕ Dĕŭm cōllĭmŭs dē nōmĭnĕ trĭnō. *Prud.* (*Psych.* 3). Dĕŭs, ĭgnĕē fōns ănĭmārum. *Id.* (*Cath.* 1418). SYN. Nūmĕn, Tŏnāns; *Eccl.* Dŏmĭnŭs, Chrīstŭs, Crĕātŏr. EP. Ōmnĭpŏtēns, pōtēns, sūmmŭs, măgnŭs, ætĕrnŭs, æquŭs, jūstŭs; bĕnĭgnŭs, mītĭs, clēmēns; vīndĕx, ūltŏr, tĕrrĭbĭlĭs, mĕtŭēndŭs; vĕrĕndŭs, vĕnĕrāndŭs. PPH. Sūmmŭm, sūprēmŭm nūmĕn. Dĕī nūmĕn. Pătĕr ōmnĭpŏtēns, sūprēmŭs. Rērum ārtĭfĕx, ŏpĭfĕx, pārēns, pătĕr, auctŏr, crĕātŏr, cōnditŏr. Mūndī pārēns, fābrĭcātŏr, rĕpĕrtŏr, ārbĭtĕr, cōndĭtŏr. Nātūræ gĕnĭtŏr. Cœlī rex, mŏdĕrātŏr, rēgnātŏr, rĕctŏr. Tērrārūm dŏmĭnŭs. Pŏlī ārtĭfĕx, gŭbĕrnātŏr. Ārbĭtĕr ōrbĭs. Cœlī, tērræquĕ crĕātŏr. Hŏmĭnūm rērumquĕ rĕpĕrtŏr, crĕātŏr. Tērrārūm cœlīquĕ sātŏr. Rērum æternă pōtēstās. Dōmĭnŭs cœlī tērræquĕ crĕātŏr. Sūmmŭs pĕlăgī, tērræquĕ crĕātŏr. Cōmmūnis cōnditŏr ævī. VERS. Gēntis hūmānæ pătĕr ătquĕ cūstōs. *H.* Cœlum ĕt tērrās quī nūmĭnĕ tōrquĕt. *V.* Quī mărĕ, quī tērrās, quī cœlum nūmĭnĕ cōmplĕt. Tōrquĕt quī sidĕră mūndī. Rērum cuī sūmmă pōtēstās. *Id.* Quī nūtū cōncŭtĭt ōrbĕm. *O.* Quī fĕrā tĕrrĭbĭlī jăcŭlātŭr fūlmĭnă dēxtrā. *Id.* Ĕt quī nōn spătĭīs tērræ, nōn æquōrĭs ūndæ, Nēc căpŭt cœlō. *Cl.* Īllĕ pătĕr rērum, quī sæcŭlă dīvīdĭt ăstrīs. *Id.* Vălĕt ĭmă sūmmīs Mūtāre, ĕt īnsigne ăttĕnŭat Dĕŭs, Ōbscūra prōmēns. *H.* Īllĕ crĕātŏr ătque ŏpĭfĕx rērum. *L.* Mūndī cōnditŏr pōsŭit Dĕŭs. *Sen.* Prōvĭdīt īllĕ măxĭmŭs rērum pārēns. Ignĭfĕrī rĕctŏr ŏlўmpī. Tūque ānte ōmnēs Pătĕr ăc rĕctŏr fūlmĭnĕ pōllēns, Cŭjŭs nūtū sĭmŭl ēxtrēmī Trĕmŭērĕ pōlī. Pătĕr, quī sævă tōrquēs fūlmĭnă, Pēllĭsque nūbēs, sidĕra ēt tērrās rēgis. Quō nĭhĭl mājŭs pārēns Nātūră gĕnŭīt, ŏpĕrīs ĭmmēnsī ārtĭfĕx. Ō măgnæ ŏlўmpī rĕctŏr ēt mūndī ārtĭfĕx! Tū sūmmæ cœlī rĕctŏr, æthĕrīæ pōtēns Dŏmĭnātŏr aūtæ! *Id.* Dĕŭs ēt Rătĭō quæ cūnctă gŭbĕrnat. *Manil.* Ō stēllĭfĕrī conditŏr ōrbĭs, Quī pĕrpĕtŭō nixus sŏlĭo, rapĭdō cœlum turbĭnĕ vĕrsās, Lēgĕmquĕ pătī sidĕra cogis! *Boet.* Ō quī pĕrpĕtŭă mundum ratiōnĕ gŭbĕrnās, Tērrārūm cœlīquĕ sātor, quī tēmpŭs ăb ævō Īrĕ jubēs, stabĭlīsque mānēns dās cūnctă mŏvēri. *Id.* Īllĕ Dĕŭs, rērum, cœlī tērræquĕ crĕātŏr. *Prosp.* Nī sōlī rērūm dŏmĭnō, quī sidĕrā tōrquĕt. *Juve. Voy.* Christus, Jupiter. || *Un des dieux du paganisme, un mortel divinisé.* Nāmque ĕrĭt īllĕ mĭhī sēmpĕr dĕŭs. *V.* Sūă cuīquĕ dĕŭs fit dīră cŭpīdō. *Id.* SYN. Dīvŭs. *Voy.* Dii. || — ĭnfĕrnŭs, æquŏrĕŭs, sīlvēstrĭs, etc. *Pluton, Neptune, Faune, etc. Voy.* Pluton, etc. || *Au fig. Homme aussi grand ou aussi heureux que les dieux.* Făcĭlŏ tē ăpŭd illŭm dĕŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 19). Dĕŭs sūm, si hōc ĭta ēst. *Id.* (*Hec.* V, 4, 3). || *qqf. f.* (ἡ θεός). *Déesse.* Dēscendo, ăc dūcentĕ dĕō. *V.* (*Æ.* II, 632, de Venere. Ibi *Serv.*). Pōllēntēmquĕ dĕŭm Vĕnĕrĕm. *Calv.* (apud *Macr. Sat.* 3, 8. Hic et locum *Virgilii* refert). *Voy.* Dea. || † Dĕĕ. *vocat.* Ō Dĕĕ cūnctīpărēns, ănĭmæ dătŏr, ō Dĕĕ Christĕ! *Prud.* (*Ham.* 1003. Qui tamen dixerat *Deus* in loco sup. laud.)

Dēvāstō, ās, ārĕ. *Dévaster.* Sārpēdŏnis āgmĭnă fĕrrō Dēvāstātă mĕō. *O. Voy.* Vasto.

† Dēvĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Deveho. Sōlvĕrĕ cōntĕctūm, quām dēvĕctārĕ ligātūm. *Sedul.* (5, 345).

Dēvĕctŭs, ă, ŭm. *Porté, transporté.* Dēvĕctă crĕmātō Sārmēntă. *V.* Dēvĕctām gurgĭtĕ puppim. *V. Fl.*

Dēvĕhō, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕhĕrĕ. *Porter, transporter.* Trāns æquŏră mĕrcēs Dēvĕhīt. *Cl.* Nūnc ăd tūă dēvĕhŏr āstrā. *Pp.* (IV, 1, 219). SYN. Vĕhō, dēfĕrō, trānspŏrtō, cōnvĕctō.

Dēvĕllō, ĭs, ēllī, ŭlsŭm, ĕrĕ. *Arracher de. Jūssītquĕ sŭō dēvĕllĕrĕ trūncō. O.* Nōlīto ēdĕpŏl dēvĕllĭssĕ. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 50). *Voy.* Divello.

Dēvĕlō, ās, ārĕ. *Mettre à découvert.* Ōrăquĕ dēvĕlăt mĭsĕræ pŭdĭbūnda sŏrōrĭs. *O.* SYN. Dētĕgō, nūdō.

Dēvĕnĕrŏr, ārĭs, ārī. *d. Vénérer, prier.* Sūm prĕcĕ tūrĭcrĕmĭs dēvĕnĕrātă fŏcīs. *O. Voy.* Veneror. || *Comme* Deprecor. *Détourner par des prières.* Sōmnĭă tĕr sānctă dēvĕnĕrāndă mŏlă. *Tib.* (1, 5, 14).

Dēvĕnĭō, ĭs, ēnī, ĕnīrĕ. *n. Venir, arriver.* Īllă dătō sŭbvĕctă pĕr æĕră cūrrū Dēvēnit ĭn Scўthĭăm. *O.* Dēvēnĕrĕ lŏcōs lætōs ĕt ămœnă vĭrētă. *V.* Īrĕ tămĕn rēstăt, Nūmă quō dēvēnĭt, ĕt Ăncŭs. *H.* Mĭsĕrĕt mē, tăntūm dēvēnissĕ ăd ĕūm mălī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 2). SYN. Vĕnĭō, pĕrvĕnĭō, ădvĕnĭō || *Tomber.* Sī fŏrte ĭn ūnsĭdĭās dēvēnĕrō. *Pl.* (*As.* I, 1, 92. *Id. Men.* I, 1, 27). *Voy.* Decido.

Dēvĕrbĕrō, ās, ārĕ. *Frapper.* Quŏt mē cēnsēs hŏmĭnēs jām dēvĕrbĕrāsse ūsquĕ ăd nĕcĕm? *Ter.* (*Ph.* II, 2, 13). Nūnc ĕgŏ pūbentēs sāllĭcŭm dēvĕrbĕrō frondēs. *Aus.* (*Epist.* 2, 14. Nec male hic *diverbero*). *Voy.* Diverbero.

Dēvĕrrō, ĭs, ĕrĕ. *Balayer.* Dēvŏrārĕ se ōmnĭă ăc dēvĕrrĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 491).

Dēvĕrsŏr, ārĭs, ārī. *d. S'arrêter en voyage pour loger quelque part. Voy.* Devertor.

Dēvĕrsōrĭŭm ou Dīvĕrsōrĭŭm, ĭi. *n. Hôtellerie, auberge.* SYN. Dēvĕrtĭcŭlum. *Voy.* Diversorium.

Dēvĕrsōrĭus, a, ŭm. *D'hôtellerie.* Īn tabĕrnām dūcŏr dēvĕrsōrĭām. *Pl.* (*Truc.* III, 3, 29).

Dēvĕrtĭcŭlŭm, ī. *n. Détour, chemin détourné.* Sōla ĕrrōrĕ cārĕt sĭmplĕx vĭa, nĕscĭa flĕctī Īn dēvĕrtĭcŭlum. *Prud.* (*Sym.* 1658). Ubi ad ipsum vĕni dēvĕrtĭcŭlum, constĭti. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 7). || *Au fig. Digression.* A dēvĕrtĭcŭlo rĕpĕtātŭr fābŭla. *J.* (15, 72). Sed dēvĕrtĭculo fŭlmus fortassĕ lŏquācēs. *Rutil.* (2, 61). || *Hôtellerie, auberge.* (*Donat.* ad *Ter.* l. cit.). SYN. Dēvĕrsōrĭŏlum. || *Au fig. Asile.*

Nēc cōnfidēntĭæ ūsquam hōspĭtĭum est, nēc dēvērticŭlum dŏlĭs. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 8).

Dēvĕrtō, *arch.* Dēvōrtō, ĭs, ĕrĕ. *Détourner du chemin.* Quæque sŭō vĕntūrā pŏtĕst dēvērtĕrĕ cūrsŭ. *L.* Tēntāvērĕ sŭī cōmĭtēs dēvērtĕrĕ Māgnŭm. *Id.* Dēvĕrtĭtque ăclēs. *Id.* SYN. Āvĕrtō, dēflĕctō. ‖ *n. Sécarter, s'éloigner, et au fig.* Dēvōrtūnt mōrēs virgĭnī lōnge ăc lŭpæ. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 22. Minus bene scribitur *Diverto. Gloss. Placidi* : « *Devertit*, qui a via recta vel ratione deflexit. Tamen, quum *Devertit* dicatur, *Diversorium* magis quam *Deversorium* usus obtinuit. ») SYN. Dēflĕctō, dēvērtōr. *Voy. le suiv.*

Au pass. Dēvērtŏr. *Se détourner du chemin, s'éloigner.* Haud ălĭtĕr sāltū dēvērtĭtŭr ōrbŭs Pāstŏr. *St.* SYN. Dēflĕctŏr *ou* dēflĕctō. ‖ *Aller loger quelque part.* Ĭs ăd hŏs naŭclērŭs hōspĭtĭō dēvōrtĭtŭr. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 17. *Ib.* II, 1, 56; *Pœn.* III, 3, 60). SYN. Dēvērsŏr. ‖ *Se diriger vers par un chemin détourné.* Quā nūllă prĭōrŭm Cāstălĭām mōllī dēvērtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V.* Āt ĕgŏ Pēnātēs hīnc sălūtātŭm dŏmŭm Dēvōrtār. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 81). SYN. Tēndŏ. ŏ. ‖ *Au fig.* Ălĭtĭs ĭn rāræ mīsĕrŭm dēvērtĕrĕ fūnŭs. *O.* Ăd măgĭcās dēvērtĕrĭs ārtēs. *Id.* SYN. Vērtŏr, cōnfŭgĭō.

Dēvēscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Se nourrir.* Mōrsūquĕ crūēntō Dēvēscī. *St.* (*Th.* I, 604). *Voy.* Vescor.

Dēvēxī. *parf. de* Deveho.

Dēvēxŭs, ă, ŭm. *Qui penche, qui va en pente, incliné, qui descend.* Ăd tērrāmquĕ flŭīt dēvĕxō pōndĕrĕ cērvix. *V.* Ūsquĕ cōlōrātĭs ămnĭs dēvĕxŭs ăb Ĭndĭs (Nilus). *Id.* Ēst lăcŭs ăccllvĭs dēvĕxō mărgĭnĕ. *O.* Dēvĕxæ jăctārĕt bāsĭă rhēdæ. *J.* (4, 118). Quōdcūnquĕ dĭēs dēvĕxĭŏr ămbĭt. *V. Fl.* SYN. Dēclīvĭs, prōnŭs, ĭnclīnĭs, inclīnātŭs, vĕrgēns.

† **Dēvĭctĭō**, ōnĭs. *f. Victoire sur, défaite.* Mōrtĭs dēvĭctĭō fălsă. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 108).

Dēvĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Devinco. *Vaincu.* Dēvĭcta Āsĭă, sūbsēdit ădŭltĕr. *V.* Ēt Āsdrŭbăl Dēvĭctŭs. *H. Voy.* Victus.

Dēvĭncŭlō, ĭs, inxī, ĭnctŭm, cīrĕ. *Lier, attacher.* Dīrcæm... dūō Gnātī Jŏvĭs dēvinxēre ăd taūrŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 65. *Id. Men.* V, 2, 92). *Voy.* Vincio. ‖ *Au fig.* Vērum ănĭmŭs ŭbĭ sēmēl sē cūpĭdĭtātĕ dēvinxĭt mălă. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 54). SYN. Ŏblĭgō, ŏbstringō. ‖ *Attacher par des services.* Ĭstōc mē factō tĭbĭ dēvinxtī. *Pl.* (*As.* V, 1, 21). SYN. Ŏblĭgō, ŏbstringō, dēmĕrĕō.

Dēvincō, ĭs, īcī, ĭctŭm, ĭncĕrĕ. *Vaincre, surpasser.* Ĭnfēstŭm pūgnāns dēvĭcĕrāt hōstĕm (*Culex*, 388). Pŏtŭs fŭgĭentīă rīpās Flūmĭnă dēvĭncās. *St.* (Adde *Sen. H. OEt.* 53). *Voy.* Vinco.

Dēvīnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Devincio. *Attaché.* Dēvīnctŭs cōllă cătēnīs. *Sil.* Tēmpŏrā dēvīnctŭs laurō. *Tib.* (III, 5, 5). *Voy.* Vinctus. ‖ *Au fig.* Patĕr ætĕrnō dēvīnctŭs ămōrĕ. *V.* Nēquĕ quĕis mē sīt dēvīnctŏr ălтĕr. *H.* Nōstrō dēvīnctī bĕnĕfĭcĭō. *Pl.* (*As.* II, 3, 19).

† **Dēvĭō**, ās, ārĕ. *n. Sécarter du chemin, dévier.* Errōrĕ quōd nōn dēvĭāntĭs fĭlĭæ. *Aus.* (*Prof.* 6, 37).

Dēvĭtō, ās, ārĕ. *Éviter avec grand soin.* Trĭstĕmquĕ rĕpŭlsām Quāntō dēvĭtēs ănĭmī cāpĭtĭsquĕ lăbōrĕ. *H.* Nec dēvĭtārī lētum pŏtĕ, quam ōbtĕmnus. *Lr.* (III, 1094). *Voy.* Vito. ‖ *qqf. Avec l'inf.* Dēvĭtēt pŏnĕrĕ mēmbrā. *Juve.* (III, 616).

Dēvĭus, ă, ŭm. *Écarté, éloigné de la route.* Nārcissūm pĕr dēvĭă lūstrā văgāntēm. *O.* Lætŏr quod sīnĕ mē dēvĭă rūrā cŏlīs. *Pp.* (II, 15, 2). SYN. Āvĭŭs, rĕductŭs, rĕmōtŭs. Pllt. Ignārōsquĕ vīæ. *V.* Āvĭă cūrsū Dūm sĕquŏr. Sīve errōrĕ vīæ. Nēc nōs vīă fāllit ĕuntēs. *Id.* ‖ *Qui s'éloigne de la route, qui est dans un lieu écarté, égaré.* Dēvĭæ Ŏlēntĭs ūxōrēs mărītī. *H.* (Huc pertinet ejusdem locus, *Od.* II, 11, 21, etsi varie exponunt). Ātque ăvĭdām trānsmīsĭt dēvĭŭs hāstăm. *St.* (*Th.* IX, 804, de equo qui de loco deflectit). SYN. Errāns. ‖ *Impénétrable.* Dēvĭă pūnĭcĕæ vēlābānt līmĭnă vittæ. *Pp.* (IV, 9, 27). *Voy.* Avius: ‖ *Au fig. Qui s'écarte du droit chemin.* Tāntūmmŏdŏ dēvĭă nōn sīt Pēmĭnă, nēc scriptīs dīscăt ămārĕ tŭīs. *O.* Ēt dēvĭă pēctŏră rēctī. *Sil.* Mē dēvĭŭs ēgērĭt ārdŏr. *Cl.* ‖ Dēvĭă, ōrŭm. *pl. n. pris. subst. Lieux écartés, non fréquentés.* Seū cōllīs ŭmbrōsī dēvĭă mōntĭs, ăpēr. *Tib.* (IV, 3, 2). Dēvĭă tērrārŭm. *L.* Cŭpĭtquĕ nūllīs ĭndĕ dēvĭis fălli. *Boet.* (3, 50. Adde *V. Fl.* III, 49). SYN. Āvĭă.

Dēvŏcŏ, ās, ārĕ. *Faire descendre.* Rĕfīxă cœlō dēvŏcārĕ sĭdĕră. *H.* SYN. Dēdūcŏ, dētrāhŏ. ‖ *Attirer.* Sĕd ăd pērnĭcĭēm quŏquĕ mōrtālēs dēvŏcānt. *Ph.* SYN. Trāhŏ.

Dēvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Descendre en volant.* Ēt jŏvĭs ĭn mūltās dēvŏlăt ălēs ăvēs. *O. Voy.* Volo. ‖ *Au fig. Descendre rapidement.* Dēvŏlăt ĭn tērrām ĭrĭquĕ cŏlŏr aūrĕūs ĭgnīs. *Lr.* (VI, 204).

Dēvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Roulé d'en haut.* Aūlæō mĭssō, dēvŏlūtĭs tŏnĭtrĭbŭs. *Ph.* (Adde *Cat.* 59, 4).

Dēvŏlvŏ, ĭs, ōlvī, ōlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Rouler de haut en bas, précipiter.* Cōrpŏră dēvŏlvūnt ĭn hŭmŭm. *O.* Dūm fūsĭs mōllĭă pēnsă Dēvŏlvūnt. *V.* SYN. Vŏlvŏ, dēmittŏ, dējĭcĭŏ. ‖ *Au fig.* Seū pĕr aūdācēs nŏvă dīthўrāmbŏs Vērbă dēvŏlvīt. *H.* Dēvŏlvīt răpĭdūm nēquĭdquām mœnĭbŭs ăgmĕn. *L.* Quēm... vītă dēvŏlvăm sŭă. *Pl.* (*Men.* V, 5, 5). ‖ — mē. *S'élancer de. Voy.* Desilio.

Dēvŏmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Vomir.* Ūt dēvŏmās vŏlŭt quōd fōrĭs pōtāvĕrĭs. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23). *Voy.* Vomo.

Dēvŏrāns, tis. *Qui dévore, avide.* Sēd spĕctăt ōcŭlīs dēvŏrāntĭbŭs draūcōs. *M.* (1, 97. 12). SYN. Āvĭdŭs, cŭpĭdŭs.

Dēvŏrātŭs, ă, ŭm. *Dévoré.* Ŏs dēvŏrātŭm faucĕ quum hærērĕt lŭpī. *Ph.*

Dēvŏrŏ, ās, ārĕ. *Dévorer.* Prōlĕm Dēvŏrāt, ĭmmērsām vīscĕrĭbŭsquĕ tĕnĕt. *O.* Quās sūnt rōsūrī, sīmŭl ĕt ĭpsōs dēvŏrēs. *Ph. Voy.* Voro. ‖ *Engloutir, et au fig.* Dēvŏrĕr ăntĕ, prĕcŏr, sŭbĭtō tĕllūrĭs hĭātu. *O.* Mălæ tĕnĕbræ Ōrcī, quæ ōmnĭă bĕllă dēvŏrātĭs. *Cat.* (3, 13). SYN. Haūrĭŏ, ăbsōrbĕō, cōnsūmŏ. ‖ *Dévorer ses larmes, sa douleur.* Ipsŏ dŏlŏr vōcĕm lăcrĭmāsquĕ ĭntrōrsŭs ăbōrtās Dēvŏrăt. *O.* Ĭnvītŭs ōlĭm dēvŏrāvī ăbsēntĭæ Nēcessĭtātĕm prīstĭnæ. *Aus.* (*Epist.* 15, 19). ‖ *Écouter avidement.* Ōrātiōnem hānc aūrēs dūlcĕm dēvŏrānt. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 9. *Id. As.* III, 3, 59). *Voy.* Bibo. ‖ *qqf. Oublier, comme en français : manger l'ordre.* Dēvŏrāvī nōmĕn ĭmprūdēns mŏdŏ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 63. Ita *Cic. Brut.* 82).

Dēvortĭum, ĭī. *n. Chemin détourné.* Ŏbjĭcĭūnt æquĭtēs sēsе ăd dēvōrtĭă nōtă. *V.* Obliquă quă sĕ cōnfĕrūnt dēvōrtĭă. *Prud.* (*Apot.* 21). *Voy.* Divortium.

Dēvōtĭō, ōnĭs. *f. Dévouement, action de se dévouer.* ‖ *Dévouement pour quelqu'un.* Ēt mīlĭtĕ mūltō Āgmĭnă, quĕis fōrtēs ārmāt dēvōtĭō mēntēs. *Grat.* (*Cyn.* 86). ‖ *Eccl. Dévotion.* Sūblīmĕm cœlī dōmĭnŭm dēvōtĭō cōrdĭs Dĭlĭgăt. *Juve.* (IV, 43). ‖ *Au plur. Imprécations. Voy.* Diræ, Devotus.

† **Dēvōtō**, ās, ārĕ. *fréq. de* Devoveo. Crēdo

hērclē, dēvōtābĭt sŏrtēs. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 36). Ănĭmām dēvōtăbo hōstĭbŭs. *Att.* (apud *Non.* 2, 226).

Dēvōtŭs, ă, ŭm. *Voué, consacré, réservé.* Ēn tĭbĭ dēvōto mūnĕrĕ dĕxtĕr ădēs. *O.* Ăndrŏmĕdē mōnstrīs dēvōtă mărīnīs. *Pp.* (II, 21, 23). Dēvōtæ flāvī vĕrtĭcis ĕxŭvĭæ. *Cat.* (66, 22). Phœnissa īnfēlix, pestī dēvōtă fŭtūræ. *V.* SYN. Vōtŭs, cōnsĕcrātŭs, săcĕr, dēbĭtŭs, ăddĭctŭs, prōmīssŭs. ‖ — mōrtī, *ou absolt. Résolu à la mort.* Dēvōtă mōrtī pĕctŏră lĭbĕræ. *H.* Stābăt dēvōtă jŭvĕntus. *L.* Ăd cērtām dēvōtos tendĕrĕ mōrtĕm. *Id.* ‖ *Dévoué, zélé pour.* Nī tĭbĭ dēdĭtŭs ēssĕm Dēvōtŭsquĕ clīens. *J.* (9, 71). Ăn quīsquām nōbis dēvōtĭŏr ăltĕr? *Cl.* SYN. Stŭdĭōsŭs. ‖ *Eccl. Pieux.* Dēvōtă pĭī cĕlĕbrānt jējūnĭă mўstæ. *Aus.* (*Idyl.* 1, 2). Sīt dēvōtă Dĕō. *Prud.* (*Sym.* 1939, de Roma). *Voy.* Pius. ‖ ‖ *Adonné.* Dēvōtām vīnō tĕrtĭam, ĕt tūrpĭssĭmām. *Ph.* SYN. Dēdĭtŭs. ‖ *Maudit.* Ĭmpĭă pĕrdēmŭs dēvōtī sānguĭnĭs ætās. *H.* (*Id. Od.* III, 4, 27). Tū quŏquĕ dēvōtos, Băcchĕ, rĕlĭnquĕ lăcŭs. *Tib.* (II, 3, 36). Ĭmmĕmŏr āh! dēvōtă dŏmum pĕrjūrĭă pōrtās. *Cat.* (64, 135). Dēvōtă dŏmŭs. *O.* SYN. Săcĕr. ‖ *Soumis à des enchantemens.* Cōrpŏră Thēssălĭcō lānguēnt dēvōtă vēnēnō. *O.* (Adde *Tib.* I, 6, 5).

Dēvŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ēre. *Vouer, consacrer.* Sŭpĕrōs quŏrŭm sē dēvŏvĕt ārīs. *V.* Dēvŏvĕō vōbis ănĭmam hānc sŏcĕrŏquĕ Lătīnō. *Id.* Nātăm prō mūtā dēvŏvĕt ægnā. *H.* SYN. Vŏvĕō, săcrō, cōnsĕcrō, dĭcō, ăddĭcō, ōffĕrō, prōmittō, dēstĭnō, ōbstrĭngō. ‖ *Maudire.* Hōc ĕgŏ dēvŏvĕō tĕquĕ tŭōsquĕ mŏdō (*Ibis*, 56). *Voy.* Imprecor. ‖ *Soumettre à des enchantemens.* Nūm tē cārmĭnĭbŭs, nūm tē pollēntĭbŭs hērbīs Dēvŏvĭt tăcĭtō tēmpŏrĕ nōctĭs ănŭs? *Tib.* (1, 9, 17. Adde *Ov. Am.* III, 7, 79).

Dĕxămĕnŭs, ī. *m.* (δεξάμενος). *Centaure, le même qu'Eurytion.* Dĕxămĕnĭquĕ gĕnĕr (*Ibis*, 406).

Dĕxtāns, tĭs, *m. Dix onces; le dixième.* Nēc dĕxtāns rĕtĭnĕt nōmĕn, sēxtāntĕ rĕmōtō. *Aus.* (*Eclog.* 1, 20).

Dĕxtĕr, ĕrā, ĕrŭm, *ou* ēxtrā, ēxtrŭm (δεξτερός). *Du côté droit, droit.* Ĭn dĕxtrā tēlā fŭĕrĕ mānŭ. *O.* Tĕrgā fĕræ prēssĭt, dĕxtrōquĕ frĕmēntīs ĭn ārmō. *Id.* Quō mĭhĭ dĕxtĕr ăbīs? *V.* Tū, Sĭmăllō, ĭn sĭnīstrŭm cōrnū; tū, Sўrĭsce, ĭn dĕxtĕrŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 5). ‖ Dĕxtĕrĭŏr, ŭs; ōrīs. *Même sens, seulement en parlant de deux.* Saucĭūs ārmō Dĕxtĕrĭōrĕ Mēdōn. *O.* Ēt sēllām cŭbĭtō dĕxtĕrĭōrĕ prēmĭt. *M.* (V, 62, 4). Dĕxtĕrĭōrā pētēns mōntīs dēclīvĭă Tĭbrīs. *L.* ‖ *Favorable.* Tŭă dĕxtĕr ădī pĕdĕ sācrā sĕcundō. *V.* Dĕxtĕr ădēs dŭcĭbŭs. *O.* Ō sīdĕrĕ dĕxtrō Ēdītĕ! *St.* SYN. Faustŭs, fēlix, făvēns, bŏnŭs. *Voy.* Favens. ‖ *Convenable, opportun.* Tēmpŭsquĕ ăd prœlĭă dĕxtrŭm. *Sil.* Quī rērŭm dĕxtĕr mŏdŭs. *V.* Dĕxtrō tēmpŏrĕ. *H.* SYN. Āptŭs, cŏmmŏdŭs, ŏppōrtūnŭs. *Voy.* Opportunus. ‖ *Habile, adroit.* SYN. Callĭdŭs, sŏlĕrs. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Quēm mĕŭs ĭntrāvīt splēndēntī cūspĭdĕ Dĕxtĕr. *M.* (VII, 27, 3). ‖ *Subst. f. Voy. le suiv.*

Dĕxtĕră *ou* Dĕxtrā, æ. *f. Main droite.* Dĕxtĕră crūdēlis, quæ mē frātrēmquĕ pĕrēmĭt. *O.* Cērtaquĕ lētĭfĕrā dīrĕxĭt spīcŭlă dĕxtrā. *Id.* SYN. Mānŭs. PPH. Dĕxtĕră *ou* Dĕxtrā mānŭs. ‖ *Bras du guerrier.* Dĕxtĕră pĕr fĕrrŭm, pĭĕtās spectātă pĕr ignēs. *O.* Nēc dĕxtrā vĕrbă rĕfĕllam. *V.* Dĕxtrā spectātŭs Ămĭlcăr. *Sil.* SYN. Mānŭs, vīrtŭs. EP. Fortĭs, pŏtēns, ĭnvīctă, mĕtŭēndă, vălĭdă; sævă, crūēntă. *Voy.* Fortitudo. ‖ Dĕxtrām *ou* Dĕxtrās cōnsĕrŏ, cōnfĕrŏ, etc. *En venir aux mains.* Dĕŭs quŏquĕ cōnsĕrĕ dĕxtrām. *V. Fl.* Primă mŏvĕt cōllātă prœlĭă dĕxtrā. *O. Voy.* Pugno. ‖ *Main droite donnée en signe d'amitié, d'alliance.* Heū! ŭbĭ pactă fĭdēs, cōmmīssăquĕ dĕxtĕră dĕxtræ! *O.* Ēn dĕxtră fĭdēsquĕ? *V.* Dătă dĕxtĕră Tūrnō. Āvĭdī cōnjūngĕrĕ dĕxtrās. *Id. Voy.* Fœdus. ‖ *Main suppliante ou invoquée par un suppliant.* Quŏd tĕ pĕr Gĕnĭum, dĕxtrāmquĕ, dĕōsquĕ Pĕnātēs Ōbsĕcrō. *H.* Ænēām pūlsūm pĕlāgō, dĕxtrāquĕ prĕcāntēm Cērnĕrĕ ērāt. *Sil.* ‖ *Main secourable, secours.* Prōquĕ ōmnĭbŭs ārmīs... dĕxtrīsquĕ rĕcēntĭbŭs, ūnŭm Ānnĭbălīs sāt nōmĕn ērīt. *Sil.* Sī Pērgămă dĕxtrā Dēfēndī pŏssēnt. *V.* SYN. Vīs, aŭxĭlĭŭm, rōbŭr. *Voy.* Auxilium. ‖ *Côté droit.* Ā dĕxtrā lævāquĕ dĭēs. *O.* Ēffrēnæ dĕxtrā lævāquĕ sĕquūntŭr Lўncēs. *St.* ‖ † Dĕxtrābŭs. *ancien dat. plur.* Dēquĕ mānĭbŭs dĕxtrābŭs. *Liv. Andr.* (apud *Non.* 8, 82).

Dĕxtĕrē *et* Dĕxtrē. *adv. Adroitement.* Nēmō dĕxtĕrĭŭs fortūna ēst ūsŭs. *H.* SYN. Sŏlĕrtĕr.

Dĕxtĕrĭtās, ātĭs. *f. Adresse, dextérité.* Bŏnŭs ĭngĕnĭō, făcŭndŭs, *et* ōmnī Dĕxtĕrĭtātĕ vĭgēns. *Aus.* (*Parent.* 14, 7).

† Dĕxtĭmŭs, ă, ŭm. *ancien superl. de* Dexter. (Cf. *Prisc.* 3, 607.)

Dĕxtrōrsŭm *ou* Dĕxtrōrsŭs. *Du côté droit, à droite.* Īllĕ sĭnīstrōrsum, hīc dĕxtrōrsum ăbĭt. *H.* Mĭrĭfĭcum făcĭnŭs, dĕxtrōrsum ōrbĕm flāmmĕŭm. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22). SYN. Dĕxtrā.

† Dĕxtrōvōrsŭm. *arch. Comme le précéd.* Sēd dĕxtrōvōrsum āvōrsa ĭt ĭn mălăm crŭcĕm. *Pl.* (*Rud.* 1, 2, 87. *Bit.* II, 3, 38).

Dī. *Voy.* Dĭus.

Dĭă, æ (δῖα). *fém. de* Dius. *Voy. ce mot.* ‖ 1. *L'île de Naxos.* Quă brĕvĭs æquōrĕīs Dĭă fĕrtŭr æquīs. *O.* Nāmquĕ flŭēntīsŏnæ prōspĕctāns lĭttŏrĕ Dĭæ. *Cat.* (64, 52. *Ib.* 121. Cf. *Plin.* 4, 12). ‖ 2. *Ile de la mer de Crète.* Răptă Mĭnōĭdĕ Dĭān Vēlă dĕdīt. *O.* (*Met.* VIII, 174).

Dĭăbăthrārĭŭs, ī. *m. Qui fait une certaine espèce de chaussures.* (*Pl. Aul.* III, 5, 39.)

Dĭăbăthrum, ī. *n.* (διάβαθρον). *Sorte de chaussure.* Dĭăbăthra ĭn pĕdĭbŭs hăbēbăt, ĕt ērăt ămĭctŭs ēpĭcrŏcō. *Næv.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3. Vid. et *Fest.*)

Dĭăbŏlŭs, *et par licence* Dĭăbŏlus, ī. *m.* (διάβολος). *Eccl. Le diable.* Nē fortĕ dĭăbŏlŭs īllă, Quă sŏlĕt, ĭnvīdĭă. *Paul. Nol.* (26, 588). *Voy.* Dæmon. ‖ *Nom d'homme.* Dĭăbŏlŭs Glaŭcī fīlĭus Clĕærētæ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 6).

† Dĭăcnŭs, ī. *sync. de* Diaconus. *m.* (διάκονος). *Eccl. Diacre, coadjuteur du prêtre.* (*Fort. Carm.* IV, 15, 3.)

† Dĭădēmă, æ. *f. arch. Comme le suiv.* Cŭjŭsvīs lĕpŏrīs lĭbĕr dĭădēmăm dĕdīt. *Pompon.* (apud *Prisc.* 6, 679).

Dĭădēmă, ātis. *n.* (διάδημα). *Diadème.* Mădĭdŭm tăbŏ dĭădēmă crūēntīs Ūnguĭbŭs ārrīpŭī. *St.* Pēllæō prēssŏs dĭădēmătĕ crīnēs. *L.* Prēmĭt rēgŭm dĭădēmătă Rōmă. *St.* Sŭpplĭcĭbŭs trĭbŭĭt dĭădēmătă Dăcis. *M.* (VI, 10, 7). SYN. Cŏrōnă. EP. Rēgālĕ, rēgĭum, ĭnsīgnĕ, nōbĭlĕ, cōnspĭcŭum, dĕcōrum, clārum, nĭtĭdŭm, nītens, splēndĭdŭm, rūtĭlum, aurĕum, aurātum, gēmmātum. PPH. Rēgis *ou* rēgĭum ĭnsīgnĕ. VERS. Dŭplĭcem gēmmis aŭrōquĕ cŏrōnam. *V.* Dānt pătĕrām, clārāmquĕ aŭrō gēmmisquĕ cŏrōnam. *O.* Īllĕ quī dōnāt dĭădēmă frontī. *Sen.* Rēgĭum căpĭtis dĕcŭs Bīs tĕrquĕ lāpsum ēst. *Id.* Vārĭō dĭădēmātĕ pulchĕr. *Fort.*

Dĭădūmĕnŭs, ī. *m.* (διαδούμενος). *Nom d'homme.* Dĭădūmĕnĕ, bāsĭă frāgrānt. *M.* (III, 65, 9. *Id.* VI, 34, 1).

Dĭætă, æ. *f.* (διαιτα). *Régime, diète.* ‖ *Chambre.* Ūnā tămĕn cūnctīs prŏcŭl ēmīnĕt, ūnā diætis. *St.* (*Silv.* II, 2, 83. Cf. *Petr. Sat.* 115 : « *Diætam domini vocat cubiculum.* »)

Dĭălĕctĭcŭs, ă, ŭm (διαλεκτικός). *Dialecticien.* Hĭnc ōmnīs cērtāt dĭălĕctĭcă tŭrbă sŏphŏrŭm. *Aus.* (*Idyll.* 17, 17). Hæc , tŭă Mārcĭōn, grăvĭs ĕt dĭălĕctĭcă vŏx ĕst. *Prud.* (*Ham.* 188). Ōrātŏr , dĭălĕctĭcŭs, pŏētă. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 8).

Dĭălĕctŏs *ou* **Dĭălĕctŭs**, ī. *f.* (διάλεκτος). *Dialecte, idiôme.* Æŏlĭca ĕtĭăm dĭălĕctŏs ĕst fĕrē mīxta Ĭtălæ. *T. Maur.* (*Syll.* 361. Cf. *Suet. Tib.* 56).

Dĭālĭs, ĕ. *De Jupiter.* ‖ Flāmĕn dĭālĭs, *et absolt.* Dĭālis. *Le premier des quinze flamines.* (*Fest.* in *Maximæ*, et *Varr. L. L.* 6 , 16.) Flāmĭn ăd hæc prīscō mŏrĕ dĭālĭs ĕrāt. *O.* Nām mīhī sīc cōnjŭx sānctă Dĭālis ăit. *Id.*

Dĭānă, *et par licence* **Dīānă** (*Charis.* 4, 249 ; *Diom.* 2, 437), æ. *f. Diane, fille de Jupiter et de Latone, née, avec son frère Apollon, dans l'île de Délos, déesse de la chasse, appelée Diane dans les bois, Lune ou Phébé dans le ciel, Hécate aux enfers. On la représente en habit de chasse, un croissant sur la tête, le carquois sur l'épaule, un arc à la main, un chien à ses côtés. Elle avait un temple célèbre en Tauride.* Silva ăltă Jŏvīs lūcūsvĕ Dīānæ. *V.* Quŭm lūcŭs ĕt ărā Dīānæ. *H.* Nām sīcŭt īn ædĕ Dīānæ. *O.* Exĕrcĕt Dīānă chŏrōs. *V.* Dīānām tĕnĕræ dicĭtĕ virgĭnēs. *H.* SYN. Lātōĭs , Lātōnĭgĕnă , Lātōnĭă , Cynthĭă , Dēlĭă ; Lūnă, Phœbē; Hĕcătē, Trĭvĭă ; Lūcīnă. EP. Tērgĕmĭna, trĭformis, trĭplex; silvĭcŏlă, nĕmŏrālis, vēnātrix, sūccĭncta, ārmāta, pharĕtrĭgĕrā, arcĭtĕnēns, jăcŭlātrix ; montīvagă, montānă; agīlis, vāga, cĕlĕrĭs; castă, innupta, sānctă, intĕmĕrātă ; sĕvērā, ănĭmōsă ; pūlchrā , dĕcōra ; candĭdŭla, nĭvĕa ; Scythĭcă, Taurĭcă. PPH. Phœbi sŏrŏr. Lātōnĭă virgŏ. Lātōnæ gĕnŭs, prōlēs , sŏbōlēs. Dĕă silvārŭm , arcĭtĕnens, pharĕtrātă, vēnātrix, Thŏantēa. Dīvă vīragŏ. Vīrgŏ pŏtēns nĕmŏrŭm. Nĕmŏrŭm cŭltrix, cŭstōs. Cōnsōrs Phœbi dĕă. Dīvă trĭformis. Dĕă lucĭfĕrā. Silvĭcŏlis dĕă cōgnĭtă nymphis. PHR. Trĭă virgĭnis ōrā Dīānæ. *V.* Sævis ĭnīmīcă virgŏ Bellŭis. *H.* Cædĕ sŭpĕrbă fĕrārŭm. *O.* Pĕr călămŏs vēnātrīcīs pharĕtrāmquĕ pŭellæ. *J. Voy.* Hecate, Luna. ‖ *Chasse.* Ĭntĕr Cæsārēă discrīmĭnă sævă dīānæ. *M.* (*Spect.* 12, 1).

Dīānās, æ. *m. Source près de Camérie.* Dīānās fōns ĕst, Cămĕrīnă gignĭtŭr ŭndă. *Prisc.* (*Peri.* 489. De quo *Solin.* 11 : « *Dianam,* qui ad Camerinam fluit, si habitus impudicus hauserit, etc. »)

Dīānĭus, ă, ŭm. *De Diane.* Ēxăgĭtānt ĕt Lār ĕt tŭrbă Dīānĭă fŭrēs. *O.* (Adde *Grat. Cyn.* 252).

Dĭăpāsmă, ătis. *n.* (διάπασμα). *Poudre odorante.* Quĭd, quŏd ōlĕt grăvĭus mixtŭm dĭăpāsmătĕ vīrūs? *M.* (I, 8, 85).

† **Dĭăpōntĭŭs** (*de* διά *et* πόντιος). *Qui est d'au delà les mers.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Pl. Most.* II, 2, 66.)

Dĭārĭă, ōrŭm. *n. pl. Pitance d'un jour pour les esclaves, ration.* Cūm sērvīs ūrbānă dĭarĭă rōdĕrĕ māvīs. *H.* Pŭĕrīquĕ dĭarĭă pōscūnt. *M.* (XI, 109, 3. Numero singulari caret, teste *Charis.* 1, 21).

† **Dĭāstēmă**, *au lieu de* **Dīāstēmă**, ătis. *n.* (διάστημα). *Distance, intervalle.* Sīc plăcĭdām Păphĭēn sērvārĕ dīastēmă quīntŭm. *Sid.* (*Pan.* 2520).

? **Dĭāthēcă**, æ. *f. Voy. le suiv.*

Dĭātrētă, ōrŭm. *n. pl.* (διάτρητος). *Coupes incrustées.* Ō quāntŭm dĭātrētă vălēnt ĕt quīnquĕ cōmātī ! *M.* (XII, 71, 9. Quidam non bene leg. *diatheca*).

Dīaŭlŭs, ī. *m.* (δίαυλος). *Nom d'homme.* Chīrūrgŭs fŭĕrāt, nūnc ĕst Vespillō Dīaŭlus. *M.* (I, 31. *Ib.* 48).

Dĭbrăchўs, *sans gén.*, *acc.* ўn. *m.* (δίβραχυς). *Pied composé de deux brèves, autrement nommé pyrrique.* Quārtus dĭbrăchўs ĕst , quīntus ĭn īmō. *T. Maur.* (*Met.* 386. *Id. Ped.* 17. Et græce scribi potest).

Dīc. *impér. de* Dico, *sync. pour* Dice. Dīc ĭn ămīcĭtĭām cōĕānt, ĕt fœdĕrā jūngant. *V.* Dīc mihī, Dămœtă, cŭjŭm pĕcŭs. *Id.* SYN. Fārĕ, cēdŏ , dā, lŏquĕrĕ, ēlŏquĕrĕ , ēdissĕrĕ , nārrā , *qqf.* agĕ. PPH. Dic ăgĕ. Ăgĕ fārĕ. Fārĕ ăgĕ. ‖ *Formule d'invocation poétique.* Dīc mihī, Mūsă , vīrŭm. *H.* SYN. Mĕmŏrā.

† **Dĭcă**, æ. *f.* (δίκη). *arch. Procès, action.* Cēdŏdum, ĕn ūnquam ĭnjūrĭārum aūdīstī mī scriptām dicām ? *Ter.* (*Ph.* II, 2, 15 : ubi *Donat.* Adde *ibid.* IV, 3, 63 ; *Pl. Pœn.* III, 6, 5 ; *Aul.* IV, 10, 30). *Voy.* Lis.

Dĭcācĭtās, ātis. *f. Caractère railleur, raillerie.* Rīsūs , scrīptās, dicācĭtātes. *Sid.* (*Pan.* 3514). *Voy.* Dicterium.

Dĭcācŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Dicax. Sāt dĭcācŭla ĕst. *Pl.* (*As.* III, 1, 8).

Dĭcæārchī *ou* **Dĭcārchæī**, ōrŭm. *m. pl.* (Δικαίαρχος). *Habitans de Pouzzoles.* Ĭndĕ Dĭcæārchūm pŏpŭlī, Dēlūmquĕ mĭnōrĕm. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Minorem*).

Dĭcārchæă *et* **Dĭcārchĕă**, æ. *f.* (Δικαίρχεια , *Strab.* Δικαιαρχία). *Ancien nom de Pouzzoles.* Dīlēctāquĕ mītĭs Tērrā Dĭcārchææ. *St.* Fōrtĕ Dĭchārchæă jŭvēnis cōnsēdīt ĭn ūrbĕ. *Sil.* SYN. Dĭcārchĭs. (Vid. *Fest.*)

Dĭcārchæŭs, *et* **Dĭcārchĕŭs**, ă, ŭm. *De Pouzzoles.* Aūlă, Dĭcārchæĭquĕ sīnŭs. *St.* (*Silv.* II, 2, 110). Prōlĕ Dĭchārchæă. *Sil.* (VIII , 533). ‖ — ī, ōrŭm. *m. pl. Voy.* Dicæarchi. ‖ Dĭcārchæă ārēnă. *Pouzzolane, sable volcanique dont les Romains composaient leur mortier.* Nāmquĕ dĭcārchææ trānslātŭs pūlvĭs ārēnæ. *Sid.* (*Pan.* 89).

Dĭcārchĭs, ĭdis. *f. Pouzzoles.* Pārthĕnŏpēn ĭntĕr māgnæquĕ Dĭcārchĭdŏs ārvă. *Petr.* (*Sat.* 120).

Dĭcārchŭs, ī. *m. Le fondateur de Pouzzoles.* (*Stat. Silv.* II, 2, 96.)

† **Dĭcāssĭt**. *arch.* (*Festus* : « *Dicassit*, dixerit. » Sensus est ; non vero expressa verbi origo; nam *dicassit* est pro *dicaverit.* Legitur apud *Nonium*, 10, 7 : « *Dicebo* pro dicam. *Nævius* : Primum quŏd dīcēbŏ rēctĕ. » Ubi forte legendum *dicabo*). *Voy.* Dīco, as.

Dĭcātŭs, ă, ŭm. *Dédié.* Hæc sūnt Lēdæīs tēmplă dĭcātă dĕīs. *O.* SYN. Sācĕr, sācrātŭs.

Dĭcax, ācis. *Railleur, plaisant.* Vērum ĭtă rīsōrēs, ĭtă cōmmēndārĕ dĭcācēs Cōnvēnĭĕt Sātўrōs. *H.* Dĭcāx sūm fāctŭs. *P.* (*Truc.* III, 2, 15. Adde *Cat.* 22, 2). SYN. Făcētŭs , ūrbānŭs.

† **Dīcĭdŭm** *et* **Dīcĕdŭm** (*de* dic *et* dum). *Comme* Dic. Quĭd ĭd ĕst?.. dīcĭdum. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 49. Adde *Ter. Hec.* V, 3, 5). Ēnsĭcŭlŭ' st aūrĕŏlus prīmŭm lĭttĕrātŭs. Dīcĕdum. *Id.* (*Rud.* IV, 4, 112).

† **Dīcĭ**. *arch. pour* Dic. Quĭd nūnc ĕs fāctūrŭs? ĭd mihī dīcĭ, cŏctum ĕst prāndĭum. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 65. *Id. Rud.* I, 2, 36. Vid. *Festum*, et *Diom.* I, 341).

† Dicĕdŭm. *Voy.* Dicdum.

† Dicĕbŏ, *pour* Dicam. *Voy.* Dicassit.

Dichrŏnŏs *ou* Dichrŏnŭs, ă, ŭm (δίχρονος). *Voyelle qui a deux temps différens, commune.* Omnibŭs, sĕd quinquĕ sĕmpĕr ūtĭtŭr ceū dichrŏnĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 87. *Ib.* 196. Cf. *Diom.* 2, 418).

1. Dĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Consacrer, dédier.* Cōnnŭbĭō jūngām stabĭlī, prŏprĭāmquĕ dĭcābō. *V.* Cōncēptāquĕ vŏtā dĭcābānt. *Sil.* Hānc ŏpĕrām tĭbī dĭcŏ. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 12). SYN. Dēdĭcŏ, cōnsĕcrŏ, săcrŏ, vŏvĕŏ, dēvŏvĕŏ, ădsĕcrŏ, dēstĭnŏ. ‖ † *arch. Dire, annoncer.* Sīcŭbi ăd aŭrēs Fāmā tŭām pūgnām clārāns ălĭātā dĭcāssĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 139. Alii leg. *alata*). *Voy.* Dedico.

2. Dĭcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Dire, parler.* Dīcĕrĕt : hæc mĕă sūnt ; vĕtĕrēs mīgrātĕ cŏlōnī. *V.* Dīcēbām : mĕdĭcārĕ tŭōs dēsīstĕ căpillōs. *O.* SYN. Lŏquŏr, ēlŏquŏr, fārī, prōfārī, ēffārī, mĕmŏrŏ, rĕfĕrŏ, ēdĭssĕrŏ, ēdŏ, fābŭlŏr, *qqf.* cănŏ, crĕpŏ. PPH. Dīctă dŏ. Vōcēs ōrĕ, pĕctŏrĕ fūndŏ, ēffūndŏ. Vōcĕ sīlentĭă rūmpŏ. Ōrĕ sŏnōs ēdŏ, prōfĕrŏ, prōmŏ, ēxprīmŏ. ‖ *Dire, raconter.* Dīc mĭhī, Mūsă, vĭrūm, captæ pōst tēmpŏră Trōjæ. *H.* SYN. Mĕmŏrŏ, nārrŏ, ēnārrŏ, rĕfĕrŏ, pāndŏ. ‖ *Célébrer, chanter.* Vēstră mĕōs ōlĭm sī fīstŭlă dīcăt ămōrēs. *V.* Dīcēs hīstŏrĭīs prælĭă Cæsărĭs. *H. Voy.* Cano, Celebro. ‖ *Nommer.* Est lŏcŭs, Hēspĕrĭām Grāĭī cōgnōmĭnĕ dīcūnt. *V.* Ēt tē crūdēlēm nōmĭnĕ dīcīt. *Id. Voy.* Nomino. ‖ *Prononcer.* Nōn ĕgŏ pērfĭdŭm Dīxī sācrāmēntūm. *H.* ‖ *Assigner.* Nūmmōs cērtōs dīcās. Dīcŏ quinquāgīntă mīllĭă. *Pompon.* (apud *Non.* 4, 122). Cui dicăt dōtīs paŭlŭlūm. *Afran.* (*Ibid.*) Ēt prætĭum dīcĕrĕ mūnĕrī. *H.* SYN. Stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, ăssignŏ. ‖ — dīem. *Voy.* Dies. ‖ *Ordonner, enjoindre.* Est fūgă dictă mĭhī, nōn ēst fūgă dictă Cămēnīs. *O.* Dīxĕrĭt ŭt vĕnīās. *Id.* (Adde *Pl. Truc.* IV, 3, 75). SYN. Indĭcŏ, præcĭpĭŏ, jŭbĕŏ. *Voy.* Jubeo. ‖ *Prédire.* Trēmŭlæ cōrtĭnă Sĭbўllæ Dīxīt, Āvērtīnō rūră plăndă Rĕmō. *Pp.* (IV, 1, 49). Illă dĭes fātŭm mīsĕræ mĭhī dīxīt. *O. Voy.* Prædico. ‖ ‖ — caūsām, jūs, mālĕ, bĕnĕ, vālĕ, etc. *Voy. ces mots.*

Au pass. Dīcŏr. *Être nommé.* Trōjānūm dīcĭtŭr ăgmĕn. *V.* SYN. Nōmĭnŏr, vŏcŏr. ‖ *Être réputé, passer pour.* Dīcĭquĕ bĕātŭs Ante ŏbĭtŭm nēmō (debet). *O.* SYN. Hăbĕŏr, pŭtŏr, cēnsĕŏr, ădūlŏ. ‖ Dīcĭtŭr. *unip. Il est dit, elle est dite.* Dīcĭtŭr Ægўptus cărŭīssĕ jŭvāntĭbŭs ārvă Imbrĭbŭs. *O. Voy.* Fama est.

Dictă, æ, *et* Dictē, ēs. *f.* (Δίκτη). *Montagne de Crète.* Quōs măgno Ānchīălē pārtŭs ădductă dŏlōrĕ, Ēdĭdĭt īn Dictă. *Varr. Atac.* (apud *Serv.* ad *Ecl.* 1, 66. Cf. *Plin.* 24, 17).

† Dictābŏlārĭŭm, ĭī. *n. Injure.* (*Laber.* apud *Front. de Orat.* I, p. 240, ed. *Maio.*)

Dictæŭs, ă, ŭm (Δικταῖος). *Du mont Dicté, dans l'île de Crète ; de Crète.* Dictæō cœlī rĕgēm pāvērĕ sūb āntrō. *V.* Cāndĭdă Dictæī spectāns tēntorĭă rēgīs. *O. Voy.* Cretæus.

Dictămnŭs, ī. *m. et peut-être* Dictāmnŭm. *n.* (δίκταμνος *et* δίκταμνον) *Dictame, plante de Crète, dont les anciens faisaient un breuvage qui passait pour faire tomber les traits enfoncés dans le corps.* Dictāmnŭm gĕnĭtrīx Crētæa carpĭt ăb Īdā. *V.* (*Æ.* XII, 412 *sq.*) Dictāmnī flōrentĭs ŏpēm. *St.* (*Silv.* I, 4, 102. Cf. *Cic. N. Deor.* 2, 50 ; *Plin.* 8, 27 ; 26, 14).

Dictātŏr, ōrĭs. *m. Dictateur, magistrat extraordinaire qu'on nommait à Rome dans les dangers pressans.* Fūmōsōs æquĭtūm cūm dictātōrĕ măgistrōs. *J.* (8, 8. *Id.* 11, 87). Summŭm dictātōr hŏnōrĕm Gōntĭgĭt. *L.*

† Dictātrīx, ĭcis. *f. Celle qui ordonne, enjoint.* Tu hīc ĕrīs dictātrīx nōbīs. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 18).

Dictātūră, æ. *f. Dictature.* Quūm trĕpĭda ăntĕ bŏvēs dictātūram ĭndŭĭt ŭxŏr. *Pers.* (1, 88).

Dictātŭs, ă, ŭm. *Dicté.* Dictātăquĕ vērbă Prōtŭlĭt. *J.* (6, 390). Dictātăquĕ jūrānt Sācrāmēntă dĭīs. *Sil.* ‖ Dictătă, ōrŭm. *n. pl. pris subst. Dictée, leçon.* Dōnēc pĕrăgăt dictătă măgistrī. *J.* (5, 122. Adde *Pers.* 1, 43). Pŭĕrūm crēdās dictăta măgistrō Rĕddĕrĕ. *H.*

Dictĕrĭŭm, ĭī. *n. Raillerie.* Omnĭbŭs ārrīdēs, dictĕrĭă dīcīs ĭn ōmnēs. *M.* (VI, 44, 3). Quĭbŭs sŏnānt ĭn Græcĭă dictĕrĭă. *Varr.* (apud *Non.* 2, 249). SYN. Scōmmă, sălēs.

Dictĭŏ, ōnis. *f. Action de dire.* Nĕquĕ tēstĭmōnī dictĭo ēst. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 64). ‖ *Phrase, manière d'écrire, style.* Hæc vērĕ săpĭăt dictĭŏ, quæ fĕrĭĕt (*Anthol.* I, p. 417). Lāscĭvīrĕ vĕtăt măscŭlă dictĭŏ. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 19). ‖ *qqf. Oracle.* Āpĕrtæ fātŭr dictĭo, sī întĕlligās. *Att.* (apud *Auct. ad. Her.* 2, 26. Adde *Pac.* apud *Non.* 4, 7).

Dictĭtŏ, ās, ārĕ. *Dire souvent.* Dictĭtĕt Ālbānō Mūsās īn mōntĕ lŏcūtās. *H.* Mălĕ dictĭtātŭr tĭbī vūlgo ĭn sērmōnĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 62. Adde *Ter. Ph.* V, 1, 16)

Dictŏ, ās, ārĕ. *Dicter, dire une chose qu'un autre devra répéter.* Mīsĕrĭs dictăt plă vōtă săcērdōs. *V. Fl.* Ădmōtō dictĕt pĕrjūrĭă taūrō. *J.* (8, 82). ‖ *Dicter pour qu'on écrive.* Nōn ūnŭs tĭbī rīvālĭs dictābĭtŭr hērēs. *J.* (6, 218). Cērās nūnc hāc dictāntĕ pūsillās. *Id.* (14, 29). ‖ *En partic. Dicter, en parlant d'un maître.* Mĕmĭnī quæ plăgōsūm mĭhī pārvō Orbĭllĭūm dictārĕ (carmina). *H.* ‖ *En parlant d'un auteur.* Nōn sī qua clĕgĭdĭă crūdī Dictārūnt prōcērēs. *Pers.* (1, 52). Ēt cārmĭnă dictānt. *H.* ‖ *Donner un ordre.* Pūltēm Cōram ălfīs dictēm pŭtrō. *J.* (11, 59). SYN. Præcĭpĭŏ. ‖ *Au fig.* Ātque hæc īrā dictāntĕ prŏfātŭr. *L.* (V, 518).

Dictŭm, ī. *n. Parole, mot.* Tālĭbŭs āggrĕdĭtŭr Vēnĕrēm Sātŭrnĭă dictīs. *V.* Ēt mūtŭă dictă rĕfĕrrē. *O.* Īgnōmĭnĭōsāquĕ dictă. *H.* SYN. Vērbŭm, sērmŏ. ‖ Dictō cĭtĭŭs. *Plus vite que la parole, en un instant.* Ēt dictō cĭtĭŭs tŭmĭda æquōră plăcāt. *V.* (Adde *Hor. Sat.* II, 2, 80). *Voy.* Brevi. ‖ *Langage, style.* Quūm nĕquĕ Mūsārūm scŏpŭlōs quīsquām sŭpĕrārăt, Nĕc dictī stŭdĭōsŭs ĕrāt. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 18). ‖ *Ordre, recommandation, injonction.* Neū dictō pārērĕ rēcūsā. *V.* Dictă Fămēs Cĕrĕrĭs pĕrăgīt. *O.* Dictō mē ēmīt aūdĭēntēm. *Pl.* (*Men.* II, 3, 89). SYN. Jūssŭm, præcĕptŭm. *Voy.* Audiens. ‖ *Promesse.* Nōmĭnĕ quēmquĕ clĕt, dictōrŭm tēmpŭs ădēssĕ Cōmmēmŏrăt. *Fur.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). *Voy.* Promissum. ‖ *Écrits, ouvrages.* Ennĭŭs hīrsūtă cīngăt sŭă dictă cŏrōnā. *Pp.* (IV, 1, 61). Omnĭă nōs ĭtĭdēm dēpāsclmŭr aūrĕă dictă. *Lr.* (III, 12). SYN. Scrīptŭm, ŏpŭs. ‖ *Prédiction.* Īsquĕ ădўtĭs hæc trīstĭă dictă rĕpōrtăt. *V.* (Adde *V. Fl.* II, 325). *Voy.* Dictio. ‖ Dictă mălă, *et absolt. Injures.* Ēgŏ mĕīs Dictīs mălīs.... rĕjēci hōmĭnĕm. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 18). Jam ĕgŏ tē dīffĕrām dictīs mĕīs. *Id.* (*Ps.* I, 3, 125). *Voy.* Maledictum.

Dictŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dīco. *Dit.* Vīx ĕă dictă. *V.* Hæc ūbī dictă. *Id.* ‖ *Nommé.* Tiburtī dictăm cōgnōmĭnĕ gentēm. *V.* ‖ *Chanté, célébré.* Nōn ūllă mĕō tē cărmĭnĕ dictăm Æbstŭlĕrint (sæcula). *V.*

? Cuī nōn dictŭs Hȳlās pŭĕr? *V.* ‖ *Convenu, proposé.* Prōmīsĭt; rĕdĭit hōrā dictā; rĕcūbŭit. *Ph.* Dictō ēmpŏrĕ. *Id.* Dictæ nuptĭæ. *Afran.* (apud *Non.* 4, 22). SYN. Prōmissŭs, pactŭs. ‖ *Consacré.* Cōnvĕnĭūnt nuptæ dictām Jūnōnīs ĭn ædĕm. *O.* Jūnōnī ĭnfernæ dictŭs sācĕr (ramus). *V.* SYN. Dicātŭs, cerātŭs, sācĕr. ‖ *Qui se consacre à.* Quānquām nōrĕīs āptĭōr, et jŏcis Lūdŏquĕ dictŭs. *H.* ‖ Dictum, actum. *Aussitôt dit, aussitôt fait.* (*Ter. Heaut.* 1, 1, 31. *Ib.* IV, 5, 12.)

Dictўnnă, æ. *f.* (Δίκτυννα, *de* δίκτυον). *L'un des noms de Diane.* Lūcŭs ĕūm nĕmŏrīsquĕ tŭī, Dictўnnă, rĕcēssŭs Cēlæ. *O.* Dictўnnām dīxĕrĕ tŭō dĕ nōmĭnĕ Lūnām (*Ciris*, 305. Adde *Tib.* 1, 4, 21. *Id. Festum; Charis.* 4, 254; *Diodor. Sic.* 5, 75; *Heyn. Excurs.* ad *Cir.*).

Dictўs, ўis ou ўŏs. *m.* (Δίκτυς). *Un des centaures, tué par Pirithoüs.* Victōrī tĭtŭlūm quēm Dictўs Cĕlōpsquĕ dĕdērunt. *O.* ‖ *Pêcheur de Sériphe qui retira Danaé et Persée exposés sur la mer.* (*St. Silv.* II, 1, 95.)

Dĭdĭci. *parf. de* Disco.

Dĭdĭtŭs, ă, ŭm. *Répandu.* Tŭă tĕrrīs dĭdĭtă fāmă. *V.* Hinc fāma ĭn pŏpŭlōs jūrāti dĭdĭtă bellī. *Sil.*

Dĭdĭŭs, ĭi. *m. Consul romain qui fit la guerre aux Sertorius.* Dĭdĭŭs hōstilēs ingĕmĭnāvĭt ŏpēs. *O.*

2. *Didius Julianus, riche romain, qui acheta l'empire après le meurtre de Pertinax.* Dī bĕnĕ, quōd spŏlĭis Dĭdĭus nōn gaudĕt ŏpĭmis. *Aus.* (*Cæs.* 9, 1).

1. Dīdō, ĭs, ĭdi, ĭtŭm, ĕrĕ. *Distribuer, répandre.* Hīc nĕquĕ sērvis, Ālbŭcī sēnĭs ēxēmplō, dūm mūnĭa dĭdĭt. *H.* Dĭdĭtŭr hīc sŭbĭtō Trōjāna pĕr āgmĭnă rūmŏr. *V.* Īn vēnās cĭbŭs ŏmnĭs Dĭdĭtŭr. *Lr.* (II, 434. Adde *Pl. Merc. prol.* 58). SYN. Dīvīdō, distrĭbŭō, spārgō.

2. Dīdō, *gén. rare* ūs, *acc.* ō. *f.* (Διδώ). *Didon fille d'Élise, fille de Bélus, roi de Tyr, épouse de Sichée. Après la mort de son mari, assassiné par son frère Pygmalion, elle prit la fuite, et vint en Afrique fonder Carthage. D'après Virgile, elle accueillit Énée, jeté dans ses états par la tempête, en devint éprise; et, ne pouvant survivre à son départ, elle se donna la mort.* Ipsă sŭă Dīdō concĭdit ūsă mānū. *O.* Ārdĕt ămāns Dīdō, trāhĭtquĕ pĕr ossă fŭrōrĕm. *V.* Nōmĭnĕ Dīdō Sāpĕ ŏcātŭrūm. *Id.* Mīsĕrāmquĕ rĕlīnquĕrĕ Dīdō. *O.* Hospĭtĭum Dīdūs, clāssēm sōclōsquĕ rĕcēptōs (*Arum. Æneid.* lib. I, in *Anthol.* I, p. 387. *Ib.* p. 478. Sic recte; nempe Διδοῦς. Cf. *Charis.* 1, 48. Hæc ipsa quæ notavimus in *Calypso*). SYN. Ēlissă, *qqf.* Phœnissă. EP. Tўrĭă, Sīdŏnĭă, pulchrā, mīsĕrā, infēlix. EP. Sīchæĭă cōnjŭx. Sīdŏnĭă rēgīnă. VERS. Infēlix Dīdō, nullī bĕnĕ nūptă marītō: Hōc pĕrēuntĕ magis, hōc fŭgĭentĕ pĕrīs. *Aus.* (Cf. *Virg. Æ.* IV—IV; *Sil.* I, 21 *sq.*; VIII, 50; *Ov. Her.* 7). ‖ † Dīdō, ōnis, ōnī. *arch.* Pōnōs Dīdōne ōrĭundōs. *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 685). Pēnēlōpēs primām, Dīdōnīs rīmă sĕquātur (*Anthol.* II, p. 535. Quæ declinatio grammaticis usurpatur: *Serv.* ad *Æ.* IV, 385 et 674; *Macr. Sat.* 3, 11; 4, 1).

† Dīdrāchmă, ătis. *n. Pièce de deux drachmes.* Rāmŭm fĕrrĕ jŭbēt, gĕrŭlum dīdrāchmātĭs aūrei. *Pedul.* (3, 316).

Dīdūcō, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Diviser, séparer, retirer, ouvrir.* Dīdūcīt scŏpŭlōs, et montēm rumpit aquæ. *J.* (10, 153). Cōntinŭăm dīdūxit hŭmŭm. *V.* Immāni faūcēs dīdūcīt hiātū. *Sil.* Rīsū dīdūcĕrĕ rictum. *H.* SYN. Dĭrĭmō, distrāhō, dīvellō, sēpărō, ăpĕrĭō. *Voy.* Separo. ‖ *Diviser, faire une division.* Æssĕm Discūnt ĭn partēs centum dīdūcĕrĕ. *H.* SYN. Dīvīdō. ‖ *Au fig.* Tūm vēro ĭn cūrās ănĭmŭs dīdūcĭtŭr ōmnēs. *V.* (Confunduntur *Diduco* et *Deduco.*)

Dīductŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Nōstrō dīductă Brĭtannĭă mundō. *Cl.* Æquŏră discēdunt mērsă dīductă cārīnā. *L.* SYN. Dīvīsŭs, distractŭs, distāns, dissĭtŭs, āpertŭs.

Dīdŭmāŏn *ou* Dĭdўmāŏn, ŏnĭs. *m.* (Διδύμαων). *Didymaon, habile ouvrier en fer.* Et clўpĕum āfferrī jussīt, Dĭdўmāŏnĭs ārtēs. *V.*

Dĭdўmŭs, ī. *m.* (δίδυμος). *Nom d'homme.* Plūs hăbŭit Dĭdўmŭs, plūs Philōmēlŭs hăbĕt. *M.* (III, 31, 6. *Id.* V, 42, 8). ‖ *Eccl. Surnom de saint Thomas.* Dĭdўmŭs tūnc tālĭă fātŭr. *Juvc.* (IV, 332).

Dĭē *et* Dīī. *arch. pour* Diei. Lībrā dĭē sōmnĭquĕ pārēs ŭbĭ fēcĕrĭt hōras. *V.* (*G.* I, 208. Sic et *Serv.* legit. *Gell.* 9, 14, dit nonnullos, inspecto idiographo *Virgilii* libro, testari fuisse *dies. Charis.* 1, 101, legit *dii*). Mūnĕrā lætĭtĭāmquĕ dīī. *Id.* (*Æ.* I, 640. Quod ita legi fortiter jubet idem *Gell. ibid.* Alii *dei*, scil. Bacchi; quod non ita contemnam. Utrumque sensum agnoscit *Serv.*). Vīdēs Jām dĭē mūltum ēssĕ. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 58). Æquālæ tēmpŏrā nŏctĭs Ātquĕ dĭī. *Aus.* (*Eclogar. de Ration. Dier.* 7). Ād prīmī rādĭōs ĭhtĕrĭtūrā dĭē. *Aus.* (*Idyl.* 14, 14. Vēl *dii*). Currĭcŭlūmquĕ Ārĭēs æquāt nŏctĭsquĕ dĭēquĕ (*Anthol.* I, p. 318. *Burm. die*; libb. *diei*). *Voy.* Fides, Res. ‖ † Dĭes. *ancien gén.* Pōstrēmō lōnginquă dĭēs cōnfĕcĕrĭt ætās. *Enn.* (apud *Gell.* 9, 14).

Dĭēcrāstĭnī. *Voy.* Crastinus.

Dĭēcŭlă, æ. *f. dimin. de* Dies. Ēho ĭmpŭdēns, nōn sātĭs hăbēs quōd tĭbī dĭēcŭlam ădd̆ō. *Ter.* (*And.* IV, 2, 27. Hoc laudat *Charis.* 1, 85. Adde *Pl. Ps.* I, 5, 88).

† Dĭēprīstĭnē *et* Dĭēprīstĭnī. *adv. La veille.* (Cf. *Macr. Sat.* 1, 4; *Gell.* 10, 24).

† Dĭēquārtē, Dĭēquārtī *et* Dĭēquārtō (Secundam corripi nos docet *Gell.* 10, 24), *ou* Diē quārtō. *adv. Il y a quatre jours.* Nūpĕr dīē quārto, ŭt rĕcōrdŏr, ĕt cērtĕ Æquārĭum ūrcĕum ūnĭcum dŏmī frēgĭt. *Cn. Matt.* (apud *Macr. Sat.* 1, 4, et *Gell.* l. cit. Cf. *Charis.* 2, 168; *Non.* 5, 79). ‖ *Dans quatre jours.* Dīēs hīc sēxtŭs quūm nĭhĭl ēdī; dĭēquārtē mŏrĭār fāmē. *Pompon.* (apud *eosdem*, ubi vulgo *egi*).

† Dĭēquīntī. *adv. Dans cinq jours.*

? Dĭērēctă, Dĭērēctē. *adv.* (*Pl. Trin.* II, 4, 56; *Rud.* IV, 4, 56. Sed ultro pro adjectivis habeam.)

Dĭērēctŭs, *et* Dĭērēctŭs, ă, ŭm. *Gibier de potence, maudit.* Ābī dĭērēctŭs. Dīc mihī vērō sērĭō. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 31). Ī dĭērēcte ĭn măxūmăm mālām crŭcĕm (*Ibid.* 134. *Id. Cas.* I, 1, 15). Quīn quīēscis dĭērēctŭm cōr mĕŭm? *Id.* (*Capt.* III, 4, 103). Ābĭn' hīnc, dĭērēctē? Sī hĕrcle īre ŏccĭpīām, vĕlēs. *Id.* (*Trin.* II, 4, 56. Quam plurima conjiciunt de vocabuli origine. *Festus* vult esse per antiphrasim pro *malo die.* Alii, *ad diem erectus.* Alii deducunt a *dio*; *Salmas.* a græco διάῤῥηκτος. Sed melius a *dis* et *erectus*, ut sit, in crucem distractis membris suffixus. Hoc jamdiu senseram; et sic video *Rost.* in *Cupped. Ferc.* III, assentiente *Lindem.* ad *Pl. Capt.* l. cit.). ‖ Īn dĭērēctŭm. *Comme* In malam crucem. Āpăge ĭn dĭērēctum ā dŏmō nōstra

īstam īnsānĭtātĕm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 414). *Voy.* Crux.

Dĭēs, ēi. *m. f. Jour, journée.* Ēxspēctātā dĭēs ădĕrāt, nōnāmquĕ sērēnā. *V.* Nūnc ădĕō mĕlĭōr quŏnĭām pārs āctā dĭēī. Nōn ūllī pāstōs illīs ēgĕrĕ dĭēbūs. *Id.* SYN. Lūx, sōl. PPH. Dīūrnŭm tēmpŭs. Hōræ dīūrnæ. ‖ *Jour et nuit.* Nōctēs ātquĕ dĭēs pātĕt ātrī jānŭā Dītis. *V. Voy.* Nocte ‖ *Périphrases pour exprimer différens nombres de jours.* 1. *Le lendemain, demain. Voy.* Cras, Postridie. ‖ 2 *Jours.* Jāmquĕ dĭēs ălтērquĕ dĭēs prōcēssĭt. *V.* Mānē ŭbĭ bīs fŭĕrīt, Phœbūsque ĭtĕrāvĕrĭt ōrtŭs. *O.* ‖ 3. Tĕrtĭā lūx gĕlĭdām cœlō dīmōvĕrāt ŭmbrām. *V.* Trēs ădĕō īncĕrtōs cæcā călĭgĭnĕ sōlēs Ērrāmŭs pĕlăgo, ĕt tōtĭdĕm sīnĕ sīdĕrĕ nōctēs. Tĕrtĭā lūx classēm Crētæīs sīstĕt īn ōrīs. *Id.* Tĕrtĭŭs aurōrăm pŭlsābāt Lūcĭfĕr. *St.* ‖ 4. Quārtō dĭē. *V.* Lūmĭnĕ quārtō. *Id.* Cānŭĕrānt hērbæ rōrĕ rēcēntĕ quātĕr. *O.* Tĕr jŭgā Phœbūs ĕquis īn Ĭbērō flūmĭnĕ mērsis Dēmpsĕrāt, ĕt quārtā rādĭāntĭā nōctĕ micābāntĭ Sīdĕrā. *Id.* ‖ 5. Pōst ŭbĭ quīntā sŭōs aurōra ōstendĕrĭt ōrtŭs. *V.* Cūm crŏcĕīs rōrārĕ gĕnīs Tīthōnĭā cōnjŭx Cœpĕrĭt, ĕt quīntæ tēmpŏrā lūcĭs āgĕt. *O.* ‖ 6. Sēxtŭs ŭbi ĕ tērrā clivōsŭm scandĕt ŏlўmpŭm Phœbus. *O.* ‖ 7. Sēptĭmā quūm sōlis rĕnōvābĭtŭr ōrbĭtā cœlō. *Sil.* Jāmque Hўpĕrĭōnĭā lūx sēptĭmā lāmpadĕ sūrgēns. *Id.* Sēptĭmā jām nĭtĭdŭm tērris aurōra dĭēsquĕ Pūrpŭrĕō vĕhĭt ăxĕ dĭēm. *St.* Quēm lūce ĕt nōctĕ jācēntĕm Sēptĭmŭs ĭntērdūm sōl invĕnĭt. *J.* ‖ 8. Bis quātĕr ōbscūrās aurōrā fŭgāvĕrat ŭmbrās. (?) Tērtĭā pōst quīntām rĕvŏlŭta aurōra rŭbēbat. (?) Octāvōquĕ fĕrē cāndēntī lūmĭnĕ sōlĭs, Aūt ĕtĭām nōnā rĕddēbānt lāmpadĕ vĭtām. *Lr.* ‖ 9. Pōst ŭbĭ nōnā sŭōs aurōrā rĕdūxĕrāt ōrtŭs. *V.* Ēxspēctātā dĭēs ădĕrāt, nōnāmquĕ sērēnā Aūrōrām Phaëthōntĭs ĕquī jām lūcĕ vĕhēbānt. *Id.* Rōscĭdā jām nōvīēs cœlō dīmīsĕrāt āstrā Lūcĭfĕr. *St.* ‖ 10. Prōxīmā pōst nōnām quūm sēse aurōrā mōvērĕt. *O.* Fēstūm gĕnĭālĭtĕr ēgīt Pēr bīs quīnquĕ dĭēs. *Id.* Bis quīnōs sīllĕt īllĕ dĭēs. *V.* ‖ 17. Sēptĭmā pōst dēcĭmām fēlīx (dĭes). *V.* Sēptĭmŭs ĕt dēcĭmŭs, quī pōst īllūxērĭt ōrbī, Ūltĭmŭs īllĕ dĭēs. *Alcim.* ‖ 30. *Voy.* Mensis. ‖ *Jour, lumière, clarté.* Aūt rĕdĭt ā nōbis aurōra, dŭmquĕ rĕdūcĭt. *V.* Gēntēsquĕ cōēgĭt Dĕspĕrārĕ dĭem. *L.* Tūraque ĭn ĭgnĕ sŏnēnt, ĭnfĭcĭantquĕ dĭem. *O.* SYN. Lūx, lūmĕn, sol. Dĭespĭter. EP. Phœbēŭs, ămŭs, candĭdus, nĭtĭdus, lūcĭdus. *Voy.* Lux, Sol. ‖ *Au fig.* Sævā dĭēs ănĭmī. *St.* (*Th.* I, 50). SYN. Lūx. ‖ *Le jour levant, le milieu du jour, le jour tombant. Voy.* Mane, Meridies, Vesper. ‖ *Jour serein, couvert. Voy.* Serenitas, Nubes. ‖ *Jours longs ou courts.* Quid tāntum ŏccānō prōpĕrēnt sē tingĕrĕ sōlēs Hĭbērnī, vĕl quæ sērīs mŏrā nōctĭbŭs ŏbstĕt. *V.* Ŭbĭ jām brĕvĭorquĕ dĭēs ĕt mŏlлĭōr æstās. *Id.* Tū quōquĕ, quī æstīvōs spătĭosĭŭs ĕxĭgĭs ĭgnēs, Phœbĕ, mŏrāturæ contrāhĕ lucĭs ĭtĕr. *Pp.* Sēd cūr rĕpĕntĕ nōctĭs æstīvæ vĭcēs Hĭbērnā lōngā spătĭā prōdūcunt mŏrā? *Sen.* Nēc mĭhī sōlstĭtĭŭm quidquām dē nōctĭbŭs aŭfĕrt, Ēfficĭt ăngŭstōs nēc mĭhī brūmā dĭēs. *O.* ‖ Cūm dĭē. *Avec le jour, dès le matin.* Cūmquĕ dĭē sūrgŭnt. *O. Voy.* Mane. ‖ Dē dĭē. *Pendant le jour, en plein jour.* Vōs cōnvīvĭā laŭtā sūmptŭōsē Dē dĭē făcĭtĭs. *Cat.* (47, 5). Dĭctŭs hĕre illĭc Dē mĕdĭō pōtārĕ dĭē. *H.* PHR. Mĕdĭōquĕ dĭērŭm Rēgālēs ēpŭlæ. *Sil.* Pōtōrēs bĭbŭlī mĕdĭā dē lūcĕ fălērnī. *H.* ‖ In dĭēm. *Pour un jour, par jour.* Currŭs pĕtĭt illĕ pătērnōs, Ĭnquĕ dĭem ălĭpĕdūm jŭs, etc. *O* Cui sæpe impōsŭī mĭllĕ plăgārum ĭn dĭēm. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 3). ‖ In dĭēs ĕt *qqf.* ĭn dĭēm. *De jour en jour.* Quīă mălōrum s promptĕt, ĭn dĭēs făcĭat mĭnŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 62). Inquĕ dĭēs mājŭs lūmĕn cōnvĕrtĕrĕ nōbĭs. *Lr* (V, 706). Sŭbjēctĭŏr ĭn dĭem ĕt hōrām Ĭnvĭdĭæ *H.* ‖ Ānte dĭēm. *Avant le temps, d'une manière prématurée.* Sēd cadat ānte dĭem. *V.* Ānte dĭēm lacrimās ēssă bĭbērĕ mĕās. *O.* ‖ Dĭē. *qqf. Chaque jour.* Bīsquĕ dĭē nūmĕrānt ămbō pĕcŭs, ălтĕr ĕ hœdōs. *V.* Bīsquĕ dĭē... fōntĭbŭs ōrā lăvēt. *O. Voy* Quotidie. ‖ *Jours, années.* Æquārint Pўthōs quūm tŭă fātă dĭēs. *O. Voy.* Annus. ‖ *qqf. Climat.* Ēf fūsă sŭb ōmnī Tērra ătquĕ ŭndă dĭē. *St.* Sŭb quō cūnquĕ dĭē. *L.* SYN. Cœlŭm, sōl. ‖ — lōngă, *o absolt. Temps, vétusté.* Dōnēc lōngă dĭēs... Cōncrētam ēxēmit lăbēm. *V.* Mūltă dĭēs vărĭūsquĕ lăbōr mūtābĭlĭs ævī Rĕtŭlĭt ĭn mĕlĭŭs. Vōlvēndă dĭēs ĕ ăttŭlĭt ūltrō. *Id.* Dămnōsă quīd nōn ĭmmĭnŭĭt dĭēs *H.* Dīēsquĕ Lōngĭŏr Ēmathlĭs rĕsōlūtām mīscŭlĭt ār vis. *L.* Longă prōcŭbŭĕrĕ dĭē (templa). *O.* Ămō rēm lēnīvīt dĭēs. *Turpil.* (apud *Non.* 12, 16) SYN. Tēmpŭs, ævŭm, vĕtŭstās. ‖ — ūltĭmŭs, sŭmmŭs, sŭprēmŭs, etc. *Le dernier jour.* Mīsĕrī, quī bŭs ūltĭmŭs ēssĕt Īllĕ dĭēs. *V.* Vēnīt sŭmmă dĭēs Vōcăt lūx ūltĭmă victōs. Sŭprēmō quōs lūmĭnĕ vītă rĕlīquit. *Id.* Ōccŭrrīt sŭprēmă dĭēs. *L* Ēxtrēmŭm fātī sŭstĭnĕt illĕ dĭēm. *O.* Dĭēs rēgnīs illă sŭprēmă fŭīt. *Id. Voy.* Exitium, Mors. ‖ — nātālĭs. *Voy.* Natalis. ‖ Dĭēm dicō. *Assigner un jour, assigner devant un tribunal.* Plăcŭīt, dēspondi : hīc nūptĭīs dictŭ'st dĭēs. *Ter.* (*And.* I, 1 75). Mœstŭm, quāsĭ dĭēs sī dictă sĭt. *Pl.* (*As.* V 1, 11). SYN. Indicō, dō. ‖ — projicĭō. *Se priver de la vue, ou se dévouer à la mort.* Īllĕ tămĕn sŭ pĕrĭīs ætĕrnă plăcŭīlă sōlvĭt, Prōjēcĭtquĕ dĭēm. *St* (*Th.* I, 256). Nūnc ārmă dĭēmquĕ Prōjĭcĕ. *Id* (II, 657). ‖ Dĭēs fĭnĭō. *Terminer ses jours, mourir.* Fīnīssem ĭngrātōs ăd mălă tāntă dĭēs. *Aul Sab.* (1, 58). *Voy.* Morior. ‖ — lapillo, călculō nōtō, signō, etc. *Voy.* Calculus. ‖ Dĭērārŭm, Dĭē quārtĕ, etc. *Voy. ces mots.* ‖ *qqf. Déesse du jour* Vulcānus, Sōl, Lūna, Dĭēs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 21 *Cf. Cic. N. D.* 3, 22; *Hygin. præf.*). ‖ Dĭē *o* Dĭī, *et* Dĭēs. *anciens gén. Voy.* Die.

Dĭēspĭtĕr. *m. Le père du jour, Jupiter.* Nāmquĕ Dĭēspĭtĕr ĭgnī cōrŭscō nūbĭlă dīvĭdēns. *H.* Dĭēspĭtĕr vōs pĕrdŭĭt! *Pl.* (*Pœn.* III, 4, 29). *Voy.* Jupiter.

Diffāmō, ās, ārĕ. *Divulguer une chose honteuse.* Vulgat ădūltĕrĭŭm, diffāmātŭmquĕ pārent Indĭcăt. *O.*

† Diffātīgō, ās, ārĕ. *Fatiguer.* Clāmōrĕ diffătīgōr differŏr. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 15. Alii leg. *defatigor*).

Differēntĭă, æ. *f. Différence.* Ăn sŏni prōlixĭorĭ nūllă differēntĭa est. *T. Maur.* (*Syl.* 235). *Voy.* le suiv.

† Differĭtās, ātĭs. *f. Différence.* Tāntăquĕ ĭn hīs rēbŭs distantĭa differĭtāsquĕ est. *Lr.* (IV, 637). SYN. Discrīmĕn. *Voy. ce mot.*

Differō, ers, stŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Disperser, jeter ça et là, répandre.* Scintillāsque agĕre, ăc lātĕ differrĕ făvillām. *Lr.* (II, 675). Gaŭdent ĭn cŏrpŏrĕ captō Sēcūrām differrĕ fāmēm. *St.* Frā ctōsquĕ rēmōs differat (eurus). *H.* Mĕtĭum ĭn dĭ vērsa quădrigæ Distŭlĕrānt. *V.* SYN. Disjiciō, dis sipō, distrahō, discerpō. ‖ *Répandre, divulguer.* Nām quōd rūmōrēs distŭlĕrūnt mălĕvŏlī. *Ter.* (*Heaut. prol.* 16). Gaŭdēs quūm dē mĕ īstă fōris sermonibŭs differs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 134).

Rēgēmquĕ frāgōr pĕr mœnĭă dĭffĕrt Mīllĕ clĕrē vĭrōs. *V. Fl.* SYN. Vŭlgŏ, dĭvŭlgŏ, spārgŏ, nūntĭŏ. *Voy.* Nuntio. ‖ *En partic. Diffamer* (διαβάλλω). Ĕt tē circum ōmnēs ăllās īrātă pŭĕllās Dĭffĕrĕt. *Pp.* (I, 4, 21). Ĕt mălēdĭcēndō mūltīs sērmōnĭbŭ' dĭffĕrs. *Lucil.* (apud *Non.* l. cit.). Ĕgŏ tē dĭffĕrām dĭctīs mĕīs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 125). *Voy.* Differor. ‖ *Différer, retarder, remettre.* Plĕrăquĕ dĭffĕrăt ĕt præsēns īn tĕmpŭs ōmīttăt. *H.* Neŭ dŭlcĭă dĭffĕr ĭn ānnŭm. *Id.* Trīstī tūrbātŭs tĕmpŏrĕ dĭffĕrt (incepta). *V.* SYN. Mŏrŏr, tārdŏ, rĕmittŏ, prōtŏllŏ, prōrŏgŏ. ‖ *n. Différer, être différent.* Nīsĭ quŏd pĕdĕ cĕrtŏ Dĭffĕrt sērmōnī, sērmō mĕrŭs. *H.* SYN. Dīstŏ, dīscrĕpŏ. *Voy.* Discrepo.

Au pass. Dĭffĕrŏr. *Être tiré en tout sens, être violemment agité.* Mīsĕrăm mē! dĭffĕrŏr dŏlōrĭbŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 40). Dĭffĕrŏr cŭpĭdĭne ējŭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 28. *Id. Cist.* II, 1, 5). SYN. Jăctŏr, ăgĭtŏr, dīstrāhŏr. ‖ *Être diffamé.* Æternă dĭffĕrŏr ĭnvĭdĭă. *Pp.* (I, 16, 48). Dĭffĕrŏr sērmōnĕ mĭsĕr. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23).

Dĭffĕrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Differcio. *Rempli.* Dĭffĕrtŭm naŭtīs, caŭpōnĭbŭs ătquĕ mălīgnīs. *H.* SYN. Rĕfĕrtŭs, plēnŭs.

Dĭffĭbŭlō, ās, ārĕ. *Dégrafer.* Ēmĭcăt, ĕt tōrtō chlămўdĕm dĭffĭbŭlăt aŭrō. *St.* Pāllă blāttārum sprētō dĭffĭbŭlăt aŭrō. *Alcim.* (IV, 384).

† Difficĭle. *adv. Difficilement.* Ōmnēs sōlvĕrĕ pōssĕ quæstĭōnēs, Ūnŭm difficĭle ēxpĕdīrĕ nōmĕn. *Bibac.* (apud *Suet. de Val. Cat.*). *Voy.* Difficulter.

Difficĭlis, ĕ. *Difficile.* Difficĭle ĕst, fătĕōr; sĕd tĕndĭt ĭn ārdŭă vīrtŭs. *O.* Măgnăquĕ difficĭlī sōlvēntēm brāchĭă mōtū. *St.* Ĕt mittăm, quŏd ĕī ămōrĕm difficĭllŭmŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 4). SYN. Ārdŭŭs, ŏpĕrōsŭs, grăvis. PPH. Haŭd *ou* nōn făcĭlis. ‖ *Dangereux.* Scŏpŭlōs sīrēnum ādvĕctă sŭbībăt, Difficĭlēs quōndăm mŭltōrŭmque ossĭbŭs ălbōs. *V.* ‖ *Difficile, morose.* Dĭffĭcĭlĭs, spĕ lōngŭs, īnĕrs (senex). *H.* SYN. Mōrōsŭs, quĕrŭlŭs. ‖ *Dur, intraitable.* Tē sæpĕ vŏcāntī Dūrăm, difficĭlīs mănē. *H.* Difficĭlĕm prĕcĭbŭs tē quŏquĕ jūrĕ mĕīs. *O.* SYN. Dūrŭs, āspĕr.

† Difficŭl. *arch. Comme* Difficile. *Difficile.* Quŏd ūtrŭm sīt măgnum ăn pārvŭm, făcŭl ăn difficŭl. *Varr.* (apud *Non.* 2, 331).

Difficŭltās, ātis. *f. Difficulté.* Nē qua ŏb ĕăm sūspiciōnēm difficŭltās ēvēnăt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 105. Adde *Ter. Hec.* IV, 4, 45). SYN. Lăbŏr.

Difficŭltĕr. *adv. Difficilement.* Sĕd difficŭltĕr cōntĭnētŭr spīrĭtŭs. *Ph.* Haŭd difficŭltĕr sŭpplĭcĕm mōrtăllŭm sōlvit rĕātŭm. *Prud.* (*Cath.* 1063. Cf. *Diom.* 1, 401, ubi damnat τὸ *Difficile*). SYN. Ægrē, vīx. PPH. Nōn *ou* haŭd făcĭlĕ.

Dĭffīdens, tis. *Qui désespère.* Fūdĭt dĭffīdēns ēffētă pŭērpĕră pārtŭm. *Alcim.* (IV, 211. Adde *Pl. Epid.* I, 2, 9). *Voy.* Diffisus.

Dĭffīdentĭă, æ. *f. Défiance.* Fīt quŏquĕ lōngŭs ămōr, quēm dĭffīdentĭă nūtrīt. *O.* Quŏd mĭhī nē pārĕrēt vēl dĭffīdentĭă vērī. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 1, 324).

Dĭffīdŏ, ĭs, sŭs sŭm, sŭm, dĕrĕ. *n. N'avoir pas de confiance, désespérer.* Hĕū nĭmĭŭm făcĭlēs læsĭs dĭffīdĕrĕ rēbŭs! *Sil.* Quŭm jām dĭffīdĕrĕt ārmīs. *V.* Vălētĕ, ŭt hōstēs vōstrī dĭffīdant sĭbī. *Pl.* (*Rud. prol.* 82). *Voy.* Despero.

Dĭffīndŏ, ĭs, ĭdī, ĭssŭm, ĭndĕrĕ. *Fendre.* Tēmpŏrā plŭmbŏ Dĭffīdĭt, ăc mūltă pŏrrĕctum ēxtēndĭt ūrēnă. *V.* Dĭffīdĭt ŭrbĭŭm Pŏrtās vĭr Măcēdo. *H.* SYN. Findŏ.

Dĭffĭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Changer, défaire.* Nĕquĕ Dĭffĭngĕt, ĭnfĕctūmquĕ rĕddĕt. *H. Voy.* Defingo. ‖ *Nier.* Æquĭdĕm nĭhĭl hīnc dĭffĭngĕrĕ pōssŭm. *H.*

Dĭffīssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Diffindo. *Fendu.* Dĭffīssă nătĕ ĭcŭs. *H.*

Dĭffīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Diffido. *Qui n'a pas de confiance, qui désespère.* Dĭffīsŭs vĭrĭbŭs ōrbĭs. *L.* (IV, 145). SYN. Dĭffīdens, dēspērāns. PPH. Pārŭm fīdens. *Sen.* PHR. Ăc dŭbĭīs vĕrĭtŭs sē crēdĕrĕ rēgnīs. *L.*

Dĭffĭtĕŏr, ērīs, ērī. *d. Désavouer, nier.* Ĕt pŭdŏr ōbscēnŭm dĭffĭtĕātŭr ŏpŭs. *O.* Quēm fātĕārĕ bŏnum, dĭffĭtĕārĕ pārĕm. *Aus.* (*Cæs.* 14, 4). SYN. Nĕgŏ, ābnĕgŏ.

Dĭffĭlātŭs, ă, ŭm. *Dispersé par un souffle.* Dĭflātæ lĭquĭdŭm tĕnŭēntŭr ĭn ærā nūbēs. *Aus.* (*Ephem.* 7, 3). Ēxcītŭs dĭffĭlātō pŭlvĕrĕ vēntŭs. *Prud.* (*Ham.* 452).

Dĭffĭlŏ, ās, ārĕ. *Disperser par un souffle.* Pārs dĭffĭlātŭr vēntō, pārs aŭtem ōbrĭgēscit frīgŏrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 219). Īrrĕquiētă vāgī quā dĭffĭlānt nūbĭlă nīmbī. *Aus.* (*Ephem.* 7, 31). Lēgiōnēs dĭflāvistī spīrĭtū. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 17).

Dĭffĭŭēns, tis. *Qui coule de différents côtés; qui regorge.* Sūdōrĕ mūltō dĭffĭŭēntēs cōrpŏră. *Ph.* Nām sī lĭcēntĕr dĭffĭŭēns pŏtĭō ēt cĭbō. *Prud.* (*Cath.* 905).

Dĭffĭŭŏ, ĭs, ūxī, ūxŭm, ĕrĕ. *n. Couler de différents côtés.* Dĭffĭŭĕre hūmōrem, ēt lătĭcĕm dīscēdĕrĕ cērnīs. *Lr.* (III, 437). Nītēndo ănhēlānt, dĭffĭŭūnt sūdōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2648). SYN. Flŭŏ, ēffŭŏ. ‖ *Tomber en langueur.* Prīvātă cĭbō nātūra ănĭmāntŭm Dĭffŭĭt, ămīttēns cōrpŭs. *Lr.* (I, 1036). *Voy.* Tabesco. ‖ *Nager dans, regorger.* Ănĭmūm quī nūnc lŭxŭrĭa ēt lāscĭvĭă Dĭffŭĭt, rĕtūndam. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 72). Dĭffŭĭt ĭn lŭxŭm. *Prud.* (*Sym.* 214).

Dĭffrĭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre en pièces.* Crūra hērclĕ dĭffrĭngēntŭr. *Pl.* (*As.* II, 4, 68).

Dĭffūdī. *parf. de* Diffundo.

Dĭffŭgĭŏ, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ. *n. Fuir çà et là.* Dĭffŭgĭmŭs vīsu ēxsānguēs. *V.* Ōmnis cāmpīs dĭffŭgĭt ārātŏr. *Id.* Dĭffŭgĕrĕ nīvēs. *H.* (Conf. *Defugio.*)

† Dĭffŭlgŭrŏ, ās, ārĕ. *Faire rendre des éclairs.* Pōstēs chrўsŏlĭthī fŭlvŭs dĭffŭlgŭrăt ārdŏr. *Sid.* (*Pan.* 2251).

Dĭffŭlmĭnŏ, ās, ārĕ. *Foudroyer tout autour.* Fŭrit, ēt dĭffŭlmĭnăt ōmnēm Obstāntŭm tŭrbām. *Sil.*

† Dĭffŭndĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Diffundo. Ămōrĭs vī dĭffŭndĭtārī ăc dētĕrī. *Pl.* (*Merc. prol.* 59).

Dĭffŭndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ŭndĕrĕ. *Répandre, épancher.* Quæ pāssĭm răpĭdō dĭffŭndĭtŭr Hēllēspōntō. *Cat.* (64, 354, scil. unda). Tālĕ jŭbār dĭffŭndĭt āquīs. *V. Fl.* Dēdĕrātquĕ cŏmām dĭffŭndĕrĕ vēntīs. *V.* SYN. Fŭndŏ, ēffŭndŏ, prōfŭndŏ, spārgŏ, *qqf.* dispĕrgŏ, dissĭpŏ. ‖ *Au fig.* Paŭcōrŭm dĭffŭndĕrĕ crīmĕn ĭn ōmnēs. *O.* Flēndō dĭffŭndĭmŭs īrām. *Id.* Dĭffŭdĕrĭt ĭmīs Oblīvĭōnēm sēnsĭbŭs. *H.* ‖ *Annoncer, publier.* Hæc pāssĭm dĕă fœdă vīrūm dĭffŭndĭt ĭn ōrā. *V.* SYN. Dĭffĕrŏ, nūntĭŏ. ‖ *Épanouir, réjouir.* Dĭffŭndĕtquĕ ănĭmōs ōmnĭbŭs ĭstă dĭēs. *O.* Dĭctă ăccēptăquĕ sălūtĕ Dĭffŭdĭt vultŭs. *Id.* Dĭffŭdĕrăt Ārgŏs Ēxspĕctātă dĭēs. *St.* SYN. Rĕcrĕŏ, hĭlārŏ. (Confunduntur *Diffundo* et *Defundo.*)

† Dĭffūsē. *adv. Avec étendue, au loin.* Stāgnum hīc pălūsquĕ quippĕ dĭffūsē pătĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 569). Dĭffūsĭŭs ēxplĭcăt ăgros. *Id.* (*Descr. Ter.* 269). SYN. Lātē.

† Diffūsĭlis, ĕ. *Qui se répand facilement.* Lēvis āc diffūsĭlis æther. *Lr.* (V, 468).

Diffūsŭs, ă, ŭm. *Répandu.* In ōmnĕ lātŭs diffūsă sōnābăt (flamma). *Q.* Diffūsōs hĕdĕrā vēstit pāllēntĕ cŏrȳmbōs. *V.* || *Étendu, vaste.* Sūnt tŭbī, cōnfītĕor, diffūsī jŭgĕrā campī. *M.* (III, 34, 1). SYN. Lātŭs. || *Épanoui.* Diffūsōs nĕctārĕ vūltŭs. *H.* Jŏvēm mĕmŏrānt, diffūsŭm nĕctārĕ, cūrās Sēpōsŭssĕ grăvēs. *O.* (Adde *St. Silv.* IV, 2, 54). SYN. Sōlūtŭs. *Voy.* Frons 2.

Digămmă, ātis. *n. et* Digămmŏs, ī. *f.* (δίγαμμος). *Digamma, signe d'aspiration que les Éoliens ajoutaient à certains mots.* Unde Æŏlĭis lĭttĕrā fingĭtur digămmŏs. *T. Maur.* (*Litt.* 78. *Id. Syll.* 463).

Digēntĭă, æ. *f. Ruisseau dans le pays des Sabins.* Mē quŏtĭēs rĕfĭcit gĕlĭdus Digēntĭă rīvus. *H.*

Digĕrŏ, ĭs, essī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Distribuer.* Quām mĕrŭit pœnām sōlus, digĕssit ĭn ōmnēs. *O.* Sūpērbō digĕrīt vūltū sēdēns Ănīmās rĕcēntēs. *Sen.* (*H. Fur.* 721). SYN. Dīffĕrŏ, distribŭŏ, dīvidŏ. || *Régler, arranger.* Ītă digĕrīt ōmnĭă Cālchās. *V.* Digĕrīt ĭn nŭmĕrūm (carmina). *Id.* SYN. Dīspōnŏ, ōrdĭnŏ, rĕgŏ, cōnstĭtŭŏ. || *Dissiper, absorber.* Ūndæ plūs, quăm quōd digĕrăt æther, Tōllĭtŭr. *L.* || *Épuiser, consumer.* Cōrpŏrā tūm sōlvīt tābēs, ēt digĕrīt ārtūs. *L.* (VI, 88). SYN. Dissīpŏ, cōnsūmŏ.

† Digēstĭm. *Par parties séparées.* Dūm tōtă dīgēstĭm mīhī Chrīsti sūpēllĕx scrĭbĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 369).

Digēstŭs, ă, ŭm. *Distribué, arrangé.* Crētĕ cēntūm digēstă pĕr ūrbēs. *O.* Digēstōs pōtŭī vĭōlārĕ cāpillōs. *Id.* Văcŭōs sī sīt digēstă pĕr ăgrōs (arbor). *V.*

Digēstŭs, ūs. *m. Distribution, administration.* Jām crēdĭtŭr ūnī Sānctārūm digēstŭs ŏpŭm. *St.*

Digĭtŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Digĭtus. Sīc hŏc digĭtŭlīs dūōbŭs sūmēbās prīmōrĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 24. *Id. Pœn.* III, 1, 63; *Ter. Eun.* II, 2, 53).

Digĭtŭs, ī. *m.*; Digĭtī, ōrŭm. *pl. Doigt, doigts.* Indĭcĕ mōnstrārĕt digĭtō. *H.* Ēt digĭtōs digĭtīs, ēt frōntēm frōntĕ prēmēbăm. *O.* Jămque ĕădēm digĭtīs, jām pĕctĭnĕ pūlsăt ēbŭrnō. *V.* EP. Nīvēī, rōsēī; fōrmōsī, tĕrētēs, mōllēs, tĕnĕrī; dŏcŭīs. || Digĭtum tŏllŏ. *Lever le doigt, pour mettre à l'enchère; ou pour demander grâce, en parlant d'un gladiateur.* Nām mĕă jām digĭtum sustŭlĭt hōsplĭtĭbŭs. *M.* (V, 63, 4, scil. supellex. Inter utrumque sensum hæsitant interpretes). Lēx ĕrăt, ăd digĭtum pōsĭtă cōncurrĕrĕ pălmă. *Id.* (*Spect.* 29, 4 : scil. donec veniam alteruter postularet). Digĭtum ĕxsĕrĕ, pĕccās. *Pers.* (5, 119. Ubi *Cornutus:* « Digito sublato ostende victum te esse a vitiis, etc. » De more digitum tollendi in auctionibus). Spĕrăt ĕt ĭn sævă vīctŭs glădĭātŏr ārēnă, Sīt lĭcĕt ĭnfēstō pōllĭcĕ tŭrbă mĭnās (*Anthol.* 1, p. 534. Vid. *Fest.* in *Manceps; Cic. Verr.* 2, 1). || Digĭtum mĕdĭum, infāmĕm, ĭmpūdĭcum ōstendŏ, pōrrĭgŏ. *Montrer le doigt du milieu, pour désigner un coupable, se moquer.* Ēt digĭtum pōrrĭgĭtō mĕdĭum. *M.* (II, 28, 2). Ōstendĭt digĭtum sĕd ĭmpūdĭcum. *Id.* (VI, 70, 5). Ātque ĭn hūnc ĭntendĕ digĭtum : lēno ĕs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 45. *Infamis digitus* est apud *Pers.* 2, 33). || Digĭtō mōnstrŏr. *Être montré au doigt.* Quōd mōnstrōr digĭtō prætĕrĕūntĭum. *H.* (Adde *Pers.* 1, 28). || Digĭtīs crĕpŏ, cōncrĕpŏ. *Faire craquer ses doigts pour appeler quelqu'un, ordint. un esclave.* Digĭtī crĕpantĭs signă nōvīt cunŭchŭs. *M.* (III, 82, 15. *Id.* XIV, 119). PHR. Ēt vŏcăt ăd digĭtī mē tăcĭtūrnă sŏnŭm. *Tib.* || — mĭcō. *Voy.* Mico. || — tribŭs, summis, etc., tăngō. *Prendre légèrement des objets sacrés.* Ēt digĭtīs trĭă tūră tribŭs sŭb līmĭnĕ pōnīt. *O.* Sī mŏdĭcŭm sălīs ēmĭnŭlīs Tūrīs ĕt ēxīgŭŭm digĭtīs. *Prud.* (*Peri.* 946). || *Parler par signes.* Digĭtīs nūtūquĕ lŏquūntŭr. *O.* Nĕc ĭn digĭtīs lĭttĕrā nūllă fŭīt. Signāquĕ dăt digĭtīs mĕdĭō cūm pōllĭcĕ jūnctīs. *Id. Voy.* Nutus. || *Compter avec ses doigts.* Digĭtī pĕr quōs nŭmĕrārĕ sŏlēmŭs. *O.* (Cf. *Aus. Epist.* 7, 6; *Juv.* 10, 249). || *qqf. Doigts des pieds.* In digĭtos ārrĕctŭs, *V.* Vēstīgĭă fūrtŭm Sūspēnsō digĭtīs fĕrt tăcĭtūrnă grădū. *O.*

† Diglădĭābĭlĭs, ĕ. *Pour lequel on doit combattre.* Hŏc ĕrăt āspĭdĭs ātque hŏmĭnĭs Diglădĭābĭlĕ dīssĭdĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 405).

Dignāns, tis. *Qui daigne.* Quō dignāntĕ mănŭm sūbdĕrĕ, nēmō cădĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 82, 8).

Dignātĭō, ōnis. *f. Honneur, considération. Voy.* Honor. || † *Action de juger quelqu'un digne.* Nām mūltōs hŏmĭnēs dignātĭō sānctă vŏcāvīt. *Juvc.* (III, 583).

Dignātŭs, ă, ŭm. *Qui a daigné.* Vēl rătĕ dignātās vēl pĕdĕ nōstrā sĕquī (vestigia). *O.* Fŭglēntem haud ēst dignātŭs Ōrōdēm stĕrnĕrĕ. *V.* || *pass. Qui a été jugé digne.* Cōnjŭgĭō Ānchīsē Vēnĕrīs dignātĕ sūpērbō. *V.* Sācrō dignātŭs hŏnōrĕ. *Sil.*

Dignĕ. *adv. Dignement.* Sī, vĕlĕrūm dignĕ vĕnĕrŏr quūm scriptă vīrōrūm. *O.* Quīs vōs pĕr ōmnēm, lĭbĕrī, spārsōs dŏmŭm Dēflĕrĕ dignĕ pŏtĕrīt? *Sen.* (*H. Fur.* 1227). Pĕccāt ūtĕr nōstrūm crŭcĕ dignĭŭs? *H.*

? Dignĭlŏquŭs, ă, ŭm. (Sic *Burm. Anth.* I, p. 34, post *Pithœum* dedit. Sed *Plin.* 35, 10, unde desumpta inscriptio, habet *digna loca* vel *loco.*)

Dignĭtās, ātis. *f. Dignité, mérite, considération.* Quīcūnquĕ āmīsĭt dignĭtātĕm prīstĭnām. *Ph.* SYN. Mĕrĭtŭm, vīrtŭs, dĕcŏr, hŏnŏr. || *Dignité, charge.* Nūnc ēst rĕddĭtă dignĭtās ĕquēstrĭs. *M.* (V, 8, 8). SYN. Mūnĕră, hŏnōrēs. || *Convenance, dignité.* Prō dignĭtāte ōbsōnī hæc cōncūrēt cŏquŭs. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 24). || *Beauté.* Dĕcōrēm fōrmæ ăn dignĭtātēm cŏrpŏrĭs. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 7, 2). *Voy.* Decor.

† Dignō, ās, ārĕ. *arch. Comme* Dignor. Ætĕrnō cūnctās ævō quī nōmĭnĕ dignānt. *Cic.* (*Arat.* 34). Ēxŭvĭās dignāvī Ătălāntæ dărĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 227). Hūnc tāntō mūnĕrĕ dignā. *Calvus* (apud *Serv.* ad *Æ.* XI, 169. Adde *Pacuv.* apud *Diom.* 1, 395. *Auson. Epist.* 16, 60, *dignabunt*).

Dignŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Juger digne.* Haūd ĕquĭdēm tălī mĕ dignŏr hŏnōrĕ. *V.* Dŏmĭnōs dignābĕrĕ Teūcrōs. *Id.* Hūnc vĕnĭă dignārĕ lĭbellūm. *O.* PPH. Dignŭm dūcŏ, cēnsĕō, hăbĕō, pūtō. || *Daigner.* Grāmmătĭcās ămbīrĕ trĭbŭs ĕt pūlpĭtă dignŏr. *H.* PPH. Nōn *ou* haūd dēdignŏr. Nōn rēcūsŏ, dētrēctō. || † *pass. Être jugé digne.* Ægōn' Ārgīvum ĭmpĕrĭum ātt̆ingam, aŭt Pĕlŏpĭs dignĕr dŏmō? *Att.* (apud *Non.* 4, 125). *Voy.* Digno.

Dignōscō, ĭs, ĕrĕ. *Discerner.* Nōn quī cīvēm dignōscĕrĕt hōstĕ. *H.* Cūrvō dignōscĕrĕ rēctum. *Id.* SYN. Dīscĕrnŏ, distinguŏ.

Dignŭs, ă, ŭm. *Digne.* Quīd plŭs Ænēās tāntă dăbĭt ĭndōlĕ dignŭs? *V.* Tūă vītă dignĭŏr ætās. *Id.* Ēxīgŭă dignŭs [illegible]bŏr ŏpĕ. *O.* SYN. Mĕrĭtŭs, promĕrĭtŭs, [illegible] jūstŭs, pār. PPH. Nōn *ou* haud indignus. || Dignŭs sŭm. *Mériter.* Ēt ĕrăt tūm dignŭs ămārī. *V.* SYN. Mĕrĕŏ. || Nōn *ou* haūd dignŭs sŭm. *Ne pas mériter, qqf. en parlant d'un mauvais traitement.* Nĕc [illegible]mis ŏcŭlōs digna ēst fœdārĕ lŏquācēs. *Tib.* (II, 7, 25). *Voy.* Indignus. || Di-

gnum est. *La chose mérite de, il est juste.* Sī crēdĕrĕ magnum est. *V.* SYN. Pār, æquum est. ‖ *qqf.* Dignī, ōrum. *m. pl. Hommes de bien.* Sī dignīs mālēdīcĭtŭr, bĕnĕ dīcĭtŭr. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 27). Vir bŏnŭs ăc săpiens dignīs ălĭt essĕ părātŭs. *H. Voy.* Probus.

Dīgrĕdĭŏr, dĕris, essŭs sum, ĕdī. *d. S'écarter, s'éloigner.* Hōs ĕgŏ dīgrĕdĭēns lăcrĭmīs ăffăbăr ŏbŏrtīs. *V.* Dīgrĕdĭmŭr paŭlŭm, rūrsŭmque ăd bĕllă cŏīmŭs. *O.* SYN. Ăbĕŏ, dīscēdŏ, rĕcēdŏ. *Voy.* Abeo. ‖ *Au fig.* Nōs nŏstro ŏfficĭo nīl dīgrĕssŏs essĕ. *Ter.* (*Ph.* V, 4, 10).

Dīgrĕssŭs, ă, ŭm. *Qui s'est écarté.* Sĕd quĭd ĕgo, ā primō dīgrĕssŭs cārmĭnĕ, multă Cōmmĕmŏrĕm? *Cat.* (74, 116).

Dīgrĕssŭs, ūs. *m. Départ.* Nĕc mĭnŭs Ăndrŏmăchē dīgrĕssū mœstă sŭpremō. *V.* Cāris sŏcĭūm dīgrĕssĭbŭs hærēnt. *V. Fl.* SYN. *Voy.* Discessus.

1. Dī, *et* Dīi *ou* Dī, *gén.* dĕōrŭm *et* dĕūm, *dat. abl.* dīis *et* dīs, *acc.* dĕōs. *pl. de* Deus. *Les dieux.* Victrīx causă dīis plăcŭit, sĕd victă Catōnī. *L.* Dī quōrŭm jūrārĕ timēnt. ĕt fallĕrĕ nūmĕn. *V.* Dīs ălĭtĕr vīsŭm. Cārā dĕŭm sŏbŏlēs. *Id.* Fīxĭt in effĭgiēm mŏdĕrāntŭm cūnctă dĕōrŭm. *O.* (Nominativum esse *Dii*, non *Dei*, testatur et *Capel.* III, p. 92). SYN. Dīvī, sŭpĕrī, nūmĭnă, cœlēstēs, cœlĭcŏlæ, cœlĭtēs. PPH. Dĕōrŭm *ou* Dĕūm nūmĕn. *Voy.* Deus. ‖ Dīi bŏnī! *et* Dīi măgnī! *Exclamation.* Quām bĕnĕ, dī măgnī? pūgnă cĕcĭdissĕt ĭn īllă! *O.* ‖ Ĭtă mē dīi ămĕnt. *Formule de serment.* (*Ter. Heaut.* II, 3, 67; *Ad.* IV, 7, 31; *Hec.* II, 1, 9). Ĭtă mē dī ămăbūnt. *Pl.* (*Mostel.* II, 2, 87). ‖ Dī bĕnĕ, quŏd. *Grâces soient rendues aux dieux de ce que.* Dī bĕnĕ, quŏd spōllĭs Dīdŏnŭs nōn gaŭdĕt ŏpīmīs! *Aus.* (*Cæs.* 20, 1). *Voy.* Bene. ‖ Dī mĕllŭs! *Que les dieux fassent tourner la chose plus heureusement.* Dī mĕllŭs, quām nōs mŏnĕāmŭs tālĭă quēmquām! *O.* (*Rem. Am.* 439. *Id. Her.* 17, 30). ‖ Dīi fāxint. *Que les dieux fassent que, plaise aux dieux.* (*Pl. Amp.* II, 1, 85; *Ter. Eun.* II, 3, 98.) *Voy.* Utinam. ‖ Sī dīs plăcĕt. *S'il plaît aux dieux : formule d'ironie ou d'indignation.* Bŏnŭs vīr nŏbīs psăltrĭām, sī dīs plăcĕt, părāvĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 30. Adde *Pl. Capt.* II, 3, 94). ‖ Dīis ĭrātīs nātŭs. *Né sous une mauvaise étoile.* Dīs ēst ĭrātĭs nātŭs, quī sĭmĭlĭs tĭbī. *Ph.* (Adde *Pers.* 4, 27; *Hor. Sat.* II, 3, 8; *Pl. Mil.* II, 3, 43). Dīs ĭlle ădvērsīs gĕnĭtŭs *J.* (10, 129). ‖ Quēm dīī dĭlĭgūnt. *Mortel chéri des dieux.* (*Pl. Bac.* IV, 7, 18; *Ter. And.* V, 6, 8; *Phor.* V, 6, 14.)

2. Dīi. *ancien gén. de* Dies. *Voy.* Die.

Dījūdĭcō, ās, ārĕ. *Juger, décider.* Ălĭēna ŭt mĕllŭs vidĕānt, ĕt dījūdĭcēnt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 95). Nam qui dijūdĭcēt ĭstūc? *Lucil.* (apud *Gell.* 4, 1). Nĕgōtĭă Dījūdĭcātă lītĕ rĕlĭnquĕrĕt. *H. Voy.* Judico.

Dījungō. *Voy.* Disjungo.

Dilābŏr, ĕris, bī. *d. Se séparer, se disperser; tomber en consomption. Voy.* Dilapsus.

Dīlăcĕrō, ās, ārĕ. *Mettre en pièces.* Dīlăcĕrānt fălsī dŏmĭnŭm sŭb ĭmāgĭnĕ cērvī. *O.* Heī mihī! nātālī dīlăcĕrātĕ tūō! *Id.* SYN. Dīscērpō, lăcerō. *Voy.* Lacero. ‖ *Au fig.* Mē fălsĭdĭcīs fāmăcĭīs dīlăcĕrāvīstī. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 14. Alii leg. *delaceravisti*).

? Dīlămĭnō, ās, ārĕ. *Fendre.* Hās pŭĕr aŭt cērtō rēctās dīlămĭnăt ictū. *O.* (*Nuc.* 73, scil. nuces. Alii aliter leg.)

† Dīlăncĭnātŭs, ă, ŭm. *Mis en pièces.* Quŭm membră mŏrtī ŏbnoxĭă Dīlancĭnāta ĭnterfĭcĭs. *Prud.* (*Peri.* 1305).

Dīlănĭŏ, ās, ārĕ. *Déchirer en plusieurs morceaux.* Fŏdĭūnt hāstīs, ărtŭsquĕ trĕmentēs Dīlănĭānt. *Cl.* Ănĭmæque ălĭquĭd rētĭnentĭă membră Dīlănĭānt. *O.* Dīlănĭātă fōrās dīspĕrgĭtŭr. *Lr.* (III, 540, *de anima*). *Voy.* Lanio. ‖ *Au fig.* Tŭæ dīlănĭāntŭr ŏpēs. *O.*

Dīlăpĭdŏ, ās, ārĕ. *Renverser comme à coups de pierres.* Grandĭnĕ dīlăpĭdāns hŏmĭnŭmquĕ bŏŭmquĕ lăbōrēs. *Col.* (10, 329). ‖ *Ruiner, dissiper.* Prīŭsquām dīlăpĭdĕt nōstrās trīgintă mĭnās. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 4. *Donatus* vertit, *disperdat. Cf. Charis.* 4, 252).

Dīlāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Dilabor. *Séparé, qui s'est écoulé, perdu, évanoui.* Excĭdĕt, aŭt ĭn ăquās tĕnŭēs dīlāpsŭs ăbībĭt. *V.* Cūm formă dīlāpsŭs ămŏr. *Cl.* Dīlāpsīs ĭntĕr nŏvă gaŭdĭă cūrīs. *O.* Dīlāpsam ĭn cĭnĕrēs făcĕm. *H.* Dēnīquĕ nōn mŏnŭmēntă vīrūm dīlāpsă vidēmŭs? *Lr.* (V, 312). SYN. Sŏlūtŭs, cŏnsumptŭs, dēstructŭs.

Dīlārgĭŏr, īrīs, īrī. *d. Faire des largesses, donner.* Ōmnĭă sōlŭs hăbēns, ătque ōmnĭă dīlārgītŭs *Aus.* (*Idyl.* 1, 28).

Dīlātĭō, ōnis. *f. Délai, prorogation.* Quō plūs cōnsūmēt tĕmpŏrĭs dīlātĭō. *Ph.* SYN. Mŏrā.

Dīlātŏ, ās, ārĕ. *Élargir.* Ĭpsăquĕ dīlātānt ăvīdōs cōnvĭtă rictŭs. *O.* Fōrmăt ōpŭs, pălmisquĕ sŭum dīlātăt ĭn ōrbĕm (*Moret.* 48). *Voy.* Extendo.

Dīlātŏr, ōris, *m. Temporiseur.* Dīlātŏr, spē lōngŭs, ĭnĕrs. *H.* SYN. Cūnctātŏr.

Dīlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Differo. *Différé, remis.* Sī fŏrĕt hōc nōstrūm fātō dīlātŭs ĭn ævŭm. *H.* Pārs ēst dīlātă lăbōrŭm. *O.*

† Dīlāxŏ, ās, ārĕ. *Lâcher de part et d'autre, ouvrir.* Crūrĭbŭ' crūră Dīlāxāt. *Lucil.* (apud *Porphyr.* ad *Hor. Sat.* I, 2, 125).

† Dīlēctĭō, ōnis. *f. Amour.* Tāntŭs ămŏr tērræ, tānta ēst dīlēctĭō nōstrī. *Prud.* (*Apoth.* 1096). Sĕd jūnctă sĭbī dīlēctĭō sŭbsīt. *Alcim.* (*ad Sor.* 480). *Voy.* Amor.

Dīlēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Diligo. *Aimé.* Măgnō mĭsĕræ dīlēctus ămōrĕ. *V.* Laŭrūs lŭcō dīlēctĭŏr ōmnī. *Cl.* Aŭgŭr Ăpōllĭnĕīs mŏdō dīlēctīssĭmŭs ārīs. *St. Voy.* Carus.

Dīlēctŭs, ūs. *m. Voy.* Delectus.

Dīlēxī. *parf. de* Diligo.

Dīlĭgens, tis. *Soigneux, attentif.* Quēm sī tĕrsĕrīs aŭrĕ dīlĭgentī. *M.* (VI, 1, 3). Ēt mĕmŏr sum ēt dīlĭgens. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 83. Adde *Sen. Med.* 554). SYN. Sēdŭlŭs, ăttēntŭs, stŭdĭōsŭs. *Voy.* Sedulus.

Dīlĭgēntĕr. *Avec soin, attention.* Ō quām, Rēgŭlĕ, dīlĭgentĕr ērrās! *M.* (VII, 30, 7). Hæc cūrāte ĭstām dīlĭgentĕr vīrgĭnĕm. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 52). Ætātem ădultām sērvāns dīlĭgentĭŭs. *Ph.* SYN. Ăttēntĕ, stŭdĭōsĕ, sēdŭlŏ. *Voy.* Sedulo.

Dīlĭgentĭă, æ. *f. Attention, soin.* Cūrāte hæc, sŭltĭs, măgnā dīlĭgentĭā. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 40). Pŏtĭŭs quam ĭstōrum ŏbscūrām dīlĭgentĭām. *Ter.* (*And. prol.* 21). SYN. Cūrā, sēdŭlĭtās. *Voy.* Sedulitas.

Dīlĭgŏ, ĭs, exī, ectŭm, ĭgĕrĕ. *Aimer, chérir.* Dīlĭgĭtŭr nēmŏ, nīsī cuī fōrtūnă sēcūnda ēst. *O.* Tāntum ĭnfēlĭcēm nīmĭrum dīlexīt ămīcum. *V.* SYN. Ămŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Choisir. Au lieu de* Deligo ‖ ? *arch. Séparer. Voy.* Dirigo.

Dīlūcĕŏ, ēs, crē. *n. Luire.* Ōmnēm crēdĕ dĭēm tĭbī dīlūxissĕ sŭprēmŭm. *H.* Dōnec dīlūxĭt rērum gĕnĭtālis ōrīgŏ. *Lr.* (V, 176). *Voy.* Luceo.

Dīlūcĭdē. *adv. Clairement.* Dīlūcĭdē ēxpēdīvī,

queīs me ŏpŏrtŭīt. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 52. Adde *Pomp.* apud *Non.* 11, 34). *Voy.* Clare.

Dīlūcŭlŭm, ī. *n. Point du jour.* Prīmŭlŏ dīlūcŭlo ābīvīstī ād lĕgĭōnēs. Quŏmŏdŏ ? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 105). *Voy.* Crepuscŭlum, Mane. ‖ † *Au plur.* Exŏrlēns tĕnĕbrīs dīlūcŭlă rēstĭtŭīt sōl (*Anthol.* II, p. 308).

Dīlūdĭŭm, ĭī. *n. Repos, congé accordé aux athlètes.* Dīsplĭcĕt īllĕ lŏcŭs, clāmo, ĕt dīlūdĭă pōscŏ. *H.* (*Epist.* I, 19, 47. Ubi *Acro*).

Dīlūdŏ. *Voy.* Deludo.

Dīlŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Mouiller, détremper, inonder.* Ēt plŭvĭa ĭngēntī sātā lætă bŏūmquĕ lăbōrēs Dīlŭīt. *V.* Pēctŏră sūdŏr Dīlŭĕrăt. *V. Fl.* Sānguĭnĕ dīlŭĭtŭr tĕllūs. *Val. Antias* (apud *Gell.* 18, 11). SYN. Lăvŏ, ĭnundŏ, mădĕfăcĭŏ. ‖ *Délayer.* Dīlŭīt ĕt lăcrĭmĭs mœrēns ŭnguēntă prōfŭsĭs. *O.* Lăctĕ făvōs ĕt mītī dīlŭĕ băccho. *V.* Ăcētŏ Dīlŭīt ĭnsignĕm băccăm. *H.* SYN. Lĭquĕfăcĭŏ, *qqf.* mĭscĕŏ, tĕmpĕrŏ. ‖ *Au fig. Noyer, effacer, dissiper.* Cūră fŭgit mŭltŏ dīlŭĭtŭrquĕ mĕrŏ. *O.* Făcĭnŭs tāntŭm quæ dīlŭĕt ætās ? *Cl.* Dīlŭĕrāt Tītān tĕnĕbrās. *Sil.* SYN. Dēlĕŏ, ēlŭŏ, ăblŭŏ, abstĕrgĕŏ. ‖ — crīmĕn. *Se justifier.* SYN. Rĕfŭtŏ. ‖ *qqf. Expliquer clairement.* Ābstĭnĕ mălēdĭctĭs, ĕt mĭhī, quŏd rōgāvī, dīlŭĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 64).

Dīlūtŭs, ă, ŭm. *Mouillé.* Mūltīs dīlūtă lăbēllă Gūttīs. *Cat.* (99, 7). *Voy.* Madidus. ‖ *Délayé.* Nīsi Hȳmēttĭă mēllă fălĕrnō Nĕ bĭbĕrīs dīlūtă. *H.* (Adde *Lucret.* VI, 929). Dīlūtās quĕrĭtŭr gĕmĭnĕt quŏd fīstŭlă gūttās. *Pers.* (3, 14). ‖ Dīlūtŭm vīnŭm. *Vin trempé.* Dīlūtī bĭbīs ūnclām fălĕrnī. *M.* (I, 107).

Dīlŭvĭēs, ēī. *f. Inondation.* Hōrrēndāmquĕ cūltīs Dīlŭvĭēm mĕdĭtātŭr ăgrīs (Aufidus). *H.* Quūm fĕrā dīlŭvĭēs quĭētōs ĭrrĭtăt ămnĕs. *Id.* (Adde *Lucret.* VI, 291). *Voy.* Diluvium.

† Dīlŭvĭŏ, ās, ārĕ. *Inonder.* Ūltrōquĕ mĭnantŭr Ōmnĭă dīlŭvĭārĕ ex ăltō gūrgĭtĕ pōntī. *Lr.* (V, 287).

Dīlŭvĭŭm, ĭī. *n. Inondation.* Sī tēllūrem effūndăt ĭn ūndās, Dīlŭvĭō mĭscēns (Jupiter). *V.* Ērgo ŭbī dīlŭvĭō tēllūs lūtŭlēntă rĕcēntī. *O.* Măgnōquĕ illīc cūncta ārvă tĕnērī Dīlŭvĭō. *J.* (6, 410). SYN. Dīlŭvĭēs, ēlŭvĭēs. EP. Rēpēntīnŭm, ĭnōpīnŭm, sŭbĭtŭm, trīstĕ, flēbĭlĕ, fŭrĭōsŭm, răpax, præcēps. VERS. Ēlŭvĭī mōns ēst dēdŭctŭs ĭn æquŏr. *O.* Tōrrēns ūndīs plŭvĭālĭbŭs aŭctŭs, Aūt nĭvĕ quæ zĕphȳrō vīctă tēpēntĕ flŭīt, Pĕr sātă pĕrquĕ vīās fĕrtŭr, nĕc, ŭt ăntĕ sōlēbăt, Rīpārŭm claūsās mărgĭnĕ fīnĭt aquās. *Id.* Tūm, quæ sōlĭtīs ē fōntĭbŭs ĕxĭt, Nōn hăbĕt ūndă vīās : tām lărgās ālvĕŭs ōmnīs Ā rīpīs æccēpīt æquās ; jām naŭfrăgă campō Cæsărīs ārmă nătānt, ĭmpŭlsăquĕ gūrgĭtĕ mŭltō Cāstră lăbānt, ăltō rēstăgnānt flūmĭnă vāllō. *L.* Præcĭpĭtēnt ăltīs spūmāntēs montĭbŭs ămnēs, Ēt lātē tĕnĕānt dīffūsō gūrgĭtĕ campōs. *Val. Cat.* (*Dir.* 76. Cf. *Virg. G.* 1, 481 *sq.*; *Æ.* II, 304; *Ov. Met.* XI, 208; *Luc.* IV, 83, *sq.*; *Hor. Od.* 1, 2, 13 *sq.*). ‖ *Le déluge. de Deucalion.* Ēt quūm dīlŭvĭūm mĕrsīssĕt flŭctĭbŭs ōrbĕm, Deūcălĭōnēās ēxsŭpērāvĭt æquās. *Lact.* (*Phœn.* 13). Quō tĕmpŏrĕ sævŭs Tēllūrĕm pōntō mĕrsīt Nēptūnŭs. *Col.* (10, 60). Quālĭtĕr, ēxōsŭs Pyrrhæ gĕnŭs, æquŏră rūrsŭs Jŭpĭtĕr ātquĕ ōmnēs flŭvĭŭm sī fundăt hăbēnās, Ārdŭă Pārnassī lătĕānt jŭgă, cēssērĭt Ōthrȳs Pĭnĭgĕr, ĕt mĕrsīs dēcrēscānt rupĭbŭs Alpēs. *V. Fl.* PPH. Deūcălĭōnis *ou* Deūcălĭōnēæ ūndæ, æquæ. (Cf. *Ov. Met.* I, 262 *sq.*; *Hor. Od.* 1, 5 3 *sq.*). ‖ *Le déluge de Noé.* Postquām dīlŭvĭī cēcĭdīt tŭmŏr, ūndă rĕsēdīt. *Hil. Pict.* (*Genes.* 185). Dīlŭvĭo ăblŭĭtŭr tĕrrārŭm crīmĕn ĕt ūndīs (*Ib.* 179). Jām tūnc dīlŭvĭī sŭb tĕmpŏrĕ. *Prud.* (*Sym.* 1147). Ūt quōndām tĕrrās ūndæ ĭnvŏlvĕrĕ fūrēntēs, Ēt dĭvĕrsă sĭbī trăctāntēs mūnĭă cūnctŏs Dīlŭvĭī răpŭīt sŭbĭtō vĭŏlēntĭă trăctū. *Juvc.* (IV, 167. Quod fusius describit *Alcim.* IV, 3 *sq.*; *ib.* 129 *sq.*). ‖ *Au fig.* Dīlŭvĭo ēx īllō dĭvērsă pĕr æquŏră vēctī. *V.* Dīlŭvĭŏ tālī părĭbŭsquĕ Ārĭāsmēnŭs ūrgĕt Excĭdĭīs. *V. Fl.*

Dīmădĕŏ, ēs. *Voy.* Demadeo.

Dīmănŏ, ās, ārĕ. *n. Couler de différens côtés.* Īllăcrĭmāssĕ, spōntĕ dīmānāntĭbŭs Gūttīs pĕr ōră. *Prud.* (*Peri.* 2899). Tĕnŭīs sŭb ārtŭs Flāmmă dīmānăt. *Cat.* (51, 8. Confunditur cum *Demano*).

Dīmensĭŏ, Dīmensŭs. *Voy.* Demensio, etc.

Dīmĕtĕr, ĕtră, ĕtrŭm (δίμετρος). *Vers dimètre ou de quatre pieds.* Dēĭn dīmĕtrŭm cōllŏcāt cōmmăquĕ dăctўlĭcŭm. *T. Maur.* (*Met.* 1395).

Dīmĕtrĭă, æ. *f. Vers iambique dimètre.* Vŏlŭcrĭpēs dīmĕtrĭă. *Aus.* (*Epist.* 16, 104).

Dīmĕtĭŏr. *Voy.* Demetior.

Dīmĭcŏ, ās, āvī *et qqf.* ŭī, ātŭm, ārĕ. *n. Combattre.* Ēt glădĭīs ĕt ăcūtă dīmĭcĕt hāstă. *O.* Hăc tĭbī sīt pūgna dīmĭcūissĕ sātīs. *O.* Quūm dīmĭcāntēs lēntă prōspĭcĕrēs vīrōs. *Sen.* (*Troad.* 900). *Voy.* Pugno.

Dīmĭdĭātŭs, ă, ŭm. *Partagé en deux, qui est à moitié.* Vās vīnī dīmĭdĭātŭm. *Enn.* (apud *Gell.* 3, 14). Tū quŏquĕ, tu ĭn summīs, ō dīmĭdĭātĕ Mĕnānděr, Pōnĕrīs. *J. Cæs.* (apud *Suet. Vit. Ter.*, de Terentio. Adde *Pl. Men.* I, 2, 45; *Mil.* III, 1, 167).

† Dīmĭdĭŏ, ās, ārĕ. *Partager en deux.* Ēt nōstrōs pārtēs dīmĭdĭēt lārēs (*Anthol.* II, p. 595).

Dīmĭdĭŭm, ĭī. *n. La moitié.* Dīmĭdĭŭm făctī, quī cœpīt, hăbĕt. *H.* Dīmĭdĭŭm cūræ dēbĕt hăbērĕ tŭæ. *O.* Dīmĭdĭŭm dōnārĕ Lĭnō, quām crēdĕrĕ tōtŭm, Quī māvŭlt, māvŭlt pĕrdĕrĕ dīmĭdĭŭm. *M.* (I, 76). PPH. Dīmĭdĭă *ou* mĕdĭă pārs.

Dīmĭdĭŭs, ă, ŭm. *Qui est à moitié.* Ēt Cūrĭōs jām dīmĭdĭōs. *J.* (3, 4). Mūllŭm dīmĭdĭŭm, lŭpūmquĕ tōtŭm. *M.* (II, 37, 4). Dīmĭdĭŭmquĕ trăhēns cōntēxtĭs lūcĭbŭs ānnŭm. *Manil.* (III, 593. Quid differant *Dimidius* et *Dimidatus*, docet *Gell.* 3, 14). SYN. Mĕdĭŭs. ‖ *En parlant d'une statue : Buste.* Vīx ēst dīmĭdĭō lŏcŭs Prĭāpō. *M.* (XI, 19, 22).

Dīmĭnŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Diminuer. Voy.* Deminuo. ‖ *Briser, mettre en pièces.* Ego illī spēcŭlo dīmĭnŭām căpŭt. *Pl.* (*Most.* 1, 3, 109. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 32. Huc referendum quod ait *Prisc.* 1, 557 : *Diminuo* pro *Disminuo*). SYN. Cōmmĭnŭŏ.

Dīmisi. *parf. de* Dimitto.

Dīmissŭs, ă, ŭm. *Renvoyé, abandonné.* Sēd sī sōlŭs ĕāt dīmissīs dēgĕnĕr ārmīs. *L.* Dīmissāvĕ vōta rĕtēntĕt. *V. Fl.*

Dīmittŏ, ĭs, īsī, issŭm, ittĕrĕ. *Envoyer çà et là.* Pĕr lĭtŏră cērtōs Dīmittăm. *V.* Ignōtās ănĭmum dīmittĭt ĭn ārtēs. *O.* SYN. Mittŏ. ‖ *Congédier, renvoyer.* Līcĕăt dīmittĕre ăb ārmīs Ascānĭum. *V.* Tāndĕm dōrmītŭm dīmittĭtŭr. *H.* SYN. Mittŏ. PPH. Missŭm făcĭŏ. ‖ *Abandonner, renoncer à.* Dīmissītque ănĭmām nōbĭlĭōrĕ rōgō. *M.* (I, 79, 8). Dīmittĕ fŭgam, ĕt tē cōmĭnŭs æquō Crēdĕ sōlō. *V.* SYN. Ōmittŏ, dēpōnŏ, ăbĭgŏ, pellŏ, tōllŏ.

Dīmōtŭs, ă, ŭm. *Écarté, éloigné.* Prætĕr dīmōtæ corpŏrĕ mūrmŭr æquæ. *O.*

Dīmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Écarter, éloigner.* Spīrantēs dīmŏvēt aurās. *V.* Ăgrĭcŏla ĭncurvō tĕrrām dīmŏvit ărātrō. *Id.* Cōrtĭcem ădstrĭctŭm pĭcĕ dīmŏvēbĭt Ămphŏræ. *H.* SYN. Rĕmŏvĕō, pellō, pulsō, ărcĕō, dētrāhō. (Confunduntur *Dimoveo* et *Demoveo*).

Dīnăcĭŭm, ĭī. *n. Nom de femme.* Meĭn' făstīdīs, prōpūdīōse? Ēlōquĕrĕ prŏpĕrĕ Dīnăcĭŭm. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 10).

Dīndўmă, ōrŭm. *n. pl. et* Dīndўmŭs, ī. *m.* (Δίνδυμος, Δίνδυμα). *Montagne de Phrygie, consacrée à Cybèle.* Ītĕ pĕr āltă Dīndўma, ŭbī āssuētīs bĭfōrĕm dăt tībĭă cāntŭm. *V.* Dīndўmăque ēt Mўcălē. *O.* Dīndўmŏn, ēt Cўbĕlēn, ēt ămœnām fōntĭbŭs īdēn. *Id.* Dīndўmŭs, ēt sācræ fabrĭcāta ĭnvēntă Cўbēbæ. *Pp.* (III, 20, 3). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ēxstĭmŭlāt vātēm pĕr Dīndўmă cāstră Cўbēbēs. *Col.* (10, 221. Adde *Aus. Epist.* 25, 16). ‖ *m. Nom d'homme.* Mōllĭs Dīndўmŭs ēst, sĕd ēssĕ nōn vŭlt. *M.* (XII, 76, 4).

Dīndўmēnē, ēs. *f.* (Δινδυμήνη). *Surnom de Cybèle.* Nōn pĕr mўstĭcă sācră Dīndўmēnēs. *M.* (VIII, 81, 1). Nōn Dīndўmēnē, nōn ădўtĭs quătĭt. *H. Voy.* Cybele.

Dīnĭās, æ. *m.* (Δεινίας). *Nom d'homme.* Clīnĭām, Chrĕmēm, Crătĭnŭm, Dīnĭām, Dēmōsthĕnĕm. *Pl.* (*As.* V, 2, 16).

Dīnŏchărēs. *m. Célèbre architecte, qui avait donné le plan d'Alexandrie.* Cōndĭtŏr hīc fōrsān fŭĕrĭt Ptŏlĕmæĭdŏs aūlæ Dīnŏchărēs. *Aus.* (*Mos.* 311. Cf. *Plin.* 5, 10. Vocatur et *Dinocrates*).

Dīnŏmăchē, ēs. *f.* (Δεινομάχη). *Dinomaque, mère d'Alcibiade.* Ī nūnc, Dīnŏmăchēs ĕgŏ sŭm. *Pers.* (4, 20).

Dīnōscō. *Voy.* Dignosco.

Dīnŭmĕrō, ās, ārē. *Compter, calculer.* Tēmpŏrā dīnŭmĕrāns. *V. Voy.* Denumero.

† Dĭŏbŏlārĭs, ĕ. *Qui coûte deux oboles.* Scōrtă dĭŏbŏlārĭă. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 58. *Id. Ps.* II, 2, 64. Vid. *Fest.*).

Dĭŏdōrŭs, ī. *m.* (Διόδωρος). *Nom d'homme.* Lītĭgāt, ēt pŏdāgrā Dĭŏdōrŭs, Flāccĕ, labōrāt. *M.* (I, 99. Adde *Aus. Epig.* 73, 1).

Dĭŏgĕnēs, *et ordint.* Dĭŏgĕnēs, ĭs. *m.* (Διογένης). *Diogène, philosophe de Sinope, disciple d'Antisthène, et chef après lui de la secte cynique.* Vīdit ăpūd mānēs Dĭŏgĕnēs cўnĭcŭs. *Aus.* (*Epig.* 54, 2. *Id. Epitap. Her.* 31, 2. Primam jam produxerat *Homer. Il.* XXIII, 294). SYN. Cўnĭcŭs. VERS. Pĕrā, pōlēntă, trĭbŏn, băcŭlŏs, scўphŭs, ārctă sŭpellēx Ĭstă fŭĭt cўnĭcī; sĕd pŭtăt hānc nĭmĭăm; Nāmquĕ cāvīs mānĭbŭs cērnēns pōtārĕ bŭbŭlcŭm: Cūr, scўphĕ, tĕ, dixĭt, gĕstō sūpervăcŭum? *Aus.*

Dĭŏmēdēs, ĭs. *m.* (Διομήδης). 1. *Diomède, roi de Thrace, nourrissait ses chevaux de chair humaine. Hercule dompta ces animaux, et leur fit dévorer leur maître.* Nōn tĭbĭ succŭrrit crūdī Dĭŏmēdĭs ĭmāgŏ? *O.* Mārtĭs ĕquī, stăbŭlĭsquĕ fĕrī Dĭŏmēdĭs ăbācti. *Aus.* (*Epist.* 24, 17). VERS. Thrācĭs ĕquōs hūmānō sānguĭnĕ pīnguēs. *O.* Quīquĕ sŭīs hŏmĭnēs păbŭlă fēcĭt ĕquīs. *Id.* Ūt quī Thrēĭcĭī quōndām prælĕpĭă rēgis Fēcērunt dăpĭbŭs sānguĭnŏlēntă sŭīs (*Ibis*, 382). Ēt pāstŏs membră vĭrōrum Ōdrўsiæ tĕllūris ĕquōs. *Sil.* Quīd stăbŭlă mĕmōrēm dirā Bistŏnĭī grēgĭs, Sūisquĕ rēgem păbŭlum ărmentīs dătŭm? *Sen.* (*H. Fur.* 226. *Ib.* 1169; *Troad.* 1111). Nōn Thrăclă tāntŭm Vīdit Bistŏnĭī stăbŭlīs pĕndērĕ tўrannī. *L.* ‖ 2. *Roi d'Étolie, fils de Tydée, blessa Vénus au siége de Troie, fut, à son retour, sur le point d'être victime de la perfidie de sa femme, et alla fonder un nouveau royaume en Italie.* Ēst ălĭquīd, dē tōt Grāiōrum mīllĭbŭs, ūnŭm Ā Dĭŏmēdē lēgī. *O.* Mittĭtŭr ēt māgnī Vēnŭlŭs Dĭŏmēdĭs ăd ūrbēm. *V.* SYN. Tўdīdēs, Œnīdēs. PPH. Ætōlŭs, Călўdōnĭŭs dūx, rēx, hērōs. ‖ Dĭŏmēdĭs ou Dĭŏmēdēă ĭnsŭlă. *Ile de l'Adriatique, en face du mont Gargane.* Tūnc ĭnsŭlă māgnī Ōstendĭt sēsē Dĭŏmēdĭs nōmĭnĕ dictă. *Prisc.* (*Peri.* 511. Adde *Avien. D. Ter.* 647. Cf. *Plin.* 3, 26, et *Strab.*) ‖ *qqf.* Dĭŏmēdēn. *acc.* Lēgāti rĕfĕrunt Dĭŏmēdēn ārmă nĕgāssĕ (*Argum. Æneid.* in *Anthol.* I, p. 385. Sic græce Σωκράτην).

Dĭŏmēdēŭs, ă, ŭm (Διομήδειος). 1. *De Diomède, roi de Thrace.* Ēt Dĭŏmēdēōs grāmĭnĕ pāvīt ĕquōs. *Cl.* (Adde *Aus. Idyl.* 19, 9). ‖ 2. *De Diomède, fils de Tydée.* Ēt Dĭŏmēdēōs Ænēās fŭgārăt ēnsēs. *O.* Ēt Dĭŏmēdēās cōncēdĕrĕ jūssŭs ĭn ārcēs. *St.* ‖ Dĭŏmēdēæ āvēs. *Hérons: les compagnons de Diomède furent changés en ces oiseaux.* PHR. Ēt sŏcĭī ādmissīs pĕtĭērūnt æthĕrĭă pēnnīs. *V.* (Cf. *Ov. Met.* XIV, 508 *sq.*; *Serv.* ad Æ. XI, 271; *Plin.* 10, 44). ‖ Dĭŏmēdēă ĭnsŭlă. *Voy.* Diomedes.

Dĭŏnæŭs, ă, ŭm (Διωναῖος). *De Vénus.* Ēccĕ Dĭōnæī prōcēssit Cæsărĭs æstrŭm. *V.* Mēcŭm Dĭōnæō sŭb æntrō. *H.* Nўsă, Dĭōnæīsque ăvĭbŭs circumsōnă Thīsbē. *St.*

Dĭōnē, ēs. *f.* (Διώνη). *Dioné, nymphe, fille de l'Océan et de Téthys, mère de Vénus.* ‖ *Ordint. Vénus.* Vōs ēccĕ vētăt dēprēnsă Dĭōnē. *O.* Sēd sōlăm nĭmĭŭm vīdissĕ Dĭōnēn. *St.* PPH. Dĭōnæă mātĕr. *V. Voy.* Venus.

Dĭŏnўsĭă, ōrŭm. *n. pl.* (Διονύσια). *Fêtes de Bacchus, bacchanales.* Dĭŏnўsĭa hīc sūnt hŏdĭe, ăpūd mē sīs vŏlŏ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 110. Adde *Pl. Curc.* V, 2, 45). Aūt hōs thўrsĭgĕrī răpĭt ăd Dĭŏnўsĭă Băcchī. *Prud.* (*Sym.* 1668). *Voy.* Bacchanal.

Dĭŏnўsĭăcŭs, ă, ŭm (Διονυσιακός). *De Bacchus.* Ēt Dĭŏnўsĭăcōs Lătĭō cōgnōmĭnĕ lūdōs. *Aus.* (*Ecl. de Fer. Rom.* 29).

Dĭŏnўsĭŭs, ĭī. *m.* (Διονύσιος). *Nom de plusieurs rois de Sicile : Denys l'ancien, Denys le jeune.* ‖ *Denys, surnommé le Périégète, auteur d'une géographie en vers grecs.* Nēc rĕspŭēndŭs aūctŏr ēst Dĭŏnўsĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 331). ‖ *Eccl. Saint Denis, martyr.* Ipsĕ Pārīsĭācă prŏpĕrāt Dĭŏnўsĭŭs ūrbĕ. *Fort.* (III, 381. *Id.* IV, 55 *sq.*).

Dĭŏnўsŭs, ī. *m.* (Διόνυσος). *Un des noms de Bacchus.* Ō Dĭŏnўsĕ pătĕr, ŏptĭmē vītĭsātŏr! *Att.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5). Ōsĭrĭn Ægўptŭs pŭtăt, Dĭŏnўsŏn Ĭndĭ ēxīstīmānt. *Aus.* (*Epig.* 30, 2). *Voy.* Bacchus. ‖ *Nom d'esclave.* Tūnĕ, Sўrī, Dāmæ aūt Dĭŏnўsī fīlĭūs, aūdēs? *H.* Fĕrō cōnvīvām Dĭŏnўsŭm mihĭquæ ēt tĭbĭ. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 13).

Dĭōrēs. *m. Nom de guerrier.* Prĭāmī dē stīrpĕ Dĭōrēs. *V.*

Dĭōtă, æ. *f.* (Διώτη). *Vase à deux anses.* Dēprōmĕ quādrīmŭm Sābīnă, Ō Tăllărchē, mĕrum dĭōtă. *H. Voy.* Amphora.

Dĭōxĭppŭs, ĭ. *m. Nom de guerrier.* Clōnĭŭmquĕ, Dĭōxĭppŭm, Prŏmŏlŭmquĕ. *V.*

Diphĭlŭs, ĭ. *m.* (Δίφιλος). *Diphile, poète comique d'Athènes, contemporain de Ménandre. Plaute imita de préférence le premier, Térence le second.* Sўnăpŏthnēscōntēs Diphĭlī cōmœdĭa ēst. *Ter.* (*Ad. prol.* 6). Prīmūmdum hŭīc ēssĕ nōmĕn

ūrbī Diphilŭs Cȳrēnās vōlŭit. *Pl.* (*Rud. prol.* 32. Adde *Prol. Casin.* 32). ‖ 2. *Architecte qui travaillait très lentement.* Prōtŏgĕnēs ălīquis, vĕl Diphilŭs. *J.* (3, 120. Cf. *Cic. Epist. ad Q. Fr.* 3, 1).

Diphthŏngŏs *ou* Diphthŏngŭs, ī. *f.* (διφθογγος). *Diphthongue.* Ēffĭcī diphthŏngŏn ūnām pōssĕ nēc plūrēs rĕōr. *T. Maur.* (*Syll.* 128. *Ib.* 102).

Diplŏis, ĭdis. *f. Gros manteau.* (*Nov.* apud *Non.* 4, 219. Cf. *Acron.* ad *Hor. Epist.* 1, 17, 25. Græce διπλοΐς).

Diplōmă, ătis. *n.* (διπλωμα). *Permission par écrit accordée par un prince, diplôme, brevet.* Rūmōr succĭnctō rĕfĕrēns diplōmăte Āvĭtŭm Jām Gĕtĭcās întrārĕ dŏmōs. *Sid.* (*Pan.* 1648).

1. Dipsās, ădis. *f.* (δίψας). *Sorte de serpent venimeux.* In mĕdĭīs sĭtĭēbānt dipsădēs ūndīs. *L.* Torrĭdă stĭpăsās. *Id.* Dipsădās ĭmmēnsis hōrrēnt Gărāmāntēs ārēnīs. *Sil.* *Voy.* Serpens. ‖ *Nom de femme.* Ēst quædām nōmĭnĕ Dipsās ānŭs. *O.*

2. Dipsās, ântis. *m. Fleuve de Cilicie.* Taūrōquĕ vĭdēt Dipsanta cădēntēm. *L.* (VI, 255. Alii leg. *Dipsonta*).

† Diptȳchŭs, ă, ŭm (δίπτυχος). *Diptyques, où l'on inscrivait le nom des magistrats, des évêques.* In tēmplō diptȳchŭs ēdit ēbŭr. *Fort.* (X, 7, 34. Forte *ebor*).

† Dipȳrŏs, ă, ŭm (δίπυρος). *Deux fois brûlé.* Quĭd tĭbī vīs, dipȳrōn quī Phăēthōntă făcis? *M.* (IV, 47).

Dīræ, ārŭm. *f. pl. Furies.* Ūltrīcēsquĕ sēdēnt in līmĭnĕ Dīræ. *V. Voy.* Furiæ. ‖ Dīris dēvŏvĕō, Dīrās ĭmprĕcŏr, etc. *Maudire.* Rūrā quĭbŭs dīras ĭndīxĭmŭs. *Val. Cat.* (*Dir.* 62). Dīris ăgām vōs. *H. Voy.* Imprecor. ‖ *qqf. au sing.* Āt prōcŭl ūt Dīræ strĭdōrem ægnōvīt ĕt ālās. *V.* (*Æ.* XII, 869).

† Dircă, æ. *f. arch. pour* Dirce. Crās tē quāsī Dircam ōlim, ūt mĕmŏrānt, dūŏ gnātī Jŏvīs Dēvinxēre ād taūrum. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 65).

Dircæŭs, ă, ŭm (Διρκαῖος). *De la fontaine Dircé; Thébain.* Āmphiŏn Dircæŭs ĭn Āctæō Ārā-cȳnthō. *V.* Multă Dircæŭm lĕvăt aūră cȳcnum (scil. Pindarum). *H.*

Dircē, ēs. *f.* (Δίρκη). *Dircé, femme de Lycus, roi de Thèbes en Béotie, que Zéthus et Amphion, deux fils d'Antiope que Lycus avait répudiée, attachèrent à un taureau indompté. Elle fut changée en fontaine. Voy.* Dirca. ‖ *La fontaine elle-même.* Cārŭlă quūm rūbŭit Lērnæō sānguĭnĕ Dircē. *St.* Quærit Bœotĭă Dircēn. *L.* Ārētquĕ Dircē. *Sen.* (*OEd.* 42). Cādmēāquĕ Dircē. *O.*

Dircennă, æ. *f. Fontaine, près de Tarragone.* Āvĭdām rīgēns Dircennă plācābit sĭtīm. *M.* (I, 50, 17).

Dircētis, ĭdis. *f. Nom d'une nymphe.* Pŭĕrūm Lāpĭthŏnīă nȳmphă Dircētĭs, ēxpertēm thălāmī. *St.* (*Th.* VII, 298).

Dirē. *adv., et* Dīrŭm *ou* Dīră. *n. pris adv. D'une manière terrible.* Ægīquĕ dirē crēdis ēt nĭmĭum ĭmplē. *Sen.* (*Thyest.* 315). Ēt dīrŭm frĕmēns. *Id.* (*H. OEt.* 679). Dīră frĕmēntēm Ūt vīdērē. *V.* Dīră micānt ŏcŭlī. *Alcim.* (II, 136). *Voy.* Sæve.

Dirēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dirigo. *Aligné, droit.* Inquĕ vĭcēm mōdŏ dirēctō contēndĕrĕ pāssŭ. *Tib.* (IV, 1, 93). Nōn tĭbī dirēctōs plăcĕāt vĭă quīnquĕ pĕr ārcŭs. *O.* SYN. Rēctŭs.

Dīrēmī. *parf. de* Dirimo.

Dīrēmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dirimo. *Séparé.* Ēt sīmŭl ĭntĕrĕst nōbīscŭm mōrtĕ dīrēmptă. *Ir.* (I, 115). Dūcēs cāmpī stătĭōnĕ dīrēmptōs. *L.*

Dirēptĭō, ōnis. *f. Pillage.* Ūt făcĭlis vēnīāt dirēptĭō prædæ. *Juvc.* (II, 626).

Dirēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Diripio. *Arraché, pillé.* Illās dirēptīsquĕ cŏmīs tŭnĭcīsquĕ sŏlūtīs. *Pp.* (IV, 8, 61). Ēt dirēptă dŏmūs, ēt pārvī căsūs Īŭlī. *V.*

Dirēxī. *parf. de* Dirigo.

Dirēxtī. *sync. pour* Direxisti. Dārdănă quī Părĭdīs dirēxtī tēlă mănūsquĕ. *V.*

† Dirigĕō. *Voy.* Derigui.

Dirigō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕrĕ. *Condutre en ligne droite, conduire, diriger.* Quā tē dūcīt vĭă, dirĭgĕ grēssŭm. *V.* Cūrsŭm Dirigĭte in lūcōs. *Id.* Ād tē dirĭgĕre ăcĭēm. *Cat.* (63, 56). Dirĭgĕ, Cæsăr, ĭtĕr. *O.* SYN. Rĕgō, dūcō, *qqf.* tĕndō. ‖ *Lancer un trait, etc.* Cērtōque hāstīlĭă dirĭgīt ictū. *V.* Direxĭt pĕr ĭnānĕ făcēm. *V. Fl.* Tēlă Cȳdŏnĭō Direxĭt ārcū. *H.* SYN. Mittō. *Voy.* Jaculor. ‖ *Adresser une lettre.* Quīd rĕōr, ăffātŭs quōd nōn mĭhī dirĭgīt ūllos? *Cl.* (*Epist. ad Olybr.* 1). *Voy.* Mitto. ‖ *qqf. Redresser.* Dirĭgĕt hīc quæ prāva, ēt lēnĭĕt āspĕră. *Paul. Nol.* (*de Johan.* 313). ‖ ? Dirigō *ou* Dīligō. *Séparer, mettre en morceaux.* Clȳpĕātŭs ĕlĕphāntum ŭbī măchærā dīligīt. *Pl.* (*Cure.* III, 1, 54, apud *Non.* 2, 148 : qui vertit, *Diligit*, dividit. Vulgo *dissicit*; *Scalig.* vult *dirigit*). Pĕrnāmŭ tōtām dīligīt. *Titin.* (*Ibid.* Festus : « *Dirigere* apud Plautum invenitur pro *discidere* [forte *discindere*]. » Mallem *diligere*, nisi lucidus *Festi* ordo judicium in ancipiti relinqueret. Adde *Nigid.* apud *Gell.* 7, 9 : « Gallina *diligitur.* »).

Dīrĭmō, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĭmĕrĕ. *Séparer, diviser.* Ēt quī cærŭlĕŭm dīrĭmēbāt Nērēa dēlphīn. *O.* Spūmēă pōrrēctī dīrĭmēntēs tērgă prōfŭndī. *St.* Ēt jūstīs dīrĭmīt sōntēs. *Cl.* SYN. Dīvidō, sēpărō, etc. *Voy.* Separo, Seco. ‖ *Terminer, décider.* Ārmă dūcŭm dīrĭmēns mīsĕrāndō fūnĕrĕ Crāssŭs. *L.* Dīrĭmātŭr sānguĭnĕ bēllŭm. *V.* Dīrĭmānt cērtāmĭnă nȳmphæ. *O.* Hānc dĕŭs ēt mĕlĭōr lītem nātūră dīrēmĭt. *Id.* SYN. Dēcīdō, āhsōlvō.

Dirĭpĭō, ĭs, ĭpŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Tirer ou entraîner de différens côtés.* Mātrēmquæ āvĭdis cōmplēxĭbŭs ămbō Dirĭpĭūnt. *St.* Dirĭpĭūntquĕ frĕtŭm. *Id.* Nōn aūdĭtūrī dirĭpŭērĕ nōtī. *Pp.* (IV, 7, 24). Quūm cōnstĕrnātis dirĭpĕrēris ĕquis. *O.* SYN. Differō, dīstrăhō, dīvĕllō. ‖ *Souv. Piller, emporter.* Incūstōdītæ dirĭpĭūntŭr ŏpēs. *O.* Dirĭpĭūntquĕ dăpēs. *V.* Rĕgī sōlĭūmquĕ dŏmōsquĕ īrēnt dirĕptūm. *Sil.* SYN. Aūfĕrō, răpĭō, prædŏr. *Voy.* Prædor. ‖ *qqf. Mettre en pièces.* Pēnthĕūm dirĭpŭisse ăiūnt Bācchās. *Pl.* (*Merc.* II, 4, 1). SYN. Discĕrpō. ‖ *Pour les autres sens, voir* Deripio.

Au pass. Dirĭplŏr. *qqf. Souffrir cruellement.* Dīlĭĕrŏr, dīstrāhŏr, dirĭplŏr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 5).

Dīritās, ātis. *f. Cruauté.* Aūt sī quă invĕctă dīrĭtās căsū fŏrĕt. *Cic.* (*Tusc.* 3, 29, e græco vertens).

Dirumpō *ou* Dīsrumpō, ĭs, ūpī, ūptŭm, ŭmpĕrĕ. *Briser de différens côtés, faire crever.* Pædăgogō tabŭlă dīsrumpit capŭt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 37). Ūt Mārsŭs cōlŭbrās Dīsrumpit cāntū. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 69). SYN. Rumpō, dīscindō, frangō. *Voy.* Frango.

Au pass. Dīrumpŏr. *Être rompu, crever; au fig. crever de colère.* Jām dīsrumpētŭr mĕdĭŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 69). Nīl mĕtŭō, nīsī nō mĕdĭŭs dīsrumpār mīsĕr. *Pl.* (*Cure.* II, 1, 7). Dis-

rŭmpŏr : ārgēntum ānnŭmĕrāvīt illīcō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 15). *Voy.* Rumpor.

Dīrŭō, īs, ī, ūtŭm, ĕrĕ. *Renverser, abattre.* Dīrŭīt, ædĭfĭcat, mūtāt quādrātă rōtundīs. *H.* Ātque hānc ĭn hŏrtō mācĕrīām jŭbĕ dīrŭī. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 10). SYN. Ēvĕrtō, dēstrŭō, sŭbrŭō, etc. *Voy.* Everto.

Dīrŭptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dirumpo. *Rompu, crevé.* Sūfflātum illīc vĕnīēt. Disrŭptŭm vēlīm. *Pl.* (*Bac.* IŸ, 2, 21. *Id. Cas.* II, 5, 18). SYN. Rŭptŭs.

Dīrŭs, ă, ŭm. *Ennemi, terrible, cruel.* Phœnīx ĕt dīrŭs Ŭlўssēs. *V.* Făcĭlĕs quām dīrā tĕnĕbāt. *Id.* Dīrī mēns cōnscĭă fāctī. *O.* Dīrās Ēgĕrĕre ĭndĕ dăpēs (de Tereo). *Id.* Jām sătīs tĕrrīs nĭvīs ātquĕ dīræ Grāndĭnĭs mīsīt pătĕr. *H.* Dīrā vĕnēnă. *Id.* SYN. Ĭnfēnsŭs, ĭnĭmīcŭs, sævŭs, crūdēlĭs, hŏrrēndŭs, mĕtŭēndŭs, mălŭs. *Voy.* Infestus, Sævus. ‖ *Souv. De mauvais présage.* Dīrūm mōrtālĭbŭs ōmĕn. *V.* Dīrī tōtĭēs ārsērĕ cŏmētæ. *Id.* Cārmĭnă dūm căpĭtī mălēfĭdō dīrā cănūntŭr. *V. Fl.* SYN. Ĭnfaustŭs, ĭnfēlīx. ‖ Dīrūm *et* Dīrā. *adv. Voy.* Dire. ‖ Dīræ. *f. pl. Voy. ce mot.*

Dīrŭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de.* Diruo. *Renversé.* Dīrŭtă sūnt ălĭīs; ūnī mĭhĭ Pĕrgămă rēstānt. *O.*

1. Dīs. *prép. ordint. inséparable. De différens côtés.* Lānguĭdĭŏr pŏrrō dĭsjēctĭs dĭsquĕ sŭpātĭs. *Lr.* (I, 653).

2. Dīs (*masc. peu usité*), dītĕ; *gén.* dītĭs; *pl.* dītēs, ĭă. *Riche.* Tū sī mĕŭs ēssēs, dīs quĭdem ēssēs, Dēmēă. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 8). Dītĕ sōlum. *V. Fl.* Dēspĭcĭām dītēs, dēspĭcĭāmquĕ fămēm. *Tib.* (I, 1, 78). Ō sī pătĕant pĕctŏră dītum! *Sen.* (*H. Œt.* 648). Dēlĭbrāquĕ dītĭă dōnīs. *O.* Lўdō dĭtĭŏr aūrō. *St.* Dītissĭmŭs ægrī. *V.* SYN. Dīvēs. *Voy. ce mot.* ‖ Dīs, ĭtĭs. *subst. m.* (*Comme en grec,* Πλούτων). *Pluton.* Tūm Jŏvīs ēt Cōnsī gērmānŭs, Tārtārĕŭs Dīs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 3). Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītĭs. *V. Voy.* Pluto.

† Discăvĕō, ēs, ĕrĕ. *n. Se garder avec grand soin.* Dictŭm făcēssās dōctum, ēt discăvĕās mălō. *Pl.* (*Men.* II, 1, 24).

Discēdēns, tis. *S'éloignant.* Rĕvŏcāt, dīscēdēntēmquĕ rĕdūcĭt. *M.* (V, 26, 3).

Discēdō, ĭs, cēssī, cēssŭm, cēdĕrĕ. *n. Aller en sens divers : se séparer ; se répandre.* Nām cĭtĭŭs pătĕrēr căpŭt hōc discēdĕrĕ cōllō. *Pp.* (II, 6, 7). Cĭbīs ex ōmnĭbŭs ĭntŭs ĭn ārtŭs Cōrpŏră discēdŭnt. *Lr.* (II, 701). ‖ *qqf. S'ouvrir.* Mēdĭŭm vīdēō discēdĕrĕ cœlum. *V. Voy.* Patesco. ‖ *Ordint. S'éloigner, se retirer, s'en aller.* Mē dīscēdĕrĕ Cæsăr Fīnĭbŭs ēxtrēmæ jūssĕrăt Aūsōnĭæ. *O.* Prŏcŭl hĭnc dīscēdĭtĕ. *Id.* Sī mē nōlēs ūnquām discēdĕrĕ. *H.* Discēssēre ōmnēs spătĭīs. *V.* SYN. Cēdō, rĕcēdō, ăbscēdō, mĭgrō. *Voy.* Abeo. ‖ *Au fig.* Discēdăt sīc cōrpŏrĕ lānguŏr ăb ĭstō. *O.* Quām Prōbŭs ă nōstrō pōssīt discēdĕrĕ sēnsū. *Cl.* ‖ † *act. Éloigner.* Ăb ĭstā nōn pēdēm discēdăt. *Pl.* (*As.* III, 3, 15).

Au pass. Discēdĭtŭr. *unipers.* Mŏdo ŭt hōc cōnsīllō pōssĭēt discēdī. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 8).

Discēptātŏr, ōris. *m. Qui juge, arbitre.* Nūnc ūtrĭquĕ discēptātŏr ĕccum ădēst : ăgĕ dispŭtā. *Pl.* (*Most.* V, 2, 16).

Discēptō, ās, ārĕ. *Débattre, disputer.* Discēptāntquæ ārmĭs, tĕrrārum ūtĕr ĭmpĕrĕt ōrbī. *Sil.* Quōd discēptāntēs dūdum ĭn dīvĕrsă mōvēmŭr. *Prosp.* (*Ingr.* 1, 256). SYN. Dispŭtō, certō, contendō. ‖ *Être arbitre, juge.*

Discĕrnĭcŭlŭm, ī. *n. Aiguille de tête.* Rŭplōcămō dĭgĭtīs dīscērnĭcŭlūmquĕ căpīllō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 155).

Discĕrnō, ĭs, crēvī, crētŭm, cĕrnĕrĕ. *Séparer.* Tĕnŭī tēlās discrēvĕrăt aūrō. *V.* Līmēs ægrō pōsītus, lītem ŭt discĕrnĕrĕt ārvīs. *Id.* Quūm făs ātquĕ nĕfās ēxīgŭō fīnĕ lĭbĭdĭnŭm Discĕrnūnt ăvīdī. *H.* SYN. Dīvīdō, sēpărō, dīstinguō, dīrīmō. *Voy.* Separo. ‖ *Discerner, distinguer.* Ĭpsĕ dĭĕm nōctēmquĕ nĕgāt discĕrnĕrĕ cœlō. *V.* Vērbă quŏquе ĭpsă Plāne ēxaūdīrī dīscĕrnĭquе ārtĭcŭlātŭm. *Lr.* (IV, 556). SYN. Dīstinguō, dignōscō.

Discērpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Déchirer, partager.* Ūndĭquĕ nītēndō cōrpŭs discērpĕrĕ fĕrrō. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 3). Ĭn pārvās pārtēs discērpĭtŭr aūrŭm. *Lr.* (II, 828). *Voy.* Lacero, Divido. ‖ *Dissiper.* Mūltă pătrī pōrtāndă dăbāt mānd ātă, sĕd aūrăe Ōmnĭă discērpūnt. *V.* ‖ *Au fig. Déchirer par des paroles.* Nōn sī mĕ ĭnfēstīs discērpānt sīdĕră dictīs. *Cat.* (66, 75). SYN. Prōscindō, lăcĕrō.

Discērptŭs, ă, ŭm. *Déchiré.* Discērptŭm lātē jŭvĕnēm spārsērĕ pĕr ăgrōs. *V.* SYN. Lăcĕrātŭs, lăcĕr, mūtīlŭs.

Discēssī, *parf. de* Discedo.

Discēssĭō, ōnīs. *f. Séparation. Voy.* Discessus. ‖ *Divorce.* Sī ēvēnīāt, quōd dī prōhĭbĕānt, discēssĭō. *Ter.* (*And.* III, 3, 37). *Voy.* Divortium.

Discēssŭs, ūs. *m. Éloignement, séparation, départ.* Hūnc tāntūm tĭbī mē discēssū fĕrrĕ dŏlōrĕm. *V.* Discēssū mūgīrĕ bŏvēs. *Id.* SYN. Digrēssŭs, ăbĭtŭs, ăbscēssŭs, *qqf.* fŭgă, ēxsĭlĭŭm. *Ep.* Ācĕrbŭs, mœstŭs, trīstĭs, flĕbĭlis.

Discēsti. *sync. pour* Discessisti. (*Pl. As.* II, 1, 3.)

Discĭdĭŭm, ĭī. *n. Déchirement, division, séparation.* Tāntŭs dīscĭdĭō nūbĭs vēntĭquĕ prōcēllă Mittĭtŭr. *Lr.* (VI, 292). Ŭbĭ cōrpŏrĭs ātquе ănĭmāī Discĭdĭŭm Phrўgĭī lātūră mărītī. *O.* (Conf. *Dissidium*). *Voy.* Discordia.

Discinctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Discingo. *Sans ceinture, dont la robe n'est pas attachée.* Discinctă tŭnĭcă fŭgĭēndum ēst ăc pĕdĕ nūdō. *H.* Discinctōs Mūlcĭbĕr Ætnōs. *V.* (*Æn.* VIII, 874 : ubi *Serv.* Sic et *Sil.* II, 56). SYN. Sōlūtŭs. ‖ *Au fig. Qui se repose, oisif.* Nūgārī cum īllo, ēt discinctī lŭdĕrĕ. *H.* Hăctēnŭs ăltērnīs sūdātum ēst cōmĭnŭs ārmīs... Ădquĕ săcrī sēdēm prŏpĕrēt discinctă jŭvēntŭs. *Prud.* (*Psych.* 887). Ĭpsĕ ĕgŏ sēgnīs ērām discinctăquе ĭn ōtĭă nātŭs. *O.* SYN. Sōlūtŭs, ōtĭōsŭs, rĕsēs. *Voy.* Otiosus. ‖ *Prodigue, dissipateur.* Discinctŭs aūt pĕrdām nēpōs. *H.* Nōn pŭdĕt ăd mōrem discinctī vīvĕrĕ Nāttæ? *Pers.* (3, 31). *Voy.* Nepos.

Discindō, ĭs, ĭdī, ĭssŭm, ĭndĕrĕ. *Déchirer, séparer.* Sērpēntĭs caūdām... ĭn mūltās pārtēs discindĕrĕ fĕrrō. *Lr.* (III, 660). Pĕlăgŭs lăcĕrātæ vīscĕră tĕrræ Discĭdĭt. *Sil.* Vēstem ōmnēm mīsĕræ discĭdĭt. *Ter.* (*Eun.* V, 3, 4. *Id. Ad.* IV, 2, 20). SYN. Dīvīdō, scindō, ăbscindō, dīvĕllō, dīlacĕrō.

Discingō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Oter la ceinture, souv. désarmer, vaincre.* Jām discingĭtŭr ārmĭs. *Sil.* Quūm tĕnŭēs nūpĕr Mārĭŭs discĭnxĕrĭt Ārrōs. *J.* (8, 120). Pēltātām Scўthĭcō discĭnxĭt Āmāzŏnă nōdō. *M.* (IX, 103, 5). *Voy.* Solvo, Exarmo. ‖ *Au fig.* Vēl sī rādĭōs discingĭtŭr ūltrō. *Avien.* (*Progn.* 243). Discĭnxĭt rātĭonĕ dŏlōs, frauādēsquĕ rĕsōlvĭt. *Sil.* (VII, 153. Quod frustra conjecturis vexant).

Dīsciplīnă, *et rarement* Disciplīnă, æ. *f.* (Quum plus quindecim exempla mihi ad manum sint in quibus secunda corripiatur, vix quatuor habeo ubi producatur.) *L'action de s'instruire, science acquise, instruction, souv. au plur. dans ce sens.* Mirātŭr quĭbŭs illĕ disciplīnis Tāntām sīt săpĭentĭam āssĕcūtŭs. *Bibac.* (apud *Suet. Vit. Val. Caton.*) Dŏctŏr āmārŭs ēnīm discēntī sēmpĕr ĕphēbō, Nēc dūlcis ūllī disciplīna ĭnfantĭæ ēst. *Prud.* (*Peri.* 2113). Tĭbī disciplīnās, dignĭtātēm, lĭttĕrās. *Paul. Nol.* (*Epist. ad Aus.* 1, 93). SYN. Dŏctrīnă, sciēntĭă, ārs. ‖ *qqf. Fonctions d'instituteur.* Dōnĕc ăd aŭgŭstæ plă mūnĕră disciplīnæ Accĭrĕr. *Aus.* (*Idyl.* 4, 82). ‖ *Règle de conduite.* Ēădēmne ĕrāt hæc disciplīnă tĭbī, quūm tu ădŏlēscēns ĕrās? *Pl.* (*Bac.* III, 3, 17. *Id. As.* I, 3, 49; *Ter. Heaut.* II, 3, 59). SYN. Rēgŭlă, mōs, cōnsuētŭdŏ. ‖ *Discipline militaire.* Disciplīnă tămĕn nōn dēfŭit : ĭndĕ prōpĭnquō Hōstĕ măgĭs tĭmŭērĕ dŭcĕm. *Sid.* (*Pan.* 309).

† Disciplīnātŭs, ă, ŭm. *Amélioré par la culture.* Disciplīnātōs dēsuēscĭt prōmĕrĕ frŭctŭs. *Alcim.* (IV, 47).

Disciplŭlă, æ. *f. Femme qui s'instruit, élève.* Disciplŭlārum ĭntĕr jŭbĕō plōrārĕ cāthēdrās. *H.* (Adde *Pl. Aul.* I, 1, 20).

Disciplŭlŭs, ī. *m. Disciple.* Dŭc ăgĕ discĭpŭlōs ăd mĕă tēmplă tŭōs. *O.* SYN. Aŭdĭtŏr. *Voy.* Disco, Magister. ‖ *Eccl. Les douze apôtres.* Tālĭă discĭpŭlīs bīs sĕx quūm jŭssă dĕdissĕt. *Juvc.* (II, 545). Sīmōn quĕm vŏcĭtānt Pĕtrŭm, Sūmmŭs discĭpŭlŭs Dĕi. *Prud.* (*Sym.* 742). ‖ *qqf. Garçon de boutique, de cabaret.* (*Pl. Aul.* III, 1, 4; *Ps.* III, 2, 76.) ‖ *adj.* Dĭscĭpŭlŭs ēst prĭorīs pōstĕrĭŏr dĭēs. *P. Syr.*

Discissŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Discindo. *Déchiré.* Dīscissōs nūdīs lānĭābant dēntĭbŭs ārtŭs. *V.* Dīscissīs cēpīssēnt Pĕrgămă mūrīs. *St. Voy.* Lacer.

Disclūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Enfermer à part, séparer.* Tūm dūrārĕ sŏlum, ēt disclūdĕrĕ Nērĕă pōntō. *V.* Pārēsquĕ Cūm părĭbŭs jūngī rēs, ēt disclūdĕrĕ mūndŭm. *Lr.* (V, 439). SYN. Sēpărŏ, dīvĭdŏ. ‖ *Ouvrir, fendre.* Vīrĭbŭs haŭd ūllīs pōtŭīt disclūdĕrĕ mōrsŭs Rōbŏrĭs. *V.* Ictŭ disclūdĕrĕ tūrrēs. *Lr.* (VI, 239). SYN. Ăpĕrĭŏ, fĭndŏ. ‖ *qqf. au fig. Fermer, boucher.* Militĭbŭs sēnsŭm tĕrrŏr disclūsĕrăt ōmnĕm. *Juvc.* (IV, 753). SYN. Claŭdŏ, ōbstrŭŏ.

Disclūsŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Ă primīs fŏrĭbŭs dīsclūsă rĕfŭgĭt. *Prud.* (*Apot.* 492).

Dīscŏ, ĭs, dĭdĭcī, dīscĭtŭm (*inus.*), dīscĕrĕ. *Apprendre, s'instruire.* Dīscĕrĕt ūndĕ prĕcēs, «vātĕm nī Mūsă dĕdissĕt? *H.* Jām dĭdĭcī gĕtĭcē sārmātĭcēquĕ lŏquī. *O.* Dīscĕ, pŭĕr, vīrtūtem ex mē vērōsquĕ lăbōrēs. *V.* SYN. Ăddiscŏ, ēdiscŏ, pērdīscŏ, dŏcĕŏr, ērŭdĭŏr, pĕrcĭpĭŏ, ăccĭpĭŏ, cōgnōscŏ, nōvī, sclŏ. *Voy.* Studeo. ‖ *Apprendre à connaître.* Ēt crīmĭne ăb ūnō Dīsce ōmnēs. *V.* Vēnĭēntŭm discĕrĕ vŏlŭīs. *Id.* Mē pĕrītŭs Discĭt lībĕr. *H.* SYN. Cōgnōscŏ, nōvī, sclŏ. ‖ *qqf.* Dĭdĭcī. *J'ai coutume.* Vērā dĭdĭcī dīcĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 55). *Voy.* Soleo. ‖ *S'efforcer.* Frăctīs dīscēntĕm cūrrĕrĕ rēmīs. *V.* (De quo *Non.* 4, 136). ‖ — fābŭlām. *Donner une pièce de théâtre.* Mihīquĕ ŭt dīscĕrĕ Nōvās ĕxpĕdĭăt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 48). *Voy.* Doceo.

Discŏlŏr, ōris. *De diverses couleurs, en parlant de plusieurs objets.* Dīscŏlŏr hīc gĕmĭnō dīscŏlŏr hōstĕ pĕrīt. *M.* (XIV, 17). Dīscŏlŏr ūndĕ sūrī pĕr rāmōs aŭrā rĕfŭlsit. *V.* Ēvŏlăt ādmīssīs dīscŏlŏr ăgmĕn ĕquīs. *O.* ‖ *avec un rég. Qui diffère en couleur de.* Pĕlăgō nĕc dīscŏlŏr ămnīs. *St.* ‖ ? *Qui a plusieurs couleurs.* Ĕquīs, quĕm dīscŏlŏr ămbĭt Tĭgrĭs. *St.* (*Th.* IX, 685. Quanquam solennis sensus servari potest). ‖ *Au fig. Différent.* Dīscŏlŏr ĭnfĭdō scūrræ dīstăbŭlt ămīcŭs. *H.* Ŭt mātrōnă mĕrētrīcī dīspăr ĕrĭt ătquĕ Dīscŏlŏr. *Id.* Mīlle hŏmĭnŭm spĕcĭĕs, ēt rērŭm dīscŏlŏr ūsŭs. *Pers.* (5, 52). SYN. Dissĭmĭlĭs, vărĭŭs, dīvĕrsŭs. ‖ *Pour les autres sens, voir* Decolor.

? Dīscŏlōrŭs, ă, ŭm. *De couleur différente.* Quōs lānă tĕrrĕt dīscŏlōra ĭn stīpĭtĕ. *Prud.* (*Peri.* 2494. Sed meliores leg. *discolore* vel *discolori*).

† Dīscōndūcĭt. *unip. Il n'est pas avantageux.* Sēd nīl dīscōndūcĭt huīc rĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 85).

Dīscōnvĕnĭŏ, ĭs, īrĕ. *n. Ne pas s'accorder.* Vītæ dīscōnvĕnīt ōrdĭnĕ tōtō. *H. Voy.* Discrepo.

† Dīscōrdābĭlĭs, ĕ. *Comme* Discors. Ĭntĕr nōs fuīsse ĭngĕnĭo haŭd dīscōrdābĭlī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 42).

Dīscōrdāns, tis. *Comme* Discors. Tōt dīscōrdāntĭă rītū Cōrdă vīrūm. *Sil.* Dīscōrdāntĭă quæ sōlēnt pūtārī, Mōrūm cōmmōdĭtātē cōpŭlāstī. *Sid.* (*Epist.* II, 8, 8).

Dīscōrdĭă, æ. *f. Discorde, dissension.* Ēxōrĭtŭr trĕpĭdōs ĭntĕr discōrdĭă cīvēs. *V.* Ŭbi ērcēt dīscōrdĭă vēntōs. *Sil.* Cōnfĭngĭs fălsās caŭsās ăd discōrdĭăm. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 71). SYN. Dissĭdĭŭm, cērtāmĕn, rīxă, lĭs, pūgnă, *qqf.* sēdĭtĭō, tŭmŭltŭs, mōtŭs, pārtēs. EP. Āmēns, dēmēns, ĭnsānă, fĕră, fĕrōx, ēffĕră, bărbără, crūdēlĭs, ĭmmānis, ĭmmĭtĭs, sævă, hŏrrĭdă, trŭcŭlēntă; cæcă, præcĕps, ēffrēnă; bēllĭcă, crūēntă, sănguĭnĕă; ĭnvīsă, fĕrālĭs, fūnēstă, ēxĭtĭālis. PPH. Stŭdĭă dīscōrdĭă, cōntrārĭă. Ănĭmī dīscōrdēs. Vēsānĭă dīscōrs. *Voy.* Seditio, Civile bellum. ‖ *La Discorde, déesse fille de l'Erèbe et de la Nuit.* Dīscōrdĭă dēmēns Vīpĕrĕŭm crīmĕn vittīs ĭnnĕxă crŭēntīs. *V.* Scīssă gaŭdēns Dīscōrdĭă pāllă. Nūtrīx Dīscōrdĭă bēllī. *Cl.* Pōstquām Dīscōrdĭă tĕtrā Bēllī fĕrrātōs pōstĕs pōrtāsquĕ rĕfrēgīt. *Enn.* (apud *Hor. Sat.* I, 4, 60). Scīssō Dīscōrdĭă crīnĕ Ēxtŭlĭt ăd sūpĕrōs stўgĭum căpŭt. *Petr.* (*Sat.* 124).

† Dīscōrdĭs. *arch. pour* Discors. Blāndă, fallăx, ĭmpōtēns, sūpĕrbă, discōrdĭs. *Pompon.* (apud *Prisc.* 6, 726).

† Dīscōrdĭtās, ātĭs. *f. arch. Comme* Discordia. Quāntāmque ex dīscōrdĭtātĕ clādem ĭmpōrtēm fămīlĭæ. *Pac.* (apud *Non.* 2, 216. Vulgo *importare*).

Dīscōrdŏ, ās, ārĕ. *n. Ne pas s'accorder, différer.* Quāntūm dīscōrdēt pārcŭs ăvārō. *H.* Neŭ discōrdārēnt, sī ămbo ĭn ūno ēssēnt lŏcō. *Pl.* (*Mero.* II, 1, 7). SYN. Dissĭdĕŏ. *Voy. le suiv.*

Discōrs, ōrdĭs. *Qui n'est pas d'accord, qui est en guerre.* Ĭndĕ pĕr ĭmmēnsūm vēntīs discōrdĭbŭs ăctŭs. *O.* Rērŭm cōncōrdĭă discōrs. *Id.* Tănăĭsquĕ discōrs. *H.* Pūgnātquĕ dĭū sēntēntĭă discōrs. *Id.* Prŏcŭl discōrdĭbŭs ārmīs. *V.* SYN. Dīscōrdāns, ădvērsŭs, ĭnfēnsŭs, ŏppŏsĭtŭs, ĭnĭmīcŭs, pūgnāns. PHR. Ēxcĭtĕrĕt discōrdĭă vēntōs. *Sil.* Discōrs vărĭī sēntēntĭă vŭlgī. *Alcim.* Nōn hăbēnt pācēm dĭī. *Sen.* ‖ *Discordant.* Ŭt grātās ĭntĕr mēnsās sўmphōnĭă discōrs. *H.* ‖ *Différent.* Ātquĕ ōrā sōnō discōrdĭă sīgnānt. *V.* Discōrdēs lĭnguīs pŏpŭlōs. *Prud.* (*Sym.* 1595). SYN. Dīscōrdāns, ăbsōnŭs, dissōnŭs, dīscrĕpāns. PPH. Nōn cōngrŭŭs, cōnsōnŭs, cōnvĕnĭēns, ăptŭs, cōncōrs. ‖ ? *ou* Dissōrs. *Qui est contre nature, monstrueux.* Discōrdēs vŭltū pērmixtă quĕ cōrpŏră. *Manil.* (I, 630, de gigantibus). Dis-

cōrdĭă mĕmbră. *Lr.* (V, 892). Dissŏrtēmque ŭtĕrō fētūm tŭlĭt. *O.* (*Met.* VIII, 133. Adde *Sen. Med.* 73; *Aul. Sab.* 3, 35. In his libri variant). SYN. Pōrtēntōsŭs.

Discrĕpāns, tis. *Qui differe.* Cērtāntĕ vōtō discrĕpāntēs ĭmmŏlēnt. *Prud.* (*Ham.* 6).

† Discrĕpĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Discrepo. Vĕrūm pŏsĭtūră discrĕpĭtānt rēs. *Lr.* (II, 1016). Intĕr sē disjūnctūm discrĕpĭtānsquĕ. *Id.* (III, 805).

Discrĕpō, ās, ŭī, ārĕ. *n. Différer, être différent.* Nēc mūltūm discrĕpāt ætās. *V.* Mĕdĭō nē discrĕpĕt ĭmūm. *H.* Sōrtīlĕgĭs nōn discrĕpŭit sēntēntĭă Dĕlphīs. *Id.* SYN. Dĭffĕrō, dissĭdĕō, ăbscēdō, dīscēdō, rĕcēdō, dīstō, discōrdō, discōnvĕnĭō, ăblŭdō. PPII. Sŭm dissĭmĭlĭs, discōrs, discōrdāns, dissōnŭs.

Discrētĭō, ōnis. *f. Séparation.* Īnsŏcĭābĭlĭtŭm discrētĭō jūstă dĕōrum. *Avien.* (*Arat.* 31. *Ib.* 300. Adde *Prud. Ham.* 90).

Discrētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Discerno. *Séparé.* Hīc ŭbĭ discrētās ĭnsŭlă rūmpĭt ăquās. *O.* Săxŭm Quō discrētŭs ăgĕr. *St.*

Discrēvī. *parf. de.* Discerno.

Discrīmĕn, ĭnis. *n. Séparation.* Quōs ĭntĕr ĕt hōstĕm Discrīmĕn mūrūs claūsăquĕ pōrtă fŭĭt. *O.* Pōntōquĕ fŭĭt discrīmĕn ĕt ăstrīs (Parnassus). *L.* Æquō discrīmĭnĕ Pristĭs Cēntaūrūsquĕ lŏcūm tĕndŭnt sŭpĕrārĕ prĭōrĕm. *V.* Lētī discrīmĭnĕ pārvō. *Id.* SYN. Intĕrvāllŭm, spătĭŭm. ‖ *Sillon.* Pūrō discrīmĭnĕ pĕctĭtă tēllŭs. *Col.* (10, 95). Discrīmĭnă laūdă. *O.* (*A. Am.* II, 302, de capillis). Mōrsū nūmĕrōsī dēntĭs ēbŭrnō Mŭltĭfĭdŭm discrīmĕn ărăt. *Cl.* ‖ *Au plur. Les différens tons de la gamme.* Ōblŏquĭtŭr nūmĕrĭs sēptĕm discrīmĭnă vōcūm. *V.* ‖ *Tout objet qui différencie.* Nēctĕnt pūrpŭrĕas nĭvĕō discrīmĭnĕ vīttās. *St.* (*Th.* II, 738). *Voy.* Discrimino. ‖ *Ordint. Au fig. Différence, distinction.* Trōs Rŭtŭlūsquĕ mĭhī nūllō discrīmĭnĕ ăgētŭr. *V.* Īn rĭgĭdŭm pārvō sĭlĭcēm discrīmĭnĕ vērsæ. *O.* Ĕt ămābăt ōmnēs; nām discrīmĕn nōn făcīt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 128). SYN. Dīstantĭă. ‖ *Danger, surtout au plur.* Pĕr vărĭōs cāsūs, pĕr tōt discrīmĭnă rērūm. *V.* Ăttŏnĭtī nōstro īn discrīmĭnĕ cīvēs. *St.* SYN. Pĕrīcŭlŭm, pĕrīclŭm. *Voy.* Periculum.

Discrīmĭnātŭs, ă, ŭm. *Varié.* Discrīmĭnātĭs ĭllĭtăm cŏlōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2542).

Discrīmĭnō, ās, ārĕ. *Séparer.* Quāntŭs ăb Ārctōĭs discrīmĭnăt ætheră Plaūstrīs Ānguis. *St.* Jāmquĕ pōtēstātēs vărĭŭs discrīmĭnăt ōrdō. *Cl.* Dīgĕrūnt quīdĕm măgistrī, quāndō pŭĕrōs ĭmbŭūnt; sĕd rūdēs nĕ prægraventŭr, pārcĭus discrīmĭnānt. *T. Maur.* (*Syll.* 491). SYN. Sēpărō, dīvĭdō, dīstĭnguō. ‖ *Établir des différences, différencier, varier.* Stăt tōrŭs, ĕt pīctō vēstēs discrīmĭnăt aūrō. *L.* Ălbŭm pūnctĕō pectus discrīmĭnăt ōstrō. *Cl.* Lūcĕt vĭa lōngō Ordĭnĕ flammārum, ĕt lātē discrīmĭnăt ăgrōs. *V.* SYN. Vărĭō, distĭnguō.

† Discrŭcĭātŭs, ūs. *m. Cruelle souffrance.* Vērnĭbŭs, ĕt flammīs, ĕt discrŭcĭātĭbŭs ævŭm ĭmmortālĕ dĕdīt. *Prud.* (*Ham.* 900).

Discrŭcĭō, ās, ārĕ. *Tourmenter cruellement.* Ăbfŏrĕ mĕ ă dŏmĭnæ vērtĭcĕ discrŭcĭŏr. *Cat.* (66, 76). Quĭd murmŭrillās tĕcum, ĕt tē discrŭcĭās? *Pl.* (apud *Non.* 2, 572). *Voy.* Crucio. ‖ Discrŭcĭŏr ănĭmī. *Souffrir cruellement.* (*Pl. Aul.* I, 2, 27. De hoc agunt *Charis.* 5, 258; *Diom.* 1, 302.)

Discŭmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Se coucher, en parlant de plusieurs personnes.* Discŭbĭtum noctu ŭt ĭmŭs, ecce ăd mē vēnĭt. *Pl.* (*Merc. prol.* 99). *Voy.* Cubo. ‖ *Se mettre à table.* Discŭbŭērĕ tōrīs Thēsĕŭs cŏmĭtēsquĕ lăbōrūm. *O.* (Adde *St. Th.* I, 528). SYN. Ăccŭmbŏ.

Au pass. unip. Discŭmbĭtŭr. *On se couche.* Strātōquĕ sŭpĕr discŭmbĭtŭr ōstrō. *V.* (Adde *St. Ach.* II, 82, et cf. *Charis.* 3, 224).

Discŭpĭō, ĭs, ĕrĕ. *arch. Désirer vivement.* Quĭn discŭpĭō dĭcĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 87). Quĭs crēdăt, nisĭ tē vēndĕrĕ discŭpĕrĕ? *Cat.* (106, 2). *Voy.* Cupio.

Discŭrrō, ĭs, rī, sŭm, rĕrĕ. *n. Courir de différens côtés.* Discŭrrūnt ălĭī ăd pōrtās. *V.* Discŭrrĕrĕ pārēs. Ĕt dīvērsă rŭēns sēptĕm discŭrrĭt ĭn ōră (Nilus). *Id.* Ĭpsĕ dĕŭs vēlōx discŭrrĕrĕ gaūdĕt ĭn ăltīs Mōntĭbŭs. *O. Voy.* Curro. ‖ *Au fig.* Mēns discŭrrĭt ūtrōquĕ. *O.* ‖ *Au pass. unip.* Ĭn mūrōs tōtă discŭrrĭtŭr ūrbĕ. V.

Discŭrsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Discurro. Nēc văgă tām tĕnŭī discŭrsăt ārānĕă tēlă. *M.* (VIII, 33, 15).

† Discŭrsĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Discurso. Ēmīssæ dŭm discŭrsĭtānt pæssĭm fĕræ (*Fab. Æsop.* 15, 10, ed. *Swab.* Non displicet verbum, sed exemplo caret).

Discŭrsŭs, ūs. *m. Course en sens différent.* Sīc Făbĭī lātīs vāllēm discŭrsĭbŭs implēnt. *O.* Cōmmĕăt hāc pĕnĭtŭs tăcĭtīs discŭrsĭbŭs ŭndă. *L. Voy.* Cursus. ‖ *Démarches, brigue.* Gaūdĭă, discŭrsŭs. *J.* (1, 86).

Discŭs, ī. *m.* (δίσκος). *Disque, palet. Castor et Pollux passent pour en être les inventeurs.* Œbălĭō dŭm fĭndĕrĕt æră discō. *St.* Īndoctŭsvĕ pĭlæ, discīvĕ, trŏchīvĕ quĭescīt. *H.* SYN. Orbĭs. EP. Lātŭs, missĭlis, Spărtānŭs. PHR. Ahēnæ lūbrĭcă massæ Pondĕră. *St.* Splēndĭdă quŭm vŏlĭtēnt Spărtānī pondĕră discī. *M.* Æră sī mīssō văcŭūm jăcŭlābĕrĕ discō (*Ibis*, 589). Missĭlĕ nūnc discī pondŭs ĭn ōrbĕ rōtāt. *Pp.* (Cf. *St. Th.* VI, 646, *sq.*)

† Discussĭō, ōnis. *f. Examen, recherche.* Sēd tūm fortĕ nŏvŭs, căpĭtŭm discussĭō, cēnsŭs Dēscrībēbātŭr. *Juvc.* (I, 171).

Discussŭs, ă, ŭm. *Dissipé.* Ŭt prīmŭm discussæ ŭmbræ, ĕt lūx rēddĭtă mēnti. *V.* Discussæ nŭbēs. *O.*

Discŭtĭō, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Disperser, mettre en morceaux.* Tempŏră discussīt clārō căvă mallĕŭs ictū. *O.* Măgnōquĕ frăgōrĕ Discussīt trăbs ăctă căput. *Sil* SYN. Excŭtĭō, dispĭcĭō, dissĭpō. ‖ *Dissiper.* Tūm sŏl pāllentēs hāud unquăm discŭtĭt ŭmbrās. *V.* Ăc primŭm pūră sōmnŭm ŭbĭ discŭtĕ lymphă. *Pp.* (III, 8, 13). SYN. Dispēllō, dēpēllō, pĕllō, ămŏvĕō, ărcĕō, aŭfĕrō.

Disĕrtē. *adv. Clairement.* Sătĭn' hōc plānĕ, sătĭn' dīsĕrtē... vīdēŏr ŭbĭ lŏcūtŭs? *Pl.* (*Amp.* II, 1, 30. Adde *Afran.* apud *Non.* 11, 2). *Voy.* Disertim. ‖ *Éloquemment.* Hōc ăgĕre ĕst cāusās, hōc dĭcĕrĕ, Cīnnă, dīsĕrtē. *M.* (VIII, 7, 1). Cĭcĕrōnĕ dīsĕrtĭŭs ĭpsō. *Id.* (III, 38, 3). SYN. Făcundē.

† Disĕrtĭm. *Comme* Diserte. *Clairement, expressément.* Cērtō mĕcāstŏr ĭd fŭĭt nōmĕn tĭbĭ. Fŭĭt dīsĕrtĭm. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 86). Mĭhī nārrāto ōmnĭă Dīsĕrtĭm. *Liv. Andr.* (apud *Non.* 11, 3).

Disĕrtŭs, ă, ŭm. *Qui s'exprime facilement, disert, éloquent; élégant, en parlant du style.* Fēcundī calĭcēs quēm nōn fēcērĕ disĕrtūm? *H.* Ĭn causă făcĭlī cuīvīs lĭcĕt ēssĕ disĕrtō. *O.* Dīctă tĭbī plēnō vērbă disĕrtă fōrō. *Id.* Disĕrtissĭmĕ Rōmŭlī nēpōtūm. *Cat.* (49, 1, de Tullio). Vērsŭs scrībĕrĕ quī pōtĕst disĕrtōs. *M.* (VI, 14, 3). SYN. Ēlŏquēns, făcundŭs. *Voy.* Facundus.

† Disgrĕgō, ās, ārĕ. *Séparer.* Hīc ōrdŏ rēbŭs,

quiquĕ disgrĕgābĭlĭtŭr ĭn bīnā dēmŭm. *Capel.* (III, p. 71). Pōst hās sŏnābĭt disgrĕgātō plāsmātĕ. *Id.* (IX, 309). *Voy.* Separo.

Disjĕcī. *parf. de* Disjicio.

Disjĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Disjicio. Disjĕctārĕ sōlĕt magnŭm mārĕ trānstrā, gŭbĕrnā. *Lr.* (II, 553. *Id.* III, 500).

Disjĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Disjicio. *Dispersé, disséminé.* Disjĕctam Ænēæ tōtō vīdĕt æquŏrĕ clāssēm. *V.* Disjĕctă cōmās. *O.* Disjĕctīs ōssĭbŭs ōrīs. *Id.*

† Disjĕctŭs, ūs. *m. Action de disperser.* Mājŏr ēnim disjĕctŭs mātĕrĭāī Cōnsĕquĭtŭr lētō. *Lr.*

Disjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ĕctŭm, ĕrĕ. *Jeter ça et là, disperser; par ext. renverser.* Frōntĕm Disjĭcit, ēt spārsō lātĕ rĭgāt ārmā crŭōrĕ. *V.* Ŭt bēllo ēgrĕgĭās ĭdēm disjĕcĕrĭt ūrbĕs. *Id.* SYN. Spārgō, dispĕrgō, dissĭpō, ēvĕrtō. ‖ *Au fig.* Disjĭcĕ cōmpŏsĭtām pācĕm. *V.*

Disjŭgō *ou* Dijŭgō, ās, ārĕ. *Désunir; dételer.* Tristēm cōntĭnŭō dĭsjŭgō cōnjŭgēm. *Sev. Sanct.* (*Carm. Buc.* 42, de bove).

Disjŭnctŭs, ă, ŭm. *Désuni.* Bŏvēmquĕ Dīsjūnctŭm cūrās, ēt strĭctīs frōndĭbŭs ēxplēs. *H.*

Disjŭngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Séparer, désunir; souv. dételer.* Jūrāssēs mŏdō disjūnxissĕ jŭvēncos. *O.* Disjŭngĕ bŏvēs, dum tŭbĕrā mittās. *J.* (5, 119). Disjūnxĭt īllum ăb īllā. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 86). Flĕō, quīă disjūngĭmŭr. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 18). Ītălis disjūngĭmŭr ōrīs. *V.* SYN. Sēparō, dividō, dissŏcĭō, āvēllō, dīvēllō, ābjūngō. *Voy.* Separo.

† Dispălēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Errer; être divulgué.* Quam īllūd flāgĭtĭūm vŭlgō dispălēscĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 124).

Dispălŏr, ārĭs, ārī. *d. Errer. Voy.* Palor.

Dispăndō, ĭs, dī, ānsŭm *et* ēssŭm, ăndĕrĕ. *Étendre, ouvrir.* Neū dīstrāctā sŭūm lātĕ dispăndăt hĭātŭm. *Lr.* (VI, 598). *Voy.* Pando.

Dispānsŭs, ă, ŭm. *Étendu.* Ūvēscūnt, ĕădĕm dispānsæ ĭn sōlĕ sērēscūnt. *Lr.* (I, 306, de vestibus).

Dispār, ārĭs, *abl.* ārī *ou* ārĕ. *Dissemblable, différent, inégal.* Brūttĭūs haūd dispār ānĭmōrŭm. *Sil.* Tām dispār æquālĕ cŏlŭmbā nōn ēst. *M.* (X, 75, 12). Ēst mĭhī dispārĭbŭs sēptem cōmpāctă cĭcūtis Fistŭlă. *V.* Cūr dispār cērtāmĕn ĭnīs? *O.* Pārlĭsquĕ fŭrōr dē dispārĕ sēxū. *Calp.* (II, 5). SYN. Īmpār, dispārĭlis, ĭnæquālis. *Voy.* Dissimilis. ‖ † Dispār, *dans les poètes de la décadence.* Quīdquĭd dispār hăbēt, cŭmŭlūm discrētĭō cārpĭt. *Prud.* (*Ham.* 90. Adde *Avian. Fab.* 11, 5; *Prosp. Ingr.* III, 163).

Dispārĭlis, ĕ. *Comme* Dispar. Īpse ēt dispārĭles mōnstrō cōmmĭssŭs ĭn ārtŭs. *Cl.* Quæ sub dispārĭlī sŭbēūnt nŏvă cōrpŏră sōrtī. *Prud.* (*Sym.* 1183).

† Dispărō, ās, ārĕ. *Séparer.* Īs nūnc pĕr gēntēs īllum alĭŭtă dispărāt. *Pl.* (*Rud. prol.* 10). Vēl nĕxă nērvīs dispărārĕ vīncŭlă. *Prud.* (*Peri.* 3080. Sed de sensu dubito). ‖ ? *Comme* Paro. *Préparer.* Sēd nūnquām măgĕ vēllĕ dispărāmŭs. *Capel.* (I, p. 10. Et hūc referri possit *Prudentii* locus).

Dispartĭō. *Voy.* Dispertio.

† Dispĕctĭō, ōnis. *f. Action de discerner.* Vīm prōprĭām pĕdĭbŭs fĭdă clīō rēddĭtō mēntī, Nĕ, dum rĕquīrō, tārda sit dispectĭō. *T. Maur.* (*Met.* 27. Male vulgo, *despectio*).

Dispĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dispicio. *Discerné.* Nūnc sīmŭl ōptēmŭs dispĕctīs pīscĭbŭs (*Anthol.* II, p. 409.)

Dispĕllō, ĭs, ŭlī, ŭlsŭm, ĕllĕrĕ (*est surtout usité aux parfaits*). *Disperser.* Stāt mānŭs, ærīsŏnō quām nĕc fĕrā pĕctŏrĕ vīrgō Dispŭlĕrĭt. *V. Fl.* Ātĕr quōs æquŏrĕ tūrbō Dispŭlĕrāt. *V.* (*Id. Æ.* I, 542). Dispĕllēns æquŏră pŭppī. *St.* SYN. Dissĭpō, jactō, dissĭpō. ‖ *Au fig. Dissiper.* Dispĕllĕ sōmnōs. *Sen.* (*Troad.* 452). Quī pōstquām tĕnĕbrās dispŭlĭt cālŭmnĭæ. *Ph.* SYN. Discŭtĭō.

Dispendĭum, ĭī. *n. Frais, dépense, perte.* Sīnĕ sūmptū, sīnĕ dispendĭō. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 7). Mĭnōrĕ nūsquām bĕnĕ fŭī dispendĭō. *Pl.* (*Men.* III, 2, 20). Ūnĭcŭm Dĕŭm fatĕrī Sānguĭnis dispendĭō. *Prud.* (*Peri.* 45). SYN. Sūmptŭs, impēnsă, jactūră, dāmnŭm. ‖ *Au fig.* Nĕ quă mōræ fŭĕrint dispendĭă tāntī. *V.* Nōn tāntī nōbīs nōstræ dispendĭă vītæ. *O.* Lūcĭs ămōr pĕpĭgit dispendĭă fāmæ. *Cl.* SYN. Jactūră, dāmnŭm. ‖ *Chemin plus long, détour.* Æmōnĭæ dēsĕrtă pĕtēns dispendĭă sīlvæ. *L.* Vix circūmvĕhĭmŭr spārsæ dispendĭă rŭpis. *Rutil.* (I, 321).

† Dispendŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* dis *et* pando). *Étendre en tirant de part et d'autre, écarteler.* Dispendĭte hŏmĭnēm divōrsum, ēt distendĭtĕ. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 14. *Non.* 1, 30, legit *dispennite*, si vera est scriptura). *Voy.* Dispensus, Dispando.

? Dispennō, ĭs. *Voy. le précéd.*

Dispēnsātŏr, ōris. *m. Économe, intendant.* Prælĭă quānta īllīc dispēnsātōrĕ vīdēbĭs Ārmĭgērō! *J.* (1, 91). Dispēnsātōrēm fāllāx spŏlĭābĭt āmīcă. *M.* (V, 43, 5).

Dispēnsātŭs, ă, ŭm. *Distribué.* Pĭĕtāsquĕ pĕr ōmnēs Dispēnsātă mŏdōs. *St.*

Dispēnsō, ās, ārĕ. *Distribuer.* Quī dispēnsēntŭr īlĭō captō. *Pl* (*Bac.* IV, 9, 47, de nummis). Tūnc quæ dispēnsānt mōrtālĭă fīlă sŏrōrēs. *O.* Ōscŭlă dīspēnsāt nātōs sŭprēmă pĕr ōmnēs. *Id.* SYN. Dīstrĭbŭō, dīvīdō, pārtĭŏr, dispērtĭŏr. ‖ *Dispenser, régler.* Brĕvĕ lūmĕn Cāndēlæ, cŭjŭs dispēnsō ēt tēmpĕrō fīlŭm. *J.* (3, 286). Fōrtūna ārbĭtrĭīs tēmpŭs dispēnsāt ĭnīquīs (*Ad Liv.* 371). Rĕgō, gŭbĕrnō, tēmpĕrō, dispōnō.

† Dispēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dispendo. *Étendu, partagé, distribué.* Quēm quī sŭspĭcĭēt ĭn cœlūm nōctĕ sērēnā, Lātĕ dispēnsūm nōn vīdĕrĭt. *Cic.* (*Arat.* 105. Quanquam alii, *dispersum*). Æquātquĕ dĭūrnă Tēmpŏrā nōctūrnīs dispēnsō sīdĕrĕ Lībrā. *Aus.* (*Eclog.* 12, *de Sign. Mens.* 8). Nŏvēm dispēnsīs jūgĕrĕ mēmbrīs Ōbtĭnĕāt. *Lr.* (III, 1002. Male alii *dispersis*). Ēt quōs pānīs ālĭt grădĭbŭs dispēnsŭs ăb ăltīs. *Prud.* (*Sym.* 666.).

? Dispĕrcŭtĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Frapper de tous côtés.* Jām lĭbi īstūc Cerĕbrūm dispĕrcŭtĭam. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 18. Alii codd. *dispertiam*). *Voy.* Percutio.

Dispērdĭtŭs, ă, ŭm. *Perdu.* Dī vōlŭnt... Hūnc dispērdĭtŭm lēnōnēm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 95).

Dispērdō, ĭs, ĕrĕ. *Perdre, dissiper.* Strīdēnti mīsĕrŭm stīpŭlă dispērdĕrĕ cārmĕn. *V.* Prætĕrĕa ălĭquāntum, ănīmī caūsa, in dēlĭcĭīs dispērdĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 58). Cōlŏr dispērdĭtŭr ōmnis. *Lr.* (II, 830. Cf. *Deperdo*). *Voy.* Perdo.

Dispĕrĕō, ĭs, ĭrĕ. *n. Périr entièrement.* Ĭnfĕrĭōr pārs hōrŭm dispĕrĭt ōmnis. *Lr.* (V, 289). Quod nōn dispĕrĕūnt tūī lăbōrēs. *Cat.* (14, 14. Cf. *Despereo*). *Voy.* Pereo. ‖ Dispĕrĭī! *Je suis mort.* Dispĕrĭī! Ctēsĭphōnem audīvī fīlĭum! *Ter.* (*Ad.* III, 3, 1). *Voy.* Occīdi. ‖ Dispĕrĕām sī *ou* nīsī. *Formule de serment: Que je meure si.* Dispĕrĕām nī Submōssēs ōmnēs. *H.* Dispĕrĕām sī quīdquam ăllūd.... Quærĭtŭr. *Pp.* (II, 17, 9). *Voy.* Væ.

Dispĕrgō, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre çà et là,*

sséminer. Ōssīquĕ dīspērgīt cērĕbrō pērmīxtă crūtō. *V.* His ārīēs dūctūs dispērgĕt sānă lăcĕrtīs. *L.* VN. Spārgō, dīffūndō, dīssēmĭnō. *Voy.* Spargo. ‖ *u fig. Disperser, dissiper.* Excūssō dīspērgīt lūĭnă sōmnō. *Calp.* (3, 47). Vōtī pārtēm dīspērsīt aūrās. *V.* SYN. Dīffūndō, dissĭpō, spārgō. ‖ *qqf. oncher.* Ūt cērĕbrō dispērgāt vīām. *Ter.* (*Ad.* III, , 18).

† Dīspĕrnō, ĭs, ĕrĕ. *Mépriser.* Dīspĕrnēns vĕtĕrūm mărītum vōtă. *Juvc.* (II, 257. An, *despernens?*)

Dispĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dispergo. *Dispersé, disséminé.* Dīspĕrsă pĕr āgrōs Sārcŭlă. *O.* cultās dispĕrsă cōmās. *Cl.* Sōnŭit; cērĕbrō tĕctă spĕrsō mădēnt. *Sen.* (*H. Fur.* 1007).

Dīspertĭō, īs, īrĕ. *Partager, distribuer, séparer.* Dispĕrtītŭr ŭt hŏrrŏr, ĕt incŭtit ĭndĕ trĕmōrem. *Lr.* (VI, 595). Ītĭdĕm dīvōs dispĕrtīssĕ vītam mānănam æquŭm fŭīt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 153. *Id. ul.* II, 5, 5). SYN. Pārtĭŏr, dīvĭdō, distrĭbŭō. ‖ spĕrtĭŏr, ītrī. *d. Même sens.*

Dispertītŭs, ă, ŭm. *Partagé, séparé.* Dispertīta ŏcŭl dŭbĭō quŏquĕ vis ănĭmai. *Lr.* (III, 640. Adde *. (Amp.* 1, 1, 65).

† Dispescŏ, ĭs, ĕrĕ. *Séparer.* Innŭmĕrās ĭdĕm dīscit flumĭnĕ gentēs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 1296). tă citĭmŭs līmĕs dispescīt tŭrbĭdă pūrīs (*Anthol.* , p. 329. Cf. *Prisc.* 10, 885).

Dispessŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dispando. *Étendu.* spessīs mănĭbŭs pătĭbŭlŭm quum hăbēbīs. *Pl. Mil.* II, 4, 7. Cf. *Gell.* 15, 15). *Voy.* Dispansus.

Dispĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Bien voir, distinguer.* Nĕque rās Dispĭcĭūnt, clāusæ tĕnĕbrīs. *V.* Sēd sī nĕ- ĭt ūllăm Dispĭcĕre ipse ŏcŭlūs rĕm. *Lr.* (III, 564. de *Pl. Cist.* IV, 2, 25). *Voy.* Adspicio. ‖ *Au fig. ercher, imaginer.* Ălĭquĭd dispĭcĭām. *Ter.* (*And.* , 5, 17). SYN. Circumspĭcĭŏ.

Dispĭcĭŏ, ēs, ūī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. Déplaire.* Nĕc hī displĭcĕāt măculīs ĭnsignĭs ĕt ălbō. *V.* Pœna , quām tāntō displĭcŭīssĕ vīrō. *O.* SYN. Sŏrdĕō; *ec Paccus.* lædŏ, offendŏ. PPH. Nōn *ou* haŭd ăcĕō, nōn ārrīdĕō. Sūm ŏdĭō. Sūm ĭnvīsŭs, ĭngrū- s, ŏdĭōsŭs, injŭcundŭs, mŏlestŭs, grăvis.

Displōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy. le suiv.*

Displōsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Displodo. *Ouvert ec bruit.* Vēsĭcŭlă pārvă Sæpe ĭtă dăt pārtĭtĕr sō- ŭm displōsă rĕpēntĕ. *Lr.* (VI, 129. Adde *Hor. t.* I, 8, 46; *Avien. Descr. Ter.* 507).

Dispōllŏ. *Voy.* Despolio.

Dispōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Disposer, ttre en ordre.* Plĕnăque ŏdōrātī dispōnūnt pōcŭla băcchī. *O.* Dicĕt Achillēas dispōsŭissĕ cōmās. (XII, 84, 10). Ēt quĭnque ĭn pārtēs tōtō dis- nĭtŭr ōrbĕ. *Tib.* (IV, 1, 152). SYN. Cōmpōnŏ, linŏ, dīgĕrŏ, distrĭbŭō.

† Dispōsĭtrix, ĭcĭs. *f. Ordonnatrice.* Flōrĕt ĕt ēgĭă dispōsĭtrīcĕ dŏmŭs. *Fort.* (VII, 6, 22).

† Dispōsĭtūră, æ. *f. Position.* Tāndĕm dēvē- nt ĭn tālēs dispōsĭtūrās. *Lr.* (I, 1025. *Id.* V, 3).

Dispōsĭtŭs *et syno.* Dispōstŭs, ă, ŭm. *Disposé, rangé.* Dispōsĭtī ĭn tūrmās. *St.* Nōn bĕnĕ dispō- ās cŏmptŭs, ŭt āntĕ, cōmās. *O.* Nĕ mĕă dōnă ī stŭdĭō dispōstă fĭdēlī. *Lr.* (I, 47. *Id.* II, 645).

Dispōsŭī. *parf. de* Dispono.

Dispūdĕt. *unipers. Avoir grande honte.* Quōs nĕrĭs fūrtīs dispūdŭissĕ fĕrūnt. *O.* Dispūdĕt Mĭhi dăta ēssĕ vērbă. *Ter.* (*Eun.* V, 1, 16. Adde . *Most.* V, 2, 44, et cf. *Charis.* 2, 178. In *oss. Placid.* est *Dispuditum*). *Voy.* Pudet.

Dispŭlī. *parf. de* Dispello.

Dispŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dispello. *Dispersé, chassé.* Nām dispŭlsă sŭō dē cœtū mātĕrĭāī. *Lr.* (I, 1018. Adde *Pl. As.* III, 3, 148).

† Dispŭlvĕrŏ, ās, ārĕ. *Réduire en poussière.* Sāxă, sīlvās, lăpĭdēs, mōntēs dissĭcīs, dispŭlvĕrās. *Nav.* (apud *Non.* 2, 206).

Dispŭō. *Voy.* Despuo.

Dispŭtātĭō, ōnīs. *f. Discussion.* Quīdquīd dĕcēntĕr dōctă dispŭtātĭō Āttŏllīt. *Capel.* (IV, p. 134).

Dispŭtātŏr, ōrīs. *m. Dialecticien.* Ēt dispŭtātŏr ăd Clĕānthĕm stōĭcŭm. *Aus.* (*Prof.* 15, 11).

Dispŭtātŭs, ă, ŭm. *Discuté.* Ŭbī dispŭtāta ēst rătĭō cum ărgēntārĭō. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 55). Sўllăbās... dispŭtātās ăttŭlī. *T. Maur.* (*Syll.* 2).

Dispŭtŏ, ās, ārĕ. *Examiner une chose sous toutes ses faces.* Ēăm rĕm vōlūtāvī ĕt dīū dispŭtāvī. *Pl.* (*Most.* 1, 2, 4). ‖ *Discuter.* Quŏd ōptĭmŭm sīt dispŭtāt cōnvīvĭŭm Făcundă Prīscī păgĭnă. *M.* (IX, 78, 1). Ūt hāne rĕm vōbīs ērāmŭssīm dispŭtēm. *Pl.* (*Men. prol.* 50). SYN. Dissĕrŏ, discĕptŏ, ăgĭtŏ, trăctŏ.

Disquīrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rechercher avec soin, faire une enquête.* Imprānsī mĕcūm disquīrītĕ, cūr hŏc. *H.* Nēc Dĕŭs hūnc nātūm dīsquīrĕrĕ jūrĕ sĕvērō Jūdĭcĭŏquĕ trŭcī tērrās ēxpēndĕrĕ mīsīt. *Juvc.* (II, 229). SYN. Quærŏ, ĭnquīrŏ, scrūtŏr.

Dīsrūmpŏ. *Voy.* Dirumpo.

Dissĕcŏ, ās, cŭī, ctŭm, cārĕ. *Fendre, ouvrir.* Nēc tāntă tŭōs vīŏlēntīă nērvōs Dissĕcĕt. *Petr.* (*fragm.*). SYN. Discĕrpŏ, dīvĭdŏ, lăcĕrrŏ. ‖ *Au fig.* Sūrgēns fĕnēstrās dissĕcārĕt lūmĭnĕ. *Capel.* (II, p. 47, scil aurora). Fīdēm mĭnūtīs dissĕcānt ămbāgībŭs. *Prud.* (*Apoth.* 33). ‖ *Déchirer par des écrits.* Jērōnўmŭs lĭbrīs vālde ēxcēllēntĭbŭs hōstēm Dissĕcŭīt. *Prosp.* (*Ingr.* 1, 69).

Dissĕctŭs, ă, ŭm. *Fendu, ouvert.* Dissĕctōque ăpĕrītŭr tērră prōfundō. *Juvc.* (II, 32).

Dissĕmĭnŏ, ās, ārĕ. *Disséminer, publier.* Cĕlĕbrānt, quŏd ĭpsĕ mē bŏnăm dissĕmĭnās Tōtŭm pĕr ōrbĕm (*Anthol.* II, p. 150).

Dissensĭō, ōnis. *f. Comme* Dissensus. Sīn cōntrōvērsum, dissensĭō sŭbjĭcĭēt, Nōn. *Aus.* (*Idyl.* 17, 9). Quōnĭām gĕnĕrīs dissensĭō nūlla ēst. *Prud.* (*Ham.* 416).

Dissensŭs, ūs. *m. Dissentiment, opinions différentes.* Dissensŭs ăcĕrbŭs, Sēd grăvĭŏr cōnsensŭs ĕrāt. *Cl.* Mĕdĭīs dissensĭbŭs aūlæ. *Id.* Ūrbĕm Scindunt dissensū vārĭō. *St. Voy. le suiv.*

Dissentĭō, ĭs, sī, sŭm, tīrĕ. *n. Être d'un avis différent.* Trēs mihi cōnvīvæ prōpĕ dissēntīrĕ vīdēntur. *H.* Mēns prōvīdă rĕgŭlī Dissentĭēntīs condĭtĭōnĭbŭs Fœdīs. *Id.* Dissensĕrĕ dĕæ. *O.* PPH. Nōn āssentĭō. Nōn prōbŏ. Nōn plăcĕō. PHR. Stŭdĭa ĭn cōntrārĭă răptī Dissensŭs. *St.* Discōrs vārĭī sēntēntĭă vūlgī. *Alcim.* Ābs tĕ seōrsŭs sēntĭām Dē ūxorĭă rē. *Afran.* (apud *Charis.* 2, 195). *Voy.* Discordia.

Dissĕpĭŏ, ĭs, psī, ptŭm, pīrĕ. *Séparer, diviser.* Āēr dissēpīt cōllēs, ātque æĕră mōntēs. *Lr.* (I, 997. Adde *Ov. Met.* 1, 69, et *Sil.* XI, 459, apud quos tamen alii aliter).

Dissĕptŭm, ī. *n. Clôture.* Dissĕptă dŏmōrŭm Sāxĕă pĕrvōlĭtānt vōcēs. *Lr.* (VI, 951). *Voy.* Septum.

Dissĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dissepio. *Séparé, divisé.* Bĕnĕ dissēpti fœdĕrā mundī Trāxit in ūnum Thessălă pĭnŭs. *Sen.* (*Med.* 335). Dissĕptă sŭō fontĕ fătiscānt. *Boet.* (4, 6. Adde *St. Th.* X, 880).

1. † Dīssĕrŏ, ās, ārĕ (*de* dis *et* sera). *Ouvrir.* Vōcālĭă rīctūm nīsĭ jūnctă dissĕrārīnt. *T. Maur.* (*Litt.* 14).

2. Dissĕrŏ, ĭs, ēvī, sĭtŭm, sĕrĕrĕ. *Semer en différens endroits.* Hŏc gĕnŭs ārbŏrĭs ĭn prælātĭs fīnĭbŭ' Grāĭīs Dissĕvĕrĕ, nŏvōs frŭctŭs mŏrtālĭbŭ' dānтēs. *Suevius* (apud *Macr. Sat.* 2, 14. Vulgo male, *disseruere*). *Voy.* Dissitus, Sero.

3. Dissĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ĕrtŭm, ĕrĕrĕ. *Exposer, disserter, discuter.* Paŭcās ōstendĭt ille, ĕgŏ plūrēs dissĕrŏ. *Ph.* Quā dē dissĕrēre āggrĕdĭŏr, fīrmārĕ nĕcēsse ēst. *Lr.* (VI, 941). Vĕrbĭs quæ dissĕrĭs, ūsū Ēxpĕrĭŏr. *Cl.* SYN. Ēnārrŏ, ēxpŏnŏ, dīsputŏ, discēptŏ.

Dissĕrpŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se disséminer.* Māgnōquĕ rēpēntĕ Cōncussū lātē dissĕrpūnt indĕ trĕmōrēs. *Lr.* (VI, 546).

† Dissĕrtātŏr, ōrĭs. *m. Qui disserte.* Ōccūrrĭt dŭbĭtāns hīc dissĕrtātŏr, ēt illŭd Ōbjĭcĭt. *Prud.* (*Apot.* 851).

Dissĕrtŏ, ās, ārĕ. *Discourir, conférer.* Dīc mĭ ĭstūc, Mĕnæchmĕ, quĭd vōs dissĕrtātĭs, ūt sciām. *Pl.* (*Men.* V, 2, 58). Ĭnfēstă dissĕrtāntĭbŭs. *Prud.* (*Apot.* 40).

† Dissĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Séparer, partager, mettre en morceaux.* Clŭpēātŭs ēlĕphāntum ŭbĭ măchærā dissĭcĭt. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 54). Rhēbās Cȳānēī quī dissĭcĭt æquŏrā Pōntī. *Avien.* (*Descr. Ter.* 964. *Ib.* 1175. Sic diserte libri). Fōrtĭquĕ lăcĕrtō Dissĭcĭt ancĭpĭtī mīsĕrābĭlĕ sĭncĭpŭt ēnsĕ. *Sid.* (*Pan.* 1021. Hoc verbum et recenset *Prisc.* 14, 1002).

Dissĭdēns, tĭs. *Éloigné.* Ēt mārĕ dissĭdēns. *Sen.* (*Thyest.* 124). *Voy.* Dissitus. ‖ *Qui ne s'accorde pas.* Dissĭdēns plēbī (virtus). *H. Voy.* Discors.

Dissĭdĕŏ, ēs, ēdī, ĭdĕrĕ. *n. Être séparé, éloigné.* Quāntum Hȳpānīs Vĕnĕtō dissĭdĕt Ērĭdānō. *Pp.* (I, 12, 4). Quī pārtĭtĭs dissĕdĕrāt āntĕ mānĭplĭs. *Sil.* (VII, 736. Alii leg. *discesserat*). *Voy.* Disto. ‖ *Au fig. Être éloigné, différer.* Mātrĭs ăb ĭngĕnĭō dissĭdĕt illă sŭæ. *O.* Tōgă dissĭdĕt ĭmpār. *H.* SYN. Dissēntĭŏ, discōrdŏ, dīscrĕpŏ, dīstŏ. *Voy.* Discrepo. ‖ *Ne pas s'accorder, être en guerre.* Hŭmĭlēs lăbōrānt, ŭbĭ pōtēntēs dissĭdēnt. *Ph.* Vārĭīs dissĭdēnt sēntēntĭīs. *Id.* Mēdŭs ĭnfēstĭs sĭbĭ lūctŭōsŭs Dissĭdĕt ārmīs. *H. Voy.* Dissentio, Discordo. ‖ *qqf. N'être pas soumis.* Scēptrĭs tērrām quæ lĭbĕrā nŏstrīs Dissĭdĕt. *V.*

Dissĭdĭum, ĭī. *n. Dissension, discorde.* Dissĭdĭūm vōbĭs prōximŭs ānnŭs ērĭt. *Pp.* (II, 19, 16. Hic, et alibi, legitur quoque *discidium*). Ōrĭtŭr dissĭdĭum ĭn cōnvīvĭō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 59). *Voy.* Discidium. ‖ *Divorce. Voy. le même.*

† Dissignātŏr, Dissignŏ. *Voy.* Designator, etc. (Nonnulli illud tuentur apud *Stat. Th.* I, 310 : *Ingenti dissignat nubila gyro*, i. e. perrumpit).

Dissĭlĭēns, tĭs. *Qui s'écarte, s'ouvre.* Dissĭlĭēns tēllūs. *Sil.*

Dissĭlĭŏ, ĭs, ŭī *et mieux* ŭī, ŭltŭm, ĭlīrĕ. *n. Sauter de côté et d'autre, s'écarter, s'entr'ouvrir.* Æræquĕ dissĭlŭūnt. *V.* Vāstă cōnvĕrsă rŭīnă Dissĭlŭīssĕ fĕrūnt (loca). *Id.* Dissĭlĭt ōmnĕ sōlŭm. *O.* Quūm cōrpŏră dissĭlŭērĕ. *Lr.* (I, 392). SYN. Dīssultŏ, discēdŏ, dēhiscŏ, fīndŏr, dīrūmpŏr. ‖ *Au fig. Se briser.* Grātĭă sīc frātrŭm gĕmĭnōrum, Ămphĭŏnĭs ætquĕ Zēthī, dissĭlŭīt. *H.*

Dissĭmĭlĭs, ĕ. *Différent.* Nōs quŏquĕ dissĭmĭlī cērtāmĭnĕ mēntĕ sŭbĭmŭs. *O.* Lōngĕ dissĭmĭlĭbŭs nōtō cēlantĭă sŭccŭm. *H.* SYN. Ăbsĭmĭlĭs, dīspār, dīvērsŭs, vārĭŭs, ăllŭs, dīspārĭlĭs, dīstāns, discrēpāns. PPH. Nōn *ou* haŭd sĭmĭlĭs. Nōn īdĕm. ‖ Dissĭmĭlĭs sŭm. *Différer.* Dissĭmĭle hŏc īlli ēst. *H.* SYN. Dĭffĕrŏ, discrēpŏ, rĕcēdŏ, etc. *Voy.* Discrep. ‖ *Dégénéré.* Mĕ nūllă dĭēs tām fortĭbŭs aŭsīs Dissĭmĭlem ārgŭĕrĭt. *V.* SYN. Dēgĕnĕr. PHR. Nōn sŭ ĕgŏ quī fŭĕrăm. *Pp.*

Dissĭmŭlāns, tĭs. *Qui dissimule; perfide, traître, peur.* Quām dissĭmŭlāntĭbŭs ānnīs Sæpe hăbĕt ĭn prūdēns ăllĭēnī lūcră lăbōrīs! *Grat.* (*Cyn.* 94).

Dissĭmŭlāntĕr. *Avec dissimulation.* Lēctĭcă dŏmĭnæ dissĭmŭlāntĕr ădī. *O.* Stŭdĭŭm dissĭmŭlā tĕr āgēns. *Aus.* (*Parent.* 4, 18).

Dissĭmŭlātŏr, ōrĭs. *m. Qui dissimule, dissimul* Vērī nōn dissĭmŭlātŏr āmōrĭs. *O.* Dissĭmŭlātŏr ŏp prŏprĭæ. *H.* (Adde *Mart.* V, 26, 11). SYN. Fictŏ *Voy.* Fallax.

Dissĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Caché, dissimulé.* Bĕ dissĭmŭlātum ămōrem ēt cēlātum ĭndĭcăt. *Te* (*And.* I, 1, 105). Vērbăquĕ prōfectŭ dissĭmŭlā cārēnt. *O.* Dissĭmŭlātă dĕăm. *Id.* SYN. Sĭmŭlātŭ fălsŭs, mēndāx. *Voy.* Abditus, Fallax.

Dissĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Cacher, dissimuler.* Dissĭm lāre ētĭām spērāstī, pērfĭdĕ, tāntŭm Pōssĕ nĕfā *V.* Taŭrō dissĭmŭlāntĕ dĕŭm. *O.* Ēt ĭs ōmnĕs lī guās scīt, sĕd dissĭmŭlāt sciēns. *Pl.* (*Pæn. pr* 112). SYN. Cēlŏ, occultŏ, tĕgŏ, etc. *Voy.* Abdo. ? *Imiter.* Cānæquĕ cāpillōs Dissĭmŭlānt plūmæ. (*Met.* II, 373. Anceps vero sensus).

† Dissĭpātŏr, ōrĭs. *m. Qui disperse, dissip* Ābrām trĭūmphī dissĭpātŏr hostĭcī. *Prud.* (*Psyc* 34).

Dissĭpātŭs, ă, ŭm. *Dispersé, dissipé.* Ūt, dū nātī dissĭpātōs ārtūs cāptārĕt pārēns. *Enn.* (ap *Cic. N. D.* 3). Vīsĕ lĭbēns tĕnĕbrīs ērgāstŭlă cæ dissĭpātīs. *Prud.* (*Peri.* 3706).

Dissĭpŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Disperser.* Fūln nĕō cēlĕrēs dissĭpāt ōrĕ cānēs. *O.* Dissĭpāt ămplĕxŭ ātque ōscŭlă fīdă rĕvēllīt. *St.* Aūrās Dissĭpāt hā trĕmēns. *Id.* SYN. Dĭsjĭcĭŏ, dīspĕrgŏ, dīstrāhŏ, d sōlvŏ. ‖ *Répandre de tous côtés.* Plĕŭmquĕ p ōssă vēnēnum Dissĭpāt. *O.* Sōl dissĭpăt ōmnēs Ārc rem ĭn pārtēs. *Lr.* (II, 210. Plerique omnes scr *dissupat*). SYN. Dĭffundŏ. ‖ *Au fig. Dissip* Dissĭpāt Ēvĭŭs Cūrās ēdācēs. *H.* SYN. Pēllŏ, ăbĭ ‖ *Dissiper, dépenser. Voy.* Decoquo.

Dissĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Dissero 2. *Dis mĭné.* Cētĕrā pārs ănīmæ pĕr tōtum dissĭtă cōrp *Lr.* (III, 144). Cuī dissĭtŭs ōmnīs Spīrĭtŭs ēxcēs (*Culex*, 186). ‖ *Séparé, éloigné. Voy.* Divisus.

Dissŏcĭābĭlĭs, ĕ. *Destiné à séparer.* Nēquĭdquā Dĕŭs ăbscĭdĭt Prūdēns ōcĕānō dissŏcĭābĭlī Tērrās.

† Dissŏcĭālĭs, ĕ. *Peu sociable.* Hūmānīs ānĭn dissŏcĭālĕ cĭbīs. *Rutil.* (1, 384).

Dissŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Dissŏcĭātă lŏcīs cō cōrdī pācĕ lĭgāvīt. *O.* Dissŏcĭātă pūtrēm lāxēnt bŭlātă cārīnæm. *Prud.* (*Peri.* 3405).

Dissŏcĭŏ, ās, ārĕ. *Séparer, désunir.* Cōntĭn mōntēs, nī dissŏcĭēntŭr ŏpācă Vāllĕ. *H.* Ēt Lē pōtĕrās dissŏcĭārĕ gĕnŭs. *M.* (VII, 23, 6). SY Disjŭngŏ, sēpărŏ, dīvidŏ. *Voy.* Separo.

Dissŏlŭbĭlĭs, ĕ. *Qui peut être séparé.* Vēctĭb cădit rĕvŭlsīs cārdō dissŏlŭbĭlĭs. *Prud.* (*Cath.* 133 Nām nōn, ĭta ŭt ēst lōngă dissŏlŭbĭlĭs. *T. Mau* (*Litt.* 128).

Dissŏlŭēndŭs, Dissŏlŭī, Dissŏlŭtŭ, etc. *diéré de* Dissolvendus, etc. Stāmĭnă nōn ūlli dissŏlŭēn dĕō. *Tib.* (I, 8, 2). Sīt sātĭs ōrnātŭs dissŏlŭī cōmæ (*Ib.* 11, 62). Prīstĭnă vōtă nŏvō mūnĕrĕ d sŏlŭŏ. *Cat.* (66, 38). Nĕ tĕmĕrĕ ĭn mĕdĭīs diss lŭāntŭr æquīs. *O.*

Dissŏlūtŭs, ă, ŭm. *Délié.* Ŭbĭ dissŏlūtŭs tū slēs, ŏ pēndēăm. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 20). Plāntĭs cālămēntă dissŏlūtĭs. *Prud.* (*Peri.* 1889). SYN. Sŏlūtŭs, lĭbĕr. ‖ *Au fig.* Dissŏlūtĭs prīstĭnōrŭm Vīnūĭs pĕccămĭnŭm. *Prud.* (*Cath.* 1380). ‖ *Relâché, dissolu.* Quī dissŏlūtŏs mōrēs vī cōmpēscĕrĕt. *Ph. Joy.* Solutus, Nequam.

Dissŏlvŏ, ĭs, ŏlvī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Délier, délier, dénuer, relâcher, briser, dissoudre.* Dissŏlvūnt ŏdōs ōmnēs, ēt vĭnclă rēlāxānt. *Lr.* (VI, 355). Āt ĭăclēm dissŏlvīt (*Ib.* 965, nempe sol). Pīnŭs grăvī dissŏlvĕrĕ lămnă. *V. Fl.* Nūbīllă dissŏlvīt Phœbus. *Cl.* SYN. Sŏlvŏ, rĕsŏlvŏ, lāxŏ, rēlāxŏ, frangŏ, *inf.* dīlŭŏ, rĕmīttŏ. ‖ *Au fig. Relâcher, détendre.* Dissŏlvĕ frīgŭs. *Hor.* ‖ *Rendre libre, affranchir.* Dissŏlvī tĭbī. *Volc. Seg.* (apud *Gell.* 15, 24). SYN. Sŏlvŏ, ēxsŏlvŏ, lĭbĕrŏ.

†Dissŏnōrŭs, ă, ŭm. *Comme* Dissonus. Cōmprēssĭŏ rrō ēst ĭn ūtrăquĕ dissŏnōră. *T. Maur.* (*Litt.* 7).

Dissŏnŭs, ă, ŭm. *Discord, souv. en parlant de différentes langues.* Fŭrĭt ūndĭquĕ clāmŏr Dissŏnŭs. *St.* Tām vărĭæ cūltū gēntēs, tām dissŏnă lŏgī Ōră. *L.* SYN. Discōrs, cōnfūsŭs. ‖ *Au fig. Qui ne s'accorde pas, différent.* Dissŏnă quām rĭŏs flĕctānt ād mūrmŭră cūrsūs. *Cl.* Dissŏnă rītū ārbārĭēs. *Cl.* Cōllĭdēns dissŏnă cōrdă sēdĭtĭŏ. *Sil.* Dissŏnă fēstō Vēstĭs. *Juvc.* (III, 774). SYN. Ābsŏnŭs, discōrs, discrēpāns, dissĭmĭlĭs.

Dissōrs, ōrtĭs. *Qui n'entre point en partage.* Ĭn mĕă sēpŏsĭta ēst, ēt ăb ōmnī mīlĭtĕ dissōrs ōrlă. *O.* (*Am.* II, 12, 11). ‖ ? *Monstrueux. Joy.* Discors.

Dissuādĕŏ, ēs, ērĕ. *Dissuader, détourner.* Quīnquĕ mīsĕrŏ fōrtĕ dissuādēt mŏrī, Crūdēlĭs ĭllĕ .. *Sen.* (*H. OEt.* 929). Frūstrā bĕllūm dissuāsĕrăt aŭgŭr. *O.* SYN. Dētĕrrĕŏ, āvĕrtŏ, āvŏcŏ.

Dissuāsŏr, ōrĭs. *m. Qui détourne.* Ūt dĕxtræ stī glădĭūs dissuāsŏr ădhæsĭt. *L.*

Dissuāssēm. *sync. pour* Dissuasissem. Hinc dissāssēt āmŏr, vīctŭs pŭdŏr ēssēt āmōrī. *O.*

Dissuēscŏ, Dissuētŭs. *Voy.* Desuesco, etc.

† Dissŭlcŏ, ās, ārĕ. *Fendre en sillonnant.* Mōlĕr āĕrĭŏ dissŭlcāns nūbīlă lāpsū. *Fort.* (*Vit. S. art.* 4, 242).

Dissultŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Dissilio. *Sauter et là; s'entrouvrir.* Dissultānt rīpæ, rĕflŭĭtque tĕrrĭtŭs āmnis. *V.* Nēc fulmĭnĕ tāntī Dissultānt ēpĭtŭs. *Id.* Sīcŭt æquæ splēndŏr, rădĭātŭs lāmdĕ sōlĭs, Dissultāt pēr tēctă. *Sil. Voy.* Dissilio.

Dissŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Découdre, fendre. Joy. le suiv.*

Dissūtŭs, ă, ŭm. *Décousu; au fig. ouvert, nu.* Āltĕră dissŭtŏ pēctŭs āpertă sĭnū. *O.* Ōscŭlăt stĕrnŭm dissūtĭs ūndĭquĕ mālĭs. *Pers.* (3, 59). *Joy.* Apertus.

† Distædĕt. *unipers. S'ennuyer.* Mē cum īllō tædĕt lŏquī. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 22. Cf. *Charis.* 178). Haud quōd tŭī mē nĕquĕ dŏmī distædĕăt. . (*Amp.* I, 3, 5). *Voy.* Tædet.

Distāns, tis. *Distant, éloigné.* Æquālī spătĭō tāntĭbŭs illīs. *O.* Jăcŭlō quāmvīs distāntĭă missō gĕrĕ dōctŭs ĕrăt. *Id.* SYN. Dissĭtŭs, rĕmōtŭs, jūnctŭs, dissōcĭātŭs. ‖ *Différent.* Studĭŭsquĕ favŏr tāntĭbŭs ārdĕt. *O.* SYN. Vărĭŭs, divĕrsŭs. *Voy.* ssimilis.

Distantĭă, æ. *f. Distance.* Quīn ĭntercūrrat quædām distantĭă fōrmīs. *Lr.* (II, 373). Triplĕx sidĕrĭbŭs pōsĭtŭs, distantĭă, fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 75). SYN. Spătĭŭm, ĭntervāllŭm. ‖ *Au fig. Différence.* Quærĭtĭs ūnde hæc sīt distantĭă. *Aus.* (*Epig.* 89, 3). Nōnne hŏmĭnem ăc pĕcūdem distantĭă sēpărăt ūnă? *Prud.* (*Sym.* 974). SYN. Discrīmĕn.

† Distĕctŭs, ă, ŭm. *Tout à fait découvert, nu.* Distĕctŭm pĕtĭīt mĭsĕrō lūstrāmĭnĕ pātrĕm. *Alcim.* (IV, 402). *Voy.* Detectus.

Distĕndŏ, ĭs, dī, tŭm, dĕrĕ. *Tendre, étendre.* Nēxăquĕ vīpĕrĕīs distĕndēns brāchĭă nōdīs. *O.* Mĕdĭōs pōntēm distĕndĭt ĭn ægrōs. *L. Voy.* Tendo. ‖ *Remplir, gonfler.* Ēt dŭlcī distĕndūnt nēctārĕ cēllās. *V.* Ādspīcĕ quām lōngō distĕndāt pēctŏrĕ lāncēm. *J.* (5, 80). *Voy.* Distento, Impleo. ‖ *Au fig. Partager.* Nēc tūă tē plĕtās distĕndĭt ămōrĕ dŭōrŭm (*Ad Liv.* 5). SYN. Dīvīdŏ, dīstrāhŏ.

? Distĕntŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Distendo. Sic cȳtīsŏ pāstæ distĕntēnt ŭbĕrā văccæ. *V.* (*E.* 9, 31. Sed alii leg. *distendant*, et sic *Heyne*. Eadem varietas apud *Tib.* II, 5, 84).

Distĕntŭs, ă, ŭm. *Tendu, gonflé, rempli.* Distĕntō lūmĭnă rīctū Nūdantŭr. *L.* Distĕntās lăctĕ căpēllās. *V.* Quōdque ăllēnă căpēllă gĕrīt distĕntŭs ŭbĕr. *H.* ‖ *Au fig. Occupé de beaucoup d'objets.* Nūnc ēst distĕntŭs ănĭmŭs nĕgōtĭīs. *Afran.* (apud *Charis.* 2, 190). SYN. Distractŭs.

Distĕrmĭnŏ, ās, ārĕ. *Borner, séparer.* Līmĕs ăb Aūsŏnĭīs distĕrmĭnāt ārvă cŏlōnīs. *L.* Quās ĭntervāllŭm bīnās distĕrmĭnāt ūnŭm. *Cic.* (*Arat.* 94. Adde *Avien. Arat.* 386). *Voy.* Termino.

Distĕrmĭnŭs, ă, ŭm. *Qui sert de confin.* Aūdīt Tārtēssŭs, lātīs distĕrmĭnă tĕrrīs. *Sil.*

Distĕxŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tisser en sens divers.* Pēnĕlŏpēn tārdās distĕxĕrĕ tēlās. *Sid.* (*Pan.* 2617).

Distĭchŏn, ī. *n.* (διστιχος). *Distique.* Sī quāndo ē nōstrīs distĭchă paŭcă lēgīs. *M.* (II, 71, 2. *Id.* VI, 65, 4). Cūr ĭn tē fāctŭm distĭchŏn ēssĕ pŭtās? *Id.* (III, 11, 2).

Distillŏ. *Voy.* Destillo.

Distĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Piquer avec un aiguillon. Voy.* Destimulo. ‖ *Au fig. Tourmenter.* Ănĭmŭm fŏdĭcānt, bŏnă distĭmŭlānt, fācta ēt fāmām saŭcĭānt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 30. Alii, *destimulant.* Sed placet *dis* in talibus: *Distraho, Distorqueo*).

Distinctĕ. *adv. De manière à établir des divisions.* Ūndĭquĕ distinctē nūmĕrōsă sēdīlĭă cōmplēnt. *Fort.* (III, 412).

Distinctĭō, ōnĭs. *f. Action de diviser, division, séparation; ponctuation.* Āffectŭs ĭmpōnĕ lēgēns: distinctĭō sēnsŭm Aūgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 4, 49). Distinctĭō vērbă Dissōclăt. *T. Maur.* (*Met.* 1087. Adde *Juvc.* I, 519). SYN. Dīvīsĭō.

Distinctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Distinguo. *Séparé. Voy.* Divisus. ‖ *Varié, qui offre des différences.* Innŭmĕrĭs distinctās flōrĭbŭs hērbās. *O.* Ēt nĭgrām mēdĭō frōntēm distinctŭs ăb ālbō. *Id.* Vărĭō distinctă lĕpōrĕ Ōmnĭă. *Lr.* (V, 1374). SYN. Vărĭātŭs, vărĭŭs. ‖ *Au fig. Différent, distinct.* Quūm līgna ātque ignēs distinctă vōcĕ nōtēmŭs. *Lr.* (1, 915).

Distinctŭs, ūs. *m. Diversité, variété.* Vīrĭdĭs quūm rēgŭlă lōngō sȳnnădă distinctū vărĭāt. *St.*

Distĭnĕŏ, ēs, ŭī, ēntŭm, ĭnērĕ. *Occuper au loin.* Ēt mărĕ quōd lātē tĕrrārŭm distĭnĕt ōrās. *Lr.* (V, 204). Quă dŭŏ pōrrēctŭs lōngē frĕtă distĭnĕt ĭsthmŭs. *O.* SYN. Tĕnĕŏ. ‖ *Retenir.* Dūm distĭnĕt hostĕm Æggĕr mūrōrŭm. *V.* Ut tūŭs ĭn bĭvĭo

distinĕātŭr ămŏr. *O.* (*R. Am.* 487. Alii leg. *detineatur*). SYN. Tĕnĕō, rĕtĭnĕō, cŏĕrcĕō, mŏrŏr.

Distĭnguō, ĭs, xī, ctŭm, guĕrĕ. *Diviser, séparer.* Sēd dŭŏ sūnt, quæ nōs distĭnguūnt, millĭa passŭm. *M.* (II, 5, 3). SYN. Dividō, sēpărō. ‖ *Varier, donner une couleur différente.* Jām tĭbī lĭvĭdōs Distĭnguĕt aūtŭmnŭs răcēmōs. *H.* Gēmmārŭm ŭtĭŏr Distĭnguit aūrŭm. *Sen.* (*Med.* 573). Ipsĕ dĭēs pūlchrō distĭnguĭtŭr ōrdĭnĕ rērŭm. *J.* (1, 127). SYN. Discrĭmĭnō, vărĭō. ‖ *Distinguer, discerner.* Vērō distĭnguĕrĕ fālsŭm. *H. Voy.* Discerno.

Distō, ās, ārĕ. *Être éloigné, à distance.* Quŭm tāntŭm Phrўglă Gāllĭcă distĕt hŭmŭs. *O.* Nĭmĭrŭm distārĕ Cārīnās Jām quĕrĭtŭr. *H.* SYN. Absŭm, sēpărŏr, sējŭngŏr, sēmōvĕŏr. PPH. Sŭm rēmōtŭs, dīvīsŭs, dissĭtŭs. Longē sŭm, absŭm. ‖ *En parlant du temps.* Quāntŭm dīstĕt ăb Īnāchō Cōdrŭs. *H.* ‖ *Au fig. Être différent.* Sīdĕră tērræ Ŭt distānt, ŭt flāmmă mārī, sīc ūtĭlĕ rēctō. *L.* Nĕc tāmĕn īgnōrāt quīd distēnt æră lŭpīnīs. *H.* Īnfidō scūrræ distābit ămīcŭs. *Id.* SYN. Discrĕpō, differō, absŭm, rĕcēdō. *Voy.* Discrepo.

Distŏrquĕō, ēs, ērĕ. *Tordre, tourner.* Ēt quæ pĕrvĕrsō distŏrquĕāt ōrā căchinnō. *O.* Distŏrquēns ŏcŭlōs. *H.* Illŭc vĭde, ōs ŭt sĭbī distŏrsĭt cārnŭfex! *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 3). *Voy.* Torqueo.

? Distŏrtŏr, ōris. *m. Qui tourmente.* Bŏtŭōrŭm cōntŏrtŏr, lēgŭm distŏrtŏr Gĕtă. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 27, apud *Prisc.* 9, 871. Vulgo tamen : Bonorum *extortor*, legum *contortor*).

Distŏrtŭs, ă, ŭm. *Tordu.* Distŏrtĭs crūrĭbŭs. *H. Voy.* Tortus.

Distractĭō, ōnis. *f. Séparation.* Distractĭō, discĭdĭŭm, vāstĭtĭēs vēnit. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 68).

† Distractŏr, ōris. *m. Qui tire en sens divers.* Īmpröbē distractŏr (*Anthol.* I, p. 78, de Achille).

Distractŭs, ă, ŭm. *Tiré en sens divers, répandu.* Ōdŏr distractŭs ĭn āĕrĭs aūrās. *Lr.* (IV, 694. *Id.* III, 493). Ēt divīsĭŏr ĭntĕr sē ēt distractĭŏr ĭntŭs. *Id.* (IV, 958). SYN. Divīsŭs, diffūsŭs. ‖ *Séparé, écartelé:* Tūrbātīs distractŭs ĕquīs. *V.* SYN. Divŭlsŭs, dīscissŭs. ‖ *Au fig. Occupé.*

Distrăhō, ĭs, āxī, actŭm, ăhĕrĕ. *Tirer en sens différens, tirailler.* Rēnēs dŏlēnt, pŭlmōnēs distrăhūntŭr. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 21). ‖ *Au fig.* Hīc tŭă rēs distrăhĭtŭr tĭbī. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 16). Ănĭmŭm distrăhīt gĕmĭnus tĭmŏr. *Sen.* (*Troad.* 645). ‖ *Séparer.* Quīn ēdĭăm, quāndo in pārtēs rēs quæquĕ mĭnūtās Distrăhĭtŭr măgĭs. *Lr.* (II, 826). Ābs tĕ ŭt distrăhăr. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 23). SYN. Abstrăhō, dīvellō, sēpărō, dīsjŭngō, etc. *Voy.* Separo. ‖ *Déchirer, arracher.* Rūgōsās distrăhĕrēntquĕ gĕnās. *O.* SYN. Dīvellō, lăcĕrō. ‖ *qqf. Vendre.* Dīvīdānt, differānt, dissīpānt, distrăhānt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 138. Cf. *Suet. Vesp.* 16; *Tac. Ann.* 6, 17).

Distrĭbŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ĕrĕ. *Distribuer.* Cōrpŏrā distrĭbŭūntŭr, ĕt ăd sūă sæclă rĕcēdŭnt. *Lr.* (II, 1113). SYN. Dīvidō, dispĕrtĭŏr.

Distrĭbūtŭs, ă, ŭm. *Distribué.* Īd distrĭbūtŭm sānĕ ēst ex sēntēntĭā. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 17).

Districtŭs, ă, ŭm. *Attaché de plusieurs liens.* Rădīsquĕ rōtārŭm Districtī pēndēnt. *V.* ‖ *Au fig. Occupé.* Tōrquerĭēr ōmnī Sōllĭcĭtūdĭnĕ districtŭm. *H.* ‖ ? — ēnsis. *Voy.* Destrictus.

Distringō, ĭs, inxī, ictŭm, ingĕrĕ. *Attacher de plusieurs liens, étroitement.* *Voy.* Vincio. ‖ *Au fig. Occuper.* Ĭntĕr prælĭă pōstquām Distringi Thĕronă vidĕt. *Sil.* (II, 188). Distringit quĕm multārŭm rērŭm vărĭĕtās. *Ph.* ‖ *Pour les autres sens voy.* Destringo.

Distrūncō, ās, ārĕ. *Couper en morceaux.* Ĕgĕte hīc ăgnŭm făcĭam, ĕt mēdĭŭm distrūncābō. *P.* (*Truc.* II, 7, 53). *Voy.* Detrunco.

Distŭlī. *parf. de* Differo.

Distŭrbō, ās, ārĕ. *Renverser, démolir, détruire.* Tēmpŭs distŭrbāns dissŏlvēnsquæ ōmnĭă frāngit. *L.* (I, 559). Ædēs Ipsĕ sŭās distŭrbăt. *Id.* (II, 1102. Adde *Sen. Hipp.* 1011). SYN. Dējĭcĭō, ēvertō, dīrŭō. *Voy.* Everto. ‖ *Au fig.* Mūltō distŭrbāt sānguĭnĕ pācēm. *L.* Ăd distŭrbāndās nūptĭās *Ter.* (*And.* I, 2, 11). Distŭrbā, quās stātŭīstī măchĭnās. *Pl.* (*Ps.* 1, 5, 137). SYN. Ēvertō, turbō, cōnfundō.

Disўllăbŭs, ă, ŭm (δισύλλαβος). *adj. et subst. m. De deux syllabes, disyllabe.* Dăt ĕt trōchæō quī disўllăbō lŏcŭm. *T. Maur.* (*Met.* 56). Nāmquĕ cŭi sī quāndŏ dīcŏ, nōn ērit disўllăbŏn. *Id.* (*Syll.* 386). SYN. Bisўllăbŭs.

Dītātŭs, ă, ŭm. *Enrichi.* Vīs Ārgĕă, pĕtĭt pătrĭām, dītātăquĕ prædă (*Culex*, 342). *Voy.* Dives.

Dītescō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'enrichir.* Accĭpĕ quā rĕ tĭŏnĕ quĕās dītescĕrĕ. *H.* Hōrrĕă dītescūnt. *Id.* I tescĕrĕ prædă. *Lr.* (V, 1248). SYN. Dītŏr, lŏcŭplētŏr. PPH. Dīvĕs, lŏcŭplĕs, ŏpŭlēntŭs fĭō. Ŏpĕ dīvĭtĭās părŏ, cōmpărŏ, ăcquīrŏ, cōnquīrŏ, ăss quŏr, cōnsĕquŏr, ăcĕrvŏ, cōngĕrŏ, cŭmŭlŏ. PH Sĭc ăltă pĕcūnĭă crēscĕt. *O.* Pārtŏ pĕr vūlnĕră cēns *Id.* Ūndĕ Dīvĭtĭās ærīsquĕ rŭām dĭc, aūgŭr, ăcĕrvă *H.* Rēm strŭĕre ēxōptās cæsō bŏvĕ. *Pers.* ‖ *Au fig.* Lārgō dītescăt ārēnă Sānguĭnĕ. *Cl.* Pārtŭ dītescĕ dūlcī. *Lr.* (IV, 1246).

Dithўrāmbŭs, ī. *m.* (διθύραμβος). *Dithyrambe, poème en l'honneur de Bacchus.* Sēū pĕr aūdăc nŏvă dithўrāmbŏs Vērbă dēvŏlvīt. *H.* (Sic et *Rufin. Met. Comic.* p. 2715).

† Dītĭă, *parf. pl.* (*de* Dis). *sync. pour* Divitiæ. Pārēntēs, pătrĭam incŏlŭmem, ămĭcŏs gĕnŭ', cōgnātŏs, dītĭās. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 20 Ĭbī mē cōrrŭērĕ pŏssĕ āiēbās dītĭās. *Pl.* (*Rud.* I 5, 58. *Id. Capt.* II, 3, 52; *Pœn. prol.* 60, multis aliis locis, ubi perperam legunt *divitiæ*).

Dītĭō (*inus. au nomin. Voy. Diom.* 1, 316 *Prisc.* 11, 924), ōnis. *f. Puissance, domination.* Quī mārĕ, quī tērrās ōmnī dītĭōnĕ tĕnērēnt. Dītĭōnĕ sŭbăctum. *Cl.* Sūb dītĭōnĕ fŭīt. *O.* Dĕ ĭn dītĭōnĕm tŭām. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 8). SY Pŏtēstās, ĭmpĕrĭŭm, *qqf.* lēgēs, jŭgŭm. PHR. D tĭōnĕ tĕnĕō, prĕmō. ‖ *Au fig.* Sēd ēnĭm dītĭō cārĕrĕ Vīrtūtĕm. *Sil.* (VII, 506). ‖ † *qqf. au p* Cōllātās pătrĭbŭs mixtīm dītĭōnĭbŭs æquis. *Pru* (*Sym.* 1229).

Dītĭŏr, Dītissĭmŭs. *Voy.* Dis.

Dītis, ĭs, *m. Pluton. (C. – Sev.* 640). *Voy.* D

Dītĭus. *adv. sans positif. Plus richement.* N ūnquam ălĭĭs hăbĭtāstĭs ĭn ăntrīs Dītĭŭs. *St.*

Dītō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Enrichir.* Suēvĕr ĭnnūmĕrās hŏmĭnŭm dītārĕ cătĕrvās. *Cl.* Lārgĭfĭ stīpĕ dītantĕs. *Lr.* (II, 628). Dītāta ēst spŏlĭis pĕ fĭdă tŭrbă mĕĭs. *O.* SYN. Lŏcŭplētō, aūgĕō. PP Dīvĭtĭīs, ŏpĭbŭs, fŏrtūnīs, bŏnīs, rĕ aūgĕō, cŭmŭl PHR. Ĭndignō pĕcūnĭām Hērēdī prōpĕrēt. *H. Au fig.* Sērmōnēm pătrĭŭm dītāvērĭt. *H.* SY Aūgĕō.

Dīū. *adv. Pendant le jour.* Nōctūque ĕt dĭu vĭrō sūbdŏlă sĭēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 5. Adde *T tin.* apud *Charis.* 2, 185). SYN. Dĭē, lūcĕ, ĭn

ērdĭlŭ. ‖ *Ordint. Long-temps.* Rhœbē, dĭū, rēs sī quă dĭū mōrtālĭbŭs ūlla ēst, Vixĭmŭs. *V.* Cōntūlĕrĕ dĭū, nĕc ăpērtī cōpĭă mārtĭs. *O.* SYN. Lōngŭm. PPH. Mūltōs dĭēs, ānnōs. Lōngŭm tēmpŭs. ‖ ămdĭū *ou* Jām dĭū. *Déjà depuis long-temps.* Nām ām dĭu ălĭquām caŭsām quærēbāt sēnēx. *Ter. Eun.* V, 5, 30. *Ib.* 7, 1). SYN. Jām dūdŭm, ām prīdĕm. ‖ Jām dĭu ēst. *Il y a déjà long-temps.* (*Pl. As.* II, 1, 3; *Amp.* 1, 1, 146.) ‖ † Dĭū. *souv. monos. dans les comiques.* Dēlĭbĕrāndum ēst dĭū, quōd stătŭēndum ēst sæpĕ. *P. Syr.* Quīn ētĭām dĭū mōrābŏr, quīn cŭpīō ĭbī. *Ps.* (*Cas.* II, 4, 16). Dĭū quī dŏmī ōtĭōsī dormĭĕrūnt, dēcēt. *Id.* (*Pœn. prol.* 21. *Id. Most.* 1, 2, 4; *Ps.* II, 1, 17). *Voy.* Diutius, Diutius.

Dĭūm *et* Dīvŭm, ī. *n. L'air, le ciel.* Sūb dĭō *ou* dīvō. *En plein air.* Dē gĕntĕ, sūb dīvō mōrĕrīs. *H.* Vītămquĕ sūb dīvo, ēt trĕpĭdīs ăgāt īn rēbŭs. *Id.* Mōllēs sūb dĭō cārpĕrĕ sōmnōs. *V.* Sūb dĭō Rīphæă tŭlīt. *Cl.* PHR. Nūdōquĕ sūb æthĕrĭs ăxĕ. *V.*

Dĭūrnŭm, ī. *n. Journal.* Lōngī rēlĕgīt trānvĕrsă lĭūrnī. *J.* (6, 483). SYN. Dĭārĭum, ĕphēmĕrĭs.

Dĭūrnŭs, ă, ŭm. *Du jour.* Ēt nūtŏr īn tăcĭtă nōctĕ dĭūrnŭs ĕrāt. *O.* Nōctūrnō cērtārĕ mĕrō, pūgnārĕ dĭūrnō. *H.* ‖ *qqf. D'un jour.* Īmplēssе ætātĭs ătă dĭūrnă sŭæ. *O.*

[Dĭŭs. *inus.*], Dĭă, ŭm (διος). *Divin.* Sī ămĕn īn dĭō quōndăm cōncrētă prōfūndō Spūmă ŭī. *O. Voy.* Divinus. ‖ *qqf. Céleste.* Rēgnŭm quōd ămbĭt ōmnĭă, Dĭa, ēt mārĭna, ēt tērrĕa. *Prud.* (*Cath.* 1799). ‖ *ordint. au fig. Qui ressemble aux dieux, illustre, précieux, doux.* Dĭă Cămĭllă. *V.* Sēntēntĭă dĭa Cātōnĭs. *H.* Păbŭlă dĭă tŭlīt. *Lr.* (V, 945). In dĭās lūmĭnĭs aūrās. *Id.* (1, 22). Quīd dĭă pŏēmătă nārrēnt. *Pers.* (1, 45). Dĭă Mōsĕllă. *Aus.* (*Mos.* 375). Dia chŏrēa (*Culex*, 18).

† Dĭūtĭnĕ. *adv. Long-temps.* Dĭūtĭne ūtī bĕnĕ lĭcĕt pārtŭm bĕnĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 15).

Dĭūtĭnŭs, ă, ŭm. *De longue durée.* Illās sĕd ætās cōnfĭcĭt dĭūtĭnă. *Prud.* (*Peri.* 3307. *Ib.* 337). Lōngŭm dĭūtĭnŭmquĕ ā mānĕ ād vēspĕrŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 23). *Voy.* Diuturnus. ‖ † Dĭūtĭnŭs. *souv. dans les comiques.* Hæccĭne ĕrānt nōbīs crēbræ, ēt mānsĭōnēs dĭūtĭnæ. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 25). *Voy. le suiv.*

Dĭūtŭs. *compar.* dē Dĭu. *Plus long-temps.* Ēt ōs, ămīcī, dētĭnŭī dĭūtŭs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 5). SYN. Lōngĭŭs. PPH. Nīmĭs *ou* nĭmĭūm dĭū. ‖ † Dĭūtĭŭs. *souv. dans les comiques.* Sĭcŭt dīxī fāctām: nōlŏ tĕ jăctārī dĭūtĭŭs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 69). Dūm dĭūtĭŭ' dētĭnētŭr, nōstrī ŏblītŭs ēst. *Later.* (apud *Gell.* 20, 5. Adde *Ter. Ph.* IV, 1, 3; *Næv.* apud *Diom.* 1, 395). *Voy.* Diu.

Dĭūturnŭs, ă, ŭm. *De longue durée.* Hæc fŏrē nōrtē mĕă nōn dĭūturnă mălă. *O.* Sītquĕ prĕcŏr nōstrīs dĭūturnĭŏr ānnīs Fīlĭă. *Id.* Accūsātquе ānnōs, ut dĭūturnă, sŭōs (*Ad Liv.* 104. Adde *Manil.* II, 125). SYN. Dĭūtĭnŭs, lōngŭs. PPH. Lōngī tēmpŏrĭs. *Voy.* Senex, Vetus.

Dīvă, æ. *f. Déesse.* Nōn tĭbĭ dīvă pārēns. *V.* Ĭc tĕ dīvă pōtēns Cўprī. *H.* SYN. Dĕă. *Voy.* Dea, Divus.

Dīvăgŏr, ārĭs, ārī. *d. Errer. Voy.* Vagor.

† Dīvālĭs, ĕ. *Divin.* Nātăm Gaūdĕāt Eŭphēmĭām ĭdŭs dīvālĕ pārentĭs. *Sid.* (*Pan.* 511. Apud *Sparĭan. Carac.* 11, est *divale nomen*).

Dīvărĭcātŭs, ă, ŭm. *Écarté, ouvert.* Dīvărĭcātĭs crūrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 1490. Cf. *Non.* 1, 147). *Voy.* Varus.

Dīvēllŏ, ĭs, ēllī *et* ūlsī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Arracher, séparer.* Īllĕ sīmŭl mānĭbŭs tēndīt dīvēllĕrĕ nōdŏs. *V.* Nōn dūlcī ămplexū dīvēllĕrĕr ūsquăm. *Id.* Cōrnūquĕ mīnācī Dīvēllĕrĕ bŏvēs. *O.* SYN. Āvēllŏ, ābstrāhŏ, dīsjūngŏ, ārcĕŏ, ēxcūtĭŏ. ‖ *Au fig.* Dīvēllāt sōmnōs mīnŭs ĭnvīdă cūră. *H.* SYN. Ădīmŏ, ēxcūtĭŏ, āvērtŏ. (Confunduntur *Divello* et *Devello.*)

Dīvērbĕrŏ, ās, ārĕ. *Frapper, ou plutôt fendre en frappant.* Sōl āĕrĭās dīvērbĕrāt ūmbrās. *Lr.* (II, 151). Sāgittă... vōllŭcrēs dīvērbĕrāt aūrās. *V.* (Confunduntur *Diverbero* et *Deverbero.*)

Dīvērbĭŭm, ĭī. *n. Dialogue, dans les pièces de théâtre.* Ăd nōvă vīx mĕmŏrēm dīvērbĭă cōgĕ sĕnēctām. *Aus.* (*Idyl.* 4, 60. Cf. *Diom.* 3, 489).

Dīvērsĕ. *adv. En sens divers, diversement.* Cūræ quæ mĕum ānĭmum dīvōrsĕ trăhūnt. *Ter.* (*And.* I, 5, 25). Gārrŭlă quæ mōdŭlĭs dīvērsĕ tĭbĭă fōrmāt. *Manil.* (V, 325).

Dīvērsĭtās, ātĭs. *f. Diversité.* Quāntă sīt, quæ cōmpărātŭr pĕdĭbŭs hĭnc dīvērsĭtās. *T. Maur.* (*Syll.* 16. *Ib.* 88). SYN. Vărĭĕtās.

Dīvērsŏr, Dīvērsōrĭŭs. *Voy.* Deversor, etc.

Dīvērsōrĭŭm *et* Dēvērsōrĭŭm, ĭī. *n. Hôtellerie, logis.* Mūtāndŭs lŏcŭs ēst, ēt dīvērsōrĭă nōtă. *H.* SYN. Dēvērtĭcŭlŭm.

Dīvērsŭs *et arch.* Dīvōrsŭs, ă, ŭm. *Qui est en différent sens.* Dīstēndīte hōrnĭnēm dīvōrsŭm. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 14). ‖ *Qui prend un autre chemin, qui va de côté.* Cūr, ĭnquīt, dīvērsŭs ăbīs? *V.* Dīvērsōs ūbī sēnsĭt ĕquōs. *Id.* Prŏcŭl hĭnc rĕcēdĕ, tēquĕ dīvērsam ămōvē. *Sen.* (*Troad.* 517). ‖ *Qui est d'un autre côté, éloigné.* Ōmnĭŭm prīmŭm, dīvōrsæ stătĕ. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 13). Dīvērso ĕx hōstĕ trĭūmphī. *V.* Dūxīt ĭn ārvă Dīvērsă spătĭō prŏcŭl ā cērtāmĭnĕ pūgnæ. *Sil.* SYN. Dissĭtŭs, dīvīsŭs, rēmōtŭs. *Voy.* Divisus. ‖ *Au fig. Éloigné, brouillé, ennemi.* Pōssum ĕgŏ dīvērsos ĭtērŭm cōnjūngĕre ămantes. *Pp.* (1, 10, 15). Nĕc tĕ dīvērsŭs Āpōllŏ Rēspĭcĭt. *Calp.* (4, 9). SYN. Āvērsŭs, ădvērsŭs, ŏppŏsĭtŭs. ‖ *Différent, divers.* Dīvērsæquĕ vōcānt ānĭmum ĭn cōntrārĭă cūræ. *V.* Quīd ēnim dīvērsĭŭs ēssĕ pŭtāndum ēst? *Lr.* (III, 805). SYN. Vărĭŭs, cōntrārĭŭs, dissĭmĭlĭs, etc. *Voy.* Dissimilis.

Dīvērtĭcŭlŭm. *Voy.* Deverticulum.

Dīvērtŏ. *Voy.* Deverto. (*Gloss. Placidi:* « Utrumque usu et ratione dicimus. »)

Dīvĕs, ĭtis. *m. f. n., et subst. m. Riche.* Īnsŭlă dīvĕs ŏpŭm, stŭdĭīsquе āspĕrrĭmă bēllī. *V.* Dīvĭtĭs audīta ēst cui nōn ŏpŭlēntĭă Crœsī? *O.* Dīvĕs ăgrīs, dīvĕs pŏsĭtĭs īn fœnŏrĕ nūmmĭs. *H.* Dīvĕs ăvārŭs. *O.* SYN. Lŏcŭplĕs, ŏpŭlēntŭs, prædīvĕs, bĕātŭs. PPH. Lārgŭs ŏpŭm. Dīvĕs ŏpŭm, aūrī. Quō nōn ŏpŭlēntĭŏr ăltĕr, dĭtĭŏr ăltĕr. Dīvĭtĭīs, ŏpĭbŭs ăbūndāns, pōtēns, aūctŭs, sūpĕrbŭs. Ĭmmēnsās nūmĕrāns ŏpēs. Cūltū dīvĭtĕ lŭxŭrĭāns. Fōrtūnæ mūnĕrĕ dīvĕs. Mūltō spĕctābĭlĭs aūrō. Quĕm mūltæ cōmĭtāntŭr ŏpēs. Quī rēbŭs ăbūndāl ŏpĭmīs. Bĕnĕ nūmmātŭs. VERS. Lĭcĕt sūpĕrbŭs ămbūlēs pŏcūlă. *H.* Ĭntāctĭs ŏpŭlēntĭŏr Thēsaūrĭs Ārăbum ēt dīvĭtĭs Ĭndĭæ. Dīvĕs Āntĭquō cēnsū. *Id.* Aūrī cōngēstō pōndĕrĕ dīvĕs. *O.* Quūmquе hăbĕās rūtĭlī cōngēstōs ærĭs ăcĕrvōs. *Id.* Aūrō dīvĕs, ēt ōstrō Cōnspĭcŭŭs. *St.* Mĭdæ gāzīs ēt Lўdō dĭtĭŏr aūrō. *Id.* Quūm măgnīs ŏpĭbŭs dŏmŭs ăltă nĭtĕrĕt. *J.* Tōtă dŏmŭs gaūdĕt rēgālī splēndĭdă gāzā. *Cl.* Tūnc mĭhī Pāctōlī vēnīūnt sūb tēctă lī-

quōrēs , Ēt lĕgĭtŭr Rūbrīs gēmmă sŭb æquŏrĭbŭs. *Pp.* || *Riche, précieux.* Tū cūltū dīvĭtĕ dīgna ēs. *O.* Pārtū Dānāēs ēt dīvĭtĕ nĭmbō Ōrtŭs. *L.* SYN. Prĕtĭōsŭs, ŏpŭlēntŭs. || *Abondant , fécond.* Flēndī Cōplă dīvēs ădēst. *O.* Dīvĭtĭs ĭngĕnĭī ēst ĭngēntĭă Cæsărĭs ăctă Dĭcĕrĕ. *Id.* Fŭndĕt ŏpēs, Lătĭŭmquĕ bĕābĭt dīvĭtĕ lĭnguă. *H.* SYN. Fēcundŭs, ūbĕr. || *compar.* Dīvĭtĭŏr, *et plus souvent.* Dĭtĭŏr, *de* Dis ; *sup.* Dītĭssĭmŭs. *Voy.* Dis , Divitior.

Dīvĕxŏ, ās, ārĕ. *Tourmenter de mille manières.* Ĭtă mĕăm rĕm dīvĕxāvīt. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 4). Heū , rĕlĭquĭās sēmāssī rēgĭs , dēnūdātĭs ŏssĭbŭs , Pĕr tĕrrām sānĭē dēlĭbūtās fœdē dīvĕxārĭēr ! *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1 , 44. Adde *Alcim.* IV , 491). *Voy.* Vexo.

† Dīvĭdĭă, æ. *f. arch. Discorde.* Hōrūm dīvĭdĭæ ēt dīscōrdĭæ. *Att.* (apud *Non.* 2, 254. Vid. et *Fest.*). || *Ordint. Angoisse, chagrin.* Nĭmĭō ĭllæc rēs ēst măgnæ dīvĭdĭæ mĭhī. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 1. *Id. Merc.* III., 4, 34 ; *Cas.* II , 2, 11). Dīvĭdĭās mēntĭs cōnfĭcĭt ōmnĭs ămŏr. *Petr.* (*fragm.* p. 886, *Burm.*)

Dīvĭdŏ, ĭs, īsī, ĭsŭm, ĭdĕrĕ. *Diviser , partager.* Dīvĭdĭmŭs mūrōs, ēt mœnĭă pāndĭmŭs ūrbĭs. *V.* Īrā fŭīt căpĭtālĭs, ŭt ūltĭmă dīvĭdĕrēt mōrs. *H.* SYN. Dīsjŭngŏ, dīstrāhŏ, sēpărŏ, etc. *Voy.* Separo. || *Partager , fendre.* Ēt mĕdĭăm fĕrrō , gĕmĭna ĭntĕr tĕmpŏrā , frōntĕm Dīvĭdĭt. *V.* SYN. Æbscĭndŏ , frāngŏ. *Voy.* Frango. || *Distribuer.* Nūllī plūrā tămĕn dīvĭdĭt ōscŭlă. *H.* Ĭntĕrquĕ nātōs cārĭtātĕm dīvĭdēns. *Ph.* Vīnă dīvĭdĭt. *V.* SYN. Pārtĭŏr, dīspērtĭŏr , dīstrĭbŭŏ. || *Varier , différencier.* Quālĭs gēmmă mĭcāt, fŭlvūm quæ dīvĭdĭt aūrūm. *V.* SYN. Dīstĭnguŏ, vārĭŏ. || *Au fig.* Ātque ănĭmūm nūnc bŭc cĕlĕrĕm , nūnc dīvĭdĭt ĭllūc. *V.* Ĭmbēllī cĭthărā cārmĭnă dīvĭdēs. *H.* Nōs ălĭō mēntēs , ălĭō dīvĭsĭmŭs aūrēs. *Cat.* (62 , 15).

† Dīvĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Divisus *ou* Dividuus. Nōsque ūt sĕōrsŭm dīvĭdŏs lēto ōffĕrās. *Att.* (apud *Non.* 2, 205).

Dīvĭdŭŭs, ă, ŭm. *Divisé, partagé.* Ēt mĭhī dīvĭdŭō fĭndĕtŭr mūnĕrĕ quādrā. *H.* Quālĭă dīvĭdŭæ sĭmŭlāntŭr cōrnŭă lūnæ. *O.* Cuī dīvĭdŭŭm trāns cōrpŭs hĭāntēs Trūncum ŏcŭlī quærūnt. *St.* SYN. Dīvīsŭs.

Dīvīnă, æ. *f. Devineresse. Voy.* Divinus.

Dīvīnāns, tĭs. *Qui devine.* Hōc ĕrāt, hōc ănĭmō quōd dīvīnāntĕ tĭmēbām. *O.* SYN. Dīvīnŭs , præsāgŭs.

Dīvīnātŭs, ă, ŭm. *Présagé.* Ēt dīvīnātās aūfĕrāt aūgŭr ŏpēs (*Ov. Nuc.* 80).

Dīvīnĭtās, ātĭs. *f. Divinité.* Dīvīnĭtātĭs vīm cŏrūscantĕm căpīt. *Prud.* (*Peri.* 2652. *Ib.* 2436). SYN. Dĕĭtās.

Dīvīnĭtŭs. *adv. Par un don du ciel.* Haūd ĕquĭdĕm crēdŏ , quĭă sīt dīvīnĭtŭs īllĭs Ingĕnĭŭm. *V.* Nūllām rem ē nĭhĭlō gīgnī dīvīnĭtŭs ūnquām. *Lr.* (1, 152. Adde *Pl. Curc.* II, 1, 33). SYN. Cœlĭtŭs. PPH. Dīvīnŏ, cœlēstī mūnĕrĕ, nūmĭnĕ.

Dīvīnŏ, ās, ārĕ. *n. Avoir la science de l'avenir.* Dīvīnārĕ ētĕnĭm măgnŭs mĭhī dōnāt Apŏllŏ. *H.* SYN. Vātĭcĭnŏr, prædĭcŏ, præsāgĭŏ. *Voy.* Prædico , Augur. || *act. Conjecturer, présager.* Ănxĭŭs scēptrūm tĕnĕt, ēt mŏvēntēs Cūnctă dīvīnāt mētŭĭtquĕ cāsūs. *Sen.* (*Thyest.* 604). SYN. Cōnjĭcĭŏ, aŭgŭrŏ, præsēntĭŏ.

Dīvīnŭs , ă, ŭm. *Divin, céleste.* Lūdĭt ĭn hūmanĭs dīvīnă pŏtēntĭă rebŭs. *O.* Dīvīnă Pallădis ārtĕ. *V.* Ātque ăffĭgĭt hŭmō dīvīnæ pārtĭcŭlam aūræ. *H.* SYN. Cœlēstĭs, ætherĭŭs. PPH. Cœlō dēmissŭs ăb ăltō. || *Divin , sacré, excellent , sublime.* Sī tĕ dīgnă mănēt dīvīnī glōrĭă rūrĭs. *V.* Dīvīnĕ pŏētă. *Id.* Cuī mēns dīvīnĭŏr. *H.* Sūpĕrbĭēns hōnōrĕ dīvīnæ dŏmŭs (scil. Augustæ). *Ph.* SYN. Sūblīmĭs, ēgrēgĭŭs. || *Qui présage , prophétique.* Cănĭt dīvīnŏ ēx ōrĕ sācerdŏs. *V.* Dīvīnă fŭtūrī (sententĭa). *H.* Dīvīnārūmquĕ săgācĕm Flāmmārūm. *Sil.* || Dīvīnă, æ. *subst. f. et* Dīvīnŭs, ī. *m. Devineresse , devin.* Ĭmbrĭūm dīvīna ăvīs ĭmmĭnēntum. *H.* Mōtă dīvīna ănŭs ūrnă. *Id.* Nōn sūm dīvīnŭs , sĕd sciŏ quĭd făcĭās. *M.* (III , 71). Pĕrērrŏ Sæpē fōrum , ădsīstŏ dīvīnīs. *H.* SYN. Vātēs , aūgŭr , *qqf.* ănŭs. *Voy.* Vates. || Dīvīnă , ōrūm. *n. pl. Les choses divines.* Sōrtĭtī ĭngēnĭŭm , dīvīnōrūmquĕ căpācĕm. *J.* (15, 144). PPH. Rēs dīvīnă *ou* dīvīnæ.

Dīvīsī. *parf. de* Divido.

Dīvīsĭŏ, ōnĭs. *f. Division , partage.* Sīt sātĭs hōc, Paūlīnĕ pātĕr : dīvīsĭŏ fācta ēst. *Aus.* (*Parent.* 23, 19). Dīvīsĭŏ rēgnī. *Sid.* (*Pan.* 96). Quum aūtem hĕphthēmīmĕrēs fŭĕrĭt dīvīsĭŏ vērsŭs. *T. Maur.* (*Met.* 388).

Dīvīsŏr, ōrĭs. *m. Qui partage.* Dīvīsōr blāsphēmē Dĕī. *Prud.* (*Ham.* 66). Quī dīvīsōrēm nēscĭt hăbērĕ sŭŭm (*Anthol.* II, p. 445).

Dīvīssĕ. *sync. pour* Divisisse. Nātīs dīvīssĕ dŭōbŭs Fērtŭr. *H.*

Dīvīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Divido. *Divisé , partagé.* Dīvīsum ĭmpĕrĭŭm cūm Jŏvĕ Cæsăr hăbĕt (*Virgilio* tributum). Ēt dīvīsĭŏr ĭntĕr sē ēt dīstrăctŏr ĭntŭs. *Lr.* (IV, 958). SYN. Pārtītŭs, dīstrăctŭs. || *Coupé , mis en pièces.* Ipsĕ dīvīsŭm sēcăt Ĭn mĕmbră cōrpŭs. *Sen.* (*Thyest.* 760). Dīvīsŭs ēnsĕ. *Id.* (*Med.* 132). SYN. Dīvŭlsŭs , dīscissŭs. || *Séparé , surtout en parlant d'un peuple , d'un pays.* Ēt pēnĭtŭs tōtō dīvīsōs ōrbĕ Brĭtannōs. *V.* SYN. Sējūnctŭs, dīdūctŭs, dīssĭtŭs, rēdūctŭs, rēmōtŭs, sēpărātŭs, *qqf.* sēpār. || *Distribué.* Dīvīsæ ārbōrĭbŭs pātrīæ. *V.* (Adde *Ter. And.* III, 1, 18).

† Dīvĭtĭă, æ. *f. arch.* Ætĕrnābĭlĕm dīvĭtĭām pārtĭssēnt. *Att.* (apud *Non.* 7, 64). *Voy. le suiv.*

Dīvĭtĭæ , ārūm. *f. pl. Richesses.* Dīvĭtĭīs hŏmĭnēs ăn sīnt vīrtūtĕ bĕātī. *H.* Nōn ĕgŏ , dīvĭtĭās dăndō , tĭbĭ plūrā dēdīssĕm. *O.* Dīvĭtĭās ălĭŭs fŭlvō sĭbĭ cōngĕrăt aūrō. *Tib.* (1, 1, 1). SYN. Ŏpēs , fortunæ , gāzæ, thēsaūrī, cēnsŭs, bŏnă, aūrūm, ārgēntŭm, pĕcūnĭă, nūmmī, ŏpŭlēntĭă. EP. Lydæ , Phrygiæ ; rēgālēs ; grandēs , măgnæ, ingēntēs , ĭmmēnsæ , cōngĕstæ ; sūpĕrbæ , pŏtēntēs ; grātæ , mollēs ; ŏpĕrōsæ , mĭsĕræ, cădūcæ ; flŭxæ , fŭgācēs , pĕrĭtūræ ; nĕfāndæ. PPH. Aūri pŏndŭs , pŏndĕră. Nūmmōrūm, ærĭs ăcervī. Æs cōngĕstūm. Măgnă mĕtăllī cōngĕrĭēs. Cēnsŭs ŏpĭmŭs. VERS. Vĕtĕrēs tĕllūrĕ rĕclūdĭt Thēsaūrōs , ignōtum ārgēntī pŏndŭs ēt aūrī. *V.* Ēffŏdĭūntŭr ŏpēs , ĭrrĭtāmēntă mălōrūm. *O.* Quāntum ăltă pĕcūnĭă crēscĭt. Pūrpŭră nămquĕ mĭhī prĕtĭōsăquĕ tēxtă dăbūntŭr , Cōngĕstōquĕ aurī pŏndĕrĕ dīvĕs ĕrŏ. *Id.* Sī rēs ămplă dŏmī. *J.* Prīmă pĕrēgrīnōs ŏbscēnă pĕcūnĭă mōrēs Ĭntŭlĭt. *Id.* Ŏpŭm mĕtŭēndă făcŭltās. *L. Voy.* Dives , Luxus , Avaritia. || *Au fig.* Dīvĭtĭæ grandēs hŏmĭnī sūnt , vīvĕrĕ pārcē Æquo ănĭmō. *Lr.* (V , 1117). Dīvĭtĭīs pĕrĕăt lūxūrĭōsa sŭīs (seges). *O.* Dīvĭtĭīs ănĭmōsa sŭīs (virtus). *Cl.* SYN. Ŏpēs , bŏnă.

Dīvĭtĭŏr, ŭs ; ōrĭs. *compar. de* Dives. *moins usité que* Ditior. Ŏppĭdă sūnt rēgnī dīvĭtĭōrā mĕī. *O.* (*Her.* 16 , 54. *Id. Pont.* III, 4, 110). Dīvĭtĭōrĭs

ēnīm sēctām plērūmquĕ sēquūntŭr. *Lr.* (V, 1113). Rōmānūm prōpĭūs dīvĭtĭūsquĕ fōrum ēst. *M.* (I, 77, 12. Cf. *Cic.* apud *Non.* 2, 252). SYN. Dĭtĭŏr.

† Dīvĭtō, ās, ārĕ. *arch. Comme* Dito. Nīl crēdo augŭrĭbŭs, qui aurēs vērbĭs dīvĭtānt. *Pac.* (apud *Gell.* 14, 1, et *Non.* 2, 201).

Dīvŏnă, æ. *f. Nom d'une source près de Bordeaux.* Dīvŏnă Cēltārūm lĭnguā, fōns ădditŭs dīvīs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 32).

Dīvōrtĭŭm *ou* Dēvōrtĭŭm, ĭī. *n. Détour de chemin, chemin détourné. Voy.* Devortium. || *Séparation.* In gĕmĭnī spārgīt dīvōrtĭă pōntī. *L.* || *En partic. Divorce.* Quantō plānxī dīvōrtĭă lūctū! *Cl.* Pōstquām fēcĕrīs dīvōrtĭŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 31). Sī quĭd dīvōrtī fŭăt. *Id.* (*Aul.* II, 2, 46). Dīvōrtĭō tē lĭbĕrābo ĭncōmmŏdīs. *Enn.* (apud *Auct. ad Her.* 2). SYN. Dīscĭdĭŭm, dīscēssĭō.

Dīvulgātŭs, ă, ŭm. *Publié.* Dīvŏlgātă vĕtŭs jam ăd cœlŭm glōrĭă fĕrtŭr. *Lr.* (VI, 7).

Dīvulgō, ās, ārĕ. *Publier, divulguer.* Nēgĭgĕ quĭd dē tē rūmōr dīvulgĕt ĭnānīs. *Alcim.* (*ad Sor.* 559). Sĕd quŏd ĭn āltĕrĭŭs dīvulgās crīmĭnă nōmĕn (*Anthol.* II, p. 591). *Voy.* Vulgo.

Dīvŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Divello. *Séparé.* Ōmnĭă sæpĕ grăvī trĕmĕre, ĕt dīvŭlsă rĕpēntĕ. *Lr.* (II, 122). Dīvŭlsŭsquĕ trĭēns prōhĭbĕt cōnsistĕrĕ bēssēm. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 22). Dīvŭlsăquĕ rēmis Ūndă sŏnăt. *O.*

Dīvŭm, ī. *n. Voy.* Dium.

Dīvŭs, ă, ŭm. † *Divin.* Rēs dīvās ēdĭcĭt. *Næv.* (apud *Non.* 3, 45). Dīvæ vōcĭs ĂnŭbĭS. *Alcim.* (V, 64). Jămquĕ ōmnĭs jām dīvă cāro ēst. *Prud.* (*Psych.* 144). Sūb tēgmĭnĕ dīvō. *Fort.* (IV, 259). *Voy.* Dius. || *Ordint. subst. Un dieu, une déesse.* Dīvĕ, quēm prōlēs Nĭŏbææ māgnæ. *H.* Ō dīvă, grātŭm quæ rĕgĭs Ăntĭŭm. *H. Voy.* Deus, Dea. || Dīvī, ōrŭm. *m. pl. Les dieux.* Dīvŭm pătĕr ătque hŏmĭnŭm rēx. *V.* Nēc dărĕ tūrā lĭbĕt nĭl ēxōrāntĭă dīvōs. *O. Voy.* Dii. || *Mortel divinisé, prénom des empereurs.* Dīvŭs ăb ēxcēlsā prōspēctăt Jūlĭŭs ārcĕ. *O.* Quī mĕrŭit pĭă Vīrtūtĕ cœlŭm, dīvŭs Aŭgustŭs, vīrōs. *Sen.* (*Oct.* 504. *Ib.* 249). Quŏd fŭlmĕn dūcĭs ĭntĕr ārmă dīvī. *St. Voy.* Apotheosis. || Dīvŭm, ī. *n. Voy.* Dium.

† Dīxĕ. *sync. pour* Dixisse. Ēxjūrāvīstī tē mĭhī dīxĕ, pĕr jŏcŭm. *Pl.* (*Amph. fragm.* 8). Mūlti hōc Sōlōnēm dīxĕ Crœso exīstĭmānt. *Aus.* (*Sept. Sap. Lud.* 7).

† Dīxīs. *sync. pour* Dixeris *ou* Dicas. Nē dīxīs īstŭc. *Pl.* (*As.* V, 1, 12. *Id. Aul.* IV, 10, 14, et passim). Audībĭs mălĕ, sī mălĕ dixīs mĭhĭ. *Cæcil.* (apud *Gell.* 7, 17. Cf. *Faxim*).

Dīxtī. *sync. pour* Dixisti. Rĕmīssŭm quēm dīxtī ĭmpĕrāre exercĭtŭm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 52. *Id. As.* IV, 2, 14, et passim. Adde *Ter. Ph.* II, 1, 72). Bĕllĕ, ĭnquīs, dīxtī: sātĭs ēst; laŭdābĭmŭr ŭsquĕ. *M.* V, 16, 13. *Id.* IV, 61, 4).

† Dō. *par apocope pour* domum (δῶ *pour* δῶμα). Ēndō sŭăm dō. *Enn.* (apud *Aus. Idyl. Grammaticom.* 18; *Charis.* 4, 249, et *Diom.* 2, 436).

Dō, dās, dĕdī, dătŭm, dărĕ. *Donner, fournir.* Dō quod vis, ĕt mē victŭsquĕ vŏlēnsquĕ rĕmittō. *V.* Spēmquĕ dĕdīt dūbĭæ mēntī. Ārmă dăbūnt ĭpsī. *Id.* Nōn dăbĭmŭs cērtĕ sōcĕrŭm. *O.* SYN. Dōnō, lārgĭŏr, ĭmpertĭŏr, trĭbŭō, præbĕō, suppĕdĭtō, tradō, annŭō, ministrō, subjĭcĭŏ, sŭfficĭŏ, commŏdō, præstō. PPH. Munĕrĕ donō. Dono, munĕre do. Dō fĕrrĕ, hăbĕrĕ. *Voy.* Dono. || *Accorder, permettre.* Tū dās ĕpŭlĭs æccumbĕrĕ dīvum. *V.* Sĕd sŭpĕrēnt quĭbŭs hōc, Nēptūnĕ, dĕdīstī. Dā făcĭlĕm cūrsŭm. *Id.* SYN. Cōncēdō, pĕrmittō, ānnŭō, trĭbŭō. || *Produire, faire.* Dĕt mōtŭs ĭncōmpōsĭtōs. *V.* Dĕdit tōt strāgĭs ăcĕrvōs. Dăbĭt ĭhlĕ rŭīnăm Ārbŏrĭbŭs strāgĕmquĕ sătīs. Dăt lōngōs cōrpŏrĕ tōrtŭs. Nīdōrēmquĕ ămbūstă dĕdīt (barba). *Id.* Văcŭōs dăt ĭn ærĕ sāltŭs. *O.* Quīs tālēs ōbĭtŭs dĕdĕrīt? *V. Fl.* SYN. Ēfficĭŏ, ĕdō. || *Rendre.* Ădĕo ēxōrnātŭm dăbō, Ădĕō dēpĕxŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 77). SYN. Ēfficĭŏ, rēddō. || *Engendrer.* Dănt ārbŭtă sĭlvæ. *V.* Gĕmĭnām pārtŭ dăbĭt ĭllă prōlĕm. *Id.* SYN. Pārĭŏ, pārtūrĭŏ, etc. *Voy.* Gigno. || *Faire entendre.* Dăt lĭbĭă cāntŭm. *V.* Dăt bŭccĭnă sīgnŭm. Gĕmĭtūmquĕ dĕdĕrĕ cāvĕrnæ. Quōsvĕ dăbĭs gĕmĭtŭs? *Id.* Dăt sĭlvă frăgōrĕm. *O.* PHR. Dărĕ sŏnĭtŭm, plaŭsŭm, clāmōrĕm, vōcĕs, dictă, rĕspōnsă. *V.* SYN. Mittŏ, ēdō. || *Dire.* Nūnc quamōbrem hās pārtĕs dīdĭcĕrĭm, paŭcĭs dăbō. *Ter.* (*Heaut. prol.* 10). Quālēmquĕ dăbăt tē fāmă, vĭdēmŭs. *V. Fl. Voy.* Da, Dico. || *Ouvrir.* Lātō dĕdĭt ōrĕ fĕnēstrăm. *V.* Sī quă vĭām dĕdĕrĭt fortūnă. Ătquĕ fŭgām dĕdĭt (Neptunus). *Id.* SYN. Āpĕrĭŏ, pătĕfăcĭŏ. || *Offrir, présenter.* Dĕdĭt ōbvĭă fĕrrō Pēctŏră. *V.* Dăt jŭvĕnī dĕxtrăm. Ūndĭs Dăt lătŭs. *Id.* SYN. Præbĕō, ŏffĕrō, pōrrĭgŏ. || *Éprouver, souffrir.* Mœnĭă mūndī Ēxpugnātă dăbūnt lăbĕm. *Lr.* (II, 1145). Dĕdĭt ămplă rŭīnam (domus). *V.* || *qqf. Marquer, désigner.* Millĕ pĕdēs ĭn frōntĕ, trĕcēntōs cippŭs ĭn ægrŭm līĭc dăbăt. *H.* SYN. Dēsignō, dēstĭnō. || — pœnās. *Être puni.* Dăbĭs, ĭmpŭdĕ, pœnās. *V.* Sīc ĕgŏ dō pœnās ārtĭbŭs ĭpsĕ mĕīs. *O.* SYN. Lŭō. *Voy.* Pœna. || — ănĭmŭm. *Donner du courage, encourager.* Fōssārūmquĕ mŏræ..... Dănt ănĭmōs. *V.* Dănt ănĭmōs plāgæ. *Id.* Ānnŭĕ, dăque ănĭmŭm. *V. Fl.* SYN. Ăddŏ, sŭfficĭŏ. *Voy.* Animus. || — vēlă. *Mettre à la voile.* Vēlă dăbānt lætī. *V. Voy.* Navigo. || — lētō, mortī, nĕcī. *Tuer.* Quōs dăt tŭă dĕxtĕră lētō. *Voy.* Occīdo. || — mălŭm *ou* mălām rĕm. *Voy.* Malum, Res. || — ănĭmām. *Se dévouer à la mort.* Ūltrōque ănĭmām sūb fāscĕ dĕdĕrĕ. *V.* SYN. Lĭnquŏ, prōjĭcĭŏ. *Voy.* Mors. || — tĕrgă, fŭgām. *Fuir.* Victŏr dărĕ tĕrgă cŏēgĭt. *V.* Dăntquĕ fŭgām. *V. Fl. Voy.* Fugio. || — lōră. *Lâcher les rênes.* Ēt prōnī dănt lōră. *V.* SYN. Lāxŏ. || — prœlĭă. *Combattre.* Quīque ĭmbēllēs dănt prœlĭă cērvī. *V. Voy.* Pugno. || — vūlnŭs. *Blesser.* Jāctă cæcŭm dărĕ cūspĭdĕ vūlnŭs. *V.* SYN. Făcĭŏ, ĭnfĕrŏ. *Voy.* Vulnero. || — vēnĭām. *Pardonner.* Dă vēnĭām fĕssō, nĭmĭŏque ĭgnōscĕ tĭmōrī. *O.* SYN. Cōncēdō. *Voy.* Ignosco. || — pĕr mēmbră quĭētĕm. *V. Voy.* Dormio. || — ămplĕxŭs. *V. Voy.* Amplector. || — cōrpŏră ĭgnĭbŭs, tŭmŭlō. *V. Voy.* Rogus *ou* Sepelio. || — cursŭm. *V. Courir. Voy.* Curro. || — lēgēs, jūră. *Donner des lois.* Hīs dāntēm jūră Cātōnēm. *V.* Hānc dĕdĕrāt Prōsĕrpĭnă lēgēm. *Id.* SYN. Ĭmpōnō. || — aurēs. *Écouter.* Dă făcĭlēs aurēs. *St.* Jūstās dă vōcĭbŭs aurēs. *V. Fl.* SYN. Præbĕō, cōmmŏdō, ădhĭbĕō. *Voy.* Audio. || — lăcrĭmās. *Pleurer.* Nūm lăcrĭmās victŭs dĕdīt? *V. Voy.* Lacrimor. || — mānŭs. *Être vaincu, consentir.* Dōquĕ lĭbēns victās ĭn tŭă vōtă mānŭs. *O.* || — fīnĕm. *Finir.* Fīnĕm dĕdīt ōrē lŏquēndī. *V.* SYN. Făcĭŏ. *Voy.* Desino. || — vērbă. *Tromper. Voy.* Verbum. || — rātĭōnĕm. *Rendre compte. Voy.* Ratio. || — mōrās. *Retarder.* Quāsquĕ dĕdīt, lŭĕt ĭllĕ mōrās. *V. Fl. Voy.* Moror. || — prĕcēs. *Prier.* Dătĕ vīnă prĕcēsquĕ. *V. Fl. Voy.* Precor. || — fābŭlăm. *Donner une pièce.* Īdĕm Mĕ-

nāndrī Phāsmă nūnc nūpĕr dēdīt. *Ter.* (*Eun. prol.* 9. *Id. Hec. prol.* 1, 1). *Voy.* Doceo. ‖ — mē. *Se présenter, se montrer.* Sī quŏquĕ dăt pŏpŭlō mūllĕr spectōsă vidēndam. *O.* Dĕt mihī sē. *Id.* Nōn æquō dārĕ sē cāmpō. *V.* Mūlta adĕō gĕlĭdă mĕlĭūs sē nōctĕ dēdĕrĕ. *Id.* Ūt rēs dănt sēsē. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 20). SYN. Ōstendō, præbĕō. ‖ *Se précipiter.* Ĕt sē jăctū dedit æquŏr in āltum. *V.* Tĕque in bēlla dēdīstī. *Id.* Hīc sē præcĭpĭtēm tēctō dēdĭt. *H. Voy.* Præcipito. ‖ *Se dévouer à quelqu'un.* Dēnt mŏdō sē sŭpĕrī. *Sil.* (Adde *Ter. Eun.* III, 3, 9). ‖ *qqf. Se livrer, se soumettre. Voy.* Dedo.

Au pass. Dŏr (1re *pers. inusitée* : *Charis.* 3, 225; *Diom.* 1, 375), dătŭr, dărī. *Être donné.* Vītăquĕ māncŭplō nūllī dătŭr, ōmnĭbŭs ūsū. *Lr.* (III, 986). Dăbĭtŭr, Trōjānĕ, quŏd ōptās. *V.* Sāt fātīs Vĕnĕrīquĕ dătŭm. *Id.* ‖ *Se présenter.* Quæ jām fortūnă dăbātŭr? *V.* Dărī... Ōptăt āprŭm. *Id.* SYN. Occurrō, succurrō, ădsŭm, offĕrŏr. ‖ Dătŭr, dătum ĕst, dăbĭtŭr. *unip. Il est permis.* Dătŭr ōrā tŭērī. *V.* Ŭbī sistĕrĕ dētŭr. Māria ānte ēxūrĕrĕ Tūrnō, Quām sācrās dăbĭtŭr pīnŭs. *Id.* ‖ *Être dit, raconté.* Æsŏpŭs cēmĭssĕ dătŭr. *St.* Ænēās ērīpŭissĕ dătŭr. *O. Voy.* Fama est.

Dŏcĕō, ēs, ŭī, doctŭm, dŏcērĕ. *Enseigner, instruire.* Ĕt rērum caŭsās, ĕt quĭd nātūrā, dŏcēbăt. *O.* Dūm mĕă mē vĭctŭm dŏcĕăt fortūnă dŏlērĕ. *V.* SYN. Ēdŏcĕō, ērŭdĭō, īnstĭtŭō. præcĭpĭō, fōrmō, īnfōrmō. PPH. Ārtĭbŭs īnstĭtŭō, īnstrŭō, īmbŭō, īnfōrmō, ērŭdĭō, ōrnō. Ārtēs, præcĕptă trădō. Ārtēm præcĭpĭō. Ăd ārtēm fōrmō. Præcĕptă aŭrĭbŭs, aŭrĭcŭlīs īnstillō. ‖ *Indiquer, montrer.* Dŏcēās ĭtĕr, ĕt sācra ōstĭă pāndās. *V.* Nōmĕn pătrĭămquĕ dŏcēmŭs. *Id.* SYN. Ōstendō, īndĭcō, āpĕrĭō, nārrō, pāndō. ‖ *Dire.* Quĭd? sī dārĕ vēllĕnt, Æccĭpĕrēsnĕ? dŏcē. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 147). ‖ *Avec un infin.* Īnsŏlĭtīsquĕ dŏcēt gălĕăm mītēscĕrĕ sērtīs. *Cl.* Æquĭtūm dŏcŭērĕ sŭb ārmīs Īnsŭltārĕ sŏlō. *V.* SYN. Ēdŏcĕō, āssuēfăcĭō. ‖ — fābŭlām. *Donner une pièce.* Vēl quī prætĕxtās, vēl quī dŏcŭērĕ tŏgātās. *H.* (Cf. *Pl. Pœn.* III, 2, 4; *Cic. Tusc.* 4, 29; *Gell.* 17, 21). SYN. Dō.

Au pass. Dŏcĕŏr. *Être instruit.* Nē quærĕ dŏcērī. *V.* SYN. Discŏ, *par ext.* nōscŏ, nōvī, —scīō.

Dŏcĭlis, ĕ. *Qui apprend aisément.* Pārĕbĭt prāvī dŏcĭlīs Rōmānă jŭvēntŭs. *H.* Quŏnĭām dŏcĭlēs ĭmĭtāndīs Tūrpĭbŭs. *J.* (14, 40). Nūmĭo ĕs tu ăd īstās rēs dīscĭpŭlus dŏcĭlĭŏr. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 56). SYN. Căpax, ātus. ‖ *Docile, qu'on manie aisément.* Equŏs dŏcĭlīs frēnī. *Sil.* Ădĭle quŏd ĕt dŏcĭlēs, ĕt centŭm nēxĭbŭs āpti (capilli). *O.* SYN. Făcĭlis, trăctăbĭlis. PHR. Mōnĭtis ŏbtēmpĕrat Īndă măgistrī Bēllŭă. *O.* ‖ *par ext. Habile.* Sī mānŭs aŭt similēs dŏcĭlis mihī fingĕrĕ cērās. *St.* Fāllēndī dŏcĭlis. *Sil.* SYN Pĕrītus. ‖ ? *Nom d'homme. Voy.* Dolichos.

Dŏcĭmĕn. *Voy.* Documen.

Dŏctē. *adv. Habilement, savamment.* Vĕnĭēt quī fĕrcŭlă dŏctĕ Cōmponat. *J.* (7, 184). Pīngĭmŭs ătquĕ Psăllĭmŭs, ĕt lŭctāmŭr Āchīvīs dŏctĭŭs ūnctīs. *H.* Mæŏnĭŏquĕ cŭpĭs dŏctĭŭs ōrĕ lŏquī. *M.* (VII, 45, 2). SYN. Pĕrītĕ, scītē, bĕnĕ. ‖ *souv. dans les comiques : Finement, spirituellement, et en mauv. part, avec ruse.* Ăd tē lŭdĭbŭndă dŏctĕ ĕt dēlĭcātē dētŭlī. *Vet. Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 1, scil. coronam). Ītă dŏctĕ ătquĕ ăstū fīllās quærīt sŭās. *Pl.* (*Pœn. prol.* 111). Ūt sēnem hŭdīē dŏctŭm dŏctĕ fāllās. *Id.* (*Bac.* IV, 4, 43). SYN. Ārtūtē, cāllidē, cātē.

† Dŏctĭcanŭs, ă, ŭm. *Dont les chants sont savans.* Sōlērs dŏctĭcănĭs lūdĕrĕ sēnsĭbŭs. *Capel.* (II, p. 30).

† Dŏctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend savant.* Īngĕnĭŭm mundis, prūdēntĭă sācrā Tōnāntĭs, Ārdōr dŏctĭfĭcŭs. *Capel.* (XI, p. 188, de Pallade. Vocem memorat *Prisc.* 8, 835).

Dŏctĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Au langage savant, habile.* Ōrātōrēs dŏctĭlŏquī. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). Măgnāquĕ dŏctĭlŏquī mŏrĭētŭr mūsă Mārōnīs (*Anthol.* I, p. 358, *Augusto* attributum. Adde *Sid. Pan.* 3480).

† Dŏctĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui résonne sous une main habile.* Dŏctīsŏnās spectārĕ lĭbentĭŭs ārtēs. *Sid.* (*Pan.* 2636).

Dŏctŏr, ōris. *m. Maître.* Ārgŭŏr ŏbscēnī dŏctŏr ădŭltĕrīī. *O.* Dŏctŏr ārgūtæ fĭdĭcĭnis Thălīæ. *H.* Pŭĕrīs dānt crūstŭlă blāndī Dŏctōrēs. *Id. Voy.* Magister. ‖ *Eccl. Qui prêche une doctrine, sectaire.* Dīcĭtĕ, sācrīlĕgī dŏctōrēs, quī pātrĕ sūmmō. *Prud.* (*Apoth.* 169). ‖ — lēgis. *Docteur de la loi, chez les Juifs.* Quŏd lēgīs dŏctŏr cōnvīvĭă tālĭa īnīrĕt. *Juvc.* (II, 554).

Dŏctrīnă, æ. *f. Enseignement.* Dŏctrīnæ prĕtĭŭm trīstĕ măgīstĕr hăbĕt. *O.* Dŏctrīnă sĕd vīm prōmŏvĕt īnsĭtăm. *H.* SYN. Cūltŭs, cūltūră, præcĕptă. ‖ *Science, instruction.* Quāmvīs dŏctrīnă pŏlītōs Cōnstĭtŭāt parĭtĕr quōsdăm. *Lr.* (III, 309). Vīrtūtēm dŏctrīnă pārĕt, nātūrăvĕ dŏnĕt. *H.* SYN. Ārs, dīsciplīnă, scĭēntĭă. *Voy.* Scientia. ‖ *qqf. Doctrine, système.* Ūt Bābȳlōnĭcă Chăldæām dŏctrīnă rĕfūtāns. *Lr.* (V, 728). SYN. Ārs, plăcĭtă (orum).

Dŏctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Doceo. *Qui a appris, qui sait.* Dŏctŭs ĕt ăd cālĭcem vigĭlāntī stĕtĕrĕ nāso. *H.* Dŏctŭs ĭtĕr mĕlĭŭs (amnis). *Id.* Ămbo ōmnĭa cārmĭnă dŏcti. *Aus.* (*Prof.* 21, 25). SYN. Pĕrītus, scīēns, prūdēns, consūltus, cāllĭdus, cāllēns. PPH. Nōn ou haud rudis, ignārus. Nōn nēscĭus. ‖ *Docte, savant.* Dŏctōrūm, Līcĭnī cĕllĕbērrĭmĕ, sūmmĕ vīrōrum. *M.* (XIV, 191). Sīc cēcĭnit prō tĕ dŏctus, Mĭnōĭ, Cătŭllus. *Tib.* (III, 6, 41). SYN. Ērŭdītus. PPH. Nōn rŭdīs. Ārtĭbŭs excŭltus, ōrnātŭs, īnstrŭctŭs, īmbūtus. Mūsārūm stŭdĭīs excŭltus. PHR. Pĭĕrĭīs pōllēns stŭdĭīs. *Cl.* Īngĕnŭās ānĭmum ēxcŭlŭērĕ pĕr ārtēs. *V. Voy.* Studium, Ars. ‖ *Habile, en parlant d'une chose.* Sīt dŏctă bārbă rĕsĕctă mānū. *O.* Stāmĭnă dŏctō Pōllĭcĕ sōllĭcĭtānt. *Id.* SYN. Pĕrītus, prūdēns. ‖ *souv. dans les comiques : Fin, ingénieux, rusé.* Hōmĭnem īn trānsēnnām dŏctīs dūcām dŏlīs. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 11). Quæ tām cāllĭda, ĕt dŏcta sis, ĕt fācēta. *Id.* (*Pœn.* 1, 2, 25. *Id. Ps.* II, 4, 35, et passim. Cf. *Petr. Sat.* 84 : « Ipsis lenonibus *doctior.* ») SYN. Cāllĭdus, cātus, āstūtus. *Voy.* Docte.

Dŏcūmĕn *ou* Dŏcĭmĕn, ĭnis. *n. Enseignement.* Dŏcūmĭn mortālĭbŭs ægrĕ. *Lr.* (VI, 391). Īnserit īnsŏni versŭs, pŭtō, tālĕ dŏcūmĕn. *T. Maur.* (*Met.* 363).

Dŏcŭmēntŭm, ī. *n. Enseignement, leçon.* Cāptīvīs ānĭs dŏcŭmēntum dăbō. *Pl.* (*Capt* III, 5, 94). SYN. Mōnĭtŭm, præcĕptŭm. ‖ *Preuve.* Ĕt dŏcŭmēnta dămŭs quă sīmŭs ŏrĭgĭnĕ nātī. *O.* SYN. Ārgūmēntŭm.

Dodĕcatēmŏrĭŏn, ĭī. *n.* (δωδεκατημόριον). *Un douzième.* Dōdĕcatēmŏrĭă in ūtŭlō signāntĭă caŭsās. *Manil.* (II, 694. *Ib.* 699).

Dŏdōnă, æ, *et* Dŏdōnē, ēs. *f.* (Δωδώνη). *Dodone, ville de Chaonie, avait un temple de Jupiter, et une forêt dans laquelle des colombes rendaient des oracles.* Dēfĭcĕrēnt sīlvæ, ĕt vĭctŭm Dōdōnæ

nĕgārĕt. *V.* Ārē Jŏvis Dōdōnă sŏnĕt. *L.* Silvăquĕ Dōdōnēs. *Id.* Cēlsăquĕ Dōdōnē stŭpŭit. *Cl.* Seū tĭbī Dōdōnē pŏtĭōr. *Manil.* EP. Vĕtŭs, ăntīquă, sācrā, fātĭdĭcă. VERS. Hæc mĭhī sī Dēlphī, Dōdonăquĕ dīcĕrĕt ĭpsă. *O.* Sēd tĭbī jām vidĕōr Dōdōnă vērĭŏr aūgŭr. *Pp.* Tmărĭī Jŏvĭs aūgŭrĕ lūcō, Ārbŏrĕ prāsāgă tăbŭlās ănĭmāssĕ lŏquācēs. *Cl.* Rūrsūsquĕ lŏcūtæ In tē Chāŏnĭæ mŏvērūnt cārmĭnă quĕrcūs. *Id.*

Dōdōnæ̆us *et* Dōdōnĭus, ă, ŭm (Δωδωναῖος *et* Δωδώνιος). *De Dodone.* Ingĕns ārgentūm, Dōdōnæ̆ōsquĕ lĕbētās. *V.* Quĕrcūs dē sēmĭnĕ Dōdōnæ̆ō. *O.* Cēssĕrĭt ĭnvēntis Dōdonĭă quĕrcūs ārĭstis. *Cl.* SYN. Chāŏnĭus.

Dōdōnĭs, ĭdĭs. *f.* (Δωδωνίς). *De Dodone.* Tērtĭă nŏx ădĕrăt, quă tū, Dōdōnĭ Thўĕnē. *O.* Dōdōnĭdă tĕrrăm. *Id.* Dōdōnĭdă quĕrcŭm. *V. Fl.* SYN. Chāŏnĭs.

Dōdră, æ. *f. Breuvage composé de neuf ingrédiens.* Dōdră vŏcŏr. Quæ causă? Nŏvēm spĕcĭēs gĕrŏ. Quæ sunt? Jūs, ăquă, mĕl, vīnum, pānis, pīpĕr, hĕrba, ŏlĕum, săl. *Aus.* (*Epigr.* 87. *Ib.* 86).

Dōdrāns, tĭs. *m. Les neuf douzièmes ou les trois quarts d'une somme.* Sōlvĕrĕ dōdrāntēm nŭpĕr tĭbī, Quintĕ, vŏlēbăt Lĭppŭs Hўlās. *M.* (VIII, 9, 1). Ēt dōdrāns quādrāntĕ cārēns. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 21. *Id. Epigr.* 76).

Dōgmă, ătĭs. *n.* (δόγμα). *Opinion, précepte, doctrine.* Cōnsūmmātĭquĕ Cătōnĭs Dōgmătă sīc sĕquĕrĭs, tālĭs ŭt ēssĕ vēlĭs. *M.* (I, 9, 1). Nĕc stōĭcă dōgmătă lēgīt. *J.* (13, 121). Nĕc vōs, ō mīsĕrī, phўsĭcōrŭm dōgmătă fāllānt. *Prud.* (*Sym.* 1012). SYN. Ōpĭnĭŏ, præcēptă, plăcĭtă, sēctă. ‖ *Eccl. Dogme.* Sūnt quī Jūdăĭcō cōgnātŭm dōgmă fŭrōrī Ĭnstĭtŭānt, mēdĭă Chrīstŭm rătĭōnĕ sĕcūtī. *Prud.* (*Apoth.* 620). Sānctō quās dōgmătĕ mātĕr sēvĕrĭānă dŏcēns. *Alcim.* (*ad Sor.* 89. Adde *Prosp. Ingr.* I, 12).

Dōgmătĭcŭs, ă, ŭm (δογματικός). *Qui concerne une doctrine.* Dōgmătĭcās ăgĭtēt plăcĭdō cērtāmĭnĕ lītēs. *Aus.* (*Idyl.* 17, 16).

Dōlăbēllă, æ. *m. Dolabella, préteur de Cilicie, fut accusé par M. Scaurus, et condamné pour crime de concussion.* Ĭndĕ Dōlăbēlĭa ēst, ătque hĭnc Ăntōnĭus, ĭndĕ Sācrĭlĕgŭs Vērrēs. *J.* (8, 104).

Dōlābra, æ. *f. Rabot.* Sī lēntŭs pīgră mūnīrēt căstră dōlābră. *J.* (8, 248).

Dōlātŭs, ă, ŭm. *Raboté.* Stīpēs ăcērnŭs ĕrām, prōpĕrāntī fălcĕ dōlātŭs. *Pp.* (IV, 2, 59). Vēntĭs ănĭmām cōmmittĕ, dōlātō Cōnfīsŭs lignō. *J.* (12, 57).

† Dōlātŭs, ūs. *m. L'action de raboter.* Mūltōquĕ fōrātă dōlātŭm Gēmmă rĕlūcēntī lĭmĕn cōmplĕctĭtŭr ārcū. *Prud.* (*Psych.* 903).

Dōlēndŭs, ă, ŭm. *Déplorable.* Pœnă dōlēndă vēnĭt. *O.* SYN. Flēbĭlĭs.

Dōlens, tis. *Qui éprouve de la douleur* (*au physique*). Aūrĭcŭlās cōllēctă sōrdĕ dōlēntēs. *H.* Quis mĕŭs ēst, ūllă pārtĕ dōlēntĕ, dŏlŏr? *O.* SYN. Ægĕr, saucĭus. ‖ (*Au moral*). Ēt nūlla ĭn vūltū sīgnă dōlēntĭs hăbē. *O.* Quānquām lēnīrĕ dōlēntēm Sōlāndō cŭpĭt. *V.* Ĭnsōlābĭlĭtĕr raptō dĕ frātrĕ dōlēntĭs. *H.* SYN. Mœstŭs, mœrens, afflictŭs. *Voy.* Mœstus, Doleo. ‖ ? *Affligeant. Voy. le suiv.*

Dōlēntĕr. *Avec douleur.* Dēsissĕ dīscēssū mĕō Flĕtŭs dōlēntĕr fundĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 265). Nīl īllō fertŭr vŏlŭcrŭm mŏdĕrātŏr ĕquōrŭm Pōst Phæthontĕōs vidīssĕ dōlēntĭfŭs īgnēs. *O.* (Alii adjectivum esse malunt).

† Dōlēntĭă, æ. *f. Douleur.* (*Nævius, teste Gell.* 19, 7.)

Dōlĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērē. *n. Eprouver de la douleur* (*au physique*). Vūlnĕrā nōn ălĭtĕr, quām mŏdŏ factă, dŏlēnt. *O.* Sī stĭmŭlōs pūgnīs cædĭs, mănĭbŭs plŭs dŏlēt. *Pl.* (*Trac.* IV, 2, 55). *Voy.* Dolor. ‖ *Souffrir* (*au moral*), *être affligé.* Īllĕ dŏlĕt vērĕ, quī sīnĕ tēstĕ dŏlĕt. *M.* (I, 34, 4). Nōstrō dŏlŭīstī sæpĕ dŏlōrĕ. *V.* PPH. Sŭm mœstŭs. Dŏlōrĕ, dŏlōrĭbŭs ūrŏr, crŭcĭŏr, vēxŏr, ængŏr, ægrĭtŏr, prĕmŏr, ūrgĕŏr, tōrquĕŏr, cōnfĭcĭŏr, ĕxĕrcĕŏr. Dŏlōrī, lŭctŭ ĭndŭlgĕō. Mœrōrī văcō. Mē dŏlōrī trādō. VERS. Tăcĭtum nūtrīt sŭb pectŏrĕ vūlnŭs. *V.* Nūnc vūlnŭs ăcērbum Cōnfĭcĭt (me). Tūm vēro ĕxārsit jŭvĕnī dŏlŏr ōssĭbŭs ingēns. *Id.* Ēt tămĕn hūmānī gĕnĕrīs jactūrā dŏlōrī. *O. Voy.* Dolor. ‖ *S'affliger sur, plaindre.* Quī mē dŏlŭīstīs ădēmptŭm. *O.* Aūt dŏlŭīt mīsĕrāns ĭnōpĕm. *V.* SYN. Indŏlĕō, ĭngĕmŏ, dēflĕō, sūspīrō, mīsĕrĕŏr. ‖ *Être mécontent, éprouver du dépit.* Ēt, quūm vīdīstī pŭĕrō dōnāta, dŏlēbās. *V.* Hōc mĭhī dŏlĕt, nōs pænĕ sērō scīssē. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 8). SYN. Indĭgnŏr. PPH. Ægrĕ, indĭgnĕ fĕrŏ. ‖ *qqf. au pass.* Ēxĭmĭūs lĭcĕt īlle ănĭmī, mĕrĭtūsquĕ dŏlērī. *St.* (*Silv.* II, 6, 97),

Dōlĭārĭs, ĕ. *De tonneau, qui ressemble à un tonneau.* Apŭd ănum īllām dōlĭārĕm. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 64).

Dōlĭchŏs, ī. *m.* (δολιχός). *Nom d'homme.* Cāstŏr sclăt ăn Dōlĭchŏs plŭs. *H.* (*Epist.* I, 18, 19. Alii leg. *Docilis*).

? Dōlĭō. *Voy.* Dolitus.

Dōlĭōnĭus, ă, ŭm. *De Cyzique, antérieurement appelée* Dolionis (*Steph.* Δολιονίς). Ārtĕ Dōlĭōnĭī dōnāt vēlāmĭnă rēgīs. *V. Fl.* (Cf. *Plin.* 5, 32).

Dōlĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Doleo. Ō nūnquām dōlĭtūrī, ō sēmpĕr ĭmērītēs! *V.* Nōstrō dōlĭtūrā pĕrīclō. *Pp.* (I, 15, 27).

† Dōlĭtŭs, ă, ŭm. *Comme* Dolatus. Nūmnām cælātŭs ă mānŭ dĕxtrā scўphŭs Cælō dōlĭtŭs ărtem ōstēntāt Mēntŏrĭs? *Varr.* (apud *Non.* 2, 235, et 5, 55. Alii tamen leg. *dolatus*).

Dōlĭŭm, ĭī. *n. Grand vase de terre pour mettre le vin, tonneau.* Dūmmŏdŏ pūrpŭrĕō spūmĕnt mĭhī dōlĭă băccho. *Pp.* (III, 15, 17). Florēnt, ēt nĕbŭlæ dōlĭă sūmmă tĕgūnt. *O.* Quĭa ĕī prōmīsī dōlĭŭm vīnī dărĕ. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 7). SYN. Cădŭs, vās. ‖ *Tonneau de Diogène.* Dōlĭă nūdī Nōn ārdēnt cўnĭcī: sī frēgĕrĭs, ăltĕră fĭĕt Crās dŏmŭs. *J.* (14, 308). ‖ *Météore ayant la forme du* dolium. Quīn ĭctĭam tŭmĭdīs ĕxæquāt dōlĭă flāmmīs, Prōcĕrō dīstēnta ŭtĕrō. *Manil.* (I, 847).

Dōlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Raboter, polir.* Mātĕrĭām lævārĕ, dōlārĕ, et rādĕrĕ lignă. *Lr.* (V, 1265). Sēd lignŭm rūdĕ villĭcŭs dōlāvīt (*Anthol.* II, p. 487). SYN. Rādō, ābrādō, lævō, pōlĭō. ‖ *Au fig. Polir, confectionner.* Sī hŏdĭe hūnc dōlŭm dōlāmŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 63). ‖ — cōstās, lūmbōs. *Frotter les côtes, frapper.* Lūmbōsquĕ sālignō Fūstĕ dōlāt. *H.*

Dōlō, ōnis. *m.* (δόλων). *Bâton armé d'un dard.* Pīlă mānŭ sævōsquĕ gĕrūnt ĭn bĕllă dōlōnēs. V. Nūnc tĕrĕtī dĕxtrăm ĭn pūgnās ārmātă dōlōnĕ. *Sil.* ‖ *Au fig.* Vīdĕ, nĕ dōlōnĕ cōllŭm cōmpŭngām tĭbī (scil. aculeo). *Ph.*

Dōlōn, ōnis. *m.* (Δόλων). *Dolon, troyen habile à la course. Allant épier ce qui se passait dans le camp des Grecs, il fut pris et tué par Ulysse et Diomède.* (*Homer. Il.* X.) Ăntīquī prōĭes bĕllō præclārā Dŏlōnis. *V.* Confĕrāt his Ithacus

Rhēsum īgnārūmquĕ Dŏlōnă. *O.* Sŭpĕrāvīt Dŏlōnēm Trōjānum ātque Ŭlўssēm Pseŭdŏlŭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 8, 7. Male vulgo *Dolum*).

Dŏlŏpēlŭs, ă, ŭm (*Δολόπειος et Δολοπῆιος*). *Des Dolopes.* Vīdissĕ pŭtānt Dŏlŏpēlă bŭstă. *V. Fl.*

Dŏlŏpĕs, ŭm. *m. pl.* (*Δόλοπες*). *Dolopes, peuple de Thessalie, que Phœnix conduisit au siége de Troie.* Hīc Dŏlŏpŭm mānŭs, hīc sævŭs tendebat Achillĕs. *V.* Dŏlŏpŭmquĕ exĕrcĭtŭs ŏmnĭs. *Id.*

Dŏlŏr, ōris. *m. Douleur physique.* Căpĭtĭs mŏdŏ fĭnĕ dŏlōrem. *O.* Cŏrpŏrĕ sĕgnĕctus dŏlŏr ăbsĭt, mĕntĕ frŭātŭr. *Lr.* (II, 18). SYN. Crŭcĭātŭs, ægrĭtūdŏ. PPH. Dŏlōrŭm mōrsŭs. ‖ *Douleur morale.* Infāndum, rĕgĭna, jŭbēs rĕnŏvāre dŏlōrem. *V.* Tăcĭtīsquĕ dŏlōrĭbŭs ūrār. *O.* SYN. Lŭctŭs, mœrŏr, angŏr. trīstĭtĭa, mœstĭtĭa. EP. Ātŭs, ĭmŭs, prŏfundŭs, ĭntĭmŭs, ŏccultŭs, cæcŭs, mœstŭs, trīstĭs, ægĕr, ăcĕrbŭs, ăcūtŭs, ămārŭs, ăspĕr, dīrŭs, crūdēlĭs, ātrŏr, fĕrŭs, ĭmprŏbŭs, sævŭs, ingĕns, vĭŏlēntŭs, ĭndŏmĭtŭs, ĭmpātĭens, ĭnfandŭs, ĭnsānŭs, fŭrēns, ārdēns; vĭgĭl, ĭnsŏmnĭs, ĭrrĕquiētŭs, āssĭdŭus; mĭsĕr, ĭnfēlix, ānxĭus, sōllĭcĭtŭs, grăvĭs, ĭngrātŭs. PPH. Tōrmēntă dŏlōrĭs. PHR. Quī mēntĕm, pectŭs, ănĭmŭm, cŏrdă, pectŏră, præcordĭă cŏnfĭcĭt, rŏdĭt, ĕdĭt, ĕst, ĕxēdĭt, pĕrēdĭt, crŭcĭăt. *Voy.* Cura, Luctus, Mœstus. ‖ *Ressentiment, colère.* Nĕcdum ētĭām causæ īrārum sævīquĕ dŏlōrēs Excĭdĕrānt ănĭmō. *V.* Pŭrĭis ēxārsĕrāt ātrō Fēllĕ dŏlōr. *Id. Voy.* Ira. ‖ *Sujet de douleur.* Nĕque ēnĭm dēbĕt dŏlŏr ĭstĕ rĕfĕrrī. *O.*

Dŏlōsē. *adv. Avec ruse. Voy.* Astute.

Dŏlōsŭs, ă, ŭm. *Rusé, trompeur.* Sit frauds huĭc nōmĕn factō, dīcārquĕ dŏlōsŭs. *O.* Lāquĕōsquĕ, ārtēsquĕ dŏlōsās Tōllĭtĕ. *Id.* Mŭlĭĕr sī fōrtĕ dŏlōsā. *H.* Pĕr īgnēs Sŭppŏsĭtōs cĭnĕrī dŏlōsō. *Id.* SYN. Fallāx, pĕrfĭdŭs, ăstūtŭs, căllĭdŭs, vāfĕr, sŭbdŏlŭs, mendāx, pĕllax, fictŭs, fālsus, ĭnsĭdĭosŭs, mentītŭs, ĭnfĭdŭs, malĕfĭdŭs. PPH. Dŏlī mēdĭtātŏr, fabrĭcātŏr. VERS. Vērsārĕ dŏlos pārātŭs. *V.* Illĕ dŏlĭs ĭnstrŭctŭs ĕt ārtĕ Pĕlāsgă. *V.* Blāndō căllĭdŭs ōrĕ. *O.* Fallĕrĕ doctŭs. *Tib.* Dŏcĭlĭs fallēndī, ĕt nĕctĕrĕ tēctos Nūnquām tārda dŏlos. *Sil.* Infectaquĕ semper Pūnĭcă bellă dŏlīs. *L.* Nĕctĭt pectŏre āstŭs căllĭdos. *Sen.* Căllĭdă fingĕrĕ doctŭs. *Prud.* Sūm vērsūta dŏlis, ārgūtō căllĭdă sēnsū (vulpes). *Sympos.* Dŏlōs vērsūtis ārtĭbŭs āptāns Nĕctĕrĕ tēntātŏr prōpĕrāt. *Alcim.* ‖ ? *Négligent.* Fērrĕ jŭgŭm pārĭtĕr dŏlōsī. *H.* (Sic interpretor ex illo *Donati* ad *Ter. Ad.* III, 3, 59: « Quia negligentes *dolosi* dicuntur. »)

Dŏlus, i. *m.* (*δόλος*). *Ruse.* Ārma dabunt : dŏlŭs ăn vīrtūs, quĭs ĭn hoste rĕquīrāt ? *V.* Sūccēssū cārŭērĕ dŏlī. *O.* SYN. Āstŭs, āstūtĭă, frauds, fallācĭa, ĭnsĭdiæ, ārs, ārtēs, căllĭdĭtās, pellăcĭa, pĕrfĭdĭa: *arch.* tēchnæ, măchĭnæ, fābrĭcæ, sūtēlæ, sўcophantĭæ. EP. Cæcŭs, ărcānŭs, ŏccultŭs, latēns, tectŭs, tacĭtŭs, sēcrētŭs, fallax, pĕrfĭdŭs, căllĭdŭs, āstūtŭs, vērsūtŭs, sollers, ĭnfĭdus; malŭs, ĭmprŏbus, ĭnīquŭs, nĕfandŭs, ĭndignŭs, turpĭs, ĭmpĭnŭs. PPH. Ārtēs dŏlōsæ. Ārs sŭbdŏlă. Mēns sĭmŭlātă, pĕrfĭdă. Fictŭm pectŭs. Pĕrfĭda cŏrda. Crīmĭnă fraudĭs. Fāllēndī vĭæ, ārtēs. Āstūtă mōlīmĭnă. *Voy.* Dolosus, Decipio. ‖ Dŏlō. *abl. pris adv. Avec ruse.* Ēst bĕrcle ĭnēptă, nĕ dĭcām dŏlō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 20. Adde *Pl. Trin.* II, 4, 79). SYN. Dŏlōsē, āstūtē. ‖ *qqf. Faute, peut-être négligence.* Non ut magna dolo factum negat esse suo pars. *H.* (*Sat.* I, 6, 90. Cf. *Schol.*). *Voy.* Dolosus. ‖ *Objet trompeur.* Ēnĭcăt, ătquĕ dŏlōs sāltū dēlŭdĭt (*Ov. Hal.* 25). ‖ *La ruse personnifiée.* (*V. Fl.* II, 205.)

Dŏmābĭlis, ĕ. *Domptable.* Nūllăquĕ dŏmābĭlĕ flammă. *O.* Tē, Cāntabĕr, nōn ăntĕ dŏmābĭlĭs Mīrātŭr. *H.* SYN. Sŭpĕrābĭlis.

Dŏmātŏr, ōris. *m. Qui dompte.* Tē dūcĕ nōn ălĭās cōnvĕrsūs tĕrgă dŏmātŏr. *Tib.* (IV, 1, 116). SYN. Dŏmĭtŏr.

† Dŏmātŭs, Dŏmāvī. *arch. Comme* Domitus, Domui.

Dŏmēstĭcŭs, ă, ŭm. *Familier, habitué de la maison, qui habite avec.* Ille ĕăs cōnvĭctor, dēnsĭquĕ dŏmēstĭcus ūsū. *O.* Hīnc ōrĭtur bŏreās, ōrăquĕ dŏmēstĭcŭs hīnc ēst. *Id.* Quām tempŏrĕ lōngō Tōrrĕt quārtă dĭēs ōlĭmquĕ dŏmēstĭcă fēbrĭs. *J.* (9, 17). ‖ Dŏmēstĭcă rēs. *Biens, fortune.* Impĕndās cūrām quām rĕī dŏmēstĭcæ. *Ph.* SYN. Privātă. ‖ *De la patrie, national.* Cĕlĕbrārĕ dŏmēstĭcă factă. *H.* Dŏmēstĭcă fēstă. *O.* SYN. Pātrĭŭs.

Dŏmī. *Voy.* Domus.

Dŏmĭcĭlĭum, ĭi. *n. Domicile.* Ōstĭum hŏc mĭhĭ Dŏmĭcĭlĭum ēst. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 40). *Voy.* Domus.

Dŏmĭcœnĭum, ĭi. *n. Repas chez soi.* Āffĕcit dŏmĭcœnĭō clĭēntĕm. *M.* (XII, 78, 6. *Id.* V, 78).

Dŏmĭna, æ. *f. Maîtresse.* Cōnĕurrūnt trĕpĭdæ cŏmĭtēs, dŏmĭnāmquĕ rŭēntēm Excĭpĭunt. *V.* SYN. Hĕră. ‖ *Souveraine.* Cāsūrŭs dŏmĭnæ cōndĭtŏr ūrbĭs ĕrāt. *O.* (*Am.* II, 14, 16. Sic et *Mart.* XII, 21, 9). SYN. Dŏmĭnātrĭx, rēgĭna. *Voy.* Dominus, a. ‖ *qqf. Epouse* (*ἄνασσα*). Hī dŏmĭnām Dītĭs thălămō dēdūcĕre ădōrtī. *V.* (Adde *Ov. Trist.* IV, 3, 9). *Voy.* Uxor. ‖ *Amante.* Ēt dīxī : dŏmĭnæ sērvābĭmŭs ĭstōs. *O.* (Adde *Ter. Heaut.* II, 3, 69; *Mart.* VI, 71). SYN. Āmīcă. *Voy. ce mot.* ‖ *adj. f. Voy.* Dominus, a.

Dŏmĭnans, tis. *Qui domine, qui règne.* Hŭmĭlĭsquĕ sŭccērum lŭxa dŏmĭnāntĕm sĕquar. *Sen.* (*Phœn.* 597). Ēt dŏmĭnāntĭŏr ăd vītăm, quăm vīs ănĭmāī. *Lr.* (III, 398). ‖ *Au fig.* Inornāta ēt dŏmĭnāntĭă nōmĭna. *H.*

Dŏmĭnātĭō, ōnis. *f. Domination.* Sĭmplĕx dŏmĭnātĭō rērŭm. *Prud.* (*Ham.* 95). *Voy.* Imperium.

Dŏmĭnātŏr, ōris. *m. Maître, souverain.* Vēxĭllŭmquĕ crūcĕis summŭs dŏmĭnātŏr ădōrāt. *Prud.* (*Apot.* 517). *Voy.* Dominus.

Dŏmĭnātrĭx, ĭcis. *f. Celle qui domine.* Ō măgnă vāstī, Crētă, dŏmĭnātrĭx frĕtī ! *Sen.* (*Hipp.* 85). Ūndĕ vĭrēnt sēnsus, dŏmĭnātrĭx quos vĕgĕtat mens. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Membr.* 6). SYN. Dŏmĭna, rēgĭnă, pŏtens.

Dŏmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a dominé.* Ūrbs ăntĭ quă rŭīt, mŭltōs dŏmĭnātă pĕr ănnōs. *V.*

Dŏmĭnātŭs, ūs. *m. Domination.* Ōmnĭă, quæ vārĭō rērŭm mētĭmŭr ĭn āctŭ, Āstrōrum dŏmĭnātŭs ăgĭt. *Aus.* (*Eclogar.* 2, 1). Ōmnĭă quæ prōprĭo rĕtinĕs sŏlŭs dŏmĭnātu. *Juvc.* III, 516. Adde *Prud. Ham.* 581, *dominatibus*). *Voy.* Imperium.

† Dŏmĭnĭcŭs, ă, ŭm. *Du maître.* Vīvo ăc vŏlēntī, dĕ ăpŏthēcă dŏmĭnĭcă (*Anthol.* I, p. 478. Nŏlim pĕnultĭmam prŏduci. Apud *Petr. Sat.* 31, est *vinum dominicum*).

† Dŏmĭnĭum, ĭi. *n. Souveraineté.* Īdcīrco ŏpĕ nŏstrā dĭlātātum ēst dŏmĭnĭum Tŏgātæ gēntĭs. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 125).

Dŏmĭnŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Dominer, être souverain.* Victis dŏmĭnābĭtŭr Ārgīs. *V.* Quod dŏmĭnārī ĭn cētĕrā pŏssĭt. *O.* Tōtī dŏmĭnābĕrĕ mundō. *Cl.* Quīcūnquĕ rēgnō fĭdĭt, ĕt măgnā pŏtens Dŏmĭnātŭr aulā. *Sen.* (*Troad.* 1). SYN. Ĭmpĕrō, rēgnō, rĕgō, gŭbernō. *Voy.* Impero. ‖ *Régner, en*

parlant des choses. Stĕrĭlēs dŏmĭnāntŭr ăvēnæ. *V.* Pēstĭs ĕt ĭn māgnæ dŏmĭnātŭr mœnĭbŭs ŭrbĭs. *O.* Turpĭ lĭbĭdŏ vĕnĕrĕ dŏmĭnātŭr pŏtēns. *Sen.* (*Oct.* 432). SYN. Vĭgĕŏ, incumbŏ, glĭscŏ. ‖ † *Au pass. arch.* Ō dŏmŭs Ancĭ, quām dispărĭlĭ dŏmĭnŏ dŏmĭnārĭs ! *Enn.* (apud *Cic. Off.* 1, 39. Cf. *Prisc.* 8, 793).

Dŏmĭnŭs, ī. *m. Maître de la maison, maître.* Nigrā vēlŭt māgnās dŏmĭnī quŭm dīvĭtĭs ædēs Pĕrvŏlăt. *V.* Cōncĭdĭt, ĭn dŏmĭnī prōcŭbŭĭtquĕ căput (domus). *O.* Ĭnfantēs quātŭŏr, ūnŭs Vĕrnŭlă, trēs dŏmĭnī. *J.* (14, 168). SYN. Hĕrŭs. EP. Mĭtĭs, bŏnŭs, bĕnĭgnŭs, clēmēns, făcĭlĭs ; sĕvērŭs, dūrŭs, āspĕr, ĭnĭquŭs. ‖ *Époux.* Dŏmĭnum Ænēān ĭn rēgnā rĕcēpĭt. *V.* (*Æ.* IV, 214. Ita *Serv.*, et *Non.* 4, 125). Ĕt dīxĭt : dŏmĭnō cūr plăcĕt ĭstă mĕō? *O. Voy.* Domĭna, Conjux. ‖ *qqf. Amant.* Ĕt mĭhĭ blāndĭtĭās dīxĭt, dŏmĭnumquĕ vŏcāvĭt. *O.* (*Cf. Non.* l. cit.). *Voy.* Domĭna. ‖ *Maître, propriétaire ; auteur.* Sī nescĭs, dŏmĭnum rēs hăbĕt ĭllă sŭum. *O.* Clўpĕī dŏmĭnŭs sēptēmplĭcĭs Ājăx. Lĭbĕr, ĭbĭs ĭn ŭrbĕm, Heī mĭhĭ ! quō dŏmĭnō nōn lĭcĕt īrĕ tŭō. *Id.* SYN. Pŏssēssŏr, *qqf.* auctŏr. ‖ *Maître, souverain, roi.* Rōmānōs rērŭm dŏmĭnōs. *V.* Ĕt dŏmĭnōs dignābĕrĕ Teŭcrōs. *Id.* Mōrs sævă mănērĕt, Ĕt dŏmĭnī glădĭīs tām fēstĭnātă. *J.* (4, 95). SYN. Dŏmĭnātŏr, rēctŏr, rex, ărbĭtĕr, dux, tўrānnŭs, pŏtēns. *Voy.* Rex. ‖ *Nom que les clients donnaient à leurs patrons.* Quēm rēgem ĕt dŏmĭnum prĭŭs vŏcābăm. *M.* (II, 68, 2). SYN. Rex, pătrōnŭs. ‖ *Se dit souvent des dieux.* Tērrārŭm dŏmĭnōs ēvĕhĭt ăd dĕōs. *H.* Dŏmĭnō sŏlvĕrĕ vōtă Jŏvī. *O.* Rēgnăt, ĕt ĭn dŏmĭnōs jūs hăbĕt ĭllĕ dĕōs. Hæc dĕcĕt ăd dŏmĭnōs mūnĕră fĕrrĕ dĕōs. *Id.* ‖ *Eccl. Le Dieu des chrétiens, le Seigneur, Jésus-Christ.* Dīlēctŭm Dŏmĭnō pŭĕrŭm părĭtūrā gĕrēbăt. *Paul. Nol.* (*Johan.* 143). Ĭn mēdĭīs Dŏmĭnō rĕsōnāntēs cāntĭcă flāmmīs. *Alcim.* (*ad Sor.* 731). Rēspōndĭt Dŏmĭnŭs. *Prud.* (*Apoth.* 110). Tūm clāmŏr Dŏmĭnī māgnō cōnāmĭnĕ mĭssŭs. *Juvc.* (IV, 704). *Voy.* Deus, Christus.

Dŏmĭnŭs, ă, ŭm. *adj. De maître, de souverain.* Dŏmĭnĭquĕ vŏcāt nōs īrā sĕnātŭs. *Sil.* (Sic et *Mart.* XIV, 1). Sæpĭŭs ĭn dŏmĭnŭm sērvă vŏcātă tŭrŭm. *O.* Jām dŏmĭnās aurēs, jām rēgĭă tēctă mĕrēmŭr. *Cl.* Implōrāntem ănĭmām dŏmĭnĭs ădsĭbĭlăt ārĭs. *St.* Dŏmĭnās ĭn hŏnōrĕ sĕcūrēs. *Pp.* (III, 7, 23). Ĕt prăbĕrĕ căput dŏmĭnă vēnălĕ sŭb hăstă. *J.* (3, 33). Tērrārŭm dŏmĭnŭm pŏnĕ sŭpĕrcĭlĭŭm. *M.* (1, 5, 2). SYN. Hĕrĭlĭs, pŏtēns, ărbĭtĕr, rēgĭŭs.

† **Dŏmĭpŏrtă**. *Voy. à* Cochlea.

Dŏmĭtĭānŭs, ī. *m. Domitien, douzième empereur de Rome, fils de Vespasien.* Dūm Jānŭs hĭĕmēs, Dŏmĭtĭānŭs aūtūmnŏs, Aŭgŭstŭs ānnĭs cōmmŏdābĭt æstātēs. *M.* (IX, 2, 1). SYN. Flāvĭŭs, Cæsăr. PPH. Călvŭs Nĕrō. Tĭtŭ frātĕr. PHR. Quŭm jām sēmănĭmŭm lăcĕrārĕt Flāvĭŭs ŏrbĕm Ūltĭmŭs, ĕt călvō sērvīrĕt Rōmă Nĕrōnī. *J.* (4, 38). Ĕt Tĭtŭs ĭmpĕrĭī fēlix brĕvĭtātĕ ; sĕcūtŭs Frātĕr, quēm călvŭm dīxĭt sŭă Rōmă Nĕrōnĕm. *Aus.* Tĕr dŏmĭnāntĕ Tĭtō rĭngĭt nŏvă laūrĕă Jānŭm ; Quĭndĕcĭĕs, sævŭs pŏtĭtŭr dŭm frātĕr hăbēnĭs : Ăt Tĭtŭs, ŏrbĭs ămŏr, răpĭtŭr flōrēntĭbŭs ānnĭs ; Sĕră trŭcēm pĕrĭmūnt, sĕd jŭstă, plăcŭlă frātrĕm. *Id.* (Laus *Domitiani* est apud *Sil.* III, 594 *sq.* ; *Stat. Th.* XII, 824 *sq.* ; *Id. Silv.* passim ; *Mart.* passim. Eumdem carpit non uno loco *Juven.*).

Dŏmĭtĭllă, æ. *f. Nom de femme.* Ăt tĭbĭ dēnt sŭpĕrī quăntŭm, Dŏmĭtĭllă, mĕrĕrĭs (*Anthol.* II, p. 265).

? **Dŏmĭtĭŏ**. *Voy.* Domitio.

Dŏmĭtĭŭs, ĭī *et synér.* ī. *m. L. A. Domitius Ahénobarbus, consul, suivit le parti de Pompée, fut assiégé et pris par César dans Corfinium, et tué peu après la bataille de Pharsale par les ordres d'Antoine.* Ăt tē Cōrfĭnĭ vāllĭdĭs circumdătă mūrĭs Tēctă tĕnēnt, pūgnāx Dŏmĭtī. *L.* (II, 478. *Id.* VII, 220 et 607). ‖ 2. (*Cn. A.*). *Petit-fils du précédent, mari d'Agrippine, et père de Néron.* Nĕro ĭpsĕ, dĭvō Dŏmĭtĭō gĕnĭtŭs pătrĕ. *Sen.* (*Oct.* 249). ‖ 3. *Domitius Marsus, poète. Voy.* Marsus. ‖ 4. *Domice, professeur de belles-lettres à Clermont, ami de Sid. Apollinaire.* Æc primŭm Dŏmĭtī lārēm sĕvērī Întrābĭs, trĕpidantĭbŭs Cămēnĭs. *Sid.* (*Pan.* 3596).

Dŏmĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Domo. *Dompter.* Ĕt prēnsŏs dŏmĭtārĕ bŏvēs. *V.* Dŏmĭtānt ĭn pŭlvĕrĕ currŭs. *Id.* Quādrŭpēdum ōmnĕ gĕnŭs pŏsĭtĭs dŏmĭtārĕ măgistrĭs. *Manil.* (IV, 254).

Dŏmĭtŏr, ōris. *m. Qui a dompté.* Quĭd tĭbĭ dĕ tĕtrĭcō rĕfĕrăm dŏmĭtōrĕ Chĭmæræ? *O.* Ăt Mĕssăpŭs ĕquŭm dŏmĭtŏr. *V.* Nōn cūrārŭm Sōmnŭs dŏmĭtŏr pĕctŏră sōlvĭt. *Sen.* (*Ag.* 75).

Dŏmĭtrix, ĭcĭs. *f. Celle qui dompte.* Dŏmĭtrĭxque Ĕpĭdaūrŭs ĕquōrŭm. *V.* Ĭnstrŭxĭtquĕ mānŭm clāvă dŏmĭtrĭcĕ fĕrārŭm. *O.* SYN. Victrix.

Dŏmĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Domo. *Dompté.* Dēntĕ prĕmŭnt dŏmĭtŏ Cўbĕlēĭă frēnă lĕōnēs. *O.* Ēxtrēmĭs dŏmĭtŭm cultōrĭbŭs ŏrbĕm. *V.* SYN. Victŭs, sŭbăctŭs, *par ext.* dŏcĭlĭs.

Dŏmnŏtōnŭs, ī. *f. Ville des Gaules.* Dŏmnŏtōnī tālēs sōlĭta ēst ōstendĕrĕ gāzās. *Aus.* (*Epist.* 4, 54. *Id.* 5, 15. Alii scrib. *Dumnotonus*).

Dŏmnŭlŭs, ī. *m. Nom d'un questeur de l'empire en Gaule.* Ălĕr vălĕrquĕ Dŏmnŭlŭs pŏlĭtĭŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 41).

† **Dŏmnŭs**, ī. *m. néol. Abréviation de* Dominus. Dŏmnō Mărtīnō, cŭjŭs sŭb mārmŏrĕ pausănt Ōssă (*Epitaph. S. Perpetui*, V sæculo).

Dŏmŏ, ās, ŭi, ĭtŭm, ārĕ. *Dompter, vaincre.* Nōn ānnī dŏmŭērĕ dĕcēm, nōn millĕ cărīnæ. *V.* Ăcrĭŏr ĭllŭm Cūră dŏmăt. Dūrŭm băcchī dŏmĭtūră săpōrēm (mella). *Id.* Cōmpĕrĭt ĭnvĭdĭăm sŭprēmo fīnĕ dŏmārī. *H.* Vĭrtūtĭbŭs ĭllĕ Fōrtūnām dŏmŭĭt. *Cl.* Quĭ pĕctŏrĕ māgnō Spēmquĕ mĕtŭmquĕ dŏmās. *St.* Cērtō dŏmăt ōrdĭnĕ crīnēs. *Id.* SYN. Dŏmĭtŏ, frēnŏ, sŭbĭgŏ, flĕctŏ, rĕprĭmŏ, cŏmpēscŏ, sŭpĕrŏ, etc. *Voy.* Compesco, Vinco. ‖ *En partic. Apprivoiser.* Tĭgrĭdēsquĕ dŏmās tŭmĭdōsquĕ lĕōnēs. *O.* SYN. Flĕctŏ, mŏdĕrŏr. PPH. Pārĕrĕ cōgŏ. *Voy.* Mansuefacio. ‖ † **Dŏmāvī**, ātŭm. *arch.* Vīrōs dŏmāvī, ĕt sĕgĕtĭs ārmātæ mānŭm. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 4, 252). *Voy.* Domatus, Domator.

† **Dŏmŭls**. *ancien gén. pour* Domus. (*Varr.* apud *Non.* 6, 66 ; *Nigid.* apud *Gell.* 4, 16.)

? **Dŏmŭĭtĭŏ**. *Voy. le suiv.*

† **Dŏmŭtĭŏ**, *peut-être* **Dŏmĭtĭŏ**, ōnĭs. *f. Retour à la maison.* Nō mĕ ă dŏmŭtĭōne ărcērĕt. *Att.* (apud *Non.* 4, 330). Jām dŏmŭtĭōnĕm rēgēs Ātrĭdæ părānt. *Vet. Poet.* (apud *Auct. ad Her.* 3, 21). Nōn sōlŭs Dānăŭs hĭc dŏmŭtĭōnĕm dĕdĭt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 209. *Lucil. ibid.* In his, malim scribi *Domitio*. Ceterum *Gloss. Placidi* : « *Domuitionem*, domum reditum. »)

Dŏmŭs, ūs, *et* **Dŏmŭs**, ī, ō. *f. Maison, domicile.* Nūllī cērtă dŏmŭs ; lŭcis hăbĭtāmŭs ŏpācis. *V.* Circŭmquĕ dŏmŏs ĕt tĕmplă dĕōrŭm Noctŭrnŭs ŭlŭ-

lâssĕ cănĕs. *O.* Quŭm fĭĕrĕt pârĭĕs dŏmŭĭ cōmmunĭs ŭtrĭquĕ. *Id.* Ătque întĕr tĕctă dŏmōrŭm. *V.* Claŭsis dŏmĭbŭs pōstquam ōmnĭs ŭbĭquĕ. *J.* (3, 103). SYN. Ædēs (*plur.*), tĕctŭm, tĕctă, lĭmĕn, lĭmĭnă, sēdēs, pĕnătēs, lârēs, *qqf.* pĕnĕtrālĭă, fŏci, hōspĭtĭŭm, præsĕpĕ. PPH. Sĕptă *ou* tĕctă dŏmōrŭm. Limĭnă sēdĭs. Tĕctī lĭmĕn. ‖ *Maison opulente.* Fŏrĭbŭs dŏmŭs ăltă sŭpĕrbĭs Mănĕ sălŭtántŭm tōtĭs vŏmĭt ædĭbŭs ŭndăm. *V.* Quŏd dŏmŭŭm cĕlsīs nĭtĕăt lăquĕărĭbŭs aurŭm. *O.* SYN. Ătrĭă, aŭlă, rēgĭă. EP. Ārdŭă, ĕxcĕlsă, pŭlchră, măgnă, ămplă, sŭpĕrbă, splēndĭdă; plēnă, dĭvĕs, ŏpŭlēntă. PHR. Phrўgĭis ĭnnīxă *ou* fultă cŏlumnĭs. *Pp.* Rēgālī splēndĭdă lŭxū. *V.* Cēntŭm pendēntĭă tĕctă cŏlumnĭs. *M.* Ebŭr ătrĭă vēstĭt. *M. Voy.* Regia. ‖ *Maison pauvre.* Ădspĭcĕ dē cănnă strāmĭnĭbŭsquĕ dŏmŭm. *O.* SYN. Căsă, tŭgŭrĭŭm. *Voy.* Casa. ‖ *Bâtir une maison.* Ædĭfĭcārĕ dŏmŏs, lărĭbŭs cŏnjŭngĕrĕ nŏstrīs *J.* (15, 153). *Voy.* Ædĭfico. ‖ *Au fig. Maison, famille.* Căstă pŭdĭcĭtĭām sĕrvāt dŏmŭs. *V.* Clāră dŏmŭs sătĭs hæc nŏbĭlĭtātĕ sŭă. *O.* Scīrĕ vŏlŭnt sĕcrēta dŏmŭs. *J.* (3, 115). Vĭscĕrā măgnārŭm dŏmŭŭm dŏmĭnĭquĕ fŭturī (*Ib.* 72). Sŭpĕrbĭēns hŏnōrĕ dīvīnæ dŏmŭs. *Ph.* SYN. Fămĭlĭă, *qqf.* gēns. ‖ *Patrie.* Quī gĕnŭs? ŭndĕ dŏmō? *V.* Qui Cærētĕ dŏmō. *Id.* SYN. Pătrĭă. ‖ *En parlant des animaux : Nid, étable, etc.* Ănīquāsquĕ dŏmōs ăvĭŭm. *V.* Ĭctă fătĭscĭt ăquīs dŏnĕc dŏmŭs (alcyonum). *V. Fl.* Pastōrŭm pĕcŏrŭmquĕ dŏmōs. *St.* Quæ quum ăbdĭdĭssĕt cŏrnĕă cŏrpŭs dŏmō. *Ph. Voy.* Nidus, Ovile, etc. ‖ *qqf. Tombeau.* Ătque ĭn mărmŏrĕă pōnĕrĕ sĭccă dŏmō. *Tib.* (III, 2, 22). Claŭdĭtĕ jām, Pārcæ, nĭmĭŭm rĕsĕrātă sĕpŭlcră, Claŭdĭtĕ: plus jŭstō nām dŏmŭs ĭstă pătĕt (*Ad Liv.* 75). Hānc sĭquĭdĕm nōbis fātă dĕdĕrĕ dŏmŭm (*Inscript. Narbon.* apud *Maffeium*). *Voy.* Sepulcrum. ‖ — ĭnfĕrnă, Plūtōnĭă, Stўgĭă, etc. *Les enfers.* Ēt dŏmŭs ĕxĭlĭs Plūtōnĭă. *H.* Rĕcĭpĕ mĕ ætĕrnă dŏmō Nōn ĕxĭtūrŭm. *Sen.* (*Hip.* 1241). *Voy.* Inferi. ‖ Dŏmī (*gén., ou selon d'autres, dat. pour* Domui). *pris adv. A la maison.* Ī, fŭgĕ; sĕd pŏtĕrās tūtĭŏr ĕssĕ dŏmī. *M.* (1, 4, 12). Illă dŏmī nōtās nōstrāquĕ ĕx ārbŏrĕ mēnsās Tēmpŏră vīdĕrŭnt. *J.* (11, 117. Adde *Ter. Ph.* III, 2, 19; *Pl. Mil.* II, 2, 36). ‖ *Dans l'intérieur, le civil; en temps de paix.* Rēsquĕ dŏmī gĕstās ēt mĕă bĕllă cănō. *O.* Ūnă sēmpĕr mĭlĭtĭæ ēt dŏmī Fūĭmŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 49). ‖ † *Dans les comiques*, Domi, Domo *sont souvent monosyllabes.* (Cf. *Pl. Capt. prol.* 18; *Mil.* II, 2, 37.)

† Dōnābĭlĭs, ĕ. *Qui peut ou doit être donné.* Ēdĕpŏl ĭnfortūnĭo hŏmĭnēm prædīcās dōnābĭlĕm. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 45).

Dŏnăcĕ, ēs. *f.* (δωναξ). *Nom de femme.* Ēx quō cōnsuētō Dŏnăcēn ĕxspectō sŭb ăntrō. *Calp.* (9, 26).

Dōnārĭă, ōrŭm. *n. pl. Endroit du temple où l'on déposait les offrandes, par ext. temple.* Ūrīs ĭmpărĭbŭs dŭctōs ălta ăd dōnārĭă cŭrrŭs. *V.* Sī tŭă cōntĭgĭmŭs mănĭbŭs dōnārĭă pūrīs. *O.* Nĕc ēōīs splēndĕnt dōnārĭă gēmmĭs. *L.* (Expunxi singul. *Donarium*, etsi vulgo datur, quod nullum hujus exemplum suppetit, et diserte *Charis.* 1, 21, *Donaria* recenset inter dictiones quæ singulari carent).

Dōnātĭō, ōnĭs. *f. Gratification, récompense.* Dōnātĭonis ălăcĕr cērtĕ gaŭdĭō. *Ph. Voy.* Donum. ‖ *Pardon.* Lōngĭŭs ōstēndĭt cŭlpæ dōnātĭō mĭtĕm. *Vict.* (?) *Voy.* Venia.

Dōnātŏr, ōrĭs, *m. Qui donne.* Dōnātŏr ātræ lūcĭs, Ălcĭdē, tŭŭm. *Sen.* (*Hip.* 1217). SYN. Dătŏr.

Dōnātrīx, ĭcĭs. *f. Qui donne.* Īllă Săcrāmēntī dōnātrīx mēnsă. *Prud.* (*Peri.* 3502).

Dōnātŭs, ă, ŭm. *Qui a reçu en présent.* Nēmo ĕx hōc nŭmĕrō mĭhī nōn dōnātŭs ăbĭbīt. *V.* PPH. Dōnō ōrnātŭs. Dōnīs cŭmŭlātŭs. ‖ *Donné.* Pēllĭcĕ dōnātă, nōn prōtĭnŭs ĕxŭĭt ōmnĕm Dīvă mĕtŭm. *O.* SYN. Dătŭs.

Dōnăx, ăcĭs. *m.* (δόναξ). *Espèce de roseau.* Tālĕ quālĕ vĕrĕ dŭlcĕ sĭbĭlăt tĕrĕs dŏnax. *Sept. Ser.* (apud *Mar. Vict.* 2, p. 2530; *Fortunat.* p. 2693). ‖ *Nom d'homme.* (*Ter. Eun.* IV, 7, 4.)

Dŏnĕc. *conj. Jusqu'à ce que.* Dŏnĕc cŭrvātă cŏīrēnt ĭntĕr sē căpŭtă. *V.* Dŏnĕc rēgĭnă săcĕrdōs, Mărtĕ grăvīs, gĕmĭnām pūrtŭ dăbĭt Īlĭă prōlĕm. *Id.* Dŏnĕc cĕrĕbrōsŭs prōsĭlĭt ūnŭs. *H.* SYN. Dŭm. PPH. Ŭsquĕ dŏnĕc. Ŭsquĕ dŭm. Quŭm tăndĕm. VERS. Ŭsquĕ Sĕssūrī dŏnĕc cāntŏr, Vōs plaŭdĭtĕ, dĭcăt. *H.* Ōrārĕ, ŭsque ădĕō dŏnĕc pĕrpŭlit. *Ter.* (*And.* IV, 1, 38. Sic et *Pl. Cist.* II, 3, 40). Quāssāvĭt ŭsquĕ dum ĭn tŭŭm sĭnŭm fŭgī. *Cat.* (45, 14). Ĕo ŭsquĕ dum lūx sŭrgĕrĕt, Sŭdāvĭt ĭmpār prœllō. *Prud.* (*Cath.* 220). ‖ *Tant que.* Dŏnĕc ērĭs fēlix, mŭltōs nŭmĕrābĭs ămĭcōs. *O.* Dŏnĕc vĭrēntī cānĭtĭēs ăbĕst. *H.* SYN. Dŭm, quāndĭū.

† Dŏnĭcŭm. *arch. Comme* Donec. Dŏnĭcŭm rēs dĭjūdĭcātă sĭt. *Pl.* (apud *Prisc.* 13, 759. *Id.* apud *Charis.* 1, 178). Dŏnĭcum ĭn ŏbscūrŭm cŏnī condūxĭt ăcūmĕn. *Lr.* (IV, 433. Sed hic et in omnibus *Lucretii*, tum in plerisque *Plauti* locis, *donec* juxta metro conveniat: unde in ancipiti hæreamus. Sed vid. *Charis.* l. cit., et 2, 168; *ib.* 200. Locos congessit *Lamb.* ad *Lucret.* II, 1116).

Dŏnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Gratifier quelqu'un de.* Hāc tĕ nōs frăgĭlī dōnābĭmŭs ăntĕ cĭcūtă. *V.* Dōnāndŭs hŏnōrĭbŭs ĭnfāns. *St.* Laŭrĕă dōnāndŭs Ăpŏllĭnārī. *H.* SYN. Ōrnō, aŭgĕō, mūnĕrō, mūnĕrŏr. ‖ *Donner, faire présent de.* Hĕctŏră dōnāvĭt Prĭămō prĕcĕ mōtŭs Achillĕs. *O.* Dōnārĕm pătĕrās. *H.* Quīdquĭd quæsīĕrāt, vēntrī dōnābăt ăvārō. *Id.* SYN. Dō, lārgĭŏr, ĭmpertĭŏr, trĭbŭō, trādō. PPH. Dōnō dō. Dō mūnŭs. Mūnĕrĕ dōnō, bĕō. Mūnĕrĭbŭs, dōnīs ōrnō, cŭmŭlō, ōnĕrō. Mūnĕrā cōnfĕrō. VERS. Ēxtrēmum hōc mūnŭs mŏrĭēntĭs hăbētō. *V.* Accĭpe ĕt hæc mănŭŭm tĭbĭ quæ mŏnĭmēntă mĕārŭm Sĭnt, pŭĕr. Căpĕ dōna ēxtrēmă tŭōrŭm. Dīvēs quæ mūnĕră Dīdō Fēcĕrăt. *Id.* Hōc mĭhī dōnō dătum ēst. *Pl.* Hăbētō dōnō tĭbī. *Ter.* ‖ *avec l'infin.* Dōnăt hăbērĕ vĭrō (loricam). *V.* Vēnŭs quēm pŭlchră dĕărŭm Fārī dōnāvĭt. *Enn.* (apud *Prob.* ad *Virg. E.* 6, 31). ‖ *Livrer.* Victōrĭs prædăm flāmmĭs dōnārĕ sŭprēmĭs. *Sil.* Mē tĭbĭ dōnāt ămŏr. *O.* Pŏpŭlō bĭbŭlās dōnāvērĭs aurēs. *Pers.* (4, 50). SYN. Dō, trādō. ‖ *Faire grâce de, remettre.* Cŭlpă grăvĭs prĕcĭbŭs dōnātŭr. *O.* Sĕd pārcĭmŭs ānnis, Dōnāmŭsquĕ nēfās. *L.* Pătrīæ dōnāvērăt īrăm. *Sil.* SYN. Condōnō, rĕmĭttō. *Voy.* Ignosco.

Dōnŭm, ī. *n. Don, présent.* Clārŭs ŏb īd fāctŭm, dōnīs ōrnātŭr hŏnēstīs. *H.* Mātrīs Lēdæ mīrābĭlĕ dōnŭm. *V.* Tē pŏtlūs quām tŭă dōnă sĕquăr. *O.* SYN. Mūnŭs, dătŭm, *qqf.* mūnŭscŭlŭm. EP. Ingēns, prĕtĭōsŭm, măgnĭfĭcŭm, ămplŭm, dīvēs, lārgŭm, ŏpŭlēntŭm, ēgrĕgĭŭm, splēndĭdŭm, præclārŭm, sŏlēnnĕ, rēgālĕ, rēgĭŭm, grātŭm, ăccĕptŭm, dulcĕ; vīlĕ, tĕnŭĕ, pārvŭm, ēxīgŭŭm. *Voy.* Dono. ‖ *Prix du combat.* Tērtĭă dōnă făcit, gĕmĭnōs ēx ærĕ lĕbētās. *V.* Quī dōnum ădstābăt pŭgnæ. *Id.* SYN. Prāmĭŭm. ‖ *Offrande faite aux dieux.* Pārs stŏpĕt ĭnnūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnĕrvæ. *V.* Hūc

dōnă săcērdōs Cōntŭlĭt. *Id.* Dōnă dĕŭm tēmplīs nātō victōrĕ fĕrēbat. *O.* ‖ *Bienfait, faveur.* Ēt dōnō dīvŭm grātissĭmă sērpĭt (quies). *V.* Dōnō dēfessī nōctīs ŏpācæ. *Id.* SYN. Mūnŭs. ‖ Ūltĭmă dōnă. *Les funérailles.* Mātĕr ĕt ĭn cĭnĕrēs ultĭmă dōnă tŭlĭt. *O.* (Adde *V. Fl.* II, 471; *Sen. Hip.* 1273). *Voy.* Exsequiæ.

Dōnūsă, æ. *f.* (Δονοῦσα). *Une des Cyclades.* Băcchātāmquĕ jŭgīs Năxōn, pārvāmquĕ Dōnūsăm. *V.* (*Cf. Tac. Ann.* 4, 30; *Mel.* 2, 7).

Dōrcă, æ. *m. Chevreuil.* Pāvīdōsquĕ jŭvāt cōmpēllĕrĕ dōrcās. *Grat.* (*Cyn.* 200).

Dōrcās, ădis. *f.* (δορκάς). *Biche.* Dēlĭcĭŭm pārvō dōnābĭs dōrcădă nātō. *M.* (XIII, 98. *Id.* X, 65). ‖ *Au fig. En parlant d'une femme.* Nērvōsa ēt lignĕă, dōrcās. *Lr.* (IV, 1159. Alii græce scribunt).

Dōrceūs, ŏŏs, ĕī ou ĕi. *m.* (Δορκεύς). *Nom d'homme.* Īnsignēm cĭthărā cāntūquĕ flŭēntī Dōrcĕă. *V. Fl.* ‖ *Nom de chien.* Ēt Dōrceūs, ēt Ōrĭbăsŭs. *O.*

Dōrĭcŭs, ă, ŭm (Δωρικός). *Dorien; ordint. Grec.* Ēt Dōrĭcă castră. *V.* (Adde *V. Fl.* II, 573; *Sen. Ag.* 611).

Dōrĭŏn, ĭī. *n.* (Δώριον). *Ville de Messénie, où les Muses privèrent Thamyris de la vue.* Ēt Dōrĭŏn īrā Nōbĭlĕ Pĭĕrĭdŭm. *L.* Gĕtĭcō quōs flēbĭlĕ vātī Dōrĭŏn. *St.* (*Th.* IV, 281 *sq.*).

Dōrippă, æ. *f. Nom de femme.* (*Pl. Merc.* IV, 1, 17.)

1. Dōrĭs, ĭdis. *f.* (Δῶρις). *Doris, fille de l'Océan et de Téthys, femme de Nérée, et mère des Néréides.* Dōrĭdăque ēt nātās tĕpĭdīs lătŭīssĕ sŭb ănthrīs. *O.* ‖ *La mer.* Dōrĭs ămārā sŭām nōn ĭntĕrmīscĕāt ūndām. *V.* Hāc Hȳădēs Dōrĭdă nōctĕ pĕtūnt. *O.* Glaŭcă cērtāntīă Dōrĭdĕ săxă. *St. Voy.* Mare. ‖ 2. *La Doride, contrée de la Grèce située entre la Phocide et l'Épire.* ‖ *Contrée de l'Asie-Mineure, au midi de la Carie.* ‖ *adj. Dorienne ou Grecque.* ‖ *De Sicile, où s'étaient établies des colonies Doriennes.* Tēllŭs gīgantĕ Dōrĭs ĕxcŭssō trĕmēns. *Sen.* (*H. Fur.* 81).

Dōrĭŭs, ă, ŭm (Δώριος). *Dorien; Grec.* Ūtērquĕ sēnsŭs, Īlălŭs seū Dōrĭŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 11). ‖ —mŏdŭs. *Le mode Dorien.* Sōnāntĕ mixtīs tĭbĭīs cārmĕn lȳrā, Hāc Dōrĭum, illīs bārbārŭm. *H.* ? Dōrĭxănĭŭm. *Voy.* Doroxanium.

† Dōrmĭbŏ. *arch. pour* Dormiam. Dōrmībŏ plăcĭdæ ĭn tābĕrnācŭlō. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 100).

Dōrmĭlēndŭs, ă, ŭm. *Qu'il faut dormir.* Nōn ēst pērpĕtŭa ūnă dōrmĭlēndă. *Cat.* (5, 7). Trăhīsquĕ sōmnōs Cūnctīs dēnīquĕ, Mārcĕ, dōrmĭlēndōs (*Anthol.* II, p. 218).

Dōrmĭēns, tis. *Dormant.* Nĕ quīd ănīmāī fōrtĕ ămittāt dōrmiēns. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 26. Adde *Cat.* 17, 13). SYN. Sōpītŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Quid? crēdēbās dōrmiēnti hæc tĭbī cōnfēcturōs dĕos? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 59).

Dōrmĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. Dormir.* In nīvĕ Lūcānă dōrmis ōcrĕātŭs. *H.* In mēdĭōs dōrmīrĕ dĭēs. *Id.* Thălāmō dōrmīvīmŭs ĭstō. *O.* Prīvātŭs ŭt ălтŭm Dōrmīrĕt. *J.* (I, 17). SYN. Dōrmĭtō, quiēscō, rĕquiēscō. PPH. Sōmnŭm *ou* sōmnōs, sōpōrĕm cārpō, căpĭō, dūcō, pĕtō, cōncĭpĭō, rĕcĭpĭō, ōcŭlis indulgĕō. Sōpōrĕ, sōmnō jăcĕō, prĕmōr, frŭōr, stĕrnōr, vīncŏr, mē stĕrnō, membră rĕsōlvō, lūmĭnă claŭdō, dēclīnō. Sōmnō, quiētī indulgĕō, succumbō; cōrpŭs, cōrpŏră, membră ārtŭs dō, dēmittō, măndō. Dō hōrās, nōctĕm sōmnō. Sōpōrĕ membră, cōrpŭs lĕvō, lăxō, rĕflŏvĕō, rĕficĭō. In sōmnŭm lăbŏr, sōlvŏr, sōlvuntŭr lūmĭnă, cōrpŭs rĕsōlvō. Sōmnŭs, sōpŏr ārtŭs ōccŭpăt, ĭrrĭgăt, rĭgăt, cōmplĕctĭtŭr, ligăt, ăllĭgăt, sōlvit, lăxăt; cōrpŏră tĕnĕt, hăbĕt; ōcŭlōs *ou* lūmĭnă sūbĭt, vīncit, condĭt, tĕgĭt, ŏpĕrĭt, prĕmĭt, ūrgĕt; ĭn ārtŭs lābĭtŭr; mē ĕxcĭpit. VERS. Tēmpŭs ērăt quō prīmă quiēs mortālĭbŭs ægris Inclĭpit, ēt dōnō dīvŭm grātissĭmă sērpit. *V.* Prōcŭbŭit, sĕrāmquĕ dĕdit pĕr membră quiētĕm. Prēssitquĕ jăcēntēm Dūlcis ēt ălтă quiēs, plăcĭdæquĕ sĭmillĭmă mōrtī. Ănīmālīă sōmnō Lăxăbānt cūrās ēt cōrda oblīтă lăborūm. Incēptō tĕgĕrēt quūm lūmĭnă sōmnō. *Id.* Tū lēntūs rĕfŏvēs jūcūndă membră quiētĕ (*Culex*, 212). Mīlĕm cōncēpit prōjēctūs membră sōpōrĕm. Cūjŭs ŭt intrāvit lĕvĭŏr pĕr cōrpŏră sōmnŭs, Lānguīdăque ēffūsō rĕquiērūnt membră sōpōrĕ. *Id.* In stīpŭlă plăcĭdī căplēbānt mūnĕră sōmnī. *O.* Blāndă quiēs fūrtim victīs sŭbrēpsit ŏcēllis. Primă quiēs ădĕrāt, quūm cūris fessă diūrnis Pectŏră sōmnŭs hăbĕt. Fēssis ōcŭlis ădmittĕrĕ sōmnŭm. Sōmnŭs lāssōs sŭbmīsĭt ŏcēllōs. Lūmĭnă quūm placĭdō victă sōpōrĕ jăcēnt. Mē sōmnŭs hăbēbat. *Id.* Sōmnō fallĕrĕ cūrăm. *H.* Sōmnō Dūcĕrĕ... oblīvīă vītæ. *Id.* Cēssērunt lānguīdă sōmnō Membră dŭcīs. *L.* Fēssōs sŭbrēpsit ĭn ārtŭs Insidlōsă quiēs. *Sil.* Haurīrĕ slnēbānt Dōnă sōpōrĭfĕræ nōctīs. Mītēm fundit pĕr membră quiētĕm. Ōcŭlīsquĕ quiētĕm Irrōrāt sōmnŭs. *Id.* Sōmnŭs pĕr membră quiētĕm Irrīgāt. *Lr.* Quūm suāvī dēvīnxit membră sōpōrĕ Sōmnŭs. Aŭt ăbĭt ĭn sōmnŭm grăvīs. *Id.* Et quūm tē fūscō sōmnŭs vēlāvit ămictū. *J.* Tōrō jām membră quiēscunt. *Id.* Si tĕnŭīs dēmīsit lūmĭnă sōmnŭs. *Sil.* Ōtĭă sōmnī Āccĭpit. *Id.* Prēssit lānguēntēs lūmĭnă sērā quiēs. *Tib.* Occŭpĕt ŭt fessī lūmĭnă victă sōpŏr. Ēt mē sōpīĕrāt, mēntī dēŭs ūtīlis ægræ, Sōmnŭs: *Id.* Ēxpĕrīār sōmnŭm. *Pp.* Dūm mē jūcundis lāpsăm Sōpŏr ĭmpŭlit ālis. Quamvīs lābēntēs prēmērĕt mīhī sōmnŭs ōcēllōs. *Id.* Lūmĭnă sōmnō Mergĭmŭs. *V. Fl.* Nēc sōmnŭs tegĕrēt quiētæ ōcēllōs. *Cat.* Quūm Pān, vēnātū fessŭs, rĕcŭbārĕ sŭb ūlmō Cæpĕrāt, ēt sōmnō lāssātās sūmĕrĕ vīrēs. *Calp.* Cūrārŭm Sōmnŭs dōmītŏr pectŏră sōlvit. *Sen.* Quūm prōstrātă sōpōrĕ Ūrgēt membră quiēs. *Petr.* Sōmnŏn' ŏpĕrām dătīs? *Pl.* ‖ *Au fig. Se tenir tranquille, être oisif.* Hōc vīdē, ŭt dormīūnt pēssŭli pēssŭmī! *Pl.* (*Curc.* I, 2, 66). Cēssēnt, ēt īdŭs dormīānt ĭn octōbrēs. *M.* (X, 62, 11. Adde *Hor. Sat.* II, 1, 7). SYN. Cēssō, dēsīdĕō. ‖ *Ne pas être vigilant, s'endormir.* Ēt īndĕ fillām Sūscēpit ūnām, dūm tū dormis. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 15).

Au pass. Tōtă mīhī dōrmītŭr hīēms. *M.* (XIII, 59). *Voy.* Dormiendus. ‖ Dōrmītŭr. *unip. On dort.* Māgnīs ŏpĭbus dōrmītŭr ĭn ūrbĕ. *J.* (3, 235. *Id.* 6, 269).

Dōrmītāns, tis. *Dormant.* Dōrmītāntĭbŭs ōtĭōsīōrĕm. *Sid.* (*Pan.* 3586). ‖ *Au fig.* Jām dōrmītāntĕ lūcĕrnă. *O.*

? Dōrmītātŏr, ōris. *m. Voleur de nuit?* Īlle hŏmo ēst aŭt dōrmītātŏr, aŭt sĕctŏr zōnārĭus. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 20).

† Dōrmītĭō, ōnis. *f. arch. Action de dormir.* Quīd mīhī cūm sōmnō, sī dōrmītĭō tōllītŭr? *Varr.* (apud *Non.* 2, 239). ‖ *Au fig.* (*Id. ibid.*)

Dōrmītō, ās, ārĕ. *n. freq. de* Dormio. *Dormir.* Lŭpŭs ŏbsĕrvāvit dŭm dōrmītārĕt cānēs. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 133. *Id. Amp.* II, 2, 175). *Voy.* Dormio. ‖ *Au fig. Sommeiller.* Quāndōquĕ bŏnŭs dōrmītăt Hŏmērŭs. *H.* Nōn nūnc tĭbī dōrmītāndŭm. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 58).

Dōrmitŏr, ōris. *m. Dormeur.* Quīd tibī dōrmitor prōdērīt Ēndȳmiōn? *M.* (X, 4).

Dōrōxanĭum *ou* Dōrixanĭum, ĭi. *n. Fleuve de l'Inde qui roule des sables d'or.* Sī te ēōā, Dōrōxanĭum, juvāt aurĕā rīpā. *Pp.* (IV, 5, 21. *Cf. Curt.* 8, 9).

Dōrsēnnŭs. *Au lieu de* Dossennus.

Dōrsŭm, ī. *n. Dos.* Ēxūviæ pĕr dōrsum ā vērticĕ pēndĕnt. *V.* Quūm grāviūs dōrsō sūbĭit ōnus. *H.* Āltĕrā dōrsō Īmpōsĭta ēst. *O.* SYN. Tergum, *qqf.* costæ. ‖ *Au fig. En parlant de la charrue.* Dūplĭci āptantŭr dēntālĭă dōrsō. *V.* ‖ *Surface de la terre, ordint. éminence, montagne.* Squālēbāt tēllūs vīlĭātō fĕrvĭdă dōrsō. *Sil.* Dōrsum immānĕ mārī sūmmō (saxa). *V.* Prærŭptī nĕmŏrĭs pătĭēntēm vīvĕrĕ dōrsō. *H.* Ālpīnī quī jūxtā cŭlmĭnă dōrsī. *St.* PHR. Prōscissō quæ sŭscĭtăt æquŏrĕ tĕrgă, *V. Voy.* Mons. ‖ *Surface de la mer.* Sīc ŏblīquă măris pāndŭntŭr dēnīquĕ dōrsă. *Avien.* (*Descr. Terr.* 217). Inūsquĕ sālvām dōrsă pŏrrīgĕt Thĕtĭn. *Id.* (*Or. mar.* 526). Tĕndĕ fāvēns glaucŭm pĕr lævĭă dōrsă prōfŭndŭm (*Anthol.* II, p. 385. Præverat *Homer. Il.* II, 159, κάτα θαλάσσης. *Cf. Non.* 6, 61). ‖ † *En parlant de l'air.* Dōrsāquĕ vēlōcĭs prēmăt ætherĭs. *Boet.* (4, 1).

† Dōrsŭs, ī. *m. arch. Comme* Dorsum. Ităque dōrsūs tōtŭs prūrīt. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 44. Quod citat *Non.* 3, 79).

? Dōrŭs, ă, ŭm (Δῶρος). *Dorien.* Ēt cĕcĭnīssĕ mŏdīs, Dōrĕ pŏētă, tŭīs. *Pp.* (III, 7, 44, de Phileta Coo. Sic potiores editi. Codices habent *dure.* Alii conj. *Coe; Scalig.* non feliciter, *pure*).

Dōrўclŭs, ī. *m.* (Δόρυκλος). *Nom d'homme.* Prōlēs māgnī præclārā Dōrўclī. *V. Fl.*

Dōrўlās, æ. *m.* (Δορύλαος). *Nom de guerrier.* Ēt Chrōmĭs ēt Dōrўlās, ēt nōstrīs tūrrĭbŭs æquī. *St.* (Adde *Sil.* II, 226).

Dōs, dōtĭs. *f. Dot.* Hōc dĕcĕt ūxōrēs; dōs ēst ūxōrĭă lītēs. *O.* Dōs ēst māgnă pārēntĭŭm Vīrtūs. *H.* Dōs ētĭām dĭcta ēst. *M.* (XII, 42, 5). EP. Dīvēs, ămplă, grandis; pātĕrnă, mātĕrnă. ‖ *qqf. au plur.* Quæsītās sānguĭne dōtēs. *V.* Flōrĕ quŏd ŏcĕĭdīs ĭn tĕnĕrō, Prōximă dōtĭbŭs ēt thălămō. *Prud.* (*Peri.* 953). *Voy.* Doto, as. ‖ *Au plur. et qqf. au sing. Avantages, qualités, talent.* Tāntăquĕ dōs ōrīs. *O.* Ingĕnĭī dōtēs cōrpŏrĭs ăddĕ bŏnīs. *Id.* Dūplĕx lībĕllī dōs ēst: quōd rīsum mŏvĕt. *Ph.* (Adde *Sid. Pan.* 3552). SYN. Virtūs, ārs. EP. Ēgrĕgĭæ, pūlchræ, ingĕnŭæ. PPH. Cōrpŏrĭs *ou* ānĭmī bŏnă. (Exempla genitivi pluralis desunt, nisi quod est in *Dig.* 23, 3: *De Jure Dotium.* Sed et regula quam dat *Prisc.* 7, 770, dici oportere videtur *dotum*).

Dōsĭthĕ, ēs. *f.* (Δωσίθη). *Nom d'une nymphe.* Ūt sātŭs Hippŏnŏē, Dōsĭthŏēsquĕ pătĕr (*Ibis.* 472).

Dōssennŭs *ou* Dōssēnŭs, ī. *m. Fabius Dossenus, poète latin, auteur d'atellanes.* Quantŭs sit Dōssēnŭs ēdăcĭbŭs ĭn pārăsītīs. *H.* Hōspĕs, rĕsīstĕ, ēt sōphĭăm Dossēnī lēgĕ (*Epitaph.* apud *Sen. Epist.* 89. Cf. *Plin.* 14, 13. Ceterum *Dossenus* est in numo apud *Eckhel*).

Dōtālis, ĕ. *Apporté en dot.* Ēst mĭhī fēcundūs dōtālĭbŭs hōrtŭs ĭn āgrīs. *O.* Ēt si ădĕō dōtālĭs rēglă cōrdī ēst. *V.* Dōtālēs ædēs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 30).

Dōtātŭs, ă, ŭm. *Doté.* Nēc dōtātă rĕgīt vīrŭm Cōnjŭx. *H.* Dūmmŏdŏ morāta rēctĕ vēnĭăt, dōtāta ēst sătis. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 62). Dōtāta trĭūmphis. *Cl.* ‖ *Au fig. Pourvu, doué.* Quæ dōtātissĭmă fōrmă, Millĕ prŏcis plăcŭīt. *O.* SYN. Prædītus.

Dōtēs. *Voy.* Dos.

1. Dōtō, ās, ārĕ. *Doter.* Sānguĭnĕ Trōjānō ēt Rūtŭlō dōtābĕrĕ, virgŏ. *V.* Crĭmĭnĕ dōtāta ēst, ēmĕrŭĭtquĕ vīrum. *O.* Tōtō dōtānda marī (nurus). *Cl.* PPH. Dōtĕm dō, făcĭŏ, cōnfĭcĭŏ. Dōtī dō. In dōtĕm dō, cōnfĕrō. In dōtĕm æccipĭō, habĕō. Dōtis nōmĭnĕ æccĭpĭŏ.

2. Dōtō, ūs. *f.* (Δωτώ). *Nom d'une Néréide.* Quālĭs Nērēlă Dōtō. *V.* Vēllĭtquĕ cōrăllă Dōtō. *Cl.*

Drāchmă, æ. *f.* (δραχμή). *Drachme, monnaie d'Athènes, valant 96 centimes de la nôtre.* Vīx, ĭnquit, drāchmis ēst ŏbsōnātŭm dĕcĕm. *Ter.* (*And.* II, 6, 20). Quīngēntīs ēmptō drāchmīs. *H.* Quī dūdum ĭn vīlī lătĭtāntĕm pūlvĕrĕ drāchmām. *Alcim.* (III, 381. Adde *Rhem. Fann. Pond.* 17 *sq.*)

? Drāchŭmă, æ. *f. arch. Comme* Drachma. Trāpĕzītæ mīllĕ drāchŭmārum Ōlўmpĭcŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 25. In hoc alii primam produci volunt: equidem nihil moror; nam locus mihi suspectus admodum est. Quis unquam vidit *Olympicum* feminini generis?)

Drācō, ōnis. *m.* (δράκων). *Dragon, serpent ailé; en gén. serpent.* Pērvĭgĭl ēccĕ drācō squāmis crĕpĭtāntĭbŭs hōrrēns. *O.* Pērvĭgĭlēm sūpĕrēst hērbis sōpīrĕ drācōnĕm. *Id.* Aūt hæc Māssўli pōmă drācōnis ĕrānt. *M.* (XIII, 57). SYN. Sērpēns, ānguis. *Voy.* Serpens. ‖ *Constellation.* Ūt cūrvō cĕlŭ circŭmclūsă Drācōnĕ. *Avien.* (*Arat.* 14). Tōrvŭ' Drācō sērpit sŭbtĕr. *Cic.* (*Arat.* 47). *Voy.* Anguis. ‖ *On en mettait, comme des aigles, aux enseignes romaines.* Signaquĕ bellĭcă Prætēndŭnt tŭmĭdis clārā drācōnĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 628). ‖ † Drācōn, tis. *arch.* Āb drācōntĭs stīrpe ārmāta ēlŏrtŭs. *Att.* (apud *Non.* 5, 17. *Id.* apud *Charis.* 1, 101, *draconem*).

Drācōnĭgĕnă, æ. *m. f. Né d'un serpent.* Ĭnquĕ drācōnĭgĕnām nīmbis cōmĭtāntĭbŭs ūrbĕm (scil. Thebas). *O.* Quæquĕ drācōnĭgĕnæ pōrtās nōn clausĕrăt hōsti. *Sid.* (*Pan.* 110). SYN. Sērpentĭgĕnă.

? Drāgānæ, ārŭm. *m. pl. Peuple de Ligurie.* (*Avien. Or. mar.* 197.)

Drāhōnŭs, ī. *m. Rivière qui se jette dans la Moselle.* Lēsūrămtĕnŭēmquĕ Drāhōnŭm. *Aus.* (*Mos.* 365).

Drāmă, ătis. *n.* (δρᾶμα). *Drame, action théâtrale.* Prōtŭlĭt ĭn scēnām quŏt drāmătă fābēllārum. *Aus.* (*Epist.* 18, 19).

Drāncēs, is. *m. Drancès, l'un des conseillers de Latinus, ennemi de Turnus.* Tūm sēnĭŏr, sēmpĕrquĕ ŏdĭīs ēt crĭmĭnĕ Drāncēs. *V.*

Drāngæ, ārŭm. *m. pl.* (Δράγγαι). *Peuple de Perse.* (Cf. *Plin.* 6, 17 et 23.) ‖ Drāngæus, ă, ŭm. *De ce peuple.* Īnsequĭtŭr Drāngæă phălānx. *V. Fl.* (VI, 106. *Ib.* 507).

† Drāpĕtă, æ. *m.* (δραπέτης). *Esclave fugitif.* Cōnstānt, cōnfĕrūnt sērmōnēs lutĕr sēsĕ drāpĕtæ. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 11). *Voy.* Fugitivus.

Drēnsō, ās, ārĕ. *n. Crier comme les cygnes.* Cўcnī prōpĕ flūmĭnă drēnsānt (*Auct. Phil.* 23).

Drĕpānĭŭs, ĭi. *m. Latinus Drépanius Pacatus, proconsul romain.* Āttēntō, Drĕpānī, pĕrlĕgĕ jūdĭcĭō. *Aus.* (*Sep. Sap. præf.* 2).

? Drĕpænē, ēs. *f. Voy. le suiv.*

Drĕpănŭm, ī. *n. et* Drĕpănă, ōrŭm. *m. pl.* (Δρέπανον, *et plur.* τὰ Δρέπανα). *Drépane, ville de Sicile, non loin du mont Eryx, où l'on dit que Saturne jeta sa faux.* Hinc Drĕpănī mē pōrtŭs ēt illĕtăbĭlis ōrā Āccēpit. *V.* Sidŏnĭōs Drĕpăna, ălquĕ ūndæ clāmōsŭs Hĕlōrus. *Sil.* (XIV, 269. Vulgo

Drepane, nempe Corcyra vel Phæacia, auctoribus *Steph.* et *Plin.* 4, 12 *init.* Illam vero urbem accurate distinguit *Stephanus* : Δρέπανον καὶ Δρέπανα οὐδετέρως, πόλις Σικελίας. Certe declinant *Drepana, orum*, *Liv.* 28, 41 ; *Flor.* 2 ; *Plin.* 3, 8). PHR. Quique locus curvæ nominâ falcis habet. *O.*

Drindlŏ, īs, īrē. *n. Crier comme la belette.* Mustēlăque drindīt (*Auct. Phil.* 61).

Drŏmās, ădis. *m. f. Dromadaire. Voy.* Camelus. ‖ *f. Nom d'une chienne.* Ēt Drŏmăs, ēt Cănăchē. *O.*

Drŏmŏ, ōnis. *m.* (δρόμος). *Nom d'esclave dans les comédies.* Ăd Āntĭphĭlām quō vēnĕrāt sĕrvus Drŏmō. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 7. Adde *Pl. Aul.* II, 9, 1 ; *Ter. Ad.* III, 3, 22).

Drŏmŏs ou Drŏmŭs Ăchīllis *et* Ăchīllĕŭs (Δρόμος Ἀχιλλέως). *Ile du Pont-Euxin où était le tombeau d'Achille.* Ātquĕ Drŏmōn Taŭrī rētĭnēntēs fortis Āchīllī. *Prisc.* (*Peri.* 297. Cf. *Plin.* 4, 12 ; *Mel.* 2, 1 ; *Strab.* 7 ; *Ptol.* 3).

Drōpāx, ācis. *m.* (δρωπαξ). *Sorte d'essence pour épiler.* Psilŏthrō făcĭēm lævās, ēt drōpācĕ călvām. *M.* (III, 74, 1. Adde *Aus. Epigr.* 131, 1). Nēc nōn āppŏsĭtō cūrāntŭr drōpācĕ membra. *Ser. Sam.* (*vs.* 513).

Druentĭă, æ. *m.* (*Strab.* Δρουεντίας). *La Durance, rivière de France.* Tē Drŭmă, tē spārsīs ŭncertē Druentĭă rīpis. *Aus.* (*Mos.* 479. Male vulgo *incerta*). Tŭrbĭdŭs hĭc trŭncis săxīsquĕ Druentĭă. *Sil.* (III, 468. Cf. *Plin.* 3, 4).

Drŭĭdæ, ārŭm. *m. pl. Druïdes, prêtres des anciens Gaulois.* Mōrēmquĕ sĭnistrŭm Săcrōrŭm, Drŭĭdæ, pŏsĭtīs rĕpĕtīstīs ăb ārmīs. *L.* (I, 450). Tŭ Bājŏcăssis stīrpĕ Drŭĭdārŭm sātŭs. *Aus.* (*Prof.* 4, 7. Cf. *Cæs. B. G.* 6 ; *Cic. Divin.* 1, 90 ; *Tac. Ann.* 14, 30).

Drŭmă ou Drŭnă, æ. *m.* (?) *La Drôme, rivière de France. Voy.* Druentia.

Drŭsŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Ōdīsti ēt fŭgis, ŭt Drŭsōnēm crēdĭtŏr ærīs. *H.*

Drŭsūs, ī. *m.* (Δροῦσος). *Nom de plusieurs illustres Romains.* Pŏpŭlārĭă nōmĭnă Drŭsōs. *L.* Vīdērĕ Rhætīs bēllă sŭb Ālpĭbŭs Drŭsūm gĕrēntēm Vindēlĭcī. *H.* Tūmēs ăltō Drŭsōrŭm stĕmmătĕ. *J.* (8, 40). Fēlīx thălāmīs Līvĭă Drŭsī. *Sen.* (*Oct.* 941).

Dryădĭă, æ. *f. Nom de femme.* Essĕ sŭăm, sŏrŏr năc Dryădĭa ēnītŭlī. *Aus.* (*Parent.* 12, 2).

Dryāntĭădēs *et* Dryāntĭdēs, æ. *m. Fils de Dryas, Lycurgue.* Ūtquĕ Dryāntĭdæ Rhŏdŏpēĭă rēgnă tĕnēntī (*Ibis*, 347).

1. Dryās, ădis. *f.* ; Dryădēs, ŭm. *pl.* (Δρυάς, Δρυάδος). *Dryades, nymphes des bois.* Sæpĕ sŭb năc lătŭīt rūstĭcă frondĕ Dryās. *M.* (IX, 62). Incĕrĕă Dryădum sīlvās sāltūsquĕ sequāmŭr. *V.* Nōn mīnŭs Aŭsōnĭīs ēst ămōr āh ! Dryăsĭn. *Pp.* (1, 20, 12). SYN. Hamādryădes, Nāpææ. EP. Sēmĭdĕæ ; silvēstrēs, silvĭcŏlæ, errantēs, ægrēstēs ; formōsæ, pulchræ, vĕnŭstæ ; tĭmĭdæ. PPH. Dryădēs pŭellæ. Nēmŏrŭm dĕæ, nўmphæ. Nўmphæ silvĭcŏlæ. *Voy.* Nymphæ.

2. Dryās, ădis. *m.* (Δρυάς). *Dryas, un des Lapithes.* Quōs ōmnēs dĕxtrā Dryāntĭs Pĕrcŭlĭt ădvĕrsōs. *O.* (*Met.* XII, 311). Tē quŏquĕ, sævē Dryā, cĭrcūm căpŭt ĭgnĕ rŏtātō (*Ib.* 290). ‖ 2. *Roi de Thrace, père de Lycurgue. Voy.* Dryantiades. (Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 14 ; *Hygin. Fab.* 242.) ‖ 3. *Un des compagnons de Méléagre.* (*Ov. Met.* VIII, 307.)

Dryŏpē, ēs. *f.* (Δρυόπη). *Dryope, fille d'Eurycte, roi d'OEchalie, et sœur d'Iole, fut changée en lotos.* Ēt quærūnt Dryŏpēn; Dryŏpēn quærēntĭbŭs illīs. *O.* ‖ 2. *Nom d'une nymphe.* Sīlvĭcŏlæ Faūnō Dryŏpē quēm nўmphă crĕārat. *V.* ‖ 3. *D'une femme de Lemnos.* (*V. Fl.* II, 174.)

Dryŏpēĭus. *Au lieu de* Triopeius.

Dryŏps, ŏpis. *m.* ; Dryŏpēs, ŭm. *pl.* (Δρύοπες). *Dryopes, peuple d'Épire.* Jūvĭt ĭnhūmānŭm Thĭŏdāmāntă Dryŏps (*Ibis*, 489). Crētēsquē Dryŏpēsquē frĕmūnt. *V.* Thēsprōtī Dryŏpēsquĕ rŭūnt. *L.*

Dŭbĭē. *adv. D'une manière douteuse.* Nēc dŭbĭē cūstōdēm vītīs ēt hortī Prōvŏcāt. *J.* (6, 375. *Id.* 14, 111). SYN. Ambĭguē, obscūrē.

Dŭbĭtābĭlĭs, ĕ. *Douteux.* Nēc ērīt dŭbĭtābĭlĕ vērŭm. *O.* Sī vīrtūs īn mē dŭbĭtābĭlis ēssēt. *Id. Voy.* Dubius. ‖ † *qqf. Qui doute.* Dŭbĭtābĭlĕ pēctŭs. *Prud.* (*Apoth.* 649).

Dŭbĭtāndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit douter.* Dīctă părēntī Haūd dŭbĭtāndă rĕfĕr. *V.*

Dŭbĭtāns, tis. *Qui doute, qui hésite.* Dŭbĭtāntem hortātă Cŏrīnnăm. *O.* Ēt dŭbĭtāntĭă lūmĭnă condĭt. *Sil.*

Dŭbĭtātĭō, ōnis. *f. Doute.* Nēc ădmittĭt mēntīs dŭbĭtātĭō lūcĕm. *Juvc.* (III, 163). SYN. Dubium.

Dŭbĭtātŭs, ă, ŭm. *Dont on doute.* Întrāvīt dŭbĭtātī tĕctă părēntīs. *O.* Ēt cōncōrs pĭĕtās, nēc dŭbĭtātŭs ămōr (*Ad Liv.* 84). *Voy.* Dubius.

Dŭbĭtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Douter.* Nĕ dŭbĭtā, nām vērā vĭdēs. *V.* Sæpĕ tămēn dŭbĭtāt, mĕtŭĭtquĕ mĭsērrĭmă fāllī. *O.* SYN. Ambĭgō, hærĕō, hæsĭtō, flŭctŭō, *qqf.* nēscĭō, ĭgnōrō. PPH. Dubĭūs sŭm, hærĕō. Īn dŭbĭō, īn ambĭgŭō sŭm, stō, hærĕō. Ănĭmō dubĭō, mēntĕ incērtă flŭctŭŏr, nūtō, pēndĕō, hærĕō. Mihī dŭbĭūm ēst. Ănĭmŭs, mēns hærĕt, pēndĕt, titŭbāt, hærĕt īn ambĭgŭō, īn cōntrārĭă fĕrtŭr, pārtēs fĕrtŭr īn ōmnēs. Ănĭmī dŭbĭŭs sŭm. Dŭbĭă mihī sēntēntĭă ēst. Vărĭōs sēnsŭs ăgĭtŏ. Vărĭī sēnsŭs pĕctŏrĕ, ănĭmō yĕrtuntŭr. Incĕrtŭs fĕrŏr. VERS. Vērsānt ănĭmum īn cōntrārĭă cūræ. *V.* Ănĭmum nūnc hūc cĕllĕrĕm, nūnc dīvĭdĭt illūc, In pārtēsquē răpīt vărĭās, pĕrquē ōmnĭă vērsāt. *Id.* Mēns incērtō flŭītāns ērrōrĕ văgātŭr. *O.* In cūrsŭs ănĭmŭs vărĭōs ăbĭt. Pūgnātquē dīū sēntēntĭă sēcŭm. In dŭbĭō pectŏră nōstră lăbānt. Dŭbĭīs affectĭbŭs ērrāt. *Id.* Quāslĭbĕt ăd pārtēs ănĭmŭs nūtāvĕrīt ancĕps. *Cl.* Dŭbĭō ancĕps sēntēntĭă vōlvīt Ēventŭs. *Id.* Flŭctŭbŭs vărĭīs ăgŏr. *Sen.* Neū flŭītēm dŭbĭæ spē pendŭlŭs hōræ. *H.* Mēns stĕtĭt īn dŭbĭō. *L. Voy.* Dubium. ‖ *Hésiter, balancer.* Ēt dŭbĭtāmŭs ădhūc vīrtūtem extēndĕrĕ factīs ? *V.* Ī nūnc, ēt dŭbĭtā fĕrrĕ quŏd illĕ tŭlīt. *O.* Quīd stātĭs ? quīd dŭbĭtātĭs ? ōpŏrtŭīt. *Pl.* (*Men.* V, 7, 6). SYN. Mŏrŏr, cūnctŏr, *qqf.* tĭmĕō, nōlō, dētrēctō. ‖ *avec l'acc. Rouler une chose dans son esprit, méditer.* Pĕrcipĕ pŏrrō Quīd dŭbĭtēm. *V.* Hæc dum dŭbĭtās, mēnsēs ăbĭērūnt dĕcĕm. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 57). SYN. Cōgĭtō, vōlvŏ, mĕdĭtŏr.

Au pass. Dŭbĭtŏr. *Être mis en doute.* Ăn dĕă sīm, dŭbĭtŏr. *O. Voy. le suiv.*

Dŭbĭŭm, ĭī. *n. Doute, chose douteuse.* ‖ Dŭbĭŭm est, *ou absolt.* Dubĭŭm, īn dŭbĭō ēst. *Il est douteux.* Nōn dŭbĭum ēst quīn ūxōrēm nōlīt fīlĭus. *Ter.* (*And.* I, 2, 1). Ăn prōsint, dubĭŭm ; nŏcŭērūnt cārmĭnă cērtē. *O.* Quō cădăt, īn dŭbĭō ēst. *Id.* SYN. Ambĭgŭum *ou* īn ambĭgŭō ēst, ambĭgĭtŭr, īn incērtō ēst *ou* sĭtum ēst. Nōn lĭquĕt, nōn āppārĕt. Nōn bĕnĕ cōmpĕrtum. Scīrĕ nĕfās. Īn dŭbĭŭm vĕnīt. VERS. Rūmōr īn ambĭgŭō ēst. *O.* Ambĭgĭtŭr, mœnĭă pōnāt ūtĕr. Nōn tămēn ērāctŭm quīd ăgāt. Ambĭgŭum, nātō dignĭŏr ānnĕ vīrō. *Id.* Pēndēbānt cā-

sūs, dūbĭūmquĕ mānēbăt Quēm mundi dōmĭnum făcĕrēnt cīvīllă bēllă. *L.* In ambĭgŭo ēst ētĭām, nunc quĭd de hāc rē fiăt. *Pl.* Ambĭgĭtŭr statŭs in quo sit mortāllĭbus ōmnis Ætās pōst mortēm. *Lr.* In dubĭōquĕ fŭit, sŭb ūtrōrŭm regnă cădendŭm. *Id.* Ubi lætă dūris mixta in ambĭgŭo jăcent. *Sen.* Dūm tĕnēbit vōta in incertō dĕŭs. Fortūnă bēlli sēmpĕr ancĭpĭti in lŏco ēst. *Id.* || Sine dūbĭō, Prōcŭl dubĭō *ou* dūbĭō prōcŭl. *Sans doute.* Adjŭtāmŭr ēnim dubĭō prōcŭl. *Lr.* (I, 812. *Id.* II, 261). *Voy.* Certo. || Dubĭă. *pl. Voy. le suiv.*

Dūbĭŭs, ă, ŭm. *Qui doute, irrésolu.* Sæpĕ mihi dūbĭăm trăxit sententĭă mentem. *Cl.* Spēmquĕ mĕtŭmque intĕr dubĭi. *V.* SYN. Incertŭs, ancĕps, suspensŭs, dubĭtāns, vărĭŭs, ăltĕrnāns. PPH. Ănĭmi dubĭŭs. Consĭlĭi inops. PHR. Incertŭsque ănĭmi. *St.* Incertă vōti. *Sen. Voy.* Dubito, Dubium. || *Douteux, qui n'est pas sûr, incertain.* Tempestātēs dubĭō prædiscĕrĕ cœlō. *V.* Vădĭmŭs haud dŭbĭăm in mortem. *Id.* Non dubĭōs intĕr mĕmŏrāndĕ sŏdālēs. *O.* SYN. Incertŭs, dubĭtāndŭs, dubĭtābĭlĭs, obscūrŭs. PPH. Non clārŭs, non certŭs, non mănĭfestŭs. || *Suspect, dangereux.* Jactātŭs dubĭō pĕr dŭŏ lustră mări. *O.* Mons crăt ăscensū dubĭŭs. *Pp.* (IV, 4, 81). SYN. Pĕrĭcŭlōsŭs, mălēfidŭs, non tūtŭs. || *qqf. Qui est en danger.* Servăt, ĕt Ōlĭbĭlĭă dubĭŭm căpŭt ĕrĭpŭit ārtĕ. *V. Fl.* Dubĭăm rĕgĕ, năvĭtă, pinŭm. *O.* (Adde *Juv.* 13, 124). || *Avec le gén.* Ergo ĕgŏ sum vītæ dubĭŭs. *O.* Dubĭtĭquĕ fŭgæ pugnæquĕ tenēntur. *L.* || Dubĭă cœnă. *Repas où l'abondance des mets rend le choix difficile.* Vidēs ŭt pallĭdŭs ōmnĭs Cœnă dēsurgăt dubĭă? *H.* Dubĭæ făctūrŭs fĕrcŭlă cœnæ. *Aus.* (*Mos.* 102. Adde *Ter. Ph.* II, 2, 28). || Dubĭă rēs, Dubĭæ rēs, *ou* Dubĭă, ōrŭm. *n. pl. Circonstances critiques, dangers.* Is ēst āmīcŭs, quĭ, in rĕ dubĭă, rĕ jŭvāt. *Pl.* (*Ep.* I, 2, 10). In dubĭis nĕ dēfĭcĕ rebŭs. *V.* Dubĭĭsque ēvīncĭtĕ rebŭs. *V. Fl.* Mens dubĭis pĕrcussă pavēt. *L. Voy.* Periculum.

Dūcărĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un chef des Boïens.* Advŏlăt ōră rĕtrō mentēmquĕ Dūcărĭŭs. *Sil.* (V, 645).

† Dŭcātŭs, ūs. *m. Fonctions de général.* Ăt vōs, signifĕrō quĭ tăllĭă vōtă dūcātū Instrŭĭtis. *Alcim.* (V, 48. Cf. *Suet. Tib.* 19, et *Ner.* 35).

† Dūcĕ. *primitif de* Duc. Tibĭ prōmittō, pōscĕ, dūcĕ. Dī tĕ servassint mihi! *Pl.* (*Trin.* II, 2, 103. *Id. Pœn.* V, 4, 59. Cf. *Diom.* I, 341).

Dūcēnī *et* Dūcēntī, æ, ă. *Deux cents.* Quām dōtis mihi quĭnquĭĕs dūcēnă. *M.* (XII, 78, 3). Catĭlēnis millĕ dūcēntis, Mătĕr tĕ appĕllō, clāmantĭbŭs. *H.* In hōră sæpĕ dūcentōs Dictārĕt vĕrsūs. *Id.* SYN. Bis cēntŭm. *O.*

Dūcentĭĕs. *Deux cent fois.* Dūcentĭĕs ăccepĭt, ĕt tămĕn vīvit. *M.* (V, 38, 24). Dūcentĭĕs cōmessĕt aūt trĕcentĭĕs. *Cat.* (29, 15).

Dūcō, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire, être guide; présider.* Tālēsquĕ prĕmēntĕm Cordĕ mĕtŭs dūcit, facilĕm tămĕn, Æsŏnă cōnjŭx. *V. Fl.* Pompām pătĕr, inquĭt, Iāson Dūcĕt. *O.* Jām Cythĕrĕă chŏrŏs dūcit Vĕnŭs. *H.* SYN. Præsŭm, præcĕdō, præĕō, *ou* præsidĕō. PPH. Sŭm dux, prævĭŭs. PHR. Dux ĕgŏ vĕstĕr ĕrăm. *V. Voy.* Præcedo. || *Conduire, mener, emmener.* Ipsĕ mănū multō sŭspensŭm nūmĭnĕ dūcit. *V.* Dūc ăgĕ, dūc ăd nōs. *Id.* Dūcĕrĭs ŭt nervis ălĭēnis mobĭlĕ lignum. *H.* SYN. Ăgō, ădducō, dēducō, dirigō, rĕgō. || *Au fig. Mener, passer.* Non tămĕn ădvĕrsis ætātĕm dūcĕmŭs austris. *H.* Nōs flendō dūcĕmus hōras. *V.* Non sum quĭ segnĭă dūcăm Ōtĭă. *O.* SYN. Ăgō, cōnsūmō, tĕrō. || *Tirer, et au fig.* Vāgīnă dūcŭntŭr ēnsēs. *Sil.* Dūcĕrĕ fūnĕm. *H.* Ăllō sūspirĭă dūcit Pectŏrĕ. *O.* Vīvōs dūcēnt dē mārmŏrĕ vultūs. *V.* Undĕ gĕnŭs dūcĭs. *Id.* SYN. Trăhō, ēdūcō. || *Prendre, recevoir.* Dūcĕrĕt āpricĭs in cōllĭbŭs ŭvă cŏlōrem. *V.* Frīgŭs dūcēbăt ăb ūmbrā. *O.* Ab ipsō Dūcit ŏpēs ănĭmumquĕ ferrō (ilex). *H.* SYN. Trăhō, cōncipiō; accipiō. || *Trainer, prolonger.* Nostros in longum dūcis ămōrēs. *V.* Pōssint dūcĕrĕ quī dŭās călendās. *M.* (XII, 36, 4). Interdŭm tŭnicā dūxit ŏpertă mŏrām. *Pp.* (II, 12, 6). SYN. Prōdūcō, prōtrahō, differō. || *Charmer.* Nescĭō quă nătălĕ sōlum dulcēdĭnĕ cāptōs Dūcit. *O.* Dūcit tĕ spĕcĭēs, vidĕō. *H.* SYN. Căpiō, trăhō, mulcĕō, ĭmpellō. || *Tromper.* Prōmissīs dūcĕre ămantĕm. *Pp.* (II, 13, 57). Mē dūcĕre īstīs dictīs pŏstŭlās. *Ter.* (*And.* IV, 1, 20. *Id. Ph.* III, 2, 15; *Pl. Capt.* IV, 2, 7). SYN. Indūcō, sēdūcō, fallō, dēcipiō. *Voy.* Decipio. || *Former, faire.* Ēt lĕvĭbŭs tōtīs nātīvŭm dŭxĕrăt ărcŭm. *O.* Littĕră prō vĕrbīs, quām pēs in mărmŏrĕ dŭxit. *Id.* SYN. Effĭcĭō, fingō, formō. || *Estimer, penser, croire.* Sic æquidĕm dūcēbam ănĭmō, rēbārquĕ fŭturŭm. *V.* Māgnum hōc ĕgŏ dūcō, Quōd placŭī tibi. *H. Voy.* Puto. || — ūxōrĕm, *ou absolt. Prendre une épouse.* Dŭxĕrăt Ōcĕānŭs quōndām Titānĭdă Tēthўn. *O.* Exsŭllĭbŭsnĕ dătŭr dūcēndă Lăvĭnĭă Teucrīs? *V. Voy.* Conjugium. || — mē. *Se transporter, aller.* Ād rēgēm rēctă mē dūcăm. *Pl.* (*Amp.* IV, 3, 8. *Id. Bac.* IV, 2, 11; *Aul.* IV, 8, 8). *Voy.* Eo. || — rătiōnēs, *ou absolt. Compter, supputer.* Summām sūmptŭs dūce, ătque æris sīmŭl ădde ălĭēnī. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 130). *Voy.* Numero. || — sōmmŭm, sōmnōs. *Dormir.* Pŏtĕs hōc sŭb căsŭ dūcĕrĕ sōmnōs? *V. Voy.* Pormio. || *qqf. Procurer du sommeil.* Quă sōmnōs dūcīt ĕt ārcĕt, Virgă sīt. *O.* (Adde *Tib.* I, 1, 65). SYN. Dō, afferō, concĭllō. || — ălăpăm. *Donner un soufflet.* Ălăpăm sĭbi dŭxit grăvĕm. *Ph.* || — vultŭm, vultŭs. *Prendre un visage refrogné.* Quī dūcīs vultŭs, ĕt nōn lĕgĭs īstă lĭbēntĕr. *M.* (I, 41). SYN. Adducō, contrahō. *Voy.* Supercilium. || — fĭlă, pēnsă. *Filer.* Nec fĭla sequentĭă dūcunt. *O.* Dūcĕrĕ pēnsă mănū. *J.* (12, 65). Dūcĕrĕ lānās. *O. Voy.* Neo. || — aūrās, ŏdōrĕm, etc. *Respirer, flairer.* Nĕc hăbĕt, quās dūcăt, spīrĭtŭs aūrās. *O.* Illĭc plurĭmă nārĭbŭs Dūcis tūră. *H.* SYN. Haurĭō. || — pōcŭlă. *Boire.* Hīc innŏcentĭs pōcŭlă lēsbĭă Dūcēs sŭb ūmbrā. *H. Voy.* Bibo. || — ūbĕră. *Tetter.* Ūbĕră dūcunt. *O. Voy.* Uber 2. || — cīcātrĭcĕm. *Se cicatriser.* Fătă cicātrĭcĕm dūcĕrĕ nōstră sĭnē. *O.* || — illă. *Être haletant.* Ēt illă dūcăt. *H. Voy.* Anhelus. || — cărmĭnă, vĕrsūs. *Faire des vers.* Cărmĭn mĭrābĭlĭtŭr ūllŭm Dūcĕrĕ mē. *O.* Pōssŭm nōn ūllōs dūcĕrĕ vĕrsūs. *Id. Voy.* Carmen. || — rīmăm. *Se fendre.* Rimă quăm. dūxĕrăt ōllm. *O. Voy.* Fatisco. || — rŭīnăm. *St. Tomber en ruines.* || — trĭumphōs. *Triompher.* Dūxĕrĕ trĭumphōs. *V. Voy.* Triumpho. || — ōblīvĭă. *Oublier.* Dūcĕrĕ sōllĭcĭtæ jūcūnda ōblīvĭă vītæ. *H.* (Adde *V. Fl.* IV, 536). *Voy.* Obliviscor. || — bēllŭm. *Faire une longue guerre.* Hī bēllum āssīdŭē dūcŭnt cūm gēntĕ Lătīnă. *V.* SYN. Gĕrō.

† Dūctābĭlĭtās, ātis. *f. Facilité à se laisser mener.* (*Att.* apud *Non.* 2, 626.)

‡ Dūctārĭē. *adv. En traînant en longueur.* Gnāvē ăgĕre ŏpŏrtĕt quŏd ăgās, nōn dūctārĭē. *Pl.* (apud *Fest.* in *Navus.* Alii leg. *ductarier*).

Dūctĭlis, ĕ. *Qu'on tire en filets, en parlant de*

reau, du métal. Rīgŭæ dūctŭī flūmĕn æquæ. *M.* (XII, 31, 2). Vēstis dūctilĭbŭs cōnclūdēns fīlă tă-lēntis. *Alcim.* (*ad Sor.* 58).

Dūctŭm. *En tirant; sans respirer, quand on boit.* Invĕrgĕre in mē lĭquōrēs sīnĕ dūctŭm. *Pl.* (*Cure.* I, 2, 12. Cf. *Prisc.* 15, 1013).

† Dūctŭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Ducto. Vēnālēs illĭc dūctŭtāvīt. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 26. *Id. Pœn.* I, 2, 60).

Dūctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Duco. *Conduire, mener.* Īstŭm, pŭĕr, circumdūcĕ... Nam ĕgŏmĕt dūc-tārēm, nīsĭ, etc. *Pl.* (*Most.* III, 2, 157. Adde *Ter. And.* IV, 7, 34). ‖ *Attirer, séduire, tromper.* Quī me, ŭt lăbĭtum est, dūctāvīt dŏlīs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 109. *Ib.* IV, 1, 97). Mē dēlēctăt, dūctăt Dēlphĭcŭs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 224).

Dūctŏr, ōris. *m. Guide, chef.* Īpsīs præclŭpŭŏs dūctŏrĭbŭs ăddit hŏnōrēs. *V. Voy.* Dux. ‖ — nāvĭs. *Pilote.* Rhŏdĭæ dūctŏr pulchĕrrĭmē classĭs. *O.* Lўcĭæ dūctŏrēm classĭs Ōrontēm. *Voy.* Gubernator. ‖ *Au fig. Roi, souverain.* Dūctŏr æquārŭm Tĭbrĭs. *St.*

Dūctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Duco. *Conduit, tiré.* Dūctŭs ăb ārmentō taurŭs dētrēctăt ărātrŭm. *O.* Stăt dūctīs sortĭbŭs ūrnă. *V.* Dūctŭs ănhēlĭtŭs ægrē. *O.* Dūctă pĕr ōtĭă vītă. *Id.* Măgnanĭmis mōs dūctŭs ævīs. *V. Fl.* ‖ *Issu.* Clādē dŏmŭs ăb Ægenŏrē dūctæ. *O.* ‖ *Trompé.* Hīc īlle est sĕnĕx dūctŭs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 7).

Dūctŭs, ūs. *m. Action de conduire, conduite.* Ut gessĕrit rempŭblĭcam dūctu, impĕrĭo, auspĭcĭŏ sŭō. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 41). SYN. Impĕrĭum, auspĭcĭum. ‖ *Action d'emmener.* Est dūctū căptă pŭellă mĕō. *O.* ‖ *Action de tirer en longueur, de construire, construction.* In trēs æquālēs dīscurrīt ūnĕă dū-ctūs. *Manil.* (II, 274). Pōrtĭcŭs æquālī quămvis est dēnĭquĕ dūctū. *Lr.* (IV, 427). Sĕd firmă gĕrendīs Mŏlĭbŭs insōlītō cōntĕxūnt róbŏră dūctū. *L.* (IV, 418). ‖ *Manière de découper, de dépecer, de tailler.* Ārtĭfĭcĭum vĕtĕrum cognoscĕrĕ dūctŭs. *St.* (*Silv.* IV, 6, 25, de sculptoribus. *Sen. Epist.* 47: « Alius pretiosas aves scindit, certis *ductibus* circum-ferens eruditam manum. ») ‖ *Longue ligne, longue étendue.* Vĕllĕră tot spirīs circŭm, tōt dūctĭbŭs ĭm-plĕt (draco). *V. Fl.*

Dūdŭm, *et* Jām dūdŭm *ou* Jāmdūdŭm. *adv. Il y a quelque temps.* Ipsa ĕgŏmĕt Bĕrōēn dūdŭm dī-grēssă rĕlĭquī. *V.* Ēt mē, quēm dūdŭm nōn ūlla injēctă mŏvēbant Tēlă. Ēt patĕr Æneās jāmdūdum ērumpĕrĕ nŭbĕm Ārdēbant. *Id.* SYN. Nŭpĕr, ăntĕ, prĭŭs. ‖ *Ordint. Il y a long-temps.* Jāmdūdŭm grā-tum est, quŏd ēpistŏlă nostră rĕcēptă Spēm facĭt. *O.* Jāmdūdum aūscŭlto, ēt cŭpĭēns tĭbĭ dīcĕrĕ Dāvus Paūcă, rĕformīdō. *H.* SYN. Prīdĕm, ōlim, quōn-dam, jāmprīdĕm *ou* jām prīdĕm, jām dĭū. PPH. Jām lōngum tempŭs. Lōngō jām tempŏrĕ. Lōngō pōst tempŏrĕ. ‖ *En parlant de l'avenir : Bientôt, aussitôt.* (Cf. *Prisc.* 15, 1018.) Jāmdūdŭm sū-mĭtŏ pœnās. *V.* Ūtĕrĕ jāmdūdum gĕnĕrōsō sănguĭnĕ, fīxit, Nullă mŏra est. *O.* (*Met.* XIII, 457). Ingĕntī jāmdūdŭm dē grĕgĕ ducī Jussīt. *Id.* (*A. Am.* I, 517. *Ib.* II, 457). Jāmdūdum æthĕrĭās ĕădĕm rĕ-dītŭră sŭb aūrās. *St.* (*Th.* VI, 856). SYN. Ōcĭŭs, quāmprīmŭm, mŏx, brĕvī. *Voy.* Brevi. ‖ Quām dūdŭm ! *Qu'il y a long-temps !* Quām dudum hīc ădŭo ēt pŭltŏ. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 38. Adde *Ter. Eun.* IV, 4, 30).

Dūellă, æ. *f. Le tiers de l'once.* Sēxtŭlă cūm dūpla est, vĕtĕrēs dixērĕ dūellam. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 23)

† Dŭellātŏr *et* Duellātŏr, ōris. *m. Comme* Bellator. Dŏmī bēllīquĕ duellātōrēs ōptŭmī. *Pl.* (*Capt. prol.* 68. Alii leg. *duellique*).

† Dŭellĭcŭs *ou* Duellĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Bellicus. Lānĭgĕræ pĕcŭdēs, ĕt ĕquōrŭm duellĭcă prōlēs. *Lr.* (II, 660). Mĕmŏrānt ăpŭd rēgēs ārmīs, ărtĕ duellĭcă. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 14).

Dŭellŭm, ī. *n. Comme* Bellum. *Guerre.* Grævĭă bărbărĭæ lēntō cōllīsă dŭellō. *H.* Pācĕm dŭellō mīscŭit. *Id.* Hăc sācrātă dīŭ Tŭscō Bellōnă dŭellō Dī-cĭtŭr. *O.* Dŭellō ēxstīnctō măxŭmo, ătque intĕrnī-cātīs hostĭbŭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 34). Hōs pēstīs nĕcŭit, pārs ōccīdit illă dŭellis. *Enn.* (apud *Prisc.* 9, 861). *Voy.* Bellum. ‖ *Combat.* Lēntō sāmnītēs ăd lūmĭnă primă dŭellō. *H.* In frŏntĕ dŭellī. *Juvc.* (II, 628). *Voy.* Pugna. ‖ † Dŭellŭm. *arch. pour* Duellorum. Hŏrridă Rōmŭlēum cērtāmĭnă pāngĕ dŭellŭm. *Enn.* (*Ann.* I, 1, apud *Merul.* Vulgo *pango.* Sed ut credo, invocatio est ad Musam. Aliter spondaicum habere possimus).

Dŭīllŭs *ou* Dŭllĭŭs, ĭī. *m. Duillius, consul romain qui vainquit le premier les Carthaginois sur mer.* Ēxŭvĭās Mārtī dōnŭmquĕ Dŭīllĭŭs ăltō Ānte ōmnēs, mērsă Pœnōrŭm classĕ, dīcăbăt. *Sil.* (VI, 665).

† Dŭīm, īs, ĭt. *arch. pour* Dem, des, det. At tĭbĭ dī dignŭm factīs ēxītĭŭm dŭīnt ! *Ter.* (IV, 1, 42). Nām quŏd ēdīt, tām dŭīm quām pērdŭīm. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 6. *Id. Merc.* III, 3, 67. Cf. *Charis.* 1, 79).

Dŭītæ, ārŭm. *m. pl. Eccl. Schismatiques de la secte de Marcion.* Dŏcĕt Dŭītās dīscrĕpāre ă spīrĭtū. *Prud.* (*Ham.* 37).

Dŭlcăcĭdŭs, ă, ŭm. *Doux et acide.* Crūdāvĕ dūl-căcĭdō mīscĕbĭs răpă lĭquōrī. *Ser. Sam.* (*vs.* 150). Dŭlcăcĭdīs spārsŭm sūccīs. *Id.* (*vs.* 606. *Id.* 731).

Dŭlcămārŭs, ă, ŭm. *Doux et amer.* Gūstū dăt dŭlcămārŭm. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 72. *Id. Ps.* I, 1, 61).

† Dŭlcātŏr, ōris. *m. Qui rend doux.* Dŭlcātŏr fōntīs ămārī. *Paul. Nol.* (23, 237).

† Dŭlcātŭs, ă, ŭm. *Rendu doux.* Fĕrūnt ēxōrtō flūmĭnă mĕllĕ Dŭlcātīs cūncțătă vădis. *Sid.* (*Pan.* 136).

Dŭlcĕ. *n. pris adv. Avec douceur.* Dŭlcĕ rīdēn-tēm Lălăgēn ămăbō, Dŭlcĕ lŏquēntĕm. *H.* Primō mūrmŭrĕ dŭlcĕ văgīēntĕm. *St.* Dŭlcĕ rŭbēns. *Id.* Ēt vōlūcrēs nūllă dŭlcĭŭs ārtĕ cănūnt. *Pp.* SYN. Suāvĕ, suāvĭtĕr.

Dŭlcēdŏ, ĭnis. *f. Douceur.* Nēscĭŏ quă prætĕr sŏlĭtum dŭlcēdĭnĕ lætī. *V.* Nēscĭŏ quă nātālĕ sŏlum dŭlcēdĭnĕ căptōs Dūcīt. *O.* Mīsĕrīsquĕ lŭcīs tāntă dŭlcēdo est mălæ. *Sen.* (*Ag.* 496). SYN. Dēlĭcĭæ, vŏlūptās, gaudĭum. *Voy.* Voluptas. ‖ † *au plur.* Aūrĭplĭcēs bĭtortĭlæ hīnnĭēntĭŭm dŭlcēdĭnēs. *Apul.* (*Apolog.*).

† Dŭlcĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Devenir doux.* Ūndă mīssō Dŭlcŭīt lignō. *Paul. Nol.* (17, 23). Hŭmŏr dŭlcĕt, ŭbĭ pĕr tĕrrās crĕbrĭŭs ĭdĕm Pĕrcōlātŭr. *Lr.* (II, 473. Alii leg. *dulcit*, a *Dulco*, *is*). *Voy. le suiv.*

Dŭlcĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir doux.* Pălūstrĭbŭs quă mărĭă dŭlcĕscūnt æquis. *Sen.* (*Med.* 213).

Dŭlcĭă. *n. pl. Voy.* Dulcis.

Dŭlcĭcŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Dulcis. *Mollet.* Dŭlcĭcŭlŭ' căsĕŭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 177. Cf. *Cic.* apud *Prisc.* 3, 612).

† Dŭlcĭfĕr, ă, ŭm. *Doux.* Dŭlcĭfĕræ fĭci lăctān-tēs ūbĕrĕ tōtō. *Enn.* (apud *Charis.* 1, 103). Căn-

thărūm dūlcĭfĕrūm Prŏpīnārĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 18).

Dūlcĭflŭŭs, ă, ŭm. *Dont les flots sont doux.* Hŏspĕs dūlcĭflŭă dūm rĕcrĕātŭr æquā (*Anthol.* I, p. 486).

Dūlcĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Dont la parole est douce.* Mŏllĭt dūlcĭlŏquā cănōrŭs ārtĕ. *Sid.* (*Pan.* 235). Dūlcĭlŏquōs călămōs Eūtĕrpē flātĭbŭs ūrgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 20, 4). Cēdĕnt vīctā tŭō dūlcĭlŏquō călămō. *Apul.* (*Apolog.*)

† Dūlcĭmŏdŭs, ă, ŭm. *Comme* Dulcisonus. Mўstĭcă dūlcĭmŏdīs vīrtūtŭm cărmĭnă psălmīs. *Prud.* (*Psych.* 732).

† Dūlcĭnĕrvĭs, ĕ. *Qui a une corde tendre.* Ārcūsquĕ dūlcĭnĕrvēs Lĭgāns. *Capel.* (IX, p. 310).

† Dūlcĭōrĕlŏquŭs. *Au doux langage : épithète donnée à Nestor par Lævius.* (*Gell.* 19, 7. *Homer.* ἡδυέπης.)

Dūlcĭs, ĕ. *Doux, qui n'est pas amer.* Īntŭs æquæ dūlcēs. *V.* Dūlcĭŏr īllō Mĕllĕ quŏd īn cērīs Āttĭcă pōnit ăpīs. *O.* SYN. Suāvĭs, mītĭs. ‖ *Au fig. Agréable, cher.* Dūlcēm nīdīs ĭmmĭtĭbŭs ēscăm. *V.* Dūlcēs ānte ōmnĭă Mūsæ. *Id.* Dūlcĕ pātrĭs nōmĕn. *Cl.* Fōrtūnāquĕ dūlcī Ēbrĭā. *H.* Dūlcĕ dĕcŭs mĕŭm. Quĭd ăgĭs, dūlcĭssĭmĕ rĕrŭm? *Id.* SYN. Grātŭs, jūcūndŭs, dīlēctŭs, cārŭs, āmīcŭs. ‖ Dūlcĕ. *pris adv. Voy. ce mot.* ‖ *pris subst. Chose douce, en partic. friandise.* Cāvēsquĕ nē sīt trīstĭs ēt dūlcī cārēns Āmārā cōncĭnnātlō. *Aus.* (*Epist.* 15, 3). Dūlcĕ dĕdīt, tōstā quŏd cōxĕrāt ānte pōlēntā. *O.* (*Met.* V, 450. Adde *Pl. Ps.* II, 4, 5). ‖ *au plur. Douceurs de la vie, plaisirs; friandises.* Cārpāmŭs dūlcĭă. *Pers.* (5, 151). Sint hæc tĭbī fĕrcŭlă tāndĕm Trīstĭă, prætĕrĭtī nĭmĭīs prō dūlcĭbŭs ævī. *Prud.* (*Psych.* 498. Alii leg. *luxibus*, minus bene). Nēc mĕmĭnīssĕ vōlēt trānsāctæ dūlcĭă vītæ. *Maximian.* (2, 7). *Voy.* Gaudia, Bellaria.

Dūlcĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Dont le son est agréable.* Dūlcĭsŏnŭm quātĭtŭr fĭdĭbŭs dŭm pĕctĭnĕ mūrmŭr. *Sid.* (*Pan.* 1212). Dūlcĭsŏnō Pānum ōblĕctāns mŏdŭlāmĭnĕ sīlvās. *Optat.* (*Syr.* 4. Adde *T. Maur. Met.* 1064).

† Dūlcĭtās, ātĭs. *f. Douceur.* Cōnspīrāntĭs ānĭmæ dūlcĭtās. *Att.* (apud *Non.* 2, 215).

† Dūlcŏr, ōrĭs. *m. Douceur.* Dūlcōrēs pōtūs vārĭōs, pinguēs ēt ŏdōrēs. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 129).

† Dūlcĕ. *adv.* (δουλικῶς). *En esclave.* Dūlĭce ēt cōmœdĭcē. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 58).

Dūlĭchĭŭm, ĭī. *n.* (Δουλίχιον). *Dulichium, île de la mer Ionienne qui faisait partie des états d'Ulysse.* Nēc mĭhī Dūlĭchĭŭm dŏmŭs ēst. *O.*

Dūlĭchĭŭs, ă, ŭm (Δουλίχιος). *De Dulichium, d'Ulysse.* Dūlĭchĭās vēxāssĕ rātēs. *V.* Dūlĭchĭæ trāxĕrĕ manūs. *O.* Sīc à Dūlĭchĭō jŭvēnĕ ēst ēlūsă Călўpsō. *Pp.* (II, 17, 13).

Dŭm. *conj. Quand, pendant que.* Dŭm fōrtūnă fŭīt. *V.* Prĭamī dŭm rēgnă mănēbānt. *Id.* SYN. Quŭm, dōnĕc, quāndŏ. ‖ *Jusqu'à ce que.* Dēlītŭī dŭm vēlă dārēnt. *V.* Vīx sæcŭlă lōngă dĕcōrŭm Sīc mĕrŭīssĕ vīrīs... Ēt vītam, dŭm sŭllă rĕdĭt. *L.* SYN. Dōnĕc. *Voy. ce mot.* ‖ *Pourvu que.* Hæc dīră mĕō dŭm vŭlnĕrĕ pēstĭs Pŭlsă cădat. *V.* SYN. Dummŏdŏ, mŏdŏ, sī. ‖ Dŭm nē. *Pourvu que ne pas.* Quō lŭbĕāt, nŭbām, dŭm dŏs nē fĭāt cŏmēs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 17). ‖ Nēdŭm, Nēcdŭm, Quīdŭm, etc. *Voy. ces mots.* ‖ 2. Dŭm, *mis après certains impératifs, ajoute de la force au commandement :* Abīdum, Adesdum, Manedum, Cedodum, Tacedum, etc. *Voy. ces mots.* (*Gloss. Placidi :* « *Dum* adverbium hortantis est. »)

Dūmētŭm, ī. *n. Lieu rempli de buissons.* Tĕr cēntŭm nīvĕī tondēnt dūmēta jŭvēncī. *V.* Ēt hōrrĭdī Dūmētă Sīlvānī. *H.* SYN. Spīnētŭm, rŭbētŭm. PPH. Dūmōsă, spīnōsă lŏcă. Lŏcŭs, cāmpŭs, sāltŭs, mōns spīnōsŭs, dūmōsŭs, spīnĭs āspĕr, hōrrēns, cōnsĭltŭs. PHR. Hīrtăquĕ dūmĭs Sāxă. *St.* Spīnōsī rōscĭdă tĕrgă jŭgī. *Pp.* Tĕtră tŭŭm spīnĭs ōbdūcăt tĕrră sēpūlcrŭm. *Id.* Sāxă rĭgēntĭă, Ēt dūmētă jŭgīs hōrrĭdă tōrrĭdĭs. *Sen. Voy.* Dumosus.

Dūmĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite les buissons.* Caūcăsēăs ārcēs ēt dūmĭcŏlās Ārīēnōs. *Avien.* (*Descr. Ter.* 895).

Dūmmŏdŏ. *Pourvu que.* Dūmmŏdŏ pūgnāndō sŭpĕrēm, tū vīncĕ lŏquēndō. *O.* Dūmmŏdŏ cārī Cōnsplcĕr ōrā vīrī. *Aus.* (*Epist.* 5, 25). Dūm sŭă sīt mŏdŏ tūtă sălūs. *V. Fl.* SYN. Dūm, mŏdŏ, ŭt, sī. ‖ Dūmmŏdŏ nē. *Pourvu que ne pas.* Dūmmŏdŏ nē tōtum cōrrumpās lūmĭnĭs ōrbĕm. *Lr.* (III, 414). *Voy.* Dum.

Dūmnĭssŭs, ī. *f.* (?) *Ville dans le pays de Trèves.* Ārēntēm sĭtlĕntĭbŭs ŭndĭquĕ tērrīs Dūmnĭssŭm. *Aus.* (*Mos.* 6).

Dūmnŏtŏnŭs. *Voy.* Domnotonus.

Dūmōsŭs, ă, ŭm. *Plein de buissons.* Dūmōsă pēndērĕ prŏcŭl dĕ rūpĕ vīdēbŏ. *V.* Pĕr sīlvās dūmōsăquĕ sāxă văgātŭr. *O.* SYN. Spīnōsŭs, āspĕr, spīnĭfĕr. PPH. Spīnĭs, dūmĭs, rŭbĭs, sēntĭbŭs, vēprĭbŭs āspĕr, hōrrēns, hōrrĭdŭs, hīrtŭs, cōnsĭtŭs, ōbsĭtŭs, plēnŭs, dēnsŭs.

Dūmtăxăt *ou* Dūntăxăt. *adv. Seulement.* Dēnīquĕ sīt quōdvīs sĭmplĕx dūmtăxăt ēt ūnŭm. *H.* Quĭd, sī dūmtăxăt Rōmæ mĭhī cōgnĭtŭs ēssēs. *O.* SYN. Tāntŭm, sōlŭm, tāntūmmŏdŏ.

Dūmŭs, ī. *m. Buisson.* Sīlvă fŭīt lātē dūmis ātque īllicĕ nīgrā Hōrrĭdă. *V.* Hōrrēntēsquĕ rŭbōs ēt ămāntēs ārdŭă dūmōs. *Id.* SYN. Rŭbŭs, sēntēs, spīnæ, vēprēs, dūmētŭm. EP. Sīlvēstrĭs, ārvĭŭs, ĭmpērvĭŭs; āspĕr, ācūtŭs, hīrsūtŭs, hōrrēns, hōrrĭdŭs, rĭgĭdŭs, spīnōsŭs, hāmātŭs, mōrdāx; dēnsŭs, ūmbrōsŭs; stĕrīlĭs. PPH. Ācūtis āspĕrī vēprēs rŭbīs. *Sen. Voy.* Dumetum.

Dŭŏ, æ, ŏ; *gén.* dŭōrŭm, ārŭm; *dat.* dŭōbŭs, ābŭs; *acc.* dŭōs *ou* dŭŏ, dŭās, dŭŏ (δύο). *Deux.* Prætĕrĕă dŭŏ, nēc tūtă mĭhī vāllĕ rĕpērtī, Căprĕōlī. *V.* Fŭdĭt hŭmī, dŭŏ lăctĕ nŏvŏ, dŭŏ sānguĭnĕ sācrō (carchesia). *Id.* Ūnă cĕlēbrāta ēst pĕr dŭŏ lĭbă dĭēs. *O.* Dŭŏ sī dĭscōrdĭă vēxāt ĭnērtēs. *H.* Prætĕrĕă dŭŏ sī tălēs Īdăă tŭlĭssēt Tērră vīros. *V.* (Cf. *Charis.* 1, 100, qui citat *Terentium*). Aŭfĕrāt hōră dŭōs ĕădĕm. *O.* Pĕrquĕ dŭās ĭn mōrĕm fŭlmĭnĭs Ārctōs. *V.* Spēs ēst ăccēnsă dŭōbŭs. Ūnă dŏlō dīvŭm sī fēmĭnă vīctă dŭōrum ēst. *Id.* SYN. Bīnī, gĕmĭnŭs *ou* gĕmĭnī, dūplĕx, *qqf.* ămbŏ. ‖ ? Dŭo (δύω). Ēccĕ dŭās tĭbī, Daphnĭ, dŭōque ălтārĭă Phœbō. *V.* (*E.* 5, 66. *Servius* autem legisse videtur *duas :* « Tibi, o Daphni, duas, et *duas* aras Apollini, quæ sint altaria. » Sic habent unus cod. *Biblioth. Reg.* et duo *Hafnienses*. Hoc malim, quoniam poeta nunquam posteriorem produxit, vocabulo plus viginti locis usurpato. Ceterum ad cæsuram confugere licebit). Europæmque Aslămquĕ, dŭō vēl maxĭma tērræ Mēmbrā. *Aus.* (*Epist.* 19, 13). ‖ † Dŭum. *arch. sync. pour* Duorum. Sālvī ēt fortūnātī dŭō dŭum nostrūm pātrēs. *Næv.* (apud *Charis.* 1, 101). Mŭlĭĕr ūnă dŭum vīrum. *Att.* (apud *Cic. Or.* 46). Dīvīdĭt ōssă dŭum Tĭbrĭs. *Prud.* (*Peri.* 3607. Adde *Juvc.* III, 433). ‖ † Duŏ. *souv. monos. dans les*

comiques. Quīsquam hŏmō mōrtālīs pōsthāc duārum rērum crēdŭīt. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 52. *Id. Cas.* V, 4, 32; *Merc.* I, 1, 1; *Rud.* III, 5, 44; *Anthol.* II, p. 225). *Voy. les suiv.*

Dŭŏdĕcĭēs *ou* Duōdĕcĭēs. *Douze fois.* Duŏdĕcĭēs ūndĭs irrigāt ōmnĕ nĕmŭs. *Lact.* (*Phœn.* 28).

Dŭŏdĕcim. *Douze.* SYN. Dŭŏdēnī, æ, ă. PPH. Bīs sĕx, bīs sēnī. PHR. Nōlŏbĕ bīs sĕx ād bŭstă sŭpĕrbă. *Pp.* Pŭĕrī bīs sēnī quēmquĕ sĕcŭtī. *V.*

Dŭŏdĕcĭmŭs *ou* Duōdĕcĭmŭs, ă, ŭm. *Douzième.* Duŏdĕcĭmō Tūrnŭs dīvĭnīs ŏccĭdĭt ārmīs (*Argum. Æneid.* in *Anthol.* I, 377). PHR. Ālтĕr ăb undĕcĭmō tūm vīx mĕ cēpĕrăt ānnŭs. *V.*

Dŭŏdēnī, æ, ă. *Au nombre de douze.* Ōrbĕm Pĕr dŭŏdēnă rĕgīt mūndī sōl aūrĕŭs āstrā. *V.* Quūm sōl dŭŏdēnă pĕrēgīt sīgnă. *O.* SYN. Bīs sēnī.

Dŭŏdētrīgīntă. *Vingt-huit.* Ūnŭs ĕrīt tāntūm dŭŏdētrīgīntă dĭĕrŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 11, 7).

Dŭŏdēvīgīntī *ou* Duōdēvīgīntī. *Dix-huit.* Dē prædōnĕ Sĭcŭlō. Quāntī? Dŭŏdēvīgīntī mīnīs. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 75). Duodēvīgīntī fūnctŭs ōlўmpĭădās. *Aus.* (*Parent.* 24, 16). PHR. Bīsquĕ nōvēm, Nēmææ, dăbīs. *Manil.* Mārtĭă tēr sēnōs prōlēs ădōlēvĕrăt ānnōs. *O.*

Dŭplăvĭlēnsīs, ĕ. *D'une ville d'Italie* (Duplavilis). Pēr Cēnĕtām grădĭēns ĕt ămīcōs Dŭplăvĭlēnsēs. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 668).

Dŭplĕx *et* Dŭplĭcx, ĭcĭs. *Double.* Dŭplĭcĕm gēmmīs aūrōquĕ cōrōnām. *V.* SYN. Gĕmĭnŭs. ‖ *Deux.* Īngĕmĭt, ĕt dŭplĭcĕs tĕndēns ād sīdĕră pălmās. *V.* Sīmplĕx quæ ĕx ārgūmēntō fācta ĕst dŭplĭcī. *Ter.* (*Heaut. prol.* 6). SYN. Gĕmĭnī, dŭŏ, *qqf.* ămbŏ. ‖ *Plié en deux.* Ēt mānŭs, ĕt dŭplĭcēs mānĭbŭs cĕcĭdērĕ tăbēllæ. *O.* Sēmĭnĕcĕs dŭplĭcēsquĕ ĭntĕr sŭă tēlă. *V. Fl.* SYN. Dŭplĭcātŭs. ‖ *Épais, peut-être doublé.* Quēm dŭplĭcī pānnō pătĭēntlă vēlăt. *H.* Dŭplĭcī tōga ĭnvōlūtŭm. *Bibac.* (apud *Charis.* 1, 102). SYN. Crāssŭs. ‖ — ĭcŭs. *Espèce de figue fendue de manière à en former deux.* Ēt nŭx ōrnābăt mēnsās cūm dŭplĭcĕ fĭcū. *H.* (*Sat.* II, 2, 121. *Schol. Cruq.* vertit *bifida*. Cf. *Plin.* 20, 6; *Veget.* 2, 10). ‖ *Au fig. Double, artificieux* (ὀιπλοῦς). Nēc cūrsŭs dŭplĭcīs pĕr mārе ŭlўssēī. *H.* Lĭnguă dŭplĕx. *Alcim.* (*ad Sor.* 489). SYN. Mēndāx, fāllāx, dŏlōsŭs.

†Dŭplĭcāns, tĭs. *n. Même sens que* Duplicatus. Pāstŏr dŭplĭcāntĭbŭs ūmbrīs Vādĭt (*Culex*, 203).

Dŭplĭcātŭs, ă, ŭm. *Doublé ; plié en deux.* Ōmnĕ lātĕt cœlŭm, dŭplĭcātăquĕ nōctĭs ĭmāgo ĕst. *O.* Dŭplĭcātō pōplĭtĕ Tūrnŭs Cōncĭdĭt. *V.* ‖ *Au fig.* Tū cōnāmĭnĕ dŭplĭcātŭs ipsŏ. *Sid.* (*Pan.* 3444).

Dŭplĭcĭtĕr. *Doublement.* Dŭplĭcĭtĕr nām vīs vēntī cōntrūdĭt, ĕt ĭpsă. *Lr.* (VI, 510). Pārtēs hērōī dŭplĭcĭtĕr rĕcĭpĭt. *T. Maur.* (*Met.* 144. Adde *Pl. Mil.* II, 3, 24). SYN. Bīs, dŭplŏ.

Dŭplĭcŏ, ās, ārĕ. *Doubler, rendre double, redoubler ; augmenter.* Quādrāntēm dŭplĭcā dē sēnĭōrĕ cădŏ. *M.* (IX, 94, 2). Ēt sōl crēscēntēs dēcēdēns dŭplĭcāt ūmbrās. *V.* Mōbĭlĭtās dŭplĭcātŭr, ĕt ĭmpĕtŭs ĭllĕ grăvēscĭt. *Lr.* (VI, 336). SYN. Cōndŭplĭcŏ, gĕmĭnŏ, aūgĕŏ. ‖ *Plier en deux.* Dŭplĭcātquĕ vīrūm trānsfīxă dŏlōrĕ (hasta). *V.* Nūnc pūgnāntĕ gĕnū prēssīs dŭplĭcāntŭr hăbēnīs. *St.* SYN. Cūrvŏ, ĭncūrvŏ, flĕctŏ.

Dŭplŏ. *adv. Au double, doublement.* Dŭplo ĭdĕŏ pĕrĕō. *Val. Ædit.* (apud *Gell.* 19, 9).

Dŭplŭm, ī. *n. Le double.* Hŭc ădde æstīvōs : hoc mĭhī pænĕ dŭplum ĕst. *Aus.* (*Epist.* 5, 6). Dŭplŭm prō fūrtō mĭhī ŏpŭs ĕst. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 14).

Dŭplŭs *et* Dūplŭs, ă, ŭm. *Double.* Ēmīssŭs vīr tūtē Dĕī sŭb īmāgĭnĕ dūplă. *Prud.* (*Ham.* 797). Quīn mīrŭm māgis ĭnvĕnĭās, ūt tēmpŏrĕ dŭplō. *T. Maur.* (*Syll.* 789). Ībĭ scrōbēs ēcfŏdĭtō dŭplos sēxāgēnōs ĭn dĭēs. *Pl.* (*Amp.* aput *Prisc.* 7, 751). Ārcŭs, Grўpās āgām, dŭplæquĕ frōntĭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 10). *Voy.* Duplex.

Dūrābĭlĭs, ĕ. *Durable.* Quōd cārĕt āltĕrnā rĕquīĕ, dūrābĭlĕ nōn ĕst. *O.* SYN. Dĭūturnŭs, stăbĭlĭs, fīrmŭs, mānsūrŭs. *Voy.* Firmus.

† Dūrāmĕn, ĭnĭs. *n. Endurcissement.* Ēt vīs māgnă gĕlī, māgnūm dūrāmĕn āquārŭm. *Lr.* (VI, 527). *Voy.* Durities.

Dūrānĭŭs, ĭī. *m. Rivière de France, auj. la Dordogne.* Cōncēdēs gĕlĭdō Dūrānī dē mōntĕ vŏlūtŭs Āmnīs. *Aus.* (*Mos.* 464). Quā rūpĕ Gārūmnă rōtātŭr, Ēt tū quī sĭmĭlī fēstīnŭs ĭn æquōră lāpsū Ēxīs cūrvātă, Dūrānī mūscōsĕ, sălūtīrră. *Sid.* (*Pan.* 2930. Alii aliter, sed perperam).

† Dūrātĕŭs, ă, ŭm (δουράτειος). *De bois.* Nēc clām dūrātĕŭs Trōjānīs Pĕrgămă pārtŭ Ĭnflāmmāsĕt ĕquŭs. *Lr.* (I, 476). ‖ Dūrātēī, ōrŭm. *m. pl. Peuple du Pont qui habitait des baraques de bois.* Phĭlўrēsquе, ĕt pērnīx Dūrātēūm gēns. *Avien.* (*Descr. Ter.* 946. *Dionys.* 767 : Οἱ μόσσυνας ἔχουσι Δουρατείους. Qui dicuntur Μοσσύνοικοι, etiam a *Strabone*, *Mossyni* a *Plin.* 6, 4. Poeta nomen proprium finxisse videtur ex græca appellatione).

Dūrātŭs, ă, ŭm. *Endurci.* Dūrātăquĕ mūltō Sōlĕ gĕlūquĕ cūtīs. *St.* SYN. Dūrŭs, dūrĭŏr. ‖ *Au fig.* Dūrātă jām mēntĕ mălīs. *L.* Fātālе ēxĭtĭūm cordĕ dūrātō fĕrām. *Ph. Voy.* Firmus.

Dūrē. *adv. Durement, lourdement.* Sī plērăquĕ dūrē Dĭcĕrē cēdĭt ĕōs. *H.* Dūrĭŭs ĭncēdĭt : făce ĭnāmbŭlĕt. *O.* SYN. Āspērē ou grăvĭtĕr. ‖ *Sévèrement.* Pēccāta ōrāntūm dūrē pūnīrĕ vōlētĭs. *Juvc.* (III, 460). *Voy.* Duriter.

Dūrĕŏ, ēs (*Prisc.* 8, 800 et 837; *Serv.* ad *Æ.* I, 91), *inus. au présent ; parf.* Dūrŭī. *Devenir dur.* Ōrāquĕ dūrŭĕrānt. *O.*

Dūrescŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir dur.* Ēt sēgnēm pătĭērĕ sĭtŭ dūrēscĕrĕ cāmpum. *V.* Līmŭs ŭt hĭc dūrēscĭt. *Id.* SYN. Ĭndūrēscŏ, ŏbdūrēscŏ, dūrŏr, rĭgĕŏ, rĭgēscŏ, ādstrĭngŏr, cōncrēscŏ. *Voy.* Dureo, Gelor.

Dūrĭă, æ. *m.* (Δουρίας). *Nom de deux rivières de la Gaule subalpine, aujourd'hui la Doria.* ‖ *Comme* Durius (*Strab.* Δουρείας). *Le Douro.* Cālæcĭă rīsĭt Flōrĭbŭs, ĕt rōsĕīs fōrmōsŭs Dūrĭă rīpīs. *Cl.* (*Laud. Ser.* 71).

Dūrĭtās, ātĭs. *f. Comme* Duritia.

Dūrĭtĕr. *Durement ; lourdement.* Dūrĭtĕr ĕt dūrō tĕrrām pĕdĕ pĕllĕrĕ mātrĕm. *Lr.* (V, 1400). SYN. Dūrē, grăvĭtĕr. ‖ *Au fig. Durement, sévèrement, qqf. avec économie.* Fāctum ā vōbis dūrĭtĕr. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 28). Prīmum hæc pūdĭcē vītām, pārce āc dūrĭtĕr Agēbăt. *Id.* (*And.* I, 1, 47). Nām quām dūrĭtĕr Ātquе āspĕrē vōs ēdūcārĭt, nōn nĕgăt. *Cæcil.* (apud *Non.* 11, 21. Ibi plura. Cf. *Charis.* 2, 178; *Diom.* 1, 401). SYN. Ācĕrbē, āspērē, rĭgĭdē, sēvērē.

Dūrĭtĭă, æ, *et* Dūrĭtĭēs, ēī. *f. Dureté.* Dūrĭtĭă pēllīs vălĭdōs cūtĕ rēppŭlĭt ictŭs. *O.* Pōnĕrĕ dūrĭtĭēm cœpērĕ sūūmquĕ rĭgōrĕm. *Id.* SYN. Rĭgŏr. ‖ *Au fig.* Fĕrrūm Dūrĭtĭæ cōnfĕrs, Ālbĭnŏvānĕ, mĕæ. *O.* Nĕ tūă dūrĭtĭa illa ăntīqua ĕtĭam ădaūctă sĭt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 26). SYN. Rĭgŏr, sævĭ-

tĭă, etc. *Voy.* Sævitia. ‖ *Économie.* Pārsĭmōnĭa ēt dūrĭtĭă dĭsclplĭnæ ăllĭs ĕrăm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 74). *Voy.* Parcimonia.

Dūrĭŭs, ĭi. *m.* (Δούριος). *Fleuve de Lusitanie, auj. le Douro.* Hĭnc cērtănt, Păctōlē, tĭbī Dūrĭŭsquĕ Tăgŭsquĕ. *Sil.* (I, 254. Primam produci malim). SYN. Dūrĭă. ‖ ? *Nom de guerrier.* (*Sil.* I, 458; V, 323. Legitur et *Dyrius*, *Dirius*.)

Dūrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Durcir, rendre dur.* Seū dūrāt măgĭs, ēt vēnās ădstrĭngĭt hiāntēs. *V.* Rēctĭŭs Albānām fūmō dūrāvĕrĭs ūvām. *H.* Pārtēm lĭquĕfăctă cōāgŭlă dūrānt. *O.* SYN. Indūrō, ădstrĭngō, cōnstrĭngō, prĕmō, *qqf.* sĭccō, dēnsĕō. ‖ *Au fig.* Dūrāvĭtquĕ ănĭmŭm (*Ad Liv.* 197). SYN. Fīrmō, cōnfīrmō. ‖ *act. et n. Endurer, supporter ; s'endurcir.* Dūrāte, ēt vōsmĕt rēbŭs sērvātĕ sĕcundĭs. *V.* Pătĭār quēmvīs dūrārĕ lăbōrĕm. *Id.* Vīx dūrārĕ cārīnæ Pōssŭnt ĭmpĕrĭōsĭŭs Æquŏr. *H.* Hīs, ēt quæ tăcĕō, dūrāvī sæpĕ fĕrendŭs. *O.* SYN. Fĕrō, pĕrfĕrō, tŏlĕrō, sŭstĭnĕō. ‖ *n. Durer, exister long-temps.* Mūltă vīrŭm vŏlvēns dūrāndō sæcŭlă vīncĭt. *V.* Tōtĭdĕm dūrārĕ pĕr ānnōs. *Id.* Nōn dūrātūræ cōnspĕctō sōlĕ prŭīnæ. *L.* Quālĭs Trōjă dūrāntĕ mānebăm. *O.* SYN. Stō, pĕrstō, mănĕō, pĕrmănĕō. ‖ *qqf. avec l'inf.* Ūt vīvĕrĕ dūrēnt. *L.* Mīrantĭ dūrārūnt prōdĕrĕ Pœnō. *Sil.* SYN. Sŭstĭnĕō.

Au pass. Dūrŏr. *Devenir dur.* Dūrātŭr cōrtĭcĕ pēllĭs. *O. Voy.* Duresco.

Dūrŭs, ă, ŭm. *Dur au toucher.* Pēllĭs ēt ăd tăctŭm trăctāntĭ dūră rĕsĭstĭt. *V.* Dūrŭm prōcūdĭt ārātŏr Vōmĕrĭs ŏbtūsī dēntēm. Dūră sīlĕx. *Id.* SYN. Ēdūrŭs, rĭgĭdŭs, sŏlĭdŭs, ăspĕr, *qqf.* ădāmāntĭnŭs, fĕrrĕŭs, scăbĕr. ‖ *Au fig.* Cōnantĕs dūrā cōĕrcēt hiĕms. *O.* Nĕc fĕrrĕ dūrŭm frīgŭs, aūt æstŭm pătī (*Catal. Virg.* 5, 3. Sic *Pl. Men.* V, 6, 10). SYN. Ăspĕr, ăcĕr, rĭgĭdŭs. ‖ *Dur au goût.* Ēt dūrŭm băcchī dōmĭtŭră săpōrĕm. *V.* Dūrŭm ăcētŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 351). SYN. Ăspĕr, ăcĕr, rĭgĭdŭs. ‖ Dūră ălvŭs. *Ventre resserré.* Sī dūră mōrāhĭtŭr ălvŭs. *H.* (Cf. *Mart.* III, 89). ‖ *Au fig. Dur, fatigant, pénible.* Dūrŭs ūtĕrquĕ lăbŏr. *V.* Dūrī mūnĕră bĕllī. *O.* Cūm dūrĭs vēnātĭbŭs ōtĭă mĭscē. *Id.* Dūră tĭbī pĕrăgēndă rĕī sī causă Pĕtĭllī. *H.* SYN. Grăvĭs, ŏpĕrōsŭs, dĭfflcĭlĭs, ārdŭŭs. ‖ *Dur, endurci à la peine.* Dūrĭs ăgrēstĭbŭs ārmă. *V.* Dūrŭs ārātŏr. Dārdănĭdæ dūrī. Scĭpĭădas dūrōs bellō. *Id.* SYN. Lăbōrĭōsŭs, pătĭēns. ‖ *Économe.* Sī fŭīt Ăndrōmăchē tūnĭcās ĭndūtă vălentēs, Quīd mīrŭm? dūrī mīlĭtĭs ūxŏr ĕrāt. *O. Voy.* Parcus. ‖ *Dur, fâcheux, malheureux, triste, cruel.* Quō dūră vŏcāt fortūnă, sĕquāmŭr. *V.* Dūrī sōlātĭă cāsŭs. *Id.* Dūră fŭgæ mălă. *H.* ‖ Dūră *ou* Dūræ rēs, *et absolt.* Dūră, ōrŭm. *n. pl. L'adversité.* Rēs dūra ēt rēgnī nŏvĭtās mē tālĭă cōgŭnt Mŏlīrī. *V.* Dūrīs urgēns in rēbŭs ēgēstās. *Id.* Quōquĕ mŏdō pĕrăgām tēmpŏră dūra, rōgā. *O.* Ēgŏ dūră tŭlī. *Id.* Ūbī lætă dūrīs mīxta ĭn ămbĭgŭō jăcēnt. *Sen.* (*OEd.* 208). *Voy.* Infortunium. ‖ *Dur, qui n'est pas poli.* Cŭlpăbĭt dūrŏs versŭs. *H.* SYN. Rŭdĭs, ĭncŏmpŏsĭtŭs. ‖ *Pesant.* Ēt dūcŭnt pŏsĭtō dūrās crātĕrĕ chŏrēās. *O.* Ōllī dūră quĭēs ŏcŭlōs ēt fĕrrĕŭs urgĕt Sōmnŭs. *V.* ‖ *Insensible, qui ne sent pas.* Ō dūrā messōrum īlĭă! *H.* ‖ *Insensible, cruel, impitoyable.* Vīmquĕ dĕum ĭnfērnam., ēt dūrī sācrārĭă Dītĭs. *V.* Rhădămāntŭs habēt dūrissĭmă rēgnă. *Id.* Nōn dūrīs lăcrĭmas vŭltŭbŭs ădspĭcĭānt. *O.* SYN. Ăspĕr, rĭgĭdŭs, sævŭs, crūdēlĭs, ĭmmĭtĭs, etc.

VERS. Dūrīs gĕnŭīt tē caūtĭbŭs hŏrrēns Caūcăsŭs, Hyrcānæque ădmōrūnt ūbĕră tĭgrēs. *V.* Quām nĕc lōngă dĭēs, pœtās nĕc mītĭgăt ūllă. Nūllīs īllĕ mŏvētŭr Flētĭbŭs, aūt vōcēs ūllas trăctābĭlĭs aūdĭt. Quænām tē gĕnŭīt sōlă sūb rūpĕ lĕænă? Quōd mārĕ cōncēptūm spūmāntĭbŭs ēxspŭīt ūndĭs? Quæ Sỹrtĭs, quæ Scўllă vōrāx, quæ vāstă Chărўbdĭs? *Id.* Dūrĭtĭă fĕrrum ūt sūpĕrēs ădāmāntăquĕ. *O.* Nīsĭ dūrĭtĭa rōbŏră vīncĭs. Dūrĭŏr ānnōsă quĕrcū. Nĕque ēnĭm dē tĭgrĭdĕ nātŭs, Nĕc rĭgĭdōs sŭlĭcēs sŏllĭdŭmquæ ĭn pĕctŏrĕ fĕrrŭm, Aūt ădāmāntă gĕrĭt; nĕc lāc bĭbĭt illĕ lĕænæ. Tūm mē dē trĭgrĭdĕ nātām, Tūm fĕrrum ēt scŏpŭlōs gēstārĕ ĭn cōrdĕ fătēbŏr. Quāmquĕ lūpī, sævæ plūs fĕrĭtātĭs hăbēnt. Ēt tūă sūnt sĭlĭcis cĭrcūm præcōrdĭă vēnæ, Ēt rĭgĭdūm fĕrrī sēmĭnă pĕctŭs hăbēt. Tē lāpĭs, ēt mōntēs, ĭnnātāquĕ rūpĭbŭs ăltīs Rōbŏră, tē sævæ prōgĕnŭĕrĕ fĕræ. Dūrō tĭbī pĕctŏră fĕrrō Ēssĕ vĕl ĭndūctō claūsa ădāmāntĕ pŭtēm. Ăspĕrĭŏr trĭbŭlĭs, fĕtă trŭcŭlēntĭŏr ūrsă, Sūrdĭŏr æquŏrĭbŭs, călcăto ĭmmĭtĭŏr hȳdrō. Lăcrĭmīs ădāmāntă mŏvērēs. Nātŭs ēs ē scŏpŭlīs, nūtrītŭs lăctĕ fĕrīnō. Mītĭŭs ĭnvēnī, quām tē, gĕnŭs ōmnĕ fĕrārŭm. Præ tē nōn dūrī mōntēs, nōn rōbŏră dūră, Dūrĭŏr ēst glăcĭēs pĕctŏrĕ nūllă tŭō. *Id.* Bărbărā tē Scўthiæ tellūs, hŏrrēndăquĕ Sỹrtĭs, Ēt tē cōncēptām sævă lĕænă tūlit. *Tib.* Nōn tūă sūnt dūrō præcōrdĭă fĕrrō Vīnctă, nĕc ĭn tĕnĕrō stăt tĭbī cōrdĕ sīlĕx. Āh! lăpĭs ēst fĕrrūmquĕ, sŭăm quīcūnquĕ pŭēllăm Vērbĕrāt. Quām fĕrŭs ēt vērē fĕrrĕŭs īllĕ fŭīt! *Id.* Sīs lĭcēt ēt fĕrrō dūrĭŏr ēt chălўbĕ. *Pp.* Săxīs ēt rōbŏrĕ nātī. *St.* Scōpŭlōs ēt āhēnă prĕcāndō Flēctĕrĕ cōrdă pārō. *Id.* Āspĕră sī gĕrĭtīs cōrdă. *M.* Vōcĕ tūă pōssēs ădāmāntă mŏvērĕ. *Id.* Fĕrrō præcōrdĭă dūrĕt. *Calp.* Lăcrĭmīs dĭfflcĭlĕs dĕī. *Sen.* Dūrĭŏr săxo hŏrrĭdō Ēt chălўbĕ vultŭs. Vincām sævōs Āntĕ lĕōnēs tĭgrēsquĕ trŭcēs, Fĕră quām sævī cōrdă tўrānnī. Quæ caūtēs Scўthiæ, quis gĕnŭīt lăpĭs? Nūm Tītānă fĕrum tē Rhŏdŏpē tŭlĭt, Tē prærŭptŭs Āthōs, tē fĕră Căspĭă, Quæ vīrgāta tĭbī præbŭīt ūbĕră? *Id. Voy.* Sævus, Inexorabilis. ‖ *qqf. Impudent.* Dūrī pŭēr ōrĭs ēt aūdāx. *O.* (Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 36). SYN. Aūdāx, ĭmpŭdēns. ‖ Dūrās dō (*s. ent.* partes). *Faire un mauvais parti à quelqu'un.* Dīu ētĭām dūrās dăbĭt. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 22. Cf. *Eun.* II, 3, 62).

† Dŭŭm. *Voy.* Duo.

Dŭŭmvĭrātŭs, ūs. *m. Dignité de duumvir.* Ĭlŭstrĭōrēm sēmĕt ūrbĭs ĭstĭŭs Dŭŭmvĭrātū crēdĕrĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 282).

Dūx, ŭcis. *m. f. Guide, conducteur, conductrice.* Dūx ĕgŏ vēstĕr ĕrăm. *V.* Dūx grĕgĭs ĭpsĕ căpĕr. Dūx fēmĭnă factī. *Id.* Cūm dūcĕ Cūmæă. *O.* SYN. Dūctŏr. ‖ *En partic. Chef, capitaine, général.* Cōnsēdĕrĕ dūcēs, ēt vŭlgī stāntĕ cŏrōnā. *O.* Āt Rŭtŭlō rēgī dūcĭbŭsquĕ ĕă mīrā vĭdērī. *V.* SYN. Dūctŏr, ĭmpĕrātŏr. EP. Fortis, ĭmpăvĭdŭs, strēnŭŭs, ĭnvictŭs; prōvīdŭs, prūdēns, sēdŭlŭs, săgăx, sŏlĕrs, vĭgĭl, caūtŭs, călllĭdŭs; trĕmēndŭs. *Voy.* Bellator. ‖ *Prince, chef de l'État.* Tūm sic jŏcātă ēst tāntī mājēstās dŭcis. *Ph.* Lōngās, ō ūtīnām, dŭx bŏnĕ, fĕrlās Præstēs Hēspĕrĭæ! *H.* SYN. Rex, ĭmpĕrātŏr, prīncĕps. ‖ *Arbitre, souverain.* Dūx ĭnquiētī tūrbĭdŭs Ădrĭæ (auster). *H.* SYN. Rēgnātŏr, ārbĭtĕr. ‖ *qqf. avec un neutre.* Quisvĕ mŏdŭs, nōrūnt, cœlō dūcĕ. *L.* (IX, 847).

Dūxī. *parf. de* Duco.

Dūxtī. *sync. pour* Duxisti. Ēt quŏtĭēs rārō dūxtī sūspĭrĭă mōtū. *Pp.* (I, 3, 27. Adde *Cat.* 90, 9).

Dўmāntis, ĭdis. *f.* (Δυμαντίς). *Hécube, fille de*

ymas. Ērgo āllūs, lātrāssĕ Dȳmāntĭdă, flĕbĭlĕ vī-
m. *O. Voy.* Hecuba.
Dȳmās, antis. *m.* (Δύμας). *Dymas, père d'Hécube.* Quāmvīs ēst illūm prōlēs ēnīxă Dȳmāntĭs.
. (Adde *Aus. Epit. Her.* 25, 1). ‖ *Nom de terrier.* Phædīmŭs ālquĕ Dȳmās : illīs cĕlĕr ĭmīnĕt Ālcōn. *St.*
Dȳnămĭŭs, ĭī. *m.* (δύναμις). *Nom d'un professeur de Bordeaux.* Sēd nĕquĕ tē mœstă, Dȳnămĭ,
aūdābŏ quĕrēlă. *Aus.* (*Prof.* 23, 1).
Dȳrāspēs, is. *m. Fleuve de Scythie.* Cūmquĕ
ŏrȳsthĕnĭō lĭquĭdissĭmŭs āmnĕ Dȳraspēs. *O.*

? Dȳrĭŭs. *Voy.* Durius.
Dȳrrăchĭŭm, ĭī. *n.* (Δυρράχιον). *Dyrrachium, ville maritime d'Épire, appelée d'abord Épidamne.* Dȳrrăchĭī præcĕps răpĭēndās tĕndĭt ăd ārcēs. *L.* Quæquĕ Dȳrrăchĭum, Ādrĭæ tăbĕrnăm. *Cat.* (36, 15). SYN. Epidămnus.
† Dȳsĕrōs. *m.* (δύσερως). *Malheureux en amour.* Suāsti Vĕnŭs Ēccĕ, dūās dȳsĕrōs ŭt ămārĕm. *Aus.* (*Epig.* 92, 1).
† Dȳsphĭlŏs *ou* Dȳsphĭlŭs, ă (δυσφιλής, *et peut-être* δύσφιλος). Phōsphŏrōn Phrȳgāsquĕ nām, vĕl dȳsphĭlŏn sī scrībĭmŭs. *T. Maur.* ' *Syll.* 559).

E

Ē. *n. Lettre de l'alphabet.* Præstŏ quŏd Ē Lătīm sēmpĕr brĕvĕ, Dŏrĭcă vōx Ē. *Aus.* (*Idyl.* 12, *litter.* 4. Adde *T. Maur. Litt.* 18). *Voy* Eta.
Ē *ou* **Ex** (*ex, ĕ*). *prép. De, du haut.* Tĕrrĭtŭs sūmmō dēspĕxĭt ĭn æquŏră cælō. *O.* Ē cūrrŭ sālĭm dēdĭt ōcĭŭs ārvīs. *V.* SYN. Dē, ā, ăb. ‖ *De; ors de, venant de.* Cōnsuētă pĕtēns ē flŭctĭbŭs ætră. *V.* Æquĕ cāvă rĕsōnānt ēxāmĭnă quĕrcŭ. *Id.* māgnō flūmĭnĕ sūmăt æquăm. *O.* Ē flāmmă pĕtĕrĕ cĭbum pōsse ārbĭtrŏr. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 38). N. Ā, dē. ‖ *D'un pays.* Dīxtī cūpĕrĕ tĕ ēx Æthĭŏpă Ancīllŭlăm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 85). ‖ *D'une matière, d'un métal, etc.* Gĕmĭnōs ēx ærĕ lĕbētēs. *V.* Effĭgĭēs... Ăntīqua ēx cēdrō. *Id.* ‖ *Par pléonasme poétique.* Tū tămĕn ē lævī lĭmōsă cŭbĭlĭă nō Ūngĕ. *V.* Făcta ēx ădămăntĕ sĕcūrī. *O.* Pōcæque ēx ordĭnĕ gĕmmæ. *Id.* Quō pācto ēx jūre ēstĕrnō pānem ātrūm vŏrēnt. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 7). ‖ *De domicile.* Ēximīt ipsă dĭēs ōmnĭbŭs ē cōrpŏrĕ ēndās. *O.* SYN. Ā, dē. ‖ *De, d'entre.* Tū quŏd , ē pōpŭlō quīlĭbĕt ēssĕ pŏtēst. *M.* (V, 13, 10). ctæĭs ē frātrĭbŭs ălтĕr. *O.* Ĭlli ĕgo ēx ōmnĭbŭs ŏtŭmē vŏlō. *Pl.* (*Most.* I, 4, 24). SYN. Ĭntĕr, *t le gén. sans prép.* ‖ *De la part de.* Hŏc nūnăm vĕrbum ēx ūxōre aūdīēs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 5). Ē mē Nē quīd mĕtŭās. *Id.* (*Most.* III, 2, 7). Cōncēpĕrăt ēx mē. *O.* SYN. Ā. ‖ *Depuis.* Tēmŏrĕ jam ēx illō cāsŭs mĭhĭ cōgnĭtŭs ūrbĭs. *V.* Ēx ō cĕlĕbrātŭs hŏnōs. *Id.* SYN. Ā, pōst. ‖ *D'après.* Ēc mĭnŭs ēx ĭmbrī sōlēs ĕt ăpertă sĕrēnă. *V.* ‖ *elon.* Cūnctīs ēx mōrĕ vŏcātī. *V.* Ēx mĕrĭtō. *O.* rnātŭs ēssēs ēx tŭīs vīrtūtĭbŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 2). SYN. Dē, prō, pĕr, sĕcundŭm. ‖ *Par le voyen de, de la part de.* Ēx mē cērtĭŏr ēssĕ pŏtēs. Ex mē tŭă vūlnĕră dīscēs (*Ibis*, 247). SYN. , pĕr. ‖ *A cause.* Ēx paŭpertātĕ pārcĭŏr. *Pl. Aul.* II, 2, 29). Ūtque ērăt ē sōmnō tūrbĭdă, ptă cōma ēst. *O.* ‖ — ānĭmō. *Franchement.* Ūnam istūc vĕrbum ēx ānĭmo ēt vērĕ dīcērēs! *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 95). ‖ — rē. *Dans l'intérêt de.* Ēx tŭa, ŭt ŏpīnŏr, fĕcĕrīs. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 98. *d. Truc.* IV, 4, 20; *Ter. Ph.* V, 7, 76). ‖ — ntentĭŏnĭ. *Selon le désir.* Nōn quĭĕvī sāt mĕa ēx ntentĭā. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 36). ‖ — æquō. *Également. Voy.* Æquus. ‖ — tōtō. *Entièrement. Ov. Her.* 16, 158.) *Voy.* Omnino. ‖ — āssĕ. *usqu'au dernier sou.* Hērēdēm Fābŭlus Lăbĭēnum ăssĕ rĕlīquĭt. *M.* (VII, 65, 1). ‖ — mĕdĭō. *u milieu de la foule, ou de la vie.* Ē mĕdĭo æ-
um ēst ēxcēdĕrĕ. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 14). ‖ — nātă. *Voy.* Natus.

Ĕă, Ĕă. *de* Is. ‖ Ĭĕă. *adv. Par là.* Cōrpŭs ĕă nōn ēst, quă pōrrō cūnquĕ tĕnĕt sē. *Lr.* (I, 509).
Ĕădĕm, Ĕădĕm. *de* Idem. ‖ Ĕădĕm *ou* Ĕădĕm. *adv. Par le même chemin, de la même manière.* Eadĕm bĭbēs, eadĕm tĭbĭ dēdĕrō suāvĭŭm. *Pl.* (apud *Charis.* 2, 187).
Ĕăm. *accus. f. de* Is, *ou subj. de* Eo.
† Ĕāpropter. *adv. A cause de cela.* Dēxtĕra ĕāpropter nōbĭs sĭmŭlācră rĕmittĕnt. *Lr.* (IV, 313. Sunt qui legant et apud *Ter. And.* V, 5, 5, ubi alii *propterea*).
† Ĕāpsĕ, Ĕāmpsĕ, Ĕōpsĕ, etc. *Ancienne manière de décliner* Ipse. Nĕque ĕăm rātĭōnem ĕāpse ūnquam ēdŏcēt Vĕnŭs. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 3. *Id. Trin.* IV, 2, 132). Ŭt ĕampsĕ vōs aūdīstĭs cōnfĭtērĭer. *Id.* (*Cist.* I, 3, 22). Sēd ĕopse ĭllō quō mactārĕ sōlĕō (*Curc.* IV, 3, 6). Sīc sĭne ĕampsĕ (*Most.* I, 4, 32).
Ĕārīnŭs. *Voy.* Eiarinus.
† Ĕātĕnŭs. *adv. Jusque là, jusqu'à ce point.* Ĕātĕnŭs abĕūnt ă fābrīs. *Pl.* (*Most.* I, 2, 50).
Ĕbĕnŭs, ī. *f. et* Ĕbĕnŭm, ī. *n.* (ἔβενος). *Ébène, arbre qui croît dans l'Inde et dans l'Éthiopie.* Ebĕnŭs Mĕrŏĭtĭcă vāstōs Nōn ŏpĕrĭt pōstēs. *L.* Sōla Indĭă nĭgrŭm Fĕrt ĕbĕnŭm. *V.* Tōrŭs ēst ĕbĕnō sublīmĭs ĭn ātrā Plūmĕŭs. *O.* EP. Ĕōă, Ĭndă, Indĭcă, nigrā, dūrā, nītēns.
† Ēbĭbĭtŭs, ă, ŭm. *Bu entièrement.* Flūmĭnĭbŭs sātis prōfundis Cōnfēstim ēbĭbĭtis. *Sid.* ' (*Pan.* 1906).
Ēbĭbŏ, is, ī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Boire tout, épuiser.* Ūbĕrăque ēbĭbĕrānt ăvĭdī lăctāntĭă nāti. *O.* Tĕtră vēnēnă lĭbēns ēt naūfrăgŭs ēbĭbăt ūndās. *Pp.* (II, 9, 11). *Voy.* Bibo. ‖ *Au fig. Dépenser en orgies.* Fīlĭŭs aūt ĕtĭam hæc lĭbĕrtŭs ŭt ēbĭbăt hērēs. *H.* SYN. Exhaūrĭŏ. *Voy.* Decoquo.
† Ēbĭtŏ, is, ĕrĕ. *n. arch. Sortir.* Ne ēbĭtāt jŭbē. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 28). *Voy.* Beto, Exeo.
Ēblāndĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Eblandior. *Qui flatte.* Ĭnde ēblāndĭtĭīs vīrtūtĭbŭs, hālĭtŭs īllĕx. *Prud.* (*Psych.* 396).
Ēbŏsĭă, æ. *f.* (Ἠβώσσα). *Comme* Ebusus. Ēt quās præcŏquĭt Ēbŏsĭă caūnās. *St.* (*Silv.* I, 6, 15).
† Ēbrĭă, æ. *m. f. Comme* Ebrius. Nĕquĕ Cassĭŭs nĕquĕ Mĭmātĭŭs ēbrĭă. *Pompon.* (apud *Charis.* 1, 37, qui vocabulum cum *Conviva, Assecla,* jungit. Alii pro nomine proprio accipiunt).
† Ēbrĭācŭs, ă, ŭm. *Ivre.* Hŏmo ēbrĭācŭs sōmnō sānārī sŏlĕt. *Pl.* (apud *Non.* 2, 306. Alii leg. *ebriatus.* Nunc certe Itali, *Ubriacco*).
Ēbrĭĕtās, ātis. *f. Ivresse.* Quīd nōn ēbrĭĕtās dē-

signăt? ŏpĕrtă rĕclūdĭt. *H.* Ēbrĭĕtās ūt vērā nŏcĕt, sic fictă jŭvābit. *O.* SYN. Crāpŭlă, *qqf.* vīnŭm. EP. Audāx, tĕmĕrārĭă, lŏquāx, pĕtŭlāns, gārrŭlă, ĭmprōvĭdă; ĭnĕrs, grăvĭs; tūtŭbāns, trĕmŭlă; turpĭs, fœdă; āmēns, dēmēns, ĭnsānă, mălĕsānă, fūrēns; ēxĭtĭōsă, pĕrnĭcĭōsă. PPH. Cōpĭă Bācchī. Mŭltŭm vīnŭm. Mŭltă vīnă. Ĭmmŏdĭcŭm vīnŭm. Vīnī vĭtĭŭm. *Voy.* Ebrius, Vinum.

† Ēbrĭŏlātŭs *ou* Ēbrĭŭlātŭs, ă, ŭm. *Legèrement énivré.* Ēbrĭŭlātī mēntem hĭlăram ārrĭpŭĭt. *Laber.* (apud *Non.* 2, 306).

Ēbrĭŏlus, ă, ŭm. *Un peu ivre.* Trīstēs ătque ēbrĭŏli ĭncēdŭnt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 15. *Ib.* I, 3, 36).

Ēbrĭōsus, ă, ŭm. *Qui énivre.* Ēbrĭōsa ăcīna ēbrĭōsĭōris. *Cat.* (27, 5). ‖ *Adonné au vin. Voy.* Vinosus.

Ēbrĭus, ă, ŭm. *Ivre, pris de vin.* Nōn măgĭs aŭdĭĕrĭt quăm Fūrĭus ēbrĭus ōlĭm. *H.* Dīcit dīscēdens, ēbrĭăque ēxĭt ănŭs. *O.* SYN. Tēmŭlēntus, *qqf.* saucĭus, ĭctus. PPH. Nōn sōbrĭus, mălĕ sōbrĭus. Vīnō mădens, călens, grăvĭs, ūdus, quassātus, sēpultus. Mĕrō, lÿæō plēnus, mădĭdus. Vīnīs sōpītus. VERS. Mŭltōquĕ jăcēbat Mēmbră dĕō victŭs. *V.* Hēstĕrno ĭnflātum vēnās, ŭt sēmpĕr, ĭăcchō. Vīnō sōmnōquĕ sōlūtī Cōntĭcŭērĕ. *Id.* Vīnūmquĕ nĭhĭl mŏdĕrābĭlĕ suādĕt. *O.* Nĭmīō mărcescĕrĕ vīnō. Vīnīs ŏcŭlīque ănīmīquĕ nătābant. Ĭmmŏdĭcō nūtānt tēmpŏrā quassă mĕrō. *Id.* Gaudĕbĭtquĕ mĕrō, mĕrgētque ĭn pōcŭlă mēntēm. *J.* Cōnvīvæ vălĭdō tūtŭbantĭă vīnō Mēmbră mŏvēnt, dubĭī stāntquĕ lăbāntquĕ pĕdēs. *Tib.* Hŏmĭnēm quēm vīnī vīs pĕnĕtrāvĭt Ācrĭs, ĕt ĭn vēnās dĭscēssĭt dĭdĭtŭs ārdŏr, Cōnsĕquĭtŭr grăvĭtās membrōrŭm, præpĕdĭuntŭr Crūră văcīllānti, tārdēscĭt lĭnguă, mădĕt mēns; Nānt ŏcŭlī; clāmŏr, sĭngultŭs, jūrgĭă glĭscunt. *Lr.* Nūblgĕnæ călŭērĕ mĕrō. *St.* Dĭcĭtŭr ĕt prīscī Cātōnīs săpĕ mĕro ĭncălŭīssĕ vīrtūs. *H.* Ūt sēmĕl ĭctō Āccēssĭt fĕrvŏr căpĭtī nŭmĕrōsquĕ lŭcĕrnīs. *Id.* Ex illō, vēnās ĭnflātŭs, nĕctārĕ dŭlcī, Hēstĕrnōquĕ grăvĭs sēmpĕr rĭdētur ĭăcchō. *Calp.* Clāmābĭs căpĭtī vīnă sŭbēssĕ mĕō. *Pp.* Ēt tūtŭbantĕ grădŭ, multō mădĕfactŭs ĭăcchō. *Colum.* Pĕr vīnum, ătque ĭmpūlsu ădŏlescentĭæ. *Pl.* Quīă vīnī vĭtĭō fēcī. Quæ săpĭt ĭn vīno ād pēm sŭăm. *Id.* Ūbī ĭrrīgātŭs multō vēnās nĕctārĕ. *Ph.* ‖ *Au fig. Enivré.* Dŭlcĭquĕ fortūnā Ēbrĭă. *H.* SYN. Lymphātŭs. ‖ *Qui appartient à un homme ivre.* Cāntăt, ĕt ăd nautās ēbrĭă vĕrbă jăcīt. *O.* Ēbrĭă quūm multō trăhĕrēm vēstĭgĭă băcchō. *Pp.* (I, 3, 9). Hūc ĭncēdĕ grădŭ marcīdŭs ēbrĭō. *Sen.* (*Med.* 69). Errōre ēbrĭō. *Ph.* ‖ *Saturé, en parlant d'un terrain, d'une étoffe, etc.* Hōs fĕrt sĭccă sĭtis, hūnc ēbrĭus ēdŭcăt hūmŏr. *Prud.* (*Sym.* 1795, de tribulis). Ēbrĭă sānguĭnĕæ sŭbvŏlvānt vĕllĕră nūbēs. *Avien.* (*Progn.* 309). Ēbrĭă Sĭdŏnĭæ quūm sĭm dē sānguĭnĕ cōnchæ. *M.* (XIV, 154). Jām tōnsilēs tăpētēs ēbrĭī fūcō. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 20, 8. Cf. *Virg. G.* IV, 335 : *Hyali saturo fucata colore*). ‖ *qqf. Qui énivre.* Jām prōflŭăt ēbrĭŭs ămnĭs Mūtātĭs ĭn vīnă vădĭs. *Cl.* ‖ *Qui est comme dans un état d'ivresse.* Ēbrĭōs ŏcēllōs. *Cat.* (45, 11). SYN. Nătāns. ‖ *Abreuvé de, inondé.* Cūrĭs ēbrĭŭs. *Lr.* (III, 1056).

Ēbullĭō, īs, īrĕ. *n. Bouillonner. Voy.* Bullio. ‖ *Au fig. Sourdre, se produire tout-à-coup.* Ō sī Ēbullīt pātrĭī præclārum fūnŭs! *Pers.* (2, 10. Alii leg. *ebullet*, ut sit ab *Ebullo, as*).

Ebŭlum, ī. *n. Hièble, plante.* Sānguĭnĕīs ēbŭlī băcchs mĭnĭŏquĕ rŭbēntĕm. *V.* Hīc ēbŭlūm strĭdĕt *L.* Rŭtĭlās ēbŭlī crĕāt ūvĭdă pālmās. *Colum.*

Ebŭr, ŏris. *n. Ivoire.* Mūnĕră pōrtāntēs aūrīquĕ ēbŏrĭsquĕ tālēntă. *V.* Ēbŭr ātrĭă vēstĭt. *L.* SYN. Ēlĕphantŭs. EP. Ĭndum, Āssўrĭum; ălbum, cāndens nĭvĕum, nĭtĭdum, lævĕ. PPH. Dēns Ĭndŭs, Ĭndĭcus. Ērўthræŭs, Lĭbўcŭs, Nŭmĭdă, ēbŭrnŭs. Ĭndī, Lĭbўcī ēbŭrnī dēntēs. Ĭndŭm cōrnū. VERS. Ĭndī dēntīs hŏnōs *St.* Stāt nĭvĕīs lōngum stīpātă pĕr āgmĭnă vāllŭm Dēntĭbŭs. *Sil.* Nĭvĕī nunc mūnĕră dēntīs. *Id.* Ălĭtĕr cāndentī pĕrfēctă nītēns ēlĕphāntō. *V.* Sēctīlĕ dēlĭcĭīs Ĭndĭă præbĕt ēbŭr. *O,* Ēt vălvæ Lĭbўcī nōbĭlĕ dēntīs ŏpŭs. *Pp.* Aŭt cītrŭm vĕtŭs Ĭndĭcōsquĕ dēntēs. *M.* Ēt Maūrī Lĭbўcīs cēntŭm stēnt dēntĭbŭs ōrbēs Pōlītum pĕcŭdĭs Ĭndĭcæ dēntēm. Mītī vēnātĭō dēbĕt Dēntīs Ērўthræī. *Id.* Nōn sī quās ēbŏrĭs trăbēs, rĕfrāctīs Rōstrīs, Mārmărĭcī dēdĕrĕ bārrī. *Sid.* ‖ *Divers objets en ivoire. Statue.* Ēt mœstum illăcrĭmăt tēmplīs ēbŭr, ærăquĕ sūdānt. *V.* Signīs Phĭdĭăcūm vīvēbăt ēbŭr. *J.* (8, 103). *Voy.* Statua. ‖ *Lyre* Liquĭdūm dūm dĕă pūlsăt ēbŭr. *O.* Hūmĕrōquĕ cōmāntī Făcūndūm sūspendīs ēbŭr. *St. Voy.* Cithara. ‖ *Seulement, Le* Plectrum. Ēt rēsīdēs lēnī mŏdŭlātŭs pectĭnĕ nērvōs, Pōllĭcĕ fēstīvō mōbĭlĕ dūxīt ēbŭr. *Cl. Voy.* Plectrum. ‖ *Flûte.* Ĭnflāvīt quūm pĭnguīs ēbŭr Tўrrhēnŭs ăd ārās. *V. Voy.* Tibia. ‖ *Fourreau.* Ēnsĕ vĭdīt ēbŭr văcŭum. *O. Voy.* Vagina. ‖ — cūrŭlĕ, *et absolt. Chaise curule.* Ērĭpĭĕtquĕ cūrŭlĕ, Cuī vŏlĕt, ĭmpōrtūnŭs ēbŭr. *H.* Cōnsplcŭbus signĭs quūm prĕmĕt ăltŭs ēbŭr. *O. Voy.* Curulis. ‖ *Cornet pour les dés.* Sēnīō nēc nōstrūm cūm cănĕ quāssăt ēbŭr. *M.* (XIII, 1, 6). *Voy.* Fritillus. ‖ *qqf. Eléphant.* Quīn illŭd ēbŭr dūcātur ād ārās. *J.* (12, 112).

† Ēbŭrātŭs, ă, ŭm. *Orné d'ivoire.* Lēctōs ēbŭrātōs, aūrātōs. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 53. *Id. Aul.* II, 1, 46; *Varr.* apud *Non.* 3, 254).

Ēbŭrnĕus, *et plus souvent* Ēbŭrnus, ă, ŭm. *D'ivoire.* Ōppĭdă turrĭtis cĭngantŭr ēbŭrnĕă mūris. *O.* Scēptrōque ĭnnīxŭs ēbŭrnō. *Id.* Hūmĕrōquĕ Pēlŏps ĭnsignĭs ēbŭrnō. *V.* Ūbi cŏccō Tīnctă sŭpēr lectōs cāndērĕt vēstĭs ēbŭrnōs. *H.* Sōllŏquĕ ēffultŭs ēbŭrnō. *St.* ‖ — pōrtă. *Porte de l'enfer, par laquelle sortaient les songes trompeurs.* Pōrtăquĕ ēmittĭt ēbŭrnă. *V.* (Cf. *Æ.* VI, 865 *sq.*; *Hor. Od.* III, 27, 41; *Stat. Silv.* V, 3, 289). ‖ *Au fig. Blanc comme l'ivoire.* Crīnēs ēt ēbŭrnĕă cervīx. *O.* Ēbŭrnĕă brāchĭă. *Id.* SYN. Nĭvĕus, lăctĕus, cāndĭdus. *Voy.* Candidus.

Ebūsŭs *ou* Ebŭsus, ī. *f.* (Ἔβσος, Ἔβυσος *et* Ἔβουσος). *Ile de la mer d'Espagne, non loin des îles Baléares, auj. Iviça.* Jămque Ēbūsūs Phœnissă mŏvēt (arma). *Sil.* Hīnc frāngĭtŭr æquŏr Ebūsō. *Prisc.* (*Peri.* 465. Sic et *Avien. D. Ter.* 621). SYN. Ebūsĭă. ‖ *m. Nom d'homme.* Ēt vēnĭēntī Ebūso plāgāmquĕ fĕrēntī. *V.*

Ecastŏr *et* Mēcastŏr. *Par Castor, formule de serment particulière aux femmes.* Ecastŏr rĕ ēxpĕrĭŏr quāntī fāctās ūxŏrēm tŭām. *Pl.* (*Truc.* I, 3, 10. *Id. Men.* II, 3, 21; *Ter. Hec.* IV, 3, 5. Cf. *Charis.* 2, 185; *Diom.* 1, 399. Aliquando viris tribuitur: *Pl. Asin.* V, 2, 80). Ērŭbŭī mēcastŏr mĭsĕrā prōptĕr clāmōrēm tŭum. *Id.* (*Truc.* II, 2, 36).

Ecbătănă, ōrŭm. *n. pl.* (Ἐκβάτανα). *Ecbatane, capitale de la Médie.* ‖ † Ecbătānă, æ. *La même.* Ād rēgēm lēgātŭ' Rhōdum, Ecbătănam ăc Bābўlōnēm Ībŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 13, 4).

† Ecbătāni, ōrŭm. *n. pl. Habitants d'Ecbatane.*

Bācīrā cūm Pōrro, Ēcbātānōsquē pārvō Mīlitē vīcīt (*Anthol.* I, p. 197).

† Ēcbōlā. *Voy.* Exhola.

† Ēccā, Ēccām, Ēccās, Ēccūm, Ēccīllūm, etc. *Anciens adverbes, composés de* Ecce ea, Ecce eam, etc. *Comme* Ecce. Āb se ēcca exīt. *Pl.* (*Men.* I, 2, 66). Sēd ēccam, ŏpīnŏr, āccēssīt. *Id.* (*Cas.* III, 2, 11). Ōstēnde hūc mānūs. Ēccās (*Aul.* IV, 4, 13). Ēccōs vidēo incēdērē (*Bac.* II, 2, 19). Rēdīt ēccūm tāndem ōbsonātū (*Cas.* III, 5, 66). Ēccūm, tālēntūm sūscīpē. *Prud.* (*Peri.* 549). Cērte ēccīstām vīdēō. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 17). ‖ † Ēllūm, Ēllām (*sync. pour* Eccillum, *ou plutôt* Enillum). Ēllūm : cōnfīdēns, cātūs. *Ter.* (*And.* V, 2, 14. *Id. Ad.* III, 4, 25; *Pl. Curc.* II, 2, 28. Quæ omnia, etsi haud dubia compositio est, vice adverbiorum funguntur. *Diom.* 1, 399, recenset : « Ecce, en, ellum, eccum, eccam. » Cf. *Charis.* 1, 160; *Prisc.* 12, 949).

Ēccē, Ēn. *adv. avec le nomin. ou l'acc. Voici, voilà.* Ēn quāttŭōr ārās, Ēccē dūās Jībī, Dāphnī. *V.* Ēccē tĭbī Aūsōnĭæ tēllūs. *Id.* Ēn Prĭămūs. *Id.* PPH. Ēn ādspicĕ. ‖ *Employé sans complément.* Aūdīāt hæc tāntūm vēl quī vēnīt ēccē, Mēnālcas. *V.* Hōs tĭbī dānt cālămōs, ēn āccĭpĕ, Mūsæ. *Id.* ‖ *Voilà que.* Ēccē Dĭonæī prēcēssit Cæsărīs āstrūm. *V.* Ēcce aūtem ēlāpsūs Pyrrhī dē cædē Pŏlītēs. Ēn ipsē cāpēllās Prōtĕnŭs ægēr ăgō. *Id.* ‖ ? *qqf.* Ēn ēccĕ. *Même sens.* Ēn ēccĕ rapidō sæva prōsīlŭīt grădū. *Sen.* (*OEd.* 1004. Melius *Both.*, *Et ecce*).

† Ēccĕrĕ. *adv. Voilà, voilà que ; voilà qui est bien, c'est cela.* Ēccĕre aūtēm căpĭtĕ nūtāt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 52. *Id. Amp.* II, 1, 4). Tūte ăd ĕum ădēās, tū cōncillĕs, tūtĕ pōscās. Ēccĕrĕ. *Id.* (*Trin.* II, 2, 105. *Id. Cas.* II, 6, 34; *Ter. Ph.* II, 2, 5. *Charis.* 2, 160, adverbia monstrandi recenset : *Ecce, eccum, eccere.* Idem sentit *Festus.* Nolim igitur haberi juramentum per Cererem, et scribi *ecere*).

† Ēccheūmă, ătĭs. *n.* (ἔκχευμα). *L'action de répandre.* Ībi tē rĕplēbo ūsque ūnguēntōrum ēccheūmātĭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 87. Vulgo *unguentum*).

† Ēccīllūm, Ēccīstūm. *Voy.* Ecca.

Ēcclēsĭă, æ. *f.* (ἐκκλησία). *Rarement, Assemblée.* Tūm nēmŭs ūmbrīs Mōbĭlĭbŭs, cēlēbrīquē frĕquens ēcclēsĭă vīcō. *Aus.* (*Epist.* 24, 93). SYN. Cœtŭs. ‖ *Eccl. Église.* Nōn ălĭtĕr crēbrās ēcclēsĭă vērā prŏcēllās Sūstĭnĕt. *Alcim.* (IV, 490). Dŏmĭnæquē rĕx ēcclēsĭæ. *Fort.* (IV, 484). ‖ † Ēcclēsĭă. *Le même.* Ēcclēsĭām stăbĭlēm pēndŭlŭs ipsē crŭcē. *Fort.* (II, 120. Adde *Anthol.* II, p. 632). ‖ † *qqf. même, Eglise.* Sic ēt ăpōstŏlĭcō dēcŭrrīt ēclēsĭă vērbō. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 42). Intrā Rōmŭlēōs vĕhĕrātŭr ēclēsĭă fīnēs. *Paul. Nol.* (28, 32).

† Ēccōs, Ēccŭm. *Voy.* Ecca.

† Ēcfĕrŏ, Ēcfŏdĭō. *ancienne orthog. pour* Effero, Effodio.

Ēchĕnēĭs, ĭs. *f.* (ἐχενηίς). *Rémore, petit poisson de mer, qui passait pour arrêter les vaisseaux.* Pārva ēchĕnēĭs ādēst, mīrum, mŏrā pūppĭbŭs ingēns (*Ov. Halieut.* 99). Pūppĭm rētīnēns, ēurō tēndentĕ rūdēntēs, Īn mēdĭīs ēchĭnēĭs aquīs. *L.* SYN. Rēmŏrā. (Cf. *Plin.* 9, 25.)

Ēchĭdnă, æ. *f.* (ἔχιδνα). *Vipère, serpent ; l'Hydre de Lerne.* Tūmĭdīs āffīāvīt ēchĭdnīs. *O.* Lĕrnææ vīrūs Ēchĭdnæ. *Id. Voy.* Serpens, Hydra.

Ēchĭdnæŭs, ă, ŭm. *De l'Hydre, des enfers.* Illūd Ēchĭdnææ mĕmŏrānt ē dēntĭbŭs ōrtum ēssĕ cānīs. *O.* (*Met.* VII, 409, de Cerbero. Alii aliter leg.)

Ēchĭnădēs, ŭm. *f. pl.* (Ἐχινάδες). *Échinades, nymphes changées en îles pour n'avoir pas invité Achéloüs à une fête. Ces îles sont en face de l'Épire.* Turbĭdŭs ōbjectās Āchĕlōĭus Ēchĭnādās exĭt. *St.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 588 *sq.*)

? Ēchĭnīs. *f. Une des îles de la mer Égée.* Ēxcēlsīs ērrāns ĭn cōllĭbŭs āmēns, Quōs tĕnĕt Ægæō dēflīxa ĭn gūrgĭte Ēchĭnīs. *Cic.* (*Arat.* 428. Plerique leg. *Echineis*, contra metrum ; *Ald.* habet *Echinus*. Forte *Echinis* eadem est quæ *Echinussa* apud *Plin.* 4, 12).

Ēchĭnŭs, ī. *m.* (ἐχῖνος). *Hérisson, animal.* Sēd nōn hæc āclēs rītŭ sĭlvēstrĭs ēchĭnī Fīxă mānēt. *Cl.* ‖ *Oursin, coquille de mer.* Ātră măgīs pīscēs ēt ēchĭnōs æquōră cēlēnt. *H.* Prætēntī ēchĭnīs lĭttŏră. *Boet.* (3, 8). Hōrrēns căpĭllīs, ūt mărīnŭs ā-spĕrīs Ēchĭnŭs. *Ajus.* (*Epist.* 22, 11). ‖ *Coque épineuse des châtaignes.* Cōrtĭcĕ dēpōsĭtō mōllīs ēchĭnŭs ērĭt. *M.* (XIII, 86). Mātūrīs nūcĭbŭs vĭrĭdēs rūmpēntūr ēchĭnī. *Calp.* (2, 83. Adde *Pallad. Insit.* 155). ‖ *Cuvette.* Ādstāt ēchĭnŭs Vīlĭs, cūm pātĕrā gūttŭs. *H.*

Ēchĭōn, ōnĭs. *m.* (Ἐχίων). 1. *Nom d'un géant.* (*Claud. Gigant.* 104.) ‖ 2. *Fils de Mercure, un des Argonautes.* Cūrsūque ĭnvīctŭs Ēchĭōn. *O.* (*Met.* VIII, 311). ‖ 3. *Époux d'Agavé, père de Penthée, et compagnon de Cadmus.* Flēt pătĕr, ēt lăcĕrūm cōmpōnit cōrpŭs Ēchĭōn. *St.* Quīnquĕ sūpērstĭtĭbŭs, quōrūm fŭīt ūnŭs Ēchĭōn. *O.* (*Met.* III, 125). ‖ 4. *Nom d'un musicien.* Cĭthărœdŭs Ēchĭōn. *J.* (76, 6).

Ēchĭŏnĭdēs, æ. *m.* (Ἐχιονίδης). *Fils d'Échion, Penthée.* Spērnīt Ēchĭŏnĭdēs tămĕn hūnc. *O.* Sōlŭs Ēchĭŏnĭdēs ērrāntĕ sĭlēntĭă cūrrŭ Mœstă tĕnĕt. *St.* (*Th.* VI, 467).

Ēchĭŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἐχιόνιος). *D'Echion ; de Thèbes.* Nōmĕn Ēchĭŏnĭŭm, mātrīsquē gĕnŭs Pĕrĭdĭæ. *V.* Victŏr Ēchĭŏnĭăs sī vīr pĕnētrāssĕt ĭn ūrbēs. *O.* Mājŭs, Ēchĭŏnĭævē Thēbæ. *H.*

Ēchō, *gén.* ūnus. ūs. *f.* (Ἠχώ). *Écho, nymphe qui aima Narcisse. Le voyant insensible à son amour, elle ressentit tant de douleur, qu'elle fut changée en rocher, et il ne lui resta plus que la voix.* Nēc prĭŏr ipsă lŏquī dīdĭcit : rēsōnābĭlīs Ēchō Cōrpŭs ērāt. *O.* (*Met.* III, 338 *sq.*) ‖ *L'écho.* Rēpărābĭlīs āssōnăt ēchō. *Pers.* (1, 102). Tūrbĭdă cōngēstīs rēfĕrītŭr vōcĭbŭs ēchō. *Aus.* (*Epist.* 10, 23). SYN. Īmāgō. EP. Vocālīs, gărrŭlă, lŏquāx, rēsŏnă, rēsŏnāns, rēsŏnābĭlīs, ĭmĭtātrīx, fĭdă, sēdŭlă, vīgĭl, lătēns. PPH. Vōcis īmāgō. Vōx rēpĕrcŭssă. VERS. Ūbī cōncăvă pŭlsū Sāxă sŏnānt, vocisque offēnsă rēsūltăt īmāgō. *V.* Rīpæquĕ lăcūsquē Rēsponsānt circă. Cōnsŏnăt ōmnĕ nēmŭs, vōcēmque ĭnclūsă vōlūtānt Lĭttŏră, pŭlsātī cōllēs clāmōre rēsultānt. Ēt vōx āssēnsū nēmōrūm ĭn gēmĭnātă rĕmūgīt. *Id.* Sŏnĭtūs ălīt ăĕrĭs Ēchō (*Culex*). Cūjūs rĕcĭnēt jŏcōsă Nōmĕn īmāgō. *H.* Ūt pătĕrnī Flūmĭnĭs rīpæ, sĭmŭl ēt jŏcōsă Rēddĕrēt laūdēs tĭbī Vātĭcānī Mōntĭs īmāgō. *Id.* Rĕmūgīt Mōns circum, ēt vōcēm lātē nēmŏra ălta rĕmīttunt. *O.* Rēddēbānt nōmĭn cōncăvă sāxă tŭūm. *Id.* Pārs (vocum) sōlĭdīs ălīīsă lŏcīs, rējēctă sŏnōrēm Rēddīt.... Quō pāctō, pĕr lŏcă sōlă, Sāxă pārēs fōrmās vērbōrum ēx ordĭnĕ rēddānt... Ītă cōllēs, cōllĭbŭs ipsīs Vērbă rĕpulsāntēs, Ītĕrābānt dīctă rĕfĕrrē. *Lr.* Rēdītūrăquē rūpĭbŭs ēchō. *Cl.* Rēsōnāntĭa ūtrinquē Vērbă rĕfĕrt mēdĭīs concurrēns fluctĭbŭs ēchō. *Aus.* Probrā ca-

nunt sēris cūltōrĭbus : ādstrĕpĭt ōllis Ēt rūpēs, ēt silvă trĕmēns, ēt cōncăvus āmnis. *Id.* Ātque ĕchō simŭl hinc ēt indĕ frăctăm Gaurō Māssĭcŭs ūvĭfer rĕmittit. *St.* Pūlsātō nōtæ rĕddūntŭr ăb æthĕrĕ vōcēs. *Rutil.* Rhœtēă sŏnent littŏră plănctū ; Hăbitănsquĕ cavis rūmpŭbus Ēchō, Nōn, ŭt sŏlĭta ēst, extrēmă brĕvis Vĕrbă rĕmittăt. *Sen.* Pĕr căvă sāxă sŏnāt pĕcŭdum mūgītĭbus ēchō, Vōxquĕ rĕpŭlsă jugis pĕr cavă sāxa sŏnat. *Pentad.* (Adde *Lucr.* IV, 71 *sq.*; *Ovid.* I. cit.; *Aus. Epigr.* 11 et 99; *Mart.* II, 86; *Sympos. Ænigm.* 95).

Ēclipsis, is. *f.* (ἔκλειψις). *Eclipse.* SYN. Dēfectŭs, dēlĭquĭum, lăbōrēs, lălĕbræ. EP. Ātră, mīnax, hōrrēnda, mētŭēnda, trīstis, infēlix, fūnēsta, fœrālis. ‖ *Éclipse de soleil.* Nām cūr lūnă quĕăt tĕrrām spĕcŭlārĕ sŏlis Lūmĭnĕ. *Lr.* Sŏlquĕ sŭæ ĕtiām dēmittĕrĕ lānguĭdŭs ignēs, Ēt nĕc ŏpĭnāntēs dĕnēbris ŏbdūcĕrĕ tĕrras. *Id.* Dēfectŭs sŏlis vārĭus lūnæquĕ lăbōrēs. *V.* Quūm căpŭt ŏbscūrā nĭtĭdūm fĕrrūgĭnĕ tēctŭm (sol), Īmpĭăquĕ ætĕrnām tĭmŭērūnt sæcŭla nōctēm. *Id.* Quæ causa jubĕt pălləscĕrĕ sōlĕm? *Cl.* Ĭpsum ētiām sōlem dēfectum lūmĭnĕ vīdĭt Jūngĕrĕ pălləntēs nūbĭlŭs ānnŭs ĕquōs. *Tib.* Condĭdit ārdentēs nigrā călīgĭnĕ currŭs (Titan), Īnvēlvĭtquĕ ŏrbĕm tenĕbris, gēntēsquĕ crēdĕrĭt Dēspĕrārĕ dĭĕm. *L.* Ōnmigĕnāsquĕ trĭbŭs dēfectŏ lūcis Ūrgĕbĭt. *Alcim.* ‖ *Éclipse de lune.* Vēlātō Phœbē lātēt ăbsĭtă vultū. *Lr.* Ēt cūr tĕrrā quĕăt lūnām spŏlĭārĕ vĭcissim Lūmĭnĕ. *Sōlis* ĭtĕm quŏquĕ dēfectŭs, lūnæquĕ lătebræ. *Id.* Lūmĕnquĕ ŏbscūrā vĭcissim Lūnă prĕmĭt. *V.* Tĕrrārūm sŭbĭtă pĕrcŭssa ĕxpăllŭlit ūmbrā (Phœbe). *L.* Quō sŏlĕt ēt nĭvĕæ vultūm cōnfundĕrĕ lūnæ. *St.* Quō lūnă lăbōrāt Dēfectŭ. *Cl.* Sĭcŭt lūnă sŭō tūnc tāntūm dēfĭcĭt ōrbĕ, Quūm Phœbum ādvērsīs cūrrēntēm nōn vĭdĕt āstrīs. *Manil.* Āc vĕlŭtī ēlātām Phœbēn ĭn fūnĕrĕ lūgēnt. *Id.*

Ēclĭptĭcŭs, ă, ŭm (ἐκλειπτικός). *Qui concerne l'éclipse : qui souffre l'éclipse.* Ĭpsĕ dĕcĕt tĭtŭlŭs caŭsæ, quæ ēclĭptĭcă signă Dīxĕrĕ ăntīquī. *Manil.* (IV, 846. *Ib.* 816).

† Ēclŏga, æ. *f.* (ἐκλογή). *Choix, recueil.* Vērnāns pĕr varĭī cārmĭnĭs ēclŏgās. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 12). ‖ *Églogue, dialogue pastoral.* *Voy.* Bucolicus, Idyllium.

† Ecōntrā. *adv. Comme* Contra. Æmŭlŭs ēcōntrā spērāt. *Sid.* (*Pan.* 804. *Cf. Gloss. Placidi*).

Ecquāndŏ. *adv. Y a-t-il une fois que? jamais?* Dīc, prĕcŏr, ecquāndŏ dīdĭcīstī fāllĕrĕ nūptās? *O.* Ecquāndŏ ĭstă mĭhī cōntingĕnt dōnă sĕnēctæ? *Aus.* (*Epist.* 4, 51). Ecquāndōnĕ tĭbī lĭbĕr sūm vīsŭs? *Pp.* (II, 7, 39). SYN. Cnquām. PPH. Ăn ūnquām; *qqf.* ēn ūnquām.

Ecquĭs, ă, ĭd, *et arch.* Ecquī, æ, ŏd (*de* en *et* quis : *Prisc.* I. 556). *Y a-t-il quelqu'un qui?* Ecquĭs mĕ vīvit fortūnātĭŏr? *Ter.* (*Eun.* V, 9, 1). Ecquĭs ērĭt mēcum, ō jŭvĕnēs? *V.* Hăc grĕssŭs ecqua puĕlla tŭlit? *O.* Ecquī adērūnt? *St.* Rūs Sūmlo ecquŏd hăbēam, ēt quām lŏngæ ă mārī. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 13). Fŏrĕs pŭltārĕ nēscīs! ecquī ĭn ædĭbŭs? *Pl.* (*Bac.* IV, 1, 9. *Id. Aul. prol.* 16). Vīsam ecquæ ădvĕnĕrĭt Īn pŏrtūm nāvĭs (*Bac.* II, 3, 1). SYN. Ecquĭsnām, nūnquĭs. ‖ Ecquĭd. *n. pris adv. Est-ce que, et souv. est-ce que non?* Ecquĭd ĭn ăntīquăm vīrtūtĕm... āvūncŭlŭs ēxcŭlat Ilĕctŏr? *V.* Ecquĭd, ŭt audĭĕrĭs, tōtă tŭrbābĕrĕ mēntĕ? *O.* Ecquĭd lætă jŭvăt vestrī vos glorĭă vātŭs? *M.* (X, 93, 3). SYN. Ăn, nōnnĕ, ānnōn.

Ecquisnām, quænām, quodnam. *Comme* Ecquis. Ecquisnām dĕŭs ēst? *Pl.* (*Merc.* V, 2, 3). Ecquĭdnam ĭn lŏcŭlis pătĕt lūcĕlli Ēxpēnsŭm? *Cat.* (23, 6).

Ecŭlĕus. *Voy.* Equuleus.

Ēdācĭtās, ātis. *f. Grand appétit, voracité.* Gŭla ēst fĕrīnă, sĕd sŏcōrs ēdācĭtās. *Prud.* (*Peri.* 3002. Adde *Pl. Pers.* I, 2, 7). *Voy.* Fames, Gula.

Ēdax, ācis. *Grand mangeur, glouton.* Xlĕrĕ nōlŭnt hŏmĭnem ēdācĕm. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 21). SYN. Gŭlōsŭs, vŏrax, hĕllŭō. *Voy.* Gulosus. ‖ *Avide, rapace.* Cērvŏs Ūmbrō vēnātŏr ēdācī (petit). *V. Fl.* Vŭltŭr ēdax. *O.* SYN. Răpax, Ĕvĭdŭs. ‖ *Au fig. Qui dévore, ronge.* Tēmpŭs ēdax rērŭm. *O.* Ignis ēdax. *V.* Ĭmber ēdax. *H.* Ūnctŭs ēdax. *Sil.*

† Ēdēntō, ās, ārĕ. *Briser les dents.* Hŏmĭnī mălās ēdēntāvērint. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 55).

Ēdēntŭlŭs, ă, ŭm. *Édenté.* Ēdēntŭlārum cānthēnæ suāsērint. *Prud.* (*Peri.* 2497). Hīrquī ĭmprŏbī, ēdēntŭlī. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 20. *Id. Men.* V, 2, 111). SYN. Ēdēntātŭs. ‖ *Au fig. Qui n'a plus de mordant, qui a perdu sa force.* Vētŭstātĕ vĭno ēdēntŭlo ætātem ĭrrĭgēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 87. *Alexis* apud *Eustath.* ad *Odyss.* II : Οἶνον παλαίστατον σπουδάζομεν, ὅτι οὐ δάκνει).

? Ēdĕpŏl. *Jurement par Pollux : Certes, en vérité.* Ēdĕpŏl, Sўrīscĕ, tē cūrāstī mōlĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1). Nōn ēdĕpŏl quō tē ēsse ĭmpŭdīcām crēdĕrĕm. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 32). Ātque ēdepŏl mīrūm nī sŭbōlēt jam hŏc hŭic vīcīnæ nātæ. *Id.* (*Cas.* III, 2, 24. *Ib.* II, 5, 1. Ex his satis manifestum esse reor, nunquam primam produci. Juramentum tamen esse videtur *per ædem Pollucis*, et passim scribitur *ædepol* : cf. *Gell.* 11, 6; *Charis.* 2, 185; *Diom.* 1, 399. Unde mihi in mentem venit non scribendum ēdĕpŏl, sed rectius ēd'pŏl vel ædpŏl. In nonnullis *Plauti*, *Terentii*, aliorumque locis, quidam tentant *epol*, quod ad nostram opinionem accedit). SYN. Pŏl, pērpŏl.

Ēdĕrā. *Voy.* Hedera.

Edĕssă, æ. *f.* (Ἔδεσσα). *Édesse, ville de Macédoine, antérieurement nommée Ægæ; autre de la Mésopotamie.* Producēns Thomam mūnŭs Ēdĕssă pĭum. *Fort.* (III, 368).

Ēdētānī *ou* Sēdētānī, ōrŭm. *m. pl.* (*Ptolem.* Ἠδητανοί, *Appian.* Σηδητανία, *Strab.* Σεδητανοί, *Liv.* Sedetani). *Peuple de la Taraconaise.* Ēdētānă cōhōrs, quām Sūcrō rĭgēntĭbŭs ūndis. *Sil.* (III, 372. Alii leg. *Sedetana*).

1. Ēdī. *parf. de* Edo.

2. Ēdī mĕdī, *ou abs. lt.* Ēdī. *Serment, comme* Medius Fidius. Quia pol [*Cod. Ambros.*] edī mĕdī. *Titin.* (apud *Charis.* 2, 185). Id nĕcēssĕ rĕspŏndĕt ēdī. *Id.* (*ibid.*). *Voy.* Fidius.

Ēdīcō, *ancien impér. de* Edico. Ārmārī Vŏlscōrum ēdīcĕ mănĭplīs. *V.* (*Æ.* XI, 463. In quo Virgilium aut putatis amantem fuisse notat *Diom.* 1, 341. Adde *Stat. Th.* XII, 508).

Ēdĭcō, is, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Dire publiquement, proclamer.* Dīcō, ēdīcō vōbis, nōsmet ĭllum ēsse hērīlĕm fīlĭŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 20). SYN. Prædīcō. ‖ *Ordonner, commander, recommander.* Stabĭlīs ēdīcō in mollĭbus hērbam Carpere ŏvēs. *V.* Cōrnĭbŭs ārentēs ēdĭcam ĭnnītĕrĕ rāmos. *Sil.* (Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 33). SYN. Jŭbeō, præcĭpĭō, mandō.

† Ēdictĭō, ōnis. *f. Ordre, commandement.* Basĭlĭcās ēdictĭōnēs ātque ĭmpĕrōsās habēt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 31. *Id. Ps.* I, 2, 10 et 39).

† Ēdĭclŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Edico. *Proclamer.* Tŭte ēdictās fāctă tŭă. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 184. *Id. Epid.* I, 2, 2).

Ēdictŭm, ī. *n. Ordre, commandement.* Nĕ quĭd crēdās mĕ ādvŏrsum ēdictŭm tŭŭm fācĕre ēsse aūsăm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 10). SYN. Jūssŭm, māndātŭm. ‖ *Édit, décret.* Nĕc sīc inflectĕrĕ sēnsŭs Hūmānos ēdictă vălēnt. *Cl.* Ēdictŏ vĕtŭīt, nĕ quis sē, prætĕr Apēllĕm, Pīngĕrĕt. *H.* His māne ēdictŭm, pŏst prāndĭă Cāllĭrhŏēn dŏ. *Pers.* (1, 134). SYN. Dēcrētŭm, lēx. *Voy. ces mots.*

Ēdīdī. *parf. de* Ēdo.

Ēdĭdĭcī. *parf. de* Edisco.

Ēdĭm, īs, ĭt. *ancien subj. pour* Edam. Ēdĭt cĭcūtās āllŭm nŏcēntĭus. *H.* (*Epod.* 3, 5. Pauci minus bene, *edat*). Mīsĕr hŏmo ēst quī ĭpsĕ sĭbĭ, quŏd ēdĭt, quærĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 1). Ēst dōmī quŏd ēdīmus; nĕ nōs tām contēmptŏs contĕrās. *Id.* (*Pœn.* III, 1, 38. Adde *Pompon.* apud *Non.* 10, 18).

Ēdiscŏ, ĭs, ĭdĭcī, iscĕrĕ. *Apprendre.* Aūdĭt Eūrōtās, jūssĭtque Ēdiscĕrĕ laūrōs. *V.* Et linguās ēdĭdĭcissĕ fŭīt. *O.* Ēdĭdĭcī quĭd pĕrfĭdă Trōjă părārĕt. *Id. Voy.* Disco.

Ēdissĕrātŏr, ōris. *m. Qui expose, explique.* Vĕnĭēt lūdĭŭs Ēdissĕrātŏr hārŭm quās tĕnĕō mĭnŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 61).

Ēdissĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ērtŭm, ĕrĕrĕ. *Expliquer, exposer.* Mihĭque hæc ēdissĕrĕ vĕrā rōgānti. *V.* Quĭn rem āctūtum ēdissĕris? *Pl.* (*As.* II, 2, 59). SYN. Ēlŏquŏr, ēnārrŏ.

Ēdissertŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Edissero. Quĭd fĭt dēnĭque? ēdissertā. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 36. *Id. Amp.* II, 1, 53; *Stic.* II, 1, 30).

Ēdĭtŏr, ōris. *m. Qui produit, auteur.* Trōjānæque ēdĭtŏr ārcĭs. *L.* Nŏctūrnæque ēdĭtŏr aūræ (fluvius). *Id.* SYN. Aūctŏr.

Ēdĭtus, ă, ŭm. *part. p. de* Ēdo. *Produit, engendré.* Ēdĭtă fortĕ nŏvŏ fŭĕrĭt sī fēmĭnă pārtŭ. *O.* ‖ *Publié.* Ēdĭtă nōn sūnt Cārmĭnă. *O.* ‖ *Haut, élevé.* Quīque ēdĭtŭs aūstrō (campus). *V.* Cŭlmĭnĭs ēxsūrgēns ēdĭtĭore āpicĕ. *Prud.* (*Peri.* 3556). *Voy.* Celsus. ‖ *Fort, puissant.* Vĭrĭbŭs ēdĭtŏr. *H.* ‖ Ēdĭtă, ōrŭm. *n. pl. Paroles, ordres.* Quī pĕrāgāt Thaūmāntĭdŏs ēdĭtă. *O.*

1. Ēdŏ, ēdĭs *ou* ēs, ēdĭt *ou* ēst; ēdī, ēsŭm, ēdĕrĕ *ou* ēssĕ; *imparf. subj.* ēdĕrĕm *ou* ēssĕm. *Manger.* Īlle ipse adstāt quāndo ēdĭt. *Næv.* (apud *Prisc.* 10, 893, qui notat, ēdĭs, ēdĭt, antiquum esse. Idem testantur *Charis.* 3, 232; *Diom.* 1, 358; *Serv.* ad *Æ.* IV, 66). Hĕlĕnēn āvĭdē sī spĕctāt ēdentĕm. *O.* Bolētŭm, quālĕm Claūdĭŭs ēdĭt, ēdās. *M.* (1, 21, 4). Quinquēnnēs ŏlĕās ēst, ēt sīlvēstrĭă cornă. *H.* Bĭbe, ēs, fŭgĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 7. *Id. Cas.* II, 3, 32). Bĭbĭte, ēste, ēffĕrcītĕ vōs. *Id.* (*Most.* I, 1, 61). Ēssĕt ădōr lōlĭumquĕ. *H.* Ūt dē sȳmbŏlis ēssēmŭs. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 2. Cf. *Diom.* 1, 358). Nūrsĭnās pŏtĕrĭs pārcĭŭs ēssĕ pĭlās. *M.* (XIII, 20. *Id.* XIV, 69). Ēsūrōs pĕr trĭă collă cānēs. *O.* Fōrmĭdŏlōsās dictŭ, nōn ēsŭ mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 36). SYN. Comēdŏ, vēscŏr, pāscŏr, mandŭcō. PPH. Epŭlis, cĭbo ūtŏr. Cĭbŭm, cĭbos, dăpēs sūmŏ, căpĭŏ. Epŭlis, cĭbis fāmĕm pĕllŏ, ēximŏ, lēvŏ, sēdŏ. Jējūnă expĭŏ, sŏlvŏ, pāscŏ, sēdŏ. Membră, corpŭs cĭbŏ, epŭlis, ēsca fŏvĕŏ, sustentŏ, rĕpārŏ. Corpŭs curŏ. Dapēs dēntĕ prēmŏ, cōnvĕllŏ; ōrĕ cōntīngŏ; mōrsū cōnfĭcĭŏ; īn ālvŭm dēmittŏ. Appŏsĭtis dapĭbŭs pāscŏr. Jējūnĭă corpŏrĭs ārcĕŏ. VERS. Cōncŭssāquĕ fāmem īn sīlvīs sōlābĕrĕ quĕrcŭ. *V.* Tŭm corpŏră cūrānt. Fēssă lăbōrĕ grăvī. Vĕrtĕrĕ mōrsŭs. Ēxīgŭam īn cĕrĕrem, pēnŭrĭa ādēgĭt ēdendī. Heŭs! ētĭăm mēnsās cōnsūmĭmŭs. Frondĭbŭs ēt vĭĕtŭ pāscŭntŭr sīmplĭcĭs hĕrbæ. Victum īnfēlĭcēm, hăccās lăpĭdōsāquĕ cornū Dānt rāmi, ēt vūlsĭs pāscŭnt rādĭcĭbŭs hĕrbæ. *Id.* Cārnĕ fĕræ jējūnĭă sēdānt. *O.* Plācānt jējūnĭă vēntrĭs. Trĭbŭs sōlvĭt jējūnĭă grānis. *Id.* Nĕc prĭŭs īndĕ dŏmŭm, quām tōtă nŏvāllă sævōs īn vēntrĕs ābĕānt. *J.* Pŏrrum ēt cæpĕ nĕfās vĭŏlāre ēt frāngĕrĕ mōrsū. Ălĭmentĭs tālĭbŭs ōlĭm Prōdūxĕre ănīmās. *Id.* Jējūnĭă sōlvĕrĕ glandĕ. *Boet.* Pāvĕrint vēntrēs sŭōs. *Pl.* Faūcĭbŭs ēt pătūlis ĭnĭmĭcās pŏrrĭgĭt ēscās. *Alcim. Voy.* Satior. ‖ *Au fig. Ronger, miner.* Cōntāctōs ārtŭs sæcĕr ignĭs ēdēbăt. *V.* Nĕc tē tāntŭs ēdăt tăcĭtām dŏlŏr. Ēst mōllĭs flāmmă mēdŭllās. Lēntūsquĕ cārĭnās Ēst vāpŏr. Ūt mălă cūlmōs Ēssĕt rūbĭgō. *Id.* Ēt gĕllĭdum Băcchī mūnĕră frigŭs ēdăt. *M.* (VIII, 68, 4). Rōbŭr cūră dŭcīs māgnīque ēdĕrĕ lăbōrēs. *V. Fl.* SYN. Ēsŭrĭō, pĕrēdŏ, etc. *Voy.* Exedo. ‖ *qqf.* Ēstŭr. *pass.* Ēstŭr ŭt ōccūltă vĭtĭātă tĕrēdĭnĕ nāvīs. *O.* (Sic *Pl, Pœn.* IV, 2, 3).

2. Ēdŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Produire au dehors, faire sortir, rendre.* Mūrmŭr, prō vĕrbĭs, ēdĕrĕ raūcŭm. *O.* Ēt trēs lātrātŭs sīmŭl ēdĭdĭt. *Id.* Quūm sē Sōlĕ sătŭs pātrĭīs pĕnĕtrāllĭbŭs ēdĭt. *V. Fl.* SYN. Ēmittŏ, prōfĕrŏ, prōdŏ, ēxprōmŏ, ēffĕrŏ. ‖ *Publier, éditer.* Hērēdēs ēdent, inquis, mĕa cārmĭnă. *M.* (IV, 33, 3. *Id.* II, 6, 1). ‖ *Donner le jour, engendrer.* Ēt pĕcŭs āntĕ dĭĕm pārtŭs ēdēbăt ăcĕrbōs. *V.* Ēlĕctrām māxĭmŭs Ātlās Ēdĭdĭt. *Id. Voy.* Gigno. ‖ *Produire, faire.* Tōt fūnĕră fĕrrō Ēdĭdĕrĭt. *V.* Tāntās strāgēs impūnĕ pĕr ūrbĕm Ēdĭdĕrĭt. *Id.* SYN. Făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, dŏ, pārĭŏ. ‖ *Proférer, dire.* Quĭd tămĕn ĭstă vĕlĭt sĭbĭ fābŭlă, sī lĭcĕt, ēdĕ. *H.* Vĭŏlēntăquĕ bēllă părābăm Ēdĕrĕ. *O.* Hæc plăcĭdō prĭŏr ēdĭdit ōrĕ. *V. Voy.* Dico. ‖ *Élever, hausser.* Cĕlĕrĕm sŭpĕr ēdĕrĕ cōrpŭs Gāudĕt æquŭm. *Tib.* (IV, 1, 114). SYN. Ăttŏllŏ, ērīgŏ. ‖ — ănīmăm. *Rendre l'âme.* Nēmpē sŭb hīs ănīmăm pēstĭs Nēmēæă lăcĕrtīs Ēdĭdĭt. *O. Voy.* Morior, Pereo.

Ēdŏcĕō, ēs, ŭī, ōctŭm, ēcērĕ. *Instruire.* Ēdŏcās, mŭltāsquĕ vĭrō sē ādjŭngĕrĕ gēntēs. *V.* Nōn tē cœlēstĭă frŭstră Ēdŏcŭīt. *St. Voy.* Doceo.

Ēdŏlō, ās, ārĕ. *Raboter.* ‖ *Au fig. Polir.* Ēdŏlārĕ lĭbellŭm. *Enn.* (apud *Non.* 6, 1).

Ēdŏm. *indécl. Surnom d'Ésaü.* ‖ *Surnom de l'Idumée, peuplée par les enfans d'Ésaü.* Quī vēnĭt dē Ēdōm, dē Būsrā, vēstĕ crŭēntā. *Fort.* (I, 167).

Ēdŏmĭtŭs, ă, ŭm. *Dompté.* Ēdŏmĭtī māgnās pōssĭdĕt ōrbĭs ŏpēs. *O.* Stāt săcĕr ēdŏmĭtīs gēntĭbŭs ārcŭs ōvāns. *M.* (VIII, 65, 8).

Ēdŏmŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Dompter.* Mōs ēt lēx măcŭlōsum ēdŏmŭīt nĕfās. *H.* Scĕlĕrŭm pĕrvĕrsă pŏtēstās Ēdŏmăt ĭnvăllĭdās mēntēs. *Prud.* (*Ham.* 489). *Voy.* Domo.

Ēdŏnĭs, ĭdis. *f.* (Ἠδωνίς). *Femme de Thrace; Ménade.* Prōtĭnŭs ĭn sīlvīs mātrēs Ēdŏnĭdās ōmnēs. *O.* Nĕc mīnŭs āssĭdŭīs Ēdŏnĭs fēssă chŏrēīs. *Pp.* (I, 3, 5). *Voy.* Baccha. ‖ ? Ēdŏnĭs. *Le même.* Ēdŏnĭs ŭt Pāngæă sŭpĕr, trĭētĕrĭdĕ mōtă. *Sil.* (IV, 778. Adde *Luc.* I, 675. Quod damnat *Bentl.* ad *Hor. Od.* III, 25, 9. *Salmas.* emendabat *Odonis*, Ὠδονίς, nec male). *Voy.* Odonis.

? Ēdŏnĭŭs. *Voy. le suiv.*

Ēdŏnŭs, ă, ŭm (Ἠδωνός). *Des Édoniens; de Thrace.* Ăc vĕlŭt Ēdŏni bŏrææ quŭm spīrĭtŭs ălto.

V. Ībăt ŭt Ēdōnō rĕfĕrēns trĭĕrētĭcă Bācchō. *O.* Dixīt ĕt Ēdōnīs nūtrītŭm mīsellē ventis. *V. Fl.* (Adde *St. Th.* V, 78; *Sen. H. OEt.* 190. Libri dant non uno loco *Edonius;* quod damnat *Serv.* ad *Virg.* locum, *Æ.* XII, 365).

Ēdōnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de Thrace.* Nōn ĕgŏ sānĭŭs Bācchābōr Ēdōnīs. *H.*

Ēdormĭō, īs, īrē, *et* Ēdormiscō, ĭs, ĕrē. *n. et act. Dormir.* Fūfĭŭs ēbrĭŭs olim Quum Īlĭŏnam ēdormīt (scil. agit edormiendo). *H.* Paŭlīspĕr mānē, Dum ēdormiscăt ūnum sōmnŭm. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 64). *Voy.* Dormio. ‖ *Cuver son vin.* Quīn ăbĕo hĭnc... ŭt ēdormiscam hānc crāpŭlām. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 28. Adde *Ter. Ad.* V, 2, 11).

Ēdūc. *impér. de* Ēdūco. Ātquĕ tŭōs ēdūc Ægўptī ē cārcĕrĕ sērvōs. *Alcim.* (V, 248). ‖ † Ēdūcĕ. *arch.* Sāgărĭstĭo, heŭs ēxi, ātque ēdūcĕ vīrginĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 11. *Id. Stic.* V, 6, 1).

Ēdūcātŭs, ă, ŭm. *Élevé, nourri.* Meō cĭbo ĕt sūmptu ēdūcātŭ' st. *Pl.* (*Men.* V, 5, 7. Adde *Cat.* 19, 14). Trĭvĭō cōncĕptŭs, ēdūcātŭs stercŏrĕ. *Ph.*

† Ēdūcĕ. *Voy.* Educ.

1. Ēdūcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Élever, nourrir.* Ĕăquе ēdūcāvīt ĕăm sĭbī prō fīlĭā. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 24). Tĕrrā mălōs hŏmĭnēs nūnc ēdūcăt, *J.* (15, 70). Întŭmŭīt Jūnō, răptŭm quōd Pēlĭă nātŭm Ēdūcĕt. *O.* SYN. Ălŏ, nūtrĭō, ēdūcŏ. ‖ *Au fig.* Quēm mŭlcēnt aūræ, fīrmāt sōl, ēdūcăt ĭmbĕr. *Cat.* (63, 40. *Ib.* 49). Nōn ăgĕr hĭc pōmŭm, nōn dŭlcēs ēdūcăt ūvās. *O.* Quōd mărĕ, quōd tēllūs, ăppōnĕ, quōd ēdūcăt āĕr. *Id. Voy.* Gigno.

2. Ēdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Tirer, faire sortir.* Ēdūxīt cōrpŏrĕ tēlŭm. *V.* Pūbēmque ēdūcĕrĕ cāstrīs. *Id.* Prōptĕr quōs sĕcŭm cōmĭtēs ēdūcĭt ăsellās. *J.* (6, 469). SYN. Ēxtrăhŏ, ēffĕrŏ, ēmīttŏ. ‖ *Élever, exhausser.* Cœloque ēdūcĕrĕ cĕrtānt (aram). *V.* Mŏrēs Aūrĕŏs ēdūcĭt ĭn ăstră. *H. Voy.* Erigo. ‖ *Enfanter.* Āssărăcī quēm sānguĭnĭs īllă mātĕr Ēdūcĕt. *V.* Aūrāvĕ dīstīnctŏs ēdūcĭt vērnă cŏlōrēs. *Cat.* (64, 90). *Voy.* Gigno. ‖ *Élever, nourrir.* Ĕt pōssĭt pārvŏs ēdūcĕrĕ nātŏs. *V.* Nĕc īllōs Quōs gĕnŭĭt, quōs ēdūxīt. *J.* (10, 235. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 32). SYN. Ēdūcŏ, ălŏ, nūtrĭō. ‖ *Passer le temps.* Īllĕ sŭb hĭbernō sōmnōs ēdūcĕrĕ cœlō. *Sil.* Sī fōrtĕ pĭōs ēdūxĭmŭs ānnōs. *Pp.* (II, 7, 97. Adde *V. Fl.* I, 251). SYN. Dūcŏ, ăgŏ. ‖ *Vider une coupe, boire.* Hīrnĕăm vīnī ēdūxī mĕrī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 274. *Id. Stic.* V, 7, 1). *Voy.* Bibo.

Ēdūctŭs, ă, ŭm. *Tiré de.* Ēdūctām nāvāllĭbŭs æquōrĕ tīngī (pinum). *O.* ‖ *Élevé, exhaussé.* Sūmmisquĕ sŭb ăstră Ēdūctām tĕctīs (turrim). *V.* SYN. Ēlātŭs, ērectŭs, ēdītŭs. ‖ *Engendré, nourri.* Ārĭcĭă mīsīt Ēdūctum Ēgĕrĭæ lūcīs. *V.* Împĕrĭtŏs rērum, ēdūctos lĭbĕre, in frāudem īllĭcĭs. *Ter.* (*And.* V, 4, 8).

Ēdūēs, Ēdūĭcŭs. *Voy.* Ædues, etc.

† Ēdŭlcŏ, ās, ārĕ. *Rendre doux.* Quāprōptĕr ēdŭlcārĕ cōnvĕnĭt vītām. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 15, 25, et *Non.* 2, 295).

Ēdūlĭs, ĕ. *Bon à manger.* Vīnĕă sūbmīttīt cæprĕās nōn sēmpĕr ēdūlĕs. *H.* ‖ Ēdūllă, ŭm. *pl. n. Alimens.* Cōmmĕrcātĭs cōnquīsīte ēdūlĭbŭs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 117).

? Ēdurĕ. *Voy. le suiv.*

Ēdurŭs, ă, ŭm. *Dur.* Ĭn vērsŭm dīstŭlĭt ūlmŏs Ēdurămquĕ pĭrum. *V.* Nĕc tămĕn ēdurō, quōd pĕtĭt, ōrĕ nĕgă. *O.* (*A. Am.* III, 476. Pauci leg. *edure*). Ēdūrūm nĕrvī cūm vīscĕrĕ cōnsŏcĭānt ŏs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Memb.* 4).

Ēdўllĭum. *Comme* Idyllium.

Ēĕtĭōn, ōnĭs. *m.* (Ἠετίων). *Éétion, père d'Andromaque, roi de Thèbes en Cilicie.* Cēcĭdĕrĕ Thēbæ; vīdĭt Ēĕtĭōn cāpī. *Sen.* (*Troad.* 222). Ēt Tēnĕdon, vĕtĕrēs Ēĕtĭōnĭs ōpēs. *O.*

Ēĕtĭōnĕŭs, ă, ŭm (Ἠετιώνειος). *d'Éétion.* Ēĕtĭōnēās ĭmplēvī sānguĭnĕ Thēbās. *O.*

† Ēffămēn, ĭnĭs. *n. Paroles.* Hæc quŏquĕ cōntōrtīs strĭngēns ēffāmĭnă nōdis. *Capel.* (IV, p. 94).

† Ēffārcīŏ. *Voy.* Effercio.

Ēffārī, ātŭs sŭm (*de l'inus.* Effor). *d. Dire, parler.* Ĭncĭpĭt ēffārī. *O.* Quæ scĕlĕrŭm fācĭēs? ō vīrgo, ēffārĕ. *V.* Sic ōre ēffātŭs ămĭco ēst. *Id.* Sēd tămĕn ēffābŏr. *Lr.* (V, 106). Nĭl ănĭmĭs fātĭsquĕ tŭīs ēffābĕrĕ dīgnŭm. *L.* Ēffārе, ĕt īstūd pāndĕ. *Sen.* (*Thyest.* 633. *Diom.* 1, 375, notat a *Caio* dictum fuisse *Effor*). *Voy.* Loquor.

Ēffātŭm, ī. *n. Mot, parole, opinion.*

Ēffātŭs, ă, ŭm. *Qui a dit, parlé.* Hōc vīsŭm nullī, nōn ĭpsī ēffātă sŏrōrī. *V.*

Ēffēcī. *parf. de* Effĭcio.

Ēffēctĕ. *adv. Parfaitement.* Ēffēctĕ! grăvĭtĕr! cĭtŏ! nēquĭtĕr! eŭgĕ! bĕātĕ! *M.* (II, 27, 3. Alii leg. *effete, affecte;* sed illud melius).

Ēffectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Efficio. *Fait, achevé.* Maxĭmă rēs ēffectă, vīrī. *V.* Egŏ tĭbi ēffectŭm rĕddăm. *Ter.* (*And.* IV, 2, 20). ‖ *Parfait.*

Ēffectŭs, ūs. *m. Effet, exécution.* Nōn cārĕt ēffectū, quōd vŏlŭĕrĕ dŭŏ. *O.* Hōc măgĭs ēffectū sæpĕ frŭārĕ bŏnō. *Pp.* (I, 10, 28). Ēffectŭs ĭmpĕdīrĕt nĕ sēgnĭs mŏră. *Ph.* SYN. Ēxĭtŭs, *qqf.* fĭdēs.

Ēffēmĭnātĕ. *adv. D'une manière efféminée.* Ădŏlēscēntŭlum ēffēmĭnātĕ lŏquēntĕm. *Titin.* (apud *Charis.* 2, 181).

Ēffēmĭnātŭs, ă, ŭm. *Efféminé.* Ēffēmĭnātă vīrtūs aūllĕta occĭdĭt. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8, ex Sophocle. Adde *Anthol.* II, p. 530). SYN. Mollĭs, tĕnĕr.

Ēffēmĭnō, ās, ārĕ. *Rendre efféminé.* Corrupta ĕphēbī fāmā, quēm vēstĕr dĕŭs Ēffēmĭnāvīt gўmnădis lĭcentĭa. *Prud.* (*Peri.* 2380). Trăhēăta pĕr ūrbĕm Ōstentātŭr ānŭs, tĭtŭlūmque ēffēmĭnăt ānnī. *Claud.*

Ēffĕrātŭs, ă, ŭm. *Rendu farouche, furieux.* Ăgĕdum, ēffĕrātās răbĭdă vōcēs ămōvĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 397). Nĕc lŏquēntī tălĭa Furŏr sĭmĭbăt ēffĕrātŭs pārcĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2870). SYN. Ēffĕrŭs, fĕrŭs. ‖ *qqf. en bonne part: Sauvage.* Sĭlvārum incŏla Īllĕ ēffĕrātus, căstŭs, ĭntactus, rŭdĭs. *Sen.* (*Hip.* 923). SYN. Fĕrŭs.

Ēffĕrbŭī. *parf. de* Efferveo.

† Ēffĕrcĭŏ *ou* Ēffārcĭŏ, ĭs, fĕrtŭm, fĕrcīrĕ. *Remplir, farcir.* Ēste, ēffĕrcītĕ vōs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 62).

1. Ēffĕrŏ, ās, ārĕ. *Rendre farouche.* Quīd ēst Quōd tĕ ēffĕrārit? *Sen.* (*Phæn.* 205). Pōtāquĕ Gĕrўs quōs ēffĕrăt ūndă. *V. Fl.* SYN. Acĕrbŏ, īrrītŏ. ‖ *Au fig.* Dōnă dĕūm răptūm sŭpĕrīs Mārs ēffĕrăt aūrūm. *St.* (*Ach.* I, 425, i. e. in arma conflat).

2. Ēffĕrŏ, ĕrs, ĕxtŭlī, ēlātŭm, ēffĕrrĕ. *Tirer dehors, sortir quelque chose.* Cōllĭge, ĕt ĭmmūndă sĕdŭlŭs ēffĕr hūmō. *O.* Lōngō căpŭt ĕxtŭlĭt ăntrō. *Id.* Ēxtŭlĭt ēnsĕm. *V.* SYN. Ēdūcŏ, prōfĕrŏ, prōtrăhŏ, prōdūcŏ, prōdŏ, prōmŏ ēxsĕrŏ, ostendŏ, ăpĕrĭŏ. ‖ *Emporter.* Ætĕrnumquе ădўtĭs ēffert pĕ-

nĕtrālĭbŭs ĭgnĕm. *V.* Ērĭpĕre ædĕ dĕăm, răptămque ēffĕrrĕ pĕr hōstēs. *O.* Prædōnēs ādsunt, răpĭunt quōd quisque ĕxtŭlĭt. *Ph.* SYN. Aūfĕrŏ, āspōrtŏ, ābdūcŏ, răpĭŏ, ĕxtōllŏ, āvĕhŏ. ‖ — mē, pĕdĕm, gradŭm, etc. *Sortir.* Pōrtĭs sēse ĕxtŭlĭt ingĕns. *V.* Mēne ēffĕrrĕ pĕdĕm? Quā grēssum ĕxtŭlĕrăm. *Id.* Vēstĭgĭă vāllō Aūsōnĭō vĭgĭl ĕxtŭlĕrāt. *Sil.* Ĕxtŭlĭt ĭpsă grădŭm. *Id. Voy.* Exco. ‖ *Sortir un mort de la maison, par ext. enterrer.* Ūnŭm vīdī mōrtŭum ēffĕrrī fōrās. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 9). Ĕxtŭlĭt ĕrgŏ grĕgēs nātōrum, ĭpsŭmquĕ pārentĕm. *J.* (6, 175. *Id.* 1, 72). Ēffĕrt ūxōrēs Făbĭūs, Chrēstillă mărĭtōs. *M.* (XI, 91, 7). *Voy.* Sepelio. ‖ *Produire, engendrer.* Hæc gĕnŭs ærĕ vĭrŭm, Marsōs pŭbēmquĕ Sābēllam Ĕxtŭlĭt. *V.* Sĭnĭstrā quōs ĭn lūcēm nātūra ĕxtŭlĭt. *Ph. Voy.* Gigno. ‖ *Lever en haut, élever.* Ĭnquĕ dĭēs ăvĭdŭm sūrgēns căpŭt ăltĭūs ēffĕrt. *V.* Tibrĭs ărundīfĕrŭm mĕdĭō căpŭt ĕxtŭlĭt ălvĕō. *O.* SYN. Tōllŏ, ĕxtōllŏ, etc. *Voy.* Extollo. ‖ *Au fig. Produire, découvrir, divulguer.* Pōst ēffĕrt ănĭmī mōtŭs ĭntērprĕtĕ lĭnguă. *H.* Cŭpĭēns ēffĕrrĕ sŭb aūrās (dedecus). *O.* Ēffĕr ĭn mĕdĭŭm mĕtŭs. *Sen.* (*Troad.* 440). *Voy.* Detego. ‖ *Élever la voix, pousser un cri.* Clāmōrem ūltrĭnquĕ ēffĕrūnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 73). SYN. Tōllŏ, ĕxtōllŏ. ‖ *Traduire.* Vĕrbŭm dē vĕrbo ĕxprĕssum ĕxtŭlĭt. *Ter.* (*Ad. prol.* 11). ‖ *Transporter de joie, de colère; en partic. rendre orgueilleux.* Prōspĕra ănĭmōs ēffĕrūnt. *Sen.* (*Ag.* 252). Ūtĭnām nūnc īrā Pēlasgōs Ēffĕrāt! *V. Fl.* (II, 660. Alii leg. *efferet*). ‖ — mē. *S'élever à la gloire.* Quō sēse ĕxtŭlĕrĭt dēxtrĭs (Roma). *Sil.* SYN. Sūrgŏ, ĕxsūrgŏ, tōllŏ. ‖ *ou, s'enorgueillir.* Hīc mē măgnĭfĭce ēffĕrŏ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 31). ‖ — laudĭbŭs, *ou absolt. Louer.* Quām laudĭbŭs ēffĕrt. *J.* (6, 182). *Voy.* Laudo.

Au pass. Ēffĕrŏr, ēlātŭs sŭm, ēffĕrrī. *Être enterré.* Pĕr fūnĕrā sēptĕm Ēffĕrŏr. *O.* ‖ *Être transporté de joie, de colère. Voy.* Elatus.

† Ēffĕrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Effercio. *Rempli.* Nĕquĕ mage ēffertum famĕ Vĭdī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 6). ‖ *Abondant, riche.* Sĭnĕ sācrīs hērēdĭtātĕm sum āptŭs ēffertissŭmam. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 8. *Id. As.* II, 2, 16).

Ēffĕrŭs, ă, ŭm. *Farouche, furieux.* Cœptīs ĭmmānĭbŭs ēffĕră dīdō. *V.* Sævĭtquĕ jŭvēntŭs Ēffĕră. *Id.* Ēffĕră cōrdă. *V. Fl.* Placārĕ quĕm nōn pŏtŭĭt ă cædĕ ēffĕrā. *Sen.* (*Troad.* 51). SYN. Fĕrŭs, fūrēns.

Ēffervēscēns, tis. *Qui bout, échauffé.* Ēffervēscēntĕ vēnēnō. *Sil.*

Ēffervĕŏ, ēs, bŭī, vērĕ *ou* vĕrĕ (*de l'ancien verbe* Effervo, is), *et* Ēffervēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Bouillir, être en combustion, bouillonner.* Nām sŭbĭtō ēffervēnt ŏpĕrosæ incēndĭa rūpīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 463). Sidĕră cœpērunt tōtō ēffervēscĕrĕ cœlō. *O. Voy.* Ferveo. ‖ *Au fig.* Quŏtĭēs cyclŏpum ēffervĕre ĭn ārās Vidĭmŭs (Ætnam). Strīdĕre āpēs ūtĕro, ēt rŭptis ēffervĕrĕ cōstīs. *Id.* Pūlvĕrĕă Nēmēæn ēffervĕrĕ nŭbĕ. *St.* Vērmēs ēffervĕrĕ. *Lr.* (II, 928). Fĕrvĕŏ, æstŭŏ, ĕxæstŭŏ, ērumpŏ. ‖ *Être enflammé de colère.* Īrācundāquĕ mēns facīle ēffervēscĭt ĭn īrās. *Lr.* (III, 296). SYN. Ārdĕŏ, ĕxcandēscŏ. ‖ *D'amour.* Ārdŏr ēt ĭn trānstrīs jăctātu ēffervĕbŭit Ārgō. *Prud.* (*Sym.* 206, de Hercule). *Voy.* Ardeo.

? Ēffētē. *Voy.* Effecte.

Ēffētŭs, ă, ŭm. *Qui a mis bas, qui a produit; épuisé par l'enfantement.* Ēffētæ trēmēbundŏr ūbĕrĕ pōrcæ. *Colum.* (10, 396). Ēffētās lĭnquūnt ĕxămĭnă cērās. *L.* PHR. Viscĕrĭbŭs lāssīs, pārtūque ĕxhaūstă. *L.* ‖ *En gén. Fatigué, épuisé.* Jām cănĭt ĕxtrēmōs ēffētŭs vĭnĭtŏr ănnōs. *V.* Flātĭbŭs ăltĕrnīs ægrōquĕ ēffētŭs hĭātū. *St.* SYN. Fēssŭs, dēfēssŭs, frăctŭs. ‖ *En parlant des choses.* Frīgēnt ēffētæ ĭn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Ēffētōs cĭnĕrem ĭmmūndŭm jăctārĕ pĕr ārgrōs. *Id.* Nūnc jăcĕt ēffētō lūmĭnĕ mēntĭs. *Boet.* (1, 2). Spēs ēffētă. *V. Fl.* Ēffētō rĕdĕānt ŭt lūmĭnă mundō. *Alcim.* (IV, 590).

† Ēffĕxĭm, ĭs. *arch. pour* Effecerim. Si ĭstūc lĕpĭde ēffexĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 19. *Id. Cas.* III, 4, 63). Fraūdāndo ēffexĭt. *Cat.* (108, 7).

Ēffĭcāx, ācĭs. *Efficace, puissant.* Jāmjam ēffĭcācī dō mānŭs scĭēntĭæ. *H.* Sūnt quĭdēm pātrĭæ prĕcēs sātĭs ēffĭcācēs. *Sen.* (*H. Fur.* 1272). SYN. Pŏtēns, præsēns. ‖ *avec l'inf.* Āmārā Cūrārum ēllŭĕre ēffĭcāx (cadus). *H.*

† Ēffĭbŭlō. *Voy.* Exfibulo.

Ēffĭcācĭtĕr. *D'une manière efficace.* Quō fŭngăr ēffĭcācĭŭs Prōmissĭōnĭs mūnĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 367). Pŏtŭissĕt ĭstă sēmpĕr ēffĭcācĭŭs Prōcŭlŭs mēlōdĭs ĭnsōnārĕ pūlsĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 22).

Ēffĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Faire, former, produire, rendre.* Ĭnsŭlă pōrtŭm Ēffĭcĭt ōbjectū lătĕrŭm. *V.* Nĭl Claūdĭæ nōn ēffĭcĭēnt mănŭs. *H.* Ēffĕcĕrĕ sōnŭm (venti). *O.* Paŭpertātēmquĕ fĕrēndō Ēffĕcĕrĕ lĕvēm. Jŭssă pārēntĭs Ēffĭcĕ. *Id.* SYN. Făcĭŏ, ăgŏ, rĕddŏ, præstŏ, dŏ, ēdŏ, ĕxsĕquŏr, *qqf.* mittŏ, pārĭŏ. *Voy.* Facio, Reddo. ‖ *Faire en sorte que.* Ēffĭcĭām, pōsthāc nē quēmquām vōcĕ lăcessās. *V.* Ēffĭcĕ, nōcturnā frāngātur jānŭā rīxā. *O.* SYN. Făcĭŏ, ăgŏ, cūrŏ.

† Ēffĭcĕrī. *arch. pour* Effici. Făctă sūnt quæ vōlŭī ēffĭcĕrī. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 9).

† Ēffĭgĭă, æ. *f. arch. Comme* Effigies. Vĕnĕrĭs ēffĭgĭa hæc quĭdem ēst. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 7). Dīco ĭgĭtŭr, rērum ēffĭgĭās tĕnŭēsquĕ fĭgūrās. *Lr.* (IV, 46. Adde *Afran.* apud *Non.* 8, 77).

† Ēffĭgĭātŭs, ă, ŭm. *Façonné, formé.* Nām vĭscĕrā līmō Ēffĭgĭātă prĕmūnt ănĭmūm. *Prud.* (*Cath.* 972).

Ēffĭgĭēs, ēī. *f. Image, portrait.* Jām lănguĭdă mōrtĕ Ēffĭgĭēs hăbĭtūm nōtī mūtăvĕrāt ōrīs. *L.* Ēffĭgĭēmquĕ tōrō lŏcāt. *V.* Ēffĭgĭēs ĭntĕr vēstrās stātŭāmquĕ Vāgillī. *J.* (13, 119). SYN. Ĭmāgŏ, sĭmŭlācrŭm, spĕcĭēs, sĭgnŭm, statŭa. *Voy.* Imago. Statua. ‖ *Ombre, spectre.* Ēlўsĭō tĕndĕntēm lūmĭnĕ cērnēns Ēffĭgĭēm jŭvĕnis cāstăm. *Sil.* (Adde *Ov. Met.* XIV, 368). SYN. Ŭmbrā, sĭmŭlācrŭm. *Voy.* Umbra.

† Ēffĭgĭŏ, ās, ārĕ. *néol. Façonner, former.* Hŏmĭnĕm pătĕr ēffĭgĭāstī. *Prud.* (*Cath.* 1421. *Id. Apoth.* 875; *Ham.* 182, et passim). SYN. Fingŏ.

† Ēffĭndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fendre.* Ēt frēnārĕ rătēm, fluctūsque ēffindĕrĕ rēctōr. *Manil.* (IV, 283). *Voy.* Findo.

Ēffingŏ, ĭs, ĭnxī, ĭctŭm, ĭngĕrĕ. *Représenter, imiter.* Bis cōnātŭs ērăt căsūs ēffingĕre ĭn aūrō. *V.* Ēffingūnt vārĭās căsū mōnstrantĕ fĭgūrās (grues). *L.* Hŏrrēntēs ēffingēns crĭnĕ gălērōs. *Sil.* SYN. Exprĭmŏ, fingŏ, fōrmŏ, ĭnfōrmŏ, rĕddŏ.

† Ēffĭŏ. *Voy.* Effieri.

? Ēffĭrmŏ, ās, ārĕ. *Comme* Firmo. Tū tē ĭpse ēffĭrma ēt cŏmparā. *Att.* (apud *Non.* 4, 64).

Ēfflāgĭtō, ās, ārĕ. *Demander avec instance.* Notumque ēfflagĭtat ēnsem. *V.* Sortēm lăcrĭmīs efflāgĭtāt æquām. *Avien.* (*Arat.* 375). Efflāgĭtātăm

rēm tibi ut pērsōlvērem. *Id.* (*Or. mar.* 25). *Voy.* Flagito.

† Efflictim. *arch. Passionnément.* Sīc efflictim āmārē, proīnde ut hīc te efflictim dēpērīt. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 19. *Id. Pœn. prol.* 96, et passim). Nōlo ego hānc ādeō efflictim āmārē. *Næv.* (apud *Charis.* 2, 178. Alia vide apud *Non.* 2, 280). SYN. Pērditē, vāldē, vēnēmentēr.

† Efflictō, ās, ārē. *fréq. de* Effligo. Efflictēntur hōminēs nōctū hīc in vīa. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 26).

† Effligō, īs, xī, ctum, gĕrĕ. *Écraser, tuer.* Nī quidem illa ānte occūpāssit te, effligēs, scīlĭ. *Pl.* (*As.* IV, 2, 9). Nīsi pēdātū tertīo ōmnēs efflixĕrō. *Id.* (*Cist.* II, 1, 49).

Efflō, ās, ārē. *Exhaler, rendre.* Dūm lōquĭtur, vēnās efflāt ăb ōrē rōsās. *O.* Quōs ōre ēt nārĭbus efflānt (ignes). *Id.* Efflantĕm sōmnō crēscentĭa vīna. *St.* SYN. Exspirō, ĕxhālō, ēmittō, mittō, rēddō. ‖ — ānimām, vītam. *Rendre l'âme.* Vītamque efflāvit ānhēlō Pēctŏrĕ. *Sil. Voy.* Morior. ‖ — cōlōrĕm. *Perdre sa couleur.* (*Luer.* II, 851.) ‖ † *qqf. n. Être exhalé.* Sēd sŭpĕr hæc dōmĭnī suāvĭŏr efflāt ŏdŏr. *Fort.* (III, 246). SYN. Hālō.

Efflōrĕō, ēs, ŭī, ĕrĕ, *et* Efflōrĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Fleurir, et au fig.* Līlĭă nĕc nōstrīs efflōrēnt tālia campīs. *Tertul.* (*Judic. Dom.* 209). Quæquĕ nōvīs prōdăvŭm tēllŭs efflōrŭīt ārmīs. *St. Voy.* Floreo.

Efflŭēns, tis. *Qui s'écoule.* Vēna efflŭēntī pāscit aŭctăm sānguĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 5262).

Efflŭō, ĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ. *n. Couler hors, s'écouler, couler.* Ēt clausŭm scŏpŭlōs sŭpĕr effluĭt æquŏr. *V. Fl.* Efflŭit ĭmbĕr Spūmĕŭs. *Id.* In mārĕ pūrpŭrĕŭm vīōlēntĭŏr efflŭit āmnĭs. *V. Voy.* Fluo. ‖ *Au fig.* Efflŭĕt in lācrĭmās. *L.* ‖ ? *Flotter, en parlant d'un vêtement. Voy.* Fluo. ‖ *S'échapper, se glisser.* Efflŭit ămbŏrŭm gĕmĭnūs dē vērtĭcĕ sērpens. *St.* SYN. Elābŏr. ‖ *Échapper, s'échapper.* Efflŭxĕre ūrnæ mānĭbŭs. *O.* Ēt mānĭbus nītĭdŭm tĕnĕrīs ŏpŭs efflŭit. *Lr.* (VI, 797). Expērtŭs ēst quīcunquĕ, quām făcĭle efflŭānt. *Sen.* (*Thyest.* 557, nempe dona fortunæ). SYN. Elābŏr, ēvĕlō, lābŏr. ‖ — ānimō, mēntĕ, pĕctŏrĕ, *ou absolt. Oublier.* Ut dēsīdĕrĭīs efflŭāt illă tŭīs (domĭna). *O.* Dūlcĕsquĕ mărītō Efflŭxĕrĕ tŏri, ēt sŭbĭōre ŏblīvĭă tædæ. *Sil. Voy.* Obliviscor. ‖ *Disparaître.* Nēque ădhūc dē pĕctŏrĕ cædis Efflŭxĕrĕ nōtæ. *O.* SYN. Abĕō, cēdō, rĕcēdō. ‖ *Séchapper, se répandre, être divulgué.* Quidquĭd dīmittĭs ĭn aŭlă, Efflŭit, ēt sălĭtis rūmōrĭbus ōppĭdă pulsăt. *Petr.* (*fragm.*). Ūtrūmque hōc fălsum ēst, efflŭĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 41). ‖ *Tomber en défaillance, se perdre.* Vīsŏ mēns ægra efflūxĭt hilārō. *Sil.* ‖ *Fuir, en parlant d'un vase, et au fig. perdre ce que l'on contient.* Vĭbĭ lūdĭtŭr: efflŭĭs āmēns, Contēmnĕrĕ mīsĕr. *Pers.* (3, 20. Ubi *Cornutus*). ‖ † *qqf. act.* Quāntūm stāgnă Tăgī... Efflūxĕrĕ dĕcŭs. *Cl.* (*Cons. Pr. et Olyb.* 51). SYN. Vŏlvō.

† Efflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule, s'écoule.* Dōnĕc ĭn ălti Ōrā procŭl Nīlī lātī Thētĭs efflŭă sērpăt. *Avien.* (*D. Terr.* 36. *Ib.* 58). *Voy.* Fluens. ‖ *Au fig.* Efflŭă sēmpĕr Ilis cūmă. *Id.* (*Ibid.* 1311).

Effŏdĭō, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Creuser.* Hīc pŏrtŭs ălĭī effŏdĭūnt. *V.* Ego effŏdĭēbăm ĭn dīlĕ dēnōs scrōbēs. *Pl.* (apud *Non.* 3, 207). SYN. Fŏdĭō, dēfŏdĭō, cāvō. ‖ *Déterrer.* Effŏdĭūntŭr ŏpēs, irritāmēntă malōrŭm. *O.* Aūt sācrum effŏdĭt mēcŭm dē mūrŏ sĭgnum. *J.* (10, 58). *Ib.* quum alĭī ēxtrŭs lapĭdēs effŏdĕrĭnt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 66. Male vulgo *effodint*; nam senarii sunt). Ubi thēsaūrum effŏdĕrīs. *Id.* (*Trin.* III, 3, 53. In his et legĭtur *Ecfodio*, antique). SYN. Ērŭō, ēxtrăhō, ēgĕrō. ‖ *Percer.* Vēstrā quĭd effŏdĭtĭs sŭbjectīs vīscĕrā tēlīs? *O. Voy.* Confodio. ‖ — ŏcŭlōs. *Crever les yeux.* Ŏcŭlum ĕgo effŏdĭām tĭbī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 62). SYN. Ērĭpĭō. *Voy.* Effossus, Cæco.

† Effŏdĭrī. *arch. pour* Effodi. Jŭbē tibi ŏcŭlōs effŏdĭrī, quĭbŭs id, quŏd nūsquam ēst, vĭdēs. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 44).

Effœtŭs. *Voy.* Effetus.

Effŭr (*inus.*). *Voy.* Effari.

Effossŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Effodio. *Creusé.* Sæpe ĕtĭam effŏssīs, sī vĕra ēst fāmă, lătĕbrīs. *V.* ‖ *Tiré de la terre.* Dēcrēscūnt effŏssō mārmŏrĕ mōntēs. *O.* Effŏssæ lōngē spărgūntŭr ārēnæ. *St.* ‖ *Percé, crevé.* Lūmĭnĭs effŏssī flŭĭdūm lăvīt ĭndĕ crŭōrĕm. *V.* Effossōs ŏcŭlōs vŏrĕt ātrō gŭttŭrĕ cōrvŭs. *St.*

Effractŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Effringo. *Brisé.* Sŭbtrāhĭs effractō tū quŏquĕ cōllă jŭgō. *O.* Effractāmque ăpĕrĭt victorĭbŭs ūrbĕm. *St. Voy.* Fractus.

† Effrendĕō, ēs, ērĕ. *n. Comme* Frendeo. Quī sānectum ĭnspĭcĭēns, quŏd ădēst, effrendŭlĭt ōrĕ. *Fort.* (IV, 364).

Effrēnis, ĕ. *Comme* Effrenus. Sæpĕ lŏcum effrēnēs cōgūntŭr ĭn ūnŭm. *Alcim.* (*ad Sor.* 675. *Plin.* 8, 44, *mula effrenis.* Apud *Liv.* 4, 33, alii leg. *effreni equo*, alii *effreno*).

Effrēnō, ās, ārē. *Lâcher la bride, et au fig.* Rēgnāntem Ætŏlĭs Vŭltŭrnum ĭn prœlĭă cāmpīs Effrēnāt. *Sil.*

Effrēnus, ă, ŭm. *Qui est sans frein.* Aut ălăcĕr sŏnĭpēs rŭptīs effrēnŭs hăbēnīs. *Juve.* (II, 719). PPH. Frēnō nōn rĕmōrāntĕ. *O.* ‖ *Au fig. Effréné.* Gēns effrēnă vīrūm. *V.* Mēntīs effrēnæ ĭmpĕtŭs. *Sen.* (*Hip.* 255). Effrēnō nimbōs æquārĕ prŏlātū. *St.* SYN. Infrēnŭs, sŏlūtŭs, lĭbĕr.

Effringŏ, ĭs, ēgī, actum, ĭngĕrĕ. *Briser.* Fŏrēs effrēgĭt, ătque ĭn ædēs ĭrrŭīt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 8). Effrēxĭt ēccĕ Jūmēn ĭnfernī Jŏvĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 47). Ūtĭnām lĭcĕrēt stĭpĭtĕ ĭngĕstō ĭmpĭăm Effringĕrĕ ănĭmam! *Id.* (*H. Œt.* 1449). *Voy.* Frango. ‖ *n. Se précipiter avec violence.* Sī prōlĭbĕrĕ pīgĕt, vēstrās effringĕt ĭn ūrbĕs (fluctus). *Sil. Voy.* Irrumpo.

† Effrōns, tis. *néol. Effronté.* Illĕcĕt effrōntēs ĭncautām fraŭdĕ pŭellām Āppētĭtŭrĕ sĭmūl. *Alcim.* (*ad Sor.* 685). Nōn frōntem: effrōns ēst (*Anthol.* 1, 607).

Effŭdī. *parf. de* Effundo.

Effŭgĭō, ĭs, ūgī, ŭgĭtŭm, ŭgĕrĕ. *n. et act. Fuir, s'enfuir, s'échapper.* Nūnquam hŏdĭe effŭgĭēs. *V.* Tĕr frŭstrā cōmprēnsā mānŭs effŭgĕrĭt ĭmāgō. *Id.* Nōn āvĭs ūtrĭlĭtĕr vīscālĭs effŭgĭt ālĭs. *O.* SYN. Fŭgĭō, ēvādō, ēlābŏr. *Voy.* Fugio. ‖ *Éviter.* Vix pŏtĕrĭs effŭgĕre ĭnfortūnĭŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 295). Nūnquam hŏdĭe effŭgĭēs quĭn mĕă mānŭ mŏrĭārĕ. *Næv.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). SYN. Vītō. ‖ *Rejeter.* Effŭgĕ, quī lātă pāndīt vēstĭgĭă plāntă. *Grat.* (*Cyn.* 276). SYN. Rējĭcĭō, aspernŏr.

Effŭgĭum, ĭi. *n. Fuite, évasion.* Quōs illī fōrs ăd pœnās ŏb nōstrā rĕpōscĕnt Effŭgĭa. *V.* Hōspĭtis effŭgĭō præstrūxĕrat ōmnĭă Mĭnōs. *O.* SYN. Fŭga, ăblātŭs, ēxĭtŭs. ‖ *Au fig. Moyen d'échapper.* Rĕpĕrīre effŭgĭum quærīt ălterĭŭs mălō. *Ph.* Ūnĭcum effŭgĭum mălī. *Sen.* (*Hip.* 253). SYN. Fŭgă, pērfŭgĭum.

† Effŭgō, ās, ārē. *néol. Chasser de.* Sē sŭpĕrĕxtendĕns... effŭsæ ārmat nĕrīs. *Fort.* (IV, 176). *Post*, multă sērpens effŭgavĭt ĭnsŏlĭtas. *Avien.* (*Or. mar.* 156). *Voy.* Fugo.

Ēffulgēns, tis. *Brillant.* Ēffulgēns Lælĭŭs ōstrō. *Sil.* Ēmĭcĕt ēffulgēns. *V. Fl. Voy.* Fulgens.

Ēffulgĕō, ēs, si, gĕrĕ et gĕrĕ (*de l'ancien verbe* effulgo, is). *n. Briller, reluire.* Īpsique in pŭppĭbŭs ūrō Dūctōrēs lōnge ēffulgēnt. *V.* Nōvă lŭx ŏcŭlis ffulsĭt. Fērvĕrĕ Leucātēn, aurōque ēffulgĕrĕ flŭctŭs. *d. Voy.* Fulgeo.

Ēffultŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Effulcio. *Appuyé, levé.* Atque hărum ēffultūs tĕrgō strātisquĕ jăcēbat. *V.* Grăiis effultă mĕtallis Cŭlmină. *St.* Taurino nembră jăcēbăt Ēffultūs tĕrgō. *Sil. Voy.* Fultus.

†Ēffumŏ, ās, ārĕ. *n. Exhaler de la fumée.* Ēffūmăt mōlēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 495). *Voy.* Fumo.

Ēffundŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūnderĕ. *Verser, répandre.* Largōs ēffundĕrĕ flētūs. *V.* Pătŭlās effundĕrĕ pĕlvēs. *J.* (3, 277). Effundī săccōs nummōrŭm. *H.* SYN. Fundŏ, prŏfundŏ, mittŏ, ēmittŏ, pārgŏ. ‖ *Au fig.* Ipsĕ jŭbăm cervice ēffudit ĕquĭtăm. *V.* Tālēs effundīt pectŏrĕ quēstūs. Vīrēs in vēnum effundĭt. Auxĭlĭum căstrīs effundĭt ăpertīs. Excūtĭat Teucrōs vallo, atque effundăt in æquōr. *Id.* ‖ *Verser, renverser.* Et jŭvĕnĕm mōnstrīs pălvĭdi effūderĕ mărīnis. *V.* Effundĭtquĕ sōlō. *Id. Voy.* Sterno. ‖ *Dépenser, dissiper.* Effundĭte, ēmittĕ, jăcĭtĕ quōd vōbis lŭbĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 34). SYN. Prŏfundŏ, ēxhaurĭŏ. *Voy.* Decoquo. ‖ *Lâcher.* Mălŭbŭsque ōmnēs effundĭt hăbēnās. *V. Voy.* Laxo. ‖ —mē. *Se répandre, se précipiter.* Tālis sēse hălĭtŭs mĭs Faucĭbŭs effundēns. *V.* Ŭt, quŭm carcĕrĭbŭs sēse effūderĕ quădrĭgæ. *Id.* Nec quă se ārdēns effundĕrĕ pōssĭt. *V. Fl.* SYN. Effundŏr, ērumpŏ, rŭŏ, præcĭpĭtŏ. ‖ —ănĭmăm. *Mourir.* Tŭăque ănĭmam nănc effundĕrĕ dextrā. *V.* Est ănĭmŭs nōbĭs effundĕrĕ vītăm. *O. Voy.* Morior, Pereo.

Au pass. Effundŏr. *Être répandu.* SYN. Fundŏr, flŭŏ, mănŏ. ‖ *Être renversé.* Effundĭtŭr illĕ in căput. *St. Voy.* Cado.

Ēffūsŭs, ă, ŭm. *Versé, répandu.* Æstīvīs effūsŭs nŭbĭbŭs ĭmbĕr. *V.* Effūsæque ŏcŭlis lăcrĭmæ. *Id.* Nōn lŏcŭs effūsī lātē măris arbĭtĕr. *H.* ‖ *Au fig.* Effūsæ pĕr cōllă jŭbæ. *Sil.* Cæsarĭem effūsæ nĭtĭdăm. *V.* Ægrīs effūsă jŭvēntūs. *Id.* ‖ *Élancé.* Ruunt effūsī carcĕrĕ cŭrrūs. *V.* Effūsī nimbō sĭmĭlēs. *Id.* ‖ *Renversé.* Effūsumque ĕquĭtēm sŭpĕr ipsŏ pĕcŭtŭs implĭcat. *V.* ‖ *Répandu en vain, perdu.* Ibi ōmnĭs Effūsŭs lăbŏr. *V.* ‖ *Débordé, excessif.* Effūsŏs mūnĭmĕn ăd ĭmbrēs. *V.*

Ēffultŏ, īs, īrĕ. *Parler, débiter, dire des riens.* Effultīrĕ lēvēs indignă trăgœdĭă vērsūs. *H.* Multă lĭcĕt sĭmĭlī rătĭōne effultăre orĕ. *Lr.* (V, 908. Adde *Ter. Ph.* V, 1, 18). SYN. Garrĭŏ, dicŏ, fundŏ. *Voy.* Loquor.

†Ēgălēōs *et* Ēgălēōn, *ou plutôt* Ægălēōs. *m.* (Αἰγάλεως, Αἰγάλεων). *Montagne de l'Attique.* Dīvēs ĕt Ægălēōs nĕmŏrŭm. *St.* (*Th.* XII, 620. Vulgo male cribitur. Cf. *Herodot.* 8, 90; *Thucyd.* 2, 19).

Ēgĕlĭdŭs, ă, ŭm. *Frais.* Et gĕlĭdum bŏrĕăn, egĕlĭdumquĕ nŏtŭm. *O.* Nūnc vĕr ĕgĕlĭdum, nūnc est mollissĭmŭs ānnŭs. *Col.* (10, 282). Jām vĕr ĕgĕlĭdōs rĕfĕrt tĕpōrēs. *Cat.* (46, 1. Adde *Virg. Æ.* VIII, 610). *Voy.* Gelidus. ‖ *Glacé.* Impĭgĕr Ægĕlĭdō mŏvĕt ārmă Sĕvērŭs ăb Istrō. *Aus.* (*Cæs.* 21). *Voy.* Gelatus.

Ēgens, tis. *Qui manque, privé.* Quæ causă rătēs, ūt cujŭs ēgentēs? *V.* Bĕllă vĕlint mărtēmquĕ fĕrŭm rătiōnĭs ēgentēs. *M.* (VI, 25, 7). Pŭĕrōsquĕ pĕcŭnt nūtrĭcĭs ēgentēs. *O.* SYN. Cārens, ēgēnŭs, prīvātŭs, nūdŭs, indĭgens indĭgŭs, ĭnŏps, ŏrbātŭs, nūdātŭs, ĕxsōrs. ‖ *En partic. Pauvre.* Ŭt lăcŭjāsĭs mŏrĭārĭs, ēgentĭs vīvĕrĕ fātō. *J.* (14, 137). Īrŭ ēgēns. *O.* SYN. Ēgēnŭs, ĭnŏps, paŭpĕr. *Voy.* Pauper. ‖ *Qui sent le besoin, désireux.* Ănĭmōs nĭl măgnæ laŭdĭs ēgentēs. *V.* Ănĭmŭs dēlĭcĭārum ēgēns. *H.* SYN. Cŭpĭdŭs, ăvĭdus, *et avec l'acc.* rĕpōscēns rĕquīrēns.

Ēgēnŭs, ă, ŭm. *Qui manque, privé.* Ōmnĭbŭs ĕxhaustōs jām căsĭbŭs, ōmnĭum ēgēnōs. *V.* Dēcŏrīsquĕ ēt frōntīs ēgēnŭm Cōrpŭs. *Sil.* Lūcĭs ēgēnŭs Tartărŭs. *Lr.* (III, 1026). *Voy. le précéd.* ‖ *Pauvre.* Ĭnŏps ēt rēbŭs ēgēnŭs Ăttrītīs. *Petr.* (*Sat.* 133). ‖ Rēs ēgēnæ. *L'adversité.* Rēbūsquĕ vēni nōn āspĕr ēgēnis. *V.* Quŭm tŭ sŭpplĕx in rēbŭs ēgēnīs. *Id.* Rēbŭs ĭn dūbĭīs, ēgēnis. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 45). *Voy.* Infortunium.

Ēgĕŏ, ēs, ŭi, ĕrĕ. *n. Manquer, être privé.* Crīmĭnĕ quō mĕrŭī, dŏnīs ŭt sōlŭs ēgĕrĕm, Sōmnĕ, tŭīs? *St.* SYN. Cārĕŏ, indĭgĕŏ. *Voy.* Careo. ‖ *Avoir besoin, désirer, demander.* Nōn dēfēnsōrĭbŭs istīs Tēmpŭs ēgĕt. *V.* Vēstrā nōn ēgŭīssĕt ŏpĕ. *O.* Si plaŭsōrīs ēgēs aŭlæă mănentīs. *H.* SYN. Indĭgĕŏ, vŏlŏ, pōscŏ, pōstŭlŏ, rĕquīrŏ, rĕpōscŏ. PPH. Ōpŭs ĕst mihī, ŏpŭs hăbĕŏ. (*Egeo victus et victu*, juxta usurpari docent *Charis.* 5, 265, et *Diom.* 1, 291.) ‖ *Être pauvre.* Ārcēssās, ĕt ēgĕrĕ vĕtēs. *H. Voy.* Pauper. ‖ Ēgētŭr. *pass. unipers.* Ămātŭr, ătque ēgētŭr ācrĭtĕr. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 39).

Ēgĕrĭă, æ. *f.* (Ἠγερία). *Nymphe que Numa feignait de consulter. La fable dit qu'inconsolable de la mort de ce roi, elle fut changée en fontaine par Diane.* Ēgĕrĭa ĕst quæ præbĕt æquās, dĕa grātă Cāmēnis. *O.* Nām laŭrētă Nūmæ, fontēsque hăbĭtāmŭs ēōsdĕm, Ēt cōmīte Ēgĕrĭă rīdēmŭs ĭnanlă cœptă. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 67). VERS. Sīvĕ Nūmæ cōnjŭx Trĭvĭæ tē mīsĭt ăb āntrō. *M.* Sīc sācrā Nūmæ rītūsquĕ cōlēndōs Mītĭs Arĭcĭnō dictābăt nўmphă sŭb āntrō. *St.* (Cf. *Ov. Met.* XV, 548 *sq.*; *Fast.* III, 154 et 275; *Am.* II, 17, 18; *Mart.* X, 35, 13; *Juv.* 3, 12 *sq.*). ‖ Ēgĕrĭæ lūcŭs *ou* lūcī, *et absolt.* Ēgĕrĭă. *Bois d'Égérie, près d'Aricia, non loin de Rome.* Quēm mātĕr Ăricĭă mīsĭt, Ēdūctum Ēgĕrĭæ lūcīs. *V.* Quōs mīsĕrāt ăltīs Ēgĕrĭæ gēnĭtōs ĭmmĭtĭs Arĭcĭă lūcīs. *Sil.* Haŭd sēcŭs Ēgĕrĭæ pūbēs. *Id.* In vāllem Ēgĕrĭæ dēscendĭmŭs. *J.* (3, 17). Hērsĭllæ civĭs ĕt Ēgĕrĭæ. *M.* (X, 68, 6).

†Ēgĕrĭēs, ēī. *f. Ce qu'on rend.* Pĕr ēgĕrĭem quæ sēse ănĭmălĭă pūrgānt. *Paul. Nol.* (32, 281).

1. Ēgĕrŏ *et* Ēgĕrĭm, ĭs, ĭt. *de* Ago. Nāmque ŭt sŭprēmām fālsa intĕr gaŭdĭă nŏctēm Ēgĕrĭmŭs, nōstī. *V.* (Cave confundas cum sequenti verbo.)

2. Ēgĕrŏ, ĭs, essī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Tirer du fond et rejeter au dehors, épancher, vider.* Quŭm tōtă cāvĕrnās Ēgĕrĭt, ĕt tōrrēns in cāmpōs dēflŭĭt Ætnă. *L.* Ēgĕrĭt bĭc flŭctŭs. *O.* Rĕsĕrātō pectŏrĕ dīrās Ēgĕrĕrĕ ĭndĕ dăpēs. *Id.* Pārs clўpĕis mūnĭrĕ rātēm, pārs æquŏră fundō Ēgĕrĕrĕ. *St.* SYN. Extrāhŏ, ĕxpellŏ, ēmittŏ, effundŏ, ējĭcĭŏ, ējĭcĭŏ, rējĭcĭŏ, *qqf.* vŏmŏ *ou* ēxāntlŏ. ‖ *Épuiser.* Ēgēssĭtque ăvĭdis Dōrĭcă căstră rōgis. *Pp.* (IV, 6, 54). SYN. Ēxhaurĭŏ. ‖ *Au fig.* Explētŭr lăcrimis ēgĕrĭtŭrque dŏlŏr. *O.* Tālēs pĭĕtās pĕrĭtūrā quĕrēlās Ēgĕrĭt. *L.* Tōtă quĕrēlis Ēgĕrĭtŭr quēstūquĕ dĭēs. *V. Fl.*

Ēgēstās, ātis. *f. Manque, privation.* Tŭrbăt ēnĭm dūbĭăm mēntēm rătiōnĭs ēgēstās. *Lr.* (V, 1210). SYN. Pēnŭrĭă. ‖ *Besoin, pauvreté.* Dūris ŭrgēns in rēbŭs ēgēstās. *V.* Trăhĭtŭr victŭ crūdēlis ēgēstās. *V. Fl.* Lōngæ dūra ōbsĭdiōnis ēgēstās. *J.* (15, 96). SYN. Paŭpĕrtās, paŭpĕrĭēs. *Voy.* Pau-

peries. ‖ *Au fig.* Pătrĭī sērmōnĭs ēgēstās. *Lr.* (1, 831).

† Ēgēstīvŭs, ă, ŭm. *Qui fait rendre, laxatif.* Ūndĕ mīnōr fĭĕrī vīs ēgēstīvă vĭdētŭr. *Macer* (*de Anetho*, 14).

Ēgēstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Egero. *Rejeté dehors.* Pĕr ĭmmēnsōs ēgēstō sānguĭnĕ flētŭs. *O.* Ēgēstă scrōbĭbŭs tĕllūrĕ. *Id.* Quæ bibĭt ēgēstŭm pĕr mўstĭcă tēlă crŭōrĕm. *Prud.* (*Sym.* 482). ‖ *Epuisé.* Ēgēstās ăltērnīs mōrtĭbŭs ūrbĕs. *Stat.* ‖ *Passé.* Trīstĭŏr ăt nŭnquām tāntōquĕ pāvēntĭbŭs ūllă Nŏx Mĭnўĭs ēgēstă mētū. *V. Fl.*

Ēgēstŭs, ūs. *m. L'action de rejeter.* Ăltō Ēgēstū pĕnĭtŭs cāvārĕ tĕrrās. *St.*

Ēgī. *parf. de* Ago.

? Ēgignŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Gigno. Întērdŭm rāmōs ēgignī cōrpōrĕ vīvō. *Lr.* (II, 703. Seu divisim legendum).

Ēgnātĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Quārĕ mŏnēndŭs ēs mĭhī, bŏne Ēgnātī. *Cat.* (40, 9).

Ēgŏ (*et non* Ēgō), mēī, mĭhī, *ou* mīhī *et sync.* mī, mē, mĕ. *Moi, je.* Āst ĕgŏ quæ dīvum încĕdŏ rēgĭnă, Jŏvīsquĕ. *V.* Quōs ĕgŏ cŏmpŏsŭī Pēlīgnī rūrĭs ălūmnŭs. *O.* Prīmum ĕgŏ mĕ ĭllōrŭm, dēdĕrīm quĭbŭs essĕ pŏētīs, Excĕrpām nŭmĕrō. *H.* Dūm mĕmŏr ĭpsĕ mĕī, dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtŭs. *V.* Sī mĭhī nōn ănĭmō fīxum ĭmmōtŭmquĕ mănērĕt. Nāmque ĕrīt ĭllĕ mĭhī sēmpĕr dĕŭs. Ēt mī gĕnŭs ăb Jŏvĕ sūmmō. Dūm mĕ Gălătēă tĕnēbăt. *Id.* SYN. Ĕgŏmĕt, ĭpsĕ, *qqf.* nōs. PPH. Ĕgŏmĕt ĭpsĕ. Ĭpse ĕgō. Ĭpse ĕgŏmĕt. PHR. Quæque ĭpsĕ mĭsĕrrĭmă vīdī. *V.* Ĭpse ĕgŏ paŭlĭspĕr prō tĕ tŭă mŭnĕra ŏbĭbŏ. *Id.* ‖ Mēmĕ *ou* Mĕ mĕ. *acc.* Mēme, ădsūm quī fēcī. *V.* Mēme ăd grăvĭōrā rĕsērvăt. *Sil.* Mēmĕ dūcĕ fĕrrūm Cōrrĭpĭtĕ. *V.*

Ĕgŏmĕt, mēmĕt. *Moi-même.* Vīdī ĕgŏmĕt, dŭŏ dē nŭmĕrō quūm cōrpŏră nōstrō. *V.* Crūrĭbŭs hæc mĕtŭāt, dŏtī hæc dēprēnsa, ĕgŏmĕt mī. *H.* Sīnĕ trāhī, quum ĕgŏmĕt trāhŏr. *Pl.* (*Cist.* 1, 1, 117). Mēmĕt sŭpĕr ĭpsă dēdissēm. *V.* SYN. Ĭpsĕ. PPH. Ĭpse ĕgŏ. Ĭpse ĕgŏmĕt.

Ĕgŏnĕ *et* Ĕgŏn' ? *Est-ce que je ? Moi ?* Ēt tū nūnquid vīs ălĭūd? Ĕgŏnĕ quīd vĕlĭm? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 101). Ĕgŏn' ūt părēntīs sānguĭnĕ ădspērsām mănūm? *Sen.* (*H. Fur.* 372. *Id. Med.* 893). Mēne încĕptō dēsistĕrĕ vīctām? *V.* SYN. Ăn ĕgŏ, *ou absolt.* ĕgŏ ?

Ēgrēdĭēns, tĭs. *Qui sort.* Cōrnēlĭă pŭppĕ Ēgrĕdĭēns. *L.*

Ēgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī. *d. Sortir.* Ēgrĕdĕre : ēgrēdĭŏr, quālēsque ĭn ĭmāgĭnĕ sōmnī. *O.* Ēgrĕdĭtŭr māgnā cūm mājēstātĕ mălōrŭm. *St.* SYN. Ēxĕō, ēxcēdō, etc. *Voy.* Exeo. ‖ *Au fig. Outrepasser, surpasser.* Fīnēm Nēstŏrĕæ, prĕcŏr, ēgrĕdĭārĕ sĕnēctæ. *St.* SYN. Ēxcēdō, sŭpĕrō. *Voy.* Egressus.

Ēgrēgĭē. *adv. D'une manière particulière, plus qu'autre chose.* Hōrum ĭllĕ nĭhĭl ēgrēgĭē prætĕr cētĕrā, Studēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 31). SYN. Præcĭpuē, ĭnprīmīs, maxĭmē. ‖ *D'une manière distinguée, parfaitement.* Dīxĕrĭs ēgrēgĭē, nōtūm sī cāllĭdă vĕrbŭm Rēddĭdĕrĭt jūnctūrā nŏvūm. *H.* SYN. Bĕnĕ, ăptē, rēctē. ‖ *D'une manière brillante, honorable.* Fūnŭs Ēgrēgĭē fāctūm laudēt vīcīnă. *H.* Ŏb rēs Ēgrēgĭē gēstās. *Pers.* (6, 49). SYN. Præclārē. ‖ — multī. *Un très grand nombre.* Pārtĭbŭs ēgrēgĭē mŭltīs. *Lr.* (I, 737). Ēgrēgĭē mŭltōs ēxcōlŭīt jŭvĕnēs. *Aus.* (*Prof.* 14, 10). ‖ † Ēgrēgĭŭs. *compar.* Ēgrēgĭus cœnāt mĕlĭusquĕ mīsĕrrĭmŭs hōrūm. *J.* (11, 12. Quod *Prisc.* 3, 600, notat esse pro *egregiius*).

Ēgrĕgĭŭs, ă, ŭm. *Distingué, en partic. d'une beauté remarquable.* Tāntum ēgrĕgĭō dēcŭs ēnĭtĕt ōrĕ. *V.* Ēgrĕgĭūs fōrmā. *O.* Ēgrĕgĭo ĭnspērsōs rĕprĕhēndās cōrpŏrĕ nævōs. *H.* Ēgrĕgĭă fōrma ātque ætātĕ întĕgrā. *Ter.* (*And.* I, 1, 45). SYN. Pūlchĕr, fōrmōsŭs, dēcōrŭs, etc. *Voy.* Pulcher. ‖ *Beau, brillant, honorable.* Ădde tŏt ēgrēgĭās ūrbĕs. *V.* Ēgrēgĭām vērō laudĕm (refertis). *Id.* SYN. Ēxĭmĭŭs, præstāns, cōnspĭcŭŭs, nōbĭlĭs, dēcōrŭs, pūlchĕr, ēxcēllēns. ‖ *Distingué, qui est au premier rang.* Ēgrēgĭī jŭvĕnŭm. *St.* SYN. Ēxĭmĭŭs, præstāns, ōptĭmŭs, *qqf.* prīmī. ‖ *Avec le gén.* Ēgrēgĭŭsque ănĭmī. *V.* Ēgrēgĭŭs fātī. *St.* Ēgrēgĭŭs lĭnguæ. *Sil.* ‖ † *Anciens compar. et sup.* Nām nĭhĭl ēgrēgĭŭs, quām, etc. *Lr.* (IV, 468). Mŭllĕr ēgrēgĭŏssŭmā fōrmā. *Pac.* (apud *Prisc.* 3, 600). *Voy.* Egregie.

Ēgrĕssŭs, ă, ŭm. *part. de* Egredior. *Qui est sorti, et au fig.* Ēgrĕssŭm māgnā mē āccēpīt Ārĭcĭă Rōmā. *H.* Sīc mēdĭŏs ēgrēssă mētŭs. *V. Fl.* Vīrtūs ēgrēssă mŏdūm. *St.*

Ēgrĕssŭs, ūs. *m. Sortie.* Nēc pătĕt ēgrēssūs, pĕlăgī cīngēntĭbŭs ūndīs. *Cat.* (64, 185). Vēntōs cūstodĭt, ĕt ārcĕt Æŏlŭs ēgrēssū. *O.* Jānĭtŏr ēgrēssūs ĭntrōĭtŭsquĕ vĭdĕt. *Id.* SYN. Ēxĭtŭs, ăbĭtŭs, ēffŭgĭŭm, fŭgă, ĭtĕr. ‖ *Bouches d'un fleuve.* Sōlŭs ăd ēgrēssūs mĭssŭs sēptēmplĭcĭs Ĭstrī. *O.* SYN. Ōs, ōstĭă.

Ēgŭī. *parf. de* Egeo.

† Ēgūrgĭtō, ās, ārĕ. *Épuiser.* Ātque ārgēntum ēgūrgĭtĕm dŏmō. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 12).

† Ēgўptĭăcŭs. *Au lieu de* Ægyptiacus. Tĕrrŏr Ēgўptĭăcī Nĭgĕr ădstāt lĭmĭtĭs ĭngēns (*Anthol.* I, p. 242).

Ēh, Ēhĕ *ou* Hēhē! *Exclamation de surprise.* Ēhe! ĭpsĕ clŭpĕŭs cĕcĭdĭt! *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5. Apud *Pl. Pœn.* II, 1, 28, est *eh*; sed alii aliter).

Ēhĕm! *Exclamation de surprise : Ah ah!* Ēhem ŏppŏrtūnē; te ĭpsŭm quærītŏ. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 2. *Id. Eun.* I, 2, 6). *Voy.* Hem.

? Ēheū, *et plutôt* Heū heū *ou* Heuheū! *interj. de douleur.* Heū heū! quid vōlŭī mīsĕrō mihī? *V.* (*E.* 2, 58. *Ib.* 3, 100. Sic cod. *Rom.* et vetustiores; *Burm., Heyne.* Apud *Hor. Od.* II, 14, 1; *Sat.* I, 3, 66; *Ov. Met.* III, 495; *Prop.* II, 19, 22, eadem lectionis varietas. Equidem non video quomodo prior produci possit, quum corripiatur in Eho, Ehem. Frustra *Probum* afferunt, qui, *de Interj.*, locum Virgilii laudat; ille enim tantum de quantitate posteriori agit. *Maximinus* gramm. a *Maio* editus, III, p. 510, ait in interjectionibus disyllabis priorem produci, quum est positione longa vel diphtongus, ut *evax, heuheu.* Cf. *Burm. sec.* ad *Anthol.* I, p. 759; *Both.* ad *Pl. Capt.* 928). SYN. Heū. ‖ *qqf.* Ēheū. *Le même.* Ille ăbdūctūrŭs ēst mŭlĭĕrēm crās. Ēheū! *Pl.* (*Ps.* 1, 1, 80. Sic jam 79. Quod sane analogia defendit).

Ēhŏ. *interj. pour appeler, ou interroger. Holà, hé, hé bien.* Ēhŏ, nōnne hæc jūstă tĭbī vĭdēntŭr pŏstĕā? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 26. *Id. And.* III, 2, 20; *Pl. Pœn.* I, 2, 95; *Merc.* I, 2, 77). SYN. Hēm, heūs. ‖ Ēhŏdŭm. *Même sens.* Ēhŏdŭm, bŏnĕ vīr, quĭd ăīs? *Ter.* (*And.* III, 5, 10. *Ib.* I, 2, 13).

1. Eī! *interj. Oh oh!* (*Ter. Eun.* IV, 4, 48; *Pl. Cas.* III, 6, 7. Cf. *Charis.* 2, 213; *Prisc.* 15, 961.)

2. Eī. *dat. de* Is. ‖ † Eī. *souv. dans les comiques.* Quŏnĭam eī, quī mĕ ălĭēnĕt, nĭl vĭdĕo ĕsse

rēlliquī. *Pl.* (*Trin. prol.* 14. *Id. Cas. Grex*, 7. Cf. *Prisc.* 13, 961).

Eīā (*εἶα*). *adv. Courage, allons.* Eīa ăgĕ, rūmpĕ mŏrās. *V.* Pŭĕr eīā sūrge, ĕt călcĕŏs. *Aus.* (*Ephem.* 2, 1). Eīā pĕr īpsŭm Scānde āge, ĕt ādvĕrsō grĕssŭs, ălt, īmprīmĕ dōrsō. *V. Fl.* (VIII, 110). SYN. Agĕ, ăgĕdŭm. PPH. Eīa ăgĕ. ‖ *Pour marquer l'étonnement.* Eīa ŭt ēlēgāns ĕst! *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 19). Hōstīs ădĕst, eīā. *V.* ‖ *qqf. avec l'acc. Voilà.* Eīā măchærās. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 38). ‖ † Eīā. *Le même.* Eīā Călliŏpē, nītĕntĕ pālmā. *Sid.* (*Pan.* 2432).

Eīārīnŭs *et* Ēārīnŭs, ī. *m.* (*ἠαρινός et ἐαρινός*). *Nom d'un favori de Domitien.* Dīcūnt Eīārīnŏn tāmĕn pŏētæ. *M.* (IX, 12, 13. Cf. *Stat. Silv.* III, 4).

† Eīcĭŏ, īs, ĕrĕ. *arch. pour* Ejicio. Eīcĭt ēnīm sūlcī rēctā rēgīonĕ vīāquĕ. *Lr.* (IV, 1267. *Id.* III, 892). Pōst ĕă sāgīna ĕgo eīcĭār cēllārĭă. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 32. Cf. *Abicio, Reicio*, etc).

Eīdĕm *ou* Eidĕm. *dat. de* Idem.

Eīī *ou* Ējī. *arch. pour* Eī, *dat. de* Is. Sīve ălĭŭd quĭdvīs pŏtīs ēst conjūnctīus eīī. *Lr.* (III, 555. *Id.* V, 285, et 755. Cf. *Prisc.* 13, 961).

Ējăcŭlŏr, ārīs, ārī. *d. Jeter, lancer.* Ējăcŭlātŭr āquās, ātque ictĭbŭs āĕrā rūmpīt. *O.* Sēque ējăcŭlātŭs ĭn ăltŭm. *Id. Voy.* Ejicio.

Ējĕctātŭs, ă, ŭm. *Lancé.* Ējĕctātāmquĕ fāvīllām Fĕrrĕ pŏtēst. *O.*

Ējĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Ejicio. Crāssūmquĕ crŭōrĕm Ōre ējĕctāntĕm. *V.* Sūb quā rēsŭpīnŭs ārĕnās Ējĕctăt. *O.*

Ējĕctŭs, ă, ŭm. *Jeté, rejeté, lancé.* Sī quĭbŭs ējĕctus sīlvīs aŭt ūrbĭbŭs ērrāt. *V.* Ējĕctūm lĭttŏre, ēgēntĕm. *Id.* Ējĕctūm Pōlўdōrī ĭn lĭttŏrĕ cōrpŭs. *O.* Nūnc lēvīs ējĕctām contĭnĕt ālgă rătēm. *Id.* Ējĕctūsquĕ dĭū. *St. Voy.* Exsul.

† Ējĕctŭs, ūs. *m. L'action de rejeter.* Ātquĕ fōrās ējĕctŭs lārgĭŏr ējŭs. *Lr.* (IV, 957).

Ējĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ectŭm, ĭcĕrĕ. *Jeter dehors, rejeter, rendre.* Spūmās ējēcīt āhēnō lignīs. *O.* Clausum ējēcērĕ fūrōrēm. *St.* SYN. Ējĭcĭŏ, ēgĕrŏ, ēmittŏ, ēxspŭŏ. *Voy.* Spīro. ‖ *Rejeter, chasser.* Sīve hās Strўmŏnĭă bōrĕās ējēcit ăb Arctō. *St.* Tūrpĭūs ējĭcĭtŭr, quī nōn ădmittĭtŭr, hōspĕs. *O.* SYN. Pellŏ, ēxpellŏ, dēpellŏ, ăbĭgŏ, ēxĭgŏ, ēxtrūdŏ, dētrūdŏ, ēxtŭrbŏ, ămŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, fŭgŏ, ārcĕŏ, rēlēgŏ, ăblēgŏ. *Voy.* Arceo.

Ējŭlāns, tis. *Qui se lamente.* Īnfĭt ĭbĭ pōstŭlārĕ plōrāns, ējŭlāns. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 39. Adde *Prud. Peri.* 2686).

Ējŭlātĭŏ, ōnis. *f. Comme* Ejulatus. Ējŭlātĭōne haŭd ŏpŭs ēst. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 7). Ĕt illă nōn vīrīlis ējŭlātĭŏ. *H.*

Ējŭlātŭs, ūs. *m. Lamentation, plaintes.* Hūnc, ējŭlātū quĕm gĕmĭs, cūnctī gĕmūnt. *Sen.* (*H. OEt.* 761). Aūdĭās, nēc tōrtŏr ădstāt, ējŭlātŭs flēbĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 208). SYN. Gĕmĭtŭs, lāmēntŭm.

† Ējŭlĭtŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Ejulo. Hīc rŭdĕt ē rōstrīs, ātque ējŭlĭtābĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 78. Sic omnes boni codd.)

Ējŭlŏ, ās, ārĕ. *n. Se lamenter.* Sātĭn' tū sāna ĕs, obsēcrō? quīd ējŭlās? *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 16). Cўllēnĭŭs ārdēns Ējŭlăt, ĕt nōtŏs sūspīrăt Jūpĭtĕr ignēs. *Prud.* (*Apot.* 481). *Voy.* Lamentor.

Ējūrātŭs, ă, ŭm. *A quoi l'on a renoncé, refusé.* Vītātī cœtūs, ējūrātīquĕ tūmultŭs. *Aus.* (*Idyl.* 2, 31). Ējūrātă fĭdēs, dŏmĭtŏrquĕ ĭnīmīcŭs. *St.*

Ējūrŏ, ās, ārĕ. *Abjurer, renoncer à.* Saūcĭŭs ējūrāt pūgnām glădĭātŏr. *O.* Ējūrāvīt mīlĭtĭām. *Pl.* (apud *Fest.*). Ābdīco, ējūro, ābnŭō. *Sen.* (*Med.* 507). *Voy.* Recuso.

Ējŭs. *gén. de* Is. *Voy. ce mot.* ‖ † Eīus. *monos. souvent dans les comiques.* Āmātŏr nūnquām sūffĕrre eīus sūmptŭs quĕāt. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 44). Eius sĭbī cōmplācĭtām fōrmām, pōstquam ădspĕxĕrĭt. *Id.* (*Heaut.* IV, 5, 25).

Ējūsmŏdī. *De cette sorte.* Scīs nām fŭīsse ējūsmŏdī sēntēntĭām. *Avien.* (*Or. mar.* 644). ‖ † Eīusmŏdī. *trisyll. souvent dans les comiques.* Nām quī cum īngēnĭīs cōnflictātŭr eīusmŏdī. *Ter.* (*And.* I, 1, 66).

Ēlābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī. *d. S'échapper, se dérober.* Māximŭs hīc flĕxŭ sīnŭōso ēlābĭtŭr ānguis. *V.* Scīlĭcĕt ēlābī sī pŏssĕt. *H.* Ēlābŏrquĕ vīrō. *O.* SYN. Lăbŏr, ēxcĭdŏ, ēffŭgĭŏ, ēvādŏ, dēclīnŏ. *Voy.* Vito. ‖ *Monter. Voy.* Elapsus. ‖ *Sortir de la mémoire.* Ēlāpsŭs fēlīx dē pectŏrĕ Māgnŭs. *L.* SYN. Ēxcĭdŏ.

Ēlābōrātŭs, ă, ŭm. *Travaillé.* Nōn ēlābōrātum ād pĕdĕm. *H. Voy.* Laboratus.

Ēlābōrō, ās, ārĕ. *act. Préparer avec travail.* Nōn sĭcŭlæ dāpēs Dūlcem ēlābōrābūnt sāpōrĕm. *H.*

Ēlăīs, ĭdĭs. *f.* (*Ἐλαΐς*). *Ville de Phénicie.* Ūrbs Ĭŏpē, stĕrīlĭsquĕ dĭŭ nĭmĭs hăbĭtātŭr Ēlăīs. *Avien.* (*D. Terr.* 1069). Hī mūrōs Ĭŏpēs, Gāzām quŏque, Ēlăĭdă cōmplēnt. *Prisc.* (*Peri.* 852).

Ēlānguĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ēlānguēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'affaiblir.* Dūbĭīs ēlāngŭīt ălīs. *V. Fl.* Sīc ēlānguēscēns ăc jām cāsūrā (cornus). *Sil. Voy.* Langueo.

† Ēlānguĭdŭs, ă, ŭm. *Languissant.* Paūlātīmquĕ fōcīs ēlānguĭdă lignă rēsōrbĕt. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 296).

Ēlānī, ōrŭm. *m. pl.* (*Ἐλανοί*). *Peuple d'Arabie.* Ēt tāngĭt, vērgēns ōrĭēntēm vērsŭs, Ēlānōs. *Prisc.* (*Peri.* 867. Sic et *Avien. D. Terr.* 1104. *Dionys.* habet, *ἄχρι Σελανῶν*, quod jure emendant in *ἄχρις Ἐλανῶν*. Urbs *Elana* est apud *Plin.* 6, 28).

Ēlāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Elabor. *Échappé.* Mēdĭīs ēlāpsŭs Āchīvīs. *V.* Tēlīs Pānthŭs ēlāpsŭs Āchīvŭm. *Id.* Ēlāpsăquĕ vērbă rĕprēndŏ. *O.* Ēlāpsæ mānĭbŭs cēcĭdērĕ tăbēllæ. *Id.* ‖ *qqf. Montant, monté.* Rōbŏră cōmprēndĭt, frōndēsquĕ ēlāpsŭs ĭn ăltās (ignis). *O.*

Ēlāquĕō, ās, ārĕ. *Délivrer de liens.* Ēlāquĕānda ănīmī cōnstāntĭă. *Prud.* (*Sym.* 956).

Ēlārgĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Donner largement.* Pātrĭæ cārīsquĕ prōpĭnquīs Quāntum ēlārgīrī dēcĕāt. *Pers.* (3, 70). *Voy.* Largior.

Ēlārĭs, ĭs. *m. L'Allier, rivière de France.* Clītĭs, Ēlārĭs, Ātăx. *Sid.* (*Pan.* 813. Forte, *Elavis.* Hunc *Cæs. B. G.* 7, 75, vocat *Elaver*).

Ēlātēă *ou* Ēlātĭă, æ. *f.* (*Ἐλάτεια*). *Élatée, ville de Phocide.* Vēl ŭt hīnc ĭn Ēlātĭam hŏdīe ēăt sēcŭm sīmŭl. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 9).

Ēlātēĭŭs, ī. *m.* (*Ἐλατεύς et Ἐλατεύτος*). *Fils d'Elatus.* Ĭnquĕ crŭēntātŭs Cēnĕŭs Ēlātēĭŭs ictū. *O.*

Ēlātŏr, ās, ārĕ. *n. Aboyer, crier.* Ŭt nōn Ācrĭtĕr ēlātrĕm? *H. Voy.* Latro.

Ēlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Effero. *Levé, élevé, haut.* Lāmpādĭbŭs dēnsūm rōpŭīt fūnālĕ cōrūscis, Ēlātūmquĕ āltē. *O.* Cōntra ēlātă mārī rēspōndĕt Gnōssĭă tēllŭs. *V.* SYN. Ēdĭtŭs, ăltŭs, cēlsŭs, etc. *Voy.* Celsus. ‖ *Mis au jour.* Pōst ēlātōs Hēcŭbæ pārtŭs. *Sen.* (*Troad.* 137). ‖ *Au fig. Orgueilleux.* Frūstra ănīmīs ēlātē sŭpĕrbīs. *V. Voy.* Superbus.

Ēlautŭs. *Voy.* Elotus.

Ēlāvō, ās, āre, *et* Ēlāvŏ, ĭs, lāvī, lōtŭm, lăvĕre. *Laver.* ‖ *Au fig. Perdre sa fortune.* In māri rēppĕri; hīc ēlāvī bŏnīs. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 37. *Id. Pœn.* I, 2, 22).

Ēlĕāzăr, ărĭs. *m. Éléazar, fils d'Aaron.* Grĕmĭō sĕnĭs ābdĭtă sānctī Rĕcūbābĭt, ŭt ēst Ēlĕāzăr. *Prud.* (*Cath.* 1574).

† Ēlĕcĕbrā. *Voy.* Exlecebra.

† Ēlĕctĭlĭs, ĕ. *Choisi.* Piscātū prŏbo, ēlĕctĭlī vītām cōlĭtis. *Pl.* (*Most.* III, 2, 41).

Ēlĕctĭō, ōnis. *f. Choix.* Nām rēm sācrātām sūmĕrĕ, Ēlĕctĭō dīvīnā sīt. *Fort.* (IV, 485).

† Ēlĕctŏ, ās, āre. *fréq. de* Elicio. *Tromper, séduire.* Quæ illæc prǽda ēst? ibo ādvōrsum, ātque ēlĕctābŏ quīdquĭd ēst? *Pl.* (*As.* II, 2, 29. *Id. Merc.* I, 2, 111). Jămne ēlĕctāt lĕgĭōnĕm quām spŏlĭārī vēllĭt? *Id.* (*Truc.* II, 6, 27. In hoc loco, alii deducunt ab *Eligo*).

Ēlĕctră, ā, *et* Ēlĕctrē, ēs. *f.* (Ἠλέκτρα). *Électre, nymphe fille d'Atlas; mère de Dardanus.* Ēlĕctra, ŭt Grāĭī pĕrhĭbēnt, Ātlāntĭdē nātŭs. *V.* Ălcўŏnē, Mĕrŏpēquĕ, Cĕlænō, Tāўgētēquĕ, Ēlĕctrē, Stĕrŏpēquĕ, sīmŭl sānctĭssĭmā Māĭā. *Cic.* (*Arat.* 135. Alii, *Electra*). SYN. Ātlāntĭs. ‖ 2. *Fille de Clytemnestre et d'Agamemnon, engagea son frère Oreste à venger la mort de son père.* Nĕc sīc Ēlĕctrē, sālvŭm quum ădspēxĭt Ōrēstēn. *Pp.* (II, 11, 5. Alii leg. *Electra*, ultima producta more Græcorum). Ēlĕctrā, lĭētŭs caūsā quæ lăeta ĭn dŏmo ēst? *Sen.* (*Ag.* 924). Qui lĕgĭs Ēlĕctrān ĕt ēgentēm mentĭs Ōrēstēn. *O.*

Ēlĕctrĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui produit l'ambre.* Ēt Pădŭs ēlĕctrĭfĕrīs Ādmŏdŭlētŭr ālnĭs. *Cl.*

Ēlĕctrĭŭs, ă, ŭm. *D'Électre.* Ēlĕctrĭă tēllŭs. *V. Fl.* (II, 431).

Ēlĕctrŭm, ī. *n.* (ἤλεκτρον). *Ambre, substance jaune et diaphane qui découle de certains arbres résineux.* Indĕ flŭūnt lăcrĭmæ, stīllātăquĕ sōlĕ rĭgēscūnt Dĕ rāmĭs ēlĕctră nŏvīs. *O.* Pīnguĭă cōrtĭcĭbŭs sūdēnt ēlĕctră mўrĭcæ. *V.* Ēlĕctrō lăcrĭmōsō (*Ciris*, 434). SYN. Sŭccĭnŭm. *Voy. ce mot.* ‖ 2. *Composition métallique, or mêlangé avec un quart d'argent.* Tūm lævēs ōcrĕās ēlĕctro aurōquĕ rĕcōctō. *V.* (*Id. Æ.* VIII, 402). Ēlĕctrī gĕmĭnæ pāllēnt dĕ sēmĭnĕ vēnæ. *Sil.* Ättōnĭtŭs pro Ēlĕctrō signĭsquĕ sŭīs. *J.* (14, 307. Adde *Ov. Met.* XV, 309; *St. Th.* IV, 270; *Mart.* III, 51). Prōdūnt ēlĕctrī rōrantĭă pōcŭlă vīrūs. *Ser. Sam.* (*vs.* 1062. *Isid. Or.* 16, 23: « *Electrum* clarius cunctis metallis fulgeat, venenum prodat. » De *Electro* cf. *Plin.* 33, 4; *Hom. Odys.* II, 73).

Ēlĕctrŭs, ī, *et* Ēlĕctrŭŏn *ou* Ēlĕctrўŏn, ōnis. *m.* (Ἠλεκτρύων). *Fils de Persée, père d'Alcmène.* Quīcum Ălcŭmēna ēst nūpta, Ēlĕctrī fīlĭă. *Pl.* (*Amp. prol.* 99). Ēlĕctrўŏnēm pērdĭdĕrānt, nōstrǽ ĕt gĕrmānŏs cōnjŭgĭs (*Suppos.* in *Amphit.* IV, 2 *quater*, 54. Cf. *Hygin. Fab.* 244).

Ēlĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Eligo. *Choisi.* Hōc ŏpŭs ēlĕctŭm nĕ mĭhī fŏrtĕ pŭtēs. *O.* Ēlĕctĭssĭmā pessĭmī pœtæ Scriptă. *Cat.* (36, 6). SYN. Lēctŭs, dēlēctŭs, sēlēctŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns. ‖ *avec l'infin.* Ēlĕctus fŏrmæ cērtāmĭnĕ sōlvĕrĕ pastŏr. *St.* (*Id. Silv.* III, 4, 60). ‖ *Eccl.* Ēlĕctă gens. *Le peuple choisi de Dieu, les Hébreux.* Vīncēnsquĕ fŭgantēs Gens ēlĕctă Dĕī. *Alcim.* (V, 603). ‖ Ēlĕctī, ōrum. *m. pl. Les Élus.* Ō pătĕr, Ēlĕctōs, ĭnquit, quī sēdĕ bĕātă Cōllĭgĭs! *Alcim.* (III, 283).

Ēlĕctŭs, ūs. *m. Choix.* In nĕcĭs ēlĕctū pārvă fŭtūră mŏra ēst. *O.* SYN. Dēlĕctŭs.

Ēlĕctrўŏn. *Voy.* Electrus.

Ēlĕfantŭs, Ēlĕfās. *Voy.* Elephantus, etc.

Ēlĕgāns, tis. † *arch. Qui dépense pour sa toilette, pour la table, qui traite.* Ēlĕgāns, dēspŏlĭātŏr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 14. Cf. *Gell.* 2, 1; *Non.* 6, 98). ‖ *Ordint. Orné, élégant, gracieux, de bon goût.* Nēc măgĕ cōmpŏsĭtūm quĭdquām, nēc măge ēlĕgāns. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 15). Tūm mē cōnvīvām sōlum ădducēbāt sĭbi. Hui! Rēgem ēlĕgāntēm nārrās. (*Ib.* III, 1, 17). Nēc sānĕ nĭmĭs ēlĕgāntĕ lĭnguā. *Cat.* (43, 4). SYN. Ōrnātŭs, cōncinnŭs, pŏlītŭs, ĕxcūltŭs, vēnŭstŭs.

Ēlĕgāntĭă, æ. *f. Élégance.* Rēgĕbāt, ānnōs cēlāns ēlĕgāntĭă (mulier). *Ph.* SYN. Cūltŭs, ōrnātŭs, lĕpŏr, grātĭă, dĕcŏr. ‖ † *en mauv. part.* Præquām rēs pătĭtŭr, stŭdŭīt ēlĕgāntĭæ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 23). *Voy.* Elegans.

? Ēlĕgātŭs, ī. *m. Nom d'un poisson.* (*Aus. Epist.* 4, 59. Alii aliter.)

Ēlĕgēa *ou* Ēlĕgĭă, æ. *f.*; Ēlĕgī, ōrŭm. *m. pl.* (ἐλεγεία, ἔλεγοι). *Élégie, poème élégiaque; qqf. Muse de l'élégie.* Quās ĭntĕr, vōltŭ pētŭlāns Ēlĕgēĭă prōpĭnquăt. *St.* (*Silv.* I, 2, 7). Dētĭnĕāt, cūltĭs aūt ēlĕgĭă cōmĭs. *M.* (V, 31, 4). Ēt pătrŭōs, Ēlĕgĭă, mĕōs rĕmĭnĭscĕrĕ cāntŭ. *Aus.* (*Par.* 7, 1). Ātque ēlĕgōs hăbŭī făcĭlēs ĭn ămōrĕ mĭnĭstrōs. *O.* Neū mĭsĕrābĭlĭs Dēcāntēs ēlĕgōs. *H.* EP. Trīstĭs, ĭnfēlīx, mœstă, mĭsĕrābĭlĭs, flēbĭlĭs, quĕrŭlă, gĕmēbŭndă; mōllĭs, ĭmbēllĭs, blāndă, claūdă. PPH. Ĭmpārēs nŭmĕrī, mŏdī. VERS. Quīs tămĕn ēxlgŭōs ēlĕgōs ēmĭsĕrīt aūctŏr, Grāmmātĭcī cērtānt, ĕt ādhūc sŭb jūdĭcĕ līs ēst. *H.* Vērsĭbŭs ĭmpārĭtĕr jūnctīs quĕrīmōnĭă primŭm, Pōst ētĭam ĭnclūsa ēst vōtī sēntentĭă cōmpŏs. *Id.* Flēbĭlĭbŭs dēdūctă mŏdīs, lūgŭbrĭă fundō Cārmĭnă. *O.* Āppŏsŭī sĕnīs, tĕ dūcĕ, quĭnquĕ pĕdēs. *Id.* Nĕ fŏrĕt aūt ēlĕgīs mōllēs quī flĕrĕt ămōrēs. *J.* Āptāquæ ĭn āltĕrnōs cōgĕrĕ vērbă pĕdēs. *Tib.* Lūdŏ lēvēs ēlĕgōs. *M.* Ēt vērĭs ēlĕgī flētĭbŭs ōrā rĭgent. *Boet.* Flēbĭlĭs heū! mœstōs cōgŏr ĭnīrĕ mŏdōs. *Id.* Ēt vēstĭglă jūnctă, sĕd mĭnōrā, Pĕr quīnōs ēlĕgī pĕdēs fĕrēbānt. (Adde *T. Maur. Met.* 222 *sq.*) *Voy.* Pentameter. ‖ *qqf.* Ēlĕgīă (*plutôt que* Ēlĕgēĭă). Flēndŭs ămōr mĕŭs ēst: ēlĕgīă flēbĭlĕ cārmĕn. *O.* (*Her.* 15, 7). Flēbĭlĭs indignōs, Ēlĕgīă, sōlvĕ căpillōs. *Id.* (*Am.* III, 9, 3).

Ēlĕgĭdĭŏn, ĭ. *n.* (ἐλεγεῖον). *Petit poème élégiaque.* Nĕc sī qua ēlĕgĭdĭă crūdī Dĭctārūnt prŏcĕrēs. *Pers.* (1, 151).

Ēlĕgĭŏn *ou* Ēlĕgĕŏn, ī. *n.* (ἐλεγεῖον). *Comme* Elegia. Hērmĭŏnēs; zōnæ tĕxtum ēlĕgĭŏn ērāt. *Aus.* (*Epigr.* 94, 2).

Ēlĕī, ōrŭm. *Voy.* Eleus.

Ēlĕīs, ĭdĭs. *f.* (Ἠλείς). *D'Élide.* Sæpĕ rŭbro Ēlĕīs sānguĭnĕ flŭxĭt hŭmŭs (*Catal. Virg.* 11, 32).

Ēlēlēīs, ĭdĭs. *f.* (Ἐλελεῖς). *Ménade.* Nūnc fĕrŏr ūt Băcchī fŭrlīs Ēlēlēĭdēs āctæ. *O.* (*Her.* 4, 37. Alii leg. non bene *Eleides*). *Voy.* Baccha.

Ēlēleūs, ĕōs *ou* ĕī. *m.* (Ἐλελεύς). *Un des noms de Bacchus.* Nўctēllūsquĕ, Ēlēleūsquĕ pārēns, ĕt Iăcchŭs, ĕt Ēvān. *O. Voy.* Bacchus.

Ēlēlĭsphăcŭs, ī. *m.* (ἐλελίσφακος). *Nom d'une plante, sorte de sauge.* Prōtĭnŭs ĭn mūlsō pōtānda Ēlēlĭsphăcŭs hĕrbă. *Ser. Sam.* (*vs.* 382. Cf. *Plin.* 22, 25, et passim).

Ēlēmĕntă, ōrŭm. *n. pl. Élémens, principes, parties constitutives.* Cōnflŭĕre ĕx ĭpsō pōssŭnt ēlēmĕntă văpōrĭs. *Lr.* (VI, 311). Ūt vērbĭs ēlēmĕntă vĭdēmŭs. *Id.* (I, 198). Ērādēndă cŭpīdĭnĭs Prāvī sūnt ēlēmĕntă. *H.* SYN. Sēmĭnă, prīmōrdĭă,

pārticŭlă. ‖ *Élémens, les quatre principes des choses, selon les anciens : le feu, l'air, l'eau et la terre.* Rūpissē vidēntŭr Cōncordēs ēlēmēntă mōrās. *L.* Dŭm sērvānt ēlēmēntă sŭŭm fămŭlāntlă cūrsŭm. *Prud.* (*Sym.* 1613). *Voy.* Primordia. ‖ *Élémens des sciences.* Ēlēmēntă vēlīnt ŭt discērē primă. *H.* Quī primævōs fandĭquē rŭdēs Ēlēmēntōrŭm primă dŏcēbās Signă nŏvōrŭm. *Aus.* (*Prof.* 21, 4). SYN. Rŭdīmēntă, prīncipĭă. ‖ *Commencement, principe.* Pārvă fŭīt, sī primă vēlīs ēlēmēntă rĕfĕrrē, Rōmă. *O.* Ānnōrum ēlēmēntă tŭōrŭm. *St.* Īrārum ēlēmēntă mĕārum. *Sil.* ‖ *qqf. au sing.* Dōnāvīt tĕrrīs; ēlēmēntō grātŭlŏr. *J.* (15, 86, scil. igne).

Ēlēnchŭs, ī. *m.* (ἔλεγχος). *Perle en forme de poire.* Aūrĭbŭs ĕxtēnsis māgnōs cōmmīsīt ēlēnchōs. *J.* (6, 458. Cf. *Plin.* 9, 35).

Ēlĕphāntĭăs, ĭdĭs. *f. Nom d'une poétesse.* Nēc mōllēs Ēlĕphāntĭdōs lĭbēllī. *M.* XII, 43, 4). Dīcāns ĕx Ēlĕphāntĭdōs lĭbēllīs (*Anthlog.* II, p. 483, nempe tabellas. Cf. *Suet. Tib.* 43).

Ēlĕphāntŭs, ī. *m. Comme* Elephas. Vīs ēlĕphāntōrŭm tŭrrĭtō cōncĭtă dōrsō. *Sil.* Quātĕnŭs hīc nōn sūnt, nēc vēnālēs ēlĕphāntī. *J.* (12, 102). ‖ *qqf. f.* (*Pl. Stich.* I, 3, 14.) ‖ *Ivoire.* Īn fōrĭbŭs pūguam ĕx aūrō sŏlĭdōque ēlĕphāntō. *V. Voy.* Ebur.

Ēlĕphās, āntis. *m.* (ἐλέφας). *Éléphant, animal qui se trouve dans l'Inde et dans l'Afrique. Les anciens s'en servaient pour la guerre : ils chargeaient son dos de tours. Ses dents nous fournissent l'ivoire.* Gætŭlūs dēnsīs ēlĕphās ŏppressŭs āb ārmīs. *L.* Dŭm făcīlĕm tŏllī sīc ēlĕphāntă pŭtāt. *M.* (*Spect.* 19, 4). Ēt vāstōs ēlĕphāntās hăbēt, sævōsquĕ lĕōnēs. *Manil.* (IV, 664). SYN. Ēlĕphāntŭs, bārrŭs, *qqf.* bēllŭă. EP. Ăfĕr, Gætŭlŭs, Indŭs, ĕōŭs, ānguimānŭs, ĭngēns, vāstŭs, ĭmmānĭs, fortŭs, fĕrōx, mārtĭŭs; dŏcĭlĭs, sōlĕrs, ĭndŭstrĭŭs; clēmēns, mītĭs. PPH. Bēllŭă Gætŭlă, Lĭbўcă, Lĭbўssă, Mārmārĭcă, Indă. Lĭbўcă fĕrā. VERS. Sīve ēlĕphās ălbŭs vŭlgī cōnvĕrtĕrĕt ōrā. *H.* Quūm Gætŭlă dūcĕm portārĕt bēllŭă lūscŭm. *J.* Bēllāntĭă mōnstra. *Sil.* Nīgrō bēllŭă nīl nĕgāt māgistrō. *M.* Mŏnĭtīs ōbtēmpĕrāt Indă māgistrī Bēllŭă. *O.* Lĭbўcæ sīc bēllŭa tĕrræ. *L.* ‖ *Ivoire. Voy.* Elephantus. ‖ *Sorte de maladie de la peau, autrement nommée* Elephantiasis. Ēst ēlĕphās mōrbŭs, quī prŏptĕr flŭmĭnă Nīlī Gignĭtŭr. *Lr.* (VI, 1112). Ēst ēlĕphās mōrbŭs trīstī quŏquĕ nōmĭnĕ dīrŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 132).

Ēlĕŭs, ă, ŭm (Ἐλεύς). *D'Élide, Éléen.* Hĭc vĕl ĭd Ēlēī mētās ēt māxĭmă campī Sūdābĭt spătĭă. *V.* Quāntŭm clāmōrĕ jŭvātŭr Ēlĕŭs sŏnĭpēs. *L.* Ūt cĕlĕr Ēlēō cārcĕrĕ mĭssŭs ĕquŭs. *O.* SYN. Ŏlўmpĭŭs, Pīsæŭs.

Ēleusin *et* Ēleūsīs, *gén. peu usité* ĭnis. *f.* (Ἐλευσὶν *et* Ἐλευσίς). *Éleusis, ville de l'Attique, au fond du golfe d'Athènes, fameuse par ses mystères de Cérès.* Tēmpŏrĕ quō nōbĭs Ĭnĭta ēst Cĕrĕălĭs Ēleūsin. *O.* (*Her.* 4, 67. Alii leg. *Eleusis.* Utramque formam agnoscit *Prisc.* 6, 689, sed illa frequentior). Hinc prætĕrvĕctŭs Nīsum, ēt tĕ, mītis Ēleūsin, Lævŭs habēt. *St.* Tĭbī, frŭgūm pŏtēns, Sĕrŭta rĕddām sācrā; ŭbī mūtă fĭdē Lōngās Ēleūsin tăcĭtă jăctābĭt făcēs. *Sen.* (*H. Fur.* 300. Ēleusine vel *Eleusini* legitur in *Suppos.* ad *Pl. Aul.* V, 2, 20). ‖ *qqf. Cérès.* Nōn cūm Triptŏlēmō vērēndam Ēleūsin, Quī primās pōpŭlīs dēdĕre ārīstās. *Sid.* (*Carm.* 9, 178).

Ēleūsĭnĭŭs, ă, ŭm. *D'Éleusis.* Tārdāque Ēleūsĭnæ mātris vŏlvēntiă plaŭstră. *V.* SYN. Ēleūsĭnĭŭs. Ēleūsīs. *Voy.* Eleusin.

? Ēleūsĭpŏlis. *Voy.* Chrysopolis.

Ēleūsĭŭm, ĭī. *n. Nom de femme.* (*Pl. Aul.* II, 5, 7.)

1. Ēleūthĕrĭă, æ. *f.* (Ἐλευθερία). *La déesse de la Liberté.* Vŏlō me Ēleūthĕrĭām căpĕre ădvĕnĭēntēm dŏmŭm. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 21).

2. Ēleūthĕrĭă, ōrŭm. *n. pl.* (Ἐλευθέρια). *Eleuthéries, fêtes en l'honneur de Jupiter sauveur, célébrées à Platée.* Bāsĭlĭcæ ăgĭto Ēleūthĕrĭă. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 29).

Ēlĕvō, ās, ārĕ. *Elever, soulever.* Ēlĕvāt hūnc plŭmă, squāmis hūnc fābŭlă vēstīt. *Cl.* SYN. Lĕvō, tŏllō. ‖ *Abaisser, déprimer.* Quī, făcĕrĕ quæ nōn pōssŭnt, vērbīs ēlĕvānt. *Ph.* Nēve ĭnĭmīcă mĕās ēlĕvĕt aūrā prĕcēs. *Pp.* (I, 8, 12). Hānc tū quām lūbēt ăbjĭce ēlĕvāquĕ. *Cat.* (24, 9). SYN. Dēprĭmō, mĭnŭō, cārpō, dētrāhō. ‖ — (aliquem). *Faire perdre l'énergie.* Ēlĕvāt āssĭdŭōs cōpĭa lōngă vĭros. *Pp.* (II, 24, 44).

1. Ēlĭās, ădis. *f.* (Ἠλιάς). *D'Élide ; des jeux olympiques.* Ēlădŭm pālmās Ēpīrŭs ĕquārŭm. *V.* SYN. Ēlēĭs.

2. Ēlĭās *ou* Hēlĭās, æ. *m. Élie, prophète qui demeurait sur le mont Carmel, fut enlevé au ciel sur un char de feu, et jeta son manteau à son disciple Élisée.* Nām cōrvŭs Ēlĭæ dătŭs Quōndām cĭbōrŭm pōrtŭlŏr. *Prud.* (*Peri.* 1643). Ēlĭās quōndām quēm tŭrbĭnĕ jŭssă cŏrŭscō Flāmmĭpĕdēm răpŭīt sīmŭlātĭō quādrĭjŭgōrŭm. *Juvc.* (II, 553. *Id.* III, 266 *sq.*; *Fort.* III, 155 *sq.*; *Sid.*: *Pan.* 2689). ‖ †Ēlĭās. *Le même.* (*Aus. Ephem.* 3, 42.)

Ēlĭcĭō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Tirer, faire sortir de.* Ēccĕ sŭpĕrcĭlĭō clīvōsī trāmĭtĭs ŭndām Ēlĭcĭt. *V.* Lăcrĭmās ēlĭcĭŭquĕ dĕō. *O.* Vōcĕ mĕā vōcēs ēlĭcĭēntĕ dĕī. *Id.* Nōstrās dēmēns, ălt, ēlĭcĭs īrās. *Sil.* SYN. Trāhō, dūcō, ĕxtrāhō, ēdūcō, dēdūcō, dētrāhō, ērŭō.

Ēlĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Tiré de.* Līmĭnĕ mōrtĭs Ēlĭcĭtī (manes). *St.* Pūrpŭrā sānguĭnŭīs ēlĭcĭtī. *Prud.* (*Peri.* 964. Adde *Rutil.* 1, 265).

Ēlĭcŭs, ĭī. *m. Surnom de Jupiter.* Nūnc quŏquĕ tē cēlēbrānt, Ēlĭcĭūmquĕ vŏcānt. *O.* (Cf. *Liv.* 1, 20).

Ēlīdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Serrer, presser, en partic. étouffer.* Vīvă grăvēs ēlīdŭnt cōrpŏră trŭncī. *L.* Ingēstōquĕ sŏlō Phrўxĕum ēlīdĕrĕ pōntŭm. *Id.* Gĕmĭnōsquĕ prĕmēns ēlīsĕrīt ānguēs. *V.* Nēc quĕrŭlŭs, tŭrbă quămvīs ēlīdĕrĕr, ēssēm. *O.* Quæ prēssō sūbdŭtă mēntō Ēlīdŭnt faucēs (vincla). *Id.* Ēlīdīt gĕmĭnōs ĭmfāns, nēc rēspĭcĭt, ānguēs. *M.* SYN. Prĕmō, cōmprĭmō, sŭffŏcō, cōntĕrō. *Voy.* Strangulo. ‖ *Faire sortir en pressant.* Ēlīdŭnt ŏcŭlōs. *O.* (Sic et *Pl. Rud.* III, 2, 5). SYN. Ēlĭcĭō, ēffŏdĭō. ‖ *Briser.* Cōmplexōs ūtĭnām Sўmplēgădēs ēlīsĭssēnt! *O.* Ūt vērō ēlīsĭt nūbēs Jŏvĕ tortŭs ăb ăltō Ignĭs. *St.* Lūtŭūsque ŭdŭncō Strīdŭlōs cāntŭs ēlīsĭt ārĕ. *Sen.* (*OEd.* 734). *Voy.* Frango. ‖ *Réfléchir une image.* Sēd rēctă rĕtrōrsŭm sīc ēlīdĭtŭr. *Lr.* (IV, 297, nempe imago). ‖ *Faire perdre la force, détruire ou chasser.* Dictăquĕ cēssāntēm nērvīs ēlīdĕrĕ mōrbŭm. *H.*

Ēlĭgō, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕrĕ. *Choisir.* Ēquōs nūmĕrō pătĕr ēlēgit ōmnī. *V.* Ēlēgit cōntrārĭa flūmĭnă flāmmīs. *O.* Ēlĭgĭtŭr sævōs pŏtūrā crŭōrēs Tĕrrā rŭdīs. *St.* SYN. Lĕgō, dēlĭgō, ŏptō, ĕxcĕrnō, sēpŏnō, sēlĭgō.

Ēlīmĭnō, ās, ārĕ. *Mettre dehors, chasser.* Ēlīmĭnābo ĕxtra ædēs cōnjŭgēm. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 79. *Pacuv. ibid.*) SYN. Ējĭcĭō, ĕxtŭrbō, ĕxpēllō, etc. PPH. Līmĭnĕ ējĭcĭō, ĕxclūdō. *Voy.* Ejĭ-

cio. ‖ *Au fig.* Āst Ēpĭcūrēōs ēlīmĭnāt ūndĭquĕ vīrtūs. *Sid.* (*Pan.* 2581). ‖ *Divulguer.* Sīt quī dĭctā fōrās ēlīmĭnĕt. *H.* ‖ — mē. *Sortir ; au pass.* Ēlīmĭnōr. *Être chassé.* Ēgrēdĕre, ēxī, ĕtĭĕr te, ēlīmĭna ūrbĕ. *Att.* (apud *Non.* 4, 156. Nescio an hoc loco fuerit illud *gradus eliminare*, de quo agit *Quintil.* 8, 3). Quīd sīc te ēxtra ædēs ēxănĭmāta ēlĭmĭnās? *Enn.* (apud *Non.* 1, 179. Hoc iterum a Nostro laudatur, 4, 156. Titulus corruptus videtur : « *Eliminare* est *exire.* » Non enim video verbum neutraliter usurpari).

Ēlīmŏ, ās, ārĕ. *Limer, polir.* Cătēnās Ēlīmāt ; nōn illŭd ŏpŭs tĕnŭissĭmă vincānt. *O. Voy.* Limo.

Ēlinguis, ĕ. *Qui n'a point de langue, muet.* Ēlīnguēm quīs tē dīcentĭs ĭmāgĭnĕ pīnxīt ? *Aus.* (*Epigr.* 46, 1). Quæ vōcĕ, quæ mōtū cārēnt, ĭmmōtă, cæca, ēlinguĭă. *Prud.* (*Peri.* 1310). SYN. Mūtus.

† Ēlinguŏ, ās, ārĕ. *Couper ou arracher la langue.* Si hĕrcle ĕgŏ nōn ēlinguāndām dĕdĕrŏ. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 72).

† Ēlĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtum, lĭnĕrĕ. *Enduire.* Hīc vēstīmēnta ēlēvit lūtō. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 273).

Ēlĭquŏ, ās, ārĕ. *Clarifier, purifier ; fondre.* Dūm scātĕbrās flŭvĭōrum ōmnēs ĕt ŏpĕrtă mētāllă Ēlĭquāt. *Prud.* (*Ham.* 324). ‖ *Distiller des paroles, réciter lentement.* Vātum ēt plōrābĭlĕ sī quĭd Ēlĭquāt, ēt tĕnĕrō sŭpplāntāt vērbă pālātō. *Pers.* (1, 34. *Apul. Florid.* 2 : « Interim canticum videtur semhiantibus in conatu labellis *eliquare.* »)

Voy. Deliquo.

Ēlĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἦλις). *L'Élide, province du Péloponèse, ou Élis, capitale de l'Élide. C'est près de cette ville que se célébraient les jeux Olympiques.* Ēt quās Ēlĭs ŏpēs āntĕ pārārāt ĕquīs. *Pp.* (I, 8, 36). Fāma ēst Ălphēum hīc, Ēlĭdis āmnĕm. *V.* Tĕnērī sīc întĕgĕr ævī Ēlĭn ădĭt. *St.*

Ēlīsă *ou* Ēlīssă, æ. *f.* (Ἐλισσα). *Élise, nom de Didon.* Nēc mē mĕmĭnissĕ pĭgēbĭt Ēlīssæ. *V.* Rēgĭă Sīdōnīæ laŭdāt cōnvīvĭa Ēlīssæ. *St.* Pĕrītūræ ignōscĭt Ēlīssæ. *J.* (6, 435). *Voy.* Dido.

Ēlīsăbĕth. *f. indécl. Élisabeth, femme d'Aaron.* ‖ 2. *Femme de Zacharie, mère de saint Jean-Baptiste.* Ēlīsăbĕth, prīscă sānctōrŭm stīrpĕ vīrōrŭm. *Paul. Nol.* (*de Johan.* 37. *Ib.* 107 et 142). Nōbĭlĭs Ēlīsăbĕth, dē quā cănĭt ăltă prŏphētāns. *Fort.* (I, 62). PPH. Zăchărīæ cōnjŭx, ŭxōr.

Ēlīsæŭs *ou* Ēlīssæŭs, ă, ŭm. *De Didon, Carthaginois.* Tāngăt Ēlīssæās pālmīs pŭĕrĭlĭbŭs ārās. *Sil.* Spērnīs Ēlīssææ Bȳrsĭcă tĕctă dŏmūs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 18). SYN. Pūnĭcŭs.

Ēlīseŭs, ĕī. *m. Élisée, prophète, disciple d'Élie.* (*Tertul. adv. Marcion.* III, 161. Nescio an et apud *Sidon.* sit, ut quidam citant).

Ēlīsī. *parf. de* Elido.

Ēlīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Elido. *Serré, pressé, brisé ; qu'on a fait sortir en pressant.* Tēr spūmam ēlīsam ēt rōrāntĭă vīdīmŭs ăstrā. *V.* Ēlīsōs ŏcŭlōs ēt sīccŭm sānguĭnĕ gŭttŭr. *Id.* Cāndĭdŭs ēlīsæ mīscētŭr cāsĕŭs hĕrbæ. *O.* Ēlīsī nūbĭbŭs ignēs. *Id.* Tūm strīdŭlŭs æēr Ēlīsŭs lĭtŭis. *L.* ‖ *Réfléchie, en parlant d'une image.* Ĭnde ăd nōs Ēlīsă bĭs ădvŏlăt. *Lr.* (III, 314, nempe imago. *Ib.* 299).

Ēlixŭs, ă, ŭm. *Bouilli.* Ăt sīmŭl ăssīs Mīscŭĕrīs ēlīxă. *H.* Ēlīxī vĕrvēcĭs lăbrā cŏmēdīt. *J.* (3, 294. *Id.* 13, 85 ; *Pl. Most.* V, 1, 66). ‖ *Au fig. Mouillé, trempé.* Ēlīxī călcēī. *Varr.* (apud *Non.* 4, 39. Adde *Pers.* 4, 39 ; *Mart.* III, 7).

† Ēllă. *Voy.* Ecca.

Ēllĕbŏrŭm. *Voy.* Helleborum.

† Ēllŭm. *Voy.* Ecca.

Ēllȳchnĭŭm, ĭī. *n.* (ἐλλύχνιον). *Mèche de lampe.* Nōn ēllȳchnĭă sīccă, nōn rĕplĭctæ. *St.*

? Ēlŏcō. *adv. Comme* Illico. (Quidam non semel leg. *Eloco* apud *Plaut.*)

Ēlŏcūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Eloquor. *Ayant parlé, dit.* Grātum ēlŏcūtă cōnsĭlĭāntĭbŭs. *H.*

† Ēlŏgĭŭm, ĭī. *n.* (ἐλλόγιον). *Inscription, ordint. tumulaire.* Ēlŏgĭŭm, tăcĭtă fōrmāt quōd lĭttĕră vōcĕ (*Culex*, 411. Adde *Pl. Merc.* II, 3, 73. Cf. *Gloss. Placidi*).

Ēlŏps. *Voy.* Helops.

Ēlŏquēns, tĭs. *Éloquent.* Ēt dōctōs ĕquĭtēs ĕt ēlŏquēntĕ cănŭ pūrpŭrĕŭm trăhēs sĕnātŭm. *St.* Quī pro ĭnnŏcēntĕ dīcĭt, sătĭs ēst ēlŏquēns. *P. Syr.* Pūgnācĭs tŭlĭt ēlŏquēns cŏrōnām. *Sid.* (*Pan.* 2022). SYN. Facundus, disertus. *Voy.* Facundus.

Ēlŏquentĭă, æ. *f. Éloquence.* Dīxī ĕgo ĭn hōc ĭnessĕ vōbĭs ăttĭcam ēlŏquentĭăm? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 63). Cĕlĕbrātă vărĭē cŭjŭs ēlŏquentĭă. *Aus.* (*Prof.* 5, 13). SYN. Ēlŏquĭum, facundĭa. *Voy.* Facundia.

Ēlŏquĭum, ĭī. *n. Langage, style.* Ēt tŭlĭt ēlŏquĭum ĭnsŏlĭtum făcundĭă præcĕps. *H.* Nēctĭt quīcūnquĕ cănōrĭs Ēlŏquĭum vōcālĕ mŏdĭs. *J.* (7, 19). ‖ *Éloquence.* Prōĭndĕ tŏna ēlŏquĭō ; sōlĭtum tĭbī. *V.* Quælĭbĕt ēlŏquĭō fĭt bŏnă causă tŭō. *O.* Tĭbī sōlă pŏtēntĭs Ēlŏquĭī vīrtŭs. *St. Voy.* Facundia.

† Ēlŏquŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme le suiv.* Cuī rēs aūdācter māgnās, pārvāsquĕ, jŏcūmquĕ Ēlŏquĕrĕt. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4).

Ēlŏquŏr, ĕrĭs, quūtŭs *ou* cūtŭs sŭm, quī. *d. Dire, parler.* Ēlŏquăr, ān sīlĕăm ? *V.* Ēlŏquār ĭnfēlīx dēdĕcŭs ĭpsă mĕŭm. *O.* Ēlŏquĕrĕ nōmĕn. *Sen.* (*OEd.* 847). SYN. Lŏquŏr, dīcŏ, nārrŏ, etc. *Voy. ces mots.*

Ēlōrĭŭs, Ēlōrŭm. *Voy.* Helorius, etc.

Ēlōtŭs *ou* Ēlautŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Elavo. *Lavé.* Ēlōtæ ămbæ sūmŭs ŏpĕrā Nēptūnī. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 37. *Id. Pœn.* 1, 2, 22). ‖ *Au fig. Dépensé.* Cōmĕsum, ĕxpōtum, ĕxūnctum, ēlōtum ĭn bālnĕīs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 5).

Ēlpēnŏr, ŏrĭs. *m.* (Ἐλπήνωρ). *Elpénor, un des compagnons d'Ulysse que Circé changea en pourceaux.* Ēt cūm rēmĭgĭbŭs grūnnīssе Ēlpēnŏră porcīs. *J.* (15, 22). Nēvē grădus ădĕās Ēlpēnŏrĕ cautĭŭs ăltōs (*Ibis*, 487. Cf. *Ovid. Met.* XIV, 253 *sq.* ; *Homer. Odyss.* XI, 51, *sq.*).

Ēlūcĕŏ, ēs, xī, cērĕ. *n. Luire, briller.* Ēlūcēnt ălīæ, ēt fūlgŏrĕ cŏrūscānt. *V.* Lætĭŏr ēlūxĭt strŭctōs sŭpĕr ignĭs ăcĕrvōs. *Tib.* (IV, 1 ; 134). *Voy.* Luceo, Fulgeo.

† Ēlūcĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre brillant.* Sīc ĕgŏ splēndŏrĕ fūlgēntĭs pĕcūnĭă Vŏlo ēlūcĭfĭcārе ĕxĭtum ætātĭs mĕæ. *Laber.* (apud *Non.* 2, 293, et *Gell.* 10, 17. De sensu ambigitur. Cf. *Fest.* in *Elucus*).

Ēlūctātŭs, ă, ŭm. *Échappé avec effort.* Tāndĕm Tȳrrhēnās vīx ēlūctātŭs ĭn ūndās (Tiberis). *L.* Tāndem ēlūctātă, sŭb aūrās Lībrātŭr fundō. *St.* ‖ *qqf. avec un rég. direct.* Tāndem ēlūctāti rētĭnăcŭlă blāndă mŏrārŭm. *Aus.* (*Epist.* 8, 1).

Ēlūctŏr, ārĭs, ārī. *d. Sortir avec effort.* Æqua ēlūctābĭtŭr ōmnĭs. *V.* SYN. Ērŭmpŏ. *Voy. le précéd.* ‖ *qqf. Avec un rég. direct.* Ăltĕră pōntī Ēlūctāndă vĭa ēst. *V. Fl.* Ŏppŏsĭtum vōx ēlūctāta fŭrōrem ēst. *St.*

Ēlŭdō, ĭs, ūsi, ūsŭm, ūdĕrĕ. *Tromper.* Sēd īllōs Ēxspĕctātā sēgĕs vānīs ēlūsīt ārīstīs. *V.* (Adde *Tib.* II, 1, 19). Quā vāfĕr ēlūdī pŏssit rătiōnĕ mărītus. *O.* SYN. Lūdō, fāllō, dēcīplō. *Voy.* Decipio. ‖ *Éviter.* Ēt Sātȳrōs ēlūsĕrăt illă sĕquentēs. *O.* Illĕ cītō mōtū răpidōs ēlūdĕrĕ cæstūs. *Man.* (V, 163). Călĭdŭs ēmissās ēlūdĕrĕ sīmŭlŏs hāstās. *M.* (XIV, 202). SYN. Vītō, effŭgĭō, etc. *Voy.* Vito. ‖ *Se moquer de.* Ēlūdĕt, ŭbī tĕ vīctŭm sēnsĕrīt. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 10). *Voy.* Illudo.

Ēlŭmbĭs, ĕ. *Éreinté, faible, ordint. au fig.* Lŭmbōs ēlŭmbĕs (*Anthol.* I, p. 607). Ēlŭmbēm mollīre ănĭmŭm. *Prud.* (*Psych.* 382). Ēlŭmbĕ vīrūs cōntrăhăt. *Id.* (*Peri.* 456). SYN. Dēbĭlis, ēnervis.

Ēlŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Laver, nettoyer.* Văscŭla intŭs pūrē prŏpĕra, ătque ēlŭē. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 3). *Voy.* Lavo. ‖ *Au fig. Effacer.* Īnfectum ēlŭĭtŭr scĕlŭs, aŭt ēxūrītŭr ĭgnī. *V.* Cōrpŭsquĕ sīmŭl, sīmŭl ēlŭē crīmĕn. *O.* Āmārā Cūrārum ēlŭĕre ēffĭcăx. *H.* SYN. Ăblŭō, dēlĕō. ‖ *Dissiper sa fortune.* Vōlo ēlŭāmŭs hŏdiē. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 21). *Voy.* Elavo.

Ēlūsă, æ. *f. Ville d'Aquitaine.* Īnvādĭt mūrōs Ēlūsæ. *Cl.* (*Ruf.* I, 137).

Ēlūsi. *parf. de* Eludo.

Ēlūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Eludo. *Trompé.* Mædŏnĭs ēlūsăm dēsignăt ĭmāgĭnĕ taŭrī Eurōpēn. *O.* ‖ *Évité.* Ēlūsăquĕ vūlnĕră sēntĭt. *O.*

† Ēlŭtrĭō, ās, ārĕ. *arch. Transvaser, soutirer; laver.* Ēlŭtrārĕ lintĕă. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7).

Ēlūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Eluo. *Délayé; fade.* Īrrīguō nĭhil ēst ēlūtĭŭs hortō. *H.*

Ēlŭvĭēs, ēī. *f. Débordement.* Ēlŭvĭē mōns ēst dēductŭs ĭn æquŏr. *O.* (*Met.* XV, 267. Alii leg. *alluvie*). *Voy.* Diluvium. ‖ *Écoulement d'ordures, égoût, fosses, etc.* Cērnĕrĕt ēlŭvĭē sānguĭnis affluĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 3378). Sīccāndam ēlŭvĭēm. *J.* (3, 32. Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 374).

Ēlŭvĭō, ōnis. *f. Débordement, déluge.* Ābstĕrgēntĭē dĕō dīra ēlŭvĭōnĕ mōnēmŭr. *Alcim.* (IV, 132. Vox est apud *Cic. Off.* 2, 5).

Ēlŭxī. *parf. de* Eluceo.

? Ēlvīnă, æ. *f. Surnom de Cérès.* Mē quŏquĕ ăd Ēlvīnām Cĕrĕrĕm vēstrāmquĕ Dīānām. *J.* (3, 320).

Ēlȳsĭum, ĭi. *n. et* Ēlȳsĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἠλύσιον). *L'Élysée. C'est, suivant la fable, le séjour des héros et des hommes vertueux après leur mort.* Mittĭmŭr Ēlȳsĭum, ēt paucī læta ārvă tĕnēmŭs. *V.* Cujŭs ĭn Ēlȳsĭō nigrā cŏlumbă vŏlāt. *M.* (VII, 14). Tū cōlīs Ēlȳsĭōs, nĕmŏrīsquĕ hăbĭtātŏr ămœnī. *Id.* (IX, 59). Ēt, quōs nūllă mĕrētŭr Thēsălĭs, Ēlȳsĭōs. *L.* (VI, 698. Adde *St. Th.* IV, 482). EP. Quīētŭm, ămœnŭm, fēlīx, bĕātŭm, fortūnātŭm, lætŭm, plŭm. PPH. Ēlȳsĭī campi, lūcī. Ēlȳsĭŭs ăger. Ēlȳsĭă sēdēs, vāllis. Ēlȳsĭŭm nĕmŭs, chāos. Ēlȳsæ dōmŭs, plagæ, ōræ, sēdēs, vāllēs. VERS. Quāmvis Ēlȳsĭos mĭrētŭr Græcĭă campŏs. *V.* Dēvēnĕrĕ lŏcōs lætŏs, ēt ămœnă vīrētă Fortūnātōrŭm nĕmŏrŭm, sēdēsquĕ bĕātās. Ămœnă plōrŭm Cōncĭlĭa Ēlȳsĭumquĕ cōlō. *Id.* Sēdēsquĕ dīscrētās plōrŭm. *H.* Ēlȳsæ gaŭdĕt dōmŭs. *St.* Sēdĭbŭs Ēlȳsĭīs campŏquĕ ēxpŭlsă plōrŭm. *L.* Vēl cœlŭm pĕtĭt, Vēl lætă fēlīx nĕmŏrĭs Ēlȳsĭī lŏcă. *Sen.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 638 *sq.*; *Homer. Odyss.* IV, 563 *sq.*)

Ēlȳsĭŭs, ă, ŭm. *De l'Élysée.* Ēlȳsĭŏs mĭrētŭr Græcĭă campŏs. *V.* Cōllĕ sŭb Ēlȳsĭō nigrā nĕmŭs ĭllĕ frondĕt. *O. Voy.* Elysium. ‖ Ēlȳsĭă pŭellă. *Proserpine.* (*Mart.* X, 24.)

† Ēm. *ancien accus. de* Is, *pour* Eum. (Cf. *Fest.*) *Voy.* Im. ‖ 2. *Comme* Hem.

Ēmăcŭlŏ, ās, ārĕ. *Enlever les taches.*

? Ēmădĕō, ēs. *Voy.* Demadeo.

† Ēmăncĭpātŏr, ōris. *m. Qui émancipe.* Ēmăncĭpātŏr sērvĭēntĭs plāsmātĭs. *Prud.* (*Cath.* 1075).

Ēmăncĭpō *ou* Ēmăncŭpō, ās, ārĕ. *Rendre esclave, l'esclave au.* Nūnc ĕgŏ, mūlĭĕr, tĭbĭ mē ēmăncŭpō, Tuŭs sŭm, tĭbĭ dēdo ŏpĕrăm. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 59). Ēmăncĭpātŭs fēmĭnæ (miles). *H.* SYN. Sērvĭō. ‖ *Émanciper.*

? Ēmănĕō, ēs, ērĕ. *n. Rester.* Quīs lūcōs, vĕtŭ-tūs quĭbŭs ēmănsissĕ săcĕrdōs. *St.* (*Th.* VII, 650. Forte, *quibus est mansisse*).

Ēmănō, ās, ārĕ. *n. Sortir en s'écoulant.* Ēmānārĭt, ŭtī fūmŭs, dĭffūsa ănĭmæ vis. *Lr.* (III, 582). Ēmānēnt sŭbĭtō siccā tēllūrĕ pălūdēs. *Val. Cat.* (*Dir.* 72). *Voy.* Mano, Effluo.

Ēmānŭēl. *Voy.* Emmanuel.

Ēmăthĭă, æ. *f.* (Ἠμαθία). *L'Émathie, contrée de la Macédoine; par ext. la Macédoine, la Thessalie.* Ēmăthĭam, ēt lātōs Hæmī pinguescĕrĕ cāmpōs. *V.* Ēmăthĭæ fūnēstă dīēs. *L. Voy.* Thessalia.

Ēmăthĭōn, ōnis. *m. Brigand tué par Hercule.* ‖ *Nom d'un guerrier.* Ēmăthĭōnă Ūrgĕr stĕrnīt. *V.*

Ēmăthĭs, ĭdis. *f.* (Ἠμαθίς). *De Macédoine, de Thessalie.* Ēmăthĭs æquōrĕī rēgnūm Phārsălŭs Āchillĭs. *L.* Tēllŭs Ēmăthĭs. *Id.* Rīdēnt Ēmăthĭdēs. *O.*

Ēmăthĭŭs, ă, ŭm (Ἠμάθιος). *De Macédoine, de Thessalie.* Bēllă pĕr Ēmăthĭōs plŭs quām cĭvillă cāmpōs. *L.* Quæ dūcĭs Ēmăthĭī fŭĕrĭt clēmēntĭă, Pōrŭs. *O.* Dūc ĕt ăd Ēmăthĭōs mānēs. *St. Voy.* Macedo, Thessalus.

Ēmātūrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir tout-à-fait mûr. Voy.* Maturesco. ‖ *Au fig. S'adoucir.* Sī mŏdŏ lāsi Ēmātūrŭĕrĭt Cæsărĭs īrā, quĕăt. *O.*

Ēmāx, ācis. *Qui a la manie d'acheter.* Īnstĭtŏr ăd dŏmĭnām vĕnĭēt dīscĭnctŭs ēmācĕm. *O.* ‖ *Au fig.* Nōn tū prĕcĕ pŏscĭs ēmācī. *Pers.* (2, 3).

Ēmblēmă, ātĭs. *n.* (ἔμβλημα). *Ornement composé de pièces de rapport, mosaïque.* Quām lēpĭdē lĕxēs cōmpŏstæ, ŭt tĕssĕrŭlæ ōmnēs Ēndŏ pāvīmēnto, ătque ēmblēmātĕ vērmĭcŭlātō. *Lucil.* (apud *Cic. Or.* 3, 43). SYN. Āsārōtŭm, īnsērtă. VERS. Vārĭās ŭbĭ pīctă pĕr ārtēs Gaŭdĕt hŭmŭs, sŭpĕrātquĕ nŏvīs ăsārōtă fĭgūrīs. *St.* Aūrĕāsquĕ pōrtās Ēxōrnās ăsārōtĭcīs lăpillīs. *Sid.* Ī nūnc, ēt Phrўgĭīs sŏlă lævīă cōnsĕrĕ crūstīs, Tēndĕns mārmŏrĕūm lăquēātă pĕr ātrĭă cāmpūm. *Aus.* Călcātūsquĕ tŭō sŭb pĕdĕ lūcĕt ŏnўx. *M.* ‖ *Incrustation sur des coupes, des vases.* Sōrdĕt Christĭcŏlīs rūtĭlāntĭs fŭlva mŏnētæ Effĭgĭēs, sōrdēnt ārgēntī ēmblēmāta, ēt ōmnĭs. *Prud.* (*Psych.* 594).

Ēmbŏlĭmæŭs, ă, ŭm (ἐμβολιμαῖος). *Intercalaire, jour ajouté aux années bissextiles.* Mēnsĕ Nūmæ extrēmō, nōmĕn căpĭt ēmbŏlĭmæī. *Aus.* (*Eclogar.* 4, 13).

Ēmendātŭs, ă, ŭm. *Corrigé.* Quūm pūtĕrĭs săpĭēns ēmendātŭsquĕ vŏcārī. *H.*

Ēmendō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Corriger, réformer.* Cūltŭs ĕt ĭn pŏmĭs sūccōs ēmendat ăcĕrbos. *O.* Ēmendārĕ cŭpĭs vĭtĭŭm dēfŏrmĕ. *H.* Hānc ēmendārĕ, sī tāmĕn pŏssŭm, vŏlō. *Ph.* SYN. Cōrrĭgō, castĭgō. ‖ *Corriger un ouvrage.* Nĕc tāmĕn ēmendō: lăbŏr hīc, quām scrībĕrĕ, mājŏr. *O.* Nōn pŏssunt nŏstrōs mūltæ, Paŭstĭnĕ, lĭturæ Ēmendārĕ jŏcōs; ūnă lĭtūrā pŏtēst. *M.* (IV, 10). SYN. Cōrrĭgō, castĭgō, limō, pŏllō, ēxpŏllō. PPH. Mendās dēlĕō.

Mēndis pūrgō. Līmām ādhībēō. Īncūdī rēddō. Ād īncūdēm rēvōcō. VERS. Sæpe ēgō corrēxī sūb tē cēnsōrē lībellōs; Sæpē tibi ādmōnitū factā litura mēo est. *O.* Scilicēt incipiām limā mōrdāclūs ūtī, Ut sūb judiciūm singula vērbā vocem. Et vix invita est factā litura manū. *Id.* Corrigē, sōdēs. *H.* Dēlērē jubēbat, Et mālē tornātōs incūdī rēddĕrē vērsūs. Sī nōn offenderēt ūnum Quēmquē pœtārum limæ labōr et mora. Cārmēn reprēhendītē quōd nōn Multā dies et multā litura cōercuit, atquē Præsectum dēcies nōn castigāvit ad unguem. *Id.* Sōd nē tū tōtiēs dōmīnī patiārē lituras, Nēvē nōtēt lūsus tristis arundō tuos. *M.*

Ēmēnsus, ă, ŭm. *part. de* Emetior. *Qui a parcouru.* Pēdāgiquē labōrem Ēmēnsūs. *Sil.* ‖ *pass. Parcouru.* Ēmēnsō quium jām dēcēdet ōlympō. *V.*

Ēmentior, īris, ītus sŭm, īrī. *d. Mentir, dire faussement.* Qui sē gĕnĭtum sēptēmplicĕ Nīlō Ēmentītus erāt. *O. Voy.* Mentior. ‖ *Feindre, imiter.* Illum quem ēmentītus es, ĕgō sum ipsŭs Chærmidēs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 143). SYN. Mentior, simŭlō.

Ēmentītus, ă, ŭm. *Qui a menti, dit faussement.* Omnia ēmentītus. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 255). ‖ *Qui a feint ou imité.* Ēmentītā diēm nigras nox contrāhit ālas. *Manil.* (V, 60).

Ēmĕrĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Mériter.* Et tamĕn ēmĕrŭī gĕnĕrōsōs vēstīs hŏnōrēs. *Pp.* (IV, 12, 61). Nullūsnē tūōrum Ēmĕrŭit cōmĭtum, fātis nōn pōssē supērstēs Essĕ tŭīs? *L.* Ennius ēmĕrŭit. *O. Voy.* Mereo.

Ēmĕrĕŏr, ĕrīs, ĕrī. *d. Comme le précédent.*

Ēmergō, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *n. Sortir de l'eau, et en gén. surgir, s'élever.* Ēmergunt lĭtĕrūm, rēdĕuntquē sūb æquōrā rursŭs. *O.* Allĕrā lūx haūd lætā vīris ēmersīt ōlympō. *V. Fl.* SYN. Sūrgō, ēxsūrgō, ēxĕō, ēxstō, ēxōrĭŏr, ŏrĭŏr. ‖ *Au fig. Sortir de l'abaissement.* Haūd facīle ēmergunt, quōrūm virtūtibŭs obstāt. *J.* (3, 164). Ād summas ēmergĕre spēs, rērumquē pōtīrī. *Lr.* (II, 13). ‖ — mē. *Comme* Emergo. Torrentem imō se ēmergĕre hiātū. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 118). Sēptimāque ex undīs pārs sēse ēmergit in āstra. *Manil.* (V, 198). Dehinc facile ex illis sēse ēmersūrum mālis. *Ter.* (*And.* III, 3, 30). ‖ *qqf. S'élever au-dessus de.* Ut possim rērum tantās ēmergĕre mōles. *Manil.* (I, 116). Dum lōquitur, tōtum jām sōl ēmersĕrat orbem. *O.* (*Fast.* III, 367. Alii leg. *emoverat*). ‖ *Au pass. unipers.* Unde ēmergi nōn pōtest. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 3).

Ēmĕritēnsis, ĕ. *D'une ville de Lusitanie, nommée* Emerita, *auj. Mérida.* Cœlique ēxtenditur intĕr Ēmĕritēnsis Ānæ. *Aus.* (*Epist.* 24, 72).

Ēmĕrĭtus, ă, ŭm. *part. p. de* Emereo. *Mérité.* Ēmĕritō sācrum cāpŭt insĕrĕ cœlō. *Sil. Voy.* Meritus. ‖ *de* Emereor. *d. Qui a bien merité de, qui a obligé.* Ēmĕritis rĕtĭrĕnda est grātĭa sēmper. *O.* ‖ *Ordint. Qui a fourni la carrière, fait le service.* Rūstĭcŭs ēmĕrĭtum pālō sūspendit arātrum. *O.* Dēmpsĕrāt ēmĕrĭtis jām jŭgă Phœbūs ĕquis. *Id.* Titānquē dūbĭŭs hærēt ēmĕrĭta dĭē. *Sen.* (*Agam.* 908). Ēmĕrĭtos ārtūs fēcundă mortĕ rĕformat. *Cl.* Ēmĕrĭtās rĕpĕtūnt nāvālibŭs ālnos. *L.* SYN. Vĕtĕrāns, prōnŭs, ānnōsŭs, vĕtŭs. ‖ *Vétéran.* Quæ sēdēs ĕrĭt ēmĕrĭtis, quæ rūra dabūntur? *L. Voy.* Veteranus.

Ēmersus, ă, ŭm. *part. p. de* Emergo. *Sorti d'en bas, qui s'est élevé.* Tertĭă nōx ēmersă sŭōs ŭbi mōvĕrit ignēs. *O.* Quūm dēnum ēmersūs in aurās (*Ov. Hal.* 35). SYN. Ēxstāns, ēxsistēns.

Ēmētĭŏr, īris, mensus sŭm, mētīrī. *d. Mesurer.* Nōn ăliquid pătriæ tānto ēmētīris ācĕrvo? *H. Voy.* Metior. ‖ *Parcourir.* Longinquă, clausa, ābstrūsă, dīversă, invīă Ēmētīrĕmŭr. *Sen.* (*Hip.* 939). *Voy.* Emensus, Percurro.

Ēmēsa. *Voy.* Emisa.

Ēmĭcō, ās, ŭī, ātŭm. *n. S'élancer.* Sāltūquĕ sūpĕrbŭs Ēmĭcăt in cūrtŭs. *V.* Jŭvĕnŭm mānŭs ēmĭcăt ārdēns Littŭs in Hĕspĕrĭŭm. *Id.* Cārcĕrĕ prōnŭs ūtĕrquĕ Ēmĭcăt. *O.* Pĕr millĕ fōrāmĭnă sānguis Ēmĭcŭit vēnīs. *Id.* SYN. Ēxsĭlĭō, fĕrŏr, ērumpō, rŭō, prælĭpĭtō, prōvŏlō. ‖ *S'élever au dessus.* In Eubŏĭc scŏpŭlŭs brĕvĭs ēmĭcăt ālti Gūrgĭtĕ. *O. Voy.* Eminco. ‖ *Éclore.* Ēmĭcŭĕrĕ rosæ, viŏlæquĕ et mollĭ cўpĕrŏn. *Petr.* (*Sat.* 126). SYN. Dēhiscō. ‖ *Briller.* Nunc jăcŭlūm lōngō, nunc spārsō lūmĭnĕ, lāmpās Ēmĭcŭit cœlō. *L.* Pĕr nŭbĭlă fulmĕn Ēmĭcŭit. *Id. Voy.* Fulgeo. ‖ *Au fig.* Adspĭcĭs ŭt Minўās intĕr prŏcĕrĕsquĕ Cўclŏs Ēmĭcĕt ēffulgens. *V. Fl.* Intĕr quæ vĕrbum ēmĭcŭit si fortĕ dĕcōrum. *H.*

Ēmigrō, ās; ārĕ. *n. Émigrer, changer de pays, sortir.* Tē, ductŏr pōpŭli lōngē ēmigrantĭs, Apŏllŏ. *St.* Thessălis ārcānō jŭbĕt ēmigrārĕ sēpŭlcrō. *Id.* Scĕlĕstŭs aŭri causă; nūnc tu hinc ēmigrā. *Pl.* (*Most.* II, 2, 72). SYN. Migrō, ēxĕō, ēxcēdō, ābĕō. *Voy.* Exsilium. ‖ *Au fig.* Quām tūă dē nōstris ēmigrĕt cūrā mĕdullis. *Val. Cat.* (*Dir.* 100). ‖ †— mē. *arch.* Quōt pĕstēs, sēnīă, jūrgiă sē meis ædĭbŭs ēmigrārūnt. *Titin.* (apud *Non.* 1, 1).

† Ēminātĭō, ōnis. *f. Menace.* Quæ illæc ēminātĭo est. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 19).

Ēminens, tis. *Qui s'élève au dessus.* Et ēminentēm civĭtās hŭmĭlis trēmit. *Sen.* (*H. Fur.* 436, nempe domum). SYN. Ēxstāns, ēlātŭs. *Voy.* Celsus. ‖ *Au fig.* Sit licĕt fōrma ēminens. *Sen.* (*Oct.* 199). *Voy.* Præstans.

Ēminĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. S'élever au dessus, être saillant; dominer.* Et nihil ēminĕānt, et sint sinĕ sordĭbŭs ūnguēs. *O.* Nūllæ tamĕn æquōrĕ rūpēs Ēminĕānt. *L.* SYN. Ēxstō, ēxsistō, ássurgō, æppārĕō. ‖ *Au fig. Être saillant, ressortir.* Pĕr cōnfūsă trēmentĭs Vērbă tamĕn vŭlgī vōx ēminĕt ūnă. *O.* Mēns tŭă sŭblīmĭs sūprā gĕnŭs ēminĕt ipsŭm. *Id.* SYN. Sūpĕrō, præstō, ēxcellō.

† Ēminŏr, ārīs, ārī. *d. Menacer.* Ēminŏr ātquē intĕrminŏr. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 11). *Voy.* Minor.

† Ēminŭlus, ă, ŭm. *Qui avance un peu.* Sī mŏdĭcŭm sālĭs ēminŭlis Tūrīs ĕt ēxīgŭum dīglĭtis Tangĕrĕ virgō bĕnigna vēlis. *Prud.* (*Peri.* 946). Ēminŭŏs. *adv. De loin.* Dryŏpēn ferīt ēminŭs hāstā. *V.* Jăcŭlo cădit ēmĭnŭs ipsĕ. *O.* SYN. Procŭl, lōngĕ.

Ēmirŏr, ārīs, ārī. *d. Admirer.* Ēmirābĭtŭr insŏlens. *H. Voy.* Miror.

Ēmisa ou Ēmēsa, æ. *f. Ville de Syrie.* Primă fŏvent, Ēmēsæ fastīgiă longă rēnīdent. *Avien.* (*D. Ter.* 1085).

Ēmiscĕō, ēs, ērĕ. *Mêler.* Nĕc pārcĕ vīnă rĕcēptă Haŭrīĕt ēmiscens. *Manil.* (V, 244).

† Ēmissicĭus, ă, ŭm. *Jeté en avant.* Circŭmspĕctātrix cum ŏcŭlis ēmissĭcĭis. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 3).

Ēmissus, ă, ŭm. *Envoyé, lancé.* Pĕr sēptēm pōrtūs ēmissus in æquŏr (Nilus). *O.* Et sēmĕl ēmissum, vŏlăt irrĕvŏcăbĭlĕ vĕrbŭm. *H.*

† Ēmissus, ūs. *m. L'action de lancer.* Quūm jăcĭuntŭr, et ēmissum rēs nulla morātur. *Lr.* (IV, 206)

Ēmittō, is, īsī, issum, ittĕrĕ. *Faire sortir, mettre dehors, envoyer.* Ēmittitquĕ nōtūm : mădĭdĭs nōtŭs ēvŏlăt ālīs. *O.* Hīc fontēs nātūrā nŏvōs ēmīsīt. Sānĭēm cōnjĕcto ēmittitĕ fĕrrō. *Id.* SYN. Mittō. ‖ *Envoyer, lancer.* Ēt jăcŭlum intŏrquēns ēmīsīt ĭn aūras. *V.* SYN. Mittō, jăcĭō, fundō, torquĕō. ‖ *Lâcher, laisser tomber.* Ēmīsīt ōrĕ căsĕūm. *Ph.* SYN. Dīmittō. *Voy. ce mot.* ‖ *Mettre au jour.* Quīs tămĕn exīgŭōs ēlĕgōs ēmīsĕrīt aūctŏr. *H.* Ēmittīs quārĕ, Sōsĭbĭānĕ, nīhil? *M.* (IV, 33, 2). SYN. Ēdō. ‖ — vōcĕm, vĕrbă. *Parler.* Ēmittūnt mĭnĭmăm prō cōrpŏrĕ vōcĕm. *O.* SYN. Mittō, fundō, effundō, ēdō. *Voy.* Loquor. ‖ — lăcrĭmās. *Pleurer.* Lăcrĭmās ēmīsīt ŏbortās. *O. Voy.* Lacrimor. ‖ — mānū. *Affranchir.* Nunquam ēcrit tam āvārŭs quīn tē grātŭs ēmittăt mānū. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 48). *Voy.* Manus.

Emmănŭēl. *m. indécl. Nom du Messie.* Ēdĭdit, Emmănŭēlquĕ mĕūm mē cērnĕrĕ fēcit. *Prud.* (*Apoth.* 672). Emmănŭēl nōstrum vĭrgĭnĕ dantĕ cănēns. *Fort.* (I, 8). ‖ *qqf.* Emmănŭēl. Emmănŭēl ĕst, sīvĕ nōbiscūm Dĕŭs. *Prud.* (*Cath.* 1069).

Ēmō, is, ēmī, ēmptŭm, ĕmĕrĕ. *Acheter.* Quōd tĭbī dōnāvī, pĕrfĭdē, ĭttŭs ēmō. *O.* Hæc ēmīs, hirsūtō spīrānt ŏpōbălsămă dōrsō. *J.* (2, 41). Nēc pūdŏr ĕst ēmissĕ pălām. *O.* SYN. Cōēmō, pārō, cōmpārō, mĕrcŏr, *qqf.* dēstĭnō. ‖ *Au fig.* Tĕquĕ sĭbi gĕnĕrŭm Tēthўs ēmăt ōmnĭbŭs ūndīs. *V.* Æthĕrĭum sānguĭnĕ nōmĕn ēmăt. *O.* Vĕl mortĕ ēmīssĕ vōlēbānt Spĕctārī Făbĭō. *Sil.*

Au pass. Emŏr. *Être acheté.* Ēmītŭr sōlă vīrtūtĕ pōtēstās. *Cl.* Fūrtis immānĭbŭs ēmptum ĕst. *St.* SYN. Cōēmŏr, vēndŏr, pārĕr, vēnĕō. ‖ *Être séduit.* Quūm mĭnĭmō cūstōs mūnĕrĕ pōssīt ēmī. *Ovid.*

Ēmŏdĕrŏr, āris, ārī. *d. Modérer.* Īllĕ dŏlōr vērbis ēmŏdĕrāndŭs ĕrīt. *O. Voy.* Moderor.

Ēmōdŭs, i. *m.* (Ἐμωδὸν ὄρος). *Montagne d'Asie.* Quōs căpīt Ēmōdō mīssōs Gangētĭcă montĕ Tēllūs. *Prisc.* (*Peri.* 1052. Sic *Avien. D. Ter.* 926).

Ēmŏdŭlŏr, āris, ārī. *d. Moduler.* Mūsă pĕr ūndēnōs ēmŏdŭlāndă pĕdēs. *O. Voy.* Modulor.

Ēmōlĭŏr, īris, īrī. *d. Soulever un fardeau, venir à bout.* Īnfēsti frĕtŭm Ēmolĭūntŭr; tŭrbō cōnvōlvit mărĕ. *Sen.* (*Ag.* 477). Mētŭōquĕ ūt hŏdiē possĭēm ēmōlīrĭĕr. *Pl.* (*Bac.* IV, 5, 2).

Ēmōllĭō, īs, īrĕ. *Amollir, adoucir.* Ēmōllīt mōrēs, nēc sīnit ēssĕ fĕrōs. *O.* Ēmōllit gentēs clēmentĭă cœlī. *L. Voy.* Mollio, Mitigo.

Ēmōlŏ, is, ĕrĕ. *Moudre tout son grain.* Ēt grānārĭă, fās ĕst, Ēmōlĕ. *Pers.* (6, 26). *Voy.* Molo.

Ēmōlŭmēntŭm, i. *n. Profit, avantage.* Prædĭă nūnc ălĭa ătquĕ ălĭa ēmōlŭmēntă nōtēmus. *J.* (16, 35). Grātŭă nōstrā quĕāt lārgirĭĕr ēmōlŭmēntī. *Lr.* (V, 167. Adde *Pl. Trin.* III, 2, 68). SYN. Cōmmŏdŭm, cōmmŏdĭtās, ūtĭlĭtās, lŭcrŭm, bŏnŭm.

Ēmōrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭŏs sŭm, ōrī (*et arch.* ōrīrī). *d. Mourir.* Ante, ălt, ēmōrĭār quăm sĭt tĭbī cōpĭă nōstrī. *O.* Cōgĭtquĕ mĭsĕrās ārĭdă sēdĕ ēmōrī. *Ph.* Rīsu ōmnēs quī ădĕrānt ēmōrīrī; dēnīquĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 42. Sic et *Pl. Ps.* IV, 7, 123). ‖ *Au fig. Cesser.* Pĕrquĕ grădŭs mōllēs ēmōrĭātŭr ămŏr. *O.*

Ēmōrtŭālis, ĕ. *Qui concerne la mort.* Cĕrtum ĕst mi hūnc ēmortŭālem făcĕre ex nātālī dĭē. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 139).

Ēmortŭus, a, um. *Mort.* Ēmortŭum ĕgŏ mĕ māvēlim lĕtō mălō. *Pl.* (*Aul.* IV, 5, 1). ‖ *Au fig.* Ād rem aūxĭlium ēmortŭum ĕst. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 14).

Ēmōtŭs, a, um. *Changé de place, soulevé, chassé.* Jānŭa, ĕt ēmōtī prōcŭmbūnt cārdĭnĕ pōstēs. *V.* Ēmōtī făcĭlĕ contĕrrĭtă pōnti. *Sil.* Ēmōtæ trăbēs. *St.* ‖ *Au fig.* His dictīs cūræ ēmōtæ. *V.*

Ēmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtum, ŏvērĕ. *Oter de sa place, chasser, soulever, enlever.* Ārma ōmnĭă tectīs Ēmōvĕt, ĕt fīdum căpĭtī sūbdūxĕrăt ēnsĕm. *V.* (Vid. sup. in *Emergo*). SYN. Ēdūcō, sūbdūcō, ăbĭgō, pellō, quătiō. ‖ *Au fig.* Ēmōvit vētĕrem mīrē nŏvŭs. *H.* Suŭm nōmĕn ōmne ĕx pectŏre ēmōvit mĕō. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 59. Hic alii scrib. *exmovit*).

Empĕdŏclēs, is. *m.* (Ἐμπεδοκλῆς). *Empédocle, philosophe d'Agrigente, en Sicile.* Dĕŭs immortālis hăbērī Dūm cŭpĭt Empĕdŏclēs, ārdentĕm frigidŭs Ætnam Insĭlŭit. *H.* Quōrum Agrigentīnŭs cūm prīmīs Empĕdŏclēs ĕst. *Lr.* (1, 714 *sq.* Cf. *Hor. Epist.* I, 12, 20).

† Empīrĭcă, æ. *f.* (ἐμπειρική). *Système empirique, l'expérience.* Quōd lŏgŏs, aūt mēthŏdŭs, simplĕxquæ empīrĭcă pangĭt. *Marc.* (*Carm. de Medic.* 6).

Emplāstrŭm, i. *n.* (ἔμπλαστρον). *Emplâtre.* ‖ *Au fig.* Quīd ĕst jūsjūrāndum? Emplāstrum æris ălĭēnī. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7).

? Empleurŏs. *Voy.* Eupleuros.

Emporiæ, ārum. *f. pl.* (Ἐμπορίαι). *Ville de la Tarraconnaise.* Phōcāīcæ dānt Emporĭæ. *Sil.* (III, 369).

† Emporĭum, ii. *n.* (ἐμπόριον). *Marché.* Apŭd empŏrĭum ătquĕ ĭn măcēllō. *Pl.* (*Amp.* IV, 1, 4. Adde *Enn.* apud *Fest.* in *Mœne*). Contĭgŭum stŭpŭi pōrtum, quĕm fāmă frĕquentāt Pisārum empŏrĭō dīvĭtĭsquĕ mărĭs. *Rutil.* (1, 532. Nisi nomen proprium. *Liv.* 21, 57, memorat *Emporium* prope Placentiam).

† Empŏrŏs *ou* Empŏrŭs, i. *m.* (ἔμπορος). *Marchand.* Nŏvūsquĕ pōllĕt empŏrŭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 28. Adde *Pl. Merc.* I, 1, 9).

Emptĭō, ōnis. *f. Achat.*

? Emptĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Emo. Nōn ĕgo īstūc vērbum emptĭtēm. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 39, auctore *Festo*, in *Titivillitio*. Alii aliter leg.)

Emptŏr, ōris. *m. Acheteur.* Dēdĕcōrŭm prætĭōsŭs emptŏr. *H.* Emptōrem invītăt hīantĕm. *Id.* (Adde *Pl. Pœn.* I, 2, 128). SYN. Cōēmptŏr.

Emptŭs *ou* Ēmtŭs, a, um. *part. p. de* Emo. *Acheté.* Nŏcĕt ēmptă dŏlōrĕ vōlŭptās. *H.* Emptum cœnāt ŏlŭs. *Id.* Bēnĭssĭmă crīnĭbŭs emptīs. *O.* Emptă mĭsĕrōs dēfĕndĕrĕ linguă. *Id.* SYN. Cōēmptŭs, pārātŭs, *qqf.* mĕrcātŭs, vēnālis, vēndĭtŭs.

Ēmūgĭō, is, īrĕ. *n. Mugir. Voy.* Mugio. ‖ *qqf. act. Faire entendre.* Longās ēmūgĭt būccĭnă vōcēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 294).

Ēmulsŭs, a, um. *part. p. de* Emulgeo. *Qu'on a trait; au fig. épuisé.* Siccāre ēmulsă pinguĕ pălūdĕ sōlŭm. *Cat.* (68, 110. *Id.* 80, 8).

Ēmūnctŭs, a, um. *part. p. de* Emungo. *Mouché.* ‖ *Au fig. Qui a le nez fin, qui a du goût.* Ēmūnctæ nārĭs, dūrŭs cōmpŏnĕrĕ vērsŭs. *H.* Æsŏpŭs, nārĭs ēmūnctæ sĕnĕx. *Ph.* (Cf. *Donat.* ad *Ter. Ph.* IV, 1, 1). ‖ *Dupé, friponné.* Pȳthĭās ēmūnctō lŭcrātă sĭmōnĕ tălēntum. *H.* Sic mĭsĕrum mĕ aūro ēssĕ ēmūnctum! *Pl.* (*Bac.* V, 1, 15).

Ēmundō, ās, ārĕ. *Nettoyer.* Nē pĕrfūsă lūtō sĭt pōrtĭcŭs : ĕt tămĕn ūnō sēmŏdĭō scōbĭs hæc ēmundāt sērvŭlŭs ūnŭs. *J.* (14, 67. Sic equidem lego;

vulgo *emendat*. Cf. *Colum.* 2, 15 : « Bubilia et ovilia debent *emundari*. » Idem passim). *Voy.* Mundo. ‖ *Émonder*. Fŏrāmĭnĭbūsquĕ līquātŭr Ēmūndātă cĕrēs (*Moret.* 43).

Ēmūngō, ĭs, xī, ctūm, gĕrĕ. *Moucher*. Ēt sæpe ēmūngĕrīs : ēxī Ŏclūs ĕt prŏpĕrā : sīccō vēnīt ălĭtĕrā nāsō. *J.* (6, 147. Adde *Pl. Cas.* II, 6, 39). ‖ *Duper, friponner*. Ēmūnxi ārgēntō sĕnēs. *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 14, qui me ēmūnxisti mūcrōnūm minimī prĕti. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 58. Sic et lege in *Most.* V, 1, 60, non, ut vulgo, *emunxti*).

Ēmūnĭō, īs, īrĕ. *Fortifier, garnir*. Fūltōs ēmūnīt ŏbjĕcĕ pōstēs. *V.* Ēmūnīrĕ tōrōs. *St. Voy.* Munio.

? Ēmūnxtī. *Voy.* Emungo.

Ēmūtō, ās, ārĕ. *Comme* Muto. Āppōsĭtīs căpŭt ēmūtārĕ căpillīs. *Manil.* (V, 149. Verbo utitur *Quintil.* 8, 2).

En. *adv. Voici. Voy.* Ecce. ‖ *Ce mot sert à exhorter*. Ēn āgĕ, sēgnēs Rūmpĕ mŏrās. *V. Voy.* Eia. ‖ Ēn quid. *Est-ce que quelque chose ?* Ēn quĭd āgō? *V.* Ēn quid ăcis? *Pers.* 3, 50. *Voy.* Ecquis. ‖ Ēn unquam. *Est-ce qu'un jour ?* Ēn ūnquăm patrĭōs longō pōst tēmpŏrĕ fīnēs (mirabor)? *V.* Ēn ērĭt ūnquam Illĭ diēs. *Id.* Quæso, ēn ūnquam hŏdiĕ licĕbĭt mĭhi lŏquī? *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 73. Adde *Ter. Ph.* II, 2, 15). SYN. Ēcquandō, nūnquāmnĕ.

Ēnăsĭmus, ī. *m.* (ἐναίσιμος). *Nom de guerrier*. Ēfŭgĭt Ēnăsĭmŭs ictŭs. *O.*

Ēnārrābĭlis, ĕ. *Qu'on peut exprimer, dire*. Clўpĕi nōn ēnārrābĭlĕ tĕxtŭm. *V.* Quod lătĕt ārcānă nōn ēnārrābĭlĕ fĭbrā. *Pers.* (5, 29).

Ēnārrō, ās, ārĕ. *Dire, raconter*. Quăm prōlăpsă fōrās ēnārrĕt ĭn āëris aūrās. *Lr.* Quō pācto hăbērĕt, ēnārrāmŭs ōrdĭnĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 11). Hīc ēxămūssĭm rem ēnārrăt (*Suppos.* in *Pl. Amph.* II, 2 *ter*, 41). Ēde ĕt ēnārra ōmnĭă. *Sen.* (*Troad.* 1070). *Voy.* Dico, Narro.

Ēnascŏr, ĕrĭs, ātŭs sŭm, āscī. *d. Naître. Voy.* Nascor.

Ēnātō *et* Ēnŏ, ās, ārĕ. *n. Se sauver à la nage ou en volant*. Sī frāctīs ēnātăt ēxspēs Nāvĭbŭs. *H.* Tūnc paŭcī ēnātānt. *Ph.* Quăm prōlăpsă fōrās ēnārĕt ĭn āëris aūrās. *Lr.* (III, 590). Āt ĭn vădo ēst : jām facĭlĕ ēnāvīt. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 84). Insuētum pĕr ĭtĕr gĕlĭdās ēnāvit ăd Ārctōs (Dædalus). SYN. Ērādō. ‖ *act. Traverser*. Tāntūmquĕ frētĭs ēnāvĭmŭs ōrbĕm. *V. Fl.* Hās ōbsĕrvātĭs vāllēs ēnāvĭmŭs āstrĭs. *Sil.* Ēt līquĭdō lōngī spătĭa ætherĭs ēnātĕt vōlātū. *Boet.* (5, 5).

Ēnāvigō, ās, ārĕ. *Passer en bateau*. Cōmpēscĭt ūndās, scīlĭcĕt ōmnĭbŭs Ēnāvigāndă. *H.* Ēnāvigāntēm, pŏssĕ trānsmittī ăssĕrĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 119).

? Ēncătīlŭs, ī. *m. Nom d'un martyr*. Hīc ĕt, Ēncătī, rĕcūbant tūārum Ōssa vĭrtutum. *Prud.* (*Peri.* 1148. Alii leg. *Encrates*, in quo secunda corriperetur).

† Ēncaŭstŭm, ī. *n. néol. Encre*. Ēncaŭstō, vīnō quō sīt macĕrātă, sŏlūtă, Sī scrĭbit chartam. *Macer.* (*Cap.* 5. *Gloss. Isid.*, Sepia. *encaustum*).

Ēncaustŭs, ă, ŭm (ἐγκαυστός). *Peinture encaustique que les anciens exécutaient par divers procédés*. Ēncaŭstus Phāëthon tabŭlă dēpictŭs in hāc ĕst. *M.* (IV, 47. Cf. *Plin.* 35, 11). VERS. Tăbŭlămquĕ cōlōrĭbŭs ūrĭs. *O.* Cēris ĭnūrēns jănŭārum līmĭnă. *Aus.* (*Epigr.* 26).

Ēncĕlădŭs, ī. *m.* (Ἐγκέλαδος). *Encélade, géant fils de Titan et de la Terre, foudroyé par Jupiter, qui l'emprisonna sous l'Etna*. Ēncĕlădī bustūm, quī saūcĭă mēmbră rĕvīnctŭs. *Cl.* Fāma ĕst Ēncĕlădī sēmūstūm fūlmĭnĕ cōrpŭs. *V.* Nōn sīc Ætnæīs hăbĭtāns ĭn vāllĭbŭs hŏrrĕt Ēncĕlădum spīrāntĕ nŏtō, quŭm tōtă cāvĕrnās Ēgĕrĭt, ĕt tōrrens ĭn cāmpōs dēfŭlĭt Ætnă. *L.* Quāntŭs Tўrrhēnī frĕmĭtŭs sălīs, aūt ŭbī tēntăt Ēncĕlădŭs mūtārĕ lătŭs. *St.* (*Th.* III, 594 *sq.* Cf. *Virg. Æ.* III, 578 *sq.*)

Ēnchēlĭæ, ārŭm. *f. pl.* (Ἐγχέλειαι). *Ville d'Illyrie, où Cadmus fut changé en serpent*. Ēnchēlĭæ vērsī tēstāntēs fŭnĕrā Cādmī. *L.*

Ēncōlpŭs, ī. *m. Nom d'homme*. Sĕcŭĭt nōlēntĕ capillos Ēncōlpŭs dŏmĭnō. *M.* (V, 49, 1. *Id.* 1, 52, 2).

? Ēncrātēs. *Voy.* Encatius.

† Ēndŏ *et* Īndŭ. *ancien adv.* (ἔνδον). *Comme* In. Quŏd gĕnŭs, ēndŏ mărī spīrāt fŏns dūlcĭs āquāī. *Lr.* (VI, 891. *Id.* II, 1094; IV, 773). Ēndŏ sŭām dō. *Enn.* (apud *Charis.* 4, 249; *Diom.* 456; *Aus. Idyl.* 12. *Grammatic.* 18). Ēndŏ mărī magnō fluctŭs ēxtŏllĕrĕ cērtānt. *Id.* (apud *Macr.* 6, 2. Hīc, et in ceteris, legitur quoque *indu*. *Festus* : « *Endo* procinctu. »)

? Ēndŏcēptŭs, ă, ŭm. *Comme* Inceptus. Ēndŏcēpta pĕr sē tĕmĕrĭtĕr făcĕ missa. *Enn.* (apud *Merul.* p. 192).

† Ēndŏgrĕdĭŏr *ou* Īndŭgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī. *d. Comme* Ingredior. Vīămquĕ Ēndŏgrĕdī scĕlĕrĭs. *Lr.* (1, 82. *Id.* IV, 318).

? Ēndŏfĕrō. *Comme* Infero. (*Lucil.* apud *Non.* 1, 20. Alii leg. aliter, sic autem potius.)

† Ēndŏpĕdĭō *ou* Īndŭpĕdĭō, īs, ītum, īrĕ. *Comme* Impedio. Ēt mūltō cītŭs quantō mĭnŭs ēndŏpĕdīrī. *Lr.* (IV, 68). Ēndŏpēdītă sŭis fātālĭbŭs ōmnĭă vīncĭs. *Id.* (V, 878. *Id.* I, 101).

? Ēndŏpēdītĕ. *adv. Comme* Impedite. (Sic nonnulli codd. exhibent apud *Lucret.* I, 241 ; alii *endopedita*.)

† Ēndŏpĕrātŏr *ou* Īndŭpĕrātŏr, ōrĭs. *m. arch. Comme* Imperator. Īnsĕcĕ, Mūsă, mănŭ Rōmānōrum ēndŭpĕrātōr. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 9). Ēndŏpĕrātōrēs pūgnārĕ, ăc prœlĭa dīrĕ. *Lr.* (IV, 968). Qualēs tunc ēpŭlas ipsŭm glutissĕ pŭtāmŭs Ēndŏpĕrātōrēm? *J.* (4, 29. *Id.* 10, 138. In his omnibus legitur et *induperator*).

† Ēndŏpĕrō *ou* Īndŭpĕrō. *arch. Comme* Impero. Nāvōrum ĭmpĕrĭum sĕrvārĕ ĕst ēndŏpĕrāntūm. *Enn.* (apud *Fest.* in *Navus*).

† Ēndŏtŭĕŏr, ĕrĭs, ērī. *d. Comme* Intueor. Ēndŏtŭĕtŭr, ŭbī lŭpŭ' fēmĭnă cōnspĭcĭt ămnĕs. *Enn* (apud *Non.* 4, 385. Alii leg. *inde*).

† Ēndŏvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Comme* Involo. Tămĕn ēndŏvŏlans sēcum abstŭlĭt hāsta. *Enn.* apud *Macr. Sat.* 6, 1).

Ēndrŏmĭs, ĭdis. *f.* (ἐνδρομίς). *Manteau fourré, principalement à l'usage des athlètes*. Ēndrŏmĭdās Tўrĭās ĕt fēmĭnĕum cērōmă. *J.* (6, 246. *Id.* 3, 102). Dōnă, pĕrĕgrīnăm mittĭmŭs ēndrŏmĭda. *M.* (IV, 19, 4).

Ēndўmĭon, ōnis. *m.* (Ἐνδυμίων). *Endymion, berger de Thessalie, aimé de la Lune, qui venait le visiter pendant son sommeil sur le mont Latmus*. Quīd tĭbi dōrmĭtŏr prōdĕrĭt Ēndўmĭōn? *M.* (X, 4, 4). PPH. Lātmĭŭs hērōs. *O.* Lātmĭŭs pŭĕr. *St.* Lātmĭŭs vēnātŏr. *V. Fl.* EP. Fōrmōsŭs, pŭlchĕr, vēnātŏr.

Ēndўmĭōnēus, ă, ŭm. *D'Endymion*. Ēndўmĭōnĕus sŏlĭta affectarĕ sŏpōres. *Aus.* (*Idyl.* 6, 41).

† Ēnēcāssŏ *ou* Ēnĭcāssŏ. *arch. pour* ĭnnecavcro. (*Pl. Most.* I, 3, 55.)

Ēnĕcŏ, *arch.* Ēnĭcŏ, ās, ĕcŭī, ĕctŭm, *et qqf.* ĕcāvī, ārĕ. *Tuer.* Ēnĕcāt, ēt nūllā pūtrīs rādīcĕ tĕnĕtŭr. *L.* Pŭĕr ămbo ănguĕs ēnĭcāt. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 67). Piscēs ŭt sæpĕ mĭnūtōs Māgnŭ' cōmēst, ŭt ævĕs ēnĭcāt accĭpĭtĕr. *Varr.* (apud *Non.* 2, 98). *Voy.* Occīdo. ‖ *Au fig.* Lāssĭtūdĭnem hērclĕ vērbā tŭā mihi ăddŭnt; ēnĭcās. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 45. Adde *Ter. And.* IV, 1, 36). Pōl mĕ quĭdĕm Mĭsĕram ŏdĭo ēnĭcāvīt. *Pl.* (*As.* V, 2, 70).

Ēnĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Eneco. *Tué.* Bōs ēst ēnĕctŭs ărāndō. *Hor.* Sērpēntīs īllī vīrūs ēnĕctæ aūtūmās. *Sen.* (*H. OEt.* 916).

† Ēnĕrgēmă, ătĭs. *n.* (ἐνέργημα). *Opération, effet; Eccl. possession de l'esprit malin.* (*Tertul. Præscr.* 30; *Car. Christ.* 34.) ‖ † Ēnĕrgĭmă. *Le même.* Aūdĭāt ĭnsānūm bācchāntīs ēnĕrgĭmă mōnstrī. *Prud.* (*Apoth.* 469).

Ēnĕrvātŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* *Voy.* Enervo.

Ēnĕrvĭs, ĕ. *Énervé, affaibli.* Īgnāve, ĭnĕrs, ēnĕrvĭs, ēt quōd māxĭmŭm. *Sen.* (*Thyest.* 176). SYN. Ēnĕrvātŭs, dēbĭlĭs, mōllĭs, frāctŭs, dēlūmbĭs.

Ēnĕrvŏ, ās, ārĕ. *Affaiblir, énerver.* Ēnĕrvārĕ sūŭm cōrrŭptă pĕr ōtĭă rōbŭr. *Prud.* (*Sym.* 951). Ēnĕrvānt ănĭmōs cĭthāræ. *O.* SYN. Dēbĭlĭtŏ, mōllĭŏ, frāngŏ. ‖ † Ēnĕrvŏ. *Le même.* Hūmŏr ĭn vēnīs dōmĭnētŭr, ægrŭm Cōrpŭs ēnĕrvāns. *Prud.* (*Cath.* 1172). Rōbŭr ēnĕrvātŭm. *Id.* (*Sym.* 950).

Ēngōnāsī *ou* Ēngōnāsĭn. *indéclin.* (ἐν γόνασι). *Constellation qui paraît représenter un homme fléchissant le genoux droit.* Ēngōnāsĭn vŏcĭtānt, gĕnĭbŭs quæ nīxă fĕrātŭr. *Cic.* (*Arat. fragm.* in lib. *N. Deor.* 2, 42). Nīxă gĕnū spĕcĭēs, ēt Grāīō nōmĭnĕ dīctă Ēngōnāsī, ĭngĕnĭclă jŭvĕnĭs sŭb ĭmāgĭnĕ cōnstāns. *Manil.* (V, 645). SYN. Ĭngĕnĭcŭlŭs *ou* Ingĕnĭclŭs, Nīxŭs. PPH. Gĕnū, gĕnĭbŭs Nīxŭs. Gĕnū Prōlāpsŭs, Flĕxŭs. VERS. Flĕxō cōnfĭdēns pōplĭtĕ Nīxŭs. *Cic.* Quī mēdĭŭs Nīxĭquĕ gĕnu ēst Ănguēmquĕ tĕnĕntĭs. *O.* Ĭnquĕ gĕnū tāntŭm Nīxŭs pĕdĕ prōfĕrāt ōrtŭm. *Avien.*

Ēngўўn, ĭi. *n. Ville de Sicile près d'Himère.* Lāpĭdōsĭque Ēngўўn ārvī. *Sil.* (Cf. *Cic. Verr.* 2, 3: « *Engyna* civitas. »)

Ēnĭcŏ. *Voy.* Eneco.

† Ēnĭgmă, ătĭs. *n. Au lieu de* Ænigma. *Énigme.* Lēgĭs ĭn ĕllĭglēs scriptŭm pĕr ēnĭgmătă Chrīstŭm. *Prud.* (*Apoth.* 399).

Ēnĭm. *conj. Car.* Ānnă, fātēbŏr ēnĭm, mĭsĕrī pōst fātă sĭchæī. *V.* Ūrgĕt ēnĭm dŏmĭnŭs mēntēm nōn lēnĭs, ēt ācrēs. *H.* SYN. Ētĕnĭm, nām, nāmquĕ, etc. *Voy.* Nam. ‖ *qqf. Pour affirmer.* Quĭd tūtĕ tēcūm? Nĭhĭl ēnĭm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 24. *Id. Cas.* II, 4, 1). Hūnc plaūsŭs hlāntēm Pĕr cūnĕōs, gĕmĭnātŭs ēnĭm, plēbĭsquĕ pātrūmquĕ Cōrrīpŭīt. *V.* SYN. Scīlĭcĕt, nēmpĕ, sānĕ, prōfĕctŏ. ‖ *qqf. Or, mais.* Lēgĕ, vēl tābēllās rēddĕ. Ĭmo enĭm pĕrlēgām. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 29. Obiter notandum est, hanc dictionem sæpe apud comicos in unam syllabam contrahi. Vid. *Enimvero*). Quī pārāsītŭs sum? Ego ēnĭm dīcām. *Id.* (*Most.* IV, 2, 7). Sēmpĕr ērūnt, quārūm mūtārī cōrpŏrā mālīs: Sēmpĕr ēnĭm rĕfĭcĕ. *V.* SYN. Aūtēm, pōrrŏ. ‖ Āt ēnĭm, Sĕd ēnĭm. *Voy.* At, Sedenim. ‖ *Pour marquer l'étonnement.* Ēnĭm īstæc căptĭo ēst! *Pl.* (*Epid.* V, 2, 36. *Enim*, ineunte oratione, comicorum est). Ēnĭm mē nōmĭnāt! *Id.* (*Trin.* V, 2, 10). SYN. Āt, ĕccĕ.

Ēnĭmvērŏ. *conj. Car, oui, certes, or.* Heŭs! ĭnquīt dŏmĭnŭs: ĭlle ēnĭmvērŏ ādsīlĭīt. *Ph.* Ĭta ēnĭmvērŏ; sĕd tămĕn tū nēmpe eōs āsĭnōs prædĭcās. *Pl.* (*As.* II, 2, 72). *Voy.* Enim. ‖ † *souvent trisyll.* Enĭmvērŏ, *dans les comiques.* Enĭmvērŏ dī nōs quāsī pīlās hŏmĭnēs hăbēnt. *Pl.* (*Capt. prol.* 22). Enĭmvērŏ, Dāvĕ, nīl lŏcī ēst sēgnĭtĭæ nĕquĕ sŏcōrdĭæ. *Ter.* (*And.* I, 3, 1). Ĭmo enĭmvērŏ cōrpŭs Prīămō rēddĭdī, Hĕctŏrem ābstŭlī! *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1).

Ēnīpeŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī. *m.* (Ἐνιπεύς). *Énipée, fleuve de Thessalie.* Ēt căpŭt ŭndĕ ăltŭs prīmŭm sē ērŭmpĭt Ēnīpeŭs. *V.* Sānguĭnĕ Rōmānō quām tūrbĭdŭs ĭbĭt Ēnīpeŭs! *L.* (Adde *Ov. Met.* VI, 116; *Am.* III, 6, 43; *Prop.* I, 13, 21).

Ēnīspē, ēs. *f.* (*Homer.* Ἐνίσπη). *Ville d'Arcadie.* Quæquĕ fōrmīdāt bŏrĕān Ēnīspē. *Sen.* (*Troad.* 844). Ēt strātīē, vēntōsāquĕ dōnāt Ēnīspē. *St.* (*Th.* IV, 286).

Ēnīsŭs, *et arch.* Ēnīxŭs, ă, ŭm. *part. de* Enitor. *Qui a fait des efforts.* Rēstĭtĭt Ālcidēs, vīsūque ēnīsŭs, ĭn ăltă Rūpē trŭcēs mānīcās (cernit). *V. Fl.* Hāc ārtĕ Pōllūx, hāc vāgŭs Hērcŭlēs Ēnīsŭs. *H.* (*Od.* III, 3, 9. Ubi *Bentl.* videndus). ‖ Ēnīxă, æ. *f. Qui a engendré, mis bas.* Cissēīs prægnānīs ignēs ēnīxă jŭgālēs. *V.* Trīgintă căpĭtŭm fētŭs ēnīxa jăcēbĭt (sus). *Id.* Quūm pārtŭs ēnīxă jăcērĕt Thēstĭās. *O.* SYN. Cōnnīxă, prægnāns, fētă. (Diserte *Diom.* 1, 371: « *Enixa*, appellatio est, et ad partum refertur; quum dicimus: *Geminos enixa est*... Ut sit *enisa*, viribus conata; *enixa* partum. » Cf. et *Gloss. Placidi.* Hic solenne verbum esse *enixa*, non *connixa*, vult *Servius*: quod notavimus in *Connisus*. Cf. *Connisus*, *Annisus*). *Voy.* Gigno.

Ēnītēns, tĭs. *Brillant.* Flōrĭdīs vēlŭt ēnītēns Mўrtŭs ăsĭă rāmŭlīs. *Cat.* (61, 21). *Voy.* Nitens.

Ēnītĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Briller, et au fig.* Āt rŭdīs ēnītŭīt ĭmpŭlsō vōmĕrĕ tēllŭs. *V.* Tāntum ēgrēgĭō dĕcŭs ēnītĕt ōrĕ. *Id.* Sōrŏr hāc Drўādĭa ēnītŭīt. *Aus.* (*Parent.* 12, 2). *Voy.* Niteo.

Ēnītēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Commencer à briller.* Pērfĭdŭm vōtĭs căpŭt, ēnītēscĭs Pūlchrĭŏr mŭltō. *H.*

Ēnītŏr, ĕrĭs, ĭsŭs, *et arch.* ĭxŭs sŭm, ĭtī. *d. S'efforcer.* Nēc sĭc ēnītār trăgĭcō dĭffĕrrĕ cōlōrī. *H.* Ēnītŭntŭr ĕquī. *O. Voy.* Nitor. ‖ *Surtout au parfait: Mettre au monde.* Ēnītŏr gĕmĭnōs. *St.* (*Th.* V, 464). Ēnīxa ēst ŭtĕrō crīmĕn ŏnūsquĕ sŭō. *O.* Nāmque ēst ēnīxă gĕmĕllōs. *Id. Voy.* Enisus, Gigno.

Ēnīxĕ. *adv. Avec effort, fortement.* Ēnīxe ēxpĕtŏ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 26).

Ēnīxŭs. *Voy.* Enisus.

Ēnnă *ou* Hēnnă, æ. *f.* (Ἔννα). *Enna, ville de Sicile, où Cérès avait un temple.* Ēnnă pārēns flōrŭm. *Cl.*

Ēnnæŭs *ou* Hēnnæŭs, ă, ŭm (Ἐννάϊος). *D'Enna.* Nēc Cĕrĕrc Ēnnææ, Phărĭŏ nēc dictă cōlōnō. *Sil.* Haūd prōcŭl Ēnnæīs lăcŭs ēst ă mœnĭbŭs ăltŭs. *O.* ‖ Ēnnææ dĕæ, dīvæ. *Cérès.* Ēnnææ mūnĕrĕ dīvæ. *Sil.* ‖ Ēnnææ. *qqf. Proserpine.* Quæ tē Cōntĭnĕānt, Ēnnææ, dăpēs. *L.* (VI, 739).

Ēnnĭŭs, ĭi. *m. Q. Ennius, ancien poète latin, de Rudies, en Calabre.* Ādspĭcĭte, ō cīvēs, sĕnĭs Ennĭī ĭmāgĭnĭ' fōrmām. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 34). Ēnnĭŭs ĭngĕnĭō māxĭmŭs, ārtĕ rŭdīs. *O.* Quī quum hūnc accūsānt, Nævĭŭm, Plaūtum, Ēnnĭŭm Accūsānt. *Ter.* (*And. prol.* 19). Nōn rĭdēt vērsŭs Ēnnī grāvĭtātĕ mĭnōrēs. *H.* Cēdĕt mūsā rŭdīs fĕrōcĭs Ēnnī. *St.* PHR. Quēm Rūdīæ gĕnŭĕrĕ. *Sil.*

Undĕ Rŭdīnŭs ălt. *Aus.* Pōstquām dēstērtŭĭt ēssĕ Mæŏnĭdēs Quīntŭs pāvōne ex Pȳthăgŏrēō. *Pers.* (Cf. *Lucr.* 1, 118 *sq.*; *Ovid. A. Am.* 409; *Hor. Epist.* I, 19, 7; II, 1, 50; *Prop.* III, 2, 6; IV, 1, 61; *Mart.* V, 10, 7; *Sil.* XII, 393; *Volc. Seg.* apud *Gell.* 15, 24).

Ennŏdĭŭs, ĭ. *m. Saint Ennode, évêque de Pavie et auteur.* Ennŏdĭūmquĕ lĭbēns nōn āspĕrnārē clĭēntēm. *Sid.* (*Epist.* IV, 8, 5).

Ennŏmŭs, ī. *m.* (ἔννομος). *Prince de Mysie, tué par Achille.* Fātīs ĭmmĭtĭbŭs Ennŏmŏn āctŭm. *O.* Ennŏmŭs hīc Chrŏmĭūsquĕ jăcēnt, quĕīs Mȳsĭă rēgnŭm. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 1. Cf. *Hom. Il.* II, 3).

Ēunŏsĭgæŭs, ĭ. *m.* (Ἐννοσίγαιος). *Nom de Neptune.* Ipsŭm cōmpēdĭbŭs quī vīnxĕrāt Ēnnŏsĭgæŭm. *J.* (10, 182). *Voy.* Neptunus.

Ēnŏ, ās. *Voy.* Enato.

Ēnŏch *ou* Ēnŏs. *m. indécl. Énoch, fils de Seth, patriarche, fut enlevé au ciel.* Hīs vĕnĭt Ēlĭās, īllīs ĭn cŭrrĭbŭs Ēnŏch. *Fort.* (III, 212). Ēlĭās, ĕt sōlĭdō cŭm cōrpŏrĕ prævĭŭs Ēnŏch. *Aus.* (*Ephem.* 3, 42. Adde *Alcim.* IV, 180. De utroque nomine disserit *Isid. Or.* 7, 6).

Ēnŏdis, ĕ. *Sans nœuds.* Aūt rūrsum ēnŏdēs trūncī rĕsēcāntŭr. *V.* Ēnŏdisque ābĭēs. *O.* Ēnŏdĕ zĕphȳrīs pīnŭs ŏppōnēns lātŭs. *Sen.* (*OEd.* 541). ‖ *Au fig. Flexible, mou, efféminé.* Quīs măgĭs ēnŏdēs lătĕrŭm dīstōrquĕāt ārtŭs? *Cl.* Săpĭēntĭă lōngī Cōrpŏrĭs ēnŏdēm sērvābăt rēctă jŭvēntām. *Prud.* (*Ham.* 262).

Ēnŏdō, ās, ārĕ. *Oter les nœuds.* ‖ *Au fig. Expliquer.* Ăb ĭpsīlo ūt rēs sīt gēsta, ēnŏdā mĭhī. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 49). Nōn lūbēntĕr hæc ēnŏdārī audĭūnt. *Enn.* (*Ibid.* Hic et *Att.*, *Pacuv.*)

Ēnōrmĭs, ĕ. *Qui sort de la mesure, énorme, colossal.* Lūsĭt, ĕt ēnōrmēs mănŭs ēst ēxpĕrtă cŏlōssōs. *St.* Ēnōrmēs nōn illĕ sĭnŭs (legens). *Id.* SYN. Immānĭs, pōrtēntōsŭs, īngēns.

Ēnōs. *Voy.* Enoch.

Ēnōtātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Enoto. *Marqué.* Ut pictīs ānās ēnōtātă pēnnīs. *Petr.* (*Sat.* 93. Sic bene *Jungermann*; quod ipse subodoratus eram. Plerique, *enovata*).

? Ēnōvātus. *Voy. le précéd.*

† Ensĭcŭlă, æ. *f. Comme* Ensiculus. (*Prisc.* 3, 618.)

Ensĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Ensis. Ensĭcŭlŭ' st sūrĕōlŭs prīmŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 112. *Ib.* 113. Locum refert *Charis.* 2, 127. Cf. *Prisc.* 3, 618).

Ensĭfĕr *et* Ensĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une épée.* Ensĭfĕr Ōrĭōn ădspĭclēndŭs ĕrĭt. *O.* (Alii leg. *ensiger*). Ensĭfĕrī nĭmĭŭm fŭlgēt lātŭs Ōrĭōnĭs. *L.* Ensĭfĕrās ĭntĕr pŏtēs īrĕ cătĕrvās. *St.*

Ensĭs, ĭs. *m. Épée.* Sēd vĭrĭbŭs ensĭs ădăctŭs Trānsădĭgĭt cōstās. *V.* Strictō sīc ensĕ prĕcātŭr. Hōrrēscĭt strictīs sæpĕs ensĭbŭs, ærăquĕ fŭlgēnt. *Id.* Nōn circūmspĕctīs ēxactŭm vĭrĭbŭs ēnsĕm Frēglt. *O.* SYN. Glădĭŭs, ferrŭm, mūcrō, ăclĕs, *qqf.* cūspĭs, pūgĭō, æs. EP. Bellĭgĕr, mārtĭŭs, bellĭcŭs, fĕrrĕŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs; strictŭs, dēstrictŭs, nūdŭs, ăcūtŭs; cōrŭscŭs, fŭlgens, rūtĭlŭs, micāns; mĕtŭēndŭs, mĭnax, sævŭs; tĕrrĭbĭlĭs, fŭlmĭnĕŭs, sævŭs, crūdēlĭs, fĕrŭs, bărbărŭs, ĭmmĭtĭs, scĕlĕrātŭs, nĕfandŭs, hōrrendŭs, crūēntŭs, sānguĭnĕŭs, ĭnĭmīcŭs, fātālĭs, fātĭfĕr, lētālĭs; fīdŭs. PPH. Glădĭī mūcrō. Fĕrrī ăcĭēs. ‖ *Épée tirée, ou dans le fourreau. Voy.* Vagina. ‖ *Frapper, blesser avec l'épée. Voy.* Decollo, Jugulo, Occido, Vulnero. ‖ *qqf. Troupes, armée.* Ensĭbŭs ĕt Suēvōs tērgă dĕdĭssē sŭīs (*Ad Liv.* 312). SYN. Ārmă, ăclĕs, mīlĭtēs. ‖ *qqf. Commandement, puissance.* Sævum ĭn gēntēs pŭēr ăccĭpĭs ēnsēm. *L. Voy.* Imperium. ‖ *La guerre, les combats.* Tū tŭōs pārvō mĕmŏrābĭs ēnsēs. *Sil.* Ensĭbŭs ignōtīs. *Sil.* SYN. Ārmă, bēllŭm, prœlĭă. ‖ *Constellation, la même qu'Orion.* Quō sīdĕrĕ vĭbrĕt Ensĭs. *V. Fl. Voy.* Ensifer, Orion.

Entēllă, æ. *f. Ville de Sicile, fondée par Entelle.* Lārgōquĕ vīrēns Entēllă lȳæō. *Sil.*

Entēllŭs, ī. *m. Troyen, qui fonda une ville en Sicile près du fleuve Crinisus.* Stāt grăvĭs Entēllŭs, nīsūque ĭmmōtŭs cŏdēm. *V.* ‖ *Autres du même nom.* Rūs, Entēllĕ, tŭæ præfĕrāt illĕ dŏmŭs. *M.* (VIII, 68, 2).

Entĕrŏcēlē, ēs. *f.* (ἐντεροκήλη). *Hernie.* Entĕrŏcēlārŭm fĕrtŭr Pŏdălīrĭŭs Hērmēs. *M.* (X, 56, 7. *Id.* XI, 85, 5. Cf. *Plin.* 26, 13). SYN. Hērnĭă.

Entĕrŏcēlĭcŭs, ă, ŭm. *Qui a une hernie.* Ātque ŏlĕī stillām dărĕt entĕrŏcēlĭcŭs ūnctŏr. *M.* (XII, 71, 3).

† Enthĕātŭs, ă, ŭm. *part. de Vinus.* Entheo. *Comme* Entheus. Nēc tūrbă cēssāt ēnthĕātă Bēllōnæ. *M.* (XII, 57).

Enthĕŭs, ă, ŭm (ἔνθεος). *Rempli d'enthousiasme, inspiré, furieux.* Ūlŭlāt mātrīs ēnthĕæ Gāllŭs. *M.* (V, 42, 3). Enthĕă fātĭdĭcæ seū vīsĕrĕ tēmplă Sĭbўllæ. *St.* Enthĕă chĕlўs. *Id.* Īncĕrtă quālīs ēnthĕŏs cūrsŭs tŭlĭt. *Sen.* (*Med.* 382). *Voy.* Afflatus.

Enthўmēmă, ătis. *n.* (ἐνθύμημα). *Enthymème, sorte d'argument.* Cērtŭm sērmōnĕ rōtātō Tōrquĕāt ēnthўmēmă, nĕc hīstōrĭās sciāt ōmnēs. *J.* (6, 447).

† Ēnūbĭlātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est plus obscurci.* Ēnūbĭlātām vērĭtātēm cērnĭmŭs. *Paul. Nol.* (21, 667).

Ēnūclĕŏ, ās, ārĕ. *Tirer l'amande du noyau.* ‖ *Expliquer.* Ēnūclĕābĭt prōtĭnŭs Quōd mĭlĭtāntēs scrĭbĭmŭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 80).

† Ēnūdō, ās, ārĕ. *Comme* Nudo. Quūm nēc tōtă lātĕt, nēc tōta ēnūdāt ămōrēm. *Repos.* (*vs.* 102).

Ēnŭmĕrō, ās, ārĕ. *Compter entièrement, énumérer.* Frūgī tămĕn sūm, nēc pŏtēst pĕcūllum ēnūmĕrārī. *Pl.* (*As.* II, 4, 91). Ēnūmĕrāt mīlēs vūlnĕrā, pāstōr ŏvēs. *Pp.* (II, 1, 44). Quæ plūrĭmă fandō Ēnūmĕrārĕ vălēs. *V.* SYN. Nūmĕrō, pĕrcēnsĕō, rēcēnsĕō.

Ēnūnquăm *ou* Ēn ūnquăm. *Voy.* En.

Ēnūntĭātrīx, īcĭs. *f. Qui énonce.* Īntĕrprĕs ănĭmī, ēnūntĭātrīx sērmōnūm. *Prud.* (*Peri.* 2963, nempe lingua).

Ēnūntĭō, ās, ārĕ. *Prononcer.* Quāndŏ Cnēum ēnūntĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 606). ‖ *Dire, raconter.* Ne ēnūntĭārēm cuĭquām, neū făcĕrēm pălām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 106. *Id. Pœn.* IV, 2, 66). SYN. Dicō, nārrō.

Ēnūtrĭō, īs, īrĕ. *Nourrir.* Nālĭbŭs Īdæīs ēnūtrīvĕrĕ sŭb āntrīs. *O. Voy.* Nutrio.

Ēnўō, ūs. *f.* (Ἐνυώ). *Nom de Bellone.* Ēt, făcĕ mūtātă, bēllum ĭntēgrābăt Ēnўō. *St.* Tū Mārtĭă tēstĭs Ēnўō. *Sil. Voy.* Bellona. ‖ *Au fig. Combat.* Nē tē dēcĭpĭăt rătĭbŭs nāvālĭs Ēnўō. *M.* (*Spect.* 24, 3).

1. Ĕō. *abl. de* Is. *Voy. ce mot.* ‖ *adv. Là.* Ībĭt ĕō, quō vīs, quī zōnām pērdĭdit. *H.* Rōmām... Clādīs ĕō, dēdĭmŭs. *L.* SYN. Hūc, *qqf.* īllō, illūc. ‖ *Comme* Ideo. *A cause de cela.* (*Pl. Trin.* II, 2, 60.) ‖ — quŏd. *Parce que.* Īncŏlŭmī grăvĭtātē jŏcūm tēntāvīt, ĕō quŏd īllĕcēbrĭs ērāt (morandus).

H. Eōne ēs fĕrōx, quĭa hăbēs, etc. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 18. *Eo* monosyl.). *Voy.* Quia.

2. Ĕŏ, ĭs, ĭvī *et* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *n. Aller.* Deīnde ĕŏ dōrmītŭm. *H.* Sī tām cērtŭs ĕrās hīnc īrĕ, mŏdēstĭŭs īssēs. *O.* Ībĭtĭs ĭtālĭām. *V.* Ī, sĕquĕre ĭtălĭām vēntĭs. *Id.* SYN. Tēndō, vădō, pĕrgō, grădĭŏr, ingrĕdĭŏr, prōgrĕdĭŏr, incēdō, prōcēdō, cōncēdō, pĕtō, ădĕō, fĕrŏr, *qqf.* vĕnĭō, rŭō. PPH. Vĭăm cārpō, tēndō, tĕnĕō, tĕrō, răpĭō, cōrrĭpĭō. Ītĕr tĕnĕō, mōlĭŏr, tēndō, răpĭō. Mē fĕrō, īnfĕrō, pĕrfĕrō, cōnfĕrō. Grēssŭs īnfĕrō. Grēssŭm tēndō, dirĭgō, fĕrō. Vēstīgĭă flĕctō ăd. Mihĭ ĭtĕr est ăd. Pĕdĕm fĕrō. Pĕdĕ răpĭdō fĕrŏr. Grădŭm fĕrō, cōnfĕrō. VERS. Ŭnde ĭtĕr ĭtălĭām. *V.* Ītĕr ăd nāvēs tēndēbăt Achātēs. Indĕ dătŭm mōlĭtŭr ĭtĕr. Ergo ĭtĕr incēptŭm cĕlĕrānt. Nūnc ĭtĕr ăd rēgēm nōbīs mūrōsquĕ Lătīnos. *Id.* Flĕctŭnt vēstīgĭă sānctæ Ăd dēlūbră dĕæ. *O.* Ignōtās jŭbēt īrĕ vĭās. *V. Fl. Voy.* Adeo, Abeo, Festino. ‖ — (in aliquem). *Se précipiter sur quelqu'un.* Sīmŭl ēnsĕ rĕclūsō ībăt ĭn Eurўălŭm. *V.* Inquĕ mĕās ūnguĭbŭs īrĕ gĕnās. *O.* SYN. Fĕrŏr, rŭō, incŭrrō, præcĭpĭtō. ‖ *Couler.* Eūphrātēs ībăt jām mōllĭŏr undis. *V.* Inquĕ cāvōs ĭĕrānt tĕrtĭă mustă lăcŭs. *O. Voy.* Fluo. ‖ *S'écouler.* Sĕx mihĭ nātālēs ĭĕrānt. *O.* SYN. Ăbĕō, prātĕrĕō, ēffŭō. ‖ *Errer, se répandre.* Ĭt nōvă, nĕc trīstĭs, pĕr cūnctās făbŭlă cœnās. *J.* (1, 145). Phrўgĭæquĕ pĕr ōppĭdă fāctī Rūmōr ĭt. *O.* SYN. Vāgŏr. ‖ *S'en aller, périr.* Hŏmĭnēm paŭlātim cērnĭmŭs īrĕ. *Lr.* (III, 527). Nēc tānta ĭn cāssŭm vīrtŭs ĕāt. *L. Voy.* Pereo. ‖ — (in aliquid). *Devenir quelque chose.* Jām mūlcĭbĕr ībăt ĭn cĭnĕrēs. *St.* Sānguĭs ĭt ĭn sūlcōs, ĭn măgnōs brāchĭă rāmōs. *O.* SYN. Ăbĕō, fĭō. ‖ — ĭn ūnŭm. *Se réunir.* Ōmnĭs ĭn ūnŭm ĭt mănŭs. *V. Fl.* SYN. Cŏĕō. ‖ — ĭn pœnās. *Être puni.* Ibĭmŭs ĭn pœnās. *O. Voy.* Pœna. ‖ — ĭn lītĕm. *Se quereller.* Ĭn lītĕm stŭdĭō cērtāmĭnĭs issēnt. *O. Voy.* Litigo.

Au pass. unipers. Ītŭr. *On va.* Ītŭr ĭn ăntīquăm sĭlvăm. *V.* Hŏc ōrdĭnĕ bĕllī Ībĭtŭr. *L.* Ītum ĕst ĭn vīscĕrā tĕrræ. *O.* Ēātŭr : rēgĭŭs jŭssĭt gĕnēr. *Sen.* (*Med.* 460). Dum ĭd rēscītum ĭrī crēdĭt, tăntīspĕr cāvĕt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 45).

Eōdĕm *et* Eōdĕm. *abl. sing. de* Idem. *Voy. ce mot.* ‖ *adv. Au même endroit, avec mouv.* Aŭt formæ mĕllōrĭs mĭttăt ēōdĕm. *H.* Accēdĭt ēōdĕm Dīgnă dĕă făcĭēs. *O.*

† Eōpsĕ. *Voy.* Eapse.

1. Ĕōs. *acc. pl. m. de* Is.

2. Ēōs *et* Ĕōs. *f.* (ἠώς *et* ἕως). *L'aurore.* Trēs ŭbĭ Lūcĭfĕrōs vĕnĭēns prælmŭsĕrĭt ēōs. *O.* Nōctēm sŭbmŏvĕt ēōs. *Sen.* (*H. OEt.* 614). *Voy.* Aurora. ‖ *Les régions orientales.* Pŏpŭlī quōs mĭsĕrāt ēōs. *L. Voy.* Oriens.

Ēōus *et* Ĕōus, ă, ŭm (ἠῷος *et* ἑῷος). *De l'aurore ; oriental.* Pōrtŭs ăb ēōō flŭctŭ cūrvātŭs ĭn ārcŭm. *V.* Numĕn, *et* ēōō sūrgēntēs lĭttŏrĕ cūrrŭs. *V. Fl.* Gēntēs ăpĕrīmŭs ēōās. *L. Voy.* Oriens. ‖ *Subst. m. L'étoile du matin, autrement nommée Lucifer.* Aŭt quŭm sōlĕ nōvō tĕrrās irrōrāt Ēōus. *V.* Cōnsclă nōx scĕlĕrīs rŏsĕō cēdēbăt Ēōō. *Sil.* Quŭm prīmŭm rŏsĕō fulsĭt Ēōŭs ĕquō. *O.* (Sic et *Aus. Ephem.* 3, 12). *Voy.* Lucifer, Mane. ‖ *Un des chevaux du soleil.* Vŏlŭcrēs Pўrŏīs, Ēōus *et* Æthōn. *O.*

† Epăphærēsĭs, ĭs *ou* ēōs. *f.* (ἐπαφαίρεσις). *L'action d'ôter, d'enlever.* Ĕxpūngĭtquĕ cūtĕm, făcĭtquĕ lōngăm Dētōnsĭs ēpăphærēsĭn căpillīs. *M.* (VIII, 52).

Epăphŭs, ĭ. *m.* (Ἔπαφος). *Epaphus, fils de Jupiter et d'Io.* Hīnc Ēpăphŭs măgnī gĕnĭtŭs dē sēmĭnĕ tāndĕm Crēdĭtŭr ēssĕ Jŏvīs. *O.*

Epāstŭs, ă, ŭm. *Mangé.* Ūt scărŭs ēpāstās sōlŭs quī rŭmĭnāt escās (*Ov. Halieut.* 119).

Epētrīmī, ōrŭm. *m. pl.* (ἐπήτριμοι). *Surnom d'une peuplade Scythe.* Ūltĭma Ēpētrīmōs tēllŭs hăbĕt. *Avien.* (*D. Ter.* 937. An bene penultimam produxerit, jure dubitatur).

Epēus *ou* Epīus, ī. *m.* (Ἐπειός). *Grec qui construisit le cheval de Troie.* Ipsĕ dŏlī făbrĭcātŏr Epēus. *V.* Cēdăt ĕt ipsĕ dŏlūs, sōlĕrs quĕm strūxĭt Epēus (*Anthol.* II, p. 446). Epīŭs ĕst Pīstōclĕrŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 13). ‖ *Il était aussi cuisinier des Atrides.* Epīum fūmĭfĭcŭm. *Pl.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3, ubi plura. De Epeo ὑδροφοροῦντι τοῖς Ἀτρείδαις *Stesichorus* et alii apud *Athæn.* 10, p. 456).

Ephēbŭs, ī. *m.* (ἔφηβος). *Adolescent, jeune homme.* Quŏ pāctō pārtēs tūtēlŭr ămāntĭs ephēbī. *H.* Tĕnĕrōs cævĕæ cōnsēnsŭs ephēbōs Cōncītat. *St.* Jām cāno ĭmbērbĭs mōnĭtōrī cēdĭt ephēbŭs. *Cl.* Illă cŏmăm lævă mŏrĭēntī ăbscīdĭt ephēbō. *L. Voy.* Juvenis.

Ephēmĕrĭs, ĭdĭs. *f.* (ἐφημερίς). *Journal.* Întĕr ephēmĕrĭdās mĕllĭŭs tăbŭlāsquĕ jăcērent. *O.* Trītās Cērnĭs ephēmĕrĭdās. *J.* (6, 573. Adde *Prop.* II, 22, 30).

Ephĕsĭnŭs *et* Ephĕsĭŭs, ă, ŭm (Ἐφεσῖνος *et* Ἐφέσιος). *D'Éphèse.* Mātthĕŭs Æthlŏpās, Ephĕsĭnŏs vălvă Jōānnēs. *Fort.* (I, 295). Quī nūnc ĭn Ephĕso ēst, Ephĕsĭīs cārīssŭmŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 75. *Ib.* 73).

Ephĕsŭs, ī. *f.* (Ἔφεσος). *Éphèse, ville d'Ionie, célèbre par son temple de Diane.* Ipsĕ pĕr Icărĭæ scŏpŭlōs, Ephĕsōnquĕ rĕlĭnquēns. *L.* Aŭt Ephĕsŭm, bĭmărīsvĕ Cŏrĭnthī Mœnĭă. *H.*

Ephĭăltēs, *et qqf.* Ephĭăltă, æ. *m.* (Ἐφιάλτης). *Éphialte, géant, fils de Neptune ou d'Aloée, tenta, avec son frère Otus, d'escalader le ciel, et fut percé de flèches par Apollon et Diane.* Dēvīnctŭm mœstŭs prŏcŭl ădspĭcĭēns Ephĭăltēn (*Culex*, 234). Stĕrnĭtŭr Ægæōn, Brĭărĕŭs, Ephĭăltă, Mĭmāsquĕ. *Sid.* (*Præf. Carm.* 7, 25. Adde *Capel.* V, p. 136).

Ephippĭŭm, ĭī. *n.* (ἐφίππιον). *Housse, selle, harnais.* Ōptăt ephippĭă bōs pĭgĕr, ōptăt ărărĕ căbăllus. *H.* SYN. Strāmēntŭm, strātŭm.

Ephŏrŭs, ī. *m.* (ἔφορος). *Éphore, magistrat de Sparte.*

Ephræïm. *m. indécl. Éphraïm, l'une des douze tribus d'Israël.* Hūnc pōstĕrī Ephræïm cŏlŭnt. *Prud.* (*Cath.* 1898). ‖ † Ephræïmŭs, ī. *La même.* Ĭlt currŭs pĕrdēns ex Ephræïmo ĕt ĕquŭm. *Fort.* (I, 110).

Ephrātă, æ. *f. Premier nom de Béthléem.* Ŭnde ĕt Michæās, ĕt tu, ĭnquĭt, Bēthlĕem Ephrātă. *Fort.* (I, 111).

Ephўră, æ, *et* Ephўrē, ēs. *f.* (Ἔφυρα *et* Ἐφύρη). *Ancien nom de Corinthe.* Hīc Ephўrēn bīmārĕm, Scўthĭām tĕnĕt illĕ nĭvōsām. *O.* Aŭt Pēlŏpis lātīs Ephўrēn ābrumpĕrĕ rēgnīs. *L.* Ephўrā crēātŭs hīc Pĕrīandĕr prōdĕō. *Aus.* (*Sept.Sap.* 7, 1). *Voy.* Corinthus. ‖ *Nymphe fille de l'Océan et de Téthys.* Ătque Ephўrē, ătque Ŏpīs, ĕt Āsĭă Dēlŏpĕă. *V.* ‖ *Nom de femme.* Rēddĕrĕ tē fātīs, Ephўrē, *si posse liceret* (*Epitaph.* in *Anthol.* II, p. 139. Ibi scriptum erat *Ephire*, et ultima verba desunt).

Ephўræŭs *et* Ephўrēĭŭs, ă, ŭm (Ἐφυραῖος *et* Ἐφυρήιος). *De Corinthe.* Non ĭtă complērant Ephўrææ Lālĭdŏs ædēs. *Pp.* (II, 5, 1). Ephўrēĭăque æra. *V.*

Ephÿrēlădēs, æ. *m.* (Ἐφυρηλάδης). *De Corinthe.* Trēs Ephÿrēlădæ. *St.* (*Th.* VI, 651).

Ephÿrēlās, ădis. *f.* (Ἐφυρηλάς). *De Corinthe.* Scilĭcĕt Ārgŏlĭcās Ephÿrēlădasquĕ pŭēllās. *Cl.*

Epĭcrŏcŭm, ī. *n. Sorte de vêtement très fin.* Ērăt ămictŭs ēpĭcrŏcō. *Næv.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3. Cf. *Varr.* apud *Non.* 4, 227). *Voy.* Crocum. ‖ Epĭcrŏcŭs, ă, ŭm. *adj. Fin.* Epĭcrŏcŭm, pēllŭcĭdŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 15, de jure non crasso).

Epĭcharmŭs, ī. *m.* (Ἐπίχαρμος). *Épicharme, poète comique de Sicile.* Plautŭs ăd exemplăr Sicŭli prōpĕrārĕ Epĭcharmī. *H.*

†Epĭchўsis, is. *f.* (ἐπίχυσις). *Sorte de petit vase.* Prætĕrĕă sinŭs, epĭchўsis. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 32).

Epĭctētŭs, ī. *m.* (ἐπίκτητος). *Épictète, philosophe stoïcien, sous Trajan et Adrien.*

Epĭcūrēŭs, ă, ŭm (Ἐπικούρειος). *Épicurien.* Ăst Epĭcūrēōs ēlīmĭnăt ūndĭquĕ virtŭs. *Sid.* (*Pan.* 2580).

Epĭcūrŭs, ī. *m.* (Ἐπίκουρος). *Épicure, philosophe cynique, qui, d'après l'opinion commune, faisait consister le souverain bien dans le plaisir.* Ipse Epĭcūrŭs ōbĭt dēcŭrsō lūmĭnĕ vītæ. *Lr.* (III, 1057). *St.* Quŭm rīdērĕ vŏlēs Epĭcūrī dē grĕgĕ pōrcŭm. *H.* Innŭmĕrōs, Epĭcūrī sōmnĭă, mundōs. *Cl.* Ūt crēdās Epĭcūrŏn ōscĭtārī (*Anthol.* II, p. 490). VERS. Cēcrŏpĭŭm sŭpĕrās quī bŏnĭtātĕ sĕnĕm. *M.* Mallĕt dēsērtō sĕnĭŏr Gārgettĭcŭs hortō. *St.* (Cf. *Lucr.* I, 66 *sq.*; 1056; *Prop.* III, 19, 26; *Juv.* 13, 86 *sq.*; *Stat. Silv.* I, 3, 94; *Petr. Sat.* 132; *Sid. Pan.* 196).

Epĭcŭs, ă, ŭm (ἐπικός). *Épique. Voy.* Epos, Herous.

Epĭdămnĭēnsĭs, ĕ, *et* Epĭdămnĭŭs, ă, ŭm. *D'Épidamne.* Epĭdămnĭēnsĭs quĭdam ĭbĭ mercātŏr fŭīt. *Pl.* (*Men. prol.* 32). Hŏmĭnŭm nātĭo est Epĭdămnĭă (*Ib.* II, 2, 33).

Epĭdămnŭs, ī. *f.* (Ἐπίδαμνος). *Épidamne, ville d'Épire, appelée depuis Dyrrachium, cause de la première guerre du Péloponnèse.* Illўrĭs Iŏnĭās vergēns Epĭdămnŭs ĭn ūndās. *L.* Ăd campŏs, Epĭdămnē, tŭōs. *Id.* Hæc ūrbs Epĭdămnŭs est, dum hæc gĕrĭtur fābŭlă. *Pl.* (*Men. prol.* 72).

Epĭdaŭrēŭs, *et ordint.* Epĭdaŭrĭŭs, ă, ŭm (Ἐπιδαύρειος *et* Ἐπιδαύριος). *D'Épidaure.* Tūre Epĭdaurēē fūmānt ăltārĭă sēdĭs. *Avien.* (*Arat.* 207). Quĭquĕ pĕtānt vēntīs Epĭdaurĭă lĭttŏră. *O.* Aŭt ăquĭla, aŭt sĕrpēns Epĭdaurĭŭs. *H.* Et quī rūră dŏmānt Epĭdaurĭă. *St.* ‖ *Subst. m. Esculape.* Pătrĭās Epĭdaurĭŭs ārās Lĭnquĭt. *O.*

Epĭdaurŭs, ī. *f.* (Ἐπίδαυρος). *Épidaure, ville d'Achaïe, où Esculape était honoré.* Dŏmĭtrĭx Epĭdaurŭs ĕquōrŭm. *V.* Mĕdĭcīs fēlīx Epĭdaurŭs ārĕnis. *St.*

Epĭdĭcăzŏmĕnŏs, ī. *m.* (ἐπιδικαζόμενος). *Titre d'une pièce de Ménandre, imitée par Térence.* Epĭdĭcăzŏmĕnōn quăm vŏcānt cŏmœdĭăm. *Ter.* (*Ph. prol.* 16).

Epĭdĭcŭs, ī. *m.* (ἐπίδικος). *Nom d'homme. Personnage et titre d'une pièce de Plaute.* Nunc dēmŭm sclo ĕgo hŭnc quī sĭt; quēm dūdum Epĭdĭcŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 22).

Epĭdīpnĭs, ĭdis. *f.* (ἐπιδειπνίς). *Dessert.* Hinc sērās epĭdīpnĭdas pārābĭt. *M.* (XI, 31). *Voy.* Mensa.

? Epĭgnōmŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Hēm quĭd? Epĭgnōmum ēlŏcūtŭs? *Pl.* (*Stic.* II, 2, 47. *Ib.* 46. Forte *Epinomus*, ἐπίνομος).

Epĭgrāmmă, ătis. *n.* (ἐπίγραμμα). *Toute espèce d'inscription.* ‖ *Inscription tumulaire, épitaphe.* Plūrīmă littĕrŭlis sīgnātă sĕpŭlcrā lŏquūntŭr Mārtўrĭs ută nōmĕn, aŭt epĭgrāmma ălĭquŏd. *Prud.* (*Peri.* 3339). SYN. Cārmĕn, tĭtŭlŭs, ĭnscrīptĭŏ, ēlŏgĭŭm. PPH. Tĭtŭlŭs sĕpŭlcrālĭs. *Aus.* Saxŭm, sĕpŭlcrŭm cārmĭnĕ, tĭtŭlō, nōmĭnĕ sīgnātŭm. Nōmĭnă saxō sīgnātă, ĭnscrīptă, ĭncīsă. Littĕră sĕpŭlcrō incīsă. Ossă cārmĭnĕ nōtātă. Incīsŭm ĭn mārmŏrĕ nōmĕn. Tŭmŭlō sŭpĕrāddĭtă vĕrbă. VERS. Tŭmŭlō sŭpĕrāddĭtĕ cārmĕn. *V.* His tŭmŭlŭs sŭpĕr ĭnsĕrĭtŭr; tŭm frōntĕ lŏcātŭr Ēlŏgĭŭm, tăcĭtă formăt quōd littĕră vōcĕ (*Culex*). Et nōstrī mĕmŏrĕm sĕpŭlcrō Scālpĕ quĕrĕlām. *H.* Et sæpe ĭn tŭmŭlīs sĭnĕ corpŏrĕ nōmĭnă lēgī. *O.* Scrīptăquĕ sint tĭtŭlō nōstră sĕpŭlcrā brĕvī. Grandĭbŭs ĭn tŭmŭlī mārmŏrĕ cædĕ nōtīs (versus). *Id.* Făc lăpĭs ĭnscrīptĭs stĕt sŭpĕr ossă nŏtīs. *Tib.* Nĕ mĕă contĕmptō lăpĭs ĭndĭcĕt ossă sĕpŭlcrō. *Pp.* Laŭdĭs tĭtŭlĭquĕ cŭpĭdō Hæsūrī săxīs cĭnĕrŭm cŭstōdĭbŭs. *J. Voy.* Jaceo. ‖ *Ordint. Épigramme, petite pièce de vers, souvent satirique.* Hexămĕtrīs epĭgrāmmă făcīs, sclō dīcĕrĕ Tūccăm. *M.* (VI, 65, 1). Tū dās epĭgrāmmătŏn lĭbellīs (*Ibid.* 2, 3, scil. ἐπιγραμμάτων). EP. Blandŭm, ārgūtŭm, făcētŭm, lĕpĭdŭm, brĕvĕ, ămārŭm, ăcĕrbŭm.

Epĭmēnĭă, ōrŭm. *n. pl.* (ἐπιμήνια). *Sacrifices ou offrandes qu'on faisait chaque mois.* Aŭt vĕtĕrēs, Maurōrum epĭmēnĭă, bŭlbī. *J.* (7, 120).

Epĭmētheŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī (Ἐπιμηθεύς). *Épiméthée, fils de Japet, et frère de Prométhée.* Quēm mĕrĭtō Grāīī pĕrhĭbent Epĭmēthĕă vātēs. *Cl.*

Epĭmēthĭs, ĭdis. *f.* (Ἐπιμηθίς). *Pyrrha, fille d'Épiméthée.* Ĭndĕ Prōmēthĭdēs plăcĭdis Epĭmēthĭda dĭctīs Mŭlcĕt. *O. Voy.* Pyrrha.

? Epĭnŏmŭs. *Voy.* Epignomus.

Epĭrhēdĭum, ĭī. *n.* (*mot hybride, de* ἐπί *et* rheda). *Sorte de char, ou partie du char.* Trītŏquĕ trānŭnt epĭrhēdĭă cōllō. *J.* (8, 66. Cf. *Quintil.* 1, 5).

Epĭrōtă *ou* Epĭrōtēs, æ. *m.* (Ἠπειρώτης). *D'Épire, Épirote.* Et Epĭrōtē Cīnēă mĕmŏr măgĭs. *Aus.* (*Prof.* 15, 13, secunda male correpta). ‖ Epĭrōtă. *qqf. f.* Epĭrōtă tĕnĕllōrŭm nūtrĭcŭlă vātŭm. *Domit. Mars.* (apud *Suet. Vit. Cæcil.*)

Epĭrōtĭcŭs, ă, ŭm (Ἠπειρωτικός). *D'Épire.* Hīc Epĭrōtĭcă signă. *Sil.* Ănguĕs rēpsissĕ tēllūs Epĭrōtĭcă vīdīt (*Suppos.* in *Pl. Amph.* IV, 2 *ter*, 17).

Epĭrŭs, ī. *f.* (Ἤπειρος). *L'Épire, province de la Grèce, auj. l'Albanie.* Ēllădŭm mittīt pălmās Epĭrŭs ĕquārŭm. *V.* Primŭs ĭn Epĭrum bŏrĕās ăgīt. *L.* Sēd sŭprā Thrācĕn, nĕc nōn Epĭrŏn ăd aŭstrōs. *Prisc.* (*Peri.* 396). SYN. Chāŏnĭă.

Episcŏpālis, ĕ. *Eccl. Épiscopal.* Ăd tāntŭm dēcŭs ex episcŏpālī Clārŭs nōmĭnĕ Fructŭōsŭs ībat. *Prud.* (*Peri.* 1827). Frātrĕm fāscŏ lēvāns episcŏpālī. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 19).

Episcŏpātŭs, ī. *m. D'Épiscopat.* Grāvăt săcērdōs ōrdĭnĕm, Qui episcŏpātum sīc pĕtīt. *Fort.* (IV, 475).

Episcŏpŭs, ī. *m.* (ἐπίσκοπος). *Surveillant.* ‖ *Eccl. Évêque.* Sānctæ plēbis episcŏpŭs. *Prud.* (*Peri.* 1999). Extrēmă vōx episcŏpī (*Ibid.* 269). SYN. Āntistĕs, pastŏr, præsŭl, pontĭfex. *Voy.* Pontifex.

Epistŏlă, æ. *f.* (ἐπιστολή). *Lettre.* Nunc ŏcŭlōs tŭă quŭm vĭdĕārĭt epistŏlă nōstrōs. *O.* Vērbōsa et grandis epistŏlă vēnit ă Căprēis. *J.* (10, 71). Ălĭōs cōmmendăt epistŏlă; pĕccăt. *M.* (III, 5, 11). Is sēnēm pĕr epistŏlās Pellĕxit. *Ter.* (*Ph.* 1, 2, 17). SYN. Littĕræ, chărtă, lĭbellŭs, tăbellæ, scrīptŭm, epistŏlĭŭm. EP. Nuntiă; grātă, blandăsĕră, longă, brĕvis, ŏfficĭōsă, tăcĭtă ărcănă, fur-

tīvă. PPH. Scrīptă tăbēllīs vērbă. Chărtīs vērbă nōtātă. Scrīptă tăbēllă. Vērbă cōmmissă tăbēllīs. Sēcrētă lĭbēllō trădĭtă. VERS. Lĭttĕră sērmōnīs fĭdă mĭnīstră mĕi. *O.* Sæpĕ fĕrendă dĕdit blāndīs sŭă vērbă tăbēllīs. Æccĭpĕ cōllŏquĭŭm gēlĭdō Năsōnĭs ăb Īstrō. Ēxsŭllis hæc vox ēst ; prædĕt mĭhĭ lĭttĕră lĭnguăm. Ēt tămĕn ĭpsă lŏquī, nōn mĕ cōmmĭttĕrĕ cĕræ Dēbŭĕrăm. Sīc fĕrăt ĕt rĕfĕrăt tăcĭtās nūnc lĭttĕră vōcēs. Dēbŭĕrām scrīptō cērtĭŏr ēssĕ tŭō. *Id.* Quāndŏ dăbĭt grātās lĭttĕră nōstră vĭcēs ? *Cl.* Quĭd rĕŏr, ăffātŭs quŏd nōn mĭhĭ dīrĭgĭs ūllōs ? *Id.* Nōn ĕgŏ lōngĭnquōs ŭt tĕxăt pāgĭnă vērsŭs Pōstŭlŏ, mŭltĭplĭcēsquĕ ōnĕrĕs sērmōnĕ tăbēllās. *Aus.*

Ēpĭstŏlĭŭm, lĭ. *n.* (ἐπιστόλιον). *dimin. de* Epistola. *Billet.* Cōnscrīptŭm lăcrīmĭs mittĭs ēpĭstŏlĭŭm. *Cat.* (68, 2). Sūlcăt ēpĭstŏlĭŭm (*Suppos. prol. Pl. Bacch.* 76).

Ēpĭtăphĭŭm, lĭ. *n.* (ἐπιτάφιος). *Épitaphe. Voy.* Epigramma.

Ēpĭthălămĭŭm, lĭ. *n.* (ἐπιθαλάμιον). *Épithalame, vers pour célébrer un mariage.* PPH. Cārmĕn nŭptĭālĕ. Sŏcĭālĭă cārmĭnă.

† Ēpĭthēcă, æ. *f.* (ἐπιθήκη). *Surcroît, surplus.* Āppōnam ēpĭthēcam insŭpĕr. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 18).

Ēpĭtrĭtŭs, ī. *m.* (ἐπίτριτος). *Épitrite, pied composé d'une brève diversement combinée avec trois longues.* Ēpĭtrĭtŭs nām prīmŭs ĭmplĕt hānc pārtĕm. *T. Maur.* (*Met.* 838). SYN. Hippĭŭs.

† Ēpĭtrŏpŏs, ī. *m.* (ἐπίτροπος). *Intendant.* Phĭlōn, mĕīs quī vīllĭcātŭs prædĭīs, ŭt ĭpsĕ vŭlt, ēpĭtrŏpŏs. *Aus.* (*Epist.* 22, 1).

Ēpĭtŭs. *Voy.* Epytus.

Ēpĭtўrŭm, ī. *n.* (ἐπίτυρον). *Sorte de mets fait avec des olives.* (*Pl. Mil.* I, 1, 24. Cf. *Varr. L. L.* 6, 5 ; *Colum.* 12, 47.)

Ēpŏdĕs, ŭm. *m. pl. Sorte de poisson de mer.* Tūnc ēpŏdēs lātī, tūnc mōllēs tĕrgŏrĕ rānæ (*Ovid. Halieut.* 126. Cf. *Plin.* 32, 11, *epodas*).

Ēpōdŏ *ou* Ēpōdŭs, ī. *m.* (ἐπῳδός). *Petit vers après un grand ; épode, pièce composée de vers alternativement grands et petits.* Præmissō hexămĕtrō dūlcēm sŭbnēctĭt ēpōdŏn ; Tālĭs ēpōdŏs ērĭt. *T. Maur.* (*Met.* 223 *sq.*). Nōscēs ūndĕ tĭbī tālēs gĕmĭnēntŭr ēpōdī (*Ib.* 543). Dāctўlĭcōs, ēlĕgōs, chŏrĭāmbŭm cārmĕn, ēpōdŏs. *Aus.* (*Epist.* 10, 37). Sērmōnūmquĕ sālēs, nŏvūmquĕ ēpōdŏn. *Sid.* (*Pan.* 2085, de Flacco. Diserte de *Epodo* agit *Diom.* 3, 482. *Hephæst. Metr.* 12 : Ἐπῳδοὶ δὲ καλούμενοι, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττὸν τὶ ἐπιφέρεται. Quod περιττὸν *Diom.* vocat *clausulam*).

Ēpŏnă, æ. *f.* (Ἔπονα). *Déesse qui veillait sur les chevaux.* Jūrāt Sōlam Ēpŏnam, ēt fāclēs ōllĭda ād præsēpĭă pīctās. *J.* (8, 157). Nēmŏ Clōācīnæ, aŭt Ēpŏnæ sŭpĕr ăstră dēăbŭs Dăt sōllĭŭm. *Prud.* (*Apoth.* 265. Cf. *Plutarch. Vit. parall.* p. 312. Nonnulli credunt eamdem esse ac *Hipponam*).

Ēpōpeŭs, ĕī. *m.* (Ἐπωπεύς). *Nom d'homme.* Ănĭmōrum hōrtātŏr Ēpōpeŭs. *O.*

Epops, ŏpis. *m.* (ἔποψ). *Huppe. Terée, roi de Thrace, fut changé en cet oiseau.* Ōrbŭs Ēpōps mœrĕt vōlŭcrĕs ēvĕctŭs ĭn aūrās (*Culex*, 252). Nōmĕn Ēpōps vōlŭcrī ; fācĭēs ārmātă vĭdētŭr. *O.*

Ēpŏs. *n.* (ἔπος). *Épopée, poème épique.* Scrībēbamŭs ēpŏs ; cæpīstī scrībĕrĕ, cēssī. *M.* (XII, 96, 1). Fŏrte ēpŏs ăcĕr, ŭt nēmŏ, Vărĭus dūcit. *H.* Quantŭm Vīrgĭlĭŏ nōbĭlĕ dēbĕt ēpŏs. *O.* PPH. Mæŏnĭum cārmĕn. *H.* Mæŏnĭæ chartæ. *O.*

Epŏtō, ās, ārĕ. *Boire tout, absorber.* Quæquĕ Tўrōn tōtĭēs ēpōtāvērĕ lăcērnæ. *M.* (II, 29). SYN. Ēbĭbō, cōmbĭbō.

Ēpōtŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Epotatus. *Bu, épuisé, tari.* Dēfēcissæ ămnēs, ēpōtăquĕ flūmĭnă Mēdō Prāndēntĕ. *J.* (10, 176). Ānŭs jăcērĕ vīdīt ēpōtam ămphŏrăm. *Ph.* SYN. Haŭstŭs, ēxhaŭstŭs. ‖ *Au fig.* Tērrēnō Lўcŭs ēst ēpōtŭs hĭātū. *O.* Hīc vōmĭt ēpōtās dīrā Chărўbdĭs āquās. *Id.* Quŭm sōl ēt văpŏr ōmnĭs, Ōmnĭbŭs ēpōtīs hūmōrĭbŭs, ēxsŭpērārīnt. *Lr.* (V, 384). SYN. Ēxhaŭstŭs, haŭstŭs, ăbsōrptŭs.

Ēpŭlæ, ārŭm. *f. pl. Nourriture.* Ădōrĕă lībă pĕr hĕrbăm Sŭbjĭcĭūnt ēpŭlīs. *V.* Cuī strāgŭlă vēstīs Blāttārum ăc tĭnĕārum ēpŭlæ. *H.* SYN. Cĭbŭs, ēscă, păbŭlŭm. *Voy.* Cibus. ‖ *Ordint. Mets, repas, festin.* Nōn īllīs ēpŭlæ nŏcŭĕrĕ rĕpōstæ. *V.* Rēgālēs ēpŭlæ mēnsīs ēt băcchŭs ĭn aūrō Pōnūntŭr. *O.* Aūt ēpŭlās dīvĕrso ē sōlĕ pĕtītās. *St.* SYN. Dāpēs, cĭbī, fercŭlă, mēnsă, cōnvīvĭŭm. *Voy.* Convivium. ‖ *Au fig.* Ōcŭlīs ēpŭlās dărĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 2). SYN. Ălĭmēntŭm, păbŭlŭm.

Ēpŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a nourri. Voy.* Epulor.

Ēpŭlŏ, ōnis. *m. Prêtre chargé des festins dans les sacrifices.* Vōs ēpŭlō pōstquām spēxīt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 8. Cf. *Fest.*, et *Prisc.* 4, 623). *Voy.* Septemvir. ‖ *Nom de guerrier.* Ēpŭlōnem ōbtrūncăt Achātēs. *V.*

Ēpŭlŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Manger quelque chose.* Sēd quām dāndă nĕcī, tām nōn ēpŭlāndă fŭērūnt. *O.* Āvĭbŭs ēpŭlāndōs lĭcēt trăhăt. *Sen.* (*Thyest.* 750). SYN. Ēdŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Ordint. Faire un repas, faire bonne chère.* Dāpĭbŭsque ēpŭlāmŭr ōpĭmis. *V.* Cæsĭs gēns ēst ēpŭlātă jŭvēncĭs. *Id. Voy.* Convivor. ‖ *qqf. Donner à manger, repaître.* Ēpŭlātŭs ĭpsĕ ēs ĭmplĭă nātōs dāpĕ. *Sen.* (*Thyest.* 1034). SYN. Pāscŏ.

Ēpŭlŭm, ī. *n. Repas, festin.* Ūnde ēpŭlŭm pōssĭs cēntŭm dărĕ Pўthăgŏrēĭs. *J.* (3, 229). Ātquĕ ēpŭlum ārbĭtrĭo Ārrī (dare). *H.* Tū dās ēpŭlīs æcŭmbĕrĕ dīvūm. *V. Voy.* Convivium.

Ēpўtidēs, æ. *m.* (Ἐπυτίδης). *Périphas, fils d'Epytus, gouverneur d'Iule.* Ēpўtidēn vŏcăt. *V.*

Ēpўtŭs, ī. *m. Épytus, écuyer d'Anchise.* Ēt măximŭs ārmīs Ēpўtŭs. *V.* ‖ 2. *Un des compagnons d'Amphion.* Ēpўtŭs, ēt fixō trānsvērbĕrăt hōplĭtă tĕrgō. *St.* (Alii scrib. *Epitus*, *Æpytus*). ‖ ? *Un des rois d'Albe. Voy.* Æpytus.

Ĕquă, æ. *f. Jument, cavale.* Ārmēntālĭs ĕquæ mămmīs ēt lăctĕ fĕrīnō. *V.* Āptă quādrĭgīs ĕquă. *H.* Gĕnŭs ēst, ŭt scītĭs, ĕquārŭm. *Calp.* (6, 50). *Voy.* Equus.

Ĕquĕ (*de* e *et* que). *Et de.* Ĕquĕ tŭīs dēmptōs hŭmĕrīs mĭhĭ trādĭs ămīctŭs. *O.*

Ĕquĕs, ĭtis. *m. Cavalier.* Ipse ĕquēs, ĭpsĕ pĕdēs, sīgnĭfĕr ĭpsĕ fŭī. *O.* Ēffūsūmquĕ ĕquĭtēm, sŭpĕr ĭpsĕ sĕcūtŭs, Ĭmplĭcăt. *V.* PPH. Ĕquōrŭm *ou* ĕquŭm dŏmĭtŏr, ăgĭtātŏr, frēnātŏr, mŏdērātŏr, dŭx, dŭctŏr. Ācĕr ĕquīs. Ĕquō vēctŭs, ĭnvēctŭs, rāptŭs, sŭblīmĭs, ăltŭs, ārdŭŭs. Tērgō sŭblīmĭs ĕquī. Flēctĕrĕ dŏctŭs ĕquōs. *Voy.* Equito. ‖ *Cavaliers, cavalerie.* Trēs ĕquĭtŭm nūmĕrō tūrmæ. *V.* Fŏrtī pērmĭxtŭs Ētrŭscō Ārcās ĕquēs. *Id.* SYN. Ĕquĭtātŭs. ‖ *Chevalier romain.* Vēscĭtŭr ōmnĭs ĕquēs tēcŭm, pŏpŭlūsquĕ pātrēsquĕ. *M.* (VIII, 50, 7). Nām satĭs ēst ĕquĭtēm mĭhĭ plaŭdĕrĕ. *H.* PPH. Ōrdŏ ĕquēstĕr, sĕcundŭs, mĭnŏr. VERS. Ōffĕndūntŭr ēnĭm quĭbŭs ēst ĕquŭs, ēt pătĕr, ēt rēs. *H.* Tāndĕm cōmmŏdĭŭs lĭcēt sēdērĕ, Nūnc ēst rĕdĭta dignĭtās ĕquēstrĭs, Tūrbă nĕc prēmĭmŭr, nĕc ĭnquĭnāmŭr. *M.* Ēfflcŏ

sūmmām, bīs sēptem ōrdīnībus quām lēx dīgnātŭr Othōnīs. *J.* ‖ *qqf. Cheval (monté par un cavalier).* Dēnīquĕ vī māgnā quădrŭpēs ĕquēs ātque ēlĕphāntŭs Prōjĭclūnt sēsē. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 5, et *Macr.* 6, 9. Qui videndi-). Ātque ĕquĭtēm dŏcŭērē sŭb ārmīs Insŭltārē sōlo, ĕt grēssŭs glŏmĕrārē sŭpĕrbōs. *V.* (*G.* III, 116. Ubi *Serv.* *Cf.* et *Non.* 2, 296). *Voy.* Equito.

Ĕquēstĕr, strĭs, strē. *Équestre, de cheval, de cavalier.* Cūrsŭs ŭt lætŭs ĕquēstrēs Dūcēbāt. *V.* Nēbŭlās, ĕquēstrī frācta quās tēllŭs pĕdĕ Sūbmittĭt. *Sen.* (*Phæn.* 396). Stŭpŭit vīrŭm lŏquēntĕm Tŏgā, mīlĕs, ōrdo ĕquēstĕr. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 140).

Ĕquĭcŏlŭs *ou* Ĕquĭcŭlŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Ĕt pŭlchĕr Ĕquĭcŏlŭs ārmīs. *V.*

Ĕquĭdĕm. *adv.* (*de* e *et* quidem). *Certes, en vérité.* Haŭd ĕquĭdĕm nĭhĭl hinc dīffĭngĕrĕ pŏssŭm. *H.* Pĕr mĕ ĕquĭdĕm sīnt ŏmnĭă prōtĭnŭs ălbă. *Pers.* (1, 110). Nōn ĕquĭdem hōc dŭbĭtēs. *Id.* (5, 45). Haŭd ĕquĭdem ĭmmĕrĭtō. *L.* (VII, 823). Dēcĕt tĕ ĕquĭdĕm. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 18). *Voy.* Quidem, Sane.

Ĕquīnŭs, ă, ŭm. *De cheval.* Hūmānī căpĭtī cērvīcēm pictŏr ĕquīnăm Jūngĕrĕ sī vēlŭt. *H.* Crīstāquĕ hīrsūtŭs ĕquīnă. *V.*

Ĕquĭrĭă, ōrŭm. *n. pl. Courses de chevaux instituées par Romulus en l'honneur de Mars. Elles s'exécutaient dans le Champ de Mars ou le* Campus Minor. Ĕt vērō pōsĭtum pērmānsĭt Ĕquĭrĭă nōmĕn. *O.* (*Fast.* II, 859. *Ib.* III, 519). Nūnc ĕtĭăm vĕtĕrēs cĕlēbrāntŭr Ĕquĭrĭă lūdī: Prīma hæc Rōmānŭs nōmĭnă circŭs hăbĕt. *Aus.* (*Eclogar. de Fer. Rom.* 27. *Cf. Varr. L. L.* 5, 3, et *Fest.*).

Ĕquīsō, ōnĭs. *Cavalier.* (*Varr.* apud *Non.* 2, 288.)

Ĕquĭtātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Equito. *Battu par des cavaliers.* Ĕquĭtātăquĕ sūmmī Cūlmĭnă Tāÿgĕtī. *Cl.* Ĕquĭtātă Pārthīs Bāctră. *Sid.*

Ĕquĭtātŭs, ūs. *m. Cavalerie.* Exĭĕrāt pōrtīs ĕquĭtātŭs āpērtīs. *V.* (Adde *Sen. Phæn.* 545). Illĭrĭcīs sŭdānt ĕquĭtātĭbŭs ălæ. *Cl.* SYN. Ĕquĭtēs, tūrmæ, ălæ. PPH. Ălĭpĕdēs tūrmæ. ‖ *L'ordre des chevaliers romains.* Mārtĭă Rōmă triplex, ĕquĭtātŭ, plēbĕ, sĕnātŭ. *Aus.* (*Idyll.* 11, 78). *Voy.* Eques.

Ĕquĭtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Aller à cheval.* Tĕr circum ădstāntēm lævŏs ĕquĭtāvīt ĭn ōrbĕs. *V.* Lūdĕrĕ pār ĭmpār, ĕquĭtārĕ ĭn ārŭndĭnĕ lōngă. *H.* PPH. Ĕquō vĕhŏr, ĭnvĕhŏr, vĕctŏr, sĕdĕō, ĭnsĭdĕō, fĕrŏr, dēfĕrŏr. Quădrŭpēdĕm, ĕquŭm ăgĭtō, quătĭō, ăgō, flĕctō, ĭmpellō, ŭrgĕō, rĕgō. Ĕquī tĕrgŭm *ou* tĕrgă prĕmō, ōrā frēnīs tŏrquĕō, cōllă flĕctō. Ĕquŭm frēnō cōmpēscō, călcĕ cĭtō *ou* fătĭgō, călcārĭbŭs prĕmō *ou* ŭrgĕō, hăbēnīs flĕctō. VERS. Seū spūmāntīs ĕquī fōdĕrĕt călcārĭbŭs ārmōs. *V.* Spūmāntĭă frēnīs Ōrā cĭtātōrŭm dēxtrā cōntōrsĭt ĕquōrŭm. Hūnc Thrăcĭlŭs ălbīs Pōrtăt ĕquŭs bĭcŏlŏr măculīs. Excĕptŭs tĕrgō cōnsuētă lŏcāvĭt Mēmbrā. *Id.* Ĕt ōrā frēnīs tēmpĕrăt spūmāntĭbŭs. *Ph.* Insĭdĕāt cēlĕrī cōnspĭcĭēndŭs ĕquō. *Tib.* ‖ *Au fig.* Ceū flāmmā pĕr tădās, vĕl eūrŭs Pĕr Sĭcŭlās ĕquĭtāvĭt ŭndās. *H.* ‖ *arch. Galopper, en parlant du cheval.* Nēmpe hūnc cūrrĕre ĕquŭm nōs ātque ĕquĭtārĕ vĭdēmŭs. *Lucil.* (apud *Macr. Sat.* 6, 9; *Gell.* 18, 5; *Non.* 2, 297). *Voy.* Eques. ‖ *qqf. Servir dans la cavalerie.* (Vid. *Fest.*) PHR. Quĭquĕ mĕrēbăt ĕquō. *O.*

Ĕquŭlă, æ. *f. dimin. de* Equa. (*Pl. Cist.* apud *Prisc.* 3, 617, et in *Matt fragm.*)

Ĕquŭlĕŭs *ou* Ĕcŭlĕŭs, ī. *m. Poulain.* ‖ *Chevalet, instrument de supplice.* Ēvīscĕrāndŭm cōrpŭs ĕquŭlĕo ēmĭnŭs Pēndērĕ. *Prud.* (*Peri.* 2300. Supplicium describit *Sil.* I, 175 *sq.*)

Ĕquŭs, ī. *m. Cheval.* Fīngĭt ĕquŭm tĕnĕrā dŏcĭlēm cērvĭcĕ măgistĕr. *H.* Ĕt cōrpŏră sāltū Sŭbjĭcĭūnt ĭn ĕquōs. *V.* Ĕt jām tēmpŭs ĕquŭm fūmantĭă sōlvĕrĕ cōllă. *Id.* Ārbĭtrĭŏ vŏlŭcrum răptātŭr ĕquōrŭm. *O.* SYN. Sŏnĭpēs, quădrŭpēs, cōrnĭpēs, fĕrŭs, *qqf.* ălĭpēs, mānnŭs, căbăllŭs, cānthĕrĭŭs, *par ext.* cūrrŭs, jŭgālēs. EP. Bēllātŏr, bēllĭcŭs, mārtĭŭs, fōrtĭs, aūdāx, ānĭmōsŭs, ārdēns, ācĕr, ĭmpăvĭdŭs, ĭntĕrrĭtŭs, gĕnĕrōsŭs, fĕrōx, sŭpĕrbŭs, nōbĭlĭs, victŏr, ōvāns, cĭtŭs, răpĭdŭs, ălĕs, ălĭpēs, cĕlĕr, cĭtātŭs, lēvĭs, pērnĭx, ānhēlŭs, præcĕps, vŏlŭcĕr; āspĕr, tĕrrĭbĭlĭs, fūrēns; spūmāns, fūmāns; cōmāns, jŭbātŭs; frĕmēns, ĭndŏcĭlĭs, lĭbĕr. PHR. Frēnă rĕcūsāns. Āspĕr frēnă pătī. Ōblūctāns frēnīs. In bēllă fĕrōx. Ēlātă cērvĭcĕ sŭpĕrbŭs. Cūrsĭbŭs ācĕr. Ānĭmīs călĭdŭs. Sūdōrĕ fūmāns. (Cf. *Virg. G.* III, 75 *sq.*; *Æ.* VII, 277; XI, 492 *sq.*; *Claud. Cons.* IV *Honor.* 546 *sq.*) ‖ *Chevaux du soleil.* Quūm prīmum ăltō sĕ gūrgĭtĕ tōllŭnt Sōlīs ĕquī, lūcēmque ēlātis nārĭbŭs ĕfflānt. *V.* EP. Ignĭvŏmī, ignĭpēdēs, flammĭvŏmī, pūrpŭrĕī, flăgrāntēs, lūcēntēs, rădĭāntēs. *Voy.* Sol. ‖ *Cheval de Troie.* Ārdŭŭs ārmātōs mēdĭīs ĭn mœnĭbŭs ădstāns Fūndĭt ĕquŭs. *V.* Quō mōlem hānc ĭmmānis ĕquī stātŭĕrĕ? *Id.* Mīlĭtĭbŭs grăvĭdŭm lætă rĕcēpĭt ĕquŭm. *O.* Nām quĭs ĕquō pŭlsās ăblēgnō nōscĕrĕt ārtēs? *Pp.* Victŏr Pāllădĭæ lignĕŭs ārtĭs ĕquŭs. *Id.* Illĕ nōn ĭnclūsŭs ĕquō, Mĭnĕrvæ Sācrā mēntĭtō. *H.* Nēc clām dūrātĕŭs Trōjāi Pĕrgămă pārtŭ Inflāmmāssĕt ĕquŭs nōctŭrnō Grājŭgĕnārŭm. *Ir.* Hōstĭle ăc mălĕ nōbĭllĕ lignŭm Tūrbă sĕpŭltă mĕrō circŭmvĕnĭt. *Petr.* Cæsī vērtĭcĕs Īdæ trăhuntŭr, scĭssăque ĭn mōlĕm cădŭnt Rōbŏră, mĭnācĕm quæ fĭgŭrābănt ĕquŭm. *Id.* Fāmă prĭŏr nōtŭm pĕr sæcŭlă nōmĕn Dārdănĭī mīrētŭr ĕquī. *St.* Dānāūmquĕ fātālĕ mūnŭs dŭxĭmŭs nōstrā Crēdŭlī dēxtrā. *Sen.* Nōn sūnt tăbēllæ, sĕd ĕquŭs quĕm mīsĕre Āchīvī lignĕŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 12. *Cf. Virg. Æ.* II, 20 *sq.*; *St. Silv.* I, 1, 8 *sq.*; *Sen. Agam.* 624 *sq.*; *Petr. Sat.* 89 et 119; *Anthol.* I, p. 76 et 611; II, 446). ‖ *Nom d'une constellation.* Cēdĭt, Ĕquī pārtēs prŏpĕrāns cōnjungĕrĕ Chēlis. *Cic.* (*Arat.* 212. Adde *Manil.* V, 633). SYN. Quădrŭpēs, Fĕrŭs. ‖ — bīpēs, mārīnŭs. *Cheval marin.* Ĕt jūncŏ bīpēdŭm cŭrrŭ mĕlĭtŭr ĕquōrŭm (Neptunus). *V.* Cærŭlās ĭntĕr cătĕrvās, ĭntĕr ĕt bīpēdēs ĕquōs (*Pervig. Ven.* 10). SYN. Hippŏcāmpŭs. ‖ — lignĕŭs. *Plaute donne ce nom à un navire.* (*Rud.* I, 5, 10.)

? Ĕr, ĕrĭs. *Voy.* Her.

† Ērādĭcĭtŭs. *adv. Jusqu'à la dernière racine.* Nōn rādĭcĭtŭs quĭdem hērclē, vērum ētĭam ērādĭcĭtŭs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 63. Melius scribendum *exradicitus*, ut patet ex *Front. de Oration. ep.* 1, ed. *Maio*: « Subvertendam censeo radicitus, imo vero, Plautino irato verbo, *exradicitus.* »)

† Ērādĭcŏ *ou* Ēxrādĭcŏ, ās, ārē. *Déraciner, arracher.* Vēnŭs ērādĭcĕt capŭt ātque ætātem tŭăm! *Pl.* (*Rud.* V, 2, 59. *Id. Epid.* III, 3, 53). ‖ *Au fig. Détruire, perdre.* Pĕrdĭtus sum, ātque ētĭam ērādĭcātŭs sŭm. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 6. *Id. Aul.* II, 4, 21; *Ter. Heaut.* III, 3, 28. Potius scribendum *Exradico*, ut videre est in *Eradicitus*).

Ērādŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Racler.* Tē pēnĭtŭs mārrīs ērādĕrĕ vīscĕrā mātrīs. *Col.* (10, 72). *Voy.*

Rado. ‖ *Au fig. Retrancher.* Cūrāmque hăbĕndī pœnĭtŭs cōrde ērāsĕrim. *Ph.* Ērādēndă cŭpīdĭnis Prāvī sūnt ēlĕmēntă. *H.* SYN. Rādo, ēxpūngo.

Ērăm. *imparf. de* Sum.

Ērăsīnŭs, ī. *m.* (Ἐρασῖνος). *Fleuve d'Arcadie.* Rēddĭtŭr Ārgŏlĭcīs ingĕns Ērăsīnŭs ĭn āgrīs. *O.* Dryŏpūmquĕ trăhēns Ērăsīnŭs ārīstās. *St.* SYN. Stўmphālus.

Ērăsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Erado. Vīncĕt ŭbi ērāsās bārbă pŭdēndă gĕnās. *Pp.* (IV, 8, 26). ‖ *Au fig.* Ex ănĭmō tŭmŏr Ērăsŭs ăbĕăt. *Sen.* (*Thyest.* 519).

Ērātō, ūs. *f.* (Ἐρατώ). *Érato, Muse de la poésie érotique; en gén. Muse.* Nūnc Ērātō : nām tĭ nōmĕn ămōrĭs hăbēs. *O.* Nūnc ăgĕ quī rēgēs, Ērātō, quæ tempŏrā rērūm. *V.* Hīc, Ērātō jūcundă, dŏcē. *St. Voy.* Musæ.

Ērbēsŏs, Ērbēssŏs, *ou* Hērbēssŏs, ī. *f.* (*Polyb.* Ἑρβησσός, *Steph.* Ἑρβησσῖνος). *Ville de Sicile.* Nōn Ērbēssŏs ĭnĕrs. *Sil.* (XIV, 264. *Herbessus* est in optt. codd. *Livit*, 34, 3, et *Plin.* 3, 8).

Ērĕbēŭs, ă, ŭm (Ἐρεβεύς). *De l'Érèbe.* Pĕctŏrăque ūnxĕrūnt Ērĕbēă fēllĕ cŏlūbræ (*Ibis*, 270). ‖ † Ērĕbĕă pălūs. *Marais en Espagne.* (*Avien. Or. mar.* 244.)

Ērĕbŭs, ī. *m.* (Ἔρεβος). *Érèbe, divinité infernale, fils de Chaos, père de la Nuit.* Tĕr cēntŭm tŏnāt ōrĕ dĕōs, Ērĕbŭmquĕ, Chāŏsquĕ. *V.* ‖ *Ordint. L'enfer.* Māgnōs Ērĕbī trānāvīmŭs āmnēs. *V.* Nōn Ērĕbī, nōn dīvă pŏlī. *V. Fl.* Ērĕbī rĕctŏr. *Sen.* (*H. OEt.* 1369). SYN. Āvĕrnŭs, Ōrcŭs, Tārtărŭs, etc. *Voy.* Inferi.

Ērĕchthĕŭs *ou* Ērĭchthĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Ἐρεχθεύς). *Érechthée, roi d'Athènes, élevé par Minerve.* Scēptrā lŏcī rērūmquĕ căpīt mŏdĕrāmĕn Ērĕchthĕūs. *O.*

Ērĕchthĕŭs, ă, ŭm (Ἐρεχθεῖος). *D'Érechthée; d'Athènes.* Quālĭs Ērĕchthĕīs ōlĭm pŏrtātŭr Āthēnīs. *V.* Fūnctŭs, Ērĕchthĕās Trītōnĭdŏs ībăt ăd ārcēs. *O.*

Ērĕchthĭdæ, ārŭm. *m. pl.* (Ἐρεχθίδαι). *Les Athéniens.* Nūllŭs Ērĕchthīdis fĕrtŭr cēlĕbrātĭŏr illō Īllŭxīssĕ dĭēs. *O. Voy.* Attici.

Ērĕchthis, ĭdis. *f.* (Ἐρεχθίς). *Fille d'Érechthée.* 1. *Orithie.* Nōmĭnĕ cēpērunt āquĭlōnĭs Ērĕchthĭdă Thrācēs. *O.* ‖ 2. *Procris.* Vīx ădĭtū pĕr mīllĕ dŏlōs ăd Ērĕchthĭdă fāctō. *O.*

Ērĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Erigo. *Dressé, élevé.* Jūssĭt, ĕt ērĕctōs ăd sīdĕră tōllĕrĕ vultūs. *O.* Ērĕctās ĭn tĕrgă sūdēs. *J.* (4, 128). Āltō cōllĕ mĭnōr, plānīs ērĕctĭŏr ārvīs. *Cl.* SYN. Sūblātŭs. *Voy.* Celsus. ‖ *Au fig. Qui va la tête haute.* Fōrtūnæ tē rēspōnsārĕ sŭpērbæ Lībĕrum ĕt ērĕctŭm. *H.* SYN. Cēlsŭs, sūblīmis. *Voy.* Superbus.

Ērĕmbī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἐρεμβοί). *Peuple d'Afrique, les mêmes que les Troglodytes.* Quēm căllĭdis jūxtă tĕrrīs pāscuntŭr Ērĕmbī. *Prisc.* (*Peri.* 170. *Ib.* 892; *Avien. D. Ter.* 270).

Ērĕmĭgō, ās, ārĕ. *Ramer; ébranler comme avec une rame.* Ēt pĕdĭbŭs tăcĭtās ērĕmĭgăt ūndās (olor). *Sil.*

Ērĕmŭs, ī. *f.* (ἔρημος). *Eccl. Désert, solitude.* ‖ † Ērĕmŭs. *Le même.* Excĭdit ērgo ănĭmis ērĕmi sătĭs, excĭdit illĕ. *Prud.* (*Psych.* 459). Cui jējūna ērĕmī sāxă lōquācĭbŭs Ēxundant scătĕbrīs. *Id.* (*Cath.* 662. Sic et *Enchir.* 45). *Voy.* Desertum.

Ērĕpō, ĭs, psī, pĕrĕ. *n. Sortir en rampant, se traîner hors.* Ērĕpĕt gĕnĭbŭs, sī cāndĭdă jūssĕrĭt Īō. *J.* (6, 525). Prōfŭndis Ērĕpsĭt tĕnĕbrīs. *St. Voy.* Repo. ‖ *Au fig.* Ĭndĕ pĕr ōblīquās ērĕpīt pōrtĭcŭs ārcēs. *St.* Sōl ērĕpsĭt. *Id.* SYN. Ascendō.

Ērĕpsĕm. *sync. pour* Erepsissem. Nūnquam ērĕpsēmŭs, nĭsĭ nōs vīcĭnă Trīvīcī. *H.*

Ērĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Eripio *Enlevé.* Ērĕptūmquĕ dŏlō rĕddī sĭbĭ pŏscĭt hŏnōrĕm. *V.* Nōmĕn ĕt ērĕptī sæpĕ vŏcāssĕ vĭrī. *O.* Tāntīs nēquīdquam ērĕptæ pĕrĭclīs. *V.* SYN. Ablātŭs, sŭblātŭs, dētrăctŭs, sūbdūctŭs, *qqf.* āmīssŭs.

Ērĕtĭnŭs, ă, ŭm. *D'Érétum.* Ātque Ērĕtĭnō frīgĭdŭs ānnŭs ăgrō. *Tib.* (IV, 8, 3).

Ērĕtrĭă, æ. *f.* (Ἐρετρία). *Érétrie, ville de l'Eubée.* (*Pl. Merc.* III, 4, 61.)

Ērĕtŭm, ī. *n.* (Ἤρετον). *Ville des Sabins.* Ērĕtī mănŭs ōmnĭs, ŏlīvĭfĕræquĕ Mūtŭscæ. *V.*

Ērĕxī. *parf. de* Erigo.

Ērgā. *prép.* † *arch. Vis-à-vis.* Quæ ērga ædēs sēse hăbĕt. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 52). ‖ *Ordint. Envers, à l'égard de.* Mĕdĭcīs quīd trīstĭbŭs ērgā Fīlĭŏlum? *J.* (6, 389). Quæ nūnquām quīdquam ērgā mē cōmmĕrĭta ēst, pătĕr. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 36). SYN. In (*accus.*). ‖ † *Ce mot se place qqf. après son régime.* (*Pl. Epid.* III, 3, 8; *Ter. Heaut.* I, 2, 15, II, 3, 24.)

Ērgăsĭlŭs, ī. *m. Nom d'un parasite.* Ērgăsĭlĕ, sălvē. Dī tē bĕne āmĕnt, Hēgĭō! *Pl.* (*Capt.* I, 2, 35. *Ib.* IV, 2, 8).

Ērgāstŭlŭm, ī. *n.* (ἐργαστήριον). *Lieu où les esclaves étaient détenus et condamnés à des travaux, prison.* Nēmpe ĭn Lūcānōs, aūt Tūsca ērgāstŭlă mittās. *J.* (8, 180). Prō Christo ērgāstŭlă pæssŭs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 5). Vīsĕ lībēns tĕnēbrīs ērgāstŭlă nīgră dīssĭpātīs. *Prud.* (*Peri.* 3706). *Voy.* Carcer. ‖ *Au fig.* Quæ cōrpōrălī ērgāstŭlō Mēntēm rĕsōlvīt lībĕrăm. *Prud.* (*Peri.* 1597). ‖ *Les esclaves prisonniers.* Cōnflātō sævās ērgāstŭlă fĕrrō Ēxsĕrŭĕrĕ mănŭs. *L.* Quēm mīre ăfflĭctănt ĭnscrīpta ērgāstŭlă. *J.* (14, 24).

† Ērgāstŭlŭs, ī. *m. Géolier.* (*Lucil.* apud *Non.* 5, 102.)

Ērgĕnnă, æ. *m. Nom d'un haruspice.* Ăn quĭă nōn fĭbrīs ŏvĭum, Ērgĕnnāquĕ jūbēntĕ. *Pers.* (2, 26).

Ērgĕnnŭm, Ērgēltŭm. *Voy.* Hergetium.

Ērgīnŭs, ī. *m.* (Ἐργῖνος). *Fleuve de Thrace.* ‖ 2. *Un des Argonautes.* Haūd mĭnŭs Ērgīnŭs, prōlēs Nēptūnĭă, fĕrtŭr. *V. Fl.* ‖ 3. *Autre guerrier.* (*St. Th.* IX, 305.)

Ērgō, *et postérieurement* Ērgŏ. *Donc.* Fōrtūnātĕ sĕnĕx, ērgō tŭă rūră mănēbūnt! *V.* Ērgō nōn sātĭs ēst rīsū dīdūcĕrĕ rictŭm? *H.* Ērgō quūm pōssīm sācrī pārs ēssĕ trĭūmphī. *O.* Tū captās āllăm : jām sūmŭs ērgō pārēs. *M.* (II, 18, 2. *Id.* I, 5, 6; 107, 8; II, 56, 4, et passim). Īmpūne ērgŏ mĭhī rĕcĭtāvĕrĭt īllĕ tŏgātās? *J.* (1, 3. *Id.* 13, 202). Ērgō dĭēs ădĕrāt. *St.* (*Silv.* I, 2, 24, et passim. Qui posteriorem corripuerunt, magis ad ætatis suæ pronuntiationem respexerunt quam ad etymon, ἔργω. *Festus* : « *Ergo* correptum significat idem quod apud Græcos οὖν, producte idem quod χάριν. » Et de hoc non semel grammatici). SYN. Ĭgĭtŭr, ĭtăquĕ, ĭtă, ĭdĕō, quārĕ, ĭdcīrcŏ, quāprōptĕr, quōcīrcă. PPH. Ātque ădĕō. ‖ † Ērgo ĭgĭtŭr. *Même sens.* (*Pl. Trin.* III, 3, 27.) ‖ ? *Avec raison.* (*Virg. Ecl.* 5, 58, interprete *Servio.*) ‖ *qqf. Oui, certes.* Mīhīne? Ĭtă. Mihīne? Tĭbi ērgŏ. *Ter.* (*And.* V, 2, 9. Adde *Pl. Pœn.* V, 2, 90. Cf. *Prisc.* 18, 1170 et 1192). ‖ *qqf. Mais.* Rēddĭtŭr ārbŏrĭbŭs flōrēns rĕvĭrēntĭbŭs ætās? Ērgo nōn hŏmĭnī, quōd fŭīt āntĕ, rĕdĭt (*Albinov.* 113).

‖ 2. Ērgō (*se place toujours après son régime*). *Pour, à cause de.* Intĕrĕūnt pārtim stătŭārum ĕt nōminĭs ērgō. *Lr.* (IV, 78). Fōrmidĭnis ērgō. *Id.* (V, 1244). Illĭŭs ērgō vēnīmŭs. *V. Voy.* Ob.

† Ērgŏnĕ *ou* Ērgōn'. *Est-ce que donc?* Ērgŏnĕ süprēmis ăbōlērī cārmĭnă flāmmīs! (*Augusto* fœde attributum. Illud in nullo bono auctore invenias. Habet *Alcim.* V, 642.)

Ērĭbōtēs, æ. *m.* (Ἐριβώτης). *Nom de guerrier.* Tūm cælātă, mĕtŭs ăllŏs, gĕrīt ārma Ērĭbōtēs. *V. Fl.*

Ērĭchthĕŭs. *Voy.* Erechtheus.

Ērĭchthō, ūs. *f.* (Ἐριχθώ). *Nom d'une magicienne de Thessalie.* Mēntĭs ĭnōps, ŭt quăm fŭrĭălĭs Ērĭchthō ĭmpŭlĭt. *O.* Ēffĕră dămnărăt nĭmĭæ pĭĕtătĭs Ērĭchthō. *L.* (Cf. VI, 507 *sq.*)

Ērĭchthŏnĭŭs, ĭi. *m.* (Ἐριχθόνιος). *Érichthon, roi d'Athènes. Les uns disent que c'est le même qu'Érechthée; les autres les distinguent.* Pălläs Ērĭchthŏnĭŭm, prōlĕm sĭnĕ mātrĕ crĕātăm, Claŭsĕrăt. *O.* Prīmŭs Ērĭchthŏnĭŭs cŭrrŭs ĕt quăttŭŏr ausŭs Jüngĕre ĕquōs, răpĭdĭsquĕ rōtĭs ĭnsistĕrĕ vī-ctŏr. *V.* ‖ *Le même changé en constellation nommée aussi* Auriga. (*German. Arat.* 157.) ‖ 2. *Roi des Troyens, fils de Dardanus.* Hŭjŭs Ērĭchthŏnĭŭs; Trōs ĕst gĕnĕrātŭs ăb illō. *O.* (*Fast.* IV, 33). ‖ —ŭs, ă, ŭm. *D'Athènes.* Tānta ĭn quă pōpŭlŭs lūsĭt Ērĭchthŏnĭŭs. *Pp.* (II, 5, 4). *Voy.* Erechtheus. ‖ *De Troie.* Dītātăquĕ prædă Ārcĭs Ērĭchthŏnĭă (*Culex*, 335).

Ērĭdănŭs, ĭ. *m.* (Ἠριδανός). *L'Éridan ou le Pô, grand fleuve d'Italie, qui se jette dans l'Adriatique.* Plūrĭmŭs Ērĭdănŭs pĕr sĭlvăm vŏlvĭtŭr ămnĭs. *V.* Quāntum Hўpānĭs Vĕnĕtō dĭssĭdĕt Ērĭdănō. *Pp.* (I, 12, 4). SYN. Pădŭs. PHR. Flŭvĭōrŭm rĕx Ērĭdănŭs. *V.* Pătĕr ĭpsĕ süpĕrbŭs ăquārŭm Aŭsŏnĭdŭm. *Cl.* ‖ *Suivant la fable, ce fleuve est formé des larmes que répandirent les sœurs de Phaéthon. Il est une des constellations du ciel.* Nāmque ētlam Ērĭdănŭm cērnēs ĭn pārtĕ lŏcātŭm Cœlī, fŭnĕstŭm măgnīs cŭm vīrĭbŭs Ămnĕm Quĕm lăcrĭmīs mœstæ Phaëthōntĭs sæpĕ sŏrōrēs Spārsērŭnt, lētŭm mœrēntī vŏcĕ cănēntēs. *Cic.* (*Arat.* 146. Adde *Aus. Eclogar.* 3, 12; *German. Arat.* 373). Stēllĭfĕr Ērĭdănŭs sĭnŭātĭs flĕxĭbŭs ērrans. *Cl.*

Ērĭgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Élever, dresser, relever.* Ātquĕ sōlō procĕrās ērĭgĭt ālnŏs. *V.* Ŏcŭlŏs jām mœrtĕ grăvātŏs Pўrămŭs ērexĭt. *O.* SYN. Tōllō, ättōllō, ĕxtŏllō, lĕvō, sŭblĕvō, ēffĕrō, ēvĕhō, ĕxcĭtō, ēdūcō, rĕlĕvō. PPH. Hŭmō, ĭn aūrās, ăd sīdĕră, ăd āstră, sŭb āstră, cœlō, ăd cœlŭm ērĭgō, tōllō, ättōllō, ēdūcō, dūcō, fĕrō. Ältĕ ērĭgō. ‖ *Au fig.* Pătrĭām præceptă Plătōnĭs Ērexĕrĕ măgīs. *Cl.* Ērexĭt răblĕm. *St.* ‖ *Donner de la confiance, rendre fier.* Tĕ jām sērĭēs ŭsüsquĕ lăbōrŭm Ērĭgĭt. *L.* SYN. Tōllō, ēffĕrō. ‖ —mē, ānĭmŭm, mēntĕm, *ou pass.* Ērĭgŏr. *Reprendre courage.* Ērĭgĕ mēntĕm. *L.* Nōs, mājŭs vĕrĭtī, pōstquām nihil ēssĕ pĕrĭcli Sēnsĭmŭs, ērĭgĭmŭr. *H.* SYN. Rĕlĕvō, cōnfirmō.

Au pass. Ērĭgŏr. *Être élevé, s'élever.* Ātĕrquĕ ăd sīdĕră fūmŭs Ērĭgĭtŭr. *V.* Fundŏquĕ ĕt vŏlĕntŭs ăb īmō Ērĭgĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Tōllŏr, ättōllŏr, ĕxtōllŏr, sürgō, etc. *Voy.* Surgo. ‖ *Reprendre courage. Voy.* le précéd.

Ērĭgŏnē, ēs. *f.* (Ἠριγόνη). *Érigone, fille d'Icare, que Bacchus séduisit sous la forme d'une grappe. La mort de son père lui causa tant de douleur qu'elle se donna la mort: les dieux la changèrent en une constellation, qui est la Vierge.* Lĭbĕr ŭt Ērĭgŏnēn fălsă dēcēpērĭt ŭvā. *O.* ‖ *La constellation.* Quā lŏcŭs Ērĭgŏnēn ĭntĕr Chēlāsquĕ sĕquēntēs Pāndĭtŭr. *V.* (Adde *Manil.* II, 32).

Ērĭgŏnēĭŭs, ă, ŭm (Ἠριγονήϊος). *D'Érigone.* Nōctĕ sĕquēntĕ dĭĕm, cānĭs Ērĭgŏnēĭŭs ēxĭt. *O.*

Ērĭmānthŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 3, 120.)

Ērĭnnē, ēs. *f.* (Ἠριννα). *Poétesse de Lesbos.* Cārmĭnăquĕ Ērĭnnēs nōn pŭtăt æquă sŭīs. *Pp.* (II, 2, 32. Cf. *Plin.* 34, 18).

Ērĭnnўs, ўŏs. *f.* (Ἐρινύς). *Érinnys, une des Furies.* Hōrrĭfĭcămquĕ ŏcŭlīs ănĭmōquĕ ŏbjēcĭt Ērĭnnўn. *O.* Fĕrtĕ făcēs ĭn mē, quās fĕrtĭs Ērĭnnўēs ātræ. *Id.* Cæcō nĕc Ērĭnnўăs ōrĕ rōgāvī. *St. Voy.* Furiæ. ‖ *Au fig.* Trōjæ ĕt pātrĭæ cōmmūnĭs Ērĭnnўs (de Helena). *V.* Jāmjām cīvīlĭs Ērĭnnўs Cōncĭdĕt. *L.* ‖ *qqf.* Ērĭnnўs. *pl. pour* Ērĭnnўēs *ou* Ērĭnnўăs (Ἐρινύες, Ἐρινύας, Ἐρινῦς). Ēt mēcum Ērĭnnўs prōnūbās thălāmī trăhăm. *Sen.* (*OEd.* 644).

Ērĭphўlă, æ, *ou* Ērĭphўlē, ēs. *f.* (Ἐριφύλη). *Ériphyle, épouse d'Amphiaraüs, lequel, sachant que la mort l'attendait sous les murs de Thèbes, ne voulait point aller à ce siége. Ériphyle, séduite par le don d'un collier, découvrit à Polynice la retraite de son mari, et fut tuée plus tard par son fils Alcméon.* Tū quŏquĕ, ŭt aūrātōs gĕrĕrēs, Ērĭphўlă, lăcĕrtōs. *Pp.* (III, 11, 57. *Id.* II, 13, 29). Hīs Phædrăm Prōcrĭnquĕ lŏcīs, mœstāmquĕ Ērĭphўlēn Crūdēlĭs nāti mōnstrāntēm vūlnĕră cērnīt. *V.* (Adde *Ov. A. Am.* III, 13). PHR. Sēd pĕrfĭdă cōnjŭx Dōnă vĭrō mūtārĕ vēllĭt. *St.*

Ērĭphўlæŭs, ă, ŭm (Ἐριφυλαῖος). *D'Ériphyle.* Sīc Ērĭphўlæōs aūrŭm fătālĕ pĕnātēs Ĭrrŭmpĭt. *St.*

Ērĭpĭō, ĭs, ĭpŭī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *Tirer hors, faire sortir, arracher.* Dŏmō mē ērĭpŭīt, vĕrbĕrāvīt. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 44). Vāgīnăquĕ ērĭpĭt ēnsĕm. *V.* Ērĭpĭĕt quĭvĭs ŏcŭlōs mihī. *H.* Vīx tĕrgo ērĭpŭīt fĕrrŭm. *O.* SYN. Ĕxträhō, ēdūcō, *qqf.* ĕxtŭrbō, ērŭō. ‖ *Ordint. Oter, enlever, ravir, soustraire.* Frātrĕm, sī quĭs mŏdŭs, ērĭpĕ lētō. *V.* Cūrrendī vīrēs ērĭpĭēntĕ mētū. *O.* Pōssĕ lōqui ērĭpĭtŭr. *Id.* Pūlmēntŭm prĭdem ērĭpŭīt mīlŭus. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 37). SYN. Răpĭō, ăbrĭpĭō, prærĭpĭō, aūfĕrō, tōllō, ădĭmō, sūbdūcō, dētrăhō, ĕxträhō, ĕxtŏrquĕō, ămŏvĕō, rĕmŏvĕō, præcĭdō, ĭntĕrcĭpĭō; *avec l'abl.* prīvō, spŏlĭō, nūdō, ĕxŭō, ĕxcūtiō, ējĭcĭō. *Voy.* Furor. ‖ *Délivrer de.* Nūnc mē quŏquĕ cūrīs Ērĭpĕ. *V. Fl.* Cōllă jūgo ērĭpŭīnt. *O.* Ērĭpĕ mē hīs, ĭnvīctĕ, mălīs. *V.* SYN. Sūbdūcō, lĭbĕrō, ēxĭmō, *qqf.* ēxpĕdĭō. ‖ —mē. *Se soustraire.* Tēque ērĭpĕ flāmmīs. *V.* Ērĭpĕ tĕ mŏræ. *H.* ‖ *Obtenir de force, arracher.* Vīx tămĕn ērĭpĭām, pŏsĭtō pāvōnĕ, vĕlīs quīn Hōc pŏtŭīs. *H.* (Adde *Tib.* I, 10, 35). SYN. Ĕxtŏrquĕō. ‖ —vītăm, ānĭmăm. *Oter la vie.* Ērĭpĭām, dīxīt, prŏ crīmĭnĕ vītăm. *O. Voy.* Occido. ‖ —fŭgām. *Fuir précipitamment.* Ērĭpĕ, nātē, fŭgām. *V.* SYN. Răpĭō. *Voy.* Fugio.

Ērĭsīchthŏn, ŏnĭs. *m.* (Ἐρισίχθων). *Érisichthon, roi de Thessalie, ayant brûlé un bois consacré à Cérès, fut condamné à une faim qui le réduisit à dévorer ses propres membres.* Mœrēntēs ădĕūnt, pœnāmquĕ Ērĭsīchthŏnĭs ōrānt. *O.* (Cf. *Met.* VII, 744 *sq.*)

Erĭtheŭs, ĕī. *m.* (ἐριθεύς, *comme* ἐριθακος, *Plin.* 10, 39, *erithacus*). *Rouge gorge, oiseau.* Sī dēnĭquĕ părvŭs ĕrĭtheŭs Sŭccēdĭt trĕpĭdŭs scrūpōsă cōncăvă rūpīs. *Avien* (*Progn.* 439).

? Ērĭthŭs, ĭ. *m.* (ἐριθος). *Nom de guerrier.* Āt nōn Āctŏrĭdēs Ērĭthŭm, cŭr lātă blpēnnīs. *O.* (*Met.* V, 79. Sed de nomine valde dubito, quum secunda produci debeat. *Homer. Il.* Σ, 560: Δεινον ἐριθοισιν, λεὺν' ἄλφιτα χερσὶ πάλυνον).

Ērŏd. *fut. de* Sum.

Ērōdō, ĭs, ĕrĕ. *Ronger.* Tĕnĕrās aūdēnt ērōdĕrĕ frondēs. *Col.* (10, 323). *Voy.* Rodo.

Ērŏgĭtō, ās, ārĕ. *Demander.* Ērŏgĭtārĕ, meō mĭnōrĕ quīd sīt factūm fīlĭō. *Pl.* (*Capt.* V, 1, 32). Plăcĭde ergo ūnūmquĭdque ērŏgĭta, ŭt ācquīēscām; nōn vīdēs. *Id.* (*As.* II, 2, 60. Male vulgo *derogita*). Nōmēnquĕ dĕcūsquĕ Ērŏgĭtāt. *Sil.*

Ērŏgō, ās, ārĕ. *Lever une contribution; donner, fournir.*

Ērŏs, ōtĭs. *m.* (ἔρως). *Nom d'homme.* Trīstĭă sērvōrūm stīgmătă dēlĕt Ērŏs. *M.* (X, 56, 6. *Ib.* 80, 1).

Ērōtĭŏn *ou* Ērōtĭum, ĭī. *n.* (ἐρώτιον). *Nom de femme.* Nē nigrās hŏrrēscāt Ērōtĭŏn ūmbrās. *M.* (V, 34). Mĕnēchme, āmāre āĭt tē mūltum Ērōtĭum. *Pl.* (*Men.* III, 3, 1).

† Errābĭlĭs, ĕ. *Sujet à erreur.* Ātque ĕădĕm cĕlĕrēs ētĭam discrīmĭnāt hōrās Nōn errābĭlĭbŭs nōctĕ dĭēquĕ sōnīs. *Lact.* (*Phœn.* 35).

Errābŭndŭs, ă, ŭm. *Errant.* Errābŭndă bŏvīs vēstĭglă. *V. Voy. le suiv.*

Errāns, tis. *Errant.* Ōcŭlīs errāntĭbŭs ăltō Quæsīvīt cœlō lūcĕm. *V.* Errāntēs hēdĕrās pāssīm cūm bāccārĕ tēllŭs. *Id.* SYN. Errābŭndŭs, errātĭcŭs, vāgŭs, vāgāns. *Voy.* Vagus.

† Errāntĭă, æ. *f. L'action de s'égarer.* Nĕque ĕgo errāntĭæ ānĭmī prāvē mōrĭgĕrābŏr. *Att.* (apud *Non.* 3, 86).

Errātĭcŭs, ă, ŭm. *Errant.* Quām vīx errātĭcă Dēlŏs Errāntem āccēpĭt. *O. Voy.* Errans.

Errātĭō, ōnis. *f. Détour, chemin plus long.* Errātĭōnīs fēcērĭt cōmpendĭŭm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 90. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 41). *Voy.* Error, Deverticulum.

Errātŭm, ī. *n. Erreur, faute.* Dīcĕrĭs errātĭs ĭngĕmŭīssĕ mĕīs. *O.* Quāmprīmum errātă fătērĕ. *Pp.* (I, 9, 33). *Voy.* Culpa.

Errātŭs, ă, ŭm. *Parcouru en tout sens.* Rĕlĕgēns errātă rĕtrōrsŭm Littŏră. *V.* Errātās dicĕrĕ tĕrrās. *O.* Dīvērsīs errātŭs cāsĭbŭs ōrbīs. *V. Fl.*

? Errātŭs, ūs. *m. Détour.* Lōngīs errātĭbŭs ăctŭs. *O.* (*Met.* IV, 566. Alii leg. *erroribus*).

Errŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Errer, avoir perdu son chemin.* Īgnārī hŏmĭnŭmquĕ lŏcōrŭmque Errāmŭs. *V.* Errābant fātis āctī mārĭa ōmnĭă circūm. Errāvĭtnĕ vīă. *Id.* SYN. Vāgŏr, ăbērrŏ. *Voy.* Vagor. ‖ *Errer en liberté.* Millĕ mĕæ Sĭcŭlīs errānt ĭn mōntĭbŭs ægnæ. *V.* Illĕ mĕās errārĕ bŏvēs (permisit). *Id.* SYN. Vāgŏr. ‖ *Au fig. Errer.* Māgnūsquĕ pĕr ŭrbēs Errāvīt sīnĕ vōcĕ dŏlŏr. *L.* Tārdīs ĭngĕns ŭbī flexĭbŭs errāt Mĭnclĭus. *V.* Pūlmōnĭbŭs errāt Īgnīs ēdāx. *O.* Dŭbĭīs āffectĭbŭs errāt. *Id.* SYN. Discurrŏ. ‖ *Se tromper.* Sī nōn errāssēt, fĕcĕrăt illă mĭnŭs. *M.* (I, 22, 8). Vēllem ĭn āmīcĭtĭă sīc errārĕmŭs. *H.* Errās sī ĭd crēdīs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 53). SYN. Fāllŏr, dēcĭpĭŏr. PPH. Errŏr mē hăbĕt, tĕnĕt, dēcĭpĭt, ăbstŭlĭt, ăgĭt, ăffĭcĭt. Errōrĕ trăhŏr, dūcŏr, ăgŏr, lăbŏr, tĕnĕŏr. In errōrĕ sŭm, vērsŏr. In errōrĕm răpĭŏr, dūcŏr. VERS. Quāntum ānĭmīs ĕrrōrĭs ĭnēst! *O.* Ūt mē mălŭs ăbstŭlĭt errŏr! *V.* Māgnŏpĕre ă vērō lōngēquĕ errāssĕ vĭdēntŭr. *Lr.* Ăc nōs ĭn fraŭdem ĭndūlmŭs, fraŭdāmŭr ĕt ĭpsī. *Id.* Quīnam hīc ānĭmōs āvērtĕrĭt errŏr? *V. Fl.* Quīsnam hīc mortālĭbŭs errŏr? *St.* In ĕămdĕm fraŭdem, ĕx hāc ātque ĕx illa, incĭdēs. *Ter.* ‖ *Faire une faute.* Illă bĕne errāvĭt, vĭtĭŭmque aŭctōrĕ rĕdēmĭt. *O. Voy.* Pecco. ‖ *qqf. avec l'acc.* Tĕnĕŏ quĭd errĕt. *Ter.* (*And.* III, 2, 18. *Id. Ph.* V, 3, 21; *Pl. Most.* I, 3, 30). ‖ *qqf. Douter.* Errŏ quam īnsīstās vīăm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 197).

Au pass. unip. Heū! mălĕ tūm Lĭbўæ sōlĭs errātŭr ĭn ægrīs! *V.* Sī fŭīt errāndŭm, causās hăbĕt errŏr hŏnēstās. *O.*

Errŏ, ōnis. *m. Qui aime à errer, qui erre, fugitif.* Ātque ĭtĕrum errōnēm sub tŭă signă vŏcă. *Tib.* (II, 6, 6). Ēt vōs errōnēm tēllūrĕ rĕmittĭtĕ nōstrŭm. *O.* Tēque ĭpsŭm vītās fŭgĭtīvŭs ĕt errŏ. *H.*

Errŏr, ōris. *m. Détour, circuit.* In mărĕ dēdūcūnt fessās errōrĭbŭs ūndās. *O.* Ā primā dīc, hōspĕs, ŏrīgĭnĕ nōbīs Errōrēsquĕ tŭōs. *V.* Errōrīsquĕ sŭī sīc stātŭīssĕ mŏdŭm. *Pp.* (III, 10, 36). SYN. Errātĭō, ămbāgēs, flĕxŭs. EP. Cæcŭs, āvĭŭs, vāgŭs, dŭbĭŭs, ĭncertŭs, lōngŭs. PPH. Cūrsŭs vāgī, vārīī. Ĭtĕr cæcŭm, ĭncertŭm, dēvĭŭm. ‖ — ŏcŭlōrŭm. *Regard errant.* Ille ŏcŭlīs ĕxtrēmo errōrĕ sōlŭtīs. *O.* (Adde *V. Fl.* VI, 277). ‖ *Erreur, méprise.* Ēt dēmptŭs pĕr vīm mēntīs grātĭssĭmŭs errŏr. *H.* Ārmōrŭm făcie ēt Grāĭārum errŏrĕ jŭbārŭm. *V.* Errōrĕm tūm dēnĭquĕ nōmĭnĭs ēssĕ Ēt sēnsī ēt dŏcŭī. *O.* PPH. Errŏrĭs tĕnĕbræ. EP. Ămens, cæcŭs, tĕmĕrārĭŭs, præcĕps, mălŭs, dīrŭs. ‖ *Être dans l'erreur. Voy.* Erro. ‖ *Faire revenir de l'erreur.* Errōrĕm dēmŏ, dētrāhŏ, rĕmŏvĕŏ, aŭfĕrŏ, ēximŏ. Errōrĕ ēxsōlvŏ. ‖ *Faute.* Īpsāquĕ dēlĭctīs victa ēst clēmēntĭă nōstrīs, Nēc tāmĕn errōrī vītă nĕgātă mĕo ēst. *O.* Nĕc ultrā Fŏvīsti errōrĕm: brĕvĕ sīt quōd tūrpĭtĕr aūdēs. *J.* (8, 165). *Voy.* Culpa. ‖ *Objet qui trompe, piége.* Aūt ălĭquīs lātĕt errŏr; ĕquō nĕ crēdĭtĕ, Teūcrī. *V.* Hīc lăbŏr īllĕ dŏmūs, ēt ĭnēxtrīcābĭlĭs errŏr. Sīmīllĭmă prōlēs, Indĭscrētă sŭīs grātŭsquĕ pārentĭbŭs errŏr. *Id.* SYN. Fraŭs. ‖ *Eccl. Fausses croyances.* Nām quōndām cērnēns līvēntī pēctŏrĕ dæmŏn Errōrīs lăbĕm. *Juve.* (III, 37). Errōrīs lăquĕōs sæclīs incrēscĕrĕ cērtum ēst (*Ib.* 404). ‖ *qqf. Délire.* Dī mĕlĭŏră plĭs, errōrēmque hōstĭbŭs illŭm! *V.* Fānăĭcŭs errŏr. *H.* ‖ *qqf. Incertitude.* Eūm meō jūdĭcĭo errōrēm dissōlvām tĭbĭ. *Volc. Seg.* (apud *Gell.* 15, 24).

Erŭbēscēndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit rougir.* Nōn erŭbēscēndīs ădŭrīt Īgnĭbŭs. *H. Voy.* Turpis.

Erŭbēscŏ, ĭs, bŭī (*de l'inus.* Erubeo), ēscĕrĕ. *n. Devenir rouge.* Săxāquĕ rorātīs erŭbŭīssĕ rōsīs. *O. Voy.* Rubeo. ‖ *Ordint. Rougir de honte ou de pudeur.* Erŭbŭĕrĕ gĕnæ, tōtōquĕ rĕcāndŭīt ōrĕ. *O.* Erŭbŭīt, sălvā rēs ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 9). PPH. Ōră rŭbōrĕ tĭngŏr, ĭnfĭcĭŏr, sŭffŭndŏr *ou* sŭffundŏr. Rŭbŏr ōră, gĕnās pĭnxīt, ĭnfĭcĭt, sŭbĭt, pĕrfŭndĭt, tĭngĭt, nōtăt. Rŭbŏr ĭn ōrĕ sŭbēst, sĕdĕt. Ōră rŭbōrĕm trăhunt. Pŭdŏr ōră sŭbĭt. VERS. Flāgrāntēs pĕrfŭsă gĕnās, cuī plūrĭmŭs ĭgnĕm Sŭbjēcit rŭbŏr. *V.* Āt sī vīrgĭnĕūm sŭffŭdĕrĭt ōrĕ rŭbōrĕm. *Id.* Nīvĕōs ĭnfēcit pūrpŭră vultŭs. *O.* Cāndĭdă nĕc mīxtō sŭblūcēnt ōră rŭbōrĕ. *Id.* Ĭnfĭcĭtŭr tĕnĕrās ōrĕ rŭbēntĕ gĕnās. *Tib.* Rŭbŏr ĭgnĕŭs ĭnfĭcĭt ōră. *L.* Hīnc mānat trīstī cōnscĭŭs ōrĕ rŭbŏr. *Cat.* Īgnĕ sŭffŭsă gĕnæ. *Sen.* Īllŭs rōsĕō flāmmātŭr pūrpŭră vultū. *St.* Āltĕrnōs vultŭs pāllōrquĕ rŭbōrquĕ Mūtăt. *Id.* ‖ *Au fig. Rougir, avoir honte.* Nōn erŭbēscīt Băcchŭs ĕffŭsōs tĕnĕr Spārsissĕ crīnēs. *Sen.* (*H. Fur.* 472). Nĕc erŭbēscīt pējērārĕ dē tūrdō. *M.* (VII, 19, 6). Nōstrā nĕc erŭbŭīt silvās hăbĭtārĕ Thălīă. *V.* SYN. Pŭdĕt (me), ēst pŭdŏr. VERS. Āccēssīt pŭdŏr. *O.* Cōnfūsă pŭdōrĕ. Evēnĭăt pŭdŏr hōstĭbŭs. Ēt pŭdŏr ēlūsum, nūnc sŭbĭt īrā dĕŭm. *O.* Nĕc pŭdŏr ĭn stīpŭlă plăcīdăm cēpīssĕ quĭētĕm. Nĕque ērĭt gĕnĕr illĕ pŭdōrī. *Id.* Sānguĭnĭs hūmānī pŭdŏr ēst nescīrĕ săgittās. *St.* Nōn fēstă lūcĕ mădērĕ Ēst rŭbŏr. *Tib.* ‖ *Faire rougir.* Pŭdōrĕm

āfĕrŏ, īncŭtĭŏ. ‖ *Révérer, être touché de.* (αἰδεῖσθαι). Sēd jūrā fīdēmquĕ Sŭppĭcĭs ērŭbŭĭt. *V.*

Ērŭbrŭs, ī. *m. Rivière qui se jette dans la Moselle.* Tē rāpĭdŭs Gēlbĭs, tē mārmŏrĕ clārŭs Ērŭbrŭs. *Aus.* (*Mos.* 359).

Ērŭcă, æ. *f. Chenille.* Nāscuntŭr vŏlŭcrēs, sĕrpĭtquĕ ērŭcă pĕr hŏrtŏs. *Col.* (10, 333). ‖ *Roquette, plante.* Jāmquĕ ērŭcă sălāx fēcundō prōvĕnĭt hŏrtō. *Col.* (10, 372). Ērŭcās vītārĕ sălācēs. *O.* Ērŭcas vĭrĭdēs. *H.* PPH. Hērbă sălāx. *M.*

Ērŭctŏ, ās, ārĕ. *Vomir, rejeter.* Ātquĕ ōmnēm Cōcȳto ērŭctăt ārēnăm. *V.* Āvŭlsăquĕ vīscĕrā mōntīs Ērĭgĭt ērŭctāns. *Id.* Ērŭctăt Bōsphŏrŭs āmnēs. *V. Fl.* SYN. Ējĭcĭŏ, ējĕctŏ, vŏmŏ. *Voy.* Vomo, Spiro. ‖ *qqf. Vomir des paroles.* (*Sen. Thyest.* 911.) ‖ — mē. *S'élancer, sourdre.* Sē tōtīs ērŭctēnt flūmĭnă tērrīs. *Avien.* (*D. Ter.* 345).

Ērŭdĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Enseigner, instruire.* Sūblātum ērŭdīrĕ, nēc tēcūm tăllă gĕssī. *V.* Dămnōsās ērŭdīt ārtēs. *O.* In pātrĭās ārtēs ērŭdīēndŭs ĕrāt. Ut flērēnt, ŏcŭlōs ērŭdīērĕ sŭōs. *Id.* SYN. Dŏcĕŏ, īnstĭtŭŏ. *Voy.* Doceo.

Ērŭdĭtŭlŭs, ă, ŭm. *Demi-savant.* Ērŭdĭtŭlī ămbŏ. *Cat.* (57, 7).

Ērŭdītŭs, ă, ŭm. *Instruit, savant.* Vōs ērŭdītŏs mīrŏr ēt dŏctŏs vĭrŏs. *Prud.* (*Peri.* 2498). Hērmēs ōmnĭbŭs ērŭdītŭs ārmīs. *M.* (V, 25, 2). Nīl ēxāctĭŭs ērŭdĭtŭsquĕ ēst. *Id.* (IV, 87, 4). SYN. Dŏctŭs, pērĭtŭs. *Voy.* Doctus.

†Ērŭmnă, æ. *f. pour* Ærumna. (*Enn.* apud *Charis.* 1, 76.)

Ērŭmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ŭmpĕrĕ. *n. Sortir avec violence, s'élancer.* Ērŭmpūnt pōrtīs, cōncūrrĭtŭr. *V.* Stўgĭīs ērŭmpĕrĕ nĭtŏr ăb ōrīs. *O.* Pŏsĭtīs ērŭpĭt ĭn Hĕctŏră plĕctrīs. *St.* SYN. Rŭŏ, ĭrrŭŏ, præcĭpĭtŏ, ēxĕŏ, ēgrĕdĭŏr, ēlŭctŏr. ‖ *act. Pousser hors.* Dēnsa ĭntĕr nŭbĭlă sēsē Dīvērsī ērŭmpēnt rādĭī. *V.* Ŭndĕ ăltŭs prīmŭm se ērŭmpĭt Ēnīpeūs. *Id.* Fōntĭbŭs ūt dūlcēs ērŭmpăt tĕrră lĭquōrēs. *Tib.* (IV, 1, 86). Ātquĕ hās ērŭmpĭt fŭrĭbŭndō pĕctŏrĕ vōcēs. *Petr.* (*Sat.* 124). SYN. Ēmĭttŏ, mĭttŏ, ējĕctŏ, ērŭctŏ. ‖ *Au pass.* Ēxāgĭtātă fōrās ērŭmpĭtŭr, ēt sĭmŭl ăltăm. *Lr.* (VI, 582).

Ērŭŏ, ĭs, ŭī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *Creuser, tirer en creusant.* Cōrnĭcum ĭmmĕrĭtās ērŭĭt ŭngŭĕ gĕnās. *Pp.* (IV, 5, 6). Ērŭĭmŭs tĕrrā sōlĭdŭm prō frūgĭbŭs aūrŭm. *O.* Mĭssă lătŭs ērŭĭt hāstă. *Id.* Gĕlĭdŭmquĕ sĕcūrī Ērŭĭt (fluvium). *V. Fl.* Vŭlpēs, cŭbĭlĕ fŏdĭēns, dŭm tĕrram ērŭĭt. *Ph.* SYN. Fŏdĭŏ, cĭffŏdĭŏ, ēxtrāhŏ. ‖ — ŏcŭlōs. *Crever les yeux.* Hŭīc ĕgŏ nōn ŏcŭlōs ērŭŏ, Gāllĕ, dŭōs. *M.* (III, 92). Ērŭĭtŭrquĕ ŏcŭlōs. *O. Voy.* Cæco. ‖ *Arracher, déraciner.* Ĭpsă mănŭ fēlīcēs ērŭĕ sĭlvās. *V.* Ērŭērēnt sĕgĕtēm. *Id.* SYN. Ēvĕllŏ, ēvĕrtŏ, etc. *Voy.* Evello. ‖ *Renverser, ruiner, détruire.* Ērŭĕt ĭllĕ Ārgōs Āgămēmnŏnĭāsquĕ Mўcēnās. *V.* Trōjānās ŭt ōpēs ēt lāmentābĭlĕ rēgnŭm Ērŭērĭnt Dānāī. *Id.* Fūndĭtŭs būsta ērŭăm. *Sen.* (*Troad.* 666). SYN. Ēvĕrtŏ, dĭrŭŏ, etc. *Voy.* Everto. ‖ *Au fig. Produire au grand jour, dévoiler.* Prōtrāhĭt ætās ĭn mĕdĭŭm, rătĭōquĕ ĭn lūmĭnĭs ērŭĭt ōrās. *Lr.* (V, 1452). Sæpe ērŭēntĭs vĕrĭtās pătŭĭt mălŏ. *Sen.* (*OEd.* 827. *Id. Troad.* 580). SYN. Ēffĕrŏ, prōtrāhŏ, pāndŏ, ēdŏ, ēxsĕrŏ, etc. *Voy.* Detego.

Ērŭpī. *parf. de* Erumpo.

Ērŭptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Erumpo. *Élancé, lancé.* Faūcĭbŭs ērŭptŏs ĭtĕrūm vīs ūt vŏmăt ĭgnēs. *Lr.* (I, 794. Adde *Stat. Th.* VII, 683; *Manil.* III, 381).

Ērŭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Eruo. *Creusé, tiré hors.* Tūnc prīmŭm sōlēs ērŭtă vĭdĭt bŭmŭs. *O.* ‖ *Arraché.* Rādĭcĭbŭs ērŭtă pīnŭs. *V.* ‖ *Détruit.* Cōnvŭlsĭs ērŭtă mūrīs Ōppĭda. *Sil.* ‖ *Au fig. Produit au jour.* Ānnālĭbŭs ērŭtă prīscĭs Sācră. *O.*

Ērvīlĭă, æ. *f. dimin. de* Ervum. In spĕcĭem ērvīllæ pārvōs glŏmĕrābĭs ĭn ōrbēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 589. Vid. *Fest.*).

Ērvŭm, ī. *n. Lentille, légume.* Cāvūsquĕ Tūtŭs ăb ĭnsĭdĭīs, tĕnŭī sōlābĭtŭr ērvō. *H.* Ērvŭm dătūrĭn' ēstĭs, bŭbŭs quŏd fĕrăm? *Pl.* (*Most.* I, 1, 59). Ērvŭm sī sēmpĕr jējūnō sūmpsĕrĭs ōrĕ. *Ser. Sam.* (*vs.* 418. Legendumne sit *ervo*, an *arvo*, apud *Virg. E.* 3, 100, adhuc sub judice lis est).

Ērўcīnă, æ. *f. Nom de Vénus, du mont Éryx.* Quīd gĕmĭnās, Ērўcīnă, mĕōs sĭnĕ fīnĕ dŏlōrēs? *O.* Sīvĕ tŭ māvīs, Ērўcīnă rīdēns. *H.*

Ērўcīnŭs, ă, ŭm. *Du mont Éryx.* Tūnc vīcīna āstrīs Ērўcīno ĭn vĕrtĭcĕ sēdēs. *V.* Ērўcīnăquĕ tĕmplă sŭbīrĕt. *St.*

Ērўmānthĕŭs *et* Ērўmānthĭŭs, ă, ŭm (Ἐρυμάνθιος *et* Ἐρυμανθιος). *De l'Érymanthe.* Quīque Ērўmānthēī sūdāntēm pōndĕrĕ mōnstrī. *V. Fl.* Ērўmānthĭă pēstīs. *Sil.* Ērўmānthĭă mātĕr. *V. Fl.* ‖ Ērўmānthĭŭs, īī. *m. Nom de guerrier.* Ădfŭĭt Hippŏmĕdŏn, rĕctōquĕ Ērўmānthĭŭs ōrĕ. *St.*

Ērўmānthĭăs, ădis, *et* Ērўmānthĭs, ĭdis. *f.* (Ἐρυμανθιάς *et* Ἐρυμανθίς). *De l'Érymanthe.* Vīx Drўădum thălămīs, Ērўmānthĭădumquĕ fŭrōrī Nўmphārum mātūrĕ pŭĕr. *St.* Nēxĭlĭbusquĕ plăgīs sĭlvās Ērўmānthĭdās ămbĭt. *O.* Cūstŏs Ērўmānthĭdŏs Ūrsæ. *Id.*

Ērўmānthŭs *ou* Ērўmānthŏs, ī. *m.* (Ἐρύμανθος). *Érymanthe, montagne d'Arcadie, où Hercule tua un sanglier monstrueux.* Fīxĕrĭt ærīpĕdēm cērvām lĭcĕt, aūt Ērўmānthī Pācārĭt nĕmŏrā. *V.* Mænăllōsquĕ sĭnŭs, gĕlĭdūmquĕ Ērўmānthŏn, ĕt Ēlĭn. *O.* Quāntūsquĕ jūgīs Ērўmānthŏn ăquōsīs Tērrŭĕrĭs. *St.*

Ērўmās, ăntĭs. *m.* (Ἐρύμας). *Nom d'un guerrier Troyen.* Tūm Mĕrŏpem ātque Ērўmāntă mănū (sternit). *V.*

Ērўmŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Vēnātōrī Ērўmō. *V. Fl.* (III, 194).

Ērўthēă *ou* Ērўthĭă, æ. *f.* (Ἐρύθεια). *Ile voisine de l'Espagne, où habitait Géryon.* Amphĭtrўōnĭădēs quā tēmpēstātĕ jŭvēncōs Ēgĕrăt ă stăbŭlīs, ō Ērўthēă, tŭīs. *Pp.* (IV, 9, 2). Æthĭōpēs hăbĭtānt Ērўthrĭăm pĕctŏrĕ jūstī, Ātlāntēm jūxtă. *Prisc.* (*Peri.* 570 *sq. Cf. Plin.* 4, *fin.*)

Ērўthēīs, ĭdis. *f.* (Ἐρυθηίς). *De l'île d'Érythée; de Géryon.* Sēcūmquĕ bŏvēs, Ērўthēīdă prædăm, Æbstrāhĭt. *O.* (*Id. Fast.* I, 543).

Ērўthēŭs *ou* Ērўthĭŭs, ă, ŭm (Ἐρυθεῖος). *De l'île d'Érythée.* Hērcŭlēăs Erўthĭa ăd lĭttŏră Gādēs. *Sil.*

Ērўthrīnŭs, ī. *m.* (ἐρυθῖνος). *Rouget, poisson.* Cærŭlĕāquĕ rŭbēns ĕrўthrīnŭs ĭn ūndă (*Ov. Hal.* 103. Etiam apud *Enn. frag. Phages.* Cf. *Plin.* 9, 16).

Ērўthræ, ārŭm. *f. pl.* (Ἐρυθραί). *Érythrée, ville maritime d'Ionie, célèbre par sa Sibylle.* ‖ 2. *Ville de Béotie, chez les Platéens.* Dītēs pĕcōrŭm cōmĭtantŭr Ērўthræ. *St.* ‖ 3. *Ville de l'Inde, où régna Érythras.* Fōrtĕ săgĭttĭfĕrās Ēvăn pŏpŭlātŭs Ērўthrās. *Sid.* (*Pan.* 2851). Tēpĭdīsquĕ ăb Ērўthrīs Ăd Tārtēssĭăcŭm vĕnīt Ĭndŭs æquātŏr Ībē-

rŭm (*Ib.* 889. De rege *Erythra* loci classici apud *Curt.* 8, 9; *Plin.* 6, 23).

Ērȳthræŭs, ă, ŭm (Ἐρυθραῖος). 1. Ērȳthræŭm mārĕ. *Mer rouge, plus souvent le golfe Persique.* Rēgis Ērȳthræī dēdĕrăt quī nōmĭnă pōntō. *Prisc.* (*Peri.* 606). Prōptĕr Ērȳthræī tĕndŭntŭr dōrsă prŏfŭndī. *Avien.* (*D. Ter.* 68). *Voy.* Ruber. ‖ *en gén. De l'Inde.* Cūrrŭs, Ērȳthræīs quās nūpĕr vīctŏr ăb ōrīs. *St.* Mittī vēnātĭō dēbĕt Dēntĭs Ērȳthræī. *M.* (XIII, 100, scil. eboris). Ērȳthræī smărăgdī. *Cl. Voy.* Indus. ‖ 2. *D'Érythres, en Béotie.* Pălæ Ērȳthræō Xānthŭm mūtābăt Hȳmēttō. *Sid.* (*Pan.* 2459).

? Ērȳthrĭus pūlvis. *Sable de la Cyrénaïque.* Īllĕ pūlvĭs Ērȳthrīī, Sīdērūmquĕ mīcāntĭŭm Sūbdūcăt nūmĕrŭm prĭŭs, Quī vōstrī nūmĕrārĕ vōlt Mūltă millĭă lūdī. *Cat.* (61, 206. Sed libri habent *pulveris*, recte quidem; variant inter *Erythræi*, *Eritei*, *Ericei*.Conjecturarum numerum vix subducas : quas referendi non locus est. Equidem, ne tam multis sudantibus cessem, ultro legam : *Ille pulveris eruti*).

Ērȳx, ўcis. *m.* (Ἔρυξ). *Eryx, fils de Vénus, tué par Hercule, et enseveli sous la montagne qui porte son nom.* Hæc gērmānŭs Ērȳx quōndām tŭūs ārmă gĕrēbăt. *V.* ‖ *Montagne de Sicile, où Vénus avait un temple célèbre.* Īmpōsŭīt tēmplō nōmĭnă cēlsŭs Ērȳx. *O.* Quāntŭs Āthōs aŭt quāntus Ērȳx. *V.*

1. Ĕs. 2e *pers. prés. ind., ou impér. de* Sum. ‖ 2. Ēs. *de* Ēdo.

Ēsāïas, æ, *ou* Ēsāĭās. *m.* (Ἡσαΐας). *Isaïe, prophète.* Ēvŏmŭīt spīrāntĕ dĕō quēm sānctŭs Ēsāïas. *Prud.* (*Apot.* 663). Hōc ēvāngēlĭcō cōncōrdāns pāndĭt Ēsaïas. *Fort.* (1, 5). Ŭt dictum Ēsāïæ mĕrĭtă dē plēbĕ rĕcūrrăt. *Juvc.* (II, 774. Sic et I, 342).

Ēsāvŭs, ī. *m. Esaü, fils aîné d'Isaac.* Ēsāvŭs ēt pātrĭăm dēdūctŭs lārĕb ĭn ūnăm. *Victor.* (?)

Ēsca, æ. *f. Nourriture.* Nūx ĕrăt ēscă tĭbī, caŭsăquĕ pāpāvĕră sōmnī. *O.* Pābŭlă pārvă lĕgēns nīdĭsquĕ lōquācĭbŭs ēscās. *V.* Quæ prīma īrātŭm ventrĕm plăcāvĕrit ēscă. *H.* SYN. Cĭbŭs, ălīmēntŭm, pābŭlŭm, nūtrīmēntŭm, ēpŭlæ. *Voy.* Cibus. ‖ *Appât.* Cāllĭdă sīc stūltās dēcĭpĭt ēscă fĕrās. *M.* (IV, 56). ‖ *Au fig.* Tūn', vētŭlæ, aŭrĭcŭlīs ălĭēnis cōllĭgis ēscās ? *Pers.* (1, 22). SYN. Pābŭlŭm. ‖ † Ēscās. *ancien gén. pour* Escæ. (*Liv. And.* apud *Prisc.* 6, 679.)

† Ēscālis, ĕ. *Qui sert d'aliment.* Ēt sătŭr ēscālī vŭltŭrĕ răptŏr ŏbĭt (*Anthol.* II, p. 453).

Ēscārĭŭs, ă, ŭm. *Bon à manger.* Ădde ēt bāscaudās ēt mille ēscārĭă. *J.* (12, 46). Īstæc nĭmĭ' lēnta vīnclă sūnt ēscārĭă. *Pl.* (*Men.* I, 1, 18). SYN. Ēdūlis.

Ēscendō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *n. et act. Monter.* Quum ex ălto pūtĕo sursum ad summum ēscendĕrĭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 14). Ērēctam ăd īgnēs fūnĕbrem ēscendăm strŭēm. *Sen.* (*Phæn.* 112). Nē māgnūm prōpĕrēs ēscendĕrĕ cælum. *St.* (*Silv.* IV, 2, 22. Confunduntur *Escendo* et *Ascendo*). *Voy.* Ascendo.

† Ēscĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de la nourriture.* Cērnĭmŭs ēscĭfĕrŭm paŭlātĭm sūmĕrĕ vēntrĕm (*Anthol.* II, p. 449). Ēscĭfĕrās vŏlŭcrĕs. *Paul. Nol.* (*Carm.* 19, 223).

† Ēscĭt. *arch. pour* Erit. Ērgo ĭntĕr rērŭm sūmmām mĭnĭmāmquĕ quĭd ēscĭt ? *Lr.* (1, 612. Vid. *Festum*, et cf. *Superescit*).

Ēsculānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mēntĭtŭr, Ēsculānĕ : nōn hăbĕt dēntēs. *M.* (VI 74).

Ēsculēntŭs, ă, ŭm. *Bon à manger, succulent.* Nĕc ēsculēntă sŭffĭcĭt gŭlæ prædă. *M.* (VII, 19, 18). Nil mœstum hic cănĭtŭr, nĕc ēsculēntăm Flētŭs pīngĭmŭs ăd dăpēm Thўēstæ. *Sid.* (*Pan.* 1973).

Ēsculētŭm, Ēscŭlĕŭs, etc. *Voy.* Æsculetum, etc.

Ēsdrās, æ. *m. Esdras, souverain pontife des Juifs pendant la captivité de Babylone.* Quæque ĭnstaurātŏr tēmplī, prōmptĭssĭmŭs Ēsdrās Ēgĕrĭt. *Alcim.* (*ad Sor.* 457. Adde *Tertul. adv. Marc.* III, 214).

? Ēsĭcĭātŭs. (Sic *Burm. Anthol.* II, p. 446 et 447.) *Voy.* Insiciatus.

† Ēsĭm, īs, it. *arch. pour* Edim *ou* Edam. Dūlcem ăquăm bĭbăt sălūbrēm, cæpe ĕt ēsit flĕbĭlĕ (*Antiq. Troch.* apud *Rivin.*)

Ēsis. *Voy.* Æsis.

Ēsĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Ēdo. *Manger souvent.* Aspĕr mĕa vīctŭs sāne ēst. Sēntēsne ēsĭtās ? *Pl.* (*Capt.* I, 2, 85. *Id. Ps.* III, 2, 41. Cf. *Gell.* 8, 6).

? Ēspĭcĭŏ. *Comme* Adspicio. (Sic quidam leg. apud *Pl. Truc.* V, 1, 8.)

Ēsquĭlĭæ *ou* Exquĭlĭæ, ārŭm. *f. pl. Les Esquilies, quartier de Rome situé sur le mont Esquilin. Il y avait primitivement un cimetière pour les esclaves et les condamnés; Mécène le fit supprimer, et y établit une de ses maisons de plaisance.* Quæ nūnc Ēsquĭlĭæ nōmĭnă cōllĭs hăbĕt. *O.* Āt sĭmŭl ātrās Vēntŭm ēst Ēsquĭlĭās. *H.* (Adde *Prop.* III, 21, 22, *Mart.* V, 23, 2).

Ēsquĭlĭŭs *et* Ēsquĭlĭnŭs, ă, ŭm. *Esquilin, du mont Esquilin.* Mōntĕ sŭb Ēsquĭlĭō, mŭltīs lăcæ-dūŭs ānnīs. *O.* Ēt Ēsquĭlĭnī pōntĭfĕx vĕnēflcī. *H.*

Ēssĕ. *infin. de* Sum, *ou de* Edo.

Ēssēdōnēs, ŭm. *m. pl.* (Ἐσσηδόνες). *Peuple scythique. D'où* Ēssēdōnĭăcus, ă, ŭm. Sērŭs Ibēr Ēssēdōnĭæquĕ phălāngēs. *V. Fl.* (VI, 750. Cf. *Plin.* 6, 7).

Ēssĕdum, ī. *n. Voiture suspendue des Gaulois et des Bretons.* Bēlgĭcă vēl mōlli mĕlĭus fĕrēt ēssēdă cōllō. *V.* Ēssēdă nōs ăgĭlī sīvĕ tŭlērĕ rōtă. *O.* Quīntō fōrsĭtăn ēssēdō vīdēbĭs. *M.* (X, 104, 7). *Voy.* Rheda.

† Ēssentĭă, æ. *f. Eccl. Essence.* Ūnă trĭūm dĕĭtās, ūna ēst ēssentĭa, ăb ūnō. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 83). Ĭnvēnĭt hic princĕps quĭd summa ēssentĭă dĭstĕt. *Sid.* (*Pan.* 2558).

Ēst. 3e *personne de* Sum *ou de* Ēdo.

Ēsthēr. *f. indécl. Esther, parente de Mardochée, épouse d'Assuérus.* Sārră, Rēbēccă, Răchēl, Ēsthēr, Jūdĭth, Ānnă, Nōēmĭs. *Fort.* (I, 311). Quid prō pōpŭlō cōnfēcĕrĭt Ēsthēr. *Alcim.* (*ad Sor.* 439).

Ēstō, *et qqf.* Ēstō. 2e *et* 3e *pers. impér. fut. de* Sum. 1. *Sois.* Ĭn vētĕrēs ēstō dūrā pŭēllă sĕnēs. *Tib.* (I, 9, 50). Quīdquĭd præcĭpĭēs, ēstō brĕvĭs. *H.* (Adde *Mart.* II, 88). Exemplumquĕ bŏnæ cōnjŭgĭs ēstō mĭhĭ. *O.* (*Trist.* IV, 3, 72. Sic *Prud. Cath.* 876). Vēntūræ mĕmŏrēs jām nūnc ēstōtĕ sĕnectæ. *Id.* ‖ 2. *Qu'il soit.* Sēd tămĕn hīs ēstō quāmvīs făcĕre ūtlĕ cŏrpŭs. *Lr.* (III, 737. *Id.* II, 541). ‖ *Soit, j'y consens.* Nōn dăbĭtŭr rēgnīs, ēstō, prŏhĭbērĕ Lātīnīs. *V.* SYN. Făc.

† Ēstrix, ĭcis. *f. Mangeuse.* Nōvi ĕgo īllās ămbās ēstrīcēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 19).

† Ēstŭr. *Voy.* Ædo.

Ēsŭlă. *Voy.* Æsula.

† Ēsŭrĭālis, ĕ. *Qui a rapport à la faim.* Ĭtă

vēntēr gŭttŭrquĕ rĕsīdēnt ēsŭrĭālēs fĕrĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 8).

† Ēsŭrĭbŏ. *arch. pour* Esuriam. Nōn ēsŭrĭbĭs Jiŭtŭtŭs. *Pompon.* (apud *Non.* 17, 90. *Nov. ibid.*)

Ēsŭrĭēns, tĭs. *Qui a faim.* Aŭdĕāt ēsŭrĭēns dŏmĭnī cōntĭngĕrĕ grānŭm. *H.* Nōn făcīle ēsŭrĭēns pŏsĭtă rĕtĭnēbĕrĕ mēnsă. *O.* SYN. Jējūnŭs, ĭmpāstŭs, fămēlĭcŭs. *Voy.* Famelicus.

Ēsŭrĭēs, ēī. *f. Faim.* Ēsŭrĭēs ĭgnōtă cĭbōs nōn pōscĕrĕt ūllōs. *Alcim.* (II, 18). *Voy.* Fames.

Ēsŭrĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. Avoir faim.* Cōntŭrbātŏr ăpĕr : vīllŭs ēsŭrĭŏ. *M.* (VII, 26, 10. *Id.* V, 79, 2). Rīdĭcŭlŭs æquĕ nūllŭs ēst, quāndo ēsŭrĭt. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 64). Ēsŭrīt quōndăm Chrīstŭs. *Alcim.* (*ad Sor.* 469). *Voy.* Fames. ‖ *Au pass. unip.* Nīl ĭbĭ, quōd nōbĭs ēsŭrĭātŭr, ĕrĭt. *O.* (*Pont.* I, 10, 10).

† Ēsŭrĭŏ, ōnĭs. *m. Mangeur.* (*Pl. Pers.* I, 3, 26.)

Ēsŭrĭtĭŏ, ōnĭs. *f. Faim.* Aŭt sī quĭd măgĭs ārĭdum ēst, hăbētĭs, Sōle ēt frīgŏre, ēt ēsŭrĭtĭōnĕ. *Cat.* (23, 13). Pōst hæc ōmnĭă, fōrtĕ sī mŏvēbĭt Bācchŭs, quăm sōlēt, ēsŭrĭtĭōnĕm. *M.* (V, 79, 17. *Id.* I, 100). *Voy.* Fames.

Ēsŭrĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui est toujours affamé.* Rōmām pētēbăt ēsŭrĭtōr Tŭccĭus. *M.* (III, 14).

Ēsŭ, Ēsŭm. *supins de* Edo. Fōrmĭdŏlōsās dĭctŭ, nōn ēsŭ mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 35). Quĭn rĕcĭpĕrēt se hūc ēsum ăd præsēpĭm sŭăm. *Id.* (*Curc.* II, 1, 13).

† Ēsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Ēdo. (*Diom.* 1, 338.)

Ēsŭs, ī. *m. Nom du Mars, ou, selon d'autres, de l'Apollon gaulois.* Hōrrēnsquĕ fĕrīs ăltārĭbŭs Ēsŭs. *L.* (1, 445. Cf. *Cæs. B. G.* 6, 17; *Lact.* 1, 21. Scribitur et *Hesus*, sed illud fere habent libri; figuræ etiam inscriptio apud *Murat.* 1066).

† Ēsŭs, ūs. *m. L'action de manger.* Ēt tōtās ēsū lāxāvīt hăbēnās. *Alcim.* (II, 178). Quæ sūnt ŏdōrī, quăquĕ vērnānt ēsŭī. *Prud.* (*Peri.* 2527). ‖ *Alimens.* Sōlēnnĭsquĕ nŏvō cūltū dĭspōnĭtŭr ēsŭs. *Alcim.* (V, 258).

Ĕt. *conj. Et.* Ātĕr ēt ăltĕrĭŭs sĕquĭtŭr dē cōrtĭcĕ sănguĭs. *V.* Ĕt, tŭă prōgĕnĭēs, mōrtăllă dēmŏrŏr ārmă. *Id.* Vīvĭt, ĕt ēst vītæ nēsciŭs ĭpsĕ sŭæ. *O.* SYN. Ātquĕ, ăc, quĕ, *qqf.* quŏquĕ, aŭt, cŭm, tŭm. PPH. Nĕc nōn. Nĕc nōn ĕt. VERS. Rĕmŏ cŭm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* Nĕc nōn ēt Teūcrī sŏcĭă sīmŭl ŭrbĕ frŭuntŭr. Lĭttŏrăquæ ēt văcŭōs sēnsĭt sīnĕ rēmĭgĕ pōrtŭs. Ēvāndrŭs părĭtĕr, părĭtĕr Trōjānă jŭvēntŭs. Tūm quōs ămīsĭt ĭnultŭs ămōrēt. *Id.* Cōrpŭsquĕ sīmŭl, sŭmŭl ēlŭĕ crīmĕn. *O.* Nōn sīnĕ flōrĭbŭs. *H.* Jām vīnō quærēns, jām sōmnō fāllĕrĕ cūrām. *Id.* ‖ *Cette conj. se répète.* Ēt prĕmĕre ēt lāxās scīrĕt dārĕ jŭssŭs hăbēnās. *V.* Mŭltum īlle ēt tĕrrīs jăctātŭs ēt ăltō. *Id.* SYN. *qqf.* Mŏdŏ, nūnc. ‖ *Aussi, même.* Tĭmĕō Dānāōs ēt dōnă fĕrēntēs. *V.* Nātŭs ēt ĭpsĕ dĕă. SYN. Ētĭăm, quŏquĕ. ‖ *Avec interrogation.* Ēt quæ tāntă fŭīt Rōmām tĭbĭ caŭsă vĭdēndī? *V.* Ēt quisquām nūmēn Jūnōnĭs ădōrēt Prætĕrĕă? *Id.* Ēt dŭbĭtāmŭs ădhŭc vīrtūtem ēxtēndĕrĕ fāctĭs? *Id.* ‖ *Et alors, et dans ce cas.* Dīc quĭbŭs ĭn tĕrrīs, ēt ĕrīs mĭhĭ măgnŭs Apŏllŏ. *V.* SYN. Tūm, tūnc.

Ētă. *n. indécl. Lettre de l'alphabet grec.* Hĭnc ētă mĭnŭs scrĭbĭmŭs. *T. Maur.* (*Litt.* 43. Adde *Aus. Idyl.* 12, *de Litt.* 19).

Ēthălĭdēs, Ēthallōn, Ēthălĭs. *Au lieu de* Æthalides, etc.

Ētĕnĭm. *conj. Comme* Enim. *Car.* Dīvĭnārĕ ētĕnĭm măgnŭs mĭhĭ dōnăt Ăpŏllŏ. *H.* Nūlla ētĕnĭm mĭhĭ tē fōrs ōbtŭlĭt. *Id. Voy.* Nam. ‖ Ētĕnĭm vērō *ou* Ēt ēnĭmvērō. *Même sens.* (*Pl. Amp.* I, 1, 110.)

Ētĕŏclēs, ĭs *ou* ēŏs, ĕm *ou* ēă. *m.* (Ἐτεοκλῆς). *Étéocle, fils d'OEdipe et de Jocaste, refusa de céder le trône à son frère Polynice, suivant les conventions. Celui-ci vint, avec Adraste son beau-père, assiéger Thèbes, et il périt en donnant la mort à son frère.* Hæc sĕnĭŏr, mŭltŭmquĕ nĕfās Ētĕŏclīs ăcĕrbăt. *St.* Cuī tōrrērĕ dătŭm sævōs Ētĕŏclĕŏs ārtŭs. Ĭbĭ dūrum Ētĕŏclĕă cērnĭt. *Id.* VERS. Aŭt dīscōrdāntēs Cādmēō sănguĭnĕ frātrēs Jām trŭcŭlēntă fĕrūnt ĭnfēstāquĕ vŭlnĕră cōrpŭs Ăltĕr ĭn ăltĕrĭŭs; jămque ādvērsātŭs ūtĕrquĕ, Ĭmplă gērmānī mānāt quōd sănguĭnĕ dēxtră (*Culex*, 253 *sq.*).

Ētĕōnŏs, ī. *f.* (Ἐτεωνός). *Ville de Béotie.* Dēnsāmquĕ jŭgīs Ētĕōnŏn ĭnīquīs. *St.* (Alii scrib. *Etheonon*).

Ētēsĭæ, ārŭm. *m. pl.* (ἐτήσιαι). *Vents étésiens ou alisés, qui soufflent périodiquement du Nord-Est vers le lever de la canicule.* Hōc mōtū rādĭāntĭs ētēsĭæ ĭn vădă pōntī. *Cic.* (*Orat.* 152). Æstās vēlĭfĕrīs sōlvĭt ētēsĭīs. *Sen.* (*Thyest.* 129). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* (ἐτήσιος). Cĕrēs, ĕt Ētēsĭă flābra ăquĭlōnŭm. *Lr.* (V, 743. *Id.* VI, 717).

Ēthēlŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Ĭngēntem Ăncæŭs Ēthēlŭm Stĕrnĭt. *V. Fl.*

Ēthēmōn, ōnĭs. *m. Nom de guerrier.* Dēxtrā Năbāthæŭs Ēthēmōn. *O.*

Ēthĕōnŏs. *Voy.* Eteonos.

Ēthĭcŭs, ă, ŭm (ἠθικός). *Qui concerne les mœurs, la morale.* ‖ † Ēthĭcŭs. *Le même.* Sī lĭcĕt ĕx ēthĭcĭs quĭdquām præsūmĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 646).

Ēthnĭcŭs, ă, ŭm (ἐθνικός). *Eccl. Des Gentils.* Ēthnĭcă tŭrbă dĕŭm fŭgĭēns. *Damas.* (*de Agath.* 17).

† Ēthŏs. *n. nomin. et acc.* (ἦθος). *Mœurs, morale.* Phўsĭcă nēc lŏgĭcō, lŏgĭcŭm vēl jūngĭt ăd ēthŏs. *Sid.* (*Pan.* 2556).

Ētĭăm. *Même, aussi; en outre.* Īlle ētĭam ēxstĭnctō mĭsĕrātŭs Cæsărĕ Rōmām. *V.* Hānc ētĭam vīx, Tĭtўrĕ, dŭcō. *Id.* SYN. Quŏquĕ, ĕt, quĭn, ĭmō, *qqf.* ĭnsŭpĕr, sŭpĕr. ‖ *qqf. Encore, marquant le temps.* Nōn sātĭs mē pērnōsti ētĭam, quālĭs sĭm. *Ter.* (*And.* III, 2, 23). ‖ *Réponse affirmative : Oui.* Nūnquĭd prōcessĭt ăd fōrum hōc dīē nŏvī? Ētĭam. *Pl.* (*Most.* IV, 3. 7). *Voy.* Ita. ‖ *Souv. pour adresser une exhortation ou un reproche : Eh bien! quoi! eh quoi! donc!* Ētĭam mŏrārĕ? mălĕ făcĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 146). Ētĭam tū tăcēs? *Id.* (*Trin.* II, 4, 113). Ētĭam tū hōc rēspondēs? *Ter.* (*And.* V, 2, 8). Dissĭmŭlārĕ ētĭam spērāstī, pērfĭdĕ, tāntŭm Pŏssĕ nĕfās? *V.* SYN. Ergŏ, ĭgĭtŭr, ētĭamnĕ.

Ētĭăm dŭm, Ētĭăm nŭm, etc. *Voy.* Etiamdum, etc. ‖ Ētĭam ātque ētĭām. *A plusieurs reprises.* Quālĕm cōmmēndēs, ētĭam ātque ētĭam ĭnspĭcĕ. *H.* Quārĕ ētĭam ātque ētĭām mēntĭs nātūram ănĭmæquĕ Scīrĕ lĭcēt, etc. *Lr.* (III, 230). *Voy.* Iterum, Sæpe. ‖ † Ētĭăm quŏquĕ, Quŏquĕ ētĭām. *anciens pléon.* Ēst ētĭām quŏquĕ pācātī stātŭs ærĭs īllĕ. *Lr.* (III, 295). Ægŏ pŏl quŏquĕ ētĭām tĭmĭdă sŭm. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 7. Adde *Pl.* I, 3, 119).

† Ētĭămdŭm *ou* Ētĭām dŭm. *arch. Encore, jusqu'à présent.* Nĕquĕ ētĭāmdŭm scīt pătĕr. *Ter.*

(*Heaut.* II, 1, 17. Adde *Pl. Ps.* IV, 2, 2). *Voy.* Adhuc.

Ētiāmnĕ. *Eh bien? donc? mouvement d'indignation.* Ētiāmne ămbŭlās? *Pl.* (*As.* I, 1, 95). Ētiāmnĕ dīcis ŭbī sīt, vĕnēficĕ? *Id.* (*Pers.* II, 4, 7). *Voy.* Etiam.

Ētiāmnŭm *et* Ētiāmnūnc, *ou* Ētiām nŭm, etc. *Encore.* Hūnc ŭbī sārmatīcōs ētiāmnum ēfflārĕ lăbōrēs. *St.*(*Th.* III, 227). Rēgnēnt tўrānnī, sī quŏd ētiāmnum est scĕlŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 937). Ipse ārīēs ētiāmnŭm vēllĕrā siccāt. *V.* (*E.* 3, 95. Seu *etiamnunc :* id enim pro lubitu editoris, nisi paucis locis). Ētiāmnūnc ădnūtāt : ăddām sēx mīnās. Sēptēm mihī. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 100). Ētiāmnūnc ăbēst. *Id.* (*Amp.* V, 1, 29). SYN. Ădhūc, hāctĕnŭs. PPH. Nūnc ētiām, nūnc quŏquĕ. VERS. Nūnc ētiām pĕcŭdēs ūmbrās ĕt frīgŏrā căptānt; Nūnc vīridēs ētiam ōccultānt spīnētā lācĕrtōs. *V.* Mūltāquĕ nūnc ētiām ēxsīstūnt ănīmālīā tērris. *Lr.* Lăbĭtur ĕx ŏcŭlīs nūnc quŏquĕ gūttă mĕīs. *O.* ‖ *qqf. Comme* Etiam. Ăbscēde : ētiāmnūnc : ētiāmnūnc : ĕtiām. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 16. Sic *Plin.* 37, 17 : « Est *etiamnum* alia distinctio. » Et idem non raro).

Ētiāmsī. *conj. Quoique.* Ētiāmsī vērum dicīt, āmittīt fidĕm. *Ph.* Īmo ētiāmsī ālтĕrum Tāntum pĕrdūndum est. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 81). SYN. Etsi, etc. *Voy.* Quamvis.

Ētiāmtŭm *ou* Ētiām tŭm. *Alors même.* Tū tămĕn ĕt mūtās ētiāmtŭm mūrmŭrĕ vōcēs. *St.* (*Silv.* II, 1, 104).

Ētrăclĭdēs, æ. *m. Nom d'un individu qui fut tué par Hercule.* Ăc vēlŭt Ētrăclĭdēs māgnō tĕr ăb Hērcŭlĕ quīntŭs Cæsŭs (*Ibis*, 295).

Ētrūrĭă *et* Ētrūrĭă, æ. *f. Étrurie, province de l'Italie.* Ērgo ōmnīs fūrīīs sūrrēxīt Ētrūrĭă jūstīs. *V.* Fātālēsquĕ mānūs, īnfēnsa Ētrūrĭă Tūrnō. *Id.* SYN. Tūsclă.

Ētrūscŭs *et* Ētrūscŭs, ă, ŭm. *Étrusque, d'Étrurie.* Gēns bēllō præclārā jūgīs īnsēdīt Ētrūscīs. *V.* Tĭbrī, pĕr Ētrūscōs īn mărĕ mittīs ăquās. *O.* Quī primŭs Ētrūscām Ēdŏcŭit gēntēm. *Id.* SYN. Tūscŭs, Tўrrhēnŭs, *qqf.* Lўdŭs, Mæŏnĭŭs. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ădspēxīt lăcrĭmās quīsquīs, Ētrūscŭ, tŭās. *M.* (VII, 39, 8).

Ētsī. *conj. Quoique.* Nōn ĭtă; nāmque ētsī nūllūm mĕmōrābĭlĕ nōmĕn Fēminĕa īn pœna est. *V.* Ētsī mĕ āssīdŭō cōnfectum cūră dŏlōrĕ Sēvŏcāt. *Cat.* (65, 1). *Voy.* Quamvis.

† Eū. *interj.* (εὖ). *Bien, à merveille.* Eū, nōstĕr, laŭdō; tāndĕm pĕrdŏlŭīt, vīr ĕs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 74). Eū, Phōrmiō. *Id.* (*Ph.* HI, 1, 14). Ăb sē ŭt ăbĕat cūm sŏrōre ĕt mātre Āthēnās. Eū, pröbĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 10). *Voy.* Euge, Bene.

Eūbŭlŭs, ĭi. *m.* (εὔβιος). *Nom d'un historien.* Eūbŭlus īmpūrĕ cōndĭtŏr hīstŏrīæ. *O.*

Eūbœă, æ. *f.* (Εὔβοια). *Eubée, île de la mer Égée, en face de la Béotie.* Effŭglūnt quō quæquĕ pŏtēst : Eūbœă dūăbŭs. *O.* Eūbœămque ĕt Phōcĭdŏs ārva prŏpīnquă. *St.*

Eūbœŭs, *et* Eūbŏĭcŭs, ă, ŭm (Εὔβοιος *et* Εὐβοϊκός). *De l'Eubée.* Stŭpŭit primæva ād cārmĭnă plēbēs Eūbœa, ĕt nātīs tē mōnstrāvērĕ pārēntēs. *St.* Ēt tāndem Eūbŏĭcīs Cūmārum ăllăbĭtŭr ōris. *V.* Ēt Dānăum Eūbŏĭcō lĭttŏrĕ mīllĕ rātēs. *Prop.* (II, 20, 38). SYN. Chălcĭdĭcŭs. ‖ *De Cumes. Stat.*

Eūbŏĭs, ĭdis. *f.* (Εὐβοίς). *De l'Eubée.* Cōnsūrgăt ăd æthĕră tēllūs Eūbŏĭs, ĕt pūlchrā, etc. *St.* (*Id. Ach.* I, 414).

Eūchĕrĭă, æ. *f. Nom d'une poétesse.* Rūstĭcŭs ĕt sērvūs sic pŭtăt Eūchĕrĭam. *Eucher.* (*Carm. vs.* 32).

Eūchĕrĭŭs, ĭi. *m. Nom du père de Stilicon.* Nēc stĕtĭt Eūchĕrĭī dūm cārpĕrĕt ōscŭlă sāltēm. *Cl.* ‖ 2. *Saint Eucher, évêque de Lyon.* Cēlĕbrāns quŏquĕ laŭdĭbŭs īllīs Eūchĕrĭī vĕnĭēntis ĭtĕr. *Sid.*(*Pœn.* 2771).

Eūclĭdēs, ĭs. *m.* (Εὐκλείδης). *Euclide, de Mégare, célèbre mathématicien, disciple de Socrate.* Quīdquĭd Ānăxĭmĕnēs, Eūclĭdēs, Ārchўtă, Zēnōn. *Sid.* (*Pan.* 206. *Ib.* 3190). Sīvĕ quŏt Eūclĭdēs ăbăcō præscrīptă tŭlīssĕt (*Anthol.* II, p. 254). ‖ *Nom devenu commun.* Dūcēntă clāmāt cōccĭnātŭs Eūclĭdēs. *M.* (V, 36, 2).

Eūclĭŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Sālvŭs ātquĕ fōrtūnātŭs Eūclĭō, sēmpĕr sīēs! *Pl.* (*Aul.* II, 2, 5. *Ib.* 1, 49).

Eūctēmōn, ōnis. *m.* (εὐκτήμων). *Euctémon, célèbre astronome athénien.* Āthēnīēnsīs dicit Eūctēmōn ĭtĕm; *Avien.* (*Or. mar.* 350. *Ib.* 337).

Eūctŭs, ĭ. *m.* (εὐκτός). *Nom d'homme.* Ārchētўpīs vĕtŭlī nĭhīl est ŏdĭōsĭŭs Eūctī. *M.* (VIII, 6).

Eūdŏxŭs, ĭ. *m.* (εὔδοξος). *Eudoxe, de Gnide, géomètre et astronome.* Nēc mĕūs Eūdŏxī vincētŭr fāstĭbŭs ānnŭs. *L.*

Eūgănĕŭs, ă, ŭm. *De la Vénétie, surtout de Padoue et de ses environs.* Eūgănĕō, sī vĕrā fidēs mĕmōrāntĭbŭs, aŭgŭr Cōllĕ sēdēns. *L.* Eūgănĕă quāntūmvīs mōllĭŏr āgnă. *J.* (8, 15). Lānĕŭs Eūgănĕī lūpŭs ēxcĭpĭt ōrā Tĭmāvī. *M.* (XIII, 89). ‖ Eūgănĕī, ōrŭm. *m. pl. Peuple habitant ce territoire.* (Cf. *Plin.* 3, 20.)

Eūgĕ (εὖγε). *interj. Bien, à merveille, bravo.* Eūgĕ, pŭĕr, săpĭās. *Pers.* (5, 167). Eūgĕ, pœtă. *Id.* (1, 75). Eūgĕ, bĕātĕ. *M.* (II, 27, 3). Eūge, eūgĕ, dī mĕ sālvum ēt sērvātŭm vŏlūnt. *Pl.* (*Aul.* IV, 6, 11). SYN. Bĕnĕ, pūlchrĕ, rēctĕ, prŏbĕ. ‖ *qqf. subst. n. indéci.* Eūgĕ tŭum ēt bēllĕ. *Pers.* (1, 50).

Eūgēnĭŭs, ĭi. *m. et* Eūgēnĭă, æ. *f.* (εὐγένιος). *Noms d'homme et de femme; Eugénie, nom d'une sainte.* Ā pātre Eūgēnĭō, quālĕm dēcēptă pŭtābāt. *Alc.* (*ad Sor.* 600). Eūgēnĭæ dūdūm tōtō cēlĕbĕrrĭmă mundō Fāmă fŭīt (*Ib.* 566. *Fortun.* II, 289, perperam produxit Eugēnia).

† Eūgĕpæ *ou* Eūgĕpæ. *interj. qui exprime l'approbation, l'admiration : Oh oh!* Sĕd ædēs ōccĭdērūnt : eūgĕpæ! *Pl.* (*Amp.* IV, 1, 10). Eūgĕpæ! Cōrpŭlēntĭŏr vīdērĕ quam hăbĭtĭŏr. *Id.* (*Epid.* I, 1, 11).

Eūlălĭă, æ. *f.* (εὔλαλος). *Eulalie, nom de femme; nom d'une sainte.* Eūlălĭæquĕ dĭēs cūrrăt ĕt ĭstĕ tĭbī. *Prud.* (*Peri.* 3570. Adde *Fort.* III, 397; *Sid. Pan.* 2680).

Eūlŏgĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un saint.* Mixtīs Eūlŏgĭum mŏdĭs cŏæquāns. *Prud.* (*Peri.* 1967).

Eūlŏgŭs, ĭ. *m.* (εὔλογος). *Nom d'homme.* Prædōnī dēdĭt Eūlŏgō pŭēllăm. *M.* (VI, 8).

Eūm. *accus. de* Is. ‖ † Eūm. *souv. monos. dans les comiques, ou* Īm. Eūmque hīnc prŏfŭgĭēns vēndĭdit īn Ălĭdĕ. *Pl.* (*Capt. prol.* 9. *Id. Most.* II, 2, 51; *Trin.* I, 2, 81). Eūm mĕō jūdĭcĭo errōrēm dissōlvām tĭbī. *Volc. Seg.* (apud *Gell.* 15, 24). Eūmquĕ dīēm cēlĕbrānt lætī, fămŭlōsquĕ prŏcūrānt. *Att.* (apud *Macr. Sat.* 1, 7). *Voy.* Im.

Eūmăchŭs, ĭ. *m.* (εὔμαχος). *Nom de guerrier.* Rĭgĭdă cădīt Eūmăchŭs hāstă. *Sil.*

Eūmæŭs, ĭ. *m.* (Εὔμαιος). *Eumée, un des serviteurs d'Ulysse.* Cōmmūne Eūmæus măpălĕ ĕt dī-

vŭs Ŭlўssēs. *Aus.* (*Periοch. Odyss.* 16. Cf. *Homer. Odys.* XIV).

Eŭmēdēs, ĭs. *m.* (Εὐμήδης). *Eumède, Troyen père de Dolon.* Nōn fŏrĕt Eŭmēdēs ōrbŭs, sī fīlĭŭs ējŭs. *O.* ‖ 2. *Fils de Dolon, l'un des compagnons d'Énée.* Mēdĭa Eŭmēdēs ĭn prœlĭă fĕrtŭr. *V.*

Eŭmēlĭs, ĭdĭs. *f.* (Εὐμηλίς). *Nom de Naples.* Rĕspĭcĭēns blāndō, fēlĭx Eŭmēlĭs ădōrăt. *St. Voy. le suiv.*

Eŭmēlŭs, ī. *m.* (εὔμηλος). *Fils d'Admète, conduisit en Italie une colonie de Pélasges, et fonda Naples.* Eŭmēlŭs sĕquĭtŭr, mīnŭs ūnă nāvē prŏfĕctŭs (*Epitom. Iliad.* 196). ‖ 2. *Roi de Patras, ami de Triptolème.* Eŭmēlĭquĕ dŏmŭm lūgēntĭs ĭn ārĕ nātām. *O.* (*Met.* VII, 390). ‖ 3. *Troyen compagnon d'Énée.* Ĭncēnsās pĕrfĕrt nāvēs Eŭmēlŭs. *V.*

Eŭmēnĭdēs, ŭm. *f. pl.* (Εὐμενίδες). *Euménides, Furies.* Eŭmēnĭdēs tĕnŭĕrĕ făcēs dē fūnĕrĕ răptās. *O.* Æneās mātri Eŭmēnĭdŭm, măgnæquĕ sŏrōri. *V.* SYN. Fŭrĭæ. *Voy. ce mot.* ‖ *Au sing. Une Furie.* Ĭmplă dōnĕc Eŭmēnĭs ēx ŏcŭlĭs fŭgit. *St.* Eŭmēnĭs ĭn mĕdĭŏs ĭrrŭmpit tŭrbĭdă cœtŭs. *Sil.* (Et *Luc.* I, 576).

? Eŭmēnĭŭs. *Voy.* Eunæus.

Eŭmōlpŭs, ī. *m.* (Εὔμολπος). *Eumolpe, d'Athènes, d'Éleusis ou de Thrace, fils de Neptune et de Chioné, ou bien encore de Musée, et disciple d'Orphée. D'autres distinguent deux personnages de ce nom.* Cuī Thrācĭŭs Ŏrphĕūs Ōrgĭă trādĭdĕrāt cūm Cĕrĕrĭlō Eŭmōlpō. *O.* SYN. Chiŏnĭdēs.

† Ēumpsĕ. *Voy.* Eapse.

† Ēŭndŭs, ă, ŭm. *Que l'on doit prendre pour chemin.* Nōn ēxplōrāntŭr ēundæ Vĭtandæquĕ vĭæ. *Claud.*

Eūnæŭs, ĭ. *m.* (εὐναῖος). *Nom d'homme.* Eūnæūm Clўtĭō prīmŭm pātrĕ. *V.* (*Æ.* XI, 666. Et legitur *Eumenium*). Băcchēōs, Eūnæĕ, rĕlīnquĕrĕ cultŭs. *St.*

Eūnēŭs, *ou plutôt* Eūnŏŭs, ĭ. *m.* (εὔνοος, εὔνους). *Nom d'homme.* Ātque ōmĭnĕ dūctŭs Eūnŏŏs Ārgŏō. *St.* (*Th.* VI, 343. *Ib.* 433, *Eunoon. Charis.* 1, 11 : « *Melampus*, Melampodis, *Eunus*, Eunois, *Euplus*, Euplois. ») *Voy.* Eunus.

Eūnŏmĭă, æ. *f.* (εὐνομία). *Nom de femme.* Mātĕr ēst Eūnŏmĭă. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 50).

Eūnŏmŭs, ĭ. *m.* (εὔνομος). *Nom d'homme.* Ăccĭrĕm mĕdĭcōs : Eūnŏmŭs ŏbrĭgŭit. *Aus.* (*Epig.* 75, 8).

Eūnŏŏs. *Voy.* Euneus.

Eūnūchŭs, ī. *m.* (εὐνοῦχος). Tōndēndum eūnūchō Brŏmĭūm cŏmmittĕrĕ nōlī. *J.* (6, 378). Ōmnĭă cēssērŭnt eūnūchō cōnsŭlĕ mōnstră. *Cl.* (Adde *Mart.* III, 58, 33; *Ter. Eun.* V, 5, 21, et passim). SYN. Spădō, rĕsĕctŭs, căstrātŭs, sēmĭmās. EP. Mōllĭs, tĕnĕr, ĭmbēllĭs. PPH. Vīrūm ēxsĕctă jŭvēntūs. *L.* Ămbĭgŭī mārēs. *Cl.* Sōrtĕ vĭrīlī spōllātŭs. *Prud.* ‖ *f.* (*s. ent.* fabula). *Nom d'une pièce de Térence.* Pērsōnās trānstŭlĭsse ĭn Eūnūchŭm sŭăm. *Ter.* (*Eun. prol.* 32).

Eūnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Eūnē, quĭd ăffĕctās vēndēntēm Phўllĭda ōdōrēs? *Aus.* (*Epig.* 123, 1. *Inscr.* apud *Murat.* 684, 3 : M. Cæsio Euno. Aliter græce declinatur : *Eunus, otis.* Vid. in *Euneus*).

Eūpălămōn, ōnis. *m.* (εὐπάλαμος). *Nom d'homme.* Fĕrtŭr ĕt Eūpălămōn. *O.*

Eūphēmĭă, æ. *f.* (Εὐφημία). *Nom de femme.* ‖ † Eūphĕmĭă, æ. *Nom d'une sainte.* Gaūdĕāt Eūphĕmĭām sīdūs dīvālĕ pārēntĭs. *Sid.* (*Pan.* 512. Item *Fort.* III, 288 et 395).

Eūphēmŭs, ĭ. *m.* (εὔφημος). *Nom d'homme.* Hōră lĭbēllōrŭm dĕcĭma ēst, Eūphēmĕ, mĕōrŭm. *M.* (IV, 8, 7. Adde *V. Fl.* I, 365).

Eūphōrbĭă, æ. *f. et* Eūphōrbĭŭm, ĭi. *n. Nom d'une plante, ainsi nommée d'un certain Euphorbe, médecin de Juba.* Cōnvĕnĭūnt ăcĭdīs eūphōrbĭă mīxtă fălērnīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 1007. Cf. *Plin.* 5, 1; 25, 12).

Eūphōrbŭs, ĭ. *m.* (Εὔφορβος). *Euphorbe, troyen, fils de Panthus, tué par Ménélas. Pythagore, enseignant le système de la métempsycose, prétendait avoir été autrefois cet Euphorbe.* Ipsĕ ĕgŏ nām mĕmĭnī, Trōjānī tēmpŏrĕ bēllī Pānthŏĭdēs Eūphōrbŭs ĕrām. *O.* PHR. Hăbēntquĕ Tārtără Pānthŏĭdēn ĭtĕrum Ōrcō Dēmĭssŭm. *H.* (Cf. *Ov. Met.* XV, 160 *sq.*)

Eūphrānŏr, ŏrĭs. *m.* (Εὐφράνωρ). *Euphranor, célèbre statuaire.* Hĭc ălĭquĭd prælārum Eūphrānŏrĭs aūt Pŏlўclĕtī. *J.* (3, 217. Cf. *Plin.* 34, 8)

? Eūphrātæŭs, ă, ŭm. *De l'Euphrate.* Trŏĭcæ ĕt Eūphrātæă sūprā dīadēmātă fēlix. *St.* (*Silv.* II, 2, 122. Sed hoc *Gronovii* inventum est, quod plerisque plus æquo placuit. Libri habent *Euphrate* unde haud dubie legendum *Euphratæ*. Unus codex Parisiensis : *Euphratis supra.* Cum *Euphratæa*, versus non *Statium* redolet, nec facile priorem corripit in *supra*).

Eūphrātēs, æ, ēn, ē. *m.* (Εὐφράτης, ου). *Euphrate, grand fleuve de l'Asie, qui se jette dans le Tigre.* Hinc mŏvēt Eūphrātēs, illinc Gērmānĭă bēllum. *V.* Quāquĕ căpŭt răpĭdō tōllĭt cūm Tīgrĭdĕ măgnŭs Eūphrātēs. *L.* Tū răpĭdum Eūphrātēs, ĕt rēgĭă Bāctră, săcrāsquĕ. *St.* (Sic et *Luc.* VIII, 214). Cuī lătŭs Eūphrātæ, cuī Cāspĭă līmĭnă māndĕt. *St.* Signāque ăb Eūphrātē cūm Crāssīs căptă sĕquēntēm. *L.* (VIII, 358). ‖ Eūphrātis. *autre génitif.* Nōn ăccŏlă măgnī Eūphrātĭs Pārthŭs răplĕt. *Prud.* (*Ham.* 562. Cf. *Bootes*).

Eūphrātĭs, ĭdĭs. *f. De l'Euphrate.* Rīpa Eūphrātĭdĕ vĭx pūtăt tūēndăm. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 51).

Eūphrŏsўnă, æ, *et* Eūphrŏsўnē, ēs. *f.* (Εὐφροσύνη). *Euphrosine, l'une des trois Grâces.* Eūphrŏsўnām dēxtrā stŭpĕō (*Anthol.* I, p. 54). *Voy.* Grātiæ. ‖ *Nom de femme.* Nōbĭlis Eūphrŏsўnē, făcĭlĭs, fŏrmōsă pŭēllă (*Anthol.* II, p. 161).

Eūplœă, æ. *f.* (Εὔπλοια). *Petite île près de Naples.* Ōmēn fēlĭx Eūplœă cārīnīs. *St.*

† Eūplŏcămŭs, ă, ŭm (εὐπλόκαμος). *Qui a de beaux cheveux bouclés.* Eūplŏcămō dīgĭtōs, discērnĭcŭlūmquĕ căpillō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 155).

† Eūpleūrŏs, ă, ŭm (εὔπλευρος). *Qui a les flancs robustes. Voy.* Mamphusa.

Eūpŏlĭs, ĭdĭs. *m.* (Εὔπολις). *Eupolis, poète de l'ancienne comédie grecque.* Eūpŏlĭs, ātquĕ Crătīnŭs, Ăristŏphānēsquĕ pŏētæ. *H.* Quōrsŭm pĕrtĭnŭit stīpārĕ Plātōnă Mĕnāndrō, Eūpŏlĭn Ărchīlŏchō? *Id.* Īrātum Eūpŏlĭdēm prægrandī cūm sēnĕ pălēs. *Pers.* (1, 124. Cf. de auctore *Diom.* 3, 485; de declinatione *Charis.* 1, 8).

Eūrīpĭdēs, ĭs. *m.* (Εὐριπίδης). *Euripide, célèbre poète tragique de la Grèce.* Nōn vēntŭs fuīt, vērum Ălcumēna Eūrīpĭdī. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 4, pro *Euripidis*). Fābŭlă sīc Eūrīpĭdīs ĭncĭlĭă mōnstrat Ōrēstēn. *T. Maur.* (*Met.* 391. *Id. Syll.* 190). ‖ † Eūrĭpĭdēs *et* Eūrĭpĭdēs. *Le même.* Cēssĭssēnt Sŏphŏclēs ĕt Eūrĭpĭdēs. *Sid.* (*Pan.* 3200. *Ib.*

2097). Eūrīpidēs, trăgĭcō cārmĭnĕ clārŭs hŏmō (*Anthol.* I, p. 405).

Eūrīpŭs, ī. *m.* (Εὔριπος). *L'Euripe, détroit qui sépare l'Eubée de la Béotie, célèbre par l'agitation de ses flots.* Eūrīpī măgĭs ŭndă sŏnăt. *Sil.* Et văgŭs ĭncērtĭs Eūrīpŭs dēfŭlŭit ŭndīs. *L.* Eūrīpī fĕrvērĕ frĕtō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 21). ‖ *En gén. Canal fait de main d'homme ou naturel.* ‖ *néol. Passage resserré dans le cirque, non loin du but.* Cămpŭs clausĕrăt ărctŭs, ărtē factŭs, Pēr quēm lōngam, hŭmĭlēm dŭplāmquĕ mūrō Eūrīpŭs sĭbī măchĭnām tĕtēndĭt. *Sid.* (*Pan.* 3431).

Eūroaustĕr, trī, *et* Eūronŏtŭs, ī. *m. Noms du vent du S.-E.* Eūrŏnŏtŭs cuī dĕxtĕr ădĕst, quēm nōmĭnĕ mixtō Eūroaustrŭm Lătīă dixērunt vōcĕ Lătīnī (*Anthol.* II, p. 389).

Eūrōpă, æ, *et* Eūrōpē, ēs. *f.* (Εὐρώπη). *Europe, fille d'Agénor, sœur de Cadmus, aimée de Jupiter, qui se changea en taureau pour l'enlever, et la porta en Crète, où elle donna le jour à Minos.* Nōn gĕnĭtrīx Eūrōpă tĭbi ĕst, sĕd ĭnhōspĭtă Sўrtĭs. *O.* Sīc ĕt Eūrōpē nĭmĭŭm dŏlōsō Crēdĭdĭt taurō lătŭs. *H.* SYN. Āgēnŏrĭs, Sīdŏnĭs. EP. Tўrĭă, pūlchră, fōrmōsă, răptă, dēcĕptă. PPH. Āgēnŏrĕ nătă. Āgēnŏrĭs pŭēllă. Cădmī sŏrŏr. Jūnōnĭs pēllĕx. Āssўrĭă pŭēllă. VERS. Vēxĕrăt Eūrōpēn frātĕrnă pĕr æquŏră taurŭs. *M.* Nunc bŏvĕ sŭbvĕctăm răpĭēns ăd crīmĕn ămātăm (Jupiter). *Prud.* Tўrĭæ pĕr ūndās vĕctŏr Eūrōpæ nĭtĕt. *Sen.* Mŏdŏ pĕr flŭctŭs răptam Eūrōpēn Taurŭm tĕrgō pōrtāssĕ trŭcēm. *Id.* Fūlmĭnĕ ābjēctō dĕŭs Cūm frōntĕ sŭbĭtă tŭmŭĭt, ĕt răpĭdŭm mārĕ Taurŭs pŭēllæ victŏr Āssўrĭæ scīdĭt. *Id.* (*Cf. Ov. Met.* II, 860 *sq.*; *Hor. Od.* II, 27, 25 *sq.*; *Rutil.* 1, 261). ‖ Eūrōpă *ou* Eūrōpēs pōrtĭcŭs. *Portique de Rome, au Champ de Mars.* Lōtŭs ăd Eūrōpēs tĕpĭdæ būxētă rĕcŭrrĭt. *M.* (II, 14, 15. *Id.* III, 20, 12; XI, 1, 11). ‖ 2. *L'Europe, une des parties du monde.* Eūrōpæ ātquĕ Āsiæ fātĭs cōncŭrrĕrĭt ōrbĭs. *V.* Miscērĕ crūēntās, Eūrōpæque Āsiæque mānŭs. *St.* Sēcērnĭt Eūrōpēn ăb Āfrō. *H.* EP. Dīvēs, ŏpŭlēntă, pōtēns, fēcŭndă, dŏctă, cūltă. VERS. Tŭă sēctŭs ōrbĭs Nōmĭnă dūcĕt (ad Europam). *H.* Quōd sŭpĕrēst, Eūrōpă tĕnĕt, quæ prīmă nātāntĕm Flŭctĭbŭs ĕxcēpĭtquĕ Jŏvĕm, taurūmquĕ rĕsōlvĭt : Īllĕ pŭēllārī dōnāvĭt nōmĭnĕ littŭs, Ĕt mŏnŭmēntă sŭī tĭtŭlō sācrāvĭt ămōrĭs. *Manil.*

Eūrōpæŭs, ă, ŭm (Εὐρωπαῖος). *D'Europe, mère de Minos.* Nōvērăt ānte ăllŏs făcĭlĕm dūcĭs Eūrōpæī. *O.* ‖ *De l'Europe, européen.* Rōmānōsquĕ dĕōs Eūrōpæosquĕ trĭumphōs (*Anthol.* I, p. 89. *Ib.* II, 313).

Eūrōtās, æ. *m.* (Εὐρώτης *et* Εὐρώτας). *L'Eurotas, fleuve de Laconie, dont les rives étaient plantées d'oliviers, de lauriers et de myrtes.* Ōmnĭă quæ Phœbō quōndām mēdĭtāntĕ bĕātŭs Aūdĭit Eūrōtās, jŭssĭtquĕ ēdiscĕrĕ laurōs. *V.* Dūm dĕŭs Eūrōtān ĭmmūnĭtāmquĕ frĕquēntāt Spārtēn. *O.* Quālĕs Eūrōtæ prōgignŭnt flūmĭnă mўrtŏs. *Cat.* (64, 89). ‖ *qqf. Marbre de Lacédémone.* Vīx lōcŭs Eūrōtæ, etc. *St.* (*Silv.* I, 5, 40. *Plin.* 36, 7, de marmoribus : « Pretiosissimum quidem Lacedæmonium viride. »)

Eūrōŭs, ă, ŭm. *De l'Eurus, du Levant.* Pōrtŭs ăb eūrōō flŭctŭ cūrvātŭs ĭn ārcŭm. *V.*

Eūrŭs, ī. *m.* (Εὖρος). *L'eurus, vent d'Est.* Flŭctĭbŭs, ĕt præcĕps spīrārĕ vălentĭŭs eūrŭs. *O.* Gĕns ēffrēnă vīrūm Rĭphæō tŭndĭtŭr eūrō. *V.* Hĭbĕrnīs pārcēbānt flātĭbŭs eūrī. *Id.* Spīrĭtŭs eūrōrum vīrĭdēs quŭm pūrpŭrăt ūndās. *Furius* (apud *Gell.* 18, 11). *Voy.* Ventus. ‖ *Le Levant.* Ēt Tānăĭm tĕnŭs ĭmmēnsō dēscēndĭt ăb eūrō. *V. Fl.* Phœnīx prōcēdĭt ăb eūrō. *Cl. Voy.* Oriens.

Eūrўălē, ēs. *f.* (Εὐρυάλη). *Euryalé, reine des Amazones.* Pūlsāntēm cōrpŏră currū Eūrўălēn. *V. Fl.*

Eūrўălŭs, ī. *m.* (Εὐρύαλος). *Euryale, Argonaute, conduisit les Argiens au siége de Troie.* Cuī cōmmūnĭs ērăt cūm Dĭŏmēdē dŏmŭs, Eūrўălo ĕt Sthĕnēlō. *Aus.* (*Epitap. Her.* 9, 2). ‖ 2. *Fils d'Io.* Āc vēlŭt Eūrўălī... Sīnt ārtŭs ăvĭdīs ănguĭbŭs ēscă tŭī (*Ibis*, 287). ‖ 3. *Jeune troyen, ami de Nisus.* Tūtātŭr fāvŏr Eūrўălūm, lăcrĭmēquĕ dēcōræ. *V.* (*Cf. Æ.* IX, 175 *sq.*) ‖ 4. *Nom d'un histrion de Rome.* (*Juv.* 6, 81.)

Eūrўbātēs, æ. *m.* (Εὐρυβάτης). *Eurybate, d'Ithaque, l'un des héraults des Grecs au siége de Troie.* Eūrўbătī dătă sūm Tālthўbĭōquĕ cŏmēs. *O.* Fidūsquĕ rēgī sēmpĕr Eūrўbātēs ădĕst. *Sen.* (*Ag.* 591. *Cf. Homer. Il.* I, 320).

Eūrўdămās, antis. *m.* (Εὐρυδάμας). *Eurydamas, un des prétendans de Pénélope.* Thămўrĭsquе, ĕt nōbĭlĕ nōmĕn Eūrўdămās. *Sil.* (II, 177. Iterum 186. Adde *Ibin*, 331).

Eūrўdīcē, ēs. *f.* (Εὐρυδίκη). *Eurydice, femme d'Orphée, poursuivie par Aristée, fut mordue par un serpent, et mourut de cette blessure. Orphée descendit aux enfers, et obtint qu'elle lui fût rendue, à condition qu'il ne se retournerait pas pour la regarder avant d'être sur la terre. Mais il ne fut pas fidèle à cet engagement, et Eurydice lui fut ravie de nouveau.* Rēddĭtāquе Eūrўdīcē sŭpĕrās vĕnĭēbăt ăd aūrās. *V.* Āh! mĭsĕram Eūrўdīcĕn ānīmā fūgĭēntĕ vŏcābăt. *Id.* Eūrўdīcēs, ōrō, prŏpĕrātă rĕtĕxĭtĕ fātă. *O.* (*Cf. Virg. G.* IV, 452 *sq.*; *Ov. Met.* X, 1 *sq.*) ‖ † Eūrўdīcē, æ. *ancienne déclin. latine.* Eūrўdīcă prōgnātă, pātĕr quām nōstĕr ămāvĭt. *Enn.* (apud *Cic. Div.* I, 20. *Cf. Circa, æ*).

Eūrўlŏchŭs, ī. *m.* (Εὐρύλοχος). *Euriloque, un des compagnons d'Ulysse, le seul qui refusa le fatal breuvage de Circé.* Sŭīs sōlŭm cārŭīssĕ fīgūrā Vīdĭmŭs Eūrўlŏchŭm : sōlŭs dătă pōcŭlă fūgit. *O.* (*Cf. Hom. Odys.* X, 305; XII, 195).

Eūrўmāchŭs, ī. *m.* (Εὐρύμαχος). *Eurymaque, prétendant de Pénélope.* Eūrўmāchīquе ăvĭdās Āntĭnŏīquĕ mānŭs. *O.*

Eūrўmēdōn, ōntĭs. *m.* (Εὐρυμέδων). *Eurymédon, fils de Faune.* Prōxĭmŭs Eūrўmēdōn, cuī pāstōrālĭă Faūnī Ārmă pătrĭs. *St.* ‖ 2. *Nom de guerrier.* (*Sil.* II, 637.) ‖ 3. *Fleuve de Lycie.* Piscōsī Āspēndĭus flūmĭnă sĕcāt Eūrўmēdōntĭs. *Avien.* (*D. Terr.* 1015. Adde *Prisc. Peri.* 803).

Eūrўmēnæ, ārŭm. *f. pl. Ville de Thessalie.* Īndĕ sălūtānt Eūrўmēnās. *V. Fl.* (*Cf. Liv.* 39, 25; *Plin.* 31, 2).

Eūrўmĭdēs, æs. *m.* (Εὐρυμίδης). *Fils d'Eurymus, Télème, devin.* Tēlēmŭs Eūrўmĭdēs, quēm nūllă fĕfēllĕrăt ālēs. *O.* (De *Eurymo* augure meminit *Hyg. Fab.* 125 et 128).

Eūrўnŏmē, ēs. *f.* (Εὐρυνόμη). *Nymphe, fille de l'Océan et de Téthys, et mère de Leucothoé.* Quām fōrmōsissĭmă pārtŭ Ēdĭdĭt Eūrўnŏmē. *O.* (Adde *V. Fl.* II, 136).

Eūrўpўlē, ēs. *f. D'Eurypyle, de Cos.* Eūrўpўlīsquĕ placĕt Cōæ tĕxtūră mĭnĕrvæ. *Pp.* (IV, 5, 23).

Eūrўpўlŭs, ī. *m.* (Εὐρύπυλος). *Eurypyle, fils*

d'Hercule, roi de Cos, vint au siége de Troie. Eurÿpÿlique ûrbĕm, quā Cōæ cōrnŭā mātrēs Gēssērŭnt. *O.* ‖ 2. *Nom d'un devin, fils d'Évémon.* Sūspēnsi Eurÿpÿlūm scitātum ōrācŭlă Phœbī Mĭttĭmŭs. *O.* (Cf. *Hom. Il.* II, 736). ‖ 3. *Fils de Télèphe.* (*Ov. Met.* XIII, 357.)

Eurÿstheŭs, eŏs, ĕi ou eī. *m.* (Εὐρυσθεύς). *Eurysthée, fils de Sthénélus, roi de Mycènes. Jupiter ayant annoncé que celui qui naîtrait le premier, d'Eurysthée ou d'Hercule, aurait la supériorité sur l'autre, Junon avança la naissance d'Eurysthée. Instrument de la haine de la déesse, il suscita à Hercule ses douze travaux.* Āt vălēt Eurÿstheŭs, ĕt sūnt quī crēdĕrĕ pōssĭnt. *O.* Ōmnĭă jām vŭlgātă; quĭs aūt Eurÿsthēă dūrŭm (nescit)? *V.* Rēgĕ sŭb Eurÿstheō, fātĭs Jūnōnĭs ĭnīquæ. *Id.* (Adde *Mart.* IX, 66, 7; *Sen. H. Fur.* 78; *H. OEt.* 404). PHR. Tēmpŏrĕ quō cērtă Stўmphālĭă mōnstră sagittă Pĕrcŭlit, ĭmpĕrĭō dētĕrĭōrĭs hĕrī. *Cat.*

Eurÿstheŭs, ă, ŭm (Εὐρυσθεῖος). *D'Eurysthée.* Nēc mĭnŭs ĭn tĕrrĭs bĕlla Eurÿsthēă gĕrēntēm. *St.*

Eurÿtĭōn, ōnis. *m.* (Εὐρυτίων). *Eurytion, centaure.* Tū quŏque, ŏ Eurÿtĭōn, vĭnō, cĕntaŭrĕ, pĕrīstī. *Pp.* (II, 22, 31. Adde *Ov. A. Am.* I, 593). ‖ 2. *Un des Argonautes.* (*Ov. Met.* VIII, 311.) ‖ 3. *Un des compagnons d'Énée.* Nēc bŏnŭs Eurÿtĭōn prælātō ĭnvĭdĭt hŏnōrī. *V.* ‖ 4. *Nom d'un forgeron ou ciseleur.* (*Virg. Æ.* X, 499.)

Eurÿtĭs, ĭdis. *f.* (Εὐρυτίς). *Iole, fille d'Eurytus.* Eurÿtĭdŏs lăcrĭmās ădmōtō pōllicĕ sĭccāt. *O. Voy.* Iole.

Eurÿtŭs, ī. *m.* (Εὔρυτος). *Eurytus, roi d'OEchalie, avait promis sa fille Iole à celui qui le terrasserait à la lutte, la refusa à Hercule vainqueur, et fut tué par lui.* Āt pŭĕr Ămphissŏs, nāmque hŏc pătĕr Eurÿtŭs illī Ăddīdĕrāt nōmĭnă. *O.* Præfĕr trĭumphŏs, Eurÿtī vīctŏs lārēs. *Sen.* (*H. OEt.* 400. *Ib.* 1490). ‖ 2. *Un des Argonautes.* (*V. Fl.* I, 438.) ‖ 3. *Centaure tué par Thésée.* (*Ov. Met.* XII, 220.)

†Eŭschēmē. *adv.* (εὐσχήμως). *Bien, élégamment.* Haūd illī eŭschēme ădsŭltērūnt. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 24. *Id. Mil.* II, 2, 58).

Eŭsēbĭŭs, ĭi. *m.* (Εὐσεβής). *Eusèbe, nom d'homme.* Ārcēssēnda ēssĕt vōx prŏăvī Eŭsēbĭī. *Aus.* (*Parent.* 16, 6).

Eŭstŏchĭŭs, ĭi. *m.* (εὔστοχος). *Nom d'homme.* Dōnat habĕrĕ mihī nōbĭlĭs Eŭstŏchĭŭs (*Anthol.* I. p. 419).

Eŭtĕrpē, ēs. *f.* (Εὐτέρπη). *Euterpe, muse de la musique.* Sī nĕquĕ tĭbĭās Eŭtĕrpē cŏhĭbĕt. *H.* Dŭlcĭlŏquōs călāmōs Eŭtĕrpē flătĭbŭs ūrgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 20, 4). *Voy.* Musæ, Musica.

Eŭthўnĭcŭs, ĭ. *m.* (*de* εὐθύς *et* νίκη). *Nom d'homme.* Rāquĕ nūbĕt Eŭthўnĭcō. *Pl.* (*Casin. Grex*, 3).

? Eŭthўŏs, ă, ŏn (*de* εὖ *et* θύω). Sēmēlă gĕnĭte Eŭthўĕ. *Att.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5. Sed recte *Voss.* legit *Evie*, quod sæpe in libris est *Euhie*).

Eŭtrăpēlŭs, ĭ. *m.* (εὐτράπελος). *Nom d'homme.* Eŭtrăpēlŭs tōnsōr dūm circŭlit ōrā Lŭpĕrcī. *M.* (VII, 82. Adde *Hor. Epist.* I, 18, 31).

Eŭtrēptŭs, ĭ. *m.* (εὔτρεπτος). *Nom d'homme.* Eŭtrēptŭs jūstīs bis sēnōs cūrsĭbŭs ānnōs (*Anthol.* II, p. 83).

Eŭtrŏpĭŭs, ĭi. *m.* (εὔτροπος). *Eutrope, eunuque devenu favori d'Arcadius, exaspéra tous les esprits par sa tyrannie, fut disgracié, proscrit, puis enfin décapité.* Quōdcūnquĕ pārānt hŏc ōmĭnĕ fātă, Eŭtrŏpĭus cērvīcĕ lŭăt. *Cl.*

Eŭtўchŭs, ĭ. *m.* (εὐτυχής *et* εὔτυχος). *Nom d'homme.* Bēllă dĭē nōctŭquĕ sŭīs făcit Eŭtўchŭs ārmīs (*Anthol.* II, p. 607. *Ib.* 608; *Pl. Merc.* III, 4, 16; *Phæd. prol.* III, 2).

Eŭxīnŭs Pōntŭs, ĭ. *m.* (πόντος Εὔξεινος), *et* Eŭxīnŭm, ĭ. *n.* (*s.ent.* mare). *Pont-Euxin ou mer Noire.* Frīgĭdă mē cōhĭbēnt Eŭxīnī lĭttŏră pōntī; Dīctŭs ăb ăntīquīs Ăxĕnŭs īllĕ fŭīt. *O.* Hăctĕnŭs Eŭxīnī pārs ēst Rōmānă sĭnistrī. Eŭxīnī mēndăx cōgnōmĭnĕ tēllŭs. *Id.* Eŭxīnōmquĕ fĕrēns pārvō rŭīt ōrĕ Prŏpōntĭs. *L.* SYN. Eŭxīnŭm mărĕ. Eŭxīnă vădă. Scўthĭcŭs pōntŭs. Eŭxīnŭs gūrgĕs. Eŭxīnĕ ăquæ. Pōntŭs sĭnistĕr. ‖ *Du Pont-Euxin.* Lĭttŭs ăd Eŭxīnŭm, sī quĭs mĭhī dīcĕrĕt, ĭbīs. *O.*

Ēvă, æ. *f. Ève, femme d'Adam.* Trăxĕrăt Ēvă vĭrŭm dīræ ăd cōnsōrtĭă cŭlpæ. *Prud.* (*Ham.* 807. *Id. Ench. præf.* 1). Sīt sātĭs ăntīquām sērpēns quōd pērdĭdĭt Ēvām. *Aus.* (*Ephem.* 3, 33). Ērgo ŭbī mōrtĭfĕrŭm sēdūcтĭlĭs Ēvă vĕnēnŭm Aūrĭbŭs ăccĭpiēns, clādī cōnsēnsĭt ĭnīquæ. *Alcim.* (II, 170. *Ib.* 376 *sq.*) EP. Nōcēns, crēdŭlă, mălēsuādă, dēcēptă. PPH. Ădămī cōnjŭx. Primă pārēns.

†Ēvăcŭō, ās, ārĕ. *Vider; au fig. supprimer.* Nē scīllcĕt ēvăcŭētŭr Ārbĭtrĭī vīrtŭs. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 113). Nēc fūndātă dēcĕt cōntra ēvăcŭātă mŏvērī. *Fort.* (IV, 295).

Ēvādnē, ēs. *f.* (Εὐάδνη). *Évadné, fille d'Iphis ou de Mars et de Thébé, femme de Capanée, se jeta sur le bûcher de son mari.* Nēc fīda Ēvādnē, nēc plă Pēnēlŏpē. *Pp.* (III, 1, 24). Tūrbĭnĕ quō sēsē cārīs ĭnstrāvĕrĭt aūdăx Ignĭbŭs Ēvādnē, fŭlmēnque ĭn pĕctŏrĕ māgnō Quæsīĕrĭt. *St.* Ēvādnēnque ĕt Pāsĭphāēn. *V.* SYN. Iphlās. PPH. Căpănēĭă cōnjŭx. *St.* VERS. Cōnjŭgĭs Ēvādnē mīsĕrōs ēlātă pĕr ignēs Ōccĭdĭt, Ārgīvæ fāmă pŭdĭcтĭæ. *Pp.* Quæquĕ sīne ēxēmplo ēst ĭn nĕcĕ fūnctă vĭrī. *Aus.* Ārsĕrĭt Ēvādnē flāmmīs ĭnjĕctă mārītī. *M.*

Ēvādŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *n. S'échapper.* Ēxsŭpērātquĕ jŭgŭm, sīlvāquĕ ēvādĭt ŏpācă. *V.* Ănte ŏcŭlōs ēvāsĭt ĕt ōră pārēntŭm. *Id.* Ēvāsĭt pŭtĕō, nĭxă cēlsīs cōrnĭbŭs. *Ph.* SYN. Ēffŭgĭō, fŭgĭō, ēxcēdō, ăbĕō. ‖ *Arriver, parvenir.* Sūpĕrās ēvādĕre ăd aūrās. *V.* Ēvādĕt ĭn ălĭquōd māgnŭm mălŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 63). Quām tīmĕō quōrsum ēvādās. *Id.* (*And.* I, 1, 100. Sic *Pl. Pœn.* I, 1, 44; *Trin.* IV, 2, 93). *Voy.* Pervenio. ‖ *act. Franchir, passer.* Ēvādĭtquĕ cēlĕr rīpam ĭrrēmĕăbĭlīs ūndæ. *V.* Ōmnēmquĕ vīdēbăr Ēvāsīssĕ vĭăm. *Id.* Ēvādĭtquĕ pārūmpĕr Gāvīsōs. *St.* SYN. Prætĕrĕō. ‖ *Éviter.* Dă flāmmam ēvādĕrĕ clāssī. *V.* Jāmque ĭmprūdēns ēvāsĕrăt hōstēs. *Id. Voy.* Effugio. ‖ *Devenir. Voy.* Fio.

Ēvăgŏr, ārīs, ārī. *d. Sortir de, se répandre.* Dōctī lārgĭūs ēvāgēntŭr āmnēs. *St.* Ēvāgāntī frēnā lĭcēntĭæ ĭnjēcĭt. *H.* Ĭnde ēvāgātă nōctŭ sūspēnsō pĕdĕ. *Ph. Voy.* Vagor.

Ēvăgrŭs, ĭ. *m.* (εὔαγρος). *Un des Lapithes.* Vīctŏr ăd Ēvāgrŭm (transit). *O.*

Ēvălēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy. le suiv.*

Ēvălŭī. *parf. de l'inus.* Evaleo. *n. Avoir la force, pouvoir.* Āt nōn Dārdanīæ mēdĭcārī cūspĭdis ictŭm Ēvălŭīt. *V.* Nām quæ pērvīncĕrĕ vōcēs Ēvălŭĕrĕ sŏnŭm? *H.* Nūllăm jām lănguldŭs ævō Ēvălŭīt rĕvŏcārĕ pārēns. *L.* Lētālēsquĕ mănŭ cōmpōnĕrĕ sŭccōs Ēvălŭīt. *St. Voy.* Valeo.

† Ēvăllŏ, ās, ārĕ. *Repousser, chasser.* Dōnec

fŏrās nōs intŭs ēvāllāvērint. *Varr.* (apud *Non.* 3, 158. *Titin. ibid.*).

Ēvān. *indécl.* (Εὐαν). *Un des noms de Bacchus.* Ēlĕlĕŭsquĕ pārēns, ĕt Iācchŭs, ĕt Ēvān. *O.* Grādĭtŭr sīmŭl Eviŭs Ēvān. *Lr.* (V, 744. Adde *St. Silv.* I, 2, 17).

Ēvāndĕr *et* Ēvāndrŭs, ī. *m.* (Εὔανδρος). *Évandre, roi d'Arcadie, vint fonder une colonie dans le Latium.* Ēxŭl ăb Ārcădĭā, Lătĭōs Ēvānděr ĭn āgrōs Vēnĕrāt. *O.* Tūm rēs inōpēs Ēvāndrŭs hăbēbāt. *V.* Ēvāndrī prōfŭgæ prōcŭbŭĕrĕ bŏvēs. *Pp.* (IV, 1, 4). Ænēās Ēvāndrŏn ădĭt (*Anthol.* I, p. 391). PPH. Dūx Ārcădĭŭs, Ārcās. Pāllāntĭŭs hērōs. (Cf. *Sil.* VI, 628 *sq.*; *St. Silv.* II, 1, 93.)

Ēvāndrĕŭs, ă, ŭm (Εὐάνδρειος). *Comme le suiv.* Trādĭdĭstī quōd Pōtĭlĭīs Ēvāndrēō sæcŭlō (*Anthol.* I, p. 20).

Ēvāndrĭŭs, ă, ŭm (Εὐάνδριος). *D'Évandre.* Ēvāndrĭŭs ābstŭlĭt ēnsīs. *V.* Ēvāndrĭă tĕctă. *Sil.* Plūsquæ ānte ălĭās Ēvāndrĭŭs ārcēs Cōllĭs ŏvĕt. *St.*

Ēvānēscō, ĭs, nŭī, nescĕrĕ. *n. S'évanouir, disparaître, et au fig.* În tĕnŭem ēx ŏcŭlīs ēvānŭĭt aūrām. *V.* Cōrnŭāquæ ēxtrēmæ vēlŭt ēvānēscĕrĕ lūnæ. *O.* Ēvānŭĭt ōmnīs Hērbārŭm vīrtŭs. *Id.* Bācchī quŭm flōs ēvānŭĭt. *Lr.* (III, 222). Nĕ cŭm pŏētă scriptūra ēvānēscĕrĕt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 5). SYN. Vānēscō, ăbĕō, rĕcēdō, discēdō, fŭgiō, întĕrcĭdō, pĕrĕō, cădō. PPH. Ex ŏcŭlīs fŭgiō, răpĭŏr, aŭfĕrŏr. VERS. Spīssīs nōctĭs sĕ condĭdĭt ŭmbrīs. *V.* Tĕnŭēsquĕ rēcēssĭt ĭn aūrās. Nōctī se immiscŭĭt ātræ. Sēque ex ŏcŭlīs āvērtĭt ĕt aŭfĕrt. Ex ŏcŭlīs subĭtō, ceū fūmŭs ĭn aūrās Commixtŭs tĕnŭēs, fŭgit dīversă. Tēque ādspēctū nĕ sūbtrāhĕ nōstrō. *Id.*

Ēvāngēlĭcŭs, ă, ŭm (εὐαγγελικός). *Eccl. Évangélique.* Aŭt ēvāngēlĭcī plĕtās spērnēndă lĭbēllī. *Prud.* (*Apot.* 83). Vōx ēvāngēlĭca Hȳrcānās quŏquĕ fĕrvĭdă brūmās Sōlvĭt (*Ib.* 496. Et *Alcim.* III, 392).

Ēvāngēlīstă, æ. *m.* (εὐαγγελιστής). *Eccl. Évangéliste.* Ēvāngēlīstă scrīpsĭt, ĭpsŭm tălĭă. *Prud.* (*Peri.* 2212). Ēvāngēlīstă sūmmī Fīdissĭmŭs măgistrī. *Id.* (*Cath.* 814).

Ēvāngēlĭŭm, ĭī. *n.* (εὐαγγέλιον). *Eccl. Évangile.* Clāra ēvāngēlĭī Vērbĭquæ ārdēntĕ lŭcērnă. *Alcim.* (III, 382). *Voy.* Scriptura.

Ēvānĭdŭs, ă, ŭm. *Qui disparaît.* Pĕctŏrăquæ ĭn tĕnŭēs ābĕūnt ēvānĭdă rīvōs. *O.* În tĕnŭēs ēvānĭdŭs ēxĕăt aūrās (amor). *Id.* SYN. Vānēscēns.

† Ēvānnō, ās, ārĕ. *Jetter en vannant; au fig. chasser.* (*Pompon.* apud *Non.* 4, 69.)

Ēvāns, tĭs. *Transporté des fureurs de Bacchus.* Thȳădās ēffūsīs ēvāntēs crīnĭbŭs ēgīt. *Cat.* (64, 387). Ēvāntēs ōrgīă cīrcŭm Dūcēbāt Phrȳgĭās. *V.* Nōn īlla ēvāntīs Māssȳlæ pōlĭŭĭt ārās. *Sil.* SYN. Bācchās. *Voy.* Evan.

Ēvāntĭs, ĭdĭs. *f. Comme* Bacchis. *Bacchante.* Hās quī græcīssānt, nūncŭpānt Ēvāntĭdĕs (*Suppos. Prol. Pl. Bac.* 37. Male vulgo *Evantides nuncupant*).

Ēvāntĭŭs, ĭī. *m. Évance, oncle de Saint-Martin.* Expōsŭĭt pŭĕrum ānte pĕdēs Ēvāntĭŭs ālmī. *Fort.* (IV, 327).

Ēvārchŭs, ī. *m.* (ἔναρχος). *Fleuve de Paphlagonie.* Nīvĕŭmquĕ fĕrāx Ēvārchŭs ŏlōrŭm. *V. Fl.* (Cf. *Plin.* 6, 2).

Ēvāristŭs, ī. *m.* (*de* εὖ *et* ἄριστος). *Nom d'homme.* (*Tertul. adv. Marc.* III, 281. Ineptissimus poeta exhibeatne Ēvārīstŭs an Ēvărīstŭs, non memini; nec tanti est inquirere).

Ēvāstī. *sync. pour* Evasisti. Ēvāstī? crēdō, mĕtŭēs, dōctŭsquĕ cāvēbīs. *H.* (Et *Sil.* XV, 792).

Ēvāstō, ās, ārĕ. *Ravager.* Ēvāstāndă tĭbī tēllus. *Sil. Voy.* Vasto.

† Ēvāsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Evado. *Échappé, évité.* Nām prætĕr pĕlāgī cāsŭs ĕt fulgŭrĭs ictŭm Ēvāsī. *J.* (12, 17). Ēt sīmŭl ēvāsās vīsŭ dēprēndĕrĕ clādēs. *Alcim.* (II, 380. *Id.* V, 186 et 550, et passim).

Ēvax. *interj. Qui exprime la joie.* Ēvax! nūnc pōl dēmum ĕgŏ sūm lĭbĕr. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 13. Cf. *Id. Bac.* II, 3, 13. *Charis.* 2, 215; *Diom.* 1, 412).

Ēvĕctŭs, ă, ŭm. *Élevé.* Prō quĭbŭs āĕrĭās mĕrĭtīs ēvĕctŭs ĭn aūrās. *O.* Ād sīdĕră cāntū Ēvĕcta Āndĭnō (domus). *Sil.* || *avec l'acc. Voy.* Eveho.

† Ēvĕctŭs, ūs. *m. L'action d'élever.* Tēndĭt ĭn ēvĕctŭs rādĭōs Hȳpērĭŏnīs ārdŏr (*Culex*, 100). Īrĕt ĭn ēvĕctŭs cœlŭm sŭpĕr (*Ib.* 340. Parum usitatam vocem habet *Plin.* 18, 5).

Ēvĕhō, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕhērĕ. *Lever en haut, élever, et au fig.* Quōs ārdēns ēvēxĭt ăd æthĕră vīrtŭs. *V.* Tērrārŭm dŏmĭnōs ēvĕhĭt ăd dĕōs. *H.* Ēvĕhĕrĕ ĭn cœlŭm. *J.* (1, 38). SYN. Ēffĕrō, ēxtŏllō, tŏllō. *Voy.* Extollo. || *au pass. Être élevé.* Mōx āctă pĕr aūrās Ēvĕhŏr. *O.* SYN. Tŏllŏr, ērīgŏr, etc. *Voy.* Surgo. || *qqf. avec l'acc. Sortir de, passer.* Cūr tŭă prælĕcrīptōs ēvĕcta ēst păgĭnă gȳrōs? *Pp.* (III, 2, 21). Jāmquĕ fĕrē mĕdĭum ēvĕctī cērtāmĭnĕ cāmpŭm. *Sil.* (XVI, 372. Sic *Curt.* 9, 9: « *Evectusque* os amnis. ») SYN. Prætĕrvĕhŏr.

Ēvēī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de la tribu d'Évi, prince madianite, contre lequel Moïse envoya des troupes.* Pōstrēmŭm cūnĕŭm rēx præmŏvĕt Ēvēōrum. *Prud.* (*Sym.* 487).

Ēvēllō, ĭs, ēllī *et qqf.* ŭlsī, ŭlsŭm, ēllĕrĕ. *Arracher.* Ēt vălĭdām dūrīs ēvēllĭt ăb ōssĭbŭs hāstām. *Sil.* Cœnō cŭpĭēns ēvēllĕrĕ plāntām. *H.* Cānōs pŭēllă, nīgrōs ānŭs ēvēllĕrăt. *Ph.* SYN. Vēllō, āvēllō, ēdūcō, ēffĕrō, ēxtrāhō, ēmŏvĕō, etc. *Voy.* Vello. || *en partic. Arracher un arbre, déraciner.* Vīdī cōnāntem ēvēllĕrĕ tĕrrā Glāndĭfĕrām quērcŭm. *O.* Spīnās... Ēvēllās āgrō. *H.* SYN. Vēllō, rĕvēllō, cōnvēllō, ērŭō, ēvĕrtō, ēxstīrpō, stĕrnō, prōstĕrnō, ēxtŭrbō. PPH. Rādĭcĭtŭs, ā rādĭcĭbŭs ēvēllō, ēvĕrtō, ērŭō, etc. VERS. Āntīquāsquĕ dŏmōs ăvŭlsŭm cŭm stīrpĭbŭs īmīs Ērŭĭt. *V.* Rūptīs rādĭcĭbŭs ārbŏr Vēllĭtŭr. Vĭrīdēmquæ āb hŭmō cōnvēllĕrĕ sīlvām. Ēt nĕmŏra ēvĕrtĭt mūltōs īgnāvă pĕr ānnōs. Tēlŭmquæ āb rādĭcĕ rĕvēllĭt. Vĭrĭbŭs haūd ūllīs vălŭĭt dīsclūdĕrĕ mōrsŭs Rōbŏrĭs. Īmīs Āvŭlsām sōlvĭt rādĭcĭbŭs. Rādĭcĭtŭs ērŭtă pīnŭs Cōncĭdĭt. *Id.* Ārbŭsta ēvŏlvĕus rādĭcĭbŭs haūrĭt ăb īmīs. *Lr.* Īllă prŏcŭl rādĭcĭbŭs ēxtŭrbātă. *Cat.* Dēmittĕrĕ rōbŏră fĕrrō. *O.* || *Au fig.* Ātque īrās ēvēllĕre āvēbāt. *Sil.* Nēc rādĭcĭtŭs ēvēllī mălă pōssĕ pŭtāndum ēst. *Lr.* (III, 311). Ē tŭrīs glēbis ēvēllĕre ōdōrĕm (*Ib.* 328).

Ēvēnăt. *arch. pour* Eveniat. Bŏnă, fēlīx fŏrtūnātăque ēvēnăt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 3. *Id. Curc.* I, 1, 39. Adde *Enn.* apud *Non.* 10, 20, qui de hoc agit. Cf. *Advenat*, *Convenat*, *Pervenat*)

Ēvēnĭŏ, ĭs, ī, ēntŭm, ēnīrĕ. *n. Sortir de.* Mērsēs prōfundō, pŭlchrĭŏr ēvēnit. *H.* SYN. Ēxstŏ,

ēxsīstŏ, *qqf.* ēmērgŏ. ‖ *Aller, arriver, parvenir.* Īstæc blandă dīctă quo ēvēnīānt, mădēfŏ mētū. *Pl.* (*Most.* II, 1, 48). Quōrsum ēvēntūrum hōc sĭēt. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 118). SYN. Pērvēnĭŏ, ēvādŏ. ‖ *Ordint. Arriver, en parlant d'un événement.* Hōstĭbŭs ēvēnīānt cōnvīvĭă tālĭă nōstrīs! *O.* Nōn hæc sīnĕ nūmĭnĕ dīvūm Ēvēnīūnt. *V.* Sūmŭs ēvēntūrā lōcūtī. *O.* SYN. Fĭŏ, prōvēnĭŏ, ōbtĭngŏ, cōntĭngŏ *ou* ăccĭdŏ. ‖ Ēvēnĭt. *unip. Il arrive que.* Ēvēnĭt, ĭnquīrānt vītĭa ūt tŭă rūrsŭs ĕt īllī. *H.* SYN. Fĭt, ăccĭdĭt.

Ēvēntă, ōrŭm. *n. pl., et rarement* Ēvēntŭm, ī. *n. Événements, choses accidentelles.* Sōlĭtī sūmŭs, ūt pār ĕst, ēvēntă vōcārĕ. *Lr.* (I, 458. *Ib.* 483). Ēvēntŭm dīcī pōtērĭt quōdcūnque ērĭt ăctŭm (*Ib.* 470). *Voy. le suiv.*

Ēvēntŭs, ūs. *m. Événement, résultat.* Quīsquĭs ăb ēvēntū factă nōtāndă pŭtăt. *O.* Quēm sī fortūnă sĕquātŭr, Ēvēntum pūgnæ cŭpĭăt. *V.* Ēvēntūsquĕ sĕcūndĕt. *Id.* SYN. Ēxĭtŭs, cāsŭs, sōrs, fortūnă, ēffectŭs, ēvēntă. EP. Incĕrtŭs, cæcŭs, dŭbĭŭs, lătēns, ignōtŭs, obscūrŭs, vărĭŭs. ‖ *Résultat heureux, succès.* Fraudĭbŭs ēvēntŭm dĕdērăt fortūnă. *L.* SYN. Effectŭs, fortūnă. EP. Fēlīx, faustŭs, bŏnŭs, lætŭs. *Voy.* Felicitas. ‖ *Événement malheureux, danger.* Pērquĕ tŏt ēvēntŭs, ĕt ĭnīquīs cōncĭtă vēntīs Æquŏră. *O.* SYN. Cāsŭs. EP. Infaustŭs, tristĭs, grăvĭs, ĭnfēlīx. *Voy.* Infortunium, Periculum. ‖ *Événement à venir.* Præcĭnĕt ēvēntūs nēc mihī cāntūs ăvĭs. *Tib.* (I, 9, 4). SYN. Ēvēntūră, fūtūră. ‖ *Effet, fait.* Nōmĕn ăb ēvēntū pātrĭă lĭnguă dĕdĭt. *Pp.* (IV, 2, 48, de Vertumno). ‖ *Fin.* Sēmpĕr ăd ēvēntūm festĭnāt. *H.* SYN. Fĭnĭs.

Ēvēnŏs *ou* Ēvēnŭs, ī. *m.* (Εὔηνος). *Événus, fleuve d'Étolie, qui baignait la ville de Calydon.* Vēnĕrăt Ēvēnī răpĭdās Jŏvĕ nātŭs ăd ūndās. *O.* Ēvēnŭs Cālȳdōnă sĕcāt. *L.* (Adde *Sen. H. OEt.* 501).

Ēvĕrbĕrŏ, ās, ārĕ. *Frapper.* Clўpĕūmquĕ ēvĕrbĕrāt ālĭs. *V.* Cĭnĕrĕs plausĭs ēvĕrbĕrāt ālĭs. *O. Voy.* Verbero.

Ēvĕrrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Balayer.* Ēvĕrrīte ædēs, ābstĕrgĕte ārānĕās. *Titin.* (apud *Non.* 4, 491). *Voy.* Verro. ‖ *Au fig.* Ēvĕrrĕrĕ pīscĭbŭs æquŏr. *Man.* (IV, 285. *Everriculum* fuit genus retis piscatorii, de quo *Non.* 1, 146).

Ēvĕrsŏr, ōrĭs. *m. Destructeur.* Prĭămī rēgnōrum ēvĕrsŏr Achillēs. *V.* ‖ *Au fig.* Quĭs, ēdĕ, nōstrī dĕcŏrĭs ēvĕrsŏr fŭit? *Sen.* (*Hip.* 894).

Ēvĕrsŭs, ă, ŭm. *Bouleversé, renversé.* Ādspĭce ŭt ēvĕrsās cōncĭtĕt eūrŭs āquās. *O.* Aūt quĭd ĭn ēvĕrsă vīdī crūdēlĭŭs ūrbĕ? *V.*

Ēvĕrtŏ, ĭs, tī, sŭm, tĕrĕ, *arch.* Ēvōrtŏ. *Mettre sens dessus dessous, bouleverser.* Dīsjĕcītquĕ rătēs, ēvĕrtĭtquĕ æquŏră vēntīs. *V.* (Adde *Sen. Ag.* 465). SYN. Vĕrtŏ, ĭnvĕrtŏ, sŭbvĕrtŏ, cōnfundŏ. ‖ *Renverser, abattre* (*un arbre*). Aūt tēmpēstīvām sīlvīs ēvĕrtĕrĕ pīnūm. *V. Voy.* Evello. ‖ *En gén. Renverser, abattre, détruire, au propre et au fig.* Sūmmāquĕ ēvĕrtĕre ōpūm vī (turrim). *V.* Prĭămīquĕ ēvĕrtĕrĕ gēntēm. Hās ēvĕrtĭt ŏpēs. *Id.* Cēpĕrăt hīc ălĭās, ălĭās ēvĕrtĕrăt ūrbēs. *O.* SYN. Vĕrtŏ, sŭbvĕrtŏ, ĕrŭŏ, rŭŏ, dĭrŭŏ, prōrŭŏ, sŭbrŭŏ, dējĭcĭŏ, disjĭcĭŏ, dēstrŭŏ, ēxscĭndŏ, ēxcĭdŏ, stĕrnŏ, prōstĕrnŏ, cōncŭtĭŏ, dētŭrbŏ, ēxtŭrbŏ, dēmōlĭŏr, pērdŏ, pēssŭmdŏ, frāngŏ, āfflīgŏ. PPH. Fūndĭtŭs, fūndŏ, ăb ĭmŏ ēvĕrtŏ. Sōlŏ æquŏ. Ā cŭlmĭnĕ stĕrnŏ, fūndŏ, vĕrtŏ, ēxcŭtĭŏ. Dō præcĭpĭtēm. VERS. Nēptūnŭs mūrōs māgnōquĕ ēmōtă trĭdēntī Fūndāmēntă quătīt, tōtāmquĕ ā sēdĭbŭs ūrbĕm Ērŭīt. *V.* Ērŭam, ĕt æquă sōlō fūmāntĭă mœnĭă pōnăm. *Id.* Hæc æquātă sōlo ēst, nūllō sūb crĭmĭnĕ rēgnī. *O.* Dējĭcĭtĕ pāssīm mœnĭa, ĭn plānūm dătĕ. *Sen.* Ăc tŭmŭlŭs ĭmō tōtŭs æquētŭr sōlō. *Id.* Plĕtătem ēvĕrtĕrĕ fūndō. *Lr.* Ā rādīcĭbŭs Nōn ēvērtĭssēt scĕlĕrĕ fūnēstō dŏmūm. *Ph.* ‖ *qqf. avec l'abl. Exclure de, faire perdre.* Ūt ăgrō ēvōrtăt Lēsbōnĭcūm, quāndo ēvōrtĭt ædĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 15). SYN. Dējĭcĭŏ, ēxcūtĭŏ.

Ēvēstīgātŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Evestigo. *Cherché.* Māgnă, nĕc ĭngēnĭīs ēvēstīgātă prĭōrŭm. *Ovid.*

Ēvēstīgĭŏ. *adv. Voy.* Vestigium.

Ēvhīppē *ou* Ēvīppē, ēs. *f. Épouse de Piérus mère des Néréides.* Pæōnĭs Ēvhīppē mātēr fŭīt. *O.* ‖ 2. *Ville de Carie.*

Ēvhīppŭs *ou* Ēvīppŭs, ī. *m.* (ἐύϊππος). *Nom d'homme.* Ārcădĭs Ēvhīppī spōllŭm cădĭt. *St.* (*Th.* II, 258. Alii leg. *Eurīpi, Euchippi*, sed illud præstat).

Ēvhŏdŭs *ou* Ēvŏdŭs, ī. *m.*; Ēvhŏdĭă, æ. *f.* (εὔοδος). *Noms d'homme et de femme.* Ēvhŏdŭs ūt vălĕāt, pătĕr ōptĭmŭs (*Anthol.* II, p. 225). Fīnītum Ēvhŏdĭæ fātŭm (*Ibid.*).

Ēvhŏē. *Au lieu de* Evoe.

Ēvĭās, ădis. *f.* (Εὐϊάς). *Bacchante.* Nōn sĕcŭs ĭn jŭgĭs Ēxsōmnĭs stŭpĕt Ēvĭās. *H. Voy.* Bacchæ.

Ēvīcī. *parf. de* Evinco.

Ēvictŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Evinco. *Vaincu.* Ērgo ŭbī cōncēpit fŭrĭās ēvictă dŏlōrĕ. *V.* Lăcrĭmĭs ēvictă. *Id.* Ēvictă pĕr æquŏră lāpsŭs. *O.*

Ēvĭdēns, tis. *Évident. Voy.* Manifestus.

Ēvĭdēntĭă, æ. *f. L'évidence.* PHR. Āt mănĭfēstă pălām rēs ĭndĭcăt. *Lr.* (I, 804. *Id.* III, 692). Rēbŭs mănĭfēstĭs ăgī. *Ph.*

Ēvĭĕ. *Voy.* Evius.

Ēvĭgĭlāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit passer sans dormir.* Ēst mihī nŏx mūltĭs ēvĭgĭlāndă mŏdĭs. *Tib.* (I, 9, 64).

† Ēvĭgĭlāns, tis. *Qui veille.* Āst ămŏr ēvĭgĭlāns, dīxĭt, mĕă pēnnă vŏlēmŭs. *Modestin.* (in *Anthol.* I, p. 17. Et *Tertul. adv. Marc.* II, 184).

Ēvĭgĭlŏ, ās, ārĕ. *n. S'éveiller, être éveillé, veiller.* Excĭdĭt, ēt mĕdĭīs mīsĕr ēvĭgĭlāvĭt ĭn ūndīs. *St.* Īllūm dīscĭpŭlī pārĭtĕr nautæquĕ trĕmēntēs Ēvĭgĭlārĕ rōgānt. *Juvc.* (II, 54). *Voy.* Expergefio, Vigilo. ‖ *act. Faire en veillant.* Quōs stŭdĭūm cūnctōs ēvĭgĭlāvĭt ĭdĕm (libros). *O.*

Ēvĭnctŏ, ĭs, īrĕ. *Voy.* Evinctus, Vincio.

Ēvĭncŏ, ĭs, icī, ĭctŭm, ĭncĕrĕ. *Vaincre, surpasser.* Oppŏsĭtās nūbēs ēvĭncĭt sōlĭs ĭmāgŏ. *O.* Oppŏsĭtās ēvĭcit gūrgĭtĕ mōlēs. *V.* Plātānūsquĕ cælĕbs Ēvĭncĕt ūlmōs. *H.* Cāpe hūnc trĭūmphūm; sōlŭs ēvĭncĕ Hĕrcŭlēm. *Sen.* (*Herc. OEt.* 562). Dŭbĭīs ēvĭncĭtĕ rēbŭs. *V. Fl. Voy.* Vinco. ‖ *Convaincre.* Sī pŭĕrīllŭs hīs rătĭo ēssĕ ēvĭncĕt ămārĕ. *H. Voy.* Convinco.

Ēvĭnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Evincio. *Lié, attaché.* Pūnĭcĕō stābĭs sūrās ēvĭnctă cŏthūrnō. *V.* Ēvĭncti Trĭvĭæ dūcūntŭr ăd ārăm. *O.* Pōst tĕrgă cătēnīs Ēvĭnctŭs pālmās. *Sil. Voy.* Vinctus.

Ēvĭppē, Ēvĭppŭs, etc. *Voy.* Evhippe, etc.

Ēvĭrĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir vert.* Dŏlōre ēvĭrĕscăt cŏlŏs. *Varr.* (apud *Non.* 2, 258).

Ēvĭrŏ, ās, ārĕ. *Oter la virilité; au fig. énerver.* Ēt cŏrpŭs ēvĭrāstĭs Vēnĕrĭs nĭmĭo ŏdĭō. *Cat.* (63,

17). Spādŏnē quūm sīs ēvĭrātĭŏr flŭxō. *M.* (V, 41). *Voy.* Castro.

Ēvīscĕrātŭs, ă, ŭm. *Éventré.* Ēvīscĕrātūm cōrpŭs lăcĕrātī pătrĭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21, nisi ipse *Cic.* Adde *Enn. ibid.* 1, 44; *Pac.* in lib. *de Div.* 2, 64).

Ēvīscĕrŏ, ās, ārĕ. *Éventrer.* Cōmprēnsămquĕ tĕnĕt, pĕdĭbŭsque ēvīscĕrat uncis. *V.* Ēvīscĕrāndūm cōrpŭs ĕquŭlĕo ēmĭnŭs. *Prud.* (*Peri.* 2300). PPH. Vīscĕrā dirĭpĭŏ, rīmŏr.

Ēvītābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut éviter.* Frēnā tămĕn dăntĕm nōn ēvītābĭlĕ tēlŭm Cōnsĕquĭtŭr. *O.* SYN. Vītābĭlĭs.

Ēvītāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit éviter.* Trīstĕ jăcēs lŭcis ēvītāndūmquĕ bĭdentāl. *Pers.* (2, 27). SYN. Vītāndŭs.

Ēvītātŭs, ă, ŭm. *Évité.* Mĕtăquĕ fĕrvĭdis Ēvītāta rōtis. *H.* (Et *Ov. Met.* XII, 125).

Ēvītŏ, ās, ārĕ. *Éviter.* Saūclŭs ēvītāt pūgnām glădĭātŏr. *O.* Cōntrā nōs tēla ĭstā tŭa ēvītāmŭs ămīctū. *Cat.* (116, 7). *Voy.* Vīto. ‖ 2. (*de* vita). *arch. Oter la vie.* Prīămō vītam ēvītārī. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 35).

Ēvĭŭs, ĭī. *m.* (Εὔιος). *Un des noms de Bacchus.* Sēd jām mātūris nōs flăgĭtat ānxĭŭs ŭvis Ēvĭus, ēxcūltōsquĕ jŭbĕt, etc. *Col.* (10, 423). Dissĭpāt Ēvĭus Cūrās ēdācēs. *H.* Prærŭptī quūm tē, tĕnĕr Ēvĭĕ, pārtŭs Trānsmīsĕrĕ pătrī. *St.* Ēvĭŏn ingĕmĭnāt. *Pers.* (1, 102. Quidam scrib. *Euhyus* seu *Euhyus*, quasi sit Εὔυιος). *Voy.* Bacchus. ‖ Ēvĭĕ. *Cri des Bacchantes.* Pārs Hȳmĕnæē cănunt, pārs clāmānt Ēvĭĕ ēvæ. *O. Voy.* Evœ. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Bacchus.* Quātĕr Ēvĭă pūlsānt Tērgă mănū. *St.*

Ēvŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé.* ‖ Ēvŏcātŭs (miles). *Soldat qui restait au service après son temps expiré, vétéran.* Lāssī bārdĭācī quŏd ēvŏcātī. *M.* (IV, 4, 5).

Ēvŏcŏ, ās, ārĕ. *Appeler, faire sortir ou venir, et au fig.* Nōn vĭgĭl ălĕs ĭbī crīstātī cāntĭbŭs ōrīs Ēvŏcāt aūrōrăm. *O.* Ēvŏcāt ē lĭquĭdīs pīscēm pĕnĕtrālĭbŭs ēscā. *Sil.* Tū gūbĕrnātōrem ā nāvī hūc ēvŏcā vērbĭs mēīs. *Pl.* (*Amp.* III, 3, 12). SYN. Vŏcŏ, ārcessŏ, ăccīŏ. *Voy.* Voco. ‖ *En partic. Évoquer les âmes.* Hāc ănīmās ille ēvŏcāt Orcō. *V.* Ēvŏcāt ăntīquīs ătăvōs prŏăvōsquĕ sĕpūlcrīs. *O.* PHR. Mānēs ēxcĭrĕ sĕpūlcrīs. *V.* Mānēsquĕ sĕpūlcrīs Ēllĭcĭt. *Tib.* Possŭm crĕmātōs ēxcĭtārĕ mōrtŭōs. *H. Voy.* Resuscito.

Ēvoē *ou* Ēvœ, *et non* Ēvŏē (εὐοῖ). *Cri des Bacchantes.* Sātŭr ēst quūm dīcīt Hōrātĭŭs ēvœ. *J.* (7, 62). Ēvœ, rĕcēntī mēns trĕpĭdāt mĕtū. *H.* Lætātŭr ēvœ : pārcĕ, Lĭbĕr. *Id.* Tālĕm tĕ, Bācchŭs, Sātўrīs clāmāntĭbŭs ēvœ. *O.* Ēxŭlŭlātquĕ, ēvœquĕ sŏnāt, pōrtāsquĕ rĕfrĭngĭt. *Id.* Săxĕa ŭt effŭgĭēs băcchāntīs prospĭcĭt ēvœ. *Cat.* (64, 61. Apud *Pl. Men.* V, 2, 82, *Evœ, Evie, Bromie*, posterior corripitur in *Evœ. Charis.* 2, 214, scribi vult *Evhoe.* Ne unquam scripseris *Evohe*).

Ēvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Senvoler.* Mădĭdīs nŏtŭs ēvŏlăt ālīs. *O.* De ædĕ summă quo ēvŏlāvit gallŭs gallĭnăcĕūs? *Titin.* (apud *Charis.* 2, 192). SYN. Avolo. ‖ *Au fig. S'éloigner rapidement, s'enfuir.* Ēvŏlăt ĭnfēlix. *V.* Ēvŏlăt ădmissīs dīscŏlŏr ăgmĕn ĕquīs. *O.* SYN. Effŭgĭŏ, ērumpŏ, rŭŏ. *Voy.* Fugio.

Ēvŏlŭăm, Ēvŏlŭī. *diéréses pour* Evolvam, Evolvi. Cōndĭtă quīn vērī pĕctŏrĭs ēvŏlŭăm. *Cat.* (66, 74). Dēbŭērant fūsōs ēvŏlŭīssĕ sŭōs. *O.* Quŏd nōlim nōstrōs ēvŏlŭīssĕ dĕōs. *Pp.* (1, 7, 16). *Voy.* Dissoluo.

Ēvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Déployé.* Nĕc jām pūtrĭbŭs ēvŏlūtă chārtīs. *St.* Pārtĭbŭs vīxdŭm trĭbŭs ēvŏlūtīs. *Prud.* (*Cath.* 1119. *Id. Peri.* 2599).

Ēvŏlvŏ, ĭs, ōlvī *et* ōlŭī, ōlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Rouler d'en haut, faire rouler.* Ārbūsta ēvŏlvēns rādĭcĭbŭs haūrĭt ăb īmīs. *Lr.* (VI, 140). Nūdīs ēvŏlvūnt săxă lăcĕrtīs. *L.* Prīmūmquĕ cădăvĕră plēnīs Tūrrĭbŭs ēvŏlvīt. *Id.* SYN. Dēvŏlvŏ, vŏlvŏ, dējĭcĭŏ, dētŭrbŏ. ‖ *Dérouler, déplier.* Fūsōs ēvŏlvĕrĕ. *O.* (*Her.* 12, 4). SYN. Explĭcŏ, rēplĭcŏ. ‖ *Tirer de, faire sortir, mettre hors.* Quæ pōstquam ēvŏlvīt cæcōque ēxēmĭt ăcĕrvō. *O.* Ēvŏlvīt vēstēs. *Id.* Ēvŏlvām bŭstō, jām nūmĕn gēntĭbŭs, Īsĭn. *L.* Īllĕ cāvīs ēvŏlvīt sēdĭbŭs ōrbēs. *Id.* SYN. Ērŭŏ, ēlĭcĭŏ, ēxtrāhŏ, ēdūcŏ, ēxprōmŏ, dētĕgŏ, rētĕgŏ, ăpĕrĭŏ, ēxtrūdŏ, ēxcūlĭŏ. ‖ *Déployer un manuscrit, parcourir un livre.* Tĕr quātĕr ēvŏlvī signantĕs tēmpŏrā fāstōs. *O.* Tēmpŏrā sī fāstōsquĕ vĕlīs ēvŏlvĕrĕ mundī. *H. Voy.* Pervolvo. ‖ *Au fig. Dérouler, déployer.* Quī tārdīs cĕlĕrī sæcŭla ēvŏlvīs rōtā. *Sen.* (*OEd.* 252, de sole). Nītĭdūsquĕ cērtās mundŭs ēvŏlvīt vĭcēs. *Id.* (*Med.* 402). ‖ *Dérouler, développer, raconter.* Ēt mĕcum ingĕntēs ōrās ēvŏlvĭtĕ bēllī. *V.* Gēlĭdīs hæc ēvŏlvīssĕ sŭb āntrīs. *Id.* Sĕrĕmquĕ ēvŏlvĕrĕ fātī. *O.* Sōntēs ēvŏlvĕrĕ Thēbās. *St.* SYN. Explĭcŏ, pāndŏ, rētĕgŏ, ăpĕrĭŏ, ēxprōmŏ, ēdŏ, nārrŏ. *Voy.* Narro. ‖ *Tirer de l'argent.* Ălĭcŭndē ēvŏlvam ĭd ārgēntŭm tĭbī. *Pl.* (*Ps.* 1, 3, 82). SYN. Ērŭŏ. ‖ *Exhaler, rendre.* Ingĕmĭt, ēt tālēs ēvŏlvīt pĕctŏrĕ quēstŭs. *V. Fl.* ‖ *qqf. Rouler dans son esprit.* Prōmissa ēvŏlvīt sōmnī, nōctēmquĕ rĕtractāt. *Sil.* Tēcum ipsă nūnc ēvŏlvĕ fēmĭnĕōs dŏlōs. *Sen.* (*Ag.* 116). Pĕctŏrĕ nūnc mĕmŏrī nōstrōs ēvŏlvĕrĕ lūsūs. *M.* (VI, 85, 9). SYN. Vŏlvŏ, mĕdĭtŏr. ‖ — mē, *et* Ēvŏlvŏr. *pass. Se frayer un chemin, se débarasser.* Ātque ēvŏlvĕrĕ pōssīt Īn mārĕ sē Xānthŭs. *V.* Hāc ēt tĕ ōmnī tŭrba ēvŏlvēs. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 55). Ēvŏlvīmŭr ōrbĕ. *L.* SYN. Mē ēxpĕdĭŏ. *Voy.* Erumpo.

Ēvŏmŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Vomir.* Faūcĭbŭs īngĕntēm fūmŭm, mīrābĭlĕ dictū, Ēvŏmĭt, īnvŏlvĭtquĕ dŏmŭm, etc. *V.* Pātŭlō pārtēm mārīs ēvŏmīt ōrĕ. *O.* Ēvŏmŭīt pāstōs pĕr sæcŭlă Vēsvĭŭs īgnēs. *Sil. Voy.* Vomo. ‖ *Au fig.* Ēdĕpŏl ipsŭm lēnōnem ēvŏmŭīnt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 43, nempe ædes). Ībo, āc rĕquīrām frātrem, ŭt īn ĕum hæc ēvŏmām. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 65). Tāndĕm lātēntīs vīm fŭrōrīs ēvŏmīt. *Prud.* (*Peri.* 2587). ‖ *qqf. Dire, en bonne part.* Ēt quæ bŏnă dictū Ēvŏmĕrĕt. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4). Lībrūm, Ēvŏmŭīt spīrāntĕ dĕō quĕm sānctŭs Ēsāīās. *Prud.* (*Apoth.* 663).

Ēvūlgŏ, ās, ārĕ. *Comme* Vulgo.

Ēvūlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Evello. *Arraché.* Ēvūlsīsquĕ trūncīs Ēncĕlădŭs jăcŭlātŏr aūdax. *H.* Quŏd sīmŭl ēvūlsum ēst (onus). *O.*

Ex. *prép., la même que* E, *devant une voyelle.* Ex īllō cĕlĕbrātŭs hŏnōs. *V. Voy.* E.

Exactĭŏ, ōnis. *f. Achèvement, accomplissement.* Fōrma hŏmĭnī cōptī, plēnīque exactĭŏ pārtūs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 5). ‖ *Perception d'impôt, exaction.*

Exactŏr, ōris. *m. Qui exige une chose quelconque, percepteur d'impôts, bourreau.* Exactŏr aūri ēt sānguĭnis. *Prud.* (*Cath.* 288).

Exactŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exigo. *Poussé hors de, chassé.* Pūgnās ēt exactŏs tўrānnos Dēnsum hūmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *H.* Nōvās quī exactās fēcī ŭt īnvĕtĕrāscĕrēnt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 4,

nempe fabulas.). || *Poussé.* Fŭrĭis ēxāctŭs Ōrēstēs. *O.* || *Terminé, passé.* Ēxāctis mēnsĭbŭs. *V.* Ēxāctō tēmpŏrĕ vītæ. *H.* SYN. Āctŭs, prætĕrītŭs, ēlāpsŭs. || *Fait, achevé.* His dēmum ēxāctīs. *V.* || *Parfait, accompli.* Mōrŭm, fabræne ēxāctĭŏr ārtis. *O.* Pŭlchrăque ĕt ēxāctis mĭnĭmŭm dīstantĭă. *H.* Nīl ēxāctĭŭs ērŭdītĭŭsquĕ. *M.* (IV, 87). || *Examiné, étudié.* Quærĕrĕ cōnstĭtŭīt, sŏclīsque ēxāctă rĕfĕrrĕ. *V.* Nōn prĭŭs ēxāctă tĕnŭī rătĭōnĕ săpōrŭm. *H.*

Ēxăcŭō, īs, ī, ĕrŭ. *Aiguiser.* Ēxăcŭūpt ălĭī vāllōs. *V.* Dēntĕsquĕ Sābēllĭcŭs ēxăcŭīt sŭs. *Id.* SYN. Ăcŭō. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Exciter, animer.* Ăt jŭvĕnĕm stĭmŭlīs ĭmmānĭbŭs æmŭlă vīrtŭs Ēxăcŭīt. *Cl.* Mārēs ānĭmōs ĭn mārtĭă bēllă Vērsĭbŭs ēxăcŭīt. *H.* Nōn tămĕn ēxăcŭēt tōrpēns săpŏr ĭstĕ pălātŭm. *O.* SYN. Ăcŭō, ăccendō, etc. *Voy.* Accendo.

Ēxădĭŭs, ĭi. *m.* (Ἐξάδιος). *Un des Lapithes.* Dīxĕrăt Ēxădĭŭs. *O.*

† Ēxādvērsŭm *ou* Ēxădvōrsŭm, *et* Ēxădvērsŭs. *adv. En face.* Vīdĕo Ēxădvōrsŭm Pĭstŏclĕrum ĕt Băcchĭdĕm. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 37). Ēst pīstrilla, ĕt ēxādvōrsŭm fābrĭcă. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 45. *Id.* apud *Gell.* 7, 7). *Voy.* Adversum.

Ēxædĭfĭcō, ās, ārĕ. *Bâtir entièrement. Voy.* Ædifico. || *Au fig.* Qui ēxædĭfĭcārĕt suam ĭnchoātam ĭgnāvĭām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 95). || † *Chasser de la maison.* Nōn ēxædĭfĭcāvissĕt mĕ ēx hīs ædĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 3).

Ēxæquātŭs, ă, ŭm. *Rendu égal.* Ēxæquātăquĕ sūnt crĕpĕrī dīscrīmĭnă bēllī. *Lr.* (V, 1295).

Ēxæquō, ās, ārĕ. *Aplanir.* SYN. Æquō, pōllō. || *Rendre égal, mettre de niveau.* Mōntĭbŭs aūrŭm Ēxæquēt. *J.* (12, 129). Ēxæquāt dŭōs, Lĭcĕt ĭmpārĕs sĭnt, glădĭŭs. *Sen.* (*Phœn.* 630). SYN. Æquō. || *Égaler, être égal à, ressembler.* Āt nūnc ēxæquēt tĕtrĭcās lĭcĕt ĭllă Sābĭnās. *O.* Quīn ĕtĭăm tūmĭdīs ēxæquāt dōlĭă flāmmīs. *Man.* (I, 847). SYN. Æquō, æquĭpărō, ăccēdō (ad).

Ēxæstŭāns, tis. *Qui bouillonne.* Ēxæstŭāntīs mōrĕ fĕrtŭr Eurīpī. *Boet.* (2, 1). *Voy.* Æstuans.

Ēxæstŭō, ās, ārĕ. *n. Bouillir, bouillonner.* Læsūsque ēxæstŭāt ācrĭŭs ĭgnīs. *O.* Fundōque ēxæstŭāt ĭmō (Ætna). *V.* Īma ēxæstŭāt ūndă Vōrtĭcĭbŭs. *Id. Voy.* Æstuo. || *Au fig.* Mēns ēxæstŭāt īrā. *V.* Strāngŭlāt ĭnclūsūs dōlŏr, ătque ēxæstŭāt ĭntŭs. *O.* || † *act.* Hōs ĭgĭtŭr tēllūs ōmnēs ēxæstŭāt æstŭs. *Lr.* (VI, 816).

Ēxăggĕrātŭs, ă, ŭm. *Entassé.* Ēxăggĕrātōs ōbtĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 327, scil. thesauros).

Ēxăggĕrō, ās, ārĕ. *Entasser.* Māgnās ŏpēs Ēxăggĕrārĕ quærīt ōmnī vĭgĭlĭā. *Ph. Voy.* Aggero, as.

Ēxăgĭtātŭs, ă, ŭm. *Poussé, chassé.* Prĭŭs Ĭnăchĭă Tīrynthĭŭs ĭrā Ēxăgĭtātŭs, ŏnŭs cœlī tŭlĭt. *Petr.* (*Sat.* 139).

Ēxăgĭtō, ās, ārĕ. *Chasser, poursuivre.* Ēxăgĭtānt ĕt Lār ĕt tŭrbă Dĭānĭă fūrēs. *O.* Ēt lēpŭs hīc ăllĭs ēxăgĭtāndŭs ĕrĭt. *Id.* Ēxăgĭtēt nōstrōs mānēs, sēctētŭr ĕt ŭmbrās. *Pp.* (II, 7, 81). SYN. Ăgĭtō, ăgō, pĕllō, sēctŏr, ūrgĕō, ĭnstō, pērsĕquŏr. || *Au fig. Agiter, tourmenter.* Dīc, quā Tĭsĭphŏnē, quĭbŭs ēxăgĭtārĕ cōlŭbrīs? *J.* (6, 29). Littŏrā clāmŏr Naūtĭcŭs ēxăgĭtāt. *L.* SYN. Ăgĭtō, tŭrbō, jactō, ēxercĕō, vĕxō.

† Ēxăgōgă, æ. *f.* (ἐξαγωγή). *arch. Exportation, transport.* His prælsĭdēbo, ĭstĕ dŭm sic făcĭāt Dŏmum ăd tĕ ēxăgōgăm. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 5. *Id. Rud.* III, 2, 15. *Festus:* « *Exagogen*, evectionem. »)

Ēxălbēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir blanc ou pâle.* Quīn rĕfŭgĭāt tĭmĭdo sānguĕn, ătque ēxălbēscăt mĕtū. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 3, 58).

† Ēxăltō, ās, ārĕ. *Élever, hausser.* Ērgo ēxăltātīs pēndēns sūstōllĭtŭr ūndĭs. *Alcim.* (V, 702). *Voy.* Alto.

† Ēxămbĭō, īs, īrĕ. *néol. Rechercher, ambitionner.* Dīvīnum hŏnōrēm sūmmō cūltu ēxămbīēnt. *Jul. Valer.* (1, 34, ed. *Maio.* Verbo usi sunt *Arnob., Symmach., Mamertin.*)

Ēxāmĕn, ĭnĭs. *n. Essaim d'abeilles.* Aūdĭt ĭn ēxēsă strĭdōrem ēxāmĭnĭs ūlmō. *O.* Rĕsōnānt ēxāmĭnă quærcū. *V.* SYN. Āgmĕn. EP. Fŭgax, văgŭm, strĭdēns. *Voy.* Apes. || *En gén. Essaim, troupe d'hommes ou d'animaux.* Grāĭūmque ēxāmĭnă vātum. *St.* Tēmpēstīvă dăbānt pūllōrum ēxāmĭnă sŭbtĕr. *Lr.* (V, 1363). Pŏsĭtōsquĕ vērnās, dĭtĭs ēxāmĕn dŏmŭs. *H.* SYN. Āgmĕn, tŭrbă. *Voy.* Turba. || *Foule, en parlant de choses.* Nĕque ĭstŭc ĭn sē gēstĭt tĕrgŭm cōgĕre ēxāmĕn mălī. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 59). Ān quĭsquam ĭn tāntō stŭprōrum ēxāmĭnĕ quærĭt? *Pp.* (II, 23, 97). || *Aiguille de balance.* Dūās æquātō ēxāmĭnĕ lāncēs Sūstĭnĕt. *V. Voy.* Trutina. || *Au fig. Balance.* Ēt jūstō trūtĭnæ se ēxāmĭnĕ pēndĭt. *Aus.* (*Idyll.* 16, 9). Ēxāmĕnve ĭmpŕōbum ĭn illā Cāstigēs trūtĭnā. *Pers.* (1, 6). || *Examen.* Vīăm mōrŭm lōngæque ēxāmĭnă vītæ. *St.* Quīd lĭcĕātquĕ, nēfāsquĕ Fāsquĕ sĭt, ĭnquīrānt, lēgūmque ēxāmĭnă sērvēnt. *O.* Ăd tŭă quūm nōstræ currānt ēxāmĭnă nūgæ. *Sid.* (*Pan.* 1853).

Ēxāmĭnō, ās, ārĕ. *Peser, faire que les deux plateaux d'une balance soient en équilibre; égaliser.* Tēmpŭs ĕrāt quō Lĭbrā pārēs ēxāmĭnăt hōrās. *L.* Mēdĭās ēxāmĭnăt ūmbrās. *Man.* (II, 797). *Voy.* Pondero. || *Examiner.* Ādvērtēns pēnsās ēxāmĭnăt hērbās. *O.* Mălĕ vērum ēxāmĭnăt ōmnĭs Cōrrŭptŭs jūdex. *H. Voy.* Expendo.

† Ēxāmŭssĭm. *adv. Au cordeau; parfaitement.* Ædēs făctæ prōbe ēxāmŭssĭm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 19). Nam ĭsta ĕdĕpŏl, sī vērā lŏquĭtŭr, ēxāmŭssĭm ēst ōptŭmă. *Id.* (*Amp.* II, 2, 13). SYN. Ădāmŭssĭm. (*Cf. Charis.* 2, 178; *Gloss. Placid.* in *Amussis.*)

Ēxānclŏ. *Voy.* Exantlo.

† Ēxănĭmābĭlĭtĕr. *De manière à être essoufflé.* (*Næv.* apud *Non.* 4, 384.)

† Ēxănĭmālĭs, ĕ. *Sans vie.* Ni illum ēxănĭmālĕm făxŏ, sī cōnvēnĕrŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 7). || *Au fig. Mortel.* Ēxănĭmālēs cūræ. *Id.* (*Rud.* I, 4, 2).

Ēxănĭmātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a plus de respiration, essoufflé, suffoqué.* Ēxănĭmātă sēquēns ĭmpingĕrĕt ægmĭnă mūris. *V.* Tū rĕfŭgās vīrēs ĕt pĕctŏră bēllŏ Ēxănĭmātă rĕplē. *St.* Ēxănĭmātŭs currīt hīc Lĕōnīdă. *Pl.* (*Asin.* II, 1, 17). Ĭbī tum ēxănĭmātŭs Pămphĭlĭus. *Ter.* (*And.* I, 1, 104). SYN. Ēxănĭmis, ānhēlŭs. || *Qui est sans vie.* Ēxănĭmī pŭĕrī sŭpĕr ēxănĭmātă pārēntŭm Cōrpŏră. *Lr.* (VI, 1254). *Voy. le suiv.*

Ēxănĭmis, ĕ, *et* Ēxănĭmŭs, ă, ŭm. *Qui est sans vie, mort.* Tūm sŭpĕr ēxănĭmūm sēsĕ prōjēcit ămĭcŭm. *V.* Vŭltŭsque ēxănĭmēs, ŏcŭlōsque ĭn mōrtĕ jăcēntēs. *L.* Ēxănĭmūmque aūrō cōrpŭs vēndĕbăt Āchillēs. *V.* Ēxănĭmis ēt bēllī sōrtĕ pĕrēmptīs. *Id.* SYN. Ēxsānguis, mōrtŭŭs, dēfūnctŭs, etc. *Voy.* Mortuus. || *Essoufflé, suffoqué, tremblant.* Nĕc ēxănĭmēs pōssŭnt rētĭnērĕ măgistrī. *V.* Măgĭsque Ēxănĭmēs trĕpĭdārĕ. *H.* SYN. Ēxănĭmātŭs, ānhēlŭs, ānhēlāns. *Voy.* Anhelus, Territus.

Ēxănĭmō, ās, ārĕ. *Oter la vie.* Ēxănĭmārĕ hŏ-

tnînēs, pĕcūdēs prōstĕrnĕrĕ pāssĭm. *Lr.* (VI, 241. Adde *Nemes. Cyn.* 199). *Voy.* Occīdo. ‖ *Essouffler, suffoquer; au fig. faire mourir.* Cūr mē quĕrēlīs ēxānīmās tūīs? *H.* Avĭdōs vīcĭnūm fūnŭs ŭt ægrōs Ēxānīmāt. *Id.* Ōrātĭo hæc mē mĭsĕrum ēxānīmāvīt mētū. *Ter.* (*And.* I, 5, 16). SYN. Sūffōcō, pĕrtŭrbō, cōnfĭcĭō, pĕrīmō. ‖ *qqf. Dégonfler.* Föllĭcsquĕ trēmĕntēs Ēxānīmānt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 559).

Au pass. Ēxānĭmōr. *Être tué par la douleur.* Ēxānĭmōr, fĕrōr, dĭffĕrōr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 5).

Ēxāntlātŭs, ă, ŭm. *Puisé.* (*Pl.* apud *Non.* 4, 155, si probe locum retulit grammaticus. Adde *Vet. Poet.* apud *Cic. Tusc.* 2.)

Ēxāntlō *ou* Ēxāncīō, ās, ārĕ (ἐξαντλέω). *Pomper, puiser, verser.* Sæpe ēxāntlāvit sŭbmĕrsum scītissŭmē. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 116). Nīsĭ pātrēm mātĕrnō sānguĭne ēxāncīāndo ūlcīscĕrĕr. *Enn.* (apud *Non.* 4, 155. *Pacuv. ibid.*). SYN. Āntlō. ‖ *Au fig. Épuiser le malheur, souffrir.* Pĕrtŏlĕrārēm vītām, clādēsquĕ ēxānclārem ĭmpātĭbĭlēs. *Att.* (apud *Non.* l. cit.). Tōt nōs ād Trōjām bĕlli ēxāntlābĭmŭs ānnōs. *Cic.* (*de Div.* 2, 30).

† Ēxāptŭs, ă, ŭm. *part. p. de Vinus.* Apio *ou* Apo. *Attaché à.* Brāchĭā tūm pōrrō vāllĭdīs ēxāptā lăcĕrtīs. *Lr.* (IV, 827. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 3). *Voy.* Aptus.

† Ēxārātĭō, ōnis. *f. Action de labourer; d'écrire; écrit.* Īstī quī vălĕt ēxārātĭōnī Dēstrĭctŭm bŏnŭs āpplĭcārĕ thētă. *Sid.* (*Pan.* 2197).

Ēxārdĕō, ēs (*inus. au prés.*), Ēxārsī, sŭm, dĕrĕ, *et* Ēxārdēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'enflammer.* Æthĕrĭŏquĕ rēcēns ēxārsīt sīdĕrĕ līmŭs. *O.* Ēxārsītquĕ dĭēs. *M.* (III, 67). ‖ *Au fig.* Ēxārsĕre īgnēs ănĭmō, sŭbĭt īrā. *V.* Hīc vĕro Ălcīdæ fūrĭīs ēxārsĕrāt ātrō Fēllĕ dŏlōr. *Id.* Ēxārsīt īn īmīs Ossĭbŭs (dolor). *O.* Ēxārsītquĕ cŭpīdĭnĕ fōrmæ. *Id.* Cōtĭbŭs āspĕr Ēxārsīt mūcrō. *L. Voy.* Ardeo, Ardesco.

Ēxārēscō, ĭs, rŭī (*de* Exareo), rēscĕrĕ. *n. Se sécher.* Ēxārēscēnt fāxō. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 20, nempe amictus). *Voy.* Areo. ‖ *Maigrir.* Nēquĕdum ēxārŭī ēx ămœnīs rēbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 46). *Voy.* Macer.

Ēxārmātŭs, ă, ŭm. *Désarmé.* Pāllēntēs ăgăr ēxārmātŭs ăd ūmbrās. *St.* SYN. Ĭnērmĭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Hīc ēxārmātūm tĕrrīs cīngēntĭbŭs æquŏr Clāudĭtŭr. *Cl.* Ōbtŭsō jăcĕt ēxārmātă vēnēnō. *Calp.* (5, 94, de serpente).

Ēxārmō, ās, ārĕ. *Désarmer.* Ārrīpĭt ēnsĕ Ārcădās, ēxārmātquĕ dūcĕm. *St.* Nām Mēdōs prœlĭă primă Ēxārmānt. *L.* PPH. Ārmă dētrāhō, răpĭō, crĭpĭō, prærīpĭō, aūfĕrō. Ārmīs ēxŭō, nūdō, spŏlĭō. ‖ *Au fig.* Sērpēntēm dīro ēxārmārĕ vēnēnō Dōctŭs. *Sil.* Turbĭdă Cōlchīs Ēxārmāt taūrūm. *V. Fl.* Ēxārmāvĕrīs ĭmpōtēntĭs īrām. *Boet.* (1, 4).

Ēxārō, ās, ārĕ. *Sillonner.* Ēt rūgīs vĕtŭs Frōntĕm sēnēctŭs ēxārāt. *H.* SYN. Ārō, sŭlcō. ‖ *Tracer, écrire.* Ăd frātrĕm scrīptās ēxārāt illă nōtās. *O.* Lĭbrum ēxārābŏ tĕrtĭum Æsōpī stĭlō. *Ph. Voy.* Scribo.

† Ēxāscĭō, ās, ārĕ. *Aplanir avec la coignée, et au fig.* Jam hŏc ŏpŭs ēxāsciātum ēst. *Pl.* (*As.* II, 1, 93. Alii leg. *exasciandum*).

Ēxāspĕrō, ās, ārĕ. *Rendre raboteux, hérisser.* Vēntōrūm răblēs mōtīs ēxāspĕrāt ūndīs (fretum). *O.* Brōntēs ĭnnūmĕrīs ēxāspĕrāt ægldă sīgnīs. *Cl.* Sērrātă lēctūm rēgŭlă Dēntĕ ĭnfrĕquēntī ēxāspĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 1456). *Voy.* Aspero. ‖ *Donner le fil.* Sāxōque ēxāspĕrāt ēnsĕm. *Sil. Voy.* Acuo. ‖ *Irriter.* Sēdĭtĭōnĕ fŭgāt, sævīs ēxāspĕrāt ārmīs. *Prud.* (*Sym.* 1405).

Ēxaūctōrō, ās, ārĕ. *Licencier.*

Ēxaūdĭō, īs, īrĕ. *Entendre de loin.* Hīnc ēxaūdīrī gĕmĭtŭs, ĕt sævă sŏnārĕ Vērbĕră. *V.* Vōcēsquĕ hŏmĭnum ēxaūdīrĕ vīdēbār. *O. Voy.* Audio. ‖ *Ordint. Écouter favorablement, exaucer.* Sŭppl'cĭs ēxaūdī, jŭvĕnŭm mītissĭmĕ, vōcĕm. *O.* Ēxaūdītĕ prĕcēs. *L.* SYN. Aūdĭō, æccĭpĭō, etc. *Voy.* Preces. ‖ *qqf. Sentir l'effet de.* Līcĕt hās ēxaūdĭăt hērbās. *L.* (VI, 715).

Ēxaūdītŭs, ă, ŭm. *Entendu.* Vōx quŏquĕ pĕr lūcōs vūlgo ēxaūdītă sĭlēntēs. *V.* ‖ *Exaucé.* Nūlli ēxaūdītă dĕōrūm Vōtă prĕcēsquĕ mĕæ. *V.*

† Ēxaūgĕō, ēs, ērĕ. *Augmenter beaucoup.* Æstĭfĕrum ŭt tāntūm rādĭōrum ēxaūgĕāt ĭctūm. *Lr.* (V, 613. Adde *Pl. Stich.* II, 1, 9 et 32; *Ter. Heaut.* II, 2, 3).

† Ēxaūspĭcō, ās, ārĕ. *Comme* Auspicor. Ēxaūspĭcāvī ēx vīncŭlīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 108).

† Ēxbāllīstō, ās, ārĕ. *Renverser comme d'un coup de baliste.* (*Pl. Ps.* II, 1, 9.)

† Ēxbĭbō, ĭs, ērĕ. *arch. Comme* Ebibo. (*Pl. Mil.* III, 2, 19.)

† Ēxbŏlă, æ. *f.* (ἐκβολή). *Toute espèce de trait.* Ēxbŏlās quāssānt, ējĭcĭūnt. *Næv.* (apud *Varr. L. L.* 6, 6).

Ēxcæcātŭs, ă, ŭm. *Rendu aveugle; obscur, invisible.* Flūmĭnă prōsĭlĭūnt, aūt ēxcæcātă rĕsīdūnt. *Ovid.*

Ēxcæcō, ās, ārĕ. *Aveugler.* ‖ *Au fig. Boucher, obstruer.* Scīlĭcĕt ŭt līmūs vēnās ēxcæcat ĭn ūndīs, Læsăquĕ sūppressō fōntĕ rĕsīstĭt æquă. *O.* (*Pont.* IV, 2, 17). *Voy. le préced.*

Ēxcălcĕō *ou* Ēxcălcĭō, ās, ārĕ. *Déchausser.* Ēxcălcĕātŭs īrĕ cœpīt ăd cœnăm. *M.* (XII, 88). PPH. Pĕdēs, sūrās nūdō. Călcĕōs, sŏccōs dētrāhō.

Ēxcāndēscō, ĭs, ŭī (*de* Excandeo), ēscĕrĕ. *n. Prendre feu.* Nām quāndō rūptīs ēxcāndŭĭt Ætnă cāvĕrnīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 600). *Voy.* Ardeo. ‖ *Au fig. S'emporter. Voy.* Irascor.

Ēxcāntātŭs, ă, ŭm. *Soumis à des enchantemens.* Mēns haūstī nūllă sānīe pōllūtă vēnēnī Ēxcāntātă pĕrīt. *L.* (Et *Hor. Epod.* 5, 45).

Ēxcāntō, ās, ārĕ. *Attirer par des enchantemens, en gén. faire sortir.* Nām, crĕdō, cuīvis ēxcāntārĕ cŏr pŏtēst. *Pl.* (*Bacch.* apud *Non.* 2, 260, qui vertit *excludere. Lucil., Varr. ibid.*). Ŭt pĕr tĕ claūsās scīăt ēxcāntārĕ pŭēllās. *Pp.* (III, 2, 49). Tūm vōx Lēthæōs cūnctīs pōllēntĭŏr hērbīs Ēxcāntārĕ dĕōs. *L.*

† Ēxcăpĭō, ĭs, ērĕ. *arch. pour* Excipio. (*Enn.* apud *Non.* 2, 769.)

Ēxcārnĭfĭcō, ās, ārĕ. *Torturer, tourmenter, et au fig.* Ŭbĭ mē ēxcārnĭfĭcēs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 10).

Ēxcăvātŭs, ă, ŭm. *Creusé, troué.* (*Mart.* VII, 19, 11.)

Ēxcăvō, ās, ārĕ. *Creuser, trouer, percer.* Ēt ūsquĕ cūrvōs ēxcăvētŭr ăd lūmbōs (*Anthol.* II, p. 321). *Voy.* Cavo.

Ēxcēdēns, tis. *Qui se retire.* Jūstĭtĭæ ēxcēdēns tĕrrīs vēstīgĭă fēcīt. *O. Voy. le suiv.*

Ēxcēdō, ĭs, essī, essŭm, ĕdĕrĕ. *n. Sortir, se retirer, s'en aller.* Tūm cĕlĕrārĕ fŭgām pātrĭæque ēxcēdĕrĕ suādĕt. *V.* Rēgnīs ēxcēssīt ævĭtis. Nēc fūndĭtŭs ōmnēs Cōrpŏrĕæ ēxcēdūnt pēstēs. *Id.* SYN. Ēxĕō, ēgrĕdĭŏr, ăbĕō, discēdō, rĕcēdō; linquō, dēsĕrō, etc. *Voy.* Abeo, Exeo, Relinquo. ‖ *Au fig.*

Nam īs pōstquam ēxcēssit ēx ĕphēbīs , Sōsĭă. *Ter.* (*And.* I, 1, 24). Jam ēxcēssit mi ætās ēx măgistĕrĭō tūō. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 40). || — vītă, ē mĕdĭō, ē tūrbă, ē pūblĭcō, etc., *ou absolt. Mourir.* Quum ē mĕdĭo ēxcēssĭt, ūnde hæc sūscēpta ēst tĭbĭ? *Ter.* (*Phor.* V, 7, 74. *Id. Hec.* IV, 4, 14 : ubi *Donat.*). Prŏcŭl hŏrrŭĭt Æsōn Ēxcēdēns, mĕmŏrēmquĕ tŭlĭt sŭb mānĭbŭs ŭmbrăm. *V. Fl.* || *act. Excéder, outrepasser.* Ēxcēssitquĕ fĭdēm mĕrĭtōrŭm sŭmmă tŭōrŭm. *O.* Ēxcēssĭt mĕdĭcīnă mŏdŭm. *L.* SYN. Sŭpĕrŏ, vīncō. *Voy.* Supero. || *qqf. l'accus. exprime la distance dont on s'éloigne d'un lieu.* Si hĕrclĕ tu ēx īstōc lŏcō Dīgĭtŭm trānsvōrsum aŭt ŭnguēm lātum ēxcēssĕrĭs. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 17).

Ēxcēllēns, tis. *Qui excelle.* Cȳcnum ēxcēllēntēm pĕdĭbŭs răpĭt ĭmprŏbŭs ŭncĭs. *V.* Ēxcēllēns mĕrĭtīs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 6). SYN. Ēxĭmĭŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns, etc. *Voy.* Egregius. || *qqf. compar.* Ēxcēllēntĭŏr ōrdŏ. *Prud.* (*Sym.* 654 , scil. senatorius).

† Ēxcēllēntĭă, æ. *f. Supériorité.* Ēt păr ŭt plăcĕăt, făcĭt ēxcēllēntĭă Rōmæ. *Prud.* (*Sym.* 1447. *Id. Peri.* 2245). Măgnă quĭdem ĭn mŭltĭs ēst ēxcēllēntĭă sānctĭs. *Prosp.* (*Epigr.* 85, 1).

Ēxcēllĕō, ēs, ŭī, ĕrĕ. *arch. Comme* Excello. Quŭm laŭdēs ēxcēllĕăt ōmnēs. *Macer* (apud *Diom.* 1, 371. Vulgo *excellet*, sed potius ūnis est hexametri). Cōrdĕ vĭgĕt, dūrĭs ēxcēllĕt vĭrĭbŭs ĭstŭd. *Prud.* (*Apoth.* 728. Cf. *Prisc.* 8, 838, et 10, 896).

Ēxcēllŏ, ĭs, ŭī (*de* Excelleo), ĕrĕ. *Exceller, surpasser.* Ōmnĭbŭs ōrnātŭm vōlŭĭstī ēxcēllĕrĕ rēbŭs. *Lr.* (I, 28. *Id.* VI, 13). Răptōque ēxcēllĕrĕ cŭltū. *St.* SYN. Sŭpĕrŏ, ēmĭnĕŏ, præstŏ, etc. *Voy.* Supero.

Ēxcēlsŭs, ă, ŭm. *Haut, élevé.* Dīvŭs ăb ēxcēlsā Jūllĭŭs ārcĕ vĭdĕt. *O.* Ăt prŏcŭl ēxcēlsō mīrātŭs vĕrtĭcĕ montis. *V. Voy.* Celsus. || *qqf. superl.* Ō mĕ cœlĭtum ēxcēlsĭssĭmŭm, Rēgŭmquĕ rēgĕm! *Sen.* (*Thyest.* 911).

Ēxcēpī. *parf. de* Excipio.

Ēxcēptŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Excipio. *Recevoir.* Ēxcēptāntquĕ lĕvēs aūrās. *V.* Pĕr pĕctŏră sævās Ēxcēptāt mōrtēs. *Stl. Voy.* Excipio.

Ēxcēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excipio. *Reçu.* Ēxcēptŭs tĕrgō cōnsuētă lŏcāvīt Mēmbră. *V.* || *Reçu, accueilli.* Dērīsum ēxcēptūmquĕ sĭnīstrĕ. *H.* || *Excepté.* Hăc tămĕn ēxcēptă, Cȳnthĭă, pĕrfĭdĭă. *Pp.* (I, 15, 2). Ēxcēptō quōd nōn sīmŭl ēssēs, cētĕră lætŭs. *H.*

Ēxcērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Séparer, trier.* Jāmque ĭnde ēxcērnĕrĕ pārvōs. *Grat.* (*Cyn.* 289).

Ēxcērpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Extraire, tirer de.* Quĭd, quŭm Pīcēnis ēxcērpēns sēmĭnă pōmīs. *H.* Tu ĭd, quōd bŏnī ēst, ēxcērpĭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 18). SYN. Cōllĭgŏ, dēlĭgŏ, dēcērpŏ, sēpărŏ, tōllŏ. || *Excepter.* Primum ĕgŏ mĕ illōrŭm, dēdĕrĭm quĭbŭs ēssĕ pŏētĭs, Ēxcērpām nūmĕrŏ. *H. Voy.* Excipio.

Ēxcēssī. *parf. de* Excedo.

† Ēxcēssĭm. *arch. pour* Excesserim. Mănĕ, cāvĕ quōquam ēx īstōc ēxcēssĭs lŏcō. *Ter.* (*And.* IV, 4, 21).

Ēxcēssŭs, ūs. *m. Sortie; mort.* || *qqf. Privation, perte.* Nĕc ĭn ōrdĭnĕ rēctō Pērstăt, ĕt ēxcēssū mŏdĕrāmĭnĭs āfflĭcĭt ārtŭs. *Prud.* (*Sym.* 1799).

Ēxcētră, æ. *f. L'Hydre de Lerne.* Hæc dēxtră Lērnām tētrām, măctāta ēxcētră, Plăcāvīt. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9. Adde *Pl. Pers.* I, 1, 3. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 287). *Voy.* Hydra. || *Terme injurieux.* Ēn, ēxcētră tū. *Pl.* (*Ps.* 1, 2, 82. *Id. Cas.* III, 5, 19).

† Ēxcĭdĭŏ, ōnĭs. *f. Comme le suiv.* Ēxcĭdĭōnem făcĕrĕ cōndĭdĭcī ōppĭdīs. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 2. Vid. *Fest.*)

Ēxcĭdĭŭm, ĭī. *n. Destruction, ruine.* Hīc pĕtĭt ēxcĭdĭīs ūrbĕm mĭsĕrōsquĕ Pĕnātēs. *V.* Vēntūram ēxcĭdĭō Lĭbўæ. *Id.* Ădĕrĭt mĭsĕrābĭlĕ lūcō Ēxcĭdĭum. *St.* SYN. Rŭīnă, cāsŭs, clādēs, pērnĭcĭēs. *Voy.* Ruina. || *qqf. Chûte, coucher.* Rōtă lūrĭdă sōlĭs Hærĕt, ĕt ēxcĭdĭŭm sēntīt jām jāmquĕ fŭtūrŭm. *Prud.* (*Apoth.* 694). *Voy.* Occasus.

1. Ēxcĭdŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *n.* (*de* Cado). *Venir d'en haut.* Tūm vōx hŏrrēndă pĕr aūrās Ēxcĭdĭt. *V.* SYN. Dēfĕrŏr. *Voy.* Descendo. || *Ordint. Tomber.* Ēxcĭdĭt, ēt mĭsĕrō vōxquĕ cŏlōrquĕ fŭgĭt. *O.* Ēxcĭdĕrāt pŭppī. *V. Voy.* Cado. || *Échapper, sortir.* Tāntūmquĕ nĕfās pātrĭo ēxcĭdĭt ōrĕ? *V.* Ēxcĭdĭt heū! nōmĕn quām mihi pænĕ tŭŭm! *O.* Vīnclĭs ēxcĭdĕt. *V.* SYN. Ēxĕō, ēlābŏr, ăbĕō. || — mĕmŏrĭă, ănĭmō, mēntĕ, *ou absolt. Sortir de la mémoire.* Sævīquĕ dŏlōrēs Ēxcĭdĕrānt. ănĭmō. *V.* Ēxcĭdĕre hæc crēdăm pĕctŏrĕ pŏssĕ tŭō? *O.* Ēxcĭdĕrātne ădĕō fātūm tĭbĭ nōmĭnĭs hūjŭs? *M.* (IV, 11, 5). Ēxcĭdĭmŭs tĭbĭ. *Sen.* (*H. OEt.* 1332). SYN. Cădŏ, lăbŏr, etc. *Voy.* Obliviscor. || *Mourir, périr.* Prīmō mĭsĕr ēxcĭdĭt ævō. *Pp.* (III, 5, 7). Ăt nōn, ĭngĕnĭŏ quæsītūm, nōmĕn ăb ævō Ēxcĭdĕt (*Ib.* 1, 63). *Voy.* Morior, Pereo. || — (aliquo *ou* aliqua re). *Perdre.* Hĕrŭ', quāntum aūdĭo, ūxōre ēxcĭdĭt. *Pl.* (*Amp.* II, 5, 12). SYN. Ēxcŭtĭŏr, dējĭcĭŏr. *Voy.* Amitto. || *Tomber en, dégénérer.* Ĭn vĭtĭŭm lĭbertās ēxcĭdĭt. *H.* SYN. Ăbĕŏ, dēsĭnŏ. || — mihi. *N'avoir pas ses idées présentes.* Quām bĕnĕ ēxcĭdĕrām mihi! *Sen.* (*Hip.* 590). || *qqf. S'éloigner de l'opinion d'un autre.* Ēgŏquĕ ăb Ārchĭlŏchō ēxcĭdŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 181).

2. Ēxcīdŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ (*de* Cædo). *Couper.* Ŭt sĭbī tēlă pārēnt, sĭlvāsquĕ ēxcīdĕrĕ pŏssĭnt. *Lr.* (V, 1264). Ĭmmānēsquĕ cŏlŭmnās Rŭpĭbŭs ēxcīdŭnt. *V. Voy.* Cædo. || *Détruire.* Ēxcīsūrum ūrbĕm mĭnĭtāns. *V.* SYN. Ēvĕrtŏ, dīrŭŏ, etc. *Voy.* Everto. (Confunduntur *Excido* et *Exscindo.*)

Ēxcĭĕō, ēs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Comme* Excio. Vōx vĭrī pĕssŭmī mē ēxcĭĕt fōrās. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 1).

Ēxcĭō, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Appeler.* Nūnc ūrbēs ēxcĭtæ fĕrās. *L.* Quāntās ĭn prœlĭă nūnquām Ēxcĭvĕrĕ mānŭs. *Id.* Ănĭmās ĭmīs ēxcīrĕ sēpūlcrīs. *V.* SYN. Cĭĕŏ, ēvŏcŏ, ēxcĭtŏ, etc. *Voy.* Voco. || *Soulever, exciter.* Ēxcĭtŭr pēdĭbŭs sŏnĭtŭs. *Lr.* (II, 329). *Voy.* Excito.

Ēxcĭplŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Tirer de, prendre de.* Quēmne ĕgŏ ēxcēpī ēx mārī? *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 80. *Ib.* 47). SYN. Ēdŭcŏ, ēxtrāhŏ. || *Ordint. Recevoir.* Tŭnĭcīsquĕ flŭēntĭbŭs aūrās Ēxcĭpĭt. *O.* Ēxcĭpĭt ĭllĕ ĭctŭs gălēā clўpĕoquĕ sŏnantēs. *Id.* Ēxcēpĕre aūræ vūlnŭs. *V.* SYN. Accĭpĭŏ, rĕcĭpĭŏ. || *Recevoir quelqu'un, accueillir, traiter.* Ēxcĭpĭt hŏspĭtĭŏ jŭvĕnēm. *O.* Ēxcĭpĭs ămplĕxū. *Id.* Ēxcĭplūnt plaŭsū pāvĭdōs. *V.* Grātātŭr rĕdŭcĕs, ēt gāzā lætŭs ăgrēstī Ēxcĭpĭt. *V.* Ējĕctum lĭttŏre, ēgēntēm Ēxcēpī. *Id.* SYN. Accĭpĭŏ. || *Recevoir une personne ou une chose qui tombe.* Lĭnquŏr, ēt ăncillīs ēxcĭpiēndă cădŏ. *O.* Cădēntēm Mōlĭtĕr ēxcēpīt. *Id.* SYN. Sūscĭpĭŏ, sūstĭnĕŏ. || *Surprendre, prendre par ruse.* Ēxcĭpĭt ĭncautūm, pātrĭāsquĕ ōbtrūncăt ăd ārās. *V.* Ēxcĭpĕre ĭnsĭdĭīs (caprum). *Id.* Fŭgĭēntēs ĭpse Ēxcĭpĕrĕt (feras). *Ph.* Nĕc vōs Ēxcĭpĭte ārcānă vērbă nōtātă mănū. *O.* (Sic *Am.* I, 4, 18). SYN.

Dēprĕhĕndō *ou* dēprēndō, cāptō. *Voy.* Insidior. ‖ *Recueillir, entendre.* Mōtūs excēpit primā fūtūrōs. *V.* SYN. Sentiō, percipiō, audiō. ‖ *Prendre ou recevoir après un espace de temps.* Indĕ... Rōmulŭs excĭpĭĕt gentem. *V.* Excĭpĕrĕt cœli indulgentĭă tĕrrās. Ergo ipsās quamvis angustus tĕrminŭs ævī Excipĭăt. Heū! quis tĕ casŭs dējectăm cōnjŭgĕ tantō Excĭpĭt? *Id.* ‖ *Succéder à.* Excĭpit aūtūmnūs (æstatem), pōsĭtō fervōrĕ jŭvēntæ. *O.* SYN. Succĕdō. *Voy. ce mot.* ‖ *Succéder en parlant, répondre.* Tūm sic excēpit rēgĭă Jūnō. *V.* Excĭpit hunc Nessŭs. Excĭpit Ūrānĭē. *Id. Voy.* Respondeo. ‖ *Mettre en réserve, excepter.* Clўpĕŭm cristāsquĕ rŭbentēs Excĭpĭăm sortī. *V.* SYN. Excĕrpō, sēpōnō, dētrāhō, sŭbtrāhō, ĕximō, dēmō. *Voy.* Exceptus. ‖ *qqf. avec l'infin.* (*Sil.* XIII, 687.)

† Excĭsātŭs. *Voy.* Exscisatus.

Excisŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excīdo. *Coupé.* Excīsum Eŭbŏĭcæ lătŭs ingĕns rŭpīs in antrŭm. *V.* Excīsă pēltă. *O.* ‖ *Détruit.* Abnĕgăt excīsă vĭtăm prōdūcĕrĕ Trōjă. *V.*

† Excĭtātŏr, ōris. *m. Qui excite.* Nōs excĭtātŏr mentĭŭm Jām Christŭs ăd vĭtăm vŏcăt. *Prud.* (*Cath.* 49).

Excĭtātŭs, ă, ŭm. *Chassé, agité, excité, éveillé.* Jŭvăt excĭtātăs cōnsĕquī cūrsū fĕrās. *Sen.* (*Hip.* 110). Cērvūs nĕmŏrōsis excĭtātŭs lătĭbŭlīs. *Ph.*

Excĭtō, ās, ārĕ. *Appeler hors de, faire sortir.* Hĕrŭs mē hōc nōctis ă pōrtū ĭngrātīs excĭtāvĭt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 9). Seū dūctŏr ăd ārmă Excĭtĕt. *Sil.* Hŏmŏ pērturbātŭs excĭtăt sīmōnĭdēm. *Ph.* SYN. Vŏcō, ēvŏcō, cĭĕō, etc. *Voy.* Voco. ‖ *Faire lever, éveiller.* Vĭgĭlēs sīmŭl excĭtăt. *V.* Nĕc lănguĕrĕ dĭū pătĭtur dŏlŏr: excĭtŏr illō. *O.* Possŭm crēmātos excĭtārĕ mŏrtŭos. *H.* Dormientes spectātŏrēs mĕtŭis ne ē sōmno excĭtēs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 48). *Voy.* Expergefacio. ‖ *Faire lever, faire quitter une place au théâtre.* Bis excĭtātŭs tĕrquĕ, trānstŭlit castră. *M.* (V, 14, 3). SYN. Suscĭtō. ‖ *Élever, bâtir.* Mōnstrātăs excĭtăt ārās. *V.* SYN. Ērigō, ēxstrŭō, etc. *Voy.* Fundo, as. ‖ *Au fig. Faire sortir, susciter.* Nōn vīdēs quantūm măli ĕx eā re excĭtēs? *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 11). Nātĕ, quis indŏmĭtās tāntŭs dŏlŏr excĭtăt īrās? *V.* SYN. Suscĭtō, prōvŏcō, mŏvĕō, cĭĕō. ‖ *Exciter, animer.* Excĭtăt invallĭdās admōtō fōmĭtĕ flāmmās. *L.* Āvuncŭlŭs excĭtĕt Hĕctŏr. *V.* Excĭtăt aūditōr studĭŭm. *O.* SYN. Suscĭtō, ēxsuscĭtō, cōncĭtō, impĕllō, accĕndō, ăcŭō, stimŭlō, etc. *Voy.* Accendo.

1. Excĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excieo. *Appelé, agité, éveillé.* Nĕc frŭĭtŭr sōmnō, vĭgĭlācĭbŭs excĭtă cūrīs. *O.* Ingentĭbŭs excĭtă mōnstrīs. *V.*

2. Excĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excio. *Soulevé, qu'on a fait lever.* Strātīs excĭtă jŭvēntūs. *L.* Qui bĕllo excĭtī rēgēs. *V.*

Excīvī. *parf. mixte de* Excieo *et de* Excio.

Exclāmātĭō, ōnis. *f. Exclamation.* Tĕndĕbăt gĕmĭnās pavĭdă exclāmātĭō vōcēs. *T. Maur.* (*Met.* 11).

Exclāmō, ās, ārĕ. *Crier, s'écrier.* Exclāmānt Trōēs mĭsĕrīquĕ Lătīnī. *V.* Tū mĭsĕr exclāmās ūt Stēntŏră vincĕrĕ pŏssīs. *J.* (13, 112). *Voy.* Clamo. ‖ *qqf. Retentir, en parlant des choses.* Primīs in frondĭbŭs ignīs Exclāmăt. *St.* Dōmĭnæ fĕmŭr exclāmārĕ cōēgit. *J.* (6, 423). *Voy.* Sono. ‖ *act. Appeler en criant.* Vōcĕ clārā exclāmăt ūxōrĕm tŭăm. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 68).

Exclūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Ne pas laisser entrer, exclure, chasser.* Crēdit, ĕt exclūdit sānos Hĕllĭcōnĕ pŏētās. *H.* Quæ nūnc exclūdĭs ămantēs. *O.* Tōtōque exclūdĭtĕ cœlō. *St.* Quippe, hōstĕ rĕtĕntō, Exclūsĕrĕ sŭōs. *Id.* SYN. Pellō, expellō, ējĭcĭō, prōhĭbĕō, arcĕō, rĕmŏvĕō. *Voy.* Arceo, Removeo. ‖ — ŏcŭlŭm. *Arracher un œil.* Vĕl ŏcŭlum exclūdĕ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 96. Sic *Pl. Ps.* I, 5, 95). *Voy.* Cæco. ‖ *En partic. Faire éclore. Voy.* Exclusus. ‖ *Fermer, boucher, terminer.* Quæ mărĭs ēxtrēmīs tēllūs exclūdĭtŭr ūndīs. *Tib.* (IV, 1, 53). *Voy.* Claudo. ‖ *Au fig.* Laūrĕă fervĭdōs Exclūdĕt ictŭs. *H.* Exclūsĕrĕ dĭĕm tēlīs. *St.* Quă virtūtĕ sērvĭtūtem exclūsĕrĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 180).

Exclūstī. *syne. pour* Exclusisti. (*Ter. Eun.* I, 1, 18.)

Exclūsĭō, ōnis. *f. Exclusion.* De exclūsĭōnĕ vērbum nullum. Quīd tācēs? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 8).

Exclūsŭs, ă, ŭm. *Non admis, exclus, chassé.* Spătĭīs exclūsŭs ĭnīquis. *V.* Exclūsŭs ămātŏr. *H.* Ănĭmōque exclūsă vōlŭptās. *St.* ‖ *Éclos.* Vărĭæquĕ vōlūcrēs Ōvă rĕlĭnquēbănt, exclūsæ tĕmpŏrĕ vērnō. *Lr.* (V, 802). ‖ † *superl.* Exclūsissĭmŭs (apud *Pl. Men.* IV, 3, 24).

Excōctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excoquo. *Cuit, brûlé.* Quām lĕvĭs excōctō dēfĕcit rōbŏrĕ pūmex. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 420. Adde *Ter. Ad.* V, 3, 63).

Excōgĭtō, ās, ārĕ. *Imaginer, inventer.* Excōgĭtāvĭt hŏmŏ săgāx ĕt āstūtŭs. *M.* (XII, 88, 4). SYN. Fingō, invĕnĭō, cōmmĭnīscŏr.

Excŏlō, ĭs, ŏlŭī, ultŭm, ĕrĕ. *Bien cultiver, travailler avec soin.* Bĕnĕ rūrā Gŏthūnnŭs Excŏlĕt. *Cl.* (Sic et *Mart.* IV, 55, 25). Crēditŭr ĕt lānās excŏlŭīssĕ rūdēs. *O. Voy.* Colo. ‖ *Au fig. Cultiver, polir.* Invĕntās aūt quī vītam excŏlŭĕrĕ pĕr ārtēs. *V.* Quōrūm doctrīnām mōrĭbŭs excŏlŭīt. *Aus.* (*Parent.* 1, 10). ‖ *Orner.* Excŏlăt ĕt gĕmĭnās plūrĭmă pălmă fŏrēs. *O. Voy.* Orno. ‖ *qqf. Honorer, rendre un culte.* Ūt tĕ nōn excŏlăt ipsŭm, Jūs ălĭquōd tēcūm frātrĭs ămīcŭs hăbĕt. *O.* Vĕrēndōs pĭĕtās excŏlĭt dĕōs. *Ph.* Ităla tĕrrā fŏcīs Hĕcătēidēs excŏlĭt ĭdūs. *St. Voy.* Colo, Veneror. ‖ *qqf. Habiter.* Ō dulcĭs dŏmŭs, ō plĭ pĕnātēs, Quō, rēs dĭffĭcĭlĭs sĭbĭquĕ discōrs, Lĭbertās sīmŭl excŏlĭt pŭdōrquĕ! *Sid.* (*Pan.* 3510).

Excŏquō, ĭs, ŏxī, ŏctŭm, ŏquĕrĕ. *Cuire, échauffer.* Dūrĭŏr ĕt fĕrrō quōd Nōrĭcŭs excŏquĭt ignīs. *O.* Excŏquĭtŭr flāmmīs scōpŭlŭs. *Sil.* Tĕrrām sŏl excŏquĭt. *Ir.* (VI, 962). SYN. Cŏquō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ācrĭŏr mēntem excŏquăt, Quām quī căminīs ignīs Ætnæīs fŭrĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 105). SYN. Ĕdō, ēxĕdō. ‖ *Purifier par le feu.* Ōmnĭă pūrgăt ēdăx ignis, vĭtĭumquĕ mētăllīs Excŏquĭt. *O.* Sīve illīs ōmnĭă pĕr ignēm Excŏquĭtŭr vĭtĭŭm. *V.* ‖ *Au fig. Méditer, machiner, mûrir.* Ūsque ĕrō dōmī dum excŏxĕrō lēnonī mălŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 53).

Excors, ordis. *Insensé.* Tūne insānŭs ĕris sī ăccēpĕrĭs? ăn măgĭs excors? *H.* (*Id. Epist.* I, 2, 25). Incōgĭtāntĭa, excōrs immŏdēstĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 26). *Voy.* Amens, Stultus.

Excrēmēntŭm, ī. *n. Excroissance.* Ēt siccæ pāllĭdă rōdĭt Excrēmēntă mānŭs. *L.* (VI, 542, de unguibus).

Excrēscēns, tis. *Qui croît hors de, s'élève.* Rūrsŭs ĕt hinc Gĕmĭnīs, sŏle excrēscēntĕ, fŭgātis (*Anthol.* II, p. 399).

Excrēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. Croître hors de, s'élever.* Cōllĕ tŭmēt mŏdĭcō, lēnīque excrēvĭt ĭn ālтŭm Pīnguĕ sōlŭm tŭmŭlō. *L.* Cūm dēnis

tênnôs ēxcrēscĕrĭt (*Anthol.* II, p. 400, de sole). *Voy.* Cresco. ‖ *qqf. Au fig.* Ēxcrēvĭtquĕ cālēns ĭn sæva ĭncēndĭă lĭvŏr. *Alcim.* (II, 85).

Ēxcrētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excresco. *Grandi.* Multī jam ēxcrētōs prōhĭbēnt ā mātrĭbŭs hœdōs. *V.* Factă pĕr ēxcrētŭm jām cōrpŭs ĭdōnĕă vōtō. *Paul. Nol.* (27, 292, nempe vitula). *Voy.* Adultus.

† Ēxcrŭcĭābĭlĭs, ĕ. *Qui tourmente.* Nūllam ĕgŏ mĭĕ vĭdissĕ crēdŏ măgĭs ānum ēxcrŭcĭābĭlĭĕm. *Pl.* (*Cist.* IV, 1, 1). Ēxcrŭcĭābĭlĭs ēxĭtĭī. *Prud.* (*Peri.* 940).

Ēxcrŭcĭātŭs, ă, ŭm. *Tourmenté, torturé.* Ēxcŭtĭās, lōngĕ tōrmentĭs ēxcrŭcĭātōs. *Juvc.* (II, 57. Et *Pl. Bac.* III, 4, 24).

† Ēxcrŭcĭātŭs, ūs. *m. Torture.* Cōrpŭsquĕ dūrĭs ēxcrŭcĭātĭbŭs ūltro ŏffĕrēbāt. *Prud.* (*Peri.* 3769). *Voy.* Cruciatus.

Ēxcrŭcĭō, ās, ārĕ. *Causer de la douleur, torturer.* Frīgŭs ĕnĭm nūdōs sĭnĕ pĕllĭbŭs ēxcrŭcĭābăt. *Lr.* (V, 1424). Quāndō te ēxēmplĭs ēxcrŭcĭāvĕrō pēssŭmĭs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 33). *Voy.* Crucio. ‖ *Au fig.* Quārĕ jām tē cūr ămplĭŭs ēxcrŭcĭēs? *Cat.* (76, 10). Ānĭphō mĕ ēxcrŭcĭāt ănĭmī. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 10. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 8). *Voy.* Discrucio.

Ēxcŭbĭæ, ārŭm. *f. pl. Guet, garde de nuit; troupe qui garde.* Întĕrĕă vĭgĭlum ēxcŭbĭīs ōbsīdĕrĕ pōrtās. *V.* Illĕ pĕr ēxcŭbĭās cŭstōdŭm lēnĭtĕr ĭrĕ Mōnstrăt. *O.* Tutŭmquĕ rĕm·lĭs ēxcŭbĭīs Rhēnŭm. *Cl.* Vĭnōquĕ mădēntēs Ēxcŭbĭæ. *Id.* SYN. Vĭgĭlēs, cŭstōdēs, cŭstōdĭa. EP. Vĭgĭlēs, ĭnsōmnēs, nōctŭrnæ, etc. *Voy.* Vigiles. ‖ *en gén. Garde, tout ce qui veille.* Vĭgĭlŭm cānŭm Trīstēs ēxcŭbĭæ. *H.* Vĭgĭlēmquĕ sācrāvĕrāt ĭgnĕm Ēxcŭbĭās dīvum ætĕrnās. *V.* ‖ *qqf. Nuit passée dehors.* Sĭbĭ pārātās ēxcŭbĭās fŏrĭs (*Prol. Cas. Pl.* 53).

Ēxcŭbĭtŏr, ōrĭs. *m. Gardien de nuit, sentinelle.* Sōmnōsquĕ nōn dēfēndĭt ēxcŭbĭtōr mĕōs. *Sen.* (*Thyest.* 458). SYN. Cŭstōs, vĭgĭlēs. ‖ *en gén. Qui veille.* Ēxcŭbĭtōrquĕ dĭĕm cāntū prædīxĕrāt ălēs (*Moret.* 2, de gallo). SYN. Vĭgĭl.

Ēxcŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Faire le guet, faire sentinelle la nuit.* Ōmnĭs pĕr mūrōs lēgĭō sortĭtă pĕrĭclūm Ēxcŭbăt, ēxercētquĕ vĭcēs. *V.* SYN. Vĭgĭlŏ. PPH. Ēxcŭbĭās ăgŏ, tĕnĕŏ, etc. *Voy.* Vigiles. ‖ *en gén. Veiller.* Ēxcŭbŭī clausăm, sĕrvŭs ŭt, ăntĕ dōnŭm. *O.* Cērbĕrŭs ærātās ēxcŭbăt ăntĕ fŏrēs. *Tib.* (1, 3, 72). *Voy.* Vigilo. ‖ *Au fig.* Quæstōrĭs ămīcī Cūrām prō strēnŭs ēxcŭbŭissĕ tŭīs. *Aus.* (*Epist.* 18, 4). Fōrĭbŭsquĕ pōtēntŭm Ēxcŭbat Ămbĭtĭō. *Cl.*

† Ēxcŭcurrī. *ancien parf. de* Excurro. Quūm sē ēxcŭcurrīsse illūc frŭstra scīvērĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 125. *Id. Most.* II, 1, 12. Cf. *Charis.* 3, 228; *Diom.* 1, 365).

Ēxcūdŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Frapper; faire sortir en frappant.* Ăc sīlĭcis vēnŭs ābstrūsum ēxcūdĕrĕt ĭgnĕm. *V.* Scīntīllam ēxcūdĭt Āchātēs. *Id.* SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxtundŏ. ‖ *Ordint. Forger.* Ēxcūdēnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs ærā. *V.* Prīmī glădĭōs ēxcūdĕrĕ fābrī. *J.* (15, 167. Alii leg. *extundere*). *Voy.* Procudo. ‖ *Au fig. Fabriquer, composer.* Hīnc ārtĕ rēcēntēs Ēxcūdŭnt cērās (apes). *V.* SYN. Fĭngŏ, cōmpōnŏ. ‖ *Tirer de.* Ēxcūdēns ănĭmo sīngŭlă dictă sŭō. *O.*

Ēxcŭlcŏ, ās, ārĕ. *Exprimer en pressant (avec le pied).* Pūgnis ēxcŭlcābŏ fūrfŭrēs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 30).

Ēxcultŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excolo. *Bien cultivé, bien soigné, orné, poli.* Vēndĕrĕt ēxcultōs cōllēs quūm prædō făcētŭs. *M.* (1, 86, 4). Fīlă lўræ mōvī dōctīs ēxcultă Cămēnīs. *Id.* (XII, 95). Ābstŭlĭt ēxcultās pērtĭcă trīstĭs ŏpēs. *Pp.* (IV, 1, 130). Stŭdĭīs ēxcultŭs. *O. Voy.* Cultus, Ornatus.

Ēxcūrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de Vinus.* Excuro. *Bien soigné, orné.* Lĕpĭdē ēxcūrātŭs ĭncēssistī. *Pl.* (*Cas.* III, 6, 6. *Id. Ps.* V, 1, 8).

Ēxcūrrŏ, ĭs, rī, rsŭm, rrĕrĕ. *n. Courir hors.* (*Pl. Bac.* II, 3, 125.) *Voy.* Exeo. ‖ *Au fig. S'avancer, être saillant.* Trĭbŭs hæc ēxcūrrĭt ĭn æquōră lĭnguīs. *O.* Ūrbs ĭmpōstă jŭgō, prōnūmquĕ ēxcūrrĭt ĭn æquōră *Sil.* (Adde *Moret.* 18). SYN. Prōcūrrŏ. ‖ † Ēxcŭcūrrī. *arch. Voy. ce mot.*

Ēxcursŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Excurro. Quām rătĭs ĭnnūmĕrĭs vĭdĕt ēxcursārĕ lătĕbrīs. *St.* (*Th.* II, 550).

Ēxcursŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Excurro. *Dont on est sorti.* Prōpĕ jam ēxcursō spătĭō mītto: īd quamōbrĕm, rĕīpsă rĕppĕrī. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 6. Non mutandum in *decurso;* nam est septenarius, et illud habet *Donat.*).

Ēxcursŭs, ūs. *m. Course, excursion.* Ēxcursūsquĕ brĕvēs tĕntānt. *V.* Mīlēs ĭn ăgrōs... ēxcursĭbŭs ībāt. *Sid.* (*Pan.* 304). ‖ *Au fig. Étendue.* Ēxcursū dĭffūsī lătĭŭs ăgrī. *Avien.* (*D. Ter.* 417).

Ēxcusābĭlĭs, ĕ. *Excusable.* Quōd nīsī dēlĭctī pārs ēxcusābĭlĭs ēssĕt. *O.* (*Id. Pont.* III, 9, 33; *Manil.* II, 585). SYN. Ēxcusandŭs. PPH. Vēnĭă dignŭs.

Ēxcusātĭō, ōnĭs. *f. Excuse.* Ĭnōpĭæ ēxcusātĭō. *Pl.* (*As.* III, 1, 31). *Voy.* Venia.

Ēxcusātŭs, ă, ŭm. *Excusé.* Ēxcusātum hăbĕās mē, rōgŏ: cœnō dōmī. *M.* (II, 79). Mūltă quī-dĕm dīxī quĭbŭs ēxcusātŭs ăbīrĕm. *H.*

Ēxcūsŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Excuser.* Quă pŏtēs, ēxcūsă, nĕc ămīcī dēsĕrĕ caūsăm. *O.* Vērba ēxcūsāntĭă dīcīt. *Id.* Ēxcūsāt crīmĕn lăcrĭmīs. *St.* SYN. Dēfēndŏ, pūrgŏ. PPH. Crīmĭnĕ, cūlpă pūrgŏ, lĭbĕrŏ. Cūlpæ ēxĭmŏ. Crīmĕn rĕmōvĕŏ, dīlŭŏ. Vērbĭs dēfēndŏ. VERS. Spĕclōsāquĕ nōmĭnă cūlpæ Ĭmpōnĭs. *O.* Sūprēmă pĕrīcŭlă cūlpæ Dănt vēnĭām. *Cl.*

Ēxcussī. *parf. de* Excutio.

† Ēxcussīt. *arch. pour* Excusserit. (*Pl. Bac.* IV, 2, 16.)

Ēxcussŭs, ă, ŭm. *Qu'on a fait sortir ou tomber.* Ēxcussō pătŭērĕ sēdĭlĭă vūlgō. *St.* Ēxcussă lăcertīs Lăncĕă. *L.* Ēxcussī mănĭbŭs rădĭī. *V.* ‖ *Agité, secoué.* Ēxcussō jăcŭlŭm vĭbrārĕ lăcertō. *O.* SYN. Lĭbrātŭs. ‖ *Au fig. Chassé, détourné.* Ēxcussăquĕ pĕctŏrĕ Jūno ēst. *V.* Hīs ēxcussa ĭncēptă mĭnīs. *Sil.* ‖ *Renversé, dépouillé.* Ēxcussūs prōprĭīs. *H.* Ēxcussă măgistrō (navis). *V.*

Ēxcussŭs, ūs. *m. Action de secouer, de jeter.* Scīntīllāt ēxcussūs sălīs. *Prud.* (*Peri.* 1465).

Ēxcutĭŏ, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ūtĕrĕ. *Faire sortir ou tomber en secouant.* Saūclŭs hīrsūtīs ăvĭdŭm dē crīnĭbŭs ĭgnĕm Ēxcŭtĭt. *O.* Dĭgĭtīs ēxcutĭēndŭs ērĭt (pulvis). *Id.* Ēxcutĭāt Teūcrōs vāllō. *V.* Mœnĭă fundō Ēxcutĭāmŭs. *St.* SYN. Dējĭcĭŏ, dēcutĭŏ, ējĭcĭŏ, ēxtŭrbŏ, ēvĕrtŏ, etc. *Voy.* Ejicio. ‖ *Secouer, agiter.* Gaūdētquĕ cōmāntēs Ēxcutĭēns cērvĭcĕ tōrōs. *V.* Cæsărĭem ēxcussĭt. *O.* Ēxcutĭt pāllĭŭm. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 19). SYN. Quătĭŏ, cōncutĭŏ, jactŏ. ‖ *Lancer.* Fūlmĕn rĕductă Pāllās ēxcussĭt mānū. *Sen.* (*Ag.* 536). Ēxcutĕrĕ fūlmĕn. *St.* SYN. Jăcŭlŏr, mĭttŏ, ēmittŏ. ‖ *Éloigner, détourner.* Taūrŭs ĕt ĭncērtam ēxcussĭt cērvĭcĕ sĕcūrim. *V.* Ēxcutĭmŭr cūrsu, ĕt cæcīs ērrāmŭs ĭn ūndīs. *V.* SYN. Ārcĕŏ, dēpellŏ, rĕmōvĕŏ, āvĕrtŏ, etc. ‖ *Au fig.*

Faire sortir, chasser, renvoyer, éloigner, écarter, renverser. Ēxcŭtĕ cōrdĕ mētŭm. *O.* Ŭt ēxcŭtĕrĕt dĭrōs, sī pōssĕt, ămōrēs. *Id.* Măgnŭm sī pĕctōrĕ pōssĭt Ēxcŭssissĕ dĕŭm. *V.* Cōncēptūmque ēxcŭtĕ fœdŭs. *Id.* Nūlliquĕ tŭmultŭs Ēxcussērĕ vīris mēntēs ad sūmma părātās. *L.* Pācēmque ēxcussērit ōrbī. *Id.* Ēxcŭtĭŭnt clausæ fŏrtĭă dictă fŏrēs. *Tib.* (II, 6, 12). Sī mĕă rūsticĭtās ēxcŭtĭendă fŏrĕt. *O.* ‖ — sŏmnŭm, quĭētĕm. *Éveiller.* Ēxcŭtĭŏr sŏmnō. *V.* Ēxcŭtĭtŭr tĕrrōrĕ quĭēs. *O. Voy.* Expergefacio. ‖ — rĭsŭm. *Faire rire.* (*Hor. Sat.* I, 4, 34.) ‖ — lacrimās. *Faire pleurer.* (*Ter. Heaut.* I, 1, 115; *Pl. Capt.* II, 3, 59.) *Voy.* Lacrimor. ‖ *Fouiller, scruter.* Sī gĕnŭs ēxcŭtĭās. *O.* Sī vērum ēxcŭtĭās. *J.* (6, 143). *Voy.* Scrutor.

† Ēxdōrsŭō, ās, ārĕ. *Enlever ou fendre le dos.* Cōngrŭm, mūrænam ēxdōrsŭā. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 2. Cf. *Non.* 1, 61, *Fest.*, et *Gloss. Placidi*).

Ēxĕcrŏr. *Voy.* Exsecror.

Ēxēdĭm. *ancien subj. pour* Exedam. Vīvīs cōnvīvīs întestīnă quæ ēxēdint. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 32).

Ēxēdō, ēdĭs *ou* ēs, ēdĭt *ou* ēst, ēdī, ēsum, ēdĕrĕ *ou* ēssĕ. *Manger, ronger.* Ēxēdĕrĕ căpŭt tĭnĕæ. *Cl.* Tĭbī, quŏd întrīstī, ēxēdēndum ēst. *Aus.* (*Idyl.* 6 *bis*, 5. Vetus proverb. et apud *Ter. Phor.* II, 2, 4). Flāmmĕŭs ārdŏr Hōrrĭbĭlī sŏlŭtō sīlvās ēxēdĕrăt. *Lr.* (V, 1250). *Voy.* Ēdo. ‖ *Au fig. Dévorer, ronger, miner, consumer, ruiner.* Quĕm vŏlŭcrēs lăcĕrānt ātque ēxēst ānxĭŭs ăngŏr. *Lr.* (III, 1008). Quăm pĕnĭtŭs mœstās ēxēdit cūră mĕdullās! *Cat.* (66, 23). Ēxēdissĕ nĕfāndis Ūrbem ōdĭis. *V.* Mōrs lēntă jācēntĭs Ēxēdit pŭĕrilĕ dĕcŭs. *St.* Ēxspĕctāndo ēxēdŏr misĕr ātque ēxēntĕrŏr. *Pl.* (*Epid.* III, 1, 1). SYN. Ēdŏ, pĕrēdŏ, ăbsūmŏ, cōnsūmŏ, cărpŏ, rōdŏ, dēpăscŏr, cŏquŏ, măcĕrŏ, cōnfĭcĭŏ, pĕrdŏ, dēstrŭŏ, ēvĕrtŏ, ăttĕrŏ.

Ēxēmplăr, ārĭs. *n. Modèle, exemple.* Ūtĭlĕ prōpŏsŭit nōbĭs ēxēmplăr, Ŭlyssēm. *H.* Nātūmque ēxēmplăr hăbētō. *Cl.* (*Laud. Hercul.* 51). Ēxēmplăr ūnum īn lĭttĕrīs. *Aus.* (*Prof.* 2, 8). SYN. Ēxēmplŭm, spĕcĭēs, ĭmāgŏ. ‖ *Modèle, chef-d'œuvre.* Vōs ēxēmplārĭă grææa Nōctūrnā vĕrsātĕ mănū. *H.*

† Ēxēmplārĕ, is. *n. arch. Comme* Exemplar. Rērŭm măgnārŭm părvă pōtēst rēs Ēxēmplārĕ dărĕ. *Lr.* (II, 122).

Ēxēmplŭm, ī. *n. Type, modèle, exemplaire, spécimen.* Hŏmĭnūmque ēxēmplă manēmŭs. *O.* SYN. Ēxēmplăr, spĕcĭmĕn. ‖ *Exemple.* Ĭtĕ pĕr ēxēmplŭm, gĕnŭs ō mortālĕ, dēōrum. *O.* Ēxēmplō nōbĭs æquōsæ Fērtŭr. *Id.* Nōn ērĭt ūllŭm Ēxemplum īn nostrō tām dētēstābĭlĕ sæcŭ. *J.* (2, 48). Hæc ēxēmplă dăbăt. *Cl.* EP. Bŏnŭm, prōbŭm, ĭmĭtābĭlĕ, ĭmĭtāndŭm; prāvŭm, tūrpĕ, fœdŭm, fŭgiēndŭm; grāvĕ. ‖ *Celui qui sert d'exemple, modèle.* Pūtābam, ēt măgnum ēxēmplŭm cōntĭnēntĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 65). SYN. Spĕcĭmĕn, ēxēmplăr. ‖ *qqf. Preuve.* Quĭd tu? ăgĭs ŭt vĕlĭs? Ēxēmplum adēst. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 7). SYN. Ārgūmēntŭm.

Ēxēmptŭs *ou* Ēxēmtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Eximo. *Retiré, ôté.* Quĭd tĕ ēxēmptă jŭvāt spīnīs dē plūrĭbŭs ūnă? *H.* ‖ *Soustrait.* Nōn ēxēmptă fŏrĕt pœnæ. *O.* SYN. Ĭmmūnĭs, sōlūtŭs, lĭbĕr.

Ēxēntĕrŏ, ās, ārĕ (ἐξεντερίζω). *Enlever les intestins, vider.* ‖ *Au fig.* Cultrūm, sĕnĭs quī ēxēntĕrēm Mārsŭpĭŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 2. *Ib.* III, 4, 74). ‖ Ēxēntĕrŏr. *Au fig. Je suis déchiré, je souffre cruellement.* Ēxspĕctāndo ēxēdŏr misĕr, ātque ēxēntĕrŏr. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 1).

Ēxĕō, is, īvi *ou* ĭi, ĭtŭm, īrĕ. *n. Sortir.* Quăm-vīs mūltă mĕīs ēxīrĕt vīctŭmă sēptis. *V.* Sīn aŭtem ăd pūgnam ēxīĕrint. Nĕquĕ sērvĭtĭō mĕ ēxīrĕ lĭcĕbăt. *Id.* Ēxībit quăm sæpĕ, tĭmĕ. *Tib.* (1, 7, 21). SYN. Ēgrĕdĭŏr, ēxcēdŏ, ăbscēdŏ, discēdŏ, ăbĕō, ēxsĭlĭŏ, prōdĕō, ēvādŏ, ērŭmpŏ, rŭō, præcĭpĭtŏ, ēxcurrŏ, *qqf.* ēvŏlŏ, ēxpēdĭŏr, prōrŭmpŏ, mĭgrō, ēmĭgrō. PPH. Mē, pĕdĕm, grădŭm, grēssŭm ēffĕrŏ. Mē prōfĕrŏ, prōmŏ, prōrĭpĭŏ. Mē lĭmĭnĕ prōfĕrŏ. Pĕdĕm fĕrŏ. Ēxĕō, prōgrĕdĭŏr fōrās. VERS. Pōrtīs sēse ēxtŭlĭt īngens. *V.* Mēne ēffĕrrĕ pĕdĕm, gĕnĭtŏr, tĕ pōssĕ rĕlictō Spērāstī? Quā grēssum ēxtŭlĕrām. Prōcŭl, ō prōcŭl ēstĕ, prŏfānī, Cōnclāmat vātēs, tōtōque ăbsīstĭtĕ lūcō. Ăgmĭnă sē fundŭnt pōrtīs. Lætĭquĕ cāvō sē rōbŏrĕ prōmŭnt. *Id.* Quōtĭēs dē lĭmĭnĕ mōvērăt ūnŭm Prōtŭlĕrātquĕ pĕdĕm. *J.* Prōmŏvĕō ē mūrīs grēssŭm. *Prud.* Ēffĕr cĭtātŭm sēdĕ Pĕlŏpēă grădŭm. *Sen.* Cĕlĕrĕm quŏ răpīs tĕctīs pĕdĕm? *Id.* Fōrās mē ābrĭpŭi ātque ēffŭgī. *Pl.* Dūc tĕ ăb ædĭbŭs. Ēccŭm mœstŭs prōgrĕdĭtur fōrās. *Id.* ‖ *Sortir en s'élevant* Ēxĭt ăd cœlŭm rāmīs fēlĭcĭbŭs ārbŏs. *V.* Hīc mĭhī măgnă dŏmŭs cēlsīs căpŭt ūrbĭbŭs ēxĭt. *Id.* Īnsūrgēns hūmĕrīs hŏmĭnēm sŭpĕr ĭmprŏbŭs ēxĭt. *St. Voy.* Surgo. ‖ *Au fig.* Mūltŏsque ēxĭbĭt ĭn ānnŏs Hīc fŭrŏr. *L.* In frētă Sīcānĭæ ēt Cārthāgĭnis ēxĭit ārcēs. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 23). ‖ *avec l'acc. Sortir de, au fig. excéder, outrepasser.* Dōnēc Āvĕrnās Ēxĭĕrĭt vāllēs. *O.* Ălĭēnūmque ætherā tārdō Lūcĭfĕr ēxit ĕquō. *St.* Ēxīrĕ lĭmĕn. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 18). Ēxīrĕ mŏdŭm. *O.* SYN. Ēxcēdŏ. ‖ *Éviter, parer.* Corpŏrĕ tēlă mŏdo ātque ŏcŭlīs vīgĭlāntĭbŭs ēxit. *V.* (De quo *Macr. Sat.* 6, 6). Vīm vīrĭbŭs ēxit. *Id.* Aut prōcŭl ābsīlĭēbăt, ŭt ācrem ēxīrĕt ŏdōrĕm. *Lr.* (VI, 1215. *Id.* V, 1328). SYN. Vītŏ, cāvĕŏ. ‖ *Pass. unipers.* Ēxītŭr. *On sort.* Sēd crĕpŭlt ōstĭum, ēxītŭr fōrās. *Pl.* (*Cas.* IV, 3, 15).

Ēxĕquŏr. *Voy.* Exsequor.

Ēxercĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Exercer, professer.* Quăm scīt ŭtĕrquĕ, lĭbēns cēnsēbo ēxercĕat ārtem. *H.* Ēxercērĕ tōgātæ Mūnĕră mīlĭtĭæ. *O.* SYN. Prŏfĭtĕŏr, cŏlŏ, fŭngŏr. ‖ *S'exercer à.* Ēxercēnt pŭtrĭas ōlĕo lăbēntĕ palæstrās. *V.* Nōn ārmă jŭvēntūs Exercĕt. *Id.* Dēbĭtă Trojānīs ēxercēt spĭcŭlă fātīs. *O.* SYN. Ăgĭtō, trăctō. ‖ *Faire, exécuter.* Quīn pŏtĭŭs pācem ætĕrnăm pactōsque hȳmenæōs Exercēmŭs? *V.* Sūb mātrĭbŭs ăgnī Bālātum ēxercēnt. Sērōs ēxercĕt nŏctŭă cāntus. Ēxcŭbat, ēxercĕtquĕ vīcēs. *Id.* Ēxercĕt ārānĕă tēlās. *O.* SYN. Ăgŏ, ăgĭtō, ĕdŏ, ēffĭcĭŏ. ‖ *Occuper.* Incŭltĭquæ ēxercet cūră sălĭētī (apes). *V.* Famŭlăsque ăd lūmĭna longo Exercĕt pēnsō. Ŭt pōssĭnt sōlĕ rĕdūctō, Ēxercērĕ dĭĕm. *Id.* Strēnŭă nōs ēxercĕt ĭnertĭă. *H.* SYN. Occŭpŏ, dētĭnĕŏ. ‖ *Exercer, mettre en exercice.* Hŏc quōndăm mōnstro hŏrrĭbĭlēs ēxercŭit īrās. *V.* Ădūncīs ūnguĭbŭs īrās Exercēnt. *O.* Tūrpēs Lătĭbŭs ēxercēnt lĭnguās. *Id.* SYN. Ēxprōmŏ, ēxsĕrŏ. ‖ *Travailler.* Fĕrrum ēxercēbānt vāstō Cȳclōpēs ĭn ăntrō. *V.* Rŭtŭlosque ēxercent vomĕrĕ campos. Ēxercētquĕ frĕquēns tēllūrĕm. *Id. Voy.* Colo, Aro. ‖ *Poursuivre, agiter, tourmenter.* Nōn tĕ nūllīus ēxercēnt nūmĭnis īræ. *V.* Ergo ēxercēntur pœnīs. *Id.* SYN. Vĕxŏ, ūrgĕŏ, fătīgŏ, pērsĕquŏr, jăctŏ.

Ēxercĭtātŭs, ă, ŭm. *Exercé, agité, tourmenté.* Sēd jām prĭŏr ămōr mĭe ăd hānc rem ēxercĭtātŭm rĕddĭdĭt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 47). Ēxercĭtātăs aŭt pĕtĭt Sȳrtēs nōtō. *H. Voy.* Exercitus, a.

† Ēxercĭtī. *ancien gén. de* Exercitus. (*Nav.* apud *Charis.* 1, 103; *Att.* et *Varr.* apud *Non.* 8, 14.)

Exercĭtĭ̆um, ĭi. *n. Exercice.* Tāle exercĭtĭi genŭs Cōmmentum sibi dixĕrat. *T. Maur.* (*Præf.* 12).

† Exercĭtŏr, ōris. *m. Maître d'exercices gymnastiques.* Curcŭllo est exercĭtor. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 9. *Ib.* II, 1, 2).

Exercĭtus, ă, ŭm. *part. p. de* Exercco. *Exercé.* Varĭoque exercĭtā mōtū corpŏrā. *L.* Exercĭtā cursū Flumĭnā. *V.* || *Poursuivi, tourmenté.* Nāte īllăcĭs exercĭtē fātis. *V.* Curis exercĭtā corpŏrā sŏmnus Occŭpat. *Id.* Adversis prōbĭtās exercĭtā rebus. *O.*

Exercĭtus, ūs. *m. Armée.* Jămque ōmnīs campis exercĭtŭs ībat āpertis. *V.* Fervĕt crīstātis exercĭtus undique turmis. *Cl.* (Adde *Sen. Phœn.* 550). SYN. Acĭes, āgmĕn, cŏhors, phălanx, lĕgĭo, turma, mănĭplus., mănus, cōpiæ, *qqf.* ārmāti, milĕs, mĭlĭtes. EP. Ārmātus, clўpĕātus, hāstātus, hōstĭlis, ĭnfensus, ĭnīmīcus; vălĭdus, fortis, strĕnŭus, bellĭger, audax; trĕmendus, hŏrrendus, mĕtŭendus; sævus, crudēlis, sanguĭnĕus, ĭmmītis. PHR. Densis ăcĭēs stīpātā cătervis. *V.* Fulgentes ærĕ cătervæ. *Id.* Sęges clўpĕātā vĭrōrum. *O.* VERS. Gallĕis densīsque vĭrum sęges hŏrrŭit ārmis. *V.* Directæque ăcĭēs, ac lātē fluctŭāt ōmnis Ærĕ rĕnīdenti tellus. Clўpĕātāque tōtis Āgmĭnā densantur portis. Advĕrsō glŏmĕrāti ex ordĭnĕ Grāii. Procēdit lĕgĭo Ausŏnĭdum, pilātāque plēnis Āgmĭnā sē fundunt portis. Densi cŭnēis se quīsque cŏactis Agglŏmĕrant. Quum longā cōhortēs Explĭcŭit lĕgĭo. Ūtrinque phălangēs Stant densæ, strictīsque sęges mucrōnĭbus hŏrret. Millĕ răpit densōs ăcĭe ātque hŏrrentibus hastis. *Id.* Bellī certāmĭnā māgnā tŭērī Per campos instructa. *Lr.* || *Troupe quelconque.* Cōrvōrum incrĕpŭit densīs exercĭtŭs ālīs. *V.* Phorcīque exercĭtŭs ōmnīs. *Id.* Vŏlŭcrŭmque exercĭtŭs ōmnis Āmōrum. *V. Fl.* SYN. Āgmĕn, turbā, cŏhors, exāmĕn, chŏrus, *qqf.* cœtus. || *qqf. Exercice.* Exercĭtū gymnastĭco ĕt pălæstrĭcō. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 7: *Id. Cist.* 1, 1, 60). *Voy.* Exercitor.

† Exerrans, tis. *Errant.* Stāt dŏmŭs exerrans (*Anthol.* II, p. 457, nempe alcyonum. *Ib.* p. 590).

Exerro, ās, āre. *S'écarter, errer.* Spărgĭtŭr in gўros dextĕrque exerrāt Āriōn. *St.* (*Th.* VI, 444).

† Exerugo, ĭs. *primitif de* Eructo. *act. ou n.* (†) Cōntĕmpsit fontes, quĭbus exerŭgit āquæ vis. *Enn.* (apud *Vet. Gramm.* a *Columna* editum).

Exesor, ōris. *m. Qui ronge.* Æstŭs ăb ūndis Æquōris, exesor mūrōrum littŏrā circum. *Lr.* (IV, 220).

Exest. *Comme* Exedit. *Voy.* Exedo.

Exesus, ă, ŭm. *part. p. de* Exedo. *Mangé, rongé, dévoré, et au fig.* Exesa invĕnĭet scabrā rubĭgĭnĕ pĭla. *V.* Exesam curis, castumque cubīlĕ Sērvantem. *V. Fl.*

Exfibŭlo, ās, āre. *Dégraffer.* Āvŭlsis exfibŭlat īlla zonis. *Prud.* (*Psych.* 701).

Exgurgĭto. *Voy.* Egurgito:

Exheræto, etc. *Voy.* Exheredo.

Exhālātus, ă, ŭm. *Exhalé.* In ventos ănima exhālātā rĕcessit. *O.*

Exhālo, ās, āre. *Exhaler, rendre.* Sævāmque exhālat ŏpācā mephītim. *V.* Exhālantur humo nĭebŭlæ. *O.* Spirāmentā locis flammam exhālantia multis. *Id.* SYN. Halo, spīro, exspīro, effundo, ēmittō, mittō. *Voy.* Spiro. || — ănimam, vitam. *Rendre le dernier soupir.* Fessāmque vidērēs Exhālari ănimam. *O.* Exhālans sub vulnĕrĕ vitam. *Id.* SYN. Exspīro, effĭo, effundo. *Voy.* Morior. || *n. Être exhalé, rendre une exhalaison.* Exhālant vestes, et corpŏrĕ pigrō Strāta jācent. *St.* Ubi cĕrnimus āltā Exhālārĕ vāpŏre āltārĭa. *Lr.* (III, 443). *Voy.* Halo. || *qqf. Expirer, mourir.* Hic, illic, ŭbi mōrs dēprendĕrat, exhālantes. *O.* (*Met.* VII, 582).

Exhaurio, īs, si, stum, rīre. *Épuiser, tarir, vider.* Hespĕrĭămque exhaurīt aquis. *L.* Cĭtĭus gĕnĭtrix Sīpўlēla fertur Exhaustisse gĕnās. *St.* SYN. Haurio, sicco, exsicco, *qqf.* ēbĭbo. || *Creuser.* Ilgonĭbus dūris hŭmŭm Exhaurlēbat, ingemens labōrĭbus. *H. Voy.* Effodio. || *Épuiser, vider, dépeupler.* Exhaustī tōtus delectus Athēnās. *L.* Exhaustī cīvĭbus ūrbem. *Lucr.* (VI, 1140). SYN. Vacŭo, vidŭo, popŭlo. || *Au fig.* Jam tædet ĭnanēs Exhaurīrĕ minas. *St.* SYN. Effundo. || *Épuiser le malheur, souffrir jusqu'au bout.* Non plus Carthagō tŭlit exhaustīque labōris. *Sil.* Pœnārum exhaustum sătis est. *V.* Pars est exhaustā labōris. *O.* SYN. Defungor, pătĭor, perpetĭor, fĕro, exantlo.

Exhaustus, ă, ŭm. *Épuisé, tari.* Exhaustī sōlĭbus āmnes. *St.* Quam magis exhaustō spūmāvĕrit ūbĕrĕ mulctra. *V.* Senes, exhaustāque sanguĭnĕ turba. *L.* SYN. Siccātus, siccus, vacŭus, ārĭdus. || *Souffert.* Quæ bella exhaustā canēbat! *V.* Exhaustā pĕrīcŭlā sæpĕ Cōmmĕmŏrārĕ juvat. *O.* Exhaustos ĭterārĕ labōres. *St.* || Exhaustum, ī. *n. pris subst.* Est ĕtiam illĕ labor curandis vītĭbus ăltĕr, Cui nūnquam exhaustī sătis est (de terra effossa). *V.* Non minus exhaustō, quōd sŭpĕrabit, erit. *O.*

Exhēredo, ās, āre. *Déshériter.* Exhērēdavit tē, Philŏmusē, patĕr. *M.* (III, 10).

Exhères, ēdis. *Deshérité; qui n'est plus possesseur.* Succĕssŏr exhērēs gĕmit. *Prud.* (*Peri.* 319. Adde *Pl. Most.* I, 3, 77). SYN. Exhēredātus. || *Au fig.* Nī-ve exhērēdem fecĕro vitæ sŭæ. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 9).

Exhibĕo, ēs, ŭi, ĭtum, ēre. *Montrer.* Exhibĕat vultus nŏxque diēsque tŭos. *O.* Exhibŭit pulsō sidĕra clārā dĭē. *Id.* Et quōrum virtus exhibĕt sōlĭdum dĕcus. *Ph.* SYN. Ostendo, mōnstro, prōdo, prōfĕro, etc. *Voy.* Ostendo. || *Rendre, faire.* Bārbārĭæ tūtās exhibŭissĕ vĭas. *O.* Rem salvam exhibĕbĕo. *Pl.* (*As.* II, 4, 51). SYN. Efficio, reddo. || *Donner un exemple de, reproduire.* Exhibŭit linguam scĕlĕrātā pătĕrnam. *O.* || *Rendre, émettre.* Exhibŭit quĕrŭlos ōrĕ gemĕntĕ sŏnos. *O.* SYN. Emittō, edo, reddo. || — fidem. *Réaliser une promesse.* Promissāque pōstquam Exhibŭĕrĕ fidem. *O.* Exhibĕ vōcis fidem. *Ph.* || — negōtium, molestĭam, curam. *Donner de l'embarras, causer du souci.* Ita ĕt hinc ĕt illinc mi exhibĕnt negōtium. *Pl.* (*Most.* II, 1, 38. *Id. Merc.* II, 2, 2, et passim). Majorem exhibĕant nĕ tibi mŏlestĭam. *Ph.* (Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 37). Rure ĕtiam tĕnĕris curam exhibĭturā pŭellis. *Tib.* (II, 1, 61). SYN. Parĭo, suscito, do, creo. || — argutĭas. *Tromper. Pl.* (*Most.* I, 1, 2.)

Exhibĭtus, ă, ŭm. *Montré.* Exhibĭtus tōtā tibi, Cæsar, ārēnā. *M.* (*Spect.* 9, 1, scil. rhinoceros).

Exhilăro, ās, āre. *Égayer.* Exhilărant ipsos gaudĭa nŏstra dĕos. *M.* (VIII, 50). *Voy.* Hilaro.

† Exhinc. *Comme* Abhinc *ou* Exin. *A l'avenir.* Vel grăvi nullum citŏ cōgar exhinc Prōmĕrĕ carmen. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 59. Adde *Lucret.* III, 161, auctore *Prisc.* 10, 886).

† Exhorrens, tis. *Qui a horreur.* Exhŏrrens lūcis munĕra partă dĕi (*Anthol.* II, p. 596).

Exhorreo, ēs, ŭi, ēre, *et* Exhorresco, ĭs, ĕre. *n. Frissonner.* Exhŏrrŭit æquŏris ĭnstar. *O.* Vĕrbĕrĕ candentes quŏtĭēs exhŏrrŭit ārmos. *V. Fl.* Pāritĕrque tŏris exhŏrrŭit ōmnis Matĕr. *Id.* SYN.

Hŏrrĕŏ, frĕmŏ. ‖ *act. Redouter.* Vŭltŭs nĕve ĕxhŏrrĕscăt ămícos. *V.* Nĕc tămĕn ĭncaŭtŏs laŭdum ĕxhŏrrĕscĕ fŭrŏrĕs. *Sil.* Gĕmĭnŏs ĕxhŏrrŭĭt ănguĕs. *V. Fl. Voy.* Timeo.

† Ĕxhŏrtămĕn, ĭnis. *n. Exhortation.* Hæc dĭcĕns, tĕnĕrŏs sancto ĕxhŏrtămĭnĕ sĕnsŭs ĭmpŭlĭt. *Alc.* (*ad Sor.* 107).

Ĕxhŏrtātŭs, ă, ŭm. *Qui a exhorté.* Sĭc ĕxhŏrtātă, rĕlĭquit ĭncĕrtŭm. *V.*

Ĕxhŏrtŏr, ārĭs, ārī. *d. Exciter, exhorter.* Nătum ĕxhŏrtārĕr, nĭ mixtŭs mātrĕ Săbĕllă. *V.* Ĕxhŏrtātŭr équos. *O. Voy.* Hortor.

Ĕxĭĕns (*rare au nomin.*), ĕuntĭs. *Sortant.* Hĭc ĕxĕuntĕm me ŭnde ădspĕxĭstī mŏdŏ. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 26. Sic *Ter. Hec.* IV, 1, 36).

Ĕxĭgŏ, ĭs, ēgī, ăctŭm, ĕgĕrĕ. *Mettre hors, pousser, chasser.* Aŭt ĕxĭgĭt ŭmbĕr Nārĕ săgăx ĕ cōllĕ fĕrās. *Sil.* Ĕxĭgĭt ē strātĭs cŏrpŭs. *Id.* Ĕt săcĕr ădmissās ĕxĭgĭt Hĕbrŭs âquās. *O.* Ĭtâque ōmnēs ĕxēgĭt fŏrās. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 7). SYN. Ăgŏ, ăbĭgŏ, dēpellŏ, ēxpellŏ, ējĭcĭŏ, ēxclūdŏ, etc. *Voy.* Pello. ‖ *Pousser dans ou vers, enfoncer.* Vălĭdŭm nămque ĕxĭgĭt ēnsĕm Pēr mĕdĭum Ænēās jŭvĕnem. *V.* Glădĭŭmquĕ pĕr ōmnēs Ēxēgĭt gentēs. L. SYN. Ĭmmittŏ, ĭmpellŏ, ădigŏ. ‖ *Au fig. Faire sortir, chasser.* Fĕrrōquĕ mōrantēs Ēxĭgĕre hĭnc ănĭmās. *V. Fl.* Tēlĭsquĕ sĕnēctăm Ēxĭgĭtĕ. *O.* Nōn fŭrŏr Cĭvĭlis, aŭt vĭs ēxĭgĕt ōtĭŭm. *H.* ‖ *Pousser.* Quōs ĭmprŏbă vēntrĭs Ēxēgĭt răbiēs. *V.* SYN. Ăgŏ, ĭmpellŏ. ‖ *Passer, traverser.* Æstŭs ĕrăt, mĕdĭămquĕ dĭēs ēxēgĕrăt hōrăm. *O.* Lōngōs sŭpĕr æquŏră fīnēs Ēxĭgĭt (umbra). *St.* SYN. Trānsmittŏ, trānscūrrŏ, trānsĭgŏ. ‖ *qqf. Percer.* Īllum ēxĭgĭt hāstă, Hūnc fŭgăt. *V. Fl. Voy.* Confodio. ‖ *Passer le temps.* Ōmnēs ŭt tĕcŭm, mĕrĭtĭs prō tālĭbŭs, ănnōs Ēxĭgăt. *V.* Stŭdĭīsquĕ vĭrīlĭbŭs ævŭm Ēxĭgĭt. *O.* Quō stŭdĭō vītăm suăm te âbsēntĕ ēxēgĕrĭt. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 39). SYN. Ăgŏ, dĕgŏ, dūcŏ. ‖ *Executer entièrement, achever.* Clādēsquĕ ōmnēs ēxēgĭt ĭn ūnŏ Sævă dĭē (Fortuna). *L.* Ēxēgī mōnŭmēntum ærĕ pĕrēnnĭŭs. *H.* Jămque ŏpŭs ēxēgī. *O.* SYN. Ăbsōlvŏ, cōnfĭcĭŏ, pĕrfĭcĭŏ. ‖ *Exiger.* Ēxĭgĕ pōllĭcĭtī dēbĭtă jŭrā tŏrī. *O.* Ēxĭgĭs ŭt pĕrĕăt. *Id.* Pōscūnt fĭdĕm sĕcūnda, ăt ădvĕrsa ēxĭgūnt. *Sen.* (*Ag.* 934). SYN. Pōscŏ, rĕpōscŏ, rĕquīrŏ. ‖ — pœnās. *Punir.* Ēxēgĭt pœnās ăctŏ pĕr vīscĕră fĕrrō. *O.* Ĕccĕ Thўēstĭădæ pœnās ēxēgĭt Ōrēstēs. *Cl. Voy.* Punio. ‖ *Peser, examiner.* Dūm nōstrās lēgĭs ēxĭgĭsquĕ nūgās. *M.* (V, 81, 3). SYN. Pōndĕrŏ, ēxpendŏ, ēxămĭnŏ.

Au pass. Ēxĭgŏr. *Je suis chassé.* Ĭndĭgnĕ ēxĭgŏr pătrĭa ĭnnōcēns. *Næv.* (apud *Non.* 4, 152. Adde *Ter. Hec. prol.* 11). ‖ — (aliquid). *On exige de moi.* Ēxĭgŏr pōrtōrĭŭm. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 14, et *Non.* 2, 294). Quās spōnsiōnĕ prōnūpĕr tu ēxactŭs ĕs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 26).

Ēxĭgŭē. *adv. Chichement.* Prædĭbĕnt ēxĭgŭē sūmptŭm. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 33).

Ēxĭgŭŭs, ă, ŭm. *Petit, faible, en petite quantité.* Ēxĭgŭă prŏhĭbēmŭr âquā. *O.* Ēxĭgŭō tēmpŏrĕ lĭbĕr ĕrīs. *Id.* Pūlvĕrĭs ēxĭgŭī jactū. *V.* Ēxĭgŭīs nĕ dēsĕrăt hŭmŏr ārēnăm. Pārs tōllĕrĕ vōcĕm Ēxĭgŭăm. *Id.* Ēxĭgŭīs ĕquĭtārĕ cāmpīs. *H.* SYN. Pārvŭs, tĕnŭĭs, ēxĭlis, grăcĭlis, *qqf.* brĕvĭs, ăngŭstŭs, ĭnfīrmŭs. ‖ † *superl.* Dĕ frātrŭm tŭrbă pārs ēxĭgŭissĭmă rĕstās. *O.* ‖ *avec le gén.* Ēxĭgŭŭsque ănĭmī. *Cl.* ‖ Ēxĭgŭŭm, ī. *n. pris subst.* Ēxĭgŭŭm plēnō dē mārĕ dēmăt âquæ. *O.* Ēxĭgŭōque âssuētă jŭvēntŭs. *V.*

Ēxĭgŭō făcĭlĕs. *Sil.* ‖ *Pris adverb.* Ēxĭgŭŭmquĕ tŭmēnt (lintea). *L.* SYN. Paŭlŭm.

Ēxĭlĭŏ, ēxĭlīŭm. *Voy.* Exsilio, etc.

Ēxĭlis, ĕ. *Petit, mince, étroit, maigre.* In lătĕre ēxĭlēs dĭgĭtī prō crūrĭbŭs hærēnt. *O.* Ĕt dŏmŭs ēxĭlis Plŭtōnĭă. *H.* Glēbis ēxĭlis Ārīsbē. *L.* SYN. Tĕnŭis, grăcĭlis, ēxīgŭus, ăngŭstus, ărctŭs, măcĕr. ‖ *Au fig. Pauvre.* Ēxĭlis dŏmŭs ĕst, ŭbĭ nōn ĕt mūltă sŭpĕrsūnt *H.* (Adde *Pl. Stic.* IV, 1, 22). ‖ *n. pris adv.* Ătque ēxĭlĕ prŏfătŭr. *St.*

Ēximiē. *adv. Excellemment.* Ēximiē sī cœnăt. *J.* (11, 1). Quæ bĕne ĕt ēximiē quămvīs dīspŏstă fĕrāntŭr. *Lr.* (II, 644). *Voy.* Bene.

Ēximĭus, ă, ŭm. *Choisi, supérieur, remarquable.* Quāttŭŏr ēximĭōs præstāntī cōrpŏrĕ taurōs. *V.* Ēximĭis pōmpĭs præcōnĭă summă trĭŭmphī. *O.* In pūgna ēximĭŭs. *L.* SYN. Ēgrĕgĭus, ēxcellens, insīgnis, præstāns, præclārus. *Voy.* Egregius. ‖ † *arch. Exempté, excepté.* Ūtĭne ēximĭum nēminem hăbĕăm? Nēminĕm. *Ter.* (*Hec.* 1, 1, 9). ‖ *qqf. en mauv. part.* Ēximĭis vērō fŭrĭt ĭgnĭbŭs ĭmpĕtŭs Ætnæ. *Lr.* (II, 593).

Ēximŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĭmĕrĕ. *Oter, enlever, retirer, retrancher.* Ēximit ĭpsă dĭēs ōmnēs dē cōrpŏrĕ mendās. *O.* Ĕt jām pæně dŭās, dūm quærĭtŭr, ēximit hōrās. *Calp.* (3, 3, nempe juvenca). Nŭmĕrŏ bĕātōrum ēximit. *H.* SYN. Tōllŏ, aŭfĕrŏ, dēmŏ. ‖ *Enlever, priver de.* Nūllă dĭēs ŭnquăm mĕmŏrī vōs ēximĕt ævō. *V.* SYN. Ădĭmŏ, ēripĭŏ, nūdŏ, spōllŏ, prīvŏ. ‖ *Délivrer, délivrer de.* Nīrĕă nōn făcĭēs, nōn vīs ēxēmit Achillĕm. *Pp.* (III, 16, 27). Ēximĕ nōs scĕlĕrī. *V. Fl.* Ēximăt ŭt Scўthĭcī dē fĕrĭtātĕ lŏcī. *O.* Sī tĕ ĭnde ēxēmĕrim, ĕgŏ prō tē mōlăm. *Ter.* (*And.* I, 2, 24). Ēximĕrĕ mētŭ. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 13). SYN. Lĭbĕrŏ, sōlvŏ, sūbdūcŏ, ēxpĕdĭŏ.

† Ēximpĕrŏ, ās, ārĕ. *Commander.* Ēximpĕro Ārgīs, rĕgnă mĭhī lĭquit Pĕlŏps. *Sen. phil.* (*Epist.* 80).

Ēxĭn (*touj. devant une consonne*), *et* Ēxindĕ. *adv. Ensuite.* Ēxĭn bĕllă vĭrō mĕmŏrāt quæ dēindĕ gĕrēndă. *V.* (*Id. Æ.* VII, 341). Ēxindĕ pĕr ānplŭm Mittĭmŭr Ēlўsĭum. *Id.* Ārbŏrĭbŭsquĕ dătum ĕst vărĭis ēxindĕ pĕr aūrās. *Lr.* (V, 787). *Voy.* Deinde.

† Ēxĭnānĭŏ, ĭs, īrĕ. *Vider, mettre à sec, dépouiller.* Istum ēxĭnānī. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 2).

Ēxindĕ. *Voy.* Exin.

† Ēxistĭmŏ, *et arch.* Ēxistŭmŏ, ās, ārĕ. *Croire, penser.* Hŏccinĕ bŏni ĕsse ōfficĭum sērvi ēxistŭmās? *Pl.* (*Most.* I, 1, 26. *Id. Capt.* II, 2, 75; *Ter. Eun. prol.* 5). *Voy.* Puto. ‖ *Estimer, réfléchir, songer.* Haŭd ēxistŭmāns Quāntō lăbōrĕ pārtŭm. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 11). SYN. Rĕpŭtŏ, cōgĭtŏ, æstĭmŏ.

Ēxistŏ. *Voy.* Exsisto.

Ēxĭtĭābĭlis *et* Ēxĭtĭālis, ĕ. *Funeste, pernicieux.* Tēntăt trăhĕre ēxĭtĭābĭlĕ tēlŭm. *O.* Pārs stŭpĕt ĭnnūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnĕrvæ. *V.* SYN. Ēxĭtĭōsŭs, fūnestŭs, etc. *Voy.* Funestus.

† Ēxĭtĭŏ, ōnis. *f. L'action de sortir; ce qui sort.* Quĭd ĭllī ēx ūtĕrō ēxĭtĭo ēst? *Pl.* (*Truc.* II, 6, 30).

Ēxĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Pernicieux, funeste; maudit.* Tū nĕ quĭd pĕccēs, ēxĭtĭōsĕ, vĭdĕ. *M.* (VI, 21, 4).

Ēxĭtĭum, ĭī. *n. Perte, ruine.* Ēxĭtĭum măgnum ătque Ālpēs ĭmmittĕt ăpērtās. *V.* Ēxĭtĭum Trōjæ, nōstrīque ōrbātŏr, Achillēs. *O.* SYN. Pĕrnicĭēs, clādēs, rŭīnă. EP. Ācĕrbum, mĭsĕrābĭlĕ, flēbĭlĕ, trīstĕ, măgnŭm, grăvĕ, etc. *Voy.* Ruina. ‖ *Mort.*

Immĭnĕt ēxĭtĭō vir cōnjŭgĭs, illă mărītī. *O.* Exĭtĭūm mīsĕre āpĭbŭs. *V. Voy.* Mors.

Exĭtŭs, ūs. *m. Sortie, action de sortir; chemin pour sortir.* Vĕrĭs dătŭr ēxĭtŭs ŭmbrīs. *V.* Fīt lĭbĕr mĭnŭs ēxĭtŭs āmnī. *Lr.* (VI, 727). Exĭtŭs īstrī. *V. Fl.* Quæ dŭm, pāvēntēs, ēxĭtŭs nōtōs pĕtūnt. *Ph.* SYN. Ăbĭtŭs, discēssŭs, effŭgĭŭm, fŭgă, ĭtĕr, vĭă. ‖ *Événement, résultat.* Dŏcŭĭt pōst ēxĭtŭs ĭngens. *V.* Exĭtŭs āctă prŏbăt. *O.* Si vĕrbă sĕquētŭr Exĭtŭs. *Id.* Vōtă bŏnōs dūcĭt ăd exĭtŭs. *H.* SYN. Ēventŭs, succēssŭs, effectŭs, cāsŭs, rēs. ‖ *Mort.* Exĭtŭs illŭm Erĭpŭĭt sævŭs. *J.* (10, 127). Hīc exĭtŭs illŭm sŏrtĕ tŭlĭt. *V. Voy.* Mors.

? Exjŏcŏr, ārĭs, ārī. *Comme* Jocor. (Pauci etiamnum leg. apud *Catul.* 21, 5. Recte alii : *Nam simul es, jocaris una.*)

† Exjŭrō, ās, ārĕ. *Comme* Ejuro. *Jurer.* (*Pl. fragm. Amphit.* apud *Non.* 2, 286.)

† Exlĕcĕbrā, æ. *f. arch. Charme, séduction.* Excĭdĭum, exĭtĭum, exlĕcĕbră fiĕt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 20). Mĕrĕtrīcēs ōmnēs, exlĕcĕbræ ārgentārĭæ. *Id.* (*Men.* II, 3, 16. De quo *Fest.*). *Voy.* Illecebra.

Exlex, ēgis. *m. f. n. Sans loi.* Spectātŏr fūnctūsquĕ săcrīs, et pōtŭs, et exlex. *H.*

† Exmŏvĕō, ēs, ērĕ. *arch. Comme* Emoveo. Suŭm nōmĕn ōmne ex pectŏre exmōvīt sŭō. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 59).

† Exōbsĕcrō, ās, ārĕ. *Prier vivement.* Sūpplĭcābo, exōbsĕcrābŏ. *Pl.* (*As.* I, 3, 93).

† Exŏcŭlō, ās, ārĕ. *Crever les yeux.* Ni eī căpŭt exŏcŭlāssĭtĭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 26, pro *exoculaveritis*).

Exŏdiārĭus, ĭī. *m. Acteur dans les exodes.* Cūjŭs lĭbentĕr dicŏr exŏdiārĭus (*Anthol.* I, p. 478). *Voy. le suiv.*

Exŏdĭum, ĭī. *n.* (ἔξόδιον). *Fin, conclusion.* ‖ *Ordint. Petite pièce comique qu'on jouait à Rome après les pièces sérieuses.* Ŭrbĭcŭs exŏdĭō rīsŭm mŏvĕt Ātellānæ Gĕstĭbŭs Aūtŏnŏēs. *J.* (6, 71). Prōdĭtquĕ ăd pŭlpĭtă nōtŭm Exŏdĭum. *Id.* (3, 174. Ubi *Schol.* Cf. *Suet. Tib.* 45, et *Dom.* 10).

Exŏlĕō, ēs, ēvī, ērĕ, *et* Exŏlēscō, ĭs, ĕrĕ. *Vieillir, se passer, s'oublier.* Quōs ĭbĭt prŏcŭl hīc dĭēs ĭn ānnōs! Quām nŭllō săcĕr exŏlēscĕt ævō! *St.* SYN. Cădŏ, ăbŏlĕŏr. ‖ ? Exŏlŭī. *parf.* Exŏlŭĕrĕ quāntī fŭĕre : ōmnĭs frŭctŭs Jam illĭs dēcĭdĭt. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 17, de ovibus. Alii vocem deducunt ab *Exsolvo*).

Exŏlētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exoleo. *Qui a fini sa croissance.* Dŏmī rēlīquī exŏlētām vīrgĭnēm. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 9, 872. Verbum ita exponit *Fest.*). ‖ *Vieux, passé, oublié.* Lēvĭs exŏlētām mĕmŏrĭām rĕvŏcāt nōtă. *Sen.* (*OEd.* 821). *Voy.* Obsoletus, Vetus. ‖ *Souv. Débauché.* Stāt exŏlētŭs, sŭggĕrĭtquĕ ructānti. *M.* (III, 82, 8. *Id.* XII, 43, 7; *Pl. Curc.* IV, 1, 12, et passim).

Exŏmătæ *ou* Ixŏmătæ (hoc habet *Mel.* 1, 19), ārŭm. *m. pl. Peuple scythique.* Exŏmatās vēnātŭs ălĭt. *V. Fl.* (VI, 146).

Exŏnĕrātŭs, ă, ŭm. *Déchargé; soulagé.* Fictĭlĭbŭs nōstrīs exŏnĕrātŭs ĕrīs. *M.* (V, 60, 4).

Exŏnĕrō, ās, ārĕ. *Décharger.* Dīscĭtĕ jām plēnās exŏnĕrārĕ cŏlŏs. *O.* Ecce ētĭām rĭgĭdō cōncŭssæ flāmĭnĕ nūbēs Exŏnĕrābāntŭr. *Petr.* (*Sat.* 123). SYN. Lĕvō, sŭblĕvō. PPH. Ōnŭs, pōndŭs pōnō, dēpōnō, ăbjĭcĭō, excŭtĭō, exŭō, exĭmō. Mē, corpŭs ōnĕrē, pondĕrē sŏlvŏ, lĭbĕrō. PHR. Quŏtĭēs dētrēctăt ōnus cervĭcĕ rebēllī. *Cl.* ‖ *Au fig.* Hānc ŏdĭīs exŏnĕrātē fŭgam. *O.* Amīcos exŏnĕrastis mētu. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 2). Sīc dūrā sŭōs pătĭēntĭă quæstŭs Exŏnĕrăt. *L.* SYN. Lĕvŏ, exĭmŏ, sŏlvŏ.

Exoptābĭlis, ĕ. *Désirable.* Fŭgĭt exoptābĭlĕ tempŭs. *Sil.* Prætĕcŭrri, ŭt nŭntĭārēm nŭntĭum exoptābĭlĕm. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 67). SYN. Optandus.

Exoptātŭs, ă, ŭm. *Désiré vivement.* Nec dŭlcēs nātōs exoptātŭmquĕ pārentēm. *V.* Ō mi hĕre exoptātissŭmĕ, sālvĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 65). SYN. Optātus.

Exoptō, ās, ārĕ. *Désirer vivement.* Rĕm strŭĕre exoptās cæsō bŏvĕ. *Pers.* (2, 4). Quōrum æmŭlārī exoptāt dīligentĭām. *Ter.* (*And. prol.* 21). SYN. Optō, cupĭō, pĕrcupĭō. *Voy.* Cupio. ‖ *Choisir.* Illum exoptāvīt pŏtĭŭs? *Pl.* (*Bac.* III, 4, 3. *Id. As.* III, 3, 133). SYN. Ēligŏ, optō.

Exorābĭlis, ĕ. *Qu'on peut fléchir.* Nūnc māgnī vŏcāt exorābĭlĕ nūmĕn Cæsărīs. *St.* Exorābĭlĭs ĭndex. *O.* Nōn exorābĭlĭs aurō. *H.* SYN. Plācābĭlis, făcĭlis. PPH. Ĕt ēst quī vīncī pŏssĭt. *H.* Nĕc ĭnexorābĭlĕ Clōthō Vōlvĭt ŏpŭs. *St. Voy.* Placabilis. ‖ *qqf. Qui peut fléchir.* Jāmjam exorābĭlĕ rētrō Cārmĕn āgens. *V. Fl.*

† Exorābŭlă, ōrŭm. *n. pl. Argumens capables de toucher.* Quōtquĕ exorētŭr exorābŭlĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 5).

Exorātŏr, ōris. *m. Qui fléchit.* Sīnĭte exorātŏr sĭm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 1).

Exorātŭs, ă, ŭm. *Fléchi, dont on a obtenu.* Nōn exorātō stānt ădămantĕ vĭæ. *Pp.* (IV, 11, 6). Ōpēmquĕ Exorātă fĕrō. *O.*

Exordĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Commencer.* Ŭnde exordĭār nārrārĕ quæ nĕc ōpĭnānti āccĭdŭnt? *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 6). Ētĭām mē ādvōrsŭs exordīre ārgūtĭās? *Pl.* (*Bac.* I, 2, 19). SYN. Ōrdĭŏr, ĭncĭpĭō, ĭnchōō.

Exordĭum, ĭī. *n. Commencement.* Prīmæ rĕvŏcābo exordĭă pūgnæ. *V.* Māgnārŭm rērŭm fĭĕrēnt exordĭă sēmpĕr. *Lr.* (II, 1062). Nēve ĭndĕ nāvĭs ĭnchōandæ exordĭŭm Cœpīssĕt. *Enn.* (apud *Auct. ad Heren.* 2, 27). SYN. Ĭnĭtĭŭm, principĭum, ōrigŏ, ĭngressŭs, exōrsă. ‖ *En partic. Commencement d'un discours, exorde.* Quæ prīma exordĭă sūmăm? *V.*

Exorĭēns, tis. *Qui se lève; naît.* Sōl quŏque ĕt exorĭēns. *V.*

Exorĭŏr, ĕrĭs, ortŭs sŭm, orīrī. *d. Naître, paraître, se lever.* Exorĭāre aliquis nōstrīs ex ossĭbŭs ultŏr. *V.* Jāmquĕ diēs prīmōs bēllī vīsūrā tŭmultŭs Exorĭtŭr. *L.* Nāmquĕ ălĭīs ălĭŭd præstantĭŭs exorĕrētŭr. *Lr.* (II, 506). SYN. Orĭŏr, născŏr, sūrgŏ, exsistŏ, etc. *Voy.* Orior.

Exornātŭs, ă, ŭm. *Très orné.* Bāsĭlĭcæ exornātŭs ĭncēdit. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 74. Adde *Ter. Eun.* IV, 4, 16). Ornātū nŭllō pŏtēs exornātĭŏr ēssĕ (*Anthol.* I, p. 692). ‖ *arch. Préparé.* Rebŭs pārātĭs, exornātĭs nuptĭīs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 54). *Voy.* Ornatus.

Exornō, ās, ārĕ. *Orner complètement.* Tōtă lĭcēt vĕtĕrēs exornĕnt ūndĭquĕ cēræ Ātrĭă. *J.* (8, 19). Pāllēntĭs fōllĭs căpŭt exornārăt ōlīvæ (*Ciris*, 148). *Voy.* Orno. ‖ *arch. Préparer.* Hŏmĭnem exornāvīt, mŭlĭērĕm quī ārcessĕrĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 65). *Voy.* Exornatus, Orno.

Exorō, ās, ārĕ. *Demander, fléchir par ses prières.* Exorāt pācem dīvum, vittāsquĕ resolvit. *V.* Quōs cŏlĭs, exōrā sŭpplĭcĕ vōcĕ dĕōs. *O.* Prĕcĕs ădmōvit, tempŭs exorans brĕvĕ. *Ph.* SYN. Ōrō, prĕcŏr, *ou* plācō, etc. *Voy.* Precor, Placo. ‖ *Au fig.* Făcĭēs exōrāt ămōrĕm. *O.*

Exōrsŭs, ă, ŭm. *part. de* Exordior. *Qui a commencé.* Ego hānc rem exōrsūs sŭm făcēte ēt călfidē. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 7). ‖ *pass. Commencé.* Exōrsă tēlă nōn măle ōmninō mĭhi ĕst. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 116). ‖ Exōrsă, ōrŭm. *n. pl. Commencemens; entreprise.* Ātquĕ pĕr ămbāgēs ēt lŏnga exōrsă lĕnēbō. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 4, 254). Exōrta ārbŭstă. *Lr.* (I, 187).

Exōrtŭs, ūs. *m. Naissance, lever.* Nōn, ætĕrnæ făcĭs exōrtū Dŭx ăstrōrŭm sæcŭla dūcēns. *Sen.* (*Thyest.* 855). Clārăque ăb exōrtū stēmmătă Būrdigălæ. *Aus.* (*Parent.* 7, 2. Adde *Manil.* II, 844). *Voy.* Ortus.

Exōs, ōssis. *m. f. n., et* Exōssātŭs, ă, ŭm. *Sans os, désossé.* Exōs ēt exsānguis tŭmidōs pērfluctŭat ārtŭs. *Lr.* (III, 722). Exōssātum ōs ĕsse ōpōrtĕt, quĕm prōbē pērcussĕrīs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 162). ‖ *Au fig. Qui semble n'avoir pas d'os, flexible.* Ātque exōssātō cĭēt ōmnī pĕctōrĕ fluctŭs. *Lr.* (IV, 1265). ‖ *D'où l'on a ôté les pierres.* Nōn ădĕo, ĭnquis, Exōssātŭs ăgĕr jŭxta ĕst. *Pers.* (6, 51).

Exōsculŏr, ārīs, ārī. *d. Embrasser tendrement.* Ăpōstŏlōrum ēt mārtўrŭm Exōsculāntŭr lĭmĭnă. *Prud.* (*Peri.* 759. *Ib.* 1795).

Exōssātŭs. *Voy.* Exos.

Exōssō, ās, ārĕ. *Désosser.* Ŭbi ĕgŏ vēnĕro, exōssābĭtur. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 14, de congro). Hīc, quāsī mūrēnām, mĕ exōssārĕ cōgĭtăt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 163).

Exōsŭs, ă, ŭm. *Qui hait.* Pūgnās exōsă rĕlĭnquō. *V.* Cĕrcōpum exōsūs frauđem ēt pĕrjŭrĭă. *O.* SYN. Pĕrōsŭs, āvĕrsātŭs, dētēstātŭs. ‖ † *néol. Haï.* Exōsæ quī mōrtis lēgĕ rĕmīssă. *Paul. Nol.* (*Johan.* 76. Quod confirmat *Serv.* ad *Æ.* VI, 435).

Exōticŭs, ă, ŭm (ἐξωτικός). *Étranger, exotique.* Nōn ōmnēs pŏssŭnt ŏlĕre ūnguēnta exōtică. *Pl.* (*Most.* I, 1, 41. *Id. Men.* II, 1, 11). Nĕ sĕcta exōtĭcă tĕctīs Născātŭr cōnflăta ŏdĭīs. *Prud.* (*Psych.* 827).

Expăllĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Expăllēscō, ĭs, ĕscĕrĕ. *n. Pâlir.* Hōrrŭit ĭnfēlix, tŏtōque expăllŭit ōrĕ. *O.* Fămŭlūmque expăllŭit ōmnis Cŏtŭs. *St. Voy.* Palleo. ‖ *act. Redouter.* Pindărĭcī fōntīs quī nōn expăllŭit haustŭs. *H.*

Expăllĭātŭs, ă, ŭm. *A qui l'on a ôté son manteau.* Expăllĭātus sŭm mĭsĕr. *Pl.* (*Cas.* V, 3, 6).

† Expălpō, ās, ārĕ, *et* Expălpŏr, ārĭs, ārī. *d. arch. Caresser; soutirer de l'argent.* Quīd făcĭam? Exōră, blāndīre, expălpă. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 144). Nūnc sērvŭs ārgentum ă pătre expălpābĭtŭr. *Id.* (*fragm. apud Non.* 2, 277). Sī quĭd expălpārĕ pŏssĭm ăb illō. *Pompon.* (*ibid.*).

† Expălpōnĭdēs. *m. Nom forgé par Plaute* (*de* Expalpo, *avec une terminaison grecque*), *pour désigner un homme qui soutire de l'argent.* (*Pers.* IV, 6, 22.)

Expandō, ĭs, dī, ānsŭm *ou* āssŭm, ānderĕ. *Étendre, déplier, ouvrir.* Quēm sūprā rāmos ēxpāndīt āquatĭca lōtŏs. *O.* Expānditque vĭām. *Alcim.* (V, 600). SYN. Pāndō, explĭcō, extĕndō, āpĕrĭō. ‖ *Au fig. Développer.* Et rērum nātūram expāndĕrĕ dictĭs. *Lr.* (I, 128). *Voy.* Pando.

Expānsŭs *et* Expāssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Expando. *Déployé, ouvert.* Æquēnt expānsās cūm sălĕ tūrā rōsās. *O.* Cōrnĭbŭs expānsīs ēt summā frōntĕ cŏrŭscūm. *Prud.* (*Psych.* 479). Expāssūm flammĕūm. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 15, qui de gemina forma agit).

† Expăpillātŭs, ă, ŭm. *Nu de manière à laisser voir le sein.* Expăpillātō brāchĭō. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 45. Cf. *Non.* 2, 266).

Expăvĕō, ēs, āvī, ērĕ, *et* Expăvēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. et act. Avoir peur.* Vōcēsquĕ fŭrōrĭs Expăvērĕ sŭī tōtă tĕllūrĕ rĕcēptās. *L.* Expāvit dŏmŭs, ēt mŭltō ă ŭdōrĕ rĕcēptŭs. *St.* Nēc mulĭēbrĭtĕr Expāvit ēnsēs. *H.* Frātrem expāvēscāt frātĕr, ēt nātŭm pārēns. *Sen.* (*Thyest.* 40. *Id. OEd.* 27). *Voy.* Paveo, Timeo.

† Expĕctŏrō, ās, ārĕ. *Chasser hors de la poitrine; de l'esprit.* Tūm pāvŏr săpĭēntĭam ōmnēm mi ēx ănĭmātō expĕctŏrāt. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 4, 8. Adde *Att.* apud *Non.* 1, 52).

† Expĕcŭlĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a perdu son pécule.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 21.)

† Expĕdĭbō. *arch. pour* Expediam. Ego expĕdĭbō. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 36. Adde *Pacuv., Att., Enn.* apud *Non.* 7, 78, et 105).

Expĕdĭō, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Dégager, débarrasser.* Nōn mōrtis lăquĕīs expĕdĭēs căput. *H.* Flammam ĭntĕr ēt hōstēs Expĕdĭŏr. *V.* Sī Pēlŏpis dūrōs prĭŏr Hippŏdămĭă lăbōrēs Expĕdīvit. *V. Fl.* SYN. Eximō, sŏlvō, lĭbĕrō, sūbdūcō. ‖ *Tirer d'un endroit de réserve.* Cērĕrēmquĕ cānīstris Expĕdīunt. *V.* Īnstĭtŏr expĕdīĕt mĕrcēs. *O. Voy.* Promo. ‖ *Apprêter.* Ācūtă cūspĭdĕ cōntōs Expĕdīunt. *V.* Cōnvīvĭă tēctīs Expĕdīunt. *V. Fl. Voy.* Paro. ‖ *Expliquer.* Ūt ōmnĕm Expĕdīăt mōrbī caūsām. *V.* Expĕdīānt dictīs. *Id.* Expĕdī quīd fēcĕrim. *Ph.* SYN. Pāndō, explĭcō. ‖ Expĕdīt, *unip. Il est avantageux.* Expĕdīt ĕssĕ dĕās. *O.* Sī tămĕn expĕdīt rōgāntī. *M.* (X, 24, 6. Adde *Ter. Heaut.* II, 4, 8). SYN. Prōdĕst, condūcĭt. PPH. Ūtĭlĕ ĕst.

Expĕdītē. *adv. D'une manière dégagée, sans embarras.* Expĕdītē fābŭlātŭ's: jām fōrēs fĕrīō. Fĕrī. *Pl.* (*Men.* I, 2, 65. *Id. Pœn.* III, 1, 53).

Expĕdĭtĭō, ōnĭs. *f. Expédition.* Nām quīs Pērsĭdīs expĕdĭtĭōnĕm, Aūt victrĭclă cāstră prætĕrībĭt. *Sid.* (*Pan.* 3165). Mārcŭs Vălĕrĭŭs cōnsŭl pārtem exĕrcĭtī În expĕdĭtĭōnĕm dūcĭt. *Nov.* (apud *Charis.* 1, 103).

Expĕdītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Expedio. *Dégagé.* Ēt ūltrā Tĕrmĭnŭm cūrīs văgŏr expĕdītŭs. *H.* Āptīs sārcĭnŭlīs ēt expĕdītīs. *Cat.* (28, 2).

Expĕllō, ĭs, ŭlī, ŭlsŭm, ĕllĕrĕ. *Repousser, chasser.* Nātūram expĕllās fūrcā, tămĕn ūsquĕ rĕcūrrĕt. *H.* Expŭlĕrāt sōmnŭm. *V.* Pĕr vūlnĕrā mīllĕ Sōntem ănĭmam expĕllăm. *O.* SYN. Pellō, dēpellō, ēxigō, ăbigō, ăgō, ărcĕō, ējĭcĭō. *Voy.* Arceo, Pello.

Expendō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Peser.* Expēnde Annĭbălēm: quōt lĭbrās ĭn dūcĕ sŭmmō Invēnĭēs? *J.* (10, 147). At pŏl ĕgŏ, quī tē ēxpendī, scīō. *Pl.* (*As.* II, 2, 35, nempe pondus). SYN. Pēndō, pŏndĕrō. *Voy.* Pondero. ‖ *Au fig. Peser, examiner.* Mĕrĭtīs expendĕrĕ caūsam. *O.* Cōnsŭlĕre, ātque ōmnēs mĕtŭēntem expendĕrĕ cāsŭs. *V.* SYN. Pērpendō, pondĕrō, æstimō. ‖ *Payer.* Scĕlŭs expendĭssĕ mĕrentēm Lăōcoōntă fĕrunt. *V.* Scĕlĕrum pœnās expendĭmŭs ōmnēs. *Id.* Dignum expendāmŭs prĕtĭŭm. *Sil.* SYN. Pendō, lŭō, sŏlvō. *Voy.* Solvo.

† Expēnsă, æ. *f. et* Expēnsŭm, i. *n. Dépense.* Nōn ĭmdĕcōrĕs ærārĭă lāssānt Expēnsæ. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 145). Bĕnĕ ĭgĭtŭr rătĭo accēpti ātque expēnsi in-

tĕr nōs cōnvĕnĭt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 146). *Voy.* Impensa.

† Expēnsō, ās, ārĕ. *frĕq. de* Expendo. Ārgēntum āccĕpto, expēnsō. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 31).

Expēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Expendo. *Pésé.* Ibāt ĕt expēnsō plāntā mŏrātă pĕdĕ. *Pp.* (II, 3, 6). Expēnsā sŭpĕrōrum ĕt Cæsārĭs īrā. *L.*

Expĕrgĕfăcĭō, ĭs, ēcī, āctŭm, ăcĕrĕ. *Réveiller.* Flāgĭtĭŭm prŏbrūmquĕ māgnūm, Phædrŏme, ĕxpĕrgĕfăcis. *Pl.* (*Cure.* I, 3, 42). SYN. Excĭtō, sŭscĭtō. PPH. Sōmnŭm, sōmnōs, sŏpōrĕm ădĭmō, ērĭpĭō, āvĕrtō, ābrūmpō, rūmpō, ĕxcŭtĭō, pellō, ĕxpellō, fŭgō, ăbĭgō, ăbdŭcō, aŭfĕrō, dīvellō, turbō, ĕxclūdō. Sōmnō, sōpōrĕ ĕxcĭtō, sŭscĭtō, ĕxcŭtĭō, ĕxcĭō, ĕxcĭĕō. Quĭētĕm turbō. Sŏpōrĕm dīscŭtĭō. VERS. Ēvāndrum ex hŭmĭlī lĕctō lūx sŭscĭtăt ālmă. *V.* Ōlĭī ingĕns sōmnŭm rūpīt pāvŏr. *Id.* Sōmnō nōn ōbstrĕpĭt aŭstĕr. *O.* Ōrtă dĭēs sōpītās ĕxcĭtăt ūrbēs. *Cl.* Mălī cŭlĭcēs rānæquĕ pălūstrēs Āvĕrtūnt sōmnōs. *H.* Nĕ blāndō rŏtă sĭt mŏlēstă sōmnō. *M.* Stāntĭs cōnvĭtĭă mândræ Ērĭpĭēnt sōmnŭm Drūsō. *J.* Dōrmīrĕ quĭă mĕ nōn sĭnŭnt cāntūs tŭī. *Ph.*

Expĕrgĕfăctŭs, ă, ŭm. *Réveillé.* Īllă quŏque ĕxpĕrgĕfăctŭm căpŭt ērīgĕre īnfĭt. *Lr.* (V, 1206). Expĕrgĕfăctīquĕ sĕquūntŭr īnānĭă sæpĕ. *Id.* (IV, 996, scil. canes). SYN. Expĕrgĭtŭs, expĕrrĕctŭs, *par ext.* vigĭlāns, vigĭl. PPH. Excĭtă sōmnō. *Catul.*

† Expĕrgēfīō, ĭs, āctŭs sŭm, fĭĕrī. *pass.* (*Cf. Diom.* 1, 372). *Voy.* Expergiscor.

† Expĕrgīscō, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. pour* Expergiscor. *S'éveiller.* Nĕ quīs mīrētŭr, quŭm tām clārĕ tōnŭĕrĭt, Ŭt, sī quīs dōrmītārĕt, expĕrgīscĕrĕt. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 40).

Expĕrgīscŏr, ĕrĭs, gĭtŭs sŭm, *et mieux* rrĕctŭs sŭm (*de* Expergor), gīsci. *pass. S'éveiller.* Ŭt tĕ ipsŭm sērvēs, nōn expĕrgīscĕrĭs? *H.* Nūnc pŏrro, Æschĭne, expĕrgīscĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 21). Nūnc tĕ mĕllĭŭ 'st expĕrgīscĭĕr. *Pl.* (*As.* II, 1, 1). Sĕd, mŭlĭĕr, pŏstquam expĕrrĕcta ĕs. *Id.* (*Amp.* II, 2, 107. Geminum perfectum agnoscit *Prisc.* 10, 888. *Diom.* 1, 372, videtur non bene deduxisse *Experrectus* ab *Expergiscor*, et *Expergitus* ab *Expergor*. Nam *Pergo*, *perrexi*). SYN. Expĕrgēfīō, excĭtŏr, sŭscĭtŏr, *qqf.* expĕrgŏr. PPH. Sōmnō, sōpōrĕ excĭtŏr, sŭscĭtŏr, excŭtĭŏr, excĭŏr, excĭĕŏr, dēsĭtŭŏr. Sōmnŭs mĕ, cōrpŭs, mēmbră, ārtŭs rēlĭnquĭt, rēlĭquĭt, dēsĭtŭĭt. Sōmnŭs, quĭēs ăbĭt, ăbĭīt, ăbscēssĭt, fŭgĭt, rĕcēssĭt. Sōmnŭm, sōmnōs pellō, expellō. VERS. Nōx Ænēān sōmnŭsquĕ rēlĭquĭt. *V.* Corrĭpĭt ē sōmnō cōrpŭs. *Id.* Fŭgĭt ōmnĭs ĭnĕrtĭă sōmnī. *O.* Excŭtĭtŭr tĕrrōrĕ quĭēs. *Id.* Īgnāvŭs dēfluxĭt pectŏrĕ sōmnŭs. *Tib.* Dispellĕ sōmnōs. *Sen.* Ībĭ sōmnŭs ĕxcĭtum Āttȳs fŭgĭēns cĭtŭs ăbĭīt. *Cat.*

Expĕrgĭtŭs, ă, ŭm. *arch. part. de* Expergor. *Éveillé.* Nēc quīsquam ĕxpĕrgĭtŭs ēxstăt. *Lr.* (III, 944). Ē sōmnō pŭĕrōs quŭm mānĕ expĕrgĭtŭ' clāmās. *Lucil.* (apud *Prisc.* 10, 888, et *Diom.* 1, 372). *Voy.* Expergefactus.

† Expĕrgŏ, ĭs, ĕrrēxī, ĕrrĕctŭm, ĕrgĕrĕ. *arch. Éveiller.* Expĕrgĭtĕ pectŏră tārdă sŏpōrĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 278). Ōmnēs vōcīs expĕrgīt sŏnō. *Sanctra* (*ibid.*).

Expĕrgŏr, ĕrĭs, ĕrrĕctŭs sŭm, ĕrgī. *pass. S'éveiller.* Expĕrgī quō pŏssīt vīs ănĭmăī. *Lr.* (III, 829. *Id.* V, 373). *Voy.* Expergiscor.

† Expĕrĭbŏr. *ancien fut. de* Experior Lūdĭs fŏrtāssĕ me. Ipsă rĕ ĕxpĕrĭbĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 20).

Expĕrĭēns, tĭs. *Qui éprouve, supporte.* Ĭndĕ gĕnŭs dūrŭm sŭmŭs ĕxpĕrĭēnsquĕ lăbōrŭm. *O.* SYN. Pătĭēns. ‖ *Qui a de l'expérience.* Tām tĭmĭdă ĕst expĕrĭēnsquĕ pārŭm. *O.* Ingĕnĭī ĕst ĕxpĕrĭēntĭs ămŏr. *Id.* ‖ *Qui a souffert.* Cōmĕs expĕrĭēntĭs Ūlȳssĭs. *O.*

Expĕrĭēntĭă, æ. *f. Essai, épreuve.* Hæc illī placĕt expĕrĭēntĭă vērī. *O. Voy.* Experimentum. ‖ *Ordint. Expérience.* Āpĭbŭs quānta expĕrĭēntĭă pārcis. *V.* Ŭndĕ nŏva ingressŭs hŏmĭnum expĕrĭēntĭă cēpit. *Id.* SYN. Ūsŭs. EP. Lōngă, dŭx, măgistră. VERS. Rērum expĕrĭēntĭă prūdēns. *Grat.* Āt nihil ĭn mĕllŭs tŏt rērŭm prŏfĭcĭs ūsŭ. *J.* Pĕr vārĭŏs ūsŭs ārtem expĕrĭēntĭă fēcit, Exĕmplō mōnstrāntĕ vĭăm. *Manil.* Ipsă nŏvās ārtēs vārĭa expĕrĭēntĭă rērŭm, Ĕt lăbŏr ōstendit mĭsĕrĭs, ūsŭsquĕ măgistĕr Trādĭdĭt ăgrĭcŏlĭs. *Col.*

Expĕrīmēntŭm, ī. *n. Épreuve, essai.* Tūnc illĕ . cōctum ĕst, dĕvŏrā, Ĕt expĕrīmēntŭm căpĕ. *Prud.* (*Peri.* 646). SYN. Expĕrĭēntĭă, tēntāmĕn, pĕrīcŭlŭm.

Expĕrĭŏr, īrĭs, ērtŭs sŭm, ĕrīrī. *d. Éprouver, tenter.* Ĕt Tūrnŭm tāndem expĕrĭātŭr ĭn ārmĭs. *V.* Æstātĕ lăbōrēm Expĕrĭāntŭr. Rūrsŭsnĕ prŏcŏs ĭrrīsă prĭŏrēs Expĕrĭār? *Id.* Expĕrĭāmŭr āvēs. *O.* SYN. Tēntŏ, explōrō, *qqf.* ădĕō, sŭbĕō. ‖ *Éprouver, sentir.* Aŭt mĕtŭĭt dūlcēs, aŭt expĕrĭētŭr āmārōs (amores). *V.* Dī quōs expĕrĭŏr nīmĭŭm cōnstāntĕr ĭnīquōs. *O.* SYN. Sēntĭŏ, ūtŏr, *qqf.* pătĭŏr. ‖ *Avec l'infin.* Cōnjŭgĭs ŭt măgĭcīs sānōs āvĕrtĕrĕ sēnsŭs Expĕrĭār sācrīs. *V.* SYN Tēntō, āggrĕdĭŏr. *Voy.* Tento.

† Expĕrjūrō, ās. *Jurer fortement.* Expĕrjūrābānt, ĕxsĕcrābānt sē ăc sŭōs. *Afran.* (apud *Non.* 7, 45).

Expĕrrĕctŭs, ă, ŭm. *part. de* Expergor. *Éveillé.* Ĕt cānĭs ĭn nōstrōs nīmĭs expĕrrĕctă dŏlōrēs. *Pp.* (IV, 5, 70). Ĕt tāmĕn ĭgnōtōs sēnsī expĕrrĕctă dŏlōrēs. *Aus.* (*Epigr.* 135, 7). *Voy.* Expergefactus.

Expĕrs, tĭs. *Qui manque, privé de.* Nōn lĭcŭĭt thălāmī expĕrtĕm sĭnĕ crīmĭnĕ vītām Dēgĕrĕ. *V.* Haŭd expĕrs vīrtūtĭs ăvītæ. *Id.* Expĕrs ūndæquĕ cĭbĭquĕ. *O.* Vīs cōnsĭlī expĕrs mōlĕ rŭīt sŭă. *H.* SYN. Cārĕns, ēgēns, ĭnōps, etc. *Voy.* Carens. ‖ — sŭī. *Qui ne se possède pas.* (*Sen. Troad.* 675.) *Voy.* Impos. ‖ † *arch. avec l'abl.* Lūmĭnă vērsārēnt ŏcŭlōrum expĕrtĭă sōmnō. *Lr.* (VI, 1181). Ŭt ĕxpĕrs sīs mētŭ. *Pl.* (*As.* I, 1, 31. *Id. Amp.* II, 2, 81; *Turpil.* apud *Non.* 9, 10. Cf. *Sall. Catil.* 33. *Charis.* 5, 265: « *Expers* sum *fundi* et *fundo.* »)

Expĕrtŭs, ă, ŭm. *part. de* Experior. *Qui a tenté.* Expĕrtŭs văcŭŭm Dædălŭs āĕrā. *H.* ‖ *Qui a essayé, ressenti, éprouvé.* Lūcĭnæ expĕrtă lăbōrēs. *V.* Expĕrtō crēdĭtĕ. *Id.* Expĕrtŭs fĭdēlēm Jŭpĭtĕr ĭn Gānȳmēdĕ flāvō. *H.* Expĕrtŭs lōquŏr. *Sen.* (*Thyest.* 453). ‖ *Expérimenté.* Expĕrtŏs bĕllī jŭvĕnēs. *V.* SYN. Expĕrĭēns. *Voy.* Peritus. ‖ *pass. Éprouvé.* Expĕrtæ mĕtŭēns vērbĕră sævītiæ. *Pp.* (I, 3, 18). Cērtĕ jām dēxtĕră nōbīs Expĕrtă. *Sil.* SYN. Prōbātŭs, spĕctātŭs.

Expĕtēndŭs, ă, ŭm. *Désirable.* Fōrma ĕxpĕtēndă lĭbĕrālĕm mūlĭĕrĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 52).

† Expĕtessō *ou* Expĕtīssō, ĭs, ĕrĕ. *arch. Commencer à désirer.* Ūtrām pŏtĭŭs hārŭm mĭhī ārtem ĕxpĕtessăm? *Pl.* (*Trin.* II, 1, 4. *Id. Rud.* I, 5, 1; *Mil.* IV, 1, 13).

Expĕtītŭs, ă, ŭm. *Désiré vivement.* Cōmplĕxūs mĭhī Rĕddĕ expĕtītōs. *Sen.* (*Thyest.* 509. *Id. Med.* 471). *Voy.* Optatus.

Expĕlō, ĭs, īvī ou ĭī, ītŭm, ĕre. *Désirer vivement.* Quī prætĕr ōmnēs mē ēxpētīt. *H.* Quĭă mī tē ēxpētīvī. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 39). SYN. Cŭpĭō, ēxŏptō, ārdĕō. *Voy.* Cupĭo. ‖ *Faire venir, appeler, chercher.* Tōtō nĭtidissĭmă sāltū Expētītŭr cōnjŭx taurō. *O.* Ārma Expētīt Æsŏnĭdēs. *V. Fl.* Stultă sĭbi expētūnt cōnsillă. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 3). SYN. Arcĕssō, quærō. ‖ *Se rendre vers.* Dŏctōrēm fĭdēī pĕr tōt dŏcŭmentă prŏbātŭm Expētīt Hilărĭŭm. *Paulin. Petroc.* (*Vit. S. Mart.* I, 179). ‖ † *arch. n. Résulter, revenir, être présent.* Insŏntī mihī Illĭŭs īra in hānc ēt mălēdīcta expētēnt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 14. *Ib.* II, 1, 42; *Mil.* II, 2, 40). *Voy.* Appeto, Suppeto.

Expĭātŭs, ă, ŭm. *Purifié, expié.* Ĭnde ēxpĭātām flŭctĭbŭs Plēbēm. *Prud.* (*Cath.* 1874). Nōndum ēxpĭātīs ūnctă crŭōrĭbŭs (arma). *M.*

Expĭātŏr, ōris. *m. Voleur.* (*Cl. Cic. Q. Frat.* I, 1, 2.) Rērum ēxpĭātōrēm mittām, mĭsĕrŭm mendīcŭm pĕtām. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 356. Id, quod conjeceram, moneor esse in egregio cod. Tornesii. Alii aliter; *Mercer., exploratorem*).

Expĭlō, ās, ārē. *Voler, piller.* Ipsum ēxpĭlāvīt nūmĕnăd lūmĕn sŭŭm. *Ph.* Pōtāre, illam ēxpĭlārē clām. Nĕ mē mŏnĕ. *Pl.* (*Amp.* IV, 2, 17). *Voy.* Furor.

Expĭngō, ĭs, ĕrē. (*Male quidam legunt, Expingitque genas*, apud *Mart.* VII, 82, de tonsore, ubi alii vere *Expungit.*)

Expĭō, ās, ārē. *Purifier, expier.* Ŭdă lăbēllă... lūstrālĭbŭs ăntĕ sălīvīs Expĭāt. *Pers.* (2, 31). Cuī dăbit pārtēs scĕlŭs expiandi Jupĭtĕr? *H.* In tŭnĭcās ĕăt, ēt tōtŭm sĕmĕl expĭēt ānnŭm. *J.* (6, 521). Expĭēt ŭt sŏmnōs gārrŭlă sāgă tŭōs. *M.* (XI, 51). *Voy.* Pio.

† Expiscŏr, āris, ārī. *d. Chercher avec soin.* Prōinde ēxpiscārē, quăsī nōn nōssēs. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 35).

Explānō, ās, ārē. *Expliquer, découvrir.* Explānā mihī. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 33). *Voy.* Detego.

Explaudō, ĭs. *Voy.* Explodo.

† Explēmēntum, ī. *n. Ce qui sert à remplir.* Ināmĭmēntīs explēmēntum quærĭtō. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 19).

Explĕō, ēs, ēvī, ētŭm, ērē. *Remplir.* Dūm scrĭbo, explēvī tōtās cērās quāttŭōr. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 40). Rūstĭca ăgrĭcŏlæ bŏnīs Tĕctă frŭgĭbŭs explēs. *Cat.* (34, 19). *Voy.* Impleo. ‖ *Compléter, remplir, accomplir.* Quīnque ōrbēs explēnt cursŭ. *V.* Fātālēs explēvīmŭs ānnōs. *Tib.* (I, 3, 53). Văcăt ūnă Dānăīs; hās ĕgo explēbō vĭcēs. *Sen.* (*H. OEt.* 948). SYN. Absŏlvō, conflĭclō, pĕrăgō, etc. *Voy.* Finio. ‖ *Rassasier, assouvir.* Pīscĭbŭs ĭnglŭvĭēm rānīsquĕ lŏquăcĭbŭs explĕt. *V.* Sīc explētŭr jējūnă cŭpīdō. *Lr.* (IV, 874). SYN. Sātŭrō, sātĭō, etc. *Voy.* Saturo. ‖ *Au fig.* Explērī mēntēm nĕquit. *V.* Ātque explĕam ănĭmŭm gaudĭō. *Ter.* (*And.* II, 2, 2). ‖ — pœnās. *Être puni.* Pātrĭās explērĭt sanguĭnĕ pœnās. *V. Voy.* Pœna. ‖ 2. *qqf. Désemplir, vider.* Nāvĭbŭs explēbānt sēsĕ, tĕrrāsquĕ rĕplēbānt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 545, *Explebo numerum.* Hic locum *Virgilii* eodem trahit. Item interpretatur *Non.* 4, 169, qui vertit, *Explere, minuere.* Nondum tamen satis liquet). Explētŭr lăcrĭmīs ēgĕrĭtŭrquĕ dŏlŏr. *O.* (*Trist.* IV, 3, 38, etc. Vulgo aliter exponunt. *Donatus* ad *Ter. Hec.* V, 1, 28: « *Explere* pro *exinanire.* » Quidam addunt *Hor. Od.* II, 7, 21). SYN. Exhaurĭō, văcŭō.

Explētŭs, ă, ŭm. *Rempli, rassasié.* Nām sīmŭl explētŭs dăpĭbŭs vĭnōquĕ sēpultŭs. *V.* Jām flĕndī explētă vŏlŭptās. *St.*

Explĭcātŏr, ōris. *m. Voy.* Expilator.

Explĭcātŭs *et* Explĭcĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Explico. Pūlchre ĕgo hānc explĭcātām tĭbī rēm dăbō. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 18). Stētĭt explĭcĭtō prīŭs ăgmĭnĕ pūbēs. *V. Fl.* Vīx tāndem explĭcĭtŭm (Pythonem). *St.*

Explĭcō, ās, āvī, ātŭm, *et* ŭī, ĭtŭm, ārē. *Déplier, déployer.* Ăntĕ fŏcŭm plēnās explĭcŭissĕ plăgās. *M.* (I, 56). Claūdĭă dīffūsās ŭbī pōrtĭcŭs explĭcăt ŭmbrās. *Id.* (*Spect.* 2, 9). Explĭcŭīt turmās. *L.* Explĭcŭīt vīnō cōntractæ sērĭă frōntīs. *H.* SYN. Evŏlvō, pandō, dīffundō. ‖ *Tirer d'un lieu de réserve.* Explĭcŭīt sŭă vĭctŏr ārmă. *H.* SYN. Expĕdĭō, prōmō. ‖ *Au fig. Déployer, débrouiller, rendre facile.* Illĭc pĕr ārtŭs frātrĭs explĭcŭīt fŭgăm. *Ph.* Tūrbĭdum explĭcŭī mārĕ. *Sen.* (*H. OEt.* 456). Nihilō plūs explĭcăt ăc sī. *H.* SYN. Expĕdĭō. ‖ *Étendre, augmenter.* Ĭta explĭcavī meām rēm pōstillă lūcrō. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 5). ‖ *Expliquer, raconter.* Quīs fūnĕra fandō Explĭcĕt? *V.* Explĭcăt ŭt caūsās rapĭdī Lūcrētĭus ignīs. *O.* Mĕūs crīmĭnă Cālvŭs explĭcassĕt. *Cat.* (54, 3). SYN. Evŏlvō, ăpĕrĭō, pandō, etc. *Voy.* Detego. (De duplici perfecto agunt *Diom.* 1, 369; *Gell.* 1, 7.)

Explōdō *ou* Explaudō, ĭs, sī, sŭm, dĕrē. *Chasser en battant des mains, des ailes, en gén. chasser; mal accueillir un acteur, une pièce; désapprouver.* Quīn ētĭām gallŭm, nōctem ēxplōdēntĭbŭs ālīs, Aūrōrām clārā cōnsuētŭm vōcĕ vŏcārĕ. *Lr.* (IV, 711). In Ārpīnōs, quāntŭm pŏtĕ, explōdam hŏmĭnem, ŭt villĭcētŭr. *Afran.* (apud *Non.* 2, 897). Pārs plaudĭtē ērgō, pārs ōffēnsī explōdĭtĕ. *Aus.* (*Sept. Sap. Thal. fin.*). *Voy.* Explosus.

Explōrātŏr, ōris. *m. Eclaireur, espion.* Fāmă fĭdēm mīssīquĕ rēpōrtānt Explōrātōrēs. *V.* Prænūntĭŭs āffĕrt Explōrātŏr ĕquēs. *Sil.* Dārdānĭŭs făcĭs explōrātŏr ŏpĕrtæ. *St.* SYN. Spĕcŭlātŏr. ‖ *adj. m. Qui essaie, éprouve.* Nĕc ōdĭt Explōrātōrēs nūbĭlă māssă fŏcōs. *M.* (VIII, 51). Explōrātōrēs ōcŭlīs quī pĕrtŭlĭt īgnēs. *Cl.*

Explōrātŭs, ă, ŭm. *Examiné, reconnu.* Ēt, explōrātō rēgĕ, cūnctās ēvŏcăt. *Ph.* Tōt explōrātă pĕr ūsūs (fides). *St.*

Explōrō, ās, āvī, ātŭm, ārē. *Examiner, reconnaître.* Ōrtă dĭēs, ūrbem ēt fīnēs ēt lĭttŏră gēntĭs Dīvērsī explōrānt. *V.* Ēxĭrĕ lŏcōsquĕ Explōrārĕ nŏvōs. *Id.* Dēxtĕră mōtū Cæcum ĭtĕr explōrāt. *O.* SYN. Ŏbsĕrvō, lūstrō, rĭmŏr, scrūtŏr, quærō. ‖ *Chercher, épier.* Nōn lūpŭs insĭdĭās explōrāt ŏvĭllă circŭm. *V.* Tūŭs, ō rēgīnă, quīd ōptēs, Explōrārĕ lăbŏr. *Id.* SYN. Spĕcŭlŏr, circumspĭcĭō, quærō. ‖ *Éprouver, faire l'essai.* Ēt suspēnsă fŏcis explōrāt rōbŏră fūmŭs. *V.* Ēxsŭl in ădversīs explōrat cōrnŭă trūncīs (Taurus). *L.* In hāc cērvĭcĕ tўrānnī Explōrārĕ fĭdēm. *Id.* SYN. Tēntō, ēxpĕrĭŏr. PPH. Pĕrĭcŭlŭm făcĭō.

Explōsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Explodo. Cōntēmptīs ālīīs, explōsa Ārbŭscŭlă dīxīt. *H.*

Expŏlĭō, īs, īrĕ. *Polir avec soin.* Cāvārī, frĭcārī, pŏlīrī, ēxpŏlīrī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 11). *Voy.* Polio. ‖ *Au fig. Polir, orner, cultiver.* Expŏlīūnt, dōcēnt lĭttĕrās. *Pl.* (*Most.* 1, 2, 45). Quārĕ ētĭām quædām nūnc ārtēs ēxpŏlīuntŭr. *Lr.* (V, 33). Ōrīs mălŭīt expŏlīrĕ lĭmām. *Sid.* (*Pan.* 3218, de Demosthene).

Expŏlītŭs, ă, ŭm. *Poli, orné.* Ārīdă mŏdō pūmĭce expŏlītŭm. *Cat.* (1, 2 libellum). Ædes

quum ēxtēmplō sūnt pārātæ, ēxpōlītæ. *Pl.* (*Most.* I, 2, 18). ‖ Ēxpōlītĭŏr. *compar.* (*Cat.* 39, 20).

Ēxpōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Mettre en vue.* Ēxpŏsŭīt mĕā mē pŭpŭlō fōrtūnā vidēndŭm. *O.* SYN. Ōbjĭcĭŏ, prōpōnō, præbĕō, ēffĕrō. ‖ *Exposer, abandonner.* Ēt mē Sārmătĭcīs ēxpŏsŭĕrĕ lōcīs. *O.* Ūt ūnā cūm pŭēllā ēxpōnĕrĕt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 38. Sic *Pl. Cist.* I, 3, 18). *Voy.* Expositicius. ‖ *Débarquer quelqu'un.* Vix quartā dēmum ēxpōnĭmŭr hōrā. *H.* Glaucāque ēxpōnīt ĭn ūlvā (vatem). *V.* Sŏcĭōs dē pŭppĭbŭs āltīs Pōntĭbŭs ēxpōnīt. *Id.* ‖ *Exposer, expliquer.* Vērsĭbŭs ēxpōnī trăgĭcīs rēs cōmĭcă nōn vŭlt. *H.* Ēxpōnīt, quēm pĕtāt illĕ lōcŭm. *O.* SYN. Ēxplĭcŏ, pāndŏ, ăpĕrĭŏ, ēlōquŏr. *Voy.* Detego, Narro.

Ēxpōrgō. *Voy.* Exporrigo.

Ēxpōrrēctŭs, ă, ŭm. *Déployé, étendu.* Īllĭc pŭrpŭrĕō lātŭs ēxpōrrēctă cŭbĭlī. *Prud.* (*Ham.* 923). Ēxpōrrēctă jăcēt tēllūs. *Varr. Atac.* (apud *Prisc.* 3, 609. Adde *Pers.* 3, 82).

Ēxpōrrĭgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕrĕ, *et sync.* Ēxpōrgō, ĭs, ĕrĕ. *Étendre, déployer.* Trĭcēnīs pēdĭbŭs bĭnīsque ēxpōrrĭgĭt ūmbræ (*Antholog.* II, p. 399). Ēxpōrgī mĕlĭŭs'st lūmbōs, ătque ēxsŭrgĕrĕ. *Pl.* (*Ps. prol. fin.*). Ēxpōrgĕ frōntĕm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 53. Sic et *Titin.* apud *Non.* 3, 185). *Voy.* Extendo.

Ēxpōrtō, ās, ārĕ. *Porter dehors, emporter.* Tūm cōrpŏrā lūcĕ cārentūm Ēxpōrtānt tēctīs. *V.* Ēxpōrtāntquĕ mārīs prædās. *Manil.* (V, 431). Ēxpōrtāt ē rēgnīs pĕdēm. *Sen.* (*Med.* 180). SYN. Ēffĕrō, ēdūcō, aŭfĕrō, ăbdūcō.

Ēxpōscō, ĭs, pŏpōscī, pōscĭtŭm, pōscĕrĕ. *Demander instamment.* Sēd vōtīs prĕcĭbŭsquĕ jŭbēnt ēxpōscĕrĕ pācĕm. *V.* Ēxpōscīt vōtīs ĭmmēmŏr ārtīs ŏpĕm. *O.* SYN. Ōrō, rŏgō, flāgĭtō, etc. *Voy.* Peto.

Ēxpōsĭtĭcĭŭs, ă, ŭm. *Exposé.* Rĕvōrtŏr ăd pŭēllam īllam ēxpōsĭtĭclăm (*Prol. Cas. Pl.* 79). *Voy.* Expono.

Ēxpōsĭtŭs *et sync.* Ēxpōstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Expono. *Exposé.* Ēxpōsĭtīs stābāt scālīs ēt pōntĕ pārātō. *V.* Ōbvĭă vēntōrŭm fŭrĭīs ēxpōstăquĕ pōntō. *Id.* (Adde *St. Th.* VII, 197). SYN. Ōbjĕctŭs, ōbnōxĭŭs. ‖ *qqf. au fig. Ouvert, affable.* Quīd rĕfĕram ēxpōsĭtōs, sērvātō pōndĕrĕ, mōrēs? *St.* (*Silv.* V, 3, 246).

† Ēxpōsīvī. *ancien parf. de* Expono. Pæne ēxpōsīvīt cŭbĭtō. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 26. *Cf. Posivi, Deposivi*).

Ēxpōstŭlō, ās, ārĕ. *Demander instamment.* Aŭxĭlĭum ēxpōstŭlānt. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 25. *Id. Most.* II, 2, 88). *Voy.* Flagito. ‖ *Demander raison, se plaindre.* Ēt cum ĕō ĭnjūrĭăm hānc ēxpōstŭlēm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 15. Ubi *Donat.*). Ōbstĕtrīx ēxpōstŭlāvīt mēcum, sĭbī mĭssum pārŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 102).

Ēxpōsŭī. *parf. de* Expono.

† Ēxpōtŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Epotus, *Épuisé, bu en entier.* Vīnōque ēxpōtō, pārăsīto ēxclūsō fōrās. *Pl.* (*Men.* III, 2, 5).

† Ēxprĕssŏr, ōrĭs. *m. Qui représente, imitateur.* Dēscriptiōnēm, quā lōcōrŭm fōrmŭlăm Īmāgĭnēmque, ēxprĕssŏr ēffĭcāx stĭlī Ēt vēritātĭs, pæne ĭn ōbtūtŭs dēdĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 37).

Ēxprĕssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exprimo. *Qu'on a fait sortir en pressant.* Ēxprĕssŭm vēntīs pēr nŭbĭlă fŭlmĕn. *L.* Ēxprĕssŭs dē cōrpŏrĕ sūdŏr. *Lr.* ‖ *Représenté.* Ēxprĕssī vŭltŭs pēr ăhēnĕă signă. *H.*

Ēxprĭmō, ĭs, essī, essŭm, ĕrĕ. *Presser fortement.* Mădĭdās ēxprĭmĭt ĭmbrĕ cŏmās. *O.* SYN. Prĕmŏ, cōmprĭmŏ, strĭngŏ. ‖ *Exprimer, faire sortir en pressant, et au fig. tirer de.* Mānāt, ēt ēxprĭmĭtŭr pēr dēnsă fōrāmĭnă sūccŭs. *O.* Ēxprĭmĭtŭr pōrrō gĕmĭtŭs. *Lr.* (III, 494). Ūtĭlĭtās ēxprĕssīt nōmĭnă rērŭm. *Id.* (V, 1028). Ēt mānĭbŭs ēxprĭmĕ vērŭm. *L.* SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxtrāhŏ, ēdūcŏ, ēxtōrquĕŏ. ‖ *Représenter, imiter.* Ūnguĕs Ēxprĭmĕt, ēt mōllēs ĭmĭtābĭtŭr ærĕ cāpillōs. *H.* SYN. Ēffĭngŏ, ĭmĭtŏr.

Ēxprōbrātĭō, ōnĭs. *f. Reproche.* Quāsī ēxprōbrātĭo ēst ĭmmĕmŏrĭs bĕnĕfĭcī. *Ter.* (*And.* I, 1, 17).

Ēxprōbrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Reprocher.* Ēst ălĭquă ĭngrātō mĕrĭtum ēxprōbrārĕ vŏlŭptās. *O.* (Sic et *Prud. Ham.* 779). Trĭgĭntā mĭnās prō cāpĭtĕ tuō dēdī. Cūr ēxprōbrās? *Pl.* (*Most.* I, 3, 142). SYN. Ōbjĭcĭŏ.

Ēxprōmō, ĭs, psī, ptŭm, ĕrĕ. *Tirer, faire paraître, produire.* Nĕque ĕquĭdem hēmĭnās ŏctō ēxprōmpsī ĭn ūrcĕŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 18). Cōnvīvam hĭnc ēxprōmăm tĭbī (*Ib.* 1, 72). SYN. Prōmŏ, ēdūcŏ, ēffĕrō, prōfĕrō, ēxhĭbĕŏ. ‖ — vōcēs, quĕrēlās. *Faire entendre des paroles, des plaintes.* Mœstās ēxprōmĕrĕ vōcēs. *V.* Ēxprōmăm mēntĕ quĕrēlās. *Cat.* (64, 223). ‖ *Au fig. Produire, montrer, découvrir; dire, exposer.* Dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētūs. *Cat.* (65, 3). Ēxprōmĕrĕ causās. *O.* Ēxprōmĕrĕ mĕa öccŭlta aŭdĕăm. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 14). SYN. Ăpĕrĭŏ, dētĕgŏ, pāndŏ, ēdŏ, explĭcŏ, prōfĕrŏ, ēxpōnŏ, etc. *Voy.* Detego, Narro.

Ēxprōmptŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Ēxprōmptă mālĭtĭa ătque āstūtĭă. *Ter.* (*And.* IV, 3, 8).

† Ēxprŏpĕrātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Cōntĭgĭt, ēt fātĭs ēxprŏpĕrātă nĭmĭs, Öccĭdĭt ĭnfēlĭx (*Anthol.* II, p. 165).

Ēxpūgnābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut vaincre.* Sītū nōn ēxpūgnābĭlĕ rōbŭr. *St.* (*Id. Th.* IV, 836).

? Ēxpūgnāns, tĭs, *ou* Ēxpūgnāx, ācĭs. *Capable de vaincre.* Sīve ēxpūgnācĭŏr hērba ēst. *O.* (*Met.* XIV, 20. Alii, *expugnantior*).

† Ēxpūgnāssĕrĕ. *ancien inf. fut. pour* Expugnaturum esse. Öppĭdum ēxpūgnāssĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 154).

Ēxpūgnātŏr, ōrĭs. *m. Qui emporte d'assaut.* Pĕcōrĭs lūpŭs ēxpūgnātŏr ŏpīmī. *St.*

Ēxpūgnātŭs, ă, ŭm. *Forcé, vaincu.* Mēns ēxpūgnātă fātĭscīt. *St.* (Adde *Lucret*, II, 1144).

? Ēxpūgnāx. *Voy.* Expugnans.

Ēxpūgnō, ās, ārĕ. *Prendre d'assaut, forcer.* Mē dūcĕ, Dārdănĭŭs Spārtam ēxpūgnāvīt ădūltĕr? *V.* Quūm tŭă cēntēnōs ēxpūgnēt spōrtŭlă cīvēs. *M.* (XIII, 123). SYN. Vīncŏ, sŭpĕrŏ, dēbĕllŏ. PHR. Sēd dūm pērrūmpĕrĕ pōrtās Öbsĭdĭōnĕ pārāt. *Sid.* ‖ *Arracher, prendre de force.* Aūrum ēxpūgnāvī. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 7). SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxtōrquĕŏ. ‖ *Triompher d'une entreprise.* Nōn cœpīssĕ fŭīt (primum), cœpta ēxpūgnārĕ sĕcūndŭm. *O.*

Ēxpŭlī. *parf. de* Expello.

Ēxpŭlsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Expello. Sī mĕ mōbĭlĭbŭs scīs ēxpŭlsārĕ sĭnīstrīs. *M.* (XIV, 46).

Ēxpŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Expello. *Chassé.* Fīnĭbŭs ēxpŭlsŭm pātrĭīs, nŏvă rēgna pĕtēntĕm. *V.* Ōmnĭbŭs ēxpŭlsæ tĕrrīs ōlĭmquĕ fŭgātæ Vīrtūtĭs. *L.* SYN. Pŭlsŭs. *Voy.* Exsul.

Ēxpūnctŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Ēxpūngō, ĭs, nxī (*Diom.* 1, 341), ctŭm, gĕrĕ. *Proprement, Faire un trou en enlevant.* ‖ *Effacer, en partic. effacer les soldats du rôle.* Pūpillūmve

ūtīnām, quēm prōximŭs hērēs īmpēllo, ēxpūngām! *Pers.* (2, 12). Vōlō pērsōlvĕrĕ, ŭt ēxpūngātŭr nōmĕn, nĕ quīd dēbĕām. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 41). Ēxpūncto in mănĭpŭlō. *Id.* (*Curc.* IV, 2, 29). SYN. Ērādō, dēlĕō. *Voy.* Deleo. ‖ *Enlever le poil, épiler.* Ēutrăpēlŭs tōnsōr dŭm circŭlt ōrā Lŭpĕrcī, Ēxpūngitquĕ gĕnās: ăltĕrā bărbă sŭbĭt. *M.* (VII, 82). Ēxpūngitquĕ cŭtĕm. *Id.* (VIII, 52, 8. Utrobique etiam legitur *expingit*: quod vix relatu dignum mihi videtur. Cf. *Pl. Pers.* V, 2, 66: *Hei nates pervellit. — Licet: diu sæpe sunt* expunctæ). *Voy.* Glaber. ‖ *Au fig. Effacer, détruire.* Nĕ dī pārtam ēxpūngānt glōrĭăm (*Suppos. Pl. Amph.* IV, 2 *ter*, 27). SYN. Dēlĕō.

† Ēxpūrgātĭō, ōnis. *f. Justification.* Ēxpūrgātiōnem hăbēbo, ŭt nĕ succēnsĕăt. *Pl.* (*Merc.* V, 3, 4. *Id. Amp.* III, 3, 10).

Ēxpūrgō, ās, ārĕ. *Purger, nettoyer.* Quās vāllī spātĭūm cōmprēndĭt, ārēnās Ēxpūrgāt cāntŭ. *L.* Quæ pŏtĕrūnt ūnquām sātĭs ēxpūrgārĕ cĭcūtæ? *H. Voy.* Purgo. ‖ *Justifier, disculper.* Ēxpūrgārĕ vōlō mĕ. Tūn' tē ēxpūrgēs mĭhī? *Pl.* (*Mil.* II, 6, 17). Sēd nōn fācīle ēst ēxpūrgātū. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 4).

Ēxpūtēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se pourrir.* Pērdūrā, dum întēstīna ēxpūtēscūnt tĭbī. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 26. Alii leg. *exputrescunt*).

Ēxpūtō, ās, ārĕ. *Élaguer.* ‖ *Peser, examiner.* Ūtrāmquĕ rēm sīmŭl ēxpūtēm. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 8). SYN. Ēxpēndō, pērpēndō.

Ēxpūtrēscō. *Voy.* Exputesco.

† Ēxquærō, ĭs, ĕrĕ. *arch. pour* Exquiro. Ēxquærĕ sītne ĭta ŭt ĕgŏ prædĭcō. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 70. Hoc apud *Priso.* 1, 561, qui ait diserte: « *Æ* transit in *I* productam, ut *quæro*, inquiro, exquiro; quamvis *Exquæro* Plautus dixerit in Aulularia. » Quo confirmatur vox *Conquæstor*). Nām mi īstūc prīmum ēxquæsīto ēst ŏpŭs. *Id.* (*Amp.* II, 1, 81).

Ēxquillæ. *Voy.* Esquiliæ.

Ēxquīrō, ĭs, sīvī *et* sĭī, sītŭm, rĕrĕ. *Chercher, rechercher.* Æstĭbŭs aŭt mēdĭīs ūmbrōsam ēxquīrĕrĕ vāllēm. *V. Voy.* Quæro. ‖ *S'informer, s'enquérir.* Quŏlŭbĕt crŭcĭātŭ pĕr mĕ ēxquīrĕ. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 7). *Voy.* Inquiro. ‖ *Solliciter.* Pācēmquĕ pĕr ārās Ēxquīrūnt. *V.* SYN. Ōrō, pōscō, rŏgō.

Ēxquīsītŭs, ă, ŭm. *Cherché, recherché; exquis.* Nŏvă fŭrtă pĕr æquŏr Ēxquīsītă fŭgæ. *L.*

† Ēxrādĭcītō. *Voy.* Eradico.

† Ēxsăcrĭfĭcō, ās, ārĕ. *Comme* Sacrifico. Ēxsăcrĭfĭcābăt hōstĭīs bălāntĭbŭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 21).

Ēxsănguĭs, ĕ. *Qui n'a plus de sang.* Ītŭr ĭn ēxsānguēm pōpŭlūm, bēllīquĕ jăcēntīs Rēllīquĭās. *St.* ‖ *Mort.* Cōrpŏrā dēbēantŭr mœstĭs ēxsănguĭă bŭstĭs. *O.* Rhāmnētĕ rēpĕrtō Ēxsănguī. *V. Voy.* Mortuus. ‖ *Au fig. Faible, affaibli par l'âge.* Ēxsănguēs crūdēscŭnt hōstĭbŭs ānnī. *St.* Nēc rĕquiēs ævī nōta, ēxsănguēsquĕ mĕrēndō Stānt prīma întĕr signă sĕnēs. *Sil.* SYN. Frăctŭs, ăffĕtŭs. ‖ *Pâle d'effroi.* Dīffŭgĭmŭs vīsu ēxsănguēs. *V.* (Adde *Ov. Met.* IX, 224). *Voy.* Territus. ‖ *En gén. Pâle, blanc.* Lūrĭdŭs ēxsănguēs pāllōr cōnvĕrtĭt ĭn hĕrbās. *O.* ‖ *Qui rend pâle.* Bĭbĕrēnt ēxsănguĕ cŭmĭnŭm. *H.* Pāllĭdăque ēxsănguī pāllĕrēnt cōrpŏrā tābō. *O.* Ēxsănguīs Rūfĭnŭm pĕrcŭlit hōrrŏr. *Cl.* SYN. Pāllĭdŭs.

Ēxsărclō *ou* Ēxsĕrclō, ĭs, īrĕ. *Comme* Sarcio. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 91.)

Ēxsătĭātŭs *et* Ēxsātūrātŭs, ă, ŭm. *Rassasié.* Quās Pārthāŏnlæ tāndĕm Lētŏīă clādĕ Ēxsātĭātă dŏmŭs. *O.* Multoquĕ crŭōrĕ Ēxsātĭātă sĭnŭ (corda). *Sil.* Ōdĭīs aŭt ēxsātūrātă quĭēvī. *V.* Vulnĕrĕ jūstō Ēxsātūrāta ŏcŭlos. *St.*

Ēxsātŭrō *et* Ēxsātŭrŏ, ās, ārĕ. *Rassasier.* Mültŏquĕ crŭōrĕ Ēxsātĭātĕ, vĭrī, plēnōs rūbĭgĭnĭs ēnsēs. *Sil.* Sī dāmnīs răbĭdŭm quĕāt ēxsātūrārĕ dŏlōrĕm. *St.* Ēxsātūrāndă mĕīs bēllŭă vīscĕrĭbŭs. *O.*

? Ēxsātūrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut rassasier.* Jūnōnīs grāvīs īrā, nĕc ēxsātūrābĭlĕ pĕctŭs. *V.* (*Æ.* V, 781. Alii leg. *et inexsaturabile*).

† Ēxscēndō. *Voy.* Escendo.

Ēxscīndō, ĭs, ĭdī, ĭssŭm, ĭndĕrĕ. *Couper; renverser, détruire.* Præcĭpŭŭs sĕd ēnim lăbŏr ēst ēxscīndĕrĕ dēxtrā Ōppŏsĭtās rūpēs. *St.* Trōjānam ēxscīndĕrĕ gēntēm. *V.* Nēc pŏssē Ārgŏlĭcīs ēxscīndī Pĕrgămă tēlīs. *Id. Voy.* Everto.

Ēxscissātŭs, ă, ŭm. *part. de l'inus.* Exscisso. *Coupé.* Căpillō scisso, ătque ēxscissātĭs aūrĭbŭs. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 309. Alii leg. *excisatus*; at solenne *scindo, conscindo* in talibus).

Ēxscrĕō, ās, ārĕ. *n. Cracher.* Ēxscrĕăt, ēt fictă dăt mĭhī vĕrbă nŏtă. *O.* Ănte ipsās ēxscrĕăt ūsquĕ fōrēs. *Tib.* (I, 7, 36). *Voy.* Spuo.

Ēxscrībō, ĭs, ĕrĕ. *Transcrire, qqf. inscrire.* Bŏnōs ĭn ălĭīs tăbŭlīs ēxscrīptōs hăbĕt. *Pl.* (*Rud. prol.* 21. *Ib.* 15).

† Ēxscŭlpō, ĭs, ĕrĕ. *Arracher de force.* Ēsŭrīēntĕ lĕōnī ēx ōre ēxscŭlpĕrĕ prædăm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 262. Vulgo *esurienti*). In quæstiōnĕ vix ēxscŭlpsī ŭt dīcĕrĕt. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 6. Adde *Ter. Eun.* IV, 4, 44). SYN. Ēxtŏrquĕō, ēlĭcĭō.

Ēxsĕcō, ās, ēcŭī, ēctŭm, ĕcārĕ. *Couper.* Quīn tu īn pălūdem īs, ēxsĕcāsque ārundĭnēs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 34. Alii leg. *exsicas*, quod non idem verbum esse credam, sed pro *exsiccas*: hoc et quadrat). Immĕrītōs ēxsĕcŭīssĕ mārēs. *M.* (VI, 2). ‖ *Retrancher.* Quīnās hīc căpĭtī mĕrcēdēs ēxsĕcăt, ătquĕ. *H.* SYN. Dētrāhō, sŭbdūcō, tōllō, ămŏvĕō.

Ēxsĕcrābĭlĭs, ĕ. *Exécrable.* In hīs ălĭquōd jūs ēxsĕcrābĭlĕ cāstrīs. *St.* Nĕfandŭs, incēstĭfĭcŭs, ēxsĕcrābĭlĭs. *Sen.* (*Phœn.* 223). SYN. Ēxsĕcrāndŭs, ēxsĕcrātŭs, ăbōmĭnāndŭs, hōrrēndŭs.

Ēxsĕcrāndŭs, ă, ŭm. *Exécrable.* Vīdī ēxsĕcrāndŭm rēgĭæ cædis nĕfās. *Sen.* (*Troad.* 44). Fŭgĭte, ō mĭsĕrī, ēxsĕcrāndă Nŏvātī Schismăta. *Prud.* (*Peri.* 3361). *Voy. le précéd.*

Ēxsĕcrātŭs, ă, ŭm. *Qui a maudit.* ‖ *pass. Exécrable, maudit.* Nāvĭbŭs ĭnvēxĭt dīs ēxsĕcrātă vŏlūptās (*Anthol.* I, p. 88. Cf. *Prisc.* 8, 792).

† Ēxsĕcrŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Exsecror. Ēxpĕrjūrābānt, ēxsĕcrābānt sē āc sŭōs. *Afran.* (apud *Non.* 7, 45. Cf. *Prisc.* 8, 797).

Ēxsĕcrŏr *et* Ēxsĕcrŏr, āris, ātŭs sŭm, āri. *d. Maudire.* Ēt tĕrram ātrīcēm sævī ēxsĕcrāmŭr Ŭlȳssīs. *V.* Lĭcĕt ēxsĕcrērĕ, mĕūmquĕ Dēvŏvēās sīnĕ fīnĕ căpŭt. *O.* Vērba ēxsĕcrāntĭă lĭnguă Ēdĭdĭt. *Id.* SYN. Dētēstŏr, ăbōmĭnŏr, dēvŏvĕō. PPH. Dīrīs dēvŏvĕō. Dīrīs ōnĕrō. Mălă, dīrā prĕcŏr, ĭmprĕcŏr. Dīrā cānō. *Voy.* Væ.

Ēxsĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exseco. *Coupé.* Pēllĭbŭs ēxsĕctīs pĕrcŭtĭēndă dăbānt. *O.* Ēxsĕctō cōrnū. *H.* ‖ *Eunuque.* Mōllĭtă jŭvēntŭs Ătquĕ ēxsĕctă vīrūm. *L.* Ēxsĕctōs lăcĕrāt Bēllōnă Cōmătōs. *V. Fl.*

Ēxsĕcūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Exsequor. Sēctam mĕam ēxsĕcūtæ. *Cat.* (63, 15).

† Ēxsēnsŭs, ă, ŭm. *Comme* Amens. Mente ēxsēnsă. *Næv.* (apud *Non.* 4, 345, et *Gell.* 19, 7).

Ēxsequiæ, ārŭm. *f. pl. Funérailles.* Ăt plūs ēxsequĭīs Ænēās rītĕ sŏlūtīs. *V.* Ēxsequĭās rector lăcrimis dūcēbat ŏbortīs. *Sil.* SYN. Funŭs, funĕra,

justă, sŭprēmă, dēbĭtă. EP. Cĕlēbrēs, sŭprēmæ, mœrentēs, mœstæ, trīstēs, ācĕrbæ, plæ, prælclāræ, sōlennēs. PPH. Sŭprēmŭm mūnŭs, ōfflcĭum. Sŭprēmŭs hŏnōs. Fūnēbrē, fūnĕrĕum, pīum ōfflcĭum. Fūnĕrĕī hŏnōrēs. Fūnĕrĭs ĕxsĕquĭæ. Fūnĕbrĭs, flĕbĭlĭs pŏmpa. Sŭprēmă mūnĕrā. Sēpŭlcrī hŏnōrēs. Ĕxsĕquĭālĭă jūstă. Nigræ sōlennĭă pŏmpæ. PHR. Ĕxsĕquĭās cĕlēbrŏ, pĕrăgŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ, rĕddŏ, sōlvŏ, pērsōlvŏ, făcĭŏ, părŏ, dōnŏ, cŏmĭtŏr, prōsĕquŏr, frĕquēntŏ, dūcŏ. Jūstă mānĭbŭs, ūmbrĭs sōlvŏ, pērsōlvŏ. VERS. Mīllĕ vīrŭm quī sŭprēmŭm cŏmĭtēntŭr hŏnōrĕm. *V.* Ĕxānĭmŭm vānŏ mœstī cŏmĭtāmŭr hŏnōrĕm. Ērgo înstaurāmŭs Pŏlÿdōrō fūnŭs. *Id.* Quæ dīgnă tĭbī sōlennĭă, quāsvĕ Lārglăr ĕxsĕquĭās? *St.* Ĕxsĕquĭās ĕt dōnă mălæ fĕrālĭă pŏmpæ. *Id.* Nĕc quī dĕt mœstās mūnŭs ĭn ĕxsĕquĭās. *Tib.* Ōfflcĭum pārēns Nātō sŭprēmŭm rĕddŏ. *Sen.* (Cf. *Virg. Æ.* III, 62, *sq.*; VI, 212; XI, 184 *sq.*) *Voy.* Sepelio. ‖ Ĕxsĕquĭās ĕŏ. *Assister à des funérailles.* Ĕxsĕquĭās ītĕ frĕquēntĕr, ăvēs. *O.* (*Am.* II, 6, 2. Adde *Sil.* XV, 395; *Ter. Phor.* V, 8, 37).

Ĕxsĕquĭālĭs, ĕ. *De funérailles.* Cārmĭnă jām mŏrĭēns cănĭt ĕxsĕquĭālĭă cўcnŭs. *O.* Jūsta ĕxsĕquĭālĭă. *St.* SYN. Fūnēbrĭs, fūnĕrĕŭs, fĕrālĭs.

† Ĕxsĕquĭŏr, ĕrĭs, cūtŭs sŭm, quī. *d. Suivre jusqu'au bout, sans relâche.* Vērum ălĭtĕr vīvus nūnquām dēsīstam ĕxsĕquī. *Pl.* (*Men.* II, 1, 20. *Id. Epid.* IV, 2, 3; *Cat.* 63, 15). *Voy.* Sequor. ‖ *Au fig.* Ĕt, quī lăbōrēs mōrtĕ fĭnīssĕt grăvēs, Ōmnēs ămīcōs laŭde ĕt trīstĭtĭa ĕxsĕqui. *Cic.* (*Tusc.* 1, 48). Tū caŭsām fĭdēī flăgrāntĭŭs... Ĕxsĕquĕrĭs. *Prosp.* (*Ingr.* 1, 83). SYN. Prōsĕquŏr. ‖ *Poursuivre des coupables, punir, venger. Voy.* Punio, Ulciscor. ‖ *Faire jusqu'au bout, poursuivre, achever.* Āstūte āccūrātĕque ĕxsĕquārĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 10, nempe rem). *Voy.* Finio. ‖ *Exécuter.* Jūssă tămĕn dīvum ĕxsĕquĭtŭr. *V.* Prōpĕre ĕxsĕquĭtŭr prælcēpta Sĭbўllæ. *Id.* Quĭd primum ĕxsĕquār? *Ter.* (*And.* 1, 5, 24). SYN. Făcessŏ, făcĭŏ, ăgŏ, pĕrăgŏ. ‖ *Traiter un sujet, dire, raconter.* Prōtĭnŭs ærrī mēllĭs cœlēstĭă dōnă Ĕxsĕquār. *V.* Tōt scēlĕrŭm făcĭēs, tōt fătă jăcentŭm Ĕxsĕquār. *V. Fl.* Hæc ĕxsĕcūtŭs sŭm prōptĕrĕă plūrĭbŭs. *Ph. Voy.* Dico, Narro. ‖ *qqf. Supporter jusqu'au bout.* Sī dī vōlŭĕrĕ vōs hānc ærūmnam ĕxsĕquī. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 1. *Id. Trin.* III, 2, 60, egestatem; *Truc.* II, 5, 8, probrum). SYN. Pătĭŏr. *Voy. ce mot.*

Ĕxsĕrŏ, ĕs, ĕrŭī, ĕrtŭm, ĕrĕrĕ. *Tirer dehors, mettre à découvert.* Primŭs ăb ōcĕānō căpŭt ĕxsĕrĭs Ātlāntēō. *L.* Cōnflāto ērgāstŭlă fĕrrō Ĕxsĕrŭĕrĕ mānŭs. *Id.* Ĕxsĕrĭt ēnsĕm. *St.* Pătrĭīs ĕxsĕrĭt ōră vădīs. *O.* SYN. Ĕxsĕrtŏ, ēdŭcŏ, ăffĕrŏ, prōmŏ, ōstēndŏ, *qqf.* nūdŏ. ‖ *Au fig. Découvrir; montrer, démontrer.* Sēcrētă mēntĭs ōrĕ cōnfŭso ĕxsĕrĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 255). Hæc ĕxsĕrĭt nārrātĭŏ. *Ph.* SYN. Dēlĕgŏ, ōstēndŏ. ‖ *Émettre, produire.* Cārmĕn fortĭŏr ĕxsĕrĕs tōgātŭm. *St.* SYN. Ēdŏ, prōmŏ, ēxprōmŏ.

Ĕxsertŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Exsero. Ĕxsertāre hŭmĕrŏs, nūdāmquĕ lăcĕssĕrĕ pūgnam. *St.* Ōra ĕxsertāntem ĕt nāvēs ĭn sāxă trāhēntĕm. *V.*

Ĕxsertŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exsero. *Tiré hors, découvert.* Aūrĕă sŭbnēctēns ĕxsertæ cingŭlă mămmæ. *V.* Ēnsĭbŭs ĕxsertīs bēllĭcă lætă dĕa ēst. *O.* SYN. Ēdŭctŭs, nūdātŭs, nūdŭs.

Ĕxsĭbĭlŏ, ās, ārĕ. *act. Rendre en sifflant.* Ĭt Stўgĭŏs æstŭs fŭmāntī ĕxsĭbĭlāt ōrĕ. *Sil.* Cuī prælŏr ōrĕ sŭbdŏlŏ Ānguĭnă vĕrba ĕxsĭbĭlāt. *Prud.* (*Peri.* 1515).

Ĕxsĭccŏ, ās, ārĕ. *Sécher, tarir.* Phœbŭs ārēnōsīs Āfrōrŭm pŭlvĕrĕ tĕrrīs Ĕxsĭccāt pŏpŭlōs. *Manil.* (IV, 726. Adde *Hor. Od.* I, 31, 10). Dēfĭcĭēnt rōrēs, aūt ĕxsĭccātă fătiscĕt (Niobe). *St. Voy.* Sicco.

† Ĕxsignŏ, ās, ārĕ. *Prendre note.* Ōmnĭa ĭstīc quæ dixīstī, scīŏ, vĕl ĕxsignāvĕrŏ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 29).

Ĕxsĭlĭēns, tis. *Qui saute hors, jaillit.* Prōtĭnŭs ĕxsĭlĭēns flŭxĭt cŭm sāngŭĭnĕ lymphă. *Alcim.* (I, 167).

Ĕxsĭlĭŏ, ĭs, lŭī ou ŭlŭī, ŭltŭm, ŭlīrĕ. *n. Sauter de, bondir, s'élancer.* Ægrēstĕm pĕpŭlĕrĕ, dŏmŏ lĕvĭs ĕxsĭlĭt: ĭndĕ. *H.* Ăd sŭpĕrŏs vŏlŭcĕr dĕŭs ĕxsĭlĭt. *St.* Ĕt vōs lūnārēs ĕxsĭlŭĭstis ĕquī. *O.* Sēd cūrĭa ĕt ĭpsī Sēdĭbŭs Ĕxsĭlĭĕrĕ pātrēs. *L.* (I, 488. Neutrum perfectum poetæ cuilibet certo attribuere possis). SYN. Sălĭŏ, prōsĭlĭŏ, ēmĭcŏ, ērumpŏ, ēffŭgĭŏ.

Ĕxsĭlĭum, lĭ. *n. Exil.* Ĕxsĭlĭŏquĕ dŏmōs ĕt dūlcĭă lĭmĭnă mūtānt. *V.* Ĕxsĭlĭīs cōntēntă sŭīs (mens). *O.* SYN. Fŭgă. EP. Ācĕrbŭm, mĭsĕrŭm, ĭnsĕlĭx, flĕbĭlĕ, ĭnfaūstŭm, trīstĕ, mœstŭm, sōlĭcĭtŭm; lōngŭm, lōnginquŭm; tūrpĕ, fœdŭm, ĭmmĕrĭtŭm. *Voy.* Exsulo, Exsul. ‖ *qqf. Lieu de l'exil.* Dīvĕrsa ĕxsĭlĭa ĕt dīvĕrsās quærĕrĕ tĕrrās. *V.* Ĕxsŭlī ĕxsĭlĭum ĭmpĕrās, Nĕc dās. *Sen.* (*Med.* 459). ‖ ? *Action de sortir de, d'échapper.* Nĕque ĕxsĭlĭum ĕxĭtĭo ēst. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 4. Alii leg. *exitium*).

† Ĕxsĭnŭŏ, ās, ārĕ. *Déployer, découvrir, mettre à nu.* Vērtĭcĕ cōllĕctōs ĭlla ĕxsĭnŭābat ămictŭs (*Anthol.* I, p. 700). Hŭĭc dŭm virgĭnĕō pŭdŏr ĕxsĭnŭātŭr ămictū. *Aus.* (*Idyl.* 14, 21). Ūt mĭhī prætĕxtæ pŭdŏr ĕxsĭnŭātŭs ămictū. *Pp.* (III, 13, 3. Sic recte; alii leg. *exvelatus, est velatus, est elatus*). Quī lătĕrŭm sērĭēm jŭgĭtĕr ĕxsĭnŭēnt. *Prud.* (*Peri.* 3355). SYN. Pāndŏ, ăpĕrĭŏ, ĕxcūtŏ.

Ĕxsistŏ ou Ĕxistŏ, ĭs, stĭtī, ĭstĕrĕ. *n. S'élever au dessus, sortir de.* Ĕxsistūnt montēs, ĕt spārsās Cўclădās aūgent. *O.* Ōnĕrātăquĕ brāchĭă tēlīs Ĕxsistūnt. *Id.* Mūltăquĕ nūnc ētlam ĕxsistūnt ănĭmāllă tĕrrīs. *Lr.* (VI, 798). Vīvōs ĕxsistĕrĕ vērmēs Stĭrcōrĕ dē tĕtrō. *Id.* (II, 870). SYN. Ĕxstŏ, ērsurgŏ, sūrgŏ, prōdĕŏ, ērĕŏ, ĕxōrĭŏr, ēmĭnĕŏ, tōllŏr, ăpparĕŏ, *qqf.* ēmĕrgŏ. ‖ *Exister, être.* Nĕc ēnĭm dē Cæsārĭs āctīs Ūllŭm mājŭs ŏpŭs, quām quōd pătĕr ĕxstĭtĭt hŭjŭs. *O.* Jāmquĕ sŭæ cŭpĭēns ĕxsistĕrĕ nūntĭă clādīs. *Id.* SYN. Sŭm, vērsŏr, *qqf.* ĕxstŏ, cōnstŏ.

Ĕxsŏlŭī. *parf. par diérèse, pour* Exsolvi. Lōngămque ĭmprūdēns ĕxsŏlŭīssĕ fĭdēm. *O.*

Ĕxsŏlūtŭs, ă, ŭm. *Délié.* Sātŭrnŭs mĭhī cōmpĕdĕ ĕxsŏlūtă. *St.*

Ĕxsŏlvŏ, ĭs, ŏlvī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Délier.* Dīsclūdĭŭm pārĕre, ĕt nĕxŭs ĕxsŏlvĕrĕ pŏssĕt. *Lr.* (I, 220). Ĕxsŏlvīt glaclĕm, nŏdōsquĕ rēlaxāt. *Id.* (VI, 880). Cĕdŏ tu, ŭt ĕxsŏlvām mānŭs. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 57). *Voy.* Solvo. ‖ *Au fig. Dégager, délivrer.* Mēque hĭs ĕxsŏlvĭtĕ cūrīs. *V.* Sūōs ĕxsŏlvĕrāt aūdāx Tūrbă mētŭs. *L.* SYN. Sōlvŏ, ēxpĕdĭŏ, lĭbĕrŏ, ēximŏ. ‖ *Payer, acquitter.* Nūllos Mĭnўĭs ĕxsŏlvĕt hŏnōrēs. *V. Fl.* Ĕxsŏlvīt prōmissă. *Tib.* (IV, 7, 5). *Voy.* Solvo.

Ĕxsŏmnĭs, ĕ. *Privé de sommeil.* Nōn sĕcŭs ĭn jūgīs Ĕxsŏmnĭs stŭpĕt Ēvĭās. *H.* Vēstĭbŭlum ĕxsŏmnĭs sĕrvāt. *V. Voy.* Insomnis.

Ĕxsŏrbĕŏ, ēs, ērĕ. *Avaler en entier.* Pēctŏrăque ĕxsŏrbēnt ārvĭdīs ĭnfāntĭă lĭnguīs. *O.* Jām dēcŏ-

tōrēm sānguĭnem ōmnem ēxsōrbŭĭt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2). SYN. Sōrbĕō, ābsōrbĕō, vŏrō, ēxhaŭrĭō. ‖ *Au fig. Manger son bien, etc.* Ŭt dēcĭēs sōlĭdum ēxsorbĕrĕt. *H.* (Alii leg. *absorberet*). Īllōrum ĕgo ānĭmam ānŭbōrum ēxsōrbĕbō. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 22). Jam ĕgo istām tĭbī trīstĭtĭam ēxsōrbĕbō. *Turpil.* (apud *Non.* 2, 264).

Ēxsōrs, ōrtĭs. *Qui n'a point de part; privé.* Quos dulcis vītæ ēxsōrtēs, ĕt ăb ūbĕrĕ rāptos. *V.* Fŭngār vīcĕ cōtĭs, ācŭtŭm Rĕddĕrĕ quæ fĕrrum vălĕt, ēxsōrs ĭpsă sĕcāndī. *H.* SYN. Ēxpĕrs, cārēns, rūdĭs, nēsciŭs. ‖ *Qui n'est pas abandonné au sort, qu'on ne tire pas au sort.* Tālĭbŭs aūspĭcĭīs ēxsōrtēm dūcĕre hŏnōrēm. *V.* Dūcŭnt ēxsōrtem Æ-nēæ (equum). *Id.* Ēxsōrtīă tĕrgă Lăcōnī Præcĭpĭŭnt pĕcūdŭm. *V. Fl.*

Ēxspătĭātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est étendu.* Ēxspătĭātă rŭŭnt pĕr āpĕrtōs flūmĭnă cāmpōs. *O.*

Ēxspătĭŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. S'étendre, se répandre, faire beaucoup de chemin, errer à l'aventure.* Clāre ēxspătĭāntŭr ĭn aūrās (ignes). *Sil.* Nĕ tāmĕn ōblītĭs ăd mētām tĕndĕrĕ lōngē Ēxspatiēmŭr ĕquis. *O.* Quēm vĭdĕāt Babȳlōnĭs ăb ārcĕ tȳrannŭs Ĭnnŏcŭās ĭntĕr flāmmās prōcŭl ēxspătĭāntĕm. *Prud.* (*Apoth.* 196). SYN. Ēxcŭrrŏ, ēffŭndŏr, dĭffŭndŏr, spătĭŏr, văgŏr.

Ēxspectātĭŏ, ōnis. *f. Attente.* Ērātque ĭn tērrīs măxĭma ēxspectātĭŏ. *Ph.* Fūnāmbŭlī eōdem āccēdēns ēxspectātĭŏ. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 26). Vīdē nĕ sīs ēxspectātĭōnī. *Pl.* (*Mil.* IV, 6. 64).

? Ēxspectātŏr, ōris. *m.* (Quod pauci legunt apud *Sen. Med.* 28. Alii rectius, *et spectatur*).

Ēxspectātŭs, ă, ŭm. *Attendu, désiré.* Quĭbŭs Hĕctŏr ăb ōris Ēxspectātē vēnis? *V.* SYN. Ōptātŭs. ‖ *Attendu, prévu.* Haūd ēxspectātō cĕcĭdērunt vēlnĕrĕ. *O.* SYN. Prōvīsŭs. ‖ Ante ēxspectātŭm, ĭ. n. *Plus tôt qu'on n'attendait.* Ante ēxspectātŭm tăcŭĭt. *O.* Ante ēxspectātum pŏsĭtīs stăt ĭn ăgmĭnĕ cāstrīs. *V.* ‖ Ēxspectātŏ. *Comme on l'attendait.* Nēc ēxspectātō sŭbĭtūsque ērūmpĭt. *Sil.* ‖ *qqf. Compar.* Ēxspectātĭŏr. (*Pl. Most.* II, 2, 12.)

Ēxspectŏ, ās, ārē. *n. Être dans l'attente.* Rūstĭcŭs ēxspectāt dūm dēflŭăt ānnŭs. *H.* Scīlĭcĕt ēxspectēm, lĭbĕāt dūm prælĭă Tūrnō Nōstră pătī? *V.* SYN. Ōppĕrĭŏr, mănĕō. ‖ *Tarder.* Tȳrĭă Cārthăgĭnĭ quī nūnc Ēxspectāt. *V.* SYN. Mănĕō, mōrŏr, cūnctŏr, hærĕō. ‖ *act. Attendre une chose.* Ārmātĭquĕ cævīs ēxspectānt tūrrĭbŭs hōstēm. *V.* Cœnāntĭbŭs haūd ānĭmo æquō Ēxspectāns cōmĭtēs. *H.* SYN. Ōppĕrĭŏr, manĕō. ‖ *Espérer, désirer.* Mĕam aūtēm mōrtem ēxspectānt scīlĭcĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 20). Ēt frūstra ēxspectānt prōmissās hōrrĕă mēssēs. *O.* SYN. Spĕrō, ōptō, cŭpĭō. ‖ *Craindre.* Nēsciŏ quōd māgnum hōc nūntĭo ēxspectō mălūm. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 16). Īnclūsi pœnam ēxspectānt. *V.* Dūm mĕtŭăr sēmpĕr, tĕrrāque ēxspectĕr ăb ōmnī. *L.* SYN. Mĕtŭō, timĕō. ‖ *Être réservé.* Seū mē tranquilla sĕnectus Ēxspectāt. *H. Voy.* Manĕo.

Ēxspĕrgŏ, ĭs, sī, sūm, gĕrĕ. *Répandre.* Ēxspĕrgī quō possit vīs ānĭmāī. *Lr.* (III, 828).

Ēxspersus, a, ŭm. *Répandu, arrosé.* Sānĭēque ēxspersa nătārent Lūmĭna. *V.* (*Æ.* III, 625. Ubi *Serv.*). *Voy.* Spārsŭs.

Ēxspēs (*inus. aux autres cas*). *Sans espérance.* Sī frāctīs ēnătat ēxspēs Nāvĭbŭs. *H.* Sōlŭs, ĭnŏps, ēxspēs. *O.* Dōnēc dēcēptūs ĕt ēxspēs. *Pers.* (2, 50). SYN. Dēspĕrāns. PPH. Spē ōrbŭs, prīvātŭs, văcŭus. Spē pōsĭta, ādēmpta, abjecta. PHR. Spē vacuī, sīmĭlēs pălææ, mittentŭr ĭn ignēs. *Fort. Voy.* Despero. ‖ *avec un rég.* Ille ōrbŭs, ēxspēs lĭbĕrūm. *Att.* (apud *Non.* 1, 39).

Ēxspĭrāns, tis. *Qui exhale.* Īllum ēxspīrāntēm trānsfixō pĕctŏrĕ flāmmās. *V.* ‖ *n. Exhalé.* Frōns ēxspĭrāntēs præpŏrtāt pĕctŏrĭs īrās. *Cat.* (64, 194). ‖ (*s. ent.* animam). *Respirant.* Ēxspĭrāntĭs ădhūc scōmbrī dē sānguĭnĕ prīmō. *M.* (XIII, 102). *Voy.* Vivus. ‖ *Plus souv. Expirant.* Ēt călcĭbŭs ātrăm Tūndĭt hūmum ēxspīrāns. *V.* (*Æ.* X, 731). Ille aūtem ēxspīrāns (*Ib.* 739). Ātque āppĕtĭt ōrĕ crūēntō Tēllūrem ēxspīrāns. *Sil.* (V, 526. Adde *Sen. Med.* 776; *Phæd.* 1, 21). *Voy.* Moriens.

Ēxspīrō, ās, ārē. *Exhaler.* Īmpōsĭtām rūptīs flāmmam ēxspīrārĕ cāminis. *V.* Dē corpŏre ōdōrēm Ēxspīrānt ācrēm. *Lr.* (IV, 121). SYN. Spīrō, ēxhălō, ējĭcĭō, ēmittō, etc. *Voy.* Spiro. ‖ — ānĭmām, vītām, aurās, *et qqf. absolt. Rendre l'âme, mourir.* Cōnfīxī ēxspīrānt ānĭmās. *V.* Ēxspīrāt, mŏdō quās accēpĕrāt, aūrās. *O.* Quō nĕmŏre ūnquām Ēxspīrāvīt ăpēr mājōrīs dēntĭbŭs āprī. *J.* (15, 161). Ēt prēnsā vŭvĕt ēxspīrārĕ cōrōnā. *St.* (*Silv.* V, 3, 224). SYN. Ēxhălō, rēddō. *Voy.* Expirans, Morior. ‖ *n. Être exhalé, sortir.* Ēxspīrārĕ fōrās ēxīrĕque ĭn aūrās. *Lr.* (VI, 886). Ēxspīrāre ălīquā cūpīēns. *O.* Pātrĭsque ēxspīrāt Āvĕrnī Hālĭtŭs. *V. Fl.* SYN. Ēxĕō, ērumpō, rēddŏr.

Ēxspŏlĭō, ās, ārē. *Dépouiller.* Ēxspŏlĭātquĕ gĕnās ŏcŭlis. *O.* (*Met.* XIII, 561. Hoc melius, quanquam alii aliter). Ēxspŏlĭāt pūlchrīs laūrĕă sērtă rōsīs (*Anthol.* II, p. 369). *Voy.* Spolio.

† Ēxspŏlĭŏr, āris, ārī. *d. Comme* Exspolio. Ēxspŏlĭāntŭr ĕōs, ĕt cōrpŏră nūdă rĕlĭnquūnt. *Vet Poet.* (apud *Don. de Barbar.* p. 1769. Alii, *spoliantur*. Sed cf. *Claud. Quadr.* apud *Non.* 7, 100).

Ēxspŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Cracher.* Trēs hăbŭīt dēntēs, părĭtĕr quōs ēxspŭīt ōmnēs. *M.* (VIII, 57, 1). Mălāmquĕ pĕctŏrĕ ēxspŭī tŭssīm. *Cat.* (45, 7). SYN. Ēxscrĕō, spŭō. *Voy.* Spuo. ‖ *Au fig. Rejeter, vomir.* Tāndĕm spīrĭtum ĭnĭmĭcum ēxspŭē. *Sen.* (*Phœn.* 44). Quōd marĕ cōncēptum spūmāntĭbŭs ēxspŭĭt ūndĭs? *Cat.* (64, 155). SYN. Ējĭcĭō, rējĭcĭō, rēddō, etc. *Voy.* Vomo. ‖ *Bannir de l'esprit.* Ēxspŭĕre ĕx ānĭmō rātiōnĕm. *Lr.* (II, 1041). Quās ŭbi illam ēxspŭĕrĕt mĭsĕrĭam ex ānĭmō. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 16). SYN. Ējĭcĭō, ēxpĕllō, ăbĭgō.

Ēxstāns, tis. *Qui s'élève en dessus.* Ātque hŭmĕrīs ēxstāntēm sūspĭcĭt āltīs. *V.* Sūpĕr rīpās ūtrōque ēxstāntĭŏr ībāt Āggĕrĕ (amnis). *St.* SYN. Ēdĭtŭs, ēlātŭs, etc. *Voy.* Celsus. ‖ *Qui subsiste, dure.*

Ēxstērnātŭs, ă, ŭm. *Egaré, en délire.* Ēxstērnātă fŭgām frūstră tēntābăt. *O.* Ēxstērnātă mālō. *Cat.* (64, 165). *Voy.* Amens.

Ēxstērnŏ, ās, ārē. *Troubler la raison.* Āh! mĭsĕram āssĭdŭīs quām lūctĭbŭs ēxstērnāvīt. *Cat.* (64, 71, nempe Venus).

† Ēxstillēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Exstillo. Sīc, ĭmpĕrātŏr, ŏcŭlī exstillēscānt mĕī. *Ph.* (*Fab. nov.* 9, 11).

Ēxstillŏ, ās, ārē. *n. Couler en gouttes.* Ŏcŭlī ŭt ēxstillēnt fācīt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 29, de sinapi. Adde *Ter. Ph.* V, 7, 82. Ubi *Donat.*). *Voy.* Stillo.

Ēxstĭmŭlō, ās, ārē. *Stimuler.* Ĭlīs sōllĭta ēst vērbīs ēxstĭmŭlārĕ vīrum. *O.* Ēxstĭmŭlēt vātēm. *Col.* (10, 220). *Voy.* Stimulo

Ēxstinctŏr, ōris. *m. Destructeur.* Hīc præpŏtēns crūēntī Ēxstinctŏr āntichrīstī. *Prud.* (*Cath.* 839).

Ēxstinctŭs, ă, ŭm. *Éteint.* Ēxstinctōs faūcĭbŭs ignēs. *V.* ‖ *Au fig.* Sītĭs ēst ēxstinctă. *O.* Ēxstinctūs

pŭdŏr. *V.* || *Mort.* Ēxstinctŭm nўmphæ crūdēlī fūnĕrĕ Dăphnĭn Flĕbānt. *V. Voy.* Mortuus.

Ēxstinguŏ, ĭs, xī, ctŭm, guĕrĕ. *Éteindre.* Cædĕ săcerdōtĭs flāmmās ēxstinguĕrĕ Vēstæ. *O.* Pārte ălīā, plēnōs ēxstinxīt Cўnthĭa vultŭs. *Petr.* (*Sat.* 122). *Voy.* Restinguo. || *Ordint. au fig. Éteindre, étouffer, détruire.* Ēt fāmam ēxstinguī lābĭquĕ vīdētŭr Glōrĭă. *Sil.* SYN. Dēlĕŏ, ăbōlĕŏ, tōllŏ, pērdŏ, dēstrŭŏ, ēvĕrtŏ, ēxcīdŏ, ēxscindŏ, rēscindŏ, dējĭcĭŏ, pēssūmdŏ, pērdŏ. *Voy.* Everto. || *Faire périr, tuer.* Ēxstinxīssĕ nēfās (scil. Helenam). *V.* Rāpītŭr mīsĕr ēxstinguēndŭs Mēssālinæ ōcŭlīs. *J.* (10, 332). *Voy.* Occido.

Ēxstinxĕm. *sync. pour* Exstinxissem. Nātūmquĕ pātrēmquĕ Cūm gĕnĕre ēxstinxĕm. *V.*

† Ēxstinxīt. *sync. pour* Exstinxerit. Næ illĕ priūsquām spōlĭă căpĭăt, hīc nōs ēxstinxīt fāmēs. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 43).

Ēxstinxtī. *sync. pour* Exstinxisti. Ēxstinxtī tē mēquĕ sōrŏr. *V.* (*Æ.* IV, 682. Quod memoratur a *Charis.* 4, 248; *Diom.* 2, 436).

Ēxstīrpātŭs, ă, ŭm. *Arraché.* Ēt cădĭt ĭmmŏdĭcis silva ēxstīrpātă prŏcēllis. *Prud.* (*Ham.* 305).

Ēxstīrpŏ, ās, ārĕ. *Arracher.* Ēxstīrpā, mihī crēdĕ, pīlos dē cōrpŏrĕ tōtō. *M.* (VI, 56). *Voy.* Evello, Vello. || *Au fig. Détruire.* Ūt fĕrālĕ sŭos ŏnŭs ēxstīrpārĕ lĭbēllōs. *Sulpicia* (*Sat. vs.* 44). *Voy.* Deleo.

Ēxstĭtī. *parf. mixte de* Exsisto *et* Exsto.

Ēxstŏ, ās, ĭtī (ātŭm?), ārĕ. *Paraître au dessus, s'élever, sortir.* Sūmmīs vīx cōrnĭbŭs ēxstānt. *V.* Sūmmōque ēxstānt sūpĕr æquōră cōllō. *O.* Pectŏrĕ rĕcēptŭs, ēnsĭs ĭn tĕrgo ēxstĭtĭt. *Sen.* (*Thyest.* 741. Seu ab *Exsisto* deducendum). *Voy.* Exsisto. || *Au fig. S'élever au dessus, dominer.* Vōs ēt tŭă nōctĭbŭs ēxstĕt. *V. Fl.* Quō nūllŭm Lătĭō clārĭŭs ēxstāt ŏpŭs. *O.* Sēd cūnctis ămnĭbŭs ēxstāt Ūtĭllŏr. *Cl.* SYN. Ēmĭnĕŏ, sūrgŏ. || *Être, exister, vivre.* Sī tāntō fēlīx cōncordĭă bēllō Ēxstĭtĭt. *Pp.* (III, 4, 42). Nēmo ēxstāt quī ĭbī sēx mēnsēs vīxĕrĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 142). Sārmentī dŏmĭna ēxstāt. *H.* SYN. Ēxsistŏ, vīvŏ, sŭm, sūpērsŭm. || † *qqf. act. S'élever au dessus de.* Quāntum ēgŏmēt Nērēĭdās ēxstŏ. *St.* (*Silv.* 1, 2, 116).

Ēxstrūctŭs, ă, ŭm. *Élevé, accumulé.* Quæ prŏcŭl ēxstrūctīs ĭnĕrānt bēstērnă cānīstrīs. *H.* Ēxstrūctās dăpĭbŭs mēnsās. *O. Voy.* Aggero, as. || *Construit, bâti.* Ārsĕrāt ēxstrūctīs ĭn sŭă fātă rōgīs. *O.*

Ēxstrŭŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Élever, accumuler.* Ēxstrūxĭt ĭn æthĕrā mōntēs. *V. Fl.* Ēxstrūĭmŭs mēnsās. *V.* Cĕrĕālēs cœnās dăt, ĭtă mēnsās ēxstrūĭt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 25). Sācrum vētŭstīs ēxstrŭāt lignīs fŏcŭm. *H.* SYN. Strŭŏ, āggĕrŏ, ērīgŏ, cūmŭlŏ. *Voy.* Aggero, as. || *Construire, bâtir.* Pŭlchrāmquе ūxōrĭŭs ūrbĕm Ēxstrūĭs. *V.* SYN. Strŭŏ, pōnŏ, ædĭfĭcŏ, etc. *Voy.* Fundo, as.

Ēxsūccŭs, ă, ŭm. *Qui n'a plus de suc; épuisé.* Ēxsūcco ēt vētŭlō sūm sŏcĭātă vīrō (*Anthol.* II, p. 470. Onomasticum vetus Vulcanii : *Exsuccum, ἔχυμον*). *Voy. le suiv.*

Ēxsūctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exsugo. *Sucé.* Prōdĕrĭt ēxsūctō flŭvĭālĭs hĭrūdō crūōrĕ. *Ser. Sam.* (*vs.* 410). || *Au fig. Sec, desséché.* Ōssă vīdēs rēgŭm văcŭīs ēxsūcta mēdullīs. *J.* (8, 90). Ēxsūcta ūtī mēdulla ēt ārĭdum jĕcŭr. *H.* (*Epod.* 5, 37. Cf. *Bentl.*, etsi aliud optavit).

Ēxsūdātŭs, ă, ŭm. *Fait avec peine.* Ēxsūdātĭquĕ labŏrēs. *Sil.*

Ēxsūdŏ, ās, ārĕ. *n. Suer, s'évaporer.* Ēxcŏquĭtŭr vĭtĭum, ātquе ēxsūdāt ĭnūtĭlĭs hūmŏr. *V Voy.* Sudo. || *act. Faire avec peine.* Quūm Pēdĭūs caūsās ēxsūdĕt. *H. Voy.* Exsudatus.

† Ēxsŭgĕŏ, ēs, ērĕ. *arch. Comme* Exsugo. Nī hūnc ămittĭs, ēxsūgēbŏ quĭdquĭd hūmōrĭs tĭbi ēst. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 71. *Ib.* 70, exsugeri; *Epid.* II, 2, 5, exsugebo).

Ēxsŭgŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Sucer.* Jām nūnc īllī ĕgo ēgrēdĭēntī sānguĭnem ēxsūgām prŏcŭl. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 37. Malim *sanguen*).

Ēxsŭl, ŭlĭs, *m. pl. Exilé.* Ēxsŭl ăb ōctāvā Mārĭus bĭbĭt. *J.* (1, 49). Tē sĕquār, ēt cōnjūx ēxsŭlĭs ēxsŭl ĕrŏ. *O.* Ēxsŭlĭbūsnĕ dătŭr dūcendă Lāvīnĭă Teūcrīs? *V.* SYN. Ēxsŭlāns, ēxtōrrĭs, prōfŭgŭs, ējēctŭs, ēxpŭlsŭs, pŭlsŭs, rēlēgātŭs. EP. Vāgŭs, ērrāns, sōllĭcĭtŭs, trīstĭs, mœstŭs, lāngŭĭdŭs, ĭgnōtŭs. PPH. Pātrĭā ēxsŭl, pŭlsŭs, cārēns, ēxcūssŭs. Pātrĭæ, mūndī ēxsŭl. Pātrĭīs ēxsŭl ăb ōrĭs. Pātrĭīs ōrĭs, fīnĭbŭs, sēdĭbŭs pŭlsŭs, ējēctŭs. Fīnĭbŭs pātrĭīs ēxtōrrĭs. Dŏmō pātrĭāquĕ cārēns. *Voy.* Exsulo.

Ēxsŭlāns, tĭs. *Exilé.* Rēgī mĭnātŭr ūltrō : Quīs crēdăt ēxsŭlāntĕm? *Sen.* (*Med.* 856). *Voy. le préced.*

Ēxsŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Être exilé, en exil.* Vīctŭs ăbĭt, lōngēquе ĭgnōtĭs ēxsŭlăt ōrĭs. *V.* Ēxsŭlēt, ēt tōtō quærāt ĭn ōrbĕ fŭgām. *O.* PPH. Pātrĭā, pātrĭīs fīnĭbŭs, pātrĭæ ăb ōrĭs pēllŏr, ēxpēllŏr, ējĭcĭŏr, ārcĕŏr, trūdŏr, ēxcēdŏ, cēdŏ, lōngē dīscēdŏ. Pātrĭām lĭnquŏ, rēlĭnquŏ, fŭgĭŏ. Prōfŭgŭs ēxsŭlŏ. Prōfŭgŭs, ēxsŭl ērrŏ, ăgŏr, fĕrŏr. Ēxsĭllŭm pătĭŏr. Pātrĭām ēxsĭlĭŏ mūtŏ. Ignōtĭs ōrĭs, pĕr ēxtrēmās tĕrrās ēxsŭlŏ. Ĭn ēxtrēmās ōrās rēlēgŏr, trăhŏr. VERS. Nōs, pātrĭa āmissā, dŏmĭnīs pārēre sŭpērbĭs Cōgēmŭr. *V.* Nōs pātrĭæ fīnēs ēt dūlcĭă lĭnquĭmŭs ārvă, Nōs pātrĭām fŭgĭmŭs. Lĭttŏră tūm pātrĭæ lăcrĭmāns pŏrtŭsquĕ rēlĭnquŏ. Ōmnĭbŭs ējēctum tĕrrīs. *Id.* Pēllĭmŭr ē pātrĭīs lărĭbŭs. *L.* Ēt jām tēmpŭs ērăt quō mē dīscēdĕrĕ Cæsăr Fīnĭbŭs ēxtrēmæ jŭssĕrăt Aūsŏnĭæ. *O.* Rēgnŏquĕ dŏmōquĕ Pēllĭmŭr, ējēctōs ūltĭmŭs ōrbĭs hăbēt. Ēxsŭl, ĭnōps ērrēs, ălĭēnāquĕ lĭmĭnă lūstrēs. *Id.* Vāgŭs, ēxsŭl ĭn ōrbĕ Errābĭt tōtō, pātrĭīs ējēctŭs ăb ōrĭs. *Sil.* Lĭmĭnă lĭnquĕ fŭgă. *Pp.* Ēt dēlātŏr hăbēt, quōd dēdĭt, ēxsĭllŭm. *M.* Fŭgĭmŭs, Iāsŏn, fŭgĭmŭs : hŏc nōn ēst nŏvŭm Mūtārĕ sēdēs. *Sen.* Pātrĭæ sōlă dūlcĭă lĭnquĭs (*Halieut.* in *Poet. Min.* I, p. 233). Ălĭī ēxsŭlātum ăbĭērūnt, ălĭī ēmōrtŭī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 134). *Voy.* Exsul.

Ēxsŭltāns, tĭs. *Qui bondit, jaillit.* Circum gēns hūmĭdă pōntī Ēxsŭltāns. *V.* Ēxsŭltantĭăquе haūrit Cōrdă pāvōr pŭlsāns. *Id.* Quūm mīssŭs cōrpŏrĕ sānguĭs Ēmĭcăt ēxsŭltāns ăltĕ. *Lr.* (II, 195). SYN. Sāllēns, ēmĭcāns. || *Au fig. Joyeux ou fier.* Tārquĭtŭs ēxsŭltāns cōntrā fŭlgēntĭbŭs ārmīs. *V.* Ēxsŭltāns sŭccēssu ānĭmīsquĕ Cōrcŏbus. Lætĭtĭa ēxsŭltāns. *Id. Voy.* Lætus, Superbus.

† Ēxsŭltāntĭă, æ. *f. Fierté.* Lūdĭbrĭŭm Hōstĭlĭs ēxsŭltāntĭæ. *Paul. Nol.* (21, 564).

Ēxsŭltīm. *En bondissant.* Lūdĭt ēxsŭltīm, mĕtŭĭtquĕ tāngī (equa). *H.*

Ēxsŭltŏ, ās, ārĕ. *n. Sauter, bondir, jaillir.* Ādspĭce ŭt ānte ĭpsŭm tĕnĕrīs ēxsŭltĕt ĭn hērbis (vacca). *O.* Ēxsŭltānt æstŭ lătĭcēs. *V.* Ēxsŭltāntquĕ vădă. *Id.* SYN. Ēxsĭlĭŏ, sălĭŏ, sūbsĭlĭŏ, ēmĭcŏ. || *Bondir de joie, être fier.* Rēbŭs nĭmĭs ēxsŭltārĕ sĕcūndīs. *St.* Mēdĭās ĭntĕr cædēs ēxsŭltăt Āmāzon.

V. Ēxsŭltātque, ēt vīx ănĭmō sŭă gaūdĭă dīffĕrt. *O. Voy.* Gestio, Superbio.

Ēxsŭō. *Voy.* Exuo.

Ēxsŭpĕrābĭlĭs, ĕ. *Que l'on peut gravir, surmonter.* Nōn ēxsŭpĕrābĭlĕ săxūm. *V.* Nēc ēxsŭpĕrābĭlĕ dīrīs ĭngĕnĭŭm. *St.*

Ēxsŭpĕrāns, tis. *Qui surpasse.* Mātĕrĭā vīrēs ēxsŭpĕrāntĕ mĕās. *O.* || *Souv. absolt. Qui l'emporte, supérieur.* Ănnĭbăl ēxsŭpĕrāns ăstū. *Sil.* Vīrĭbŭs ēxsŭpĕrāns (*Anthol.* I, p. 189). *Voy.* Præstans.

Ēxsŭpĕrāntĭŭs *ou* Ēxŭpĕrāntĭŭs, ĭī. *m. Préfet des Gaules, proche parent du poète Rutilius.* Cŭjŭs ārĕmōrĭcās pătĕr Ēxsŭpĕrāntĭŭs ōrās Nūnc pōstlĭmĭnĭŭm pācĭs ămārĕ dŏcĕt. *Rutil.* (I, 213).

Ēxsŭpĕrātŭs, ă, ŭm. *Surpassé.* Sēd cĭtĭŭs cēdūnt grăvĭōrĭbŭs ēxsŭpĕrātæ. *Lr.* (III, 233).

Ēxsŭpĕrĭŭs *ou* Ēxŭpĕrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un rhéteur de Toulouse.* Ēxsŭpĕrĭ mĕmōrāndĕ mĭhī, fācūndĕ sīne ārtĕ. *Aus.* (*Prof.* 17, 1).

Ēxsŭpĕrō, ās, ārĕ. *S'élever au dessus.* Jŭbæquĕ Sāngŭlnĕæ ēxsŭpĕrānt ūndās. *V.* SYN. Sŭpĕrō, sŭpĕrmĭnĕō. *Voy.* Exsisto. || *Gravir.* Ēxsŭpĕrātquĕ jŭgūm. *V.* SYN. Sŭpĕrō. *Voy.* Ascendo. || *Traverser, passer outre.* Ēxsŭpĕrō præpĭnguĕ sōlŭm stăgnantĭs Hĕlōrī. *V.* (Adde *V. Fl.* II, 623). SYN. Trānsmittō, trānscūrrō, trājĭcĭō. || *L'emporter sur, triompher de.* Ēxsŭpĕrās mōrūm nōbĭlĭtātĕ gĕnŭs. *O.* Cōnsĭlĭŭm dătŭr ēxsŭpĕrārĕ pŏtēstās. *V.* Ēxsŭpĕrātquĕ mōrās. *Id.* SYN. Sŭpĕrō, vīncō, etc. *Voy.* Supero. || *n. S'élever au dessus; être supérieur, vaincre.* Ēxsŭpĕrānt flāmmæ. *V.* Quāntum ĭpsĕ fĕrōcī Vīrtūte ēxsŭpĕras. *Id.* Prūsēns dŏlŏr ēxsŭpĕrābăt. *Lr.* (VI, 1277). Ēt sī nōn pŏtĕrūnt ēxsŭpĕrārĕ, cădānt. *O. Voy.* Emineo, Præsto, Vinco.

Ēxsŭrdō, ās, ārĕ. *Rendre sourd.* || *Couvrir le son.* Tŭrbĭdă nēc călămōs ēxsŭrdānt clāssĭcă nōstrōs. *Calp.* (4, 131). || *Rendre insensible, émousser.* Fĕrvĭdă quōd sŭbtīle ēxsŭrdānt vīnă pălātŭm. *H.*

Ēxsurgō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se lever* (*du lit, d'un siége*). Ēxsurgĭtquĕ făcem ātqŭĕ ōllēns. *V.* Quæso ĕdĕpŏl ēxsurgĕ. *Pl.* (*Most.* II, 1, 29). Sēd pōstquam ēxsurrexī. *Id.* (*Ps.* V, 1, 27). *Voy.* Surgo. || *S'élever.* Scŏpŭlōsī vĕrtĭcĕ cōllēs Ēxsurgūnt. *Sil.* Fūrēnti pōntŭs ēxsurgĭt sīnŭ. *Sen.* (*Hip.* 1012). || *Au fig.* Ăltă mănē, sŭprāquĕ tŭōs ēxsurgĕ dŏlōrēs (*Ad Liv.* 353). Grăvĭŏr ēxsurgit dŏlŏr. *Sen.* (*Med.* 49).

Ēxsŭscĭtō, ās, ārĕ. *Éveiller, exciter.* Ĭpsĕ, gĕnŭ pŏsĭtō, flāmmās ēxsŭscĭtăt aūrā. *O. Voy.* Excito. || *Appeler.* Ēxsŭscĭtātĕ vōstram hānc cūstōdēm mĭhī. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 91). *Voy.* Evoco.

Ēxtă, ōrŭm. *pl. n. Entrailles des victimes offertes aux dieux.* Lānĕĭbŭs ēt pāndīs fūmāntĭă rĕddīmŭs ēxtă. *V.* Spīrāntĭă cōnsūlĭt ēxtă. Ōlĕūm fūndēns ārdentĭbŭs ēxtĭs. *Id.* Vīdĕn' ūt fēlĭcĭbŭs ēxtĭs signĭfĭcĕt plăcĭdōs nūntĭă fĭbră dĕōs? *Tib.* (II, 1, 25). SYN. Viscĕră, fĭbræ. (*Exta* singulari numero carere, testatur *Charis.* 1, 21 et 71.) || *Par ext. Chairs, viandes.* Pĭnguĭăque īn vĕrŭbŭs tōrrebĭmŭs ēxtă cŏlūrnis. *V.*

Ēxtăbĕō, ēs, ŭī, *et* Ēxtābēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Sécher, se dessécher.* Rĕfŭgĕre ŏcŭlī, cōrpŭs măcle ēxtăbŭīt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 12). *Voy.* Tabesco.

Ēxtărĭs, ĕ. *Qui concerne les entrailles.* Aūt vĕru, aūt aŭlam ēxtărĕm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 47).

Ēxtēmplō. *adv. Sur le champ, à l'instant.* Ēxtēmplō tēntāndă fŭgā cānĭt æquŏră Călchās. *V.* Dīxĭt, ēt ēxtēmplō pōpŭlūmquĕ grăvēmquĕ sēnātŭm.

O. Voy. Protinus. || † Quum ēxtēmplō. *arch.* (*ἐπὶτὴν ταχίστα*). *Dès que.* Sēnēx quum ēxtēmplo ēst, jām nēc sēntīt, nēc săpīt. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 24). Quum ēxtēmplo ād fōrum ădvēnĕro, ōmnēs lŏquēntŭr. *Id.* (*Capt.* II, 2, 6. *Ib.* 3, 74; *Amp.* III, 1, 5).

Ēxtēmpōrālĭs, ĕ. *Soudain, improvisé.* Ēxtēmpōrālĭs fāctŭs ēst mĕŭs rhētŏr. *M.* (V, 54).

† Ēxtēmpŭlō. *arch. Primitif de* Extemplo. Nām si ignis vīvĕt, tu ēxstĭnguĕre ēxtēmpŭlō. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 15. *Id. Bac.* IV, 9, 44).

Ēxtĕndō, ĭs, dī, tŭm *et qqf.* sŭm, dĕrĕ. *Étendre, répandre.* In văcŭŭm pŏtĕrūnt se ēxtĕndĕrĕ rāmī. *V.* Ēxtĕnditŭr ūnă Hōrrĭdă pĕr lātōs ăcĭēs vŭlcānĭă cāmpōs. *Id.* Mājōrēs pĕnnās nīdo ēxtĕndissĕ lŏquērīs. *H.* SYN. Pāndō, ēxpāndō, prōtendō, ēxplĭcō, effŭndō, dīffŭndō, pōrrĭgō, prōpāgō, prōfĕrō, prōdūcō, prōlātō, dīlātō. || *Étendre à terre, coucher, renverser.* Fūlvă mōrĭbŭndum ēxtĕndĭt ārēnā. *V.* Tōtōque ĭngĕns ēxtĕndĭtŭr āntrō. *Id. Voy.* Sterno. || *Étendre, en parlant du temps, prolonger, reculer.* Ād mēdĭās sēmēntem ēxtĕndĕ prŭīnās. *V.* Cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt ĭn ānnum. *Id.* Tē lōngă stārē sĕnēctă, Ævŭmque ēxtēndissĕ vĕlīm. *Sil.* In quīntām vărĭōs ēxtēndĭt Rōmă lăbōrēs. *M.* (IV, 8, 3). SYN. Prōfĕrō, prōdūcō, prōpāgō. || *Au fig.* Sēd fāmam ēxtēndĕrĕ fāctīs. *V.* Nōmĕn ĭn ūltĭmās Ēxtēndăt ōrās. *H.* SYN. Dīffŭndō, prōpāgō. || *Augmenter.* Brĕvēs ēxtēndĕrĕ cēnsūs. *M.* (XII, 6, 9). SYN. Aŭgĕō, ămplĭfĭcō. || — cūrsūm. *Courir sans s'arrêter.* Nēquĭdquam ăvĭdōs ēxtēndĕrĕ cūrsūs vēllĕ. *V.*

Ēxtēnsŭs, ă, ŭm. *Comme* Extentus.

† Ēxtēntō, ās, ārĕ. *fréq. de* Extendo. *Étendre.* Dēsĭpĭt, ēxtēntăt nĕrvōs, tōrquētŭr, ănhēlăt. *Lr.* (III, 489). || *Au fig.* Ăllĕnō vīrēs tuās ēxtēntēs ōstĭō. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 3).

Ēxtēntŭs *et qqf.* Ēxtēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Extendo. *Tendu.* Illĕ pĕr ēxtēntŭm fūnēm mĭhī pŏssĕ vĭdētŭr īrĕ. *H.* SYN. Tēntŭs, cōntēntŭs. || *Étendu, répandu, prolongé.* Jāmquĕ pĕr ēxtēntōs ăltērnă strāgĕ vĭrōrŭm (campos). *Sil.* Incrēmēntă vĭdēs ōrnātum ēxtēnsă pĕr ōrbĕm. *Alcim.* (I, 136). Vīvĕt ēxtēndō Prŏcŭlēĭŭs ævō. *H.* SYN. Lōngŭs, lātŭs, rēmōtŭs.

† Ēxtēntŭs, ūs. *m. Étendue, continuité, série.* Immēnsōsquĕ pĕr ārmōs Ēt lātĕrum ēxtēntŭs vĕnīt ātră cūspĭdĕ vūlnŭs. *Sil.* (IV, 616). SYN. Tractŭs, sĕrĭēs.

† Ēxtĕnŭātrīx, īcĭs. *f. Qui affaiblit.* Ēst ējŭs vīrtŭs, ŭt dīcŭnt, ēxtĕnŭātrīx. *Macer* (4, 19, de sulfure).

Ēxtĕnŭātŭs, ă, ŭm. *Diminué.* Ēxtĕnŭātă gĕrēns vĕtĕrīs vēstĭgĭă pœnæ. *Cat.* (64, 295).

Ēxtĕnŭō, ās, ārĕ. *Atténuer, diminuer, affaiblir.* Ēxtĕnŭō fōrtī mălă cōrdĕ fĕrēndō. *O.* Pārcentĭs vīrĭbŭs ātquĕ Ēxtĕnŭāntĭs ĕās. *H.* Pĕccātum ēxtĕnŭāt, quī cĕlĕrĭtĕr cōrrĭgĭt. *P. Syr. Voy.* Minuo.

Ēxtĕr, ĕră, ĕrŭm. *Extérieur, étranger.* Ēt nōs fās ēxtĕră quærĕrĕ rēgnă. *V.* Sēd quīd ăpūd tālēs, quīs nēc sŭă pīgnŏră cūræ, Ēxtĕr hŏnōs. *St.* (*Th.* XI, 428, sic legente *Prisc.* 3, 599. Nunc vulgo ex libris, *exstat;* sed illud unice verum. Adde *Enn.* apud *Fest.*). SYN. Ēxtĕrĭŏr, ēxtĕrnŭs.

Ēxtĕrĕbrō, ās, ārĕ. *Percer.* || † *Au fig. Obtenir avec effort.* Nūnquam hĕrcle īstūc ēxtĕrĕbrābĭs tu, ŭt sīs pējŏr quam ĕgŏ sīēm. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 55).

Ēxtĕrgĕō, ēs, ĕrĕ. *Essuyer, nettoyer.* Quīd me întrō rĕvŏcās? hŏc vŏlo hīc ānte ōstĭum ēxtĕrgĕrĕ.

Pl. (*Rud.* V, 2, 12. *Ib.* 14; *Men.* II, 3, 40). *Voy.* Tergeo.

Ēxtĕrgŏ, ĭs, ĕrī. *Comme le précéd.*

Ēxtĕrĭŏr, ŭs, ōrĭs. *Extérieur.* Tŭ cŏmĕs ēxtĕrĭŏr, sī pōstŭlēt, īrĕ rĕcūsēs. *H.*

Ēxtĕrĭŭs. *adv. A l'extérieur, en dehors.* Ēxtĕrĭūsquĕ sĭtæ, bĭmārī spĕctāntŭr ăb ĭsthmō (urbes). *O.* Sōla cārnĕ rēnāsci Ēxtĕrĭus lōtos. *Prosp.* (*Ingr.* II, 294).

Ēxtĕrmĭnō, ās, ārĕ. *Bannir.* Pĕctăt, ĕt ăngēntĕm sŭlcis ēxtĕrmĭnĕt hĕrbăm. *Col.* (10, 149). Ēxtĕrmĭnăt īllum. *Fort.* (1, 76). *Voy.* Expello.

† Ēxtĕrmĭnŭs, ă, ŭm. *Exilé.* Ălque hīnc ēxtĕrmĭnŭs ĭtō. *Tertul.* (*de Sodom.* 3).

Ēxtĕrnātŭs, Ēxtĕrnō. *Voy.* Exsterno, etc.

Ēxtĕrnŭs, ă, ŭm. *Extérieur, étranger.* Aŭgĕt ūtĕrquĕ sŭās ēxtĕrnō röbŏrĕ vīrēs. *V.* Gĕnĕrōs ēxtĕrnīs ăffŏre ăb ōrīs. *Id.* Ārcēbātquĕ sŭīs ēxtĕrnōs fīnĭbŭs ōmnēs. *O.* SYN. Ēxtĕr, ăllĕnŭs, *qqf.* ădvĕnă.

Ēxtĕrŏ, ĭs, ĕrĕrē. *Broyer, fouler aux pieds.* Cōngēstās ēxtĕrĕt īllĕ nīvēs. *O. Voy.* Tero. ‖ *Briser avec le pied.* Grăvis ēxtĕrĭt ārtŭs Ūngŭlă. *St.* (Quidam addunt *Phæd.* I, 21; sed vid. *Extundo*). SYN. Frāngŏ, cōmmĭnŭŏ.

Ēxtĕrrĕŏ, ēs, ĕrĕ. *Épouvanter.* Quī tŏtlĕs sŏcĭōs, tŏtlĕs ēxtĕrrŭīt hōstēs. *O.* Ĭmprōvīsă sīmŭl spĕcĭēs ēxtĕrrĕt ūtrŭmquĕ. *H. Voy.* Terreo.

Ēxtĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* Măgnīs ēxtĕrrĭtă mōnstrīs. *V.* Sŭbĭtīs ēxtĕrrĭtŭs ŭmbrīs. *Id. Voy.* Territus.

Ēxtĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Extergeo *ou* Extergo. *Essuyé.* Ēx hŏmĭnĕ, ēxtĕrsīs frōndĭbŭs ĕt scŏpŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 3482).

† Ēxtĕrsŭs, ūs. *m. L'action d'essuyer.* Lĭntĕŭmquĕ ēxtĕrsūī. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 22. Sic recte, et requirente metro. Alii *extersum*).

? Ēxtĕrŭs. *Voy.* Exter.

† Ēxtĕxŏ, ĭs, ĕrĕ. *Défaire un tissu.* ‖ *Au fig. Dépouiller.* Ēxtĕxam ĕgo illŭm pŭlchrĕ jām, sī dī vŏlŭnt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 5).

Ēxtĭmēscŏ, ĭs, ŭī (*de l'inus.* Extimeo), ēscĕrĕ. *n. et act.* Quīdquīd ă vōbīs mĭnŏr ēxtĭmēscĭt. *Sen.* (*Thyest.* 610). Nēc spērēs ălĭquīd, nēc ēxtĭmēscās. *Boet.* (1, 4). Nōn ĕquĭdem ēxtĭmŭī, Dănăŭm quōd ductŏr ĕt Ārcās. *V.* Ădvĕrsōs ēxtĭmŭĕrĕ dĕōs. *O. Voy.* Timeo.

Ēxtĭmŭs, ă, ŭm. *Extérieur, du dehors.* Ēxtĭmă mĕmbrōrŭm circŭmcæsūrā rŏĕrcĕt. *Lr.* (IV, 650). Ēt mŏdŏ claŭdĕntēs ăcĭēm, nūnc ēxtĭmă cīngēns. *Sil.* (VII, 590). Ēxtĭmŭs ōllī Ĭn Tĕnĕdŭm cursŭs. *Avien.* (*D. Ter.* 192). Ēxtĭmŭm vēstīs săcrātæ fūrtim mŭllĕr cōntĭgĭt. *Prud.* (*Cath.* 1269). SYN. Ēxtĕr, ēxtĕrĭŏr. ‖ *qqf. Chassé, banni.* Făctŭs sum ēxtĭmŭs ă vōbis. *Pl.* (*fragm. Clitel.* apud *Prisc.* 3, 609).

Ēxtĭnguŏ. *Voy.* Exstinguo.

Ēxtĭspĕx, ĭcis. *m. Qui observe les entrailles.* Ăpĕrtĕque ārtem ōbtĕrĕre ēxstĭspĭcum. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1).

Ēxtŏllŏ, ĭs (ēxtŭlī, ēlātum, *parf. et sup. communs avec* Effero), ĕrĕ. *Lever, hausser, élever.* Ătque ēffārĕ fōrās, ĭdĕōque ēxtŏllĕrĕ flammās. *Lr.* (VI, 700). Tōrvōs ēxtŏllĭt ăd æthĕră vultŭs. *O.* SYN. Tŏllŏ, ērĭgŏ, ēffĕrŏ. *Voy.* Extuli, Tollo. ‖ *Élever un enfant, remplir les devoirs de père.* Ēt fŭndāmĕntŭm sŭbstrŭŭnt lĭbĕrōrŭm, Ēxtŏllūnt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 40). *Voy.* Effero, Tollo. ‖ *Par ext. Créer, produire.* Frūgēs ĕt păbŭlă lætă Gēntĭbŭs hūmānis hăbĕt ūndĕ ēxtŏllĕrĕ pŏssīt. *Lr.* (II, 594). SYN. Ĕdŭcŏ, ēdŭcŏ, etc. *Voy.* Gigno. ‖ *Au fig. Relever, donner du courage.* Ēxtŏllĕtque ănĭmōs Lătĭūm vēsānŭs ĭn ōrbĕm. *L.* Nīmīăquĕ naŭtās hĭlărĭtāte ēxtŏllĕrĕ. *Ph.* SYN. Tŏllŏ, ērĭgŏ. ‖ *Louer, vanter.* Nĕ cēssa ēxtŏllĕrĕ vīrēs Gēntĭs bis vīctæ. *V.* Măvīs vĭtŭpĕrārī fālsō, quăm fālsō ēxtŏllī. *Pl.* (*Most.* I, 3, 21). SYN. Ēffĕrŏ, etc. *Voy.* Laudo. ‖ † *arch. Remettre, différer.* Tămĕn hŏdīe ēxtŏllăt nŭptĭās. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 168). Rēs sērĭās ēxtŏllŏ... ĭn ălĭŭm dīĕm. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 51. *Id. Mil.* III, 2, 47). *Voy.* Protollo. ‖ † *Mettre dehors.* Hūnc hŏdīe pōstrēmum ēxtŏllō meă dŏmō pătrīă pĕdĕm. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 2). SYN. Ēffĕrŏ, ēdŭcŏ.

† Ēxtŏrpĕŏ, ēs, ĕrĕ. *n. Comme* Torpeo. Ōbvĭă türbă rĭgĕt, grĕssūque ēxtŏrpŭīt ægrō. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 240).

Ēxtŏrquĕŏ, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Tirer de force, arracher.* Tēndŭnt ēxtŏrquērĕ pŏēmătă : quīd făcĭām vis? *H.* Ĭmo hĕrclĕ ēxtŏrquĕ, nīsi ĭtă făctum ĕst, Dēmēă. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 37). SYN. Aŭfĕrŏ, răpĭŏ, ērĭpĭŏ. ‖ † *arch. Chasser hors.* Ēxtŏrquĕt vītām vīs mŏrbĭdă mēmbrīs. *Lr.* (VI, 1222). *Voy.* Expello.

Ēxtŏrrĭs, ĕ. *Exilé.* Fīnĭbŭs ēxtŏrrīs, cŏmplĕxu ăvŭlsŭs Ĭūlī. *V.* Ēxtŏrrĕm pătrīă rēgnōquĕ. *St. Voy.* Exsul.

Ēxtŏrtŏr, ōrĭs. *m. Qui extorque.* Bŏnōrum ēxtŏrtŏr. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 27. Vid. sup. in *Distortor*).

Ēxtŏrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Extorqueo. *Arraché, extorqué.* Ēxtŏrtās ĭnvĭtŏ prīncĭpĕ vōcēs. *Cl.* Cuī sīc ēxtortă vŏlŭptās. *H.* ‖ *Tortu, estropié.* Prāvam ēxtŏrtāmquĕ pŭēllam. *J.* (8, 33). Ēxtŏrtis tālīs. *Pl.* (apud *Prisc.* 3, 611).

Ēxtrā. *prép. Hors.* Quămvīs nīl ēxtrā nŭmĕrŭm fēcissĕ mŏdŭmquĕ. *H.* Mēque ēxtrā tĕctă fĕrēbam. *V.* ‖ *Excepté.* Nĕquĕ nōtŭs, nĕquĕ cōgnātŭs, ēxtra ūnam ănĭcŭlăm, Quīsquam ădĕrăt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 48). *Voy.* Præter. ‖ *qqf. Sans.* Dŏmĭnam ēsse ēxtra nōxĭām. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 57). Nĕ quo ăd cœnam īrĕt ēxtrā cōnsĭlĭum mĕŭm. *Titin.* (apud *Non.* 2, 199). *Voy.* Sine.

Ēxtrăctŭs, ă, ŭm. *Tiré.* Quī rūre ēxtrăctŭs ĭn ūrbem ĕst. *H.*

Ēxtrăhŏ, ĭs, āxī, ăctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer de.* Ēxtrăhĭt illŭd ĭdĕm călīdō dē vŭlnĕrĕ tēlum. *O.* Neū prānsæ Lămĭæ vīvŭm pŭĕrum ēxtrăhăt ălvō. *H.* Ēxtrăhĕ türbā. *Id.* Ēt mē quānta ēx ærūmna ēxtrāxĕrīs. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 36). Sēcrētă mēntīs vērbĕrŭm vis ēxtrăhĭt. *Sen.* (*Hipp.* 884). SYN. Trăhŏ, ēdŭcŏ, ērĭpĭŏ, ēxprōmŏ, ēvēllŏ, ēlĭcĭŏ. *Voy.* Traho. ‖ *Prolonger.* Ēxtrăhĭt ĭnsōmnēs bēllōrŭm fābŭlă nōctēs. *L.* Ēxtrăxĭt dūlcī vātēs tēstūdĭnĕ nōctēm. *V. Fl. Voy.* Produco.

Ēxtrānĕŭs, ă, ŭm. *Étranger.* Tōllăt pĕdēs ĭndŏmĭta ĭn strātō ēxtrānĕō. *Petr.* (*Sat.* 55). *Voy. le suiv.*

Ēxtrārĭŭs, ă, ŭm. *De dehors, du dehors, étranger.* Pōst ēxtrārĭă lūx ŏcŭlōs pĕrtĕrgĕt, ĕt ăër. *Lr.* (IV, 277). Nam hānc cōndĭtĭōnĕm sī cuī tŭlĕro ēxtrārĭō. *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 13. Alii leg. *extraneo*). Ŭt mē ēsse ĭn hāc rĕ dūcăt ălbs te ēxtrārĭŭm. *Afran.* (apud *Non.* 2, 208). SYN. Ēxtĕrnŭs, ēxtĕr

Ēxtrāxī. *parf. de* Extraho.

Ēxtrēmō *et* Ēxtrēmŭm. *adv. Pour la dernière fois, enfin.* Ălĭōquĭn ēxtrēmŭm mœstōs ăbstĭnŭīs ămīcōs. *O.* Ēxtrēmŭm tĕnŭēs lĭquĕfăctă mĕdŭllās Tăbŭīt. *Id.* SYN. Sŭprēmŭm.

Extrēmŭs, ă, ŭm. *Dernier, placé à l'extrémité.* Illăcī cīnĕrēs, ĕt flămma extrēmă mĕōrŭm. *V.* Extrēmōs pudĕāt rĕdīssĕ. *Id.* Extrēmōs currīt mĕrcātŏr ăd Indŏs. *H.* SYN. Ultĭmŭs, sŭprēmŭs, nŏvissĭmŭs. ‖ *Ad et In extrēmum. A la fin, jusqu'à la fin.* Nĕ Pēccĕt ăd extrēmum rīdendŭs (equus). *H.* Nĕ sĭt ăd extrēmum Cæsărīs īrā tĕnax. *O.* Dūrāt in extrēmum. *Id.* SYN. Ăd finĕm. *Voy.* Tandem. ‖ Extrēmă, ōrŭm. *n. pl. Parti extrême, désespéré.* Ferrōque extrēmă sĕcūtăm. *V. Voy.* Mors. ‖ *Le même, et* Extrēmæ rēs. *Extrémité, comble du malheur.* Vitămque extrēmă pĕr ōmnĭă dūcō. *V.* Consŭlīte extrēmis ăngŭsto in tĕmpŏrĕ rēbŭs. *L. Voy.* Infortunium.

Extrīcātŭs, ă, ŭm. *Débarrassé.* Extrīcātă dēnsīs Cērvă plăgis. *H.*

Extrīcō, ās, ārĕ. *Débarrasser.* Ălĭquă ŏpe ēxsōlvam, extrīcābŏr ălĭquā. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 49). SYN. Expĕdĭō, lĭbĕrō, sōlvō. ‖ *Tirer difficilement.* Quī, măgnă quŭm mīnārīs, extrīcās nīhĭl. *Ph.* Nūmōs undĕ unde extrīcāt. *H.* SYN. Expĕdĭō.

Extrīnsĕcŭs. *adv. Au dehors.* Nēc quidquam extrīnsĕcŭs intrāt Quŏd nĕrvōs ăgĭtĕt. *Pers.* (5, 128). Nām nĕquĕ dīssŏlvī, plăgis extrīnsĕcŭs ictă, Pōssunt. *Lr.* (I, 528. Adde *Juve.* III, 164).

Extrītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Extero. *Tiré par le frottement.* Exprīmĭtŭr vălĭdis extrītŭs vīrĭbŭs ignīs. *Lr.* (V, 1097). ‖ *Usé par le frottement.* Cum extrītīs tālis, cŭm crŏcōtĭlīs crūscŭlis. *Pl.* (apud *Prisc.* 3, 611).

† Extrō, ās, ārĕ. *n. Sortir.* Sīmŭl līmĕn īntrābo, ĭlli extrābŭnt illĭcō. *Afran.* (apud *Non.* 2, 279).

Extrūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Pousser dehors avec violence, chasser.* Nēve, ămbitiōnis caŭsa, extrūdantŭr fōrās. *Pl.* (*Pœn. prol.* 38). Mē nunc extrūsisti ex ædibŭs. *Id.* (*Aul.* I, 2, 5). SYN. Ejĭcĭō, pellō, ăbĭgō. *Voy.* Pello. ‖ *Faire partir promptement.* Invītŭm Pămphĭlum extrūsit pătĕr. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 98). ‖ — mērcēs. *Se défaire de marchandises.* Laŭdat vēnālēs, quī vŭlt extrūdĕrĕ, mērcēs. *H. Voy.* Vendo.

Extrūsŭs, ă, ŭm. *Poussé, chassé.* Cēdĭt ĕnim rērŭm nŏvĭtāte extrūsă vĕtŭstās. *Lr.* (III, 978).

† Extŭbĕrō, ās, ārĕ. *n. Avoir de l'enflure.* Plūmbŏquĕ cērvīx vērbĕrāta extŭbĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 2308). *Voy.* Tumeo.

Extŭlī. *parf. mixte de* Effero *et de* Extollo. (*Voir les différens sens de ces mots.*) Tāntum ălĭās întĕr căpŭt extŭlīt ūrbēs. *V.* Quă grēssum extŭlĕrām. Vŏlscōsquĕ vĕrūtōs Extŭlīt (Italia). *Id.* Pălĭādĭŏs ōlĕæ, Mōpsī gēstāmĭnă, rāmōs Extŭlīt. *St.*

† Extŭmĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Extŭmēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être enflé.* (*Pl. Truc.* I, 2, 97, extumere.) *Voy.* Tumeo.

† Extūnc. *néol. Dès-lors.* Extūnc insĭpĭdō mūllĕr prævĕntă rētŭ. *Alcim.* (II, 402. *Apul. Met.* 7, p. 198 : « *Extunc* pœnæ reservatus. » Alii tamen *extremæ*).

Extundō, ĭs, ŭdī, ūndĕrĕ. *Faire sortir en frappant.* Asĭnŭs, ŭt vidit fĕrŭm ĭmpunĕ lædī, călcĭbŭs frontem extŭdit. *Ph.* (I, 21. Quum in cod. *Rosanbo* nihil sit præter *ext.*, conjecturis campus patuit. Alii leg. *exterit.* Sed *extudit* fuit in cod. *Remens.* Hoc et diserte exhibet cod. *Vatican.* nuper a *Maio* editus). SYN. Ellĭcĭō, expĕllō, exprimō, excūtĭō, extorbĕō. ‖ *Forger.* Sălĭōs et lăpsa ancillă cœlō Extŭdĕrat. *V.* Nēscĭĕrint primi glădĭōs extundĕrĕ fabri. *J.* (15, 167. Alii, *excudere*). *Voy.* Procudo. ‖ *Au fig. Produire ou obtenir avec peine.* Ut vărĭās ūsŭs mēdĭtāndo extundĕrĕt ārtēs. *V.* Pĕcŭdum cūstodĭă sōlĕrs Ōmnĭă tēntānti extŭdĕrăt (honorem). *Id.* Quŭm lăbŏr extŭdĕrīt fāstīdĭă. *H.* Prīusquam ĭd extŭdī. *Pl.* (*Most.* I, 3, 64). SYN. Ellĭcĭō, extorquĕō, ēdūcō.

Extŭrbātŭs, ă, ŭm. *Chassé.* Extŏrrīs rēgno, extŭrbātŭs mărī. *Att.* (apud *Non.* 1, 48). ‖ *Arraché.* Rādĭcĭbŭs extŭrbātă. *Cat.* (64, 108, scil. pinus).

Extŭrbō, ās, ārĕ. *Chasser.* Cōgnātās cædĕ nĕfāndă Extŭrbāre ānĭmās. *O.* Extŭrbo ŏcŭlōs ātquĕ dēntēs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 69). Eum extŭrbāsti ex ædĭbus. *Id.* (*Trin.* I, 2, 100). *Voy.* Ejicio. ‖ *Au fig.* Ātque istam extŭrbēs ex ănĭmo ægrĭtūdĭnĕm. *Pl.* (*Cure.* II, 1, 9). Nĕfāndă cāstō pectŏre extŭrba ōclŭs. *Sen.* (*Hippol.* 130). ‖ *Mettre en désordre.* Extŭrbārĕ cōmas. *Sil.* Extŭrbāre ŏdĭis trānquillă sīlentĭă nŏctis. *St.* (Adde *Pl. Most.* IV, 3, 38). *Voy.* Turbo.

Exŭbĕrāns, tis. *Qui abonde.* (Quidam dant locum *Pacuvii*, qui apud *Varr. L. L.* 6, 2. Sed alii recte, cum libris, *exuperantum*).

Exŭbĕrō, ās, ārĕ. *n. Abonder.* Ăt sī lūxŭrlă fōlĭōrum exŭbĕrāt ūmbrā. *V.* Pōmis exŭbĕrĕt ānnŭs. *Id.* Mălŭs mĕmbris exŭbĕrāt hūmŏr. *Cl.* SYN. Abundō. *Voy. ce mot.*

Exŭl, Exŭlō. *Voy.* Exsul, etc.

Exŭlcĕrō, ās, ārĕ. *Couvrir d'ulcères.* Exŭlcĕrātĭs ĭnnōcēntum cōrpŏrā. *Prud.* (*Peri.* 3285).

Exŭlŭlātŭs, ă, ŭm. *Qu'on fait retentir de hurlemens.* Dūm stŭpĕt Ēdonis exŭlŭlātă jŭgis. *O.* ‖ *Appelé par des hurlemens.* Cȳbĕlēă mātĕr Cōncĭnĭtŭr, Phrўgĭis exŭlŭlātă mŏdis. *O.*

Exŭlŭlō, ās, ārĕ. *n. Hurler, pousser de grands cris.* Nēc pŭdŭīt scissīs exŭlŭlārĕ cōmīs. *O.* Nāctūsquĕ sīlentĭă rūrīs, Exŭlŭlāt. *Id.* Sīmĭlīque ĭmplēt sŏrŏr ōmnĭă quēstū Exŭlŭlāns. *V. Fl.*

† Exūnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exungo. *Délayé.* ‖ *Au fig. Epuisé, dissipé.* Cōmēsum, ēxpōtum, ēxūnctum. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 5, de argento).

Exundāns, tis. *Qui déborde, et au fig.* Exundāns ingĕnĭī fons. *J.* (10, 119).

Exundō, ās, ārĕ. *n. Se déborder.* Prærŭptum exundāt pēlăgŭs. *Sil.* Vāstōque exundāt hĭātū. *V. Fl.* SYN. Emănō, exspātŏr, excurrō. *Voy.* Stagno. ‖ *Au fig.* Indĕ Mĕdūsæīs tĕrram exundāssĕ chĕlўdrīs. *Sil.* Exundānt divīsō vērtĭcĕ flammæ. *St.* Ēt mērsŭs ăltē măgnŭs exundāt dŏlŏr. *Sen.* (*OEd.* 924. *Id. Med.* 492, furor).

† Exungō, ĭs, ĕrĕ. *Mettre qqn. à sec.* Ēlŭās, ăn exungārĕ, cĭccŭm nōn întĕrdŭīm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 21).

Exŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Se dépouiller de, quitter.* Sōlvĕ mĕtŭs, ēt tū Trōjānōs exŭĕ cæstŭs. *V.* Ēt măgnōs mēmbrōrum ārtŭs... Exŭīt. *Id.* Exŭĕrāt tūnĭcas. *O.* SYN. Pōnō, dēpōnō, rējĭcĭō, mittō. ‖ *Dépouiller quelqu'un, ôter.* Ābstŭlĭt hæc ănĭmās dēxtra, ēt tōtĭdem exŭīt ārmis. *V.* Exŭĕt hæc rĕdūcī clўpĕum. *O.* SYN. Spŏlĭō, nūdō; *avec l'accus.* ērĭpĭō, dētrăhō, ădĭmō. *Voy.* Nudo. ‖ *Au fig.* Exŭĕrīnt sīlvēstrem ănĭmum. *V.* Istām.... exŭĕ mēntēm. *Id.* Exŭītur fĕrītās. *O.* Nōn prōtĭnŭs exŭīt ōmnĕm Dīvă mĕtŭm. Exŭĕ fāstŭs. *Id.* Exŭīt ōmnēs Quĭppĕ mŏrās Cæsar. *Petr.* SYN. Pōnō, dēpōnō, ăbjĭcĭō, mittō.

Exŭpĕrantĭŭs, Exŭpĕrĭŭs. *Voy.* Exsuperantius, etc.

Exūrō, ĭs, ĕrĕ. *Brûler.* Pictās exūrĕ cărīnās. *V.* Sōl grăcĭlĕs exūrīt ārīstās. *St. Voy.* Uro. ‖ *Dessécher.* Nunc ĭnquĭt, ōmnēs ūnŭs exūrīt lăcūs (sol). *Ph.*

SYN. Ūrō, siccō, exhaurīō. *Voy.* Sicco. ‖ *Au fig. Brûler, consumer.* Quōd sītis exūrat misērōs. *Lr.* (III, 932). Quūm vūlt exūrĕrĕ dīvōs. *Tib.* (IV, 2, 5, nempe Amor). Māgis exūrunt quōs sĕcrētæ Lăcĕrant cūræ. *Sen.* (*Ag.* 665).

Exūstŭs, ă, ŭm. *Brûlé.* Ēt quum exūstŭs ăgĕr mŏrĭēntĭbŭs æstŭāt hērbis. *V.* Exūstă cămĭnīs (antra). *O. Voy.* Ustus.

Exūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Exuo. *Dépouillé, nu.* Ūnum exūtă pĕdĕm vinclis. *V.* Exūtŭs dĭădēmătĕ crīnēs. *St.* SYN. Nūdātŭs, spŏlĭātŭs. *Voy.* Nudus. ‖ *Au fig.* Cāstūmque exūtă pŭdōrĕm. *Sil.* Exūtŭs sēnĭum. *Id.* Exūtă sĕnectām. *M.*

Exŭvĭæ, ārŭm. *f. pl. Vêtemens abandonnés.* Hās ōlim exŭvĭās mĭhĭ pĕrfĭdŭs illĕ rĕlīquit. *V.* (*Id. Æ.* IV, 498; *Pl. Men.* I, 3, 9. Cf. *Fest.* in *Tensa*). ‖ *Peau de bête.* Hōrrēntēsquĕ lĕōnĭs Exŭvĭās. *V.* Quūm pōsĭtis nŏvŭs exŭvĭis (anguis). *Id.* Cāptĭvārūmquĕ fĕrārūm Exŭvĭīs gaūdēns. *O.* (Adde *V. Fl.* VI, 49; *Pl. Most.* IV, 1, 26). *Voy.* Pellis. ‖ *Souv. Dépouilles enlevées à l'ennemi.* Quī rĕdĭt exŭvĭās indūtŭs Achillī. *V.* Bellōrum exŭvĭæ, trŭncis affīxă trŏpæĭs. *J.* (10, 133). SYN. Spŏlĭă prædă. *Voy.* Spolium.

? Exvēlātŭs. *Voy.* Exsinuatus.

Ezĕchĭās, æ. *m. Ézéchias, seizième roi de Juda, fils d'Achaz.* Hīc bŏnŭs Ezĕchĭās mĕrŭit tĕr quīnquĕ pĕr ānnōs. *Prud.* (*Enchir.* 93. Adde *Tertul. adv. Marc.* III, 137).

Ezĕchĭēl. *m. indécl. Ezéchiel, un des prophètes des Hébreux.* Ezĕchĭēl fŭdŭs, etc. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 190).

F

Făbă, æ. *f. Fève, légume.* Mixtăquĕ cūm călĭdō sĭt făbă fārrĕ, rōgās. *O.* Vērĕ făbis sătĭō. *V.* ‖ *On en tirait une farine dont on se servait pour décrasser, comme nous nous servons de pâte d'amande.* Aūt ăcĭdă lătĕt ōblĭtă crētă; Aūt tĕgĭtur pĭnguī tĕrquĕ quātĕrquĕ făbă. *M.* (VI, 93, 9). ‖ ? *Petites boules de fer attachées à des lanières de cuir, formant une espèce de martinet pour frapper les esclaves.* Ăt ēnim ĭstæc ĭn mē cūdētur făbă. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 89. Alii aliter intelligunt. Vid. *Donat.*)

Făbălis, ĕ. *De fève.* Cĭnĕrēm stĭpŭlāsquĕ făbālēs. *Ovid.*

Făbărĭs, ĭs. *m. Rivière du pays des Sabins.* Quī Tĭbĕrĭm Făbărĭmquĕ bĭbūnt. *V.* SYN. Farfărus.

Făbātŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ēt frŭĭtŭr sūpĕrĭs ætĕrna ĭn lūcĕ Făbātŭs (*Anthol.* II, p. 151. Cf. *Cic. Att.* 8, 12; *Gruter.* 382, 6).

† Făbĕă. *Voy.* Favea.

Făbēllă, æ. *f. Petite historiette, petite fable.* Gārrīt ānīlēs Ex rĕ făbēllās. *H.* Æsōpus tālĕm tūm făbēllăm rĕttŭlĭt. *Ph.* Hānc ēmendārĕ, sī tămĕn pōssŭm, vŏlō Vērā făbēllā. *Id. Voy.* Fabula. ‖ *Pièce de théâtre.* Prōtŭlĭt ĭn scēnām quōt drāmătă făbēllārŭm. *Aus.* (*Epist.* 18, 15). ‖ † Făbēllă (*très vicieux*). Quās nĕquĭt, ĭmpōnāt, ĭstă făbēllă mōnĕt. *Avian.* (*Fab.* 6, 14. *Ib.* 8, 2).

Făbĕr, făbrī *et* făbrī. *m. Forgeron, menuisier, en gén. artisan.* Quūm făbĕr, ĭncērtŭs scāmnŭm făcĕrētnĕ Prĭāpŭm. *H.* Mārmŏrĭs aūt ĕbŏrĭs făbrōs, aūt ærĭs ămāvĭt. *Id.* Pröbă mātĕrĭa ēst dătă, sī pröbum ădhĭbēs făbrŭm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 93). SYN. Făbrĭcātŏr, ŏpĭfex, artĭfex. EP. Röbustŭs, vallĭdus, vĭgĭl, ĭmpĭgĕr, pĕrĭtŭs, clārŭs. *Voy.* Artifex, Procudo. ‖ *Au fig. Artisan.* Pōrtūnæ sŭæ făbĕr. *Appius* (apud *Sall. ad Cæs. de Repub. ordin.*). SYN. Artĭfex. ‖ Făbĕr, făbră, făbrŭm. *De forgeron, d'artisan.* Dædălŭs ingĕnĭō făbræ cĕlĕbĕrrĭmŭs ārtĭs. *O.* Ōs căpĕre, ēt făbrō dēlĭtātis fīgmĭnĕ nāsci. *Prud.* (*Apoth.* 1103). ‖ † *Au fig.* Rēspōndīt Dŏmĭnō, suādēlis sē mălĕ făbrīs īllĕctām. *Prud.* (*Ham.* 780. Nisi, *malesuadis*).

Făbĭānŭs, ī. *m. et* Făbĭānă, æ. *f. Noms d'homme et de femme.* Hōc præstarĕ jŭbēs mē, Făbĭānĕ, tĭbī. *M.* (III, 36. *Id.* XII, 85). Nātă sācrūm tūmŭlis hōc Făbĭānă dĭcāt (*Anthol.* II, p. 277).

Făbĭus, ĭi. *m. Fabius, nom d'une illustre famille de Rome.* Întĕrdum ēxsistīt tūrpī vērrūcă pāpillă; Hīnc quōndām Făbĭō vērūm cognōmĕn ădhæsit. *Ser. Sam.* (*vs.* 1097). ‖ 1. *Fabius qui institua les Luperques, sous Romulus. Voy.* Fabius, 3. ‖ 2. *Les trois cent six Fabius qui périrent dans la guerre de Véies.* Ūnă dĭēs Făbĭōs ăd bēllūm mīsĕrāt ōmnēs, Ăd bēllūm mīssōs pĕrdĭdĭt ūnă dĭēs. *O.* Pĕrĭtūrōs mārtĕ sĭnīstrō Tĕrcĕntūm Făbĭōs. *Prud.* (*Sym.* 1381). ‖ 3. *Fabius Maximus, surnommé* Cunctator, *qui fut dictateur dans la seconde guerre punique.* Ĭnfrāctāsquĕ mīnās dīlātō mārtĕ fătīgāt Sōlērs cūnctandī Făbĭūs. *Sil.* Victōrīsquĕ mōræm Făbĭī. *Pp.* (III, 2, 9). VERS. Scīlĭcĕt ŭt pōssēs ōlim tū, Maxĭmĕ, nāscī, Cuī rēs cūnctandō rēstĭtŭēndă fŏrēt. *O.* Ūnŭs quī nōbis cūnctandō rēstĭtŭīs rĕm. *Enn.* Tū Maxĭmŭs ille ĕs, Ūnŭs quī nōbis cūnctandō rēstĭtŭīs rĕm. *V.* Pōstquĕ tŭōs, Thrăsўmēnĕ, lăcŭs, Făbĭūmquĕ mōrāntēm. *Manil.* SYN. Maxĭmŭs. ‖ 4. *Fabius Dossénus, poète. Voy.* Dossenus. ‖ 5. *Fabius Maximus de Narbonne, poète.* Ădĕō sūnt mūltă, lōquācĕm Dēlāssārĕ vălēnt Făbĭūm. *H.* ‖ 6. *Fabius Persicus, homme débauché.* Nātŭs ĭn Hĕrcūlĕō Făbĭŭs lārĕ. *J.* (8, 14. Cf. *Sen. Benef.* 2, 21). ‖ 7. *Quintilien* (Fabius Quintilianus). Āssĕrāt ūsquĕ lĭcĕt Făbĭūm Călăgūrrīs ălūmnŭm. *Aus.* (*Prof.* 1, 7). *Voy.* Quintilianus. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Fabius.* Făbĭæ lūx, Maxĭmæ, gēntĭs. *O.* Ūndĕ lĭcēns Făbĭūs sācrā Lŭpĕrcūs hăbĕt. *Pp.* (IV, 1, 27. Hi proprie vocabantur *Fabiani*).

Făbŏr. *fut. de* For.

Făbrātĕrĭă, æ. *f. Ville du Latium près du Liris.* Ōptĭmă Sōræ, Aūt Făbrātĕrĭæ dŏmŭs, aūt Frūsĭnōnĕ pārātŭr. *J.* (3, 223. Adde *Sil.* VIII, 298).

Făbrē. *adv. Artistement, avec art.* Trăbs fābrē tĕrĕs, ătque ērāsĭs ūndĭquĕ nōdĭs. *Sil.* Bāsĭlĭcæ ēxōrnātŭs cēdĭt ēt făbrē ăd fālăcĭām. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 74). Nēc quīdquām făctŭm nĭsī făbrē. *Id.* (*fragm.* apud *Charis.* 2, 179).

Făbrĭcă, *et qqf.* Făbrĭcă, æ. *f. Forge, en gén. atelier.* Ăpŭd ĭpsŭm lăcum ēst pistrilla, ēt ēxădvŏrsŭm făbrĭca : ĭbi ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 45). *Voy.* Officina. ‖ *Art de bâtir, construction, exécution d'un ouvrage.* Dēnĭque, ŭt ĭn făbrĭcā, sī prāva ēst rēgŭlă primă. *Lr.* (IV, 516). Cuī sānctă mănŭ dŏctissĭmă Pallās Sōlērtem ĭpsă dĕdĭt făbrĭcæ rătĭōnĭbŭs ārtēm. *Cic.* (*Arat.* 304). ‖ *Ouvrage exécuté.*

Ūnām lăbāntīs dissĭpārĕ tāndĭū Vōs nōn pŏtēssĕ fābrĭcām cōrpŭscŭlī ! *Prud.* (*Peri.* 2994). Quæ Sălŏmōnĭăcō pŏtĭs ēst cōnflīgĕrĕ tēmplō, Sēptĭmă quæ mundō fābrĭcă mīră fŭīt. *Sid.* (*Epist.* IV, 18, 13). SYN. Ōpŭs. ‖ *Au fig. Ruse.* Quŏt ădmœnīvī fābrĭcās ! quŏt fallăclās *Pl.* (*Cist.* II, 2, 5). Eī nōs făcētīs fābrĭcīs ēt dōctīs dōlīs. *Id.* (*Mil.* II, 1, 69. Adde *Ter. Heaut.* III, 2, 35). *Voy.* Dolus.

Fābrĭcātŏr, ōris. *m. Ouvrier, inventeur.* Īpsĕ dŏlī fābrĭcātŏr Ēpēŭs. *V.* SYN. Făbĕr, ārtĭfex, ŏpĭfex, etc. *Voy.* Conditor. ‖ *Au fig. Auteur.* Nām dŏlŏr ăc mŏrbŭs, lētī fābrĭcātŏr ūtĕrque ēst. *Lr.* (III, 473). *Voy.* Auctor.

Fābrĭcātŭs, ă, ŭm. *Fabriqué.* Tēlă rĕpōnūntŭr mānĭbŭs fābrĭcātă Cyclōpŭm. *O.* Nēptūnī fābrĭcātă mānū (mœnia). *V.* Ēgo hæc, ĕgo ārtĕ fābrĭcātă rūsticā (*Anthol.* II, p. 567).

Fābrĭcĭŭs, ĭī. *m. Fabricius, consul romain, qui vainquit Pyrrhus et refusa ses présens.* Pĕctŏră Fābrĭcĭī dōnīs invīctă. *Cl.* Pārvōquĕ pŏtēntĕm Fābrĭcĭŭm. *V.* Ŭbĭ nūnc fĭdēlīs ōssă Fābrĭcĭī jăcēnt. *Boet.* (2, 7). ‖ *Fabrĭcĭus Veiento, et autres.* (*Juv.* 9, 142; *Mart.* X, 73, 3.) ‖ — pōns. *Nom d'un pont de Rome.* Ătque ă Fābrĭcĭō nōn trīstēm pōntĕ rĕvērtī. *H.*

Fābrĭcŏ, *et peut-être* Fābrĭcō, ās, ārĕ. *Forger, fabriquer.* Pūgnābānt ārmīs quæ pōst fābrĭcāvĕrăt ūsŭs. *H.* Fābrĭcāvĕrăt Ălcōn (cratera). *O.* SYN. Cūdŏ, prōcūdŏ, făclŏ, cōnfĭclŏ, pērfĭclŏ, cōndŏ. ‖ *Construire.* Aūt hæc īn nōstrōs fābrĭcāta ēst măchĭnă mūrōs. *V.* Fābrĭcāssĕt Ārgŭs ŏpĕrĕ Pāllădĭō rātĕm. *Ph.* SYN. Ædĭfĭcŏ, strŭŏ, ēxstrŭŏ. ‖ *Au fig. Machiner.* Nē fābrĭcātĕ mŏrās. *Sil.*

Fābrĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme* Fabrico. Fābrĭcārĕ quĭdvīs, quĭdvīs cōmmĭnīscĕrĕ. *Pl.* (*As.* I, 1, 89. *Id. Bac.* IV, 4, 42). Aūsăquĕ fūnēstūm prīma ēst fābrĭcārĭĕr ēnsĕm. *Cic.* (*frag.* in *Nat. Deor.* 2).

Fābrĭlĭs, ĕ. *De forgeron, d'artisan.* Mōllĭbŭs ē strātĭs ŏpĕra ăd fābrĭlĭă surgĭt. *V.* Trăctānt fābrĭlĭă fābrī. *H.* Ēt quŏd ŏpŭs fābrĭlĭs dēxtrā tĕnēbăt. *O.* (Sic et *Mart.* XI, 85).

Fābrĭlĭtĕr. *En artisan.* Ēst īllūd quŏd nēmo ŏpĭfex fābrĭlĭtĕr āptāns. *Prud.* (*Apoth.* 588).

† Fābrĭŏ, īs, īrē. *Fabriquer.* Quŏd nūllŭs vĕnĭēns Rōmānă gēntĕ fābrĭvīt. *Fort.* (*Carm.* 2, 12, 23).

1. Fābŭlă, æ. *f. dimin. de* Faba. *Petite fève.* Hōc cōnvīvĭum ēst... nūcĭbŭs, fābŭlīs, fĭcŭlis. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 8).

2. Fābŭlă, æ. *f. Ce dont on parle, sujet d'entretien public, fable.* Hæc fŭīt īn tōtō nōtissĭmă fābŭlă cœlō. *O.* Īt nŏvă, nēc trīstīs, pēr cūnctās fābŭlă cœnās. *J.* (1, 145). Quōdquĕ tĭbī mœchūm fābŭlă nūllă dăbăt. *M.* (I, 91, 2). SYN. Sērmŏ, rūmŏr. ‖ *Récit, historiette.* Ūmmĭdĭūs, quī tām, nōn lōngă ēst fābŭlă, dīvēs. *H.* ‖ *Poème.* Fābŭlă quă Părĭdis prōptĕr nārrātŭr ămōrĕm. *H. Voy.* Poema. ‖ *Pièce de théâtre.* Pŏpŭlo ŭt placĕrēnt, quās fēcissĕt fābŭlās. *Ter.* (*And. prol.* 3). Fābŭlă jūcūndī nūlla ēst sīne ămōrĕ Mĕnāndrī. *O.* Nēvĕ mīnŏr, neū sīt quīntō prōductĭŏr āctŭ Fābŭlă. *H.* SYN. Fābĕllă, drāmă. *Voy.* Tragœdia, Comœdia. ‖ *Fable, apologue.* Hōc āttēstātŭr brĕvĭs Æsōpī fābŭlă. *Ph.* SYN. Fābĕllă, ăpŏlŏgŭs, *qqf.* cōmmēntŭm. EP. Fictă, ingēnĭōsă, dōctă. ‖ *Fable, récit fabuleux, mythologie.* Ăn fictă īn mīsĕrās dēscēndit fābŭlă gēntēs. *Pp.* (III, 3, 67, de Tartaro). Nēc vĕtŭs Īlĭăcōs ātŭllăt fābŭlă mūrōs. *L.* (VI, 48). ‖ Fābŭlæ. *f. pl. absolt. Dans les comiques. Vains contes, chansons.* Pătrēm rĕcēpīsse ōrbām, pārvām. Fābŭlæ. *Ter.* (*And.* I, 3, 19). Vērā caūsa ēst. Fābŭlæ. *Id.* (*Heaut.* II, 3, 95).

Fābŭlāns, tis. *Parlant.* Sī fābŭlāntēm Cānĭŭm rēlīquīssĕt. *M.* (III, 64, 6).

Fābŭlă, æ. *f. Nom de femme.* Quām crētātă tĭmēt Fābŭllă nīmbŭm. *M.* (II, 41, 11. Et *Juv.* 2, 68).

Fābŭllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quŏ tĭbī nātōrūm jūrā, Fābŭllĕ, trĭŭm? *M.* (IX, 68, et passim).

† Fābŭlŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Fabulor. Quæ cum hōc īnsānō fābŭlēm. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 18. Adde *Afran.* apud *Non.* 4, 1; *Suppos.* ad *Pl. Amp.* IV, 2 *ter*, 3).

Fābŭlŏr, āris, ārī. *d. Parler, converser, dire.* Dūm fābŭlāmŭr, mīllĭbŭs dĕcĕm dīxtī. *M.* (IV, 61). Quīn tū mēcŭm fābŭlārĕ? Fābŭlŏr : quīd vīs tĭbĭ? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 48). *Voy.* Colloquor, Loquor.

Fābŭlōsŭs, ă, ŭm. *Fabuleux.* Caūcăsūm, vēl quæ lŏcă fābŭlōsŭs Lāmbĭt Hўdāspēs. *H.* Sēd fābŭlōsām nĕ vĕtŭstāte ēlēvēs (antiquitatem). *Ph.* SYN. Mēndāx, vānŭs.

Făc *et* Făcītō. *impér. de* Facio. *Fais.* Āccēdānt, quæsŏ, făc tūă vōtă mēīs. *O.* Nēc dīc blāndĭtĭās, nēc făc cōnvītĭă pōstī. *Id.* (Ubicunque id verbum vocalem præcedit, ambigitur legendumne sit *fac* an *face*. Hoc malim). Ēt făcītō dīcās, quŏtĭēs pūgnārĕ părābĭs. *O.* SYN. Effĭcĕ, cūrā. *Voy.* Face. ‖ *Supposc.* Quīs me aūtēm, făc vēllĕ, sĭnĕt? *V.* (Sic *St. Th.* II, 449). SYN. Pōnĕ, fingĕ.

† Făcdŭm. *arch.* (*de* fac *et* dum). Făcdum ēx tĕ sclăm. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 84).

1. Făcĕ. *arch. Comme* Fac. Sāt pĕrĭclī cœpi ădīre; ōrāndī jām fīnēm făcĕ. *Ter.* (*And.* V, 1, 2. *Id. Eun.* I, 2, 10). Cūrre īn Pīræum, ătque ūnŭm cūrrĭcŭlŭm făcĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 11. *Id. Pers.* I, 3, 66). Hæc făce, ēt ēxīgŭō tēmpŏrĕ lĭbĕr ĕrīs. *O.* (Sic potius legendum credo, quotiescunque *fac* ante vocalem est). ‖ 2. *abl. de* Fax.

Făcēlĭnă. *Voy.* Fascelina.

† Făcēsīs *ou* Făcsīs. *Faites, je vous prie.* Făcēsīs nūnc prōmissa āppārĕānt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 19). Făcsis aūrum ŭt vĭdĕām. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 44).

Făcessŏ, īs, ī *ou* īvī, ītŭm, ĕrĕ. *act. Se mettre à exécuter.* Imperīō lætī pārēnt, ăc jūssă făcessūnt. *V.* Mātrīs præcĕptă făcessīt. *Id.* Făcessĕrĕ dīctă. *Enn.* (apud *Non.* 4, 196. Perfectum *facessi* dat *Charis.* 3, 218). SYN. Făclŏ, effĭclŏ, ēxsĕquŏr, pĕrăgŏ. ‖ *n. S'éloigner, s'en aller.* Ē cœlo ēmōtă tĕrrăquĕ rĕpēntĕ făcessūnt. *Lr.* (VI, 959). Făcessĕ prōpĕre, ăc dēdĕcŭs clāræ dŏmŭs Āspŏrta ăb ōculis. *Sen.* (*Ag.* 300). Hæc hīnc făcessăt, tū mŏlēstŭs nē sīēs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 30. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Rud.* IV, 4, 18; *Enn.* et *Titin.* apud *Non.* 4, 196, et cf. *Diom.* 1, 375). *Voy.* Abeo.

Făcētē. *adv. Plaisamment.* Sīc dēcēt dārī făcētē vērbă cūstōdī cătæ. *Pl.* (*Men.* I, 2, 22). Făcētē dictum ! *Ter.* (*Eun.* II, 2, 57). SYN. Fēstīvē, lēpĭdē, ūrbānē. ‖ *Bien, parfaitement.* Sătīn ŭt făcēte ătque ēx pictūra hīc ădstĭtīt ! *Pl.* (*Stic.* I, 3, 114. *Id. Pers.* IV, 1, 7; *Mil.* I, 1, 39). SYN. Āptē, bĕnĕ. *Voy.* Bene.

Făcētĭæ, ārŭm. *f. pl. Mots plaisans, plaisanteries.* Lēpōrŭm Dīsērtŭs pŭēr ăc făcētĭārŭm. *Cat.* (12, 9). Lūsūs, dēlĭclās făcētĭāsquĕ. *M.* (X, 35, 9. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 187). SYN. Jŏcī, sălēs, dictĕrĭă. ‖ † *Au sing.* Hæc făcētĭa ēst, ămāre întĕr sē rīvālēs dūōs. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 47).

Făcētŭs, ă, ŭm. *Fin, spirituel, plaisant.* Quī lātīs rīsum sălībŭs mōvīssĕ făcētŭs. *Cf.* Quō făcētĭŏr vĭdēāre, ēt scīrĕ plūs quăm cētĕrī. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Redarguisse*). SYN. Lēpīdŭs, ārgūtŭs, sălsŭs, jŏcōsŭs, ūrbānŭs, fēstīvŭs. ‖ *Élégant, de bon goût.* Mollĕ ātquĕ făcētŭm Virgĭlĭo ānnŭĕrūnt gaudēntēs rūrĕ Cămēnæ. *H.* (De quo *Quintil.* 6, 3). SYN. Blāndŭs, ēlĕgāns. ‖ *Aimable.* Ūt cuīquĕ ēst ātās, ĭtă quēmquĕ făcētŭs ădoptā. *H.* SYN. Cōmīs, blāndŭs. ‖ *Délicat, recherché.* Nĕquĕ tām făcētīs, quăm tū vīvīs, victŭbŭs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 42).

† **Făcĭē**, Făcĭī, *et* Făclēs. *anciens gén. de* Facies. (*Gell.* 9, 14.) ‖ Făcĭē. *dat.* Quī tē dīlĭgĭt, ætātī făcĭēquĕ tūæ sē Faūtōrem ōstēndāt. *Lucil.* (apud *Gell.* l. cit. Et *Julius*, *ibid.*).

Făcĭēs, ēī. *f. Figure, visage.* Quūm vērō făcĭēm dēmptō nūdāvĕrāt ārē. *O.* Ingēnti frāgmĭnĕ mōntis Occŭpăt ōs făcĭēmquĕ ădvērsām. *V.* SYN. Vūltŭs, ōs, frōns. *Voy.* Vultus. ‖ *Surtout, Beauté.* Nōn tĭbī Tyndărĭdis făcĭēs invīsă Lăcænæ. *V.* Cūrā dăbĭt făcĭēm; făcĭēs nēglēctă pĕrĭbīt. *O.* Thēssălŭs ăncillæ făcĭē Brīsēĭdos ārsīt. *Id.* SYN. Fōrmă. *Voy.* Pulchritudo. ‖ *Tout le corps, l'extérieur.* Pĕrōci ingĕnĭō, făcĭē prōcērā. *Pacuv.* (apud *Gell.* 13, 28, qui de hoc sensu fusius agit. *Pl. Pœn.* V, 2, 51, *ibid.*). Ēt pĕcūdēs ēt ægrōs dīvīsĕre, ātquĕ dēdĕrĕ, Prō făcĭē cūjusquĕ ēt vīrĭbŭs ingĕnĭoquĕ. *Lr.* (V, 1111). Hinc virgĭnēæ... rēddūnt sē tōtĭdĕm făcĭēs. *V.* SYN. Cōrpŭs, fōrmă, spĕcĭēs. ‖ *En gén. Forme, figure, air, apparence.* Vērtĕ ōmnēs tēte in făcĭēs. *V.* Ipsa ingens, făcĭēmquĕ sĭmillĭmă laurō (arbor). Quĭbŭs āspĕrā quōndăm Vīsă mărīs făcĭēs. Ōrĭtŭrquĕ mīsĕrīmă cædēs Ārmōrūm făcĭē. In mōntis făcĭēm. *Id.* Hæc făcĭēs Trōjæ, quūm căpĕrētŭr, ērāt. *O.* SYN. Fōrmă, spĕcĭēs, figūră, ĭmāgō, sĭmŭlācrūm, vīsŭs, ădspectŭs. ‖ *qqf. Spectre, fantôme.* Vīsă dĕhinc cœlō făcĭēs dēlāpsă părēntis. *V. Voy.* Simulacrum. ‖ *Au fig. Apparence, espèce.* Tām mūltæ scĕlĕrūm făcĭēs. *V.* Nōn ūllă labōrūm, Ō vĭrgō, nōvă mī făcĭēs ĭnōpīnāvĕ sŭrgīt. *Id.* Ad īstăm făcĭēm ēst mōrbŭs quī mē măcērāt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 73). SYN. Spĕcĭēs, fōrmă, gĕnŭs.

Făcĭlĕ. *adv. Facilement.* Nēc tĕmpĕrārī făcĭlĕ, nēc rĕprīmī pōtēst. *Sen.* (*H. Fur.* 404. *Ib.* 314). Nēc facilĕ dicām, cōrpŏra ăn flammæ măgis. *Id.* (*Thyest.* 771. *Id. Hip.* 264). Signa īnsunt, ex quĕis conjĕcturā făcĭlĕ fīt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 36). Quăm făcĭle accĭpĭtĕr săxō săcĕr ălēs ăb ăltō. *V.* (Quidam leg. perperam facĭlĕ apud *Ov. Med. Fac.* 44, ubi est *facie*). PPH. Haūd *ou* nōn ægrĕ. ‖ *Sans contestation.* Făcĭlĕ pălmam hăbēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 80. Adde *Ter. And.* IV, 3, 5). ‖ *Compar.* Nūnc ĭntĕrnōsse ūt nōs pōssĭtis făcĭlĭŭs. *Pl.* (*Amp. prol.* 142). Id ūt cōmĕsse ĕxtractūm pōssēnt făcĭlĭŭs. *Ph.* SYN. Prōclivĭŭs. ‖ *Superl.* Quăm vōs făcĭllŭme ăgĭtis, quam ēstis măxŭmē. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 56. *Id. And.* I, 1, 38). SYN. Pĕrfăcĭlĕ.

Făcĭlis, ĕ. *Facile, aisé.* Sēd tămĕn ăltĕrnīs făcĭlĭs lăbŏr : ărīdă tāntūm. *V.* Făcĭlĭs dēscēnsŭs Āvĕrnī. *Id.* Rōmă căpī făcĭlĭs. *L.* Nēc făcĭle ēst æquă cōmmŏdă mēntĕ pătī. *O.* SYN. Prōnŭs, ōbvĭŭs. PPH. Nōn difficĭlis, nōn ŏpĕrōsŭs, nōn ārdŭŭs. Haūd difficĭlis. PHR. Nēc măgnŭs prōhĭbĕrĕ labŏr. *V.* ‖ *Mobile, qui tourne aisément.* Făcĭlĭs ŏcŭlōs fĕrt ōmnĭă circŭm. *V.* Lēntă quĭbŭs tōrnō făcĭlī sŭpĕrăddĭtă vītis. *Id.* Pōcŭlă quæ făcĭlī vīlis rōtă fauxĕrāt ăctŭ. *Petr.* (*Sat.* 135). Făcĭlī pătŭĕrūnt cārdĭnĕ vălvæ. *J.* (4, 63). SYN. Mōbĭlis. ‖ *Flexible.* Pōcŭlă, dē făcĭlī cōmpŏsŭĭtquĕ lūtō. *Tib.* (1, 1, 40). Făcĭlēs ārcŭs. *V. Fl. Voy.* Flexilis. ‖ *Qu'on trouve aisément.* Seū făcĭlēm, plă tēstă, sōmnŭm. *H.* Cārpĭt făcĭlēs vīlēsquĕ cĭbŏs. *Sen.* (*H. OEt.* 636). Făcĭlīs quærēntĭbŭs hērbă. *V.* SYN. Pārăbĭlis. ‖ *Qui cède aisément.* Nōs ănĭmæ făcĭlēs. *V. Fl.* Dūm făcĭlēs ănĭmī jŭvĕnŭm. *V.* Ipsĕ vōlēns făcĭllĭsquĕ sĕquētŭr (ramus). *Id.* Ăd jŭgă cŭr făcĭlēs pŏpŭlī? *L.* SYN. Flexĭlis, mōllis, dŏcĭlis. ‖ *Bienveillant, favorable.* Sēd făcĭlēs nўmphæ rīsĕrĕ. *V.* Ēt făcĭlēm pĕcōrī (terram). *Id.* Sīc bābĕās făcĭlēs in tŭă vōtă dĕōs. *O.* SYN. Bēnignŭs, lēnis, etc. *Voy.* Favens. ‖ *Superl.* Quæ sīt fōrtūnă făcĭllĭmă, tēntăt. *V.* Prōpĕrārĕ făcĭllĭmă mōrtēm. *Sil.*

Făcĭlĭtās, ātĭs. *f. Douceur, bonté.* Făcĭlĭtātĕ nīl ĕsse hŏmĭnī mēllĭus nĕquĕ clēmēntĭă. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 7). *Voy.* Bonitas. ‖ *Indulgence excessive, faiblesse.* Făcĭlĭtās ănĭmī ăd pārtēs stūltĭtĭæ răpīt. *P. Syr.* Ĭnēptă lēnĭtās Pătrīs ēt făcĭlĭtās prāvă. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 36).

Făcĭlĭtĕr. *arch. Comme* Facile. (*Cf. Charis.* 1, 89.)

Făcĭnŭs, ŏrĭs. *n. Action en gén.* Nĭmĭ' mīrum ēst făcĭnŭs, quōmŏdo hæc hĭnc pōtŭĕrĭt Trānsīrĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 24). SYN. Factŭm, rēs. ‖ *Ordint. Action coupable, crime.* Ĭnquĕ ŏcŭlīs făcĭnŭs bārbărā mātĕr hăbĕt. *O.* Nōndŭm jūstĭtĭām făcĭnŭs mōrtālĕ fŭgārat. *Id.* Quis tōt rĕfĕrrĕ făcĭnŏrūm, fōrmās pōtēst? *Sen.* (*H. OEt.* 157). *Voy.* Scelus. ‖ *Belle action, action d'éclat.* Pĕr, tē, mĕŏrūm făcĭnŏrūm laūdēm prĕcŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 1183). Nōn fit sĭnĕ pĕrīclō făcĭnŭs măgnum ēt mĕmŏrābĭlĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 73). *Voy.* Gesta.

Făcĭō, ĭs, fēcī, factŭm, făcĕrĕ. *Faire.* Nīmbōrūmquĕ făcĭs, tĕmpēstātŭmquĕ pōtēntĕm. *V.* Lĭbrā dĭē sōmnĭquĕ pārēs ŭbī fēcĕrĭt hōras. *Id.* Quīd făcĭtis? quīs clāmŏr, ălt? *O.* SYN. Ēffĭcĭō, ăgō, pĕrăgō, ĕxsĕquŏr, mōlĭŏr, ŏpĕrŏr, *qqf.* pātrŏ, rĕddŏ. ‖ *Créer, produire.* Quīd făcĭāt lætās sēgētēs. *V.* Ēt mē fēcĕrĕ pŏētām Pĭĕrĭdĕs. *Id.* SYN. Ēffĭcĭō, pārĭŏ, gīgnŏ. ‖ *Exécuter, fabriquer.* Nūnc tē mārmŏrĕūm prō tĕmpŏrĕ fēcĭmŭs. *V.* Mīrā quĕm fēcĕrāt ārtĕ Lўcāon (ensem). *Id.* SYN. Cōnfĭcĭŏ, fĭngŏ, fābrĭcŏ. *Voy.* Fabrico. ‖ *Représenter.* Pūgnātāquĕ ĭn ōrdĭnĕ bēllă fēcĕrāt. *V. Voy.* Effingo. ‖ *Immoler, faire un sacrifice.* Quūm făcĭām vītŭlă prō frūgĭbŭs. *V.* (*E.* 3, 77. *Cf. Serv.*, et *Macr. Sat.* 3, 2). Jāmne ĕxtă cŏctă sūnt? quŏt ægnis fēcĕrāt? *Pl.* (*Stic.* I, 3, 96). SYN. Ŏpĕrŏr. *Voy.* Sacrifico. ‖ *Estimer.* Nīhĭlī făcĭō scīrĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 42). SYN. Dūcŏ. ‖ Făc. *Suppose. Voy. ce mot.* ‖ *Donner.* Dĕŭs nōbis hæc ōtĭă fēcĭt. *V.* Stēllĭs nōmĭnă fēcĭt. *Id.* SYN. Dō. ‖ — cērtŭm. *Informer.* Ănchīsēn făcĭō cērtŭm. *V. Voy.* Moneo. ‖ — cārmĭnă. *V.* SYN. Cōndŏ, cŏmpōnŏ. *Voy.* Carmen. ‖ — dōnă, mūnĕră. *V. Voy.* Dono. ‖ — vēlă. *V. Naviguer. Voy.* Navigo. ‖ — cōnvĭtĭă. *O. Voy.* Convitium. ‖ — vēstĭgĭă. *V. Voy.* Eo, Incedo. ‖ — mōræm. *V. Retarder. Voy.* Tardo. ‖ — fœdĕră. *V. Voy.* Fœdus 2. ‖ — ănĭmōs. *Irriter.* Quæ tĭbī rēs ănĭmōs ĭn mē făcĭt? *O.* ‖ — lōngūm. *Être diffus.* Nē lōngūm făcĭām. *H.* ‖ — pĕrīcŭlūm. *Faire l'essai. Voy.* Periculum. ‖ — lūdōs. *Jouer quelqu'un. Voy.* Ludus, Ludificio. ‖ — bĕnĕ. *Voy.* Benefacio. ‖ *avec l'infin.* Quī nāti cōrām mē cērnĕrĕ lētum Fēcistī. *V.* Sēcūrum prōbĭtās, fōrmă tĭmērĕ făcĭt. *O.* ‖ *avec l'abl. Faire quelque chose de.* Quīd fēcĭsti sciplōnĕ? *Pl.* (*Cas.* V, 4, 6. *Id.*

Bac. II, 3, 100 ; *Capt.* V, 1, 32). ‖ — ad, *ou le dat. Aller à, convenir à.* Ad tālēm fōrmām nōn fācīt istĕ lōcūs. *O.* Nōn fācīt ād stŏmăchūm nōstrā lăgēnă tuūm. *M.* (X, 45, 6). Nōn fācĭĕt căpĭtī dūrā cŏrōnă mĕō. *Pp.* (II, 1, 19). SYN. Cōnvĕnĭō. ‖ — cŭm. *Aller avec, être convenable.* Cŭm Vĕnĕris pŭĕrō nōn mălĕ, Băcchĕ, făcis. *O.* ‖ — ŭt, *exprimé ou s. ent. Faire en sorte que.* Ĕgŏ făcĭam ŭt pūgnam ĭnspĭcĕtĭ nōn bŏnăm. *Pl.* (*Capt. prol.* 65). Dŏmī ādsĭtīs făcĭtĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 53). SYN. Ēfflcĭŏ, cūrō. ‖ Făcĕ. *ancien impér. Voy. ce mot.*

† Făclŏr. *arch. Comme* Fio. Ŭt pārvī făclātŭr. *Titin.* (apud *Non.* 10, 19, et *Prisc.* 8, 801).

† Făcsis. *Voy.* Facesis.

Făctĭō, ōnis. *f. Faction, parti, conspiration.* Pĕrcŭlīt ārmātæ făctĭō sævă lŏgæ. *Aus.* (*de J. Cæs.* 4). Hĭnc cōnspĭrātĭs făctĭōnŭm pārtĭbŭs. *Ph.* SYN. Pārtēs. *Voy.* Seditio. ‖ *Société, classe, troupe.* Cūnctă săcĕrdōtŭm cōgnōvĭt făctĭō mĭrāns. *Juvc.* (III, 646. *Id.* I, 645, *factio furum*). *Voy.* Turba. ‖ † *arch. Puissance, richesse.* Ōpŭlēntō fămāni făcīle ōccŭltāt făctĭō. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23). Cŭm vōstrīs nōstrā nōn ēst æquă făctĭō. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 51). Dei dīvĭtēs sūnt, deōs dĕcēnt ŏpŭlēntīæ Ēt făctĭōnēs (*Ibid.* 90. *Id. ibid.* 66 ; *Cist.* II, 1, 17 ; *Aul.* II, 1, 45. Multa habet *Non.* 4, 191).

Făctĭōsŭs, ă, ŭm. *Factieux. Voy.* Seditiosus. ‖ † *arch. Riche, puissant.* Lĭnguă făctĭōsī, ĭnĕrtēs ŏpĕrā, sŭblēstă fĭdē. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 11). Ēssĕ tĕ hŏmĭnēm dīvĭtēm, Făctĭōsŭm. *Id.* (*Aul.* II, 2, 49. *Isid. Orig.* 10 : « *Factiosum,* gratiosum ac potentem, et quasi magnæ factionis. ») *Voy.* Factio.

Făctĭō, ās, ārĕ. *frég. de* Facio. Nēc satĭs āppārēt cŭr vērsŭs făctĭtēt. *H.* Quæ vĕtĕrēs făctĭtārunt, sī făcĭunt nŏvī. *Ter.* (*Eun. prol.* 43. Adde *Pl. Epid.* III, 3, 51).

? Făctō, ās, ārĕ. *Comme* Factito. Nĕque hīc ŏpĕrīs quĭdquām făctō. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 23. Alii, cum ed. *Junt.* 1514, *facio.* Eadem varietas in *Merc. prol.* 93 ; *Epid.* V, 1, 54).

† Făctŏr, ōrīs. *m. Auteur, créateur ; en partic. Dieu.* Ō făctŏr ōrbĭs ēt pŏlī ! *Prud.* (*Peri.* 655). Ergo ănĭmām făctam, măgno ēt făctōrĕ mĭnōrēm. *Id.* (*Apoth.* 882). Ĭnclpĭāt rēctōs ĭn cœlūm tŏllĕrĕ vŭltŭs, Făctōrĕm quærāt prōprĭŭm. *Alcim.* (I, 71). *Voy.* Creator. ‖ *Celui qui repoit la paume.* (*Pl. Curc.* II, 3, 19.)

Făctŭm, ī. *n. Action.* Ēxsĭlĭŭm, făctō plŭs ēt scĕlĕrātŭs ēŏdĕm. *O.* Fāmă mānēt făctī. *Id.* SYN. Āctum, făcĭnŭs. ‖ *Action d'éclat.* Sĕd făcĭam ēxtēndĕrĕ făctis. *V.* Fuctă cānēns rĕgŭm. *H.* PPH. Rēctĕ, ēgrēgiĕ, præclārĕ făctă, gĕstă. *Voy.* Gesta. ‖ *Action criminelle.* Mēns sĭbĭ cōnscĭă făctī. *O.* Nōstrivĕ lŭānt ĕă făctă mĭnōrēs. *V. Fl. Voy.* Scelus, Culpa. ‖ *Travail, ouvrage.* Nōn hŏmĭnŭm vĭdĕō, nōn ĕgŏ făctă bŏŭm. *O.* Mortāllă făctă pĕrĭbūnt. *H.* SYN. Ŏpŭs, labŏr.

† Făctūră, æ. *f. Travail ; ouvrage fabriqué.* Ĭnformāssĕ pātrēm nātūræ plāsmă nŏvēllæ. *Prud.* (*Apoth.* 372. *Ib.* 860 et 924).

Făctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Facio. *Fait ; rendu.* Ēt făcta crĕpŭscŭlă tĕrrīs. *O.* Āris Făctŭs hŏnōs. *V.* Ĭtĕr făctum cŏrrŭptŭs ĭmbrī. *H.* SYN. Pĕrfectŭs, cŏnfectŭs, ēffectŭs, actŭs, pĕractŭs, rĕdditŭs. ‖ *Fait pour.* Milĕs nōn făctŭs ămōrī. *Pp.* (IV, 5, 49). Thȳrsŏs nōn hæc ĭn mūnĕrā făctŏs. *O.* SYN. Cŏmpŏsĭtŭs, cōmpārātŭs. ‖ Făctō ŏpŭs ēst. *Comme* Faciendum est. Ităă făcto ēst ŏpŭs. *Ter.* (*And.* IV, 2, 32. *Id.* III, 2, 10; *Ph.* V, 1, 35). ‖ Dictŭm făctŭm. *Voy.* Dictum. ‖ Făctŭm bĕnĕ *ou* mălĕ. *Formule pour approuver ou désapprouver.* (*Ter. And.* I, 1, 78 ; *Ph.* V, 1, 24 ; *Pl. Ps.* IV, 6, 37 ; *Catul.* 3, 16.) ‖ † *comp.* Făctĭŏr. (*Pl. Trin.* II, 3, 6, *factius.*)

† Făcŭl. *arch. Comme* Facile. *Facile, facilement.* Pĕccārē ĭmpūnĕ rātī sūnt Pōsse, ēt nōbĭlĭtātĕ făcŭl prōpēllĕre ĭnĭquōs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 331. *Pacuv., Afran., Att., Varr. ibid.* Vid. *Fest.* et *Gloss. Placidi*).

Făcŭlă, æ. *f. dimin. de* Fax. *Petit flambeau.* Quōrum ălĭă făcŭlās, ălĭī rētĭnērē sāgittās. *Pp.* (II, 22, 5). Quīd făcŭlām prælĕrīs Phĭlērōs, quā nĭl ŏpŭ' nōbĭs ? *Val. Ædit.* (apud *Gell.* 19, 9. Adde *Pl. Pers.* IV, 3, 46).

Făcŭltās, ātĭs. *f. Facilité.* Dī, dătĕ făcŭltātem, ōbsĕcrō ! *Ter.* (*And.* I, 4, 5). ‖ *Force, vertu, pouvoir.* Quōd cĕrtīs ĭn rēbŭs ĭnēst sēcrētă făcŭltās. *Lr.* (I, 174). SYN. Vīs, virtūs, pŏtēntĭă. ‖ *Faculté, moyen, occasion, permission.* Cujŭs Ārĭstæō quōnĭam ēst ŏblātă făcŭltās. *V.* Vīndictæ sī sīt mĭhī nullă făcŭltās. *O.* Sŭpĕrŭm dătă, virgŏ, făcŭltās Nosse ănĭmōs. *V. Fl.* SYN. Cōpĭă, ānsă, ōccāsĭŏ, vēnĭă. ‖ *Puissance donnée par les richesses ; au plur. Richesses.* Ŏpŭm mētŭēndă făcŭltās. *L. Voy.* Divitiæ.

† Făcŭltĕr. *arch. Facilement.* (*Cf. Fest.*, et *Charis.* 2, 163.)

Făcundē. *adv. Éloquemment.* Multa ĕgŏ pōssŭm dōctă dĭcta ēt quāmvīs făcundē lŏquī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 99. *Id. Mil.* IV, 4, 5).

Făcundĭă, æ. *f. Action de parler, parole, récit.* Quæ mŏx nārrēt făcundĭă præsēns. *H.* Sūm mūtŭs ĭpsĕ, sĕd pŏtēns făcundĭæ Mĕă lĭnguă Chrīstūm lūcŭlēntĕr dissĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 2217). ‖ *Facilité à parler, éloquence.* Ăddĭdĭt ĭnvālĭdæ rōbŭr făcundĭă linguæ. *L.* Pātrĭæ făcundĭă linguæ. *O.* SYN. Ēlŏquĭŭm, ēlŏquēntĭă, *qqf.* lĭnguă. EP. Dūlcis, suāvis, pŏtēns, blāndă ; fulmĭnĕă, tŏnāns ; cūltă, ōrnātă, ēxcultă. PPH. Lĭnguă făcundă. *O.* Ēlŏquĭī nĭtŏr. Făndī ōpēs. Cūltī ōrīs făcundĭă. Vērbă dĭsĕrtă. *Id.* Lārgă cōpĭă făndī. *V.* Fūlmĕn linguæ. *J.* Tōrrēns dīcendī cōpĭă. *Id.* Dīcendī prōnă făcultās. *Cl.* Dūlcĕ lŏquendī pōndŭs. *Id.* Pŏtēntis ēlŏquĭī vīrtūs. *St.* Stŭdŭm linguæ. *Pp.* Glōrĭă făndī. *Aus.* Făndī mūnŭs. *Paul. Nol.* Pĕrĭtĭă făndī. *Capel.* Ōs făcundŭm. Dīcendī vīs, ūbertās, cōpĭă. Ēlŏquĭī dĕcŏr, pŏtēntĭă. Făcundæ grātĭă linguæ. *Voy.* Facundus.

† Făcundĭtās, ātĭs. *f. arch. Comme* Facundia. Făcĭlĕ sĭbĭ făcundĭtātĕm vīrtūs ārgūtam ĭnvēnĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 13).

Făcundŭs, ă, ŭm. *Qui parle facilement, éloquent.* Nōn fōrmōsŭs ĕrāt, sĕd ĕrāt făcundŭs Ŭlўssēs. *O.* Quānquām făcundō nōn rŭdĭs ĭngĕnĭō. *Aus.* (*Parent.* 1, 12). Mĕrcūrī, făcundē nĕpōs Ātlantĭs. *H.* SYN. Dĭsĕrtŭs, ēlŏquēns. PPH. Ēlŏquīō pōllēns, pŏtēns, præstāns, vălēns, māxĭmŭs. Făndī pĕrĭtŭs, doctissĭmŭs. Lĭnguă bŏnŭs, ēgrēgĭŭs. Ōrĕ pŏtēns. Făcundō māxĭmŭs ōrĕ. Præstāns dūlcēdĭnĕ linguæ. Pōllēns flūmĭnĕ linguæ. VERS. Lārgă quĭdĕm sēmpĕr, Drāncē, tĭbī cōpĭă fāndī. *V,* Vivĭt ĕnĭm ĭn vōbĭs făcūn.dī lĭnguă pārēntĭs. *O.* Tĭbī, Gāllĭcē, mājŭs Ēlŏquĭŭm, fāndīque ōpĭbŭs sŭblīmĭs ăbundās. Tāntŭm vălēt illĕ lŏquendō. Grātĭă făcundī quāntă sĭt ēlŏquĭī. *Id.* Ūnĭcă nĕc dēsĭt jūcundīs grātĭă vērbĭs. *Pp.* Pērsĕquār aūt stŭdĭŭm linguæ, Dēmōsthĕnĭs

ārmă. *Id.* Illĕ, fŏro aūdītūs, quūm dūlcīă sōlvĕrĕt ōră, Æquābāt Pўlĭæ Nēlēĭă mēllă sĕnēctæ. *Sil.* Aūdāx vēnālī cŏmĭtātŭr Cūrĭŏ lĭnguă, Vōx quōndăm pŏpŭlī. *L.* Rōmānī măximŭs aūctŏr Tūllĭūs ēlŏquīī. *Id.* Tĭbĭ sōlă pŏtēntĭs Ēlŏquīī vīrtūs. *St.* Tōrrēns dīcendī cōpĭă mūltĭs, Et sŭă mōrtĭfĕra ēst făcūndĭă. *J.* Nēc deīndĕ rēlĭnquĕt Pār dĕcŭs ēlŏquīō cuīquăm sŭpĕrārĕ nĕpōtŭm. *Id.* Pĭĕrĭīs pōllēnt stŭdĭīs, mūltŏquĕ rĕdūndānt Ēlŏquīō. *Cl.* Āttōnĭtās sērmō quī dūcĕrĕt aūrēs. Nĕc ābēst făcūndĭs grātĭă dictīs. *Id.* Dēnsăquĕ vībrātă jăcŭlārī fūlmĭnă lĭnguă (*Ad Pison.*). Īnclĭtă Nēstŏrĕī cēdīt tĭbĭ grātĭă mēllīs. Ēlŏquīō sānctūm mŏdō pērmūlcēntĕ sēnātŭm (*Ibid.*). Cuī mūltă fāndī cōplă. *Aus.* Ēlŏquīī mĕrĭtō prīmīs æquāndĕ. Et lĭquĭdī mēl flŭăt ēlŏquīī. Bēllāndī fāndīquĕ pŏtēns. *Id.* Ō lĭnguăm mīrō vĕrbōrūm fōntĕ flŭēntēm, Rōmānī dĕcŭs ēlŏquīī, cuī cēdăt ĕt ĭpsĕ Tūllĭŭs! *Prud.* Spōntĕ flŭēns dăbĭtŭr sērmōnīs grātĭă vōbĭs. *Juvc.* Cuī... pŏlītă Ēlŏquīīs plūs lĭnguă fŭīt. *Sid. Voy.* Facundia, Causidicus.

Fæcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a de la lie, du dépôt.* Æccĭpĕ fæcōsūm, mūnĕră cāră, gărŭm. *M.* (XIII, 102). SYN. Fæcŭlēntŭs.

Fæcŭlă, æ. *f. dimin. de* Fæx. *Sorte de saumure.* Pĕrvēllūnt stŏmăchūm sīsĕr, hălēc, fæcŭlă Cōă. *H.* Fæcŭlă jām dĕ quō gĕnĕre ēst, ĭnŭlæquĕ săpōrēs. *Lr.* (II, 431). *Voy.* Halec.

Fæcŭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme* Fæcosus. Ūt fæcŭlēntōs gūrgĭtēs hærēscĕrĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 194).

Fæsŭlă, æ. *f. et* Fæsŭlæ, ārŭm. *pl.* (*Φαισόλα, Φαισοῦλαι et τὰ Φαίσολα*). *Ville d'Étrurie, où Catilina avait placé son camp.* Fæsŭla ĕt ăntīquŭs Rōmānīs mœnĭbŭs hŏrrŏr. *Sil.*

Fæx, fæcis. *f. Lie, marc, en gén. dépôt.* Pānnōsām fæcēm mŏrĭēntĭs sōrbĕt ăcētī. *Pers.* (4, 32). Sūbsēdĭt fundĭtŭs, ŭt fæx. *Lr.* (V, 499). Pĕrūnctī fæcĭbŭs ōră. *H.* EP. Crāssă, pīnguīs, ĭmă, lēntă, fœdă. || *En partic. Saumure.* Condĭtăque ĭn lĭquĭdă cōrna aūtūmnālĭă fæcĕ. *O.* Ēgŏ fæcēm prīmŭs ĕt hālēc, etc. *H.* (Cf. *Plin.* 31, 8). *Voy.* Halec, Garum. || *Fard.* Quēm nōn ōffēndăt tōtō fæx īllĭtă vultū. *O. Voy.* Fucus. || *Résidu, partie grossière, ordure, et au fig.* Sī quĭd ădhūc sŭpĕrēst dē nōstrī fæcē lŏcēllī. *M.* (XIV, 13). Et sīnĕ fæcē dīĕm. *Id.* (VIII, 14). Mēmbrīs tābēntĭbŭs ĭntĕrfūsăm Pārtĭcĭpăt dē fæcē sūă. *Prud.* (*Apoth.* 885, de corpore animam corrumpente). Cūnctă vĭtĭōrūm fæcē cārēbăt. *Paul. Nol.* (*Johan.* 67). || *Lie, rebut.* Sēd mundī fæcē rĕplētăm (Romam). *L.* Rēs ĭtăque ād summām fæcēm tūrbāsquĕ rĕdībăt. *Lr.* (V, 1140). Quŏtă pōrtĭō fæcĭs Āchææ! *J.* (3, 61).

Făgĭnĕŭs *et* Făgĭnŭs, ă, ŭm (*φηγινέος et φήγινος*). *De hêtre.* Făgĭnĕŭs, cūrvă clāvō sūspēnsūs ăb ālvō (alveus). *H.* Bīs tŭă făgĭnĕă tēmpŏră frondĕ prĕmīs. *O.* Nitēns sŭb pŏndĕrĕ făgĭnŭs ăxīs. *V.* Făgĭnŭs ădstăbăt quŭm scўphŭs ăntĕ pĕdēs. *Tib.* (I, 11, 8). || † Făgĭnŭs, ī. *f. Hêtre.* Ĭntĕr pāmpĭnĕās pŏnētŭr făgĭnŭs ūlmŏs. *Calp.* (2, 59).

Făgŭs, ī. *f.* (*φηγός*). *Hêtre, arbre.* Tītўrĕ, tū pătŭlæ rĕcŭbāns sŭb tēgmĭnĕ făgī. *V.* Făgŭs, ĕt Ārcădĭō pīnŭs ămīcă dĕō. *Pp.* (1, 18, 20). *Voy.* Arbor. || † Făgŭs, ūs. Ūmbrōsæquĕ mānēnt făgŭs, hēdĕræquĕ ĭlgantēs (*Culex*, 139).

Fălæ, ārŭm. *f. pl.* (*Hesych. φάλαι*). *Tours de bois.* Mālŏs dēfīndūnt, fīūnt tăbŭlātă fălæquĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 351). Īstī qui hāstīs, trĭūm nūmmōrūm caūsā, sŭbĕūnt sŭb fălās. *Pl.* (*Most.* II, 1, 10. Cf. *Fest.*) || *Sortes de colonnes élevées dans le cirque.* Cōnsŭlĭt āntĕ fălās Dēlphĭnōrūmquĕ cŏlūmnās. *J.* (6, 589. Cf. *Non.* l. cit., et *Serv.* ad *Æ.* IX, 705). || ? *Ruse. Voy.* Falla.

Fălārĭcă, æ. *f. Sorte de javelot garni d'étoupes embrasées* (*qu'on lançait du haut des tours appelées* Falæ). Cōntōrtă fălārĭcă vēnīt Fūlmĭnĭs ārtă mŏdō. *V.* Lĭbrārī mūltă cōnsuētă fălārĭcă dēxtrā. *Sil.* Hūnc aūt tōrtīlĭbŭs vĭbrātă fălārĭcă nērvīs Ōbrŭăt. *L.* (Cf. *Fest.*, et *Non.* 18, 20, qui verbum deducunt a φαλός, splendidus). *Voy.* Catapulta.

Fălcātŭs, ă, ŭm. *Courbé en forme de faux.* Lævās cētră tĕgīt, fălcātī cŏmĭnŭs ēnsēs. *V.* Ēst sīnŭs Æmōnĭæ cūrvōs fălcātŭs ĭn ārcŭs. *O. Voy.* Harpe. || *Armé de faux.* Fălcātō lūstrāntēm mœnĭă cūrrū. *V. Fl.* SYN. Fălcĭfĕr.

Fălcĭfĕr *et* Fălcĭgĕr, ă, ŭm. *Armé d'une faux.* Āgmĭnă fălcĭfĕrō circūmvĕnĭt ārctă cŏvīnō. *Sil.* Fălcĭfĕrōs mĕmōrānt cūrrūs ābscīdĕrĕ membră. *Lr.* (III, 644). SYN. Fălcātŭs. PPH. Fălcĕ *ou* fălcĭbŭs ārmātŭs, ĭnstrūctŭs. || —sĕnex, etc. *Saturne.* Fălcĭgĕrūm plācānt sānguĭnĕ cœlĭcŏlăm. *Aus.* (*Eclog. de Fer. Rom.* 36). Nām sī fălcĭfĕrī dēfēndĕrĕ tēmplă Tōnāntŭs. *M.* (V, 16, 5. Cf. *Macr. Sat.* 1, 7 et 8).

Fălcŏ, ōnĭs. *m. Faucon.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* X, 145.) *Voy.* Accipiter.

Fălērĭă, æ. *f.* (*Φαλέριον*). *Falérie, ville des Falisques.* Lāssātŭm cōhĭbĕt vīcĭnă Fălērĭă cūrsŭm. *Rutil.* (1, 371).

Fălērnŭs, ă, ŭm. *De Falerne, montagne de Campanie, renommée par ses vins.* Nēc cēllīs ĭdĕō cōntendĕ Fălērnīs. *V.* Nōn tĭbĭ sī, Bācchī cūră, Fălērnŭs ăgĕr. *Tib.* (I, 10, 34). || Fălērnŭm, ī. *n.* (vinum, *exprimé ou s. ent.*). *Vin de Falerne.* Mālŭĕrīs, quām sī mūstă Fălērnă bĭbās. *M.* (XIII, 124). Quēm bĭbŭlŭm lĭquĭdī mēdlă dē mōrtĕ fălērnī. *H.* Stĕrtĭmŭs ĭndōmĭtŭm quōd dēspūmārĕ fălērnŭm sŭfficĭăt. *Pers.* (3, 3). SYN. Cāmpānŭm, *par ext.* cæcŭbŭm, māssĭcŭm, călēnŭm, cæcŭbă, māssĭcă.

Fălīscī, ōrŭm. *m. pl. Falisques, peuple d'Étrurie.* Hī Fēscēnnīnās æclēs æquōsquĕ Fălīscōs. *V.* Jūnōnĭcŏlāsquĕ Fălīscōs. *O.*

Fălīscŭs, ă, ŭm (*Φαλίσκος*). *De Falérie, des Falisques.* Quōs ălŭīt cāmpīs hērbă Fălīscă sŭīs. *O.* || Fălīscŭs vēntĕr, *ou absolt. Ventre de cochon farci.* Et lūcānĭcă vēntrĕ cūm fălīscō. *M.* (IV, 46). Nōn lūcānĭcă, nōn grāvēs fălīscī. *St.* (*Silv.* IV, 3, 35. Cf. *Varr. L. L.* 4, 22). || — vērsŭs. *Vers falisque ou phalisque. Voy.* Phaliscus.

† Fāllă, æ. *f. Ruse.* Mē nōn vŏcāvīt, ŏb ĕām rem hānc fēcī fāllăm. *Nov.* (apud *Non.* 2, 316, qui vertit *fallaciam*. Alii leg. *falam*, scil. machinam. Sed et *Gloss. Placidi* : « *Falla*, fallacia, artificii subtilitas. »)

Fāllācĭă, æ. *f. Ruse, tromperie.* Vērum ŭbī nūllă fŭgām rĕpĕrīt fāllācĭă, vīctŭs. *V.* Tānta ēst fāllācĭă tēcti. *Id.* Fālsīdĭcīs fāllācĭīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 13). SYN. Āstūtĭă, āstŭs, dŏlŭs, fraŭs, ārtēs, etc. *Voy.* Dolus, Mendacium. || *Enchantemens.* Āt vōs dēdūctæ quĭbŭs ēst fāllācĭă lūnæ. *Pp.* (1, 1, 19).

Fāllācĭtĕr. *Par ruse.* Tōtŭm fāllācĭtĕr æggrō Sŭggĕrĭt ōbrēptāns ānĭmō vĭs tētră vēnēnī. *Juvc.* (1, 576. Adde *Avian. Fab.* 26, 7). *Voy.* Astute.

Fāllāx, ācis. *Trompeur, perfide.* Ænēān crēdām quĭd ēnĭm fāllācĭbŭs aūstrīs? *V.* Et fāllāx hērbă vēnēnī. *Id.* Thēsĕă cūlpābās, fāllācēmquĕ ĭpsĕ vŏcābās. *O.* Nēc fācta ĭmplă fāllācum hŏmĭnŭm cœlī-

cŏlīs plăcēnt. *Cat.* (30, 4). SYN. Dŏlōsŭs, pērfĭdŭs, sŭbdŏlŭs, mēndăx, etc. *Voy.* Dolosus, Mendax.

Fāllō, ĭs, fĕfēllī, fālsŭm, fāllĕrĕ. *Tromper.* Āt rēgīnă dŏlōs, quīs fāllĕrĕ pŏssĭt ămāntĕm? *V.* Pōstquām prīmŭs ămōr dēcēptām mōrtĕ fĕfēllĭt. *Id.* Vōlŭcrēs vīscātă fāllĭtĕ vīrgă. *O.* SYN. Dēcĭpĭō, lūdŏ, dēlūdō, căpĭō, etc. *Voy.* Decipio. ‖ *Trahir.* Nēc vĕrĭtī sŏcĭōrŭm fāllĕrĕ dextrās. *V.* Fāllĕrĕ jūrā tŏrī. *O.* SYN. Prōdŏ. ‖ *Charmer.* Īnfāndŭm sī fāllĕrĕ pŏssĭt ămōrĕm. *V.* Tĕnŭī lūctŭm sōlāmĭnĕ fāllēns. *V. Fl.* Fāllēbăt cūrās ægrăquĕ cōrdă lăbŏr. *O.* SYN. Dēcĭpĭō, dēlĭnĭō, mŭlcĕō. ‖ *Échapper à la vue, à la connaissance.* Āctă dĕōs nūnquām mōrtālĭă fāllūnt. *O.* Lōngē fāllēntĕ sāgĭttā. *V.* Fŭlgēntĕ ĭmpĕrĭō fertŭrĭs Āfrĭcæ Fāllīs sōrtĕ bĕātĭōr. *H.* Quī nātŭs mŏrĭēnsquĕ fĕfēllĭt. Spārtăcŭm sī quă pŏtŭĭt vāgantĕm Fāllĕrĕ tēstă. *Id.* SYN. Lātĕō, fŭgĭō. ‖ *qqf. Emprunter, feindre.* Tū făcĭem illĭūs, nŏctĕm nōn ămplĭŭs ūnăm, Fāllĕ dŏlō. *V. Voy.* Similo. ‖ *Cacher.* Ēt sŭă dīvīnă fūrtă fĕfēllĭt ŏpĕ. *O.* (Adde *Prop.* IV, 5, 14). *Voy.* Celo. ‖ *Éviter.* Fāllĕrĕ cāssēs. *O.* Fāllĕrĕ rētĭă. *Id. Voy.* Vito. ‖ *Avec le gén.* Nēc mĕ ănīmī fāllīt. *Lr.* (V, 98. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 55; *Ter. Eun.* II, 2, 43).

Au pass. Fāllŏr. *Être trompé, se tromper.* Jāmquĕ dĭēs, nī fāllŏr, ădēst. *V.* Ōrdĭnĭs hæc vīrtūs ērīt ēt vĕnŭs, aŭt ĕgŏ fāllŏr. *H.* Mūltūm fāllĕrĭs. *Ph. Voy.* Erro.

Fālsĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Menteur, imposteur.* Tuīs scĕlĕstīs fālsĭdĭcīs fāllācĭīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 13. *Id. Trin.* III, 3, 40). Fālsĭdĭcī vātēs, tĕmĕrānt quī cārmĭnĕ vērŭm. *Aus.* (*Epigr.* 118, 17). *Voy.* Mendax.

† Fālsĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Falsifié, faux.* Nīl dĕ pēstĭfĕrīs ŏpĭbŭs, aŭt fālsĭfĭcātīs Tērrārŭm spōlĭīs. *Prud.* (*Ham.* 615).

† Fālsĭfĭcŭs, Fālsĭjūrĭŭs, ă, ŭm. *Menteur, qui a fait de faux sermens.* Dŏmī hăbĕt ănĭmŭm fālsĭlŏquŭm, fālsĭfĭcŭm, fālsĭjūrĭŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 36).

Fālsĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Menteur.* Quārŭm rērŭm tĕ fālsĭlŏquŭm mī ēssĕ nōlō. Nōn ĕrō. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 14). Ēt jām fālsĭlŏquă ēst dīvīnī păgĭnă lĭbrī. *Prud.* (*Apoth.* 175).

† Fālsĭmōnĭŭm, ĭī. *n. Tromperie.* Ēssĕ ămīcōs rĕpērīūntŭr fālsī fālsĭmōnĭīs. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 12).

Fālsĭpārēns, tis. *m. Dont le père est supposé.* Aŭdĭt fālsĭpārēns Āmphĭtrўōnĭădēs. *Cat.* (68, 111).

Fālsō. *adv. Faussement, à tort.* Invĭdĭa ēst; fālsō plūrīmă vūlgŭs ămăt. *Tib.* (III, 3, 20). Sīve ĕgŏ tĕ fēcī tēstēm fālsōvĕ cĭtāvī. *O.* SYN. Ĭmmĕrĭtō, injūrĭā.

Fālsŭm, ī. *n. pris subst. Le faux, la fiction.* Vērō dĭstīnguĕrĕ fālsŭm. *H.* Sīc vērīs fālsă rĕmīscĕt. *Id. Voy.* Mendacium.

Fālsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Fallo. † *Trompé.* Ūt fālsŭs ănĭmī ēst. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 43. *Id. And.* IV, 1, 22). SYN. Dēcēptŭs, ēlūsŭs. ‖ *Ordint. Faux, supposé.* Cūlpām fālsă sŭb ĭmāgĭnĕ cēlāt. *O.* Ēt măgnŭm fālsī implēvīt gĕnĭtōrīs ămōrĕm. *V.* SYN. Fāllāx, mēndăx, mēntītŭs, fictŭs. PPH. Nōn *ou* haŭd vērŭs. ‖ *Imaginaire.* Fālsă formīdĭnĕ lūsīt. *V.* Spĕm pōnĕrĕ fālsăm. *O. Voy.* Vanus. ‖ *Trompeur.* Sōlĕm quīs dĭcĕrĕ fālsŭm Aŭdĕăt? *V.* Fālsa ĭntĕr gaŭdĭă. *Id.* Fālsæ pĕrjūrĭă lĭnguæ. *O.* Fālsŭs ămīcīs. *Cl. Voy.* Fallax.

Fălx, fălcĭs. *f. Faux, faucille.* Ēt cūrvæ rĭgĭdum fălcēs cūrvantŭr ĭn ēnsĕm. *V.* Vītēs incīdĕrĕ fălcĕ nŏvēllās. Quīsquām mātūrīs fălcēm sŭppōnăt āristīs. *Id.* Crēscĕrĕ, dūm fīant fălcĭbŭs āptă, sĭnās (sata). *O.* SYN. Fērrŭm. EP. Cĕrĕālĭs, Sātūrnĭă; ăgrēstĭs, fērrĕă, āhēnă; dūră, rĭgĭdă; cūrvă, ĭncūrvă, rĕcūrvă, ădūncă; ăcūtă. PPH. Fălcĭs cūrvāmĕn. *O.* Fălcĭs ăclĕs. *V.* Cūrvŭs Sātūrnī dēns. *Id.* ‖ *Couper avec la faux ou la faucille.* Fălcĕ mĕtŏ, sĕcŏ, rĕsĕcŏ, cædŏ, ĭncīdŏ, stĕrnŏ; prēmŏ, āttōndĕō, pŭtō, ămpŭtō, dēpŭtō. Fălcĕm sŭppōnō. PHR. Sērtă nĕc ūnquām Fălcĭfĕræ sĕcŭĕrĕ mānŭs. *O.* Vīnĕă nĕc fălcĕm pătĭtŭr. *V. Voy.* Puto, Messis. ‖ *Faux dont on armait les chars.* Ĭntĕr ĕquōs ābstrāxĕ rōtās fălcēsquĕ rāpācēs. *Lr.* (III, 652). ‖ *Hache ou autre outil de charpentier.* Stĭpēs ăcĕrnŭs ērām, prōpĕrāntī fălcĕ dŏlātŭs. *Pp.* (IV, 3, 59). ‖ *Couteau, serpe.* (*Mart.* III, 24, 5.) *Voy.* Culter.

Fāmă, æ. *f.* (*φήμη, Dor. φάμα*). *Renommée, bruit, nouvelle.* Hæc mānēs vĕnĭĕt mĭhī fāmă sŭb ĭmōs, *V.* Fāma ēst obscūrĭōr ānnīs. *Id.* Sīc quīsquĕ pāvēndō Dāt vīrēs fāmæ. *Lr.* SYN. Rūmŏr, sērmŏ, fābŭlă, nūntĭŭs. PPH. Fāmă rērŭm. EP. Dūbĭă, ĭncērtă, vānă; sūbĭtă, rēpēntīnă, ĭmprōvīsă; lætă, grātă; ĭnfaūstă, trīstĭs. ‖ Fāmă ēst. *On dit.* Dædălŭs, ŭt fāma ēst, fŭgĭēns Mĭnōĭă rēgnă. *V.* Aūdĭĕrās, ēt fāmă fŭīt. *Id.* SYN. Dīcūnt, āiūnt, fĕrūnt, mĕmŏrānt, pĕrhĭbēnt, fĕrtŭr, dĭcĭtŭr, dătŭr. PPH. Ŭt āiūnt. Ŭt pĕrhĭbēnt. Fāmă vŏlăt, vāgātŭr, fĕrt, rĕfĕrt, pĕrhĭbĕt, vūlgātŭr; ălĭābĭtŭr aūrēs; fĕrtŭr, vĕnĭt *ou* vēnĭt, pĕrvēnĭt ăd aūrēs. Sīc fāmă. Fāmă fĕrūnt. Rūmŏr ēst, ălt, dĭvūlgăt. Rūmŏr ĭt ăd ūrbēs, ĭn ūrbĕ sŏnăt, pĕr ŏppĭdă fĕrtŭr, lăbĭtŭr. Præcēps vūlgāvĕrăt ōmnĭă rūmŏr. VERS. Dĭdĭtŭr hīc sŭbĭtō Rōmānă pĕr ægmĭnă rūmŏr. *V.* Hīc ĭncrēdĭbĭlĭs rērŭm fāma ŏccŭpăt aūrēs. *Id.* Cērtŭs ăbēst aūctŏr, sĕd vōx hŏc nūntĭăt ōmnĭs. *M.* Aūctōrĕm cārmĭnĭs hŭjŭs Cæcĭlĭŭm, tōtă rūmŏr ĭn ūrbĕ sŏnăt. *Id.* Fāctŭm rūmŏr dĭssīpăt. *Ph.* ‖ *Bonne réputation.* Bŏnām dēpērdĕrĕ fāmām. *H.* Ēt fōrma, ēt mōrēs, ēt bŏnă fāmă mānēnt. *O.* Nōn tămĕn īllă sŭæ rĕvŏcātŭr pārcĕrĕ fāmæ. *Pp.* ‖ *Réputation, renommée, gloire.* Fāmām quī tĕrmĭnĕt ăstrīs. *V.* Tūă tĕrrīs dĭdĭtă fāmă. *Id.* Æmŭlă fāmă lăbōrĭs Hĕrcŭlēī. *Sil.* Mĭnŭĭt præsēntĭă fāmām. *Cl.* Sēd mē vĕl sōlă tŭēri Fāmă pŏtēst rērŭm tōtō quās gēssĭmŭs ōrbĕ. *L.* SYN. Nōmĕn, glōrĭă, dĕcŭs, laŭs, hŏnŏr. *Voy.* Gloria, Immortalis. ‖ *Mauvaise réputation.* Mălēdĭctă, fāmām, mĕum ămōrem ēt pēccātum ĭn sē trānstŭlĭt. *Ter.* (*Ad.* II, 3, 10). Opplērĕ fāma ēt flagĭtĭīs. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 193. Addi potest *Virg. Æ.* IV, 170). *Voy.* Infamia. ‖ *qqf. Tradition.* Fāmāmquĕ fŏvēmŭs ĭnānēm. *V.* ‖ *La Renommée, déesse, fille de la Terre. Les poëtes lui donnent des ailes et une trompette.* Ēxtēmplō Lĭbўæ măgnās īt Fāmă pĕr ūrbēs. *V.* EP. Răpĭdă, vŏlāns, pĕnnātă, præpĕs, vāgă; nūntĭă, lŏquāx, mēndāx. (Cf. *Virg. Æ.* IV, 174 *sq.*; *Ovid. Met.* XII, 39; *Luc.* I, 469; *V. Fl.* II, 116 *sq.*)

† Fāmĕ, Fāmī *et* Fāmĭī. *anciens gén. de* Fames. Ădĕōn' rēm rĕdĭīsse, ŭt pĕrīclum ēt fāmĭ fāmĕ mĭhī sīt, Sўrĕ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 27). Rūgōsum ātquĕ fāmī plēnŭm. *Lucil.* (apud *Gell.* 9, 14. Sic *Cato ibid.*)

Fāmēlĭcŭs, ă, ŭm. *Affamé.* Nōctĕ bŏvēs măcrī, lāssōquĕ fāmēlĭcă cōllō Ārmentă. *J.* (14, 146). Pōst ĭd, quŭm lāssŭs fŭĕrĭs ēt fāmēlĭcŭs. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 42. Adde *Ter. Eun.* II, 2, 29). Quĭdquām pōnĕrĕ, nĕ fāmēlĭcōrŭm Ăd mē tŭrbă vĕlĭt cānŭm vēnīrĕ (*Anthol.* II, p. 543). SYN. Ēsŭrĭēns, jējūnŭs, ĭmpāstŭs, *qqf.* ăvĭdŭs. PPH. Fāmē prēssŭs, cŏnfectŭs, stĭmŭlātŭs, ĕxstĭmŭlātŭs, cŏactŭs, cŏn-

cltŭs , vīctŭs , frāctŭs , cōnsūmptŭs , ēmōrtŭŭs , ēnēctŭs. Fāmē prĕmēntĕ , stĭmŭlāntĕ , dŏmĭnāntĕ. PHR. Pāllĭdă sēmpĕr Ōrā fāmē. *V.* Fāmē trīă gŭttŭră pāndēns. Suādĕt ēnĭm vēsānă fāmēs. *Id.* Ipsă fāmē stĭmŭlāntē fūrēns. *Tib.* Jējūnīs dēntĭbŭs ācĕr. *H.* Jējūnŭs rārō stŏmāchŭs vŭlgārĭă tēmnīt. *Id. Voy. le suiv.*

Fāmēs , ĭs, *abl.* ē. *f. Faim.* Ēt Mĕtŭs , ēt mălĕsuādă Fāmēs , āc tūrpĭs Ēgēstās. *V.* Āmīssīs āpĭbŭs mōrbōquĕ fāmēquĕ. Cōncŭssāquĕ fāmem ĭn sīlvīs sōlābĕrĕ quĕrcū. *Id.* Nĕc , fāmĭs ĭn pœnā, pārvī mĭhĭ frāgmĭnă pānĭs. *Juvc.* (IV , 291). SYN. Ēsŭrĭēs , jējūnĭă. EP. Jējūnă , ăvĭdă , hīāns , pāllĭdă , ĭnērs , lānguĭdă ; dīră , ĭmpĕrīōsă , sævă , mīsĕră , ātră , crūdēlīs , ægră , ĭnsŏmnīs , vīgĭl , ĭnēxstĭnctă , ĭrrĕquiētă ; vĭŏlēntă , răbĭdă , ĭnsānă , fūrīōsă , lēntă. PPH. Ārdŏr ou ămŏr ēdēndī. Văcŭī ventrĭs fŭrŏr. Vēntrĭs răbĭēs. Ēdēndī răbĭēs. Jējūnă cūpīdō. Răbĭdī jējūnĭă vēntrĭs. Jējūnō ōrē fāmēs. Implācātæ flāmmă gŭlæ. Āltă vōrāgō vēntrĭs. ‖ *Avoir faim.* Fāmē prĕmŏr , cōnfĭcĭŏr , lăbōrō , crŭcĭŏr , lăcĕrŏr , vĭncŏr , frāngŏr , dēpĕrĭō. Fāmĕm pătĭŏr , fĕrŏr , tŏlĕrō. Fāmēs ūrgĕt , stĭmŭlăt , sævĭt , ārĭt , crŭcĭăt , ĕxcrŭcĭăt , lăcĕrăt. Ēpŭlās pōscō. VERS. Cōllēctă fătīgāt ēdēndī Ex lōngō răbĭēs. *V.* Suādĕt ēnĭm vēsānă fāmēs. *Id.* Āppōsĭtīs quĕrĭtŭr jējūnĭă mēnsīs. *O.* Fŭrĭt ārdŏr ēdēndī , Pĕrque āvĭdās faucēs ĭmmēnsāquĕ vīscĕrā rēgnāt. *Id.* Ēgīt ămŏr dăpĭs ātquĕ bĕllī. *H.* Cōgēbāt văcŭī ventrĭs fŭrŏr. *J.* Vīx trēs aŭt quātŭŏr īstă Rēs ălŭīt ; pāllēt cētĕră tŭrbă fāmē. *M.* Ĭndīgŭs hōrtātŏr cōmplērī vīscĕră ventĕr. *Alcim.* Cūră cĭbī ventrīsquĕ sŭbībāt. *Hil. Pict.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII , 800 *sq.* ; *Luc.* IV , 93 *sq.*). *Voy.* Famelicus. ‖ *Appaiser sa faim. Voy.* Satior. ‖ *Mourir , faire mourir de faim.* Trēs pātĕrĭs nātōs , Gāllă , pĕrīrĕ fāmē. *M.* (Sic *Pl. Pœn. prol.* 30). Ēt lōngă fāmē Mōrs prōtrāhātŭr lēntă. *Sen.* Aŭt tōrsīt lēntă trīstĭă fātă fāmē. *M.* Ūt ēgōmēt me hŏdlē jūgŭlārēm fāmē. *Pl.* Ūt hŏmĭnēs mōrtŭŭm mē dīcānt fāmē. *Id.* ‖ *Misère , indigence.* Ille ăd fāmem hūnc ăb stŭdĭō stŭdŭīt rĕīcĕrĕ. *Ter.* (*Ph. prol.* 19). Dēspĭcĭām dītēs , dēspĭcĭāmquĕ fāmem. *Tib.* (I, 1, 78). *Voy.* Paupertas. ‖ *Au fig. Désir violent.* Quīd nōn mŏrtālĭă pectŏrā cōgĭs , Aŭrī sācră fāmēs ? *V.* Quem tĕnĕt ārgēntī sĭtĭs ĭmpōrtūnă fāmēsquĕ. *H.* SYN. Lĭbĭdō , cŭpĭdō , sĭtĭs , fŭrŏr.

† Fāmēscēns , tis. *part. de* Famesco. *Qui a faim.* Ōrā fāmēscēntŭm sātĭēt quī dīră fĕrārŭm. *Alcim.* (*ad Sor.* 738. *Id.* II, 19, *famescentem*). *Voy.* Famelicus.

† Fāmī , Fāmīī. *Voy.* Fame.

† Fāmĭgĕrātĭŏ , ōnĭs. *f. Bruit public.* Hæc fāmĭgĕrātĭŏ Te hŏnēstĕt , me aŭtēm cōllŭtŭlĕt. *Pl.* (*Trin.* III , 2, 66).

† Fāmĭgĕrātŏr , ōrĭs. *m. Qui va semant des bruits.* Fāmĭgĕrātōrī rēs sīt cūm dāmno ēt mălō. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 183. *Ib.* 178).

† Fāmĭs , ĭs. *f. arch. Comme* Fames. Pīgnōrĭbŭs, spŏlĭātquĕ sŭōs fāmĭs ĭmplā nātōs. *Prud.* (*Psych.* 547. Cf. *Varr. R. R.* 2, 5 : « Algor eas et *famis* macrescere cogit. » Manifestum est geminam fuisse declinationem : *Famis , is , i*, et *Fames , ei , ei*, quæ in unam coaluerunt).

Fāmĭlĭă , ē. *f. Famille.* Pātĕr fāmĭlĭæ vērŭs ēst Quī rĭnātĭs. *M.* (I, 85, 5). Sērvārĕ prōrsŭs hānc fāmĭlĭām nōn pŏtēst. *Ter.* (*Ad.* IV , 7, 44). SYN. Dŏmŭs , gēns , *qqf.* stīrps , gĕnŭs. ‖ *Le domestique d'une maison.* Æsŏpŭs dŏmĭnō sōlŭs quum ēssēt fāmĭlĭă. *Ph.* Quēm cōnvŏcātă jŭbēt ŏccīdī fāmŭlă. *Id.* SYN. Fāmŭlī. PPH. Tŭrbă sŭōrŭm. *O.* Fāmŭlārĭs mānŭs. *Sen.*

Fāmĭlĭārĭs , ĕ. *Qui appartient à une maison , domestique ; propre , particulier.* Ēgŏ sŭm Lār fāmĭlĭārĭs ĕx hāc fāmĭlĭā. *Pl.* (*Aul. prol.* 2). Ŭbī nūnc rĕquīrām fāmĭlĭārēm fĭlĭŭm ? *Id.* (*As.* II, 2, 1). Fūndum ărāt ălĭēnum , ĭncŭltŭm fāmĭlĭārēm dĕsĕrĭt (*Ib.* V, 2, 24). Rēs fāmĭlĭārĭs. *Id.* (*Stich.* I, 2, 88). Fāmĭlĭārĕ fūnŭs. *Att.* (apud *Cic. N. D.* 3, 26). SYN. Dŏmēstĭcŭs , privātŭs , *qqf.* cōgnātŭs. ‖ *Souv. subst. m. Familier , intime.* Āt nūnc ăbī sānĕ; ădvēnīssĕ fāmĭlĭārēs dĭcĭtŏ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 197). Ēt măgīs ēsse īllum ĭdōnĕŭm , quī ipsī sīt fāmĭlĭārĭŏr. *Ter* (*Ph.* IV, 5, 9). *Voy.* Amicus.

Fāmĭlĭārĭtās , ātĭs. *f. Liaison , amitié.* Tăcĕbĭt , dum ĭntĕrcēdāt fāmĭlĭārĭtās. *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 17). Mălō prĭncĭpĭō măgnă fāmĭlĭārĭtās Cōnflāta ēst. *Id.* (*Eun.* V, 2, 25). *Voy.* Amicitia.

Fāmĭlĭārĭtĕr. *Amicalement.* Rējĕcīt se ĭn ĕum , flēns , quām fāmĭlĭārĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 109). Făcĭt ŭt te aūdāctĕr mŏnĕam ēt fāmĭlĭārĭtĕr. *Id.* (*Heaut.* I, 1, 4. Et *Pl. Epid.* I, 1, 2).

Fāmĭlĭās. *ancien gén. de* Familia. *Voy.* Mater ou Pater familias.

Fāmōsŭs , ă, ŭm. *en gén. Fameux , connu.* ‖ *qqf. en bonne part.* Nōn ĭdĕō pŏnĕt fāmōsæ mōrtĭs ămōrĕm. *H.* SYN. Nōtŭs , clārŭs , ĭllŭstrĭs. *Voy.* Celeber. ‖ *Ordint. en mauv. part. Décrié.* Tūrpĭă fāmōsŭs cōrpŏră jūngĕt hўmĕn. *O.* Quod mœchŭs fŏrĕt , aŭt sĭcārĭŭs , aŭt ălĭōquī Fāmōsŭs. *H.* Fāmōsæ fŭgĕ rĕtĭă mœchæ. *M.* (II, 47). SYN. Ĭnfāmĭs , etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Diffamatoire.* Nĕc spōnsæ lăquĕŭm fāmōsō cārmĭnĕ nĕctĭt. *H.* Fāmōsīsquĕ Lŭpō cōŏpĕrtō vērsĭbŭs. *Id.*

† Fāmŭl. *arch. apocope de* Famulus. Ōssă dĕdīt tĕrræ, prōindĕ ăc fāmŭl ĭnfīmŭs ēssĕt. *Lr.* (III, 1049). Mōrtālĕm summŭm fŏrtūnă rĕpēntĕ Rĕddĭdĭt ŭt summō rēgnō fāmŭl ūltĭmŭs ēssĕt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 322. Vulgo editi , *optimus. Faber* conj. *ultimus*, et sic prope libri).

Fāmŭlă , æ. *f. Servante.* Quīnquāgīntă ĭntŭs fāmŭlæ , quĭbŭs ōrdĭnĕ lōngō. *V.* Aŭt hærēnt tēlæ , fāmŭlāsquĕ lăbōrĭbŭs ūrgēnt. *O.* SYN. Sērvă , ăncīllă , ăncīllŭlă. EP. Sēdŭlă , vīgĭl , sōllĭcĭtă , ăttēntă , fĭdă , fĭdēlīs. ‖ — Jŏvĭs ălēs. *L'aigle.* (*Juv.* 14, 81.) ‖ *adj. f. Voy.* Famulus.

Fāmŭlāns , tis. *Qui sert , subordonné , soumis.* Ĭrrīgāt Āmphrўsŭs fāmŭlāntĭs pāscŭă Phœbī. *L.* Sēmpĕr ĭnīquōs , Fōrtūnă fāmŭlāntĕ , prĕmīt. *Cl.* Dūm sērvānt ēlēmēntă sŭūm fāmŭlāntĭă cūrsŭm. *Prud.* (*Sym.* 1613). SYN. Fāmŭlŭs , sērvŭs.

† Fāmŭlāntĕr. *adv. Avec soumission.* Fāmŭlāntĕr pĕtĕ. *Att.* (apud *Non.* 2 , 332).

Fāmŭlārĭs , ĕ. *De serviteur , de servante.* Sī Rōmam ĭntrārīt , fāmŭlārĭă jūrā dătūrŭs. *O.* Hēdĕrīsquĕ lĭgāt fāmŭlārĭbŭs ārtŭs. *V. Fl.* Tŭrbă fāmŭlārĭs. *Sen.* (*Thyest.* 901). *Voy.* Famulus , a. ‖ Fāmŭlārĕ. *n. pris adv. Servilement.* Nĕc tŭrbĭdŭs īrā, Nĕc fāmŭlārĕ tĭmēns. *St.* (*Silv.* III , 1, 40).

† Fāmŭlātrĭx , ĭcis. *f. Qui sert , servante.* Lūsĭt vēnŭs fāmŭlatrix pœnnă cōronas. *Sid.* (*Pan.* 158).

Fāmŭlātŭs , ūs. *m. Service , condition de serviteur.* Ō sōrs ācĕrba ēt dūrā fāmŭlātŭs grăvĭs ! *Sen.* (*Hip.* 991). *Voy.* Servitium.

† Fāmŭlĭtās , ātĭs. *f. Etat d'esclave , esclavage.* Pōstquām pārvōs vōs ŏppressĭt fāmŭlĭtās. *Att.* (apud *Non.* 2, 319. *Pacuv. ib.*).

Fămŭlŏr, āris, ārī. *d. Servir, être en service.* Quæ tibī jūcundō fămŭlārēr sērvā lăbōrē. *Cat.* (64, 161). Pellăcis hīc quŭm fămŭlārēr ĭn ārvis (de Apolline). *St.* SYN. Sērvĭō, mĭnistrō. PPH. Fămŭlus *ou* fămŭlă sŭm, sērvĭō. ‖ *Au fig.* Indignō fămŭlātŭr ămōrī. *V. Fl.* SYN. Sērvĭō, ōbsĕquŏr.

Fămŭlus, ī. *m. Serviteur.* Vōs, fămŭlī, quæ dīcam, ănĭmīs ădvērtītĕ vēstrīs. *V.* Cōmītēs fămŭlōsquĕ rēmōvīt. *O.* Cŭm fămŭlis ŏpĕrūm sōlūtīs. *H.* SYN. Sērvus, mĭnistĕr, pŭĕr. *Voy.* Servus. ‖ *Ministre ou adorateur d'une divinité.* Dīndўmă sāngŭĭnĕīs fămŭlŭm băcchātă lăcĕrtīs. *V. Fl.* Fămŭlūsquĕ săcrōrŭm. *O.* Dĕī fămŭlōs sŭccēdĕrĕ tēctīs. *Juvc.* (II, 457). SYN. Cultŏr *ou* mĭnistĕr. ‖ *Serviteur, espèce d'assesseur d'une divinité ; génie d'un lieu, d'une ombre, souvent représenté sous la forme de serpent.* Cŭstōs fămŭlūsquĕ dĕī Sīlēnŭs ălūmnī. *H.* Sŭs ĕrăt ĭnfēstæ fămŭlus vīndĕxquĕ Dīānæ. *O.* Ĭncĕrtŭs Gĕnĭūmnĕ lŏcī, fămŭlūmnĕ pārēntīs Essĕ pŭtēt. *V.* (*Æ.* V, 95, de angue. Ubi *Serv.* et *Heyne*). Lībāvĭtquĕ dăpēs : plăcĭdī quăs prōtĭnŭs ănguēs, Ŭmbrārŭm fămŭlī, lĭnguĭs răpŭērĕ cŏrŭscīs. *V. Fl.* (Sic et *Sil.* VI, 288. Cf. *Rupert.* ad *Sil.* II, 584).

Fămŭlus, ă, ŭm. *Qui obéit en esclave, servil, soumis.* Fămŭlās scĕlĕrāta ăd prœllă dĕxtrās Ĕxcĭtăt. *L.* Trădĭdĕrăt fămŭlās jām tĭbī, Rhēnŭs, ăquās. *O.* Cæsārĕŭm fămŭlōs vērtĭcĕ fĕrrĕ pĕdĕm. *Id.* Fēstīnānt fămŭlīs quāmprīmum ăllămbĕrĕ lўmphīs. *Aus.* (*Mos.* 360). SYN. Fămŭlārĭs, fămŭlānus, ōbsĕquĭōsŭs, ōbsĕquēns, ōfficĭōsŭs.

Fānāticŭs, ă, ŭm. *Qu'une divinité rend furieux, en gén. qui est en délire.* Sĕd ŭt fānāticŭs ēstrō Pĕrcŭssŭs, Bēllōnă, tŭō. *J.* (2, 112). Ēt crīnĕ sĕnĕx fānāticŭs ălbō. *Id.* (4, 123). Fānātĭcŭs errŏr. *H.* Nōn spūmāt ānhĕlŭs Fătă sĭbўllīnīs fānāticŭs ēdĭtă lĭbrīs. *Prud.* (*Apoth.* 508. *Id. Peri,* 3253). SYN. Lўmphātŭs. ‖ † Fānātĭcām pīnŭm (*Fort.* IV, 178).

Fāndō. *gérond. de* Fari. *En entendant parler, dire ; par la renommée.* Fāndo ălĭquid sī fŏrtĕ tŭās pĕrvēnĭt ăd aūrēs (nomen). *V.* Quīs tălĭă fāndō Tēmpĕrĕt à lăcrĭmīs ? *Id.* (Adde *St. Th.* 1, 655 ; *Pl.* (*Amp.* II, 1, 41).

Fāndŭs, ă, ŭm. *Ce qui est permis, vertueux, juste.* Ăt spērātĕ dĕōs mĕmŏrēs fāndi ătquĕ nĕfāndī. *V.* Fānda ătque ĭnfānda lŏcūtŭs. *Id.* Ōmnĭă fāndă nĕfāndă mălō pērmīxtă fŭrōrĕ. *Cat.* (64, 406). SYN. Lĭcĭtŭs, rēctŭs.

Fānnĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Sē Fānnĭŭs ĭpsĕ pĕrēmīt. *M.* (II, 80).

Fāns, tis. *Disant, parlant.* Tālĭă fāntī Nōn cōmptæ mānsĕrĕ cŏmæ. *V.* Sŭbtrāhĭt hæc fāntēm tōtă vērtĭgĭnĕ flŭctŭs. *Pp.* (III, 5, 19. Adde *Aus. Parent.* 19, 14, fantis ; *Pl. Pers.* II, 1, 7, fans).

Fānŭm, ĭ. *n. Temple.* Ăgrōs, ătquĕ lārēs pătrĭōs, hăbĭtāndăquĕ fānă. *H.* Ăgrēstī fānō sŭppōsŭissĕ pĕcŭs. *O.* SYN. Tēmplŭm, dēlŭbrum. *Voy.* Templum.

Făr, fārris. *n. Blé.* Făr ĕrăt, ēt pūrī lūcĭdă mīcă sālis. *O.* Fārrĕ plo ĕt plēnă sŭpplĕx vēnĕrātŭr ăcērrā. *V.* Hībĕrnō lætissĭmă pūlvĕrĕ fārrā. *Id.* SYN. Frūmentŭm, frūgēs.

† Fārcĭnō, ās, ārĕ. *Comme* Farcio. Fāndīs tăcēndă fārcĭnāt. *Capel.* (IX, p. 336).

Fārcĭō, īs, fārsī (*Charis.* 3, 219), fārtŭm, fārcīrĕ. *Farcir, remplir.* Nām nīhīlō mĭnōrĕ vērpă Fārtī ēstis. *Cat.* (28, 12. Apud *Pl. Epid.* III, 4, 19, alii leg. *farcias*, al. *sarcias*). *Voy.* Fartus.

Fārfărŭs, ī. *m. Rivière près de Rome, la même que Fabaris.* Ēt ămœnæ Fārfărŭs ŭndæ. *O.*

Fārfĕrŭm, ī. *n. Sorte de plante.* Eō prætĕrnēbānt fŏlĭă fārfĕrī. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 32. Cf. *Plin.* 24, 15 et *Fest.*)

Fārī. *infin. de Vinus.* For.

Fărīnă, æ. *f. Farine de froment.* Pāscĭtŭr ēt dŭlcī făcĭlis gallĭnă fărīnā. *M.* (XIII, 62). SYN. Ălbă, cāndĭdă, trĭtĭcĕă, trĭtă, tĕnŭis, lĕvis. ‖ *Toute espèce de farine.* Jămque ŭbī pŭlvĕrĕæ fŭĕrīnt cōnfūsă fărīnæ. *O.* ‖ *Au fig. Qualité, espèce.* Quŭm fŭĕrīs nōstræ paŭlo āntĕ fărīnæ. *Pers.* (5, 115).

Fārlŏ, ōnis. *m. Poisson qu'on croit être la truite.* Mĕdĭō fărĭo ĭntĕrcēptĕ sŭb ævō. *Aus.* (*Mos.* 130. Cf. *Isid. Or.* 12, 6).

Fārrāgŏ, ĭnis. *f. Mélange de grains.* Crāssă māgnŭm fārrāgĭnĕ cōrpŭs Crĕscĕrĕ. *V.* Pāsce ĭgĭtŭr sŭb vērĕ nŏvō fārrāgĭnĕ mōllī. *Nem.* (*Cyn.* 283). ‖ *Au fig. Mélange.* Quĭdquĭd ăgŭnt hŏmĭnēs... nōstrī ēst fārrāgŏ lĭbēllī. *J.* (1, 85). Ēt ĭn tĕnŭī fārrāgĭnĕ mēndăx. *Pers.* (5, 77).

Fārrātŭs, ă, ŭm. *De blé.* Pōnēbānt ĭgĭtŭr Tŭscō fārrātă cătīnō. *J.* (11, 109. Adde *Pers.* 4, 30).

Fārrĕŭs, ă, ŭm. *De blé.* Ēxspĕctăt ērgō dŭm dŏlōsa ēt fārrĕă Fērvēns cŏquāt mātūrĭtās. *Prud.* (*Apoth.* 63. Malim *dolosa farrea :* apud *Fest.* est *farreum, i*).

Fārtĭm. *De manière à farcir, à remplir.* Vīscĕrĕ prætĕnĕrō fārtĭm cōngēstŭs ărīstis. *Aus.* (*Mos.* 86. *Ib.* 113).

† Fārtĭcŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Fartum. (*Titin.* apud *Non.* 4, 270.)

Fārtŏr, ōris. *m. Charcutier.* Cŭm scūrrīs fārtŏr, cŭm Vēlābro ōmnĕ măcēllŭm. *H.* (Adde *Ter. Eun.* II, 2, 26 ; *Pl. Truc.* I, 2, 11).

Fārtŭm, ī. *n. Hachis.* Ăttămĕn hīc ēxtĭs ĕt ŏpīmō vīncĕrĕ fārtō ĭntĕndīt. *Pers.* (2, 48. Scribitur et *Fertum*). ‖ *Au fig.* Quæ mīsĕrē gēstīt fārtŭm făcĕre ēx hōstĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 8). ‖ *Ce qui remplit une chose, le contenu.* Nōn vēstem ămātōrēs mŭlĭĕrīs ămānt, sĕd vēstīs fārtŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 13).

Fārtŭs *ou* Fārctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Farcio. *Farci, plein, abondant.* Fārtŭs păpўrō dŭm tĭbī tōrŭs crēscīt. *M.* (VII, 44, 14). Frūgĭfĕra ēt fārta ārva Āsĭæ tĕnēt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 49). SYN. Rĕfertŭs, plēnŭs. ‖ *Accumulé.* Hīc fārtă prēmĭtŭr ăngŭlō cērēs ōmnī. *M.* (III, 58, 6). ‖ *souv. Rassasié.* Ēt tūm sīcŭt ĕquŭs, quī dē præsēpĭbŭ' fārtŭs. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 3). Tūm jĕcōre ŏpīmō fārta ēt sātĭāta ăllātĭm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). SYN. Plēnŭs, sātĭātŭs.

Fās, *n. indécl. (ne s'emploie qu'au nomin. et à l'acc.). Droit, justice.* Quīppe ĕtĭām fēstīs quædam ĕxercērĕ dĭēbŭs Fās ēt jūrā sĭnūnt. *V.* Quippe ŭbī fās vērsum ătquĕ nĕfās. *Id.* Fāsquĕ nĕfāsquĕ Cōnfūsūrā rŭīt. *O.* Fās ōmne ābrūmpīt. *Id.* SYN. Jūs, jūstĭtĭă, æquŭm, jūstŭm, lĭcĭtŭm. ‖ Fās ēst, *ou absolt.* Fās. *It est permis.* Jām fās ēst pārcĕrĕ gentī. *V.* Fās illī lĭmĭnă dīvūm Tāngĕrĕ. *Id. Voy.* Licet.

Făscĕlĭnă, *et* Făcĕlĭnă *ou* Phăcĕlĭnă, æ. *f. Surnom de Diane en Sicile.* Mīllĕ Thōăntĕæ sēdēs Făcĕlĭnă Dīānæ. *Sil.* (XIV, 260). Tūm Lĭpărum ēt Făcĕlĭnæ tēmplă Dīānæ. *Lucil.* (apud *Prob. Vit. Virg.* Alii leg. *Facelitidi.* Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 116, et *Procm.* ad *Virg. Bucol.* ; *Hyg. Fab.* 261).

Făscĕllis, Făcĕllis *et* Făcĕlĭtĭs, ĭdis. *f. Comme le précéd.*

Fāscēs. *Voy.* Fascis.

Fāsclă, æ. *f. Toute espèce de bande ou bandage.* ‖ *Maillot.* Pŭĕrō fāsclīs ŏpŭs ĕst, pŭlvīnīs, cūnīs, īncūnābŭlīs. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 13). Ĕt pĕdēs, mānŭs ĕt crūrā strīctă cīngīt fāsclă. *Fort.* (II, 79). ‖ *souv. Enveloppe pour les jambes, surtout à l'usage des malades.* Prīncĕps līgātŏ crūrĕ, nīvĕă fāsclā. *Ph.* Tĕgăt īmās fāsclă sūrās. *Grat.* (*Cyn.* 338. Cf. *Quintil.* 11, 3 : « *Fascias*, quibus crura vestiuntur, et focalia... sola excusare potest valetudo. ») SYN. Fāsclŏlă, *qqf.* līgāmĕn, līgāmēntŭm. ‖ *Espèce de sautoir à l'usage des femmes.* Īnflātŭm circă fāsclă pĕctŭs ĕrăt. *O.* (Adde *Mart.* XIV, 134 ; *Prop.* IV, 9, 49). SYN. Strŏphĭŭm, zōnă. ‖ *qqf. Bandes formant un linceul.* Ĕt tōtŭm grăcīlīs cōnnĕctīt fāsclă cŏrpŭs. *Juvc.* (IV, 399). ‖ *Sangle de lit.* Ŏppressæ nīmīŭm vīcīna ĕst fāsclă plūmæ. *M.* (XIV, 159. *Id.* V, 62). ‖ *Bande pour attacher un manuscrit.* Vīx ūmbīlīcūm mŭlta ŏpĕrtŭm fāscīă. *Capel.* (V, p. 187). ‖ *Nuée en forme de bande ou de ceinture.* Nĭl cŏlŏr hīc cœlī, nīl fāsclă nīgră mīnātŭr. *J.* (14, 294).

Fāsclātŭs, ă, ŭm. *Entouré de bandes.* Nĕc fāsclātō naŭfrăgŭs lŏquāx trūncō. *M.* (XII, 57). Sī vēstīgĭă fāsclātă nūdī. *Sid.* (*Epist.* IX, 11, 13).

Fāsclĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Fascis. *Paquet.* Fāsclĭcŭlŭm pŏrtēs lībrōrŭm. *H.*

† Fāsclgĕr, ă, ŭm. *Qui porte des faisceaux ; du consulat.* Tē dūcĕ fāsclgĕrŭm gĕssī prīmævŭs hŏnōrĕm. *Paul. Nol.* (*vs.* 321).

Fāscĭnō, ās, ārĕ. *Envoyer des enchantemens, ensorceler.* Nēscĭŏ quis tĕnĕrōs ŏcŭlōs mīhī fascĭnāt ăgnŏs. *V.* Pōssĭnt, nēc mălă fascĭnārĕ lĭnguă. *Cat.* (7, 12). PHR. Ūrēntēs ŏcŭlōs ĭnhĭbērĕ pĕrĭtă. *Pers.* (2, 34). *Voy.* Incanto, Magicus.

Fāscĭnŭm, ī. *n. et* Fāscĭnŭs, ī. *m. Enchantement. Voy.* Incantamentum.

Fāscĭŏlă, æ. *f. dimin. de* Fascia. Fāscĭŏlās, cŭbĭtăl, fŏcāllă. *H.*

Fāscĭs, ĭs. *m. Faisceau, botte.* Līctōrēs dŭŏ, dŭŏ vīmĭnēi fāscēs vīrgārŭm. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 26). Ĕt vĕtŭs ādstrīctī fascĭs pēndēbăt ănēthī (*Moret.* 59). ‖ *Fardeau.* Ĭnjūstō sŭb fāscĕ vīām quŭm cārpīt. *V.* Hōc tĕ fāscĕ lĕvābŏ. *Id. Voy.* Onus. ‖ *qqf. Grossesse.* Ānxĭă crēscēntēm pŏrtābānt vīscĕră fāscēm. *Alcim.* (III, 150). ‖ *Au plur.* Fāscēs, ĭŭm. *Faisceaux, attribut des hautes magistratures à Rome ; souv. consulat.* Prīmōs ātqŭĕ ūltŏllĕrĕ fāscēs. *V.* Ăltĕrnă fĕrētīs Gaŭdĭă, tŭ frātrĭs fascĭbŭs, illĕ tŭīs. *O.* Sēquĭtŭrquĕ tŭōs vīctŏrĭă fāscēs. *Cl.* EP. Sūpĕrbī, tĕrrĭbĭlēs, trĕmēndī, pŏtēntēs. *Voy.* Consulatus.

Fāsĕlŭs, ī. *Voy.* Phaselus.

Fāssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Fateor. *Qui a avoué.* Dă vĕnĭām fāssō. *O.* Nĕ fŭgĭăt vīctō fāssŭs ăb ōrĕ pŭdŏr. *Id.* (*A. Am.* II, 556. Non passive sumi velim). ‖ *Qui a montré.* Vūltū fāssŭs Tēlāmōnĭs ĭrām. *O.*

Fāstī, ōrŭm. *m. pl. Registres publics, fastes, annales, calendrier.* Tĕr, quātĕr ēvŏlvī signantēs tĕmpŏră fāstōs. *O.* Quī rĕdĭt ăd fāstōs, ĕt vīrtūtem æstĭmăt ānnīs. *H.* Nōtīs cŏndĭtă fāstīs (tempora). *Id.* SYN. Ānnālēs, mŏnŭmēntă, hīstŏrĭă. *Voy.* Fastus 3.

Fāstīdĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Être dégoûté des alimens.* Ēsŭrĭēns fāstīdīs ōmnĭă. *H.* Fāstīdĭt pulmēntārĭŭm. *Ph.* ‖ *En gén. Dédaigner, rejeter.* Invēnīēs ălĭŭm, sī tĕ hīc fāstīdĭt, Ălēxĭn. *V.* Ā mĕ fāstīdīt ămārī. *O.* Æstŭs fāstīdīt ămictŭm. *Cl.* SYN. Dēdīgnŏr, æspērnŏr, spērnŏ, rēspŭŏ, rējĭcĭŏ. *Voy.* Contemno. ‖ *qqf. n. Être dédaigneux.* Vīde ūt fāstīdīt sīmĭă! *Pl.* (*Most.* IV, 2, 4. *Id. Curc.* V, 2, 34). ‖ † *arch. avec le gén.* Fāstīdīt mĕī. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 71). Trīstēs, difficĭlēs sūmŭ', fāstīdīmŭ' bŏnōrŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 3. *Titin. ibid.*)

Fāstīdĭōsē. *adv. Avec dédain.* Fāstīdĭōsē tămĕn īn cœtŭm rĕcĭpĭŏr. *Ph.* SYN. Contemptim.

Fāstīdĭōsŭs, ă, ŭm. *Dédaigneux.* Dŏmĭnūsquĕ tĕrræ Fāstīdĭōsŭs ; sĕd tĭmŏr ĕt mĭnæ. *H.* Ērgo ĭs mĕtŭs mĕ măcĕrăt, quŏd īllĕ fāstīdĭōsŭ' st. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 18. *Id. Rud.* II, 3, 42). SYN. Contemptŏr, spērnāx. ‖ *Qui engendre le dégoût.* Fāstīdĭōsăm dēsĕrĕ cōpĭăm. *H.*

Fāstīdĭtŭs, ă, ŭm. *Dédaigné.* Lăĭīæ pārs māxĭmă tŭrbæ Fāstīdĭtă jăcĕt. *L.* Nōn fāstīdĭtŭs sī tĭbī, lĕctŏr, ĕrō. *O.*

Fāstīdĭŭm, ĭī. *n. Dégoût des alimens.* Ōs hēbĕs ĕst, pŏsītæquĕ mŏvēnt fāstīdĭă mēnsæ. *O.* Vărĭă cŭpĭēns fāstīdĭă cœnă Vĭncĕrĕ. *H.* PPH. Tōrpēns pălātŭm. *O.* ‖ *En gén. Dégoût, ennui.* Mātrī lōngă dĕcēm tŭlĕrūnt fāstīdĭă mēnsēs. *V.* SYN. Tædĭŭm. ‖ *Dédain, mépris.* Trīstēs Ămărўllĭdĭs īrās, Ātquĕ sŭpĕrbă pătī fāstīdĭă. *V.* Quām spĕctātōrĭs fāstīdĭă fĕrrĕ sŭpĕrbī. *H.* SYN. Contemptŭs. *Voy. ce mot.*

Fāstīgĭŭm, ĭī. *n. Pointe d'un toit, faîte, comble, sommet.* Cūjŭs ēbŭr nĭtĭdŭm fāstīgĭă sūmmă tĕgēbăt. *O.* Ænēas ălt, ĕt fāstīgĭă sūspĭcĭt ūrbĭs. *V.* Sūmmī fāstīgĭă tĕctī. Ignem ăd fāstīgĭă jăctānt. *Id.* Fāstīgĭă cœlī. *St.* SYN. Tĕctŭm, cŭlmĕn, căcūmĕn, ăpĕx, vĕrtĕx, căput. ‖ *Extrémité de tout objet s'élevant en pointe.* Fōrsĭtăn ĕt scrōbĭbŭs quæ sint fāstīgĭă, quærās. *V.* (*G.* II, 288. Non illis assentiar qui de profunditate intelligunt. *Cæs. B. G.* 7, 73 : « Scrobes trium in altitudinem pedum fodiebantur, paulatim angustiore ad summum *fastigio*. ») Fāstīgĭă mūri. *St.* Sūrārŭm fāstīgĭă. *Ir.* (IV, 825). SYN. Culmĕn, ăpĕx. ‖ *Au fig. Faîte des honneurs, rang élevé, dignité.* Quālĕs ex hŭmĭlī măgna ăd fāstīgĭă rērŭm Ēxtŏllīt. *J.* (3, 39). Ăd sūmmī quŏtĭēs fāstīgĭă jūrīs Vēnērit (nempe præturam). *Cl.* SYN. Culmĕn, ăpĕx. *Voy.* Honor. ‖ *La partie la plus saillante, ou le commencement.* Sĕd sūmmă sĕquār fāstīgĭă rērŭm. *V.* (*Æ.* I, 345. *Serv.* exponit *primordia*).

† Fāstīgō, ās, ārĕ. *Élever en pointe, couronner.* Sēnsĭm fāstīgāns, cŏmprĕssă căcūmĭnă nēctĭt. *Sil.* (V, 48). Quānquām dīādēmătĕ crīnēm Fāstīgātŭs ēās. *Sid.* (*Pan.* 34). ‖ *Mettre un accent sur une lettre.* Ūt fāstīgētŭr lōngă, brĕvīsvĕ fŭăt. *Capel.* (III, p. 59).

Fāstōsŭs, ă, ŭm. *Fier.* Ăd nŏctūrnă jăcēs fāstōsæ līmĭnă mœchæ. *M.* (X, 13). Nōn hŭmĭlēm călcăt fāstōsă clĭēntēm (*Ad Pis.* 107, nempe domus). *Voy.* Superbus.

1. Fāstŭs (dies). *adj. m. Jour faste, où il est permis de plaider.* Fāstŭs ĕrĭt, pĕr quēm lēgĕ lĭcēbĭt ăgī. *O. Voy.* Nefastus.

2. Fāstŭs, ūs. *m. Faste, luxe.* Ārsăclō pōstquăm sē rēgĭă fāstŭ Sūstŭlĭt. *Cl. Voy.* Luxus. ‖ *Orgueil, fierté.* Fāstŭs ĭnēst pŭlchrīs, sēquĭtŭrquĕ sŭpĕrbĭă fŏrmăm. *O.* Nēmpĕ tŭlĭt fāstūs, aŭsă rĕgārĕ pŭĕr. *Pp.* (IV, 5, 42). *Voy.* Superbia.

3. Fāstŭs, ŭŭm. *pl. m. Comme* Fasti. *Fastes.* Nĕc mĕŭs Eŭdŏxī vĭncētŭr fāstĭbŭs ānnŭs. *L.* (X, 187. Cf. *Prisc.* 6, 711. Quidam addunt *Sil.* II, 10).

Fātālĭs, ĭs. *Fatal, marqué par le destin.* Quīd

si fātālēs jām nūnc ēxplēvīmŭs ānnos? *Lib.* (I, 3, 53. *Id.* II, 5, 57). Notāquĕ fatāli portēntă lăbōrĕ sŭbīrĕ. *H.* SYN. Præscriptŭs, rātŭs, cērtŭs, *qqf.* dătŭs, cōncēssŭs. PHR. Ērgŏ dĭēs ădĕrāt Pārcārŭm cōnditŭs ălbō Vēllĕrĕ. *St. Voy.* Parcæ. ‖ *Funeste, mortel.* Scāndit fātālĭs măchīnă mūrōs. *V.* Cūnctāntī tēlum Æneās fātālĕ cōrŭscăt. *Id.* Mūltīs fātālēm millĭbŭs hastăm. *Sil.* SYN. Fūnēstŭs, fatĭfĕr, lētālis, ēxĭtiālis. *Voy.* Funestus. ‖ Fātālĕ. *n. pris adv.* Quæ nūbēs fātālĕ sŏnēnt. *St.*

Fātālĭtĕr. *Par l'ordre du destin.* Hĕctŏrĕă prīmŭs fātālĭtĕr hāstă, Prōtēsĭlāĕ, cădīs. *O.* (Adde *Prud. Sym.* 1179). SYN. Fātō.

Fătĕŏr, ērĭs, fassŭs sŭm, fatērī. *d. Avouer, confesser, reconnaitre.* Jūra invēntă mĕtu ĭnjustī, fătĕārĕ nĕcēsse ĕst. *H.* Littĕră cēlātōs ārcănă fatēbĭtur ignēs. *O.* Paŭpĕrtātēmquĕ fatēndō Ēffēcērĕ lĕvĕm. *Id.* SYN. Cōnfĭtĕŏr, ăgnōscō, *qqf.* cōncēdō. PPH. Dō mănŭs. Nōn nĕgō. Nōn ĭnfĭtĭŏr. Nōn ĭnfĭtĭās ĕō. PHR. Ēt cēlātă dĭu ĭn mĕdĭŭm pēccātă dēdĭssĕ. *Lr.* ‖ *Découvrir, montrer.* Ănĭmŭm pāllōrĕ fatērī. *H.* Mōrs sōlă fatētŭr Quāntŭlă sint hŏmĭnŭm cōrpŭscŭlă. *J.* (10, 172). Ōdŏr ĭmpŭdīcŭs ūrcēī fătēbātŭr. *M.* (XII, 32, 16). Fāssŭs ĕst ārmis vīrŭm. *Sen.* (*Troad.* 217). SYN. Prōdō, dētĕgō, ōstēndō, ăpĕrĭō, tēstŏr, etc. *Voy.* Detego.

? Fātĭcănŭs. *Voy. le suiv.*

Fātĭcĭnŭs *et* Fātŭdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui prédit, prophétique.* Hæc ŭbī fātĭcĭnō vēntūrī præsclă dixīt Ōrĕ Thēmis. *O.* (*Met.* IX, 417. Alii leg. *faticano*). Fātĭcĭnāsquĕ fĕrūnt sortēs. *Id.* Vātis fātĭdĭcæ, cēcĭnit quæ primă fūtūrōs Ænēădās. *V.* SYN. Præsāgŭs, *qqf.* vātes.

Fātĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Mortel.* Fātĭfĕrō Māvōrs ăccĭngĭtŭr ēnsĕ. *O.* Fātĭfĕrŭmquĕ ēnsĕm. *V. Voy.* Letalis.

Fātīgātŭs, ă, ŭm. *Fatigué.* Ītĕ, fatīgātās ŭbī Dædălŭs ēxŭlt ālās. *J.* (3, 25). Fātīgātis bōbus. *H. Voy* Fessus. ‖ *Au fig.* Īllĕ fatīgātæ pĕrdēndō mōnstră nŏvĕrcæ. *O.*

Fatīgō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fatiguer, lasser.* Vēlōcēs jăcŭlō cērvōs cursŭquĕ fatīgāt. *V.* Dēntēmquĕ ĭn dēntĕ fatīgāt. *O.* SYN. Lāssō, dēlāssō, frāngō, prĕmō, ūrgĕō, ēxercĕō, ăgō, ăgĭtō. ‖ *Au fig.* Quæ tĕ fortūnă fatīgāt? *V.* Cœlumquĕ mētŭ tĕrrāsquĕ fatīgāt. Mārtēmquĕ fatīgānt. Rēmĭgĭō nōctēmquĕ dĭēmquĕ fatīgānt. *Id.* Infrāctāsquĕ mĭnās dilātō mārtĕ fatīgānt. *Sil.* Ătquĕ ōmnēm lĭnguāquĕ mănŭquĕ fatīgāt Vīm Stўgĭām. *V. Fl.*

Fātĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui recueille une substance mortelle.* Tōxĭcă fatĭlĕgī cārpūnt mātūră Săbæī. *L.* (IX, 821).

Fātĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Dit par un oracle.* Quām fatĭlŏquō Dĭctĭ prōfātŭ Vērsŭs Hōrātī! *Aus.* (*Prof.* 6, 51).

Fatiscēns, tis. *Épuisé de fatigue.* Īllĕ fatiscēns Prōrŭlt ĭn căpŭt. *V. Fl.*

Fatiscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'ouvrir, se fendre, se désunir.* Neū pŭlvĕrĕ victă fatiscăt Ārĕă. *V.* Sōlĭdă æra fatiscūnt. *Id.* Nēc sævis ictă fatiscit āquis (navis). *O.* SYN. Fīndŏr, ăpĕrĭŏr, dĕhiscō, dīscēdō, lāxŏr, hĭō, hiscō. PPH. Rīmăm dūcō. PHR. Fissŭs ērăt tĕnŭi rīmā (paries). *O.* ‖ *Au fig. Succomber de fatigue, être abattu.* Mēns expugnātă fatiscit. *St.* Nostră fatiscit Lāxātŭrquĕ chēlўs. *Id.* În lăcrimās ægrāmquĕ fatiscūnt Sēgnitiēm. *V. Fl.* Prōh! quām pārvă fidēs sēnsū torpēntĕ fatiscit! *Juv.* (III, 244). SYN. Dēficiō, cădō.

† Fātiscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Comme* Fatisco. Nōn dēlābrā deūm sīmūlācraquĕ fessă fatiscī Cērnĭs? *Lr.* (V, 309). Tămĕn haūd fatiscār, quīn tŭam ĭmplōrēm fidēm. *Att.* (apud *Non.* 4, 197. *Pacuv. ibid.*).

Fātŭ. *supin de* For.

Fātŭĕ. *adv. Sottement.* Nōn, ĭnquĭs, făcĭām tām fātŭē: nĕc ĕgŏ. *M.* (IV, 72). *Voy.* Stulte.

Fātŭm, ī. *n. Destin, destinée, loi du destin.* Cōncōrdēs stăbĭlī fātōrŭm nūmĭnĕ Pārcæ. *V.* Quŏ fāta trăhūnt rĕtrahūntquĕ, sequāmŭr. *Id.* Sōla ĭnsŭpĕrābĭlĕ fātŭm, Nātă, mŏvērĕ pārās? *O.* SYN. Sōrs, fortūnă, Pārcæ, *qqf.* Jūpĭtĕr, dĕŭs, dīī, Nēcessĭtās. EP. Stăbĭlĕ, ĭmmōtŭm, ĭmmōbĭlĕ, ĭmmūtăbĭlĕ, ĭnsŭpĕrābĭlĕ, pŏtēns, ĭnēlūctābĭlĕ, ĭnvīctŭm, ārcānŭm, cæcŭm, lātēns, dūbĭŭm, ĭncērtŭm, ĭnŏpīnŭm. PPH. Fātālĭs *ou* fāti lex. Fātōrŭm ōrdŏ, nūmĕn, lēgēs, cūrsŭs. Fāti vis, jūs, vōluntās, pŏtēntĭă. Dēcrētă dīvŭm *ou* trĭŭm sŏrōrŭm. Fātōrŭm ārcānă. Fāti sērĭēs, tĕnŏr, stāmĭnă. Fātālĭă stāmĭnă. Pārcārŭm fătă. *Voy.* Parcæ. ‖ *D'après l'ordre du destin.* Sī fātă fŭīssēnt Ūt cădĕrēm, mĕrŭīssĕ mănŭ. *V.* Sīc ērăt ĭn fātīs. Sīc fată fĕrēbānt. Nōstrōs ĕă fātă mănērĕ nēpōtēs. Sīc vōlvĕrĕ Pārcās. *Id.* Sīc ērăt ĭn fātīs. *O.* Sīc plăcŭĭt fātīs. Hōc quŏquĕ fātālĕ ĕst. Sīc illŭm fātă fĕrēbānt. Sī possĕ vidērĕ Fātă sĕmĕl dēdĕrānt. Mē sōrs Circæa ād mœnĭă mīsīt. *Id.* Sīc Jŏvīs ĭmpĕrĭa ēt nigræ vōlŭērĕ sŏrōrēs. *St.* Sīc fātīs plăcĕt. *Ph.* ‖ *Contre le destin.* Quippĕ vĕtōr fātīs. *V.* Fāta ōbstānt. Fātă vĕtābant. Ni fātă rēsīstānt. Nōn... Fās, aūt illĕ sīnīt sūmmī rēgnātŏr Ōlўmpī. Prōhĭbēnt nām cētĕră Pārcæ (scire). Nām quīă nĕc fātō, mĕrĭtă nĕc mōrtĕ pĕrībăt. *Id.* Fātŭm tāntīs cōnātĭbŭs ōbstăt. *O.* Nēmpĕ căpī Trōjām prōhĭbēbānt fātă sine illīs. Mē nōn sōrs ĭrĕ jŭbēbăt. *Id.* ‖ *La destinée de chacun.* Fātīs cōntrārĭă nōstrīs Fātă Phrўgŭm! *V.* Ērgo ērăt ĭn fātīs Scўthĭām quŏquĕ vīsĕrĕ nōstrīs! *O.* SYN. Sōrs. ‖ *Destin favorable.* Dignŭs ĕs, ēt fātō cāndĭdiōrĕ frŭī. *O.* EP. Cāndĭdŭm, prōspĕrŭm, mōllĕ, mītĕ, lætŭm, fēlix. PHR. Fēlix sortĕ tŭā! *V. Voy.* Felicitas. ‖ *Destin contraire.* Mōllĭbŭs ēt vērbĭs ăspĕră fātă lĕvēs. *O.* EP. Rīgĭdŭm, dūrŭm, ăspĕrŭm, ăcĕrbŭm, ămārŭm, contrārĭŭm, ĭnvĭdŭm, crūdĕlĕ, sævŭm, gravĕ, ĭnīquŭm *ou* nōn æquŭm, ĭmmītĕ, mălignŭm, ĭmpōrtūnŭm, mălŭm, hŏrrĭdŭm, fĕrrĕŭm, ĭnēxōrābĭlĕ, ĭmplācābĭlĕ, tristĕ, mĭsĕrŭm, mĭsĕrābĭlĕ. PHR. Fātīs ăgĭtātŭs ĭnīquīs. *V.* Heū! quĭbŭs illĕ Jăctātŭs fatīs. Frāngĭmŭr heū! fātīs. *Id.* Fātīs ūrgēmŭr. *O.* Ĭnjŭrĭă fātī. *L. Voy.* Infortunium. ‖ *Mort, ordint. mort violente.* Ānnă, fātēbŏr ēnim, mĭsĕrī pōst fātă Sĭchæī. *V.* Pertŭlĭt ĭntrēpĭdōs ād fātă nŏvissĭmă vūltŭs. *O.* SYN. Mōrs, lētŭm, fūnŭs, nēx. *Voy.* Nex.

Au plur. Les destins. Voy. le précéd. ‖ *Oracles, prédictions.* Cōrnĭgĕrĭquĕ Jŏvīs mōnĭtŭ, nŏvă fātă pĕtēbānt. *L.* Sīc fatīs ōrā rēsolvīt. *V.* Ūt cănĕrēt fĕrā Nēreūs fātă. *H.* PPH. Vēntūrā fātă. Sōrs fūtūrā. *Voy.* Oraculum. ‖ *qqf. Les Parques.* Dēbĭtă quŭm Fātīs vĕnĕrīt hōrā trĭbŭs. *Pp. Voy.* Parcæ.

Fātŭs, ă, ŭm. *part. de* For. *Qui a parlé.* Sīc fātŭs, vălldīs ĭngēntĕm vīrĭbŭs hāstăm. *V.*

† Fātŭs, ūs. *m. Paroles, discours.* Mē spătĭum ădmōnŭīt jām claudĕrĕ fātĭbŭs ōră. *Capel.* (VI, p. 269) Prōmĭtĕ sēcrētōs fātŭs. *Prud.* (*Apoth.* 662. Alii leg. *fastos* seu *fastus* : hoc verum puto. Adi locum).

Fătŭŭs, ă, ŭm. *Fade; insipide.* Ūt săpĭānt fătŭæ, făbrōrŭm prāndĭă, bētæ. *M.* (XIII, 13). SYN. Ĭnsulsŭs. ‖ *Au fig. Sot.* Id quŏd vērbōsis dīcĭtŭr ēt

fātŭīs. *Cat.* (96, 2). Hōc illī fātŭō māximā lætĭtĭa ēst. *Id.* (83, 2). Indŏcĭlīs fātŭī dūcēbăt ĭnēptĭă vŭlgī. *Prud.* (*Sym.* 255). *Voy.* Stultus.

Faŭcĕ. *abl. sing. de l'inus.* Faux. *f.*; *ordint.* Faŭcēs, fŭm. *f. pl. Gosier, gorge.* Ŏs dēvŏrātūm faŭcĕ quum hærērĕt lŭpī. *Ph.* (Adde *Hor. Epod.* 14, 3; *Mart.* VII, 37). Immănī faŭcēs dīdūcĭt hĭātū. *Sil.* Ūrit sĭtis ĭgnĕă faŭcēs. *H.* Vōx faŭcĭbŭs hæsĭt. *V.* Scrūtārĕ vĕl tū nūnc lătĕbrās faŭcĭum. *Prud.* (*Peri.* 3174). SYN. Gŭttŭr, ōs, *qqf.* cōllŭm. ‖ Faŭcēs ēlīdŏ, prĕmŏ, etc. *Étrangler, étouffer.* Prægrăvŏ cōmpressă faŭcĕ pĕpēndit ŏnŭs. *O.* Ēt faŭcĭbŭs ăngīt ŏbēsis. *V. Voy.* Strangulo. ‖ *Au fig. Gorges, passage étroit.* Ārmātō bĭvĭăs obsĭdānt mīlītĕ faŭcēs. *V.* Ăngŭstæ faŭcēs ădĭtūsquĕ mălignī. *Id.* Pĕr faŭcēs montĭs ŭt Ætnæ. *Lr.* (VI, 640). ‖ *Source.* Cāvă flŭmĭnă sīccīs Faŭcĭbŭs ăd līmŭm rădīī tĕpĕfăctă cōquēbānt. *V.* (In recto casu *Faux* dici posse negant *Charis.* 1, 72; *Varr. L. L.* 9, 4; dat tamen *Prisc.* 2, 572).

Faŭnī, ōrŭm. *m. pl. Faunes, divinités champêtres, que la fable représente avec de petites cornes, de longues oreilles et des pieds de bouc.* Sīlvis dēductī cāvĕānt mē jŭdĭcĕ Faŭnī. *H.* Tūm vĕro ĭn nŭmĕrŭm Faŭnōsquĕ fĕrāsquĕ vĭdērēs Lŭdĕrĕ. *V.* (Adde *Lucr.* IV, 584 *sq.*). SYN. Pānēs, *par ext.* Sātўrī, Sīlvānī, *qqf.* cōrnĭpēdēs. EP. Ārcădĭī, Mænălĭī; sīlvĭcŏlæ, mōntĭcŏlæ; cōrnĭpēdēs, căprĭpēdēs, sēmĭcăprī, cōrnĭgĕrī, bĭcōrnēs; lăscīvī, prŏcācēs, prōtĕrvī, lĭcentēs. PPH. Sīlvēstrĭă nūmĭnă. Sīlvārŭm nūmĭnă. PHR. Rūrĭcŏlæ, sīlvēstrĭă nūmĭnă, Faŭnī. *O.* Vōs quŏquĕ, plēbs sŭpĕrŭm, Faŭnī, Sātўrīquĕ, Lārēsquĕ. *Id.*

Faŭnĭgĕnă, æ. *m. Fils ou descendant de Faunus.* Faŭnĭgĕnæquĕ dŏmō frŭĭtŭr nātāquĕ Lătīnī. *O.* Faŭnĭgĕnæ sŏclō bĕlla ĭnvāsĕrĕ Sīcānō (nempe Rutuli). *Sil.*

Faŭnŭs, ī. *m. Faunus, roi des Aborigènes, fils de Picus, père de Latinus, vint d'Arcadie s'établir en Italie.* Ōrăculă Faŭnī Fātĭdĭcī gĕnĭtōrĭs ădīt. *V.* ‖ *Après sa mort, il devint une divinité champêtre : Faune, le même que Pan.* Faŭnŭs ĭn Ārcădĭă tēmplă Lўcēŭs hăbĕt. *O.* Faŭnĕ, nўmphārŭm fŭgĭēntum āmātŏr. *H.* Sēmĭcăprī quĭcūnquĕ sŭbĭs sācrārĭă Faŭnī (*Anthol.* II, p. 16). *Voy.* Pan. ‖ *Au plur. Voy.* Fauni.

Faŭstĭnă, æ. *f. Nom de femme.*

Faŭstĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ēdĕ tūŏs tāndĕm pŏpŭlō, Faŭstĭnĕ, lĭbellŏs. *M.* (I, 26, 1).

Faŭstĭtās, ātĭs. *f. Divinité qui présidait à la fécondité des troupeaux.* Nūtrĭt rūră Cĕrēs ălmăquĕ Faŭstĭtās. *H.*

Faŭstŭlŭs, ī. *m. Faustule, berger qui recueillit Romulus et Rémus, et les éleva.* Nĕc tăcĕām vēstrās, Faŭstŭlĕ paŭpĕr, ŏpēs. *O.* ‖ 2. *Autre.* (*Aus. Epig.* 122.)

Faŭstŭs, ă, ŭm. *Favorable, heureux.* Ĭnquĕ părŭm faŭstō cārmĭnĕ dōctă fŭī. *O.* Ūtĭlĕ sīt faŭstŭmquĕ prĕcŏr. *Id.* Ī pĕdĕ faŭstō. *H. Voy.* Favens, Felix. ‖ *Qui est à propos.* Ēt nĭsĭ tēmpēstās ĭndūlgĕt tēmpŏrĕ faŭstō Imbrĭbŭs. *Ir.* (I, 804). *Voy.* Opportunus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Thēbās ēt Tĕrĕă Faŭstī. *J.* (7, 12. Adde *Mart.* II, 14, 11). ‖ *Subst. f. Nom de femme.* (*Hor. Sat.* I, 2, 64.)

Faŭtŏr, ōris. *m. Qui favorise, qui soutient, fauteur, prôneur.* Făcĭēquĕ tŭæ sĕ Faŭtōrem ōstēndăt. *Lucil.* (apud *Gell.* 9, 14). Mōllĭs tū cœptæ faŭtŏr căpĕ lōră jŭvēntæ. *Pp.* (III, 7, 57). Nequĭtĭæ faŭtōrēs. *H.* SYN. Dēfensŏr, fāvēns, tūtŏr, pătrōnŭs, ădjūtŏr. ‖ *Souv. Qui applaudit au théâtre.* Faŭtŏr ūtrōquĕ tŭŭm laŭdābit pōllĭcĕ lūdum. *H.* Tĭbĭcēn grātŭlārī faŭtōrēs pŭtăt. *Ph. Voy.* Favitor.

Faŭtrīx, ĭcis. *f. Femme qui favorise.* Ēccĕ, vĭrī faŭtrīx, sŭpĕrās dēlāpsă pĕr aūrās, Pallās ădēst. *O.* Sōlvĭt rĕātŭm, fĭtquĕ faŭtrīx flentĭŭm. *Prudent.* (*Cath.* 1064. Et *Ter. Eun.* V, 9, 22). SYN. Ădjūtrīx.

Faŭx. *inus. Voy.* Fauce.

† Fāvĕă *ou* Făbĕă, æ. *f. Servante.* Ănnŭlŭm fāvĕæ suæ dēdĕrĭt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 202). Ēt fāvĕām, cuī dĕt māndātă, pŭēllăm Cōndūcĭt. *J.* (6, 354. *Gloss. Lat. Græc.* apud *Ducange:* « Fabea, παιδίσκη, puella. »)

Fāvens, tis. *Qui favorise, favorable, ami.* Ēt vōs, ō cœtŭm Týrĭī cĕlēbrātĕ fāventēs. *V.* Vēntī cœlō pĕlăgōquĕ fāventēs. *O.* SYN. Faŭstŭs, ămīcus, bĕnīgnŭs, bŏnŭs, făcĭlis, mītĭs, plăcĭdŭs, sĕcundŭs, fēlix, lēnĭs, ūtĭlis, prōspĕr, æquŭs, ĭndūlgens, ūtĭlis, cōmmŏdŭs, præsēns, lætŭs, dĕxtĕr, mĕŭs *ou* tŭŭs *ou* sŭŭs *ou* nōstĕr, *qqf.* prōpĭtĭŭs. PPH. Nōn ĭnfensŭs, ĭrātŭs, ĭmmītis. ‖ *Qui applaudit.* Stŭdĭīsquĕ fāventŭm Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs. *V. Voy.* Fautor. ‖ — ōrĕ, lĭnguis. *Voy.* Faveo.

† Fāventĭă, æ. *f. Paroles favorables.* Ădhĭbĕānt fāventĭăm. *Att.* (apud *Non.* 3, 93, et 4, 330. Cf. *Fest.*). *Voy.* Faveo. ‖ 2. *Ville de l'Émilie, non loin de Ravenne, auj. Faënza.* Nūtrĭrĕ Fāventĭă pīnŭm. *Sil.*

Fāventīnŭs, ă, ŭm. *De Faventia.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Fŭscĭcŭlēnŭs præstăt ĕt Fāventīnŭs. *M.* (II, 74. Adde *Anthol.* I, p. 331).

Fāvĕō, ēs, fāvī, faūtŭm, fāvērĕ. *Favoriser.* Quæ fāvĕt ĭngĕnĭīs, ēxcĕpīt Pallăs, ævēmquĕ. *O.* Vincănt, quĭbŭs ălmă Dĭōnĕ Fāvērĭt. *Id.* SYN. Ădsŭm, ădspīrō, ădjŭvō, sĕcundō, fŏvĕō, jŭvō, prōtĕgō, tŭĕŏr, rĕspĭcĭŏ. VERS. Dī nōstra ĭncēptă sĕcundēnt! *V.* Ădspīrāt prīmō fortūnă lăbōrī. *Id.* Fraŭdĭbŭs ēventŭm dēdĕrāt fortūnă. *L.* Fāvĕāt māgnō fortūna lăbōrī. *Manil.* ‖ *Formules pour invoquer la faveur.* Fāvē, fāvĕās, fāvētō, ădēs, ădsīs, sīs fēlix, etc. VERS. Căstă fāvē Lūcĭnă. *V.* Ădsīs ō Tĕgĕæē fāvēns. Ădsīs ō, plăcĭdūsquĕ jŭvēs. Ădsīs pĕdĕ, dīvă, sĕcundō. Sīs bŏnŭs ō, fēlixquĕ tŭīs. Aūdācĭbŭs ōmnĭĕ cœptīs. *Id.* Quīsquĭs ĕs, ō fāvĕās, nōstrīsquĕ lăbōrĭbŭs ădsīs. *O.* Lēnīs ou Dĕxtĕr ădēs. *Id.* Ădēs cœptīs *ou* vōtīs. Pācātŭs mītĭsque ădsīs. Dă mĭhĭ tē făcĭlĕm. Vātĭbŭs Aōnĭīs făcĭlēs ēstōtĕ, pŭēllæ. *Id.* Rōmă, fāvē cœptīs. *L.* Sēd tū bĕātīs mītĭōr rēbŭs vēnī. *Sen.* ‖ *Favoriser au théâtre, applaudir.* Ō, cuĭcūnquĕ fāvēs, fēlix ăgĭtātŏr ĕquōrŭm! *O.* Sī Vĕnĕtō Prāsĭnōvĕ fāvēs. *M.* (XIV, 131). *Voy.* Fautor, Favens. ‖ — ōrĕ, lĭnguā, lĭnguīs, *ou absolt.* (*εὐφημεῖν*). *Dire des paroles de bon augure, ou garder le silence, surtout dans les cérémonies religieuses.* Ōrĕ fāvēnt pŏpŭlī tūnc quŭm vēnīt aūrĕă pōmpă. *O.* Lĭnguīs ănĭmīsquĕ fāvētĕ. Lĭnguă fāvēns ădsīt lōngōrum ōblĭtă mălōrŭm: Quæ, pŭtō, dēdĭdĭcīt jām bŏnă vērbă lŏquī. *Id.* Fāvētĕ lĭnguīs. *H.* Quīsquĭs ădēst, fāvĕāt: frŭgēs lūstrāmŭs ĕt ăgrōs. *Tib.* (II, 1, 1). SYN. Bĕnĕ dīcŏ, bĕnĕ lŏquŏr. Bŏnă vērbă dīcŏ, lŏquŏr, *ou absolt.* bŏnă vērbă. PHR. Cōnsŏnĕt ārcānă vōlŭcrĭs bŏnă mūrmŭrĕ lĭnguā. *St.* ‖ *Être favorable, utile, convenable.* Ălterā frūmentīs quōnĭām fāvĕt, ălterā băcchō (terra). *V.* Quæ glēbă fāvērĕt Frūgĭbŭs. *Cl.* SYN. Jŭvō, cōnvĕnĭō, ēxpĕdĭō, ĭndūlgĕō. PPH. Sŭm ūtĭlis, cōmmŏdŭs, bŏnŭs, ăptŭs. ‖ *Approuver, aimer une chose.* Ēt vērbĭs fāvĕt ĭpsă sŭīs. *O.* Sēd

nihil înfitiŏr, făvĕō quŏquĕ laŭdĭbŭs īstīs. *Id.* Ēt quisquis vērō fāvit, cūlpāmvĕ pĕrōdīt. *Man.* (V, 409). SYN. Prŏbŏ, îndulgĕō; dēlĕctŏr, mĕ jŭvāt. ‖ *Seconder une chose.* Fāvĕt huic Aūrōrā tĭmōrī. *O.* SYN. Ādjŭvō, fŏvĕō, aŭxĭlĭŏr. ‖ *qqf. avec l'inf. Désirer ou se réjouir de.* Ādscrībī factīs prŏcĕrūmquĕ tŭīsquĕ sē fāvĕt. *O.*

Au pass. unip. Fāvĕtŭr. *On favorise.* Pācī fāvētŭr; ōmnĭŭm fĕrrūm lātĕt. *Sen.* (*Phæn.* 438).

Fāvīllă, æ. *f. Cendre chaude.* Mixtă bĭbūnt mōllĭs lăcrīmās ūnguēntă fāvīllæ. *O.* Vīnō bĭbūlām lāvĕrĕ fāvīllām. *V.* Ōvăquĕ nōn ăcrī lĕvĭtĕr vĕrsātă fāvīllā. *H.* SYN. Cĭnis. EP. Călĭdă, tĕpēns, fĕrvēns, ārdēns, ignĕă, lĕvis. *Voy.* Cinis. ‖ *Fumée.* Scindĭtŭr în pārtēs ātră fāvīllă dŭās. *O.* Rĕspĭcĭūnt ātram în nimbō vŏlĭtārĕ fāvīllām. *V. Voy.* Fumus. ‖ *Étincelle.* Vŏlĭtănt sŭpĕr ōră fāvīllæ. *Cl.* Tŭrbĭnĕ fūmāntēm picĕo ēt cāndēntĕ fāvīllā (nubem). *V. Voy.* Scintilla. ‖ *Au fig.* Hæc ēst vēntūrī primă fāvīllă mălī. *Pp.* (I, 9, 18).

† Fāvĭtŏr, ōris. *m. arch. Comme* Fautor. Vīrtūte ămbīrĕ ŏpōrtĕt, nōn fāvĭtōrĭbŭs. *Pl.* (*Amp. prol.* 78. *Ib.* 79; *Lucil.* apud *Non.* 2, 326. Cf. *Charis.* 1, 66).

Fāvōnĭŭs, ĭi *et synér.* ī. *m. Le Zéphyr.* Ēt tĕnŭīs grāvĭŏrĕ fāvōnĭŭs aŭstrō Immădŭīt. *St.* Ūsquĕ sŭb ādvēntūm spīrāntĭs lēnĕ fāvōnī. *O.* Quēm tĭbī cāndĭdī Primō rēstĭtŭēnt vērĕ fāvōnĭī. *H. Voy.* Zephyrus.

Fāvŏr, ōris. *m. Faveur.* Hăc ōmnēm dīvūmquĕ hŏmĭnŭmquĕ fāvŏrĕm Stārĕ pălam ēst. *St.* Mănĭfēstī signă fāvōrĭs. *O.* SYN. Stŭdĭŭm, grātĭă, ămŏr. EP. Dŭlcis, sĕcundŭs. ‖ *Faveur publique.* Plōrāvērĕ sŭīs nōn rĕspōndērĕ fāvōrĕm Spērātŭm mĕrĭtīs. *H.* Quēm nūnquăm stăbĭlīs fāvŏr Vŭlgī præcĭpĭtīs mŏvēt. *Sen.* (*Thyest.* 351). SYN. Aūră, aūræ. EP. Vēntōsŭs, vānŭs, ĭnānis. *Voy.* Popularitas. ‖ *Acclamations au théâtre, applaudissemens.* Tūtātŭr fāvŏr Eūrўălūm. *V.* Rătŭs āptă fāvōrī Tempŏră, pŭlvĕrĕī vĕnīt ĭn cĕrtāmĭnă circī. *St.* Plaŭdĭtŭr, ēt măgnō pălmă fāvōrĕ dătŭr. *O.* SYN. Plaŭsŭs, frĕmĭtŭs. PHR. Stŭdĭīsquĕ fāvēntŭm Cōnsōnāt ōmnĕ nĕmŭs. *V.* ‖ *qqf. au plur.* Lætīsquĕ fāvōrĭbŭs ōmnī Cōnclnĭtŭr vŭlgō. *St.*

Fāvŭs, ī. *m. Rayon de miel, miel.* Cuī tū lăctĕ fāvōs ēt mītī dīlŭĕ băccho. *V.* Ēxprēssīs mĕllă lĭquātă fāvis. *O.* Cōmplĕăt ŭt dŭlcī sēdŭlă mĕllĕ fāvōs. *Tib.* (II, 1, 50). SYN. Cēllæ. *Voy.* Mel.

Făx, ăcis. *f. Torche, flambeau.* Ūtquĕ nŏvās vīrēs făx inclinātă rĕsūmīt. *Rutil.* (1, 131). Quī făcĕ Dārdānĭŏs fĕrrōquĕ sĕquārĕ cŏlōnōs. *V.* Ārmātām făcĭbŭs mātrĕm. *Id.* SYN. Tēdă, fūnālĕ, *par ext.* cērĕūs, lāmpăs. EP. Pīnĕă, pĭcĕă, lūcēns, lūcĭdă, cōrŭscă, clāră, ārdēns, fĕrvĭdă, rădĭāns, flămmĕă, ăccēnsă, trĕmŭlă, fūmāns, fūmĭdă, pīnguis. PPH. Flămmĭfĕræ pīnūs. VERS. Îndūctō cērātæ sūlfŭrĕ tēdæ. *O.* Picĕum fĕrt fūmĭdă lūmĕn tēdă. *V.* Făcĕm jŭvēnis cōnjēcit, ēt ātrō Lūmĭnĕ fūmantēs fixit sŭb pectŏrĕ tēdas. *Id.* ‖ *Flambeau nuptial, hymen.* Thălămī mŏrĕ præcēdūnt făcēs. *Sen.* (*Troad.* 1135). Ūnă dĕ mūltis făcĕ nuptĭālī Dignă. *H.* Ēt, făcĕ prō thălămī, făx mihi mŏrtĭs ădēst. *O.* Tōllĕ prŏcŭl dēcēptĕ făcēs, Hўmēnæĕ, măritās. *Id.* EP. Jŭgālis, cŏnjŭgālis, castă, lēgĭtĭmă, festă, sōlēnnis. SYN. Tēdă. *Voy.* Conjugium. ‖ *En gén. Flambeau, lumière.* Dūm rōsĕă făcĕ sōl înferrĕt lūmĭnă cœlō. *Lr.* (V, 977). Nŏcturnăsquĕ făcēs cœli. *Id.* (II, 206). Stēllă făcĕm dūcēns, mūltă cūm lūcĕ cŭcurrit. *V.* Întĕrĕă făx Occĭdĭt, ŏccănūmquĕ rūbrā trăctim ŏbrŭit æthrā. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). SYN. Lux, lūmĕn, jŭbăr, flămmă, ignis. *Voy.* Lumen. ‖ — fūlmĭnĕă. *La foudre.* Fūlmĭnĕăm jăcŭlātă făcĕm. *V. Fl. Voy.* Fulmen. ‖ *Au fig. Ardeur, passion.* Mē tōrrĕt făcĕ mūtŭă. *H.* Dĕŭs ĭpsĕ făcēs ănĭmūmquĕ mĭnĭstrăt. *V.* Făx īræ. *Lr.* (III, 304). *Voy.* Ardor.

† Făxĕm. *arch. pour* Facerem *ou* Fecissem. Pīstrīnum în mundō scībām, si id făxĕm, mihi. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 84).

Făxĭm *et* Făxō, īs, ĭt, ĭnt. *arch. pour* Faciam, Fecerim, Fecero. Prŏpria hæc mihi mūnĕră făxis. *H.* Egŏ fœdĕră făxō Firmă mănū. *V.* Făxō, trĭplicī quīd cŭspĭdĕ pŏssĭm, Sentĭăt. *O.* Lĭbўcō făxis dē præsĭdĕ vīctŏr Dōnă fĕrām. *Sil.* Vĕtō quīsquām făxit ōlētŭm. *Pers.* (1, 112). Hōc ăge, ēt făxō sciānt Quām lĕvĭă fŭĕrint. *Sen.* (*Med.* 905. Et sæpius apud comicos). ‖ † Făxō, *suivi d'un futur, souv. dans les comiques.* Jām făxo hīc ădĕrit. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 74. *Id. Pœn.* I, 1, 34, habebit; *Asin.* IV, 1, 4, horrescet; *Pseud.* IV, 4, 2, scibis).

Fĕbrĭcĭtō, ās, ārĕ. *n. Avoir la fièvre.* Fĕbrĭcĭtāntēm bāsĭăblt ēt flentĕm. *M.* (XI, 98). PPH. Fĕbrĕ, fĕbrĭbŭs ūrōr, lăbōrō, crŭcĭŏr, ārdĕō, tōrrĕŏr, cōrrĭpĭŏr, jăctŏr. Fĕbrĕ succēnsŭs. VERS. Ăt quŭm mēmbra hŏmĭnis pĕrcēpit fĕrvĭdă fĕbris. *Lr.* Ārtŭs dēpăscĭtŭr ārĭdă fĕbris. *V.* Tōrrēntŭr fĕbrĭbŭs ārtŭs. *O.* Tĕnĕrōs cōrrŭmpĕrĕ fĕbrĭbŭs ārtŭs. *Id.* Dēclāmās ĭn fĕbrĕ, Măthō. *M.* Errāns quŭm vīscĕră fĕbris Exūrīt. Ō stŭltī, fĕbrĕm crēdĭtis ēssĕ: gŭla ēst. Nōn hăbŭī fĕbrĕm, Sўmmăchĕ; nūnc hăbĕō. Quārĕ tām mūltīs ā tē, Lēntīnĕ, dĭēbŭs Nōn ăbĕăt fĕbris, quærīs, ēt ūsquĕ gĕmīs. Prætĕrĕă mĭnĭmŭs gĕlĭdō jām cŏrpŏrĕ sănguis Fĕbrĕ călĕt sōlă. *J.* Sēd trĕmŏr întĕr vīnă sŭbit, călldūmquĕ trĭēntēm Excŭtĭt ē mānĭbŭs; dēntēs crĕpŭĕrĕ rĕtēctī. *Pers.* ‖ — quārtānă, *ou absolt.* Quārtānă. *Fièvre quarte.* Sævă, nŏcēns fĕbris sāltēm quārtānă fŭīssēs! *M.* (X, 77). Quārtānām spērāntĭbŭs ægrīs. *J.* (4, 57). Frīgidă sī pŭĕrum quārtānă rĕlīquĕrit. *H.* PHR. Quēm tēmpŏrĕ longō Tōrrĕt quārtă dĭēs, ōlĭmquĕ dŏmēstĭcă fĕbris. *J.*

Fĕbrĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Febris.

Fĕbrĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Fiévreux, qui a la fièvre.* Vērŭm nēscĭŏ quīd fĕbrĭcŭlōsī Scŏrtī dīlĭgis. *Cat.* (6, 4).

Fĕbrĭs, *et orâint.* Fĕbrī, is. *acc.* fĕbrĕm *ou* fĕbrim. *f. Fièvre.* Quīrĕrint rēctĕ, nēcnĕ; num înfŭĕrit fĕbrīs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 26). Nēc călldæ cĭtĭŭs dēcĕdūnt cōrpŏrĕ fĕbrēs. *Lr.* (II, 34). Ārtŭs dēpăscĭtŭr ārĭdă fĕbrĭs. *V.* Ēt nŏvă fĕbrĭŭm Tĕrris încŭbŭit cŏhōrs. *H.* SYN. Æstŭs, ignis. EP. Ārdēns, tōrrēns, fĕrvēns, fĕrvĭdă, ārĭdă; ædax, lēntă, pāllĭdă, ānhēlă, lānguĭdă, vĭŏlēntă, vigil. PPH. Fĕbrĭs æstŭs. *V.* Cōrpŏrĭs ārdŏr, æstŭs. *Voy.* Febricito. ‖ *Chasser la fièvre.* Fĕbrĕm dēpēllŏ, ārcĕō, dēdūcŏ, sŭbmŏvĕō, ăbĭgŏ, sōlvŏ, tōllŏ, sānō. Fĕbrĕ lĭbĕrō. ‖ *Au fig.* Sclo hōc tĭbī fĕbrim ēssĕ, etc. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 48).

Fĕbrŭă, ōrŭm. *n. pl. Expiation, objet expiatoire; sacrifice pour les morts.* Fĕbrŭă Rōmānī dīxērĕ plāmĭnă pātrēs. *O.* Sæpĕ tŭlī plēnă fĕbrŭă castă mănū. *Id.* Vīcinō fĕbrŭă mēnsĕ Dăt Nūmă vīcīnīs mānĭbŭs înfĕrĭās. *Aus.* (*Eclog.* 10, *de Mensib.* 3). SYF. Plāmĕn. *Voy. le suiv.*

Fĕbrŭārĭŭs, ĭi. *m.* (*s. ent.* mensis). *Février, le dernier mois de l'année romaine, consacré par Numa aux dieux Mânes.* Brūmālēs Jānŭs fĕbrŭă

rĭûs ātquĕ dĕcĕmbĕr. *Aus.* (*Eclog.* 8, *de Mensib.* 6). SYN. Fēbrŭûs. PPH. Nūmæ mēnsis. VERS. Mēnsis ăb hīs dictŭs, sĕctā quĭă pēllĕ Lŭpĕrcī Ōmnĕ sŏlŭm lŭstrānt, ĭdquĕ plāmĕn hăbēnt. *O.* Fēbrŭă vīcĭnŏ mēnsĕ Nŭma īnstĭtŭīt. *Aus.* Vōtă dĕō Dĭtī fēbrŭă mēnsis hăbĕt (*Anthol.* II, p. 358). *Voy.* Februa, *et* Hiems.

Fēbrŭŭs, ī. *m. Pluton.* (*Cf. Varr. L. L.* 5, 4; *Mart. Sat.* 1, 15; et *Fest.*) *Voy.* Februa. ‖ *Comme* Februarius. Sēxdĕnĭs fēbrŭŭs cĭtŏ sōlŭs ăb ōmnĭbŭs errăt (*Antholog.* II, p. 351. *Ib.* 397 et 399).

Fēcōsŭs, Fēcŭlă, etc. *Voy.* Fæcosus, etc.

Fēcundĭtās, ātis. *f. Fécondité.* Nāmquĕ, prætĕr cēspĭtis Fēcundĭtātĕm, quā pĕcŭs, quā pālmĭtĕm, Quā dŏnă flāvæ Cĕrĕris ēducit sŏlŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 500). SYN. Ūbertās, fertĭlĭtās.

Fēcundŏ, ās, ārĕ. *Féconder.* Ēt vĭrĭdem Ægÿptŭm nĭgrā fēcundăt ārēnā. *V.* Quŏd pŭlchrō Mārĭæ fēcundĕt sēmĭnĕ rēgnŭm. *Cl.*

Fēcundŭs, ă, ŭm. *Fécond, fertile.* Āt sī nōn fŭĕrĭt tellŭs fēcundă, sŭb ĭpsŭm. *V.* Aūrā pārĭt florēs tĕpĭdī fēcundă fāvōnī. *Cat.* (64, 283). Ēst mĭhĭ fēcundŭs dōtālĭbŭs hortŭs ĭn āgrīs. *O.* SYN. Fertĭlis, fĕrāx, ūbĕr. *Voy.* Fertilis. ‖ *Féconde, en parlant d'une femme.* Ūt fēcundă sŏrēs, fĭērĕtque injurĭă pārtŭ. *O.* (Adde *Luc.* II, 331). PHR. Fēlix prōlĕ vĭrŭm. *V.* Lætă dĕŭm pārtŭ. *Id.* ‖ *Qui féconde, rend fécond.* Excĭpĕ fēcundæ pătĭentĕr vĕrbĕrā dextræ. *O.* (*Fast.* II, 427). Fēcundī cælĭcŏlæ quĕm nōn fēcĕrĕ dĭsertŭm? *H.* ‖ *Au fig. Fécond, abondant.* Fēcundă cŭlpæ sæcŭlă. *H.* Fēcundāquĕ mōnstrĭs Cĭngŭlă. *V. Fl.* Vērī fēcundă sacĕrdŏs. *Sil.* SYN. Fertĭlis, ăbundans, plēnŭs.

Fēl, fēllis. *n. Fiel, par ext. poison.* Sīvĕ fēl ūrsīnŭm tĕpēfactă dĭlŭĕ lymphă. *Ser. Sam.* (*vs.* 122. Sic et *Fort.* II, 127). Ōmnĭă vīpĕrĕō spĭcŭla fēllĕ lĭnūnt. *O.* Ārmātām fēllĕ vĕnēnī (sagittam). *V.* EP. Ātrŭm, nĭgrŭm, vĭrĭdĕ, cærŭlĕŭm, mordāx, trīstĕ, ămārŭm, mălŭm. SYN. Vīrŭs, vĕnēnŭm. ‖ *Au fig. Fiel, amertume, colère, envie.* Nūnc ēt ămārā dĭēs, ēt nŏctĭs ămārĭŏr ŭmbrā; Ōmnĭă nām trīstī tēmpŏrā fēllĕ mădēnt. *Tib.* (II, 4, 12). Candĭdŭs ă sălĭbŭs sūffūsĭs fēllĕ rĕcēssī. *O.* Nūllăquĕ mīcă sălĭs, nĕc ămārī fēllĭs ĭn illĭs Gūttă sĭt. *M.* (VII, 3). Alcidæ fŭrĭĭs ēxārsĕrăt ātrŏ Fēllĕ dŏlŏr. *V.* Lĭvĭdă mēns hŏmĭnŭm cōncrētŭm fēllĕ cŏquĭt pŭs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 4). *Voy.* Amaror, Ira, Livor. ‖ *Venin, poison.* Sīc fēllĕ lĭbĭdĭnĭs ārdĕns. *Prud.* (*Hamart.* 677). *Voy.* Venenum.

Fēlēs, ĭs. *f. Chat, chatte.* Fēlēs, cāvĕrnām nācta, ĭn mĕdĭō pĕpĕrĕrăt. *Ph.* Fēlĕ sŏrŏr Phœbī, nĭvĕă Sātŭrnĭă vāccă. *O.* Cūrălĭum ātquĕ crŏcŭm cŏrĭō cōnnĕctĭtŭ fēlĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 948). EP. Āstūtă, callĭdă, vāfră. ‖ *Au fig. Ravisseur.* Sĕquĕre hăc, scĕlĕstă, fēlēs vĭrgĭnārĭa. *Pl.* (*Pers.* IV, 9, 14. *Id. Rud.* III, 4, 43, *feles virginalis*). Quĭs Mārcŭs? fēlēs nŭpĕr pŭllārĭa dictŭs. *Aus.* (*Epigr.* 69).

Fēlicĭtās, ātis. *f. Bonheur.* Ō nūllă lōngī tēmpŏrĭs fēlicĭtās! *Sen.* (*Ag.* 928). Ōmnĕm quĕrĕlām sŭbmŏvĕt fēlicĭtās. *Ph.* Pŏtĕns mĭsĕrĭcōrs, pŭblĭca ēst fēlicĭtās. *P. Syr.* SYN. Prōspĕrĭtās, prōspĕră (orum), lætă (orum). PPH. Fōrtūnă fēlix, bŏnă, sĕcundă, prōspĕra, lætă, ridēns, bĕnignă, faūstă, amĭcă, fāvēns, mītis, facĭlis. Rēs sĕcundă. Rēs lætæ, sĕcundæ. Fātă prōspĕra, ămĭcă. VERS. Dum fortūna fŭīt. *V.* Quŭm fortūnă sĕcundĭs Mēcum rĕdŭs āgīt. Sī quă fŏrs ădjŭvat aūsŭm. Ādspĭrat primŏ fōrtūnă lăbōrī. *Id.* Dīligĭtŭr nĕmŏ, nĭsĭ quŭm fōrtūnă sĕcunda ēst. *O.* Dŭm jŭvăt, ēt vūltŭ rĭdēt Fōrtūnă sĕrēnŏ. Dŭm mĕă pĕr plăcĭdās cymbă cŭcŭrrĭt āquās. Dŭm tŭlĭt ăntĕnnās aūră sĕcundă mĕās. *Id.* Vūltŭm sĕrvāt fōrtūnă bĕnignŭm. *H.* Fātōrŭm pĕr prōspĕră. *L.* Hāc fōrtūnă fĭdē Māgnī tām prōspĕră fātă Pĕrtŭlĭt. *Id.* Pārcæ mĕlĭōră bĕnignă Pēnsă mănŭ dūcunt hĭlārēs. *J.* Ātque ævī sĭnĕ nūbĕ tĕnŏr. *St.* Prōspĕrō regnum ĭn statu ēst. *Sen.*

Fēlĭcĭtĕr. *Heureusement.* Āscănĭūsquĕ sŭōs fēlĭcĭtĕr ĭmplĕāt ānnōs. *O.* Sēmpĕr fēlĭcĭtĕr ūsŭs Præclpĭti cūrsŭ bēllōrŭm. *L.* SYN. Fōrtūnātĕ, bĕātĕ, faūstĕ, prōspĕrĕ. PPH. Ālĭtĕ ou ōmĭnĕ dŏxtrō, sĕcundō. Aūspĭcĭō faūstō. Aūspĭcĭīs fēlĭcĭbŭs, lætis. Bŏnīs ăvĭbŭs. Dīīs ou dis aūspĭcĭbŭs. ‖ *Exclamation répondant à notre bravo ou vivat.* Ūt mōs ēst vūlgī, pāssim ēt cērtātim rūŭnt; Fēlĭcĭtĕr! sŭccĭāmānt. *Ph.* Dictŭm fēlĭcĭtĕr! ingĕns Türbă sĕdĕt. *J.* (2, 119. *Cf. Petr. Sat.* 60: « Augusto patri et patriæ *feliciter!* dicimus. » Et *Suet. Claud.* 7; *Domit.* 13). ‖ *Avec succès, habileté.* Nām spīrāt trăgĭcŭm sātĭs, ēt fēlĭcĭtĕr aūdĕt. *H.* Nīvĕŭm mīrā fēlĭcĭtĕr ārtĕ Scŭlpsĭt bŏŭr. *O.* SYN. Āptē, scītē. ‖ *En abondance.* Illĭc vēnĭūnt fēlĭcĭŭs ūvæ. *V.*

Fēlĭŏ, īs, īrĕ. *n. Crier comme le léopard.* Pānthĕr caŭrĭt ămāns, pārdŭs hīāndŏ fēlĭt (*Auct. Phil.* 44).

†Fēlĭs, ĭs. *f. Comme* Feles. Hŏspĕs dīscĕ nŏvŭm mōrtĭs gĕnŭs: ĭmprŏbă fēlĭs Dŭm trăhĭtŭr (*Anthol.* II, p. 37, ex inscriptione. Apud *Plin.* 6, 29, legimus, *felis aurea.* Ceterum altera forma tutior).

Fēlix, īcis (*avec l'abl. ou le génitif: Diom.* 1, 304). *Heureux.* Fēlix quī pŏtŭĭt rērŭm cognōscĕrĕ causās! *V.* Sōlŏs fēlīcēs vīvēntēs clāmāt ĭn ūrbĕ. *H.* Fēlix sŏrtĕ, tŭā! *V.* Fēlix cūrārŭm. *St.* Fēlicēs ănĭmī. *J.* (14, 119). SYN. Bēātŭs, fōrtūnātŭs. PPH. Ō tērquĕ quātērquĕ bēātī! *V.* Quŏ nōn fēlicĭŏr ăltĕr. Ō fēlix ūna ănte ăllās. *Id.* Ō tēr quātērquĕ prospĕrō fātō dătī! *Sen. Voy.* Felicitas. ‖ *Favorable, propice.* Tērquĕ nŏvās circŭm fēlix ĕāt hōstĭă frūgēs. *V.* Sīs bŏnŭs ō fēlixquĕ tŭīs? *Id.* Fēlix ădjĕctŭm plaūsĭbŭs ōmĕn. *O. Voy.* Favens. ‖ *Propre, utile, efficace.* Fēlīcēs ŏpĕrŭm (dies). *V.* Fēlix ponĕrĕ vītĕm (dies). Tārdŭmquĕ săpŏrĕm Fēlīcis mălī. *Id.* SYN. Āptŭs, ĭdōnĕŭs, ūtĭlis, ŏpportūnŭs, præsēns. ‖ *Fertile, fécond.* Ēxĭlĭt ăd cœlŭm rāmĭs fēlīcĭbŭs ārbŏs. *V.* Fēlīcemquĕ trăhunt lĭmŭm. *Id.* Ō tē, Bŏlānĕ, cĕrĕbrī Fēlīcĕm? *H.* Fēlīcĭŏrēs ĭnsĕrĭt (ramos). *Id.* Quī fēlix ŏlĕæ trăctŭs. *Cl. Voy.* Fertilis. ‖ *qqf. Riche.* Tām fēlix ēssēs quām fōrmōsissĭmă, vēllĕm: Nōn ĕgŏ, tē fāctă dīvītĕ, paŭpĕr ĕrŏ. *O. Voy.* Beatus. ‖ *Bienheureux, en parlant des morts* (μακάριος, μακαρίτης). Ōmnēs compŏsŭī fēlīcēs: nūnc ĕgŏ rĕstŏ. *H.* (*Sat.* I, 9, 28. Sed alii aliter interpungunt exponuntque). Frăgŏr, Pĕr ōră mĭssŭs tērnă, fēlīcēs quŏquĕ Extĕrrĕt ūmbrās. *Sen.* (*H. Fur.* 795). ‖ *Subst. m. Nom d'homme: entre autres, saint Félix.* Pārvă Fēlīcis dĕcŭs ĕxhĭbēbĭt. *Prud.* (*Peri.* 1068). Cōrpŏrĕ, mēntĕ, ănīmŏ, pārĭtĕr tē cōrpŏrĕ, Fēlix, Sānctōrŭm ĭn nŭmĕrŏ Chrīstī sācrātĕ trĭūmphīs. *Damas.* (Adde *Sid. Pan.* 1868)..

† Fēllītŭs, ă, ŭm. *Enduit de fiel.* Fēllītŭs ămārāns Ōră sapŏr (*Anthol.* I, p. 495).

Fēllŏ, ās, ārĕ. *Sucer.* Ād quĕm vēnĭūnt ĭn hospĭtĭŭm, lāc hŭmānŭm fēllāssĕ. *Varr.* (apud *Non.* 2, 344. *Id. ib.* 4, 25).

Fēltrĭă, æ. *f. Feltre, ville de Vénétie.* Fēltrĭă

pĕrpĕtŭō nĭvĭūm dāmnātă rĭgōrĕ (*Anthol.* I, p. 403).

Fēmĕllă, æ. *f. dimin. de* Femina. Fēmĕllās ōmnēs, ămīcĕ, prēndī. *Cat.* (55, 7).

Fēmĕn (*inus. au nomin. Voy. Serv. Virg. Æ.* X, 778 ; *Charis.* 1, 105 ; *Prisc.* 6, 701), ĭnis. *n. Le dedans de la cuisse, la cuisse.* Fāstĭgĭă pōssĕ sŭrārum āc fēmĭnŭm pĕdĭbŭs fŭndātă plĭcārī. *Lr.* (IV, 829). Ēnsĕm Ērĭpĭt ă fēmĭnĕ. *V.* In fēmĭnĕ lævam hăbĕt mānŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 48). *Voy.* Femur.

Fēmĭnă, æ. *f. Femme.* Ūnă dŏlō dīvŭm sī fēmĭnă vīctă dŭōrum ēst. *V.* Prōdĭgă nōn sēntĭt pĕrĕuntēm fēmĭnă cēnsŭm. *J.* (6, 362). SYN. Mŭlĭĕr, *qqf.* mŭlĭĕrcŭlă, fēmĕllă. EP. Fōrmōsă, pŭlchră, vĕnŭstă, dĕcĕns, cāndĭdă ; cultă, ōrnātă ; cāstă, pŭdĭcă, fĭdă ; lēvis, mōbĭlis, mūtābĭlis ; mōllis, tĕnĕră, ĭmbēllis, blāndă. PPH. Mŭlĭĕbrĕ gĕnŭs. *Lr.* Sēxŭs mălĕ fortis. *Prud.* || *qqf. adj. De femme.* Ĭntĕr quās Dānăī fēmĭnă turba sĕnīs. *Pp.* (II, 23, 4).

† Fēmĭnātŭs, ă, ŭm. (Hanc vocem dat *Forcell.*, et falso exemplo confirmat, quod vide in *Effeminatus.* Ergo eradenda.)

Fēmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De femme.* Ēt dē fēmĭnĕō rĕpărāta ēst fēmĭnă jactū. *O.* Plāngōrĭbus ædēs Fēmĭnĕis ŭlŭlānt. *V.* SYN. Mŭlĭĕbris. || *Au fig.* Sēd lēvĕ nēsclō quĭd fēmĭnĕŭmquĕ sŏnēnt. *O.* PPH. Nōn vĭrĭlis. *H.*

Fēmĭnīnŭm (genus). *n. Genre féminin.* Ēt māscŭlīnī, ēt fēmĭnīnī gignĭtĕ. *Aus.* (*Epig.* 20, 5).

Fēmŭr, ŏris. *n. Le dehors de la cuisse, la cuisse.* Rōstrō fēmŭr haūsĭt ădūncō. *O.* Măgnĭquĕ fēmŭr pērstrīnxĭt Āchātē. *V.* Fēmŏrŭm quŏquĕ mūscŭlŭs ōmnīs Lĭquĭtŭr. *L.* SYN. Fēmĕn (*inus. au nomin.*), *par ext.* crūs. EP. Mōllĕ, tĕnĕrŭm, nĭvĕŭm ; rōbŭstŭm, vălĭdŭm, fortĕ, firmŭm ; trĕmŭlŭm, tltŭbāns ; hirtŭm, hirsūtŭm. (Quum *Femen* inusitatum sit, sic declinat *Charis.* 1, 66 ; « *Femur*, gen. *feminis* et *femoris.* »)

Fēnĕrō, Fēnŭs. *Voy.* Fœnero, etc.

Fēnēstĕllă, æ. *f. Petite fenêtre.* || *Nom d'une porte de Rome.* Ūndĕ Fēnēstĕllæ nōmĭnă pōrtă tĕnĕt. *O.* (Alii leg. *Fenestralis*). || *m. Nom d'homme.*

Fēnēstră, æ. *f. Fenêtre.* Lūnă pĕr ĭnsĕrtās fūndēbăt plēnă fēnēstrās. *V.* Bĭfŏrēs ĭntrābăt lūnă fēnēstrās. *O.* EP. Pătēns, ăpĕrtă, clausă, jūnctă, pătŭlă, părvă ; altă, sūblīmis. || *En gén. Ouverture, trou.* Firmă căvāvĭt Rōbŏra, ēt ĭngēntēm lātō dēdĭt ōrē fēnēsträm. *V.* Mōllēs quŏd ĭn aūrē fēnēstrīs Ārgŭērĭnt. *J.* (1, 104). *Voy.* Foramen. || *Au fig. Entrée, accès.* Quāntām fēnēstram ād nēquĭtĭām pătēfēcĕrīs ! *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 72. Alii melius vocem *hui* ex præcedente versu retrahunt, unde legendum : *Hui ! quantam fenstram* vel *festram*). *Voy.* Festra.

? Fēnēstrēllīs. *Voy.* Fenestella.

? Fēnēstră. *Voy.* Festra.

Fĕr. *impér. de* Fero. Ĭngēntēm fāctīs fĕr ăd æthĕră Trōjām. *V.*

Fĕră, æ. *f. Bête sauvage.* Ēt fĕră sōllĭcĭtīs vĕhĭtŭr căptīvă jŭvēncis. *Cl.* Dēgĕrĕ mōrē fĕræ. *V.* Silvām, stăbŭla ăltă fĕrārum. *Id.* Mĭllĕ fĕrās Phœbē silvīs vēnāta rĕdībat. *O.* EP. Silvēstris, vāgă, ērrāns, fĕrōx, crūdēlis, ātrōx, sævă, ĭmmītis, ĭmmānis, rābĭdă, fūrēns. PPH. Sæclă fĕrārum. *Lr.* Ārmēntă fĕrārum. *V.* Gĕnŭs ōmnĕ fĕrārum. *Id.* Rābĭēs horrendă fĕrārum. *Sil. Voy.* Animal, Bellua, Venor. || *qqf. en gén. Animal.* Ĭmplĭcŭĭt tĕnŭēm sŭccĭnă gŭttă fĕrām. *M.* (VI, 15 ; 2, de formica).

Fĕrālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm. *n. pl. Fêtes consacrées aux dieux Mânes.* Hānc, quīă jūstă fĕrūnt, dīxĕrĕ fĕrālĭă lūcĕm ; Ūltĭmă plācāndīs mānĭbŭs īstă dĭēs. *O.* (Cf. *Fest.* ; *Macr. Sat.* 1, 4 ; *Cic. Attic.* 8, 14).

Fĕrālĭs, ĕ. *Qui concerne les fêtes appelées* Feralia. Tūnc quŭm fĕrālēs prætĕrĭĕrĕ dĭēs. *O.* Fĕrālĕ tempŭs. *Id. Voy.* Februa. || *De funérailles, funèbre.* Ĭntēxūnt lătĕra, ēt fĕrālēs āntĕ cŭprēssōs Cōnstĭtŭūnt. *V.* SYN. Fūnĕrĕŭs, fūnĕbrĭs. || *Lugubre, funeste.* Undĕ rŭbēscēntēs fĕrālī crīnĕ cŏmētæ. *Cl.* Sōlāquĕ cārmĭnĭbŭs fĕrālī cārmĭnĕ bŭbō. *V.* SYN. Lūgŭbris, fātālis, fūnēstus, dirŭs, ĕxĭtĭālis. || Fĕrālĕ. *n. pris adverb.* Sī bŭxōs ĭnflārĕ vēlĭm, fĕrālĕ gĕmīscŭnt. *Cl.*

Fĕrax, ācis. *Fertile.* Tērrā fĕrāx cĕrĕrīs, mūltōquĕ fĕrācĭŏr ūvæ. *O.* Īllă fĕrāx ŏlĕo ēst. *V.* Ōpimæ Sārdĭnĭæ sēgĕtēs fĕrācis. *H.* SYN. Fĕrtĭlis, fĕcundŭs, ūbĕr, etc. *Voy.* Fertilis. || *Au fig.* Prōlĭsquĕ nŏvæ fĕrācī Lēgĕ mărītă. *H.*

Fĕrbŭī. *parf. de* Ferveo.

Fĕrcŭlŭm, ī. *n. Plat, par ext. mets.* Mūltāquĕ dē māgnā sŭpĕrēssēnt fĕrcŭlă cēnā. *H.* Quīs fĕrcŭlă sēptĕm Sēcrētō cēnāvĭt ăvŭs ? *J.* (1, 94). SYN. Dăpēs, ĕpŭlæ. *Voy.* Epulæ, Convivium. || *Espèce de plateau où l'on portait les dépouilles dans les triomphes, et les objets sacrés dans les processions.* Quŭm dōmĭtās ăcĭēs, ēt ĕōī fĕrcŭlă rēgnī Dūcĕrĕt. *V. Fl.* (III, 539. *Suet. Cæs.* 37 : « Pontico triumpho, inter pompæ *fercula*, trium verborum prætulit titulum, Veni, vidi, vici. » *Id. Cal.* 15 ; *Liv.* 1, 10). *Voy.* Feretrum, Tensa.

Fĕrē. *adv. Presque.* Jāmquĕ fĕrē siccō sūbdūctæ lĭttŏrĕ pūppēs. *V.* Sōlĕ fĕrē rădĭīs fĕrĭēntĕ căcūmĭnă prīmīs. *O.* SYN. Fĕrmē, pænĕ, prŏpĕ. || *D'ordinaire.* Mixtă fĕrē dūrīs ūtĭlis hĕrbă rūbīs. *O.* Ārtĭbŭs măgĭcīs fĕrē Cōnjŭgĭă nūptæ prĕcĭbŭs ădmixtīs lĭgānt. *Sen.*(*H. OEt.* 452). SYN. Plērŭmquĕ, vŭlgō. || † *qqf.* Fĕrē. Nām tĕcŭm fĕrē tōtŭs ĕrō, quōcūnquĕ rĕcēdam. *Aus.* (*Epig.* 105, 5).

Fĕrens, tis. *Qui porte ou supporte. Voy.* Fero. || *qqf. n. Qui apporte des présens.* Sūrdă sĭt ōrānti tŭă jānŭă, lăsă fĕrēntī. *O.* || *Qui transporte ou qui permet.* Făcĭlēmquĕ fŭgām vēntōsquĕ fĕrēntēs. *V.*

? Fĕrēntānĕŭs. *Voy. le suiv.*

Fĕrēntārĭus mīlĕs, *ou absolt. m. Soldat armé à la légère.* (Vid. *Festum* ; *Varr. L. L.* 6, 3 ; *Non.* 12, 8 ; *Gloss. Placid.*) || *En gén. Qui vient au secours, auxiliaire.* Īllūm tĭbī Fĕrēntārĭum ămīcum ēsse ĭnvēntum ĭntēlligō. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 55. Inter duplicem sensum hæsitat *Varr.* l. cit. *Bothe* legit *ferentaneum*, e duob. codd.).

Fĕrēntīnās, ātis, *et arch.* Fĕrēntīnātīs, ĭs. *De Ferentinum.* Fĕrēntīnātīs pōpŭlūs rēs Græcās stŭdēt. *Titin.* (apud *Prisc.* 4, 629).

Fĕrēntīnī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de Ferentinum.* Sūllă Fĕrēntīnōs Privērnātūmquĕ mānĭplōs Dūcēbăt. *Sil.*

Fĕrēntīnŭm, ī. *n.* (*Φερεντῖνος*). *Ville d'Étrurie ; autre du Latium, auj. Ferentino.* Sī lædĭt caŭpōnă, Fĕrēntīnum ĭrĕ jŭbēbō. *H.*

Fĕrēntum. *Voy.* Forentum.

Fĕrĕtrĭŭs, ĭī *et synér.* ī. *m.* (*Φερέτριος*). *Fértrien, surnom de Jupiter.* Nūnc Jŏvĭs ĭncĭpĭāmŭ caūsās ăpĕrīrĕ Fĕrĕtrī. *Pp.* (IV, 10, 1). || *Au fig. Qui remporte des dépouilles, vainqueur.* Ōpĭma

āppŏsŭī sĕnēx Ămōri ārmă Fĕrētrīō. *Vet. Poet.* (apud *T. Maur. Met.* 1065).

Fĕrētrŭm *et* **Fĕrētrum**, ī. *n.* (*de* fero). *Civière pour porter les morts.* Sēd vĕnīt īn mĕdĭōs : fĕrētrō Pāllāntă rĕpŏstō Prōcŭbŭīt sŭpĕr. *V.* Pārs īngēntī sŭbĭĕrĕ fĕrētrō. *Id. Voy.* Sandapila. ‖ *Brancard pour porter les dépouilles, les offrandes, les attributs honorifiques, etc.* Cēlsīs dē mōrĕ fĕrētrīs Prælcēdēns prīsca ĕxsĕquĭās dēcōrābăt īmāgō. *Sil.* (*Id.* XVII, 630). Vīrĭdī fūmāntĭă lĭbă fĕrētrō. *Grat.* (*Cyn.* 488). *Voy.* Ferculum.

Fĕrĕæŭs. *Voy.* Pheresæus.

Fĕrĭæ, ārŭm. *f. pl. Vacances, temps de repos, fêtes.* Tē præcĕptōrĕ , nēgātās, Ăvārĕ dōctŏr, tŏt schŏlārŭm fĕrĭās. *Prud.* (*Peri.* 2160). Gŭttŭrquĕ rĕsĭdēnt ēsŭrĭālēs fĕrĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 2, 17). Fōrtāssĕ dĭcēs : ălĭquæ vĕnĭēnt fĕrĭæ. *Ph.* Lōngās ō ŭtĭnām, dŭx bŏnĕ, fĕrĭās Præstēs Hēspĕrĭæ! *H.* SYN. Ōtĭă. *Voy.* Otium, Festum.

Fĕrĭāns, tis. *Comme* Feriatus. Jām trĭbŭs chŏrōs vĭdērēs fĕrĭāntēs nōctĭbŭs (*Pervig. Ven.* 42. Alii leg. *feriatus*).

Fĕrĭātŭs, ă, ŭm. *part. de l'ancien verbe* Ferior, aris. *Qui est en vacances, en fête, oisif.* Nēc fĕrĭātŭs ĭbăt āntĕ cārrŭcām. *M.* (III, 47, 13). Æquŏ Sācrā mēntītō mălĕ fĕrĭātōs Trōās (falleret). *H.* Ĕt Mūsæ prōcŭl ītĕ fĕrĭātæ. *St.* SYN. Fĕrĭāns, ōtĭōsŭs.

Fĕrīnŭs, ă, ŭm. *De bête sauvage.* Ārmēntālĭs ĕquæ mammis ĕt lăctĕ fĕrīnō. *V.* Sŭs nĕmŏrŭm stŭdĭōsŭs, ăĭt, cædīsquĕ fĕrīnæ. *O.* ‖ Fĕrīnă, æ. *f.* (*s. ent.* caro). *Venaison.* Īmplēntŭr vĕtĕrĭs bācchī pĭnguīsquĕ fĕrīnæ. *V.*

Fĕrĭō, īs, *sans parf.*, īrĕ. *Frapper.* Ōccŭrsārĕ căprō, cōrnū fĕrīt īllĕ, căvētō. *V.* Sūblīmī fĕrĭām sīdĕră vĕrtĭcĕ. *H.* Fĕrĭūnt ŭlŭlātĭbŭs aūrēs. *L.* Dŏmĭnŭm jŭbĕt āntĕ fĕrīrī. *J.* (6, 417). SYN. Vērbĕrō, pĕrcŭtĭō, cædō, etc. *Voy.* Verbero. (Verbum perfecto caret, auctore *Diom.* 1, 376, nec usquam invenias. Vanum igitur est, quod dat *Charis.* 3, 222, *feri*). ‖ — fœdus. *Conclure une alliance.* Jūngĭt ŏpēs, fœdūsquĕ fĕrīt. *V. Voy.* Fœdus 2.

† **Fĕrĭŏr**, āris, ārī. *d. Voy.* Feriatus.

Fĕrĭtās, ātis. *f. Naturel sauvage, farouche.* Quāmquĕ lŭpī, sævæ plūs fĕrĭtātĭs hăbēnt. *O.* Fĕrĭtās mōllĭtă pĕr īllăm. *Id.* Nĕque ĭpsĕ mānŭs fĕrĭtātĕ dēdissĕt. *V.* SYN. Bārbărĭēs, sævĭtĭă, etc. *Voy.* Sævitia, Durus. ‖ *Aspect sauvage d'un lieu ou rude climat.* Ēxĭmăt ŭt Scўthĭcī dē fĕrĭtātĕ lŏcī. *O.* Fĕrĭtās ĭnāmœnă vīæ. *St.* SYN. Āspĕrĭtās.

Fĕrmē. *adv. Presque.* Jām fĕrmē mŏrĭēns mē vŏcāt. *Ter.* (*And.* I, 5, 49). Jām sŭpĕrō fĕrmē dēpŭlsūm lūmĭnĕ cēdīt. *Cic.* (*Arat.* 376). *Voy.* Fere. ‖ *D'ordinaire.* Mōbĭlĭs ĕt vărĭa ĕst fĕrmē nātūră mălōrŭm. *J.* (13, 256). Fīdēlem haūd fĕrmē mŭlĭĕrī ĭnvēnĭās vĭrŭm. *Ter.* (*And.* III, 1, 1).

Fĕrmēntātŭs, ă, ŭm. *Qui est en fermentation.* ‖ *Au fig.* Quŭm fĕrmēntātī tŭrgēscānt crīmĭnĕ mōrēs. *Prud.* (*Apoth.* 422).

Fĕrmēntō, ās, ārĕ. *Faire fermenter, et au fig.* Ĕt mălĕ dŭlcēs Fĕrmēntārĕ jŏcōs sātĭræ mŏrdēntĭs ăcētō. *Paul. Nol.* (10, 263. Verbum agnoscit *Diom.* 1, 360).

Fĕrmēntŭm, ī. *n. Ferment, levain.* Fĕrmēnto ātque ăcĭdīs ĭmĭtāntŭr vĭtĭă sōrbīs. *V.* Prōdĕrĭt ĕt mădĭdō fĕrmēntŭm pōllĭnĕ tŭrgēnus. *Ser. Sam.* (*vs.* 740). ‖ *Au fig. Fermentation, colère.* Nūnc ĭn fĕrmēntō tōta ĕst : ĭtă tŭrgĕt mĭhī. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 17). Æccĭpe, ĕt īllūd Fĕrmēntŭm tĭbī hăbē. *J.* (3, 188, i. e. causam irascendi. Adde *Pers.* 1, 24, de scientia intus quasi æstuante).

Fĕrō, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter.* Ætherĭum quī fĕrt cērvīcĭbŭs æthĕr. *V.* Pēllĭbŭs ĭn mōrem cīnctī, flāmmāsquĕ fĕrēbānt. *Id.* Cōrpŏrĕ nōs grăcĭlī dūlcĕ fĕrēmŭs ōnŭs. *O.* SYN. Pōrtō, gĕrō, gēstō, *qqf.* bājŭlō. *Voy.* Porto. ‖ *Au fig.* Quōrum sācrā fĕro ĭngēntī pĕrcŭlsŭs ămōrĕ. *V.* Fĕrt jŭssā pĕr aūrās. *Id.* Fĕr bĕllă Jŏvī. *Sil.* ‖ *Emporter.* Fĕrūnt sŭă flāmĭnă clāssēm. *V.* Ārgēntī măgnŭm dăt fĕrrĕ tălēntŭm. *Id.* SYN. Aūfĕrō, tōllō, ābrĭpĭō. ‖ *Piller.* Răpĭūnt ĭncēnsă fĕrūntquĕ pĕrgămă. *V. Voy.* Diripio. ‖ *Obtenir, recevoir.* Āt tū sūmĕ pĕdūm, quōd mē quūm sæpĕ rōgārĕt, Nōn tŭlĭt Āntĭgŏnēs. *V.* Ĭd ōptātŭm fĕrēs. *Ter.* (*Eun.* V, 9, 27). Īllĕ crŭcēm prætŭlŭm scĕlĕrĭs tŭlĭt. *J.* (13, 105). SYN. Ōbtĭnĕō, căpĭō, ăccĭpĭō. ‖ *Emporter, détruire, faire mourir.* Ōmnĭă fĕrt ætās. *V.* Pōstquām tē fātă tŭlērūnt. Jām flāmmæ tŭlērĭnt, ĭnĭmīcŭs ĕt haūsĕrĭt ēnsĭs. *Id.* SYN. Aūfĕrō, răpĭō, tōllō, dēlĕō. ‖ *Souffrir, supporter.* Sŭpĕrāndă ōmnĭs fŏrtūnă fĕrēndo ĕst. *V.* Pĕccātō dămnă tŭlĕrĕ sŭō. *O.* SYN. Pătĭŏr, pĕrpĕtĭŏr, tōlĕrō, sūstĭnĕō, sŭbĕō. *Voy.* Patior. ‖ — ægrē, grăvĭtĕr, indignē. *Souffrir avec peine. Voy. ces mots.* ‖ *Permettre, comporter, admettre.* Dūm tēmpŭs ăd ĕăm rĕm tŭlĭt. *Ter.* (*And.* I, 2, 17). Quæ fĕrt ădŏlēscēntŭlă. *Id.* (*Ad.* 1, 2, 28). ‖ *Porter, produire.* Nōn ōmnĭs fĕrt ōmnĭă tēllūs. *V.* Indĭă fĕrt ĕbĕnŭm. *Id.* SYN. Gignō, prōdūcō, etc. *Voy.* Gigno. ‖ *Porter, exciter.* Fīnĭtĭmās ĭn bĕllă fĕrām rūmōrĭbŭs ūrbēs. *V.* SYN. Āgō, ĭmpĕllō. *Voy.* Excito. ‖ *Apporter.* Fĕr stăbŭlĭs ĭnĭmīcum ĭgnĕm. *V.* Ĭnspōllātă fĕrām tŭmŭlō (arma). *Id.* SYN. Ĭnfĕrō. ‖ *Donner.* Præmĭă dīgnă fĕrānt (dīi). *V.* Quĕm fīnĕm rēbŭs fĕrāt. *Id.* SYN. Dō, trĭbŭō, āffĕrō. ‖ *Offrir.* Jūnōnī fĕr rītĕ prĕcēs. *V.* Dōnă fĕrām. *Id. Voy.* Offero. ‖ *Venir annoncer.* Āscānĭō fĕrāt hæc, ĭpsŭmquĕ ăd mœnĭă dūcāt. *V.* Quōd fĕrs, cădŏ. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 18). SYN. Rĕfĕrō, pĕrfĕrō. *Voy.* Nuntio. ‖ *Dire, publier.* Sērvātăquĕ sērvēs Trōjă fĭdēm, sī vĕrā fĕrām. *V.* Scĕlŭs ĕxpēndīssĕ mĕrēntĕm Lăŏcōōntă fĕrūnt. *Id. Voy.* Dico, Narro. ‖ *Élever.* Cāntāntēs sŭblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cўcnī. *V.* Teūcrōs ĭnsīgnī laūdĕ fĕrēbăt. Cœlōquæ ănīmōs fŏrtāssĕ fĕrēbăt. *Id.* SYN. Tōllō, ĕvĕhō, ĕxtōllō, ēffĕrō. *Voy.* Laudo. ‖ *Conduire.* Hæc vĭă, Tārtărĕī quæ fĕrt Āchĕrōntĭs ăd ūndās. *V. Voy.* Duco. ‖ *Prolonger.* Æquāssĕt nōctī lūdum, ĭn lūcēmquĕ tŭlīssĕt. *V. Voy.* Produco. ‖ *Demander, vouloir.* Sīc Trōjæ fātă fĕrēbānt. *V.* Cūnctī sē scīrĕ fātēntŭr Quīd fŏrtūnă fĕrāt pŏpŭlī. *Id.* SYN. Rĕpōscō, rĕquīrō, vōlō. ‖ — mē, pĕdĕm *ou* pĕdĕs, grēssŭm *ou* grēssŭs, vĭăm, ĭtĕr. *Porter ses pas, se transporter.* Grēssŭmquæ ĭn cāstrā fĕrēbām. *V.* Tūm sē ăd Cāiētæ rēctō fĕrt lĭttŏrĕ pōrtūm. Fĕrtĕ pĕdĕm Faūnī. Flūctū sūspēnsă tŭmēntī Fĕrrĕt ĭtĕr. *Id.* SYN. Fĕrŏr. *Voy. ce mot.* ‖ — ōrā, mē. *Avoir un certain extérieur.* Sīc ĭlle ōcŭlōs, sīc ōrā fĕrēbāt. *V.* Quĕm sēsĕ ōrĕ fĕrēns! Sē māgnă mōlĕ fĕrēbāt. *Id.* Sīc ōrā mānūsquĕ, Nātĕ, fĕrēs. *St.* ‖ — fĭdēm. *Ajouter foi.* Sī quă fĭdēm tānto ĕst ŏpĕrī lātūrā vĕtūstās. *V. Voy.* Fides. ‖ — fīnēm. *Mettre un terme.* Ĕă vōx audĭtă lăbōrŭm Prīmă tŭlĭt fīnēm. *V. Voy.* Finio. ‖ — mānŭm. *Combattre.* Ĭn prœlĭă suētŭs Fĕrrĕ mānŭm. *V.* Ĕt tū fĕr cōntrā mānŭm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 24). SYN. Ĭnfĕrō. *Voy.* Pugno. ‖ — ōscŭlŭm, prĕcēs, vōtă. *Voy.* Osculor, Preces. ‖ — īmpūnĕ. *Voy. ce mot.* ‖ Fĕrt ănīmŭs. *Ma volonté me porte à, je veux.* Ĭn nŏva

fĕrt ănĭmŭs mūtātās dīcĕrĕ fōrmās Cōrpŏrā. *O.* Sī fĕrt ĭtă cōrdĕ vŏlūntās. *V. Voy.* Volo 2.

Au pass. Fĕrŏr, lātŭs sŭm, fĕrrī. *Être porté, emporté, souv. marcher rapidement, se précipiter.* Tĕnŭĭă nĕc lānæ pĕr cœlŭm vĕllĕrā fĕrrī. *V.* Nĭmĭă cædĕ ătquĕ cŭpĭdĭnĕ fĕrrī. Fĕrĭmŭr pĕr ōpăcă lŏcōrŭm. Fĕrtŭr ĕquĭs aurīgă. *Id.* SYN. Aŭfĕrŏr, ăbrĭpĭŏr, ĭmpēllŏr; mĕ fĕrŏ, aŭfĕrŏ, ăbrĭpĭŏ; pĕdĕm, grĕssŭm fĕrŏ, etc. *Voy.* Eo, Curro. ‖ *Être dit, rapporté.* Thrēĭcĭămquĕ Sămŭm, quæ nūnc Sāmŏthrăcĭă fĕrtŭr. *V.* Nōn sāt ĭdōnĕŭs Pūgnæ fĕrēbārĭs. *H.* Fĕrtŭr lŏcūtŭs. *Ph.* SYN. Dĭcŏr, mĕmŏrŏr. *Voy.* Fama est.

Fĕrōcĭă, æ. *f. Fierté.* Quæ hæc, mălŭm, fĕrōcĭa ēst? *Pl.* (*Epid.* V, 2, 45). *Voy.* Superbia. ‖ *Cruauté.* Quīd, nĭsī pōndŭs ĭnĕrs, stŏlĭdæquĕ fĕrōcĭă mentĭs? (*Ov. Hal.* 58. Adde *Pac.* apud *Non.* 8, 55). *Voy.* Sævitia.

† Fĕrōclŏ, ĭs, īrĕ. *n. Être fier ou cruel. Voy.* Superbio *ou* Sævus.

Fĕrōcĭtās, ātĭs. *f. Cruauté.* (*Pacuv.* apud *Non.* 8, 55.) *Voy.* Sævitia.

Fĕrōcĭtĕr. *Avec fierté ou cruauté.* Sŭpĕrbī nĭmĭ' fĕrōcĭtĕr lēgātōs nostrōs ĭncrĕpānt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 58). *Voy.* Superbe *ou* Sæve.

† Fĕrōcŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Ferox. Nē mĕ ātthngās, ătquĕ aŭfĕr mănum : ēiă, quām fĕrōcŭla ēs! *Turpil.* (apud *Non.* 2, 60).

Fĕrōnĭă, æ. *f.* (*Dion. Halic., Strab.* Φερωνία). *Déesse des bois, honorée en Étrurie; nom de divers bois en Étrurie, autre près de Terracine.* Vĭrĭdī gaŭdēns Fĕrōnĭă lūcō. *V.* Ōră mănūsquĕ tŭă lăvīmŏr, Fĕrōnĭă, lymphă. *H.*

Fĕrōx, ōcĭs. *Fier, indompté.* Stăt sōnĭpēs, ĕt frēnă fĕrōx spūmantĭă mandĭt. *V.* Quippĕ fĕrōx vītŭlŭs, tĕmplĭs mātūrŭs ĕt aræ. *J.* (12, 7). SYN. Fĕrŭs, ăspĕr, ĭndŏmĭtŭs. ‖ *Fier, confiant, hardi, brave.* Cōntĭnŭōquĕ fĕrōx ōrĭtŭr fĭdūcĭă mentī. *Sil. V.* Quāntum ĭpsĕ fĕrōcī Vīrtŭte ēxsŭpĕrās. *V.* Ănĭmo ērām fĕrōcĭōr. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 13). SYN. Aŭdāx, ācĕr, fĭdēns, ĭntrĕpĭdŭs. *Voy.* Fortis. ‖ *Farouche, féroce.* Pōnūntquĕ fĕrōcĭă Pœnī Cōrdă vŏlēntĕ dĕō. *V.* SYN. Fĕrŭs, trŭx, sævŭs, etc. *Voy.* Sævus.

Fĕrrāmēntŭm, ī. *n. Toute espèce d'outil en fer.* Crās fĕrrāmēntă Tēānŭm Tōllētĭs, fābrī. *H.* Nōstro ĭllŭm pŭtĕŭm pĕrĭclo ĕt fĕrrāmēntĭs fŏdĭmŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 19).

Fĕrrārĭŭs, ĭī. *m. Qui travaille le fer.* Ŭt fŏrtūnātī sūnt fābrī fĕrrārĭī! *Pl.* (*Rud.* II, 6, 47).

† Fĕrrātĭlĭs, ĕ. *Ferré, en parlant d'esclaves enchaînés.* Aŭgēbĭs rūrī nŭmĕrŭm, gĕnŭ' fĕrrātĭlĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 18).

Fĕrrātŭs, ă, ŭm. *Ferré, garni de fer.* Prīmăquĕ fĕrrātĭs præfĭgūnt ōră căpīstrĭs. *V.* Quādrŭpēdēm fĕrrātă călcĕ fătĭgăt. *Id.* Fĕrrātī pōstēs. *H.* PPH. Fĕrrō ĭnstrŭctŭs, mūnītŭs, grăvĭs. ‖ *Armé de fer.* Clāudĭŭs ăgmĭnă Fĕrrātă vāstō dīrŭĭt ĭmpĕtŭ. *H.* (Adde *Rutil.* 1, 365). *Voy.* Cataphractus. ‖ *Chargé de fers.* Fĕrrātŭs ĭn pīstrīno ætātĕm cōntĕrās. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 11). ‖ *qqf. De fer.* Fĕrrātăquĕ dōrsō Fōrmă sŭŭm. *V. Fl.* (Cf. *Æratus*).

Fĕrrĕŏlŭs, ī. *m.* 1. *Nom d'un préfet des Gaules.* Tĕctōrĕm cōlūmēnquĕ Gallĭārŭm, Prīscī Fĕrrĕŏlŭm pātrĕm Sȳăgrī. *Sid.* (*Pan.* 2622). ‖ 2. *Saint Ferréol, martyr à Vienne.* Fĕrrĕŏlŭm pārĭtĕr pūlchră pŭellă gĕrīt. *Fort.* (III, 384).

Fĕrrĕŭs, ă, ŭm. *De fer.* Fĕrrĕŭs ăssĭdŭō cōnsūmĭtŭr ānnŭlŭs usu. *O.* Ăc fĕrrĕŭs ingrŭīt ĭmbĕr. *V.* Fĕrrĕă tēlōrŭm sĕgĕs. *Id.* SYN. *qqf.* Fĕrrātŭs. ‖ Ætās fĕrrĕă. *L'âge de fer.* Fĕrrĕă prōgĕnĭēs dūrīs căpŭt ēxtŭlĭt ārvīs. *V.* Dē dūro ēst ūltĭmă fĕrrō (proles) : Prōtĭnŭs ērŭpĭt vēnæ pējōrĭs ĭn ævŭm Ōmnĕ nĕfās; fŭgĕrĕ pŭdōr, vērumquĕ, fĭdēsquĕ, etc. *O.* Fĕrrĕă sæcŭlă. *Tib.* Sĕd ĭn pārēntĭs vĭscĕrа ĭntrāvĭt sŭæ Dētĕrĭŏr ætās; ērŭĭt fĕrrŭm grăvĕ, etc. *Sen.* Fĕrrĕă tūm vērō prōlēs ērōrtă rĕpēntĕ ēst, Aŭsăquĕ fūnēstŭm prīma ēst fābrĭcārĭĕr ēnsĕm, Ēt güstārĕ mănū vīnctŭm dŏmĭtŭmquĕ lĕōnĕm. *Cic.* (*N. Deor.* 2, 63. Cf. *Ov. Met.* I, 127 *sq.*; *Sen. Hip.* 540; *Oct.* 416 *sq.*) ‖ *Au fig. Dur comme le fer.* Fĕrrĕă vōx. *V.* Fĕrrĕī dēntēs. *Pl.* Ōllī dūrā quĭēs ŏcŭlōs ĕt fĕrrĕŭs ūrgĕt Sōmnŭs. *V.* ‖ *Insensible, impassible.* Tām pătĭēns ūrbĭs, tām fĕrrĕŭs, ŭt tĕnĕāt sē. *J.* (1, 31). ‖ *Insensible, dur, cruel.* Quām fĕrŭs ĕt vērē fĕrrĕŭs ĭllĕ fŭīt! *Tib.* (I, 10, 2). Fĕrrĕă jūrā. *V. Voy.* Durus. ‖ *Impudent.* Quōd sī nōn ăllŭd pŏtēst, rŭbōrĕm Fĕrrĕō cānĭs ēxprīmāmŭs ŏrĕ. *Cat.* (42, 17). SYN. Dūrŭs. *Voy.* Impudens. ‖ *Triste, affligeant.* Fĕrrĕă sōrs vītæ dīffĭcĭlĭsquĕ prĕmīt (mē). *O.* SYN. Grăvĭs, mŏlēstŭs, dūrŭs. ‖ *qqf. De couleur de fer, noir.* Sĕdĕt ĭntŭs ăbăctĭs Fĕrrĕă lūx ŏcŭlĭs. *St.*

† Fĕrrĭcrēpĭnŭs, ă, ŭm (*de* ferrum *et* crepo). *Où l'on entend un bruit de fers.* Fĕrrĭcrēpĭnās ĭnsŭlās. *Pl.* (*As.* I, 1, 21).

† Fĕrrĭtĕr *ou* Fĕrrĭtĕrŭs, ă, ŭm (*de* ferrum *et* tero). *Épithète donnée par Plaute aux esclaves chargés de fers.* Fĕrrĭtĕrī, māstĭgĭæ (*Trin.* IV, 3, 14).

† Fĕrrĭtĕrĭŭm, ĭī. *n. Prison.* (*Pl. Most.* III, 2, 55.) *Voy.* *le précéd.*

Fĕrrĭtrībăx, ācĭs. *m.* (*de* ferrum *et* τρίβω). *Gibier de prison, qui use les fers à force de les porter.* Fĕrrĭtrībācēs vīrī. *Pl.* (*Most.* II, 1, 9. Huc accedere mihi videtur quod ait Noster in *Rud.* III, 4, 11 : *Donec totum carcerem contriveris*).

Fĕrrūgĭnĕŭs, ă, ŭm. *De couleur de fer, brun foncé, ou vert foncé.* Ĕt fĕrrūgĭnĕă sūbvĕctāt cōrpŏră cȳmbă. *V.* Tūm fĕrrūgĭnĕō lăcrĭmās dētĕrsĭt ămĭctū. *Cl.* (De colore expresse agit *Non.* 15, 7 : « *Ferrugineum* colorem ferri similem esse volunt; vere autem *cæruleus* est. *Virg. G.* IV : *Et* ferrugineos *hyacinthos*. Plaut. Milite : *Palliolum habeas* ferrugineum; *nam is colos thalassicu' st.* » Gloss. Latino-Græcum : « *Ferrugineum*, γλαύκον, κυάνεον. » Lis autem mihi dirimi videtur, si cogites mare, quod dicitur *glaucum, cæruleum*, interdum dici *atrum, nigrum*; unde unus idemque color est). SYN. Ātĕr. *Voy.* Ferrugo. ‖ *Au fig. Noir.* Nēc fĕrrūgĭnĕī tōrōs mărītī. *Sid.* (*Pan.* 2139, de Plutone).

† Fĕrrūgĭnŭs, ă, ŭm. *Comme* Ferrugineus. Rūsăquĕ vēlă, Ĕt fĕrrūgĭnă, quūm măgnīs ĭntēntă thĕātrīs. *Lr.* (*V*, 73).

Fĕrrūgō, ĭnĭs. *f. Rouille de fer. Voy.* Rubigo. ‖ *Couleur de fer rouillé, brun, noir.* Quūm căpŭt ŏbscūră nĭtĭdŭm fĕrrūgĭnĕ tĕxĭt (sol). *V.* Vŭltŭm fĕrrūgĭnĕ Lūcĭfĕr ātrā Spārsŭs ērăt. *O.* Dūlcī vĭŏlās fĕrrūgĭnĕ tĭnxĭt. *Cl.* PPH. Fĕrrūgĭnĕŭs cŏlŏr. ‖ *Teinture d'un pourpre foncé, qu'on faisait surtout en Ibérie, province du Pont.* Cārbăsŭs ŏbscūrā dīcĕt fĕrrūgĭne Ĭbērā. *Cat.* (64, 227). Ĭpsĕ pĕrēgrīnā fĕrrūgĭnĕ clārŭs ĕt ōstrō. *V.* Fĕrrūgĭnĕ clārŭs Ĭbērā. *Id.* (*Æ.* IX, 522, ubi *Servius. Isid. Or.* 19, 28, de *Iberia Hispana* accipit; sed Catulli locus facit cum *Servio*. Ceterum *Gloss. Placidi* : « *Ferrugo*, genus quoddam tincturæ, simul purpuræ nigrioris. ») *Voy.* Ferrugineus. ‖ *Au fig.*

Envie. Animusque mălă ferrūgĭnĕ pūrŭs (*Ad. Pis.* 95). SYN. Ærūgŏ. *Voy. ce mot.*

Fĕrrŭm, ī. *n. Fer, métal.* Ferrum ēxercēbant vāstō Cyclōpēs in āntrō. *V.* Fĕrrŭm dŭm mōlliāt ignīs. *H.* EP. Dūrŭm, sŏlĭdŭm, rigĭdŭm, vălĭdŭm, grăvĕ. PPH. Fĕrrī rĭgŏr, pōndĕră, rōbŭr, rōbŏră, vis. ‖ *Divers objets en fer : Épée.* Ferrō Cōllăpsam ădspĭcĭūnt cŏmĭtes. *V.* In mē cōnvĕrtĭtĕ ferrum. *Id. Voy.* Ensis. ‖ *Couteau.* Sī quĭs ferrō pŏtŭit rēscindĕrĕ summŭm ŭlcĕris ōs. *V. Voy.* Culter. ‖ *Hache.* Dīcĭtŭr ēt lūcōs ferrō tĕmĕrāssĕ vĕtustōs. *O.* Quăm ferro ăccīsăm cĭrcŭm (ornum). *V. Voy.* Securis. ‖ *Trait.* Cōlŭmbăm, Quō tēndānt ferrŭm, mălō sŭspendĭt ăb ăltō. *V.* Fĕrrŭmque ārmārĕ vĕnēnō. *Id. Voy.* Sagitta. ‖ *Soc de la charrue.* Ăt prĭŭs ignōtŭm ferrō quăm scindĭmŭs æquŏr. *V.* Fĕrrō prōscindĕrĕ cămpŭm. *O. Voy.* Aratrum. ‖ *Chaine.* Lībĕrăque ā ferrō crūră fŭtūră pŭtēt. *O. Voy.* Catena. ‖ *Fer à friser.* Vĭbrātōs călĭdō ferrō (crines). *V.* Ferrō tōrquērĕ cāpillōs. *O.* SYN. Călămistrŭm. ‖ *Ciseaux.* Ferrō rĕsēcārĕ cāpillōs. *O.* (Sic et *Mart.* IV, 52). *Voy.* Forfex. ‖ *Au fig. Glaive, guerre, domination.* Ferro hæc rēgnă lăcessānt. *V.* Sævīt ămor ferri. *Id.* Lătĭō quæ sĕrvīt pŭrpŭră ferrō. *L.* SYN. Ensis. *Voy.* Bellum, Imperium. ‖ *Fer, emblème de l'insensibilité.* In pectŏrĕ ferrum Aut ădămāntă gĕrit. *O.* Ille hăbĕt ēt sĭllĭcēs ēt vīvum in pectŏrĕ ferrum. *Id. Voy.* Durus.

Fĕrrūmĭnō, ās, ārĕ. *Souder.* ‖ *Au fig.* Lăbră lăbēllĭs ferrūmĭnānt. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 25).

Fĕrtĭlis, ĕ. *Fertile.* Fĕrtĭlĭŏr sēgĕs ēst ăllēnīs sēmpĕr in ārvis. *O.* Pōmīs sē fertĭlis ārbōs Indŭĕrāt. *V.* Spārgēnt ŏlīvētīs ŏdōrĕm Fĕrtĭlĭbŭs dŏmĭnō prĭōri. *H.* SYN. Fĕcundŭs, fĕrāx, ăbundāns, ŭbĕr, lætŭs, dīvĕs, ŏpīmŭs, fēlix, lūxurĭāns. PPH. Frūgŭm, cĕrĕrĭs fĕrāx, fertĭlis. Frūgĭbŭs ŭbĕr, fĕcundŭs, fertĭlis, fĕrāx. Tēllŭs frūgŭm dītissĭmă, prōspĕră; frūgĭbŭs fēlix, frūmēntīs ōptĭmă; pŏtēns ŭbĕrĕ glēbæ; pārēns frūgŭm. Fĕrtĭlĭs ŭbĕrĕ cămpŭs. Dīvĭtĭs ŭbĕr ægri. Agĕr messĭbŭs ŏnĕrātŭs, vēstĭtŭs. Ager, cămpŭs frūmēntīs ūtĭlĭs. VERS. Mŏx ētĭăm frūgēs tēllŭs ĭnărātă fĕrēbăt. *V.* Ōmnĭă lībĕrĭŭs, nullō pōscēntĕ, fĕrēbăt. Nec rĕquĭēs, quīn aŭt pōmīs ēxūbĕrĕt ānnŭs, Aŭt fētū pĕcŏrum, aŭt cĕrĕălĭs mĕrgĭtĕ cŭlmī, Prōvēntūque ŏnĕrĕt sŭlcōs, ātque hŏrrĕă vīncăt. Tĭbī fētū nĕmŭs ōmnĕ grăvēscĭt. *Id.* Rāstrōque întactă, nĕc ūllīs Saucĭă vōmĕrĭbŭs, pĕr sē dabăt ōmnĭă tēllŭs. *O.* Prōdĭgă dīvĭtĭās ălīmēntāquĕ mītĭă tēllŭs Süggĕrĭt. Frugĭfĕræ mĕssēs ălīmēntāquĕ mītĭă. *Id.* Lŏcūplētĕm frugĭbŭs ānnŭm. *H.* ‖ *En gén. Abondant.* Fōrnācĭbŭs Ætnă Ūrĭtŭr, accēnsō nūnquăm nōn fertĭlis ignĕ. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 553). Ēlŏquĭō fertĭlĭŏrĕ. *Cl.* ‖ *Qui fertilise.* Fertĭlis æstīvă Nīlŭs ăbundĕt ăquă. *Tib.* (I, 8, 82. Et *V. Flac.* VII, 608). Dĕă fertĭlis. *O.* SYN. Fĕcundŭs, fēlix. ‖ *Au fig.* Fertĭlĕ pectŭs hăbēs. *O.* Băcchĕ, sŏlēs Phœbō fertĭlis ēssĕ tŭō. *Pp.* (IV, 6, 75). SYN. Fĕcundŭs.

Fertĭlĭtās, ātis. *f. Fertilité, abondance.* Hōscĕ mĭhī frŭctŭs, hŭnc fertĭlĭtātis hŏnōrĕm. *O.* Mässўlă tĕrēs, vēl Gallĭcă prōsit Fertĭlĭtās. *Cl.* SYN. Copĭă, ŭbertās, ăbundāntĭă, ŭbĕr, fĕrācĭtas. *Voy.* Copia, Fertilis. ‖ *Fécondité d'une femme.* Mātĕr ēt indŏlŭīt fertĭlĭtātĕ sŭă. *O.* (Adde *Prud. Apot.* 642).

Fĕrtŭm, Fertŭs. *Voy.* Fartum, etc.

Fĕrŭlă, æ. *f. Férule, plante à longue tige.* Sīlĕnŭs fĕrŭlă tĭtŭbāntĕs ēbrĭŭs ārtŭs Sŭstĭnĕt. *O.* ‖ *Houssine, sorte de cravache.* Quădrŭpēdĕm fĕrŭlă dŭm mălŭs ŭrgĕt ĕquēs. *O.* ‖ *Férule, pour corriger les enfans.* Ēt nōs ērgŏ mănŭm fĕrŭlæ sŭbdŭxĭmŭs. *J.* (1, 15). Fĕrŭlæquĕ trĭstēs, scēptră pædăgōgōrŭm. *M.* Invīsæ nĭmĭŭm pŭĕrīs grātæquĕ măgīstrīs, Clārā Prŏmēthĕō mūnĕrĕ lignă sŭmŭs. *Id.* Quōd scēptrŭm vĭbrāt fĕrŭlæ, quōd mūltă sŭpēllēx Virgĭlă. *Aus.* Quămvīs schŏlă vĕrbĕrĕ mūltō Increpĕt, ēt trŭcŭlēntă sēnex gĕrāt ōră măgīstĕr. *Id.* Ætās primă crĕpāutĭbŭs Flĕvīt sŭb fĕrŭlīs. *Prud.*

Fĕrŭs, ă, ŭm. *Sauvage, indompté.* Seū vōs ĭnscĭtĭă vēxāt Indŏmĭtă cervicĕ ferōs. *H.* Inquĕ fĕrīs cūrēm cōrrīgĕre īllă Gĕtīs? *O.* Primă fĕrōs hăbĭtūs hŏmĭnī Vīrgĭlă. *Id.* SYN. Fĕrox, æspĕr, ægrēstĭs, indŏmĭtŭs. ‖ *Cruel.* Fĕrŭs ōmnĭă Jŭpĭtĕr Ærgŏs Trānstŭlĭt. *V.* Cōrquĕ fĕrŭm sātlă. *O.* Fĕră bĕllă prŏbābās. *Id.* Fĕră dīlŭvĭēs. *H.* SYN. Crūdēlis, sævŭs, ĭmmĭtĭs, etc. *Voy.* Sævus. ‖ *Insensible.* Mĕŭs ĭstĕ labŏr ēst ăggrĕdi jŭvĕnēm fĕrŭm. *Sen.* (*Hip.* 273. Adde *Tib.* II, 5, 5). SYN. Æspĕr, ægrēstĭs, rūstĭcŭs. ‖ *qqf. Fier.* Nē fĕră sānguĭnĭs ĭn prētĭŭm Mōrtĭs ămōrĕ pŭēllă rŭāt. *Prud.* (*Peri.* 862). *Voy.* Ferox.

Fĕrŭs, ī. *m. Animal sauvage : cerf, sanglier, etc.* Pēctĕbātquĕ fĕrŭm (de cervo). *V.* Silvă tum ēxcēpit fĕrŭm (etiam cervum). *Ph.* Ūt vīdit fĕrŭm Impūnĕ lædī (de leone). *Id.* Aŭt spūmāntīs ăprī cūrsŭm clāmōrĭbŭs ūrgēs, Sŭbsīdīsquĕ fĕrō. *Aus.* (*Epist.* 4, 30). ‖ *Animal en gén., surtout Cheval.* Inquĕ fĕrī cūrvām cōmpāgĭbŭs ălvŭm. *V.* Ēxăgĭtārĕ fĕrōs, prōnūmquæ ānteīrĕ vŏlāntēs. *Manil.* (V, 77). ‖ *Constellation du cheval.* Cycnŭs hăbĕt, pārĭtĕrquĕ fĕrī pĕrnĭclă crūră. *German.* (*Arat.* 462). *Voy.* Equus. ‖ *qqf. Serpent.* (*Sil.* VI, 268.)

Fĕrvĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Échauffer.* Ipsă sē pătĭnæ fĕrvĕfăcĭūnt illĭcō. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 44). *Voy.* Calefacio.

Fĕrvens, tis. *Échauffé, bouillant.* Mōllĭt ăquis fĕrvēntĭbŭs ārtŭs. *O.* Ăpplă fĕrvēntī dūcĭt ĭn ārvă rŏtă. *Id.* Răpĭdō fĕrvēntĭŭs ămnī Ingĕnĭŭm. *H. Voy.* Fervidus.

Fĕrvĕō, ēs, bŭī, vērĕ *ou* vērĕ (*de l'ancien verbe* Fervo, is). *n. Être échauffé.* Concăvă lĭttŏrĕī fĕrvēbānt brăchĭă Cāncrī. *O.* Incĭpĭt ēt siccō fĕrvērĕ tĕrră Cănĕ. *Pp.* SYN. Fĕrvescō, ārdĕō, călĕō, ūrōr, æccendŏr. ‖ *Bouillir.* Sī quĭbŭs ōllă Thȳēstæ Fĕrvēbĭt. *Pers.* (5, 8). Sŭbjĭcĭtĭs ignĭbŭs ŭndă Fĕrvēt ēt ēxsŭltăt. *O.* Ēxēmptŭsquē tēstă, Quă mŏdŏ fĕrbŭērăt, lÿæŭs. *St.* SYN. Æstŭō, ēxæstŭō, bŭllĭō, ēbŭllĭō. VERS. Ēxsŭltānt æstŭ lătĭcēs. *V.* Pārs călĭdōs lătĭcēs ēt ăhēna ŭndāntlă flāmmīs Ēxpēdĭūnt. Nēc jām sē căpĭt ŭndă. Tēpēfăctŭs ĭn ōssĭbŭs hŭmŏr Æstŭāt. *Id.* Spūmĕŭs æccēnsō nōn sĭc ēxŭndăt ăhēnō Ŭndārŭm cŭmŭlŭs. *L.* Claūsŭs ŭbī ēxŭstō lĭquŏr ĭndignātŭr ăhēnō. *Sil.* ‖ *Bouillonner, en parlant de la mer, en gén. être agité.* Fĕrvētquĕ frĕtĭs spīrāntĭbŭs æquŏr. *V.* Ōmnĭă tŭnc părĭtĕr vēntō nĭmbĭsquĕ vĭdēbĭs Fĕrvērĕ. *Id.* Fōntēm Eūrīpī fĕrvērĕ frĕtō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 20). Fĕrvērĕ quūm vĭdĕās bĕllī sĭmŭlācrā clēntēs. *Lr.* (II, 41). SYN. Æstŭō, ægĭtŏr, nāvĕŏr, tŭrbŏr. ‖ *Au fig. Être animé, brûler.* Ŏpĕre ōmnĭs sēmĭlă fĕrvēt. *V.* Fĕrvēt ŏpŭs. *Id.* Fŏrā lŭdĭbŭs ōmnĭă fĕrvēnt. *M.* Fĕrvēt ăvārĭtĭă mĭsĕrōquĕ cŭpīdĭnĕ pectŭs. *H.* Lēti fĕrvēbăt ămōrĕ. *Sil.* ‖ *Être enflammé de colère.* Ănĭmŭs tŭmĭdă fĕrvēbăt ăb īrā. *O. Voy.* Fervo, Irascor. ‖ *avec l'infin. Brûler de.* Scēptrumquĕ căpēssĕrĕ fervēt. *Cl.* SYN. Flāgrō, ārdĕō.

Fērvēscŏ *ou* Fĕrvīscŏ, īs, ĕrŭ. *n. S'échauffer.* Sōlĕ pūtānt sūbtĕr tĕrrās fĕrvīscĕrĕ rāptīm. *Lr.* (VI, 852). Tāntīs Ætnā fĕrvēscit mīnīs. *Sen.* (*Med.* 410). SYN. Ārdēscŏ, cālēscŏ, īncālēscŏ. *Voy. le précéd.*

Fērvĭdē. *adv. Avec chaleur.* Nēc tē jŭbēntĕ fĕrvĭdē, Īnstāns pĕrīclūm pĕrmŏvĕt. *Prud.* (*Peri.* 1286). SYN. Cālĭdē.

Fērvĭdŭs, ă, ŭm. *Échauffé, brûlant, bouillant.* Ēt cŭmŭlānt ăltŏs fĕrvĭdă mūstă lăcūs. *O.* Vŏlāt vī fĕrvĭdŭs ăxīs. *V.* SYN. Fĕrvēns, ārdēns, īgnĕŭs, cālĭdŭs. ‖ *Agité.* Prætĕr vădă fĕrvĭdă vĕxīt. *V.* Vēntōs æquōrĕ fĕrvĭdō Dēprēlĭāntēs. *H.* SYN. Æstŭāns, æstŭōsŭs, ægĭtātŭs. ‖ *Au fig. Animé.* Trĕpidiquĕ pĕdĕm pĕdĕ fĕrvĭdŭs ūrgĕt. *V.* Sūbĭtă spĕ fĕrvĭdŭs ārdĕt. *Id.* Īngĕntō fĕrvĭdŭs. *O.* SYN. Fĕrvēns, cālĭdŭs, cālēns, ārdēns, flăgrāns, æccēnsŭs, īncēnsŭs, sŭccēnsŭs.

† Fĕrvŏ, īs, ī, ĕrĕ. *n. Comme* Ferveo. *Ancien verbe, dont l'infin. seul s'est conservé.* Fĕrvĭtăquă ēt fĕrvĕt : fĕrvit nūnc, fĕrvĕt ăd ānnŭm. *Lucil.* (apud *Quintil.* 1, 6, et *Non.* 10, 1). Quŭm fĕrvit māxŭmē, Tām plăcĭdŭm, quam ŏvīs ēst, rĕddŏ. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 18. Sic bene *Prisc.* 9, 866. Alii leg. *fervet*). Heŭ! cŏr īrā fĕrvīt cæcŭm! *Att.* (apud *Non.* l. cit.). Nĕ tŭm quŭm fĕrvāt pĕctŭs īrācŭndĭā (*Id. ib.* 3).

Fĕrvŏr, ōrīs. *m. Grande chaleur.* Sīccīs āĕr fĕrvōrĭbŭs ŭstŭs Cāndŭīt. *O.* Mēdĭīs fĕrvōrĭbŭs ācrĭŏr ĭnstāt. *V.* SYN. Ārdŏr, æstŭs, cālŏr. *Voy.* Calor, Æstas. ‖ *Chaleur produite par le vin.* Ŭt sēmĕl ictō Æccēssīt fĕrvōr cāpŭtī. *H. Voy.* Ebrietas. ‖ *Au fig.* Haŭd tŭ̄ĭlt Ænēās tāntō fĕrvōrĕ rŭēntēs. *V.*

Fēscĕnnĭă, æ. *f. Nom de femme.* Nē grāvĭs hēstĕrnō flāgrēs, Fēscĕnnĭă, vīnō. *M.* (I, 88, 1).

† Fēscĕnnīnĭcŏlĭă, æ. *m. f. Qui aime les poésies fescennines.* Pārārĕ cārmĕn Fēscĕnnīnĭcŏlæ jŭbēs Dionēs. *Sid.* (*Pan.* 2365).

Fēscĕnnīnŭs, ă, ŭm. *De Fescennia, ancienne ville d'Étrurie.* Hī Fēscĕnnīnās ăclēs, Æquōsquĕ Fălīscōs. *V.* ‖ Fēscĕnnīnī vērsŭs, *ou absolt.* Fēscĕnnīnī. *m., et* Fēscĕnnīnă, ōrŭm. *n. pl. Vers Fescennins, sorte de satire licencieuse dont l'origine remontait aux premiers temps de la république romaine, et qui se conserva jusque sous les empereurs dans les cérémonies du mariage et du triomphe.* Fēscĕnnīnă pĕr hūnc ĭnvēntă lĭcentĭă mōrēm. *H.* Fēstă dīcāx fŭndăt cōnvĭtĭă Fēscĕnnīnŭs; Sōlvăt tŭrbă jōcōs. *Sen.* (*Med.* 113). Mŏx ēdĭtŭr, ĭntĕr Fēscĕnnīnă, nŏvō prōlēs ăllēnă mărĭtō. *Prud.* (*Sym.* 343). Fēscĕnnīnă tămĕn nōn sūnt ădmĭssă, prīusquăm. *Sid.* (*Pan.* 2250). Nēc dĭū tăcĕāt prŏcāx Fēscĕnnīnă lŏcūtĭō. *Cat.* (61, 126). VERS. Nōn sōlĭtī lusĕrĕ sălēs; nēc, mŏrĕ Sābĭnō, Æxcēpit tristis cōnvĭtĭă fēstă mărītŭs, *L.* (II, 368). Stēllæ vĭŏlāntillæquĕ prōfēstŭs Clāmārētŭr hўmēn : cēdānt cūræquĕ mētūsquĕ; Cēssēnt mōrdācēs ōblĭquī cārmĭnĭs ăstŭs. *St.*(*Silv.* II, 2, 25. Cf. *Aus. Idyl.* 13, *Parecbasi* : « Fescenninos amat celebritas nuptialis, verborumque petulantiam notus vetere instituto ludus admittit. » Hoc retuli, quod laudatum non vidi). *Voy.* Convitium.

Fēssĭdĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 13, 32.)

Fēssŭs, ă, ŭm. *Las, fatigué.* Ēt stātŭīt fēssōs fēssŭs ēt ĭpsĕ bŏvēs. *Pp.* (IV, 9, 4). Răpĭdō fēssīs mēssōrĭbŭs æstū. *V.* Quī pōstquăm cædĕ fēssŭs ēst, æstnum ēvŏcăt. *Ph.* SYN. Dēfēssŭs, fătīgātŭs, lăssŭs, frăctŭs, dēfĭcĭēns, ĕxhaustŭs, lănguēns, lănguēscēns, lănguĭdŭs, dēbĭlĭtātŭs, dēbĭlĭs, ēffētŭs. ‖ *Accablé, qui cède.* Paŭlātĭm sōmnŏ fēssă, rĕmĭttăt ŏpŭs. *Tib.* (I, 3, 78). SYN. Prēssŭs, grăvĭs. ‖ *Épuisé.* Fēssăquĕ pōst prīmōs hæsĕrūnt vīscĕra pārtŭs. *Cl.* SYN. Ēffētŭs, ĕxhaustŭs. ‖ *Chargé d'ans.* Fēssīquĕ sĕnēctŭs Lōngă pătrĭs. *St.* Fēssum ætātĕ părēntēm. *V. Voy.* Senex. ‖ *Malade.* Ādjŭvŏr ēt nūllă fēssă mēdēntĭs ŏpĕ. *O.* Quī sălūtārĭ lŏvăt ărtĕ fēssōs Cōrpŏrĭs ărtŭs. *H. Voy.* Æger. ‖ *Avec le gén.* Fēssī rērŭm. *V.* Fēssŭs bēllīquĕ vlæquĕ. *St.* ‖ *Au fig.* Fēssās ērrōrĭbŭs ūndās. *O.* Fēssæ nāvēs. *V.* Fēssă dīēs. *St.* ‖ Fēssæ rēs. *Adversité.* Fēssīs sŭccūrrĕrĕ rēbŭs. *V. Voy.* Infortunium.

Fēstīnāntĕr, *et arch.* Fēstīnātĭm. *A la hâte.* Ēxsĭlŭī dē nōctĕ dŭmōlăm fŭllōnī' fēstīnātĭm. *Pompon.* (apud *Non.* 11, 37). SYN. Cītō, prŏpĕrē.

Fēstīnātĭō, ōnīs. *f. L'action de se hâter.*

Fēstīnātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Ŭt fēstīnātŭm nōn făcĭātīs ĭtĕr. *O.* Nūnc fēstīnātōs nīmĭŭm sĭbī sēntĭt hŏnōrēs. *L.* SYN. Prŏpĕrātŭs.

† Fēstīnŏ, ĕ. *arch. Comme* Festinus. Hæc rĕs mĕ făcĭt fēstīnĕm. *Titin.* (apud *Non.* 8, 3).

Fēstīnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Se hâter.* Haŭd mŏrā, fēstīnānt jŭssī, răpĭdīsquĕ fĕrūntŭr Pāssĭbŭs. *V.* Æssēdă fēstīnānt, pīlēntă, pĕtōrrĭtă, nāvēs. *H.* SYN. Prŏpĕrō, cĕlĕrō, æccĕlĕrō, æpprŏpĕrō, mātūrō, cūrrō, præcĭpĭtō, prōvŏlō, æccūrrō, ādvŏlō, *qqf.* prōsĭlĭō, vŏlō. PPH. Mŏrās pēllō, prōjĭcĭō, rūmpō, tōllō, præcĭpĭtō. Răpĭdīs pāssĭbŭs fĕrŏr, vŏlō, ādvŏlō, āvŏlō. Grădŭm cĕlĕrō, æccĕlĕrō. Cūrsŭs cĕlĕrō. Fŭgăm fēstīnō. Ītĕr răpĭō. Cĕlĕrĕm grădŭm cōncĭtō. Mē prōrĭpĭō, aŭfĕrō, prōrŭō. VERS. Tĕnŭīt mŏrā nūllă vŏcātos. *V.* Sōlŭs ăd ārmă vŏcō, nĕque ĭn hīs mŏrā. *Sil.* Nē făcĭāt mŏrām. *Pl.* Prōtĭnŭs omnēs Ābrūpērĕ mōrās. *Alcim.* Fēstīnō grēssū vīncĕrĕ præstăt ītĕr. *Maximian. Voy.* Celer, Curro, Brevi. ‖ *Hâte-toi, hâtez-vous.* Fēstīnātĕ, vīrī. *V.* Mātūrātĕ fŭgăm. Ēn ăgĕ, sēgnēs Rūmpĕ mōrās. Ābsīstĕ mŏrārī. Præcĭpĭtātĕ mōrās ōmnēs. Vāde ăgĕ, nātĕ, vŏcā zĕphўrōs, ēt lăbĕrĕ pēnnīs. *Id.* Pēllĕ mōrām, sŭbĭtōquĕ cĕlĕr dēlăbĕrĕ cūrsū. *O.* Mŏrā tārdă mēntĕ cēdāt; sīmŭl ītĕ. *Cat.* Pĕdĕ tēndĭtĕ, cūrsum ăddĭtĕ, cōnvŏlātĕ plāntă. *Petr.* Ăddĕ grădum, æpprŏpĕrā. *Pl.* Rĕmŏvĕ mōrām. Mŏve ăbs tĕ mōrām. *Id.* ‖ *act. Hâter, presser un ouvrage.* Tŭm jŭssă Sĭbўllæ, Haŭd mŏrā, fēstīnānt flēntēs. *V.* Fēstīnārĕ fŭgăm. *Id.* Fēstīnābăt hĕrŭs gēstāmĭnă. *St.* SYN. Prŏpĕrō, dēprŏpĕrō, mātūrō, cĕlĕrō, æccĕlĕrō, ūrgĕō, prĕmō, ĭnstō. ‖ *n. qqf. Courir à la fortune* (*comme aussi* Propero). Sic fēstīnāntī sēmpĕr lŏcūplētĭŏr ōbstāt. *H.* Quis mĕtŭs aŭt pŭdŏr ēst ūnquăm prōpĕrāntĭs āvārī? *J.* (14, 178).

Fēstīnŭs, ă, ŭm. *Qui se hâte, prompt.* Vēstĕ tĕgēns, tĭbĭ quăm nōctēs fēstīnă dīēsquĕ Ūrgēbăm. *V.* Cānĭtĭēs fēstīnă vĕnīt. *Cl.* Fēstīnĭs ignĭbŭs. *St.* SYN. Prŏpĕrŭs, prŏpĕrāns, răpĭdŭs, cĕlĕr. *Voy.* Celer.

Fēstīvē. *adv., Agréablement, joyeusement, somptueusement.* Ītăque ĭn lŏcō fēstīvō sŭmŭs fēstīve æccēpti. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 9). SYN. Cōmĭtĕr. ‖ *Agréablement, ingénieusement.* Fēstīvē crēdis tĕ, Cāllĭŏdōrĕ, jŏcārī. *M.* (VI, 44). SYN. Fācētĕ, lēpĭdē, ūrbānē.

Fēstīvĭtās, ātĭs. *f. Agrément, joie, plaisir.* Ōffĕrs mĭhĭ Laŭdĕm, lūcrūm, lūdŭm, jŏcūm, fēstīvĭtātēm, fĕrĭās. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 1). SYN. Vŏlūptās, gaŭdĭŭm. ‖ *Terme d'affection.* Quĭd ăgis, mĕă fēstīvĭtās? *Pl.* (*Cas.* III, 3, 14. *Ib.* I, 1, 47). ‖ *qqf. Caractère doux, aimable.* Ăn mĭĕi

pătris Fēstivĭtātem ēt făcĭlĭtātĕm? *Ter.* (*Eun.* V, 9, 18).

† Fēstivĭtĕr. *arch. Comme* Festive. Ō dŏmŭs părātă pŭlchrē fămĭlĭæ fēstivĭtĕr! *Næv.* (apud *Non.* 11, 10).

Fēstīvŭs, ă, ŭm. *Agréable, gai, qui réjouit.* Nunc qua æssēdistīs caŭsa īn fēstīvō lŏcō. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 5). Vīde ŭt ăpĕrĭuntŭr ædēs fēstīvissŭmæ. *Id.* (*Cure.* I, 1, 93. *Id. Cas.* IV, 1, 2). SYN. Fēstŭs, hĭlăris, jūcundŭs, grātŭs. || *Charmant, joli.* Ūsque ăb ŭngŭĭcŭlo ad căpillŭm summum ēst fēstīvissŭmă. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 17). || *Qui a un caractère doux, aimable.* Quōd tē ĭsţī făcĭlem ēt fēstīvŭm pŭtānt. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 29). SYN. Jūcundŭs, cōmĭs, făcĭlis. || *Gai, enjoué, plaisant.* SYN. Lĕpĭdŭs, ūrbānŭs.

† Fēstră, æ. *f. arch. Comme* Fenestra. Dērīdēt fēstrām Rōmŭlēămquĕ căsām. *Petr.* (*fragm. Burm.* p. 872). Quīd făcĭēs? cōnclūdēre in fēstrām fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 44). Īllŭstrĭōrēs fēcīt, fēstrāsque īndīdit. *Id.* (*Rud.* I, 1, 6. Vid. et *Terent.* sup. in *Fenestra*. Festus: « *Festram* antiqui dicebant, quam nos *fenestram.* » In his tamen legere malim *fenstra*, ut idem sit verbum, pronuntiatione correptum. Quidquid id est, *Gloss. Placidi* pariter exponunt *fenestram*).

Fēstūcă, æ. *f. Brin de paille.* Cērŭis ădhærēntēm fēstūcam īn lūmĭnĕ frātris. *Juvc.* (I, 690. *Cf. Plin.* 10, 41; *Colum.* 8, 15). SYN. Pălĕă. || *Ordint. Baguette avec laquelle le préteur touchait les esclaves pour les affranchir.* Nōn īn fēstūcă, lĭctŏr quām jăctăt ĭnēptŭs. *Pers.* (5, 175). Quĭd? ĕăn' ĭngĕnŭa, ăn fēstūcă făcta ē sĕrvă lĭbĕra ēst? *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 15). *Voy.* Vindicta.

Fēstŭm, ī. *n. Fête.* Fōrtĕ Jŏvī Phœbūs fēstŭm sōlĕnnĕ părābat. *O.* Ĭnvēnĭēs illīc ēt fēstă dŏmēstĭcă vōbis. *Id.* EP. Ānnŭŭm, sōlĕnnĕ, lætŭm, pĭŭm. PPH. Dīēs fēstŭs *ou* fēstă, Lūx fēstă. Lūx sācrā. Sōlĕnnĭă sācrā. Ānnŭă sōlĕnnĭă. Dīēs dĕō sācĕr. Dīēs ānnō rĕdĕuntĕ fēstŭs. Ĭmmūnēs ŏpĕrūm dīēs. VERS. Hūnc lætŭm Tўrĭīsquĕ dīĕm Trōjāquĕ prōfectīs Essĕ vēlīs. *V.* Ēx illō cĕlĕbrātŭs hŏnōs, lætĭquĕ mĭnōrēs Sērvārĕrĕ dĭĕm. *Id.* Sīvĕ dĭĕm fēstŭm rĕdĭēns ădvĕxĕrĭt ānnŭs. *H.* Āllŏsvĕ dīĕrŭm Fēstōs ălbātŭs cĕlĕbrĕt. Fēstă dĭĕ pĕrăgēndă sācrā. *Id.* Ānnŭă jām fēstīs vēnĕrūnt sācrā dīēbŭs. *O.* Cæsărĭs ălmă dīēs, ēt lūcĕ sācrātĭŏr illā, Cōnscĭă Dictæŭm quā tŭlĭt Īdă Jŏvĕm. *M.* Lūcĕ sācrā rĕquīescăt hŭmŭs, rĕquīescăt ărātŏr. *Tib.* Vīnă dĭĕm cĕlĕbrēnt: nōn fēstă lūcĕ mădērĕ Ēst rŭbŏr. *Id.*

Fēstŭs, ă, ŭm. *De fête.* Ēt fēstă vēlāmŭs frōndĕ pĕr ūrbĕm. *V.* Lēvāntēs tēmpŏrĕ fēstō Cōrpŭs. *H.* Fēstæ vēnĕrĕ călēndæ. *Tib.* || *Qui est en fête.* Fēstāquĕ cōnfūsā rĕsōnābat rēgĭă tŭrbā. *O.* Fēstŭs ĭn prātis văcăt ōtĭōsō Cūm grĕgĕ pāgŭs. *H.* || Cōnvĭtă fēstă. *Voy.* Convitium. || Fēstŭm. *n. pris adv. Comme en une fête.* Prō clāngōrĕ tŭbārŭm, Mōllĕ lўræ fēstūmquĕ cănānt. *Cl.* || *qqf. comp.* Fēstĭŏr ānnŭs. *Cl.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Fēstŭs Mūsōnĭ sōbōlēs prōlēsque Avlēnĭ (*Anthol.* I, p. 57. *Ib.* II, 230).

Fēsŭlæ. *Voy.* Fæsula.

Fētĕō, Fētŭdŭs. *Voy.* Fœteo, etc.

Fētĭālis. *Voy.* Fecialis.

† Fētŭm, ī. *n. arch. Comme* Fetus, us. Cithærōn Frondĕt vĭrĭdantĭbŭ' fētĭs. *Att.* (apud *Non.* 8, 44).

Fētūră, æ. *f. Reproduction, en parlant des animaux.* Cētĕră nēc fētūræ hăbĭlĭs (ætas). *V.* SYN. Fētŭs. || *Portée.* Sī fētūră grĕgēm sŭpplēvĕrĭt, aūrĕŭs ēstō. *V.* Sūnt, fētūră mĭnŏr, tĕpĭdīs ĭn ŏvĭlĭbŭs ăgnī. *O.* SYN. Fētŭs.

Fētŭs, ă, ŭm. *Plein, gros.* || Fētă, æ. *f. rarement, Femelle pleine.* Nōn ĭnsuētă grăvēs tĕntābŭnt păbŭlă fētās. *V.* (*E.* 1, 50. Ubi *Serv.* duplicem sensum agnoscit: *gravida* et *partu liberata.* Sed animadverte περισσολογίαν, *graves fetas*, ita ut alterum verbum altero explicetur. *Cf.* et *Acron.* ad *Hor. Od.* III, 17, 4). *Voy.* Gravida. || *Ordint. Qui a mis bas, qui a engendré.* Fēcĕrāt ēt vīrĭdi fētām Māvōrtĭs ĭn ăntrō Prōcŭbŭissĕ lŭpām. *V.* (*Æ.* VIII, 630. De quo *Serv.* l. cit.). Nec tĭbĭ fētæ, Mōrĕ pătrūm, nĭvĕa ĭmplēbŭnt mŭlctrālĭă văccæ. *Id.* (*G.* III, 176. De quo *Non.* 4, 211: « *Fetum*, onere levatum. » Adde *Æn.* I, 50; III, 83). Dūmquĕ pĕtĭt lătĕbrās fētæ cătŭlōsquĕ lĕænæ. *O.* (*Fast.* V, 177). Fētă trŭcŭlēntĭŏr ūrsā. *Id.* (*Met.* XIII, 803). Fētăquĕ vŭlpēs. *H.* (*Od.* III, 17, 4). Ōcĭŏr ēt cœlī flāmmīs ēt tĭgrĭdĕ fētā. *L.* (V, 405). Fētæ cūm lăctĕ căpĕllæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 200). Tūrbāmquĕ căsæ quă fētă jăcĕbăt Uxŏr. *J.* (14, 167). Cўnthĭă sīdĕrĕūm Lātōnæ fētă nēpōtēm Ēdĭdĭt. *St.* (*Th.* VII, 577). SYN. Ēnīxă, prægnāns. || *En parlant d'une chose: Plein, rempli, et au fig.* Lōcă fētă fūrentĭbŭs aūstrīs. *V.* Scandit fatālis măchĭnă mūrōs, Fēta ărmīs. *Id.* Fētŭs ăgĕr. *O.* Fētă fūrōrĕ... Īrā fētŭs. *Sil.* SYN. Plēnŭs, grăvĭdŭs.

Fētŭs, ūs. *m. Portée des animaux, petits.* Ŏvĭŭm tĕnĕrōs dēpēllĕrĕ fētŭs. *V.* Sūs nĕmŏrĭcŏltrix fētum ăd īmăm pōsŭĕrăt. *Ph.* SYN. Pārtŭs, prōlēs, sōbōlēs, prōgĕnĭēs, pignŏră, *qqf.* cătŭlī, pullī, nīdī. || *Enfant.* Ēt fētŭs mātrōnă dăbīt. *Tib.* (II, 5, 81). Ōbvĭăquæ ĕxsistēns fētŭ cōmĭtātă gĕmēllō. *O.* Cŭmŭlāvīt münĕrĕ vīrēs Fētŭs Tērră sŭī (de Antæo). *L. Voy.* Filius, Progenies. || *qqf. Enfant dans le sein.* Jām fēcūndă nŏvŭm quŭm fĕrrēt fēmĭnă fētŭm. *Alcim.* (*ad Sor.* 56. Adde *Sen. OEd.* 639; *Juvc.* I, 167). || *Productions de la terre, pousse, rejeton.* Sīc quŏquĕ mūtātīs rĕquīescŭnt fētĭbŭs ārvæ. *V.* Ārbŏrĕī fētŭs ălĭbī (virescunt). Lārgō pūbescīt vīnĕă fētū. *Id. Voy.* Fructus, Germen. || *Production de l'esprit.* Dūlcēs Mūsārum ĕxprōmĕrĕ fētŭs. *Cat.* (65, 3).

Fēx. *Voy.* Fæx.

Fī. *impér. de* Fio. || 2. *interj. Voy.* Phy.

Fĭbĕr, fĭbrī. *m. Castor.* Ēnātăt ĭntentō prædæ fĭbĕr ævĭŭs hōstĕ. *Sil.* Cānēs ēffŭgĕrĕ quŭm jām nōn pōssĕt fĭbĕr. *Ph.* (*Fab. nov.* 29, 1). *Voy.* Castor.

Fĭbră *et ordint.* Fĭbră, æ. *f. Fibre, ordint. du poumon; entrailles, surtout des victimes.* Pūlmōnĭs ănhēlī Fĭbră lătēt. *L.* Ēt pēllūcēntēs nūmĕrārĕ ĭn pĕctŏrĕ fĭbrās. *O.* Nĕc fĭbrīs rĕquīēs dătŭr ūllă rĕnātīs (de Prometheo). *V.* Nĕc fĭbrīs ŏvĭum Ērgĕnnāquĕ jūbēntĕ. *Pers.* (2, 26). Nŏvĕrcă vĭdĭt; ūrīt ĕccĕ ĭtĕrūm fĭbrās. *Sen.* (*H. OEt.* 1277). Cōnsūltārĕ fĭbrās. *Man.* (I, 92). SYN. Ēxtă, viscĕră. || *Au fig.* Quōd lătĕt ărcānă nōn ēnārrābĭlĕ fĭbră. *Pers.* (5, 29). Nĕquĕ ēnīm mĭhī cōrnĕă fĭbra ēst. *Id.* (1, 47). || *Filaments des légumes.* Ēt ămārīs ĭntўbă fĭbrīs. *V.* Cūm spissīs ălĭīă fĭbrīs (*Moret.* 88).

† Fĭbrātŭs, ă, ŭm. *Qui a des fibres.* Ācrēsquĕ cæpās, ăllĭūmquĕ fĭbrātŭm (*Anthol.* II, p. 524).

Fĭbrēnŭs, ī. *m. Fleuve du Latium.* Fĭbrēnŏ miscēntēm flūmĭnă Līrĭm. *Sil.*

Fĭbŭlă, æ. *f. Agrafe.* Aūrĕă pūrpūrĕām sūb-

nĕctĭt fĭbŭlă vēstĕm. *V.* Sŭmmăm mŏrdēbăt fĭbŭlă vēstĕm. *O.* Fĭbŭlă mŏrdăcī rĕfŭgās ā pectŏrĕ vēstēs Dēntĕ căpīt. *Sid.* (*Carm.* 2, 397). EP. Aŭrĕă, ărgentĕă, cūrvă, ădŭncă, mŏrdăx, tĕnăx.

Fīcātŭm, ī. *n. Foie d'oie engraissée avec des figues.* Pēnthĕō pŏnŏ căpŭt, fīcātŭm dō Tĭtīonī. *Vesp.* (*Judic. Pist. et Coc.* 82. De quo *Plin.* 8, 51; *Apic.* 7, 3. Cf. *Hor. Sat.* II, 8, 88: « Pinguibus et ficis pastum jecur anseris albi. » *Gloss. Isid.* « Ficatum, quod Græci συκωτόν vocant. »)

Fīcēdŭlă *et* Fīcēdŭlā, æ. *f. Bec-figue, oiseau qui se nourrit de figues et de raisin.* Mĕrgĕrĕ fīcēdŭlās dīdĭcīt nĕbŭlōnĕ pārentĕ. *J.* (14, 9). Ēt circumvŏlĭtant fīcēdŭlă, tŭrdī, Cūrātīs sŏcĭīs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 103). Cērĕă quæ pătŭlō lŭcĕt fīcēdŭlă lŭmbō. *M.* (XIII, 5). VERS. Quŭm mē fīcŭs ălăt, quŭm păscăr dŭlcĭbŭs ŭvīs, Cŭr pŏtĭŭs nōmĕn nōn dĕdĭt ŭvă mĭhī? *Mart.*

Fīcēdŭlēnsēs, ĭŭm. *pl. m. Habitans d'un quartier de Rome, avec le double sens de vendeurs de becs-figues.* (*Pl. Capt.* I, 2, 10.)

Fīcēllæ, ārŭm. *f. pl. Quartier sur le Mont Quirinal.* Īncŏlīs ēt vĕtĕrēs tŭ quŏquĕ Fīcēllās. *M.* (VI, 27).

Fīcētŭm, ī. *n. Lieu planté de figuiers.* || *Corps couvert d'ulcères.* (*Mart.* XII, 33.) *Voy.* Ficosus, Ficus.

† Fīcĭtās, ātĭs. *f. Abondance de figues.* Fīcĭtātēs ōmnēs cŭpĭunt fīcĭtātĕm. *Nov.* (apud *Non.* 2, 317).

† Fīcĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui recueille ou vend des figues. Voy le précéd.*

Fīcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a un ulcère appelé fic.* Quŭm sint fīcōsī pārĭtĕr jŭvĕnēsquĕ sĕnēsquĕ. *M.* (VII, 70, 5). Ĭntĕr ērūdītōs Fīcōsissĭmŭs ămbŭlēt pŏētās (*Anthol.* II, p. 515).

Fictĭlis, ĕ. *D'argile.* Fictĭlĭbŭs crēvērĕ dīs hæc aŭrĕă tēmplă. *Pp.* (IV, 1, 5). Fīctĭlĭs, ēt nullŏ vĭŏlātŭs Jŭpĭtĕr aŭrō. *J.* (11, 116). Fictĭlĭa ăntīquŭs prīmŭm sĭbī fēcĭt ăgrēstĭs Pōcŭlă, dē făcĭlī cōmpŏsŭĭtquĕ lŭtō. *Tib.* (I, 1, 33). || Fīctĭlĭă, ĭŭm. *pl. n.* (*s. ent.* pocula, vasa). *Toute vaisselle d'argile.* Nullīs ăcŏnĭtă bĭbūntŭr Fīctĭlĭbŭs. *J.* (10, 25). Fictĭlĭbŭs cēnārĕ pŭdĕt. *Id.* (3, 168). SYN. Figlină. PHR. Ūrgēbăt mĕdĭŭm fictĭlĭs ūrnă căpŭt. *Pp.* Ălterā fictă lŭtō (olla). *Avien. Voy.* Samius. || *qqf. au sing.* Vēstālēs ūrnās ēt Tŭscŭm fictĭlĕ mūtăt. *Pers.* (2, 60). || Fictĭlēs ēpistŏlæ lĭttĕrātæ. *Vases de terre qui portent des étiquettes.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 14.)

Fictŏr, ōrĭs. *m. Artisan, auteur.* Nōn ĭmmĕmŏr ĭllĕ rĕquīrĕt Sŭă mūnĕrā fictŏr ēt aŭctŏr. *Prud.* (*Cath.* 1555). Eō nĕmūltă, quæ nĕvōlt, ēvĕnīunt, nīsī fictŏr mălŭ 'st. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 85. Adde *Enn.* apud *Fest.* in *Tutulati*). *Voy.* Auctor. || *Fourbe.* Fāndī fictŏr Ūlyssēs. *V.*

Fictŭm, ī. *n. Voy.* Fictus.

† Fictūrā, æ. *f. Action d'exécuter un travail.* Mūlta ēst ŏpĕra ŏpŭs fictūræ. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 86).

Fictŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Fingo. *Fait, façonné, formé.* Ălterā fictă lŭtō. *Avian.* (*Fab.* 11, 4, nempe olla). || *Travaillé, orné, soigné.* Mēntīris fictŏs ūnguēntō, Phœbē, căpillŏs. *M.* (VI, 57). Fictŏs, cōmpŏsĭtŏs, crispŏs cincinnōs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 34). SYN. Cōmpŏsĭtŭs, ōrnātŭs. || *Feint, imaginé.* Fictă vŏlŭptātīs causă sint prŏxĭmă vērīs. *H.* || *Faux, trompeur.* Fictŏ pectŏrĕ fātŭr. *V.* Fictum āstūtūmquĕ vŏcāmŭs. *H.* Fictŏs gĕmĭtŭs. *O. Voy.* Dolosus, Mendax. || Fictŭm, ī. *n. pris subst. Le faux, mensonge, fiction.* Fictī prāvīquĕ tĕnāx. *V.* Cōnsūmpsĕrāt ōmnĕm Mātĕrĭām fictī. *O.* SYN. Mēndācĭŭm, cōmmēntŭm. PPH. Rēs fictă. *Voy.* Mendacium.

Fīcŭlă, æ. *f. Petite figue.* Pro ŏpĭbŭs nōstrīs sāt cŏmmŏdŭlō, nŭcĭbŭs, fābŭlis, fīcŭlīs. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 8).

Fīcŭlæ, ārŭm. *Au lieu de* Ficeliæ.

† Fīcŭlnĕă, æ. *f. nŏol. Figuier.* Cōnspĭcĭtŭr dīffūsă lĕvī fīcŭlnĕă frōndĕ. *Alcim.* (*ad Sor.* 470. *Ib.* 477, et III, 11).

Fīcŭlnĕŭs *et* Fīcŭlnŭs, ă, ŭm. *De figuier.* Ōlīm trūncŭs ĕrăm fīcŭlnŭs, Inūtĭlĕ lignŭm. *H.* Fīcŭlnī stīpĭtĭs ūnctŏr. *Prud.* (*Apot.* 361).

Fīcŭs, ī, *et* Fīcus, ūs. *f. Figue.* Sŭămquĕ pūllă fīcŭs ōrnăt ărbŏrĕm. *H.* Cūm dūplĭcĕ fīcū. Pīnguĭbŭs ēt fīcis pāstŭm jĕcŭr ānsĕrĭs ălbī. *Id.* Dīcēmŭs fīcŭs, quās scīmŭs ĭn ărbŏrĕ nāsci. *M.* (I, 66). Fīcī cŏmēdūntŭr ēt ŭvæ. *Lucil.* Āssĭdŭās fīcŏs. *Id.* (apud *Char.* 1, 74). SYN. Mōllīs, tĕnĕră, dŭlcis, suāvis, vīrĭdis, lăctēns. || *Figuier.* Ēt băccīs cærŭlă fīcŭs. *O.* Stĕrīlīs mălă rōbŏră fīcī. *J.* (10, 145). || 2. Fīcŭs, ī. *m. Fic, sorte d'ulcère.* Dīcēmŭs fīcŏs, Cæcĭlĭānĕ, tŭōs. *M.* (I, 67). Nām sōllĕt ă nūdō sūrgĕrĕ fīcŭs ĕquō. *Id.* (XIV, 86). *Voy.* Ficosus, Ficetum. (De dictionis declinatione in utroque sensu magnæ fuerunt lites et apud veteres. Cf. *Mart.* I, 66; *Charis.* 1, 74 et 103; *Prisc.* 6, 713.)

† Fīdāmĕn, ĭnĭs. *n. Foi.* Cōrrĭgĕ dēlĭctŭm fīdāmĭnĕ. *Tertul.* (*ad Senat.* 83).

Fīdē. *arch. pour* Fidei. Prōdĭdĕrĭt cōmmīssă fīdē. *H.* Prīmă fīdē vōcīsquĕ rătæ tēntāmĭnă sŭmpsĭt. *O.* Bŏnă nōstra hæc tĭbĭ pērmĭttō ēt tuæ mandō fīdē. *Ter.* (*And.* II, 1, 61. Cf. *Charis.* 1, 40 et 53).

† Fidēbŏ. *arch. pour* Fidam. Tĭbĭ quŭm fīdēbŏ. *Næv.* (apud *Non.* 10, 36).

† Fidēi *ou* Fidēī. *arch. pour* Fidēi. Īllĕ vīr haŭd măgnă cūm rē, sĕd plēnŭ' fīdēī. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 1). Nēc jăcĕre ēndŏ mānŭs, vīă quā mūnītă fīdēī. *Lr.* (V, 103). Aŭscŭltāt nātŏ gĕnĭtrīx, vīs tāntă fīdēi. *Paul. Nol.* (*Johan.* 144). *Voy.* Eii.

Fīdēlĕ. *n. pris adv. Fidèlement.* Făc, fīdēlĕ sīs fīdēlī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 79). Quām fīdēlĕ ūt mīlĭtēnt. *Prud.* (*Peri.* 2620. Adverbium agnoscit *Non.* 11, 25).

Fīdēlĭă, æ. *f. Vase de terre.* Rēspōndēt vīrĭdī nōn cōctă fīdēlĭă līmō. *Pers.* (3, 22. *Id. ib.* 73; 5, 183; *Pl. Aul.* IV, 2, 15).

Fīdēlis, ĕ. *A qui l'on peut se fier, sûr.* Nullă vīrī spērēt sērmōnēs ēssĕ fīdēlēs. *Cat.* (64, 144). Quām quæ sūnt ŏcŭlīs sŭbjēctă fīdēlĭbŭs. *H.* Squāmă lōrīcă fīdēlīs ēt aŭrō. *V.* Nūnquam ēst fīdēlis cūm pōtēntĕ sŏcĭētās. *Ph.* SYN. Tūtŭs, cērtŭs, *ou* vērŭs. || *Fidèle, constant.* Īlle hăbŭit fīdămquĕ mānŭm sŏcĭōsquĕ fīdēlēs. *O.* Ūno in Sēptĭmĭō fīdēlis Ācmē. *Cat.* (45, 23). Sīc dēsīdĕrĭīs ĭctă fīdēlĭbŭs. *H.* SYN. Fīdŭs, cōnstāns. PPH. Fīdē nōtŭs, clārŭs, ĭnsignis, inclytus, illustris, cōnspĭcŭŭs, spectātŭs. Hŏmŏ fīdēlī mēntĕ, cōnstāntī fīdē. Cūjŭs prōbātă, spectātă, Ĭncōncŭssă fīdēs. VERS. Pāctămquĕ pĕr ārās Haŭd făcĭlīs tĕmĕrārĕ fīdēm. *O.* Thēsēă pectŏră jūnctă fīdē. *Id.* Mē sērvāssĕ fīdēm. *Pp. Voy.* Amicus. || Fīdēlēs, ĭŭm. *m. pl. Eccl. Les fidèles.* Lūcēm, Chrīstĕ, tŭīs rĕddĕ fīdēlĭbŭs. (*Prud. Cath.* 568). Dĕŭs nōn ōmnĭă fūdĭt Cōrdă

sībī, pārītērque ōmnēs jūbēt ēssĕ fīdēlēs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 87). SYN. Crēdentēs.

Fīdēlĭtās, ātĭs. *f. Fidélité.* Ēt meām fidēlĭtātem, ēt cēlāta ōmnĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 127). *Voy.* Fides.

Fīdēlĭtĕr. *Fidèlement, de manière à retenir.* Nōn rĕtĭnēnt pătŭlæ cōmmissă fidēlĭtĕr aūrēs. *H.* Dīdĭcissĕ fidēlĭtĕr ārtēs Cūrā sĭt. *O.* || *Avec fidélité.* Quīnquĕ tĭbī pŏtŭī sērvīrĕ fidēlĭtĕr ārtēs. *Pp.* (III, 22, 23). SYN. Cōnstantĕr. || *Avec amitié, dévouement.* Sērvītquĕ fidēlĭŭs ægrō. *O.* Quōd mŏnŭī bĕnĕ mŭltă fidēlĭtĕr, ōdīt. *Id.* Sī quĭd ămīcum ērgā bĕnĕ fēci, aūt cōnsŭlŭī fidēlĭtĕr. *Pl.* SYN. Ămīcē.

Fīdēna *ou* Fīdēnă, æ. *f. et ordint.* Fīdēnæ, ārŭm. *f. pl. Fidène, ancienne ville du Latium.* Hī tĭbī Nōmentum, ēt Gābĭōs, ūrbēmquĕ Fīdēnam. *V.* Vīvāt Fidēnīs, ēt ăgellō cēdō pătĕrnō. *J.* (6, 57. Sic 10, 100. Et fere producitur : *Hor. Epist.* I, 11, 8; *Prop.* IV, 1, 36; *Mart.* IV, 64, 15. *Charis.* 4, 249, *Diom.* 2, 437, docent primam non nisi abusu ac per systolen corripi).

Fīdēns, tis. *Qui a foi, confiance.* Ūbī fidentēm fraūdāvērĭs. *Pl.* (*As.* III, 2, 15). || *Qui a confiance dans, qui se fie à.* Fidentēmquĕ fūgā Pārthŭm vērsīsquĕ săgittis. *V.* SYN. Fīsŭs, cōnfīsŭs, frētŭs. || *Hardi, courageux.* Fidēns fĕr pectŭs ĭn hōstēm. *V.* Fidēns ănīmī. *Id.* SYN. Aūdāx, cōnfīdēns, ĭntrĕpĭdŭs, fortĭs. *Voy.* Fortis. || *Confiant, rassuré.* Tūm Călchās hæc ēst fidentī vōcē lŏcūtŭs. *Cic.* (*Divin.* 2, 64). SYN. Cōnfīdēns, sēcūrŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Hōc Mārĭŭs Fidēns contĕgŏr ĭn tŭmŭlō (*Anthol.* II, p. 257).

Fidentīnŭs, ă, ŭm. *De Fidentia, ville de l'Émilie.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Ūna ēst ĭn nōstrīs tŭă, Fidentīnĕ, lĭbellĭs Pāgĭnă. *M.* (I, 54. *Ib.* 30 et 73).

1. Fīdēs, ēī. *f. Bonne foi, sincérité.* Cūlpārī mĕtŭĭt fidēs. *H.* Ĭnēst... ătque ĭn vērbĭs fidēs. *Ter.* (*And.* V, 2, 16). Ūbī tūnc fidēī pācīsquĕ sēquēstra Mūtĕr ĕrās. *St.* || Bŏnă fidē. *De bonne foi, sans déguisement, sans fraude.* Dīc, bŏnān' fidē tū mi istæc vērbă dīxīstī? Bŏnă. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 110. *Id. Truc.* II, 7, 30). Ēffārē : jūssās cūm fidē pœnās lŭăm. *H.* Illē fidē sūmmā tēstæ sŭă vīnă rĕmēnsŭs. *M.* (VI, 89, 5). PPH. Sīnĕ fraŭdē. Nōn ou haŭd dŏlō. || *La Bonne Foi, déesse.* Cānă Fidēs, ēt Vēstă, Rĕmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* (Adde *Sil.* I, 330; *Hor. Od.* I, 24, 7). || *Engén. Probité, vertu.* Nullă fidēs plĕtăsquĕ vīrīs quī cāstră sĕquūntŭr. *L.* Antīquă hŏmō vīrtūte ăc fidē. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 89). Nĕc fŭīt ĭn nōstrō certĭŏr ōrbĕ fidēs. *M.* (VII, 51, 4). Tūm nullă fidēs, lēx nullă vigēbăt. *Alcim.* (IV, 28). *Voy.* Probitas. || *Fidélité à remplir un engagement ou en amitié.* Sēd ĭs quās sēmpĕr ĭn tĕ ĭntēllēxī sītās, Fīde ēt tăcĭturnĭtātĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 6. Ubi *Donat.*). Ēn hæc prōmissă fidēs ēst! *V.* Tēmpŏrĕ sīc dūro ēst ĭnspiciēndă fidēs. *O.* Dōnīsquĕ pŭdĭcām Sōllĭcĭtārĕ fidēm. *Id.* Cōnstantī jŭvĕnēm fidē. *H.* Hæcnŭ mărĭtă fidēs? *Pp.* (IV, 3, 11). Spērnĭtŭr pācī fidēs. *Sen.* (*Phœn.* 280). SYN. Fidēlĭtās. EP. Sāncta, plă, ĭncorrŭptă, pūră, ĭnvĭŏlātă, ĭncōncŭssă, ĭmmōtă, stăbĭlĭs, tĕnāx, lōngă. || *Discrétion.* Prodidĕrĭt cōmmissă fidē. *H.* Sī quidquām tăcĭtō cōmmissum ēst fido ăb ămīcō. Cŭjus sit pĕnĭtŭs nōtă fidēs ănīmī. *Cat.* (100, 1). SYN. Tăcĭturnĭtās. *Voy. ce mot.* || *Exécution, réalité, effet, la chose même* (ἔργον *opposé à* λόγος). Vōtă fidēs sĕquĭtŭr. *O.* Pōllĭcĭtām dīctīs, Jūpĭtĕr, ăddĕ fidem. Crēdĕ, brĕvīquĕ fidēs ădĕrĭt. *Id.* Vūlgāre ămīcī nōmĕn, sēd rāra ēst fidēs. *Ph.* SYN. Ēffectŭs, rēs. || — mănīfēstă, ădăpērtă. *Fait évident.* Tūm vērō mănīfēstă fidēs, Dănăumquĕ pătēscūnt Īnsidiæ. *V.* Ădditā fātī Pĕjōrīs mănīfēstă fidēs. *L.* Aūdītūm mănīfēstă fidēs. *St.* Mōx ădăpērtă fidēs. *Id.* SYN. Rēs mănīfēstă. *Lr.* || *Foi, parole, serment.* Ăccĭpĕ dăquĕ fidem. *O.* Hæc mihī sūmmă fidēs. *V.* SYN. Sācrāmēntum, jūrāmēntum. PPH. Fidēs jūrātă, prōmissă, ăccĕptă, dătă, pactă, pōllĭcĭtă. *Voy.* Jusjurandum. || *Confiance.* Ĭnde, ŭbī primă fidēs pĕlăgō. *V.* Quæcŭnquĕ mihī fortūnă fidēsquĕ. *Id. Voy.* Fiducia. || *Foi, croyance, créance.* Crēdo ĕquidēm, nĕc vānă fidēs. *V.* Māgnă fidēs ēadem ævŭm ēst. *O.* Sēd fātă mōnentēm Prīvāvērĕ fidē. *St.* SYN. *qqf.* Ōpĭnĭō. || Fidem ădđō, *ou* hăbĕō *qqf.* dō. *Ajouter foi.* Ădđe fidem. *O.* Nōstrisquĕ fidem dēs, ōptĭmē, vērbĭs. *Alcim. Voy.* Credo. || — hăbĕō, ōbtĭnĕō, ăcquīrō, nāncīscŏr; fidēs ēst. *Trouver créance, être cru.* Ăcquīrīsquĕ fidem sĭmŭlātī frōntĕ dŏlōrīs. *L.* Māxĭmă rērūm Vērbōrūmquĕ fidēs. *V.* Tū tāmĕn hīs dictīs nōn fācīs ēssĕ fidem. *Avian.* SYN. Crēdŏr, *ou* mihī crēdĭtŭr. || — făcĭō, ēffĭcĭō, dō. *Faire croire.* Ēt lăcrĭmæ fēcērĕ fidem. *O.* Huīc quŏquĕ dānt vērbō plūrĭmă signă fidem. *Id.* Pērgām cōnnectĕrĕ rēm quæ Ex hōc āptă fīdem dūcīt. *Lr.* Dēsĭnīte ĭn vōbĭs quærĕrĕ vēllĕ fidem. *Tib.* || — ērĭpĭō, dēmō, ădĭmō, etc. *Ne pas croire.* Nīsĭ vātĭbŭs ōmnĭs Ērĭpĭēndă fidēs. *O.* Ădĭmīt tēmpŭs ĭn ōmnĕ fidēm. Dēmĕ vēnēfĭcĭīs cārmĭnĭbŭsquĕ fidem. *Id.* Mălē fidem sērvāndo, īllīs quŏque ābrōgānt ētĭām fidem. *Pl.* || — ēxcēdō. *Ne pas être cru, être incroyable.* Ēxcēssĭtquĕ fidēm mĕrĭtōrūm summă tŭōrūm. *O.* Ētĭāmsī vērūm dīcīt, ămīttĭt fidem. *Ph. Voy.* Incredibilis. || *Eccl. Foi, croyance religieuse; la Religion personnifiée.* Tūm gĕnĕrōsă Fidēs hæc sūbdĭdĭt. *Prud.* (*Psych.* 868). Nāmquĕ fidēs sī cērta ănīmī cōnsīstĕt ĭn ārcĕ. *Juvc.* (III, 667). Sēd fidēī invīctæ gaūdĭă vērā jŭvānt. *Prosp.* (*Epig.* 49, 4). *Voy.* Religio. || *Protection, secours.* Tyrrhēnāmquĕ fidem ēt gēntēs ăgĭtārĕ quĭētās. *V.* (*Æ.* X, 71. Quod laudat *Donat.* ad *Ter. And.* IV, 3, 1, et vertit *opem, auxilium*). Nōs hŏmĭnŭm dīvūmquĕ fidēm māgnō clāmōrĕ clēmŭs. *J.* (13, 31). Fidēmquĕ sŭpplĕx præsīdĭs dēxtræ pĕtī. *Sen.* (*Med.* 248). *Voy.* Auxilium. || Tŭăm fidem! Dī, vēstrām fidem! (*s. ent.* obsecro, *qui est qqf. exprimé*). *Formule pour invoquer le secours des dieux.* Jūnō Lūcīnă, tŭăm fidēm! *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 11). Dī, vōstrām fidem! *Ter.* (*And.* IV, 3, 1. Ubi *Donat.* Adde *Eun.* V, 4, 2; *Pl. Men.* V, 2, 119). Prōh dī ĭmmōrtālēs, obsĕcro vōstrām fidem! *Pl.* (*Most.* II, 2, 97). || *génit.* Fidēī (*voy. ci-dessus, et Charis.* 1, 23); *arch.* Fidēī. *Voy. ce mot.*

2. Fidēs, ĭŭm. *pl. de* Fidis.

Fīdĭcen, ĭnis. *m. Joueur de lyre.* Rōmānæ fidĭcen lўræ. *H.* Pindărĭcæ fidĭcen tū quŏquĕ, Rūfĕ, lўræ. *O. Voy.* Citharœdus.

Fīdĭcĭnă, æ. *f. Joueuse de lyre.* Īpsŭs mandārĭt mi ăb lēnōne ŭt fidĭcĭnă. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 45. *Ib.* II, 3, 8; *Ter. Ph.* 1, 2, 59). SYN. Cĭthărĭstrĭă

† Fīdĭcĭnĭŭs, ă, ŭm. *De joueur ou joueuse de lyre.* Eām vidīt īre ē lūdō fidĭcĭnĭo dŏmŭm. *Pl.* (*Rud. prol.* 45. Alii leg. *fidicino*).

? Fīdĭclă. *sync. de* Fidicula. (Sic quibusdam legere placet apud *Prud.* mox citandum).

Fīdĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Fides. *Corde de lyre, lyre. Voy.* Cithara. || *Cordes pour attacher sur le*

chevalet. Exprĭmĕrĕ, rūfĕ, fĭdĭcŭlæ lĭcĕt cōgānt. *M.* (V, 52, 6). Nēc dīstăt, ignīs ān fĭdĭcŭlæ sæviānt. *Prud.* (*Peri.* 2673. *Ib.* 2742. Cf. *Suet. Tib.* 62; *Sen. Ira*, 3, 3. *Gloss. Placidi*: « *Fidiculæ* sunt ungulæ quibus torquentur in eculeo apud Persas. »)

Fīdis, ĭs. *f.*, *et ordint.* Fīdēs, ĭum. *pl. Cordes de la lyre, lyre.* Ātquĕ mārēm sōnĭtūm fīdīs intēndissĕ Lătīnæ. *H.* Mē fīdĕ cōnspĭcŭūs Trōjæ mūnĭtōr ămāvīt. *O.* Sūmĕ fīdem ēt phārētræm. *Id.* Phœbum, ēt tēr tērnās dēcĭmā cūm Pāllădĕ Mūsās Spērnĕ, fīdīs. *Sid.* (*Carm.* 16, 1). Thrŭcĭæ frētus cĭthărā fĭdĭbūsquĕ cănōris. *V.* Aurĭtās fĭdĭbūs cănōrīs Dūcĕrĕ quærcūs. *H. Voy.* Cithara. (Vulgo dant nominativum *Fides*. Yerum expresse *Serv.* ad *Virg. Æ.* VI, 120 : « Hæc *fidis*, ut sit pyrrhichius; nam *fides* iambus est. » Item *Prisc.* 3, 612 : *Fidis*, fidi, Fidicula.) || *La lyre*, *constellation*. Cēdĭt clārā Fīdīs Cўllēnĭă. *Cic.* (*Arat.* 381). *Voy.* Lyra.

Fīdĭus, ĭi. *m.* (*ordint.* Deus *ou* Dius Fidius). *Fils de Jupiter, le même que Sancus et Hercule.* Quærēbām, nōnās Sāncō Fīdĭōnĕ rĕfĕrrĕm. *O.* Pĕr dĭum Fīdĭum quærīs; jūrātō mĭhī. *Pl.* (*As.* I, 1, 8. Cf. *Varr. L. L.* 4, 10; *Fest.* in *Medius*). *Voy.* Edi, Medius.

Fīdō, ĭs, sŭs sŭm (*Charis.* 3, 220; *Diom.* 1, 352; *Prisc.* 8, 818), dĕrĕ. *n. Se fier, se confier, avoir confiance, espérer.* Heū, nĭhĭl invītīs fās quēmquām fīdĕrĕ dīvīs! *V.* Fīdĭtĕ nĕ pĕdĭbūs. *Id.* Quāmvīs ŏpĕ fīdīs ĕquīnā. *O.* SYN. Cōnfīdō, crēdō, cōncrēdō. PPH. Fīdĕm hăbĕō, ădhĭbĕō, ăddō. Mē hăbĕt fīdūcĭă. *Voy.* Fides, Spero. || *Oser.* Seū crūdō fīdĭt pūgnām cōmmittĕrĕ cæstū. *V. Voy.* Audeo.

Fīdūcĭă, æ. *f. Confiance, assurance, espoir.* Tāntānĕ vōs gĕnĕrīs tĕnŭīt fīdūcĭă vēstrī? *V.* Hūmānīs quæ sīt fīdūcĭă rēbūs. *Id.* SYN. Fīdēs, cōnfīdentĭă, *qqf.* spēs. EP. Fīrmă, ĭmmōtă, ĭncōncussă; vānă, tĕmĕrārĭă, fāllāx, fūnēstă. PPH. Sēcūră mēns, cōrdă. *Voy.* Spes, Securus. || *Confiance, hardiesse.* Āt nōn audācī cēssīt fīdūcĭă Tūrnō. *V.* Cērnīs quæ Rūtŭlōs hăbĕāt fīdūcĭă rērum. *Id. Voy.* Audacia. || *Opinion certaine, certitude.* Fīdūcĭă lētī. *St.* || *qqf. Fidélité.* Quī tuæ māndātūs ēst fīde ēt fīdūcĭæ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 79). *Voy.* Fides.

Fīdŭs, ă, ŭm. *Fidèle.* Fōrtūnātă dŏmŭs, mŏdŏ sīt tĭbī fīdŭs ămīcŭs. *Pp.* (III, 18, 9). Fīdūsque ăd līmĭnă cūstōs. *V.* Fīdissĭmă cōnjŭx. *O.* SYN. Fīdēlis. *Voy. ce mot.* || *Sûr, assuré.* Nēque ēnĭm rĕspōnsă dabántŭr Fīdă sātīs. *V.* SYN. Fīdēlis, cērtŭs, tūtŭs. || *Discret.* Fīdō pēctŏre ārcāna ōccŭlăm. *Sen.* (*Hip.* 875). *Voy.* Taciturnus.

† Fīĕrĕm, fīĕrī. *arch. pour* Fierem, fieri. Ĭnjūrĭum ēst; nām sī essēt ūnde ĭd fīĕrĕt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 26. Ubi *Donat.*). Cōnsŭltō factum ēst, mĭhī ŭt ĭnsĭdĭæ fīĕrēnt. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 45). Pōstquām nōs vĭdĕrīmŭs aŭro ĭnsĭdĭās fīĕrī. *Id.* (*Bac.* II, 3, 65. *Id. Trin.* II, 4, 131; *Cas.* IV, 1, 2; *Amp.* 1, 2, 25; *Stich.* IV, 1, 58. Eamdem syllabam et corripiunt comici : cf. *Pl. Trin.* II, 4, 163).

Fĭglĭnŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Fĭgŭlĭnŭs. *De poterie. Voy.* Fictilis.

† Fĭgmĕn, ĭnis, *et* Fĭgmentŭm, ī. *n. néol. Action de façonner, objet façonné, créature.* Fāctŏr ūtrōque hŏmĭnēm mĕdĭtāns dē fĭgmĭné jūnctŭm Ădĭfĭcārĕ sŭī sĭmĭlĕm. *Prud.* (*Apoth.* 866). In fĭgmĭnĭs fĭgūră Nĭl pŏssĕ cŏmpărārī. *Capel.* (III, p. 49). Dīvīnum in nullō fĭgmentŭm dēspiciātŭr. *Prosp.* (*Epig.* 2, 7). Quæ quāmvīs ĭnfūsă nŏvŭm pĕnĕtrĕt nŏvă sēmpĕr Fĭgmentŭm. *Prud.* (*Apoth.* 989). SYN. Crĕātūră. || *Au fig.* Fĭgmentă. *pl. Artifices.* Sērpēntis sēmpĕr tāntŭm fĭgmēntă cāvētō. *Alcim.* (IV, 273). *Voy.* Commentum.

Fĭgō, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Ficher, clouer, attacher.* Vĕrŭbūsquĕ trĕmentĭă fīgūnt (tergora). *V.* Sī fīgīt ădāmantĭnōs Sŭmmīs vĕrtĭcĭbŭs dīră Nĕcĕssĭtās Clāvōs. *H.* SYN. Ĭnfīgō, dēfīgō, prælīgō. || *Suspendre, en partic. des armes.* Sērvāti ēx ūndis ŭbī fīgĕrĕ dōnă sŏlēbānt. *V.* Pōstĭbŭs ādvērsīs fīgō (clypeum). Ārmāquĕ fixīt Trōïă. *Id.* (Adde *Sil.* XV, 494). SYN. Sūspendō, āffīgō. || — lēgēs. *Suspendre les tables où sont gravées les lois, au fig. porter des lois.* Lēgēs fixīt prētĭo ātquĕ rĕfixīt. *V.* || — ōscŭlă. *Donner un baiser.* Pĕrĕgrīnæque ōscŭlă tērræ Fīgīt. *O. Voy.* Osculor. || *Planter.* Ēt sōllĭdă rāmōs fīgĕrĕ pūgnāt hŭmō. *O.* SYN. Dēfīgō, ĭnfīgō, dēfŏdĭō. PPH. Ăltĭŭs, pĕnĭtŭs dēfīgō. Tērræ, tērrā dēfīgō. *Voy.* Planto. || *Percer, blesser.* Aŭrĭtōsquĕ sĕquī lēpōrēs, ēt fīgĕrĕ dāmās. *V.* Fixĕrĭt ærĭpēdĕm cērvām lĭcĕt. Fīgĭtĕ mē. *Id.* Fīgĕrĕ vūlnŭs. *M.* (1, 61. *Sen. H. OEt.* 519, *mortem*). SYN. Cōnfīgō, dēfīgō, trānsfīgō, cōnfŏdĭō, etc. *Voy.* Confodio. || *Au fig.* Ātque hæc mĕă fīgĭtĕ dīctă. *V.* Ēt tăcĭtŭs nōstras ĭntrā tē fīgĕ quĕrēlās. *J.* (9, 94). Ēt nĭtĭdis măcŭlām fīgēntĭă rēbŭs. *Id.* (14, 2). Ōcŭlōs ĭn virgĭnĕ fīgĭt. *O.* SYN. Dēfīgō. || — mŏdŭm. *H. Mettre en terme.* SYN. Pōnō, stătŭō.

Fĭgŭlārĭs, ĕ. *De potier.* Vērsūtlŏr ēs quām rŏtă fīgŭlārĭs. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 35).

Fĭgŭlĭnŭs, ă, ŭm. *De potier. Voy.* Fictilis.

Fĭgŭlŭs, ĭ. *m. Potier de terre.* Sīcānĭæ, fīgŭlō sŭm gĕnĭtōrĕ sătŭs. *Aus.* (*Epig.* 8, 6). Quŭm tāmĕn ă fīgŭlīs mūnĭtam ĭntrāvērĭt ūrbĕm. *J.* (10, 171). Ēt crāssō fīgŭlī pōlītă cælō. *M.* (IV, 46, 14). PPH. Ārgillæ fictŏr. Tēstārŭm ŏpĭfex. || *En gen. Ouvrier, auteur.* Tū fīgŭlŭs, măssām pōtīs ēs rēpārārĕ cădŭcām. *Alcim.* (III, 379, de Deo). *Voy.* Fictor. || *Nigidius Figulus, disciple de Pythagore, célèbre astronome.* Āt Fīgŭlŭs, cuī cūră dĕōs sĕcrētāquĕ cœlī Nōssĕ fŭīt. *L.* (1, 639).

Fīgūrā, æ. *f. Forme, figure.* Quĭd? nōn ēt lўmphă fīgūrās Dătquĕ căpĭtquĕ nŏvās? *O.* Nŏvīs signātŭr cērā fīgūrīs. Ōssă fĕrūnt lăpĭdīs trāxīssĕ fīgūræm. *Id.* SYN. Fōrmă, spĕcĭēs, ĭmāgō, făcĭēs, sĭmŭlācrum. || Pārvæ fīgūræ. *Atomes.* Cœlēstēm fŭlmĭnĭs ĭgnēm, Sŭbtĭlēm măgĭs, ē pārvīs cōnstārĕ fīgūrīs. *Lr.* (II, 385. *Id.* III, 191). *Voy.* Primordia. || *Forme humaine, corps, figure, visage.* Ĭnquĕ fīgūră Căptă dĕī nўmpha ēst. *O.* Mōvīssēt vūltŭs mœstă fīgūră tŭōs. Fōntĕ bĭbīs, spĕctāsquĕ tŭām stŭpĕfăctă fīgūræm. *Id.* SYN. Vūltŭs, ōs, făcĭēs, *qqf.* cōrpŭs, vīsŭs, ādspĕctŭs. || *Ombres des morts, fantômes.* Mōrte ŏbĭtă quālēs fāma ēst vŏlĭtārĕ fīgūrās. *V.* Quŭm sæpĕ fīgūrās Cōntŭlĭmŭr mĭsĕrī, sĭmŭlācrăquĕ lūcĕ cārentŭm. *Lr.* (IV, 38). *Voy.* Simulacrum. || *Figures tracées, caractères.* Flĕbĭlĭbŭs mœrēns hўăcĭnthĕ fīgūrīs. *Cl.* SYN. Nōtă. || *Au fig. Forme, manière, genre.* Occŭrrūnt ănĭmō pĕrĕūntĭ mīllĕ fīgūræ. *O.* Gēntēs fōrmātă mīllĕ fīgūrīs. *Id.* || *Figures de rhétorique* (σχήματα). Dōctās pŏsŭīssĕ fīgūrās Laūdātŭr. *Pers.* (1, 86). Hinc ēxōrnātă fīgūrīs (*Ad Pis.* 83, nempe sententĭa). || *Eccl. Parabole.* Sīvĕ illĕ hīstōrīās tēxīt, sĕū fōrtĕ fīgūrās. *Alcim.* (*ad. Sor.* 430).

† Fīgūrātŏr, ōrĭs. *m. Qui forme, façonne.* Ĭpsō fīgūrātōr, rĕnōvātŏr cōrpŏrĭs ĭpsĕ. *Tertul.* (*adv. Marc.* 1, 39).

Fīgūrō, ās, ārĕ. *Façonner, former.* Ōs tĕnĕrūm pŭĕrī bālbūmquĕ pŏētă fīgūrāt. *H.* SYN. Fŏr-

mŏ, fingŏ, cŏmpŏnŏ. ‖ *Figurer, imiter.* Ĕt sĭmĭbŭs vīrēs sūmĭt, fluctŭmquĕ fĭgūrăt. *Manil.* (V, 418). SYN. Effingŏ, ĭmĭtŏr. ‖ *Représenter, être un type.* Dŭm tĕmpŏrā nŏstrā fĭgūrăt. *Prud.* (*Psych.* 135, nempe matrona).

† Fīlātĭm. *Par filets.* Fīlātĭm quŭm dĭstractŭs dispērdĭtŭr ŏmnĭs. *Lr.* (II, 831).

Fīlĭă, æ. *f. Fille.* Tāntās sērvābăt fīlĭă sēdēs. *V.* Ĕt pŭlchræ fīlĭæ Lēdæ. *O.* SYN. Nātă, fīlĭŏlă, prŏlēs, sŏbŏlēs. EP. Cāră, dĭlectă, dŭlcĭs, tĕnĕră, tĕnellă; pŭlchră, fŏrmōsă, pŭdĭcă, cāstă. *Voy.* Filius, Virgo. ‖ *dat. plur.* Fīlĭābŭs (*Charis.* 1, 9), *et arch.* Fīlĭīs. Grātŭlābŏr vōstrum ādvĕntŭm fīlĭīs. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 61. Adde *Enn.* apud *Prisc.* 7, 733). ‖ *Au fig.* Pōntĭcă pīnŭs, Sĭlvæ fīlĭă nōbĭlĭs. *H.* Fīlĭă Pĭcēnæ vēnīŏ lūcānĭcă pŏrcæ. *M.* XIII, 35).

† Fīlĭē. *ancien voc. de* Filius. Sātūrnī fīlĭē. *L. Andr.* (apud *Prisc.* 7, 741).

Fīlĭŏlă, æ. *f.*; Fīlĭŏlŭs, ī. *m. Jeune enfant, fille ou fils chéri.* Fīlĭŏlăm tŭrpī vĕtŭlæ prŏdūcĕrĕ tŭrpĕm. *J.* (6, 241. Adde *Prud. Peri.* 1939). Quŏd tĭbī fīlĭŏlŭs vēl fīlĭă născĭtŭr. *J.* (9, 83. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 96).

Fīlĭŭs, ĭī, *voc.* fīlī. *m. Fils.* Ĕst gĕnĭtŏr Pēleŭs, ĕst Pўrrhŭs fīlĭŭs īllī. *O.* Ĕt Vĕnĕrĭs cōntrā sīc fīlĭŭs ŏrsŭs. *V.* Sĕni huīc fŭĕrunt fīlĭī nātī dŭŏ. *Pl.* (*Capt. prol.* 7). SYN. Fīlĭŏlŭs, nātŭs, pŭer, prŏlēs, sŏbŏlēs, lĭbĕrī, etc. *Voy.* Proles. EP. Cārŭs, dĭlectŭs, tĕnĕr; fŏrmōsŭs, pŭlchĕr; ingĕnŭŭs; ŏptātŭs, ūnĭcŭs. PPH. Măscŭlă ou vĭrīlĭs prŏlēs. Sŏclī tŏrī pignŏră. PHR. Spēs pārentĭs. Sĕrā sĕnectæ rĕquiēs. Sĕnĭī dŭlcĕ lĕvāmĕn. VERS. Tūm sātŭs Ănchīsā. *V.* Quŏ sānguĭnĕ crētŭs. Jŭvĕnēs Sălmonĕ crētŏs. *Id.* Faūnŏ quĕm nўmphă crĕārăt. *O.* ‖ — Fŏrtūnæ. *Enfant de la fortune, c. a. d. protégé du ciel.* Fŏrtūnæ fīlĭŭs. *H.* (*Sat.* II, 6, 49. Cf. *Juv.* 13, 14). ‖ *Enfant d'un pays.* Cūnīcŭlōsæ Cēltĭbĕrlæ fīlī. *Cat.* (37, 18).

Fīlĭx, ĭcis. *f. Fougère, herbe.* Nēglectĭs ūrēndæ fīlĭcĭ innascĭtŭr ăgrĭs. *H.* Fīlĭcŭmquĕ mānĭplĭs stĕrnĕre hŭmŭm. *V.*

† Fīlŏ, ās, ārĕ. *n. Sortir en filets.* Tūrgĭdă plăgă nĕcĕm vŏmŭit dĕ vŭlnĕrĕ flūans. *Fort.* (IV, 338). *Voy.* Filatim.

Fīlŭm, ī. *n. Fil.* Pūrpŭrĕăsquĕ nŏtās fīlĭs întexŭit ălbĭs. *O.* Ērrābŭndă rēgēns fīlŏ vēstĭgĭă. *V.* SYN. Stāmĕn, *qqf.* līnŭm. EP. Tĕnŭĕ, sŭbtīlĕ, lĕvĕ, grăcĭlĕ, tĕxtīlĕ. PPH. Fīlī stāmĕn, stāmĭnă. *Voy.* Neo. ‖ *Fil des Parques.* Trĭplĭcēsquĕ dĕæ tŭă fīlă rĕvŏlvēnt. *H.* Dŭm sŏrŏrŭm fīlă trĭŭm pătĭūntŭr ātrā. *Id.* Ĭpsă tĭbī nīvĕŏ trāhĕt aūrĕă pōlĭcĕ fīlă. *M.* SYN. Stāmĕn. *Voy.* Parcæ. ‖ *Toile d'araignée.* Vēl pĕdĕ quŏd grăcĭlī dēdŭcĭt ărāneă fīlŭm. *O.* (Adde *Lucret.* III, 384). *Voy.* Araneum. ‖ *Corde d'instrument.* Trăctăt ĭnaūrātæ cōnsŏnă fīlă lўræ. *O.* SYN. Chŏrdæ, fĭdēs. *Voy.* Cithara. ‖ *Fil, filamens des plantes.* Pŏrrīs fīlă rēsĕctă sŭīs. *M.* (XI, 52). Ārēscūnt rādĭcŭm fīlă călŏrĕ. *Juvc.* (II, 753). Nĕc fŭĕrānt rŭbrī cōgnĭtă fīlă crŏcī. *O.* ‖ *Au fig. Fil d'une épée.* Dēdūcunt hăbĭlĕs glădĭŏs fīlŏ grăcĭlĕntŏ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 364). ‖ *Fil* (*tenir à un fil*). Ŏmnĭă sūnt hŏmĭnŭm tĕnŭī pendēntĭă fīlŏ. *O.* Hăc nŏctū, fīlŏ pendēbĭt Ĕtrūrĭă tōtă. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 1, 4). ‖ *Fil généalogique.* Ĕt vēnām sānguĭnĭs ălti Ex ătăvīs longō tĕxēns pĕr stēmmătă fīlŏ. *Prud.* (*Apot.* 1053). *Voy.* Stemma. ‖ *Lignes que décrivent les astres.* Rēstăt ŭt ætherĭŏs fĭnēs tĭbī rĕddĕrĕ cōnĕr, Fīlăquĕ dispŏsĭtĭs vĭcĭbŭs cŏmĭtantĭă cælum. *Man.* (1, 568. *Ib.* 605). ‖ *Contexture.* Dēbĕnt nĭmĭrŭm nŏn ŏmnĭbŭs ŏmnĭă prŏrsŭm Essĕ părī fīlŏ sĭmĭlĭque ăffĕctă fīgūră. *Lr.* (II, 340). Quæ vŭlgŏ vŏlĭtānt sūbtĭlī prædĭtă fīlŏ. *Id.* (IV, 86). ‖ *Contexture d'un ouvrage.* Tĕnŭī dēdŭctă pŏcmătă fīlŏ. *H.* Ĕt sĕcŭm tĕnŭī cōnnĕctĕrĕ cārmĭnă fīlŏ. *Col.* Trĭnŭm dicendī gĕnŭs ĕst: sŭblĭmĕ, mŏdĕstŭm, Ĕt tĕnŭī fīlŏ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 66). ‖ *Traits, figure.* Sătĭ scītŭm fīlŭm mŭlĭĕrĭs. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 15. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 214, qui vertit, *oris lineamentum.* Hoc sensu *Gell.* 14, 4).

Fīmbrĭă, æ. *f. Frange, bord.* Fīmbrĭă sāltĕm Vīx ăttāctă Dĕī, mŏrbĭs mĕdĕātŭr ācĕrbĭs. *Sedul.* (3, 237). Pāllĭdă nĕc pāllæ ĕst fīmbrĭă lūcĕ nĭtēns. *Fort.* (I, 308). SYN. Lĭmbŭs, ōră, ĭnstĭtă, lăcĭnĭă, cĭrrŭs. ‖ *Tête chevelue du poireau.* Pēnĭcŭlī cĭnĭs ădstrĭngĭt, vēl fīmbrĭă pōrrī. *Ser. Sam.* (*vs.* 808). ‖ *En gén. Bout, extrémité.* (*Næv.* apud *Non.* 2, 318, de flamma.) ‖ *n. Nom d'un soldat de Marius.* Trūncōs lăcĕrāvĭt Fīmbrĭă Crāssōs. *L.*

Fīmŭm, ī. *n. Comme le suiv.* Prætĕrĕăquĕ fīmum ĕx gāllō quŏd lēgĕrĭs ălbō. *Ser. Sam.* (*vs.* 719).

Fīmŭs, ī. *m. Fumier, fiente.* Nĕ sātūrārĕ fīmō pīnguī pŭdĕăt sōlă. *V.* Tūrpĭă mēmbră fīmō. *Id.* SYN. Cœnŭm, lūtŭm, stĕrcŭs. *Voy.* Stercus. ‖ † *n.* Sīvĕ pălūmbōrŭm cāpĭtŭr fīmŭs ăcrĕ fĕrōrŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 605. Poeta declinasse videtur ut *stercus*; quod exemplo caret).

† Fīnālĭs, ĕ. *Final, dernier.* Sĕd prōrsŭs fīnālĕ mălŭm tĕrrōrĕ mĭnācī. *Alcim.* (II, 372).

Fīndŏ, ĭs, fĭdī, fissŭm, findĕrĕ. *Fendre.* Pārtēs ŭbī sē vīă fīndĭt ĭn ambās. *V.* Fīndĭt Cānĭs æstĭfĕr ārvă. *Id.* Aūt vŏmĕrĕ fīndĭtĕ tĕrrās. *O.* SYN. Dīffīndŏ, scīndŏ, prōscīndŏ, sĕcŏ, dīvĭdŏ, sēpărŏ. PHR. Năm prīmī cūnĕīs scīndēbānt fissĭlĕ lignŭm. *V. Voy.* Scindo, Separo. ‖ *Au fig.* Ĕt lĭquĭdŭm mōtīs tālārĭbŭs æĕră fīndĭt. *O.* Tūm plăcĭdās tūtō pectŏrĕ fīndĕ vīās. *Id. Voy.* Seco.

Au pass. Fīndŏr. *Être fendu; au fig. être brisé de douleur, crever de dépit.* Mārsĭs fīndūntŭr cāntĭbŭs ānguēs. *O.* Tūrgēscĭt vĭtrĕă bĭlls, Fīndŏr. *Pers.* (3, 8). Cŏr mĕum ĕt cĕrĕbrŭm fīndĭtŭr. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 17).

Fīngŏ, ĭs, īnxī, ĭctŭm, ĭngĕrĕ. *Façonner, former, faire.* Ălтĕr hŭmŭm, dĕ quā fīngāntŭr pōcŭlă, mŏnstrăt. *O.* Lūtĕŭm sŭb trăbĕ fīnglt ŏpŭs. *Id.* Ĕt dædălă fīngĕrĕ tĕctă. *V.* SYN. Făcĭŏ, cōnfĭcĭŏ, strŭŏ, pōnŏ, cŏmpŏnŏ, effĭcĭŏ, fŏrmŏ. ‖ *Faire, en parlant d'un ouvrage de l'esprit.* Quī nēscĭt, vērsŭs tămĕn aūdĕt fīngĕrĕ. *H.* ‖ *Arranger, en partic. la chevelure, ajuster, orner.* Mōllĭquĕ fīlŭēntĕm Frōndĕ prĕmĭt crīnĕm fīngens. *V.* Quĭd tōtĭēs pōsĭtās fīnglt ĭnĕpтă cŏmās? *O.* Quŭm sē pŭtārĕt fīngī cūrā mŭlĭĕrŭm. *Ph.* Prōdĕrĭt ĕt sŭbĭtō, quŭm sē nōn fīnxĕrĭt ūllī. *O.* Fingĭtquĕ pŭtāndō (vitem). *V.* SYN. Cŏmpŏnŏ, ĕxcŏlŏ, ōrnŏ, *qqf.* cŏmŏ. ‖ *Toucher légèrement, caresser.* Ĕt cŏrpŏră fīngĕrĕ lĭnguā. *V.* Sæpĕ mănŭs ægrās mānĭbŭs fīngebăt ămīcis. *O.* Lăbră lăbēllis fīngens cŏmpŏnŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 201, qui vertit *jungere*). ‖ *Au fig.* Fŏrtūna hŭmānă fīnglt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 54). SYN. Cŏmpŏnŏ, ōrdĭnŏ. ‖ *Façonner, former, instruire.* Quāmvīs ĕt vŏcĕ pătĕrnă Fīngĕrĭs ăd rĕctŭm. *H.* Fīnglt ĕquŭm tĕnĕrā dŏcĭlĕm cĕrvĭcĕ măgĭstĕr Īrĕ vĭăm. *Id.* Īdĕm mīrĕ fīnxĭt fīllŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 25). SYN. Īnstĭtŭŏ, fŏrmŏ, ĭnfŏrmŏ. ‖ *Faire, rendre.* Sī mĭsĕrŭm fŏrtūnă sĭnŏnĕm Fīnxĭt. *V.* Tĕ quŏquĕ dignŭm

Fingĕ dĕo. *Id.* SYN. Ēfficĭo, rēddo. ‖ *Préparer, au fig. imaginer, inventer.* Sēd fŭgă fingĭtŭr. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 201). Ăt fŭgăm fingĭtis. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 13). Fingĕrĕ fallācĭăm. *Id.* (*As.* II, 1, 2). Ălĭquăm făbrĭcām fingĭt. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 34). SYN. Părŏ, mōlĭŏr, strŭo, ĕxcōgĭto, mĕdĭtŏr, cōmmĭnīscŏr. ‖ *Feindre, simuler.* Nēc tāntōs mĭhī fingĕ mĕtŭs. *V.* Vēl quŭm sē păvĭdŭm cōntrā mĕă jūrgĭă fingĭt. *Id.* Tristī fingĕrĕ mēntĕ jŏcŭm. *Tib.* (III, 7, 2). Fingĕrĕ caŭsās. *Id.* (I, 6, 11). SYN. Sĭmŭlō. ‖ *Imaginer, s'imaginer, supposer.* Ēt lăcrĭmās fingĕ vīdērĕ mĕās. *O.* Tūnc mēns mĭhī pērdĭtă fingĭt. *Tib.* (II, 6, 51). Tēcum fingĕ triŭmphōs. *Pp.* (III, 20, 17). Ēt sĭbī quisquĕ dĕōs ăvĭdō cērtāmĭnĕ fingĭt. *Petr.* SYN. Cōgĭtō, *à l'impér.* făc, pōnĕ. ‖ *qqf. Manier les esprits, persuader.* Ōrāndō fingĕrĕ mēntēs. *Sil.* SYN. Trăctō.

Fīnĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Borner, limiter.* Sārdĭbŭs hīnc, illīnc părvis fīnītŭr Hȳpæpis (Tmolus). *O.* Rĭpārŭm clausās mărgĭnĕ fīnīt āquās. *Id.* SYN. Claŭdō, cōnclūdō, tĕrmĭnō. ‖ *Finir, achever, terminer.* Ăn pōtĭŭs mĕdĭtĕr fīnīrĕ dŏlōrēs? *H.* Aŭt fīnītĕ mĕtŭm fātālĭs mōrtĕ tȳrānnī. *O.* Fīnīĕrāt dōctōs ē nōbĭs măxĭmă cāntŭs. *Id.* SYN. Absōlvō, pērfĭcĭō, cōnfĭcĭō, ĕxĭgō, pĕrăgō, ĭmplĕō, cōmplĕō, ĕxplĕō, *qqf.* ēxsĕquŏr. PPH. Fīnĕm dō, făcĭō, ĭmpōnō, stătŭō, cōnstĭtŭō, fĕrō, præscrĭbō. Mōdŭm stătŭō, pōnō, fīgō. Ăd fīnĕm pērdūcō. Extrēmām mănŭm ĭmpōnō, ădhŏ, ădhĭbĕō, ăffĕrō, ădmŏvĕō. Fīnīs ădēst. PHR. Vēntum ăd sūprēmum ēst. *V.* Jām stătŭtĕ tāndĕm grăvĭbŭs ērŭmnīs mōdŭm Fīnēmquĕ clădī. *Sen.* ‖ — sĭtīm. *Étancher la soif.* Sī tĭbĭ nūllă sĭtīm fīnīrĕt cōpĭă lўmphæ. *H. Voy.* Sĭtis. ‖ *n. Finir, en partic. finir de parler.* Fīnīĕrāt Pæān. *O.* Fīnītŭrŭs ĕrām. *Id.* Fīnīĕrām: quŭm sīc rĕspōndīt nōnă sŏrōrŭm. *M.* (VIII, 3, 9. Adde *St. Theb.* V, 750).

Fīnis, ĭs. *m. f. Borne, limite.* Lābĕrĕ fīnĕ tŭō (de amne). *O. Voy.* Fines. ‖ *Ordint. Fin, terme.* Nūllānĕ fīnīs ĕrīt nōstrō cōncēssă dŏlōrī? *Pp.* (I, 16, 21). Extrēmō sŭb fīnĕ labōrŭm. *V.* Quæ fīnīs stăndī? *Id.* SYN. Exĭtŭs, tĕrmĭnŭs, mēta, līmĕs. EP. Sūprēmŭs, extrēmŭs, ūltĭmŭs, ōptātŭs, quæsītŭs, spĕrātŭs. *Voy.* Terminus. ‖ Fīnĕm stătŭō, ĭmpōnō, făcĭō, etc. *Mettre un terme. Voy.* Finio. ‖ — hăbĕō, ĭnvĕnĭō, etc. *Prendre fin, cesser. Voy.* Desino. ‖ Ăd fīnĕm. *Jusqu'à la fin.* Ēt stĕtĭt ăd fīnĕm lōngă tĕnāxquĕ fĭdēs. *O.* SYN. Ăd *ou* ĭn extrēmŭm. ‖ Sīnĕ fīnĕ, nūllō fīnĕ, dēmptō fīnĕ, etc. *Sans fin.* Īllă lĭcĕt pătrĭīs sīnĕ fīnĕ sŭpērblăt āctīs. *O.* Fīnĕ quĭbŭs nūllō cōnfĭcĭāntŭr, hăbēnt. Vīrquĕ mĭhī dēmptō fīnĕ cărēndŭs ăbēst. Strēnŭŏs ēxēmptō fīnĕ sĕquētŭr ămāns. *Id.* ‖ Fīnĕ cărĕō. *N'avoir pas de terme.* Jāmquĕ pŭdĕt vānās fīnĕ cărĕrĕ prĕcēs. *O. Voy.* Perennis. ‖ *But, terme.* Cērtŭm vōtō pĕtĕ fīnĕm. *H.* Ēt fīnĕm pĭĕtās cōntĭgĭt īllă sŭŭm. *O.* SYN. Mēta, līmĕs. ‖ *qqf.* Fīnī. *abl.* Quēm tāntum ĭn fīnī sŭmŭnt hĕrōĭcă mĕtrā. *T. Maur.* (*Syll.* 805).

Au plur. Fīnēs, lŭm. *m. Bornes, limites, frontières.* Nōs pătrĭæ fīnēs ēt dūlcĭă lĭnquīmŭs ārvă. *V.* Dētrūdĕrĕ fīnĭbŭs hōstēs. *Id.* SYN. Cōnfĭnĭă, tĕrmĭnī, līmĭtēs. PPH. Fīnītĭmī ăgrī, cāmpī, pōpŭlī. Vīcĭnă, cōntĕrmĭnă tĕllŭs. ‖ *Au fig.* Præscriptōs trānscēndĕrĕ fīnēs. *Cl.* Sūnt cērtī dĕnīquĕ fīnēs, Quōs ūltrā cītrāquĕ nĕquīt cōnsīstĕrĕ rēctŭm. *H.*

Fīnītĭmŭs, ă, ŭm. *Voisin, proche.* Hīc ĕgŏ fīnītĭmīs quāmvīs circŭmsŏnĕr ārmīs. *O.* Fīnītĭmās ĭn bēllă fĕrām rūmorĭbŭs urbēs. *V.* SYN. Vicīnŭs, prōpīnquŭs, cōntĕrmĭnŭs, prōxĭmŭs.

Fīnītŏr, ōris, m. *Homme chargé de régler les limites des propriétés, arpenteur; au fig. qui mesure, règle, détermine.* Līmĭtēs, cōnfĭnĭă Dētĕrmĭnābŭo: ei rĕ fīnītŏr fāctŭ' sŭm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 48). Invēntŭs, Chrўsippĕ, tŭī fīnītŏr ăcĕrvī. *Pers.* (6, 80). Ō cūnctīs fīnītŏr măxĭmĕ rērŭm (de Plutone). *St.* ‖ — circŭlŭs. *L'Horizon.* Lĭbўcæ fīnītŏr circŭlŭs ōræ. *L. Voy.* Horizon.

Fīnītŭs, ă, ŭm. *Déterminé, limité.* Fīnītăquĕ cērtīs Lēgĭbŭs ēst ætās. *O.* ‖ *Fini.* Ūt vīă fīnīta ēst. *O.* Fīnītīs ămōrĭbŭs. *H.*

Fĭō, īs, factŭs sŭm, fĭĕrī. *pass. de* Facio. *Être fait, devenir, arriver.* Ōmnīă jām fīĕrī, fĭĕrī quæ pōssĕ nĕgābām. *O.* Mēllŏr fīs, ăccēdēntĕ sĕnēctā. *H.* Călvŭs rēpēntĕ factŭs ēst. *Ph.* SYN. Ēfficĭŏr, ēvādō, ēxistō, ēvēnĭō. ‖ Quĭd dē mĕ, mē *ou* mĭhĭ fĭĕt? *Que m'arrivera-t-il?* Quĭd dē illā fĭĕt fĭdĭcĭnā? *Pl.* (*Epid.* I, 2, 48). Pērfĭdŭs īlle ăbĭit: quĭd mĭhĭ fĭĕt? *O. Voy.* Facio. ‖ Factum ēst, *en parlant du temps: Il y a tant de temps que.* Biennĭŭm jām factŭm, pōstquām. *Pl.* (*Merc. prol.* 12. *Id. Trin.* IV, 3, 3). ‖ Nīhĭl fīt. *On ne réussit à rien.* Pōstquām nīhĭl fīt. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 5) ‖ *Être produit, croître.* Ărăbĭa, ŭbi ăbsinthĭŭm fīt. *Pl.* (*Tyin.* IV, 2, 90). SYN. Crēscō, vĕnĭō, prōvĕnĭō. ‖ *Être estimé.* Fĭĕrī pŏtĕtăm pōssĕ quī pūtās tāntī. *M.* (I, 67, 2). Vīdēs rīdĭcŭlōs nīhĭlī fĭĕrī. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 54). ‖ *Être sacrifié.* Tĕr tĭbī fīt lĭbō. *Tib.* (IV, 7, 14. Cf. *Cic. Att.* 1, 13: « Quum pro populo *fieret.* ») *Voy.* Facio. ‖ Fī. *impér.* Fī cōgnĭtŏr ĭpsĕ. *H.* Fī mi ōbsĕquēns. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 87). ‖ † *qqf. plur.* Pōtātĕ, fītĕ mĭhī vōlēntēs, prōpĭtīæ. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 89). Ămphĭtrŭōnēs fītōtĕ gĕmĭnī (*Suppos.* in *Pl. Amphit.* IV, 2 *quăter*, 58). ‖ Fīăt. *subj. Soit, j'y consens.* Hīc hŏdiē cœnātō, lēnō. Fīăt, cōndūtŭō plăcĕt. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 61. *Id. Pœn.* V, 6, 29; *Most.* IV, 3, 44; *Stic.* IV, 1, 59; *Ter. Heaut. ult.*). SYN. Ēstō, ītă. ‖ †Fĭĕrĕm, fĭĕrī. *arch. pour* Flĕrĕm, etc. *Voy. ces mots.*

Fīrmāmĕn, ĭnis, *et* Fīrmāmēntŭm, ī. *n. Appui, soutien.* Pōrrīgĭtŭr rādīx, lōngī fīrmāmĭnă trūncī. *O.* Ūnĭcŭm lāpsæ dŏmŭs Fīrmāmĕn. *Sen.* (*H. Fur.* 1250). SYN. Cōlūmĕn, fulcīmĕn. ‖ † *Eccl. Ciel, firmament. Voy.* Cœlum.

Fīrmānŭs, ă, ŭm. *De Firmum, ville du Picénum, auj. Fermo.* Fīrmānŭs sāltŭs. *Cat.* (111, 1).

Fīrmātŭs, ă, ŭm. *Affermi.* Fīrmātăquĕ tūrrĭbŭs ăltīs Mœnĭă. *O.* Mēns fīrmātă. *Id.*

Fīrmē. *adv. Voy.* Firmiter.

Fīrmĭnŭs, ī. *m. Firmin, nom d'homme.* Fīrmĭnūm gĕnŭī, Fīrmĭnō jūnctă mărītō (*Anthol.* II, p. 59).

Fīrmĭtās, ātĭs, *et* Fīrmĭtūdō, ĭnis. *f. Fermeté, force, solidité.* Quāntă fīrmĭtātĕ factī! *Pl.* (*Most.* III, 2, 134, nempe postes. *Ib.* I, 2, 41). Sī ĭstānc ănĭmī Fīrmĭtūdĭnem ōbtĭnēs, sălvī sŭmŭs. *Id.* (*As.* II, 2, 54). SYN. Rōbŭr, vīs, *qqf.* cōnstantĭă.

Fīrmĭtĕr *et* Fīrmē. *adv. Avec force, solidement.* Plŭctĭbŭs ă vēntīsque ădvērsīs fīrmĭtĕr ēssēnt. *Lucil.* (apud *Non.* 11, 24). Quĭd făcĭēs? cōnclūdĕre ĭn fēstrām fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 44. *Id. Epid.* I, 2, 77; *Ps.* III, 2, 111). SYN. Sōlĭdē, vălĭdē; cōnstantĕr, fortĭtĕr.

Fīrmĭtūdō. *Voy.* Firmitas.

Fīrmō, ās, āvī, ātŭm, ārē. *Affermir, rendre solide.* Sēd nōn ūllă măgis vīrēs indŭstrĭă fīrmăt.

V. Trūncā mănūm pīnūs rĕgīt, ēt vēstigĭă firmăt. *Id.* SYN. Cōnfirmŏ, stăbĭlĭŏ, rōbŏrŏ, vĕgĕtŏ. *Voy.* Roboro. ‖ *Fortifier.* Pārs ădītūs ūrbĭs firmānt. *V. Voy.* Munio. ‖ *Au fig. Donner de l'assurance.* Ōmĭnĕ quŏ firmāns ănĭmūm. *V.* Dōnēc lăbāntēs cōnstĭtĭŏ pātrēs Firmārĕt auctŏr nūnquam ălĭās dătō. *H.* SYN. Cōnfirmŏ, ērĭgŏ, ēxtōllŏ. ‖ *Confirmer.* Hæc ōmĭnă firmă. *V.* Tălĭbŭs intĕr sē firmăbānt fœdĕră dictīs. *Id.* SYN. Cōnfirmŏ, săncĭŏ.

Firmŭs, ă, ŭm. *Ferme, solide.* Jāmgue, ēxcīsă trăbĕ, firmă căvārĭt Rōbŏră. *V.* Ēt firmŏ pōplĭtĕ nōndŭm Cōnstĭtĭt. *O.* Quæ tŭlĭt Æsōnĭdēn, firmă cărīnă fŭit. *Id.* Nōn Hȳdră sĕctō cŏrpŏrĕ firmĭŏr. *H.* SYN. Vălĭdŭs, sōlĭdŭs, fixŭs, stăbĭlĭs, înfrăgĭlĭs, *qqf.* ĭmmōtŭs, ĭmmŏbĭlĭs, ĭnăbrŭptŭs. ‖ *Au fig. Ferme, constant.* Nūnc ŏpŭs ēst ănĭmĭs, nūnc pectŏrĕ firmŏ. *V.* Ăn quĭă nōn firmŭs rēctŭm dēfĕndīs, ēt hærēs? *H.* SYN. Cōnstāns, vălĭdŭs, fortĭs, întrĕpĭdŭs, ĭmmōtŭs. PHR. Nām cētĕră dănnă Dūrātă jām mēntĕ mălīs firmāquĕ tŭlērŭnt. *L. Voy.* Constans. ‖ *Qui dure.* Firmĭssĭmă vĭnă. *V.* ‖ *qqf. avec v'inf.* Fŭndŭs pāscĕrĕ firmŭs. *H.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ērĕpta ēst Ōpplă Firmō (*Anthol.* II, p. 39. *Ibid.* 123, est *Julia Firma*, sed non in versu).

Fiscālis, ĕ. *Du fisc.* ‖ Fiscālĭă, ŭm. *pl. n. Impôts.* Fēcī Sēcūrē sōlvī sēmpĕr fiscālĭă māncĕps (*Anthol.* II, p. 236).

Fiscēllă, *et* Fiscĭnă, æ. *f. Corbeille ou petit panier.* Ēt grăcĭlī fiscēllām tĕxīt hĭbiscō. *V.* Sēd mĭhī nĕc grăcĭlis sĭnĕ tē fiscēllă sălĭctō Tĕxĭtŭr. *Calp.* (3, 68). Nūnc făcĭlis rŭbĕă tĕxātŭr fiscĭnă vīrgă. *V.* Dăta ēst ægrē fiscĭnă frōndĭs ŏvī. *O.* SYN. Călathŭs, cistă, etc. *Voy.* Calathus.

Fiscēllŭs (mons). *m. Partie de l'Apennin.* Quæ, Fiscēllĕ, tŭās ārcēs. *Sil.*

Fiscĭnă. *Voy.* Fiscella.

Fiscŭs, ī. *m. Panier où l'on mettait l'argent.* Ūnŭs fĕrēbăt fiscŏs cūm pĕcūnĭă (mulus). *Ph.* Ærātă mŭltŭs ĭn ārcă Fiscŭs. *J.* (14, 259). Grăvĭdŏs fūrtis dīstendĕrĕ fiscŏs. *Prud.* (*Psych.* 528). ‖ *Au fig. Le trésor du prince, le fisc.* Quĭdquĭd cōnspĭcŭŭm pŭlchrŭmquæ ēx æquŏrĕ tōtō, Rēs fiscī ēst. *J.* (4, 54). Hōc pŏscīt ūsŭs pŭblĭcŭs, Hōc fiscŭs, hōc ærārĭum. *Prud.* (*Peri.* 350). Fiscŭs ēt ipsĕ cīvēs. *Aus.* (*Parent.* 14, 10).

Fissĭlis, ĕ. *Qui peut être fendu.* Nām prīmī cūnĕis scindēbānt fissĭlĕ lignŭm. *V.* Nōn fissĭle hăbērēs căpŭt. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 26).

Fissĭpēs, ĕdis. *m. f. Qui a le pied fendu.* Tērtĭă fissĭpēdēs rĕnōvāvīt Lūnă jŭvēncās. *Aus.* (*Epist.* 5, 3). ‖ *Au fig.* Fissĭpēdis pĕr călămī vĭās. *Id.* (*ib.* 8, 49).

? Fissūră, æ. *f. Fente, fissure.* Mănĭfēstă clĕātrīx. Fissūrām făcĭēns mūndī. *Manil.* (1, 730. Alii leg. *fusuram*).

Fissŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Findo. *Fendu.* Fissŭs ērăt tĕnŭī rīmă (paries). *O.* SYN. Dēhiscēns, rimōsŭs, ăpērtŭs. ‖ Fissă, ōrŭm. *n. pl. Ouvertures, trous.* Pōstquam ĭmplēvīstī fūstī fissōrŭm căpŭt. *Pl.* (*Aul.* III, 3, 6. Quæ genuina lectio retinenda. Cf. *Cels.* 7, 30 : « Si qua *fissa* in ano vetustate indurŭerunt. ») ‖ *Au fig.* Quĭă fissă vōlŭntās. *Prud.* (*Psych.* 828, scil. variæ sententiæ. Alii leg. *scissa*, sed illud melius).

Fistŭlă, æ. *f. Tuyau.* Nōn ălĭtĕr quām quūm vĭtĭātō fistŭlă plūmbō Scindĭtŭr. *O. Voy.* Canalis. ‖ *Flûte de Pan.* Quēm mĕa cārmĭnĭbŭs mĕrŭisset fistŭlă căprūm. *V.* Sūmptāque ărundĭnĭbŭs cōmpăcta ēst fistŭlă cēntŭm. *O.* SYN. Ărundŏ, cănnă, ăvēnă, călămŭs, clĕută. EP. Rustĭcă, ăgrēstĭs, sĭlvēstrĭs; ărgūtă, cănōră, blăndă, grătă, dŭlcis, suăvis, gărrŭlă, strīdēns; grăcĭlis, tĕnŭis, căvă. VERS. Ēst mĭhī dispărĭbŭs sēptĕm cōmpăctă cĭcūtis Fistŭlă. *V.* Nēc tĕ pœnĭtĕăt călămō trĭvīssĕ lăbēllum. Tĭbī fistŭlă cērā Jūnctă fŭit? *Id.* Păstŏr jūnctīs pīcĕ cāntăt ăvēnīs. *O.* Ēt strūctis cāntăt ăvēnīs. Dispăr sēptēnīs fistŭlă cănnis. Fistŭlă dispărĭbŭs paŭlātim sūrgĭt ăvēnīs. *Id.* Quūm Pān Ūncō sæpĕ lăbrō călămōs pĕrcurrĭt hĭantēs, Fistŭlă sĭlvēstrĕm nĕ cēssēt fŭndĕrĕ mūsām. *Lr.* Quō dūlcīs ăb æstū Fistŭlă pōtūrās īrĕ jŭbēbăt ŏvēs. *Pp.* Gărrŭlă sĭlvēstrī fistŭlă sācrā dŏū: Fistŭlă cuī sēmpĕr dēcrēscīt ărundĭnĭs ōrdŏ; Nām călămūs cērā jūngĭtŭr ūsquĕ mĭnŏr. *Tib.* Jām pŭĕrūm călămōs ēt ŏdōræ vīncŭlă cēræ Jūngĕrĕ nōn cōhĭbēs, lĕvĭbŭs quēm sæpĕ cĭcūtis Lūdĕrĕ cōnāntēm vĕtŭīstī fōntĕ pātĕrnă. *Calp.* Īrrĭtă sēptēnă mŏdŭlārĕr cārmĭnă cānnă. Tūm Pān ēxcūssŭs sōnĭtū strīdentĭs ăvēnæ. Jām lĕvīs ŏblīquă crēscīt tĭbī fistŭlă cānnă. *Id.* Ĭnæquālēs cērā tĕxēbăt ăvēnās. *Cl.* ‖ *Roseau pour écrire, plume.* Dīlūtās quærĭtŭr, gĕmĭnĕt quōd fistŭlă gūttās. *Pers.* (3, 14). SYN. Ărundŏ, calamŭs.

Fistŭlātŭs, ă, ŭm. *Percé en forme de flûte.* Dăte ēt ærā fistŭlātă. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 126).

Fisŭs, ă, ŭm. *part. de* Fido. *Qui a confiance.* Hīc ārcŭ fisŏs tĕrrŭīt ēnsĕ Gĕtās. *O.* Fisŭs cūnctă sĭbī cēssūrā pĕrīcŭlă Cæsār. *L.* SYN. Fīdēns, cōnfisŭs, cōnfīdēns.

† Fĭtĕ. *impér. pl. de* Fio.

† Fĭtŭm ēst. *de* Fio. *arch. Comme* Factum est. Sic quŏquĕ fĭtum ēst. *Liv. And.* (apud *Non.* 7, 62).

Fixŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Figo. *Fiché, attaché.* Fīxŏ dārĕ vūlnĕrā cūltrō. *O.* Săxīs fixŭs āspĕrīs. *Enn.* (apud *Cic. Pis.* 19). ‖ *Attaché, fixé, en parlant du regard.* Illă sōlō fixŏs ŏcŭlŏs āvĕrsă tĕnēbăt. *V. Voy.* Contemplatus, a, Specto. ‖ *Au fig. Fixé, fixe.* Sī nōn ănĭmō fixum ĭmmōtŭmquĕ sēdĕrĕt. *V.* Fixa ēt mūtārī nēscīă. *J.* (13, 240). SYN. Ĭmmōtŭs, stăbĭlĭs, cērtŭs. ‖ *Percé.* Fixŏ stĕtĭt hăstă cērĕbrō. *V.* Stĕtĭt ācrī fixă dŏlōrĕ. *Id.* SYN. Dēfixŭs, saucĭŭs.

Flăbĕllifĕr, ĭ. *m., et* Flăbĕllĭfĕră, æ. *f. Qui porte un éventail.* Flăbĕllifĕræ, săndăligĕrŭlæ. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 22).

Flăbĕllŭm, ĭ. *n. Éventail.* Cāpe hōc flăbĕllum, ēt vēntŭlum hŭic sic făcitŏ, dūm lăvāmŭs. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 47). Ēt æstŭāntī tĕnŭē vēntŭlāt frigŭs Sūpīnă prăsĭnō cōncŭbĭnă flăbĕllŏ. *M.* (III, 82). Ēt mŏdŏ pāvōnīs caŭdæ flăbĕllă sŭpĕrbī. *Pp.* (II, 18, 59). VERS. Sīcŭt pŭĕllæ, nōn ămantis æstātĕm, Mōtă sălŭbrĕ pūrpŭră vēnit frigŭs. *M.* Ēt quūm sē răpĭdō fĕssām projēcĕrăt æstŭ, Pătrĭcĭŭs rŏsĕīs pāvōnŭm vēntŭlăt ălīs. *Cl. Voy.* Ventilo.

Flăbĭlis, ĕ. *De souffle, d'air; Eccl. spirituel.* Ædĕm sĭbī ĭpsĕ mēntĕ ĭn hŏmĭnĭs cōndĭdĭt, Sĕrēnām, sēnsŭālēm, flăbĭlēm. *Prud.* (*Peri.* 2539). Flātu ĭncōrpŏrĕō rĕs flăbĭlis. *Id.* (*Apot.* 936).

Flăbra, ōrŭm. *n. pl. Souffle des vents.* Lēnĭbŭs hŏrrēscūnt flăbrĭs, sūmmāquĕ sŏnōrēm. *V.* Ērgo nōn hĭēmēs ĭllām, nōn flăbrā, nēquĕ ĭmbrēs. *Id.* Mōntēsquĕ sŭpĕrmōs Sĭlvĭfrăgĭs vēxāt flăbrĭs. *Lr.* (1, 275. *Id.* VI, 427; *Prop.* II, 20, 70; *V. Fl.* VI, 665 : semper plurali numero; nam singulari caret, teste *Serv.* ad *G.* II, 293). *Voy.* Flatus.

† Flăbrālis, ĕ. *De souffle, de vent.* Quūm lĭbĕt, ĭn gĕlĭdum flăbrălī frigŏrĕ vēntŭm Spīrĭtŭs ēxsĭlĭt. *Prud.* (*Apot.* 909).

Flăbrŭm (*inus.*). *Voy.* Flabra.

Flăccĕō, ēs, *qqf.* ŭī, ĕrĕ. *n. Devenir mou.* Lōrūm flăccēt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 323). ‖ *Au fig. Languir.* Dispĕrīī, pĕrtŭrbātă sūm; jam flăccēt fortitūdō. *Afran.* (apud *Non.* l. cit.). Sīn flăccēbŭnt cōnditiōnēs, rĕpūdĭāto ēt rĕdditō. *Enn.* (*ibid.*). SYN. Flăccēscō, mărcĕō, dēfĭcĭō. *Voy.* Marceo.

Flăccēscō, *arch.* Flăccĭscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir mou, sans force, s'affaisser.* Flăcciscūnt ūtrĭă. *L. Andr.* (apud *Non.* 3, 267). Flŭctī flăcciscūnt, sīlēscūnt vēntī. *Pac.* (*ib.* 8, 37). *Voy. le précéd.*

Flăccĭdŭs, ă, ŭm. *Devenu mou; fané, languissant.* Flăccĭdĭōre ētĭăm quāntō jām tŭrbĭnĕ fĕrtŭr. *Lr.* (V, 631). *Voy.* Marcidus.

Flăcillă, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* V, 35, 1.)

Flăccŭs, ī. *m. Surnom romain.* 1. *Surnom d'Horace.* Nām sī quĭd ĭn Flăccō vĭrī ēst. *H.* Flăccŭs, ēt hærērēt nĭgrō fŭligō Mārōnī. *J.* (7, 227). Quālĭă fēcĕrāt ōlĭm Mæccēnās Flăccō Vīrgĭlĭōquĕ sŭō. *M.* (I, 108. *Id.* VIII, 18). *Voy.* Horatius. ‖ 2. *Valérius Flaccus, poète épique.* Flăccē, Āntēnŏrēī spēs ēt ălūmnē lārīs, Pĭērĭōs dĭffĕr cāntŭsquĕ chŏrōsquĕ sŏrōrŭm. *M.* (I, 79, 2. *Ib.* 62, 4; X, 48, 5). PHR. Ēt quī pĕr frētă dūcīt Ārgōnautās. *St.* ‖ *Autres du même nom.* (*Mart.* I, 99; IV, 42.)

Flăgellātŭs, ă, ŭm. *de* Flagello. (*St. Theb.* III, 36.)

Flăgellō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fouetter.* Hūnc ĭnfĕrā mōnstră flăgellānt. *L.* Pārtĕ flăgellārī gĕmŭīt sŭă rōbŏră caudæ. *O. Voy.* Flagellum. ‖ *Au fig.* Mōllĭsquĕ flăgellēnt Cōllă cŏmæ. *M.* (IV, 42). Sērtăquĕ mīxtă cōmīs spārsă cērvĭcĕ flăgellăt. *St. Voy.* Verbero. ‖ *qqf. Au moral.* Hīnc flăgellăt īră mēntes. *Boet.* (4, 2).

Flăgellŭm, ī. *n. Scion de branche d'arbre.* Nĕvĕ flăgellă Sūmmă pĕtē. *V.* Jămjām cōntĭngīt sūmmŭm rādĭcĕ flăgellŭm. *Cat.* (62, 52). ‖ *Fouet.* Signŭm dēdĭt, ĭnsŏnŭĭtquĕ flăgellō. *V.* Dūrŭm quātĭēns Bēllōnă flăgellŭm. *Sil.* Jŭgŭm flăgellō tēmpĕrāt lēntō mĕŭm. *Ph.* SYN. Flăgrŭm, lōrŭm, vīrgă, scūtĭcă, vērbĕr *ou* vērbĕrā. EP. Dūrŭm, grăvĕ, dīrŭm, crūdēlĕ, sævŭm, rĭgĭdŭm, trīstĕ, ĭmmītĕ; tōrtŭm, strīdēns, crĕpĭtāns. ‖ *Fouetter.* Flăgellō, flăgrĭs, vīrgĭs, vērbĕrĕ, vērbĕrĭbŭs cædō, tŭndō, ăgĭtō, ĕxcĭtō, stĭmŭlō, ūrgĕō, quātĭō, tāngō, lăcĕrō, sĕcō, scīndō, tōrrĕō. VERS. Sōntĕs ūltrīx āccĭnctă flăgellō Tĭsĭphŏnē quātĭt. *V.* Quī mĕă crūdēlī lăcĕrāvīt vērbĕrĕ tērgă. *O.* Vīcīnōs hŭmīlēs răpĕre, ēt cōncĭdĕrĕ lōrīs Ēxōrātă sōlĕt. *J.* Īntōrtō vērbĕrĕ tērgă sĕcă. *Tib.* Quēm făcīām fĕrvēntēm flăgrīs. *Pl.* ‖ *Être fouetté.* Rŭbĕt īllĕ, flăgellīs Ād mōrtēm cæsŭs. *H.* Sēctŭs flăgellīs hīc trĭŭmvĭrālĭbŭs Prætōrīs ād fāstĭdĭŭm. Tērgō plĕctŏr ēnĭm. *Id.* Nēc dūrā tĭmēbĭs Flăgrā pătī. *J.* Hīc frāngīt fĕrŭlās, rŭbĕt īllĕ flăgellīs, Īlĭc scūtĭcă. *Id.* Īpsŭm hŏrrĭsŏnī quātĭt īră flăgellī. *V. Fl.* Hēstĕrnīquĕ gĕtæ vīncla, ēt vēstĭgĭă flăgrī. *Turnus.* Scīndĭtŭr pĕr flăgrā cōrpŭs. *Prud.* ‖ *En parlant des remords.* Mēns sĭbĭ cōnscĭă fāctī Præmētŭēns ădhĭbĕt stĭmŭlōs, tōrrētquĕ flăgellīs. *Lr.* (III, 1033). Occŭltŭm quātĭēntē ănĭmō tōrtōrĕ flăgellŭm. *J.* (13, 195). ‖ *Eccl. Châtiment céleste.* Nōscānt sē jŭstī fĕrrĕ flăgellă dĕī. *Prosp.* (*Epig.* 89, 4). ‖ *qqf. Suçoirs des polypes.* Pōlўpŭs hōstēm Contĭnĕt, ēx ōmnī dīmissīs pārtĕ flăgellīs. *O.*

Flăgĭtans, tis. *Qui demande instamment.* Jămque ēt prælĭă flăgĭtāntĕ vŭlgō. *Sid.* (*Pan.* 3460). *Voy.* Precans.

Flăgĭtātŏr, ōris. *m. Qui demande d'une manière pressante.* Tū mōlēstŭs flăgĭtātōr lĕgĕ mōlēstă cārmĭnă. *Aus.* (*Idyl.* 6, *ad Paul.* 4). ‖ *Se dit en partic. des créanciers.* (*Pl. Most.* III, 2, 81; *Prol. Cas.* 23.)

Flăgĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Honteux, infâme, en partic. homme perdu de mœurs. Voy.* Turpis, Infamis.

Flăgĭtĭŭm, ĭī. *n. Action honteuse, infamie.* Pōssēs ĭn tāntō vīvĕrĕ flăgĭtĭō! *Pp.* (II, 25, 12). Pējŭsquĕ lētō flăgĭtĭŭm tĭmēt. *H.* Nōn ēst flăgĭtĭŭm, făcĕre hōc ădŏlēscēntŭlŭm? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 32). Pătĭār flăgĭtĭīs tuīs mē ĭnfāmēm fĭĕrī. *Id.* (*Heaut.* V, 4, 14). SYN. Īnfāmĭă, ōppröbrĭŭm, dēdĕcŭs. ‖ ? *Danger.* (*Lucil.* apud *Non.* 4, 215, qui vertit *periculum.* Sed non omnes in suas partes traxit.)

Flăgĭtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Demander d'une manière pressante.* Flăgĭtăt īn mōrsŭs rĕfĭcī. *H.* Quæ sīnt ĕă nūmĭnă dīvŭm, Flăgĭtăt. *V.* SYN. Ēfflägĭtō. *Voy.* Peto, Precor. ‖ *En partic. Réclamer une dette.* Nēquĕ nōs quēmquām flăgĭtāmŭs, nēquĕ nōs quīsquām flăgĭtăt. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 36. *Id. Ps.* I, 5, 143). *Voy.* Flagitator

Flăgrāns, tis. *Brûlant, enflammé.* Nōs păvĭdī trĕpĭdārĕ mētū, crīnēmquĕ flăgrāntēm Ēxcŭtĕrĕ. *V.* Flăgrāntēs pĕrfūsă gĕnās. *Id.* Īgnĕ flăgrāntēs trăbēs Fūmārĕ. *Sen.* (*Phœn.* 547). SYN. Ārdēns, āccēnsŭs, īncēnsŭs, flāmmātŭs, etc. *Voy.* Ardens. ‖ *Au fig,* Sīdĕrĕō flăgrāns clўpĕō. *V.* Mĕdĭō flăgrāntĕ tŭmŭltū. *Id.* Dūlcēdĭnĕ laudīs Flăgrāntēm. *Sil.* ‖ *Bouillant, vif.* Flăgrāntēs īmmīsīt ĕquōs. *St.* SYN. Fĕrvĭdŭs, ācĕr. ‖ *act. Voy.* Flagro.

Flăgrāntĕr. *Avec chaleur.* Tū caŭsām fĭdēī flăgrāntĭŭs, Āfrĭcă nōstrā, Ēxsĕquĕrīs. *Prosp.* (*Ingr.* I, 85).

† Flăgrāntĭă, æ. *f. Échauffement, ardeur.* ‖ *Au fig.* Sīc sēdăt ōmnēm pĕctōrĭs flăgrāntĭām. *Prud.* (*Peri.* 2926). Flăgĭtĭī flăgrāntĭă. *Pl.* (*Rud.* (III, 4, 28, scil. qui flagitiis flagrat).

Flăgrĭfĕr, ĕrī. *m. Qui porte un fouet, cocher.* Jām vātēs, ēt nōn flăgrĭfĕr Aŭtŏmĕdōn. *Aus.* (*Epist.* 14, 10).

† Flăgrĭō, ōnĭs. *m. Nom donné aux esclaves, par allusion aux coups qu'ils recevaient.* (*Afran.* apud *Non.* 1, 117.)

† Flăgrĭtrĭbă, æ. *m. Qui brise les fouets à force d'être battu.* (*Pl. Ps.* I, 2, 5.)

Flăgrō, *et ordint.* Flăgrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Brûler, être enflammé.* Flăgrābānt sānctī scĕlĕrātīs īgnĭbŭs īgnēs. *O.* SYN. Ārdĕō, āccēndŏr, īncēndŏr, ūrŏr, etc. *Voy.* Ardeo, Incendium. ‖ *Au fig.* Flăgrānt quōquĕ lūmĭnă nўmphīs. *O.* Flăgrāt īncēnsūm sīlī Cŏr, ēt pĕrūstīs flāmmă vīscĕrĭbŭs mĭcat. *Sen.* (*Thyest.* 98). Quūm flăgrēt rūmōrĕ mălō. *H.* ‖ *Brûler d'une passion, en partic. d'amour.* Ōdĭō flăgrānt tŭă pĕctŏră nōstrō. *O.* Ēt fĕrŭs īn mōllī pĕctŏrĕ flăgrāt ămōr. *Id.* Hāc ĕgŏ nōn mĭrŏr sī flăgrēt nōstră jŭvēntŭs. *Pp.* (II, 2, 43). SYN. Ārdĕō, călĕō. ‖ *avec l'inf. Brûler de.* Flăgrānt ēlĭdĕrĕ sāxīs Prōdĭgĭălĕ căpŭt. *Cl.* Pārs vīsĕrĕ flăgrānt. *St. Voy.* Ardeo. ‖ *qqf. act. Aimer éperdument.* Nēc sīc cœlēstēm flăgrāns ămōr Hĕrcŭlĭs flēbĕn. *Pp.* (I, 13, 23). ‖ † *Enflammer d'amour.* Āscānĭŭs, mīsĕrāmquĕ pătrī flăgrābăt Ēlĭssām. *St.* (*Silv.* V, 2, 120). SYN. Āccēndŏ, ĭnflāmmŏ. (Etsi in his omnibus prior producitur, non raro correpta occurrit in *Flagrans.*)

Flăgrŭm *ou* Flăgrŭm, ī. *n. Fouet.* Nēc dūrā tĭmēbĭs Flăgrā pătī. *J.* (5, 172). Sī lēvĭs ĭstă tĭbī flagrorum causa videtur. *M.* (VIII, 25). Quēm fa-

clām fērvēntēm flāgrīs. *Pl.* (*Amp.* IV, 2, 10. Sic *Id. Pers.* III, 1, 34). *Voy.* Flagellum. ‖ *Au fig.* Ād sūā quī dŏmĭtŏs dŏdūxit flāgrā Quĭrītēs. *J.* (10, 109, nempe J. Cæsar). ‖ *Eccl. Fléaux, épreuves.* Ēffĕrtŭr rūrsŭs dīlātā mōrtĕ tyrannŭs; Innŏcŭām flāgrīs pērsistīt sŭbdĕrĕ gēntēm. *Alcim.* (V, 156).

Flāmĕn, ĭnis. 1. *n. Souffle, vent:* Ceū flāmĭnā prīmā Quūm dēprēnsā frĕmūnt sīlvīs. *V.* Sēd mē flāmĭnĭbŭs vēntī mājōrīs ĭtūrŭm. *O.* Cūr Bĕrĕcўntĭæ Cēssānt flāmĭnā tĭbĭæ? *H. Voy.* Flatus. ‖ 2. *m. Flamines, classe de prêtres institués par Romulus, ou selon d'autres, par Numa. Les trois principaux Flamines étaient le* Flamen Dialis, *le* Martialis *et le* Quirinalis. Flāmĕn ăd hæc, prīscō mōrĕ, Dīālĭs ērāt. *O.* Lānĕā cuī Phrўgĭī cōmā Flāmĭnĭs. *St.* Quōndām Lŭpĕrcī aūt Flāmĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 758).

Flāmĕōlŭm, Flāmĕŭm. *Au lieu de* Flammeolum. *Voy.* Flammeum.

Flāmĭnĭă (via). *Voy.* Flaminius.

Flāmĭnĭcă, æ. *f. Épouse d'un Flamine.* Īpse ĕgŏ flāmĭnĭcām pōscēntēm fēbrŭā vīdī. *O.*

Flāmĭnĭŭs, ĭī. *m. Nom de plusieurs généraux Romains. Le plus célèbre est Flaminius Nepos, qui périt sur les bords du Thrasimène, dans la seconde guerre punique.* Sīnt tĭbī Flāmĭnĭūs Thrăsўmēnāquĕ lĭttŏrā tēstēs. *O.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Flaminius.* Flāmĭnĭă vĭă, *ou absolt. La voie Flaminienne, que Flaminius avait fait paver de Rome à Ariminum.* Flāmĭnĭæ Claūdĭă jūnctă vĭæ. *O.* Quōrŭm Flāmĭnĭă tĕgĭtŭr cĭnĭs ătquĕ Lătīnă. *J.* (1, 170). Jūnctō Flāmĭnĭæ jăcĕt sēpŭlcrō. *M.* (VI, 28). Āgmĭnă Flāmĭnĭō quæ līmĭtĕ Mūlvĭŭs āggĕr Trānsvehĭt. *St.*

Flāmmă, æ. *f. Flamme, feu.* Pōstquām cōllāpsī cĭnĕrēs, ēt flāmmă quĭēvĭt. *V.* Flāmmārŭm lōngōs ā tĕrgō ălbēscĕrĕ trăctŭs. *Id.* Īpsĕ, gĕrŭ pōsĭtō, flāmmās ēxsŭscĭtāt aūrā. *O.* SYN. Ignis, vulcānus, *qqf.* æstŭs, călŏr, văpŏr. EP. Fĕrvĭdă, tōrrĭdă, ārdēns; crĕpĭtāns, strĭdŭlă; fŭlgēns, clārā, rŭtĭlāns, cŏrŭscă, trĕmŭlă, etc. *Voy.* Ignis. ‖ *Flambeau.* Lūcĕt vĭă lōngō Ordĭnĕ flāmmārŭm. *V. Voy.* Fax. ‖ *Astres.* Nōctĭvăgăquĕ făcēs cœlī, flāmmæquĕ vŏlāntēs. *Lr.* (V, 1189). Quōdquĕ pŏlō fīxæ nĕquĕūnt tĭbī dīcĕrĕ flāmmæ. *O. Voy.* Astrum. ‖ *Éclair, foudre.* Dūm Gĕnĭtōr rŭtĭlās pĕr nūbĭlă flāmmās Spārgĭt. *O. Voy.* Fulmen. ‖ *Au fig.* Īmplăcātăquĕ vīgēbăt Flāmmă gŭlæ. *O.* Dēcŏrīsquĕ ūrēbāt pĕctŏrā flāmmīs. *Sil.* Stānt lūmĭnă flāmmă (de oculis). *V.* ‖ *Souv. Passion, amour.* Ēst mōllīs flāmmă mēdŭllās. *V.* Nēcdum ānĭmŭs tōtō pērcēpit pĕctŏrĕ flāmmām. *Id.* Ēxcŭtĕ vīrgĭnĕō cōncēptās pĕctŏrĕ flāmmās. *O.* SYN. Ignis, ārdŏr, æstŭs. *Voy.* Amor.

Flāmmāns, tis. *Qui jette des flammes, enflammé.* Taūrī fĕrōcīs ōrĕ flāmmāntī occĭdēt. *Sen.* (*Med.* 241). ‖ *Enflammé, et au fig.* Flāmmāntēm nūbĭlă sūlcō Dīrĕxīt pĕr ĭnāně făcēm. *V. Fl.* Flāmmāntĭă lūmĭnă tōrquēns. *V. Voy. le suiv.*

Flāmmātŭs, ă, ŭm. *Enflammé.* Quæcūnquĕ ignī flāmmātă crĕmāntŭr. *Lr.* (II, 671). SYN. Accēnsŭs, etc. *Voy.* Flammeus. ‖ *Au fig.* Tālĭă flāmmātō dĕă sēcŭm cōrdĕ vōlūtāns. *V.* Āt jŭvēnis māgnō flāmmātŭs pĕctŏrā lūctū. *St.* Flāmmātă pŭdōrĕ jŭvēntūs. *V. Fl.* Flāmmātă vēnēnō Tēlă. *Id.* ‖ *De couleur de feu.* Flāmmātævĕ tōgæ scriptŭlă tōta dĕcēm. *M.* (V, 20).

Flāmmĕārĭŭs, ĭī. *m. Qui teint en couleur de feu.* (*Pl. Aul.* III, 5, 36. *Cf. Non.* 14, 31, et *Fest.*)

Flāmmĕŏlŭs, ă, ŭm. *De couleur de feu.* Prēssāquĕ flāmmĕŏlă rūmpātŭr fīscĭnă cālthă. *Col.* (10, 307). ‖ Flāmmĕŏlŭm, ī. *n. Voy.* Flammeum.

Flāmmēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'enflammer.* Ignīs ăbūndāre Ætnæŭs, flāmmēscĕrĕ cœlŭm. *Lr.* (VI, 669. Verbum agnoscunt *Charis.* 3, 224; *Diom.* 1, 355). *Voy.* Ignesco.

Flāmmĕŭm, *et dimin.* Flāmmĕŏlŭm, ī. *n. Voile d'un rouge orange, que portaient les jeunes mariées.* Nōn, tĭmĭdŭm nūptæ lĕvĭtĕr tēctūrā pŭdōrĕm, Lūtĕă dēmīssōs vēlārūnt flāmmĕă vūltŭs. *L.* (II, 361). Prælūxĕrĕ făcēs; vēlārūnt flāmmĕă vūltŭs. *M.* (XII, 42). Flāmmĕŭm căpĕ; lætŭs hūc. *Cat.* (61, 8). Sēdĕt īllă pārātō Flāmmĕŏlō. *J.* (10, 333). Fībŭlă, flāmmĕŏlŭm, strŏphĭum, dīādēmă, mōnīlĕ. *Prud.* (*Psych.* 517. Sunt qui scribunt *Flameum, flameolum*, quasi a *Flamine* deductum. Quod suadere *Festus* videtur. Satis autem refellit hic *Pervig. Ven.* versus, 25: *Cras ruborem, qui latebat veste tectus* ignea. *Cf. Flammatæ togæ*, in *Flammatus*, et *Flammea tegmina*, in *Flammeus.* Color autem *flammeus* fuit *luteus*, ut ait *Lucanus*; item *Plin.* 21, 8; cum quibus facit *Col.* 10, 307, qui *caltham* dicit *flammeolam*).

Flāmmĕŭs, ă, ŭm. *De flamme.* Quidquĭd ĭd ēst, quæcūnquĕ ē caūsā flāmmĕŭs ārdŏr. *Lr.* (V, 1250). Ĭnquĕ cŏmā flāmmĕŭs ārsĭt ăpex. *O.* SYN. Ignēus. ‖ ‖ *Enflammé, ardent, brûlant, et au fig.* Ubĭ flāmmĕŭs ægĭdă cælat Mūlcĭbĕr. *St.* Tūm flāmmĕă tōrquēns Lumĭnă. *V.* Flāmmĕă prævĕrtĕt cēlĕrĭs vēstīgĭă cērvæ. *Cat.* (64, 342). Ēnnī, pŏēta, salvē, quī mōrtālĭbŭs Vērsŭs prōpīnās flāmmĕōs mēdūllĭtŭs. *Enn.* (apud *Non.* 1, 140). SYN. Flāmmātŭs, flāmmāns, flāmmĭfĕr, īgnĕŭs, īgnītŭs, īgnĭfĕr, ignĭvŏmŭs, accēnsŭs, incēnsŭs, ārdēns, flāgrāns, călīdŭs, călēns, cāndēns. PPII. Ignē, ignī, flāmmā rūbēns, ārdēns, cŏrŭscŭs. ‖ *De couleur de feu.* Ēxtĕrnō jām flāmmĕă lūmĭnĕ cērnŏ Tēgmĭnă. *V. Fl.* SYN. Flāmmĕŏlŭs, flāmmātŭs. ‖ *Subst. m.* (*Non.* 14, 31). *Comme* Flammeum.

† Flāmmĭcŏmāns, tis, *et* Flāmmĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a une auréole de feu.* Ōrnātŭ accĭnctæ tædārŭm flāmmĭcŏmāntŭm. *Juvc.* (IV, 204). Nām sī flāmmĭcŏmĭs Christī prō nōmĭnĕ mārtўr ignĭbŭs ĭnsĭllās. *Prud.* (*Psych.* 843). SYN. Ignĭcŏmŭs.

† Flāmmĭcrēmŭs, ă, ŭm. *Brûlé, incendié.* Nūllāquĕ flāmmĭcrēmæ sēnsērūnt dāmnă rŭīnæ. *Fort.* (*Carm.* 1, 15, 47).

Flāmmĭfĕr, *et* Flāmmĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte ou jette de la flamme.* Flāmmĭfĕra Ērĭnўs vērbĕre ēxcussō sŏnāt. *Sen.* (*H. Fur.* 982). Flāmmĭfĕrĭs tēllŭs rādĭis ēxŭstā dēhĭscīt. *Sil.* Flāmmĭfĕrām plēnō rĕddĕrĕ vēntrĕ făcēm. *O.* Flāmmĭgĕr ān Titān. *L.* (Sic *V. Fl.* V, 582). *Voy.* Flammeus.

† Flāmmĭgĕnă, æ. *m. Engendré du feu, fils de Vulcain.* Collāquĕ flāmmĭgĕnæ dīrumpēns fūmĭdă fūrĭs. *Sid.* (*Pan.* 2395, scil. Caci).

Flāmmĭgĕr. *Voy.* Flammifer.

† Flāmmĭpēs, ĕdis. *Qui a des pieds en feu.* Flāmmĭpĕdum rāpŭīt sĭmŭlātŭ quādrĭjŭgōrŭm. *Juvc.* (II, 554).

† Flāmmĭvŏlŭs, ă, ŭm. *Qui vole embrasé.* Flāmmĭvŏlō sŭb sōlĕ jăcēt. *Arat.* (*Act. Ap.* II, 531. Nisi, *flammivomo*).

Flāmmĭvŏmŭs, ă, ŭm. *Qui vomit des flammes.* Flāmmĭvŏmă dēscendĕt nūbĕ cŏrŭscāns Jūdĕx. *Juvc.* (*prol.* 23).

Flămmŏ, ās, ārĕ. *Enflammer. Voy.* Inflammo || *Au fig.* Sŏl prŏplŭs flămmābăt āquās. *V. Fl.* Rŏsĕō flămmātŭr pŭrpŭrā vultū. *St.* || *Exciter, animer.* Tē quŏquĕ flămmābĭt tăcītē rĕpĕtītă părŭmpĕr Dēsidĭă. *St.* Flămmāntŭr īn hŏstĕm Cōrnĭpēdēs. *Id. Voy.* Accendo.

Flātĭlis, ĕ. *Que l'on souffle, qui se communique par le souffle.* Mājŏr ĭnēst vīs illa hŏmĭnī quā flātĭlĕ vīrŭs. *Prud.* (*Ham.* 597).

Flātŭs, ūs. *m. Souffle.* Nōndŭm spīssă nĭmĭis cōmplērĕ sĕdīllă flātū (de tibia). *H.* || *En partic. Souffle du vent.* Ēt mădĭdīs eūrī rĕsōlūtă flātĭbŭs Ălpēs. *L.* Hĭbĕrnīs părcēbānt flātĭbŭs eūrī. *V.* SYN. Flămĕn, flābră, spīrĭtŭs, aūră, ănĭmă. *Voy.* Ventus. || *Souffle, respiration.* Hūmēscūnt spūmīs flātŭquĕ sĕquēntŭm. *V.* Ūt cōncēptă trāhēns lēnti spīrāmĭnă flātŭs. *Alcim.* (I, 110). SYN. Spīrĭtŭs, ănhēlĭtŭs. || *qqf. L'âme.* Păx dătŭr ārtŭbŭs ēxănīmīs, Flātŭs ĭn ætherĕ plaŭdĭt ōvāns. *Prud.* (*Peri.* 993). *Voy.* Anima. || *Eccl. L'esprit, le Saint-Esprit.* Ēt flātŭ sānctō rŭdĭbŭs cōnsistĕrĕ mēmbrīs. *Juvc.* (II, 195). *Voy.* Spiritus. || *Au fig. Orgueil.* Dēt lĭbĕrtātēm fāndī, flātŭsquĕ rĕmĭttăt. *V.* Sī tŭmĭdōs āccēdĕrĕ flātŭs sēnsĕrĭs. *O.* (*Et St. Th.* III, 192). *Voy.* Superbia.

Flāvēns, tis. *Jaunissant, jaune, blond.* Aūt Mĕrmī cāmpo aūt Lўcĭæ flāvēntĭbŭs ārvīs. *V.* Flāvēntēs ābscissă cōmās. *Id.* Flāvēntĭbŭs illĭtă cērīs. *O. Voy.* Flavus.

Flāvĕō, ēs, ērĕ, *et* Flāvēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être jaune, jaunir.* Seū flāvēnt : plăcŭīt cŕŏcĕīs Aūrōră căpillīs. *O.* Flāvēnt căpillī tĕrgŏquĕ lēŏnĭs Ēxŭvĭæ. *St.* Mōllī paŭlātĭm flāvēscĕt cāmpŭs ārīstā. *V.* Flāvēscŭnt strāmĭnā. *O.* PPH. Flāvŭm cŏlōrĕm trăhŏ, dŭcŏ, ĭndŭŏ, cōncĭpĭŏ.

Flāvĭcŏmāns, tis, *et* Flāvĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a une chevelure blonde.* Ārmĭgĕr ē cŭnĕō pŭĕrōrŭm flāvĭcŏmāntŭm. *Prud.* (*Apoth.* 563). Tūnc ēt flāvĭcŏmīs rādĭāntĭă tĕrgŏră vīllīs. *Cl.* (*Laud. Herc.* 97). *Voy.* Flavus.

Flāvĭnă, æ. *f. Ville d'Étrurie.* Quĭcquĕ tŭōs, Flāvĭnă, fŏcōs. *Sil.* || Flāvĭnĭŭs, ă, ŭm. *De cette ville.* Flāvĭnĭāquæ ārvă. *V.*

Flāvĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Rhētŏr Flāvĭnī cōgnōmĭnĕ dissĭmŭlātŭs. *Aus.* (*Prof.* 23, 7. Male vulgo, *Flavinii*. Etiam *Flavinus* est apud *Gruter.* et *Murator.*).

Flāvĭŭs, ĭ. *m. Prénom de Vespasien, de Titus et de Domitien.* Quūm jām sēmānĭmŭm lăcĕrārĕt Flāvĭŭs ōrbĕm Ūltŭmŭs. *J.* (4, 37, nempe Domitianus). || *Nom devenu commun.* Vīxĭmŭs ūnānĭmēs Lŭcĭūsquæ ēt Flāvĭŭs (*Anthol.* II, p. 2). || Flāvĭă gēns. *Famille Flavia.* Hæctĕnŭs ēdĭdĕrās dŏmĭnŏs, gēns Flāvĭă, jūstŏs. *Aus.* (*Cæs.* 12, 1). Mānēbĭt āltŭm Flāvĭæ gēntĭs dĕcŭs. *M.* (IX, 2). || — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Flāvĭă tēmplă. *M.* (IX, 4).

Flāvŭs, ă, ŭm. *Jaune.* Flāvăquĕ dē vīrĭdī stillābānt īlĭcĕ mēllă. *V.* Întăbescĕrĕ flavæ Ignĕ lĕvī cēræ. *O.* Vīdĭmus flāvŭm Tĭbĕrĭm. *H.* SYN. Flāvēns, flavēscēns, aūrĕŭs, crócĕŭs, lutĕŭs. || *Souv. Blond, en parlant des cheveux.* Ēt crīnēs flāvos, ēt mēmbrā dĕcōrā jŭvēntæ. *V.* Cuī flāvam rĕlĭgās cŏmām ? *H.* Flavŭs Ăpŏllŏ. *O.* PHR. Cĭngĕrĕ littŏrĕă flāvēntĭă tempŏră myrtō. *O.* Placŭit crŏcĕīs Aūrōră căpillīs. Crŏcĕās irrĕlĭgātă cŏmās. Ēlectrŏ sĭmĭlēs aūrŏquĕ căpillŏs. Bārbæ cŏlŏr aūrĕŭs, aūreă Ex hūmĕrīs mĕdĭos cŏmă descēndebăt īn armos. *Id.* Nūdŏ cuī vērtĭcĕ fŭlvă Cæsărĭēs. *V.* Flāvēntēs ābscissă cŏmās. *Id.* Fŭlvŏquĕ nĭtēt cŏmă grātĭŏr aūrō. *St.* || *Subst. m.* (*s. ent.* nummus). *Comme* Aureus. Ăn dĕ mŏnētă Cæsărĭs dĕcĕm flāvōs. *M.* (XII, 66, 6).

Flāxillă, æ. *f. Nom de femme.* Tū pŏtlŭs, Flāxillă, mihī. *Cl.*

Flēbĭlis, ĕ. *Déplorable, à plaindre.* Nēc jăcĕām claŭsām flēbĭlĭs āntĕ dŏmŭm. *Tib.* (II, 4, 22). Mūltĭs ĭllĕ bŏnīs flēbĭlĭs ŏccĭdĭt, Nūllī flēbĭlĭŏr quām tĭbī, Vīrgĭlī. *H.* SYN. Flēndŭs, lăcrĭmābĭlĭs, dēflēndŭs, lūgēndŭs, lāmēntābĭlĭs. || *Qui fait pleurer.* Flēbĭlĕ cæpĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 67). SYN. Lăcrĭmōsŭs. || *Au fig. Triste, qui afflige.* Quā flēbĭlĭs Ăllĭă lūcĕ Vūlnĕrĭbŭs Lătĭīs sānguĭnŏlēntă fŭīt. *O.* Hūmī jăcēbāt, flēbĭlēs gĕmĭtŭs cĭĕns. *Ph.* SYN. Trīstĭs, mœstŭs, lūgŭbrĭs, fūnēstŭs, mĭsērābĭlĭs. || ? *Qui pleure.* Spārgēbāt tĕpĭdŏs flēbĭlĭs ĭmbrĕ sĭnūs. *O.* Flēbĭlī spōnsæ jŭvēnēmvĕ răptŭm. *H.* || Flēbĭlĕ. *adv. Voy. le suiv.*

Flēbĭlĭtĕr, *et* Flēbĭlĕ. *n. pris adv. Tristement.* Flēbĭlĕ sævī Lātrārĕrĕ cănēs. *L.* Rēspōnsānt flēbĭlĕ rīpæ. *O.* Tūm flēbĭlĕ gaŭdēns Prōsĭlŭīt. *V. Fl.* Nīdŭm pōnīt, Ităn flēbĭlĭtĕr gĕmēns. *H.* SYN. Mœstŭm, lūgŭbrĕ.

Flĕctŏ, ĭs, xī, xŭm, ctĕrĕ. *Courber.* Ārcŭs Flĕctĕrĕ quæ sŏlĕāt. *O.* SYN. Ĭnflĕctŏ, cūrvŏ, tōrquĕō. || *Tourner, détourner, diriger en détournant.* Flĕctĭt ĕquōs, cūrrŭquĕ vŏlāns dăt lōrā sĕcūndō. *V.* Flĕctĕ vīăm vēlīs. Hūc gĕmĭnās hūc flĕctĕ ăcĭēs. *Id.* Flĕxĕrăt ōblīquō Plaŭstrŭm tēmŏnĕ Bŏōtēs. *O.* SYN. Dēflĕctŏ, vērtŏ, cōnvērtŏ, tōrquĕō, dētōrquĕō, tĕndŏ, ĭntĕndŏ, rĕgŏ, dīrĭgŏ. || *Au fig.* Sī flĕctās ŏcŭlōs mājōra ād crīmĭnă. *J.* (13, 144). Ănĭmōs ād pŭblĭcă cārmĭnă flĕxī. *O.* Quæ sēse ād fœdĕră flĕctăt ? *V.* || *Fléchir, appaiser.* Flĕctĕrĕ sī nĕquĕō sūpĕrōs, Ăchĕrōntă mŏvēbō. *V.* SYN. Plăcŏ, ĕxōrŏ, mŏvĕō, mītĭgŏ, vīncŏ, mōllĭŏ, etc. *Voy.* Placo. || *qqf. Adoucir une chose.* Fōvēt ănxĭă cūrās Cōnjŭgĭs, hŏrtātūrquĕ sĭmŭl, flĕctĭtquĕ lăbōrēs. *St. Voy.* Mollio. || *n. Se tourner, se détourner, aller en se détournant.* Quūm prŏcŭl hōs lævō flĕctēntēs lĭmĭtĕ cērnŭnt. *V.* Mĕdĭīs ārdēns nē flĕctăt ăb ŭndĭs. *V. Fl. Voy.* Deflecto.

Au pass. Flĕctŏr. *Être courbé, tourné.* Flĕctĭtŭr ŏbsĕquĭō cūrvātŭs ăb ārbŏrĕ rāmŭs. *O.* Cērĕŭs ĭn vĭtŭm flĕctī. *H.* || *Être fléchi.* Prĕcĭbŭs sī flĕctĕrĭs ūllĭs. *V.* Blāndĭtĭīs flĕctī. *O. Voy.* Placor.

Flēgmĭnă, ŭm. *m. pl.* (φλεγμονή). *Enflure aux jambes provenant de la fatigue.* Lāssĭtūdĭnĕ ĭnvāsērŭnt mĭsĕrō ĭn gĕnŭă flēgmĭnă. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 5. De his *Festus*; *Caper de Orthog.* p. 2245; *Gloss. Placid.*)

Flēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être pleuré, déplorable.* Cārnŭfĭcī mĕă flēndă pŏtēst fŏrtūnă vĭdērī. *O. Voy.* Flebilis.

Flēns, tis. *Pleurant.* Ŭxŏr ămūns flēntēm flēns ācrĭŭs ĭpsă tĕnēbăt. *O.* Ūltrō flēns ĭpsĕ vĭdēbăr Cōmpēllārĕ vīrŭm. *V. Voy.* Lacrimans.

Flĕŏ, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *n. Pleurer.* Sī vīs mē flērĕ, dŏlēndum ēst Prīmum ĭpsī tĭbī. *H.* Nōs flēndō dūcĭmŭs hōras. *V.* SYN. Lăcrĭmŏr, lūgĕō. *Voy.* Lacrimor. || *Au fig. Avoir de la douleur, du regret.* Flēbĭt, ēt insignis tōtă cāntābĭtŭr ūrbĕ. *H.* (Eodem sensu *Ploro*, et græce κλαίειν, ὀμώζειν). || *act. Pleurer, déplorer.* Flētĕ mĕōs cāsŭs. *O.* Quī pĕrsæpĕ cāvă tĕstŭdĭnĕ flēvīt ămōrĕm. *H.* Ămissum Ānchīsēn flēbănt. *V.* SYN. Lūgĕō, dĕflĕō, sūspīrŏ, gĕmŏ, ĭngĕmŏ, etc. *Voy.* Lamentor. || *En parlant des choses : Distiller, suinter.* Ūbĕrĭbŭs flēnt ŏnustă gūttis. *Lr.* (I, 350). Ĭmbrĕm dē mădĭdō flĕrē

căcumĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 592). Flĕvĭt in tĕmplĭs ĕbŭr. *Sen.* (*Thyest.* 702). *Voy.* Stillo.

Au pass. Être pleuré. Vĭrtŭs flĕrcŭlĕm flĕrī vĕlăt. *Sen.* (*H. OEt.* 1855). ‖ *unip. On pleure.* Ărdĕntĕm flĕbĭtŭr ăntĕ rŏgŭm. *Tib.* (II, 4, 45. Adde *Ter. And.* I, 1, 101).

Flĕrunt, Flĕstī, Flĕssĕ, Flĕssĕt. *sync. pour* Flĕvĕrunt, Flĕvistī, etc. Flĕrūnt Rhŏdŏpēiădes ărcĕs. *V.* Flĕstī discēdēns. Tūrrĭbŭs ē Phrўgĭis flĕssĕt missŭrŭs ŭlўssēs. *St.*

†Flĕtĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui répand des pleurs, des gouttes.* Gĕmmĕă flĕtĭfĕrī jăcŭlătŭr sŭccĭnă trŭncī. *Aus.* (*Idyl.* 6, 74).

Flĕtŭs, ă, ŭm. *Pleuré.* Hī mŭltŭm flĕtī ăd sŭpĕrŏs. *V.* Flĕtăquĕ cōgnātīs. *St.*

Flĕtŭs, ūs. *m. Larmes, pleurs.* Lărgō flĕtū sīmŭl ōrā rĭgābăt. *V.* Spărsă vĭdērēs Flĕtĭbŭs ārmă plīs. *St.* SYN. Lăcrўmæ. *Voy. ce mot.* ‖ *Gémissement, soupir.* Lōngās ĭn flĕtŭm dŭcĕrĕ vōcēs. *V.* Tălĕsquĕ mĭscĕrīmă flĕtŭs Fĕrtquĕ rĕfĕrtquĕ sŏrŏr. *Id.* SYN. Gĕmĭtŭs, lămēntŭm, quĕstŭs, lŭctŭs. *Voy.* Gemitus.

†Flĕxănĭmŭs, ă, ŭm. *Qui fléchit le cœur.* Quæ tĭbī flĕxănĭmō mēntēm pĕrfŭndăt ămōrĕ. *Cat.* (64, 330. *Pacuv.* apud *Cic. Or.* 2, 44, et *Non.* 2, 349, *flexanima* oratio). ‖ *Dont le cœur est fléchi.* Flĕxănĭmă, tănquăm lўmphāta, ūt Băcchī săcrīs Commotă. *Pac.* (apud *Cic. Div.* 1, 36).

Flĕxĭbĭlĭs *et* Flĕxĭlĭs. *Flexible, souple.* Tōrquĕt ĕquōrŭm Flĕxĭbĭlēs rĭctŭs. *O.* Cūrvābĭt flĕxĭlĕ cōrnŭ. *Ia.* SYN. Lēntŭs, făcĭlĭs. ‖ *Au fig.* Nōn flĕxĭbĭlĭbĕm mē cōncūrvāstī ūt cărpĕrēs? *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 7, 2). ‖ *Qui tourne, arrondi.* Flĕxĭlĭs ŏbtōrtī pĕr cōllŭm cĭrcŭlŭs aūrī. *V.* Ēt mŭltă spīrāt cŏmă flĕxĭlĭs aūră. *V. Fl.* SYN. Flĕxŭs, lēntŭs, cūrvŭs, ĭntortŭs.

Flĕxĭpēs, ĕdis. *m. f. Qui a les pieds tortus; aux racines tortueuses.* Vos quŏquĕ, flĕxĭpēdēs hĕdĕræ. *O.*

?Flĕxĭvĭcĕ. *adv. En faisant un détour.* Quōrsŭm flĕxĭvĭcĕ cōntĕndĕrĕt. *Pac.* (apud *Non.* 4, 68. Sed locum pro depravato habent).

Flĕxŭōsŭs, ă, ŭm. *Courbe, tortueux.* Ēt flĕxŭōsă cōrrĭgens dispĕndĭa. *Prud.* (*Cath.* 958). Hĭc cōmpĕndĭă flĕxŭōsa mētăt. *Sid.* (*Pan.* 3468). *Voy.* Curvus. ‖ *Au fig.* Fraudēsquĕ flĕxŭōsās. *Prud.*(*Cath.* 880).

Flĕxūră, æ. *f. Courbure.* Āssĭmĭlī lătĕrīs flĕxūră prædīta nostrī. *Lr.* (IV, 312). Nondum Hĕspĕrĭæ flĕxurā rōtæ. *Sen.* (*Thy.* 796). Flĕxurā căplīs. *Prud.* (*Ham.* 718). SYN. Cūrvatūră, flĕxŭs.

Flĕxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Flecto. *Courbé.* Măgnă vi flĕxă dŏmātŭr ĭn būrĭm. *V.* Tūm vălĭdis flĕxōs ĭncūrvānt vīrĭbŭs ārcŭs. *Id.* SYN. Ĭnflĕxŭs, cūrvŭs, cūrvātŭs, flĕxĭbĭlĭs, flĕxĭlĭs, lēntŭs. ‖ *qqf. Taillé, façonné.* Flĕxŭs ŏnўx. *St.* ‖ *Au fig. Fléchi.* Nēve hŏmĭnŭm rĕfĕrām flĕxās ăd mītĭŭs īrās. *O.* Ănĭmum flĕxŭs. *V. Fl.* ‖ *Qui a un sens détourné* (*παίγνιος*). Flĕxă, nōn fălsa aūtūmārĕ dictĭō Dēlphĭs sŏlēt. *Pacuv.* (apud *Non.* 4, 7).

Flĕxŭs, ūs. *m. Tour, flexion, courbure.* Măxĭmŭs hīc flĕxŭ sĭnŭōso ēlābĭtŭr Ānguis. *V.* Tārdīs ŭbī flĕxĭbŭs ērrat Mĭncĭŭs. *Id.* Ōssă pătī flĕxŭs. *Id.* SYN. Cūrvātūră, flĕxūră, gўrŭs, ōrbēs. ‖ *Détour.* Ĭndĕ nōtīs flĕxĭbŭs Prælĕcūrrit ălĭum ĭn xўstum. *Ph.* SYN. Cĭrcŭĭtŭs, gўrŭs. ‖ *Au fig. En parlant de l'âge, des saisons.* Brūmālēs ădĕăt flĕxŭs. *Lr.* (V, 615, nempe sol). Lubrĭcæ nĭsĭ tĕ jŭvēntæ præcĭpĭtem flĕxŭs dărĕt. *Aus.* (*Prof.* 11, 4). ‖ *Flexion de la voix.* Tū flĕxu ĕt ăcūmĭnĕ vōcīs. *Aus.* (*Idyl.* 4. 47).

Flĭctŭs, ūs. *m. Choc de deux corps.* Dănt sŏnĭtūm flictŭ gălĕæ. *V.* Gălĕa hŏrrĭdă flictū ădvĕrsæ ārdēscīt gălĕæ. *Sil.* Flĭctŭs nāvĭŭm. *Pac.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 666). SYN. Cōnflictŭs, ăfflictus.

† Flĭgŏ, ĭs, xī, ctŭm, ĕrĕ. *arch. Renverser à terre.* Īpsŭs se ĭn tĕrrām saūcĭŭs flĭgit cădens. *L. Andr.* (apud *Non.* 2, 328). Nēc pĕrdŏlēscīt flĭgī sŏcĭŏs mŏrtĕ, cāmpŏs cōntĕgī. *Att.* (*ibid.* Cf. *Gloss. Placidi* : « *Flixerit*, afflixerit. ») ‖ *n. Se heurter.* Ŏbvĭă quŭm flixĕrĕ, fit ŭt dĭvĕrsă rĕpēntĕ Dissĭlĭānt. *Lr.* (II, 85. Sic *Lamb., Eichstadt.* Quod potius. Alii, *conflixere*).

Flō, ās, āvi, ātŭm, ārĕ. *n. Souffler.* Flăbăt ădhūc eūrŭs. *O.* Ĭnflĕxō tĭbĭă cōrnu Flăbĭt. *Id.* SYN. Spīrŏ, ădspīrŏ. *Voy.* Ventus. ‖ *act.* Quăntăquĕ Pĭĕrĭă prœlĭă flārĕ tŭbă. *M.* (XI, 4, 8). Fūrĭōsăquĕ tĭbĭă flātŭr. *O.* ‖ *Exhaler.* Ōrĕ fĕrōx ācrēm flārĕt dē cōrpŏrĕ flāmmām. *Lr.* (V, 905). *Voy.* Spiro. ‖ †*Dédaigner.* Spĕrnĕrĕ sŭccĭnă, flārĕ rōsās, Fūlvă mōnĭlĭă respŭĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 845). *Voy.* Flatus.

Flŏccŭs, ī. *m. Flocon de laine, fétu, objet de nulle valeur.* Cētĕrŭm quī sīs, qui nōn sīs, flŏccūm nōn ĭntĕrdūm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 152). ‖ *Ordint.* Flŏccī făcĭō, pĕndō, æstĭmō, ĕxistĭmō; flŏccō hăbĕō. *Ne faire aucun cas.* Īs lēno, ūt sē æquum ēst, flŏccī nōn fēcīt fĭdēm. *Pl.* (*Rud. prol.* 47. *Id. Truc.* II, 7, 46; *Trin.* IV, 3, 150; *Ter. Eun.* II, 3, 12). Ēgŏ nōn flŏccī pēndĕrĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 21). Nēquĕ, quŏd dīxī, flŏcci ĕxistūmāt. *Pl.* (*Most.* 1, 1, 73). Pĕrīī, īllĭc hăbĕbīt flŏccō jam hŏmō lūmbōs mĕōs. *Id.* (*As.* III, 3, 111). *Voy.* Hilum.

† Flŏcĕs, ŭm. *f. pl. Lie.* Nēquĕ flōrēm nēquĕ flŏcēs vŏlŏ mī; vīnŭm vēllm. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 354).

Flōră, æ. *f. Flore, déesse des fleurs, femme de Zéphyre.* Chlōrĭs ĕrām, quæ Flōră vŏcŏr. *O.* (*Fast.* V, 195, ubi græcam fabulam fusius refert). Flōră quĭbŭs mātĕr præspĕrgens ăntĕ vĭăī Cūncta cŏlōrĭbŭs ēgrĕgĭīs ĕt ŏdōrĭbŭs ŏpplĕt. *Lr.* (V, 740). Tāntŭs vērīs hŏnŏs ĕt ŏdōræ grātĭă Flōræ. *M.* (VI, 80. Cf. *Varr. L. L.* 4, 10). SYN. Chlōrĭs. PPH. Zĕphўrī cōnjŭx, ŭxŏr. *Voy.* Flos, Ver. ‖ 2. *Courtisane qui laissa au peuple romain de grandes richesses, et en l'honneur de laquelle furent institués les jeux Floraux. Il est probable que les traditions relatives à ces deux Flore se confondirent, ainsi que leur culte.* (Cf. *Lact.* 1, 20; *Arnob.* 7, 113; *Varr. R. R.* 1, 1.) *Voy.* Floralia. ‖ 3. *Courtisane du temps de Juvénal.* (*Juv.* 2, 49.)

Flōrālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm. *n. pl. Fêtes en l'honneur de Flore* 2, *dans lesquelles régnait une extrême licence.* Quis Flōrālĭă vēstĭt, ĕt stŏlātum Pērmittit mĕrĕtrīcĭbŭs pŭdōrĕm? *M.* (1, 36). Nossēs jŏcōsæ dulcĕ quŏnĭ sācrum Flōræ, Fēstōsquĕ lūsūs, ĕt lĭcēntĭām vŭlgī (*Ib.* 1). Nēc nōn lăsĕīvī Flōrālĭă lætă thĕātrī, Quæ spĕctārĕ vŏlŭnt, quæ vŏlŭīssĕ negānt. *Aus.* (*Eclog. de Fer. Rom.* 25. Adde *Pers.* 5, 178. Cf. *Macr. Sat.* 1, 4; *Plin.* 18, 29). *Voy.* Flora.

Flōrālĭs, ĕ, *et* Flōrālĭcĭus, ă, ŭm. *De Flore, des jeux Floraux.* Ēxĭt ĕt ĭn Māĭās fēstum Flōrālĕ călēndās. *O.* Dignissĭmă prōrsŭs Flōrali mātrōna tŭbā. *J.* (6, 250). Ēt Flōrālĭcĭās lăssēt arēna fĕrās. *M.* (VIII, 67).

Flōrēns, tis. *Qui est en fleur.* Flōrēntēs fērūlās ēt grandīlā lilia quassāns. *V. Voy.* Floreus. ‖ *Au fig. Qui est à la fleur de l'âge.* Ambō flōrēntēs ætātibus. *V.* Ăn ădhūc flōrēntē juventā Fērvidus. *H.* SYN. Pūbens, virīdis. *Voy.* Juvenis. ‖ *Brillant, lumineux.* Bina lūcĕrnārum flōrēntia lūmina flammis. *Lr.* (IV, 452). Flōrēntēs ærĕ cătervās. *V.* Ārcānō flōrēntēs ignĕ smăragdōs. *St. Voy.* Nitidus. ‖ *Qui a des couleurs brillantes.* Grĕgēs flōrēntibŭs ālis Invĕnies ăvium. *Nemes.* (*Cyn.* 318). ‖ *Florissant, heureux.* Stŭdiis flōrentem ignōbĭlis ōtī. *V.* Bĕnĕfactis tuis mē flōrentēm făcis. *Pl.* (*Men.* II, 3, 21). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Hūc ădes, ō Flōrēns, ēt fēstā lūcĕ rĕlāxā (*Anthol.* I, p. 488).

Flōrentĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Flōrentī Flōriquĕ pātris sāt nōmĭnā prōdit (*Anthol.* II, p. 633. Nisi, *Florentis*).

Flōrĕō, ēs, ŭi, ēre. *n. Fleurir, être en fleur.* Vērnāt hūmus flōrētque, ēt mōlliā păbŭlā surgunt. *O.* Ēt grăvĭtĕr spīrantīs cōpĭā thўmbrē Flōrĕāt. *V.* SYN. Flōrescō. PPH. Flōrēs indŭō, fundō, spārgō, fĕrō. Flōrĭbus indŭōr, pŭbĕō, vēstĭŏr, ŏpĕrĭŏr, dĕcŏrŏr, ornŏr, vărĭŏr, distinguŏr; mē vēstĭō, mē indŭō. In flōrem mē indŭō. VERS. Tibī suāves dædălă tellūs Sūbmittit flōres. *Lr.* Vărĭos hīc flūmĭnă circūm Fundīt hūmus flōres. *V.* Incănŭit albō Flōrē pīri. *Id.* Vărĭos hūmus hūmidă flōres Ēdŭcăt. *O.* ‖ *Au fig. Fleurir, être florissant.* Nōs quŏquē flōrŭlmus; sēd flos fŭit illē cădūcus. *O.* Quĭbŭs ĭtălă jām tūm Flōrŭĕrĭt terra ălmă vĭrīs. *V.* Āthēnæ quūm flōrērēnt æquīs lēgĭbŭs. *Ph.* Flōrēnt mŏdō nātă vigēntquē (verba). *H.* Tūm mărē vēllĭvŏlum florēbăt nāvĭbŭ' pāndis. *Lr.* (V, 1440). *Voy.* Vigeo.

Flōrēscō, ĭs, ĕre. *n. Fleurir.* Flōrescūnt tēmpŏrē cērtō Ārbŭstă. *Lr.* (V, 670). Illă sĕnescĕre, ăt hæc cōntrā flōrescĕrē cōgunt. *Id.* (II, 73). *Voy. le précéd.*

Flōrĕus *et* Flōrĭdus, ă, ŭm. *De fleurs, fait avec des fleurs.* Nūnc tŭscŭlum ēmī, ēt hās cŏrōnās flōrĕas. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 15). Seū vĕtŭs in trĭvĭō flōrĭdă sĕrtă lăpĭs (habet). *O.* ‖ *Fleuri.* Quālĭs æpēs æstātē nŏvā pĕr flōrĕă rūră. *V.* Flōrĭdă quām mūltās Hўblă tūētŭr æpēs. *O.* SYN. Flōrēns, flōrĭfĕr. PPH. Flōrĕ, flōrĭbus vīrēns, pūbens, cŏmāns, vēstītŭs, dĕcŏrŭs, distinctŭs, nītens. ‖ *Au fig.* Nōvĭtās tūm flōrĭdă mundī. *Lr.* (V, 944). Ævi flōrĭdĭōr Fābĭŭs. *Sil.* Flōrĭdam ipsĕ pŭellŭlăm. *Cat.* (61, 57). Flōrĭdĭōr prātĭs (Galatea). *O.*

† Flōrĭcŏlŏr, ōris. *De couleur de fleurs.* Hōc sĭbī lūsĭt ōpŭs dē stāmĭnĕ flōrĭcŏlōrĕ (*Anthol.* I, p. 648).

Flōrĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Couronné de fleurs.* Quālis flōrĭcŏmă quōndām pŏpŭlātŏr ĭn Ætnā. *Aus.* (*Epist.* 4, 49). Vēl quūm flōrĭcŏmō jām tēllus vērĕ mŏvētur. *Avien.* (*Arat.* 1000).

Flōrĭdŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Floridus. Ōrĕ flōrĭdŭlō nītens. *Cat.* (61, 193).

Flōrĭdus. *Voy.* Floreus.

Flōrĭfĕr *et* Flōrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des fleurs.* Flōrĭfĕrīs ŭt æpēs in sāltĭbŭs ōmnĭă lībant. *Lr.* (III, 11). Sōlŭm rĕlĭnquit vērĕ flōrĭfĕrō vīrēns. *Sen.* (*OEd.* 649). Flōrĭgĕrā nūnc sēdĕ mānēt sĭnĕ fīnĕ bĕātus. *Fort.* (IV, 49. Sic et *Sedul.* 2, 2). *Voy.* Florilegus, Floreus.

† Flōrĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Où des fleurs sont engendrées, et au fig.* Flōrĭgĕnās plēnāquē dēcēns lanūgĭnĕ mālās (*Anthol.* II, p. 635).

Flōrĭlĕgus, ă, ŭm. *Qui recueille le suc des fleurs.* Flōrĭlĕgæ nāscūntŭr æpēs. *O.* Stŭdĭūmquĕ lăbōrĭs Flōrĭlĕgī rēpĕtūnt. *L.* (X, 289. Sic melius quam ut plerique, *florigeri*).

Flōrĭpărŭs, ă, ŭm. *Qui engendre des fleurs.* Ānnŭs ăb ēxōrtū quūm flōrĭpărūm rĕsĕrāt vēr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Ver.* 1).

Flōrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Fleuri; au fig. qui est dans la fleur.* Hīnc pŭdōrēm flōrŭlēntæ prōdĭdērūnt pūrpŭræ (*Pervig. Ven.* 19. *Prud. Peri.* 2382, *florulentum*, de Hyacintho juvene). *Voy.* Floreus.

† Flōrŭs, ă, ŭm. *Comme* Florulentus. (*Ennius*, auctore *Serv.* ad *Æ.* XII, 605.)

Flōrŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Jŭlī Flōrĕ, quĭbŭs tĕrrārūm mīlĭtĕt ōris. *H.* Ĕgŏ nōlŏ Flōrŭs ēssĕ. *Adrian.* (apud *Spartian.* 16).

Flos, ōris. *m. Fleur.* Ŭt flōs in sēptĭs sēcrēti nāscĭtŭr hortī. *Cat.* (62, 39). Flōrĕ sĕmĕl læsō pĕrĕūnt vĭcĭnăquĕ făbæquĕ. *V.* Ĭnvĭtēnt crŏcĕīs hălantēs flōrĭbŭs hortī. *Id.* SYN. Flŏscŭlus. EP. Vērnŭs, vērnanș, æstīvŭs, căndĭdŭs, nĭvĕŭs; rōsĕus, pūrpŭrĕŭs, crŏcĕus; pictŭs, vărĭus, nītens, nĭtĭdus, ămœnŭs, dĕcŏrus, grātŭs, lætŭs, blandŭs, mōllis, tĕnĕr, nŏvus, nascens, rĕcens; dulcis, suāvis, ōlens, ŏdōrŭs, rēdŏlens, frăgrans. PPH. Ōmnis cōpĭă nārĭum. *H.* PHR. Prātōrum, hortōrum dĕcŭs. Vēris ŏpēs. Lātē fundens ŏdōrēm. In grāmĭnĕ rīdens. *Voy.* Floreo. ‖ *qqf. Suc des fleurs.* Spīrāmēntă līnunt, fūcōque ēt flōrĭbŭs ōrās Explēnt. *V.* (Adde *Tib.* II, 1, 49). ‖ *Au fig. Fleur de l'âge.* Tūm mihī prīmā gĕnās vēstībat flōrĕ juvēntā. *V.* Cōnfīrmātă cŭpītum ætātis, tăngĕrĕ flōrĕm Vīs ănĭmī. *Lr.* (III, 773). PPH. Ævum flōrens. Ānnī flōrentēs. *Voy.* Juventa. ‖ *Virginité.* Quūm căstum ămīsīt pōllūtō cōrpŏrĕ flōrĕm. *Cat.* (62, 46). *Voy.* Virginitas. ‖ *Fleur, élite.* Tūm flos Hēspĕrĭæ, Lătīī jām sōlă jŭvēntus. *L.* Ea tēmpēstātĕ flos pŏētārum fŭit (*Prol. Pl. Casin.* 18). ‖ *En gén. La partie choisie d'une chose, la fleur, famil. la crème.* Flos dēlĭbātus pōpŭlī. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15. Sic *Favorin.* apud *Gell.* 15, 8, *flos cœnæ*). Dōctŏr ĭn ūrbĕ sŭā lĭnguæ sŭb flōrĕ Mĕnāndĕr. *Manil.* (V, 470). ‖ — vīnī, băcchī. *Bouquet de vin, ou simplement vin.* Hæc ānŭs sē saucĭāvit nīmīum flōrĕ Lĭbĕrī. *Enn.* (apud *Fulgent.*). Băcchī quūm flos ēvānŭit. *Lr.* (III, 222). Flos vĕtĕrīs vīnī meīs nārĭbus ŏbjĕctŭs ēst. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 1. *Id. Cist.* I, 2, 8). Se ūspĭām pĕrcūssīt flōrĕ Lĭbўcō. *Id.* (*Cas.* III, 5, 16. Adde *Pacuv.* apud *Non.* 9, 6. *Euripid.* οἶνου ἄχνη). SYN. Ŏdŏr. ‖ *En gén. Odeur.* Dūlcĕmquĕ flōrĕm spīrĭtŭs Dūco ĕx æpērtō trāmĭtĕ. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11). ‖ — ignĭs, flāmmæ. *Éclat de la flamme, flamme.* Dōnec fŭlsērunt flāmmāī flōrĕ cŏōrtō. *Lr.* (I, 901. *Capel.* II, p. 45, et, VI, 188, habet *florem ignis. Serv.* ad *Æ.* VII, 804 : « Ennius et Lucretius *florere* dicunt omne quod nitidum est. » *Hesychius* : » Πυρὸς ἄνθος, τὸ λαμπρότατον. *Æschyl.* et dixerat, ἄνθος Ἡφαίστου). Tūnc cōnfĕrtă lĭcĕt cœli fŭlgentĭă tēmplă... tōtīsquĕ micārĕ Flōrĭbŭs. *Manil.* (V, 726). *Voy.* Florens, Floreo.

Flōscŭlus, ĭ. *m. dimin. de* Flos. Flōscŭlŭs, ānguste mĭsĕræquĕ brĕvissĭmă vītæ Tempŏrā. *J.* (9, 127).

Flŭctĭcŏlă, æ. *m, f. Qui habite les flots.* Flŭctĭcŏlæ quūm fēstă nŭrŭs Păgasææ pĕr ānŭra. *Sid.* (*Pan.* 2210). SYN. Ămnĭcŏlă.

† Flŭctĭfĕr. *Voy.* Fluctiger.

Flŭctĭfrăgus, ă, ŭm. *Qui brise les flots.* Dēnī-

quĕ flŭctĭfrăgō- sūspēnsæ in lĭttŏrĕ vēstēs. *Lr.* (I, 505).

Flŭctĭgĕnă, æ. *m. f., et* Flŭctĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Nés dans les flots.* Nantēs flŭctĭgĕnăs chŏrūmquĕ Phŏrcĭ. *Capel.* (IX, p. 310). Flŭctĭgĕnī spĕcĭēm mōnstrī sŭpĕr ĭnvĕhĭt aŭstĕr. *Avien.* (*Arat.* 1157).

? Flŭctĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui supporte les flots.* Tūnc sē flŭctĭgĕrō trādĭt māndātquĕ pārōnī. *Cic.* (apud *Isid. Or.* 19, 1. *Herman.* conj. *fluctiseco*).

Flŭctĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Aux flots retentissans.* Ĭnsŭlă flŭctĭsŏnō circumvăllātă prŏfundō. *Sil.* (Adde *Sen. H. OEt.* 836).

Flŭctĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre sur les flots.* Flŭctĭvăgōs nautās scrūtātōrēsquĕ prŏfundī. *St.* (*Id. Th.* I, 271). SYN. Undĭvăgŭs.

? Flŭctŏ. *Voy.* Fluto.

Flŭctŭāns, tis. *Flottant, et au fig.* Nūtāvīt aŭlă, dŭbĭă quō pŏndŭs dārĕt, Ac flŭctŭānti sĭmĭlis. *Sen.* (*Thyest.* 697. *Id. OEd.* 312, de fumo).

† Flŭctŭātĭm. *Avec agitation, de manière à faire flotter son vêtement.* Măgnĭfĭcē vŏlŭ flŭctŭātim īre ăd īllŭm. *Afran.* (apud *Non.* 2, 333).

Flŭctŭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Être agité, en parlant des flots.* Ĭtă flŭctŭārĕ vīdēō yĕhĕmēntĕr mărĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 12). Impŭlsūm rōstrīs sŏnŭĭt mărĕ, flŭctŭāt ŭndă. *L.* SYN. Æstŭŏ, fĕrvĕŏ, æglŏr, cŏmmŏvĕŏr. *Voy.* Æstuo. || *Au fig.* Măgnōquĕ īrārŭm flŭctŭāt æstŭ. *V.* Mēns ănĭmī tāntīs flŭctŭāt ĭpsă mălīs. (*Cat.* 65, 4). Quīd, sī ănĭmŭs flŭctŭāt? *Pl.* (*Merc.* V, 2, 49). *Voy.* Cura. || *Imiter l'agitation des flots, être ondoyant.* Lātē flŭctŭāt ōmnĭs Ærĕ rĕnīdēntī tēllŭs. *V.* Ignĭbŭs ēt vēntīs fŭrĭbŭndŭs flŭctŭāt æĕr. *Lr.* (VI, 366). Ădultă lēnī flŭctŭāt zĕphўrō sĕgĕs. *Sen.* (*H. Fur.* 699). Spīcĕs spīcŭlă mixtă flŭctŭārēnt. *Sid.* (*Pan.* 3350). SYN. Undŏ. || *Flotter, être incertain.* Flŭctŭāt ĭncertīs errōrĭbŭs ārdŏr ămāntūm. *Lr.* (IV, 1075). Ănĭmō nūnc hūc, nūnc flŭctŭāt illūc. *V.* Nĕ flŭctŭārĕt vĕrĭtās dŭbĭă fĭdē. *Prud.* (*Peri.* 2826). SYN. Flŭĭtŏ. PPH. Ĭncertŭs, dŭbĭŭs sŭm, hæsĭtŏ.

Flŭctŭŏr, āris, ārī. *d. Comme* Fluctuo. Cōr flŭctŭātŭr; īrā plĕtātēm fŭgāt. *Sen.* (*Med.* 943. *Id. Ag.* 109; *Troad.* 660. Nec ullus ălius poeta, quod sciam).

Flŭctŭōsŭs, ă, ŭm. *Agité par les flots.* Ĭn mărī flŭctŭōsō. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 5).

Flŭctŭs, ūs. *m. Flot, vague.* Flŭctŭs ŭtī ĭn mĕdĭō cœpīt quum ălbescĕrĕ pŏntō. *V.* Ēt vāstōs vōlvūnt ăd lĭttŏră flŭctŭs. *Id.* SYN. *qqf.* Æstŭs, EP. Æquŏrĕŭs, sālsŭs, ŭndāns, spūmĕŭs, tūmēns, tŭmĭdŭs, răpĭdŭs, vălĭdŭs, prŏcēllōsŭs, ĭmmānĭs, mĭnāx, sævŭs, vēsānŭs, ĭnsānŭs, fūrēns. PPH. Ŭndă tūmēns. Mōlēs æquārŭm. Prærŭptŭs æquæ mōns. Æquārŭm mōntēs, cŭmŭlŭs. Ingēns pōntŭs. Ŭndārŭm glŏbŭs. || *Mer, fleuve, eau.* Nūnc mē flŭctŭs hăbĕt. *V.* Cōnsuētă pētēns ē flŭctĭbŭs āntră. *Id. Voy.* Mare, Fluvius, Aqua. || *Au fig. Agitation, trouble.* Hīc ĕgŏ rērŭm Flŭctĭbŭs ĭn mĕdĭīs ēt tēmpēstātĭbŭs ŭrbīs. *H.* Īrārŭm tāntōs vōlvīs sŭb pectŏrĕ flŭctŭs. *V.* Ĭnsānōs cūrārŭm cōmprĭmĕ flŭctŭs. *St.* SYN. Æstŭs.

† Flŭctŭs, ī. *m. arch. Comme le précéd.* Flŭctī flăccescĕūnt. *Pac.* (apud *Non.* 8, 37. *Att. ibid.*)

Flŭēns, tis. *Qui coule.* Lūdĭte : ēūnt ānnī mōrĕ flŭēntĭs ăquæ. *O. Voy.* Fluo. || *D'où l'eau découle, qui dégoutte.* Ārtŭs sānĭē tăbŏquĕ flŭēntēs. *V.* Mădĭdăquĕ flŭēns ĭn vēstĕ Mĕnœtēs. *Id.* Sūdōrĕ flŭēntĭă mŭltō Brāchĭă. *O.* SYN. Sūdāns, mānāns, hŭmĭdŭs, mădēns. || *Traînant, ondoyant, en parlant des vêtemens.* Nōdōquĕ sĭnŭs cōllēctă flŭēntēs. *V.* Tŭnĭcīsquĕ flŭēntĭbŭs aūrās Excĭpĭt. *O.* Vēstītū flŭēns. *Ph.* SYN. Flŭxŭs, flŭĭtāns, ŭndāns, lāxŭs. || *Pendant, en parlant des branches.* Rāmōs cōmpescĕ flŭēntēs. *V.* Cēdēntēs ŏnĕrī rāmōs sīlvāmquĕ flŭēntēm. *M.* (XI, 41). SYN. Pēndēns, dēprĕssŭs, cădēns. || *En parlant des cheveux.* Cōmæ pĕr lævĭă cōllă flŭēntēs. *Pp.* (II, 2, 23). Mōllīquĕ flŭēntēm Frōndĕ prĕmĭt crīnĕm. *V.* || *qqf. Qui descend ou tombe de cheval.* Ăd tĕrrām nōn spōntĕ flŭēns. *V. Voy.* Defluo. || *Coulant, facile, abondant, en parlant du chant.* Ĭnsignĭs cĭthărā cāntūquĕ flŭēntī. *Sil. Voy.* Flumen. || *Dont les paroles coulent en abondance.* Tūm Prānēstīnūs sālsō mūltōquĕ flŭēntī Ēxprēssa ārbūstō rĕgĕrīt cōnvītĭă. *H.* (Sic *Demosth. Coron.* πολλῷ ῥεοντι). Spōntĕ flŭēns dăbĭtŭr sermōnīs grātĭă vōbīs. *Juvc.* (II, 471). || *Qui produit en abondance.* Mūltōquĕ flŭēntēs Sŭfficĭĕt băcchō vītēs. *V. Voy.* Fertilis. || *Qui a en abondance.* Lārgīs quŭm pŏtĭŭs mūnĕrĭbŭs flŭēns. *Boet.* (2, 2). Hōs mūltă dītāvīt frŭgĕ flŭēntēs. *Prud.* (*Sym.* 1807). Lūxū flŭēns. *Cl.* (*Cons.* IV *Honor.* 207). *Voy.* Abundans.

† Flŭēntĕr. *En coulant.* Ūsque ădĕo ōmnĭbŭs ăb rēbŭs rēs quæquĕ flŭēntĕr Fĕrtŭr. *Lr.* (IV, 225).

Flŭēntĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du bruit des flots.* Nāmquĕ flŭēntĭsŏnō prōspēctāns lĭttŏrĕ Dīæ. *Cat.* (64, 52). Glaŭcĕ, flŭēntĭsŏnĭs plăcĭdūm cāpŭt ēffĕr ăb ăntrīs (*fragm. Halieut.* a *Columna* edit. 24).

† Flŭēntŏ, ās, ārĕ. *néol. Baigner.* Pērgĭs ăd Aŭgŭstām, quām Vindŏ Lўcūsquĕ flŭēntānt. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 642).

Flŭēntŭm, ī. *n., et ordint.* Flŭēntă, ōrŭm. *pl. Courant d'eau, rivière.* Undĕ pătĕr Tĭbĕrīnŭs ēt ŭndæ Ănĭēnă flŭēntă. *V.* Xānthīquĕ flŭēntă Dēsĕrīt. *Id.* Ēxĭbānt hūmōrĕ flŭēntă Lŭbrĭcă. *Lr.* (V, 947). Ārcānīquĕ pătēt pĕnĕtrālĕ flŭēntī. *Aus.* (*Mos.* 59. Sic *Avien. D. Ter.* 32). *Voy.* Fluvius. || *Courant d'air.* (*Lucr.* V, 278.)

Flŭĭdŭs, ă, ŭm. *Fluide, liquide.* Lūmĭnĭs ēffōssī flŭĭdŭm lăvīt ĭndĕ lĭquōrĕm. *V.* Flŭĭdōquĕ călōrĕ Cōrpŏră tābescūnt. *O.* SYN. Flŭēns, lĭquĭdŭs. || *Dégoûtant.* Flŭĭdōs hūmānō sānguĭnĕ rīctŭs. *O. Voy.* Flucus. || *Pendant, ondoyant.* Flŭĭdōs cōllēgīt ămictŭs. *St.* Flŭĭdōs pēndērĕ lăcĕrtōs. *O.* SYN. Flŭēns, flŭxŭs.

Flŭĭtāns, tis. *Flottant, errant sur l'eau.* Ămissō flŭĭtāntem ērrārĕ măgistrō (navem). *V.* Flŭĭtāntĭă trānstră. *Id.* SYN. Nātāns. || *Flottant, en parlant des vêtemens.* Sēd nēquĕ tūm mītræ nēquĕ tūm flŭĭtāntĭs ămictŭs. *Cat.* (64, 68). Flŭĭtāntĭă lōră. *O. Voy.* Fluens. || *De tout objet ondoyant.* Tālis ĕrāt cāmpō bēllī flŭĭtāntĭs ĭmāgō. *St.* || *Qui pend ou tombe.* Ĭnvălĭdīs flŭĭtāntĭă tēlă lăcĕrtīs. *St.* || *Au fig. Flottant, incertain.* Cæcă flŭĭtāntĭă sŏrtē. *H.* Ătque ănĭmī ĭncērtō flŭĭtāns ērrōrĕ văgārīs. *Lr.* Flŭĭtāns fĭdēs. *Cl.* SYN. Ĭncertŭs, dŭbĭŭs, sūspēnsŭs, pēndŭlŭs, jăctātŭs.

Flŭĭtŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Fluo. *Couler.* Pĕr rīctŭs aūrŭm flŭĭtārĕ vĭdērēs. *O.* || *Ordint. Être porté par les flots, flotter.* Jām clāssēs flŭĭtārĕ mārī. *Petr.* (*Sat.* 123). Ĭn sūmmō flŭĭtārĕ lĭquōrĕ. *Lr.* (IV, 444). Hæc lăcĕra, ēt ōmnī dēcŏrĕ pŏpŭlātō lēvĭs flŭĭtāt. *Sen.* (*Ag.* 503, nempe navis). SYN. Flŭctŭŏ, nātŏ, nō, fĕrŏr. || *Être ondoyant.* Ĭnflĕcŭnt, cōgŭntquĕ sŭō flŭĭtārĕ cŏlōrĕ. *Lr.* (IV, 78). Cōncŏlŏr ĭn vīrĭdī flŭĭtābat sīlvă cāpillo. *Sid.*

(*Pan.* 364). SYN. Flŭctŭō. ‖ *Au fig.* Sĕd quæ pĕrmissis flŭĭtārĕ vĭdētŭr hăbĕnīs, Sōrs pătĭtŭr frēnōs. *Boet.* (5, 1). ‖ *Flotter, être incertain.* Neŭ flŭĭtēm dŭblæ spē pĕndŭlŭs hōræ. *H.* SYN. Flŭctŭō. *Voy.* Dubito.

Flūmĕn, ĭnĭs. *n. Cours d'eau, courant.* Aŭt răpĭdŭs montānō flūmĭnĕ tōrrēns. *V.* Æssuētŭs æquæ pērfundī flūmĭnĕ nōtō. *Id.* Flūmĭnĕ lānguĭdō Cōcўtŭs ērrāns. *H.* ‖ *Fleuve, rivière.* Căspĕrămquĕ cōlŭnt ēt flūmĕn Hĭmēllæ. *V.* Flūmĭnĭbŭs sălĭcēs crāssisquĕ pălūdĭbŭs ălnī. *Id.* SYN. Flŭvĭŭs, ămnĭs, flŭēntă (orum). *Voy.* Fluvius. ‖ *Torrent de pleurs, flots de sang, etc.* Vōmĭens călĭdŭm dē pectŏrĕ flūmĕn. *V.* Lārgōquæ hūmĕctāt flūmĭnĕ vultŭm. *Id.* Flūmĕn ægīt (de sudore). *Id.* SYN. Flŭctŭs, rīvŭs, ĭmbĕr. ‖ *Au fig.* Effūsæquĕ rŭunt ĭnōpĭnō flūmĭnĕ turbæ. *Sil.* ‖ *Flux de paroles.* Sīc flūmĭnĕ lārgō Plēnŭs, Pĭĕrĭō dēfundēs pectŏrĕ vērbă. *Petr.* (*Sat.* 5).

Flūmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De fleuve.* Nĕc sŭă flūmĭnĕă cōrpŏră mĕrgīt æquă. *O.* Flūmĭnĕă sŏnĭpēs rĕŭgātŭs dūcĭtŭr ālnō. *Sil.* SYN. Flŭvĭālĭs. *Voy. ce mot.*

Flŭō, ĭs, ŭxī, ŭxŭm, ĕrĕ. *n. Couler.* Ĭntĕr ŏpĭmă vīrŭm lēnī flŭĭt ăgmĭnĕ Tĭbrĭs. *V.* Aŭrō plūrĭmă flŭxĭt (Italia). *Id.* Lăcrĭmæ flŭxērĕ pĕr ōră. *O.* SYN. Mănō, prōflŭō, dēcūrrō, lăbŏr, dēlăbŏr, fĕrŏr, vōlvŏr, ĕō; *qqf.* effluō, dēflŭō, ĭnflŭō, rŭō, prōrumpō. PPH. Æquās vōlvŏ, ăgō. Ĭn ārvă fĕrŏr. Cūrsŭs ăgō. Vārĭīs cursĭbŭs flŭō. Sĭnŭōsīs flexĭbŭs ērrō. Cāmpŭm pĕtō. Cūltă rĭgō, hūmĕctō, ĭrrīgrō. PHR. Quīquĕ vagātŭr Mōntĭbŭs ăltīs Dēflŭŭs ămnĭs. *Boet.* (1, 7). ‖ *En parlant du vent, du feu.* Nōn rătĭōnĕ flŭūnt ăllă. *Lr.* (I, 280, nempe venti). Flŭĭt ūndĭquĕ vĭctŏr Mūlcĭbĕr. *Sil.* ‖ *Être humide.* Pinguī flŭĭt ŭnguĭnĕ tēllŭs. *V. Fl. Voy.* Fluens, Madeo. ‖ *Être pendant, trainant.* Tūnc prŏcŭl ăbsĭtĭs, quīsquĭs cōllŭ ărtĕ căpillōs, Ēt flŭĭt effūsō cuī tōgă lāxă sĭnū. *Tib.* (1, 6, 39). *Voy.* Fluens. ‖ *Descendre, tomber.* Ăd tĕrrāmquĕ flŭĭt dēvĕxō pōndĕrĕ cērvĭx. *V.* Dēquĕ mĕĭs mănĭbŭs lōrā rĕmissă flŭēnt. Spōntĕ flŭānt nātūrā sŭă (poma). *Id.* Ārmă flŭūnt. *St.* (Sic et *Sil.* IX, 120). Vērnæ căpĭtī flŭxērĕ rosæ. *Sen.* (*Thyest.* 947). *Voy.* Cado. ‖ *S'écouler, en parlant de la foule.* Ōmnĭsquĕ rĕlictīs Tūrbă flŭĭt căstrīs. *V.* ‖ *Au fig. Couler.* Ĭncertō flŭĕrēnt mortālĭă cæsū. *Cl.* Ēt carmĕn vēnă paupĕrĭōrĕ flŭĭt. *O.* Clādĕs Ĭn pătrĭăm pōpŭlūmquĕ flŭxīt. *H.* ‖ *S'écouler, passer.* Sīc mĭhĭ tārdă flŭēnt ĭngrātăquĕ tēmpŏră. *H.* Flŭxēre ĭntĕrĭă pĕdĕ tēmpŏră lăpsă fŭgācī. *A. Sab.* (2, 17). SYN. Ēlăbŏr. ‖ *Tomber en ruine, en décadence.* Ex illō flŭĕre ăc rĕtrō sŭblāpsă rĕfĕrrī Spēs Dănăum. *V.* ‖ *Affluer, avoir en abondance.* Pōtīs ēs făcĕre ŭtī flŭăt făcētĭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 12). Ūt mĕă lŭxŭrĭă Nēmēsis flŭăt. *Tib.* (II, 6, 33). SYN. Dĭffluō, ăffluō, ăbundō.

Flŭor, ōris. *m. Écoulement.* Nĕc fāstĭdĭtŏs Sālmōnæ ūsurpō flŭōrēs. *Aus.* (*Mos.* 366). *Voy.* Fluxus. ‖ *Toute espèce de liquide.* Sācrōs quăs sōllĭcĭtārĕ flŭōrēs Ādmĭdum. *Aus.* (*Mos.* 446). Mōx lăctĭs lĭquĭdōs sēnsĭm sŭpĕrāddĕ flŭōrēs. *Grat.* (*Cyn.* 227). *Voy.* Liquor.

† Flŭtō, ās, ārĕ. *arch. pour* Fluito. Nāmquĕ mōvētŭr æqua ēt tāntīllō nōmĭnĕ flŭtāt. *Lr.* (III, 190. Sic plerique; pauci *fluctat.* Iterum verbum est apud Nostrum, IV, 75, ed. *Lamb.*, suadente *Turneb.*; ubi *Eichstadt* aliique *fluctant*).

Flŭvĭālĭs, ĕ. *De fleuve.* Ēt ripis flŭvĭālĭbŭs ārundō. *V.* Mixtăm flŭvĭālĭbŭs ūndīs. *O.* Flŭvĭālĭs ănās. *Id.* SYN. Flūmĭnĕŭs, flŭvĭātĭlĭs, *qqf.* æquātĭcŭs, ămnĭcōlă.

† Flŭvĭdŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Fluidus. Sĕd quŏd ămārā vīdēs ēadĕm quæ flŭvĭdă cōnstant. *Lr.* (II, 463. *Ib.* 465).

Flŭvĭŭs, ĭi. *m. Fleuve, rivière.* Cōrnĭgĕr Hĕspĕrĭdŭm flŭvĭŭs rēgnātŏr æquārŭm. *V.* Ĭn frētă dŭm flŭvĭī currēnt. *Id.* Ātquĕ sŭīs flŭvĭŏs tĕmĕrāssĕ vĕnēnīs. *O.* SYN. Flūmĕn, ămnĭs, flŭēntă (orum), *qqf.* tōrrēns, rīvŭs. EP. Vāgŭs, ērrāns, sĭnŭōsŭs; ăltŭs, prŏfundŭs; nĭtĭdŭs, līmpĭdŭs, pūrŭs, lĭquĭdŭs; ămœnŭs, hērbōsŭs, rīguŭs, ĭrrīguŭs; frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs; dēclīvĭs, præcēps, lŭbrĭcŭs, prōnŭs, lābēns, dēcūrrēns, tōrrēns, cĭtŭs, cōncĭtŭs, răpĭdŭs, vĭŏlēntŭs, mĭnāx, trŭx, răpāx, ūndāns, ēxundāns, effūsŭs, tŭmĭdŭs, tŭmēns; sŏnōrŭs, frăgōsŭs, raucŭs; spūmĕŭs, spūmāns, spūmĭfĕr, tŭrbĭdŭs; placĭdŭs, quiētŭs, lēnĭs, plăcĭdŭs. PPH. Flūmĭnĭs ūndæ, ălvĕŭs. Æquārŭm cūrsŭs, lāpsŭs. Răpĭdī flūmĭnĭs *ou* flŭvĭōrŭm lāpsŭs. PHR. Sĭnŭōsō trāmĭtĕ cūrrēns. Cūrsĭbŭs ōblīquīs flŭēns. Ĭn mărĕ dēcūrrēns. Mūrmŭrĕ raucō lābens. Dēvĕxā rūpĕ vōlŭtŭs. Sĭnŭōsīs flexĭbŭs ērrāns. Æquīs ērrāntĭbŭs ămnĭs. Tūrbĭdŭs hĭbĕrnĭs æquīs. Mōntānō flūmĭnĕ tōrrēns. Dēclīvī flūmĭnă cūrsū. Flūmĭnă exĕrcĭtă cūrsū, ārdŭă rīpĭs. ‖ *Eau.* Ārbŭtă sŭffĭcĕre, ēt flŭvĭŏs præbĕrĕ rŭēntēs. *V. Voy.* Aqua.

Flŭxŭs, ă, ŭm. *Qui coule, fluide.* Flŭctŭs lĭquēntēs æquōrĭs prēssĭt pĕdĕ, Nātūră flŭxa ăc tĕnŭīs ĭn sōlĭdŭm cōĭt. *Prud.* (*Peri.* 3139). SYN. Flŭĭdŭs. ‖ *Qui fuit, en parlant d'un vase.* Quŏd flŭxŭm pērtūsūmquæ ēssĕ vĭdēbāt. *Lr.* (VI, 19, nempe vas). ‖ *Traînant, lâche, pendant.* Lātās vēstēs ēt flŭxă vīrōrŭm Vēlāmēntă vĭdēs. *L.* Flŭxōs gĕmmĭs cōnstrĭnxĭt ămictŭs. *Id.* SYN. Flŭēns, flŭĭdŭs, flŭĭtāns, lāxŭs. ‖ *Au fig. Lâche, mou.* Spădōnĕ quūm sīs ēvĭrātĭŏr flŭxō. *M.* (V, 41). *Voy.* Mollis. ‖ *Peu solide, variable.* Flŭxās Phrўgĭæ rēs vērtĕrĕ fundō. *V.* Făc fĭdēlĭs sīs fĭdēlī; căvĕ flŭxăm fĭdem gĕrās. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 79). SYN. Cădūcŭs, mōbĭlĭs, ĭnstăbĭlĭs, pĕrĭtūrŭs, mūtăbĭlĭs, vărĭăbĭlĭs.

Flŭxŭs, ūs. *m. Écoulement, cours.* Sīn aŭtĕm lōngō dēcūrrēnt ĭntĭmă flŭxū. *Ser. Sam.* (*vs.* 548). Quăm... Cārpēbăt flŭxŭs sĭnĕ fĭnĕ crūdōrĭs. *Juv.* (II, 388). SYN. Flŭor. ‖ *Flux de la mer.* *Voy.* Reciprocus.

Focāle *ou* Faūcālĕ, ĭs. *n.* (*de* fauce). *Espèce de cravate de laine, à l'usage des malades.* Pōnās ĭnsignĭă mōrbī, Fāscĭŏlās, cŭbĭtāl, focāllă. *H.* Hōc focālĕ tŭās ăssĕrĭt aŭrĭcŭlās. *M.* (XIV, 142. Cf. *Quintil.* 11, 3). PHR. Quīd, rĕcĭtātūrŭs, cĭrcūmdās vēllĕră cōllō? *M.* Quōd lānă căpŭt ăllĭgās, Chărīnē. Quī rĕcĭtāt lānă faūcēs ēt cōllă rĕvĭnctŭs. *Id.*

Focŭlă, ōrŭm. *n. pl.* (*sync. de* Fovicula). *Tout ce qui sert à échauffer, réchaud.* Āt ēdĭs! nām jam intŭs vēntrĭs fŭmānt focŭlă. *Pl.* (*Pers.* 1, 3, 24. Cf. *Non.* 1, 31. Apud. *Pl. Capt.* IV, 2, 67, non *foculis*, sed rectius legendum *coculis*).

Focŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Focus. *Petit foyer; petit feu.* Focŭlūmquĕ vīvī cespĭtis Vānis rēlĭnquæ altārĭbŭs. *Aus.* (*Ephem. Parecb.* 12). Jām lăvāt, ēt bŭccā focŭlum ēxcĭtāt. *J.* (3, 262).

Focŭs, ī. *m. Foyer, cheminée.* Āt focŭs ā flāmmĭs, ēt quŏd fŏvēt ōmnĭă, dĭctŭs. *O.* Ādvŏlvērĕ focĭs ūlmŏs, ĭgnĭquĕ dēdĕrĕ. *V.* Lignă sŭpēr focō Lārgĕ rēpōnēs. *H.* SYN. Cāmĭnŭs, focŭlŭs, *par ext.* ĭgnĭs. *Voy.* Caminus. ‖ *Feux, habitations.* Fāsti-

dīs hăbĭtātūm quīnquĕ fŏcīs (agellum). *H.* ‖ *Espèce de fourneau pour les sacrifices.* Mūnĕrā lĭbō ĭntĕmĕrātă fŏcīs. *V.* Nĕc prŏdĕst sānctis tūrā dēdīssĕ fŏcīs. *Tib.* (I, 9, 74). Dēntŭr ĭn āntiquōs tūrā mĕrūmquĕ fŏcōs. *O.* ‖ *qqf. Bûcher.* Cōnfūsā rŭĕbānt Ōssă fŏcīs. *V. Voy.* Rogus. ‖ *Feu, flamme.* Ēxhĭbŭīt vīvōs cārbăsŭs ălbă fŏcōs. *Pp.* (IV, 11, 54). Pĕr trĭă pārtĭtōs quī dăbăt ōră fŏcōs (*Ib.* 9, 10, nempe Cacus). *Voy.* Ignis.

Fŏdĭcŏ, ās, ārĕ. *Percer; toucher quelqu'un pour l'avertir.* Ēădem ĭn ūsu ăcŭlĕātă sūnt : Ānĭmūm fŏdĭcānt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 30). Mĕrcēmūr sĕrvūm quī dĭctēt nōmĭnă, lævūm quī fŏdĭcēt lătŭs. *H.* (*Epist.* I, 6, 50. Sic membranæ vetustiores ; aliæ *fodiat* et *fodiet*).

Fŏdīnă, æ. *f. Mine de métal.* PPH. Mĕtāllī, ærĭs, aūri, ārgentī vēnă *ou* vēnæ, rīvūs, sēmĕn. Prĕtĭōsă vīscĕrā tĕrræ. Ābdĭtă tĕrrīs lāmĭnă *ou* lāmnă. Dūrā sīlĭcūm mĕtāllă. VERS. Hæc ĕădem ārgentī rīvōs ærīsquĕ mĕtāllă Ōstendīt vēnīs, ātque aūrō plūrĭmă flŭxīt. *V.* Ĭnsŭla Inĕxhaustīs chălўbum gĕnĕrōsă mĕtāllīs. *Id.* Dēnĭque ŭbi ārgentī vēnās aūrīquĕ sĕquūntŭr, Tĕrrāī pēnĭtŭs scrūtāntĕs ābdĭtă fĕrrō. *Lr.* Ītum ēst ĭn vīscĕrā tĕrræ. *O.* Grāvĭdāmquĕ Ămăthūntă mĕtāllī. *Id.* Āstŭr ăvārŭs Vīscĕrĭbŭs lăcĕræ tēllūrĭs mĕrgĭtŭr ĭmīs. *Sil.* Sēd ĭn pārentĭs vīscĕra ĭntrāvīt sŭæ Dētĕrĭŏr ætās : ĕrŭīt ferrum grăvĕ. *Sen.* Et quī prĭncĭpĭō sūb tĕrrīs quærĕrĕ vēnās Ĭnstĭtŭit, ēt fĕrrī frāngĕrĕ dūrĭtĭēm. *Cat.* Quĭdquĭd ăb aūrĭfĕrīs ējĕctăt ĭbĕrĭă fossis. *St.* Nōn sē tām pĕnĭtŭs, tām lōngē lŭcĕ rĕlĭctă Mĕrsĕrĭt Āssўrĭī scrūtātŏr pallĭdŭs aūrī. *L.* Vōrtĭcĭbŭs mēdĭŭs ŏcŭlōs ĭmmittĕt ăvārŏs ; Ēt cŏquĕt ārgentī glēbās, vēnāmquĕ lătentĕm Ērŭĕt, ēt sīlĭcēm rīvō sălĭēntĕ lĭquābĭt. *Man.* Ēffŏdĭūnt ălĭī tĕrrās aūrīquĕ mĕtāllum. *Prisc.* Dūm vēnās squălēntĭs hŭmī scrūtātŭr. *Prud.* Tōrrēns vĕl ămnĭs tŭrbĭdĭs Vōlvēns ārēnĭs ĭmplĭcăt Quōd, tĕrrŭlēntum ăc sōrdĭdŭm, Flāmmĭs nĕcēsse ēst dēcŏquī. *Id.* Nōn quĭdquĭd fŏdĭt Occĭdēns. *Sen. Voy.* Aurifer.

Fŏdĭō, ĭs, fōdī, fossŭm, fŏdĕrĕ. *Creuser.* Dūrā lăcĕrtōsī fŏdĭēbānt ārvă cŏlōnī. *O.* Aūt ŏcŭlīs captī fŏdĕrĕ cŭbĭlă tălpæ. Prīmŭs hŭmŭm fŏdĭtō. *Id.* Sēd glădĭīs fŏdĕrĕ sŭīs (arva). *L.* SYN. Dēfŏdĭō, ēffŏdĭō, căvō, ērŭō, rĕclūdō, prōscĭndō, *qqf.* vĕrsō. *Voy.* Aro. ‖ *Crever les yeux.* Quĭd fŏdĭs ĭmmĕrĭtīs, Phĭnĕū, sŭă lūmĭnă nātĭs? *O.* Sī fŏdĭām dĭgĭtīs, quī sŭpĕrēst, ŏcŭlūm. *M.* (I, 95). SYN. Ēffŏdĭō. *Voy.* Cæco. ‖ *Piquer.* Seū spūmantĭs ĕquī fŏdĕrēt călcārĭbŭs ārmōs. *V.* SYN. Fŏdĭcō, pŭngō, prĕmō. ‖ *Percer.* Mūrcentĭă gŭttŭră cŭltrō Fŏdīt. *O.* Vēl dŏmĭnī jŭgŭlūm fŏdĕrāt ēnsĕ nŏcēns. *M.* (*Spect.* 7, 8). SYN. Cōnfŏdĭō, haŭrĭō, etc. *Voy.* Confodio. ‖ *Toucher quelqu'un pour l'avertir.* Nōlī fŏdĕrĕ : jūssī. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 16. Cf. *Horat.* in *Fodico*). ‖ *Au fig.* Fŏdĭānt măgnās quæ pectŭs ĭn īrās. *Sil.* Mēntĕm ĭnvĭdĭæ stĭmŭlō fŏdĭt. *Id. Voy.* Stimulo.

† Fŏdīrī. *ancien infin. pass. de* Fodio. Nōn pōssŭnt mĭhī mĭnācĭīs tuīs hisce ŏcŭlī fŏdīrī. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 21).

† Fŏdŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. pour* Fodio. Īllŭrĭcī rēstānt, sĭcĭs sĭbĭnisquĕ fŏdentēs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Sibina*).

Fœcundŭs. *Voy.* Fecundus.

Fœdātŭs, ă, ŭm. *Souillé.* Fœdātī pŭlvĕrĕ crīnēs. *V. Voy.* Fœdus. ‖ *Mutilé.* Fœdātīque ōrā Gălēsī. *V.* Sīmŭl ōrā nŏtīs fœdātă tŭēntēs. *St. Voy.* Lacer.

Fœdē. *adv. Horriblement, indignement.* Ārăm Īphĭănāssaī tŭrparunt sănguĭnĕ fœdē. *Lr.* (I, 86). Ēxŭssīt pŭppēs fœdē. *V.* Cæsă mānŭs jŭvĕnŭm fœdē *Id.* SYN. Ĭndignē, *qqf.* tŭrpĭtĕr.

Fœdĕrātŭs, ă, ŭm. *Fédéré, confédéré.* Cōnspīrāt ūnō fœdĕrātŭs spīrĭtŭ Grēx Christĭānŭs. *Prud.* (*Peri.* 2247).

† Fœdĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui rompt les traités.* (*Næv.* apud *Gell.* 19, 7. Cf. *Cic. Off.* 1, 12).

Fœdō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Salir, gâter, souiller.* Fœdābĭs sănguĭnĕ sīlvās. *O.* Vūltŭsquĕ sĕnīlēs Fœdāt hŭmī fūsŭs. *V.* SYN. Ĭnquĭnō, măcŭlō, pōllŭō, etc. *Voy.* Polluo. ‖ *Au fig.* Ēt pātrĭōs fœdāstī fūnĕrĕ vūltŭs. *V.* ‖ *Défigurer par une blessure, mutiler.* Ūnguĭbŭs ōrā sŏrōr fœdāns. *V.* Fĕrro Ārgŏlĭcās fœdārĕ lātĕbrās. *Id. Voy.* Lacero. ‖ *Au fig. Souiller, déshonorer.* Quī mē pĕrēnnī vīvŭm fœdāt mĭsĕrĭā. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10, ex Æschylo). Glorĭām mājōrūm fœdārĭm mĕŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 30).

1. Fœdŭs, ă, ŭm. *Laid, hideux, sale.* Ægrĭsquĕ vīsquĕ Cōrpŏră fœdă jăcēnt. *O.* Fœdă nĭgrō sĭmŭlācra fŭmō. *H.* Fœdă cĭcātrīx. *Id.* Fœdĭssĭmă vēntrĭs Prōlŭvĭēs. *V.* Aūt tūrpēs vĕtŭlĭsquĕ fœdĭōrēs. *M.* (VIII, 79, 2). SYN. Tūrpĭs, dēfōrmĭs, ŏbscēnŭs, ātĕr, sōrdĭdŭs. ‖ *Au fig. Sale, dégoutant.* Nīl dictŭ fœdŭm vīsŭque hæc lĭmĭnă tāngāt. *J.* (14, 44). SYN. Tūrpĭs, sōrdĭdŭs, ĭmpūrŭs, spūrcŭs. ‖ *Horrible.* Āvērsūsquĕ rĕfŭgĭt Fœdă mĭnīstĕrlă. *V.* Fœdŭmquĕ rĕlātū. *O. Voy.* Horrendus. ‖ *Honteux, indigne, infâme.* Ĭmmōdĭcæ fœdō crīmĭne ăvārĭtĭæ. *M.* (II, 56). Mē quīsquām mĕrĭtō, fœdĭssĭmĕ, pūlsūm Ārgŭĕt? *V.* Fŭgă fœdă dŭcŭm. *V. Fl. Voy.* Turpis.

2. Fœdŭs, ĕrĭs. *n. Alliance.* Ōblātō gaūdēns cōmpŏnī fœdĕrĕ bĕllum. *V.* Nūllŭs ămōr pŭpŭlīs nĕc fœdĕrā sūntō. *Id.* SYN. Pactŭm, cōncordĭă, ămīcĭtĭă, *qqf.* dēxtrā *ou* dēxtræ. EP. Ămīcŭm, sŏclŭm, cōncōrs, cōmmūnĕ, sācrūm, fīrmŭm, stăbĭlĕ, ætĕrnŭm, pĕrpĕtŭŭm, pĕrēnnĕ, mānsūrūm ; fīctŭm, dōlōsŭm, mendāx, fāllāx. PPH. Fœdĕrĭs lēx, lēgēs. Fīdēs pācti *ou* fœdĕrĭs. Fœdŭs ămīcĭtĭæ. Pācīs fœdŭs, fœdĕrā, pīgnŭs. ‖ *Conclure un traité, faire alliance.* Fœdŭs *ou* fœdĕrā jŭngō, ĭnĕō, cōmpŏnō, fĕrĭō, pĕrcŭtĭō, pāngō, fōrmō, cōncĭpĭō, păcĭscŏr. Ĭn fœdĕrā mē mittŏ. Ĭn *ou* ād fœdŭs vĕnĭō. Pācĕm jŭngō, cōncĭlĭō, cōmpŏnō, sāncĭō, fœdĕrĕ jŭngō, etc. Fœdĕrĕ dēxtrām *ou* dēxtrās jŭngō, cōnjŭngō, sŏcĭō. Dēxtræ cōnjŭngō dēxtrām. Fœdĕrĕ mēntēs cōnstrĭngō, ănĭmōs sŏcĭō. Lēgēs ēt fœdĕrā jŭngō. Fœdĕrĕ pāctō, ĭctō. VERS. Dīc ĭn ămīcĭtĭām cōēānt, ēt fœdĕrā jŭngānt. *V.* Cōēānt ĭn fœdĕrā dēxtræ. Ēgō fœdĕrā fāxō Firmā mānū. Mīscērīvē prŏbēt pŏpŭlōs aūt fœdĕrā jŭngī. Ĭctum jām fœdŭs, ēt ōmnēs Cōmpŏsĭtæ lēgēs. Nūllă dĭēs pācem hānc ĭtălĭs ēt fœdĕrā rūmpĕt. Pācem hānc ætĕrnō fœdĕrĕ jŭngās. *Id.* Jŭngūnt dīscōrdēs ĭn fœdĕrā dēxtrās. *St. Voy.* Socius. ‖ *Violer un traité, trahir une alliance.* Fœdŭs *ou* fœdĕrā vĭŏlŏ, frāngō, sŏlvŏ, rŭmpŏ, tĕmĕrŏ, cōnfŭndŏ, ēxcŭtĭŏ, lædŏ, tŭrbŏ, pōllŭō, dĭrĭmŏ, rēscĭndŏ. Pācti fĭdĕm vĭŏlŏ, spērnŏ. Fœdŭs ănĭmō ēxcĭdĭt. VERS. Nōn vĕrĭtī sŏclōrum fāllĕrĕ dēxtrās. *V.* Dīsjĭcĕ cōmpŏsĭtām pācĕm. *Id. Voy.* Perjurus. ‖ *Alliance conjugale.* Nĕc cōnjŭgĭālĕ sŏlŭtum ēst Fœdŭs. *O.* Tĕmĕrātī fœdĕrā lēctī. *Id. Voy.* Conjugium. ‖ *Toutes relations d'amitié.* Hæc quŏquĕ rēs ălĭquĭd tĕcūm mĭhī fœdĕrĭs āffĕrt. *O.* Fœdŭs ămīcĭtĭæ. *Id. Voy.* Amicitia. ‖ *Lois, ordint. lois du monde, loi naturelle.* Cōntĭnŭo hās lēgēs ætĕrnăquĕ fœdĕrā certīs Ĭmpōsŭīt nātūrā lŏcīs. *V.* Quō fœdĕrĕ fāt Nātūræ. *Lr.* Sic Pārcārum fœdĕrĕ cautum ēst. *O.* Nātūræ pollŭĕ fœdĭŭs. *Id.* SYN. Lex.

Fœmĭnă. *Voy.* Femina.

† Fœnĕrātō. *adv. Avec usure, dans la vue d'un intérêt.* Næ illăm mēcastŏr fœnĕrāto ābstŭlisti. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 40. *Id. As.* V, 2, 52).

Fœnĕrātŏr, ōris. *m. Usurier.* Hæc ŭbi lŏcūtŭs fœnĕrātŏr Ălfĭŭs. *H.* sēxtŭs prōtĭnŭs illĕ fœnĕrātŏr. *M.* (II, 44, 3). EP. Ăvĭdŭs, ăvărŭs, ĭnīquŭs.

Fœnĕrātŭs, ă, ŭm. *Donné en vue d'un intérêt, ou rendu avec usure.* Hŏc nŏs mŏnĕrĕ fœnĕrātis nōn plăcĕt. *Aus.* (*Sept. Sap. Lud.* 20). Fœnĕrātum īstūc bĕnĕfĭcĭum tĭbi pŭlchrĕ dicēs. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 8).

Fœnĕrŏ, ās, ārĕ. *n., et* Fœnĕrŏr, āris, ārī. *d. Faire l'usure, prêter à intérêts.* Nīl dēbĕt : fœnĕrāt ĭmŏ măgis. *M.* (I, 86). PPH. Dō fœnŏrī, ĭn ūsūrăm. Fœnŏrĕ lŏcō, cōmmŏdŏ. Fœnŭs, ūsūrăm ērĕrcŏ. Ūsūrā lŭcrŭm quærŏ, căptŏ. *Voy.* Fœnus. ‖ *Rendre avec intérêt.* Nĕ nōn tĭbi īstūc fœnĕrārĕt. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 11). ‖ *qqf. act. Prêter à quelqu'un.* Hæc săpĭt, hæc ōmnēs fœnĕrāt ūnă dĕōs. *M.* (I, 77).

Fœnĭcŭlŭm, *et qqf.* Fœnĭclŭm, ī. *n. Fenouil, herbe odoriférante.* Aūt tĕr fœnĭcŭlum, nĭtrumque ĕt sŭlfŭrā vīvă. *Ser. Sam.* (*vs.* 38). Īndūnt cŏrĭandrum, fœnĭclum, ăllĭum, ātrum ŏlŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 25).

Fœnīlĕ, ĭs. *n. Grange à foin.* Nĕc tōtă claŭdēs fœnīllă brūmă. *V.* Pŏsĭtăsquĕ crĕmĕt fœnīlĭbŭs hĕrbās. *O.*

Fœnĭsĕcă, æ. *m. Faucheur.* Fœnĭsĕcă crāssō vĭtĭārūnt ūnguĭnĕ pūltēs. *Pers.* (6, 40).

Fœnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* I, 117; *Anthol.* II, p. 184.)

Fœnŭm, ī. *n. Foin.* Quūmquĕ sŭpĕr rārōs fœnī flāmmāntĭs ācĕrvōs. *Pp.* (IV, 4, 77). Sēd tūtă fœnō cūrsŏr ŏvă pōrtābăt. *M.* (III, 47, 14). Fœnum hăbĕt ĭn cōrnū. *H.* EP. Vērnŭm, vĭrĭdĕ, ŏdōrŭm.

Fœnŭs, ŏris *ou* ĕris. *n. Intérêt de l'argent.* ‖ *Intérêt de l'argent prêté, usure.* Dīvēs pŏsĭtĭs ĭn fœnŏrĕ nūmmis. *H.* Mūltĭs occŭltō rēs fœnŏrĕ crēscĭt. *Id.* Fœnŏrĭs ătquĕ Ărgēntī grăvĭs. *J.* (11, 40). *Voy.* Usura. ‖ *Intérêt de l'argent emprunté.* Ūsūră vŏrăx, ăvĭdūmquĕ ĭn tĕmpŏrĕ fœnŭs. *L.* Sŏlūtŭs ōmnī fœnŏrĕ. *H.* Ănĭmō gaŭdēns ăc fœnŏrĕ lĭbĕr. *M.* (IV, 90, 6). Cērtum ēst, sūmăm fœnŏrĕ. *Pl.* (*As.* I, 3, 95). ‖ *Au fig. Usure avec laquelle la terre rend les semences, en gén. gain, profit.* Hordĕăquĕ ingentī fœnŏrĕ rĕddĭt ăgĕr. *O.* Sēmĭnăquĕ ĭn fœnŭs sŭlcātĭs crēdĕrĕ tĕrrīs. *Manil.* (V, 273). Quōd vīvō dētrăxĕrĭt ĭnvĭdă tūrbă, Pōst ŏbĭtum dŭplĭcī fœnŏrĕ rĕddĕt hŏnōs. *Pp.* (III, 1, 22). *Voy.* Lucrum.

Fœnŭscŭlŭm, ī. *n. Petit intérêt de l'argent.* Ăd dănīstăm dēvĕnīrēs, ăddĕrēs fœnŭscŭlŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 53).

Fœtĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Sentir mauvais, ordint. en parlant de l'haleine.* Hēstĕrnō fœtĕrĕ mĕrō quī crēdĭt Ăcĕrrăm. *M.* (I, 29. *Id.* V, 4). Ăn fœtĕt ănĭma ? *Pl.* (*As.* V, 2, 44). Sōrdĕt, tūmĕscĭt, lĭquĭtŭr, fœtĕt, dŏlĕt. *Prud.* (*Peri.* 2699, de carne). SYN. Pūtĕŏ. PPH. Mălĕ, grăvĕ ou grăvĭtĕr ŏlĕŏ. *Voy.* Odor.

? Fœtĭdŏ, ās, ārĕ. *Donner mauvaise odeur. Voy. le suiv.*

Fœtĭdŭs, ă, ŭm. *Fétide, infect.* Tūm pīscātōrēs quī præbĕnt pœpŭlō pīscēs fœtĭdōs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 33). Jējūnĭtātis plēnās, ănĭmă fœtĭdă. *Id.* (*Mere.* III, 3, 13. Libb. *Non.* 4, 2, exhibent : *animam fœtidat*, sed vitiose). SYN. Pūtĭdŭs, tētĕr, grăvĭs, mălĕ ŏlēns, pēstĭfĕr, cŏrrŭptŭs.

Fœtŏr, ōris. *m. Puanteur.* Fœtŏrĕm mĭsĕrum lĭquĕfactīs rĕddĕrĕ mēmbrīs. *Juvc.* (IV, 382). *Voy.* Putor.

Fœtūră, Fœtŭs, etc. *Voy.* Fetura, etc.

Föllă, æ. *f. Nom de femme.* Ărĭmĭnēnsēm Föllăm. *H.*

† Föllĭătĭlis. *De feuilles.* Vēntō mōtŭs ĭnĕrs sĭmŭlāns föllĭătĭlĭs ŭmbræ. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 535).

Föllĭātŭm, ī. *n.* (*s. ent.* unguentum). *Parfum extrait de feuilles odoriférantes.* Ăt mĕă mĕ lĭbrăm föllĭātī pōscĭt ămīcă. *M.* (XI, 27. *Id.* XIV, 110). Mœchīs föllĭātă pārāntŭr. *J.* (6, 464).

Föllĭum, ĭi. *n. Feuille.* Ăt sī lŭxŭrĭă föllĭōrum ēxŭbĕrăt ŭmbrā. *V.* Spărgīte hūmŭm föllĭs. *Id.* Ăc pōtĭŭs föllĭs pārcŭs vēscătŭr ămāris. *H.* SYN. Frōns (dis). *Voy.* ce mot. ‖ *Feuilles pour écrire les oracles.* Föllĭs nĕ cārmĭnă māndă. *V.* Crĕdĭtĕ mĕ vōbĭs föllĭum rĕclĭtārĕ Sĭbўllæ. *J.* (8, 126).

Föllĭcŭlŭs, ĭ. *m. Pellicule, toute espèce d'enveloppe.* Föllĭcŭlōs ŭt nūnc tĕrĕtēs æstātĕ cĭcādæ Lĭnquūnt. *Lr.* (V, 804). Ĕgŏ sī quĭs sum, ĕt quŏ nūnc föllĭcŭlō sum ĭndūtŭs, nōn quĕŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 327).

† Föllĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Engendré par le soufflet.* Jūbĭlă föllĭgĕnis ēxclāmānt ōrgănă bōmbis (*Anthol.* II, p. 64, de organo. Male alii, *folligeris*).

Föllĭs, ĭs. *m. Soufflet pour le feu.* Föllĕ prĕmĭs vēntōs. *Pers.* (5, 11). Taŭrīnīs föllĭbŭs aūrās Ăccĭpĭūnt rĕddūntquĕ. *V.* EP. Taŭrīnŭs, tŭmĭdŭs, ĭnflātŭs, tŭrgēns, tŭrgĭdŭs, căvŭs, vēntōsŭs. PPH. Vēntōsæ pēllēs. ‖ *Ballon.* Föllĕ dĕcĕt pŭĕrōs lūdĕrĕ, föllĕ sĕnēs. *M.* (XIV, 47. *Id.* VII, 34; XII, 84). Ēxtĕmplo ĕgŏ tĕ föllĕm pūgĭlātōrĭŭm Făcĕăm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 16). ‖ *Bourse.* Ūt tēnsō föllĕ rĕvĕrtī Ĭndĕ dŏmŭm pŏssĭs. *J.* (14, 281). Sī rĕddăt vĕtĕrĕm cūm tōta ærūgĭnĕ föllĕm. *Id.* (13, 61). *Voy.* Crumena. ‖ *Au fig. Joues gonflées.* Tūnc ĭmmēnsă cāvī spīrānt mēndăclă föllēs. *J.* (7, 111). *Voy.* Bucca.

† Föllĭtĭm. *adv. En ce qui concerne la bourse.* Pĕrātĭm dūctārĕ, ăt ĕgŏ föllĭtĭm dūctĭtābŏ. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 15).

Fōmēntŭm, ī. *n. Calmant, remède adoucissant, au fig. adoucissement.* Ăssĭdĕăt, fōmēntă pārĕt, mĕdĭcūm rōgĕt. *H.* Fōmēntāquĕ quærŏ Vulnĕrĭbŭs. *St.* Fōmēntĭsquĕ jŭvās vūlnĕră nōstră tŭīs. *O.* Frīgĭdă cūrārŭm fōmēntă rĕlĭnquĕrĕ pōssŭnt. *H.* SYN. Lēnīmĕn, lĕvāmĕn, mĕdēlă.

Fōmĕs, ĭtis. *m. Matière sèche qui prend feu aisément.* Ărĭdă circŭm Nūtrīmēntă dĕdīt, răpŭītquĕ ĭn fōmĭtĕ flāmmăm. *V.* (Quod exponit *Diom.* 2, 450). Ēxcĭtăt ĭnvălĭdās ădmŏtō fōmĭtĕ flāmmās. *L.* ‖ *Au fig. Foyer.* Illĕ quĭdĕm fōmĕs nōstrōrum ĕt causă mălōrum ēst. *Prud.* (*Ham.* 623). Immēnsŭs ăltō vīvĕrĕt fōmĕs cōrdĕ. *Boet.* (3, 11, nempe fomes rectorum). Fōmĕs sēnsĭfĭcŭs, mēntĭs fōns, lūcĭs ōrīgŏ. *Capel.* (II, p. 43).

Fōns, fōntĭs. *m. Source, fontaine.* Dēsīlĭt ĕ sāxō quĕrŭlŭs fōns gārrŭlŭs ŭndĭs. *O.* Ĕt pĕtĕre ē vīvīs lĭbāndās fōntĭbŭs ŭndās. *Id.* Fīĕs nōbĭlĭŭm tū quŏquĕ fōntĭŭm. *H.* SYN. Lўmphă, lătĕx, ŭndă, ăquă, rīvŭlŭs. EP. Săcĕr; errāns, văgŭs, fŭgĭens, fŭgāx; pĕrennĭs, vīvŭs, jŭgĭs; gārrŭlŭs, quĕrŭlŭs, sŏnāns, sŭsurrāns; limpĭdŭs, clārŭs, ārgentĕŭs, illĭmĭs, nĭtĭdŭs, pūrŭs, pĕrlucĭdŭs, cristăllĭnŭs, vĭtrĕŭs; præcĕps, sălĭens, cĭtŭs, răpĭdŭs; rĭgŭŭs, ĭrrĭgŭŭs;

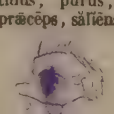

fēcūndŭs, ămœnŭs, dŭlcĭs, grātŭs; grāmĭnĕŭs, hĕrbōsŭs, ŏpācŭs, ŭmbrōsŭs; gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs. PPH. Fōntĭs ăquā *ou* ăquæ. Rivŭs ăquæ. Fōntānī lātĭcēs. VERS. Undă lĕvī sŏmnŭm suădēbĭt ĭnīrĕ sŭsurrō. *V.* Nūnc ăd ăquæ lēnĕ căpŭt săcræ. *H.* Săxĭs, undĕ lŏquācēs Lўmphæ dēsĭlĭūnt tŭæ. Ŏbliquō lăbōrăt Lўmphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *Id.* Grāmĕn ĕrăt circŭm, quŏd prŏximŭs hŭmŏr ălēbăt. *O.* Mānābăt săxō vēnă pĕrēnnĭs ăquæ. *Id.* Ēt mānĭbŭs pŭrĭs sūmĭtĕ fōntĭs ăquăm. *Tib.* Fōntānī gurgĭtĭs undă. *Juvc.* ‖ *Eau.* Mānĭbŭs lĭquĭdōs dănt ordĭnĕ fōntēs. *V.* Rēstĭnguĕrĕ fōntĭbŭs ignēs. *Id. Voy.* Aqua. ‖ *Au fig.* Ēxundāns ingĕnĭī fons. *J.* (10, 119). ‖ *Source, principe, origine.* Hŏc fōntĕ dērīvātă cladēs. *H.* Scrībendī rēctē săpĕre est prĭncĭpĭum ēt fons. *Id.* Ŏblītī fōntēm cūrārum hŭnc ĕssĕ timōrĕm. *Lr.* (III, 82). SYN. Ŏrīgŏ, prĭncĭpĭum, caŭsă.

Fōntānālĭs *ou* Fōntĭnālĭs, ĕ. *De fontaine.* ‖ *Subst. m. Dieu des sources.* Ūtrŭm Fōntānăli ăn Lĭbērō, etc. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 17).

Fōntānŭs, ă, ŭm. *De fontaine, de source.* Bĭs căpŭt intŏnsŭm fōntānă spărgĭtur undă. *O.* Fōntāni gurgĭtĭs undă. *Juvc.* (II, 725). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Părcæ fāllŭntŭr, Fōntānŭm quæ răpŭĕrunt (*Anthol.* II, p. 215).

Fōntēĭŭs *ou* Fōntējŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Căpĭtōquĕ sĭmŭl Fōntēĭŭs, ăd ūnguĕm Făctŭs hŏmō. *H.* (Adde *Juv.* 13, 17).

† Fōntĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite une source.* Cūnctæ ĭgĭtŭr Cămĕnæ, Fōntĭcŏlæ pŭellæ (*Anthol.* I, p. 53).

Fōntĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Fons. *Petite source.* Ex hŏc fōntĭcŭlō tāntŭmdĕm sūmĕrĕ. *H.* Fundĭt fōntĭcŭlĭs undă fŭgācĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 689. Verbum recenset *Diom.* 1, 311).

† Fōntĭgĕnă, æ. *m. f. Né d'une source; au plur. les Muses.* Săxĭfrăgām vĕl fōntĭgĕnām cōncŭrrĕrĕ crĕdŭnt. *Ser. Sam.* (*vs.* 601). Ō săcră dōctārŭm prūdentĭă fōntĭgĕnārŭm! *Capel.* (VI, p. 169. *Id.* IX, 308).

† Fōntĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui possède une source.* Nūmĭnĕ fōntĭgĕrō (*Anthol.* I, p. 64).

Fōntĭnālĭs. *Voy.* Fontanalis.

Fŏr (*inus. à la 1re pers.*), Fārĭs, fātŭs sŭm, fārī. *d. défect. Parler.* Sīc fātŭr lăcrĭmāns. *V.* Vīx ĕă fātŭs ĕrăt. Hīc tĭbĭ făbŏr ĕnĭm. Ăgĕ fārĕ vīcissĭm. Quæ fāndī dōctissĭmă. Haŭd mollĭă fātŭ. *Id.* Fārīque hĭs vōcĭbŭs ĭnfīt. *L.* Fābĭtŭr hŏc ălĭquĭs, mĕă sēmpĕr glōrĭă vīvĕt. *Cic.* (ex Homero, apud *Gell.* 15, 6. Primam personam *For* dant *Diom.* 1, 375, et *Prisc.* 8, 791, sed nullo exemplo confirmant). ‖ *qqf. Présager.* Ătque Anchisēs dōctŭ', Vĕnŭs quĕm pulchră dĕārŭm Fārī dōnāvīt. *Enn.* (apud *Prob.* ad *Ecl.* 6, 31. Adde *Sen. QEd.* 292; *Pacuv.* apud *Cic. Div.* 1, 31). *Voy.* Prædīco. ‖ Fāns, Fāndŏ, Fāndŭs. *Voy. ces mots.*

Fōrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut percer.* Cōntēmptŏr fĕrrī, nullŏquĕ fōrābĭlĭs ictŭ. *O.* SYN. Pĕrvĭŭs.

Fōrāmĕn, ĭnĭs. *n. Trou.* Ēt tĕnŭēs strīdēntĕ fōrāmĭnĕ lōngĕ Ējăculātŭr ăquās (fistula). *O.* Sūbsĭdĭt sĭncĕră fōrāmĭnĭbŭsquĕ lĭquātŭr Ēmundātă cĕrēs (*Moret.* 42). Simplĕxquĕ fōrāmĭnĕ paŭcō (tibia). SYN. Mĕātŭs, *qqf.* hiātŭs, rīmă. ‖ *Pores.* Sēmĭnă quŭm pŏrrō dĭstēnt, dĭffĕrrĕ nĕcĕssĕ ĕst Intĕrvăllă, viăsquĕ, fōrāmĭnă quæ pĕrhĭbēmŭs. *Lr.* (IV, 653). Pĕr rāră fōrāmĭnă tĕrræ. *Id.* (V, 459). SYN. Mĕātŭs.

Fōrās. *adv. Hors, dehors* (*avec mouv.*). Sīt quĭ dĭctă fōrās ēlĭmĭnĕt; ūt cĕĕăt păr. *H.* Missă fōrās ĭtĕrūm rĕmĕn trānsĭrĕ mĕmĕntō. *O.* Quăm prōlăpsă fōrās ēnārĕt ĭn ăĕrĭs aŭrās. *Lr.* (III, 590). Fĕr cĭnĕrēs, Ămăryllĭ, fōrās. *V.* PPH. Extrā dŏmŭm, ædĕm, lĭmĕn, fōrĕs.

† Fōrās-gĕrŏ, ōnĭs. *m. Qui porte dehors.* Ītĕ dămnĭgĕrŭlī, fōrās-gĕrōnĕs. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 1).

Fōrātŭs, ă, ŭm. *Percé.* Fōrātă fĕrrō gĕssĕrās vēstĭgĭă. *Sen.* (*OEd.* 812. Adde *Sid. Pan.* 1038).

Fōrcēps, ĭpĭs. *m. f. Tenailles.* Ĭn nŭmĕrŭm, vĕrsāntquĕ tĕnācī fōrcĭpĕ fĕrrŭm. *V.* Ā cārbŏne, ēt fōrcĭpĭbŭs, glădĭōsquĕ părāntĕ Incūdĕ. *J.* (10, 131). Quŏd fōrcĭpĕ cūrvă Quŭm făbĕr ēdŭxĭt. *O.* Ēt uncis Fōrcĭpĭbŭs dēntēs ēvēllĕrĕ. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 74). EP. Cūrvă, tĕnāx. *Voy.* Forfex *et* Forpex.

? Fōrcillŏ. *Voy.* Furcillo.

Fōrdă, æ. *f. Vache pleine.* Fōrdă fĕrēns bŏs ĕst. *O.* (Cf. *Gloss. Placid.* p. 463: « *Forda*, plena dicta a prægnante. »)

Fōrĕ. *fut. inf. de* Sum. Hīnc fōrĕ dūctōrēs. *V.* Nĕquĕ sē fōrĕ pŏsthāc Tām făcĭlĕm. *H.* SYN. Fŭtūrŭm, ăm, ou Fŭtūrŏs, ās, ă. ‖ 2. *abl. de* Foris.

Fōrĕm, ēs, ĕt. *imparf. subj. de* Sum. *Comme* Essem. Quŏdquæ ă stīrpĕ fōrēs gĕmĭnīs cōnjūnctŭs Ātrĭdīs. *V.* Quŭm prōtĕnŭs ūtrăquĕ tēllŭs Ūnă fōrĕt. Nĕ quă fōrēnt pĕdĭbŭs vēstĭgĭă rēctĭs. *Id.*

Fōrēnsĭs, ĕ. *De place publique.* Ĭnnātī trĭvĭlĭs ăc pænĕ fōrēnsēs. *H.* ‖ *Ordint. Du barreau.* Quĭd vălēās, ĭgnōrĕt, mārtĕ fōrēnsī. *O.* Sēdŭlĭtās, ēt ŏpēllă fōrēnsĭs. *H.*

Fōrēntŭm, ī. *n. Bourg de Campanie, auj. Forento.* Ārvŭm Pīnguĕ tĕnēnt hūmĭlīs Fōrēntī. *H.* (Plerique *Ferenti*, minus bene).

Fōrēs, ĭŭm. *f. pl. Porte d'une maison, d'un appartement.* Dīffĭcĭlĕs mōtŏ cārdĭnĕ pāndĕ fōrēs. *O.* Lāxōs ĭn fōrĭbŭs sŭspēndĭt ărāněă cāssēs. *V.* Rōbŭstăquĕ fōrēs. *H.* (Apud *Pl. Curc.* I, 3, 1, est genit. pl. *forium.*) SYN. Jānŭă, pōstēs, vālvæ, lĭmĕn. *Voy.* Janua. ‖ *qqf. Portes d'un pays.* Căspĭă clausŭtrā: Hæc Āsĭæ dixērĕ fōrēs. *Avien.* (*D. Ter.* 1231). *Voy.* Porta. ‖ *qqf. Au sing.* Cōnstĭtĭt ăd gĕmĭnæ lĭmĭnă prīmă fōrĭs. *O.* Exclūsŭs fōrĕ, quŭm Lōngārēnŭs fōrĕt intŭs. *H.* Ōrātiōnĕm cōmprĭmăm: crĕpŭit fōrĭs. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 34. Adde *Ter.* II, 3, 11).

Fōrfĕx, ĭcĭs. *f. Ciseaux.* Nē sĭt ăcūtă Fōrfĭcĕ lăsă cūtis. *Calp.* (5, 73). Quălĕm fōrfĭcĭbŭs mĕtĭt sŭpīnĭs Tōnsŏr Cĭnўphĭŏ Cĭlĭx mărĭtŏ. *M.* (VII, 95. Apud latinos confusa fuisse videntur *Forceps* et *Forfex*: cf. *Charis.* 1, 74. *Gloss. Placid.* p. 464: « *Forcipes*, non *forfices.* » Inter hæc et *forpex* hæret *Isid. Or.* 20, 13). *Voy.* Forpex.

Fōrī, ōrŭm. *m. pl. Tillac.* Implēssēmquĕ fōrōs flāmmīs. *V.* Lāxātquĕ fōrōs. *Id.* Ād summōs rēplētă fōrōs. *L.* (Cf. *Charis.* 1, 19; *Diom.* 1, 314; *Non.* 5, 104; *Isid. Or.* 19, 2, et *Fest.*). ‖ *Galeries dans les théâtres.* (Cf. *Charis.* et *Non.* l. cit., et *Fest.*). ‖ *Rang des ruches.* Cōmplēbŭntquĕ fōrōs, ēt flōrĭbŭs hŏrrĕă tēnēnt. *V.* ‖ *Partie élevée du sillon.* Sārcŭlă dūcăt, Ăngŭstōsquĕ fōrōs ădvĕrsō lĭmĭtĕ dūcēns. *Col.* (10, 91). ‖ *qqf. Au sing.* Fōrŭs. Mūltă fōrō pōnĕt, ēt ăgyīă lōngă rĕplētŭr. *Enn.* (apud *Isid.* l. cit.). Nōn fōrŭs, aŭt prōră, nōn lĭntĕă dēindĕ prōcĕllās Fĕrrĕ vălēnt. *Licent.* (*ad Augustin.* 82. Sic et *Geli.* 16 *ult. Festus* dictionem ait singulari carere; qui videtur antique fuisse *Forum*). *Voy.* Forum 2.

Fōrĭcæ, ārŭm. *f. pl. Latrines publiques.* Cōndūcŭnt fōrĭcās. *J.* (3, 38).

Fōrĭŏlŭs, ă, ŭm. *Qui a la courante.* Fōrĭŏlŭs ĕssĕ vĭdērĭs. *Laber.* (apud *Non.* 2, 352. *Id.* 353).

1. Fŏrīs. *adv. Dehors, au dehors (sans mouv.).* Nĕ bĭbĕrīs dīlūtă; fŏrīs ēst prōmŭs, ēt ātrum. *H.* Cōnvĕnĭūnt sīmŭlācrā fŏrīs ē cŏrpŏrĕ quōquĕ. *Lr.* (IV, 1030). SYN. Ēxtrā, ēxtĕrĭŭs. *Voy.* Foras. ‖ **2. Fŏrĭs, ĭs.** *f. Porte. Voy.* Fores.

Fōrmă, æ. *f. Forme, figure.* Rērŭm paŭlātīm sūmĕrĕ fōrmās. *V.* Cūrvī fōrmam ăccĭpĭt ūlmŭs ārātrī. *Id.* Scrĭbĕtŭr tĭbī fōrmă lŏquācĭtĕr, ēt sĭltŭs ăgrī. *H.* SYN. Fĭgūră, spĕcĭēs, ĭmāgō, făcĭēs, effĭgĭēs. ‖ *Corps d'un animal, l'animal même.* Tĕrrĭbĭlĕs vīsū fōrmæ. *V.* Fōrmæ măgnōrum ūlŭlārĕ lŭpōrum. *Id.* Vŏlŭcrūmquĕ gĕnŭs fōrmāsquĕ fĕrārum. *Sil.* SYN. Spĕcĭēs, făcĭēs, fĭgūră, sĭmŭlācrum. ‖ *En parlant des hommes.* Ignōtī nōvă fōrmă vīrī. *V.* Fōrmæquĕ dĕōrum. *O.* ‖ *Beauté.* Jūdĭcĭŭm Părĭdis, sprĕtæquĕ ĭnjŭrĭă fōrmæ. *V.* Rāra ēst ădĕō concordĭă fōrmæ ătquĕ pŭdĭcĭtĭæ. *J.* (40, 297). *Voy.* Pulchritudo. ‖ *Au fig. Espèce, genre.* Ōmnēs gĕnĕrum cōmprēndĕrĕ formās. *V.* SYN. Spĕcĭēs, fĭgūră, făcĭēs, gĕnŭs.

Fōrmābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être formé, qui est formé.* Dŏmĭnī fōrmābĭlĕ dĕxtrā Ŏs căpĕrĕ. *Prud.* (*Apoth.* 1102).

† **Fōrmāmēntŭm, ī.** *n. Formation, chose formée.* Ōmnĭă prĭncĭpĭōrŭm Fōrmāmēntă quĕūnt ĭn quōvīs ēssĕ nĭtōrĕ. *Lr.* (II, 818).

Fōrmāstĕr, trī. *m. Assez beau.* (*Titin.* apud *Fest.* in *Obstrudant.*)

Fōrmātŏr, ōris. *m. Qui forme, créateur.* Vīm lĭbĕrtātĭs ăb īpsō Fōrmātōrĕ dătām. *Prud.* (*Apot.* 739).

† **Fōrmātūră, æ.** *f. Forme, figure.* Sērvăt ēnĭm fōrmātūrăm, sērvătquĕ fĭgūrăm. *Lr.* (IV, 560. *Ib.* 554).

Fōrmātŭs, ă, ŭm. *Formé.* Părĭŏ fōrmātūm mārmŏrĕ sīgnŭm. *O.* Gēntēs fōrmātæ mīllĕ fĭgūrīs. *Id.*

Fōrmæ, ārŭm. *f. pl. Formies, ville des Volsques.* Quī Fōrmĭārŭm mœnĭa dĭcĭtŭr. *H.* Ō tēmpĕrātæ dŭlcĕ Fōrmĭæ lĭttŭs! *M.* (X, 30).

Fōrmĭānŭs, ă, ŭm. *De Formies.* Tēmpĕrānt vītēs, nĕquĕ Fōrmĭānī Pōcŭlă cōllēs. *H.* Dēcŏctōrĭs ămīcă Fōrmĭāni. *Cat.* (44, 5).

Fōrmĭcă, æ. *f. Fourmi.* Ēxēmplo ēst măgnī fōrmĭcă labōrĭs. *H.* Ĭngēntēm fōrmĭcæ fārrĭs ăcervŭm Quūm pōpŭlānt. *V.* Inōpī mētŭēns fōrmĭcă sēnēctæ. *Id.* EP. Prōvĭdă, prūdēns, săgăx, caŭtă, cāllĭdă; ĭmpĭgră, vĭgĭl, sĕdŭlă; ăvāră, pārcă: pārvă, pārvŭlă. PHR. Quæsīti fōrmĭcă tĕnāx. Hiĕmis præsăgă, mĕmŏr, haud ĭgnārā. Pătĭēns fōrmĭcă labōrum. Studĭōsă labōrĭs. VERS. Ūt rĕdĭt, ĭtquĕ frĕquēns longum fōrmĭca pĕr agmĕn, Grāmĭnĕō sōltum dum vĕhĭt ōrĕ cĭbum. *O.* Frūgĭlĕgūs ădspĕxĭmŭs ordĭnĕ longō Grāndĕ ŏnŭs ĕxĭgŭō fōrmĭcās ōrĕ gĕrēntēs. *Id.* Ōrĕ trăhĭt quōdcūnquĕ pōtēst, ătquĕ ădĕlt ăcervō Quēm strŭīt, haud ĭgnāra āc nōn incaŭtă fŭturī. *Il.* Frigūsquĕ fămemquĕ fōrmĭca tāndĕm quĭdam ēxpăvērĕ măgistrā. *J.* Ēgŏ grānum ĭn hiĕmĕ quūm stŭdĭōsĕ cōngĕrō. *Ph.* (Cf. *Virg. Æ.* IV, 402 *sq.*)

Fōrmĭcĭnŭs, ă, ŭm. *De fourmi, et au fig.* Mŏvĕt fōrmĭcĭnŭm grădŭm. *Pl.* (*Men.* V, 3, 12. Vocem agnoscit *Prisc.* 2, 594).

Fōrmĭdābĭlĭs, ĕ. *Redoutable.* Nūllæ ĭn frōntĕ mĭnæ, nĕc fōrmĭdābĭlĕ lūmĕn. *O.* SYN. Mētŭēndŭs, hŏrrēndŭs. ‖ *n. pris adv.* Ēt fōrmĭdābĭlĕ rīdēns. *St.*

Fōrmĭdāns, tis. *Qui craint.* Mētŭēns pŭĕrīs, mihī fōrmĭdāns. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 61).

Fōrmĭdātŭs, ă, ŭm. *Redouté.* Ēt fōrmĭdātŭs nautīs aperītur Apollo. *V.* Hĭc clāssĕ fōrmĭdātŭs. *H.* SYN. Hŏrrēndŭs.

Fōrmĭdō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Redouter.* Vērbĕrā succĭnctī fōrmĭdāvērĕ Lŭpērcī. *St.* Tū quŏquĕ fōrmĭdā nĭmĭŭm sŭblĭmĭă sēmpĕr. *O. Voy.* Timeo.

Fōrmĭdō, ĭnis. *f. Crainte.* Tū nĭhĭl ădmittēs ĭn tē fōrmĭdĭnĕ pœnæ. *H.* Ille hæc dēpŏsĭtă tāndĕm fōrmĭdĭnĕ fătŭr. *V.* SYN. Tĭmŏr, pāvŏr, mētŭs, hŏrrŏr. *Voy.* Timor. ‖ *Ce qui inspire l'effroi, horreur.* Ēt călīgĭnĕm nīgră fōrmĭdĭnĕ lūcŭm. *V* Tympănăquĕ ēt plēnās tăcĭtă fōrmĭdĭnĕ cistās. *V. Fl.* Ēgŏ fŭrum ăvĭŭmquĕ Măximă fōrmĭdō. *H.* Rēlĭgĭōnĕ sācra ēt sævī fōrmĭdĭnĕ Mārtĭs. *V.* SYN. Hŏrrŏr. ‖ *Épouvantail, corde revêtue de plumes de différentes couleurs, pour effrayer les animaux à la chasse.* Cērvŭm pūnĭcĕā sæptŭm fōrmĭdĭnĕ pœnnæ. *V.* (*Æ.* XII, 750. *Id. G.* III, 372). Aŭt pāvĭdōs tĕrrĕ vărĭă fōrmĭdĭnĕ cērvōs. *O.* (*Rem. A.* 203. *Id. Fast.* V, 173). Pĭctă rŭbēntī lĭnĕă pĭnnă Vānō clūdăt tĕrrōrĕ fĕrās. *Sen.* (*Hipp.* 46. Addo. *Luc.* IV, 437; *Nemes. Cyn.* 303; *Grat. Cyneg.* 75 *sq.*)

Fōrmĭdōlōsŭs, ă, ŭm. *Timide.* Ēgŏ fōrmĭdōlōsŭs? nēmo ēst hŏmĭnŭm quī vīvăt mĭnŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 19. *Ib.* 18). *Voy.* Timidus. ‖ *plus souv. Effrayant.* Fōrmĭdōlōsæ dūm lătēnt silvīs fĕræ. *H.* (*Id. Od.* II, 17, 16). Fōrmĭdōlōsās dĭctŭ, nōn ēsŭ mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 35, nempe herbas. *Id. Amp.* V, 1, 65. De verbo disserit *Gell.* 9, 12). SYN. Mētŭēndŭs, fōrmĭdābĭlĭs. *Voy.* Metuendus.

? **Fōrmĭs, ĕ.** *Beau. Voy.* Fortis.

Fōrmō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Former, façonner.* Phrўgĭă fōrmābăt ĭn Īdă Ænēās clāssĕm. *V.* Ēt mŏdŏ gaŭdēbăm lāpsŏs fōrmārĕ căpillōs. *Pp.* (I, 3, 23). SYN. Fĭngŏ, cōndŏ, strŭŏ, cōmpōnŏ, ædĭfĭcŏ, pōnŏ, etc. *Voy.* Fundo, as, Fingo. ‖ *Au fig. Instruire, dresser.* Tālĭbŭs ĭgnārăm Jūnō Cādmēĭdă dĭctīs Fōrmārăt. *O.* Tū quōs ād stŭdĭum ătquĕ ūsŭm fōrmābĭs ăgrēstĕm. *V.* Pēctŭs præcēptis fōrmăt ămīcis. *H.* SYN. Ĭnfōrmŏ, ĭnstrŭŏ, ĭnstĭtŭŏ, fingŏ, ēxcŏlŏ, ērŭdĭŏ.

Fōrmōsē. *adv. Avec beauté.* Sūrgăt ēt ĭn sōlĭs fōrmōsĭŭs ārbŭtŭs ăntrīs. *Pp.* (I, 2, 11). *Voy.* Pulchre.

† **Fōrmōsŭlŭs.** *dimin. de* Formosus. Fōrmōsŭla ŭxŏr. *Varr.* (apud *Non.* 1, 109).

Fōrmōsŭs, ă, ŭm. *Beau.* Fōrmōsī pĕcŏrĭs cūstŏs, fōrmōsĭŏr ĭpsĕ. *V.* Sī quærās ŭbī sĭt fōrmōsī mātĕr Iŭlī. *O.* Mŭllĕr fōrmōsă sŭpērnē. *H.* SYN. Pulchĕr, dĕcōrŭs, etc. *Voy.* Pulcher. ‖ *Brillant, riant.* Sōmnĭă fōrmōsō cāndĭdĭōră dĭē. *O.* Ēt fōrmōsă Vēnŭs fōrmōsō tēmpŏrĕ dīgna ēst. *Id.* Nūnc fōrmōsĭssĭmŭs ānnŭs. *V.* SYN. Pulchĕr, nĭtēns, rīdēns, candĭdŭs.

Fōrmŭlă, æ. *f. dimin. de* Forma. *Petite forme.* Littĕrĭs aŭtēm lătīnīs græcă quĭbŭs ēst fōrmŭlă. *T. Maur.* (*Syll.* 50). ‖ *qqf. Beauté.* Tēmpōrī hānc vĭgĭlārĕ ŏpōrtēt fōrmŭlam ătquĕ ætātŭlām. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 47). ‖ *Souv. terme de barreau : Formes de procédure, formule.* Quĭd tĭbī nūnc prōdēst jūrāndī fōrmŭlă jūrīs? *O.* Fōrmŭlă pāctī. *Id.* ‖ *Exemple, modèle.* Vērsūs fōrmŭlă pōstă pĕrdŏcēbĭt. *T. Maur.* (*Met.* 1336). ‖ *Hiérarchie.* Vāgŭs pĕr ōmnēs dignĭtātŭm fōrmŭlās. *Aus.* (*Prof.* 6, 29). ‖ *En gén. Règle, principes.* Hæc pōpŭlōs, hæc măgnōs fōrmŭlă lēgēs (tenet). *H.* Nōn ĭgnōtă tĭbī nōstræ quōquĕ fōrmŭlă vītæ. *Aus.* (*Parent.* 4, 19). SYN. Regŭlă, nōrmă.

Fōrnăcālĭă, ĭum *ou* **fōrŭm.** *n. pl. Fêtes des Ro-*

mains, instituées par Numa, en l'honneur de la déesse Fornax. Cūriō lēgitīmīs nūnc Fōrnācālīā vērbīs Māximūs īndicīt. *O.* (Cf. *Fest.*, et *Plin.* 18, 2).

Fōrnācālis, ĕ. *Qui concerne les fours.* ‖ Fōrnācālis dĕă. *La déesse Fornax, qui présidait à la cuisson du pain.* Ēt Fōrnācālī sūnt stătă sācră dĕæ. *O.* Făctă dĕa ēst Fōrnāx : lătī Fōrnācĕ cōlōnī. *Id.*

Fōrnācŭlă, æ. *f. Fourneau.* Nīl dūbĭūm, măgna ēst fornācŭlă. *J.* (10, 82). *Voy. le suiv.*

Fōrnāx, ācis. *f. Four, fourneau.* Vūlnĭfĭcūsquĕ chălўbs vāstă fōrnācĕ lĭquēscĭt. *V.* Rĕcōquūnt pătrĭōs fornācĭbŭs ēnsēs. *Id.* Spissăquĕ süspēnsīs fornācĭbŭs aūrĕă săxă Ēxsūdānt prĕtĭūm. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 540). SYN. Fōrnācŭlă, cămĭnŭs, *qqf.* fūrnŭs. EP. Vāstă, prōfūndă, căpāx, cāvă, ārdēns, īgnĕă, fĕrvēns, fervĭdă, cāndēns, ātră, nĭgră. ‖ *Au fig. Fournaise.* Vidĭmŭs ūndāntĕm rŭptīs fornācĭbŭs Ætnām. *V.* ‖ ? *Nom d'une déesse. Voy.* Fornacalis.

Fōrnĭcātŭs, ă, ŭm. *Fait en voûte.* Crўptīs cārcĕrĭbŭsquĕ fornĭcātŭs. *Sid.* (*Pan.* 3393, paries).

Fōrnix, ĭcis. *m. Voûte, arc.* Aūt āmnĭs rīpīs, aūt ālтī fornĭcĕ săxī. *V.* SYN. Ārcŭs, cămĕră, tĕstūdŏ, *qqf.* thŏlŭs, cūrvātūră. EP. Cāvŭs, cūrvŭs, inflĕxŭs, pēndēns. ‖ *Au fig.* Cœlī ingēntēs fornĭcēs. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 3, et *Cic. Or.* 3, 40). Sī discŏlŏr Īrīs Dēmīttăt gĕmĭnō sē fornĭcĕ. *Avien.* (*Progn.* 371). ‖ *Chambre voûtée.* Nīgrī fornĭcĭs ēbrŭm pŏēlæ. *M.* (XII, 62). ‖ *En partic. Mauvais lieu.* Quīdām nōtŭs hŏmō quum ēxīrĕt fornĭcĕ. *H.* Lēnōnŭm pŭĕrī quōcūnquĕ in fornĭcĕ nāti. *J.* (3, 156). *Voy.* Cupar.

Fōrō, ās, ārĕ. *Percer, trouer.* Ĭtă tĕ fōrābūnt pătĭbŭlātŭm pĕr vīās. *Pl.* (*Most.* I, 1, 53). *Voy.* Perforo.

Fōrpēx, ĭcis. *f. Fer chaud pour brûler la barbe* (?). Rūpīt ŏdōrātām rĕdōlēntī fōrpĭcĕ bārbăm. *Sid.* (*Pan.* 15, 184. Sic optt. edd. Verbum habent *Isid.* 20, 13, et *Cassiod. Orthog.* 4; id autem non satis clare exponunt. *Charis.* 1, 74, de *forcipe* agens, ait, *quod ferrum calidum capiat*).

Fōrs, *abl.* fōrtĕ (*rarement au gén.*). *f. Sort, hasard.* Ō sī ūrnam ārgentī fōrs quæ mihī mōnstrĕt! *H.* Cāsūmquĕ tĭmēnt quēmcūnquĕ fĕrāt fōrs. *Lr.* (III, 998). Nōn ūnquām tŭlĭt Dōcūmēntă fōrs măjōră. *Sen.* (*Troad.* 4). SYN. Sōrs, cāsŭs, fortūnă. *Voy.* Fortuna. ‖ Fōrs, *et* Fōrtĕ. *abl. pris adv. Par hazard.* Cēssĕrĭt Aūsŏnĭō sī fōrs victōrĭă Tūrnō. *V.* Fōrtĕ sŭb ārgūtă cōnsēdĕrăt īlĭcĕ Dăphnĭs. *Id.* Fōrtĕ fŭĭt crātĕr. *O.* SYN. Fōrtūnă, cāsŭ. PHR. Fōrtĕ sūă Lĭbўcĭs tēmpēstās āppŭlĭt ōrĭs. *V.* ‖ *Peut-être.* Ēt fōrs æquātĭs cēpissēnt prælmĭă röstrĭs. *V.* Fōrs ēt vōtă făcĭt. *Id. Voy.* Forsan. ‖ Fōrs Fortūnă. *Comme* Fors *ou* Fortuna. *Il y avait à Rome un temple à cette déesse.* Quŏd cĭtŏ vēnērūnt Fortūnæ Fortĭs hŏnōrēs! *O.* Quæquĕ fōrs fortūna ēst, quæ nōbĭs te hŏdĭe ŏbtŭlĭt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 26. *Id. Eun.* I, 2, 54; *Phor.* V, 6, 1, ubi *Donat.* Cf. *Cic. Div.* 2, 7).

Fōrsăn, Fōrsĭtăn, Fōrtăssĕ, Fōrtăssĭs, *et qqf.* Fōrsĭt. *adv. Peut-être.* Fōrsăn ēt hæc ōlīm mēmĭnissĕ jŭvăbĭt. *V.* Fōrsĭtăn ēt Prĭămī fŭĕrint quæ fātă, rĕquīrās. Cœlŏquæ ānĭmūm fōrtăssĕ fĕrēbăt. *Id.* Fōrtăssĭs ēt īstīnc Lārgĭtĕr ābstŭlĕrĭt lōnga ætās. *H.* Ŭt forsĭt hŏnōrĕm Jūrĕ mĭhī invĭdĕăt. *Id.* (Hoc habet et *Lucr.* VI, 738). SYN. Fōrs.

† Fōrtăssĕăn. *Comme* Forsan. (*Att.* apud *Non.* 2, 542.)

Fōrtĕ. *adv. Voy.* Fors.

† Fōrtēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir fort.* (*Næv.* apud *Gell.* 19, 7.)

Fōrtĭs, ĕ. *Fort, robuste.* Hīnc laŭdēm fōrtēs spērātĕ cōlōnī. *V.* Fōrtēs invērtānt taŭrī (solum). *Id.* SYN. Vălĭdŭs, rōbŭstŭs. *Voy.* Robustus. ‖ *Fort, solide.* Nōrūnt fātālēs fōrtīă fīlă dĕæ. *O.* Fōrtīă vīncŭlă. *Sen.* (*Hip.* 34). SYN. Firmŭs, sŏlĭdŭs, vălĭdŭs. ‖ *Fort, en parlant du vent.* Quī cārcĕrĕ fōrtēs Cōntĭnĕăt ventōs. *O.* Implĕăt īllă tŭōs fōrtĭŏr aūră sĭnŭs. *Id.* SYN. Vălĭdŭs. ‖ *Gros.* Nŏc ārmentīs ĭncūrrĕrĕ fōrtĭbŭs ūrsī. *O.* SYN. Grāndĭs, măgnŭs, ingēns. ‖ *Fort, en parlant du vin.* Aūfĭdĭŭs fōrtī mīscēbăt mĕllă fālērnō. *H.* SYN. Ācrĕ, sĕvērŭm. ‖ *Puissant, efficace.* Sīc pŏtĭŭs nōs tāngīt āmŏr quām fōrtĭbŭs hērbīs. *O.* Īrātæ mĕdĭcāmĭnă fōrtĭă præbĕ. *Id.* Aŭt quæ tām fōrtēs vŏlvūnt incēndlă caŭsæ? *Corn. Sev.* (*Ætn.* 2). SYN. Pŏtēns, vălēns. ‖ *Forte, en parlant de la chaleur.* Sōlĕ jām fōrtī, mĕdĭŏquĕ vĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 589). SYN. Ācĕr. ‖ *Infatigable, par ext. rapide.* Sī fēmĭnă fōrtī Fĭdīt ĕquō. *V.* Cūrsŭ fōrtĭs Ăellō. *O.* Fōrtĭs ĕquī vis. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 95, qui exponit, *celer*). ‖ *Forte, en parlant d'une lettre, d'une syllabe.* Sўllăbă sī contrā fōrtĭsquæ ēt vīvīdă dētŭr. *T. M.* (*Syll.* 911. *Ib.* 764, *fortissima littera*). ‖ *Ferme, brave, courageux.* Fōrtĭăquæ ādvērsīs ŏppōnĭtĕ pectŏră rebŭs. *H.* Fēcĭt ĭn Ăndrŏmăchē prĭŭs hŏc fōrtĭssĭmŭs Hēctŏr. *O.* SYN. Strēnŭŭs, ānĭmōsŭs, aūdāx, fidēns, măgnānĭmŭs, invictŭs, ĭmpăvĭdŭs, firmŭs, cōnstāns, fĕrōx. PPH. Nōn tĭmĭdŭs. Ānĭmī præstāns, ēgrēgĭŭs. Ingēns ānĭmĭs. Fōrtĕ pectŭs. Fōrtīă bĕllō pectŏră. Fōrtissĭmă cōrdă. Mānŭ fortĭs. Mārtĕ fĕrōx. Fōrtis ăd ārmă *ou* ĭn ārmīs. Vīrtūtĕ præstāns, ēgrēgĭŭs, pŏtēns, haūd ūllī sĕcūndŭs. Vīrtūtĭs haūd ĕxpērs, nōn ēgēns. Ēxpērs tĕrrōrĭs. Ād fātă nōn sēgnĭs. VERS. Fōrtem ānĭmūm pŏsce ēt mōrtīs (tĕrrōrĕ cārēntĕm. *J.* Rŭendī in fĕrrūm mēns prōna vīrĭs. *L.* Īmpĭgĕr ād lētŭm. Prōmptum ād vūlnĕră pectŭs. Tīmĕătquĕ fūrentes Ēt mōrtī făcĭlēs ānĭmōs. *Id.* Vīrtūsquĕ nōstră nēscĭt ignāvōs mĕtŭs. *Sen.* ‖ *En parlant d'une chose.* Cōnsīllŭm nōbĭs fortĕ plūmquĕ dăbō. *O.* Hūnc jūrō fōrtēm căstūmquĕ crŭōrĕm (de Lucretia). *Id.* ‖ *qqf. avec l'infin.* Tōnĭtrŭ tŭrbārĕ pŭēllās Fōrtĭŏr. *St.* ‖ *Puissant, influent, opulent.* Sōrōrēm dēspōndīssĕ ĭn fōrtēm fămŭlăm. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 9. Sic interpretatur *Non.* 4, 195). Ōmnēs fōrmōsī fōrtēs. *Lucil.* (apud *Non. ibid.*). ‖ *Honnête, vertueux.* Ŭt vīrŭm fōrtēm dĕcĕt. *Ter.* (*And.* II, 6, 13). *Voy.* Honestus. ‖ Fōrtīă dĭctă. *Paroles hardies, superbes.* Ēt plăcĭdīs mīscēntēm fōrtīă dictis. *O.* (Adde *Prop.* I, 5, 14). ‖ ? *Beau.* Sēd Băcchīs ētĭăm fōrtīs tĭbī vīsa ēst? *Pl.* (*Bac.* II, 2, 38). Ēcquĭd fōrtīs tĭbī vīsa ēst? *Id.* (*Mil.* IV, 3, 13. Hoc apud *Non.* l. cit., qui vertit *formosa*. Alii tamen, inter quos *Lindem.*, intelligunt *viribus pollens*: nec absurde. *Parcus* scribi volebat *formis*, unde *informis*, *deformis*).

Fōrtĭtĕr. *adv. Fortement, solidement.* Ō quĭd ăgĭs? fōrtĭtĕr ōccŭpă Pōrtŭm. *H.* Pāndō nōn fōrtĭtĕr hærĕt āsellō. *O.* SYN. Vălĭdĕ, firmĭtĕr. ‖ *Avec force, intensité, vivacité.* Ārdēnt ăgĭtāti fōrtĭŭs ignēs. *O.* SYN. Ācrĭtĕr. ‖ *Courageusement.* Pĕlĭx quī, quŏd āmāt, dēfēndĕrĕ fōrtĭtĕr aūdĕt. *O.* Nīl vērbī, pĕrĕās quīn fōrtĭtĕr, ăddăm. *H.* SYN. Ānĭmōsĕ, aūdācтĕr, cōnstantĕr, ācrĭtĕr, gĕnĕrōsĕ, *qqf.* plăcĭdĕ, pătĭēntĕr. PPH. Mēntĕ æquā, plăcĭdā, fortī, invictā, tranquillā. Fōrtī, invictō, constantī, pătĭēntī ānĭmō, cōrdĕ, pectŏrĕ.

Fortĭtūdō, ĭnis. *f. Courage.* Vĕrĕōr nĕ īstæc fortĭtūdo in nervum ērumpăt dēniquĕ. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 11). Pārēs dum nōn sint vēstræ fortĭtūdĭnī. *Ph.* SYN. Virtūs, ănĭmŭs, rōbur, *qqf.* cōnstantĭă, audācĭă, fiducĭă. EP. Firmă, rigĭdă, invictă, vălĭdă, indŏmĭtă, incōncussă, vivĭdă, bellĭcă, ingĕns. PPH. Fortĕ pectŭs, cŏr. Fortis ănĭmă. Fortĭă, fortissĭmă cŏrda, pectŏră. Fortis mănŭs, dextĕră, ănĭmă. Fortĕs aūsŭs *ou* fortĭă aūsă. Fortĭă factă, actă. Audācĭă fortĭŏr. VERS. Quid possĭt vivĭdă virtūs, Experĭăr. *V.* Et bellō vivĭdă virtūs. *Id.* Virtūs bellī spectātă dŏmīquĕ. *H. Voy.* Fortis.

Fortŭītō *et* **Fortŭĭtū.** *adv. Par hasard.* Si eām sĕnex ănŭm prægnantĕm fortŭĭtū fēcĕrit. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 41). Nĕc quăsī fortŭĭtō, nĕc ventōrum răbiĕ, sōd. *J.* (13, 225. *Fortuitu* est apud *Diom.* 1, 399).

Fortŭītŭs *et* **Fortŭĭtŭs, ă, ŭm.** *Fortuit, offert par le hasard.* Nĕc fortŭītum spērnĕrĕ cēspĭtĕm. *H.* Tum fortŭītum fēlēs cōntŭbĕrnĭum. *Ph.* (Adde *Aus. Sept. Sap. Sol.* 3). Fortŭĭtōque lŭtō : clāvŭs numĕrābat ægrēstēs. *Petr.* (*Sat.* 135). Mixtăque fortŭītōs ĭmplĭcĕt aūră mŏdōs. *Boet.* (5, 1. Sic *St. Theb.* VII, 449; *Manil.* I, 182).

Fortūnă, æ. *f. Fortune, déesse que les anciens représentaient comme privée de la vue, un pied posé sur une roue qui tournait sans cesse.* Nōs tĕ, Nōs făcĭmŭs, Fortūnă dĕăm. *J.* (15, 315). Mŭltōs, ăltĕrnă rĕvīsens, Lŭsit, et in sōlĭdō rŭrsŭs fortūnă lŏcāvĭt. *V.* Fortūnă sævō lætă nĕgōtĭō. *H.* SYN. Fōrs, sōrs, fātŭm, *par ext.* Jūpĭtĕr, dĕŭs, dīi. EP. Lēvis, mōbĭlis, vărĭă, mūtābĭlis, ăncĕps, dŭblă, ĭnfīdă, vŏlŭbĭlis, incertă, fallăx, fŭgăx, frăgĭlis, văgă, inconstăns, instăbĭlis; sŭpĕrbă, pŏtēns. PPH. Dĕă cæcă. Fortūnæ nūmĕn, ălĕă, injurĭă. VERS. Et tăntum cōnstăns in lēvĭtatĕ sŭa est. *O.* Nām mūtăbĭs dŭbĭō Fortūnæ stăntĭs in ōrbĕ Nūmĕn, et exōsæ vērbă sŭpĕrbă dĕæ. *Id.* Regnăt, et incerta est hīc quŏquĕ nixă rōtă (*Ad Liv.* 53). Vērsātur cĕlĕrī Fors lēvis ōrbĕ citŏ. *Tib.* Ō fortūnă pŏtēns, quăm vărĭăbĭlis! *Sen.* Sēmpĕr mōvētur, vărĭat et mūtăt vĭcēs, Et summa in īmum mergĭt, ac mersa ērigĭt. *Aus.* (Cf. *Hor. Od.* 1, 35; *Symposii, Pentadii*, aliorumque poematia *de Fortuna*, in *Anthol.* 1, p. 556 *sq.*; *Sen. Hip.* 1139 *sq.*; *Pacuv.* apud *Auct. ad Her.* 2). || Fors Fortūnă. *Voy.* Fors. || Fortūnæ fīlĭus. *Voy.* Filius. || *Fortune, événement bon ou mauvais.* Fortūnām Prĭămi cāntābo et nōbĭlĕ bellum. *H.* Quæ fortūnă vīris, classēm quŏ littŏrĕ lĭnquānt. *V.* SYN. Sors, fātŭm, casŭs. *Voy.* Sors, Fatum. || *Fortune contraire.* Quæ tē fortūnă fătigăt? *V.* EP. Ādvĕrsă, ĭnīmīcă, ĭnīquă, invĭdă, ĭmprŏbă, mălignă, dūră, sævă, immĭtis, grăvis, aspĕră, mălă, ferrĕa, tristis, mīsĕră. *Voy.* Infortunium. || *Fortune prospère.* Stăt fortūnă dŏmŭs. *O.* Dum fortūnă fŭit. *V.* EP. Bĕnignă, sĕcundă, rīdens, faūstă, ămīcă, bŏnă, făvens, fēlix, mītis, făcĭlis, prōspĕră. *Voy.* Felicitas. || *Succès, réussite.* Dă nunc, Tĭbrĭ pătĕr, ferrō, quŏd missīlĕ librō, Fortūnām. *V.* Fortūnāmque hăstis vēnēntĭbŭs aūfert. *St.* SYN. Sŭccessŭs. || *Fortune, état, condition.* Intră fortūnām quisquĕ mănĕrĕ sŭām. *O.* Hic statŭs, hæc rērum nunc est fortuna mĕārum. *Id. Voy.* Conditio. || *Au pl. Richesses.* Fortūnam ĭpse ānteibŏ fortūnīs mĕis. *Vet. Troch.* (apud *Rivin.*). *Voy.* Divitiæ. || *qqf. État, condition, fortune.* Si dicēntis ērunt fortūnis absŏnă dictă. *H.* Unĭcă fortunis ara rĕpertă mĕis. *O.*

Fortūnālĕ, *et arch.* **Fortūnatĭum.** *Heureusement.* Quăm făcĭle ĕt quăm fortūnāte ēvēnīt! *Pl.* (*Epid.* II, 2, 59. *Id. Mil.* III, 1, 12). Fortūnātĭm, fēlicĭtĕr, ăc bĕnĕ vortăt! *Enn.* (apud *Non.* 2, 334). *Voy.* Feliciter.

Fortūnātŭs, ă, ŭm. *Heureux.* Ō fortūnātōs nīmĭrŭm, sŭă si bŏnă nōrint! *V.* Ingĕnĭŭm mĭsĕrā quĭă fortūnātĭŭs ārtĕ Crēdĭt. *H.* Mŭlto ōmnĭŭm nunc mĕ fortūnātissŭmum. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 1). *Voy.* Felix. || Fortūnātæ insŭlæ. *Iles Fortunées, dans l'Atlantique, où les anciens plaçaient les champs Elysées.* Sīcŭt fortūnātōrŭm mĕmōrant insŭlās. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 148). Pētămŭs ārvă, divĭtĕs ĕt insŭlās. *Hor.* (*Epod.* 15, 42. *Id. Od.* IV, 8, 27). Quĕm nunc, ēmĕrĭtă permensŭm tempŏră vītæ, Sĕcrētī pārs ōrbĭs hăbĕt, mundūsquĕ plōrŭm. *Calp.* (8, 20. Cf. *Plin.* 6, 32; *Capell.* VI, p. 226). *Voy.* Elysium. || *Subst. m. Nom d'homme; saint Fortunat, martyr.* Nĕc Fortūnāti spērnit, nĕc bălnĕă Faustī. *M.* (II, 14. Adde *Anthol.* II, p. 59). Et Fortūnātum fĕrt Aquĭlcĭă sŭŭm. *Fort.* (III, 388).

† **Fortūnāssŏ, ĭs.** *arch. Pour* Fortunavero. Dĕōs ĕgo ōmnĕs ŭt fortūnassĭnt prĕcŏr. *Afran.* (apud *Non.* 2, 315).

Fortūnŏ, ās, ārĕ. *Rendre heureux, faire prospérer.* Ŭt quāmcūnquĕ dĕŭs tĭbĭ fortūnāvĕrit hōrām. *H.* Dī fortūnābunt vōstră cōnsĭlĭă. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 148). SYN. Prōspĕrō, sĕcundō.

1. Fŏrŭlī, ōrŭm. *m. pl. Cases, rayons de bibliothèque.* Hīc librōs dăbĭt, et fŏrŭlōs, mĕdĭămquĕ Mĭnervăm. *J.* (3, 219). || **2.** *Petit village non loin d'Amiterne.* Căspĕrĭămquĕ cōlunt Fŏrŭlōsquĕ. *V.*

1. Fŏrum, ī. *n. Place publique, marché.* Et mane in mĕdĭō plaūstră fŭĕrĕ fōrō. *O.* SYN. Ārĕă, plătĕă, *qqf.* măcĕllum. || Fōrum Āppĭī, Cōrnēlĭī, etc. *Noms de différentes villes. Voy.* Appius, etc. || *Forum, lieu où l'on rendait la justice, barreau.* Ĭnsānumquĕ fōrum aūt pŏpŭlī tăbŭlārĭă nōvīt. *V.* Et fōră mārtĕ sŭō litĭgĭōsă văcent. *O.* Fŏrŭmquĕ Lītĭbŭs ōrbŭm. *H.* Nĕc fōră sūnt nōbĭs, nĕc sūnt vădĭmōnĭă nōtă. *M.* (XIV, 135). SYN. *qqf.* Rōstră, jūs, jūră. EP. Sānctum, sĕvērum, raūcum, clāmōsŭm. *Voy.* Causidicus, Tribunal.

2. † **Fŏrŭm, ī.** *n. sing. de* Fori. (*Cn. Gell.* apud *Charis.* 1, 55, *fora navium.* Secundum regulam declinasse videtur; nam *Diom.* 1, 314 : « Hoc *porrum*, *cœlum*, *forum*; hi *porri*, *cœli*, *fori*). *Voy.* Fori.

† **Fŏrŭs, ī.** *m. Voy.* Fori. || 2. *arch. Comme* Forum. Rōmānis lūdis fŏrŭs olim ornātŭ' lŭcĕrnis. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 55, et *Non.* 3, 96. Adde *Pompon.* apud *Non. ibid.*).

Fossă, æ. *f. Excavation de terre, fossé, sillon, ornière.* Quăm mūltă mădĭdæ cēlantŭr ārundĭnĕ fossæ. *O.* SYN. Lăcūnă, scrōbs, sŭlcŭs. || Fossă mœnĭă dēsignō, signō. *Tracer avec la charrue l'enceinte d'une ville.* Hūmīlī dēsignāt mœnĭă fossă. *V.* Urbĕm dēsignāt ārātrō. *Id.* Quæ mœnĭă signĕt ārātrō. *O.* Quŭm mœnĭă sŭlcō Signārĕt. *Sil.* Dēsignāt littŏră ferrō. *V. Fl.* Ac vēlŭtī, nŭdis quŭm sūrgunt mœnĭbŭs ūrbēs, Cōndĭtŏr ĕt văcŭōs mūris circūmdărĕ cōllēs Dēstĭnăt, ăntĕ mănŭ quæm tēntĕt scindĕrĕ fossās, etc. *Manil.* (II, 772. Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 755; *Isid. Or.* 15, 2). || *Fossé, retranchement.* Fossārŭm quĕ mōrăs... Dānt ănĭmōs. *V.* Sŭbĭtă circūmdĕdĭt ægmĭnă fossă. *L. Voy.* Vallum. || *Mine.* Quidquĭd ăb aurĭfĕris ējĕctăt lĭbĕrlă fossīs. *St. Voy.* Fodina. || — sēpulcri. *Fosse.* (*Prud. Apoth.* 1137.)

† Fŏssŏ, ās, ārĕ. *arch. Percer.* Dēcrētūm fŏssāre ēst cōrpŏrā tēlis. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5).

Fŏssŏr, ōris. *m. Agriculteur.* Ēt lăbĕfăctă mŏvēns rōbŭstŭs jŭgĕrā fŏssŏr. *V.* Squălĭdŭs ĭn magnā fāstĭdĭō cōmpĕdĕ fŏssŏr. *J.* (11, 80). *Voy.* Arator. || *Qui creuse une mine, pionnier.* Cuī sēptă nŏvŭs jām mœnĭă lăxĕt Fŏssŏr. *St.*

Fŏssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Fodio. *Creusé.* Exĕrcĕt mĕlĭŭs vĭnĕă fŏssă vĭrōs. *M.* (XIV, 49). || *Percé.* Ădvĕrsă cūspĭdĕ fossŭs ăpĕr. *O. Voy.* Saucius.

Fōtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Foveo. *Réchauffé.* Ēt fōtŭm grĕmĭō dĕă tōllĭt ĭn ăltōs. *V.* Sōlĭs tĕrrā văpŏrĕ fōtă nŏvĕt fētŭs. *Lr.* SYN. Tĕpĕfactŭs, călĕfactŭs, tĕpĕns.

† Fōtŭs, ūs. *m. néol. L'action de réchauffer, qqf. cataplasme.* Aŭt cēra aŭt tālī rĕcrĕābĭs lānguĭdă fōtu. *Ser. Sam.* (*vs.* 978. Adde *Alcim.* III, 430). Pālpāmĕn tĕnĕrūm blāndīs ē fōtĭbŭs ămbŭit. *Prud.* (*Ham.* 368).

Fŏvĕă, æ. *f. Fosse.* Dōnĕc hŭmō tĕgĕre (cadavera) ăc fŏvĕīs ăbscōndĕrĕ dīscŭnt. *V.* (*G.* III, 558. *Pier.* testatur in antiquissimo cod. legi *fossis.* Eo certe sensu *Fossa.* Quod vide). || *Trou, piége pour prendre les animaux.* Pānthĕra ĭmprūdĕns ōlĭm ĭn fŏvĕām dēcĭdīt. *Ph.* Nām fŏvĕa ātque ĭgnī prĭūs ēst vēnārĭ mōrtŭm. *Lr.* (V, 1248). Cæcō fŏvĕæ dēcēptŭs hiātū (leo). *St.* || *Au fig.* Vīdēsĭs, ĕgo īllĕ dōctŭs lĕnō pæne ĭn fŏvĕām dēcĭdī. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 45. *Id. Pœn.* I, 1, 59).

Fŏvĕō, ēs, fōvī, fōtŭm, fŏvērĕ. *Réchauffer; couver.* Hærĕt, ēt ĭntērdūm grĕmĭō fŏvēt ĭnscĭa Dĭdō. *V.* Ēt lăcĕrūm fŏvī Phlĕgĕthōntĭdĕ cōrpŭs ĭn ŭndă. *O.* Nūnc mātrĭs plūmīs ōvă fŏvēndă dăbăt. *Id.* SYN. Călĕfăcĭō, călfăcĭō, tĕpĕfăcĭō. || *Au fig.* Hiĕmem ĭntĕr sē lūxŭ, quăm lōngă, fŏvērĕ. *V.* || *Garder soigneusement, rester dans.* Nōn ōbvĭă fĕrrĕ Ārmă vĭrōs, sĕd căstră fŏvērĕ. *V.* Fŏvĕt hŭmŭm (coluber). *Id.* SYN. Tĕnĕō, sĕrvō. || *Nourrir, entretenir.* Fāmămquĕ fŏvēmŭs ĭnānēm. *V.* Fŏvīvĕ cŭpīdĭnĕ bĕllă. *Id.* Ēt spēm mūnĕrĭbŭs fŏvīmŭs ăsquĕ dătām. *M.* (IX, 49). Ănĭmō mĕă vōtă fŏvēbăm. *O.* Crēdŭlă vītām Spēs fŏvĕt. *Tib.* (II, 7, 1). SYN. Ălō, *qqf.* nūtrĭō, păscō. || *Favoriser, protéger.* Tēmpŏrĭs īllĭŭs cŏlŭī fŏvīquĕ pŏētās. *O.* Mĕcūmquĕ fŏvēbĭt Rōmānōs rērūm dŏmĭnōs. *V.* SYN. Tŭĕŏr, prōtĕgŏ, cŏlŏ, fāvĕō.

Frăcēs, ĭŭm. *f. pl. Chair de l'olive.* Sūbsĭdŭăsquĕ frăcēs dĭffūsăquĕ măssĭcă prīscō Spārgĕ cădō. *Grat.* (*Cyn.* 474. Cf. *Col.* 6, 13; *Cat. R. R.* 64).

Frăctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Frango. *Brisé.* Ēt cămpum hŏrrēntēm frăctīs ĭnvērtĕrĕ glēbīs. *V.* Frăctă pĕrĕūntēs cūspĭdĕ Gāllōs. *H.* SYN. Ĭnfrăctŭs, pĕrfrăctŭs, rŭptŭs, dirŭptŭs, pĕrrŭptŭs, dīvŭlsŭs, dīscissŭs, disjĕctŭs, dīvīsŭs, lacĕr, ēlīsŭs, cōntusŭs, dissĭlīēns. || *Au fig. Épuisé, fatigué, vaincu.* Frăctī bēllō fātisquĕ rĕpŭlsī. *V.* Mŭltō frăctŭs jām mēmbră lăbōrĕ. *H.* Frăctă vīrtūs. *Id.* His dictīs frăctŭs fŭrŏr. *Sil.* SYN. Fēssŭs, dēfēssŭs, dēfĭcĭēns, fatiscēns, ēffētŭs, victŭs, lānguēns. || *Brisé, en parlant du son.* Frăctās ăd lĭttŏră vōcēs. *V.* Frăctōs sōnĭtūs ĭmĭtātă tŭbārŭm. *Id.* || *En parlant des alliances.* Frăctīs fœdĕrĭbŭs. *Sil.* SYN. Rŭptŭs. || *Efféminé.* Frăctīque ēnervī cōrpŏrĕ grēssŭs. *Petr.* (*Sat.* 119). Vērbĭsquĕ sōnāt plōrābĭlĕ quĭddăm Cĭtrā nequĭtĭăm frăctīs. *Cl.* (Sic et *Juv.* 2, 111). SYN. Mollis, sōlūtŭs. || Frăctæ rēs. *V. L'adversité. Voy.* Infortunium.

Frænŭm. *Voy.* Frenum.

Frāgă, ōrŭm. *pl. n. Fraises.* Ēt hŭmī născēntĭă frāgă. *V.* Mŏllĭă frāgă lĕgēs. *O.* EP. Sĭlvēstrĭa, mōntānă, rŭbēntĭă, rĕdŏlēntĭă, dŭlcĭă.

† Frăgĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Se briser, et au fig.* Nĕque hŏmĭnŭm fĕrā pĕctŏrā Frăgĕscūnt, dōnĕc vĭm ĭmpĕrī pērsēnsērĭnt. *Att.* (apud *Non.* 2, 329).

Frăgĭlĭs, ĕ. *Fragile.* Jām frăgĭlēs pōtĕram ā tĕrrā cōntĭngĕrĕ rāmōs. *V.* Āt quŏnĭām frăgĭlī nātūrā prædĭtă cōnstānt. *Lr.* (I, 654). SYN. Ĭnsōlĭdŭs, tĕnĕr. || *Qui fait du bruit comme une chose qui se brise.* Frăgĭlēs ĭncendĕ bĭtūmĭnĕ laūrōs. *V.* Chărtārūm frăgĭlēs sōnĭtūs. *Lr.* (VI, 141). Pōllĭcĭbŭs frăgĭlēs ĭncrĕpŭĕrĕ mănŭs. *Pp.* (IV, 7, 12). SYN. Crĕpĭtāns. || *Au fig. Fragile, faible, périssable.* Jām sūbĕūnt ānnī frăgĭlēs, ēt ĭnĕrtĭŏr ætās. *O.* Fōrmă bŏnūm frăgĭle ēst. *Id.* Ūsūm frăgĭlem. *St.* SYN. Cādūcŭs, ĭnfīrmŭs, dēbĭlĭs, lānguēns, brĕvĭs, fŭgax.

Frāgmĕn, ĭnĭs. *n., et* Frāgmēntŭm, ī. *n. Morceau, fragment, éclat.* Ātque ĭngēntī frāgmĭnĕ mōntīs. *V.* Frāgmĭnă cōnjĭcĭēns sĭlvārum ārbustaque tōtă. *Lr.* (I, 285). Ēt rāmĕa cōstīs Sŭbjĭcĭūnt frāgmēntă, thўmŭm. *V.* Cōllēctă sacrāē frāgmēntă carīnæ. *L.* EP. Pārvŭm, ēxĭgŭum, tĕnŭē. || *Au fig.* Ābstŭlĭt Ēmathĭæ sēcūm frāgmēntă rŭīnæ. *L.* SYN. Rĕlĭquĭæ.

Frăgŏr, ōris. *m. Action de se briser, fracture.* Fīnēm nōn ēssĕ sēcūndīs Cōrpŏrĭbŭs făcĭunt, nēquĕ pausām stārĕ frăgōrī. *Lr.* (I, 747). || *Ordint. Bruit éclatant, fracas.* Mōnŭbŭs aūdīrī frăgŏr, aŭt rĕsōnāntĭă lōngē. *V.* Cœlūm tōnāt ōmnĕ frăgōrĕ. Rĕsōnātquĕ frăgōrĭbŭs ætherr. *Id.* SYN. Sōnŭs, sōnĭtŭs, mūrmŭr, strĭdŏr, strĕpĭtŭs. *Voy.* Sonitus.

Frăgōsŭs, ă, ŭm. *Retentissant.* Mĕdĭŏquĕ frăgōsŭs Dăt sōnĭtūm săxīs (torrens). *V.* Pārlūmquĕ ĭnfāmĕ frăgōsīs Ēxsŭpērānt Pĭtўămquĕ vădīs. *V. Fl.* SYN. Sōnōrŭs, sōnāns; strĭdēns, raūcŭs. || *Comme* Confragosus. *Apre, rude, escarpé.* Sĭlvīs hŏrrēntĭă săxă frăgōsīs. *O.* Mōns frăgōsŭs. *Grat.* (*Cyn.* 527). SYN. Āspĕr, prærrŭptŭs. || *Au fig. Apre, dur.* Tūrbĭdŭlōs sēnsŭs ēt lĭtĭgĭōsă frăgōsīs Ārgūmēntă mŏdīs cōnclūdŭnt. *Prud.* (*Apot.* 277. Quid sint *fragosi versus*, docet *Diom.* 1, 499. Cf. et *Quintil.* 9, 4).

Frăgrāns, tĭs. *Odorant.* Rĕdŏlēntquĕ thўmō frăgrāntĭă mēllă. *V.* Nēc dōnūm dēfōrmĕ vĭrō frăgrāntīs ămōmī. *Sil. Voy.* Odorus. || Frăgrāns. *Cat.* (6, 8).

Fragrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Exhaler une odeur quelconque.* Nē grāvīs hēstērnō frăgrēs, Fēscēnnĭă, vīnō. *M.* (I, 88). Ēt mūltă frăgrāt tēstă sĕnĭbŭs aūtūmnīs. *Id.* (III, 58. *Id.* VI, 55, 3; XI, 9, 12). Frăgrāt ācĕrbŭs ŏdŏr. *V. Fl.* (IV, 493. Non video priorem corripi). *Voy.* Oleo, Odor.

Frăgŭm (*inus.*). *Voy.* Fraga.

Frămĕă, æ. *f. Framée, sorte de javeline des Germains.* Ēt Mārtĭs framĕam, ēt Cĭrrhæi spĭcŭla vātĭs. *J.* (13, 179). Ēmĭcāt ămēntō, frāmĕă nēc dĕxtrā mĭnātŭr. *Prud.* (*Psych.* 393. Cf. *Gell.* 10, 15; *Capel.* V, p. 136).

Frānci, ōrŭm. *m. pl. Francs, peuples de Germanie, qui firent la conquête des Gaules.* Pūgnāstīs pārĭtĕr Frāncīs. *Sid.* (*Pan.* 816). Hūnnŭs jăcŭlĭs, Frāncŭsquĕ nātātū (*Ib.* 1479).

Frāncĭă, æ. *f. Pays des Francs.* Ēxpēllĕt cĭtĭŭs fāsces, quăm Frāncĭa rēgēs. *Cl.* (*L. Stil.* I, 257). Quă Frāncĭa mīxta Sŭēvīs. *Aus.* (*Idyl.* 8, 29).

Frangō, ĭs, frēgī, fractum, frangĕrĕ. *Briser.* Ŏb-

jēctōs cāvēæ vāllūit sī frāngĕrĕ clāthrōs. *H.* Impāvĭdūs frāngit tĕlum, ēt rūit ōrĕ crŭcntō. *V.* Vĕrtĕntīæ glēbās Frēgit ārātrā mānū. *O.* SYN. Rūmpō, īnfringō, cōnfringō, pĕrfringō, rĕfringō, pĕrrūmpō, dirūmpō, cōmmĭnŭō, ēlīdō, cōntŭndō, discŭndō, dissōlvō, dissĭlĭcĭō. PHR. Vī, vīrĭbŭs, ĭctĭbŭs, mānū frāngō. ‖ *En partic. Moudre.* Quŏdcūnque ēst cĕrĕrĭs sōlĭdæ, cāvā māchĭnā frāngāt. *O.* (Adde *V. Fl.* II, 448; *Lucr.* I, 881). SYN. Mŏlŏ, pīnsō. ‖ *Fendre un fleuve en nageant.* Nēc frāngĕt nāndō vĭŏlēntī vōrtĭcĭs āmnĕm. *L.* (Adde *Sil.* III, 457; VIII, 555). SYN. Trānō, trājĭcĭō. ‖ *Au fig. Briser, renverser.* Tū mĕā, tū mŏrĭēns frēgīstī cōmmŏdā, frātĕr. *Cat.* (68, 21). SYN. Stĕrnō, ēvĕrtō. ‖ *Briser des liens, enfreindre une loi, etc.* Frānge ēt dāmnōsæ jūrā pŭdĭcĭtīæ. *Pp.* (IV, 5, 28). Māndātăquĕ frāngās. *H.* Ō quisquĭs mĭsĕrō fās ūnquam īn sŭpplĭcĕ frēgīt. *Grat.* (*Cyn.* 451). SYN. Rūmpō, rēscindō, ēvĕrtō. ‖ *Affaiblir, abattre.* Īngĕnĭum frēgĕrĕ mĕum (mala). *O.* Vīnŭm sŭblĭmĭā frāngīt Pēctŏrā. *Id.* SYN. Īnfringō, vīncō, dēbĭlĭtō, cōrrumpō, lābĕfactō, stĕrnō. ‖ *Adoucir, amollir, et au fig.* Ŭt bŏvīs ēxŭvĭās mŭltō quī frāngĕre ōlīvō. *V. Fl.* Ātque ănĭmŭm pĭĕtās mātĕrnăquĕ nōmĭnă frāngunt. *O.* Bēllis dūrātă vĭrōrŭm Pēctŏrā Cāstăllō frāngēbāt cārmĭnĕ Teūthrās. *St.* SYN. Mōllĭō, ēmōllĭō, flēctō, mĭtīgō. ‖ *Diminuer.* Īmmĭnŭīt rĕm, Frēgīt ŏpēs. *J.* (14, 93). ‖ *Apaiser la chaleur, frapper le vin.* Æstŭs sĕrēnŏs aūrĕō frāngēs Tăgō. *M.* (I, 50). Sētĭnōs, mŏnĕō, nōstrā nĭvē frāngĕ trĭēntēs. *Id.* (XIV, 103). ‖ — tēmpŭs. *Passer le temps.* Cūm quō mŏrāntēm sæpĕ dĭem mĕrō Frēgī. *H.* Tōt bēllīs ātque ānnīs frēgīmŭs ævŭm. *Sil.* SYN. Tĕrō. ‖ — ĭtĕr. *Interrompre sa marche.* Nēc cālĭgāntĭbŭs ārvīs Tērrētŭr, nēc frāngit ĭtĕr. *St.* (*Th.* XII, 231. Sic *rumpere iter* apud *Hor. Od.* III, 27, 5). ‖ *Rendre des sons brisés, saccadés.* Aūt raūcōs frāngit mŏdŭlōs, aūt lēnĕ sūsūrrāt. *Prud.* (*Apot.* 914). *Voy.* Fractus.

Au pass. Frāngŏr. *Être brisé.* Āt pērfĭdŭs ēnsĭs Frāngĭtŭr. *V.* SYN. Rūmpŏr, dirūmpŏr, cōmmĭnŭŏr, dissĭlĭŏ, fātiscŏ. ‖ *Être affaibli, abattu, vaincu.* Frāngĭmŭr hĕū! fātis. *V.* Dŏlī circum hæc dēmūm frāngēntŭr ĭnānēs. *Id.* SYN. Vīncŏr, dēbĭlĭtŏr, dēfĭcĭŏ, cădŏ, fātiscŏ. ‖ *Être fléchi.* Nōn frāngĭtŭr īllā. *Tib.* (I, 8, 67). SYN. Flēctŏr, plācŏr, vīncŏr.

Frātĕr, frātrĭs. *m. Frère.* Nūnquam ĕgŏ tĕ, vītā frātĕr ămābĭlĭŏr, Ādspiciām! *Cat.* (65, 10). Gaūdēnt pērfūsī sānguĭnĕ frātrŭm. *V.* SYN. Gĕrmānŭs, *qqf.* frātĕrcŭlŭs. EP. Cārŭs, dilēctŭs, dŭlcīs, cōncōrs, ūnānĭmĭs ou ūnānĭmŭs. PPH. Gĕrmāna prōpāgŏ, sŏbōlēs, prōlēs. Frātĕrnō, gĕrmānō sānguĭnĕ jūnctŭs. PHR. Pār nōbĭlĕ frātrŭm. *H.* ‖ Frātĕr pătrŭēlĭs, *ou absolt.* Frātĕr. *Cousin germain.* Ēt, sī nōn ēssēs vīr mĭhī, frātĕr ĕrās. *O.* (*Her.* 8, 28. *Id. Met.* XIII, 31; *Catul.* 66, 2). ‖ Frātrēs gĕmĭnī. *Deux frères jumeaux, qqf. Castor et Pollux. Voy.* Gemini. ‖ — Ætnæī, etc. *V. Les Cyclopes.* ‖ *Les Titans ou les Géants.* Ēt cōnjūrātōs cœlūm rescindĕrĕ frātrēs. *V.* ‖ *Terme d'affection: ami.* Dā Trēbĭō, pōne ād Trēbŭm : vīs frātĕr. *J.* (5, 135). Frātĕr, pătĕr, ădde. *H.* Sālve, ĭnquīt, frātĕr. *Ph.* ‖ *En partic. Amant.* Hæc tĭbī vīr quōndām, nūnc frātĕr. *Tib.* (III, 1, 23. Adde *Mart.* II, 4). *Voy.* Soror. ‖ *En parlant de deux choses semblables.* Ādspĭcĭĕs illīc pōsĭtōs ēx ōrdĭnĕ frātrēs. *O.* (de libris. Sic *Mart.* XII, 3).

† Frātĕrcŭlŏr, ăris, ārī. *n. Être frère.* Tūm pāpīllæ prīmĭtŭs Frātĕrcŭlābant. *Pl.* (apud *Fest.* in *Sororiare*).

Frātĕrcŭlus, ī. *m. dimin. de* Frater. Undĕ fīt ŭt mālĭm frātĕrcŭlŭs ēssĕ gigāntŭm. *J.* (4, 98).

Frātĕrnŭs, ă, ŭm. *Fraternel, de frère.* Frātĕrnæquĕ fĭdēm pācīs pĕtĭtŭquĕ dēdĭtquĕ. *O.* Frātĕrnās ăclēs. *St.* SYN. Gĕrmānŭs. ‖ *par ext. Uni par le sang.* Āmplĕxŭs frātĕrnāquĕ pĕctŏrā jūngēns. *V. Fl.* (I, 163. *Ib.* 178). SYN. Cōgnātŭs. ‖ *En parlant d'animaux.* Mœrēntem ābjūngēns frātĕrnā mōrtĕ jŭvēncŭm. *V.*

Frātrĭcīdă, æ. *m. Fratricide.*

† Fraūdāssō, īs. *arch. pour* Fraudavero. (*Pl. Rud.* V, 2, 58.)

† Fraūdātĭō, ōnis. *f. L'action de tromper.* (*Pl. Asin.* II, 1, 9.)

Fraūdātŏr, ōris. *m. Trompeur, fripon.* Ēt fraūdātŏr ĕs, ēt nēgōtĭātŏr. *M.* (XI, 67). Fraūdātŏr hŏmĭnēm quūm vŏcāt spōnsū ĭmprōbō. *Ph.*

Fraūdātŭs, ă, ŭm. *Privé.* Nēc cĭbŭs ĭstĕ plăcēt mōrsū fraūdātŭs ăcētī. *M.* (VII, 24). Prīmă fraūdātĕ jŭvēntă. *O.* SYN. Prīvātŭs, ōrbŭs, ēxpērs.

† Fraūdĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des fraudes.* Fēmĭnă fraūdĭgĕrīs mĭsĕrē dēcēptă lŏquēlīs. *Tertul.* (*Genes.* 3).

Fraūdŏ, ās, ārĕ. *Ne pas donner une chose due ou promise, frustrer, priver.* Quēm rēgno Hēspĕrĭæ fraūdo ēt fātāllĭbŭs ārvīs. *V.* Tū pŭĕrōs sōmnō fraūdās. *O.* Ārtŭs ănĭmā fraūdārĕ sĕnīlēs. *Id.* Nūllō fraūdēmŭs sānguĭnĕ bēllŭm. *L.* SYN. Dēfraūdō, prīvō, ădīmō, spōlĭō, etc. *Voy.* Privo. ‖ — Gĕnĭum. *Retrancher sur ses plaisirs.* Nīl fraūdāns Gĕnĭī sĭbī. *Sid.* (*Pan.* 3536). *Voy.* Defraudo, Genius.

Fraūdŭlentlă, æ. *f. Ruse.* Indŭstrĭă, mālĭtĭa ēt fraūdŭlentlă. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 27. *Id. Mil.* II, 2, 34). *Voy.* Fraus.

Fraūdŭlentŭs, ă, ŭm. *Perfide, trompeur.* Cūm pŏpŭlo ēt dūcĕ fraūdŭlentō. *H.* Ēx bŏnīs pēssŭmī ēt fraūdŭlentīssŭmī. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 44. *Id. Rud.* II, 3, 12). *Voy.* Dolosus.

Fraŭs, fraūdĭs. *f. Ruse, fraude.* Jūdĭcĕ mĕ, fraŭs ēst cōncēssă, rĕpēllĕrĕ fraūdĕm. *O.* Cœlī dēcēptŭs fraūdĕ sĕrēnī. *V.* Ignēm fraūdĕ mălă gēntĭbŭs ĭntŭlĭt. *H.* SYN. Dŏlŭs, æstŭs, ārtēs, etc. *Voy.* Dolus. ‖ *Faute, crime.* Paūcă tămĕn sŭbērunt prīscæ vēstĭgĭă fraūdĭs. *V.* Nēgligĭs ĭmmĕrĭtĭs nŏcĭtūrăm Pōstmŏdŏ tē nātĭs fraūdĕm cōmmittĕrĕ? *H.* Tuīs nūnc crūrĭbŭs căpĭtĭquĕ fraūdĕm căpĭtālem hīnc crēās. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 23. Adde *Stat. Silv.* III, 3, 5. *Ulpian. Dig. de Ædil.* « Capitalem *fraudem* admittere, est tale quid admittere propter quod capite sit puniendum. ») ‖ *Piéges, embûches, dangers.* Cæcōs īnstārĕ tŭmŭltŭs Sæpĕ mŏnēt, fraŭdēmquĕ ēt ŏpērtă tŭmēscĕrĕ bēllă. *V.* Scātēntēm bēllŭīs pōntūm mēdlāsquĕ fraūdēs Pāllŭlĕt aūdāx. *H. Voy.* Insidiæ, Periculum. ‖ Sīnĕ fraudĕ, *Sans faire ou avoir de mal.* Nōdō cōĕrcēs vīpĕrīnō Bīstŏnĭdūm sīnĕ fraūdĕ crīnēs. *H.* ‖ *Erreur.* In ĕămdēm fraūdem, ēx hāc ātque ēx īlla, ĭncidēs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 33). Nēc tĭbī sīt fraūdī, quŏd, etc. *Lr.* (VI, 186). Pēllĭcĕre in fraūdēm rīdentĭbŭs ūndīs. *Id.* (V, 1006). *Voy.* Error. ‖ *Dans les comiques : Terme injurieux.* (*Pl. Ps.* 1, 3, 130; *Ter. Heaut.* V, 4, 10.)

† Fraūsŭs, ă, ŭm. *part. de Vinus.* Fraudeo, es. *act. Tromper.* Mĕtŭo ĭn cōmmūnĕ, nē quām fraudēm fraūsŭ' sĭt. *Pl.* (*As.* II, 2, 20. De quo *Festus*, et *Non.* 2, 339).

Frāxĭnĕŭs, *et qqf.* Frāxĭnŭs, ă, ŭm. *De frêne.*

Frāxĭnĕăquĕ trăbēs, cūnĕīs ĕt fissĭlĕ rōbŭr. *V.* Frāxĭnĕām mīsīt quŏquĕ vīrībŭs hāstām. *O.* Ūt quătĭtŭr tĕpĭdō frāxĭnă vīrgă nōtō. *Id.*

Frāxĭnŭs, ī. *f. Frêne, arbre.* Frāxĭnŭs ĭn sīlvīs pūlchērrĭmă, pīnŭs ĭn hōrtīs. *V.* || *Javelot.* Nōn strīdŭlă frāxĭnŭs ĭrĕt. *Cl.* Ĭnfāndōs bēllī pŏtŭră crŭōrēs Frāxĭnŭs. *St. Voy.* Hasta.

Frĕgēllæ, ārŭm. *f. pl. Frégelles, ancienne ville des Volsques.* Ōbsēssæ campō squălēntĕ Frĕgēllæ. *Sil.*

Frĕmĕbŭndŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Cūrrū frĕmĕbŭndŭs ăb ăltō Dēsīlĭt. *O.* Āt grĕgĭs ĭllāpsū frĕmĕbŭndō tĕrrĭtŭs. *Sil.*

Frĕmēns, tis. *Frémissant.* Īllĕ frĕmēntēs Ād jŭgă cōgĭt ĕquōs. *V.* Grăvĭdam ĭmpĕrĭīs bēllōquĕ frĕmēntĕm (Italiam). *Id.* Lŭpōs circūm stăbŭlă ăltă frĕmēntēs. *O.* SYN. Frĕmĕbŭndŭs, *qqf.* frēndēns. PPH. Ācĕrbă, dīră, ĭmmānĕ frĕmēns. Frĕmēns ānĭmīs.

Frĕmĭtŭs, ūs. *m. Frémissement d'hommes ou d'animaux.* Ādvēntūsquĕ vīrūm, frĕmĭtūsquĕ ārdēscĭt ĕquōrŭm. *V.* Ĕt răbĭdī frĕmĭtŭs, ĕt mŭrmŭră măgnă mĭnārŭm. *L.* SYN. Frĕmŏr. || *Murmure d'approbation.* Tūm plaūsū frĕmĭtūquĕ vīrūm stŭdĭīsquĕ fāvēntūm Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs. *V.* Clāmōre ēxcĭpĭunt sŏcĭī, frĕmĭtūquĕ sĕquūntŭr. *Id.* SYN. Frĕmŏr, fāvŏr, mŭrmŭr. EP. Fāvēns, sĕcūndŭs, lætŭs. *Voy.* Plaudo. || *En gén. Bruit, fracas.* Pĕrfŭrĭt ācrī Cūm frĕmĭtū, sævĭtquĕ mĭnācī mŭrmŭrĕ pōntŭs. *Lr.* (1, 277). Ĕt frĕmĭtu āssŭrgēns Bēnăcĕ mārĭnō. *V.* Nōn bēllă nōrāt, nōn tŭbæ frĕmĭtŭs trŭcēs. *Sen.* Ĕt cœlī frĕmĭtŭs. *St.* SYN. Mŭrmŭr, frăgŏr, sŏnĭtŭs, etc. *Voy.* Sonitus.

Frĕmō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. Frémir, en parlant des hommes, des animaux.* Frĕmĭt ĕquŏrĕ tōtō Ĭnsŭltāns sŏnĭpēs. *V.* Frĕmĕt hŏrrĭdŭs ōrĕ crŭēntō (Furor). *Id.* Măgnō clāmōrĕ frĕmēbānt. *O.* SYN. Ĭnfrĕmō, frēndĕō ou frēndō. || *En parlant du murmure d'une assemblée.* Lætĭtĭāquĕ frĕmŭnt, ānĭmōsquĕ ād sīdĕră tōllunt. *V.* Cūnctīquĕ frĕmēbānt Cœlĭcŏlæ āssēnsū vārĭō. *Id.* Mŭrmŭrĕ mixtō Tūrbă frĕmĭt. *L.* SYN. Mūrmŭrō. *Voy.* Plaudo. || *En gén. Faire du bruit, retentir.* Vīcĭnæquĕ frĕmŭnt rĭpæ crĕpĭtāntĭbŭs ūndīs. *V.* Mūltātī trānsvĕrsă frĕmunt (venti). *Id.* Tōrrēntēs ĭmmānĕ frĕmŭnt. *Cl.* Fēstīsquĕ frĕmŭnt ūlŭlātĭbŭs āgrī. *O.* SYN. Ĭnfrĕmō, mŭrmŭrō, strĕpō, strīdĕō, sŏnō. PPH. Frĕmĭtŭm dō. Frĕmĭtū rĕsŏnō, cōnsŏnō, cōmplĕŏr. *Voy.* Sono. || *act.* Frĕmō ārmă. *Crier aux armes, y courir.* Frĕmĭt ārmă jŭvēntŭs. *V.* Ārma āmēns frĕmĭt. *Id.* || *Crier, dire, appeler.* Ūnōquĕ ōmnēs ēădem ōrĕ frĕmēbānt. *V.* Bēlla ōrĕ frĕmŭnt. *St.* SYN. Clāmō, cĭĕō.

Frĕmŏr, ōrĭs. *m. Frémissement, bruit.* Vārĭūsquĕ pĕr ōrā cūcŭrrĭt Aŭsŏnĭdum tŭrbātă frĕmŏr. *V. Voy.* Fremitus.

Frēnātŏr, ōrĭs. *m. Qui guide avec le frein, et en gén.* Ĭgnĭpĕdŭm frēnātŏr ĕquōrŭm. *St.* Ĭngentĭs frēnātŏr Sārmātă contī. *V. Fl.* SYN. Mŏdĕrātŏr.

Frēnātŭs, ă, ŭm. *Qui a reçu le frein, dompté.* Frēnātīs lūcent ĭn ĕquīs. *V.* Ācĭēs frēnātæ. *Sil.* PHR. Bĭjŭgique ād frēnă lĕōnēs. *V.*

Frēndēns, tis. *Qui grince des dents.* Ĕt grăvĭtĕr frēndēns, sic fātĭs ōrā rĕsōlvīt. *V.* Tŭmĭdă frēndēns Māvōrtĭŭs īrā. *O.* SYN. Ĭnfrēndēns, frĕmēns, frĕmēbŭndŭs. PPH. Dēntĭbŭs ĭnfrēndēns.

Frēndĕō, ēs, ērĕ, *et* Frēndō, ĭs, ērĕ. *n. Grincer des dents.* Ītă frēndēbāt dēntĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 5. *Id. Truc.* II, 7, 42). Ātque ĭrrītă frēndĭt ĭnsūrgēns. *St.* Suētŭs ăntrō būstŭălī sŭb cātēnīs frēndĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 1293). Frēndĕrĕ, nŏctēs mīsĕrā quās pĕrpĕssă sŭm. *Pac.* (apud *Non.* 5, 103). SYN. Ĭnfrēndĕō. PPH. Dēntĭbŭs frēndĕō, ĭnfrēndĕō. Dēntēs ĭn dēntĕ fătīgō. *Voy.* Frendens. || † *arch. Briser; moudre.* Săxō frŭgēs frēndās. *Att.* (apud *Non.* l. cit.). *Voy.* Fressus.

Frēnĭgĕr, ă, ŭm. *De cavalerie.* Quīsnām frēnĭgĕræ signŭm dărĕ dīgnĭŏr ālæ? *Sil.*

Frēnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Mettre un frein.* Mōllĭă pūrpŭrĕīs frēnābās ōră căpistrīs. *O.* Mēdĕæ vēllĕm frēnārĕ drăcōnēs. *Id.* PPH. Frēnă, frēnōs, frēnŭm dō, ădd̆ō, ĭnjĭcĭō, cōnjĭcĭō. Frēnīs, hābēnīs flĕctŏ, prēmŏ, rĕgŏ, dŏmŏ, ĭmpēdĭŏ, cōmpēscŏ, mŏdĕrŏr, cōhĭbĕō. Frēnīs ōrā, cōllă prēmŏ, flĕctŏ, tēmpĕrŏ, cōntĭnĕō, cōĕrcĕō, tōrquĕō. Frēnīs ōrā dō. Ād frēnă cōgō. Frēnă prēmunt (equos). Frēnă mānŭ prēmŏ. Frēnă lŭpōrŭm cōntōrquĕō. Mānĭbŭs hābēnās mōlĭŏr, rĕgō, mŏdĕrŏr. Lōrā tĕnĕō. VERS. Rĭgĭdīsquĕ dŏcĕt sērvīrĕ lŭpātīs. *V.* Ĕquō tĕnĕrīs læsīssĕ lŭpātīs Ōrā. *St.* Ārdentēs ĕt ĕquōs ād mōllĭă dūcĕrĕ frēnă. *Manil.* Gāllĭcă nēc lŭpātīs Tēmpĕrāt ōrā frēnīs. *H.* Nūnc, Phœbē, mittĕ currūs Nūllō mōrāntĕ frēnō. *Sen. Voy.* Frenum. || *Au fig. Réprimer, arrêter.* Ĕt glăcĭē cursūs frēnārĕt āquārŭm. *V.* Frēnābāt cōrdĕ dŏlōrēs. *Sil.* Āvĭdās spēs frēnārĕ. *Id.* Ēxīgŭă quūm frēnārĕt mātĕrĭa ĭmpĕtŭm. *Ph.* SYN. Cōhĭbĕō, cōĕrcĕō, cōmprĭmŏ, cōmpēscŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Modérer, guider.* Jūstĭtĭāquĕ dĕdĭt gēntēs frēnārĕ sŭpērbās. *V.* Æmŏnĭām prīmīs Pēllās frēnābāt ăb ānnīs. *V. Fl.* SYN. Mŏdĕrŏr, rĕgō, flĕctŏ, etc. *Voy.* Moderor,

Frēnŭm, ī. *n.*; *pl.* Frēnī, ōrŭm. *m. ou* Frēnă, ōrŭm. *n. Frein, mors.* Flĕctĭtĭs aŭt frēnō cōllă fŭgācĭs ĕquī. *O.* Ĕt stăbŭlō frēnōs aŭdīrĕ sŏnantēs. *V.* Stāt sŏnĭpēs, ĕt frēnă fĕrōx spūmāntĭă mandĭt. *Id.* SYN. Lŭpātă, hābēnæ, lōrā, rētĭnăcŭlă, lŭpī (orum), căpistrŭm. EP. Lāxŭm, ēffūsŭm, rēmissŭm, lēntŭm, flŭēns; ārctŭm, dūrŭm, rigĭdŭm, vallĭdŭm; hūmēns, spūmāns. PPH. Frēnōrŭm hābēnæ. Mŏdĕrāmĕn ĕquōrŭm. || *Mettre le frein. Voy.* Freno. || *Recevoir le frein, y obéir.* Frēnŭm ăccĭpĭō, rĕcĭpĭō. Frēnō āssuēscŏ. VERS. Vērbĕrā lēntă pătī ĕt dūrīs pārĕrĕ lŭpātīs. *V.* Frēnă jŭgō cōncōrdĭă fĕrrĕ. *Id.* Tēmpŏrĕ pārĕt ĕquūs dūrīs ănĭmōsŭs hābēnīs. *O.* Āspĕr ĕquūs dūrīs cōntūndĭtŭr ōrā lŭpātīs. Tēmpŏrĕ lēntă pătī frēnă dŏcēntŭr ĕquī. *Id.* Dŏcĕăt pārēntēm currĕrĕ frēnīs. *H.* Ātque ītă cōĕgīt frēnōs ĭnvītum pătī. *Ph.* || *Ronger le frein.* Frēnă, frēnōs mandŏ, mŏrdĕŏ, rĕmŏrdĕŏ, vĕxŏ; ōrĕ mŏrdĕŏ; dēntĕ tĕrŏ. || *Au fig. Frein.* Nī frēnum ăccĭpĕre ĕt vīctī pārērĕ fātēntŭr (Latini). *V.* Cōntēmptī rūpistīs frēnă pŭdōrīs. *Pp.* Hānc fās ĭmpĕrīī frēnă tĕnērĕ dŏmŭm. *O.* Frēnūmquĕ sōlvīt prīstīnŭm lĭcēntĭă. *Ph.* Nēc rēgī cūrăt pătĭturvē frēnōs. *Sen.* SYN. Hābēnæ.

Frĕquens, tis. *Fréquenté, peuplé.* Tūtă frĕquēnsquĕ vĭa ĕst. *O.* SYN. Cĕlĕbĕr. *Voy. ce mot.* || *Qui a une quantité de, abondant.* Sīlvă frĕquēns trăbĭbŭs. *O.* Quīquĕ frĕquēns hērbīs (campus). *V.* Frĕquēns pālmæ. *St. Voy.* Abundans. || *Nombreux.* Jāmquĕ frĕquēns lĕrāt mēnsă cōnvīvă rĕlictă. *O.* Tēlīsquĕ frĕquentĭbŭs īnstānt. *V.* SYN. Crĕbĕr, dēnsŭs, mŭltŭs, plūrīmŭs, nūmĕrōsŭs, spissŭs. || *Assidu, fréquent.* Ēxercētquĕ frĕquēns tēllūrĕm. *V.* Sĕd tōtō lĕgŏr ōrbĕ frĕquens, ĕt dicĭtŭr: hīc ĕst. *M.* (V, 13, 3). Mihī frĕquentem ōpĕrām dēdistīs. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 7). SYN. Assĭdŭus, *qqf. adv.* frĕquentĕr, assĭdŭē.

Frēquentĕr. *adv. Fréquemment, souvent.* Hīc gĕmĭnī cūrrūs nūmĕrānt ĕlĕphāntă frēquentĕr. *M.* (VIII, 65). Mīssī cĕcĭdĕrĕ frēquentĭŭs īgnēs. *O.* SYN. Crēbrō, sæpĕ, āssĭdŭĕ, vulgō, *ou adj.* frēquēns. *Voy.* Sæpe.

Frēquentlă, æ. *f. Foule, multitude, abondance.* Sārmătĭcæ mājŏr Gĕtĭcæquĕ frēquentĭă gēntĭs. *O.* Sprēvīssĕ trādūnt crīmĭnŭm frēquentĭam. *Prud.* (*Cath.* 948). SYN. Turbă, nūmĕrŭs, vīs. *Voy.* Turba.

Frēquentŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Visiter en foule, fréquenter.* Mātrŭm mĕ tŭrbă frēquentāt. *O.* Templă frēquentārī. *Id.* Ārās frēquentās. *Ph.* SYN. Cĕlĕbrŏ. PPH. Frēquēns invīsŏ, ădĕŏ, pĕtŏ, vīsŏ. ‖ *Habiter.* Quæ bellŏ clārī sĕcrētă frēquentānt (arva). *V.* Nōstrāsquĕ dŏmŏs, vŏlŭt ăntĕ, frēquentāt. *O. Voy.* Habito. ‖ *Faire souvent, réitérer.* Ūtque ăgĭlēs mōtŭs dĕxtrā lævāquĕ frēquentānt. *Aus.* (*Mos.* 225). ‖ *Répéter.* Hўmĕn clāmānt, hўmĕnæĕ frēquentānt. *O.* SYN. Ĭtĕrŏ, ĭngĕmĭnŏ. ‖ *Célébrer, honorer.* Mūsă, quĭbŭs nūmĕrīs hĕrōăs ĕt ārmă frēquentās. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 1). Lūcānī prōprĭŭm dĭem frēquentāt. *St.* Īpsŭm sĕd cōllĭt ĕt frēquentāt īpsŭm Īmĭs ăltĭŭs īnsĭtum mĕdullis. *Id.* SYN. Cōlŏ, cĕlĕbrŏ.

Frēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Frendeo. *Brisé, broyé, en parlant des légumes secs.* Fārrīs sēmŏdĭŭs făbæquĕ frēssæ. *M.* (IV, 46, 6. *Festus:* « *Frendere* est *frangere*, unde est *faba fressa.* »)

Frētŭm, ī. *n. Détroit, bras de mer.* Nāvĭfrāgŭmquĕ frētŭm, gĕmĭnō quōd lĭttŏrĕ prēssŭm. *O.* Sēstŏn Ābўdēnă sēpărāt ŭrbĕ frētŭm. *Id.* SYN. Faucēs. EP. Ăngŭstŭm, ārctŭm. PHR. Nōn Ăsĭām brĕvĭŏrīs ăquæ dīstērmĭnāt ūsquăm Flūctŭs ăb Eurōpa. *L.* ‖ *En gén. La mer.* Ĭn frētă dŭm flŭvĭī currēnt. *V.* Tōllĕrĕ seū pōnĕrĕ vūlt frētă. *H.* Jămquĕ frētŭm Mĭnўæ Păgăsēă pŭppĕ sĕcābant. *O. Voy.* Mare. ‖ *Agitation, chaleur.* Tūm quĭbŭs ætātĭs frētă primĭtŭs īnsĭnŭāntŭr. *Lr.* (IV, 1024). *Voy.* Æstus.

† 1. Frētŭs, ūs. *m. arch. pour* Fretum. Dŭblī fāvēntĕm pĕr frētum întrōcurrĭmŭs. *Næv.* (apud *Non.* 3, 92). Ăngŭstōquĕ frētū răpĭdŭm mărĕ dīvĭdĭt ŭndĭs. *Lr.* (I, 718. Quod citat *Prisc.* 1, 554. Iterum *Lr.* VI, 364. Cf. *Cic. Verr.* 5, apud *Gell.* 13, 19; *Charis.* 1, 103).

2. Frētŭs, ă, ŭm. *Qui porte, pourvu de; qui s'appuie, se fie; fort de.* Pōndĕre ĕnĭm frētæ pārtĭm stānt. *Lr.* (VI, 1057, nempe res). Īllă frētŭs ăgĭt vēntōs (virga). *V.* Frētŭsquĕ jŭvēntā. Thrēĭcĭīs frētŭs fĭdĭbŭs. *Id.* Mălĭtĭă frētŭs sŭă. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 43). Dōtĕ frētæ. *Pl.* (*Men.* V, 1, 16). SYN. Ĭnstrŭctŭs, prædĭtŭs, nīxŭs, cōnfīsŭs, fultŭs, fĕrōx. ‖ *Avec l'infin. Qui se flatte de.* Tūm pōntum ērumpĕrĕ frētæ (naves). *St.* Frētŭs dŏctās ănteīrĕ cănendŏ Āŏnĭdās. *Id.* SYN. Cōnfīsŭs.

Frĭātŭs, ă, ŭm. *Brisé.* Scĭlĭcĕt ĕt glēbĭs tĕrrārŭm sæpĕ frĭātĭs. *Lr.* (I, 886).

Frĭcæ, ārŭm. *f. pl. Nom donné par les Siciliens à une espèce de pierre volcanique.* Quĭn īpsĭs quædām Sĭcŭlī cōgnōmĭnă săxĭs Ĭmpōsŭērĕ frĭcās. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 526).

Frĭcātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Frico. Ērgŏ lŭtŭm prōdĕst mĕmbrĭs ădhĭbērĕ frĭcātĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 77). *Voy.* Frictus.

Frĭcŏ, ās, ĭcŭī, ĭctŭm *et qqf.* ĭcātŭm, ĭcārĕ. *Frotter.* Hĭnc ŏlĕŏ cōrpŭsquĕ frĭcō mŏlliquĕ pălæstrā. *M.* (IV, 90). Frĭcāt ārbŏrĕ cōstās. *V.* Nām, mŭlŏs quī frĭcābăt, cōnsŭl factŭs ĕst. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 15, 4). SYN. Dēstrĭngŏ, scābŏ, *qqf.* ungŏ, lĭnŏ.

Frĭctĭŏ, ōnĭs. *f. Frottement.* (*Phæd.* IV, 14, 2. Alii leg. *affrictione*, sed illud præstat.)

Frĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. mixte de* Frico *et* Frigo. ‖ 1. *Frotté.* Sī prūrīt frĭctŭs ŏcellī Ăngŭlŭs. *J.* (6, 577). SYN. *qqf.* Frĭcātŭs. ‖ 2. *Cuit, rôti, frit.* Nĕc sī quĭd frĭctī clĕrīs prŏbăt ĕt nŭcĭs ēmptŏr. *H.* Trĭtĭcum ĕt frictās nŭcēs. *Pl.* (*Pæn.* I, 2, 113. De hoc genere crustulorum cf. *Mart.* V, 79, 21. Iterum *Pl. Bac.* IV, 5, 6, *frictum cicer*).

Frĭctŭs, ūs. *m. Frottement, friction.* Frĭctūquĕ pălmŭlārī Mădĭdă rĕtĕrgĭt ōră. *Capel.* (VII, p. 271. Male vulgo, *detergit*).

Frĭdămăl *et* Frĭdămăl. *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 590.)

† Frĭgdārĭŭs. *Voy.* Frigidarius.

† Frĭgĕfăctŏ, ās, ārĕ. *Refroidir.* Ŏs călĕt tĭbĭ : nūnc ĭd frĭgĕfăctās. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 39. *Id. Pæn.* III, 5, 15). *Voy:* Refrigero.

Frigēns, tis. *Froid. Voy.* Frigidus. ‖ *Glacé par la mort.* Cōrpŭsquĕ lăvānt frīgentĭs ĕt ŭngŭnt. *V.* Ĭnstērnĭt tōtŏs frigentĭbŭs ārtŭs. *St. Voy.* Mortuus. ‖ *Au fig.* Frigēns tŭrba ănĭmīs. *Sil.*

Frigĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Être froid, avoir froid.* Quāmvīs cærŭlĕō sīccŭs Jŏvĕ frigĕăt æthēr. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 331). Tăngĕ : sī nōn tōtŭs frigĕt, mĕ ēnĭcă. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 5. Perfectum *frixi* a grammaticis agnoscitur, sed non est in usu : quod vid. inf.). SYN. Frigēscŏ, ălgĕŏ. PPH. Frigŏrĕ tōrpĕŏ, rigĕŏ, prĕmŏr, cōntrāhŏr, corrĭpĭŏr, tăngŏr, pĕrcŭtĭŏr, ādstrĭngŏr, pāllĕŏ. Frigŭs sēntĭŏ, patĭŏr. Frigŭs mēmbră, cōrpŭs, ārtŭs hăbĕt, lædĭt, ūrĭt, ădūrĭt. Frigŭs dūcŏ, cōllĭgŏ. VERS. Frigŏrĭbŭs prĕmĭmŭr. *O.* Frigusquĕ pĕrāmbŭlăt ārtŭs. Pĕrmānăt frigŭs ăd ōssă. Cuī prōtĭnŭs întĭmă frigŭs Ōssă rĕcēpĕrunt. *Id.* Nĕ bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frigŭs ădūrăt. *V.* Āh! tĕ nĕ frigŏră lædănt! *Id.* Mātūtĭnă părum cautōs jām frigŏră mŏrdĕnt. *H.* Neū mădĭdōs întrĕt pĕnĕtrābĭlĕ frigŭs ĭn ārtŭs. *M.* ‖ *Au fig. Être languissant.* Frigēnt effĕtæ ĭn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Sērmōnĕm quærĕrĕ : Ŭbĭ frigĕt, hūc ēvăsit. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 9. *Ib.* IV, 5, 6). *Voy.* Langueo. ‖ *Être reçu froidement, n'être plus en faveur.* Nĭmĭrum hĭcce hŏmĭnēs frigēnt. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 37).

Frigĕrŏ, ās, ārĕ. *Rafraîchir.* Quōs sŭpĕr ĭrrĭgăt Frigĕrāns Ăgănĭppĕ. *Cat.* (61, 29). *Voy.* Refrigero.

Frigēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se refroidir.* Sūbtŭs frigēscĭt tĕrrā cŏĭtquĕ. *Lr.* (V, 865). *Voy.* Frigeo. ‖ *Au fig.* Pūlsŭs ămŏr, sēgnĭquĕ jŭvāt frigescĕrĕ lūctū. *V. Fl.* ‖ *Retirer sa faveur.* Vīdēsĭs nē mājōrum tĭbĭ fortĕ Līmĭnă frigēscānt. *Pers.* (1, 108). *Voy.* Frigus.

Frigĭdārĭŭs, ă, ŭm. *Propre à rafraîchir.* ‖ † Frigdārĭŭm (*sync. de* Frigidarium), ĭī. *n. Lieu pour rafraîchir.* Sālĭĕrĕ mūrænās, mĕrcem ĭn frigdārĭă fĕrrĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* 10, 910).

Frigĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Frigidus. *Un peu froid.* Frigĭdŭlŏs ūdō sĭngŭltŭs ōrĕ cĭĕntēm. *Cat.* (64, 130). Frigĭdŭlām circumdăt vēstĕ pŭĕllam (*Ciris*, 251).

Frigĭdŭs, ă, ŭm. *Froid.* Frīgĭdŭs ĭn pratĭs cāntāndō rūmpĭtŭr ănguis. *V.* Quōs prŏcŭl ă vōbĭs frigĭdŭs Ĭstĕr hăbĕt. *O.* Frigĭdĭŏr pōrro ĭn pŭtĕĭs æstātĕ fĭt hūmŏr. *Lr.* (VI, 842). SYN. Frigēns, gĕlĭdŭs, ălgēns, ălgĭdŭs. PPH. Frigŏrĕ cōnstrictŭs, rigēns, tōrpēns, sēgnĭs, pigĕr, tactŭs, pĕrcŭssŭs, rūgōsŭs. Cælŏrĭs ēgēns. PHR. Ignāvī plēnissĭmă frī-

gŏris. *O.* Ōbsēssŭm glăcĭālī frīgŏrē cōrpŭs. *Id. Voy.* Frigeo, Frigus, Gelatus. ‖ Frīgĭdă, æ. *f.* (*s. ent.* aqua). *Eau froide, fraîche.* Jām pridem ēcāstŏr frīgĭdā nōn lăvī măgĕ lŭbēntĕr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 1). *Voy.* Caldus. ‖ *Mourant, mort.* Vŏlvĭtŭr īllĕ vŏmēns călĭdŭm dē pectŏrĕ flŭmĕn Frigidŭs. *V. Voy.* Mortuus. ‖ *Frais.* Găblōsquĕ pētŭnt ēt frīgĭdā rūră. *H.* Āt frīgĭdă Tēmpĕ Nōn ăbsūnt. *V.* SYN. Gĕlĭdŭs. ‖ *Au fig. Froid, insensible.* Frigĭdĭōr glăcĭē. *O. Voy.* Durus. ‖ *Qui glace.* Frigĭdŭs ă rōstrīs mānāt pĕr cōmpĭtă rūmŏr. *H.* Frīgĭdŭs hŏrrŏr. *V.* Succēssit frīgĭdă cūră. *Lr.* (IV, 1058). ‖ *Qui laisse froid, qui ne calme pas.* Frīgĭdă cūrārŭm fōmēntă rēlĭnquĕrĕ pōssis. *H.* Sōlātĭă frīgĭdă rēstānt. *O.* ‖ *Glacé, faible, languissant.* Sēd frīgĭdă bēllō Dĕxtĕră. *V.* SYN. Frīgens, lānguēns, ĭnĕrs, ēffētŭs, dēbĭlis.

Frīgillă. *Voy.* Fringilla.

1. †Frīgŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Sauter avec bruit.* Nēpŏs Paūxillŭs nēptĭs pōrrō dĕ lēctō frīglt. *Afran.* (apud *Non.* 4, 200, qui habet : « *Frigere* et *friguttire* est cum sono subsilire. ») ‖ *act. Lever.* (*Att. ibid.*)

2. Frīgŏ, ĭs, xī, ctŭm *ou* xŭm, gĕrĕ. *Rôtir des légumes secs.* Īnflāntēs cōrpŏră frīgĕ fābās. *O. Voy.* Frictus.

† Frīgŭlŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme le geai.* Grăcŭlŭs āt frīgŭlăt (*Auct. Phil.* 28).

Frīgŭltĭō. *Voy.* Frigutio.

Frīgŭs, ŏris. *n. Froid.* Ācrĭŏr, aūt bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrăt. *V.* Āh ! tē nē frīgŏră lædānt ! *Id.* EP. Ārctōŭm, bŏrĕālĕ, hўpērbŏrĕŭm, hĭĕmālĕ, brūmālĕ, gĕlĭdŭm, glăcĭālĕ, rigĭdŭm, ācrĕ, ăcūtŭm, ĭmmītĕ, dūrŭm, pĕnĕtrābĭlĕ, ĭnīquŭm, mălignŭm, cōntrāctŭm, ĭmmōdĭcŭm. PPH. Frīgŏrĭs ăspĕrĭtās, vīs. ‖ *Gelée.* Tēr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt ĭstĕr. *O.* SYN. Gĕlŭ. *Voy. ce mot.* ‖ *L'hiver.* Frīgŏrĭbŭs pārtō ăgrĭcōlæ plĕrūmquĕ frŭūntŭr. *V.* Lāc mĭhī nōn æstātĕ nŏvŭm, nōn frīgŏrĕ dēfĭt. *Voy.* Hiems. ‖ *Froid de la mort.* Ĭngēntēs ānĭmōs ēxtrēmō frīgŏrĕ lābī Sēnsĭt. *St. Voy.* Mors. ‖ *Froid de la crainte.* Ēxtēmplo Ænēæ sōlvūntŭr frīgŏrĕ mēmbră. *V.* Ādstrĭctŭm gĕlĭdō frīgŏrĕ pectŭs ĕrāt. *O. Voy.* Horror. ‖ *Frisson, fièvre.* Āt sī cōndōlŭīt tēntātŭm frīgŏrĕ cōrpŭs. *H. Voy.* Febris. ‖ *Frais, fraîcheur.* Frīgŭs căptābĭs ōpācŭm. *V.* Ūmbrās ēt frīgŏră căptānt. *Id.* Tū frīgŭs ămābĭlĕ Fēssīs vōmĕrĕ taŭris Præbēs. *H.* SYN. Ūmbră, ūmbrācŭlă. EP. Grātŭm, ămœnŭm, jūcundŭm, vērnŭm. *Voy.* Umbraculum. ‖ *Au fig.* Sīc ānĭmŭm lēntō cūrārŭm frīgŏrĕ lædit. *O.* ‖ *Refroidissement.* Mājōrŭm nē quīs ămīcŭs Frīgŏrĕ tē fĕrlăt. *H. Voy.* Frigesco.

Frīgŭtĭō, Frīgŭttĭō, Frīngŭttĭō, Frīgŭltĭō *ou* Frīngŭltĭō, ĭs, īrĕ. *n. Crier comme le pinson.* (*Cf. Fest.*; *Varr. L. L.* 6, 5; *Apul. Flor.* p. 358.) ‖ *Parler par mots saccadés.* Hæc ānŭs ădmōdŭm Frīgŭttĭt : nīmīrŭm sē saūcĭāvit flōrĕ Lĭbĕrī. *Enn.* (apud *Fulgent.*, qui vertit, *subtiliter adgarrire.* Cf. *Front. de Eloq.* p. 229 : « Hoc indicat loqui te, quam eloqui, maile; murmurare potius et *friguttire*, quam clangere. »). ‖ *Sauter avec bruit.* Năm quĭd frīgŭttĭs? *Pl.* (*Cas.* II, 3, 49, sic interpretante *Non.* 4, 200).

Frīngillă *et* Frīngŭillă, æ. *f. Pinson, oiseau.* Nēc stūrnōs ĭnōpēs frīngŭillārŭmquĕ quĕrēlās. *M.* (IX, 55, 7). Sī mātūtĭnō frīngŭillă rōsŭltăt ăb ōrĕ. *Avien.* (*Progn.* 435).

Frīngŭtĭō. *Voy.* Frigutio.

Frĭō, ās, ārĕ. *Briser, concasser.* *Voy.* Friatus.

Frītillŭs, ī. *m. Cornet pour jouer aux dés.* Nēc tŭncĕt ædĭlēm mōtō spectārĕ frītillō. *M.* (XIV, 1. *Id.* IV, 14). Pārvōque ēădēm mŏvēt ārmă frītillō. *J.* (14, 5). SYN. Pўrgŭs.

† Frītĭnnĭō, ĭs, īrĕ. *n. Chanter comme les hirondelles; faire entendre un cri analogue.* Ēt pūllōs pĕpĕrīt frītĭnnĭēntēs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 21). Ēt cŭcŭlī cŭcŭlānt, ēt raūcă clcădă frītĭnnīt (*Auct. Phil.* 35). Sīc dūlcī Mārcūs quī nūnc sērmōnĕ frītĭnnĭt (*Anthol.* I, p. 603).

Frīvŏlŭs, ă, ŭm. *Frivole, vain.* Ūbĭ vānŭs ānĭmŭs, aūrā căptŭs frīvŏlă. *Ph.* Quāprōptĕr aūfĕr frīvŏlam ĭnsōlēntĭăm. *Id.* Nīmīrŭm văcŭæ crēdēntŭr frīvŏlă fāmæ. *Prud.* (*Psych.* 299). *Voy.* Vanus. ‖ *Subst. pl. n. Vaisselle de peu de valeur.* Jām frīvŏlă trānsfĕrt Ūcălēgōn. *J.* (3, 198. *Id.* 5, 58. Cf. *Suet. Cal.* 39; *Sen. Tranq.* 1, et *Fest.*).

Frīxī. *parf. mixte de* Frigeo *et* Frīgo. (Cf. *Charis.* 3, 219; *Diom.* 1, 366 et 369; *Prisc.* 9, 870; *Phoc.* p. 1720; *Macrob. de Perfecto.*)

† Frīxūră, æ. *f. Poêle à frire.* Frīxūræ, cŭcŭmæ, scāfă, pătēllă, trĭpēs. *Fort.* (VI, 10, 13).

Frīxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Frigo. *Rôti à la poêle.* Ēt quī prævāllĭdŭm frīxō sālĕ mīscĕt ācētŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 510. Sic *Cato* et *Pallad.* Sārtăgō frīxŭm tōrrŭissēt pūbĕrēm. *Prud.* (*Peri.* 2951. *Macrob. de Perfecto* : « *Frigo, frixi*; unde *frixus, frixorium*). *Voy.* Frictus.

Frōndātŏr, ōris. *m. Qui taille les arbres.* Hīnc āltă sūb rūpĕ cānĕt frōndātŏr ăd aūrās. *V.* Fālcĕ dătă, frōndātŏr ĕrāt, vītĭsquĕ pŭtātŏr. *O.* SYN. Pŭtātŏr.

Frōndēns, tis. *Couvert de feuilles.* Bāccās sēmpĕr frōndēntĭs ācānthi. *V.* Hōspĭtĭīs tĕnĕāt frōndēntĭbŭs ārbōs. *Id.* SYN. Cōmāns. *Voy.* Frondeus.

Frōndĕō, ēs, ērĕ. *n. Être couvert de feuilles.* Dīcās ădductūm prōpĭŭs frōndērĕ Tārēntŭm. *H.* Quæ quāmvīs ārbŏrĕ mūltă Frōndĕāt. *L.* SYN. Frōndēscō, *qqf.* lūxŭrlŏ. PPH. Frōndĕ, frōndĭbŭs, fŏlĭīs ĭndŏŏr, tĕgŏr, vēstĭŏr, ŏpĕrĭŏr, vĭrĕō, pūbēscō. Frōndēs fŭndō, dĭffŭndō, spārgō, ēxplĭcō, gĕrō, mĭttō, pōrrĭgō. Rāmīs frōndēntĭbŭs tĕgŏr. VERS. Sīlvă cŏmās tollĭt. *O.* Pĕrpĕtŭōs gĕrĕ frōndĭs hŏnōrēs. Īn pătŭlās lūxŭrĭārĕ cŏmās. *Id.* Lūxŭrĭă fŏlĭōrum ēxŭbĕrāt ūmbrā. *V.* Laūrōs ŭbĭ sīlvă cŏmāntēs Ēxplĭcāt. *M.* Rĭdĕt ăgĕr, vēstĭtŭr hūmŭs, vēstĭtŭr ēt ārbōs. *Id.* Nūnc cūnctă vērnāns frōndĭbŭs ānnŭīs Crīnĭtŭr ārbōs. *St.*

Frōndēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se couvrir de feuilles.* Nēc prōrsum ārbŏrĭbŭs sūmmōs frōndēscĕrĕ rāmōs. *Lr.* (I, 109. Hic melius, *frundescere*). Sīmĭlī frōndēscĭt vīrgă mĕtāllō. *V. Voy.* Frondeo.

Frōndĕŭs, Frōndōsŭs, *et* Frōndĭfĕr, ă, ŭm. *De feuillage, couvert de feuilles.* Āquās dūlcēs ēt frōndĕă sēmpĕr Tĕctă pĕtūnt. *V.* Sūnt quĭbŭs ē rāmīs frōndĕă fāctă cāsa ēst. *O.* Sēmĭpŭtātă tĭbī frōndōsā vĭtĭs ĭn ūlmō. *V.* Æstās frōndōsă. *Id.* Frōndĭfĕrāsquĕ dŏmōs ăvĭŭm, cāmpōsquĕ vĭrēntēs. *Lr.* (I, 18). Frōndĭfĕrā sānctæ nĕmŏră Cāstāllæ pĕtēns. *Sen.* (*OEd.* 276). SYN. Frōndēns, ūmbrōsŭs, pătŭlŭs, dēnsŭs. PPH. Frōndĕ, frōndĭbŭs, fŏlĭīs cŏmāns, ŏpĕrtŭs, ōpācŭs, tĕctŭs, ĭndūtŭs, vĭrēns, lūxŭrĭāns, dēnsŭs, lætŭs. Cŏmīs lūxŭrĭāns.

Frōndĭcōmŭs, ă, ŭm. *Qui a une chevelure de feuillage.* Frōndĭcŏmĭs hăbĭtārĕ lŏcīs. *Prud.* (*Cath.* 358). Frōndĭcŏmăm sōbŏlēm mōrsū dēpāscŏr ămārō. *Sympos.* (*Ænig.* 60).

† Frōndĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui fait tomber les feuilles.* Tū frōndĭflŭæ tēmpŏrĕ brūmæ. *Boet.* (1, 5).

Frōndĭfĕr, Frōndōsŭs. *Voy.* Frondeus.

1. Frōnis, dis. *f. Feuillage.* Ēxstructosquĕ tŏrōs ōbtēntŭ frōndĭs ĭnūmbrānt. *V.* Sērās pōsŭīt quŏnĭ

vīnĕă frondēs. *Id.* SYN. Fŏlĭă, *qqf.* cŏmă, *par ext.* rāmi. EP. Dēnsă, ūmbrōsă, pălŭlă, ŏpăcă, cŏmāns; vĭrĭdāns, vĭrĭdĭs, vĭrēns, glaūcă; mŏbĭlĭs, trĕmŭlă, cŏrŭscă; cădūcă, dēcĭdŭă; lætă, vērnă, mŏllis. PPH. Ārbŏrĕæ cŏmæ. Frondĭs hŏnŏs *ou* hŏnōrēs. Ārbŏrĭs, sīlvārŭm hŏnŏr, hŏnōs, dĕcŭs. Nēmŏrŭm cŏmæ. Ārbŏrĭs ūmbræ. Frondēntĭă hōspĭtĭă. *Voy.* Umbraculum. ‖ *Couronne de fleurs.* Mŏlliquĕ flŭēntĕm frondĕ prĕmĭt crīnĕm fingĕns. *V.* Frondĭbŭs Actĭăcis cōmptōs rĕdĭmĭtă căpĭtĭlōs. *O. Voy.* Corona. ‖ †Frondĭs. *nomin.* Prōdĕst prætĕrĕă cūm băccho Pĕrsĭcă frondīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 571).

2. Frons, ōntis. *f. Front.* Et mĕdĭām fĕrrō gĕmĭna ĭntĕr cōrnŭă frontĕm Dīvĭdĭt. *V.* Taūrīnæ cōrnŭă frontis. *O.* SYN. *qqf.* Căpŭt. ‖ *Visage.* Sĕd frons lætă părŭm. *V.* Spĕm frontĕ sĕrēnāt. *Id.* Sōllĭcĭtam explĭcŭĕrĕ frontem. *H.* Cōntractæ sĕrĭă frontis. *Id.* Nĕc torvă lĕgĕ frontĕ, sĕd rĕmissă. *M.* SYN. Vultŭs, ōs, făcĭēs. EP. Lætă, rĕmissă, blāndă, sĕrēnă; tōrvă, sĕvĕră, cōntractă, tĕtrĭcă, nūbĭlă, grăvis, ōbdūctă, trīstĭs. *Voy.* Vultus, Supercilium. ‖ *Front, siége de la pudeur.* Et castĭgātæ cōllēctă mŏdestĭă frontis. *St.* Et frontīs tĕnĕræ cŭpĭdŭs vĭdērī. *M.* (IV, 6). Exclāmĕt Mĕlĭcĕrtă pĕrissĕ Frontĕm dē rĕbŭs. *Pers.* (5, 103). Ejĕctŭm sēmĕl ättrĭtă dē frontĕ pŭdōrĕm. *J.* (13, 242). *Voy.* Pudor. ‖ *Face d'une chose, partie antérieure.* Jūnctīsquĕ fĕrūntŭr Frontĭbŭs (naves). *V.* Frontĕ sŭb ădvĕrsă scōpŭlĭs pēndentĭbŭs ăntrŭm. Vēl scēna ŭt vĕrsĭs dĭscēdăt frontĭbŭs. *Id.* Millĕ pĕdēs in frontĕ, trĕcentōs cippus in ăgrŭm. *H.* ‖ A frontĕ. *Sur la face, sur le devant.* A frontĕ pōtentēs Cœlĭcŏlæ clārĭquĕ sŭōs pŏsŭĕrĕ pĕnātes. *O.* ‖ *En parlant d'un livre, La dernière page, qui portait le titre.* Ătque ĭntĕr gĕmĭnās pīngāntŭr cōrnŭă frontĕs. *Tib.* (III, 1, 13). Nĕc frăgĭlī gĕmĭnā pōllantŭr pūmĭcĕ frontēs. *O.* Chartæ titŭlum dē frontĕ rĕvēllās. *Id.* Et, frontīs gĕmĭnō dēcēns hŏnōrĕ Pictis luxŭrĭēris ūmbellicĭs. *M.* (III, 2). *Voy.* Cornu, Umbilicus. ‖ *Apparence.* Dēcĭpĭt Frons prīmă mŭltōs. *Ph.* SYN. Spĕcĭēs. ‖ In frontĕ. *Au premier coup d'œil.* Sēd vīrēs lătēānt, nĕc sīs in frontĕ dĭsērtus. *O.* ‖ †*arch. m.* Frŏnte hĭlărō. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 9. Cf. *Non.* 3, 89, et *Fest.* in *Recto*).

Frontĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quæ bīs Frontĭnō cōnsŭlĕ plēnă fŭit. *M.* (X, 48, 20).

Frontŏ, ōnis. *m. Fronton, nom d'homme.* Frōntōnīs plătānī cōnvŭlsăquĕ mārmŏră clāmānt. *J.* (1, 12). Clārŭm mĭlĭtĭæ Frontŏ tŏgæquĕ dĕcŭs. *M.* (I, 56). ‖ *Nom d'un saint.* Quālĕ Frontōnīs lŭĕrĭt trŏpæŭm. *Prud.* (*Peri.* 1193).

†Frŏs. *arch. Pour* Frons 1. (Cf. *Charis.* 1, 105).

†Frŭctēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Fructifier.* Vārĭŏ frŭctēscĕrĕ fētŭ. *Mar. Vict.*

†Frŭctī. *ancien gén. de* Fructus. Nūnc ēxācta ætātĕ, hŏc frŭctī prō lăbŏre ăb ēis fĕrŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 16). Labŏr mŏlestŭs ĭstĕ, frŭctī ēst ŏptīmī. *Aus.* (*Sept. Sap. Chil.* 10. Cf. *Non.* 8, 62; *Charis.* 1, 105).

Frŭctĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des fruits.* Nōs quŏquĕ frŭctĭfĕræ, sī nŭx mŏdŏ pōnŏr ĭn illīs (*Ov. Nuc.* 19. Alii leg. *frugiferæ*). *Voy.* Pomifer.

†Frŭctŭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Produire du fruit.* Laūrŭs frŭctŭfĭcāt, vīcĭnāquĕ nascĭtŭr ārbŏs. *Calp.* (4, 91).

Frŭctŭōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en fruits, fruitier.* Quŏd quōndām bĕnĕ frŭctŭōsă mălīs (*Anthol.* II, p. 530). *Voy.* Pomifer. ‖ *Au fig. Qui rapporte.* Sāturnālĭă frŭctŭōsĭŏră Annīs nōn hăbŭĭt dēcĕm. *M.* (IV, 46). ‖ *Subst. m. Nom d'un martyr de Tarragone.* Fēlix Tārrăcŏ, Frŭctŭōsĕ, vēstrīs. *Prud.* (*Peri.* 1816. *Ib.* 1062).

Frŭctŭs, ūs. *m. Fruit.* Ăgrĭcŏlæ, frŭctūsquŏ fĕrōs mōllītĕ cŏlēndō. *V.* Tĕrrāquĕ dē frŭctŭ quăm sīt ămārā, dŏcēt. *O.* SYN. Pōmă, fētŭs, *qqf.* frūgēs. EP. Annŭŭs, mātūrŭs, tĕnĕr, dŭlcis, suāvis, grātŭs; crūdŭs, ăcĕrbŭs; lætŭs, ūber. PPH. Ārbŏrĕi fētŭs. Ārbŏrĭs ŏpēs. Dōnă autūmni. ‖ *Abondance de fruits. Voy.* Pomifer. ‖ *qqf. Vendange.* Măssĭcī mōntīs ūbĕrrŭmōs quāttŭŏr Frŭctŭs ēbĭbĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 10). ‖ *Production des hommes et des animaux.* Quāprōptĕr ăpĭbŭs frŭctūm rēstĭtŭō sŭŭm. *Ph.* SYN. Fētŭs, ŏpŭs. ‖ *Revenus.* Frŭctĭbŭs Ăgrĭppæ Sĭcŭlīs quōs cōllĭgĭs. *H. Voy.* Reditus. ‖ *Au fig. Fruit, avantage, profit.* Plūs haūrīrĕ mălī, quam ēx rĕ, dēcērpĕrĕ frŭctŭs. *H.* Frŭctŭs ămĭcĭtĭæ măgnæ clĭbŭs ēst. *J.* (10, 14). Nĕc tămĕn ēxplĕmŭr vītāī frŭctĭbŭs ūnquăm. *Lr.* (III, 1222). SYN. Cōmmŏdŭm, lŭcrŭm, ūtĭlĭtās, quæstŭs. ‖ *qqf. Usufruit.* (*Pl. Cas.* IV, 4, 16.)

†Frŭctŭs, ă, ŭm. *ancien part. de* Fruor. Sīn ĕă, quæ frŭctŭs cūnque ēs, pĕrĭĕrĕ prŏfŭsă. *Lr.* (III, 954. Alii scrīb. *fruitus*).

Frŭēndŭs, ă, ŭm. *arch. Dont on doit jouir.* Sērvētŭr făcĭēs ĭstă frŭēndă mihī. *O.* (*Her.* 20, 19). Nīl dătŭr ĭn cōrpŭs, prætĕr sīmŭlācră, frŭēndum. *Lr.* (IV, 1094). Vēl rĕ, vēl spĕ mihī pōrgĕ frŭēndŭm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 37). Hūnc nŏvum nōstræ titŭlum frŭēndum Cæsăraŭgŭstæ dĕdīt. *Prud.* (*Peri.* 1180).

Frūgālĭŏr, ūs, ōris. *compar. de l'inus.* Frugalis. (*Au positif, on se sert de* Frugi.) *Sobre, tempérant, frugal.* Vēntrĕ nīhil nŏvī frūgālĭŏs. *J.* (5, 6). Ut frūgālĭŏr sīm quăm vōlt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 4). SYN. Frūgi, sōbrĭŭs, pārcŭs, ăbstĭnens, tēmpĕrāns, mŏdĕrātŭs. PPH. Pārvō, ēxīguō ăssuētŭs, contēntŭs, bĕātŭs. Gēns victū făcĭlĭs, clĭbi pārcă. Tĕnŭi victū contēntŭs.

Frūgālĭtās, ātis. *f. Frugalité, tempérance.* Frūgālĭtās mĭsĕrĭa ēst rūmōrĭs bŏnī. *P. Syr.* Plūs mōrēs Frūgālĭtātis lēgĕ pōllăt ēxāctă. *Petr.* (*Sat.* 5). SYN. Abstĭnentĭă, tēmpĕrāntĭă, *qqf.* sōbrĭĕtās. PPH. Victŭs pārcŭs, tĕnŭis, frūgī. Clĭbŭs tĕnŭis, mŏdĭcŭs. Mēnsă pārcă, nĕglēctă. Dăpēs ēxīguæ, mŏdĭcæ. VERS. Vivĭtŭr ēxīguō bĕnĕ. *Cl.* Vivĭtŭr pārvō bĕnĕ. *H.* Quæ vīrtūs ēt quāntă bŏnī sĭt vīvĕrĕ pārvō. Accĭpĕ nūnc, victŭs tĕnŭis quæ quāntăquĕ sēcŭm Āffĕrăt. Dăpēs ĭnēmptās ăppārĕt. *Id.* Dăpĭbŭs mēnsās ŏnĕrābăt ĭnēmptĭs. *V.* Dōnāt ĭnēmptās Tērrā dăpēs. *Cl.* Pārcă vīrēs ărcēssĕrĕ mēnsā. *Sil.* Quŭm vīrēs pārcō victū sōmnōquĕ rĕdūcūnt. *Id.*

Frūgālĭtĕr. *Frugalement.* Quŭm mē hŏrtārētŭr pārcĕ, frūgālĭtĕr, ătquĕ (viverem). *H.* Sīn autĕm frūgi ēst, ēvĕnĭūnt frugālĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 6). SYN. Pārcĕ.

Frūgēs, ŭm. *f. pl. Biens de la terre, grains, récolte.* Et mĕdĭō tōstās æstŭ tĕrĭt ārĕă frūgēs. *V.* Nŏcēnt ēt frūgĭbŭs ūmbræ. *Id.* SYN. Sĕgĕs, mĕssis, cĕrĕs, frūmentŭm. PPH. Frūgĭfĕri fētŭs. *Lr.* Cĕrĕris frūgēs. Cĕrĕris *ou* Cĕrĕălĭă dōnă. Frūgŭm mūnŭs, mūnĕră. *Voy.* Seges, Fertilis. ‖ — sălsæ. *Gâteau pour les sacrifices.* Et sălsās frūgēs, ēt circūm tēmpŏră vittæ. *V. Voy.* Mola. ‖ *Au sing.* Frūgis. (*gén.*), frūgi, frūgĕ, frūgē. *de l'inus.* Frux. Prōvīsæ frūgis ĭn ānnŭm Cōpĭă. *H.* Cēntŭrĭæ sĕnĭōrum ăgĭtant ēxpērtĭă frūgis. Sī tūrĕ plăcārĭs ēt hōrnă Frūgē Lārēs. *Id.* Insĕrĭs aūrēs Frūgē Clēănthēă. *Pers.* (5, 63). Quīn cūm restĭtŭĭs? quīn ăd frū-

gēm cōrrĭgis? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 81). ‖ Frūgī. *dat. employé comme adj. indécl. Frugal, tempérant, ménager.* Pārcĭŭs hīc vīvĭt? frūgī dīcātŭr. *H.* Cēnŭlā frūgī. *J.* (3, 167). Āt āltĕrām lānĭfĭcām, frūgi ĕt rūstĭcām. *Ph. Voy.* Frugalior. ‖ *Honnête, vertueux.* Pērdūcī pŏtĕrĭt tām frūgī tămquĕ pŭdĭcă? *H.* Bŏnam hĕrclĕ te ĕt frūgi ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 23). *Voy.* Honestus, Castus.

† Frūgēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Porter des moissons.* Stĕrīlĕs frūgēscĕrĕ rārĭŭs āgrōs. *Prud.* (*Sym.* 1723).

Frūgĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte des grains.* Quālĭs frūgĭfĕrō quĕrcŭs sŭbĭmĭs ĭn āgrō. *L.* Frūgĭfĕrī fētŭs. *Lr.* (VI, 1). Frūgĭfĕræ mēssēs. *O.* Ātŏnĭtŭsquĕ lēgis tĕrrāī frūgĭfĕrāī. *M.* (XI, 91). *Voy.* Fertilis. ‖ *Qui féconde.* Nōs quŏquĕ frūgĭfĕrŭm sēntĭmŭs, ĭnŭtĭlĭs hĕrbă, Nūmĕn. *O.* SYN. Fēcundŭs.

† Frūgĭfĕrēns, tis. *arch. Comme* Frugifer. Quæ mārĕ nāvĭgĕrŭm, quæ tĕrrās frūgĭfĕrēntēs Cōncĕlĕbrās. *Lr.* (I, 3).

Frūgĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui ramasse des grains.* Hīc nōs frūgĭlĕgās ādspĕxĭmŭs ōrdĭnĕ lōngō Fōrmīcās. *O.*

† Frūgĭpărēns, tis, *et* Frūgĭpărŭs, ă, ŭm. *Qui produit des grains.* Frūgipārēnsquĕ mānĕt. *Fort.* (III, 13, 12). Sīngŭlă frūgĭpărōs āttōllūnt tēmpŏră vūltŭs. *Avien.* (*Arat.* 1054).

† Frūiscŏr, ĕrĭs. *Voy.* Fruniscor.

Frūmēntārĭus, ĭi. *m. Marchand de blé.* Tēcum āgŏ, quæ ămĭca ēs frūmēntārĭis. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 54. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 66).

Frūmēntŭm, i. *n. Blé, froment.* Sī quĭs ăd īngēntēm frūmēntī sēmpĕr ăcĕrvŭm. *H.* Sī sŭpĕrānt fētŭs părītĕr, frūmēntă sĕquēntŭr. *V.* SYN. Frūgēs, făr, trĭtĭcŭm, sĕgĕs, mēssĭs, cĕrĕs. EP. Lăctēns, crēscēns, tĕnĕrŭm; grăvĕ, grāndĕ.

† Frūndōsŭs. *arch. Comme* Frondosus. (*Enn.* apud *Macr. Sat.* 6, 2.)

† Frūniscŏr, ĕrĭs, nītŭs sŭm, nīscī, *et* Frŭīscŏr, ĭtŭs sŭm, īscī. *d. arch. Comme* Fruor. Hīnc tū, nīsĭ mālŭm, frūnīscī nīl pŏtēs, nĕ pōstŭlēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 73). Quōd māgnŏpĕrĕ quæsīĕrūnt, īd frŭīscī nōn quĕūnt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 343. *Lucil. Ib.* Cf. *Fest. Gell.* 17, 2. *Inscr.* ap. *Fabrett.* p. 237 : « Filiis suis infelicissimis, et qui ætate sua *fruniti* non sunt. »)

† Frūns, ūndĭs. *arch. Comme* Frons 1. (Cf. *Charis.* 1, 105 ; *Prisc.* 1, 554.)

Frŭŏr, ĕrĭs, ĭtŭs sŭm (*rare*), ī. *d. Jouir.* Nēc frŭĭtŭr sōmnō, vĭgĭlāntĭbŭs ēxcĭtă cūrīs. *O.* Ēt lĭcĭtō tāndĕm sērmōnĕ frŭūntŭr. *V.* Grātōquĕ frŭārīs tēmpŏrĕ răptūm. *H.* SYN. Ūtŏr, pērfrŭŏr, pōtŏr, *qqf.* tĕnĕŏ, pōssĭdĕŏ, hăbĕŏ, ŏbtĭnĕŏ; gaūdĕŏ, dēlectŏr. ‖ † *arch. avec l'acc.* Nēc cōnstăt quĭd prīmum ŏcŭlīs mānĭbŭsquĕ frŭantŭr. *Lr.* (IV, 1076. *Ib.* 1094; *Ter. Heaut.* II, 4, 21). *Voy.* Fruendus.

† Frūs, frūndĭs. *f. arch. pour* Frons 1. Aūt, dē frōndĕ lŏquēns, cūr dīcīt : pōpŭlĕă frūs? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammat.* 19. Cf. *Charis.* 1, 105).

Frūsĭnō, ōnis. *m. Ville des Volsques.* (*Juv.* 3, 224; *Sil.* XII, 532.)

Frūstātim *et* Frūstillātim. *Par morceaux.* Frūstātim sĭbĭ quīsquĕ răpīt, quŏd spărgāt ĭn aūras. *Prud.* (*Psych.* 788. Adde *Pompon.* apud *Non.* 2, 535). Nōn frūstillātim, sĕd mĭnūtātim dărī. *Pompon.* (apud *Non. ib.* Sic et *Pl. Curc.* IV, 4, 20). SYN. Mĭnūtātim.

Frustrā. *adv. En vain.* Īngēntem ăltĕrĭŭs frūstrā spēctābĭs ăcĕrvŭm. *V.* Ēxŭlŭlāt, frūstrāquĕ lŏqui cōnātŭr. *O.* Bīs tĕrquĕ ēxpĕrtŭm frūstrā. *H.* (Posteriorem perperam corripuerunt *Prud. Peri.* 26; *Capel.* I, p. 22). SYN. Nēquīdquăm, īncassŭm, ĭnānĕ, ĭnānītĕr. PPH. Vānō cōnāmĭnĕ. Mōlīmĭnĕ cāssō. Ināni cōnātū, cōnāmĭnĕ, nīsū, stŭdĭo. Sīne ēffectū. ‖ *Faire en vain.* Quīd jŭvăt? Quīd prōdĕst? Quōrsŭm, Quō *ou* Quīd...? Ōpĕrăm pĕrdŏ. Cūrās ĭnānēs sūmŏ, ĭmpĕndŏ. Nūgās āgŏ. VERS. Ōpĕrāmquĕ dĕī nōn cāssa ĭn vōtă vŏcāvīt. *V.* Nē tānta ĭn cāssŭm vīrtūs ĕāt. *Id.* Nōn prōfectūrīs lĭttŏră bŭbŭs ārās. *O.* Vērbă mīsĕr frūstrā nōn prōfĭcĭēntiă pĕrdŏ. *Id.* Sūdĕt mūltŭm frūstrāquĕ lăbōrĕt. *H.* ‖ — sŭm. *Être trompé dans son attente ; être inutile.* Nūnc, mūlĭer, nē tū frūstrā sīs. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 30. *Id. Ps.* II, 3, 17 ; *Pers.* I, 3, 60).

Frūstrātĭŏ, ōnis. *f. Tromperie, piége.* Frūstrātĭōnem hŏdīe hīc ĭnjĭcĭām măxŭmām. *Pl.* (*Amp.* III, 1, 15). Ōptūmās frūstrātĭōnēs dēdĕrĭs ĭn cōmœdĭīs. *Id.* (*Most.* V, 2, 30).

Frūstrātŭs, ă, ŭm. *part. de* Frustror. *Qui a frustré, trompé.* Nūnquăm frūstātă vŏcātŭs Hāstă mĕōs. *V.* ‖ *pass. Trompé, vain.* Frūstrātæ brĕvĭtātĕ mānŭs. *St.* (*Th.* VI, 878). Āt quōdcūnquĕ cădĭt frūstrātō pōndĕrĕ fĕrrŭm. *L.* (III, 581. Et *Lucr.* IV, 974).

† Frūstrātŭs, ūs. *m. Comme* Frustratio. Āllām pōsthāc ĭnvēnĭtŏ quām tu hăbĕās frūstrātŭī. *Pl.* (*Men.* IV, 3, 21).

† Frūstrŏr, āris, ārĕ. *arch. Comme* Frustror. Ēgŏ mē frūstrŏ. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 9). Quī vēntrēm frūstrārēnt sŭūm. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 44. Cf. *Diom.* 1, 395). ‖ *pass. Être frustré, trompé.* Frūstrāmŭr, ĭrrīdēmŭr. *Laber.* (apud *Prisc.* 8, 793). Quīd, stŏlĭda, āffectās frūstrārī pārtĕ bŏnōrŭm? *Alcim.* (II, 384). *Voy.* Frustratus.

Frūstrŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Tromper l'attente, frustrer, abuser.* Īncēptŭs clāmŏr frūstrātŭr hiantēs. *V.* Ŏ bŏnĕ, nē tū Frūstrēre : īnsānīs ĕt tū. *H.* Āc nōs īn fraŭdem ĭndŭlmŭs, frūstrāmŭr ĕt ĭpsī. *Lr.* (IV, 818. Adde *Pl. Amp.* II, 2, 200; *Ter. And.* II, 2, 37). *Voy.* Decipio.

Frūstŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui contient des morceaux (de viande, etc.).* Vīn' āquăm? Sī frūstŭlēnta ēst. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 34).

Frūstŭm, ī. *n. Morceau* (*ordint. de choses qui se mangent*). Pārs ĭn frūstă sĕcānt, vĕrūbūsquĕ trĕmēntiă fīgūnt. *V.* Sēmēsăquĕ lārdī Frūstă dĕdīt. *H.* Dăt ōssă dŏmĭnŭs, frūstă jăctāt fămŭllă. *Ph.* Nūdum ēt frūstă rōgāntēm. *J.* EP. Pārvŭm, tĕnŭĕ, ēxīlĕ, mĭnūtŭm, pārvŭlŭm, ēxīgŭum. ‖ *qqf. en gén. Morceau.* Dīrĭpĭt aūrī Sōrdĭdă frūstă rŭdĭs. *Prud.* (*Psych.* 661). SYN. Pārtĭcŭlă, frāgmĕn. ‖ — pūĕri. *Un extrait d'homme.* Lŏquĕrĕ tu ĕtĭām, frūstŭm pŭĕrī? *Pl.* (*Pers.* V, 2, 67).

Frūtēctŭm *ou* Frūtētŭm, *et* Frūticētŭm, ī. *n. Lieu planté de jeunes arbres.* Rārā prūīnōsīs cānēbāt gēmmā frūtēctīs. *Aus.* (*Idyl.* 14, 13). Nōn pīgĕt āttrĭtis pēdĭbŭs pĕr ăcūtă frūtēctă īrĕ. *Prud.* (*Psych.* 511). Cēlĕr āltō lātĭtāntĕm frūtĭcētō ēxcĭpĕre āprŭm. *H.*

Frūtēx, ĭcis. *m. Jeune plan, rejeton, arbrisseau.* Nēc pārvī frūtĭcēs ĭrām mētŭērĕ Tōnantīs. *Cl.* Hīc gĕnŭs ōmnĕ Sĭlvārŭm frūtĭcūmquĕ vĭrĕt. *V.* Vēnārī āsēllō cōmĭtĕ quŭm vēllĕt lĕō, Cōntĕxĭt īllŭm frūtĭcĕ. *Ph.* SYN. Vīrgŭltŭm, gĕrmĕn, ārbūstŭm. *Voy. ces mots.* ‖ *Au fig. Bûche, souche, imbécille.* Nēc vērĭsĭmĭlĕ lŏquērĕ, nēc vērŭm, frūtēx. *Pl.* (*Most.* I, 1, 12). *Voy.* Stipes.

Frŭtĭcāns, tis. *Qui pousse des rejetons.* Cōnspĭcŭās rāmis ēt frŭtĭcāntē cōmā. *Rutil.* (1, 460, nempe lauros). SYN. Frŭtĭcōsŭs. || *Au fig.* Sēd frŭtĭcāntē pīlō nēglēcta ēt squālĭdā crūrā. *J.* (9, 15).

Frŭtĭcō, ās, ārē. *n. Pousser des rejetons.* Cērnās rāmōsīs pālmās frŭtĭcārē lăcērtīs. *Sid.* (*Pan.* 2485). SYN. Pullŭlō. || *Au fig.* Ādspĭcis ŭt frŭtĭcat lātē căpŭt? *Calp.* (6, 37, de cervo).

Frŭtĭcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de rejetons.* Īllīc frŭtĭcōsā lēgēbānt Vīmĭnă. *O.* Frŭtĭcōsă lĭttŏră. *Id.* SYN. Frŭtĭcāns.

† Frŭx, ŭgis. *f. arch.* Sī jām dătă sīt frŭx. *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 724). *Voy.* Fruges.

Fū. *Voy.* Phu.

Fŭăm, ās, ăt. *subj. prés. de l'ancien verbe* Fuo (*Diom.* 1, 575), *qui s'est fondu avec* Sum. Trōs Rŭtŭlūsvē fŭăt, nūllō dīscrīmĭne hăbēbŏ. *V.* Pōl mĕtŭō măgĕ, nē Phœnīx tuīs făclīs fŭăm. *Pl.* (*Bac.* II, 1, 48). Nē căptă prædă, căptī prædōnēs fŭant. *Id.* (*Ps.* IV, 3, 12. Adde *Ter. Hec.* IV, 3, 4; *Lucr.* IV, 638, et quæ apud *Non.* 2, 330).

Fūcātŭs, ă, ŭm. *Teint.* Vēllĕră cārpēbānt hўălī fūcātă cŏlōrĕ. *V.* PHR. Lānă mĕdĭcātă fūcō. *H.* Pōtāntlă vēllĕră fūcŭm. *Id.* || *Fardé, en parlant du visage.* Cōlōrquĕ Stĕrcōrĕ fūcātŭs crŏcōdīlī. *H.* Immŏdĭcĕ fōrmām fūcātă nōcēntĕm. *L.* PPH. Cīrcūmlĭtă fūcō. *Lr.* Pictă rŭbōrĕ gĕnās. *O.* Fūcō rŭbēns. *Id. Voy.* Fucus 1. || *Au fig. Orné, fardé, faux, trompeur.* Quæ bēllĕ tăngĕrĕ pōssŭnt Aūrēs, ēt lēpĭdō quæ sūnt fūcātă sŏnōrĕ. *Lr.* (I, 646). Cŭjŭs fūcātīs fēmĭnă vērbīs Căptă sēmĕl. *Alcim.* (III, 119).

Fūcīnŭs, ī. *m. Lac Fucin en Italie, auj. lac Garda.* Vĭtrĕă tē Fūcīnŭs ŭndă (flevit). *V.* Fūcīnŭs, ēt pigrī tăcĕāntŭr stāgnă Nērōnīs. *M.* (*Spect.* 28, 11).

Fūcō, ās, āvī, ātŭm, ārē. *Teindre.* Ălbă nĕque Āssўrĭō fūcātŭr lānă vĕnēnō. *V.* Cōmpōsĭta ēst ăllīs fūcāndī cūrā cŏlōrīs. *O.* SYN. Tingō, īnfĭcĭō, mĕdĭcŏr, cŏlōrō. PPH. Fūcō tingŏ, pingŏ, līnŏ, illĭnŏ, ŏblīnŏ, cŏlōrō, ŏbdūcŏ, mĕdĭcŏr. Fūcŭm illĭnŏ, ădspĕrgŏ, indūcŏ. *Voy.* Tingo. || *Farder le visage. Voy.* Fucus 1. || *Au fig.* Părĭtĕrquĕ fūcās quæquĕ gūstu ignāvă sūnt, Ēt quæ săpŏrĕ trīstĭă. *Aus.* (*Epist.* 15, 7).

1. Fūcŭs, ī. *m. Plante qui fournissait une teinture couleur de pourpre.* Spīrāmēntă lĭnūnt, fūcōque ēt flōrĭbŭs ōrās Explēnt. *V.* || *Teinture rouge, toute espèce de teinture.* Tinctă tĕgīt rŏsĕō cōnchўlĭ pūrpŭră fūcō. *Cat.* (64, 49). Nēc tē pūrpŭrĕō vēlēnt văccīnĭă fūcō. *O.* Quō prĕtĭōsă Tўrōs rŭbĕāt, quō pūrpŭră fūcō. *St.* Ān sī cærŭlĕō quædăm sŭă tēmpŏră fūcō Tinxĕrĭt? *Pp.* (II, 14, 27). SYN. Mĕdĭcāmĕn, vēnēnŭm, cŏlŏr. PPH. Cēntŭmquĕ vēnēnă cŏlōrŭm. *Victor.* || *Fard, toute substance pour se teindre le visage.* Nūlloque ĭmĭtābĭlĕ fūcō Nātūrālĕ dĕcŭs. *Aus.* SYN. Mĭnĭŭm, pigmēntŭm, *par ext.* cērŭssă. PHR. Fūcō ōs, ōră, gĕnās, vultŭm pingŏ, tingŏ, mĕdĭcŏr, cōrrumpŏ. Pigmēntīs ōră ĕxcŏlŏ, ădōrnŏ. VERS. Fōrmōsām făcĭēm nigrō mĕdĭcāmĭnĕ cēlās. *M.* Lătĕt ŏblĭtă crētă. *Id.* Quīd sūccō splēndēntĕ gĕnās ōrnāssĕ (prodest)? *O.* Ēt mĕlĭōr vērō quærĭtŭr ārtĕ cŏlōr. Sŭă cōmpōsĭtīs lĭnĭt ōră vēnēnīs. *Id.* || *Au fig. Déguisement, fausseté.* Pērfŭsăquĕ glōrĭă fūcō. *O.* Ădde hūc, quōd mĕrcēm sĭnĕ fūcīs gĕstăt. *H.* Nēc fūcīs ūllŭm māntĭllum ōbvĭam ēst. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 6).

2. Fūcŭs, ī. *m. Bourdon, guêpe.* Immūnīsquĕ sēdēns ălĭēna ăd păbŭlă fūcŭs. *V.* (*Id. G.* IV, 168).

Āt fūci ĭnĕrtēs ēssĕ dīcēbānt sŭōs. *Ph.* SYN. Vēspă. EP. Ĭnĕrs, sēgnĭs, pĭgĕr, ignāvŭs.

Fŭĕ. *Voy.* Phu.

Fŭĕrăm, Fŭĕrŏ. *de* Sum.

Fūlĭgĭnŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 34).

Fūlĭdĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Fūfĭdĭŭs văppæ fămām tĭmĕt. *H.*

Fūfĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Quām Fūfĭŭs ēbrĭŭs ōlīm. *H.*

Fŭgă, æ. *f. Fuite.* Nĭ fŭgă sūbsĭdĭō sŭbĕāt: fŭgĭt ōclŏr eurō. *V.* Ēt nūdānt nūnc tĕrgă fŭgæ. *Id.* SYN. Öccŭltă, sēcrētă, tĕctă, sōllĭcĭtă, pāvĭdă, tĭmĭdă, fœdă, turpĭs, ĭnhŏnēstă, præcēps, răpĭdă, lēvĭs, cĕlĕrĭs, cĭtă. *Voy.* Fugio. || *En partic. Fuite d'esclave.* Dētrīmēntă, fŭgās sērvōrum, īncēndĭă rĭdĕt. *H.* Dēlētūră quĭdēm frōntī dătă signă fŭgārum. *Col.* (10, 125). *Voy.* Fugitivus. || *Course.* Hărpălўcē, vŏlūcrēmquĕ fŭgā prævērtĭtŭr eurūm. *V.* Tēxūntquĕ fŭgās ēt prœllă lūdō. *Id.* Ānnōrūm sērĭēs ēt fŭgă tēmpŏrum. *H.* Quæ sōlă fŭgām mŏdĕrāntŭr ŏlўmpī. *L. Voy.* Cursus. || *Départ.* Ēxspĕctēt făcĭlēmquĕ fŭgām vēntōsquĕ fĕrēntēs. *V. Voy.* Discessus. || *Fuite, action d'éviter.* Ĭn vīltŭm dūcĭt cūlpæ fŭgă, sī cărēt ārtĕ. *H.* Nēque ēnīm fŭgă jām sŭpĕr ūllă pĕrīclī. *V.* Vērum ūbĭ nūllă fŭgām, rĕpĕrĭt pēllăclă. *Id.* SYN. Ēffŭgĭŭm. || *Exil.* Trēpĭdæ dūxquĕ cōmēsquĕ fŭgæ. *O.* Āttāmĕn hānc ōdĭīs ēxŏnĕrātŏ fŭgām. *Id.* Dūră fŭgæ mălă. *H. Voy.* Exsilium.

† Fŭgātŏr, ōrĭs. *m. Qui chasse.* Mūndātŏr cārnĭs sēræ mōrtīsquĕ fŭgātŏr. *Tertul.* (*adv. Marc.* V, 10. *Gloss. Placidi:* « *Fugator,* expulsor. »)

Fŭgātŭs, ă, ŭm. *Chassé.* Nōbĭs pātrĭă quæ sēdĕ fŭgātīs. *O.* SYN. Pulsŭs *ou* ēxsŭl. PPH. Fŭgă vērsŭs.

Fŭgax, ācĭs. *Fuyard, qui prend la fuite.* Vēntōsa ĭn lĭngŭa pĕdĭbŭsquĕ fŭgācĭbŭs ĭstĭs. *V.* Mōrs ēt fŭgācĕm pērsĕquĭtŭr vĭrŭm. *H.* Ōblīquō lăbōrāt Lўmphă fŭgax trĕpĭdārĕ rīvō. *Id.* SYN. Fŭgĭtēns, răpĭdŭs. || *Avec un rég.* Sōllĭcĭtāquĕ fŭgāx ămbĭtiōnĭs ĕrām. *O.* || *Au fig. Qui fuit, s'écoule rapidement.* Hеŭhеŭ! fŭgācēs, Pōstŭmĕ, Pōstŭmĕ, Lābūntŭr ānnī. *H.* SYN. Răpĭdŭs, flŭxŭs, brĕvĭs.

Fŭgĭēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit fuir.* Āc nōn fŭgiēndă pētēndĭs Immiscērĕ. *H.* SYN. Vītāndŭs, căvēndŭs, *qqf.* vĕtĭtŭs.

Fŭgĭēns, tis. *n. Fuyant.* Fŭgĭēns āmīssīs Trōĭŭs ārmĭs. *V.* Fŭgĭēntĭbŭs ĭngĕrĭt hāstās. *Id.* SYN. Fŭgax, cēdēns. PPH. Fīdēntēmquĕ fŭgā Pārthŭm. *V.* Fŭgā sūspēnsā pĕr āgrōs. *St.* Fŭgā trĕpĭdŭs. *Sen.* || *Qui s'éloigne.* Ităliæ fŭgiēntis prēndĭmŭs ōrās. *V.* SYN. Ăbĭēns, rĕcēdēns. || *Qui court.* Fŭgiēns pĕr grāmĭnă rīvŭs. *V.* SYN. Currēns, lābēns. || *Qui fuit, s'évanouit.* Tē, dūlcis cōnjŭx, ănīmă fŭgiēntĕ vŏcābăt. *V.* Mēmbră prēmĭt fŭgiēntĕ rĭgēntĭă vīlă. *L.* SYN. Ăbĭēns, lābēns. || *Périssable.* Fŭgiēntĭbŭs ūtĕrĕ dōnīs. *St.* Fŭgiēntĭă căptăt. *H.* SYN. Fŭgax, flŭxŭs, cădūcŭs, pĕrĭtūrŭs. || *act. Qui fuit, évite.* Păstŏr Ărĭstæŭs fŭgiēns Pēnēĭă Tēmpē. *V.* Paŭpĕrĭēm fŭgiēns. *H.*

Fŭgĭŏ, ĭs, fūgī, (fŭgĭtŭm?), fŭgĕrĕ. *n. Fuir, prendre la fuite.* Ĭnsĕquĕrĭs, fŭgĭŏ; fŭgĭs, ĭnsĕquŏr: hæc mĭhī mēns ēst. *M.* (V, 84). Tērră trĕmĭt, fŭgĕrĕ fĕræ, ēt mōrtălĭă cōrdă. *V.* Quō fŭgĭtĭs, sŏcĭī? *Id.* SYN. Fŭgĭŏ, aŭfŭgĭŏ, ēffŭgĭŏ, cēdŏ, rĕcēdŏ, *qqf.* dēfŭgĭŏ, dīffŭgĭŏ. PPH. Mē prōrĭpĭŏ, ērĭpĭŏ. Fŭgām căpĭŏ, cōrrĭpĭŏ, răpĭŏ, ērĭpĭŏ, ăgŏ, ăgĭŏ, cĕlĕrŏ, ăccĕlĕrŏ, præcĭpĭtŏ, mātūrŏ, mōllŏr, tēntŏ, pĕtŏ, pārŏ, tĕnĕŏ, quærŏ, ōrnŏ, ădōrnŏ, mŏvĕŏ. Intēndŏ ăd fŭgām. Fŭgă ăbĕŏ, mē prōrĭpĭŏ, mē cōucĭtŏ; ārvă pĕtŏ; *qqf.*

ēquŏrī sĕcŏ, vērrŏ. Tērgă dŏ. Tērgŭ fŭgă dŏ, nūdŏ. Tērgă fŭgæ dŏ, præbĕŏ. In fŭgăm tērgă dŏ. Pĕdĭbŭs fĭdŏ, cŏnfĭdŏ, mĕ crēdŏ. VERS. Dūm tērgă dăbănt pălæntĭă Teucrī. *V.* Ācrī Cārpĕrĕ prātă fŭgă. Nĕque hīs fŭgă nōtă nĕque īllīs. Fŭgă cĕlĕrī sūb sĭdĕră lăpsæ. Nāvēs ēt lĭttŏră cūrsū Fīdă pĕtūnt. *Id.* Vixquĕ fŭgă quæsĭtă sălūs. *O.* Cōncĭtă mĕmbra fŭgæ mandăt. *Id.* Līmĭnă lĭnquĕ fŭgă. *Pp.* Tērgă fŭgæ cĕlĕrī præstantĭbŭs ōmnĭbŭs īnstănt. *J.* Nūdătăquĕ fœdă Tērgă fŭgă. *L.* Hūnc fŭgă rētrŏ Vōlvĭt ăgēns. *St.* Tūrpī Vērtĭtĭs ōră fŭgă. *Petr.* Tālī sĕ cōncĭtăt ārdēns In jŭgă sēntă fŭgæ. *V. Fl.* Aŭxĭlĭoquĕ pĕdŭm cōnfīsă rĕcēdĭt. *Alcim.* Pălæntēs dānt tērgă vīrī. *Id.* Quŏ fŭgăm præcĕps ăgăm? *Sen.* Rĕflĕctŏ grĕssŭm, dŭm lĭcĕt, tĕque ērĭpe. *Id.* Ăc dĕ cōnspĕctŭ fŭgĕrĕ vĕlŏcī ĭmpĕtŭ. *Ph.* Cūr ĭnĕrtēs tērgă nūdātĭs? *Boet.* Mĕnĕ vīs dem ĭn pĕdēs! *Pl. Voy.* Festĭno, Curro ou Navigo. ‖ *Fuir, en parlant des esclaves.* Nōn fūrtŭm fēcī, nōn fŭgī. *H. Voy.* Fuga, Fugitivus. ‖ *S'échapper, s'écouler, passer vite.* Vītăquĕ cūm gĕmĭtŭ fŭgĭt ĭndīgnātă sūb ūmbræs. *V.* Sēd fŭgĭt ĭntĕrĕă, fŭgĭt ĭrrĕpărābĭlĕ tēmpŭs. *Id.* Nūllŭm sĭnĕ vūlnĕrĕ fŭgĭt Mīssĭlĕ. *St.* SYN. Ăbĕŏ, dĕcēdŏ, ēlābŏr, lăbŏr, cūrrŏ, vŏlŏ, ăvŏlŏ, prætĕrĕŏ. ‖ *act. Quitter, s'éloigner de, en parlant d'un exilé.* Nōs pātrĭæ fīnēs ēt dūlcĭă lĭnquīmŭs ārvă. *V.* Teucĕr Sălāmīnă pātrēmquĕ Quŭm fŭgĕrĕt. *H.* SYN. Līnquŏ, ăbĕŏ, discēdŏ. *Voy.* Exsulo. ‖ *Abandonner, délaisser.* Mĕnĕ fŭgĭs? *V.* Āh! mĕ quŭm fŭgĕrēs. *O. Voy.* Desero. ‖ — vĭăm. *Fuir par un chemin. Currere viam.* ‖ *Refuser.* Dătă pōcŭlă fŭgĭt. *O.* Nĕc quēmquām fŭgĭō. *V.* Rēcte ĕgŏ sēmpĕr fŭgī hās nŭptĭās. *Ter.* (*And.* IV, 4, 27). SYN. Rēcūsŏ, dētrēctŏ, ābnŭŏ. ‖ *Éviter, se soustraire.* Ēnsēsquĕ nĕfāndī, Quŏs fŭgī. *V.* SYN. Vītŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Avec l'infin. Éviter de.* Ō fŭgĕ tē tĕnĕræ pŭĕrōrŭm crēdĕrĕ turbæ. *Tib.* (I, 19, 74). Fŭgĕ lōngĕ crēdĕrĕ. *Lr.* (I, 1051). Fŭgĕ quærĕrĕ. *H. Voy.* Nē. ‖ Hōc mē fŭgĭt. *Cela m'échappe, j'ignore.* Āt sī quōs haūd ūllă vĭrōs vĭgĭlāntĭă fŭgĭt. *V.* SYN. Prætĕrĭt, lătĕt. *Voy.* Ignoro.

Au pass. Fŭgĭtŭr quŭm pōrtŭs ŭbĭquĕ. *St.* (*Th.* VII, 140). Paŭpĕrtās fŭgĭtŭr. *Lr.* (I, 166). ‖ *Unipers. On fuit.* Sīc ūrbĕ rĕlĭctă, În bĕllŭm fŭgĭtŭr. *L.* Quŏ fŭgĭtŭr pĕr plānă grădŭ. *St.*

Fŭgĭtāns, tĭs. *Qui fuit.* Hĕrŭ' lĭbĕrālĭs ēst, ēt fŭgĭtāns lĭtŭm. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 18. Quod citant *Charis.* 1, 77; *Diom.* 1, 291).

Fŭgĭtīvŭs, ă, ŭm. *Fugitif, qui est en fuite.* Tyndărĭs ĭnfēstĭs fŭgĭtīvă rĕpōscĭtŭr ārmĭs. *O.* SYN. Fŭgāx, fŭgĭēns. ‖ *Souv. en parlant des esclaves, et absolt.* Hŭīc cōmĕs hærēbăt dŏmĭnī fŭgĭtīvŭs Āchillās. *M.* (III, 91). Pērmĭxtŭm naŭtĭs, ēt fŭrĭbŭs, ăc fŭgĭtīvĭs. *J.* (8, 174. Adde *Pl. Capt.* II, 1, 16). SYN. Hērĭlfŭgă. ‖ *Au fig. Qui fuit, passe.* Fŭgĭtīvăquĕ gaudĭă cārpĕ. *M.* (VII, 47). SYN. Fŭgāx, flŭxŭs.

Fŭgĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Fugio. *Fuir, éviter.* Splēndĭdă pŏrrŏ ŏcŭlī fŭgĭtānt vĭtāntquĕ tŭērī. *Lr.* (IV, 325). Frūstrā nĕcĕm Fŭgĭtānt ĭnĕrtēs. *Ph.* (Adde *Ter. Eun.* V, 2, 7; *Pl. Capt.* I, 2, 46).

† Fŭgĭtŏr, ōrĭs. *m. Fuyard.* Crēdo ăd sūmmōs bĕllātōrēs ācrēm fŭgĭtōrēm fŏrĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 100).

Fŭgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Mettre en fuite, chasser.* Trāns pōntŭm fŭgăt, ēt tĕrrīs ĭmmittĭt ăpricis. *V.* Flāmmās ā clāssĕ fŭgāvī. *O.* Mārtĭă cui somnos clāssĭcă pulsa fŭgānt. *Tib.* (I, 1, 4). SYN. Pĕllŏ, dēpĕllŏ, rĕpĕllŏ, ăbigŏ, ăgŏ. PPH. În fŭgăm dŏ, cōnjĭcĭŏ. Fŭgă vērtŏ, cōnvērtŏ. Fŭgăm ĭmmittŏ, fĕrŏ, dŏ, făcĭŏ. Fŭgĕrĕ cōgŏ. VERS. Aūt hōs vĕrsă fŭgă victŏr dărĕ tērgă cōĕgĭt. *V.* Sæpĕ fŭgă vĕrsōs dŭx ĕgĕrăt hōstēs. Bis cōnfūsă fŭgă pĕr mūrōs ăgmĭnă vērtĭt. *Id. Voy.* Pello, Arceo.

Fulcĭmĕn, ĭnĭs. *n. Soutien, appui.* Tērră pĭlæ sĭmĭlĭs, nūllŏ fulcĭmĭnĕ nīxă. *O.* SYN. Fulmentŭm, cŏlūmĕn, firmāmĕn.

Fulcĭŏ, īs, lsī, ltŭm, lcīrĕ. *Soutenir, porter.* Ātlantĭs dūrī, cœlŭm quī vērtĭcĕ fulcĭt. *V.* Hērcŭlĕ sŭppŏsĭtō sīdĕră fulsĭt Ātlās. *O.* Sătĭ' sīc fultŭm ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 37). SYN. Sustĭnĕŏ, sustentŏ, fĕrŏ, sūffulcĭŏ. *Voy.* Sustineo. ‖ *Au fig.* Tū, Ptŏlĕmæĕ, pŏtēs Māgnī fulcīrĕ ruīnām. *L.* Ēt sĕrĭē fulcītĕ gĕnŭs. *Pp.* (IV, 12, 94). ‖ *Souv. Soutenir l'estomac par des alimens.* Ēt fulcīrĕ cĭbīs, ātque ōmnĭă sūstentārĕ. *Lr.* (II, 1146. *Id.* IV, 865). Nūllă fămēscentēm fulcīrēnt pābŭlă vītām. *Alcim.* (II, 19). *Voy.* Fultura.

Fulcrŭm, ī. *n. Bois de lit, par ext. lit.* Lūcēnt gĕnĕălĭbŭs ăltīs Aūrĕă fulcră tōrīs. *V.* Cynthĭă nāmquĕ mĕō vīsa ēst ĭncumbĕrĕ fulcrō. *Pp.* (IV, 7, 3. Adde *Juv.* 6, 22; *Mart.* VII, 33, 6). *Voy.* Lectus.

Fulgĕns, tis. *Brillant, éclatant.* Vīdĕō fulgĕntĭbŭs ārmīs Cōnspĭcŭōs pŏstēs. *O.* Fulgĕntēs ærĕ cătĕrvās. *V.* SYN. Fulgĭdŭs, splēndĭdŭs, splēndēns, cōrŭscāns, cōrŭscŭs, rŭtĭlāns, rŭtĭlŭs, lūcĭdŭs, mĭcāns, nĭtēns, nĭtĭdŭs, ārdēns, rādĭāns, flăgrāns. PPH. Fulgōrĕ, splēndōrĕ cōrŭscāns, rŭtĭlāns, mĭcāns, ārdēns, dĕcōrŭs, cōnspĭcŭŭs. *Voy. le suiv.*

Fulgĕō, ēs, lsī, lgērĕ, *et* gĕrĕ (*de l'ancien verbe* Fulgo). *n. Briller, luire, être éclatant.* Ĭnquĕ cōrōnātīs fulgĕāt ăltŭs ĕquīs. *O.* Nōx ĕrăt, ēt cœlō fulgēbăt lūnă sĕrēnō. *H.* Sēd nōs quŏquĕ fulgĕrēmŭs. *Cat.* (66, 61, de coma Berenices). Fulsĕre ignēs ēt cōnscĭlŭs æthēr. *V.* Părĭbŭs quās fulgĕrĕ cērnĭs ĭn ārmīs. *Id.* SYN. Ēffulgĕō, rĕfulgĕō, splēndĕō, splēndēscŏ, rēsplēndĕō, nĭtĕō, mĭcŏ, cōrŭscŏ, lūcĕō, cōllūcĕō, ēlūcĕō, rēlūcĕō, ārdĕō, rādĭō, *qqf.* fulgŭrō, scintĭllō, ĭrrādĭō. PPH. Fulgōrĕm, splēndōrĕm, lūcĕm dŏ, mittŏ, ēmittŏ, vĭbrŏ, jăcĭŏ, spărgŏ. Fulgōrĕ splēndĕō. Splēndōrĕ fulgĕō, rĕfulgĕō. Fulgōrĕ, splēndōrĕ cōrŭscŏ, nĭtĕō, rēlūcĕō, ārdĕō, mĭcŏ, ārdēscŏ. Lūx, flāmmă ēmĭcăt, ābsĭstĭt (*ab*). Nĭtōrĕm mittŏ. Lūmĭnă rēddŏ, fundŏ. VERS. Crīstīs ā vērtĭcĕ flāmmă Fundĭtŭr, ēt vāstōs ūmbō vŏmĭt aūrĕŭs ĭgnēs. *V.* Cærŭlă nūbēs Sōlĭs ĭnārdescīt rādĭīs, lōngēquĕ rĕfulgĕt. Æră rĕnīdēnt Sōlĕ lăcēssīta, ēt lūcĕm sūb nūbĭlă jăctānt. Măcŭlōsŭs ēt aūrō Squāmam ĭncendēbăt fulgŏr. *Id.* Pōsĭtæque ēx ordĭnĕ gēmmæ Clārā rĕpĕrcŭssō rēddēbānt lūmĭnă Phœbō. *O.* Sīmĭlī cŏmă fulgŭrăt āstrō. *St.* ‖ *Au fig.* Ĭntāmĭnātĭs fulgĕt hŏnōrĭbŭs (virtus). *H.* Quōndām nōbĭlī fulsī pātrĕ. *Sen.* (*Med.* 209). SYN. Nĭtĕō, splēndĕō.

† Fulgēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Luire.* Crēbrīs nūbēs fulgēscĕrĕ flāmmīs. *Enn.* (ed. *Hess.* p. 154).

† Fulgĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Fulgidus. Ĭnstăr tĭtŭlī fulgĭdŭlă nōtābŏ mīltŏ. *T. Maur.* (*Litt.* 149).

Fulgĭdŭs, ă, ŭm. *Brillant.* Fulgĭdă præsĕrtīm quŭm cērnĕrĕ sæpĕ nĕquīmŭs. *Lr.* (III, 364). Ăcĭēs ōrnātū fulgĭdă Mārtĭs. *Cl.* Fulgĭdĭŏr rādĭō. *Fort.* (*Carm.* 8, 5). *Voy.* Fulgens.

Fulgĭnĭă, æ. *f. Ville d'Ombrie.* Pătŭlōquĕ jăcēns sĭnĕ mœnĭbŭs ārvō Fulgĭnĭă. *Sil.*

† Fulgŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Comme* Fulgeo. Ēt tămĕn ipsă sŭō sī fulgĭt lūnă nĭtōrĕ. *Lr.* (V, 769.

Id. VI, 159. Adde *Lucil.* et *Pompon.* apud *Non.* 10, 12. Cf. *Prisc.* 8, 838, et 9, 866. Infinitivum Fulgĕrĕ in usu mansit : sic *Virg. Æ.* VI, 827 ; *V. Fl.* VIII, 284).

Fulgŏr, ōris. *m. Éclat.* Cui nĕc fulgŏr ădhūc, nĕcdŭm sŭă fōrmă rĕcēssĭt. *V.* Pūrpŭrā fulgōrĕm pictis accŏmmŏdăt ūvis. *O.* Quūm stūpĕt insānis ăcĭēs fulgŏrĭbŭs. *H.* SYN. Splēndŏr, nĭtŏr, lūx, *qqf.* flămmă, ignis, lūmĕn, jūbăr, rădĭi. EP. Vīvŭs, pūrŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, clārŭs, flămmĕŭs, ignĕŭs, cōruscāns, splēndĭdŭs, rădĭāns, ārdēns, rŭtĭlŭs, trĕmŭlus. ‖ *Éclair.* Illĕ nōtām fulgŏrĕ dēdĭt tŏnĭtrŭo sĕcundō. *O.* Nāmque īmprōvīsō vībrātŭs ăb æthĕrĕ fulgŏr. *V. Voy.* Fulgur. ‖ *Au fig. Éclat.* Fāmæ fulgŏrĕ trăhēbăr. *O.* SYN. Nĭtŏr, splēndŏr.

Fulgŏrĭtŭs. *Voy.* Fulguritus.

Fulgur, ŭris. *n. Lueur, éclat, rayon.* Sōlĭs pĕrvŏlgānt fulgŭra cœlum. *Lr.* (II, 163). Ād cœlūmquĕ fĕrāt flămmāsĭ fulgŭrā sūrsum. *Id.* (I, 727). A tĕctīs illā rĕfĕrrī Fulgŭrā. *P.-Nol.* Gălĭæ nĕc tristĕ tīmentĕm Fulgur. *Cl.* Aūrātō præcĭnxĭt fulgŭrĕ vultŭs. *Petr.* (*Sat.* 122). *Voy.* Fulgor, Lumen. ‖ *En partic. Éclair.* Ēt răpĭdum Ætnæō fulgur ăb ignĕ jăcī. *O.* Imbrēsquĕ, nĭvēsquĕ Fulgŭrăquĕ ēt tŏnĭtrŭs. *V. Fl.* SYN. Fulgŏr, *par ext.* ignēs, flămmæ, făx. EP. Sūbĭtum, rĕpentīnum ; răpĭdum ; clārum, cōruscāns, rădĭāns, ārdēns, ignītum, flămmĕum ; mĭnax, hŏrrĭfĭcum. VERS. Crēbrĭs mĭcāt ignĭbŭs æthĕr. *V.* Vībrātŭs ăb æthĕrĕ fulgŏr. Tŏnĭtrŭ quūm rŭptă cōruscō ignĕă rīmă mĭcāns pĕrcūrrĭt lūmĭnĕ nĭmbōs. Ingĕmĭnānt ābrŭptīs nūbĭbŭs ignēs. *Id.* Exsĭlĭūntquĕ cāvīs ēlīsī nūbĭbŭs ignēs. *O.* Spārgĭt rŭtĭlās pĕr nūbĭlă flămmās Jūpĭtĕr. Mīssīs ābrumpĭtŭr ignĭbŭs æthĕr. *Id.* Rŭptōquĕ pōlō mĭcăt ignĕŭs æthĕr. *Sil.* Ābrŭptă trĕmīscūnt Fulgŭra, ĕt ātrĭtŭs sŭbĭtă făcĕ rūmpĭtŭr æĕr. *St.* Nunc hĭnc, nunc illĭnc ābrŭptī nūbĭbŭs ignēs Cōncŭrsānt. *Lr.* ‖ *Foudre.* Nōn ăllās cœlō cĕcĭdĕrūnt plūră scrēnō Fulgŭrā. *V.* Ēt fulgŭrĭs ictŭm Ēvāsī. *J.* (12, 17). Fĕrĭūntquĕ sūmmōs Fulgŭrā mōntēs. *H.* (*Isid. Or.*, 13, 9 : « *Fulgur* et *fulmen*, ictus cœlestis jaculi. » Cf. *Non.* inf. in *Fulguritus*). *Voy.* Fulmen. ‖ Fulgŭrā condō. *Cérémonie religieuse, qui consistait à enterrer les objets frappés de la foudre.* Quī pŭblĭcā fulgŭrā condĭt. *J.* (6, 586. Adde *Luc.* I, 607).

? Fulgŭrĭtās, ātĭs. *f. Voy.* Fulguritor.

† Fulgurĭō, īs, īrĕ. *arch. Lancer un éclair ou la foudre.* Suō sŏnĭtū clārō fulgŭrĭvĭt Jūpĭtĕr. *Næv.* (apud *Non.* 2, 324).

? Fulgŭrĭtŏr, ōris. *m. Qui foudroie.* Lūpōrum ĕtăctōrĕm mălōrum, ĕt fulgŭrĭtōrem ārbōrŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 324. Alii leg. *fulguritatem, fulguritarum* ; nec reliqua certiora).

Fulgŭrītŭs, ă, ŭm. *Frappé de la foudre.* Nām fulgŭrītæ sūnt hīc ăltĕrnæ ārbōrēs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 138. Cf. *Non.* 5, 33 : « *Fulgurītum* dicĭtur fulmĭne tactum vel exustum. ») PPH. Fulmĭnĕ ictŭs, tactŭs, dējectŭs, pĕrcŭlsŭs. PHR. Dē cœlō tactās mĕmĭnī prædĭcĕrĕ quĕrcus. *V.* Sævō Fulmĭnĕ tactă Jŏvīs. *O.* Pĕrcussă Jŏvī (arbor). *Sil.*

Fulgŭrō, ās, ārĕ. *n. Briller, luire ; lancer des éclairs.* Vĕtĭtōquĕ dŏmŭs jām fulgŭrāt aūrō. *St.* Hæc ignĕ rōgālī Fulgŭrāt. *Id.* Ōcŭlīs quī fulgŭrāt ignīs. *Sil. Voy.* Fulgeo, Fulgur.

Fŭlĭcă, æ, *et* Fŭlix, ĭcis. *f. Foulque, oiseau de mer.* Nunc cĕlĕbrēs mĕrgīs fŭlĭcīsquĕ pălūstrĭbŭs undās. *O.* In siccō lūdŭnt fŭlĭcæ. *V.* Rāvă fŭlix ĭtĭdĕm, fŭgĭēns ē gūrgĭtĕ pōntī, Nūntĭāt hŏrrĭbĭlēs clāmāns ĭnstārĕ prŏcēllās. *Cic.* (*Progn.* in *Div.* 1, 8). Ēt quūm pārvă fŭlix trĕpĭdō pĕtĭt ārvă vŏlātū. *Avien.* (*Progn.* 350. Cf. *Plin.* 18, 35).

Fŭlĭgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de suie, noir.* Fŭlĭgĭnōsī tŭrĕ plăcāntŭr Lārēs. *Prud.* (*Peri.* 2451). Ūbĭnam illa ēst cōhors Fŭlĭgĭnōsă, vŭlcānōsă, quæ dĭē sŭb tĕrrās hăbĭtānt, nōcte in tĕrrīs ămbŭlānt ? (*Querol.*).

Fŭlĭgō, ĭnis. *f. Suie, noir provenant de la vétusté.* Sēmpĕr ĕt ăssĭdŭă pōstēs fŭlĭgĭnĕ nĭgrī. *V.* Tĭtŭlūmquĕ sĕnēctæ Dēlēvīt mūltă vĕtĕrīs fŭlĭgĭnĕ tēstæ. *J.* (5, 34). EP. Ātră, nĭgră, fœdă.

Fŭlix. *Voy.* Fulica.

Fŭllō, ōnis. *m. Foulon.* Cārdŭŭs ēst nōndŭm dōctīs fullōnĭbŭs āptŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 839). Nōn tām sæpĕ tĕrĕt lĭntĕă fullō tĭbī. *M.* (XIV, 51. Adde *Pl. Aul.* III, 5, 36).

Fullōnĭcŭs *et* Fullōnĭŭs, ă, ŭm. *De foulon.* Crās mĭhī pōtāndŭs ēst frŭctŭs fullōnĭŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 16). ‖ Fullōnĭcă, æ. *f.* (*s. ent.* ars). *Le métier de foulon.* Sī nōn dĭdĭcīstī fullōnĭcām. *Pl.* (*As.* V, 2, 57). ‖ Fullōnĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 618.)

Fulmĕn, ĭnis. *n. Foudre.* Fulmĕn ĕrāt, tōtō Gĕnĭtōr quæ plūrĭmă cœlō Dējĭcĭt ĭn tĕrrās. *V.* Fulmĭnĕ dējēcti. *Id.* SYN. Tŏnĭtrŭ, *qqf.* tēlum, fulgŭr. EP. Trĭfĭdum, trĭsulcum ; cōruscum, rŭtĭlum, flămmāns, flămmĕum, ignĕum, ignĭfĕrum ; mĭssĭlĕ, tōrtum, intōrtum, vībrātum ; hŏrrīsōnum, trĕmēndum ; mĕtŭēndum, tĕrrĭbĭlĕ, vĭŏlēntum, răpĭdum, ĭnēvītābĭlĕ, ōbliquum. PPH. Fulmĭnĭs ictŭs, vis, ignēs, ălæ. Cœlēstĭs, fulmĭnĭs ignis. Cœli flămmă ou flămmæ. Jŏvĭs ignĭs, ignis tĕrgĕmĭnŭs. Fulmĭnĕŭs, trĭsulcŭs ignis. Făx fulmĭnĕă, trĭsulcă. Trĭfĭdă flămmă. Jŏvis tēlum, tēlă, ignĕă tēlă. Trĭsulcum, flăgrans tēlum. Cyclŏpĭă tēlă. Trĭfĭdi ārdōrēs. Fulmĭnĕŭs ictŭs, ignis. ‖ *Lancer la foudre.* Fulmĕn, fulmĭnæ tōrquĕō, intōrquĕō, cōntōrquĕō, mittō, jăcŭlŏr, mōlĭŏr, jactō, quătĭō, dējĭcĭō, vĭbrō. VERS. Ăt pătĕr ōmnĭpŏtēns dēnsa ĭntĕr nūbĭlă tēlum Cōntōrsĭt. *V.* Ipsă Jŏvis răpĭdum jăcŭlāta ē nūbĭbus ignĕm. Tēlă rĕpōnūntŭr mānĭbŭs fābrĭcātă Cyclŏpŭm. *Id.* Undĕ mŏvēt tŏnĭtrŭm, vībrātăquĕ fulmĭnă jactāt. *O.* Inquĕ Jŏvis dĕxtrā mĭssīlĕ fulmĕn ĕrāt. Jămque ĕrāt ĭn tōtās spārsūrŭs fulmĭnă tĕrrās Jūpĭtĕr. Aūt rŭtĭlī mĭssō fulmĭnis ignĕ crĕmĕr. Dūm Gĕnĭtōr rŭtĭlās pĕr nūbĭlă flămmās Spārgĭt. *Id.* Ēt rūbēntĕ Dĕxtĕrā sācrās jăcŭlātŭs ārcĕs (Pater). *H.* Trĕmēndō Jūpĭtĕr ĭpsĕ rūĕns tŭmŭltū. *Id.* Fulmĭnăquĕ ætherĭă dissĭlŭīssĕ dŏmō. *Pp.* Cōllăpsŭs ĭn ignĕs Plūrĭmŭs ăd tĕrrăm pĕr fulmĭnă dēcĭdăt æthĕr. *L.* Ūt quūm fulmĭnĭbŭs pĕrmīxtă tŏnĭtrŭă mundŭm Tĕrrĭfĭcānt. *Sil.* Dōnēc vix tŏnĭtrŭ sŭbmōtŭs ēt ignĕ cōrŭscō Cēssĭt. *St.* Nĕ, prĕcŏr, ignĕ cōrŭscō Æstŭēt. Sævīrĕ cōrŭscō Fulmĭnĕ. Mōtī tămĕn aūră cŭcūrrĭt Fulmĭnis, ēt sūmmās lĭbāvĭt vĕrtĭcĕ crīstās. *Id.* Fulmĭnĕăm jăcŭlātă făcēm. *V. Fl.* Quūm tŏnăt, ōctŭs ĭlĕx Sūlfŭrĕ dīscŭtĭtŭr sācrō. *Pers.* Nōn sīc fulmĭnis ĭmpĕtŭs trĭsulcī. *Sid.* Jăce, ŏbsĕcro, ĭn mĕ vim cōrŭscām fulmĭnis. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2). Ēt dīvūm sīmŭlācrā pĕrēdĭt Ārdŏr. *Cic.* Ēt nūbĕ dīrum fulmĕn ēlīsā mĭcāt. *Sen.* Mēntēsquĕ nōstrās ignĭbŭs tĕrrĕt sācrīs Sātŏr dēōrum, cujŭs ēxcussūm mănū Ūtrĕquĕ Phœbī sēntĭunt fulmĕn dŏmus. *Id.* (Cf. *Virg. G.* 1, 328 *sq* ; *Æ.* VIII, 427 ; *Luc.* 1, 151 ; *Sil.* XVII, 474 *sq.*). *Voy.* Tonitru, Fulgur. ‖ *Au fig.* Dūō fulmĭnă bĕllī scĭpĭădās. *V.* Dignūmquĕ nĭhil mĕns fulmĭnĕ tāntō Rĕppĕrīt. *St.* Quōd fulmĕn dū-

cis ĭntĕr ārmā dīvī. *Id.* Tērrĭbĭlĭsquĕ cādĭt fūlmĭnĕ dēntĭs ăpĕr. *Rutil.* (1, 626). *Voy.* Fulmineus.

Fūlmēntă, æ. *f. Talon de sandale.* Fūlmēntās jŭbĕām sŭppōnī sōccīs. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 94. Adde *Lucil.* apud *Non.* 3, 98).

Fūlmēntŭm, ī. *n. Support, appui.* Huĭc ēst pōrtĭcŭs.... Fūlmēntīs Aquĭtānĭcīs sŭpĕrbă. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 16).

Fūlmĭnāns, tis. *Qui lance la foudre.* Nĕc fūlmĭnāntĭs sævă Jŏvĭs mānŭs. *H.* (Et *Sen. H. OEt.* 558).

Fūlmĭnātŭs, ă, ŭm. *Foudroyé.* Pōst ōrtŭs ōbĭtŭsquĕ fūlmĭnātōs. *St. Voy.* Fulguritus.

Fūlmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De foudre.* Ēt pĕrrūmpĕre āmāt săxă, pŏtēntĭŭs Ĭctŭ fūlmĭnĕō. *H.* Fūlmĭnĕŭs ĭgnĭs. *O. Voy.* Fulmen. ‖ *Au fig.* Ăc rŏtāt ēnsĕm Fūlmĭnĕŭm. *V.* Ĭrā fūlmĭnĕă. *Sil.* SYN. Ārdēns, vĭŏlēntŭs. ‖ *En parlant des défenses du sanglier.* Fūlmĭnĕō cēlĕrēs dīssīpăt ōrĕ cānēs. *O.* Fūlmĭnĕō spūmāntĭs āprī sūm dēntĕ pĕrēmptă. *M.* (XI, 70). Āpĕr fūlmĭnĕīs ăd ĕŭm vēnīt dēntĭbŭs. *Ph.*

Fūlmĭnō, ās, ārĕ. *act. Foudroyer.* Ĭngēntēs quĕrcūs, ānnōsās fūlmĭnăt ōrnōs. *Cl.* Frēgĭmŭs quĭdquĭd fŭīt Tĭbĭ fūlmĭnāndŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 6). SYN. Jăcŭlōr. PPH. Fūlmĭnĕ āffŀō, dĭsjĭcĭō. *Voy.* Fulmen. ‖ *Au fig.* Dŭm Cæsăr ăd āltŭm Fūlmĭnăt Eŭphrātēn bēllō. *V.* Fūlmĭnăt Ænēās ārmĭs. *Id.* Fūlmĭnăt ābsēntēs. *Alc.* (V, 658). ‖ Fūlmĭnāt. *unip.* Ăt bŏrĕæ dē pārtĕ trŭcīs quŭm fūlmĭnăt. *V. Voy.* Fulmen, Tono. ‖ —ignēs. *Lancer des feux.* Spīrĭtŭs ĭllĕ... quī fūlmĭnăt ĭgnēs. *Sev.* (*Ætn.* 542).

Fūlsī. *parf. mixte de* Fulcio *et* Fulgeō. (Cf. *Charis.* 3, 219; *Diom.* 1, 369.)

† Fūltŏr, ōris. *m. Soutien.* Ēccllēsĭæ fūltōr, laŭs rēgnī. *Fort.* (II, 15, 19).

Fūltūră, æ. *f. Ce qui soutient l'estomac, aliment.* Ingēns ăccēdĭt stŏmăchō fūltūră rŭēnti. *H.*

Fūltŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Fulcio. *Soutenu, appuyé.* Ĭpsĕ căpŭt nĭvĕī fūltŭm Pālläntĭs ĕt ōră Ŭt vīdīt. *V.* Prăvĭs fūltŭm mălĕ tālĭs. *H.* Fūltă cŏrŭmnĭs (domus). *Pp.* SYN. Ēffūltŭs, sŭffūltŭs, nīxŭs, *qqf.* jăcēns, rĕcŭbāns, strātŭs. ‖ *Au fig.* Pĕctŭs mĭhī rōbŏrĕ fūltŭm. *O.* Sōlāmĭnĕ fūltŭs. *Alcim.* (V, 213). ‖ † Ærūmnis cŏr lŭctĭfĭcābĭlĕ fūltă. *Pers.* (1, 92, ex Pacuvio).

Fūlvĭă, æ. *f. Nom de femme.* Fūlvĭă cōnstĭtŭīt. *M.* (XI, 21). ‖ Fūlvĭŭs, ĭī. *m. Nom d'une noble famille de Rome.* (*Sil.* XII, 471.)

Fūlvŭs, ă, ŭm. *Fauve, roux.* Nāmquĕ vōlāns rūbrā fūlvŭs Jŏvĭs ālĕs ĭn æthrā. *V.* Fūlvæ mātrĭs ăb ūbĕrĕ (leonem). *H.* Cētĕră fūlvŭs (vitulus). *Id.* ‖ *Jaune.* Fūlvŭm spĕctātŭr ĭn ĭgnĭbŭs aurŭm. *O.* Fūlvă lūctāntŭr ārēnă. *V. Voy.* Flavus. ‖ *Gris.* Lŭpæ fūlvō... tēgmĭnĕ lætŭs. *V.* ‖ *Verdâtre.* Fūlvăquĕ căpŭt nĕctēntŭr ŏlīvă. *V.*

Fūmāns, tis. *Fumant.* Ēt jām tēmpŭs ĕquŭm fūmāntĭă sōlvĕrĕ cōllă. *V.* Tŭrbĭnĕ fūmāntēm plĕbo ēt cāndēntĕ făvīllă (nubem). *Id.* SYN. Fūmĕŭs, fūmĭdŭs, fūmĭfĕr, fūmĭfĭcŭs. PPH. Fūmō nĭgĕr, ātĕr, ŏpācŭs, ūndāns. PHR. Tĕnŭēs ăglŭtāntĭă fūmōs. *O.* ‖ *Au fig.* Cāncrō fūmāntĭbŭs austrīs. *Sil.*

Fūmārĭŭm, ĭī. *n. Lieu où l'on exposait les vins à la fumée.* Ĭmpröbă Māssĭlĭæ quĭdquĭd fūmārĭă cōgŭnt. *M.* (X, 36. Cf. *Colum.* 1, 6).

Fūmĕŭs *et* Fūmĭdŭs, ă, ŭm. *Qui jette de la fumée.* Nōn illĕ făcēs nĕc fūmĕă tædĭs Lūmĭnă. *V.* Plcĕŭm fĕrt fūmĭdă lūmĕn Tædă. *Id.* Spēctāns ăltārĭă vultū Fūmĭdă tērrĭbĭlī. *O. Voy.* Fumans. ‖ *Enfumé.* Fūmĭdă jāmdūdŭm lătĭtānt pĕr tēctă sŏrōrēs. *O.* SYN. Fūmōsŭs. ‖ *En parlant des vins.* Fūmĕă Māssĭlĭæ pōnĕrĕ vīnă pŏtēs. *M.* (XIII, 123). *Voy.* Fumarium.

Fūmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui jette de la fumée.* Pīnum ēt fūmĭfĕrōs ĭnfĕrt Mēzēntĭŭs ĭgnēs. *V.* (Adde *Luc.* VII, 193).

† Fūmĭfĭcō, ās, ārĕ. *Enfumer.* Ĭnde ĭgnem ĭn āram ŭt Ărăbĭcō fūmĭfĭcem ōdōre ămcēnĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 2).

Fūmĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui jette de la fumée.* Fūmĭfĭcisquĕ lŏcŭm mūgĭtĭbŭs ĭmplēvērĕ. *O.* Ēt quæ fūmĭfĭcas ārbŏr vittātă lūcĕrnās sĕrvābăt. *Prud.* (*Sym.* 1819. Et *Rutil.* 1, 252; *Pl.* apud *Varr. L. L.* 6, 7). *Voy.* Fumans.

Fūmō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Fumer, jetter de la fumée.* Ēt jām sŭmmă prŏcūl vīllārŭm cūlmĭnă fūmānt. *V.* Tūră dăbānt, tēpĭdūsquĕ crŭōr fūmābăt ăd ārās. *Id.* Călldō dē sūlfŭrĕ fūmăt (aqua). *O.* PPH. Fūmŭm, fūmōs dō, mīttō, vŏmō, ēvŏmō, spārgō, vŏlvō, glŏmĕrō, ĕxhălō, rŭō, ĕxĭgō, ĕrĭgō. Fūmō cœlŭm sŭbtĕxō, prætĕxō, lŏcŭm ĭmplĕō, dŏmŭm ĭnvŏlvō, pēnātēs ŏbsīdĕō. VERS. Ātĕrquĕ ăd sīdĕră fūmŭs Ĕrĭgĭtŭr. *V.* Quă plūrĭmŭs ūndăm Fūmŭs ăgĭt, nĕbŭlăquĕ ingēns spĕcŭs æstŭāt ātră. Ĕt rŭlt ātrăm Ăd cœlŭm plcĕă crāssŭs călĭgĭnĕ nŭbem (ignis). Faŭcĭbŭs ĭngēntēm fūmŭm.... Ēvŏmĭt, ĭnvŏlvĭtquĕ dŏmŭm călĭgĭnĕ cæcă. Văcŭās ĭt fūmŭs ăd aūrās. Ātrăm prōrūmpĭt ăd æthĕră nŭbĕm Tūrbĭnĕ fūmāntĕm plcĕo ēt cāndēntĕ făvīllă. *Id.* Ĭmplēntŭr fūmo ēt nĕbŭlă călĭgĭnis ātræ. *Sil.* Călldŏquĕ ĭnvŏlvĭtŭr ūndĭquĕ fūmō. *O.* Vŏlvēns ĭn āltŭm turbĭdŏs æstŭ glŏbŏs. *Aus.*

Fūmōsŭs, ă, ŭm. *Enfumé.* Cōlăquĕ prælōrŭm fūmōsīs dērĭpĕ tēctīs. *V.* Fūmōsŏs ĕquĭtŭm cŭm dĭctātōrĕ măgīstrŏs. *J.* (8, 8). Āræ fūmōsæ. *O.* SYN. Fūmĕŭs. PPH. Fūmō, fŭlĭgĭnĕ nĭgĕr, ātĕr, squālĭdŭs, tūrpĭs. ‖ *En parlant des vins.* Fūmōsō cōndĭtă vīnă cădō. *O.* Fūmōsæ fĕrēt ĭllĕ trŏpīn dē fæcĕ lăgēnæ. *M.* (XII, 84. Et *Tibul.* II, 1, 27). *Voy.* Fumarium, Fumeus.

Fūmŭs, ī. *m. Fumée.* Ēt sūspēnsă fŏcīs ĕxplōrēt rōbŏră fūmŭs. *V.* Vīllă rĕcēpissēt, lăcrĭmōsō nōn sīnĕ fūmō. *H.* Ārā dăbāt fūmōs. *O.* SYN Călīgō, *qqf.* nūbēs, nĕbŭlă, văpŏr, făvīllă. EP. Ātĕr, nĭgĕr, plcĕŭs, tūrbĭdŭs, pīnguĭs, tĕtĕr; călldŭs, călēns; lĕvĭs, tĕnŭĭs, ăĕrĭŭs, vŏlāns, vŏlūcĕr. PPH. Vŏlūmĭnă fūmī. Fūmĕŭs văpŏr. Crāssă călīgĭnĕ fūmŭs. Ātræ plcĕă călīgĭnĕ nūbēs. ‖ *En parlant des vins enfumés.* Māssĭlĭæ fūmōs mĭscērĕ nīvălĭbŭs ūndĭs. *M.* (XIV, 118). *Voy.* Fumosus. ‖ *Au fig.* Vēnděrĕ nĕc vānŏs circŭm Pāllätĭă fūmōs. *M.* (IV, 5). Nōn fūmum ex fŭlgōrĕ, sĕd ex fūmō dărĕ lūcĕm Cōgĭtāt. *H.* Ŭbi ōmnĕ Vērtĕrāt ĭn fūmum ēt clnĕrĕm (de patrimonio). *Id.*

Fūnālĕ, is. *n. Torche, flambeau.* Lāmpădĭbŭs dēnsām răpŭit fūnālĕ cōrŭscīs. *O.* Ēt nŏctēm flāmmīs fūnālĭă vincŭnt. *V.* Hĭc pōnĭtĕ lūcĭdă Fūnālĭă. *H.* SYN. Făx, tædă, lāmpās. *Voy.* Fax.

Fūnālis (equus). *Cheval en volée.* Fūnālēmquĕ Thŏēn. *St.* Lævŭs Ărĭōn Fūnālis. *Aus.* (*Epist. Her.* 35, 9. Apud *Homer.* dicitur σειραῖος).

Fūnāmbŭlŭs, ī. *m. Funambule, danseur de corde.* Ĭtă pŏpŭlŭs, stŭdĭō stŭpĭdŭs, ĭn fūnāmbŭlō. *Ter.* (*Hec. prol.* 4. *Ib.* 26). SYN. Schœnŏbătă. VERS. Ĭrĕ pĕr ēxtēntum fūnēm mĭhī pŏssĕ vĭdētŭr. *H.* Vēl quī mŏre ăvĭum sēsĕ jăcŭlātŭr ĭn aūras. *Cl.* Pēndŭlă librātō fĭgĭt vēstĭgĭă sāltū. *Id.* Quīquĕ sŏlĕt rēctŭm dēscēndĕrĕ fūnēm. *J.* Hĭc tāmĕn ānclpĭtī fīgēns vēstĭgĭă plāntă, Victum illă mĕrcēdĕ pārāt, brūmāmquĕ fāmēmquĕ Illă rēstĕ cāvēt. *Id.* Tĕnŭēs

aūsūs sĭnĕ lĭmĭtĕ grĕssūs, Cērtă pĕr ēxtēntōs pōnĕt vēstĭgĭă fūnēs, Ēt cœlī mĕdĭtātŭr ĭtĕr. *Manil.* Indĕ pĕr aĕrĭūm pendēns aūdācĭă fūnĕm Ārdŭă sēcūrĭs scandĭt prōscēnĭă plāntĭs. *Prud.* Quīd sī pĕr grăcĭlēs vĭās pĕtaūrī Invītŭm jŭbĕās sŭbīrĕ Lādărn? *M.* Intĕr lūcĭfĕrūm cœlūm tĕrrāsquĕ jăcēntēs, Aĕră pĕr mĕdĭūm dōctă mĕāt ārtĕ vĭātŏr; Sēmĭtă sēd brĕvĭs ĕst, pĕdĭbūs nĕc sŭffĭcĭt ĭpsĭs. *Sympos.* (*Ænig.* 93. Ars funambuli fusius describitur in *Anthol.* I, p. 623).

Fūnctŭs, ă, ŭm. *part. de* Fungor. *Qui s'est acquitté.* Fūnctŭsquĕ săcrīs, ēt pōtŭs, ĕt ēxlex. *H.* Vīrtūtĕ fūnctōs. *Id.* Fūnctūs pārtĕ lăbōrīs. *O.* Fūncti ĕpŭlīs. *Id.* SYN. Dēfūnctŭs. ‖ — tēmpŏrĕ. *Qui a parcouru un certain laps de temps.* Tĕr ævō fūnctŭs (senex). *H.* ‖ — vītă, mōrtĕ, etc., *ou absolt. Mort.* Āt dĕă nōn ūltră prō fūnctō mōrtĕ rōgārī Sūstĭnĕt. *O.* Fātō Fūnctă sŭo ĕst. *Id.* Fūnctīs jām mūnĕrĕ lūcĭs. *Prud.* (*Sym.* 246). Ōmnĭă fūnctă Aūt mōrĭtūră vĭdēs. *St.* (*Silv.* II, 1, 209). Vīvă tōrŭm quōndām, fūnctă fŏvē tŭmŭlŭm. *Aus.* (*Parent.* 2, 8. Adde *Sen. Thyest.* 749). *Voy.* Mortuus. ‖ — sēpŭlcrō. *Enseveli.* Cōrpŏră fūnctă sēpŭlcrīs. *O. Voy.* Sepultus. ‖ † *Avec l'acc. Voy.* Fungor.

Fūndă, æ. *f. Fronde.* Stŭppĕă tōrquēntĕm Bălĕārīs vērbĕră fūndæ. *V.* Bīs tĕrquĕ pĕr aūrās Mōrĕ rōtāt fūndæ. *O.* EP. Bălĕārīs, Bălĕārĭcă, aĕrĭă, cītă, tōrtă, strīdēns, sōnāns. VERS. Fūndām Ĭpsĕ tĕr āddūctā cīrcūm căpŭt ēgĭt hăbēnā. *V.* Quūm Bălĕārĭcă plūmbŭm Fūndă jăcīt. Quāntūm Bălĕārĭcă tōrtō Fūndă pōtēst plūmbō mēdĭī trānscūrrĕrĕ cœlī. Ūt lātă plūmbĕă fūndă Missă sōlĕt mēdĭō glāns întă-bēscĕrĕ cœlō. *Id.* Lÿgdămŭs ēxcŭssă, Bălĕārīs tōrtŏr hăbēnæ, Glāndĕ pĕtēns. *L.* Sāxă vŏlānt, spătĭŏquĕ sōlŭtæ Aëris ēt cāllĭdō lĭquĕfăctæ pōndĕrĕ glāndēs. *Id.* Tōrtæ pōndĕră fūndæ. *V. Fl.* Tōrtă Bălĕāris sævŭs hăbēnā. *Sil.* Tĕrĕtēs pārs vĕrtĕrĕ fūndās Æsuētī. Strīdēntĭă fūndă Sāxă plŭūnt; vŏlŭcrēs ĭmĭtāntŭr fŭlgŭră glāndēs. *Id.* Flēxæ Bălĕārĭcŭs āctŏr hăbēnæ. *St.* Nōn, fūndīs Bălĕārĭbŭs rōtātă, Ūnquām sīc lĭquĭdōs pŏlī mĕātŭs Rūmpĭt plūmbĕă glāndĭŭm prŏcēllă. *Std.* ‖ *Filet à pêcher.* Lātŭm fūndă jām vērbĕrāt āmnĕm. *V. Voy.* Rete.

† **Fūndālĭs**, ĕ. *De fronde.* Dēxtĕră fūndālī tōrsĭt strīdōrĕ lăpĭllŭm. *Prud.* (*Psych.* 362).

Fūndāmĕn, ĭnĭs, *et* Fūndāmēntŭm, ī. *n. Fondement.* Prīmă fāvīs pōnūnt fūndāmĭnă, dēĭndĕ tĕ-nācēs. *V.* Quŏnĭām fūndāmĭnĕ māgnō Rēs Rōmānă vălĕt. *O.* Tū nūnc Cārthāgĭnĭs ăltæ Fūndāmēntă lŏ-cās. *V.* Ā fūndāmēntō mi ūsquĕ mōvīstī mārĕ. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 55). EP. Ăltŭm, sŏlĭdŭm, vălĭdŭm, stăbĭlĕ. *Voy.* Fundo, as.

Fūndānĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Cōmĭs gărrīrĕ lĭbĕllōs Ūnŭs vīvōrŭm, Fūndānĭ. *H.*

Fūndānŭs, ă, ŭm. *De Fondi.* Măxĭmă Fūndānī glōrĭă, Rūfĕ, sŏlī. *O.* Cæcŭbă Fūndānīs gĕnĕrōsă cŏqŭntŭr Ămȳclīs. *M.* (XIII, 115. *Ib.* 113, est *fundanum*, omissa voce *vinum*).

Fūndātŏr, ōrĭs. *m. Fondateur, auteur.* Nĕc Prænēstīnæ fūndātŏr dēfŭit ārcīs. *V.* Fūndātŏr ĭpse ĕt ārtĭfĕx. *Prud.* (*Cath.* 1620). SYN. Cōndĭtŏr, aūctŏr.

Fūndātŭs, ă, ŭm. *Affermi, fondé.* Pūppĭs vălĭdă fūndātă cārīnā. *O.* Quūm bĕnĕ fūndātīs ŏpĭbŭs crēscēntĭs Iŭlī. *Id.* Nītĭdĭs fūndātă pĕcūnĭă vīllĭs. *H.*

Fundī, ōrŭm. *m. pl. Ville de Campanie, auj. Fondi.* Fūndōs Aūfĭdĭō Lūscō prætōrĕ lībentĕr Lin-quīmŭs. *H.*

† **Fūndĭtō**, ās, ārĕ. *fréq. de* Fundo, is. *Lancer fréquemment.* Īstæc hŏdīĕ vērbă fūndĭtās. *Pl.* (*Amp.* IV, 2, 13. *Id. As.* V, 2, 52; *Pœn.* I, 2, 61). ‖ 2. *De* Funda. *Frapper d'une fronde.* Īn fūndās vīsci ĭndēbānt grāndĭcŭlōs glŏbōs, Ĕo īllōs vŏlāntēs jŭssī fūndĭtārĭĕr. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 35).

Fūndĭtŭs. *adv. De fond en comble.* Quæ tōtām lŭctū cōncŭssīt fūndĭtŭs ūrbĕm. *V.* Stĕtĕrĕ caūsæ cŭr pĕrīrēnt Fūndĭtŭs. *H.* Nām fūndĭtŭs Cānōs pŭ-ēllā, nīgrōs ănŭs ēvēllĕrāt. *Ph.* SYN. Rādĭcĭtŭs, fūndō. PPH. Īmō fūndō. Ā rādĭcĭbŭs īmīs. Ā sēdĭ-bŭs īmīs. Ā cŭlmĭnĕ sūmmō. ‖ *A fond, entièrement.* Nĕc fūndĭtŭs ōmnēs Cōrpŏrĕæ ēxcēdŭnt pēstēs. *V.* Tōtōs răpĕrĕnt mĭhī fūndĭtŭs Ārgōs. *St.* Quōd sī fĭt, pĕrĕō fūndĭtŭs. *Ter.* SYN. Ōmnĭnō, prōrsŭs, pĕnĭtŭs. *Voy.* Prorsus.

1. **Fūndō**, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fonder, établir, bâtir.* Fūndātŭr Vĕnĕrī Īdălĭæ tēmplīsquĕ săcērdōs. *V.* Ænēān fūndāntem ārcēs. *Id.* SYN. Cōndō, pōnō, cōnstrŭō, stătŭō, ædĭfĭcō, strŭō, ēxstrŭō, mōlĭŏr. PPH. Fūndāmēntă, fūndāmĭnă pōnō, jăcĭŏ, mōlĭŏr, lŏcō. Mūrōs jăcĭŏ, mōlĭŏr. Mœnĭă pōnō, lŏcō, fūndō, cōndō. Mūrĭs, mœnĭbŭs ūrbĕm, ŏppĭdă cĭngō. VERS. Cōndĕrĕ cœpĕrūnt ūrbēs, ārcēmquĕ lŏcārĕ. *Lr.* Quīs prōhĭbĕt mūrōs jăcĕre, ēt dārĕ cĭvĭbŭs ūrbĕm? *V.* Ingēntĭă cērnēs Mœnĭă, sūrgēntēmquĕ nŏvæ Cārthăgĭnĭs ārcēm. *Id.* Īllĭs ĭmmĕrgĕrĕ cūræ Fūndāmēntă sŏlō. *St.* Rōmŭ-lŭs ætĕrnæ nōndŭm fīrmavĕrăt ūrbĭs Mœnĭă. *Tib.* ‖ — nāvĕm. *Construire le fondement ou la quille d'un navire; qqf. le fixer avec l'ancre.* Fūndā-tūră cĭtās flĕctŭntŭr rōbŏră nāvēs. *O.* (*Id. Pont.* IV, 3, 5; *Pl. Mil.* III, 3, 43). Tūm dēntĕ tĕ-nācī Ancŏră fūndābăt nāvēs. *V.* ‖ *Au fig. Affermir, consolider.* Fūndārăt thălāmŏs Trītōnĭdĕ nymphă. *Sil.* Prōlĕ fūndāstī văcŭōs pĕnātēs. *St.* SYN. Firmō, stăbĭlĭō.

2. **Fūndō**, ĭs, fūdī, fūsŭm, fūndĕrĕ. *Fondre, rendre liquide.* Quīd fūsŭm dūrĭŭs ēssĕt. *H. Voy.* Liquefacio, Confio. ‖ *Ordint. Verser, répandre.* Vīnă lĭquentĭă fūndăm. *V.* Ēt nōbĭs prōnă fūndĕ fălērnă mănū. *Tib.* (III, 6, 8). SYN. Ēffūndō, dēfūndō. ‖ — vērbă, vōcēs, prĕcēs, lăcrĭmās. *Parler, prier, pleurer.* Fūdĭtquĕ hās vōcĕ lŏquēlās. *V.* Tālĭă fūndebăt lăcrĭmāns. Fūdĭtquĕ prĕcēs rĕx pēctŏre ăb īmō. *Id.* ‖ — ănĭmăm, vītăm. *Mourir.* Ănĭmām mŏrĭbŭndō cōrpŏrĕ fūdīt. *Lr.* (III, 1048). Mūltō vītăm cūm sānguĭnĕ fūdīt. *V. Voy* Morior. ‖ *Au fig.* Crīstīs ā vērtĭcĕ flāmmă Fūndĭtŭr. *O.* Fūndīt ŏpācīs montĭbŭs ūmbrās. *Sen.* (*OEd.* 155). Offēndār măculīs, quās aūt incŭrĭă fūdīt. *H.* Fūndĕt ŏpēs, Lătĭūmquĕ bĕăbĭt dīvĭtĕ lĭnguă. *Id.* Vŏlŭcrēm pŏst tērgă săgittăm Fūndīt. *Sil.* SYN. Dīffūndō, mittō, spărgō. ‖ *qqf. Arroser, humecter.* Ēt mūltō tēmpŏră fūndĕ mĕrō. *Tib.* (I, 8, 50). SYN. Spăr-gō, mădĕfăcĭō. ‖ *Étendre, déployer.* Fūndĕrĕ vēlă. *V. Fl.* SYN. Ēxtendō, pandō. ‖ *Lâcher le frein, donner un libre cours.* Jūpĭtĕr ātquĕ ōmnēs flŭ-vĭūm sī fūndăt hăbēnās. *V. Fl.* Ipsĕ cītīs Grădĭvŭs hăbēnīs Fūndīt ĕquōs. *Id.* SYN. Ēffūndō, lāzō. ‖ — mē. *S'élancer.* Fūndūnt sē cārcĕrĕ lætī Thrācēs ĕquī. *V. Fl.* SYN. Ērŭmpō, præcĭpĭtō. ‖ *Produire.* Fūndīt hŭmō făcīlĕm vīctŭm jŭstissĭmă tēllŭs. *V.* Fūdĭt ĕquūm māgnō tēllŭs pĕrcŭssă trĭdēntī. *Id. Voy.* Gigno. ‖ *Mettre en déroute.* Sī quōs ŏbscūră nōctĕ pĕr ūmbrăm Fūdĭmŭs ĭnsīdĭīs. *V.* SYN. Dīs-sĭpō. ‖ *Renverser, abattre.* Cōmĭnŭs ĭngēntī rēsŭ-pīnŭm cōrpŏrĕ fūdī. *O.* Quām sēptem ĭngēntĭă vī-ctŏr Cōrpŏră fūndăt hŭmī. *V. Voy.* Sterno. ‖ — mē,

ou Fūndŏr. *Se coucher.* Mōlli jŭvĕnĕs fundūntŭr in ālgā. *V. Fl. Voy.* Recubo.

Fūndŭs, ī. *m. Le fond.* Ātque īmō Nēreūs cĭēt æquŏrā fundō. *V.* Flŭxās Phrўgĭæ rēs vĕrtĕrĕ fundō. *Id. Voy.* Imus. ‖ *Fonds de terre.* Ārāt Fălĕrnī mīllĕ fundī jŭgĕrā. *H.* Āt lātīs ōtĭā fundīs. *V.* Aŭrĕā quōd fundī prĕtĭō cārrūcă părātŭr. *M.* (III, 62). *Voy.* Ager, Prædium. ‖ *Au fig. Qui autorise.* Ei rĕ fundŭs pătĕr sĭt pŏtĭŏr. *Pl.* (*Trin.* V, 1, 7. *Cic. Balb.* 8 : « Negat quemquam potuisse, nisi is populus *fundus* factus esset, in hanc civitatem venire. » Cf. *Paul.* ex *Fest.*).

Fūnĕbrĭs *ou* Fūnēbrĭs, ĕ. *Funèbre ; triste.* Jŭbĕt cŭprĕssŭs fūnĕbrēs. *H.* Īrā trŭcēs inīmīcĭtĭās ĕt fūnĕbrĕ bēllŭm. *Id.* Īte hīnc dīffĭcĭlēs, fūnēbrĭă lignă, tăbēllæ. *O.* SYN. Fūnĕrĕŭs, lūgŭbrĭs, flēbĭlĭs, fĕrālĭs, trīstĭs.

Fūnĕrātŭs. *Voy.* Funero.

Fūnĕrĕŭs, ă, ŭm. *Funéraire.* Fūnĕrĕās īnfĕrrĕ făcēs. *V.* Frondĕ cŏrōnāt Fūnĕrĕā (pyram). *Id.* SYN. Fūnēbrĭs, fĕrālĭs, fūnēstŭs.

Fūnĕrŏ, ās, ārĕ. *Rendre les derniers devoirs, enterrer.* Întĕrĕă vīctŏr dēflĕtī cōrpŭs ămīcī Fūnĕrāt Æăcĭdēs (*Epitom. Iliad.* 1009). Ōrbă quēm mātĕr sŭpremīs fūnĕrābăt flĕtĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1277. Cf. *Suet. Cal.* 15 : « Pro concione laudatus et *funeratus* amplissime. ») Prōpĕ fūnĕrātŭs Ārbōrĭs ictū. *H.* (In quo nolim verbi sensum mutari, et exponam *obrutus, sepultus*).

Fūnēstō, ās, ārĕ. *Porter malheur à.* Tālī mēntĕ, dĕæ, fūnēstēt sēquĕ sŭōsquĕ. *Cat.* (64, 201). Frāngēndă mīsĕrām fūnēstāt īmāgĭnĕ gēntēm. *J.* (8, 18. Et *St. Th.* IV, 510).

Fūnēstŭs, ă, ŭm. *Funéraire.* Ēst vīă dēclīvīs, fūnēstă nūbĭlă tāxō. *O. Voy.* Funereus. ‖ *Funeste, mortel.* Fūnēstæque ĭtĕrūm ĭtĕrūm rĕcĭdīva in Pērgămă tædæ. *V.* Pārs quŏquĕ dē nōbĭs fūnēstō saŭcĭă mōrsū. *O.* SYN. Fātālĭs, lētālĭs, ĕxĭtĭōsŭs, ĕxĭtĭālĭs, ĕxĭtĭābĭlĭs, fatĭfĕr, mōrtĭfĕr, lētĭfĕr, grăvĭs. ‖ *Désolé par la mort.* Fūnēstōs rĕddĭdĭt ægrōs. *Lr.* (VI, 1136, nempe æstus). Fūnēstă dōmŭs (*Ad Liv.* 474). ‖ *De mauvais augure.* Nōctŭrnă vōllŭcrĭs fūnēstă quĕrēlă. *Pp.* (II, 20, 5). *Voy.* Sinister.

Fūnginŭs, ă, ŭm. *De champignon.* Hīc quĭdēm fūnginō gĕnĕrĕ ēst : căpĭtĕ sē tōtŭm tĕgĭt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 9).

Fūngŏr, ĕrĭs, fūnctŭs sŭm, fūngī. *d. S'acquitter de, finir, remplir.* Pūrpŭrĕōs spārgām flŏrĕs, ĕt fūngăr ĭnānī Mūnĕrĕ. *V.* Nĕc nōn vērnālĭtĕr ĭpsĭs Fūnguntŭr ōfflcĭīs. *H.* Fūnctŭs ĕrāt dāpĭbŭs. *O.* Fūnguntŭr lăcrĭmĭs. *Id.* SYN. Dēfūngŏr, ĕxsĕquŏr, præstŏ, ēffĭcĭŏ, ĕxĕrcĕŏ, ŏbĕŏ, pērfĭcĭŏ. ‖ † *arch. Souffrir.* Āt făcĕre, ĕt fūngī, sīnĕ cōrpŏrĕ, nūllă pŏtĕst rēs. *Lr.* (V, 559). *Voy.* Patior. ‖ † *Avec locus.* Ita tūtē ātquĕ ĭllōrum ōfflcĭa fūngĕrĕ. *Ter. Heaut.* 1, 1, 14). *Sequère hāc, mĕā gnātă, ŭt mănŭs fungārĭs tŭum. Pl.* (*Trin. prol.* 1). Et mălă multă ămārus mŏdŏ fungĭtur ōrtŭs. *Lr.* (III, 735. De hoc cf. *Charis.* 3, 266 ; *Diom.* 1, 390 ; *Capell.* III, p. 91). ‖ Fūnctŭs, ă, ŭm. *Voy. ce mot.*

Fūngŭs, ī. *m. Espèce de champignon, qui diffère du* Boletus. (*Voy.* Boletus.) Prātēnsĭbŭs ŏptĭmă fungīs Natūră ēst. *H. Corpora* vulgarunt plŭrĭbŭs ēdĭta fungīs. *O.* Vĭlĭbus ancĭpĭtēs fungī ponēntŭr ămīcīs. *J.* (5, 146). ‖ *Suie qui s'amasse au lumignon d'une lampe.* Scintillāre ŏlĕum, ĕt putrĕs concrēscĕrĕ fūngōs. *V.* ‖ *Terme injurieux.* Ădĕōn' mĕ fuissĕ fūngum, ŭt qui īllī crēdĕrĕm ! *Pl.* (*Bac.* II, 3, 49. Convĭtĭi origo in seq. versu esse videtur, *ibid.* IV, 7, 23 ; *tanti est quanti fungus putidus*).

Fūnĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Funis. Dūm sĭt fūnĭcŭlī mŏdŭs Āptŭs quī pŭtĕō fŏrĕt. *T. Maur.* (*Præf.* 24).

Fūnĭs, ĭs. *m. Corde.* Ērĭgĭt, ĕt vŏllŭcrēm trājĭcĭto ĭn fūnĕ cŏlŭmbăm. *V.* Ădductăquĕ fūnĭbŭs ārbŏr Cōrrŭit. *O.* Quī jām cōntĕntō, jām lāxō fūnĕ lăbōrāt. *H.* SYN. Rēstĭs, vīnclŭm, vīnclum, *qqf.* lōrum. EP. Stŭppĕŭs, tōrtŭs, cōntōrtŭs, tēnsŭs, cōntēntŭs ; sōlŭtŭs, lāxŭs. PPH. Tōrtŭm lĭnŭm. Vīncŭlă lĭnī. Vīncŭlă lĭnĕă, stŭppĕă. ‖ *Cordage de vaisseau.* Āb lĭttŏrĕ rūmpĭtĕ fūnēm. *V.* Rĕlĭgātŭs ăb æggĕrĕ fūnīs Rūmpĭtŭr. *O.* SYN. Rūdēns, rĕtĭnăcŭlă, vīncŭlă, cānnăbĭs. *Voy.* Rudens. ‖ Fūnēm dūcŏ. *prov. Guider.* Tōrtŭm dīgnă sĕquī pŏtĭŭs quăm dūcĕrĕ fūnēm. *H.* ‖ — rĕdūcŏ. *prov. Changer d'avis.* Quæ dēdĕrăm sŭprā, rĕpĕtŏ, fūnēmquĕ rĕdūcŏ. *Pers.* (5, 118). ‖ † *arch. f.* Aŭrĕă dē cœlŏ dēmīsit fūnīs ĭn ārvă. *Lr.* (II, 1153, apud *Non.* 3, 91, et *Gell.* 13, 20).

† Fŭŏ. *Voy.* Fuam.

† Fūns. *arch. pour* Fons. (Cf. *Prisc.* 1, 554.)

Fūnŭs, ĕrĭs. *n. Mort violente.* Ēxtĭnctŭm nўmphæ crūdēlī fūnĕrĕ Dăphnĭn flēbant. *V.* Frātĕrnī mātūrĕ fūnĕrĭs ūltŏr. *O.* Nĕc crūdă nēpōtĭs Fūnĕră. *St. Voy.* Nex. ‖ *Souv. au plur. Carnage.* Sāt fūnĕră fūsī Vĭdīmŭs. *V.* Tōt fĕrrō sævă dēdĭssĕt Fūnĕră. *Id.* Quāntă mŏvēs fūnĕră Dārdănæ Gēntī ! *H.* SYN. Cædēs, strāgēs. *Voy.* Cædes. ‖ *Funérailles, obsèques.* Ērgo ĭnstaūrāmŭs Pŏlўdōrō fūnŭs. *V.* Tībĭă fūnĕrĭbŭs cōnvĕnĭt ĭstă mĕīs. *Q.* Fūnŭs Ægrĕgiē fāctŭm laŭdēt vīcĭnă. *H.* SYN. Ēxsĕquiæ, jūstă, etc. *Voy.* Exsequiæ. ‖ *Cadavre.* Ēt fūnŭs lăcĕrŭm tēllŭs hăbĕt. *V.* Ōmnĭă dēlphŏbō sŏlvīstī ĕt fūnĕrĭs ŭmbrĭs. *Id.* Lăcĕrō fūnĕrĕ. *St. Voy.* Cadaver.

Fŭr, ŭrĭs. *m. Voleur.* Cāllĭdŭs ēffrāctă nūmmŏs fŭr aŭfĕrĕt ārcă. *M.* (V, 43). Dĕŭs ĭnde ĕgŏ, fūrum ăvĭŭmquĕ Māxĭmă fŏrmĭdŏ ; năm fūrēs dĕxtră cŏērcĕt. *H.* SYN. Lātrŏ, prædŏ, *qqf.* răptŏr, prædātŏr, ăbăctŏr, spŏlĭātŏr, fūrāx. EP. Nŏctŭrnŭs, ŏccūltŭs, tăcĭtŭs, cautŭs, văgŭs, cāllĭdŭs, āstūtŭs, ăvārŭs, ĭmprŏbŭs ; sōllĭcĭtŭs, trĕpĭdŭs. PHR. Fūrtum ĭngĕnĭōsŭs ăd ōmnĕ. *O.* Āssuētŭs vīvĕrĕ răptō. *V.* VERS. Ŭt spŏlĭēnt hŏmĭnēs, sūrgūnt dē nŏctĕ lătrōnēs. *H.* ‖ *Se dit en partic. des esclaves.* Quīd dŏmĭnī făcĭēnt, aŭdēnt quūm tālĭă fūrēs ? *V.* (*E.* 3, 16. Ubi *Servius.* Cf. *Ter. Eun.* IV, 7, 9 ; *Pl. Pœn.* V, 4, 67). ‖ *qqf. f.* Fūrēs ēstĭs ămbæ. *Pl.* (1. cit.).

Fūrāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être dérobé, pris à la dérobée.* Cuī nūnc sī quă dăta ēst fūrāndæ cōpĭă nōctĭs. *Pp.* (III, 7, 39).

Fūrātŭs, ă, ŭm. *Qui a dérobé.* Prīmūmquĕ lĕvēs fūrātă săgittās. *St.* Fīllă pūrpŭrĕōs Nīso fūrāta căpillōs. *O.* ‖ *Qui agit à la dérobée.* Suppŏsĭtă dē mātrĕ nŏthŭs fūrātă crēāvit. *V.*

Furax, ācis. *Enclin au vol.* Fūrācēs, mŏnĕō, mănus rĕpĕllās. *M.* (VIII, 40). Nĭhil ēst fūracĭŭs illō (*Ib.* 59). Lŭrco, ēdāx, fūrāx, fŭgāx. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 16). SYN. Rapāx. *Voy.* Fur.

Furca, æ. *f. Fourche.* Exacŭunt ālĭī vāllōs fūrāsquĕ bĭcornēs. *V.* Nātūram expēllās furcă, tămĕn ŭsquĕ récurrĕt. *H.* PHR. Ramum prĭŏr illĕ bĭfurcum Gĕsserăt. *O.* ‖ *Étançon fourchu, pour soutenir un arbre, un toit, etc.* Furcās sŭbĭlĕrĕ cŏlumnæ. *O.* ‖ *Fourche patibulaire, instrument de supplice*

pour les esclaves. Ībīs sūb fūrcām prūdēns. *H.* Hŏdiē cānem ēt fūrcām fĕrās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 37. Adde *Prud. Peri.* 3043). *Voy.* Patibulum. ‖ Fūrcæ Caŭdīnæ. *Voy.* Caudinus.

Fūrcĭfĕr, ĕrī. *m. Pendard.* Nōn dīcēs hŏdiē, quōrsum hæc tām pūtidā tendānt, Fūrcĭfĕr? *H.* Quīd? st quŏd tū mĕ nūnc ōbtŭērĕ, fūrcĭfĕr? *Pl.* (Adde *Ter. Eun.* V, 2, 22). ‖ Fūrcĭfĕrā, æ. *f.* (*Petr. Sat.* 132).

Fūrcĭllā, æ. *f. dimin. de* Furca. Mūsæ fūrcillis præcipitem ējĭcĭūnt. *Cat.* (105, 2).

? Fūrcillō *ou* Fōrcillō, āre. *Chasser, éloigner* (?). Væ tĭbī: tu invēntūs vĕrō quī meām fūrcillēs fĭdēm. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 36. Alii leg. *suggilles*; *Salmas.* conj. *forioles*).

Fūrens, tis. *Hors de soi, en délire.* Tōtāquĕ vāgātŭr Ōrbĕ fūrēns. *V. Voy.* Furiosus. ‖ *En partic. Amoureux.* Phāsis āmōrĕ fūrens. *V. Fl. Voy.* Amans. ‖ *Rempli d'enthousiasme, inspiré.* Quī nōn spōnsæ præceptā fūrentis Aūdĭerit. *V.* Ēā frēnā fūrentī cōncŭtit (Apollo). *Id. Voy.* Afflatus. ‖ *Furieux, irrité.* Nīmbōrum in pătrĭām, lŏcā fœta fūrentĭbus aūstrīs. *V.* Fĕrtŭr in ārvā fūrens (ammis). Fūrentĭbŭs aūstrīs. *Id.* Quīs bellŭārum cōrdĕ fūrentĭŏr? *Cl.* SYN. Īnsānŭs, răbĭdŭs, īrātus. *Voy.* Iratus.

Fūrfŭrēs, ŭm. *m. pl. Son de farine.* Fūrfŭrĭbus sĭbĭ quŏd cōnspērsūm pānēm dārent. *Ph.* Meīs pūgnīs excūlcābŏ fūrfŭrēs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 30. Vocem singulari carere testantur *Charis.* 1, 72; *Diom.* 1, 314). ‖ † *qqf. au sing.* Fūrfŭr ĭtēm pārcā fŭĕrit quūm fĕrvīdŭs ūndā. *Ser. Sam.* (*vs.* 467. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 27, *furfuri*).

Fūrĭă, æ. *f. Furie.* Tāntŭm mălēdīcit ūtrīquĕ, vŏcāndŏ Hānc fūrĭām. *H.* (Adde *Mart.* X, 5, 10). *Voy. le suiv.*

Fūrĭæ, ārŭm. *f. pl. Les Furies, Alecton, Mégère et Tisiphone, filles de la Nuit et de l'Erèbe ou de l'Acheron. Elles portent des torches; leurs têtes sont hérissées de serpens.* Dānt ălĭōs Fūrĭæ tōrvō spectācŭlā Mārtī. *H.* Pēndēntēm scŏpŭlō, Fūrĭārŭmquе ōrā trĕmentēm. *V.* SYN. Dīræ, Eūmēnĭdēs, Erīnnўēs, *qqf.* Eūmēnis, Alēctō, Mēgæra, Tisĭphŏnē, Erīnnўs. EP. Īnfĕrnæ, Stўgĭæ, Tārtărĕæ; hŏrrēndæ, ātræ, mĕtŭēndæ, immītes, sēvĕræ, crūdēlēs, sævæ, tōrvæ, trŭcēs, minācēs, ultrīcēs; ānguĭcŏmæ. PPH. Sŏrōrēs Īnfĕrnæ, Tārtărĕæ, Stўgiæ, dīræ, vīpĕrĕæ. Nōctĕ sătæ *ou* gĕnĭtæ. Stўgiæ dĕæ. Nōctis ălūmnæ. Ultrīcēs scĕlĕrūm dĕæ. Īnfĕrnæ pēstēs. Fūrĭārŭm dīra cŏhōrs, ĭmplă tūrbă, āgmĭnă sævă. Fămŭlæ Jūnōnis Āvĕrnæ, Dītis, Stўgĭī tўrannī. VERS. Cærŭlĕōs implĕxæ crīnĭbŭs ānguēs. *V.* Gĕmĭnōs ērĕxit crīnĭbŭs ānguēs. Ēxsūrgĭtquĕ făcem ättōllens. *Id.* Illa aūtem ättŏllit strīdēntēs ānguĭbŭs ălās. *O.* (*Cf. Virg.* VI, 268; VII, 323; *Sen. H. OEt.* 1002; *Med.* 13 *sq.*). ‖ *Fureur, délire.* Ērgo ŭbī cōncēpit fūrĭās, ēvīctă dŏlōrĕ. *V.* Fūrĭis dīrĕptus ēquōrŭm (Hippolytus). *O.* Dūlcēs fūrĭās. *St. Voy.* Furor. ‖ *Furie, colère.* Fūrĭis ăccēnsŭs, ēt īrā Tērrĭbĭlis. *V.* Fūrĭis mēns ēffĕrā. *Id.* Fūrĭis fĕrvēns. *Juve.* (IV, 553). SYN. Fūrŏr, răbĭēs, īrā. *Voy.* Ira.

Fūrĭālis, ĕ. *De furie, furieux* (*en parlant d'une chose*). Quŏd prĕtĭum spērēt prō tām fūrĭālĭbŭs aūsis? *O.* Sērpentis fūrĭālĕ mălŭm. *V.* Cērbĕrŭs, quāmvīs fūrĭālĕ cēntŭm Mūnĭānt ānguēs căpŭt. *H.* SYN. Fūrens, fūrĭōsus. ‖ *a. pris. adv.* Fūrĭālĕ mĭnātŭr. *St. Voy. le suiv.*

Fūrĭālĭtĕr. *Comme un furieux.* Nōn tămĕn ēxāctŭm quīd ăgăt: fūrĭālĭtĕr ōdīt. *O.* SYN. Fūrĭālĕ, fūrĭbūndŭm.

† Fūrĭātĭlis, ĕ. *Comme* Furialis. Fūrĭātĭlĕ cōrnū. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 3, 606).

Fūrĭātŭs, ă, ŭm. *Rendu furieux.* Nōn tŭlĭt hānc spĕcĭēm fūrĭātă mēntĕ Cŏrœbŭs. *V.* Fūrĭātōs cōncĭpĭt ĭgnēs. *O. Voy.* Furiosus.

Fūrĭbūndŭs, ă, ŭm. *Furieux, furibond.* Pāssĭs fūrĭbūndă căpillīs Evŏlăt. *O.* Jūnōnēm tăcĭtām fūrĭbūndă sīlēntĭă tōrquēnt. *St. Voy.* Furiosus. ‖ Fūrĭbūndŭm. *n. pris adv.* Fūrĭbūndum întŏnăt. *Sen.* (*Ag.* 544).

† Fūrĭnŭs, ă, ŭm. *De voleur.* Nām nōn cŏquīnūm, vĕrūm fūrĭnum ēst fŏrūm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 2).

1. Fūrĭŏ, ās, ārĕ. *Rendre furieux.* Quæ sōlĕt mātrēs fūrĭāre ēquōrŭm (libido). *H.* Ārmatās fūrĭārĭnt ōrgĭă mātrēs. *St.* SYN. Lўmphŏ. *Voy. ce mot.*

2. † Fūrĭŏ, ōnis. *pour* Furo. Pēnthĕĭă mātĕr Āmplĭŭs ŭt fūrĭat, nūnquīd vēsānă fŭtūra ēst? *Sid.* (*Pan.* 2924. Adde *Tertul. adv. Marc.* II, 30, *furiebat.* Et *Prisc.* 8, 817, dat *furio*).

Fūrĭōsus, ă, ŭm. *Hors de soi, en délire, furieux.* Nēmpĕ tŭō, fūrĭōsĕ. Mĕō, sĕd nōn fūrĭōsus. *H.* Fūrĭōsāquĕ vōtă rĕtractăt. *O.* Mĕŭs ēst fūrĭōsĭŏr īllĕ (amor). *Id.* SYN. Fūrens, fūrĭātŭs, fūrĭbūndŭs, lўmphātŭs, āmens, dēmens, īnsānŭs, vēsānŭs, dēlīrus. PPH. Fūrŏrĕ, fūrĭis ăccēnsŭs, īncēnsŭs, stĭmŭlātŭs, ĭmpŭlsŭs, cæcŭs, pĕrcĭtŭs, cōncĭtŭs, ābrēptŭs. VERS. Fūrŏrĭs ōrĕ sĭguă lўmphātŏ gĕrēus. *Sen.* Stĭmŭlātŭs ŭbĭ fūrentī răbĭē, vāgŭs ănĭmī. *Cat. Voy.* Amens, Furor.

Fūrĭppŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Pārs tē Fūrĭppūm vŏcĭtāt, pārs vĕrŏ Fūrĭppŭm. *Aus.* (*Epig.* 115).

Fūrĭŭs, ĭi. *m. Prénom de Camille, le vainqueur de Véies.* Fūrĭus āntĭquūm, pŏpŭlī sŭpĕrātŏr Etrŭscī. *O.* ‖ *Furius Bibaculus, poète latin.* Fūrĭus hĭbĕrnās cānă nĭvĕ cōnspŭit Ālpēs. *H.*

Fūrnŭs, ī. *m. Four à cuire le pain.* Sōlă prĭus fūrnīs tōrrēbānt fārră cŏlōnī. *O.* Rōmæ cōndūcĕrĕ fūrnōs. *J.* (7, 4. Adde *Pl. Cas.* II, 5, 1).

Fūrŏ, ĭs (fūrŭī, *peu usité*), ĕrĕ. *n. Être hors de soi, en délire.* Immēnsām sīnĕ mōrĕ fŭrīt lўmphātă pĕr ūrbĕm. *V.* Quī tum ălăcrēs pāssīm lўmphātă mēntĕ fŭrēbānt. *Cat.* (64, 254). Rĕcēptō Dūlcĕ mihī fŭrēre ēst ămīcō. *H.* Hūnc tū sī sānŭm crēdīs, Āvĭtĕ, fŭrīs. *M.* (VI, 84). *Voy.* Insanio, Amens. ‖ *Être saisi d'une fureur prophétique, être inspiré.* Nūm fŭrīs? aŭt prūdēns lūdis mĕ, ōbscūră cănēndŏ? *H. Voy.* Afflor, Vaticinor. ‖ *Être furieux, irrité.* Mīlēs ĭn ābsēntēm vūltū dēxtrāquĕ fŭrēbăt. *L.* Cōntrā tēlă fŭrīt. *V.* SYN. Pērfŭrŏ, sævĭŏ, dēsævĭŏ. *Voy.* Irascor. ‖ *En parlant des choses.* Fŭrīt immīssīs vŭlcānŭs hăbēnīs. *V.* Fŭrīt æstŭs ārēnis. *Id.* Fŭrīt ārdŏr ēdendī. *O.* Īn tēmplă fŭrīt (fulmen). *L.* Ēt rāmēntă sīmŭl fĕrrī fŭrēre ĭntŭs ăhēnīs Īn scăphīis. *Lr.* (VI, 1045). SYN. Sævĭŏ, băcchŏr. ‖ *En parlant de l'amour. Voy.* Furens, Furor. ‖ *qqf. act.* Hūnc, sīnĕ, mē fŭrēre ăntĕ fŭrōrĕm. *V.* Præcĭpŭūm tūnc cædīs ŏpŭs, Grădīvĕ, fŭrēbās. *St.* (Raro inveniri *Furo*, testatur *Diom.* 1, 375. Perfectum *Furui* agnoscunt *Gloss. Placidi*; *Serv.* ad *Æ. I*, 45, et IV, 471; habent *Sedul.* et *Corippus*).

1. Fūrŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Vouloir, commettre un vol.* Ăn, quŏ fŭrātŭm vēnīās, vēnīās lŏcā? *Pl.* (*Rud.* I, 2, 25). SYN. Răpĭō, tōllō, sŭbdūcŏ, sŭbtrăhŏ, aūfĕrŏ, ēxpĭlŏ, cōmpĭlŏ, præ-

dŏr, sūbrĭpĭŏ. *Voy.* Prædor. ‖ *Dérober, soustraire.* Pōnĕ căpŭt, fessōsque ŏcŭlōs fūrārĕ lăbōrī. *V.* Spĕcĭĕm fūrābŏr Iăcchī. *Pp.* (IV, 2, 31). SYN. Sūbdūcŏ, sūbtrāhŏ, etc. *Voy.* Subduco.

2. Fūrŏr, ōris. *m. Délire, folie.* Quīs fūrŏr īstĕ nŏvūs? quō nūnc, quō tendĭtis? ĭnquĭt. *V.* Āmĕntī cæcă fūrōrĕ. *Cat.* (64, 197). SYN. Īnsānĭă, vēsānĭă, dēmentĭă, āmentĭă, dēlīrĭă (orum). EP. Cæcŭs, præcĕps, āmēns, dēmens, īnsānŭs, vēsānŭs, mălēsānŭs, dēlīrŭs, vĕcors, ĭndŏmĭtŭs, văgŭs, vĭŏlēntŭs, dīrŭs, sævŭs, ĭmmānĭs, ēffrēnātŭs, răbĭdŭs. PPH. Fūrŏrĭs ĭctŭs, stĭmŭlī, ĭmpĕtŭs. Mēns fŭrĭātă. Lymphātæ vĭŏlēntĭă mentis. PHR. Sistĕ fŭrĭbŭndum ĭmpĕtum. *Sen.* Mŏdĕrārĕ, ălūmnă, mentīs ēffrēnæ ĭmpĕtŭs. *Id. Voy.* Amens, Insanio. ‖ *Fureur prophétique. enthousiasme.* Ūt prīmŭm cessīt furŏr. ēt rabĭda ōra quiēvērunt. *V.* Vātĭcĭnĭs concēpīt mentĕ furōrēs. *O.* (Adde *St. Th.* III, 618). *Voy.* Afflor. ‖ *Délire de l'amour; objet de l'amour.* Ārdĕt amāns Dĭdō, trāxĭtquĕ pĕr ossa furōrem. *V.* Ănte ōmnēs furŏr ēst īnsignis æquārum. Seū quīcūnquĕ furŏr. *Id.* (Adde *Calp.* 11, 5). *Voy.* Amor. ‖ *En gén. Désir violent.* Impĭŭs lŭcrī furŏr. *Sen.* (*Hip.* 540). Fūrŏr ēst īn sānguĭnĕ mĕrgī. *St. Voy.* Cupido. ‖ *Fureur, colère, rage.* Furŏr īrăquĕ mentēm Præcĭpĭtānt. *V.* SYN. Furĭă, răbĭēs, īră. *Voy.* Ira. ‖ *En parlant des choses.* Īndē furŏr ventīs indīgnātæquĕ procellæ. *St.* Jām cœlī furŏr æquīnŏctĭālĭs. *Cat.* (46, 2). ‖ *La Fureur personnifiée, nom d'un dieu qui fait partie du cortége de Mars.* Furŏr ĭmpĭŭs ĭntus. Sæva sĕdēns sŭpĕr ārma. *V.* Quōs ĭntĕr Furŏr, ābruptīs ceū lĭbĕr hăbēnīs, Sānguĭnĕum lātē tōllĭt căpŭt. *Petr.* (*Sat.* 124. Adde *Stat. Th.* III, 424; IV, 660; V, 74; *Sil.* IV, 327).

† Fūrtĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Rapace.* Ūt prærōdātĭs vōstrās fūrtĭfĭcās mănūs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 97. *Id. Epid.* I, 1, 10). SYN. Fūrāx.

Fūrtĭm. *Furtivement, en cachette.* Īnfēlīx Prĭămŭs fūrtĭm mandārat ălēndum. *V.* Fūrtĭm dēfossā tĭmĭdum dēpōnĕrĕ tĕrrā. *H.* SYN. Clām, fūrtō, ărcānō, etc. *Voy.* Clam.

Fūrtīvē. *adv. Comme* Furtim. Nēc dătā fūrtīvē mūnĕrā crīmĕn hăbēnt. *O.* (Adde *Pl. Pœn.* V, 2, 62).

Fūrtīvŭs, ă, ŭm. *Dérobé.* Ūt vīnōsā glŏmŏs fūrtīvæ Pyrrhĭă lānæ (portat). *H.* Mŏvĕăt cōrnĭcŭlă rĭsūm, Fūrtīvĭs nūdātă cŏlōrĭbŭs. *Id.* Quī mĭhī fūrtīvām meō pĕrĭclō vēndĭdĭt. *Pl.* (*Pers.* IV, 7, 5). ‖ *Furtif, clandestin.* Nēc jām fūrtīvūm Dĭdō mĕdĭtātŭr āmōrem. *V.* Illūm fūrtīvæ jŭvĕrĕ cŭpĭdĭnĭs ārtēs. *O. Voy.* Arcanus.

Fūrtŭm, ī. *n. Chose cachée, clandestine.* Seū quĭs āpŭd sŭpĕrōs, fūrtō lætātŭs ĭnānī. *V.* Nŏvă fūrtă pĕr æquŏr Ēxquīsītă fŭgæ. *L.* ‖ *En partic. Furtives amours.* Nōn pōtŭīt vēnĕrĭs fūrtă tacērĕ sŭæ. *O.* Dēprēnsī tŏtĭēs bĕnĕ nōssēt fūrtă mărītī. *Id.* Mātĕrnă prōdūnt căpĭtĭbŭs sŭĭs fūrtă. *M.* (VI, 39). *Voy.* Adulterium. ‖ *Ruse de guerre.* Fūrtă părō bellī. *V.* Haūd fūrtō mĕlĭŏr, sĕd fortĭbŭs ārmis. *Id.* Fūrtīs ĭncautŭm dēcĭpĭt hŏstĕm. *O.* Fūrtum ārmōrŭm tūtāntĭbŭs ūmbrīs. *Sil.* ‖ Fūrtō. *abl. pris adv.* Absconderĕ fūrtō Spērāvī, nē fingĕ, fŭgām. *V.* Jām trĭă lŭstrā pŭĕr fūrtō concēptŭs āgēbat. *O.* Ēt răptŭm fūrtō.... Dēdīgnātŭr ĭtĕr. *L.* (Adde *St. Th.* II, 513). *Voy.* Furtim. ‖ *Vol, larcin.* Caūcăsĕăsquĕ rĕfĕrt vŏlŭcrēs, fūrtūmquĕ Prŏmēthei. *V.* Quūm dicās ēssĕ părēs rēs, Fūrtă latrōcĭnĭīs. *H.* SYN. Răptum, răpĭnă, prædă, lātrōcĭnĭum. EP. Nŏcturnŭm, tăcĭtum, ŏccultŭm, ĭnĭquŭm, nĕfandŭm, tūrpĕ. PHR. Dīrī sōlērtĭă fūrtī. *Prud.* ‖ *Commettre un vol ou des vols. Voy.* Prædor.

Fūrvŭs, ă, ŭm. *Noir; sombre.* Ēx Ăchĕrōntĕ sŭō fūrvīs pĕpĕrīssĕ sŭb āntrīs. *V.* Quām pænĕ fūrvæ rēgnă Prōsĕrpīnæ (vidimus). *H. Voy.* Niger. ‖ † *Au fig.* Jām culpă fūrva ōbdōrmīat. *Prud.* (*Cath.* 119).

Fūscātŏr, ōris. *m. Qui noircit.* Quīdquīd, cœlī fūscātŏr ĕōī Ĭntŭlĕrāt caūrus. *L.* (IV, 66).

Fūscātŭs, ă, ŭm. *Noirci.* Ēt fūscātă sītū cōrrŭpīt lānă cŏlōrĕm. *Prud.* (?) Fūscātī lūmĭnă sōlīs. *Alcim.* (IV, 430).

Fūscĭcŭlēnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* II, 74.)

Fūscĭnă, æ. *f. Fourche. On s'en servait dans les combats avec les bêtes.* Vĭcīt ĕt hŏc mŏnstrum tūnĭcātī fūscīnă grācchi. *J.* (2, 143). Fūscīnă dēntē mĭnāx. *M.* (*Spect.* 26, 3). Ĭbi ūt pīscābār, fūscīna īcī vĭdŭlŭm. *Pl.* (*fragm. Vidul.*). ‖ *Trident de Neptune.* Īn mĕ cærŭlĕŭ fūscīnă sūmptă dĕo ēst. *Pp.* (III, 5, 16). *Voy.* Tridens. ‖ 2. Fūscīnă, æ. *f. Sœur du poète Alcimus Avitus.* Fūscīnām Fūscīnă rĕfĕrs. *Alcim.* (*ad Sor.* 98). *Voy.* Fuscinus.

Fūscĭnīllă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 275.)

Fūscĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Plūrĭmă sūnt, Fūscīne, ēt fāmā dignă sĭnistrā. *J.* (14, 1).

Fūscō, ās, ārĕ. *Noircir, obscurcir.* Fūscābātquĕ dĭēm cūstōs Ērȳmānthĭdōs Ūrsæ. *O.* Nĕ fūscĕt Ĭnĕrtĭă dēntēs. *Id.* Vīx ūllă fūscāntĕ tămĕn lānuginĕ mălās. *L.* SYN. Ŏbscūrō, ŏpācō. ‖ *Au fig.* Quæ fūscāt ĭd ūnŭm, Quōd tĕ Rōmă căpīt. *Sid.* (*Pan.* 1753). Hæc sŭă mĕmbrā pŭtāns quæ nūlla ĭnjūrĭă fūscāt. *Fort.* (III, 321, de castitate). *Voy.* Polluo.

Fūscŭs, ă, ŭm. *Brun, noirâtre, noir.* Nōx rŭĭt, ēt fūscīs tēllūrem āmplĕctĭtŭr ālīs. *V.* Fūscă rĕpūrgātō fŭgĭēbānt nūbĭlă cœlō. *O.* Cōrnĕă sī nōn sūm, nūnquĭd sŭm fūscŭlŏr? *M.* (XIV, 62, de laterna). SYN. Sūbnĭgĕr, nĭgĕr, ātĕr, etc. ‖ *En partic. Brun ou noir de peau.* Fūscă vŏcĕtŭr Nĭgrĭŏr. *O.* Quīd tūm, sī fūscŭs Āmўntās? *V.* Sīnt ĭllī cōmītēs fūscī, quōs Ĭndĭă tōrrĕt. *Tib.* (II, 6, 37). *Voy.* Niger. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Fūscŭs Ārĭstĭŭs ŏccurrĭt. *H.* Sī quīd, Fūscĕ, văcās ădhūc ămārī. *M.* (I, 55).

Fūsĭlĭs, ĕ. *Qui peut être fondu ou versé; qui se fond, se répand.* Fūsĭlĭ pĕr rīctŭs aūrūm fluĭtārĕ vīdērēs. *O.* Lĭquŏrĕ crispō māssă fĭnxĭt fūsĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2475). Fūsĭlĭs eūrīpŭs prōptĕr cădĭt. *Sid.* (*Pan.* 3037). *Voy.* Futilis.

Fūsĭŭs. *Voy.* Fufius.

† Fūsŏr, ōris. *m. Qui verse.* Fūsŏr æquæ sĭmŭl, ēt fulgēntī lūmĭnĕ Pīscēs (*Anthol.* II, p. 312, de Versario).

Fūstŭs, ĭs. *m. Bâton.* Lāscīvī pŭĕrī, quōs tū nĭsī fūstĕ cŏĕrcēs. *H.* Naūtæquĕ căpŭt lŭmbōsquĕ sălignō Fūstĕ dŏlāt. *Id.* Prōpŭlsī vērō fūstĭbŭs, vādūnt fŏrās. *Ph. Voy.* Baculus. ‖ † Fūstī. *ancien abl.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 116.)

Fūstĭdĭnŭs, ă, ŭm. *De bâton.* Āpŭd fūstĭdĭnās fĕrrĭcrĕpĭnās ĭnsŭlās. *Pl.* (*As.* I, 1, 21).

† Fūsūră, æ. *f. Fusion. Voy.* Fissura.

1. Fūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Fundo. *Versé, répandu.* Plūrĭmă fūsō Sānguĭnĕ Tĕrra mădĕt. *V.* Vīnūm sŭpĕr æquŏră fūsŭm. *O.* SYN. Prōfūsŭs, fluēns, mănāns. ‖ *qqf. Arrosé.* Lārgō jām nĕctārĕ fūsŭs. *M.* (IX, 55, 3). ‖ *Mis en déroute.* Sāt fŭ-

nĕrā fūsī Vīdīmŭs. *V.* ‖ *Etendu, couché.* Fūsīquĕ pĕr hērbăm. *V.* Fūsā jăcēt strātīs. *St. Voy.* Recubans. ‖ *Renversé, abattu.* Mūltō vīx fūsŭm vūlnĕrĕ Breūcŭm. *Sil.* SYN. Strātŭs, dējēctŭs. ‖ *Répandu, qui se répand, en parlant des cheveux, etc.* Fūsŭs prōpēxam īn pĕctŏrĕ bārbăm. *V.* Fūsīs circŭm prōjēctă lăcĕrtīs, *V. Fl.* Fūsæ pĕr cōllă cŏrōnæ. *O.* Fūsă sĕd ăd tĕnĕrōs lūtĕă pallă pĕdēs. *Tib.* (I, 7, 46). SYN. Dīffūsŭs, flŭēns. ‖ *Étendu, vaste.* Nōn fūsĭŏr ūllī Tērrā fŭīt dŏmĭnō. *L.* Pārtĕm fūsī mōnstrāntŭr īn ōmnĕm Lūgēntēs cāmpi. *V.* SYN. Effūsŭs, pātēns. ‖ *Au fig. Épuisé.* Tūrnĕ, tŏt īncāssūm fūsōs pătĭērĕ lăbōrēs? *V.* SYN. Effūsŭs, ēxhaūstŭs.

2. Fūsŭs, ī. *m. Fuseau.* Lībrātūm tĕrĕtī vērsābăt tūrbĭnĕ fūsŭm. *O.* Succīnctōs ŏpĕrōsō stāmĭnĕ fūsōs. *Id.* Dūm fūsīs mōllĭă pēnsă Dēvōlvūnt. *V.* SYN. *par ext.* Cōlŭs. EP. Pŭĕllārīs, vīrgĭnĕŭs, mŭlĭĕbrīs, fēmĭnĕŭs, vŏlūbĭlĭs, tŏrtŭs, tĕrĕs, grăvĭdŭs. *Voy.* Neo. ‖ *Fuseau des Parques.* Tālĭă sæclă, sūīs dīxērūnt, cūrrĭtĕ, fūsīs. *V.* (Adde *Ov. Her.* 12, 4).

? Fūtātĭm. *Avec profusion.* Īd quŏquĕ īntĕrīm fūtātīm nōmĕn cōmmĕmŏrābĭtŭr. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 29. Alĭī aliter).

† Fūtĭlĕ. *adv. Inutilement.* Enīmvērō, Gĕlāsĭme, ŏpīnŏr, prōvēnīstī fūtĭlĕ. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 73. Adde *Enn.* apud *Non.* 11, 39). Fūtĭlĕ frēndēns. *Prud.* (*Ham.* 626).

Fūtĭlĭs, ĕ. *Qui fuit, en parlant d'un vase; au fig. indiscret.* Ĭlli autĕm, quī mīsĕrūnt vōs tām fūtĭlēs. *Ph.* (IV, 17, 33. Vid. *Fest.*). ‖ ? *Qui se fond* Mōrtālĭs mūcrō, glăcĭēs ceū fūtĭlĭs, ictū Dīssĭlŭīt. *V.* (*Æ.* XII, 740. Alĭī leg. *fusilis*). ‖ *Au fig. Qui n'est d'aucun secours, en parlant d'un homme.* Sērvōn' fortūnās mĕās mē cōmmīsīssĕ fūtĭlī!

Ter. (*Aud.* III, 5, 3). Cōnsĭlĭīs hăbĭtŭs nōn fūtĭlĭs auctŏr. *V.* (*Æ.* XI, 339. Ubi *Serv.* Adde *Enn.* apud *Non.* 11, 16). ‖ *Inutile, en parlant d'une chose.* Nūnc cōndĕ fĕrrum ĕt lĭnguām pārĭtĕr fūtĭlĕm. *Ph.* Intŏrquĕt jăcŭlŭm: nĕc fūtĭlĭs ictŭs. *Sil.* Pĕrquām rĭdīcŭlum ēst ĕt fūtĭlĕ. *Prud.* (*Apoth.* 317). SYN. Vānŭs, ĭnānĭs, ĭnūtĭlĭs.

Fūtūrŭm, ī. *n., et* Fūtūrā, ōrŭm. *pl. L'avenir.* Sīn dūrām mētŭēs hĭēmēm, pārcēsquĕ fūtūrō. *V.* Nōn īncaută fūtūrī. *H.* Nĕc tū crēdīdĕrīs tāntŭm cĕcĭnīssĕ fūtūrā. *O.* SYN. Vēntūrŭm, vēntūrā, ēventūrā. PPH. Fūtūrŭm, vēntūrŭm tēmpŭs, ævŭm. Fūtūrā, vēntūrā ætās, sæcŭlă, sæclă. Fūtūrā sōrs. Fūtūrī cāsŭs. Vēntūrā fātă. Pōstĕrā, sĕrā sæcŭlă. Fūtūrī tēmpŏrĭs ēxĭtŭs. Vēntūrī tēmpŏrĭs ætās. Ævī ēventūrā fūtūrī. VERS. Quæ sīnt, quæ fŭĕrint, quæ mōx vēntūrā trăhāntŭr. *V.* Quīd crāstĭnă vōlvĕrĕt ætās, Scīrĕ nĕfās hŏmĭnī. *St.* Dīcĕrĕ nōn nōrūnt quīd fĕrāt hōrā sĕquēns. *Tib.* Quæ sīnt, quæ fŭĕrint, vĕnĭāntquĕ. *Boet.* Tūnc mĕmĭnīssĕ lĭcĕt vĕtĕrūm, præsēntĭă nōssĕ Hīnc dătŭr, ātquĕ ănĭmō fās ēst vēntūrā vĭdērĕ. *Hil. Pict. Voy.* Posteritas.

Fūtūrŭs, ă, ŭm. *Devant être, qui sera.* Tām prŏcŭl, ăbsēntī cūrā fūtūrŭs, ăbī. *O.* ‖ Quīd fūtūrum ēst? Quīd mĭhī *ou* mē fūtūrum ēst? (Cf. *Diom.* 1, 305.) *Que doit-il arriver, m'arriver?* Quīdnām fūtūrum ēst, sī crĕārīt lībĕrōs? *Ph.* ‖ *Futur, à venir.* Mōtūs ēxcēpit primă fūtūrōs. *V.* SYN. Vēntūrŭs, pōstĕrŭs.

† Fūvī. *ancien parf. pour* Fui (*de* Fuo). Nōs sūmŭs' Rōmānī, quī fūvīmŭs ăntĕ Rūdīnī. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 3, 42). Māgnām quūm lāssŭ' dĭēī Pārtĕm fūvissĕt. *Id.* (apud *Gell.* 12, 4). Quō gĕnĕrĕ nātă, quī pārēntēs fūvērint. *Pl.* (*Pœn. prol.* 110). Deūm nūllum: sī măgĕ rēligiōsă fūvērīt. *Id.* (*As.* IV, 1, 37. Quanquam vulgo, *fuerit*).

G

Găbălī, ōrŭm. *m. pl. Peuple d'Aquitaine.* Tūm tĕrrām Găbălūm sātīs nīvōsām. *Sid.* (*Pan.* 3609). Privātūm Găbălūs. *Fort.* (III, 383).

† Găbălŭs, ī. *m. Croix, instrument de supplice.* ‖ *Terme injurieux.* Quālīs Lātīnŭs găbălŭs īstĕ fŭīt (*Anthol.* I, p. 244, prima in *Latinus* perperam producta). *Voy.* Crux.

Găbătă, æ. *f. Écuelle, jatte.* Sīc īmplĕt găbătās pārōpsĭdāsquĕ. *M.* (XI, 32, 18). Trānscūrrūnt găbătæ, vŏlāntquĕ lāncēs. *Id.* (VII, 48).

Găbbă, æ. *m. Apicius Gabba, parasite et bouffon de Tibère.* Cæsārīs ăd mēnsās nĕc vīlīs Găbbă tŭlīssĕt. *J.* (5, 4. Ubi *Schol.*). Quī Găbbām sāllĭbŭs tūīs, ĕt īpsŭm Pōssīs vincĕrĕ Sēxtĭum Cæbāllŭm. *M.* (I, 42, 16).

Găbĭī, ōrŭm. *m. pl. Gabies, ville du pays des Volsques.* Ĕt Găbĭōs ūrbĕmquĕ Fīdēnām. *V.* Găbĭīs dēsērtĭŏr ātquĕ Fīdēnīs Vīcŭs. *H.* Ĕt, quī nūnc nūllī, măxĭmă tūrbă, Găbī. *Pp.* (IV, 1, 34).

Găbĭnĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* VII, 56.)

Găbĭnŭs, ă, ŭm. *De Gabies.* Prīncĭpĭbŭs cæsīs ēx ūrbĕ Găbīnā. *O.* Quĭque ārvă Găbīnæ Jūnōnis (colunt). *V.* ‖ Găbīnŭs cīnctŭs. *Mode des Gabiens, qui consistait à relever sur l'épaule un pan de la toge, puis à le ramener et à le nouer sur la poitrine. Elle se conserva pour les prêtres de Rome.* Īpsĕ Quĭrīnālī trăbĕā cīnctūquĕ Găbīnō. *V.* Cīnctŭs īmĭtātă Găbīnōs Dīvēs Hȳdāspēis aūgēscăt pūrpūrā gēmmīs. *Cl.* (*Cons.* III *Hon.* 3. Adde *Prud. Peri.* 3207). Tūrbă mĭnŏr rĭtū sĕquĭtūr succīnctă Găbīnō. *L.*

Găbrĭēl, Găbrĭēl *et* Găbrĭēl. *m. indécl., ou* ēlis. *L'archange Gabriel.* Hānc Găbrĭēl vŏcĭtāt bĕnēdīctām laūdĕ pŭēllām. *Fort.* (I, 66). Ābstĕrgĕ, Chrīstĕ, hŏc dēdĕcŭs, Ēmittĕ Găbrĭēl tŭŭm. *Prud.* (*Peri.* 693). Dēscēndīt nūntĭŭs ăltō Găbrĭēl pătrĭs ēx sōlĭō. *Id.* (*Enchir.* 97).

Găddīr *ou* Gădīr. *n. indécl. Nom phénicien de Gadès.* Găddīr hīc ēst ŏppĭdŭm: Nāmi Pūnĭcōrŭm lĭnguā cōnsĕptŭm lŏcŭm Găddīr vŏcābăt. *Avien,* (*Or. mar.* 267. *Id. D. Ter.* 100; *Prisc. Peri.* 462; *Sall. fragm.* apud *Prisc.* 5, 648).

Gădēs, ĭŭm. *f. pl. Ville sur la côte occidentale d'Espagne, fondée par les Phéniciens, auj. Cadix. Ile du même nom, auj. Vile Léon.* Pārvāquĕ rēgnă pŭtāt Tȳrĭis cŭm Gădĭbŭs Īndŏs. *L.* Sōlīsvĕ cŭbīllă Gădēs. *St.* Quām gĕnĕrānt Tārtēssi lĭttŏrĕ Gădēs. *Col.* (10, 185). SYN. Tārtēssŭs.

Gădĭtānŭs, ă, ŭm. *De Gadès.* Cāntĭcă quī Nīlī, quī Gădĭtānă sŭsūrrāt. *M.* (III, 63. Adde *Juv.* 11, 162). ‖ Gădĭtānŭm *ou* Hērcŭlĕŭm frĕtŭm. *Détroit de Gibraltar.* PHR. Ūnde Europa fŭgit Lĭbўēn, ĕt lĭttŏrā flĕxŭ Ōcĕānō sēcērĕ lŏcŭm. *L.*

Gæōmĕtrā, æ. *Voy.* Geometra.

Gæsă, ōrŭm. *n. pl. Dard gaulois, dard.* Ălpīnă cōrŭscānt Gæsă mănū. *V.* Gæsăquĕ, lātrātōrquĕ Cȳdŏn. *Sil.* Cydŏnēās ănteĭbŭnt gæsă săgittās. *St.* (Expunxi *Gæsum* in singulari, sic jubente *Charis.* 1, 21. Alii scrib. *Gesum.*)

Gætŭlă, æ. *f. Gétulie, contrée de la Libye.* Quīdquīd mōnstrĭfĕrīs gīgnīt Gætŭlă cāmpīs. *Cl.*

Gætŭlĭcŭs, ī. *m. Surnom tiré de la conquête de la Gétulie.* Sālvē, Gætŭlĭcĕ. *J.* (8, 26). Dīscĕ, mīlēs, mīlĭtārĕ: Gălba ēst, nōn Gætŭlĭcŭs (apud *Suet. Galb.* 6). ‖ *Subst. m. Nom d'un poète.* Nōn Gætŭlĭcŭs hīc tĭbī lĕgētŭr. *Sid.* (*Pan.* 2122).

Gætŭlŭs, ī. *m. De Gétulie, Gétule.* Aūtŏlŏlēs, Nūmĭdæquĕ văgī, sēmpĕrquĕ pārātŭs Īncultō Gætŭlŭs ĕquō. *L.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Hīnc Gætŭlæ ūrbēs, gĕnŭs ĭnsŭpĕrābĭlĕ bēllō. *V.* Quūm Gætŭlă dūcēm pōrtārēt bēllŭă lūscŭm. *J.* (10, 158). ‖ *Par ext. D'Afrique.* Pēnsābām Phărĭŭm Gætŭlīs mēssĭbŭs ānnŭm. *Cl.*

Găgātēs, æ. *m.* (γαγάτης λίθος). *Nom d'une pierre, ainsi nommée d'une ville de Lycie* (Gagæ). Pĕrfŭlgĕt nīgrō splēndōrĕ Găgātēs: Hīc lăpĭs ārdēscēns haūstō pĕrfūsŭs āquārŭm, Āst ŏlĕō pĕrdēns flāmmās, mīrābĭlĕ vīsū. *Prisc.* (*Peri.* 581. Cf. *Plin.* 36, 19).

Gāĭŭs. *Voy.* Caius.

Gălæsŭs. *Voy.* Galesus.

Gălactītēs, æ. *f.* (γαλακτίτης λίθος). *Nom d'une pierre précieuse.* Ĭstă gălactītēn rīpīs ōstēndĭt ĭn ăltīs. *Prisc.* (*Peri.* 450. Cf. *Plin.* 37, 10).

Gălănthĭs, ĭdĭs. *f.* (Γαλανθίς). *Servante d'Alcmène, qui trompa Junon, lorsque cette déesse mettait obstacle à l'accouchement de sa maîtresse. Elle fut changée en belette.* Nūmĭnĕ dēcēptō rīsissĕ Gălănthĭdă fāma ēst. *O.* (*Met.* IX, 316 *sq.*).

Gălătă, æ. *m.*; Gălătæ, ārŭm. *pl.* (Γαλάται). *Galates, habitans de la Galatie, autrement appelés* Gallo-Græci. Hīnc fŏrā vēnālīs, Gălătă ductōrĕ, frĕquēntāt. *Cl.* Vīvānt Gălătæquĕ sȳrĭquĕ. *L.*

Gălătēă, æ. *f.* (Γαλάτεια). *Galatée, nymphe fille de Nérée et de Doris, aimée de Polyphème.* Hūc ădēs, ō Gălătēă, quīs ēst nām lūdŭs ĭn ūndīs? *V.* Cāndĭdĭōr fōllō nĭvĕī Gălătēă lĭgūstrī. *O.* (Cf. *Met.* XIII, 789 *sq.*). ‖ *Nom de bergère.* Mălō mē Gălătēă pĕtīt, lăscīvă pŭēllă. *V.*

Gălătīă, æ. *f.* (Γαλάτεια *et* Γαλατία). *Galatie, province de l'Asie-Mineure, ainsi nommée d'une colonie de Gaulois qui vint s'y établir. On la nommait aussi* Gallia Mĭnor. Hūnc Gălătīă vīgēns aūsa ēst īncĕssĕrĕ bēllō. *St.* (*Silv.* I, 4, 76).

Gălaŭlās, æ. *m. Nom d'un peuple, peut-être en Germanie.* Gætŭlŭs, Gărămās, Ălēmānnŭs, Săxō, Gălaŭlās. *Prud.* (*Sym.* 1617).

Gălbă, æ. *m. Nom romain. Entre autres, Galba, empereur qui succéda à Néron.* Sūmmī dūcīs ēst ŏccīdĕrĕ Gălbăm. *J.* Gălbă sĕnĕx pĕrīit. *Aus.* (*De Mort. Cæs.* 7. *Id. Cæs.* 7. De alio meminit *Sil.* VIII, 469).

Gălbănĕŭs, ă, ŭm. *De galbanum.* Hīnc jām gălbănĕōs suādĕbo īncēndĕre ŏdōrēs. *V.* Gălbănĕōquĕ ăgĭtārĕ grăvēs nīdōrĕ chĕlȳdrōs. *Id.*

Gălbănŭm, ī. *n.* (χαλβάνη). *Galbanum, suc odorant ou gomme qu'on recueillait d'une plante de Syrie.* Hīc ĕbūlūm strīdĕt, pĕrēgrīnāquĕ gălbănă sūdānt. *L.* Lūrĭdă cōnvĕnĭĕt sūccēndĕrĕ gălbănă sēptīs. *Calp.* (5, 89. Cf. *Plin.* 12, 25; *Isid. Or.* 18, 9). ‖ ? *Sorte de vêtement. Voy.* Galbinum.

Gălbĭnātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de galbinum.* Jăcĕt ŏccŭpātō gălbĭnātŭs ĭn lēctō. *M.* (III, 82, 5. Alii leg. *galbanatus*).

Gălbĭnŭm, ī. *n. Sorte d'étoffe et de vêtement à l'usage des femmes, qu'on nommait aussi* Galbeum. Cærŭlĕa ĭndūtŭs scūtŭlāta, ĕt gălbĭnă rāsā. *J.* (2, 97. *Petr. Sat.* 74: « Venit *galbino* succincta. » *Festus*: « *Galbeum*, ornamenti genus. » In *Gloss. Philox.* exponitur *galbus*, χλωρός, *viridis*).

Gălbĭnŭs, ă, ŭm. *Qui concerne le* galbinum. ‖ *Au fig. Efféminé.* Fūscōs cōlōrēs, gălbĭnōs hăbĕt mōrēs. *M.* (I, 97, 9).

Gălbŭlă, æ. *f. Loriot, oiseau.* Gălbŭlă dēcĭpĭtūr călămīs, ĕt rĕtĭbŭs ălēs. *M.* (XIII, 68).

Gălĕă, æ. *f. Casque.* Ĕt cōnum ĭnsignĭs gălĕæ, crīstāsquĕ cōmāntēs. *V.* Tērrĭbĭlēm crīstīs gălĕām. *Id.* Ĕt gălĕæ nĕxūs ăc vīncŭlă dīssīpăt ĭmæ. *V. Fl.* SYN. Cāssĭs, cāssĭdă. EP. Cōrūscă, fūlgēns, rădĭāns, rūtĭlă; hŏrrĭdă, hŏrrĭfĭcă, mĭnāns, tĕrrĭbĭlĭs; cōmāns, crīnītă; cāvă, rĭgēns, tūtă, hăbĭlĭs. PPH. Æs cāvūm. Gălĕæ tĕgĭmĕn, tēgmĕn, tēgmĭnă. Tēgmĭnă căpĭtūm. VERS. Ārdĕt āpĕx căpĭtī, crīstīsquĕ ā vĕrtĭcĕ flāmmă Fūndĭtŭr. *V.* Tūm gălĕām Mēssāpi hăbĭlĕm crīstīsquĕ dĕcōrām Ĭndŭlt. *Id.* Ærĕ căpŭt fūlgēns, crīstāquĕ hīrsūtŭs ĕquīnā. Pūrpŭrĕī crīstīs jŭvĕnēs aūrōquĕ cōrūscī. *Id.* Gălĕā căpŭt īllĕ prĕmĕtŭr. *O.* Cāvō prōtĕgĭt ærĕ căpŭt. *Id.* Gălĕāmquĕ cōrūscīs Sūbnīxām crīstīs, vībrānt, cui vĕrtĭcĕ cōnī Ālbēntēs, nĭvĕæ trĕmŭlō nūtāmĭnĕ pēnnæ. *Sil.* Crīstātæ cassĭdis ærā. *Id.* Tōrvāque ĭndūcĕrĕt ōrā Cāssĭdĕ. *St.* Căpĭtī trĕmĭt ærĕā cāssĭs, Tĕr nĭvĕā scāndēntĕ jūbā. Hīc cāssĭdĕ crīnēs Ĭntĕgĭt. *Id.* Ābscōndĭt gălĕā vīctūm căpŭt. *Petr.* Hīrsūtās quātĭēns gălĕāto ĭn vĕrtĭcĕ crīstās. *Prud.* ‖ *Casque avec visière.* Gălĕīs ābscōndūnt ōrā, mălūsquĕ, Nĕ sīt spēs hōstī, vēlātūr cāssĭdĕ pāllŏr. *Sil.* Gălĕīs jŭvăt ōscŭlă clausīs Ĭnsĕrĕrĕ. *St.* Nĕc gălĕā făcĭem ābscōndĭt. *J.* (8, 203).

Gălĕātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un casque; au fig. armé.* Quēm prælstārĕ pŏtēst mŭlĭĕr gălĕātă pŭdōrēm? *J.* (6, 252). Quīd mĕ gălĕātă lăcsēssĭs? *Aus.* (*Epig.* 43, de Pallade). Gălĕātūm sērō dūēllī Pœnĭtĕt. *J.* (1, 169).

† Gălĕō, ās, ārĕ. *Mettre un casque.* Mīsĕrās aūdēt gălĕārĕ pŭēllās. *Helv. Cinn.* (apud *Non.* 2, 145).

Gălĕŏlă, æ. *f. dimin. de* Galea. (Vocem agnoscit *Diom.* 1, 312.)

Gălĕrĭcŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Galerus. (Cf. *Mart.* XIV, 50.)

Gălĕrĭtă, æ. *f. Alouette huppée.* Măndĕ gălĕrĭtām vōlūcrēm quām nōmĭnĕ dīcūnt. *Ser. Sam.* (*vs.* 579).

Gălĕrītŭs, ă, ŭm. *Qui porte un galérus.* Prīmă gălĕrītŭs pōsŭīt prætōrĭă Lūcmō. *Pp.* (IV, 1, 29).

Gălĕrĭŭs, ĭī. *m. Galère, empereur romain, persécuteur acharné de l'église.* Hīc sūb Gălĕrĭō dūcĕ, Quī tūnc Īllȳrĭcōs sīnŭs. *Prud.* (*Peri.* 1983. *Ib.* 222).

Gălērŭs, ī. *m. Coiffure de peau, sorte de casquette, primitivement à l'usage des prêtres.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 683; *Varr.* apud *Gell.* 10, 15.) ‖ *Elle paraît être originaire d'Arcadie.* Ārcădĭī mōrēm tĕnĕt īllĕ gălērī. *St.* (*Th.* IV, 305. *Ib.* I, 305). ‖ *Elle servait aux gens de la campagne.* Fūlvōsquĕ lŭpī dē pēllĕ gălērōs Tēgmĕn hă-

bēnt căpĭtī. *V.* Ambĭt crūra ŏcrēīs părĭbŭs, tăctŭsquĕ gălērō (*Moret.* 121). Tōrrĭdă cūr sōlō dēfēndĭmŭs ŏrā gălērō? *Calp.* (1, 6. Adde *Grat. Cyn.* 339; *Juv.* 8, 208). PHR. Hœdĭnă pĕllīs. *M.* PHR. Hăc pŏtērīs mădĭdās cŏndĕrĕ pĕllĕ cŏmās. *M.* ‖ *Coiffure avec de faux cheveux, perruque.* Ēt nĭgrūm flăvō crīnemăbscŏndĕntĕ gălērō. *J.* (6, 121). Flăvō prætĕxĕrăt ŏrā gălērō. *Corn. Sev.* (apud *Charis.* 1, 61). Frōntem întōnsam ŭmbrāntĕ căpīllō sĕptŭs, ĕt hŏrrēntēs ēffĭngēns crīnĕ gălērōs. *Sil.* Nām mŏx dējēctō nĭtŭīt frōns nūdă gălērō, Discŏlŏr āppŏsĭtă quæ fŭīt ântĕ cŏmă. *Avian.* (*Fab.* 10, 7. De *Galero* quo utebantur actores, diserte *Diom.* 3, 486 : « Antea *galeris*, non personis utebantur, ut qualitas coloris indicium faceret ætatis, quum essent aut albi, aut nigri, aut rufi. ») SYN. Gălērĭcŭlŭm, călĭēndrum. VERS. Ēt pŏtēs ēxtĕrnōs mănĭbŭs cŏmpōnĕrĕ crīnēs. *Pp.* Căpŭt āppŏsĭtīs mūtārĕ căpīllīs. *Manil.* Fālsōs în tĕmpŏră cānōs Ăddĭt. *O.* Dēntĭbŭs ătquĕ cŏmīs, nēc tē pŭdĕt, ūtĕrīs ēmptīs. *M.* Călvŭs ĕquēs, sōlĭtŭs căpĭtī rĕlīgārĕ căpīllōs, Ātque ăllās nĭtĭdō vĕrtĭcĕ fĕrrĕ cŏmās. *Avian.* ‖ *Au fig.* Hæc vīrēt ăngŭstō föllŏrŭm tēctă gălērō. *Aus.* (*Idyll.* 14, 25, de rosa).

Gălēsŭs, ī. *m.* (Γαλησός). *Fleuve près de Tarente.* Quō nĭgĕr hŭmēctāt flăvēntĭă cŭltă Gălēsus. *V.* Dūlcĕ pēllĭtĭs ŏvĭbŭs Gălēsī Flūmĕn. *H.* Quă sătŭrāt Călăbrīs cŭltă Gălēsŭs ăquīs. *M.* (VIII, 28, 4. Alii scrib. *Galæsus*, quī et apud græcos Γαλαῖσος). ‖ *Nom d'homme.* Sĕnĭōrquĕ Gălēsŭs. *V.*

Gălīlæă, *et* Gălīlæa, æ. *f.* (Γαλιλαῖος). *Galilée, partie septentrionale de la Judée.* Ēxĭn pĕr tĕrrās Gălīlææ sānctă sĕrēbăt. *Juvenc.* (1, 465). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Jāmquĕ Gălīlæām rĕmĕăvĕrăt în rēgĭŏnĕm. *Juvc.* (II, 330. Sic *Prud. Ench.* 126). Dŏmĭnŭs Gălīlæă pĕr ārvă. *Sedul.* (4, 188. Sic et *Juvc.* I, 444.).

Gălĭă, æ. *f. Noix de galle.* Prōdĕrĭt ĕt tūnsūm gălĭæ ădmiscĕrĕ săpōrēm. *V.* (Cf. *Lucil.* apud *Non.* 5, 95). ‖ *Nom de femme.* Fūnĕră pōst sēptĕm nūpsĭt tĭbĭ Gălĭă vĭrōrūm. *M.* (IX, 80. Et *Prop.* III, 10, 1).

Gălĭæ, ārŭm. *f. pl. Comme* Galli. *Prêtres de Cybèle.* Răpĭdæ dūcēm sĕquūntŭr Gălĭæ pĕdĕ prŏpĕrō. *Cat.* (63, 34. *Ib.* 12).

Gălĭæcĭă, Gălĭæcŭs. *Voy.* Callæcia, etc.

† Gălĭāns, tis. *part. de Vinus.* Gallo. *Qui imite les prêtres de Cybèle.* Nām quæ vēnŭstās hīc ădēst gălĭāntĭbŭs? (*Anthol.* I, p. 34.)

1. Gălĭī, ōrŭm. *m. pl. Prêtres de Cybèle, ainsi appelés du fleuve Gallus, en Phrygie, dont l'eau les rendait furieux.* Sānguĭnĕī pŏpŭlĭs ŭlŭlārŭnt trĭstĭă Gălĭī. *L.* Sānguĭnĕīs ŭlŭlāntĭă Dīndўmă Gălĭīs. *Cl.* Gălĭī Cўbēbēs cĭrcum în quæstŭs dŭcĕrĕ. *Ph.* Quēm sēctŭs ŭlŭlāt mātrĭs ēnthĕă Gălĭūs. *M.* (V, 42). SYN. Gălĭæ, Cŏrўbāntēs. *Voy.* Corybantes, Gallus 2.

2. Gălĭī, ōrŭm. *Gaulois. Voy.* Gallus 4.

Gălĭă, æ. *f. La Gaule.* Gălĭă causĭdĭcōs dŏcŭīt fācundă Brĭtānnōs. *J.* (15, 111). Tē Cădmēă Tўrōs, mē pīnguīs Gălĭă vēstĭt. *M.* (VI, 11). Tē nōn pāvēntīs fūnĕră Gălĭæ. *H.* EP. Bĕllĭcă, ănĭmōsă, ĭndŏmĭtă, fĕrōx, aūdāx; fĕrāx, fĕcundă, ŏpĭmă, ŏpŭlēntă, dĭvēs, pŏtēns, sŭpĕrbă, clāră, nōbĭlĭs. PPH. Gălĭæ tĕrră, hŭmŭs, rūră. ‖ — tōgălă. *Gaule cisalpine, Auj. la Lombardie.* Gălĭă Rōmānæ nōmĭnĕ dĭctă tōgæ. *M.* (III, 1, 2). ‖ *au plur. Les Gaules.* Pōst prætōrĭă rĕctă Gălĭārŭm. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 7).

Gălliāmbŭs, ī. *m. Vers galliambique, dont faisaient usage les prêtres de Cybèle.* Mōllēm dēbĭlĭtātĕ gălliāmbŏn. *M.* (II, 86). Nōmĭnquĕ gălliāmbĭs mĕmŏrātŭr hĭnc dătŭm. *T. Maur.* (*Met.* 1317. Exemplum dat *Diom.* 3, 513 : Ădēs, inquĭt ō Cўbēbē, fĕrā mōntĭŭm dĕā. Cf. *Catul.* 63).

Gallĭcānŭs, ă, ŭm. *Comme* Gallicus. Rīdēntēm cătŭlī ŏrĕ Gallĭcānō. *Cat.* (42, 9). Pūgnām tērtĭŭs īllĕ Gallĭcānām. *Sid.* (*Pan.* 2102. Adde *Ter. Maur. Ped.* 138).

Gallĭcĭnŭs, ī. *m. Nom d'un saint.* Sānctī ĕt Gallĭcĭnī mānum ōscŭlātŭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 29).

Gallĭcŭs, ă, ŭm. *De la Gaule.* Quūm tāntō Phrўgĭă Gallĭcă dīstĕt hŭmŭs. *O.* Gallĭcă rūră vĭdēt, dēvĕxāsque ĕxcĭpĭt Ālpēs. *L.* SYN. Gallŭs, Gallĭcānŭs. ‖ *Des prêtres de Cybèle.* Quă cĭngĭt laūrŏs Gallĭcă tūrmă tŭās. *O.* ‖ *Du fleuve Gallus.* Gallĭcŭs Ilĭăcīs mīlĭtĕs în ăggĕrĭbŭs. *Pp.* (II, 10, 48). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ōrās, Gallĭcĕ, mĕ rōgāsquĕ sēmpĕr. *M.* (VIII, 76).

Gallĭēnŭs, ī. *m. Gallien, nom d'un empereur romain.* Jūssum ēst Cæsărīs ōrĕ Gallĭēnī. *Prud.* (*Peri.* 1856).

Gallĭnă, æ. *f. Poule.* Nĕ gallĭnă mălūm rēspŏnsĕt dūră pălātō. *H.* Păscĭtŭr ĕt dūlcī făcĭlĭs gallĭnă fārīnā. *M.* (XIII, 62). PPH. Fēmĭnă gallī. Crīstātī mărītī cōnjŭx. ‖ Ălbæ gallĭnæ fĭlĭūs. *Proverbe pour désigner un homme heureux ou parfait.* (*Juv.* 13, 141.) ‖ *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 76.) ‖ *m. Nom d'un gladiateur.* Thrēx ēst Gallĭnă Sўrō pār. *H.*

Gallĭnācĕŭs, ă, ŭm. *De poule, de coq.* Sĕd ŭbi ăbsĭnthĭŭm fĭt ătquĕ cŏnĭlă gallĭnācĕă. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 90). ‖ — pūllŭs, gallŭs. *Coq.* Cōnclūsi ĭtĭdem ŭtī pūlli gallĭnācēi. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 80. *Id. Capt.* IV, 2, 69). De ædĕ summă, qua ēvŏlāvĭt gallŭs gallĭnācĕŭs. *Titin.* (apud *Charis.* 2, 192. Sic et *Lucil.* apud *Non.* 5, 24).

Gallĭnārĭŭs, ă, ŭm. *De poule, de basse-cour.* ‖ *De la forêt Gallina, près de Cumes.* Ēt Pōmptīnă pălūs, ĕt Gallĭnārĭă pīnūs. *J.* (3, 307).

Gallĭnŭlă, æ. *f. dimin. de* Gallina. Pēctŏră quūm cūrvō pūrgăt gallĭnŭlă rōstrō. *Avien.* (*Prog.* 387).

Gallĭŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Gallĭō, crīmĭn ĕrīt vīx ĕxcūsābĭlĕ nōbĭs. *O.* Aŭt dūlcĕm gĕnĕrāssĕ Gallĭōnĕm. *St.*

Gallĭtă, æ. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 12, 99.)

Gallōnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Gallōnĭī prælcōnĭs ĕrāt ăcĭpēnsĕrĕ mēnsă Īnfāmis. *H.* Ō Pūblĭ, ō gūrgĕs Gallōnī! *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8).

† Gallŭlāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Muer, en parlant de la voix.* Pŭĕrūm... cūjŭs vōx gallŭlāscĭt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 368, qui vertit *pubescere*).

Gallŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Gallus. *Gaulois.* Gallŭlă Rōma Ărĕlās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 8, 2).

1. Gallŭs, ī. *m. Fleuve de Phrygie.* Ămnĭs ĭt īnsānă nōmĭnĕ Gallŭs ăquă. *O.* Sāngarĭŭm, vītrĕī quī pūrō gūrgĭtĕ Gallī Aūctŭs. *Cl.*

2. Gallŭs, ī. *Prêtre de Cybèle. Voy.* Galli 1. ‖ *En gén. Eunuque.* Cūr ĭgĭtŭr gallŏs, quī se ēxcīdĕrĕ, vŏcāmŭs? *O.* Dēmēns cūm fĕrrō quīd tĭbī? gallŭs ĕrās. *M.* (II, 45). *Voy.* Eunuchus.

3. Gallŭs, ī. *m. Coq.* Nōndŭm crīstātī rūpĕrĕ sīlēntĭă gallī. *M.* (IX, 69). Sūb gallī cāntŭm cōnsūltŏr ŭbi ōstĭă pūlsāt. *H.* EP. Vĭgĭl, mātūtĭnŭs; bellĭgĕr, mārtĭŭs, sŭpĕrbŭs, fĕrōx, ănĭmōsŭs, cănōrŭs. PPH. Gallŭs gallĭnācĕŭs. Nūntĭă lūcis ăvis. Lūcis prænūntĭŭs ālēs. Vĭgĭl ālēs. Ăvis crīstātă.

VERS. Ēxcŭbĭtōrquĕ dĭĕm cāntū prædīxĕrāt ālēs (*Moret.*). Nōn vĭgĭl ālēs ĭbi cristātī cāntĭbŭs ōrīs Ēvŏcāt aurōrăm. *O.* Crīstātŭs cædĭtŭr ālēs, Quŏd tĕpĭdŭm vĭgĭlī prōvŏcat ōrĕ dĭĕm. *Id.* Gallum, nōctem explōdēntĭbŭs ālīs, Aurōrām clārā cōnsuētūm vŏcĕ vŏcārĕ. *Lr.* Crīstātæquĕ sŏnant ūndīquĕ lūcīs ævēs. *M.*

4. Gallŭs, ī. *m.*; Gallī, ōrŭm. *pl. Gaulois.* Stĕrnĕt Pœnōs Gallŭmquĕ rĕbĕllĕm. *V.* Gallī pĕr dūmōs ădĕrant, ārcēmquĕ tĕnēbant. *Id.* Cinctă prēmēbantŭr trŭcĭbŭs Căpĭtŏllă Gallīs. *O.* SYN. Cēltæ. EP. Bēllĭgĕrī, audācēs, ĭndŏmĭtī, ācrēs, ĭmpavĭdī, fortēs, trucēs, mĕtŭēndī. ‖ *Français.* SYN. Francī, *néol.* Francĭgĕnæ. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Gaulois.* Ēt tŭmĭdus Gallă crēdŭlĭtātĕ frŭar. *M.* (V, 1, 10). SYN. Gallĭcŭs.

5. Gallŭs, ī. *m. Cornélius Gallus, poète élégiaque, ami de Virgile.* Sōllĭcĭtŏs Gallī dīcămŭs ămōrēs. *V.* Nēc fŭīt ŏppröbrĭō cēlĕbrāssĕ Lȳcŏrĭdă Gallō. *O.* (Adde *Prop.* II, 25, 91; *Mart.* VIII, 73, 6).

Gămbă, æ. *f. Jarret des quadrupèdes.* Pĕcŭdĭs tĕnĕrĕ gămbās (*Anthol.* I, p. 628).

Gămmă. *n. indécl.* (γάμμα). *Lettre de l'alphabet grec.* Ūnŭm sĭt ŭt ălpha, ēt dŭŏ bēta, ēt trĭă gămmă. *Ter. Maur.* (*Litt.* 179. *Ib.* 184). ‖ † *qqf.* Gămmă, æ. *f.* Prævălŭĭt pōstquām gămmæ vīcĕ sūncta prīus C. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 21).

Gănĕă, æ. *f.*, *et* Gănĕum, ī. *n. Lieu de débauche.* Ubi ĕgo illŭm quærām? crēdo ābdūctum ĭn gănĕum. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 5. Ubi *Donat.* Cf. *Fest.*, et *Non.* 3, 107). Ĭmmĕrsĭt ălĭquŏ sēsĕ, crēdo, ĭn gănĕum. *Pl.* (*Men.* V, 1, 3. *Id. As.* V, 2, 37). *Voy.* Lupanar. ‖ *Au fig. Débauche.* Quēm crāpŭlă vēxăt, Ēt pāllēns pĭnguēdŏ tĕnĕt, gănĕăquĕ pĕrēnnī. *Sid.* (*Pan.* 943, prima male correpta).

Gănĕō, ōnis. *m. Débauché.* Sēd laŭdēm sĭlĭquās ŏccŭltŭs gănĕō, pŭltēs. *J.* (11, 58). Gănĕō, dămnōsŭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 10). SYN. Discinctŭs, nēquăm. ‖ † Gănĕō. *Le même.* Ĭnglŭvĭēm vēgētămquĕ gŭlăm gănĕōnĭs ĭnescēnt. *Prud.* (*Ham.* 388. Sic sup. in *Ganea*).

Gănĕum. *Voy.* Ganea.

Gängărĭdæ, dărŭm *et sync.* dŭm. *m. pl.* (Γαγγαρίδαι). *Peuple du Gange.* Pūgnăm Gängărĭdŭm făcĭām victōrīsquæ ārmă Quĭrīnī. *V.*

Gängēs, æ *ou* ĭs. *m.* (Γάγγης, ου). *Le Gange, fleuve de l'Inde.* Nēc pulchĕr Gängēs, ătque aurō turbĭdŭs Hērmŭs. *V.* Sīc jăcĕt ăd Gängēn, Ĭndīs ŭlŭlantĭbŭs, Ēvăn. *St.* Dēcŏlŏr extrēmō quā tingĭtur Ĭndĭă Gängē. *O.* ‖ ? Gängēs. *Voy.* Gangis.

Gängētĭcŭs, ă, ŭm (Γαγγητικός). *Du Gange.* Ēt quās sentĭt Ărăbs, ēt quās Gängētĭcă tellŭs. *L.* Nōn tŏt ĭn ēōīs tĭmŭĭt Gängētĭcŭs ārvīs Răptŏr. *M.* (VIII, 26, 1). SYN. Ĭndŭs, Ĭndĭcŭs.

Gängētĭs, ĭdĭs. *f.* (Γαγγητίς). *Du Gange.* Tālĭs ērăt dŏmĭtă Băcchŭs Gängētĭdĕ tērrā. *O.*

† Gängĭs, ĭs. *m. Comme* Ganges. Ēt quŏs Gängĭs ălĭī, tĕpĭdĭquĕ lăvānt sĕptem ōstĭă Nīlī. *Prud.* (*Sym.* 1416. Et sic sæpe noster in talibus).

Gängrænă, æ. *f.* (γάγγραινα). *Gangrène.* Sērpĕre ŭtī gängrænă mălo, ătque hērpēs ĭtă pōssĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 375. *Cf. Cels.* 5, 26).

Gănnĭō, īs, īrĕ. *n. Glapir.* Fāllăx vŭlpēcŭlă gănnīt (*Auct. Philom.* 59. Cf. *Fest.*, et *Non.* 6, 10). ‖ *Au fig.* Stăt cōntrā rătĭo, ēt sēcrētām gănnīt ĭn aurēm. *Pers.* (5, 96). Quŏd nūnc gănnīt ēt ōblŏquĭtur. *Cat.* (84, 4). Quĭd illĕ gănnīt? *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 17. Ubi *Donat.*).

Gănnĭtŭs, ūs. *m. Glapissement; criaillerie.* Lōngæ ăllŏ pactō gănnĭtū vōcīs ădŭlānt. *Lr.* (V, 1068, de canibus). Āllātrēs lĭcĕt ūsquĕ nōs ĕt ūsquĕ, Ēt gănnĭtĭbŭs ĭmprōbĭis lăcessās. *M.* (V, 61, 1. Et *Aus. Epig.* 108, 4).

Gănȳmēdēs, ĭs. *m.* (Γανυμήδης). *Ganimède, fils de Tros, roi de Phrygie, enlevé au ciel par un aigle, devint l'échanson de Jupiter, et fut changé en la constellation du Verseau.* Ēt gĕnŭs ĭnvīsum, ēt răptī Gănȳmēdĭs hŏnōrēs. *V.* Miscĕrī dēcĕt hōc ă Gănȳmēdĕ mĕrŭm. *M.* (XIII, 108. Sic *Hor. Od.* IV, 4, 4). SYN. Īlĭădēs. EP. Dārdănĭŭs, Īlĭăcŭs, Phrўgĭŭs, Phrўx, dēcŏrŭs, pulchĕr, fŏrmōsŭs, flāvŭs, cāndĭdŭs. PPH. Pŭĕr Phrўx, Phrўgĭŭs, Īdæŭs, Trōjānŭs, Īlĭăcŭs, Sāngărĭŭs. Pŭĕr rēgĭŭs Īdæ. Pŭĕr dīlēctŭs Jŏvī. VERS. Pŭĕr quēm præpĕs ăb Īdā Sūblīmĕm pēdĭbŭs răpŭīt Jŏvīs ārmĭgĕr ūncīs. *V.* Pĕrcussō mēndācĭbŭs æĕrĕ pēnnīs, Ārrĭpĭt Īlĭădēn, quī nūnc quŏquĕ pōcŭlă mīscĕt. *O.* Răptŭsquĕ Jŏvī Gănȳmēdēs. *Id.* Ūndĕ pŭĕr răptŭs cœlō. *L.* Æthĕrĭās ăquīlă pŭĕrŭm pōrtāntĕ pĕr aurās, Īlæsŭm tĭmĭdīs ūnguĭbŭs hæsĭt ōnŭs. *M.* Dūlcĭă Dārdănĭō nōndŭm mīscentĕ mĭnīstrō Pōcŭlă. *Id.* Dīscumbĕre ĭn āstrīs Cūm Jŏve, ēt Īlĭăcă pōrrĕctŭm sūmĕrĕ dĕxtră ĭmmōrtālĕ mĕrŭm. *St.* Pŭĕr sŭpĕrīs quī præclĭbārĕ vĕrēndŭm Nēctăr (electus). *Id.* Nēc pŭĕr Īlĭăcŭs, fōrmōsă nēc Hērcŭlĭs ūxŏr Ăd cȳăthōs. *J.* Stăt Jŏvīs ăd cȳăthŭm, gĕnĕrăt quēm Dardănĭŭs Trōs. *Aus.* (*Cf. Ovid. Met.* X, 159 *sq.*; *Mart.* V, 56; *Hor. Od.* IV, 4). ‖ *Nom d'un eunuque, confident d'Arsinoé.* Nām rūrsŭs ĭn ārmă Aŭspĭcĭīs Gănȳmēdĭs ĕŭnt. *L.* (X, 531).

Gănȳmēdĕŭs, ă, ŭm (Γανυμήδειος). *De Ganymède.* Ēt Gănȳmēdĕō lūcĕăt ūndă chŏrō. *M.* (VII, 49, 4). Ēt Gănȳmēdĕæ rĕpōtēns cōnvīvĭă mēnsæ (*Ad Pis.* 141).

Gāntă, æ. *m.* (Gans). *Oie de Germanie.* Aūt Mŏsă dūlcĕ sŏnans, quō grūs, gānta, ānsĕr ŏlōrquĕ ēst. *Fort.* (7, 4, 6. Cf. *Plin.* 10, 22).

Gărădŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Tūm Gărădŭm, lărgūmquĕ cŏmæ prōstĕrnĭt Ădhērbĕn. *Sil.*

Gărămas, ăntis. *m.*; Gărămāntēs, ŭm. *pl.* (Γαράμαντες). *Peuple de Mauritanie.* Quĭdquĭd spārsŭs Gărămas tĕnĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 1106). Mīxtī Gărāmāntĕ pĕrŭstō Mārmărĭdæ vŏlŭcrēs. *L.* Sŭpĕr ēt Gărămāntās ĕt Ĭndŏs Prōfĕrĕt ĭmpĕrĭŭm. *V.* Quă nūdī Gărămāntēs ărānt. *L. Voy.* Afer.

Gărămāntĭcŭs, ă, ŭm (Γαραμαντικός). *Des Garamantes; Africain.* Fātĭdĭcīs Gărămāntĭcŭs ĭncŏlă lūcīs. *Sil.* Nōn prōlēm Gărămāntĭcī Tōnantĭs. *Sid.* (*Pan.* 1913).

Gărămāntĭs, ĭdĭs. *f.* (Γαραμαντίς). *Des Garamantes.* Haūd ūltrā Gărāmantĭdās ăttĭgĭt ūndās. *L.* Răptă Gărămāntĭdĕ nўmphă. *V.*

Gărămŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Jām Gărămŭm aūdācēmquĕ Thўrŭm. *Sil.*

Gărgănŭs, ī. *m.* (Γάργανον ὄρος). *Montagne d'Apulie.* Victŏr Gărgānī cōndĕbăt lāpўgĭs ārvīs. *V.* Āppŭlŭs Ădrĭăcās ēxĭt Gărgānŭs ĭn ūndās. *L.* Quĕrcētă Gărgānī lăbōrant. *H.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Quŭm spārgĕrĕ prīmĭs Ĭncĭpĭĕt rādĭīs Gărgănă căcūmĭnă Phœbŭs. *Sil.*

Gărgăphĭē, ēs. *f. Vallée voisine de Platée.* Nōmĭnĕ Gărgăphĭē. *O.* (Adde *St. Th.* VII, 274).

Gărgărĭcŭs, ă, ŭm. *Du mont Gargare.* Dīndўmă Gărgărĭcō rĕspondēnt cāntĭcă lūcō. *Aus.* (*Epist.* 25, 16).

Gărgără, ōrŭm. *n. pl.* (Γάργαρα). *Le mont Gargare, c'est-à-dire l'un des sommets du mont Ida,*

renommé par sa fertilité; ville du même nom au pied de la montagne. Ipsă sŭăs mīrāntŭr Gārgārā mēssēs. *V.* Gārgārā quŏt sēgētēs, quŏt hăbēt Mēthўmnă răcēmōs. *O.* || *qqf.* Gārgārŭm *et* Gārgārōn. *n. sing.* Cўllēnē, vēl cāndidŭs Hæmŭs, Gārgārōn aŭt Īdē. *German.* (*Arat.* 574).

Gārgēnŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Nōbĭlĕ Gārgēnī spŏlĭŭm. *Sil.*

Gārgētĭānŭs, ă, ŭm (Γαργήττιος). *De Gargette, bourg de l'Attique, célèbre par la naissance d'Épicure.* Māllēt dēsērtō sēnĭōr Gārgētĭūs hortō. *St.* (*Silv.* I, 3, 94. *Ib.* II, 2, 113).

Gārgĭlĭānŭs, ī, *et* Gārgĭlĭŭs, ĭī. *m. Noms d'hommes.* Dīc mĭhī, quĭd Rōmæ, Gārgĭlĭānĕ, făcĭs? *M.* (III, 30, 2). Gārgĭlĭūs quī mānē plăgās, vēnābŭlă, sērvōs. *H.* (Adde *Mart.* III, 96).

Gārgōnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Pāstillōs Rūfillŭs ōlĕt, Gārgōnĭŭs hīrcŭm. *H.* (*Sat.* I, 2, 27. Plerique *Gorgonius;* sed vid. *Bentl.*).

Gārrĭcŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mīttēbām lĭbrām; quādrāntēm, Gārrĭcĕ, mīttĭs. *M.* (XI, 106).

Gārrĭēns, tis. *Qui babille.* Aūrēm dūm tĭbī prāstō gārrĭēntī. *M.* (XI, 25).

Gārrĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. et act. Gazouiller, babiller, jaser, conter.* Mēllĭūsquĕ rānæ gārrĭānt Rāvēnnātēs. *M.* (III, 93, 8). Gārrīs ĭn aūrēm sēmpĕr ōmnĭbŭs, Cīnnă. *Id.* (I, 90). Quŭm quĭdlĭbĕt illĕ Gārrīrĕt. *H.* Gārrīt ānĭlēs Ex rē fābēllās. *Id.* SYN. Crĕpō, ēffūtĭō, lŏquŏr, nārrō.

Gārrŭlĭtās, ātĭs. *f. Gazouillement, babil, loquacité; indiscrétion.* Nūnc quŏquе ĭn ālĭtĭbŭs făcūndĭă prīscă rĕmānsĭt, Raūcāquĕ gārrŭlĭtās, stŭdĭūmquе ĭmmānĕ lŏquēndī. *O.* Aūctōrīs pĕrēūnt gārrŭlĭtātĕ sŭī. *M.* (V, 53, 8). SYN. Lŏquācĭtās, *qqf.* lĭnguă. EP. Nĭmĭă, ēffūsă, ĭmpōrtūnă, mŏlēstă, ŏdĭōsă, ĭnvīsă, grăvĭs. PPH. Lĭnguă lŏquăx, gārrŭlă. Gārrŭlĭtās lĭnguæ. PHR. Ārcānīquĕ fĭdēs prōdĭgă, pēllŭcĭdĭōr vītrō. *H. Voy. le suiv.*

Gārrŭlŭs, ă, ŭm. *Qui gazouille, fait du bruit.* Gārrŭlă quām tĭgnĭs nĭdŭm sŭspēndăt hĭrŭndō. *V.* Gārrŭlŭs ĭn prīmō līmĭnĕ rīvŭs ĕrăt. *O.* Hæc quātĭăt tĕnĕrā gārrŭlă sīstră mănū. *M.* (XIV, 54). SYN. Lŏquăx, crĕpāns, strĭdŭlŭs, strĭdēns. || *Bavard, babillard.* Pĕrcōntātōrĕm fŭgĭtō, nām gārrŭlŭs ĭdem ēst. *H.* Vīs, gārrŭlĕ, quāntŭm Accĭpĭs ūt clāmēs, Accĭpĕrĕ ūt tăcĕās? *M.* (IX, 70). SYN. Lŏquăx, lŏquācŭlŭs, vĕrbōsŭs, mŭltĭlŏquŭs. VERS. Dēfĭcĭt aūdĭtŏr, nōn dēfĭcĭt ĭpsĕ lŏquēndō: Ō sōlă fōrtēs gārrŭlĭtātĕ sĕnēs! *Maximian.* || *Indiscret.* Nūnc ĭntĕr ūndās gārrŭlī sēnĭs sĭccŭs. *M.* (X, 5, 16, de Tantalo). SYN. Fūtĭlĭs.

Gārŭm, ī. *n.* (γάρον). *Saumure faite primitivement avec le poisson que les Grecs appelaient γάρος, mais postérieurement avec différens poissons, et particulièrement avec le* scomber. *Les Romains tiraient le* Garum *de l'Espagne, et surtout de Carthagène, d'où on l'appelait* Garum Sociorum. Ēxspīrāntĭs ădhūc scōmbrī dē sānguĭnĕ primō, Accĭpĕ fæcōsŭm, mūnĕrā cāră, gărŭm. *M.* (XIII, 102). Prēssīt cĕllă, gărō dē sūccīs pīscĭs ĭbērī. *H.* SYN. Mūrĭă. (Adde *Ser. Sam. vs.* 319; *Mart.* passim, et cf. *Plin.* 31, 8; 37, 7; *Isid. Or.* 20, 4. Dīvĭtum erat *garum*, pauperum autem *muria*).

Gārūmnă, æ. *m. La Garonne, fleuve d'Aquitaine.* Tēstĭs Ārăr, Rhŏdănŭsquĕ cĕlĕr, māgnŭsquĕ Gārūmnă. *Tib.* (I, 8, 11). Sīc mĕă flăvēntēm pingŭnt vīnētă Gārūmnăm. *Aus.* (*Mos.* 160).

† Gaū. *par apocope, pour* Gaudium. Ēnnĭūs ūt mĕmŏrāt, rēplēt tē lætĭfĭcūm gaū. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammatic.* 3).

Gaūdēns, tis. *Qui se réjouit, joyeux.* Ōblātō gaūdēns cōmpŏnī fœdĕrĕ bēllūm. *V.* Hānc ānĭmō gaūdēntĕ vīdēnt. *Tib.* (I, 7, 87). Nūnc lĭgāt ād cæstūm gaūdēntĭă brāchĭă lōrīs. *Pp.* (III, 12, 9). SYN. Gāvīsŭs, lætŭs, etc. *Voy.* Lætus.

Gaūdēntĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Prætĕrĭt, ēt pārvŭs sŭpĕr hōc Gaūdēntĭŭs. *Sid.* (*Pan.* 809).

Gaūdĕō, ēs, gāvīsŭs sŭm, gaūdērĕ. *n. Se réjouir, être joyeux.* Ēxcĭpĭūnt plaūsū sōcĭōs, gaūdēntquĕ tŭēntēs. *V.* Vīncĕmŭs, āĭt; gaūdētĕ, Pēlāsgī. *O.* Vīdĕrāt, ēt frūstrā fŭĕrāt gāvīsŭs Āchillēs. *Id.* SYN. Lætŏr, ēxsŭltō, gēstĭō, ŏvō. PPH. Gaūdĭă cōncĭpĭō, căpĭō, ăgĭtō, cārpō, pĕrcĭpĭō. Lætĭtĭă pĕrfŭndŏr, ēxsŭltō, frŭŏr, frĕmō, gēstĭō. Tōtō pĕctŏrĕ lætŏr. Lætĭtĭăm, gaūdĭă vŭltŭ, prōdŏ, tēstŏr, dēclārō. Lætōs vultŭs ĭndŭō, sūmō. VERS. Lætĭtĭāquĕ frĕmŭnt, ānĭmōsquĕ ād sīdĕră tōllŭnt. *V.* Lātōnæ tăcĭtŭm pērtēntānt gaūdĭă pĕctŭs. Cērtātŭm ĭngēntī cēllĕbrānt nŏvă gaūdĭă plaūsū. *Id.* Mīxtōquе ĭngēns ēxōrtă tŭmultŭ Lætĭtĭă. Īpsī lætĭtĭă vōcēs ād sīdĕră jactānt. *Id.* Plēnāquĕ lætĭtĭæ cūnctă trĭūmphŭs hăbēt. *O.* || *Prendre plaisir à, aimer.* Cārmĭnĕ tŭ gaūdēs, hīc dēlēctātŭr ĭāmbīs. *H.* Rērŭmquе ĭgnārŭs ĭmāgĭnĕ gaūdĕt. *V.* SYN. Dēlēctŏr, ŏblēctŏr, căpĭŏr, dŭcŏr, trăhŏr, ămō, prŏbŏ, dīlĭgō. PPH. Rēs mĕ jŭvăt, ŏblēctăt, dēlēctăt; mĭhī plăcĕt, ārrīdĕt, cōrdī ēst, grātă *ou* jūcŭndă ēst. || *Avec l'infin.* Fūnēmquĕ mānŭ cōntĭngĕrĕ gaūdēnt. *V.* Mānĭbŭsquĕ dătās cōntĭngĕrĕ hăbēnās Gaūdĕt. *O.* SYN. Gēstĭō, lætŏr, ăvĕō, ārdĕō. PPH. Mĕ jŭvăt, *ou absolt.* jŭvăt. Ămŏr ēst. Grātŭm, jūcŭndŭm, dūlcĕ ēst. VERS. Jŭvăt īre, ēt Dōrĭcă căstră (videre). *V.* Quām jŭvăt undān-tēm bŭxō spēctārĕ Cўtōrŭm! *Id.*

Gaūdĭŭm, ĭī. *n. Joie.* Ēxsŭltātquе, ēt vīx ānĭmō sŭă gaūdĭă dĭffert. *O.* Nōn vītæ gaūdĭă quærō. *V.* Īd vŏlŭīt, nōs sīc nĕc ŏpĭnāntēs dūcī fălsō gaūdĭō. *Ter.* (*And.* I, 2, 9). SYN. Lætĭtĭă, *qqf.* vŏlŭptās. EP. Sōlĕnnĕ, fēstĭvŭm, blāndŭm, dūlcĕ, ēffūsŭm, brĕvĕ, fāllāx, fālsŭm, ĭnānĕ. || *Donner de la joie.* Gaūdĭă dō, fĕrō, āffĕrō. Lætĭtĭă ĭmplĕō, pĕrfundō, āffĭcĭō. *Voy.* Delecto. || *En parlant d'une personne: Ma joie, mon bonheur.* Quī tē, mĕă gaūdĭă, sōntĕs Ēxstĭnxĕrĕ dĭī? *St.* SYN. Vŏlŭptās, ămŏr.

† Gaūdĭvĭgĕns, tis (*de* gaudium *et* vigeo). *Qui mène joyeuse vie.* Ālphĭūs hās ædēs Aūlŭs Sōrānŭ tŭētŭr Ēx Ēpĭcūrēō gaūdĭvĭgēntĕ chŏrō (*Inscript.* apud *Fabrett.* p. 29).

Gaūlŭm, ī. *n. Petite île sur les côtes de la Crète.* Ēt strātō Gaūlŭm spēctābĭlĕ pōntō. *Sil.*

Gaūlŭs, ī. *m.* (γαῦλος *et* γαυλός). *Nacelle arrondie; terrine à traire.* Cānthărŭs, gaūlŭs, cўăthŭsquĕ. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 32).

Gaūrānŭs, ă, ŭm. *Du mont Gaurus; du lac Lucrin.* Cœnēt lĭcēt ōstrĕă cēntŭm Gaūrāna, ēt Cōsmī, etc. *J.* (8, 86). Gaūrānŭm sīc ālmă jŭgŭm vīndēmĭă vēstĭt. *Aus.* (*Mos.* 157. Adde *St. Silv.* IV, 3, 25).

Gaūrŭs, ī. *m. Montagne de Campanie près de Baies, renommée pour ses vins.* Seū tĭbī Bācchĕī vīnētă mādēntĭă Gaūrī. *St.* (*Silv.* III, 5, 99). Sūspēctŭmquĕ jŭgŭm Cūmis, ēt Gaūrŭs ĭnānis. *J.* (9, 57). || *Nom d'homme.* Vītĭŭm, Gaūrĕ, Cātōnis hăbēs. *M.* (II, 89).

Gaūsăpă, æ. *f., et* Gaūsăpē, is. *n.* (γαυσάπης). *Étoffe épaisse et à longs poils, dont on faisait des couvertures de meubles et des vêtemens.* Pŭēr

ältē cīnctūs ăcērnām Gaŭsăpē pūrpŭrĕō mēnsām pĕrtĕrsit. *H.* Gaŭsăpā sī sūmpsīt, gaŭsăpæ sūmptă prōbā. *O.* Jām chlāmўdās rĕgūm, jām lūtĕă gaŭsăpă căptās. *Pers.* (6, 46. Adde *Lucil.* apud *Prisc.* 9, 870, et de genere cf. *Charis.* 1, 80). ‖ *Au fig.* Bālanātum gausapē pectās. *Pers.* (4, 37, de barba). VERS. Nobĭlĭūs villosă tĕgānt tibĭ lintĕa citrum. *M.*

Gaŭsăpēs, ĭs. *f. Comme le précéd.*

Gaŭsăpīnă, æ. *f.* (*s. ent.* pænula). *Cappe de l'étoffe appelée* gausape. Ēt dŏlet, ĕt quĕrĭtur, sĭbĭ nōn cōntingĕrĕ frīgŭs Prōptĕr sēxcēntās Băccărā gaŭsăpīnās. *M.* (VI, 59. *Id.* XIV, 145).

† Gāvīsī. *ancien parf. de* Gaudeo. Quŏnĭam aŭdīvī paŭcīs, gāvīsī. *L. Andr.* (apud *Prisc.* 9, 868).

Gāvīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Gaudeo. *Qui s'est réjoui, content.* Sŭbĭcit gāvīsŭs ŭlȳssēs. *St.* Æquŏrĕūs sŏnĭpēs prĕmĭt, ēvādĭtquĕ pārŭmpĕr Gāvīsōs. *Id.* Dŏmĭnūm gāvīsă cŏrōnāt Tērră sŭūm. *Cl.*

1. Gāză, æ. *f.* (γάζα). *Ville de Palestine.* Gāzăque ĕt ārbŭstō pālmārŭm dīvĕs Īdūmē. *L.* Gāzăquĕ prōcĕrīs ăssŭrgēns ŭndĭquĕ mūrīs. *Avien.* (*D. Ter.* 1070).

2. Gāză, æ. *f.* (γάζα). *Le trésor des rois de Perse; par ext. trésors, richesses.* Dīgnĕ Mīdæ Crœsĭquĕ bŏnīs, ēt Pērsĭdĕ gāză. *St.* Ēt Trōĭă gāză pĕr ūndās. *V.* Īccī, bĕātīs nūnc ărăbum ĭnvīdēs Gāzīs. *H.* Quŏnĭām nĭl nōstro ĭn cōrpŏrĕ gāzæ. *Lr.* (II, 37). Quās quĭă rĕfĕrtă vix dŏmŭs gāzās căpĭt. *Sen.* (*Med.* 485). SYN. Dīvĭtĭæ, ŏpēs, thēsaŭrī. *Voy.* Divitiæ.

Gāzētĭcŭs, ă, ŭm. *De Gaza.* Vīnă mĭhī nōn sūnt Gāzētĭcă, Chīă, Fălērnă. *Sid.* (*Pan.* 2800).

Gĕbĕnnæ, *et qqf.* Gĕbĕnnæ, ārŭm. *f. pl. Les Cévennes, montagnes de la Narbonnaise.* Ĭntĕrfŭsquĕ prēmūnt Aquĭtānĭcă rūră Gĕbĕnnæ. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 8). Cōnflĭnĭă prōptĕr Nĭnguĭdă Pўrĕnēs ēt pīnĕă Gĕbĕnnārŭm (*Ib.* 12, 5). Gēns hăbĭtāt cānă pēndēntēs rūpĕ Gĕbĕnnās. *L.* (I, 435. Alĭī leg. *Cebennas.* Sed et *Mel.* 2, 5, *Gebennæ*).

Gĕbŭsīăcŭs, ă, ŭm. *Des Gébuséens, en Judée.* Ēccĕ Gĕbŭsīăcæ fĕrvēnt ăd prœlĭă tūrmæ. *Prud.* (*Ham.* 481).

Gĕdĕōn, ōnĭs. *m. Gédéon, second juge des Hébreux, l'exterminateur des Madianites.* Firmāstī Gĕdĕōnă tŭbīs ĭnsĕrtē cănōrīs. *Sid.* (*Pan.* 2673). Quòd Gĕdĕōn, Sămsōn, vĕl quīsquĭs ĭn ōrdĭnĕ jūdĕx. *Fort.* (III, 145).

Gĕdĭppă, æ. *m. Nom d'homme.* Gĕdĭppa, Ursĭnūsquĕ sŭūs. *Aus.* (*Epist.* 4, 37).

Gĕdrōsī, ōrŭm. *m. pl.* (Γεδρωσοί). *Peuple qui habitait à l'extrémité orientale de la Perse.* Gĕdrōsī pōst hōs tĕndŭnt Ōrĭēntĭs ăd ĭgnēs. *Prisc.* (*Peri.* 994). ‖ — ĭŭs, ă, ŭm. *adj.* Tēllŭs tĕndĭt Gĕdrōsĭă glēbăm. *Avien.* (*D. Ter.* 1286).

Gĕhĕnnă, æ. *f. Vallée près de Jérusalem, où l'on avait brûlé des victimes humaines, et qui devint ensuite une voirie.* ‖ *Eccl. L'enfer des chrétiens.* Ăvīdæ nēc flāmmă gĕhĕnnæ Dēvŏrăt hānc ĭnĭmām mērsām fornācĭbŭs ĭmīs. *Prud.* (*Ham.* 1031. *Ib.* 191). Hīs lūcĭs ūsūm pērpĕtĭs, Īllĭs gĕhĕnnam ēt Tārtărŭm. *Id.* (*Cath.* 1705). Tōrmēntāquĕ sērā gĕhĕnnæ Ăntĭcĭpāt. *Aus.* (*Ephem.* 3, 56. Adde *Alcim.* III, 55). *Voy.* Inferi.

Gēlās *ou* Gēlă, æ. *m.* (Γέλας). *Rivière de Sicile.* Ēt tē vōrtĭcĭbŭs nōn ădĕūndē Gēlă. *O.* Nōmēnquĕ Gēlās quī prælĭŭlt ūrbī. *Cl.* ‖ *f. Ville du même nom.* Immānīsquĕ Gēlă, flŭvĭī cōgnōmĭnĕ dictă. *V.*

† Gēlāsīănŭs, ĭ. *m.* (*de* γελάω). *Bouffon.* Mīmōs, schœnōbātās, gēlāsīānōs. *Sid.* (*Pan.* 3369).

Gēlāsīmŭs, ī. *m.* (γελάσιμος). *Nom d'un parasite.* Pĕrēgrē tē īn pātrĭām rĕdīssē sālvūm. Sālvē, Gēlāsīmē. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 7. *Ib.* II, 2, 73).

Gēlāsīnŭs, ī. *m.* (γελασῖνος). *Fossettes qui se dessinent sur le visage quand on rit.* Nĕc grāta ēst fŏvĕæ cuī gēlāsīnŭs ăbēst. *M.* (VII, 24, 6).

Gēlātŭs, ă, ŭm. *Gelé, glacé.* Mōllĭŏr īnfūsō călathīs mŏdŏ lăctĕ gēlātō. *Col.* (10, 397). Cēntūm mĕ tĕtĭgĕrĕ mānŭs ăquīlōnĕ gēlātæ. *M.* (V, 9, 3). Ēt fĭcŭs Lĭbўcă gēlālă tēstă. *Id.* (IV, 46, 10). SYN. Gēlĭdŭs, frīgĭdŭs, frīgēns, ălgĭdŭs. PPH. Gĕlū, frīgŏrĕ cōncrētŭs, rīgēns, rĭgĭdŭs. PHR. Glăcĭē rĭgĕt hŏrrĭdă bārbă. *V.* Ēt nĭtĕt ĭndŭctō cāndĭdă bārbă gēlū. *O.* Cōncrētō rĭgŭīt vīnctă rĕpēntĕ gēlū (vipera). *M.* Mŏrī cōntractām quūm tē cōgunt frīgŏră. *Ph.* ‖ *Terres glacées.* Pĭgĕāt gēlātis ĭngrĕdī Pīndī jŭgīs. *Sen.* (*Hip.* 614). VERS. Tērră rĭgĕt glăcĭālĭbŭs ūstă prūīnīs. *V.* Sēd jăcĕt ăggĕrĭbŭs nĭvĕīs ĭnformis ĕt ăltō Tērră gēlū lātē, sēptēmquĕ ăssŭrgĭt ĭn ūlnās. *Id.* Glēbăquĕ cānēntī sēmpĕr ŏbŭstă gēlū. *O.* Nĕc jām prātă rĭgēnt. *H.* Glăcĭēs, ĕt cānă vīnctă prūīnă (humus). *Petr.* Vīncta ĕrăt ĭngēntī tēllus nĭvĕ. *Id.* Nĕc gēlĭdō tĕrrām rōrĕ prūīnă tĕgĭt. *Lucr.* ‖ *Eaux, rivières gelées.* Cōncrēscūnt sŭbĭtæ currēnti ĭn flūmĭnĕ crūstæ, Ūndăquĕ jām tĕrgō fĕrrātōs sūstĭnĕt ăxēs, Pūppĭbŭs īllă prīŭs, pătŭlīs nūnc hōspĭtă plaŭstrīs. *V.* Glăcĭē cūrsŭs frēnārĕt ăquārŭm. Ēt tōtæ sōlĭdam ĭn glăcĭēm vĕrtĕrĕ lăcūnæ. *Id.* Ēt vīs māgnă gēlī, māgnūm dūrāmĕn ăquārŭm, Ēt mōră quæ flŭvĭōs pāssĭm rēfrēnāt ēūntēs. *Lr.* Cærŭlĕōs vēntīs lăticēs dūrānt ĭbŭs Īstĕr Cōngēlāt, ēt tēctīs ĭn mārĕ sērpĭt ăquīs. *O.* Cōĭt dūrātŭs frīgŏrĕ pōntŭs. Tĕr frīgŏrĕ cōnstĭtit Īstĕr. Vīdīmŭs īngēntēm glăcĭē cōnsistĕrĕ pōntūm. Ādstrīngīt Scўthĭcūm glăcĭālī frīgŏrĕ pōntūm Brūmă rīgēns. Ēt mārīs ădstrictō quā cōĭt ūndă gēlū. Cūncti cōncrēscānt frīgŏrĕ rīvī. Hībĕrnō flūmĭnă vīnctă gēlū. *Id.* Gēlūquĕ Flūmĭnă cōnstĭtĕrint ăcūtō. *H.* Nīvālī cōmpĕdĕ vīnctŭs (Hebrus). *Id.* Quūm pătĕr ăltās Ārctŭs ĭn glăcĭēm frīgŏrĕ nĕctĭt ăquās. *Pp.* Sōlĭdīs hærēnt flūmĭnă lўmphīs. *Cl.* Quūm, glăcĭē rĕtĭnēntĕ, frētūm nōn ĭmpūlit ūtĕr. *Id.* Dēcĭdit hĭbĕrnō prægrăvīs ūndă gēlū. *M.* Cōncrētās nĭgrō frīgŏrĕ rĭdĕt ăquās. *Id.* Vīnctăquĕ mōx stăbūnt (flumina). *Petr.* Flūctŭs stūpŭērĕ prūīnă. Vīnctă sŭīs hærēntĭă flūmĭnă rīpīs. *Id.* Quō rătĭs ēgīt ĭtĕr, jūnctō bŏvĕ plaŭstră trăhūntŭr, Pōstquām trīstīs hīēms frīgŏrĕ jūnxit ăquās (*Anthol.* II, p. 377). *Voy.* Gelor. ‖ *Au fig. Glacé.* Sīc fātă gēlātīs Vŭlcānĭbŭs. *St.* Stāt cōrdĕ gēlātō Āttŏnĭtŭs. *L.*

Gēlbīs, ĭs. *m. Rivière de Belgique.* Nōbĭlĭbŭs Gēlbīs cēlĕbrātŭs pīscĭbŭs. *Aus.* (*Mos.* 361).

Gēlēstă, æ. *m. Nom de guerrier.* Īn făcĭēm. Maŭrī rūrsŭs mūtātă Gēlēstæ. *Sil.*

1. Gēlī. *Voy.* Gelum.

2. Gēlī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de l'intérieur de l'Asie.* Gēlī sŭnt, Mārdĭquĕ vīrī, sĭmŭl Ātrŏpātēnī. *Prisc.* (*Peri.* 942. Et *Avien. D. Ter.* 1215).

Gēlĭdē. *adv. Froidement, et au fig.* Vĕl quōd rēs ōmnēs tĭmĭdē gēlĭdēquĕ mĭnīstrāt. *H.*

Gēlĭdŭs, ă, ŭm. *Gelé, glacé, froid.* Vērĕ nŏvō, gēlĭdŭs cānīs quūm mōntĭbŭs hŭmŏr Lĭquĭtŭr. *V.* Sēd gēlĭdum bŏrĕān ēgēlĭdūmquĕ nŏtŭm. *O.* SYN. Gēlātŭs, ēgēlĭdŭs, frīgĭdŭs, ălgĭdŭs. *Voy.* Frigidus, Gelatus. ‖ *Frais.* Hīc gēlĭdī fontēs, hīc mōllĭă prātă, Lўcŏrĭ. *V.* Ō quī mē gēlĭdīs ĭn vāllĭbŭs Hæmī Sīstăt. *Id.* SYN. Frīgĭdŭs. ‖ Gēlĭdă, æ. *f.* (*s. ent.* aqua). *Eau froide.* Tē mūllĕr vēxăt, fŏrĭbŭs-

quĕ rĕpŭlsŭm Pĕrfŭndĭt gĕlĭdă. *H.* SYN. Frīgĭdă. ‖ *Au fig.* Gĕlĭdŭs tārdāntĕ sĕnĕctă Sāngŭis hĕbĕt. *V.* Gĕlĭdŭsquĕ pĕr ĭmă cŭcŭrrĭt Ossă trĕmŏr. *Id.* Gĕlĭdŭm sŭbĭtŏ frīgŏrĕ pĕctŭs ĕrăt. *O.*

† Gĕlĭfăctŭs, ă, ŭm. *Gelé, glacé.* Hæc gĕlĭfăctă mĕŭm sĕrvābĭt ĭn ossĭbŭs īgnĕm. *Fort.* (III, 435).

Gĕllă, æ. *f. Nom de femme.* Āmīssŭm nōn flĕt, quŭm sōla ēst, Gĕllă pătrĕm. *M.* (I, 34. *Id.* V, 17).

Gĕllĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Vĕndĕbăt mŏdŏ prædŏ Gĕllĭānŭs. *M.* (VI, 66).

Gĕllĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Gĕllĭŭs ædĭfĭcăt sēmpĕr : mŏdŏ lūmĭnă pōnīt. *M.* (IX, 47. Adde *Cat.* 88; *Anthol.* II, 257). ‖ *Aulu-Gelle* (Aulus Gellius), *grammairien latin du second siècle, auteur des Nuits Attiques.*

Gĕlō ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Geler.* Sālōnĕ quī fĕrrŭm gĕlăt. *M.* (I, 50, 12). SYN. Cōngĕlō, glăcĭō, dūrō, ĭndūrō, ādstringō. PPH. Gĕlū, frīgŏrĕ ādstringō, cōnstringō, ĭndūrō. ‖ *Au fig.* Gĕlăt ōră pāvōr, grĕssŭsquĕ trĕmĭscūnt. *St.* ‖ *n. Se geler.* Vŭltŭsquĕ gĕlāssĕnt Pērsĕŏs ādvērsī. *L.*

Au pass. Gĕlŏr. *Se geler.* Rārăquĕ lōngævĭs nĭvĭbŭs crўstăllă gĕlārī. *St.* Sānguĭsquĕ ĭn cōrdĕ gĕlārī. *Id.* Pāvīdōquĕ gĕlāntŭr Pēctŏrĕ. *J.* (6, 95). SYN. Dūrēscō, dūrŏr, ĭndūrēscō, ādstringŏr, rĭgēscō, rĭgŏr, cōngĕlŏr. PPH. Gĕlū, frīgŏrĕ, glăcĭē ādstringŏr, cōnstringŏr, vīnclŏr, lĭgŏr, rĭgĕō, cōncrēscō, ĭndūrŏr, hŏrrĕō. *Voy.* Gelatus.

Gĕlōnŭs, ī. *m.;* Gĕlōnī, ōrŭm. *pl.* (Γελωνοί). *Gélons, peuple scythique.* Mēmbrăquĕ quī fĕrrō gaudĕt pĭnxissĕ Gĕlōnŭs. *Cl.* Cārăsquĕ, săgĭttĭfĕrōsquĕ Gĕlōnōs. *V.* Rĕfŭgō pāllĕntēs sōlĕ Gĕlōnōs. *St. Voy.* Scythæ. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Trăxĕrĕ ānĭmōs dĕ pătrĕ Gĕlōnæ. *Grat.* (*Cyn.* 195, nempe *canes*).

Gĕlŏŭs, ă, ŭm. *De Géla.* Āppārĕt Cămărīnă prŏcŭl, cāmpīquĕ Gĕlōī. *V.*

Gĕlŭ. *n. indécl.* (*ne s'emploie guère qu'à l'ablatif*). *Gelée, glace, grand froid.* Prīmō brūmă gĕlŭ sĭccīsquĕ ăquĭlōnĭbŭs hŏrrēns. *V.* Nĕc sī mărmŏrĕō pallĕt ădustă gĕlŭ. *O.* Gĕlŭquĕ Flūmĭnă cōnstĭtĕrĭnt ăcūtō. *H.* SYN. Glăcĭēs, frīgŭs, *par ext.* nĭx, prūīnă, brūmă, hīems. EP. Glăcĭālĕ, hĭbernŭm, hĭēmālĕ, nĭvālĕ, cānŭm, cānēns, ādstrĭctŭm, cōncrētŭm, hŏrrēns, rĭgēns, ĭnērs, pĭgrŭm. *Voy.* Nix, Hiems. (De quantitate posteriori, cf. *Genu.*) ‖ *Terres, eaux glacées. Voy.* Gelatus. ‖ *Au fig. Glaces de l'âge, froid de la peur.* Sēd mĭhī tārdă gĕlū, sæclĭsquĕ ēffĕtă sĕnēctŭs. *V.* Tōrpētquĕ vīnctŭs frīgĭdō sānguĭs gĕlū. *Sen.* (*Troad.* 624). *Voy.* Senectus, Horror.

Gĕlŭm, ī. *n., et* Gĕlŭs, ūs. *m. arch. pour* Gelu. Dēnīquĕ sæpĕ gĕlī mŭltŭs frăgŏr ātquĕ rŭīnă. *Lr.* (VI, 155. *Id.* V, 206). Āpertō căpĭtĕ, sīlĭcēs quŭm fĭndĭt gĕlŭs. *Afran.* (apud *Non.* 3, 104. *Att. ibid.* Apud *Lucret.* VI, 827, est *gelum*, quod ad utramque declinationem pertinere potest).

? Gĕmĕbŭndŭs, ă, ŭm. *Gémissant.* Īllĕ quĭdĕm tōtăm gĕmĕbŭndŭs ōbāmbŭlăt Ætnăm. *O.* (*Met.* XIV, 188. Alii leg. *fremebundus*).

Gĕmellī, ōrŭm. *m. pl. Jumeaux.* Mŏdŏ nāmquĕ gĕmellōs, Spēm grĕgĭs ăh! sĭlĭcĕ ĭn nūdă cōnnixă rĕlīquit. *V.* Pārtŭs ēnīxă gĕmellōs. *O.* SYN. Gĕmĭnī. PPH. Gĕmĭnă ou gĕmellă prōlēs. Gĕmĭnī nātī, frātrēs. *Voy.* Gemellus.

Gĕmellĭpărā, æ. *f. Mère de jumeaux; épith. de Latone, qui mit au jour Apollon et Diane.* Cūrvă gĕmellĭpăræ spīcŭlă fĕrrĕ dĕæ. *O.* PHR. Ūno ēdēmquĕ tŭlĭt pārtū. *V.* Prōlem ēnīxă gĕmellăm. *O.*

† Gĕmellĭtĭcŭs, ă, ŭm. *De jumeaux.* Ūnō prōgnātās tēmpŏrĕ līsdēm pārēntĭbŭs fētū gĕmellĭtĭcō (*Supposit. Pl. Bac. prol.* 48).

Gĕmellŭs, ă, ŭm. *Jumeau, jumelle.* Gĕmellĕ Cāstŏr, ĕt gĕmellĕ Cāstŏrĭs. *Cat.* (4, 27. Et *Catal. Virg.* 8, *ult.*). Prōlēmquĕ gĕmellām, Pīgnŏră Lūcīnă bīnă fāvēntĕ dĕdī. *O. Voy.* Gemelli. ‖ *Au fig. Pareil, d'une ressemblance parfaite.* Pār nōbĭlĕ frātrŭm, Nēquĭtĭa ĕt nūgīs, prāvōrum ĕt ămōrĕ gĕmellŭm. *H.* Fōrmōsōs, nĭvĕōs, pārēs, gĕmellōs, Grāndēs, nōn pŭērōs, sĕd ūnĭōnēs. *M.* (XII, 49, 12). Hās tĭbĭ gĕmellās, bārbărī dēcŭs lŭcī, Cōmmendō pīnŭs. *Id.* (X, 92, 3).

Gĕmendŭs, ă, ŭm. *Sur qui l'on doit gémir.* Nōn mĕă mōrs īllī, vērŭm sŭă vītă gĕmēnda ēst. *O.* (Adde *Sen. H. OEt.* 1833).

Gĕmens, tis. *Gémissant.* Sūccēssītquĕ gĕmēns stăbŭlīs. *V.* Tăcĭtĕ gĕmentēs trīstēm fortūnæ vĭcĕm. *Ph.* PPH. Mūltă gĕmens. Cūm gĕmĭtū. ‖ *Retentissant.* Trăctūquĕ gĕmentēm fĕrrĕ rōtăm. *V.* SYN. Sŏnāns.

Gĕmĭæ. *Voy.* Gumiæ.

Gĕmĭnātŭs, ă, ŭm. *Doublé, redoublé.* Hūnc plaŭsŭs hlantĕm Cōrrĭpŭĭt, gĕmĭnātŭs ĕnĭm. *V.* Ārdĕt, ĕt ēbrĭĕtās gĕmĭnātă cŭpĭdĭnĕ rēgnăt. *O.* SYN. Ĭngĕmĭnātŭs, frĕquens, dēnsŭs.

Gĕmĭnī, ōrŭm. *m. pl. Frères jumeaux.* Gĕmĭnōs hŭīc ūbĕră circŭm Lūdĕrĕ pēndentēs pŭĕrōs. *V. Voy.* Gemelli. ‖ *Les Gémeaux, signe du zodiaque, Castor et Pollux.* Ārĭdăquĕ æstātĭs Gĕmĭnī prīmōrdĭă pāndūnt. *Aus.* (*Eclog.* 16, 6. Adde *Cic. Arat.* 223). PPH. Œbălĭdæ gĕmĭnī. Tyndărĭdæ, Œbălĭī, cўcnĭgĕnī frātrēs. Lēdæă sĭdĕră. Lēdæ sŏbŏlēs. Gĕmĭnă Lēdæ sĭdĕră. Sīdŭs gĕmĭnŭm. Lāmpās Tyndărĭdum. *Voy.* Castor.

† Gĕmĭnĭtūdŏ, ĭnĭs. *f. Ressemblance entre deux frères.* Hăbĕo ĕgo ĭstām, quī dĭstĭnguam ĭntĕr vōs gĕmĭnĭtūdĭnĕm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 366).

Gĕmĭnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Doubler, redoubler.* Jāmquĕ dĕcĕm vītæ frātĕr gĕmĭnāvĕrăt ānnōs. *O.* Lăbŏr gĕmĭnāvĕrăt æstŭm. Mōrtĭs sævō gĕmĭnēnt ŭt vŭlnĕrĕ caŭsās. *Id.* Ēt Trĕbĭām sævæ gĕmĭnāssēnt fūnĕrĕ Cānnæ. *Cl.* SYN. Ĭngĕmĭnō, cōngĕmĭnō, dūplĭcō, ĭtĕrō, rĕpĕtō, rĕnōvō, *qqf.* aŭgĕō. ‖ *Accoupler, et au fig.* Nōn ŭt sērpentēs ăvĭbŭs gĕmĭnēntŭr, tĭgrĭbŭs ăgnī. *H.* Dăt Jūnō vērēndă Vīncŭla, ĕt ĭnsignī gĕmĭnāt cōncōrdĭă tædă. *St.* (*Silv.* I, 2, 239). ‖ † *n. Être double.* Pĕr tōtās ædēs gĕmĭnārĕ sŭpēllĕx. *Lr.* (IV, 452).

Gĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Double.* Gĕmĭnŭmquĕ tĕnēns Dīscōrdĭă fĕrrŭm. *St.* SYN. Dūplĕx, *qqf.* ancĕps. ‖ *Deux, qui est au nombre de deux.* Hūc gĕmĭnās, hūc flĕctĕ ăclĕs. *V.* Gĕmĭnōsquĕ ĭn lĭmĭnĕ Ātrĭdās. Ēt trĭpŏdās gĕmĭnōs. Tēmpŏrĭbŭs gĕmĭnīs cānēbăt, spārsă sĕnēctŭs. *Id.* Quīquĕ mārīs gĕmĭnī dĭstĭnĕt ĭsthmŭs ăquās. *O.* SYN. Bīnī, dŭō, *qqf.* ŭtĕrquĕ, ămbō. ‖ *Qui réunit deux natures.* Gĕmĭnīquĕ tŭlĭt Chĭrōnĭs ĭn ăntrŭm. *O.* ‖ *Qui a de l'embonpoint.* Āt gĕmĭna ēt mămmōsă, Cĕrēs ēst. *Lr.* (IV, 1161). ‖ *Jumeau, jumelle.* Hūnc quærĭtātŭm gĕmĭnum gĕr nānŭm sŭŭm. *Pl.* (*Men. prol.* 71. *Ib.* 26). Sōrōrĕm gĕmĭnam ădēsse ēt mātrĕm dĭcĭtō. *Id.* (*Mil.* IV, 4, 9). SYN. Gĕmellŭs. *Voy.* Gemelli. ‖ *Pareil, semblable.* Ămbōbŭs vēlōx vīrtŭs, gĕmĭnūsquĕ cŭpĭdō Laudĭs. *Sil.* (IV, 99). Pār fortĭtūdō, gĕmĭnă cōnfĭdentĭă. *Pac.* (apud *Non.* 4, 221). SYN. Gĕmellŭs. *Voy.* Par. ‖ Gĕmĭnă nōx. *Nuit épaisse.* Gĕmĭnă tĕgūntŭr Lūmĭnă nōctĕ. *Cat.* (52, 10). ‖ † Gĕmĭnĭssĭmŭs. *Très jumeau.* (*Pl. Pers.* V, 2, 49.)

†Gĕmĭpōmŭs, ă, ŭm. *Qui forme deux pommes.* (*Anthol.* I, p. 653. Alii aliter.)

Gĕmĭscŏ, ĭs, ĕrŭ. *n. Commencer à gémir.* Sī būxōs īnflārĕ vēlīm, fĕrālĕ gĕmĭscūnt. *Cl.* (*R. Pros.* III, 130).

†Gĕmĭtī. *ancien gén. de* Gemitus. Tāntūm gĕmĭtī ĕt mālāī mœstĭtĭæ hīc ūĭēs mĭhī ōbtŭlīt. *Pl.* (*Aul.* IV, 9, 11).

Gĕmĭtŭs, ūs. *m. Gémissement.* Vītāquĕ cūm gĕmĭtū fŭgĭt ĭndīgnātă sŭb ūmbrās. *V.* Gĕmĭtūque hæc ădděrĭdĭt āltō. Spīrĭtŭs ĭntĕrdŭm gĕmĭtū grăvīs. *Id.* || *Gémissemens, lamentations, expression de douleur.* Lāmĕntīs gĕmĭtūque ĕt fĕmĭnĕō ŭlŭlātū. *V.* Āgnōvīt longē gĕmĭtum præsāgă mālī mēns. Quantōs īllĕ vīrum... Cāmpŭs āgĕt gĕmĭtūs! *Id.* SYN. Plānctŭs, plāngŏr, lāmĕntum, ŭlŭlātŭs, quæstŭs, quĕrēlă, sūspīrĭă, clāmŏr. EP. Fĕmĭnĕŭs, quĕrŭlŭs, crĕbĕr, lōngŭs, ăcĕrbŭs, ămārŭs, grăvĭs, ægĕr, mœstŭs, trīstĭs, mĭsĕrāndŭs, flēbĭlĭs, lăcrĭmābĭlĭs, āssĭdŭŭs. *Voy.* Gemo. || *Au fig. Gémissement, bruit.* Dăt tĕllŭs gĕmĭtŭm. *V.* Ĕt gĕmĭtum īngĕntĕm pĕlăgī. Līquĕfăctăquĕ săxă sŭb aūras Cūm gĕmĭtū glŏmĕrānt. *Id.* SYN. Frĕmĭtŭs, sŏnĭtŭs, frăgŏr, mūrmŭr, sŏnŭs. *Voy.* Sonitus.

Gĕmmă, æ. *f. Pierre précieuse.* Quālĭs gĕmmă mĭcăt, fulvūm quæ dīvĭdĭt aūrūm. *V.* Vīvis gaŭdēbăt dĭgĭtōs īncendĕrĕ gĕmmīs. *St.* SYN. Lăpĭllŭs, lăpĭs. EP. Īndă, Īndĭcă, ĕoă; prĕtĭōsă, cāră, nōbĭlĭs, dīvĕs, rāră; nĭtĕns, fulgĕns, ārdĕns, mĭcāns, rădĭāns, sīdĕrĕă, cŏrŭscāns, īgnĕă, pūră, lūcĭdă, pĕrlūcĭdă. PPH. Lăpĭdēs clārī. Cārī lăpĭllī. Gĕmmārŭm prĕtĭŭm. Ēŏŭs, Īndŭs lăpĭs, lăpĭllŭs. PHR. Gĕmmă cōllō splendĕt, pĕctŭs vărĭăt, tēmpŏră āmbĭt, ārtĭcŭlōs prĕmĭt. Gĕmmās cōllō circumdŏ, dō dĭgĭtīs. Gĕmmīs aūrēs ŏnĕrō, cŏmăm substrĭngŏ, cōllūm circūmĕŏ, pĕctŭs vărĭŏ. VERS. Mājōrīs pōndĕră gĕmmæ. *J.* Quīs jūnxīt lăpĭdēs ōstrō? *Cl.* Ĭntĕr nĭvĕōs vĭrĭdĕsquĕ lăpĭllōs. *H.* Aūt Īndŭs, călĭdō prōpĭnquŭs ōrbī, Cāndĭdĭs mĭscēns vĭrĭdēs lăpĭllōs. *Boet. Voy.* Annulus, Inauris, Monile. || *Souv. Perle.* Nēc tĭbī gĕmmārŭm quĭdquĭd fēlīcĭbŭs ŭndīs Născĭtŭr, ēōī quā rŭbĕt ŭndă mārīs. *Tib.* (II, 2, 16). Ĕt lĕgĭtŭr Rŭbrīs gĕmmă sŭb æquŏrĭbŭs. *Pp.* (I, 14, 12). Cēdĕt Ērўthræīs ērŭtă gĕmmă vădīs. *M.* (VIII, 28, 14). SYN. Ūnĭŏ, băccă, mărgărītă. *Voy.* Unio. || *Coupe, ou tout autre objet orné de pierreries.* Ūt gĕmmă bĭbăt. *V.* Nēc bĭbĭt ē gĕmmă dīvĭtĕ nōstră sĭtīs. *Pp.* (III, 3, 26). || *Chaton de bague, cachet.* Sīs lĭcĕt ōblĭtŭs părĭtĕr gĕmmæquĕ mănūsquĕ. *O.* (*Pont.* II, 10, 7). || *Pion du damier.* Gĕmmă vīs lūdĕrĕ? *M.* (XII, 40). *Voy.* Latrunculus. || *Au fig.* Ĕt gĕmmīs caŭdām stēllāntĭbŭs ĭmplĕt. *O.* Mūltās īn dĭgĭtīs, plūrēs īn cārmĭnĕ gĕmmās ĭnvēnĭēs. *M.* (V, 11, 3). || *Bourgeon.* Sē mēdĭŏ trūdūnt dĕ cōrtĭcĕ gĕmmæ. *V.* Lætō turgēnt īn pālmĭtĕ gĕmmæ. *Id.* Vītĭs ăgĭt gĕmmās. *O.* SYN. Ŏcŭlŭs.

Gĕmmālĭs, ĕ. *De pierreries.* Pĕrăgăt dĭēm cădēntĕm Gĕmmālĭs ăppărātŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 38).

Gĕmmāns, tis. *Qui produit les pierreries.* Lēnĭtĕr ăffūndit gĕmmāntĭă lĭttŏră pōntŭs. *O.* || *Orné de pierreries.* Sī mĕ gĕmmāntĭă dĕxtră scēptra tĕnērĕ dĕcĕt. *O.* Gĕmmāntĭă bălnĕă. *St. Voy.* Gemmatus. || *Brillant comme les pierreries.* Quūm prīmum gĕmmāntēs rōrĕ pĕr hĕrbās. *Lr.* (V, 465). || *Qui bourgeonne.*

Gĕmmātŭs, ă, ŭm. *Orné de pierreries.* Pēndēbānt tĕrētī gĕmmātă mōnĭlĭă cōllō. *O.* Gĕmmātō tēmŏnĕ sĕdĕt. *St.* SYN. Gĕmmāns, gĕmmĕŭs, gĕmmĭfĕr. PPH. Gĕmmīs ōrnātŭs, tĕctŭs, dīstĭnctŭs, ŏnĕrātŭs, ŏnŭstŭs, grăvĭs, mĭcāns, rădĭāns, clārŭs; nĭtĭdŭs, cōnspĭcŭŭs, īnsīgnĭs. VERS. Ĕt vărĭō lăpĭdūm dīstĭnctās īgnĕ cŏrōnās. *Cl.* Cīngŭlă băccīs Āspĕrā, gĕmmātāsquĕ tōgās. *Id.*

Gĕmmĕŭs, ă, ŭm. *Orné de pierreries.* Gĕmmĕă pūrpŭrĕīs quŭm jŭgă dēmĕt ĕquīs (Tĭtan). *O.* Pĭctīsquĕ plūmīs gĕmmĕăm caŭdam ĕxplĭcās. *Ph.* Ārgūtŭs ānsĕr, gĕmmĕĭquĕ pāvōnēs. *M.* (III, 58, 13). *Voy.* Gemmatus. || *Au fig. Émaillé.* Pīngĭt gĕmmĕă prătă sīlvŭlārŭm. *Sid.* (*Pan.* 2092). || *Brillant.* Quōs rŭmōr ălbă gĕmmĕŭs vĕhĭt pĕnnă. *M.* (X, 3, 10).

Gĕmmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit ou contient des pierres précieuses.* Ĕt frĕtă gĕmmĭfĕrī fĭndĕrĕ classĕ mărīs. *Pp.* (III, 3, 2). Gĕmmĭfĕræ dōnum ĕxĭtĭālĕ cŏrōnæ. *V. Fl. Voy.* Gemmatus.

Gĕmmŏ, ās, ārĕ. *n. Briller de pierres précieuses, en gén. briller.* Cāndĭdŭs æthĕr Āstrĭgĕrām spĕcĭĕm nĭtĭdō gĕmmāvĭt ōlўmpō. *Solin.* (in *Anthol.* I, p. 383). || *Ordint. Bourgeonner.* Pūrpūrĕīs gĕmmāvĭt pāmpĭnŭs ūvīs. *Enn.* (apud *Charis.* I, 81). Pæstĭquĕ rōsārĭă gĕmmēnt. *Col.* (10, 37). PPH. Gĕmmās ăgŏ, trūdŏ.

Gĕmmŭlă, æ. *f. dimin. de* Gemma. *Petite pierre precieuse, et au fig.* Ĕt pūpŭlārŭm nĭtĭdās gĕmĭnās gĕmmŭlās. *Apul.* (in *Anthol.* I, p. 661).

Gĕmŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. Gémir.* Nēc gĕmĕre ærĭă cēssābĭt tŭrtŭr ăb ŭlmō. *V.* Ĕt gĕmŭĭt; gĕmĭtŭs vērbă pārēntĭs ērānt. *O.* SYN. Īngĕmŏ, gĕmiscŏ, sūspīrŏ, flĕŏ, dēflĕŏ, lāmĕntŏr, lūgĕŏ, quĕrŏr. PPH. Mūltă *ou* ăcĕrbă gĕmŏ. Gĕmĭtŭs dō, ēdŏ, fūndŏ, cĭĕŏ, tōllŏ, mĭttŏ. VERS. Sēd grăvĭtĕr gĕmĭtŭs ĭmō dē pĕctŏrĕ dūcēns. *V.* Īngĕntĕm gĕmĭtum dăt pĕctŏre ăb ĭmō. Mœstūsquĕ pĕr ōmnēs Īt gĕmĭtŭs. Cōnsūrgūnt gĕmĭtū. *Id.* Ăltō dē cōrdĕ pĕtītōs Ēdēbăt gĕmĭtūs. *O. Voy.* Lamentor. || *act. Gémir sur, déplorer.* Mūltă gĕmēns īgnōmĭnĭăm, plāgāsquĕ sūpĕrbī Victŏrĭs. *V.* Nūnc laŭdātă gĕmŏ. *O.* Æquă gĕmānt mĭhī fūnĕră mātrēs. *St.* SYN. Dŏlĕŏ, quĕrŏr, dēplŏrŏ, sūspīrŏ; īngĕmŏ, ĭndŏlĕŏ. *Voy.* Defleo. || *Au fig. Retentir.* Gĕmĭt ĭmpōsĭtīs ĭncūdĭbŭs Ætnă. *V.* Gĕmĭt ĭncĭtă pūlsū Tērră pĕdūm. *Id. Voy.* Sono, strepo.

Gĕnăbŭm, ī. *n., et* Gĕnăbŭs, ī. *f. Ville de la Gaule lyonnaise, auj. Orléans.* Ĭnclĭtă Cæsărĕīs Gĕnăbŭs dīssōlvĭtŭr ālīs. *L.*

Gĕnæ, ārŭm. *f. pl. Paupières.* Pāndĭtĕ, sūltĭ', gĕnās, ĕt cōrdĕ rĕlĭnquĭtĕ sōmnŭm. *Enn.* (apud *Fest.*). *Voy.* Palpebra. || *L'orbite de l'œil, les yeux.* Cōrnĭcum ĭmmĕrĭtās ērŭĭt ŭngŭĕ gĕnās. *Pp.* (IV, 5, 16). Ēxŭstæquĕ tŭæ mōx, Pŏlўphēmĕ, gĕnæ. *O.* Hīc glaŭcīs Hĕrŭlŭs gĕnīs vāgātŭr. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 31). *Voy.* Oculus. || *Ordint. Joues.* Tūm mĭhī primă gĕnās vēstĭbăt flōrĕ jŭvēntŭs. *V.* Nēc lăcrĭmīs cărŭĕrĕ gĕnæ. *Id.* Pēndēntēsquĕ gĕnās ĕt tālēs ădspĭcĕ rūgās. *J.* (10, 193). SYN. Mălæ, *par ext.* ōs, vūltŭs. EP. Dĕcōræ, pūbēntēs, pūrpŭrĕæ, īngēnŭæ; rūgōsæ, ārŭpēs. || † *qqf. au sing.* Ădspĭcĭēns flōrēmquĕ gĕnæ, ĕt quās fĭnxĕrăt aūrō. *St.* (*Th.* V, 228). Īmprĭmĭtquĕ gĕnæ gĕnăm. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 686).

Gĕnaūnī, ōrŭm. *m. pl.* (Γεναῦνοι). *Peuple de Vindélicie.* Drūsūs Gĕnaunos, ĭmplăcĭdŭm gĕnŭs. *Hor.*

Gĕnĕālŏgŭs, ī. *m.*° (γενεαλόγος). *Généalogiste.* Ēssĕ dĕŭm, vĕllŭt ĭllŭd āĭt gĕnĕālŏgŭs ĭdĕm. *Prud.* (*Apot.* 383).

Gĕnĕr, ĕrī. *m. Gendre.* Tēquĕ sĭbī gĕnĕrŭm Tē-

thȳs ēmăt ōmnĭbŭs ūndĭs. *V.* Quĭs gĕnĕr hīc plăcŭĭt cēnsŭ mĭnŏr, ătquĕ pŭellæ ? *J.* (3, 160). Gĕnĕrŭm mĭhĭ, fīlĭă, dēbĕs. *O.* Gĕnĕrōs ēxtĕrnīs ăffŏre ăb ōrīs. *V.*

† Gĕnĕrăbĭlĭs, ĕ. *Qui concerne la reproduction.* Quæ nĕxŭs hăbĭlēs ĕt ŏpŭs gĕnĕrābĭlĕ fĭngĭt. *Man.* (I, 142).

† Gĕnĕrālĭtĕr. *Généralement, sans exception.* Pĕrfŭgĭŭm lăpsĭs gĕnĕrālĭtĕr ĭn sĕ Cōndĭdĕrĭt. *Prosp.* (*Ingr.* I, 29).

† Gĕnĕrālis, ĕ. *De naissance, originaire.* Ōstēndānt măcŭlās gĕnĕrālēs cōrpŏrĭ ĭnĕssĕ. *Lr.* (I, 583).

† Gĕnĕrāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être produit.* Ex ĭnēūntĕ ævŏ gĕnĕrāscūnt ĭngĕnĭōquĕ. *Lr.* (III, 746).

Gĕnĕrātĭm. *Par races.* Ēffĭcĭs ūt cŭpĭdĕ gĕnĕrātĭm sæclă prŏpăgēnt. *Lr.* (I, 21. *Ib.* 228). Quāre ăgīte ō prŏprĭōs gĕnĕrātĭm dīscĭtĕ cūltŭs. *V.* || *Généralement.* Nĕc sŭă rĕddēntŭr gĕnĕrātĭm tēmpŏră signĭs. *Man.* (III, 506).

Gĕnĕrātĭŏ, ōnĭs. *f. Génération, action d'engendrer.* Nōn tămĕn ĭpsă Dĕŭs quŏnĭăm gĕnĕrātĭŏ nōn ēst. *Prud.* (*Apot.* 992). Quĭd ēnĭm dĭffĕrt gĕnĕrātĭŏ sĭmplĕx? *Id.* (*Ham.* 106). || † *Génération, tous ceux qui vivent dans un même temps.* Prætĕrīĕt nĕc ēnĭm præsēns gĕnĕrātĭŏ sæclī. *Juvc.* (IV, 161. *Id.* II, 702).

Gĕnĕrātŏr, ōrĭs. *m. Qui produit.* Māgnănĭmŭm quōndăm gĕnĕrātŏr ĕquōrŭm. *V.* SYN. Sātŏr, părēns.

Gĕnĕrātŭs, ă, ŭm. *Engendré, né.* Trōjă gĕnĕrātŭs Ăcēstēs. *V.* Ārgīvās gĕnĕrātŭs ĭntĕr ūrbēs. *M.* (IV, 55). SYN. Sātŭs, ēdĭtŭs, nātŭs.

Gĕnĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Enfanter, produire.* Sēmĭnă lĭmŭs hăbĕt vĭrĭdēs gĕnĕrāntĭă rānās. *O.* Tāntŭs ămōr flōrum ĕt gĕnĕrāndī glorĭă mēllĭs. *V.* Quālĕ pŏrtēntŭm... Nēc Jŭbæ tēllŭs gĕnĕrăt. *H. Voy.* Gigno.

Gĕnĕrōsē. *adv. Noblement, courageusement.* Quæ gĕnĕrōsĭŭs Pĕrīrĕ quærēns. *H.*

Gĕnĕrōsŭs, ă, ŭm. *De noble extraction.* Ō quī nōmĭnĭbŭs quŭm sīs gĕnĕrōsŭs āvītīs. *O.* Nōn quĭă, Mæcēnās, nĕmō gĕnĕrōsĭŏr ēst tē. *H. Voy.* Nobilis. || *Courageux, magnanime.* Ēgrĕdĭtŭr cāstrīs mīlēs gĕnĕrōsŭs ăb ĭsdĕm. *O.* Ăpēr quŭm vēllĕt făcĕrĕ gĕnĕrōsum ĭmpĕtŭm. *Ph.* SYN. Fōrtĭs, ănĭmōsŭs, strēnŭŭs. *Voy.* Fortis. || *En parlant des choses : Renommé, excellent.* Ēt Sūrrēntīnō gĕnĕrōsōs pălmĭtĕ cēllēs. *O.* Ēmĕrŭī gĕnĕrōsōs vēstĭs hŏnōrēs. *Pp.* (IV, 11, 61). Vērum ētĭăm gĕnĕrōsă nŏvāsque ĭmĭtāntlă cērās (pruna). *O.* Ăd mārĕ quŭm vēnī, gĕnĕrōsum ēt lēnĕ rĕquīrō (vinum). *H.* || *Fécond, abondant.* Īnsŭla Īnĕxhaūstīs chălўbŭm gĕnĕrōsă mĕtāllīs. *V.*

Gĕnĕsĭs, ĭs. *f.* (γένεσις). *Naissance.* || *Étoile sous laquelle on est né.* Nōtă măthēmătĭcīs gĕnĕsĭs tŭă. *J.* (14, 248). Īnspĕctă gĕnĕsī cōllўrĭă pōsclt. *Id.* (6, 578). Gĕnĕsĭs cūr vīncŭlă fĭngĭt. *Prud.* (*Sym.* 1219). Născĕntĭŭm gĕnĕsĕs cōnstrĭngĕrĕ. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 12). || *Eccl. Genèse.*

Gĕnĕsĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un martyr.* Pōrrĭgĭt ĭpsă dĕcĕns Ărĕlās plă dōnă Gĕnĕsĭ. *Fort.* (III, 379). Tēquĕ præpōllēns Ărĕlās hăbĕblt, Sănctĕ Gĕnĕsĭ. *Prud.* (*Peri.* 1074).

Gĕnēstă. *Voy.* Genista.

Gĕnĕtēs, æ. *m.* (*Strab.* Γενέτης). *Fleuve et promontoire du Pont. D'où* Gĕnĕtæŭs, ă, ŭm. Ĭndĕ Gĕnĕtæī rūpēs Jŏvĭs. *V. Fl.*

Gĕnĕtrīx. *Voy.* Genitrix.

Gĕnĕtўllĭs, ĭdĭs. *f.* (Γενετυλλίς). *Nom de Diane.* Sīvĕ tū Lūcīnă prŏbās vŏcārī, Seū Gĕnĕtўllĭs. *H.* (*Carm. Sæc.* 16. *Ubi Bentl.*).

Gĕnĭālĭs, ĕ. *De fête, de réjouissance.* Īmbēllēs ēlēgī, gĕnĭālĭs Mūsă, vălētō. *O.* Lūcēnt gĕnĭālĭbŭs ăltīs Aūrĕă fūlcră tōrīs. *V.* Ĭnvītĕt gĕnĭālĭs hīēms. *Id.* SYN. Fēstŭs, lætŭs, fēstīvŭs, hīlărĭs. || *De l'hymen, conjugal.* Dī cōnjŭgālēs, tūquĕ gĕnĭālis tōrī. *Sen.* (*Med.* 1. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 603).

Gĕnĭālĭtĕr. *En fête, joyeusement.* Hōspĭtĭs ădvēntŭ fēstŭm gĕnĭālĭtĕr ēgīt. *O.* SYN. Fēstīvē.

? Gĕnĭānŭs, ă, ŭm. *Agréable, riant; ou d'un pays inconnu* (*peut-être* Genuanus, *de Gènes*). Āt nūnc mē Gĕnĭānă pĕr sălictă Bīgīs rhēdă răpīt cītātă nānīs. *Helv. Cin.* (apud *Gell.* 19, 13. Alii aliter).

† Gĕnĭŏ, ās, ārĕ. *Orner.* (Sic *Barth. Adv.* 44, 4, legit apud *Solin.*, ubi alii vere *gemmavit.*) *Voy.* Gemmo.

Gĕnĭstă *ou* Gĕnēstă, æ. *f. Genêt, arbrisseau.* Quĭd măjōră sĕquār ? sălĭcēs hūmīlēsquĕ gĕnĭstæ. *V.* Mōllĕ sŭb hīrsūtă lătŭs ēxplĭcŭĕrĕ gĕnĭstă. *Calp.* (1, 5). SYN. Spārtŭm. EP. Lēntă, vĭrĭdĭs.

Gĕnĭtābĭlĭs, ĕ. *Qui a la vertu de produire.* Ēt rĕsĕrātă vĭgĕt gĕnĭtābĭlĭs aūrā fāvōnī. *Lr.* (I, 11). Ætherĭs ēt tērræ gĕnĭtābĭlĕ quærĕrĕ tempŭs. *Lucil.* (apud *Varr. L. L.* 4, 3). *Voy. le suiv.*

Gĕnĭtālĭs, ĕ. *Qui procrée, engendre.* Vērĕ tūmēnt tērræ, ēt gĕnĭtālĭă sēmĭnă pōscūnt. *V.* Quātŭtŏr ætērnŭs gĕnĭtālĭă cōrpŏră mundŭs Cōntĭnĕt. *O.* Sī nūllă fŭĭt gĕnĭtālĭs ōrīgŏ Tērrāī ēt cœlī. *Lr.* (V, 326) || Gĕnĭtālēs dīī (Θεοὶ γενέται, γενεθλιοι). *Les douze grands dieux.* Jūpĭtĕr ĭntĕrĕā cūm dīs gĕnĭtālĭbŭs ūnā. *Aus.* (*Perioch. Iliad.* 4). Rōmŭlŭs ĭn cœlō cūm dīs gĕnĭtālĭbŭs ævŭm Ēxĭgĭt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 764, et *Cic. Tusc.* 1). *Voy.* Genetyllis). || *De naissance.* Hæc tĭbĭ pārvă quĭdēm gĕnĭtālī lūcĕ pārāmŭs Mūnĕră. *St.* Lībāquĕ dēm prō mē gĕnĭtālĕ nōtāntĭă tēmpŭs. *O. Voy.* Natalis. || — tērrā, sēdēs. *Sol natal, patrie.* Fāmŭlām tĭbĭ præcĭpĕ mēntēm, Gĕnĭtālī ĭn sēdĕ sācrārī. *Prud.* (*Cath.* 1588). *Voy.* Patria. || *Conjugal.* Nēc mĭhĭ Sīdŏnĭī gĕnĭtālĭă fœdĕră Cādmī. *St.* (*Th.* III, 30. *Ib.* 689). *Voy.* Conjugialis.

Gĕnĭtālĭtĕr. *Par voie de génération.* Sēmĭnă pōssĭnt Sēmĭnĭbŭs cōmmĭscērī gĕnĭtālĭtĕr āptă. *Lr.* (IV, 1250).

Gĕnĭtīvŭs, ă, ŭm. *De naissance.* Fōrmă prĭŏr rĕdĭīt, gĕnĭtīvaquĕ rūrsŭs ĭmāgŏ. *O.* || Gĕnĭtīvŭm nōmĕn. *Nom de famille.* Ādjĕctĭquĕ prŏbēnt gĕnĭtīva ăd nōmĭnă Cōttæ. *O.*

Gĕnĭtŏr, ōrĭs. *m. Père.* Aūt grĕmĭo Āscānĭŭm, gĕnĭtōrĭs ĭmāgĭnĕ cāptă, Dēfĭnĕt. *V.* Dŭbĭō gĕnĭtōrĕ crĕātŭs. *O.* Pān īllī gĕnĭtŏr. *St.* SYN. Pătĕr, părēns, sātŏr. || *Pour désigner les grands dieux.* Æquŏră pōstquăm Prōspĭcĭēns Gĕnĭtŏr (de Neptuno). *V.* Ōmnĭpŏtēns Gĕnĭtŏr, tāntŏn' mē crīmĭnĕ dignŭm (scil. Jupiter)? *Id.* Tūque, ō Tĭbrĭ, tŭō, Gĕnĭtŏr, cūm flūmĭnĕ sāncтō. *Id.* Phœbī gĕnĭtōrĭs ăd ārās. *V. Fl. Voy.* Pater. || *Au fig. et en parlant des choses.* Quă răpĭtŭr præcĕps Rhōdănŭs gĕnĭtōrĕ Lĕmānnō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 7). Nōvă, quæ gĕnĭtŏr prōdūxĕrĭt ūsŭs. *H.* Tālĭānĕ, ō frāudŭm gĕnĭtŏr, sūnt fœdĕră vōbis ? *Sil.*

Gĕnĭtrīx (*et non* Gĕnĭtrīx), *ou* Gĕnĕtrīx, ĭcĭs. *f. Mère.* Jāmquĕ dŏmŭm mīrāns gĕnĭtrĭcĭs, ēt hūmĭdă rēgnă. *V.* Æŭcădŭm gĕnĭtrīx, hŏmĭnŭm dīvūmquĕ pōtēstās. *Lr.* (I, 1). Nūnc căptīvă rōgăt : gĕnĭtrĭcī cōrpŭs ĭnēmptŭm Rēddĭtĕ. *O.* Nēc fĕrrō ūt dēmēns gĕnĭtrĭcem ōccīdĭs Ōrēstēs. *H.* SYN. Mātĕr, părēns, crĕātrīx. *Voy.* Mater. || *Au fig.* Nōx somni

gĕnĭtrīx. *Sil.* Gĕnĭtrīx prīmæ Rōscĭdă lūcis. *Sen.* ‖ *Pour désigner les grandes déesses, en partic. Cybèle.* Hānc Gĕnĭtrīx făclĕm mĭsĕrātă rĕfēclt (de Cybele). *V.* Ītĕ-dĕæ pĕlăgī, Gĕnĭtrīx jŭbēt. *Id.* Ēt Sămĭă Gĕnĭtrīx quæ dēlectātŭr ārēnā. *J.* (16, 6, scil. Juno). *Voy.* Mater.

Gĕnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'ancien verbe* Geno, *servant à* Gigno. *Engendré.* Dīs gĕnĭte, ēt gĕnĭtūrē dĕōs. *V.* Dīs quānquām gĕnĭti. *Id.* SYN. Gĕnĕrātŭs, sătŭs, nātŭs. *Voy.* Filius.

Gĕnĭŭs, ĭī. *m. Génie, dieu particulier, qui présidait à la naissance de chaque homme, et l'accompagnait pendant sa vie.* Scīt Gĕnĭŭs, nātālē cŏmēs quī tempĕrăt ăstrŭm. *H.* Īllē pătrīs Gĕnĭō sōlēnnīă dōnă fĕrēbăt. *O.* Māgnē Gĕnī, căpē tūră lībēns, vōtīsquĕ făvētō. *Tib.* (IV, 5, 91). EP. Ămīcŭs, bŏnŭs, bĕnīgnŭs, făvēns, dŭx, cŏmēs, fĭdŭs; mălŭs, ĭnfēlīx, sævŭs, mălīgnŭs. ‖ Gĕnĭō ĭndŭlgĕō. *Satisfaire son Génie, c. à d. se livrer à la joie, au plaisir.* Dēfraŭdō Gĕnĭum. *Vivre d'une manière rangée.* Ĭndŭlgē Gĕnĭō; cārpāmŭs dŭlcīă. *Pers.* (5, 151). Vīnōquĕ dīūrnō Plăcārī Gĕnĭus fēstīs ĭmpūnē dīēbŭs. *H.* Nīl fraŭdāns Gĕnĭī sĭbī. *Sid.* (*Pan.* 3536). Sŭum dēfrūdāns Gĕnĭum, cŏmpārsīt mĭsēr. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 10). Gĕnĭum sŭum Dēfrūdĕt, ăllī pārcăt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 376). SYN. Ănĭmō ŏbsĕquŏr. ‖ *Génie protecteur d'un lieu.* Ĭncērtŭs Gĕnĭumnĕ lŏcī fămŭlūmnĕ pārēntīs Essĕ pŭtēt. *V.* Pĕr Gĕnĭumquĕ lŏci (precatur). *Id.* Sālvē, ūrbīs Gĕnĭŭs, mĕdĭcō pōtābĭlīs haŭstū. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 31). Pĕrquĕ lŏcōs Gĕnĭōrŭm mīllĭă mūltă Fingĕrĕ. *Prud.* (*Sym.* 1257). ‖ *qqf. Inspiration, influence céleste, génie.* Nēmŏ măthēmătĭcŭs gĕnĭum ĭndēmnātŭs hăbēbĭt. *J.* (6, 561). Victūrŭs gĕnĭum dēbĕt hăbērĕ lĭbĕr. *M.* (VI, 60, 10). Quā Crīspŭs brĕvĭtātĕ plăcēt, quō pŏndĕrĕ Vārrŏ, Quō gĕnĭō Plautŭs, quō flūmĭnĕ Quīntĭlĭānŭs. *Sid.* (*Pan.* 220).

† Gĕnŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *arch. Comme* Gigno. Tōtum pŏsse ĕxtrā cōrpŭs dūrārĕ gĕnĭquĕ. *Lr.* (III, 800). Hæc rērŭm gĕnĭtūr nūnc summă nŏvāndō. *Id.* (V, 195. *Id.* I, 570). Sātūrnō, quĕm Cœlŭ' gĕnĭt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 44. Adde *Varr.* apud *Prisc.* 10, 898).

Gĕns, tis. *f. Race, espèce.* Gĕns hūmānă rŭīt pĕr vĕtĭtŭm nĕfās. *H.* Ūt prīscă gĕns mortālĭum. *Id.* Gĕns hūmīdă pōntī. *V.* SYN. Gĕnŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Famille.* Tĕrcentŭm dŏmĭnăbĭtŭr ānnōs Gĕntĕ sŭb Hĕctŏrĕă. *V.* Ūnŭs dē Făbĭă gentĕ rĕlictŭs ĕrāt. *O.* Sīnĕ gentĕ. *H.* Ĭnfīmă dē gentĕ. *Id.* SYN. Gĕnŭs, stĭrps, sānguĭs. ‖ *Nation.* Gĕns ēffrēnă vīrŭm Rīphæō tundĭtŭr eūrō. *V.* Ūnă cŭm gentĕ tōt ānnōs Bĕllă gĕrō. *Id.* SYN. Nātĭō, pŏpŭlŭs. *Voy.* Populus. ‖ *Au plur. Les nations, le monde.* Ignēm fraŭdĕ mălă gentĭbŭs ĭntŭlĭt. *H.* SYN. Tērræ, ōrbĭs, hŏmĭnēs. ‖ Gentĭum, *se joint, dans le langage familier, aux adverbes de lieu :* Ŭbī gentĭum? Quŏ gentĭum? Nūsquām gentĭum. *En quel lieu du monde? nulle part.* Ŭbī est gentĭum. *Pl.* (*As.* II, 2, 21). Ŭndĕ gentĭum? (*Ib.* I, 1, 77). Quīs hŏmŏ te ĕxsŭpĕrāvīt ūsquām gentĭum ĭmpŭdentĭă? *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 4). Nūsquām pĕrhĭbentŭr blandĭtŏrēs gentĭum. *Pl.* (*Men.* II, 1, 37). ‖ *Eccl. Les Gentils.* Fĕrĭtātĕ captă gentĭum, Dŏmārĕt ŭt spurcum Jŏvem. *Prud.* (*Peri.* 251). *Voy.* Gentilis.

Gentĭă, æ. *f. Nom de femme.* Gentĭă, răptă tĭbī fĭăt cŏmă prōtĭnŭs ăstrŭm. *Gall.* (*de Soror.* 10).

Gentĭcŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à une nation.* ‖ Gentĭcī, ōrŭm. *pl. m. Indigènes, habitants.* Gentĭcī cōgnōmĭnānt Sōlĭs cŏlŭmnām. *Avien.* (*Or. mar.* 639).

Gentĭlis, ĕ. *Qui appartient à une famille, ou à une nation.* Nēc nōn gentĭlĭă tympănă sēcŭm. *J.* (3, 64). Trāns gentĭlĕ frĕtŭm plăcĭdī făcundĭă Pōlĭī Dētŭlĭt. *St.* Gentĭlisque ănĭmōs sŭbĭit fŭrŏr. *Id.* Dūctōrem ĭnfēstāns ŏdĭīs gentĭlĭbŭs Hannōn. *Sil.* SYN. Pātrĭŭs. ‖ *Héréditaire, propre.* Ĭndŭlt ārbŏs Ignōtās frondēs ēt nōn gentĭlĭă pōmă. *Calp.* (2, 41). ‖ *Eccl. Des Gentils, payen.* Gentilĕ vŭlgŭs, hūc gĕmēndă cōrpŏră. *Prud.* (*Peri.* 2656). Sīnt hæc bărbărĭcīs gentĭlĭă nūmĭnă păgīs. *Id.* (*Sym.* 533). ‖ *Subst. m. Les Gentils.* Hinc gentĭlīs ăgĭt dūrŏs sīnĕ mŏrĕ fŭrŏrēs. *Alcim.* (IV, 493). Ō mĕrsă līmō cæcĭtās gentĭlĭum! *Prud.* (*Peri.* 2563). *Voy. le suiv.*

Gentĭlĭtās, ātĭs. *f. Famille, alliance, parenté.* ‖ *Eccl. Le paganisme.* Jămnĕ crēdĭs, brūtă quōndăm Văscŏnŭm gentĭlĭtās? *Prud.* (*Peri.* 189). Hās fĕrrĕ pœnās cōgĭtŭr gentĭlĭtās (*Ib.* 3278). SYN. Gentĭlēs, gentēs.

Gĕnŭ, *acc.* gĕnŭ, *abl.* gĕnū. *n.* (*Il ne s'emploie guère qu'à l'ablatif, ou la dernière doit être élidée*); Gĕnŭă ou Gĕnuă, gĕnŭŭm, ŭbŭs (*et non* genubus). *pl. Genou.* Ĭmprĕssōquĕ gĕnū nītĕrs, tĕrræ ăpplĭcăt ĭpsŭm. *V.* Ŏppōsĭtōquĕ gĕnū cūrvāvīt flĕxĭlĕ cōrnū. *O.* Tārdātă săgĭttă ĭntĕrdŭm gĕnŭa ĭmpĕdĭūnt. *V.* Tārdă trĕmēntī Gĕnuă làbant. *Id.* Gĕnŭŭmquĕ tŭmēbăt ŏrbīs. *O.* SYN. Pōplĕs. EP. Firmŭm, sōllĭdum; trĕmēns, tĭtŭbāns, làbāns, ægrūm. (Posterioris quantitas quomodo constet inter recentiores, quum et apud Latinos lis non dijudicata fuerit? Diserte *Diom.* 1, 285, alt in nomin. et accus. corripi Cornū, Gelū, Genū. Sed *Prisc.* 7, 777, ab hac sententia discedere se fatetur, locumque Ovidii et alterum Virgilii memorat, quibus verum haud satis convincitur. Quidquid id est, nemo profecto non animadvertit latinos poetas usu casus recti et accusativi fere abstinuisse. Exempli gratia, quum sit apud *Virg.* sexdecies *Cornu*, quindecies est in al lativo. Ergo frustra de quantitate disputabitur, quum verbi usus non sit in obscuro. Posteriorem tamen brevem esse malim, et ob græcam etymologiam, γόνυ. Hoc acerrime contendebat *Manutius.*) ‖ *Fléchir le genou.* Gĕnŭ, gĕnŭă, gĕnuă flĕctō, ĭnflĕctō, pōnō, sŭbmittō. In gĕnŭă prōcŭmbō. Flĕxō gĕnū prōcŭmbō. Flĕxŭm gĕnŭ sŭbmittō. Gĕnū nīxŭs, prĕssŭs, prōlāpsŭs, flĕxŭs. Gĕnū prōnō. pŏsĭtō. Pōplĭtĕ cūrvō, sŭbmissō, flĕxō. VERS. Ĭpsĕ, gĕnū pŏsĭtō, flammās ĕxsŭsclĭtăt aūrā. *O.* Fūlvīs gĕnŭa ĭnclīnārāt ārēnīs. Pŏsĭtīs in mārgĭnĕ rīpæ Prōcŭbŭĭt gĕnĭbŭs. *Id.* Gĕnĭbŭsquĕ ādvĕrsæ ŏblūctŏr ārēnæ. *V.* Gĕnĭbŭs vīcĭnŭs ārēnæ. *St.* Pōplĭtĕ nūnc flĕxō sĭdūnt. Hūmīquĕ Prĕssŭs ūtrōquĕ gĕnū. *Id.* Ēt trĕmĕfactă cădūnt sŭccīsō pōplĭtĕ membrā (*Ad Pis.* 254). ‖ Gĕnū Nixŭs, Prōlāpsŭs, etc. *Constellation. Voy.* Engonasi. ‖ *Se mettre à genou pour adorer, se jetter aux genoux pour prier.* Gĕnŭ, gĕnŭă, pōplĭtĕm flĕctō, pōnō. Gĕnĭbŭs ādvŏlvŏr, prōvŏlvŏr, ăccĭdō. Gĕnĭbŭs sŭpplĕx ādvŏlvŏr. Prōnīs gĕnĭbŭs cădō. Ăd gĕnŭă ăccĭdō, mē prōjĭcĭō. Āllāpsŭs gĕnĭbŭs. Gĕnŭa āttingō, prēnsō, ămplĕctŏr. Āntĕ pĕdēs jăcĕō. VERS. Dixĕrāt, ēt gĕnŭa ămplĕxŭs, gĕnĭbŭsquĕ vŏlūtāns. *V.* Cŏmplĕxă pĕdēs in limĭnĕ cŏnjŭx Hærēbăt. *Id.* Māgnī gĕnĭbŭs prōcŭmbĕrĕ nōn ĕst Dēdignātă Jŏvīs. *O.* Ēt gĕnĭbŭs prōnŭs, sŭpplĕx sĭmĭlīsquĕ prĕcāntī. Sŭppliciter pŏsĭtō prōcŭbŭĕrĕ gĕnū. *Id.* Vōlvĕrĕr

āntĕ pĕdēs. *L.* Cōmplēctŏr, rēgīnă, pĕdēs. *Id.* Quŭm gĕnŭa āttĭgī. *Sen.* Quĕm gĕnŭ nīxæ trĕmŭĕrĕ gēntēs. Īnflēxŏ gĕnŭ Rēgnāntem ădōrēs. *Id.* Pĕr tŭă tĕ gĕnŭa ōbsĕcrŏ. *Pl.* (*Cure.* V, 2, 31). Āram āmplēxāntēs hānc tŭām lăcrĭmāntēs, gĕnĭbŭ' nīxæ. *Id.* (*Rud.* III, 3, 33). *Voy.* Adoro, Precor. ‖ *N'être pas ferme sur ses genoux, tomber.* Gĕnuă lăbānt. *V.* Gĕnŭa ægrā trăhēntĕm. Īncĭdīt ăd tĕrrām dŭplĭcātŏ pōplĭtĕ. *Id.* Tĕnĕbrīs ēxsānguīs ŏbōrtīs Sūccĭdŭŏ dīcŏr prōcŭbŭīssĕ gĕnŭ. *O.* Tŭm dēnĭquĕ tēllŭs Prēssă gĕnŭ nōstro ēst, ĕt ārēnās ōrĕ mŏmōrdī. *Id.* Nĕc trĕmŭlis pōssūnt īnsistĕrĕ plāntīs. *J.*

? Gĕnŭæ. *Voy.* Gumia.

Gĕnŭālĭă, ĭŭm. *n. pl. Genouillères.* Pōplĭtĭbŭs sŭbĕrānt pīctŏ gĕnŭālĭă limbo. *O.*

Gĕnŭī. *parf. de* Geno, *servant à* Gigno.

Gĕnŭīnŭs, ă, ŭm. *Naturel, non falsifié, propre, véritable.* Quærūnt vānissĭmă quæquĕ Quīs nĭttĕānt : gĕnŭīnă lŭēs. *Prud.* (*Ham.* 350). SYN. Nātūrālis, vĕrŭs, mĕrŭs. ‖ *Ordint. subst. m.* (*s. ent.* dens). *Grosse dent, dent machelière.* Quæ gĕnŭīnum ăgĭtēnt, nōn ădmīttēntĭă mōrsūm. *J.* (5, 69). Ēt gĕnŭīnum frēgĭt īn illīs. *Pers.* (1, 115). Fămēquĕ gĕnŭīnī crĕpānt (*Catal. Virg.* 5, 36). *Voy.* Dens.

1. Gĕnŭs, ĕrĭs. *n. Race, espèce.* Ūnde hŏmĭnŭm gĕnŭs ēt pĕcŭdēs. *V.* Sī gĕnŭs hŭmānum ēt mŏrtālĭă tēmnĭtĭs ārmă. *Id.* Gĕnŭs īrrītābĭlĕ vātēs. *H.* SYN. Gēns, prōpāgŏ, *qqf.* nātūră, sæclă. ‖ *Famille, sang.* Gĕnŭs ālto ă sānguĭnĕ dīvūm. *V.* Sīc gĕnŭs ămbŏrūm scīndĭt sē sānguĭne ăb īmō. Tāntānĕ vōs gĕnĕrīs tĕnŭīt fīdūcĭă vēstrī ? *Id.* SYN. Gēns, stīrps, ŏrtŭs, ŏrīgŏ, sānguĭs, prōlēs. EP. Āntīquŭm, rēgālĕ, clārŭm, īllŭstrĕ, nōbīlĕ ; hŭmīlĕ, īgnōtŭm, ŏbscūrŭm. *Voy.* Proles. ‖ *Noblesse.* Ēt gĕnŭs, ĕt vīrtŭs, nīsĭ cūm rē, vīlĭŏr ālga ēst. *H.* Ēt gĕnĕs ēt fōrmăm rēgīnă pĕcūntă dŏnāt. *Id. Voy.* Nobilitas.

2. † Gĕnŭs. *n., et* Gĕnŭs, ūs. *m. arch. pour* Genu. Hīc gĕnŭs ēt sūrăm cūm Chēlĭs ērĭgĭt ăltĕ. *Cic.* (*Arat.* 403). Ūt nōbĭs tālŭ' gĕnūsquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 103. Etiam in genitivo *Genus* dixisse *Tullium*, testatur *Serv.* ad *Æ.* III, 22).

Gĕnūsŭs, ĭ. *m. Fleuve de Macédoine.* Tēllŭs quā.n vŏlūcĕr Gĕnūsŭs, quăm, etc. *L.*

Gĕnȳsŭs, ĭ. *m. Nom de guerrier.* Gĕnȳsŏ cōnjŭx ămōvĕrăt ārmă. *V. Fl.*

Geōmētră *et* Geŏmētrēs, *ou* Gĕŏmētră *et* Gĕŏmētrēs, æ. *m.* (*γεωμέτρης*). *Géomètre.* Grāmmătĭcŭs, rhētŏr, geōmētrēs, pīctŏr, ălīptēs. *J.* (3, 76). Trăctātŏr, geōmētră mūsĭcūsquĕ. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 8).

Geōmētrĭcŭs *ou* Gĕŏmētrĭcŭs, ă, ŭm (*γεωμετρικός*). *Géométrique.* Vēl quŏt jūnctūrās geōmētrĭcă fōrmă făvōrŭm. *Aus.* (*Epist.* 18, 17). Nōn hūnc quŭm gĕŏmētrĭcās ăd ārtēs. *Sid.* (*Pan.* 3189).

Gĕon, ŏnĭs. *m. Nom Hébreu du Nil.* Tērtŭs ĭndĕ Gĕŏn, Lătĭō quī nōmĭnĕ Nīlus. *Alcim.* (I, 264).

Gĕōrgĭŭs, ĭi. *m. Saint-Georges, chef de la milice et martyr sous Dioclétien.* Mārtȳrĭs ēgrĕgĭī pōllēns mīlcăt aūlă Gĕōrgī. *Fort.* (IV, 63).

Gēpĭdă, æ. *m.* ; Gēpĭdæ, ārŭm. *pl. Les Gépides, peuple des bords du Danube.* Gēpĭdă trŭx sĕquĭtŭr. *Sid.* (*Pan.* 1565).

Gēr. *Voy.* Gir.

Gĕræstēs, æ. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* I, 458.)

? Gĕrărĭă, æ. *f. Femme de peine.* Jāmprīdĕm, quĭă nĭhĭl ăbstŭlĕrĭt, sŭccēnsĕt gĕrărĭă. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 102. Alii leg. *ceraria, cellaria*).

Gĕrăsēni *ou* Gĕrāssēni, ōrŭm. *m. pl. Habitants de Gérasa, ville de Palestine.* (*Juvc.* II, 43; *Prud. Apoth.* 483.)

† Gĕrdĭŭs, ĭi. *m.* (*γέρδιος*). *Tisserand.* Gĕrdĭŭs, ăncillæ, pŭĕri, zōnārĭŭ', tĕxtŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 379).

Gĕrēns, tis. *Qui fait.* Pĭăcŭlum ūt mĭsĕrērī nōs hŏmĭnŭm rē mălĕ gĕrēntŭm. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 13. *Ib.* I, 2, 43).

Gērgēsēi, ōrŭm. *m. pl. Gergéséens, peuple de la terre de Chanaan.* Rēgĭs Āmōrrhæi, tŭm mīllĭă Gērgēsēōrŭm. *Prud.* (*Ham.* 478).

Gērgŏvĭă, æ. *f. Ville principale des Arvernes.* Quŭm cōllĕ rēpŭlsŭs Gērgŏvĭæ mīlēs. *Sid.* (*Pan.* 1595. Cf. *Cæs. B. G.* 7, 4).

Gērmānă, æ. *f. Sœur.* Īnvēnī, gērmānă, vĭăm ; grātārĕ sŏrōrī. *V.* Vēllt hŏc gērmānă Tōnantīs. *O. Voy.* Soror.

Gērmāni, ōrŭm. *m. pl.* (*Γερμανοί*). *Les Germains, auj. les Allemands.* Lūstră, Lĕōntŏdāmĕ, Gērmānōrūmquĕ pălūdēs Ērŭīs. *Cl.* SYN. Teūtŏnēs, Alēmānni, Sĭcāmbrī, Sŭēvī *ou* Suēvi. EP. Flāvī, cærŭlēi ; bēllācēs, bēlligĕrī, trŭcēs, fĕrōcēs, fortēs, fĕrī ; īndŏmĭtī, rĕbēllēs. PPH. Gēns Gērmānă. Ōræ Teūtŏnĭcæ cīvēs. Āccŏlă Rhēnī. Quī Dānŭbĭŭm bĭbūnt.

Gērmānĭă, æ. *f.* (*Γερμανία*). *La Germanie. auj. l'Allemagne.* Aūt Ărărim Pārthŭs bĭbĕt, aūt Gērmānĭă Tĭgrim. *V.* Nēc fĕră cærŭlĕă dŏmŭīt Gērmānĭă pŭbĕ. *H. Voy. le précéd.*

Gērmānĭcŭs, ă, ŭm. *De Germanie.* Jŭvēnĕm Gērmānĭcă sīgnă fĕrēntĕm (*Ad Liv.* 339). SYN. Germanus. ‖ *Subst. m.* 1. *Germanicus, fils adoptif de Tibère, ainsi nommé à cause de ses victoires sur les Germains.* Nēc tĭbĭ dē Pārĭō stătŭăm, Gērmānĭcĕ, tēmplŭm Mārmŏrĕ. *O.* Pārce, hŏspēs, tŭmŭlō ; Cæsăr Gērmānĭcŭs hīc sŭm (*Anthol.* I, p. 226). ‖ *Surnom donné à Domitien.* Āccŏlă jāmi nōstræ dēgĭs, Gērmānĭcĕ, rīpæ. *M.* (V, 3, 1). Nēcdum æquŏ tŭōs, Gērmānĭcĕ, vūltŭs. *St.* (*Silv.* IV, 2, 52).

Gērmānĭtās, ātĭs. *f. Parenté de frères.* Pācēm quĭētām dēlĭgāt gērmānĭtās. *Prud.* (*Ham.* 41).

Gērmānĭtŭs. *adv. En frère.* Sī quĭd ēvēnĭt bŏnī, cŭī ămīcŭs ēst gērmānĭtŭs. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 381).

1. Gērmānŭs, ĭ. *m. Frère.* Sēd rēgnă Tȳrī gērmānŭs hăbēbăt. *V.* Ēffĭcĕ : gērmānĭs, sīt cōmĕs ĭstĕ sŭīs. *O. Voy.* Frater. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Naturel, véritable.* Īllĕ Theōdōrŏmēdēs fuīt gērmānŏ nōmĭnĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 38). Ōbŏlŭīsti āllĭŭm ; Gērmāna īllŭvĭēs. *Id.* (*Most.* I, 1, 38).

2. Gērmānŭs, ĭ. *m. Germain. Voy.* Germani. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Germanie.* Ēt mŏdŏ Gērmānŭs Rōmānĭs cōgnĭtŭs ōrbĭs (*Ad Liv.* 396). Fēmĭnă cānĭtĭēm Gērmānĭs ĭnfĭcĭt hērbĭs. *O.* Īnsignem ŏb clādĕm Gērmānæ pūbĭs, ĕt ārĭs. *Pers.* (6, 44). SYN. Gērmānĭcŭs, Teūtŏnĭcŭs. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* XI, 97, 1.)

Gērmĕn, ĭnĭs. *n. Germe, rejeton.* Hūc ăllēna ex ārbŏrĕ gērmĭn Ĭnclūdūnt. *V.* Nōstræ stŭpēant tŭă gērmĭnă pīnŭs. *St.* Hēlĭădŭm rāmōs lăcrĭmōsăquĕ gērmĭnă dūxīt. *Id.* SYN. Sūrcŭlŭs, frūtex, pălmes, *Voy.* Virgultum. ‖ *Production, fruit.* Aūtūmnī mātūrĕt gērmĭnă Vīrgŏ. *Cl.* Gērmĭnă cārā mārīs (scil. unionēs seu coralium). *Id.* SYN. Fētŭs, ūs. ‖ *Germe d'une espèce animale.* Mōrtālēs ĭgĭtŭr cūnctŏs Ēdĭt nōbĭlĕ gērmĕn. *Boet.* (3, 6). Ĭmplērātquĕ ūtĕrŭm gĕnĕrōso gērmĭnĕ. *O.* SYN. Sēmĕn. ‖ *Au fig.*

Răbĭēs ūnde illæ gĕrmĭnă sūrgūnt. *Lr.* (IV, 1080). *Voy.* Principium.

Gĕrmĭnō, ās, ārĕ. *n. Germer, pousser.* Gĕrmĭnăt ĕt nūnquăm fallēntis tĕrmĕs ŏlīvæ. *H.* Sēd Nŏmentānă sĕcūrus gĕrmĭnăt hortŭs. *M.* (X, 94). Quod nōn dĕ sēmĭnĕ tĕrræ Gĕrmĭnăt. *Prud.* (*Apot.* 632). SYN. Frŭtĭcŏ, pūllŭlŏ, pūbĕscŏ, ădŏlēscŏ. PPH. Gĕrmĭnă, frŭtĭcēs fūndŏ, ēmittŏ, trūdŏ, prōfūndŏ, effūndŏ, spărgŏ, explĭcŏ, părĭŏ. Gĕrmĭnĕ pūbĕscŏ, pūllŭlŏ, frondĕō. Gĕrmĭnĭbŭs, rāmis vĭrĕō, vĭrescŏ, lūxŭrĭŏ, ēxŭbĕrŏ. ‖ *Au fig.* Gĕrmĭnăt indĕ Dētĕrĭŏr sŏbŏlēs. *Hil. Pict.* (*Gen.* 164). *Voy.* Pullulo. ‖ *qqf. act. Produire.* Quōd rāmis plă gĕrmĭnăt Dămascŭs. *St. Silv.* I, 6, 14. Sic *Plin.* 30, 11; 7, 6).

Gĕrmĭsărā, æ. *f. Ville de Dacie.* Mūnĭtæ prōptĕr mœnĭă Gĕrmĭsăræ (*Anthol.* I, p. 64).

Gĕrō, ĭs, gēssī, gĕstŭm, gĕrĕrĕ. *Porter.* Quĭdve hæc gĕrĭtis tēla ĭrrĭtă dĕxtris? *V.* Pămpĭnĕăsquĕ gĕrūnt ĭncĭnctæ pēllĭbŭs hăstās. *Id.* SYN. Fĕrŏ, gĕstŏ, portŏ. *Voy.* Porto. ‖ *Porter quelque chose d'inhérent au corps.* Cēntŭm frŏntĕ ŏcŭlōs, cēntŭm cervĭcĕ gĕrēbăt. *O.* Āt quæ ūmbrātă gĕrūnt cĭvīlī tempŏră quĕrcŭ. *V.* Vŭlnĕrăque illă gĕrēns. *Id.* ‖ *Produire.* Ārbŏrĭbŭs cæsĭs, quās ārdŭă gēssĕrăt Œtē. *O.* Vĭŏlăm nūllŏ tĕrră sĕrēntĕ gĕrīt. *Id.* Plātănī mălōs gēssĕrĕ vălēntēs. *V. Voy.* Gigno. ‖ *Au fig. Avoir.* Ānte ānnōs ănĭmūmquĕ gĕrēns cūrāmquĕ vĭrīlĕm. *V.* Āspĕrā sī gĕrĭtis cōrdă, rĕdīrĕ lĭcĕt. *M.* (X, 105). Mōrēs, quōs āntĕ gĕrēbānt, Nūnc quŏque hăbēnt. *O.* SYN. Gĕstŏ, hăbĕŏ. ‖ *Obtenir.* Nōs ălīquŏd nōmēnquĕ dĕcūsquĕ Gēssīmŭs. *V.* SYN. Fĕrŏ, ōbtĭnĕŏ. ‖ *Faire.* Nĕc tĕcūm tălĭă gēssī. *V.* Hōc gĕrĭtŭr zĕphўrĭs prīmum ĭmpēllēntĭbŭs ūndās. *Id. Voy.* Facio. ‖ *Administrer, exécuter.* Tăce, ĕt hānc rĕm gĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 61. *Id. Bac.* III, 3, 73; *Aul.* II, 2, 70). SYN. Trăctŏ, cūrŏ, ăgŏ, ēxsĕquŏr. ‖ — mĕ. *Se comporter.* Quō mĕ sīnĕ crīmĭnĕ gēssī, Cāndŏr. *O.* SYN. Mĕ hăbĕŏ. ‖ — (aliquem). *Remplir un certain personnage, se comporter comme.* Excĭdăt Hĕctŏr : Gĕrĕ căptīvŭm. *Sen.* (*Troad.* 714). Tū cīvēm pătrēmquĕ gĕrās. *Cl.* SYN. Ăgŏ, ēxhĭbĕŏ. ‖ — bēllŭm. *Faire la guerre.* Bĕllum ĭngēns gĕrĕt Ităllă. *V. Voy.* Bellum. ‖ — cūrăm. *S'intéresser.* Quām prō mē cūrăm gĕrīs. *V.* ‖ —tēmpŭs, ævŭm, etc. *Passer le temps.* Ĭmpŭbēmquĕ gĕrēns stĕrĭlēmquĕ jŭvēntăm. *V. Fl.* SYN. Ăgŏ, dēgŏ, dūcŏ. ‖ — mōrēm. *Voy.* Mos.

2. † Gĕrŏ, ōnĭs. *Voy.* Foras-gero.

Gĕrōn, tĭs. *m.* (γέρων). Gĕrōntĭs ārx. *Forteresse sur la côte de la Bétique.* Gĕrōntĭs ārx ĕst ēmĭnŭs; nāmque ĕx ĕā. *Avien.* (*Or. mar.* 263. *Ib.* 304).

Gĕrræ, ārŭm. *f. pl. Choses sans valeur, bagatelles.* Tūæ blandĭtĭæ mĭhĭ sūnt, quōd dĭcī sōlĕt, Gĕrræ gĕrmānæ. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 9. *Id. Epid.* II, 2, 49. Cf. *Non.* 2, 385, *Fest.* et *Gloss. Placidi*). ‖ *Sorte d'interj., comme en français : Bagatelles!* Gĕrræ! næ tu illūd vĕrbum āctūtum ĭnvēnĕrīs. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 31).

Gĕrrhæ, ārŭm. *m. pl. Nation Scythique.* (*Avien. D. Ter.* 459. Et *Prisc. Peri.* 313.)

Gĕrrhŭs *ou* Gĕrrūs. *Voy.* Gerys.

Gĕrrĭs, ĭs. *m. Petit poisson peu estimé, que l'on salait.* Fūissĕ gĕrrēs, aŭt ĭnutĭlēs mænās. *M.* (XII, 32, 15). Tēquĕ jŭvānt gĕrrēs ĕt pēllĕ mĕlāndrўă cānă. *Id.* (III, 77, 7. Cf. *Plin.* 32, *ult.*)

?Gĕrrīnŭs, ă, ŭm. *De nulle valeur.* (*Pl. Epid.* II, 2, 49. Sed alii aliter.)

†Gĕrrō, ōnĭs. *m. Fainéant, flaneur.* Gĕrro, ĭnĕrs, fraŭs, hĕllŭŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 10. Ubi *Eugraph.* in *Gloss. Placidi : Gerro*, nugator).

† Gĕrŭlă, æ. *f. Porteuse.* Āltĕră tūnc ētiām gĕrŭlārum āccīrĕ vĭdētŭr Gĕrmānām. *Capel.* (VII, p. 235).

† Gĕrŭlĭfĭgŭlŭs, ī. *m. Qui est à la fois acteur et patient.* (*Pl. Bac.* III, 1, 14, flagitii..)

Gĕrŭlŭs, ī. *m. Porteur, portefaix.* Fēstīnăt călĭdŭs mūlĭs gĕrŭlīsquĕ rĕdēmptŏr. *H.* Ærĕ sĭnŭs gĕrŭlūs plēnōs grăvĭs ūrbĕ rĕpōrtĕt. *Col.* (10, 310. Adde *Pl. Bac.* IV, 9, 79). SYN. Bājŭlŭs.

Gĕrūndă, æ. *f. Ville de la Tarraconaise, auj. Girone.* Ārtŭbŭs sānctīs lŏcŭplēs Gĕrūndă. *Prud.* (*Peri.* 1069).

Gĕrvăsĭŭs, ĭī. *m. Saint Gervais.* Gĕrvăsĭum, Ămbrŏsĭŭm, Mēdĭŏlānĕ, mĕŭm. *Fort.* (III, 390).

Gĕrўŏn, ōnĭs, *et* Gĕrўōnēs, æ. *m.* (Γηρύων *et* Γηρυόνης). *Géryon, fils de Chrysaor, roi d'Ibérie, possédait en outre les deux îles Baléares et Iviça* (Ebusus). *Les poètes le représentent avec trois corps. Hercule lui enleva ses bœufs.* Tĕrgĕmĭnī nĕcĕ Gĕrўōnis spōlĭīsquĕ sŭpĕrbŭs. *V.* Gĕrўōnă quōndām nūncŭpātum āccēpĭmŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 264). Prōdĭgĭūmquĕ trĭplĕx, ārmentī dīvēs Ĭbērī, Gĕrўōnēs. *O.* Quīdvĕ trĭpĕctōră tĕrgĕmĭnī vīs Gĕrўōnăī? *Ir.* (V, 28). PHR. Fōrmă trĭcorpŏrĭs ūmbræ. *V.* (Cf. *Sil.* XIII, 200 *sq.*). ‖ † Gĕrўon. *Le même.* Nūllă tămĕn fūsō prĭŏr ĕst Gĕrўŏnĕ pūgnă. *Sid.* (*Pan.* 2399).

† Gĕrўŏnācĕŭs, ă, ŭm. *De Géryon.* Cūm sēnīs mănĭbŭs, mĭrĕ Gĕrўŏnācĕō. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 18).

Gĕrўs, ўŏs. *m. Fleuve de la Scythie d'Europe.* Pōtāquĕ Gĕrўs quōs ēffĕrăt ūndă. *V. Fl.* (VI, 68. Apud *Plin.* 4, 12, et *Mel.* 2, 1, est *Gerrhus*).

Gēsă, ōrŭm. *Voy.* Gæsa.

Gēsandĕr, drī, *et* Gēsĭthŏŭs, ī. *m. Noms de guerriers.* Tūrbĭnĕ Gēsandrūm Māvōrs răpŭit. *V. Fl.* Hўpētāŏnă Gēsĭthŏūmquĕ. *Id.*

Gēstă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Gestus, a.

Gēstāmĕn, ĭnĭs. *n. Tout ce qu'on porte, ornement, vêtement, etc.* Clўpĕum māgnī gēstāmĭn Ăbāntīs. *V.* Hōc Prĭămī gēstāmĭn ērăt (de sceptro). *Id.* Ēt nōtās rēgum gēstāmĭnă vēstēs. *St.* Prōprĭō tĕctum gēstāmĭnĕ præcĕps Ēx ăcĭĕ răpĭt. *Sil.* ‖ *Tout ce qui sert à porter, moyen de transport.* Ānte ăcĭēm cēlsī vĕhĭtŭr gēstāmĭnĕ cōntī. *V. Fl.* Lēntō gēstāmĭnĕ vīlĭs ăsēllī. *Sedul.* (4, 297).

Gēstăr, ărĭs. *m. Guerrier Carthaginois.* Gēstăr ăd hæc. *Sil.*

Gēstātĭō, ōnĭs. *f. Promenade en litière.* Sēd gēstātĭō, făbŭlæ, lĭbellī. *M.* (V, 21, 8).

Gēstātŏr, ōrĭs. *m. Qui porte, porteur.* Mātrĭs ĕt ĭnnōcŭī gēstātŏr cōrpŏrĭs. *Prud.* (*Apot.* 937. *Id. Peri.* 2340). Illīc Flāmĭnĭæ Sălārĭæquĕ Gēstātŏr pătĕt, ēssĕdō tăcēntĕ. *M.* (IV, 64, 19. Alii de curru intelligunt).

Gēstātrīx, īcĭs. *f. Qui porte.* Dīvăquĕ Gōrgŏnĕī gēstātrīx ĭnnŭbă mōnstrī. *V. Fl.* (IV, 605).

Gēstātŭs, ă, ŭm. *Porté.* Lōngōsquĕ sĭbī gēstātī pĕr ānnōs Phrўxĕæ mōnŭmēntă fŭgæ. *V. Fl.* ‖ *Porté en litière.* Tēctīs nām mŏdŏ Rēgŭlus sŭb īllīs Gēstātŭs fŭĕrăt. *M.* (I, 83, 4).

Gēstĭlēns, tĭs. *Qui tressaille de joie, joyeux.* Sĕd ĭpsĕ vērŭs, ĭntēgērquĕ, gēstĭēns. *T. Maur.* (*Met.* 618, de iambo).

Gēstĭō, īs, īvī ou ĭī, ītŭm. *n. Désirer vivement, démanger.* Quānto haŭrīre ănĭmŭs Mūsārum ē fontĭbŭ' gēstīt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 224). Gēstĭūn pūgnī mĭhī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 167). Dūdŭm scăpŭ

læ gēstībānt mihĭ. *Id.* (*As.* II, 2, 49). SYN. Cŭpĭō, pĕrcŭpĭō, ārdĕō, prūrĭō. ‖ *Tressaillir de joie.* Tūm gēstĭt ăpĕr quūm sēsē mārtĭă tīgrĭs Ābstŭlĭt. *V. Fl.* Stŭdĭo incāssŭm gēstīrĕ lăvāndī. *V.* Quīd gēstĭam, aŭt quīd lætŭs sĭm? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 7). SYN. Gaŭdĕō, ĕxsŭltō. *Voy.* Gaudeo. ‖ *Avec l'infin. Désirer vivement de.* Cūm pārĭbŭs gēstĭt cōllūdĕrĕ. *H.* Ŭndĕ fĕrĭtŭr, ĕō tĕndĭt gēstĭtquĕ cōīrĕ. *Lr.* (IV, 1051). SYN. Ārdĕō, ævĕō, cŭpĭō, flăgrō.

† Gēstĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Gero. Ĭtăquĕ jām quāsi ōstrĕātŭm tĕrgum ŭlcĕrĭbŭs gēstĭtō. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 186. *Id. Amp.* I, 1, 170). Ĕă lĭbertās ĕst, quī pectŭs pūrum ĕt fĭrmŭm gēstĭtăt. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 17).

Gēstō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Porter.* Tўrĭïs mōs ĕst gēstārĕ phărĕtrăm. *V.* Quēm pŭĕrŭm... ĭn mānĭbŭs gēstāvī mĕīs. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 24). *Voy.* Fero. ‖ *Transporter.* Pāvĭdōsquĕ mānēs squālĭdŭs gēstăt sĕnĕx. *Sen.* (*Thyest.* 765). *Voy.* Gero. ‖ *qqf. Colporter.* Nĕ cēssātĕ, prĕcŏr, lōngōs gēstārĕ sŭsūrrōs (*Anthol.* I, p. 639). Hŏmĭnēs quī gēstant, quīque nŭscūltānt crīmĭnă. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 12. *Cf. Senec. Epist.* 123 : « Pessimum genus hominum videbatur, qui verba *gestarent.* ») SYN. Circumfĕrō, differō. ‖ *Au fig. Porter, avoir.* Nōn ōbtūsa ădĕō gēstāmŭs pectŏrā Pœnī. *V.* Nĕquĕ jām lĭvĭdă gēstăt ārmĭs Brāchĭă. *H.* ‖ — ĭn sĭnū, ĭn ŏcŭlīs. *Aimer avec tendresse.* Hīccĭnĕ nōn gēstandŭs ĭn sĭnu ĕst? *Ter.* (*Ad.* IV, 6, 75). Rēx tĕ ĕrgo ĭn ŏcŭlīs scīlĭcĕt Gēstārĕ. *Id.* (*Eun.* III, 1, 11).

Au pass. Gēstŏr. *Aller en voiture ou en litière.* Gēstātŭr tēcŭm sēllă, pārĭtĕrquĕ lăvātŭr. *M.* (XII, 17, 3). Gēstātŭs bĭjŭgīs Rēgŭlŭs ēssĕt ĕquīs. *Id.* (I, 13, 8). Pōrtĭcŭs ĭn quā Gēstētŭr dŏmĭnŭs, quŏtlĭēs plŭīt. *J.* (7, 168).

Gēstŏr, ōrĭs. *m. Diffamateur.* Ōmnēs pēndĕānt Gēstōrēs lĭnguīs, aūdĭtōrēs aūrĭbŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 13). *Voy. le précéd.*

Gēstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Gero. *Fait.* Gēstă sŭpĕr cālĭdæ rĕfĕrēmŭs mœnĭă Cōptī. *J.* (15, 28). ‖ Gēstă. *n. pl., ou* Rēs gēstæ. *Exploits.* Quī sĭbī rēs gēstās Aŭgŭstī scrĭbĕrĕ sūmīt. *H.* Pāssūrŭs gēstīs æquāndă pĕrĭcŭlă rĕbŭs. *J.* (14, 314). Quīs Pūnĭcă gestă Nōssĕt? *Cl.* Sĕd dēnsĭŏr ĭnstăt Gēstōrŭm sērĭēs. *Id.* SYN. Actă, factă. ‖ † *qqf. en gén. Action.* Jūdĭcĕt, ĕt vărĭīs rĕfĕrāt sŭă prædmĭă gēstīs. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 10, 301). ‖ Bĕnĕ, mălĕ gēstă, *ou* Gēstæ rēs. *Bon ou mauvais succès.* Lætī bĕnĕ gēstīs cōrpŏrā rēbŭs Prōcūrātŏr. *V. Voy.* Successus.

Gēstŭs, ūs. *m. Geste.* Ēxīgŭō signĕt gēstū quōdcūnquĕ lŏquētŭr. *O.* Mōtŭs hŏmĭnŭm gēstūsquĕ sequentēm. *Lr.* (IV, 368). Ŭrbĭcŭs ĕxōdĭō rīsŭm mŏvĕt Ātellānæ Gēstĭbŭs Aūtŏnŏēs. *J.* (6, 72). SYN. Mōtŭs, *qqf.* nūtŭs. EP. Dēcŏrŭs, dēcēns, ĭngĕnŭŭs; sōlŭtŭs, lāscīvŭs, pĕtŭlāns.

Gēsŭm. *Voy.* Gæsa.

Gĕtă, *et plus souv.* Gĕtēs, ē. *m.*; Gĕtæ, ārŭm. *pl.* (Γέτης). *Gètes, nation scythique qui s'établit sur le Danube.* Cōmmīsĭt ūnquăm; nōn vāgŭs campīs Gĕtă. *Sen.* (*Hip.* 166). Chūnnŭs, Gĕtă, Dācŭs, Ālānŭs. *Sid.* (*Pan.* 1080). Hĭnc Dācŭs prĕmăt, ĭndĕ Gĕtēs; ŏccŭrrăt Ĭbērĭs. *L.* Trūxquĕ Gĕtēs ārmĭs grāndĭnĕ pŭlsĕt hĭēms. *O.* Dūrā phărĕtrātō bĕllă mŏvēntĕ Gĕtă. *Id.* Quūm fŭgĭt ĭn Rhŏdŏpēn ătquĕ ĭn dēsērtă Gĕtārŭm. *V. Voy.* Scythæ. ‖ *adj. m.* Dēfēcissĕ pŭtānt Gĕtēn Hēbrŭm Bīstŏnēs ūltĭmī. *Sen.* (*H. OEt.* 1041). ‖ Gĕtă. *Nom d'esclave de comédie.* Prōh dī ĭmmōrtālēs! făcĭnŭs indignŭm, Gĕtă! *Ter.* (*Ad.* III, 4, 8). Quūm fĕrīt āstūtōs cōmĭcă mœchă Gĕtās. *Pp.* (IV, 5, 44). ‖ *Nom d'homme.*

Gēthæī, ōrŭm. *m. pl. Habitants de Geth, ville de Palestine.* Tē, Gēthææ, jŭvăt. *Prud.* (*Ham.* 485).

Gēthsĕmānēĭdă rūră. *Eccl. Le champ de Gethsémani ou le jardin des Olives, dans lequel le Christ alla prier la veille de sa passion.* Nōmĭnĭs Hēbræī sūnt Gēthsĕmānēĭdă rūră. *Juvc.* (IV, 481).

Gĕtĭcē. *adv. Comme les Gètes.* Jām dĭdĭcī Gĕtĭcē Sārmătĭcēquĕ lŏquī. *O.*

Gĕtĭcŭs, ă, ŭm (Γετικός). *Des Gètes.* Hŏc tĭbĭ dē Gĕtĭcō lĭttŏrĕ mīttĭt ŏpŭs. *O.* Bīstŏnās ēt Gĕtĭcās pŏpŭlātŭr cædĭbŭs ŭrbēs. *St. Voy.* Scythicus.

Gētŭlŭs. *Voy.* Gætulus.

Gibbĕr, ĕrĭs. *n., et* Gibbŭs, ī. *m. Bosse.* Strūmōsum, ătque ūtĕrō pārĭtĕr gibbōquĕ tūmēntĕm. *J.* (10, 309. *Ib.* 294. *Cf. Prisc.* 2, 267). ‖ *En gén. Excroissance de chair.* Mēdĭīsquĕ ĭn nārĭbŭs ingens Gibbŭs. *J.* (6, 110). SYN. Tūbĕr.

Gibbĕr, ĕră, ĕrŭm, Gibbōsŭs *et* Gibbĕrōsŭs, ă, ŭm. *Bossu; en gén. qui s'élève en bosse.* Tūbĕr ādstrŭĕ gibbĕrŭm. *Mœcen.* (apud *Sen. Epist.* 101). PPH. Gibbō tūmēns. *J.*

Gĭgāntēs, ŭm. *m. pl.* (Γίγαντες). *Les géans, enfans monstrueux de la Terre, firent la guerre aux dieux. Jupiter, après les avoir foudroyés, les précipita au fond du Tartare, ou les emprisonna sous l'Etna. Ils diffèrent des Titans, qui les précédèrent, et firent la guerre à Saturne; cependant ils sont souvent confondus dans les poëtes.* Cĕcĭnī plēctrō grăvĭōrĕ gĭgāntās. *O.* Sōlĭdōquĕ ĭntōrta ădămāntĕ gĭgāntum Vīncŭlă. *O.* SYN. Tērrĭgĕnæ, ānguīpēdēs, *par ext.* Tītānēs. EP. Aūdācēs, sŭpērbī; hōrrēndī, ĭmmānēs, vāstī; sævī, mĕtŭēndī, fĕrī, sērpēntĭpēdēs, ānguīpēdēs. PPH. Tītānĭă pūbēs, prōlēs. Gĭgāntŭm cōhōrs, mānŭs, tŭrbă. Tērrĭgĕnæ frātrēs. Gĕnŭs ānтĭquŭm Tērræ. Tērræ ōmnĭpārentĭs ălūmnī. Fĕrī Tērræ pārtŭs. Tēllūrĭs jŭvēnēs. VERS. Ēt cōnjūrātōs cœlŭm rēscindĕrĕ frātrēs. *V.* Quī mānĭbŭs māgnŭm rēscindĕrĕ cœlŭm Æggrēssī, sŭpĕrīsquĕ Jŏvēm dētrūdĕrĕ rēgnīs. *Id.* Tērrā fĕrōs pārtŭs, ĭmmānĭă mōnstră, gĭgāntās Ēdĭdĭt, aūsūrōs ĭn Jŏvĭs īrĕ dŏmŭm. *O.* Sīc ăffectantēs cœlēstĭă rēgnă gĭgāntās Ād Stўgă nĭmbĭfĕrō vindĭcĭs īgnĕ datōs. Dōmĭtōs Jŏvĭs īgnĕ gĭgāntās. *Id.* Tēntāvērĕ, nĕfās, ōlĭm dētrūdĕrĕ mundō Sīdĕră, căptīvīquĕ Jŏvĭs trānsfĕrrĕ gĭgāntēs Ĭmpĕrĭum, ĕt victō lēgēs ĭmpōnĕrĕ cœlō. *Corn. Sev.* (*Ætn.*). *Voy.* Titanes. ‖ *Au sing.* Gĭgās, āntĭs. *m.* (γίγας). *Un géant.* Prōmĭnĕt ārcĕ gĭgās, ătque ūnī mīssĭlĭs illī. *St.* Sŭpĕr hæc tŭă mēmbră gĭgāntă Sūbvĕhĕrēs. *Id.* Sŭppōsĭtŭs mōntī quām vŏmĭt ōrĕ gĭgās. *O.*

Gĭgāntĕŭs, ă, ŭm (Γιγάντειος). *De géant.* Quūmquĕ gĭgāntēī mĕmŏrāntŭr prœlĭă bēllī. *O.* Ætnă gĭgāntēos nūnquām tăcĭtūră fŭrōrēs. *Cl.*

† Gĭgĕrĭă, ōrŭm. *n. pl., ou* Gĭgĕrĭæ, ārŭm. *f. Farce de volaille.* Gĭgĕrĭă sūnt, sīve ădĕō hēpātĭă. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 390. Alii leg. *Gigeriæ.* Vid. *Fest.*).

Gĭgnō, ĭs, gĕnŭī, gĕnĭtŭm, gĭgnĕrĕ. *Engendrer, mettre au monde, mettre bas, en parlant des animaux.* Quī tāntī tālĕm gĕnŭĕrĕ pārentēs? *V.* Gignĭs Ălōĭdās, ārĭēs Bisāltĭdă fāllĭs. *O.* Cujŭs pŏtēstās nūlla ĭn gignēndō fŭīt. *Ph.* SYN. Gĕnĕrŏ, pārĭō, crĕō, ēdō, pārtŭrĭō, prōgĕnĕrō, prōcrĕō, ēnĭtŏr, prōdūcō, prōdĭgnō, *qqf.* dēpŏnō, *par ext.* ēdūcō, ēdŭcō, ălō, tōllō, ĕxtōllō. PPH. Pārtŭm.

prōlĕm dō, ēdī, ēmittō. Īn lūcĕm, sūb lūmĭnĭs aūrās ēdō. Dō pārtū prōlĕm. VERS. Pūlchrā făcĭāt tē prōlē pārēntēm. *V.* Sī quă mĭhī dē tē sūscēptă fŭīssēt Prōgēnĭēs. Gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlĕm. Quōs... Ūno eōdēmquĕ tŭlĭt pārtū. Pārtū sūb lūmĭnĭs ēdĭdĭt aūrās. *Id.* Pīgnŏrā Lūcīnā bīnā fāvēntē dĕdĭt. *O.* Quæ tĭbĭ vĭtālĕm quŭm prīmŭm trādĕrĕt aūrām (*Ad Pis.*). Tēquĕ dĕdĭt lūcī pārtū fēcūndă sŭpērmō. *Alcim. Voy.* Parturio. ‖ *Produire, en parlant du sol, etc.* Pūrpŭrĕŭm vĭrĭdī gĕnŭĭt dē cēspĭtĕ flōrĕm. *O.* SYN. Pārĭŏ, pārtŭrĭŏ, gĕnĕrŏ, prōdūcŏ, ēdŏ, dō, fūndŏ, fĕrŏ, gĕrŏ, ēdūcŏ, ēdŭcŏ, ēffĕrŏ, gĕrŏ, *qqf.* sūggĕrŏ, sūffĭcĭŏ. ‖ *Au fig. Engendrer, causer.* Lūdŭs ēnĭm gĕnŭĭt trĕpĭdūm cĕrtāmĕn ĕt īrās. *H.* SYN. Pārĭŏ, prōdūcŏ, ēdŏ, āffĕrŏ, ēffĭcĭŏ.

Au pass. Gignŏr, gĕnĭtŭs sŭm. *Être engendré, naître.* Quĭd ĕnĭm fŭīt ūtĭlĕ gīgnī ? *O. Voy.* Nascor.

Gīldō, ōnĭs. *m. Gildon, gouverneur d'Afrique, qui se révolta contre Arcadius, et fut battu par Stilicon.* Spērābām nūllās trăbĕīs, Gīldōnĕ pĕrēmptō, Născi pōssĕ mōrās. *Cl.*

† Gillŏ, ōnĭs. *m. Vase de terre propre à rafraîchir les boissons.* Gīllŏ vōmĭt gĕlĭdŭm vāstīs sĭngultĭbŭs ămnĕm (*Anthol.* II, p. 406. *Ib.* p. 369). ‖ *Nom d'homme.* Ūnclĭŏlām Prōcŭlēĭŭs hăbĕt, sĕd Gīllŏ dĕūncĕm. *J.* (1, 40).

Gīlvŭs, ă, ŭm. *D'un gris cendré.* Cŏlŏr dētĕrrĭmŭs ălbīs, Ĕt gīlvō. *V.* (*G.* III, 82. Ubi *Serv.* Cf. *Isid.* 12, 1).

Gĭngīvă, æ. *f. Gencive.* Frăngēndŭs mĭsĕrŏ gĭngīvă pānĭs ĭnĕrmī. *J.* (10, 200). Dēntem ătquĕ rūssām dēfrīcārĕ gĭngīvām. *Cat.* (39, 19. *Id.* 97, 5).

Gĭngīvŭlă, æ. *f. dimin. de* Gingiva. Cŏmplānātōrēm tŭmĭdŭlæ gĭngīvŭlæ. *Apul.* (*Apolog.*).

Gĭnnŭs, ī. *m.* (γίννος). *Nain, avorton.* Nōn ălĭtĕr mōnstrātŭr Ătlās cŭm cōmpărĕ gĭnnō. *M.* (VI, 77, 7).

Gĭr. *m.* (Γειρ). *Fleuve du pays des Garamantes.* Hēspĕrĭdŭm Trītōn, ēt Gĭr nōtĭssĭmŭs ămnĭs. *Cl.* (*Plin.* 5, 1, dat *Ger*).

Gĭrrhēī, ōrŭm. *m. pl. Habitans des bords du Gir, Troglodytes.* Gĭrrhēūs quī vāstă cōlĭt sŭb rūpĭbŭs ântrā. *Cl.*

Gĭsgŏ, ōnĭs. *m. Nom carthaginois.* Gĭsgōnēm, lævēmquĕ Bŏgăm. *Sil.*

Gĭth *ou* Gīt. *n. indécl. Nielle, herbe sauvage.* Ēst ĭntĕr frūgēs mōrsū pĭpĕr æquĭpărāns gīt. *Aus.* (*Idyll.* 12, *de Cib.* 8. Cf. *Charis.* 1, 21 : « Hoc *git*, monoptotum, μελάνθιον. » *Capel.* III, p. 81 : « *T* littera neutra tantum nomina quædam pauca finiuntur, ut *git*, quod non declinatur. »)

Glăbĕr, glăbră *et* glābra, glăbrŭm. *Sans poil, épilé.* Ōrĕ tĕnĕr, lātŭs pĕctŏrĕ, crūrĕ glăbĕr. *M.* (XII, 38). Ōvēs scăbræ sūnt, tām glăbræ hēm, quam hæc ēst mānŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 140). Glăbrŭm tăpētĕ. *Turpil.* (apud *Non.* 14, 34). SYN. Lævĭs, dēpĭlātŭs, vŭlsŭs. PHR. Nēc vīvāt ūllŭs ĭn tūō pīlŭs crūrŏ, Pūrgēntquĕ crēbræ cānă lăbrā vŏlsellæ. *M.* ‖ *Subst. m.* Ūnguēntātĕ glăbrīs mārītĕ (*Catul.* 61 141). ‖ † *Compar.* Glăbrĭŏr. (*Pl. Aul.* II, 9, 6.)

Glăbrārĭă, æ. *f. Qui aime les hommes épilés.* (*Mart.* IV, 28, 7.)

Glăbrĭŏ, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Fūnĕrĕ præ-rĕptŭs, Glăbrĭō, dēstĭtŭīs. *Aus.* (*Prof.* 24, 12).

Glăcĭālĭs, ĕ. *Glacial, qui glace.* Ēt glăcĭālĭs hĭēms ăquĭlōnĭbŭs āspĕrāt ūndās. *V.* Ēt pāvēt ōbsēssūm glăcĭālĭ frīgŏrĕ pēctŭs. *O. Voy.* Frigidus.

Glăcĭēs, ēī. *f. Glace.* Cāndŭīt, ēt vēntīs glăcĭēs ādstrĭctă pĕpēndīt. *O.* Cærŭlĕă glăcĭē cōncrētæ ătque ĭmbrĭbŭs ātrīs. *V.* SYN. Gĕlū, *par ext.* frīgŭs, brūmă, hĭēms, prŭīnă, nĭx. EP. Ārctōă, Rīphæă, hўpĕrbŏrĕă, frīgĭdă, nīvālĭs, dūră, rīgēns, rīgĭdă, cōncrētă, ādstrĭctă, āspĕră, ĭnĕrs, frăgĭlĭs. PPH. Ūndă gĕlū cōncrētă, ādstrĭctă, cōnstrĭctă, vīnctă, grāvĭs, rīgēns. Ūndă glăcĭē cōncrētă, rīgēns, vīnctă prŭīnĭs. Ūndārŭm vīncŭlă. VERS. Cōncrēscūnt sūbĭtæ cūrrēntī ĭn flūmĭnĕ crūstæ. *V.* Hēbrūsquĕ nīvālī cōmpĕdĕ vīnctŭs. *H.* Frāngĕ cūtĕm pēndēntīs æquæ. *Sid.* Mātĕr mē gĕnŭīt; ĕădĕm mōx gīgnĭtŭr ă mē. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 4, 247, et *Diom.* 2, 458). *Voy.* Gelatus, Gelu. ‖ *qqf. au plur.* Sōlŭs hўpĕrbŏrĕās glăcĭēs Tānăĭnquĕ nīvālĕm Lūstrābăt. *V.* ‖ *Au fig. Dureté.* Tūm glăcĭēs ærīs flāmmă dĕvīctă lĭquēscĭt. *Lr.* (I, 493). SYN. Rīgŏr.

? Glăcĭllă, æ. *Nom de femme.* (*Mart.* VII, 86. Sed alii melius, *Flaccilla*, ut passim.)

Glăcĭŏ, ās, ārĕ. *Glacer, congeler.* Pŏsĭtās ūt glăcĭēt nīvēs Pūrō nūmĭnĕ Jūpĭtĕr. *H.* Brūmă gĕlū glăcĭāns jŭbārĕ spīrāt Căprĭcōrnī. *Aus.* (*Ecl.* 16, 12). *Voy.* Gelo. ‖ *Au fig.* Stŭpĕt ānxĭŭs, ăltō Cōrdă mētū glăcĭāntĕ, pătĕr. *St.*

Glădĭātŏr, ōrĭs. *m. Gladiateur.* Quŭm nōtŭs cădĕrĕs trīstī glădĭātŏr ārēnā. *St.* Lūstrāvĭtquĕ fŭgā mĕdĭăm glădĭātŏr ārēnām. *J.* (2, 144). SYN. Pŭgĭl, lānĭstă. *Voy.* Athleta. ‖ *Au plur. Combats de gladiateurs.* Dās glădĭātŏrēs, sūtōrŭm rēgŭlĕ, cērdŏ. *M.* (III, 16). Dătum īrī glădĭātŏrēs. *Ter.* (*Prol. Hec.* 32). SYN. Mūnŭs.

Glădĭātōrĭŭs, ă, ŭm. *De gladiateur.* Hī glădĭātōrĭo ănĭmo ăd mē ăffectānt vĭām. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 71).

Glădĭātūră, æ. *f. Profession de gladiateur.* Ăd glădĭātūrām tū, Spārtăcĕ vīnctĕ, părāstī. *Sid.* (*Pan.* 268).

† Glădĭŭm, ĭī. *n. arch. Comme* Gladius. (*Pl. Cas.* V, 2, 28; *Lucil.* apud *Non.* 3, 106.)

Glădĭŭs, ĭī. *m. Épée.* Nēscĭēbrĭnt prīmī glădĭō ēxtŭndĕrĕ fābrī. *J.* (15, 168). Pārs glădĭōs strĭngūnt mănĭbŭs. *V.* Mē quŏquĕ cōnāntēm glădĭō fĭnīrĕ dŏlōrĕm. *O.* SYN. Ēnsĭs, fĕrrŭm, mūcrŏ, etc. *Voy.* Ensis. ‖ *Au fig. Le commandement militaire.* Aūsōnĭās glădĭīs vōlŭīt miscērĕ sēcūrēs. *L.*

Glandĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit du gland.* Glandĭfĕrās ĭntĕr cūrābānt cōrpŏră quĕrcūs. *Lr.* (V, 940. Adde *Ov. Met.* XII, 328).

Glandĭōnĭs, ĭdĭs. *f. Comme* Glandium. Glandĭōnĭdĕm sūillam, lārĭdŭm, pērnōnĭdĕm. *Pl.* (*Men.* I, 3, 27. Alii leg. *glandionidam*).

Glandĭŭm, ĭī, *et* Glandŭlă, æ. *f. Gorge de cochon salée.* Ătque ălĭquĭd prīŭs ōbtrūdāmŭs, pērnām, sūmēn, glandĭŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 87. *Id. Capt.* IV, 4, 7). Pārtĭtŭr āprī glandŭlās pālæstrītæ. *M.* (III, 82; 20. *Plin.* 11, 37 : « *Tonsillæ* in homine, in sue *glandulæ*. »)

† Glandŏ, ĭnĭs. *f. Comme* Glans. Pīnguī dēpēndēns sūbĕrĕ glandō. *Avien.* (*Peri.* 1189. *Ib.* 285).

Glāns, dĭs. *f. Gland, fruit du chêne.* Quērnăquĕ glāns vīcta ēst ūtĭlĭōrĕ cĭbō. *O.* Cūrvātăquĕ glandĭbŭs ĭlĕx. *Id.* Ēt quæ dēcĭdĕrānt pătŭlă Jŏvĭs ārbŏrĕ glandēs. *V.* EP. Chāŏnĭă, Dōdōnĭă, ĭlĭgnă, quērnă, sĭlvēstrĭs, ăgrēstĭs. PPH. Æscŭlĕă, quērnă bāccă. Quērcŭs, ĭllĭcĭs fētŭs, frŭctŭs. Chāŏnĭæ frūgēs. Chāŏnĭŭs victŭs. ‖ *Balle de plomb, qu'on lan-*

çait avec une fronde. Pārs māximă glāndēs Līvēntīs plūmbī spārgĭt. *V.* Ūt lātă plūmbĕă fūndă mīssă sŏlĕt mĕdĭō glāns întăbēscĕrĕ cœlō. *O.* Rūmpīt plūmbĕă glāndĭūm prŏcĕllă. *Sid.* (*Pan.* 3421). EP. Plūmbĕă, mīssĭlīs, vŏlātĭlīs, vŏlūcrīs. *Voy.* Funda.

Glăphўră, æ. *f.*, *et* Glăphўrŭs, ī. *m.* (γλαφυρός). *Noms de femme et d'homme.* Aūt Glăphўrūs fĭăt pătĕr, Ambrōsiūsquĕ chŏraŭlēs. *J.* (6, 77. Sic et *Mart.* IV, 5, 8. In *Anthol.* I, p. 675, est *Glaphyra*; apud *Mart.* XI, 21, Glăphўrān, *accus.*).

Glārĕă, æ. *f. Gravier, sable fin.* Nām jējūnă quĭdēm clīvōsī glārĕă rūrĭs. *V.* Aūt ĭmpŭlsă lĕvī tŭrbātŭr glārĕă vēnā. *L.* Hīc glārĕă dūră stĕrnĭtŭr. *Tib.* (I, 8, 59).

Glaucē, ēs. *f.* (Γλαύκη). *La même que Créuse, femme de Jason.* Mūnĕră nōn cănĭmŭs pŭlchrăque ĭncendĭă Glaucēs. *Nemes.* (*Cyn.* 43. Adde *Aus. Epig.* 130, 6).

Glaucĕă, ōrŭm. *n. pl.* (γλαύκιον). *Extrait d'une espèce de pavot.* Sūccōquĕ sălūbrī Glaucĕa, ĕt prōfŭgōs vĭnctūrā păpāvĕrā sōmnōs. *Col.* (10, 103). *Voy.* Glaucinus.

Glaucĭă *ou* Glaŭclās, æ. *m.* (Γλαυκίας). *Nom d'homme.* Glaŭcĭă, nam ĭnsōntēs ănĭmās nēc pōrtĭtŏr ārcĕt. *St.* (*Silv.* II, 1, 229). Hōc sūb mārmŏrĕ Glaucĭās hŭmātŭs. *M.* (VI, 28).

† Glaucĭcŏmāns, tis. *Qui a un feuillage vert pâle.* Ōrdĭnĭbŭs lūcēnt quæ glaucĭcŏmāntĭs ŏlīvæ. *Juvc.* (III, 624).

Glaucĭnŭs, ă, ŭm. *D'où* Glaucĭnă, ōrŭm. *n. pl.* (*s. ent.* unguenta). *Parfum de prix tiré d'une espèce de pavot appelée glaucienne.* Pāllĭdă dōnābĭt glaŭcĭnă, Cōsmĕ, tĭbī. *M.* (XI, 27, 2. De Cosmo insigni myropola agitur. Alii non bene aliter). *Voy.* Glaucea.

Glaŭcis, ĭdis. *f. Nom d'une chienne.* (*Prop.* IV, 3, 55.)

Glaŭcĭtō, ās, ārĕ. *n. Glapir.* Glaucĭtāt ĕt cătŭlŭs (*Auct. Philom.* 60).

Glaucōmă, ătis. *n.* (γλαύκωμα). *Glaucome, maladie des yeux.* Ēst glaŭcōma, ăcĭēm quōd tēgmĭnĕ vĕlāt ăquōsō. *Prud.* (*Ham.* 154). Sī vĕro hŏrrēndūm dūcēnt glaŭcōmătă pŷplūm. *Ser. Sam.* (*vs.* 221. Adde *Pl. Mil.* II, 1, 70).

? Glaŭcōpis, ĭdis. *f. Chouette.* (*Mart.* VII, 86, 1. Sed incertissima lectio. Deest epigr. in opt. cod. Thuan.).

Glaucŭs, ă, ŭm (γλαυκός). *D'un vert pâle, vert de mer, bleu.* Īŏnĭum glaŭcis ădspērgĭt vīrūs ăb ūndīs. *Lr.* (I, 721). Glaucă cănēntlă frondĕ sălictă. *V.* Vēlātŭs ărundĭnĕ glaŭcă. *Id.* SYN. Cærŭlĕŭs, cærŭlŭs, vĭrĭdĭs. (De colore disserunt *Gloss. Placidi*, et ex his primitus est *albor viridi mixtus.*) || — ĕquŭs. *Cheval qui a les yeux glaucques.* Spādĭcēs, glaŭcĭquĕ, cŏlōr dētērrĭmŭs ălbīs. *V.* || Glaucă. *n. pris adv.* Glaŭcă tŭēntēs Năīdās. *Aus.* (*Mos.* 170).

Glaŭcŭs, ī. *m.* (Γλαῦκος). 1. *Glaucus, pêcheur d'Anthédon, goûta d'une herbe qui le changea en dieu marin.* Nūpĕr ĭn Eŭbŏĭcă vērsīs Ānthēdŏnĕ mēmbrīs, Glaŭcŭs ădēst. *O.* (Cf. *Met.* XIII, 906 *sq.* Adde *St. Silv.* III, 2, 37; *Aus. Mos.* 275 *sq.*; *Prop.* II, 20, 13). || 2. *Roi de Potnie, fut mis en pièces par ses cavales, que Vénus rendit furieuses.* Glaŭci Pōtnĭădēs mălīs mēmbra ăbsūmpsērĕ quădrīgæ. *V.* || 3. *Fils d'Hippolocus, roi de Lycie, vint défendre Troie, et échangea avec Diomède ses armes d'or pour des armes d'airain.* Ūt Dĭŏmēdī Cūm Lўcĭō Glaŭcō, dīscēdăt pīgrĭōr, ūltrō Mūnĕrĭbŭs mīssīs. *H.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 483; *Mart.* IX, 95; *Hom. Il.* VI, 223; *Epitom. Iliad.* 552 *sq.*; *Plin.* 33, 1). || *Nom d'un poisson.* Āc nūnquam ēstīvō cōnspĕctūs tēmpŏrĕ glaŭcŭs (*Ov. Hal.* 117. Cf. *Plin.* 32, *ult.*).

Glēbă, æ. *f. Glèbe, motte de terre.* Līquĭtŭr, ēt zĕphўrō pūtrīs sē glēbă rēsōlvĭt. *V.* Tĕrra ăntīquă, pōtēns ārmīs ătque ūbĕrĕ glēbæ. Ăntĕ sŭpīnātās ăquīlōnī ōstēndĕrĕ glēbās. *Id.* EP. Dūră, ĭnĕrs, sīccă; mădĭdă, hūmēns; vērsă, frāctă; fĕcundă, fērtĭlīs. *Voy.* Ager. || *Par ext. Toute espèce de motte ou de globule.* Quōd gĕnŭs ē tūrīs glēbīs ēvĕllĕre ŏdōrĕm. *Lr.* (III, 328. Adde *Stat. Th.* VI, 60). Sīccārĕ līquōrĕm Lăctīs, ĕt ĭn nīvĕās ădstrīctŭm cōgĕrĕ glēbās. *Nemes.* (3, 246). SYN. Glŏbŭs, glŏbŭlŭs.

Glēbŭlă, æ. *f. Petite motte de terre; petit champ.* Sătūrābăt glēbŭlă tālīs Pātrem ĭpsŭm tūrbāmquĕ cāsæ. *J.* (14, 166).

Glīs, glīrĭs. *m. Loir, sorte de rat très dormeur.* Sōmnĭcŭlōsōs īllĕ pŏrrīgĭt glīrēs. *M.* (III, 58, 36). Dōrmĭūnt glīrēs hīēmēm pĕrēnnēm, Sēd cĭbō pārcūnt. *Aus.* (*Ephem.* 1, 5. Adde *Laber.* et *Pl.* apud *Non.* 2, 391). PHR. Tōtă mĭhī dōrmītŭr hīēms, ĕt pīnguĭōr īllō Tēmpŏrĕ sūm quō mē nĭl, nĭsī sōmnŭs, ălīt. *M.*

Glīsās, ăntĭs. *m. Bourg de Béotie.* Ēxīlēm Glīsāntă, Cŏrōnēāmquĕ fĕrācĕm. *St.* (Sic *Strab.* Γλισάντα, sed *Plin.* 4, 7, *Glissas*, fortasse melius).

Glīscēns, tis. *Qui croît, augmente.* Īgnīs Ălĕxāndrī Phrўgĭō sūb pĕctŏrĕ glīscēns. *Lr.* (I, 474). Fāmă glīscēntĕ pĕr ævŭm. *Sil.* SYN. Crēscēns.

Glīscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Croître, s'augmenter, s'étendre, et au fig.* Āccēnsō glīscīt vĭŏlēntĭă Tūrnō. *V.* Sūffūsă vēnēnō Tēndĭtŭr, āc sānlē glīscīt cūtĭs. *St.* Ĭnquĕ dĭēs glīscīt fŭrŏr. *Lr.* (IV, 1067). Pūlchre hōc glīscīt prœlĭŭm. *Pl.* (*As.* V, 2, 63). SYN. Crēscō, aŭgēscō, aŭgĕŏr. *Voy.* Cresco. || *Être transporté de joie.* Spĕctăt ătrōx hōstīlĕ căpŭt, glīscĭtquĕ tĕpēntĭs Lūmĭnă tōrvă vĭdēns. *St.* Quūm tē sălvūm vīdĕo, ūt vōltŭī, glīscō gaŭdĭō. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 83). || *Désirer ardemment.* Ēt cōnsānguĭnĕō glīscīs rēgnārĕ sŭpĕrbŭs Ēxsŭlĕ. *St.* Hōs ŭbī vēllĕ ăclēs, ēt dūlcī glīscĕrĕ fĕrrō. *Id.* SYN. Ārdĕō.

Glŏbōsŭs, ă, ŭm. *Rond, sphérique.* Scīlĭcĕt ēssĕ glŏbōsă tămēn, quŭm squăllĭdă cōnstēnt. *Lr.* (II, 468). *Voy.* Rotundus.

Glŏbŭlŭs, ī. *m. Boulette.* Ălbēntīs sēvī glŏbŭlōs, ēt pīngŭlă cēræ Pōndĕrā. *Aus.* (*Epist.* 4, 19).

Glŏbŭs, ī. *m. Globe, boule.* Lūcēntēmquĕ glŏbum lūnæ, Tĭtānĭăque ăstrā. *V.* SYN. Ōrbĭs, circŭlŭs, *qqf.* sphærā. EP. Rōtundŭs, tĕrēs. || *Masse arrondie, tourbillon.* Flāmmārŭmquĕ glŏbōs lĭquĕfactăque vōlvĕrĕ sāxă. *V.* Pūlvĕrĕō stānt ăstrā glŏbō. *St.* SYN. *qqf.* Nūbēs, nēbŭlă. || *Peloton.* Ĭnquĕ glŏbōs vēllĕrēs cōĕūntlă vēllĕră (*Anthol.* II, p. 634. Alii leg. *glomos*). *Voy.* Glomus. || *Peloton de troupes.* Sīc sŭbĭtīs Thēbāna Ārgīvăquĕ pŭbēs Cōncŭrrĕrĕ glŏbīs. *St.* Hūnc sīnĕ mē tŭrbārĕ glŏbŭm. *V.* || † *arch. n.* (Cf. *Prisc.* 5, 658, et *Gloss. Placidi.*)

? Glŏcĭtō. *Voy.* Clocito.

Glŏctŏrō, ās, ārĕ. *n. Produire le claquement de la cigogne.* Glŏctŏrāt ĭmmēnsō dē tūrrĕ cĭcōnĭă rōstrō (*Auct. Phil.* 29).

Glŏmĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui peut former un rond.* Plēĭădūm glŏmĕrābĭlĕ sīdŭs. *Manil.* (IV, 520).

Glŏmĕrāmĕn, ĭnĭs. *n. Aggrégation sphérique, rond, peloton.* Dissimĭlēs ĭgĭtŭr fōrmæ glŏmĕrāmĕn ĭn ūnŭm cōnvĕnĭūnt. *Lr.* (II, 885. *Ib.* 454; V, 724). Tē tēstēm dăt, lūnă, sŭī glŏmĕrāmĭnĭs ōrbĭs. *Manil.* (I, 221). Dīlŭĕ prætĕrĕă glŏmĕrāmĭnă quæ gĕrĭt ĭntŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 996). SYN. Glŏbŭs, ōrbĭs, glŏmŭs.

† Glŏmĕrātĭō, ōnĭs. *f. Agglomération.* Nēc mĭnŏr ēst ĭstīc vēstræ glŏmĕrātĭō tūrbæ. *Juvc.* (II, 585).

Glŏmĕrātŭs, ă, ŭm. *Roulé en peloton ou en tourbillon.* Ātră fāvīllă vŏlāt, glŏmĕrātăquĕ cōrpŭs ĭn ūnŭm Dēnsātŭr. *O.* Quēm circŭm glŏmĕrāti hōstēs. *V.* ‖ *Au fig.* Ātque hæc vĕtŭstă sæclīs glŏmĕrāta hōrrĭdīs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10).

Glŏmĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Mettre en peloton, rouler.* Sīvĕ rŭdĕm prīmōs lānăm glŏmĕrābăt ĭn ōrbēs. *O.* Spĕcĭēm glŏmĕrāvīt ĭn ōrbĭs. *Id.* ‖ *Amasser, rassembler.* Ēt fœdăm glŏmĕrānt tempĕstātem ignĭbŭs ātrīs. *V.* Quăm mūltæ glŏmĕrāntŭr ăvēs. *Id.* SYN. Ăgglŏmĕrŏ, cōnglŏmĕrŏ, cōgŏ, cōlligŏ, ĭs, cōntrāhŏ, dēnsĕŏ. *Voy.* Accumulo. ‖ *Au fig.* Fāsquĕ nĕfāsquĕ sīmŭl glŏmĕrāns. *Prud.* (*Cath.* 391). Glŏmĕrāntŭr sæcŭlă. *Cl.* ‖ — grēssŭs. *Aller au galop.* Ĭnsŭltārĕ sōlo, ēt grēssŭs glŏmĕrārĕ sŭpĕrbŏs. *V.* (Cf. *Plin.* 8, 42 : « Asturcones, quibus non vulgaris in cursu gradus, sed mollis alterno crurum volumine *glomeratio.* »)

Glŏmŭs, ĭ. *m., et* Glŏmŭs, ĕrĭs. *n. Peloton.* Ūt vīnōsă glŏmōs fūrtīvæ Pyrrhĭă lānæ. *H.* (*Bentl.* leg. *glomus,* quidam *globos*). SYN. Glŏbŭs, glŏmĕrāmĕn. (Cf. *Prisc.* 1, 559 : « B transit in M, ut *summitto, globus, glomus.* » *Id.* 5, 658 : « *Hic* et *hoc globus,* quod etiam *hoc glomus.* ») ‖ ? Glŏmŭs, ĕrĭs. *n. Le même.* Āt sī tāntŭmdem ēst ĭn lānæ glŏmĕrĕ quāntŭm Cōrpŏrĭs ĭn plŭmbo ēst, tāntŭmdĕm pĕndĕrĕ pār ēst. *Lr.* (I, 360. Sed jure *Lamb.* mīratur primam producī; quod equidem fieri posse nunquam crediderim. Locum igitur sic sanarem : *At si t. in lanæ glomeramine q.*, etc. Sæpius verbum *glomeramen* usurpat Noster, nusquam *Glomus.* Vid. *Glomeramen.* Adde quod *est* ter iteratum displicet).

Glōrĭă, æ. *f. Gloire.* Sī nūlla āccēndīt tāntārŭm glōrĭă rērum. *V.* Ēt nūllī cōntingit glōrĭă gēntī. *L.* Sēd fŭlgēntĕ trăhīt cōnstrictōs glōrĭă currŭ. *H.* SYN. Laŭs, dĕcŭs, fāmă, nōmĕn, hŏnŏr. EP. Nōbĭlĭs, cĕlĕbrĭs, ĭngĕns, clāră, sūmmă, măgnă, sŭpērstĕs, vīvăx, pĕrĕnnĭs, ĭmmōrtālĭs, ōptātă; vēntōsă, vānă, ĭnānĭs, brĕvĭs, frăgĭlĭs, lēvĭs. PPH. Laŭdĭs ămŏr. Ĭnclўtă fāmă. Nōmĕn ĭmmōrtālĕ. *Voy.* Celeber, Fama, Immortalis. ‖ *Gloire, ornement, parure.* Tāntăquĕ Pæstānī glōrĭă rūrĭs ĕrās. *M.* (VI, 80). Fīgāntŭr vĭrĭdēs, scălārŭm glōrĭă, pălmæ. *J.* (7, 118). SYN. Hŏnŏr ou hŏnŏs, dĕcŭs, grātĭă. ‖ *Orgueil; jactance.* Glōrĭă quēm sŭprā vīrēs ēt vēstĭt ēt ūngĭt. *H.* Jām nōscēs, vēntōsă fĕrāt cuī glōrĭă laŭdĕm. *V.* ‖ *Émulation.* Tāntŭs ămŏr flōrum ēt gĕnĕrāndī glōrĭă mēllĭs. *V.* ‖ *qqf. Réputation.* Quī sēmpĕr sērvās glōrĭam ārĭtūdĭnĭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 40). ‖ † *Au plur. Forfanteries.* Aŭt glōrĭārŭm plēnĭōrēm quam ĭstīc ēst. *Pl.* (*Mil.* 1, 1, 22).

Glōrĭāns, tis. *Qui se glorifie.* Nēc glōrĭāntĭs sŭstĭnĕt frātrĭs jŏcōs. *Ph. Voy.* Superbus.

Glōrĭātĭō, ōnĭs. *f. Vanterie.* Fŭissēt vāna ĭnērtis glōrĭātĭō (*Æsop. fab.* 16, 9 ed. *Schwab*).

† Glōrĭfĭcō, ās, ārĕ. *Eccl. Glorifier.* Lūx ĭmmēnsa ātlŏs, ēt tēmpŏrā vīnctă cōrōnīs Glōrĭfĭcānt. *Prud.* (*Ham.* 1037). Splēndōre ēt căpĭtĭs glōrĭfĭcāndă sŭī. *Prosp.* (*Epigr.* 60, 14. *Ib.* 23, 4).

Glōrĭŏlă, æ. *f. dimin. de* Gloria. Glōrĭŏlam ēxīlĕm Pērdĭdĭt ĭn sēnĭō. *Aus.* (*Prof.* 10, 43).

Glōrĭŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Se glorifier.* Jūpĭtĕr ăltĕr ăvŭs, sŏcĕrō quŏquĕ glōrĭŏr ĭllō. *O.* Frātrĕ măgīs dŭbĭtō glōrĭĕr, ānnĕ vĭrō. *Id.* Nē glōrĭārī lĭbĕăt ăllēnīs bŏnīs. *Ph. Voy.* Superbio.

Glōrĭōsē. *adv. Avec gloire.* Rēs măgnās mānŭ sæpĕ gēssīt glōrĭōsē. *Næv.* (apud *Gell.* 6, 8). ‖ *Avec jactance, superbement.* Nēquĕ lŭbĕt, nĭsī glōrĭōsē, quīdquām prōlŏquī. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 4. *Id. Pers.* II, 5, 6). SYN. Sŭpĕrbē.

Glōrĭōsŭs, ă, ŭm. *Glorieux, honorable.* Ēst glōrĭōsŏs sānĕ cōnvĭctŭs dĕŭm. *Ph.* SYN. Hŏnēstŭs, dĕcōrŭs, pŭlchĕr. ‖ *Glorieux, fier.* Dīxĭt præsĭdĕ glōrĭōsă tălī. *M.* (XII, 8). SYN. Sŭpĕrbŭs, fĕrōx. ‖ *En mauv. part : Vain, plein de jactance.* Mūltĭlŏquŭm, glōrĭōsum, ĭnsŭlsum, ĭnūtĭlĕm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 5). Īd nōs lātīnē glōrĭōsŭm dīcĭmŭs. *Id.* (*Mil.* II, 1, 9).

Glōs, glōris. *f.* (γλῶς). *Belle-sœur.* Ăăcĭdæ ăd tŭmŭlum măctāta ēst Ăndrŏmăchē glōs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Hist.* 13. Cf. *Non.* 19, 4; *Charis.* 1, 27; *Prisc.* 6, 710).

Glōssă, æ. *f.* (γλῶσσα). *Interprétation, glose.* (*Aus. Epig.* 127.)

Glōssēmă, ătĭs. *n.* (γλώσσημα). *Expression peu usitée.* Quī căpŭt ăd lævăm dēĭcĭt, glōssēmătă nōbĭs Præcĭpĭt. *Asin. Gall.* (apud *Suet. Gramm.* 22).

Glūbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Écorcer du bois.*

Glūs, glūtĭs (*Charis.* 1, 27). *f. Comme* Gluten. Tērgŏră dīc clўpĕĭs āccōmmŏdă quīd făclăt? glūs. *Aus.* (*Idyll.* 12, *per interrog.* 10). Sīccātī glūtĕ pălātī. *Paul. Petroc.* (*Vit. S. Mart.* 4, 104). *Voy.* Gluten.

Glŭt glŭt. *indécl. Onomatopée pour exprimer le glouglou de la bouteille.* Ānsă Strīctă fŭīt; glŭt glŭt mūrmŭrăt ūndă sŏnāns (*Anthol.* II, p. 405).

Glūtĕn, ĭnĭs, *et* Glūtĭnŭm, ĭ. *n. Gomme, colle, glue; toute substance visqueuse.* Glūtĭnĕ mātĕrĭēs taŭrīno ĭtă jūngĭtŭr ūnā. *Lr.* (VI, 1069). Cōllĕctūmque hæc ĭpsa dĕ mūnĕrā glūtĕn. *V. Voy.* Viscum. ‖ *Au fig. Toute chose collée sur.* Ōssă, nĕrvōs ăc mĕdūllās glūtĭnō cūtĭs tĕgī. *Prud.* (*Cath.* 1395).

Glūtĭnātŏr, ōrĭs. *m. Qui colle, colleur.* Prætĕrĭtō tĕpĭdō glūtĭnātŏr glūtĭnō. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 68).

Glūtĭnĕŭs, ă, ŭm. *Gluant.* Quæ pĕdĕ glūtĭnĕō, quōd tĕtĭgĕrĕ, trăhūnt. *Rutil.* (1, 610).

Glūtĭnō, ās, ārĕ. *Coller.* Sērmōnĕ cārnēm glūtĭnāns. *Prud.* (*Cath.* 1645). Quōd fŭĕrāt Vērbum, cārnīs dŭm glūtĭnāt ūsŭm. *Id.* (*Psych.* 147). *Voy.* Jungo.

Glūtĭō, ĭs, īrĕ. *Avaler.* Quālĕs tūnc ĕpŭlās ĭpsŭm glūtĭssĕ pŭtēmŭs. *J.* (4, 28). Nīhĭlī sūnt crūdæ, nĭsī quōt mădĭdās glūtĭās. *Pl.* (*Pers.* 1, 3, 14). *Voy.* Sorbeo. ‖ † *Au fig.* Glūtĭtām mōrtēm, fōrtīs victōrĭă Chrīstī. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 268).

† Glūtŏ, ōnĭs. *m. Glouton.* Crēdĭt glūtōnēm sē rūstĭcŭs ĭndĕ vŏcārī (*Anthol.* II, p. 406. *Ib.* 466. Vid. *Fest.* in *Ingluvies*).

† Glŭtŭs, ĭ. *m. Le gosier.* Nēc glŭtō sōrbērĕ sălīvām Mĕrcŭrĭālĕm. *Pers.* (5, 112). *Voy.* Guttur.

Glÿcĕrā, æ, *et* Glÿcĕrē, ēs. *f.* (γλυκέρα). *Glycère, nom de femme.* Ūrit mē Glÿcĕræ nītŏr. *H.* Nēc Glÿcĕrē, vērē Thāïs ămīcā fŭit. *M.* (XIV, 187. *Id.* XI, 41; *Pl. Mil.* II, 5, 26).

Glÿcĕrĭum, ĭī. *n. dimin. de* Glycera. *Nom de femme.* Mĕā Glÿcĕrĭum, ĭnquīt, quĭd ăgīs? cūr te is pērdĭtŭm? *Ter.* (*And.* I, 1, 107).

Glÿcōn, ōnĭs. *m. Glycon, célèbre athlète.* Nōn, quĭă dēspērēs ĭnvīctī mēmbrā Glÿcōnĭs. *H.* || *Nom d'un poète tragique.* Ōllă Thўēstæ Fērvēbīt, sæpe ĭnsŭlsō cēnāndă Glÿcōnī. *Pers.* (5, 8).

Glÿcōnĭs, ĭdĭs. *f.* (γλύκων). *Nom de femme.* Hŏc jăcĕt ĭn tŭmŭlō sēcūrā Glÿcōnĭs hōnēstō (*Inscr.* apud *Grut.* 634, 5).

Glÿcōnĭŭs vērsŭs, Glÿcōnĭŭm mĕtrŭm. *Vers glyconique, inventé par le poète Glycon.* Dūm mētrō quātĭtŭr chŏrdă Glÿcōnĭō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 9).

Glÿmĭcŭs, ī. *m. Nom de chien.* (*Grat. Cyn.* 214.)

Glÿptŭs, ī. *m.* (γλυπτός). *Nom d'homme.* (*Mart.* II, 45.)

Gnæŭs. *Voy.* Cnæus.

† Gnārūrĭs, ĭs. *m. f. Qui sait.* Sĭmŭl gnārūrēs vōs vŏlo ĕsse hānc rēm mēcŭm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 17. *Id. Pœn. prol.* 46). Nōn cŭltŏr ĭnstāns, nōn ărātŏr gnārūrĭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 19. Cf. *Arnob. adv. Gent.* 2 : « Cur esse dicatis in aliis præceptionibus *gnarures?* » Nominativum *Gnaruris* dant *Gloss. Placidi*).

Gnārŭs, ă, ŭm. *Qui sait, connaît.* Aūsŏnĭōs gnārōs bĕllī, vĕtĕrēsquĕ lăbōrŭm. *Sil.* Nēc lŏcī gnārā sŭm. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 28). SYN. Dŏctŭs, prūdēns, sciēns, pĕrĭtŭs.

Gnăthō, ōnĭs. *m.* (γνάθος). *Nom de parasite.* Hīc quĭdem ēst părāsītŭs Gnăthō. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 22). || *D'où* Gnăthōnĭcŭs, ī. *m. De la secte de Gnathon, c. à d. parasite.* Vŏcābŭlă părāsīti ĭtem ŭt Gnăthōnĭcī vŏcēntŭr. *Id.* (*Ib.* 33).

Gnātă, æ. *f. arch. Comme* Nata. *Fille.* Ūltro ăd mē vēnīt, ūnĭcām gnātām sŭām. *Ter.* (*And.* I, 1, 73).

Gnātĭă, æ. *f. Ville d'Apulie.* Mēdĭcīs dein Gnātĭă lўmphīs. *H.*

† Gnātŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Natus. *Né.* Ĭtĕrūm mihī gnātŭs vīdĕŏr, quĭă tē rēppĕrī. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 187). Fĭăt, ŭt rēm gnātām vīdĕŏ. *Id.* (*Truc.* V, 1, 70).

Gnātŭs, ī. *m. arch. Comme* Natus. *Fils.* Gnātĕ, mĭhi lōngā jūcundĭŏr ūnĭcĕ vītā. *Cat.* (64, 215). Quām quŏtĭēs Gnæum, gnārum, gnātŭmquĕ lŏquēmŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 947).

Gnāvĭtĕr *ou* Nāvĭtĕr. *Avec activité, résolution.* Cōnsīlĭumquĕ mōrāntŭr ăgendī gnāvĭtĕr ĭd quŏd. *H.* Vērŭm sī ĭnclīnĭēs, nēquĕ pērtēndēs nāvĭtĕr. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 6). || ? *Totalement.* Quŏnĭām nēc plēnŭm gnāvĭtĕr ēxstăt. *Lr.* (I, 526).

Gnāvŭs *ou* Nāvŭs, ă, ŭm. *Diligent, actif.* Gnāvŭs mānĕ fŏrum ĕt vēspērtīnŭs pĕtĕ tēctŭm. *H.* Ăgīlĕm gnāvūmquĕ rĕmīssī (oderunt). *Id.* Gnāvŭs ăbīrĕ tĭmŏr, dūm cæcă sīlēntĭă. *Sil.* In tēmpŏre ĭpsō gnāvŭs ŏccūrrit Lĭchās. *Sen.* (*H. OEt.* 567). SYN. Impĭgĕr, strēnŭŭs, sēdŭlus, ăgīlis, dilĭgēns, ĭndŭstrĭŭs, āssīdŭŭs, prōmptŭs, fēstīnŭs, cĕlĕr. PPH. Nōn sēgnis. Quĭētĭs ĭmpātiēns, nōn pātiēns. Dēsidĭām, sēgnĭtĭēm fŭgiēns, ēxōsus, pĕrōsus. Īndēfessŭs ăgendō. Āssīdŭō ĭncŭmbēns ŏpĕrī.

Gnĕŭs. *Voy.* Cnæus.

Gnidĭŭs, Gnĭdĭŭs. *Voy.* Cnidius, etc. (Hoc et jubet *Prisc.* 1, 564.)

† Gnōbĭlis, ĕ. *arch. Comme* Nobilis. Ĕgŏ mĕ Ārgōs rĕfĕrăm; nam hīc sūm gnōbĭlis. *Att.* (apud *Fest.* Et *Liv. Andr. ib.*).

† Gnōscō, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme* Nosco. (*Cæcil.*, auctore *Diom.* 1, 378).

Gnōsĭăcŭs *ou* Gnōssĭăcŭs, *et* Gnōsĭŭs *ou* Gnōssĭŭs, ă, ŭm (Κνωσσιακός *et* Κνώσσιος). *De Gnosse, ville de Crète.* Prōxĭmă Gnōssĭăcō nām quōndām Phæstĭă rēgnă. *O.* Pārthŭs Gnōssĭăcīs cērtĭŏr ĭctĭbŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 161). Gnōssĭă Cēcrŏpĭæ tĕtĭgĭssēnt lĭttŏră pŭppēs. *Cat.* (64, 172). || Gnōssĭă. *subst. f. Ariane.* Lānguĭdă dēsērtīs Gnōssĭă lĭttŏrĭbŭs. *Pp.* (III, 3, 2). *Voy. le suiv.*

Gnōsĭās *ou* Gnōssĭās, ădis, *et* Gnōsĭs, ĭdis. *f.* (Κνωσσιάς, Κνωσσίς). *De Gnosse, de Crète.* Īllŭm Gnōssĭădēsquĕ Cўdŏnĭădēsquĕ jŭvēncæ. *O.* || *Subst. Ariane.* Bācchī Gnōssĭās ŭxŏr ĕrīs. *O.* Ēt Phœbūs Dāphnēn, ĕt Gnōssĭdă Bācchŭs ămāvīt. *Id.* Hīnc lūcĭdă Gnōssĭs. *St.* (*Silv.* V, 1, 232, de astro). SYN. Gnōssĭă. *Voy.* Ariadna.

Gnōsĭŭs. *Voy.* Gnosiacus.

? Gnōsŭs, ă, ŭm. *De Gnosse.* (Apud *Luc.* III, 185, pauci leg. *Gnosasque agitare pharetras*, ubi alii recte *Gnosos* vel *Gnosus.*)

Gōbĭō, ōnĭs. *m., et* Gōbĭus, ĭī. *m.* (κωβιός). *Goujon, poisson.* Nē nūllŭm căpĭās, quūm sīt tĭbĭ gōbĭō tāntŭm ĭn lŏcŭlīs. *J.* (11, 37). Tū quŏquĕ flūmĭnĕās ĭntĕr mĕmŏrāndĕ cŏhōrtēs Gōbĭō. *Aus.* (*Mos.* 131). Prīncĭpĭŭm cœnæ gōbĭŏs ēssĕ sŏlēt. *M.* (XIII, 88. Cf. *Prisc.* 1, 549).

Gōlgī, ōrŭm. *m. plur.* (Γολγοί). *Ville de Chypre, où Vénus était honorée.* Cōlīs, quæque Āmăthūntă, quæquĕ Gōlgōs. *Cat.* (36, 14. *Id.* 64, 96).

Gōlgŏthă. *indécl. f.* (?). *Calvaire.* Āt pōstquām vēntum ēst ŭbī rūrīs Gōlgŏthă nōmĕn. *Juvc.* (IV, 659. Omnes syllabas produxit *Tertul. adv. Marc.* II, 198).

Gŏlĭās, æ. *m. Goliath, géant des Philistins, qui fut tué par David d'un coup de fronde.* Vīdĭmŭs hŏrrēndŭm mēmbrīs ănĭmīsquĕ Gŏlĭān. *Prud.* (*Psych.* 359). Stīrpĕm nūtrīcĕ Gŏlĭæ. *Id.* (*Ham.* 850).

Gōmmī. *Voy.* Cummi.

Gŏmōrrhă, æ. *f. Gomorrhe, ville près du Jourdain qui fut abîmée par le feu du ciel.* Dŏmĭnŭs plŭlt ĭgne, ō trīstĕ, Gŏmōrrhæ. *Juvc.* (III, 37. Sic et *Prud. Psych. præf.* 17).

Gŏmōrrhæŭs, ă, ŭm. *De Gomorrhe.* Quīquĕ Gŏmōrrhæās nōn ādspĕxĕrĕ rŭīnās. *Prud.* (*Ham.* 908. *Id. Peri.* 1433, absolute de incolis).

Gŏmphŭs, ī. *m.* (γόμφος). *Clou; sorte de pavé pour les chemins publics.* Ēt crēbrīs ĭtĕr āllīgārĕ gŏmphīs. *St.* (*Silv.* IV, 3, 48).

Gŏngўlĭs, ĭdis. *f.* (γογγυλίς). *Radis.* Gŏngўlĭs, illŭstrī mittĭt quām Nūrsĭă cāmpō. *Col.* (10, 221).

Gŏnŏēssă, æ. *f.* (*Hom. Il.* II, 473, Γονόεσσα). *Ville d'Achaïe.* Āc cārēns nūnquām Gŏnŏēssă vēntō. *Sen.* (*Troad.* 843. Sed haud dubie legendum *Donoessa*, pro *Donussa* vel *Donusa*, Δονόεσσα, Δονοῦσα, quum de Cyclade agatur).

Gōrgē, ēs. *f.* (γοργος). *Fille d'OEnée, sœur de Déjanire.* Sēnĭōrquĕ pātĕr gērmānāquĕ Gōrgē. *O.* Ēt mūrmŭrĕ Gōrgēn Quærīt. *St.*

Gōrgŏnēs, ŭm. *f. pl.* (Γοργόνες). *Les Gorgones, Méduse, Stényo et Euryalée, filles de Phorcus.* Nōn hīc Cēntaŭrōs, nōn Gōrgŏnās Hārpўiāsquĕ. *M.* (X, 4). Phōrcŭs ăquīs, Cētōsquĕ pārēns, ĭpsæquĕ sŏrōrēs Gōrgŏnēs. *L.* SYN. Phōrcĭdēs, Phōrcĭnĭdēs.

PPH. Phŏrcī tērnă prŏpăgŏ. Ănguĭfĕræ Phŏrcī nātæ. ‖ *Au sing.* Gōrgŏn *ou* Gōrgŏ, ŏnis. *f. Une Gorgone, en partic. Méduse ; la tête de Méduse représentée sur l'égide de Pallas.* Āvērtām vultŭs, tānquām mihī pōcŭlă Gōrgŏn Pōrrĭgăt. *M.* (IX, 26). Āltĕră sī Gōrgŏ vĕnĭăt. *Man.* (V, 576). Gōrgŏnĕ bis cēntūm rĭgŭĕrūnt cōrpŏră vīsa. *O.* Ēffŭlgēns ĕt Gōrgŏnĕ sævă. *V.* Gōrgŏnĭs ănguĭfĕræ pectŭs ŏpĕrtă cŏmīs. *Pp.* (II, 2, 60). *Voy.* Medusa.

† Gōrgŏnă, æ. *f. Comme* Gorgon. Trēmānt trĭumphŭm sībĭlāntĭs Gōrgŏnæ. *Prud.* (*Peri.* 2469).

Gōrgŏnĕŭs, ă, ŭm (Γοργόνιος). *Des Gorgones, de Méduse.* Ēxĭn Gōrgŏnĕĭs Āllĕcto ĭnfĕctă vĕnēnĭs. *V.* Gōrgŏnĕās tĕtĭgĭssĕ dŏmōs. *O.* Gōrgŏnĕō pĕrcūssŭs ĕquō. *St.* SYN. Mĕdūsæŭs.

‖ Gōrgōnĭŭs. *Au lieu de* Gargonius.

Gōrgŏphŏnēs, æ. *m. Persée, qui tua la Gorgone.* (*Suppos.* ad *Pl. Amp.* IV, 2 *quater*, 49.)

Gōrtўnă, æ, *et* Gōrtўnē, ēs. *f.* (Γόρτυνα). *Gortyne, ville de Crète, près de laquelle était le labyrinthe.* Ēōĭs quāmvīs cērtĕt Gōrtўnă săgĭttīs. *Sil.* Pārvă Gōrtўnē, stĕrĭlīsquĕ Trĭccē. *Sen.* (*Troad.* 824).

Gōrtўnĭăcŭs, *et ordint.* Gōrtўnĭŭs, ă, ŭm. (Γορτυνιακός *et* Γορτύνιος). *De Gortyne.* Nēc Gōrtўnĭăcō călămŭs lĕvĭs ĕxĭt ăb ārcū. *O.* Pērdūcānt ălĭquæ stăbŭla ăd Gōrtўnĭă văccæ. *V.* Ārbĭtĕr hōs dūră vērsăt Gōrtўnĭŭs ūrnă. *St. Voy.* Cressius.

Gōrtўnĭs, ĭdis. *f.* (Γορτυνίς). *De Gortyne.* Dĭctæă prŏcŭl ēccĕ mănū Gōrtўnĭs ărundō. *L.*

Gōrtўnĭŭs. *Voy.* Gortyniacus.

Gōthī *et* Gŏthī, ōrŭm. *m. pl.* (Γότθοι). *Goths, nation asiatique, qui se répandit dans toute l'Europe.* Quī pŏtŭĭt rĭgĭdās Gōtthŏrŭm sŭbdĕrĕ mēntēs. *Vet. Inscr.* (apud *Fabric.* p. 163). Hŭc pŏssēm vīctŏs ĭndĕ rĕfĕrrĕ Gŏthŏs. *Aus.* (*Epig.* 3, 10). Glădĭō băcchāntĕ Gŏthŏrŭm, Lĭbĕrtās Rōmānă pĕrĭt. *Gerbert.* (in *Anthol.* 1, p. 320.)

Gŏthĭnī, Gŏthўnī, Gŏthūnī *ou* Grŭthūngī, ōrŭm. *m. pl. Peuple formé du mélange des Goths et des Huns.* Aūsī Dānŭbĭŭm quōndām trānārĕ Gŏthūnī. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 622. *Id. Eutr.* II, 153. Cf. *Ammian.* 27, 11).

Grăbātŭs, ī. *m.* (χράβατος). *Lit de pauvre, grabat.* Sĕd sī nĕc fŏcŭs ĕst, mūndī nĕc spŏndă grăbātī. *M.* (I, 93). Frăctŭm quī vĕtĕrīs pĕdĕm grăbātī. *Cat.* (10, 22). *Voy.* Lectus.

Grăccchŭs, ī. *m. Nom d'une illustre famille de Rome, dont les membres les plus célèbres sont les deux Gracques, Tibérius et Caïus, qui furent tués, en tentant de faire revivre les lois agraires.* Quīs tŭlĕrĭt Grăccchŏs dē sēdĭtĭonĕ lŏquēntēs ? *J.* (2, 24). Lēgĭbŭs ĭmmŏdĭcīs, aūsōsque ĭngēntĭă Grăccchŏs. *L.* Sēdĭtĭō clāmōrquĕ jŭvāt, Grăccchosquĕ tēnēntēs Rōstră vŏlŭnt, mōntēmquĕ Săcrŭm. *Manil.* (V, 122. Antea scribebatur *Graccus*, teste *Quintil.* 1, 5 ; et sic in numis : quod forsan rectius, ait *Rupert.* in *Juv. Indice*). ‖ *Membres obscurs de cette famille.* (*Juv.* 2, 117 ; 8, 201.)

Grăccĭtō, ās, ārĕ. *n. Crier comme l'oie.* Hĭnc grăccĭtăt ĭmprŏbŭs ānsĕr (*Auct. Phil.* 19).

Grăccŭlŭs *ou* Grăculŭs, ī. *m. Geai, oiseau.* Mīlvĭŭs ĕt plŭvĭæ grăccŭlŭs aŭctŏr ăquæ. *O.* Āgmĭnĕ quūm dēnsō circumvŏlĭtārĕ vĭdētŭr Grăccŭlŭs, ĕt tĕnŭī quūm strĭdūnt gŭttŭrĕ cŏrvī. *Avien.* (*Progn.* 388. Varia de etymo parum feliciter afferunt *Fest.*, et *Isid. Or.* 12, 7. Cf. *Quintil.* 1, 6).

† Grăcĭlēns, tis. *arch.*, *et* Grăcĭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme* Gracilis. Ex hŏc grăcĭlēns fĭt. *Næv.* (apud *Non.* 2, 364). Dēdūcūnt hăbĭlēs glădĭōs fĭlŏ grăcĭlēntō. *Enn.* (*ibid.*). Ēt grăcĭlēntă pĕrĭt măcĭlēs. *Capel.* (II, p. 36).

Grăcĭlĭpēs, ĕdis. *Qui a les pieds grêles, menus.* Pĭlĕtătĭcŭltrīx, grăcĭlĭpēs, crŏtălĭstrĭă. *Pub. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55, de ciconia).

Grăcĭlis, ĕ. *Grêle, effilé, élancé, maigre.* Īn grăcĭlī măcĭlēs crīmĕn hăbērĕ pŏtēst. *O.* Quærēbām grăcĭlēm, sĕd quæ nōn măcrā fŭīssĕt. *Maxim.* (1, 85). Ēt grăcĭlīs strŭctōs ēffŭgĭt ŭmbrā rŏgōs. *O.* SYN. Exĭlis, tĕnŭis, *qqf.* măcĕr. ‖ *Petit.* Ōmnĭs ĭn hōc grăcĭlī xĕnĭōrŭm turbă lĭbēllō. *M.* (XIII, 3). Grăcĭlīsquĕ grădŭ sērpĕrĕt æquō. *Sen.* (*H. OEt.* 589, de fluvio). SYN. Pārvŭs, tĕnŭis, ăngustus. ‖ *Au fig.* Mātĕrĭæ grăcĭlī sŭffĭcĭt ĭngĕnĭŭm. *O.* Grăcĭlī mŏdŭlāntĕ Thălīă (*Culex*, 1).

† Grăcĭlĭtūdō, ĭnis. *f. Maigreur.* Tămĕn ĭstă tŭă grăcĭlĭtūdō prŏpĕmŏdum, ĕt lŭctŭs făcĭt. *Att.* (apud *Non.* 2, 364).

Grăcillō, ās, ārĕ. *n. Glousser.* Gāllĭnă grăcillăt (*Auct. Phil.* 25).

† Grăcĭlŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Gracilis. Quŏd grăcĭla ĕst, pērnīx, quŏd pĕctŏrĕ pūrō. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 48. Nonnulli addunt *Ter. Eun.* II, 3, 23).

Grăcĭtō. *Voy.* Graccito.

Grăcŭlŭs. *Voy.* Gracculus.

† Grădārĭŭs, ă, ŭm. *Qui a le pas doux.* Ipse ĕquŭ' nōn fōrmōsŭ', grădārĭŭs, ōptimŭ' vĕctŏr. *Lucil.* (apud *Non* 1, 60).

Grădātĭm. *Par degrés.* Scāndit grădātĭm dēnŭō Jŭbăr prĭōrēs lĭnĕās. *Prud.* (*Cath.* 1604. *Id. Ham.* 1089). *Voy.* Sensim.

Grădĭbĭlis, ĕ. *Où l'on peut marcher, marche qui est possible.* *Voy.* Gressio.

Grădĭŏr, ĕrīs, grĕssŭs sŭm, grădī. *d. Marcher.* Ipse ūnō grădĭtŭr cŏmĭtātŭs Āchātē. *V.* Grădĭēnsquĕ dĕās sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs. *V.* Pĕr tămĕn ădvĕrsī grădĭēris cōrnŭă Taŭrī. *O.* SYN. Īngrĕdĭŏr, ămbŭlō, ĭncēdō, ĕō, vādō, tēndō. PPH. Grădŭm *ou* Grĕssŭm fĕrō, flĕctō, tēndō, mōllŏr. *Voy.* Eo, Incedo.

Grădĭvĭcŏlă, æ. *m. f. Qui honore Mars.* Ēt Grădĭvĭcŏlām cēlsō dē cōllĕ Tŭdĕrtēm. *Sil.*

Grădĭvŭs *et* Grădĭvus, ī. *m. Un des noms de Mars.* Ēt gĕnŭs ā māgnō dūcēntēm fortĕ Grădĭvō. *O.* Grădĭvŭmquĕ pătrĕm, Gĕtĭcīs quī præsĭdĕt ārvīs. *V.* Quīd tăndĕm, Grădĭvĕ, pārās ? *L. Voy.* Mars.

Grădŭs, ūs. *m. Pas, marche.* Sĕd rĕvŏcārĕ grădŭm sŭpĕrāsquĕ ēvādĕrĕ ăd aūrās. *V.* Grădĭbŭsquĕ sŏnārĕ Cŏmpŏsĭtīs. *Id.* Dīscĭtĕ fēmĭnĕŭ cōrpŏrā fĕrrĕ grădū. *O.* SYN. Grĕssŭs, pāssŭs, ĭncēssŭs, ĭngrĕssŭs, *qqf.* pēs, vēstĭglĭă. EP. Cĕlĕr, cĭtŭs, cĭtātŭs, răpĭdŭs, prŏpĕrŭs, ānhēlŭs ; ĭnĕrs, lēntŭs, sēgnĭs, tārdŭs, fĕssŭs ; lābāns ; tĭtŭbāns, trĕmŭlŭs, ĭncertŭs ; sŭblīmĭs, sŭpĕrbŭs. ‖ Grădŭm făcĭlŏ, fĕrŏ, ĭnfĕrŏ, flĕctŏ, tēndŏ ; cōrrĭpĭŏ, etc. *Aller ; se hâter. Voy.* Eo, Festino. ‖ — cōnfĕrŏ. *Aller, aller ensemble.* Jŭvăt ūsquĕ mōrārī, Ēt cōnfĕrrĕ grădŭm. *V.* Ēt cōgĕ grădŭm cōnfĕrrĕ jŭvēncōs. *Id.* Cōnfĕr grădŭm cōntrā pārĭtĕr. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 17). ‖ Īn grădū stō. *Ne pas lâcher pied.* Rūrsūmquĕ ăd bēllă cōīmŭs, Ĭnquĕ grădū stētĭmŭs. *O.* ‖ *Marches, degrés d'un escalier, ordint. au plur.* Tēmplă vĭdēs cōntrā grădĭbŭs sŭblīmĭlă lōngīs. *O.* Pērquĕ quātēr dēnōs ītŭr ĭn illă grădŭs. *Id.* Ārĕă cui grădĭbŭs sŭrgēbānt lĭmĭnă. *V.* SYN. Scālæ. PPH. Scālārŭm grădŭs. ‖ *qqf. au sing. Un degré.* Grădū

pŏst mē sĕdĕt ūnŏ. *H.* ‖ *Degrés de l'équateur.* Quāttŭŏr ēt grādĭbŭs sŭà līlă rĕdŭcĭt ăb æstŭ. *Man.* (I, 579). ‖ *Au fig.* Nōtŭlām prīmōsquĕ grādŭs vīcĭnĭă fēcĭt. *O.* Nŏstrī quŏquĕ sānguĭnĭs aŭctŏr Jūpĭtĕr ēst, tōtīdēmquĕ grādŭs dīstāmŭs ăb illō. *Id.* Pāulātīmquĕ grādŭs ætātĭs scandĕre ădultæ. *Lr.* (II, 1122). Quēm mŏrtĭs tĭmŭīt grādŭm? *H.* ‖ Pĕr grādŭs. *Graduellement.* Pĕrquĕ grādŭs ūtĕrŭm pĕctŭsquĕ, hŭmĕrōsquĕ mănŭsquĕ Ămbĭt. *O.* SYN. Grādātīm. ‖ *Degré de signification, terme de gramm.* Nĕc grādŭs ēst ūltrā Făbĭŏs cōgnōmĭnĭs ūllŭs (de Maximo). *O.*

Græă, æ. *f.* (γραῖα). *Ville de Béotie.* Aŭlĭdă quĭ Græămquĕ sĕrŭnt. *St.*

Græcē. *adv. A la grecque, ordint. en langue grecque.* Hŭic græcē nōmĕn ēst Thēsaŭrō făbŭlæ. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). Græcē nūnquĭd āĭt pŏētă, nēscĭs? *M.* (IX, 45. Alio sensu *Juv.* 6, 187).

Græcī, ōrŭm. *m. pl. Les Grecs.* Quām rŭdĭs ēt Græcĭs ĭntāctī cārmĭnĭs aŭctŏr. *H.* SYN. Grāĭī, Grājūgĕnæ, Achīvī, Ārgīvī, Dănăī, Pĕlăsgī, Īnăchĭī, Īnăchĭdæ, *qqf.* Græcŭlŭs. Græcŭlŭs. Æŭdācēs, fŏrtēs; dŏctī, ĭngĕnĭōsī, făcundī, săgācēs; mēndācēs, vānī. PPH. Grāĭŏrŭm *ou* Grāĭum gēns. Gēns Dănæum. Grāĭă, Ārgīvă, Pĕlăsgă pŭbēs, gēns, jŭvēntūs.

Græcĭă, æ. *f. La Grèce.* Græcĭă căptă fĕrŭm vĭctōrēm cēpĭt, ĕt ārtēs. *H.* Ēt quīdquĭd Græcĭă mēndāx Aŭdĕt ĭn hīstŏrĭă. *J.* (10, 174). SYN. Hĕllas, Āchāĭă, Āchălı. PPH. Achīvă, Dŏrĭcă, Achălcă tĕrră, tēllŭs, plăgă. Grāĭŏrŭm, Grājūgĕnum rĕgĭō. Ārgīvī, Ārgŏlĭcī cāmpi. *Voy. le précéd.*

Græcĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Dissĭmŭlēs, mĕtŭāsquĕ lĭcĕt, Græcĭnĕ, fătērī. *O.*

Græcissō, ās, ārĕ. *n. Imiter les Grecs.* Ātque ădĕo hŏc ārgūmēntŭm græcissāt tămĕn. *Pl.* (*Men. prol.* 11). Hānc, quī græcissānt, nūncŭpānt Ēvantĭdēs (*Prol. Pl. Bac.* 36. Verbum agnoscit *Diom.* 1, 336).

Græcŏr, ārĭs, ārī. *d. Vivre comme les Grecs, mener une vie dissipée.* Vēl sī Rōmānă fātīgĕt Mĭlĭtĭa āssuētŭm græcārī. *H. Voy.* Pergræcor.

Græcŭlŭs, ī. *m., et* Græcŭlă, æ. *f. Grec, Grecque, en mauv. part.* Græcŭlŭs ēsŭrĭēns ĭn cœlum, jŭsserĭs, ĭbĭt. *J.* (3, 78). Dē Tŭscă Græcŭlă fācta ēst. *Id.* (6, 186). *Voy.* Græci.

Græcŭs, ă, ŭm (Γραικός). *De Grèce, grec.* Nōmĭnĭs ēst nŏstrī lĭttĕră græcă sŏnō. *O.* Græcō fontĕ cădānt (verba). *H.* SYN. Grāĭus, Ārgŏlĭcŭs, Pĕlăsgŭs, Ārgīvŭs, Dōrĭcŭs, Achæŭs, Achālcus. ‖ *Subst. m.* Quĭd sĭmĭle īstī Græcŭs Ārĭstĭppŭs? *H. Voy.* Græci.

Grægŭs. *Au lieu de* Cragus.

Grāĭī, ōrŭm, *et* Grājūgĕnæ, nārŭm *ou sync.* nūm. *m. pl. Grecs.* Fās mĭhĭ Grāĭōrŭm sācrātă rĕsōlvĕrĕ jūrā. *V.* Prīmŭm Grāĭŭs hŏmō mōrtālēs tēndĕrĕ cōntrā. Ēst ŏcŭlōs aŭsŭs. *Lr.* (1, 67). Ēt, Grāĭum mūrŭs, Achīlēs. *O.* Īnflāmmāssĕt ĕquŭs nŏcturnō Grājūgĕnārŭm. *Lr.* (I, 479). Grājūgĕnumquĕ dŏmōs sŭspĭctāquĕ lĭnquĭmŭs ārvā. *V. Voy.* Græci. ‖ Grāĭŭs, ă, ŭm. *adj.* Hĕllĭcēn Grāĭă cārĭnă nōtēt. *O. Voy.* Græcus.

Grallātŏr, ōrĭs. *m. Monté sur des échasses.* (*Pl. Pœn.* III, 1, 27, ubi alii *clavatorem.* Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 361, et *Fest.*).

Grallātōrĭus, ă, ŭm. *Comme* Grallator. (*Suppos.* in *Pl. Amph.* IV, 2 *ter*, 52.)

Grāmĕn, ĭnĭs. *n. Gramen, herbe, gazon.* Cārpĕrĕ grāmĕn ĕquōs: brĕvĭtĕr quŭm tāllă Nīsŭs. *V.* Tĕnŭīs fŭglēns pĕr grāmĭnă rīvŭs. *Id.* Grāmĭnĕ vĕstītīs ăccŭbŭĕrĕ tŏrīs. *O.* SYN. Hĕrbă. EP. Möllĕ, rīgŭŭm, vĭridĕ, etc. *Voy.* Herba.

Grămĭæ, ārŭm. *f. pl. Maladie des yeux.* (Vid. *Fest.*, et *Non.* 2, 389. Hic vertit *pituita oculorum*; itemque *Gloss. Placidi.*) ‖ *D'où* Grāmĭōsŭs, ă, ŭm. Grāmĭōsīs ŏcŭlīs ĭpsa, ātrātīs dēntĭbŭs. *Cæcil.* (apud *Non.* l. cit.).

Grāmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De gazon, couvert de gazon.* Grāmĭnĕō rīpæ rĕlīgāvīt ăb æggĕrĕ clāssēm. *V.* Aŭt īn grāmĭnĕă pōnĕrĕ cōrpŭs hŭmō. *O.* SYN. Hĕrbōsŭs, hĕrbĭdŭs.

Grāmmă, ătĭs. *n.* (γράμμα). *Poids de deux oboles, le même que le* scriptulum. Grāmmă vŏcānt: scriptŭlŭm nōstrī dixĕrĕ prĭōrēs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 9. *Ib.* 25, *grammata.* Adde *Anthol.* p. II, 405, *gramma*).

Grāmmătĭcă, æ, *et* Grāmmătĭcē, ēs. *f.* (γραμματική). *Grammaire.* Īntrōtŭlērĕ tămĕn grāmmătĭcæ stŭdĭŭm. *Aus.* (*Prof.* 10, 8. *Ib.* 20, 7, *grammatice*). PPH. Ārs grāmmătĭcă.

Grāmmătĭcālĭs, ĕ, *et* Grāmmătĭcŭs, ă, ŭm (γραμματικός). *De grammaire, grammatical, de grammairien.* Quĭdquĭd rhētŏrĭcæ īnstĭtūtĭōnĭs, Quĭdquĭd grāmmătĭcālĭs, aŭt pălæstræ ēst. *Sid.* (*Pan.* 3285). Grāmmătĭcās ămbīrĕ trĭbŭs. *H.* Grāmmătĭcæ ŭt ārtĭs sĕ pĕrĭtum ōstēndĕrĕt. *Aus.* (*Epig.* 50, 3). ‖ Grāmmătĭcŭs, ī. *m. Grammairien, littérateur, savant.* Grāmmătĭcī cērtant, ĕt ădhūc sŭb jūdĭcĕ līs ēst. *H.* SYN. *qqf.* Dŏctī (orum).

Grānārĭă, ōrŭm. *n. pl. Grenier.* Cūr tŭă plŭs laŭdēs cūmĕrīs grānārĭă nŏstrīs? *H.* Jām nūnc grānārĭă laxēs. *Pers.* (5, 110. Nemo, quod sciam, dixit *granarium*). *Voy.* Horreum.

† Grāndævĭtās, ātĭs. *f. Vieillesse.* Nĕc īlle īmpūne īrrĭdērĕt mĕăm grāndævĭtātĕm. *Att.* (apud *Non.* 2, 365).

Grāndævŭs, ă, ŭm. *Chargé d'années.* Ēt quā vĕctŭs Ābās, ēt quā grāndævŭs Ālēthēs. *V.* Grāndævĭquĕ fĕrŭnt pātrēs. *O. Voy.* Senex.

Grāndĕ. *n. pris. adv. Grandement, fortement.* Nōn tām grāndĕ sŏnāt mōtīs īncūdĭbŭs Ætnă. *St.* Grāndĕ sŏnānt trăgĭcī. *O.* SYN. Măgnŭm.

Grāndēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Croître, grandir, en partic. des végétaux.* Spōntĕ sŭā grāndēscĕrĕt ārvīs. *Cl.* Lēntīscŭs trĭplĭcī sōlĭtă grāndēscĕrĕ fētū. *Cic.* (*Arat. Div.* 1, 9). Quæ nūnc vīx nŏstrō grāndēscŭnt aŭctă lăbōrĕ. *Lr.* (II, 1159). *Voy.* Cresco.

Grāndĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Dont le style est sublime. Voy.* Magniloquus.

Grāndĭcŭlŭs *et* Grāndĭŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Assez grand, grandelet.* Īn fūndās vīscī ĭndēbānt grāndĭcŭlōs glŏbōs. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 35). Grāndĭcŭlă jām prŏfēcta ēst illīnc: clāmĭtānt. *Ter.* (*And.* IV, 5, 19. Alii, Grāndĭŭscŭlă. Adjectivum *Grandiusculus* agnoscunt *Diom.* 1, 311; *Prisc.* 3, 604 et 611).

Grāndĭnăt. *unip. Il grêle. Voy.* Grando.

† Grāndĭnĕŭs, ă, ŭm. *De grêle.* Grāndĭnĕŭm flāmmis fĕrvēntĭbŭs æĕrĕ frīgŭs. *Alcim.* (V, 184. *Id.* III, 345).

Grāndĭō, īs, īrĕ. *Faire grandir, augmenter, accélérer.* Nĕc grāndīrī frūgŭm fētŭm pŏssĕ, nĕc mītēscĕrĕ. *Pac.* (apud *Non.* 2, 358). Tēstūdĭnĕum īstŭm tĭbī ĕgŏ grāndībŏ grādŭm. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 10. *Id. Merc.* IV, 5, 16).

Grāndĭs, ĕ. *Grand, élevé, en parlant des végétaux.* Pārs grāndĭă trŭdŭnt Ōbnīxæ frūmēnta hŭmērīs. *V.* Ēt lĭlĭă grāndĭă quāssāns. *Id.* SYN.

Ādūltŭs. ‖ *Qui a grandi, grand, souv. âgé.* Jām grāndĭŏr āvō (genitor). *O.* Grāndĭŏr ātās. *Id.* Nātū grāndĭŏr. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 7). *Voy.* Senex. ‖ *Grand, gros, vaste, étendu.* Pōstmŏdŏ dē stīpŭlā grāndĭs ācervŭs ērĭt. *O.* Grāndĭāque ēffōssīs mīrābĭtŭr ōssā sēpŭlchrīs. *V.* Grāndĭă sāxă. *Id.* SYN. Māgnŭs, vāstŭs, īngēns, īmmēnsŭs. ‖ *Élevé, sublime.* Grāndē tămĕn tōtō nōmĭn ăb ōrbĕ fĕrō. *O.* Hūnc sŏccī cēpĕrĕ pēdĕm grāndēsquĕ cŏthūrnī. *H. Voy.* Sublīmis. ‖ *Fort, considérable.* Tĭbī dīcam īmpīngām grāndĕm. *Ter.* (*Phor.* III, 3, 92). ‖ *qqf. Accéléré.* Ābīre hīnc nī prŏpĕrās grāndī grădū. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 31). *Voy.* Grandio.

Grāndiŭscŭlŭs. *Voy.* Grandiculus.

Grāndŏ, ĭnis. *f. Grêle.* Īnsĕquĭtŭr cōmmīxtă grāndĭnĕ nĭmbūs. *V.* Tĕctis crĕpĭtāns sălit hōrrĭdă grāndŏ. *Id.* EP. Hībĕrnă, frīgĭdă, gĕlĭdă, glăcĭālĭs, cōncrētă; spīssă, dēnsă, ēffusă, crĕpĭtāns, cānă; dīră, sævă, ĭnīmīcă. PPH. Grāndĭnĭs ĭmbĕr, ĭctŭs, īræ, vērbĕră, prŏcēllă. Cōncrētī grāndĭnĕ nĭmbī. Cōncrētī frīgŏrĕ ĭmbrēs. Nūbēs cōncrētă nōtō. PHR. Grāndŏ rŭīt, cădĭt, dēcĭdĭt, plŭīt, præcĭpĭtăt, fundĭtŭr. Grāndŏ tĕrrăm, hŭmŭm, ăgrōs, tĕctă, cŭlmĭnă vērbĕrăt, pĕrcŭtĭt, pŭlsăt, fĕrĭt, quătĭt. VERS. Ēffusā sī quāndŏ grāndĭnĕ nĭmbī Præcĭpĭtānt. *V.* Nīgrāntĕm cōmmīxtă grāndĭnĕ nĭmbŭm Dēsŭpĕr īnfundăm. Quăm mūltă grāndĭnĕ nĭmbī Cŭlmĭnĭbŭs crĕpĭtānt. *Id.* Quăm mūltă fĭĕt grāndĭnĕ cānŭs Āthōs. *O.* Rŭīt crĕpĭtāns lăpĭdōsæ grāndĭnĭs ĭmbĕr. Quŭm sāllĕntĕ grăvēs cĕcĭdērūnt grāndĭnĕ nĭmbī. Nōn sēcŭs hæc rĕsĭlĭt quăm tēctī ă cŭlmĭnĕ grāndŏ. Grāndĭnĭs ĕt crĕbræ tĕllŭs crĕpĭtāntĕ prŏcēllă Pŭlsă sŏnăt. *Id.* Haūd quĭă grāndŏ Cōntŭdērĭt vītēs. *H.* Vērbĕrātæ grāndĭnĕ vīnēæ. Jām sătĭs tĕrrīs nĭvĭs ătquĕ dīræ Grāndĭnĭs mīsĭt Pătĕr. *Id.* Frĕmĕrĕt sævă quŭm grāndĭnĕ vĕrnŭs Jūpĭtĕr. *J.* Gĕlĭdă nōn crĕbrĭŏr ēxsĭlĭt Ārctō Grāndŏ. *St.* Grāndĭnĕ dūrāntŭr plŭvĭæ, nĭvĕ grāndŏ lĭquēscĭt. *German. Voy.* Pluit.

Grānē, ēs. *f. Nom d'une nymphe.* Pĕrvēnĭt ădGrānēn, ēt rĕm dōcĕt. *O.*

Grānĭcŭs, ī. *m.* (Γρήνικος). *Granique, fleuve de la petite Phrygie.* Fĕrtŭr Ălexĭrhŏē Grānĭcō nātă bĭcōrnī. *O.* (*Met.* XI, 763. Sic bene *Heinsius*; quem plerique sequuntur).

Grānĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des grains.* Grānĭfĕrŭmque ăgmĕn sŭbjĕctīs spărgĕre ĭn ārvīs (de formicis). *O.*

Grāntĭānŭs, ă, ŭm. *Voy.* Gratianus.

Grānŭlŭm, ī. *n. Petit grain.* Cĭcĕrĭs dŭŏ grānŭlă pēnsāns (*Anthol.* II, p. 405).

Grānŭm, ī. *n. Grain, graine.* Pūnĭcă sŭb lēntō cōrtĭcĕ grānă rŭbēnt. *O.* Aūdĕăt ēsŭrĭēns dōmĭnŭs cōntīngĕrĕ grānŭm. *H.*

Grăphĭārĭŭm, ĭī. *n. Étui pour mettre les stiles.* Hæc tĭbī ērūnt ārmātă sŭō grăphĭārĭă fĕrrō. *M.* (XIV, 21).

Grăphĭcĕ. *adv.* (γραφικῶς). *Parfaitement.* Nūnc ĕgo hŭīc grăphĭcĕ făcētŭs fĭăm. *Pl.* (*Pers.* II, 55). Is hŏmo ēxōrnētŭr grăphĭcĕ ĭn pĕrĕgrīnŭm mŏdŭm. *Id.* (*Trin.* III, 3, 38).

† Grăphĭcŭs, ă, ŭm (γραφικός). *Fait à peindre, parfait.* Nĕ tŭ hăbēs sērvŭm grăphĭcum ĕt quāntĭvis prĕtĭ. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 29. *Ib.* I, 5, 104; *Trin.* IV, 2, 91).

Grăphĭs, ĭdis. *f.* (γραφίς). *Instrument pour tracer, porte-crayon.* Pīngĕrĕ cōllĭbĭtum ēst: grăphĭdĕm dătĕ. *Seren.* (apud *Diom.* 3, 516).

Grăphĭŭm, ĭī. *n.* (γραφίον). *Stilet ou poinçon pour écrire.* Quĭd dĭgĭtōs ŏpŭs ēst grăphĭō lăssārĕ tĕnēndō? *O. Voy.* Stilus.

Grāssātŏr, ōrĭs. *m. Voleur de grand chemin.* Grāssātōrquĕ vēnĭt mĕdĭām mĕtŭēndŭs ĭn ūrbĕm. *Manil.* (V, 649). Sŭbĭtus grāssātŏr ăgĭt rĕm. *J.* (3, 305. *Festus*: « *Grassarii* dicuntur latrones vias obsidentes. ») *Voy.* Latro.

Grāssŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d.* † *Marcher.* Nīsĭ cūm pĕdĭcīs cōndĭdĭcīstĭs sīc hŏc grāssārī grădū. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 11). Sīne ĕăm pĕdĭbŭs grāssārī. *Titin.* (apud *Non.* 4, 219). *Voy.* Gradior. ‖ *Au fig. Se frayer un chemin, faire irruption, attaquer.* Nĕc fĕrrō grāssātŭr săpĭŭs ūllŭm Hūmānæ mēntis vĭtĭŭm. *J.* (14, 174). Jūlĭŭs ĭntĕrĭit Cæsăr grāssāntĕ sēnātū. *Aus.* (*de Mort. Cæs.* 1. 8ic *Liv.* 2, 12: « Trecenti conjuravimus ut in te hac via *grassaremur.* ») SYN. Irrŭŏ, irrŭmpŏ, glīscŏ, ĭmpĕtŏ, ădŏrĭŏr, ĭnvādŏ. ‖ *Faire la cour, s'insinuer.* Sūnt quī mĕndācī spĕcĭē grāssēntŭr ămōrĭs. *O.* Ōbsēquĭō grāssārĕ. *H.* (*Festus*: « *Grassari* antiqui ponebant pro adulari. ») ‖ *arch. Exercer des brigandages.* Sēd pĕcōrŭm mĕmbrĭs mēdĭă grāssēntŭr ĭn ūrbĕ. *Manil.* (IV, 184). Quēm nōx ārmābăt, ĭn ūmbrā Grāssārī sōlĭtŭm (*Anthol.* I, p. 366). *Voy.* Grassator.

† Grātāntĕr. *Avec joie, reconnaissance.* Dūlcĭs ămīcĕ, bĭbās grātāntĕr mūnĕrā Bācchī (*Anthol.* II, p. 411).

Grātē. *adv. Avec plaisir ou reconnaissance.* Nātālēs grātē nŭmĕrās. *H.* Grātīŭs ēx ĭpsō fōntĕ bĭbūntŭr āquæ. *O.* SYN. Jūcūndē, *qqf.* spōntĕ.

Grātēs. *f. pl. Grâces, remercimens.* Pērsōlvānt grātēs dīgnās, ēt dēbĭtă sōlvānt Prædmĭă. *V.* Invĭtō grātēs āgĭt ĭndĕ pārēntī. *O. Voy. le suiv.*

1. Grātĭă, æ. *f. Grâce, beauté.* Nōn ĕă nōbĭlĭtās ănĭmo ēst, ĕă grātĭă fōrmæ. *O.* Sēd tămĕn ēt pārvæ nōnnūlla ēst grātĭă mūsæ. *M.* (IX, 17). SYN. Lĕpŏr, dĕcŏr, vĕnūstās. *Voy.* Pulchritudo. ‖ *Bienfait,* Īngrātŭm grātĭă tārdă părĭt. *Aus.* (*Epigr.* 83, 2). Nĕc nūlla ĭntĕrĕa ēst ĭnārātī grātĭă rūrĭs. *V.* Ērgo ăb ĕō pĕtĭtō grātĭam ĭstăm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 63). SYN. Ōfficĭŭm, dōnŭm, mūnŭs. *Voy. ces mots.* ‖ *Reconnaissance, actions de grâces.* Tāntĭque ăbōlēscēt grātĭă factī. *V.* Dēbētŭr mĕrĭtīs grātĭă nūllă mĕīs. *O.* SYN. Grātēs. EP. Pĭă, mĕmŏr, lōngă, ætērnă, mĕrĭtă, dignă, pērennĭs, vīvāx. PHR. Grātĭam, grātĭās, grātēs hăbĕō, ăgō, rĕfĕrō, pērsōlvō, rēddō, pēndō, rēpēndō, dīcō. Mĕmŏrī dē pĕctŏrĕ grātēs prōmŏ. VERS. Plēnă tŏt ēt tāntīs rĕfĕrētŭr grātĭă factīs. *O.* Vērbă lŏcūtī... nōs tēstāntĭă grātēs. *Id.* Quās dīcĕrĕ grātēs, Quāsvĕ rĕfĕrrĕ quĕăm? *V.* Rēddĭtŭr ăgrĭcŏlīs grātĭă cœlĭtĭbŭs. *Tib.* Pūdĭcĕ prīncĕps, grātĭās ăgūnt ūrbēs. *M.* Grātĭam hăbĕō măxŭmăm. *Ter.* Fătĕŏr hăbērĕ grātĭăm. *Pl. Voy.* Gratus. ‖ Grātĭăm ĭnĕō. *Rendre un service* (*proprement, se créer des droits à la reconnaissance*). Ădĭbo, ătque ăb ĕō grātĭam hānc, quăm vĭdĕō vĕllĕ, ĭnībŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 9. Ubi *Donat.*). Hŏc păcto ăb illo ĭnībis sūmmăm grātĭăm. *Pl.* (*Trin.* II, 3, 95). ‖ — făcĭō. *Faire grâce d'une chose.* De ĭstāc Cāsĭna huīc nōstrō vīllĭcō Grātĭam făcĭās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 20. *Id. Rud.* V, 3, 58). SYN. Rĕmittŏ. ‖ *Bonne intelligence, amitié, affection.* Frātrŭm quōquĕ grātĭă rāra ēst. *O.* Sī quă plĭs ănĭmĭs mānĕt ĭnfēlĭcīs Ămātæ Grātĭæ. *V.* Ăn mălĕ sārtă Grātĭă nēquĭdquăm cōlĭt, ēt rēscĭndĭtŭr. *H.* Nĕque ăllō cŏmpŏnī păctō pŏtĭs ĭntĕr ĕōs grātĭă. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 29). SYN. Ămŏr, stŭdĭŭm, cōncōrdĭă. *Voy.* Amicitia. ‖ *Faveur.* Ēt grātĭă rēgŭm pĭērĭŭs tēntātă mŏdīs. *H.*

SYN. Fāvŏr. ‖ Grātĭă (*ablat.*). *Pour, a cause de.* Rĕx ūrbĭs , ējŭs ēxpĕrĭēndī grātĭā. *Ph.* Pōrtāre, ĕt ĕă mē rēstĭtĭssĕ grātĭā. *Ter.* (*And.* II , 6 , 2). Quā grātĭā ? *Pl.* (*Amph.* II , 2, 32). Nūm mĕă grātĭā pĕrtĭmēscĭt ? *Id.* (*Ps.* V, 2, 3). SYN. Caŭsā. *Voy.* Ob. ‖ † Grātĭīs. *arch. Comme* Gratis. *Gratuitement.* Tĭbi ăddăm dōnō grātĭīs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 35). Ălĭquo ăbjĭcĭūndă ēst, sī nōn prĕtĭo , ăt grātĭīs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 26. Cf. *Charis.* 2, 180). *Voy.* Gratis. ‖ *Eccl. La grâce.* Grātĭā nōs rĕpārĕt , grātĭă jūstĭfĭcĕt. *Prosp.* (*Epig.* 45, 10). Quōd lāpsăm Chrīstĭque ĭnōpĕm nōvă grātĭă mūndăt. *Prud.* (*Apoth.* 949).

2. Grātĭă , æ. *f.*; Grātĭæ , ārŭm. *pl. Une Grâce ; les trois Grâces , Aglaé , Thalie , et Euphrosyne, filles de Jupiter et d'Eurynome , ou de Bacchus et de Vénus. On les représente sous la forme de jeunes filles se tenant par la main.* Grātĭă cŭm nўmphĭs gĕmĭnīsquĕ sŏrōrĭbŭs aŭdĕt Dūcĕrĕ nūdă chŏrōs. *H.* Nīxă sŭb ĭngentī rĕquĭēscĭt Grātĭă quĕrcū. *Cl.* Jūnctæquĕ nўmphĭs Grātĭæ dĕcēntēs. *H.* SYN. Chărĭtĕs. EP. Nūdæ , dĕcēntēs , fōrmōsæ , jūnctæ , pŭdĭcæ. PPH. Chărĭtŭm chŏrŭs. Sŏrōrēs Ĭdălĭæ. Vĕnĕrĭs cŏmĭtēs. VERS. Seŭ cōnsānguĭnĕō Grātĭă trīnă dĕdĭt. *Capel.* Hĭc trĭplĕx ūnō cŏmĭtātŭr Grātĭă nĕxū. *Sid.*

Grātĭānŭs , ă , ŭm. *De Gratius , ciseleur renommé.* Nēc dēsūnt tĭbĭ vĕrā Grātĭānă. *M.* (IV , 39. Cf. *Plin.* 33 , 11. Alĭi leg. *Grantiana , Gentiana*). ‖ *Subst. m. Nom d'homme ; Gratien , empereur d'Occident.* Sīc Grātĭānŭs hūnc nŏvŭm Stĭrpī fŭtūræ cōpŭlĕt. *Aus.* (*Epist.* 16 , 98).

Grātĭfĭcātŭs , ă , ŭm. *Qui a fait une chose agréable à quelqu'un , qui a gratifié.* Sūra ĭntercĕptĭs tĭbĭ grātĭfĭcātă flŭēntĭs. *Aus.* (*Mos.* 356. Sic et *Epist.* 24, 122).

Grātĭfĭcŏr , ārĭs. *d. Voy. le précéd.*

† Grātĭfĭcŭs , ă , ŭm. *Qui cherche à être agréable à quelqu'un.* Grātĭfĭcŏ cōncōrs cŭm pĕctŏrĕ vūltŭs. *Paul. Petr.* (*Vit. S. Mart.* II, 716).

Grātĭōsŭs , ă , ŭm. *Qui est en faveur , bien venu.*

Grātĭs. *adv.* (*synér. de* gratiis). *Gratuitement, pour rien.* Ēt cāvĕ nĕ grātĭs hĭc tĭbĭ cōnstĕt ămŏr. *O.* Nēc făcĭs hōc grātĭs ; ăccĭpĭs ŭt tăcĕās. *M.* (I , 96). Grātĭs ănhēlāns, ŏccŭpāta ĭn ōtĭō. *Ph.* SYN. Grātŭĭtō. PPH. Nūllă mercēdĕ. *Ph.* Prædĭă sī tollās. *J.*

? Grātĭtŏ. *Voy.* Graccito.

Grātĭŭs , ĭi. *m. Nom d'homme. Entre autres , Gratius Faliscus , poète latin.* Āptăquĕ vēnāntī Grātĭŭs ārmă dārĕt. *O.*

Grātŏr , ārĭs , ārī. *d. Féliciter.* Ĭnvēnī , gĕrmānă , vĭăm ; grātārĕ sŏrōrī. *V.* Grātātŭr rĕdŭcēs. *Id.* Grātāta ēst scĭlĭcĕt illĭs Thrācĭă. *O. Voy.* Gratulor.

Grātŭĭtŭs *et* Grātŭĭtŭs , ă , ŭm. *Gratuit.* Lārgĭs grātŭĭtŭm cădĭt răpĭnis. *St.* (*Silv.* I, 6, 16). Āt pŏl illĕ quīdām , mūllĕr, ĭn nūlla ŏpĕrā grātŭĭta sĕt: *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 74. Sic Fortuītus).

Grātŭlātĭō , ōnĭs. *f. Félicitation , remerciment.* Lăcrĭmās ĭn ĭpsĭs grātŭlātĭōnĭbŭs. *Paul. Nol.* (?)

Grātŭlātŏr , ōrĭs. *m. Qui félicite , complimenteur.* Jām pārcĕ lāssō, Rōmă , grātŭlātōrī. *M.* (X , 74).

Grātŭlŏr , ārĭs , ātŭs sŭm, ārī. *d. Féliciter , complimenter.* Grātŭlŏr ĭngĕnĭŭm nōn lātŭĭssĕ mĕŭm. *O.* Tĭbĭ grātŭlāndum ēst , mĭsĕră , quōd nātō cārĕs ! *Sen.* (*Troad.* 623). Quūm grātŭlāntēs pĕrsālūtāssĕt dĕōs. *Ph.* SYN. Grātŏr , cōngrātŭlŏr , plaudō , prŏbō.

Grātŭs , ă , ŭm. *Agréable.* Grātă sŭpĕrvĕnĭĕt , quæ nōn spērābĭtŭr hōră. *H.* Æstīvă grātĭŏr ŭmbrā. *O.* Tūrnō grātĭssĭmŭs aŭgŭr. *V.* SYN. Jūcŭndŭs, plăcēns , ăccĕptŭs , dŭlcĭs , ămīcŭs , ămātŭs. ‖ Grātŭm ēst. *Il est agréable.* Sīc grātŭm Jŏvī. *H.* SYN. Plăcĕt. *Voy. ce mot.* ‖ *Reconnaissant.* Sēd quī , quăm pŏtŭit , dăt măximă , grātŭs ăbundĕ ēst. *O.* Hæc pătrĭăm grātī rĕfĕrēmŭs ăd ūrbĕm. *V.* SYN. Mĕmŏr. PPH. Nōn ōu haŭd ĭngrātŭs , ĭmmĕmŏr. VERS. Vēstrī nōn ĭmmĕmŏr ūnquăm (ero). *O.* Sēmpĕr ĭnōblĭtă rĕpĕtăm tŭă mūnĕră mēntĕ. *Id.* Ēt bĕnĕ ăpŭd mĕmŏrĕm vĕtĕrĭs stăt grātĭă factī. *V. Voy.* Gratia , Ingratus.

? Grăvāstĕllŭs. *Voy.* Ravastellus.

Grăvātĕ. *adv. Avec peine , à regret.* Nūnc mĭnŭ' grăvātĕ jam ăccĭpĭt. *Pl.* (*Stich.* V, 6, 2. *Id. Rud.* II , 3 , 77). *Voy.* Ægre.

Grăvātĭm. *Pesamment.* Quī nĭmĭă grăvĭtātĕ cădūnt plĕrūmquĕ grăvātĭm. *Lr.* (III , 385).

Grăvātŭs , ă , ŭm. *pass. Chargé , appesanti.* Mūlī grăvātī sărcĭnĭs ĭbānt dŭō. *Ph.* Mădĭdă cŭm vēstĕ grăvātŭm. *V.* Ŏcŭlōs jām mōrtĕ grăvātōs Pўrămŭs ĕrēxĭt. *O.* SYN. Ŏnĕrātŭs , grăvĭs , prĕssŭs , ŏppressŭs. ‖ *dép. Qui souffre avec peine.* Pēgăsŭs tĕrrēnum ĕquĭtēm grăvātŭs. *H.* Hōc tŭ grăvātŭs , nĕ fămēm ĕt sĭtĭm fĕrrēs. *M.* (III , 22).

Grăvēdŏ , ĭnis. *f. Pesanteur de tête.* Hĭc mē grăvēdŏ frĭgĭdă ēt frĕquēns tŭssĭs Quāssăvĭt. *Cat.* (44 , 13). Quāsī grăvēdŏ prōflŭăt. *Pl.* (*As.* IV , 1, 51). SYN. Grăvĭtās. ‖ *qqf. Gestation d'une femme.* Fēcundōs ăpĕrĭt pārtŭs mātūră grăvēdō. *Nemes.* (*Cyn.* 132).

Grăvĕ. *n. pris adv. Fortement.* Grăvĕ cōmĭnŭs æstŭăt ætĕr. *St.* Grăvĕ vōcĭfĕrāns. *V. Fl.* SYN. Grăvĭtĕr. ‖ *Fort, mauvais* (*en parlant de l'odeur*). *Voy. le suiv.*

Grăveŏlēns , tĭs. *Qui sent mauvais.* Ăd faŭcēs grăveŏlēntĭs Āvĕrnī. *V. Voy.* Fœtidus.

Grăvēscēns , tĭs. *Qui empire.* Nōn ăd grăvēscēns vūlnŭs ĭllĭcĭt mănŭs. *Cic.* (*Tusc.* 3, 31).

Grăvēscŏ , ĭs , ĕrĕ. *n. Être chargé.* Fētū nĕmŭs ōmnĕ grăvēscĭt. *V.* SYN. Grăvŏr , ŏnĕrŏr , *par ext.* lūxŭrĭŏ. ‖ *Au fig. S'appesantir , empirer.* Ĭnquĕ dĭēs glīscĭt fŭrŏr , ătque ærūmnă grăvēscĭt. *Lr.* (IV , 1062). *Voy.* Ingravesco.

† Grăvĭdŏ , ās , ārĕ. *Charger , remplir.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 381, gravidavit; *Anthol.* II, p. 365, gravidata.)

Grăvĭdŭs , ă , ŭm. *Chargé , lourd , rempli.* Tĭbĭ pămpĭnĕō grăvĭdŭs aūtŭmnō Flŏrĕt ăgĕr. *V.* Bĭs grăvĭdŏs cōgŭnt fētŭs. *Id.* Mīlĭtĭbŭs grăvĭdūm lætă rĕcēpĭt ĕquūm. *O.* Ægĕr grăvĭdīs cānēbăt ărīstīs. *Id.* SYN. Grăvĭs , fētŭs , ŏnūstŭs , ŏnĕrātŭs , plēnŭs , rĕfertŭs. ‖ Grăvĭdă (*mulier, etc.*). *Femme enceinte, femelle pleine.* Grăvĭdæ quī cōnjŭgĭs aūrēs Vŏcĭbŭs hīs mŏnŭĭt. *O.* Ēxactīs grăvĭdæ quūm mēnsĭbŭs ĕrāmt. *V.* Nūnc grăvĭdūm pĕcŭs ēst. *O.* SYN. Grăvĭs , grăvĭŏr , *qqf.* prægnāns , fētă. PPH. Dīstēnta ūtĕrūm. *Prud.* VERS. Jām grăvĭdŭs jūstō pŏndĕrĕ vēntĕr ĕrāt. *O.* Mānĭfēstăquĕ crĭmĭnă plēnō Fĕrt ūtĕrō. Jāmquĕ tūmēscēbānt vĭtĭātī pŏndĕrā vēntrĭs, Ægrăquĕ fūrtīvūm mēmbrā grăvābāt ŏnūs. Jāmquĕ grăvēm crēscēns ūtĕrūm præcĭnxĕrāt ārbŏr. Vēxĕrāt ĭllă grăvēm mātūrō pŏndĕrĕ vēntrĕm. Tēndĭt ŏnūs mātrĕm. Tēndēbāt grăvĭtās ūtĕrūm. Grăvĭs mātĕrnō pŏndĕrĕ vēntĕr. Quōd... grăvĭdă cĕlātŭr ĭn ălvō. *Id.* Dūlcī sēd pŏndĕrĕ vēntĕr sī tūmĕāt. *M.* Hūnc ūtĕrō quōndām Drўŏpē Phœnīssă grăvātō (ferebat). *St.*

Cœlēstī tūmīdūs pōndĕrē vēntĕr ērāt. *Cl.* Vīrgĭnĕī trĕmŭĕrē sĭnūs, ĭnnūptāquĕ mātĕr Ārcānō stŭpŭīt cōmplērī vīscĕrā pārtū, Aūctōrēm pārĭtūrā sŭum. *Sedul.* Pĕr dĕcĕm mēnsīūm grāvēs Ūtĕrī lăbōrēs. *Sen.* Jām fĕcūndā nŏvūm quŭm fĕrrēt fēmĭnā fētŭm. *Alcim.* ‖ *Au fig.* Grăvĭdam ĭmpĕrĭīs bēllōquĕ frĕmēntēm (Italiam). *V.* Grăvĭdāmquĕ Ămăthūntă nĕtālli. *O.* Ēt cūrīs grăvĭdūm. *V. Fl.* Grăvĭda ărcānīs ānŭs. *Sil.*

Grăvis, ĕ. *Pesant, lourd.* Nām grăvĭs ĭmbēllēs ăttĕrīt hāstă mānŭs. *O.* Aŭt grăvĭbŭs răstrīs gălĕās pŭlsābĭt ĭnānēs. *V.* SYN. Ōnĕrōsŭs, pōndĕrōsŭs. PPH. Nōn lĕvĭs. *H.* Pōndŭs hăbēntĭă. *O.* ‖ *Chargé.* Nōn ūnquām grăvĭs ærĕ dōmŭm mĭhĭ dĕxtră rĕdībăt. *V.* Fĕrrĕ grăvēm lānā (colum). *O.* SYN. Ōnĕrātŭs, ōnŭstŭs, grăvātŭs, prēssŭs. ‖ Grăvis. *f. Femme enceinte ; femelle pleine.* Mārtĕ grăvis, gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlēm. *V.* Sŭs fĕrā jām grăvĭŏr. *M.* (*Spect.* 14). *Voy.* Grăvĭda. ‖ *Au fig. Appesanti, lent.* Aūt mŏrbō grăvĭs, aūt jām sēgnĭŏr ānnīs. *V.* Grăvī tōrpĕrĕ vētĕrnō. *Id.* Grăvĭŏr dĕ vūlnĕrĕ. *V. Fl.* Aūt ăbĭt ĭn sōmnŭm grăvĭs. *Lr.* Grăvĕ cōrpŭs. *H.* SYN. Grăvātŭs, tārdŭs, lănguēns, dēbĭlĭs, sēgnĭs, ēffētŭs. ‖ *Souv. en parlant de l'âge.* Grăvĭs ānnīs Mīlēs ăīt. *H.* Nātŭ grăvĭŏr. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 32). *Voy.* Senex. ‖ *Qui renverse, abat.* Vītāllă dōnĕc Vīncŭlă... Sōlvīt dĕxtrā grăvĭs. *V. Fl.* Grăvēs ictŭs. *H.* ‖ *Lourde* (*chûte*). Cāsū grăvĭŏrĕ. *H.* Rŭīnă grăvĭs. *O.* ‖ *Qui presse, redoutable.* Dūm grăvĭs aūt hŏs... vīctŏr dărĕ tērgă cŏēgit. *V.* Grăvēs Pērsæ. *H.* SYN. Mĕtŭēndŭs, ācĕr. ‖ *Pesant, en parlant de l'air.* Aūt grăvĭs ĭncūmbēns scōpŭlīs ārēntĭbŭs æstās. *V.* Grăvĭs æstŭs. *H.* SYN. Plūmbĕŭs. ‖ *Grave ou fort, en parlant du son.* Tūm sŏnŭs aūdĭtŭr grăvĭŏr. *V.* Ĭndĕ frăgōrĕ grăvī strĕpĭtŭs lŏcă prōxĭmă tĕrrĕt. *O.* ‖ *Nuisible.* Sōlĕt æssĕ grăvĭs cāntantĭbŭs ŭmbrā. *V.* Grăvĕ vīrŭs. *H.* SYN. Nŏxĭŭs, ĭncōmmŏdŭs. ‖ *Fétide.* Ăn grăvĭs hīrsūtis cŭbĕt hīrcŭs ĭn ālĭs. *H.* Ĭnspīrāntquĕ grăvēs ănīmās. *O.* Hēllĕbōrōsquĕ grăvēs. *V. Voy.* Fœtidus. ‖ *Difficile, dur, pénible, fâcheux.* Āt rēgīnă grăvī jām dŭdŭm saūcĭă cūră. *V.* Grăvĭŏr nē nūntĭŭs aūrēs Vūlnĕrĕt. Ō pāssī grăvĭōră ! *Id.* SYN. ăcĕrbŭs, dūrŭs, mŏlēstŭs, trīstĭs, āspĕr. ‖ *Grand.* Ămōrĕ pĕrcūssūm grăvī. *H.* Cūlpă grăvis. *O.* SYN. Māgnŭs, ĭngēns. ‖ *Sévère.* Dīstŭlĕrātquĕ grăvēs ĭn ĭdōneă tēmpŏră pœnās. *O.* Ĭndĕ grăvĭs jūdĕx, ĭndĕ sæverus ĕquēs. *Id. Voy.* Severus. ‖ *Grave* (*de caractère*). Pĭĕtātĕ grăvem ăc mĕrĭtĭs (virum). *V.* Ātquĕ ălĭquĭs grăvĭŏr mōrŭm. *Cl.* Pŏpŭlūmquĕ grăvēmquĕ sēnātum. *O.* ‖ *Important, imposant.* Ĭncēptĭs grăvĭbŭs plĕrūmquĕ ēt māgnă prŏfēssĭs. *H.* Caūsă grăvĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 218. Adde *Ter. Ad.* III, 5, 21). ‖ *n. pris adv. Voy.* Grave.

Grăvĭscæ, ārŭm. *f. pl.* (Γραουΐσκαι). *Ville d'Étrurie.* Ĭntĕmpēstātēquĕ Grăvĭscæ. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 474).

Grăvĭtas, ātĭs. *f. Poids, pesanteur.* Sōlĭtāquĕ jŭgūm grăvĭtātĕ cārēbāt. *O.* Aūt grăvĭtātĕ sŭă fĕrrī prīmordĭă rērŭm. *Lr.* (II, 33). SYN. Ōnŭs, pōndŭs. ‖ *Grossesse.* Tēndēbāt grăvĭtās ūtĕrŭm. *O. Voy.* Gravida. ‖ *Air grave, posé, austère, réservé.* Ēlūcēt grăvĭtās fāstŭ jūcūndă rĕmōtō. *Cl.* Scēptrī grăvĭtātĕ rĕlĭctă. *O.* Plēnŭs grăvĭtātĕ sērēnă Vūltŭs. *L.* Ēt sălvă grăvĭtātĕ jōcum tēntavīt. *H.* SYN. Mājēstās, *qqf.* pōndŭs, dĕcŏr ; *en mauv. part.* tētrĭcĭtās, sŭpĕrcĭlĭŭm. EP. Vērēndă, sĕvēră, austēră, trīstĭs. PPH. Vūltŭs grăvĭs. Frōns mājēstātĕ vērēndă PHR. Blāndă tĭbĭ vūltŭs grăvĭtās, ēt mītĕ sērēnă Frōntĕ sŭpĕrcĭlĭŭm. *Calp. Voy.* Supercilium. ‖ *Gravité, importance.* Mŭltĭplĭcāt tāmĕn hūnc grăvĭtās aūctōrĭs hŏnōrēm. *O.* SYN. Pōndŭs, *qqf.* mōmēntŭm.

Grăvĭtĕr. *Pesamment.* Ĭpsĕ grăvĭs grăvĭtĕrquĕ ād tĕrrām pōndĕrĕ vāstō Cōncĭdĭt. *V.* Grăvĭtĕr sŏnāt ŭngŭlă. *Id.* SYN. Dūrĕ, dūrĭtĕr. PPH. Cūm pōndĕrĕ. Māgnō cūm pōndĕrĕ. ‖ *Avec peine, difficulté.* Sēd grăvĭtĕr gĕmĭtŭs ĭmō dē pĕctŏrĕ dūcēns. *V.* SYN. Ægrĕ. ‖ *A regret, avec déplaisir.* Grăvĭtĕr fĕrŏ. *Ph.* Ēum grăvĭtĕr lātūrūm crēdām. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 19). SYN. Ægrĕ, grăvātĕ, ĭndignĕ. PPH. Haūd *ou* nōn æquō ănĭmō. ‖ *Fortement, vivement, violemment.* Grăvĭtĕr ĭrātŭm. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 2). Tōrquĕŏr ēn grăvĭŭs. *O.* SYN. Vĕhēmēntĕr, ācrĭtĕr, mūltŭm. ‖ *Sévèrement.* Nōlo ĭn ĭllŭm grăvĭŭs dīcĕrĕ. *Ter.* (*And.* I, 2, 60). ‖ *Avec gravité ou avec force, en parlant du son.* Quŭm tŭbă dēprēssō grăvĭtĕr sŭb mūrmŭrĕ mūgīt. *Lr.* (IV, 545). ‖ — ŏlĕō, spīrō. *Avoir une odeur forte, désagréable.* Ēt grăvĭtĕr spīrāntĭs cōpĭă thўmbræ. *V.* Aūrĭcŭlăm Mārĭō grăvĭtĕr mīrārĭs ŏlērĕ. *M.* (III, 28). SYN. Grăvĕ, mălĕ. *Voy.* Fœtidus.

Grăvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Charger, surcharger.* Ūndă grăvĕt pēnnās. *O.* Sūnt pōmă grăvāntĭă rāmōs. *Id.* Lævăm Trītōnĭă vīrgŏ Nōn grăvăt. *St.* SYN. Ōnĕrō, prĕmŏ, etc. *Voy.* Onero. ‖ *Au fig. Être une charge, être pénible.* Nēc mē lăbŏr ĭstĕ grăvābĭt. *V.* Nĭl mŏrŏr ŏfficĭŭm quōd mē grăvăt. *H.* ‖ *Aggraver, aigrir.* Fōrtūnām pārcĕ grăvārĕ mĕām. *Ovid.*

Grăvŏr, ārĭs, ārī. *pass. Être chargé.* Plŭvĭă quŭm fōrtĕ grăvāntŭr. *V.* Făcĭēs pāllōrĕ grăvātŭr. *L.* SYN. Prĕmŏr, cădŏ, sŭccumbŏ. *Voy.* Gravatus. ‖ *Ordint. dép. Souffrir avec peine.* Rōmānōs ōdĕre ōmnēs dŏmĭnōsquĕ grăvāntŭr. *L.* Sēquĕ pŭtāt sōlŭm rēgnōrum ĭnjūstă grăvārī. *Id.* Quīd sī, quōd vōcĕ grăvārĭs, Mēntĕ dārēs ? *V.* Ēt nūllŭm fĕrrĕ grăvārĭs ōnŭs. *O.* SYN. Ĭndignŏr, dōlĕō. PPH. Ægrĕ, grăvĭtĕr, ĭndignĕ fĕrŏ. Ægrĕ pătĭŏr.

Grĕgālĭs, ĕ. *Qui est du troupeau, de la foule, commun.* Quōd plēbs grĕgālĭs ĕxcōlăt. *Prud.* (*Peri.* 1630). Pērmūtāt vītrĕĭs grĕgālĕ sūlfŭr. *St.*

Grĕgārĭŭs (miles). *Simple soldat.* PPH. Cāstrōrum ĭn plēbĕ mĕrēbāt. *L.* ‖ *En gén. De la foule.* Quæ tēmpĕrārĕ vīx vălĕt grĕgārĭŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 8, de poeta).

Grĕgātĭm. *Par troupes.* (*Voy. le suiv.*) SYN. Cătērvātĭm, tūrmātĭm.

† Grĕgātŭs, ă, ŭm. *Attroupé.* Īdăllæ vŏllŭcrēs cœlōquĕ dŏmōquĕ grĕgātæ. *St.* Tōtĭdēmquĕ grĕgātī Fĕrtĕ mānŭs. *Id.* (*Th.* VIII, 668. Pauci leg. *gregatim*).

† Grĕgō, ās, ārĕ. *Attrouper.* Nūnc, ŏvēs fāctī, dūcĕ tē grĕgāntŭr Pācĭs ĭn aūlăm. *Paul. Nol.* (*Carm.* 17, 200). *Voy.* Congrego.

Grĕmĭŭm, ĭī. *n. Sein.* Ūt quŭm tē grĕmĭo ăccĭpĭĕt lætissĭmă Dīdō. *V.* Grĕmĭīs ābdūcĕrĕ pāctās. *Id.* Ānchīsæ grĕmĭō tēllŭs cōmplēctĭtŭr ōssă. *Id.* Tēthўŏs ĭnvāsīt grĕmĭŭm. *Cl.* SYN. Sĭnŭs, *qqf.* pĕctŭs. *Voy.* Sinus. ‖ Ĭn grĕmĭŭm spŭō. (*Voy.* Conspuo.) Tĕr ĭn grĕmĭŭm mĕcum, ĭnquīt, dĕspŭĕ, vīrgŏ (*Ciris*, 372).

† Grēssĭŏ, ōnĭs. *f. Marche.* Căprĭgĕnō gĕnĕri grădĭbĭlĭs grēssĭo ēst. *Pacuv.* (apud *Prisc.* 6, 677).

Grēssŭs, ă, ŭm. *part. de* Gradior. *Qui a marché.* Pārĭtĕr grēssī pĕr ōpăcă lŏcōrŭm. *V.* SYN. Ingrēssŭs.

Grēssŭs, ūs. *m. Pas, marche.* Sūbsĕquĭtur, prēssōquĕ lĕgit vēstĭgĭă grēssū. *O.* Tēndĭtque ād līmĭnă grēssŭm. *V.* Grēssūs glŏmĕrārĕ sŭpĕrbōs. *Id. Voy.* Gradus.

Grĕx, grĕgis. *m. Troupeau de menu bétail.* Dūx grĕgĭs ĭpsĕ căpĕr dĕĕrrāvĕrăt. *V.* Dĕ, grĕgĕ nōn aūsīm quĭdquām dēpōnĕrĕ tēcŭm. *Id.* SYN. Pĕcŭs, pĕcōră, pĕcūdēs, *qqf.* pĕcŭārĭă. EP. Cōrnĭgĕr, lānĭgĕr, văgŭs, ērrāns, hīrsūtŭs, hīrtŭs, pētŭlāns, pētŭlcŭs, lāscĭvŭs, pīnguĭs, ŏpīmŭs, fēcundŭs. PPH. Pĕcŭdŭm grĕx, gĕnŭs. ‖ *qqf. Troupeau de gros bétail.* Ēt grĕgĕ dē ĭntāctō sēptĕm măctārĕ jŭvēncōs. *V.* Ūt ĭn grĕgĕ taūrŭs. *H.* SYN. Ārmēntŭm. ‖ *Troupe d'acteurs.* Quūm pĕr tūmūltŭm nōstĕr grĕx mōtŭs lŏco ēst. *Ter.* (*Ph. prol.* 33). Bĕnīgne ŭt ŏpĕrăm dētĭs ād nōstrŭm grĕgĕm. *Pl. Cas. prol.* 22). Grĕx ăgĭt ĭn scēnā mīmŭm, pătĕr īllĕ vŏcātŭr. *Petr.* (*Sat.* 80. Adde *St., Silv.* I, 6, 70). ‖ *Troupe d'esclaves.* Cītrĕă mēnsă, grĕgēs sĕrvōrum ōstrūmquĕ rĕnīdēns. *Petr.* (*Sat.* 119). ‖ *En gén. Troupe, réunion.* Scrībĕ tŭī grĕgĭs hūnc. *H.* Nīgrō cōmpŭlĕrĭt Mĕrcŭrĭŭs grĕgī. Grĕx ăvĭŭm. *Id.* Pătrĭīs cōncēntĭbŭs aūdĭs Ēxsŭltārĕ grĕgĕm (de Musis). *St.* Quĭd illă fēlix tūrbă frātĕrnī grĕgĭs? *Sen.* (*Ag.* 701). SYN. Tūrbă, ăgmĕn, cœtŭs, etc. *Voy.* Turba. ‖ Grĕgēs vīrgārŭm. *Poignée de verges.* (*Pl. Ps.* I, 3, 99.) ‖ †*arch. f.* Būcĕrĭæquĕ grĕgēs. *Lr.* (II, 661. De quo *Non.* 3, 109). Dūcĕrĕt hās grĕgēs. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 72).

Grillŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme le grillon.* Ēt grīllŭs grīllăt (*Auct. Phil.* 62).

Grillŭs, ī. *m. Grillon, insecte.* Quă grīllŭs ĕrĭt prēssāntĕ pĕrēmptŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 291). Ōccŭpĕt ārgūtī grillī cāvă gārrŭlă rānă. *Val. Cat.* (*Dir.* 74. Adde *Phæd. Fab. nov.* 31, 7, et sup. in *Grillo.* Alii minus bene scrib. *Gryllus*). ‖ *Nom d'homme.* Rēddĕ Lŭpī nōbīs tĕnĕbrōsăquĕ bălnĕă Grillī. *M.* (1, 60).

Grīpus, ī. *m.* (*γρῖπος et γρῖφος*). *Nom d'homme.* Sĕd Grīpus sērvŭs nōstĕr quīd rērŭm gĕrăt. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 6. Jure servus nomen traxit a *γρῖπος*, *rete;* noli autem cogitare de voce *γρυπός*, *adunco naso*).

Grōsphŭs, ī. *m.* (*γρόσφος*). *Nom d'homme.* Ūtĕrĕ Pōmpēĭō Grōsphō. *H.*

Grōssŭs, ī. *m. Figue avant sa maturité.* Sūmās ăb ăllō lăctĕ dīffĭlŭōs grōssōs. *Cn. Mat.* (apud *Macr. Sat.* 2, 16. *Id. ibid.* Cf. *Charis.* 1, 75).

Grŭs, ĭs. *f. Comme* Grus.

Grūmĭŏ, ōnĭs. *m. Nom d'esclave.* Quăsi ĭnvĭdērĕ mī hŏc vīdērĕ, Grūmĭō. *Pl.* (*Most.* I, 1, 48).

Grūmŭs, ī. *m., et ordint.* Grūmī, ōrŭm. *pl. Petit tas de terre, légère élévation.* Quēmcūnque ĭnstĭtĕrăm grūmum, aūt præcĭsŭm jŭgŭm. *Att.* (apud *Non.* 1, 50. Cf. *Fest.*). *Voy.* Tumulus. ‖ *qqf. Grumeau.* Lĭquĭdōquĕ cōăctō ĭntērdūm grūmōs spārgĭt sălĕ (*Moret.* 46, de caseo).

† Grūndĭŏ, īs, īrĕ. *n. Comme le suiv.* Crūĕntō ĭta ōrĕ grundĭbăt mĭsĕr. *Cæcil.* (apud *Diom.* 1, 379). Grundĭēntem ădspĕxī scrōfam. *Laber.* (apud *Non.* 2, 356. Hic alii minus bene, *grunnientem*).

Grūnnĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. Grogner, crier comme le porc.* Ēt cūm rēmĭgĭbŭs grūnnīssĕ Ēlpĕnŏră pōrcīs. *J.* (15, 22). Sōrdĭdă sŭs păscēns rūrīs pĕr grāmĭnă grūnnĭt (*Auct. Phil.* 57. Verbum dat *Diom.* 1, 367). SYN. Dēgrūnnĭŏ. *Voy. le précéd.*

Grūnnītŭs, ūs. *m. Grognement.* Ēlinguis ēt quēm pōrcă grūnnītūm strĕpăt. *Prud.* (*Peri.* 3185. *Id. Apoth.* 485, grunnitibus).

Grŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Crier comme la grue.* Mārtĭă grūs grŭĭt (*Auct. Phil.* 23. Cf. *Paul. ex Festo*).

Grūs *et* Grŭĭs, ĭs. *f. Grue, oiscau.* Lōngĭŏr hīc quām grūs, grŭĕ tōtă quūm vŏlăt ōlĭm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 108). Tāndĕm pērsuāsa ēst jūrējūrāndō grŭĭs. *Ph.* Tūnc grŭĭbŭs pĕdĭcās ēt rētĭă tēndĕrĕ cērvīs. *V.* Pārvŭs ŭt ēst cўcnī mĕlĭŏr cănŏr īllĕ, grŭŭm quăm Clāmŏr. *Lr.* (IV, 182). EP. Bīstŏnĭă, Strўmŏnĭă, Thrēĭcĭă, hībernă, ădvĕnă, pĕrēgrīnă. PPH. Pălămēdĭs ăvēs. Thrēĭcĭă vŏlŭcrīs. VERS. Ād sŭbītās Thrācŭm vŏlŭcrēs nūbēmquĕ sŏnōrăm. *J.* Ēt quæ Pўgmæō sănguĭnĕ gaūdĕt ăvīs. *O.* Raūcă Părætŏnĭō dēcēdŭnt ăgmĭnă Nīlō. *St.* Quĭd Phāsĭdĭs ălēs Dīstĕt ăb hībernā Rhōdŏpēs grŭē. *Id.* Strўmŏnă sīc gĕlĭdŭm, brūmă pĕllĕntĕ, rĕlĭnquūnt, Pōtūræ tē, Nīlĕ, grŭēs. *L.* Vōs quæ Nīlō mūtārĕ sōlĕtĭs Thrēĭcĭās hĭēmēs, ād mōllĕm sērĭŭs aūstrŭm Īstĭs ăvēs. *Id.* Nēc quæ Strўmŏnĭō dē grĕgĕ rīpă sŏnāt. *M.* (Cf. *Virg. Æ.* X, 264; *St. Th.* V, 10; XII, 515). ‖ *Elles forment, en volant, la lettre* Δ. Prīmōquĕ vŏlātū Ēffĭngūnt vārĭās cāsū mōnstrāntĕ fĭgūrās. *L.* Nōmĕn hăbēs... Quōd pĕnnă scrībĕntĕ grŭēs ād sīdĕră tōllānt. *M.* (IX, 14). Tūrbābĭs vērsūs, nēc lĭttĕră tōtă vŏlābĭt, Ūnăm pĕrdĭdĕrĭs sī Pălămēdĭs ăvĕm. *Id.* (XIII, 75). Ōrdĭnĭbŭs vārĭīs pĕr nūbĭlă tēxĭtŭr ălēs Lĭttĕră, pĕnnārūmquĕ nōtīs ĭnscrĭbĭtŭr āĕr. *Cl.* Lĭttĕră sūm cœlī pĕnnă pērscrīptă vŏlāntī, Bĕllă crūēntă gĕrēns vŏlŭcrī dĭscrīmĭnĕ Mārtĭs, Nēc vĕrĕŏr pūgnās, dūm nōn sĭt lōngĭŏr hōstĭs. *Sympos.* (*Ænigm.* 26). ‖ †*arch. m.* Hūnc grūĕm Bălĕărĭcŭm. *Laber.* (apud *Non.* 3, 108)

Grŭthūngī. *Comme* Gothini.

Grўllŭs. *Voy.* Grillus.

1. Grўnĕŭs, ī. *m.* (Γρύνειος). *Surnom qu'Apollon tirait d'un bois situé près de Clazomène.* Sĕd nūnc Ītălĭām māgnām Grўnĕŭs Āpōllŏ. *V.* (*Id. Ecl.* 6, 72).

2. Grўnĕŭs, ĕī *ou* eī. *m.* (Γρυνεύς). *Nom d'un Centaure.* Cūmquĕ sŭīs Grўnĕŭs ĭmmānĕm sūstŭlĭt ārăm. *O.*

Grўps, ўpis. *m., et ordint. au plur.* (*γρύψ*). *Gryphon, animal fabuleux, qu'on représentait avec une tête et des ailes d'aigle et un corps de lion. Apollon avait son char attelé de gryphons.* Jūngēntŭr jām grўpĕs ĕquīs. *V.* Prœlĭă nām făcĭūnt Ārĭmāspī grўpĭbŭs hōstēs. *Prisc.* (*Peri.* 705. *Ib.* 698). Nūnc ădēs, ō Pæān, laūrī cuī grўpās ŏbūncōs Dōctă lŭpātă lĭgānt. *Sid.* (*Pan.* 337. Male librarii medii ævi, *gryphis*, etc.). ‖ *qqf. au sing.* Āt sī Phœbūs ădēst, ēt frēnīs grўpă jŭgālĕm. *Cl.*

Grўphŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mīsistī mĭhī, Grўphĕ, prō lĭbēllō. *St.*

? Grўpŭs. *Voy.* Gripus.

† Gŭbērnă, ōrŭm. *n. pl. Comme le suiv.* Dīsjĕctārĕ sōlĕt māgnūm mārĕ trānstră, gŭbērnă. *Lr.* (II, 553). Prōrās dēspōlĭātĕ, ēt dētōndētĕ gŭbērnă. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 59).

Gŭbērnācŭlŭm *et sync.* Gŭbērnāclŭm, ī. *n. Gouvernail d'un navire.* Cūmquĕ gŭbērnāclō lĭquĭdās prōjēcĭt ĭn ūndās. *V.* Ātquĕ gŭbērnāclŭm cōntōrquĕt quōlĭbĕt ūnŭm. *Lr.* (IV, 902). SYN. Clāvŭs tēmō, rēgĭmĕn, mŏdĕrāmĕn, *qqf.* hābēnæ. EP. Naūtĭcŭm, fīrmŭm, fĭdŭm. PPH. Cūrvæ mŏdĕrāmĭnă pūppĭs. *St.* PHR. Gŭbērnāclŭm, clāvŭm flĕctŏ, mŏdĕrŏr, rĕgō, tōrquĕō, cōntōrquĕō. ‖ *Au fig. et ordint. au plur. Action de gouverner. Voy.* Clavus Imperium.

Gŭbērnātŏr, ōris. *m. Pilote.* Īpsĕ gŭbērnātōr pŭppī Pālĭnūrŭs ăb ăltā. *V.* Nāmquĕ gŭbērnātōr dēstrīctō cōnstĭtĭt ēnsĕ. *O.* Făctūs pĕrīclō tūm gŭbērnātōr sŏphŭs. *Ph.* SYN. Nāvĭtă, măgĭstĕr, mŏdĕrātŏr, rēctŏr, *qqf.* naŭclērŭs, aūrīgă. EP. Sōlĕrs, prōvīdŭs, vĭgĭl, sōllĭcĭtŭs. PPH. Nāvĭs măgĭstĕr, dŭx, cŭstōs, rēctŏr. VERS. Ădhĭdĭcī rēgĭmĕn dēxtră mŏdĕrāntĕ cārīnæ Flēctĕrĕ. *O.* Rătĕm quī tĕmpĕrăt. *Id.* Rēctŏr ĕrăt pŭppīs, clāvŏque ĭmmōbĭlĭs hærēns. *V.* Jămque hūc ătque illūc ăgĭlĕm cōnvĕrtĕrĕ clāvŭm, Ēt frēnārĕ rătĕm, flŭctŭsque ēffĭndĕrĕ rēctŏr. *Manil.* ‖ *qqf. Conducteur de chevaux.* Quūmquĕ gŭbērnātōr măgnă cōntōrsĭt ĕquūm vī. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 2, 455, et *Quintil.* 8, 6). ‖ *En gén. Qui gouverne.* Gŭbērnātŏr pŏlī. *Sen.* (*Hip.* 903). *Voy.* Rector.

Gŭbērnātrīx, ĭcĭs. *f. Celle qui gouverne.* Ăn fōrtūnām cōllaūdēm, quæ gŭbērnātrīx fŭĭt? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 10). SYN. Dŭx.

† Gŭbērnĭŭm, ĭī. *n. Administration.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

Gŭbērnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire l'office de pilote.* Īpsĕ gŭbērnābĭt rĕsīdēns in pŭppĕ Cŭpīdō. *O.* PPH. Sūm gŭbērnātŏr, rēctŏr. ‖ *Qui conduit des chevaux, un char.* Vīrgă gŭbērnāt ĕquŭm. *M.* (IX, 23. Et *Sen. Hip.* 1075, *currus*). ‖ *En gén. Gouverner, conduire, administrer.* Quōd sī quis vērā vītām rātiōnĕ gŭbērnāt. *Lr.* (V, 1105). Rārā quīdēm vīrtūs quām nōn fōrtūnă gŭbērnĕt. *O.* SYN. Rĕgō, dīrĭgō, mŏdĕrŏr, trăctō, gĕrō, dūcō. *Voy.* Impero.

? Gŭbērnŭm. *Voy.* Guberna.

Gŭlă, æ. *f. Gorge, gosier.* Gŭlæquĕ crēdēns cōllī lōngĭtūdĭnĕm. *Ph.* SYN. Faūcēs, gŭttŭr. ‖ *par ext. Bouche, palais, au fig. action de manger.* Āppōnūnt ŏcŭlīs plūrīmă, paūcă gŭlæ. *M.* (IV, 78). Nōn mĭnŭs ĭngĕnŭa ēst ēt mĭhī, Mārcĕ, gŭla. *Id.* (VI, 11). SYN. Ōs, pălātŭm. ‖ *Ordint. en mauv. part. Gourmandise.* Ĭmplācātæquĕ vĭgēbăt Flāmmă gŭlæ. *O.* Quānta ēst gŭlă, quæ sĭbī totōs Pōnĭt āprōs! *J.* (I, 140). SYN. Ĭnglŭvĭēs, vēntĕr. EP. Ĭnĕxplētă, ĭnsātĭābĭlĭs, āvĭdă, vŏrāx, hĭāns, răbĭdă, ĭmprōbă, turpĭs. PPH. Ĭmprōbă vēntrĭs ĭnglŭvĭēs. Vēntrĭs vŏrāgŏ, gūrgĕs, spĕcŭs. Ĭnĕxplētŭs ārdŏr ēdendī. Mălĕ mōrātŭs vēntĕr. *Voy.* Gulosus, Fames.

Gŭlfŭlās, æ. *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* I, p. 450.)

Gŭlōsŭs, ă, ŭm. *Gourmand, glouton.* Nōn ēst, Tūccă, sătĭs quōd ēs gŭlōsŭs. *M.* (XII, 41). Nĭl ēst, Āpīcī, tē gŭlōsĭŭs făctŭm. *Id.* (III, 22). SYN. Hĕllŭŏ, lŭrcŏ, gŭlă. PPH. Ēscārŭm vŏrāgŏ, gūrgĕs. Vēntrī, gŭlæ dēdĭtŭs, ĭndŭlgēns. Gŭlæ pārēns. VERS. Īllŭvĭēs ēt tēmpēstās bărāthrŭmquĕ măcēllī. *H.* Hărpўĭīs gŭlă dignă răpācĭbŭs. Quidquĭd quæsīērăt, vēntrī dōnābăt ăvārō. *Id.* Plūsquĕ cŭpīt, quō plūră sŭăm dēmīttĭt ĭn ălvŭm. *O.* Quōrŭmquĕ prōfŭndăm ĭngluvĭēm nōn Ægæŭs, etc. (implent). *Cl.* Sēd măgĭs ārdēbăt Săbīdī gŭlă. *M. Voy.* Decoquo. ‖ *En parlant d'une chose.* Ēt quădrīngēntīs nŭmmīs cōndĭrĕ gŭlōsŭm Fĭctīlĕ. *J.* (11, 19). ‖ *Au fig. Avide.* Nōn ŏpŭs ŭt nōbīs nĭmĭŭm lēctōrĕ gŭlōsō. *M.* (X, 59).

† Gŭmlă, æ. *m. f. Gourmand.* Quōd vĕnĭūnt gŭmlæ, ĭllēpĭdæ, vĕtŭlæ, ĭmprōbæ, ĭnēptæ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 377). Cōmpĕllāns gŭmlās ēx ōrdĭnĕ nōstrōs. *Id.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8. Cf. *Fest.* in *Ingluvies*).

? Gummĕŭs, ă, ŭm. *De gomme.* (Sunt qui legant apud *Aus. Idyl.* 14, 74, ubi alii *Gemmea*, *de* succinis.)

Gŭmmĭ. *Voy.* Cummi.

† Gŭrdŭs, ă, ŭm. *Sot.* (*Laber.*, teste *Gell.* 16, 7. Cf. *Quintil.* 1, 9, et *Gloss. Isid.*).

Gūrgĕs, ĭtĭs. *m. Gouffre, abîme.* Īmō bărāthrī tĕr gūrgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt ĭn ābrŭptŭm flŭctŭs. *V.* SYN. Vŏrāgŏ, bărāthrŭm, hĭātŭs, vōrtĕx. EP. Præcĕps, ăltŭs, prōfŭndŭs, ĭmŭs, cæcŭs, nĭgĕr, hŏrrēndŭs, raūcŭs, spūmĕŭs. PPH. Gūrgĭtĭs æstŭs, ōrbĭs, vōrtĕx. Vāstă vŏrāgĭnĕ gūrgĕs. ‖ *Eaux profondes d'un marais, d'un fleuve, de la mer.* Līmōsōquĕ nŏvæ sāltānt ĭn gūrgĭtĕ rānæ. *O.* Ātque ōmnēs trāhĕ, gūrgĕs, ăquās. *L.* Mātĕr, Cўrēnē mātĕr, quæ gūrgĭtĭs hūjŭs Ĭmă tĕnēs. *V.* Tōllĭmŭr ĭn cōlŭm cūrvātō gūrgĭtĕ. *Id. Voy.* Fluvius, Mare, Palus. ‖ *Au fig. Gouffre.* Sōrbĕăt ŭt cūmŭlōs nŭmmōrŭm faūcĭbŭs ămplĭs Gūrgĕs āvārĭtiæ. *Prud.* (*Ham.* 320). ‖ *Surnom donné à des dissipateurs :* Fabius Gurges, Gallonius Gurges. Ō Pūbli, ō Gūrgĕs Gallōnī. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8). Gūrgĭtĭs aūt Fabĭī. *J.* (6, 266).

Gūrgŭlĭō, ōnis. *m. Gosier. Voy.* Guttur. ‖ *Comme* Curculio. *Voy. ce mot.*

† Gūrgŭstĭdōnĭī (campi). *Mot forgé par Plaute, de* Gurgustium, *Petite taverne.* (*Mil.* I, 1, 13. Cf. *Fest.*)

Gūstātŭs, ă, ŭm. *Goûté.* Dūllĭchīō lōtōs gūstātă pălātō. *O.*

Gūstātŭs, ūs. *m. Goût.* Grāmĭnă gūstātū pōstquam ēxĭtĭālĭă Cĭrcēs Ēxpĕrtŭs. *Aus.* (*Mos.* 277. Adde *Prud. Psych.* 499). *Voy.* Gustus.

Gūstō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Goûter.* Păbŭlă gūstāssēnt Trōjæ, Xānthūmquĕ bĭbīssēnt. *V.* Ŭt nĭhĭl ōmnīnō gūstārēmŭs, vĕlŭt īllīs. *H.* SYN. Dēgūstō, lĭbō, dēlĭbō. ‖ *Au fig. Goûter, essayer* (γεύεσθαι). Sī sēmĕl ūnō Dē sēnĕ gūstārĭt. *H.* Gūstārĕ lūcēllum. *Id.* Vītæ gūstāvīt ămārĕm. *Lr.* (V, 180). Gūstārе ĕgo ējŭs sērmōnēm vōlō. *Pl.* (*Most.* V, 1, 15). SYN. Ēxpĕrĭŏr, tēntō, pērcĭpĭō, frŭōr.

Gūstŭs, ūs. *m. Sens du goût, goût.* SYN. Gūstātŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Goût, saveur.* Nām nĕquĕ gūstŭs ĭnĕrs. *Aus.* (*Mos.* 118). SYN. Săpŏr, gūstātŭs. *Voy.* Sapor. ‖ *Sauv. et au plur. Entrée de table.* Hōc sătĭs ĭn gūstū. *M.* (XI, 53. *Ib.* 32, 4). Ĭntĕrĕă gūstŭs ēlĕmēntă pĕr ōmnĭă quærūnt. *J.* (11, 14). Pĕr vărĭos gūstŭs ĭnstrŭcta ŭt prāndĭa dūcăt ĭn nōctĕm. *Prud.* (*Ham.* 388).

Gūttă, æ. *f. Goutte d'un liquide.* Gūttă căvăt lăpĭdĕm; cōnsūmĭtŭr ānnŭlŭs ūsū. *O.* Hŭic ătro lĭquuntŭr sānguĭnĕ gūttæ. *V.* SYN. Gūttŭlă, stīllă, *qqf.* rōs. EP. Lĭquēns, lĭquĭdă, flŭēns, rĭgŭă, slīllāns, mānāns. ‖ *Larme.* Gūttīs hŭmēctăt grāndĭbŭs ōră. *V. Voy.* Lacrima. ‖ *Larmes de certains arbres, ambre, myrrhe.* Lūcĕt Phaëtōntĭădĕ cōndĭtă gūttă. *M.* (IV, 32. *Id.* VI, 15). Aūrūm Lўdŭs, Ārăbs gūttām, Pāncháĭă mўrrhăm. *Sid.* (*Carm.* 5, 47). ‖ *Sueur.* Pĕrquĕ mĕōs ārtŭs frīgĭdă gūttă flŭĭt. *O. Voy.* Sudor. ‖ *Tache, moucheture.* Nĭgrāquĕ cærūlĕīs vărĭārī cōrpŏră gūttīs. *O.* Părĭbŭs lĭtă corpŏră gūttis. *V.* SYN. Macŭla. ‖ *Au fig. Faible partie d'une chose.* Dūlcēdĭnĭs ĭn cŏr Stīllāvīt gūttă. *Lr.* (IV, 1053). Gūttă cĕrtī cōnsŭlī. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 4).

Gūttātĭm. *Goutte à goutte.* Vĭdĕ, hĭnc mĕæ, ĭnquăm, lăcrĭmæ gūttātĭm cădūnt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 363). Cōr gūttātĭm cōntăbēscĭt, quăsi ĭn æquam ĭndĭdĕrĭs sălēm. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 92).

Gŭttātŭs, ă, ŭm. *Tacheté.* Ēt pīctă pērdīx, Nūmĭdĭcæquĕ gŭttātæ. *M.* (III, 58, 15. *Isid. Or.* 12, 1, de *guttato colore* agit). SYN. Măcŭlōsŭs.

Gŭttŭlă, æ. *f. dimin. de* Gutta. *Petite goutte.* Āh ! gŭttŭlă Pēctŭs ārdēns mi ādspērsistī. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 27). ‖ *Au fig.* Fāvōrum gŭttŭlæ. *Paul. Nol.* (*Carm.* 21, 427).

Gŭttŭr, ŭris. *n. Gosier.* Īllĕ fāmē răbĭdă trĭă gŭttŭră pāndēns. *V.* Hæsĭt sŭb gŭttŭrĕ vūlnŭs. *Id.* In tŭă lūcră fĕrīs ēxārmāt gŭttŭr ălūmnīs. *Sid.* (*Pan.* 83). SYN. Faūcēs, ōs, *qqf.* jŭgŭlŭm, gŭlă. *Voy.* Fauces. ‖ — ēlīdŏ, frāngŏ, etc. *Étrangler.* Pārēntīs ōlim sī quĭs ĭmplă mānŭ Sĕnīlĕ gŭttŭr frēgērīt. *H. Voy.* Strangulo. ‖ *Gosier, voix, chant.* Ōvāntēs gŭttŭrĕ cōrvī. *V.* SYN. Ōs, vōx, cāntŭs. ‖ † *arch. m.* Nām nĭmĭ' cālēbāt, āmbūrēbāt gŭttŭrĕm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 45. *Id. Trin.* IV, 3, 7). Īngūrgĭtāvīt ūsque ăd ĭmūm gŭttŭrĕm. *Næv.* (apud *Non.* 3, 102. Ubi plura. Cf. et *Prisc.* 5, 649).

Gŭttŭs, ī. *m. Vase de terre à col étroit pour mettre du vin.* Cūm pătĕră gŭttŭs, Cāmpānă sŭpellēx. *H.* (Cf. *Varr. L. L.* 4, 26). ‖ *Vase pour mettre de l'huile, des parfums.* Plēnō cōmpōnīt lintĕă gŭttō. *J.* (3, 263. Adde *Mart.* XIV, 52. Diserte de hoc *Gell.* 17, 8).

? Gȳără, æ. *f. Voy. le suiv.*

Gȳărŭs, ī. *f.*, *et* Gȳărī, ōrŭm. *f. pl.* (Γύαρος). *Une des Cyclades, où les Romains exilaient les malfaiteurs.* Īpsĕ tŭă Mȳcŏnō Gȳărōquĕ rĕvēllī, Dēlĕ, tĭmēs. *St.* Ūt Gȳărī clausŭs scōpŭlis pārvāquĕ Sĕrĭphō. *J.* (10, 170. Sic pars librorum, et hoc verum putat *Ruperti*, qui auctoritates congessit. Edidit tamen *Gyaræ*, ut plerique). Aūdĕ ălĭquĭd brĕvĭbŭs Gȳărīs ēt cārcĕrĕ dīgnŭm. *Id.* (1, 73).

Gȳărĕūs, ĕŏs *ou* ēī. *m.* (Γυαρεύς). *Nom d'homme.* Dūm cŭpĭt īn sŏclăm Gȳărĕūs ērūmpĕrĕ clāssĕm. *L.*

Gȳas *ou* Gȳēs, æ. *m.* (*Apollod.*, et optt. *Hesiodi* libb. Γύης). *Un des géants, nommé à tort Gygès.* Nōn, sī rĕsūrgăt cēntĭmānŭs Gȳās. *H.* (*Od.* II, 17, 14. Libri habent *Gigas*, quod ferri possit. Multi editi, *Gyges*, in quo prior producitur. Vid. egregiam *Bentleii* notam : qui tamen verum, a se planissime demonstratum, deseruit). Quĭd grăvĭŭs, vīctōrĕ Gȳā, cāptīvă tŭlissēm ? *O.* (*Fast.* IV, 593). Dīrcæümquĕ Gȳān, ēt Ĕchĭōnĭŭm Lȳcŏphontĕm. *St.* (*Theb.* II, 640. *Ib.* V, 223). ‖ *Un des compagnons d'Énée.* Fōrtēmquĕ Gȳān, fōrtēmquĕ Clōănthŭm. *V.*

Gȳgæŭs, ă, ŭm (Γυγαία λίμνη). *De Gygès, roi de Lydie.* Lȳdĭă Gȳgæō tinctă pŭcēllă lăcū. *Pp.* (III, 9, 18).

Gȳgēs, æ. *m.* (Γύγης). *Au lieu de* Gyas, *géant.* ‖ *Gygès, roi de Lydie.* ‖ *Nom de guerrier.* Ēt sŭccisō pōplĭtĕ Gȳgēn. *V.* ‖ *Nom d'un jeune homme.* Lūnă mārī, Cnĭdĭūsvē Gȳgēs. *H.* Gȳgēn : īllĕ nŏtis āctŭs ăd Ōrĭcŭm. *Id.*

Gȳlippŭs, ī. *m.* (Γύλιππος). *Général lacédémonien qui combattit en Sicile.* Pŏtĭŏr fīt fāmă Gȳlippī. *Tib.* (IV, 1, 199. Cf. *Justin.* 4, 4). ‖ *Nom d'un guerrier.* (*Virg. Æ.* XII, 271.)

Gȳmnăs, ădis. *f.* (γυμνάς). *Exercice de la lutte.* Hīc tĭbī fēstă Gȳmnăs, ēt īnsōntēs jŭvēnŭm sĭnĕ cæstĭbŭs īræ. *St.* Mĕmbră Thĕrāpnææ rĕsōlūtŭs gȳmnădĕ Pōllūx. *Id.* (Adde *Prud. Sym.* 1325 ; *Sid. Pan.* 527). *Voy.* Lucta.

Gȳmnăsĭŭm, ĭī. *n.* (γυμνάσιον). *Lieu d'exercice.* Gȳmnăsĭīs ădĕrīt, stŭdĭōque īgnāvă pălæstræ. *L.* Sĕd măgĕ vīrgĭnĕī tōt bŏnă gȳmnăsĭī. *Pp.* (III, 12, 2). Ēt quōnĭăm cœpīt Græcōrŭm mēntĭŏ, trānsī Gȳmnăsĭă. *J.* (3, 115). SYN. Pălæstră. ‖ *École de philosophe, gymnase.* Hōc īn gȳmnăsĭō Pōlēmī săpĭēntĭă vītăm Excŏlīt. *Sid.* (*Pan.* 2574). SYN. Schŏlă, *qqf.* cōllēgĭŭm.

Gȳmnăstĭcŭs, ă, ŭm (γυμναστικός). *Gymnastique.* Pro ĕxērcĭtŭ gȳmnăstĭco ēt pălæstrĭcō. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 7. *Id. Most.* I, 2, 73). SYN. Gȳmnĭcŭs.

Gȳmnēs, ētis. *m.* (Γύμνης). *Habitant des îles Baléares.* Gȳmnētēs ĭstŏs gēns, lŏcōs ĭnsēdĕrānt. *Avien.* (*Or. mar.* 464. Quæ insulæ vocantur Γυμνησίδες, Γυμνησίαι, et a *Strab.*). *Voy. le suiv.*

Gȳmnēsĭæ, ārŭm. *f. pl.* (Γυμνησίαι). *Les îles Baléares.* Cōntĭnŭōquē jăcēnt Gȳmnēsĭæ : hās Bălĕārēs Rōmānī mĕmōrānt. *Prisc.* (*Peri.* 464). Īnsŭlă sē prōptĕr Gȳmnēsĭă tōllīt ăb ăltō. *Avien.* (*D. Ter.* 620). *Voy. le précéd., et* Baleares.

Gȳmnĭcŭs, ă, ŭm (γυμνικός). *Gymnastique.* Vīctōrēm sōrtĕ gȳmnĭcī certāmĭnis. *Ph.* (*Fab. nov.* 12, 2). SYN. Gȳmnăstĭcŭs.

Gȳmnōsŏphīstæ, ārŭm. *m. pl. Gymnosophistes, secte de philosophes indiens.* Ōstēntāntquĕ sŭōs vīcātīm Gȳmnōsŏphīstās. *Prud.* (*Ham.* 497). SYN. Brāchmānēs.

Gȳnæcēŭm, ī. *m.* (γυναικεῖον). *Gynécée, appartement des femmes.* Ăd ĕăm rĕm făcĕrĕ vōlt gȳnæcēŭm nŏvŭm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 71. Et *Ter. Ph.* V, 6, 26).

Gȳndēs, æ. *m. Fleuve d'Assyrie.* Răpĭdŭs, Cȳrī dēmēntĭă, Gȳndēs. *Tib.* (IV, 1, 141).

Gȳpsātŭs, ă, ŭm. *Plâtré.* Dēsplcē gȳpsātī nōmĕn ĭnānĕ pĕdīs. *O.* Bārbărā gȳpsātōs fĕrrĕ cātāstă pēdēs. *Tib.* (II, 3, 61). SYN. Crētātŭs. *Voy. ce mot.*

Gȳpsŭm, ī. *n.* (ἡ γύψος). *Plâtre.* Mōllīs sī brācteă gȳpsŭm Tēxĕrīt. *Prud.* (*Sym.* 519. *Id. Apoth.* 527). ‖ *Statue de plâtre.* Quānquām plēna ŏmnĭă gȳpsō Chrȳsippī invēnīēs. *J.* (2, 4).

Gȳrŭs, ī. *m.* (γῦρος). *Tour que font les chevaux dans l'hippodrome, détour, circonvolution.* Frēnă Pēlĕthrōnĭī Lăpithæ, gȳrōsquĕ dĕdĕrĕ Īmpōsĭtī dōrsō. *V.* Īn gȳrōs īrĕ cŏactŭs ĕquŭs. *O.* Trōĭlŭs haūd ălĭtĕr gȳrō brĕvĭōrĕ mĭnāntēs Ēlūdēbăt ĕquōs. *St.* (Adde *Luc.* I, 425 ; *Prop.* III, 12, 11 ; *Manil.* V, 636). SYN. Ōrbĭs, flĕxŭs. EP. Flĕxŭs, ōblīquŭs, cūrvŭs, īnflexŭs, sīnŭātŭs. PHR. Lævōs ĕquĭtāvīt ĭn ōrbĕs. *V.* ‖ *Replis des serpens.* Sēptem īngēns gȳrōs, sēptēnă vōlūmĭnă trāxīt. *V.* Cōllectŭs gȳrō, spātĭōsāquĕ jūgĕră cōmplĕt. *St.* SYN. Flĕxŭs, ōrbĭs, vōlūmĕn, spīră. ‖ *En gén. et au fig. Tour, cercle, mouvement circulaire, révolution.* Dūcēnsquĕ pĕr ăĕră gȳrōs Mīlŭŭs. *O.* Pīscĭs ēxsūltăt frētō, Ăgĭtātquĕ gȳrōs. *Sen.* (*Ag.* 451). Seū brūmă nīvālĕm Ĭntĕrĭōrĕ dĭēm gȳrō trāhīt. *H.* Ăttrāhĕ vēlă Fōrtŭs, ēt gȳrō cūrrĕ, pŏētă, tŭō. *O.* Ātque īngēns ŏpŭs īn mĭnōrēs Cōntrāhĕ gȳrōs. *St.* Dēĭn sĭmĭlī gȳrō vĕnīēnt ăllōrŭm vīcēs. *Ph.* SYN. Ōrbĭs, cīrcŭlŭs, cīrcŭĭtŭs, flĕxŭs.

H

Hă. *interj. Pour prier de cesser un discours ou une action.* (*Pl. Capt.* I, 1, 45; *Trin.* IV, 3, 53.) ‖ Hă, hă, hĕ, *ou plutôt* Hăhăhĕ. *interj. Pour imiter le rire.* (*Ter. Eun.* III, 2, 44, et 56; *Pl. Ps.* IV, 1, 36. Uno verbo scribit *Probus.*)

Hăbēnă, æ. *f., et ordint.* Hăbēnæ, ārŭm. *pl. Bride, rênes.* Ēmĭcăt ĭn cŭrrum, ēt mănĭbŭs mōlĭtŭr hăbēnās. *V.* Quūm răpĭdum ēffūsis rĕgĕrĕt sublīmĭs hăbēnīs Cōrnĭpēdĕm. *Sil.* Ēt lārgŭs hăbēnæ Ībăt ĕquēs. *L.* SYN. Lōrūm, rētĭnăcŭlūm, *par ext.* frēnŭm, căpīstrŭm. EP. Vălĭdă, ārctă, fĭrmă, prēssă, ăddūctă, strīctă, tēntă; lēntă, lāxă, ēffūsă, flŭēns. PHR. Hăbēnās, lōră, rētĭnăcŭlă rĕgō, mōdĕrŏr, mōlĭŏr; lāxō, ēffūndō, ĭmmittō, pērmittō; cōntrăhō, ăddūcō, tēndō, prĕmō. Lōrā, lāxās hăbēnās dō. Lōră mănŭ tĕnĕō. *Voy.* Freno, Frenum. ‖ *Courroie de fronde, fronde.* Ipsĕ tĕr ăddūctă cīrcūm căpŭt ēgĭt hăbēnā. *V.* Bălĕārĭs tōrtŏr hăbēnæ. *L.* Hăbēnă săxĭfĕrā. *V. Fl. Voy.* Funda. ‖ *Courroie de javelot.* Quūm jăcŭlūm pārvă Lĭbўs ămēntāvĭt hăbēnā. *L.* ‖ *Courroie de la scutica, étrivières.* Ĭn scălĭs lătŭĭt mĕtŭēns pēndēntĭs hăbēnæ. *H.* Scūtĭcæ trĕmĕfăctŭs hăbēnīs. *O.* SYN. Scūtĭcă, lōrūm. ‖ *Courroie de casque.* Mōllēs gălĕæ Gēsăndĕr hăbēnās. *V. Fl. Voy.* Lorum. ‖ *Au fig. Voiles de vaisseau.* Vincĭtŭr ārs vēntō: nēc jām mōdĕrātŏr hăbēnīs Ūtĭtŭr. *O.* Sēd nĕquĕ pērmissīs jām fūndĕrĕ rēctŏr hăbēnīs Vēlă. *V. F.* Clāssīque ĭmmittĭt hăbēnās. *V. Voy.* Velum, Auriga. ‖ *Frein.* Fŭrĭt ĭmmissīs vŭlcānŭs hăbēnīs. *V.* Īrārūmque ōmnēs ēffūndĭt hăbēnās. *Id.* Ōmnēs flŭvĭōrum ēffūndăt hăbēnās. *V. Fl.* SYN. Frēnŭm. ‖ *Rênes, gouvernement.* Ēt prĕmĕre ēt lāxās scīrĕt dārĕ jūssŭs hăbēnās. *V.* Rērūmquĕ rĕlĭquĭt hăbēnās. *Id.* Āccēpīssĕ Nūmăm pōpŭlī Lătĭālīs hăbēnās. *O.* Cuī pătĕr ætĕrnās pōst sæcŭlă trādăt hăbēnās. *M.* (VI, 3, 3). SYN. Rēgĭmĕn, mōdĕrāmĕn. *Voy.* Imperium.

† **Hăbentĭă, æ.** *f. L'avoir, ce qu'on possède.* (*Pl. Truc. prol.* 21.)

Hăbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Avoir, posséder.* Nĭl tĭbĭ quōd dēmŭs, mājŭs hăbēmŭs, ăĭt. *O.* Quūmque hăbĕās plūs, Paŭpĕrĭēm tĭmĕās mĭnŭs. *H.* Nŏx ĕrăt, ēt tĕrrīs ănĭmālĭă sōmnŭs hăbēbăt. *V.* SYN. Pōssĭdĕō, tĕnĕō. PPH. Ēst mĭhĭ, nōbĭs. Pēnēs mē ēst. Mĭhĭ ĭn prōmptū ēst, præstō ēst. Nōn cārĕō. PHR. Nēc lăcrĭmĭs cārŭĕrĕ gĕnæ. *V.* Crēssă nē cārĕăt pŭlchră dĭēs nōtă. *H.* ‖ *Être maître.* Hōstĭs hăbēt mŭrōs. *V.* Pōstquām nōs Ămārўllĭs hăbŭt. *Id.* SYN. Tĕnĕō, pŏtĭŏr. ‖ *act. et n. Habiter.* Quæ lōcă, quīve hăbĕant hŏmĭnēs. *V.* Quī primī fīnēs hăbŭĕrĕ Lătĭnōs. *Id.* Vēlŭt hĭc ăgrēstĭs ēst ădōlēscēns, qui hīc hăbĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 35). Nūnc illĕ gĕminŭs, quī Sўrăcūsĭs hăbĕt. *Id.* (*Men. prol.* 69). SYN. Tĕnĕō, cōlō, ĭncōlō, hăbĭtō. *Voy.* Habito. ‖ *Savoir.* Hăbēs ōmnēm rēm; pērgām, quō cœpī, hŏc ĭtĕr. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 119). Sī quōs aūt Phўllĭdĭs ĭgnēs, Aūt Ălcōnĭs hăbēs laudēs. *V.* Ĭncĭpĕ, sī quĭd hăbēs. *Id. Voy.* Scio. ‖ *Traiter, se conduire à l'égard de.* Ūtī tū me hīc hăbŭĕrĭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 64). SYN. Trăctō, *qqf.* āccĭpĭō. ‖ *Passer le temps.* Ūt hŭnc hŏdiē dĭēm Lŭcŭlēntæ hăbēāmŭs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 55). SYN. Ăgō, dūcō. ‖ *Estimer, priser.* Ōmnēs ūno ōrdĭne hăbētĭs Achīvōs. *V.* Nōn hăbĕō naŭcī Mārsum aūgŭrĕm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). SYN. Dūcō, făcĭō, pēndō, æstĭmō. ‖ *Porter un vêtement.* Lūpī dē pēllĕ gălērōs Tēgmĕn hăbēnt căpŭtī. *V.* Vēstĭs bŏnă quærĭt hăbērī. *O.* Ānnŭlŭs ĭn dĭgĭtō subtērtĕnŭātŭr hăbēndō. *Lr.* (I, 313). ‖ *n. Avoir, être riche.* Ēt ămōr sŭccēssĭt hăbēndī. *V.* Cūrāmque hăbēndī pēnĭtŭs cōrde ērāsĕrīm. *Ph.* Ămōrĕ sĕnēscĭt hăbēndī. *H.* (Adde *Juv.* 14, 208). ‖ Hăbĕt. *Il est frappé, il a une blessure* (*en parlant des gladiateurs*). Hăbĕt; pĕrăctum ēst. *Sen.* (*Ag.* 901. *Id. H. OEt.* 1457. Cf. *Donat.* ad *And.* I, 1, 56). ‖ Sīc hăbĕt, Bĕne hăbĕt (οὕτως ἔχει, καλῶς ἔχει). *Il en est ainsi, c'est bien.* Măgnūm nārrās, vīx crēdĭbĭle. Ātquī sīc hăbĕt. *H.* Ēt bĕne hăbĕt: nūnquām mātĕr lūgŭbrĭă sūmpsī. *Pp.* (IV, 12, 66). ‖ — mē. *Se conduire, se montrer.* Rūrī ăgĕrĕ vītām, sēmpĕr pārce ăc dūrĭtĕr Se hăbērĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 28). SYN. Mē gĕrŏ. *Voy.* Vivo. ‖ — ĭtĕr. *Marcher, se diriger.* Ĭtĕr hāc hăbŭī. *Ter.* (*Eun.* V, 9, 35). SYN. Făcĭō. *Voy.* Iter. ‖ — cōnsĭlĭum. *Tenir conseil.* Cōnsĭlĭūm sūmmīs dē rēbŭs hăbēbānt. *V. Voy.* Consulo. ‖ — fĭdēm, grātĭās, etc. *Voy. ces mots.*

Au pass. Hăbĕŏr, ērī. *Passer pour, être jugé, être dit.* Quōd nĭsĭ cōncēdās, hăbĕārĕ ĭnsuāvĭs, ăcērbŭs. *H.* Quō nĕc sincērĭŏr ăltĕr hăbētŭr. *Id.* Quī nŭnc Ălbānŭs hăbētŭr (mons). *V.* SYN. Æstĭmŏ, dūcŏr, pērhibĕŏr.

Hăbĭlĭs, ĕ. *Propre, convenable.* Pinguĭbŭs hăc tĕrrīs hăbĭlĭs, lĕvĭōrĭbus illæ. *V. Voy.* Aptus. ‖ *Qui sied, qui va bien.* Dē mōre hăbĭlĕm sūspēndĕrāt ārcŭm. *V.* Hăbĭlĭs lătĕrī clўpĕŭs. *Id.* SYN. Āptŭs, dĕcĕns, ăccōmmŏdŭs. ‖ *Qui a les mouvemens faciles.* Hæc hăbĭlĭs lĕvĭtātĕ sŭa ēst. *O.* Ātque hăbĭlis mēmbrīs vēnit vīgŏr. *V.*

Hăbĭtābĭlis, ĕ. *Habitable.* Nōn ēst hăbĭtābĭlĭs æstŭ. *O.* Quā sŏl hăbĭtābĭlĕs Īllŭstrăt ōrās. *H.* ‖ *qqf. Habiter.* Sūpĕrīs hăbĭtābĭlĕ săxŭm. *St.*

† **Hăbĭtācŭlūm, ī.** *n. néol. Habitation.* Hūmāna ēfficĭūnt hăbĭtācŭlă. *Aus.* (*Mos.* 47). Āccĭpĭuntquĕ cāvīs hăbĭtācŭlă dignă lătĕbrīs. *Alcim.* (I, 39. Adde *Prud. Peri.* 3854). *Voy.* Sedes. ‖ *Au fig.* Hăbĭtācŭlă cōrdĭs. *Juvc.* (III, 41).

Hăbĭtātĭō, ōnis. *f. Habitation.* Ūxōr, vĕnĕrārĕ, ŭt nōbĭs hæc hăbĭtātĭō Bŏnă, faŭstă, fēlīx, fōrtūnātăque ēvĕnăt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 2). Scīrpĕă Dūmnōtŏnī tāntum ēst hăbĭtātĭō vātī. *Aus.* (*Epist.* 5, 15). *Voy.* Domus.

Hăbĭtātŏr, ōris. *m., et* **Hăbĭtātrīx, īcis.** *f. Habitant, habitante.* Tū cōlĭs Ēlўsĭōs, nĕmŏrīsque hăbĭtātŏr ămœnī. *M.* (IX, 52). Tū mĭhĭ flūmĭnĕīs hăbĭtātrīx Nāīs ĭn ōrīs. *Aus.* (*Mos.* 82). SYN. Ĭncōlă.

Hăbĭtātŭs, ă, ŭm. *Habité.* Bistŏnĭīs hăbĭtātă vīrīs (tellus). *O.* Ūrbs hăbĭtātă dĭū Fĭdēī. *Sil.*

Hăbĭtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Habiter.* Nūllī cērtă dŏmŭs, lŭcĭs hăbĭtāmŭs ŏpācīs. *V.* Cēntum ūrbēs hăbĭtānt măgnās. *Id.* Cēssērunt nĭtĭdīs hăbĭtāndæ pīscĭbŭs ūndæ. *O.* SYN. Cōlō, ĭncōlō, tĕnĕō, hăbĕō, frĕquēntō, mănĕō, mŏrŏr, rĕsīdĕō, cōmmŏrŏr, *qqf.* stō, cōnsīdĕō, cōnsĭdō, ĭnsīdō. PPH.

sēdĕm pŏsŭī, lēgī, hăbĕō. Mihī dŏmŭs *ou* sēdēs est. ‖ *Au fig.* Tēcum hăbĭta, ēt nōris quām sīt tibī cūrtă sŭpellēx. *Pers.* (4, 52). Măjōrēm pārtem ĭn ōre hăbĭtās mĕō. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 4).

† Hăbĭtūdō, ĭnis. *f. Ētat de santé.* Quī cŏlŏr, nĭtŏr, vēstĭtūs, quæ ēst hăbĭtūdō cōrpŏrĭs? *Ter.* (*Eun.* II, 2, 11. Ubi *Donat.*). SYN. Hăbĭtŭs.

† Hăbĭtŭrĭŏ, īs, īrĕ. *n. Désirer avoir.* Sī ārātĭōnēs hăbĭtŭrĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 47).

Hăbĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Habeo. *Eu, traité, réputé.* Cōnsĭlĭīs hăbĭtŭs nōn fŭtĭlĭs auctŏr. *V.* Hăbĭtæ Grāĭīs ōrācŭlă quærcūs. *Id.* ‖ *comp.* Hăbĭtĭŏr. *Bien portant.* Sī qua ēst hăbĭtĭŏr paŭlō, pŭgĭlem ēsse āĭūnt; dēdūcūnt cĭbum. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 23). Cōrpŭlēntĭŏr vĭdēre ātque hăbĭtĭŏr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 8. *Cf. Fest.*).

Hăbĭtŭs, ūs. *m. Extérieur, air.* Vīrgĭnĭs ōs hăbĭtūmquē gĕrēns. *V.* Hăbĭtūm mūtāvĕrāt ōrĭs. *O.* SYN. Vultŭs, ōs, fōrmă, spĕcĭēs, făcĭēs, vīsŭs, ădspectŭs. *Voy.* Vultus. ‖ *Accoûtrement.* Dārdănĭŏs hăbĭtŭs ēt Trōĭă vidit Ārmă. *V.* Ĭnfēlix, hăbĭtūm tēmpŏrĭs hūjŭs hăbē. *O.* SYN. Cūltŭs, ōrnātŭs. *Voy.* Vestis. ‖ *Nature, manière d'être.* Vărĭōs cūltŭs hăbĭtŭsquē lŏcōrūm. *V.*

Hăcēldāmă. *indécl. Champ du sang, près de Jérusalem, acheté par Juda.* Cāmpŭs Hăcēldāmă scēlĕrĭs mĕrcēdĕ nĕfandī. *Prud.* (*Enchir.* 253).

Hāc. *abl. f. de* Hic. ‖ *adv. Par ici.* Hāc ĭtĕr ĕlĭ-sĭūm nōbĭs. *V.*

Hăctĕnŭs. *adv. Jusqu'ici.* Hăctĕnŭs ārvōrūm cūltŭs ēt sīdĕră cœlī (cecini). *V.* Hāc cĕlĕbrātă tĕnŭs sānctō cērtāmĭnĕ pātrī. *Id.* Hāc sævissĕ tĕnŭs... Sŭfficĭāt. *St.* SYN. Ădhūc. PPH. Ūsque ădhūc. *H.* Ānte hūnc dĭĕm. *Pl.* ‖ *qqf. Ici, alors.* Hăctĕnŭs sīstāt nĕfās. *Sen.* (*Thyest.* 744). SYN. Hic. ‖ *Avec ellipse : Il s'arrêta, il cessa de parler ; je m'arrête ; arrête-toi.* *O.* Hăctĕnŭs, ălmă chĕlўs : tēmpŭs nūnc pōnĕrĕ frondēs. *St.* Hăctĕnŭs : ūt vīvō sŭbĭīt, etc. (nempe loqui desiit). *O.* Hăctĕnŭs hĭstōrĭæ : nūnc ăd tŭă dēvĕhŏr āstră. *Pp.* (IV, 1, 119). ‖ *qqf. Seulement.* Ălĕs ĭtўn, Săpphō dēsĕrtōs cāntāt ămōrēs, Hăctĕnŭs, ūt mĕdlă cētĕră nōctĕ sĭlēnt. *O.* SYN. Tāntŭm, dūntăxāt.

Hădrānŭm. *Voy.* Adranum.

Hădrĭă, Hădrĭăcŭs, Hădrĭānŭs. *Voy.* Adria, etc.

Hădrūmētĭnŭs. *Voy.* Adrumetinus.

Hædŭs. *Voy.* Hœdus.

Hæmōn, ŏnĭs. *m.* (Αἵμων). *Hémon, fils de Créon, aimait Antigone, et se tua sur son tombeau.* Āntĭgŏnēs tŭmŭlō Bœōtĭŭs Hæmōn Cōrrŭit. *Pp.* (III, 7, 83. Et *Ibis*, 563).

Hæmōnĭă. *Voy.* Æmonia.

Hæmōnĭdēs ou Æmōnĭdēs. *Voy.* Æmonides.

Hæmōnĭŭs. *Voy.* Æmonius.

Hæmorrhŏĭs, ĭdis. *f.* (αἱμοῤῥοΐς). *Nom d'une espèce de serpent.* Squāmĭfĕrōs ĭngēns hæmŏrrhŏĭs ēxplĭcăt ōrbēs. *L.* (*Id.* IX, 806. *Fort.* III, 423, scripsit *hemorrois*, prima correpta).

Hæmŭs, ī. *m.* (Αἷμος). *Hémus, fils de Borée et d'Orithie, fut changé en montagne, ainsi que sa femme Rhodope, pour avoir voulu se faire adorer sous les noms de Jupiter et de Junon.* Thrēĭcĭām Rhŏdŏpēn hăbĕt ăngŭlŭs ūnŭs ēt Hæmŭm. *O.* ‖ *Le mont Hémus, en Thrace, sur lequel Orphée fut mis en pièces par les Bacchantes.* Ō quī mē gĕlĭdīs ĭn vāllĭbŭs Hæmī Sīstăt! *V.* Prōcŭbăt hōrrendūm Gĕtĭcō Grādĭvŭs ĭn Hæmō. *Cl.* ĭP. Œăgrĭŭs, Thrăcĭŭs, gĕlĭdŭs, nĭvōsŭs. ‖ *Nom d'un comédien.* (*Juv.* 3, 99.)

Hærēdĭtās. *Voy.* Hereditas.

Hærēns, tis. *Qui reste, arrêté, adhérent.* Hærēntēs lĭttŏrĕ nāvēs. *V.* Hærēntĭă lĭlĭă vīrgīs. *O.* SYN. Stāns, mŏrāns, ĭmmōbĭlĭs, ĭmmōtŭs, *qqf.* jūnctŭs, ădhærēns.

Hærĕō, ēs, hæsī, hæsŭm, hærērĕ. *n. Rester contre, attache à, tenir à, et au fig.* Ĭmplĭcŭĭtquĕ pĕdēs, ātque ŭngŭlŭbŭs hæsĭt ŏbūncis. *V.* Cuī dătŭs hærēbām cūstōs. Hærēnt ĭnfīxī pĕctŏrĕ vultŭs. *Id.* Quōd nōn prōpŏsĭtō cōndūcăt, ēt hærēăt āptē. *H.* SYN. Ădhærĕō, cōhærĕō, hærēscō, hæsĭtō, mānĕō, *qqf.* jūngŏr, pēndĕō, cōpŭlŏr. ‖ *S'arrêter, ne pas aller plus loin, hésiter.* Ōbtūtŭquе hærēt dēfīxŭs ĭn ūnō. *V.* Vōx faucĭbŭs hæsĭt. *Id.* Cōnstĭtĭt hīc bēllŭm, fōrtūnăquē Cæsărĭs hæsĭt. *L.* SYN. Hæsĭtō, dŭbĭtō, mānĕō, cōnsĭstō, sŭbsĭstō, rēsĭstō, *qqf.* stŭpĕō. ‖ Hærēt hæc rēs. *famil. Voici les affaires embarrassées.* (*Pl. Amp.* II, 2, 180; *Trin.* IV, 2, 59); *Ps.* I, 5, 8.)

Hærēs, ēdĭs. *Voy.* Heres.

† Hærēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Hæreo. Āspĕrā, quō măgĭs ĭn tĕrrĭs hærēscĕrĕ pōssŭnt. *Lr.* (II, 476. *Id.* IV, 745).

Hærĕsĭārchēs, æ. *m.* (αἱρεσιάρχης). *Hérésiarque.* Ĭntĕr mūltă, sŭĭs quæ trādĭdĭt hærĕsĭārchēs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 1).

Hærĕsis, is *ou* ĕōs. *f.* (αἵρεσις). *Eccl. Hérésie, opinion contraire à la doctrine de l'église catholique.* Hærĕsĕōs sūmma exĭgŭă sūb pārtĕ tĕgātŭr. *Prosp.* (*Ingr.* I, 200). Hærĕsĕōn vēsānă fŭrēns ēxĭndĕ Chărўbdĭs. *Alc.* (IV, 494). EP. Ĭmplă, audăx, effrænă, sŭpērbă, tĕmĕrārĭă. PPH. Hærĕtĭcŭs errŏr. Hærĕtĭcūm dōgmă. Hærĕtĭcă lābēs. Ĭmplă nŏvĭtās. ‖ † Hĕrĕsis. *Le même.* Dīscordĭă dicŏr, Cōgnōmĕntō hĕrĕsis. *Prud.* (*Psych.* 777).

Hærĕtĭcŭs, ă, ŭm (αἱρετικός). *Qui tient de l'hérésie.* Quūm tămĕn hærĕtĭcă nĭgrēdĭnĕ plēnŭs Āvĕrnī. *Arat.* (*Act. Ap.* 19, 2, 611). ‖ *Subst. m. Hérétique.* Āttĭcŭs ăntĭquă lēgātŏs hærĕtĭcōrūm. *Prosp.* (*Ingr.* I, 74). SYN. Nŏvātŏr.

Hæsĭtāns, tis. *Hésitant. Voy.* Dubius.

Hæsĭtātĭō, ōnis. *f. Hésitation, incertitude.* Quŏ stătĭm dīscrīmĭnēntŭr, nĕ sĭt hæsĭtātĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 51).

Hæsĭtō, ās, ārĕ. *n. Rester, s'arrêter.* Sūb tērrīs ĭglŭr trĕmŭlŭm jŭbār hæsĭtăt ĭgnīs. *Lr.* (V, 696). Nōn hæsĭtābĭt grēssŭs. *Sen.* (*Phœn.* 29. Adde *Ter. Ph.* V, 2, 15).

Hălcўŏnē. *Voy.* Alcyone.

Hālāns; tis. *Qui exhale une odeur.* Crŏcĕīs hālāntēs flōrĭbŭs hōrtī. *V.* SYN. Ŏdōrŭs, frūgrāns.

Hāgēs, æ. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* I, 191.)

Hāgnă, æ. *f. Nom de femme.* Vĕlŭtī Bālbĭnūm pōlўpŭs Hāgnæ. *H.*

Hāgnĭădēs, æ. *m. Fils de Hagnius, Tiphys.* (*V. Fl.* I, 482.)

Hāgnōn, ōnis. *m. Chasseur qui le premier fit la chasse au cerf.* Glўmpĭcē, tē sĭlvīs ēgīt Bœōtĭŭs Hāgnōn. *Grat.* (*Cyn.* 214. Cf. *Plin.* 8, 40).

Hālæsă, æ. *f.* (Ἁλαισα). *Ville de Sicile.* Vēnīt ăb ămnĕ trăhēns nōmĕn Gĕlă, vēnīt Hālæsa. *Sil.*

Hālæsīnŭs (fons). *De l'Halésus.* Hīc ēt Hālæsī-nūs fōns ēst, mītĭssĭmŭs ūndīs. *Prisc.* (*Peri.* 499).

Hālæsŭs, ī. *m.* (Ἁλαισος). *Montagne et rivière de Sicile.* Ēt quæ Sīcānī flōrēs lēgīstĭs Hālæsī. *Col.* (10, 268). ‖ 2. *Un des Lapithes.* (*Ov. Met.* XII, 462.) ‖ 3. *Un des fils d'Agamemnon, à qui on attribue la fondation de Falérie.* (*Virg. Æ.* VII, 723; *Ov. Am.* III, 13, 32.)

Hālēc, Hāllēc *ou* Āllēc, ēcĭs. *n., et* Hāllēc, ēcĭs. *f. Saumure faite avec un petit poisson qu'on croit être l'anchois.* Ēgŏ fæcēm prīmŭs ĕt hāllēc īnvēnī. *H.* Cāppārĭn, ēt pūtrī cēpās hāllēcĕ nātāntēs. *M.* (III, 77). Cuī pōrtāt gaūdēns āncillă pārōpsidĕ rūbrā Hāllēcĕm. *Id.* (XI, 28. Cf. *Non.* 2, 395; *Diom.* 1, 314; *Prisc.* 1, 549; *Isid. Or.* 12, 6; *Plin.* et *Apic.* passim). SYN. Hāllēcŭlă. *Voy.* Garum.

Hālēsŭs. *Voy.* Halæsus.

Hāllăcmōn. *Voy.* Aliacmon.

Hāllæ̆tŭs, ī. *m.* (ἁλιαίετος). *Aigle de mer.* Ēt mŏdŏ fāctŭs ērāt fūlvīs hāllæ̆tŭs ālīs. *O.*

Hāllārtŭs, ī. *f.* (Ἅλαρτος). *Haliarte, ville de Béotie.* Quōrūmquĕ nŏvīs Hāllārtŏs ārīstīs. *St.*

Hāllĭcă, etc. *Voy.* Alica.

Hālĭmōn, Hālĭmŏs. *Voy.* Alimos.

† Hālĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Halo. Quădrŭpēdāntēs flāmmam hālĭtāntēs. *Enn.* (apud *Diom.* 1, 336).

Hālĭtŭs, ūs. *m. Exhalaison, vapeur.* Quĭque hālĭtŭs ēxĭt ōrĕ nĭgĕr Stўglŏ. *O.* Tālĭs sēse hālĭtŭs ātrīs Faūcĭbŭs ērumpēns. *V. Voy.* Vapor, Odor. || *Souffle.* Ēxtrēmŭs sī quĭs sŭpĕr hālĭtŭs ērrāt. *V.* Faūcĭbŭs ēxsŭpērāt grăvĭs hālĭtŭs. *Pers.* (3, 88). *Voy.* Spiritus.

Hālĭŭs, ĭī. *m.* (ἅλιος). *Nom d'homme.* Ālcānĭdrūmque Hāllūmquĕ. *O.*

Hāllēc. *Voy.* Halec.

Hāllēx. *Voy.* Allex.

Hālŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Souffler, rendre une odeur.* Tūrĕ călēnt āræ, sērtīsquĕ rēcēntĭbŭs hālānt. *V.* Ēt, quæ dē gĕlĭdīs hālābānt vāllĭbŭs, aūras. *O.* SYN. Spīrŏ, rĕdŏlĕŏ, ŏlĕŏ. *Voy.* Oleo. || *act.* Ēt nārdī flōrem, nēctār quī nārĭbŭs hālāt. *Lr.* (II, 847. *Id.* VI, 220; *Mart.* X, 48). *Voy.* Spiro.

? Hălŏphāntă, æ. *m. Mot forgé par Plaute, pour désigner un marin imposteur* (quasi ἁλοφάντης). Hălŏphāntam, ān măgĕ sўcŏphāntam hūnc ēssĕ dīcām, nēsclŏ (*Curc.* IV, 1, 2. Aliter exponit *Non.* 2, 396. *Alciat.* et *Pareus* leg. *calophanta; Turneb.* suadet *holophanta*).

Hāltĕr, ērĭs. *m.* (ἁλτήρ). *Balancier des danseurs de corde.* Quĭd pĕrēunt stūltō fōrtēs hāltērĕ lăcērtī? *M.* (XIV, 49. *Id.* VII, 67).

Hălўāttĕŭs. *Voy.* Aliatteus.

Hălўs, ўs. *m.* (Ἅλυς). *Grand fleuve de l'Asie-Mineure.* Quă Crœsō fātālīs Hălўs. *L.* (Adde *Avien. D. Ter.* 959). || *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 157.)

Hāmă, æ, *et* Hāmŭlă, æ. *f. Seau.* Dispōsĭtīs prædīvēs hāmīs. *J.* (14, 305. Adde *Pl. Mil.* III, 2, 42). Aūt hăbĭlēm lymphīs hāmŭlām, băcchōvĕ lāgēnām.. *Col.* (10, 387).

Hāmādrўās, ădis. *f.*; Hāmādrўădĕs, ŭm. *pl.* (Ἁμαδρυάδες). *Hamadryades, nymphes des forêts.* Quĭdquĭd fōrtĕ Drўās, vĕl quĭdquĭd Hāmādrўās ūnquām. *Sid.* (*Pan.* 2844). Hōc ĕt Hāmādrўădum spĕctāvit tūrbă sŏrōrum. *Pp.* (II, 23, 93). Ĭntĕr Hāmādrўădās jăcŭlātrĭcēmquĕ Dĭānăm. *O. Voy.* Dryas 1.

Hāmātĭlĭs, ĕ. *D'hameçon; qui se prend à l'hameçon.* Pōst ĭd, pīscātum hāmātĭlem ĕt săxātĭlem āggrĕdĭmŭr. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 10).

Hāmān. *Voy.* Aman.

Hāmātŭs, ă, ŭm. *Qui a des crochets, crochu, piquant.* Āspĕrā nīmīrŭm pĕnĕtrānt hāmātăquĕ faūcēs. *Lr.* (IV, 667. Adde *Tib.* IV, 3, 10). Pōst cădĭt hāmātīs mīsĕrē cōnfīxă săgīttīs. *O. Voy.* Acutus. || *Au fig.* Hāmātīs præcōrdĭă sēntĭbŭs ĭmplĕt. *O.*

† Hāmāxăgōgŭs, ī. *m.* (ἁμαξαγωγός). *Voiturier.* Bŏnōrum hāmāxăgōgŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 2. Vocabulum græcum ἁμαξαγωγοί latine scriptum est. Cf. *Adelphus*).

† Hāmāxŏ, ās, ārĕ, *ou* Hāmāxŏr, ārīs. *d.* (ἅμαξα). *Atteler.* Ūt ĕgŏ mē rūrī hāmāxārī māvēlim pătālēm bŏvēm. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 21).

Hāmĭlcăr. *Voy.* Amilcar.

Hāmīllŭs, ī. *m.* (ἁμιλλα). *Nom d'homme.* Rēclūsīs fōrĭbŭs grāndēs pĕrcĭdīs, Hāmīllĕ. *M.* (VII, 61. Et *Juv.* 10, 224).

† Hāmĭōtă, æ. *m. Pêcheur à l'hameçon.* Sālvētĕ, fūrēs mārĭtŭmī, cōnchītæ ātquĕ hāmĭōtæ. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 5. Adde *Varr.* apud *Non.* 1, 97).

Hāmmōn. *Voy.* Ammon.

Hāmpsăgōrās *ou* Hāmpsĭcōrās, æ. *m. Prince de Sardaigne.* (*Sil.* XII, 345. Cf. *Liv.* 22, 32.)

Hāmŭlă. *Voy.* Hama.

Hāmŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Hamus. Ārundĭnēm fĕrt, spōrtŭlāmquĕ, ĕt hāmŭlūm pīscārīum. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 17).

Hāmŭs, ī. *m. Hameçon.* Ōccultūm vīsŭs dēcūrrĕrĕ pīscīs ăd hāmŭm. *H.* Nūnc pīscēm dūcĭtis hāmō. *O.* Hāmŭs ĕt ĭn mūllūm mīttĭtŭr ātquĕ lūpum. *M.* (II, 40). SYN. *par ext.* Ārundŏ, līnĕă. EP. Ūncŭs, ădūncŭs, cūrvŭs, rĕcūrvŭs; fērrĕŭs, ærĕŭs; tĕnāx, fallāx, sūbdŏlŭs, ĭmsĭdĭōsŭs, pērfĭdŭs. PPH. Hāmātă līnĕă, ārundŏ. Æs hāmātŭm, ădūncŭm, rĕcūrvŭm, dŏlōsŭm. Ærā ūncă, rĕcūrvă. *Voy.* Piscor. || *En gén. Crochet.* Cūrvōs dēdĭt ūngŭĭbŭs hāmōs (de accipitre). *O.* Fērrŭm cūrvō tĕnŭs ābdĭdĭt hāmō. *Id.* Nĕc ŏbūncīs vīndĭcŏr hāmīs (*Id. Nuc.* 115). || *Chaîne, maille.* Lōricām cōnsĕrtam hāmīs. *V.* Sūtīs ĕt ăcūmĕn vūlnĕrĭs hāmīs Rēspŭĕrēnt. *Prud.* (*Psych.* 743).

Hānnĭbăl. *Voy.* Annibal.

Hānnŏ *ou* Hānnōn, ōnĭs. *m. Hannon, carthaginois ennemi d'Annibal.* Dūctōrem ĭnfēstāns ŏdĭīs gēntĭlĭbŭs Hānnōn. *Sil.* Hānnō Cārthāgĭnĭēnsis. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 5. Vitiose est Hannŏn in *Anthol.* I, p. 208).

? Hăpălārĕ. *Voy.* Applare.

Hăphē, ēs. *f.* (ἁφή). *Poussière dont les athlètes se frottaient le corps avant de combattre.* Ēt flāvēscīt hăphē. *M.* (VII, 67. Cf. *Sen. Epist.* 57).

† Hăpălōpsĭs, ĭdĭs. *f. Sorte d'assaisonnement.* (*Pl. Ps.* III, 2, 47. Vocabulum fictum ex ἁπαλός *et* ὄψον.)

Hărā, æ. *f. Étable à porcs.* Mītlŏr ēx hŭmīlī vīctĭmă pōrcŭs hărā. *O.* Hōstīlăque ē plēnā rūstĭcă pōrcŭs hărā. *Tib.* (I, 1, 26. Cf. *Prisc.* 2, 573). || *Terme injurieux.* (*Pl. Most.* 1, 1, 39.)

Hărēnă. *Voy.* Arena.

Hărĭōlă, æ. *f. Devineresse.* (*Pl. Rud.* IV, 4, 95; *Mil.* III, 1, 99.) *Voy.* Hariolus.

† Hărĭōlātĭŏ, ōnĭs. *m. Divination, présage.* Mīssă sūm sŭpērstĭtĭōsīs hărĭōlātĭōnĭbŭs. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 31).

Hărĭōlŏr, ārīs, ārī. *d. Deviner, être devin; qqf. déraisonner.* Căpĭllūm prōmīttam ŏptūmum ĕst, ōccĭpĭāmquĕ hărĭōlārī. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 46. *Id. As.* III, 2, 33; *Ter. Ad.* II, 1, 48). SYN. Augŭrŏr, cōnjĭcĭŏ, vātĭcĭnŏr, *ou* īnsānĭŏ.

Hărĭōlŭs, ī. *m. Devin, charlatan.* Gallīnă cĕcĭnĭt, ĭntĕrdīxĭt hărĭōlŭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 2, 27). Hīc hŏmo ĕst cērte hărĭōlŭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 44). Ăd cōnsŭlēndŏs currĭt mœrēns hărĭōlŏs. *Ph.* SYN. Hārŭspex, cōnjĕctŏr. *Voy.* Augur.

? Hărmă, ătĭs. *n.* (ἅρμα). *Char.* Căppădŏcūmquĕ

nōtās rĕfĕrāt gĕnĕrōsă prŏpāgō; Hārmātăque ĕt pālmās nūmĕrĕt grĕx ōmnĭs ăvōrum. *Nemes.* (*Cyn.* 241. Sic *Wernsdorf.*, et quidem satis probabilis. Vulgo, *Armata et*).

Hārmŏdĭŭs, ĭi. *m.* (Ἁρμόδιος). *Harmodius, qui, avec Aristogiton, rétablit la liberté d'Athènes.*

Hārmŏnĭă, æ. *f.* (ἁρμονία). 1. *Harmonie, accord entre les parties d'un tout.* Vērum hăbĭtŭm quēmdām vītālĕm cōrpŏrĭs ēssĕ, Hārmŏnĭām Grāiī quām dīcūnt. *Lr.* (III, 101. *Ib.* 132). SYN. Cōncordĭă. ‖ *qqf. Musique mélodieuse, mélodie.* Mānĕrĕ sālvām vōcĭs hārmŏnĭām prōbĕ. *Prud.* (*Peri.* 3168. *Id. Cath.* 347). ‖ 2. Hārmŏnĭă, æ, *et* Hārmŏnĭē, ēs. *f.* (Ἁρμονίη). *Harmonie ou Hermione, fille de Mars et de Vénus, femme de Cadmus, fut chassée de Thèbes avec son mari, le suivit en Illyrie, où elle fut, ainsi que lui, changée en serpent.* Hārmŏnĭēs dōtālĕ dēcŭs sŭb lūcĕ jŭgālī. *St.* Ūnde hăbĕt Ænēān Hārmŏnĭēnquĕ sŭōs. *O.* Cērnĭtŭr hīc tŭmŭlōs quī Cādmī dīcĭtŭr ēssĕ Hārmŏnĭæquĕ sīmŭl. *Prisc.* (*Peri.* 382. Cf. *Ov. Met.* III, 253 *sq.*; *A. Am.* III, 85; *St. Th.* II, 290, et passim).

Hārmŏnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ūrsŭlē cōllēgă nōbĭlis Hārmŏnĭō. *Aus.* (*Epist.* 18, 25).

† Hārpă, æ. *f. néol. Harpe.* Rōmānūsquĕ lўrā plaūdāt tĭbĭ, bārbārŭs hārpā. *Fort.* (7, 8, 63).

† Hārpăgō, ās, ārĕ (ἁρπάζω). *Voler.* Nām nĭhĭl ĕtĭāmdum hārpāgāvīt, prætĕr cўăthum ĕt cānthārum. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 2. *Id. Aul.* II, 1, 24; *Bac.* IV, 4, 11). *Voy.* Fur.

† Hārpăgō, ōnis. *m. Voleur.* Hārpăgō, mēndāx. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 17).

Hārpăgŭs. *Voy.* Harpasus *et* Harpax.

Hārpālŭs, ī. *m.* (ἁρπαλός). *Célèbre astronome, qui vivait dans le cinquième siècle avant Jésus-Christ.* Nēc quī sōlem hībērnă nŏvēm pŭtāt ætherĕ vōlvī, Ūt Jūnæ spātĭūm rēddāt, vĕtŭs Hārpălŭs, ĭpsăm. *Avien.* (*Progn.* 42). ‖ *Nom d'un chien.* (*Ov. Met.* III, 222.)

Hārpălўcē, ēs. *f.* (Ἁρπαλύκη). *Nom d'une reine des Amazones.* Hārpălўcē, vŏlŭcrēmquĕ fŭgā prævĕrtĭtŭr eūrūm. *V.* Sēd tālēs crĕpĭdās lĭgārĕ cūrā Quālēs Hārpălўcē vĕl illā vīnxĭt. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 9).

Hārpălўcŭs, ī. *m.* (Ἁρπάλυκος). *Père d'Harpalycé.* ‖ *Guerrier troyen.* (*Virg. Æ.* XI, 675.)

Hārpāstŭm, ī. *n.* (ἁρπαστόν). *Grosse balle à jouer.* Sīve hārpāstă mānŭ pūlvĕrŭlēntă răpīs. *M.* (IV, 19. *Id.* VII, 31 *et* 67).

Hārpăsŭs, ī. *m.* (Ἅρπασος). *Rivière de Carie.* (Cf. *Liv.* 38, 13; *Plin.* 5, 29.) ‖ *D'où* Hārpăsĭdēs, æ. *m. De Carie.* Ūt pŭĕr Hārpăsĭdæ rĕfĕrās exēmplă Thўēstæ (*Ibis*, 547. Alii leg. *Harpagidæ*).

Hārpāx, ăcis, *et* Hārpāgŭs, ī. *m.* (ἅρπαξ). *Nom d'esclave.* (*Pl. Ps.* IV, 3, 13; II, 2, 70.)

Hārpē, ēs. *f.* (ἅρπη). *Cimeterre, sabre recourbé dont se servaient les Orientaux, et avec lequel on représente Mercure et Persée.* Vērtĭt ĭn hŭnc hārpēn mādēfactām cædē Mēdūsæ, Hārpēn ăltĕrĭŭs mōnstrī jām cædē cālēntēm. *O.* Cўllēnĭdă sŭstŭlĭt hārpēn. *L.* (Adde *Sid. Pan.* 3571). EP. Fălcātă, cūrva.

Hārpŏcrătēs, ĭs. *m.* (Ἁρποκράτης). *Harpocrate, dieu du silence. Sa statue était placée dans le temple d'Isis à Memphis. On le représente tenant un doigt sur la bouche.* Īsĭs, ĕt Hārpŏcrătēs dĭgĭtō quī signĭfĭcāt st. *Vet. Poet.* (apud *Varr. L. L.* 4, 10). Ēt factŭm mē ēssē pŭta Hārpŏcrătēm. *Cat.* (100, 4. Adde *Anthol.* II, p. 471).

Hārpўĭæ, ārŭm. *f. pl.* (Ἅρπυιαι *et* Ἁρπυίαι). *Les Harpies, Aëllo, Ocypète et Céléno, filles de Typhoée et de la Terre, monstres qu'on représente avec un visage de femme, des mains crochues et des ailes.* Ēt pătrĭo Hārpўĭās ĭnsōntēs pēllĕrĕ rēgnō. *V.* Sphĭngăque, ĕt Hārpўĭās, sērpēntĭpēdēsquĕ gĭgāntās. *O.* Hārpўĭīs gŭlă dignă răpācĭbŭs. *H.* EP. Fœdæ, ĭmmūndæ, tŭrpēs, ōbscēnæ, ăvĭdæ, răpācēs; dīræ, hŏrrēndæ. PPH. Vĭrgĭnĕæ, Stўmphălĭdēs vŏlŭcrēs. Dīræ ōbscēnæquĕ vŏlŭcrēs. Tārtărĕæ vŏlŭcrēs. (Cf. *Virg. Æ.* III, 211 *sq.*; VI, 289.) ‖ *Au sing. Une harpie.* Dĭctŭquĕ nĕfās Hārpўĭă Cēlænō. *V.* (Adde *Sen. Med.* 782). ‖ *Au fig.* (*Juv.* 2, 128.) ‖ *Nom de chienne.* (*Ov. Met.* III, 215.) ‖ *qqf.* Hārpўĭă. Circumsistēntēs rēppŭlĭt Hārpўĭās. *Rutil.* (1, 608. Sed vox melius trisyllaba est. Sic apud Græcos : *Homer. Odys.* I, 241 : Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο).

Hārŭspēx *ou* Ārŭspēx, ĭcis. *m. Haruspice ou Aruspice, devin qui pronostiquait l'avenir d'après l'inspection des entrailles des victimes, autrement nommé* extispex. Quæ sīmŭl ădspēxĭt Tўrrhēnæ gēntĭs hārŭspēx. *O.* Dūm sācrā sēcŭndŭs hārŭspēx Nūntĭĕt. *V.* Cēnsōre ŏpŭs ēst, ăn hārŭspĭcĕ nōbĭs? *J.* (2, 121). SYN. Aŭgŭr, vātēs, cōnjĕctŏr. PPH. Tŭsci vīrī. VERS. Cuī pĕcŭdŭm fībræ, cœlī cuī sīdĕră pārēnt. *V.* Pĕcŭdŭmquĕ rĕclūsīs Vīscĕrĭbŭs ĭnhlāns, spīrāntĭă cōnsūlĭt ēxtă. *Id.* Dūm vōs aŭgŭr, ĕt ēxtīs Quæsītæ fībræ, vānūsquĕ mōrātŭr hārŭspēx. *Sil. Voy.* Augur. ‖ *En gén. Qui prophétise.* Ātque ūtĭnām pātrĭæ sīm vānŭs hārŭspēx. *Pp.* (III, 11, 59).

Hārŭspĭcă, æ. *f. Devineresse.* Hārĭŏlæ, ātque hārŭspĭcæ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 99). SYN. Sāgă.

Hārŭspĭcĭŭm, ĭi. *n. Science des haruspices.* Cōnjŭgĭo, ĕt dīscāt Pērsĭcum hārŭspĭcĭŭm. *Cat.* (90, 2). *Voy.* Augurium.

Hāsdrŭbăl. *Voy.* Asdrubal.

Hāstă, æ. *f. Javelot, javeline.* Hāstă sŭb ēxsērtām dōnēc pērlātă păpīllām. *V.* Hāstām Vātĭs Āpōllĭnĕī vōcālĭă mīsĭt ĭn ōră. *O.* SYN. Hāstĭlĕ, jăcŭlum, cŭspĭs, spīcŭlum, tēlum, fĕrrum, mīssĭlĕ, cōrnŭs, frāxĭnŭs. EP. Mārtĭă, bēllĭcă; frāxĭnĕă, fĕrrātă, ācūtă, grăvĭs, cōntōrtă, ĭntōrtă, vāllĭdă, sævă, ĭnfēstă, trēmēndă, vūlnĭfĭcă. *Voy.* Jaculor, Sagitta. ‖ *Lance, pique.* Stānt lōngīs ādnīxi hāstīs. *V.* Ārrēctīs, vīsū mīrābĭle, ĭn hāstīs Prælĭgūnt cāpĭtă. *Id.* Āddĭt ĕt Hērcŭlĕōs ārcŭs hāstāmquĕ Mĭnĕrvæ. *J.* (13, 82). SYN. Lāncĕă, pīlŭm. ‖ *Lance des centumvirs.* Hūnc mīrātŭr ăd hūc cēntūm grăvĭs hāstă vĭrōrŭm. *M.* (VII, 63). ‖ Sŭb hāstă. *A l'encan.* Ēt prædĭbĕr cāpŭt dōmĭnă vēnālĕ sŭb hāstă. *J.* (3, 33). ‖ *Thyrse.* Hāstām mīsĭt ĭn ōră. *O.* Pāmpĭnĕāsquĕ gĕrūnt ĭncĭnctæ pēllĭbŭs hāstās. *V. Voy.* Thyrsus.

Hāstātŭs, ă, ŭm. *Armé d'une lance.* Hāstātăquĕ pūgnæ ĭmpŭlĕrĭt bēllōnă tŭbās. *St.* PPH. Hāstă ārmātŭs, cōrŭscāns, mētŭēndŭs. ‖ Hāstātī, ōrŭm. *subst. m. pl.* Rōmŭlŭs, hāstātōs ĭnstĭtŭĭtquĕ dōcĕm. *O.*

Hāstĭlĕ, ĭs. *n. Verge, scion.* Tērtĭă sēd pōstquām mājōre hāstĭlĭă nīsŭ Āggrēdĭŏr. *V.* SYN. Sūrcŭlus. ‖ *Bois d'un javelot, d'une lance.* Præfīxo hāstīllă fĕrrō. *V.* Āddūctō cōntōrtum hāstīlĕ lăcĕrtō. Strīdēnt hāstīlĭbŭs aūræ. *Id. Voy.* Hasta.

Haŭ. *interj. Hé, holà!* Haŭ! nūllă tĭbī līngua ēst! *Pl.* (*Stich.* I, 3, 104.)

Haūd. *adv. Non, ne pas, pas.* Haūd ōbscūră cădēns mittĕt tĭbī signă Bŏōtēs. *V.* Haūd ignōtă lŏquŏr. *Id.* SYN. Nōn, etc. *Voy. ce mot.* ‖ Haūdquāquām. *Pas du tout, nullement.* Haūdquāquām

dĭctīs vĭŏlēntĭă Tūrnī Flēctĭtŭr. *V.* SYN. Nēquāquăm, mĭnīmē.

Haurĭō, īs, hausī, haustŭm *et qqf.* haūsŭm, haurīrĕ. *Puiser, tirer.* Prōcēssĭt, summōque haūsit dē gurgĭtĕ lymphās. *V.* Jŭvăt întegrōs ăccēdĕrĕ fōntēs, Ātque haurīrĕ. *Lr.* (I, 928). SYN. Trăhō, dūcō. PHR. Ēt pĕtĕre ē vīvīs lĭbāndās fōntĭbŭs ūndās. *O.* || *Boire, vider.* Ille ĭmpĭgĕr haūsit Spūmāntem pătĕrăm. *V.* Quæ sīmŭl ārentī sitīentēs haūsĭmŭs ōrĕ (pocula). *O.* SYN. Bĭbō, pōtō, ēxhaurĭō. *Voy.* Bibo. || *Au fig. Recevoir, concevoir.* Haūsĕrĭt ōbscēnum, tĭtŭlō plĕtātis, ămōrĕm. *L.* SYN. Ăccĭpĭō, trăhō, dūcō. PHR. Longūmquĕ bĭbēbăt ămōrĕm. *V.* || *Voir, entendre.* Haurĭăt hūnc ŏcŭlīs ignĕm. *V.* Strēpĭtŭmque ēxtērrĭtŭs haūsit. Quūm prīmŭm lūcĕm pĕcŭdēs haūsērĕ. Aūrās Sūspīcĭēns, haūsit cœlŭm. Sīmŭl hæc ănĭmo haurī. *Id.* SYN. Ăccĭpĭō, pĕrcĭpĭō. *Voy.* Video, Audio. || *Engloutir, dévorer.* Haūsistī pātrĭās lŭxŭrĭōsŭs ŏpēs. *M.* (IX, 84). Ĭnīmīcŭs ēt haūsĕrĭt ignīs. SYN. Ābsorbĕō, dēvŏrō, ābsūmō, cōnsūmō. || *Épuiser, et par ext. verser.* Hōc, quĕm cīvīlēs haūsērūnt, sanguĭnĕ, dextrăs. *L.* Vēlĕrēmque haurītĕ crūōrĕm. *O.* SYN. Ēxtrăhō, ēgĕrō, fundō, effundō. || *Creuser, percer.* Huīc glădĭō lătŭs haurĭt ăpĕrtŭm. *V.* Rōstrō fĕmŭr haūsit ădūncō. *O.* Ēt lătĕra ăc ventrēs haurĭbānt sūbtĕr ĕquōrŭm Cōrnĭbŭs. *Lr.* (V, 1322). *Voy.* Confodio. || *Épuiser, fatiguer.* Ēxsūltantĭăque haurīt Cōrdă păvōr pŭlsāns. *V.* Dūrŭm quūm Cæsărĭs haūsĕrĭt ignīs Pēctŭs (de amore). *L.* SYN. Cōnfĭcĭō, quătĭō, pĕrcĕllō. || *Achever, accomplir.* Mēdĭŭm sōl ignĕŭs ōrbĕm Haūsĕrăt. *V.* Pĕr nīgră sīlentĭă vāstŭm Haurĭt ĭtĕr. *St. Voy.* Finio.

† Haurīvī, haurītŭm. *anciens temps de* Haurio. Haurītŭră cāvī pŭtĕī pĕnĕtrālĭbŭs ūndās. *Juvc.* (II, 254. Cf. *Apul. Met.* 6, p. 405, *rorem* hauritum; *Varr.* apud *Prisc.* 10, 905, haurierint).

Haūstŏr, ōris. *m. Qui boit.* Ūltĭmŭs haūstŏr ăquæ. *L.* (IX, 591).

Haūstră, ōrŭm. *n. pl. Augets attenants à une roue, pour vider l'eau des bateaux.* Ūt flŭvĭŏs vērsārĕ rōtās ātque haūstră vĭdēmus. *Lr.* (V, 517. Cf. *Non.* 1, 43).

Haūstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Haurio. *Puisé, épuisé.* Pālmīs haūstă dŭābŭs ăquă. *O.* Haūstŭm crātēră rĕplērī Spōntĕ sŭā. *Id.* Sē tōtīs Tēmēsē dēdit haūstă mĕtāllīs. *St.* || *Percé.* Jŭgŭlŭs mihī Cæsărĭs haūstŭs Hōc præstārĕ pŏtēst. *L.*

Haūstŭs, ūs. *m. Action de puiser, surtout avec la bouche, gorgée.* Sæpĕ sĕd ēxīgŭīs haūstŭbŭs ĭndĕ bĭbī. *O.* Prīŭs haūstū spārsŭs ăquārŭm ōră, fŏvē. *V.* Ā tĕ dēcūrrīt ăd mĕōs haūstŭs lĭquŏr. *Ph.* EP. Ăvĭdŭs, plēnŭs, dŭlcis. || — ætherĭī. *Émanation divine, âme.* Esse ăpĭbŭs pārtēm dīvīnæ mēntĭs, ēt haūstŭs Ætherĭŏs. *V. Voy.* Spiritus.

Haūsūrŭs, ă, ŭm. *part. formé du sup.* Hausum, *pour* Haustum. Sŭpplĭcĭa haūsūrŭm scŏpŭlis. *V.* (*Æ.* IV, 383. Ubi *Servius.* Adde *Sil.* V, 584, et cf. *Prisc.* 10, 905).

Hāvē. *Voy.* Ave.

Hē. *Voy.* Ha.

Hĕāŭtōntĭmōrūmĕnŏs, ī. *m.* (ἑαυτὸν τιμωρούμενος). *Nom d'une pièce de Térence, traduite de Ménandre.* Hŏdiē sum ăctūrŭs Hĕāŭtōntĭmōrūmĕnŏn. *Ter.* (*Heaut. prol.* 5).

Hebdŏmās, ădis, *et* Hebdŏmădă, æ. *f.* (ἑβδομάς). *Nombre de sept, surtout sept jours, semaine.* Sēptĭmŭs hebdŏmādī vēnīt sŭpērādĕrĕ sērtæ Hūnc

nūmĕrūm Chrīstŭs. *Prud.* (*Apoth.* 1054. Alii leg. *hebdomadæ*). Hebdŏmādæ dēcĭēs quīnquĕ dūæquĕ sīmŭl (*Anthol.* II, p. 348). *Voy.* Dies. || *Septième jour dans les maladies; peut-être titre d'un ouvrage.* Hīc hăbŭīt dēcĭmō cēlĕbrātă vŏlūmĭnĕ Mārcī Hebdŏmās, hīc clārī vĭgŭērĕ Mĕnēcrătīs ārtēs. *Aus.* (*Mos.* 304. Cf. *Cic. Famil.* 16, 9).

Hēbē, ēs. *f.* (Ἥβη). *Hébé, déesse de la jeunesse, épouse d'Hercule, servait d'échanson à Jupiter avant l'enlèvement de Ganymède.* Hōc īllī dēdĕrāt Jūnōnĭă mūnĕrĭs Hēbē. *O.* Nēc sīc cœlēstēm flāgrāns ămōr Hērcŭlĭs Hēbēn. *Pp.* (I, 13, 23). SYN. Jŭvēntās, Jŭvēntă. EP. Pŭlchră, fōrmōsă, cœlēstĭs, sīdĕrĕă. PPH. Jūnōnĭă vīrgō. Hērcŭlĭs ūxŏr. Dīvă Jŭvēntæ.

Hēbĕnŭs. *Voy.* Ebenus.

Hēbĕō, ēs, ērĕ. *n. S'émousser, devenir languissant.* Sānguĭs hēbĕt, frīgēntque ēffĕtæ ĭn cŏrpŏrĕ vīrēs. *V.* Tēmpŏrĭs ādvĕrsī sīc mihī sēnsŭs hēbĕt. *O.* Hēbēnt īræ. *St.* SYN. Hēbĕtŏr, tōrpĕō, fātīscŏ, dēfĭcĭō, cōnsīdō.

Hēbĕs, ētis. *Émoussé.* Jāmque hēbĕs ēt crāssō nōn āspĕr sānguĭnĕ mūcrō. *L.* Pōnītĕ jām glădĭōs hēbĕtēs. *O.* SYN. Hēbescēns, hēbĕtātŭs, ōbtūsŭs, rētūsŭs. || *Au fig. Émoussé, faible, affaibli.* Hēbĕtī pectŭs tāntūmmŏdŏ cōntŭdĭt ictŭ. *O.* Hēbĕtī nēc flāmmā cŏlōrĕ. *Id. Voy.* Debilis. || *Stupide.* Īd lĭcĕt hīnc, quāmvīs hēbĕtī, cōgnōscĕrĕ cōrdĕ. *Lr.* (V, 883). SYN. Ōbtūsŭs. *Voy.* Stultus. || † Hēbĕm. *ancien accus. pour* Hebetem. (*Cæcil.* apud *Charis.* 1, 107.)

Hēbescō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'émousser.* Cōgĭt hēbescĕre ēum crēbrīs ōffensĭbŭs āĕr. *Lr.* (IV, 360). *Voy.* Hebeo.

Hēbētātŭs, ă, ŭm. *Émoussé.* Jām cāmpī vāllēsquĕ mădent, hēbĕtātăquĕ tēlă. *Sil.* Pectŏră lōngīs hēbĕtātă mālīs. *Sen.* (*Thyest.* 920). *Voy.* Hebes.

Hēbĕtō, ās, ārĕ. *Émousser, et au fig.* Vīpĕrĕūmque hērbīs hēbĕtārĕ ēt cārmĭnĕ dēntēm. *Sil.* Mōrtālēs hēbĕtāt vīsūs ŭbī (nubes). *V.* Ālmă dĭēs hēbĕtārāt sīdĕră. *O.* Hēbĕtāntēm pectŏră Lēthēn. *Id.* SYN. Ōbtundō, rētundō, dēbĭlĭtō, frāngō, ōbscūrō.

Hēbræī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἑβραῖοι). *Hébreux ou Juifs.* Gēns Hēbræōrūm pēccāmĭnĕ captă frĕquentī. *Prud.* (*Ench.* 88). *Voy.* Judæi. || — ūs, ă, ŭm. *adj.* Tūră, Pălæstīnī sīmŭl Hēbræĭquĕ lĭquōrēs. *St.* Hēbrææ ĭn mōrēm lĭnguæ. *Juvc.* (IV, 696).

Hēbraĭcŭs, ă, ŭm. *Hébreu, hébraïque.* Nōnne ĭntĕr mēdĭās Ægўpti Hēbraĭcă clādēs. *Alcim.* (V, 550. *Ib.* 642. An bene secundam produxerit, dubitatur).

Hēbrŏmăgŭs, ī. *f. Ville, peut-être en Aquitaine.* Paulīnī ădūsquĕ mœnĭa : Hēbrŏmăgūm lŏquŏr. *Aus.* (*Epist.* 21, 15).

Hēbrŭs, ī. *m.* (Ἕβρος). *Hèbre, fleuve de Thrace, dans lequel les bacchantes jetèrent la tête d'Orphée.* Gūrgĭtĕ quūm mĕdĭō pōrtāns Œāgrĭŭs Hēbrŭs. *O.* Sōrs cădem Ismārĭŏs Hēbrŭm cūm Strўmŏnĕ sĭccăt. *Id.* Hēbrĭquĕ tĕnŭīt ĭmpĕtŭs dūlcī mŏrā. *Ph.*

Hĕcălē, ēs. *f.* (Ἑκάλη). *Hécale, pauvre femme qui reçut Thésée dans sa cabane.* Cūr nēmŏ ēst Hĕcălēn, nūlla ēst quæ cēpĕrĭt Īrŭm? *O.*

Hĕcătæŭs *et* Hĕcătēĭŭs, ă, ŭm (Ἑκάταιος *et* Ἑκατήϊος). *D'Hécate, de Diane.* Ītălă tĕrră fŏcis Hĕcătæās ēxcŏlĭt ĭdūs. *St.* (*Silv.* III, 1, 60. Et bene legere possis *Hecateidas*, minime vero, ut multi,

Hecatetas). Cōntĕrĭt, ēt sūccĭs Hĕcătēĭă cārmĭnă mĭscĕt. *O.* || Hĕcătæŭs, ĭ. *m. Philosophe et géographe de Milet.* Hĕcătæŭs istĭc quĭppe ĕrĭt Mīlēsĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 42. De hoc *Strab. init.*).

Hĕcătē, ēs. *f.* (Ἑκάτη). *Hécate, fille de Jupiter et de Latone, déesse de la nuit, des ombres, des songes et des fantômes, présidait à la magie. On la nomme encore Proserpine aux enfers, Diane sur la terre, la lune dans le ciel. On plaçait dans les carrefours sa statue, qui avait trois têtes.* Tērgĕmĭnămque Hĕcătēn, trĭă vīrgĭnĭs ōră Dĭānæ. *V.* Ōră vĭdēs Hĕcătēs ĭn trēs vĕrgēntĭă pārtēs. *O.* SYN. Prōsĕrpĭnă, Trĭvĭă. PPH. Dĕă *ou* dīvă trĭfōrmĭs. Dĕă cœlŏquæ Ērĕbŏquæ pŏtēns. || *Nom d'une sœur de Médée.* (*V. Fl.* VI, 495.)

Hĕcătēĭs, ĭdŏs. *f.* (Ἑκατηΐς). *D'Hécate, sœur de Médée.* Dīscēdēns sūccĭs Hĕcătēĭdŏs hērbæ Spārsĭt. *O. Voy.* Hecataeus.

Hĕcătŏmbē, ēs. *f.* (ἑκατόμβη). *Hécatombe, sacrifice de cent bœufs ou autres victimes.* Ēxsīstūnt quī prōmittānt hĕcătŏmbēn. *J.* (12, 101). PHR. Cēntēnă taŭrōrŭm cōllă. *Sen.* VERS. Vōtă Jŏvī sŏlvĭt taŭrōrŭm sānguĭnĕ cēntŭm. *V.* Stĕnt ălтārĭă, vīctĭmæquĕ cēntŭm. *St.* Cēntēnă fĕrrō quŭm cădūnt ănĭmălĭă. *Prud.* || † Hĕcătŏmbē. *Le même.* Ăddāmŭs īllăm vīs hĕcătŏmbēn tŭăm? *Prud.* (*Peri.* 3243).

† Hĕcătŏmbĕŭm, ĭ. *n. Au lieu de* Hecatombœum (ἑκατόμβαιον). *Comme le précéd.* Vīx sĕ, pōst hĕcătŏmbĕōn lĭtātŭm, Suētŭs prōmĕrĕ Sўrtĭŭm bărăthrō. *Sid.* (*Carm.* 9, 205. *Sirm.* scrib. *hecatombion*).

Hĕctŏr, ŏrĭs. *m.* (Ἕκτωρ). *Hector, fils de Priam et d'Hécube, mari d'Andromaque, fut tué par Achille.* Răptŭs ăb Æmŏnĭĭs flēbĭlĭs Hĕctŏr ĕquīs. *O.* Tĕr cĭrcum Īlĭăcōs răptăvĕrăt Hĕctŏrĭă mūrōs. *V.* SYN. Prĭămĭdēs. EP. Trōĭŭs, Phrўgĭŭs, ăcĕr, ărmĭpŏtēns, fōrtĭs, sævŭs, măgnŭs. PPH. Prĭămēlĭŭs, Trōĭŭs hērōs. PHR. Trōjæ dēfēnsŏr, cŏlūmĕn. Dănăûm tĕrrŏr. Lūx Dărdănĭæ. Spēs fĭdissĭmă Teŭcrūm. Phrўgĭbŭs mūrŭs, præsĭdĭŭm. || † *gén.* Hĕctŏrĭs, etc. *arch.* Hĕctŏrĭs nātŭm dē mœrŏ jăctărĭĕr. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 9, 3. Quod et testatur *Capel.* III, p. 76). *Voy.* Gastor.

Hĕctŏrĕŭs, ă, ŭm (Ἑκτόρειος *et* Ἕκτόριος). *D'Hector, troyen.* Cōrpŭsquе ēxsānguĕ sēpŭlchrō Rĕddĭdĭt Hĕctŏrĕŭm. *V.* Hĕctŏrĕōs ămnēs, Xānthŭm, etc. *Id.*

Hĕcŭbă, æ, *et* Hĕcŭbē, ēs. *f.* (Ἑκάβη). *Hécube, fille de Cissée, femme de Priam, mère d'Hector. Après la ruine de Troie, elle échut en partage à Ulysse, fut conduite en Thrace, où elle fit crever les yeux à Polymnestor, meurtrier de son jeune fils Polydore, et fut changée en chienne.* Vīdi Hĕcŭbăm, cēntŭmquĕ nŭrŭs, Prĭămŭmquĕ pĕr ārās. *V.* In mēdĭīs Hĕcŭbē nātōrum ĭnvēntă sēpŭlchrīs. *O.* SYN. Cissēĭs, Dўmantĭs. PPH. Prĭămēlĭă cōnjŭx, ŭxŏr. Hĕctŏrĭs mātĕr. VERS. Ērgo ălĭīs lātrāssĕ Dўmantĭdă flēbĭlĕ vīsum ēst. *O.* Sĕd tōrvă cănīnō Lātrāvĭt rīctŭ, quæ pōst hŭnc (Priamum) vixĕrăt, ŭxŏr. *J.* (*Cf. Ovid. Met.* XII, 483 *sq.*; *Sen. Ag.* 705 *sq.*).

Hĕcўră, æ. *f.* (ἑκυρά). *Nom d'une comédie de Térence.* Hĕcўrăm ăd vōs rĕfĕrō, quăm mĭhī pĕr sīlēntĭŭm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 21).

Hĕdĕră *ou* Ēdĕră, æ. *f. Lierre, plante consacrée à Bacchus, dont les buveurs et les poètes tressaient des couronnes.* Pāstōrēs hĕdĕră crēscēntem ōrnātĕ pŏētæ. *V.* Vŭltŭs hĕdĕrārŭm frondĭbŭs ābdĭt. *O.* Mē dōctārum hĕdĕræ prælmĭă frōntĭŭm Sēcērnŭnt pŏpŭlō. *H.* EP. Āpōllĭnĕă, frondens, frondōsă, cōmāns, virens, vĭridĭs; ămbĭtiōsă, sērpens, nexĭlĭs, intŏrtă.

Hĕdĕrātŭs, ă, ŭm. *Ceint de lierre.* Grăvĭdīs hĕdĕrātă frontĕ cŏrўmbīs. *Nemes.* (*Ecl.* 3, 18. Adde *Anthol.* I, p. 9).

Hĕdĕrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du lierre.* (*Cat.* 63, 23.)

Hĕdĕrōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de lierre.* Lūcŭs ĕrăt fēlix, hĕdĕrōsō cōnsītŭs ăntrō. *Pp.* (IV, 4, 3).

Hēdūēs, Hēdŭĭcŭs. *Voy.* Ædues, etc.

Hēdўlĭŭm *ou* Hēdўlĭŭm, ĭi. *n.* (ἡδύλιος). *Nom de femme.* (*Plaut. fragm. Cornicul.*)

Hēdўlŭs, ĭ. *m.* (ἡδύλος). *Nom d'homme.* Nīl ēst trītĭŭs Hēdўlĭ lăcĕrnīs. *M.* (IX, 58).

Hēdўmēlēs, ĭs. *m.* (ἡδυμελής). *Nom d'un chanteur.* Quō tĕnĕt Hēdўmēlēs ŏpĕrās dēdĭt. *J.* (6, 383).

Hēlĭŏtrŏpĭŭs. *Voy.* Heliotropius.

Hēgĕă *ou* Hēgĕās, æ. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Pers.* V, 2, 43.)

Hēgīnŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* X, 56, 4.)

Hēgĭō *ou* Hēgĭōn, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Philŏpōlēmŭs hŭjŭs Hēgĭōnĭs fīlĭŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 27).

Hēheū. *Au lieu de* Heuheu.

Hei. *interj. de douleur: Hélas!* Heī! quīs mōnstrāvērĭt hōstēm Quēm pĕpĕrī! *St.* Heī! vĕrĕōr nĕ, etc. *Ter.* (*And.* I, 1, 41). SYN. Heū, heūheū. || *Souv.* Heī mĭhī! *Même sens.* Heī mĭhī, quālīs ĕrăt! *V.* Heī mĭhī, quōd dōmĭnām nec vīr nec fēmĭnă sērvās! *O.*

Heīc. *adv. Voy.* Hic 2.

Hēlcĭārĭŭs, ĭi. *m.* (ἕλκω). *Homme qui tire un bateau, haleur.* Nec clāmōr vălĕt hēlcĭārĭōrŭm. *M.* (IV, 64, 29. Adde *Sid. Epist.* II, 10, 25).

Hĕlĕnă, æ, *et* Hĕlĕnē, ēs. *f.* (Ἑλένη). *Hélène, fille de Jupiter et de Léda, épouse de Ménélas, fut enlevée par Thésée, ensuite par Pâris. Après la prise de Troie, Ménélas la ramena à Sparte; devenue veuve, elle en fut chassée par les fils de son mari, et se réfugia à Rhodes, où Polyxo la fit pendre.* Lēdæămque Hĕlĕnăm Trōjānās vēxĭt ăd ārcēs. *V.* Sīc frātrēs Hĕlĕnæ, lūcĭdă sīdĕră. *H.* Ĭntĕr quōs Hĕlĕnē nūdīs căpĕre ārmă păpillīs Fĕrtŭr. *Pp.* (III, 12, 19). SYN. Tўndărĭs, Œbălĭs. EP. Lēdæă, Spārtānă, Thĕrāpnææ, Œbălĭă; pūlchră, fōrmōsă, dĕcōră; pērfĭdă, ĭnfīdă, ădŭltĕră. PPH. Lēdæ fīlĭă, prōlēs, gĕnŭs. Lēdă sātă. Bis răptă pēllĕx. Pārĭdĭs ădŭltĕră cōnjŭx. VERS. Trōjæ ēt pātrĭæ cōmmūnĭs Ērĭnnўs. *V.* Ōlīm mīrābăr quōd tānti ăd Pērgămă bĕlli Eūrōpæ ătque Āsiæ causă pŭĕllă fŭīt. *Pp.* Dūm, lŭĕm tāntăm Trōĭæ ătque Āchīvīs Quæ tŭlĭt, Spārtē prŏcŭl ăbsĭt. *Sen.* (*Cf. Virg. Æ.* II, 567 *sq.*; VI, 511 *sq.*; *Ov. Her.* 16; *Sen. Oct.* 773 *sq.*; *Pl. Bac.* IV, 9, 24).

Hĕlĕnŏr, ŏrĭs. *m.* (Ἑλήνωρ). *Nom de guerrier.* Vīx ūnŭs Hĕlĕnŏr. *V.*

Hĕlĕnŭs, ĭ. *m.* (Ἕλενος). *Hélénus, fils de Priam, devint esclave de Pyrrhus, qui lui céda, avec la main d'Andromaque, une partie de ses états, la Chaonie.* Prĭămĭdĕn Hĕlĕnŭm Grāĭās rēgnārĕ pĕr ūrbēs. *V.* (Æ. III, 295 *sq.* Adde *Ov. Met.* XIII, 99; XV, 437 *sq.*)

Hĕlĕrnŭs, ĭ. *m. Bois sur les bords du Tibre.* (*Ov. Fast.* VI, 105.)

Hēlĕŭs. *Au lieu de* Eleus.

Hēlĭădēs, ŭm. *f. pl.* (Ἡλιάδες). *Filles du soleil et de Clymène, sœurs de Phaéthon, pleurèrent sa mort avec tant de douleur, qu'elles furent chan-*

gées en aunes, ou selon d'autres, en peupliers. Nec mīnŭs Hēlĭădēs flētŭs ēt ĭnānĭă mōrtī Mūnĕră dānt, lăcrĭmās. *O.* (*Met.* II, 340 *sq.*). SYN. Phăēthōntĭdēs, Clўmĕnēĭdēs. PPH. Clўmĕnēĭă prōlēs. VERS. Sīc Hўpĕrĭōnĭūm tĕpĭdō Phăēthōntă sōrōrēs Fūmāntēm lāvĕrĕ Pādō : vīxdum īllĕ sēpūlchrō Cōndĭtŭs, ēt flēntēs stăbānt ād flūmĭnă sīlvæ. *St.* ‖ Hēlĭădŭm ārbŏr, rāmī, gĕrmĭnă, etc. *Aunes, peupliers, souv. ambre.* Flēntĭbŭs Hēlĭădŭm rāmīs dūm vīpĕră sērpĭt. *M.* (IV, 59. *Id.* IX, 14; *Juv.* 5, 38). Hēlĭădŭm rāmōs lăcrĭmōsāquĕ gĕrmĭnă. *St. Vcy.* Electrum.

Hēlĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Făcundī mĭhī mūnŭs Hēlĭānī. *M.* (XII, 24).

Hēlĭās. *Voy.* Elias.

Hēlĭcāōn, ŏnis. *m.* (Ἑλικάων). *Fils d'Anténor, fondateur de Padoue.* Sī prĭŏr Eūgănĕās, Clēmens, Hēlĭcāŏnĭs ōrās. *M.* (X, 93). ‖ *D'où* Hēlĭcāŏnĭus, ă, ŭm. *D'Hélicaon, de Patavium.* Nōs Hēlĭcāŏnĭă dē rēgĭōnĕ sūmŭs. *M.* (XIV, 152).

Hēlĭcē, ēs. *f.* (Ἑλίκη). *La grande Ourse.* Pārrhăsĭs ŏblīquōs Hēlĭcē quŭm vĕrtĕrĕt ăxēs. *L.* Hēlĭcen Grāĭă cărīnă nŏtĕt. *O. Voy.* Ursa. ‖ 2. *Ancienne ville d'Achaïe, détruite par une inondation.* (*Ov. Met.* XV, 293. Cf. *Plin.* 4, 5; *Strab.* 9.) ‖ 3. *Marais d'Aquitaine.* (*Avien. Or. mar.* 588.)

Hēlĭcōn, ōnis. *m.* (Ἑλικών). *Hélicon, montagne de Béotie consacrée à Apollon et aux Muses.* Prætĕr āquās Hēlĭcōn, ēt sērtă lўræsquĕ dĕōrŭm. *M.* (I, 77). Pāndĭtĕ nūnc Hēlĭcōnă, dĕæ, cāntūsquĕ mŏvētĕ. *V.* Dētŭlĭt ēx Hēlĭcōnĕ pĕrēnnī frōndē cŏrōnām. *Ir.* (I, 119). PPH. Hēlĭcōnĭŭs mōns, cōllĭs. Hēlĭcōnĭă rūpēs. *Voy.* Parnassus.

Hēlĭcōnĭădēs, *et* Hēlĭcōnĭdēs, ŭm. *f. pl.* (Ἑλικωνιάδες *et* Ἑλικωνίδες). *Nom des Muses.* Ădde Hēlĭcōnĭădŭm cŏmĭtēs, quōrum ūnŭs Hŏmērŭs. *Ir.* (III, 1052). Quī dŏctōs Hēlĭcōnĭdŭm lĭquōrēs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 2). *Voy.* Musæ. ‖ *Au sing.* Hēlĭcōnĭs, ĭdĭs. *f. De l'Hélicon.* Pārnāssĭquē jŭgīs silvāquе Hēlĭcōnĭdē, fēstis. *St.*

Hēlĭcōnĭŭs, ă, ŭm (Ἑλικώνιος). *De l'Hélicon.* Trānsmittūnt sæclis Hēlĭcōnĭă mēllă fŭtūrīs. *Cl.* Cōllĭs ō Hēlĭcōnĭī Cūltŏr. *Cat.* (61, 1).

Hēllĭmŭs, ī. *m. Nom d'un centaure; d'un guerrier.* (*Ov. Met.* XII, 460; *St. Th.* V, 207.)

Hēlĭŏdōrŭs, ī. *m.* (Ἡλιόδωρος). *Héliodore, nom d'homme.* Rhētŏr cŏmēs Hēlĭŏdōrŭs. *H.* (Et *Juv.* 6, 373).

Hēlĭŏtrŏpĭŭm, ī. *n., et* Hēlĭŏtrŏpĭŭs *ou* Hēlĭŏtrŏpĭŏs, ī. *m.* (ἡλιοτρόπιον, *de* ἥλιος, *poét.* ἠέλιος). *Nom d'une pierre.* Hīc lăpĭs, hēlĭŏtrŏpĭŭs quī nōmĭnĕ vērō Dīcĭtŭr. *Prisc.* (*Peri.* 254. Cf. *Plin.* 37, 10; *Capel.* I, p. 20).

Hēlĭssŭs, ī. *m.* (*Strab.* Ἕλισσων). *Rivière d'Arcadie.* Ănfractŭ rĭpārum ĭncūrvŭs Hēlĭssŏs. *St.* (*Th.* IV, 52).

Hēllŭs, ŭs. *m.* (ἥλιος). *Nom d'homme.* Quŏd clāmās sēmpĕr, quŏd agēntĭbŭs ŏbstrĕpĭs, Hēlī. *M.* (I, 96. *Id.* V, 25, *Helius*).

Hēllānĭcŭs, ī. *m.* (Ἑλλανικός). *Célèbre historien de Lesbos, antérieur à Hérodote.* Hēllānĭcusquĕ Lēsbĭŭs, Phīlēās quŏquĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 43).

Hēllās, ădis. *f.* (Ἑλλάς). *La Hellade, la Grèce. Voy.* Græcia. ‖ *Nom de femme.* Hēlladĕ pĕrcussă, Mārīŭs quŭm præcĭpĭtāt sē. *H.*

Hēllē, ēs. *f.* (Ἕλλη). *Hellé, fille d'Athamas et de Néphélé. Fuyant la haine de sa belle-mère Ino, avec son frère Phryxus, elle voulut traverser, sur le bélier à toison d'or, le détroit qui sépare la Thrace de la Troade, périt dans la traversée, et donna son nom à l'Hellespont.* Ēt pĕlăgō nōmĕn Nĕphēlēĭās ăbstŭlĭt Hēllē. *L.* Sī tĕ fortĕ jŭvānt Hēllēs Āthămāntĭdŏs ūrbēs. *Pp.* (III, 20, 5). SYN. Nĕphēlēĭs, Nĕphēlēĭăs, Āthămāntĭs. PPH. Vīrgŏ Nĕphēlēĭs, Nĕphēlēĭă. Phrўxī sŏrŏr. VERS. Quālĕm pūrpŭrĕīs ăgĭtātăm flŭctĭbŭs Hēllēn, Aūrĕă quām mōllī tĕrgŏrĕ vēxĭt ŏvīs. *Pp.* Pōntŭm quēm vīcĕrăt ĭpsĕ (Laniger), Vīrgĭnĕ dēlāpsă quŭm frātrem ād lĭttŏră vēxĭt. *Manil.* Quēstŭs ēst Hēllēn cēcĭdissĕ Phrўxŭs, Quŭm grĕgĭs ductŏr rădĭāntĕ vīllō, Aūrĕō frātrĕm sĭmŭl ēt sŏrŏrĕm Sūstŭlĭt tĕrgō. *Sen. Voy.* Hellespontus, Phryxus, Vellus. ‖ † *gén.* Hēllīs. Nēc nōn Thĕrmŏpўlās, ēt Hēllīs ūndās. *Sid.* (*Pan.* 1907).

Hēllĕbŏrōsŭs, ă, ŭm. *Qui est au régime de l'ellébore, fou.* (*Pl. Rud.* IV, 3, 67.)

Hēllĕbŏrŭm *ou* Ēllĕbŏrŭm, ī. *n., et* Hēllĕbŏrŭs, ī. *m.* (ἑλλέβορος). *Hellébore ou ellébore, herbe qui croissait en abondance dans l'île d'Anticyre, et que l'on employait pour le traitement de la folie.* Dānda ēst hēllĕbŏrī multō pārs maxĭma ăvārīs. *H.* Scillāmquе, hēllĕbŏrōsquē grāvēs, nīgrūmquĕ bītūmĕn. *V.* EP. Grăvĕ, frīgĭdŭm. VERS. I, bĭbĕ, dīxissēm, pūrgāntĕs pĕctŏră sūccōs, Quīdquĭd ēt ĭn tōtă născĭtŭr Āntĭcўrā. *O.* Ēxpŭlĭt hēllĕbŏrō mōrbŭm bīlēmquĕ mĕrācō. *H.* Trĭbŭs Āntĭcўrīs căpŭt ĭnsānābĭlĕ. Nēscĭo ăn Āntĭcўrām rătĭo īllī dēstĭnĕt ōmnĕm. *Id.* Nōn pōtēst hæc rēs hēllĕbŏrī jūgĕre ōbtĭnērĭĕr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 15. *Id.* IV, 7, 89; *Mart.* IX, 95, 6; *Cat.* 99, 14).

Hēllēspōntĭăcŭs, *et* Hēllēspōntĭŭs, ă, ŭm (Ἑλλησποντιακος *et* Ἑλλησπόντιος). *De l'Hellespont.* Hēllēspōntĭăcī sērvēt tūtēlă Prĭāpī. *V.* Hēllēspōntĭă cētērīs ōstrĕōsĭŏr ōrīs. *Cat.* (18, 4).

Hēllēspōntŭs, ī. *m.* (Ἑλλήσποντος). *L'Hellespont, détroit qui sépare l'Europe de l'Asie.* Quæ pāssĭm rāpĭdō dīffūndĭtŭr Hēllēspōntō. *Cat.* (64, 359). Lōngŭs ĭn ăngŭstŭm quā claūdĭtŭr Hēllēspōntŭs. *O.* PPH. Hēllēspōntĭăcŭm marĕ. *O.* Hēllēspōntĭăcæ āquæ. Hēllēspōntĭăcă, Ābўdēnă āquă. Phrўxēæ stāgnă sŏrōrĭs. *Id.* Æquŏr Phrўxēŭm. *St.* Hēllēspōntĭăcŭm prōfūndŭm. *Sid.* Pōntŭs Hēllēs. *Enn.* VERS. Ăngŭstŭm cītrā pōntŭm Nĕphēlēĭdŏs Hēllēs. *O.* Pĕr ăngŭstās mălĕ vēctæ vīrgĭnĭs ūndās. *Id.* Pōntō quā Nērēĭs ĭmpĕrāt Hēllē. *St.* Fērvēnt cōēuntĭă Phrўxī Lĭttŏră. *Id.* Phrўxī quæ sēmĭtă jūngī Eūrōpāmquе Āsĭāmquĕ vĕtāt. *Id.* Frētă vĭcĭnās ĭntĕr currēntĭă tūrrēs. *H.*

Hēllŭŏ *ou* Hēlŭŏ, ōnis. *m. Gourmand, dissipateur.* Gērro, ĭnĕrs, frāŭs, hēllŭŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 10). *Voy.* Gulosus.

Hēllŭŏr *ou* Hēlŭŏr, ārĭs, ārī. *d. Manger avec avidité, manger son bien.* Pārum ēxpătrāvĭlt? ăn pārum hēllŭātŭs ēst? *Cat.* (29, 17). Et hēllŭātō sērā pātrĭmonĭō ĭn frātrĕ pārsĭmōnĭă (*Catal. Virg.* 5, 11). *Voy.* Decoquo.

Hēlŏps, ŏpis. *m.* (*Ελοφ ou* Ἕλοφ). *Esturgeon, poisson.* Ēt prĕtĭōsŭs hēlŏps, nŏstrīs ĭncōgnĭtŭs ōrīs (*Ov. Hal.* 96). ‖ *Nom d'homme.* Fīxŭs Hēlŏps jăcŭlo ēst. *O.*

Hēlōrĭŭs, ă, ŭm (Ἑλώριος). *Du fleuve Hélorus.* Tāpsōnquе ēt Hēlōrĭă tēmpē. *V.*

Hēlōrŭm, ī. *n., et* Hēlōrŭs, ī. *m.* (Ἕλωρον *et* Ἕλωρος). *Rivière de Sicile.* Ēxsŭpĕrō præpīnguĕ sōlŭm stāgnāntĭs Hēlōrī. *V.* Ātquе ūndæ clāmōsŭs Hēlōrŭs. *Sil.*

Hĕllŏs, ī. *m.* (*Ἕλλος*). *Ville d'Élide.* Quōs Hĕllŏs ēt Ptĕlĕŏn. *St.*

Hēlōtēs, ŭm. *m. pl.* (*Εἵλωτες et Εἵλωται*). *Ilotes, esclaves à Lacédémone.* Mărcŭs Lūdĭŭs ēlōtās, Ætōla ōrĭundŭs. *Vet. Inscr.* (apud *Plin.* 35, 10. Hic forte nomen proprium).

Hēlpĭs, ĭdis. *f.* (*ἐλπίς*). *Nom de femme, entre autres l'épouse de Boèce.* (*Anthol.* I, p. 321.)

Hēlŭor. *Voy.* Helluor.

Hēlvētĭă, æ. *f. L'Helvétie, contrée de la Gaule; auj. la Suisse;* **Hēlvētĭī, ōrŭm.** *m. pl. Les Helvétiens.* (Deficientibus exemplis, secundam producī malim, ob græcum *Ἑλουήττιοι*, quod et apud *Strab.* 4 *fin.*)

Hēlvĭdĭŭs, ĭi. *m. Helvidius Priscus, sénateur romain et philosophe célèbre par ses vertus, fut banni par Néron.* Quālĕ cōrōnātī Thrāsĕa Hēlvĭdĭŭsquĕ bĭbēbānt. *J.* (5, 36. Adde *Anthol.* II, p. 2).

Hēlvĭnă. *Voy.* Elvina.

Hēlvĭŭs, ĭi. *Nom d'homme, entre autres, Helvius Pertinax, empereur romain.* Hēlvī jūdĭcĭo ēt cōnsultō lēctĕ sēnātŭs. *Aus.* (*Cæs.* 19, 1).

Hĕm. *interj. Hein? quoi?* Cōlōrĕ mūstēllīno. Hĕm, quæ hæc ēst fābŭlă? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 22. *Ibid.* 6, 9. Cf. *Charis.* 2, 169 et 213). ‖ *Tiens! voilà!* Hĕm tĭbī ōmnēm fābŭlăm. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 64). SYN. Ĕccĕ, ēn.

Hēmĕrōscŏpīŭm, ī. *n.* (*Strab.* *Ἡμεροσκοπεῖον*). *Ville près de Carthagène.* Stĕrīlĕs ārēnās : Hēmĕrōscŏpīŭm quŏquĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 476).

Hēmīnă, æ. *f.* (*ἡμίνα*). *Mesure de capacité contenant la moitié du* sextarius. Hēmīnās rēcĭpit gēmĭnās sēxtārĭŭs ūnŭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 68). Frēgĕrīt hēmīnās Ārrētī ædĭlīs ĭnīquās. *Pers.* (1, 129. Adde *Pl. Mil.* III, 2, 17). SYN. Cōtўlă. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.*

Hēmĭtrĭtæŭs, ĭ. *m.* (*ἡμιτριταῖος πυρετός*). *Hémitritée, fièvre demi-tierce.* Ūrī Tōngĭlĭŭs mălĕ dīcĭtŭr hēmĭtrĭtæō. *M.* (II, 40). Mōrtĭfĕrŭm măgīs ēst quōd dīcĭtŭr hēmĭtrĭtæŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 938, nempe malum). ‖ *Qui a cette fièvre.* Dēclāmās ægĕr, dēclāmās hēmĭtrĭtæŭs. *M.* (IV, 81).

Hēmōdŭs. *Voy.* Emodus.

† **Hēmŏrrhŏïs.** *Voy.* Hæmorrhois.

Hēndĕcăsўllăbŭs, ĭ. *m.* (*ἑνδεκασύλλαβος*). *Vers hendécasyllabe ou phalécien.* Ădĕstĕ, hēndĕcăsўllăbī, quŏt ēstĭs. *Cat.* (43, 1). Ēt nūnc hēndĕcăsўllăbōs rĕmĭttās. *St.* Quōs scīs hēndĕcăsўllăbōs vŏcārī. *Aus.* (*Epist.* 5, 83. Adde *T. Maur. Met.* 376 et 966). SYN. Phălæcĭŭs. PHR. Ūndĕnīs pĕdĭbūsquĕ sўllăbīsquĕ. *M. Voy.* Phalæcius.

Hēnĭŏchī, ōrŭm. *m. pl.* (*Ἡνίοχοι*). *Peuple Sarmate.* Mē dŏmĭtŭs cōgnōvīt Ārăbs, mē mārtĕ fĕrōcēs Hēnĭŏchī. *L.* Hēnĭŏchōsquĕ trŭcēs. *V. Fl.* Caucăsī rūpem aspĕrăm Hēnĭŏchŭs hăbĭtāns. *Sen.* (*Thyest.* 1048). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Hēnĭŏchæ naŭtis plŭs nŏcŭĕrĕ rătēs. *O.*

Hēnĭŏchŭs, ī. *m.* (*Ἡνίοχος*). *Érichthon, changé en constellation.* Tūm vīcīnă fĕrēns nīxō vēstĭgĭă Taŭrō Hēnĭŏchŭs. *Man.* (I, 368). *Voy.* Erichthonius, Auriga. ‖ 2. *Peuple. Voy. le précéd.*

Hēnnă, Hēnnæŭs. *Voy.* Enna.

Hēnrĭcŭs, ī. *m. Henri, nom moderne de plusieurs rois.*

† **Hēpătārĭŭs, ă, ŭm** (*ἧπαρ*). *De foie.* Tūm te ĭgĭtŭr ægrĭtat mŏrbŭs hepătārĭus. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 24).

Hĕphthēmĭmĕrĭs, ĭs. *f. Hephthémimérès, trois pieds et demi d'un vers.* (Cf. *Diom.* 3, 496.). ‖ **Hĕpthēmĭmĕrēs.** *m. f.*, **Hĕpthēmĭmĕrēs.** *n.* (*ἑφθημιμερής, ές*). *De trois pieds et demi.* Hānc hĕphthēmĭmĕrēn nūmĕrī dĕ pārtĕ vŏcārūnt. *T. Maur.* (*Met.* 102. *Ib.* 388 et 413).

Hēr, hērĭs. *m.* (*Gloss. χήρ*). *Hérisson.* Īmplĭcĭtūmquĕ sĭnŭ spīnōsī cōrpŏrĭs hērēm. *Nemes.* (*Cyn.* 57. *Varr.* apud *Non.* 1, 241, habet *hericium.* Certe gallica vox inde deducta videtur. Alii scrib. *Er*). *Voy.* Echinus.

Hĕră, æ. *Maîtresse de maison, maîtresse.* Mĕllŭs fiĕrī haūd pŏtŭīt quām factum ēst, hĕră. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 8). SYN. Dŏmĭnă. ‖ *qqf. Amante.* Æquāquĕ fōrmōsæ pēnsă rĕpēndīs hĕræ. *O. Voy.* Domina. ‖ *En gén. Maîtresse, souveraine.* Nōctīs hĕrām dītēmquĕ cĭēns. *V. Fl.*

Hērāclĕă, æ. *f.* (*Ἡράκλεια*?). *Héraclée, nom commun à un grand nombre de villes anciennes. Il y en avait une en Carie, une en Thrace, une dans la Grande-Grèce,* etc. Quæ māgnă Pĕrīnthŭs Āntĕ fŭīt, prīscūm mūtāvīt Hērāclĕă nōmĕn. *Ovid.*

Hērāclēŭs, ă, ŭm (*Ἡράκλειος*). *D'Hercule.* Hæc ĕgŏ nōn āgĭtem? sēd quid măgīs Hērāclēas? *J.* (1, 52, nempe fabulas).

Hērāclītŭs, ī. *m.* (*Ἡράκλειτος*). *Héraclite, philosophe d'Éphèse, pleurait sans cesse sur les misères humaines.* Hērāclītŭs ĭnīt quōrŭm dŭx prīmă prīmŭs. *Lr.* (I, 639. Cf. *Juv.* 10, 28 *sq.*).

Hērās, æ. *m. Nom d'un célèbre médecin.* Hŭīc Hērās mēdĭcŭs : bĭbās cāvētŏ. *M.* (VI, 78. Sic bene *Grut.* ex cod. *Palat.* Cf. *Cels.* 5, 26).

Hērbă, æ. *f. Herbe.* Fērtŭlĭs ŏccŭltās ĭnvĕnīt hērbă vĭās. *O.* Illīc ōfficĭānt lætĭs nē frŭgĭbŭs hērbæ. *V.* SYN. Grāmĕn, cēspĕs. EP. Vīrēns, vīrĭdĭs, vĭrĭdānS, pūbēns, vērnāns, flōrēns, flōrĭdă, fērtŭlĭs, fēcundă, lætă, mōllĭs, tĕnĕră, nŏvă, rĕcēns; rōscĭdă, irrĭgŭă, hūmĭdă, ūdă, rīdēns, ămœnă, grātă, pīctă; ŏpācă. PPH. Grāmĭnĭs, cēspĭtĭs hērbă, hērbæ. Vīvæ cēspĭtĕ grāmĕn. Tŏrŭs grāmĭnĕŭs, vĭrĭdānS. Grāmĭnĕæ frondēs. Grāmĭnĕa hūmŭs. PHR. Grāmĭnĕ vēstītīs ăccŭbŭĕrĕ tōrīs. *O.* ‖ *Herbes qu'on mange.* Jām cĭbŭs hērbă placĕt. *O.* Quī pāscĕrĕt hērbās. *Id.* In mĕdĭō pŏsĭtōrum ābstēmĭŭs, hērbĭs Vīvīs ĕt ūrtĭcā. *H. Voy.* Olus. ‖ *Plantes médicinales.* Scīrĕ pŏtēstātēs hērbārum ūsūmquĕ mēdēndī. *V.* Nōssĕ sălūtĭfĕrās dūbĭlīs ănĭmāntĭbŭs hērbās. *Cl.* EP. Phœbēă, Pæŏnĭă, pŏtēns, sălūbrĭs, mēdĭcă. ‖ *Plantes magiques.* Fălcĭbŭs ēt mĕssæ ād lūnām quærūntŭr ăhēnīs Pūbēntēs hērbæ. *V.* Nīmĭrūmquĕ hōstīlĭtĕr ūsă Vīrĭbŭs hērbārum. *O.* EP. Cīrcæă, Hĕcătēĭs, măgĭcă, cāntātă. *Voy.* Magicus.

† **Hērbĕŭs, ă, ŭm.** *Couleur d'herbe, vert.* Cūm cōllātīvō vēntre, ātquĕ ŏcŭlīs hērbĕīs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 16). *Voy.* Herbidus.

Hērbēsŏs. *Voy.* Erbesos.

Hērbĭdŭs, ă, ŭm, Hērbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm, *et* **Hērbōsŭs, ă, ŭm.** *Qui produit de l'herbe, couvert d'herbes.* Mīsĭt āprŭm, quāntō mājōrēs hērbĭdă taŭrōs Nōn hăbĕt Epīrŭs. *O.* Prætĕrĭt ēt rīpās, hērbĭfĕr Ăcī, tŭās. *Id.* Pāscēntēm nīvĕōs hērbōsō flūmĭnĕ cўcnōs. *V.* Hērbōsă pāscŭă. *O.* PPH. Hērbă, hērbĭs ŏpērtŭs, frĕquēns, vēstītŭs, fērtŭlĭs, dīvēs, ăbūndāns, ūbĕr, vīrēns. ‖ Hērbĭdŭs. *qqf. De couleur d'herbe, vert.* Prātă vīrēnt, vŏlvĭtquĕ vāgŏs lūx hērbĭdă flŭctŭs. *Prud.* (*Psych.* 932. *Plin.* 12, 14, herbidus *color*). *Voy.* Herbeus.

? **Hērblĭgrădŭs, ă, ŭm.** *Qui marche dans l'herbe.* Tĕrrĭgĕnam, hērblĭgrădam, dŏmĭportārĭ, sānguĭnĕ

cāssām. *Pac.* (apud *Cic. Div.* 2, 64. Alii le*g. tardigradam*).

Hērbĭfĕr. *Voy.* Herbidus.

Hērbĭpŏtēns, tis. *Qui connait la puissance des herbes.* Quōs ŭt ĭn vārĭīs mŏdōs Vērtĭt hērbĭpŏtēns mănŭs. *Boet.* (4, 3).

Hērbōsŭs. *Voy.* Herbidus.

Hērcĕŭs, ī. *m.* (Ἑρκεῖος). *Hercéen, surnom de Jupiter, invoqué comme protecteur d'une maison.* Cuī nĭhĭl Hērcēī prōfŭīt ārā Jŏvīs (*Ibis*, 286). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Hērcēās nōn rĕspĭcĭs ārās ? *L.* (IX, 979. Adde *Sen. Agam.* 793).

Hērclĕ, Hērcŭlĕ, *et qqf.* Hērcŭlēs; Me Hērcŭlĕ *ou* Me Hērcŭlēs. *Formule de serment; par Hercule, certes.* Heŭ hērclĕ, næ ĭstĭc fānă mūtāntŭr cĭtō ! *Pl.* (*Rud.* III, 5, 41. *Id. Trin.* III, 3, 29, et passim. An *hercule* apud comicos reperiri possit, nondum credo). Nōn sŭm mœchŭs, āīs; nĕque ĕgo, hērcŭlĕ, fŭr ŭbī vāsă. *H.* Pătĕr, Hērcŭlĕ, tŭŭs, ĭnquīt, mălĕdīxĭt mĭhī. *Ph.* Ĕt me Hērcŭlēs, nārrābĭt quŏd quĭs vŏlŭĕrĭt. *Id.* SYN. Pŏl, næ, prŏfĕctŏ.

Hērcŭlānĕŭs *et* Hērcŭlānŭs, ă, ŭm. *D'Hercule.* Mĭhĭ dētrāxī pārtem Hērcŭlānĕām. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 11. Quæ sit ea *pars*, vid. in *Decimus*). Nōs hŏc lŏcōrŭm prætĕr Hērcŭlānĕām Sōlēnnĭtātĕm, vīdīmŭs mĭrī nĭhĭl. *Avien.* (*Or. mar.* 273). ‖ Hērcŭlānæ cŏlŭmnæ. *Voy.* Hercules. ‖ Hērcŭlānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nōn Hērcŭlānŭm, gĕnĭtŭm gĕrmānă mĕă. *Aus.* (*Parent.* 17, 1).

Hērcŭlĕ. *Ancien voc. de* Hercules. Sĕd, ō Pălæmōn, sānctĕ Nēptūnī cŏmĕs, Quīque, Hērcŭle, īllī sŏcĭŭs ēssĕ dīcĕrĭs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 71). ‖ *Exclamation. Voy.* Hercle.

Hērcŭlēs, ĭs. *m. Hercule, fils de Jupiter et d'Alcmène, femme d'Amphitryon. Poursuivi dès sa naissance par la haine de Junon, il mit en pièces, dans son berceau, deux serpens qu'elle avait envoyés pour le dévorer. Eurysthée, auquel il était soumis par le sort, lui suscita ses douze travaux. Hercule combattit le lion de Némée, l'hydre de Lerne, le sanglier d'Érymanthe. Il atteignit à la course la biche aux pieds d'airain, délivra l'Arcadie des oiseaux du lac Stymphale, dompta le taureau de l'île de Crète, enleva les cavales de Diomède, défit les Amazones, nettoya les étables d'Augias, déroba les bœufs de Géryon et les pommes d'or du jardin des Hespérides, enfin retira Thésée des enfers. Il extermina encore les Centaures, tua Busiris, Antée, Cacus; arracha Cerbère des enfers, et en retira Alceste; délivra Hésione et Prométhée de leur supplice, soulagea Atlas qui pliait sous le poids du ciel, sépara les deux montagnes appelées depuis les Colonnes d'Hercule, vainquit Éryx et le fleuve Achéloüs. Ayant reçu de Déjanire la tunique empreignée du sang de Nessus, il devint furieux dès qu'il l'eut revêtue, et se brûla sur le mont OEta. Il fut admis au ciel, où il épousa Hébé. On le représente sous les traits d'un homme robuste, une massue à la main, et couvert d'une peau de lion.* Hērcŭlīs Ānthōrĕm cŏmĭtēm, quī mīssŭs ăb Ārgīs. *V.* Sātŭs Hērcŭlĕ pŭlchrō. *Id.* Cœlō rĕcēptŭs prŏptĕr vīrtūtem Hērcŭlēs. *Ph.* Quīd sī nĕgārēt ? nōn căpĭt tĕrra Hērcŭlĕm. *Sen.* (*H. Fur.* 960). SYN. Ălcīdēs, Ămphĭtrўōnĭădēs, Tĭrўnthĭŭs. EP. Tĭrўnthĭŭs, clāvĭgĕr, ĭnvictŭs, mĕtŭēndŭs, vīctŏr, trĕmēndŭs, fŏrtĭs. PPH. Clāvĭgĕr, Tĭrўnthĭŭs hērōs. Ălcmēnæ sŏbōlēs. Ălcmēnā nātŭs, gĕnĭtŭs. Jŏvĕ nātŭs. (De Herculis laboribus, cf. *Lucr.* IV, 22 *sq.*; *Catul.* 68, 110; *Virg. Æ.* VI, 805; VIII, 288; *Ov. Met.* IX, 182; *Stat. Silv.* III, 1; IV, 6, 32; *Mart.* IX, 66; *Aus. Idyl.* 19; *Sen. H. Fur.* 207, et *H. OEt.* 829; *Nemes.* seu *Claud. Laud. Herc.*; *Petr. Sat.* 139; *Sid. Pan.* 1957 et 2388; *Anthol.* I, p. 21.) ‖ Hērcŭlĭs cŏlŭmnæ, mētæ, stātŭæ. *Colonnes d'Hercule.* Prŏpĕ mētās Hērcŭlĭs ăltī. *Prisc.* (*Peri.* 268. *Ib.* 462, *statuas*). Ĕt Hērcŭlānæ stānt cŏlŭmnæ, quās mŏdŭm Ūtrīūsque hăbērī cōntīnēntīs lēgĭmŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 341). *Voy.* Columna. ‖ Hērcŭlĕ dĕxtrō. *Par la faveur d'Hercule, quand on fait une trouvaille.* (*Pers.* 2, 12.) ‖ Hērcŭlĕ. *exclam. Voy.* Hercle.

Hērcŭlĕŭs, ă, ŭm. *D'Hercule.* Ăddīt ĕt Hērcŭlĕōs ārcŭs hāstămquĕ Mĭnĕrvæ. *J.* (13, 82). Hērcŭlĕīs fīdēns hŏrtātĭbŭs aūdĕ. *St.* Hērcŭlĕŭs lăbŏr. *H.* SYN. Hērcŭlānŭs, Hērcŭlānĕŭs. ‖ — frētŭm. *Voy.* Gaditanus. ‖ — cŏlŭmnæ, mētæ. *Voy.* Hercules. ‖ — gēns. *Les Fabius.* (*Ov. Fast.* II, 237; *Sil.* VII, 44.) ‖ — ūrbs, mœnĭă. *Herculanum, ville près de Naples.* (*Ov. Met.* XV, 711; *Prop.* I, 11, 2.) ‖ — pōrtŭs, cōllīs. *Port et colline de Ligurie.* (*Luc.* I, 405; *Sil.* I, 505.) *Voy.* Monœcus. ‖ — faucēs. *Gorge entre l'Ossa et l'Olympe.* (*Luc.* VI, 347; VIII, 1.) ‖ — Tībŭr. *Ainsi nommé parce qu'Hercule y habita.* (*Mart.* I, 13, IV, 62; *Sil.* IV, 224.) ‖ — ăstrŭm. *Le lion de Némée.* (*Mart.* VIII, 55.) *Voy.* Leo.

Hērcўnĭă, æ. *f.* (Ἑρκύνιος δρυμός). *La forêt Hercynienne, en Germanie, auj. la forêt Noire.* Prōmĭnĕt Hērcўnĭæ cōnfīnĭs Rhætĭă sīlvæ. *Cl.* Dūmōsa Hērcўnĭæ pĕrāgrāns cōnfīnĭă sīlvæ. *Avien.* (*D. Ter.* 420).

Hērdōnĭă, æ. *f. Petite ville d'Apulie.* Ōbscūra ĭncultĭs Hērdōnĭă mīsĭt ăb ārgrīs. *Sil.*

Hĕrĕ *et* Hĕrī. *adv. Hier.* Hīc hĕrĕ Phrўxæ vĕllĕră prēssit ŏvīs. *O.* Ĕst pŏsĭtŭm nōbīs nīl hĕrĕ, prætĕr ăprŭm. *M.* (I, 44. Adde *Hor. Sat.* II, 8, 2; *Juv.* 3, 25). Hĕrī mĭnās pro ămbōbŭs vīgĭntī dĕdī. *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 89). Dīcĕt : ŭbī ĕst hŏdiē, quæ Lўră fŭīsĭt hĕrī ? *O.* PPH. Hēstĕrnă lūcĕ, dīē.

Hērĕbŭs. *Voy.* Erebus.

Hērēdĭŏlŭm, ī. *n. dimin. de* Heredium. *Petite propriété patrimoniale.* Sālve, hērēdĭŏlŭm, mājōrŭm rēgnă mĕōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 3, 1). SYN. Prædĭŏlŭm.

Hērēdĭtās, ātis. *f. Héritage.* Hērēdĭtātĭs tĭbĭ trĕcēntă vēnīssĕ. *M.* (IV, 61). Mē sўcŏphāntam hērēdĭtātĭs pērsĕquī. *Ter.* (*And.* IV, 5, 20. Adde *Pl. Capt.* IV, 1, 8).

Hērēdĭŭm, ĭī. *n. Petit bien patrimonial. Voy.* Heredium, Prædium.

Hērĕmŭs. *Voy.* Eremus.

Hērēnnĭŭs, ĭī. *m.* (Ἑρέννιος). *Nom d'homme.*

Hērēs, ēdis. *m. qqf. f. Héritier, héritière.* Ŭt ĕt scrībārĕ sĕcūndŭs hērēs; ĕt sī quĭs căsŭs pŭĕrum ēgērĭt Orcō. *H.* Dīsplĭcĕt hērēdī mandātī cūrā sĕpŭlchrī. *O.* EP. Sōllĭcĭtŭs, ăvīdŭs, cŭpīdŭs, ĭnhiāns. PHR. Hērēdĕm făcĭō, rēlĭnquō, scrībō, ĭnstĭtŭō, ex tēstāmēntō *ou* tēstāmēntō făcĭō. Hērēs sŭm, rēlĭnquŏr, scrībŏr. ‖ Hērēs ex āssē. *Légataire universel. Voy.* As. ‖ *Au fig. Héritier du nom, du courage, etc.* Ĕt āvĭtī nōmĭnĭs hērēs. *O.* Crīmĭnĭs hērēs. Hērēs laūdīs. *Id.* SYN. Sŭccēssŏr. ‖ † *arch. Maître, propriétaire.* Ābstŭlī hānc, cŭjŭs hērēs nūnquam ērīt pōst hūnc dīēm. *Pl.* (*Men.* III, 2, 12. *Justin. Institut.* 2, *tit.* 9. • Pro *herede* gerere,

est pro domino gerere : veteres enim *heredes* pro dominis appellabant. » Quod et *Fest.* testatur). ‖ † Hērēs. (*Avian. Fab.* 35, 14.)

† Hērēsis. *Voy.* Hæresis.

Hērgētĭum, Hērgēntĭum ou Hērgēntum (*Steph.* Ἐργέτιον, *Ptol.* Σεργέντιον). *Ville de Sicile.* Adrānum Hērgētĭumquĕ simŭl. *Sil.* (XIV, 250. Alii scrib. sine aspiratione, quæ requiritur).

Hĕri. *Voy.* Here.

Hĕrĭfŭgă, æ. *m. Esclave fugitif.* Rĕlĭnquēns, dŏmĭnŏs ŭt hĕrĭfŭgæ Făműlī sŏlent. *Cat.* (63, 51). *Voy.* Fugitivus.

Hĕrĭlis, ĕ. *De maître.* Mēnsæque āssuētŭs hĕrĭlī. *V.* Vērnă mĭnĭstĕrĭis ăd nūtŭs āptŭs hĕrĭlēs. *H.* ‖ *Dans les comiques, en parlant d'une personne.* Vīdĕo illam ămīcam hĕrĭlem, Āthēnīs quæ fŭit. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 44). In nūptĭās cōnjĕci hĕrĭlēm fĭlĭŭm. *Ter.* (*And.* III, 4, 25).

Hĕrĭlŭs, ī. *m. Ancien roi de Préneste.* Hāc Hĕrĭlum dĕxtrā sŭb Tārtărā mīsi. *V.*

Hērmă. *n.* (ἕρμα). *Soutien, support, rocher, écueil.* ‖ *Rochers entre l'Espagne et l'Afrique.* Locum hŭnc vŏcāvĭt Hērmă quŏndām Græcĭă : Est hērmă pŏrrō cēspĭtŭm mūnĭtŭ̆. *Avien.* (*Or. mar.* 323. *Ib.* 329 et 444. Quid sit *herma*, docet *Fest.*)

Hērmăgŏrās, æ. *m.* (Ἑρμαγόρας). *Nom d'homme.* Prædĭcat Hērmăgŏrās nŏn ōmnĭbŭs ĕssĕ placēndum (*Suppositi. Mart.* 15).

Hērmăphrŏdītŭs, ī. *m.* (Ἑρμαφρόδιτος). *Hermaphrodite, fils de Mercure et de Vénus. La nymphe Salmacis, n'ayant pu le rendre sensible, pria les dieux d'unir tellement leurs corps, que désormais ils n'en fissent plus qu'un, lequel conservât les deux sexes.* Hērmăphrŏdītŭs ăĭt : nātō dătĕ mūnĕră vēstrō. *O.* Nōmĭnĭs ŭt mīxtī, sīc cōrpŏrĭs Hērmăphrŏdītŭs. *Aus.* (*Epig.* 100. Cf. *Ov. Met.* IV, 373 *sq.*; *Mart.* VI, 68, et XIV, 174). *Voy.* Androgynus.

Hērmēs, æ. *m.*; Hērmæ, ārŭm. *pl.* (Ἑρμῆς). *Hermès, buste de Mercure placé sur un cippe carré; autres bustes semblables.* Trūncōquĕ sĭmĭllĭmŭs Hērmæ. *J.* (8, 53). ‖ *Nom d'homme.* (*Mart.* X, 56; *Anthol.* II, p. 113.)

Hērmĭnĭŭs, ĭi. *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* XI, 642.)

Hērmĭŏnæŭs, ă, ŭm. *D'Hermione, ville et port de l'Argolide* (*Plin.* 4, 5; *Mel.* 2, 3; *Liv.* 31, 45; *Strab.* 8, Ἑρμιόνη). Hinc stătĭō ōntrā sĭnŭs hinc pătĕt Hērmĭŏnæă (*Ciris*, 472. Sic bene *Heyn.*, nisi quod scribit *Hermionea*, pro vulgari *Hermione*).

Hērmĭŏnē, ēs. *f.* (Ἑρμιόνη). 1. *La même qu'Harmonie. Voy.* Harmonia. ‖ 2. *Hermione, fille de Ménélas et d'Hélène, promise à Pyrrhus, auquel Oreste donna la mort, devint l'épouse de ce dernier.* Spartānæ rĕfĕrās laudĭbŭs Hērmĭŏnæ. *Pp.* (1, 4, 6, nempe formam). Lēdæam Hērmĭŏnēn Lăcĕdæmŏnĭŏsque hўmēnæos. *V.* Āllŏquŏr Hērmĭŏnē nūpĕr frātrēmquĕ vĭrūmquĕ. *O.* ‖ 3. *Ville. Voy. le précéd.*

Hērmŏcrātēs, ĭs. *m.* (Ἑρμοκράτης). *Nom d'homme.* In somnis mĕdĭcum vĭdērăt Hērmŏcrātem. *M.* (VI, 55).

Hērmŏgĕnēs, ĭs. *m.* (Ἑρμογένης). *Hermogène, nom d'homme.* Invĭdĕăt quŏd ĕt Hērmŏgĕnēs, ĕgŏ cāntō. *H.* Māntĭle ē mēnsā sŭbrĭpŭit Hērmŏgĕnēs. *M.*

Hērmŏnāssă, æ. *f.* (Ἑρμώνασσα). *Ville de Sarmatie, près du Bosphore Cimmérien.* Pōst quām Phænăgŏrēn Hērmŏnāssāmquĕ nēpōtēs (*Prisc. Peri.* 565. Et *Avien. D. Ter.* 733. Cf. *Plin.* 6, 6).

Hērmŭs, ī. *m.* (Ἕρμος). *Hermus, fleuve de Lydie, qui se jette dans le Pactole.* Nēc pŭlchĕr Gāngēs, ātque aūrō tūrbĭdŭs Hērmŭs. *V.* Tūrbātō sōrdĭdŭs aūrō Hērmŭs. *M.* (VIII, 78). EP. Lўdĭŭs, Lўdŭs; flāvŭs, dīvēs, aūrĭfĕr, mētallĭfĕr. *Voy.* Aurifer.

Hērnă, æ. *f. Ville près de Gadès.* (*Avien. Or. mar.* 463. *Herna* erat *saxum* apud Marsos, teste *Festo.*)

Hērnĭă, æ. *f. Hernie, descente.* Īngēns īrātĭs āppārŭit hērnĭă sācrīs. *M.* (III, 24. *Id.* XII, 85; *Juv.* 6, 326; *Catal. Virg.* 4, 8). SYN. Ēntĕrŏcēlæ.

Hērnĭcī, ōrŭm. *m. pl. Herniques, peuple du Latium.* Ō pŭĕrī, Mārsūs dīcēbăt ĕt Hērnĭcŭs ōlĭm. *J.* (14, 180). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Quī rōscĭdă rīvīs Hērnĭcă sāxă cōlūnt. *V.* Hērnĭcă tĕrrā. *O.* ‖ — ŭm, ī. *subst. n. Le pays des Herniques.* Nūnc frōndōsă sŭpră Hērnĭcă. *St.*

Hērnĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a une hernie.* Scīssŭmquĕ vēntrem, ĕt hērnĭōsī pātrŭī (*Catal. Virg.* 5, 59).

Hērō, ūs. *f.* (Ἡρώ). *Héro, prêtresse de Vénus à Sestos, sur le rivage de l'Hellespont, fut aimée de Léandre, qui, demeurant à Abydos, traversait pour la voir le détroit à la nage. Héro, pour le guider dans sa route, tenait au haut d'une tour un fanal allumé. Mais une nuit que la mer était orageuse, Léandre fut englouti. Héro, ne pouvant lui survivre, se précipita dans les flots.* Sæpĕ, pĕtēns Hērō, jŭvēnīs trānăvĕrăt ūndās. *O.* SYN. Sēstĭās. PPH. Sēstă pŭēllă. *O.* PHR. Sēdĕt ānxĭă tŭrrĕ sŭprēmă Sēstĭās ĭn spĕcŭlĭs. *St.*

Hērōdēs, ĭs. *m.* (Ἡρώδης). *Hérode, iduméen, élevé sur le trône de Judée par Auguste.* Hērōdīs vēnērĕ dĭēs. *Pers.* (5, 180). Ĕt ūngī Præfĕrăt Hērōdīs pālmētīs pīnguĭbŭs. *H.* Pērfŭrĭt Hērōdēs, dūm Chrīstŭm quærĭt ĭn illīs. *Prud.* (*Ench.* 114).

Hērŏdŏtŭs, ī. *m.* (Ἡρόδοτος). *Hérodote, célèbre historien grec.* Hīstorĭām cāllēns Lĭvĭī ĕt Hērŏdŏtī. *Aus.* (*Prof.* 20, 8).

Hērŏgĕnēs, ĭs. *m.* (Ἡρογένης). *Nom d'homme.* (*Anthol.* I, p. 439.)

Hērōĭcŭs, ă, ŭm (ἡρωϊκός). *Héroïque; vers héroïque, hexamètre de l'épopée.* Hēxāmĕtrŏn dīcūnt, sēd nōn hērōĭcŏn ōmnĕm. *T. Maur.* (*Met.* 65). Hās aūtēm lēgēs hērōĭcŭs ōmnĭs hăbēbĭt (*Ib.* 90). Hērōĭcorŭm vērsŭŭm plēnum ēssēdŭm. *Aus.* (*Epist.* 21, 32). *Voy.* Herous 1.

Hērōĭnē, ēs, *et* Hērōĭs, ĭdĭs. *f.* (ἡρωΐνη *et* ἡρωΐς). *Héroïne.* Īllă sĭt Īnăchĭĭs ĕt blāndĭŏr hērōĭnīs. *Pp.* (1, 13, 31. *Ib.* 19, 13). Tū quĭă tām lōngă ēs, vĕtĕrēs hērōĭdās æquās. *O.* Ēdĭdĭt hōs mōrēs illīs hērōĭsĭn æquōs. *Id.*

Hērōphĭlē, ēs. *f.* (Ἡροφίλη). *Nom de femme.* Hērōphĭlē Phœbō grātă quŏd ādmōnŭ̆lt. *Tib.* (II, 5, 68).

Hērōs, ōĭs. *m.* (ἥρως). *Héros, demi-dieu, homme illustre.* Hērōs Æsōnĭŭs pōtĭtŭr, spŏlĭōquĕ sŭpĕrbŭs. *O.* Māgnānĭmī hērōēs, nātī mĕlĭorĭbŭs ānnīs. *V.* Pērmĭxtōs hērōās, ĕt ĭpsĕ vĭdēbĭtŭr ĭllīs. *Id.* Quēm vīrum aūt hērŏă lўrā (celebrabis)? *H.* EP. Māgnŭs, īngēns, māgnānĭmŭs, clārŭs, ĭncl̆ўtŭs, illŭstrĭs, sēmĭdĕŭs. PPH. Dĕōrŭm ou dĕūm sānguĭs, gĕnŭs, prōgēnĭēs. Sātă sānguĭnĕ dīvūm prōgēnĭēs. Sēmĭdĕūm gĕnŭs. ‖ † *qqf. adj. De héros.* Ēccĕ mŏdo hērōās sēnsŭs āffĕrrĕ vĭdēmŭs. *Pers.* (1, 69).

1. Hērōŭs, ă, ŭm (ἡρῷος). *Héroïque, et absolt. vers héroïque ou de l'épopée, vers hexamètre.* Jūngĭtŭr hērōŭs cūm brĕvĭōrĕ mŏdō. *O.* Pōntĭcŭs hērōo,

Bassūs quŏquĕ clārŭs lămbō. *Id.* Pārtēs hērōī dŭplĭcĭtĕr rĕcīpīt. *T. Maur.* (*Met.* 144). SYN. Hĕrōĭcŭs, hĕxămĕtĕr. VERS. Ārmă grăvī nŭmĕrō vĭōlēntăquĕ bēllă părăbăm Dīcĕrĕ, mătĕrĭă cōnvĕnĭēntĕ mŏdīs. *O.* Nōn ĕgŏ cōntŭlĕrīm sŭblīmĭă cārmĭnă nōstrīs. Mæŏnĭō cōnsŭrgĕrĕ cārmĭnĕ. Cæcĭnī plēctrō grăvĭōrĕ gĭgāntās. Bēllă sŏnānt ălĭī tēlīs ĭnstructă crŭēntīs. *Id.* Quīd tĭbī cŭm tălī dēmēns ēst flŭmĭnĕ (Castalio)? quīs tē Cārmĭnĭs hērōī tăngĕrĕ jŭssĭt ŏpŭs? *Pp.* Quīs lăbŏr Āŏnĭōs sēnō pĕdĕ dūcĕrĕ cāntŭs? *Id.* Aŭt cănĕrĕt fortī rēgĭă bēllă pĕdĕ. *Tib.* Ennĭŭs ŭt nōstĕr cæcĭnĭt, quī prīmŭs ămœnō Dēcŭlĭt ĕx Hĕlĭcōnĕ pĕrēnnī frōndĕ cŏrōnām. *Lr.* Lāscīvŭs ēlĕgĭs, ān sēvĕrŭs hērōīs? *M.* Rēs gĕstæ rēgumquĕ dūcŭmquĕ, ēt fortĭă bēllă, Quŏ scrĭbī pŏssēnt nŭmĕrō, mŏnstrāvĭt Hŏmērŭs. *H.* Scrĭbērīs Vărlŏ... Mæŏnĭī cārmĭnĭs ălītī. *Id.* Quēis lăbŏr Āŏnĭōs sēnō pĕdĕ dūcĕrĕ cāmpōs. *St.* Sīvĕ chĕlўn tōllās hērōa ād rōbŏrā. *Id.* Nōn hīc Mæŏnĭæ stīlō Cāmēnæ Cīvīs Dūlĭchĭīvĕ Thēssălīquĕ Vīrtūtēm săpĭēntĭāmquĕ cāntō. *Sid.* || 2. *D'Héro.* Æquŏr, ēt Hērōās lăcrĭmōsō lĭttŏrĕ tŭrrēs. *L.* (IX, 955).

Hērpēs, ētis. *m.* (ἕρπης). *Ulcère rongeant.* Sērpĕre ūtī gāngrænā mălă ātquе hērpēs ĭtă pōssĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 375. Cf. *Plin.* 26, 14; *Cels.* 5, 28).

Hērsē, ēs. *f.* (Ἕρση). *Hersé, fille de Cécrops.* (*Ov. Met.* II, 809; *St. Th.* VII, 737.)

Hērsĭlĭă, æ. *f. Hersilie, femme de Romulus.* Hērsĭlĭām jŭssīs cōmpĕllĕt vōcĭbŭs Īrīs. *O.* Prōh pŭdŏr! Hērsĭlĭæ cīvīs ĕt Ēgĕrĭæ. *M.* (X, 68).

Hērsŭlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 16.)

Hĕrŭlī, ōrŭm. *m. pl. Hérules, peuple scandinave qui s'établit aux Palus-Méotides.* Hīc glaŭcīs Hĕrŭlŭs gĕnīs vāgātŭr. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 31. *Id. Pan.* 1479).

Hĕrŭs, ī. *m. Maître de maison, maître.* Nēc vīctōrīs hĕrī tĕtĭgīt căptīvă cŭbīlĕ. *V.* Fūndŭs mĕŭs... Ārvō păscăt hĕrŭm. *H.* SYN. Dŏmĭnŭs, *qqf.* pŏssessŏr. || *Époux.* Quæ tŭō vĕnĭŭnt hĕrō, Quāntă gaŭdĭă! *Cat.* (61, 116). || *En gén. Maître, souverain.* Nām prŏprĭæ tĕllūrĭs hĕrŭm nātūrā nĕque illŭm (statuit). *H.* Hōstīă cœlēstēs pācĭfĭcāssĕt hērōs. *Cat.* (68, 76). *Voy.* Dominus.

Hēsĭŏdĕŭs, ă, ŭm (Ἡσιόδειος). *D'Hésiode.* Nōn hīc Hēsĭŏdĕă pīnguīs Āscrā Spĕctēs cārmĭnă. *Sid.* (*Pan.* 2075).

Hēsĭŏdŭs, ī. *m.* (Ἡσίοδος). *Hésiode, poète grec, d'Ascra en Béotie.* Hēsĭŏdŭs nŭmĕrāt dīvōs dīvŭmquĕ pārēntēs. *Manil.* (II, 11). Vātĕ Sўrăcōsĭō quī dūlcĭŏr Hēsĭŏdōquĕ. (*Anthol.* I, p. 357). PPH. Āscræŭs pŏētă, vātēs, sĕnĕx. VERS. Āscræŭmquĕ cănō Rōmānă pĕr ōppĭdă cārmĕn. *V.* Întŭmŭĭt vātī nōn lămĕn Āscrā sŭō. *O.* Nōn quās (deas) præccĕptŏr ārăndī Vĭdĕrăt Āscræŭs. *Cl.*

Hēsĭŏnē, ēs. *f.* (Ἡσιόνη). *Hésione, fille de Laomédon et sœur de Priam, exposée aux fureurs d'un monstre marin en expiation du parjure de son père, fut délivrée par Hercule, et donnée pour épouse à Télamon.* Hēsĭŏnēn Tēlămōn, Brīsēĭdă cēpĭt Āchĭllēs. *O.* Sŏlvĕre ēt Hēsĭŏnēn cērtŭs ēt Ăndrŏmĕdēn. *M.* (*Spect.* 27).

Hēspĕrĭă, æ. *f.* (Ἑσπερία). *L'Hespérie, régions occidentales. L'Italie, par rapport à la Grèce.* Ēst lŏcŭs, Hēspĕrĭām Grāĭī cognōmĭnĕ dīcŭnt. *V. Voy.* Italia. || *L'Espagne, par rapport à l'Italie.* Quī nūnc Hēspĕrĭā sōspēs ăb ūltĭmā. *H. Voy.* Hispania.

Hēspĕrĭē, ēs. *f. Nom de femme.* Hēspĕrĭō lātĕrī rĕdĭmīcŭlă nēctĭt cĕburnō (*Anthol.* I, p. 649).

Hēspĕrĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἑσπερίς). *De l'Hespérie.* Cōrnĭgĕr Hēspĕrĭdŭm flŭvĭŭs rēgnātŏr āquārŭm. *V.* SYN. Hēspĕrĭă. || *Au plur.* Hēspĕrĭdĕs, ŭm. *Les Hespérides, filles d'Hespérus, habitaient, près de l'Atlas, un jardin où des arbres chargés de pommes d'or étaient gardés par un dragon. Hercule tua ce dragon, et ravit les pommes.* Tūm cănĭt Hēspĕrĭdŭm mīrātăm mălă pŭēllăm. *V.* Quālĕ fŭīssĕ nĕmŭs crēdĭtŭr Hēspĕrĭdŭm. *M.* (*Spect.* 21, 4). PHR. Nōn mĕa Māssўlŭs sĕrvāt pōmārĭă sērpēns. *M.* Pōmă dărī... Crēdĕrĕ quæ pŏssĭs sŭbrĕptă sŏrōrĭbŭs Āfrīs. *J.* Ārbŏrquĕ pōmīs fĕrtĭlĭs aūrĕīs Ēxtĭmŭĭt mānŭs, ĭnsuētă cārpī. *Sen.* (*Id. H. Fur.* 239).

Hēspĕrĭŭs, ă, ŭm (Ἑσπέριος). *De l'Hespérie, occidental, d'Italie ou d'Espagne.* Jŭvĕnŭm mānŭs ēmĭcăt ārdēns Lĭttŭs ĭn Hēspĕrĭŭm. *V.* Hēspĕrĭās Tŭscō lăvĭt ĭn ămnĕ bŏvēs. *M.* (IX, 104). Pōrrēctă mājēstās ăd ōrtŭm Sōlĭs ăb Hēspĕrĭō cŭbŭlī. *H.* SYN. Occĭdŭŭs, Ītălŭs ou Hĭspānŭs. || Hēspĕrĭŭm mărĕ. *L'océan atlantique.* (*Avien. D. Ter.* 93; *Prisc. Peri.* 67.) *Voy.* Atlanticus.

Hēspĕrūgō, ĭnis. *f. Comme* Hesperus. Mērgāt dĭēm tĭmēndŭm Dŭx nŏctĭs Hēspĕrūgō. *Sen.* (*Med.* 877).

Hēspĕrŭs *ou* Hēspĕrŏs, ī. *m.* (Ἕσπερος). *Hespérus, fils de l'Aurore et d'Atlas, étant monté sur le sommet de l'Atlas, fut emporté par un vent impétueux. On donna son nom à une brillante planète. Le matin elle se nomme* Lucifer, *et le soir,* Hesperus. *Au lever du soleil, le séjour d'Hespérus ou de Lucifer est le mont* OEta. *Au fig. Le soir.* Hēspĕrŭs ēt fŭscō rōscĭdŭs ībăt ĕquō. *O.* Quæsīvĕrĕ chŏrī jŭvĕnĕm sĭc Hēspĕrŏn illŭm, Quĕm nĕxŭm mĕdĭō sōlvĭt ĭn ĭgnĕ Vĕnŭs (*In Obit. Mæcen.* 129). Ītĕ dŏmŭm sātŭræ, vĕnĭt Hēspĕrŭs, ītĕ, căpēllæ. *V.* SYN. Vēspĕr, Nŏctĭfĕr. PPH. Nŏctĭs nūntĭŭs, ĭndēx. *Voy.* Vesper, Lucifer. || † *plur.* Sēptēntrĭōnēs, Hēspĕrŏs, æstŭs, nĭvēs. *Prud.* (*Peri.* 3521).

Hēstĕrnŭs, ă, ŭm. *D'hier, de la veille.* Ĭnflātum hēstĕrnō vēnās, ŭt sēmpĕr, lăccho. *V.* Ēxstructīs ĭnĕrānt hēstĕrnă cānistrīs (fercula). *H.* Hēstĕrnă nŏctĕ. *O.* Hēstĕrnă lucĕ. *M.* || † *qqf.* Hēstĕrnō. *adv. Hier.* Ālcŏn hēstĕrnō signŭm Jŏvĭs ăttĭgĭt. *Aus.* (*Epig.* 74).

Hēsŭs. *Voy.* Esus.

Hĕtrūrĭă, Hĕtrūscī. *Voy.* Etruria, etc.

Heŭ! *interj. de douleur, se joint au nomin. et à l'accus. Ah! hélas!* Heŭ! cădĭt ĭn quēmquām tāntŭm scĕlŭs? *V.* Heŭ dūrŭs fātī tĕnŏr? *St.* Heŭ! ŭbī pāctă fĭdēs? *O.* Heŭ! ŭbī nūnc Fūrĭæ. *St.* Heŭ! ētĭām mēnsās cōnsūmĭmŭs. *V.* (*Æ.* VII, 116. Sic, non *heus*). Heŭ stĭrpem ĭnvīsām! *Id.* Heŭ mĕ! pĕr ūrbĕm... Făbŭlă quāntă fŭī! *H.* (Sic et *Sen. Hip.* 898). SYN. Heī, heuheu. PPH. Heī mihī! Heū mĕ!

Heuheū, *plutôt que* Heū heū! *Comme le précéd.* (Sic legendum in omnibus locis quibus scribitur *eheu*). *Voy.* Eheu.

Heuŏhĕ. *Au lieu de* Evœ.

† Heūrĕtēs, æ. *m.* (εὑρετής). *Qui trouve, découvre.* Nīmĭum ēst mortālĭs grăphĭcŭs; heurētēs nĭhĭl ēst. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 9).

Heūs! *interj. pour appeler. Hé! holà!* Ăc prĭŏr: heūs, ĭnquit, jŭvĕnĕs, mŏnstrātĕ mĕārŭm. *V.* Mænĭŭs ăbsēntēm Nŏvĭum quŭm cārpĕrĕt: heūs tŭ, Quīdam ăīt. *H.* Heūs! ĭnquīt dŏmĭnŭs; ĭlle ēnĭmvĕro ădsĭlĭt. *Ph.* Sўre, ĭnquam; heūs heus, Sўrē. *Ter.* (*Heaut.* II, 2, 107). SYN. Eiă.

Hēxăclīnŏn, ī. *n.* (ἑξάκλινον). *Salle à manger où il y a six lits.* Ēt tēstūdĭnēūm mēnsūs quātēr hēxăclīnŏn. *M.* (IX, 60).

Hēxămĕtĕr *ou* Hēxămĕtrŭs; ī. *m.* (ἑξάμετρος). *Hexamètre ou de six pieds; vers hexamètre.* Hēxămĕtrōs trādit gĕnĭtōs dŭō prīmā vĕtūstās: Hērōŭs īlle ēst, hūnc vŏcānt Iāmbĭcŭm. *T. Maur.* (*Met.* 1). Hēxămĕtrīs ĕpĭgrāmmă facĭs. *M.* (VI, 65). SYN. Hērōĭcŭs, hērōŭs. PPH. Sēnī pĕdēs. PHR. Sēnōsquĕ pĕdēs æquārĕ sōlūtīs Vōcĭbŭs. *St. Voy.* Herous. ‖ *Iambique hexamètre. Voy.* Senarius.

Hēxăphŏrŭm, ī. *n.* (ἑξάφορον). *Litière portée par six hommes.* Lātĭŏr hēxăphŏrīs tŭă sīt lēctĭcă lĭcēbĭt. *M.* (II, 81. *Ib.* IV, 51, et VI, 77).

Hī, ōrŭm. *m. pl. de* Hic.

Hĭāns, tis. *Ouvert; éclos.* Tērræ vēnās ādstrĭngĭt hĭāntēs. *V.* Hĭāntĭă lĭlĭă. *O. Voy.* Hiulcus. ‖ *Qui a la bouche béante.* Īncĕptūs clāmōr frūstrātŭr hĭāntēs. *V.* Cōrvūm dēlūdĕt hĭāntĕm. *H.* ‖ *Au fig. Étonné, ébahi.* Hūnc plaūsūs hĭāntĕm Cōrrīpŭīt. *V.* Ēmptōrem ĭndūcăt hĭāntĕm. *H.* Quēm dūcĭt hĭāntĕm Crētāta ămbĭtĭō. *Pers.* (5, 176). SYN. Ātōnĭtŭs. ‖ *Oisif, inactif.* Lăcĕrābăt hĭāntĕm Dēsīdĭă pŏpŭlum. *Sil.* SYN. Ōscĭtāns.

Hĭārbās, *Voy.* Iarbas.

Hĭātŭs, ūs. *m. Ouverture; gouffre, abîme.* Nē pătĕāt lātŏquĕ sōlum rētēgātŭr hĭātū. *O.* Ēt nĭgĕr ĭnvītām trăxĭt hĭātŭs ăquām. *Pp.* (III, 5, 64). SYN. Gūrgĕs, vŏrāgŏ, bărāthrum, ōs. EP. Pătēns, prōfundŭs, ĭmŭs, ăltŭs, vāstŭs, ĭngēns. *Voy.* Dehisco, Vorago. ‖ *Ouverture de la bouche, bâillement.* Quīnquāgīnta ātrīs ĭmmānīs hĭātĭbŭs Hydră. *V.* Tērnīs ēt hĭātĭbŭs ōră Sōlvīt. *O.* Grandĕ Sŏphōclēō cārmĕn bācchātŭr hĭātū. *J.* (6, 635). SYN. Ōs; fauces, gŭttŭr, rīctŭs, *qqf.* gŭlă. PPH. Ōrīs hĭātŭs.

Hĭbēr, Hĭbērĭă. *Voy.* Iber, etc.

Hĭbērnācŭlă, ōrŭm. *n. pl. Quartier d'hiver.* Nōn hĭbērnācŭlă sēgnēs Ēnervānt torpōrĕ mānŭs. *Cl.* SYN. Hĭbērnă.

? Hĭbērnē, ēs. *Voy.* Ierne.

Hĭbērnĭă, æ. *f. L'Irlande. Voy.* Ierne.

Hĭbērnō, ās, ārĕ. *Hiverner, se reposer.* Īntĕpĕt hĭbērnātquĕ mĕūm mārĕ. *Pers.* (6, 7). SYN. Hĭēmō.

Hĭbērnŭs, ă, ŭm. *D'hiver.* Ūvīdŭs hĭbērnă vēnīt dē glāndĕ Mĕnālcās. *V.* Ānnŭs hĭbērnŭs. *H.* SYN. Hĭēmālĭs. *Voy. ce mot.* ‖ *De tempête.* Ăc vĕlŭt hĭbērnō dēprēnsŭs nāvĭtă pŏntō. *St.* Increpŭi hĭbērnŭm. *Pl.* (*Rud. prol.* 69). *Voy.* Procellosus. ‖ Hĭbērnă, ōrŭm. *n. pl. Quartier d'hiver, repos.* Tērnāquĕ trānsĭērīnt Rūtŭlīs hĭbērnă sŭbāctīs. *V.* SYN. Hĭbērnācŭlă.

Hĭbērŭs. *Voy.* Iberus.

Hĭbĭscŭm, ī. *n.* (ἰσχος). *La mauve en arbre.* Grăcĭlī fiscellăm tĕxĭt hĭbĭscō. *V.* Grēgēm vīrĭdī cōmpĕllĕre hĭbĭscō. *Id.*

† Hĭbŭs. *ancien dat. plur. pour* His. *Voy.* Ibus.

Hĭc *ou* Hīc, hæc, hōc. *Celui-ci, celle-ci.* Sēnsŭs hīc ĭn nōbis; quēm quŭm dŏlōr ĭmpĕdĭt essĕ. *Lr.* (IV, 922). Hīc vīr hīc ēst, tĭbī quēm prōmĭttī sæpĭŭs audīs. *V.* Hīc fīnis Prĭămī fātōrum, hīc ēxĭtus illŭm Sōrtĕ tŭlīt. Hōc crăt, ălmă părēns, quōd mē, etc. *Id.* Quæ nĭl nĭsī cōrpŏrĭs hŭjus Jūs hăbĕt. *O.* Hŭīc ūnī fōrsān pōtŭī succumbĕrĕ cūlpæ. *V.* Hī summo ĭn flŭctū pĕndēnt. *Id.* SYN. Is, ĭstĕ, illĕ. ‖ *Tel, semblable.* Ānte quātēr dēnōs hūnc sē rĕmĭnīscĭtŭr ānnos. *O.* Nē fŭĕrīs hīc tŭ. *H.* Nōn hĭs jŭvĕntŭs ōrtă părēntĭbŭs. *Id. Voy.* Talis. ‖ *Celui-ci, celui-là, dans une énumération.* Hīc stŭpĕt ăttŏnĭtŭs rōstrīs, hūnc plaūsŭs hĭāntēm, etc. *V.* SYN. Hīc... illĕ, ăltĕr... ăltĕr. ‖ *qqf. Pour désigner la première personne* (*comme en grec ὅδε*). Văh, sōlŭs' 'st hīc hŏmō quī scĭăt dīvĭnĭtŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 33). Quōd sī mīlĭtĭbŭs pārcēs, ērīt hīc quŏquĕ mīlĕs. *Tib.* (II, 6, 7. Adde *Hor. Sat.* I, 9, 47). Tū sī hīc sīs, ălĭtĕr sēntīās. *Ter.* (*And.* II, 1, 10. Ubi *Donat.*) SYN. Egŏ. ‖ *f. plur.* Hæ, *arch.* † Hæc. Hæ tĭbī ērūnt ārtēs. *V.* Pĕrĭĕre hæc ōppĭdo ædēs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 9. *Id. Aul.* III, 5, 59; *Ter. Eun.* III, 5, 34. Nisi scribendum *hæce*, ab *hicce*). *Voy.* Hoc, Huic, Hujus.

2. Hīc, *arch.* Heīc. *adv. Ici ou je suis.* Ēst hīc, ēst ănĭmŭs vītæ cōntēmptŏr. *V.* Hīc hœdŏs dēpōnĕ; tămĕn vĕnīĕmŭs ăd ōrbĕm. *Id.* ‖ *qqf. Là.* Hīc īllĭŭs ārmă, Hīc currŭs fŭīt. *V.* Hīc illŭm yīdī jŭvĕnĕm. *Id.* SYN. Ĭbī, illīc, ĭstīc. ‖ *Alors.* Hīc rēgīnă grăvĕm gēmmīs aŭrŏquĕ pŏpōscīt (pateram). *V.* Hīc prīmum Ænēās spērārĕ sălūtĕm Aūsŭs. *Id.* SYN. Tŭm, tūnc.

† Hīccĕ, hæccĕ, hōccĕ; *pl.* hīcē, etc. *arch. primitif de* Hic. Nōn hĕrcle hīce hŏmĭnēs mē mārĕm, sĕd fēminām. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 6. *Ib.* IV, 8, 24; *Ter. Eun.* II, 2, 38). Is īllī Pœno hŭjuscĕ pātri hōspēs fŭīt. *Id.* (*Pœn. prol.* 120). Hōccĕ cævētŏ fŏrĕ. *Avian.* (*Fab.* 13, 14). *Voy.* Horunc.

Hīccĭnĕ, hæccĭnĕ, hōccĭnĕ. *Est-ce-là celui ou celle qui?* Hīccĭnĕ dēflēbit vērō mĕă fātă dŏlōrĕ? *M.* (VI, 63). Hæccĭnĕ pārvă mĕūm fūnŭs ārēnă tĕgĕt? *Pp.* (I, 17, 8). Hūnccĭnĕ, ăn hūnc sĕquĕrĭs? *Pers.* (5, 155). ‖ 2. *adv. Est-ce ici que?* Hīccĭnĕ nōs hăbĭtārĕ cēnsēs? *Pl.* (*Trin.* V, 4, 72).

Hīcētāōn, ōnĭs. *m.* (ἱκετάων). *Nom d'homme. D'où* Hīcētāŏnĭŭs, ă, ŭm (*Virg. Æ.* X, 123).

Hĭēmālĭs, ĕ. *D'hiver.* Ūbĕrĭŭs sōlĭtō nĭmbĭs hĭĕmālĭbŭs aūctŭs (amnis). *O.* SYN. Hĭbērnŭs, brūmālĭs, *qqf.* glăcĭālĭs, gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs.

Hĭēmō, ās, ārĕ. *Passer l'hiver.* Nāvĭgēt ăc mĕdĭīs hĭĕmēt mĕrcātŏr ĭn ūndīs. *H.* SYN. Hĭbērnō. ‖ *Être agité.* Ātrŭm Dēfēndēns prīscēs hĭĕmāt mārĕ. *H.*

Hĭēms, ēmĭs. *f. Hiver.* Ēt glăcĭālĭs hĭēms āquĭlōnĭbŭs āspĕrāt ūndās. *V.* Hūmĭdă sōlstĭtĭa ātquĕ hĭĕmēs ōrātĕ sērēnās. *Id.* SYN. Brūmă, frīgŭs, dĕcĕmbĕr, *par. ext.* glăcĭēs, gĕlū, nĭx, prūīnă. EP. Ārctŏă, brūmālĭs, frīgĭdă, gĕlĭdă, rĭgĭdă, rīgēns; āquōsă, nīmbōsă, plŭvĭă, ĭmbrĭfĕră; dēformĭs, ĭnformĭs; hŏrrĭdă, āspĕră, sævă, dūră, ĭmmītĭs, ācrĭs, ĭnīquă, ĭntractābĭlĭs, fĕră, mălignă, ĭmprŏbă, pĭgră, sēgnĭs, ĭnĕrs, trīstĭs. PPH. Hĭbērnŭm, hĭĕmālĕ, brūmālĕ tempŭs, frīgŭs, sidŭs. Hĭēmĭs tempŭs, vĭs, āspĕrĭtās, rĭgŏr. Brūmæ frīgŭs, frīgŏră. Sidĕră brūmæ. Brūmālēs hōræ. Frīgĭdă tempŏră, sidĕră. Hĭbērnī mēnsēs. Brūmālĕ gĕlū. Hĭbērnæ tempŏră brūmæ. Frīgĭdŭs ānnŭs. PHR. Hŏrrĭdă cānō Brūmă gĕlū. *V.* Rĭgĭdīs āquĭlōnĭbŭs hŏrrĕns. Cānōs hīrsūtă căpīllōs. *O.* Ădŏpērtă gĕlū. *Id.* Pīgrō brūma gĕlū sīccīsquĕ āquĭlōnĭbŭs hŏrrens. *L.* ‖ *En hiver.* Frīgŏrĕ, frīgŏrĭbŭs, frīgŏrĭbŭs mĕdĭīs, mĕdĭă brūmā. Hĭbērnō, brūmālī tempŏrĕ, frīgŏrĕ, sidĕrĕ. Pĕr frīgŏră brūmæ. Dūm sævīt, dēsævīt hĭems. VERS. Nēc tōtă claūdēs fœnĭlĭă brūmā. *V.* Nōn mĭhī lăc æstātĕ nŏvūm, nōn frīgŏrĕ dēfŭit. Frīgŏrĭbŭs pārtō ăgrīcŏlæ plērūmquĕ frŭūntur. *Id.* Quūm trīstĭs hĭems ētĭāmnūnc frīgŏrĕ sāxă Rūmpĕrĕt, ēt glăcĭē cūrsŭs frēnārĕt ăquārŭm. *Id.* Āt quūm trīstĭs hĭems squālēntĭă prōtŭlĭt ōră, Tērrāquĕ mārmŏrĕo ēst candĭdă factă gĕlū. *O.* Ĭnĕrs hĭĕmī cōntī-

nŭătŭr hĭēms. *Id.* Brūma ēst, ēt rĭgĕt hŏrrĭdŭs dĕcēmbĕr. *M.* Quūm flārĕt mădĭdă faŭcĕ dĕcēmbĕr ātrŏx. *Id.* Tūnc rĭgĕt ōmnĭs ăgĕr, claŭsūm mārĕ, cōndĭtă căstră; Nēc tŏllĕrānt mădĭdās hĭēmĕs sūdāntĭă să̄xă; Stātque ūnŏ nātūră lŏcō, paŭlūmquĕ quĭēscĭt. *Manil.* Hŏrrĭdă cōngĕstĭs quūm stārĕt brūmă prŭīnĭs, Cūnctăquĕ dūrātō strĭngĕrĕt ārvă gĕlū. *Avian. Voy.* Frigus, Gelatus, Nix. (Cf. *Virg. G.* III, 351 *sq.*; *Sil.* XII, 1; *Luc.* IV, 50; *Tib.* IV, 1, 154 *sq.*) || *L'Hiver personnifié.* Ĭndĕ sĕnĭlĭs hĭēms trĕmŭlō vĕnĭt hŏrrĭdă pāssū. *O.* || *Froid.* Tū spĕctās hĭēmĕm sŭccĭnctī lēntŭs ămĭcī. *M.* (II, 46). Lētālĭs hĭēms paŭlātĭm ĭn pĕctŏră vēnĭt. *O. Voy.* Frigus. || *Orage, tempête.* Ēmīssămquĕ hĭēmĕm sēnsĭt Nēptūnŭs. *V.* Ĭmbĕr Nŏctem hĭēmēmquĕ fĕrēns. *Id.* Quūm tŭă cōntĭgĕrō lĭttŏră, pĕrstĕt hĭēms. *O. Voy.* Procella. || *La Tempête personnifiée.* Nīgram Hĭēmī pĕcŭdĕm. *V. Voy.* Tempestas. || *Pluie, flots.* Āchillĕīs hĭēmēs ārrāngĕrĕ bŭstīs (nempe fluctus). *St.* Flāmmĕă dīrī Mōntĭs hĭēms (de Vesuvio). *Id.* Vīxdum ĭgnĕă mōntĕm Tōrsĭt hĭēms (de eodem). *V. Fl.* Ēt fĕrrĕă nĭmbĭs Cērtăt hĭēms. *St.* || *Au fig.* Āb ĭllā (die) Pēssĭmă mūtātī cēpĭt āmōrĭs hĭēms. *O.* Brūmă nĕ lōngĭŏr ūnă Essĕt hĭēms rērŭm. *Cl.* || *Année.* Hīc mĕ... quārtă fătĭgāt hĭēms. *O. Voy.* Annus.

Hiĕrāpŏlĭs, ĭs. *f.* (Ἱερὰ πόλις). *Ville et marché important de Syrie.* Lætă sŭīs vŏtĭs Hiĕrāpŏlĭs ălmă Philippŭm Prŏdūcēns. *Fort.* (III, 357).

Hiĕră, æ. *f. Une des îles Éoliennes.* || 2. *Au lieu de* Iæra.

Hiĕrĕmĭās. *Voy.* Ieremias.

Hiĕrĭchō. *Voy.* Iericho.

Hiĕrōn, ōnĭs. *m.* (Ἱέρων). *Hiéron, nom de plusieurs rois de Syracuse.* Hĭs lōngĕ mītĭs plăcĭdō dŏmĭnātŏr ĭn ævō Præfŭĕrāt tĕrrĭs Hiĕrōn. *Sil.* Tērtĭŭm Lĭpārō, quī ĭn mōrtĕ rēgnum Hiĕrōnī trādĭdĭt. *Pl.* (*Men.* II, 3, 40).

Hiĕrōnўmŭs, *à tort* Hiĕrōnўmŭs, ĭ. *m.* (Ἱερώνυμος). *Saint Jérôme, docteur de l'Église.* Mōrum ēxēmplūm mūndĭquĕ măgĭstĕr Hiĕrōnўmŭs, lĭbrĭs vălde ēxcellēntĭbŭs ūrbĕm Dĭssĕcŭĭt. *Prosp.* (*Ingr.* I, 68).

Hiĕrōsōlўmă, ōrŭm. *n. pl.*, *et* Hiĕrūsălēm *ou* Jĕrūsălēm. *f. indécl.* (Ἱεροσόλυμα *et* Ἱερουσαλήμ). *Jérusalem, célèbre capitale de la Judée.* Quōs Hiĕrōsōlўmĭs, aŭt quōs Byzantĭŏn ōrĭs. *Fort.* (I, 283). Ōrnāns Jĕrūsălēm sānctām spĕcĭōsă vĕtūstās (*Ib.* 221). Ĭmpĭă Jĕrūsălēm răbĭdĭs ēxĕrcĭtă cūrĭs. *Lact.* (*Pass. Chr.* 25). Hiĕrūsălēm tēmplō tūnc ēxōrnātă, quiētŭm. *Prud.* (*Psych.* 879). SYN. Sīon, Sōlўmī, *qqf.* Sōlўmŭs. EP. Pălmĭfĕră, sānctă, vĕnĕrāndă, săcrā, ĭnclītă, nōbĭlĭs. PPH. Sōlўmōrŭm ūrbs, -ārx. Ārx Sīon. Ūrbs Dāvĭdĭcă. || *Temple de Jérusalem.* *Voy.* Salomoniacus.

† Hĭĕtō, ās, ārĕ. *n. Bâiller, être ouvert; au fig. Être oisif.* Ille hĭĕtāns hĕrbām mŏrĭbŭndō tĕnŭīt ōrĕ. *Cn. Mat.* (apud *Diom.* I, 336. Nolim *tenuit*). Ŭbi ĕgŏ dūm hĭĕtō, Mĕnæchmŭs sē sŭbtĕrdŭxĭt mĭhĭ. *Pl.* (*Men.* III, 1, 4). Quī mĭhĭ Ōscĭtāns hĭĕtānsquĕ rēstās. *Cæcil.* (apud *Diom.* l. cit.). *Voy.* Hio. || *Au pass.* Hĭĕtāntŭr fŏrēs. *Labor.* (apud *Diom.* l. cit.).

Hĭlārĕ. *n. pris adv. Joyeusement.* Vēnĭō, dĕcŭmbo āccēptŭs hĭlārĕ ātque āmplĭtĕr. *Pl.* (*Men.* I, 1, 98. Adde *Afran.* apud *Non.* 11, 36). SYN. Lætē.

Hĭlārĭō *ou* Hĭlārĭōn, *et par licence* Hĭlārĭōn, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Nūnc Sārmătă, nūnc Hĭlārĭōn. *Sid.* (*Pan.* 2758).

Hĭlārĭs, ĕ. *Qui est joyeux.* Ōdērūnt hĭlārĕm trīstēs, trīstēmquĕ jŏcōsī. *H.* Cērtĕ tŭ quĭdĕm pŏl ēt mūltō hĭlārĭŏr. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 5). Vĕl hĭlārissŭmūm cōnvīvam hīnc ĭndīdem ēxprōmām tĭbĭ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 72). SYN. Lætŭs, ŏvāns, ălăcĕr, gaŭdēns, făcētŭs, lĕpĭdŭs, jŏcōsŭs. *Voy.* Lætus. || *En parlant d'une chose.* Dī quŏquĕ, ŭt ā cūnctīs hĭlārī pĭĕtātĕ cŏlāntŭr. *O.* Tūnc hĭlārī clāngŏrĕ sŏnānt (grues). *St.*

Hĭlārĭtās, ātĭs. *f. Joie, gaîté.* Nĭmĭāquĕ naŭtās hĭlārĭtātĕ ēxtŏllĕrĕ. *Ph.* Hŏc hĭlārĭtātĭs dŭlcĕ sēmĭnārĭŭm. *Varr.* (apud *Non.* 1, 115). SYN. Lætĭtĭă, gaŭdĭŭm. *Voy.* Gaudium.

† Hĭlārĭtūdŏ, ĭnĭs. *f. Comme* Hilaritas. Ēs, bĭbe, ănĭmo ōbsĕquĕrĕ mēcum, ātque ōnĕrā tē hĭlārĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 83. *Id. Cist.* I, 1, 56; *Rud.* II, 4, 8. Cf. *Non.* 2, 399).

Hĭlārĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Æmĭlĭa, ĭn cūnīs Hĭlārī cōgnōmĭn ădĕptă. *Aus.* (*Parent.* 6, 1). || † Hĭlārĭus. *Eccl. Saint Hilaire, pape; saint Hilaire, évêque d'Arles; autre, évêque de Poitiers.* Cārŭs săcērdōs ōrdĭnĕm Hĭlārĭŭs nōn ămbĭīt. *Fort.* (IV, 487). Ītĕr rĕdĕūntĭs Hĭlārī. *Sid.* (*Pan.* 2772). || † Hĭlārĭŭs. (*Fort.* III, 380.)

Hĭlārō, ās, ārĕ. *Égayer, réjouir.* Hōs ŭbī făcūndō tŭă vōx hĭlārāvĕrĭt ōrĕ. *O.* Mūltōque hĭlārāns cōnvīvĭă băcchō. *V.* SYN. Exhĭlārō, rĕcrĕō, ōblĕctō. || *Égayer une chose, un paysage.* Fēstāquĕ pāllēntēs hĭlārēnt ăltārĭă lūcōs. *St.*

† Hĭlārŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Hilaris. Hĭlārum ăc lūbēntĕm făc tē gnātī nūptĭīs. *Ter.* (*And.* IV, 7, 28. Ubi *Donat.*). Ĭtă rīdĭbūndam ātque hĭlāram hūc ădūxĭt sīmŭl. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 32). Frōnte hĭlārō, cŏrdĕ trīstī. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 9. Cf. *Macr.* 1, 4: « Dicebant *hilaros* atque *hilares.* ») || *Subst. m. Nom d'homme.* Hōs Hĭlārŭs cōllēs ēt jŭgă lætă tĕnēt. *M.* (VI, 73).

Hĭlerdă. *Voy.* Ilerda.

Hĭlĕrnŭs. *Voy.* Helernus.

Hillæ, ārŭm. *f. pl. et qqf. au sing. Intestins; intestins farcis, andouille.* Pērnă măgĭs ăc măgĭs hillīs Pōstŭlăt ĭn mōrsŭs rĕfĭcī. *H.* Lămbĭt ĭtem hillăm cŏquŭs. *Laber.* (apud *Non.* 2, 410). *Voy.* Hira.

Hīlŭm, ī. *n. Petit signe noir qui se trouve au bout des fèves.* (Vid. *Fest.*) PHR. Quĭd rĕppĕrīstī? Nōn quŏd pŭĕrī clāmĭtānt ĭn făbă sē rĕppĕrissĕ. *Pl.* (*Aul.* V, *vs.* 10). || *Au fig. Une chose de peu de valeur, un rien.* Ēst lĭbĕlla, ălĭquă sī ĕx pārtī claŭdĭcăt hīlŭm. *Lr.* (IV, 518). || *Ordint. avec une nég.* Nōn hīlŭm. *En rien, nullement.* Nĕc dēfĭt pŏndĕrĭs hīlŭm. *Lr.* (III, 221). Nĕque hīlō Mājōrem ĭntĕrĕă căpfūnt dūlcēdĭnĕ frŭctŭm. *Id.* (V, 1408). Sĭsўphŭ' vērsăt Săxŭm sūdāns nītendō, nĕquĕ prōfĭcĭt hīlŭm. *Cic.* (*Tusc.* 1, 5, et citante *Non.* 2, 402. Adde *Enn.* apud *Varr. L. L.* 4, 22). Sўn. Nĭhĭl, nēquāquām. *Voy.* Nihilum.

Hĭmellă, æ. *m. Petite rivière des Sabins.* Fŏrŭlōs, ēt flūmĕn Hĭmellæ. *V.*

1. Hĭmĕră, æ. *m.* (Ἱμέρας). *Rivière de Sicile.* Quă mĕrgĭtŭr Hĭmĕră pōntō. *Sil.*

2. Hĭmĕră, ōrŭm. *n. pl.* (Ἱμέρα). *Himère, ville de Sicile.* Hĭmĕrăque ēt Dĭdўmēn. *O.* (*Fast.* IV, 475).

Hĭmĭlcō, ōnĭs. *m. Himilcon, nom carthaginois.* Fātūmquĕ rătĭs rĕtĭnēbăt Hĭmĭlcō. *Sil.* (Et *Avien. Or. mar.* 117).

Hinc. *adv. D'ici.* Āt nōs hīnc ălĭī sĭtĭēntēs ĭbĭ-

mŭs Ārŏs. *V.* Tĭtўrŭs hīnc ăbĕrăt. *Id.* ‖ Hinc ĕt hīnc, Hīnc īndĕ, etc. *D'un côté et de l'autre.* Rārōs cōlligĭs hīnc ĕt hīnc căpillōs. *M.* (X, 83). Ĕt mōtō lēvĭs hinc ĕt īndĕ vēntō. *Petr.* (*fragm.*). Quŭm jām sēxtā cērvīcĕ fĕrātŭr Hīnc ātque īndĕ pătēns. *J.* (1, 64). Hinc ātque hinc vāstæ rūpēs. *V.* Hinc mŏvĕt Eŭphratēs, illinc Gĕrmānĭă bĕllum. *Id.* Hinc ămŏr, hinc timŏr ĕst. *O.* ‖ *De là.* Hinc fŏrĕ dŭctōrēs. *V.* Hinc ille ăvĭum cōncentŭs ăd aūras. *Id.* SYN. Illinc, īndĕ. ‖ *Par là, de là.* Hinc tĕmpēstātēs dŭbĭō prædiscĕrĕ cœlō. *V.* ‖ *Par là, par ce moyen.* Hinc pătrĭām părvōsquĕ nĕpōtēs Sūstĭnĕt. *V. Voy.* Sic. ‖ *D'un côté, d'un parti.* Hinc ăclĕs stātūrā dĕŭm. *L.* (II, 566. *Id.* VII, 559). ‖ *A partir de ce moment, maintenant.* Hinc cănĕre incĭpĭăm. *V.* ‖ *Ensuite.* Hinc, ŭbĭ jām firmātā vīrūm tē fēcĕrīt ætās. *V.* Hinc lăpĭdēs Pўrrhæ jăctōs (refert). *Id. Voy.* Deinde. ‖ *De là, à cause de cela.* Hinc illæ lăcrĭmæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 99). Hinc mihī prīmă mălī lăbēs. *V.* SYN. Īndĕ, ĭdĕō. ‖ *Depuis ce temps.* Ātque hinc, ŏpĕrŭm quæ măxĭmă, pōscō. *V. Fl.* PPH. Ex hōc. Ex illō tēmpŏrĕ. ‖ *qqf. Comme* Abhinc. Quām si hinc dĭcēntōs ānnōs fŭĕrīm mortŭŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 19). ‖ *qqf. De quelqu'un.* Sўrum īrĕ vĭdĕō: hinc scĭbŏ jam ŭbi sĭĕt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 7).

Hinnĭŏ, īs, īrĕ. *n. Hennir.* Cōncŭssīs ārtŭbŭs hinnīt. *Lr.* (V, 1076). Quāmvīs sæpĕ sĕnex bĭformĭs illĭc Cārmĕn rumpĕrĕt hinnĭēntĕ cāntū. *Sid.* (*Pan.* 2455). Liquōrēs Scălpt*ŭ*s ălītĭs hinnĭēntĭs ĭctū. *Id.* (*Epist.* VIII, 9, 2). PPH. Hinnītŭm, hinnītūs ēdŏ, fŭndŏ, tōllŏ. Hinnītū, hinnītĭbŭs aūrās, æthĕrā, cāmpōs implĕō, pŭlsŏ, etc.

Hinnītŭs, ūs. *m. Hennissement.* Dēnīquĕ nōn hinnītŭs ītem dĭfferrĕ vidētur. *Lr.* (V, 1171). Pēllŏn hinnītū fŭgĭēns implēvĭt ăcūtō. *V.* Implēnt hinnītĭbŭs aūrēs. *O.* SYN. Frĕmĭtŭs.

Hinnŭlĕŭs, ī. *m. Faon.* Vītās hinnŭlĕō mĕ sīmĭlis, Chlŏĕ. *H.*

Hinnŭlŭs, *et* Hinnŭs, ī. *m. Muleton, mulet.* Hinnō mĕ vidĕās strĭ- isĭōrĕm. *Mæcen.* (apud *Suet. Vit. Hor.* Sed alii leg. *ginno*).

Hinsĭdiæ, *au lieu de* Insidiæ. *Aspiration vicieuse dont se moque Catulle* (*Epig.* 84, 2).

Hĭō, ās, ārĕ. *n. Être fendu, entr'ouvert, éclos.* Nēc flōs ūllŭs hĭāt prātīs. *Pp.* (IV, 2, 45). Nōn bōlētŭs hĭārĕ, nōn măriscæ. *M.* (XI, 19). SYN. Hiscō, dēhiscō, āpĕrĭŏr, fĭndŏr, scindŏr. PPH. Rīmām āgō, dūcō. Rīmīs fātiscō. PHR. Fissāque āgīt rīmās. *O.* Fissūs ērāt tĕnŭī rīmā. *Id. Voy.* Dehisco. ‖ *Ouvrir la bouche, bâiller.* Lŭpŭs hīc Tĭbĕrīnŭs, ăn āltō Căptŭs hĭĕt. *H.* Gaudĕt hīāns immānĕ (leo). *V.* PHR. Ipse ăd cōnspĕctŭm cœnæ dīdūcĕrĕ rictŭm. *J.* Rīsū dīdūcĕrĕ rictŭm. *H. Voy.* Hiatus. ‖ *Au fig. Être la bouche béante. Voy.* Hians. ‖ *qqf. act. Vomir, au fig. réciter avec emphase.* Subītŏs ex ōrĕ crŭōrēs Saūcĭă tīgrĭs hĭāt. *V. Fl.* Tăcĭtă cārmĕn hĭārĕ lўrā. *Pp.* (II, 23, 7). Fābŭlă seū mœstō pōnātŭr hĭāndă trăgœdō. *Pers.* (5, 3).

Hippărĭs, ĭs. *m. Rivière de Sicile.* (*Sil.* XIV, 230.)

Hippăsĭdēs, æ. *m. Fils d'Hippase.* ‖ 1. *Socus, tué par Ulysse.* (*Ov. Met.* XIII, 257.) ‖ 2. *Naubolus, père d'Iphitus.* (*St. Th.* VII, 355.)

Hippăsŭs, ī. *m.* (Ἵππασος). *Nom d'un centaure.* Hippăsŏn, ĕt sūmmīs ēxstāntĕm Rĭphĕă sīlvīs. *O.* (*Met.* XII, 352). ‖ 2. *Fils d'Eurytus, l'un de ceux qui firent la chasse au sanglier de Calydon.* (*Ov. Met.* VIII, 313.) *Voy.* Hippasides.

Hippĭă, æ. *f. Nom de femme.* Quă captă jŭvēnta ĕst, Hippĭă. *J.* (6, 103).

Hippĭŭs, ĭī. *m.* (ἵππιος). *Nom d'un pied de vers, le même que l'épitrite.* Quōs prīmŭs rĕgĭt hippĭŭs sĕcŭndŭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 92).

Hippŏcămēlŭs, ī. *m.* (ἵππος *et* κάμηλος). *Animal fabuleux tenant du cheval et du chameau.* Nōn taūrŭs, nōn mūlŭs ĕrĭt, nōn hippŏcămēlŭs. *Aus.* (*Epig.* 70).

Hippō, ōnĭs. *m.* (Ἱππών). *Hippone, ville maritime de Numidie, dont Saint-Augustin fut évêque.* Antiquĭs dīlectŭs rēgĭbŭs Hippō. *Sil.*

Hippŏcămpē, ēs. *f., et* Hippŏcămpŭs, ī. *m.* (ἱπποκάμπη *et* ἱππόκαμπος). *Hippocampe, cheval marin attelé au char de Neptune.* Dēlphīnō cinctis vĕhĭcŭlis hippŏcāmpīsque āspĕrīs. *Vet. Poet.* (apud *Non.* 2, 297). *Lucil. ibid. Cl. Plin.* 32, 11). *Voy.* Campe, Equus.

Hippŏcŏōn, ōntĭs. *m.* (Ἱπποκόων). 1. *Hippocoon, fils d'Amycus, chasseur du sanglier de Calydon.* ‖ 2. *Fils d'OEbalus.* Ĕt quōs Hippŏcŏōn ăntīquīmīsĭt Ămўclīs. *O.* ‖ 3. *Fils d'Hyrtacus.* (*Virg. Æ.* V, 492.)

Hippŏcrātēs, ĭs. *m.* (Ἱπποκράτης). *Hippocrate, de l'île de Cos, prince de la médecine.* Cīnctă mārī tēllūs quæ-nām crĕāt Hippŏcrātĕm? Cōs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per inter.* 6). ‖ *Autres.* Ōs hŏmĭnĭs! mūlsūm mĕ rōgāt Hippŏcrātēs. *M.* (IX, 95).

Hippŏcrātĭcŭs, ă, ŭm. *D'Hippocrate.* Nūm mītĭōrēs sūnt mānŭs mĕdēntĭŭm, Lānĭēnă quāndŏ sævĭt Hippŏcrātĭcă? *Prud.* (*Peri.* 2690, antepenultima male producta).

Hippŏcrēnæŭs, ă, ŭm (Ἱπποκρηναῖος). *De l'Hippocrène.* Hippŏcrēnæŏs victōrem īnsistĕrĕ fōntēs. *Cl.* (*Laud. Herc.* 5).

Hippŏcrēnē, ēs. *f.* (Ἱπποκρήνη). *Hippocrène, fontaine de Béotie, consacrée aux Muses, que Pégase fit jaillir en frappant la terre.* Dĭcĭtĕ, quæ fōntēs Ăgănīppĭdŏs Hippŏcrēnēs, Grātă Mēdūsæī signă tĕnētĭs ĕquī. *O.* Illīsissē pĕdĕm, cōrnūque ēxcĭtă rēpēntĕ Lўmphă Cāmēnālēm fūdĭt prŏcŭl Hippŏcrēnēn. *Avien.* (*Arat.* 495). Sī vērā fāma ĕst Hippŏcrēnē, quām pĕdĭs Pūlsū cĭtātām cōrnĭpēs fūdĭt frĕmēns. *Aus.* (*Epist.* 21, 8. Sic et *Sid. Epist.* IX, 13, 136). SYN. Ăgănīppē. EP. Hēlĭcōnĭs, Hēlĭcōnĭă, Aŏnĭă, æmŏēnă, dŏctă. PPH. Fōns Hippŏcrēnæŭs, Ăgănīppæŭs, Hўantĭŭs, Hўantĕŭs, Pēgāsĕŭs, Hēlĭcōnĭŭs, Pērmēssĭŭs, căbăllīnŭs. Pēgāsĭs, Pērmēssĭă undă. Aŏnĭs lătĭcēs. Aŏnĭă āquă. Dŏctŭs ămnĭs. VERS. Fāctæ pĕdĭs ictĭbŭs undæ. *O.* Dūrā Mēdūsæī quām præpĕtĭs ūngŭlă rūpīt. Ūngŭlă Gorgŏnĕī quām cāvă fēcĭt ĕquī. *Id.* Fōns Ăgănīppæa Pērmēssĭŭs ēdūcăt undă. *Cl.* Tū fŭĕrīs Mūsis Pēgāsĭs undă mĕīs. *M.* Mūsārum ĕt lătĭcēs ūngŭlă fōdĭt ĕquī. *Rutil.* Nēc fōntĕ lābrā prōlŭī căbăllīno. *Pers.* Dă sācrī lătĭcēs lŏquācĭtātĕm, Quĕm fōdĭt pĕdĕ Pēgāsŭs vŏlāntī. *Sid.* Tū fōntĕ īn ĭpsō prōcrēātŭs Pēgāsī. *Aus.* Ĕt fōns Gorgŏnĕī tŭlĭt căbăllī. *Capel.*

Hippŏdămās, ăntĭs. *m.* (Ἱπποδόμας). *Père de Périmèle, aimée d'Achéloüs.* Quōd pătĕr Hippŏdămās ægrē tŭlĭt. *O.*

Hippŏdămē, ēs, *et* Hippŏdămĭă, æ. *f.* (Ἱπποδάμη *et* Ἱπποδάμεια). 1. *Hippodamie, fille d'OEnomaüs. Proposée par son père pour prix d'une course de chars, elle fut obtenue par Pélops.* Hippŏdămēque, hŭmĕrōquĕ Pēlŏps īnsignis ĕburnō. *V.* Vĕcta pĕrĕgrīnīs Hippŏdamĭa rōtīs. *O.* (Sic et *Prop.*

I, 2, 20). PHR. Tantălĭdēs, ăgĭtantĕ Cŭpĭdĭnĕ cŭrrŭs, Pisæām prōfŭgīs vēxīt ēbŭrnŭs ĕquīs. *O.* Ŭt quī vēlōcēm cursu pĕtīērĕ phæēllam. *Id.* ‖ 2. *Fille d'Atrax, femme de Pirithoüs. Thésée punit les centaures, qui voulaient la ravir.* Dūxĕrāt Hippŏdamēn aūdācī Īxĭŏnĕ nātŭs. *O.* Īndĭcētŏ bēllā cōēgĭt Ātrācĭs Æmŏnĭōs Hippŏdămīā vīrōs. *Id.* (Quæ etiam vocatur *Ischomache, Deidamia.*) ‖ 3. *Nom de Briséis. Voy.* Briseis.

Hippŏdămŭs, ī. *m.* (ἱππόδαμος). *Qui dompte les chevaux; nom d'homme.* (*Mart.* VII, 57.)

Hippŏdrŏmŏs, ī. *m.* (ἱππόδρομος). *Hippodrome, lieu destiné aux courses de chevaux.* Pūlvĕrĕūmquĕ fŭgāx hīppŏdrŏmŏn ūngŭlā plaudĭt. *M.* (XII, 50). Īndĕ dē hippŏdrŏmo ĕt pălæstrā ŭbĭ rĕvēnīssēs dŏmŭm. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 27). *Voy.* Circus.

Hippŏlўtē, ēs. *f.* (Ἱππολύτη). *Hippolyte, reine des Amazones, qu'Hercule vainquit, et donna pour femme à Thésée, dont elle eut Hippolyte le suc.*). Fēlīx Hippŏlўtē, nūdā tŭlīt ārmā pāpīllā. *Pp.* (IV, 3, 45. Vidit Hippŏlўtē ferōx. *Sen. Ag.* 848. Adde *Pl. Men.* I, 3, 17). PPH. Hippŏlўtī mātĕr. *Sen.* PHR. Hōstīsquĕ trāxī spŏlĭā Thērmōdōntĭăe. *Sen.* ‖ 2. *Femme d'Acaste, roi de Magnésie.* Māgnēssam Hippŏlўtēn dūm fŭgīt ābstĭnēns (Peleus). *H. Voy.* Peleus.

Hippŏlўtŭs, ī. *m.* (Ἱππόλυτος). *Hippolyte, fils de Thésée et de l'amazone Hippolyte. Aimé de Phèdre, sa belle-mère, qui l'accusa injustement, il fut banni par son père, et dévoué à la fureur de Neptune. Un monstre marin effraya ses chevaux, et il périt précipité de son char. Il fut rappelé à la vie par Esculape, et vint en Italie, où il fut appelé Virbius.* Hīc lătĕt Hippŏlўtŭs lōrīs dīscērpŭlŭs ĕquōrŭm. *O.* Nēque ēnīm Dīānā pŭdīcŭm Lĭbĕrāt Hippŏlўtum. *H.* Hippŏlўtŭs ŏbĭīt quīā nōvĕrcæ crēdĭtum ēst. *Ph.* SYN. Thēsĭdēs. EP. Cāstŭs, pŭdīcŭs, īnsōns, mīsĕr; fĕrŭs, ăgrēstĭs, sēvērŭs, vēnātŏr. PPH. Thēsēĭŭs hērōs. *O.* Vīr Āmāzŏnĭŭs. Āmāzŏnĕ nātŭs. Nēpōs Æthræ. *Id.* Phædræ prīvīgnŭs. *Pp.* VERS. Sīc nēmpĕ pŭdīcŭm Pērdĭdĭt Hippŏlўtum nōn fēlīx cūrā pŭdōrĭs. *Aus.* (Cf. *Senec. Hippol.*). *Voy.* Virbius. ‖ *Nom d'homme.* Ābdūcīte īstum ăctūtum ăd Hippŏlўtum fābrūm. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 75). ‖ *Eccl. Saint-Hippolyte, martyr.* (*Prud. Peri. Carm.* 11.)

Hippŏmănēs, ĭs. *m.* (ἱππομανές). *Hippomane, excroissance de chair noire au front des poulains, qu'on employait dans les philtres.* Hippŏmănēs, cārmēnquĕ lŏquār, cŏctūmquĕ vēnēnum. *J.* (6, 134. Ubi *Scholiastes* : « *Hippomanes* quod de equarum partu rapitur a fronte pulli, statim ut nascitur, quod mater ab eodem lambit. » Locus tamen ad sequentem sensum referri potest). PHR. Nāscentĭs ĕquī dē frōntĕ rĕvŭlsŭs, Ēt mātrī prærēptŭs amor. *V. Voy.* Bĭortĭlis. *Humeur qu'rendent les jumens, et qu'on employait au même usage.* Hīnc dēmum hippŏmănēs vērō quōd nōmĭnĕ dīcunt Pāstŏrēs. *V.* (*G.* III, 281 *sq.* Adde *Tib.* II, 4, 58; *Prop.* IV, 5, 18. Cf. *Plin.* 8, 42; 28, 11).

Hippŏmĕdōn, ōntĭs. *m.* (Ἱππομέδων). *L'un des sept chefs devant Thèbes.* Ārdŭŭs Hippŏmĕdōn. *Stat.*

Hippŏmĕnēs, ĭdis. *f. Fille d'Hippomène, Limone.* Ūtquĕ, nōvŭm pāssā gĕnŭs Hippŏmĕnĭdĕ pœnæ (*Ibis*, 337. Alii leg. *passa est... Hippomeneia*).

? Hippŏmĕnēlŭs. *Voy. le précéd.*

Hippŏmĕnēs, æ. *m.* (Ἱππομένης). *Hippomène, fils de Mégare et de Mérope, vainquit Atalante à la course, et l'épousa.* Hippŏmĕnē, prōpĕrā, nūnc vīrĭbŭs ūtĕrĕ tŭīs. *O.* Hippŏmĕnĕn ădī. *Id.* Hippŏmĕnēs cŭpĭdĭnĕ dēcŭrrĕrĕ. *St.* Pūllŭs Hippŏmĕnēs ăd īmă mētæ. *Sid.* (*Pan.* 2440). PPH. Prōlēs Nēptūnĭă. Mēgarēĭŭs hērōs. Āŏnĭŭs jŭvĕnĭs. (Cf. *Ovid. Met.* X, 585 *sq.*; *Sid. Pan.* 771 *sq.*). ‖ † Hippŏmĕnis, *ancien gen.* (*Sid. Pan.* 526.)

Hippōnă. *Voy.* Epona.

Hippōnactēŭs, ă, ŭm. *D'Hipponax; mètre employé par ce poète. Voy. le suiv.*

Hippōnăx, ăctis. *m.* (Ἱππώναξ). *Hipponax, poète d'Éphèse, fit des satires si mordantes, qu'il fut obligé de s'enfuir à Clazomène. Comme il était très laid, deux statuaires, Bupale et Antherme, livrèrent son portrait à la risée publique. Le poète se vengea par des vers, et les deux artistes se pendirent de désespoir.* Ūtĭtur Hippōnăx hōc mētrō, măxĭmŭs aūctŏr. *Rufin.* (p. 2709). Claūdŭm trīmētrum fēcit ălĭtĕr Hippōnăx. *T. Maur.* (*Met.* 850. *Ib.* 805). *Voy.* Scazon.

Hippŏnōŭs, ī. *m.* (Ἱππόνους). *Nom d'homme.* Ūt sătŭs Hippŏnōō Dēsīthēŏsquĕ pătēr (*Ibis*, 472).

Hippŏtădēs, æ. *m.* (Ἱπποτάδης). *Fils d'Hippotès, Éole.* Claūsĕrat Hippŏtădēs ætērnō cārcĕrĕ vēntōs. *O. Voy.* Æolus.

Hippŏthōŭs, ī. *m.* (Ἱππόθους). *Un des chasseurs du sanglier de Calydon.* *Ov. Met.* VIII, 307.)

Hippŭrŭs, ī. *m.* (ἵππουρος). *Sorte de poisson.* Hippŭrī cēlĕrēs, ēt nīgrō tĕrgŏrĕ mūlvī (*Ov. Hal.* 95. Cf. *Plin.* 9, 16).

† Hīr. *n. indécl. Paume de la main.* (*Lucil.* apud *Cic. Fin.* 2, 8. Ad quem locum alludit *Varr. L. L.* 4, 26. Cf. *Charis.* 1, 12; *Prisc.* 5, 648.)

Hīrā, æ. *f. Intestin.* Bădĭcēs cōrdīs pĕrēūnt, hīræ ōmnēs dōlēnt. *Pl.* (*Cure.* II, 1, 25. Cf. *Fest.*; *Macr. Sat.* 1, 6; *Charis.* 1, 75). *Voy.* Hilla.

Hircīnŭs, *et arch.* Hirquīnŭs, ă, ŭm. *De bouc.* Ille sed hircīnō sānŭmne contĕrĭtur. *O.* Cōnclūsās hircīnīs follĭbŭs aūrās. *H.* Heūs tū, quī cum hirquīnā bārba ădstās, rēspondē quōd rogō. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 12).

Hircŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme le lynx.* Dūm lyncēs hircāndō frēmūnt (*Auct. Phil.* 51).

Hircōsŭs, ă, ŭm. *Qui tient du bouc, soit par la barbe, soit par l'odeur.* Senēx hircōsŭs, tu ostŭlĕrĕ mŭlĭerem! *Pl.* (*Merc.* III, 3, 14). Hic aliquis dē gēntĕ hircōsā cēntŭrĭōnum. *Pers.* (3, 77). Hircōsō prēmĭt ōscŭlō cōlōnŭs. *M.* (XII, 59).

Hircŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Hircus. Ārām Bārbātŭs hunc hircŭlŭs cornipēsquĕ capella. *Cat.* (19, 16).

Hircŭs, ī. *m. Bouc.* Cārmĭnĕ quī trăgĭcō vīlĕm cērtāvīt ŏb hircum. *H.* Ēt dūctŭs cornū stābit sacēr hircŭs ăd ārām. *V.* SYN. Hircŭlās, căpēr. *Voy.* Caper. ‖ *Odeur des aisselles. Voy. le même.*

Hirnĕă, æ. *f. Vase ou coupe pour mettre du vin.* Cădŭs ērāt vīnī; ĭndĕ implēvī hirnĕam. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 275. *Ib.* 276. Cf. *Non.* 15, 29).

Hirpīnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple d'Italie, près des Samnites.* Lūcānīs ēvĕītă jŭgīs, Hirpīnāquĕ pūbēs. *Sil.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Hirpīnī vĕtĕrēs quī bēnĕ nōvīt āvōs. *M.* (III, 63). Hirpinĕ Quīntī. *H.*

Hirquīnŭs. *Voy.* Hircinus.

Hirrĭŏ, īs, īrĕ. *n. Gronder comme un chien*

qu'on agace. Irrītātā cănēs quŏd, hŏmō quām, plānĭŭs hīrrīt. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 110. Cf. *Diom.* 1, 367).

Hīrrītŭs, ūs. *m. Grondement du chien.* Prōdăt hīrrītū răbĭēm cănīnō. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 10).

Hīrrŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quŏt circūmscrīpsĕrīt Hīrrŭs Pūpĭllōs. *J.* (10, 222).

Hīrsūtŭs *et* Hīrtŭs, ă, ŭm. *Hérissé, velu.* Hīrsūtŭmquĕ sŭpĕrcĭlĭŭm, prōmīssāquĕ bārbā. *V.* Ēt glăcĭālĭs Hĭēms, cānōs hīrsūtā căpĭllōs. *O.* Cānĭtĭēs rĭgĭdis stĕtĭt hīrtă căpillīs. *Id.* SYN. Hīspĭdŭs, villōsŭs, sētōsŭs, pĭlōsŭs. ‖ *Qui a des pointes.* Hīrsūtī sĕcŭērŭnt cŏrpŏră vēprēs. *V.* Frōndĭbŭs hīrsūtis ēt cārĭcĕ pāstŭs ăcūtā. *Id.* Hīrtāquĕ dūmis Sāxă. *St.* SYN. Hŏrrēns, hŏrrĭdŭs, āspĕr, ăcūtŭs. ‖ *Au fig. Rude, grossier, sauvage.* Sūmpsĕrĭt ānnālēs, nīhĭl ēst hīrsūtĭŭs īllīs. *O.* Ingĕnĭŭm nōn ĭncūltum ēst ēt tūrpĭtĕr hīrtum. *H.* SYN. Āspĕr, rŭdĭs, ĭncūltŭs, rūsticŭs, ĭncōmptŭs. ‖ *Dur, rude, en parlant de la prononciation.* Mūtō vēl pārtēm pĭōrīs sī sīt hīrtŭm sўllăbæ. *T. M.* (*Syll.* 661). SYN. Āspĕr, hīspĭdŭs, dūrŭs.

Hīrŭdŏ, ĭnis. *f. Sang-sue.* Nōn mīssūrā cūtĕm, nĭsĭ plēnā crŭōrĭs, hīrŭdō. *H.* Nēc nōn, quæ stāgnĭs cēssāntĭbŭs hæsĭt, hīrŭdō Sūmĭtŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 675. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 5). SYN. Sānguĭsūgă. EP. Pălūstrĭs, ăvĭdă, mŏrdăx, tĕnăx.

Hīrundĭnīnŭs, ă, ŭm. *D'hirondelle.* Ĭn nĭdō sĕgĕs ēst hīrundĭnīnō. *M.* (XI, 19. Et *Pl. Rud.* III, 1, 12).

Hīrundŏ, ĭnis. *f. Hirondelle.* Aŭt ārgūtă lăcŭs circūmvŏlĭtāvĭt hīrundō. *V.* Cūm zĕphўrĭs sī cōncēdās, ĕt hīrundĭnĕ prīmā. *H.* Nātās ēx Phĭlŏmēla ātquе ēx Prōcnе hīrundĭnēs. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 12). SYN. Prōcnē. *Voy. ce mot.* ‖ *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 104.)

Hīscēns, tis. *Qui s'ouvre.* Ēt scāndăt mālĭs hīscēntĭbŭs ōrbĕm. *Manil.* (IV, 534, de Leone).

Hīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'ouvrir, se fendre.* Ūt vĭtĭō vēnæ tābŭlārum sæpĭŭs hīscānt. *Lr.* (VI, 1068). Hīscĕrĕ nēmpĕ tĭbī tĕrrā rōgāndă fŏrēt. *O.* Tēllūs, ăĭt, hīscĕ. *Id.* Ædēs hīscānt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 42). SYN. Dēhīscŏ, pătĕŏ, āpĕrĭŏr, etc. *Voy.* Dehisco. ‖ *n. et actif. Ouvrir la bouche pour parler, parler.* Vīx paŭcă fūrēntī Sŭbjĭcĭo, ēt rārĭs tŭrbātŭs vōcĭbŭs hīscŏ. *V.* Nēc Tēlāmōnĭādēs ētĭāmnūnc hīscĕrĕ quīdquām Aūsĭt. *O.* Hēm vĕrĕŏr, plūs quām fās ēst, căptīvum hīscĕrĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 400. *Diom.* 1, 334 : « *Hiscere*, incipere loqui. »)

Hīspăl, ălis. *n., et* Hīspălis, ĭs. *f. Ville de la Bétique, auj. Séville.* Ēt cēlĕbre ŏcĕāno ātquе ăltĕrnĭs flŭctŭbŭs Hīspăl. *Sil.*

Hīspānē. *adv. En Espagnol.* Hīspānē, nōn Rōmānē, mĕmŏrētĭ' lŏquī mē. *Enn.* (apud *Charis.* 2, 180).

Hīspānī, ōrŭm. *m. pl. Espagnols.* Īstrŏs, Hīspānōs, Mässĭlĭēnsēs, Īllŭrŏs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 10). *Voy.* Iberi.

Hīspānĭă, æ. *f. Espagne, contrée d'Europe.* Hŏrrĭdă vĭtāndă ēst Hīspānĭă, Gāllĭcŭs ăxĭs. *J.* (8, 116). Lātĭs aūdăx Hīspānĭă tĕrrĭs. *Tib.* (IV, 1, 138). SYN. Ĭbērĭă, Hēspĕrĭă. *Voy.* Iberia.

Hīspānŭs, ă, ŭm. *Espagnol, d'Espagne.* Īllă vĕl Hīspānō lēctă sĭt ūvă jŭgō. *O.* Hīspānās, Tўrĭāsquĕ, cŏccĭnāsquĕ. *M.* (IV, 28). SYN. Hispāncŭs, *qqf.* Hēspĕrĭŭs, Ibĕr, Ibērŭs.

? Hīspĭdosŭs, ă, ŭm. *Velu.* Nōn dĭcō pŭĕrĭs, sĕd hīspĭdosĭs. *Cat.* (16, 10. Sed ălĭi rectius, *his pilosis*).

Hīspĭdŭs, ă, ŭm. *Velu, hérissé.* Cuī lătĕrŭm tĕnŭs hīspĭdă mēntō Frōns hŏmĭnēm præfĕrt. *V.* Ălĭquāndo ōbjĕctŭs hīspĭdī pūgnæ sŭīs. *Ph.* Hīspĭdă mātĕr (de capella). *M. Voy.* Hirsutus. ‖ *Hérissé, raboteux.* Nōn sēmpĕr ĭmbrēs nūbĭbŭs hīspĭdōs Mānānt ĭn ăgrōs. *H.* SYN. Hŏrrēns, āspĕr, rĭgēns. ‖ *Dur à prononcer.* Hīspĭdŭm quŏd pŏrrŏ nĕ sĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 668). *Voy.* Hirsutus.

Hīspŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 2, 50.)

Hīspŭllă, æ. *f. Nom de femme.* (*Juv.* 6, 74.)

Hīstĕr. *Voy.* Ister.

Hīstŏrĭă, æ. *f.* (ἱστορία). *Histoire.* Pārs ĕrĭt hīstŏrĭæ, tōtōquĕ lĕgētŭr ĭn ōrbĕ. *O.* Crīspŭs Rōmānā prīmŭs ĭn hīstŏrĭā. *M.* (XIV, 191). Hīstŏrĭārŭm Scrīptōrēs. *J.* (7, 98). SYN. Ānnālēs, *qqf.* fāstī, nōmĭnēntă. EP. Ăntīquă, prīscă, vĕtŭs, mĕmŏr, dŭbĭă, ăncĕps, vēră, vērax, cēlēbrĭs, nōbĭlĭs, măgīstră. PPH. Vĕtĕrŭm scriptă, mōnŭmēntă. Hīstŏrĭæ fāmă, fĭdēs, sērĭēs, nōmĭnēntă. Ætātĭs mōnŭmēntă vĕtŭstæ. Vĭctūræ chărtæ. Prīscī tēmpŏrĭs *ou* ævī factă, ăctă. Fĭdēs hīstŏrĭcă. ‖ *Historiette, conte.* Ămārās Pōrrĕctō jŭgŭlo hīstŏrĭās, căptīvŭs ŭt, aūdĭt. *H.* SYN. Fābellă. ‖ *Histoires, contes, sornettes.* Sătĭs hīstŏrĭārum ēst. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 51). *Voy.* Fabula. ‖ *qqf. Objet de conversation.* Tū quŏquе ūtī fĭērēs nōbĭlĭs hīstŏrĭă. *Pp.* (I, 15, 24). SYN. Fābŭlă.

Hīstŏrĭcŭs, ī. *m.* (ἱστορικός). *Historien.* Quīs dăbĭt hīstŏrĭcō quāntūm dărēt ăctă lĕgēntī? *J.* (7, 104). Vōs măgĭs hīstŏrĭcīs, lĕctōrēs crēdĭtĕ dē mĕ. *Aus.* (*Epig.* 118, 15). EP. Vērŭs, vērax, grăvis; dŭbĭŭs, ĭncĕrtŭs, lĕvĭs. PPH. Hīstŏrĭārŭm scriptŏr. *J.* Cōndĭtŏr hīstŏrĭæ. *O.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ōblĭgăt hīstŏrĭcă nēc sūă vĕrbă fĭdē. *O.*

Hīstrī, Hīstrĭă. *Voy.* Istri, etc.

† Hīstrĭcŭs, ă, ŭm. *D'histrion.* Aūdīrĕ jŭbĕt vōs ĭmpĕrātŏr hīstrĭcŭs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 4. *Ib.* 44).

Hīstrĭŏ, ōnis. *m. Histrion, mime, acteur.* Quāndo hīstrĭōnēm cōgis mēndĭcārĭĕr. *Pl.* (*Capt. prol.* 13). Pāllēbāt chŏrŭs ōmnĭs hīstrĭōnŭm. *Sid.* (*Pan.* 3339). SYN. Mīmŭs, lūdĭŏ, lūdĭŭs, āctŏr, cōmœdŭs. EP. Făcētŭs, rĭdĭcŭlŭs, fēstīvŭs, ūrbānŭs. PHR. Sīve ălĭquīs mōllī dēdūcīt cāndīdă gēstŭ Brāchĭă. *Pp.* Mōbĭlĭs ĭn sāltŭs ēt scēnæ mōlĭŏr ārtĕ. *Manil.*

Hīstrĭōnĭă, æ. *f.* (*s. ent.* ars). *L'art de l'histrion.* Sēdĕāt rēdēmptŭs hīstrĭōnĭæ ăddĭctŭs. *Petr.* (*Sat.* 5. Adde *Pl. Amp. prol.* 90 et 152).

Hīstrīx. *Voy.* Hystrix.

Hīŭlcŏ, ās, ārĕ. *Faire fendre, entr'ouvrir.* Quūm grăvĭs ēxŭstōs ēstŭs hīŭlcăt ăgrōs. *Cat.* (67, 62). Ēt pĕr hīŭlcātōs ēstŭs ănhēlăt ăgrōs. *Fort.* (6, 12, 6). *Voy.* Findo.

Hīŭlcŭs, ă, ŭm. *Fendu, entr'ouvert.* Hŏc, ŭbi hīŭlcă sĭtī fĭndĭt Cānĭs ēstŭfĕr ārvă. *V.* Ēt pātrĭs ūndōsī sŏnĭtŭs ēxspĕctăt hīŭlcă Ægўptŭs. *St.* SYN. Hīāns, hīscēns, dēhīscēns, fātiscēns, pătēns, āpĕrtŭs, fĭssŭs, rīmōsŭs. ‖ *Au fig. Qui a la bouche ouverte, avide.* Hīŭlcă gēnŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 6).

Hŏc. *n. et abl. de* Hic. Hŏc ĕrāt, ălmă pārēns. *V.* ‖ Hŏc nŏctŭs. *A cette heure de la nuit.* Qui hŏc nŏctŭs sōlŭs ămbŭlēm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 2). ‖ Hŏc, *sujet de certains verbes unip., comme en français il.* Lūcīscĭt hŏc jām. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 1. Et *Pl. Amp.* I, 3, 45). Lūcĕt hŏc. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 63). ‖ *pris adv. A cause de cela.* Nōn tŭŭs hŏc căpĭēt vēntĕr plūs āc mĕŭs. *H.* (Adde *Pl. Ps.* II, 3, 19; III, 2, 33; *Mil.* II, 3, 36). SYN. Ĕō, ĭdĕō. ‖ *Avec un compar. D'autant plus.* Hŏc mă-

gis impătiēns ēgrēssō deēssĕ mărītō. *L.* Hŏc măgis accēpta fallit ūtĕrquĕ fĭdē. *Pp.* (I, 4, 16). SYN. Ĕō. ‖ *arch. pour* Huc. Hŏc ădvĕnĭēntī quŏt mĭhī, Mĭcĭō, Dīcĕrĕ! *Ter.* (*Ad.* I, 2, 12. Ubi *Donat.*). Hŏc tūnc ĭgnĭpŏtēns cœlō dēscendĭt ăb ăltō. *V.* (*Æ.* VIII, 423. De quo *Serv.*, et *Prisc.* 1, 553. Adde *Pl. Capt.* II, 2, 79; *Merc.* II, 2, 49. In pervetusto marmore Capuano legitur : INFERRI NON HOC LICET). ‖ *qqf.* Hŏc. *au nomin.* Tōtŭs hŏc ĕxĕrcĭtŭs, Hŏc ūtrĭnquĕ pŏpŭlus ōmnĭs, hŏc vīdīt sŏrŏr. *Sen.* (*Phœn.* 550. Ea autem legitima verbi quantitas videtur. Certe *T. Maur. Met.* 86, ait scribendum *Hocce* vel *Hocc' erat*, in loco Virgilii, ut syllaba producatur).

Hŏdiē. *adv. Aujourd'hui.* Quī nōn ēst hŏdiē, crās mĭnŭs āptŭs ĕrīt. *O.* Rēs hŏdiē mĭnŏr ēst, hĕrē quām fŭīt. *J.* (3, 23). SYN. Nunc. PPH. Hŏc diē. *Pl.* Hŏdiērnā lūcĕ. *O.* Hŏdiērnō lūmĭnĕ. *Lr.* ‖ Nūnquam hŏdiē. *Voy.* Nunquam,

Hŏdiērnŭs, ă, ŭm. *D'aujourd'hui.* Sīc vĕnĭās hŏdiērnĕ, tĭbī dĕm tūrīs hŏnōrēs. *Tib.* (I, 8, 53). Quis scīt ăn ădjŭtāant hŏdiērnæ crāstĭnă summæ Tempŏrā dī sŭpĕri? *H.*

Hœdillŭs, ī. *m. Chevreau.* ‖ *Au fig. Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 77.)

Hœdīnŭs, ă, ŭm. *De chevreau.* Hœdīnā tĭbī pĕllĕ cōntĕgĕnti Nūdæ tempŏrā vĕrticĕmquĕ cālvæ. *M.* (XII, 45).

? Hœdŭlĕă, æ. *f. Petite chèvre.* Nĕc vīrĭdēs mĕtŭūnt cōlŭbrās, Nĕc mārtĭālēs hœdŭlĕæ lŭpōs. *H.* (*Od.* I, 17, 9. Sic *Bentl.* Qui videndus).

Hœdŭlŭs, ī. *m. Chevreau, chèvre.* Hœdŭlŭs ĕt tōtō grĕgĕ mōllĭŏr, ĭnsclŭs hĕrbæ. *J.* (11, 66). *Voy. le suiv.*

Hœdus, ī. *m. Chevreau.* Ut cănĭbŭs cătŭlōs sĭmĭlēs, sīc mātrĭbŭs hœdōs. *V.* Tĕnĕrī trĕmŭlis cŭm vocĭbŭs hœdī. *O.* Crās dōnăbĕris hœdō. *H.* SYN. Hœdŭlŭs. EP. Tĕnĕr, tĕnĕllŭs, mōllis, pĕtŭlāns, pĕtŭlcŭs. PPH. Cāpēllæ fētus. *Tib.* Vāgĭēns hīspĭdæ mātris fētus. *M.* Lascivī sŏbŏlēs grĕgis. *H.* ‖ *Le Capricorne, signe céleste.* Vĕnĭens plŭvĭālĭbŭs Hœdis (imber). *V.* Pūrŭs ĕt Ōrĭōn, pūrŭs ĕt Hœdŭs ĕrīt. *Pp.* (II, 20, 56). Īmpĕtŭs, aūt ŏrĭēntis Hœdī. *H.* ‖ Hœdī. *Eccl. Les pécheurs.* (*Prud. Peri.* 3328.)

Hœnŭs, ī. *m. Homme de lettres, maître de Sidoine Apollinaire.* Mūsās sāt vĕnĕrābilēs Hœnī. *Sid.* (*Pan.* 2176).

Hoi. *Voy.* Oi.

Hŏlcē, ēs. *f.* (ὁλκή). *Comme* Drachma. Hŏlcēque ā drăchmă nōn rē, sĕd nōmĭnĕ dīffĕrt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 19).

Hŏlŏcaustŭm, ī. *n.* (ὁλόκαυστον). *Eccl. Holocauste, sacrifice où la victime était entièrement consumée.* Āt tŭă cōngĕstæ tŭmŭlānt hŏlŏcaustă rŭīnæ. *Prud.* (*Apoth.* 605. *Id. Psych.* 852).

Hŏlŏfĕrnēs *ou* Hŏlŏphĕrnēs, ĭs. *m. Eccl. Holoferne, général de l'armée de Nabuchodonosor, tué par Judith.* Quīquĕ mānŭm lūdīt fĕrĭēntēm cōlla Hŏlŏfĕrnīs. *Sid.* (*Pan.* 2668 *sq.*). Āssŷrĭum pōstquām thălāmum cērvīx Hŏlŏfĕrnī Lāvīt. *Prud.* (*Psych.* 128).

Hŏlus. *Voy.* Olus.

Hŏmĕrĕus, ă, ŭm (Ὁμήρειος). *D'Homère.* Vātĕ Sўrācŏsĭō quī dūlcĭŏr, Hĕsĭŏdŏquĕ Mājŏr, Hŏmĕrēō nōn mĭnŏr ōrĕ flŭīt (*Anthol.* I, p. 357. Adde, si libet, *Hor. A. P.* 120).

Hŏmĕrĭcus, ă, ŭm (Ὁμηρικός). *D'Homère, Homérique.* Quāntŭm Grădĭvŭs Hŏmĕrĭcŭs, audĭs. *J.* (13, 113).

† Hŏmĕrōnĭdă *ou* Hŏmĕrōnĭdēs, æ. *m. Imitateur d'Homère.* (*Pl. Truc.* II, 6, 4.)

Hŏmĕrŭs, ī. *m.* (Ὅμηρος). *Homère, le prince des poètes Grecs, qui passe pour l'auteur de l'Iliade et de l'Odyssée. Sept villes se disputèrent l'honneur de lui avoir donné le jour.* Quō vērsū scrĭbī pŏssĭnt, mŏnstrāvīt Hŏmĕrŭs. *H.* Ipsĕ pārēns vātŭm, prīncĕps Hĕlĭcōnĭs Hŏmĕrŭs. *Cl.* Măgnō sī quĭdquām crēdĭs Hŏmĕrō. *J.* (10, 246). SYN. Mæŏnĭdēs. EP. Mæŏnĭŭs, Smўrnæŭs; vĕtŭs, prīscŭs, măgnŭs, grāndĭs, sŭblĭmĭs, dīvĭnŭs, nōbĭlĭs, ĭmmōrtālĭs. EP. Vātēs Mæŏnĭŭs, Smўrnæŭs. Mæŏnĭŭs sĕnĕx. Cōndĭtŏr Īlĭădĭs. PHR. Quāntŭs ĕquōs pūgnāsquĕ vĭrūm dēcŭrrĕrĕ vērsū Mæŏnĭdēs. *St.* Māxĭmŭs Īlĭăcæ gēntĭs cērtāmĭnă vātēs, Ēt quĭnquāgintă rēgŭm rēgēmquĕ pātrēmquĕ, Hĕctŏrĕămquĕ făcēm, tūtămquĕ sŭb Hĕctŏrĕ Trōjām, Ērrōrēmquĕ dŭcīs, tōtĭdēm quŏt vīcĕrāt ārmīs... Ōrĕ sācrō cĕcĭnīt. *Manil.* (II, 1 *sq.*). *Voy.* Herous 1.

Hŏmĭcīdă, æ. *m. f. Homicide, meurtrier.* Sī fŭr dīsplĭcĕāt vērrī, sī hŏmĭcīdă Mĭlōnī. *J.* (2, 26. Alii delent alterum *si*). Ădděctŭm fĕrīs Ālĭtĭbŭs, ātquĕ cănĭbŭs hŏmĭcīdam Hĕctŏrĕm. *H.* SYN. Sīcārĭŭs, ĭntĕrfectŏr.

Hŏmĭcīdĭŭm, ĭī. *n. Crime d'homicide.* Nūllă crūēntātĭs hŏmĭcīdĭă lūdāt ĭn ārmĭs. *Prud.* (*Sym.* 1937). Spērātĭs prō pācĕ trŭcēs hŏmĭcīdĭă blāndă. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 120). *Voy.* Cædes.

? Hŏmillŭs. *Voy.* Homullus.

Hŏmŏ *ou* Hŏmō, ĭnis. *m. Homme.* Ēt quŏtă pārs hŏmō sīt tĕrrāī tōtĭus ūnŭs. *Lr.* (VI, 652). Ūnde hŏmĭnēs nātī, dūrūm gĕnŭs. *V.* Ōs hŏmĭnī sŭblīmĕ dēdĭt, cœlūmquĕ tŭērī Jūssĭt. *O.* Primūm Grāiŭs hŏmō mōrtālēs tĕndĕrĕ cōntrā Ēst ŏcŭlōs ausŭs *Lr.* (I, 67). Quīdām nōtŭs hŏmō quum ĕxīrĕt. *H* SYN. Mōrtālis, *qqf.* tĕrrĭgĕnă, vīr. EP. Ācĕr, sōlĕrs. ĭndustrĭŭs, ĭngĕnĭōsŭs, prūdēns, săgāx; dūrŭs, pătĭēns, mĭsĕr, ærūmnōsŭs, ĭnfēlīx, ĭnōps, ĭnfīr mŭs. PPH. Hūmānă *ou* hŏmĭnŭm gens. Hŏmĭnŭm, hūmānŭm, mōrtālĕ gĕnŭs. Īāpĕti gĕnŭs. Tĕrrēæ prōlēs. Mōrtālĕ vŭlgŭs. Vīs hūmānă. Hūmānæ mēntēs. Mōrtāllă cōrdă, pĕctŏră. Mēns hŏmĭnŭm. Hŏmĭnŭm cōrpŏră. VERS. Nōs quōquĕ pārs mundī, quŏnĭām nōn cōrpŏră sōlŭm, Vērum ĕtĭām vōllŭcrēs ănĭmæ sŭmŭs. *O.* Sānctĭŭs hīs ănĭmāl mēntīsquĕ căpācĭŭs ăltæ Dēĕrāt ădhūc, ĕt quŏd dŏmĭnārī ĭn cētĕrā pŏssĕt : Nātŭs hŏmo ēst : sīve hūnc dīvīnō sēmĭnĕ fēcīt Īlle ŏpīfex rērŭm, etc. *Id.* Ignĕus ēst ōllīs vĭgŏr, ĕt cœlēstĭs ŏrigŏ. *V.* Pūlvĭs ĕt ŭmbră sŭmŭs. *H.* ‖ *Qui a un caractère ferme.* Sī tŭ sīs hŏmŏ, Hīc făciāt. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 11. *Ib.* IV, 2, 40). SYN. Vīr. ‖ *Qui a des sentimens humains.* Īllŭm, sī hŏmo ēssēs, sīnĕrēs, etc. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 27). ‖ Mi hŏmŏ. *Dans les comiques, pour adresser la parole.* (*Ter. Eun.* IV, 6, 18; *Pl. Cist.* IV, 2, 57.) ‖ *qqf. En parlant d'une femme.* Quæ bŏs ĕx hŏmĭne ēst, ex bŏvĕ fāctă dĕă. *O.* Clāmēs licĕt, ĕt mārĕ cœlō Cōnfŭndās : hŏmŏ sŭm. *J.* (6, 283 : in quo uxor loquitur. Cf. *Charis.* 1, 79).

Hŏmœŏmĕrĭă, æ. *f.* (ὁμοιομερεία). *Ressemblance des parties; unité d'élémens.* Hīnc ĕt Ănăxăgŏræ scrūtēmŭr hŏmœŏmĕrĭān. *Lr.* (I, 829. Alii græce scribunt. Cf. *Serv.* ad *Æ.* IV, 626).

Hŏmōlē, ēs. *f.* (Ὁμόλη). *Montagne de Thrace.* Dēscēndūnt cēntaūrī, Hŏmōlēn Ōthrўnquĕ nĭvālĕm Līnquēntēs. *V.*

Hŏmōlōĭdēs, ŭm. *f. pl.* (Ὁμολωΐδες). *aux portes de Thèbes.* Pĕr ingentēs Hŏmōlōĭdas ĕăĕăt Hæmōn. *St.*

† Hŏmōn, ōnis. *m. arch. Comme* Homo. Vultŭrĭs ĭn sĭlvis mĭsĕrŭm mandēbăt hŏmōnēm. *Enn.* (apud *Charis.* 1, 120, et *Prisc.* 6, 683. Alĭi scrib. *homonem*, sic volente *Festo*).

Hŏmŏncĕă, æ. *f.* (ὁμόνοια). *Nom de femme.* Hŏc Hŏmŏncĕă brĕvī cōndĭtă sūm tŭmŭlō (*Anthol.* II, p. 91. *Ib.* 94).

Hŏmŭllus, Hŏmŭllŭlus, Hŏmuncŭlus, ī, *et* Hŏmuncĭlō, ōnis. *m. dimin. de* Homo. (Cf. *Prisc.* 3, 610 et 614.) Ēxănĭmo ŭt dīcānt, brĕvĭs hīc ēst frŭctŭs hŏmŭllīs. *Lr.* (III, 929. Alĭi leg. *homillis*; hoc autem non apud grammaticos). Mēns quīppe hŏmŭllī nōn vĭdēt vărĭāntĭă. *Jul. Valer.* (1, 34). Hŏmuncŭlī quāntī sūnt, quūm rĕcōgĭtō. *Pl.* (*Capt. prol.* 51. *Id. Rud.* I, 2, 66). Heŭheŭ nōs mĭsĕrōs! quām tōtŭs hŏmuncĭō nīl ēst. *Petr.* (*Sat.* 34). Hŏmuncĭō quāntŭs Ex nĭhĭlō fŭĕrīs. *J.* (5, 133). PHR. Tĕrrā mălōs hŏmĭnēs nūnc ēdŭcāt ătquĕ pŭsillōs. *J.* Mōrs sōlă fătētur Quāntŭlă sint hŏmĭnŭm cōrpuscŭlă. *Id.*

Hŏnēstās, ātis. *f. Bienséance, dignité, honnêteté, honneur.* Jūstĭtĭa ēst ŭbĭ sēmpĕr ēgēns ēt pauper hŏnēstās. *Prud.* (*Psych.* 311). SYN. Hŏnēstŭm, dĕcŏr, vīrtŭs. *Voy.* Probitas.

Hŏnēstē. *adv. Honorablement, convenablement.* Tūm quŏquĕ jām mōrĭēns, nē nōn prōcŭmbăt hŏnēstē, Rĕspĭcĭt. *O.* Haŭd quīsquam hŏnēstē flĕrĕ, quŏd vŏlŭit, pŏtēst. *Sen.* (*Hip.* 1117). SYN. Dĕcōrē, āptē, cōnvĕnĭēntĕr, pŭlchrē.

† Hŏnēstĭtūdŏ, ĭnis. *f. arch. Comme* Honestas. Tŭa hŏnēstĭtūdō Dănāōs dēcĭpĭt dĭū. *Att.* (apud *Non.* 2, 401).

Hŏnēstō, ās, ārĕ. *Orner, parer, honorer.* Quēm vultŭs hŏnēstăt, Dēdĕcōrānt mōrēs. *Cl.* Quūm mē tānto hŏnōre hŏnēstās. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 106. *Id. Trin.* III, 2, 67). SYN. Ōrnō, dĕcŏrō, hŏnōrō.

Hŏnēstŭs, ă, ŭm. *Qui a obtenu des honneurs, honoré, considéré.* Hŏnēstōs Făscĭbŭs ēt sēllĭs nōlēm mĭhī sūmĕrĕ. *H.* Quī me hŏnōs hŏnēstĭōrĕm sēmpĕr fēcĭt ēt făcĭt. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 32). SYN. Hŏnōrātŭs, hŏnōrŭs. ‖ *Beau.* Sīmŭl ōs tĕrrīs ōstēndĕt hŏnēstŭm Plĭās. *V.* Căpŭt ĕccĕ pŭĕr dēlĕctŭs hŏnēstŭm. *Id.* Fōrmă prætĕr cētĕrās Hŏnēsta ēt lĭbĕrālī. *Ter.* (*And.* 1, 1, 96). *Voy.* Pulcher. ‖ *Honorable, louable.* Ătque ĕrīt illă mĭhī mōrtīs hŏnēstă dĭēs. *Pp.* (III, 21, 34). Ēt īstī Errōrī nōmĕn vīrtŭs pŏsŭissĕt hŏnēstŭm. *H.* Tūnc ōrā rĭgāntŭr hŏnēstīs ĭmbrĭbŭs. *St.* SYN. Dĕcōrŭs, pŭlchĕr, laŭdāndŭs. ‖ *Honnête, vertueux.* Ĭndĕ fĭt ŭt quæ sē tĭmŭit cōmmittĕrĕ hŏnēstō. *O.* SYN. Bŏnŭs, prōbus. ‖ *En partic. Chaste.* Clāmĕt ămīcă Mātĕr, hŏnēstă sŏrŏr. *H.* Quīd hŏnēstă prōdēst vītă, flăgĭtĭō văcāns? *Sen.* (*Ag.* 279). *Voy.* Castus. ‖ *Honnête, spécieux.* Caŭsās ăbĕūndī quærăt hŏnēstās. *Lr.* (IV, 1174). Hŏnēsta ōrātĭo ēst. *Ter.* (*And.* I, 1, 114). ‖ Hŏnēstum, ī. *n. pris subst. L'honnêteté, le bien.* Occŭrrăt mēntēmquĕ dŏmĕt rĕspectŭs hŏnēstī. *Cl.* Jūstĭtĭæ cultŏr, rĭgĭdī sĕrvātŏr hŏnēstī. *L.* SYN. Hŏnēstās, dĕcŏrŭm, dĕcŏr, vīrtŭs. *Voy.* Probitas.

Hŏnŏr *ou* Hŏnōs, ōris. *m. Honneur, considération, estime, gloire.* Sīc hŏnŏr ēt nōmĕn dīvīnīs vātĭbŭs ătquĕ Cārmĭnĭbŭs vēnīt. *H.* Gēntĭs hŏnōs : hærēnt ĭnfīxī pectŏrĕ vultŭs. *V.* Haŭd ĕquĭdĕm tălī mē dignŏr hŏnōrĕ. *Id.* Hŏnōrī ēt mĕrĭtīs dēdĭcāns lĭbrŭm tŭīs. *Ph.* SYN. Dĕcŏs, laŭs, cultŭs, rĕvĕrēntĭă, fāmă, nōmĕn, glorĭă. EP. Ægrēgĭŭs, ĕxīmĭŭs, ætĕrnŭs, immortālĭs, ingĕns, mĕrĭtŭs, dēbĭtŭs. *Voy.* Gloria. ‖ *Considération affectueuse, égards.* Sī quĭs Āmātæ Tāngĭt hŏnōs ănĭmŭm. *V.* (De quo *Non.* 4, 231). SYN. Rĕvĕrēntĭă, rĕspectŭs, cultŭs. ‖ *Estime pour une chose, honneur.* Nōn cārĕt ē nōstrīs ūllŭs hŏnōrĕ lĭbĕr. *O.* Cădĕntquĕ Quæ nunc sūnt ĭn hŏnōrĕ vŏcābŭlă. *H.* SYN. Laŭs, prĕtĭŭm. ‖ *Honneurs, dignités.* Quī stŭltŭs hŏnōrēs sæpĕ dăt ĭndignīs (populus). *H.* Ăggrĕdĕre ō măgnōs, ădĕrĭt jām tēmpŭs, hŏnōrēs. *V.* Dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *O.* SYN. Dignĭtās, mūnĕră. EP. Măgnŭs, ingĕns, splēndĭdŭs, cōnspĭcŭŭs, ĭnsignĭs, sōlēnnĭs, vānŭs, cădŭcŭs, ĭnstăbĭlĭs, ĭncĕrtŭs, ămbĭtĭōsŭs, ĭnvĭdĭōsŭs. PPH. Hŏnōrŭm tĭtŭlī, dĕcŭs. ‖ *qqf. Les hommes en dignité.* Lătŭīt plēbēĭō tĕctŭs ămictŭ Ōmnĭs hŏnōs. *L.* ‖ *Culte divin.* Dīvūm tēmplīs ĭndīcĭt hŏnōrēm. *V.* Mĕrĭtōs ārīs mactāvĭt hŏnōrēs. *Id. Voy.* Adoro, Sacrifico. ‖ *Honneurs funèbres.* Ēt mōrtĭs hŏnōrĕ cārēntēs. *V.* Sūprēmō mœstī cŏmĭtāmŭr hŏnōrĕ. *Id. Voy.* Exsequiæ. ‖ *Ornement, beauté.* Frīgĭdŭs ēt sĭlvīs æquĭlō dēcŭssĭt hŏnōrēm. *V.* Lætōs ŏcŭlīs ăfflārăt hŏnōrēs. *Id.* Ēt fōrmæ pŏpŭlātŭr hŏnōrēm. *Sil.* Rēlātŭs, ătquĕ nōtŭs ĭn vultŭs hŏnŏr. *H.* SYN. Dĕcŏr, dĕcŭs, etc. *Voy.* Pulchritudo. ‖ *Prix, récompense.* Gĕmĭnum pūgnæ prōpōnīt hŏnōrĕm. *V.* Nīl vīctŏr hŏnōrĭs Ex ŏpĭbŭs pōscō. *Sil.* Nullōs Mĭnўĭs ĕxsōlvēt hŏnōrēs. *V. Fl. Voy.* Præmium. ‖ *Nom d'une divinité de Rome.* Dōnĕc Hŏnŏr, plăcĭdōquĕ dĕcēns Rĕvĕrēntĭă vultū. *O.* (*Fast.* V, 23).

Hŏnōrātŭs, ă, ŭm. *Honoré, en honneur.* Quēm sēmpĕr ăcērbŭm, Sēmpĕr hŏnōrātŭm, sīc dī vŏlŭīstĭs, hăbēbō (diem). *V.* Vērbăquĕ hŏnōrĭtō fertĕ lĕgēndă vīrō. *O.* SYN. Cultŭs, laŭdātŭs, hŏnēstŭs. ĭnsignĭs, ĕxīmĭŭs, illŭstrĭs, cōnspĭcŭŭs.

Hŏnōrĭădēs, æ. *m. Fils d'Honorius.* Pārvŭs Hŏnōrĭădēs gĕnĭbŭs cōnsēdĭt ăvĭtīs. *Cl.*

Hŏnōrĭās, ădis. *f. Fille d'Honorius.* Līmĕn Hŏnōrĭădēs pĕnĕtrānt rēgālĕ sŏrōrēs. *Cl.*

Hŏnōrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui honore, ajoute ax l'honneur.* Sī quĭd hŏnōrĭfĭcŭm pāgĭnă blāndă sŏnāt. *M.* (X, 45). Cōnsŭl hŏnōrĭfĭcō mūnĕrĕ cōnmĕmŏrŏ. *Aus.* (*Parent.* 4, 32). SYN. Hŏnēstŭs.

Hŏnōrĭŭs, ĭi. *m. Honorius, empereur d'Occident, fils de Théodose.* Nōstrūm quūm sēnsĭt Hŏnōrĭŭs ārcŭm. *Cl.*

Hŏnōrō, ās, ārĕ. *Honorer.* Tānto sī tĕ plŭs ăltŏr hŏnōrăt Fūnĕrĕ. *St.* Blāndĭtŭr, rĕfŏvĕt, vĕnĕrātŭr, hŏnōrăt, ŏbŭmbrăt. *Fort.* (III, 339). SYN. Cŏlŏ, dĕcŏrō, ōrnō.

Hŏnōrŭs, ă, ŭm. *Honorable.* Cŭr ĭnfĭtĭātŭs hŏnōrā Ārcŭĕrĭm fāmā? *St.* Lætŭs ŏvāt nūnc laŭdĕ vīrum, nūnc vātĭs hŏnōrō Cārmĭnĕ. *V. Fl.* SYN. Hŏnēstŭs, dĕcŏrŭs, pŭlchĕr. PPH. Nōn ĭnhŏnēstŭs. Nōn ĭndĕcŏr *ou* ĭndĕcōrŭs. ‖ *qqf. En parlant d'une personne.* Măjōrque, ēt hŏnōrā vĭdērī, Pārque ŏpĕrī tāntō. *St.*

Hŏnŭstŭs. *Voy.* Onustus. (Cf. *Gell.* 2, 3.)

Hŏplŏmăchŭs, ī. *m.* (ὁπλομάχος). *Guerrier armé de toutes pièces, gladiateur cataphractaire.* Fēcīstī mēdĭcus, quŏd făcis hŏplŏmăchŭs. *M.* (VIII, 74. Cf. *Suet. Cal.* 35).

Hōră, æ. *f.* (ὥρα). *Heure.* Ĭndĕ ŭbĭ quārtă sĭtīm cœlī cōllēgĕrīt hōră. *V.* Hōră quŏta ēst? *H.* PPH. Hōræ spătĭŭm, mōmēntŭm, punctŭm, mōră, tēmpŭs. ‖ *L'heure de la naissance.* Pārcæ vĭŏlēntĭōr Nātālĭs hōræ. *H.* ‖ — ĕxtrēmă, sūprēmă, etc. *La dernière heure.* Ēt quūm sūprēmæ fīlă vēnērĭnt hōræ. *M.* (X, 5). Extrēmă mōrĭēns tămĕn ăllŏquŏr hōră. *V.* Ăt mĭhī Pērsĕphŏnē nīgrăm dēnūntĭăt hōrām. *Tib.* (III, 5, 5). *Voy.* Moriens. ‖ Ĭn hōrās. *D'heure*

en heure, à chaque heure. Quĭd quĭsquĕ vītĕt, nūnquam hōmĭnī sātĭs Caūtum ēst ĭn hōrās. *H.* Ēt mūtātŭr ĭn hōrās. *Id.* ‖ *Ordint. en gén. Temps.* Vĕnĭēt nārrātĭbŭs hōrā Tēmpēstīvă mĕīs. *O.* Nōs flendō dūcĭmŭs hōrās. *V.* Nūnquām tē crāstĭnă fallĕt Hōrā. *Id.* Ēt mĭhī fōrsăn, tĭbī quōd nĕgārĭt, Pōrrĭgĕt hōrā. *H.* SYN. Tēmpŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Saison.* Vārĭīsquĕ mūndŭm Tēmpĕrāt hōrīs. *H.* Sūb vērnī tēmpŏrĭs hōrām. *Id. Voy.* Tempestas. ‖ *Les Heures personnifiées, divinités qui attelaient le char du soleil, ouvraient les portes du ciel, etc.* Jūngĕre ĕquōs Tītān vēlōcĭbŭs ĭmpĕrāt Hōrīs. *O.* Præsĭdĭō cœlī fōrĭbŭs cūm mītĭbŭs Hōrīs. *Id.* ‖ 2. Hōrā *et* Hōrā. *Autre nom d'Hersilie, déesse de la jeunesse.* Tēquĕ, Quĭrīnĕ pātĕr, vĕnĕrōr, Hōrāmquĕ Quĭrīnī. *Enn.* (apud *Non.* 2, 394). Mūtāt, Hōrāmquĕ vŏcāt, quæ nūnc dĕă jūnctă Quĭrīno ēst. *O.* (*Met.* XIV, 851. Alii scrib. *Ora*).

† Hōræŭs, ă, ŭm (ὡραῖος). *D'été; fraîchement salé.* Hōræŭm scōmbrum, ēt trĭgōnem, ēt cētum, ēt mōllĕm cāsĕum. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 71. Vulgo, *Horæum, scombrum*, ut *horæum* sit piscis genus. Sed item *Athen.* ait ὡραῖον τάριχος, ὡραῖα τεμάχη, et *Archestr.* ὡραῖος θύννος. Et de melle *Plin.* 11, 14: « Alterum genus est mellis æstivi, quod ideo vocatur *horæum.* »)

† Hōrālĭs, ĕ. *D'une heure.* Hōrālĕ spătĭŭm. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 364).

Hōrātĭī, ōrŭm. *m. pl. Les trois Horaces, qui combattirent les trois Curiaces.* Hōrātĭōrŭm quă vīrēt sācĕr cāmpŭs. *M.* (III, 47). PHR. Quĕīs cōmmĭssă vīrīs Rōmāna Albānăquĕ fātă. *Aus.* (*Epist.* 18, 9). ‖ *Le père des Horaces.* (*Mart.* IX, 42, 5.) ‖ —ĭus, ă, ŭm. *Des Horaces.* Ēt cĕcĭnīt Cŭrĭōs frātrēs ēt Hōrātĭă pīlă. *Pp.* (III, 2, 7). Hōrātĭă făctă. *Manil.* (1, 776).

Hōrātĭus, ĭī. *m. Horatius Coclès. Voy.* Cocles. ‖ 2. *Horace* (Q. Horatius Flaccus), *poète lyrique et satirique.* Dēbĭtă spărgĕs lăcrĭmă făvillăm vătĭs Hōrātī. *H.* Ēt tĕnŭīt nōstrās nūmĕrōsŭs Hōrātĭŭs aūrēs, Dūm fĕrīt Aūsōnĭă cārmĭnă cūltă lўrā. *O.* SYN. Flăccŭs. EP. Vĕnŭsīnŭs, lўrĭcĕn, ăcĕr, mōrdăx. PPH. Rōmānæ fĭdĭcĕn lўræ. *H.* Călăbrā lўrā. *M.* Vĕnŭsīnā plēctrā. *Sid.* VERS. Aūt quō (stilo) tū Lătĭūm bĕās, Hōrātī, Ălcæō pōtĭōr lўrĭsta ēt ĭpsō. *Sid.* (Cf. *Pers.* 1, 112 *sq.*). *Voy.* Flaccus. ‖ *Autres.* Spĕctāhāt mŏdŏ, sōlŭs ĭntĕr ōmnēs, Nĭgrīs mūnŭs Hōrātĭŭs lăcĕrnīs. *M.* (IV, 2).

? Hōrdĕŭs, ă, ŭm. *D'orge.* (*Pl. Cas.* II, 8, 60. Sed loci varia lectio et interpretatio.)

Hōrdĕŭm, ī. *n. Orge.* Grāndĭă sæpĕ quĭbŭs māndāvīmŭs hōrdĕă sŭlcis. *V.* Ēt frăgĭlī jām strīngĕrĕt hōrdĕă cūlmō. *Id.* Dĭrĭpĭūnt nūmmōs, nĕglĭgūnt vīlĕ hordĕŭm. *Ph.* (Ceterum in prosa oratione singularis numerus fere usurpatur, et teste *Quintil.* 1, 5. Unde *Bavius* et *Mævius* Maronem reprehenderunt, quorum versus exstat apud *Serv.* ad *G.* I, 211: « *Hordea* qui dixit, superest ut *tritica* dicat. »)

Hōrĭă *et* Hōrĭōlă, æ. *f. Barque de pêcheur.* Sălūte hōrlæ, quæ ĭn mārī fluctŭōsō, Piscātŭ nŏvō me ūbĕrī cōmpŏtīvīt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 5). Ĭmo hōrĭōla ădvĕctī sūmŭs. *Id.* (*Trin.* IV, 2, 10. Cf. *Non.* 13, 3, et *Gell.* 10, 25).

† Hōrĭtŭr. *Comme* Hortatur. (*Ennius*, auctore *Diom.* 1, 378.)

Hōrĭzōn, ōntĭs. *m.* (ὁρίζων). *L'horizon.* Ătque, ă fĭnĕ trăhēns tītŭlŭm, mĕmŏrātŭr Hōrĭzōn. *Manil.* (I, 670). PPH. Fĭnītŏr circŭlŭs.

Hōrmĭdăc. *m. Chef des Huns.* Bārbărĕ bārbărĭcĭs, cŭjŭs dŭx Hōrmĭdăc ătquĕ Hūnnŭs ĕrāt. *Sid.* (*Pan.* 271).

Hōrnŭs, ă, ŭm. *De l'année.* Īllă dĭēs hōrnīs cædēm dēnūntĭāt ăgnīs. *Pp.* (IV, 3, 61). Pălĕă pōrrectŭs ĭn hōrnā. *H.* ‖ † Hōrnō. *abl. pris adv.* Hōrnō mēssis măgnă. *Pl.* (*Most.* I, 3, 3. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 403. *Glos. Placidi: Horno,* anno).

Hōrŏs *ou* Hōrŭs, ī. *m.* (Ὧρος). *Célèbre astronome de Babylone.* Mē crĕāt Ārchȳtæ sŏbŏlēs, Bābўlōnĭŭs Hōrŏs. *Pp.* (IV, 1, 79). ‖ *Hor ou Horus, fils d'Osiris et d'Isis, l'un des dieux terrestres des Égyptiens.*

Hōrōscŏpŏ, ās, ārĕ. *n. Être un horoscope.* Jām făcĭle ēst, sī quōd quāndōque hōrōscŏpĕt āstrŭm, Nōscĕrĕ. *Manil.* (III, 296).

Hōrōscŏpŭs, ī. *m.* (ὡροσκόπος). *Astre qui préside à la naissance, horoscope.* Gĕmĭnōs, hōrōscŏpĕ, vārō Prōdūcīs Gĕnĭō. *Pers.* (6, 18). Quēm bĕnĕ pārtūrīs mēmŏrānt hōrōscŏpŏn āstrīs. *Manil.* (III, 190). VERS. Quærĭtĭs ēt cœlō Phœnīcum ĭn ventă sērēnō, Quæ sĭt stēlla hŏmĭnī cōmmōdă, quæque mălă. *Pp.* Ūtrūmquĕ nōstrum ĭncrēdĭbĭlī mŏdō Cōnsēntĭt āstrŭm. *H.* Născendī quæ cuīquĕ dĭēs, quæ vītă fŭīssĕt. *Manil.*

Hōrrēndŭs, ă, ŭm. *Horrible, effrayant.* Clāmōrēs sĭmŭl hōrrēndōs ăd sīdĕră tōllīt. *V.* Hōrrēndum ēt dictū vīdĕō mīrābĭlĕ mōnstrŭm. *Id.* Rēddĭtă tāndĕm Vōx hōrrēndă vīrīs. *V. Fl.* SYN. Hōrrĭbĭlĭs, hōrrĭfĭcŭs, hōrrĭfĕr, hōrrĭdŭs, trĕmendŭs, mĕtŭēndŭs, tĕrrĭbĭlĭs, fōrmĭdābĭlĭs, fōrmĭdandŭs. ‖ *Hideux.* Cōncĭlĭum hōrrēndŭm (nempe Cyclopum). *V.* Pāllŏr ūtrāsquĕ fĕcĕrāt hōrrēndās vīsū *H.* SYN. Fœdŭs, dēfōrmĭs, tūrpĭs, *qqf.* tĕtĕr ălĕr. ‖ *Qui inspire une horreur religieuse.* Hōrrēndum sĭlvīs ēt rēlĭgiōnĕ pārentūm (tectum). *V* Hōrrēndæquĕ prŏcŭl sĕcrētă Sĭbўllæ. *Id.* SYN. Vĕrēndŭs. ‖ *Formidable à la guerre.* Ōcŭlōs hōrrēndŭs ĭn vīrgĭnĕ fixŭs. *V.* Jŭvĕnĭs Pārthĭs hōrrēndŭs. *L* SYN. Mĕtŭēndŭs, sævŭs. ‖ Hōrrēndŭm. *n. pr. adv. D'une manière effrayante.* Hōrrēndŭmquĕ ĭntōnāt ārmĭs. *V.* Hōrrēndŭm strīdĕns. *Id.* Intŏnāt hōrrēndŭm. *J.* (6, 485).

Hōrrēns, tĭs. *Hérissé de poil.* Hōrrēntĭsquĕ lĕōnĭs Ēxŭvĭās. *V.* Rĭgĭdīs hōrrēntĭă sētīs Tērgă. *O.* SYN. Hōrrĭdŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *En gén. Hérissé.* Hōrrēntĭă pīlīs Āgmĭnă. *H.* Dūrīs caūtĭbŭs hōrrens Caūcăsŭs. *V.* Clāssĭbŭs hōrrēns frētŭm. *Sen.* (*Ag.* 221). ‖ *Qui inspire l'horreur, en parti sombre.* Hōrrēntīque ātrŭm nĕmŭs ĭmmĭnĕt ūmbrā. *V.* Hōrrēnsquĕ fĕrīs ăltārĭbŭs Ēsŭs. *L. Voy.* Horrendus. ‖ *qqf. Transi.* Hōrrēntī tŭnĭcām nōn rĕdĕrĕ sērvō. *J.* (1, 95). SYN. Ălgēns, frīgēns, hĭrĭdŭlŭs.

Hōrrĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Se hérisser, être hérissé* Hōrrĕbānt dēnsīs æspĕră crūră pīlīs. *O.* Cuī vātī hōrrērĕ vīdēns jām cōllă cŏlŭbrīs. *V.* Sēgnĭsq hōrrērĕt ĭn ægrīs Cārdŭŭs. *Id.* SYN. Hōrrēscŏ, gĕō. PPH. Hōrrĭdŭs, æspĕr, hĭrtŭs, hĭspĭdŭs sŭ ‖ *Présenter un aspect triste, désolé.* Tristĭă vācŭōs hōrrēnt ăbsuntĭă cāmpōs. *O.* Nĕc tĕrā tē pēstās tōtō tāmĕn hōrrĕt ĭn ānnō. *Id.* Frīgĭdŭs rāpĭdīs hōrrēbĭt Āquārĭŭs eūrīs. *Germ.* (*Progn.* 106). ‖ *Être hideux ou effrayant.* Āst ăllæ tūr hōrrēnt. *V.* Hōrrēbānt sævīs ōmnĭă vērbă mĭ *O.* ‖ *Avoir froid, grelotter.* Hōrrŭīt ălgēntī tĕg cūrtă fŏcō. *Pp.* (IV, 5, 68). Solă prŭīnōsīs hor făcūndĭă pānnīs. *Petr.* (*Sat.* 85). Quāmvīs hōrrē

ĕt ipsĕ. *O.* SYN. Hŏrrēscŏ, frīgĕŏ, ālgĕŏ. ‖ *Trembler, frissonner de peur.* Pāvĭdō mihĭ mēmbrā tĭmōrĕ Hŏrrŭĕrānt. *O.* Trĕmo hŏrrĕŏquĕ, pōstquam ādspĕxi hānc. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 4). SYN. Hŏrrēscŏ, trĕmŏ, pāvĕŏ, etc. *Voy.* Tremo. ‖ *act. Craindre, redouter.* Aŭt impācatōs ā tĕrgo hŏrrēbĭs Ibērōs. *V.* Hŏrrēnt ādmōtās vūlnĕrā crūdă mānūs. *O. Voy.* Timeo *ou* Odi.

Hŏrrēscŏ, ēscĭs, rŭī (*de* Horreo), rēscĕrĕ. *n. Se hérisser.* Cāmpīquĕ nātāntēs Lēnĭbŭs hŏrrēscūnt flābrĭs. *V.* Hŏrrēscĕrĕ sētīs. *O. Voy.* Horreo. ‖ *Devenir noir, triste, horrible.* Sūbĭtĭs hŏrrēscĭt tŭrbĭdă nĭmbĭs Tēmpēstās. *Sil.* ‖ *Frissonner.* Hŏrrēscūnt cŏrda ăgrĭcŏlīs. *V.* Hŏrrēscŏ rĕfĕrēns. *Id.* ‖ *act. Redouter.* Mōrsŭs hŏrrēscĕ fŭtūrōs. *V.* Pēctŏra ĕt ēxtrēmām nīl hŏrrēscēntĭă mōrtēm. *St.*

Hŏrrĕum, ī. *n. Grenier, grange.* Īllĭŭs ĭmmēnsæ rūpĕrūnt hŏrrĕa mēssĕs. *V.* Dīstēndit spīcis hŏrrĕa plēnă Cĕrēs. *Tib.* (II, 5, 84). Sī prŏprĭō cōndĭdit hŏrrĕō Quĭdquĭd dē Lĭbўcis vĕrrĭtŭr ārĕis. *H.* SYN. Grānārĭă. EP. Cĕrĕālĕ, trĭtĭcĕŭm, căpăx, ămplŭm, vāstŭm, ĭmmēnsŭm, plēnŭm, rĕfĕrtŭm.

Hŏrrĭbĭlis, ĕ. *Horrible, effrayant.* Nūnc ētĭam hŏrrĭbĭlī vīsū pōrtēntă sĕquūntŭr. *V. Voy.* Horrendus. ‖ *Abominable.* Dī māgnī ! hŏrrĭbĭlem ēt sācrūm lĭbēllūm ! *Cat.* (14, 12). ‖ *qqf. en bonne part : Simple, sans parure, sévère.* Sūnt chărtæ mihĭ, quās Cătōnis ūxŏr, Ēt quās hŏrrĭbĭlēs lĕgānt Sabīnæ. *M.* (XI, 16). SYN. Horrĭdŭs, incultus, tĕtrĭcŭs.

† Hŏrrĭdĭtās, ātĭs. *f. Horreur.* Ōmnĭă mihi hŏrrĭdĭtāti ērānt maxŭmæ. *Næv.* (apud *Perott.* in *Cornucop.*).

Hŏrrĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu hérissé ; au fig. négligé.* Căpŭt ūngŭnt hŏrrĭdŭlŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 7). Tōnsos, hŏrrĭdŭlōs, rŭdēs, pūsillōs. *M.* (X, 98, nempe pueros). ‖ *Qui grelotte.* Scis cōmĭtem hŏrrĭdŭlūm trĭtă dōnārĕ lăcĕrnā. *Pers.* (1, 54). *Voy.* Horrens.

Hŏrrĭdŭs, ă, ŭm. *Hérissé.* Glăcĭē rĭgĕt hŏrrĭdă hārbă. *V.* Dēnsis hāstĭlĭbŭs hŏrrĭdă mўrtŭs. *Id.* Hŏrrĭdă cæsārĭēs. *O.* SYN. Hŏrrens, rĭgens, rĭgĭdus, āspĕr, hīrsūtŭs, hīrtŭs, hīspĭdŭs, ĭmpexŭs. ‖ *Vêtu négligemment.* Căpillīs pāssŭs, nūdus pĕs, ĭpsa hŏrrĭdă. *Ter.* (*Ph.* 1, 2, 56). Sērās pūtātŏr hŏrrĭdŭs rĕfĕrt ūvās. *M.* (III, 58). *Voy.* Squalidus. ‖ *Au fig. Inculte.* Ātque hæc vĕtūstă sæclīs glŏmĕrāta hŏrrĭdis. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). SYN. Incultus, rŭdis. ‖ *Horrible à voir, hideux.* Hŏrrĭdă vūltūm Dēfŏrmāt măclēs. *V.* Hŏrrĭdŭs ăltĕr Dēsīdĕ. *Id.* SYN. Hŏrrens, dēfŏrmis. *Voy.* Turpis. ‖ *Terrible.* Frĕmĕt hŏrrĭdŭs ōrĕ crŭēntō (Furor). *V.* Fĕrt hŏrrĭdă dictă pĕr aūras. *Id. Voy.* Horrendus. ‖ *Transi.* Hŏrrĭdŭs ŭt primō sēmpĕr tĕ mānĕ sălūtēm. *M.* (III, 36). Sī prĕmĕrēm vēntōsās hŏrrĭdŭs Ālpēs. *O. Voy.* Horrens. ‖ *Au fig. Sévère.* Hŏrrĭdĭōr rūscis. *V.* Nōn illĕ... tĕ nēgligĕt hŏrrĭdŭs. *H.* Hŏrrĭdă vīrtūs, Ārmātūmquĕ fĭdē pĕctŭs. *Sil.* SYN. Āspĕr, sĕvērŭs, tĕtrĭcŭs.

Hŏrrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm, *et* Hŏrrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Effrayant.* Ægĭdăque hŏrrĭfĕrām, tŭrbātæ Pallădĭs ārmā. *V.* Hŏrrĭfĕrōs ērŭctānt faucĭbŭs āstŭs. *Lr.* (III, 1026, de Tartaro). Hŏrrĭfĭcīs jŭxtā tŏnāt Ætnă rŭīnis. *V.* Hŏrrĭfĭcō lāpsŭ dē montĭbŭs ādsūnt. *Id. Voy.* Horrendus.

† Hŏrrĭfĭcābĭlis, *ou plutôt* Hŏrrĭfĭcābĭlis, ĕ. *Horrible.* Operta squālĭdæ, luctŭque hŏrrĭfĭcabĭlī. *Att.* (apud *Non.* 3, 234).

Hŏrrĭfĭcē. *adv. D'une manière effrayante.* Sīmŭlācrăquĕ lūcĕ cārentŭm, Quæ nōs hŏrrĭfĭcē lānguentēs sæpĕ sŏpōrĕ Ēxcĭērūnt. *Lr.* (IV, 39).

Hŏrrĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Hérisser.* Flātŭ plăcĭdūm mārĕ mūtūtĭnō Hŏrrĭfĭcāns zĕphўrŭs. *Cat.* (64, 270). SYN. Āspĕrŏ. ‖ *Rendre effrayant.* Ēt rĭctu hŏrrĭfĭcānt gălĕās. *Sil.* ‖ *Effrayer.* Vātūm prædĭctă prĭōrŭm Tĕrrĭbĭlī mŏnĭtu hŏrrĭfĭcānt. *V. Voy.* Terreo.

Hŏrrĭfĭcŭs. *Voy.* Horrifer.

Hŏrrĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait un bruit horrible.* Hŏrrĭsŏnō strĭdēntĭes cārdĭnĕ pōrtæ. *V.* Mārĕ pōssĭdĕt aūstĕr Flātĭbŭs hŏrrĭsŏnĭs. *L.*

Hŏrrŏr, ōrĭs. *m. Hérissement.* Nōn pāllōrĕ vīrĭs, nōn ūllo hŏrrōrĕ cŏmārŭm Tĕrrĭbĭlĭs. *V. Fl.* Nūllōque hŏrrōrĕ cŏmārŭm Ēxcŭssæ laūrus. *L.* ‖ *Tremblement, frissonnement, agitation.* Tŭmŭlō rāmōs hŏrrōrĕ mŏvērī. *O.* ‖ *Frémissement, bruit horrible.* Tĕrræ strĭdēntĭs|ăcĕrbŭm Hŏrrōrĕm. *Lr.* (II, 410). Ārmōrŭmquĕ īngrŭīt hŏrrŏr. *V.* SYN. Frĕmĭtŭs. ‖ *Grand froid.* Nĭx ēt cærŭlĕī bŏrĕæ fĕrŭs āstŭlit hŏrrŏr. *V. Fl.* | Quām vălĭdī fĕrrī nātūræ frīgĭdŭs hŏrrŏr. *Lr.* (VI, 1009). ‖ *Aspect sombre, nuit, ténèbres.* Hŏrrŏr ĭnfĭcit hŏrrŏr Tērgă mārīs. *L.* (V, 564). Dēpēllĭtquĕ nōtŏs, quŏs cærŭlŭs hŏrrŏr, etc. *V. Fl.* (I, 652). Ēxtrēmŭs quŭm lūmĭnă cōrrĭpĭt hŏrrŏr. *Id.* (VI, 277. Sic bene vett. edd. omnes, nunc fere error). *Voy.* Inhorreo. ‖ *Aspect effrayant.* Ārbŏrĭbŭs sŭŭs hŏrrŏr ĭnēst. *L.* ‖ *Frisson de la peur, effroi.* Mihi frīgĭdus hŏrrŏr Mēmbra quătĭt. *V.* Ārrēctæque hŏrrōrĕ cŏmæ. *Id.* SYN. Trĕmŏr, pāvŏr, tĕrrŏr. *Voy.* Tremo. ‖ *Crainte religieuse.* Hīc nūmĭnĭs ĭngĕns Hŏrrŏr. *Val. Fl.* ‖ *Objet effrayant, effroi.* Scīpĭădēs bēllī fŭlmĕn, Cārthāgĭnĭs hŏrrŏr. *Lr.* (III, 1048). SYN. Tĕrrŏr, mĕtŭs. ‖ *qqf. Tremblement causé par la joie.* (*Lucr.* III, 29.)

† Hŏrsŭm. *adv. Par ici, de ce côté.* Quām mŏx hŏrsum ād stābŭlūm jūnix rĕcĭpĭāt sē ē pāhŭlō. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 33). Vīdĕo ; hŏrsŭm pĕrgūnt. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 36). SYN. Hūc.

Hortālŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sēvŏcāt ā dŏctīs, Hortālĕ, vĭrgĭnĭbŭs. *Cat.* (65, 2).

Hortāmĕn, ĭnĭs, Hortāmēntŭm, ī, *n., et* Hortātŭs, ūs. *m. Exhortation.* Nōn ēst hortāmĭnĕ lōngō Nūnc, ălt, ūtēndŭm. *O.* Nĕc nōn cōnsuētæ nōrint hortāmĭnă vōcīs. *Nem.* (*Cyn.* 196). Āspĕrā quīsquĕ Hortāmēntă sĭbī rĕfĕrāt. *Sil.* Laūdāt, ēt hortātu cŏmprŏbāt āctă sŭō. *O.* Āffātŭr vōce, ēt blāndīs hortātĭbŭs ĭmplĕt. *Sil.* SYN. Impulsŭs, mŏnĭtŭs, stĭmŭlī. PPH. Hortāntĭă dictă.

Hortās, tis. *Qui exhorte.* Mēllăque ārundĭnĕīs ĭnfĕrrĕ cănālĭbŭs ūltrō Hortāntēm. *V.* Hortāntĭa dictă. *Alcim.* (*ad Sor.* 132).

Hortātŏr, ōrĭs. *m.* ; Hortātrīx, īcis. *f. Qui exhorte, conseiller.* Hortātŏr scĕlĕrum Æŏlĭdēs. *V.* Hortātŏr pūgnæ cōnsĭlĭumquĕ fŭīt. *O.* Hortātrīx ānĭmōsī glōrĭă lĕti. *St.* SYN. Auctŏr, ĭmpŭlsŏr, suāsŏr. *Voy.* Impulsor.

Hortātŭs, ă, ŭm. *Qui a exhorté.* Tĕrrĭbĭlēs hortātŭs ĕquōs. *O.*

Hortātŭs, ūs. *m. Voy.* Hortamen.

Hortēnsĭŭs, ĭī. *m. Hortensius, célèbre orateur romain, rival de Cicéron.* Sīc ēst Hortēnsĭŭs ōlīm Absumptŭs : causis ētĕnim cōnfectŭs agendis Obtĭcŭīt. *Ser. Sam.* (*vs.* 260). Hānc cĕlĕbrāvīt ŏpūm fēlix Hortēnsĭŭs aūlam, Cōntra Arpīnātēm quī stĕtit ēlŏquio. *Symm.* (*Auctuar.*). ‖ *Il avait aussi composé des poésies érotiques.* Nĕc mĭnŭs Hortēnsī, nĕc sūnt mĭnŭs ĭmpŕŏbă Sērvī Cārmĭnă. *O.* (Adde

Catul. 93, 3). ‖ *Caton d'Utique lui avait cédé sa femme Marcia.* Hortēnsī mœrēns īrrūpit Mārcĭă būstō. *L.* (II, 328. In his quidam male plures Hortensios agnoscunt).

Hortīnŭs *ou* **Hortānŭs**, ă, ŭm. *D'Horta, ville d'Etrurie.* Hortīnæ classēs. *V.*

Hortŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Exhorter.* Hortāmŭr fārī, quō sānguĭnĕ crētŭs. *V.* Mē mĭsĕrăm! cŭpĭō nōn pērsuādērĕ quŏd hortŏr. *O.* SYN. Exhortŏr, ădhortŏr, excĭtŏ, cōncĭtŏ, incĭtŏ, sūscĭtŏ, accĕndŏ, ăcŭŏ, exăcŭŏ, impĕllŏ, stĭmŭlŏ, exstĭmŭlŏ, instīgŏ, inflāmmŏ, suādĕŏ, mŏnĕŏ, admŏnĕŏ. PPH. Hortātŭ, hortāmĭnĕ, hortātĭbŭs instīgŏ, ăcŭŏ, accĕndŏ, stĭmŭlŏ, excĭtŏ, implĕŏ. Dictis ănĭmōs ăddŏ, tōllŏ, sūfflcĭŏ. Vĕrbĭs vīrtūtĕm, ănĭmūm ăccĕndŏ. Vīrēs stĭmŭlis incĭtŏ, sūscĭtŏ, exăcŭŏ. Cōrdă, ănĭmōs hortāndŏ fŏvĕŏ. Vōcĭbŭs instīgŏ. Vīrtūtĕm vōcĕ rĕvŏcŏ. ‖ *Formules.* Ēia ăgĕ *ou* ăgītĕ. Nūnc ăgĕ. Ergo ăgĕ. Pĕrgĕ mŏdŏ. Mactĕ *ou* mactī ănĭmō, vīrtūtĕ. VERS. Mactĕ nŏvă vīrtūtĕ, pŭĕr. *V.* Rĕvŏcāte ănĭmōs, mœstūmquĕ tĭmorĕm Mittĭtĕ. Tū nĕ cēdĕ mălis, sĕd contra audentĭŏr ītō Quām tŭă tĕ fortūnă sĭnĕt. Nūnc ănĭmis ŏpŭs, Ænēă, nūnc pectŏrĕ fīrmō. Nūnc illās prōmittĕ vīrēs; Nūnc ănĭmōs quĭbŭs ĭn Gætŭlīs Syrtĭbŭs ūsī. *Id. Voy.* Age, Macte.

Hortŭlānŭs, ī. *m. Jardinier.* PPH. Hortī cultŏr.

Hortŭlŭs, ī. *m. Petit jardin.* Cēcrōpĭūs suāvēs exspīrāns hortŭlŭs aurās (*Ciris*, 3). Hortŭlŭs hīc, pūtĕŭsquĕ brĕvis. *J.* (3, 226. Et *Cat.* 61, 91).

Hortŭs, ī. *m. Jardin.* Hortŭs ŭbi, et tĕctō vīcīnŭs jŭgīs āquæ fons. *H.* Ūt flōs ĭn sæptīs sēcrētŭs nāscĭtŭr hortīs. *Cat.* (62, 39). Āt rūbĕr hortōrŭm dēcŭs et tūtēlă Prĭāpŭs. *O.* SYN. Hortŭlŭs, *qqf.* sæptŭm, vīrētŭm. EP. Sæptŭs, claŭsŭs; grātŭs, ămœnŭs, lætŭs, jūcundŭs, cultŭs, rigŭŭs, irrigŭŭs, fœcundŭs, fĕrax, fertĭlis, pinguis, pomĭfĕr, flōrēns, frondēns, vĭrĭdis, vīrēns; hālāns, ŏdōrātŭs, frăgrāns. PPH. Hortī, hortōrŭm sæptŭm, sæptă. VERS. Ŏdōrātĭs cultissĭmŭs hērbis. *O.* Tūnc bĭbĕt irrigŭās fertĭlis hortŭs āquās. *Id.* Exīgŭās spātĭŏ, vārĭis sĕd fertĭlis hērbis. *V.* Et vārĭās, quās habĕt hortŭs, ŏpēs. *M.* Illĕ cŏlĕt nĭtidīs gĕmmantĕm flōrĭbŭs hortum. *Manil.* (*Cf. Virg. G.* IV, 125 *sq.*; *Moret.* 61 *sq.*) ‖ — Hesperĭdum. *Jardin des Hespérides.* Hortīs Hespĕrĭdŭm bĕātiōrĕm. *M.* (IV, 64). *Voy.* Hesperides.

†**Hŏrūnc.** *arch. abrév. de* Horumce. Hŏrūnc illă nihĭlŭm quĭdquām făcĕrĕ pŏtĕrīt ădmŏdŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 65. Adde *Ter. Hec.* I, 2, 97).

Hōrŭs. *Voy.* Horos.

Hōsănnă. *indécl. Eccl. Exclamation en langue hébraïque : Salut et gloire.* Hōsānna, ēxcēlsīs sīt glōrĭă lætă trŏpæĭs. *Juvc.* (III, 641).

Hŏspĕs, ĭtis. *m. Etranger qui arrive dans un pays ou dans une maison, hôte.* Thēssălĭcāmquĕ adĭit hospĕs Achillĭis hūmŭm. *O.* Sīdonĭŭs ēx quō Hospĕs (de Cadmo). *St.* Jŭpĭtĕr, hospĭtibŭs nām tē dārĕ jūrā lŏquuntur. *V.* Sī vĕspĕrtĭnŭs sŭbĭtō te ŏppressĕrĭt hospĕs. *H.* SYN. Ădvĕnă, pĕrĕgrīnŭs. EP. Vāgŭs, fessŭs, sŭpplĕx, ignōtŭs, nūdŭs, ĕgēns, ĭnŏps. ‖ *Celui qui donne l'hospitalité.* Nōn hospĕs ăb hospĭtĕ tūtŭs. *O.* Succinctŭs cursĭtăt hospĕs. *H.* ‖ *f. Comme* Hospita. Nōn vĕnĭt hæc nostrīs hospĕs ămīcă chŏrīs. *O.* Hospĕs ĭn extrēmis audīvit curĭă tēctis. *L.* (V, 11. De quo *Prisc.* 5, 650). ‖ *adj.* Quēm nōn ălĭēnă pĕr ārvă Indŭlĭt hospĕs hŏnŏr. *Cl.* Mānēs lŏcăt hospĭtĕ cymbă. *St.* Hospĭtĕ gemmă. *Pallad.* (*Insit.* 33). ‖ *qqf. n.* Nōn plūrā quĕrūntŭr Hospĭtĭbŭs tēctis. *St.* (*Th.* XII, 479). Ārvăquĕ căptă mănū pŏpŭlārĭĕr hospĭte ārā-trō. *Prud.* (*Psych.* 282).

Hospĭtă, æ. *f. Etrangère.* Hospĭtă Cārmēntĭs fĭdōs ĭntrāssĕ pĕnātēs. *O.* Hānc hospĭtăm ădĭtēm crĕpĭdŭla ūt grăphĭcĕ dĕcēt! *Pl.* (*Pers.* IV, 2, 3. Adde *Ter. And.* II, 6, 8). *Voy.* Hospes, Hospitus. ‖ *Hôtesse.*

Hospĭtālĭs, ĕ. *D'hôte, hospitalier.* Nōn hospĭtālĭs ēxsŭlēs tēllūs fĕrăt. *Sen.* (*OEd.* 259). Ūmbram hospĭtālēm cōnsōcĭārē ămānt (arbores). *H.* SYN. Hospĭtus.

Hospĭtālĭtās, ātis. *f. Hospitalité.* Tām cōmī pătĕt hospĭtālĭtātĕ. *M.* (IV, 64, nempe domus). Vēstræ laudĭbŭs hospĭtālĭtātis. *Sid.* (*Pan.* 3067). *Voy. le suiv.*

Hospĭtĭŭm, ĭi. *n. Hospitalité, action de la donner, liaison entre des hôtes.* Sī jūngī hospĭtĭō prōpĕrāt, sŏcĭūsquĕ vŏcārī. *V.* Pĕr pătrĭs hospĭtĭum, et mēnsās quās ădvĕna ădĭstī. *Id.* Ūt tămĕn ārctŭm Sōlvĕrĕt hospĭtĭīs ănĭmŭm. *H.* EP. Dūlcĕ, grātŭm, bĕnīgnŭm, plŭm, ūtilĕ, ŏptātŭm. PPH. Hospĭtĭi jūs, jūrā, fĭdēs. Hospĭtĭs ŏfflcĭŭm, mūnŭs, sācrā. ‖ *Donner l'hospitalité.* Hospĭtĭŭm dō, præbĕŏ, præstŏ. Hospĭtĭō, tēctis, dŏmō accĭpĭŏ, excĭpĭŏ, ădmittŏ, sūscĭpĭŏ. Hospĭtĭō ĭndulgĕŏ. Dŏmō, mēnsā sŏcĭō. Hospĭtă tēctă pandŏ, dō, præbĕŏ. VERS. Tēctōque ănĭmōquĕ rĕcēpī. *V.* Ūtquĕ nŏvæ pătĕānt Cārthāgĭnis ārcēs Hospĭtĭō Teucrīs. Āc nōstris sūccēdĕ pĕnātĭbŭs hospēs. Dā prōprĭām, Thўmbræĕ, dŏmum. *Id.* Nīsĭ nōs vīcĭnă Trĭvĭcī Villă rĕcēpissĕt! *H.* Cōnsistĭtĕ, dixĭt; Nē dŭbĭtātĕ, prĕcŏr, tēctō grăvĕ sĭdŭs ĕt ĭmbrĕm, Ĭmbĕr ĕrāt, vītārĕ mĕō. *O.* ‖ *Recevoir l'hospitalité.* Hospĭtĭō ūtŏr. Hospĭtĭum ădĕŏ, sŭbĕŏ. Tēctīs hospĕs sūccēdŏ, mŏrŏr. Sŏclă urbĕ, dŏmō frŭŏr. VERS. Jūngĭmŭs hospĭtĭō dēxtrās, ēt tēctă sŭbīmŭs. *V.* Dūmquе hŭic hospĭtĭum dŏmŭs ĕst Tēgĕæă. *O.* Hospĭtĭum sīt tŭă vīllă mĕum. Hospĭtĭō rēgis cŏnfīsă vētūstō. *Id.* Hospĭtĭumquĕ dŏmŭs pătŭīt mihī sæpĕ vŏcātō. *Juvc.* ‖ *Lieu où l'on reçoit l'hospitalité, où l'on séjourne, demeure.* Hospĭtĭis Rōmām vīx hăbŭīssĕ lŏcum. *O.* Hospĭtĭis tĕnĕāt frondēntĭbŭs ārbŏs. *V.* Hospĭtĭō prōhĭbēmŭr ārēnæ. *Id.* Ēgrēssūm māgnā mĕ accēpit Ārĭcĭă Rōmā Hospĭtĭō mŏdĭcō. *H.* SYN. Dēvērtĭcŭlum, sēdēs. PPH. Hospĭtă tēctă, dŏmŭs, sēdēs.

Hospĭtŭs, ă, ŭm. *Etranger.* Nēc plăcĭdŏs pŏrtŭs hospĭtă nāvĭs hăbĕt. *O.* Quō tūtŭŏr hospĭtă lŭstrēs Æquŏră. *V.* SYN. Hospĕs, pĕrĕgrīnŭs, ēxtērnŭs. ‖ *Qui donne l'hospitalité, hospitalier.* Pāndĕrĕ dēfessīs hospĭtă tēctă vīrīs. *O.* Pāstŏr quūm trăhĕrĕt pĕr frĕtă nāvĭbŭs Īdæĭs Hĕllēnăm pērflŭs hospĭtăm. *H.* SYN. Hospĭtālis.

Hostĭă, æ. *f. Victime.* Hostĭbŭs ē victīs hostĭă nōmĕn hăbĕt. *O.* Mūltă tĭbi ante ārās nostrā cădĕt hostĭă dēxtrā. *V.* Vīttæquĕ dĕūm, quās hostĭă gessī. *Id.* SYN. Victĭmă. *Voy.* Victima, Sacrifico.

†**Hostĭātŭs**, ă, ŭm. *Pourvu de victimes.* Candidatūs vēnīre hostiatāsque, ăd hoc. *Pl.* (*Rud.* I, 5, 12).

Hostĭcŭs, ă, ŭm. *D'ennemi.* Ēt crĕmăt ĭnsōntēs hostĭcă flāmmă cāsās. *O.* Nĕc hostĭcŭs aufĕrĕt ēnsis. *H. Voy.* Hostilis.

†**Hostĭfĕr**, ĕră, ĕrŭm. *D'ennemi.* Hostĭfĕrŭm nēcdum sibi quanquām nūmina nōrunt. *Manil.* (I, 420).

†**Hostĭfĭcē.** *adv. En ennemi.* Hostĭfĭcē miscērĕ sānguĕn. *Att.* (apud *Non.* 3, 203).

† Hōstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *D'ennemi.* Ō dīrum hōstĭfĭcūmquĕ dĕm! *Att.* (apud *Non.* 8, 15).

Hōstĭlis, ĕ. *D'ennemi, hostile, ennemi.* Inclūsūs nūrīs, hōstĭlique āggĕrĕ sēptūs. *V.* Mālērnōs lūctūs, hōstĭlĭă būstă plāstī. *O.* SYN. Hōstĭcŭs, īnfēnsŭs, nīmīcŭs, ădvĕrsŭs, īnfēstŭs, ŏppōsĭtŭs.

Hōstĭlĭtĕr. *En ennemi.* Vūlnĕrāt ārmentūm stĕrĭlĭtque hōstĭlĭtĕr ōmnĕ. *O.* SYN. Crūdēlĭtĕr, sævē.

† Hōstĭmēntŭm, ī. *n. Compensation, retour.* Pār pārī dătum hōstĭmēntum ēst, ŏpĕrā prō pĕcūnĭā. *Pl.* (*As.* I, 3, 20). Audi, ătque audĭtīs hōstĭmēntum ădjūngĭtō. *Enn.* (apud *Fest.* in *Redhostire.* Cf. *Non.* 1, 11).

† Hōstĭŏ, īs, īrĕ. *n. User de représailles.* Quīn prōmīttō, ĭnquam, hōstīrĕ cōntra, ūt mĕrŭĕrīs. *Pl.* (*As.* II, 2, 109. *Fest.* in *Status* : « *Hostire* bonebatur pro æquare. ») || *act. Frapper, blesser, abattre.* Măchærā ătque hāstā hōstīvīt. *Enn.* (apud *Fest.* in *Redhostire*). Mĕum ădmissūm nŏcēns hōstīt vōluntātĕm tŭām. *Pac.* (apud *Non.* 2, 405. Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 156).

Hōstĭs, ĭs. *m. Ennemi de guerre.* Hōstīs hăbĕt nūrōs, rŭīt ăllo ă cūlmĭnĕ Trōjă. *V.* Cæsīs Hōstĭbŭs ĭnsŭltāns. *Id.* Fās ēst ĕt ăb hōstĕ dŏcērī. *O.* ℣P. Ădvĕrsŭs, ĭnfēnsŭs, ĭnfēstŭs, ātrōx, sævŭs, bārbārŭs, ĭmmītis, crūdēlis, fĕrŭs, trūx, trŭcŭlēntŭs, vĭŏlēntŭs, crŭēntŭs, dūrŭs, dīrŭs, ĭnīquŭs; sŭpĕrbŭs, fĕrōx, bĕlligĕr, aūdax, ĭntĕrrĭtŭs, fĭdēns; ămēns, ĭnsānŭs, vēsānŭs, ĭmprūdēns, vīgĭl, sōllĭcĭtŭs, cautŭs, pĕrfĭdŭs; mĕtŭēndŭs, tĭmēndŭs. ℣PH. Hōstĭlĕ, ŏppōsĭtum āgmĕn. Hōstīlīs, hōstĭcă bŭrbă. Ĭnīmĭcă mānŭs, tŭrbă. Ārmă cōntrārĭă, ădvĕrsă, hōstīlĭă. Hōstĭlēs īræ. Hōstĭlis fŭrŏr. *Voy.* Pugno, Bellum. || † *arch. Étranger; hôte.* Sī stătŭ' condictŭs cum hōste ĭntercēdit dĭēs. *Pl. Curc. prol.* 5). Hōstēsne ăn cīvēs cōmĕdīs, pārvī pĕndĕrĕ. *Id.* (*Trin.* I, 2, 65. De hoc *Fest.*, *Varr. L. L.* 4, 1; *Serv.* ad *Æ.* IV, 424, et præsertim *Cic. Off.* 1, 12). || *En gén. Ennemi.* Dī mĕ tĕrrĕnt, ĕt Jūpĭtĕr hōstīs. *V.* Lĭbĕr ĭn ădvĕrsōs hōstĕs strĭngătŭr ĭambŭs. *O. Voy.* Inimicus. || *qqf. f.* Hōstīs ēst ŭxŏr. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 28. Et *Ter. Hec.* V, 2, 23). Quūm cērtă vīdēbĭtŭr hōstīs. *O.* Hōstīs thĕrmōdōntĭă. *Sen.* (*H. OEt.* 21). || *En parlant des animaux.* Nōxæ ŭbī dēdĭtŭs hōstīs (caper). *O.* Ŏblĭtum fĕrtŭr ĭn hōstĕm (scil. taurum). *V.*

Hōstŭs, ī. *m. Prince de Sardaigne.* (*Sil.* XII, 347. Cf. *Liv.* 22, 32.)

Hŭ. *interj.* (*Pl. Mil.* IV, 6, 43.)

Hŭbĕr, Hŭbērĭās. *Voy.* Uber, etc.

Hūc. *adv. Ici où je suis* (*avec mouv.*). Hūc ădēs, ō fōrmōsĕ pŭĕr : ŭbī līlĭă plēnīs. *V.* || *Là.* Quī scīs ăn prūdēns hūc sē cōnjēcĕrīt? *H.* Ŭbī frīgĕt, hūc ēvāsīt. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 11). SYN. Illūc, illō. || Hūc illūc, Hūc ĕt illūc, etc. *Ici et là.* Hūc ĕăt ătque illūc. *O.* Ĕt ōrā vērtăt hūc ĕt hūc. *H.* || *A cela.* Ădde hūc, quōd mĕrcēs sīnĕ fūcis gĕstăt. *H.* || Hūcūsquĕ *ou* Hūc ūsquĕ. *Jusqu'ici.* Sī cīvēs, hūcūsquĕ lĭcĕt. *L.*

Hūccĭnĕ? *Est-ce que jusqu'à ce point?* Hūccĭnĕ rērum vēnīmŭs? *Pers.* (3, 15).

Huī. *interject. Pour marquer l'étonnement; exclamation ironique : Oh!* Huī, tām grăvēs hōs quæsō? Sīc mĕrĭtum ēst mĕŭm. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 40, *Id. Ad.* IV, 2, 28; *Pl. Pers.* V, 2, 25). Huī, paūcă quām dīū lŏquūntŭr Ătticī! *Aus.* (*Sept. Sap. Chil.* 3. Cf. *Diom.* 1, 412).

Huīc. *dat. de* Hic. *Voy. ce mot.* || † *qqf. disyll.* Hŭīc. Lætus hŭīc dŏnō vidĕās dārĕ tūrā nepōtēs. *Sil.* (*Silv.* I, 1, 107. *Ib.* 2, 135. De quo *Prisc.* 12, 961). Nōmĕn hŭīc jŏcŭlārĕ dătūm. *Aus.* (*Parent.* 5, 3. Et *T. Maur. Ped.* 18, nec semel).

Hūjŭs. *gén. de* Hic. *Voy. ce mot.* || † *Souv. monosyll. dans les comiques.* Huīus īllīc, hīc illī hŏdiē fĕrt ĭmāgĭnĕm. *Pl.* (*Capt. prol.* 39). Pŏst ārgūmēntum huīus ēlŏquār trăgœdīæ. *Id.* (*Amp. prol.* 51). *Voy. le suiv.*

Hūjūsmŏdī. *gén. De cette sorte.* Sī mōrs hăbēnda hūjūsmŏdi ēst. *Prud.* (*Peri.* 1596). Vērum īræ sī quæ fŏrte ēvēnīunt huiusmŏdī. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 60). *Voy. le précéd.*

Hūmānĕ. *adv. Selon la nature humaine.* Ĭntĕr-vāllă vīdēs hūmānĕ cōmmŏdă. *H.* SYN. Hūmānītŭs. || *Avec douceur, bienveillance.* Ădvōrsōr sēdŭlo ēt dētĕrrĕō; Vīx tămĕn hūmānĕ pătĭtŭr. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 65). Hūmānĕ făcīs, Hērmĕ, nōn sūpĕrbĕ. *M.* (II, 15). SYN. Hūmānĭtĕr, clēmēntĕr, lēnĭtĕr, cōmĭtĕr, bĕnīgnĕ.

Hūmānītās, ātis. *f. Humanité, nature humaine.* PPH. Hūmānă nātūră. || *Bonté, obligeance.* Hūmānĭtātī quī sē nōn āccōmmŏdăt. *Ph.* SYN. Bŏnĭtās, bĕnīgnĭtās, cōmĭtas. *Voy.* Bonitas.

Hūmānĭtĕr. *adv. Voy.* Humane.

Hūmānītŭs. *adv. Selon la nature humaine, la condition de l'humanité.* Sī quīd mĕ fŭĕrīt hūmānĭtŭs, ūt tĕnĕātīs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Me*). Ădducōr fĕrre hūmāna hūmānĭtŭs. *Afran.* (apud *Non.* 11, 40). SYN. Hūmānĕ. || ? *Avec douceur.* Ŭbī rĕm rēscīvī, cœpī nōn hūmānĭtŭs... Trăctārĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 47. Cujus sensus exempla desunt : velim *humaniter*).

Hūmānŭs, ă, ŭm. *Humain, d'homme.* Aūt hūmānă pălăm cŏquăt ēxtă nĕfārĭŭs ātreūs. *H.* Nōn hæc hūmānīs ŏpĭbŭs, nōn ārtĕ măgīstrā prōvēnīūnt. *V.* SYN. Mōrtālĭs, hŏmĭnŭm, hŏmĭnĭs. || Hūmānă, ōrŭm. *n. pl. Les choses humaines.* Dīvīna hūmānăquĕ pūlchrīs Dīvĭtĭīs pārēnt. *H.* Fōrtūna hūmānă fĭngĭt āptātquĕ ŭt lŭbĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 54). || *Qui tient à la nature humaine.* Pērsuāsĭt nōx, ămor, vīnum, ădōlēscēntĭă, Hūmānum ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 25). Aūt hūmānă pārum cāvīt nātūră. *H.* || † *qqf.* Hūmānī, ōrŭm. *Les hommes.* Vītæ Pērcĭpĭt hūmānōs ŏdĭŭm lūcīsquĕ vīdēndæ. *Ir.* (III, 79). || *Doux, bon, obligeant.* Hūmāni ingĕnī, Mānsuētīque ănīmī ŏffĭcĭă. *Ter.* (*And.* I, 1, 87). Quānto ēst hūmānĭŭs īstūd! *M.* (VI, 59). *Voy.* Benignus.

Hūmātŏr, ōris. *m. Qui enterre.* Nōn īllūm Pœnŭs hūmātor Consulis. *L.* (VII, 799).

Hūmātŭs, ă, ŭm. *Inhumé.* Hōc sŭb mārmŏrĕ Glaŭcĭās hūmātŭs. *M.* (VI, 28).

Hūmēctātŭs, ă, ŭm. *Humecté.* Stātque hūmēctātă Vŏmānō Ădrĭă. *Sil.*

Hūmēctō, ās, ārĕ. *Humecter, mouiller.* Quā nĭgĕr hūmēctāt flāvēntīă cūltă Gălæsūs. *V.* Gūttis hūmēctāt grāndĭbŭs ōră. *Id.* Dūm mĕŭs hūmēctāt flāvēntēs Lūcĭfĕr āgrōs. *Cl.* SYN. Rĭgō, ĭrrĭgō, ĭrrōrō, etc. *Voy.* Rigo.

† Hūmēctŭs, ă, ŭm. *arch. Humecté.* Ĕt stŏmāchi hūmēctūm sērvārĕ tĕnōrĕm. *Lr.* (IV, 633). Hūmēctām sācrō spūtāmĭnĕ tĕrrām Cōntrēctāns dĭgĭtīs. *Prud.* (*Apoth.* 744).

Hūmēns, tis. *Humide.* Hūmēntēmquæ Aūrōră pōlō dīmōvĕrāt ūmbrām. *V.* Hūmēntīă lāttŏrā. *Id.* Hūmēntēs ŏcŭlī. *O. Voy.* Humidus.

Hūmĕō, ēs, ērĕ, *et* Hūmēscō, īs, ĕrĕ. *n. Être humide, devenir humide.* Lăcrĭmis hūmĕt ārēnă mĕīs. *O.* Hūmeut inculiæ fontĕ pĕrennĕ gĕnæ. *Id.* Hūmē-

scūnt spūmīs flātūquĕ sĕquēntūm. *V. Voy.* Madeo.

Hūmĕrŭs, ī. *m.*; Hūmĕrī, ōrūm. *pl. Épaule, épaules.* Āxem hūmĕrō tōrquēt stēllīs ārdentĭbŭs āptum. *V.* Rĕtĭcŭlūm pānĭs... Fōrtĕ vĕhās hūmĕrō. *H.* Nūdātōsque hūmĕrōs ōlĕō pērfūsā nĭtēscĭt. *V.* Hūmĕrōs ēxsĕrtŭs ūtĕrquĕ. *St.* SYN. Cĕrvīx, tĕrgŭm dōrsŭm, cōllŭm, cōllă, *qqf.* scăpŭlæ. EP. Vălĭdī, lātī, rōbustī; lævēs, nĭvĕī, cāndēntēs, ĕbūrnī. ‖ *qqf. au fig. Dos d'une montagne, etc.* Vĭrĭdēs hūmĕrōs ĕt ŏpăcă thĕātrī Cūlmĭna. *St.*

Hūmēscŏ. *Voy.* Humeo.

Hūmī. *Voy.* Humus.

* ? Hūmĭdē. *adv. Avec humidité.* (*Pl. Most.* I, 2, 67. Alii leg. *tigna humida.*)

Hūmĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu humide.* Hūmĭdŭlĭs spūmās strĭngĭt ūtrāquĕ cōmīs. *Aus.* (*Epigr.* 106, 4. Nec male addunt *Ov. A. Am.* III, 629).

Hūmĭdŭs, ă, ŭm. *Humide.* Ĕt jām nōx hūmĭdă cœlō Præcĭpĭtăt. *V.* Quīd cōgĭtĕt hūmĭdŭs aūstĕr. *Id.* Hūmĭdă lūmĭnă. *O.* SYN. Hūmēns, mădĭdŭs, mădēns, ūdŭs, ūvĭdŭs, *qqf.* stīllāns, flŭēns, rōrāns. ‖ *qqf.* Hūmĭdă, ōrūm. *n. pl. La mer.* (*Avien. Arat.* 756.)

†Hūmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Humide.* Nărĭbŭs hūmĭfĕrŭm dūxĕre ēx ăĕrĕ sūccŭm. *Cic.* (*Progn., Div.* 1, 9).

† Hūmĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Humecter.* Sēmēntēm nŏtŭs hūmĭfĭcĕt. *Aus.* (*Idyl.* 8, 12).

Hūmĭlĭs, ĕ. *Bas, peu élevé.* Pūnĭcēīs hūmĭlĭs quāntūm sāllūncă rōsētis. *V.* Hūmĭlĭs vōlăt æquōra jūxtā. *Id.* SYN. Dēprĕssŭs, dēmĭssŭs, jăcēns. ‖ *Au fig.* Hūmĭlī dĕ stīrpĕ crĕātŭs. *O.* SYN. Īnfĭmŭs, *par ext.* ŏbscūrŭs, contēmptŭs, vīlis. ‖ Hūmĭlēs. *m. pl. Les pauvres, les gens du peuple.* Hūmĭlēs lăbōrānt, ŭbī pōtēntēs dissĭdēnt. *Ph.* Vōs hūmĭlēs, ĭnquīs, vūlgī pārs măxĭmă nōstrī. *J.* (8, 43). *Voy.* Plebs. ‖ *Humble, suppliant.* Īlle hūmĭlīs sŭpplĭcsquĕ ŏcŭlos dēxtrāmquĕ précāntĕm Prōtēndēns. *V.* Nūnc, ō Băcchĕ, tŭīs hūmĭlēs ădvŏlvĭmŭr ārīs. *Pp.* (III, 15, 1). SYN. Sūbmissŭs, dēmissŭs, jăcēns, sŭpplex. ‖ *Superl.* Hūmillĭmŭs (*Prisc.* 3, 606). Tūmēns quŏd īllĕ dējĭcĭt, Hūmillĭmŭs hīc ērīgĭt. *Fort.* (II, 27, brevi male producta ante *h*).

Hūmĭlĭtās, ātĭs. *f. Position basse, état humble.*

† Hūmĭnĕ. *arch. pour* Homine (*Prisc.* 1, 554).

Hūmŏ, ās, ārĕ. *Enterrer.* Quīsquĕ sŭūm prō rē cōnsōrtēm mœstŭs hūmābăt. *Lr.* (VI, 1281). Sōcĭīs dārĕ tēmpŭs hūmāndīs. *V.* SYN. Tūmŭlŏ, sĕpĕlĭŏ, etc. *Voy.* Sepelio. ‖ *qqf. Couvrir de terre, servir de tombeau.* Aūt hūmĕt ĭgnōtæ cūmŭlūs vāllātŭs ārēnæ. *Pp.* (III, 15, 29). SYN. Tĕgŏ, cōntĕgŏ.

Hūmŏr, ōrĭs. *m. Toute espèce de liquide.* Pēllĕbātquĕ sĭtīm sĭmplĭcĭs hūmŏr ăquæ. *V.* SYN. Lĭquŏr. ‖ *Souv. Eau.* Indĕ cāvæ tĕpĭdō sūdānt hūmŏrĕ lăcūnæ. *V.* Circumflŭŭs hūmŏr. *O.* SYN. Āquă, lĭquŏr. ‖ *Humidité.* Ēxlgŭŭs nĕ dēsĕrāt hūmŏr ārēnām. *V.* Hūmŏrĕ lŏquēntĭs Ŏs cārĕt. *O.* SYN. Ūlīgŏ. ‖ *Vapeur.* Tĕnŭātŭs ĭn aūrās Hūmŏr ăbĭt. *O.* ‖ *Partie aqueuse du corps, humeur.* Ĭntĕrĕă tĕnĕrīs tĕpēfăctŭs ĭn ōssĭbŭs hūmŏr Ēstŭāt. *V.* (Sic *Pl. Mil.* III, 1, 45). Răptōquĕ cērĕbrō Ādsĭccātă cūtis, pūtrĭsquĕ ēffluxĭt ăb ăltō Hūmŏr. *L.* ‖ *Larmes.* Hūmŏr ĕt ĭn gĕnās Fūrtīm lăbĭtŭr. *H.* ‖ — băcchī, etc. *Vin.* Nōn băcchī Mássicŭs hūmŏr. *V.* Mūstī vūlcānō dēcŏquĭt hūmōrēm. *Id.* ‖ — lăctĕŭs. *O. Lait.*

† Hūmŭ. *arch. pour* Humo. Fĕrtŭr bĭsŭlcīs ūngŭlīs, nĕ sēse hūmŭ Vĭdĕānt. *Varr.* (apud *Non.* 8, 36).

Hūmŭs, ī. *f. Terre.* Spărgīte hūmŭm fōlīīs, ĭnducītĕ fontĭbŭs ūmbrās. *V.* Ălĭmēntăquĕ dēdĭt dīvēs Poscēbătŭr hūmŭs. *O.* SYN. Tĕrră, tēllŭs, sōlŭm, *qqf.* ăgĕr, cāmpŭs, ārēnă. ‖ Hūmī. *gén. pris adv. A terre.* Prōcŭmbĭt hūmī bōs. *V.* Flōrēs ĕt hūmī nascēntĭă frăgă. *Id.* Ĕt prōstĕrnīte hūmī jūvĕnēm. *O.* SYN. Tĕrră, tēllūrĕ, *qqf.* ārēnă, grāmĭnĕ, lĭttŏrĕ. PPH. Ĭn nūdă tēllūrĕ jacēns. *L. Voy.* Recubans. ‖ Hūmō. *Même sens.* Ātque āffligĭt hūmō dīvīnæ pārtĭcŭlam aūræ. *H.* ‖ Hūmō tĕgŏ, cōndŏ, etc. *Enterrer. Voy.* Sepelio. ‖ *Pays, contrée.* Īllўrĭcă quă vĕnĭt Īris hūmō. *O.* Cădmus ĭn Ăōnĭă cōnstĭtŭīt ēxsŭl hūmō. *Id.* SYN. Tĕrră, tēllŭs, rēgĭŏ, etc. *Voy.* Regio.

Hūnnŭs, ī. *m.*; Hūnnī, ōrūm. *pl. Huns, peuple Tartare, qui se répandit dans l'Europe.* Hūnnōrŭm lātūrŭs ŏpēm. *Cl.* Cursu Hĕrŭlŭs, jăcŭlĭs Hūnnŭs, Frāncūsquĕ nātātū. *Sid.* (*Pan.* 1479).

† Hўăcĭnthĕŭs, ă, ŭm. *D'hyacinthe, pierre précieuse.* Ātque hўăcĭnthĕūs circŭīt ōrdŏ dŏmŭm. *Fort.* (*Carm.* 8, 8, 20).

Hўăcĭnthĭă, ōrŭm. *n. pl. Fêtes à Lacédémone en l'honneur d'Hyacinthe.* Ānnŭă prælātă rĕdĕŭnt Hўăcĭnthĭă pŏmpa. *O.*

Hўăcĭnthĭnŭs, ă, ŭm. *D'hyacinthe, fleur.* Stārĕ flŏs Hўăcĭnthĭnŭs. *Cat.* (61, 93). Nārcĭssŏs Hўăcĭnthĭnōsquĕ flōrēs. *Sid.* (*Pan.* 3647). ‖ *De couleur d'hyacinthe.* Cuī circum hūmĕrŏs hўăcĭnthĭnă læna ēst. *Pers.* (1, 32).

Hўăcĭnthŏs *et* Hўăcĭnthŭs, ī. *m.* (Ὑάκινθος). *Hyacinthe, jeune Lacédémonien, aimé de Zéphyre et d'Apollon. Tandis qu'il jouait au disque avec ce dernier, Zéphyre détourna le palet du dieu, et Hyacinthe fut atteint d'un coup mortel. Apollon le changea en la fleur qui porte son nom. Suivant d'autres mythographes, c'est Ajax qui fut changé en cette fleur.* Nēc gĕnŭīssĕ pŭdĕt Spārtēn Hўăcĭnthŏn, hŏnōrquĕ. *O.* Dīscrĭ mēn vītæ, lŭdĭt dūm fōrte Hўăcĭnthŭs, Ĭncūrrĭt, dīscŏ tēmpŏră fīssă gĕrēns (*Anthol.* I, p. 108). SYN. Ămўclĭdēs, Œbălĭdēs. VERS. Flēctĭt ăb ĭnvīsŏ mōrĭēntĭă lūmĭnă dīscŏ Œbălĭŭs, Phœbī cūlpă dŏlōrquĕ, pŭēr. *M.* (Cf. *Ov. Met.* X, 185 *sq.*, *Anth.* l. cit.; *Serv.* ad *Ecl.* 3, 106; *Plin.* 11, 21). ‖ *Fleur de ce nom.* Ĕt pīnguēm tīllam, ĕt fĕrrūgĭnĕōs hўăcĭnthōs. *V.* Hās, hўăcĭnthĕ, tĕnēs; illās, ămarantĕ, mŏrārĭs. *O.* Tē quŏquĕ flēbĭlĭbŭs mœrēns, hўăcĭnthĕ, fĭgūrīs. *Cl.* PPH. Flōs Hўăcĭnthĭnŭs, Œbălĭŭs, Ămўclæŭs. VERS. Ĭpsĕ (Phœbus) sŭōs gĕmĭtŭs fōlīīs ĭnscrĭbĭt, ĕt ai ai flōs hăbĕt ĭnscrĭptŭm. *O.* ‖ *Pierre précieuse.* Sŭppŏsŭīt cæsās hўăcĭnthī rūpĕ cŏlūmnās. *Cl. Voy.* Hyacintheus.

Hўădĕs, ŭm. *f. pl.* (Ὑάδες). *Les Hyades, filles d'Atlas, furent si affligées de la mort de leur frère Hyas, qu'elles moururent de regret. Elles furent changées en une constellation qui annonce la pluie, et placées sur le front du Taureau. Suivant d'autres, ces étoiles sont les nymphes* Dodonides, *nourrices de Bacchus.* Ārctūrŭm, plŭvĭāsque Hўădās gĕmĭnōsquĕ Trĭōnĕs. *V.* Nāvĭtă quās Hўădas Grāiŭs ăb ĭmbrĕ vŏcāt. *O.* Pōst Hўădum tōtō dē grĕgĕ nūllă lătĕt. *Id.* SYN. Ătlāntĭdēs, Plēĭădes *ou* Plĭădes. *Voy.* Pleiades. ‖ *Au sing.* Nĭmbōsăquĕ taūrūm Ducăt Hўas. *Cl.* Non tāntīs Hўas ĭnserēna mĭnābĭs. *St.*

Hўænă, æ. *f.* (ὕαινα). *Hyène, bête féroce.* Nūnc ēssĕ mărēm mĭrāmŭr hўænăm. *O.* Nōn dīræ nōdŭs hўænæ Dēfŭīt. *L.*

Hўălē, ēs. *f.* (ὑάλη). *Nymphe de la suite de Diane.* (*Ov. Met.* III, 171.)

Hȳălŭs, ī. *m.* (ὕαλος). *Verre, couleur de verre.* Carpēbānt hȳălī sătūrō fūcātā cōlōrē (vellera). *V.* Hyăloquě vīrēntēm Pāndě pēplŭm. *Aus.* (*Mos.* 118).

Hȳămpŏlis, ĭs. *f.* (Ὑάμπολις). *Ville de Phocide.* Et vāllēs, Lēbādēă, tūās, ět Hȳămpŏlin. *St.* (Cf. *Plin.* 4, 7).

Hȳăntēŭs *et* Hȳăntĭŭs, ă, ŭm (Ὑάντειος *et* Ὑάντιος). *Béotien; des Muses.* Exsŭl Hȳăntēōs invēnīt rēgnă pĕr ārgōs. *St.* Clārŭs Hȳăntēæ Stēllă pĕtītŏr āquæ. *M.* (XII, 3). Pārtĭcĭpēs ŏpĕrūm cōmpēllăt Hȳăntĭŭs ōrĕ (juvenis). *O.* Hȳăntĭæ sŏrōrēs. *St. Voy.* Bœotius.

1. Hȳās, ădis. *f. Une des Hyades. Voy.* Hyades. ‖ 2. Hȳās, āntis *ou* ē. *m. Fils d'Atlas, frère des Hyades, fut déchiré par une lionne dont il avait enlevé les lionceaux.* Mātĕr Hȳān ět Hȳān mœstæ flĕvērĕ sŏrōrēs. *O.* (*Fast.* V, 179). Contĭnŭāquĕ dīē sīdŭs Hȳāntĭs ērĭt (*Ib.* 734).

Hȳbĕrnŭs. *Voy.* Hibernus.

Hȳblă, æ. *f.* (Ὕβλα). *Le mont Hybla, en Sicile, dont le miel était renommé.* Pāscăt ět Hȳblă mĕās, pāscăt Hȳmēttŭs āpēs. *M.* (VII, 87). Et cārĕăt dūcī Trīnăcrĭs Hȳblă thȳmō. *O.* Thȳmō mĭhī dŭlcĭŏr Hȳblæ. *V.* EP. Sĭcŭlă, flōrēns, rĕdōlēns, mĕllĭflŭă.

Hȳblæŭs, ă, ŭm (Ὑβλαῖος). *De l'Hybla.* Hȳblæīs ăpĭbŭs flōrēm dēpāstă sălĭctī. *V.* (Adde *Mart.* XI, 42).

Hȳbrĭdă, æ. *m. f., et* Hȳbrĭs, ĭdis. *m. f.* (ὕβρις). *Animal né d'un individu de race sauvage et d'un autre de race domestique.* Āprīs ātquě sŭi sētōsŭs născĭtŭr hȳbrĭs (*Anth.* II, p. 454. Cf. *Plin.* 8, 53. Ad hoc alludit *Mart.* VII, 22 : « Invitas ad aprum; ponis mihi, Gallice, porcum : *Hybrida* sum, si das, Gallice, verba mihi. ») ‖ *Enfant né de parens dont l'un est romain, l'autre étranger, ou dont l'un est de condition libre, l'autre esclave.* Hȳbrĭdă quŏ pactō sīt Pērsĭŭs ūltŭs. *H.* Jāmque hȳbrĭdārŭm grēx tĭbī fōrĕt plēnŭs. *M.* (VI, 39).

Hȳdāspēs, æ *ou* ĭs. *m.* (Ὑδάσπης, ου). *L'Hydaspe, fleuve de l'Inde.* Vāstīs Īndŭs āquīs mīxtŭm nŏn sēntĭt Hȳdāspēn. *L.* Aŭt Mēdŭs Hȳdāspēs. *V.* Lŏcă quæ fābŭlōsŭs Lāmbĭt Hȳdāspēs. *H.*

Hȳdāspēŭs, ă, ŭm. *De l'Hydaspe.* Dīvēs Hȳdāspēĭs aŭgēscăt pūrpŭrā gēmmīs. *Cl.* (Et *Sid. Pan.* 475).

Hȳdră, æ. *f.* (ὕδρα). *Serpent d'eau.* Īmpröbă Nīlĭăcīs quĭd făcĭt hȳdră fĕrīs? *M.* (V, 66). *Voy.* Hydrus. ‖ *Ordint. L'hydre de Lerne, serpent monstrueux, dont les têtes renaissaient à mesure qu'elles étaient abattues, et qui fut tué par Hercule.* Lērnæāquĕ pēstĭs, Hȳdră vĕnēnātīs pŏssĕt vāllātă cōlŭbrīs. *Lr.* (V, 26). Quīnquāginta ātrīs īmmānĭs hīātĭbŭs Hȳdră. *V.* SYN. Excētra, Echĭdnă. EP. Lērnæă, sævă, ātră, īmpröbă, fūrĭālĭs, răbĭdă; rēnāscēns, rĕdīvīvă, rēpărābĭlĭs. PPH. Lērnæ bēllŭă, mōnstră. Lērnæă fĕră. Lērnæŭs ānguis, drăcō, sērpens. Cōlŭbrĭfĕrŭm mōnstrŭm. Rĕdīvīvă mortĭbŭs Hȳdră. VERS. Nōn, quŭm pĕr ārtŭs Hȳdră fēcundūm mĕŏs Căpŭt ēxplĭcārĕt. *Sen.* Mōrtĕ fēcundūm dŏmŭit drăcōnĕm, Vĕtŭĭtquĕ cōllō pĕrēuntĕ născī. *Id.* Tūm nĭgĕr īn pōrtă sērpens, tūm Cērbĕrŭs ōrĕ Strīdĕt. *Tib.* (Cf. *Ov. Met.* IX, 70 *sq.*). ‖ *Constellation.* (*Cic. Arat.* 292.) *Voy.* Anguis.

Hȳdrĭă, æ. *f.* (ὑδρία). *Aiguière, pot à l'eau.* Nūntĭăt vīnŭm mĭnīstĕr ēssĕ prōmptum ēx hȳdrĭă. *Prud.* (*Cath.* 1247. Cf. *Isid. Or.* 20, 6). *Voy.* Aqualis.

† Hȳdrīnŭs, ă, ŭm. *De l'hydre.* Hȳdrīnă suētŭs ūstŭlārĕ vŭlnĕră. *Prud.* (*Peri.* 3077).

† Hȳdrĭŭs pŭĕr. *m. Comme* Hydrochous. Lābĭtŭr hīnc pūlsŭs pŭĕr Hȳdrĭŭs, īndĕ Sāgittă. *Prud.* (*Apot.* 690).

Hȳdrŏcēlē, ēs. *f.* (ὑδροκήλη). *Hydropisie herniaire.* Dīcēntēm tŭmĭdās īn hȳdrŏcēlās. *M.* (XII, 84).

Hȳdrŏchŏŭs *ou* Hȳdrŏchŏs, ī. *m.* (Ὑδροχόος). *Le Verseau.* Prōximŭs Hȳdrŏchŏī fŭlgĕrĕt Ōārīōn. *Cat.* (65, 94). Īnfīmŭs Hȳdrŏchŏōs sēd quā vēstigĭă fīgĭt. *Germ.* (*Arat.* 381). *Voy.* Aquarius.

Hȳdrōpĭcŭs, ī. *m.* (ὑδρωπικός). *Hydropique.* Si nōlīs sānŭs, cŭrrēs hȳdrōpĭcŭs. *H.* EP. Tŭmĭdŭs, īnflātŭs, tŭrgĭdŭs, pāllĭdŭs, pāllēns, sĭtiēns. ‖ † Hȳdrōpĭcŭs. *Le même.* Hȳdrōpĭcīs sīc hūmōrēs dēsīccāt āquōsōs. *Macer* (*de Allio*).

Hȳdrōps, ōpis. *m.* (ὕδρωψ, ωπος). *Hydropisie.* Crēscĭt indŭlgēns sĭbī dīrŭs hȳdrōps. *H.* Corrŭptī jĕcŏrĭs vĭtĭō vĕl splēnĭs, ăcērbŭs Crēscĭt hȳdrōps. *Ser. Sam.* (*vs.* 497). PPH. Āquă întĕrcŭs. Āquōsŭs lānguŏr. VERS. Sēd mōrbŭs ēgēns jām gūrgĭtĕ plēnīs Vīscĕrĭbŭs sĭbī pōscĭt āquās. *L.* Quĭbŭs întŭmŭĭt sūffūsă pēllīs ăb ūndă : Quō plŭs sūnt pōtæ, plŭs sĭtĭŭntŭr āquæ. *O.* Sūrgĭt tăcĭtē tĭbĭ lūtĕă pēllis. *Pers.* Āquōsŭs ălbō Cōrpŏrĕ lānguŏr. *H.* Vīrēs lānguŏrĭs āquōsī. *Seren. Sam.* Hȳdrōps āquōsŭs lūcĭdō Tēndĭt vēnēno întrīnsĕcŭs. *Prud.* Ět āquōsŭs ălbīs Hūmŏr ĭn vēnīs dŏmĭnētŭr. *Id.* Pērspĭcŭō distēntŭs vēntrĕ tŭmēbăt Plēnŭs āquæ, grăvĭdāmquĕ cŭtēm dīstēndĕrăt ălvŭs, Īnclūsām părĭtūră nĕcēm. *Sedul.*

1. Hȳdrŭs, ī. *m.* (ὕδρος). *Serpent d'eau.* Gōrgŏnēŭm crīnēm tūrpēs mūtāvĭt īn hȳdrōs. *O.* Vīpĕrĕō gĕnĕrī ět grăvĭtĕr spīrāntĭbŭs hȳdrīs. *V.* SYN. Hȳdră, chĕlȳdrŭs. *Voy.* Serpens. ‖ *Constellation.* (*Aus. Eclog. Sign. Cæl.* 11; *German.* 429.) *Voy.* Anguis.

2. Hȳdrŭs, ūntis. *f.* (Ὑδροῦς). *Ville d'Apulie, auj. Otrante.* ‖ *m. Montagne près de la ville.* Quās āvĭŭs Hȳdrŭs. *L.*

Hȳĕmālis, Hȳĕms. *Voy.* Hiemalis, Hiems.

Hȳĕmpsăl, ălis, *et* Hȳĕmpsās, æ. *m. Noms Carthaginois.* (*Sil.* I, 408; XVI, 461).

Hȳgĕă, æ. *f.* (Ὑγεία). *Hygie, déesse de la santé.* Quŏd sānārĕ Crītŏn, nōn quŏd Hȳgĕă pōtēst. *M.* (XI, 60. Cf. *Plin.* 38, 8).

? Hȳlăctēs, ŭm. *m. pl. Peuple de Syrie.* Quīppe hīc Hȳlăctēs, Hȳstră, Sārma, ět nōbĭlēs. *Avien.* (*Or. Mar.* 497. Iidem vocantur *Hylates* vel *Hylatæ* a *Plin.* 5, 23 : « *Hylatas,* Iturææorum gentem. »)

Hȳlăctŏr, ōris. *m.* (ὑλακτῶ). *Nom d'un chien.* Ăcūtæ vōcīs Hȳlăctŏr. *O.*

Hȳlæŭs, ī. *m.* (ὑλαῖος). *Centaure tué par Thésée.* Ět măgno Hȳlæŭm Lăpĭthīs crātērĭ mĭnāntēm. *V.* Nĭmĭŭm mĕrō Hȳlæŭm. *H.* (Cf. *Ov. Met.* XII, 10; *Stat. Th.* V, 539; *Prop.* I, 1, 13). ‖ *Un des chiens d'Actéon.* Hȳlæūsquĕ fĕrōx. *O.*

Hȳlās, æ. *m.* (Ὕλας). *Hylas, jeune compagnon d'Hercule. Étant allé pour remplir une urne dans le fleuve Ascanius, en Mysie, les nymphes, éprises de sa beauté, l'entraînèrent sous les eaux.* Aŭt mūltŭm quæsītŭs Hȳlās, ūrnāmquĕ sĕcūtŭs. *J.* (1, 164) Cuī nōn dīctŭs Hȳlās pŭĕr, ět Lātōnĭă Dēlŏs? *V.* Hīs ădjūngĭt, Hȳlān nautæ quŏ fōntĕ rĕlīctŭm Clāmāssēnt; ŭt lītŭs Hȳlă, Hȳlă, ōmnĕ sŏnārĕt. *Id.* ‖ *Nom d'un athlète.* (*Aus. Epigr.* 91.)

? Hȳlātæ, ārŭm. *Voy.* Hylactes.

Hȳlăx, ăcis. *m.* (ὑλακή). *Nom de chien.* Ēt Hȳlăx in līmĭnĕ lātrāt. *V.*

Hȳlē, ēs. *f.* (ὕλη). *Ville de Béotie.* Quī brĕvĕ tŭ̄tŭs Hȳlēs. *St.*

Hȳlĕrnŭs. *Voy.* Helernus.

Hȳlŏs, æ. *m. Nom d'un Centaure.* (*Ov. Met.* XII, 378.)

Hȳleŭs, ĕī *ou* ĕŏs. *m.* (Ὑλεύς). *Un des chasseurs du sanglier de Calydon.* (*Ov. Met.* VIII, 312.)

Hȳllĭs, ĭdĭs. *f. Péninsule de la Liburnie.* Gēns Hȳllis plūrĭmă rūrsŭm Ăccolit. *Avien.* (*D. Ter.* 556. Vulgo *Hylli*; sed apud *Plin.* 3, 22, est peninsula *Hyllis*).

Hȳllŭs, ī. *m.* (Ὕλλος). *Hyllus, fils d'Hercule et de Déjanire.* Ăd tē prĕcĕs nunc, Hȳllĕ, suprēmās, ferŏ. *Sen.* (*H. OEt.* 1485. *Ib.* 1448). ‖ *Nom d'homme.* (*Mart.* II, 51.)

Hȳlŏnŏmē, ēs. *f. Femme de Cyllarus.* (*Ov. Met.* XII, 405.)

Hȳmĕn, (ēnĭs?), *et* Hȳmēnæŭs, ī. *m.* (Ὑμήν, Ὑμέναιος). *Hymen, Hyménée, fils de Bacchus et de Vénus, ou bien d'Apollon et de Calliope ou d'Uranie, dieu du mariage.* Vulgŭs Hȳmĕn Hȳmĕnæĕ vŏcānt; fŭgit illĕ vŏcāntēs. *O.* Quærit Hȳmĕn thălămis intăctŭm dicĕrĕ cārmĕn. *St.* Ēt vestrŏs Hȳmēnæŏn ăntĕ pŏstēs Faūstīs cāntĭbŭs ĭpsĕ pĕrsonābŏ. *Id.* EP. Cāstus, hŏnēstŭs, fēstŭs; gĕnĭālĭs. PPH. Cōnjŭgĭī prāsēs. Cuī sūnt cōmŭbĭă cūræ. Cuī vinclă jŭgālĭă cūræ. VERS. Prōnŭbă Jŭnŏ Ădfŭit, ēt sĕrtis tēmpŏrā vinctŭs Hȳmĕn. *O.* Hūnc Mūsă gĕnĭtūm lēgit Cўthĕrēă, dūcēmquĕ Præfēcit thălămis: nūllŭm jūnxissĕ cŭbilĕ Hoc sĭnĕ, nĕc primās fās ĕst āttollĕrĕ tædās. *Cl.* Ēt tu, quī facĭbŭs lēgĭtĭmis ădēs, Noctĕm discŭtĭēns aūspĭcĕ dēxtĕrā, Hūc ĭncĕdĕ gradŭ mārcĭdŭs ēbrĭō, Præcĭngēns rōsĕō tēmpŏrā vincŭlo. *Sen.* Collĭs ō Hĕlĭcōnĭ Cūltŏr, Ūrānĭæ gĕnŭs, Quī răpis tēnĕræm ăd vĭrum Vĭrgĭnĕm, etc. *Cat.* Quĕm mātrĕ Cămēnă Progĕnĭtum pĕrhĭbēnt *Capel.* ‖ *Mariage, union.* Quīn pŏtĭus pācem ætĕrnam pactosque hўmēnæos Exercēmus? *V.* Ētās Lūcĭnăm jūstosquĕ pătī hўmēnæos. *Id.* Stēllæ... Clāmārētŭr hўmēn. *St. Voy.* Conjugium. ‖ *qqf.* Hȳmēn. Ēt sŭbĭtō nōstrās Hȳmēn cāutātus ăd aūrēs. *O.* (*Her.* 12, 137. Adde *Cat.* 62, 5; *Anthol.* II, p. 44).

Hȳmēnæŭs *et* Hȳmēnēĭŭs, ă, ŭm (*Ὑμέναιος et Ὑμεναῖος*). *Qui concerne l'hymen.* Īnstaurārĕ jŭbēt tūnc hўmēnæă Vēnŭs. *Capel.* (IX, p. 301). Nec mĕă mēllă rapis: quænam hæc hўmēnĕă lex ĕst? *Id.* (VII, 255).

Hȳmēttĭŭs, ă, ŭm (*Ὑμήττιος*). *De l'Hymette.* Spĕrnĕ cĭbŭm vilĕm; nĭsi Hȳmēttĭă mēlla falĕrno. *H.* Ūt Hȳmēttĭă sōlĕ cērā rĕmollescĭt. *O.*

Hȳmēttŭs, ī. *m.* (*Ὑμηττός*). *Hymette, montagne de l'Attique, dont le miel était renommé.* Vērtĭcĕ dē sūmmō sēmpĕr flōrentĭs Hȳmēttī. *O.* Pāscăt ēt Hўblă mēās, pāscăt Hȳmēttŭs ăpēs. *M.* (VII, 87). Ūbĭ nōn Hȳmēttō Mēllă dĕcēdŭnt. *H.* EP. Ătticŭs, Cĕcrŏpĭŭs, flōrēns, vĭrĭdĭs, ōlēns, rĕdōlēns, mēllĭflŭŭs.

† Hȳmnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui chante des hymnes.* Lāmbĭt, ēt hўmnĭfĕrōs ĭnhĭăt dīvēllĕrĕ vūltŭs. *O.* (*Met.* XI, 58, de Orpheo. Sed *Heins.* aliique versum, tanquam spurium, ejiciunt).

† Hȳmnĭō, īs, īrĕ. *n.* (*ὑμνέω*). *Chanter des hymnes.* Hȳmnītĕ, mātrēs, prō rĕcēptīs pārvŭlis. *Prud.* (*Peri.* 235).

Hȳmnĭsōnŭs, ă, ŭm. *Qui fait entendre des hymnes.* Hȳmnĭsŏnī chŏrī. *Paul. Nol.* (*Carm* 28, 230).

Hȳmnŭs, ī. *m.* (*ὕμνος*). *Chant, hymne.* Hȳmnī cōntĭnŭēt dĭēs. *Prud.* (*Cath. præf.* 37. Adde *Lucil* apud *Non.* 4, 261). EP. Sācĕr, sānctŭs, prŭs rēlĭgĭōsŭs, fēstŭs, gĕnĭālĭs. *Voy.* Cantus. ‖ *Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 75.)

Hўōscўămus, ī. *m.* (*ὑοσκύαμος*). *Jusquiame, plante.* Sī quĭs hўōscўămŭm gŭstārĭt, lăcte căpēllæ *Ser. Sam.* (*vs.* 1081. *Id.* 717. Cf. *Plin.* 25, 4). PPH. Grāmĭnĕ hўōscўāmī. *Ser. Sam.* Hērbă însānă. *Id.*

Hўpæpæ, ōrŭm. *n. pl.* (Ὕπαιπα). *Petite ville de Lydie.* Pārvīs hăbĭtābăt Hўpæpīs. *O.* Tēmplumquĕ tŭīs ĭmpōnĭt Hўpæpīs. *Petr.* (*Sat.* 133).

Hўpānĕŭs, ă, ŭm. *De l'Hypanis.* Fŭgĭēns Hўpānĕŭs ămnĭs. *Licent.* (*Carm. ad August.* 62).

Hўpānĭs, ĭs. *m.* (Ὕπανις). *Fleuve de Sarmatie.* Sāxosūmquĕ sŏnāns Hўpānĭs. *V.* Scўthĭcīs Hўpānĭs dē mōntĭbŭs ōrtŭs. *O.* Hўpānĭn Pēŭcēnquĕ rīgēntem. *Sid.* (*Pan.* 718).

Hўpērbŏrĕŭs, ă, ŭm (*ὑπερβόρειος et ὑπερβόρεος*). *Hyperboréen, septentrional.* Tā'ls hўpērbŏrĕō sĕptēm sŭbjēctă Trĭōnī. *V.* Ēssĕ vĭrōs fāma ēst ĭn hўpērbŏrĕă Pāllēnē. *O. Voy.* Arctous.

Hўpērēă *ou* Hўpĕrĭă, æ. *f.* (Ὑπερεία). *Nom de femme.* Ēffūsīs rĕvŏcāns Hўpĕrĭă lăcĕrtīs. *V. Fl.*

Hўpērĭōn, ŏnis. *m.* (Ὑπερίων). *Hypérion, fils de Titan et de la Terre, père du soleil.* Quīd nūnc, Hўpērĭŏnĕ nātĕ, Formă călōrquĕ tĭbī (prosunt)? *O.* ‖ *Ordint. Le soleil.* Jāmquĕ dŭās lūcĭs pārtēs Hўpērĭŏnĕ mēnsŏ. *O.* Ĭctŭsquĕ Hўpērĭŏnĕ mūllō Sīrĭŭs. *St. Voy.* Sol.

Hўpērĭŏnĭs, ĭdis. *f. Fille du Soleil, l'Aurore.* Pūlsīs Hўpērĭŏnĭs ăstrīs Īn mātūtīnīs lāmpădă tōllĭt ĕquīs. *O.*

Hўpērĭŏnĭŭs, ă, ŭm. *Du soleil.* Jāmquĕ Hўpērĭŏnĭă lūx sĕptĭmă lāmpădă surgēns. *Sil.* Jāmquĕ Hўpērĭŏnĭŭs... currŭs. *V. Fl. Voy.* Solaris.

Hўpērmnēstră, æ, *et* Hўpērmnēstrē, ēs. *f.* (Ὑπερμνήστρα). *Hypermnestre, la seule des Danaïdes qui sauva son époux Lyncée.* Mittĭt Hўpērmnēstrō dē tōt mŏdō frātrĭbŭs ūnī. *O.* (*Her.* 14, 1. *Ibid.* 55 et 129). Ăndrŏmĕdēquĕ, ēt Hўpērmnēstrē sĭnĕ frāudĕ mărĭtæ. *Pp.* (IV, 7, 63). Solŭs, Hўpērmnestrā sērvātŭs mūnĕrĕ, Lўncĕus Ēffŭgit. *Sid.* (*Pan.* 2527. Cf. *Hor. Od.* III, 8, 29 *sq.*). *Voy.* Danaïdes.

Hўpnŭs, ī. *m.* (*ὕπνος*). *Nom d'homme.* Hўpnē, quīd ĕxspectās pĭgĕr? *M.* (XI, 57).

Hўpŏcaustum, ī. *n.* (*ὑπόκαυστον*). *Appartement chauffé par dessous, étuve.* Ēt tĕnŭēm vēlvūnt hўpŏcaūstă vāporĕm. *St.* (*Silv.* I, 5, 59).

Hypsa, æ. *f. Rivière de Sicile.* Quī pōtānt Hўpsāmquĕ Ălăbĭmquĕ sŏnantēs. *Sil.*

Hўpsēă, æ. *f. Femme d'Éétès.* Cōntēmplārĕ ŏcŭlīs, Hўpsēă cæclŏr ĭllă. *H.*

Hўpsĕŭs, ĕŏs *ou* ĕī. *m. Nom de guerrier.* Prōtĕnŏră pĕrcĕ'lit Hўpsĕŭs, Hўpsĕă Lўncĭdēs. *O.* (Ēt *St. Th.* VII, 723).

Hўpsĭpўlæŭs, ă, ŭm. *D'Hypsipyle, de Lemnos.* Vūlcānŭm tēllŭs Hўpsĭpўlæă cŏlĭt. *O.*

Hўpsĭpўlē, ēs. *f.* (Ὑψιπύλη). *Hypsipyle, fille de Thoas et reine de Lemnos, fut aimée de Jason, qui la délaissa, chassée par les Lemniennes, prise par les pirates, et vendue à Lycurgue, roi de Thessalie, qui la fit nourrice de son fils Archémore.* Aūdĭt Hўpsĭpўlē, făcĭlēmquĕ nĕgāntĭă cūrsŭm. *St.* Dīcĕrĭs Hўpsĭpўlēs præpŏsŭissĕ tŏrō. *O.* Sīc mĕrĭtam Hўpsĭpўlēn ĭtĕrant. *St.* SYN. Lemnias, Thŏāntĭās Thŏāntĭs. PPH. Nātă Thŏāntē. (Cf. *Stat.*

Th. V, 29 *sq.*; *Ovid. Her.* 6; *Prop.* 1, 15, 18.)

Hȳpsĭthillē, ēs. *f. Nom de femme.* Āmābō, mĕā dūlcĭs Hȳpsĭthillē. *Cat.* (32, 1. Sic *Voss.* ex libro veteri; alii, *Ipsithilla*).

Hȳrcānĭă, æ. *f. Hyrcanie, province de l'Asie, près de la mer Caspienne.* Vāstīs Hȳrcānĭă sīlvīs. *L.*

Hȳrcānŭs, ă, ŭm. *D'Hyrcanie.* Caūcāsŭs, Hȳrcānæque ādmōrūnt ūbĕrā tigrēs. *V.* Dūcĭt ăb Hȳrcānīs vātēs săcĕr āgmĭnă lŭcīs. *V. Fl.* ‖ — mārē. *Prop. Mer Caspienne. Voy.* Caspius.

Hȳrlē, ēs. *f.* (Ὑρλή). *Contrée de Béotie.* Indĕ lăcūs Hȳrlēs vĭdēt. *O.*

Hȳrlēŭs, ĕŏs ou ĕī. *m.* (Ὑρτιεύς). *Vieux laboureur béotien, à qui Jupiter, Neptune et Mercure promirent l'accomplissement d'un vœu, en récompense de l'hospitalité qu'il leur avait donnée. Il demanda un fils, lequel naquit de la peau d'une génisse qu'il avait immolée pour recevoir les dieux.* Fortĕ sĕnĕx Hȳrlēŭs, ăngŭstī cŭltŏr ăgellī. *O.* (*Fast.* V, 492).

Hȳrlĕŭs, ă, ŭm (Ὑρίειος). *D'Hyriée.* Tōllĕt hŭmō vāllĭdŏs prōlēs Hȳrlĕă lăcĕrtŏs. *O.*

Hȳrtăcŭs, ī. *m.* (Ὕρτακος). *Nom d'un guerrier troyen.* Prō mē pătĕr Hȳrtăcŭs ārīs Dōnă tŭlĭt. *V.*

Hȳrtăcĭdēs, æ. *m.* (Ὑρτακίδης). *Fils d'Hyrtacus, Nisus.* Ācĕrrĭmŭs ārmīs Hȳrtăcĭdēs. *V.*

Hȳssōpŭm, ī. *n.*, *et* Hȳssōpŭs, ī. *f.* (ὕσσωπος). *Hyssope, herbe.* In vīnō prĭŭs hȳssōpūm, vălĭdām quŏquĕ rūtām. *Ser. Sam.* (*vs.* 478).

Hȳstĕrĭcă, æ. *f.* (ὑστερικός, ἡ). *Femme hystérique.* Hȳstĕrĭcām vĕtŭlō sē dīxĕrāt ēssĕ mārītō. *M.* (XI, 71. *Ib.* 7).

Hȳstrĭx, ĭcis. *f.* (ὕστριξ). *Porc-épic.* Vēnīt ĕt hīrsūtă spīnōsĭŏr hȳstrĭcĕ bārbă. *Calp.* (6, 14. *Claud. Idyl.* 4, agit de *Hystrice.* Cf. *Isid. Or.* 12, 3).

I

1. Ī. *Lettre de l'alphabet.* Līttĕră sum īōtă sĭmĭlis, vŏx plēnă jŭbēns, Ī. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de litt.* 7. Adde *T. Maur. Litt.* 35).

2. Ī. *impér. de* Eo. *Va.* Ī, bŏnĕ, quō vīrtūs tŭă tē vŏcāt, ī pĕdĕ faūstō. *H.* SYN. Ītō, ĕās, vādĕ, vāde ăgĕ.

Iācchŭs, ī. *m.* (Ἴακχος). *Un des noms de Bacchus.* Pōpŭlŭs Ălcīdæ grātissĭmă, vītīs Iācchō. *V. Voy.* Bacchus. ‖ *Vin.* Īnflātum hēstĕrnō vēnās, ūt sēmpĕr, Iācchō. *V.* Ĕt tĭtŭbāntĕ grădū mūltō mădĕfăctŭs Iācchō. *Col.* (10, 309). *Voy.* Vinum.

Iācŏb ou Jācŏb. *m. indécl.* (Ἰακώβ). *Jacob, troisième patriarche, fils d'Isaac et de Rébecca, lutta contre un ange, qui lui donna le nom d'Israël.* Sūb nŏctĕ Iācŏb cærūlă, Lūctātŏr aūdăx ăngĕlī, Ĕo ūsquĕ dūm lūx sūrgĕrĕt Sūdāvīt īmpār prœllō. *Prud.* (*Cath.* 218). Hŏc Jācŏb ĕtĕnĭm pūtĕō cūm prōlĕ bĭbēbāt. *Juvc.* (II, 265. Sic et *Alcim.* V, 367).

Iācŏbŭs, ī. *m.* (Ἰακώβος). *Nom d'homme.* Nĕ lăcĕrēs vērsūs, dūx Iācŏbĕ, mĕōs. *Cl.* (*Epig.* 27). ‖ † Jācŏbŭs. *Eccl. Saint-Jacques, nom de deux apôtres.* Ephēsŭs vĕnĕrāndă Jŏhānnĕm Dĭrĭgĭt, ĕt Jācŏbŏs tērră bĕātă sācrōs. *Fort.* (III, 356).

Iādĕr, ĕrĭs. *m. Rivière d'Illyrie.* Ĕt tĕpĭdum ĭn mōllĕs zĕphўrōs ēxcŭrrĭt Iādĕr. *L.*

Iæră, æ. *f. Nom de femme.* Quōs Jŏvĭs ēdūxĭt lūcō sĭlvēstrĭs Iærā. *V.* (*Æ.* IX, 673. Sic bene *Heyn.*, vulgo *Hiera.* De *Iæra* urbe meminit *Plin.* 5, 31).

Iālўsŭs, ī. *f.* (Ἰάλυσος). *Ancien nom de Rhodes.* (Cf. *Strab.* 14; *Plin.* 5, 31.) ‖ *D'où* Iālўsĭŭs, ă, ŭm. Phœbēămquĕ Rhŏdŏn, ĕt Iālўsĭŏs Tēlchīnās. *O.*

† Iām. *pour* Jam. *Diérèse fréq. dans les comiques.* Pĕrcūtă mĕa sūnt : ānĭmum ădvŏrtĕ nūnc Iām. *Pl.* (*Pseud.* I, 5, 82). Dăbŏ : mŏlēstŭs nūnc Iām nĕ sīs mĭhĭ (*Ib.* 1, 116).

Iāmbēŭs *et* Iāmbĭcŭs, ă, ŭm (ἰάμβειος *et* ἰαμβικός). *Iambique.* Trīmĕtrīs ăccrēscĕrĕ nōmĕn Jūssĭt Iāmbēis. *H.* Hērōŭs ille ēst, hūnc vŏcānt Iāmbĭcŭm. *T. Maur.* (*Met.* 2). SYN. Trīmĕtrŭs, sēnārĭus.

Iāmbŭs, ī. *m.* (ἴαμβος). *Iambe, pied composé d'une brève et d'une longue.* Sўllăbă lōngă brĕvī subjĭctă, vŏcātŭr Iāmbŭs. *H.* Iāmbŭs ĭpsĕ sĕī ēnĭm lŏcīs mănēt. *T. Maur.* (*Met.* 624). Cūrsŏr Iāmbŭs. *Rufin.* (p. 2710). EP. Cĕlĕr, cītŭs, præpēs. PPH. Pĕs cītŭs, cōncītŭs. (Cf. *Hor. A. P.* 79 *sq.*; *T. Maur. Met.* 615 *sq.*) ‖ *Iambes, vers satiriques.* Lĭbĕr ĭn ădvērsōs hōstēs mīttātŭr Iāmbūs. *O.* Ārchĭlŏchŭm prŏprĭō răbĭēs ārmāvĭt Iāmbō. *H.* In cĕlĕrēs Iāmbōs Mīsīt fūrēntēm (fervor). *Id.* Sīvĕ mĭnāx ūltōrēm strīngĭt Iāmbŏn. *St.* EP. Mōrdāx, vīndĕx, ūltŏr, ācĕrbŭs, lĭbĕr, sævŭs. PHR. Sī quă Lўcāmbæō sānguĭnĕ tēlă mādēnt. *M.* Ārchĭlŏchŭs īstō sævīt īrātŭs mētrō Cōntrā Lўcāmbem ĕt fīlĭās. *T. Maur.* (Cf. *Diom.* 3, 482 : « *Iambicum* est carmen maledicum plerumque trimetro versu et epodo compositum... Appellatum est παρὰ τὸ ἰαμβίζειν, quod est *maledicere.* » Item *Capel.* IX, p. 333 : « *Iambus* dictus est ab eo quod ἰαμβίζειν Græci *detrahere* dixerunt. » Hinc *Demosth. Coron.* Æschinum vocat ἰαμβογράφον).

Iānthē, ēs. *f. Jeune Crétoise qui épousa Iphis.* Quūm pătĕr, Iphī, ūbi flāvām dēspōndĕt Iānthēn. *O.*

Iānthĭnă, ōrum. *n. pl.* (ἰάνθινος). *Étoffe teinte en violet.* Cōccĭnă fāmōsæ dōnās ĕt Iānthĭnă mœchæ. *M.* (II, 39).

Iānthĭs, ĭdĭs. *f. Nom de femme.* Pērpĕtŭām Stēllæ dūm jūngĭt Iānthĭdă vātī. *M.* (VI, 21).

? Iāpĕtĭdēs *ou* Jāpĕtĭdēs, æ. *m. Comme le suiv.* Tū quŏquĕ, Jāpĕtĭdē, nōn hōs ădhĭbēndŭs ĭn ūsūs. *O.* (*Met.* V, 111. Sed de lectione dubitatur).

Iāpĕtĭōnĭdēs, æ. *m. Fils de Japet.* Iāpĕtĭōnĭdēs Ātlās fŭīt. *O.* (Adde *Claud. Eutr.* II, 491).

Iāpĕtŭs, ī. *m.* (Ἰαπετός). *Iapet ou Japet, fils de Cœlus et de la Terre, frère de Saturne, père de Prométhée.* Cœūmquе Iāpĕtūmquĕ crĕāt. *V.* Aūdāx Iāpĕtī gĕnŭs. *H.* Quām sātŭs Iāpĕtō mixtām flŭvĭālĭbŭs ūndīs. *O.*

Iāpĭs, ĭdĭs. *m. Nom d'un célèbre médecin.* Phœbo ānte ălĭōs dīlēctŭs Iāpĭs. *V.* Īdmŏnă quōd vātēm, mēdĭcūm quŏd Iāpĭdă dīcūnt. *Aus.* (*Epig.* 20, 7).

Iāpўdĭă, æ. *f. Partie de la Vénétie.* Fōrtĭs Iāpўdĭæ mīlĕs. *Tib.* (IV, 1, 108).

Iāpўgĭă, æ. *f.* (Ἰαπυγία). *L'Iapygie, partie de l'Apulie.* Līnquĭt Iāpўgĭām. *O.*

Iāpўs, ўdĭs. *m. De l'Iapydie.* Cāstēllă ĭn tūmūlīs, ĕt Iāpўdĭs ōrā Tĭmāvī. *V.*

Iāpȳx, ygis. *m.* (Ἰάπυξ). *Fils de Dédale, qui donna son nom à l'Iapygie.* Thūrīnōsquĕ sīnŭs, Tēmēsēnque ĕt Iāpȳgĭs ārvā. *O.* (*Met.* XV, 52. Cf. *Plin.* 3, 11. *Strab.* 6 : Εἶθ' οἱ ἐκ τῆς Σικελίας ἀπῳκότες μετὰ τοῦ Ἰάπυγος). || *L'Iapyx, vent qui souffle de l'Apulie, vent d'ouest.* Constrīctīs ălīīs, prætĕr Iāpȳgă. *H.* Undĭs ĕt Iāpȳgĕ fĕrtur. *V.* (Cf. *Gell.* 2, 22; *Veg. Mil.* 4, 38). || *adj. Iapygien, d'Apulie.* Victŏr Gārgānī condĕbāt Iāpȳgĭs ōris. *V.* Equō vēnātŏr Iāpȳgĕ fertur. *Id. Voy.* Appulus.

Iārbă *et* Iārbās, æ. *m. Iarbas, roi de Mauritanie, fit la guerre à Didon, qui lui avait refusé sa main.* Aūt captām dūcăt Gætūlŭs Iārbas. *V.* Ĕt pŏtītur captā Maūrŭs Iārbă dŏmō. *O.*

Iārbītās, æ. *m. Nom d'homme.* Rūpīt Iārbītās Timāgĕnīs æmŭlă lĭnguă. *H.*

Iārdānĭs, ĭdis. *f. Fille d'Iardanus, Omphale.* (*Ov. Her.* 19, 103.)

Iāsĭdēs, æ. *m. Fils ou descendant d'un Iasius.* Iāsĭdē Pāllĭnūrĕ, fĕrūnt ipsa æquŏră clāssēm. *V.* Iāsĭdēs ētĭām cœlŭm cŭm cōnjŭgĕ Cēpheūs. *Germ.* (*Arat.* 183). Iāsĭdēs pătĕrām... pōpōscit. *St.*

Iāsĭōn, ōnis, *et* Iāsĭŭs, ĭi. *m.* (ἰασίων *et* ἴασιος). *Fils de Corytus, roi d'Étrurie, et d'Électre, fille d'Atlas, fut tué par son frère Dardanus.* In Cērĕrem Iāsĭŏn quī rĕfĕrātŭr, ĕrīt. *O.* Iāsĭŭsquĕ patĕr. *V.* || 2. *Roi d'Argos, père d'Atalante. Voy. les suiv.*

Iāsĭs, ĭdis. *f. Fille d'Iasius* 2, *Atalante.* Sævĭtĭām dūræ cōntŭdĭt Iāsĭdŏs. *Pp.* (1, 1, 10).

Iāsĭŭs, ă, ŭm. *D'Iasius* 2, *Argien.* Vīrgĭnĭs Iāsĭæ blāndŏs dēscendĕre ăd ignēs (de Io). *V. Fl.* || *Nom d'homme. Voy.* Iasion.

Iāsŏn, ŏnis. *m.* (ἰάσων, ονος). *Jason, fils d'Éson, roi de Thessalie, vint redemander son trône, usurpé par son oncle Pélias, fut le chef de l'expédition des Argonautes pour conquérir la Toison d'Or, épousa Médée, et la répudia ensuite pour Créuse.* Ĕt nōndŭm mĭsĕræ mĭhī nŏtŭs Iāsŏn. *St.* Quĕm, nĭsĭ crūdēlĕm, nōn tăngăt Iāsŏnĭs ætās? *O.* Intĕrĕă scĕlĕrŭm lŭctŭsque ignārŭs Iāsŏn. *V. Fl.* SYN. Æsŏnĭdēs. PPH. Æsŏnĕ nātŭs. Dūx Æsŏnĭŭs, Thessălĭus. (Cf. *Ov. Met.* VII *init.*; *V. Flac.* passim; *Sen. Med.*) *Voy.* Argonautæ, Medea, Vellus. || *Titre d'un poème de Varron surnommé* Atacinus. Hæc quŏquĕ pērfēctŏ lūdĕbăt Iāsŏnĕ Vārrō. *Pp.* (II, 25, 85).

Iāsŏnĭdēs, æ. *m. Fils de Jason.* Ecce ĕt Iāsŏnĭdæ jŭvĕnēs, nŏvă glorĭă mātrĭs. *St.*

Iāsŏnĭŭs, ă, ŭm. *De Jason.* Jām tĭbi Iāsŏnĭă nōta ĕst Mēdēă cărinā. *Pp.* (II, 19, 31). Æquŏr Iāsŏnĭŏ pulsātŭm rēmĭgĕ prīmŭm. *O.*

Iāspĭs, ĭdis. *f.* (ἴασπις). *Jaspe, agathe, pierre précieuse.* Præclāra illĭc laudātŭr Iāspĭs. *J.* (5, 42). Ātque illī stēllātŭs Iāspĭdĕ fūlvă Ensĭs ĕrāt. *V.* Ĕt prĕtĭŭm măgnīs fēcĭt Iāspĭdĭbŭs. *M.* (IX, 60, 20). EP. Ĕōă, Indĭcă, vĭrĭdĭs, flāvă, clāră, etc. *Voy.* Gemma. || *On s'en servait comme d'amulette.* Ātquĕ, mălōs lĕmŭrēs quōd pellĭt mūnŭs, Iāspĭn. *Prisc.* (*Peri.* 691. *Iaspin*, ut *iaspidem* vel *iaspida.* De hoc more vid. *Plin.* 37, 8 et 9).

Iāspĭŭs, ă, ŭm. *De jaspe.* Ānnēllōs, nĕc Iāspĭōs lăpillōs. *Mœcen.* (in *Anthol.* I, p. 414).

Iāxărtēs, æ. *m.* (ἰαξάρτης). *Fleuve de Scythie.* Flūmĭnă Iāxărtēn jūxtă quĭbŭs ārvă cŏlūntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 726). Flūmĭnĭs ōs, dīrī rīpās hăbĭtānt Jāxărtæ. *Avien.* (*D. Ter.* 929. Sic minus bene). || *Nom de guerrier.* Hīc ĕt Iāxărtēn dictīs, etc. *V. Fl.* (V, 297).

? Iāxtēs, æ. *f. Fleuve, peut être le même que le précéd.* Sīc nōbĭs Scȳthĭcŭs fāmŭlētŭr Iāxtēs. *Cl.* (*Cons. Prob. et Ol.* 160. Alii leg. *Araxes*).

Iāzȳx, ygis. *m.*; Iāzygēs *et* Jāzygēs, ŭm. *pl.* (Ἰάζυγες). *Peuple qui habitait à l'embouchure du Danube.* Ipsĕ vīdēs ōnĕrātă fĕrōx ŭt dūcăt Iāzȳx. *O.* Expĕrtēs cānēntĭs Iāzygēs ævī. *V. Fl.* Jāzygēs, ĕt Cōlchī, Mētĭrĕāquĕ tŭrbă, Gĕtæquĕ. *O.*

Ibēr, ĕrĭs. *m.* (Ἴβηρ, ηρος). *D'Ibérie, en Espagne.* Sī tĭbī dūrŭs Ibēr, aŭt sī tĭbī tĕrgă dēdissĕt Cantăbĕr. *L.* Mē pĕrĭtŭs Discĕt Ibēr, Rhōdănīquĕ pōtŏr. *H. Voy.* Iberus. || *En Asie.* Sērŭs Ibēr Essēdōnīæquĕ phălāngēs. *V. Fl.* Quĕm jūxtă, tĕrrās hăbĭtānt Ōrĭentĭs Ibērēs. *Prisc.* (*Peri.* 679).

Ibērĭă, æ. *f.* (Ἰβηρία). *Ibérie, partie de l'Espagne, voisine de l'Ébre.* Incŏlŭmī Cæsărĕ, quīs fĕræ Bellŭm cŭrĕt Ibērĭæ? *H.* SYN. Hēspĕrĭă, Hispānĭă. || *Partie de l'Arménie, auj. la Géorgie.* Discŏlŏr hāstātās effŭndĭt Ibērĭă tūrmās. *V. Fl.* Ibērĭă Mittit, vēnēnōrŭm fĕrāx. *H.*

Ibērĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Ibérie.* Ōmĕn Ibērĭăcīs vīctă Cārthāgĭnĕ tĕrrīs. *Sil.* (XIII, 510).

Ibērĭcŭs, ă, ŭm. *D'Ibérie.* Sēd tămĕn ōcĕānŭm cōntingit Ibērĭcă tēllūs Occĭdŭŭm. *Prisc.* (*Peri.* 333. Adde *Aus. Cl. Urb.* 13, 18). Ibērĭcīs pĕrūstē fūnĭbŭs lătŭs. *H. Voy.* Iberus.

Ibērīnă, æ. *f. Nom de femme.* (*Juv.* 6, 53.)

1. Ibērŭs, ī. *m.* (Ἴβηρ). *L'Ébre, fleuve d'Espagne.* Quī præstāt tĕrrīs, aŭfĕrt tĭbī nōmĕn Ibērŭs. *L.* Măgnānĭmæ gēntēs, dēdĕrāt quĕis nōmĕn Ibērŭs. *Prisc.* (*Peri.* 269). || *Fleuve de Géorgie.*

2. Ibērŭs, ī. *m.*; Ibērī, ōrŭm. *pl. Ibérien, Ibériens, nation répandue sur les bords de l'Ébre.* SYN. Aūt īmpācātōs ā tĕrgo hōrrēbĭs Ibērōs. *V.* Aūt Ibēr, Hispānŭs. || *Habitant de la Géorgie.* Cuī vādĭs Ibērō (conjux)? *V. Fl.* || — ŭs, ă, ŭm. *D'Ibérie, en Espagne.* Tyrrhēnōquĕ bŏvēs ĭn gūrgĭtĕ mersīs. *O.* Gārŭm dē succis pīscĭs Ibērī. *H.* SYN. Ibērĭcŭs, Hispānŭs, Hēspĕrĭŭs, *qqf.* occĭdŭus. || *En Asie.* Ignĕŭs ōstrō, Ūndāntēmquĕ sīnŭm nōdĭs ĭrrūgāt Ibērĭs. *St.* Fĕrrūgĭnĕ clārŭs Ibērā. *V. Voy.* Ferrugo.

Ibī *ou* Ībī. *adv. Là* (*sans mouv.*). Aūt Ibī flāvă sĕrēs mūtātō sīdĕrĕ fārrā. *V.* Mōns Ibī vĕrticĭbŭs pĕtĭt ārdŭŭs āstrā dŭōbŭs. *O.* Tĕr cōnātŭs Ibī cōllō dārĕ brāchĭă circŭm. *V.* Cērnit Ibī mœstōs ĕt mōrtĭs hŏnōrĕ cārentēs. *Id.* SYN. Illīc, *qqf.* hīc. || *Alors.* Sī tū nĕgārīs dūcĕre, Ibī cŭlpam ĭn tē trānsfĕrēt. *Ter.* (*And.* II, 3, 4).

Ibīdĕm. *adv. Au même endroit* (*sans mouv.*). Tĕr flŭctŭs Ibīdĕm Tōrquĕt ægēns circŭm. *V.* Dēmissæ aūrēs, incĕrtŭs Ibīdĕm Sŭdŏr. *Id.* Cūstŏs ārĭxŭs Ibīdĕm. *J.* (5, 40). || † Ibīdĕm. *arch.* Dēfōdĭt insēpūltŭm clam Ibīdem ĭn hīsce ædĭbŭs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 71. *Id. Trin.* II, 4, 10). Illĕ jŭbĕt cūnctŭs Ibīdĕm cōnvīvĭă pōnī. *Juvc.* (III, 80).

† Ibīdŭm. *arch.* (*de* ibi *et* dum). *Là.* Ibīdŭm cōndignăm tĕ sēctātŭs sīmĭlăm. *Pl.* (*Mil.* II, 6 25).

Ibĭs, ĭdis *et* ĭs. *f.* (ἶβις). *Ibis, oiseau sacré chez les Égyptiens.* Piscĕ Vĕnŭs lātŭit, Cўllēnĭŭs Ibĭdĭs ălīs. *O.* Crŏcŏdīlŭs, Ibĭs, ĕt cānēs cūr displĭcĕnt? *Prud.* (*Peri.* 2449). Illĕ pāvĕt sătŭrăm sērpēntĭbŭs Ibĭn. *J.* (15, 3). Aūxīlĭum sācræ vĕnīunt cultōrĭbŭs Ibēs. *Macer* (apud *Charis.* 1, 108). || *Titre d'un poème satirique composé par Callimaque, et d'un autre composé par Ovide.* Illīŭs āmbāgēs ĭmĭtātŭs in Ibĭdĕ dicăt (*Ibis*, 59).

Ibȳtŭr. *On ira. Voy.* Eo.

† Ībŭs *ou* Ībŭs , *et* Ībŭs. *arch. pour* Iis *et* Iis. Sēdēnt ējēctī : nāvīs cōnfrācta ēst Ībŭs. *Pl.* (*Rud. prol.* 73). Nūnc quāndō vōlŭīstī făcĕrĕ, făc v'lŭptātī sīs Ībŭs. *Pomp.* (apud *Non.* 8, 21). Lātrōnēs, ibŭs dēnūmĕrēm stīpendĭŭm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 74. Cf. *Charis.* 1, 40; *Non.* l. cit. Alii dant *ibus*, ubi alii *hibus*).

Ībўcŭs , ī. *m.* (Ἴβυκος). *Poète lyrique de Rhégium , assassiné par des voleurs, dont le crime fut dévoilé par des grues.* Ībўcŭs ŭt pĕrīīt, indĕx fŭīt ăltĭvŏlāns grŭs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Hist.* 12). Vōlūcrumquĕ prĕcātŏr Ībўcŭs. *St.* || *Nom d'homme.* (*Hor. Od.* III, 15, 1. Ubi scribitur et *Ibici*).

Īcărĭōtis *et* Īcărĭs, ĭdis. *f.* (Ἰκαριωτὶς Ἰκαρὶς). *Fille d'Icarius , Pénélope.* Quæquĕ tĕrūnt fastūs, Īcărĭōtī, tŭōs. *Pp.* (III, 11, 10). Ecce Ithăci conjux sēmpĕr dēcŭs Īcărĭōtis (*Culex*, 263). Sēx bis ŭt Īcarĭdŏs fămŭlæ pĕrĭĕrĕ prŏcĭquĕ (*Ibis*, 595). || *De Pénélope.* Nīl ŏpŭs ēst lētō , nīl Īcărĭōtĭdē tēlā. *O.*

Īcărĭă , æ. *f.* (Ἰκαρία). *Petite île de la mer Egée.* Īcarĭæ scŏpŭlōs Ephĕsūmquĕ rēlĭnquēns. *L.* (Cf. *Mel.* 2, 7; *Strab.* 10).

1. Īcarĭŭs , ĭī. *m. Icarius , fils d'OEbalus , père d'Érigone et de Pénélope. Ayant appris de Bacchus l'usage de la vigne ; il fit boire du vin à des paysans , qui s'enivrèrent , et lui donnèrent la mort. Son chien conduisit Érigone vers le cadavre de son père , et fut mis au rang des constellations.* Mē pătĕr Īcărĭŭs văcŭō dīscēdĕrĕ lēctō. *O.* (Et *Ibis* , 613).

2. Īcărĭŭs , ă , ŭm (Ἰκάριος). *D'Icarius ; de la canicule.* Ēt micĕt Īcărĭī stēllă prōtĕrvă cănīs. *O.* Īcărĭī quāmvīs jŭbă fŭlgĕrĕt āstrī. *St. Voy.* Canīcula. || *D'Icare.* Īcărŭs Īcărĭīs nōmĭnă fēcĭt āquīs. *O.* || Īcărĭŭm. *n.* (*s. ent.* mare). *Mer Icarienne, dans la mer Égée.* Īōnĭŭmquĕ răpăx Īcărĭŭmquĕ lĕgit. *O.*

Īcărŭs, ī. *m.* (Ἴκαρος). *Icare , fils de Dédale , s'échappa avec lui de l'île de Crète , au moyen d'ailes attachées avec de la cire. Mais comme il s'était trop approché du soleil, la cire se fondit , et il tomba dans la mer qui depuis porta son nom.* Īcărŭs īmmēnsās nōmĭnĕ sīgnĕt āquās. *O.* Pārtem ŏpĕre in tănto , sĭnĕrĕt dŏlŏr , Īcare, hăbērēs. *V.* EP. Ālātŭs, ālīgĕr, audăx, incautŭs, tĕmĕrārĭŭs, dēmēns , infēlix , naufrăgŭs. PPH. Dædalēŭs pŭĕr. VERS. Cērātīs ŏpĕ Dædalēă Nītĭtŭr pĕnnīs, vĭtrĕō datŭrŭs Nōmĭnă pŏntō. *H.* Ōssa tĕgit tellŭs , æquŏră nomĕn hăbēnt. *O.* Exŭtŭsvĕ pŭĕr pĕnnis labēntibŭs. *M.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 195 *sq.*; *A. Am.* II, 75 *sq.*). *Voy.* Dædalus. || *f. Ile de la mer Rouge.* Pērsĭcŭs indĕ sĭnŭs pĕnĕtrātŭr, ēt Īcărŏn ŏffĕrt. *Prisc.* (*Peri.* 607. Cf. *Steph.*, et *Ælian. Hist. An.* 11, 9. Quæ vocatur *Ichara* vel *Icara* a *Plin.* 6 , 28).

Īccĭrcŏ. *Comme* Idcirco.

Īccĭŭs , ĭī. *m. Nom d'homme.* Īccī , bĕātīs nūnc Ārăbum invīdēs Gāzīs. *H.*

Īcĕlŭs, ī. *m.* (Ἴκελος). *Nom de Morphée.* Hūnc Īcĕlŏn sŭpĕrī, mōrtālĕ Phōbĕtŏrā vŭlgŭs. *O.*

Ichneūmŏn, *et qqf.* Ichneumon , ŏnis. *m.* (Ἰχνεύμων). *Ichneumon , rat sacré chez les Égyptiens.* Mălumŭs ēt placĭdīs ichnĕumŏnă quærĕrĕ rīpīs. *Nemes.* (*Cyn.* 54). Dēlēctāt Mārĭum sī pērnĭcĭōsŭs Ichneūmŏn. *M.* (VIII, 6. Cf. *Luc.* IV, 724 *sq.*).

Ichnŏbātēs, æ. *m.* (Ἰχνοβάτης). *Nom de chien.* Ichnŏbātēsquĕ sāgāx. *O.*

Ichnūsă , æ. *f.* (Ἰχνοῦσα). *La Sardaigne.* Īnde Ichnūsă prĭŭs Grāiis mĕmŏrāta cŏlōnis. *Sil.* (Cf. *Plin.* 3, 7). *Voy.* Sardinia.

† Īcŏ īs , īcī , ictŭm , ĭcĕrĕ. *arch. Frapper.* Ēmĭcat in pārtem sānguis , ŭnde ĭcĭmŭr ictŭ. *Lr.* (IV, 1046). Īnfēstŭm tēlīs ĭcĕrĕ mūscă căpŭt. *Cat.* (116, 3). Ībi ŭt pīscābār , fūscīna īcī vīdŭlŭm. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 424). Offēndīt , frāngit , rūmpīt , ĭcīt pōcŭlō. *Afran.* (*ibid.* Ubi plura. Quod ait *Caper* apud *Prisc.* 10, 485 , priorem corripi , satis præcedentibus refellitur). *Voy.* Ictus , a , Percutio. || — fœdŭs. *Contracter une alliance. Voy.* Fœdus.

Ictĕrĭcŭs, ă , ŭm (Ικτερικός). *Qui a la jaunisse.* Cōnsŭlīt ictĕrĭcæ lēntō dē fūnĕrĕ mātrīs. *J.* (6, 565).

Ictīnŭs , ī. *m.* (Ἰκτῖνος). *Architecte athénien qui bâtit le Parthénon.* Vĕl ĭn ārcĕ Mĭnĕrvæ Ictīnŭs , măgĭcō cuī nōctŭă pĕrlĭtă fŭcō. *Aus.* (*Mos.* 308. De eo *Strab.* 9 : Καὶ ὁ Παρθενὼν ὃν ἐποίησεν Ἰκτῖνος).

Ictŭs , ă , ŭm. *part. p. de l'ancien verbe* Ico. *Frappé.* Jŏvĭs ĭgnĭbŭs ictŭs. *O.* Ictă fĕrrō pīnŭs. *H.* || *Au fig.* Sīc dēsīdĕrĭīs ictă fĭdēlĭbŭs (patria). *H.* Vārĭō strēpĭt ictă tŭmultŭ Rēgĭa. *St.* || *En parlant d'une alliance.* Ictŭm jām fœdŭs , ēt ōmnēs Cōmpŏsĭtæ lēgēs. *V.* Quām rēgēm mē crĕātīs ictō fœdĕrĕ. *Ph. Voy.* Fœdus. || *Ivre.* Ūt sĕmĕl ictō Āccēssīt fĕrvōr cāpĭtī. *H. Voy.* Saucius.

Ictŭs, ūs. *m. Coup.* Cōrpŏră sērpēntŭm băcŭlī vĭŏlāvĕrăt ictŭ. *O.* Vāstīs trĕmĭt ictĭbŭs ærĕă pŭppīs. *V.* SYN. Vĕrbĕr, plăgă , *qqf.* impŭlsŭs, vŭlnŭs. EP. Īngĕns , vāstŭs , grăvis , vāllĭdŭs , vĕhĕmēns , dūrŭs , vĭŏlēntŭs ; crĕbĕr , frĕquēns , rĕpētītŭs. *Voy.* Percutio. || *Au fig.* Sic ĕgŏ mēntĕ jăcēns , ēt ācĕrbō saūcĭŭs ictū. *O.* SYN. Vŭlnŭs. || *Action de toucher la lyre.* Lēsbĭŭm sērvātĕ pĕdēm mĕĭquĕ Pōllĭcis ictŭm. *H.* || *Temps frappé de la mesure.* Quūm sēnōs rĕddĕrĕt ictŭs , Primŭs ăd extrēmŭm sīmĭlis sĭbī (de trimetro). *H.* Ictĭbŭs quīă fĭt dŭōbŭs , nōn gĕmĕllō tēmpōrĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 1057). || *Rayons du soleil.* Phœbēōs sūbmŏvĕt ictŭs. *O.* Fĕrvĭdōs Exclūdĭt ictŭs (laurea). *H. Voy.* Radius.

Icŭlīsmă , æ *ou* ātis (?). *Ville d'Aquitaine , que l'on croit être Angoulême.* Icŭlīsmă quūm te ābscōndĕrĕt. *Aus.* (*Epist.* 15 , 22).

Id. *n. de* Is.

Īdă , æ , *et* Īdē , ēs. *f.* (Ἴδη). *Ida , montagne de Phrygie , où résidaient les Corybantes.* Īmmĭnĕt Īda sŭpĕr prŏfŭgīs grātīssĭmă Teūcrīs. *V.* Dindўmŏn, ēt Cўbĕlēn , ēt ămīcām fōntĭbŭs Īdēn. *O.* Dēcĭēs nīvĭbŭs cānŭīt Īdē. *Sen.* (*Troad.* 73). PPH. Mōns Īdæŭs, Īlĭăcŭs. Mōntēs Īdæī. Īdæum, Phrўgĭŭm nēmŭs. Nēmŭs Cўbēlēs. || *Nymphe de Crète , qui vint en Phrygie , et passe pour avoir donné son nom à l'Ida.* Cōmĭtem Æneæ quēm mīsĕrāt Īdă Vēnātrīx. *V.* || *Montagne de Crète.* Dictămnum gĕnĭtrīx Dictæă cărpīt ăb Īdā. *V.* Tūbās Mĭnōāvĕ cūrāt Īdā. *St.*

Īdæŭs , ă , ŭm (Ἰδαῖος). *Du mont Ida , en Phrygie.* Mōns Īdæŭs ŭbī, ēt gēntis cūnābŭlă nōstræ, *V.* Pāstŏr quūm trăbĕrĕt pĕr frĕtă nāvĭbŭs Īdæīs Hĕlĕnām. *H.* || *En Crète.* Nēc sălīcī, lōtōquĕ , nĕc Īdæīs cўpărissis. *V.* || *Subst. m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* VI, 485.)

Īdălĭă , æ. *f. Comme* Idalium. Dēă tōllīt ĭn ăltōs Īdalĭæ lūcos. *V.*

Īdălĭē , ēs. *f. Vénus.* Ēt pēctŏră dūră pĕrōsăm Īdălĭēn. *O.*

Īdălis , ĭs. *f. D'Idalie.* Ēt gĕlĭdo tellus pĕrfusă Cāīcō Īdălĭs. *L.*

Īdălĭŭm , ĭī. *n.* (Ἰδάλιον). *Idalie , bois et ville de l'île de Chypre , consacrés à Vénus , au pied*

du mont Idalium. Aŭt sŭpĕr Īdălĭūm sēcrētă sēdĕ rĕcōndăm. *V.*

Īdălĭŭs, ă, ŭm (Ἰδαλιος). *Du mont Idalium, d'Idalie.* Vēnāntem Īdălĭō vērtĭcĕ dūrŭs ăpĕr. *Ph.* (II, 10, 50). Īdălĭæquĕ dŏmŭs. *V.*

Īdās, æ. *m.* (Ἴδας). 1. *Idas, fils d'Apharée et d'Arène, argonaute, épousa Marpesse, fille d'Événus, qui le préféra à Apollon. Selon d'autres mythographes, il périt, avec son frère Lyncée, à la suite d'une rixe avec Castor et Pollux.* Bĕllă părānt, rĕpĕtūntquĕ sŭās ēt frātĕr ēt Īdās. *O.* Ōccŭpăt ēt lōngĕ sŭă trānstră nŏvĭssĭmŭs Īdās : Āt frātĕr măgnōs Lȳncēŭs sērvātŭs ĭn ūsŭs. *V. Fl.* Nōn, Īda ēt cŭpĭdō quōndăm dĭscōrdĭă Phœbō, Ēvēnī pātrĭis fĭlĭă lĭttorĭbŭs. *Pp.* (I, 2, 17. Cf. *Ov. Fast.* V, 701 ; *Met.* VIII, 305 ; *St. Th.* IV, 405). ‖ 2. *Un des fils d'Égyptus.* (*Virg. Æ.* IX, 575.) ‖ 3. *Troyen tué par Turnus.* (*Virg. Æ.* III, 122.) ‖ 4. *Prince thrace tué en Italie.* (*Ib.* X, 351.) ‖ 5. *Nom de berger.* (*Calpurn.* 2, 1.)

Īdcircō ou Īccircō, *et postérieurement* Īdcircŏ. *adv. Pour cela.* Īccirco huīc nōstrō trādĭta ēst prōvĭnclă. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 5). Īdcircō certĭs dēmēnsūm pārtĭbŭs ōrbĕm. *V.* Īdcircō cærŭlă fōrmă bŏna ēst. *Pp.* (II, 14, 28). Īdcircōnĕ văgĕr ? *H.* Cōngrŭēns īdcircŏ dŭxī ĭn hōc ŏpŭs dē sўllăbĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 71). Īdcircŏ mundī stŭltă dēlēgīt Dĕŭs. *Prud.* (*Apot. præf.* 41). SYN. Īdĕō, etc. *Voy. ce mot.*

Īdĕm, ĕădĕm, ĭdĕm, *abl.* ĕōdem *ou* cōdem ; *pl.* ĭīdĕm *et* ĭĭdĕm *ou* ĭdĕm, *dat.* ĭīsdĕm *ou* ĭsdĕm. *Le même, la même, les mêmes.* In fŭrĭās ĭgnēmquĕ rŭūnt : ămŏr ōmnĭbŭs ĭdĕm. *V.* Nīl prōdĕst, quŏd nōn lædĕrĕ pŏssĭt ĭdĕm. *O.* Cānĭtĭēs ĕădem ēst, ĕădĕm vĭŏlentĭă vultŭ. *Id.* Rĭdētŭr, chŏrdă quĭ sēmpĕr ŏbĕrrāt ĕădĕm. *H.* Īdĕm vēntūrōs tōllĕmŭs ĭn āstră nēpōtēs. *V.* Incēptōquĕ ēt sēdĭbŭs hærēt ĭn ĭsdĕm. *Id.* Hāc eădem rursŭs, Lȳgdămĕ, currĕ vĭă. *Pp.* (III, 4, 36). SYN. Sĭmĭlis, pār, *qqf.* ūnŭs. PPH. Nōn ălĭŭs. PHR. Ūno eōdĕmquĕ tŭlit pārtŭ. *V.* Nāmque ūna ātque ĕădem ēst vĭnī pātrĭă. *J.* Sī ōmnēs ūno ordĭne hăbētĭs Achīvōs. *V.* ‖ *qqf. Avec le dat. Le même que.* Īnvītum quī sĕrvăt, Idĕm fācit occīdentī. *H.* (Adde *Lucr.* III, 1051, et IV, 1167).

Īdēntĭdĕm *ou* Īdēndĭdĕm. *adv. A diverses reprises.* Quī sēdĕns ădvĕrsŭs, Īdēntĭdem tē spĕctăt ēt audĭt. *Cat.* (51, 3. *Id.* 11, 19). Quīdŭm ? nē tĕ ŭxōr sĕquātŭr, rĕspĕctās Īdēntĭdĕm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 51). *Voy.* Sæpe.

Īdĕō. *adv. Pour cela.* Nĕc cēllīs ĭdĕō cōntĕndĕ Fălernīs. *V.* Āc nē mē fōllīs ĭdĕō brĕvĭorĭbŭs ōrnēs. *H.* SYN. Īdcircŏ, quārĕ, prōptĕrĕă, quāprōptĕr, ĭndĕ, hīnc. PPH. Ĕă caŭsă, grātĭă. Ŏb hōc *ou* Id. PHR. Nōn ŭlĭam ŏb cŭlpăm. *V.*

† Īdĭōtēs, æ. *m.* (ἰδιώτης). *Sot, idiot.* Quīdnī ēt tu ĭdem illĭttĕrātŭm me ātque Īdĭōtăm dicĕrēs? *Lucil.* (apud *Non.* 1, 177. *Gell.* 1, 2 : « Quoniam respondere nos tibi non quimus, quos *idiotas* et rudes vocas. »)

Īdmōn, ŏnĭs. *m.* (Ἴδμων). 1. *Devin, fils d'Apollon, qui accompagna les Argonautes, et fut tué par un sanglier.* Īdmōnăque aūdācĕm tē quŏquĕ rūmpăt ăpĕr (*Ibis*, 506). Īdmŏnĕm, quāmvīs bĕnĕ fātă nōssĕt. *Sen.* (*Med.* 652. Adde *Aus. Epigr.* 20, 7). ‖ 2. *Idmon, de Colophon, père d'Arachné.* Pătĕr huīc Cŏlŏphōnĭūs Īdmōn. *O.* ‖ 3. *Guerrier de Cyzique, tué par Hercule.* (*V. Fl.* III, 175.) ‖ 4. *Rutule, député vers Enée.* (*Virg. Æ.* XII, 75.)

Īdmōnĭŭs, ă, ŭm. *D'Idmon.* Īdmōnĭăs frōntēm pĕrcūssĭt Ărăchnēs. *O.*

Īdōlĕum *ou* Īdōlĭŭm, *et à tort* Īdōllŭm, ĭī. *n.* (εἰδωλεῖον). *Lieu où l'on adore les idoles.* Ēcquis ĭn Īdōllō rĕcūbāns, ĭntĕr săcră mīllĕ ? *Prud.* (*Apoth.* 253. Sic *ib.* 1253; *Sym.* 652 et 695, et ubique). *Voy.* Idolum.

Īdōlĭcŭs, ă, ŭm. *D'idole.* Ābsĭt ŭt Īdōlĭcī vĭdĕātŭr fĭlĭă tēmplī. *Paul. Nol.* (*Carm.* 22, 61).

Īdōlŏlātrĭs, *plutôt que* Īdōlŏlātrīx. *f.* (εἰδωλολατρίς). *Idolâtre.* Īncĕrāt lăpĭdēs fūmōsōs Īdōlŏlātrĭs Rēllĭgĭō. *Prud.* (*Ham.* 469. Sic *Heins.* et *Gronov.* De secunda correpta, vid. *Idolum*).

Īdōlŭm *ou* Īdōlŏn, ī. *n.* (εἴδωλον). *Image, représentation.* Īdōla ātque ātŏmos vīncĕre Ēpĭcūrī vŏlăm. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 88). ‖ *Eccl. Idole.* Quōsquĕ vīrōs nōn īrā frĕmēns, Īdōlăquĕ bēllō Cædĕrĕ cōmpŭlĕrānt. *Prud.* (*Psych.* 447). ‖ *Ordint.* Īdōlŭm. Stăbūnt ēt æra ĭnnōxĭă, Quæ nūnc hăbēntŭr Īdōlă. *Prud.* (*Peri.* 723). Lābēm Rōmă tŭīs ĭnfĕrăt Īdōlĭs. *Id.* (*Cath. præf.* 41. Sic Noster plus duodecim locis qui mihi præsto sunt, accentu, reor, quantitati quasi vim faciente. Sic et *Fortun.* IV, 229; *Sedul.* 5, 146. Cf. *Idololatris, Idolium, Idolicus*). PPH. Vānă, fălsă nūmĭnă. Ināniă signă. Vānă sĭmŭlācră. Ināniēs ēffĭgĭēs dīvūm, dĕōrūm, dĕūm.

Īdōmĕneŭs, ĕī *ou* eī, ĕŏs *et* ĕōs. *m.* (Ἰδομενεύς, *gén.* έως *et* ῆος). *Idoménée, fils de Deucalion et roi de Crète, vint au siége de Troie. De retour dans ses états, il sacrifia son fils à Neptune, pour accomplir un vœu imprudent qu'il avait fait au milieu d'une tempête. Chassé par ses sujets, il vint fonder, dans la Grande-Grèce, la ville de Salente.* Lȳctĭŭs Īdŏmĕneŭs : hīc illă dūcĭs Mĕlĭbœī. *V.* Nēc mĭnŭs Īdŏmĕneŭs, pātrĭāquĕ crĕātŭs ĕădĕm. *O.* Īdŏmĕneŭs Sthĕnēlūsvĕ sŏlŭs. *H.* Pūlsūm rēgnīs cēssīssĕ pătĕrnīs Īdŏmĕnĕă dūcĕm. *V.*

Īdōnĕŭs, ă, ŭm. *Propre à, apte.* Sī fācĭs ŭt pātrĭæ sĭt Īdōnĕŭs, ūtĭlĭs ægrīs. *J.* Dă vēnĭām cŭlpæ : dēcĕpĭt Īdōnĕŭs aūctŏr. *O.* SYN. Āptŭs, cōmmŏdŭs, ŏppŏrtūnŭs, cōnvĕnĭēns, cōngrŭŭs.

Īdōthĕă, æ, *et* Īdōthĕē, ēs. *f.* (Εἰδοθέα). *Fille de Protée, avait son tombeau à Pharos.* Ēt Phărŏs, Īdōthĕēs scŏpŭlī Pāllēnĭdīs ălī. *Prisc.* (*Peri.* 243. Cf. *Hom. Odys.* IV, et *Hyg. Fab.* 182).

† Īdŭm. *arch.* (*de* ĭ *et* dum). Īdŭm, Tūrbălĭō, cūrrĭculo ăffĕr dŭās. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 19).

Īdūmæŭs, ă, ŭm (Ἰδουμαῖος). *D'Idumée.* Prīmŭs Īdūmæās rĕfĕrām tĭbī, Māntŭă, pălmās. *V.* Frātĕr Īdūmæōs mĕrĕāt cŭm pātrĕ trĭumphōs. *M.* (II, 2).

Īdūmē, ēs. *f.* (Ἰδουμη). *Idumée, contrée de la Phénicie, où il croissait beaucoup de palmiers.* Pălmĭfĕrămquĕ sĕnēx bēllō dŏmĭtābĭt Īdūmēn. *Sil.* Ārbŭstō pălmārŭm dīvēs Īdūmē. *L.*

Īdŭs, ŭŭm, ĭbŭs. *f. pl.* (εἶδαι). *Les ides, une des divisions du mois romain.* Tūm mĭhĭ pōst sācrās mōnstrātŭs jūnĭŭs ĭdŭs. *O.* Octōnĭs rĕfĕrēntēs ĭdĭbŭs ærā. *H.*

Īdўllĭŭm *ou* Ēdўllĭŭm, ĭī. *n.* (εἰδύλλιον). *Idylle, poème pastoral. Voy.* Bucolicus.

Īēns (*inus.*), ēuntĭs. *part. de* Eo. *Allant.* Ēt tērrŭīt aūstĕr ēuntēs. *V.*

Ĭerēmĭās *ou* Hiĕrēmĭās, *et* Ieremĭās *ou* Jĕrēmĭās, æ. *m. Jérémie, fils d'Helcias, prophète chez les Juifs.* Hiĕrĕmĭām dīxĕre ălĭī, pārs ēssĕ prŏphētăm. *Juvc.* (III, 269). Cārmĭnĕ lūctĭfĭcō quām dēflēns

Ierēmiās. *Prud.* (*Ham.* 515). Hānc Ierēmiās ūtĕro ipsō sanctĭfĭcātŭs. *Fort.* (I, 15). ‖ *qqf.* Ierēmĭas. Sānctŭs Ierēmĭas. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 179).

Ierĭchō. *Voy.* Jericho.

Ĭerĭm *et* Ĭerŏ, ĭs. *sync. pour* Iverim, Ivero, *de* Eo. Ērgo ŭbī pĕr clārōs Ierĭnt tŭă factă trĭumphōs. *Tib.* (IV, 1, 175). Tēmpēstās Ierĭt campōs. *V.*

Ĭernē, ēs, *et* Jūvĕrnă, æ. *f. Anciens noms de l'Irlande, une des îles Britanniques.* Scōtōrŭm cūmŭlōs flēvĭt glăcĭālĭs Ierne. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 33. *Id. L. Stil.* II, 252). Littŏrā Jūvĕrnæ prōmōvimŭs. *J.* (2, 160. Sic *Tacit. Agric.* 24; at *Strab. Ἰέρνη. Mel.* 3, 6, *Juverna*, et *Ptol.* in cod. Palat. Ἰουερνία, quum vulgo Ἰουερνία). SYN. Hibĕrnĭă.

Ierōnўmŭs. *Voy.* Hieronymus.

Ĭessæ *ou* Jessæ. *m. indécl.* (Ἰεσσαί). *Jessé ou Isaï, père de David.* Rādix Ĭessæ flōrŭit. *Fort.* (II, 13). Āssūmptūm pĕcōrōsī dē grĕgĕ Jessæ ăf-flāsti rēgēm. *Sid.* (*Pan.* 1675).

Ĭessæŭs *ou* Jessæŭs, *et à tort* Jessĕŭs, ă, ŭm. *De Jessé.* Rādĭce Ĭessæa ēdĭtŭs. *Prud.* (*Cath.* 1759). Rādĭcis flōrem Jessĕă vĭrgă dĕdĭt. *Fort.* (I, 10).

Ĭesŭs, *et* Ĭesūs *ou* Jesŭs, ū. *m.* (Ἰησοῦς). *Jésus-Christ.* Rēspōndērĕ nĭhil trŭcŭlbŭs dīgnātŭr Ĭesūs. *Juvc.* (IV, 599). Mātĕr Ĭesū. *Id.* (II, 129). Prĕtĭōsām prōsīt, Ĭesū, Impēndīsse ănĭmām. *Prud.* (*Psych.* 845). Fūnĕrĕ sōlēnnī tŭmŭlātŭm nūpĕr Ĭesūm. *Alcim.* (*ad Sor.* 302). Ĭesūm clāmūs vōcĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 124. Sic *Ib.* 1067). *Voy.* Christus. ‖ † *Prudence, surtout dans l'*Apotheosis, *fait ce mot disyllabe, en laissant brève la voyelle qui précède.* Scrūtātī, ātĕrnūm rēgēm cōgnōvīmŭs Ĭesūm (*Apoth.* 290). Jām quīd māgnĭfĭcum, sī nōn ēst mortŭŭs Ĭesūs? (*Ib.* 1126, et passim). ‖ *qqf. Josué.* Hīc nēmpe Ĭesūs vĕrĭŏr. *Prud.* (*Cath.* 1882).

Ĭgĭlĭŭm, ĭī. *n. Petite île près de l'Étrurie.* Ēminŭs Ĭgĭlĭī silvōsă căcūmĭnă mīrŏr. *Rutil.* (1, 305. Cf. *Mel.* 2, 7; *Cæs. B. C.* 1, 34).

Ĭgĭtŭr. *adv. Donc.* Āltĕrnīs Ĭgĭtŭr cōntĕndĕrĕ vĕrsĭbŭs ămbō. *V.* Quīd mī Ĭgĭtŭr suādēs? *H.* SYN. Ērgō. *Voy. ce mot.* ‖ *Ensuite.* Quāndo hăbĕbo, Ĭgĭtŭr rătiōnēm meārum fābrĭcārŭm dăbō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 177. *Id. Cas.* II, 2, 39. Vid. *Fest.*, et *Non.* 2, 456. *Gloss. Placid.* : Igitur, deinde).

† Ignārūrĭs, ĕ. *arch. Comme* Ignarus. (Nonnulli dant *Plauti* locum, *Pœn. prol.* 47, ubi metrum sensusque requirunt *gnarures.*)

Ignārŭs, ă, ŭm. 1. *Qui ne sait pas, ignore.* Mīrātŭr, rērūmque ignārŭs ĭmāgĭnĕ pĕndĕt. *V.* Heū vātum ignāræ mentēs! *Id.* SYN. Ĭnscĭus, nescĭus, rŭdĭs, indoctŭs, *qqf.* cæcŭs. ‖ *Qui ne se doute pas, ne s'attend pas.* Aŭt quīsnam ignārum nostrīs dĕŭs āppŭlĭt ōrīs? *V.* SYN. Ĭmprūdēns. ‖ *Qui a oublié.* Nēque ēnim ignārī sŭmŭs ăntĕ mălōrŭm. *V.* SYN. Ĭmmēmŏr. ‖ *Qui manque, n'a pas.* Ĭn vūltū cūrārum ignārā vŏlŭptās. *Sil.* SYN. Expērs. ‖ 2. *Inconnu, ignoré.* Jāmque ădĕrāt Thēsĕūs, prōlēs ignārā pārēnti. *O.* Ignārūm Laūrēns hăbĕt ōrā Mīmāntă. *V.* (Cf. *Sall. Jug.* 56 : « Regio hostibus *ignara.* » *Tac. Ann.* 3, 69 : « Non quidem sibi *ignara* quæ vulgabantur. ») *Voy.* Ignotus.

Ignāvē. *adv. Lâchement, sans énergie.* Sī plĕrăquĕ dūrē Dīcĕrĕ cēdĭt ĕōs, ignāvē mūltă fătētŭr. *H.* Sūmmās cārpēntem ignāvĭŭs hĕrbās. *V.* SYN. Sēgnĭtĕr, lēntē.

Ignāvĭă, æ. *f. Mollesse, lâcheté.* Tўrrhēnī, quæ tānta ănĭmīs ignāvĭă vēnit? *V.* Ipsŭs bĕrcle ignāvĭōrēm pŏtĭs ēst făcĕre ignāvĭām. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 24). SYN. Sēgnĭtĭēs, Ĭnertĭă, etc. *Voy.* Ignavus, Pigritia.

? Ignāvĭŏ. *Voy.* Ignavo.

† Ignāvŏ, ās, ārĕ. *arch. Rendre lâche.* Fătĕŏr, sĕd sæpe ignāvāvīt fortem īn spe ēxspectātĭō. *Att.* (apud *Non.* 2, 441. Vulgo *ignavit*, sed illud reposcunt septenarius et analogia : *Ignavus*, ignavare, ut *Gnavus*, navare).

† Ignāvĭtĕr. *arch. Comme* Ignave. Cūr tam ignāvĭtĕr, hŏc præsertīm tēmpŏrĕ, quærīs? *Lucil.* (apud *Non.* 11, 29. Adde *Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010).

Ignāvŭs, ă, ŭm. *Inactif, paresseux.* Ignāvŭm fūcōs gĕnŭs ā prāsēpĭbŭs ārcĕnt. *V.* Ignāvæquĕ fămē. *Id.* SYN. Sēgnĭs, pĭgĕr, Ĭnĕrs, dēsĭdĭōsŭs. *Voy.* Piger. ‖ *Lâche, sans cœur.* Ignāvum ēst rĕdĭtūræ pārcĕrĕ vītæ. *L.* Ignāvŭs ădvērsŭm lŭpōs (canis). *H.* Nihil ēst quōd dĭctă rĕtrăctēnt Ignāvi Ænēădæ. *V.* Ignāvīs prĕcĭbŭs fortūnă rĕpūgnāt. *O.* SYN. Ĭmbēllĭs, tĭmĭdŭs, Ĭnaudax, Ĭnĕrs, dēgĕnĕr, vēcors. PPH. Vīrtūtĭs ēxpērs. *Ph.* Vīrtūtĕ văcŭŭs. *L.* Ăd fătă sēgnĭs. *Id.* Pārŭm fortĭs. *Sen.* Mălĕ fortĭs. *O.* ‖ *En parlant d'une chose : Oisif, lent, immobile.* Mœstōque ignāvă prōfundō stăgnă jăcentĭs ăquæ. *L.* Ēt nĕmŏra ēvĕrtĭt mūltōs ignāvă pĕr ānnōs. *V.* Ignāvi ānni. *O.* Ignāvă mŏrā. *Id.* ‖ *Qui rend paresseux, condamne au repos.* Hīēms ignāvă cōlōnō. *V.* Ignāvōs ĭnclūsit nūbĭbŭs æstŭs. *O.* Frīgŭs ignāvŭm. *Id.*

† Ignĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Igneus. Ōrīs ŏpŭs, vĭgŏr ignĕŏlŭs. *Prud.* (*Cath.* 444).

Ignēscēns, tĭs. *Qui s'enflamme, et au fig.* Tūm vīrgo ignēscēns pĕnĭtŭs. *Sil.* Ōdĭa ignēscentĭă. *St. Voy.* Flagrans.

Ignēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Prendre feu, s'embraser.* Ignēscăt tămĕn īn spătĭō. *Lr.* (VI, 306). Lūmĕn căpĕre, ătque ignēscĕrĕ sēntĭt (astrum). *O.* SYN. Flammēscŏ, ăccendŏr, incendŏr, ĭnflammŏr, etc. *Voy.* Ardeo. ‖ *Au fig.* Pectŏră tĕrrĭfĭcī stĭmŭlis ignēscĕrĕ Phœbī. *Cl.* Jāmdūdŭm frēmĭt, ēt fŭrĭis ignēscĭt ŏpĕrtis. *V. Fl.* Ignēscūnt īræ. *V.* SYN. Ardĕŏ, flăgrŏ, ăccendŏr, etc. ‖ *Avec l'infin. Brûler de.* Nīsūque ĭncūrrĕrĕ mūris Ignēscūnt ănĭmī. *Sil.* ‖ † *Au pass.* Figūra hūmāna Ĭnĭmīci ārdōre ignēscĭtŭr. *Laber.* (apud *Non.* 7, 108).

Ignĕŭs, ă, ŭm. *De feu.* Quŏtĭēs āstra ignĕă sūrgūnt. *V.* Cădŭt ignĕŭs illĕ Vōrtĕx, quōd pătrĭō vŏcĭtāmŭs nōmĭnĕ fūlmĕn. *Lr.* (VI, 296). *Voy.* Flammeus. ‖ *Qui tient à la nature du feu, considéré comme élément.* Ignĕă cōnvēxī vīs ēt sĭnĕ pŏndĕrĕ cœlī. *O.* Ignĕŭs ēst ōllīs vĭgŏr. *V.* ‖ *Au fig. Brûlant.* Quāmvīs ĭntŭs ērăt fŭrŏr ignĕŭs (de amore). *O.* Ignĕă vēnīs Ōmnĭbŭs āctă sĭtīs. *V.* Æstās ignĕă. *H.* SYN. Călēns, călĭdŭs, fĕrvĭdŭs, tŏrrĭdŭs. ‖ *Brillant.* Ignĕă gĕmmīs Gingŭlă. *St.* Ignĕă pūrpŭră. *V. Fl.* Cŏlŏr ignĕŭs. *V. Voy.* Fulgidus. ‖ *Rapide.* Vŏlăt ignĕŭs æquŏrĕ Tărchō. *V.* Lĕvĭbŭs gĕns ignĕă plāntīs. *Sil.* ‖ *Ardent, bouillant.* Ignĕă vīrtūs. *L.* Ignĕŭs ĭn pūgnās. *Sil.*

† Ignĭcŏlŏr, ōris, *et* Ignĭcŏlōrŭs, ă, ŭm. *De couleur de feu.* Ūrgĕbĭt, vĕnĭēt quūm nūbĭbŭs ignĭcŏlōrīs. *Juvc.* (IV, 157). Pĕr nūbēs ignĭcŏlōrēs (*Ib.* 562).

Ignĭcŏmāns, tĭs, *et* Ignĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Dont la chevelure est rayonnante.* Ēt Prŏcўŏn, primĭquĕ pĕdēs Cănĭs ignĭcŏmāntĭs. *Avien.* (*Arat.* 1112. *Id. Progn.* 88). Aŭt tĕr ŭt Ēōlĭdī mēnsīs tĕnĕt ignĭ-

comūs sōl. *Aus.* (*Epist.* 7, 8. Et *Nemes. Cyn.* 214). SYN. Flammicŏmŭs.

Īgnĭcŭlŭs, ī. *m. Petit feu, petite flamme.* Nēc dŏlĕt, īgnĭcŭlum brūmæ sī tēmpŏrē poscās. *J.* (3, 102). Īgnĭcŭlŭs tĕnŭis pīnguī fulcītŭr ŏlīvō (*Anthol.* II, p. 461). ‖ *Au fig. Étincelle.*

Īgnĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte du feu.* Īndē mārе, īnde āer, īnde ætĥer īgnĭfĕr ipsĕ. *Lr.* (V, 449). Īgnĭfĕrō cōnsīstĕre in æxĕ. *O. Voy.* Flammeus. ‖ *Au fig.* Īgnĭfĕrō mēntēs fŭrĭābăt in īrās Hŏrtātū. *Sil.*

Īgnĭflŭŭs, ă, ŭm. *D'où coule du feu.* Īgnĭflŭĭsquĕ gĕrūnt Lĭpārĕ fūmōsă cāvērnis. *Cl.* Īgnĭflŭŏs flātŭs. *Id.* (*L. Herc.* 137).

Īgnĭgĕnă, æ. *m. Surnom de Bacchus, né au milieu de la foudre.* Īgnĭgĕnămquĕ, sătūmquĕ ĭtĕrūm. *O.*

† Īgnĭŏ, īs, īvī īrĕ. *Brûler.* Hīs mēmbră pĕrgūnt ūrĕre; ūtque ignīvĕrint. *Prud.* (*Peri.* 3270).

Īgnĭpēs, ĕdĭs. *m. Qui a des pieds de feu.* Īgnĭpĕdūm vīrēs ēxpĕrtŭs ĕquōrūm. *O.* (Adde *Mart. Spect.* 27).

Īgnĭpŏtēns, tĭs. *Puissant par le feu.* Bīs gĕmĭnō discrētă sĭtīs micăt īgnĭpŏtēns lūx. *Avien.* (*Arat.* 710). ‖ *Subst. m. Vulcain.* Haūd sĕcŭs Īgnĭpŏtēns. *V.* (*Id. Æ.* VIII, 710).

Īgnĭs, ĭs, *abl.* ĕ *ou* ī. *m. Feu.* Īgnĭs ŭbi īn mĕdĭo, ĕt sŏcĭī crātĕră cōrōnānt. *V.* Pānchæĭs ădŏlescŭnt īgnĭbŭs āræ. Nūnc tōrrĕte īgnī frūgĕs, nunc frāngĭtĕ săxō. Cōmmixtĭs īgnĕ tĕnēbrĭs. *Id.* SYN. Flāmmă, vŭlcānŭs, văpŏr, *qqf.* fŏcŭs. EP. Fĕrvēns, tŏrrēns, tŏrrĭdŭs, æstĭfĕr, călĭdŭs; crĕpĭtāns, strĭdŭlŭs; fūrēns, ăvĭdŭs, ĕdāx; lūcĭdŭs, splēndĭdŭs, cŏrŭscŭs, rŭtĭlŭs, ācĕr, răpĭdŭs, vāgŭs, vŏlūcĕr; fūmōsŭs, trĕmŭlŭs, lĭquĭdŭs. PPH. Īgnĭs *ou* īgnĕŭs ārdŏr. Īgnĕă vis. Īgnĕŭs fĕrvŏr. Flāmmĕŭs, fĕrvĭdŭs ārdŏr. Văpŏr flāmmæ, flāmmĕŭs. Flāmmæ, flāmmārŭm ārdŏr. ‖ *Allumer du feu.* Īgnĕm, flāmmām accēndŏ, ēlĭcĭŏ, ĕrŭŏ, făcĭŏ. VERS. Quærĭt, pārs sēmĭnă flāmmæ Ābstrūsa īn vēnis sīlĭcĭs. *V.* Ŭt sīlĭcĭs vēnīs ābstrūsum ēxcūdĕrĕt īgnĕm. Īmpōsĭtum cinĕrem ĕt sōpītos sŭscĭtăt īgnĕs. Ādvŏlvĕrĕ fŏcīs ūlmōs, īgnīquĕ dēdĕrĕ. *Id.* Flāmmās ēxsŭscĭtăt aūrā, Ĕt prōmĭt quāssās cōmmĭnŭĭtquĕ făcēs. *O.* Tūm sīccō primās īrrĭtăt fōmĭtĕ flāmmās. Ūtquĕ sōlĕt vēntīs ălīmēntă rĕsūmĕrĕ (favilla). Īngĕrĭt ălgēntī grāndĭă lignă fŏcō. Lignă sĕnĕx mīnŭĭt, cōucĭsāquĕ cōnstrŭĭt āltē. *Id.* Ēxcĭtăt īngēntēs ădmōtō fōmĭtĕ flāmmās. *Lr.* Cĭtŭm strĭctīs dē caŭtĭbŭs īgnĕm Ōstēndĭt, fŏllĭsquĕ ĕt sūlfŭrĕ pāscĭt ămīcō. *V. Fl.* Sācrūm vĕtŭstīs ēxstrŭăt lignīs fŏcŭm. *H.* Lignă sŭpĕr fŏcō Lārgĕ rēpōnēs. *Id.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 174 *sq.*; *Ovid. Metam.* VIII, 641 *sq.*). ‖ *Feu, incendie.* Quī clāssĭbŭs īgnĕm Dēpŭlĭt. *V.* Quōs īgnĕ Pĕlāsgō Īlĭŏn ārsūrām præmōnŭĭssĕ fĕrūnt. *O.* SYN. Flāmmă, incēndĭă. *Voy.* Incendium. ‖ *Torche.* Prīma īnfensūm vī cōrrĭpĭt īgnĕm. *V.* Ŏdōrātō lūxĕrăt īgnĕ cāsă. *Pp. Voy.* Fax. ‖ *Bûcher.* Nigrōrūmquĕ mēmŏr, dūm lĭcĕt, ignĭum. *H.* Jŭvăt īgnĭbŭs ātrīs Īnsĕrĭŭssĕ mānŭs. *L. Voy.* Rogus. ‖ *Éclair, foudre.* Crēbrīs micăt īgnĭbŭs æthēr. *V.* Mē rĕŏr īnfestō, quūm tŏnăt, īgnĕ pĕtī. *O.* Īgnī cōrŭscō nūbĭlă dīvĭdēns. *H. Voy.* Fulgur, Fulmen. ‖ *Au fig. Astres.* Vĕlŭt ĭntĕr īgnēs Lūnă mĭnōrēs. *H. Voy.* Astrum. ‖ *Lumière ou chaleur des astres.* Jām clārŭs ŏccultum Ăndrŏmĕdæ pătĕr Ostēndĭt īgnĕm. *H.* Pŏsĭtōsquĕ sŭb īgnĭbŭs Īndŏs Sīdĕrĕus transit, *O.* Dūm Lūcĭfer īgnēs Ēvŏcĕt aurōræ: *Id.* SYN. Lūx, lūmĕn *ou* ārdŏr, æstŭs, fĕrvŏr, călŏr. ‖ *Éclat, feux d'une pierre précieuse.* Vastōs ūmbō vŏmĭt aūrĕŭs īgnēs. *V.* Ŏcŭlōs circumtŭlĭt īgnĕ micāntēs. *O.* Quīs jŭnxit lăpĭdēs ōstrō? quis mīscŭĭt īgnēs Sīdŏnĭī Rūbrĭquĕ mārĭs? *Cl.* Quō Cārchēdŏnĭōs ōptās īgnēs lăpĭdēōs? *Petr.* (*Sat.* 55). Gēmmārūmquĕ illīs rādĭāntēs lūcĭbŭs īgnes. *Man.* (V, 511). SYN. Fūlgŏr, fūlgŭr, rādĭī, scintĭllă, nĭtŏr, etc. *Voy.* Fulgor. ‖ *Amour.* Īgnĭs Ălēxăndrī Phrўgĭō sŭb pĕctŏrĕ glīscēns. *Lr.* (I, 476). Ămărўllĭdĭs īgnēs Būcŏlĭcīs jŭvĕnĭs lūsĕrăt āntĕ mŏdīs. *O.* Ĕt cæcō cārpĭtŭr īgnī. *V.* SYN. Ārdŏr, flāmmă, etc. *Voy.* Amor. ‖ *Objet aimé.* Mĕŭs īgnĭs Āmyntās. *V.* Lўcĭdæ crīnītŭs Īollās Īgnĭs ĕrăt. *Calp.* (11, 4). ‖ *Feu de la colère.* Ēxārsĕre īgnēs ānĭmō; sŭbĭt īrā cădentĕm, etc. *V.* Ēt sævos īrārŭm cōncĭpĭt īgnēs. *V. Fl. Voy.* Ira. ‖ Sācĕr īgnĭs. *Terrible maladie de la peau, feu de saint Antoine.* Ēxsīstĭt sācĕr īgnĭs, ĕt ūrĭt cŏrpŏrā sērpēns. *Lr.* (VI, 660). Sācĕr ĕst īgnĭs, crēdĭtĕ læsĭs. *Sen.* (*Hip.* 330). Ŏcŭlĭquĕ rīgēnt, ĕt sācĕr īgnĭs Pāscĭtŭr ārtŭs. *Id.* (*OEd.* 187, ubi fuse describitur). Ĕst ētĭām mōrbī spĕcĭēs, quæ dĭcĭtŭr īgnĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 759. Cf. *Cels.* 5, 28). ‖ *Contagion des troupeaux.* Cōntāctōs ārtŭs sācĕr īgnĭs ēdĕbăt. *V.* (Cf. *Colum.* 7, 5).

Īgnītŭs, ă, ŭm. *De feu, ardent, et au fig.* Īgnītŭm quōnĭām Dĕŭs indĭdĭt ōlli Īngĕnĭŭm. *Prud.* (*Ham.* 610). *Voy.* Flammeus.

Īgnĭvŏmŭs, ă, ŭm. *Qui jette du feu.* Ālтĭŭs īgnĭvŏmŭm sŭlĕm cœli ōrbĭtă dūcĭt. *Lact.* (*Resur. Dom.* 3). SYN. Flāmmĭvŏmŭs.

Īgnōbĭlis, ĕ. *Inconnu, sans réputation.* Sōlŭs ŭbi īn sīlvīs Ītălīs īgnōbĭlis ævum Exĭgĭt. *V.* Stŭdĭīs florēntem īgnōbĭlĭs ōtī. *Id.* SYN. Īnglōrĭŭs, ŏbscūrŭs, lătēns, cēlātŭs, īncĕlĕbrĭs. ‖ *De basse extraction.* Sævĭtque ănĭmīs īgnōbĭlĕ vŭlgŭs. *V.* Fŭit haūd īgnōbĭlis Ārgīs. *H.* SYN. Īnfĭmŭs, hŭmĭlĭs, ăbjectŭs, vĭlĭs, ŏbscūrŭs. PPH. Sīnĕ gēntĕ, nōmĭnĕ. Plēbēĭā dē stīrpĕ. Plēbēĭō sānguĭnĕ, sānguĭnĕ crētŭs. VERS. Nūllīs măjōrĭbŭs ōrtŏs. *H.* Sānguis pārēntūm paŭpĕrūm. Quōd nōn īngĕnŭŏs hăbĕăt clārōsquĕ pārēntēs. *Id.* Hŭmĭlī dē plēbĕ pārēntēs. *O.* Quāmvīs dē plēbĕ vīdēbăr. Sī mē nōn vĕtĕrūm cōmmēndānt măgnă pārēntūm Nōmĭnă. Nōn illă lŏcō nēc ōrīgĭnĕ gēntīs Clārā. *Id.* Ōbscūrō pŏsĭtŭs lŏcō. *Sen.* Īgnōtă dē stīrpĕ nĕpōtūm. *St.* Cuī sinĕ lūcĕ gĕnūs. Nōn tĭbĭ clārā quĭdĕm... gēntīs Linĕa, nēc prŏāvīs dēmissūm stēmmă. Tē sĕrĭēs ĭnhŏnōrā pārēntūm Ōbscūrūm prŏāvīs, ĕt prīscæ lūcĭs ēgēntĕm Plēbēĭā dē stīrpĕ tŭlĭt. *Id.* Quī quāmvīs hŭmĭlī Stīrpĕ, lŏcō. *Aus.* Quīcūnquĕ rēpēntĕ Dīvēs ăb ēxĭlī prōgrĕdĭĕrĕ lŏcō. *Id.* Tămĕn īmā plēbĕ Quīrītēm Făcūndum ĭnvēnĭēs. *J.*

Īgnōbĭlĭtās, ātĭs. *f. Basse extraction, obscurité.* Rēs ŏbscūrā quĭdem ĕst īgnōbĭlĭtātĕ vĭrōrum. *O. Voy. le précéd.*

Īgnōmĭnĭă, æ. *f. Ignominie.* Mūltă gĕmēns īgnōmĭnĭam, plăgāsquĕ sŭpĕrbī Victōrĭs. *V.* Ergo īgnōmĭnĭām grăvĭōrĕm pērtŭlĭt ōmnī Vūlnĕrĕ. *J.* (8, 209). Cīto īgnōmĭnĭă fĭt sŭpĕrbī glōrĭă. *P. Syr.* SYN. Dēdĕcŭs, prōbrŭm. *Voy.* Infamia.

Īgnōmĭnĭōsŭs, ă, ŭm. *Honteux.* Aŭt ĭmmūndă crēpĕnt īgnōmĭnĭōsăquĕ vērbă. *H. Voy.* Turpis.

† Īgnōrābĭlis, ĕ. *Inconnu.* (*Pl. Ps.* II, 1, 18.)

Īgnōrāns, tĭs. *Qui ne connaît pas.* Quās, ĭpsum īgnōrāns, lĕgĕrat Dēmētrĭus. *Ph.* ‖ *absolt. Ignorant, sans le savoir.* Fovĭt ĕă vŭlnŭs lympha lon-

gævŭs Iăpĭs Ignōrāns. *V.* Iŭă nūnc ignōrāns suō sĭbī sērvīt pātrī. *Pl.* (*Capt. prol.* 50). SYN. Insclŭs, ignārus, imprūdēns.

Ignōrantĭă, æ. *f. Ignorance.* Quīd făcĭām, vīdĕō, nēc me ignōrantĭă vērī Dēcĭpĭĕt. *O.* Inĕrs mălōrum rĕmēdĭum ignōrantĭa est. *Sen.* (*OEd.* 515). Quām mīsĕrōs trāmĭtĕ dēvĭō Ābdūcĭt ignōrantĭă! *Boet.* (3, 8). EP. Cæcă, obscūră, grăvĭs, mīsĕră.

Ignōrātŏr, ōris. *f. Ignorance.* Læta est tĭmōrĭs ōmnĭs ignōrātŏr. *Jul. Valer.* (1, 34).

Ignōrātŭs, ă, ŭm. *Ignoré.* Aŭt ignōrātæ prĕmĭt ārtĭs crīmĭnĕ turpī. *H.*

Ignōrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Ignorer.* Nālĭdēs ignōrānt; ignōrāt ĕt Īnăchŭs ipsĕ. *O.* Nē fŭgĭte hōspĭtĭŭm, nēve ignōrātĕ Lătīnōs. *V.* SYN. Nēsclŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf. Méconnaître, par ext. mépriser.* Quem ōmnēs mōrtālēs ignōrant, ĕt lūdĭfĭcant, ŭt lŭbĕt. *Pl.* (*Amp.* IV, 4, 13). Nē tū me ignōrēs, etc. *Id.* (*Capt.* II, 3, 74). ‖ *Avec un infin.* Lætĭtĭæ causās ignōrāt dīcĕrĕ mīlēs, Lætātŭrque tămĕn. *Claud.*

Ignōscēndŭs, ă, ŭm. *Pardonnable.* Dēmēntĭă cēpĭt ămantĕm, Ignōscēndă quĭdĕm. *V.* PPH. Vĕnĭă dignŭs. PHR. Quĭbŭs ignōvissĕ vĕlĭmŭs (delicta). *H.*

† Ignōscēns, tis. *Qui pardonne aisément.* (Apud *Ter. Heaut.* IV, 1, 32, *ignoscentior.*)

Ignōscŏ, ĭs, ōvī, ōtŭm, ōscĕrĕ. *Pardonner.* Ēt pătĕr ignōscĕt nōstrō Mĕnĕlāŭs ămōrī. *O.* Nēc tūrpī ignōscĕ sĕnectæ. *V.* Sēd dēlĭctă tămĕn quĭbŭs ignōvissĕ vĕlĭmŭs. *H.* SYN. Pārcŏ, indŭlgĕŏ, cōndōnŏ, *qqf.* dōnŏ. PPH. Vĕnĭăm dō, cōncēdŏ, trĭbŭŏ. Cŭlpăm rĕmĭttŏ, cōndōnŏ. Excūsātŭm hăbĕŏ. PHR. Ēt vĕnĭām cŭlpæ nōn ābnŭāt. *J.* Sūpĕrīs hæc crīmĭnă dōnō. *L.* Absōlvĕrĕ cŭlpæ. *O. Voy.* Parco. ‖ † *arch. avec l'acc.* Vēlātĭs mānĭbŭs ōrānt ignōscāmŭs pēccātūm sŭŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 101). Jūpĭtĕr ignōscō prīstĭnă fūrtă tŭă. *Pp.* (II, 2, 56. Alii leg. *ignoro*). Pārvūm sī Tartărā nōssēnt Pēccātum ignōvissĕ (*Culex*, 293. Adde *Ter. Heaut.* IV, 1, 34). ‖ *pass. unip. On pardonne.* Ignōtum est, tăcĭtum est, crēdĭtum est. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 28. *Id. Hec.* V, 1, 11). ‖ ? *Connaître, apprendre.* Ādēstĕ, ĕt ā mĕ, quæ fĕram, ignōscĭtĕ. *Varr.* (apud *Non.* 4, 243. Sed *Vossium* potius sequar, qui conj. *gnoscite.*)

Ignōssĕt. *sync. pour* Ignovisset. (*Sil.* VIII, 619.)

Ignōtŭs, ă, ŭm. *Inconnu.* Quōd lătĕt, ignōtum est; ignōti nūllă cŭpīdō. *O.* Rārā pĕr ignōtōs errēnt ănīmālĭă mōntēs. *V.* Ignōtī nŏvă fōrmă vīrī. *Id.* SYN. Incōgnĭtŭs, incōmpĕrtŭs, ărcānŭs, ābdĭtŭs, lătēns, *qqf.* ignārŭs. PPH. Nōn nōtŭs. PHR. Occŭrrit quĭdām nōtus mĭhĭ nōmĭnĕ tāntŭm. *H.* ‖ *Inconnu, sans réputation.* Nōn mĭnŭs ignōtōs gĕnĕrōsīs. *H.* PHR. Nōmĕn hăbēs nullŭm. *O.* Nōn nōtŭm nōmĕn. *Id. Voy.* Ignobilis. ‖ *Nouveau, inusité.* Cœlōque ignōtă sĕrēnō, Tĕrrĭbĭlĭs Stўgĭō făcĭēs pāllōre grăvātŭr. *L.* Strāvĭt ĕt ignōtă mĕtŭēndŭm mōlĕ lĕōnĕm. *M.* (*Spect.* 15, 5). SYN. Nŏvŭs, insŏlĭtŭs. ‖ *Inconnu, éloigné.* Mē tĕnĕt ignōtīs ægrŭm Phæăclă tĕrrīs. *Tib.* (1, 3, 3). Exsŭlăt ignōtīs Tўdĕus gĕrmānŭs ĭn ōrīs. *O. Voy.* Longinquus. ‖ *qqf. Qui ne connaît pas, ignore.* Ignōtæ lĭtĕrīs sūmŭs. *Nov.* (apud *Non.* 2, 428). Ignōtōs fāllĭt, nōtīs est dērīsŭī. *Ph. Voy.* Ignarus. ‖ 2. *part. p. de* Ignosco. *Voy. ce mot.*

Igŭvĭŭm, ĭi. *n. Ville d'Ombrie.* Ōrtŭs ăb Igŭvĭō mēdĭcŭs, fōră mūltă sĕcūtŭs (*Anthol.* II, p. 253. Adde *Sil.* VIII, 459).

Ilērdă, æ *f. Ville d'Espagne, auj. Lérida.* Aŭt fŭgĭēs Ūtĭcam, aŭt vīnctŭs mittĕrĭs Ilērdăm. *H.* Fundātă vĕtŭstă Sūrgĭt Ilērdă mānū. *L.*

Ilex, ĭcis. *f. Yeuse, chêne vert.* Ēnōdīsque ăbĭēs, cūrvātăque glandĭbŭs ĭlex. *O.* Nēc dē concūssă tāntŭm plŭit ĭlicĕ glandĭs. *V.* Pĭcĕis ĭlicĭbŭsque frĕquēns. *O.*

1. Īlĭă, æ. *f. Ilie ou Rhéa Silvia, fille de Numitor, eut de Mars Rémus et Romulus. Son oncle Amulius la fit enfermer vivante dans un tombeau près du Tibre.* Mārtĕ grăvĭs, gĕmĭnām pārtŭ dăbĭt Īlĭă prōlĕm. *V.* Rōmānă vĭgŭī clārĭŏr Īlĭă. *H.* SYN. Rhēă. PHR. Nīsĭ Dārdănă fūrtō Cēpīssĕt Mārtĕm, nēc mē prōhĭbĕntĕ, săcērdōs. *St.*

2. Īlĭă, ŭm, ĭbŭs. *n. pl. Partie du ventre au dessous des côtes, par ext. côté.* Pēccāt ăd ēxtrēmŭm rīdēndŭs, ĕt īllă dūcăt (equus). *H.* Īllă lōngō Sīngūltū tĕndŭnt. *V.* Dēcĭdĭt ĭn præcĕps, sŭăque ĭndŭĭt īlĭă frăctæ (orno). *O.* Ēt mēdĭŭm cōmprēssīs īlĭbŭs ārctăt. *L.* Aūrātō rēlĭgāns īllă bāltĕō. *Sen.* (*H. Fur.* 543). SYN. Lătŭs, lătĕră. ‖ *Partie intérieure du ventre, par ext. entrailles.* Ō dūrā mēssōrum īllă! *H.* Ūnguĭbŭs ēt rōstrō tārdŭs trăhĕt īllă vūltŭr (*Ibis*, 171). SYN. Vīscĕră. ‖ *Partie délicate et choisie des animaux.* Īngūstātă mĭhī pōrrēxĕrĭt īllă rhōmbī. *H.* Vis, frātĕr, ăb īstīs Īlĭbŭs? *J.* (5, 136). *Voy.* Lactes. ‖ † *Au fig. Flanc d'un vase.* Văscŭlă quæ tĕrnīs ăpĕrīrēnt īllă mētrīs. *Juvc.* (II, 140).

Īlĭăcŏs, ă, ŭm (Ἰλιακός). *D'Ilion.* Īlĭăcōs ĭntrā mūrōs pēccātŭr ĕt ēxtrā. *H.* Vīdĕt Īlĭăcās ēx ōrdĭnĕ pūgnās. *V.* Īlĭăcī cĭnĕrēs! *Id.* SYN. Īlĭūs. *Voy.* Trojanus.

Īlĭădēs, æ. *m.* (Ἰλιάδης). 1. *Fils ou descendant d'Ilus.* Ābrĭpĭt Īlĭădēn, quī nūnc quŏquĕ pōcŭlă mīscĕt. *O.* ‖ 2. *Fils d'Ilie.* Rōmŭlŭs Īlĭădēs, Īlĭădēsquĕ Rēmŭs. *O.* Īlĭădæ frātrēs. *Id.* (Cf. *Prisc.* 2, 581).

Īlĭās, ădis. *f.* (Ἰλιάς). 1. *Troyenne.* Īllās ipsă quĭd ēst, nīsĭ tūrpĭs ădūltĕră? *O.* Crīnĭbŭs Īlĭădēs passĭs. *V.* Īlĭădŭm tūrba ĕt Phrўgĭīs cōmĭtātă mĭnīstrīs. *Id.* SYN. Trōās. ‖ 2. *L'Iliade, poème d'Homère.* Nēsclŏ quĭd mājŭs nāscĭtŭr Īlĭădĕ. *Pp.* (II, 25, 66). Quīs nōssĕt Hŏmērŭm, Īllās ætērnŭm sī lătŭissĕt ŏpŭs? *O.* PHR. Īlĭăcŭm cārmĕn. *H.* Mæŏnĭæ chărtæ. *M.* Mæŏnĭī lĭbellī. *O.* VERS. Fābŭlă quă Pārĭdĭs prōptĕr nārrātŭr ămōrĕm Græcĭă bārbărĭæ lēntō cōllīsă dŭēllō. *H.* Măximŭs Īlĭăcæ gēntĭs cērtāmĭnă vātēs (cecinit). *Manil. Voy.* Homerus. ‖ *Au fig.* Tūnc vērō lōngās cōndĭmŭs Īlĭădās. *Pp.* (II, 1, 14).

Īlĭcĕt (*abrév. de* Ire licet). *adv. C'est fini, c'en est fait : mot qu'on prononçait quand on congédiait une assemblée après un jugement, un sacrifice, des funérailles.* (Cf. *Donat.* ad *Ter. Ph.* I, 4, 31; *Eugraph.* ad *Eun.* II, 3, 55; *Serv.* ad *Æ.* II, 424; et VI, 216.) Āctum est, īlĭcĕt: Mē īnfēlīcem ĕt īnfēstăm! *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 17. *Id. Amp.* I, 1, 182. Cf. *Charis.* 2, 181). Āctum est, īlĭcĕt: pĕrīstī. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 19. *Diom.* 1, 399, *ilicet* inter adverbia recenset quæ confirmationi serviunt). ‖ *Ordinl. Aussitôt.* Īlĭcĕt ignīs ēdăx summī ăd fastīgĭă tēctī Vōlvĭtŭr. *V.* Īlĭcĕt ōbrŭĭmŭr nūmĕrō. *Id. Voy.* Protinus.

Īlĭcētŭm, ī. *n. Lieu planté de chênes verts.* Vīcīnī strŭĕ cūltŭs īlĭcētī. *M.* (XII, 18. *Id.* IV, 59. *Sid. Pan.* 2046). SYN. Quĕrcētŭm.

Īlĭcĕŭs, Īlĭgnĕŭs et Īlĭgnŭs, ă, ŭm. *De chêne vert.* Ōrnĭque, īlĭcĕāque trăbēs, mĕtŭēndăquĕ sūccō. *St.* Currēntem īlĭgnĭs potārĕ cănālĭbŭs ūndăm. *V.* (*G.* III, 330. *Prisc.* 2, 587, legit *ili-*

gneis. Quod nolim : duplex forma est, ut in talibus : *Eburneus* et *Eburnus*, *Fraxineus* et *Fraxinus*. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 46, *ilignis*). *Voy.* Quernus.

Īlĭŏn. *Voy.* Ilium.

Īlĭŏnă, æ, et Īlĭŏnē, ēs. *f.* (Ἰλιόνη). *Ilioné, fille aînée de Priam, femme de Polymnestor.* Quām Fūsĭūs ēbrĭūs ōlīm, Quum Īlĭŏnam ēdōrmīt. *H.* Prætĕrĕă scēptrum, Īlĭŏnē quōd gĕssĕrāt āntĕ. *V.*

Īlĭŏnēus, ĕŏs, ĕi, eī ou ēōs. *m.* (Ἰλιονεύς, έως ου ῆος). *Ilionée, un des fils de Niobé.* (*Ov. Met.* VI, 261.) ‖ 2. *Un des compagnons d'Enée.* Māximŭs Īlĭŏnēus plăcĭdō sic pĕctŏrĕ fātŭr. *V.* Jām vălĭdam Īlĭŏnēi nāvēm, jām fortis Āchātæ. Īlĭŏnēă pĕtīt dĕxtrā. *Id.*

Īlĭŏs. *Voy.* Ilium.

Īlĭssŭs *ou* Īlĭssŏs, *et* Īlĭssŭs, ī. *m.* (Ἐλισσός *et* Ἰλισός). *L'Ilissus, rivière de l'Attique.* Īlĭssūs multă pūrgāvīt lūmĭnă lymphā. *St.* (*Th.* VIII, 767. *Ib.* XII, 641). Ūbi pĕr glăcĭēs lēnīs Īlĭssŭs. *Sen.* (*Hip.* 13. Sic *Avien. D. Ter.* 1219).

Īlĭthyĭă, æ. *f.* (Εἰλείθυια). *Diane, ou Junon Lucine, déesse qui présidait aux accouchements.* Præpŏsītām tĭmĭdīs pārĭēntĭbŭs Īlĭthyĭām. *O.* Rītĕ mātūrōs ăpĕrīrĕ pārtūs Lēnīs Īlĭthyĭă, tŭĕrĕ mātrēs. *H.* (Adde *Aus. Eelog. de Puerp.* 41). *Voy.* Lucina.

Īlĭŭm *ou* Īlĭŏn, ĭī. *n., et* Īlĭŏs, ĭī. *f.* (Ἴλιον). *Ilion, Troie, ainsi nommée du roi Ilus, qui l'agrandit.* Cĕcĭdĭtquĕ sŭpĕrbum Īlĭum, ĕt ōmnis hūmō fūmāt Nēptūnĭă Trōjă. *V.* Cāssāndrăquĕ quĭă nōn crēdĭtum ēst, rŭît Īlĭŭm. *Ph.* Īlĭŏn; ĕt Tĕnĕdōs, Sīmŏis, ĕt Xānthŭs, ĕt Īdē. *O.* Nĕc prōfŭît Īlĭŏn ĭllī. *Id.* Nōn sĕmĕl Īlĭŏs Vēxātă. *H.* Pōstquam āltă crĕmāta ēst Īlĭŏs. *O. Voy.* Troja.

Īlĭus, ă, ŭm. *D'Ilion.* Īlĭus ĕrāt, dūm rĕx stĕtĭt Īlĭă rēgnō. *V.* Īlĭă tēllūs. *Id.* Īlĭăquĕ lĭttŭs Ētrūscŭm tĕnŭĕrĕ tūrmæ. *H. Voy.* Iliacus.

Īllă. *adv. Comme* Illac. *Par là.* (*Pl. Mil.* II, 3, 17.)

Īllăbĕfactŭs, ă, ŭm. *Qui n'est point ébranlé.* Āffīnĭă vincŭlă nōbīs, Quæ sēmpĕr mănĕānt Īllăbĕfactă prĕcōr. *O.* Īllăbĕfactă cōncōrdĭă. *Id.* SYN. Incōncussŭs, firmŭs.

Īllăbŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī. *d. Tomber sur.* Sī frāctŭs Īllăbātŭr ōrbĭs. *H.* SYN. Incĭdō, rŭō; ‖ *Tomber, mourir.* Cōnjŭgĭs Īllăbī lăcrĭmīs. *L.* SYN. Cădō, mŏrĭŏr. ‖ *Entrer.* Mēdĭăquĕ mīnāns Īllăbĭtŭr ūrbī. *V.* SYN. Sŭbĕō, sūccĕdō. *Voy.* Intro. ‖ *Au fig. Pénétrer dans.* Dā, pătĕr, augŭrĭum, ătque ănĭmīs Īllăbĕrĕ nōstrīs. *V.* SYN. Sŭbĕō, ĭnsĭnŭō, pĕnĕtrō.

Īllāc. *adv. De ce côté-là, par là.* Plēnŭs rīmārūm sum : hāc ătque illāc pĕrflŭō. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 25. Adde *Pl. Rud.* I, 3, 30). ‖ † *Ancien abl. de* Illic. In Īllāc hīrnĕă. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 275. *Id. Merc.* II, *vs.* 25).

Īllăcĕrābĭlis, ĕ. *Qui ne peut être déchiré; qui n'est pas déchiré, entier.* Spŏlĭum.... quōd căpĭtī Īllăcĕrābĭlĕ vīctŏr Āptārāt. *Sil.*

Īllăcrĭmābĭlis, ĕ. *Inexorable.* Ănĭĭcĕ, plăcēs Īllăcrĭmābĭlĕm Plūtōnă taŭris. *H. Voy.* Durus. ‖ *Qui n'est pas pleuré.* Sĕd ōmnēs Īllăcrĭmābĭlēs Ūrgĕntŭr. *H.*

Īllăcrĭmō, ās, ārĕ. *n., et* Īllăcrĭmŏr, ārĭs, ārī. *a. Pleurer sur, pleurer.* Sīc ălt Īllăcrĭmāns. *V.* Nōstră (mala), quĭbŭs pōssĭnt Īllăcrĭmārĕ fĕræ. *O. Voy.* Lacrimo. ‖ *Suinter, couler.* Ēt mœstum Īllăcrĭmāt tēmplis ēbŭr. *V.* Ēt fōns Īllăcrĭmēt pūtĕī nōn sĕdĕ prōfundă. *Col.* (10, 25). *Voy.* Sudo.

† Īllæ. *ancien gén. f. pour* Illius. (*Lucr.* IV, 1076. Vere, quanquam alii aliter.)

† Īllæc. *arch. pour* Illa. Mīsĕrrŭmam hăbŭī ŭt Īllæc hŏdīē quōt mŏdīs. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 2. *Id. Aul.* II, 2, 71; *Mil.* II, 6, 12).

† Īllæsē. *adv. Sans faire ou avoir de mal.* Pŏtŭīssēt Īllæsē pĕrīclo ābrūmpĕrĕ. *Paul. Nol.* (*Carm.* 21, 157).

Īllæsŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas blessé, endommagé.* Īllæsŭm tĭmĭdīs ūnguĭbŭs hæsīt ōnŭs. *M.* (I, 7). Brūmăque Īllæsă cŭpressŭs. *St.* Īllæsō cōrpŏrĕ prēssīt ăquās. *O.* SYN. Invĭŏlātŭs, ĭncŏlūmis, ĭntĕgĕr, *qqf.* ĭnnoxĭŭs. PPH. Sīnĕ vūlnĕrĕ. *L.*

Īllætābĭlis, ĕ. *Triste, fâcheux.* Mē pōrtŭs ĕt Īllætābĭlĭs ōră Accĭpĭt. *V.* Īllætābĭlĕ mūrmŭr. *Id.* Grăve ĕt Īllætābĭlĕ mūnŭs. *St.* SYN. Injūcundŭs, ĭnāmābĭlis, grăvĭs, mŏlēstŭs, trīstis.

† Īllānc. *arch. Comme* Illam. Nam Īllānc ĕgo ōlīm, quæ hīnc flēns ăbĭīt, pārvŏlām. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 4. *Id. Most.* V, 2, 36, et passim).

Īllāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Illabor. *Tombé sur.* Mē trūncŭs Īllāpsŭs cĕrēbrō Sūstŭlĕrāt. *H.*

Īllăquĕātŭs, ă, ŭm. *Enlacé.* Cūnctă rĕmittēntēm cōntractĭbŭs Īllăquĕātă Mŭltĭmŏdis. *Prud.* (*Apot.* 1057).

Īllăquĕō, ās, ārĕ. *Prendre au filet, enlacer.* Cāllĭdŭs Īllăquĕāt vōltŭcrēs Aūt pĕdĭcis dŏlŭs aūt măcŭlis. *Prud.* (*Cath.* 298). *Voy.* Aucupor. ‖ *Au fig.* Mūnĕrā nāvīum Sævōs Īllăquĕānt dūcēs. *H.*

† Īllātĕbrō, ās, ārĕ. *Cacher.* (Cf. *Gell.* 17, 2; *Non.* 2, 466; *Macr. Sat.* 2, 12. Apud *Pl. Cist.* I, 1, 69, *Douza* leg. *illatebres*, ubi alii *in latebras.*)

Īllātrō, ās, ārĕ. *n. Aboyer contre.* Īllātrāt jējūnīs faucĭbŭs Ōrthrŭs. *Sil.* Mānĭbŭs Īllātrāt (maga). *L.*

Īllātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Infero. *Apporté.* Īllātō lūmĭnĕ vīdīt Ēt scĕlŭs. *O.* Pĕr vīm sĭbī dēdĕcŭs Īllātŭm. *Id.*

Īllaūdābĭlis, ĕ. *Qui ne mérite pas de louange, ou dont on ne parlera pas.* Jūvāt, heū! jūvāt Īllaūdābĭlĕ cārmĕn Fūndĕrĕ. *St.*

† Īllaūdāndŭs, ă, ŭm. *Non louable.* Plēbĭs fācta Īllaūdāndă rĕvōlvīt. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 181).

Īllaūdātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas loué.* Ātque ĭpsī nōn Īllaūdātă Tōnāntī (facta). *St.* ‖ *Détestable, maudit.* Aūt Īllaūdātī nēscīt Būsīrĭdis ārās. *V.* (*G.* III, 4. Varie tamen vocem exposuere veteres : adi *Serv.*; *Gell.* 2, 6; *Macr. Sat.* 7, 7).

Īllautŭs. *Voy.* Illotus.

Īllĕ, ă, ŭd; *gén.* Īllĭŭs *et* Īllĭūs. *Lui, elle; celui, celle.* Īllĕ mĕās ērrārĕ bŏvēs, ŭt cērnīs. *V.* Īllĭŭs ĭmmēnsæ rūpērūnt hŏrrĕă mēssēs. Quām nōstrō Īllĭūs lābātŭr pĕctŏrĕ vūltŭs. Īllī mĕă cārmĭnă cūræ. Vēr Īllŭd ĕrāt. *Id.* SYN. Is, *qqf.* hīc, ĭpsĕ. ‖ *qqf. dans une énumération, au lieu de* Hīc... Īllĕ. Quĭd ād tē, Dĕ cūtĕ quīd fāclāt Īllĕ, vĕl Īllĕ sūă? *M.* (VII, 10). In Īllīs frūctŭ' st, in Īllīs ŏpĕră lūdĭtŭr. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 18). ‖ *Par emphase : Ce grand, ce célèbre.* Īta Īllĕ fāxit Jūpĭtĕr! *Pl.* (*Most.* II, 1, 51). Fās aūt Īllĕ sīnīt summī rēgnātŏr ŏlўmpi. *V.* Sīc Jupĭtĕr Īllĕ mŏnēbāt. *Id.* (Item in prosa oratione, *Cic. Cat.* 2, 12 : « Vos, Quirites, veneramini *illum* Jovem, etc. » Expresse *Capel.* V, p. 176 : « *Pleonasmus* est plus quam necessarium, quum verba quædam dicimus, non enuntiandæ rei, sed magnitudinis cumulandæ : ut si dicas, *Cato ille.* Quum suffecerit nomen dixisse, ad amplitudinem adjicimus *ille.* ») ‖ *Il est qqf. entièrement pléonasme.* Nunc dĕxtra

ingĕmĭnāns, nunc illĕ sinistrā. *V.* Pectŏrā nunc prĕtĭō, nunc ille hortantĭbŭs ārdens Sollĭcĭtat dictis. *St.* || Hic est illĕ. *formule. Voilà celui.* Hæc est illā dies. *L.* || *Il se joint aux deux autres personnes.* Ille ĕgŏ liber. *O.* Ille igĭtur tantōrum victŏr, Achillĕ, Vincĕrĭs. *Id.* || Ex illō (*s. ent.* tempore). *Depuis ce temps.* Ex illō flĕre. *V.* Ex illō felix nōn mihi nulla fuit. *Pp.* (II, 22, 42). SYN. Indĕ.

Illĕcĕbrā, æ. *f.*, *et ordint.* Illĕcĕbræ, ārum. *pl.* *Attraits, charmes.* Mundĭtĭa illĕcĕbra est ānimo āmantum. *Pl.* (*Men.* II, 3, 4. *Id. Cas.* V, 2, 13). Vivĕntum illĕcĕbra est laudātĭō. *Aus.* (*Prof.* 25, 5). Illĕcĕbrĭs erāt ēt grātā nōvĭtātĕ mōrandus. *H.* Dulcĭbŭs illā quidem illĕcĕbrĭs (de juvenca). *V.* SYN. Blandĭtĭæ, irrītāmentum, lēnōcĭnĭum, stĭmŭlus. EP. Blandæ, dulcēs, grātæ, fallācēs, dŏlōsæ, vanæ, ĭnanēs.

Illĕcĕbrōsus, ă, ŭm. *Séduisant.* Istōc illĕcĕbrōsĭŭs Fierī nil pōtest. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 55. Quod laudat *Charis.* 2, 182). Illĕcĕbrōsŭs ēnim sapŏr est ēt pestĭfĕr hōrum. *Prud.* (*Sym.* 953). *Voy.* Blandus.

† Illĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Illicio. Prōmissum pātrĭbus, quōs illectāvĕrāt āntĕ. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 167).

Illectus, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Illicio. *Attiré, charmé.* Rĕspondit Dŏmĭnō, suādēlis sē mālĕ fābris Illectām suāsissĕ vĭrō. *Prud.* (*Ham.* 779. Et *Alcim.* IV, 145). || 2. (*de in priv. et* lego). *Non lu.* Si nōn accĭpĭēt scriptum, illectumquĕ rēmittĕt. *O.*

† Illectus, ūs. *m. Séduction.* Magis illectum tuum, quām lectum, mĕtŭō. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 21).

Illĕpĭdē. *adv. Sans grâce.* Qui istōc pactō tām lepĭda illĕpĭde appellēs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 50). Nōn quĭă crassē Compŏsĭtum illĕpĭdēvē pŭtētur. *H.*

Illĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui est sans grâce, grossier.* Nī sint illĕpĭdæ atque ĭnelĕgantes. *Cat.* (6, 2. *Id.* 36, 16). SYN. Inurbānus, insŭlsus. || *Dur de caractère.* Pārentem habĕre āvārum, illĕpĭdum, in libĕrōs Difficillĕm. *Att.* (apud *Cic. N. D.* 3, 29). || ? *Malheureux.* Impŏs ānimi, nāmābilis, illĕpĭdūs vīvō. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 3. Sic certe *Invenustus*).

Illēvī. *parf. de* Illino.

1, Illex, ĕgis. *Qui est sans loi.* Impūrē; ĭnhŏnēste, injūre; illex, labēs pŏpŭ. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 4). Quīd narrās; bārbārē? ... Illex ēs. *Cæcil.* (apud *Non.* 1, 33). PPH. Lēgĕ sōlūtūs. *H. Voy.* Exlex.

2. Illex *ou* Illix, ĭcis. *m. Appât, séduction.* Esca est mĕrĕtrix, lectus illex est, āmātōrēs āves. *Pl.* (*As.* I, 3, 67). || *Au fig. Appât, séduction; adj. séducteur, séductrice.* Qui illī mālæ rē tāntæ fŭlmŭs illicēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 4, 35). Nē tĕmĕre hānc ēmissē dīcās me impulsōre aŭt illicĕ. *Id.* (*Pers. fragm.* apud *Matum*). Cōrda illicĕ flectĕrēt ārtĕ. *Prud.* (*Sym.* 813. *Non.* 5, 101, scribi vult *illix*, ut duo verba distinguantur; sed analogia et alterum defendit: nempe *Duplico, Duplex*, ĭcis).

† Illexĕ. *sync. pour* Illexisse. Āmōrĕ multōs illexe in dispendĭum. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 53).

Illexī. *parf. de* Illicio.

† Illi. *ancien adv., pour* Illic. *Là.* Quæ illi sŏ lĕgĭōnēm factā sunt, mĕmōrāt pātĕr. *Pl.* (*Amph. prol.* 133. *Id. Rud.* II, 6, 57). Eō pactō prōrsum illi allĭgāris fillŭm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 58. Hæc loca indubitanda elegi; et alia dantur. Cf. *Don.* ad *Ter. Ad.* 1, 2, 36). || † *Ancien gén. m.* ; *pour* Illius. Quōd ni Pālămēdis pērspicax prūdentĭă illi pĕrcēpsĕt mālĭtĭōsam aūdăcĭam. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Off.* 3. Sic *Cato* apud *Prisc.* 6, 694).

Illibātŭs, ă, ŭm. *Non effleuré, entier.* Illibātă tibī mĕrcēdis pōrtiō sālvæ. *Juve.* (III, 579). *Voy.* Integer. || *Pur.* Dā fœdĕrā prīscī Illibātă tŏti. *L.* SYN. Intĕmĕrātŭs, etc. *Voy.* Purus.

Illĭbĕrālis, ĕ. *Peu noble, vil.* Tam illĭbĕrālĕ lăcĭnŭs ēsse ōrtŭm! *Ter.* (*Ad.* III, 4, 3. *Ib.* V, 5, 5). SYN. Indignus.

Illĭbĕrālĭtĕr. *D'une manière peu noble, indignement.* Dīcendum măgis āpertē, illĭbĕrālĭtĕr. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 30. *Id. Phor.* II, 3, 24, ubi *Donat.*).

Illic, *et arch.* Illeīc. *adv. Là.* Illic ŏfficiānt lætis nē frūgĭbŭs hērbæ. *V.* Illic ōmnē mălum vīnō cantūquē lĕvātō. *H.* SYN. Ibi, *qqf.* hic. || *Dans cette occasion, alors.* Illic, ŭbi nil ŏpŭs est, ibi vĕrentŭr. *Ter.* (*And.* IV, 1, 13). *Voy.* Tunc. || 2. † Illic, illæc, illōc. *arch. Comme* Ille. Aŭt glorĭārum plēnĭōrem quam illic est. *Pl.* (*Mil.* I, 2, 22). Si ūnquam vidistī pictum āmātōrem, illic est. *Id.* (*Merc.* II, 2, 42. Cf. *Prisc.* 4, 630). *Voy. le suiv.*

† Illiccĕ, illæccĕ, illōccĕ. *arch. Comme* Ille. Hæc ūrbs est Thēbæ; in illisce habĭtat ædĭbŭs. *Pl.* (*Amp. prol.* 97. *Id. Most.* II, 2, 71. Cf. *Prisc.* 4, 630). *Voy.* Hicce.

† Illiccine, illæccine, illuccine. *Est-ce lui ou elle?* Illiccine est? *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 44).

Illicio, is, exi, ectum, icĕre. *Entourer de lacs, de filets.* Sāltŭs illicit. *Næv.* (apud *Non.* 1, 18). || *Ordint. au fig. Enlacer, attirer, séduire.* Illicĕre ŭt cupĕrent vītam mūtārĕ prĭŏrĕm. *Lr.* (V, 170). Imperĭtos rērum, ēdoctos libĕre, in fraŭdem illicis. *Ter.* (*And.* V, 4, 8). Is me ăd illam illexit. *Pl.* (*Aul.* IV, 9, 7). SYN. Allicio, pellicio, ducō, attrahō.

† Illicitē. *adv. D'une manière non permise.* Mŏrēs illicitē libidĭnantēs (*Anthol.* I, p. 628. Adde *Tertul. adv. Marc.* I, 204).

Illicitŭs, ă, ŭm. *Défendu, illicite.* Illicĭtōsquĕ tŏrōs, ēt nōn ēx conjŭgĕ nātōs. *L.* Irĕ pĕr illicitum. *St.* SYN. Vetĭtus. *Voy. ce mot.*

Illicō. *adv.* (*de* in loco). *Sur la place, là.* Sēptĭmum dĕcĭmum annum illicō sĕdent. *Næv.* (apud *Non.* 4, 242). Sta illicō, nŏli āvŏrsāri; nĕquĕ te occultāssis mihi. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 1. Sic et *Ter. Ph.* I, 4, 18. Cf. *Donat.* ad *Ad.* II, 1, 2). || *Ordint. En parlant du temps: Sur le champ, aussitôt.* Quīd? illicōne crēdĕre ĕă, quæ dixī, ŏpŏrtŭĭt tē? *Ter.* (*Eun.* V, 6, 11. *Ib.* I, 2, 53). Crœsŭs ăd rēgem illicō Dēdūctŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 45). *Voy.* Protĭnus. || † *qqf.* Illicō. Ostentāta ŏcŭlis illicō dōnă răpīs. *Aus.* (*Idyl.* 14, *de Rosa*, 42. Sed Noster semel, qui nec certus istius edyllii auctor).

Illĭdō, ĭs, sī, sum, dĕrĕ. *Faire frapper contre, heurter.* Illĭdĭtquĕ vădīs, ătque ăggĕrĕ cīngit ārēnæ. *V.* Effractōque illisit in ōrā cĕrĕbrō (cæstus). *Id.* Frăgĭlī quærēns illĭdĕrĕ dēntĕm. *H.* Crēdās illĭdī cautĭbŭs ălgam. *Cl.* SYN. Allidō, cōllidō, impingō, tĕrō, *par ext.* frangō. *Voy.* Frango.

Illigātŭs, ă, ŭm. *Lié.* Nōn ūt jŭvēncis illigātă plūrĭbŭs. *H.* Inūtĭlis inquĕ ligātŭs Cēdēbat. *V. Voy.* Vinctus.

Illigō, ās, ārĕ. *Lier, enlacer.* Summă pĕdūm prōpĕrĕ plantārĭbŭs illigăt ălis. *St.* Ignōtă taŭris illigātūrus jŭgă. *H.* SYN. Innectō, ligō, etc. *Voy.* Vincio.

† Illĭm. *arch. Comme* Illic *et* Illinc. (*Lucr.* V, 573 ; *Pompon.* apud *Non.* 1, 66.)

Illĭmis, ĕ. *Limpide.* Fŏns ērăt illĭmĭs, nĭtĭdĭs ārgentĕūs ŭndĭs. *O. Voy.* Limpidus.

Illinc. *adv. De là.* Hinc mŏvĕt Eŭphrātēs, illinc Gērmānĭă bĕllŭm. *V.* Illinc hūc trānsfĕrtŭr vīrgŏ. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 13). SYN. Ĭndĕ, ĭstinc, *qqf.* hinc. ‖ Hinc illinc. *Voy.* Hinc.

Illĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Oindre, enduire, humecter.* Hīc ŏcŭlĭs ĕgŏ nīgrā mĕis cōllўrĭă lippŭs Illĭnĕrĕ. *H.* Cōntĕrĕrĕt, tĕnĕrīs illĭnĕrētquĕ gĕnīs. *O.* Lăquĕōs ŭbĭ cāllĭdŭs aucĕps Prætēndĭt, lēntōque illēvit vīmĭnă vīscō. *Prud.* (*Ham.* 872). SYN. Lĭnŏ, ĭmbŭŏ, etc. *Voy.* Lino. ‖ *Au fig.* Quŏd sī brūmă nĭvĕs Albānīs illĭnĕt āgrīs. *H.* Ēt quŏdcūnquĕ sēmĕl chārtīs illēvērĭt. *Id.*

Illīsi. *parf. de* Illido.

Illīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Illido. *Heurté contre.* Scŏpŭlis illīsă rĕclāmānt Æquŏră. *V.* Illīsŭm scŏpŭlis rĕvŏmēntĭbŭs æquŏr. *L.*

Illīsŭs, ūs. *m. Choc, froissement.* Illīsū scŏpŭlus trĕmĭt ōmnīs āquārŭm. *Sil.*

Illĭttĕrātŭs, ă, ŭm. *Non lettré, ignorant.* (*Hor. Epod.* 8, 17; *Cæcil.* apud *Non.* 5, 101.) *Voy.* Indoctus.

Illĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Illino. *Enduit.* Quĕm nōn ōffĕndăt tōtō fæx illĭtă vultū. *O.* Crīnēs ĕt aūrūm vēstĭbŭs illĭtŭm. *H.* SYN. Ĭmbūtŭs, lĭtŭs, ŭnctŭs. *Voy.* Unctus.

Illĭtŭs *et* Illĭsŭs. *Voy.* Ille.

Illĭx. *Voy.* Illex 2.

† Illŏ. *adv. arch. Comme* Illuc. *Là.* Quĭd illŏ nūnc prŏpĕrās? Rŏgās? *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 51. *Id. Amp.* I, 1, 42 et 48, in quibus fit elisio posterioris). Ēxtēmplo illŏ tē dūcam, ŭbī nōn dēspŭās. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 2).

† Illŏc. *arch. Comme* Illuc.

Illŏcābĭlis, ĕ. *Qu'on ne peut marier.* Vīrgĭnem hăbĕō grāndĕm, dōtĕ cāssam ătque illŏcābĭlĕm. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 9).

Illōtŭs, Illaūtŭs *ou* Illūtŭs, ă, ŭm. *Qui n'est point lavé, sale.* Ēt Tўrĭās dārĕ circum illōtă tōrăllă vēstēs. *H.* Ĭncŏquĕre, illōtŏs Cūrtillŭs ĕchīnŏs. *Id.* Sūdōr tōnsīs illōtŭs ădhæsĭt. *V.* Nām quæ lăvāta ēst, nīsĭ Pērcūlta ēst, meō quĭdem ănĭmō, quăsi illaūta ēst. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 22). SYN. Sōrdĭdŭs, ĭmmūndŭs, squălĭdŭs. ‖ *Au fig.* Illōtō quŏnĭăm cōncrētă vētĕrno ēst. *Prud.* (*Apot.* 991).

Illūc, *adv. Là* (*avec mouv.*). Hūc căpŭt ătque illūc hŭmĕro ēx ūtrōquĕ pēpĕndĭt. *V.* Illūc, ŭnde ăbĭī, rĕdĕō. *H.* SYN. Eō, *qqf.* hūc, illō. ‖ † Illūc. *arch. Comme* Illud. Illūc ēst săpĕrĕ? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 12. Sic *Pl. Aul.* III, 5, 11, et passim. Cf. *Charis.* 2, 132).

Illūcĕō, ēs, xī, cērĕ, *et* Illūcēscō *ou* Illūcīscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Luire, faire jour.* Nōn ăllōs prīmă crēscēntĭs ōrĭgĭnĕ mūndī Illūxĭssĕ dĭēs. *V.* Tūoquĕ căpĭtī illūcĕăt. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 65, de pice). Ŭt mōrtālēs illūcīscās lūcĕ clāra ēt cāndīdă. *Id.* (*Amp.* 1, 3, 49). *Voy.* Luceo.

? Illūcĭdŭs, ă, ŭm. *Obscur, infect.* Spūrcātŭr năsum ōdōre illūcĭdō. *Pl.* (*Men.* I, 2, 57. Sic libri; plurimæ edd. *illutibili*, nec sensu nec metro valde probantibus. *Illucidus* odor dici posse videtur, ut *teter* odor. Ceterum vocabulum est apud *Auct. Itin. Alex.* p. 120, ed. *Maio*).

Illūctāns, tis. *Qui lutte sur.* Ēt tĕnĕrīs mĕdĭtāns vērba illūctāntĭă lābrīs. *St.* (*Th.* IV, 790).

Illūd. *n. de* Ille.

Illūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Jouer, se jouer.* Sī quĭd dătŭr ōtī, Illūdō chārtīs. *H.* Ĭmă vĭdēbătur tălis illūdĕrĕ pallă. *Tib.* (III, 4, 34). *Voy.* Ludo. ‖ *Se jouer de, se moquer.* Cērtānt illūdĕrĕ căptō. *V.* Vērbīs vīrtūtem illūdĕ sūpĕrbīs. Nōstrīs illūsĕrĭt ādvĕnă rēgnīs. *Id.* Rīsĭt, ĕt illūdēns nōstrās Tўrўnthĭŭs ārtēs. *O.* Dignăm mĕ pūtās quam illūdās? *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 19). SYN. Irrīdĕō, īnsūltō, lūdō. *Voy.* Derideo. ‖ *Nuire, endommager, perdre.* Căprĕæquĕ sĕquācēs Illūdūnt tĕnĕræ frondī. *V.* Pæne illūsī vītām fīlīō. *Ter.* (*And.* V, 1, 3). *Voy.* Lædo. ‖ *qqf. Broder.* Illūdūnt aūrō vēstēs. *Avien.* (*D. Ter.* 1258). *Voy.* Illusus.

Illūmĭnō, ās, ārĕ. *Eclairer.* Rūptōquĕ vĭās illūmĭnăt ignī. *St.* (*Th.* XII, 275). Rōsĕōque aūrōra illūmĭnăt ōrtū. *Prud.* (*Sym.* 1408). *Voy.* Illustro. ‖ *Au fig. Eclairer.* Ĭntĕrnă nōstrī pĕctōrĭs Illūmĭnās prælcordĭă. *Hil. Pict.* (*Gen.* 11). ‖ *Donner de l'éclat.* Pātrĭăm, sēnātŭm cōnjŭgēmquĕ illūmĭnās (*Anthol.* II, p. 149).

† Illūnc, *pour* Illuncce. *arch. Comme* Illum. Nēscĭŏ pŏl quæ illūnc hŏmĭnem ĭntēmpĕrĭæ tĕnēnt. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 31. *Id. Merc.* II, 2, 1, et passim).

Illūnis, ĕ. *Non éclairé par la lune.* Illūnĕm nāctī pĕr rūrā tăcēntĭă nōctĕm. *Sil.*

Illŭrĭcŭs, etc. *Voy.* Illyricus.

Illūstrĭs, ĕ. *Clair, lumineux.* Illūstrĭōrēs fēcĭt, fēstrāsque ĭndĭdĭt. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 6). Cōncŭtĭēns illūstrĕ căpŭt (Sol). *O.* Illūstrĕ lætĭs ēxsĕrĭs tērrīs căpŭt. *Sen.* (*H. Fur.* 594, ad solem). SYN. Clārŭs, lūcĭdŭs. ‖ *Illustre, célèbre.* Illūstrēs ănĭmās, nōstrūmque īn nōmĕn ītūrās. *V.* Nāmquĕ fŏre illūstrĕm fāmā fāctisquĕ cānēbānt. *Id.* SYN. Clārŭs, cĕlĕbĕr, ĭnclўtŭs, nōbĭlĭs, etc. *Voy.* Celeber.

Illūstrŏ, ās, ārĕ. *Éclairer, donner du jour.* Quă sōl hăbĭtābĭlĕs Illūstrăt ōrās. *H.* SYN. Cōllūstrŏ, illūmĭnŏ. PPH. Lūmĕn dō, præbĕō, fĕrō. Dō lūcĕm. Lūmĭnĕ rĕplĕō, pĕrfūndō. Lūcĕ, lūmĭnĕ, ignĕ, făcĕ, fūnālĭbŭs nōctĕm, tĕnĕbrās pĕllō, vincō, fŭgō, pĕllō. VERS. Lārgōquĕ sĕrēnāt ignĕ dŏmŭm. *St.* Cōllūcēnt ignĭbŭs ædēs. *O.* Nōctēm flāmmīs fūnālĭă vincūnt. *V.* Nōctūrnōs præbēbāt cērĕūs ignēs. *M.* Dōnēc Ĭnjĭcĭāt rādĭōs ĭn mĕă vīnă dĭēs. *Pp.* Rēddĕ jām mundō dĭēm. *Sen. Voy.* Mane. ‖ *qqf. Faire voir clair.* Illūstrānt æclēm, măgĭsquĕ cæcōs. *Boet.* (3, 10). ‖ *Au fig. Faire connaître, rendre célèbre.* Quĕm prĭŭs illūstrēm chārtīs? *H.* Fămŭlō dēcŭs ăddĭt Ināně Mœstŭs, ĕt ēxtrēmōs ŏbĭ-tūs illūstrăt Ăpōllŏ. *St.* SYN. Dēcŏrŏ, nōbĭlĭtŏ, īnsignĭŏ.

Illūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Illudo. *Déçu, moqué.* Aūt ārtem illūsŭs ōmittās. *H.* Cōmmŏdāt illūsĭs nūmĭnă sūrdă Vĕnŭs. *O.* ‖ *Brodé.* Illūsās aūrō vēstēs. *V.* Splēndōrĕ mūltō strūcta hăbĭtācŭlă, Illūsă pictæ vēstĭs ĭnānĭă. *Prud.* (*Peri.* 2704). SYN. Pictus.

? Illūtĭbĭlis. *Voy.* Illucidus.

Illūtŭs. *Voy.* Illotus.

Illŭvlĕs, ēi. *f. Saleté, malpropreté.* Rēspĭcĭmŭs : dīra illŭvlēs ĭmmĭssăquĕ bārbă. *V.* Mōrbo illŭvlēquĕ pĕrēsă. *Id.* Pānnīs ōbsĭtă, Nēglēcta, ĭnmūnda illŭvlē. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 54). SYN. Squălŏr, sōrdēs, pædōr. *Voy.* Squalor. ‖ *Au fig.* Dīcēndī tōrrēns ŭbī cōpĭă : quæ tămĕn aūrūm, Nōn ĕtĭām lūtēăm vōlvērĕt illŭvlĕm. *Aus.* (*Prof.* 1, 17). Ĭndĕ lăvātŭr Nātūræ illŭvlēs. *Prud.* (*Apoth.* 992). SYN. Sōrdēs.

Illўrĭă, æ. *f.* (Ἰλλυρία). *Illyrie, contrée située sur l'Adriatique, au nord de l'Épire.* Ăn tĭbĭ

sūm gĕlĭdă vīlŏr Īllўrĭă? *Pp.* (I, 8, 2. *Id.* II, 13, 10). SYN. Īllўrĭs.

Īllўrĭcŭs, *arch.* Īllŭrĭcŭs, ă, ŭm (Ἰλλυρικός). *D'Illyrie.* Cōntĭgĭt Īllўrĭcōs prŏfŭgă cūm cōnjŭgĕ pōrtūs. *O.* Sīve ōram Īllўrĭcī lĕgĭs æquŏrĭs. *V.* Īllŭrĭcă făcĭēs vĭdētŭr hŏmĭnĭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 10. Adde *Enn.* apud *Fest.* in *Sibina*).

Īllўrĭs, ĭdis. *f.* (Ἰλλυρίς). *D'Illyrie.* Īllўrĭs Īŏnĭās vĕrgĕns Ēpĭdămnŭs ĭn ōrās. *L.* Īllўrĭs ōrā. *O.* ‖ *Subst. f. L'Illyrie.* Nēc dēdĭgnāta ēst ābjĕctĭs Īllўrĭs ārmĭs. *O.* Ăd dĕxtrām pārtēm prōtēndĭtŭr Īllўrĭs ālmă. *Prisc.* (*Perï.* 100). SYN. Īllўrĭă.

Īllўrĭŭs, ă, ŭm (Ἰλλύριος). *Comme* Illyricus. ‖ *Habitant de l'Illyrie.* Īstrōs, Hīspānōs, Māssĭlĭēnsēs, Īllūrōs. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 10. Sic equidem lego, pro vulgari *Illurios*).

? Īllўrŭs. *Voy. le précéd.*

Īlōtēs. *Voy.* Helotes.

Īlŭs, ī. *m.* (Ἴλος). *Ilus, fils de Tros, et roi de Troie.* Īlŭs ădhūc Āsĭæ dīvĕs hăbēbăt ŏpēs. *O.* ‖ *Surnom d'Ascagne.* Īlŭs ĕrāt dūm rēs stĕtĭt Īlĭă rēgnō. *V. Voy.* Ascanius.

Īlvă, æ. *f. L'île d'Elbe, en face de l'Étrurie.* Ōccŭrrĭt chălўbŭm mĕmŏrābĭlĭs Īlvă mĕtāllĭs. *Rutil.* (I, 351). Āst Īlvă trĕcēntōs. *V.*

† Īm. *ancien accus. de* Is, Āt quŏnĭām mōrs ēxĭmĭt īm, prŏhĭbĕtquĕ. *Lr.* (III, 877. *Festus* : « *Im* ponebant pro *eum*, a nominativo *is.* » *Lex* XII *Tab.* apud *Macr. Sat.* 1, 4 : « Sei *im* occisit, ioure caisus esto. » Hoc forte reponendum apud comicos ubicunque legitur *eum* monosyllab.). *Voy.* Eum.

† Īmāgĭnĕŭs, ă, ŭm. *néol. Qui reproduit une image ; d'imagination.* Īmāgĭnĕæ vincŭnt īncendĭă pœnæ. *Sedul.* (I, 187. Adde *Fort. Vit. S. Mart.* 2, 276, *imagineæ* figuræ).

Īmāgĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Se représenter.*

Īmāgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Qui voit des fantômes.* Quālĭs sit : sōlĕt hæc Īmāgĭnōsŭm. *Cat.* (41, 7. De hoc morbo vid. *Cels.* 3, 18).

Īmāgō, ĭnis. *f. Ressemblance, image, forme.* Jămquĕ dĕūs, pŏsĭtă fāllācĭs Īmāgĭnĕ taurī. *O.* Fīt quŏquĕ, dē spĕcŭlo ĭn spĕcŭlum ŭt trādātŭr Īmāgŏ. *Lr.* (IV, 303). Ēt plūrĭmă mōrtĭs Īmāgŏ. *V.* SYN. Formă, spĕcĭēs, fĭgūră, effĭgĭēs, sĭmŭlācrŭm, sĭmŭlāmĕn. ‖ *Image, portrait, statue.* Hōc tĭbĭ sūb nōstrā brĕvĕ cārmĕn Īmāgĭnĕ vīvăt. *M.* (IX, 1). Quī stŭpĕt ĭn tĭtŭlĭs ĕt Īmāgĭnĭbŭs. *H. Voy.* Statua, Tabula. ‖ *Vision, spectre.* Vānŭm nŏcturnĭs fāllĭt Īmāgĭnĭbŭs. *Tib.* (III, 4, 57). Tĕr frūstrā cōmprēnsa mānŭs effŭgĭt Īmāgŏ. *V.* SYN. Sĭmŭlācrŭm, fŏrmă. *Voy.* Somnium. ‖ *Au fig. Idée, pensée, souvenir.* Cōntĭnŭŏ pūgnæ accēndĭt majōrĭs Īmāgŏ. *V.* Ātque ănĭmŭm pātrĭæ strīnxĭt pĭĕtātĭs Īmāgŏ. *Id.* Quūm sūbĭt illĭus mœstĭssĭmă nŏctĭs Īmāgŏ. *O.* Pўrrhŭs Āchillĭdēs ănĭmōsŭs Īmāgĭnĕ pātrĭs. *Id.* ‖ *Portrait, description.* Hæc ă tĕ nōn mŭltum ăblūdĭt Īmāgŏ. *H.* ‖ *L'écho* (*qui est l'imitation de la voix*). Pārs, sōlĭdīs ăllīsă lŏcīs, rējĭcta sŏnōrĕm Rēddĭt, ĕt ĭntērdūm frūstrātŭr Īmāgĭnĕ vērbī. *Lr.* (IV, 574). Vocīsque offēnsa rĕsultăt Īmāgŏ. *V.* Cujus rĕcĭnĕt jŏcōsa Nōmĭn Īmāgŏ. *H.* Rēddĭt ĕt nĕmŏrūm vōcālĭs Īmāgŏ. *Aus.* (*Epist.* 25, 10). *Voy.* Echo. ‖ *qqf. Fourreau* (*qui a la forme de l'arme qu'il renferme*). Cūrvām sērvāns sŭb Īmāgĭnĕ falcĕm. *V.* (*Æ.* VII, 179. Quod interpretatur *Non.* 4, 257).

Īmāōn, ŏnĭs. *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* X, 424.)

† Īmbālnĭtĭēs, ēi. *f. Malpropreté d'une personne qui ne va pas au bain.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 437.)

† Īmbēcillĭs, ĕ. *Voy.* Imbecillus.

Īmbēcillĭtās, ātĭs. *f. Faiblesse.* Pērdĭt īngĕns Īmbēcillĭtās Tŭă mĕ. *Afran.* (apud *Charis.* 2, 195).

Īmbēcillŭs, ă, ŭm. *Faible.* Ăddĕ quŏd Īmbēcillă nĭmĭs prīmōrdĭă fĭngĭt. *Lr.* (I, 848. Sic *Id.* III, 604). Trăctārī mōllĭŭs ætās Īmbēcillă vōlĕt. *H.* Īmbēcillŭs, Īnĕrs, sim quĭdvĭs, ăddĕ pŏpīnō. *Id.* SYN. Īnfīrmŭs, dēbĭlĭs, etc. *Voy.* Debilis. (Forma *Imbecillis, e*, non satis tuta videtur.) ‖ *qqf.* Īmbēcillŭs. Pāstīs vīscĕrĭbŭs, cĭbōquĕ sūmptō Quēm lĕx cōrpŏrĭs Īmbēcillă pōscĭt. *Prud.* (*Cath.* 463). Dēque Īmbēcillĭs sŭbjŭgāvĭt fōrtĭă. *Id.* (*Apot. præf.* 43. Et sic passim Noster. Quod non reprehendere ausim, quum verbo possit esse etymon, *sine baculo*, et ab *Isid.* datum).

Īmbēllĭs, ĕ. *Faible, mou, sans force, inactif.* Trēs sūmŭs Īmbēllĭs nūmĕrō, sĭnĕ vīrĭbŭs. *V.* Ēunūchī Īmbēllēs, āc mōllĭă sēmpĕr. *J.* (6, 366). Īmbēllī cĭthărā cārmĭnă dīvĭdēs. *H.* Quās Īmbēllĕ frĕtŭm tōrpēntĭbŭs āllŭlĭt ūndīs. *St.* Lўæō Īmbēllĕm dōnārĕ dĭĕm. *Sil.* SYN. Dēbĭlĭs, mōllĭs, frāctŭs, Īnĕrs, īgnāvŭs, sēgnĭs, pĭgĕr. *Voy.* Debilis, Piger. ‖ *Lâche, sans courage.* Īmbēllem āvĕrtīs Rōmānīs ārcĭbŭs Īndŭm. *V.* Īmbēllēmquĕ Dōlōnă. *O. Voy.* Ignavus.

Īmbĕr, brĭs, *abl.* ĕ ou ī. *Pluie.* Īmbĕr ĕt hībĕrnæ vēntōsă căcŭmĭnă brūmæ. *St.* Vōtĭsquĕ vŏcāvĕrĭs Īmbrĕm. *V.* Nōn mĭnŭs ēx Īmbrī sōlēs ĕt āpĕrtă sĕrēnă. *Id.* Ēt tŭnĭcās lăcrĭmĭs, sĭcŭt āb Īmbrĕ, grāvēs. *O.* Ceū cōncĭtŭs Īmbrĭbŭs ămnĭs. *Id.* SYN. Plŭvĭă. *Voy. ce mot.* ‖ *Eau.* Fīgāt hūmō plāntās, ĕt āmĭcōs ĭrrīgĕt Īmbrĕs. *V.* Āccĭpĭūnt ĭnĭmĭcum Īmbrĕm. *Id. Voy.* Aqua. ‖ *Larmes.* Spārgēbāt tĕpĭdō flĕbĭlĭs Īmbrĕ sĭnŭs. *O. Voy.* Lacrima. ‖ *Différens liquides imitant la pluie.* Pūtrēsquĕ Sānguĭnĕo Īmbrĕ gĕnās. *St.* Lārgōs hæc nĕctărĭs Īmbrēs Īrrīgăt. *Cl.* Jūpĭtĕr ūt Dānāæ prĕtĭōsŭs flŭxĕrĭt Īmbĕr. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 89). SYN. Rōs, lĭquŏr. ‖ *Grêle de traits, de pierres.* Hāstăli spārgūnt hāstās, fĭt fĕrrĕŭs Īmbĕr. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). Fĕrrĕŭs īngrŭĭt Īmbĕr. *V.* Săxĕŭs Īmbĕr. *Sil.* SYN. Grāndŏ, *qqf.* hlēma.

Īmbĕrbĭs, ĕ. *Voy. le suiv.*

Īmbĕrbŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas encore de barbe, jeune.* Īmbĕrbŭs jŭvĕnĭs tāndĕm cŭstōdĕ rĕmōtō. *H.* (*A. P.* 161). Ēt quæ Īmbĕrbī dĭdĭcērĕ, sĕnēs pĕrdĭndă fătērī. *Id.* (*Epist.* II, 1, 84. Sic *Bentl.* ex *Cruq.* et vetustissimis codd. Alii, *imberbes.* Sed *Charis.* 1, 74 : « *Imberbi* autem dicuntur, non *imberbes.* » Utrumque agnoscit *Non.* 8, 84). PHR. Dūm nūllă tĕnĕrī sōrdēnt lānūgĭnĕ vūltŭs. *M. Voy.* Lanugo, Juvenis.

Īmbĭbō, ĭs, ī, ĕrĕ. *Boire, pomper. Voy.* Combibo. ‖ *Au fig.* Ārtĕs pātĕrnās Īmbĭbĭt. *Aus.* (*Parent.* 13, 4). Īlla ĕx pārēntĭs spīrĭtŭ dōcta Īmbĭbăt. *Prud.* (*Perï.* 2874). SYN. Bĭbō, ādbĭbō, haurĭō. ‖ *Se mettre dans la tête de, vouloir.* Quī pĕtĕre ă pŏpŭlō fāscēs sævāsquĕ sĕcūrēs Īmbĭbĭt. *Lr.* (III, 1010). Ŭt ĕx īrā pœnās pĕtĕre Īmbĭbăt ācrēs. *Id.* (VI, 71. Cf. *Cic. Quint.* 6 : Quod si facere nolit, atque *imbiberit* ejusmodi rationibus illum ad suas conditiones perducere. » Et *Liv.* 2, 47 *fin.*).

† Īmbĭtō, ĭs, ĕrĕ. *n. Aller dans, entrer.* Mœăm dŏmŭm ne Īmbĭtās. *Pl.* (*Epid.* II, 1, 42). *Voy.* Beto, Adbito.

Īmbrăsĭdēs, æ. *m. Fils d'Imbrasus.* Īmbrăsĭdās Glaŭcum ătquĕ Lădŏn, quōs Īmbrăsŭs ĭpsē Nūtrĭĭrāt. *V.* Āsĭūs Īmbrăsĭdēs. *Id.*

Imbrăsŭs, ī. m. (Ἴμβρασος). *Rivière de Samos.* || *Nom d'homme. Voy. le précéd.*

Imbreŭs, ĕi ou ĕos. m. *Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 310.)

Imbrex, icis. *m. et mieux f. Tuile creuse.* Hunc ăngustĭque imbrĭcĕ tĕctī Părĭētĭbŭsquĕ prĕmŭnt ărctis. *V.* Imbrĭcĭbŭs rŭptis. *Prud.* (*Sym.* 156). Quŏd meās cŏnfrĕgīstī imbrĭcĕs āc tĕgŭlas. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 24). *Voy.* Tegula. || *Au fig. Partie du porc.* Mămmās sŭmĭnis, imbrĭcēmquĕ pŏrcī. *M.* (II, 37).

† Imbrĭcĭtŏr, ōris. *m. Qui fait la pluie.* Quŭm spīrĭtŭs aŭstrī Imbrĭcĭtŏr. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* I, 17).

† Imbrĭcŭs, ă, ŭm. *De pluie, pluvieux.* Istĭc aŭstĕr imbrĭcŭs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 35. Apud *Festum* est *imbrica* tempestas).

Imbrĭfĕr, ĕra, ĕrŭm. *Qui amène la pluie.* Vēntūram ădmittăt imbrĭfĕr ărcŭs ăquām. *Tib.* (I, 4, 44. Et *Mart.* I, 62). Vēl quŭm rŭit imbrĭfĕrŭm vĕr. *V. Voy.* Pluvialis.

† Imbrĭfĭcō, ās, ārĕ. *Mouiller de pluie.* Tĕrrăm Aĕr cŏmplĕctēns imbrĭfĭcābăt ăquis. *Capel.* (VI, p. 191). Mŏdŏ nūbĭbŭs imbrĭfĭcātis. *Id.* (I, 31).

? Imbrĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de la pluie.* Ut mĕrsa imbrĭgĕnīs ŭndă nĭvescăt ăquīs (*Antholog.* II, p. 406. Alii leg. *indigenis*).

Imbrĭŭs, ă, ŭm. *D'Imbros.* Vēnĭmŭs ăd pŏrtŭs, Imbrĭă tĕrră, tŭōs. *O.*

Imbrŏs *ou* Imbrŭs, ī. *f.* (Ἴμβρος). *Imbros, île près de la Thrace.* Tĕrmĭnăt hŭnc Imbrŏs părĭtĕr Tĕnĕdŏsquĕ cŏĕrcēns. *Prisc.* (*Peri.* 131. Et *Avien. D. Ter.* 702). Intĕrĕa ĭn Imbrŏ mŏrĭtŭr cŏgnātŭs sĕnĕx. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 96).

† Imbŭbĭnō, *et* Imbŭlbĭtō, ās, ārĕ. *Salir d'ordures.* (*Lucil.* apud *Fest.* in *Bubinare.*)

Imbŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Imbiber, mouiller.* Sānguis nŏvus imbŭĭt ārmă. *V.* Illĭŭs ārăm Sæpĕ tĕnĕr nōstrīs ăb ŏvĭlĭbŭs imbŭĕt ăgnŭs. *Id.* Quīntă pārtĕ sŭī nĕctārĭs imbŭĭt (oscula). *H.* SYN. Tingō, pĕrfundō, mădĕfăcĭō, lĭnō, rigō. || *Au fig.* Ubi sānguĭnĕ bēllŭm imbŭĭt. *V.* Ămīcī mŏrtĕ mĕmĕ imbŭtŭrŭm mănŭs. *Att.* (apud *Non.* 12, 13). || *Pénétrer.* Hæc ănĭmŏs ærŭgo ĕt cūră pĕcŭlī Quŭm sĕmĕl imbŭĕrĭt. *H.* || *Remplir l'esprit, inculquer. Voy.* Imbutus, Instituo. || *Commencer, faire l'essai, famil. étrenner.* Īnfēlix imbŭĭt aŭctŏr ŏpŭs (de Perillo). *O.* Ignārās cĕrĕrĭs quī vōmĕrĕ tĕrrās Imbŭĭt. *V. Fl.* Illă rŭdĕm cūrsŭ prīma imbŭĭt Ămphĭtrītēn. *Cat.* (64, 11). Imbŭĭs ĕxēmplŭm prīmæ tū, Rōmŭlĕ, pălmæ. *Pp.* (IV, 10, 5). || *qqf. avec l'acc. de la chose.* Nēve ăllŭm quēmvis quæ sunt imbŭĭtă cŏlōrĕm. *Lr.* (II, 734). Hŏc quălĕcŭnquĕ... Dăbĭs; hŏc făcētŭm cărmĕn imbŭānt aŭrēs. *M.* (VII, 25. *Charis.* 5, 266 : « *Imbuo* puerum *rubricam* et *rubrica.* »)

Imbūtŭs, ă, ŭm. *Imprégné.* Quŏ sĕmĕl ĕst imbūtă rĕcēns, sĕrvăbĭt ŏdōrĕm Tĕstă dĭū. *H.* Imbūtă vēnēnō Tēlă. *O. Voy.* Unctus. || *Au fig.* Aŭrĕă pāvōnŭm rĭdēntī imbūtă lĕpōrĕ Sæclă. *Lr.* (II, 502). Sævīs imbūtŭs ămōrĭbŭs aŭlæ. *St.* Imbūtŭs fōrmĭdĭnĕ nullă. *H.* || *Qui a une teinture de.* Littĕrŭlīs grræcīs imbūtŭs. *H.*

Imĭtābĭlis, ĕ. *Qu'on peut imiter.* Dēcĭplĭt ĕxēmplăr vĭtĭīs ĭmĭtābĭlĕ. *H.* Nōn ĭmĭtābĭlĕ fŭlmĕn. *V.*

Imĭtāmĕn, ĭnis. *f. Imitation, chose imitée.* Prīscique ĭmĭtāmĭnă fēcĭt. *O.* Sŏmnĭă quæ vērās æquĕnt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmæ. *Id.* SYN. Imāgō.

Imĭtātĭō, ōnis. *f. Imitation.* Sēdŭlŏ prōmĭsĭt sŭmmos ĭmĭtātĭō fāscēs. *Rutil.* (I, 175). Quŏd cŏrpŭs sōllĭdŭm, cŭjŭs ĭmĭtātĭo ĭn ŭmbra ĕst. *Prud.* (*Apoth.* 868).

Imĭtātŏr, ōris. *m. Imitateur.* Brūtŭs ĕrāt stūltī săpĭēns ĭmĭtātŏr, ŭt ĕssĕt. *O.* Nĕc dēsīllĕs ĭmĭtātŏr ĭn ărctŭm. *H.* Ō ĭmĭtātōrēs, sĕrvŭm pĕcŭs! *Id.* SYN. Æmŭlus.

Imĭtātrīx, īcis. *f. Imitatrice.* Psittăcŭs, ĕōīs ĭmĭtātrīx ălĕs ăb ōrīs. *O.* SYN. Æmŭlă.

Imĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a imité.* Frāctōs sŏnĭtŭs ĭmĭtātă tŭbārŭm (vox). *V.* Făcĭlĕm lĭquĭdārum ĭmĭtātŭs ăquārŭm. *O.* Æstŭta ingĕnĭŭm vŭlpēs ĭmĭtātă lĕōnēm. *H.* || †*pass. Imité.* Tēstīs ăbĕst sōmnō, nĕc ăbĕst ĭmĭtātă vŏlŭptās. *O.* (*Met.* IX, 481. Quanquam et aliter intelligi potest).

† Imĭtŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Imitor. Sī mălōs ĭmĭtābŏ, tūm tū prĕtĭum prō nōxā dăbĭs. *L. Andr.* (apud *Non.* 7, 46. *Varr. ibid.*). Ō fēlix, ĭmĭtārī nēsciă Vīrgŏ. *Fort.* (I, 327).

Imĭtŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Imiter.* Exprĭmĕt, ĕt mōllēs ĭmĭtābĭtŭr ærĕ cāpillōs. *H.* Ĭn sīlvīs ĭmĭtābĕrĕ Pānă cănendō. *V.* Inōps, pŏtĕntĕm dūm vŏlŭt ĭmĭtārī, pĕrĭt. *Ph.* SYN. Æmŭlŏr, effingō, exprĭmō, sĭmŭlō, assĭmŭlō, *qqf.* sĕctŏr, assĕquŏr, æquō, rĕddŏ. PPH. Imĭtāndō effingō, exprĭmō, sĕquŏr. Vēstĭgĭă sĕquŏr, lĕgō. Exēmplă sĕquŏr. VERS. Exēmplīs sēsē mĕlĭōrĭbŭs ăddĭt. *Cl.* Vērās æquēnt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmās. *O.*

Immăcŭlātŭs, ă, ŭm. *Sans tache.* Rōmānăque tēllŭs Immăcŭlātă sŭī sērvētŭr sănguĭnĕ Māgnī. *L.* (Adde *Alcim. ad Sor.* 27). *Voy.* Purus.

Immădĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Immădĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être mouillé, se mouiller.* Crēdĭbĭle ĕst lăcrĭmīs immădŭīssĕ gĕnās. *O.* Tĕnŭīs grævĭōrĕ făvōnĭŭs aŭstrō Immădŭit. *St. Voy.* Madeo.

† Immădĭdŭs, ă, ŭm. *Humide.* Ærĭs immădĭdŭm quŏddăm tēllūrĕ crĕātum. *Avien.* (*Prog.* 84 : græce ἔνυγρον).

Immānē. *n. pris adv. Prodigieusement, excessivement; horriblement.* Tōrrentēs immānĕ frĕmŭnt. *Cl.* Ănĭmōsque immānĕ frĕmentī. *V.* Gaŭdĕt hĭāns immānĕ. Răptă spīrāns immānĕ sĕcŭrī. *Id.* (Cf. *Charis.* 2, 181). SYN. Vāldĕ, mŭltŭm, hŏrrendŭm, immānĭtĕr. || Immānĕ quantŭm. *Mêmes sens* (*s. ent.* est, *m. à m. Il est prodigieux, comment*). Vīno ĕt lūcĕrnīs Mēdŭs ăcĭnăcēs Immānĕ quantŭm dīscrēpăt. *H.* (*Od.* I, 27, 6). Immānĕ quantŭm aŭgēscīt ĕt sēmĕt dŏlŏr Accēndīt ĭpsĕ. *Sen.* (*Med.* 671. Sic *Tac. Hist.* 4, 34; *Suil. Or. ad Cæs.* 1 *med.* Græce, θαυμαστὸν ὅσον). *Voy.* Incredibilis.

† Immānĭfēstŭs, ă, ŭm. *Obscur.* Immānĭfēstă vŏcānt hæc cărmĭnă vŏcĕ Lătīnī. *Rufin.* (p. 2710).

Immānis, ĕ. *D'une grandeur extraordinaire, colossal.* Quŏ mŏlem hānc immānis ĕquī stătŭĕrĕ? *V.* Pŏsŭĭtque immānĭă templă. *Id.* Cŭmŭlūsque immānis æquārŭm. *O.* Văcŭāntquĕ prŏfundō Aūrum immānĕ mĕrō. *St.* Fŭlgĕt hīc, turbæ căpăx, Immānĕ tĕctŭm. *Sen.* (*Thyest.* 645). SYN. Ingens, māgnŭs, vāstŭs, immensŭs, sublīmis, grandis. || *Au fig.* Dīvĭtĭs ingĕnĭī ĕst immānĭă Cæsaris ăcta Cōndĕrĕ. *O.* Studĭīsque immānĕ lŏquēndī. *Id.* Māgna ătque immānis cătăplĕxis, plĕnăque hŏnōris. *Lr.* (IV, 1156). Immānī cōncĭtŭs īrā. *V.* Immānēs gĕmĭtŭs clĕns. *Ph.* || *Terrible.* Immānĕsquĕ Rhætŏs Aūspĭcĭīs pĕpŭlit sĕcundīs. *H.* Immānis jānĭtŏr aūlæ. *Id.* Cœptis immānibŭs effĕră Dīdō. *V.* Immānĕ bărăthrŭm. *Id.* SYN. Hŏrrendŭs. || *Cruel.* Pygmă-

lōn scĕlĕre ānte ālĭōs immānĭōr ōmnēs. *V.* Quæ vīs mmānĭbūs ăpplĭcăt ōrīs? *Id. Voy.* Sævus.

Immānĭtās, ātĭs. *f. Grandeur extraordinaire.* || *Cruauté.* Nōn Grāĭă vīs, nōn bārbăra ūlla immānĭtās. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2). Crēscētque sēmpĕr : quæ fĕrārum immānĭtās. *Sen.* (*Med.* 107). Jām sī fĕrīna immānĭtās. *Prud.* (*Peri.* 1673). *Voy.* Sævĭtĭa.

Immānsuētus, ă, ŭm. *Sauvage, cruel.* Cīngĭtur dvērsō dōmŭs immānsuētă sŭb Hæmō. *St.* Āt quĭŏŭs ingĕnĭum ēst immānsuētūmquĕ fĕrūmquĕ. *O. Voy.* Ferus.

† Immārcēscĭbĭlis, ĕ. *Qui ne peut se flétrir.* Immārcēscĭbĭlĭs rēdĭmĭvĭt hŏnōrĕ cŏrōnæ. *Paul. Nol. Carm.* 15).

Immātūrē. *adv. Avant le temps.* Nēmo immātūrē mŏrĭtur, quī mŏrĭtur mĭsĕr. *P. Syr.* PPH. Ăntĕ tĕm.

Immātūrŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas mûr.* Mĕtŭŏ ne immātūrăm sĕcĕm. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 14, de omica). SYN. Crūdŭs, ăcērbŭs, immītis. PHR. Nōndŭm mātūra ēst; nōlo ăcērbăm sūmĕrĕ. *Ph.* || *Ordint. Au fig. Qui n'a pas l'âge, prématuré.* Fĭlĭŭs immātūrŭs ŏbĭssĕt. *H.* Quārĕ mōrs immātūrā ăgātŭr. *Lr.* (V, 222). Immātūrā lĭcĕt, tămĕn hŭc nōn nōxĭă vēnĭ. *Pp.* (IV, 11, 17). SYN. Præmātūrŭs, crūdŭs, ăcērbŭs, *qqf.* præcēps.

Immĕdĭcābĭlis, ĕ. *Incurable.* Ūtquĕ mălūm lātĕ vŏlĕt immĕdĭcābĭlĕ cāncĕr sērpĕrĕ. *O.* Tēlum immĕdĭcābĭlĕ tōrsĭt. *V.* SYN. Insānābĭlis. PHR. Nūllă mĕdĭcābĭlis ārtĕ. *O.* Nōn mĕdĭcābĭlĭs ārtī. *Id.* Quōd ānārĕ Crītŏn, nōn quōd Hўgĕă pōtēst. *M.*

Immĕmŏr, ŏris. *m. f. Qui ne se souvient pas.* Immĕmŏr hērbārūm quōs ēst mirātă jŭvēncă Cērtāntēs. *V.* Immĕmŏrēs dĕcŏrĭs, lĭvēntĭă pĕctŏră tundunt. *Id.* SYN. Oblĭtŭs. PPH. Nōn mĕmŏr. Nōn jām mĕmŏr. *Voy.* Obliviscor. || *Qui fait oublier.* Quæ flŭit immĕmŏrī pĕrstrĭngēns gūrgĭtĕ rīpās (Lethe). *Sil.* Immĕmŏr āmnĭs. *Sil.* (Item *Sen. H. OEt.* 936). || *Qui oublie un bienfait.* Tāntī mĕrĭtī nōn immĕmŏr ūnquām. *V. Voy.* Ingratus. || ? *Oublié.* Īstæc ōmmĕmŏrātĭŏ Quāsi ēxprōbrātĭo ēst immĕmŏrĭs bĕnĕfĭcī. *Ter.* (*And.* I, 1, 17. Quod *Donat.* suadere idetur. Sed nihil obstat quominus interpretemur, le more : Exprobratio est *mei* seu *alicujus* immemoris. Hoc ad *Bentleji* sententiam redit, qui emendabat, *immemori*). || *Sot, stupide.* Sāt fŭit indŏlæ, immĕmŏrī, insĭpĭēntī dicĕrĕ tōtĭēs. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 1).

Immĕmŏrābĭlis, ĕ. *Indigne d'être dit, rapporté.* Nēquĕ spūrcĭdĭcī insūnt vērsūs immĕmŏrābĭlēs. *Pl. Capt. prol.* 56). || *Qui manque de mémoire, oublieux qui refuse de parler.* Sībī mŏdĕrātrīx fŭit tque immĕmŏrābĭlis. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 3, nempe nus). || *Indicible, immense.* Immĕmŏrābĭlĕ pĕr pătĭŭm trānscŭrrĕrĕ pōssĕ. *Lr.* (IV, 193. *Id.* VI, 87).

Immĕmŏrātŭs, ă, ŭm. *Non encore dit, nouveau.* Jŭvăt immĕmŏrātă fĕrēntēm Ingĕnŭīs ŏcŭlīsquĕ lĕgī mănĭbūsquĕ tĕnērī. *H.* Nēc jām tū mētrīs... immĕmŏrātŭs ĕrīs. *Aus.* (*Parent.* 20, 1). SYN. Inĭctŭs.

† Immĕmŏrĭs, ĭs. *arch. pour* Immemor. (*Cæcil.* pud *Prisc.* 6, 699, et 7, 772.)

Immensŭs, ă, ŭm. *Immense.* Jăcŭītquĕ pĕr ānrŭm Immensŭs. *V.* Immensis ōrbĭbŭs ānguēs. *Id.* mmensæ vīæ. *O.* SYN. Ingens, vāstŭs, immānis, *qf.* lōngŭs, infinītŭs. || *Au fig.* Immensŭs fĕrŭt ūrĕă clămŏr Sīdĕră. *V.* Laudūmquæ immensă cūpīdō. *Id.* Immensum glorĭă călcār hăbĕt. *O.* Immensă sītis. *Id.* || In immensum, *et absolt. Immensément.* Ārdĕt ĭn immensum gĕminātis ignĭbŭs Ætnē. *O.* Crēvĕrăt immensum. *Id.* || *qqf. subst. n. L'immensité.* Ātque ōmne immensum pĕrăgrāvīt mēnte ănĭmōquĕ. *Lr.* (I, 75). Pĕr immensum vēntis dīscordĭbŭs ăctŭs. *O.*

Immĕrens, tis. *Qui n'est pas coupable.* Quīd immĕrēntēs hŏspĭtēs vēxās, cănĭs? *H.* Īrāscāre ĭtĕrum mĕĭs lămbis Immĕrēntĭbŭs, ūnĭcæ impĕrātŏr. *Cat.* (54, 7). Ēxănĭmātque ĭndignōs inquĕ mĕrēntēs. *Lr.* (II, 1104). *Voy.* Immeritus.

Immĕrgō, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Plonger, noyer.* Spărgĭtĕ mē ĭn flŭctŭs, tōtōquĕ immĕrgĭtĕ pōntō. *V.* Spūmōsa immĕrsĕrăt ūndă. *Id.* SYN. Mĕrgō, sŭbmĕrgō, dēmĕrgō, ōbrŭō. || *Baigner.* Immĕrsĭtquĕ mānŭs, fœdātăquĕ sānguĭnĕ sōntī. *O. Voy.* Mergo. || *Au fig. Se plonger, se jetter.* Immĕrsĭt ălĭquō sēsĕ, crēdo, in gānĕŭm. *Pl.* (*Men.* V, 1, 3).

Immĕrĭtō. *adv. Injustement.* Haūd ĕquĭdem immĕrĭtō Cūmānæ cărmĭnĕ vātis Cautŭm. *L.* (Adde *Ter. Ph.* II, 1, 59, ubi etiam est *immeritissumo*). SYN. Ĭnjūstē, injūrĭă, nōn jūrĕ.

† Immĕrĭtŭm, ī. *n. Absence de faute, innocence.* Cūr tu, ōbsĕcro, immĕrĭtō mĕō mē mōrtī dēdĕre ōptās? *Pl.* (*As.* III, 3, 18. *Id. Cas.* V, 2, 38).

Immĕrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a point mérité, innocent.* Prĭămĭque ēvĕrtĕrĕ gēntēm Immĕrĭtăm vīsŭm sŭpĕrīs. *V.* SYN. Immĕrens, indignŭs, insōns. *Voy.* Innocens. || 2. *Non mérité.* Ēt răpĭt immĕrĭtăs sōrdĭdŭs ūnctŏr ōpēs. *M.* (VII, 31, 6). Crēdŭlŭs immĕrĭtă Phāsĭdă jŭv't ŏpĕ. *O.* Quēmquam immĕrĭtīs incūsō quĕrēlīs? *V. Fl.* SYN. Indignŭs.

Immĕrsābĭlis, ĕ. *Qui ne peut être submergé.* Ădvĕrsīs rērum immĕrsābĭlĭs ūndīs. *H.*

Immĕrsō, ās, ārĕ. *Comme* Immergo.

Immĕrstī. *sync. pour* Immersisti. (*Pl. Bac.* IV, 4, 26.)

Immĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Immergo. *Plongé.* Dēvŏrăt, immĕrsăm vīscĕrĭbŭsquĕ tĕnĕt. *O.*

Immētātŭs, ă, ŭm. *Non séparé par des bornes.* Immētātă quĭbŭs jŭgĕră. *H.*

Immĭgrō, ās, ārĕ. *n. Passer dans.* Ŭbi illo immigrāt nēquam hŏmō. *Pl.* (*Most.* I, 1, 24. *Ib.* 55, translate).

Imminēns, tis. *Suspendu au dessus.* Imminēns vīllæ tŭă pīnŭs ēstō. *H.* Imbrĭum dīvĭna ăvīs imminēntŭm. *Id.* SYN. Impendēns, incumbēns. || *Qui est près de fondre sur, menaçant.* Illĕ seū Pārthŏs Lătĭo imminēntēs. *H.* Imminēns lētī spŏlĭis. *St.* SYN. Impendēns, instāns. || *Qui approche, est près d'arriver.* Hīc pōst nŏvembrēs, imminēntĕ jām brūmā. *M.* (III, 58). SYN. Impendēns, instāns, prŏpĭŏr, prōximŭs, vicīnŭs, părātŭs. || *Qui presse l'exécution d'une chose.* Præfectŭs īstīs imminēns nēgōtīs. *Prud.* (*Peri.* 2232. Sic *Liv.* 31, 47 : « Gallĭarum triumpho *imminens.* ») *Voy.* Imminco.

Imminĕō, ēs, (*sans parf.*), ērĕ. *n. Être suspendu sur, dominer.* Pōpŭlŭs ăntrō Imminĕt, ēt lēntæ tĕxŭnt ŭmbrācŭlă vītēs. *V.* Cōllēm quī plūrĭmŭs ūrbī Imminĕt. *Id.* Imminĕt hīs ārĕ. *O.* SYN. Impendĕō, incumbō, *qqf.* prōcŭbō. || *Être prêt à fondre sur, menacer.* Mūrīs ītĕrum imminĕt hōstīs. *V.* Tērgŏquĕ fŭgācī Imminĕt. *O.* Imminĕăt vīrō infēstă cōnjŭx. *Sen.* (*Thyest.* 42). SYN. Īnstō, in-

grŭŏ, ūrgĕŏ. ‖ *Presser l'exécution d'une chose.* Imminĕt exĭtĭō vīr cōn;ŭgĭs, illā māritī. *O.* Hūc imminĕt, ōmnēs Dīrĭgit hūc sēnsūs (*Culex*, 89). Flĕtūsquĕ nōstrōs spērnit, ăc mōrti imminĕt. *Sen.* (*Hip.* 854). SYN. Īnstō, pērsĕquōr.

Imminŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Diminuer, affaiblir.* Imminŭō sūbtĕr vīrēs. *Lr.* (V, 625). *Voy.* Minuo. ‖ *Briser, et au fig.* Impĕrĭŭm rēgis pæne imminŭĭmŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 209. Quod accedit ad Horatianum, *mandata frangas*). ‖ — pūdĭcitĭam. *Attenter à l'honneur.* (*Pl. Cist.* I, 1, 99.)

Imminūtŭs, ă, ŭm. *Diminué.* Ăc se imminūtī cōrpōrĭs dāmnis nōvăm Īnstaurĕt. *Prud.* (*Peri.* 3075, de Hydra).

Immiscĕō, ēs, ŭī, ĭxtŭm *ou* ĭstŭm, īscĕrĕ. *Mêler à.* Sīn măcŭlæ incĭpient rŭtĭlo immiscerĭer ignī. *V.* Immiscentquĕ mānŭs mānĭbŭs. Nōcti se immiscŭit ātræ. *Id. Voy.* Misceo.

Immĭsĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui n'excite pas de pitié.* Sī nōn pĕrīrĕt immisĕrābĭlĭs Căptīvă pūbēs. *H.*

† Immĭsĕrĭcordĭtĕr. *Sanspitié.* (*Ter. Ad.* IV, 5, 28.)

Immisĕrĭcors, ordĭs. *Impitoyable. Voy.* Durus.

Immissŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Immitto. *Envoyé ou lancé contre.* Hōs nōn immissis cănĭbŭs (agitant). *V.* ‖ *Jeté dans, introduit.* Trēpĭdēnt immissō lūmĭnĕ mānēs. *V.* Lăncĕă cōstīs Immissă. *O.* ‖ *Lâché.* Fŭrĭt immissis vŭlcānŭs hăbēnis. *V.* SYN. Lăxŭs, flŭēns. ‖ *Long, pendant.* Immissăquĕ bārbă. *V.* Immissī căpillī. *O.* SYN. Prōmissŭs, lŏngŭs.

Immĭtis, ĕ. *Qui n'est pas doux ou mûr.* Tōllĕ cŭpĭdĭnĕm Immĭtĭs ŭvæ. *H. Voy.* Immaturus. ‖ *Cruel.* Ōrĕ fĕrūnt dūlcēm nīdīs immĭtĭbŭs escăm. *V.* Aūsās Immĭtĭă nūptās. *O.* Immĭtĭŏr hȳdrō. *Id. Voy.* Sævus.

Immittŏ, ĭs, īsī, īssŭm, ittĕrĕ. *Envoyer, jeter contre ou dans.* Tyrrhēnūsquĕ frĕtīs immittĭtŭr æstŭs Āvĕrnīs. *V.* Sŭppŏsĭtās immittĕrĕ cōrpŭs ĭn ūndās. *O.* Jŭvĕnēmquĕ sŭpĕrbŭm Immīsī Lătīō. *V. Fl.* SYN. Injĭcĭō, īmpĕllō, mittŏ, īnfĕrō. ‖ —mē. *Se jeter.* Ĭctă tĭmōrĕ gravī, mĕdĭām se immīsit. *V. Fl. Voy.* Ruo ‖ *Insérer.* Lēntum fĭlīs immittĭtŭr aūrūm. *O. Voy.* Insero 1. ‖ *Lâcher.* Clāssīque immittit habēnās. *V. Voy.* Laxo. ‖ *Laisser croître.* Nēquĕ bārbam immīsĕrīs ĭstăm. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 260). ‖ *Au fig.* Immittĕrĕ vīrēs. *V. Fl.* Fŭgăm. *V.* Āmōrēm. *Sen.* (*H. OE.* 554).

Immixtŭs *ou* Immistŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Immisceo. *Mêlé à.* Vădĭmŭs immixtī Dănăīs. *V.*

Immō. *Voy.* Imo.

Immobĭlĭs, ĕ. *Immobile.* Ōbtŭtŭ tĕnĕt ōră, sōlōquĕ immōbĭlĭs hærĕt. *V.* Căpĭtŏlī immōbĭlĕ şaxŭm. *Id.* SYN. Immōtŭs, īncōncŭssŭs, firmŭs, stăbĭlis, hærēns, fixŭs. PHR. Mōlĕ sŭă stăt. *V.* Clāvōquĕ affixŭs ĕt hærēns. Mānēnt immōtă lŏcīs, nĕc ăb ōrdĭnĕ cēdunt. *Id.* Căptō stăt grăvĭs illă lŏcō. *O.* Mănĕt illă, sŭōquĕ ēst pondĕrĕ tūtă. *Id.* ‖ *Au fig. Inébranlable.* Lăcrĭmis immōbĭlis (stabat). *V.* His immōbĭlĭŏr scŏpŭlis. *O.* SYN. Immōtŭs, cōnstāns, firmŭs, īncōncussŭs, fixŭs, cērtŭs. *Voy.* Constans.

Immŏdĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui est sans bornes, infini.* Vĭdēs sŭblīmĕ fūsum, immŏdĕrātum ætherā. *Cic.* (*Nat. D.* 2, 25, ex Euripide). Simplicĕ nātūrā pătĕāt tāmĕn immŏdĕrātŭm. *Lr.* (I, 1011). *Voy.* Infinitus. ‖ *Au fig. Immodéré, déréglé.* Rēs immŏdĕrātă cŭpīdo ēst. *O.* SYN. Immŏdĭcŭs, īnfrēnis, effrēnis. ‖ *Excessif.* Immŏdĕrātă pătī nūnc frīgŏrā (*Catal. Virg.* 11, 45). *Voy.* Immodicus.

Immŏdĕstē. *adv. Sans mesure.* Āmo immŏdĕstē. *Pl.* (*Pœn.* 1, 1, 25. *Id. Rud.* 1, 3, 10).

Immŏdĕstĭă, æ. *f. Défaut de modération.* Incŏgĭtāntĭa, excors immŏdĕstĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 27).

Immŏdĕstŭs, ă, ŭm. *Déréglé.* Hŏccĭnĕ fĭĕrī, ŭt immŏdĕstĭs te hīc mŏdĕrĕrĕ mŏrĭbŭs? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 44. Et *Ter. Heaut.* III, 3, 6).

Immŏdĭcē. *adv. Sans mesure, excessivement.* Immŏdĭcē fōrmām fūcātă nōcēntĕm. *L.* Cōrnĭbŭs immŏdĭcē prōstāntĭbŭs exsĕrĭt ignēs. *Avien.* (*Progn.* 147). Ēcce aūtem immŏdĭcē vēnĭēntem ēlūdĭt ĕt ēxit. *St.* SYN. Immānē, mūltūm.

Immŏdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui sort des bornes, démesuré, excessif.* Ātriăque immŏdĭcīs ārctăt Īmāgĭnĭbŭs. *M.* (II, 90). Immŏdĭcŭs pārĭtĕr cōrpŭrĭs ārdŏr Inest. *O.* Immŏdĭcī fāstŭs. *Id.* SYN. Immānĭs, īngēns, mūltŭs, nīmĭŭs. PPH. Nōn mŏdĭcŭs. *O.* PHR. Excēssĭtquĕ mŏdŭm mĕrĭtōrum summă tŭōrum. *O.* Pērdĭdĭt īndĕ mŏdŭm cædēs. *L.* ‖ *Qui n'a pas de retenue, déréglé.* Lēgĭbŭs immŏdĭcōs (Gracchos). *L.* Immŏdĭcum dictis. *V. Fl.* Immŏdĭcŭs īræ. *St.* SYN. Immŏdĕrātŭs, nīmĭŭs, præcēps.

Immŏdŭlātŭs, ă, ŭm. *Mal cadencé.* Nōn quīvīs vīdĕt immŏdŭlātă pŏēmătă jūdex. *H.*

Immŏlātŏr, ōris. *m. Sacrificateur ; meurtrier.* Nāti immŏlātŏr ūnĭcī. *Prud.* (*Cath.* 1757). Immŏlātŏr squālĭdus. *Id.* (*Ham. præf.* 50, nempe Cain).

Immŏlātŭs, ă, ŭm. *Immolé.* Quōs immŏlātŏs victŏr āvĭdis dēŭtĭbŭs. *Ph.* Āvĕt immŏlātō Spārgĭĕr āgnō (ara). *H.*

Immŏlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Immoler, dans un sacrifice.* Immŏlāt ex illīs taūrūm ŭbĭ Jūpĭtĕr ūnŭm. *O.* Ŭbi immŏlātŭr, ēxtă prægūstō dĕŭm. *Ph.* SYN. Mactŏ, cædŏ. *Voy.* Sacrifico. ‖ *Mettre à mort.* Pāllās tē hōc vūlnĕrĕ, Pāllās Immŏlāt. *V.* Cūltōrēm paūpĕrĭs āgrī Immŏlāt. *O. Voy.* Occīdo.

Immŏrāns, tis. *part. de* Immoror. Sīlī immŏrāntis pātĕrĕ tractātŭm, Prŏbĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 625).

† Immŏrdĕŏ, ēs. *Voy.* Immorsus.

Immŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭŭs sŭm, īrī. *d. Mourir sur ou dans, mourir.* Illā sŏrōrī Immŏrĭtŭr. *O.* Ēuxinīs immŏrĭēmŭr āquīs. *Id. Voy.* Morior. ‖ *Au fig.* Aūrā sŭpērstēs Immŏrĭtŭr vēlīs. *St.* SYN. Dēfĭcĭŏ, cădŏ, cēssŏ. ‖ *Se sécher, dépérir.* Immŏrĭtŭr stŭdĭīs, ĕt āmōrĕ sēnēscĭt hăbēndī. *H. Voy.* Tabesco.

Immŏrĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. du précéd* Exsĕquĭīs immŏrĭtūră sŭīs. *Lact.* (*Phœn.* 92).

Immŏrŏr, āris, ārī. *d. S'arrêter sur.* Ūtrumquĕ āpĕrtum ēst : immŏrārī dēsīnăm. *T. Maur.* (*Met.* 1388). Nĕc immŏrāta ēst flĕtĭbŭs : tāntum ōscŭlŭm. *Prud.* (*Peri.* 3024.). *Voy.* Moror.

Immorsŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Immordeo. *Mordu sur.* Immorsăquĕ cādēns ōbmutŭĭt hāstă. *St.* Immōrso æquālēs vīdĕānt mĕă vūlnĕră cōlŏ. *Pp.* (III, 6, 21. Sic bene *N. Heins.* et *Broukh.* Alii, *in morso.*)

Immōrtālĕ. *n. pris adv.* Immōrtālĕ tūmĕns (fluvius). *St.* Immōrtālĕ vīrēns. *V. Fl. Voy.* Semper.

Immōrtālĭs, ĕ. *Immortel, non soumis à la mort.* Mōrtālĭnĕ mānŭ fāctæ, immōrtālĕ cārĭnæ Jūs hăbēant? *V.* Dĕŭs immōrtālĭs hăbĕrī Dūm cŭpĭt Empĕdŏclēs. *H.* SYN. Æternŭs. PPH. Mōrtĕ cārēns. Mōrtis expērs, nĕscĭŭs, exsors. Mŏrī nĕscĭŭs. Fūnĕrĭs expērs. Immūnis fātī. Fātō mājŏr. Sīnĕ mōrtĕ. Immūnĭs mōrtĭs, mōrtĕ *ou* ā mōrtĕ. Expērs sēpūlchrī. Immōrtālī nātūrā prædĭtŭs. VERS. Nĕc mōrtī ēssĕ lŏcūm. *V.* Mihī mōrtis ăgĕmpta ēst Condĭtĭŏ. *Id.* Nĕc fīnīrĕ lĭcēt tāntōs mihī mōrtĕ dŏlōrēs ; Sĕd nŏcĕt ēssĕ dĕŭm, præclūsăquĕ jānŭā lētī Æternum nōstrōs lūctŭs extēndĭt ĭn ævŭm. *O.* Æternum ēst ā mē quōd trăxit, ĕt expērs Atque immūnĕ nĕcis.

Pārtē tāmēn mēliorē mēi, sūpēr āltā pērennīs āstrā fērār. *Id.* Quæ nēc sæculā cēntiēs pēractā, Nēc longæ cāriēm tīmēt sēnectæ. *M.* Mōrtīs āb extrēmā rōnditiōnē vācāt. *Pp.* Ēt clādēs tē nūllā rāpīt, sōlūsquē sūpērstēs Ēdōmĭtā tēllūrē mānēs; nōn stāmĭnā Pārcæ În tē dura lēgūnt, nēc jūs hābŭērē nōcēndi. *Cl.* Ætērnūmquē vēnīt mōrtis sĭnē lēgĭbŭs ævūm. *Capel.* Întĕrĭtŭ cārēt, Quūm prōcrēētūr sēmpēr hūmānūm gĕnŭs. *Sen.* Quōd tālēs ānĭmæ prōtĭnŭs āstrā pĕtūnt (*Anthol.* I, p. 86). *Voy.* Æternus, Apotheosis. ‖ *Nom immortel, gloire immortelle.* Ēt misĕrō dēcŭs ĭmmōrtālē fĕrēbat. *St.* SYN. Æternus, pērennīs, victūrŭs, pērpĕtŭŭs, ĭnexstĭnctŭs, mānsūrŭs, ĭndēlēbĭlis. VERS. Ætĕrnūmquē tēnēt pĕr sæculā nōmĕn. *V.* Sēmpēr hŏnōs, nōmēnquē tŭūm laūdēsquē mānēbūnt. Nūllā dīēs ūnquām mēmōrī vōs ēximĕt ævō. *Id.* Nōmēnque ĕrīt indēlēbĭlē nōstrūm. *O.* Vīvĭtŭr ĭngĕnĭō, cētĕrā mōrtīs ĕrūnt. Fātā dūcīs vīvēnt ŏpĕrōsāquē glōrlā rĕrūm: Hæc mānĕt, hæc ævĭdōs ēffŭgĭt ūnā rōgōs. *Id.* Nōn ōmnīs mōrĭār, mūltāquē pārs mēī Vītābĭt Lĭbĭtīnām. *H.* Nēve ŏpĕrīs fāmām pōssit dēlērē vĕtūstās. Vīvēt ĕxtēntō Prōcūlēĭūs ævō. Dīgnūm laūdē vĭrūm Mūsā vĕtāt mōrī. *Id.* Āt chārtīs nōn fūrtā nŏcēnt... Sōlāquē nōn nōrūnt hæc mōnūmēntā mōrī. *M.* Cāsĭbŭs hic nullīs, nūllīs dēlēbĭlĭs ānnīs Vīvēt. Fāmā sūb āstrā fĕrāt. Sī victūrā mĕīs māndāntūr cārmĭnā chārtīs, Ēt fās ēst cĭnĕrī mē sūpĕrēssē mĕō. Sī dătŭr ætĕrnō victūrūm cārmĭnĕ nōmēn, Pīgrā pĕr hūnc (libellum) fŭgĭēs ĭngrātæ flūmĭnā Lēthēs, Ēt mēllŏrē tŭī pārtē sūpērstēs ĕris. *Id.* Nūnquām vēstrī mŏrĭēntŭr hŏnōrēs. *St.* Tē fāmā lŏquāx ōmnēs āccēpĭt ĭn ānnōs. *L.* Quā pōstĕrĭtās ĭn sæculā mittēt Sēptĭmĭūm fāmā? *Id.* Āt nōn, ĭngĕnĭō quæsītūm, nōmēn āb ævō Excĭdĕt: ĭngĕnĭō stāt sĭnē mōrtē dĕcŭs. *Pp.* Pārtĭcŭlō, chārtis nōmēn victūrūm mĕīs. *Ph.* Cārmĭnā sōla carēnt fātō, mōrtēmquē rĕpēllūnt (*Anthol.* I, p. 448). *Voy.* Celeber, Gloria. ‖ *Durable, impérissable, qui ne finit pas.* Ĭmmōrtālē jēcŭr tondēns. *V.* Ĭmmōrtālĭā nē spērēs, mŏnĕt ānnŭs. *H.* Ĭmmōrtāle ŏdĭŭm spīrāns. *St.* Nĭsĭ tu ĭmmōrtālē rēre ēsse ārgentŭm tĭbĭ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 15). Ĭmmōrtālē falĕrnŭm. *M.* (IX, 94). SYN. Pērennis, pērpĕtŭus, jūgis, etc. *Voy.* Perennis. ‖ *Qui rend immortel, ou des immortels.* Ĭlĭaca pōrrectum sumĕrĕ dĕxtra Ĭmmōrtālĕ mĕrŭm. *St.* ‖ *Heureux comme les dieux.* Ĭmmōrtālis ĕrō, sī āltĕra tālis ĕrīt. *Pp.* (II, 11, 9. *Ib.* 12, 39). *Voy. le suiv.*

Ĭmmōrtālĭtās, ātis. *f. Immortalité.* Mōrtālĕ cōrpŭs sūmpsĭt ĭmmōrtālĭtās. *Prud.* (*Peri.* 2794). PPH. Ĭmmōrtālĕ jūs, fās. Vītā ĭmmōrtālis, ætĕrnā, pērennīs, pērpĕtŭā. Vītā ĭmmūnīs lētī. Ætĕrnūm, pērpĕtŭūm, ĭmmōrtālĕ tēmpŭs, ævūm. Pērpĕtŭūs ævī trāctŭs. PHR. Ætĕrnam ĭn sæculā vītām. *Juvc.* Ætĕrnā rādĭānt pārādīsī ĭn lūcĕ bĕātī. *Fort. Voy.* Æternitas. ‖ *Bonheur des dieux.* Sālvŭs sum, ĭmmōrtālĭtās Mĭhĭ dăta ēst. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 18. Sic *Ter. And.* V, 5, 4).

† Ĭmmōrtālĭtŭs. *adv. D'en haut, du ciel.* Ĭmmōrtālĭtŭs Se ŏbtŭlĭt mĭhĭ hæc făcultās. *Turpil.* (apud *Non.* 11, 43).

Ĭmmōrtŭus, ă, ŭm. *Mort.* Dērĭgŭĭtquĕ tĕnēns strĭctīs ĭmmōrtŭă nērvīs. *L.*

Ĭmmōtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été remué, immobile.* Sæpĕ sūb mūrōtĭs præsēpĭbŭs aut mala tăctū. *V.* Sūb Jŏvĕ dūrāvīt mūltīs ĭmmōtă dīēbŭs. *O. Voy.* Immobilis. ‖ *Au fig.* Mēns ĭmmōtă mānĕt. *V.* Sī mĭhĭ nōn ānĭmō fixum ĭmmōtŭmquē mānērĕt. *Id.*

Ĭmmūgĭō, īs, īrĕ. *n. Mugir.* Mē vītŭlūs cērnēns ĭmmūgĭĕt. *Aus.* (*Epig.* 65). *Voy.* Mugio. ‖ *Au fig.* Mœstōquе ĭmmūgit rēgĭă lūctū. *V* Cūrvis ĭmmūgĭt Ætnă cāvērnīs. *Id.*

Ĭmmūlgĕō, ēs, sī, gērĕ. *Traire sur.* Nūtrībāt, tĕnĕrīs ĭmmūlgēns ūbĕră lābrīs. *V. Voy.* Mulgeo.

† Ĭmmūndĭtĭă, æ. *f. Saleté.* Mĕrĕtrīx rĕpĕrīt ŏdĭum ōcĭūs Sūa ĭmmūndĭtĭă. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 5). *Voy.* Illuvies.

Ĭmmūndŭs, ă, ŭm. *Sale, immonde.* Nēc pĭgĕr ĭmmūndō pĕrfūndīs lĭttŏră cœnō. *H.* Cānĭtiem ĭmmūndō dēfōrmāt pūlvĕrĕ. *V.* Nĭhĭl ēst ĭmmūndĭŭs illīs. *O.* SYN. Sōrdĭdŭs, fœdŭs, tūrpĭs, squālĭdŭs, ĭmpūrŭs, spūrcŭs, ōbscēnŭs. ‖ *Au fig.* Aŭt ĭmmūndă crĕpēnt ĭgnōmĭnĭōsāquĕ.vĕrbă. *H.*

Ĭmmūnĭs, ĕ. *Qui n'a point de fonctions, oisif.* Ĭs'st ĭmmūnĭs, cuĭ nĭhĭl ēst quī mūnŭs fūngātŭr sŭŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 73. Hĭc mĕlĭus scrĭbatur *immœnis*, antique). Ĭmmūnĭsquĕ sēdēns ălĭēna ăd păbŭlă fŭcŭs. *V.* ‖ *Qui ne contribue pas.* Non ĕgŏ tĕ mĕīs Ĭnmūnēm mĕdĭtor tingĕrĕ pōcŭlĭs. *H.* ‖ *Qui n'aime pas à donner, peu généreux.* Sēd cīvī ĭmmūnĭs scīs quĭd cāntārī sŏlĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 69. *Isid. Or.* 10: « *Immunis*, minime munificus, ut in proverbio veteri: *Immunem civem odere sui.* » ‖ *Ordint. avec un rég. Exempt de.* Ădspĭcĭt ūrbĕm Ĭmmūnēm tāntī bēllī. *V.* Cūrvīque ĭmmūnĭs ārātrī. *O.* Ĭmmūnēs cædĭs hăbērĕ mānŭs. *Id.* Solŭs ĭmmūnĭs mētŭ. *Sen.* (*Hip.* 1055). Nōn sĭt ă vēstrĭs mălĭs Ĭmmūnĕ cœlŭm. *Id.* (*Thyest.* 48). SYN. Ĕxpērs, lĭbĕr, sōlūtŭs, văcŭŭs, văcāns. ‖ *qqf. Désagréable, qui indispose.* Ămīcŭm cāstīgārĕ ŏb mĕrĭtām nŏxĭām Ĭmmūne ēst făcĭnŭs, vērum ĭn ætāte ūtĭlĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 1. *Festus*: « *Immunis* aliquoties pro improbo ponitur, ut apud Plautum: *Immune est facinus.* » Item *Gloss. Placid.* p. 476: « *Immune*, improbum, culpandum, vel interdum munere liberatum. »)

Ĭmmūnĭtŭs, ă, ŭm. *Non fortifié.* Dūm dĕŭs Eūrōtān ĭmmūnĭtāmquĕ frĕqŭēntāt Spartēn. *O.*

Ĭmmūrmŭrō, ās, ārĕ. *n. Murmurer dans ou sur.* Ĭncrĕpŏr ā cūnctīs, tōtūmquе ĭmmūrmŭrāt ægmĕn. *O.* Ūt quōndăm sĭlvīs ĭmmūrmŭrāt aūstĕr. *V. Voy.* Murmuro.

Ĭmmūscŭlŭs ou Ĭmmūssŭlŭs, ī. *m. Oiseau ressemblant au vautour.* Būtĕō, sānquālis, ĭmmūscŭlŭs, āqquĭlă, vūltŭr. *Enn.* (apud *Parrhas.* Quam avem laudant *Fest.* in *Immusculus* et in *Alites*; *Plin.* 10, 7; *Arnob.* 7).

Ĭmmūtābĭlis, ĕ. *Qui ne change point.* Ĭmmūtābĭlĕ mătĕrĭæ quŏquĕ pōndŭs hăbērĕ. *Lr.* (I, 586). SYN. Cōnstāns. PPH. Sēmpĕr ĭdĕm. Mūtārī nēscĭŭs. ‖ *Au fig. Immuable.* Ĭmmūtābĭlĕ sānctis Pōndŭs ĭnēst vērbis. *St. Voy.* Immobilis. ‖ † *Changé.* Sciō quĭd errēs, quĭă vēstĭtum ătque ōrnātum ĭmmūtābĭlĕm Hăbēt hæc. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 8).

Ĭmmūtātŭs, ă, ŭm. *Changé.* Ūbĭ ĭmmūtātŭs sum, ŭbĭ ĕgŏ fōrmām pĕrdĭdī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 300). ‖ ? *Non changé.* Ĭd mūtāvīt, quĭă mĕ ĭmmūtātŭm vĭdĕt. *Ter.* (*And.* I, 5, 7. Alii tamen juxta solennem sensum exponunt. Nihil ibi *Donat.*)

Ĭmmūtŭī. *parf. de l'inus.* Immuteo, *servant à* Immutesco. *Se taire.* Rūptīs ĭmmūtŭīt ōrĕ quĕrēlis. *St. Voy.* Sŭeo.

Ĭmmūtŏ, ās, ārĕ. *Changer.* Ĭnmūtātquĕ mĕām, vĭdĕōr sēnsīssĕ, fĭgūrām. *O.* Cōăctum ĕgēstāte ĭngĕnĭum ĭmmūtārĭĕr. *Ter.* (*And.* I, 5, 40). Sīve ĭnmūtārĕ vīs ĭngĕnĭum mŏrĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2,

35). *Voy.* Muto. ‖ † *n. Être changé.* Ět ōmnĕ, Quă grădĭtŭr, cōntŭrbăt ět ĭmmūtārĕ cŏăctăt. *Lr.* (VI, 1121). *Voy.* Vario, Verto.

Īmō *ou* Immō, *et postérieurement* Īmŏ. *Bien plus, et même.* Rūfe, mihi frūstra ăc nēquĭdquăm cōgnīte ămīcē : Frūstra? īmō măgnō cūm prĕtĭo ātquĕ mălō. *Cat.* (77, 1. Sic *Pl. Cist.* II, 3, 25. Perrara autem productæ posteriōris exempla sunt, quum aureæ ætatis poetæ fere elidant : *Imo age, imo ego*, etc.). Nōn hăbĕt ĕrgo ăllĭud? nōn hăbĕt īmō sūum. *M.* (VI, 93, 4. Sic *Id.* V, 64, 6, et passim). Hōc făcīlĕ crēdūnt : īmō quōd mĕtŭunt nīmis. *Sen.* (*H. Fur.* 314). SYN. Quīn. PPH. Quīn ĕtĭăm. Quām *ou* ŭt *ou* quīn pŏtĭŭs! ‖ *Bien plutôt, oui, si, non.* Nēmpe ŭt cūrēntŭr rēcte hæc. Imō ăllŭd. Quĭd ēst? *Ter.* (*And.* I, 1, 3). Nōn mĕa ŏpĕrā, nĕquĕ pōl culpa ēvēnĭt. Īmŏ măxŭmē. *Id.* (*Hec.* II, 1, 30). Nūllāne hăbēs vĭtĭa? imo ălĭa. *H.* ‖ *Et bien, allons, au commencement d'un discours.* Īmo ăge, ět ă primā dīc, hōspĕs, ōrīgĭnĕ nōbīs. *V.* Īmo ĭtă sĭt Cēphălūs; crēscăt tūă cīvĭbŭs ŏptō Urbs, ălt. *O.* Tūm mītĭs Ădrāstŭs : Īmo ăgīte, ět pōsĭtīs (minis). *St.*

Īmpācātŭs, ă, ŭm, *Non pacifié, non appaisé.* Aŭt īmpācātōs ă tĕrgo hŏrrēbĭs Ibērōs. *V.* Īmpăcātĭsquĕ rēbĕllēs Ūrgērēnt ŏdĭīs. *Cl.* SYN. Implācĭdŭs.

Īmpāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Impingo. *Heurté contre.* Rōbŏrĭs īmpāctī crēbrōs gĕmĭt ăggĕr ăd ictŭs. *L.* Īmpāctæ cēssērĕ fŏrēs. *Id.*

Īmpāllēscō, ĭs, ĕrĕ. *Pâlir sur, pâlir.* Āt tē nŏcturnis jŭvăt īmpāllēscĕrĕ chărtis. *Pers.* (5, 62). Evēntūque īmpāllŭit ĭpsĕ sĕcundō. *St. Voy.* Palleo.

Īmpār, ārĭs, *abl.* ĕ *ou* ī. *Inégal.* Aŭt āspĕr crābro īmpārĭbŭs se immīscŭit ārmis. *V.* Fortūna ēst īmpār ănīmō. *O.* SYN. Ĭnæquālis, ĭnfĕrĭor, dissīmĭlis. PPH. Nōn pār. Non *ou* haud æquus. ‖ *Impair.* Lūdĕrĕ pār īmpār. *H.* Nūmĕrō dĕus ĭmpărĕ gaŭdĕt. *V.* ‖ *Au fig. Inégal, changeant.* Nil fŭit unquam Sic ĭmpār sĭbi. *H.* SYN. Ĭnæquālis, dissīmĭlis, varĭus. ‖ † Īmpār. *Chez les poètes de la décadence.* Trēs prīmŭs, pār, ĭmpar hăbĕt. *Aus.* (*Idyl.* 11, 54. Item *Prud. Sym.* 257). *Voy.* Compar.

Īmpārātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas préparé, surpris.* Nē mē ĭmpārātum cūră lăcĕrārĕt rēpĕns. *Cic.* (*Tusc.* 3, 29). Nōn ĭmpārātum pēctŭs ærūmnis gĕrō. *Sen.* (*Hip.* 994. Et *Ter. And.* III, 1, 20). *Voy.* Incautus.

Īmpārcō. *Voy.* Imperco.

Īmpārĭtĕr. *Inégalement.* Vērsĭbŭs īmpārĭtĕr jūnctīs quĕrĭmōnĭă primŭm. *H.*

Īmpāstŭs, ă, ŭm. *A jeun, affamé.* Īmpāstŭs ceū plēnă lĕō pĕr ŏvīlla tŭrbāns. *V.* Īmpāstæ vŏlŭcrēs. *L. Voy.* Famelicus.

Īmpătĭēns, tis. *Qui ne peut souffrir.* Mōllis, ět īmpătĭēns ănte lăbōris ĕrām. *O.* Frīgŏrĭs īmpătĭēns. *Id.* Vūlnĕrĭs īmpătĭēns. *V.* SYN. *qqf.* Īmpār. PPH. Nōndŭm, nōn jām, nūnquām pătĭēns. *L.* Pătĭ, ferrĕ nēscĭŭs, ĭndŏcĭlis. ‖ *Impatient.* Īmpătĭēns ănĭmŭs, nĕc ădhūc trăctābĭlĭs ārtĕ. *O.* SYN. Præcĕps. PHR. Nūnquām pătĭēns pācis lōngæquĕ quiētis. *L.* Stārĕ lŏcō nēscĭt. *V.* Nēc pătĭēns mŏræ. *Sen.* ‖ *Avec un infin.* Nōn tām pătĭēns... cērnĕrĕ sævŭm Quām pĕrfĕrrĕ nĕfās. *L.* Īmpătĭēns cōhĭbērĕ fŭrōrem. *Sil.*

Īmpăvĭdŭs, ă, ŭm. *Non effrayé.* Īmpăvĭdus frāngĭt tēlŭm. *V.* Īmpăvĭdum fĕrĭēnt rŭīnæ. *H. Voy.* Intrepidus. ‖ *qqf. avec un rég.* Īmpăvĭdus sōmnī. *Sil.* (VII, 128, scil in somno).

Īmpēdīmēntŭm, ī. *n. Empêchement, obstacle.* Nām mi īmpēdīmēnto ēstis. *Ter.* (*And.* IV, 2, 24. Adde *Prol. Cas. Plaut.* 61). *Voy.* Mora, Obex. ‖ *Au pl. Bagage.* SYN. Sārcĭnŭlæ.

Īmpēdĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Entacer.* Īmpēdĭūnt tĕnĕrōs vīncŭla nūlla pĕdēs. *O.* Cōrnŭă sertīs Īmpēdĭūnt. *V.* Ălternīs ŏrbĭbus ŏrbēs Īmpēdĭūnt. *Id.* Vīrĭdī nĭtĭdūm căpŭt īmpēdīrĕ mȳrtō. *H.* SYN. Nēctŏ, ĭnnēctŏ, ĭmplĭcŏ, vĭncĭō. *Voy.* Vincio. ‖ *Au fig.* Ălternōs ŏrbĭbŭs ŏrbēs Īmpēdĭūnt. *V.* ‖ *Embarrasser, empêcher.* Eurўălum tĕnĕbræ rāmōrum ŏnĕrōsăquĕ prædă Īmpēdĭūnt. *V.* Frēnīs īmpēdĭūntŭr ĕquī. *O.* Sīngŭltŭ mĕdĭōs īmpēdĭentĕ sŏnōs. *Id.* SYN. Præpēdĭō, cōhĭbĕō, cŏërcĕō, ŏbstrŭō, ĭntrĭcō. *Voy.* Colubeo, Prohibeo. ‖ *Au fig.* Sēd, dum ălĭōs sērvāt, se īmpēdīvit ĭntĕrĭm. *Pl.* (*Rud. prol.* 7). ‖ *Avec l'inf. Empêcher de.* Quānquām lăcrĭmæquĕ dŏlōrquĕ Īmpēdĭūnt prŏhĭbēntquĕ lŏquī. *O.* Pūbēmquĕ ēdūcĕrĕ cāstris īmpēdĭat. *V. Voy.* Prohibeo.

† Īmpēdĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Impedio. Īmpēdĭtānt nūmĕrō. *St.* (*Th.* II, 590).

Īmpēdītŭs, ă, ŭm. *Enlacé.* Aŭt īmpēdītām cāssĭbŭs rĕfĕrt dāmăm. *M.* (III, 58). Crīnĕm mōllibŭs īmpēdītŭs ūlvis. *St.* ‖ *Au fig. Embarrassé.* Ūsque ădĕō cōnfūsă vēnīt vōx ĭnquĕ pēdĭtă. *Lr.* (IV, 564). Īmpēdītum ĭn ĕo ēxpēdīvī ănĭmŭm mĕŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 17). *Voy.* Implicitus.

† Īmpēllĕrim. *arch. pour* Impulerim. Nōn cōnvēnĭt, qui illum ăd lăbōrem īmpēllĕrim, Nūnc me ĭpsŭm fŭgērē. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 113. Alii leg. *impulerim*, minus bene).

Īmpēllō, ĭs, ŭlī, ŭlsŭm, ĕllĕrĕ. *Pousser, mettre en mouvement.* Hōc gĕrĭtŭr zĕphўrĭs prīmum īmpēllentĭbŭs ūndās. *O.* Dătĕ vēla, īmpēllĭtĕ rēmōs. *V.* Cōnvēllĭmŭs ăltīs Sēdĭbŭs īmpŭlīmūsquĕ (turrim). *Id.* SYN. Ăgō, ūrgĕō, prĕmō, ĭncĭtō, mŏvĕō, cōmmŏvĕō, prōmŏvĕō. ‖ *Pousser contre, vers, dans.* Ĭnquĕ mĕōs fĕrrūm flāmmāmquĕ pĕnātēs Īmpŭlĭt. *O.* Fĕrrūm căpŭlō tĕnŭs īmpŭlit. *Sil.* SYN. Ĭmmittō, ĭngĕrō, mittō, ĭnjĭcĭō. ‖ *Ébranler, frapper.* Mūgĭtĭbŭs aūrēs Īmpŭlĭt. *O.* Mātĕrnās īmpŭlĭt aūrēs Lūctŭs Ārĭstæi. *V.* Nōdōsa īmpēllĭtur ĭlĕx. *L.* SYN. Ĕxcĭtō, vĕrbĕrō, pĕrcŭtĭō, fĕrĭō, quătĭō. ‖ *Au fig. Ébranler, faire impression.* Sōlŭs hĭc ĭnflĕxit sēnsŭs, ănĭmūmquĕ lăbantĕm Īmpŭlĭt. *V.* Nēc plūrā lŏcūtŭs, Īmpŭlit hūc ănĭmōs. *L.* SYN. Mŏvĕō, pĕrcēllō. ‖ *Avec l'infin. Exciter à, porter à.* Īmpŭlĕrat fĕrrō Ārgŏlĭcās fœdārĕ lătĕbras. *V.* Quæ mēns... Īmpŭlĭt hīs cīngī tēlīs? *Id.* Īmpēllūnt crēdĕrĕ Pārcæ. *St.* SYN. Ĭndūcō, ăddūcō, cōmpēllō, ăgō.

Īmpēndĕns, tis. *Suspendu au dessus; menaçant.* Ā stăbŭlīs plŭvĭa īmpēndentĕ rĕcēdūnt. *V. Voy.* Imminens.

Īmpēndĕō, ēs, (*sans parf.*), ērĕ. *n. Être suspendu sur, menacer.* Tāntæ ĭn tĕ ĭmpēndent rŭīnæ, nīsī sūffūlcīs fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 77). Mōlīūscām nŭcĕm Sŭpĕr ĕjŭs dixīt īmpēndērĕ tĕgŭlās. *Id.* (*fragm.* apud *Macr.* 2, 14). *Voy.* Immineo. ‖ † *arch. avec l'accus.* Ītă nūnc īmpărātum sŭbītō tāntă tē īmpēndent mălă. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 2). Nēc, mărĕ quæ īmpēndent, vēscō sălĕ săxă pĕrēsă. *Lr.* (I, 327. Adde *Læv.* apud *Fest.* in *Me.* Quod et notat *Diom.* 1, 305).

Īmpēndĭō. *Voy.* Impendium.

Īmpēndĭōsŭs, ă, ŭm. *Dépensier.* Nīmĭo īmpēndĭōsŭm prædstăt tē quam ĭngrātŭm dīcĭĕr. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 12).

Īmpēndĭŭm, ĭī. *n. Dépense. Voy.* Impensa. ‖

Tribut. Māgnīque īmpēndīā mūndī. *St. Voy.* Tributum. ‖ īmpēndīō. *abl. pris adv.* (*s'emploie ordint. avec un compar.*). *Beaucoup.* Īmpēndīō māge ānīmūs gaudēbat mihī. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 59. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Aul. prol.* 18, et apud *Non.* 2, 450, qui vertit *magis.* Etiam *Afran.* apud *Charis.* 2, 182; *Læv.* apud *Gell.* 19, 7).

Īmpēndō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Dépenser.* Quīs ægrām... gallīnam īmpēndăt ămīcō. *J.* (12, 95). SYN. Cōnsūmō, īnsūmō. ‖ *Sacrifier, faire le sacrifice.* Īmpēndēndŭs hŏmo ēst, dĕŭs ēsse ŭt pōssit īn ipsō. *Manil.* (IV, 407, de fodinarum labore). *Voy.* Impensus. ‖ *Au fig. Employer, consumer.* Ēt vītam īmpēndĕrĕ vērō. *J.* (4, 91). Vītāmque īmpēndĕrĕ fāmæ. *St.* Īmpēndūnt cūrās ōmnēs. *V.* Lăbŏr īmpēndēndŭs. *Id.* SYN. Īnsūmō, cōnsūmō, cōnfĕrō, cōllŏcō, ăddō, dō.

Īmpēnĕtrābĭlis, ĕ. *Impénétrable.* Nēc tămĕn īllē mĕīs, rĕor, īmpēnĕtrābĭlīs ārmīs. *St.* SYN. Īmpĕrvĭŭs, īnăccēssŭs, īnvĭŭs. ‖ *Au fig.* Pătĕr īmpēnĕtrābĭlis īllīs Lūctĭbŭs. *Sil.* Mēns īmpēnĕtrābĭlis īræ. *Id.*

Īmpēnsă, æ. *f. Dépense, frais, sacrifice.* Īmpēnsāquĕ sŭī pōtĕrīt sŭpĕrārĕ crūōrīs. *O.* Nīhīl ōmnĭbŭs āctŭm Tāntōrum īmpēnsīs ŏpĕrūm. *V.* SYN. Īmpēndĭum, īmpēnsŭm, sūmptŭs, jāctūrā.

Īmpēnsē. *adv. Beaucoup.* Māgĭs īmpēnsē cūpĭtīs, cōnsūlĭtīs pārŭm. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 36. *Id. Eun.* III, 1, 23, ubi *Donat.*). Āllās rēs ēst īmpēnse īmprōbŭs. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 39). *Voy.* Multum. ‖ *Comp.* Īmpēnsĭŭs. *Davantage.* Tāntō mĕ īmpēnsĭŭs ēquum ēst Cōnsŭlĕrĕ. *V.* Ētsi īmpēnsĭŭs ūrŏr. *Cat.* (72, 5). Tūm quōs īmpēnsĭŭs ēquōs Essĕ tĭbī cŭpĭās. *O.*

Īmpēnsŭm, ī. *n.* (*s. ent.* pretium). *Dépense.* Lūscĭnĭās sōlĭtī īmpēnsō prāndĕrĕ cōactās. *H. Voy.* Impensa.

Īmpēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Impendo. *Dépensé, employé.* Ætās īmpēnsā lăbōrī. *L.* Quāndo īn īnfĕrĭās hŏmo ēst Īmpēnsŭs hŏmĭnī? *Sen.* (*Troad.* 298). Lăbŏr īmpēnsŭs. *Grat.* (*Cyn.* 234). ‖ *Considérable, grand.* Tēmpēstās ătquĕ tēnēbræ Coōpĕrānt mārĭa ăc tērrās, īmpēnsă sŭpĕrnē. *Lr.* (VI, 490). Vēl vĭŏlēntă vīrī vīs ătque īmpēnsă lĭbīdō. *Id.* (V, 965). *Voy.* Impense. ‖ *Compar.* Ārcādĭæ tămĕn ēst īmpēnsĭŏr illī Cūra sŭæ. *O.*

Īmpĕrātŏr, ōris. *m. Chef, général.* Hīc quālĭs īmpĕrātŏr nūnc prīvātŭs ēst. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 63. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 8). Ēōnē nōmĭne, īmpĕrātŏr ūnĭcĕ. *Cat.* (39, 12). *Voy.* Dux. ‖ *Empereur.* Tūnc quŭm prāndĭă mīsīt īmpĕrātŏr. *M.* (V, 50, nempe Domitianus). SYN. Prīncĕps. PPH. Īmpĕrī rēctŏr, ārbĭtĕr. Rērŭm cūstōs, dŏmĭnŭs, pōtēns. Ōrbĭs mŏdĕrātŏr. Mundī rēctŏr, præsĕs. Tērrārŭm dŏmĭnŭs, rēgnātŏr. *Voy.* Rex.

Īmpĕrātŭm, ī. *n. Ordre.* Ēt īmpĕrātă pĕrāgĕ. *Sen.* (*Oct.* 874). *Voy.* Jussum.

Īmpĕrcēptŭs, ă, ŭm. *Insaisissable.* Īmpĕrcēptă pĭă mendācĭă fraŭdĕ lātĕbānt. *O. Voy.* Arcanus.

† Īmpĕrcō *ou* Īmpārcō, ĭs, ĕrĕ. *Épargner, ménager.* Intĕgræ ătque īmpĕrĭtæ huīc īmpĕrcĭtō. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 11. *Id. Amp.* I, 3, 2. *Festus* : « *Impercito*, parcito. »).

Īmpĕrcūssŭs, ă, ŭm. *Non frappé.* Ātque īmpĕrcūssōs nōctĕ mŏvērĕ pĕdēs. *O.*

Īmpĕrdĭtŭs, ă, ŭm. *Non détruit, non tué.* Grāĭīs īmpĕrdĭtă cōrpŏrā, Teŭcri. *V.* Māgnō fĕrĭēs īmpĕrdĭtă Tўdcō Pēctŏrā. *St.*

Īmpĕrfēctŭs, ă, ŭm. *Non achevé.* Pārs īmpĕrfēctă mānĕbāt. *V.* Vĕrba īmpĕrfēctă rĕlīnquō. *O.*

Īmpĕrfōssŭs, ă, ŭm. *Non percé.* Mānĕt īmpĕrfōssŭs ăb ōmnī (jctu). *O.*

† Īmpĕrfŭndĭēs, ēī. *f. Négligence à se laver.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 437.)

† Īmpĕrĭālis, ĕ. *néol. Impérial.* Īmpĕrĭālĕ căpŭt sāncti ăd vēstĭgĭă sūbdēns. *Fort.* (IV, 375. Adde *Anthol.* II, p. 628).

Īmpĕrĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a le pouvoir, qui commande, puissant.* Quīsnam ĭgĭtŭr lĭbĕr? săpĭēns, sĭbĭque īmpĕrĭōsŭs. *H.* Sēd mē Īmpĕrĭōsă trāhit Prōsĕrpīnă. Æquŏr īmpĕrĭōsĭŭs. *Id.* Īmpĕrĭōsă vīrgă. *O.* SYN. Pōtēns. ‖ *Impérieux.* Nīmĭs īmpĕrĭōsŭs ēst. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 4). *Voy.* Superbus.

Īmpĕrĭtĭă, æ. *f. Ignorance. Voy.* Inscitia.

Īmpĕrĭtō, ās, ārĕ. *n. Commander.* Quīs nēmŏri īmpĕrĭtĕt, quēm tōta ārmēntă sĕquāntŭr. *V.* Quī māgnīs lēgĭōnĭbŭs īmpĕrĭtārĕnt. *H. Voy.* Impero.

Īmpĕrĭtŭs, ă, ŭm. *Ignorant.* Hŏmĭne īmpĕrĭtō nūnquām quīdquam ĭnjŭstĭŭs. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 18. *Id. Eun.* V, 2, 42; *Pl. Mil.* III, 3, 45). *Voy.* Rudis.

Īmpĕrĭŭm, ĭī. *n. Autorité, pouvoir.* Cōnsŭlĭs īmpĕrĭum hīc prīmus sævāsquĕ sĕcūrēs Accĭpĭĕt. *V.* SYN. Jūs, mūnŭs, pōtēstās. ‖ *Domination, souveraineté.* Nōn illī īmpĕrĭum pĕlăgī sævumquĕ trĭdēntēm Sortĭ dătŭm. *V.* Īmpĕrĭum sīnĕ fīnĕ dĕdī. *Id.* Fūnēstă mĕrcēs pŭppīs, ēt prētĭum īmpĕrī. *Sen.* (*Oct.* 601. Sic *Hor. Od.* IV, 15, 14). SYN. Dĭtĭō, pōtēstās, rēgnŭm, jūs, pōtēntĭă, mŏdĕrāmĕn, *qqf.* dŏmĭnātŭs, sōlĭum, scēptrŭm, dĭădēmă, jŭgŭm, hăbēnæ, rēs (*plur.*). EP. Āmīcum, mītĕ, lēnĕ, bĕnīgnŭm, fēlīx, pōtēns, sŭpĕrbŭm, dūrŭm, ĭmmītĕ, ĭnīquŭm, grăvĕ, mōlēstŭm, vĭŏlēntŭm. PPH. Īmpĕrĭī *ou* rēgnī jūs, jūrā, pōtēntĭă, mŏdĕrāmĕn, pōtēstās, mājēstās, pōndŭs, ōnŭs, mōlēs, dĕcŭs, hŏnŏr *ou* hŏnōs. Summā *ou* rēgĭă pōtēstās. Scēptrī dĕcŭs. PHR. Nōn rēs Rōmānæ pĕrĭtūrăquĕ rēgnă. *V.* ‖ *Empire, royaume.* Sŭpĕr ēt Gărāmāntās ĕt Īndōs Prōfĕrĕt īmpĕrĭum. *V.* Īmpĕrĭum tērrīs, ănīmōs æquābit Ōlўmpō. *Id.* SYN. Rēgnŭm, fīnēs, līmĭtēs. PPH. Īmpĕrĭī fīnēs, līmĭtēs. *Voy.* Regnum. ‖ *Ordre.* Ātlōntĭădēs tāntō mŏnĭtu īmpĕrĭōquĕ dēōrum. *V. Voy.* Jussum.

† Īmpĕrjūrātŭs, ă, ŭm. *Par qui on ne fait pas un faux serment.* Īmpĕrjūrātæ lăbĕrĭs ămnĭs ăquæ (*Ibis*, 78).

Īmpĕrmīssŭs, ă, ŭm. *Défendu.* Cuī dōnĕt īmpĕrmīssă răptūm Gaŭdĭă. *H. Voy.* Vetitus.

† Īmpĕrmīxtŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas mêlé.* (*Lucil.* apud *Non.* 3, 129.)

Īmpĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Donner un ordre, ordonner.* Flĕctĕre ĭtĕr sŏcĭīs tērræque ādvĕrtĕrĕ prōrās Īmpĕrāt. *V.* Răptām pĕrquīrĕrĕ Cādmō Īmpĕrāt. *O.* Hæc ĕt ĭdōnĕŭs īmpĕrŏr. *H.* ‖ *Être souverain, gouverner.* Prōvēntū scĕlĕrŭm quærūntŭtĕr īmpĕrĕt ūrbī. *L.* Ănīmām rēgĕ, quī nīsī pārĕt, Īmpĕrāt. *H.* Ātque īmpĕrāt ārvīs. *V.* SYN. Īmpĕrĭtō, rēgnō, dŏmĭnŏr, rĕgō, mŏdĕrŏr, tēmpĕrŏ, flĕctō, frēnō, cōmpēscō, cŏhĭbĕō, præsŭm. PPH. Īmpĕrĭŭm tĕnĕō, ēxĕrcĕō, hăbĕō, rēgō. Rēgnŭm, rēgna hăbĕō, tĕnĕō. Īmpĕrĭō, īmpĕrĭīs rēgō, prēmō, mŏdĕrŏr, frēnō, tĕnĕō. Īmpĕrĭō, scēptrō pōtĭŏr. Mihī pārĕt *ou* pārēnt. Mē sŭb dŏmĭnō ēst *ou* sūnt. Īmpĕrĭŭm *ou* rēgnŭm mihī ēst. Īmpĕrĭī hăbēnās, frēnă, clāvŭm mŏdĕrŏr, flĕctō, rēgō, trăctō, tĕnĕō. Pōpŭlōs dĭtĭōnĕ tĕnĕō. Pōpŭlīs, jūrā, lēgēs īmpōnō, dō, stătŭō. Lēgēs pōnō. Pōpŭlōs sērvĭtŭ prēmō. Jūs hă-

bĕŏ (de *ou* in). VERS. Pĕr pŏpŭlŏs dărĕ jūrā. *V.* Jūrā dăbăt lēgēsquĕ vĭrīs. Tōtŭm sŭb lēgēs mittĕrĕt ōrbĕm. *Id.* Quī tōt sĭmŭl undiquĕ gēntēs Jūrīs hăbērĕ sŭī vēllĕt. *L.* Mundī jām sŭmmă tĕnēntĕm. Jūs hăbŭīssĕt ĭn ĭpsŭm. *Id.*

Impĕrtĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui est sans effroi.* Mănĕt impĕrtĕrrĭtŭs illĕ. *V.* (Et *Sil.* XIV, 187). *Voy.* Interritus.

Impĕrtĭŏ *ou* Impărtĭŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *et* Impĕrtĭŏr, īrĭs, ¶rī. *d. Faire part, communiquer, donner.* Sī quĭd nōvīstī rēctĭŭs istīs, Candĭdŭs impĕrtī. *H.* Sōspĭtăt, impĕrtīt sălūtĕm plūrĭmam ĕt plēnissŭmăm. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 34). Sācrōsquĕ prŏphētās Hūmāno impĕrtīs gĕnĕrī. *Aus.* (*Idyl.* 1, 12). SYN. Lărgĭŏr, dō, trĭbŭŏ. ‖ — (aliquem aliqua re). Hĕrŭm... Sălva impĕrtīt sălūtĕ sērvŭs Ēpĭdĭcŭs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 23. Sic *Ter. Eun.* II, 2, 40). Sĕd cēsso hŏc mălo hĕram impĕrtīrī prŏpĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 22. *Charis.* 5, 265. » *Impertior* te hac re. »)

Impērtītŭs, ă, ŭm. *Donné.* Tūre ētĭăm dŭcĭbŭs pārvōquĕ săcellō Impērtītŭs hŏnōs. *Prud.* (*Sym.* 240).

Impērtūrbātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas troublé.* Impērtūrbātō bĭbĭt ōrĕ vĕnēnŭm (*Ibis*, 562).

Impērvĭŭs, ă, ŭm. *Qui n'offre point de passage.* Vōrtĭcĭbŭsquĕ frĕquēns crăt, ătquĕ impērvĭŭs ămnĭs. *O.* Tēllŭs pŏpŭlĭs impērvĭă. *V. Fl. Voy.* Invius.

Impĕtĕ. *abl. de l'inus.* Impes, *servant à* Impetus.

Impĕtŏ, ĭs, ĕrŭ. *Fondre sur, attaquer.* Cō lēntem Āchĕlōĭŭs hĕrōs Impĕtīt. *St.* Impĕtīt ōs ; istă. *Sil.* Tēlūmquĕ īrātă rĕcēptŭm Impĕtīt. *L.* SYN. Invādō, āggrĕdĭŏr, pĕtō.

Impĕtrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut obtenir.* Jūnōnī vōtŭm făcĭlĕ impĕtrābĭlĕ, dīxī. *Pp.* (IV, 1, 97). ‖ † *Qui obtient facilement.* Impĕtrābĭlĭŏr quī vīvăt, nullŭs ēst. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 19. *Id. Most.* V, 2, 40). ‖ † *Qui fait obtenir.* Ūt făcĭlem ătquĕ impĕtrābĭlĕm ! *Pl.* (*Epid.* III, 2, 6, nempe diem).

† Impĕtrāssĕrĕ. *ancien infin. fut. de* Impetro. *Devoir obtenir.* Crēdō tĕ făcĭlĕ impĕtrāssĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 35. *Id. Cas.* II, 3, 53).

Impĕtrātŭs, ă, ŭm. *Obtenu.* Pūblĭcŭm lūdŭm sŭpĕr impĕtrātō Fōrtĭs Aŭgŭstī rĕdĭtū. *H.* Ērgo impĕtrātō rĕspōndĕt mūltă fāvōrĕ. *Grat.* (*Cyn.* 493).

† Impĕtrītŭs, ă, ŭm (*mot usité dans les sacrifices*). *Comme* Impetratus. Impĕtrītum, ĭnaŭgūrātum ēst. *Pl.* (*As.* II, 1, 11. *Festus* : « *Impetritum*, impetratum. » Cf. *Val. Max.* I, 1, 1).

Impĕtrŏ *et* Impētrŏ, ās, ārĕ. *Obtenir.* Impĕtrăt ĕt păcĕm, ĕt lōcŭplētĕm frūgĭbŭs ānnŭm. *H.* Ăbĕūnt : rōgāntēs ădĭtŭm, cōntĭnŭo impĕtrānt. *Ph.* Cuī sōlī cūncta impĕtrārĕ făcŭltās. *St.* Ūnum impĕtrāssēnt tĕ rĕvŏcāntĕ dĭĕm. *Pp.* (IV, 7, 26). *Voy.* Obtineo.

Impĕtŭs, ūs, *abl.* impĕtū *ou* impĕtĕ. *m. Impétuosité, violence.* Sīc illăm fĕrt impĕtŭs ĭpsĕ vŏlāntĕm. *V.* Răpĭt impĕtŭs illŭc Thēsĕă măgnānĭmŭm. *St.* Impĕtĕ nūnc vāstō, ceŭ cōncĭtŭs ĭmbrĭbŭs ămnĭs Fĕrtŭr. *O.* (Sic *Lucr.* VI, 327 ; *Sil.* II, 343). Tŭ dē cōnspēctū fŭgārĕ vēlōci impĕtū. *Ph.* SYN. Vīs, vĭŏlēntĭă, mōtŭs, *qqf.* cūrsŭs, lāpsŭs, fŭgă. EP. Cĕlĕr, cĭtŭs, rapĭdŭs, lēvis, ācĕr, vīvĭdŭs, vĭŏlēntŭs, præceps. ‖ *Attaque, choc.* Nōn aŭspĭcātōs cōntŭdĭt impĕtŭs. *H.* Lēŏnĭs ălligūntŭr hŏrrendo impĕtū. *Ph.* SYN. Incursŭs. EP. Hostĭlis, mīnax, sævŭs, tĕrrĭbĭlĭs, mĕtŭēndŭs. ‖ *Mouvement de l'âme, fougue.* Mălĕ cūncta ministrăt Impĕtŭs. *St.* Ēt quŏd nunc ratĭo ēst, impĕtŭs ăntĕ fuit. *O.* Impĕtŭs illĕ săcĕr quī vātŭm pĕctŏră nūtrĭt. *Id.* SYN. Mōtŭs, călŏr. ‖ — ēst. *Être porté vivement à faire une chose.* Rēgĭŏs cūltŭs prŏcŭl Ēst impĕtŭs fŭgissĕ. *Sen.* (*Hip.* 517). Ēt fŭit ĭn tĕnĕrās impĕtŭs īrĕ gĕnās. *O. Voy.* Mens. ‖ *Un des dieux du cortège de Mars.* (*Stat. Theb.* VII, 47.) ‖ † Impĕtĭs, impĕtĭbŭs (*cas rares*). Ĭnde ŭbĭ nōn pŏtŭīt nūbēs căpĕre impĕtĭs aŭctŭm. *Lr.* (VI, 324). Trŭdŭnt rēs ăntĕ, rŭuntquĕ Impĕtĭbŭs crebrĭs. *Id.* (I, 293).

Impexŭs, ă, ŭm. *Non peigné, en désordre.* Stĭrĭăquĕ impexis ĭndŭrŭīt horrĭdă bărbis. *V.* Impexās dĕbĕt hăbērĕ cŏmās. *O.* SYN. Incultŭs, horrĭdus. *Voy.* Capillus. ‖ *Au fig. Négligé, grossier.*

Implātŭs, ă, ŭm. *Souillé d'un crime.* Tānto impĭātŏs făcĭnŏrĕ. *Sen.* (*Hip.* 1086. Adde *Prud. Peri.* 2279. Cf. *Fest.*)

Implĕ. *adv. D'une manière impie.* Nātă gĕnĭtrĭcem implĕ Prŏbrĭs lăcĕssĭt. *Sen.* (*Ag.* 979. *Id. Oct.* 523).

Implĕtās, ātĭs. *f. Impiété.* Sŏcĭāsquĕ sŏrŏres Implĕtātĭs hăbĕt. *O.* Cōrda hŏmĭnis tĕnēbrĭs ăbsolvĕrăt impĭĕtātĭs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 59). PPH. Impĭă mēns. Implŭs aŭsŭs, ērrŏr. EP. Săcrĭlĕgă, tĕmĕrārĭă, aŭdăx, ĭnsānă, ēffrēnĭs, pĕtŭlāns, vĕcōrs. ‖ *Oubli des sentimens de famille, cœur dénaturé.* Ēt cōnsānguĭnĕās ŭt sānguĭnĕ lēnĭăt ŭmbrās, Implĕtātĕ pĭa ēst. *O.* Implĕtātĕ fĕrā vĕcōrdĕm Cōlchĭdă mātrĕm (*Culex*, 248).

Implĭgĕr, ĭgră, ĭgrŭm. *Actif, diligent, prompt.* Implĭgĕr ēxtrēmōs cŭrrĭt mĕrcātŏr ăd Indŏs. *H.* Ille implĭgĕr haŭsĭt Spūmāntĕm pătĕrăm. *V.* Implĭgĕr ăd lĕtŭm. *L.* SYN. Gnāvŭs, ācĕr, prōmptŭs, strēnŭŭs, etc. *Voy.* Gnavus.

Implĭgrē. *adv. Avec promptitude.* Nam ŭt dē nōctĕ mūlta implĭgrēquĕ ēxsŭrrēxī. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 10). *Voy.* Gnaviter.

Impingŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, ĭngĕrĕ. *Pousser, jeter contre.* Ēxănĭmātă sēquēns impingĕrĕt ăgmĭnă mūrīs. *V.* Impingĕ lăpĭdem, ēt dignum ăccĭpĭes prămĭum. *Ph.* SYN. Illĭdŏ, impēllŏ, incŭtŏ, *ou* ĭnjĭcĭŏ, mittŏ, ŏbjĭcĭŏ. ‖ *Au fig.* Quō sē cæcŭs impĕgit fŭrŏr ? *Sen.* (*H. Fur.* 991). Sē sŭb nōctĕ măgistrīs Impingit pĕcōrĭquĕ pāvŏr. *V. Fl.* ‖ — (aliquid). *Donner quelque chose de force, imposer, infliger.* Jŭbĕte huic crāssās cōmpĕdĕs ĭmpingĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 76). Clītĕllās fĕrŭs ĭmpingās. *H.* Tĭbĭ dīcam ĭmpingăm grāndĕm. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 92). SYN. Ōbtrūdŏ, injĭcĭŏ, ĭnfĕrŏ. ‖ *qqf. n. Heurter contre.* Lāpĭs quī nōstrō fīxŭs ōffensācŭlo ēst, Impingăt ĭn quĕm vānĭtas. *Prud.* (*Apoth. præf.* 44).

† Impĭŏ, ās, ārĕ. *Rendre criminel.* Sī mĕ ērgā pārēntem aŭt dĕōs impĭāvī. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 8). Ătquī cōinquĭnātŭm Vītĭīs cŏr impĭāvīt. *Prud.* (*Cath.* 791).

Impĭŭs, ă, ŭm. *Impie.* Pāllădĭs aŭxĭlĭīs sēmpĕr stĕtĭt : impĭŭs ēx quō Tȳdīdēs. *V.* Quŭm Pāllās ŭstō vērtŭit īram ăb Īlĭō In impĭam Ājācis rătĕm. *H.* PPH. Dĕōrŭm, dĕŭm, dĭvŭm, sŭpĕrŭm cōntēmptŏr. VERS. Pārcŭs dĕōrŭm cŭltŏr ĕt infrĕquēns. *H.* Aūrum ōmnēs victă jām plĕtătĕ cōlŭnt. *Pp.* ‖ *Dénaturé, cruel.* Prōmissam ērīpŭī gĕnĕro, ătquĕ ārma impĭa sūmpsī. *V.* Sævīt tŏtō Mārs impĭŭs ōrbĕ. *Id.* Prŏcŭl hĭnc, prŏcŭl impĭŭs ēstō Frātĕr. *O.* Impĭo

dēsētūm fūgiēns Mēdēā pārentēm. *Id. Voy.* Sævus. ‖ *Criminel, scélérat.* Impĭăque ætĕrnām tĭmŭērūnt sæcŭlă nŏctēm. *V.* Implŏs pārræ rĕcĭnēntĭs ōmĕn (ducat). *H.* Ŭbi ĕgo illūm scĕlĕrōsum ătque impĭum invēnĭām? *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 1). *Voy.* Sceleratus.

Implācābĭlĭs, ĕ. *Implacable.* Ēffĭcĕ sīt nōbīs nōn implācābĭlĭs īrā. *O.* Ūltro implācābĭlĭs ārdĕt (Turnus). *V.* SYN. Inēxōrābĭlĭs, dūrŭs, fĕrŭs. *Voy.* Durus.

Implācātŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne peut rassasier ou apaiser.* Lævum implācātă Chărȳbdĭs Ōbsĭdĕt (latus). *V.* Implācātæquĕ vĭgēbăt Flāmmă gŭlæ. *O.*

Implăcĭdŭs, ă, ŭm. *Qui ne souffre point de repos.* Drūsūs Gĕnaūnōs, implăcĭdum gĕnŭs. *H.* Fūrĭs ĕt implăcĭdās dīrŭīt īrā fōrēs. *Pp.* (IV, 10, 13). Sōmnūs ĕt implăcĭdo fūndīt grăvĭs ōtĭă cornū. *St.* Divum implăcĭdissĭmĕ. *Id. Voy.* Inquietus.

Implĕō, ēs, ēvī, ētŭm, ēre. *Remplir.* Implēntŭr fōssæ, ēt cævă flūmĭnă crēscūnt. *V.* Implēvitquĕ mĕrō (pateram). *Id.* SYN. Cōmplĕō, ēxplĕō, rĕplĕō, cūmŭlō. ‖ *Au fig.* Implēvīt clāmōrĕ lŏcūm. *V.* Vārĭīs implēt cōnvīvĭă dictīs. *O.* Āspĕr mĕ implēvĕrāt hŏrrōr. *V. Fl.* ‖ *Rassasier.* Implēntŭr vĕtĕrīs băcchī. *V.* Sē cædĭbŭs implēt. *Sil. Voy.* Satio. ‖ *Au fig.* Implēvīt fālsī gĕnĭtōrĭs ămōrĕm. *V.* Implērīquĕ nequīt (visu). *V. Fl.* ‖ *Accomplir.* Mē quatĕr ūndēnōs sclăt implēvissĕ dĕcĕmbrēs. *H.* Sūōs implēt fēlĭcĭtĕr ānnōs. *O.* SYN. Cōmplĕō, ăbsōlvō, pĕrăgō, cōnfĭcĭō. *Voy.* Fiuio. ‖ *Remplir une charge, un devoir.* Ŭt nōstrās tĭbĭ, Rōmă, vīcēs prō prīncĭpĕ cōnsŭl Implērĕt. *Cl.* SYN. Præstō, ēxsĕquŏr, fŭngŏr.

Implērăm, Implērō, Implēstī, Implēssĕm, etc. *sync. pour* Impleveram, Implevisti, etc. Implēstī lăcrĭmīs tāllă vĕrbă tŭīs. *O.* Implēsse ætātīs fātă dīūrnă sŭæ. *Id.* Implēssēmquĕ fōrōs flammis. *V.*

? Implētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Impleo. (Apud poetas non video.)

Implĭcĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'ancien verbe* Implecto. *Entrelacé.* Cærŭlĕōs implĭcæ crīnĭbŭs ānguēs Ēūmēnĭdēs. *V.* Tūm sălĭce implĭcĭtum mūscōque ĕt ārundĭnĕ crīnēs (*Ad Liv.* 223). *Voy. le suiv.*

Implĭcātŭs, ă, ŭm. *un des part. p. de* Implico. Cānĭdīă brĕvĭbŭs implĭcātă vīpĕrīs. *H.* Lăquĕīs mĭnācĭs implĭcātŭs Jūlĭæ. *Prud.* (*Sym.* 2394). *Voy.* Implicitus.

† Implĭcĭscō, ĭs, ĕre. *Comme* Implico. (*Gloss. Isidori:* « *Implicisceret*, implicaret. » Cf. *Front. ad Cæs.* 3, 13: « Ne ventus lucernam interĭmat, ne quid tibi ex frigore *impliciscat*, etc. » Sic bene *Furlan.*, pro *impliciscar*). ‖ *En partic. Saisir, en parlant d'une maladie.* Ubi primŭm tĭbĭ sēnsĭstī, mŭlĭĕr, implĭcĭscĭēr. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 97). *Voy.* Implictus.

Implĭcĭtŭrŭs, ă, ŭm. *futur du supin* Implicitum. Sērtăquĕ cœlēstēs implĭcĭtūră cŏmās. *O.*

Implĭcĭtus, ă, ŭm. *part. p. de l'ancien verbe* Implicisco, *servant à* implico. *Enlacé, embarrassé.* Pinguĭs ĕt implĭcĭtās vīrgă tĕnĕrēt ārĕs. *M.* (IX, 55). Implĭcĭtī lăquĕīs. *O.* SYN. Implĭcātŭs, impĕdītŭs, implĕxŭs, irrētītŭs, rētēntŭs. ‖ *En partic. Tenant embrassé.* Ōsculăque implĭcĭtī vēnōs rĕdōlentĭă flōrēs. *St.* Ăt implĭcĭtī Pēlĕūs răpĭt ōsculă nātī. *V. Fl.* SYN. Ămplĕxŭs. ‖ *Au fig. Embarrassé.* Lītĭbŭs implĭcĭtūm. *H.* Implĭcĭtās tĕrrōrĕ cōhortēs. *L.* Implĭcĭtās erroré vīās. *Id.* ‖ *Atteint d'une maladie.* Urĕrĕt implĭcĭtūm quūm scĕlĕrātă lŭēs. *M.* (I, 102).

Implĭcŏ, ās, ŭī *et qqf.* āvī, ātŭm *ou* ĭtŭm, ārĕ. *Entrelacer, entortiller.* Cōrpŏră nātōrūm sērpēns ămplĕxŭs ūtĕrquĕ Implĭcăt, ēt mĭsĕrōs, etc. *V.* Dēxtræ sē pārvŭs lūlŭs Implĭcŭĭt. Implĭcăt aūrō (crinem). *Id.* SYN. Innĕctō, impĕdĭō, vincĭō, invŏlvō, lĭgō, rĕlĭgō, etc. *Voy.* Circumdo, Vincio. ‖ *En partic. Tenir embrassé.* Implĭcŭĭt mātĕrnō brāchĭă cōllō. *O.* Post ĕtiām cōllō sē implĭcŭissĕ vŏlēt. *Tib.* (I, 4, 51). *Voy.* Implicitus, Amplector. ‖ *En parlant des combattans qui se mêlent.* Tōtās Implĭcŭĕre intĕr sē ăcĭēs. *V. Voy.* Misceo. ‖ *Au fig.* Incĕrtōs implĭcăt ōrbēs. *V.* Implĭcăt ăctŭs Cæco ērrōrĕ vīās. *L.* SYN. Impĕdĭō, invŏlvō. ¶ *Enforcer, et au fig.* Præcĭpĭtēmquĕ glŏbum fūndō tĕnŭs implĭcāvĭt ĭmō. *Prud.* (*Peri.* 3729). Ătque ōssĭbŭs īgnēm Implĭcăt. *V.* ‖ *Embarrasser.* Quærēntēm vōs tāntō fōrtūnă, Lătīnī, Implĭcŭĭt bellō? *V.* SYN. Impĕdĭō.

† Implōrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut ou doit implorer.* Nūmĭnă mĭsĕrīs ōlĭm implōrābĭlĭă naŭtīs. *V. Fl.* (I, 573).

Implōrātŭs, ă, ŭm. *Imploré.* Jām prĕcĕ Pōllūcīs, jām Cāstōrĭs implōrātă. *Cat.* (68, 65).

Implōrō, ās, ārĕ. *Implorer, invoquer.* Hūjŭs ŏpĕm māgnīs implōrāvērĕ pĕrīclīs. *O.* Ătque implōrāntī sīmĭlīs. *V.* Cœlēstēs implōrāt āquās. *H. Voy.* Invoco, Precor.

Implūmĭs, ĕ. *Qui n'a pas encore de plumes.* Ōbsĕrvāns nĭdo implūmēs dētrāxĭt. *V.* Ūt āssĭdēns implūmĭbŭs pūllīs āvīs. *H.* ‖ *Qui n'a pas d'ailes.* Implūmēs Zēthēsquĕ pŭēr Cālāīsquĕ fŭērūnt. *O.* ‖ *Qui n'a pas de plume, en parlant d'un casque.* (*Sil.* VIII, 421.)

Implŭō, ĭs, ī, ĕrĕ. *n. et act. Pleuvoir sur, arroser de pluie.* Nūbĭlă condūcit, sūmmāsque ădspĕrgĭnĕ sīlvās Implŭĭt. *O.* (*Met:* I, 573, de Peneo. Alii leg. *summis silvis*). Tōrrēns ĭpsīs ădspĕrgĭnĕ tēctīs Implŭĭt. *Sid.* (*Pan.* 2962). ‖ *Au fig.* Mălum quum implŭit cētĕrōs, nōn implŭăt mĕ. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 15).

Implŭviātă vēstĭs, tūnĭcă. *Vêtement teint d'une certaine couleur, ou, selon d'autres, taillé d'une certaine façon.* (*Pl. Epid.* II, 2, 40. *Non.* 16, 3, de *impluviato colore* agit, unde parum lucis elicitur. *Gloss. Philox.* Impluvia, μανδυη.)

Implŭvĭum, ĭī. *n. Gouttière.* Dēvŏlānt ānguēs jŭbātī deōrsum ĭn implŭvĭum dŭō. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 56). Vēnīssĕ clāncŭlŭm pĕr implŭvĭum. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 41).

Impŏlītŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas poli.* Frăgmēntă tēstārum jŭbĕt Hīrta impŏlītīs ānguĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 1496).

Impōllūtŭs, ă, ŭm. *Non souillé.* In quĕīs sē tāntūm mēns impōllūtă vīdĕrĕt. *Paul. Nol.* (*Johan.* 228). ‖ *Non trahi.* Impōllūtă fĭdēs. *Sil.* (XIII, 679).

Impōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *ou* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Mettre sur.* Vīdīt, tŭrĭcrēmīs quūm dōna impōnĕrēt ārīs. *V.* Pūppĭbŭs ĕt lætī naŭtæ impōsŭĕrĕ cŏrōnās. *Id.* Pēlĭŏn impōsĭtŭsse Ōlўmpō. *H.* SYN. Sŭpĕrpōnō, sŭpĕrimpōnō, sŭpĕrăddō, ădjŭngō, ădstrŭō, ăggĕrō, cūmŭlō, strŭō, ōnĕrō, ĭnfĕrō. ‖ — mănŭm. *Mettre la main à une chose, et au fig.* Lānĭfĭcæ pēnsīs impōsŭīssĕ mănŭm. *Tib.* (II, 1, 10). Cālāthīs impōsŭīssĕ mănŭm. *O.* Ătque īsdēm studĭīs impōsŭīssĕ mănŭm. *Id. Voy.* Tango. ‖ — extrēmăm *ou* sūprēmām mănŭm. *Mettre la dernière main, terminer.* Extrēmām Sătŭrnĭă bellō impōnīt rēgĭnă

mănŭm. *V.* Süprêmâm bĕllĭs ĭmpŏsŭissĕ mănŭm. *O.* (Cf. *Donat.* ad *Ter. And.* II, 5, 1). *Voy.* Finio. ‖ — ĭnĕm. *Même sens.* Fĭnĕmque ĭmpŏnĕrĕ rēbŭs. *V.* ‖ *Mettre à la tête, donner pour maître.* Quŏdque vĭrŭm tōti prōpĕrāns ĭmpōnĕrĕ mundō (Fortuna). *L.* Vēndĭdĭt hĭc aurō patrĭām, dŏmĭnumque pŏtentĕm ĭmpŏsŭit. *V.* SYN. Præfĭcĭō, præpŏnō. ‖ *Mettre ou jeter dans.* Sētās ĭgnĭbŭs ĭmpŏnĭt sācrīs. *V.* In ĭgnem ĭmpŏsĭta est. *Ter.* (*And.* I, 1, 102). SYN. Ĭnfĕrō, ĭnjĭcĭō. ‖ *Déposer dans.* Et rĕfĕr ād mātrĕm, sŏcĭōque ĭmpŏnĕ sĕpŭlchrō (membra). *O.* SYN. Ĭnfĕrō, dēpŏnō, rēpŏnō. ‖ *Donner un nom.* Mĕrcŭrĭālĕ ĭmpŏsŭĕrĕ mihĭ cognōmĕn. *H.* Ĭmpōnēns cognātā vŏcābŭlā rēbŭs. *Id.* SYN. Dō, ădō, trĭbŭō. ‖ *Donner, ajouter, causer, imposer, infliger.* Nōn sĭnĕt Dēlĭcĭīs mācŭlam ātque ignōmĭnĭam ĭmpōnĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 93). Ĭmpōnĕs plāgĭārĭō pŭdōrĕm. *M.* (I, 53). Nĕc est difficĭlĕ pœnās cŭlpæ ĭmpōnĕrĕ. *Ph.* ‖ *Charger d'une chose, de fonctions.* SYN. Dēfĕrō, cōmmittō. ‖ *avec le dat. En imposer, tromper.* Făcĭle est bārbārō ĭmpōnĕrĕ rēgī. *J.* (4, 103). Căllĭdŭs ĭmpŏsŭit nūpĕr mihĭ caŭpō Rāvennæ. *M.* (III, 57. *Id.* IV, 40. Cf. *Petr. Sat.* 103 : « Permutato colore, *imponemus* inimicis. ») *Voy.* Decipio.

Ĭmpōrtō, ās, ārĕ. *Transporter.* Ĭnsŭpĕr ægrŭm Jūmentō ĭmpōrtās. *Alcim.* (III, 425). SYN. Ĭnfĕrō, ĭnvĕhō. ‖ — ārmā. *Porter les armes contre.* Ārma ĭmpōrtāntēs, et rŭptā mātrĕ crĕātōs. *Manil.* (I, 429, de gigantibus). SYN. Ĭnfĕrō. ‖ *Ordint. au fig. Attirer, causer.* Ōdĭŭmquĕ lĭbēllĭs Sēdŭlŭs ĭmportēs. *H.* Aŭt ălĭām quămvĭs clădem ĭmpōrtārĕ pĕrĭclī. *Lr.* (III, 827). Nĕ tāntum mĭsĕræ lŭctum ĭmpōrtārĕt sĭbī. *Ph.* Nĕc dămnum ĭmpōrtāt. *T. Maur.* (*Met.* 57). *Voy.* Ĭnfĕro.

Ĭmpōrtūnĭtās, ātĭs. *f. Méchanceté, injustice.* Ĭmpōrtūnĭtātĕm spĕcĭātæ ănĭcŭlæ. *Ter.* (*And.* I, 4, 4. Ubi *Donat.*). Tānta ĭmpōrtūnĭtās, tāntăque ĭnjūrĭă. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 6).

Ĭmpōrtūnŭs, ă, ŭm. *Dangereux, funeste, sinistre.* Quōs cōmmūnĭs hīems ĭmpōrtunŭsquĕ Căphăreūs Mersĭt æquīs. *O.* Bĕllum ĭmpōrtūnum, cīvēs, cŭm gēntĕ dēōrŭm (gerimus). *V.* Obscēnĭquĕ cānēs ĭmpōrtūnæquĕ vŏlucrēs. *Id.* SYN. Ĭnfaustŭs, fūnēstŭs, ĭnfēstŭs. (Cf. *Fest.*, et *Isid. Or.* 10.) ‖ *Incommode, désagréable.* Ĭmpōrtūnă tămĕn paŭpĕrĭēs abĕst. *H.* SYN. Grăvĭs, mŏlēstŭs. ‖ *En parlant d'un homme : Incommode, qqf. importun.* Lēno ĭmpōrtūnŭs, dŏmĭnŭs ējŭs mŭlĭĕrĭs. *Pl.* (*Merc. prol.* 44). Fătĕŏr ĕam esse ĭmpōrtūnam ātque ĭncŏmmŏdām. *Id.* (*As.* 1, 1, 47. Adde *Ter. Heaut.* 1, 2, 23). Dăbĭt ĕrĭpĭēnsque cūrŭlē Ĭmpōrtūnŭs ēbŭr. *H.* SYN. Grăvĭs, mŏlēstŭs, ŏdĭōsŭs, ĭnvīsŭs. ‖ *Dur, cruel.* Nĕc mihĭ cŏnjŭgĭum fāta ĭmpōrtūnă negārent. *O. Voy.* Sævus.

Ĭmpŏs, ŏtĭs (sui, animi). *Qui n'est pas maître de soi.* Quŏd ŭllă cŏnjux pĕrfĭda ātque ĭmpŏs sŭī. *Sen.* (*Ag.* 117). Ădŏlescēntī ānĭmī ĭmpŏtī. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 94). SYN. Ĭmpŏtēns, ămēns. PPH. Sŭī nōn cŏmpŏs, nōn pŏtēns. Nōn sŭŏs. ‖ † *Qui ne souffre pas une chose.* Quōs ĭmpŏs dămnī pŭēr ĭncŏnsultŭs ăb ăltō Ĭmpĕtĭt. *Aus.* (*Mos.* 274).

? Ĭmpŏsĭssĕ, *pour* Imposuisse. (Sic plerique legunt apud *Plaut. Most.* II, 2, 4 : *Scies imposisse in undam, haud causa illico est.* Alio fortasse ordine metro melius consulendum. Ceterum verbum in una alterave inscriptione exstat).

Ĭmpŏsĭtŭs, *et sync.* Ĭmpŏstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Impono. Ĭmpŏsĭtĭquĕ rēgis jŭvĕnēs ăutĕ ōrŭ pārēntŭm. *V.* Mē dīcēntĕ cāvīs ĭmpŏsĭtum ĭlĭcĕm Săxīs. *H.* Et quæcūnquĕ fŏris vēnĭunt, ĭmpŏstăquĕ nōbis Pōndĕrā sūnt. *Lr.* (V, 544). Ĭnārĭmĕ Jŏvīs ĭmpĕrĭīs ĭmpŏstă Týphœō. *V.*

† Ĭmpŏssĭbĭlĭs, ĕ. *Impossible.* Est ĭmpŏssĭbĭlĭ spērtārĕ prōfŭndă Săbāōth. *Prud.* (*Apot.* 901). SYN. Vĕtĭtŭs. PPH. Quŏd vīrēs sŭpĕrăt, ĕxercĕdit. Vĭrĭbŭs, cōnātĭbŭs mājŭs. Quŏd fĭĕrī nequĭt. PHR. Quĭd fĭĕrī nōn pŏssĕ pŭtēs, sī jūngĭtŭr ŭllă Ursĭdĭō?

J. Voy. Nunquam, Velitus.

† Ĭmpŏsīvī. *arch. pour* Imposui. Ĭn Sĭcĭlĭam, et quĭdquĭd dŏmī fŭit, ĭn nāvĭm ĭmpŏsīvī. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 27). *Voy.* Deposivi, Posivi.

Ĭmpŏstŭs. *Voy.* Impositus.

Ĭmpŏtēns, ēntĭs. *Impuissant.* Ĭnultă cēssĕrăt ĭmpŏtēns Tēllūrĕ. *H.* SYN. Dēbĭlĭs, *qqf.* victŭs. ‖ *Qui n'est pas maître de.* Cōnsĭlĭī ĭmpŏtēns. *Sen.* (*Ag.* 126). SYN. Ĭmpŏs. ‖ *Ordint. Qui n'est pas maître de soi; violent, furieux.* Illŭm dēpĕrĭt ĭmpŏtēntæ ămōrĕ. *Cat.* (35, 12). Et ĭndĕ tŏt pĕr ĭmpŏtēntīă frētă. *Id.* (4, 18). Quĭdlĭbĕt ĭmpŏtēns Spērārĕ. *H.* Quŏd nōn ĭmbĕr ĕdāx, nōn āquĭlo ĭmpŏtēns Pŏssĭt dĭrŭĕrĕ. *Id.* Quŏd lŭctŭs dăbăt ĭmpŏtēns. *Boet.* (3, 12). SYN. Ĭnsānŭs, dēmēns, fŭrēns, vĭŏlēntŭs. ‖ *Violent, méchant, cruel.* Ægō tē aūtēm nōvī, quum ĕssĕ sōlĕās ĭmpŏtēns. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 130). Et ĭmpŏtēntĭs tĕrgō plēbēĭā mānŭ Scindī tўrānnī. *Sen.* (*H. Fur.* 738). Quīs tam ĭmpŏtēns, ō mīsĕrā, tĕ cāsŭs rŏtăt? *Id.* (*H. OEt.* 715). *Voy.* Sævus.

Ĭmpŏtēntĭă, æ. *f. Impuissance.* Prōptĕr sŭam ĭmpŏtēntĭām sē sēmpĕr crēdŭnt nēgligī. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 16). ‖ *Violence.* Grĕgem æstŭōsă tŏrrĕt ĭmpŏtēntĭă. *H.*

Ĭmprānsŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas dîné.* Vērum hīc ĭmprānsī mĕcŭm dīsquĭrĭtĕ. *H.* Nĭmĭă est stŭltĭtĭă, sēssum ĭmprānsum ĭncēdĕrĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 10). SYN. Ĭncœnātŭs, jējūnŭs.

Ĭmprĕcŏr, ārĭs, ārī. *d. Faire des imprécations, maudire, souhaiter un malheur.* Lĭttŏrā lĭttŏrĭbŭs cōntrārĭă, flŭctĭbŭs ūndās Ĭmprĕcŏr, ārma ārmĭs. *V.* Quŏd dignŭm stŏlĭdīs mēntĭbŭs ĭmprĕcĕr? *Boet.* (3, 8). PPH. Dīrā prĕcŏr. Mălă ōmnĭă pŏscō. Dīrīs dēvŏvĕō, ĭncēssō, ăgō, ōnĕrō. Mălă mŭltă prĕcŏr. Căpĭtī dīrā cănō. Pœnās pŏscō. PHR. Hostĭlĭquĕ căpŭt prĕcĕ dētēstātŭs ēuntīs. *O. Voy.* Væ.

† Ĭmprĕssĭō, ōnīs. *f. Action de presser contre.* Dīra aŭt crĕmāssĕt lămĭnārum ĭmprĕssĭō. *Prud.* (*Peri.* 2052). SYN. Ĭmprĕssŭs.

Ĭmprĕssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Imprimo. *Pressé contre, appuyé.* Stāmĭnăquĕ ĭmprĕssō fātālĭă pōllĭcĕ nēntēs. *O.* Os ĭmprĕssă tŏrō. *V.* Ĭmprĕssōquĕ gĕnū. *Id.* ‖ *Empreint, gravé.* Ĭmprĕssŭs signis crātēr. *V.*

† Ĭmprĕssŭs, ūs. *m. Comme* Impressio. Ĭnvŏlvĭtŭr, ăc sŭb Pĕctŏrĭs ĭmprĕssū. *Prud.* (*Psych.* 341).

Ĭmprīmĭs, Ĭnprīmĭs *ou* Ĭn prīmĭs. *adv. Avant tout, surtout; principalement.* Imprimis vĕnĕrārĕ dĕōs, ātque ānnŭă māgnæ. *V. Voy.* Præcipue. ‖ *Avant tout, d'abord.* In primis Lūcānŭs apĕr. *H. Voy.* Primum.

Ĭmprĭmō, ĭs, essī, essŭm, Ĭmĕrĕ. *Presser.* Nōn lævŏr cippŭs nunc imprimit ossa. *Pers.* (1, 37). *Voy.* Premo. ‖ *Empreindre, imprimer, marquer.* Aŭt pĕcŏrī signum aŭt nūmĕrōs ĭmprĕssĭt ăcervīs. *V.* Ĭmprĭmĕrĕtquĕ mŭrīs Hostĭle ărātrum exercĭtŭs ĭmpŏtēns. *H.* Ĭmprĕssĭt mĕmŏrēm dēntĕ lăbrīs nŏtăm. *Id.* SYN Signō, fĭgō, ĭnfĭgō, *qqf.* ĭnurō.

‖ — signum. *Cacheter, sceller.* Imprimāt hīs cūrā Mæcēnās signa tabellīs. *H.*

Improbātus, ă, ŭm. *Désapprouvé.* Mūltī, quī dŏmi ætātem ăgĕrent, propterĕā sunt improbātī. *Enn.* (apud *Cic. Ep. Fam.* 7. Addē *Sid. Pan.* 3160).

Improbē. *adv. D'une manière qui n'est pas juste; à tort.* Summā sŭbducta improbē. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 42). Improbe accusāt Neptunum. *P. Syr.* ‖ *Méchamment.* Si quid scis mē fecisse inscītē atque improbē. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 58). SYN. Malē, pervĕrsē. ‖ *Lascivement.* Quæ multō dicĭtur improbius. *Cat.* (68, 126, nempe osculari).

Improbĭtās, ātis. *f. Méchanceté.* Gaudĕt, et improbĭtās munĕris instăr habĕt. *O.* Sic totam prædām sōla improbĭtās abstŭlit. *Ph. Voy.* Scelus, Sævitia. ‖ *Mœurs dissolues.* Nām prodĭgā corruptōris improbĭtās ipsōs audĕt tentārĕ parentes. *J.* (10, 305). SYN. Nequĭtĭa

Improbŏ, ās, ārĕ. *Désapprouver.* Improbăt hās pastōr. *O.* Per improbātūrum Jŏvem. *H.* Quĭd, impudĭce, et improbandē Cæsări? (*Virg. Catal.* 5, 9.) SYN. Damnŏ, culpŏ, argŭō. *Voy.* Culpo.

Improbŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* improbus. Fingĕ tamĕn tē improbŭlum. *J.* (5, 72).

Improbus, ă, ŭm. *Mauvais, de mauvaise qualité.* Orĕt canīnās pœnās improbi bŭccās. *M.* (X, 5). Mollibus in prātis altē ŏs improbus exstăt. *St.* (*Silv.* II, 1, 107). Improbæ mercēs. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 43). SYN. Malus, prāvus. ‖ *Méchant, malhonnête, pervers.* Scilicĕt improbæ Crescunt divĭtiæ. *H.* Improbi essent et scelĕsti. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 137). SYN. Malus, nefārius, pervĕrsus. ‖ *Méchant, cruel.* Improbus illĕ puer, crudēlis tū quŏque matĕr. V. Lavīt improbă tĕtĕr ŏră crŭōr. *Id.* Pugnābit primō fortassis, et, Improbĕ, dicĕt. *O. Voy.* Sævus. ‖ *Rusé, trompeur.* Quærit compositōs mānŭs improbă mittĕrĕ talōs. *M.* (XIV, 16). Improbă verbă. *O.* (*Fast.* V, 686). Ænēas æquitum lævīa improbus ārmā Prædmislit. *V.* ‖ *Débauché, obscène.* Pulchrē convĕnit improbis cinædis. *Cat.* (58, 1). Nec minus Hortensi, nec sunt minus improbă Sērvi Cărmină: quis dŭbitet nomĭnă tāntă sequi? *O.* Nec dē Gadibus improbis puellæ. *M.* (V, 79). Cinget turba hœdos, Naidĕs improbæ. *Sen. Hip.* 780). SYN. Pŏtŭlans, lascivus, nequam, obscēnus. ‖ *Grand.* Fertur in abruptum magnō mons improbus actu. *V.* Insurgens humĕris hŏminem supĕr improbus exit. *St.* (Adde *V. Fl.* VI, 702). ‖ *Au fig. Grand, obstiné.* Labŏr ōmnia vincit Improbus. *V.* (*G.* I, 145. Ubi *Serv.*). Ingenti frudr improbŏque somnō. *M.* (XII, 17). ‖ *Avide, affamé.* Hic piscibus ātram Improbus inglŭvĭem (explelet). *V.* Lupi quos improbă ventris Exēgit cæcos rabiēs. Nihil improbus ansĕr Officiĕt. *Id.* Tum fauce improbă latro incitātus. *Ph. Voy.* Famelicus. ‖ *Comp.* Improbiŏr. (*Pl. Most.* III, 2, 139; *Mart.* III, 86). ‖ *Superl.* Improbissimus. (*Pl. Rud.* III, 2, 48; *Mart.* XII, 55.)

Impromptus, ă, ŭm. *Lent.* Sermone impromptus Latio. *Aus.* (*Idyl.* 2, 9).

Impropĕrantĕr. *Lentement.* Impropĕrantĕr ăgens primos ē carcĕrĕ cursus. *Aus.* (*Epit. Her.* 35, 3).

Impropĕrātus, ă, ŭm. *Qui n'est pas hâté.* Vĕstigia Turnus Impropĕrāta rĕfert. *V. Voy.* Lentus.

Impropĕrus, ă, ŭm. *Qui ne se hâte pas.* Impropĕrăt cui dūcant filă sorōres. *Sil. Voy.* Lentus.

† Improspectus, ă, ŭm. *Non vu.* Libĕrrimus Ætnă Improspectus hĭat. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 339).

Improvīdus, ă, ŭm. *Imprévoyant, surpris.* Objicĭtur magis, ætque improvīdă pectŏră turbat (monstrum). *V.* SYN. Incautus, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Avec le gén. Qui ne prévoit pas une chose.* Et subĭti cāsūs improvīdus. *J.* (3, 275). ‖ *Avec l'infin.* Servāsse improvīdă campi Distantis spatium. *Sil.*

Improvīsō. *adv. Voy. le suiv.*

Improvīsus, ă, ŭm. *Imprévu, inattendu.* Pelăgŏque rĕmensō Improvīsi ădĕrunt. *V.* Improvīsă sĭmŭl spĕcĭes extĕrrĕt ūtrumque. *H.* SYN. Inopinus, inopīnātus, inexspectātus, inspĕrātus, rĕpentinus, rĕpens, subĭtus, novus. PPII. Non ou haud exspectātus. PHR. Haud exspectātō cĕcidĕrunt vulnĕrĕ taurī. *O.* Qui nec opīnanti nunc tibi fortē venit. *Tib.* ‖ Improvīsō, De improvīso ou Ex improvīsō. *Inopinément.* Scālæ improvīsō, subĭtusque āpparŭit ignis. *V.* Improvīsō quĕ rĕpertum Vivĕrĕ mirātus. *O.* De improvīsō Chrysis ubi me adspexĕrit. *Næv.* (apud *Cic. Tusc.* 4). Ubi de improvīso est intervĕntum mulĭĕri. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 40. *Diom.* 1, 401, scribit uno verbo *Deimprovīso*). Qui ex improvīsō filiam invēni mĕam. *Pl.* (*Rud.* IV, 5, 2). SYN. Inspĕrātō, subĭtō, ante exspectātum.

Imprudēns, tis. *Qui ne sait pas, qui ignore.* Imprudēns hārum rērum ignārusque omnium. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 56). Hunc puĕr imprudēns jăculō Cyparissŭs ăcūtō Fixit. *O.* Sē cupīt imprudēns (de Narcisso). *Id.* Dum fröns tĕnĕra imprudēnsque labōrum. *V.* SYN. Insciŭs, nescius, ignārus, rudis. ‖ *Qui n'est pas sur ses gardes, surpris.* Nunquam imprudēntibus imber Obfŭit. *V.* Nē mi ex insidiis vĕrba imprudenti dŭlit. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 23). *Voy.* Incautus. ‖ *Imprudent.* Ădĕon' te esse incogĭtantem ătque imprudēntem, Phædrĭa? *Ter.* (*Ph.* III, 2, 14).

Imprudēntĕr. *Par mégarde.* Ad flammam accēssit imprudēntius. *Ter.* (*And.* I, 1, 105). *Voy.* Incaute.

Imprudēntĭă, æ. *f. Ignorance.* Heū! tamĕn infēlix, quid ĕnim imprudentĭă prodĕst? (*Ciris*, 190). Si id est pĕccātum, pĕccātum imprudentĭa est. *Ter.* (*Eun. prol.* 27). *Voy.* Ignorantia. ‖ *Imprudence.* Impŭbes, is, *et* impŭbis, ĕ, *gén.* is *ou* ĕris. *m. f. Qui n'a pas atteint la puberté.* Nam puĕr impŭbēs, et ădhūc non ūtilis armis. *O.* Impŭbĭbus annis. *Id.* Impŭbēs mălas. *V.* Impŭbĕ corpus. *H.* Impŭbem Trŏïlŏn. *Id. Voy.* Adolescens.

Impudēns, tis. *Impudent.* Illi impudēnti pœnnas ērĭpiunt ăvi. *Ph.* Edax părasītus, sycŏphănta autem impudēns. *Ter.* (*Heaut. prol.* 38). SYN. Audax, invērecundus. PPII. Pudoris expers, immemor, ŏblītus. Pudōrĕ pŏsĭto, abjecto, exūtō. Pudōrĕ, pudōrem exūtus. Qui pudōrem pŏsŭit, mentĕ excŭlit, nil pudōris hăbĕt. Cui nullus pudor. Frontĕ carens. VERS. Aut quum pĕrfricŭit frontem, pŏsŭitque pudōrem. *M.* Ŏs hŏminis! *Id.* Quandŏ rĕcepit Ejectum sēmĕl ăttrĭtă dē frontĕ rubōrem? *J.* ‖ *En partic. Effronté, sans pudeur, surtout en parlant d'une femme.* Impudēns hinc patrios pœnātes. *H.* Ludisque et bibis impudens. *Id.* SYN. Invērecundus, impudīcus, procax, prŏtervus. PHR. Quæ cură pudōris? *St.* Ămŏ, pudor, quām tē violo. *V.* Oblĭtă pudōris. *O.* Damnă pudōris Turpiă. *Cl.* Hic nullus vĕrbis pudor. *J.* Contempti rupistis frēnă pudoris. *Prop.*

Impudēntĕr. *Effrontément.* Non impudēntĕr vītă, quōd rĕliquum est, pĕtīt. *M.* (I, 50). Mirum

vēro, impūdēntēr mūlier sī fēcit! *Ter.* (*And.* IV, 4, 16). SYN. Prōcācītēr, prōtērvē, audācter.

Impūdēntĭă, æ. *f. Impudence.* Quōrūm stultĭtĭă quæstūs impūdēntĭæ est. *Ph.* Fēcistī, quum istānc nactūs impūdēntĭām. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 52). SYN. Audācĭă, prōtērvĭă. *Voy.* Impudens.

Impūdĭcĭtĭă, æ. *f. Absence de pudeur ; impudicité.* Scīō fide hērcle hērĭlī ūt sōlĕāt impūdĭcĭtĭa öpprōbrārī. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 11. *Id. Amp.* II, 2, 189).

Impūdĭcŭs, ă, ŭm. *Impudent, déhonté.* Ō fācĭnŭs impūdĭcŭm! Quām lĭbĕram ēsse öpörtĕāt, sērvīrĕ pōstŭlārĕ! *Pl.* (*Rud.* II, 3, 62). ‖ *Impudique.* Nēc impūdĭcă Cōlchĭs întŭlĭt pĕdĕm. *H.* Nūnc, quāndō factīs impūdĭcīs ābstĭnēs, Ab impūdĭcīs vērbīs āvörtī vōlŭ. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 45). SYN. Impūdēns, lāscivŭs, impūrŭs, obscēnŭs, imprōbŭs, nēquām, prōtērvŭs, turpĭs, ignōmĭnĭōsŭs. *Voy.* Impudens. ‖ — digĭtŭs. *Doigt du milieu. Voy.* Digitus. ‖ — ödör. *Odeur infecte.* (*Mart.* XII, 32.)

Impūgnō, ās, ārĕ. *Attaquer.* Ēt quī nōn pēccānt, impūgnāntŭr frauděbus. *Ph.* SYN. Aggrĕdĭŏr, impĕtŏ, lăcessō. ‖ *Attaquer un ouvrage.* Nōstrā sĕd impūgnāt, nōs nōstrāquĕ lĭvĭdŭs ödĭt. *H.* Impūgnēnt ūnŭs ĕt ălĭēr öpŭs. *O. Voy.* Carpo.

Impŭlsŏr, ōrĭs. *m. Instigateur, conseiller.* Mē suāsōre ātque impŭlsōre id factum aūdactĕr dicĭtō. *Pl.* (*Most.* III, 3, 13). Hērē, nē mē spectēs : me impŭlsōrĕ nōn fācit. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 18). SYN. Suāsŏr, hortātŏr, hortāns, auctŏr, consĭlĭārĭus.

Impŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Impello. *Poussé, agité, ébranlé, excité.* Impŭlsās tĕntāvĭt pollĭcĕ chordās. *O.* Impŭlsāquĕ tўmpănă pālmīs. *Id.* Impŭlsæ tōnsis trēmŭērĕ cārinæ. *O.* ‖ *Au fig.* Cæssandræ impŭlsŭs fŭrĭis. *V.*

Impŭlsŭs, ūs. *m. Impulsion, choc.* Impŭlĭt-: impŭlsū quō māximŭs insōnăt æthēr. *V.* Dīmōtis impŭlsū pĕctōris ūndīs. *O. Voy.* Pulsus. ‖ *Au fig. Instigation.* Sĕd hūc ĕă quĭd întrōiērĭt impŭlsū mĕō. *Pl.* (*Trin. prol.* 10). Ubī dūxĕre impŭlsū vostrō, vōstro impŭlsu eāsdem ēxīgunt. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 45). SYN. Instĭnctŭs.

Impūnĕ. *adv. Impunément.* Haūd impūnĕ quīdĕm, nēc tālĭă pāssŭs Ulўssēs. *V.* Nōn impūnĕ tămĕn scĕlŭs hōc sinīt ēssĕ Lўæŭs. *O.* ‖ *Sans dommage, sans rien perdre.* Ălĭēnīs rāmōs impūnĕ vidēmŭs Vĕrtĕre ĭn ălĭēnīs. *V.* Impūne ābīrĕ deindĕ quĭă jām nōn pōtēst. *Ph.* ‖ *Comp. et sup.* Impūnĭŭs, Impūnissĭmē. (*Ter. Heaut.* III, 3, 49; *Pl. Pœn.* I, 3, 2.)

Impūnĭtās, ātĭs. *f. Impunité.* PHR. Impūnĕ ăbĕō, Impūnĕ mĭhī ēst. Impūnĭtās discēdō. Impūnĕ făcĭō. Impūnĕ sĭnō, hăbĕō. Impūnĭtŭm sĭnō, fĕrō, rĕlĭnquō, dīmittō. Rēs impūnĭtă ēst.

Impūnĭtŭs, ă, ŭm. *Impuni.* Haūd impūnĭtŭm quōndam fŏrĕ. *J.* (13, 200). Tērgō plĕctŏr ēnĭm : quī tu impūnĭtĭŏr illā? *H.* SYN. Inultŭs.

† Impūrātŭs, ă, ŭm. *Comme* Impurus. Jām pōstŭlābās te, impūrātă bellŭă. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 59). Nil do, impūrātŭs me ille ŭt ētiam irrīdĕāt. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 64. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 468).

† Impūrĭtās, ātĭs, *et* Impūrĭtĭă, æ. *f. Impureté.* Tuās impūrĭtātĭs trălŏquī nēmō pōtēst. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 7).

Impūrŭs, ă, ŭm. *Impur, sale ; obscène ; infâme.* Sĕd quæ se impūrō dĕdat ădŭltĕrĭō. *Cat.* (66, 84). Eublus impūræ cōnditŏr hīstorĭæ. *O.* Ĕă sērvīēbāt lēnōnī impūrissŭmō. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 33). SYN. Turpĭs, spurcŭs, fœdŭs, sordĭdŭs, immundŭs, obscēnŭs. *Voy.* Sordidus, Impudicus.

Impūtātŭs, ă, ŭm. *Non taillé.* Ēt impūtātă flōrĕt ūsquĕ vīneă. *H. Voy.* Intonsus.

Imputō, ās, ārĕ. *Mettre en ligne de compte.* Quī nōbis pĕrĕūnt, ĕt impūtāntŭr. *Mart.* (V, 21, 13, nempe soles). Frūctŭs āmīcĭtĭæ māgnæ cĭbŭs : impūtāt hūnc rēx, Ēt, quāmvīs rārum, tāmĕn impūtāt. *J.* (5, 13). *Voy.* Numero. ‖ *Imputer, attribuer.* Mōrtēm sĕnĭōrĭbŭs impūtēt ānnis. *O.* SYN. Tribŭō, āttrĭbŭō, ădscrĭbō, cōnfĕrō (in). ‖ *Faire valoir, vanter.* Impūtēt ipsĕ dĕūs nēctār mĭhī, fiĕt ăcētŭm. *M.* Nōli impūtārĕ vānŭm bĕnĕfĭcĭum mĭhī. *Ph.* Sē spĕctābĭlĭs impūtāt ūrbī. *Prud.* (*Sym.* 1899). SYN. Jactō.

Imŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Imus. Vĕl ānsĕrĭs mĕdŭllŭlă, vĕl ĭmŭla ōrĭcillă. *Cat.* (25, 2).

Imŭm, ī. *n., et* Īmă, ōrŭm. *pl. Le fond.* Fŭlvās ēx īmō vĕrtĭt ārēnās. *O.* Pērspĭcŭās īmo (aquas). Mērgĭt ĭn īmă rătēm. *Id.* Īmă pĕtīt. *V. Voy.* Fundus. ‖ Īmŭm. *L'extrémité, le bout, la fin.* Mēdĭō nē discrĕpĕt īmŭm. *H.* Sērvētŭr ăd īmŭm Quālĭs ăb incēptō prōcēssērĭt. *Id. Voy.* Finis.

Īmŭs, ă, ŭm. *Qui est au bas, au fond, profond.* Sēd grăvĭtĕr gĕmĭtŭs īmō dē pĕctŏrĕ dūcēns. *V.* Tēllūrĕ sŭb īmă. *Id.* Prærsēns vĕl īmō tōllĕrĕ dē grādū. *H.* SYN. Infĭmŭs, prōfundŭs, ăltŭs, infĭmŭs, dēpressŭs, hŭmĭlĭs, dēmissŭs. ‖ — vōcĕ. *H. A voix basse.* SYN. Dēpressă. ‖ *Au fig. Bas, dernier.* Ārmōrŭm sŭpĕrĭs īmīsquĕ dēōrŭm Ārbĭtĕr. *O.* Sŭpĕrĭs dĕōrŭm Grātŭs ĕt īmīs. *H.* SYN. Hŭmĭlĭs, ūltĭmŭs, infĕrĭŏr. ‖ *Dernier.* Quī sācĕr ĕst īmĭs mānĭbŭs, īmŭs ĕrāt (mensis). *O.* SYN. Extrēmŭs, ūltĭmŭs, sŭprēmŭs. ‖ Īmŭm, Īmă. *pris. subst. Voy.* Imum.

In. *prép.* 1. *Avec l'abl. Dans* (*sans mouv.*). Crĕvērūnt mātrĭs ĭn ălvō. *O.* Sī nūllăm nōstrīs ūltrā spĕm pōnīs ĭn ārmīs. *V.* ‖ *Sous.* In lĭquĭdā pīscēs dēlītŭīstīs āquā. *O.* Nēc vītam ămittĭt ĭn ūndīs. *H.* SYN. Sŭb. ‖ *Sur.* Quāttŭŏr ĭn' nīvĕīs aūrĕŭs ĭbīs ĕquīs. *O.* Călăbrīs ĭn montĭbŭs örtŭs. In plūmīs cōllă rĕpōnīt. *Id.* SYN. Sŭpĕr. ‖ *En.* Ēn sēgĕtēs prīmīs mŏrĭŭntŭr ĭn hĕrbīs. *O.* In ārmīs Hōstīs ădēst. *Id.* ‖ *Dans, par.* Cāntātŭr tōtō nōmĭnĕ ĭn ŏrbĕ tŭŭm. *O.* SYN. Pĕr. ‖ *En, avec.* Hōrrĭdŭs in jăcŭlīs. *V.* Sīve ĕrīt ĭn Tўrĭīs. *O.* Trĭfĭdă Nēptūnŭs ĭn hāstă. *V. Fl.* SYN. Cŭm. ‖ *Entre, parmi, au milieu de.* Mēdĭīs ĭn mīllĭbŭs ārdĕt. *V.* Æquām mēmĕntō rēbŭs ĭn ārdŭīs Sērvārĕ mēntĕm. *H.* SYN. Intĕr. ‖ *A l'égard de.* Achillēs Tālĭs ĭn hōstĕ fŭīt Prĭāmō. *V.* Tālis ĭn Hippōlўtō nōn fŭīt illă sŭō. *O.* Fēcīt ĕt ĭn captă Lўrnessĭdĕ māgnŭs Achillēs. *Id.* Victŏr ĕrāt quāmvīs, æquŭs ĭn hōstĕ fŭīt. *Pp.* (III, 17, 28). SYN. In (*avec l'acc.*), ērgă. ‖ *Pour.* In māgnō mūnĕrĕ Cīsseūs Fĕrrĕ sŭī dēdĕrāt, etc. *V.* (De quo *Diom.* 1, 407). SYN. Prō. ‖ — tēmpŏrĕ. *A propos. Voy.* Tempus. ‖ — mānŭ, prōmptŭ, mēdĭŏ, prōclīvī, præsentĭă. *Voy.* Manus, etc. ‖ *Par pléonasme poétique.* Maximăque ĭn pārvă sūstŭlĭt ossă mānu. *Pp.* (II, 7, 52). Ēt sīt ĭn ēxīguō laūrŭs sŭpĕrāddĭtă bŭstō (*Ib.* 10, 35).

2. *Avec l'acc. Dans* (*avec mouv.*), *vers.* Nēc vĕnīt ĭn mēntĕm quōrūm cōnsēdĕrĭs ārvīs. *V.* Dēōrum ĭn tēmplă rĕcēpti. *H.* Cōgĕmŭs ĭn hānc cōncēdĕrĕ tūrbām. In jūs răpīt. *Id.* SYN. *qqf. Ad ou* intrā. ‖ *Envers, à l'égard de.* Quĭētŭm Accĭpĭt ĭn Teūcros ănĭmŭm. *V.* Nōtŭs ĭn frātrēs ănĭmī pătĕrnī. *H.* Cōmĭs ĭn ūxōrĕm. *Id.* SYN. Ērgă. ‖ *Contre.* In māgnōs ārmă mŏvētĕ dĕōs. *O* Quĭd mĕŭs Æncās ĭn tĕ

cōmmittĕrĕ tāntūm (potuit)? *V.* Strictis īn jūvĕnēs ūnguĭbŭs. *H.* SYN. Cōntrā, ādvĕrsŭs, ērgā. ‖ *En.* Pārs in frŭstă sĕcānt. *V.* In nūmĕrūm. *Id.* In mūltās cōmpŭtă,sĕctă viās. *O.* Cārmĕn dēdūcĭs ĭn āctŭs. *H.* Jăctis in āltŭm mōlĭbŭs. *Id.* Īn cōmmūnĕ cōnsŭlās. *Ter.* (*And.* III, 3, 16). ‖ *Pour.* In pœnās nōn sătĭs ūnŭs ĕrĭs. *O.* Nătĭs in ūsŭm lætĭtĭæ scȳphīs. *H.* In clāssēm cădĭt ōmnĕ nĕmŭs. *L.* ‖ *Sous.* Mē... in quāslibĕt āccĭpĕ lēgēs. *O.* ‖ *Sur.* In dŏmĭnām jūs ēst. *O.* SYN. Dĕ. ‖ *Vers, du côté.* Lōngŭs ĭn ŏccāsŭm (ager). *V.* Quid nūnc sŭpīnă sūrsum in cœlum cōnspĭcĭs? *Pl.* (*Cist.* II, 3, 78) SYN. Vĕrsŭs, ăd. ‖ *Jusque.* In lūcēm cœnāt Sĕrtōrĭŭs. *M.* (VII, 9). In mĕdĭōs dōrmīrĕ dĭēs. *H.* ‖ *Vers, à l'approche de.* Ūt silvæ fŏlĭis prōnŏs mūtantŭr in ānnŏs. *H.* ‖ *Pendant.* Adspīrānt aūræ in nŏctēm. *V.* In ōmnĕ virgŏ Nōbĭlis ævŭm. *H.* SYN. Pĕr, *ou abl. sans prép.* ‖ *Selon.* In mōrēm Sălĭŭm. *H.* SYN. Sĕcundŭm, ex, dĕ. ‖ — aūrĕm. *A l'oreille.* In aūrĕm Dixit. *O.* In aŭrĕm Dīcĕrĕ nēscĭŏ quid pŭĕrō. *H.* ‖ — dĭēs, hōrās, *qqf.* dĭēs ĕt hōrās. *De jour en jour, d'heure en heure.* Măgĭsque ĕt măgĭs in dĭēs ĕt hōrās Īrascŏr tĭbĭ. *Cat.* (38, 5). *Voy.* Dies, Hora. ‖ — rĕm. *Utile, avantageux.* Quid in rēm sit, pŏssĭmŭs nōscĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 18. *Id. Merc.* I, 1, 36; *Ter. Hec.* V, 3, 36). ‖ — ōs. *En face.* Āh! vĕrĕŏr cōram ĭn ōs tē laūdārĕ āmplĭŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 5). ‖ — præsēns. *Pour le présent.* Lætŭs in præsēns ānĭmŭs. *H.* ‖ — vĭcēm. *Voy.* Invicem. ‖ † *Dans les comiques, devant les noms de villes.* Sālvŭs quum ādvēnĭs ĭn Ēpĭdaūrŭm. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 6. *Id. Mil.* II, 1, 35, *in Ephesum*).

3. In. *Particule négative qui entre en composition avec les adjectifs et les participes :* Inutilis, Impius, Inauditus, etc.

Inabrūptŭs, ă, ŭm. *Non brisé, indissoluble.* Jūnxĭt ĭnabrūptă cōncordĭă lōngă cătēnā. *St.*

? Inaccēnsŭs, ă, ŭm. *Non allumé.* Sibĭla, ĭnaccēnsi flăgrānt ăltārĭbŭs ignēs. *Sil.* (I, 95. Sic *Heins.* ex libris; alii tamen *in accensis.* Idem vocem reponit apud *Cl. Rapt. Pros.* I, 225, ubi et alii aliter).

Inācccssŭs, ă, ŭm. *Inaccessible.* Dīvēs ĭnācccssŏs ŭbĭ sōlis fŭlgă lūcōs Cāntĭbŭs ăssĭdŭīs rĕsŏnāt. *V.* Rūmpĭt ĭnācccssŏs ădĭtŭs. *Sil.* SYN. Invĭŭs, ĭmpĕrvĭŭs, etc. *Voy.* Invius.

Inācēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir aigre, et au fig.* Hæc tĭbĭ pĕr tōtŏs ĭnācēscānt ōmnĭă sēnsŭs. *O. Voy.* Acesco.

Īnachĭă, æ. *f. L'Argolide.* Ēst lŏcŭs Īnachĭæ, dīxērunt Tārtăra gēntēs. *St.* ‖ *Nom de femme.* Īnachĭă lānguēns mĭnŭs āc mē. *H.*

Īnachĭdēs, æ. m. (Ἰναχίδης). *Fils ou descendant d'Inachus : Épaphus, Persée.* Phœbŏquĕ pārēntĕ sŭpērbŭm Nōn tŭlĭt Īnachĭdēs. *O.* Īnachĭdēs fĕrrŭm cūrvō tĕnŭs ăbdĭdĭt hāmō. *O* ‖ *au plur. Les Argiens.* Trĕpĭdī dĕ sēdĭbŭs ădstānt Īnachĭdæ. *St.*

Īnachĭs, ĭdĭs. *f.* (Ἰναχίς). *De la race d'Inachus.* Rēgĭă nōn Sēmĕlē, nōn Īnachĭs Ācrĭsĭōnē (*Catal. Virg.* 11, 33). ‖ *absolt. Io, fille d'Inachus.* Inachĭdos vŭltŭs mutāvĕrāt illĕ jŭvēncæ. *O.* Dĕt jecŭr in lāncēs, Īnachĭ laūtă, tŭās. *Id. Voy.* Io. ‖ *Du fleuve Inachus.* Ăd pātrĭās, ŭbĭ lūdĕrĕ sæpĕ sŏlēbāt, Īnachĭdās rīpās. *O.* ‖ Īnachĭdēs, ŭm. *pl. Les Argiennes.*

Īnachĭŭs, ă, ŭm (Ἰνάχιος). *D'Inachus, d'Io, d'Argos.* Pārs Thēmĭn, Īnachĭām pārs pŭtăt ēssĕ bŏvēm. *O.* Lūtŭs ad Īnachĭūm pūlvĭs ĭnanīs ĕăm. *Id.* Inachĭis sēsē rĕfĕrēbāt ăb Ārgis. *V.*

Īnachŭs, ĭ. *m.* (Ἴναχος). *Inachus, premier roi d'Argos, père d'Io.* Dīvēsnĕ, prīscŏ nātŭs ăb Īnachō. *H.* PPH. Pătĕr Īsĭdis. *L.* ‖ *Fleuve de l'Argolide, auquel le roi Inachus donna son nom* (*Isid. Or.* 15, 21). Āmnem fundēns patĕr Īnachŭs ūrnā. *O.* Īllās aūt vŏlŭcĕr trānsfĕrĕt Īnachŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 139). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Īnachă pūbēs. *St.*

Īnādspĕctŭs, ă, ŭm. *Non vu.* Sēdĭs, ĭnādspĕctŏs cœlō radĭīsquĕ pĕnātēs. *St. Voy.* Invisus.

† Īnādspĭcŭĭs, ă, ŭm. *Invisible.* Lăcte ĭncĭdĕ nŏtās : ārēscēns chartă tĕnēbit Sēmpĕr Īnādspĭcŭās. *Aus.* (*Epist.* 23, 22).

Īnādsuētŭs. *Voy.* Inassuetus.

Īnādustŭs, ă, ŭm. *Non brûlé.* Jūngĭs ĕt ærĭpĕdēs ĭnădustō cōrpŏrĕ taūrōs. *O.* Īnădustĭs frātrĭbŭs. *Prud.* (*Apoth.* 198).

Īnædĭfĭcātĭō, ōnĭs. *L'action de bâtir.* Ăpăgĕ, nōn placĕt prōlĕctō mi illa ĭnædĭfĭcatĭŏ. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 55).

Īnædĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Amonceler; bâtir.* Nīsi ĭnædĭfĭcātă sŭpĕrnĕ Mūltă fŏrent. *Lr.* (VI, 264, nempe nubila). *Voy.* Ædifico.

Īnæquālĭs, ĕ. *Inégal.* Quām mălĕ ĭnæquālēs vēnĭānt ăd ārātră jŭvēncī. *O.* Īnæquālēs phălās. *J.* (5, 38). SYN. Īmpār, Īnæquātŭs. PPH. Nōn æquŭs, nōn pār. ‖ *Inégal, variable.* Vēxant ĭnæquālēs prŏcēllæ. *H.* Īnæquālēs aūtŭmnōs. *O.* ‖ *Inégal, en parlant d'un ouvrage.* Jăctăt ĭnæquālēm Măthō mē fēcissĕ lĭbēllŭm. *M.* (VII, 89).

Īnæquātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas uni ou égal.* Quālĭs, ĭnæquātŭm sī quāndo ōnŭs ūrgĕt ūtrīnquĕ. *Tib.* (IV, 1, 43).

† Īnæstīmābĭlis, ĕ. *Qui est au dessus de tout prix, inestimable.* Dĕŭs pĕrēnnis, rēs ĭnæstīmābĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2503)

Īnæstŭāns, āntĭs. *Bouillonnant.* Sūccēnsī stŏmāchō fēllĭs ĭnæstŭāns. *Prud.* (*Sym.* 58).

Īnæstŭŏ, ās, ārĕ. *n. S'échauffer, bouillonner.* Quŏd sī mĕĭs ĭnæstŭēt præcōrdĭis (bilis). *H.* Quūm Phœbī rādĭis grăvĕ Cāncrī sĭdŭs ĭnæstŭāt. *Boet.* (1, 6). *Voy.* Æstuo.

Īnăggĕrātŭs, ă, ŭm. *Accumulé.* Tēllūrĕm tĕrĕrēs ĭnăggĕrātăm. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 5).

† Īnălŭō, ās, ārĕ. *Élever.* Quĭă quī sŭpĕrbŏs dēprĭmĭt, Hŭmĭlēs ĭnălāt. *Paul. Nol.* (21, 738).

Īnămābĭlis, ĕ. *Déplaisant, désagréable, triste.* Nōn cădĭt ĭn mŏrēs fĕrītās ĭnămābĭlis īstŏs. *O.* Tārdăquĕ pălŭs Īnămābĭlis ŭndă Āllĭgat. *V.* SYN. Injūcundŭs, Inamœnŭs, Invīsŭs, mŏlēstŭs, illætābĭlis.

Īnămārēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir amer.* Nēmpe ĭnămārēscunt ĕpŭlæ sinĕ līnĕ pĕtītæ. *H.*

Īnămātŭs, ă, ŭm. *Peu aimé.* Haūd Īnămātŭs ăgĕr. *Sil.* (XII, 527).

Īnămbĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Où il n'y a pas de faste.* Sēcrētŏs montēs ĕt ĭnămbĭtĭōsă cŏlēbat Rūră. *O.*

Īnămbŭlātĭō, ōnĭs. *f. L'action de marcher.* Quāssă lĕctī Ārgūtātĭo Īnămbŭlātĭōquĕ. *Cat.* (6, 11).

Īnămbŭlō, ās, ārĕ. *n. Se promener.* Dūrĭŭs ĭncĕdit, făc Īnămbŭlĕt; ōmnĕ păpillæ. *O.* Īnămbŭlāndum ēst; nūnc mĭhī vĭcissĭm sŭpplĭcābunt. *Pl.* (*As.* III, 3, 92). *Voy.* Ambulo.

Īnămœnŭs, ă, ŭm. *Désagréable, odieux.* Pĕrsĕphŏnēn ădĭit, Īnamœnaquĕ rēgna tĕnēntem. *O.* Nĕc fĕrītās Īnămœnă vīæ. *St.* SYN. Injūcundŭs, Invīsŭs, ingrātŭs, Īnămābĭlis, hŏrrĭdŭs.

Īnānĕ, ĭs. *n. Le vide.* Nāmquĕ cānēbat ūtī māgnūm pĕr ĭnānĕ cŏācta Sēmĭna. *V.* Nec tāmĕn ēssĕ ullă pārtĕ ĭdem ĭn rēbŭs ĭnānĕ. *Lr.* (I, 844). SYN.

Văcŭŭm. || Inănĕ, *et plus souv.* Inănĭă. *L'étendue de l'air.* Lōngum pĕr ĭnănĕ sĕcūtŭs. *V.* Cĕlĕrī răptŭs pĕr ĭnănĭă vēntō. *Id.* Nūbēs ĕt ĭnănĭă căptĕt. *H. Voy.* Aer. || *Au fig. Vide., néant.* Quāntum ēst in rēbŭs ĭnănĕ! *Pers.* (1, 1). || *n. pris adv. En vain.* Scўllās ĕt ĭnănĕ fŭrentēs Cēntaurōs. *St. Voy.* Frustra.

† Inānĭă, æ, *et* Inānĭtās, ātĭs. *f. Vide, qqf. inanition.* Ita ĭnānĭīs sūnt opplētæ ātque ărārĭīs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 6, nempe ædes). Mīlŭ ĭnānĭtātĕ Jāmdūdum ĭntēstīnă mūrmŭrānt. *Id.* (*Cas.* IV, 3, 5. Cf. *Non.* 2, 421).

† Inānĭlŏgŭs, ī. *m. Qui parle en vain.* Sūrdŭs sŭm, prŏfēcto ĭnānĭlŏgŭs ēst. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 24. Alĭī leg. *inaniloquus*).

† Inānĭmēntŭm, ī. *n. Vide.* Inānīmēntĭs explēmēntŭm quærĭtō. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 19).

Inānĭō, īs, īrĕ. *Rendre vide.* Hŏc ŭbī ĭnānītŭr spătĭŭm, mŭltŭsquĕ văcēfīt. *Lr.* (VI, 1003). Rārŏr āĕr Făctŭs ĭnānĭtŭsquĕ lŏcŭs măgĭs āc văcŭātŭs (*Ib.* 1022). SYN. Văcŭō.

Inānĭs, ĕ. *Vide.* Pĕrquĕ dŏmŏs Dītĭs văcŭās ĕt ĭnānĭă rēgnă. *V.* Gălĕăm prōjēcĭt ĭnānĕm. *Id.* Sāngŭĭnĭs ātque ănĭmī pectŭs ĭnānĕ fŭit. *O.* SYN. Văcŭŭs, *qqf.* cāvŭs. || *Vidé, dont il ne reste que la peau.* Tĕrgō vĭdĕt hŭjŭs ĭnānĕm... hōrrērĕ lĕōnĕm. *St.* (*Th.* I, 483. *Ib.* VI, 722). || *Qui a le ventre creux, affamé.* Părăsītum ĭnānĕm, quō rĕcōndās rēlĭquĭās. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 78). Ĭnānī vēntrĕ dīēm dūrārĕ. *H.* Ipse ĭgnōtŭs, ĕgēns, ægĕr, jējūnŭs, ĭnānĭs. *Alcim.* (III, 296). *Voy.* Famelicus. || *Qui ne porte rien.* Vix ĭncēdo ĭnānĭs, ne īrĕ pŏssĕ cum ōnĕrĕ ēxīstīmēs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 174). || *Qui a les mains ou la bourse vide.* Jānĭtŏr ăd dāntĕs vĭgĭlĕt: sī pūlsĕt ĭnānĭs, Sūrdŭs. *Pp.* (IV, 5, 47). Ĭnānĭs ă mārsupĭō. *Prud.* (*Peri.* 344). Hīc hŏmo ēst ĭnānĭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 44). || *Pauvre, ruiné.* Ĭgĭtŭr mī Ĭnānī ātque ĭnŏpī sŭbblandībĭtŭr. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 19. *Ib.* 6, 2). || *Qui n'a pas de corps, sans consistance.* Sēsĕ pĕr ĭnānĭă nūbĭlă lĭbrant. *V.* Ălĭæ pănduntŭr ĭnānēs Sūspēnsæ ăd vēntōs. *Id.* Nūnc ēlāpsă rōgī flāmmīs ĕt ĭnānĭs ĭmāgō. *O.* || *Mort.* Portĕt ad ēxstrŭctōs corpŭs ĭnānĕ rŏgōs. *O.* (Sic *Mart.* VIII, 75, 12). Pŭlvis ĭnānĭs ĕrāmŭ. *Id.* Vūlgŭs ĭnānĕ (de manibus). *St. Voy.* Mortuus. || *Vain, futile.* Ĭnstabĭlēs ănĭmōs lŭdō prŏhībĕbĭs Ĭnānī. *V.* Dŏlī frāngēntŭr Ĭnānēs. Spēs pāscĕrĕ Ĭnānēs. *Id.* Ŏpĕrām quī sūmīt Ĭnānĕm. *H.* SYN. Vānŭs, ĭrrĭtŭs, cāssŭs, fūtĭlĭs, văcŭŭs. || *Futile, sans gravité.* Clārŭs ŏb ŏbscūrăm lĭnguăm măgĭs ĭntĕr Ĭnānēs, Quāmdŏ grāvēs ĭntĕr Grāĭos. *Lr.* (I, 639). SYN. Lĕvĭs, fūtĭlis. || *Vain, sans importance, de peu de valeur.* Tēmpŭs Ĭnānĕ pĕtō. *V.* Mŏrās ĕt Ĭnānĭă tēmpŏră. *V. Fl.* || *Qui n'a pas de sens.* Dăt Ĭnānĭa vĕrbă, Dăt sīnĕ mēntĕ sŏnŭm. *V.*

Inānĭtās. *Voy.* Inania.

Ināmĭtĕr. *En vain.* Mēdĭcās ēxercĕt Ĭnānĭtĕr ārtēs. *O.* Mĕŭm quī pĕctŭs Ĭnānĭtĕr ăngĭt. *H.* (Adde *Cat.* 66, 41). *Voy.* Frustra.

† Ināntĕ. *adv. Devant, en face.* Sī quīs vŭlt fāmă tăbŭlās ănteīrĕ vĕtŭstās, Hīc dŏmĭnam ēxēmplo pōnăt Ĭnāntĕ mĕăm. *Pp.* (II, 2, 51. Alĭī leg. *in arte*; sed illud, quod defendit *Scalig.*, unice verum puto. *Gloss. Isidori*: « *Inante diem*, in ipso die. »)

Inantēstātŭs, ă, ŭm. *Non convaincu.* Hŏccĭnĕ pācto indēmnātum ātque Ĭnantēstātum mĕ ărrīpī! *Pl.* (*Curc.* V, 3, 17). SYN. Intēstātŭs.

Inăpĕrtŭs, ă, ŭm. *Fermé, et au fig.* Fraŭdīque Ĭnăpĕrtă sĕnēctŭs. *Sil.* (VII, 26). SYN. Clausŭs.

Inărātŭs, ă, ŭm. *Non labouré.* Nēc nūlla Ĭnĭtĕrĕ ēst Ĭnărātæ grātĭă tērræ. *V.* Frūgēs tĕllŭs Ĭnărātă fĕrēbăt. *O.* SYN. Incŏlŭtŭs.

Inārdĕō, ēs, sī, dērĕ, *et* Inārdēscō, ĭs, crĕ. *n. S'enflammer.* Nēc mūnŭs hŭmĕrĭs ēffĭcācĭs Ĭlĕi cŭlĭīs Ĭnārsĭt æstŭōsĭŭs. *H.* Quŭm cærŭlă nūbēs Sōlĭs Ĭnārdēscĕrĭt rădĭīs. *V.* || *Au fig.* Ŭt vĭdit jŭvĕnem, spĕcĭē præsēntĭs Ĭnārsĭt. *O.* Nūnc Ĭnārdēscŭnt gĕnæ. *Sen.* (*H. OEt.* 251). *Voy.* Ardeo.

Inārīmē, ēs. *f.* (ἀν ἐρίμοις). *Ile volcanique de la mer Tyrrhénienne, dans le golfe de Naples, aussi appelée* Ænaria *et* Pithecusa, *dont les habitans furent changés en singes par Jupiter. Selon Homère, le géant Typhoée est enseveli sous le poids de cette île. C'est auj. Ischia.* Dūrūmquĕ cŭbĭlĭ Ĭnārīmēn, Jŏvĭs ĭmpĕrĭīs ĭmpōsĭtă Týphŏeō. *V.* Hæc vĭdĕt Ĭnārīmēn, ĭlĭī Prŏchўta æspĕră pārĕt. *St.* Ĭnārīmēn Prŏchўtēnquĕ lĕgīt. *O.* (Adde *Luc.* V, 10; *Sil.* XII, 148; *Sen. H. OEt.* 1155. Cf. *Plin.* 3, 6). SYN. Ænārĭă, Pithēcūsă.

Inaspectŭs, etc. *Voy.* Inadspectus, etc.

Inassuētŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas l'habitude.* Lūmĕn Ĭnassuētī vīx pătĭūntŭr ĕquī. *O.* Sīnŭsquĕ Cingĕre Ĭnassuētŭm. *Sil.* SYN. Insuētŭs.

Inattĕnŭātŭs, ă, ŭm. *Non diminué.* Sĕd Ĭnattĕnŭātă mănēbăt Tūm quŏquĕ dīră fămēs. *O. Voy.* Integer.

Inattestātŭs. *Voy.* Inantestatus.

† Inattrītŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas usé.* Fūlgĕt Ĭnattrītŏ lōngum vĕnĕrābĭlĭs aūrō. *Paul. Not.* (*Carm.* 10, 254).

Inaudāx, ācis. *Lâche, timide.* Dūrā pŏst paŭlō fŭgĭēs Ĭnaudāx Prœlĭă răptŏr. *H. Voy.* Ignavus.

Inaudĭō, īs, īrĕ. *Entendre, entendre dire.* Nam ōs cŏlŭmnātŭm pŏētæ Ĭnaudīvī ēssĕ bărbărō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 56. *Id. Merc.* V, 2, 103; *Ter. Ph.* V, 6, 37). Quŏd ĕgo Ĭnaudīvī, æccĭpĭtĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 442. Ubi plura). *Voy.* Audio.

Inaudītŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* Audio). Quī stātŭīt ălĭquĭd, pārtĕ Ĭnaudīta ălterā. *Sen.* (*Med* 199). || *Inoui, sans exemple. Voy.* Insolitus.

Inaugŭrō, ās, ārĕ. *Consacrer, inaugurer.* Quālĭs ērĭt tērrīs, quĕm Tĭbrĭs Ĭnaugŭrāt, ānnŭs. *Cl.* (*Cons.* VI *Honor.* 12). Ĭmpērtrītum, Ĭnaugŭrātum ēst. *Pl.* (*As.* II, 1, 11). *Voy.* Consecro.

Inaurātŭs, ă, ŭm. *Doré.* Mōvĭt Ĭnaurātæ pōllĭcĕ fīlă lўræ. *O.* Cŭjŭs Ĭnaurātī cēlĕbrārūnt lĭmĭnă cūrrūs. *Pp.* (I, 16, 3. Et *Juv.* 13, 151). SYN. Aūrātŭs. || † *Sans or.* Ĭnaurātæ ātque ĭllaūtæ mūllĕrĭs. *Titin.* (apud *Charis.* 2, 181).

Inaurĭs, ĭs. *f. Pendant d'oreilles.* Ămābŏ, mī Mĕœchĭme, Ĭnaurēs dā mĭhī. *Pl.* (*Men.* III, 3, 17). SYN. Băccă, *par ext.* lăpĭs, lăpillŭs. VERS. Ēlăpsŭsquĕ cāvă fingĭtŭr aūrĕ lăpĭs. *O.* Ĕt quāntŏs ŏnŭs ēst aūrĕ tălissĕ dŭŏs (lapides). Aūrĕ lĕvēs băccæ, rĕdĭmĭcŭlă pĕctŏrĕ pēndent. Cāris aūrēs ŏnĕrārĕ lăpillĭs. *Id.* Quæ rōtundĭŏrĭbŭs Ŏnŭstă băccĭs ămbŭlĕt. *H.* Lūcĕt ĭn aūrĕ lăpis Rūbrĭs ădvĕctŭs ăb ūndĭs. *Sil.* Băccĭs ŏnĕrāt candēntĭbŭs aūrēs. *Cl.* Nīvĕŭs lăpĭs Dēdūcĭt aūrēs. *Sen.* Aūrĭbŭs aūt grăvĭdĭs vĭrĭdēs sūspēndĕrĕ băccās. *Prud.* Nēc tĭbĭ trānsfossĭs fixĕrūnt aūrĭbŭs aūrum, Quæ cŏmpēnsārēnt pēndēntēs vūlnĕrā băccæ. *Alcim. Voy.* Gemma, Unio.

Inaurō, ās, ārĕ. *Dorer.* PPII. Aūrō tĕgō, ŏbdūcō, dĕcŏrō. || *Au fig.* Cŏnfēstim lĭquĭdus fŏrtūnæ rīvŭs Ĭnaurĕt (te). *H.*

Inauspĭcātŭs, ă, ŭm. *Fait sous de mauvais*

auspices. Per inauspicatum sānguĭnis pignus měi. *Sen.* (*Œd.* 1022). PHR. Nōn aŭspĭcatōs cōntŭdĭt ĭmpŭlsus. *H. Voy.* Infaustus.

Inaŭsus, ă, ŭm. *Non osé, non tenté.* Nĭl lĭnquĕre Inaŭsum Quæ pŏtŭi. *V.* SYN. Intēntātus.

† Inavārĭtĭēs, ēi. *f. Comme* Avaritie. Fīdō fĭdă vĭrō vix sīt stŭdĭō parĭlī, quăm Nulla Inavārĭtĭēs cēssīt ab ŏfficiō (*Inscr.* apud *Fabrett.* p. 421).

Incædŭus, ă, ŭm. *Non coupé, en parlant d'un bois.* Stāt vĕtŭs ēt mūltōs incædŭa sīlva pĕr ānnos. *O.* Mūltīs incædŭus ānnīs Lūcŭs ērăt. *Id.* Stĕrnĭtŭr ēxtēmplō vĕtĕrēs incædŭă fĕrrō Sīlvă cŏmās. *St.* PPH. Non *ou* nullă sĕcŭrī vĭŏlātŭs. Intāctŭs sĕcŭrī. VERS. Lūcŭs ērăt lōngō nūnquăm vĭŏlātŭs ăb ævō. *L. Voy.* Intonsus.

† Incalcātŭs, ă, ŭm. *Non foulé.* Mōnstrăt ĭnăccēssōs hūmŭs incălcātă rĕcēssŭs. *Paul. Nol.* (16, 110).

Incălĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Incălĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir chaud, s'échauffer.* Mœnia vĭcīnīs incăluērĕ rōgis. *O. Voy.* Caleo. ‖ *Au fig.* Incălŭĭtquĕ dĕō, quēm clausŭm pectŏre hăbĕbat. *O.* Incaluĕrĕ ănĭmī. Lætoque favōrĕ ĭngenĭŭm quōdvīs incalŭīssĕ pŏtĕst. *Id.*

Incălfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Échauffer.* Ictăquĕ cŏnjectōs incălfăcit hostĭa cultrōs. *O. Voy.* Calfacio.

† Incălĭdŭlus, ă, um. *Simple, sincère.* Ātque ŭtĭnăm formæ jūdex incălĭdŭs ēssĕm Crēdĭtŭs. *Aul. Sab.* (3, 55).

Incandēscō, ĭs, dŭī (*de* Incandeo), dēscĕrĕ. *n. Devenir tout en feu.* Vŏlat ĭlĭŭd, ēt incandēscit ēundō (plumbum). *O.* Accēnsis incandŭĭt ignĭbŭs ăra. *Id. Voy.* Ignesco. ‖ *Au fig. Brûler.* Tēmpēstās, totōque autumni incandŭĭt æstū. *V.* SYN. Ignēscō, fĕrvĕō, flăgrō.

Incānēscō, ĭs, nŭī (*de* Incaneo), nēscĕrĕ. *n. Blanchir.* Tōrtaquĕ rēmigĭō, spūmis incānŭit ūnda. *Cat.* (64, 13). Ōrnūsque incānŭit ălbo Flore pĭri. *V. Voy.* Albesco.

Incantāmēntŭm, ī. *n. Enchantement.* SYN. Cāntŭs, cārmĕn. *Voy.* Magicus.

Incantātus, ă, ŭm. *Enchanté.* Hērbās ātque incāntāta lacĕrtis Vincŭlă. *H.* PPH. Cārmĭnĕ tactŭs. *Boet.*

Incantŏ, ās, ārĕ. *Soumettre à des enchantemens.* Ātquĕ sēpulchrālēs scīte incantārĕ favillās. *Prud.* (*Sym.* 187). Intērdŭm pĕrĭī incantāns. *Alcim.* (1, 314. *Charis.* 5, 265, et *Diom.* 1, 305, testantur veteres dixisse *Incanto te*, recentiores *Incanto tibi*).

Incānus, ă, ŭm. *Blanc.* Āgnōscō crīnēs incānăquĕ mēntă. *V.* Lābra incānă sĭtŭ. *O. Voy.* Canus.

† Incapāx, ācis. *Incapable.* Scĭo incapācēm tē sacrāmēnti, implē. *Prud.* (*Peri.* 2785). Ēdēs incapāx solvī (*Ib.* 2545).

Incāssūm *ou* In cassum. *adv. En vain.* Incāssūmvĕ tŭos vŏlŭī exercērĕ labŏrēs. *V.* Gĕdŭs, ēt incassum tūa nōmĭnă, Drusĕ, lĕvantŭr (*Ad Liv.* 76). *Voy.* Cassus, Frustra.

Incastīgātus, ă, ŭm. *Non reprimandé.* Nēc mĕ dīmittēs incastīgātum, ŭbī plūra. *H.*

Incautē. *adv., et* Incauta. *n. pl. pris adv. Sans être sur ses gardes; à l'improviste.* Hīc tē incautŭs assĕcutŭs hostĭs. *Sid.* (*Pan.* 3479). Sērvūmquĕ incauta fŭrēntēm. *Juvc.* (IV, 196).

Incautŭs, ă, ŭm. 1. *Qui n'est pas sur ses gardes.* Dūrā pĕr incautum sērpunt contagĭa vŭlgŭs. *V.* Ēt fŭrtīs incautum dēcĭpit hostĕm. *O.* SYN. Improvīdŭs, imprudēns, nĕc ŏpīnāns, nĕc ŏpīnāns, ĭnŏpīnans, imparātŭs, īnconsūltŭs. PPH. Nĭl tālĕ tĭmēns, *qqf.* pŏtāns. Pārŭm cautŭs. ‖ *Qui ne prévoit pas une chose.* Ātque haŭd incaută fŭtūrī. *H.* SYN. Improvīdŭs, nēsciŭs, ignārŭs, cæcŭs. ‖ 2. *qqf. Dont on ne se garde point, imprévu.* Rŭĕrētque ĭnŏpīnā sŭb ictŭ Āntĕ fĕra incautō, quăm sibĭllă pŏnĕrĕt ārcŭs. *Sil.* Spōntĕ pĕr incautās aūdēt tēntārĕ tĕnēbrās (fretum). *L.* Incautŭm scĕlŭs. *Lr.* (VI, 590). *Voy.* Improvisus.

Incēdēns, tis. *Marchant, allant.* Ēt mĕdĭā sŏcĭōs incēdēns nāvĕ pĕr ĭpsŏs. *V.*

Incēdŏ, ĭs, essī, essŭm, ĕdĕrĕ. *n. Marcher, aller.* Grĕssŭ gaŭdēns incēdĭt lŭlī. *V.* Pōsĭtāquĕ dĕcēns incēdĕ lŭcĕrnă. *O.* SYN. Grădĭŏr, ămbŭlō, ĕō, ingrĕdĭŏr, vădō. *Voy.* Eo. ‖ *Surtout, Marcher avec dignité.* Āst ĕgŏ quæ dīvum incēdō rēgīnă. *V.* Rēgīna ad tēmplŭm formă pulchĕrrĭmă Dīdō Incēssit. *Id.* Ēt mĕō Sūpĕrbŭs incēdĭs mālō. *H.* ‖ *Venir, s'avancer.* Ēstne hīc meŭs sŏdālis, qui hūc incēdĭt? *Pl.* (*Most.* 1, 3, 152). SYN. Vĕnĭō, prōgrĕdĭŏr. ‖ *S'avancer sur un navire.* Incēssitquĕ frētŭm rāpĭdī sŭpĕr ĭllĕspŏntī. *L.* SYN. Ĕō, cŭrrō. *Voy.* Navigo. ‖ *Au fig.* Malĭtĭæ lēnōnis cōntra incēdăm. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 31). Nōvă nūnc rĕlĭgĭo in te istæc incēssit. *Ter.* (*And.* IV, 3, 15).

Incĕlĕbrĭs, ĕ. *Peu célèbre.* Incĕlĕbrī mīsĕrūnt vāllĕ Vŏltŭræ. *Sil. Voy.* Ignobilis.

Incendĭum, ĭī. *n. Incendie.* Āt nĭmĭs ēst īngēns incēndī tŭrbĭdŭs ārdŏr. *Lr.* (VI, 673). Dīspĕrsa immittīt silvis incēndĭa pāstŏr. *V.* Sācrĭlĕgă jactās incēndĭă dēxtrā. *O.* SYN. Ignĭs, vŭlcānŭs, flāmmă. ĔP. Vŭlcānĭum, răpĭdum, sævum, trīstĕ, fūnĕs, vagŭm, clārŭm, cōruscŭm, rŭtŭlum, fūmĭfĕrŭm, fumāns, fumosŭm. PPH. Vŭlcānĭă pēstĭs, ăcĭēs, tempestās. Īgnĕa tempestās. Ignis, flāmmārŭm tŭrbŭlŭs ārdŏr. VERS. Fŭrit immissis vulcānŭs hăbēnis. *V.* Ōmnĕ mihi vīsŭm cōnsīdĕre in ignĕs Īlĭŭm. Ēt mœnĭa cingĕrĕ flāmmis. Dĕdit ămplă rŭīnăm, Vulcānō sŭpĕrāntĕ, dŏmŭs: jām prōximŭs ārdĕt Ucălĕgōn. Ēcce autĕm flāmmis intĕr tăbŭlāta vŏlūtās Ād cælum ŭndābat vortex, tŭrrimquĕ tĕnēbat. Flāmmæquĕ fŭrēntēs Lĭnŭĭna pĕrquĕ hŏmĭnum vŏlvuntur pĕrquĕ dĕorŭm. Rŭtŭlis cōllūcēnt ignĭbŭs ædēs. Cāsūras ĭnimĭcis ignĭbŭs ārcēs. Sēd nōn īdcircō flāmmæ ātque incēndĭă vīrēs Indŏmĭtās pŏsŭērĕ. Fĕr stăbŭlis ĭnimĭcum ignem. Ōmnis hŭmō fumāt Nĕptunĭă Trōjă. *Id.* Fĕrt āvĭdās in pinĕă Tūrnŭs Tecta facēs... Jāmquĕ pĭcem ēt cērās, ălĭmēntaquĕ cĕlĕrā flāmmæ Mŭlcĭbĕr ūrēbat. *O.* Incēndĭă gēntēs In cĭnĕrēm vĕrtŭnt. *Id.* Hās ōmnēs ignis āvārus hăbēt. *Pp.* Cūnctă jăcēnt flāmmīs ēt trĭsti mērsa favillă. *M.* Prætĕrĕă pĕr se ăccrēdūnt quăquĕ tēctă dŏmōrŭm, Ēt cĕlĕrī flāmmă dŏmĭnāntŭr ĭn ædĭbŭs ĭpsis. *Lr.* (*Cf. Virg. G.* II, 305 *sq.*; *Æ.* V, 641; X, 405; *Ov. Met.* II, 210 *sq.*; *Sil.* XVII, 92 *sq.*). *Voy.* Ardeo, Ignis, Uro. ‖ *Torche.* Sŏcĭos incēndĭa pōscŭ ōvantēs. *V. Voy.* Fax. ‖ *Chaleur de l'estomac.* Quæ stŏmăchō prædēnt incēndĭă nostrō. *Lr.* (IV, 870). ‖ *Au fig.* Tānti incēndĭă bĕlli. *V.* ‖ *Passion, amour.* In cordĕ făcit amŏr incēndĭŭm. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 3). Alĭæ Sătȳrĭs incēndĭă mītĭă prædēnt. *O. Voy.* Amor. ‖ — ānnōnæ. *Cherté des vivres.* Ēt grăvĭa ānnonæ spĕcŭlāntem incēndĭă. *Manil.* (IV, 168).

Incendŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Mettre le feu, embraser.* Frăgĭlĕs incēndĭs bĭtūmĭnĕ lăurōs. *V.* Quă fŭgit, incēndit vēstĭtos frūgĭbŭs ăgrōs. *O.* SYN. Accēndŏ, ūrŏ, exūrŏ, ĭnflāmmŏ, etc. *Voy.* Uro, Incendium. ‖ *Au fig. Rendre brillant.* Măculōsŭs

ĕt aŭrō Squămam īncēndēbāt fūlgŏr. *V.* Vīvīs gaudēbāt dīgītōs īncēndĕrĕ gĕmmīs. *St.* Gălĕămque incēndīt hŏnōrō Sīdĕrē. *Id.* Dēquĕ trŏpæōrūm quŏd sŏl incēndĕrĕt aŭrō. *O.* ‖ *Enflammer d'amour.* Dōnīsquĕ fŭrēntĕm īncēndăt rēgīnām. *V.* SYN. Īnflāmmō. ‖ *Animer, exciter, irriter.* Tūm pŭdŏr incēndīt vīrēs. *V.* His ănĭmum incēndīt dictīs. Dēsinĕ mēquĕ tŭīs incēndĕrĕ tēquĕ quĕrēlīs. Īllam incēndēntĕm lŭctūs. *Id.* SYN. Āccēndŏ, ăcŭŏ, stĭmŭlŏ, etc. *Voy.* Accendo. ‖ *Agiter, troubler.* Incēndūnt clāmōrĭbŭs ūrbĕm. *V.* Incēndīt clāmōrĕ nēmŭs. *St.* SYN. Tŭrbŏ, quălĭŏ, cĭĕō.

† Incēnsĭvŭs, ă, ŭm. *Inflammable.* Jūnĭpĕrī vīrtūs ĕst incēnsĭvăquĕ ĕt ăcrīs. *Macer* (*de Junip.* 4, 10).

Incēnsŭs, ă, ŭm. *Allumé, incendié, brûlé.* Sūccūrrīmŭs ūrbī Incēnsæ. *V.* Incēnsī lўchnī. *Id.* SYN. Ārdēns, flăgrāns, etc. *Voy.* Flammeus. ‖ *Au fig. Enflammé, échauffé.* Incēnsŭm pectŭs ămōrĕ. *V.* Incēnsă pĕr ūrbĕm Băcchātŭr. *Id.* ‖ *Irrité.* Incēnsŭs ĕt ipsĕ Pĕrfŭrit. *V.* Incēnsŭs īllĕ fălso ūxōrĭs crīmĭnĕ. *Ph. Voy.* Iratus.

† Incēntĭvŭs, ă, ŭm. *Qui donne le ton, ou anime, en parlant des instrumens à vent.* ‖ *Au fig. Qui anime, excite.* Sī, vītĭīs ăgĭtātă sŭīs, mūndānă lăbōrāt Măchĭnă, sī tĕrrās lūls incēntĭvă fătīgāt. *Prud.* (*Ham.* 314). ‖ *n. pris subst. Stimulant.* Ēst incēntĭvŭm pĕccāmĭnĭs. *Prud.* (*Apoth.* 997. *Gloss. Isidori* : « *Incentiva*, aculei vitiorum. ») *Voy. le suiv.*

Incentŏr, ōrĭs. *m. Qui règle le chant.* Incentōrĕ cănăm Phœbō, Mūsīsquĕ măgistrīs. *Avien.* (*D. Ter.* 895). Cārmĭnĭs incentŏr Chrīstŭs. *Paul. Nol.* (15, 32). ‖ *Au fig. Qui excite, instigateur.* Hæc pūgna, incentŏr, mŏrs ĕst tŭă. *Prosp.* (*Epig. de Augustin.* 2, 7).

Incēpi. *parf. de* Incipio.

Incēptĭō, ōnĭs. *f. Entreprise.* Nam incēptĭo ĕst āmentĭum, haŭd ămantĭum. *Ter.* (*And.* 1, 3. 13). *Voy.* Inceptum.

† Incēptō, ās, ārĕ. *Entreprendre.* Quāsque incēpīstis rēs, quāsque incēptābĭlis. *Pl.* (*Amph. prol.* 7. Adde *Ter. Eun.* V, 7, 1; *Heaut.* III, 3, 39). *Voy.* Incipio.

Incēptŏr, ōrĭs. *m. Qui entreprend, exécuteur.* Invēntŏr, incēptŏr, pĕrfectŏr. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 5).

Incēptŭm, ī. *n. Commencement.* Sērvētŭr ăd ĭmŭm Quălĭs ăb incēptō prōcĕssērĭt. *H. Voy.* Initium. ‖ *Entreprise, projet.* Obstĭtĭt incēptīs tŭmĭdum jŭvĕnĭlĭbŭs æquŏr. *O.* Dī nŏstra incēptă sĕcundĕnt ! *V.* Mĕne incēptō dēsistĕrĕ victam ? *Id.* SYN. Cœptum, ōrsă, ĕxōrsă, aŭsŭs ou aŭsŭs.

Incēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Incipio. *Commencé.* Incēptŭs clāmŏr frŭstrātŭr hiantes. *V.* Vidĕrāt incēptōs dēstĭtŭīssĕ lăvōs. *O.*

Incēptŭs, ūs. *m. Entreprise, tentative.* Incēptŭs jām lăncĕă tēnmīt hĕrīlēs. *V. Fl.*

Incĕrnĭcŭlŭm, ī. *n. Tamis.* Cribrum, incĕrnĭcŭlum. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 153).

Incĕrō, ās, ārĕ. *Enduire de cire ; déposer sur les genoux des dieux ses vœux écrits sur des tablettes.* Făs ĕst gĕnŭa incĕrārĕ dĕōrŭm. *J.* (10, 55). Incĕrāt lăpĭdĕs fūmōsōs īdōlŏlātrĭs Rēlligĭō. *Prud.* (*Ham.* 469).

Incertē, Incertō *et* Incērtŭm. *adv. D'une manière incertaine, douteuse.* Incērtē errāt ănĭmŭs. *Enn.* (apud *Gell.* 19, 10). Incērte errāns vāgāt. *Pac.* (apud *Non.* 7, 2). Id ĕgo ădmŏdum Incĕrtō scĭō. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 7. *Id. Epid.* III, 4, 68). Incĕrtum vigĭlāns. *O.* Incĕrtūmque ōcŭlīs vigĭlāntĭbŭs. *St.* SYN. Dŭbĭē, ambĭgŭē.

† Incĕrtŏ, ās, ārĕ. *Rendre incertain.* Lōngă dĭēs mĕum Incĕrtāt ănĭmŭm. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 18). Sēd mĕ incĕrtāt dictĭō. *Pac.* (apud *Non.* 2, 425). ‖ 2. *adv. Voy. le précéd.*

Incĕrtŭs, ă, ŭm. *Incertain, qui est dans le doute.* Incērtī quō fātă fĕrānt. *V.* Projēcit fessōs incĕrtī pĕctōrĭs æstŭs. *L.* Quid dīcam hīsce, incĕrtŭ' sŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 36). SYN. Dŭbĭŭs, ănceps, dŭbĭtāns, suspensŭs. *Voy.* Dubius. ‖ *avec le gén.* Incĕrtă sălūtĭs. *O.* Sērpĭt incĕrtŭs vīæ. *Sen.* (*OEd.* 312). ‖ *Qui n'est pas solidement fixé.* Cōlligĕre incĕrtōs, ĕt ĭn ordĭnĕ pōnĕrĕ crīnēs. *O.* Incĕrtās ĕxĕrcĕt ăquās. *Id.* Cŏmārŭm Ānnŭlŭs incĕrtă nōn bĕnĕ fixŭs ăcū. *M.* (II, 66). SYN. Văgŭs. errāns, īnstabĭlis. PHR. Cynthĭă nōn cĕrtīs nixă căpŭt mănĭbŭs. *Pp.* ‖ *Mal assuré.* Incĕrtō dictās ōrĕ pŭēllă tŭlī (blanditĭās). *O.* ‖ *Léger, mobile, changeant.* Incĕrtĭŏr aŭrā. *O. Voy.* Levis. ‖ *Douteux, dont on doute.* Ēt dēdĭtă săcrīs Incĕrtī Jūdæă dĕī. *L.* Jūrĕ sŭb incĕrtō mundī. *Id.* SYN. Dŭbĭŭs, ambĭgŭŭs, ăncĕps, dŭbĭtātŭs, etc. *Voy.* Dubius. ‖ Incĕrtum ĕst. *Il est incertain.* Hăbĕăm, nūnc, incĕrtum ĕst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 43). *Voy.* Dubius. ‖ *Dont l'issue est douteuse, dangereux.* Incērtă pĕrīcŭlă lŭstrĕt. *V.* SYN. Dŭbĭŭs, mălĕfĭdŭs, mălĕ tūtŭs. ‖ *n. pris adv. Voy.* Incerte.

Incessī. *parf. de* Incedo *et* Incesso.

Incessŏ, īs, ī *ou* īvī, ĕrĕ. *n.* (*avec le dat.*). *Survenir à, s'emparer de.* Rēgĭbŭs incēssit măgno dīscōrdĭă mōtū. *V.* Ūsque ădĕō mōrtīs mĕtŭs hīs incēssĕrat ācĕr. *Lr.* (VI, 1212). ‖ *avec l'acc. Attaquer.* Incēssī mūrōs, ignēs ăd tĕctă vŏlārĕ. *V.* Incēssĕrĕ bellō. *St.* Pĕr pŭĕrōs jăcŭlīs incēssĭtŭr ĭndex. *O.* SYN. Lăcessŏ, prōvŏcŏ. *Voy.* Aggredior. ‖ *Attaquer en paroles, accuser.* Aŭsŭs ĕrāt rēgēs incēssĕrĕ dictīs. *O.* Īnfcēssĕ nūnc, ĕt cūnctă flăgĭtĭa ĭngĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 235). Nōn ūltrā gĕmĭtŭs tăcĭtōs incēssĕrĕ fātă Pērmīsĕrĕ sĭbi. *L.* SYN. Īmpĕtŏ, lăcessŏ, insĕctŏr. *Voy.* Convitior.

Incessŭs, ūs. *m. Démarche, pas, allure.* Ēt vēra incēssū pātŭīt dĕă. *V.* Nōn illō jussōs sōlērtĭŭs ăltĕr Exprimĭt incessūs. *O.* SYN. Grădŭs, grēssŭs, *par ext.* hăbĭtŭs.

Incestē. *adv. Avec souillure, crime.* Sēd căsta incēstē nūbēndī tēmpŏre ĭn ipsŭ Hōstĭă cōncĭdĕrĕt. *Lr.* (I, 99).

Incestĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Incestueux.* Nĕfāndŭs, incēstĭfĭcŭs, ĕxsĕcrābĭlis. *Sen.* (*Phœn.* 223).

Incestō, ās, ārĕ. *Souiller, rendre impur.* Tōtămque incēstăt fūnĕrĕ clāssĕm (de cadavere). *V.* Tūrpĭă nōn Lătĭōs incēstānt nōmĭnă fastōs. *Cl.* ‖ *Deshonorer.* Nĕque ĕam incēstāvīt ūnquăm. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 136). *Voy.* Vitio. ‖ *En partic. Souiller par un inceste.* Thalămōs aŭsum incēstārĕ nŏvercæ. *V.* Grĕmĭum incēstārĕ pārentĭs. *St.*

Incestŭm, ī. *n.*, *et* Incestŭs, ūs. *m. Souillure, adultère.* Undĕ vīr incēstūm sciĕ cōactŭs ĕrāt. *O.* (*Gloss. Placidi* : « Si quis alieni legitimique matrimonii jura violaverit, *incestum* dicitur admisisse. ») *Voy.* Adulterium. ‖ *En partic. Inceste.* PPH. Incēstŭs tōrŭs, concŭbĭtŭs. Incēstī thălămi, tōri. Īllĭcĭti tōri. Incēstŭm nĕfās. Vētĭtŭs hўmĕnæŭs. Incōncēssī hўmĕnæī. Nĕfāndŭs ămŏr, fūrŏr. Obscēnŭs lĕctŭs. VERS. Hīc thălămum în-

vāsīt nātæ vĕtĭtōsque hȳmĕnæōs. *V.* Nēvĕ pārentis Cōncŭbĭtū vĕtĭtō nātūræ pōllŭĕ fœdus. *O.*

Incēstŭs, ă, ŭm. *Souillé d'un crime, criminel.* Sæpĕ Dīespĭtĕr Nēglēctūs incēsto ādŭltŭit întĕgrŭm. *H.* Nūm fĕrŏr incēstūs sēdēs ādĭtūssĕ dĕōrŭm? *Tib.* (I, 5, 39). Incēstă pŭppĕ. *St.* SYN. Sōns, nŏcēns. *Voy.* Sceleratus. ‖ *En gén. Impur.* Subtĕxunt ārvă cătĕrvæ Incēstārum ăvĭŭm (nempe quæ cadaveribus pascuntur). *St.* ‖ *Qui viole les lois de la chasteté, adultère.* Jŭvēnisquĕ căstūs crīmĭne incēstæ jăcĕt. *Sen.* (*Hip.* 1195). Căstŭs ĕt incēstŭs, mĕrĕtrīx ĕt nŭptă. *Prud.* (*Sym.* 1594). Incēstōs ămōrēs Dē tĕnĕrō mĕdĭtātŭr ŭngŭī. *H.* Fātālis incēstūsquĕ jŭdex (Paris). *Id.* Incēstī pœnām sōlvĭt ādŭltĕrĭī. *Rutil.* (1, 306). Sīc incēstă pĕrĭit (Vestalis). *O.* Nĕc sătĭs incēstīs tĕmĕrārī vōcĭbŭs aūrēs. *Id. Voy.* Impudicus, Adulterium. ‖ *qqf. Incestueux.* Incēstiquĕ pātrŭm thălămī. *St.* (*Th.* II, 464). PPII. Ādŭltĕră pātrĭs. *O. Voy.* Incestum.

† Inchoātŏr, ōris. *m. Qui commence, fait le premier.* Ŭt īllĕ mōrtĭs inchoātōr rūstĭcŭs. *Prud.* (*Ham. præf.* 27, nempe Cain).

Inchoātŭs, ă, ŭm. *Commencé.* Cæde inchoātă : pĕrgĕ tŭ mĕcŭm cōmĕs. *Sen.* (*Med.* 974).

Inchŏŏ, ās, ārĕ. *Commencer à bâtir.* Tūm Stўgĭō rĕgī nŏctŭrnās inchoāt ārās. *V.* Quī ĕxædĭfĭcārĕt sam inchoātam īgnāvĭām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 95. Plura de etymo tentant *Fest., Serv., Diom., Scaur., Ver. Flac.*; alii volunt *chaos*, alii *cohum*. Equidem verbum deducam a græco χέω, unde χοή, nempe *congerere, struere.* Cf. *Cic. Dom.* 51 : « Novum delubrum *inchoare.* » *Plin. Epist.* 10, 49 : « Quid oporteat fieri circa theatrum quod *inchoatum* apud Nicenses est. ») ‖ *Au fig.* Vītæ summă brĕvis spēm nos vĕtăt inchoārĕ longam. *H.* (Eodem modo dicitur *moliri, struere*). ‖ *En gén. Commencer, entreprendre.* Tē sīnĕ nīl ăltūm mēns inchoāt. *V.* Quī lītēs inchoāt ānnŭs. *J.* (16, 42). Cūr nōstrās inchoāt illă dăpēs? *M.* (XIII, 14, nempe lactuca). SYN. Incĭpĭŏ, aggrĕdĭŏr, mŏlĭŏr. ‖ *Avec l'infin.* Longis Cæsar prodūcĕrĕ nōctēm Inchoāt ăllōquĭīs. *L.* ‖ *qqf. absolt. Commencer de parler.* Post longă sīlentĭă rursŭs Inchoāt īsmēnē. *St.* Ād quēm virgō dēhinc păvĭdō sīc inchoāt ōrĕ. *Juvc.* (I, 91). SYN. Incĭpĭŏ.

† Incĭcŭr, ōris. *m. f. Non apprivoisé.* Rĕprīme incĭcōrem īracundlăm. *Pac.* (apud *Fest.*)

1. Incĭdŏ, ĭs, ī, ĕrĕ (*de* Cædo). *n. Tomber dans ou sur.* Incĭdit in cæsses prædă pĕtīta mĕōs. *O.* Quōd prōtĭnŭs incĭdit āræ (caput). *Id. Voy.* Cado. ‖ *Tomber sur, s'emparer.* Bĕllātōrquĕ ănīmō dĕŭs incĭdit. *V.* Pĭĕrĭŭs mēnti călŏr incĭdit. *St.* Mānĭbus trĕmŏr incĭdit. *H.* VERS. Ōccŭpŏ, invādŏ. ‖ *Se présenter ou arriver par hazard.* Nīsi dignŭs vindicĕ nodŭs Incĭdĕrit. *H.* Dūrā vălētūdo incĭdĕrīt. *Id.* Hūc ŭt vĕnīmŭs, incĭdĕrĕ nōbīs Sērmōnēs vārĭī. *Cat.* (10, 5). Ĕt tĕcum, quōtĭēs ĭta incĭdistī, Gēstārī jŭvăt. *M.* (VII, 75). SYN. Ādvĕnĭŏ, sŭpĕrvĕnĭŏ, objĭcĭŏr. ‖ — (in aliquem). *Rencontrer quelqu'un.* In turbam incĭdĕrīs. *M.* (III, 46). Dŭŏ quum incidissent in lātrones militēs. *Ph.* SYN. Incŭrrŏ, offendŏ.

2. Incĭdŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ (*de* Cædo). *Couper, Tailler.* Incĭdĕrĕ funēm. *V. Voy.* Seco. ‖ *Tailler.* Ălquĕ mălă vītēs incĭdĕrĕ fălcĕ nŏvēllas. *V. Voy.* Puto. ‖ *Entailler.* Ferroque incidit æcuto Pĕrpĕtŭos dēntēs. *O.* ‖ *Graver, ciseler.* Tĕnĕrīsquĕ mĕōs incīdĕre ămōrēs Ārbŏrĭbŭs. *V.* Lēges incidĕrĕ ligno. *H.* Cēris incidĕrĕ vĕrbă. *O.* SYN. Cælŏ, scălpŏ, cædŏ, imprīmŏ. *Voy.* Cælo. ‖ *Au fig. Retrancher.* Nōn ōmnĭă dixīt, Incidītquĕ pŭdōr quæ prŏpĕ dīxīt ămŏr. *Albinov.* (3, 7). ‖ *Couper, interrompre.* Tāndem hæc singŭltū vĕrba incidēntĕ prōfātŭr. *St.* Si quis fortĕ dĕum tāntōs incidĕrīt æctŭs. *Sil.* SYN. Ābrumpŏ, întĕrrumpŏ. ‖ — lītēs. *Décider un différend.* Nōn nōstrum ĕst tāntās incidĕrĕ lītēs. *V.* SYN. Dēcīdŏ. ‖ — mōrās. *Abréger le retard, se hâter.* (*Alcim.* II, 367.)

Incĭdŭŏs. *Voy.* Incæduos.

† Incĭlŏ, ās, ārĕ. *arch. Blâmer.* Jūre, ŭt ŏpĭnŏr, ăgăt, jūre incrēpĕt incĭlētquĕ. *Lr.* (III, 977). Nūnc, Căī, quōnĭam incĭlāns nōs lædĭ' vĭcissĭm. *Lucil.* (Apud *Non.* 2, 450). Si quĭs hāc me ōrātiōne incĭlĕt, quīd rĕspondĕām? *Pac.* (*ibid.*)

Incinctŭs, ă, ŭm. *Ceint, entouré.* Pictis incinctæ pēllĭbŭs ămbæ. *V.* Incinctī phĭlўrā (capilli). *O.* Margĭnĕ graminĕō pātŭlos incinctŭs hiātus. *Id.*

Incingŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Ceindre, entourer.* Pārs sēsĕ tortīs sērpentĭbŭs incingēbānt. *Cat.* (64, 258). Incingĕrĕ mœnĭbŭs urbes. *O. Voy.* Circumdo.

† Incĭō, ĕs, ĕrĕ. *Comme* Incio.

Incĭnŏ, ĭs, ŭī, cĕntŭm, cĭnĕrĕ. *Chanter.* Seū vārĭŏs incĭnĭt ōrĕ mŏdos. *Pp.* (II, 18, 22). Dispārĭbŭs mŏdŭlīs incĭnŭīssĕ sŏphŏs. *Sid.* (*Pan.* 4). *Voy.* Cano.

† Incĭō, īs, īrĕ. *Agiter.* (*Lucr.* V, 690, *incibat.*)

† Incĭpēssŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Incipio. Sēd brĕvem ōrātiōnem incĭpēssĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 19. *Ib.* III, 3, 17; IV, 2, 22).

Incĭpiendŭs, ă, ŭm. *Qui doit être commencé, ou commencer.* In re incĭpiundă. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 48). Pĕr vĕr incĭpiendŭs ĕrăt (annus). *O.* Ā tāntīs prīncĕps incĭpiendŭs ĕrăt. *Id.*

Incĭpiens, tis. *Qui commence.* Bārba ĕrăt incĭpiens. *O.* Vento incĭpiēntĕ. *St.* SYN. Primŭs, nascens, surgens.

Incĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *n. Commencer, être à son commencement.* Quūm primă quĭes mōrtālĭbŭs ægris Incĭpit. *V.* Vīx prima incĕpĕrāt æstās. *Id.* SYN. Ŏrĭŏr, nascŏr. PPII. Exōrdĭă sūmŏ, dūcŏ. *Voy.* Initium. ‖ *Commencer à.* Ĕt fŭrĕre incĭpĭas. *J.* (6, 615). Incĭpit ēffārī. *V.* SYN. Cœpī, ōrdĭŏr, aggrĕdĭŏr, mŏlĭŏr, æccingŏr. ‖ *Commencer de parler.* Incĭpĕ, Dămœtă; tū deindĕ sequĕrĕ, Mĕnălcă. *V.* Tўdeūs aūdentĭŏr æctis Incĭpit. *St.* SYN. Infĭt, *qqf.* inchoŏ. ‖ *Faire un début, un exorde.* Nēc sic incĭpiās ŭt scriptŏr cўclĭcŭs ŏlīm. *H.* SYN. Exōrdĭŏr. ‖ *act. Commencer une chose.* Incĭpĕ Mænălĭŏs mēcum, mĕă tĭbĭă, vērsŭs. *V.* Incĭpĕ majŭs ŏpŭs. *O.* SYN. Aggrĕdĭŏr, inchoŏ, ōrdĭŏr, înĕŏ, sūscĭpĭŏ, înstĭtŭŏ.

? Incĭpissŏ. *Voy.* Incipesso.

Incircumcisŭs, ă, ŭm. *Incirconcis.* Nēc vĭctŭm vīvĕrĕ rēgĕm Incircumcisŭm pătĭtŭr. *Prud.* (*Psych.* 457).

† Incircumscriptŭs, ă, ŭm. *Infini.* Incircumscriptŭs Dŏmĭnŭs. *Prud.* (*Apot.* 992).

Incisŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Incido. *Coupé, fendu.* Squāmis incisŭs ădæstŭāt ămnis. *St.* ‖ *Qui a reçu une incision, gravé.* Incisæ fāgī mĕă nōmĭnă sĕrvant. *O.* Incisă nōtis marmŏra publicis. *Stat.*

Incīsă, ōrum. *n. pl.* (*de* in *et* cieo; *s. ent.* loca), *et* Incīsæ, ārum. *f.* (*s. ent.* lineæ). *Dernier rang de l'échiquier. Arrivé à ce point, le joueur est près de perdre la partie.* (De hoc expresse *Isid. Or.* 18, 67.) Ād incīsă *ou* Ad incīsas.

A la dernière extrémité. Illŭd ăd īncĭtă quŭm rĕdĭtātque întĕrnĕcīōnĕm. *Lucil,* (apud *Non.* 2, 422). Cōmmăndūcătŭs cŏrrŭpĭt, ăd īncĭta ădēgĭt. *Id.* (*ibid.*). Ŭt ăd incĭtās rĕdăctŭs! *Pl.* (*Trin.* II, 4, 136. *Id. Pœn.* IV, 2, 85 et 86. *Gloss. Isidori :* • *Incitæ*, ultima conditio fortunarum. • *Gloss. Placidi :* • *Adincitam*, ad extremam fortunam. • Sic enim, uno verbo et in prima littera; quod idem vult *Charis.* 1, 73, ut sit adverbium).

† Incĭtātŏr, ōris. *m. Qui excite, instigateur.* Sōlūsque ŭt incĭtātŏr ĕt fax omnĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2258).

Incĭtātŭs, ă, ŭm. *Poussé avec violence, et au fig.* Tum faŭce impŕŏbă Lătro incĭtātŭs, jŭrgĭi causam intŭlit. *Ph.* SYN. Impŭlsŭs, actŭs. || *Pressé.* Sēd incĭtato Pyrrhŭs accŭrrit grădu. *Sen.* (*Troad.* 1000). SYN. Incĭtŭs. *Voy.* Celer. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* X, 76.)

Incĭtō, ās, ārĕ. *Lancer avec force.* Părĭtĕrquĕ lēvēs pŭĕr incĭtĕt hastās. *V. Fl. Voy.* Mitto. || *Agiter.* Pavŏr incĭtăt artŭs. *Lr.* (III, 744). *Voy.* Moveo. || *Au fig. Exciter.* Stĭmŭlis haŭd mollĭbŭs incĭtăt īras. *V.* Sălĭens incĭtăt ŭnda sĭtim. *O.* SYN. Concĭtō, ăcŭō, stimŭlō, etc. *Voy.* Accendo.

Incĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Incieo. *Poussé, lancé.* Ăpĭcĕm tămĕn incĭtă summŭm lăstă tŭlit. *V.* || *Rapide, violent.* Hūnc pĕtăm cursu incĭtō. *Sen.* (*Phœn.* 28). Vălĭdī vis incĭtă vēntī. *Lr.* (VI, 136). *Voy.* Celer, Violentus. || 2. *Qu'on ne remue point. Voy.* Incita.

Inclāmĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Inclamo. Ĕtĭam inclāmĭtor quāsi sērvŭs? *Pl.* (*Epid.* V, 2, 46. *Gloss. Placidi :* • *Inclamitari*, convitium pati. •)

Inclāmō, ās, ārĕ. *Crier.* Vŏlŭi inclāmārĕ; sĕd hōsti Prodĕrĕ mē mĕtŭī. *O. Voy.* Clamo. || *Appeler.* Inclāmāt cōmītes, ĕt lūmĭnă pōscit. *O. Voy.* Voco. || *Crier après quelqu'un, adresser des reproches.* Nomĭnĕ sătis fŭĕrāt tĭmĭdæ inclāmāssĕ pŭēllæ? *O.* Tuōs inclamā : tui dēlīnquŭnt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 4. *Id. Cist.* I, 1, 110. *Festus :* • *Inclamare*, convitiis et maledictis insectari. •) *Voy. te précédent, et* Increpo.

Inclārĕō, ēs, ērĕ. *n. S'illustrer. Voy.* Claresco.

Inclēmens, tis. *Dur, cruel?* Inclēmens hīrsūtī sīgnĭfĕr Ascli. *Sil. Voy.* Sævus.

Inclēmentĕr. *Avec dureté, rigueur.* Cūr inclēmentĕr dīcis lĕpĭdis littĕrīs? *Pl.* (*Ps.* I, 1, 25). Tūm sī quis ēst quī dĭctum īn se inclēmentĭŭs Exīstŭmāvīt ēssĕ. *Ter.* (*Eun. prol.* 4). SYN. Dūrĭtĕr, ăcērbē.

Inclēmentĭă, æ. *f. Dureté, rigueur.* Dūræ răpīt Inclēmentĭă mōrtīs. *V.* Dīvum inclēmentĭă, dīvum Hās ēvērtit ŏpēs. *Id.* SYN. Sævĭtĭă, āspērĭtās, rigor. *Voy.* Sævitia.

Inclīnāns, tis. *Qui penche, et au fig.* Sēquĕ grăvem sēnĭo inclīnāntĕ fatērī. *Prud.* (*Sym.* 1462). SYN. Vergens.

Inclīnātĭō, ōnis. *f. Inclinaison.* Răpĭda inclīnātĭō cœli. *Avien.* (*Arat.* 30. *Ib.* 1302). *Voy.* Clima.

Inclīnātŭs, ă, ŭm. *Incliné, qui penche.* În te ōmnis dŏmŭs inclīnātă rĕcumbĭt. *V.* Infĕrĭor paŭlo post Ariēs, ĕt lūmĭnĕ ăd aŭstrī Inclīnātĭŏr. *Cic.* (*Arat.* 10). *Voy.* Devexus. || Inclīnātă rērum. *La mauvaise fortune.* Rērum inclīnāta fĕrāmŭs. *Sil.*

Inclīnis, ĕ. *Comme* Inclinatus. Sōnāt ōmnī vūlnĕrĕ cērvix Inclīnis. *V. Fl.* || ? *Qui ne penche pas.* Ilis ĕădem ēst vĭă, quæ mundō părĭtĕrquĕ rōtāntŭr Inclīnēs. *Manil.* (I, 596. Nisi de *climate* intelligendum. Cf. *Inclinatio*).

Inclīnō, ās, ārĕ. *Incliner, faire pencher baisser.* Gĕnŭa Inclīnārăt ārēnæ. *O.* Āstra inclīnā vērăt ōrtŭs. *St.* Āt mihī nōn ŏcŭlōs quīsquam inclīnāvīt blāndtēs. *Pp.* (II, 7, 25). SYN. Cūrvō, incūrvō, dēflectō, flĕctō, dēmittō, prĕmō, pōnō. || *n. Pencher, baisser.* Sēd quā mūndŭs āgĭt cursŭs, inclīnat ĕt ipsĕ. *Manil.* (IV, 861). Inclīnārĕ mĕrĭdiēm Sēntis. *H.* Inclīnānt jām fătă dūcŭm. *L. Voy.* Vergo. || *Incliner pour.* Plūrĭbŭs hisce (bonis) inclīnĕt, āmārī sī vŏlĕt. *H.*

Inclītŭs. *Voy.* Inclytus.

Includō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Enfermer.* Mūltĭplĭcīquĕ dŏmō cæcīsque inclūdĕrĕ tēctīs. *O.* Corpŏrā furtim Includunt cæcō latĕri. *V.* Sūrās inclūsĕrāt aŭrō. *Id.* SYN. Claudō, cōncludō, ābdō, *qqf.* insĕrō, intrudō, ōbsĕrō (as). || *Entourer, investir.* Dēnsā Teucri inclūsĕrĕ cŏrōnā. *V.* Undīquĕ collēs Inclūsĕrĕ cavī. *Id. Voy.* Circumdo. || *Renfermer.* Inclūsītquĕ dŏlor lăcrĭmās. *St.* SYN. Præclūdō, prĕmō. || *Au fig. Clore, terminer.* Forsĭtan inclūdĕt crāstīnă fāta dĭēs. *Pp.* (II, 12, 54). Ĕt laŭde inclūsĭmŭs ævŭm. *Sil. Voy.* Finio.

Inclusŭs, ă, ŭm. *Enfermé.* Mŏrs tămĕn inclūsŭm prōtrāhit indĕ căpŭt. *Pp.* (III, 16, 26). În æquŏrĕ piscis Inclūsŭs. *O.* SYN. Ābdĭtŭs, lătēns. || *En parlant de vers.* Vĕrba inclūsă mŏdis. *St.* SYN. Claŭsŭs. || *Au fig.* Strāngŭlāt inclūsŭs dŏlŏr. *O.* SYN. Intĕrĭŏr, intĭmŭs, ābdĭtŭs, etc. *Voy.* Arcanus.

Inclūtŭs. *arch. Comme le suiv.*

Inclўtŭs, ă, ŭm. *Célèbre, illustre.* Ēn hūjŭs, nāte, auspĭcĭīs illa Inclўtă Rōmă. *V.* Sūccēdĕ mēĭs, ăīt, Inclўtĕ, tēctīs. *O.* Inclўtă lētī (Lucretia). *Sil.* SYN. Cĕlĕbĕr, nobĭlis, clārŭs, illŭstrĭs, etc. *Voy.* Celeber.

Incoctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Incoquo. *Cuit avec.* Tўrĭos incoctă rŭborĕs Vĕllĕrā. *V.* His crŭōr Incoctŭs hĕrbis mē fĕfellit. *H.* || *Très échauffé, brûlé par le soleil.* Incoctī corpŏrā Maŭri. *Sil.* Incoctās ădmissō sōlĕ mĕdŭllās. *L.* SYN. Ustŭs, ădustŭs. || *Au fig. Impreigné.* Incoctum gĕnĕrōsō pectŭs bōnēstō. *Pers.* (2, 74). SYN. Imbūtŭs. || 2. *Non cuit.* Incoctum nōn ēxprōmīt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 53).

Incœnātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas soupé.* Dŏmŭm rĕdīmŭs clānculum, dormīmŭs incœnāti. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 13. *Id. Ps.* III, 2, 57; *Aul.* II, 7, 6). SYN. Impransŭs, jējūnŭs.

? Incœnis, ĕ. *Comme le précéd.* Illæ aūtēm sēnĕm Cūpĭunt ēxtrūdĕrĕ incœnem ĕx ædĭbŭs. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 18. Verum, ut stet versus, legere malim *incœnatum*, cum *Camer.* Omnes agnoscunt paulo inf. IV, 2, 9 : • *incœnatum* senem Foras extrudunt mulieres. • Et sic ubique Noster. Nec tamen silendum quod *Gloss. Isidori :* • *Incœnis :* Plaut. Cas. *Incœnem ex ædibus.* • Servata vulgata, est qui conj. *Extrudere cupiunt*, nec male).

Incœptŭm, etc. *Voy.* Inceptum, etc.

† Incōgĭtābĭlis, ĕ. *Comme* Incogitans. Mĕ fŭisse ēxcordĕm, cæcum, incōgĭtābĭlĕm. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 63).

? Incōgĭtāndŭs, ă, ŭm. *A quoi l'on ne peut songer, ou qu'on ne peut se figurer.* (*Pl. Stic.* I, 1, 54, et *Trin.* II, 1, 1. Sed alii utrobique, *in cogitando.*)

Incōgĭtāns, tis. *Irréfléchi, inconsidéré.* Ădĕōn' te ēsse incōgĭtāntĕm! *Ter.* (*Ph.* III, 2, 14). Incōgĭtāntĕs fors, nōn cōnsĭlĭum rĕgĭt. *Aus.* (*Sept. Sap. Periand.* 15).

Incōgĭtantĭă, æ. *f. Irréflexion.* Incōgĭtantĭa, ēgĕris immŏdēstĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 27).

Incōgĭtātŭs, ă, ŭm. *A quoi l'on n'a pas pensé, inouï.* Quærē sŭppĭcĭa hŏrrĭda. Incōgĭtāta, infāndă. *Sen.* ‖ *H. OEt.* 206). ‖ † *Comme* Incogitans. Irācundo animŏ, prōtĕrvo, incōgĭtātŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 1).

Incogĭtō, ās, ārĕ. *Méditer.* Nēc fraudēm sŭcĭō pārāve incogĭtat ullăm. *H.*

Incognĭtŭs, ă, ŭm. *Inconnu.* Rēs ănĭmōs incōgnĭta turbat. *V.* Nōn illa fĕrīs incognĭta cæptis Grāvĭna. *Id. Voy.* Ignōtus. ‖ *Inaperçu.* Cēlĕrēs incognĭta trānsfĭt aūras (sagitta). *V.* Pălĭs ōstĭlis incognĭta nostris. *O.* SYN. Invīsŭs, înădspectus, cæcŭs, ŏbscūrŭs.

† **Inōbĭbēscō** *ou* **Inŏbĭbēssō**, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Cohibeo. Cor, ĕrĕ qui nostro rārŭs măgis incohibēsse? *Lr.* (III, 445. Sic *Wakef.*; *Eichst.* incohibessit).

Incŏlă, æ. *m. f. Habitant, habitante.* Nāsŭ Tomĭtanæ jām nōn nŏvus incŏla tĕrræ. *O.* Quædăm tūm stăgni incŏlă. *Ph.* SYN. Habĭtātŏr, hospes. civis, habĭtātrix. ‖ *adj.* Cămĕræ incŏla tŭrba vocānt. *O.* ‖ *Au fig.* Incŏlīs æquŏrĭbŭs. *H.*

Incŏlō, ĭs, ŭi, (*sans sup.*), ĕrĕ. *Habiter.* Sīc vĕtĕrīs sēdēs incŏlăstis ăvī. *Tib.* (I, 11, 18). Quæ jūstūm mĕmŏrānt incŏlŭīssĕ sĕnēm. *O. Voy.* Habĭto. ‖ † *avec le dat.* Quī sălsīs lŏcīs incŏlŭit pĭscĭbŭsque. *Pl.* (*Stud.* IV, 2, 2).

Incŏlumĭs, ĕ. *Sain et sauf.* Incŏlŭmĕm Pāllăntă mihi sī fātă rĕsĕrvant. *V.* Grat mor incŏlŭmi quantūm sinīs. *O.* Ōrĕ quæ nōstrō căput Incolŭme ĕxtŭlĕris. *Ph.* SYN. Salvus, suspes, sānŭs, sērvātŭs, intĕgĕr, Illæsus, *qqf.* vivus, stans. ‖ *Au fig. Entier.* Incolŭmi gravĭtāte jŭvām tĕntāvīt. *H.* Fātămquĕ tŭĕrī incŏlŭmĕm. *Id.* SYN. Sālvus, intĕgĕr, illæsus.

† **Incŏmātŭs**, ă, ŭm. *Qui est sans cheveux.* (Quidam legant *incomatis* apud *Mart.* XII, 90, tui verum tu comatis.)

Incomitātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas accompagné.* Longam incŏmĭtātă vĭdētŭr Īrĕ vĭām. *V.* Incomĭtāta fămēra. *Lr.* (VI, 1225). SYN. Solĭtŭs. PHI. Nullo comitante, sequente. PHR. Nullo latus comitante. *Sen.* ‖ *Au fig. Denué.* Exĕrŭīs virtus incŏmĭtāta bonis. *O.*

† **Incŏmmŏdō**, ās, ārĕ. *Injurier, de manière à ce qu'il soit nécessaire d'avoir aux comices.* (*Sic Festus.*) Līcet inforārĕ, si incŏmmŏdārĕ haud licet? *Pl. Cure.* III, es. 51. Vulgo, *non licet*).

Incommŏdābĭlĭtās, ă, ŭm. *Que rien ne recommande, non respecté.* Nĭ illīs vĕtĭtum ĕst, incommŏdābĭlĭtās (vĕtĭtas) ventōs. *O.*

Incommŏdē, *adv. Mal à propos, à contre temps.* Quīă tam incommŏdē illīs hæc ŏbtŭlĕrat ădventum mĕum. *Ter. Hec.* III, 3, 40. *Ib.* V, 3, 40; *Eun.* II, 3, 37). *Voy.* Commode.

† **Incommŏdātŭs**, ă, ŭm. *Incommode.* Ōdĭōsĭcĭque et nimĭum incommŏdātĭcī. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 19, de Parasito).

Incommŏdĭtās, ātĭs. *f. Importunité.* Incŏmmŏdĭtāte nostrārĕ nĭ quĭd cŏnvīvās commŏdē Commĕmĭnī. *Pr.* (*Mil.* III, 1, 49. Vide *Ter. And.* III, 3, 35). ‖ *Inconvénient.* Hæ sunt in nuptĭis dŏtĭbus incommŏdĭtātēs. *Pl.* (*Aul.* II, 5, 58). *Voy.* Incommoditas.

Incommŏdō, ās, ārĕ. *Gêner.* Fāctūrŭm, măgis ĭd ădĕo, mihi ŭt incommŏdēt. *Ter.* (*And.* I, 2, 135. Dativum requirunt *Charis.* 5, 250, et *Diom.* 1, 295).

Incommŏdŭm, ī. *n. Incommodité, inconvénient.* Mălă sēnēm circumvĕnīūnt incommŏdă. *H.* Scythĭcique incommŏda cœli. *O.* SYN. Incommŏdĭtās, malum, vĭtĭum. ‖ *Dommage, mal eur.* Quō tē cūnquĕ lacŭs mĭsĕrāntem incommŏdă nostra fŏvēt tĕnĕt. *V.* Ūt malis gaudēam ătque ex incommŏdīs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 5). SYN. Malum, dāmnum, ærūmnă.

Incommŏdŭs, ă, ŭm. *A charge, importun, ennuyeux.* Mūnĕrĕ tē pārvō bĕāt, aūt incommŏdŭs ăngat. *H.* Ain tū tĭbi hæc incommŏdum ēvēnīsse tĕr? *Ter.* (*Hec.* III, 4, 1). SYN. Mŏlĕstŭs, grăvĭs, ŏdĭō-ŭs.

Incompertŭs, ă, ŭm. *Sur quoi l'on ne sait rien, caché, ignoré, inconnu.* Incŏmpĕrtă vĭa ĕst ăpĕrūm; tāntum influit intrā. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 140). Ādsĕrĭscĕndō dĕōs măjōrĭbŭs incŏmpĕrtōs. *Prud.* (*Sym.* 1173). *Voy.* Abditus, Ignotus.

Incompŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Sans ordre, sans rhythme, sans cadence.* Dēt mŏtūs incŏmpŏsĭtōs, ĕt cārmĭnă dīcat. *V.* Nēmŏ incompŏsĭtō dixī pĕdĕ currĕrĕ vĕrsūs. *H.* SYN. Incondĭtŭs. PHR. Ătque ĕxtra numĕrūm prōcēdĕrĕ, mĕmbra mŏvēntēs Durĭtĕr. *Lr.*

Incomprensus, ă, ŭm. *sunc. de* Incomprehensus. *Non compris, incompréhensible.* Incomprensă manĕt vīrtūs. *Prud.* (*Apot.* 880).

Incomptē, *adv. Sans apprêt, simplement.* Incomptē tāmĕn rērŭm laūdārĕ dŏlōrĕm (*juvat*). *St.*

Incomptus, ă, ŭm. *Qui n'est pas peigné; négligé.* Incomptus brĕvĭōr mēnsūrā capillis. *O.* In tĕ magis rĕfŭlsĕt incomptŭs dĕcor. *Sen.* (*Hip.* 657). SYN. Nēglēctŭs.

Inconcessŭs, ă, ŭm. *Défendu.* Pĕrgămă quŭm pĕtĕrent incōncessōsque hȳmēnæos. *V.* Placĕt incōncessa vŏlŭptās. *O. Voy.* Vetitus.

Inconcilio, ās, ārĕ. *Tromper quelqu'un, duper, frauduler.* Inconcĭlāstĭ cum quī mandātu's tibī? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 99. *Id. Pers.* V, 2, 54; *Most.* III, 1, 85. Cf. *Fest.*). *Voy.* Concilio. ‖ *Mettre ensemble, réunir.* Quōd possēt mali făcĕre, ĕt in mē inconcĭlārĕ copĭās ōmnēs mĕās. *Pl.* (*Bacc.* III, 6, 22).

Inconcinnŭs, ă, ŭm. *Peu orné, négligé, grossier, sans grâce.* Pērsōnămque fĕrēt non inconcinnĭŭs ūllā măjōr. *H.* Aspĕrĭtās āgrēstis, ĕt inconcinna grăvĭtās. *Id.* SYN. Inēlĕgāns, rūdis.

Inconcussŭs, a, ŭm. *Ferme, inébranlable.* Inconcussă tĕnēns dūbiō vēstīgĭa mundō. *L.* Florēbăt mĭlĭtārĭs inconcussăque pŏtēstās. *St.* SYN. Firmŭs, inămŏvĭbĭlĭs, stăbĭlis, immōtŭs.

Incondĭtŭs, ă, ŭm. *Sans ordre, mal cadencé, mal fait.* Hæc incondĭta sōlŭs Montĭbus ĕt silvīs stūdĭō jăctābăt ināni. *V.* Quæ cērto sīdĕra currānt Ordĭnĕ, quævĕ sŭo cārĕānt incondĭta cursū. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 259). SYN. Incompŏsĭtŭs. ‖ 2. *qqf. Non sepultus, non enterré.* Dūm mixta jacēnt incondĭta vīvis Corpŏra. *L.* (VI, 101).

† **Inconfessus**, ă, ŭm. *Qui n'a pas avoué.* Sērvāndum cŏnfĭrāt, sĕd cūnctă inconfĕssă quĭd ĕsset. *O.* (*Met.* II, 557. Sed *Heins.*, *Georg.* et plĕrique versum, tanquam spurium, ejĕcunt).

Inconfusĭlis, ă, ŭm. *Non confus.* Tĕxtĭlis lēgĕ fŭsās, inconfusosquĕ rĕcursus. *Cl.* (*Cons.* VI *Honor.* 622).

Incongrŭŏs, ă, ŭm. *Inconvenant.* Āptāvĭtquĕ sŭīs incongrŭă tēgmĭna membrīs. *Avian.* (*Fab.* 5, 7). SYN. Inconvĕnĭens.

Incônsîdĕrātŭs, ă, ŭm. *Inconsidéré. Voy.* Inconsultus.

Incônsōlābĭlis, ĕ. *Inconsolable.* Jŭrā sŭī mœrēns, incônsōlābĭlĕ vŭlnŭs Mēntĕ gĕrīt. *O.*

Incônstāns, tis. *Inconstant, léger. Voy.* Inconstantia, Levis.

Incônstāntĕr. *D'une manière non suivie.* Tŏrquētŭr, ănhēlāt Incônstāntĕr, ĕt în jāctāndō mēmbrā fatīgāt. *Lr.* (III, 490).

Incônstāntĭă, æ. *f. Nature changeante, mobilité, variation.* Pĕrfĭdă nūbĭfĕri vĕtāt incônstantĭă vĕris. *L.* Hibĕrnō pār incônstantĭă vēntō. *St.* Tanta hŏmĭnēs rērum incônstantĭă vĕrsāt. *O.* SYN. Mobĭlĭtās, *qqf.* lĕvitās. ‖ *Caractère changeant, inconstance.* Nām seū dīvĕrsī frĕmāt incônstantĭă vŭlgī. *Tib.* (IV, 1, 18). SYN. Mobĭlĭtās, lĕvitās. PPH. Mēntĕm, cônsĭlĭŭm mūtŏ, flĕctŏ, vĕrtŏ. VERS. Ĕt mūtātŭr în hōras. *H.* Āmātă rĕlînquĕrĕ pĕrnīx. *Id.* Nĕc mĕă jām mūtātă lŏcō sēntēntĭă cēult. *V.* Nĕquĕ mĕ sēntēntĭă vĕrtĭt. Nōn mēns ĕădĕm pērstāt mĭhī. Quīănām sēntēntĭă vōbīs Vērsă rĕtrō? *Id.* Dissĭdĕt ĕt vārĭāt sēntēntĭă. *O.*

Incônsuētŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas l'habitude.* Stŭpĕt incônsuētŭs ōpĭmæ Sĭdŏnĭŭs mēnsæ mīlēs. *Sil.* (XI, 282). *Voy.* Insuetus.

Incônsŭltŭs, ă, ŭm. *Sans avoir reçu de conseil.* Incônsŭlti ăbĕunt, sēdēmquĕ ōdĕrĕ Sĭbўllæ. *V.* ‖ *Inconsidéré.* Tŭrbă pĕr ŭrbĕm Incônsŭltă rŭīt. *L.* Pătĭārquĕ vĕl incônsŭltŭs hăbērī. *H.*

† Incônsŭltŭs, ūs. *m. Défaut de consultation, absence de conseil.* Me ăbsēntĕ ătquĕ insciēntĕ, incônsŭltū mĕō. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 130).

Incônsumptŭs, ă, ŭm. *Non consumé ou consommé.* Inquĕ mānū tūrīs pārs incônsumptă rĕpērta ēst. *O.* Incônsumptă mānēt (cœna). *St.* ‖ *Inaltérable.* Nōmĭnă, Lĭbĕr, hăbēs : tĭbī ĕnĭm incônsumptă jŭvēntās. *O. Voy.* Perpetuus.

Incôntĭnēns, tis. *Peu réservé, brutal.* Incôntĭnēntĭs nĕc Titўī jĕcŭr. *H.* Incôntĭnēntēs înjĭcĭāt manŭs. *Id.* (Adde *Pl. As.* V, 2, 9). SYN. Impŭdĭcŭs, lăscivŭs.

Incônvĕnĭens, tis. *Peu convenable, dissemblable.* Nōn incônvĕnĭēns cōrpŭs ēst, ĕt pār cŏlŏr. *Ph.* SYN. Incôngrŭŭs, dissĭmĭlis.

Incŏquŏ, ĭs, ŏxī, ŏctŭm, ŏquĕrĕ. *Faire cuire dans ou avec.* Hŭjŭs ŏdōrātō rădīcĕs incŏquĕ bacchō. *V.* Sūccōs incŏquĭt ācrēs. *Id.* Ĭnŭlās ĕgŏ prīmŭs ămārās Mōnstrāvī incŏquĕrĕ. *H.* Pūtrīque încŏxĭt ārēnæ (rores). *L. Voy.* Coquo. ‖ *Au fig. Brûler.* Fūmāntēs incŏquĕt ignĕ gĕnās (*Ibis*, 186). *Voy.* Incoctus, Uro.

Incôrpŏrātŭs, ă, ŭm. *Incorporel.* Dūcēm sălūtīs cœlĭtŭs Incôrpŏrātŭm gignĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 1788).

Incôrpŏrĕŭs, ă, ŭm. *Incorporel.* Rēs incôrpŏrĕās sīmŭlātĭs fingĕrĕ mēmbrīs. *Prud.* (*Sym.* 865. *Ib.* 999). Quāndo incôrpŏrĕŭs sĭbī cŏrpŏrĭs ĭndŭlt ārtŭs. *Fort.* (1, 43).

Incôrrĕctŭs, ă, ŭm. *Non corrigé.* Nūnc incôrrĕctŭm pŏpŭlī pĕrvĕnīt ăd ōră (opus). *O.* PPH. Nōn ou haud cŏrrĕctŭs, ēmēndātŭs.

Incôrrŭptŭs, ă, ŭm. *Non corrompu, incorruptible, pur.* Incôrrŭptă Fĭdēs, nūdaquĕ Vērĭtās. *H.* Ĭpsĕ mĭhī cŭstōs incôrrŭptissĭmŭs. *Id.* Ătque incôrrŭptī pondĕrā tĕstīs hăbēt. *O.* SYN. Întĕmĕrātŭs, invĭŏlātŭs, întĕgĕr, pūrŭs, sānŭs.

† Incŏxŏ, ās, ārĕ (nates). *Se baisser, s'accroupir.* (*Pacuv.* et *Pompon.* apud *Non.* 1, 180.)

Incrĕbĕscŏ *ou* Incrĕbrĕscŏ, ĭs, bŭī, brĕscĕrĕ. *n. Croître, s'augmenter.* Lūtŏră miscĕrī, ĕt nĕmŏrum încrĕbrĕscĕrĕ mūrmŭr. *V.* Lātĕ Lătĭo încrĕbrĕscĕrĕ nōmĕn. *V.* Nam ŭbĭ mōrēs dētĕrĭōrēs încrĕbrĕscŭnt în dĭēs. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 9). SYN. Crĕbrĕscŏ, crĕscŏ, aŭgĕŏr, *ou* vŭlgŏr.

† Incrĕbrŏ, ās, ārĕ. *n. Être assidu.* Sīn încrĕbrāvīt, ĭpsŭs gaŭdĕt, rĕs pĕrīt. *Pl.* (*True.* I, 1, 29).

Incrēdĭbĭlis, ĕ. *Incroyable.* Hīc incrēdĭbĭlis rērum fāma occŭpăt aŭrēs. *V.* Ūtrūmquĕ nōstrum încrēdĭbĭlī mŏdo Cōnsēntīt ăstrūm. *H.* PPH. Fĭdē mājŏr, mājŭs. Fĭdēm ēxcēdēns, sŭpĕrāns. Fĭdēm nōn hăbĭtūrŭs. Crēdĭbĭlī mājŏr. Crēdĕrĕ quīs pŏssĭt? Quīs crēdăt? PHR. Mājŏră vēris mōnstră vīx căpĭūnt fĭdēm. *Sen.* Ūsque aūtēm vīdĕās hōc prŏcŭl ă fĭdē. *T. Maur.* ‖ Incrēdĭbĭlĕ quāntŭm. *Il est incroyable comment.* Incrēdĭbĭle ēst quāntum hĕro ăntīdĕō săpīentiă. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 17). *Voy.* Immanis. ‖ † *A qui l'on n'ajoute pas foi.* Incrēdĭbĭlĭs.... vivŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 3).

Incrēdŭlĭtās, ātis. *f. Eccl. Incrédulité.* Sī nōn vŭlt, pœnās incrēdŭlĭtātĕ mĕrētŭr. *Paul. Nol.* (6, 95). Ēxēmplŭm cūnctīs cēlĕbrāndum incrēdŭlĭtātis. *Id.* (*Johan.* 203).

Incrēdŭlŭs, ă, ŭm. *Qui ne croit pas.* Quŏdcūnque ōstēndis mĭhī sīc, incrēdŭlŭs ŏdī. *H.* Mĭsĕrā mēns incrēdŭla ēst. *Sen.* (*H. OEt.* 1979). PHR. Sĕd nōn ĕgŏ crēdŭlŭs illīs. *V.* ‖ *Eccl. Incrédule.* Hūmānī gĕnĕrĭs quīd mēns incrēdŭlă vēris? *Alcim.* (IV, 310).

Incrēmēntŭm, ī. *n. Accroissement.* Öcĕānŭs lūnārĭbŭs încrēmēntīs Jŭssŭs ădēst. *L.* SYN. Aŭgmĕn, aŭctŭs, aŭgmēntŭm. ‖ *Souche, principe.* Vīpĕrĕōs dēntēs, pŏpŭlī încrēmēntă fŭturī. *O.* ‖ *Rejeton, postérité.* Cārā dĕūm sŏbŏlēs, măgnūm Jŏvĭs încrēmēntŭm. *V. Voy.* Proles.

† Incrĕpātŭs, ă, ŭm. *ancien part. de* Increpo. Sĕd încrĕpātă frāudĕ pŏst tĕrgŭm rŭīt. *Prud.* (*Cath.* 1084).

† Incrĕpāvī. *Voy.* Increpo.

Incrĕpĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Increpo. *Frapper.* Incrĕpĭtāns lănguēntĭă pĕctŏră dĕxtrā. *St.* (*Th.* X, 132. *Festus* : « *Increpitato*, ferito. ») ‖ *Exhorter.* Ēstātem încrĕpĭtāns sērām zĕphўrŏsquĕ mŏrāntēs. *V.* Tūm Bĭtĭæ dēdit încrĕpĭtāns (pateram). *Id.* ‖ *Adresser des reproches.* Hostīs ămārĕ, quĭd încrĕpĭtās? *V.* Ĕt spĕcŭlō rugās încrĕpĭtāntĕ tĭbī. *Pp.* (III, 13, 34). ‖ *Avec le dat.* Ĕt tĭbī præ invĭdĭă Nēreĭdēs încrĕpĭtārent. *Pp.* (II, 20, 15).

Incrĕpŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Faire du bruit.* Pollĭcĭbŭs fragĭlēs încrĕpŭērĕ mănŭs. *Pp.* (IV, 7, 12). Sānguĭnĕŭs Măvors clўpĕo încrĕpăt. *V.* Cōrvōrum încrĕpŭĭt dēnsīs ēxercĭtŭs ālīs. *Id.* Vērbĕrĭs ictŭ Încrĕpŭĭt. *O.* SYN. Crĕpŏ, sŏnŏ, strĕpŏ, însŏnŏ. ‖ *act. Faire entendre un bruit.* Ăt tŭbă tĕrrĭbĭlĕm sŏnĭtum prŏcŭl ærĕ canōrō Increpŭĭt. *V.* Încrĕpŭĕrĕ sīmŭl fĕrālĭă clāssĭcă sīgnŭm. *Sil.* SYN. Crĕpŏ, dŏ, rĕddŏ. ‖ *Faire retentir.* Ārgūtæ nēmŭs încrĕpŭĕrĕ clĕcădæ. *Calp.* (5, 56). SYN. Pĕrsŏnŏ. ‖ *Frapper, toucher avec bruit.* Tĕrquĕ cruēntātās încrĕpŭĕrĕ manŭs. *O.* Dĭgĭtīs încrĕpŭīssĕ lўram. Încrĕpŭĭt quāntīs vīrĭbŭs ūndă lătŭs (carinæ). *Id.* Phœbŭs vōlēntēm prælĭă mē lŏquī... Increpŭĭt lўra. *H.* SYN. Fĕrĭŏ, pĕrcŭtĭŏ, tăngŏ, impellŏ. ‖ *Dire souvent, rappeler, chanter.* Încrĕpĕt ăbsūmptūm nĕc sūă mātĕr lўn. *Pp.* (III, 8, 10). Īllĕ sŭă nātă dignăm vīxissĕ sŏrŏrĕm Încrĕpăt. *Id.* (IV, 11, 59). Agĕ tu, bўmĕnæum încrĕpă. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 63).

SYN. Crĕpŏ, vŏcŏ, cănŏ, ĭtĕrŏ. ‖ *Au fig. Toucher, ébranler, émouvoir.* Sĕd sŏnĭtŭs aūrĕs meās pĕdŭm pulsu increpat. *Enn.* (apud *Non.* l. cit.). Sabella pectus increpārĕ cārmĭna. *H.* Tĭmĭdē quum increpŭit mētŭs. *Sen.* (*Troad* 305). ‖ *Exciter, stimuler.* Aut stĭmŭlō tardōs increpŭissĕ bŏvēs. *Tib.* (I, 1, 10). Fĭtro ănĭmōs tollit dictis, ātque increpat ūltrō. *V.* SYN. Impĕlĭō, hortŏr, ăcŭō, accĕndŏ. ‖ *Adresser des reproches, accuser.* Increpat hīs victŏr. *V.* Increpŏr a cūnctis. *O.* Immĕnsās increpat ūsquĕ mŏrās. *Id.* SYN. Increpĭtō, objurgō, castigō, carpŏ, arguō. ‖ † Increpāvi. *ancien parf.* Nūnquĭd increpavit fĭlĭum? *Pl.* (*Most.* III, 2, 63). Grĕssum rĕfĕcit, quōs ŭt increpāvĕrat. *Prud.* (*Cath.* 1021). *Voy.* Increpatus.

Increscŏ, is, ēvī, ētum. *n. Croître sur.* Pāssŭs ĕrat, mœstāmquĕ gĕnis increscĕrĕ barbam. *L.* Dūrātāquĕ cūtī squāmās increscĕrĕ sentit. *O.* SYN. Innascŏr. ‖ *Croître, grandir.* Tĕlorum sĕgĕs, ĕt jacŭlis increvit ăcŭtis. *V. Voy.* Cresco. ‖ *Au fig.* Increvit dŏlŏr. *Sen.* (*Med.* 951).

Incretŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* cerno). *Mélangé, non trié.* Pīpĕr ălbŭm cūm sălĕ nigrō Increturn. *H.* (*Festus* : « *Increta*, indivisa. »)

Incrŭēntātŭs, à, ŭm. *Non ensanglanté.* Inquĕ crŭēntātŭs Cœneus Ēlātēĭŭs ictŭ. *O.*

Incrŭēntē. *adv. Sans répandre de sang.* Sī vōs sīnāmŭs, incrŭēntĕ vivīmŭs. *Prud.* (*Peri.* 3286). PHR. Ābsquĕ crŭōrĕ Tĕrgă dătĭs. *L.*

Incrŭentus, ă, ŭm. *Non ensanglanté.* Tĭbĭ nūmĕn incrŭēntă sŭbmittit sŭum. *Sen.* (*Oct.* 482, nempe Fortuna). Sēcūrō rŭīt incrŭēntă dămnō. *M.* (I, 83).

Incrŭstātŭs, ă, ŭm. *Enduit.* Năm vĕl rĕgiōnĭbŭs illīs Incrustātă' calix rūtă caŭlisquĕ bibētur. *Vet. Poet.*, forte *Lucil.* (apud *Schol. Cruq.* ad *Hor. Sat.* I, 3, 56).

Incrŭstŏ, ās, ārĕ. *Mettre un enduit.* Sīncĕrŭm cŭpĭmŭs văs incrŭstārĕ. *H.* (*Sat.* I, 3, 56. *Schol. Cruquii* : « *Incrusto*, vitioso succo illino atque inquino. »)

Incŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Se coucher, être couché sur.* Pēllĭbŭs incŭbŭīt strātĭs. *V.* Incŭbŭitquĕ tōrō. *Id.* Rēsūpīnŭs ipsĕ pŭrpŭra ātque aŭre incubat. *Sen.* (*Thyest.* 909). *Voy.* Incumbo. ‖ *En partic. Se jeter sur le corps d'un mort ou d'un mourant.* Incŭbat ămissæ. *St.* Incŭbŭīt Măgnō. *L.* ‖ *Au fig. Couver.* » Dēfossōque incŭbat aŭre. *V.* Jūsto mēns incŭbat ægra dŏlōrī. *O.* SYN. Fŏvĕō. ‖ *Reposer sur, presser.* Humĕro lēvĭs incŭbat hāsta. *O.* ‖ *Se tenir prêt, faire sentinelle.* Pāvidusquĕ pĭnnis Annius noctis vigil incŭbabat. *Sen.* (*Thyest.* 570). ‖ *Être étendu sur.* Cœlumquĕ quăd incŭbat ŭrbi. *V. Fl. Voy.* Immineo. ‖ *Peser, s'appesantir sur.* Pondo nŏx incŭbat ātra. *V.* Mētŭs incubat amēns. *L.* Et nŏva fēbrium Tĕrris incŭbŭit cŏhors. *H.* Incŭbat mēntī fŭror. *Sen.* (*Hip.* 268). SYN. Incumbŏ, prēmŏ, invādŏ.

Incubŭī, *parf. mixte de* Incubo *et* Incumbo.

Inculcatus, ă, ŭm. *Inculqué.* Sic vocē Catonis Inculcāta vĭris justī patientia mārtis. *L.*

Inculcŏ, ās, ārĕ. *Faire entrer dans, inculquer.* Qui mihi præteritum cladem veteresquĕ dŏlōrēs Inculcant ĭtĕrum. *Prud.* (*Symm.* 1499).

† Inculpābĭlis, ĕ. *Irréprochable.* Sōlum Inculpābĭle nūmen. *Prud.* (*Apot.* 1015). Pro mutŭērĕ mŏrĭum Inculpābĭlium, nomĕn dĕdit ōmnĭbŭs āstris. *Avien.* (*Arat.* 280).

Inculpatŭs, ă, ŭm. *Irréprochable.* Sĕd vita fidēsquĕ Inculpată fŭit. *O.* Sīc justa in pŏpŭlōs mŏx Vīrginĭs inculpātæ Ēxārsĕre ŏdĭa. *Avien.* (*Arat.* 348). *Voy.* Innocens.

Incultŭs, à, ŭm. *Non cultivé, inculte.* Millĭăque incultos sērpentŭm multă pĕr ăgrōs. *O.* Quī tĕnēant, nam incultă vĭdēt, hŏmĭnēsnĕ fĕrānnĕ. *V.* SYN. Inărātŭs. VERS. Squălēnt ăbductis ărva cŏlōnis. *V.* Dēformī lŏca sĕnta sĭtū. *Id.* Răstroque intăctă nĕc ullīs Saūcia vomĕrĭbŭs (tellus). *O.* Cāmpī cultōrĕ vacantēs. Ārvaquĕ Cyclŏpŭm, quid răstră, quid ūsŭs ărātri Nescĭa, nĕc quidquăm jūnctis dēbēntiă bŭbŭs. *Id.* Libĕn quĕ nullō cōnsĭtă cūltū. *L.* Impatiensquĕ sōlum cĕrĕrīs, cultōrĕ nĕgātō. *Id.* ‖ *Négligé, peu soigné.* Vădĕ, sĕd incultŭs (liber). *O.* Nĕc vĕnit incultis căptārĕ morĕ capillis. *Id.* SYN. Incōmptus, inconcinnus, inōrnātus, sordĭdŭs, squălĭdus, neglectus. ‖ *Au fig.* Inculti vērsŭs. *H.* Incultum ingĕnĭum. *Id. Voy.* Rudis. ‖ *Non civilisé.* Incultos adĭit Læstrȳgŏnas Ăntĭphātēnquĕ. *Tib.* (IV, 1, 59). SYN. Fĕrus. PHR. Gĕus horrĭdă cultū. *V.*

Incultŭs, ūs. *m. Défaut de parure, extérieur négligé, et au fig.* Nĕglĭgēns ut sēmĕt ipsă, laŭdem ab incultū fĕrāt. *T. Maur.* (*Syll.* 27).

Incumbĕns, tis. *Couché ou penché sur.* Tūm lĕcto incumbĕns. *O. Voy. le suiv.*

Incumbŏ, is, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Se coucher sur.* Incŭbŭĭtquĕ tōrō, dĭxitquĕ nŏvissĭma vĕrba. *V.* SYN. Incubŏ, *qqf.* jacĕō, stĕrnŏr. ‖ *S'appuyer, être appuyé sur.* Ăt tūă cēntēnis incumbŭnt tēctă cŏlumnis. *M.* (V, 13). Incŭbŭĭt bacŭlō. *O.* Vallĭdis incumbĕre ărātrīs. *V.* SYN. Innītŏr, nīxŏr, prēmŏr. ‖ *Au fig.* Misĕrum ēst ălĭēnæ incumbĕrĕ fāmæ. *J.* (8, 76). ‖ *Pencher sur.* Pronă jŭgō laxum incumbĕbat ād ārmĕm. *V.* Laŭrŭs în cumbĕns āræ. *Id. Voy.* Immineo. ‖ *Tomber avec violence.* Ējectoque incumbĭt cērnŭŭs ārmō. *V.* Incubŭērĕ trăbēs. *V. Fl.* Pĕrgămum incŭbŭĭt sĭbĭ. *Sen.* (*Troad.* 14). *Voy.* Procumbo. ‖ — *in* gladĭum. *Se percer de son épée.* Ēt fĕrrō incŭbŭit, quĕm crēdŭlĭtās strinxĕrat. *Ph.* Lăquĕōnĕ vītăm fĭnĭam, ăn fĕrrō incŭbĕm? *Sen.* (*Hip.* 259. Adde *Pl. Cas.* II, 4, 20). PHR. Lētālĕ fĕrrō pĕctŭs impressō indŭam. *Sen.* Ăn sēsē mūcronĕ ŏb tāntum dēdĕcŭs amēns Indŭat. *V.* ‖ *Se précipiter sur.* Tempēstātĕ parī vērsus incumbĕrĕ tūtmis. *V. Fl.* Acrĭŭs hoc Teucrī clamore incumbĕrĕ māgnō. *V.* SYN. Irrŭō, rŭō, præcĭpĭtō, incurrŏ. ‖ *Tomber sur.* Tempēstās ă vērticĕ sălvis Incŭbŭĭt. *V.* SYN. Rŭō, præcĭpĭtō, dēcĭdŏ. ‖ *Au fig.* Luxŭrĭa incŭbŭĭt. *J.* (6, 291. Quod etiam ab *Incubo* deduci potest. Ibi plura). ‖ *S'appliquer à, s'occuper de.* Incumbŭnt generis lapsī sarcīrĕ ruīnās. *V.* SYN. Studĕō, invigĭlō, cūrŏ. Intĕndŏ. ‖ † *qqf. act.* Ăst Ăsiam incŭmbĭt vāstō mons ăggĕrĕ Taūrus. *Avien.* (*D. Per.* 859). Tūnc Palladĭos nōn ipsĕ lăbŏrĭbŭs Incŭbŭit. *St.* (*Th.* VI, 575, scil. ad cĕpit animum ad).

Incunabŭla, ōrŭm. *n. pl. Berceau, et au fig.* Fāscĭs ŏpŭs ĕst, pulvĭnĭs, cūnĭs, incunabŭlis. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 15). *Voy.* Cunæ. ‖ *Au fig.* Cērtĕ ĕgŏ nōn pătĭār, Jŏvis incunabŭla, Crētēn. *O.* Vēl mătŭtino rĕdĭt incunabŭla linquĕns Quŭm pĕlago. *Avien.* (*Progn.* 55).

† Incunctans, tis. *Qui n'hésite pas.* Incūnctantĕ fĭdē præsēntĭa mūnĕrā pŏscūnt. *Paul. Petroc.* (*Vit. S. Mart.* 5, 133).

† Incŭpĭdŭs, a, ŭm. *Qui ne désire pas.* Mājŏrēs nōstrī incŭpĭdĭorēs lĭbĕrūm Fŭērĕ. *Afran.* (apud *Non.* 9, 1).

† Incurātŭs, ă, ŭm. *Non soigné.* Stŭltōrum

incūrātă pŭdōr mălŭs ŭlcĕrā cēlăt. *H. Voy.* Neglectus.

Incūrĭă, æ. *f. Défaut de soin, négligence.* Ōffendăr măcŭlis, quās aŭt incūrĭă fūdit. *H.* Dēsertōs, ŏpīs expertēs incūrĭæ măctāns. *Lr.* (VI, 1241).

Incūrrō, ĭs, rī, rsŭm, rrĕrĕ. *n. Courir sur, se jeter sur.* Cērvă, nĕc ārmentis incūrrĕrĕ fortĭbŭs ursī. *O.* SYN. Incūrsō, irrŭō, irrŭmpō, ferŏr, etc. *Voy.* Irruo. ‖ *Souv. en parlant des combattans.* Pectŏrĕ nec nūdō sævōs incurrĭs in hostēs. *M.* (I, 9). Nisŭque incurrĕrĕ mūris. *Sil.* Dēnsīs incurrĭmŭs ārmīs. *V.* ‖ *Tomber, encourir. Voy.* Incīdo. ‖ Incurrĭtŭr. *pass. unip. On court.* (*Juv.* 6, 331.)

† Incursim. *arch. Promptement.* Meăm rēm jam ōmnēm prōpĕro incursim pĕrdĕrĕ. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 448).

Incursō, ās, ārĕ. *fréq. de* Incurro. *n. Courir sur, se jetter sur.* Fŏrtŭs incursānt Tyrrĭī. *St. Voy.* Incurro. ‖ *Avec le dat.* Fŏrtŭs incursānt stellīs. *O.* Rŭpĭbŭs incursŏt. Incursānt rāmīs. *Id.* ‖ *act. avec l'acc.* Pēndentem incursābŏ pūgnis. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 17). Vārĭō tĕcta incursārĕ tŭmultū. *St.*

Incursŭs, ūs. *m. Choc, rencontre.* Frāngĭtur incursū nimbōsī turbĭnis ārbor. *O.* Nōn mārīs incursū, nōn hostĕ, nĕc æthĕrĕ lævō. *St.* SYN. Impĕtŭs, vis. ‖ *Attaque, incursion.* Nŏcturnum stăbŭlīs furem, incursŭsquĕ lŭpōrum. *V.* Incursŭs ōmni dē pārtĕ timēndī. *O.*

Incurvātŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Sīmŭl incurvātă dŏlōrĕ Membră sŏlō pŏsŭērĕ. *O.* SYN. Dŭplĭcātŭs. *Voy.* Incurvus.

† Incurvēsco *ou* Incurvĭsco, ĭs, ĕrĕ. *n. Se courber.* Rāmōs baccārum ūbertāte incurvēscĕrĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3, 38, et *Non.* 2, 412).

† Incurvĭcervĭcŭs, ă, ŭm. *Qui courbe la tête.* Incurvĭcervĭcum pĕcŭs. *Pacuv.* (apud *Quint.* 1, 5).

Incurvō, ās, ārĕ. *Courber.* Tūm vălĭdīs flexōs incurvānt vīrĭbŭs ārcŭs. *V.* Lēntŏs incurvāns gurgĭtĕ rēmŏs. *Cat.* (64, 183). *Voy.* Curvo. ‖ *Au fig. Flechir.* Quī mĕ vŏlĕt incurvāssĕ quĕrēlā. *Pers.* (1, 90). *Voy.* Flecto.

Incurvŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Ægrĭcŏla incurvō tĕrrām mōlĭtŭs ārātrō. *V.* Quæ sīmŭl incurvā mīsērĭā tēlŭgĕrĕ cārīnā. *O. Voy.* Curvus. ‖ *Courbé par l'âge.* Incurvŭs, trĕmŭlŭs, lăbĭlis dēmissis, gĕmēns. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 45).

Incūs, ūdis. *f. Enclume.* Mārtĭŭs incălŭit Sīculīs incūdĭbŭs ēnsis. *L.* Gĕmĭt impŏsĭtis incūdĭbŭs Ætnă. *V.* Incūdĕ rĕlictă. *O.* EP. Ferrĕă, dūră, grăvis, sŏnāns. ‖ *Au fig.* Et mălĕ tōrnātos incūdī rēddĕrĕ vērsus. *H.* (Adde *Pl. Ps.* II, 2, 20).

Incūsō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Accuser, se plaindre de.* Quēm nōn incūsāvī āmēns hŏmĭnūmquĕ dĕūmquĕ? *V.* Māgnăque incūsāt vōcĕ Lătīnum. *Id.* SYN. Culpō, ārgŭō, dămnō, ŏbjūrgō, increpō, etc. *Voy.* Culpo.

† Incussŏr, ōris. *m. Qui frappe contre.* Incussŏr lăcĕrī quătĭēbăt cōrpŏris ārtŭs. *Paul. Petr.* (*Vit. S. Mart.* 5, 285).

Incussŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Incutio. *Frappé ou poussé contre.* Incussŭs dēnsī compăgēm sŏlvĕrĕ mūri (aries). *L.* Incussæ sŏultŭm mirabĕrĕ mæssæ. *V. Fl.* Nĕc membris incussam insidĕrĕ crētăm Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 383).

Incussŭs, ūs. *m. Action de frapper contre, choc.* Incussū sīlĭcis. *Prud.* (*Cath.* 571. In sexto tantum casu).

Incustōdītus, ă, ŭm. *Non gardé.* Incustōdītum căpăt övĭlĕ lŭpŭs. *O.* Incustōdītis ĕt āpertīs, Lēsbĭă, sēmpĕr Līmĭnĭbŭs pĕccās. *M.* (I, 35).

Incūsŭs, ă, ŭm. *Piqué avec le marteau, travaillé à l'enclume, travaillé.* Lăpĭdēmquĕ rĕvertēns Incūsum, aŭt ātræ massām picis ūrbĕ rĕpōrtăt. *V.* Incūsăquĕ pinguī Aūrō dōnă fĕrām. *Pers.* (3, 52). ‖ *Poli.* Et tĕrīs incūsās pūmicĕ clăzŏmĕnās. *Aus.* (*Epig.* 134, 4).

Incūtlō, ĭs, ūssī, ūssŭm, ūtĕrĕ. *Frapper ou pousser contre.* Nōs cōlăphum incūtĭmŭs lămbēnti crūstŭlă sērvō. *J.* (9, 5). Vipĕrĕă sævæ vĕrbĕra incūtĭūnt mănŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 88). SYN. Infligō, impingō. ‖ *Toucher de la lyre.* Incūtĕ dōctăm, Phœbĕ, chĕlўn. *Avien.* (*D. Ter.* 827). SYN. Pulsō, impellō. ‖ *Au fig. Exciter, soulever, causer.* Incūtĕ vim vēntis. *V.* Nĕ quĭd fortĕ nĕgōtĭ Incūtĭāt tĭbĭ sānctārum inscĭtĭă lēgŭm. *H.* Sollĭcĭtīs incūtĭt ŭmbră mētŭm. *O.* Sē rigĭdās incūtĭēntĕ mĭnās. *Id.* Incūtĭūnt dēsīdĕrĭum. *H.* SYN. Immittō, injĭcĭō, inferō, afferō, importō.

Indāgātŏr, ōris. *m. Qui épiste, et au fig.* Indāgātŏr cēlātī. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 15).

† Indāgēs, ĭs. *f. Comme* Indago. Quæsītūră dĕūm vărĭāta indāgĕ lātentēm. *Prud.* (*Sym.* 1055).

1. Indāgō, ās, ārĕ. *Être à la piste, chercher avec soin.* Ĕō sī pāctō pŏssĕt indāgārlĕr. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 38).

2. Indāgō (*inus.*), *abl.* Indāgĭnĕ. *f. Cordon de chasseurs, de troupes.* Sāltŭs indāgĭnĕ cingŭnt. *V.* Lătōs indāgĭnĕ cīnximŭs ægrōs. *O.* Et sīlvās vāstāquĕ fĕrās indāgĭnĕ claŭdīt. *L. Voy.* Rete, Venor.

1. Indĕ. *adv. Delà.* Rst ălĭquīd prætĕr vīnă, quŏd indĕ pĕtās. *O.* Dīvēllĭmŭr indĕ Ĭphītŭs ĕt Pĕlĭās mēcŭm. *V.* SYN. Illinc, *qqf.* hinc. ‖ Hinc indĕ. *D'un côté et d'un autre. Voy.* Hinc. ‖ Indĕ...indĕ. *Même sens.* Indĕ sāgittæ, Indĕ făcēs ĕt sāxă vŏlānt. *L.* (*Id.* VII, 230 *sq.*) ‖ *De cette chose, à cause de cela.* Sive indĕ occultās vīrēs ĕt păbŭlă tērræ Pinguĭă cōncĭpĭūnt. *V.* Indĕ nĕque impŏsĭtīs fūmānt ăltārĭă fībrīs. *Id.* Indĕ flŭunt lăcrimæ. *Id.* SYN. Hinc, Idĕō, idcīrcō. PPH. Ex hōc. Ob īd. ‖ *De cette personne.* Inde ĕgo hūnc mājōrem ădōptāvī mihī. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 21). ‖ *Ensuite.* Indĕ tŏrō pălĕr Æneās sic ōrsŭs ăb ăltō. *V.* Inde, ŭbī quārtă sĭtīm cœlī cōllēgĕrĭt hōră. *Id. Voy.* Deinde. ‖ † Indĕ lŏcī. *arch. Alors, dès lors.* Indĕ lŏcī mōrtālĭă sæcla crĕāvĭt. *Lr.* (V, 792). Indĕ lŏcī lĭtŭus sŏnĭtus effudĭt ăcūtos. *Enn.* (apud *Fest.* in *Lituus*). Hūmĭdŭs indĕ lŏcī collūcĕt Aquārĭus ōrbī *Cic.* (*Arat.* 329). *Voy.* Interea.

2. Indĕ. *impér. de* Indo. (*Pl. Mil.* II, 5, 1.)

Indēbĭtŭs, ă, ŭm. *Non dû.* Prænĭlă māgnă quĭdĕm, sĕd nōn indēbĭtă pŏscō. *O.* Dă, nōn indēbĭtă pŏscō. *V.* SYN. Indignŭs, immĕrĭtŭs. PPH. Nōn dēbĭtŭs, nōn jŭstŭs.

Indĕcēns, tis. *m. Laid; messéant.* Ŏcŭlōquĕ lŭdus spĕctăt indĕcēns ūnō. *M.* (V, 14, 7). *Voy.* Turpis.

Indĕcēntĕr. *D'une manière difforme; peu convenable.* Quām sit lūscă Phīlænis indĕcēntĕr. *M.* (XII, 22, 1). *Voy.* Turpiter.

Indĕclĭnātŭs, ă, ŭm. *Inébranlable, constant.* Indĕclĭnātæ mūnŭs āmicĭtiæ. *O.* Quī pērstās indĕclĭnātŭs āmicō. *Voy.* Constans.

Indĕcŏr *ou* Indĕcŏris, ĕ, *et* Indĕcŏrŭs, ă, ŭm. *Sans gloire, indigne, honteux.* Nōn ērĭmŭs rēgno indĕcŏrēs. *V.* Nĕc mĕ indĕcŏrēm, gĕrmānĕ, vĭdĕ-

bŭs. *Id.* Indĕcŏrēs ŏbĭtŭs. *V. Fl.* Nōn indĕcŏrŏ pŭlvĕrĕ sŏrdĭdŏs. *H.* SYN. Inhŏnēstŭs, inhŏnōrŭs, inglorĭŭs, tūrpĭs, dēfōrmĭs.

† Indĕcŏrābĭlĭtĕr. *Indignement.* Indĕcŏrābĭlĭtĕr ălĭēnŏs ălūnt. *Att.* (apud *Charis.* 2, 182).

Indĕcŏrĕ. *adv. D'une manière messéante.* Tŭm hŏc indĕcŏrĕ mi, lunique, immŏdēstĕ Dătis, dī. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 11).

Indĕcŏrĭs. *Voy.* Indecor.

Indĕcŏrō, ās, ārĕ. *Déshonorer, outrager.* Mē spĕrn ns, incĭlāns, prŏbrĭs, sērmŏne indĕcŏrāns. *Att.* (apud *Non.* 2, 450). Indĕcŏrānt bĕnĕ nātā cŭlpæ. *H.* (*Od.* IV, 4, 36. Sic multi libb. et veteres scholiastæ : quod verum judicat *Bentl.* Vulgo *dedecorant*).

Indĕfēnsŭs, ă, ŭm. *Non défendu.* Bēllūmquĕ sĭnu indĕfēnsă rĕcēpit. *Sil.*

Indĕfessŭs, ă, ŭm. *Infatigable.* Dĕxtrā răpit ĭndĕfēssă bĭpēnnēm. *V.* Ĕgŏ sum indĕfessŭs ăgendō. *O.* PPH. Lăbŏrĕ invictŭs.

Indĕflētŭs, ă, ŭm. *Non pleuré.* Quī lăcrĭmēnt, dēsunt, indĕflētăquĕ văgantŭr. *O.* SYN. Inflētŭs, indĕplōrātŭs.

Indĕjectŭs, ă, ŭm. *Non renversé.* Pōtŭitquĕ rĕsistĕrĕ tānto Indĕjectă mălō (domus). *O. Voy.* Rectus.

Indēlassātŭs, ă, ŭm. *Non lassé, infatigable.* Indēlassātō prōpĕrantĭa cuncta labōrĕ. *Manil.* (V, 65).

Indēlēbĭlĭs, ĕ. *Ineffaçable, impérissable.* Nōmĕnquæ ērĭt indēlēbĭlĕ nōstrum. *O.* Mōnŭmēntă sērvāns laudĭs indēlēbĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 3324). *Voy.* Immortalis.

Indēlībātŭs, ă, ŭm. *Non entamé.* Indēlībātās cūncta sequuntŭr ŏpēs. *O.* (Adde *Sil.* XV, 271). SYN. Illībātŭs, intăctŭs, intĕgĕr.

† Indēlictŭs, ă, ŭm. *Non répréhensible.* Quī nĭsĭ prōbrum, ŏmnĭa ălĭa indēlicta æstŭmānt. *Att.* (apud *Fest.* in *Probrum*).

Indēmnātŭs, ă, ŭm. *Non condamné par un jugement.* Exsŭl ĕgo, indēmnātŭs, ĕgēns mĕă rūră rĕlīqui. *Val. Cat.* (*Dir.* 84. Adde *Pl. Curc.* V, 3, 17). ‖ *Au fig.* Et, quæ pĕndēnt indēmnātæ, pĕrnĭs auxĭlium ut feram. *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 8).

Indēmnis, ĕ. *Qui n'a pas éprouvé de dommage.* Indēmnis prōpĭrĭum sērvat săpientĭă cēnsŭm. *Prosp.* (*Epig.* 65, 14. Cf. *Non.* 4, 111).

Indēplōrātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a point obtenu de gémissemens, de pleurs.* Indēplōrātŭm bărbăra tĕrră tĕgit. *O. Voy.* Inflētus.

Indēprēnsŭs, ă, ŭm. *Qu'on n'a pu découvrir.* Fāllĕrĕt indēprēnsŭs ĕt irrēmēăbĭlĭs errŏr. *V.* Vēstĭgĭa cūnctīs indēprēnsă prŏcis. *St.* SYN. Invīsŭs, cæcŭs, latēns.

Indēptŭs, ă, ŭm. *part. de* Indipiscor. *Qui a atteint, acquis.* Quĕm mĕmŏrānt... Dīvĭtĭās măgnās indēptŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 15). Cæsărĕŭm qui mŏx indĕpti nōmĕn, hŏnōrĕm. *Aus.* (*Prof.* 17, 12).

Indēscriptŭs, ă, ŭm. *Non limité.* Hălānt rūră rōsĭs, indēscriptōsquĕ pĕr ægrōs Frăgrăt ŏdŏr. *Sid.* (*Pan.* 442).

Indēsĕrtŭs, ă, ŭm. *Non abandonné.* Indēsĕrtă mĕo pectŏrĕ rēgnă gĕrĕ. *O.*

Indēsĭnenter. *Sans cesse. Voy.* Semper.

Indēspectŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été vu d'en haut.* Indēspectă tĕnēt vōbĭs quī Tărtară, cŭjŭs. *L.* (VI, 748).

Indēstrictŭs, ă, ŭm. *Non blessé.* Tămĕn indēstrictŭs ăbĭbŏ. *O.*

Indētōnsŭs, ă, ŭm. *Aux longs cheveux.* Addĭtŭr hĭs Nȳsēus, indĕtōnsŭsquĕ Thȳōnēus. *O.* Quĭbŭs indētōnsă jŭvēntūs Invĭgĭlat. *Pers.* (3, 54). SYN. Intōnsŭs.

Indēvītātŭs, ă, ŭm. *Non évité, inévitable.* Indēvītātō trājēcit pectŏrā tēlō. *O. Voy.* Inevitabilis.

? Indĕvŏrātŭs, ă, ŭm. *Non dévoré.* (Pauci leg. apud *Mart.* VII, 19, 15, *indevorato*, ubi alii vere : *Et devorato* capite turturem truncum.)

Index, ĭcis. *m. f. Indicateur, dénonciateur, dénonciatrice.* An quŏd in ārmā prĭor nūllŏquĕ sŭb indĭcĕ vēni? *O.* Mūsă mĕa ĕst index nĭmĭum quŏquĕ vēra mălōrum. *Id.* SYN. Auctŏr. EP. Vērŭs, tūtŭs, fallax, mendax, mălēfĭdŭs. ‖ *Toute chose qui indique, indice, signe.* Auctorisquĕ sŭī sī non ĕst ānnŭlŭs index. *O. Voy.* Indicium. ‖ *Titre d'un livre.* Et cŏccō rŭbĕāt sŭpĕrbŭs index. *M.* (III, 2, 11). ‖ *Inscription.* Nēc quærĭs, quīd quăque index sŭb imāgĭnĕ dĭcat. *Tib.* (IV, 1, 30). SYN Tĭtŭlŭs, ĕpīgrămmă. ‖ *m. Index, le doigt qui vient après le pouce.* Indĭcĕ mōnstrārĕt dĭgĭtō. *H.* ‖ *Pierre de touche.* Silĭcēm, quī nūnc quŏquĕ dĭcĭtŭr index. *O.*

Indi, ōrŭm. *m. pl.* (Ἰνδοί). *Indiens, souv. par ext. Ethiopiens, Arabes, Perses.* (Cf. *Turn. Adv.* 21, 9.) Usquĕ cŏlōrātīs ămnĭs dĕvĕxŭs ăb Indis. *V.* (*G.* IV, 293, nempe Nilus. *Id. Æ.* VI, 795; VIII, 705). Ārmă dĕŭs Cæsar dītēs mĕditātŭr ăd Indŏs. *O.* Tŭ lĭcĕt extrēmŏs lātĕ dŏmĭnĕrĕ pĕr Indŏs. *Cl.* EP. Ĕōī, longinqui, extrēmī, rēmōtī; fusci, nĭgri, cŏlōrāti, tosti, usti, adusti, sitientes. PPH. Indi pŏpŭli. Indĭcă gens. Ĕōæ gentes. Extrēmi cultōrēs ōrbĭs ĕōī.

Indĭă, æ. *f.* (Ἰνδία). *L'Inde, vaste contrée de l'Asie, arrosée par le Gange et l'Indus.* Dēcŏlŏr extrēmō quā cingĭtur Indĭa Gangē. *O.* Indĭă mittĭt ĕbŭr. *V.* EP. Extrēmă, rēmōtă, ultĭmă, dissĭtă; dīvēs, ŏpŭlēntă, aurĭfĕră, gēmmĭfĕră, tostă, ădustă. PPH. Inda, Indica, Hydaspea, Gangetica, Gangetis tĕrră, tellus, ŏră, plagă, rēgĭō. Ĕōī trăctŭs. Ĕōus ŏrbis. Ultĭmă tĕrră.

† Indicassō, īs. *arch. pour* Indicavero, etc. Nēc tŭ mĭ cuīquam indĭcassīs. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 3).

Indĭcātĭō, ōnis. *f. Indication du prix qu'on veut vendre une chose.* Indĭcā, fac prĕtĭum. Tŭa mĕrx ĕst, tŭa indĭcātĭo ĕst. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 37). *Voy.* Indico.

† Indĭcĕ. *ancien impér. de* Indĭco. (*Pl. Ps.* I, 5, 155. Apud recentiores *Indic*, ut docet *Charis.* 3, 227.)

Indĭcēns, tis (*de* in *et* dico). *Ne disant pas.* Nōn me indĭcēntĕ hæc fiunt. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 62).

Indĭcētēs, ŭm. *m. pl.* (*Strab.* Ἰνδικάται). *Peuple de la Tarraconaise.* Post Indĭcētēs āspĕrī sē prōferunt. *Avien.* (*Or. mar.* 523). ‖ *D'où* Indĭcētĭcŭs, ă, ŭm. Pōst quæ rĕcumbit littŭs Indĭcētĭcum. *Id.* (*ib.* 532).

Indĭcĭum, ĭi. *n. Dénonciation.* Insōntem īnfandō indĭcĭō, quĭă bĕllă vĕtābat. *V.* Hīc tamĕn indĭcĭō pœnă linguăquĕ vĭdĕri Commĕrŭīssĕ pŏtest. *O. Voy.* Indico. ‖ *Indice, marque.* Indĭcĭum mŏrēs nōbĭlĭtātĭs habent. *O.* Nām mihi, quăle ingĕnĭum hăbērēs, fŭit indĭcĭo ōrātĭō. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 4). SYN. Signŭm, ārgūmentŭm, spĕcĭmĕn. EP. Vērum, apertŭm, fidŭm, manĭfestŭm; dubĭum, incertum, fallax, obscurum, anceps. ‖ *Signe.* Indĭcĭis monstrārĕ rĕcentĭbŭs ăbdĭtă rerūm. *H.* SYN. Signŭm, nōtă. ‖ *Vestige, trace.* Vērsisquĕ vĭārŭm indĭcĭis răptŏs. *V. Voy.* Vestigium.

1. Indĭcō, ās, āre. *Indiquer, montrer.* Indĭcĕt ŭt nōmĕn lītĕrā făctă tŭum. *Tib.* (III, 1, 12). Quăm vōbīs indĭcĕt aŭgŭr. *O.* SYN. Ōstendō, dētĕgō, significō, ăpĕrĭō, pătĕfăcĭō. PPH. Indĭcĭum făcĭō, dō, ēdō. Rēs indĭcĭō *ou* indĭcĭum est. PHR. Indĭcĭo est trăctŭ surgĕns ōlĕastĕr ŏdŏrē. *V.* Ăt sæpĕ indĭcĭum făcĭēt mănĭfēstŭs. Sōl quŏquĕ signă dabĭt. *Id.* Indĭcĭum mortălĭbŭs ēdănt. *Lr. Voy.* Detego. ‖ *Dire le prix qu'on veut vendre une chose.* Vēnĭo ăd măcĕllŭm, rōgĭtō pīscĕs : indĭcānt. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 3. *Id. Pers.* IV, 4, 41. Cf. *Cic.* apud *Non.* 2, 454). *Voy.* Indicatio.

2. Indĭcō, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Faire savoir, annoncer, ordonner.* Ērgo ĭtĕr ăd rēgĕm pōllŭtă păcĕ Lătīnŭm Indĭcīt primīs jŭvĕnŭm. *V.* Dīvŭm templīs indĭcīt hŏnōrēm. Chŏrōs indixit tĭbĭă Bæchi. *Id.* Pŏpŭlisquĕ sŭīs indĭcĕrĕ bēllŭm. *O.* SYN. Dēnuntĭō, dēclārō. ‖ *Imposer.* *Voy.* Impono.

Indĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd. Annoncé.* Indictās concĕlēbrāntquĕ dăpēs. *O.* SYN. Dictŭs. ‖ *Imposé.* Hōc ēssĕ mūnŭs crēdĭs indictŭm vĭrīs, Ŭt dură tōlĕrēnt. *Sen.* (*Hip.* 463). ‖ 2. (*de* in *et* dico). *Qui n'a pas été dit.* Dicam insignĕ, rĕcēns, ădhūc indictum ōre ăllō. *H.* Nĕc tū cārmĭnĭbŭs nōstrīs indictŭs ābĭbis. *V.* SYN. Immĕmŏrātŭs.

Indĭcŭs, ă, ŭm (Ἰνδικός). *De l'Inde.* Indĭcă quŏd cŭpĕrĕt pŏmpă, Lўæĕ, tŭōs. *M.* (VIII, 78). Nōn aŭrum aŭt ĕbŭr Indĭcŭm. *H.* Indĭcă tēllŭs. *Boet.* (3, 5). SYN. Indŭs. ‖ — mārĕ, etc. *Mer des Indes, golfes de Bengale et du Gange.* Aŭt ŭbĭ Tāprŏbānēn Indĭcă cingĭt ăquă. *O.* Ēōŭm pĕlăgŭs, frĕtă dicunt Indĭcă pāndi. *Avien.* (*D. Ter.* 67). SYN. Ērўthræŭm, ēōŭm. ‖ —cōrnŭ. *Ivoire.* (*Mart.* I, 73. *Id.* X, 97, *Indici dentes.*)

Indĭdĕm. *adv. Du même endroit.* Nōn dĕcĕt Tām vĕtŭs slnĕ lĭbĕrĭs Nōmĕn ēssĕ, sĕd indĭdĕm Sēmpĕr ingĕnĕrārī. *Cat.* (62, 210). Sālvă sūmĕs indĭdĕm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 79. *Ib.* III, 1; 72).

Indĭgĕnă, æ. *m. f. Né dans le pays, indigène.* Hōc vĕtŭs indĭgĕnās nōmĕn mūtārĕ Lătīnōs. *H.* Indĭgĕnæ Sīdonĭdă nōmĭnĕ dīcŭnt. *O.* SYN. Incŏlă. ‖ *En parlant de choses.* Nūnc vōmĭt indĭgĕnās nīmbōs. *Cl.* Indĭgĕnæ flŭvĭī. *Id.* Indĭgĕnă pĭĕtās. *Prud.* (*Sym.* 1152). Indĭgĕnīs săxīs. *Rutil.* (2, 65. Duobus proximis locis, casus rectus possit esse *Indigenus*).

Indĭgens, tis. *Qui a besoin.* Hīc dŭæ innŏcēntēs sūnt, tŭī indĭgentēs aŭxĭlĭ. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 28. *Ib.* IV, 3, 8). *Voy.* Egens. ‖ Indĭgentēs. *m. pl. Eccl. Les pauvres.* Ŏpĕrīrĕ nūdōs, indĭgentēs pāscĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 1101).

Indĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Voy.* Indigena.

Indĭgĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Avoir besoin, manquer de.* Quīn tu ălĭquĭd sāltĕm pŏtĭŭs, quōrum indĭgĕt ūsŭs (paras)? *V.* Quāsī tu hŭjŭs indĭgĕās pātrĭs. *Ter.* (*And.* V, 3, 19. Sic et *Lucil.* apud *Non.* 9, 6). SYN. Ēgĕō, rĕquīrō, *qqf.* cārĕō. PPH. Ŏpŭs hăbĕō. Ŏpŭs ēst mĭhī.

1. Indĭgĕs, ĕtis. *m.*; Indĭgĕtēs, ŭm. *m. pl. Héros déifiés, divinités nationales.* Indĭgĕtem Ænēān scis ipsĕ... Dēbĕrī cœlō. *V.* Dī pātrĭī indĭgĕtēs! *Id.* SYN. Pātrĭī.

2. †Indĭgĕs, ĭs. *arch. Comme* Indigens. Indĭgĕm lĭbĕrŭm. *Pac.* (apud *Cic. Or.* 2, 46).

Indĭgestŭs, ă, ŭm. *Confus, sans ordre.* Rŭdĭs indigestaquĕ mōlēs. *O.* Ūtque ērăt indigestă cŏmās. *Cl.* Prĕmit indigestă rŭēntēs cōplă. *St.* SYN. Cōnfūsŭs. Incondĭtŭs.

Indignāns, tis. *Qui s'indigne.* Illum indignāntī sīmĭlĕm sīmĭlĕmquĕ mĭnāntī. *V.* Lōngam indignāntīă pācĕm (corda). *Sil. Voy.* Iratus, Impatiens.

Indignātĭō, ōnis. *f. Indignation.* Sī nātūră nĕgāt, făcit indignātĭō vĕrsūm. *J.* (1, 79). Ūt ōră vĕrtāt hŏc ĕt hŭc ēūnjŭm Lĭbĕrnĭa indignātĭō! *H. Voy.* Ira.

Indignātŭs, ă, ŭm. *Indigné.* Ātque indignātŭm măgnīs strĭdōrĭbŭs æquŏr. *V.* Pōntem indignātŭs Ăraxēs. *Id.* SYN. Indignāns, īmpătĭēns. *Voy.* Iratus.

Indignē. *adv. Indignement.* Indignē factam injūrĭām. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 41). Clāmānt ōmnēs indignissŭmē Făctŭm. *Id.* (*Ad.* I, 2, 11). Mĕrĕtricem indignē dēpĕrĭt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 66). SYN. Mălĕ, fœdē. PPH. Indignīs mōdis. *Pl.* ‖ *Cruellement.* Indignē frātĕr ădēmptŭs mihī! *Cat.* (99, 6). Pāvo ăd Jūnōnēm vēnĭt, indignē fĕrēns. *Ph.* SYN. Ægrē, ācĕrbē.

† Indignĭtĕr. *arch. Comme le précéd.* (*Anthol.* II, p. 176.)

Indignŏr, ārĭs, ārī. *d. S'indigner.* Ĕt cāsum īnsōntīs mĕcum indignābăr ămīcī. *V.* Indignŏr, quāndōquĕ bŏnŭs dormĭtăt Hŏmērŭs. *H.* SYN. Īrāscŏr, sŭccēnsĕō. PPH. Indignē, ægrē, grăvĭtĕr fĕrō. *Voy.* Irascor.

Indignŭs, ă, ŭm. *Qui ne mérite pas.* Pĕrcŭtĭt indignōs clārō plāngōrĕ lăcrĭmās. *O.* Cūr ĕgĕt indignus quīsquăm, tĕ dīvĭtĕ? *H.* Quī stŭltŭs hŏnōrēs Sæpĕ dăt indignis. *Id.* Ēxănĭmātque indignōs inquĕ mĕrēntēs. *Lr.* (II, 1104). SYN. Immĕrĭtŭs, immĕrēns. ‖ *Indigne, peu digne de.* Măgnōrum haŭd ūnquam indignŭs ăvōrŭm. *V.* Cāvĕ făxīs Tē quīdquam indignŭm. *H.* Fābŭlă nōtă quĭdĕm, sĕd nōn indignă rĕfĕrrī. *O.* PPH. Nōn *ou* haŭd dignŭs. ‖ *Indigne, honteux.* Indignŭm făcĭnŭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 118). Indignōs ădĭtŭrĕ lăbōrēs. *V. Fl. Voy.* Turpis. ‖ *Indigne, cruel.* Quæ caŭsa indignă sĕrĕnōs Tūrbāvĭt vultŭs? *V.* Misĕnum invĕnĭunt indigna mortĕ pĕrēmptŭm. *Id.* ‖ *A qui il ne sied pas.* Ēffŭtīrĕ lĕvēs indignă trăgœdĭă vĕrsŭs. *H.*

Indĭgŭs, ă, ŭm. *Qui a besoin, qui manque.* Vī prōprĭă nītuntŭr, ŏpĭsquĕ haŭd indĭgă nōstræ. *V.* Nūdŭs hŭmī jăcĕt ĭnfans, indĭgŭs ōmnī Vītāī aŭxĭlĭŏ. *Lr.* (V, 224). Indĭgă sērvĭtĭī. *L. Voy.* Egens.

† Indĭgŭŭs, ă, ŭm. *néol. Comme le précéd.* Quōs măgĭs indĭgŭōs ŏpĭs ĕt vīrtūtĕ cārēntēs. *Paul. Nol.* (27, 4).

Indĭlĭgens, tis. *Paresseux, négligent.* Sēd vĕrĕōr nĕ indĭlĭgēns nīmĭŭm slēs. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 50. Adde *Pl. Most.* 1, 2, 23). *Voy.* Piger.

Indĭlĭgentĕr. *D'une manière inactive.* Ăt hīc indĭlĭgentĕr ērăm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 28).

Indĭlĭgentĭă, æ. *f. Négligence, paresse.* Ōctāva, Indĭlĭgentĭă. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 9). *Voy.* Pigritia.

† Indĭpīscŏr, ĭs, ĕrī. *arch. Comme le suiv.* Nūnquam ēdēpŏl quăndrĭgis ălbis indĭpiscĕt pŏstēă. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 13. Sic *Non.* 2, 460, leg. et in *Aul.* IV, 10, 45).

Indĭpiscŏr, ĕrĭs, ĕptŭs sŭm, ĭpiscī. *d. Atteindre; obtenir.* Hŏmĭnēm lētī sĕcūră quĭēs ēst Indĕptă. *Lr.* (III, 212). Măgna hĕrclē præda est; lărgĭtĕr mĕrcēdĭs indĭpiscār. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 28). *Voy.* Assequor. ‖ *Trouver* (*une chose désagréable*). Mŭltum in cogĭtāndō dŏlŏrem indĭpiscŏr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 2. Scribitur et *Indepiscor*, duce *Festo*). SYN. Nānciscŏr, invĕnĭō.

Indiscissŭs, ă; ŭm. *Non séparé, constant.*

Dissidiis indiscissis in mutua sæpe Vulnera (*Anthol.* I, p. 100).

Indiscrete. *adv. Sans différence.* Nam dum indiscrete petit insontesque reosque. *Sid.* (*Paneg.* 2719).

Indiscretus, a, um. *Qu'on ne peut distinguer.* Simillima proles, Indiscreta suis. *V.* Arma indiscreta manuplis. *Sil.*

Indispensatus, a, um. *Mal combiné, excessif.* Indispensato lassantem corpora nisu. *Sil.*

Indistinctus, a, um. *Mêlé, sans ordre.* Hos indistinctis plexos tulit ipse corollis. *Cat.* (64, 283).

Indistrictus. *Voy.* Indestrictus.

Inditus, a, um. *part. p. de* Indo. *Enfoncé dans.* Et ferrum inditum Visceribus ustis. *Sen.* (*Troad.* 584). ‖ *Ajouté, donné.* Huic urbi nomen Epidamno inditum est. *Pl.* (*Men.* II, 1, 38).

Individuus, a, um. *Non divisé, uni.* Mors individuo est noxia corpori. *Sen.* (*Troad.* 406). Hæc individui sempper comes addita fulcri (*Anthol.* II, p. 156).

Indivisus, a, um. *Non partagé.* Indivisus honos iterumque et rursus eideм. *Sil.* Indivisaque magnis Fratribus (tellus). *St.*

Indo, is, idi, itum, ere. *Mettre dedans, insérer, enfoncer.* Dum digitos amentis inderé tentō. *O.* Et qui fugitivis servis indunt compedes. *Pl.* (*Men.* I, 1, 4). SYN. Insero, immitto. ‖ *Verser dans.* Si in os meum vini guttam indidi. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 31). Nilogue suas Deus inderet undas. *Alcim.* (V, 134). SYN. Infundo. ‖ *Au fig. Ajouter, donner.* Illius nomen indit illi, qui domi est. *Pl.* (*Men. prol.* 42). SYN. Addo, impono.

Indocilis, e. *Qu'on ne peut instruire, civiliser.* Is genus indocile ac dispersum montibus altis. *V.* SYN. Rudis, agrestis, ferus, aspер. ‖ *Qui n'a pas appris, qui ne sait.* Non indocilis luserе simus. *Sen.* (*Troad.* 82). SYN. Ignarus, rudis. ‖ *Qui ne se plie pas à, rebelle.* Nec cererі terra indocilis. *Sil.* Indocilis pacisque modique. *Id.* Indocilis privatā loqui. *L.* Ferus indocilisque tenerі (equus). *St.* SYN. Ignarus, nescius, indoctus, impatiens. PPH. Non ou haud docilis, facilis. ‖ *Grossier, sans art.* Indocili numero quum grave versat onus. *O.* Indocilique loquax guttur vernat avis. *Id.* SYN. Rudis. ‖ *Non appris.* Et sciat indociles currere lymphā vias. *Pp.* (I, 2, 12).

Indoctē. *adv. Avec ignorance; sans adresse.* Verbā quidem haud indoctē fecit. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 14). Rusticus indoctē si quid dixisse videbor (*Anthol.* II, p. 536).

? Indoctor. *Voy.* Inductor.

Indoctus, a, um. *Ignorant.* Non tu in trivis, indoctē, solebas? *V.* Indoctum doctumque fugat recitator acerbus. *H.* SYN. Imperitus, rudis, ignarus. PPH. Doctrinæ, Palladis expers. Nullis artibus imbutus. Nullas per artes excultus. ‖ *Qui n'a pas appris à, qui ne sait.* Cantabrum indoctum jugā ferre nostrā. *H.* Indoctusque pilæ, discive, trochive, quiescit. *Id.* SYN. Rudis, nescius, indocilis, etc. ‖ *Inhabile, grossier.* Indocta reserens carmina fistulā. *Sen.* (*H. OEt.* 129). Quin etiam canit indoctum. *H.* SYN. Rudis, indocilis. ‖ *arch. Sans malice, simple.* Is me usque attondit dolis doctis indoctum. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 9). *Voy.* Doctus.

Indoles, is. *f. Caractère, naturel.* Quid plus Æneas tanto debit indolē dignum? *V.* Sensere quid mens rite, quid indoles Nutrita faustis sub penetralibus. *H.* Vestigiā magnæ Indolis agnoscō. *Cl.* SYN. Ingenium, natura, mores, ingenium, mens, animus. EP. Bona, egregia, generosa, præstans. *Voy.* Ingenium. ‖ *qqf. en parlant d'une chose : Qualité.* Quæ indoles in suavio est! *Pl.* (*Rud.* II, 4, 10).

Indolesco, is, lui (*de Vinus.* Indoleo), lescere. *n. S'affliger sur, avoir de la douleur.* Indolui factō. *O.* Id ipsum Indoluit Junō. Indoluit quod non mellitā petissēt. *Id. Voy.* Doleo.

Indomabilis, e. *Indomptable.* Quam, testis Indomabilis, Rivis crudelis lavernis. *Prud.* (*Peri.* 1250, nempe stola. Adde *Pl. Cas.* IV, 4, 13). *Voy. le suiv.*

Indomitus, a, um. *Indompté, indomptable.* Leporem sectatus, equove Lassus ab indomito. *H.* Indomitamque bovem. *V. Fl.* SYN. Indocilis, aspер, invictus, insuperabilis. PPH. Non ante domabilis. Nullā domabilis arte. Regi nescius, impatiens, indocilis. Qui parere negat. PHR. Nec regi curat patiturve frenos. *Sen.* ‖ *Au fig.* Natæ, quis indomitas tantus dolor excitat iras? *V.* Non incendia virēs Indomitas posuere. *V.* Sæva cupido Indomiti census. *J.* (14, 175). Amor indomitus. *O.* Mors indomita. *H.* SYN. Asper, effrenis, effusus, ingens, vehemens. ‖ *qqf. Avec un rég.* Indomitas igni rupes. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 184).

Indormio, is, ire. *n. Dormir sur.* Congestis undique saccis Indormis inhians. *H.* Indormit unctis omnium cubilibus. *Id. Voy.* Dormio.

Indotātus, a, um. *Qui n'a point de dot.* Indotāta mihi soror est, pauperculā mater. *H.* Tanti præmia factī Indotātā rapit. *O.* Ille indotātam virginem atque ignobilem. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 70). PPH. Sine dote. *H.* Dote cassa. *Pl.* ‖ *Sans ornement, sans honneur.* Aut dantur in altos Indotātā rogos (corpora). *O.*

† Indu. *Voy.* Endo.

Indubitatus, a, um. *Indubitable, sûr.* Vellut ille cubilia prædæ Indubitatā tenens. *St.* Dabitur victoria vobis Indubitatā quidem. *Aus.* (*Epig.* 93, 5). *Voy.* Certus.

Indubito, as, are. *Douter de, se défier.* Viribus indubitare tuis. *V.* Tuisque Moribus indubito. *St. Voy.* Diffido.

Indūciæ, *plutôt que* Indutiæ, arum. *f. pl. Trêve, suspension d'armes; en gén. trêve.* Imo indūciæ parumper fiant, si quid vis loqui. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 253). Suspiciones, inimicitiæ, indutiæ. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 15. Ubi *Donat.*). Indūciās tē mater exigūas rogat. *Sen.* (*Phæn.* 485). PHR. Bis sēnos pepigēre dies, et pacē sequestrā, etc. *V.*

Induc. *impér. de* Induco. Age, mœnibus induc; *Stat.* ‖ † Inducē. *arch.* (*Pompon.* apud *Non* 14, 3.)

Indūco, is, xi, ctum, cere. *Conduire dans, introduire.* Deindē satis fluvium inducit rivosque sequentes. *V.* Quum flavis messorem indūcerēt arvis. *Id.* Exceptos hospes tectis indūcit. *Sil.* SYN. Intrōduco, immitto. ‖ *Au fig. Introduire.* Novos mores indūxit Erinnys. *St.* SYN. Infero, invehō. ‖ *Mettre devant comme un voile.* Tenebras indūcere terris. *O.* Nubilaque indūco. *Id.* SYN. Obduco. ‖ *Couvrir.* Virīdi fontes indūcerēt umbrā. *V.* Si sint indūcti picē. *Pl.* (*Most.* III, 2, 142, nempe postes). SYN. Tego, obtego. ‖ *Revêtir, se couvrir de.* Manibusque indūcere cæstus. *V.* Tunicaque indūcitur artus. *Id.* Albentique humeros indūxit amictu. *St.* SYN. Induo. *Voy.* Vestio. ‖ *Introduire*

un personnage dans un ouvrage. Fābŭlă quēm mīsĕrŭm nātō vīxissĕ fŭgātō Indūcit. *H.* || — ănĭmŭm. *Avoir la fantaisie de, se décider à.* Ūt nūnquam indūcānt ănĭmŭm cāntārĕ, rōgātī. *H.* Nām qui huīc āssēntāri ănĭmum indūxĕrīs. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 37. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 261). SYN. Ādjĭcĭŏ, āpplĭcŏ, āppēllŏ (is). || — ĭn ănĭmŭm. *Même sens.* (*Ter. Heaut.* V, 4, 5 ; *Hec.* IV, 2, 27.) || *Amener à une chose, déterminer.* Mē Sўrī promissa hūc indūxĕrūnt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 1). Vīdē quō mē indūcās. *Id.* (*And.* II, 3, 25). SYN. Impēllŏ, ădducŏ, pērsuādĕŏ. || *Séduire, tromper.* Sēmpĕr, ŭt indūcār, blāndōs offĕrs mĭhī vultŭs. *Trib.* (I, 7, 1. Alii leg. *inducas.* Cf. *Non.* I. cit.) *Voy.* Decipio.

? Indūctŏr, ōrīs. *m. Homme chargé de conduire les esclaves.* Indūctōrēs ācĕrrŭmī, gnārīquĕ nōstrī tĕrgī. *Pl.* (*As.* III, 2, 6. Alii leg. *indoctores*, nescio quo sensu).

Indūctŭs, ă, ŭm. *Conduit dans ou sur.* Prēssĭt ĕt indūctīs membrā pătĕrnā rōtīs (*Ibis*, 366). || *Ordint. Qui recouvre ou recouvert.* Ēt nītĕt indūctō cāndĭdă bārbă gĕlū. *O.* Ēt quæcūnquĕ fŭgānt indūctās flāmĭnă nūbēs. Indūctă cōndī prācordĭă tĕrrā. Indūctāquĕ cōrnĭbŭs aūrŭm Vīctĭmă. *Id.* || *Au fig. Engagé, déterminé.* Indūctă hīs vĕrbīs, āquīlă mōnĭtīs pārŭit. *Ph.* Nōn ĕquĭdĕm prētĭo indūctŭs. *V.* Vĕtĕrem hīstōrĭam, indūctŭs stŭdĭō, scrībis ăd ămōrēs tŭōs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 261).

† Indūcŭlă, æ. *f. Robe de dessous.* (*Pl. Epid.* II, 2, 59.)

† Indŭgrĕdĭŏr. *Voy.* Endogredior.

? Indulcitās, ātis. *f. Dureté.* (Quidam leg. ex *Cæcilio* apud *Non.* 2, 215; sed alii rectius *dulcitas*).

Indulgĕns, tis. *Qui accorde tout, faible, indulgent.* Crēscĭt indulgĕns sĭbī dīrŭs hўdrōps. *H.* Indulgĕns ănĭmō pēs mĭhī tārdŭs ĕrāt. *O.* SYN. Făcĭlis.

Indulgēntĭă, æ. *f. Douceur.* Excĭpĕrĕt cœlī indulgēntĭă tĕrrās. *V.* SYN. Clēmēntĭa. || *Au fig. Douceur, indulgence ; faiblesse.* Dĕxtĕră præcĭpŭe cāpĭt indulgēntĭă mēntēs. *O.* SYN. Clēmēntĭă, lēnĭtās. *Voy.* Bonitas. || *Eccl. Indulgence.* Hīc ēllăm lĭquĭdō flŭit indulgēntĭă fōntĕ. *Prud.* (*Peri.* 2072).

Indulgĕŏ, ēs, sī, *qqf.* tŭm, gĕrĕ. *n. Avoir de la bonté pour, favoriser.* Tū, cŭjŭs ĕt ānnīs, Ēt gĕnĕrī fāta indulgēnt. *V.* Cāsŭs ĭn ēvēntu ēst, lĭcĕt hæc indulgĕāt aūsīs. *O. Voy.* Faveo. || *Avoir de la faiblesse, pardonner.* Hāctĕnŭs indulsīssĕ văcāt. *V. Voy.* Ignosco. || — ănĭmō, ănĭmīs, gĕnīō. *Faire ses volontés, se livrer au plaisir.* Ănĭmō pārcĕr pātrŭīquĕ sŭōquĕ Dēlĭŭs indulgēns. *O.* Indulgēnt ănĭmīs, ĕt nullă, quĭd ūtīlĕ, cūra ēst. *Id.* Indulgē gĕnīō. *Pers.* (5, 151). PPH. Mōrēm gĕrŏ. *Voy.* Animus, Genius. || *Se livrer, s'abandonner à.* Quid tāntum insānō jŭvāt indulgērĕ lăbōrī ? *V.* Jŭvāt indulgērĕ thĕātrīs. *O.* SYN. Insĕrvĭŏ, incumbŏ. PPH. Mē dŏ, trādŏ. || *act. Accorder.* Jŭvēnĭquĕ cūrŭlĕ Indulgēbit ĕpŭr. *St.* Nōn mĭhī sī cūnctōs Hēllĭcŏn indulgĕāt ămnēs. Indulgĕ thălāmōs. *Id.* Mōrās spătĭŭmquĕ indulgĕt ămōrī. *V. Fl.* Vēntrī indulsit nōn ōmnĕ lĕgūmĕn. *J.* (15, 174). Pārcisquĕ frŭēndă Mōrĭbŭs indulsī. *Prud.* (*Sym.* 944). SYN. Dŏ, pērmittŏ, cōncēdŏ, lārgĭŏr. || † *arch. Avec l'acc. de la personne.* Nīmĭs mĕ indulgĕbŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 16. Ubi *Donat.* iterum *Heaut.* V, 2, 35). Qui nos tāntŏpĕre indulgēnt in pŭĕrĭtĭă. *Afran.* (apud *Non.* 9, 19).

† Indultŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Indulgeo. *Accordé, donné.* Fēlīx quī indultīs pŏtŭit mĕdīŏcrĭtĕr ūtī Mūnĕrĭbŭs! *Prud.* (*Ham.* 395). Jūpĭtĕr hās ĭdēm, rērŭm mĕmŏr indultārŭm. *Avien.* (*Arat.* 110).

† Indultŭs, ūs. *m. Pardon, impunité.* Crīmĭnĭs indultū sēcūra aūdācĭă crēvīt (*Anthol.* I, p. 572).

† Indūmēntŭm, ī. *n., et ordint.* Indūmēntă, ōrŭm. *pl. Vêtement.* Vīx hæc ēdĭdĕrāt, rĕlāxāt ĭpsĕ Indūmēntă pĕdŭm. *Prud.* (*Peri.* 1900). Indūmēntă pētūnt, fōllĭs ŭt mōllĭbŭs ămbō Mēmbră tĕgānt. *Alcim.* (III, 9). *Voy.* Vestis. || *Au fig.* Cārnĭs indūmēntă sūmūnt, ĕquĕ bŭstīs prōdĕūnt. *Prud.* (*Cath.* 1386).

Indŭō, ĭs, ī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *Vêtir, mettre un vêtement, recouvrir.* Ēt vēstēs hŭmĕrīs indŭīt ĭpsă mĕīs. *O.* Hārum ūnām jŭvēnī.... Indŭīt. *V.* SYN. Indŭcŏ, circumdŏ. *Voy.* Vestio. || (vestem, ou me veste). *Revêtir, se revêtir de.* Indŭīt ĕt Tўrĭŏ dīstinctām mūrĭcĕ pāllăm. *V.* Lūgŭbrĭăquĕ indŭĕ. *O.* SYN. Indŭŏr, ădducŏr, etc. *Voy.* Vestior. || *Revêtir ou se revêtir d'armes.* Indŭīt ārmă tĭbī gĕnĭtŏr pătrĭæquĕ tŭūsquĕ. *O.* Quīs jūstĭŭs indŭīt ārmă, Scĭrĕ nĕfās. *L. Voy.* Armo. || *Prendre une nouvelle forme.* Indŭīt ignōtās hŏmĭnŭm cōnvĕrsă fĭgūrās. *O.* Nūlŏs pŭĕrī pŭĕr indŭĕ vultŭs. *V.* Quōs... indŭĕrāt Circĕ in vūltŭs ăc tĕrgă fĕrārŭm. *Id.* || *Au fig.* Vūltŭs indŭĕ tŭ măgis sēvērŏs. *M.* (II, 41). Ūrbs gĕmīt, ĕt vūltŭm mĭsĕrābĭlĭs indŭīt ūnŭm (*Ad Liv.* 181). Jāmquĕ dĕæ cūnctās sĭbī bēlligĕr indŭīt īrās. *Sil.* SYN. Sūmŏ, căpĭŏ. || (aliquem). *Prendre les sentimens de quelqu'un, se comporter comme.* Indŭĕ mēntĕ pātrĕm. *Cl.* (Et *Sil.* VII, 496). SYN. Gĕrŏ, ăgŏ. || *qqf. Enfoncer.* Nūnc mānŭm cĕrĕbro indŭĕ. *Sen.* (*Phœn.* 180). || — mē glădĭŏ. *Voy.* Incumbo. || *Au fig. Donner, envoyer, produire.* Cūnctisquĕ pāvōrĕm Gāllōrum indŭĕrāt pāvŏr. *Sil.* Nēc tāntum indŭĕrĭnt Fātis nŏvă sæcŭlă crīmĕn. *St.* SYN. Injĭcĭŏ, ăddŏ, immittŏ, incŭtĭŏ.

Au pass. Indŭŏr. *Être endossé.* Indŭlтŭrque hŭmĕrīs cūm lātō pūrpŭră clāvō. *O.* SYN. Circumdŏr, injĭcĭŏr. || *Se revêtir.* Indŭlтŭrque ātrās vēstēs. *O. Voy.* Induo. || *S'armer.* Clўpĕăque ĭnsignĕ dĕcōrŭm Indŭlтŭr. *V. Voy.* Armor. || *Au fig. Être donné, ajouté.* Indŭlтŭr fĕrrō splēndŏr. *Sil.*

Indŭpĕdĭŏ, Indŭpĕrātŏr, etc. *Voy.* Endopedio, etc.

Indūrātŭs, ă, ŭm. *Durci.* Rōbŏră flāmmīs Indūrātă dĭū. *St.* || *Au fig. Endurci, dur.* Quāndo ĭndūrātŭm plēbēs Jūdāĭcă rēgēm Ēlĭŭgĭēns. *Alcim.* (V, 371).

Indūrēscŏ, ĭs, ŭī (*de l'inus.* Indureo), ēscĕrĕ. *Se durcir.* Tōtōs indūrŭīt ārtŭs. *L.* SYN. Indūrŏr, dūrēscŏ, rĭgēscŏ. || *Se geler.* Stĭrĭăque ĭmpēxīs indūrŭīt hōrrĭdă bārbīs. *V. Voy.* Gelor. || *Au fig. S'endurcir.* Ipsō vēxātum indūrŭīt ūsū (corpus). *O.*

Indūrŏ, ās, ārĕ. *Durcir, rendre dur, congeler.* Indūrōquĕ nĭvēs ēt tĕrrās grandĭnĕ pŭlsō. *O.* Cōngĕlāt, ĕt pātŭlōs, ŭt ērānt, indūrāt hlātŭs. *Id.* SYN. Dūrŏ, ădstringŏ, prēmŏ, gĕlŏ, cōngĕlŏ.

Indŭs, ī. *m.* (Ἰνδός). 1. *L'Indus, grand fleuve de l'Inde, auj. le Sind.* Vāstīs Indŭs āquīs mīxtum nōn sēntĭt Hўdāspēn. *L.* Hēspĕrĭŏs fĭnēs immānĭs tĕrmĭnāt Indŭs. *Prisc.* (*Peri.* 1039). || *Indien.* Hīc gēmmātă nĭgĕr tēntōrĭă fixĕrāt Indŭs. *Cl. Voy.* Indi. || — ŭs, ă, ŭm. *adj. De l'Inde.* Indŭm san-

gulnĕō vĕlūtī vĭōlāvĕrīt ōstrō sī quis ĕbŭr. *V.* Mŏnĭtīs ōbtēmpĕrāt Indă măgistrī Bēllŭă. *O.* SYN. Indĭcŭs, Ērўthræŭs, Gāngētĭcŭs, ĕōŭs.

Indūsĭārĭŭs, ĭi. *m. Qui façonne l'espèce de vêtement nommé* Indusium. (*Pl. Aul.* III, 5, 35. *Gloss. Isidori:* « *Indusiari*, vestiarii. » Vocabulum est et apud *Capel.* I, p. 17.)

Indūsĭātă vēstĭs. *Comme* Indusium. (*Pl. Epid.* II, 2, 47.)

Indūsĭŭm, ĭi. *n. Espèce de chemise, à l'usage des femmes.* (Cf. *Varr. L. L.* 4, 30; *Non.* 14, 18. *Gloss. Philox.* Indusium, χιτωνίσκος.) *Voy. le précéd.*

Indūstrĭă, æ. *f. Activité, application, soin, travail, industrie.* Sēd nōn ūllă măgīs vīrēs indūstrĭă fīrmăt. *V.* Ăcŭătquĕ sēsē dīlĭgēns indūstrĭă. *Ph.* Ēdūcāvīt măgna indūstrĭă (*Prol. Plaut. Cas.* 45). Cūrās indūstrĭă vīncĭt. *Manil.* (V, 171). Pŏētāī ăd scrĭbūndum aŭgēăt indūstrĭām. *Ter.* (*And. prol.* 25). Ō fēlīx, tāntīs quēm primum indūstrĭă rēbŭs Prōdĭdĭt aŭctōrēm! *Grat.* (*Cyn.* 95). SYN. Cūră, dīlĭgentĭă, lăbŏr, sōlērtĭă, ārs, sēdŭlĭtās. EP. Ācrĭs, strēnŭă, vĭgĭl, sōlērs, săgāx, cāllĭdă. *Voy.* Sedulitas, Labor. ‖ De indūstrĭā, Ŏb indūstrĭām. *De propos délibéré, avec calcul.* Ŭt fērt nātūră, făcĭās, ăn de indūstrĭā. *Ter.* (*And.* IV, 4, 56. Adde *Pl. Cas.* II, 3, 60). Īlla aūtēm quăsi ŏb indūstrĭām Mīsĕr ădvōrsātŭr. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 58). ‖ † *Au plur.* Summīs ōpĭbus ătque indūstrĭīs. *Pl.* (*Mostell.* II, 1, 1).

Indūstrĭŭs, ă, ŭm. *Actif, vigilant.* Cūstōdēs ăgŭĭlās, ārmīs indūstrĭŭs; ăt tū. *J.* (8, 52). SYN. Ācĕr, strēnŭŭs, gnāvŭs, prōmptŭs, sōlērs. *Voy.* Gnavus. ‖ † *Comp.* Indūstrĭōr *ou* Indūstrĭōr. (*Pl. Most.* I, 2, 72. Cf. *Prisc.* 3, 601.)

Indūtĭæ. *Voy.* Induciæ.

Indūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Induo. *Revêtu, couvert.* Quī rēdĭt ēxŭvĭās indūtŭs Āchīllīs. *V.* SYN. Tēctŭs, vēstītŭs, ŏpĕrtŭs. ‖ *Dont on s'est revêtu.* Vēstēsquĕ rĭgēscūnt Indūtæ. *V.* SYN. Sūmptŭs.

† Indūtŭs, ūs. *m. Ce qui sert à revêtir.* Indūtŭm própriæ dūcēbānt tēgmĭnĕ vēstīs. *Juvc.* (IV, 655).

† Indŭvĭæ, ārŭm. *f. pl. Vêtement.* Ōmne ŏnŭs ēx hŭmĕrīs rējĭcĕrāt, ōmnĭbŭs ībāt Nūdāta Indŭvĭīs. *Prud.* (*Psych.* 64. Adde *Pl. Men.* I, 3, 9. *Gloss. Isid.* Induviæ, *indumenta*).

Indūxīs. *arch. pour* Induxeris. Nūnquam īstūc dīxīs, nĕque ănĭmum ĭnduxīs tŭūm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 46).

Indūxtī. *sync. pour* Induxisti. Nūnc ănĭmūm rūrsum ăd mĕrētrĭcem indūxtī tŭūm. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 67).

Inebrĭō, ās, ārē. *Enivrer.* Ättŏnĭtŏs, sōlŭm dŭm cērnit, inēbrĭat Indŏs. *Sid.* (*Pan.* 2863). PHR. Vīno mĕrgō, ōbrŭō. PHR. Mūltīs ūrgērē cūlŭllīs. *H. Voy.* Ebrius. ‖ *Au fig.* Ēt mīsĕrăm vīnōsŭs inēbrĭat aurem. *J.* (9, 113). Sī quōs habēndī fervŏr inēbrĭat (*Anthol.* I, p. 544).

Au pass. Inēbrĭŏr. *Être enivré.* Inēbrĭārī nāvĭtæ pōtū sālis. *Paul. Nol.* (13, 114). PHR. Vīnō, bācchō, lўæō implĕŏr, ōbrŭŏr, sōlvŏr, nātō. VERS. Mē jŭvāt ēt mūltō mēntēm vincīrē lўæō. *Pp.* Gaudēbĭtquĕ mĕrō, mĕrgētquе in pōcŭlā mēntēm. *Manil. Voy.* Ebrius.

Inēdĭă, æ. *f. Faim, inanition.* Quīd mūlta? Inēdĭă sūnt cōnsūmptī cūm sūīs. *Ph.* Pēdēs inēdĭă turgĭdos (*Catal. Virg.* 5, 40). Gēnŭa inēdĭă succĭdūnt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 30). *Voy.* Fames.

Inēdĭtŭs, ă, ŭm. *Non publié, inédit.* Essēnt ēt jŭvĕnēs, quōrŭm quŏd inēdĭtă cūra ēst. *O.*

† Inēffābĭlĭs, ĕ. *Ineffable.* Pārēntĕ nātŭs ălto ēt Inēffābĭlī. *Prud.* (*Psych. præf.* 60).

Inēfficācĭtĕr. *Inutilement.* Cūr inēfficācĭtĕr Sēcrētă rērum īn nōn tĕnācem effūndĕrēm. *Avien.* (*Or. mar.* 21).

Inēfficăx, ācis. *Qui ne peut exécuter, sans force.* Inēlĕgāns, tis. *Sans grâce, sans élégance.* Nī sīnt illēpĭdæ ătque inēlĕgāntēs. *Cat.* (6, 2, nempe delicīæ).

Inēluctābĭlĭs, ĕ *Qu'on ne peut vaincre, insurmontable.* Vēnit summă dĭēs ēt inēluctābĭlĕ tēmpŭs. *V.* Inēluctābĭlĕ cœnŭm. *St.* SYN. Insŭpĕrābĭlis.

Inēmendābĭlis, ĕ. *Incorrigible.* Mūltīs ēt inēmendābĭlĕ crīmĕn. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 156).

Inēmŏrĭŏr, ĕrīs, ī. *d. Mourir dans, sur, de.* Inēmŏrī spēctāgŭlō. *H. Voy.* Morior.

Inēmptŭs, ă, ŭm. *Non acheté.* Dăpĭbŭs mēnsās ōnĕrābāt Inēmptīs. *V.* Dăpēs inēmptās āppārĕt. *H.* SYN. *qqf.* Sūŭs, prōprĭŭs. PPH. Nōn *ou* haūd ēmptŭs.

Inēnārrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut dire, décrire.* Vīs dārĕ mājŭs ădhūc ēt inēnārrābĭlĕ mūnŭs? *M.* (II, 10, 3). Īllĭc inēnārrābĭlī Āllēctŭs ūrbī mūnĭcēps. *Prud.* (*Peri.* 793).

Inēnōdābĭlis, ĕ. *Qu'on ne peut dénouer, expliquer.* Tam ōbscūrŭm dĭcūnt ēssĕ, tāmquе Inēnōdābĭlĕ. *Att.* (apud *Non.* 1, 49).

Inĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Entrer dans.* Nōmĭnĕ dīvōrŭm thălămōs Inīrĕ pŭdĭcos. *O.* Taŭrŭs Inīt cœlŭm. *Id.* Īllum ĕgŏ lūcĭdās Inīrĕ sēdēs (patiar). *H.* SYN. Ingrĕdĭŏr, intrō, sŭbĕō. *Voy.* Intro. ‖ *Se jetter sur, attaquer.* Ārgŏlĭcās ăcĭēs... Nōn ignārŭs Inī (nempe inŭ). *St.* Nĕc Tūlўōn vōllūcrēs Inĕūnt Āchĕrōntĕ jācēntēm. *Lr.* (III, 999). SYN. Impĕtŏ, invādŏ, āggrĕdĭŏr. ‖ *Entreprendre.* Cōnsīlĭŭm mūltæ cāllĭdĭtātĭs Inīt. *O.* SYN. Sūscĭpĭŏ, āggrĕdĭŏr, căpĭŏ. ‖ *n. Commencer.* Dēcŭs hōc ævī tĕ cōnsŭle Inībit. *V. Voy.* Incipio. ‖ — vĭām, ĭtĕr. *Se mettre en route.* Mūltās quĭd sīt Inīrĕ vĭās. *O.* Ōrāt Inīrĕ vĭās. *V. Fl.* ‖ — bēllŭm, prœlĭă, pūgnām, etc. *Engager le combat.* Primă lĕvēs Inĕunt sī quāndŏ prœlĭă Pārthī. *V.* Primŭs Inīt bēllŭm. *Id. Voy.* Pugno. ‖ — grātĭam. *Bien mériter de. Voy.* Gratia. ‖ — sōmnŭm. *S'endormir.* Ūndă lĕvī sōmnŭm suādēbĭt Inīrĕ sŭsūrrō. *V. Voy.* Dormio. ‖ — fœdŭs. *Former une alliance. Voy.* Fœdus. ‖ — *Remplir des fonctions.* Prō tĕ tŭă mūnĕra Inībŏ. *V.* SYN. Sūscĭpĭŏ, præstŏ, implĕŏ. ‖ — impĕrĭŭm. *Obéir.* Dōmĭnĭquĕ gĕmĭt căptīvŭs Inīrĕ impĕrĭă. *St.* ‖ *S'accoupler.* Inīt pĕcŭdēs căpĕr. *O.* (*Met.* X, 527). *Voy.* Initus, Coeo.

Au pass. Ătquĕ nĕmŭs nūllīs illŭd Inītŭr ĕquīs. *O.* Rătiō de integro inĕunda ēst mihi. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 7).

Inēptē. *adv. Sottement.* Quīs tām Lūcĭlī faŭtŏr Inēpte ēst. *H.* Quī nīl mōlītŭr inēptē! *Id.* SYN. Stūltē.

Inēptĭæ, ārŭm. *f. pl. Sottises, folies.* Nēc tū quĭd făcĭās Inēptĭārŭm. *Cat.* (6, 14). Ăd paŭca ŭt rĕdĕam, ēt mittam illīus Inēptĭās. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 43). SYN. Stūltĭtĭă. *Voy. ce mot.* ‖ *Bagatelles, pièces légères.* Sī quă fortĕ mĕārum Inēptĭārum Lēctōrēs ērĭtis. *Cat.* (16, 14). Ēt stūltus labŏr ēst Inēptĭārum. *M.* (II, 86). SYN. Nūgæ. ‖ † *Au sing.* Dēsinĕ, sī pŭdŏr ēst, gēntīlis inēptĭă, tāndĕm. *Prud.* (*Sym.* 864. Adde *Pl. Merc. prol.* 26; *Ter. Ad.* IV, 7, 31).

† Ĭnēptĭō, īs, īrē. *n. Délirer.* Misĕr Cătŭllĕ, dēsĭnās ĭnēptīrĕ. *Cat.* (8, 1. Adde *Ter. Ad.* V, 8, 11. Ubi *Donat*).

† Ĭnēptĭtūdō, ĭnis. *f. Sottise.* (*Cæcil.* apud *Non.* 9, 455.)

Ĭnēptŭs, ă, ŭm. *Sot, déraisonnable.* Jūrāssĕt cūpīdĕ quidquid ĭnēptŭs ămŏr. *Tib.* (1, 4, 24). Quidquid chartis ămittĭtur ĭnēptis. *H.* Sīnĕ vīvat ĭnēptŭs. *Id.* SYN. Stŭltŭs, stŏlĭdŭs, ĭnsŭlsŭs, etc. *Voy.* Stultus.

Ĭnērmĭs, ĕ, *et* Ĭnērmŭs, ă, ŭm. *Qui est sans armes.* Cædĕre ĕt ārmātā vŭlgŭs ĭnērmĕ mănū. *O.* Et ĭnērmia frūstrā Brāchĭa tēndēntēm. *Id.* Tēlō dăt pĕctŭs ĭnērmŭm. *V.* SYN. Nūdŭs, *qqf.* ēxārmātus. PPH. Ārmis nūdus, ēxūtus, spŏlĭātus. Nūllīs ārmis tĕctus, prōtĕctus, dēfēnsus. Tēlī *ou* tēlō vĭdŭŭs. Cuī nūllă tēgmĭnă membrīs. Quī tēlō pătĕt ōmnĭs. ‖ *Au fig. Inoffensif, faible.* Ōmnĕ fŭit mūsæ cārmĕn ĭnērmĕ mĕæ (*Ibis*, 2). Aūt tĕstūdĭnĕæ cārmen ĭnērme lyræ. *Pp.* (IV, 6, 52). Frāngēndŭs misĕrō gĭnĕrīvă pānis ĭnērmī. *J.* (10, 200). Vīrūs ĭnērme. *Prud.* (*Cath.* 978). SYN. Ĭmbēllĭs, dēbĭlĭs, ĭnfirmŭs.

Ĭnērrō, ās, ārĕ. *n. Errer dans ou sur.* Ŭbĭ lānguĭdŭs ĭgnis ĭnĕrrat Ædĭbŭs. *St.* Sūmmō vĕl ĭnērrĕt ĭn ōrĕ. *Tib.* (IV, 1, 201). *Voy.* Erro.

Ĭnĕrs, tis. *Qui ne sait rien faire, incapable, ignorant.* Ŭt pĕrhĭbĕtŭr ĭnĕrs, ārs ĭn quō nōn ĕrĭt ūllă. *Lucil.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IV, 158). Quāndōquĭdēm tam ĭnĕrs, tām nūllī cōnsŭlī Sŭm. *Ter.* (*And.* III, 5, 2). Sīlvĭcŏlæ hŏmĭnēs, bēllĭque ĭnĕrtēs. *Næv.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5). ‖ *Ordint. Inactif, oisif, paresseux.* Lĭbĕrtās, quæ sĕrā, tămĕn rĕspēxĭt ĭnĕrtĕm. *V.* Gĕrro, ĭnĕrs, fraŭs, hēllŭō. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 10). SYN. Dēsĕs, sēgnĭs, ĭgnāvŭs, etc. *Voy.* Piger. ‖ *En parlant d'une chose.* Călămōs nōn pāssŭs ĭnĕrtēs. *V.* Stăbĭt ĕt ĭn stŏmăchō pondŭs ĭnĕrtĕ dŭō. *O.* Sōmno ĕt ĭnĕrtĭbŭs hōris. *H.* ‖ *Immobile.* Ōcŭlōs stupŏr ūrgĕt ĭnĕrtēs. *V.* Trūncŭs ĭnĕrs jăcŭī. *O.* Quī tĕrram ĭnĕrtĕm, quī mārĕ tēmpĕrāt. *H. Voy.* Immobilis. ‖ *Stagnant.* Hūmor ĭnĕrs. *V.* Stĭx nĕbŭlās ĕxhălat ĭnĕrs. *O. Voy.* Stagnans. ‖ *Improductif, inutile.* Lūcus ĭnĕrs. *Sil.* Ipse ĭn mātĕrĭā dămnōsŭs cāndŏr ĭnĕrtī. *Grat.* (*Cyn.* 44). SYN. Stĕrĭlis, ĭnūtĭlis. ‖ *Fade, sans goût.* Cārnēm vĭtāntĭs ĭnĕrtĕm. *H. Voy.* Insulsus. ‖ *Lâche, faible, en parlant d'un ouvrage.* Vērsus rĕprehendet ĭnĕrtēs. *H.* ‖ *Lâche, timide.* Ĭmmānēm pĕcōra ĭntĕr ĭnĕrtĭă tīgrīm. *V.* Teŭcrūm mirāntŭr ĭnĕrtĭă cōrdă. *Id. Voy.* Ignavus. ‖ *Qui rend inactif.* Frīgŭs ĭnĕrs. *O.* Ĭnĕrs brūmă. *H.* SYN. Ignāvŭs.

Ĭnĕrtĭă, æ. *f. Inaction, paresse.* Strēnŭă nōs ēxĕrcĕt ĭnĕrtĭă. *H.* Paŭlūm sēpultæ dĭstăt ĭnĕrtĭæ Cēlātă vīrtūs. *Id.* SYN. Dēsĭdĭă, sēgnĭtĭēs, etc. *Voy.* Pigritia, Otium. ‖ *En parlant d'une chose.* Nē fūscĕt ĭnĕrtĭă dēntēs. *O.*

Ĭnēscŏ, ās, ārĕ. *Amorcer.* Vēgĕtāmquĕ gŭlām gănĕōnis ĭnēscĕnt. *Prud.* (*Ham.* 387). ‖ *Au fig.* Nēscis ĭnēscārĕ hŏmĭnēs, Sānnĭō. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 12).

Ĭnēssĕ. *infin. de* Insum.

Ĭnĕundŭs, ă, ŭm. *Voy.* Ineo.

† Ĭnēvĕctŭs, ă, ŭm. *Élevé dans, s'élevant.* Tĕndit ĭnevectus rădĭos hўpĕrĭōnis ārdŏr (*Culex*, 100). Ne quisquăm, propriæ fortunæ mūnĕrĕ dĭvēs, Īrĕt ĭnevectus cœlum supĕr (*Id.* 460).

Ĭnēvītăbĭlis, ĕ. *Inévitable.* Sēd rĭzĭdum jūs ĕst ĕt ĭnēvītăbĭlĕ mōrtĭs (*Ad Liv* 443). PPH. Nōn ēvītăbĭlis, fŭgĭēndŭs, vītāndŭs, dēclĭnāndŭs. PHR. Quŏdquæ ēst vītăbĭlĕ nūllī. *Maximian.* (6, 9, nempe iter).

Ĭnēvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Non déplié.* Vādās, ĕt rĕdĕās ĭnēvŏlūtŭs. *M.* (XI, 1).

Ĭnexcītŭs, ă, ŭm (*de* in *et* excio). *Non soulevé.* Ārdĕt ĭnexcĭta Aŭsŏnĭa ātquĕ ĭmmōbĭlĭs āntĕ. *V.*

Ĭnexcōctŭs, ă, ŭm. *Non cuit, et au fig.* Prōnŭs ārātrō Vērtĭt ĭnexcōctām pĕr pinguĭă jūgĕrā glēbām. *Sid.* (*Pan.* 1628).

Ĭnexcūsābĭlis, ĕ. *Inexcusable.* Ăt tĕ nĕ rĕtrāhās, ĕt ĭnexcūsābĭlĭs ăbstēs. *H.* Fēlix ĕt ĭnexcūsābĭlĕ tēmpŭs. *O.* PPH. Nōn ĕxcūsābĭlis *ou* ĕxcūsāndŭs. Vēnĭă nōn *ou* haŭd *ou* nūllă dignŭs. Vēnĭă indignŭs.

† Ĭnexcūssŭs, ă, ŭm. *Non abattu.* Ācĕr, ĭnexcūssŭs, rĕfĕrēns ă nāvĭbŭs ĭgnēs (*Culex*, 301, nempe juvenis).

Ĭnexhaŭstŭs, ă, ŭm. *Non épuisé, inépuisable.* Nūnc quŏquĕ ĭnexhaŭstās pāx nōstrā rĕlinquĕrĕt ūrbēs. *Sil.* Ĭnsŭla ĭnexhaŭstis chălўbŭm gĕnĕrōsă mĕtāllīs. *V.*

Ĭnexōrābĭlis, ĕ. *Qu'on ne peut fléchir, inexorable.* Ĭmpĭgĕr, īrācundŭs, ĭnexōrābĭlĭs, ăcĕr (Achilles). *H.* Ĕt ĭnexōrābĭlĕ fātŭm Sŭbjĭcĕrĕ pēdĭbŭs. *V.* Ădĕōn' ĭngĕnĭo ēssĕ tĕ dūro ātquĕ ĭnexōrābĭlī! *Ter.* (*Ph.* III, 2, 12). SYN. Dūrŭs, rĭgĭdŭs, ĭmmītĭs. PPH. Nōn ĕxōrābĭlis, nōn ĕxōrātŭs. Ĭndŏcĭlĭs flectī. *Voy.* Durus, Sævus.

Ĭnexpērrĕctŭs, ă, ŭm. *Non éveillé.* Sōpītŭs vēnĭs ĕt ĭnexpērrĕctŭs Aphўdnās. *O. Voy.* Sopitus.

† Ĭnexpērs, tis. *Qui n'a pas l'expérience, qui manque.* Ĭgnōrānt flāvæ cĕrĕrĭs cōmmĕrcĭă, băcchī Sēmpĕr ĭnexpērtēs, ănĭmām trăxĕrĕ fĕrīnam. *Avien.* (*D. Ter.* 919. *Ib.* 1391. Hanc dictionem Lexica non habent).

Ĭnexpērtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas éprouvé.* Dūlcis ĭnexpērtis cūltūra pŏtēntis ămīcī. *H.* SYN. Ĭnsuētŭs. ‖ 2. *pass. Non éprouvé, non tenté.* Nē quīd ĭnexpērtum frūstrā mŏrĭtūrā rĕlĭnquāt. *V.* Ĭnexpērtōs tēntārĕ pārēntĭbŭs aūstrōs. *V. Fl.* SYN. Ĭntēntātŭs, ĭnsuētŭs, ĭnsŏlĭtŭs, ĭnaŭsŭs.

Ĭnexplētus, a, ŭm. *Non rassasié, insatiable.* Spĕctat ĭnexplētō mēndācĕm lūmĭnĕ fōrmām. *O.* Pēndĭt ĭnexplētō nōn fāndă pīăcŭlă bŭstō. *L.* SYN. Ĭnsātĭātŭs, ĭnsātūrātŭs, ĭnexsātūrābĭlis. ‖ *n. pris adv.* Hærĕt ĭnexplētŭm lăcrĭmāns. *V.* SYN. Ĭnsātiabĭlĭtĕr.

Ĭnexplĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Entortillé, embrouillé.* Trăctĭbŭs ānguis ĭnexplĭcĭtĭs. *Prud.* (*Cath.* 410). ‖ *Au fig.* Sī quīs cōncūrrĕrĕ dictis Hōspĕs ĭnexplĭcĭtis... Aūdĕăt (de Sphynge). *St.* ‖ *Dont le front ne se déride pas.* Dēmŏcrĭtos, Zēnōnās ĭnexplĭcĭtōsquĕ Plătōnās, Quĭdquĭd ĕt hīrsūtis squālĕt ĭmāgĭnĭbŭs. *M.* (IX, 48. Nullus dubito quin hic ingenuus sensus sit, quem dant neque Lexica neque interpretes. Vulgo intellig. *reconditæ doctrinæ.* Sed *non explicare frontem*, solenne de philosophis: *Hor. Sat.* II, 2, 125, *explicuit* contractæ seria frontis. *Id. Od.* III, 29, 16. Eodem redit vox *hirsutis*, quæ sequitur).

Ĭnexpŭgnābĭlis, ĕ. *Inexpugnable.* Nōn ăgrēstĕ tămĕn nĕc ĭnexpŭgnābĭlĕ ămōrī Pectŭs habēns. *O.* Hāc ēxtrāhe ănĭmām dūram, ĭnexpŭgnābĭlĕm. *Sen.* (*Phæn.* 165). *Voy.* Invictus.

Ĭnexsātūrābĭlis, ĕ. *Qui ne peut être rassasié.* Jūnōnis grăvis īra ĕt ĭnexsātūrābĭlĕ pectŭs. *V.* (*Æ.* V, 781. Alii leg. *nec exsaturabile*). *Voy.* Inexpletus.

ī Inexspectātŭs, ă, ŭm. *Inattendu.* Něque inexspectātŭs in ārmīs Hostis ădest. *O. Voy.* Improvisus.

Inexstinctŭs, ă, ŭm. *Qui ne s'éteint pas.* Ignis inexstinctus templō cēlātur in illō. *O.* SYN. Irrestinctŭs, āccensŭs. *Voy.* Accensus. ‖ *Au fig.* Nōmĕn inexstinctum. *O. Voy.* Perennis.

Inextricābilis, ĕ. *Dont on ne peut se tirer.* Hīc lăbŏr illĕ dŏmus ĕt inextricābilis errŏr. *V.* Inextrīcābilĕ littŭs. *Sil.* SYN. Irrĕmĕăbilis. ‖ *Au fig. Inexplicable.* Quīd simĭlĕ pŏsŭit? quīd tam inextricābilĕ? *Sen.* (*Phœn.* 133, de Sphinge). SYN. Implĭcĭtŭs, implexŭs.

Infābrē. *adv. Sans art, grossièrement.* Quīd scŭlptum īnfābrē, quīd fūsum dūrĭŭs ēssĕt. *H.* Nŏvă fĭgūră fāctām, cŏmmissam īnfābrē. *Pac.* (apud *Non.* 4, 46).

Infābrĭcātŭs, ă, ŭm. *Non travaillé, brut.* Fĕrunt rēmōs ĕt rōbŏră silvis Infābricātă, fŭgæ stŭdĭō. *V.* SYN. Rŭdis.

Infăcētŭs. *Voy.* Inficetus.

Infāmātŭs, ă, ŭm. *Diffamé.* Ēt prŏcŭl īnsĭdĭās infāmātæquĕ rēlinquŭnt Tectă dŏæ. *O.* (Adde *Mart.* X, 87, 13). *Voy.* Infamis.

Infāmĭă, æ. *f. Mauvaise réputation, infamie.* Fālsŭs hŏnōs jŭvăt, ĕt mendăx infāmĭă tĕrrĕt. *H.* Cōntĭgĕrăt nŏstrās infāmĭă tĕmpŏrĭs aūrĕs. *O.* Te in crīmĕn pŏpŭlō pŏnăt ătque infāmĭam. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 11). Cāvīt ne ūnquam infāmĭæ Ĕă rēs sĭbi ēssĕt. *Ter.* (*And.* II, 6, 13). SYN. Dēdĕcŭs, prōbrŭm, ŏppröbrĭŭm, ignōmĭnĭa, *qqf.* lăbēs, măcŭla, nŏtă. PPH. Fāmă mălă, sĭnistră. Fāmæ lăbēs, dāmnă, jăctūră, dispendĭă. Infāmĭs nŏtă, lăbēs, măcŭla. *Voy.* Dedecus. ‖ *La personne qui est mal famée, qqf. signalée comme dangereuse.* Căcŭs Āventīnæ tĭmŏr ătque infāmĭă rŭpis. *O.* Dī tē sŭbmŏvĕānt, ō nŏstri infāmĭă sæclī! *Id.* ‖ † *Au plur.* Nām si ăd paŭpertātem ădmĭgrānt infāmĭæ. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 19).

Infāmis, ĕ. *Mal famé, perdu d'honneur, infâme.* Cæsō gĕnĭtōre infāmis Ægȳrtēs. *O.* Cōcȳtŭs errāns, ĕt Dānăi gĕnŭs infāmĕ. *H.* Hūnc infāmis ămōr vērsĭs dārĕ tĕrgă cārīnis. *Pp.* (II, 13, 39). Infāmēs exercĕt cōrpŏrĕ lūdŏs. *Id.* (III, 12, 3, de gymnade). SYN. Fămōsŭs, turpis, inhŏnēstŭs, prōbrōsŭs. PPH. Dēdĕcŏrĕ, ŏppröbrĭŏ, infāmī nŏtă ădspersŭs. Tactŭs turpī măcŭlă. Pūdendă lăbē nŏtatŭs. PHR. Quām fœdæ būccĭnæ fāmæ. *J.* Fāmæ nōn nĭmĭŭm bŏnæ pŭellæ. *M.* ‖ *Signalé comme dangereux.* Infāmēs scŏpŭlōs Acrŏcĕraūnĭă. *H.* Hŏrrēndis infāmĭă păbŭlă succis. *O.* Infāmēs Scīrŏnĕ pĕtræ. *St.* Infāmēm nĭmĭō călŏrĕ Cȳprŏn. *M.* (IX, 91, 9). ‖ — dĭgĭtŭs. *Doigt du milieu. Voy.* Digitus.

Infāmŏ, ās, ārĕ. *Donner une mauvaise réputation, diffamer.* Dēsīnĕ mĭtem ānĭmŭm vāno infāmārĕ tĭmŏrĕ. *O.* Āchĕlŏŏn ūtrōquĕ Dēfŏrmĕm cōrnū văgŭs infāmābat Ācărnan. *St.* Pōst mŏrtĕm tŭmŭlī sīc infāmāntŭr āmāntŭm. *Pp.* (III, 14, 27). *Voy.* Dedecoro.

Infāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne doit pas dire; horrible à dire.* Infāndŭm, rēgĭnă, jŭbēs rĕnŏvārĕ dŏlōrĕm. *V.* Infāndōs Trōjæ mĭsĕrātă lăbōrēs. *Id.* Immātūră dăbānt infāndās cōrpŏră pœnās. *M.* (IX, 9). Pāssūrās infāndă nŭrūs. *L.* Quærĕ sŭpplĭcĭa hōrrĭdă, Incōgĭtāta, infāndă. *Sen.* (*H. OEt.* 296). SYN. Tăcendŭs, hōrrendŭs, fœdŭs, nĕfāndŭs, indignŭs, sævŭs, crūdēlis. PPH. Nōn dicendŭs, nōn fāndŭs. PHR. Inexplētō nōn fāndă plăcŭlă bŭstō. *L.* ‖ *n. pris adv.* Nāvĭbŭs infāndum! āmissīs. *V.* Infāndă fŭrentem. *Id.*

Infāns, tis. *m. f. n. Qui ne parle pas, qui ne parle pas encore.* Infāns nāmquĕ pŭdōr prōhibĕbăt plūră prōfārī. *H.* Rŭbră Cănĭcŭlă findĭt Infantēs stătŭās. *Bibac.* (apud *Hor. Sat.* II, 5, 39). Gŭttŭrăque ĭmbŭĕrant infantĭă lăctĕ cănīnō. *O.* Infantī văgĭt ŭt ōrĕ pŭĕr. *Id. Voy.* Mutus. ‖ *Qui n'a pas le talent de la parole.* Lărgītŭr cōmptŭm cărmĕn infantīssĭmō. *Prud.* (*Peri.* 2198. Sic apud *Cic.* passim: *Brut.* 26 *fin.*; *Cluent.* 18; *Auct. ad Her.* 2, 11). SYN. Infăcundŭs. ‖ *Subst. m. f. Enfant.* Infantūmque ănīmæ flentēs in limĭnĕ primō. *V.* Nātīs infantĭbŭs ānnōs Ădĭdăt. *O.* Sūb nūtrīcĕ pŭellă vĕlŭt sī lūdĕrĕt infāns. *H.* SYN. Pŭĕr, pārvŭlŭs, pŭellŭs, fillĭŏlus, *ou* pārvŭlă, fillŏlă. PPH. Pŭĕr infāns, pārvŭlŭs, lăctēns. VERS. Incĭpĕ, pārvĕ pŭĕr, rīsū cōgnōscĕrĕ mātrem. *V.* Sī quis mihĭ pārvŭlŭs aūlă Lūdĕrĕt Æneās. *Id.* Inquĕ sĭnū pŭĕrum, quī nōndum implĕvĕrăt ānnum, Dūlcĕ fĕrēbăt ŏnus, tĕpĭdīque ŏpĕ lăctĭs ălēbăt. *C.* Nām tĕnĕr, ĕt lăctēns, pŭĕrīquĕ sĭmillĭmus ævō. Jăcĕt sīnĕ vīrĭbŭs infāns. *Id.* Hīc rĕptăt flĕbĭlis infāns. *St.* Stāntēs in limĭnĕ vītæ. *Id.* Rĕptāstī pĕr scūtă pŭĕr. *Cl.* Nūdŭs hūmī jăcĕt infāns, indĭgŭs ŏmnī Vītāi aūxĭlĭō. *Lr.* Tōrquātŭs vōlō pārvŭlŭs Mātrīs ē grĕmĭō sūæ Pōrrĭgēns tĕnĕrās mānŭs, Dūlcĕ rīdĕāt ăd pātrĕm Sēmhiantĕ lăbellō. *Cat.* Pŭĕrōs infantēs, mĭnŭtŭlōs. *Pl.* Fitquĕ trĭpēs prōrsŭs quădrŭpĕsque, ŭt pārvŭlŭs infāns. *Maximian.*

Infantārĭă, æ. *f. Qui aime les enfants, ou féconde.* Ēt quŏd mĭrērĭs măgis, infantārĭă nōn ēst. *M.* (IV, 88).

Infantĭă, æ. *f. Ignorance de la parole.* Ipsă vīdētŭr Prōtrāhĕre ād gēstŭm pŭĕrōs infantĭă lingŭæ. *Lr.* (V., 1029). ‖ *Enfance.* Cōnjunxīt nōstrās æquæva infantĭă cūrās. *Aus.* (*Parent.* 29, 3). Pŭĕrōrum infantĭă primă Errōrĕm cūm lăctĕ bĭbīt. *Prud.* (*Sym.* 290). *Voy.* Pueritia. ‖ *Enfants.* Quīd rēcēns infantĭă Dīcăt sĕquēndŭm. *Prud.* (*Peri.* 2851). ‖ *Au fig. Enfance des vieillards.* Ēt jām lævĕ căput, madidīque infantĭă nāsi. *J.* (10, 199).

† Infantŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Infans. *Enfantelet.* Crēscĕ pŭĕr, tū crēsce infāns, infantŭlĕ crēscĕ (*Anthol.* II, p. 81).

Infarcĭō *ou* Infercĭō, īs, rsī, rtŭm, rcīrĕ. *Mettre pour remplir, remplir.* Jŭvăt infarcīrĕ crūmēnis Tūrpĕ lŭcrŭm. *Prud.* (*Psych.* 527. *Gloss. Placid.* Infersisti, *replesti*).

† Infastidītŭs, ă, ŭm. *Non négligé.* Infastidītum fĕrs ipsa ăd bŭstă cădāvĕr. *Sid.* (*Pan.* 2780).

Infaustŭs, ă, ŭm. *Malheureux, sinistre.* Quōsquĕ sĕcāns infaustum intĕrlŭit Allĭă nōmĕn. *V.* Infaustō cōmmittĭtŭr ōmĭnĕ bellum. *Id.* Prætŭlĭt infaustās sanguĭnŏlēntă fācēs. *O.* Lucŭm Infaustō tĕtĭgĕrĕ grădū. *Id.* SYN. Infēlix, lævŭs, sĭnistĕr, mălŭs, tristis, mĭsĕr, inauspĭcātŭs, *qqf.* ĭmportūnŭs, ŏbscēnŭs. PPH. Nōn dēxtĕr. Nōn mĕŭs, nōstĕr, tŭŭs, sŭŭs.

Infectŏr, ōris. *m. Teinturier.* Incēdŭnt infectōrēs crŏcōtārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 47).

1. Infectŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* facio). *Qui n'est pas fait.* Părĭtĕr fācta ătque infectă cănēbăt. *V.* Infectum vōlĕt ēssĕ, dŏlōr quōd suāsĕrĭt. *H.* Vērŭm quāndŏ jam accusāndō fiĕrī infectum nōn pŏtēst. *Ter.* (*Ph.* V, 9, 45). Ēă quæ sunt fācta,

Infēctā rĕfĕrt, ăc clāmĭtāt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 3). || *Non travaillé.* Sūntaŭrī pōndĕrā factī Infectiquĕ mihī. *V. Voy.* Rudis. || *Non achevé, imparfait.* Infectōs līnquēns prŏfŭgūs bўmĕnæōs. *V.* Infectō dēpōscit prænīlā cursū. *Pp.* (II, 19, 65). Infectāquĕ pēnsā rĕpōnūnt. *O.* SYN. Impĕrfectŭs.

2. Infectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Inficio. *Teint.* Infectōs dēmēns ĭmĭtārĕ Brĭtannōs. *Pp.* (II, 14, 25). *Voy.* Tinctus. || *Hâlé.* Vĕl sōle infectā Sabīnā. *St.* || *Mouillé, impreigné, et ordint. en mauv. part : Sali, souillé.* Hŏc ĕrĭt infectās sānguĭne hăbĕrĕ mānūs. *Pp.* (II, 13, 58). Spārsōque infectā cērĕbrō (arma). *V.* Infectā măpālla tăbō. *Cl.* Infectæ spūmīs vĭtiantŭr ārēnæ. *Id.* SYN. Imbūtus, mădēns, ūnctŭs, pōllūtŭs. *Voy.* Nactus. || *Absolt. Souillé.* Glădĭūsquĕ fĕlix, cŭjŭs infectī sĕmĕl Vēcōrs lĭbīdo ēst. *Sen.* (*Troad.* 287). Ēnsēs infectī. *Cl.* || *Gâté, corrompu.* Infectō mōrbus crūdēscĕrĕ cœlō. *Cl.* Æræque infectūm nōstrās dimittit ăd aūrās. *Manil.* (II, 357). || *Où il y a de la corruption, ou qui la cause.* Infectum ēlŭĭtŭr scĕlŭs. *V.*

Infēcūndŭs, ă, ŭm. *Stérile.* Infecūndă quĭdĕm, sĕd læta ēt fortĭă sūrgunt. *V.* Ŭtĭă tām pulchræ tĕrĭt infecūndă jŭvēntæ. *St.* Nec fortĭbŭs ŭllă Infecūndă vīris. *Id.* Fōns infecūndŭs. *O. Voy.* Sterilis.

Infēlicĭtās, ātis. *f. Malheur.* Quĭd hŏc, mălum, Infēlicĭtātis? nĕquĕd sāt dēcĕrnĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 5). *Voy.* Infortunium.

Infēlicĭtĕr. *Malheureusement.* Incōmmŏdē hĕrcle. Īmo enimvĕro infelicĭtĕr. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 37). *Voy.* Misere.

Infēlicĭtŏ. *Au lieu du suiv.*

† Infēlĭcō, ās, ārĕ. *arch. Rendre malheureux.* Dī illum infēlĭcānt ōmnēs, quī pōst hŭnc dĭēm. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 1. *Id. Epid.* I, 1, 11; *Rud.* IV, 6, 21; *Merc.* II, 3, 09). Ūt tē dī omnēs infēlĭcānt cŭm mălĕ mŏnĭtā mĕmŏrĭlā! *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 445. Sic, non vero *infelicitent,* quod verbum nullum est. Jam apud *Pl. Pœn.* l. cit., ex libris *infelicent* defenderunt *Taubm., Pareus* et *Bothe,* invito *Nonio.* Cf. *Gloss. Isid.* Infelico, *affligo. Gloss. Placid.* Infelicare, *infelicem facere.* Et sic vult analogia : *Radicis,* Eradico; *Cornicis,* Cornicor).

Infēlix, īcis. *Malheureux, infortuné.* Infēlix Dīdō, longūmquĕ bĭbēbāt ămōrĕm. *V.* Cōmĕs infēlīcis Ŭlўssī. Tāntum infēlīcēm nĭmĭūm dilexīt ămīcŭm. *Id.* SYN. Misĕr, ærūmnōsŭs, infortūnātŭs. PPII. Non fēlix. Fātis ĭnīquīs, ærĕrbis, fortūnā ĭnīquā, ădvērsā vēxātŭs, ægrĭtātŭs, jactātŭs, æctŭs, prēssŭs, læsŭs. Mălis circumvēntŭs, circumdātŭs, prēssŭs, oppressŭs, mērsŭs, obrŭtŭs. Vărīis cāsĭbŭs æctŭs. Dīis *ou* dīs īrātīs nātŭs. Infaustō sĭdĕrĕ nātŭs. Dis invīsŭs. VERS. Quīs tē, nātē dĕā, pĕrtāntă pĕrīcŭlă cāsŭs Lassĕquĭtur? *V.* Tĕrræquĕ mātrīsquĕ Ōmnĭbŭs ēxhaŭstōs jām cāsĭbŭs, ōmnĭum ægĕnōs. Fūndĭtŭs occĭdĭmŭs, nĕque hăbĕt fortūnā rĕgrēssŭm. Nūllām spōndĕt fortūnā sălŭtĕm. Quĭd jām misĕrō mihī dēnĭquĕ rēstāt? Sī misĕrŭm fortūnā Sĭnōnĕm fēcĭt. Heū! quĭbŭs ĭllĕ jactātŭs fātis! Ūt ōpēs frāctæ Teŭcrum, ēt fortūnā rĕcēssĭt. Frāngĭmŭr heū fatis! Nūnc ēădem fortūnā vīrōs tōt cāsĭbŭs æctōs Insequĭtur. Ni mē, quæ Sāllum, fortūna ĭnīmĭcā tŭlissĕt. *Id.* Fortūnæ tēlis cōnfīxŭs ĭnīquīs. *O.* Luctū sĕrĭēquĕ mălōrŭm Victŭs. Sūnt fātī stāmĭnă nigrā mĕi. Ădvērsīs prŏbĭtās ēxercĭtă rebŭs. Sic ĕgŏ cōntĭnŭō fortūnæ vŭlnĕrŏr ictū. Nātŭs ĕs infēlix, tĭa dī vŏlŭĕrĕ, nĕc ŭllă Cōmmŏdă nascēntī stellă lĕvīsvĕ fŭit. Sōrs ŭbī pēssĭmă rērum ēst. Fortūnā mĭsĕrrĭmă nōstra ēst. Circumstāt dēnsōrŭm turbă mălōrŭm. Misĕrōs tristĭs fortūna tĕnācĭtĕr ūrgĕt. Nōstrā pĕr ădvērsās ăgĭtur fortūna prŏcēllās. Tēmpŏrĕ dūrō Cōgĭmŭr, rēs pōstquām succŭbŭĕrĕ mĕæ. *Id.* Ădvērsīs ætātĕm dūcĭmŭs ăstrīs. *H.* Aspĕrā mūltā Pĕrtŭlĭt, ădvērsīs rērum immĕrsābĭlĭs ŭndīs. *Id.* Ōmnĭă pāssŭs Quæ pĕjor fortūnă pōtēst. *L.* Accĭpĕ quĕis mĕrsĕr fortūnæ flŭctĭbŭs. *Cat.* Fortūnā cæsŭque ōppressŭs ăcĕrbō. *Id.* Sæpĕ quĭdem infēlix, vărĭōque ĕxercĭtă lūdō Fātōrum, gēns nōstră rŭĭt. *St.* Tōt mălă pĕrpessŭs. *Tib.* Ōmnĭbŭs ærūmnīs ăffectī. *Lr.* Dīs ădvērsīs fălōquĕ sĭnistrō. *J. Voy.* Infortunium. || *Misérable, déplorable.* Victum infēlĭcēm, băccās lăpĭdōsăquĕ cōrnă Dānt rāmī. *V.* SYN. Misĕrābĭlis, misĕr. || *Qui rend malheureux.* Nūnc misĕrō mihī dēmŭm Exsĭlium infēlix. *V.* SYN. Misĕr, ăcĕrbŭs, dūrŭs, æspĕr, ămārŭs, crūdēlis. || *Peu propre à.* Ēt quæ pĕrhibĕtŭr ămārā, Frugĭbŭs infēlīx (tellus). *V.* PPH. Nōn āptŭs, ōppōrtūnŭs, ĭdōnĕŭs, cōmmŏdŭs. || *Stérile.* Infēlix sŭpĕrāt fŏlĭis ōlĕāstĕr ămāris. *V.* Infēlix lŏcŭm ēt stĕrĭlēs dŏmĭnāntŭr āvēnæ. *Id. Voy.* Sterilis. || *Funeste, sinistre.* Ēt mōnstrum infēlix sācrātă sistrĭmŭs ārcĕ. *V. Voy.* Infaustus.

Infēnsŭs, ă, ŭm. *Irrité, animé contre.* Dārdănĭdæ infēnsī pœnās cŭm sānguĭnĕ pōscunt. *V.* Ingrŭĕre infēnsōs hostēs. *Id.* SYN. Irātŭs, infestŭs. || *Ennemi, en parlant d'une chose.* Tūrbă lĕōnem Quūm tēlis prĕmĭt infensis. *V.* Prīma infēnsūm vī corrĭpĭt ignĕm. *Id.* SYN. Infestŭs, inĭmĭcŭs, *qqf.* hostĭlis, hostĭcŭs.

Infĕri, ērōrum *et* ērum. *m. pl.* (*s ent.* loci). *L'enfer, les enfers.* Tū sēdēs rēsērābĭs infĕrōrum. *St.* Fŭgīssĕ crēdis? hīc tĭbi ōstēndam infĕrōs. *Sen.* (*H. Fur.* 91). Heū! quĭd mĭnāntŭr infĕrum mānēs mihī. *Id.* (*Oct.* 738). SYN. Infernī, infernă, Orcŭs, Āvĕrnŭs, Āvernă, Tārtărŭs, Tartărā, chāŏs, bărāthrŭm, *par ext.* Cōcўtŭs, Stўx, Ērĕbŭs, Achĕrōn, Lēthē, Phlĕgēthōn, ŭmbræ, mānēs. PPH. Infernæ, Tartărĕæ, Stўgĭæ, Tænărĭæ sēdēs, dŏmŭs, ŭmbræ, tĕnĕbræ, fauces. Infernă sēdēs. Stygĭī, Tartărĕi lăcŭs, sīnŭs, rĕcessŭs. Āvernī stagnă. Tartărĕum bărāthrŭm, ăntrŭm, spĕcŭs. Tartărĕŭs gurgĕs, cārcĕr. Ērĕbī āmnēs. Orbĭs infernŭs, Implă, pallĭdă rĕgnă. Dītis, Plūtōnĭs aūlă, ĭnāmābĭlĕ rēgnŭm, pallĭdă rēgnă. Plūtōnĭs aūlă, dŏmŭs. Plūtōnĭă rēgnă. Rēgnă infernī Jŏvis: Tērtĭă rēgnă dĕi. Plūtōnī sūbdĭtă rēgnă. Orcī tĕnĕbræ, limĭnă tētræ. Ĭmŭm Dītis rēgnŭm. Trīstēs sĭnĕ lūcĕ dŏmŭs. Pallentes sēdēs. Ŭmbrārŭm dŏmŭs, locŭs, cārcĕr. Mortis limĭnă. Ērĕbī ĭmæ sēdēs, ĭmmānēs hiātŭs, prŏfŭndă vŏrāgŏ, cæca nox. Rēgnă lūmĭnĕ vĭdŭātă, lūcĕ cārentĭă. Æternæ călīginis ŭmbræ. Lucu plēnă timōris, invīsi vīvis. Furiārum, Ĕumenĭdŭm sēdēs. Possĕssă manĭbŭs ārvă. VERS. Tænărĭās fauces ,ălta ostĭă Dītis, Ēt călīgantem nigrā fŏrmĭdĭnĕ lūcum Ingressŭs, mānesque ădĭit, rēgēmquĕ trĕmendum, Nescĭaque humanis prĕcĭbus mansuēscĕrĕ cordă. *V.* Pallentes ŭmbræ Erĕbī nŏctēmquĕ prŏfundam. Pĕrquĕ dŏmos Dītis văcŭās ēt ĭnānĭă rēgnă. Lŏcă nŏctē silentĭă lătē. *Id.* Ducit ăd infernās pĕr mūta silentĭă sēdēs. *O.* Pĕr chāŏs hŏc ingens vāstiquĕ silentĭă mundi. Nigri fĕra rēgnă Dītis. Nigrī rēgis cæca dei. Īmī tĕcta tyrannī. *Id.* Furvæ rēgnă Prŏserpĭnæ. *H.* Formidabĭlĕ rēgnŭm Mortis inexplētæ. *St.* Tænărĭæ limĭnă pĕtī irrĕmĕabĭlĕ pœrtæ. Īmī rēgĭă cæca dei. *Id.* Nigrantĕsquĕ dŏmos ănĭmārum intrassĕ silentum. *Pp.* Pălŭda lætatŭr

nĭglō, gēntĭsquĕ sēpultæ luxurĭant. *Cl.* Ōpācā linquĕns Dītis ĭnfĕrni lŏcā, Ādsūm prōfundō Tārtări ōmissus spēcū. *Sen.* Ādĭit sīlentēm nŏctĕ pērpĕtŭa dŏmum. Nŏctis ætĕrnæ chāŏs, Āvĕrsā sŭpĕris rēgnā. Ēt quī cārentēs lūcĕ dispŏnīs dŏmŏs. *Id.* Ēlȳsiæ vīdī nŭbīlā fŭscā plăgæ. *M.* Tĕnĕbrās dēmĕrsŭs ād īmās. *Juvc.* (*Cf. Virg. G.* IV, 466 *sq.*; *Æ.* VI, 236; *Ov. Met.* IV, 432; *Stl.* XIII, 581; *Claud. Rapt. Pros.* II, 326; *in Ruf.* I, 27; II, 466; *Luc.* VI, 662; *Sen. H. Fur.* 663 *sq.*) *Voy.* Acheron, Elysium.

Ĭnfĕrlæ, ārŭm. *f. pl. Sacrifice offert aux mânes, expiatoire.* Absentī fĕrāt ĭnfĕrĭās, dēcŏrētquĕ sēpulcrō. *V.* Ĭnfĕrĭās Ōrphei Lēthæā păpāvĕrā mittēs. *Id.* Ĭnfĕrĭās tăcĭtis mānĭbŭs illā dăbŭnt. *O.* Rĕttŭlĭt ĭnfĕrĭās Jŭgurthæ. *H.* PHR. Ĭnfĕrĭās dō, mittŏ, fĕrō, rĕfĕrō. *Voy.* Exsequiæ.

Ĭnfĕrĭor, ŭs, *gén.* ōris. *compar. de* Inferus. *Placé plus bas.* Sŭpĕrĭōr stăbāt lūpus, Lōngēquĕ ĭnfĕrĭōr ăgnŭs. *Ph.* Sī quĭd ĕt ĭnfĕrĭŭs, quām Stўgă, mundŭs hăbĕt. *O.* ‖ *Au fig. Inférieur.* Quæ pœnis cōmpescĕrĕt ĭnfĕrĭōrĕm. *H.* Nōn ĭnfĕrĭōrā sĕcūtŭs. *V.* SYN. Minŏr. ‖ *Humble, abattu.* Ĭnfĕrĭor vultū dĕā vīsā. *St.*

Ĭnfĕrĭŭs. *adv. Plus bas, au dessous.* Ĭnfĕrĭŭsquĕ sŭīs frātĕrnōs currĕrĕ lūnā Ādmīrātŭr ĕquōs. *O.* Pērsĕquār ĭnfĕrĭŭs. *Id.* Ĭnfĕrĭŭs nūnquĭd pŏtŭīt dēscēndĕrĕ? *M.* (X, 75).

† Ĭnfĕrnālĭs, ĕ. *Eccl.* Hæ sūnt dēlĭclæ Jŏvĭs ĭnfĕrnālĭs; ĭn ĭstīs. *Prud.* (*Sym.* 471). Ātque ĭnfĕrnāli jāmdūdŭm mŏlĕ sēpultīs. *Alcim.* (II, 293).

† Ĭnfĕrmentātŭs, ă, ŭm. *Non fermenté, sans levain.* Ĭnfĕrmentāti pānēs. *Paul. Nol.* (*Carm.* 23, 47). *Voy.* Azymus.

? Ĭnfĕrnĕ. *adv. En bas.* Tĕctă sŭpĕrnĕ tĭmēnt, mŏlŭūnt ĭnfĕrnĕ cāvĕrnās Tĕrrāi nĕ dissŏlvāt nātūrā rĕpēntĕ. *Lr.* (VI, 597. Sic *Lamb.* et *Eichst.*, cum parte librorum. Alii *inferna:* quod probo et hic, et duobus aliis locis, ubi eadem varietas. Quomodo enim postrema corripi possit, non explicant. Certe *Prisc.* 15, 1008, non illud recenset inter adverbia quæ ultimam brevem habent; nec *Charis.* 2, 167; nec *Capel.* III, p. 69. Item *Maximin. A. Met.* ed. *Majo*, vol. III, p. 509 : « Adverbia omnia producuntur, ut *docte :* exceptis quæ aut non comparantur, ut *rite;* aut comparationis regulam non servant, ut *bene, male;* aut a se originem sumunt, ut *impune.* »)

Ĭnfĕrnŭs, ă, ŭm. *D'en bas.* Hūc sēse ĭnfĕrnīs dē pārtĭbŭs ērĭgĭt Hўdrā. *Cic.* (*Arat.* 216). Ĭnfĕrnās dēpŭlsŭs pŏssĭdĕt ŭmbrās (*Ib.* 363). Ĭnfĕrnī sŭpĕrīquĕ mārĭs. *L. Voy.* Inferus. ‖ *De l'enfer, infernal.* Pŏstquam ēst ĭnfĕrnā sēdĕ rĕcēptŭs. *O.* Jūnōnī ĭnfĕrnæ dictŭs săcĕr. *V.* SYN. Ĭnfĕrŭs, Stўgĭŭs, Tārtărĕŭs, Āvĕrnālis, Lēthæŭs, Tænārĭŭs, Cocўtĭŭs, Āchĕrōntĕŭs, Āchĕrōntĭcŭs, *qqf.* prōfundŭs, ĭmŭs, ăltŭs. ‖ Ĭnfĕrnī, ōrŭm. *m. pl., et* Ĭnfĕrnă, ōrŭm. *n. pl.* (*s. ent.* loci *ou* loca). *L'enfer.* Sūnt ăpŭd ĭnfĕrnŏs tōt millĭă fōrmōsārŭm. *Pp.* (II, 21, 49. *Ib.* 1, 57). Ĭnfĕrnă tĕtĭgit, pŏssĕt ŭt sŭpĕra āssĕguī. *Sen.* (*H. Fur.* 423). *Voy.* Inferi. ‖ † *Au sing.* Ĭnfĕrnŭs. *m. Même sens.* (*Tertul. adv. Marc.* IV, 87.)

Ĭnfĕrō, fĕrs, tŭlī, illātŭm, ĭnfĕrrĕ. *Porter dans ou vers.* Īgnĕm frāudĕ mălā gēntĭbŭs ĭntŭlĭt. *H.* Quī tĕ ād scŏpŭlum ē trānquillo ĭnfĕrāt. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 9). SYN. Fĕrō, ĭnducō, dēfĕrō, ĭnvĕhō, devĕhō, ĭmpŏrtō, trādŭcō. ‖ — mē, grĕssŭm, grĕssŭs, pĕdĕm, *et pass.* Ĭnfĕrŏr. *Porter ses pas, s'avancer.* Ān sēsē mēdĭos mĭnĭmē tŭtōs in hostēs ĭnfĕrāt. *V.* Quā jŭvĕnis grĕssŭs ĭnfĕrrĕt. Ĭnfĕrt sē sŏcĭŭm. *Id.* Nōqŭe ĭmpădĭcā Cōlchĭs ĭntŭlĭt pĕdĕm. *H.* Ōmnĭquĕ mānŭ stīpātā mĕōrum Ĭnfĕrŭr. *V. Voy.* Eo. ‖ — ārmā, bĕllŭm. *Attaquer.* Mēcŭm mānŭs ĭnfĕrāt ārmā. *V.* Quī bĕllum ĭntŭlĕrint. *Id. Voy.* Aggredior. ‖ — mānŭs, vīm. *Porter la main sur, faire violence.* Īn quĕm ĭntŭlĭt ārmātās ēbrĭā tŭrbā mānŭs (*Ibis*, 615). Vīs ēst illātā sŏrōrī. *O.* (*A. Am.* I, 679). ‖ *Porter vers, offrir.* Nēc mĕrĭtōs Ānchīsæ ĭnfĕrrĕt hŏnōrēs. *V.* Ĭnfĕrĭmŭs tĕpĭdō spūmāntĭa cўmbĭă lactĕ. *Id.* SYN. Ōffĕrō, *qqf.* lĭbō. ‖ *Porter contre, présenter.* Ādvĕrsīs ĭnfĕrt sŭă pĕctŏră tēlīs (*Ov. Halieut.* 53). SYN. Ōbjĭcĭŏ, ōffĕrō. ‖ *Au fig. Porter, conduire.* Mēum hĕrŭm... ĭntŭlĭt ĭn pœŭpĕrĭĕm. *Pl.* (*True.* II, 7, 19). SYN. Ĭnjĭcĭŏ. ‖ *Inspirer, causer.* Māgnum illā tĕrrōrem ĭntŭlĕrāt Jŏvī. *H.* SYN. Ĭmpŏrtō, ăffĕrō, ĭnjĭcĭŏ, ĭncŭtĭŏ, ĭmmittō.

Ĭnfĕrsī. *parf. de* Infercio. *Voy.* Infarcio.

Ĭnfĕrŭs, ă, ŭm. *Placé en bas, d'en bas.* Līmĕn sŭpĕrum ĭnfĕrūmquĕ sălvē. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 1). Āquām vŏmentēs ĭnfĕrăm mŏrtālĭbŭs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 221). SYN. Ĭnfĕrnŭs, ĭnfĕrĭŏr, ĭmŭs, hŭmĭlis, jăcēns. *Voy.* Inferior, Infimus. ‖ *Des enfers.* Ĭnfĕrā sŭb tĕrrā Stўgĭō lăbēntĭă lūcō. *O.* Ūt tē quĭdem ōmnēs dī, deæquĕ, sŭpĕri, ĭnfĕrī. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 6). *Voy.* Infernus. ‖ † Ĭnfĕrŭs, ī. *m. Eccl. L'enfer.* Ĭnfĕrŭs ĭnsătūrābĭlĭtĕr cāvă gŭttŭră pāndēns. *Fort.* (II, 221). *Voy.* Inferi.

Ĭnfĕrvĕŏ, ēs, bŭī, vērĕ. *n. Bouillir dans ou avec.* Hōc ŭbī cōnfŭsūm sēctīs ĭnfĕrbŭīt hĕrbīs. *H.*

Ĭnfĕstō, ās, ārĕ. *Infecter, rendre dangereux.* Quās Scўlla ĭnfēstĕt, quāsvĕ Chărўbdĭs āquās. *O.* Pĕcŭs ūtĭlĕ sĭlvīs Vāllem ĭnfēstābăt. *St. Voy.* Vexo.

Ĭnfēstŭs, ă, ŭm. 1. *Ennemi, menaçant.* Scōrpĭŭs ĭnfēstŭs præpōrtāns flĕbĭle ăcūmĕn. *Cic.* (*Arat.* 436). Quā prīŭs ĭnfēstō Pārĭs ēst ērēptŭs Ātrīdæ. *O.* SYN. Ĭnfēnsŭs, hōstĭlis, ĭnĭmīcŭs. ‖ *En parlant d'une chose.* Illum ārdēns ĭnfēstō vūlnĕrĕ Pўrrhŭs Ĭnsĕquĭtŭr. *V.* Sī nīhil ĭnfēstī dūrŭs vīdissĕt Ulўssēs. *O.* Ĭnfēstīs discērpĕrĕ dictīs. *Cat.* (66, 73). SYN. Ĭnfēnsŭs, hōstĭlis, ĭnĭmīcŭs, ăcĕrbŭs, mŏlēstŭs, sævŭs. ‖ 2. *Attaqué, infesté.* Ĭnfēstāquĕ tĕrrā cōlŭbrīs. *O.* Ĭnfēstam fēcĕrāt ŭrbĕm (*Ciris*, 111. De quo sensu agunt. *Gell.* 9, 12; *Non.* 2, 432). ‖ Ĭnfēstŭm. *n. pris adv. D'une manière ennemie.* Ĭnfēstŭmquĕ tŏnāt Pătĕr. *St.*

Ĭnfĭcētĭæ, ārŭm. *f. pl. Grossièreté.* Plēnī rūrĭs ĕt ĭnfĭcētĭārŭm. *Cat.* (38, 19).

Ĭnfĭcētŭs, ă, ŭm. *Grossier, sans grâce.* Ō sæclum ĭnsĭpiēns ĕt ĭnfĭcētŭm! *Cat.* (44, 8. *Id.* 22, 14, *inficetior*). Sēd quōd nōn grăvĕ sīt, nĕc ĭnfĭcētŭm. *M.* (V, 79, 29). SYN. Ĭnsŭlsŭs.

Ĭnfĭclās, Ĭnfĭclŏr, etc. *Voy.* Infitias, etc.

Ĭnfĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ĕctŭm, ĭcĕrĕ. *Teindre.* Ĭnfĭcĭtŭr tĕnĕrās ōrĕ rŭbēntĕ gĕnās. *Tib.* (III, 4, 32). Ĭnfĭcĕre ĭngēntī lōngŭm cūrvāmĭnĕ cœlŭm (arcus). *O.* Ĭnfēcit nātūrā pĕcŭs. *J.* (12, 41). Scўthăsquĕ tĕpĭdā Phœbŭs ĭnfĭclĕt rōtā. *Sen.* (*H. OEt.* 357). *Voy.* Tingo. ‖ *Teindre en salissant, souiller.* Ĭnfēcit æquŏr sānguĭnĕ Pūnicō. *H.* Ĭnfēcit sānguĭnĕ cūltrōs. *V.* SYN. Tingō, ĭmbŭō, vĭtĭō, pōllŭō. *Voy.* Infectus, Polluo. ‖ *Au fig.* Nīgrīquĕ vŏlūmĭnĕ fūmī Ĭnfēcērĕ dĭĕm. *O.* ‖ *Corrompre, empoisonner.* Pōcŭlă sī quāndō sævæ ĭnfēcērĕ nŏvērcæ. *V.* Ĭnfēcit pābŭlă tābō. *Id.* SYN. Cōrrŭmpō. ‖ *qqf. Verser.* Hōc fūsŭm lābrīs splēndēntĭbŭs ămnĕm Ĭnfĭcĭt. *V.*

Ĭnfĭdēlĭs, ĕ, *et* Ĭnfĭdŭs, ă, ŭm. *Infidèle, perfide.* Nŏvīsquĕ rēbŭs ĭnfĭdēlĭs Āllŏbrōx. *H.* Nōn ĭnfĭdēlēs ārbĭtræ. *Id.* Sē mī ĭnfĭdēlēm nūnquām, dŭm

vīvĕt, fŏrĕ. *Pl. Truc.* IF, 5, 86). Flĕxĭt, ĕt īnfīdōs ăgĭtāns discōrdĭă frātrēs. *V.* Īnfīdŭm rēmĭs īmpēllĕrĕ mārmŏr. *Id.* SYN. Pērfĭdŭs, fāllāx, dŏlōsŭs, mālĕ fĭdŭs. *Voy.* Perfidus, Dolosus.

Īnfĭgŏ, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Ficher, attacher.* Cōrnŭăque ōbnīxī īnfīgūnt, ĕt sānguĭnĕ lārgō. *V.* Ādvĕrsăque īnfīgĭtŭr ārbŏrĕ mālī. *Id.* Īnfīgĕrĕ mōrsŭs. *Nemes.* (*Cyn.* 221). SYN. Fīgŏ, dēfīgŏ, īmpīngŏ. ‖ — ōscŭlă. *Baiser.* Nātis īnfīgūnt ōscŭlă mātrēs. *Sil. Voy.* Osculor. ‖ Īnfīxŭm ēst. *parf. pass. unip. On a résolu, il est arrêté.* Nĕc lĕtī cūră dĕcōrī, sĕd fŭgĕre īnfīxum ēst. *Sil.* (IV, 331. *Id.* X, 644). SYN. Fīxŭm, cērtŭm ēst.

† Īnfīmās *ou* Īnfīmātĭs, ĭs. *m. f. Qui est d'une basse condition.* Sūmmī āccŭmbent, ĕgo īnfīmātĭs īnfīmŭs. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 36. Quod laudat *Prisc.* 7, 762. *Gloss. Philox.* Infimates, *οἱ ὑστερεύοντες*).

Īnfīmŭs, ă, ŭm. *superl. de* Infer *ou* Inferus. *Le plus bas.* Clārŭm Tyndărĭdæ sīdŭs ăb īnfīmīs Quāssās ērīpŭnt æquŏrĭbŭs rātēs. *H.* Tăcĕ tŭ, quem ĕgo ēsse īnfra īnfīmŏs ōmnēs pŭtō. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 36. Adde *Pl. Most.* III, 2, 14). SYN. Īmŭs, ūltĭmŭs.

Īnfīndŏ, ĭs, fĭdī, fissŭm, fīndĕrĕ. *Fendre dans, creuser.* Quæ jŭbĕānt tellūrī īnfīndĕrĕ sūlcōs. *V.* Īnfīndĭtquĕ sălŭm. *V. Fl. Voy.* Findo, Fodio.

Īnfīnītŭs, ă, ŭm. *Infini, non limité.* Ex īnfīnītō cōntrāctŭm tēmpŏrĕ bellŭm. *Lr.* (II, 575). SYN. Īmmēnsŭs, īmmŏdĕrātŭs. PPH. Sīnĕ fīnĕ. *V.* Fīnĕ cārĕt. *Petr. Voy.* Perennis, Æternus.

Īnfīrmĭtās, ātĭs. *f. Faiblesse, état de maladie, et au fig.* Quĭd ădhūc hăbĕnt īnfīrmĭtātĭs nŭptiæ? *Ter.* (*Hec.* I, 2, 101). *Voy.* Debilitas.

Īnfīrmŏ, ās, ārĕ. *Affaiblir. Voy.* Debilito.

Īnfīrmŭs, ă, ŭm. *Faible, malade.* Lōngĭŏr īnfīrmŭm nē lāssĕt ēpistŏlă cōrpŭs. *H.* Īnfīrmis caŭsă pŭsillă nŏcĕt. *O.* SYN. Dēbĭlis, lānguēns, invălĭdŭs, ægĕr. *Voy.* Debilis, Æger. ‖ *Faible, en parlant de l'esprit.* Īnfīrmī ēst ănĭmī ēxīgŭĭquĕ vŏlŭptās. *J.* (13, 190). Sūm paŭlo īnfīrmĭŏr. *H.*

Īnfĭt. 3e *pers. de l'inus.* Infio. *Il commence.* Ĭtă fārĭēr īnfĭt. *V.* Cōmmūtāre ănĭmŭm quīcūnquе ădōrĭtŭr ĕt īnfĭt. *Lr.* (III, 514). Căpŭt ērīgĕre īnfĭt. *Id.* (V, 1206). Īnfĭt mĭhī prædīcārĕ, sēsе ăb sīmĭlă. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 25. Cf. *Fest.*). SYN. Īncĭpĭt, cœpĭt, īnchŏāt. ‖ *Il commence à parler.* Ĭtă tŭrbĭdŭs īnfĭt. *V.* His vōcĭbŭs īnfĭt. *Id.* (*Gloss. Placid.* Infit, *incipit fari*). SYN. Īncĭpĭt, inchŏāt.

Īnfĭtĭāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit nier, désavouer.* Vārrŏ, Sŏphŏclēō nōn īnfĭtĭāndē cōthŭrnō. *M.* (V, 34. *Id.* IX, 100).

Īnfĭtĭās ĕŏ, ĭs, īrĕ. *Nier.* Quĭ nĭhĭlī făcĭāt, quĭquе īnfĭtĭās nōn ĕāt. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 24). Nūnc sī hŏc prōfĕrīmŭs, īlle īnfĭtĭās ībĭt, sāt sclŏ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 41). *Voy.* Nego.

Īnfĭtĭātŏr, ōrĭs. *m. Qui nie.* Īn jūs, ō fāllāx ātquе īnfĭtĭātŏr, ĕāmŭs. *M.* (I, 104. Adde *Fort.* IV, 292).

† Īnfĭtĭātrīx, īcĭs. *f. Qui nie.* Ĕt plăcĭtæ fĭdēī frāŭs īnfĭtĭātrīx. *Prud.* (*Psych.* 698).

Īnfĭtĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a nié, refusé.* Āltĕrnŭm rĕgnī īnfĭtĭātŭs hŏnōrĕm. *St.* Vĕtĕrĕm nōn īnfĭtĭātŭs ămĭcum. *M.* (IX, 85). SYN. Dēdīgnātŭs.

Īnfĭtĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Nier, désavouer, refuser.* Prĕtĭŭm rēx īnfĭtĭātŭr, ĕt ăddĭt. *O.* Nĕc tŭŭs ēst gĕnĭtŏr nōs īnfĭtĭātŭs ămĭcōs. *Id.* Nūnc sī dēpŏsĭtŭm nōn īnfĭtĭētŭr ămĭcŭs. *J.* (13, 60. Adde *Pl. Amp.* II, 2, 47). SYN. Nĕgŏ, ābnŭŏ, rĕcūsŏ, dēdignŏr. PPH. Īnfĭtĭās ĕŏ. *Voy.* Nego, Recuso.

† Īnflĭūnt. 3e *pers. plur. de l'unip.* Inflo. Nūnc ĕrgŏ mўthĭs tĕrmĭnātĭs, īnflĭūnt ārtĕs, etc. *Capel.* (II, p. 47).

Īnfīxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Infigo. *Fiché, enfoncé.* Īnfīxŭm strīdĭt sŭb pĕctŏrĕ vūlnŭs. *V.* ‖ *Au fig.* Hærēnt īnfīxī pĕctŏrĕ vūltŭs. *V.*

† Īnflăccĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Devenir faible, vain, inutile.* Sīn īnflăccĕbŭnt cōndĭtiōnēs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 323).

Īnflāmmātŭs, ă, ŭm. *Enflammé, et au fig.* Māgno īnflāmmātŭs ămōrĕ. *V.* Īnflāmmātă sēmĕl nēscĭt mānsuēscĕrĕ vīrtūs. *Cl.*

Īnflāmmŏ, ās, ārĕ. *Incendier.* Pērgămă pārtū Īnflāmmāssĕt ĕquūs nōctūrnō Grājūgĕnārŭm. *Lr.* (I, 478). *Voy.* Incendium, Uro. ‖ *Au fig. Enflammer.* His dictīs incēnsum ănĭmum īnflāmmāvĭt ămōrĕ. *V.* Pūgnæ īnflāmmārĕt ămōrĕm. *Cl. Voy.* Accendo. ‖ *Au pass. Voy.* Ardeo.

Īnflātŭs, ă, ŭm. *Rempli par le souffle.* Cĕcĭnīt jūssōs īnflātă rĕcēptŭs Būccĭnă. *O.* ‖ *Enflé, gonflé.* Īnflātum hēstĕrnō vēnās, ūt sēmpĕr, lăccho. *V. Voy.* Turgens. ‖ *Au fig. Fier.* Quēm nōbis fāmă sŭpĕrbum Trādĭt, ĕt īnflātum plērumquĕ Nērōnĕ prōpĭnquō. *J.* (8, 72). *Voy.* Superbus. ‖ *Enflé, en parlant du style.* Ĕt nōn īnflāti sōmnĭă Cāllĭmāchī. *Pp.* (II, 25, 32). SYN. Tūmĭdŭs.

Īnflĕctŏ, ĭs, xī, xŭm, ctĕrĕ. *Courber, tourner.* Cōllă căvе īnflĕctās ăd sŭmmum ōblīquă thĕātrum. *Pp.* (IV, 8, 77). SYN. Flĕctŏ, cūrvŏ, incūrvŏ. ‖ *Au fig. Plier.* Vōcēs īnflĕctĕrĕ cāntū. *Tib.* (I, 8, 37). Sōlŭs hīc īnflexīt sēnsŭs. *V.* ‖ *Fléchir, apaiser.* Prĕcĭbŭsquе īnflĕctĕrĕ nōstrīs. *V.* Lăcrīmīs īnflĕctĕrĕ pātrĕm. *St. Voy.* Placo.

Īnflĕtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été pleuré.* Nōs ănĭmæ vīlēs, ĭnhūmāta īnflētăquĕ tūrbă. *V.* SYN. Īndēflētŭs.

Īnflexŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Inflecto. *Courbé.* Īnflexī prīmŭm grăvĕ rōbŭr ārātrī. *V. Voy.* Curvus. ‖ *Apaisé.* Jāmquе īnflexō Trītōnĭă pātrĕ Vēnĕrāt. *Stat.*

Īnflexŭs, ūs. *m. Tournant, détour.* Rhēdārŭm trānsĭtŭs ārctō Vīcōrum īnflexū. *J.* (3, 236).

Īnflictŭs, ă, ŭm. *Frappé contre.* Jāmquе īnflictă vădĭs (navis). *V.* Īnflictăquĕ lātĕ Tērgă sŏnānt. *V. Fl.* Prætĕrĕa īnflictīs spōllārēnt ūndĭquĕ plāgīs. *Alcim.* (III, 423). ‖ *Au fig.* Īnflictōs căsŭs cōntēmnĭtĕ. *Prud.* (*Apot.* 1152).

Īnflictŭs, ūs. *m. Choc, collision.* Hīc īnflictŭs ĭtĕm... illīsōs fulgŭrĭs ignēs Ēxclūdĭt. *Avien.* (*Progn.* 104).

Īnflīgŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Jeter ou frapper contre, appliquer avec violence.* Īngēntēm mānĭbŭs tōllīt crātēră dūābŭs, Īnflīgĭtquĕ vīrō. *O.* SYN. Īmpīngŏ, īmmittŏ, īncūtĭŏ. *Voy.* Inflictus, a.

Īnflŏ, ās, ārĕ. *Souffler dans.* Īnflāvĭt quūm pīnguĭs ēbŭr Tўrrhēnŭs ăd ārās. *V.* Tū cūlāmōs īnflārĕ lēvēs. *Id.* SYN. Īnspīrŏ. ‖ *Enfler, gonfler.* Jūpĭtĕr ămbās Īrātŭs būccās īnflĕt. *H.* Crēscēntēm tūmĭdīs īnflā sērmōnĭbŭs ūtrēm. *Id.* SYN. Tūmĕfăcĭŏ. ‖ *Enfler d'orgueil.* Ēxănĭmāt lēntūs spĕctātŏr, sēdŭlŭs īnflāt (actorem). *H.*

Au pass. Īnflŏr. *Être enflé.* Tūmĭdōquе īnflātŭr cārbăsŭs aŭstrō. *V.* SYN. Tūrgĕŏ, tūmĕŏ, etc. *Voy.* Turgeo.

† Īnflōrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Fleurir.* Prīstĭnă Rōmŭlĕīs īnflōrŭlt ārcĭbŭs ætās. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 124).

Īnfluēns, tĭs. *Qui coule dans.* ‖ *Au fig. Favo-*

rable. Quis înfluentis dona fortunæ abnuit? *Sen.* (*Thyest.* 536).

Înfluo, is, uxi, uxum, uĕrĕ. *n. Se jetter dans, en parlant d'un fleuve.* In mare purpureum violentior influit amnis. *V.* Huc... Hypanisque, Cratesque Influit. *O.* SYN. Illabor, effundor. PHR. Vel qua Germanis sub portubus ostia solvis. *Aus.* Caspia propellit fluctu fretă. *Avien.* || *En gén. Couler dans.* Autumnus gravidis influit uvis. *Boet.* (1, 2). *Voy.* Fluo. || *Au fig. S'insinuer.* Qui dolor et menti lenissimus influit ægræ (*Ad Liv.* 395). *Voy.* Insinuo.

† Înfluus, ă, um. *Qui coule dans, et au fig.* Jam largiter influa traxit Dona Dei. *Paul. Nol.* (15, 107).

? Înfluxus, ă, um (*de* in *priv. et* fluxus). *Qui n'est pas vain ou mensonger.* Eamque pridem, influxa et est satis fides, Tenuere Cempsi. *Avien.* (*Or. mar.* 256. Sic vulgo. Edd. princ. *influxe satis est*; sed loci, quanquam corrupti, prona sententia videtur).

Înfodio, is, odi, ossum, oderĕ. *Enfouir, mettre dans la terre.* Unguibus infodiunt fruges. *V.* Squalentes infode conchas. Corpora partim Multa virum terræ infodiunt. *Id.* SYN Fodio, defodio, obruo, condo. || *En gén. Enfoncer.* Pertractæ cassidis ærā Ossibus infodiens. *Sil.* SYN. Impingo.

Înfœcundus. *Voy.* Infecundus.

Înformatus, ă, um. *Façonné, formé.* His informatum manibus (fulmen). *V.*

Înformis, e. *Qui n'a pas de forme.* Spiritus informis, sine corpore, formave ăn ullă sit speciĕs. *Prud.* (*Sym.* 1186). || *Difforme.* Nec sum adeo informis: nuper me in littore vidi. *V.* Nunc situs informis premit et deserta vetustas. *H.* Informes hiemes. *Id.* SYN. Deformis, turpis.

Înformo, as, arĕ. *Former, façonner.* Ingentem clypeum informant, unum omnia contra. *V.* Effigiem informat Latiam. *Sil.* Et nunc informet Martem castamque Minervam. *Plin.* (*Epist.* 9, 7, nempe cera). SYN. Fingo, effingo, etc. *Voy.* Fingo. || *Au fig. Instruire. Voy.* Doceo.

Înforo, as, arĕ. *Percer. Voy.* Foro. || † (*de* forum). *Appeler au forum ou en justice.* Non informabis me quidem. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 32).

Înfortunatus, ă, um. *Malheureux.* Unde homo miser atque infortunatus. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 20. *Ib.* 21; *Ter. Eun.* II, 3, 7). *Voy.* Infelix.

Înfortunium, ii. *n. Infortune, malheur.* Si ătligisses, ferres infortunium. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 24). Invenies infortunium. *Pl.* (*Amp.* 1, 1, 130). Tunc tua me infortunia lædent. *H.* SYN. Ærumnæ, adversa (orum), malum, mala, casus, casus, labor, labores, calamitas, miseria, infelicitas, *qqf.* exitium, procella, tempestas, clades. PHR. Fortuna adversa, inimica, aspera, iniqua, immitis, dura, mala, sæva, etc. Fatum sævum, grave, durum, acerbum, infandum, importunum. Fata tristia, aspera, invida, iniqua, acerba, crudelia, contraria, miseria. Res adversæ, duræ, afflictæ, acerbæ, arctæ, lapsæ, fractæ, egenæ, fessæ, ardue. Res dura. Casus adversus, acerbus, durus, infandus, iniquus. Casus tristes, iniqui, acerbi. Sors misera, aspera, pessima, iniqua, pessima rerum. Tempus durum, adversum. Tempora dura, tristia, nubila, nubila malis. Fati injuria, inclementia, incommoda. Parca dura, nubila. Parcæ immites. Mala vita. Mala tempora. Duri tempora fati. Serles malorum. Fortunæ facies invidiosa, vultus acerbæ. Tristem fortunæ vicem. Inclinata rerum. *Voy.* Infelix.

Înfossus, ă, um. *part. p. de* Infodio. *Enfoui, mis dans la terre.* Quo possĕt infossus puĕr (immori). *H.* || *Enfoncé.* Cui non infossa cerebro Vulnera. *St.*

Înfra. *prép. Au dessous de.* Cogebant, infraque situm concedere cultis. *Lr.* (V, 1370). Qui tuto possitus loco, Infra se videt omnia. *Sen.* (*Thyest.* 365). || *En parlant du rang.* Infra Lucili censum ingeniumque. *H.* Est tibi non infra specie. *Pp.* (I, 20, 50. Adde *Ter. Eun.* III, 2, 36). || 2. *adv. Au dessous.* An mare quod supra, memorem, quodque allubi infra? *V.* Nec sol admittitur infra. *O.* || *qqf. Dans l'enfer.* Non segnes est infra, non vinea cultă. *Tib.* (1, 11, 35).

Înfractus, ă, um. *part. p. de* Infringo. *Brisé, et au fig.* Infracta luctatur arundine telum Eripere. *V.* Tela infracta suo tinguentes sanguine sævi. *Lr.* (V, 1326). Înfractaque constitit ira. *O.* Turnus ut infractos adverso martě Latinos Defecisse videt. *V.* (*Æ.* XII, 1. Quod interpretatur *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 44: « *Infractos*, valde fractos. » Itemque *Diom.* 1, 406. Non bene *Serv.* ad h. l.) Ne nostĕr honos infractave gedat Fama loco. *Id.* || — vox. *Voix adoucie, efféminée.* Ælmæ nutricis blanda ætque infracta loquela. *Lr.* (V, 231. Sic *Gell.* 3, 5: « Quum vocem ejus *infractam*, etc. » Item *Arnob.* 4, 141). *Voy.* Fractus.

Înfrăgilis, e. *Qu'on ne peut briser, et au fig.* Si vox infrăgilis, pectus mihi firmius ærĕ. *O.* Infrăgilemque animum, qua potes, usque tenĕ (*Ad Liv.* 354).

Înfremo, is, erĕ. *n. Frémir, faire du bruit.* Subtitit, infremuitque ferox (aper). *V.* Nec bellum... Acrius infremuit. *Sil. Voy.* Fremo.

Înfrenatus, ă, um. *Comme* Infrenis. Înfrenatique manipli. *Sil.*

Înfrendens, tis. *part. de* Infrendeo *ou* Infrendo. *Grinçant des dents.* Dentibus infrendens. *V.* Sæpius infrendentem allis. *St. Voy.* Frendens.

Înfrenis, e, *et* Înfrenus, ă, um. *Qui n'a pas de frein.* Illum infrenis equi lapsu tellurĕ jacentem. *V.* Et Numidæ infreni cinguntur. *Id.* VERS. Et gens quæ nudo resident Massylia dorso, Ora levi flectit frenorum nescia virga. *L.* Frenis non remorantĕ. *O.* Mittĕ currus Nullo morantĕ loro. *Sen.* || *Au fig. Qui ne connaît pas de frein. Voy.* Effrenus. || *Libre, rapide.* Infreno vollitare per æthera cursu Passus equos. *Col.* (10, 215). || *Que rien n'arrête.* Quod docet infrenis gloria, finĕ carĕt. *Petr.* (*fragm.*). Infrenus manat de vulnere sanguis. *Ser. Sam.* (43, 804).

Înfreno, as, arĕ. *Mettre un frein.* Infrenant alii currus. *V.* Quorum tenacia infrenari minis. *Enn.* (apud *Non.* 1, 5). *Voy.* Freno.

Înfrenus. *Voy.* Infrenis.

Înfrequens, tis. *Peu assidu, peu exact.* Parcus deorum cultor et infrequens. *H.* SYN. Rarus, insuetus. || *En partic. en parlant des soldats qui ne répondaient pas à l'appel.* Quin, ubi nil det, pro infrequente eum mittas militia domum. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 19. *Gloss. Placidi*: « *Infrequens*, dictum a militibus qui, quum vocati non adfuissent, *infrequentes* notabantur. » Præiverat *Festus* interpres. Cf. et *Gell.* 16, 4). || *Peu fréquenté, peu nombreux.*

Înfringo, is, egi, actum, ingerĕ. *Briser.* Lilia que infringat fulvis hæredita virgis. *O.* Lumbos et

Infrēgī lātus. *H. Voy.* Frango. ‖ *Au fig. Affaiblir, diminuer.* Infrēgissē sūis fortīā factā modis. *O.* Infringĕrĕ virēs. *Pp.* (I, 14, 17). Infringī linguam, vōcemque ābōrīrī. *Lr.* (III, 156). SYN. Frangŏ, minuŏ, imminuŏ, āttĕnuŏ, dēbilitŏ. ‖ *Fléchir.* Hūmīliquē dĕōs infringĕ precātū. *St. Voy.* Placo. ‖ — cōlaphōs. *Donner des soufflets.* Hŏmĭnī misĕrō plūs quīngentōs cōlaphōs infrēgit mihī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 46. Ubi *Donatus. Guiet.* legebat *impegit*).

Infrĭŏ, ās, ārĕ. *Concasser.* Infrĭā sĕnī păpāvĕrĕm. *Varr.* (apud *Non.* 3, 177, et *Charis.* 1, 64).

Infrōns ou Infrondis, is. *Sans feuillage.* Hīc āgrī infrondĕs, hīc spīcŭlā tīnctā vĕnēnīs. *O.* (*Pont.* IV, 10, 31). PHR. Nūdūs Ārbŏrĭs Ōthrўs ērat, nĕc hābĕbat Pēlĭŏn umbrās. *O.*

? Infūcō, ās, ārĕ. *Farder, frelater.* Ātque īd mĕrūm Infūcābat. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 19. Sed hic, et *Mil.* II, 6, 46, legitur quoque *infuscabat*).

Infūi. *parf. de* Insum.

Infŭlā, æ. *f. Espèce de mitre, coiffure composée de bandelettes de laine, à l'usage des prêtres, et dont on parait les victimes.* Lānĕā dūm nĭvĕā circumdătŭr infŭlā vittā (de victima). *V.* Nĕc Āpōllĭnĭs infŭlā tĕxīt (de sacerdote). *Id.* Ambĭāt ŭt fulvās infŭlā lōngā cōmās. *O.* ‖ *Bandelettes dont on ornait les temples.* Infŭlăque in gĕmĭnōs discŭrrit cāndĭdā pōstēs. *L.*

Infŭlātus, ă, ŭm. *Coiffé d'une* Infula. Hīnc săcerdōtŭm dŏmŭs infŭlātā. *Prud.* (*Peri.* 1118). Īre in Bāssārĭdās vēl infŭlātōs. *Sid.* (*Pan.* 2072).

? Infulgĕns, tis. *Brillant.* (Sic quidam leg. apud *Cat.* 64, 388; sed melius alii divisim.)

Infundō, is, ūdī, ūsum, ūndĕrĕ. *Verser dans ou sur.* Cērtātim lārgōs hŭmĕrīs infundĕrĕ rōrēs. *V.* Cōmmixtă grandĭnĕ nĭmbum Dēsŭpĕr infundăm. *Id.* Sincĕrum est nīsī vās, quōdcŭnque infundis ācēscit. *H.* SYN. Fundō, immittō, instillō, ingĕrō, circumfundō, sŭpĕrfundō, injĭcĭō, spargō, inspĕrgō. ‖ — (alicui). *Verser, présenter à quelqu'un.* Mājŭs infundăm tĭbī Fāstĭdĭentī pōcŭlum. *H.* Infundĕt jūmentis hŏrrĕă lāssis. *J.* (8, 154). *Voy.* Porrigo. ‖ *Au fig.* Ātque ănĭmās fōrmātæ infundĕrĕ tĕrræ. *O.* Rēbus lūmĕn infundens sŭum. *Sen.* (*Hip.* 154, de sole). ‖ *Inculquer des leçons.* Hōs pŭĕris mōnĭtus pātrēs infundĕrĕ lĭppōs Quum vidēās. *Pers.* (1, 79).

Infuscō, ās, ārĕ. *Noircir.* Sūmmăquĕ jējūnā sānie infuscātur ārēnā. *V.* Nĕ măculis infuscĕt vēllĕrā pullis. *Id.* Irrĭgŭis infuscāt cōrpŏrā cāmpis. *Manil.* (IV, 725). *Voy.* Infuco.

† Infusŏr, ōris. *m. Qui verse, et au fig.* Infusŏr fĭdēi. *Prud.* (*Cath.* 473).

Infūsus, ă, ŭm. *Versé, répandu, et au fig.* Infūsō lўmphārum rōrĕ sŭpĕrnĕ. *Lr.* (I, 496). Jām sōle infūsō, jām rēbus lūcĕ rĕtĕctis. *V.* Circō Infūsŭm pŏpŭlum. Mēns infūsă pĕr ārtūs. *Id.* Tām mīrā sĕnectæ Mājēstās infūsă. *V. Fl.* ‖ — cōllō. *Qui est dans les bras de.* Cōllŏque infūsŭs ămāntis. *O.* SYN. Circumfūsŭs, implĭcĭtus.

Ingĕmēns, tis. *Gémissant.* Exhaurīrĕbăt, ingĕmēns labōrĭbŭs. *H.*

Ingĕmĭnātŭs, ă, ŭm. *Redoublé.* Măximă nōbĭlĭtās ingĕmĭnātă dĕdit. *O.* Et vōx āssēnsŭ nĕmōrum ingĕmĭnātă rĕmūgĭt. *V.*

Ingĕmĭnō, ās, ārĕ. *Redoubler, doubler.* Nunc dĕxtra ingĕmĭnāns ictŭs, nunc illĕ sĭnistră. *V.* Dĭdĭŭs hōstilēs ingĕmĭnāvīt ōpēs. *O.* SYN. Gĕmĭnō, cōngĕmĭnō, ĭtĕrō, dŭplĭcō. ‖ *Répéter.* Crēdŭsăm Nē quĭdquam ingĕmĭnāns ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ vŏcāvī. *V.* Prēssō tĕr gŭttŭrĕ vōcēs Aŭt quătĕr ingĕmĭnānt *Id.* Mē misĕrum! ingĕmĭnăt. *O.* SYN. Gĕmĭnō; ĭtĕrō, rĕpĕtō, intĕgrō. ‖ *n. Se redoubler, redoubler.* Ingĕmĭnānt aūstri, et dēnsissĭmŭs ĭmbĕr. *V.* Ingĕmĭnānt cūræ. Ingĕmĭnānt plaūsŭ Tўrĭi. *Id.*

Ingĕmiscēns, tis. *Gémissant.* Quēm vidit nēmo ūlli ingĕmiscēntēm mălō. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8).

Ingĕmiscō, is, ĕrĕ, *et* Ingĕmŏ, is, ŭī, ĕrĕ. *Gémir sur, gémir.* Tāntum ingĕmiscĕt ignis: ō dūrum jĕcŭr! *Sen.* (*H. OEt.* 1752). Ingĕmĭt, et dŭplĭcēs tēndēns ād sīdĕră pālmās. *V.* Nūm flĕtu ingĕmŭit nōstrō? *Id.* Ingĕmŭitquĕ sōlum. *O.* SYN. Gĕmŏ, indōlĕō, etc. *Voy.* Gemo, Defleo. ‖ *Avec l'acc.* Tŭum Pœnōs ætĭam ingĕmŭissĕ lĕōnēs Intĕrĭtŭm. *V.* Ingĕmŭĕrĕ jācentēm. *St.* Cæsōs ingĕmŭnt nātī pātrēs. *Sen.* (*H. OEt.* 1785). ‖ *Avec l'infin.* Ingĕmŭit citrō nōn sātīs ēssĕ sŭō. *M.* (IX, 60).

? Ingĕnĕrāscō, is, ĕrĕ. *n. Naître dans ou avec.* (Sed mera *Lambini* conj. apud *Lucr.* III, 745. Alii *generascunt.*)

Ingĕnĕrō, ās, ārĕ. *Donner en naissant.* Dūrăquĕ mŏdōs vīrtūtīs, et īrās Ingĕnĕrāt (deus). *St.* SYN. Addŏ, inserŏ, indŏ. ‖ *Créer, procréer.* Ingĕnĕrā, nunc sūnt gĕnĭtālĭa tēmpŏrā mundī. *Col.* (10, 196). Tām vĕtŭs sīnĕ lĭbĕris Nōmĕn ēssĕ, sĕd indĭdĕm Sēmpĕr ingĕnĕrārī. *Cat.* (62, 211). *Voy.* Genero.

† Ingĕnĭātŭs, ă, ŭm. *Né avec telle disposition.* Qui lēpĭde ingĕnĭātŭs ēssĕt, vītām lōngĭquăm dărent. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 156).

Ingĕnĭculŭs, *et sync.* Ingĕnĭclŭs, ă. *m. f. Contellation, la même que* Engonasi. Ēngŏnāsi, ingĕnĭclă nītēns sŭb ĭmāgĭnĕ cōnstāt. *Manil.* (V, 646).

Ingĕnĭōsŭs, ă, ŭm. *Propre à.* Ād sĕgĕtēs ingĕnĭōsŭs ăgĕr. *O.* Dōs tĭbī Lēmnŏs ērit, tĕrra ingĕnĭōsă cōlēnti. *Id. Voy.* Aptus. ‖ *Qui a du génie, du talent.* Intĕr Saūrōmătās ingĕnĭōsŭs ērŏ. *O. Voy.* Ingenium. ‖ *Ingénieux, fin, adroit.* Fūrtum ingĕnĭōsŭs ăd ōmnĕ. *O.* Ādstrīnxit vērbīs ingĕnĭōsŭs Āmŏr. Crēdĕ mihī, rēs est ingĕnĭōsă, dărĕ. *Id.* SYN. Sūbtĭlis, sōlers, săgax, callĭdŭs. PPH. Ingĕnĭī dĕxtĕrĭtātĕ vălēns. *O. Voy.* Solers.

Ingĕnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Ingeno. *Inné.* Ingĕnĭtæ stāt nōbĭlĭtātĭs In illō Pūlchĕr hŏnōs (*Ad Pis.* 92). SYN. Innātŭs. ‖ † (*de in priv. et* geno). *Eccl. Incréé.* Ingĕnĭtŭs gĕnĭtūsquĕ, Dĕŭs pātĕr ĕt pātrĕ nātŭs. *Prud.* (*Apot.* 964). De ingĕnĭtō gĕnĭtūm. *Fort.* (IV, 118. Sic *Arnob.* 1, 17).

Ingĕnĭum, ĭi. *n. Nature, qualité.* Nunc lŏcŭs ārvōrum ingĕnlis. *V.* Nōn sātīs ingĕnĭō tūtă fŭissĕ lŏci. *O.* (Sic et *Col.* 10, 51). Ingĕnĭūm vēlōx ignī mōtūsquĕ pĕrennĭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 214). Ingĕnĭō pōrtūs ūrbs ĭnvĭă. *Sil.* SYN. Nātūră, indōlēs. ‖ *Caractère, naturel de l'homme.* Āt quĭbŭs ingĕnĭum est ĭmmānsuētūmquĕ fĕrūmquĕ. *O.* Cōntrāquĕ lūcrūm nil vălērĕ cāndĭdŭm Paūpĕrĭs ingĕnĭūm. *H.* SYN. Nātūră, ānlmŭs, mēns, pectŭs, cŏr. ‖ *Habileté, adresse, sagacité.* Grandĕ dŏlōris Ingĕnĭum est, misĕrisquĕ vēnit sōlērtĭă rēbŭs. *O.* Sĕd cōnvīvātōrīs, ŭtī dūcīs, ingĕnĭūm rēs Ādvĕrsæ nūdārĕ sōlent. *H.* Divinĭtŭs illīs Ingĕnĭum, et rērum fātō prūdēntĭă mājŏr. *V.* SYN. Sōlērtĭă, prūdēntĭă, ācūmĕn. EP. Sūbtĭlĕ, ācrĕ, săgax, prūdēns, sōlers, ācūtum. PPH. Ingĕnĭī ācĭēs, ācūmen. Mēntis ācūmen. ‖ *Genie, talent de l'écrivain.* Grāīis ingĕnĭum, Grāiis dĕdit ōrĕ rōtundō

Mūsā lŏquī. *H.* Dīvĭtĭs ĭngĕnŭī ĕst ĭmmānīā Cæsărĭs actă scrĭbĕrĕ. *O.* Prærmĭăque ĭngĕnĭīs pāgōs ĕt cōmpĭtă circŭm Thēsĭdæ pōsŭĕrĕ. *V.* SYN. Mēns, ănĭmŭs, spīrĭtŭs. EP. Dīvīnŭm, căpăx, dīvĕs, fĕrăx, fĕcundŭm, fĕrtĭlĕ, ūbĕr, ūbĕrĭŭs, præstāns, ēxĭmĭum, fervēns. PPH. Ĭngĕnĭī vĭs, bŏnă, dōtēs, vĭgŏr, vēnă, flŭmĕn. VERS. Ĭngĕnĭī currānt flŭmĭnă quāntă tŭī. *O.* Ēnnĭŭs ĭngĕnĭō măxĭmŭs, ārtĕ rŭdĭs. Quămvĭs ĭngĕnĭō nōn vălĕt, ārtĕ vălĕt. Cŭjŭs ĭn ĭngĕnĭō pātrĭæ făcundĭă lĭnguæ (fuit). *Id.* Laŭdēs ēgrĕgĭī Cæsărĭs ĕt tŭās Cūlpă dĕtĕrĕre ĭngĕnĭ. *H.* Ĭngĕnĭŭm mĭsĕrā quĭă fortūnātĭŭs ārtĕ Crēdĭt. Ĭngĕnĭŭm cuī sĭt, cuī mēns dīvīnlŏr, ātque ōs Māgnă sonātūrŭm. Cāssī răpĭdō fĕrvēntĭŭs ămnī Ĭngĕnĭŭm. Āt fĭdēs, ĕt ĭngĕnī Bĕnīgnă vēna ĕst. *Id.*

† Ĭngĕnŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Ancien verbe dont le parfait seul s'est conservé.* Hīs ētĭām ĭngĕnĭtŭr vīsēndī nōtă cŭpīdō. *Manil.* (V, 137. Pauci male, *ingenium*). Ex ĭnĕūntĕ ævō gĕnĕrāscūnt ĭnquĕ gĕnūntŭr. *Lr.* (III, 745. Sic *Lamb.*, nec improbabilis, quum membranæ habeant *ingenuntur, ingignuntur.* Vulgo *ingenioque*). Hērbāsquĕ nōcentēs rūpĭbŭs ĭngĕnŭīt tellus. *L.* (VI, 438).

Ĭngĕns, tis. *Grand, dans toutes les dimensions.* || *Haut, élevé.* Ĭngentēm pōpŭlātŭr fārrĭs ăcervŭm. *V.* Quă pīnŭs ĭngĕns ălbăquĕ pōpŭlus. *H.* SYN. Altŭs, cĕlsŭs, prōcĕrŭs, etc. *Voy.* Celsus. ‖ *De haute stature, gros.* Mōnstrum ĭmmānĕ, ĭnfōrmĕ, ĭngens. *V.* Sēptem ĭngentĭă victŏr Cōrpŏră fundăt hūmī. Ĭngentī frāgmĭnĕ mōntĭs. *Id.* SYN. Māgnŭs, ĭmmānĭs, prōcĕrŭs, etc. *Voy.* Procerus. ‖ *Étendu, large.* Pĕr spătĭŭm Tĭtўŏn pōrrēxĕrăt ingens. *O.* Crās ingens ĭtĕrābĭmŭs æquŏr. *H.* Ingens ēxtŭs Istrī. *V. Fl.* SYN. Māgnŭs, ĭmmensŭs, vāstŭs, lātŭs, pătens. ‖ *Au fig. Lourd.* Ingenti rĕsūpĭnŭm cōrpŏrĕ fūdī. *V.* SYN. Māgnŭs, grăvĭs, ĭmmānĭs. ‖ *Grand, en parlant du bruit.* Vōx quŏquĕ pĕr lūcŏs vŭlgo ēxaŭdĭtă sĭlentēs Ingens. *V.* Sĕd ĭn ædĭbŭs ingens Mūrmŭr ērăt. *O.* SYN. Māgnŭs, hŏrrendŭs. ‖ *Grand, considérable, important.* Bellum ingens gĕrĕt ĭtălĭă. *V.* Ingentēs ănĭmō... cōncĭpĭt īrās. *O.* Ingentīă dōnă. Heū dēdĕcŭs ĭngens! *Id.* Cūrīs ingentĭbŭs æger. *V.* Mixtŏque ingens ēxōrtă tŭmultŭ Lætĭtĭă. *Id.* ‖ *Grand de caractère, de talent.* Ō fāma ingens, ingentĭŏr ārmĭs. *V.* Ingentēs ănĭmōs ăngŭsto ĭn cōrpŏrĕ versānt. *Id.* Tĭbi ingens Vīrtŭs ātque ănĭmŭs. *H.* Ingens ēlŏquĭō. *St.* Tū primŭs ĭn ictŭs Ingentĭs Paŭlī rŭīs. *Sil.* Ingens fĕrrĕ mălă. *Id.* SYN. Māgnŭs. ‖ *Grand de réputation.* Ībĭs Dardānĭās ingens rēgĭnă pĕr ūrbĕs. *G.* Nōmĕnque ērăt aŭgŭrĭs ingens. *Voy.* Celeber. ‖ *Puissant.* Ingentēm factĭs fĕr ăd æthĕră Trōjām. *V.* Jăcĕt Ĭlĭŏn ingens. *O.* SYN. Altŭs, pŏtens. ‖ *qqf. Superbe.* Ubi sūnt ingentĭă măgnī Vĕrbă vīrī? *O.*

Ĭngĕnŭī. *parf. de* Ingeno.

Ingĕnŭĕ. *adv. Franchement.* Vērĭŭs ērgŏ Ĕt măgĭs ingĕnŭĕ Pĕrĭbŏmĭŭs. *J.* (2, 15).

Ingĕnŭĭtās, ātis. *f. Candeur, réserve.* Cōntrā ĭmpūdēntēm stŭlta ĕst nĭmĭa ingĕnŭĭtās. *P. Syr. Voy.* Candor.

Ingĕnŭŭs, ă, ŭm. *Naturel.* Ūndĕ măre, ingĕnŭī fontēs. *Lr.* (I, 230). Nĕc ingĕnŭŭm vĭōlārent mārmŏră tōfum. *Juv.* (3, 20). SYN. Nātīvŭs, nātūrālis. ‖ *Au fig. Entier.* Vīrēs ingĕnŭæ, sălubrĕ cōrpŭs. *M.* (X, 47). *Voy.* Integer. ‖ *De condition libre.* Quŏd nōn ingĕnŭōs hăbĕăt clārōsquĕ pārentēs. *H.* Ingĕnŭōquŏ sēmpĕr Ămōrĕ pĕccās. *Id.* Quid ĕăn' ingĕnŭa? ăn fēstūcă fācta ē sĕrvă lĭbĕra ĕst? *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 15). SYN. Lĭbĕrālis, lĭbĕr. ‖ *Qui a des sentimens d'homme libre, nobles.* Dūm rēfĕrrĕ nĕgās quālis sīt quīsquĕ pārentĕ Nātŭs, dum ingĕnŭŭs. *H.* Dēdĕcĕt ingĕnŭōs tædĭă fĕrrĕ sŭī. *O.* ‖ — ārtēs. *Arts libéraux.* Ārtĭbŭs ingĕnŭīs quæsīta ĕst glōrĭă mūltīs. *O. Voy.* Ars. ‖ *Réservé, modeste, ingénu, chaste.* Aŭt pŭdŏr ingĕnŭŭs, aŭt rĕtĭcēndŭs ămŏr. *Pp.* (II, 18, 84). Ingĕnŭī vultŭs pŭĕt ingĕnŭĭquĕ pŭdōrĭs. *J.* (11, 154). SYN. Cāndĭdŭs, vĕrēcundŭs, mŏdēstŭs, cāstŭs, hŏnēstŭs. ‖ *Franc.* Āstūta ingĕnŭŭm vŭlpēs ĭmĭtātĭ lŏquācĭŭm. *H.* SYN. Sĭmplex, sincērus, cāndĭdŭs.

† Ingĕr. *impér. par apocope, pour* Ingere. Ingĕr mī cālicēs āmārĭōrēs. *Cat.* (22, 2).

Ingĕrŏ, ĭs, essī, estŭm, ĕrĕrĕ. *Mettre dans ou sur, jetter contre.* Fŭgientĭbŭs ingĕrīt hāstās Ĭn tergŭs. *V.* Fŭlmĭnĕŭmquĕ vīrīs prōtŭrbāns ingĕrīt ēnsēm. *V. Fl.* Ingĕrĭt ēxtă fŏcō. *O.* Nī sequĭtŭr, pŭgnōs ĭn vēntrem ingĕrĕ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 95). SYN. Infĕrŏ, injĭcĭŏ, immittŏ, ĭmpōnŏ, incŭtĭŏ. ‖ *Offrir, présenter, avec l'idée d'abondance.* Cāstālĭŭsquĕ mĭhī nŏvă pōcŭlă fontĭs ălŭmnŏ Ingĕrĭt. *Nemes.* (*Cyn.* 5). SYN. Öffĕrŏ, pōrrĭgŏ. ‖ — mē. *Se présenter.* Ĭn mēdĭŏs fĕrt ārmă glŏbōs, sēsēquĕ pĕrĭclŭs Ingĕrĭt. *Sil.* Quō te ŏbvĭŭm mōrtī ingĕrĭs? *Sen.* (*H. Fur.* 1032). ‖ *Au fig. Accumuler, réunir.* Dīrā sŭpplĭcĭa ingĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 461). Pŭĕrōnĕ pārcĭt? ăn scĕlŭs scĕlĕrī ingĕrĭt? *Id.* (*Thyest.* 751). SYN. Āggĕrŏ, āccŭmŭlŏ. ‖ *Dire souvent, surtout répéter des injures.* Āve ūsque ingēssĭt. *Ph.* (*Fab. nov.* 22, 10, nempe corvus). Incēssĕ nūnc, ĕt cūnctă flāgĭtĭă ingĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 236). Pŭĕrīs cōnvĭtĭă naŭtæ Ingĕrĕrĕ. *H.* Ōmnĭă mălă ingĕrēbāt, quēmquem ĭnspĕxĕrăt. *Pl.* (*Men.* V, 1, 17). SYN. Fŭndŏ, mittŏ, rĕpĕtŏ, ĭtĕrŏ. *Voy.* Convitium.

Ingestŭs, ă, ŭm. *Jeté sur.* Saŭcĭŭs ingēstă cōntŭmŭlăvĭt hūmō (*Ibis*, 464). Cĭnĕrēs ingēstă sĕpŭlchrī (Marcia). *L.* ‖ *Placé sur.* Sūmmīs ingēstūm montĭbŭs Æpў. *St.* ‖ *Offert.* Făcĭēs ingestă sŏpōrī. *Cl.*

Inglŏmĕrŏ, ās, ārĕ. *Condenser.* Inglŏmĕrāt nōctĕm. *St. Voy.* Glomero.

Inglōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui est sans gloire.* Flūmĭna ămēm sĭlvāsquĕ inglōrĭŭs. *V.* Pārmaque inglōrĭŭs ălbā. *Id. Voy.* Ignobilis. ‖ *Au fig.* Pătŭĭtquĕ inglōrĭă cāssīs. *St.* SYN. Indĕcŏr, inhŏnōrŭs.

Inglŭvĭēs, ēi. *f. Estomac; avidité, voracité, gourmandise.* Pīscĭbŭs ātrăm Ĭmprŏbŭs inglŭvĭēm rānīsquĕ lŏquācĭbŭs explĕt (anguis). *V.* Præclāram ingrātă strĭngăt mălŭs inglŭvĭĕ rĕm. *H.* SYN. Vēntĕr, gŭlă. ‖ *Au fig.* Fœnōrĭs inglŭvĭēs, ūsūsque ēxĕdĕrăt ærĭs. *Petr.* (*Sat.* 119).

Ingrātē. *adv. Sans procurer de plaisir.* Sūnt quĭbŭs ingrātē tĭmĭda indulgentĭă sērvīt. *O.*

Ingrātĭīs *et* Ingrātĭs. *adv. Malgré, contre le gré de, à regret.* Vōbĭs ĭnvĭtĭs ātque ămbōrum ingrātĭtĭs. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 7. *Id. Merc.* II, 4, 11). Prōtĕrrŭīstī hĭnc, ĕă cōăcta ingrātĭīs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 37. *Id. Eun.* II, 1, 14). Dissŏlvĭtquĕ; cădănt ingrātĭīs ĭllă nĕcēsse ĕst Sēmĭnă. *Lr.* (VI, 205. *Id.* III, 1082. *Gloss. Placid.* Ingratis, *sine voluntate*). *Voy.* Invitus, Gratius.

Ingrātŭs, ă, ŭm. *Désagréable.* Sĕd quĭd ĕgo hæc aūtēm nequĭdquam ingrāta rĕvōlvō? *V.* Ingrātō cĕlĕrēs ōbrŭīt otĭō Vēntos. *H.* SYN. Invisŭs, ĭnāmātŭs, ĭnāmœnŭs, illætābĭlis, grăvis, mŏlēstŭs,

ĭnjūcŭndŭs, ĭnsuāvĭs. PPH. Nōn *ou* haŭd plăcĭtŭs. Nōn ăccĕptŭs. ‖ *Ingrat.* Ēst ălĭqua ĭngrātō mĕrĭtum ŏbjĕctārĕ vōluptās. *O.* Tūnĕ pŏtĕs dūlcēs, ĭngrātĕ, rĕpōnĕrĕ nūgās? *M.* (VIII, 3). Læsĕrāt ĭngrātō lĕō pĕrfĭdŭs ŏrĕ măgĭstrŭm. *Id.* (*Spect.* 10, 1). Ingrātŭs ūnŭs ōmnĭbŭs mĭsĕrĭs nŏcĕt. *P. Syr.* SYN. Ĭmmĕmŏr. PPH. Nōn grātŭs, mălĕ grātŭs. Mĕrĭtī, mĕrĭtōrŭm, ŏfflcĭī ĭmmĕmŏr, ŏblĭtŭs. Ingrātŭs, ĭmmĕmŏr ănĭmŭs. Ingrātā mēns. Ingrātŭm pĕctŭs, cŏr, căpŭt. Mūnĕrĭs ăccĕptī ĭmmĕmŏr. PHR. Tāntī mĕrĭtī nōn ĭmmĕmŏr ūnquăm. *V. Voy.* Gratus. ‖ *Stérile, sans fruit.* Ī nūnc, ĭngrātīs ŏffer te, ĭrrīsĕ, pĕrĭclis. *V.* Frūstrāquĕ lăbōrĕm ĭngrātum trāhĭt. *Id.* Ēt cŏlĭt ĭngrātās paŭpĕr ămīcĭtĭās. *M.* (V, 19). SYN. Stĕrĭlĭs, ĭnūtĭlĭs.

Ingrăvēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir plus pesant.* SYN. Grăvēscŏ. ‖ *Devenir enceinte.* Süsciplūnt ălĭæ pŏndŭs măgĭs, ĭnquĕ grăvēscūnt. *Lr.* (IV, 1242). *Voy.* Gravida.

Ingrăvŏ, ās, ārĕ. *Charger, surcharger.* Pūppēmque ăltĕrnŭs ūtrĭnquĕ Ingrăvăt. *St. Voy.* Gravo. ‖ *Au fig.* Lānguĕrĕ cœpĭt ănnīs ĭngrăvāntĭbŭs. *Ph.* Prōnă tămĕn făcĭēs hĕbĕtēs vălĕt ĭngrăvārĕ sēnsŭs. *Boet.* (5, 5). ‖ *Aggraver, aigrir.* Ingrăvăt hæc Drăncēs. *V.* Cæsŭs ĭngrăvăt ĭllă mĕōs. *O.* SYN. Ăcĕrbŏ.

Ingrēdĭēns, tĭs. *Marchant.* Nātūmquĕ tĕnĕbăt Ingrēdĭēns. *V.*

Ingrēdĭŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ēdī. *d. Marcher sur ou dans, marcher.* Ingrēdĭtŭr lātĕ lātō spĕctābĭlĭs aŭrō. *O.* Ingrēdĭtŭrquĕ sŏlo, ēt căpŭt ĭntĕr nūbĭlă cōndĭt. *V.* SYN. Ĭncēdŏ, ĕŏ, ămbŭlŏ. *Voy.* Eo. ‖ *Entrer.* Ārcădŏs hīnc sēdēs ēt ĭnhōspĭtă tēctă tўrānnī Ingrēdĭŏr. *O.* Ēt vītæ dīvērsum ĭtĕr ingrēdĭētŭr. *J.* (7, 172). *Voy.* Intro. ‖ —vĭăm. *S'engager dans une route, se mettre en marche.* (*Pl. Amp.* I, 1, 273.) ‖ *Commencer, aborder.* Ingrēdĭŏr tĭbĭ rēs ăntīquæ laŭdĭs ĕt ārtĭs. *V.* Primŏ lætŏs sīc tēmpŏrĕ rēctŏr Ingrēdĭtŭr cūrsŭs. *V. Fl.* SYN. Ĭncĭpĭŏ, ĭnĕŏ, ăggrēdĭŏr. ‖ *Commencer de parler.* Sīc cōntra ēst ingrēssă Vĕnŭs. *V.* Lăcrĭmīs ingrēssŭs ŏbōrtīs. *Id.* SYN. Ĭncĭpĭŏ, ĭnfĭt.

Ingrēssŭs, ă, ŭm. *Qui a marché dans ou sur, qui est entré.* Ēt călīgāntēm nīgrā fōrmĭdĭnĕ lūcŭm Ingrēssŭs. *V.* Cūjŭs ŏgo ingrēssŭs vēstīgĭa. *Lr.* (V, 56). ‖ *Qui a commencé.* Cōnsīllō vērsārĕ dŏlōs ingrēssŭs ĕt āstū. *V.*

Ingrēssŭs, ūs. *m. Marche, pas.* Pĕr sūmmŭm dĭgĭtī rĕgānt, cĭtātīs Fīrmī ingrēssĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 11, 14). *Voy.* Gradus. ‖ *Entrée, action d'entrer. Voy.* Aditus. ‖ *Commencement.* Ūndĕ nŏva ingrēssŭs hŏmĭnum ĕxpĕrĭēntĭă cēpĭt. *V. Voy.* Initium. ‖ *qqf. Entrée, porte.* Trīnīs ingrēssĭbŭs ārăm Cōrdīs ădĭt. *Prud.* (*Psych.* 914).

Ingrŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *n. Être suspendu au dessus.* Bīs vītĭbŭs ingrŭĭt ūmbrā. *V. Voy.* Immineo. ‖ *Menacer, être prêt à fondre sur.* Ārmōrūmquĕ ingrŭĭt hŏrrŏr. *V.* Sī bĕllum ingrŭĕrĕt. *Id. Voy.* Immineo. ‖ *Fondre sur.* Ingrŭĭt Ænēās Ītălĭs, ēt prœlĭa mīscĕt. *V.* Āc fĕrrĕŭs ingrŭĭt ĭmbĕr. *Id.* SYN. Ĭrrŭmpŏ, ĭrrŭŏ, rŭŏ, ĭnstŏ, ürgĕŏ.

Inguĕn, ĭnis. *n. Aine.* Tūm lævum pĕrfŏrăt ĭnguĕn. *V.* Tūnĭcă pătĕt ĭnguĕn ūtrĭnquĕ lēvātă. *M.* (XI, 74). Cāndĭdă succĭnctăm lātrāntĭbŭs ĭnguĭnă mōnstrīs. *V.* Pūbĕ prĕmĭt rābĭdōs ĭnguĭnĭbŭsquĕ cănēs. *O.* SYN. Pūbīs.

Ingurgĭtŏ, ās, ārĕ. *Plonger, jeter comme dans un gouffre.* Ūt ingurgĭtăt ĭmpŭrā ĭn sē mĕrum ăvārĭtĕr! *Pl.* (*Curc.* I, 3, 35).

Ingūstātŭs, ă, ŭm. *Dont on n'a pas goûté.* Ingūstātă mĭhī pŏrrĕxĕrĭt ĭllă rhŏmbī. *H.* SYN. Ĭntāctŭs, ĭntĕgĕr.

Ĭnhăbĭtŏ, ās, ārĕ. *Habiter dans. Voy.* Habito. ‖ †Ĭnhăbĭtŏ. (Sic perperam *Juvc.* I, 330; *Fort.* III, 300.)

Ĭnhærēns, tĭs. *Appliqué contre, attaché à.* Ängĭt ĭnhærēns Ēlīsŏs ŏcŭlŏs. *V.*

Ĭnhærĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Rester fixé, attaché, collé à.* Dēxtrāmque ămplĕxŭs ĭnhæsĭt. *V.* Ältĕr ĭnhæsūrŏ sĭmĭlīs. *O.* Nŏvă cōllĭbŭs ārbŏr ĭnhærĕt. *H. Voy.* Hæreo. ‖ *Au fig.* Stŭdĭīs cōmmūnĭbŭs ĕcquĭd ĭnhærēs? *O.* Vūltĭbŭs illă tŭīs, tănquăm prăsēntĭs, ĭnhærĕt. *Id.*

Ĭnhĭāns, tĭs. *Qui a la bouche ou la gueule béante.* Tĕnŭĭtquĕ ĭnhĭāns trĭă Cērbĕrŭs ōrā. *V.* Cōngēstīs ūndĭquĕ săccīs Ĭndōrmĭs ĭnhiāns. *H. Voy.* Hians. ‖ *Au fig. Qui convoite.* Cōmpōnĭt ŏpēs gāzīs ĭnhiāns. *Sen.* (*H. Fur.* 166). *Voy.* Avidus. ‖ *Étonné.* Ättŏnĭtīs ĭnhiāns ănĭmīs. *V.* SYN. Ättŏnĭtŭs.

Ĭnhĭbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Arrêter, retenir.* Pārcĭtĕ jām, Rŭtŭlī; ēt vōs, tēla ĭnhĭbĕtĕ, Lătīnī. *V.* Cūrsŭs ĭnhĭbĕbăt ēquōrŭm. *O.* Ā tūrpī mēntem ĭnhĭbĕrĕ prŏbrō. *Cat.* (91, 4). SYN. Cōhĭbĕŏ, cŏërcĕŏ, rĕprĭmŏ, etc. *Voy.* Cohibeo, Prohibeo. ‖ —rēmĭs. *Ramer en sens contraire.* Pōstquam ĭnhĭbĕnt rēmĭs pŭppēs, ēt rōstrā rĕcēdŭnt. *L.* (III, 658. Quid hoc sit, fusius explicat *Cic. Att.* 13, 211). ‖—ĭmpĕrĭŭm. Plaut. *Commander.*

? Ĭnhĭnnĭŏ, ĭs, īrĕ. *n. Hennir à.* Īllĕ pŭēllīs Prīmŭs ĭnhĭnnīvĭt. *Prud.* (*Sym.* 147. Alii legunt, *adhinnivit*).

Ĭnhĭŏ, ās, ārĕ. *n. Avoir la bouche ou la gueule béante.* Ōrăquĕ sīccă fĕrūnt răbĭdōrum ĭnhiāssĕ lŭpōrum. *St.* Ădēsŭrīvit măgĕ, ēt ĭnhiāvit ăcrĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 132). *Voy.* Hio. ‖ *Au fig. Désirer ardemment.* Misĕræque ĭnhiāt jām prōximă prædæ. *V. Fl.* Ējŭs mōrtem ĭnhiŏ. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23). *Voy.* Cupio. ‖ *Admirer.* Nēc vārlōs ĭnhiānt pŭlchrā tēstūdĭnĕ pōstēs. *V. Voy.* Stupeo.

Ĭnhŏnēstē. *adv. D'une manière peu honnête.* Quæ sēse ĭnhŏnēstē ōptāvīt pārĕre hīc dītĭās. *Ter.* (*And.* IV, 5, 2). SYN. Mălĕ; turpĭtĕr.

Ĭnhŏnēstŏ, ās, ārĕ. *Déshonorer.* Nē cădăt, ēt mültās pălmās ĭnhŏnēstĕt ădēptŭs. *O.* (*Trist.* IV, 8, 19. Vulgo *adeptas.* Ceterum distichon respuit *Heins.*, nec moror).

Ĭnhŏnēstŭs, ă, ŭm. *Sans honneur.* Ēxĭtŭs hīc nōbīs nōn ĭnhŏnēstŭs ērĭt. *Pp.* (II, 20, 58). *Voy.* Inhonorus. ‖ *Qui n'est pas noble.* Ignōtă mātre ĭnhŏnēstŭs. *H. Voy.* Ignobilis. ‖ *Laid, hideux.* Trūncās ĭnhŏnēstō vūlnĕrĕ nārēs. *V.* Īllūnc, ōbsĕcro, ĭnhŏnēstum hŏmĭnĕm quĕm mĕrcātŭs ēst hērō. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 65. Ubi *Donat.*). SYN. Türpĭs, dēförmĭs. ‖ *Honteux, déshonnête.* Ăn hōc ĭnhŏnēstum ēt ĭnūtĭlĕ făctū. *H. Voy.* Turpis.

Ĭnhŏnōrātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été ou n'est pas honoré.* Quæque ĭnhŏnōrātæ, nōn ēt dīcēmŭr ĭnūltæ. *O.*

Ĭnhŏnōrŭs, ă, ŭm. *Sans honneur, sans gloire.* Sērĭēs ĭnhŏnōrā pārēntŭm. *St.* SYN. Ĭnglōrĭŭs, ĭgnōbĭlĭs, ĭnhŏnēstŭs, obscurŭs, indĕcŏr, hŭmĭlĭs, ăbjĕctŭs. PHR. Ĭrrīsām sīnĕ hŏnōrĕ ratĕm. *V.* Nĕc hōc sīnĕ nōmĭnĕ lētum Pĕr gentes ĕrĭt. *Id. Voy.* Ignobilis. ‖ *Honteux, hideux.* Crūdēlēm vēnĕam ătque ĭnhŏnōræ mūnĕrā lŭcĭs. *St.* Heū! rēbŭs făclēs ĭnhŏnōrā sĭnĭstrīs! *Sil. Voy.* Turpis.

Ĭnhŏrrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ĭnhŏrrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n.*

Se hérisser, devenir raboteux. Spicĕā jām cāmpis quūm mēssīs ĭnhŏrrŭĭt. *V.* Ĭnhŏrrŭĭt ārmōs (aper). *Id.* SYN. Hŏrrĕō, rĭgĕō, rĭgēscō. *Voy.* Horridus. ‖ *Devenir sombre, horrible.* Ēt ĭnhŏrrŭĭt ŭndă tĕnebrīs. *V.* Ātrā nūbe ĭnhŏrrēscāt pŏlŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1136). *Voy.* Horreo, Horror. ‖ *Retentir.* Tĕr ĭnhŏrrŭĭt æthĕr Lūctĭfĭcŭm clāngēntĕ tŭbā. *V. Fl.* Quūm sŭbĭtō pĕnnīs ăgĭtātŭs ĭnhŏrrŭĭt æthĕr, Ēt gĕmŭĭt pārvō mōtă fĕnēstră sŏnō. *O.* Quūm sævis āquĭlōnĭbŭs strīdēns cāmpŭs ĭnhŏrrŭĭt. *Boet.* (1, 6). *Voy.* Sono. ‖ *Être saisi d'horreur.* Mēns ægră, tāntīs ātque ĭnhŏrrēscĭt mālis. *Sen.* (*Ag.* 418). *Voy.* Horreo.

Ĭnhŏspĭtālis, ĕ, *et* Ĭnhŏspĭtŭs, ă, ŭm. *Inhospitalier, inhabitable.* Ĭnhŏspĭtālīs prīmā quæ Pōntī sĭnŭs. *Ph.* Ĭnhŏspĭtālem ēt Caucăsŭm. *H.* Nēc ĭnhŏspĭtālīs Taŭrŭs, aŭt spārsŭs Scythēs. *Sen.* (*Hip.* 168). Ēt Nŭmĭdæ ĭnfrēni cĭngŭnt, ēt ĭnhŏspĭtă Syrtis. *V.* Ĭnhŏspĭtă littŏră Pōntī. *O.* Ĭnhŏspĭtă tĕsquă. *H.* SYN. Ĭnvĭŭs, ĭnăccēssŭs, dēsērtŭs, ĭncŭltŭs, sōlŭs. ‖ *qqf.* Ĭnhŏspĭtă, ōrŭm. *n. pl. pris subst.* Ēt durŭs făcĭlĕm pĕr ĭnhŏspĭtă dūcĕrĕ vītăm. *Sil.* Tānta ĭntĕr Ĭnhŏspĭtă. *Id.*

Ĭnhūmānē. *adv. Avec dureté, cruauté.* (*Ter. Heaut.* V, 5, 1.) *Voy.* Duriter, Crudeliter.

Ĭnhūmānĭtās, ātis. *f. Inhumanité. Voy.* Sævitia.

Ĭnhūmānŭs, ă, ŭm. *Dur, sévère.* Sūrge, ēt ĭnhūmānæ sĕnĭūm dēpōnĕ cămēnæ. *H.* Lĕctŏr, ĭnhūmānă lĭbĕr ăb ĭnvĭdĭā. *M.* (VII, 11, Adde *Ter. Eun.* V, 2, 41). ‖ *Cruel, inhumain.* Ĭntĕr ĭnhūmānæ nōmĭnă bārbarĭæ. *O.* Nūtrīt ĭnhūmānæ dūră papillă lŭpæ. *Pp.* (IV, 4, 54). *Voy.* Sævus.

Ĭnhūmātŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* humatus). *Qui reste sans sépulture.* Ossă sŭpĕr stabānt vŏlŭcrēs ĭnhūmātă mărīnæ. *O.* Ĭnŏps ĭnhūmātăquĕ tŭrbă. *V.* Ossĭbŭs ēt căpĭtī ĭnhūmātō. *H.* SYN. Ĭnsēpŭltŭs, ĭntŭmŭlātŭs, prōjēctŭs, nūdŭs. PPH. Tŭmŭlō, sēpŭlchrō cārēns. Tŭmŭlī, sēpŭlchrī hŏnōrĕ cārēns. VERS. Cērnĭt ĭbī mœstōs ēt mōrtĭs hŏnōrĕ cārēntēs. *V.* Nūdŭs ĭn ĭgnōtā, Pălĭnūrĕ, jăcēbĭs ārēnā. Jăcēt ingens littŏrĕ truncŭs. *Id.* Sīne hŏnōrĕ sēpulchri. *O.* Ossă cārēntĭă bŭstīs. *Petr.* Cuī dānt pœnās ĭnhūmātō fūnĕrĕ gēntēs. *L.*

† Ĭnhūmĭgō, ās, ārĕ. *Mouiller.* Cōnflŭgēs ŭbĭ cōnvēntū cāmpŭm tōtum ĭnhūmĭgānt. *L. Andr.* (apud *Non.* 1, 311).

† Ĭnĭbĭ. *adv. Ici dedans, là dedans, bientôt, presque.* Mārsŭpĭum hăbĕāt, ĭnĭbĭ paŭlūm prāssĭdī. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 45). Prŏfēcto aŭt ĭnĭbi ēst, aŭt jām pōtĭūntŭr Phrygŭm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 427). Lĭbĕr nĕ ēs? Nōn sŭm, vērum ĭnĭbi ēst. *Cæcil.* (*ibid.*) *Voy.* Interibi.

Ĭnĭcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Injicio. Fūlgēntĭă pīnguī Mūrīcĕ sŭspīrāns ĭnĭcīt vēlāmĭnă. *Sil. Voy.* Adicio, Objicio, etc.

Ĭnĭens (*inus.*), ēuntĭs. *Qui commence.* Ex ĭnēunte ævō nullō cōntinctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 743). SYN. Ĭncĭpiēns.

Ĭnĭmicē. *adv. D'une manière ennemie.* Ĭnvĭdĭă tăcĭtē, sĕd ĭnĭmĭcē, īrāscĭtŭr. *P. Syr.*

† Ĭnĭmicĭtĕr. *arch. Comme.* Inimice. (*Att.* apud *Non.* 11, 41; *Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010.)

Ĭnĭmicĭtĭæ, ārum. *f. pl. Inimitié.* Īrā trŭcēs ĭnĭmicĭtĭās ēt fūnēbrĕ bĕllūm (genuit). *H.* Prōtĭnŭs ingentēs sūnt ĭnĭmicĭtĭæ. *M.* (V, 51. Adde *Ter. Ph.* II, 3, 23). SYN. Sĭmultās, ŏdĭŭm, ŏdĭă, discōrdĭă, dissĭdĭŭm. EP. Grăvēs, diræ, crudēlēs, mălæ. *Voy.* Discordia, Odium. ‖ † *arch. Au sing.* Cūmque eō rĕvēnī ex ĭnĭmicĭtĭa īn grātĭăm. *Pl.* (*Stic* III, 1, 8. Adde *Enn.* apud *Gell.* 19, 8. Hic videndus).

Ĭnĭmicŏ, ās, ārĕ. *Rendre ennemi.* Hōstīlēs ĭnĭmĭcēnt classĭcă tŭrmās. *St.* Ēt mĭsĕrās ĭnĭquĭcāt ŭrbēs. *H.* (Adde *Aus. Epist.* 24, 63).

Ĭnĭmĭcŭs, ă, ŭm. *Ennemi, opposé.* Gēns ĭnĭmĭcă mĭhī Tyrrhēnŭm nāvĭgăt æquŏr. *V.* Pœnās ĭnĭmĭco ā sānguĭnĕ sūmīt. Accĭpĭūnt ĭnĭmĭcum ĭmbrĕm. *Id.* Ĭnĭmĭcōs ădmŏvēt ĭgnēs. *O.* SYN. Ādvĕrsŭs, ŏppŏsĭtŭs, ĭnfēnsŭs, ĭnfēstŭs, cōntrārĭŭs, ĭnfaŭstŭs. ‖ *Subst. m. et f. Ennemi, ennemie.* Ēcce ĭnĭmĭcŭs ātrŏx măgnō strīdŏrĕ pĕr aūrās Ĭnsĕquĭtŭr. *V.* Sīlvās ĭnĭmĭcŭs ĭn ăltās Vīscĕră (ferret). *O.* Nōn hŏc ĭnĭmĭcă prĕcātŭr. *Id.* ‖ *Eccl. Le démon.* Hīc dŏlŭs ēst, ĭnĭmĭcĕ, tŭŭs. *Juvc.* (II, 814). *Voy.* Dæmon.

Ĭnĭquē. *adv. Inégalement.* Nūnquām vīdī ĭnĭquĭŭs Cērtātŏnĕm cŏmpărātăm. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 3). SYN. Ĭmpărĭtĕr. ‖ *Injustement.* Stŭltŭs ūtĕrquĕ lŏcum ĭmmĕrĭtŭm căŭsātŭr ĭnĭquē. *H.* Aŭt quĭd ĕgo ūnquam ērgā Vĕnĕrem ĭnĭquĕ fēcĕrim? *Pl.* (*Cas.* III, 4, 27). *Voy.* Injuste.

Ĭnĭquĭtās, ātis. *f. Injustice. Voy.* Injuria.

† Ĭnĭquŏ, ās, ārĕ. *Exaspérer.* Æquum ănĭmum ĭndignānti ĭnĭquāt cōntūmēlĭă. *Laber.* (apud *Non.* 2, 444).

Ĭnĭquŭs, ă, ŭm. *Inégal, en parlant du terrain.* Nōn pĕr jŭgă mōntīs ĭnĭquī ĭrĕ cŏmĕs. *O.* SYN. Ĭnæquālis. PPH. Nōn ou haud æquŭs. ‖ *Au fig.* Pūgnă cōngrĕssŭs ĭnĭquă. *V.* SYN. Ĭmpār. ‖ *De grandeur inégale.* Hærĕt lĭlĭās latĕrī, passŭsquĕ mōrātŭr ĭnĭquōs. *V. Fl.* SYN. Ĭmpār. ‖ *Qui n'a pas le poids, ou la mesure.* Frēgērĭt hēmĭnās Ārrētī ædĭlis ĭnĭquās. *Pers.* (1, 130). Sērvōrum vēntrēs mŏdĭō căstīgăt ĭnĭquō. *J.* (14, 126). ‖ *En gén. Trop petit.* Spătĭōquĕ sŭbĭt Sērgēstŭs ĭnĭquō. *V.* SYN. Ăngŭstŭs, ārctŭs. ‖ *Trop grand, excessif.* Ēt ĭnĭquō pōndĕrĕ rāstrī. *V.* Ĭnĭquī Nūbĕ mĕrī. *V. Fl.* SYN. Ĭnjustŭs, ĭngens, ĭmmānĭs, nĭmĭŭs. ‖ *Défavorable, désavantageux, contraire, ennemi.* Namque ĭnflictă vadĭs, dorsō dŭm pēndĕt ĭnĭquo (puppis). *V.* Fātĭs Jūnōnĭs ĭnĭquæ. *Id.* Vēntĭs ăctŭs ĭnĭquĭs. *O.* Seū cūrsŭm mūtāvĭt ĭnĭquŭm frūgĭbŭs ămnĭs. *H.* SYN. Ĭnfēstŭs, ĭnfaŭstŭs; ādvĕrsŭs, ĭnĭmĭcŭs, dămnōsŭs, īrātŭs. ‖ *Triste, malheureux.* Sōrtĕm mĭsĕrāntŭr ĭnĭquăm. *V.* Cāsū pĕrcussŭs ĭnĭquō. *Id. Voy.* Infelix. ‖ *Qui souffre avec peine.* Dēmittō aŭrĭcŭlās, ŭt ĭnĭquæ mēntis āsĕllŭs. *H.* Nēc ĭnĭquă mēntĕ fĕrēndă (paupertas). *O.* Ne īstūc tam ĭnĭquō mēntĕ pătĕre ănĭmō. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 6). ‖ *Injuste, inique.* Difficĭlĕm tĕnŭī sŭb ĭnĭquō jūdĭcĕ căŭsăm. *O.* Quām tĕmĕre īn nōsmēt lēgēm saūcĭmŭs ĭnĭquăm! *H.* Nām quīs ĭnĭquæ Tām pătĭēns ŭrbĭs? *J.* (1, 30). *Voy.* Injustus. ‖ *Subst. n. L'injustice.* Nēc nātūră pŏtēst jūstō sēcērnĕre ĭnĭquūm. *H.* SYN. Ĭnjūstŭm. ‖ *Subst. m. Ennemi.* Ne eūm circūmvēntum ĭnĭque ĭnĭqui ĭrrīdēant. *Ter.* (*Hec. prol.* 46). SYN. Ĭnĭmīcŭs.

Ĭnĭtĭō, ās, ārĕ. *Initier.* (*Ter. Phorm.* I, 1, 15. Ubi *Donat.*)

Ĭnĭtĭŭm, ĭi. *n. Commencement.* Mālŭm fĭnīrī quo cœpĭtum ēst ĭnĭtĭo. *Ph.* (1, 18, 7). Nārrātiōnīs mi ĭncĭpit ĭnĭtĭum. *Ter.* (*And.* IV, 2, 26). SYN. Prĭncĭpĭum, ingressŭs, *qqf.* primordĭă, ōrigŏ. ‖ *au plur. Initiations; objets qui y étaient en usage.* Typănŭm, tŭbăm, Cybēbē, tŭă, Mātĕr, Ĭnĭtĭă. *Cat.* (63, 8).

† Ĭnĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Ineo. Lŏca hŏrrĭda

Inītās. *Pacuv.* (apud *Diom.* 1, 336. *Gloss. Philox.* Inito, ἐμβατεύω).

Inītŭs, ā, ŭm. *part. p. de* Ineo. *Commencé.* Hinc ētiām vētĕrēs inīti mĕmōrantŭr hŏnōrēs. *O.* Bĕnĕfĭcĭum vĕrbis Inītum. *Ter.* (*And.* V, 1, 5)

Inītŭs, ūs. *m. Commencement.* Unde Inītum primūm căpĭāt rēs quæquĕ mōvēndi. *Lr.* (I, 384. *Id.* II, 269). *Voy.* Initium. ‖ *Accouplement.* Pĕrquĕ sŭōs Inītŭs contĭnĕt ōmnĕ gĕnŭs. *O.* (*Fast.* IV, 94, nempe Venus). *Voy.* Ineo.

Injĕctō, ās, ārĕ. *frég. de* Injicio. Aūsŭs ĕrāt fūrtō dĕxtrām injĕctārĕ Lĕōntĕus. *St.* Dē pŭppē cārinæ Injĕctārĕ mānŭm. *L.*

Injĕctŭs, ā, ŭm. *part. p. de* Injicio. *Jeté sur.* Jāmquĕ gigāntĕis injĕctām faucĭbŭs Ætnēn. *O.* ‖ *Au fig.* Mēntĭō sī quā Injĕctā. *H.*

Injĕctŭs, ūs. *m. L'action de jeter sur, superposition, application.* Nōvōquĕ Injĕctū sōlĭdāt grāvēs ārēnās. *St.* Tĕrgā, sŭpĕrquĕ rīgēns injĕctū mōlīs āhēnæ Vērsāt ōnŭs. *Id.* In quæ corpŏrā sī nūllŭs tĭbī fōrtĕ vidētŭr Pōsse ānīmi injĕctŭs fiĕri. *Lr.* (II, 738).

† Injexĭt. *arch. pour* Injecerit. Ŭbī quădrŭplātŏr quēmpiam injexĭt mānŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 18).

Injĭcĭō, ĭs, ēcī, ĕctŭm, ĕrĕ. *Jeter sur ou dans.* Prōmĕ, quŏd injĭcĭās hūmĕris victŏrĭbŭs, ōstrŭm. *O.* Injĭcĕrēt spērātō brāchĭă cōllō. *Id.* Ād fāstīgĭă tĕdās Injĭclūnt. *V. Fl.* SYN. Jăcĭō, mittō, immittō, infĕrō. ‖ — mē. *Se jeter, se précipiter.* Ēt sēsē mĕdĭum injĕcīt pĕrĭtūrĭs ĭn ăgmĕn. *V.* Quæ sēsē ĭn ĭgnem injĭcĕrē vōlŭīt, prōhĭbŭī. *Ter.* (*And.* I, 1, 113). *Voy.* Irruo. ‖ — mānŭm *ou* mānŭs. *Mettre la main sur un objet pour se l'approprier ou le revendiquer, et au fig.* Ēt dĭcām : mĕă sūnt; injĭcĭāmquĕ mānŭs. *O.* Tāntĭdem ĭlle ĭllī rūrsŭs injĭcĭāt mānŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 19). Injĕcĕrē mānŭm Pārcæ. *V.* ‖ *Au fig. Jetter, inspirer.* Pŭēllīs Injĭcĭāt cūrām quærērendī sīngŭlă. *H.* Ştĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs Inſĭcĭt īrās. *H.* Injĕcta ēst illī dīўtĭārŭm cŭpīdĭtās. *Ph.* Ăliquem ĭn pectŭs injĭcĭām mētŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 26). SYN. Immittō, infĕrō, incŭtĭō.

Injūcundŭs, ā, ŭm. *Peu agréable.* Haūd tămĕn injūcundă dăbūnt tĭbī mūnĕrā prædæ. *Nemes.* (*Cyn.* 234). *Voy.* Ingratus.

Injūgātŭs, ā, ŭm. *Qui n'a pas reçu le joug.* Vīnxĭt ăd taūri lătŭs injŭgātī. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 71). SYN. Injūgis (*plur.*), indŏmĭtŭs, intactŭs. VERS. Intăctă cervīcĕ jŭvēncās. *V.* Nunc grĕgĕ de intactō sēptēm măctārĕ jŭvēncōs Prætŭlĭtĕrĭt. *V.* Dūctŭs ăb ārmentō taūrŭs dētrectăt ărātrūm, Sūbtrăhĭt ēt dūrō cōllă nōvēllă jŭgō. *O.* Nēscĭa ărātrī, Nullō cōllūm signātă jŭgō. *Sen.* Căndĭdŭm tĕrgō bŏvēm, Cūrvōquĕ nūnquām cōllă dēprēssūm jŭgō. Lūcĭnām nĭvĕī fēmĭnă corpŏrĭs întĕntātă jŭgō plăcēt. Nondūm rŭptă frontĕ jŭvēncŭs. *Id.* Cōgĕnt ănĭmālĭă frēni Ignāra insuētō sŭbdĕrĕ cōllă jŭgō. *Prud.*

Injŭngō, ĭs, ĕrĕ. *Joindre à, ajouter.* Cōnnŭbĭīs Vēnŭs ĕt Vīrtŭs injŭnxĭt hŏnōrĕm (*Culex*, 298).

Injūrātŭs, ā, ŭm. *Qui n'est pas lié par un serment.* Injūrātō, sclŏ, plŭs crēdĕt mĭhĭ, quām jūrāto tĭbī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 281). Jūrāvī lĭnguă, mĕntem injūrātăm gĕrō. *Cic.* (*Off.* 3, 29, ex Euripide).

Injūriă, æ. *f. Injustice, chose injuste.* Hōc quŏquĕ quōd jūs ēst, sīt scriptum injūrĭa nōstrūm. *O.* Făcĭs injūriām, quūm fingis causās ăd discōrdiām. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 70). SYN. Injūstūm, iniquām. EP. Mălă, grăvis, ingens, turpis. ‖ *Tort, dommage.* Mē pŭĕr Ascănĭŭs, căpĭtīsquĕ injūrĭă cāri (movet). *V.* Lūctāndum in tūrba, ēt făcĭēnda injūrĭă tārdis. *H.* Fraŭdātŭs quāmvīs, ēt dōlens injūrĭă. *Ph. Voy.* Damnum. ‖ *Rigueur, dureté.* Aūrĭlĭo in pătērna injūrĭă sōlēnt ēssĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 5, 40, nempe matres). Quæcūnque injūrĭă fătī Ābstūlĭt hōs artūs. *L.* Nēmpĕ pĕr hōs ētĭām fōrtūnæ injūrĭă mōrēs Rēgnāt (*Ad Liv.* 52). SYN. Rigŏr. ‖ *Injure, affront.* Jūdĭcĭūm Părĭdis, sprētæquĕ injūrĭa fōrmæ. *V.* Āt sī nĕglĭgĭmŭr, măgnīs injūrĭă pœnīs Sōlvĭtŭr. *O.* Pătĭŏr făcĭle injūrĭām, si ēst văcŭă cōntūmēlĭă. *Pac.* (apud *Non.* 5, 32 : qui videndus). Injūrĭæ quī ădădĭdĕrīs cōntūmēlĭām. *Ph. Voy.* Contumelia. ‖ *qqf. Douleur physique, lésion.* Quūm sævīt pœnĭtŭs hærēns injūrĭă lūmbis. *Ser. Sam.* (35, 452). ‖ Injūrĭā. *abl. pris adv. Injustement, à tort.* Nĕ pălmă dētŭr cuīquam ărtĭfĭcī injūrĭā. *Pl.* (*Pœn. prol.* 37). Gaūdĕbām nōn injūrĭā. *Ter.* (*And.* I, 1, 33). *Voy.* Injuste, Immerito.

† Injūrĭē. *adv. Injustement.* Ĕgŏn', ăn īlle, injūrĭe făcĭmŭs. *Næv.* (apud *Non.* 2, 429).

Injūrĭōsŭs, ā, ŭm. *Nuisible, qui fait tort.* Injūrĭōsō nĕ pĕdĕ prōrūās Stāntĕm cōlūmnām. *H.* Injūrĭōsĭs ārĭdŭs vēntĭs fĕrār (cinis). *Id.* SYN. Iniquŭs. *Voy.* Damnosus.

Injūrĭŭs, ā, ŭm. *Injuste.* Mūltĭmŏdĭs injūrĭŭ's, Clītĭphŏ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 79). *Voy.* Injustus. ‖ Injūrĭŭm ēst. *Il est injuste.* Injūrĭum aūtem ēst ūlcīsci ădvērsārĭōs ? *Ter.* (*Hec.* I, 1, 15. Adde *Pl. Aul.* IV, 7, 19).

† Injūrŭs, ā, ŭm. *Comme le précéd.* Īmpūre, ĭnhŏnēste, injūre, īllĕx, lābēs pŏplī. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 4. *Injurus* dictum ut *Perjurus*).

Injūssŭs, ā, ŭm. *Qui n'a pas reçu d'ordre ou d'invitation, de soi-même.* Jūvĕnĭsquĕ, sēnĕxquĕ, Injūssūsquĕ pŭēr (flesset). *L.* Ūt nūnquam indūcānt ānĭmŭm cāntārĕ, rŏgātī ; Injūssī, nūnquām dēsīstānt. *H.* Injūssā vīrēscūnt Grāmĭnă. *V.* Injūssæ vēnīūnt ăd mūlctră cāpēllæ. *H. Voy.* Sponte. ‖ *Non ordonné.* Haūd injūssă cănō. *V.*

Injūssūs, ūs. *m. Absence d'ordre, de commandement.* Ītānĕ tāndem ūxōrēm dūxīt Āntĭpho injūssū mĕō? *Ter.* (*Ph.* II, 1, 1. *Id. Hec.* IV, 1, 47).

Injūstē. *adv. Non selon la mesure, outre mesure, trop, avec exagération.* Pōst pārtūm tūmīdās injūste āssūrgĕrĕ māmmās. *Ser. Sam.* (vs. 351). Injūstē tōtūm dūcīt vēndĭtquĕ pōēmă. *H.* ‖ *Injustement.* Crēdĭt, ŭt injūstē mīssī mĕmŏr ignīs ăb īllō. *O.* Bĕnĕfĭcĭum dărē quī nēscĭt, injūstē pētīt. *P. Syr.* SYN. Inīquē, injūrĭā. PPH. Jūrē sīne üllō. *L.*

Injūstĭtĭă, æ. *f. Injustice.* Pĕrfĭdĭam, injūstĭtĭām lēnōnum ēxprōmĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 47). SYN. Injūrĭă. *Voy.* Injustus. ‖ *Rigueur excessive.* Eum ĕgo hīnc ējĭcī mĭsĕrum injūstĭtĭā mĕā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 82). *Voy.* Injuria.

Injūstŭs, ā, ŭm. *Qui excède la mesure, excessif.* Injūstō sūb fāscĕ vīām quūm cārpĭt (miles). *V.* Injūstīs cōllātŭm vīrĭbŭs hōstēm. *St.* SYN. Iniquŭs, impār, nīmĭus. ‖ *Injuste.* Hŏmĭne impĕrĭtō nūnquām quĭdquam injūstĭŭs. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 18). Injūstī mīlĕs Ămūlī. *O.* Pœnĭtĕt injūstī tūm dēnīquĕ Phīnĕă bellī. *Id.* Ēst quīdem injūstŭs dŏlŏr Rērum æstĭmātŏr. *Sen.* (*Troad.* 545). SYN. Inīquŭs. PPH. Nōn *ou* haūd jūstŭs, æquŭs. PPH. Æquī, jūrĭs, jūstĭtĭæ, rēctī contēmptŏr. Fraŭdīs ămāns. Jūrĭs ĕxpĕrs. VERS. Quĕrĕlīs haūd jūstis

āsurgīs. *V.* Quīppe ŭbī fās vĕrsum ātquĕ nĕfās. *Id.* Nōn mĕtŭūnt lēgĕs, sĕd cēdit vīrĭbŭs æquŭm, Victāquĕ pūgnācī jūrā sŭb ēnsĕ jācēnt. *O.* Sēd postquām tēllus scĕlĕre ēst ĭmbūtā nĕfandō, Jūstĭtĭāmquĕ ŏmnēs cūpĭdā dē mēntĕ fŭgārunt. *Catul.* Fīnēs trānscĕndĕrĕ jūrīs. *Lr.* Jūrā nĕgĕt sĭbī nātā, nĭhĭl nōn ārrōgĕt ārmīs. *H.* Ēt fās ātquĕ nĕfās mixtŭm, lēgēsquĕ pĕr īpsās Sævīt nequĭtĭēs. *Manil.* Vīs cōlĭtŭr, jūrīsquĕ locum sĭbī vĭndĭcāt ēnsīs. *Sil.* Fĕcūndum īn fraudēs hŏmĭnŭm gĕnŭs. *Id.* Jūs ēst īn ārmīs, ŏpprĭmĭt lēgēs tĭmŏr. *Sen. Tragœd.* Scelĕratus. ‖ *n. pris subst. L'injustice.* Jūra ĭnvēntā mĕtu ĭnjūstī, fātēārĕ nĕcĕsse ēst. *H.* Sēquĕ pŭtāt sōlŭm rēgnōrum ĭnjūstā grāvārī. *L.* SYN. Īnīquŭm. ‖ *Qui est d'une sévérité excessive, méchant, ennemi.* Ēst mĭhĭ nāmquĕ dŏmī pātĕr, ātquĕ ĭnjūstŭs nŏvĕrcā. *V.* (*E.* 3, 33. Sic bene *Joh. Schrader.*, ut est apud *Theocr.* χαλεπὸς ὁ ὁ πατὴρ μου γε μάτηρ). Ūna ēst, ĭnjūstī cærŭlă fōrmā mărīs. *O.* SYN. Īnīquŭs, mălŭs, dūrŭs, ĭnfēstŭs, sævŭs. *Voy.* Iniquus, Injustitia.

Inl. *Voy.* Ill.

Īnnābĭlis, ĕ. *Qu'on ne peut traverser.* Sīc crāt ĭnstābĭlis tēlŭs, ĭnnābĭlis undă. *O.*

† Innarrābĭlis, ĕ. *Qu'on ne peut dire.* Īnnarrābĭlĭbŭs nŏctĕ dĭēquĕ sŏnīs *Lact.* (*Phæn.* 54, ex *Ms. Voss.* Alii aliter).

Īnnāns *et* Īnnātāns, tis. *Nageant ou porté sur, flottant sur.* Īnnantēm Mārĭcæ Lĭttŏrĭbŭs tĕnŭisse Lārīm. *H.* Vĕctārāt, rābĭdīs fluctĭbŭs ĭnnātāns. *Prud.* (*Sym. præf.* 50).

Īnnāscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Naître sur ou dans.* Nēglectīs ūrēndă fīlĭx ĭnnāscĭtŭr ārvis. *H. Voy.* Nascor.

Īnnātō *et* Īnnŏ, ās, ārĕ. *n. Nager sur, surnager, flotter.* Adspĭcĭs ŭt summā cortĕx lēvis ĭnnatāt ŭndā. *O.* Īnnātāt ŭndā frētō dulcīs. *Id.* Pēlăgō crēdās ĭnnārĕ rĕvŭlsās Cȳclădās. *V.* SYN. Sŭpĕrnātō, nātō, flŭĭtō, fluctŭō. ‖ *act. Traverser à la nage, traverser.* Ēt flŭvĭum vīnclis ĭnnārĕt Clælĭă rūptis. *V.* Nēc nōn ēt tōrrēntem ŭndām lēvis ĭnnātăt ălnŭs. Bis Stўglōs ĭnnārĕ lăcŭs. *Id.* SYN. Trānō, trājĭcĭō.

Īnnātŭs, ă, ŭm. *part. de* Innascor. *Né dans ou sur.* Nē vĕlŭt ĭnnātī trīvīīs. *H.* Īnnātăquĕ rūpĭbŭs ăltīs Rōbŏră. *O. Voy.* Natus. ‖ *Inné.* Cēcrŏpĭās ĭnnātŭs ăpēs ămŏr ūrgĕt hăbendī. *V.* Īnnātă lĭbīdŏ. *O.* SYN. Nātīvŭs, ĭnsĭtŭs, ĭngĕnĭtŭs, ĭngĕnĕrātŭs, ĭngĕnŭŭs, nātūrālis. ‖ † (*de* in *priv.* et natus). *Eccl. Qui n'a pas eu de commencement.* Ūt quīă nātūm Scīmŭs ăb ĭnnātō. *Prud.* (*Apot.* 313. *Ib.* 140). *Voy.* Ingenitus.

Īnnāvĭgō, ās, ārĕ. *n. Naviguer sur.* Ūt sī quĭs hānc ĭnnāvĭgāndo āccĕssērit. *Avien.* (*Or. mar.* 167. Sic melius, etsi quidam dividunt. *Innavigans* est apud *Mel.* 2, 1).

Īnnectŏ, ĭs, ĕxŭī, ĕxŭm, ĕctĕrĕ. *Lier avec, attacher à, enlacer.* Pēctăquĕ ŏdōrātīs ĭnnectŭnt tēmpŏră sertīs. *O.* Tūm lăctĕă cōllă Aūro ĭnnectŭntŭr. *V.* Pārĭbŭs pālmās ămbŏrum ĭnnexŭlt ārmīs. *Id.* SYN. Nectŏ, cŏnnectŏ, illĭgŏ, etc. *Voy.* Vincio. ‖ — cōllum, faucēs lăquĕō. *Se pendre.* Lăquĕōque ĭnnectĕrĕ faucēs. *O. Voy.* Strangulo. ‖ *Au fig.* Caūsās ĭnnectĕ mŏrāndī. *V.*

Īnnexŭs, ă, ŭm. *Lié, attaché.* Crīnĕm vīttīs ĭnnexa sacērdos. *V.* Hercŭlĕoque hŭmĕrōs ĭnnexŭs ămictū. *Id.* ‖ *Au fig.* Ēt fraŭs ĭnnexă cllentī. *V.*

Īnnīsŭs. *Comme* Innixus.

Īnnītŏr, ĕrĭs, xŭs sŭm, tī. *d. S'appuyer sur.* Frāctæque Īnnītĭtŭr hāstæ. *Sil.* Ūdæque ĭnnītŏr ārēnæ. *O.* Īnnītĕns bācŭlō. *Id.* SYN. Nītŏr, ĭncumbŏ.

Īnnīxŭs, ă, ŭm. *Appuyé sur.* Scēptrōque ĭnnīxŭs cŏūrnŏ. *O.* Vāstīs ĭnnīxă cōlŭmnīs (templa). *Id.* SYN. Īnnītĕns, nīxŭs, ĭncumbĕns, prĕmĕns, fūltŭs. ‖ Īnnīxŭs gĕnŭ, Īnnīxŭm sīdŭs. *Constellation, la même que* Engonasi. (*Avien. Arat.* 205; *German.* 666.)

Īnnŏ, ās. *Voy.* Innato.

Īnnŏcēns, tis. *Qui ne fait pas de mal.* Hīc ĭnnŏcēntīs pŏcŭlă lēthī (vini). *H.* Propter quēm fuit ĭnnŏcēns rŭīnă. *M.* (I, 83). SYN. Īnnŏcŭŭs, ĭnnŏxĭŭs. PHR. Sĭnĕ nŏxă lŭcĕ bĭbūntŭr (aquæ). *O.* ‖ *Innocent, non coupable, en gén. vertueux.* Āt tū, dūm pŏtēs, ĭnnŏcēns rĕcēdĕ. *M.* (IV, 30). Quī fictīs caūsīs ĭnnŏcēntēs ŏppĕrĭmūnt. *Ph.* Lēgēm nŏcēns vĕrĕtŭr, fortūnam ĭnnŏcēns. *P. Syr.* Prīvīgnīs mūlĭĕr tēmpĕrăt ĭnnŏcēns. *H.* SYN. Ĭnnŏcŭŭs, ĭnnŏxĭŭs, ĭnsōns, ĭntĕgĕr, *agf.* prōbŭs, sānctŭs, cāstŭs, hŏnēstŭs, pĭŭs, pūrŭs. PPH. Crīmĭnĭs, cūlpæ, fraŭdĭs ĕxpĕrs, ĭmmūnĭs. Quī cūlpā cārĕt. Văcŭŭs nŏxā. Crīmĭnĭs ĭnsōns. Cuī ĭnsōns ănĭmŭs, ĭnnŏcŭī mŏrēs; ănĭmŭs rēctŭs, mēns cōnscĭă rēctī. Cūlpæ ĭnscĭŭs. Sĭnĕ crīmĭnĕ. Nūllīŭs nŏxæ, crīmĭnĭs rĕŭs, sĭbī cōnscĭŭs. Ignārŭs nŏcēndī. Sĭnĕ fraudĕ dŏlōquĕ. Ab ŏmnī labĕ ĭnmūnis. Cuī cāstī mŏrēs, cŏrdă nūllī cūlpæ ŏbnŏxĭă. VERS. Ā cūlpā făcĭnŭs scĭīs ābĕssĕ mĕā. *O.* Cōnscĭŭs ĭn cūlpā nōn scĕlŭs ēssĕ sŭā. Vītă fĭdēsquĕ Ĭncūlpāta fŭīt. Sī scĕlŭs ingĕnĭō scītis ābĕssĕ mĕo. Pătĭŏr sĭnĕ crīmĭnĕ pœnăm. *Id.* Nīl cōnscīrĕ sĭbī, nūllă pălĕscĕrĕ cūlpæ. *H.* Ĭntĕgĕr vītæ scĕlĕrisquĕ pūrŭs. *Id.* Cāsta ignārăquĕ cūlpæ Mēns dŏmĭnī. *St.* Nūlli pĕrvĭă cūlpæ Pĕctŏră. *Cl.* Sī mĕă nĕc tūrpī mēns ēst ŏbnŏxĭă factō. *Tib.* Aūrĕăquĕ ĭnnŏcŭŏs sĕrvārĕnt sæcŭlă mŏrēs Spōntĕ sŭā, nĕc crīmĭnĭbŭs vĭă prōmptă pătērĕt. *Avien.* Rēspĕrsă lăbĕ nūlla, ĕt ĭntăcta, ĭnnŏcēns. *Sen.* Ŭt ĭpsī crīmĭne ēt cūlpā văcent. Crīmĭne ēt cūlpā cārent. *Id.* Nēgăbăt illă se ēssĕ cūlpæ prōxĭmăm. *Ph.* Cūlpā cārŭīsse ārbĭtrŏr. *Pl.* Cārĕō nŏxīă. *Id.* ‖ Īnnŏcēntes. *m. pl. Eccl. Les SS. Innocens.* (*Prud. Cath.* 1843 *sq.*; *Enchir.* 114; *Juvc.* I, 288 *sq.*)

Īnnŏcēntīă, æ. *f. Innocence, pureté.* Frōntīs pŭdōrem, cŏrdīs ĭnnŏcēntĭam. *Prud.* (*Peri.* 2548). *Voy.* Probitas, Castitas.

Īnnŏcŭē. *adv. Innocemment, sans faire de mal.* Īnnŏcŭē vīvĭtĕ: nūmĕn ădēst. *O.*

Īnnŏcŭŭs, ă, ŭm. *Qui ne nuit pas, innocent.* Spărgĭmŭr ĭnnŏcŭæ sŭccīs mĕlĭōrĭbŭs hĕrbæ. *O.* Lūdĭmŭs ĭnnŏcŭīs vĕrbīs. *M.* (VII, 11). SYN. Ĭnnŏcēns, ĭnnŏxĭŭs. ‖ *Inoffensif, doux.* Ānĭmăl sĭnĕ fraŭdĕ dŏlōquĕ, Ĭnnŏcŭŭm, sĭmplĕx. *O.* SYN. Mītĭs, mānsuētŭs. ‖ *En gén. Vertueux.* Vīxĭmŭs ĭnnŏcŭæ. *O. Voy.* Innocens. ‖ 2. *Qui n'a reçu aucun dommage.* Dōnec rōstrā tĕnēnt sīccum, ĕt sēdĕrĕ cārīnæ Ōmnēs ĭnnŏcŭæ. *V.* Fīdă pĕr ĭnnŏcŭās ērrēnt ĭncēndĭă tūrrēs. *Cl. Voy.* Incolumis.

Īnnōtātŭs, ă, ŭm. *Marqué.* Tē chrīsmāte ĭnnōtātŭm. *Prud.* (*Cath.* 865).

Īnnōtēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir connu.* Fāllĭmŭr? ān nōstrīs ĭnnōtŭīt illă lĭbēllīs? *O.* Quīcūnquĕ tūrpī fraŭdĕ sĕmĕl ĭnnōtŭīt. *Ph.* SYN. Cēlĕbrŏr, clārĕō, ĭnclārĕō.

Īnnŏvŏ, ās, ārĕ. *Renouveler.* Hăbĭtūmquĕ mēntīs ĭnnōvăt. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 1, 60). Ūnŭs ūtrumquĕ dĭēs, plēno tāmĕn ĭnnōvātŭs ānnō, Vīdit sŭpĕrbă mōrtĕ laŭrĕātŭm. *Prud.* (*Peri.* 3583). *Voy.* Novo.

Innōxĭŭs, ă, ŭm. 1. *Qui ne nuit pas.* Mīscŭērūnt hērbās ēt nōn innōxĭă vērbă. *V.* Tăctūque innōxĭă mōlli Lămbĕrĕ flămmă cŏmās. *Id. Voy.* Innocens. ‖ 2. *A qui on ne nuit pas.* Ā sævō sērpĕntum innōxĭă mōrsū. *L. Voy.* Incolumis.

Innūbă, æ. *f. Fille non mariée.* Innūbă pērmănĕō; sĕd jām fēlĭcĭŏr ætās. *O.* În vūlnŭs cĕcĭdĕrĕ grĕgĕs : tūnc innūbæ Măntō. *St. Voy.* Innupta. ‖ *Au fig.* Innūbă laŭrūs (respectu ad Daphnen). *O.*

Innūbĭlŭs, ă, ŭm, *et* Innūbĭs, ĕ. *Sans nuage.* Sēmpĕrque innūbĭlŭs æthĕr. *Lr.* (III, 21). Ēt fŭlsit lūlē quālĭs innūbĭs dĭēs. *Sen.* (*H. ŒEt.* 238). SYN. Pūrŭs, sĕrēnŭs. PPH. Sīnĕ nūbĕ. Dīscŭssĭs, fŭgātĭs nūbĭbŭs.

Innūbŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *n. Être mariée.* Nē thălāmīs Aūrām pătĭārĕ innūbĕrĕ nōstrīs. *O.* Innūpsĭt tēpĭdō pēllĕx Cōrnēllĭă bŭstō. *L. Voy.* Nubo.

Innŭmĕrābĭlĭs, ĕ. *Innombrable.* Innŭmĕrābĭlĭbŭs plăgĭs vēxātă pĕr ævŭm. *Lr.* (I, 584). Innŭmĕrābĭlĭs Ānnōrŭm sĕrĭēs. *H.* Innŭmĕrābĭlĭbŭs tēlĭs grăvĭs. *Petr.* (*Sat.* 124). *Voy.* Innumerus.

Innŭmĕrābĭlĭtĕr. *Un nombre infini de fois.* Innŭmĕrābĭlĭtĕr prīvās mūtātŭr ĭn hōrās. *Lr.* (V, 275, nempe aer).

† Innŭmĕrālĭs, ĕ. *Comme* Innumerabilis. Nōn ēsse ūnĭcă, sĕd nŭmĕrō măgĭs innŭmĕrālĭ. *Lr.* (II, 1084).

† Innŭmĕrātŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Innŭmĕrātă Dĕī mīrācŭlă. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 17).

Innŭmĕrŭs, ă, ŭm. *Innombrable.* Hūnc cĭrcum innŭmĕræ gēntēs pōpŭlĭquĕ vōlābānt. *V.* Cīnctŭs ăb innŭmĕrō mē tĕnĕt hōstĕ lōcŭs. *O.* SYN. Innŭmĕrābĭlĭs, plūrĭmŭs, frĕquēns, mŭltŭs. PPH. Nŭmĕrō ĭnfīnĭtŭs. VERS. Nŭmĕrōquĕ cārentĭs ārēnæ Mēnsōrēm. *H.* Quām mūlta ĭn sĭlvīs aūtūmnī tēmpŏrĕ primō Lāpsă. cădūnt fŏlĭă. *V.* Quām mūlta ĭn sĭlvīs ăvĭum sĕ mīllĭă cōndūnt. Sĕd nĕquĕ quām mūltæ spĕcĭēs, nĕc nōmĭnă quæ sīnt Ēst nŭmĕrŭs ; nĕque ēnĭm nŭmĕrō cōmprēndĕrĕ rĕfĕrt : Quēm quĭ scīrĕ vēlĭt, Lĭbўcī vēlĭt æquōrĭs ĭdĕm Dīscĕrĕ quām mūltæ zĕphўrō tŭrbēntŭr ārēnæ ; Aūt, ŭbī nāvĭgĭīs vĭŏlēntĭŏr ĭncĭdĭt eūrŭs, Nōssĕ quŏt Īŏnĭī vēnĭānt ăd lĭttŏră flŭctŭs. *Id.* Sæpe ĕgŏ dīgēstōs vōlŭī nŭmĕrārĕ cŏlōrēs, Nēc pŏtŭī : nŭmĕrō cōpĭă mājŏr ĕrăt. *O.* Tōtĭdĕm quŏt mēssĭs ārīstās, Sĭlvă gĕrīt frōndēs, ējĕctās lĭttŭs ārēnās. Tōt mălă sūm pāssŭs quŏt ĭn æthĕrĕ sīdĕră lūcēnt, Pārvăquĕ quŏt sĭccŭs cōrpŏră pŭlvĭs hăbĕt. Ēxcēdĭt nŭmĕrūm mĕrĭtōrŭm sūmmă tŭōrŭm. Vērĕ prīŭs flōrēs, æstŭ nŭmĕrābĭs ārīstās, Pōmă pĕr aūtūmnŭm, frĭgŏrĭbŭsquĕ nĭvēs. Cīnўphĭæ sēgĕtĭs cĭltĭŭs nŭmĕrābĭs ārīstās, Āltăquĕ quām mūltĭs flōrĕāt Hўblă thўmĭs, Ēt quŏt ăvēs mōtĭs nītāntŭr ĭn āĕră pēnnĭs, Quĭquĕ nātēnt pīscēs æquōrĕ, cērtŭs ĕrĭs. Quŏt frūtĭcēs sĭlvæ, quŏt flāvas Tĭbrĭs ārēnās, Mōllĭă quŏt Mārtĭs grāmĭnă Cāmpŭs hăbĕt, Tōt mălă pērtŭlĭmŭs. *Id.* Quĭ nŭmĕrārĕ vēlĭt quām mūltă sŭb ārbŏrĕ nōstrā Pōmă lĕgām, cĭtĭŭs tĕnŭēs nŭmĕrābĭt ārīstās. *Calp.* Öcĕănī flŭctŭs mē nŭmĕrārĕ jŭbēs, Ēt mārĭs Ægæī spārsās pĕr lĭttŏră cōnchās, Ēt quŏt Cēcrŏpĭō mōntĕ vāgēntŭr ăpēs. *M.* Cōnvēnĭunt ānĭmæ, quāntās vĭŏlēntĭŏr aūstĕr Dēcŭtĭt ārbŏrĭbŭs frōndēs, aūt nŭbĭbŭs ĭmbrēs Cōllĭgĭt, aūt frāngĭt flŭctŭs, aūt tōrquĕt ārēnās. *Cl.* (Adde *Ov. Trist.* V, 2, 25 *sq.*; *A. Am.* II, 517; III, 149 *sq.*; *Catul.* 5, 7 *sq.*). ‖ † *Mal cadencé, ou de la comédie.* Ēt nŭmĕrī ĭnnūmĕrī sīmŭl ōmnēs cōllăcrŭmārūnt. (*Plauti Epitaph.* apud *Gell.* 1, 24).

Innŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *n. Faire signe.* Nām mĭhĭ cōnmōtă jāmdūdŭm mūllŏ vīrgă Innŭīt. *J.* (5, 317). Nōn innŭĕrām. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 20. Et *Pl. Rud.* III, 4, 26). ‖ *act. Désigner.*

Innūptă, æ. *f. part. p. de* Innubo. *Qui n'est pas mariée.* Pārs stŭpĕt innūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnĕrvæ. *V.* Pŭĕrī innūptæquĕ pŭēllæ. *Id.* SYN. Innūbă, vīrgŏ. *Voy.* Virgo. ‖ *gqf. absolt.* Cērnĭtĭs, innūptæ, jŭvēnēs? *Cat.* (62, 6). ‖ Innūptæ nūptĭæ. *Hymen criminel, maudit.* Quă tēmpēstātĕ Pārĭs Hĕlĕnam innūptĭs jūnxĭt nūptĭīs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Orat.* 3, 58. Græce γαμος ἄγαμος).

Inō, ūs, *acc.* Inō. *f.* (Ἰνώ). *Ino, fille de Cadmus et d'Harmonie, fut mariée à Athamas, roi de Thèbes, qui l'abandonna pour Néphélé, puis revint à elle. Jalouse des deux enfans de sa rivale, Hellé et Phryxus, elle résolut leur perte; mais ceux-ci lui échappèrent, et Athamas, dans un accès de délire suscité par les dieux, lui arracha des bras son propre fils Léarque, qu'il écrasa contre un rocher. Ino se jetta dans la mer, avec son autre fils Mélicerte, et fut changée par Vénus en une divinité marine, honorée sous le nom de Leucothée ou* Matuta. Sīt Mēdēă fĕrōx ĭnvīctăquĕ, flĕbĭlĭs Inō. *H.* Hīc ōrbam Aūtŏnŏēn ēt ānhēlām cērnĭmŭs Inō. *St.* SYN. Cādmēĭs, Leūcŏthĕă, Mătūtă. PPH. Āthămāntĭă cōnjūx. Sēmĕlēs sŏrŏr. Bācchī mātērtĕră, nūtrīx. VERS. Mărĭă vĕrtĭce ĭmmēnsō prēmĭt Inōă rūpēs, quā, scĕlŭs fŭgĭēns sŭŭm, Nōvŭmquĕ făcĭēns, mātĕr ĭnsīllŭit frĕtō, Mĕrsūră nātŭm. *Sen.* (*Phœn.* 22). ‖ † Inō, ōnis. *arch.* Ĭnsērĭt Inōnĭs vērsŭ pŭtō tālĕ dŏcēmēn. *T. Maur.* (*Met.* 363. Cf. *Hyg.* 4, 224 et 243). *Voy.* Calypso.

Inōblītŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas oublié.* Sēmpĕr Inōblītă rēpĕtăm tŭă mūnĕră mēntĕ. *O. Voy.* Memor.

Inōbrŭtŭs, ă, ŭm. *Non englouti.* Deūcălĭōnēās ēffŭgĭt Inōbrŭtŭs ūndās. *O.*

Inōbsĕquēns, tĭs. *Indocile.* Inōbsĕquēntēs prōtĭnŭs fĕrī Răpŭĕre cūrrŭm. *Sen.* (*Hip.* 1068).

Inōbsērvābĭlĭs, ĕ. *Qui échappe à l'observation.* Tēctī frūstrārētŭr Inōbsērvābĭlĭs ērrŏr. *Cat.* (64, 116).

Inōbsērvātŭs, ă, ŭm. *Non observé.* Lĭbĕră cūrrēbānt ēt Inōbsērvātă pĕr ānnŭm sīdĕră. *O.* ‖ *Non remarqué.* Ūt pŭĕr ēt vācŭŭs ēt Inōbsērvātŭs ĭn hērbĭs. *O.* Lūsĕrăt hōs cāsŭs, nĭsi Inōbsērvātă mānĕrĕt. *M.* (VIII, 33, nempe columba). *Voy.* Invisus.

Inōccĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui ne se couche pas.* Spĕctăt Inōccĭdŭĭs stellātŭm vīsĭbŭs Ārgŭm. *St.* ‖ *Surtout en parlant des astres.* Āxĭs Inōccĭdŭĭs, gĕmĭnā clārĭssĭmŭs Ārctō. *L.* (Adde *German.* 64). PHR. Ārctōs ŏcĕānō mĕtŭēntēs æquōrĕ tĭngī. *V.*

Inōdōrŭs, ă, ŭm. *Inodore.* Ūrnæ Ōssa Inŏdōra dăbĭt, sĕū spīrĕnt cĭnnāmă sūrdŭm. *Pers.* (6, 35). SYN. Inōlēns. PPH. Sīnĕ ŏdōrĕ. Ŏdōrĕ cārēns.

Inōffēnsŭs, ă, ŭm. *Qui ne heurte point contre un obstacle.* Mōnstrăt, Inōffēnsōs dīrĭgĭt ĭllĕ pĕdēs. *O.* Sēd mārĕ Inōffēnsŭm crēscēntĭ ăllăbĭtŭr æstū. *V.* Dētŭr Inōffēnsæ mētām tĭbĭ tāngĕrĕ vītæ. *O.* Inōffēnsă cūrrĕt ārūndō vĭă. *M.* (XIV, 209). SYN. Illæsŭs.

Inōlēns, tĭs. *Inodore.* Pŏtĭs ēs rĕpĕrīre Inōlēntĭs ōlīvī Nātūrām, nūllām quæ mīttăt nārĭbŭs aūrām. *Lr.* (II, 849). SYN. Inŏdōrŭs.

Inōlēscŏ, ĭs, lŭī, lēscĕrĕ. *n. Croitre avec ou dans.* Ŭdōquĕ dŏcēnt Inōlēscĕrĕ lĭbrō (germen). *V.* Pēnĭtŭsquĕ nĕcēsse ēst Mūltă dĭū cōncrētă mŏdĭs Inōlēscĕrĕ rāmĭs. *Sil.* Sānxĭt ĕdācēs Pērpĕtŭīs scĕlĕrūm

pŏnīs ĭnŏlēscĕrĕ vērmēs. *Prud.* (*Ham.* 893). SYN. Increscŏ. ‖ † *act. Faire croître dans, développer.* Quæ nōstī, mĕdĭtāndō vēlīs ĭnŏlēscĕrĕ mēntī. *Aus.* (*Epigr.* 141. Nec male *inolescere* hoc loco passive intelligas; sed alter sensus apud Nostrum non insolens. *Id. Gratiar. Act. ad Gratian.* 36 : « Gratiano ejusmodi semina nostri amoris *inolesti*, ut, etc. » Sic et *Gell.* 12, 5).

Ĭnōmĭnātŭs, ă, ŭm. *De mauvais augure, funeste.* Ĭnōmĭnātă pĕrprĭmāt cŭbĭlĭă. *H.* (*Epod.* 16, 38. *Bentl.* addit *Od.* III, 14, 11, ubi alii *ominatis* vel *nominatis*).

Ĭnŏpĕrtŭs, ă, ŭm. *Découvert, nu.* Cŏrpŏrā mūtŭă, nōssĕ nĕfās, Pōst ĕpŭlās ĭnŏpĕrtă vĭdēnt. *Prud.* (*Cath.* 373. Adde *Alcim.* III, 80). *Voy.* Nudus.

Ĭnŏpĭă, æ. *f. Pauvreté.* Mălŭs quŭm sŭtŏr, ĭnŏpĭă dēpĕrdĭtŭs. *Ph.* Īd laŭdī dūcīs quŏd tŭm fēcīstī ĭnŏpĭā. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 25). Tūm mī hānc īs ēssĕ gnātām vŏlŭīt ĭnŏpĭām. *Pl.* (*Trin. prol.* 9). *Voy.* Paupertas.

Ĭnŏpīnātŭs *et* Ĭnŏpīnŭs, ă, ŭm. *Inopiné, imprévu.* Ātque ĭnŏpīnātă dĕtŭr cĭrcūmdărĕ frauădĕ. *Sil.* Ātque ĭnŏpīnātōs rĕfĕrūnt prŏcŭl ēdĭtă cŭrsūs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 125). Cŭjŭs hērīlĕ pēcŭs sĭlvīs ĭnŏpīnŭs ābēgīt ĭmbĕr. *St.* Vīx prīmōs ĭnŏpīnă quīēs lāxavĕrăt ārtŭs. *V.* SYN. Ĭmprōvīsŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† Ĭnŏpĭōsŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Inops. Rēs... Dŭbĭās, ēgēnās, ĭnŏpĭōsās cōnsĭlĭ. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 2).

Ĭnŏps, ŏpis. *Qui manque de, dépourvu.* Lūmĭnă vīdērūnt ĭnŏpēm. sōmnŭquĕ cĭbĭquĕ. *O.* Pācĭs ĭnŏps. *Id.* Vērsŭs ĭnŏpēs rērūm. *H.* SYN. Cărēns, indĭgŭs, ēgēns, etc. *Voy.* Egens. ‖ — ănĭmī, mēntĭs, rătĭōnĭs, cōnsĭlĭī. *En délire, déraisonnable.* Sævīt ĭnŏps ănĭmī. *V.* Mēntĭs ĭnŏps, ŭt quăm fŭrĭālĭs Ērĭchthō ĭmpŭlĭt. *O.* Stăt rătĭōnĭs ĭnŏps. *St.* Cōnsĭlĭīquĕ ĭnŏpēs ĕt stŭltōs ĕxcŭtĭs ĭgnēs. *O. Voy.* Amens, Stultus. ‖ *Pauvre, misérable.* Turpĭs ĭnŏpsquĕ sĭmŭl mĭsĕrābĭlĕ trānsĭgĭt ævŭm. *O.* Ĭnŏpī mĕtŭēns fōrmĭcă sēnēctæ. *V.* Tūm rēs ĭnŏpēs Ēvāndrŭs hăbēbăt. *Id. Voy.* Pauper.

Ĭnŏpŭs, ī. *m.* (*Ἰνωπός*). *Rivière de Délos.* Fīdŭs, ĕt ĭnŏpī mātĕrnă grātĭŏr ūndă. *V. Fl.*

Ĭnōrātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été exposé, plaidé.* Ĭncērtă rē ātque ĭnōrātă. *Enn.* (apud *Non.* 2, 745). SYN. Ĭndĭctŭs.

† Ĭnōrīs, ĕ. *Qui n'a pas de bouche.* Ĭnōrēs ōstrĕās. *Turpil.* (apud *Non.* 3, 152).

Ĭnōrnātŭs, ă, ŭm. *Non orné, négligé.* Jūssĭt ĭnōrnātos hūmĕrīs pĕndērĕ căpillos. *O.* Quisquis ĭnōrnātūmquĕ căpŭt crīnēsquĕ sŏlūtōs. *Tib.* (II, 3, 25). SYN. Incultus, nēglēctŭs, hōrrĭdŭs. ‖ *Au fig.* Nōn ĕgo ĭnōrnāta ĕt dōmĭnantĭă nōmĭnă sōlŭm (amabo). *H.* ‖ *Non célébré par des vers, non chanté.* Nōn ĕgŏ tē mĕīs Chartīs ĭnōrnātŭm sĭlēbō. *H.* SYN. Ĭndĭctŭs, ĭmmĕmōrātŭs.

Ĭnōŭs, ă, ŭm (*Ἰνῶος*). *D'Ino.* Phȳxŏn ĕt Hēllēn Dĭcĕrĭs Ĭnōĭs ĕrĭpŭīssĕ dŏlīs. *O.* Glaŭcō ĕt Pănŏpēæ ĕt Ĭnōō Mĕlĭcĕrtæ. *V.*

Ĭnprīmis. *Voy.* Imprimis.

Ĭnquăm, ĭs, ĭt. *défect. Dis-je, dit-il.* Suāvĭtĕr ŭt nūnc ēst, Ĭnquam, ĕt cŭpĭō ōmnĭă quæ vīs. *H.* Nĕ făcĭam, Ĭnquis, Ōmnĭno vērsŭs? *Id.* Quo vīnclă nēctĭtĭs? Ĭnquīt. *V.* Cōmmūnī sēnsū plānĕ cărĕt, Ĭnquīmŭs. *H.* Nonnĕ vĭdēs, ălĭquis cŭbĭtō stāntēm propĕ tāngēns Ĭnquīĕt, ut patĭēns? *Id.* Non ēst hŏmō bēllŭs, Ĭnquiēs. *Cat.* (24, 7). Quīs ĭstĕ tāntŭs, Ĭnquĭūnt, Rēgnātŏr, āstrīs Ĭmpĕrāns? *Prud.* (*Cath.* 1742). SYN. Āĭō, dĭcō. ‖ † Ĭnquĕ, Ĭnquītō. *ancien impér.* Dăbo, Ĭnquĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 124. Sic *Ter. Heaut.* IV, 7, 1; *Ph.* V, 7, 26). Ĭtă dī fāxĭnt, Ĭnquītō. *Id.* (*Aul.* IV, 10, 58). *Voy.* Dic.

Ĭnquĕ. 1. (*de* in *et* que). *Et dans.* Ĭnquĕ cŏrōnātīs fulgĕāt ālтŭs ĕquīs. *O.* ‖ 2. (*de* in *priv.*). *Et non.* Ĭnquĕ sălūtātām līnquō. *V.* ‖ 3. *impér. de* Inquam. *Voy. ce mot.*

Ĭnquĭēs, ētis. *m. f. Comme* Inquietus.

Ĭnquĭētātŭs, ă, ŭm. *Troublé.* ‖ † Ĭnquĭētātŭs. *Le même* Crēbrās ĭnquĭētātă pēr prŏcēllās. *Sid.* (*Pan.* 3492).

Ĭnquĭētō, ās, ārĕ. *Agiter, troubler.* Tū vēntĭlātŏr ūrbĭs, ĕt vŭlgī lĕvĭs Prŏcēllă, mēntēs ĭnquĭētās mōbĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 2270). *Voy.* Agito.

Ĭnquĭētŭs, ă, ŭm. *Qui est toujours en mouvement, agité.* Cāmpānōs quātĭs ĭnquĭētŭs ārmōs. *St.* Dūx ĭnquĭētī tŭrbĭdŭs Adrīæ (auster). *H.* Quām flŭctŭ tĕnŭī, sĕd ĭnquĭētō. *M.* (IV, 55). SYN. Ĭrrēquĭētŭs, ĭmplācĭdŭs, ăgĭtātŭs, mōtŭs, tŭrbātŭs. ‖ *Au fig. Agité, inquiet.* Ēt ĭnquĭētās fēssŭs ĕxŭīt cūrās. *M.* (X, 30). Ăb ĭnquĭētō sæpĕ sĭmŭlātŭr quīēs. *Sen.* (*OEd.* 684). Ēt ĭnquĭētīs āssīdēns præcōrdĭīs. *H. Voy.* Sollicitus.

Ĭnquĭlīnŭs, ă, ŭm. *Locataire.* Vīcīnŭs Nŏvĭō vĕl ĭnquĭlīnŭs. *M.* (I, 87). ‖ *Au fig.* Ēt Mārtĕm vălĭdŭs pĕr ĭnquĭlīnŭm Dēfēnsēt tĕnŭēm Gārūmnă Tĭbrĭm. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 43).

Ĭnquĭnātŭs, ă, ŭm. *Teint, sali.* Quōd bĭs mūrĭcĕ vēllŭs ĭnquĭnātŭm. *M.* (IV, 4). ‖ *Au fig. Souillé.* Nām dēxtrā pătĕr ĭnquĭnātĭŏrĕ. *Catul.* (33, 3).

Ĭnquĭnō, ās, ārĕ. *Teindre, tacher, salir.* Sĕd ĭnquĭnārī nōlo ĭgnāvō sānguĭnĕ. *Ph.* Ĭnquĭnĕt ārmă sĭtŭs. *O.* Dĭgĭtum ĭnquĭnārĕ pōssēs. *Cat.* (23, 23). SYN. Pollŭō, măcŭlō, fœdō, ĭnfĭcĭō. ‖ *Au fig. Souiller, corrompre.* Ĭnquĭnăt ēgrēgĭōs ădjūnctă sŭpĕrbĭă mōrēs. *Cl.* Fēcundă cūlpæ sæcŭlă nūptĭās Prīmum ĭnquĭnāvērĕ. *H.* Făcĭnŭs quōs ĭnquĭnăt, æquăt. *L.* SYN. Pollŭō, cŏrrŭmpō, tĕmĕrō, etc. *Voy.* Polluo.

Ĭnquīrō, ĭs, ĭsīvī, sītŭm, ĕrĕ. *Rechercher, s'enquérir de.* Ēvēnĭt, ĭnquīrānt vītĭa ŭt tŭă rūrsŭs ĕt illī. *H.* Prīmŭm nam ĭnquīrām quĭd sīt fŭrĕrĕ. *Id. Voy.* Quæro. ‖ *Interroger les devins.* Inquire in fātă mĕārūndī Cæsărīs. *L.* Fīlĭŭs ăntĕ dĭēm pātrĭōs ĭnquīrĭt ĭn ānnōs. *O.*

Ĭnquīsītĭō, ōnĭs. *f. Recherche.* Sēd căvĕ ĭnquīsītĭōnī mĭhī sīs. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 16. *Id. Ps.* II, 3, 68, *in quæstione* sis).

Ĭnquīsītŏr, ōrĭs. *m. Celui qui va à la recherche de.* Ĭnquīsītōrēs ăgĕrēnt cūm rēmĭgĕ nūdō. *J.* (4, 49).

Ĭnquīsītŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* quæro). *Non recherché, non examiné.* Mūltĕr, ĭstăm rem ĭnquīsītăm cērtum ēst non ămittĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 217. *Ib.* IV, 1, 9).

Ĭnquīt. *Voy.* Inquam.

Ĭnr. *Voy.* Irr.

Ĭnsălūtātŭs, ă, ŭm. *Non salué.* Ĭnquĕ sălūtātām ĭnquō. *V.*

Ĭnsānābĭlĭs, ĕ. *Incurable.* Sī trĭbŭs Āntĭcўrīs căpŭt ĭnsānābĭlĕ nūnquăm. *H.* Rĕmōvētĕ lŭmĕn, dĭcĕt ĭnsānābĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2785). *Voy.* Immedicabilis.

Ĭnsānĕ. *adv., et* Ĭnsānŭm. *n. pris adv. Follement.* Ĭn sīlvăm nōn lĭgnă fĕrās ĭnsānĭŭs āc sī. *H.* SYN. Stŭltē, ĭnsĭpĭēntĕr. ‖ *Excessivement, immodérément.* Nām bŏnum ēst paŭxillum ămārē; ĭnsānĕ

nōn bōnum ēst. *Pl.* (*Cure.* 1, 3, 20). Ēsurīēns īnsānē bēnĕ. *Id.* (*Mil.* I, 1, 24. Quem locum forte innuit *Varr. L. L.* 6, 5). Spīrĕt insānūm nēbŭlōsŭs aūstĕr. *Boet.* (2, 3). Insānum ūtērquĕ dēămāt. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 450. *Id. Most.* III, 3, 5, *insanum* bonam). SYN. Vālĕē, immŏdĭcē, vĕhēmēntĕr, mīsērē, pērdĭtē.

Insānĭa, æ. *f. Folie, délire.* Īmo īn cōrdĕ pŭdōr, mixtōque insānĭæ lūctus. *V.* Ērgo ŭbi prāvă Stultĭtĭa, hīc summa ēst insānĭa. *H.* An mē lūdit ămābĭlis insānĭa? *Id.* SYN. Āmentĭa, dēmentĭa, fŭrŏr, dēlirĭum. *Voy.* Amentia. ‖ *Désir immodéré, passion, rage.* Fœdĭque insānĭæ lūcri. *M.* (VIII, 48). Sævit ămōr fĕrri, ĕt scĕlĕrāta insānĭă bēlli. *V.* SYN. Fŭrŏr, ămŏr, rāblēs. *Voy.* Cupido. ‖ † *Au plur.* (*Pl. Aul.* IV, 4, 15.)

Insānĭens, tis. *Insensé; furieux.* Insānĭēntis dūm săpĭēntiæ Cōnsŭltŭs ērrō. *H.* Insānĭēntēm nāvĭtă Bōsphŏrŭm Tēntābō. *Id. Voy.* Insanus.

Insānĭō, īs, īvi ou ĭi, īre. *n. Être fou, en délire, furieux.* Gallĕ quĭd insānīs? ĭnquīt: tŭă cūră, Lўcōris. *V.* Insānīrĕ lĭbĕt quŏnĭam tĭbi. *Id.* An tŭ rērīs ĕum ōccīsa insānīssĕ pārentĕ! *H.* Cūnctum insānīrĕ dŏcēbō. *Id.* Mēcŭm quīcūnquĕ pārāti insānīrĕ mānū. *St.* Insānīvisti hērclē. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 158). SYN. Fŭrŏ, dēsīpĭō, ĭymphŏr, bācchŏr, dēlirŏ. *Voy.* Amens. ‖ *Au fig.* Insānĭtūrīs aūdĕāt īrĕ frētis. *Rutil.* (1, 620).

† Insānĭtās, ātis. *f. arch. Comme* Insania. Xpăge īn dĭērĕctum ā dŏmō nōstram īstam insānĭtātĕm. *Varr.* (apud *Non.* 1, 245).

† Insānĭtĕr. *arch. Comme* Insane. Jŏcārī nēscĭt; lūdĭt nĭmium insānĭtĕr. *Pompon.* (apud *Non.* 11, 4, et *Prisc.* 15, 1010).

Insānŭs, ă, ŭm. *En délire, hors de soi, furieux.* Ădfŭit insānō jŭvĕnis Phŏcæŭs Ōrēstæ. *O.* Cōgis ĕt insānă mēntĕ nēfāndă lŏquī. *Tib.* (II, 5, 116). SYN. Āmens, dēmens, fūrens, etc. *Voy.* Amens. ‖ *En parlant d'une chose.* Insānī fĕrĭānt sĭnĕ littŏră flŭctŭs. *V.* Accēndāmquĕ ănĭmōs insāni mārtĭs ămōrĕ. *Id.* Insānis cautēs ŏbnōxĭă vēntis. *Tib.* (II, 4, 9). Pōst insānă Cāprææ sīdĕră. *H.* Insāni sōlētŭr dămnă Vēsēvi. *St.* Insānă jŭrgĭă. *O.* ‖ *En partic. Bruyant.* Insānūmquĕ fŏrum aūt pōpŭli tăbŭlārĭă nōvīt. *V.* Ĕt vĕtăt insānō vērbă tōnārĕ fŏrō. *Pp.* (IV, 1, 134). ‖ *Saisi d'enthousiasme, inspiré.* Insānām vātem ădspĭcĭēs. *V. Voy.* Afflatus. ‖ *Insensé, déraisonnable.* His ĕgŏ cōmmīsī nōstrōs insānŭs ămōrēs. *O.* Ūtĕr ēst insānĭor hōrūm? *H.* Tūnc insānŭs ĕris si āccēpĕrīs? ăn māgis ĕxcōrs? *Id. Voy.* Stultus. ‖ *Immodéré, excessif.* Nūnc insānŭs ămōr dūris tē Mārtis in ārmis Dētĭnĕt. *V.* Insānō jŭvāt indŭlgērĕ lăbōrī. *Id.* SYN. Immŏdĭcŭs, ingens. *Voy.* Insane. ‖ *Qui rend furieux.* Āmnis ĭt insānă, nōmĭnĕ Gallŭs, ăquă. *O.* Insānă fămēs. *L.* ‖ Insāna (herba). *Herbe qui passait pour rendre furieux, la même que* Hyoscyamus. Ĕt quæ vūlgārī sermōne insānă vŏcātŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 364). ‖ Insāni mōntēs. *Rochers de Sardaigne dont il se détachait d'énormes quartiers qui roulaient dans la mer.* Insānōs ĭnfāmāt nāvĭtă mōntēs. *Cl.* (*B. G.* 513. Cf. *Liv.* 30, 39; *Flor.* 2, 6). ‖ *n. pris adv. Voy.* Insane.

Insātĭābĭlis, ĕ, *et* Insātĭātŭs, ă, ŭm. *Insatiable, qui n'est pas rassasié.* Dēquĕ tŭō flĕt... Insātĭābĭlibŭs cōrpŏrĕ rīxă lŭpis (*Ibis*, 173). Mōx ăcquīrendī dŏcēt insātĭābĭlĕ vōtŭm. *J.* (14, 125). Ĕtĕnim insātĭātŭs cūndī Ārdŏr. *St.* SYN. Inēxplētŭs, Insatūrābĭlis, inēxsātūrābĭlis, avidŭs.

Insātĭābĭlĭtĕr. *Sans pouvoir être rassasié.* Insātĭābĭlĭtĕr tōti ŭt vŏlvūntŭr ĭbidĕm. *Lr.* (VI, 978, nempe sues). Insātĭābĭlĭtĕr dēflēbĭmŭs. *Id.* (III, 921). SYN. Inēxplētŭm.

† Insātĭētās, ātis. *f. Avidité insatiable.* (*Pl. Aul.* III, 5, 13, insatietatibus.)

Insātĭātŭs. *Voy.* Insatiabilis.

Insātūrābĭlis, ĕ. *Comme* Insatiabilis. Cĭbīs pătĕt insātūrābĭlis ălvŭs. *Ser. Sam.* (?)

Insātūrābĭlĭtĕr. *Comme* Insatiabiliter. Īnfĕrŭs īnsātūrābĭlĭtĕr cāvă gūttŭră pāndēns. *Fort.* (II, 221).

Insātūrātŭs, ă, ŭm. *Non rassasié.* Insātūrāta ōdĭis. *Avien.* (*Arat.* 183). *Voy.* Insatiabilis.

Inscălpō. *Voy.* Insculpo.

Inscendō, ĭs, dī, sum, dĕrĕ. *n. Monter sur, dans.* Quădrīgās sī nūnc inscendās Jŏvis. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 294). Ātque ĭn cūrrum inscendĕrĕ. *Id.* (*Men.* V, 2, 110). ‖ *absolt.* (*s. ent.* navem). *S'embarquer.* Inscendo, ŭt ĕăm rēm Naŭpactum ăd hĕrūm nuntĭem. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 38). *Voy. le suiv.*

† Inscensĭō, ōnis. *f. L'action de monter; de s'embarquer.* Quīdve ĭn nāvem inscensĭō? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 19).

Inscĭens, tis. *Qui ne sait pas.* Plūs inscĭēns quīs fēcit, quām prūdēns, bŏnī. *Pl.* (*Capt. prol.* 45). Sī pĕccāvī, mī Chrēmē, Inscĭens fēcī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 19). *Voy.* Imprudens.

Inscītē. *Maladroitement, mal.* Sī quĭd scīs mē fēcisse inscītē aŭt īmpröbē. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 58).

Inscītĭa, æ. *f. Ignorance, sottise.* Seŭ cālĭdus sānguis, seŭ rērum inscītĭă vĕxăt. *H.* Sānctārum inscītĭă lēgum. *Id.* Ŭt tĕnĕāt vĕtĭtōs inscītĭă dēbĭlis āctūs. *Pers.* (5, 99. *Fest.* Inscitia, *stultitia*). SYN. Ignōrantĭă.

Inscītŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Inscitus. Nōvī nōn inscītŭlam ancillŭlăm. *Afran.* (apud *Non.* 1, 41).

Inscītŭs, ă, ŭm. *Ignorant, mal avisé, sot.* Quī deōrŭm cōnsĭlĭă cŭlpēt, stultŭs inscītŭsquĕ sīt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 141). Sēd tu istūc quĭd cōnfŭgisti ĭn āram inscītissŭmŭs? *Id.* (*Most.* V, 2, 14). Inscītum ōffĕrre injūrĭām tĭbi immĕrēnti ĭniquum ēst. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 14. Ubi *Donat.*). SYN. Rŭdis, stultŭs.

Inscĭŭs, ă, ŭm. *Qui ne sait pas.* Inscĭă Dīdō Inslĭdĕāt quāntŭs mīsĕræ dĕŭs. *V.* Inscĭŭs ăcti. *O. Voy.* Ignarus. ‖ *Qui n'a pas l'expérience de, qui ignore.* Inscĭŭs hērbæ. *J.* (11, 66). Inscĭă cŭlpæ. *V.* Inscĭă sŏmnī Lūmĭnă. *V. Fl. Voy.* Expers. ‖ *Qui ne se doute pas.* Jŭgŭlōque haūd inscĭŭs ăccēpit ēnsĕm. *V.* Quŭm dēcĭdissĕt vŭlpēs ĭn fŏvĕam inscĭă. *Ph. Voy.* Imprudens.

Inscrībō, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Ecrire sur, inscrire, intituler.* Ŭt nōstrŭm tāntīs inscrībām nōmĭn ĭn āctīs. *Tib.* Ipsĕ sŭōs gĕmĭtŭs fōllīs inscrībit, ĕt ăi aī Flōs hăbĕt. *O.* SYN. Scrībō, incīdō, nōtō. ‖ *Mettre un écriteau à une maison, la mettre en vente.* Ædēs vēnālēs hāsce inscrībit lĭttĕrīs. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 151). Inscrīpsi illīcō Ædēs mercēdĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 92). *Voy.* Proscribo. ‖ *Tracer, marquer.* Vērsă pūlvis inscrībĭtŭr hāstă. *V.* Vix ūlla inscrībens tĕrrō vēstigiă cōrnū. *Sil.* Cōrpŭs vīrgis ūlmēis Inscrībam. *Pl.* (*frag.* apud *Serv.* ad *Æ.* I, 482). SYN. Signō, nōtō, imprimō, ĕxărō. ‖ *Au fig.* Sūă quēmquĕ dēōrum Inscrībit făclēs. *O. Voy.* Ostendo. ‖ *Assigner, attribuer.* Inscrīpsĕrĕ dĕos scĕlĕrī. *O.* Mĕă dĕxtĕrā lētō Inscrībendă tŭo ĕst. *Id.* SYN. Tribŭō, ăttrĭbŭō.

Inscriptĭō, ōnis. *f. Inscription. Voy.* Epigramma.

Inscrīptŭs, ă, ŭm. *Ecrit sur, inscrit.* Flōrēs inscrīptī nōmĭnā rēgŭm. *V.* Ēt aī aī Flōs hăbēt inscriptŭm. *O.* ‖ *Qui porte un écriteau.* Inscriptæ līminā cēllæ. *M.* (XI, 45). ‖ *Marqué, en parlant des esclaves.* Inscripta ērgāstŭlă. *J.* (14, 24). Quāttŭōr inscrīptī pōrtābānt vīlē cădāvĕr. *M.* (VIII, 75). ‖ 2. (*de* in *priv. et* scriptus). *Non écrit, non enregistré.* Qui inscrīptum ex pōrtu ēxpōrtānt clāncŭlŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 169).

Inscŭlpō, ĭs, pĕrē. *Entailler dans, graver en creux.* Cōrnŭăque ærātis mīrām rĕfĕrēntĭă fōrmām Pōstĭbŭs inscŭlpūnt. *O.* Sūmmām pātrĭmōni inscŭlpĕrĕ săxō. *H.* Prōtĭnŭs inscŭlpūnt săcrātō in mărmŏrĕ fōrmām. *Lact.* (*Phœn.* 153. Alii *exsculpunt, insculpunt.* Hoc autem damnat *Diom.* 1, 374 : « *Calco*, Inculco ; *Scalpo*, Insculpo. ») *Voy.* Scalpo.

† Inscĕ. *Voy.* Insequo.

Inscăbĭlis, ĕ. *Qu'on ne peut couper.* Aūdēt sĕcārĕ nūmĕn inscăbĭlĕ. *Prud.* (*Ham. præf.* 62).

Inscĕtātĭō, ōnis. *f. Poursuite.* ‖ *Au fig. Invectives, reproches.* Nāmquĕ prōphētārūm fŭīt inscĕtātĭō tālĭs. *Juvc.* (I, 501. *Ib.* 496).

† Inscĕtŏ, ās, ārĕ. *arch. pour* Insector. Nēquĕ nōs pōpŭlŭs, prō cērrĭtis, inscĕtābĭt lāpĭdĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 25. *Id. Capt.* III, 4, 61).

Inscĕtŏr, āris, āri. *d. Poursuivre.* Nam istĭc hăstīs inscĕtātŭs ĕst dŏmī mātrem ĕt pātrĕm. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 17). SYN. Pērsĕquŏr. ‖ *Au fig. Attaquer en paroles, reprocher.* Fōrtāssĭs nēquĭŏr, ūltrō inscĕtĕrĕ, vĕlŭt mĕlĭŏr. *H.* Inscĕtāns dāmnum āmissī cōrpŏrĭs. *Ph.* SYN. Ōbjūrgō, încrĕpō. ‖ *Travailler sans relâche.* Quōd nīsi ĕt āssĭdŭīs tĕrram inscĕtābĕrĕ răstrīs. *V.* (Sic *Id. G.* I, 104, *jacto qui semine protinus arva* Insequitur).

Inscĕtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Inseco. *Coupé, taillé dans.* Pērcussō fĕrīūnt inscĕtō pectĭnĕ dēntēs. *Ovid.*

† Inscĕtŭtŏr, ōris. *m. Persécuteur.* Quōs... Chrīsti inscĕtūtōr sūstŭlĭt. *Prud.* (*Cath.* 1836). *Voy.* Persecutor.

Inscūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Insequor. *Qui a suivi.* Undĕ vōcālĕm tĕmĕrĕ inscūtæ Ōrphĕă silvæ. *H.* (Adde *T. Maur. Syll.* 429),

Inscūdābĭlĭtĕr. *Sans pouvoir être appaisé.* Inscūdābĭlĭtĕr sītis ārĭdă cōrpŏrā mĕrsāns. *Lr.* (VI, 1174).

Inscūdī. *parf. mixte de* Insideo *et* Insido.

Inscūtō, ēs, ūī, ĕrĕ, *et* Inscūtēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Vieillir de ou sur.* Crēdĭbĭlĕ ĕst nōstrīs inscūtūissĕ mālis. *O.* Inscūtūīquĕ Librīs ĕt cūrīs. *H.*

Inscūsĭbĭlis *et* Inscūsĭlis, ĕ. *Non sensible, que les sens ne peuvent saisir.* Ēst inscūsĭbĭlis mōrbŭs, sĕd nōxĭă fōrmæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 34). Ēx inscūsĭlĭbŭs nĕ crēdās sēnsĭlĕ gīgnī. *Lr.* (II, 865). PPII. Sēnsŭm fŭgĭēns, fallēns. *Voy.* Sensilis.

Inscpūltŭs, ă, ŭm. *Non enseveli.* Pōst, inscpūltă mēmbrā dĭffĕrēnt lūpī. *H.* Pātĕr inscpūltŏs spĕctĕt. *Sen.* (*Thyest.* 753). *Voy.* Inhumatus.

Inscquēns, tis. *Suivant.* Aūdĭt pāctă Pĕlŏps, nĕc inscquēntĕm. *Sid.* (*Pan.* 2459). *Voy.* Sequens.

† Inscquŏ *ou* Inscĕcŏ, ĭs, sēcī, scquĭtŭm. *arch. pour* Insequor. *En partic. Dire, raconter, chanter.* Vīrūm mĭhī, Cămēna, inscquĕ vērsūtŭm. *L. And.* (apud *Gell.* 18, 9. *Festus* : « *Inseque* apud *Ennium*, dic; *insexit*, dixit. » *Gloss. Philox.* Inseque, *εἰπέ.* Ne forte credas quod contendit *Ramsh. Gr. Lat.* p. 207, voci etymon esse *secare*, auctorem habes *Placidum*, qui in *Gloss.* p. 477 : « *Insequis*, narras, refers, et interdum pergis. »)

Inscquŏr, ĕrĭs ; cūtŭs sŭm, quī. *d. Poursuivre.* Inscquĭtŭr, trĕpĭdĭquĕ pĕdĕm pĕdĕ fĕrvĭdŭs ūrgĕt. *V.* Prōximŭs hŭīc, lōngō sĕd prōximŭs întĕrvāllō, Inscquĭtŭr Sāllŭs. *Id.* SYN. Sĕquŏr, pērsĕquŏr, înstŏ, ūrgĕō, ăgĭtō. PHR. Dēmōlĕōs cūrsū pālāntēs Trōās ăgēbăt. *V.* ‖ *Au fig. Poursuivre, persécuter.* Nūnc ĕădĕm fŏrtūnă vīrōs tōt cāsĭbŭs āctōs Inscquĭtŭr. *V.* Inscquĕrĭs crīmĕn. *O.* Ōrā prōtĕrvīs Inscquĭtŭr mānĭbŭs. *Id.* Jāctō quī sēmĭnĕ prōtĭnŭs ārvă Inscquĭtŭr. *V.* Sævīsquĕ fŭrēns în jūrgĭă dictīs Inscquĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Inscctŏr, pērsĕquŏr, ūrgĕō, lăcĕssō, înstŏ, fătīgō. ‖ *Suivre, succéder.* Inscquĭtŭr clāmōrquĕ vīrūm strĭdōrquĕ rŭdēntūm. *V.* Nōx inscĕūta ĕst ; ăbĕūnt sĕcūrī dŏmūm. *Ph.* SYN. Sĕquŏr, sūccēdō, ēxcĭpĭō. ‖ *Continuer, persister.* Inscquŏr ĕt caūsās pēnĭtŭs tēntārĕ lătēntēs. *V.* Cōnvēllĕrĕ vīmĕn Inscquŏr. *Id.* SYN. Pērgō, înstŏ.

Inscrēnŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas serein.* Nēc tāntīs Hўās inscrēnă nīmbīs. *St.*

1. Inscrŏ ; ĭs, ĕrŭī, ĕrtŭm, ĕrĕrĕ. *Mettre dans, insérer.* Inscrĭtŭr mĕdĭŭm rādĭīs sŭblēmĕn ăcūtīs. *O.* Hīstŏrĭæ tūrpēs inscrĕrŭīssĕ jŭvābō. *Id.* Ēt vŏlŏ tē chārtīs inscrĕrŭīssĕ mĕīs. *M.* (IV, 31). SYN. Inscrtŏ, ĭmmittŏ, însĭnŭŏ, miscĕō, ĭmmiscĕō, ădhĭbĕō. ‖ *Mettre parmi, au nombre.* Quōd sī mĕ lўrīcīs vātĭbŭs inscrīs. *H.* Inscrĭt Æăcĭdis ălĭēnæ nōmĭnă gēntīs. *O.* SYN. Ănnūmĕrō, ăddō, ădscrĭbō.

2. Inscrŏ, ĭs, sēvī, sĭtŭm, ĕrĕrĕ. *Enter, greffer.* Nēc mŏdŭs inscrĕrĕre ătque ŏcŭlōs ĭmpōnĕrĕ sĭmplēx. *V.* Inscrĕ, Dăphnī, pīrŏs. *Id.* VERS. Prūnīs lăpĭdōsă rūbēscĕrĕ cōrnă. *V.* Mūtātămque însĭtă mālă Pĕrrĕ pīrŭm. Ōrnūsquĕ încănŭīt ălbō Flōrĕ pīrī. Mīrātūrquĕ nŏvās frōndēs ĕt nōn sŭă pōmă (arbor). *Id.* Făc rāmŭm rāmŭs ădōptĕt, Sĕtquĕ pĕrēgrīnīs ārbŏr ŏpăcă cōmīs. *O.* Sī quīs cōnclūdăt cōrtĭcĕ rāmōs, Crēscēndō jūngī, părĭtĕrquĕ ădōlēscĕrĕ cērnăt. Fissăque ădōptīvās ăccĭpĭt ārbŏr ŏpēs. *Id.* Înūtīlēsvĕ rāmōs ămpūtāns, Fēlĭcĭorēs înscrīt. *H.* Ălĭēnă stīrpĕ grăvātă, Mītīs ădōptātīs cūrvātŭr frūgĭbŭs ārbŏs. *Col.* Nōn mĭnŭs ārtĕ mĕă mūtābĭlīs ĭndŭīt ārbŏs Ignōtās frōndēs ĕt nōn gēntīllă pōmă : Ārs mĕă nūnc mālō pīră tēmpĕrāt, ĕt mŏdō cōgīt Însĭtă prăecŏquĭbŭs sūbrĕpĕrĕ pērsĭcă prūnīs. *Calp.* Quæ quĭbŭs hōspĭtĭlŭm præbĕnt vīrgūltă, dŏcēbŏ, Quæ sĭt ădōptīvīs ārbŏr ōnūstă cōmīs. *Pallad.* Fœdĕrĭbŭs blāndīs dūlcēs cōnfundĕrĕ sūccōs. Cūr nōn ārbŏrĕ înŏps pīnguēscăt ăb hōspĭtĕ gēmmă, Ēt dēcŭs ēxtĕrnī flōrīs ădĕptă mĭcĕt ? Fēcundăt stĕrĭlīs pinguēs ŏlĕāstĕr ŏlīvās, Ēt quæ nōn nōvīt mūnĕrā, fĕrrĕ dŏcĕt. Nēc nōn ēt cĭtrĕī pălluntŭr mūltă rāmī Pignŏrā, quæ grăvĭdō cōrtĭcĕ mōrŭs ălĭt. *Id.* Ēccĕ tĭbī însĕrtō rĕvĭrēscĭt nūnc ŏlĕāstrō Trūncŭs, ĕt ēxtĕrnī vēstĭtŭr cōrtĭcĕ lībrī. *Prud.* (Cf. *Virg. G.* II, 73 *sq.*; *Pallad. de Insit.* passim). ‖ *Au fig.* Însēvīt cæcōs ŏcŭlōs. *Prud.* (*Apoth.* 743). Nūm quă tĭbī vĭtĭōrum însēvĕrīt ōllim Nātūră. *H.* Nēc tămĕn hōs mōtŭs... Însēvĕrĕ ănĭmō. *Prosp.* (*Ingr.* II, 153). *Voy.* Infundo.

Inscrpŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se glisser dans ou sur.* Jām sōmnŭs ăvārīs Inscrpīt cūrīs. *St.* Inscrpĕrĕ mūrmŭr ārēnīs. *Cl. Voy.* Serpo.

Inscrtă, æ. *f.* (Gr. ἔμβλημα). *Mosaïque, ouvrage incrusté; ornement.* Frūgālĭtās înscrta ĕst rūmōrĭs bŏnī. *P. Syr.* (apud *Gell.* 17, 14. Alii leg. *miseria est*). *Voy.* Emblema.

Inscrtātŭs, ă, ŭm. *Enfoncé.* Jāmque înscrtātō rĕsĭstrārāt vīscĕrā cūltrō. *Prud.* (*Apot.* 532).

Inscrtĭm. *En s'insinuant au travers.* Quūm sōlīs lūmĭnă cūnquĕ înscrtim fŭndūnt rādĭōs pĕr ŏpăca dŏmōrŭm. *Lr.* (II, 114).

Însertō, ās, ārē. *fréq. de* Inserō 1. Clŷpĕōquĕ sĭnĭstrăm Însertābam āptāns. *V.* Nūbĭbŭs Însertāns căput (arbor). *Sil.* ‖ *Au fig.* Ēt cœlō mēntem Însertāssĕ vētāntī. *St.*

Însertŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Însero 1. *Mis dans, insére.* Prōfŭīt Însertōs lătĭcēs ĭnfundĕrĕ cōrnū. *V.* Însertāquĕ pōstī (sera). *O.*

† Însertvĭbō. *arch. pour* Inserviam. (*Pl. Most.* I, 3, 59.)

Înservĭō, īs, īrĕ. *n. Avoir soin, s'occuper exclusivement de.* Pĕrvĭgĭl înservĭbăt ĕquō. *Sil.* Înservīt hŏnōrī. *H.* Ămĭco ătque æquālī sŭō Vīdĕo înservīrĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 8). SYN. Cūrō, invĭgĭlō, stŭdĕō. ‖ † *act. Asservir, rendre esclave.* Mātrōnæ, nōn mĕrētrĭcĭum ĕst ūnum înservīre ămantĕm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 33. *Ib.* 59).

Înservō, ās, ārē. *Garder dans.* Ēlўsĭas dēdĭt înservārĕ vōlŭcrēs. *St.* Gĕmĭt înservāntĕ nōvĕrcā. *Id. Voy.* Servo.

Însessŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Insideo. *Qui sert de siége ou de résidence, occupé.* Hōrrendīs însessă cŭbĭlĭa mōnstrīs. *St.* Însessāquĕ pōndĕrĕ tāntō (humus). *Sil.*

† Însexī. *parf. de* Insequo.

Însibĭlō, ās, ārē. *Siffler dans ou sur.* Ŭbī trŭx însibĭlăt eūrŭs. *O.* Dēnsīs însibĭlăt āër Vērbĕrĭbŭs. *Stat.*

Însiccātŭs, ă, ŭm. *Humide.* Vūlnĕrāquĕ ĭstă fĕrēns pūtrī însiccātă crŭōrĕ. *St.*

Însiclă, æ. *f., et* Însiclŭm, ī. *n. Animal farci.* (Cf. *Varr. L. L.* 4, 22; *Macr. Sat.* 7, 8; *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 2, 26.) ‖ *D'où* Însiciārĭus, ă, ŭm. *Farci.* Trūdĭtŭr ē mēdĭīs însiclāta nītens (*Anthol.* II, 446. Ubi *Burm.* de varia scriptura agit).

Însīdens *et* Însidēns. *part. p. de* Insideo *et* Insīdo. Mōnstrūm rĕpŏnĕ mājŭs : hŏc săxum însīdens. *Sen.* (*Phœn.* 122).

Însīdĕō, ēs, ēdī, ēssŭm, īdērĕ. *n. Être assis sur.* Însclă Dīdō Însidĕāt quāntŭs mīsĕræ dĕŭs. *V.* Effĭngōquĕ mānŭs, însidēōquĕ tōrō. *O.* SYN. Însīdō. *Voy.* Sedeo. ‖ *Se poser, s'établir, se fixer.* Gēns bĕllō præclārā jŭgis însēdīt Ētrŭscīs. *V.* Sīlvīs însēdīt ĭnīquīs. *Id.* SYN. Însīdō, cōnsīdō, occŭpō. ‖ *Au fig.* Nēc tāntŭs ūnquām sīdĕrum însēdit văpŏr sĭtĭculōsæ Āppŭlĭæ. *H.* Tōrpŏr însēdit pĕr ārtŭs. *Sen.* (*OEd.* 224). ‖ *act.* Jām sūmmās ārcēs Trītonĭă, rĕspĭcĕ, Pāllas Însēdit. *V.* Ēt pātrĭās dabĭt însēdissĕ sĕcurēs. *St.* Sĭlvārum ānfrāctŭs cæcīs însēdĕrat ārmīs. *Sil.* Mĕă quōd vātēs însēdit Āpŏllŏ Pēctŏră. *V. Fl.* ‖ *Être gravé dans l'esprit. Voy.* Inhæreo.

Însidlæ, ārŭm. *f. pl. Embûches.* Nūllæ hīc însīdlæ tālēs, âbsistĕ mŏvērī. *V.* Cūnctă sĭne însidlīs, nūllāmquĕ tĭmēntiă fraŭdēm. *O.* SYN. Dŏlī, fraŭs, fraŭdēs. EP. Occŭltæ, dŏlōsæ, fallācēs, cæcæ, tăcĭtæ; ĭnīquæ, mălignæ, nĕfandæ. *Voy.* Insidior, Dolus. ‖ *Embuscade.* Tūrpēs, prīmōrdĭă bĕllī, Însidĭās. *St.* Însidĭās ārmāquĕ tĕctă pārānt. *O.* SYN. Dŏlī, fūrtŭm. EP. Nocturnæ, hostĭles. VERS. Furtă pārō bĕllī cōnvĕxo ĭn trāmĭtĕ sĭlvæ. *V.* Haŭd fūrtō mĕlĭŏr, sĕd fortĭbŭs ārmis. Ēst cūrvo ānfrāctŭ vāllēs accommŏda fraudi, Ārmorŭmquĕ dŏlīs. *Id.* Însidĭās nātūră lŏcō cæcāmquĕ lătēndī Strūxit ŏpĕm. *St.*

Însidĭāns, tis. *Qui frappe sourdement, perfide.* Cūspĭdĕ trŭx Pĕrĭphās, ĭtўs însidĭāntĕ sāgittă. *St. Voy.* Dolosus. PHR. Lōngĕ fallēntĕ sāgittă. *V.*

Însidiātŏr, ōris. *m. Qui tend des embûches.* Însidĭātōrĕm prærōsō fŭgĕrīt hāmō. *H.*

Însidĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a dressé des embûches.* Æ vĕlŭtī plēnō lŭpŭs însidĭātŭs ŏvīlī. *Y.*

Însidĭŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Dresser des embûches.* Tūtĭŏr ēst vīrtūs : însidĭēmŭr āprīs. *M.* (XII, 14). Hostĭbŭs însidĭŏr, fossās mūnīmĭnĕ cingŏ. *O.* Hīscĭnĕ tu, ămābŏ, nōn cōntra însidĭābĕrĕ? *Ter.* (*Hec.* I, 1, 13). SYN. Excĭpĭō. PPH. Însidĭās pārŏ, strŭŏ, pōnŏ, mŏlĭŏr, făcĭŏ, tēndŏ, mĕdĭtŏr, lŏcŏ, cōllŏcŏ, cōmpārŏ, ĭnstrŭŏ, cōmpōnŏ, pōrtŏ. Însidĭīs ămbĭŏ, circūmdŏ, pĕtŏ, excĭpĭŏ, dēcĭpĭŏ, circūmvĕnĭŏ. Dŏlōs nĕctŏ, tēndŏ, mĕdĭtŏr. VERS. Nec lŭpŭs însidĭās pĕcŏrī, nĕc rēllă cervīs Ūllă dŏlūm mĕdĭtāntŭr. *V.* Nōn lŭpŭs însidĭās ĕxplōrăt ŏvīllă circūm. Nēc grĕgĭbŭs nŏctūrnŭs ŏbāmbŭlăt. Lŏcum însidlīs cōnspĕxĭmŭs ĭpsī. *Id.* Nēc vōs rīvālī lăquĕŏs cōmpōnĭtĕ. *O.* Cētĕră vĭrgŭltīs ābdĭtă tūrbă tătĕt. *Id.* Sēdĕt ēnsĕ rĕpōstō Ābdĭtŭs. *Sil.* Vēllt însidĭīs ăltās sī claŭdĕrĕ vāllēs. *Tib.* Nēc tāmĕn însidĭās prædātŏr ŏvīllĭbŭs ūllās Āfferĕt. *Calp.* Illī dem hŏdīe însidĭās sĕnī. *Pl. Voy.* Decipio, Dolus.

Însidĭōsŭs, ă, ŭm. *Insidieux, perfide.* Hīnc fēssōs pēnĭtŭs sūbrēpsĭt ĭn ārtŭs Însidĭōsa quĭēs. *St.* Nūnc quŏquĕ formōsis însidĭōsă mānēnt (theatra). *O.* Ūt pātrĭs ăttēntī, lēnōnĭs ŭt însidĭōsī. *H.* PHR. Hăbēnt însidĭās hŏmĭnĭs blāndĭtlæ mēllī. *Ph. Voy.* Dolosus.

Însidŏ, ĭs, ēdī, īdērĕ. *n. S'asseoir, s'arrêter sur.* Flōrĭbŭs însīdūnt vārlĭs, ēt cāndĭdă circūm. *V.* Ēt crēdĭt tăctĭs dĭgĭtōs însīdĕrĕ membrĭs. *O.* SYN. Însīdĕō. *Voy. ce mot.* ‖ *pass. unip.* Fēssis însīdĭtŭr āstrĭs. *St.*

Însignĕ, ĭs. *n. Marque distinctive, insigne, ornement.* Mūtēmŭs clўpĕōs, Dānăūmquĕ însignĭă nōbĭs Āptēmŭs. *V.* Clўpĕquĕ însignĕ dĕcōrūm. Ĭt bēllātŏr ĕquŭs pōsĭtīs însignĭbŭs Æthŏn. *Id.* Pōnās însignĭă mōrbī. *H.* Vīttæ tĕnŭēs, însignĕ pŭdōrĭs. *O.* SYN. Dĕcŭs, ōrnāmēntŭm, ōrnātŭs, signŭm, hŏnŏr *ou* hŏnōs. *Voy.* Ornatus.

Însignĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Rendre remarquable, décorer.* Clўpĕum sūblātĭs cōrnĭbŭs Īō Aūro însignībăt. *V.* Fāstĭgĭă tēmplī Cāptæ însignĭbānt gēntēs. *St.* SYN. Dĕcŏrō, ōrnō. *Voy.* Decoro.

Însignĭs, ĕ. *Remarquable, distingué, orné.* Ipsī pĕr mēdĭās ăcĭēs însignĭbŭs ālīs. *V.* Ōstrōquĕ însignĭs ĕt aŭrō. *Id.* Ēt magnīs însignĭă dēntĭbŭs ōrā. *O.* SYN. Cōnspĭcŭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, clārŭs, ēximĭŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns, ōrnātŭs. ‖ *Illustre, célèbre.* Mūltăque însignĕm rēddĭdĭt ārtĕ. *O.* Însignĭă fāctă placēbānt. *Id.* Tĭtŭlĭs însignĭs ævōrŭm. *L.* SYN. Cēlĕbĕr, clārŭs, præclārŭs, illūstrĭs, inclўtŭs, nōbĭlĭs. *Voy.* Celeber. ‖ *arch. Laid, difforme, infâme, diffamé.* Flēbĭt, ĕt însignĭs tōtā cāntābĭtŭr ūrbĕ. *H.* (*Festus* : « *Insignis* tam ad laudem quam ad vituperationem inflecti potest. ») *Voy.* Insignitus.

Însignītē. *adv. D'une manière remarquable* (*ordint. en mauv. part*), *inouïe.* Ēăm fĭĕrī æpŭd mē tam însignītē injūrĭăm. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 77. *Id. Cas.* V, 4, 31). Ĭmo hĕrcle însignītē ĭnīquē. *Id.* (*Rud.* IV, 4, 53. Cf. *Non.* 2, 477 : « *Insignite*, cum indicio notæ. » *Cic. Quint.* 23 : « Nec quisquam inventus est tam *insignite* improbus. »)

Însignītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Insignio. *Rendu remarquable, orné.* Hæc tŭ Sīdŏnĭō pōtēs însignītŭs āmĭctŭ Dĭcĕrĕ. *O. Voy.* Ornatus. ‖ *En mauv. part : Laid, difforme; honteux.* Ne ūxŏr mī însignītōs pŭĕrōs pārĭăt pōstĕă. *Pl.* (apud *Fest.*). SYN. Însignĭs. ‖ *qqf. Soldats rangés sous différentes enseignes.* Însignĭtă fĕrē tūm mīllĭă mīlĭtŭm ōctŏ. *Enn.* (apud *Prisc.* 1, 556).

Īnsillă, ŭm. *n. pl. Pédales de tisserand, ou selon d'autres, navette.* Īnsillæ, ārum fūsi, rādii scāpique sonantes. *Lr.* (V, 1352. Alii aliter leg. et interpretantur).

Īnsillēns, tis. *Qui saute.* Īnsilliēntē marī. *Sil.*

Īnsilliō, īs, silŭi *et qqf.* silīi, sultŭm, silīrĕ. *n. Sauter dans ou sur.* Insilit hūc, mīrumque fŭit pŏtŭissĕ : vōlābat. *O.* Pŭppiquĕ rēcurvæ Insilit. *Id.* Insilŭērĕ vădis. *St.* Tigumque sŭprā turbā pĕtŭlāns insilit. *Ph.* SYN. Sălio, ēmico, irrŭo. PPH. Sāltŭ ingrĕdĭor, ascendŏ, vĕnio. ‖ *act.* Ārdentem frīgidus Ætnam Insilŭit. *H.* Insilŭit, solo nŏcitūrus pŏndĕrĕ, pŭppim. *L.* Āttŏnĭta cum virgine pŭppim Insilit. *V. Fl.*

† Īnsĭmŭl. *Comme* Simul. Et gentes ălīs insĭmŭl tŏgātas. *St.* (*Silv.* I, 6, 36).

Īnsĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Accusé.* Nĕquĕ mē pērpĕtiār prōbri Fālso insĭmŭlātăm. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 7).

Īnsĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Accuser.* Crīmĭnĭbus falsīs insĭmŭlāssĕ vĭrum. *O.* Si hĕrum insĭmŭlābis malitiæ, măle audiēs. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 12). Vērum insĭmŭlārī nōlŏ. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 30). SYN. Ārgŭŏ, accūsŏ, *etc. Voy.* Culpo.

Īnsincērŭs, ă, ŭm. *Gâté, corrompu ; au fig. vicieux.* Īnsincērŭs æpēs tŭlĕrit crŭŏr. *V.* Īnsincēra æclēs. *Prud.* (*Ham.* 68). SYN. Corrŭptŭs, prāvŭs.

Īnsĭnŭātĭŏ, ōnis. *f. L'action de s'insinuer.* Eădem insĭnŭātĭŏ pōntī Eurōpam et Lĭbўăm răpĭdŏ dīstĕrmĭnat æstŭ. *Avien.* (*D. Ter.* 397).

Īnsĭnŭātŭs, ă, ŭm. *Insinué.* Vōx ōmnĭs Īn aūrēs Insĭnŭātă. *Lr.* (IV, 525).

Īnsĭnŭŏ, ās, ārĕ. *Faire entrer, insinuer.* Vix pŏssit pĕr sēptă dŏmōrŭm Insĭnŭārĕ sŭum rădiis ārdentĭbŭs æstŭm. *Lr.* (VI, 859, de sole). Insĭnŭārĕ rătĕm tĕrris. *Avien.* (*Arat.* 312). Tempŏrĕ tām făcĭlĕs insĭnŭāntŭr ŏpēs. *Pp.* (III, 7, 28). SYN. Immittŏ, insĕrŏ, indŏ, infundŏ, inspīrŏ. ‖ *n. S'insinuer, pénétrer.* Tum vērŏ trĕmĕfactă nŏvŭs pĕr pectŏră cūnctis Insĭnŭat pavŏr. *V.* Mūltă pĕr ipsās Insĭnŭānt nārēs infesta ătque æspĕra ŏdŏrĕ. *Lr.* (VI, 778). Mūltă, dŏlŏrem ŏcŭlis quæ gignunt Insĭnŭandŏ. *Id.* (IV, 331). SYN. Insmuŏr, pĕnĕtrŏ, sŭbĕŏ, intrŏ, infundŏr, pērmĕŏ. ‖ *act. Pénétrer un corps, et au fig.* Ăn pēcŭdēs ălĭās dīvĭnĭtŭs Insĭnŭĕt sē. *Lr.* (I, 117). Cæcăsquĕ lătĕbrās Insĭnŭare ōmnes. *Id.* (I, 408). Miseros pĕrge insĭnŭārĕ părentēs. *St.*

Īnsĭpĭdŭs, ă, ŭm. *Dépourvu de saveur. Voy.* Insulsus. ‖ *Au fig.* Ēxtŭnc insĭpĭdŏ mūlĭĕr prævĕntă rĕātū. *Alcim.* (II, 402).

Īnsĭpĭēns, tis. *Insensé.* Ō sæclum insĭpĭēns et īnfĭcētum ! *Cat.* (43, 8). Quāmvis insĭpĭēns, pŏtĕrat pērsēntiscĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 21). *Voy.* Stultus.

Īnsĭpĭēntĕr. *Sottement.* Nūnc dēmum ă mĕ insĭpĭēntĕr factum esse arbĭtrŏr. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 78. *Id. Truc.* IV, 3, 53). *Voy.* Stulte.

Īnsĭpĭēntĭă, æ. *f. Sottise.* Justa autem ăb injustis pĕtĕre, insĭpĭēntĭa est. *Pl.* (*Amp. prol.* 36. *Id. Mil.* III, 3, 5). *Voy.* Stultitia.

† Īnsĭpŏ, ās, ārĕ, *et* Īnsĭpŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Jeter.* Partem insĭpavi, conclusi, condepsŭi. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 181. Vulgo *insipui. Facuv. ibid.* 10, 3, *insipite*, ubi tamen alii aliter. *Festus :* « *Insipare*, injicere, unde fit *Dissipo.* » Quod subjungit *Insipere*, vereor ne mendum sit, quum statim sequatur *Dissipare, Obsipare*).

Īnsistēns, tis. *Qui s'arrête sur.* Īnsistēns pūrō rēsplendŭīt æthĕrĕ flammă. *Alcim.* (V, 406).

Īnsistŏ, ĭs, stĭtī, sistĕrĕ. *n. Se tenir ferme, s'arrêter, s'appuyer.* Răpĭdisquĕ rōtis īnsistĕrĕ victŏr. *V.* Tĕrrītăque īnsistŏ prōpfōris mărgĭnĕ rīpæ. *O.* Īnstĭtĕrăt digĭtīs primōs sŭspēnsŭs Īn ārtŭs. *Id.* SYN. Cōnsistŏ, innītŏr, nītŏr. ‖ *Poursuivre un chemin, aller.* Ūtrum hăc ăn illăc īnstĭtĕrĭt. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 11). *Voy.* Eo. ‖ *Au fig. S'arrêter sur une idée, s'occuper exclusivement de.* Prōfŭit āssĭdŭē vĭtĭīs īnsistĕre ămīcæ. *O.* Nĕ sōlĭtīs īnsistānt pectŏră cūrīs. *Id.* Măgnīs īnsistĕrĕ rēbŭs. *St.* Sīc ădĕo īnsistīt, sēcŭmque ĭtă cordĕ vŏlūtăt. *V.* ‖ *Poursuivre, parler à l'instant.* Sīc īnstĭtĭt ōrĕ. *V.* ‖ *act. Marcher sur ou dans, fouler, aller, suivre un chemin, au fig. poursuivre l'exécution d'une chose.* Quūm sēmĕl īnstĭtĕrūnt vēstĭgĭă certă vĭāi. *Lr.* (I, 407). Nūllī fās castŏ scĕlĕrātum īnsistĕrĕ limĕn. *V.* Ūtquĕ pĕdum primīs īnfans vēstĭgĭă plāntīs Īnstĭtĕrăt. Vĭămque īnsistĕ dŏmandī. *Id.* Bărbărŭs heu ! cĭnĕrēs īnsistĕt victŏr. *H.* Īrā Jŏvĭs... gĕlĭdum căpŭt īnstĭtĭt Ōssæ. *St.* Īnstĭtit plāntam. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 21, i. e. pedem mihi pede pressit). Īnsiste hŏc nĕgōtĭum săpĭentĕr. *Id.* (*Mil.* III, 3, 55). *Voy.* Calco ou Persequor. ‖ *Avec l'infin. Faire une chose sans s'arrêter, avec insistance.* Ĭndĕ Săgittĭpŏtēns sŭpĕrās convĭsĕrĕ lūcēs Īnstĭtit. *Cic.* (*Arat.* 465). Nĕ quīd tu huīc īnsistās crēdĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 52). Īnstĭtĕrint contendĕrĕ. *Alcim.* (IV, 114). SYN. Pērgŏ.

Īnsĭtĭŏ, ōnis. *f. Action d'enter.* Vēnĕrĭt īnsĭtĭŏ, făc rāmum rāmŭs ădoptĕt. *O.* Āt spĕcĭmĕn sătionis ĕt īnsĭtĭōnis ŏrīgŏ. *Lr.* (V, 1359). *Voy.* Insero 2.

Īnsĭtīvŭs, ă, ŭm. *Enté.* Ūt gaudĕt īnsĭtīvă dĕcĕrpēns pīră ! *H.* SYN. Īnsĭtŭs. ‖ *Enfant naturel.* Et īnsĭtīvos signĭficārī lĭbĕros. *Ph. Voy.* Nothus.

Īnsĭtŏr, ōris. *m. Qui ente.* Īnsĭtŏr hīc sŏlvit pōmōsă vŏtă cŏrōnă. *Pp.* (IV, 8, 17).

Īnsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Insero 2. *Enté.* Mūtātămque insĭtă mălă Fĕrrĕ pĭrum. *V.* ‖ *Au fig.* Quō tōt factă vĭrum tŏtĭēs cĕcĭdĕrĕ, nĕque ūsquăm Æternīs fămæ mŏnŭmentis insĭtă flŏrent ? *Lr.* (V, 333). ‖ *Souv. Donné par la nature, naturel.* Mortălĭbŭs insĭtus hŏrrŏr. *Lr.* (V, 1163). Nōn ēst lignis tămĕn insĭtus ignis. *Id.* (I, 902). Dŏctrīnă sed vim prōmŏvĕt insĭtăm. *H. Voy.* Innatus.

Īnsŏcĭābĭlis, ĕ. *Qui ne peut vivre en bonne intelligence.* Īnsŏcĭābĭlĭŭm dīscrētĭŏ jūstă dĕŏrŭm. *Avien.* (*Arat.* 31. Adde *Sen. Oct.* 541). PHR. Nūllă fĭdēs rēgnī sŏcĭis, ōmnisquĕ pŏtēstās Īmpătĭēns cōnsōrtis ĕrīt. *L.*

Īnsōlābĭlĭtĕr. *Sans pouvoir se consoler.* Răptō dē frātrĕ dŏlēntis Insōlābĭlĭtĕr. *H.*

Īnsōlens, tis. *Non accoutumé.* Quīd tu Æthĕnās īnsōlens ? *Ter.* (*And.* V, 4, 4). Quæ ægrĭtūdo insōlens mĕntem ăttĕntăt tŭăm ? *Pac.* (apud *Non.* 4, 234, ubi plurima sunt). SYN. Insuētus, insōlĭtus. ‖ *Fier, superbe, insolent.* Īmprīmĕrĕtquĕ mūris Hŏstīle ărātrum exercĭtŭs insōlens. *H.* Prīus insōlentĕm Mŏvĭt Achillĕm (serva). *Id.* Jŭbĕtquĕ vŏcēm prĕmĕrĕ : tūnc ille insōlens. *Ph.* Ille insōlens autem ŭt fastīdĭt cārnŭfex ! *Turpil.* (apud *Non.* l. cit.). *Voy.* Superbus.

Īnsōlentĕr. *Extraordinairement.* Et insōlentĕr æstŭēs. *Cat.* (25, 12).

Īnsōlentĭă, æ. *f. Défaut d'habitude.* Īnēptūs, quid mihi vĕllem, ex insōlentĭā Nescībam. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 234). ‖ *Insolence, orgueil.* Mēăquĕ tĕrrā cēdĕt insōlentĭæ. *H.* Ā nōxĭorum prĕmĭtŭr insōlentĭā. *Ph.* Quāproptĕr aūfer frivŏlam insōlentĭām. *Id. Voy.* Superbia.

† Īnsŏlĕo, ēs, ērĕ. *n. areh. Comme* Soleo. Īnsŏlētnĕ mūllĕr dĕcŭmō mēnsĕ pārĕrĕ? *Cæcil.* (apud *Gell.* 3, 16).

Īnsŏlēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir fier.* Mēns īnsŏlēscāt tūrgĭda. *Prud.* (*Peri.* 448). *Voy.* Superbio.

Īnsŏlĭdŭs, ă, ŭm. *Faible.* Tūrgĕt, ĕt īnsŏlĭda ēst (herba). *O.*

Īnsŏlĭtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas l'habitude.* Īnsŏlĭtă cēpī tēmpŏrĭs ārmă mănū. *O.* Prædĕnt insŏlĭtās ăd jŭgă cūrvă jŭbās (leones). *Id.* SYN. Īnsuētŭs, insŏlēns, īnāssuētŭs. ‖ 2. *Inaccoutumé, extraordinaire.* Īnsŏlĭtīs trĕmuērūnt mōtĭbŭs ālpēs. *V.* Ēt tŭlit ēlŏquĭum īnsŏlĭtŭm facūndlă prærĕcēps. *H.* Īnsŏlĭtos docŭĕrĕ nīsus. *Id.* SYN. Īnsuētus, inexpertŭs, intēntātŭs, nŏvŭs, Inaudĭtŭs, inūsĭtātŭs. PPH. Non *ou* haud sŏlĭtŭs. VERS. Nōn ūsĭtātă nĕc tĕnŭī fĕrār pĕnnā. *H.* Nĕscĭŏ quă prætĕr sŏlĭtŭm dulcĕdĭnĕ lætāt. *V.* Quærĕ pœnārŭm gĕnŭs Haud ūsĭtātŭm. *Sen.* Exemploquĕ carĕns ēt nŭlli cognĭtŭs ævō Lūctŭs ĕrāt. *L.* Nōn ĕgŏ cōnsuētō mōrtālĭbŭs ūrŏr ămōrĕ (*Ciris*, 259).

? Īnsŏlŭs, ă, ŭm. *Comme* Insolitus. (*Afran.* apud *Non.* 2, 426. Sed lege cum aliis *in solum.*)

† Īnsŏmnĭă, æ. *f. arch. Insomnie, veille.* Pĕrdĭta ĭlĭtŭvĭe ătque īnsŏmnĭă. *Pac.* (apud *Charis.* 1, 78). Īnsŏmnĭa, ærŭmna, errŏr, tĕrrŏr ēt fŭgă. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 25. Adde *Cæcil.* apud *Non.* 3, 113).

Īnsŏmnĭs, ĕ. *Qui ne dort pas, privé de sommeil.* Pōmăquĕ ăb īnsŏmnī mălĕ cūstōdĭtă drăcōnĕ. *O.* Frigĭdās Noctēs nōn sinĕ mūltīs Insŏmnĭs lăcrĭmīs ăgit. *H.* SYN. Vigĭlāns, vigil, pervigĭl, insŏpītŭs, ēxsŏmnĭs, pērnōx. PPH. Sŏmnī inŏps, ēxpērs, immĕmŏr, ignārŭs, insclŭs, nescĭŭs. VERS. Nĕc placĭdam mĕmbrĭs dăt cūra quiētĕm. *V.* Nĕque ūnquăm Sōlvĭtŭr ĭn sŏmnōs. Ēt intĕr Dūră jăcēt pērnōx īnstrātō săxă cŭbĭlī. Nĕc dulcī dēclĭnăt lūmĭnă sōmnō. *Id.* Nōctēs vigĭlāntŭr ămāræ, Nĕc tĕnĕr ĭn mĭsĕrō pectŏrĕ sōmnŭs ădēst. *O.* Sēx illăm nōctēs, tōtidĕm rĕdeuntĭa sōlĭs Lūmĭnă vidĕrūnt inŏpēm sōmnīquĕ cĭbīquĕ. *Id.* Exănĭmĕm vigĭlārĕ mētū. *H.* Vigĭl ĭllĕ, nĕc ullăm ăd rĕquiēm facĭlis. *Sil.* Ēt vigĭlēs ōbĕunt lănguentĭă lūmĭna nōctēs. *L. Voy.* Vigilo, Dormio. ‖ *En parlant d'une chose.* Insŏmnēs ŏcŭlōs rŭbŏr ĕxcĭtăt. *St.* Invĕnĭt insŏmnī vōlvēntēm pŭblĭcă cūrā fātă vĭrūm. *L.* SYN. Vigil. ‖ *Nuit pendant laquelle on ne dort pas.* Nōctēm cūstōdĭă ducĭt Insŏmnēm fābŭlă nōctēs. *Cl.*

Īnsŏmnĭum, ĭi. *n., et ordint.* Īnsŏmnĭă, ōrŭm. *pl.* (ἐνύπνιον). *Vision nocturne, songe.* Sēd fălsa ăd cœlum mittunt insŏmnĭă mānēs. *V.* Quæ mē sūspēnsam insŏmnĭă tērrent? *Id.* Quālĭă nōn tōtās pĕrăgunt insŏmnĭă mēntēs. *St.* Ūt tĕtĭgī Pōntum, vexānt insŏmnĭă. *O.* (Adde *Tib.* III, 4, 1; *Sil.* X, 357. Cf. *Charis.* 1, 78; *Macr. Som. Scip.* 1, 3). *Voy.* Somnium.

Īnsōnāns, tis. *Qui fait du bruit.* Grăecŭs pŭĕrōs ūt dŏcĕt īnsōnāns măgistĕr. *T. Maur.* (*Litt.* 177). ‖ *act.* Ēt tē nōbĭlĕ cārmĕn insōnāntĕm. *St.*

Īnsōnŏ, ās, ŭī, ārĕ. *n. Rendre un son, faire du bruit, retentir.* Impŭlsū quo maxĭmŭs īnsŏnăt ætherr. *V.* Īnsŏnuērĕ cāvæ gĕmĭtūmquĕ dĕdērĕ cavērnæ. *Id.* Īnsŏnŭīt contēntō nervŭs ăb ārcŭ. *O.* SYN. Sŏnŏ, rĕsŏnŏ, strĕpŏ, etc. *Voy.* Sono. ‖ *En partic. En parlant des instruments.* Călămis ăgrēstĭbŭs īnsŏnăt ĭllĕ. *O.* Īnsŏnŭērĕ tŭbæ. *L.* SYN. Sŏnŏ, cănŏ. ‖ *act. Voy.* Insonans.

Īnsōns, tis. *Innocent, non coupable; vertueux.* Ēt mēcum īnsōntĭs cāsum indignābăr ămīcī. *V.* Frātērnī sănguĭnĭs īnsōns. *O.* Quī sē dicāvīt mōntĭum Īnsōntēm jūgīs. *Sen.* (*Hip.* 487). *Voy.* Innocens. ‖ *En parlant d'une chose.* Ēt crĕmăt īnsōntēs hōstĭcă flāmmă cāsās. *O.* SYN. Innŏcŭŭs, immĕrĭtŭs. ‖ *Qui ne fait pas de mal.* Tē vĭdĭt īnsōns Cērbĕrŭs. *H.*

Īnsōpītŭs, ă, ŭm. *Qui ne dort pas.* Tērrĭgĕnăsquĕ fĕrōs īnsōpītŭmquĕ drăcōnĕm. *O.* (Adde *Luc.* IX, 357). *Voy.* Insomnis. ‖ *Au fig.* Īnsōpītōsquĕ mănērĕ (ignes). *Cl.*

Īnsōrdŏī. *parf. de* Insordeo, *servant à* Insordesco. *n. Devenir sale.* Quūm sŭbĭtis tĕctūs nīmbĭs īnsōrdŭĭt æthēr. *Rutil.* (1, 617).

† Īnspătĭāns, tis. *Qui erre dans ou sur.* Innŏcŭās ĭntĕr flāmmās prōcŭl īnspătiāntĕm. *Prud.* (*Apoth.* 192. Sic optt. edd. Alii, *exspatiantem*).

Īnspĕctŏ, ās, ārĕ. *Regarder.* Vĭdĕn' mĕ ūt răpĭŏr? Vĭdĕō ătque īnspĕctō lĭbĕns. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 31. *Id. Capt. prol.* 65). Rārā prŏfānātās īnspĕctānt nūmĭnă tērrās. *St. Voy.* Inspicio.

Īnspĕctŏr, ōris. *m. Spectateur.* Īnspĕctōr clādīs prŏprĭæ, gēntĭquĕ sūpērstēs. *Alcim.* (V, 715).

Īnspĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Inspicio. *Examiné.* Quīdăm mĕ mŏdŏ, Rūfĕ, dilligēntĕr Īnspĕctŭm, vĕllŭt ēmptŏr aūt lānĭstă. *M.* (VI, 82).

Īnspĕctŭs, ūs. *m. Examen; vue attentive.* Pāscĕ tŭōs īnspĕctu ŏcŭlōs, ēt singŭlă lūstră. *Vet. Epig.* (apud *Maium*; vol. III, p. 359).

Īnspērāns, tis. *N'espérant pas.* Īnspērāntī hoc ēst grātum ănĭmō prŏprĭē. *Cat.* (106, 2. Adde *Tib.* 1, 9, 13).

Īnspērātŏ. *adv. D'une manière inattendue, inespérée.* Īnspērāto ăblātĭ, quem ūna ăngina ăbstŭlĭt hōră. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 50. Adde *Argum. Pl. Aul.* 1, 14).

Īnspērātŭs, ă, ŭm. *Inattendu, inespéré.* Ērgo īnspērātă tāndĕm tēllūrĕ pŏtĭtī. *V.* Ergo īnspērāta dēprēnsum in lūcĕ rĕpēntĕ. *Id.* Īnspērātă tŭæ quūm vēnĕrĕt plūmă sūpĕrbĭæ. *H. Voy.* Improvisus. ‖ Ex īnspērātō. *Comme* Insperato. (*Pl. Stic.* II, 1, 32.)

Īnspērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Répandre sur.* Hīnc sălĭs īnspērgīt mĭcās (*Moret.* 97). Egrĕgĭo īnspĕrsōs rĕprĕhēndās corpŏrĕ nævōs. *H. Voy.* Spargo.

Īnspĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ĕctum, ĕrĕ. *Regarder, examiner.* Rēgĭbŭs hīc mōs ēst, ŭbi ĕquōs mĕrcāntŭr, ōpertōs īnspĭcĭūnt. *H.* Ēt mōrēs hŏmĭnum mŭltōrum īnspēxit ēt ŭrbēs. *Id.* Īnspĕctūra dŏmōs. *V.* Īnspĭcĕ quĭd pŏrtēm. *O.* SYN. Īnspectŏ, spectŏ, intŭĕŏr, cōnsidĕrŏ, etc. *Voy.* Specto. ‖ *Au fig.* Tēmpŏrĕ sic dūro ēst īnspĭcĭēndă fĭdēs. *O.* Tū tāntum īnspĭcĕ quī nŏvŭs pārātŭr. *M.* (1, 55). Īnspēxī mūllĕrĭs sēntēntĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 51). SYN. Exămĭnŏ, explōrŏ.

† Īnspĭcĭum, ĭi. *n. Inspection.* Pōssĕ vĭdērĕ Extōrum īnspĭcĭŭs. *Tertul.* (*adv. Marc.* 1, 15).

Īnspĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre pointu en forme d'épi.* Fĕrrōquĕ facĕs īnspĭcat ăcūtō. *V.*

Īnspīrātŭs, ă, ŭm. *Qui reçoit le souffle.* Nĕctārĕ frondĕ cŏmās, ēt ad īnspīrāta rōtārī Būxă. *Stat.*

Īnspīrŏ, ās, ārĕ. *Souffler sur ou dans.* Nūllŭs īnspīrat sălō vēntŭs. *Sen.* (*Hip.* 1008). Cōnchæquĕ sŏnānti Īnspīrārĕ jŭbēt. *O. Voy.* Spiro, Inflo. ‖ *act. Communiquer par le souffle.* Læsæquĕ vēnēnum Mōrsĭbŭs īnspīrānt. *V.* Vipĕrĕum īnspīrāns ānĭ-

măm. *Id.* SYN. Āffĭō, īmmittō, īnsĭnŭō. || *En parlant de l'inspiration.* Māgnām cuī mēntem ānĭmūmquĕ Dēlĭus inspīrat vātes. *V. Voy.* Affio.

Īnspōllātŭs, ă, ŭm. *Non dépouillé.* Cōrpŭs ĕt ārmā īnspōllātă fĕrām tŭmŭlō. *V.*

Īnspŭō, ĭs, ĕrŭ. *n. Cracher sur.* Ēt, quĭbŭs ōs dīrŭm nāscentĭbŭs īnspŭit, hērbās Āddĭdit. *L.*

Īnspūtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Inspuo. *Cracher sur, mouiller de salive.* Ēt ĕŭm mōrbŭm mī ēsse, ŭt quī mē sĭt ŏpŭs īnspūtārĭĕr. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 22).

Īnstābĭlis, ĕ. *Qui ne reste pas en place.* Ūt cymbæ īnstābĭlēs vēntō jactantĕ. *V.* Sīc ĕrāt īnstābĭlis tēllus. *O.* Īnstābĭlēmquĕ lŏcŭm Dēlŏs dĕdit. *Id.* SYN. Mōbĭlis, vāgŭs, ērrāns. PHR. Nōn stābĭlis rŏtā. *Sen.* || *Au fig.* Īnstābĭlĕ rēgnŭm. *Sen.* (*Thyest.* 215). SYN. Incĕrtŭs. || *Mobile, léger.* Īnstābĭlēs ānĭmōs lūdō prŏhĭbĕbĭs ĭnānī. *V.* SYN. Mōbĭlis, lĕvis, mūtābĭlis.

Īnstāns, tis. *Penché sur, qui presse, poursuit, menace.* Īnstāns ŏpĕrī rēgnīsquĕ fūturis. *V.* Nĕc quīsquam īnstantēs Teucrōs lētumquĕ fĕrentēs Sūstēntārĕ valĕt. *Id.* Tōllĕ fŭgā Tūrnum, ātquĕ īnstantĭbŭs ērīpĕ fātis. *V.* Nōn vultŭs īnstantĭs tўrannī Mēntĕ quātit sōlĭdā. *H. Voy.* Imminens, Minans.

Īnstantĭŭs, ĭi. *m. Instantius Rufus, ami de Martial.* Commēndārĕ mĕās, Īnstantī Rūfŏ, cămēnās. *M.* (VII, 67).

Īnstār. *subst. n.* (*usité seulement au nom. et à l'acc.*). *Ressemblance.* Quāntum īnstār in ĭpso ēst! *V.* Sĕd scĕlĭs hōc mĕrĭtī pōndŭs ĕt īnstār hăbĕt. *O. Voy.* Species. || Ād īnstār, *et plus souv.* Īnstār. *A la ressemblance de, comme.* Īnstār mōntis ĕquŭm. *V.* Vōlăt ātrī tŭrbĭnis īnstār. *Id.* Māgnī mihī nūmĭnis īnstār. *O.* Lūnæ crēscentis ăd īnstār. *Alcim.* (I, 119). SYN. Ūt, rĭtŭ, mōrĕ, *qqf.* lŏcō. *Voy.* Tanquam.

Īnstaurātĭō, ōnis. *f. Rétablissement, guérison.* Nām, sī dēbĭlĭtās rĕdĭt, īnstaurātĭō nōn ēst. *Prud.* (*Apoth.* 113).

Īnstaurātor, ōris. *m. Qui répare, restaurateur.* Īnstaurātōrī grātĭa hăbēndă Lŭpō (*Anthol.* I, p. 475, de fonte). Quæque, īnstaurātor tēmplī, prōmptissĭmus Ēsdrās Ēgĕrīt. *Alcim.* (*ad Sor.* 437).

Īnstaurātŭs, ă, ŭm. *Réparé, rétabli, renouvelé.* Sīnīte īnstaurātă rĕvīsăm Prœlĭă. *V.* Īnstaurāti ānĭmī. *Id.*

Īnstaurō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Recommencer, appréter suivant l'usage ou le rit.* Īnstaurātquĕ dĭĕm dōnīs. *V.* Ērgo īnstaurāmŭs Pŏlўdōrō fūnŭs. *V.* Incĕptōs gĕnĭtōrī īnstaurāt hŏnōrēs. Īnstaurātquĕ chŏrōs. Cērtātim īnstaurānt ĕpŭlās. *Id.* Fōrtīquĕ īnstaurāt prœlĭă lævă. *L.* Īnstaurānt primī cērtāmĭnĕ. *V. Fl.* SYN. Rĕnŏvō, rĕpĕtō, rĕparō, *par ext.* părō, cĕlĕbrō.

Īnstĕrnō, ĭs, ĕrĕ. *Étendre sur.* Pārs ārdŭă cēlsīs Īnstĕrnūnt tăbŭlātă fōrīs. *V. Fl.* Pōntēs īnstrāvĕrĭs ăltōs. *V.* Mōdĭcis īnstrāvīt pūlpĭtă tignis. *H.* Tĕrrāquĕ īnstĕrnār āvĭtă. *St. Voy.* Sterno. || *Couvrir.* Fŭlvīquĕ īnstĕrnōr pēllĕ lĕōnīs. *V. Voy.* Vestio.

Īnstigō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Exciter, animer.* Vārĭis īnstigāt vōcĭbŭs ālās. *V.* Cūnctīquĕ sĕquēntĕm Īnstigānt stŭdĭīs. *Id.* Sōlĭtis hortātĭbŭs āgmĕn Īgnārī īnstigānt. *O.* SYN. Excĭtō, hortŏr, ăcŭō, etc. *Voy.* Accendo, Hortor. || *avec l'inf.* Ēt stĭmŭlī sŭbsūnt, qui īnstigānt lædĕre ĭd ipsŭm. *Lr.* (IV, 1075).

Īnstillātŭs, ă, ŭm. *Versé goutte à goutte.* Vix īnstillātō rēstĭtŭēndă mĕrō (lingua). *O.*

Īnstillō, ās, ārĕ. *act. Mouiller.* Gūttæ, quæ sāxa āssīdŭe īnstillānt Caūcāsī. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). || *Verser goutte à goutte, peu à peu.* Vīnă quŏque īnstillāt. *O.* Cōrnu ipsĕ bĭlĭbrī Caūlĭbŭs īnstillāt, vĕtĕrĭs nōn pārcŭs ăcētī. *H. Voy.* Infundo. || *Au fig.* Præcĕpta aūrĭculĭs hæc īnstillārĕ mĕmēntō. *Hor.*

Īnstĭmŭlō, ās, ārĕ. *Stimuler.* Īnstĭmŭlāt fictīs īnsĭdĭōsă sōnīs. *O.* Īrātām Vĕnĕrĕm Pleurōnĭŭs Ālcmōn Īnstĭmŭlāt vērbĭs. *Id. Voy.* Stimulo, Irrito.

Īnstinctŭs, ă, ŭm. *Excité, poussé, inspiré.* Īnstinctām sācrō mēntēm tĕstātă fŭrōrĕ. *L.* Vōtīs īnstinctă pătērnĭs Ī mĕdĭa īn frātrēs. *St. Voy.* Afflatus.

Īnstinctŭs, ūs. *m. Inspiration.* Rĕm sūmmam īnstinctū sŭpĕrūm mĕrĭtīquĕ dŏlōrīs. *St.* SYN. Īmpŭlsŭs, cōnsĭlĭum, mŏnĭtŭs.

Īnstĭpŭlōr, ārĭs, ārī. *d. Stipuler.* Hŏdīĕ quās ābs tĕ ēst īnstĭpŭlātŭs Pseŭdŏlŭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 7, nempe minæ. *Id. Rud.* V, 3, 25. Cf. *Prisc.* 8, 794). *Voy.* Stipulor.

Īnstĭtă, æ. *f. Bord de robe, lisière.* Quārŭm sūbsūtă tālōs tĕgăt īnstĭtă vēstĕ. *H.* Quæquĕ tĕgīt mĕdĭōs īnstĭtă lōngă pĕdēs. *Q.* SYN. Fīmbrĭă. || *Bandelette.* Cāndĭdă pāmpĭnĕō sūbnectĭtŭr īnstĭtă pilō. *St.* SYN. Tænĭă.

Īnstĭtŏr, ōris. *m. Vendeur, commis de magasin, colporteur, marchand, surtout de denrées étrangères.* Mūndŭs dēmīssīs īnstĭtŏr īn tŭnĭcīs. *Pp.* (IV, 2, 39). Īnstĭtŏr hĭbērnæ tĕgĕtīs. *J.* (7, 221). Ābstŭlĕrāt tōtām tĕmĕrārĭŭs īnstĭtŏr ūrbĕm. *M.* (VII, 60). Āmātă naūtīs mūltum ĕt īnstĭtōrĭbŭs. *H. Voy.* Mercator.

Īnstĭtŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Mettre dans, fixer dans, et au fig.* Văh! quēmquam hŏmĭnem īn ānĭmum īnstĭtŭĕrĕ! *Ter.* (*Ad.* I, 1, 13. Alii leg. *animo*). Ārgūmēntă mūlta īn pectōre īnstĭtŭī. *Pl.* (*Most.* I, 2, 2). SYN. Statŭō. || *Établir, construire, préparer.* Sōlĭdō dē mārmŏrĕ tēmplŭm Īnstĭtŭām. *V.* Īnstĭtŭuntquĕ dăpēs. *Id.* Statŭō, pōnō, cōnstĭtŭō, strŭō, cōnstrŭō, īnstrŭō, părō. || *Faire, fabriquer.* Āmphŏrā cœpit Īnstĭtŭī. *H.* SYN. Fingō, fōrmō. || *Au fig. Établir, instituer, régler.* Īnstĭtŭit sācrōs cĕlĕbrī cērtāmĭnĕ lūdōs. *O.* Hāstātōs īnstĭtŭītquĕ dĕcĕm. *Id.* Hōc sĭbī pŭlchrā sŭūm fĕrrī Prōsĕrpĭnă mūnŭs Īnstĭtŭīt. *V.* Sāpĭentĕr vītam īnstĭtŭīt. *Ter.* (*And.* I, 1, 40). SYN. Statŭō, cōnstĭtŭō, ōrdĭnō, dēcĕrnō. || *Commencer, entamer, entreprendre.* Unde hŏmĭnēs ŏpĕrūm prīmōs vītāquĕ lăbōrēs Īnstĭtŭunt. *H.* Īd nĕgōtĭum īnstĭtŭtum ēst. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 103). Nūnc ĕgo hānc āstūtĭam īnstĭtŭī. *Id.* (*Epid.* III, 2, 27). SYN. Incĭpiō, inchŏō, āggrĕdĭŏr, sūscĭpiō, īnĕō. || *Façonner, instruire, enseigner.* Ītă sum īrrĭtātŭs, ānĭmum ŭt nĕquĕam ăd cōgĭtāndum īnstĭtŭĕrĕ. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 110). Prīmă Cĕrĕs fĕrrō mōrtālēs vĕrtĕrĕ tĕrrām Īnstĭtŭīt. *V.* Īnstĭtūtquĕ rūdēs mūlĭĕr Lŏcūstă prōpĭnquōs. *J.* (1, 71). *Voy.* Doceo.

Īnstĭtūtĭō, ōnis. *f. Science.* Quīdquīd rhētŏrĭcæ īnstĭtūtiōnis, Quīdquĭd grāmmătĭcālis aūt pălæstræ ēst. *Sid.* (*Pan.* 2285). *Voy.* Doctrina.

Īnstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Établi, préparé, commencé.* Rūmpăt ĕt sērpĕns ĭtĕr Īnstĭtūtŭm. *H.* Āmphŏræ fūmŭm bĭbĕre Īnstĭtūtæ Cōnsŭlĕ Plācō. *Id.* Jam īnstĭtūta, ōrnātă, cūncta īn ōrdĭne ānĭmo ŭt vōlŭĕrăm. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 10). SYN. Cœptŭs, īn-

cēptŭs, sŭscēptŭs. ‖ *Instruit.* Prōvēctŭs, ăltŭs, īnstĭtūtŭs dēbĕō. *Paul.* (*Nol. Epist. ad Aus.* 1, 95).

Īnstŏ, ās, ĭtī, ārĕ. *n.* *Être suspendu sur, pencher.* Īnstăt ăquæ, săxūmque ūndĭs immānĕ mĭnātŭr. *V.* Īnstăbĭt sūmmīs mīnŏr Ūrsă cĕrūchĭis. *L.* SYN. Īnsĭstŏ, īmpendĕō, īmmĭnĕō. ‖ *Au fig. Menacer.* Cæcŏs īnstārĕ tūmūltŭs Sæpĕ mŏnĕt. *V.* ‖ *Être penché, appuyé sur.* Jāmquĕ pālăm prēssŏ măgĭs ăc măgĭs īnstăt ărātrō. *Calp.* (4, 121). SYN. Īnnītŏr, īncūmbŏ. ‖ *Suivre de près, poursuivre, presser.* Īnstăt vī pătrĭă Pyrrhŭs. *V.* Cūrsū căŭs ĕt lātrātĭbŭs īnstăt. *Id.* Quŏd nĭmĭŭm īnstĭtĕrăt vīvēntī. *H.* SYN. Īnsĭstŏ, ūrgĕō, prĕmŏ, pērsĕquŏr, sĕquŏr. ‖ *Approcher.* Pārtŭs īnstăbăt prōpĕ. *Tac.* (*Ad.* III, 2, 9). Dīlātăquĕ tēmpŏrā tædæ Īnstĭtĕrānt. *O.* SYN. Prōpĭnquŏ. ‖ *Être urgent.* Ēt quŏd nūnc īnstăt, ăgāmŭs. *V.* ‖ *S'appliquer à.* Ănĭmŭs mājōrĭbŭs īnstăt. *O.* SYN. Īnsĭstŏ, văcō, īncūmbŏ. ‖ *Insister, dire avec insistance.* Īnstārĕ făctŭm sīmĭă, ătque hōc dēnīquĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 18). Nĕgārĕ făctum; ille īnstăt făctŭm: dēnīquĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 120. Ubi *Donat.*). ‖ *qqf. avec Acc. Travailler sans relâche à.* Pārte ălĭă Mārtī cūrrūmquĕ rōtāsquĕ vŏlūcrēs Īnstăbānt. *V.* Īnstăt mērcātūrām. *Næv.* (apud *Non.* 3, 134). Ūnum īnstăt, ŭt cōnfĭcĭāntŭr nūptĭæ. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 22). ‖ — vĭăm. *Poursuivre un chemin.* Rēctam ŭt īnstās vĭam! *Pl.* (*As.* I, 1, 39). *Voy.* Insisto. ‖ †*Menacer quelqu'un.* Tāntum ĕum īnstābăt ĕxĭti. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 96. Quidam addunt *Cure.* III, *vs.* 6).

Īnstrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Insterno. *Jonché, couvert.* Īnstrātōs ōstro ălĭpēdēs pictīsquĕ tăpētīs. *V.* Īnstrātă cŭbĭllă frondĕ. *Lr.* (V, 985). SYN. Strātŭs, tectŭs, ōpĕrtŭs.

Īnstrēnŭŏ, ās, ŭm. *Inactif, lâche.* Ănĭmī ēst pūdēntĭs signum ĕt nōn īnstrēnŭī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 68. Adde *Plaut. Most.* I, 2, 24).

Īnstrĕpĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Instrepo. Flōrĭbŭs Īnstrĕpĭtāns, pōplĭtĕ mēllă răpīt. *Fort.* (II, 168, scil. apis).

Īnstrĕpō, ĭs, crĕ. *Faire du bruit.* Ærĕŭs ăxīs Īnstrĕpăt, ĕt jūnctōs tēmō trăhăt aūrĕŭs ōrbēs. *V. Voy.* Strepo.

Īnstrĭdēns, tis. *Qui siffle dans.* Ămbūsto īnstrĭdēns pĕlăgō (fax). *Sil. Voy.* Stridens.

Īnstrĭngŏ, ĭs, crĕ. *Serrer, roidir.* (Quidam tribuunt *Catullo*, 76, 11, ubi alii melius aliter.)

Īnstrūctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Instruo. *Rangé, disposé.* Īnstructōs ăcĭē dēscēndĕrĕ Teūcrōs. *V.* ‖ *Muni, pourvu.* Haūd sēcŭs īnstructi ferrō. *V.* Illĕ dŏlīs īnstructŭs ĕt ārtĕ Pēlăsgă. *Id.* Sæpĕ dĕcēm vĭtĭīs īnstructiōr ōdit ĕt hōrrĕt. *H.* Gĕnŭs mōrtālĕ lōngĕ fŏrĕt īnstructŭs. *Ph.* (*Fab. nov.* 2, 2).

Īnstrūmēntŭm, ī. *n. Attirail, équipage, ameublement.* Ănīllă dēmīt īnstrūmēntă sĭbī. *O.* Fēlīcēs ōrnēnt hæc īnstrūmēntă lĭbellōs. *Id.* SYN. Sūpellex, ōrnātŭs, mūndŭs. ‖ *Instrument, outil.* Ābjecto īnstrūmento ārtĭs, clausăquĕ tăbĕrnă. *H.* Bŏvēs, jūmēnta, ĕt īnstrūmēntŭm rūstĭcŭm. *Ph.* SYN. Ārmă. ‖ *Au fig. Instrument, moyen.* Īnstrūmēnta nĕcĭs, ferrūmque ignēsquĕ pārāntŭr. *O.*

Īnstrŭŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Élever sur.* Īnstrŭīs īmpēnsă nōstră sēpulcră brĕvī. *O.* Īnstrŭĭmŭs mēnsās. *V.* Īnstrŭxĕre ēpŭlis mēnsās. *O.* SYN. Strŭŏ, pōnŏ, cōllŏcō. stātŭŏ. ‖ *Ranger, mettre en ordre.* Nōs nōstrās... instrŭxĭmŭs lĕgiōnĕs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 66). Cūrsūs īnstrŭxīt ĕquōrŭm. *V.* SYN. Ōrdĭnŏ, dispōnŏ. ‖ *Au fig. Préparer, disposer, méditer.* Māgnās rēs hīc ăgĭto ĭn mēntem īnstrŭĕrĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 31). Īnsĭdĭās mĭhī instrŭēntēm. *Cat.* (21, 7). SYN. Strŭŏ, īnstĭtŭŏ, părŏ, mŏlĭŏr. ‖ *Fournir de, pourvoir, orner.* Cūltĭbŭs Ălcĭdēn īnstrŭīt illă sŭīs. *O. Voy.* Orno. ‖ *En partic. Armer.* Sōcĭōs sīmŭl īnstrŭīt ārmis. *V.* Īnstrŭīxĭtquĕ mānŭm clāvă dŏmĭtrĭcĕ fĕrārŭm. *O. Voy.* Armo. ‖ *Au fig.* Sēque ārmăt ĕt īnstrŭīt īrā. *O.* ‖ *Instruire.* Dēĭquĕ Rĭtĭbŭs instrŭītŭr. *O.* Īnstrŭĕt ăd vĭtĭūm mōrēs. Īnstrŭĕre Ātrĭdēn nūm pŏtēs ārtĕ mĕă? *Id.* SYN. Īnstĭtŭŏ, dŏcĕō, ērŭdĭŏ, imbŭŏ. *Voy.* Doceo.

Īnstrūxtī. *sync. pour* Instruxisti. Jŭbĕ sĭbi aūrum ătque ōrnāmēntă, quæ illī īnstrūxtī mŭlĭĕrī. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 34. Male vulgo *instruxisti*).

Īnsuāsŭm, ī. *n. Sorte de couleur brune.* (*Pl. Trac.* II, 2, 16. Ubi *Gruter.* De quo colore expresse *Festus.* Etiam *Gloss. Philox.* Ἰνσουασουμ, εἶδος ὀνικρότου λευκοπυρρίζοντος).

Īnsuāvis, ĕ. *Qui n'est pas doux.* ‖ *Au fig. Dur, sévère.* Quŏd nīsī cōncēdās, hăbĕāre īnsuāvĭs, ăcērbŭs. *H. Voy.* Durus.

Īnsŭbrēs, ĭŭm. *m. pl. Insubriens, peuple de la Gaule Transpadane.* Vēstēr ĕgo, Īnsŭbrēs, jăcĕo hīc sŭb mārmŏrĕ (*Anthol.* II, p. 28).

† Īnsŭbjectŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas soumis.* Īnsŭbjectum ōcŭlis, tērrāmquĕ sūpērnātăt ōmnēm. *Avien.* (*Progn.* 87). Īnsŭbjectĕ, pōtēns, rērum ārbĭtĕr. *Prud.* (*Ham.* 763. Quod quidam mutare male tentant, unicum locum arbitrati).

Īnsŭdŏ, ās, ārĕ. *n. Suer sur.* Quēis mănŭs īnsūdĕt vūlgī (libellos). *H. Voy.* Sudo. ‖ *Au fig.* Vītăquĕ sī jūsto īnsūdăt stŭdĭōsă lăbōrī. *Alcim.* (*ad Sor.* 325).

Īnsuēscŏ, ĭs, ēvī, ēscĕrĕ. *n. S'accoutumer, avoir coutume.* Qui īmpĕrāre īnsuērām, nūnc īmpĕrĭo ălterĭŭs ōbsĕquŏr. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 56). Ēt quæ rēs tāntum hŏc ōnĕrĭs prōtrūdĕrĕ nōstrī Cōrpŏrĭs īnsuērit, dīcām. *Lr.* (IV, 881). Īnsuēscūnt gignēntum vīvĕrĕ pœnīs. *Prud.* (*Ham.* 637). *Voy,* Assuesco. ‖ *act. Accoutumer.* Īnsuēvīt pătĕr ōptĭmŭs hōc mĕ. *H.* (*Sat.* I, 4, 105. Alii leg. *Insevit hoc mi*; sed vid. *Bentl.*, et cf. quæ notavimus in *Assuesco*). SYN. Assuēfăcĭŏ.

Īnsuētŭs, ă, ŭm. (*de* in *priv. et* suetus). *Qui n'a pas l'habitude de.* Ārcădās īnsuētōs ăclĕs īnfĕrrĕ pēdēstrēs. *V.* Īnsuēlæquĕ mānŭs ōpĕrī. *Tib.* (I, 4, 48). Thălămis īnsuētă rĕlictis Ēvŏlăt. *St.* SYN. Īnsŏlēns, īnāssuētŭs, īncōnsuētŭs, *par ext.* inēxpērtŭs, rŭdĭs, nēscĭŭs, ignārŭs. ‖ 2. *Inaccoutumé, nouveau.* Īnsuētūm pĕr ĭtĕr gēlĭdās ēnāvĭt ăd Ārctōs. *V.* Nōn īnsuētă grăvēs tēntăbŭnt păbŭla fētās. *Id.* SYN. Īnsŏlĭtŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ † Īnsuētŭs. *diérèse.* Ūt īnsŭētă vōcĕ tĕrrērĕt fĕrās. *Ph. Voy.* Assuetus.

Īnsŭlă, æ. *f. Ile.* Ēst īn sēcēssū lōngō lŏcŭs: Īnsŭlă pōrtūm Effĭcit. *V.* Īnsŭlă dīvīdŭă quām prĕmĭt ămnis ăquă. *O.* EP. Circūmflŭă. PPH. Tēllūs ăquīs, æquōrĕ, pōntō, mărī cinctă, clausă, circūmdătă, circūmflŭă. VERS. Vărĭīs frētă cōnsīlă tĕrrīs. *V.* Īnsŭlă flŭctĭsŏnō circūmvăllātă prōfundō. *Sil.* Cærŭlĕō căpŭt ĕffĕrt īnsŭlă pōntō. *Avien.* Sārdĭnĭămquĕ dĕhīnc mōlēs circūmflŭă cīnglt Æquōrĭs. Cĭtĭūsquĕ călōrĕm Sēntĭt hŭmŭs sŭccinctă sălō. *Id.* Ēst ĭgĭtŭr pōntō tēllŭs circūmflŭă. *Prisc.* ‖ — Dīvĭtēs ou Fōrtūnātæ. *Voy.* Fortunatus.

Īnsŭlāris, ĕ. *Insulaire.* Dŭctŏr fĕrrĕŭs īnsŭlārĭs, æquĕ (*Anthol.* II, p. 508).

Īnsŭlsĕ. *adv. Sans sel, sans esprit.* Quŏd nōn īnsŭlsĕ scrĭbis tētrastĭchă quædăm. *M.* (VII, 84).

Īnsŭlsŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de sel, de goût.* SYN. Fătŭŭs, īnsĭpĭdŭs, īnĕrs. PHR. Quæquĕ gŭstu ignāvă sūnt. *Aus.* ‖ *Ordint. au fig. Sot, sans esprit, ennuyeux, fatigant.* Quī tĕ ex īnsŭlsō sălsŭm fĕci ŏpĕrā mĕā. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 33). Ōllă Thȳēstæ Fĕrvebĭt, sæpe īnsŭlsō cœnandă Glўconī. *Pers.* (5, 8). Sĕd tu īnsŭlsă mălæ ēt mŏlēstă vĭvĭs. *Cat.* (10, 33). Īnsŭlsissĭmŭs ĭmprŏbissĭmusquæ ēst. *M.* (XII, 55). SYN. Fătŭŭs, īnsĭpĭdŭs, stŭltŭs, *ou* mŏlēstŭs. *Voy.* Stultus.

Īnsŭltāns, tĭs. *Qui saute sur.* Hŏstĭbŭs īnsŭltāns cædis. *V.* ‖ *Qui danse.* Jŭvĕnŭm cœtŭs bācchĭco īnsŭltāns mŏdō. *Enn.* (apud *Charis.* 2, 214). ‖ *Au fig.* Sĭnŏn īncēndĭă miscĕt īnsŭltāns. *V.*

Īnsŭltŏ, ās, ārĕ. *n. Sauter sur.* Īnsŭltārĕ sŏlo, ēt grĕssus glŏmĕrārĕ sŭpĕrbos. *V.* Hœdĭquĕ pĕtŭlci Flōrĭbŭs īnsŭltēnt. *Id.* Părĭdĭsquĕ bŭstō Īnsŭltĕt ārmēntŭm. *H. Voy.* Calco. ‖ *qqf. avec l'acc.* Næ tu istās făxō călcĭbŭs sæpe īnsŭltābĭs frŭstrā. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 54, nempe fores). ‖ *Au fig.* Flŭctĭbŭs ĭgnōtīs īnsŭltāvĕrĕ cārīnæ. *O.* ‖ *Danser.* Nēmŏra ævĭă mātrēs Īnsŭltānt thĭăsis. *V. Voy.* Insultans, Salto. ‖ *Au fig. Insulter.* Sī quĭs ĕs, īnsŭltēs quī cæsĭbŭs, ĭmprŏbĕ, nŏstrĭs. *O.* Īnsŭltārĕ mălis. *St.* SYN. Irrīdĕŏ, illūdŏ. ‖ † *Avec l'acc.* Īnsŭltāt mĭsĕrŭm tē quŏquĕ, Mutĭ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 262).

† Īnsŭltūră, æ. *f. L'action de sauter sur.* (*Pl. Mil.* III, 2, 9.)

† Īnsŭltŭs, ūs. *m. Attaque; insulte.* Pēllĭcĭs īnsŭltŭs dŏmĭnæ, quæ tōtă fŭrĕbăt, Sŭstĭnŭit. *Alcim.* (*ad Sor.* 627, nempe Joseph). Ōscŭla, ĕt īnsŭltŭs, ēt sævæ jūrgĭă tŭrbæ. *Lact.* (*Pass. Christ.* 30).

Īnsŭm (*inus.*), ĭnĕs, ĭnĕst; ĭnĕrăm, ĭnĕssĕ. *Être dans ou sur.* Mĭnōtaurŭs ĭnĕst, vĕnĕrĭs mŏnŭmēntă nĕfāndæ. *V.* Prætĕrĕă vōrsāmŭr ĭbĭdem, ătque īnsŭmŭs ūsquĕ. *Lr.* (III, 1093). Quæ prŏcŭl ēxstrŭctīs ĭnĕrānt hēstĕrnă cănistris. *H.* Āllŏquĭŏ prŏfŭgī crēdĭs ĭnĕssĕ mētŭm? *O.* Aūrĕī ĭn mārsŭpĭo ĭnfŭĕrunt. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 26. *Id. Cist.* IV, 2, 67, *infuerit*). SYN. Ādsŭm, vĕrsŏr, ŏccŭrrŏ.

Īnsŭmŏ, ĭs, ŭmpsī, ŭmptŭm, ŭmĕrĕ. *Prendre.* Dīgnās īnsŭmĭtĕ mēntēs Cœptĭbŭs. *St.* Mĕdĭŭm cāvă nŭbĭlă mōntĭs Īnsŭmpsĕrĕ lātŭs. *Id. Voy.* Sumo. ‖ *Dépenser.* Mēllŭs quo īnsŭmĕrĕ pŏssĭt. *H.* SYN. Impĕndŏ, cōnsŭmŏ, ūtŏr.

Īnsŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Coudre à ou dans.* Īnsŭĭtŭr fĕnŭĕri, mātĕrnaquĕ tēmpŏra cōmplĕt. *O.* Quattŭŏr hic primŭm pisces nŏx īnsŭĭt hāmō. *Sid.* (*Pan.* 2828). *Voy.* Suo.

Īnsŭpĕr. *adv. Dessus, par dessus.* Ēt mōntēs Īnsŭpĕr āltōs Īmpŏsŭit. *V.* Īngēntēmquæ Īnsŭpĕr Ætnăm Īmpŏsĭtăm. *Id.* SYN. Sŭpĕr, sŭprā. ‖ *En outre, en sus.* Rŏsŏquæ hæc Īnsŭpĕr ădĭdĭt ŏrĕ. *V.* Īnsŭpĕr accēdunt, tĕ nōn ădĭmēntĕ, patĕrnæ (opes). *O.* SYN. Sŭpĕr, prætĕrĕă, ūltrā, ūltĕrĭŭs, ădhuc. ‖ *qqf. De dessus.* Sĕd cāmŭ grăvĭs īnsŭpĕr ĭctŭs Ămpŭlăt. *L.* SYN. Dēsŭpĕr. ‖ *qqf. prép. Sur.* Īnsŭpĕr hīs, cāmpī quŏd rĕx hăbĕt ĭpsĕ Latīnŭs. *V.* Īnsŭpĕr ēsse ălĭis ălĭă. *Lr.* (VI, 191). *Voy.* Super.

Īnsŭpĕrābĭlĭs, ĕ. *Insurmontable.* Gĕnŭs īnsŭpĕrābĭlĕ bēllŏ. *V.* Īnsŭpĕrābĭlĕ fātŭm. *O. Voy.* Invictus.

? Īnsŭpĕrāns, tĭs. *Vainqueur.* Nāvōrum ĭmpĕrĭŭm sērvārĕ ēst Īnsŭpĕrāntŭm. *Enn.* (apud *Fest.* in *Navus.* Alĭī leg. *induperantum* vel *endoperantum*, et quidem rectius, quamvis alterum non absurdum).

Īnsurgĕns, tĭs. *Qui s'élève.* Ēt sībĭlăt ōrĕ Āltĭŭs īnsurgēns. *V.* Cōntrā fĕrōcī nātŭs īnsurgēns mĭnāx Vŭltŭ. *Sen.* (*Hipp.* 1064).

Īnsurgŏ, ĭs, rexī, rectŭm, rgĕrĕ. *n. Se lever sur, s'élever, et au fig.* Nūnc nūnc īnsurgĭtĕ rēmīs. *V.* Tĕnĕbræ īnsurgĕrĕ campīs. *Id.* Īnsurgunt frĕmĭtŭs. *V. Fl. Voy.* Surgo. ‖ *S'élever contre, attaquer.* Crēdēnsquĕ sŭīs īnsurgĕrĕ rēgnīs. *O.* Paŭlātĭm īnsurgĕrĕ fēssō Īntĕgĕr. *V. Fl.* SYN. Cōnsurgŏ (in, *avec l'acc.*). *Voy.* Aggredior. ‖ *Pass. unip.* Rēmis īnsurgĭtŭr. *V. Fl.*

Īnsuscēptŭs, ă, ŭm. *Non accueilli, exaucé.* Īrātŭs vōta īnsuscēptă rĕlīquĭt (*Ad Liv.* 197).

Īnsusurrŏ, ās, ārĕ. *Parler à l'oreille. Voy.* Susurro.

Īnsūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Insuo. *Cousu à.* Tĕrgă bŏŭm plŭmbo īnsūtō fĕrrōquĕ rĭgēbānt. *V.* Īnsūtum vēstĭbŭs aūrum. *O.*

Īntābēscŏ, ĭs, bŭī, bescĕrĕ. *n. Se fondre.* Ŭt īntābēscĕrĕ flāvæ ĭgnĕ lĕvī cēræ (solent). *O.* Mĕdĭō glăus īntābēscĕrĕ cælō. *Id. Voy.* Liquesco. ‖ *Se corrompre, pourrir.* Īntābŭīssēnt pŭpŭlæ. *H.* ‖ *Au fig. Sécher.* Vīrtūtēm vĭdĕānt, īntābescāntquĕ rēlīctă. *Pers.* (3, 38). Vĭdēt, īntābescĭtquĕ vĭdendō. *O. Voy.* Tabesco.

Īntactĭlis, ĕ. *Qu'on ne peut toucher.* Sīn īntactīle ĕrĭt, nūllă dĕ pārtĕ quŏd ūllăm. *Lr.* (I, 437). SYN. Īnsensĭbĭlis.

Īntactŭs, ă, ŭm. *A qui l'on n'a pas touché, non entamé, entier.* Rāstrōquæ īntactă, nĕc ūllīs Saucĭă vōmĕrĭbŭs (tellus). *O.* Nĕquĕ illĭc Aūt ăpŏthēcæ prŏcĭs īntacta ēst. *H.* Īntactīs ŏpŭlēntĭŏr Thēsaūrīs Arăbum. *Id.* Căpŭt īntactŭm būxō. *J.* (14, 194). PPH. Nōn tactŭs. *Voy.* Integer. ‖ *Sain et sauf, en partic. non vaincu.* Sīn ēt ŏpēs nōbīs, ēt ădhūc īntactă jŭvēntūs. *V.* Bēllōquæ īntactă prĭōrĕ. *L.* Īntactŭm Pallāntă rĕmittam. *Id.* Īntactŭs aūt Brĭtānnŭs ŭt dēscendĕrĕt. *H.* SYN. Īntĕgĕr, incŏlūmis, illæsŭs, *ou* invictŭs, indŏmĭtŭs. ‖ *Qui n'a pas porté le joug.* Īntactă tŏtĭdĕm cērvicĕ jŭvēncās. *V.* Nūnc grĕgĕ dē īntactō sēptēm măctārĕ jŭvēncōs Prætŭlĭtĕrĭt. *Id.* Tū mōrārĭs aūrĕōs Cūrrŭs ēt īntactās bŏvēs. *H.* ‖ *f. Vierge, chaste.* Cui pătĕr īntactām dĕdĕrāt. *V.* Rĕddĭdĭt īntactām. *O.* Īntactæ Pallădĭs ūrbĕm. *H.* Īntactĭŏr ōmnī... Sābīnā. *J.* (6, 163). SYN. Īntĕgrā, castă. *Voy.* Virgo. ‖ *Au fig. Non violé.* Īntactă fĭdēs. *St.* SYN. Īntĕgĕr, intĕmĕrātŭs, invĭŏlātŭs. ‖ *Non abordé.* Silvās săltūsquĕ sĕquāmŭr Īntactōs. *V. Voy.* Inaccessus. ‖ *Au fig. Non tenté.* Græcĭs īntactī cārmĭnĭs auctŏr. *H.* Quĭd īntactŭm nĕfāstī Līquīmŭs? *Id.* SYN. Intēntātŭs, inausus.

Īntactŭs, ūs. *m. Nature d'une chose impalpable.* Tāctŭs corpŏrĭbŭs cūnctis, īntactŭs ĭnānī. *Lr.* (I, 453).

Īntāmĭnātŭs, ă, ŭm. *Sans tache, pur.* Īntāmĭnātis fulgēt hŏnōrĭbŭs (virtus). *H. Voy.* Purus.

Īntectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Intego. *Couvert.* Invēnĭunt īntectas frondĕ quiētes. *Lr.* (I, 405). ‖ 2. (*de in priv. et* tectus). *Non couvert.*

Īntĕgellŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Integer. Quŏd cāstum ēxpĕtĕrēs ēt īntĕgellum. *Cat.* (15, 4).

Īntĕgĕr, ĕgrā, ĕgrum. *Entier, dont on n'a rien ôté.* Tūnsă pĕr īntĕgrām sŏlvēntŭr vīscĕră pēllĕm. *V.* Īntĕgrīs ŏpĭbŭs nŏvī nōn lātĭŭs ūsŭm. *H.* Dicimŭs

Întĕgrō Sīccī mānē dīē. *Id.* SYN. Întăctŭs, illībātŭs, indelībātŭs, înattĕnŭātŭs, *qqf.* înçonsūmptŭs, îngustātŭs. ‖ *Entier, tout.* Întĕgrum ĕdăx dŏmĭnŭs cônsūmĕrĕt. *H.* Cŏrpŏrĭs întĕgrī quī fŭĕrāt nŭmĕrŭs. *Prud.* (*Peri.* 5480). *Voy.* Totus. ‖ *Qui est en bon état.* Nōn tĭbĭ sūnt întĕgrā lĭntĕa. *H.* Vāsis întĕgrīs vīnă rĕpēntĕ Dīffŭgĭānt. *Lr.* (VI, 230). SYN. Illæsŭs, încŏlūmĭs. ‖ *Fort, qui est dans sa force.* Ægrĕgĭă fōrma ætque ætāte întĕgrā. *Ter.* (*And.* I, 1, 45). Întĕgĕr æyī. *V.* Jām lætŭs ĕt întĕgĕr ærtŭs. *St.* Pĕctŏrĕ mātūrō fŭĕrāt pŭĕr, întĕgĕr ævō. *Albinov.* (3, 5). SYN. Vălens, vălĭdŭs, rōbŭstŭs, fīrmŭs. ‖ *Au fig. Sain.* Ăc, prĕcŏr, întĕgrā Cūm mēntĕ. *H.* Întĕgĕr ēst mēntĭs? *Id. Voy.* Sanus. ‖ *Non touché, par ext. pur.* Jŭvāt întĕgrōs ăccēdĕrĕ fōntĕs. *Lr.* (I, 928). Ō quæ fontĭbŭs întĕgrīs Gaŭdēs. *H.* Întĕgrum pērdūnt vĭtĭātă cōlōrēm. *Id. Voy.* Purus. ‖ *Chaste.* Nōtŭs ĕt întĕgræ Tēntātŏr Ōrĭōn Dīānæ. *H.* Vōs ītĕm sīmŭl întĕgræ Vīrgĭnēs. *Cat.* (62, 36. Adde *Pl. Cas.* IV, 4, 11; *Ter. Hec.* I, 2, 70). SYN. Întactŭs, cāstŭs. *Voy.* Virgo. ‖ *Juste, vertueux, intègre.* Tūtŏr bŏnŭs, ārbĭtĕr ĭdĕm Întĕgĕr. *J.* (8, 80). Întĕgĕr vītæ scĕlĕrīsquĕ pūrŭs. *H.* Incēsto ăddĭdit întĕgrum. *Id.* SYN. Cāstŭs, plŭs, innŏcŭŭs. *Voy.* Innocens. ‖ Ăb întĕgrō *et* De întĕgrō. *locut. adverb. De nouveau.* Māgnŭs ăb întĕgrō sæclōrum nāscĭtŭr ōrdŏ. *V.* Pōsthăc quās făcĭĕt de întĕgrō cōmœdĭās. *Ter.* (*And. prol.* 26. *Id. Heaut.* IV, 2, 7; *Ad.* I, 2, 73). *Voy.* Iterum.

Întĕgō, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Quās fōrmōsă sŭō Clĭtŭmnŭs flūmĭnĕ lūtō Întĕgĭt. *Pp.* (II, 15, 25). Întĕxit cāssĭdĕ crīnēs. *St.* Sēmpērque ĭnnŭbĭlŭs æthĕr Întĕgĭt. *Lr.* (III, 21). *Voy.* Tego.

Întĕgrāscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se renouveler.* Văh pĕrĭī! hŏc mălum întĕgrāscĭt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 5).

Întĕgrātĭō, ōnis. *f. Renouvellement.* Ămāntĭum īræ ămōrĭs întĕgrātĭō. *Ter.* (*And.* III, 3, 23. Sic enim recte : vid. *Ruhnk.* Alii, et ipse *Charis.* 1, 98, *redintegratio*).

Întĕgrātŭs, ă, ŭm. *Renouvelé.* Întĕgrātōquĕ rĕsūltānt Accēnsæ clāmōrĕ fōrēs. *St.*

Întĕgrĭtās, ātĭs. *f. Pureté.* Vĭŏlātŭr aŭrī întĕgrĭtās. *Prud.* (*Peri.* 438). ‖ *Chasteté.* Nēc pătĭtŭr sācræ Întĕgrĭtātĭs mūnĕră pōllŭī. *Prud.* (*Peri.* 3784). *Voy.* Castitas. ‖ *Innocence, conscience pure.* Întĕgrĭtātĭs quī sīncĕrā cōnscĭŭs. *Ph. Voy.* Innocentia.

Întĕgrō *et* Întĕgrŏr, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Renouveler, recommencer, répéter.* Ōmnĭă dēbĕt ēnĭm cĭbŭs întĕgrārĕ nŏvāndō. *Lr.* (II, 1045). Misĕrābĭlĕ cārmĕn Întĕgrāt, ĕt mœstīs lātĕ lŏca quæstĭbŭs ĭmplĕt. *V.* Quæ mĭnŭāt Phœbēn, quæque întĕgrārĕ lātentĕm Caŭsă quĕāt. *St.* SYN. Rĕnŏvō, ĭnstaŭrō, rĕfĭcĭō, rĕpārō, *qqf.* ĭtĕrō, rĕpĕtō, gĕmĭnō.

Întĕgŭmēntŭm, ī. *n. Ce qui recouvre.* Illĭŭs sum întĕgŭmēntum cŏrpŏrĭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 18. *Ib.* 23). *Voy.* Tegmen.

Întellĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Intelligo. *Compris, senti.* Nōn întellĕctăm vōcĕm cōllaŭdăt. *O.* Obrēpĭt nōn întellĕctă sĕnēctŭs. *J.* (9, 129).

Întellĕctŭs, ūs. *m. Intelligence.* Hūmānĭs quæ nōta ănĭmis dărĕt întellĕctum. *Prud.* (*Apoth.* 952). Ille obscūrātis dăt sēnsĭbŭs întellĕctŭm. *Prosp.* (*Ingr.* II, 168).

Întellĕxēs, Întellĕxtī. *sync. pour* Intellexisses, Intellexisti. Nām ni întellĕxēs, nūnquām, crēdo, ămittĕrēs. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 81). Mĭn' quīsquam? Ehŏ ăn tūte întellĕxtī hŏc ădsĭmŭlārī? Irrīdĕōr. *Ter.* (*And.* III, 2, 20).

Întelligēntĭă, æ. *f. Intelligence, prudence.* Eăm călămĭtātĕm vēstra întelligēntĭă sēdăbĭt. *Ter.* (*Hec. prol.* 23).

Întellĭgō, ĭs, jēxī, lēctŭm, lĭgĕrĕ. *Comprendre.* Sēptĭmĭŭs Claŭdī nĭmĭrum întellĭgĭt ūnŭs. *H.* Bărbărŭs hĭc ĕgŏ sūm, quĭă nōn întellĭgŏr illĭs. *O.* Cūjŭs întellĕctŭrīs aŭrĭbŭs ūtăr, ădĕst. *Id.* SYN. Cāpĭō, pĕrcĭpĭō. ‖ Întellĭgō, *se trouve souvent comme réponse dans le dialogue.* Te illum ĕssĕ dīcam. Întellĭgŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 80. *Id. Ph.* II, 3, 93; *Pl. Epid.* II, 2, 63). ‖ *S'apercevoir de.* Illă quĭdĕm prīmō nūllŏs întellĭgĭt ignēs. *O. Voy.* Animadverto. ‖ *qqf. absolt. Être intelligent.* Făcĭūnt næ întelligendo ŭt nĭhil întellĭgant. *Ter.* (*And. prol.* 17).

Întĕmĕrābĭlĭs, ĕ. *Inaltérable.* Ăb ēxcĕlsă laŭs întĕmĕrābĭlĭs ārcĕ Mōnstrăt ītĕr (*Anthol.* II, p. 640).

Întĕmĕrāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne doit pas profaner.* Ăn Mārtĭă tēmplă întĕmĕrāndă mĭnŭs? *V. Fl.* (V, 642). *Voy.* Sanctus.

Întĕmĕrātŭs, ă, ŭm. *Non souillé, par.* Ĕt mūnĕră lĭbō Întĕmĕrātă fŏcīs. *V.* Vīrgĭnĭtātĭs ămōrĕm Întĕmĕrātă cŏlīt. *Id. Voy.* Purus, Virgo.

Întĕmpĕrāns, tis. *Qui ne peut se retenir.* Quīsquīs, tăcēndī întĕmpĕrāns, Sīlēndă prūrĭt prōdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 493. *Cic. Acad.* 1, 1 : « *Intemperantem* esse arbitror, scribere quod occultare velit. ») ‖ *Qui est sans modération, sans réserve, intempérant.* Crūdēlĕm mēdĭcum întĕmpĕrāns ægĕr făcĕt. *P. Syr.* Întĕmpĕrāntĕm, nōn mōdēstum, injūrĭum. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 54). SYN. Incontinens, immŏdĕrātŭs, immŏdēstŭs. PPH. Nōn sōbrĭŭs. *Voy.* Impudicus.

Întĕmpĕrātŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Întĕmpĕrātă quō dŏmāntur vīscĕrā. *Prud.* (*Cath.* 897).

† Întĕmpĕrĭæ, ārŭm. *f. pl. Furies qui troublent la raison, folie, délire.* Quæ întĕmpĕrĭæ tĕ tĕnĕnt? *Pl.* (*Epid.* III, 4, 39. *Id. Aul.* I, 1, 32; *Mil.* II, 5, 24. Cf. *Non.* 8, 78, et præsertim *Capel.* II, p. 40, qui Intemperias jungit cum Mania).

† Întĕmpĕrĭēs, ēī. *f. Mauvais temps, orage, malheur.* Clādēs, călămĭtāsquĕ, întĕmpĕrĭēs mŏdŏ nōstram ădvĕnĭt dŏmŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 3).

Întĕmpēstīvē. *adv. A contretemps.* Întĕmpēstīvē quī fōvĕt, illĕ nŏcĕt. *O.* Întĕmpēstīvē quī occŭpăto allūsĕrĭt. *Ph.*

Întĕmpēstīvŭs, ă, ŭm. *Déplacé, intempestif.* Întĕmpēstīvŏs ĭgĭtŭr cŏmpēscĕ tĭmōrēs. *O.* Întĕmpēstīvĭs ēx ĭmbrĭbŭs hūmĭdă tēllŭs. *Lr.* (II, 873). SYN. Præpŏstĕrŭs.

Întĕmpēstă nŏx. *Nuit calme, le calme de la nuit.* Bēllŭm Æquĭs dĕ mānĭbŭs nōx întĕmpēstă dīrēmĭt. *Enn.* (apud *Acron.* ad *Hor. Epist.* II). Nŏcte întĕmpēstă nōstrăm dēvēnĭt dŏmŭm. *Att.* (apud *Varr.* 5, 2, ex *Bruto*). Ĕt lūnam ĭn nĭmbo nox întĕmpēstă tĕnēbăt. *V.* Aŭt întĕmpēstă sĭlĕt nox. *Id.* (Adde *Lucr.* V, 987. Cf. *Varr.* l. cit., et 6, 4; *Serv.* ad *Æ.* III, 587; *Macr.* 6, 1, et *Fest.*). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *qqf. Mal sain.* Întĕmpēstăquĕ Grăvĭscĕ. *V.* (*Æ.* X, 184. Ubi *Serv.* Quod etiam exponit *Diom.* 1, 407). ‖ *Orageux.* Pĕr ĭmbrĕs Fulmĭnĭbŭs mixtŏs întĕmpēstŭmquĕ Tŏnāntĕm. *St.* (*Th.* II, 154).

† Întĕmpŏrālĭs, ĕ. *Éternel.* Întĕmpŏrālĭs, ăntĕ quăm prīmŭs dĭēs. *Prud.* (*Peri.* 2508).

Întendō, ĭs, dī, tŭm, dĕrĕ. *Tendre.* Ăctĭŭs hæc

cērnēns ārcum intēndēbat Apollō. *V.* SYN. Tēndō. *Voy. ce mot.* ‖ *Diriger un organe, le rendre attentif.* Intēndēnt aurēs ād tūa factā sūās. *O.* Ācriōr īnstat Lūminā dīffūndēns intēndērē (*Culex*, 173). SYN. Ādvertō, applicō, ādmōvēō, etc. ‖ *Au fig. Diriger.* Intēndēnda in sēnem est fallāciā. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 2. *Id. And.* IV, 3, 18, consilium). Animum fātis intēndit Ārachnēs. *O.* Cōnantī nōnnūnquam intēndērē cūrās. *Id.* Intēndēs animum stūdīis et rēbūs hōnēstīs. *H.* SYN. Tēndō, ādhibeō, ādvertō, applicō, adjicīō, ādmōvēō, dīrigō. ‖ *Envoyer, lancer.* Cēlērem intendissē sagittām Dīcitur. *V. Voy.* Injicio. ‖ *Tendre, nouer.* Et stuppēa vīnculā collō Intendunt. *V.* Dūroque intendērē brachiā tergō. *Id.* SYN. Ingnectō, illigō. ‖ *Tendre, mettre une tenture.* Intēndit tēlum sēmel īnsānābile nervō. *V.* (*Gloss. Placid.* Intendere, *coronare* vel *ligare*). ‖ — Iter, *et absolt.* Ubi quæram, aut quō nunc prīmum intendam? *Ter.* (*And.* II, 2, 6). *Voy.* Eo. ‖ *Donner plus d'intensité.* Cornuque recurvo Tartareum intendit vocem. *V.* Mœstās altīs intendērē vocēs Pūpulbus. *V. Fl.* SYN. Augeō. ‖ *Persister dans une assertion, soutenir, accuser.* Pergin', scelēste, intendere atque ārguērē. *Pl.* (*Mil.* II, 14, 27). Sorōr, hanc sē intendit ēsse, ut est audācia! *Ter.* (*Eun.* III, 3, 19. Ubi *Donatus.* « Proprie *intendere* est crimen in adversarium jacere. » *Gloss. Placid.* Intendit, *criminatur*).

? Intensus. *Voy.* Intentus.

Intentātus, ă, ŭm. (*de* in *priv. et de* tentatus). *Non touché.* Intentātā jugō. *Sen.*. (*Med.* 62, nempe vacca). SYN. Intactus. ‖ *Au fig. Non essayé.* Misēri quibus intentāta nītes. *H.* Nil intentātum nostri liquerē poētæ. *Id.* Hæc intentāta manēbat Sors rērum. *V.* SYN. Inexpertus, *qqf.* inaūsus.

Intentĭō, ōnis. *f. Tension; attention.* Sed mōrosa intentiō tam lēgentis debēt esse quam fuit nobis quōque. *T. Maur.* (*Syll.* 42). ‖ † *Intention, prétention.* Spargitur in gemmās mālēsana intentiō lucēs. *Prud.* (*Ham.* 157).

Intentō, ās, ārē. *Présenter* (*quelque chose de menaçant*). Magnō clāmōre prōtervās Intentārē mānūs. *O.* Torvōsque sinistrā Intentāns ānguēs. *V.* Præsentemque viris intentant omnia mortem. *Id.* SYN. Intendō, injicīō, objicīō, offerō, minor.

Intentus, ă, ŭm. *part. p. de* Intendo. *Tendu.* Intentāque brachiā remīs. *V.* Āt sēmel intentus nervō lēvis arcus æquinō. *O.* SYN. Tentus *ou* tēnsus, contentus. ‖ *Tendu, présenté.* Stārē paventēs Vīdērat intentā pūpīros nēcē. *V. Fl.* ‖ *Au fig. Tendu.* Et nimis intenti causā labōrīs abest. *O.* Intentæ virēs. *V. Fl.* ‖ *Attentif.* Intentique ōrā tenēbant. *V.* Luctibus est Aurōra suīs intenta. *O.* Intentīsque canit. *V. Fl.* SYN. Attentus, arrectus, fixus, defixus.

Intĕpĕō, ēs, ŭī, ērē, *et* Intĕpēscō, is, ĕrē. *n. Être échauffé, s'échauffer.* Et lacus æstivīs intepet Umber aquīs. *Pp.* (IV, 1, 124). Et varlæ rādiis intepuērē comæ. *O.* Ut sēmel intepuit mucrō. *V. Voy.* Tepesco. ‖ *Au fig.* Cōnjugē pectus Intepuit. *St. Voy.* Ardesco.

Inter. *prép. Entre, parmi, au milieu de.* Inter ōdōrātum laurī nemus. *V.* Inter et hostēs. Spēmque mētumque inter dubīi. *Id.* Quōs inter Augustus recumbens. *H.* Nestor compōnerē lītem Inter Pelīden stantem et inter Atriden. *Id.* SYN. Per, *qqf.* in. PPH. In mēdiō. Per mēdios, mēdiās *ou* mēdia. ‖ — sē, sēsē. *A l'envi, ou tour à tour.* Ornum Ērūctāre inter sē certant (venti). *V.* Illi inter sēsē magnā vi brachiā tollunt. *Id. Voy.* Vicissim, *ou* invicem. ‖ *Pendant.* Crurā sonant ferrō, sēd cānit inter opus. *Tib.* (II, 6, 26). Inter agendum. *V.* SYN. Per, in. ‖ *arch. Dans.* Inter novam rem verbum usūrpābō vetus. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 29). Cœpī egomet mecum inter vias Aliam rem ex aliā cogitārē. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 1). ‖ *Dans l'espace de.* Inter decem annos nequisti ūnam tōgam dētexērē. *Titin.* (apud *Non.* 1, 3). Quot prāndia inter continuum perdidī triennium! *Pl.* (*Stic.* I, 3, 61). SYN. Intrā. ‖ *qqf. Vers.* Nunc tē mea dextera bellō Dēfensum dabit, et magna inter præmia ducet. *V.* (XII, 436. *Servius* vertit *ad*). ‖ *adv.* Inter enim labentur æquæ. *V.* Quis tibi... tot, Rhyndace, montibus inter Divīsō? *V. Fl.* (De quo *Prisc.* 14, 991).

Interāmnus, ă, ŭm. *Situé entre deux fleuves.* (Quæ vox legitur apud *Avien. D. Ter.* 1180, ubi Mesopotamiam innuit. Sed quum secunda producatur, non satis tuta videtur lectio.)

† Interbĭbō, is, ĕrē. *Boire tout.* Quæ mi interbĭbērē sōlā, si vīnō schītēs, Corinthiēnsēm fontēm Pirēnēn pōtēst. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 22. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* 1, 1, 35).

† Interbĭbō, is, ĕrē. *n. arch. Comme* Intereo. Ne interbĭbāt quæstlō. *Pl.* (*Most.* V, 1, 47).

Intercăpēdō, ĭnis. *f. Intervalle de temps, lenteur, délai.* Quīa hōs diēs cōmplūscŭlōs Intercăpēdō sūmpti făclūndi fuīt. *Turpil.* (apud *Non.* 8, 12. *Id. ib.* 4, 279. Cf. *Fest.*, et *Prisc.* 4, 625).

Intercēdō, is, essī, essŭm, ĕdĕrē. *n. Venir entre, survenir.* Sī statū' condictus cum hoste intercēdit diēs. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 5). Unde īra inter eās intercēssit, quæ tam permansit diū? *Ter.* (*Hec.* III, 1, 25). SYN. Incidō, intercidō, intervenīō, supervenīō, adsŭm. ‖ *Exister entre.* Tacebit dum intercēdet fāmīllāritās. *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 17). SYN. Intersŭm. ‖ *Se jeter entre, faire obstacle.* Nam mī immortālitās Pārta est, sī nulla ægritūdo huic gaudĭo intercēsserit. *Ter.* (*And.* V, 5, 5). *Voy.* Obsto. ‖ † *Intercéder.* Ipsæ intercēdunt hērōidēs, et sūā quæque Fūnĕrā crūdēlī mālunt ādscribĕrē fātō. *Aus.* (*Idyl.* 6, 95). *Voy.* Deprecor.

Intercēptus, ă, ŭm. *part. p. de* Intercipio. *Soustrait, dérobé.* Intercēptā dēcem quærĕris sēstertĭa fraudĕ. *J.* (13, 71). ‖ *Au fig.* Cæcæ mūnĕrē nōctis Intercēptā nĕci. *O.* ‖ *Détruit, supprimé.* Tergā căput tăngunt; cōlla intercēptā vidēntur. *O.*

1. Intercīdō, is, ī, ĕrē (*de* Cado). *n. Tomber entre, survenir.* Quōd sī intercīdĕrit tĭbī nunc, ălĭquĭd, rĕpĕtēs mōx. *H. Voy.* Supervenio. ‖ *Tomber, se perdre, périr.* Nōmĕn lōngis intercīdit ānnis. *O.* Rĕddĕ pātrī nātūm : quāmvīs intercīdit ălter. *Id.* Hŏnōs intercīdĕt ævō. *Sil. Voy.* Aboleo, Morior.

2. Intercīdō, is, ĕrē (*de* Cædo). *Couper par le milieu. Voy.* Intercisus.

Intercĭnō, is, ĕrē. *Chanter entre, dans l'intervalle.* Neu quid mēdĭōs intercĭnat āctus (chorus). *Hor.*

Intercĭpĭō, is, ēpī, ĕptŭm, ĭpĕrē. *Prendre ou recevoir au passage une chose qui n'arrive pas à sa destination, intercepter.* Nam quōd nōs căpĕre, ŏpōrtĕt, hæc intercĭpit. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 35). Direxĕrāt hāstam, Quam mēdĭam Rhœtēus intercĭpit. *V.* SYN. Excĭpĭō. ‖ *Surprendre, prendre par surprise.* Urbem intercēpĕrāt hostis. *O.* Tū rĕdīmes

mē, sī me hōstēs intercēpērint. *Pl.* (*As.* 1, 1, 93). SYN. Opprimō. ‖ *Détruire, empêcher d'arriver à terme.* Exaudī, nec rēs intercīpē nostrās. *O.* Quia sēminā pandō Erūērit rōstrō, spemque intercēpērit annī. *Id.* Quīā dīvēs ārcā vērām laudem intercīpit. *Ph.* SYN. Intercīsiō, ērūō, ēvertō, auferō.

Intercīsūs, ă, ŭm. *part. p. de* Intercīdo. *Coupé entre.* Sēd cādit in fōvĕam præcĕps, quam cāllidā fortē Fraūs intercīsō suffōderāt æquōre furtim. *Prud.* (*Psych.* 325. Cf. *Cic. Att.* 4, 15, *interciso* monte). ‖ *Au fig. Interrompu, intercepté.* Non fugĕrēt dīras lūx intercīsa Mȳcēnas. *St.* Intercīsōque tumultū Cōntlcŭit stŭpĕfactā dŏmus. *Id.* (Adde *Claud. Cons. Pr. et Olyb.* 171).

Intercludō, īs, sī, sum, dĕrĕ. *Fermer, boucher, empêcher.* Sæpe illōs aspĕrā pōnti Interclūsit hiĕms. *V.* Prōspectū vīsūs interclūsĕrĕ nĕfastō. *St.* Interclūditō cōmmĕatum Inimīcīs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 70). *Voy.* Claudo, Prohibeo. ‖ *Couvrir.* Vēllĕt Āmăzŏnĭă lātŭs interclūdĕrĕ pēltă. *St. Voy.* Tego.

Interclūsūs, ă, ŭm. *Fermé, bouché.* Interclūsa ānimā nīmĭă ăb dūlcēdĭne æquāi. *Lr.* (VI, 1266).

Intercurrō, īs, ĕrĕ. *n. Courir entre.* ‖ *Au fig. Exister entre.* Quīn intercūrrāt quædām distantiă fōrmis. *Lr.* (II, 373. *Id.* V, 1373). ‖ *Faire obstacle.* Nil intercūrrēns obtūtĭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 979).

Intercursō, ās, ārĕ. *n. Courir entre ou contre.* Inter ēnim cursānt primordĭă principĭōrŭm. *Lr.* (III, 263).

Intercŭs, ŭtis. *Qui est sous la peau.* ‖ Æquă intercus. *Hydropisie.* Num ĕum vĕtĕrnus, aut æqua intercus tĕnĕt? *Pl.* (*Merc.* V, 4, 3. *Id. fragm. Frivol.*) ‖ *Au fig.* Aquam te in ānimo habēre intercūtem. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 166). ‖ *Intérieur.* Nunc nŏvă mătĕriēs, sōlĭdāta intercūtĕ flătū. *Prud.* (*Apot.* 255).

† Intērdătŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Interdo. *Distribué, répandu, ou donné par intervalles.* Prōptĕrĕă căpĭtŭr cĭbŭs, ŭt sūffŭlcĭăt ārtŭs, Et rĕcrēĕt vīrēs intērdātŭs. *Lr.* (IV, 866).

Intērdicō, īs, xī, ctum, cĕrĕ. *Interdire.* Cui quōndăm rēgīă Jūnō Orbe intērdixit. *O.* Gallīnă cĕcĭnit, intērdixit hărĭōlŭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 5, 27). SYN. Prōhibĕō, vĕtō, intercludō.

Intērdictum, ī. *n. Sentence entre deux parties rendue par le préteur.* Nēquĕōn' ĕgō tĕd intērdīctīs făcĕre mānsuētām mĕis? *Pl.* (*As.* III, 1, 1).

Intērdictŭs, ă, ŭm. *Interdit, défendu.* Intērdīctă mihī cērnĭtŭr Ităliă. *O.* Cui pōtĭŏr pătrĭă fŭit intērdictă vōluptās. *H.* SYN. Vĕtĭtŭs, illĭcĭtŭs.

Intērdīū, *et arch.* Intērdĭŭs. *adv. Pendant le jour.* Quīă vĭdĕōr ăcĕr, ăllĭgānt me intērdīū. *Ph.* (Adde *Ter. Ad.* IV, 1, 15). Nōn cōncēdām, nēque quīescam ūsquām nōctū, ne intērdĭŭs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 21). Occlūsă jānŭa ēst intērdĭŭs. *Id.* (*Most.* II, 2, 14). SYN. Dĭē, lūcĕ. PPH. In lūcĕ dīūrnā. *Lucr.*

Intērdixĕm. *sync. pour* Interdixissem. Quīd, si intērdixĕm, ne illūc fŭgĭtīvŭm Mittĕrĕt. *Q. Catulus* (apud *Gell.* 19, 9).

† Intērdō, ās (*inus.*). *Voy. le suiv., et* Interdatus, Interfluo.

† Intērdŭm *et* Intērdŭō, īs. *subj. de l'inus.* Interdo. *Donner.* ‖ Nihil intērdŭim. *Je ne donnerais rien pour, je me soucie peu que.* Dūm pĕrĕās, nihil intērdŭō dicānt vivĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 36). Cīccŭm nōn intērdŭlm. *Id.* (*Rud.* II, 7, 22. *Id. Trin.* IV, 2, 152). *Voy.* Duim.

Intērdŭm. *adv. Quelquefois.* Aŭt jŭgă dētrēctāns, intērdŭmque āspĕrā cōrnū. *V.* Intērdŭm tămĕn ĕt vōcēm cōmœdĭă tōllit. *H.* SYN. Nōnnūnquām, quāndōquĕ, ălĭquāndō, *qqf.* ōlim, quōndăm, sæpĕ.

Intērĕă. *adv. Pendant ce temps, cependant.* Sēd fŭgit intĕrĕă, fŭgit irrĕpărābĭlĕ tēmpŭs. *V.* Illīnĕre: intĕrĕă Mæcēnās ădvēnĭt, ătquĕ. *H.* SYN. Intĕrĭm, tŭm. PPH. Hæc intĕr. (De ultima producenda vid. in *Antea.*) ‖ † — lŏcī. *arch. Même sens.* Ŏb ĕăm trēs nōctēs ūtŏr: intĕrĕă lŏcī. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 11. *Id. Pseud.* I, 3, 32; *Ter. Eun.* I, 2, 46. Ubi *Donat.* Cf. *Charis.* 2, 180). ‖ *Quelquefois.* Intĕrĕă, crĕdĕ ēxpĕrtō, nōn fallĭmŭr, ægrīs Nil mōvissĕ sŏlŭs rēbŭs. *Sil. Voy.* Interdum.

Intērĕmī. *parf. de* Interimo.

Intērēmptŏr, ōris. *m. Meurtrier.* Lŏcŭm mĭnŭtĭs ārtŭbŭs Vix intērēmptŏr invēnit. *Prud.* (*Cath.* 1823). *Voy.* Interfector.

Intērēmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Interimo. *Tué.* Nōmĭnĭs, Æsdrŭbălæ intērēmptī. *H.* Et intērēmptŭm Lăĭum ulcīscī jŭbĕt. *Sen.* (*OEd.* 218). *Voy.* Occisus.

Intērĕō, īs, īvī *et ordint.* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *n. Périr, mourir.* Intērĭt ēt cūrvīs frūstră dēfēnsă lātĕbrīs Vīpĕră. *V.* Intĕrĕunt sēgĕtēs. *Id.* Mōrdācēs intĕrĭĕrĕ rŭbī. *O.* SYN. Pĕrĕō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Tomber, se passer.* Intĕrĭt īră mōră. *O.* Vĕrbōrŭm vĕtŭs intĕrĭt ætās. *H. Voy.* Cado. ‖ † *qqf. Aller dans, circuler dans.* Disjĕctăquĕ sāxă intĕrĕunt vēnīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 450. *Gloss. Philox.* Intereo, ὑπεισέρχομαι).

Intērĕrrō, ās, ārĕ. *n. Errer dans ou entre.* Dūmōsă sēmpĕr intērĕrrānt cēspĭtŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 219). Ūtĭnam intērĕrrĕm Nūdă lĕōnēs! *H.* Nūm splēndŏr intērĕrrat? *Prud.* (*Cath.* 780).

Intērēst. *Voy.* Intersum.

Intērfāns, tis. *part. du suiv.* Tālĭă prīncĭpĭbŭs dīcta intērfantĭbŭs illĕ Prōsequŭtŭr. *Prud.* (*Sym.* 874).

Intērfārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Parler entre, jeter quelques paroles.* Mēdĭō sīc intērfātă dŏlōre ēst. *V.* Sīc intērfātŭs, ēt ăltĕr Sŭbjĭcit. *St.*

Intērfectŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ŭbĭ tōrrĭs ēssĕt intērfectŭs flammĕŭs. *Att.* (apud *Non.* 1, 51).

Intērfĭcĭō, īs, ēcī, ectum, ĭcĕrĕ. *Détruire.* Fĕr stăbŭlĭs Inīmĭcum ignem, ătque intērfĭcĕ mēssēs. *V.* Quārĕ aŭt crūdēlĕm năsōrum intērfĭcĕ pēstĕm. *Cat.* (70, 9). Dūrum, mōllĕ vŏrās; frāgmēnta intērfĭcĭ' pānīs. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 9). SYN. Pĕrĭmō, dīrŭō, ăbōlĕō, ērŭō, ēvertō. ‖ *Tuer, faire mourir.* Sīvĕ ferās intērfĭcĕre, ēt dītēscĕrĕ prædā. *Lr.* (V, 1248). Pōstquam intērfēcit, sic lŏcūtŭs trādĭtŭr. *Ph.* Rĕōs nĕcēsse ēst tĕ măgistro intērfĭcī. *Prud.* (*Peri.* 2280). *Voy.* Occīdo.

† Intērfĭō, īs, ĭĕrī *et* ĭērī. *ancien pass. de* Interficio. Aŭt flammis intērfīat malisvĕ fĕrārŭm. *Lr.* (III, 886). Si īn obsĕrēndō pōssint intērfĭĕrī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 131).

Intērflŭō, īs, ĕrĕ. *n. Couler entre.* Nēc rēpulēs Intēr dătŭr ūllă flŭēndī. *Lr.* (IV, 228. Nisi jungenda *interdatur*).

Intērflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule entre.* Ēt Stȳx dīscrētīs intērflŭă mānĭbŭs obstat. *St.* Hūmus, mēdĭīque intērflŭa ponti. *Avien.* (*D. Ter.* 404).

Intērfŏdĭō, īs, ĕrĕ. *Percer entre.* Pūpillās intērfŏdĭūnt, ācrēmquĕ dŏlōrēm. *Lr.* (IV, 718). *Voy.* Fodio.

Intērfŏr (*inus*). *Voy.* Interfaris.

Intērfŭgĭō, īs, ĕrĕ. *n. Fuir entre.* Intĕr ēnim

fŭgĭt, ăc pĕnĕträt pĕr rärä vïärŭm. *Lr.* (VI, 331).

Întĕrfŭī. *parf. de* Intersum.

Întĕrfŭndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Répandre sur ou entre.* Ēt tĕntĭs prŏcŭl întĕrfŭndĭtŭr ŭndĭs. *Avien.* (*D. Ter.* 1110. *Ib.* 255).

Întĕrfŭrŏr, ĭs, ĕrĕ. *n. Exercer ses fureurs dans.* Ältĕrnŭm Mävŏrs întĕrfŭrït ŏrbĕm. *St.*

Întĕrfūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Interfundo. *Répandu sur ou entre.* Măcŭlïsquĕ trĕmĕntĕs întĕrfūsă gĕnäs. *V.* Întĕrfūsă nĭtĕntĕs Vïtĕs æquŏră Cÿclädäs. *H.* SYN. Spärsŭs, pĕrfūsŭs. ‖ *Au fig.* Hæc ältĕrnă dŭcŭm nŏx întĕrfūsă dïrĕmït. *St.* ‖ *Qui coule entre.* Ēt nŏvïĕs Stÿx întĕrfūsă cŏĕrcĕt. *V.* SYN. Întĕrflŭŭs.

† Întĕrlĭbī. *arch. Comme* Interim. Întĕrlĭbī ĕgo ĕx hāc stătūā vĕrbĕrĕā vŏlŏ. *Pl.* (*Trin.* V, 1, 31. *Id. Pœn.* III, 3, 3; *Pers.* I, 3, 85).

Întĕrĭm. *adv. Pendant ce temps.* Läbüntür ältïs întĕrĭm rïpïs äquæ. *H.* Dümque īstă vĕnïūnt, întĕrĭm hŏc pœnæ lŏco ĕst. *Sen.* (*Troad.* 1000). Cürābāt ünă fünŭs : trïstïs întĕrĭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 81). *Voy.* Interea.

Întĕrĭmŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĕmĕrĕ. *Détruire.* Æĕrïs întĕrĭmänt sënsŭm, dïdŭctäquĕ sŏlvänt. *Lr.* (III, 317). Nĕ sŭäm vïtäm întĕrĭmĕrĕt. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 45). SYN. Süpprïmŏ, întĕrfïcĭŏ, pĕrdŏ. ‖ *Faire mourir, tuer.* Cüm läquĕo üxŏrem întĕrĭmïs, mätrĕmquĕ vĕnënŏ. *H.* Primüs Abäntĕm Öppŏsïtum întĕrĭmït. *V.* Phrÿgïä dĕ gëntĕ Dŏlŏnä Întĕrĭmŏ. *O.* Quŏd întĕrĕmï, nŏn quŏd ämïsï, flëŏ. *Sen.* (*Hip.* 1122). *Voy.* Occïdo. ‖ *Au pass. Périr.* Ipse illïgätŭs pëstĕ întĕrĭmŏr tĕxtïlï. *Cic.* (*Tusc.* 2). *Voy.* Pereo.

Întĕrĭŏr, ŭs, *gén.* ōrĭs. *Intérieur, qui est dedans.* Ät dŏmŭs întĕrĭŏr rēgälï splëndïdă lŭxŭ. *V.* Întĕrĭōrem ëtïäm pärtëm spïrämtïbŭs äër Vërbĕrät. *Lr.* (IV, 938). SYN. Întĕrnŭs. ‖ *Qui est au fond, retiré, reculé.* Întĕrĭōrĕ nŏtä fälërnï. *H.* Quŏd întĕrĭōrĕ cŏndïdït cüra ängŭlŏ. *Ph.* Ignës întĕrĭōrem ëdŭnt mëdüllam. *Cat.* (35, 15). SYN. Rëmŏtŭs, întïmŭs, ïmŭs. ‖ *En parlant des courses : Qui est placé à gauche, du côté de la borne, et au fig.* Nünc stringäm mëtäs întĕrĭōrĕ rŏtä. *O.* Rädït ïtĕr lævum întĕrĭŏr. *V.* Sëd lævo întĕrĭor stringëbät trämïtĕ mëtam. *Sil.* Brümä nïvälëm Întĕrĭorĕ dïëm gÿrŏ trähït. *H.* ‖ *Qui a le haut du pavé.* Ïbät, ët întĕrĭŏr sï cŏmĕs ünŭs ërät. *O.* (Opponitur *comes exterior*).

Întĕrĭtŭs, ūs. *m. Mort, ruine.* Sëd mŏrĕre : întĕrĭtŭ gaüdĕät illä tŭŏ. *Pp.* (II, 7, 80). Nëc rĕdïtum Dïömëdïs äb întĕrĭtŭ Mëlëägrï. *H. Voy.* Mors, Exïtium.

Întĕrĭŭs. *adv. Intérieurement, au dedans.* Sëd mëmŏr întĕrĭus nŏstrï. *St.* Întĕrĭusquĕ rëcŏndät. *V.* Ipsä quŏque întĕrĭus cüm dürō lïnguä pälätō Cōngëlät. *O.* SYN. Întŭs.

Întĕrjăcĕō, ēs, ërĕ. *n. Être situé entre.* Quïdquïd ĕt Äsōpŏn vĕtĕrësque întĕrjäcĕt Ärgōs. *St.* Întĕr ëos sölëmquĕ jäcënt ïmmänïa pŏntï Æquŏrä. *Lr.* (IV, 412).

Întĕrjĕctŭs, ă, ŭm. *Jeté ou situé entre.* Tĕque întĕrjĕctō mündï pärs ältĕrä sölĕ. *Tib.* (IV, 1, 150). ‖ *Dispersé.* Ütque ërät întĕrjĕctă cŏmäs, türbätă cäpillös. *Cl.*

Întĕrjĭcĭŏ, ĭs, ërĕ. *Jeter ou placer entre, et au fig.* Interjectäquĕ sünt tërrärüm mïllïä multä. *Lr.* (IV, 414). Întĕr ënïm jĕcta ĕst vïtäï paüsä. *Id.* (III, 873). SYN. Întĕrpŏnŏ, întĕrsĕrŏ.

Întĕrjünctŭs, ă, ŭm. *Dételé.* Sæpĕ pĕr lŏnïum Lïbycumquĕ nätäntïbŭs ïrĕ Întĕrjünctŭs æquïs. *St.* (*Th.* VI, 307. Alii contra intelligunt *jugo junctus*).

Întĕrjüngŏ, ĭs, ërĕ. *Dételer.* Hörä lässös Întĕrjüngït æquös mĕrïdïänä. *M.* (III, 67). Întĕrjüngĕrĕ quærïs äd Nŏvïllas. *Id.* (II, 6). *Voy.* Disjungo.

Întĕrlăbēns, tïs. *Qui coule ou passe entre.* Pärcĕ, pĕr häs stëllïs întĕrlăbëntïbŭs ümbrās. *St.* ‖ ? *Qui se dissout.* Trähëbät Pĕr strägëm nërvïs întĕrlăbëntïbŭs ärtüs. *Sil.* (VI, 17).

Întĕrlăbŏr, ĕrïs, ī. *d. Couler entre.* Cörnïgĕr Hŏspĕrïdüm quŏs întĕrlăbïtŭr. *Prud.* (*Sym.* 1415). Întĕr ënïm läbëntŭr äquæ. *V.* SYN. Întĕrflŭŏ. *Voy.* Labor.

Întĕrlĕgŏ, ĭs, ërĕ. *Cueillir entre.* Cärpëndæ mänïbŭs frondës, întĕrquĕ lëgëndæ. *V.*

† Întĕrlïdŏ, ĭs, ërĕ. *Froisser l'un contre l'autre.* Sëd lïnguä mülcëntĕ grävem întĕrlïdërĕ dëntëm. *Paul. Nol.* (10, 261).

Întĕrlĭgŏ, ās, ärĕ. *Lier entre.* Ältĕrnŏ măcŭlās întĕrlïgät östrŏ. *St.* (Adde *Rutil.* 1, 539).

Întĕrlĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Interlino. *Parsemé, tacheté.* Chrÿsŏlïthŭs nätïvo întĕrlïtŭs aürō. *Prud.* (*Cath.* 922).

Întĕrlŏquŏr, ĕrïs, ī. *d. Interrompre quelqu'un.* Siccïnĕ mi întĕrlŏquërĕ? *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 13).

Întĕrlūcĕō, ēs, ërĕ. *n. Luire au milieu. Voy.* Intermico. ‖ *Laisser des jours, des vides.* Întĕrlūcētquĕ cŏrŏnä Nŏn tām spïssä vïrïs. *V.*

Întĕrlūdŏ, ĭs, ërĕ. *n. Se jouer entre.* Întĕrlūdëntës, ëxämïnä lübrïcä, pïscës. *Aus.* (*Mos.* 76).

Întĕrlūnïum, ïi. *n. Temps où la lune ne paraît pas.* Thrăcïō bäcchäntĕ mägïs sŭb întĕr-Lūnïä vëntï. *H.*

Întĕrlŭō, ĭs, ërĕ. *Couler entre, arroser.* Ängüsto întĕrlŭït æstŭ (urbes). *V. Voy.* Alluo.

Întĕrmănĕō, ēs, ërĕ. *n. Rester entre, dans.* Dëfëssüs Cæsär mëdïïs întĕrmänët ägrïs. *L.*

Întĕrmĭcō, ās, ärĕ. *n. Briller entre.* Rŭtïlüm squämïs întĕrmïcät aürüm. *Cl.* E spëcŭlïs mörïëns întĕrmïcĕt ïgnïs. *St.* SYN. Întĕrlūcĕō.

Întĕrmĭnātŭs, ă, ŭm. 1. (*de* in *priv. et* termino). *Qui est sans bornes.* Întĕrmïnätïs sæcŭlörüm cürsïbŭs. *Jul. Valer.* (1, 34). ‖ 2. (*de* interminor). *Défendu avec menaces.* Întĕrmĭnätŏ quüm sëmĕl fïxæ cïbō Întäbüissënt püpïllæ. *H.*

† Întĕrmĭnŏ, ās, ärĕ, *et ordint.* Întĕrmĭnŏr, ärïs, ärï. *d. Défendre avec menaces.* Quïs hŏmo întĕrmĭnät? *Pl.* (*Mil.* II, 3, 42). Întĕrmïnätŭs ëst ä mïnïmo äd mäxŭmum. *Id.* (*Ps.* III, 1, 10. Adde *Ter. And.* III, 2, 16). *Voy.* Minor 1.

Întĕrmĭnŭs, ă, ŭm. *Qui est sans bornes, sans terme.* Müsïs întĕrmïnä vïtä Përmänĕt. *Avien.* (*D. Ter.* 258). Përge, ō lïbëllë, ët ütërë Fëlïcïtätë întĕrmïnä. *Aus.* (*Epist.* 16, 38). Întĕrmïnä sæclïs. *Prud.* (*Sym.* 912). *Voy.* Perennis.

Întĕrmiscĕō, ēs, ërĕ. *Entremêler.* Dörïs ämärä sŭäm nŏn întĕrmïscĕät ündam. *V.* Pätrïs întĕrmïscërĕ pëtïtä Vërba fŏrïs. *H. Voy.* Misceo.

Întĕrmissŭs, ă, ŭm. *Interrompu.* Vërba întĕrmïssä rĕtëntät. *O.* Întĕrmissä bëllä. *H.*

Întĕrmittŏ, ĭs, ërĕ. *Interrompre, suspendre, cesser.* Întĕrmïttüntquĕ laborëm. *O.* Ïllïm nŏn täntülüm Ünquam întĕrmïttït tëmpüs. *Pl.* (*Bac.* II, 4, 31). *Voy.* Interrumpo, Desino.

Întĕrmixtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Intermisceo. *Mêlé à.* Valëät frënarë, manïpïs Întermixtŭs, æquïs. *St.* Dümque întermïxtï cäptätur spïrïtus ŏrïs. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 19).

Intermorţŭus, ă, ŭm, *part. de* Intermorior. *Presque mort.* Căndŏr in hŏc ævŏ rēs intermortŭa pæne. *O.* Ita plĕrique ŏmnēs jam sunt intermortŭi. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 7).

Intĕrnātŏ, ās, ārĕ. *Nager ou flotter entre.* Vis bĕllŭārŭm pĕlăgŭs ŏmne intĕrnātăt. *Avien.* (*Or. mar.* 410. *Ib.* 129).

? Intĕrnĕ. *adv. Intérieurement.* Distinctās intĕrnĕ vīās mīrĕrĕ, dŏmŏrŭm Dispŏsĭtum. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 14. Sed alii aliter. Iterum *Id. Epist.* 5, 21, ubi casus vocandi esse possit).

† Intĕrnĕcātŭs, *arch.* Intĕrnĭcātŭs, ă, ŭm. *un des part. p. de* Interneco. Ătque intĕrnĭcātis hŏstĭbŭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 34). SYN. Intĕrnĕctŭs.

Intĕrnĕcĭŏ, ōnis. *f. Ruine, mort.* Illŭd ăd incĭtă quŭm rĕdĭt ătque intĕrnĕcĭōnĕm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 422). *Voy.* Mors.

Intĕrnĕcŏ, ās, ārĕ. *Faire mourir.* Nē fortĕ cŭlmĕn fibra ĭnānis spīcĕŭm Sīmŭl rĕvŭlsa intĕrnĕcĕt. *Prud.* (*Apot.* 62). Frŭgĕmque intĕrnĕcăt ăngens. *Juvc.* (II, 757). *Voy.* Eneco.

Intĕrnĕctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Entrelacer.* Ŭt fibŭlă crīnĕm Aŭro intĕrnĕctăt. *V.* Lĭcĕt intĕrnĕctĕrĕ plăgās. *St. Voy.* Necto.

Intĕrnĭgrāns, tis. *Noir par intervalles.* Măculis intĕrnĭgrāntĭbŭs ălbæ. *St.*

Intĕrnŏdĭŭm, ĭi. *n. L'espace entre deux nœuds ou jointures.* Mŏllĭă nĕrvōsŭs făcĭt intĕrnŏdĭă pōplĕs. *O.* Intĕrnŏdĭă crŭrŭm. *Id.*

Intĕrnōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Discerner.* Sī scīrĕt intĕrnōscĕrĕ mĕndăcĕm. *H.* Intĕrnōscĕrĕ, vĕrbōrŭm sĕntentĭă quæ sĭt. *Lr.* (IV, 565). Nunc intĕrnōsse ŭt nōs possĭtis făcĭllŭs. *Pl.* (*Amp. prol.* 142). SYN. Dignōscŏ, discĕrnŏ, dīstinguŏ.

Intĕrnūntĭŭs, ĭi. *m., et* Intĕrnūntĭă, æ. *f. Celui ou celle qui s'entremet pour faire conclure une affaire, député.* Quum ējŭs tām nĕglĭgūntŭr intĕrnūntĭi. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 58). Ă lĭbertīna ĕsse audĕrem intĕrnūntĭŭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 16). Ægrĕdĭtŭr intĕrnūntĭă (*Ib.* 40).

Intĕrnŭs, ă, ŭm. *Intérieur, interne.* Occĭdĭt intĕrnās cōnjŭx măctātŭs ăd ārās. *O.* Intĕrnæ tābēs. *Sil. Voy.* Interior. ‖ — æquŏr. *Mer Méditerranée.* (*Avien. Or. mar.* 149.)

Intĕrŏ, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Broyer, mélanger en broyant ; en partic. préparer un mets.* Tŭte hŏc intrīstī : tĭbi ŏmne ĕst ĕxĕdendŭm. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 4. De eo proverbio agit *Donat.*). Tĭbĭ quŏd intrīstī, ĕxĕdendum ĕst : sic vĕtŭs vĕrbum jŭbĕt. *Aus.* (*Idyl.* 6). *Voy.* Intritus.

Intĕrpēllātĭŏ, ōnis. *f. L'action d'interrompre, de troubler.* Quĭd tĭbi intĕrpēllātĭŏ ? *Pl.* (*Trin.* III, 3, 83).

Intĕrpēllātŭs, ă, ŭm. *Interrompu, empêché.* Tempŭs intĕrpēllātŭm vărĭātă sortĕ dĭērŭm. *Manil.* (III, 555). ‖ *Invité.* Intĕrpēllātām stŭprī sēse implă fingĭt. *Alcim.* (*ad Sor.* 602. Sic *Paul. Sent.* 5, 4, *interpellari* de stupro).

Intĕrpēllŏ, ās, ārĕ. *Interrompre une personne qui parle, troubler une personne occupée.* Intĕrpēllandī lŏcŭs hīc ĕrăt. *H.* Pĕccātŭm fătĕŏr, quŭm tē tām tempŏrĕ lævŏ Intĕrpēllārim. *Id.* Sī intĕrpēllās, ĕgŏ tăcĕbŏ. *Pl.* (*Men.* V, 9, 62). SYN. Intĕrrumpŏ. ‖ *Empêcher.* Prānsŭs nōn ăvīdē, quāntum intĕrpēllĕt ĭnāni Ventrĕ dĭēm dūrārĕ. *H.* ‖ *Adresser la parole, dire.* Vērŭm tū quĭd ăgis? intĕrpēllā me ŭt sclām. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 264).

Intĕrplĭcŏ, ās, ārĕ. *Entrelacer.* Ălbăquĕ pūnĭcĕās intĕrplĭcăt ĭnfŭlă cristās. *St.* (*Id. Th.* II, 282). *Voy.* Implico.

† Intĕrpŏlis, ĕ. *Qui se refait, se change.* Nam īstæc vĕtĕrēs, quæ se ūnguentis ŭnctĭtānt, intĕrpŏlēs, Vĕtŭlæ, ēdentŭlæ. *Pl.* (*Most.* I, 3, 117).

Intĕrpŏlŏ, ās, ārĕ. *Refaire, changer.* Illĭc hŏmo me intĕrpŏlābĭt, meŭmque ŏs fingĕt dēnŭō. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 161. *Id. Most.* I, 3, 105). *Voy.* Muto. ‖ *Echanger.* Æspĕrŭm quĭă vōx sŏnōrĕm lævĭōre intĕrpŏlăt. *T. Maur.* (*Syll.* 607). ‖ *Changer en mal, gâter.* Quī lætă Christī cŭlta intĕrpŏlăt, Ăddēns ævēnās æmŭlās. *Prud.* (*Apot.* 58).

Intĕrpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ĕrĕ. *Mettre entre, interposer.* Intĕrpōnĕ tŭīs intĕrdŭm gaudĭă cūrīs. *O.* Intĕrpōnīs æquām. *M.* (I, 107). Ătque intĕrpŏsŭīt gĕmĭnă Lēdæ sīdĕră. *Ph.* SYN. Intĕrjĭcĭŏ, intĕrsĕrŏ, indūcŏ, *qqf.* miscĕŏ, ădhĭbĕŏ, ădjĭcĭŏ.

Intĕrpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Mis entre.* Nōn intĕrpŏsĭtīs ūrāntŭr cōrpŏră flāmmīs. *L.* Paucis dīēbŭs intĕrpŏsĭtis, prŏvŏlăt. *Ph.* SYN. Intĕrjectŭs.

Intĕrprĕs, ētis. *m. f. Interprète.* Hŏmĭnŭm dīvŭmque intĕrprĕs Æsŷlas. *V.* Ătque, ănĭmi intĕrprĕs, mănābăt lĭnguă crŭōrĕ. *Lr.* (VI, 1148). Nōn plūra intĕrprĕtĕ virgă Nuntlăt. *St.* ‖ *Traducteur.* Nĕc vĕrbŭm vĕrbō cūrābĭs rĕddĕrĕ fīdŭs Intĕrprĕs. *Hor.*

Intĕrprĕtŏr, ārĭs, ārī. *d. Interpréter, expliquer.* Cuī pĕnĭtŭs măgnōque intĕrprĕtŏr ōmĭnĕ quĕrcŭm? *St.* Intĕrprĕtārī nōn pŏtŭissēnt Ătticī. *Ph.* Intĕrprĕtāri ăllŭm pŏtĕssĕ nĕmĭnĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 24). SYN. Explĭcŏ, explānŏ, ĕxpōnŏ, ēnōdŏ. ‖ † *Avec tmèse.* Cētĕrā dē gĕnĕre hŏc intĕr quæcūnquĕ prætantur. *Lr.* (IV, 830).

† Intĕrprĭmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Presser.* Quī săcērdōtī scĕlēstŭs faūcĕs intĕrprĕssĕrĭt. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 46).

Intĕrrāsĭlis, ĕ. *Rasé, raclé, poli.* Hic sculptæ cămĕræ dĕcŭs intĕrrāsĭlĕ pendĕnt. *Fort.* (*Carm.* 1, 13, 15).

Intĕrrāsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Interrado. *Raclé, dont on a enlevé l'écorce.* (*Paul. Nol. Carm.* 24, 254, de virgis.)

Intĕrrēptŏ, ās, ārĕ. *Ramper dans, marcher difficilement.* Ăn tăcĭtŭm sīlvās intĕrrēptārĕ sălŭbrēs. *H.* (*Epist.* I, 4, 4. Sed potius divisim, ut optt. edd.)

Intĕrrĭgŏ, ās, ārĕ. *Arroser entre.* Ēt tămĕn ĭnsānās cēdēndo intĕrrĭgăt ŭndās. *Rutil.* (1, 291).

Intĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui ne s'effraie pas, intrépide.* Brāchĭăque ăd sŭpĕrās intĕrrĭtŭs ĕxtŭlĭt aūrās. *V.* Nĕc ădhūc intĕrrĭtă vultū. *O.* SYN. Impertĕrrĭtŭs, ĭmpăvĭdŭs, intrĕpĭdŭs, aūdax, sēcūrŭs, plăcĭdŭs. PPH. Nōn tĕrrĭtŭs. Timōris, tĕrrōris, mĕtŭs ĕxpers, ĭgnārŭs, nescĭus. Mĕtŭ ĭmmūnis. Liber mĕtŭēndī. Fōrmīdĭnĕ nūllă. Nōn, nĭhĭl ou nīl mĕtŭēns. Lūmĭnĕ rēctŏ. VERS. Ătque mĕtŭs ŏmnēs strĕpĭtūmque Achĕrōntis ăvāri Sūbjēcit pĕdĭbŭs. *V.* Vīrtūs nescĭt ignāvōs mĕtŭs. *Sen. Voy.* Fortis, Audax. ‖ *Avec le gen.* Ēt mēns intĕrrĭtă lētī. *O.*

† Intĕrrīvātŭs, ă, ŭm. *Baigné autour.* (*Capell.* VI, p. 191, de tellure.)

Intĕrrŏgātŭs, ă, ŭm. *Interrogé.* Intĕrrŏgāta ăb ălĭă, cŭr hŏc dicĕrĕt. *Ph.* SYN. Rŏgātŭs.

Intĕrrŏgŏ, ās, ārĕ. *Interroger.* Bĕne hăbĕt ; nĭl plūs intĕrrŏgŏ ; sĕd quĭd. *J.* (10, 72). Intĕrrŏgāvit ăn bŏve ĕssĕt lātĭŏr. *Ph.* SYN. Quærŏ, sciscĭtŏr, scitŏr, inquirŏ, pĕrcuntŏr, pōscŏ, pōstŭlŏ, rŏgŏ, rŏgĭtŏ, rĕquirŏ. VERS. Caūsāsquĕ rĕquirĭt Inscĭus. *V*

Ārdēmūs scītāri, ēt quærērē caūsās. Vēnīēndī pōscērē caūsās. Mihīque hæc ēdīssērē vērā rōgānti. *Id.* Pāndē rēquīrēntī nōmēn. *O.* ‖ *Au fig.* Ēccē prōcēllōsōs sūspēcta īntērrōgō vēntōs. *Fort.* (III, 464).

Īntērrumpō, īs, ūpī, ūptŭm, ūmpĕrē. *Interrompre.* Sīngŭltūquē plās īntērrumpēntē quĕrēlās. *O.* Dūm sērmōnēm vērĕōr īntērrumpĕrē. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 25). SYN. Ābrumpō, īntērcīpīō, tūrbō, īntĕrfārī.

Īntērrŭptŭs, ă, ŭm. *Interrompu.* Pēndēnt ŏpĕra īntērrŭptă, mīnæquĕ. *V.* Īntērrŭptŭs æquīs (amnis). *L.* ‖ † *Avec tmèse.* Nēc lōcă lūx īntĕr quăsī rŭptă rĕlūcuīt. *Lr.* (V, 300).

Īntersĕcō, ās, ŭī, ĕctŭm, ārĕ. *Couper, séparer.* Hūjūs (Rhodani) ălvĕō Ibēră tĕllūs ătquĕ Ligўēs ăspĕri Īntersĕcāntŭr. *Avien.* (*Or. mar.* 608). Ēccĕ văpōrĭfĕrōs rĭdēns īntersĕcăt ignēs. *Prud.* (*Apot.* 201).

Īntersĕctŭs, ă, ŭm. *Coupé, séparé.* Nōn īntersĕctās cōmmēntă rētĕxĕrĕ tēlās. *St.*

Īntersĕpīō, īs, īrē. *Enclore, clore, intercepter.* Īntĕr ēnim sēpīt ădītŭs nātūră vīāsquĕ. *Lr.* (IV, 949).

Īntersĕrō, īs, sēvī, sĭtŭm, sĕrĕrē. *Semer ou planter entre.* Ădjūngēt călămīs, sēgētēmque īntersĕrĕt ūvīs. *Manil.* (V, 242). ‖ *Au fig. Entremêler.* Mēdĭīs īntersĕrīt ōscŭlă vērbīs. *O.* Ēt mănĭbŭs nēcōpīnum īntersĕrĭt īctŭm. *St.* (Nescio annon distinguenda sint *Intersero, serui*, et *Intersero, sevi*, ut *Inserui* et *Insevi*). ‖ *Dire en interrompant.* Vīx... hānc pĕrēgĕrăt Ōrăclōnēm, quūm fūrēns īntersĕrĭt Āsclēpīădēs. *Prud.* (*Peri.* 2738. Sic translate *Sero* de colloquentibus).

Īntersĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd. Planté entre.* Ōmnĭă, quæ pōmīs īntersĭtă dŭlcĭbŭs, ōrnānt. *Lr.* (V, 1376).

Īntersŏnō, ās, ārĕ. *n. Résonner entre.* Mēdĭīs īntersŏnāt Ōrphēus Rēmĭgĭīs. *St.*

Īntērstinctŭs, ă, ŭm. *Comme* Distinctus. *Varié pour l'œil.* Īnnūmĕrīs spătĭa īntērstinctă cŏlūmnīs. *St.* (*Silv.* III, 5, 90. Sic *Plin.* 37, 10 : « Candor *interstinctus* coloribus. » Et 36, 8). ‖ 2. *Comme* Exstinctus. *Éteint dans.* Nīvālĭbŭsquĕ Īntērstinctŭs æquīs, triūmphāt ārdōr. *Capel.* (IX, p. 310). *Voy. le suiv.*

Īntērstinguō, īs, ĕrē. *Éteindre.* Quæ făcĭūnt ignēs īntērstingŭi ătquĕ pĕrīrĕ. *Lr.* (V, 760). *Voy.* Exstinguo.

Īntērstŏ, ās, ārĕ. *n. Être placé entre.* Īntērstātquĕ jŭgō mĕdĭām. *Avien.* (*D. Ter.* 849).

Īntērstrĕpō, īs, ĕrē. *n. Retentir au milieu.* Mēdĭīs Nēreūs īntērstrĕpāt ūndīs. *Cl.* Ārgūtōs īntĕr strĕpĕre ānsĕr ōlōrēs. *V. Voy.* Strepo.

† Īntērstringŏ, īs, ĕrē. *Serrer entre.* Ībo īntro, ătque illī sōcĭēnnō tuō jam īntĕrstringām gŭlām. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 32).

Īntērstrŭō, īs, ĕrē. *Assembler, unir.* Quā spīna īntērstrŭit ārtūs. *Sil.* (X, 150).

Īntersŭm, *intĕrĕs*, *intĕrfŭī*, *intĕrēssĕ*. *Être entre, au milieu. Voy.* Interjaceo. ‖ *Être présent, assister.* Īntērsīntquĕ pātrīs lăcrĭmīs, sōlātĭă victō. *V.* Lætūs intĕrsīs pōpŭlō Quĭrīnī. *H.* SYN. Ādsŭm. PPH. Sŭm præsēns. Nōn ābsŭm. ‖ *Différer.* Īntĕrĕrit Sātўrīs paŭlūm pŭdĭbūndă prōtĕrvīs. *H.* Hōc pătĕr ăc dōmĭnŭs īntĕrēst. *Ter.* (*Ad.* 1, 2, 51. *Id. Eun.* II, 2, 2; *Pl. Bac.* III, 3, 57). *Voy.* Differo. ‖ Īntĕrēst. *unip. Il y a de la différence ; il importe.* Intĕrĕrit mŭltūm, Dāvūsnĕ lōquātŭr ăn aūdăx Pўthĭās. *H.* Nīl intĕrēst, ăn paŭpĕr ĕt infīmă Dĕ gēntĕ. *Id.* Plūrĭmum ēnĭm intĕrĕrit quĭbŭs ārtĭbŭs ĕt quĭbŭs hūnc tū Mōrĭbŭs īnstĭtŭās. *J.* (14, 73). Īllŭs intĕrēssĕ nĕ făcĭāt mōrām. *Ph.* SYN. Rĕfĕrt, prōdēst.

Īntērtĕxtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Intertexo. *Tissé ou tressé dans.* Nēxĭlĭbŭs flōrēs hēdĕrīs hăbĕt īntērtĕxtōs. *O.* Līnŭs īntērtĕxtŭs. *St. Voy.* Intextus.

† Īntĕrtrăhŏ, īs, ĕrē. *Oter, enlever.* Nīsi ĕgo illī... ānĭmam ōmnem īntērtrāxĕrō. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 41).

Īntĕrtrīmēntŭm, ī. *n. Dommage.* Nūnc quūm sīnĕ māgno īntĕrtrīmēntō nōn pōtēst. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 39). *Voy.* Detrimentum.

† Īntĕrtŭrbŏ, ās, ārĕ. *Troubler.* Ōmnĭă Īntĕrtŭrbāt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 38. Et *Pl. Bac.* IV, 4, 81). *Voy.* Turbo.

Īntervāllŭm, ī. *n. Intervalle, espace, distance.* Prōxĭmŭs hŭīc, lōngō sĕd prōxĭmŭs īntĕrvāllō. *V.* Īntĕrvāllă vīdēs hūmānĕ cōmmŏdă. *H.* Īntĕrvāllă vīæ fessīs præstārĕ vĭdētŭr. *Rutil.* (2, 7). SYN. Spătĭŭm. *Voy. ce mot.* ‖ *Espace de temps.* Sēd mi īntĕrvāllŭm jam hōs dĭēs mūltōs fŭīt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 28). *Voy.* Tempus.

Īntervēllō, īs, ĕrē. *Comme* Evello. *Arracher.* Næ ĕgo hŏmo īnfēlīx fŭī, Quī nōn ālās īntervēllī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 169).

Īntervēnĭō, īs, īrē. *n. Survenir.* Sēd nēmīnēmnĕ cūrĭōsum īntervēnīrĕ nūnc mihī? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 5). Prædātŏr intervēnīt, pārtēm pōstŭlāns. *Ph.* Sīc stĕrĭlīs tĕrrīs lætīs intervēnĭt annŭs. *Manil.* (IV, 419). SYN. Intercēdŏ, sŭpervēnĭō, ādsŭm. ‖ *Intervenir, s'opposer.* Plūră dŏlŏr prōhĭbĕt, vĕrbōque intervēnĭt ōmnī Plānctŭs. *O.* Quis vēstrō dĕŭs intervēnĭt āmōrī? *Calp.* (3, 25). SYN. Ōbsistŏ, ōbsŭm. ‖ *Arriver, en parlant d'une chose.* Nūllă mihī rēs pōsthāc pōtēst jam intervēnīrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 1). Īræ intervēnĭūnt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 59). *Voy.* Advenio. ‖ *pass. unip.* Ŭbī dē improvīso ēst intervēntŭm mūlĭērī. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 40).

Īntervēntŏr, ōrīs. *m. Eccl. Intercesseur.* Ţūm vĕlŭt Ēzĕchiæ fŭīt intervēntŏr Ēsaīas. *Paul. Nol.* (23, 195).

† Īntervĕrtŏ, *arch.* Intervŏrtŏ, īs, ĕrē. *Détourner, soustraire.* ‖ *Dépouiller de.* Nōn hĕrcle istōc mĕ intervŏrtēs, sī ălĭām prædām pĕrdīdī. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 44. *Id. As.* II, 1, 10).

Īntervīrĕō, ēs, ērē. *n. Être vert parmi.* Lætīsquĕ mīnāx Intervīrĕt hĕrbīs. *St.* Sēmĭlă discrētīs intervīrĕt hūmĭdă nīmbīs. *Cl.*

Īntervīsō, īs, ĕrē. *Visiter.* Nūnc intervīsō, jāmne ă pōrtū ādvĕnĕrīt. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 3. *Ib.* I, 2, 90 *et* 97). *Voy.* Inviso.

Īntervŏlō, ās, ārĕ. *Voler entre.* Fūscās intervŏlāt aūrās Hāstă. *St.* Mēdĭās intervŏlāt ūrbēs. *V. Fl.*

Īntervŏmō, īs, ĕrē. *Vomir ou répandre parmi.* Quōd dūlcēs intĕr sālsās intervŏmīt ūndās. *Lr.* (VI, 894, nempe æquor).

Īntestābĭlis, ĕ. *Qui ne peut servir de témoin.* Sēmpĕr cūrātō nē sīs īntestābĭlīs. *Pl.* (*Cure.* I, 1, 50). ‖ *Exécrable, maudit.* Īs īntestābĭlĭs ĕt sācĕr ēstō. *H.* (Sic *Lex* XII *Tab.* apud *Gell.* 6, 7 : « Improbus *intestabilisque* esto. ») Īnfāmĕ mōnstrūm, vīlĭs, īntestābĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2268). *Voy.* Exsecrabilis.

Īntestātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas testé.* Hīnc sŭbĭtæ mortēs ătquĕ īntestātă sĕnēctūs. *J.* (1, 144. *Id.* 3, 274). ‖ *Qui n'a pu produire des témoins. Voy.* Inantestatus. ‖ *Dont on ne croit pas les paroles.* Īpsŭs cum ūnō sērvō sĕnēx īntestātō prōfĭcīscĭtŭr. *Pompon.* (apud *Non.* 4, 23).

Intēstīnă, ōrŭm. *n. pl. Intestins.* Intēstīnă cănēs, cētĕră mēmbră lŭpi. *Cat.* (108, 6, nempe vorent). Intēstīnă pĕrūrēns. *Id.* (77, 3). Jāmjūdum intēstīnă mūrmūrānt. *Pl.* (*Cas.* IV, 3, 6). SYN. *par ext.* Viscĕră, vēntĕr. ‖ *qqf. Au sing.* Hărum intēstīnūm quōdvīs quāle ēssĕ pŭtāndum ēst. *Lr.* (IV, 116. Habet et *Juv.* 6, 429. Nomen autem singulari carere testatur *Charis.* 1, 21).

Intēstīnŭs, ă, ŭm. *Intérieur.* Sēd nĕ mēns ĭpsă nĕcēssūm intēstīnum hăbĕāt cūnctīs ĭn rēbŭs ăgendīs. *Lr.* (II, 289). SYN. Intĕrĭŏr, intĭmŭs, intērnŭs, *qqf.* dŏmēsticŭs. *Voy. le précéd.*

Intexŏ, ĭs, ŭī, tŭm, ĕrĕ. *Faire un tissu, tresser, entrelacer.* Illă tĭbī lætīs intexīt vītĭbŭs ŭlmos. *V.* Sēctăque intexūnt ăbĭētĕ cōstās. *Id.* Pūrpŭrĕāsquĕ nōtās fīlīs intexŭīt ălbīs. *O.* SYN. Texŏ, ĭmplĭcŏ, innectŏ, intērserŏ. ‖ *Au fig.* Chārtīs intexĕrĕ quīsquăm fāctă quĕāt. *Tib.* (IV, 1, 5). Nātūræ rērŭm măgnīs intexĕrĕ chārtīs (*Ciris*, 39).

Intextŭs, ă, ŭm. *Tissé sur, tressé.* Pūrpŭrĕa intēxtī tōllunt aūlæă Brĭtānnī. *V.* Intextūm vēstĭbŭs aūrŭm. *O.* Cānnăque intēxtă pălŭstrī (domus). *L.*

† Intĭmātĭŏ, ōnis. *f. Démonstration, exposition d'une science.* Ne inflexă tōrtōs strĭngăt intĭmātĭŏ. *Capel.* (IV, p. 134). Ŭt ăpertă vērō tĭbĭmĕt intĭmātĭŏ. *Avien.* (*Or. mar.* 74).

† Intĭmātŭs, ă, ŭm. *Qu'on a fait pénétrer.* ‖ *Qui a été démontré, enseigné.* Et ēssĕ tē præ cētĕrīs Mēmŏrem intĭmātī. *Avien.* (*Or. mar.* 20).

† Intĭmŏ, ās, ārĕ. *nécl. Faire pénétrer, enfoncer.* Atque ămplexūs intĭmēnt. *Apul.* (*Apolog.*). ‖ *Exposer, dénoncer.* Gēsta intĭmāssĕ cūnctă fātŭr prīncĭpī Præfectŭs. *Prud.* (*Peri.* 3303).

Intĭmŭs, ă, ŭm. *Qui est dans l'endroit le plus profond, le plus retiré, intime.* Intĭmă mōrĕ sŭō sēse in cūnăbŭlă condēnt. *V.* Cui prōtĭnŭs intĭmă frīgŭs Ossă rĕcēpĕrūnt. *O.* Prōdĭtŏr intĭmō Grātĭus pūellæ rīsŭs ăb ăngŭlō. *H.* SYN. Intĕrĭŏr, ĭmŭs. ‖ *Intime, qui est dans l'intimité.* Ităque intĭmum ĭbī sē milĕs ăpŭd lēnăm făcīt. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 30). Tūtē scīs pōstillă quam intŭmum Habĕām tē. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 47. *Id. And.* III, 3, 44).

Intinctŭs, ă, ŭm. *Trempé dans.* Tīnglt, ĕt intīnctās gĕmĭnīs accēndit ĭn ārīs (faces). *O.*

Intingŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tremper dans, teindre.* Lăzărŭs ŭt dĭgĭtōs tūmĭdās intīngăt ĭn ūndās. *Alcim.* (III, 286). Crēta ōmnĕ cōrpŭs intīnxĭt tĭbī. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 39. Alii leg. *intinxit*). *Voy.* Tingo.

Intŏlĕrābĭlĭs, ĕ. *Insupportable.* Intŏlĕrābĭlĭbŭsquĕ mălis ĕrāt ānxĭŭs ăngŏr. *Lr.* (VI, 1157). Intŏlĕrābĭlĭŭs nĭhĭl ēst quām fēmĭnă dīvēs. *J.* (6, 459). SYN. Intŏlĕrāndŭs, grăvis, mŏlēstŭs. ‖ † *Qui ne souffre pas.* Dīdĭcĭssĕt ĭs fĕrre, ĕt nōn ēssĕt intŏlĕrābĭlĭs. *Afran.* (apud *Non.* 2, 435).

† Intŏlĕrāns, tis. *Insupportable.* Cūrīs intŏlĕrāntĭbŭs. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 8).

Intŏnāns, tis. *Qui tonne, et au fig. en parlant des acclamations.* Victŏr gēssĕrīs intŏnāntĕ Rōmā. *Sid.* (*Pan.* 3379. *Id. Epist.* IX, 14: « Præparare aures plausibus *intonaturis.* »)

Intŏnātŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv. Qui tonne, s'élève en tonnant.* Sī quōs ēōīs intŏnātă flŭctĭbŭs Illēmŏs ăd hōc vērtāt mărĕ. *H.*

Intŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, *et arch.* āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Tonner, ordint. au fig.* Intŏnŭĕrĕ pŏlī, ĕt crēbrīs micāt ĭgnĭbŭs æthēr. *V.* Ĭtĕrum ătque ĭtĕrum frăgŏr intŏnat ingēns. *Id.* Eūrŭs Intŏnăt Ægæō. *V. Fl. Voy.* Tono, sono. ‖ *En parlant de la voix.* Ătque intŏnăt ōrĕ. *V.* Fŭrĭbŭndum intŏnăt, Sūpĕrāssĕ nūnc sē pĕlăgŭs, etc. *Sen.* (*Ag.* 544). ‖ *act. Faire tonner, faire retentir.* Nēc nimlŭm rigidās intŏnŭissĕ mīnās. *O.* Ēncĕlădĭquĕ tŭmŭltŭs intŏnĕt. *Pp.* (II, 1, 39). Quūm prīmă signŭm sūscĭtāndĭs mortŭis Cœlō tŭba intŏnāvĕrĭt. *Paul. Nol.* (21, 903).

Intōnsŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été tondu.* Intōnsāmquĕ bĭdēntēm Ăttŭlĭt. *V.* ‖ *Dont les cheveux n'ont pas été coupés.* Ŭtquĕ mĕum intōnsīs căpŭt ēst jŭvēnīlĕ căpillīs. *O.* Intōnsŭm pŭĕrī dīcĭtĕ Cynthĭŭm. *H.* SYN. Indētōnsŭs. *Voy.* Capillatus. ‖ *A qui l'on ne fait pas la barbe, sans barbe.* Ōrā pŭĕr prīmā signāns intōnsā jŭvēntā. *V. Voy.* Imberbus. ‖ *Non taillé, en parlant d'un arbre, d'un bois.* Quĕrcŭs, intōnsăquĕ cœlō Ăttōllūnt căpĭtă. *V.* Intōnsī mōntēs. *Id.* Acclĭnānt intōnsă căcūmĭnă tērræ. *St.* SYN. Intactŭs. PPH. Fălcĕ, fĕrrō nōn vĭŏlātŭs. Fălcĕ intactŭs. Fălcis nēsciŭs, ĭgnārŭs. VERS. Nēsciă fălcis Silvă cōmās tōllit. *St.* Ætĕrnum intōnsæ frōndis. *Id.* Lūcŭs ĕrāt lōngō nūnquām vĭŏlātŭs ăb ævō. *L.* Pērpĕtŭōs spĕrārĕ lĭcĕt tĭbī frōndĭs hōnōrēs. *M.* Expĕrs fălcis ădhūc (vitis). *Hil. Pict. Voy.* Puto.

Intōrquĕŏ, ēs, sī, tŭm, quĕrĕ. *Lancer sur ou contre.* Dēnsă pĕr ăngŭstās tēla intōrquĕrĕ fēnēstrās. *V.* Tērgō scĕlĕrātam intōrserĭt hāstăm. *Id. Voy.* Jaculor.

Intōrtŭs, ă, ŭm. *Tordu.* Ăltĕr ăd intōrtōs cŭpĭēns dārĕ brāchĭă fūnēs. *V.* SYN. Tōrtŭs. ‖ *Qui n'est pas droit, et au fig.* Appōsĭta intōrtōs extēndit rēgŭlă mōrēs. *Pers.* (5, 38). SYN. Cūrvŭs. ‖ Intōrtī căpillī. *Cheveux frisés.* (*Mart.* VIII, 33.) *Voy.* Capillus. ‖ Intōrtă ōrātĭŏ. *Discours contourné.* (*Pl. Cist.* IV, 2, 63.) ‖ *Lancé.* Intōrtō fĭgit tēlō. *V.* Intōrtō sāncit jăcŭlō (verba). *Sil.*

Intrā. *prép. Dans, dans l'intérieur de.* Illăcōs intrā mūrōs pĕccātŭr ĕt extrā. *H.* Intrā tĕctă vŏcāt. *V.* SYN. In. ‖ *Dans, dans la distance de.* Jāmque intrā tēli jactŭm prōgrĕssŭs ŭtĕrquĕ. *V.* ‖ *Au fig.* Intrā fortūnām quī cŭpĭs ēssĕ tŭām. *Pp.* (III, 9, 2). At prīncĕps gĕnĕrīs quantō majōrā părāvit intrā pāstōrĕm sĭbī nōmĭnă ! *Sil.* Tūtŭs, ĕt intrā spĕm vēnĭæ caūtŭs. *H.* ‖ *En parlant du temps : Pendant.* Pĕr tĕnĕbrās intrāquĕ mōræ brĕvĕ tēmpŭs. *O.* Intrā vīgintī dĭēs. *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 77). SYN. Pĕr, intĕr. ‖ *qqf. adv.* Mārmŏrĕŭm trĕmĕbundă pēdĕm quām rĕttŭlĭt intrā (*Ciris*, 256).

Intractābĭlis, ĕ. *Intraitable, indomptable, dur, sévère.* Quīs hūjŭs ānĭmŭm flĕctăt intractābĭlĕm ? *Sen.* (*Hip.* 229). Gĕnŭs intractābĭlĕ bēllō. *O.* Intractābĭlĭs īrā. *Grat.* (*Cyn.* 159). SYN. Indŏmĭtŭs, æspĕr, rigĭdŭs, fĕrŏx, dūrŭs, immĭtĭs, fĕrus. ‖ *Dur, rigoureux.* Extrēmŭm brūmæ intractābĭlis ĭmbrĕm. *V.*

Intractātŭs, ă, ŭm. *Non travaillé, au fig. naturel.* Illĕ sŭōs ūsŭs intractātŭmquĕ dĕcōrĕm. *Grat.* (*Cyn.* 134). ‖ *Non essayé.* Nĕ quĭd ĭnaūsŭm Aūt intractātŭm scĕlĕrīsvĕ dŏlīvĕ fŭīssĕt. *V.* SYN. Inexpĕrtŭs.

Intrārŏ, Intrārĭm. *syne. pour* Intravĕro, etc. Tĭbrĭdĭs ārvă Intrārō. *V.* Sī cērtŭs intrārĭt dŏlŏr. *H.*

† Intrāssŏ. *arch. pour* Intravĕrŏ. Pĕrlīstī, si intrāssis intrā limĕn. *Pl.* (*Men.* II, 3, 63).

Intrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Intro. *Où l'on est entré.* Ŭt sŏcĕri dŏmŭs ēst intrātă pētīti. *O.* ‖ *Au fig.* Jām Phœbo intrātă sācērdōs. *Sil.*

† Intrĕmĕfactŭs, ă, ŭm. *Tremblant, vibrant.*

Quŏdquĕ quĕăt mĭnĭmum ăd mŏtum întrĕmĕfăctă frĕquĕntĕr Plectra ădăpĕrtă sĕquī. *Optat.* (*Organ.* 50).

Întrĕmīscŏ, ĭs, *et* Întrĕmŏ, ĭs, ŭī, crĕ. *n. Trembler.* Întrĕmŭĭt mălŭs, pĕnĭtŭsquĕ ĕxtĕrrĭtă pĕnnīs. *V.* Întrĕmĕre ōmnĕm Mŭrmŭrĕ Trīnăcrĭăm. *Id.* Ădspĭcĭs ăltĕrnŏs întrĕmŭīssĕ pĕdēs. *O.* Quătĭătŭr ĭpsa, ĕt ōmnĕ sŭbsĭlĭăt sŏlŭm Ălte întrĕmīscēns. *Avien.* (*Or. mar.* 169). *Voy.* Tremo. ‖ *qqf. act. Redouter.* Întrĕmŭĭt rĕgum ēvēntŭs. *Sil.* (*Id.* XVI, 664).

† Întrĕmŭlŭs, ă, ŭm. *Comme* Trĕmulus. Întrĕmŭlăm băcŭlō nōn sŭbĕūntĕ mănŭm. *Aus.* (*Epit. Her.* 34, 4).

Întrĕpĭdē. *adv. Intrépidement.* Întrĕpĭdē dĕcĭmō vīctŏr, pĕr tĕmplă văgătŭs. *Sulpit.* (*Argum. Luc.* X). Pĕrtŭlĭ întrĕpĭdе ōmnĭă. *Sen.* (*H. Fur.* 417). *Voy.* Fortiter.

Întrĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Non effrayé, intrépide.* Pĕrtŭlĭt întrĕpĭdŏs ăd fătă nŏvissĭmă vŭltŭs. *O.* Stĕtĭt întrĕpĭdŭs vŭltŭ, mĕrŭĭtquĕ tĭmērī. *L.* Întrĕpĭdă vērbă. *Sen.* (*Hip.* 593). SYN. Ĭmpăvĭdŭs, întĕrrĭtŭs, etc. *Voy.* Interritus.

Întrĭcātŭs, ă, ŭm. *Embarrassé.* Nŭnc ĕgŏ lēnŏnem ĭta hŏdĭe întrĭcātŭm dăbŏ. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 9).

Întrĭcŏ, ās, ārĕ. *Embarrasser, empêcher, retarder.* Ĭta întrĭcāvĭt hŭjŭs hānc rĕm tĕmĕrĭtās. *Afran.* (apud *Non.* 1, 26). Quæ se ēxpingĕndŏ tŏtum întrĭcābĭt dĭĕm. *Ph.* (*Fab. nov.* 16, 2, nempe femina). Mŏra întrĭcāntĕ lædĭtŭr. *Capel.* (VI, p. 227, secunda male correpta, ut etiam in VII, 236). *Voy.* Impedio.

Întrĭnsĕcŭs. *adv. Intérieurement.* Sūdābānt ĕtĭăm faŭcēs întrĭnsĕcŭs ātrō Sānguĭnĕ. *Lr.* (VI, 1145). Hydrōps æquōsŭs vĕnēnō Tēndĭt lūcĭdo întrĭnsĕcŭs. *Prud.* (*Peri.* 479). SYN. Intŭs.

Întrĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Intĕro. *Broyé.* Întrĭtō cĭbō Plēnām lăgēnām pŏsŭīt. *Ph.*

1. Întrō. *adv. Dedans* (*avec mouv.*). Pĕrdĭdĭt mĕ Ārĭstŏphōntēs hīc, qui întrō vēnĭt mŏdŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 12. *Id. Merc.* II, 1, 21; *Ter. Eun.* V, 7, 2).

2. Întrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. et act. Entrer.* Ĭbĭtĭs Ĭtălĭăm, pŏrtŭsque întrārĕ lĭcēbĭt. *V.* Tŏt mărĭa întrāvī dūcĕ tē. *Id.* Jămquĕ, căpŭt rērum, Rōmānam întrāvĕrăt ūrbĕm. *O.* Cŭltŏs întrāvĭt ĭn hŏrtŏs. *Id.* SYN. Ingrĕdĭŏr, sŭccēdŏ, sŭbĕō, întrŏĕō, întrōgrĕdĭŏr, Ĭnĕō, pĕnĕtrō, *qqf.* întrōdŭcŏr, întrōmittŏr, ĭmmittŏr. PPH. Întrō vĕnĭō. Pĕdĕm ĭnfĕrō. Vēstĭgĭă, grĕssŭs întrā tĕctă, līmĭnă fĕrō. Fŏrĭbŭs mē ĭnfĕrō. PHR. Întro ăbī. *Pl.* Fŭgĭăm întrō. *Id.* ‖ *Avec le dat.* Sēptĭs ĕt tŭrrĭbŭs aŭrĕŭs întrēs. *St.* Mēdĭis întrārĕrĭt mœnĭbŭs ŭndæ. *V. Fl.* Discŏrdĭă dēmēns Întrāvĭt cœlō. *Sil.* ‖ *qqf. Percer.* Quēm mĕŭs întrāvĭt splēndēntī cūspĭdĕ Dēxtĕr. *M.* (VII, 27, nempe aprum). *Voy.* Confodio. ‖ *qqf. Attaquer.* Sæpe ĕtĭam ĭnjūstīs cōllātŭm vīrĭbŭs hōstēm Ūltrō aŭdāx ănĭmīs întrāt. *St.* (*Th.* VI, 774). *Voy.* Aggredior. ‖ *Au fig. Pénétrer.* Întrāvĭt mēntēs sūspĕctŭs hŏnōrŭm. *O.* Ēcce întrāt sŭbĭtŭs vātēm dĕŭs. *Sil.* SYN. Sŭbĕō, pĕnĕtrō, ŏccŭpŏ.

Au pass. unip. Întrātŭr. *On entre.*

Întrōcūrrŏ, ĭs, crĕ. *n. Courir dans.* Dŭbĭī fāvēntĕm pĕr frĕtum întrōcūrrĭmŭs. *Nov.* (apud *Non.* 3, 92)

Întrōdŭcŏ, ĭs, crĕ. *Introduire.* Sīc ănĭmās întrōduxĕrūnt sēnsĭbŭs aŭctās. *Lr.* (III, 630). Heŭ, fŏrŭs ēdŭcĭtĕ, Quam întrōdŭxīstĭs, fĭdĭcĭnăm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 37). SYN. Întrōmittŏ, ădmittŏ, ĭndūcŏ. PHR. Dŭc ăgĕ, dŭc ăd nōs. *V.* Ăd me întrō dŏmum ăd ŭxōrĕm dŭctūrŭm mĕăm. *Pl.* Dūc întrō. *Id.*

Întrŏĕō, ĭs, ĭrĕ, *et* Întrŏĕō *ou* Întro ĕō. *Entrer.* Scēnām quŏd întrŏĭbūnt tām clārī vīrī. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 5). Întrŏĭt spōnsŭs thălāmŭm. *Alcim.* (*ad Sor.* 544). Ēxĕūntem aŭt întroĕūntem ăd ămīcām : quīd tūm pŏstĕā? *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 36). Întĕrĕa întroīrĕ nēmĭnĕm. *Id.* (*And.* II, 2, 26. Sic et *Pl. Amp.* I, 1, 253).

Întrōfĕrŏ *ou* Întrō fĕrō, fĕrs, tŭlī, fĕrrĕ. *Porter dans.* In hāsce ædēs pĕdĕm nēmo întrō tĕtŭlĭt. *Pl.* (*Most.* II, 2, 39). ‖ † Întrōfĕrŏ. Întrōtŭlĕrĕ tămĕn Grāmmătĭcæ stŭdĭŭm. *Aus.* (*Prof.* 10, 7. Iterum *Sept. Sap. Lud.* 5).

Întrōgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī. *d. Entrer.* Pŏstquam întrōgrĕssī, ĕt cōrăm dătă cōpĭă fāndī. *V. Voy.* Intro.

Întrōĭtŭs, ūs. *m. Action d'entrer, entrée.* Sēnsĭbŭs, întrōĭtŭquĕ sŭō pĕrrūmpĕrĕ cōrpŭs. *Lr.* (II, 407). Ēxĭtŭs întrōĭtūsque ēlēmēntĭs rĕddĭtŭs ēxstăt. *Id.* (VI, 493). Jānĭtŏr ēgrĕssŭs întrōĭtūsquĕ vĭdĕt. *O. Voy.* Ingressus. ‖ *Entrée, avenue.* Cūjŭs ĭn întrōĭtū gĕmĭnās hăbĭtāssĕ sŏrōrēs. *O.* Fixŭs ĭn întrōĭtū lăpĭs ēst. *Sid.* (*Pan.* 2972). SYN. Ădĭtŭs, līmĕn.

Întrōmittŏ, ĭs, crĕ. *Introduire.* Vŭlgo ăd se ōmnēs întrōmittĭt. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 52). Întrōmittāmŭs cōmĭssātŭm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 52). *Voy.* Introduco.

Întrōrsŭm *et* Întrōrsŭs. *adv. En dedans, intérieurement.* Întrōrsum trăhĕre, ĕt pārtĕs cōndūcĕre ĭn ūnŭm. *Lr.* (III, 533). Întrōrsŭs tūrpēm, spĕcĭōsŭm pĕllĕ dĕcōrā. *H.* (*Epist.* I, 16, 45. Alii, *introrsum*). Lăcrĭmās întrōrsŭs ōbortās Dēvōrăt. *O. Voy.* Intus.

Întrōrumpŏ *ou* Întrō rūmpŏ, ĭs, crĕ. *n. Entrer rapidement.* Întrōrumpām jam hūc ĭn Vĕnĕrĭs fānŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 12). Cēsso hūc întrōrumpĕrĕ? *Ter.* (*Eun.* V, 5, 26).

Înstrōspĭctŏ, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Quīd vŏlūnt? quīd întrōspĕctānt? *Pl.* (*Most.* IV, 2, 27. Alii divisim).

Întrōspĭcĭŏ, ĭs, crĕ. *Regarder dans l'intérieur.* Pāvēns dēĭnde întrōspĭcĭt. *Prud.* (*Peri.* 1556).

† Întrōvĕrsŭs *ou* Întrōvōrsŭs. *adv. Vers l'intérieur.* Quīd sĭbī vŭlt? quārĕ fĭt ŭt întrōvōrsŭs ĕt ăd tē Spĕctēnt? *Lucil.* (apud *Non.* 4, 188).

Întŭbŭs *ou* Întўbŭs, ī. *m.; pl.* Întўbī, ōrŭm, *et* Întўbă, ōrŭm. *n. Espèce de chicorée, endive.* Întŭbŭ' prætĕrĕă pĕdĭbŭs pĕrsĕrpsĭt ĕquīnīs. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 77). Trīsĭēs, ăcrēs întŭbōs. *Pomp.* (apud *Non.* 3, 111). Quōquĕ mŏdō pōtīs gaŭdĕrēnt întŭbă rīvīs. *V.* Ămārīs întŭbă fĭbrīs. *Id.* Tŏrpēntī grătă pălātō Întŭbă. *Col.* (10, 110. Quum, invitis Lexicis, nusquam occurrat *Intubum* in casu recto, audiendus *Diom.* 1, 314, qui eodem ordine ponit *Intubus, Locus, Jocus*). SYN. Cichŏrĕum.

Întŭēns, tis. *Regardant.* Stĕtĕrĭt fūrēntī sĭmĭlĭs, ăc tŏrvum întŭēns. *Sen.* (*H. OEt.* 240).

Întŭĕŏr, ĕrĭs, ĭtŭs sŭm, ērī. *d. Regarder, et au fig.* Quīd, ŭt nŏvĕrcă me întŭērĭs, aŭt ŭtī. *H.* Tŏ tămĕn întŭĕŏr quŏ sōlō pĕctŏrĕ pŏssŭm. *O.* Sĕd dĭlĭgēntĕr întŭērĕ hās nænĭās. *Ph.* SYN. Întŭŏr, spectŏ, cērnŏ, ădspĭcĭŏ, etc. *Voy.* Specto.

Întŭĭtŭs, ūs. *m. Vue, regard.* Ălmŭs ăpĕrtŏ Pāndĭtŭr întŭĭtŭ lĭquĭdīs ŏbtūtĭbŭs ăēr. *Aus.* (*Mos.* 56). Ēt quă circumtŭlĭt ăcrĕm Nātūræ lĕvĭs întŭĭtŭm. *Prud.* (*Ham.* 973). Prŏpĕ Grātĭă blāndŏ Întŭĭtū. *Patric.* (*Epith. Ausp.* 15). *Voy.* Visus.

Intŭlī. parf. de Infero.

Intŭmĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Intŭmēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'enfler, se gonfler.* Nĕque intŭmēscĭt ăltă vīpĕrīs humŭs. *H.* Vīdī virginĕās intŭmŭissĕ gĕnās. *O. Voy.* Tumeo. ‖ *Au fig. S'enfler d'orgueil. Voy.* Superbio. ‖ *S'irriter.* Jŭpĭtĕr intŭmŭĭt. *O.* Īræ Intŭmŭĕrĕ măgĭs. *St. Voy.* Irascor.

Intŭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Sans sépulture.* Ōccŭrrāmque ŏcŭlis intŭmŭlātă tŭīs. *O. Voy.* Inhumatus.

Intŭŏr, ērĭs, ī. *d. arch. Comme* Intueor. Nūllam ĕquĭdem illĭc cōrnĭcem intŭŏr. *Pl.* (*Most.* III, 2, 150. Adde *Ter. Heaut.* II, 4, 23). Ārmĭgĕrōs sūmmī Jŏvĭs ĕxsŭltāntĕ cătĕrvă Intŭŏr : Īnăchĭī sīnt, etc. *St.* (*Th.* III, 532). Quōd făcĭnŭs, heŭ mĕ! cērnŏ? quōd mōnstrum intŭŏr? *Sen.* (*Hipp.* 898, et passim. Adde *Turpil.* apud *Non.* 7, 20, *intui*). *Voy.* Contuor.

Intŭs. *adv. Dedans* (*sans mouv.*), *dans l'intérieur.* Intŭs ăquæ dŭlcēs, vīvŏquĕ sēdīlĭă săxō. *V.* Pārs mărĭs intŭs ērăt. *O.* Ēstnĕ frātĕr intŭs? *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 30). SYN. Intĕrĭŭs, intrīnsĕcŭs, intrōrsŭm *ou* intrōrsŭs, intrā. ‖ *Au fig.* Ĕgŏ tē intŭs ĕt īn cūtĕ nōvī. *Pers.* (3, 30). ‖ † *arch. avec mouv. Comme* Intro. Ŭbi intŭs hānc nŏvām nūptām dēdūxĭt. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 7). ‖ † *prép. Dans.* Vīdē sītne ĭstæc vōstra intŭs dŏmŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 55). ‖ ? *Avec l'abl.* Nām clĭbŭs ătque hŭmŏr mēmbrīs ăssŭmĭtŭr intŭs. *Lr.* (IV, 1085). Tăli intŭs tēmplō dīvŭm pătrīăquĕ Lătīnŭs Sēdĕ sēdēns. *V.* (*Æ.* VII, 192. Quæ tamen ad solennem verbi usum revocari possunt, subaudita *in*). ‖ † Intŭs fŏrās. *Dehors.* Ārgentŭm jŭbĕō jam intŭs ĕffĕrrī fŏrās. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 63. *Id. Most.* III, 1, 144; *Amp.* II, 2, 137. De quo *Charis.* 2, 180).

Intūtŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas sûr.* Ēt tērræ tūtō vīæ Prævĕrtĭt intūtŭm mărĭs. *Paul. Nol.* (13, 342).

Intŷbŭs. *Voy.* Intubus.

† Inŭdō, ās, ārĕ. *Humecter.* Lābrīsquĕ mānŭs pālpāntĭs Inŭdānt. *Paul. Nol.* (18, 418, de juvencis).

Inŭlă, æ. *f. Aunée, plante.* Ătque ăcĭdās māvŭlt Inŭlās. *H.* Fæcŭlă jām quō dĕ gĕnĕre ēst Inŭlæquĕ săpŏrēs. *Lr.* (II, 430. Adde *Moret.* 73).

Inŭltŭs, ă, ŭm. 1. *Qui n'est pas vengé.* Nūnquam hŏdĭē mŏrĭēmŭr Inŭlti. *V.* Ūmbrāque errārēt Crassŭs Inŭltă. *L.* PPH. Nōn ūltŭs, haŭd ūltŭs. ‖ 2. *Impuni.* Inŭltŭs ūt tū rĭsĕrĭs Cŏŷtĭtlă. *H.* Ēt cătŭlŏs fĕræ Cēlĕnt Inŭltæ. *Id.* SYN. Impūnĭtŭs, *adv.* Impūnĕ.

Inūmbrō, ās, ārĕ. *Donner de l'ombre, ombrager.* Ēxtrŭctōsquĕ tŏrōs ŏbtēntŭ frōndĭs Inūmbrānt. *V.* Tērrăque Inūmbrātŭr quă nīmbī cūnquĕ fĕrūntur. *Lr.* (V, 290). *Voy.* Umbro.

Inūncō, ās, ārĕ. *Tirer avec un croc.* Quēm dīdūcēbăt Inūncāns Sūlpĭcĭŏ clāvŭs cĭllĭŏ. *Paul. Nol.* (20, 267 nempe oculum). ‖ *Au fig. famil. Pêcher.* Aūt quī nūmmōs trīstĭs Inūncās. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 42).

Inūnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Inungo. *Oint, frotté.* Ēt bĕnĕ sī cœnās, cōnchĭs Inūnctă tĭbī ēst. *M.* (VII, 77). Ōcŭlis lippŭs Inūnctīs. *H. Voy.* Unctus.

Inūndātĭō, ōnis. *f. Inondation. Voy.* Diluvium.

Inūndātŭs, ă, ŭm. *Inondé.* Īllĕ sŏpōrĕ Cōrpŭs Inūndātŭm trīstī prōstērnĭt ārēnā (*Epit. Iliad.* 120).

Inūndō, ās, ārĕ. *Inonder* Nōn crŭŏr lārgŭs plās Inūndăt ārās. *Sen.* (*Hip.* 498). *Voy.* Madefacio. ‖ *n. Être inondé, déborder.* Āggĕrĭbŭs mūrōrum, ĕt Inūndānt sānguĭnĕ fōssæ. *V.* Cūjŭs mĭhī sānguis Inūndĕt. *O.* SYN. Ēxūndō, ēffūndōr, *qqf.* nātō. ‖ *Au fig.* Hīc dēnsī rūrsŭs Inūndānt Trōēs. *V.*

Inungō, ĭs, ērĕ. *Oindre.* Nōn tămĕn ĭdcīrcō cōntēmnās lippŭs Inungī. *H. Voy.* Ungo.

Inūrbānŭs, ă, ŭm. *Incivil, grossier.* Scīmŭs Inūrbānŭm lĕpĭdō sēpōnĕrĕ dictō. *H.* SYN. Rūsticŭs, illĕpĭdŭs.

Inūrgĕō, ēs, ērĕ. *Presser, attaquer.* Īrātŭs pĕtĭt, ătque Infēnsŭs Inūrgĕt. *Lr.* (V, 1034).

Inūrō, ĭs, ssī, stŭm, rĕrĕ. *Brûler dans l'intérieur.* Pōst zĕphўrŏs, gĕlĭdī glăcĭēs ăquĭlōnīs Inūrīt. *Prud.* (*Sym.* 1787, nempe segetem). *Voy.* Inustus, Uro. ‖ *Marquer avec un fer rouge.* Nōtās ĕt nōmĭnă gentĭs Inūrūnt. *V.* (Cf. *Gloss. Placid.* p. 473). SYN. Imprĭmō, ĭnscrĭbō. ‖ *Peindre à l'encaustique.* (Cf. *Plin.* 7, 31; 35, 4.) PHR. Ēt pīctă cōlōrĭbŭs ūstīs (puppis). *O. Voy.* Encaustus. ‖ *Au fig. Imprimer.* Āt sī quīd nōstræ tĭbī bĭlĭs Inūssĕrĭt ārdŏr, Vīvĕt ĕt hærēbĭt. *M.* (VI, 64). ‖ — nōtām, măcŭlām, lābĕm. *Noter d'infamie. Voy.* Dedecoro.

Inūsĭtātŭs, ă, ŭm. *Inusité, extraordinaire.* Inūsĭtātum ēffārē, quōd pŏpŭlī hŏrrēant. *Sen.* (*Phæn.* 265). Prōh dī immŏrtālēs! spĕcĭem hūmānam Inūsĭtātam, ēgrĕgĭăm. *Att.* (apud *Non.* 3, 251). *Voy.* Insolitus.

Inūsquĕ. *prép. Jusqu'à.* Nĕque ēnĭm mēns aūdĕăt ĭstās Cīvĭs Inūsquĕ mānŭs. *St.* (*Th.* I, 439). Tūm jŭgŭm Cēlēbandĭcŭm Inūsquĕ sālsām dōrsă pŏrrĭgit Thēlĭn. *Avien.* (*Or. marit.* 525). Pōtŭm clĭbūmquĕ... Inūsquĕ sērŭm rĕspŭēbăt vēspĕrŭm. *Prud.* (*Cath.* 956). *Voy.* Usque, Adusque.

Inūstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Inuro. *Brûlé.* Vūlnĕrĕ sānguĭs Inūstŭs Tērrĭbĭlēm strīdōrĕ sōnŭm dĕdĭt. *O.* Axĭs Inūstŭs Sōlĭs ăquīs. *L. Voy.* Ustus. ‖ *Imprimé par le feu.* Dēclārānt ictŭs ĕt Inūstă văpōrĕ Sīgnă. *Lr.* (VI, 219). ‖ *En gén. Gravé, tracé.* Inūstă flăgēllă. *Cat.* (25, 10). ‖ *Au fig.* Nūnc tĭbĭ cōmmēndō cōmmūnĭă pīgnŏră nātōs, Hæc cūra ĕt cĭnĕrī vīvĭt Inūstă mĕō. *Pp.* (IV, 11, 69).

Inūtĭlĭs, ĕ. *Inutile.* Circūmdăt nēquĭdquam hūmērĭs, ĕt Inūtĭlĕ fĕrrŭm Cingĭtŭr. *V.* Ēxsūdăt Inūtĭlĭs hŭmŏr. *Id.* SYN. Īrrītŭs, vānŭs, Inānĭs, cāssŭs, fūtĭlĭs. PPH. Nōn prōfĕctūrŭs *ou* prōfŭtūrŭs. Ēffectŭ cārēns. PHR. Quĭd tūrpĕ, quĭd ūtĭlĕ, quĭd nōn. *H.* Cēdĭt ĭn vānŭm lăbŏr. *Sen.* Cāntābănt sūrdō. *Pp.* Nĕc tānta ĭn cāssŭm vīrtūs ĕăt. *L.* ‖ *Stérile.* Inūtĭlēsvĕ fālcĕ rāmōs ămpūtāns. *H. Voy.* Sterilis. ‖ *Funeste.* Dōnĕc sōlērtĭŏr īstō, Sēd sĭbī Inūtĭlĭŏr. *O. Voy.* Noxius.

Inūtĭlĭtās, ātĭs. *f. Inutilité.* Aūrūmquĕ jăcēbăt, Prōptĕr Inūtĭlĭtātem, hēbĕtī mūcrōnĕ rētūsum. *Lr.* (V, 1271).

Invăs, ī. *m. Divinité des anciens peuples d'Italie, la même que le Pan des Grecs.* (Cf. *Serv.* ad *Virg. Æ.* VI, 775; *Macr. Sat.* 1, 22; *Isid. Or.* 8, 11, et *Liv.* 1, 5.) ‖ Cāstrŭm Jnŭī. *Voy.* Castrum.

Invādō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Se jeter avec violence sur ou dans, attaquer, envahir.* Hīc thălāmum invāsīt nātæ. *V.* Invādūnt ūrbēm sōmnō vĭnōquĕ jăcēntēm. Prīmŭs tūrmās invāsĭt āgrēstēs. *Id.* Tū vērō nōstrōs aūdăx invādĕ căpillŏs. *Pp.* (III, 6, 5). SYN. Āggrĕdĭŏr, impĕtō, occŭpō, lăcessō, irrŭō (in), irrŭmpō, etc. *Voy.* Aggredior. ‖ *qqf. n. Même sens.* Invādūnt sŏcĭī, ĕt nŏvă prœlĭă tēntānt. *V.* ‖ *Saisir brusquement.* Invādūnt clўpĕōs. *L.* SYN.

Răpĭŏ, cŏrrĭpĭŏ. ‖ *Au fig. Saisir, s'emparer de.* Ŏcŭlōs ĭnvāsĭt in ĭpsōs. *Lr.* (VI, 658, nempe dolor). Fŭrŏr illĕ tŭōs ĭnvāsĕrăt ārtŭs (*Ciris*, 237). Nimĭrŭm grăvĭs ĭnvādēns' ănĭmālĭă tābēs. *Alcim.* (V, 165). SYN. Corripĭŏ. ‖ *Commencer. entreprendre.* Aliquĭd jămdūdum ĭnvādĕrĕ măgnŭm Mēns ăgĭtăt mīhĭ. *V.* Tŭque ĭnvādĕ vĭăm. *Id.* SYN. Aggrĕdĭŏr, süscĭpĭŏ, ĭnĭĕ, mōlĭŏr, tēntŏ, ĭngrĕdĭŏr. ‖ — pūgnām, prœlĭŭm, etc. *Engager le combat.* Tūtŭs ŭt ĭnvādāt prœlĭă, nūdŭs ĕăt. *M.* (IX, 57). Invādūnt mārtēm clўpĕīs ātque ærĕ sŏnōrō. *V.* SYN. Lăcessŏ, cŏmmittŏ. ‖ *qqf. Tomber sur ou dans.* Ŭt, prŏfŭgĭēns hŏstem, ĭnĭmīci ĭnvādām mānŭs. *Att.* (apud *Non.* 4, 238). *Voy.* Incĭdo. ‖ † *arch. avec le dat. de la personne.* Ŭsque ădĕō mōrtīs mĕtŭs hīs ĭnvāsĕrăt ācĕr. *Lr.* (VI, 1210). Lăssitūdĭne ĭnvāsĕrūnt mīsĕro in gĕnŭă flĕmĭnă. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 5. Cf. *Varr.* apud *Non.* 9, 7). ‖ *qqf. Parler brusquement.* Cōntĭnŭo ĭnvādĭt : tū nunc Cārthāgĭnĭs ăltĕ. *V.* SYN. Occŭpŏ.

Invălĕŏ, ēs, ŭī, ĕrĕ, *et* Invălēscŏ, ĭs, crĕ. *n. Se fortifier.* Ĕt ĕrūnt, ĕt crēscēnt, ĭnquĕ vălēbūnt. *Lr.* (II, 301). SYN. Cōnvălĕŏ.

Invălĭdŭs, ă, ŭm. *Faible.* Invălĭdāsquĕ tĭbĭ tēndēns, heū ! nōn tŭă, pălmās. *V.* Dētĕrĕt invălĭdōs ĕt vĭă lōngă pĕdēs. *Tib.* (I, 9, 16). Invălĭdæ vīrēs. *O.* SYN. Dēbĭlis, ĭnfīrmŭs, tĕnĕr, etc. *Voy.* Debĭlis. ‖ *Malade.* Ăntĕ lăbōrŭm ĭmpătĭēns nōbĭs ĭnvălĭdūmquĕ fŭĭt (corpus). *O. Voy.* Ægrotus.

† Invāsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Invado. *Occupé, envahi.* Ficŭs, ĕt ĭnvāsĭs dăt sŭă jūrā cŏmĭs. *Pallad.* (*Insit.* 120). Invāsūsquĕ cĭbŭs. *Alcim.* (IV, 366). *Voy.* Evasus.

Invĕctŭs, ă, ŭm. *Traîné, porté.* Trĭplĭcī ĭnvĕctŭs Rōmānā trĭumphō Mœnĭă. *V.* ‖ *Au fig. Qui s'est emporté contre.* Trīstĭbŭs ĭnvĕctŭs vērbĭs. *O.*

Invĕhŏ, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕhĕrĕ. *Traîner, porter.* Cēntaŭro ĭnvĕhĭtŭr măgnā. *V.* Invĕhĭtŭr cĕlĕrī bărbărŭs hŏstīs ĕquō. *O.* Lĭttŏrī ĭnvēxĭt mălŭm Mājus tĭmōrĕ. *Sen.* (*Hip.* 1052, nempe monstrum). SYN. Vĕhŏ, fĕrŏ. *Voy. ces mots.* ‖ *Au fig.* Vītĭă quæ tēcum ĭnvĕhĭs. *Sen.* (*OEd.* 79). SYN. Importŏ. ‖ *Au pass. qqf. S'emporter contre, invectiver. Voy.* Invectus.

† Invendĭbĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut vendre.* Invendĭbĭlī mĕrce ŏpŏrtĕt ŭltrō ēmptōrem ăddūcĕrĕ. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 128).

† Invĕnĭbŏ, ĭs. *arch. pour* Inveniam. Sæpe ănnŭĭt, ĭnvĕnĭbĭt sæpĕ. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 96).

Invĕnĭŏ, ĭs, ēnī, ēntŭm, ēnīrĕ. *Trouver, rencontrer.* Ēxēsa ĭnvĕnĭēt scābrā rūbĭgĭnĕ pĭlă. *V.* Invēnī gĕmĭnōs quī tēcŭm lūdĕrĕ pŏssĭnt. *O.* SYN. Rĕpĕrĭŏ ou Rĕppĕrĭŏ, ŏffendŏ, năncĭscŏr, vĭdĕŏ, incĭdŏ (in), occūrrŏ (*dat.*). *Voy.* Video. ‖ *Au fig. Découvrir une chose cachée, surprendre.* Scĭs Pămphĭlăm mĕam ĭnvēntām cīvēm ? *Ter.* (*Eun.* V, 9, 6). Me uxōrem in culpa ĭnvēntūrum ārbĭtrŏr. *Id.* (*Hec.* III, 1, 19). SYN. Dētĕgŏ, dēprĕhendŏ ou dēprēndŏ. ‖ *Trouver, inventer, imaginer.* Invēnī, gĕrmānă, vĭăm. *V.* Nēc quīd fŭgĭātvĕ pĕtātvĕ, Invēnīt. *O.* SYN. Rĕpĕrĭŏ, excōgĭtŏ, assĕquŏr, cōmmĭnīscŏr, *par ext.* sclŏ. ‖ *Acquérir.* Ŭt sērvīs quōd labōre ĭnvēnĕrīt. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 17. *Id. And.* 1, 1, 39; *Eun.* II, 1, 4, ubi *Donat.*). Ipsă mānŭ mōrtem ĭnvēnīăm. *V.* SYN. Părŏ, cōmpărŏ, quærŏ, etc. *Voy.* Inventus, Acquiro. ‖ — mĕ. *Se retrouver, se reconnaître.* Postquăm sē dŏlŏr ĭnvēnit. *O.*

Au pass. Invĕnĭŏr. *Être trouvé.* Vīx ĭpsīs ĭnvĕnĭēndă fĕrīs (spelunca). *O.* Făcĭle ēst ĭnvēntū. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 53). SYN. Rĕpĕrĭŏr, dētĕgŏr, ŏbjĭcĭŏr, occūrrŏ. *Voy.* Appareo. ‖ *Être imaginé.* Tūm lăquĕīs căptārĕ fĕrās... Invēntūm. *V.*

Invēntŏr, ōris. *m. Inventeur, auteur.* Scĕlĕrūmquĕ ĭnvēntŏr Ŭlўssēs. *V.* Invēntōr cūrvæ, fŭrĭbŭs āptĕ, fĭdĭs. *O.* Invēntōrĕ mĭnŏr. *H.* SYN. Rĕpĕrtŏr, auctŏr, ārtĭfex, ŏpĭfex.

Invēntrix, ĭcis. *f. Femme qui a trouvé ou inventé.* Ŏlĕæquĕ Mĭnĕrvă Invēntrix. *V.* Grātĭquĕ ĭnvēntrix fŭmĭnĭs ēccĕ. *St.* Sūm tămĕn ĭnvēntrix auctōrquĕ ĕgŏ cārmĭnĭs hūjŭs. *O.* SYN. Auctŏr.

Invēntŭm, ī. *n. Invention, découverte.* Ārcădĭī mĕmŏrānda ĭnvēntă măgistrī. *V.* Invēntŭm mĕdĭcĭnă mĕum ēst. *O.* (Adde *Ter. Heaut.* IV, 7, 7). SYN. Cōmmēntŭm.

Invēntŭs, ă, ŭm. *Trouvé, découvert.* Invēntāquĕ flŭmĭnă mōrĭstrăt. *V.* ‖ *Inventé.* Invēntās vĭtam ĕxcŏlŭĕrĕ pĕr ārtēs. *V.* ‖ *Acquis.* Pōssĭdĕt ĭnvēntās sānguĭnĕ mĭlĕs ŏpēs. *O.* Mĕrcēde ĭnvēntās lĕgĭōnēs. *Lucil.* (apud *Schol. Cruq.* ad *Hor. Epist.* I, 3). SYN. Părātŭs, pārtŭs.

Invĕnŭstŭs, ă, ŭm. *Sans grâce, laid.* Nōn sāne īllĕpĭdŭm nĕc ĭnvĕnŭstum ēst. *Catul.* (10, 4, nempe scortillum. *Id.* 12, 5). Insŭlsæ ădmŏdum ātque ĭnvĕnŭstæ. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 36, mulieres). SYN. Illĕpĭdŭs, turpĭs. ‖ *Rebuté, malheureux.* Ădĕōn' hŏmĭnem ēsse ĭnvĕnŭstum aŭt ĭnfēlĭcĕm ! *Ter.* (*And.* I, 5, 10. Ubi *Donat.* Eodem sensu apud nos verba *joli, beau,* usurpantur in sermone).

Invĕrēcŭndŭs, ă, ŭm. *Qui est sans retenue, sans pudeur.* Sīmŭl cālēntīs ĭnvĕrēcŭndŭs dĕŭs. *H.* Sīn ĭnvĕrēcŭndum ănĭmi ĭngĕnĭum pŏssĭdĕt. *Vet. Poet.* (apud *Auct. ad Heren.* 2). *Voy.* Impudens. ‖ † Invĕrēcŭndŭs. Irrŭit ĭn mēdĭŏs clāmōrĭbŭs ĭnvĕrēcŭndŭs. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 1, 395. Sic *Maximian.* Verĕcundus).

Invĕrgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Renverser sur, verser.* Frōntĭquæ ĭnvĕrgĭt vīnă săcĕrdōs. *V.* Invĕrgēns cărchĕsĭă lăctīs. *O.* Tăngĕre, ĭnvĕrgĕre ĭn mĕ lĭquōrēs tŭōs. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 12). SYN. Fŭndŏ, ĭnfŭndŏ.

† Invĕrsŏr, ārĭs, ārī. *d. Être au milieu de, s'occuper de.* Quĕis ĭnvĕrsāmŭr, quĕis vīvĭmŭ', rēbŭs ădēssĕ. *Lucil.* (apud *Lact.* 6, 5).

Invĕrsŭs, ă, ŭm. *Retourné, renversé.* Vōmĕrem ĭnvĕrsŭm bŏvēs Cōllō trāhēntēs lănguĭdō. *H.* Quī sūbmŏvĕt eūrōs Pēlĭbŭs ĭnvĕrsīs. *J.* (14, 186). ‖ *Au fig. Perverti.* Ō cūrĭa, ĭnvĕrsīquĕ mōrēs ! *H. Voy.* Perversus. ‖ *Dont le sens est détourné.* Invĕrsă vērba, ĕvĕrsās cĕrvĭcēs tŭās. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 131).

Invĕrtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Renverser, retourner.* Cāmpūm frāctīs ĭnvĕrtĕrĕ glēbīs. *V.* Invĕrtūnt Ălĭfānīs vīnārĭă tōtă. *H. Voy.* Verto. ‖ *Au fig. Pervertir.* Ăt nōs vīrtūtēs ĭpsās ĭnvertĭmŭs. *H.* SYN. Pĕrvĕrtŏ.

Investĭgātŭs, ă, ŭm. *Cherché, trouvé en cherchant.* Flāgrāntĭă taŭrŭs Investĭgātō fōntĕ lăvācră dĕdĭt. (*Rutil.* 1, 255).

Investĭgŏ, ās, ārĕ. *Chercher, rechercher avec soin.* Ŭbi ŭbi ēst gēntĭŭm, Investĭgābŏ ; nōn ŏpĕræ pārcō mĭhĭ. *Pl.* (*Mil.* IV, 9, 2). *Voy.* Quæro. ‖ *Trouver.* Nōn tām făcĭle ēssĕ vīdēbīs Investĭgārĕ ĭn quā sit rēgĭōnĕ lŏcātŭm. *Lr.* (IV, 496). Nĭl tām difficĭle ēst, quīn quærēndo invēstĭgārī pŏssĭēt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 8. Adde *Pl. Merc.* IV, 5, 4). *Voy.* Invenio.

Invĕstĭō, īs, īrĕ. *Vĕtĭr, et au fig.* Quas (silvas) nĕmŏrĕ nūdō primŭs invēstīt tĕpŏr. *Sen.* (*H. OEt.* 581).

Invēstītŭs, ă, ŭm. *Vĕtu, et au fig.* Scrūpĕo invēstītă sāxa ātque ōstrĕīs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Scrupi*).

Invĕtĕrāscŏ, īs, ĕrĕ *n. S'affermir avec le temps.* Ulcŭs ĕnĭm vīvescĭt, ĕt invĕtĕrāscĭt ălendŏ. *Lr.* (IV, 1060). Nŏvās qui ĕxāctās fēci ŭt invĕtĕrāscĕrēnt. *Ter.* (*Hec. prol.* 4. Ubi *Donat.*). SYN. Invălĕŏ.

Invĕtĕrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Invetero. *Invĕtĕré.* Invĕtĕrātīs Dō vĕnĭām mŏrbīs, sīmŭl ĕt pĕccātă rĕmittŏ. *Prud.* (*Apoth.* 1052. *Id. Sym.* 327).

Invĕtĭtŭs, ă, ŭm. *Non défendu ou empêché.* Invĕtĭtŭm sāltŭs pĕnĕtrāt pĕcŭs. *Sil.* (II, 441). SYN. Lĭbĕr.

Invĭcĕm. *adv.* (*dĕ* in *et* vicem). *Alternativement, mutuellement.* Nōs cāntābĭmŭs invĭcĕm. *H.* Invĭcĕm mœchōs ānŭs ārrōgāntēs. *Id.* Ērgo ād pātrĕm dēcurrīt, læsūra invĭcĕm. *Pl.* Cōllŏquĭa, inquĕ vĭcem mĕdĭōs nārrābĭmŭs ānnōs. *St.* Inquĕ vĭcēs pōnīt, pŏsītămquĕ rĕsūscĭtāt īrăm. *O.* SYN. Vĭcissĭm, ăltĕrnĭs, mūtŭō, mūtŭă. PPH. Intĕr sē *ou* sēsē.

Invĭctŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été vaincu, invincible.* Dĭs quānquām gĕnĭtī ātque invīctī vīrĭbŭs ēssēnt. *V.* Invīctus Rōmānō mārtĕ Brĭtānnŭs. *Tib.* (IV, 1, 150). Vīrtūs invīctă. *O.* SYN. Indŏmĭtŭs, insŭpĕrābĭlĭs, inexpŭgnābĭlĭs, inēlūctābĭlĭs. PPH. Nōn sŭpĕrābĭlĭs *ou* exsŭpĕrābĭlĭs. Vīncī nescĭŭs, ignārŭs. Nōndŭm dŏmĭtŭs. Nōn ăntĕ dŏmābĭlĭs. Nūllă vī dŏmābĭlĭs, sŭpĕrābĭlĭs. Nūllĭs sŭpĕrābĭlĭs ārmĭs. PHR. Căpŭt insŭpĕrābĭlĕ bĕllō. *V.* Invictăquĕ bĕllō Dĕxtĕră. *Id.* ‖ *Puissant, tout-puissant.* Ēt prōbĕt invictōs summă tĕnērĕ dĕōs. *O.* Ūxŏr invīctī Jŏvĭs ēssĕ nescĭs. *H.* ‖ *Dur, solide.* Pĕctŏră fĕrrō Essĕ, vĕl invictō claŭsa ădāmāntĕ pŭtēm. *O.* Invictum ād vūlnĕră cŏrpŭs. *Id.* SYN. Firmŭs, dūrŭs. ‖ *Au fig. Qui ne cède pas, ferme, inébranlable.* Sīt Mēdĕa fĕrōx invictăquĕ. *H.* SYN. Fĕrōx, sŭpĕrbŭs. ‖ *Infatigable, dur.* Cūrsūque invictŭs Ēchīon. *O.* Sōlĭdissĭmă mātĕrĭāī Cŏrpŏră pĕrpĕtŭō vōlītāre invictă pĕr æ̆vŭm. *Lr.* (I, 952. Quanquam potest et esse, *tempore invicta*). Dūrŭs Vīndēmĭātŏr ĕt invictŭs. *H.* SYN. Indēfessŭs, dūrŭs. ‖ *superl.* Vīrtūte, ĕt fŏrmă, ĕt factīs invictissŭmīs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 57). Ō mīlĕs invictissĭmĕ? *Prud.* (*Peri.* 1532).

Invĭdendŭs, ă, ŭm. *Fait pour exciter l'envie.* Cārĕt invĭdendă sŏbrĭŭs aŭlă. *H.* SYN. Invĭdiōsŭs.

Invĭdens, tis. *Qui porte envie.* In cāstra ābĭbĭs, quō nĕc ōsŏr invĭdens. *Capel.* (V, p. 187). ‖ *Qui refuse, ne veut pas.* Sævĭs lĭbŭrnĭs scīlĭcĕt invĭdens Privātă dēdūcī, etc. *H.*

Invĭdĕŏ, ēs, ĭdī, īsŭm, ĭdērĕ. *n. Envier, porter envie.* Cōncēdīt laŭdem, ĕt pārĭbŭs nōn invĭdĕt ārmis. *V.* Nĕc bŏnŭs Eŭrўtĭŏn prælātō invĭdĭt hŏnōrī. *Id.* Invidēre ălĭī, totōque ērāt ægmĭnĕ mūrmŭr. *O.* Trōăsĭn invĭdĕō. *Id.* Ūt cœnem invītŏr, Sēxte, ăn ŭt invĭdĕăm? *M.* (IV, 68. Sic *Pl. Truc.* IV, 2, 32, absolute). SYN. Æmŭlŏr, līvēscŏ, līvĕŏ. PPH. Invĭdĭă, līvŏrĕ cŏnflctŏr, vĕxŏr, crŭcĭŏr, rŭmpŏr, tŭmĕŏ, tābescŏ, ægrĭtŏr, cŏquŏr, cārpŏr, laborŏ. Invĭdĭă, līvŏr pectŏră, præcordĭa hăbĕt, ōcrŭpăt, cārpit, ēxĕdĭt, rōdĭt, dēpascĭtŭr, vĕxăt, crŭcĭăt, torquĕt, æ̆bsŭmĭt. Invĭdĭă cordă tŭmĕnt. Ălĭcŭĭs bŏnĭs, rĕbŭs lætĭs indŏlĕō, mærĕō, ægrescŏ, līvescŏ, mărcescŏ. Ōblĭquĭs, ægrĭs ŏcŭlĭs ædspĭcĭŏ, vĭdĕō. VERS. Quĕm glŏrĭă Tūrnī Ōblĭqua invĭdĭă stĭmŭlisque ægĭtăbăt ămārĭs. *V.* Quæ quŭm vĭdīstī pŭĕrō dōnātă, dŏlēbās. *Id.* Trŭcēm sēcrētă cŏquēbăt Invĭdĭăm. *St.* Ănĭmŏs sŭbĭit fŭrŏr, ægrăquĕ lætĭs Invĭdĭă. *Id.* Invĭdĭæ stĭmŭlīs incandŭĭt ātrŏx. *Cl.* Invĭdĭă vĕl ămōrĕ mīsĕr tŏrquēbĕrĕ. *H.* Nōs nōstrăquĕ līvĭdŭs ŏdīt. Sŭbmōtūm pātrĭă prōscindĕrĕ, līvŏr, dēsīnĕ. *O.* Fēlicīsquĕ bŏnĭs nōn lēnĭtŭs ūrĭtŭr. *Id.* Līvĕt Chărīnūs, rumpĭtŭr, fŭrit, plōrat. *M. Voy.* Invidĭa. ‖ *qqf. en parlant d'une chose.* Ēt invĭdēbĭs ōtĭō tŭō, lēctŏr. *M.* (I, 114, scil. otium legendo libro disperdere voles). ‖ *act. Refuser, ne pas permettre, enlever.* Lĭbĕr pămpĭnēās invĭdĭt cōllĭbŭs ūvās. *V.* Ăscānĭōnĕ pătĕr Rōmānās invĭdĕt ārcĕs? Invĭdissĕ dĕōs, pātrĭis ŭt rĕdditŭs ōrĭs... Călŷdōnă vĭdērĕm! *Id.* SYN. Dēnĕgō, rĕcūsō, prōhĭbĕō, vĕtō, nōlō, aŭfĕrō. PPH. Nōn cōncēdŏ, dō, pērmittŏ. VERS. Aŭsōnĭă Teūcrōs cōnsistĕrĕ tĕrrā Invĭdĭa ēst? *V.* Cōnsistĕrĕ tĕctīs Quæ tāndem invĭdĭa ēst? *St.* Hūnc sŭpĕrēssĕ pātrī, quæ fŭit invĭdĭă? (*Catal. Virg.* 14, S.) ‖ *qqf. avec l'abl. de la chose.* Invĭdĕt ignĕ rōgī mīsĕrīs. *L.* (VII, 798. *Charis.* 5, 266 : « *Invideo* tibi *librum* vel *libro.* ») ‖ *avec l'inf.* Plūrĭmă quæ invĭdĕānt pūrĕ āppārĕrĕ tĭbī rĕm. *H.* ‖ †*avec l'acc. Porter envie. arch.* Flōrĕm quisquām lĭbĕrum invĭdĭt mĕum. *Att.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 9, qui subjicit : « Male latine videtur. ») Ūt fōrsĭt hŏnōrĕm Jūrĕ mĭhi invĭdĕat quīvīs. *H.* (*Sat.* I, 6, 49). *Voy.* Invidendus.

Au pass. Invĭdĕōr. *On me refuse.* Ēgŏ cŭr æquīrĕrĕ paŭcă sī pŏssum, Invĭdĕōr? *H.* ‖ *Être refusé.* Invĭdēntŭr istă nobīs. *Prud.* (*Peri.* 149). ‖ *unip. On porte envie.* Illī, quĭbŭs invĭdētŭr, rēs hăbēnt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 32).

Invĭdĭă, æ. *f. Envie, jalousie.* Sōlŭs hīc invĭdĭæ fīnēs vīrtūtĕ rĕlīquīt. *Cl.* Mūltōs præcĭpĭtăt sŭbjectă pōtēntĭă măgnæ Invĭdĭæ. *J.* (10, 57). Invidĭă quōnĭām, ceū fūlmĭnĕ, summă văpōrānt. *Lr.* (V, 1129). SYN. Līvŏr. EP. Ægră, pāllĭdă, ēxsāngŭis, līvēns, ōblĭquă, lānguĭdă, trīstĭs, mōrdăx, ĭnīquă, ĭnsōmnĭs, tētră, fœdă, mĕtŭēndă, ācrĭs, pērfĭdă. PPH. Invĭdĭæ, līvŏrĭs răbĭēs, pestĭs, tābēs, vīrŭs, vĕnēnŭm, dēns, tēlă, tābō (*abl.*). Invĭdă lingŭă. VERS. Nūllī pārs æmŭlă cēssŭit ūnquăm, Quæ grăvĭs ōbstrēpĕrĕt laŭdī, stĭmŭlīsquĕ mālignĭs Fāctă sĕquēbātŭr, quāmvīs ingēntĭă, līvŏr. *Cl.* Ō nĭhil ūnquăm Crēscĕrĕ, nec măgnās pătĭēns ēxsūrgĕrĕ laŭdēs, Invĭdĭă! *Sil.* Nĭgroque ūndantĭă pectŏră fēllĕ. *Id.* Pāscĭtŭr in vīvīs līvŏr; pōst fātă quiēscĭt. *O.* Scriptă placēnt ā mŏrtĕ quīdĕm, quĭă lædĕrĕ vīvōs Līvŏr ĕt invīsō cārpĕrĕ dēntĕ sŏlĕt. *Id.* (Cf. *Ovid. Met.* II, 775 *sq.*). ‖ Sīne invĭdĭā (ἀφθόνως). 1. *Sans refuser, abondamment.* Quīd, sī tōtă dărēs illă sīne invĭdĭă? *M.* (III, 65). ‖ 2. *Sans exciter l'envie.* (*Ov. Trist.* III, 4, 46; *Ter. And.* I, 1, 39.) ‖ *Haine qu'on inspire, l'odieux.* Invĭdĭæ, sī qua ēst, auctŏr hăbērĕ pŏtēst. *O.* Invĭdĭă rēgnantĕ mēă. *L.* Hī sūnt invĭdĭæ nimĭrūm, Rēgŭlĕ, mōrēs. *M.* (V, 10). ‖ Invĭdĭăm făcĭō (alĭcui). *Rendre quelqu'un odieux.* Invĭdĭăm făctūrā dĕīs. *L.* Invĭdĭam ūt dĕīs Lūgendō făclās. *Sen.* (*Oct.* 1861. Adde *Juv.* 15, 123). SYN. Ōdĭum pārĭŏ.

Invĭdiōsŭs, ă, ŭm. 1. *Envieux, jaloux.* Tēmpŭs ēdăx rērŭm, tūque, invĭdiōsă vĕtūstās, Ōmnĭă dēstrŭĭtis. *O.* Illă pĕræquĕ Præ sē fōrmōsīs invĭdiōsă dĕa ēst. *Pp.* (II, 21, 12). *Voy.* Invidus. ‖ 2. *Envié.* Nĕc cārīs ērāt invĭdiōsŭs ārēnis (Pactolus). *O.* Mĭnĭmūmquĕ tĕnēns dŭx ĭpsĕ lĭquōrĭs, Invĭdiosŭs ērāt. *L.* Mæcēnās nōstræ spēs invĭdiōsă

jŭvĕntē. *Pp.* (II, 1, 83. *Gell.* 9, 12 : « *Invidiosus*, et qui invidet, et cui invidetur. » ‖ 3. *Qui rend odieux, qui excite la haine contre ; odieux, révoltant.* Ăntĕ Jŏvĕm spārsis stĕtĭt invĭdĭōsă căpillīs (Ceres). *O.* Ănte ipsās, quō mōrs fŏrĕt invĭdiōsiŏr, ārās. *Id.* Sĕd corpŏrĕ trūncō Invidiōsa dăbĭt mĭsĕrīmŭs sōlātĭă sānguis. *J.* (13, 178). SYN. Indīgnŭs, fœdŭs.

Invĭdŭs, ī. *m. L'homme envieux.* Invĭdŭs ăltĕrĭŭs rēbŭs mācrēscĭt ŏpĭmis. *H.* Invĭdĕ, quĭd lăcĕrās Năsōnis cārmĭnă răptī ? *O.* SYN. Invĭdiōsŭs, livĭdŭs, livēns, æmŭlŭs, *qqf.* Zōïlŭs. PPH. Invĭdĭă, livorē. Infĕctŭs, stĭmŭlātŭs, crŭcĭātŭs, ægĕr. PHR. Sĕd rĕx Nīlĭăcī lĭttŏrĭs invĭdō Fĕrvēns fēllĕ. *Prud. Voy.* Invideo. ‖ —ŭs, ă, ŭm. *Envieux.* Ēt jām dēntĕ mĭnŭs mŏrdĕŏr invĭdō. *H.* Tām nōn invĭdă, tămquĕ lĭbĕrālis. *M.* (IV, 64, nempe domus). ‖ *Jaloux, contraire.* Nōxquĕ fŭit præcĕps ēt cœptīs invĭdă nōstrīs. *O.* Invĭdă purpŭrĕŏs ūrāt nē brūmă răcēmŏs. *M.* (VIII, 68). Quĕm nŏtŭs invĭdō Flātū (distinet). *H.* SYN. Infaustŭs, infēstŭs, mălignŭs, ădvĕrsŭs, sævŭs.

Invĭgĭlātŭs, ă, ŭm. *Fait à force de veilles.* Hæc tĭbi Arātēis mŭltum invĭgĭlātă lŭcērnis Cārmĭnă. *Helv. Cin.* (apud *Isid. Or.* 6, 12).

Invĭgĭlō, ās, āvī. *n. Veiller à cause de, veiller.* Nēc căpĭāt sōmnōs, invĭgĭlētquĕ mălis. *O.* Invĭgĭlant ănĭmō cūræ. *St. Voy.* Vigilo. ‖ *Au fig. S'appliquer à.* Nāmque ălĭæ vīctu invĭgĭlant. *V.* Vēnātu invĭgĭlānt pŭĕrī. *O.* Invĭgĭlātĕ, vīrī ; tăcĭtō nām tēmpŏrā grĕssū Dīffŭgĭunt. *Col.* (10, 159). *Voy.* Incumbo.

Invĭŏlābĭlis, ĕ. *A qui l'on ne peut faire de mal.* Vĕlŭt invĭŏlābĭlĕ tēlis Sērvābānt sācrūmquĕ căput. *Sil.* ‖ *Au fig. Inviolable.* Pācis sōlum invĭŏlābĭlĕ pīgnŭs. *V.* SYN. Săcĕr, vērendŭs.

Invĭŏlātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a reçu aucune atteinte, et au fig.* Mēmbrā tămēn Stўgĭās tŭlĭt invĭŏlātă sŭb ūmbrās. *Corn. Sev.* (*Mort. Cic.* 25). Invĭŏlātă fĕrīs (membra). *St.* Vīsām phărĕtrātōs Gĕlŏnŏs, Ēt Scўthĭcum invĭŏlātŭs ămnĕm. *H.* Invĭŏlātă mĕro (mens). *Sil.* SYN. Illæsŭs, intactŭs, intĕgĕr.

† Inviscĕrō, ās, ārĕ. *Mettre dans les entrailles, et au fig.* Hŏc cănĭbŭs blāndōs inviscĕrāt æstŭs. *Nem.* (*Cyn.* 214).

† Invīsĭbĭlis, ĕ. *Invisible.* Ēst invīsĭbĭlis dōnŭm pătrĭs, ēdĕrĕ nātŭm. *Prud.* (*Apot.* 191). PPH. Vīsŭm, ŏcŭlōs fallēns, fŭgiēns. Nūllī cērnendŭs. VERS. Nĕquĕunt ŏcŭlīs primōrdĭă cērnī. *Lr.* Quæ nātūrā nĕgārāt Vīsĭbŭs hūmānīs. *O.* Fēssīs vix cūlmĭnă prēndās Vīsĭbŭs. *St.* Cŭjŭs ĭtĕr nūllŭs pŏtĭs ēst cōmprēndĕrĕ vīsŭs. *Prud.*

Invīsō, īs, ī, ĕrĕ. *Aller ou venir voir, visiter.* Ăc Dēlŏn mātĕrnam invīsit Āpŏllŏ. *V.* Gĕlĭdōs invīsĕrĕ sīnĕs. *Id.* Ăd frātrĕm mŏdō căptīvōs ălĭōs invīsō mĕōs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 98). SYN. Vīsŏ, ădĕō, cōnvĕnĭō, lūstrō, pĕrlūstrō. ‖ *qqf. Voir.* Sīmŭl ăc nōstrōs invīsēnt lūmĭnă cōllēs. *Cat.* (64, 333).

Invīsŭs, ă, ŭm. 1. (*de* in *priv. et* visus). *Non vu, caché.* Ăbdĭdĕrāt sēsĕ, ătquĕ ārīs invīsă sĕdēbāt. *V.* SYN. Inadspĕctŭs, inobsĕrvātŭs, occŭltŭs, lătēns, ăbdĭtŭs. PPH. Nōn vīsŭs. Nūllī vīsŭs. PHR. Nĕquĕ cērnĭtŭr ūllī. *V. Voy.* Abditus. ‖ 2. *part. p. de* Invideo. *Odieux, désagréable, fâcheux.* Invīsăm quærēns quamprimum ābrumpĕrĕ lūcēm. *V.* Quāndōcŭnquĕ trăhŭnt invīsă nĕgōtĭă Rōmām. *H.* SYN. Odiosus, mŏlēstŭs, grăvis, importūnus, dētēstātŭs.

† Invītāssis. *arch. pour* Invitaveris. Invītās, ni istūnc istīs invītāssĭtis. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 31).

Invītātĭō, ōnis. *f. Invitation.* Quōtĭēs dēxtræ invītātĭō mēnsæ Sōllĭcĭtat lēnēm cōmi sērmōnĕ Lўæum. *Aus.* (*Epist.* 9, 43).

Invītātŏr, ōris. *m. Serviteur chargé de faire les invitations.* Hinc invītātŏr Cæsăris, indĕ Jŏvis. *M.* (IX, 92).

Invītātŭs, ă, ŭm. *Invité.* ‖ *Au fig.* Intĕrĭōr mĕdĭās sĭnŭs invītātŭs in ædēs. *Rutil.* (1, 245. Sic *Plin. Epist.* 8, 17 : « Anio adjacentibus villis velut *invitatus* retentusque. »)

† Invītĭābĭlis, ĕ. *Incorruptible.* Spēs invītĭābĭlis ævī. *Prud.* (*Psych.* 695).

Invītō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Inviter* (*à dîner*). Invītās ăd ăprŭm ; pōnis mihī, Gallĭcĕ, pŏrcŭm. *M.* (VIII, 22). Ūt cœnem invītŏr. *Id.* (IV, 68). SYN. Vŏcō. ‖ *En gén. Inviter, attirer, exciter.* Invītēnt crŏcĕīs hălântēs flōrĭbŭs hŏrti. *V.* Invītăt gĕnĭālī hīems. Invītăt prĕtĭīs ănĭmōs. *Id.* Sī nōn invītēnt ōmnĭă cūlpăm. *O.* Invītăt sōmnōs (unda). SYN. Vŏcō, prōvŏcō, instīgō, trăhō, ălĭcĭō, illĭcĭō, pĕllĭcĭō, sōllĭcĭtō, hortor, suădĕō, impĕllō. ‖ — mē. *arch. Se gorger de mets.* Mīrā sūnt, nisi invītāvīt sēsĕ in cœnā plūscŭlŭm. *Pl.* (*Amp.* 1, 1, 126). Mōrtălĭbŭs mōrbum In vīno ēsse, ŭbi quī invītāvīt dăpsĭlĭus sē. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 232. *Turpil., Varr., Sall. ibid.*)

† Invītō. *adv. Malgré soi.* Nĕque ĕam invīto ā me ūnquam ābdūcēs. *Pl.* (*fragm.* apud *Charis.* 2, 182. Ne ab hujus sententia discedamus, verborum ordo mihi vetare videtur).

Invītŭs, ă, ŭm. *Qui agit à contre-cœur, malgré soi, forcé.* Invītŭs, regīnă, tŭo dē littŏrĕ cēssī. *V.* Invītāquĕ Jŏvi nectăr Jūnonĕ mĭnĭstrat. *O.* Tū nĭhīl invītā dīcēs făcĭēsvĕ Mĭnĕrvā. *H.* SYN. Cōăctŭs, nōlēns, rĕpūgnāns, rĕlŭctāns, ŏbstāns. PPH. Nōn spōntĕ, ūltrō, lĭbēns. Nōn sīnĕ vī. PHR. Nĭhīl, hæc sī nōlĕt, cĭmĕtŭr. *J.* ‖ *En parlant d'une chose.* Invītīque ŏcŭlī lăcrĭmīs mădŭērĕ cŏactīs. *O.* Invītōs cŭrrērĕ cōgĕ pĕdēs. *Id.* Vērbăquĕ prōvīsăm rĕm nōn invītă sĕquentŭr. *H.* ‖ † *Comp. et sup.* Nām sōlă nūlla invītĭōr sōlĕt ēssĕ. *Pl.* (*fragm. Cist.* apud *Maium*). Sĕd quām.... rĕtŭlī invītissŭmŭs. *Id.* (*Stic.* I, 3, 3).

Invĭŭs, ă, ŭm. *Inaccessible.* Lōngă prŏcŭl lōngīs vĭă dīvĭdĭt invĭa tĕrrīs. *V.* Pōstquam ăltōs vĕntum in mōntēs ătque invĭă lūstră. *Id.* Rēgna invĭă vīvīs. *Id.* SYN. Impĕrvĭŭs, inăccessŭs, impĕnĕtrābĭlis, inăpĕrtŭs, inhōspĭtŭs, difficilis. PPH. Nōn pĕrvĭŭs, pĕnĕtrābĭlis, ădĕūndŭs. PHR. Ădĭtūquĕ cārentĭă sāxă. *O.* Ūrbs pŏsĭtū vix ădĕūndă lŏcī. *Id.* Quă nūlla hūmānō sīt vĭă trĭtă pĕdĕ. *Tib.* Nĕc ūllă pătī făcĭlis vēstĭgĭă tēllūs. *Cl.* Nōn ădĭtū tēntārĕ lĭcĕt. *Id.* Ancĭpĭtī vix ădĕūndă jŭgo. *M.* Scrupĕă sāxa lŏcōrŭm Præclūdūnt, ădĭtūs. *V. Fl.* ‖ *Impénétrable.* Invĭă Sārmătĭcīs dōmĭnī lōrĭcă sāgittīs. *M.* (VII, 2). SYN. Impĕrvĭŭs, impĕnĕtrābĭlis.

Invŏcātŭs, ă, ŭm. 1. (*de* in *priv. et* vocatus). *Non appelé, non invité.* Quĭa invŏcātŭs sōlĕo ēsse in cōnvīvĭō. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 2. Adde *Ter. Eun.* V, 8, 29. Ubi *Donat.*). ‖ 2. *part. p. de* Invoco. *Invoqué.* Et invŏcātă mūnŭs hŏc sānxit Stўgĕ. *Sen.* (*Hip.* 944). ‖ *Invité.* (*Pl. Capt.* I, 1, 6.)

Invŏcō, ās, ārĕ. *Appeler dans.* Ăllum invŏcāt, cum ăllō cāntāt. *Næv.* (apud *Isid. Or.* 1, 26). ‖ *Invoquer, nommer dans une invocation.* Invŏcāt Plānēsĭum. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 77. *Id. Capt.* I, 1,

8). SYN. Vŏcŏ, āppēllŏ. ‖ *Appeler à son secours, prier.* Quŏs īgnōrat ădhūc, invŏcat illā dĕos. *O.* Phrўgĭămque ex ordĭnĕ mātrĕm Invŏcāt. *V.* Ēt fĕr auxĭlĭum tuæ Nătæ invŏcāntī, gĕnĭtŏr. *Sen.* (*Oct.* 134). SYN. Vŏcŏ, āppēllŏ, implōrŏ, pōscŏ, ĕxpōscŏ, rŏgŏ, tĕstŏr, ōbtēstŏr, etc. *Voy.* Precor.

Invŏlĭtŏ, ās, ārĕ. *n. Voltiger sur.* Sēntĭbŭs invŏlĭtāns Dĕŭs īgnĕŭs. *Prud.* (*Ench.* 29). Ēt, quæ nūnc hŭmĕrīs invŏlĭtānt, cŏmæ. *H. Voy.* Volito.

Invŏlŏ, ās, ārĕ. 1. (*de* in *et* volo). *n. Voler sur; se précipiter sur.* Ūt ĕgo ūnguĭbŭs făcīle illī ĭn ŏcŭlōs invŏlēm vĕnēfĭcō! *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 6. *Ib.* V, 2, 20. Ubi *Donat.*). Ex ōre ĭn ŏcŭlīs tuīs bĭbĭōnēs invŏlānt. *Afran.* (apud *Isid. Or.* 12, 8). Ŏcŭlīs invŏlēm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 139). SYN. Insĭlĭō. ‖ 2. (*de* vola). *Saisir, prendre, voler.* Quŏs Cæsărĭs invŏlĕt ārtŭs. *L.* (VI, 588). Rēmĭttĕ pāllĭum mihī mēum, quŏd invŏlāstī. *Cat.* (25, 6. Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 233, et *G.* II, 88. *Gloss. Placid.* Involant, *invadunt, arripiunt*). *Voy.* Rapio.

Invŏlūcrŭm, ī. *n. Enveloppe, peignoir; et au fig.* Ne īd quĭdem invŏlūcrum ĭnjĭcĕrē vŏlŭīt, vēstem ŭt ne inquĭnĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 17). ‖ † Invŏlūcrŭm. Cōrpŏrĭs invŏlūcrĭs tŭmŭlō frīgēntĕ rēpōstĭs. *Prud.* (*Ham.* 993. *Id. Cath.* 609).

Invŏlūī. *parf. par diérèse, pour* Involvi. Īnfāntēm caŭdīs invŏlūīssĕ mānŭm. *O.*

Invŏlūtŭs, ă, ŭm. *Enveloppé.* Ūtque invŏlūtōs frāngĭt Īŏnĭō sălō Oppŏsĭtă flŭctŭs Leŭcās. *Sen.* (*H. OEt.* 731). Dŭplĭcī tōga invŏlūtŭs. *Bibac.* (apud *Charis.* 1, 102).

Invŏlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Rouler dans, envelopper.* Lūtĕă sēd nĭvĕum invŏlvāt membrānă lĭbēllum. *Tib.* (III, 1, 9). Invŏlvīt sē fārīnā. *Ph.* Invŏlvēns ŭmbrā māgnā tĕrrāmquĕ pŏlūmquĕ. *V.* Ēt tōtum invŏlvūnt flammīs nĕmŭs. Invŏlvĕrĕ dĭēm nĭmbī. *Id.* Invŏlvĭtŭr ŭndĭquĕ fūmō. *O.* SYN. Implĭcŏ, cingŏ, circūmdŏ, ămbĭŏ, ăbscōndŏ, ābdŏ, tĕgŏ, cŏmprēndŏ. ‖ *Au fig.* Ēt mĕă Vīrtūtĕ mē invŏlvō. *H.* Invŏlvēs bēllo Ītălĭām. *Sil.* ‖ *Envelopper, entortiller, rendre obscur.* Obscūrĭs vēra invŏlvēns. *V.* Flĕxă sīc ōmĭnă Tūscŭs Invŏlvēns (ambage). *L.* SYN. Implĭcŏ.

Invŏlvŭlŭs ou Invŏlvŏlŭs, ī. *m. Ver qui se met dans les plantes.* Invŏlvŭlŭm, quæ ĭn pămpĭnī fŏlĭo întorta implĭcāt sē. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 63. Vid. *Fest.*)

1. Iō (ἰώ). *interj. Cri des Bacchantes; cri de joie, ordint. d'une foule, et dans les triomphes.* Rūrsŭs Iō māgnōs clāmāt tĭbī Rōmă trĭūmphōs. *M.* (VII, 5). Mīlĕs Iō māgnă vŏcē trĭumphĕ cănĕt. *Tib.* (II, 5, 122). Īsquĕ, dŭm prŏcēdĭs, Iō trĭumphĕ. *H.* ‖. *Cri de douleur.* Ūrŏr Iō! rĕmŏvē sævă pŭēllă făcēs. *Tib.* (II, 4, 6). Ēcquĭs, Iō sīlvæ, crūdēlĭŭs, ĭnquĭt, ămāvīt? *O.* ‖ *Cri d'admiration.* Quāntŭs Iō Lātĭās mundī cōnvēntŭs ăd ārās! *M.* (VIII, 4). ‖ *Pour appeler.* Clāmāt, Iō mātrēs audīte, ŭbī quæquĕ Lătinæ. *V.*

2. Iō, ūs. *f.* (ἰώ). *Io, fille d'Inachus, que Jupiter changea en génisse pour la soustraire à la jalousie de Junon. Long-temps persécutée par cette déesse, elle reprit enfin sa première forme, devint l'épouse d'Osiris, et fut adorée en Égypte sous le nom d'Isis.* Pĕrfĭdŭs Ixĭōn, Iō vāgă, trĭstĭs Ŏvēstēs. *H.* Dŭm nĭmĭŭm sērvāt custōs Jūnōnĭŭs Iō. *O.* (*Am.* II, 2, 45). Ūt sĕmĕla ēst cōmbūstŭs, ŭt ēst dēpērdĭtŭs Iō. *Pp.* (II, 23, 19). Stēllātumquĕ ŏcŭlīs custōdĕm vīrgĭnĭs Īus. *Nemes.* (*Cyn.* 31). VERS. Sīdŏnĭī blāndă jŭvēnci Pŏndĕră. *St.* Quæ bŏs ēx hŏmĭne ēst, ēx bŏvĕ factă dĕă. *O.* Iō, versă căpŭt, primōs mūgĭvērat ānnōs. *Pp.* (Cf. *Ov. Met.* I, 588 *sq.*; *Her.* 14, 85; *Am.* II, 3, 21; *Virg. Æ.* VII, 789; *Prop.* III, 20, 35; *V. Fl.* IV, 351). *Voy.* Isis, Argus. ‖ † Iō *ou* Īon, ōnĭs. *arch.* Quēm quōndam Īōnī Jūnō cūstōdem ăddĭdĭt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 20). Cūstōdem ăssĭdŭum Īōni āppōsŭit vīrgĭni. *Att.* (apud *Charis.* 1, 47. Vid. quæ notavimus in *Calypso*). ‖ † Iō. *La même.* Quæ tĭbī caŭsă fŭgæ? quĭd, Iō, frĕtă lōngă pĕrērrās? *O.* (*Her.* 14, 103. *Ib.* 624).

Iōannēs *ou* Iohannēs, Iōannēs *ou* Jōannēs, *et* Iōannēs *ou* Jōannēs, ĭs. *m.* (Ἰωάννης). 1. *Saint Jean-Baptiste, fils de Zacharie et d'Élisabeth, baptisa J. C. dans le Jourdain, prêcha dans le désert, et fut décapité par l'ordre d'Hérode, à la prière d'une courtisane.* Bāptīsta Iōannēs vŏcāt. *Prud.* (*Peri.* 1615). Prænĭă sāltātrīx pōscīt fūnĕbrĭă vīrgō Jōannĭs căpŭt. *Id.* (*Ench.* 133. Sic *Juvc.* I, 137, et passim). Cŭjŭs ĭn ādvĕntŭ ēxsŭlŭīt dē vēntrĕ Jōannēs. *Fort.* (I, 53). Hūnc ĭdēm jŭbēt ēssĕ Jōannĕm. *Paul. Nol.* (*Joan.* 59). SYN. Bāptīstă. PPH. Zăchărĭæ sŏbōlēs. *Juvc.* ‖ *qqf. nomin.* Jōannĭs. Jōannĭs ēxsĕcrātŭr. *Prud.* (*Cath.* 845. Et *Fort.* III, 154). ‖ 2. *Saint Jean, fils de Zébédée, apôtre et évangéliste.* Illĭc Mātthæŭs, Mārcŭs, lūscŭsquĕ Jōannēs. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 61).

Iōb. *m. indécl.* (Ἰώβ). *Job, juste de l'Écriture, célèbre par ses malheurs et sa résignation.* Nām prōxĭmŭs Iōb Hæsĕrăt ĭnvĭctæ dūra întĕr bēllă măgistræ. *Prud.* (*Psych.* 231). ‖ *qqf.* Iōbŭs *ou* Jōbŭs, ī. Ēt quæ tām mīsĕre āfflĭctī pătĭēntĭă Jōbī. *Alcim.* (*ad Sor.* 441).

Iŏcāstă, æ. *f.* (Ἰοκάστη). *Jocaste, femme de Laïus, roi de Thèbes, épousa, sans le connaître, son fils OEdipe, le meurtrier de Laïus. Devenue mère d'Étéocle et de Polynice, elle se pendit quand elle eut pénétré son horrible destinée.* Ŏcŭlōs sōrdēntĭbŭs ōbsĭtă cānīs Ēxsănguĕsque Iŏcāstă gĕnās. *St.* Ēt gĕnĭtrīx Iŏcāstă mihī. *Id. Voy.* OEdipus.

Iōlās *ou* Iōllās, æ. *m. Nom d'homme.* Mĕŭs ēst nātālĭs, Iōllă. *V.* Pīnguĕs, Lўgdĕ, sŭēs hăbĕāt vīcīnŭs Iōllās. *M.* (XI, 42).

Iōlāŭs, ī. *m.* (Ἰόλαος). *Iolaüs, fils d'Iphiclus, rajeuni par Hercule auquel il avait prêté secours dans son combat contre l'Hydre, et par la suite, conquérant d'une partie de la Sardaigne.* Ōrĕ rĕfōrmātŭs primōs Iōlāŭs ĭn ānnōs. *O.*

Iōlēlăcŭs, ă, ŭm. *D'Iolcos.* Cōlchĭs Iōlēlăcīs ūrāt āhēnă fŏcīs. *Pp.* (II, 1, 56). Victŏr Iōlēlăcŏs tĕtĭgīt cŭm cōnjŭgĕ pōrtŭs. *O.*

Iōlcŏs, ī. *f.* (Ἰωλκός). *Iolcos, ville de Thessalie, patrie de Jason.* Thēssălŭs Æmōnĭām vōmĕr prōscindĭt Iōlcŏn. *L.* Pārvāmnĕ Iōlcŏn, Thēssăla ăn Tēmpĕ pĕtām? *Sen.* (*Med.* 457). Hērbāsquĕ quās Iōlcŏs ătque Ĭbērĭă Mĭttĭt. *H.*

Iōlē, ēs. *f.* (Ἰόλη). *Iole, fille d'Eurytus. Hercule l'enleva, après avoir tué son père.* Ēt fūlsĭt Iōlē quālĭs ĭnnŭbĭs dīēs. *Sen.* (*H. OEt.* 238). Æmpĭltrўŏnĭădēn Iōlēs ārdōrĕ tĕnērī. *O.* ‖ *Nom de femme.* (*Prop.* IV, 5, 35.)

1. Iŏn, Īī. *n.* (ἰον). *Espèce de violette.* Hīc jăcĕt Ōptātŭs pĭĕtātĭs nōbĭlĭs ĭnfāns, Cuī prĕcor ut cĭnĕrēs sint lĭă sintquĕ rōsæ (*Inscr.* apud *Fabrett.* p. 284. Cf. *Plin.* 21, 6).

2. Iōn, ōnĭs. *m.* (Ἴων). *Ion, fils de Xuthus, chef des Hellènes qui furent reçus dans l'Attique*

par Érechthée, et dont les colonies se répandirent sur la côte de l'Asie Mineure. Quēm mĕmŏr ā sācris nunc quŏquĕ pēllīt Īon (*Ibis*, 624. Alii leg. *Io*. Cf. *Vitruv.* 4, 1). ‖ *adj. Ionien. Voy.* Iones. ‖ — pēs. *Nom d'un pied, le même que* Ionicus. Quāndŏ Vārrō vērsūs Iōs, ūt dīximus, ēx Iŏnĕ nātōs. *T. Maur.* (*Met.* 1312. *Ib.* 1308).

Iōnă, æ. *f. Comme* Ionia. Ēt quŏt Iōnă tŭlīt, vĕtŭs ēt quŏt Achāïă fōrmās. *Pp.* (II, 21, 53).

Iōnās. *Voy.* Jonas.

Iŏnĕs, ŭm. *m. pl.* (Ἴωνες). *Ioniens.* Prōximă Bithўnōs; sōlēm quæ cōndĭt, Iōnās. *Cl.* Ēgrĕgĭæ quōndām cŏlŭĕrūnt gēntīs Iōnŭm. *Prisc.* (*Peri.* 566).

? Iōnĭăcŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Iōnĭās, ădis. *f.* (Ἰωνιάς). *Comme* Ionis. Întĕr Iōnĭădās cālăthŭm tĕnŭīssĕ pŭēllās. *O.* (*Her.* 9, 73. Vulgo *Ioniacas*. Sed *Achais* et *Achaias*, *Pelasgis* et *Pelasgias*. Noster, in *Her.* 9, 3, *Pelasgiadas urbes*).

Iōnĭă, æ. *f.* (Ἰωνία). *L'Ionie, province maritime de l'Asie Mineure.* Nēc Lătĭūm nōrāt quām mittĭt Iōnĭă dīvēs. *O.* Āt tū seū mōllīs quā tēndĭt Iōnĭă, sed quā. *Pp.* (I, 6, 31. Adde *Pl. Pers.* V, 2, 45).

Iōnĭcŭs, ă, ŭm (Ἰωνικός). *D'Ionie.* Mōtūs dŏcērī gaudĕt Iōnĭcōs. *H.* Iōnĭcārŭm gŭstūs ăttăgēnārŭm. *M.* (XIII, 64). ‖ —pēs, vērsŭs, mĕtrŭm. *Pied ionique, composé de deux longues et deux brèves, ou de deux brèves et deux longues; vers ionique.* 1. *Ionique majeur.* Fĭĕt Iōnĭcŏn hŏc ἀπὸ μείζονος, ūt mŏdŏ cērnēs. *T. Maur.* (*Met.* 442. Cujus versus exemplum dat *Diom.* 3, 511 : Pānsa ōptĭmē, dīvōs cŏlĕ, sī vīs bŏnŭs ēssĕ). ‖ 2. *Ionique mineur.* Āt quī, brĕvĭbŭs præpŏsĭtis, dēīndĕ lōngās Āccēpĕrĭt, ἀπ' ἐλάσσονος hūnc jŭbēnt vŏcārī. *Id.* (*Ped.* 145. Idem, *Met.* 492, exemplum dat : Dĕā fēcit, dĕā bĕlli dŏmĭnātrix, Phrўgās ōmnēs).

Iōnĭs, ĭdis. *f.* (Ἰωνίς). *Femme Ionienne.* Iōnĭdēsvĕ, vēl Mўcēnæăque nūrūs. *Sen.* (*Troad.* 363). ‖ Iōnĭdēs īnsŭlæ. *Iles près de l'Ionie.* Nēc mĭnŭs ēttōllūntŭr Iōnĭdēs īnsŭlæ ăb ăltō. *Avien.* (*D. Ter.* 722).

Iōnĭŭs, *et peut-être* Iōnĭŭs, ă, ŭm (Ἰώνιος *et* Ἴόνιος). *D'Ionie.* Nōssĕ quŏt Iōnĭī vĕnĭānt ăd littŏră flŭctŭs. *V.* (*G.* II, 109). Ēgērĭt Iōnĭŏ Bōsphŏrŏquĕ mārī. *O.* (*Trist.* II, 298. Et sic ubique : *Stat. Th.* I, 14; *Prop.* III, 2, 72; *Cl. R. Pros. præf.* 12; *Catul.* 85, 12; *Sen. Thyest.* 478. Celerum epigramma laudant ex *Anthol. Gr.* in quo est Ἰονίῳ, prima producta). ‖ Iōnĭŭm. *n.* (*s.ent.* mare). *Mer Ionienne, partie méridionale de la mer Adriatique.* Nāvīgăt Iōnĭŭm, Lăcĕdæmŏnĭūmquĕ Tārēntŭm. *O.* Iōnĭŭm quĭcūnquĕ pētūnt. *V. Fl.* Īnsŭlæ Iōnĭo in māgnō. *V.* (*Æ.* III, 211. Sic melius scandas cum plerisque grammaticis, quam ut vult *T. Maur. Met.* 76 : Īnsŭlæ Iōnĭŏ in māgnō, etsi hoc nec absurdum alioquin). SYN. Iōnĭŭs sīnŭs. *Voy.* Hellespontus.

Iōnĭus, i. *m. Roi des temps reculés de la Grèce, qui inventa l'art de couler l'airain.* Prīmŭs Thĕssălĭæ rēctŏr tēllūrĭs Iōnĭus. *L.* (VI, 402. Alii leg. *Itonus*).

Iōpās, æ. *m.* (Ἰώπας). *Nom d'homme.* Cĭthărā crīnītŭs Iōpās Pērsŏnăt aūrātā. *V.*

Iŏpe. *Au lieu de* Joppe.

Iordānēs. *Voy.* Jordanes.

Iōsēph *et* Jōsēph. *m. indécl.* (Ἰωσήφ). *Joseph, fils de Jacob et de Rachel, vendu par ses frères, devint ministre du roi d'Égypte.* Ūtquĕ rĕōs fūrtī Jōsēph tĕnĕt, aūctŏrĕ fāllāx Prodĭtŭr. *Prud.* (*Ench.* 27). Vēndĭdĕrāt pŭĕrūm Jōsēph mănūs æmŭlă frātrŭm. *Alcim.* (*ad Sor.* 625 *sq.*). ‖ 2. *Saint-Joseph, époux de la Vierge.* Īpsum ētĭām pŭĕrūm, mŏnĭtīs cœlēstĭbŭs āctŭs, Ægўptŭm cūm mātrĕ sīmŭl trānspōrtāt Jōsēph. *Juvc.* (I, 284). PPH. Mărĭæ spōnsŭs. *Id.*, ‖ 3. *Joseph d'Arimathie, qui embauma le Christ.* Hīc ăb Ărĭmăthĭā nōmĕn gēstābăt Jōsēph. *Juvc.* (II, 722). ‖ 4. *Joseph, surnommé le Juste, choisi pour disciple à la place de Juda.* Cōnstĭtŭĕrĕ dŭōs, Jōsēph cognōmĭnĕ Jūstŭm. *Arat.* (*A. Ap.* I, 104).

Iōtă. *n.* (ἰῶτα). *La lettre* I *dans l'alphabet grec.* Ūnŭm dē tĭtŭlō tōllĕre Iōtă pŏtēs. *M.* (II, 93. Et *T. Maur. Litt.* passim). ‖ Iōtă ou Jōtă. (*disyl.*), *qqf. f. en sous-ent.* littera. Ānsīs cīnctă dŭābŭs ĕrĭt cūm jōtă, lĕgēs ☉. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 23). Jōtă tāntum ēt Ū vīdēmŭs sūbdĭtās vōcālĭbŭs. *T. Maur.* (*Litt.* 119). ‖ *qqf. décliné.* Littĕră sūm jōtæ sīmĭlis, vōx plēnă jūbēns Ī. *Aus.* (I. cit. 7).

Iphĭănăssă, æ. *f. Autre nom d'Iphigénie.* Iphĭănăssāī turpārūnt sānguĭnĕ fœdĕ Ductorēs Dānăum. *Lr.* (I, 86. Sic bene *Lamb.*, et *Orell.* ed. 1833. *Eichst.* et *Forbig.* dant *Iphianassæo*, ex libris. Verum illud ipsum, pro antiqui genitivi exemplo, laudat *Prisc.* 7, 728).

Iphĭās, ădis. *f.* (Ἰφιάς). *Évadné, fille d'Iphis.* Aūsăque ĭn āccēnsōs Iphĭās īrĕ rōgōs. *O.* Iphĭās, ĭn mĕdĭōs īnsĭlŭītquĕ rōgōs. *O. Voy.* Evadne.

Iphĭclŭs, ī. *m. Iphiclus, fils d'Amphitryon et d'Alcmène.* Cōgnĭtŭs Iphĭclī sūbrĭpŭīssĕ bŏvēs. *Pp.* (II, 2, 16).

Iphĭgĕnĭă, æ. *f.* (Ἰφιγένεια). *Iphigénie, fille d'Agamemnon et de Clytemnestre. Les Grecs, retenus à Aulis par les vents contraires, allaient la sacrifier à Diane, quand la déesse lui substitua une biche, et la transporta dans la Tauride, où elle en fit sa prêtresse.* Prō quā māctāta ēst Iphĭgĕnĭă mŏrā. *Pp.* (III, 5, 24). Flēntĭbŭs ānte ārām stĕtĭt Iphĭgĕnĭă mĭnĭstrīs. *O.* Nēscĭŏ quām dīcūnt Iphĭgĕnĭām ĭtĕr. *Id.* SYN. Iphĭănăssă, Mўcēnĭs. PPH. Pēlŏpēĭă vīrgŏ. PHR. Tĕctām quōndām nūbe æthĕrĭā, Quī vēxistīs răptām sævæ Vīrgĭnĭs ārīs Iphĭgĕnĭām. *Sen.* (Cf. *Ov. Met.* XII, 1 *sq.*; *Trist.* IV, 4, 63; *Pont.* III, 2, 45).

Iphĭnŏē, ēs. *f.* (Ἰφινόη). *Nom de femme.* Trānsĭt ăd Iphĭnŏēn. *V. Fl.*

Iphĭnŏŭs, ī. *m.* (Ἰφίνους). *Nom d'un centaure.* Ēmĭnŭs; Iphĭnŏūmī cōllātō mārtĕ Dānĭnquĕ. *O.* ‖ 2. *Guerrier au siége de Thèbes.* Cūspĭdĕ dēmissā Chrōmĭn, Iphĭnŏūmquĕ, Sāgĕnquĕ. *St.*

1. Iphĭs, ĭdis. *m.* (Ἶφις). *Iphis, amant désaigné d'Anaxarète, se pendit de désespoir.* Iphĭs Ănāxărētēn hūmĭlī dē stīrpĕ crĕātŭs Vidĕrāt. *O.* ‖ *Un des Argonautes.* (*V. Fl.* I, 441.)

2. Iphĭs, ĭdis, *f. Fille de Lygdus, élevée sous des vêtemens d'homme, allait être mariée à la Crétoise Ianthe. Pendant la cérémonie nuptiale, Isis changea son sexe.* Vōtă pŭēr sōlvit quæ fēmĭnă vōvĕrăt Iphĭs. *O.*

Iphĭtŭs, ī. *m.* (Ἴφιτος). *Nom de guerrier.* Dīvēllĭmŭr ĭndĕ Iphĭtŭs ēt Pēlĭās mēcum. *V.* ‖ 2. *Roi d'Élide, qui rétablit les jeux olympiques.* (*V. Fl.* I, 363.)

Ipsĕ, ă, ŭm; *gén.* Ipsĭŭs *et* Ipsīŭs. *Lui-même, elle-même.* Ipsĕ gŭbĕrnāclō rēctŏr sŭbĭt, ipsĕ măgistĕr. *V.* Ipsŭs ĭn vŭltū vārĭŏs ērrārĕ cŏlōrēs. Nūnc ultro ăd cīnĕrēs ipsīŭs ēt ōrā pārēntīs Ādsūmŭs. Ipsī

tē fōntēs, ipsa hæc ārbūstā vōcābānt. *Id.* ‖ *Moi-même.* Ēt ipsūm Lūdĕrē quæ vēllēm călāmō pērmisit āgrēsti. *V.* PHR. Ipse ĕgō paŭlispĕr prō tē tūă mūnĕra ŏbībŏ. *V.* Ipse ĕgŏmĕt prŏprĭō dē sănguĭnĕ Phrўxī. *V. Fl.* ‖ *Toi-même.* Nīl mihī rēscrībās āttămĕn : ipsĕ vĕnī. *O.* PPH. Tū ipsĕ. Tūtĕmĕt. Tūte ipsĕ. ‖ † *superl.* Ipsissimŭs. *Lui-même ou moi-même en personne.* (*Pl. Trin.* III, 3, 146. Cf. *Prisc.* 3, 598.) ‖ † Ipsĕ, ĕăpsĕ. *ancienne décl. Voy.* Eapse.

† Ipsĕmĕt. *Comme le précéd.* Taŭ Gallĭcŭm spīnæ ipsĕmĕt măle illīsĭt (*Catal. Virg.* 2, 4).

Ipsĭthīllă. *Voy.* Hipsithilla.

† Ipsŭs. *arch. Comme* Ipse. Ĭta ēst ădŏlēscēns ipsŭs ēscæ măxŭmæ. *Pl.* (*Men.* 1, 1, 24). Īmo ipsŭs illī dīxit condūctam ēsse ĕăm. *Id.* (*Epid.* III, 3, 36). Lăbŏrem ĭnănem ipsŭs căpĭt, ĕt illī mŏlēstĭam ăffĕrt. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 9). Ipsī mē vēllĕ vēstīmēntă dĭcĭtŏ. *Afr.* (apud *Prisc.* 6, 694, pro *ipsius.* Cf. *Charis.* 2, 132, *Diom.* 1, 318).

Īră, æ. *f. Colère.* Īrā fŭrŏr brĕvis ēst. *H.* Sīc Hĕcŭbæ pōstquām cūm lūctū mīscŭīt īrām. *O.* Tāntænĕ ănĭmīs cœlēstĭbŭs īræ ? *V.* SYN. Fŭrŏr, bīlis, răbĭes, dŏlŏr, stŏmăchŭs, *qqf.* īrăcundĭa, vĭŏlentĭa, ănĭmŭs *ou* ănĭmī. SYN. Fŭrēns, præcĕps, răbĭdă, vĭŏlentă, ĭndŏmĭtă, ingĕns, ēffĕră, tŭmĭdă, audăx, crūdēlis, sævă, fūlmĭnĕă, hŏrrĭdă, ārdēns, fĕrvēns, æccēnsă, hŏrrĭbĭlis, ĭmmānis, ācris, ātrŏx, ĭmprŏbă, ĭmplă, ĭmmītis, cæcă, grăvis, fĕră, fĕrŏx, trŭx, trīstis. PPH. Īræ călŏr, făx, stĭmŭlī, vis, ĭmpĕtŭs, ārdŏr. Īrārŭm răbĭes, æstŭs, fluctŭs, mīnæ. Cæcŭs mēntĭs fŭrŏr. Cōmmōtī pĕctŏrĭs æstŭs. Vēsānōs ănĭmī tŭmŏrēs. Animŭs călens, flămmātŭs. (Describitur *Ira* a *Prudent. Psych.* 181 *sq.*) ‖ *Exciter la colère. Voy.* Irrito. ‖ *Calmer la colère.* PHR. Īrām, īrās cōhĭbĕō, rĕprĭmō, cōmprĭmō, frēnō, cōntundō, compēscō, frēnō, ēxstinguō, frangō, vincō, sēdō, lēnĭō, tēmpĕrō, mōllĭō. *Voy.* Placo. ‖ *Se mettre en colère. Voy.* Irascor. ‖ *Se calmer.* PHR. Īrām *ou* īras pōnō, dēpōnō, vincō, cōhĭbĕō, cōmpēscō, cŏĕrcĕō, frēnō, rĕprĭmō, sŭpprĭmō, tēmpĕrō, rĕmittō. Īræ mŏdĕror, ĭmpĕrō. Animŏs vincō. Īrā mītescĭt, cadĭt, flĕctĭtŭr, constĭtŭit, dēflāgrat, dēfĕrvescĭt. VERS. Tŭmĭda ēx īrā tūm cŏrdă rĕsīdūnt. *V.* Tūmŏr ŏmnĭs ĕt īræ Cōncēssērĕ dĕūm. *Id.* Ĭntĕrĭt īrā mŏrā. *O.* Īit lāsī mōllĭŏr īrā dĕī. Nūmĭnis ŭt lāsī fiăt mānsuētĭŏr īrā. Cūr ĕgŏ pŏssĕ nĕgĕm mĭnŭī mihī Cæsăris īrām ? Ŭt īrā mŏrā vīrēs ābsūmĕrĕ pŏssĕt. Ŭt vălīdō mēntēm cōllēgit ăb æstŭ. Nĕque ădhūc Sthĕnĕlēĭus īrās Sōlvĕrăt Eurўsthĕus. *Id.* Sī lĕvăt hīc īras, ĭpsŏ mē jŭdĭcĕ dămnŏr. *Aul. Sab.* Jām tāndĕm cessĕre īræ. *V. Fl.* Paŭlātīm fŭgĭt īrā fĕrŏx. *L. Voy.* Placor. ‖ *Ressentiment.* Sævæ mĕmŏrēm Jūnōnis ŏb īrām. *V.* Æternūm sērvāns sūb pectŏrĕ vŭlnŭs. Nēcdum ētĭām caŭsæ īrārŭm sævĭquĕ dŏlōrēs Excĭdĕrānt ănĭmō. Īrās sērvārĕ rĕpōstās. *Sil.* Exercĕt mĕmŏrēs plŭs quām cīvĭlĭtĕr īrās. *O.* Inexsātŭrābĭlĕ dūrŭs Exercĕs ŏdĭŭm, nĕc ĭnīquæ fīnis ĭn īra ēst. *Id.* SYN. Dŏlŏr. PPH. Īrā mĕmŏr. ‖ *Au fig.* Ipsum hŏrrīsŏnī quătĭt īrā flăgellī. *V. Fl.* Mōlēs quæ primās æquŏrīs undās Frangĭt. *O.* Grandĭnis īra. *Id.* Ēt dant mūcrōnĭbŭs īras. *Sil.* SYN. Fŭrŏr, răbĭes, *qqf.* ĭmpĕtŭs, æstŭs, vis. ‖ *qqf. dat. plur.* Cōrquĕ mĕūm pēnĭtŭs tūrgēscĭt tristĭbŭs īris. *Cic.* (*Tusc.* 3, 18, ex Homero. Et *Ter. Hec.* III, 5, 35).

Īrācundē. *adv. Avec colère. Voy.* Iracunditer.

Īrācundŭlă, æ. *f. Penchant à la colère, colère.* Non ĕgŏ nūnc mēdĭŏcrī ĭncĭdo īrātŭs īrācundŭla. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 1. *Ter. Ad.* III, 2, 12). *Voy. le précéd.*

† Īrācundĭtĕr. *arch. Avec colère.* Tĕmĕrĕ rem ăgĕre ĕt īrācundĭtĕr. *Cæcil.* (apud *Non.* 11, 45. Et *Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010). SYN. Īrācundē.

Īrācundŭs, ă, ŭm. *Colère, enclin à la colère, qqf. irrité.* Īrācundăquĕ mēns făcĭlĕ ēffĕrvescĭt ĭn īrā. *Lr.* (III, 296). Impĭgĕr, īrācundŭs, ĭnexōrābĭlĭs, ăcĕr (de Achille). *H.* Īrācundĭquĕ lĕōnēs. *O.* Īrācundĭŏr ēst paŭlō. *Id.* SYN. Stŏmăchōsŭs, călidŭs. PPH. In īrām *ou* īrās præcĕps, prŏmptŭs. Īræ ĭmmŏdĭcŭs, ĭmpătĭēns. Īrāscī prŏmptŭs, cĕlĕr. VERS. Quīn prŏclĭvĭŭs hĭc īrās dēcūrrăt ăd ācrēs. *Lr.* Illĭs īrā mŏdŭm sūpra ēst. *V.* Hŏrrĭdŭs īrā, quæ sōlĭta ēst illī. *O.* ‖ *Au fig.* Īrācundă dĭēm prōfĕrĕt Ilĭō (classis). *H.* Īrācundă Jŏvēm pōnĕrĕ fulmĭna. Īrācundĭŏr Ădrĭă. *Id.* Vōx īrācundă. *O.*

Īrāscens, tis. *Qui se met en colère.* Ēt nōn īrāscēns ūltrō cōnvĭtĭă dĭcŏ. *Sympos.* (*Ænigm.* 27).

† Īrāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Comme le suiv.* (*Pompon.* apud *Non.* 2, 446.)

Īrāscŏr, ĕrĭs, rātŭs sŭm, rāscī, *d. Se mettre en colère.* Nĕc cuīquam īrāscī prōpĭūsve æccēdĕrĕ vīrtūs. *V.* Ēt, quāsī læsă prĭŏr, nōnnūnquam īrāscĕrĕ læsō. *O.* Hīc sē fōrmōsūm jactăt; illa īrāscĭtŭr. *Ph.* SYN. Ĭndignŏr, succēnsĕō, ēxārdĕō, fŭrō, sævĭō, ārdĕō, stŏmăchŏr, ēxcandēscō. PPH. Īrā æstŭō, ēxæstŭō, flăgrō, ārdĕō, fĕrvĕō, æccēndŏr, ĭncēndŏr, ĭncandēscō, ăgŏr, ăgĭtŏr, ĭmpēllŏr, ābrĭpĭŏr, răpĭŏr, tŭmĕō, stĭmŭlŏr, fluctŭō. Īrā, fŭrŏr mēntēm, ănĭmŭm ăgĭt, præcĭpĭtăt, ĭnstigăt, ūrĭt. Īræ concĭpĭō, fŏvĕō, sŭb pectŏrĕ vŏlvŏ, vŏlūtŏ. Īrām cōllĭgō. Īræ ĭndulgĕō. In īras ēxārdĕō, ārdēscō, sūrgō, cōnsūrgō, succēndō. Īrā mēns æstŭāt, ēxæstŭāt, tŭmĕt. Rabĭē tŭmĕō, ĭnfrēndĕō. Ănĭmīs sævĭō. Fŭrĭīs ăgŏr. Cæcō fŭrōrĕ ĭnsanĭō. Mentĕ fŭrōrēs concĭpĭō. Ārdĕt fŭrōrĕ pectŭs. Īræ ārdēnt, ēxcandēscūnt, ĭgnēscūnt. Īrā sævĭt, cælĕt. VERS. Fŭrŏr ĭraquĕ mentēm Præcĭpĭtānt. *V.* Sævæ jămque ăltīŭs iræ Dārdanĭō surgunt dŭctōrī. Ēxārsēre ĭgnēs ănĭmō; sŭbĭlt īrā cădentēm Ulcīscī pătrĭām. Nătĕ, quis ĭndŏmĭtās tāntŭs dŏlŏr ĕxcĭtăt īrās ? Ōmnēs īrārum ēffundĭt hăbēnās. Varĭŏque īrārŭm flŭctŭāt æstū. Æccēnsō glīscit vĭŏlentĭă sævĭtĭa. Ūltrō ĭmplācābĭlis ārdĕt. Increscunt ănĭmis discordĭbŭs īræ. Flŭctŭāt īra ĭntŭs. His ăgĭtŭr fŭrĭis, tŏtŏquĕ ārdentĭs ăb ōrĕ Scintillæ ābsistunt. Æccēnsæ stĭmŭlis măjŏrĭbŭs īræ. *Id.* Prōtĭnŭs ēxārsit, nĕc tēmpŏrā dīstŭlĭt īræ. *O.* Ārdĕt, ĕt īrām. Nōn căpĭt ipsă sŭām. Sŭbĭtām cŏnvĕrtŏr ĭn īrām. Īrā Ēmĭcat ĕx ŏcŭlīs. Ōrā tŭmēnt īrā. Stānt ĭn vultĭbŭs īræ. Īrārŭm concĭpit ignēs. Ingentes ănĭmō, dignas Jŏvĕ concĭpit īras. *Id.* Mea quum conferbŭit īra. *H.* Nĕ frēna ănĭmō pērmittĕ călenti. *St.* Accēnsum quis bilĕ fĕrā sērvīsquĕ tŭmentem Lēnĭĕt ? *Id.* Scintillavitquĕ crūēntīs īra gĕnīs. *Sil.* Stānt ĭn vultĭbŭs īræ. *Id.* Tōtām dŭm cōlligit īrām. *L.* Immānique ŏcŭlōs ĭnfĕcĕrāt īrā. *Cl.* Sī dŏlŏr ĕt bīlis, sī jūstă cŏĕgĕrit īrā. *M.* Sī tām prōtĕrvus incŭbat mēnti fŭrŏr. *Sen.* Tŭmĕt ănĭmŭs īrā, fĕrvĕt ĭmmēnsum dŏlŏr. *Id.* Tūrgēscit vītrĕā bīlis. *Pers.* Quāntă sīccum jĕcŭr ārdĕat īrā. *J.* Ĕccĕ dūcĕm plăcĭtæ fŭrĭis crūdescĕrĕ pūgnæ (stupet). *V. Fl. Voy.* Iratus.

Īrātĕ. *adv. Avec colère.* Vērum ŭt ne īrātē dīmīssūm tē cēnsĕas. *Ph.*

Īrātŭs, ă, ŭm. *Irrité, en colère.* Aŭt ūnde īrātŭs silvam devēxit ărātor. *V.* Īrātŭs Grāĭus quantum nocŭissĕt Achillēs. *H.* Quămlıbet ăccusēs, et sīs īrata lĭcebit. *O.* SYN. Fūrens, indignāns, indignātŭs, æccēnsŭs, incensŭs, răbĭdŭs, furiosŭs, flăm-

mātūs, īrrītātūs, cōmmōtūs, *qqf.* īrācundūs. PPH. īrā pērcītūs, cōncītūs, tūrbĭdūs, cōmmōtūs, āctūs, ārdēns, flāgrāns, fĕrvĭdūs, āccēnsūs, īncēnsūs, fĕrōx, fūrēns, āspĕr, hōrrĭdūs, sævūs, tĕrrĭbĭlĭs, ĭmpŭlsūs. Fūrōrĕ āccēnsūs, āctūs, cæcūs, tōrvūs. Fūrĭĭs āccēnsūs, īncēnsūs, āgĭtātūs, ēffĕrūs, fĕrvēns. Fūrēns ānĭmĭs. Īræ nōn pātiēns. Ēffūsūs ĭn īrās. Īrārūm tūrbĭdŭs æstŭs. Sævā bīlĕ tūmēns. Rāblĕ stĭmŭlātūs. In īrām āccēnsūs. Ācrī dŏlōrĕ fīxūs, īncēnsūs. Fēllĕ fĕrvēns. *Voy.* Irascor. ‖ *En parlant d'une chose.* Hĕrcŭlĭs īrātā frāctā quĕrĕrĕ mānū. *O.* Īrātūm mārĕ. *H.* Īrātā sĭtĭs. *Pp.* SYN. Indignātūs, indignāns. ‖ Īrātĭs dīĭs. *Voy.* Dii.

Īrĕ, Īrī. *inf. act. et pass. de* Eo.

Īrēnē, ēs. *f.* (*εἰρήνη*). *Irène, nom de femme.* Sērvīlla Īrēnē, rĕvērēns, pĭă, cāstă, pŭdīcă (*Anthol.* II, p. 115).

Īrĭcŏlŏr, ōris. *m. f. Irisé.* Īrĭcŏlŏr vārĭō pĭnxīt quās plūmă cŏlŏrĕ. *Aus.* (*Epist.* 3, 15).

Īris, ĭs *ou* ĭdĭs. *f.* (Ἶρις). *Iris, fille de Thaumas et d'Électre, et messagère de Junon.* Īrim dē cœlō mīsit Sāturnĭă Jūnō. *V.* Īrī, dēcŭs cœlī. *Id.* SYN. Thaūmantĭas, Thaūmantĭăs. PPH. Jūnōnĭs nūntĭă. Jūnōnĭă vīrgō. Thaūmantĭă prolēs. Vīrgō Thaūmantĭă. ‖ *Arc en ciel.* Concĭpīt Īrĭs āquās, ălĭmēntāquĕ nūbĭbŭs āffĕrt. *O.* SYN. Arcŭs. EP. Aërĭă, ætherĭă, pĭctă, cŏlōrātă, vērsĭcŏlŏr, dēcōră; plŭvĭă, āquōsă, ūdă, nīmbōsă, ĭmbrĭfĕră. PHR. Vārĭōs ĭndŭtă cŏlōrēs. Vārĭĭs dīstīnctă cŏlōrĭbŭs. Vārĭō dēcōrātă cŏlōrĕ. Vārĭō circumdāns nūbīlă cīnctū *ou* gȳrō. Nūbĭbŭs, nīmbĭs cīnctă, sūccīnctă. VERS. Īllă vĭām cĕlĕrāns pĕr mīllĕ cŏlōrĭbŭs ārcŭm. *V.* Ceū nūbĭbŭs ārcŭs Mīllĕ trăhīt vārĭōs ādvērsō sōlĕ cŏlōrēs. Īngēntēmquĕ fŭgā sĕcŭĭt sŭb nūbĭbŭs ārcŭm. *Id.* In tĕrrām pīctōs dēlāpsă pĕr ārcŭs Īrĭs. *O.* Ēt rĕmĕāt, pĕr quōs mŏdŏ vēnĕrāt, ārcŭs. Īndŭĭtur vēlāmĭnĕ millĕ cŏlōrŭm Īrĭs, ĕt ārquātō cœlŭm cūrvāmĭnĕ sīgnāt. *Id.* Hīc ĭmpĕrfĕctō cōmplĕctĭtŭr æĕră gȳrō Ārcŭs, vīx ūllă vārĭātŭs lūcĕ cŏlōrĕm, Ōccănumquĕ bĭbĭt, răptōsque ād sīdĕră flŭctŭs Pĕrtŭlĭt, ĕt cœlō dēfŭsŭm rĕddĭdĭt æquŏr. *L.* Pūrpŭrĕus plŭvĭās cūr bĭbĭt ārcŭs āquās. *Pp.* Quāmvĭs prætēxĕus nīgrā fĕrrūgĭnĕ cœlŭm, Vēntūram ādmĭttăt ĭmbrĭfĕr ārcŭs āquām. *Tib.* Quæquĕ cădĭt lĭquĭdās Jūnōnĭă vīrgŏ pĕr aūrās, Ēt pīctūrātō plŭvĭūm lĭgăt æĕră gȳrō. *St.* Cāsūrās ăltē sīc răpĭt Īrĭs āquās. *M.* Ārcŭs ĕt ēnĭtŭĭt, quām nūnc Thaumantĭăda Grāĭo, Īrim Romulĕō vŏcĭtănt sermōnĕ pœtæ, Pendŭlus obliquūm quūm sōlĕm sēnsĕrĭt hūmŏr, Āncĭpītēs vārĭō mittēns splēndōrĕ cŏlōrēs. *Ascim.* Sēd quālis sōlĕm mădĭdūs quūm vīdĕrĭt ārcŭs. *Id.* (Adde *Lucr.* VI, 524 *sq.*; *Virg. Æ.* IV, 693; *Sen. OEd.* 315; *Anthol.* II, p. 308, 309 et 310). ‖ *Iris, glaïeul, fleur.* Īllўrĭcă quæ vĕnĭt Īrĭs hūmō. *O.* (Cf. *Plin.* 21, 7; *Pallad.* 1, 37).

Īrrădĭō, ās. ārĕ. *Frapper de ses rayons, et au fig.* Tĕrĕtēs hŏc ūndĭquĕ gēmmæ Īrrădĭānt. *St.* Grālĭōrum obscūrās Rōmānĭs flōrĭbŭs ārtēs Īrrădĭās. *Cl. Voy.* Illumino. ‖ *n. Rayonner.* Cœpĕrāt ĭntĕrĕă pōst trĭstĭă sābbătă fēlix Īrradĭārĕ dĭēs. *Sedul.* (5, 315). Frontĕ sĕrēnŭs, ĕt īrradĭă. *Prud.* (*Cath.* 265). *Voy.* Radio.

Īrrāsŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Irrado. *Rasé.* Dī tĕ āmēnt cum īrrāsō căpĭllō! *Pl.* (*Rud.* V, 2, 16). ‖ 2. (*de* in *priv. et* rasus). *Non rasé ou raclé, brut, raboteux.* Āptābăt dēxtrīs īrrāsæ rōbŏră clāvæ. *Sil.*

† Īrrēcītābĭlĭtĕr. *D'une manière ineffable.* Īrrēcītābĭlĭtĕr mānāns dē pēctŏrĕ pātrĭs. *Fort.* (II, 191).

Īrrēdĭvīvŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne peut faire revivre.* (*Catul.* 17, 3.)

Īrrēdūx, ūcis. *m. f. Qui ne peut revenir, ou d'où l'on ne peut revenir.* Īrrēdŭcēmquĕ vĭām dēsērtō līmĭnĕ cārpĭt. *L.* (IX, 408).

Īrrēflĕxŭs, ă, ŭm. *Qui ne fléchit pas.* Ūltĭmŭs cœlŭm lăbŏr īrrēflĕxō Sūstŭlĭt cōllō. *Boet.* (4, 7. Vox prorsus digna quæ Lexicis inseratur).

Īrrēlĭgātŭs, ă, ŭm. *Non attaché, délié.* Nūdă pĕdĕm, crŏcĕās īrrēlĭgātă cōmās. *O.* Īrrēlĭgātă rătĭs (*In Obit. Mæcen.* 5). *Voy.* Solutus.

Īrrĕmĕābĭlĭs, ĕ. *D'où l'on ne peut revenir.* Ēvādĭtquĕ cĕlĕr rīpam īrrĕmĕābĭlĭs ūndæ. *V.* Īrrĕmĕābĭlĭs ērrōr. *Id.* Īrrĕmĕābĭlĕ lĭttŭs. *Sil.* SYN. Īrrĕdūx. PHR. Sēd rĕmĕārĕ lăbŏr. *V.*

Īrrĕmōtŭs, ă, ŭm. *Non éloigné, qui reste constamment.* Ăgĕ jām, prĕcŏr, mĕārūm Cōmĕs Īrrĕmōtă rērūm. *Prosp.* (*Epig.* 93, 95). Ēt īrrĕmōtŭs ĕxcŭbăt. *Prud.* (*Peri.* 1647).

Īrrĕpărābĭlĭs, ĕ. *Irréparable.* Sēd fŭgĭt ĭntĕrĕă, fŭgĭt īrrĕpărābĭlĕ tēmpŭs. *V.* PPH. Nōn rĕpărābĭlĭs. Nūllă rĕpărābĭlĭs ārtĕ.

Īrrĕpēns, tis. *Qui rampe sur.* Aūt pūlĕx īrrĕpēns dēntĕ lăcessăt. *Col.* (10, 321).

Īrrĕpertŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été trouvé.* Aūrum īrrĕpĕrtum, ĕt sīc mĕlĭŭs sĭtŭm. *H.* Hĕrcŭlī māgnō pŭĕr īrrĕpertŭs. *Sen.* (*Med.* 648).

Īrrĕplētŭs, ă, ŭm. *Non rempli, non rassasié.* Cōgĭmŭr vīctō, lĭcĕt īrrĕplētī, Cēdĕrĕ vōtō. *Paul. Nol.* (17, 60).

Īrrĕpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *n. Se traîner vers ou sur, et au fig.* Nōndŭm vălĭdæ tĭbĭ sīgnă jŭvēntæ Īrrĕpsĕrĕ gĕnĭs. *St.* Lēntōque īrrĕpūnt āgmĭnĕ pœnæ. *St.* Lætĭtĭæ... Īrrĕpsĕre ĭn sīnŭm. *Pomp.* (apud *Non.* 9, 11). SYN. Īrrĕptō, īnsĕrpō, īnsĭnŭō *ou* īnsĭnŭŏr. *Voy.* Repo.

Īrrĕprĕhēnsŭs, ă, ŭm. *Irréprochable.* Ēt tāndĕm prōbĭtās īrrĕprĕhēnsă fŭīt. *O.* Īrrĕprĕhēnsă dăbăt rĕspōnsă. *Id.*

Īrrĕptō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Irrepo. Pāmpĭnĕūmquĕ jūbĕs nĕmŭs īrrĕptārĕ Lўcūrgō. *St.* Grĕxquĕ prŏtĕrvŭs Nūnc hūmĕrĭs īrrĕptĕt āvī. *Id.* ‖ *qqf. avec l'acc.* Hōstĭlĕsquĕ Mўcēnās Squālĭdŭs īrrĕptĕt. *St.*

Īrrĕquiēs, ētĭs. *Comme le suiv.* Pālpĭtăt īrrĕquiētĕs, vĕgĕtŭm, tĕrĕs, ācrĕ cālēns cŏr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Memb.* 5). Īrrĕquiēs cūncta ĭpsĕ mŏvēns. *Paul. Nol.* (5, 16).

Īrrĕquiētŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de repos.* Āb ævī Sors mĕă prīncĭpĭĭs īrrĕquiētă fŭīt. *O.* Īrrĕquiētă Chărўbdĭs. *Id.* Cuī nōn mānĕ fĕrās īrrĕquiētŭs ævĕ. *M.* (IV. 79). SYN. Ĭnquiētŭs, ĭndĕfessŭs. ‖ *Continuel.* Bēllăquĕ cūm mūltĭs īrrĕquiētă gĕrīs. *O.* SYN. Cōntĭnŭŭs, āssĭdŭŭs.

Īrrĕsēctŭs, ă, ŭm. *Non coupé.* Hīc īrrĕsēctŭm sævă dēntĕ lĭvīdō Cānĭdĭă rōdēns pōllĭcĕm. *H.*

Īrrĕsōlūtŭs, ă, ŭm. *Non détendu, non détaché.* Vīncŭla sēmpĕr hăbēns īrrĕsōlūtă mānĕt. *O.* Strĭngātquĕ lĭgāns īrrĕsōlūtō Sīngŭlă nĕxū. *Boet.* (3, 2).

Īrrĕstīnctŭs, ă, ŭm (*de* in *et* restinctus). *Non éteint.* Īrrēstīnctă fŏcīs sĕrŷānt ăltārĭă flāmmæ. *Sil.* SYN. Ĭnēxstīnctŭs.

Īrrĕtĭō, ās, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Embarrasser dans des filets.* Ārs ōllī căptārĕ fĕrās, ănĭmălĭă brūtă Īrrĕtīrĕ plăgīs. *Prud.* (*Ham.* 203). SYN. Īllăquĕō. ‖ *Au fig. Embarrasser.* Hæc mĕ īrretīvīt vēstĕ fŭrīălī ĭnscĭtŭm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.*

2, 9). SYN. Illăquĕō, implĭcō, impĕdĭō, intrĭcō, involvō.

Irrētītŭs, ă, ŭm. *Enlacé, embarrassé, et au fig.* Tum hinc, tum illinc illĭc irrētītōs impĕdit. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 17). Nīvĕō frōns irrētīta căpistrō. *Calp.* (5, 39). Sī lăqueīs, mănicīs, pĕdĭcis mēns irrētīta est. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 313).

Irrĕtŏrtŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne détourne pas, fixe.* Quīsquis īngentēs ŏcŭlo irrĕtŏrtō Spectat ăcĕrvōs. *H.* SYN. Rĕctŭs, fixŭs.

Irrĕvŏcābĭlis, ĕ, *et* Irrĕvŏcāndŭs, ă, ŭm. *Irrévocable.* Irrĕvŏcābĭlis ōbstŭlĕrit jām prætĕrīta ætās. *Lr.* (I, 468). Ēt sēmĕl ēmissum vŏlāt irrĕvŏcābĭlĕ vĕrbŭm. *H.* Irrĕvŏcāndŭs ĕāt, sĕctīs vītālĭbŭs, errŏr. *Cl.* PPH. Nōn *ou* nūnquām rĕvŏcābĭlis.

Irrĕvŏcātŭs, ă, ŭm. *Non rappelé, non arrêté.* Irrĕvŏcātŭs ăb ācrī Cædĕ lŭpŭs pērstăt. *O.* Quūm lŏcă jām rĕcītātă rĕvŏlvīmŭs irrĕvŏcāti. *H.* || *Irrévocable.* Irrĕvŏcātă Dĕī sēntēntĭă. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 165).

Irrīdēndŭs, ă, ŭm. *Ridicule.* Turpĕ nĭmīs cūnctīs Irrīdēndūmquĕ vīdērī. *Avien.* (*Fab.* 8, 7). *Voy.* Ridiculus.

† **Irrīdēntĕr.** *En se moquant.* Irrīdēnter pĕtīt. *Laber.* (apud *Charis.* 1, 181).

Irrīdĕō, ēs, īsī, īsŭm, īdērĕ. *n. et act. Se moquer.* Irrīdĕt primō plă vōtă Lÿcāon. *O.* Hīc jŭvēnis vātem irrīdēns. *V.* Quī mŏdŏ sēcūrŭs nōstra irrīdēbās mălă. *Ph.* Tūnc illa irrīdēns. *Id.* SYN. Dērīdĕō, rīdĕō, illūdō, lūdĭfĭcŏr, jŏcŏr, īnsŭltō, *qqf.* īncrĕpō, īncrĕpĭtō. PPH. Rīsŭ, căchĭnnō ēxcĭpĭō, lăcĕssō, ōbstrĕpō. In rīsŭm vērtō. Sălĭbŭs, jŏcīs ēxcĭpĭō. Prōtĕrvīs vōcĭbŭs illūdō. Ădūncō nāsō sūspĕndō. *Voy.* Rideo. || *Au pass. Voy.* Derideor.

† **Irrīdĭcŭlŭm**, ī. *n. Objet de risée.* Nĕque ăb jŭvēntūte ĭbi irrīdĭcŭlo hăbĭtæ. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 10). *Voy.* Deridiculum.

Irrīgātŏr, ōris. *m. Qui arrose.* Hīc gūrgĕs ōrās ămbĭēns, hīc întĭmī Sălĭs irrīzātŏr. *Avien.* (*Or. mar.* 392). Lāte æstŭāntĭs irrīgātŏr ălvī (*Anthol.* I, p. 228).

Irrīgātŭs, ă, ŭm. *Arrosé.* Ŭbi irrīgātŭs mŭltō vēnās nĕctārĕ. *Ph. Voy.* Madens. || *Au fig.* Hŏmĭnem irrīgātŭm plāgīs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 18).

Irrīgŏ, ās, ārĕ. *Arroser.* Rādīcīs fĭbrās lābēntĭbŭs irrīgăt ūndĭs. *O. Voy.* Rigo. || *Faire une irrigation, verser, répandre.* Ēt āmīcōs irrīgĕt ĭmbrēs. *V. Voy.* Fundo 2. || *Au fig.* Fēssōs sŏpŏr irrīgăt ārtūs. *V.* Pĕr mēmbră sŏpŏrĕm Irrīgăt. *Id.* Æthĕrĭŭs sŏl Irrīgăt ăssĭdŭĕ cœlŭm cāndorĕ rĕcēntī. *Lr.* (V, 282). Sī vŏlēs pĕr aūrēs pĕctŭs irrīgārĭĕr. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 5). || *Humecter.* Irrīgăt tĕrrām crŭŏr. *Sen.* (*Thyest.* 44. *Id. Phœn.* 441). *Voy.* Madefacio.

Irrīgŭŏs, ă, ŭm. 1. *Qui arrose.* Tūnc bĭbĭt Irrīgŭās fĕrtĭlĭs hōrtŭs āquās. *Tib.* (II, 1, 44). Irrīgŭŭmquĕ bĭbānt vĭŏlārĭă fōntēm. *V.* SYN. Rīgŭŏs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Cōnŏr, ĕt irrīgŭōs īn cārmĭnă dūcĕrĕ cāntŭs. *Manil.* (III, 4. *Id.* II, 9, *latices in carmina duxit.*). Irrīgŭŏ mævŭlt tūrgēscĕrĕ sōmnō. *Pers.* (5, 56). || 2. *Arrosé.* Irrīgŭŏ nĭhĭl ĕst ēlūtĭŭs hōrtō. *H.* Irrīgŭŭmquĕ mĕrō sūb nŏctēm cōrpŭs hăbēntō. *Id.* SYN. Rīgŭŏs, mădĭdŭs, ūdŭs, etc. *Voy.* Madens. || *Au fig.* Irrīgŭŭm cārmĕn. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295, de organis hydraulicis).

Irrīsŏr, ōris. *m. Moqueur. m.* Dīcēbăm tĭbĭ vēntūrōs, irrīsŏr, ămōrēs. *Pp.* (I, 9, 1). SYN. Dērīsŏr.

Irrīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Irrideo. *Moqué.* Rūrsūsnĕ prŏcōs irrīsă prĭorēs Ēxpĕrĭār? *V.* Irrīsăm sīne hŏnōrĕ rătĕm. *Id.* SYN. Dēlūsŭs, *qqf.* lūdĭbrĭŭm, jŏcŭs.

Irrītābĭlis, ĕ. *Irritable.* Gĕnŭs irrītābĭlĕ vātŭm. *H.* SYN. Īrācundŭs. *Voy. ce mot.*

Irrītāmĕn, ĭnis, *et* Irrītāmēntŭm, ī. *n. Stimulant, aiguillon; attrait.* Ādjēcissēt ōpēs, ănĭmī irrītāmĕn ăvārī. *O.* Quūm sūă tērrĭbĭlī pĕtĭt irrītāmĭnă cōrnū (taurus). Ēffōdĭūntŭr ōpēs, irrītāmēntă mălōrŭm. *Id.* Irrītāmēntŭm quĭbŭs ădditŭr æquŏrĕūm săl. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 2). SYN. Stĭmŭlŭs, invītāmēntŭm, illĕcĕbræ.

† **Irrītāssŏ**, ĭs. *arch. pour* Irritavero. Prætĕrhāc sī mĕ irrītāssis. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 21. *Id. Amp.* I, 1, 298).

Irrītātŭs, ă, ŭm. *Irrité.* Īllām Tērrā pārēns, īra irrītātă nŏcōrum. *V.* Fŭrĭt īlle, irrītātŭsquĕ rĕpŭlsā. *O. Voy.* Iratus.

Irrītŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Irriter, mettre en colère, provoquer.* Sī tū mĕ irrītāvĕrĭs. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 48). Hōstēmquĕ irrītăt ăd īrăm. *O.* Ēccĕ tŭās irrītăt cāllĭdŭs īrās. *St.* Irrītātquĕ vīrūm tēlīs ēt vōcĕ lăcĕssīt. *V.* SYN. Prōvŏcō, stĭmŭlō, lăcessō. PPH. Īrăm *ou* īras mŏvĕō, cōmmŏvĕō, ēxcĭtō, cōnclĭō, ăcŭō, īncēndō, ăccēndō, sūscĭtō, ārrĭgō, cōnclĭō. Fūrōrĕm ăcŭō. Ăd īrăm ēxcĭtō, prōvŏcō, ĭmpĕllō, ēxstĭmŭlō. In īrăm cōnvĕrtō. VERS. Nātĕ, quis ĭndŏmĭtās tāntŭs dŏlŏr ēxcĭtăt īrās? *V.* Incēnditque ănĭmōs dictis, ătque ăggĕrăt īrās. Stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs ĭnjĭcĭt īrās. Stĭmŭlōsquĕ frĕmēntī Ădjĭcĭūnt. *Id.* Tăcĭtō bĭlĕm tĭbĭ cōntrāhĭt ūxŏr. *J.* || *Au fig.* Quūm fĕrā dīlŭvĭēs quĭētōs irrītăt ămnēs. *H.* Sēgnĭŭs irrītānt ănĭmōs dēmissă pĕr aūrĕm. *Id.* Vĭtĭa irrītārĕ vētāndō. *O.* Ingĕnĭŭm pōtĭs irrītăt Mūsă pŏētĭs. *Pp.* (IV, 6, 75). Pōcŭlăquĕ ēōă lūxum irrītānthă gĕmmă. *Sil. Voy.* Accendo, Stimulo.

Irrītŭs, ă, ŭm. *Vain, inutile.* Tēlă mănŭ mĭsĕrī jăctābānt irrīta Teūcrī. *V.* Irrītă dŏnă. *Id.* Lōngīquĕ pĕrīt lăbŏr irrītŭs ănnī. *O.* SYN. Ināmis, Inūtĭlis, vānŭs, cāssŭs, stĕrĭlis. || *Qui fait inutilement, qui ne réussit pas.* Ēt vārĭis āssŭltĭbŭs irrītŭs ūrgēt. *V.* Vēnīt ēt ē tēmplīs irrītă tŭrbă dŏmŭm. *Tib.* (II, 3, 22).

Irrŏgŏ, ās, ārĕ. *Imposer, infliger.* Rēgŭlă pĕccātīs quæ pœnās irrŏgăt æquās. *H.* Quī mŏrtĕ cūnctŏs lŭĕrĕ sŭppĭcĭŭm jŭbĕt, Nēscĭt tўrānnŭs ēssĕ: dīvĕrsa irrŏgă. *Sen.* (*H. Fur.* 511). SYN. Impōnō, infligō.

Irrōrō, ās, ārĕ. *Couvrir de rosée; arroser.* Aūt quūm sōlĕ nŏvō tĕrrās irrōrăt Ēōŭs. *V.* Sēdŭlŭs irrōrāns ōlĭtŏr. *Col.* (10, 147). Irrōrāvīt āquīs crīnĕm. *O.* SYN. Rōrō, etc. *Voy.* Rigo.

Irrŭbŭī. *parf. de* Irrubeo, *servant à* Irrubesco. *n. Rougir.* Nēc sānguĭnĕ fĕrrūm Irrŭbŭīt. *St.* Mīhĭ vŭltŭbŭs īgnĭs Irrŭbŭīt. *Id.* Vērnĭs irrŭbŭīt rōsĭs. *Boet.* (2, 3). *Voy.* Rubeo.

Irrŭctō, ās, ārĕ. *n. Roter dans ou sur.* Ērgo īn ōs mi ēbrĭŭs irrŭctās? *Pl.* (*Ps.* V, 2, 7). *Voy.* Ructo.

Irrŭēns, tis. *Qui se précipite.* Ībo irrŭēntĭs grēssĭbŭs ōbvĭăm. *Prud.* (*Peri.* 3825).

Irrŭgŏ, ās, ārĕ. *Rider, faire faire des plis.* Ūndāntēmquĕ sĭnŭm nōdĭs irrŭgăt Ībērĭs. *St. Voy.* Corrugo.

Irrŭmpŏ, ĭs, ūpī, ŭptŭm, ŭmpĕrĕ. *n. et act. Entrer violemment, faire irruption.* Quī cūrsŭ pōrtās prīmī irrŭpĕrĕ pătēntēs. *V.* Quī Rŭtŭlum īn mĕdĭō nōn āgmĭnĕ rēgēm Vīdĕrĭt irrŭmpēntĕm. *Id.*

irrumpit quō nōn sinit īrē sācerdōs. *O. Voy.* Irruo. ‖ *avec le dat.* Ūtūntī, ceū tēmplo irrūmpērēt hōstīs. *Stl.* Irrūpit trēpīdīs hōstīs. *Id.* Irrūmpunt thālāmō. *V.* ‖ *Au fig.* Irrūmpunt cūrae. *O.* Irrūpitque ānīmōs pōpūlī (fama). *L.* Phoebē, vēnī; sæpe hanc dīgnāre irrūmpērē mēntēm. *St.*

Irruō, ŭs, ī, ĕrē. *n. Se précipiter, fondre sur.* Irrūmus, dēnsis ēt circumfūndāmur ārmis. *V.* Irrūāt, ēt caūsā quēm vīncit, vīncāt ēt ārmīs. *O.* Pēr tēlā mānūsque irrūērānt. *St.* SYN. Rūō, irrumpō, incurrō, incursō, præcipitō, insiliō, prōsiliō, ferōr, invādō, āggrēdiōr, impetō, lācessō, adōrior, ingruō. PPH. Mē ferō, inferō, injiciō, &c. *Voy.* Præcipito, Aggredior. ‖ † — mē. *arch. Même sens.* Vīdē ne ille hūc prōrsūs se irrūāt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 11. Ubi *Donat.*).

Irruptiō, ōnis. *f. Attaque, irruption.* Irrūptiōnēm fācitē; nūnc dum occāsio ēst. *Pl.* (*Pœn. prol.* 42).

Irruptus, ă, ŭm (*de* in *priv. et* ruptus). *Non rompu, indissoluble.* Quōs irrūptā tēnēt cōpulā. *H. Voy.* Firmus.

Īrus, ī. *m.* (Ἶρος). *Irus, mendiant d'Ithaque, tué par Ulysse.* Lȳdus Dulichio nōn dīstāt Crœsus ab Īro. *Pp.* (III, 3, 39). Quūm sīs tām pauper quām nec misērābilis Īrus. *M.* (VI, 77). ‖ *Au fig. Pauvre.* Īrūs ēt ēst sūbitō, quī mōdō Crœsūs ērat. *Ovid.*

Is, ĕă, ĭd. *Lui, elle, celui-ci, celle-ci.* Ēt primum Āntīphātēn, ĭs ēnim sē primūs āgēbāt. *V.* Ēă nec mānsuēscit ārandō. Ātque ēă dīversā pēnītūs dūm pārtē gērūntūr. Quīdquīd ĭd ēst, timēō Dānāōs. *Id.* Scīlicēt ūni æquūs virtūtī ātque ējūs āmīcis. *H.* Vīvērem ūtī cōntentūs ĕō quōd mī ipsē pārāssēm. *Id.* Vīrēs īn ĕīs ēt jūrā cāpēssūnt. *Manil.* (II, 744). SYN. Hīc, istē, illē. ‖ *Tel.* In ēum jām rēs rēdīit lōcum, ŭt, etc. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 18). Ii tibi nos ērimus. *Pp.* (II, 49, 55). *Voy.* Talis. ‖ † *Divers arch. Voy.* Ei, Eius, Ibus.

Isāac. *m. indécl.* (Ἰσαάκ). *Isaac, patriarche, fils d'Abraham et père de Jacob.* Isāāc fuīsse pārvūlum pātri ūnīcum. *Prud.* (*Peri.* 2940).

Isāeidæ, ārŭm *et sync.* dŭm. *m. pl. néol. Descendans d'Isaac, Hébreux.*

Isæus, ī. *m.* (Ἰσαῖος). *Isée, orateur grec, maître de Démosthène.* Prōmptŭs, ēt Isæō tōrrentiōr. *J.* (3, 74).

Isāias. *Voy.* Esaias.

Isāpis *ou* Sāpis, ĭs. *m. Rivière d'Italie, dans la Flaminie.* Crūstūmīumquē rāpax, ēt jūnctŭs Isāpis Isaūrō. *L.* (II, 406. *Strab.* 5 : πρὸς τῷ Ἰσάπει. Qui est *Sapis* apud *Plin.* 3, 15).

Isāra, æ. *m. L'Isère, rivière de la Gaule Viennaise.* Hī vādā liquērunt Isarā. *L.* (I, 399). ‖ 2. Isara. *L'Oise, rivière qui se jette dans la Seine.* Isāra, Sārā, Chārēs, Scaldis, Sabā, Sōmēnā, Sūra. *Fort.* (7, 4, 15).

Isaurī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἴσαυροι). *Habitans de l'Isaurie, partie de la Galatie, près du Taurus.* Indōmitōs currū Sērvīliūs ēgit Isaūrōs. *Cl.* Nūnc mōdērārīs Isaūrōs : Hōs quōquē sūb nōstrīs dōmuit Sērvīliūs ārmīs. *Sid.* (*Pan.* 493). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Alter Isaurās, Aūt dōmitās Crētum tēstificātur ōpēs. *O.* (*Fast.* I, 593. Alii leg. *Isaurum*). SYN. Isaurīcus. ‖ 2. Isaurūs, ī. *m. Rivière du Picénum. Voy.* Isapis.

† **Iscē** (*de* is *et* ce). *Comme* Is. Iīscē cōnfectīs. *Pl.* (*Merc. prol.* 91).

Ischŏmăchē, es. *f.* (Ἰσχομαχη). *Ischomaque ou Hippodamie.* Quālīs ēt Ischŏmăchē, Lāpithæ gēnĭtā hērōīnæ. *Pp.* (II, 2, 9). *Voy.* Hippodamia.

Īsĭăcus, ă, ŭm (Ἰσιακός). *D'Isis.* Īsĭdis, Īsĭācōs āntē sēdērē fōcōs. *O.* Ātque ipsa Īsĭācō cērtārūnt fūlmĭnā sistrō. *Manil.* (I, 923. Et *Juv.* 6, 488).

Īsis, ĭs, *et* ĭdis *ou* ĭdŏs. *f.* (Ἶσις). *Isis. Les Égyptiens adoraient deux divinités de ce nom : l'une, appelée l'Isis supercéleste, était la déification de la lune et du principe humide et générateur; l'autre, née de la terre et mariée à Osiris, avait apporté aux hommes les bienfaits de la civilisation. Les Grecs confondirent ces deux déesses en une seule, qu'ils prétendaient être leur Io.* Ēt mŏdŏ, quæ caūsās præbēāt, Īsis ērīt. *O.* In ædēm Īsĭdis, āntīquō quæ prōximā sūrgīt ŏvīlī. *J.* (6, 529). Nōs in templa tuām Rōmāna rēcēpīmus Īsin. *L.* Īsi, Phōrōnēīs quōndam stăbŭlātā sub āntris. *St.* SYN. *qqf.* Īŏ, Īnāchis. EP. Nīlĭăcă, Phărĭă, Mēmphītĭs, Ægȳptĭă, Inachĭs. PPH. Nīlĭăcă, Phărĭă jŭvĕncă. *M.* Văccă Mēmphītis. *O.* Linigĕrā juvĕncă. *Id.* VERS. Īsĭ, Părætŏnĭūm Mărĕōtĭcăque ārvă, Phărōnquĕ Quæ cŏlīs, ēt sēptēm dīgĕstum īn cōrnŭā Nīlum. *O.* Nūnc dĕă linigĕrā cōlĭtŭr cĕlĕbĕrrīmā tŭrbā. *Id.*

Īsmărĭcus *et* **Īsmărĭus**, ă, ŭm. *De l'Ismarus, de Thrace.* Īsmārĭcīquĕ rigĕt sēmpĕr flăbris aquilonis. *Avien.* (*D. Ter.* 33). Īsmārĭæ cĕlĕbrānt rĕpĕtītă trĭēnnĭă Bācchæ. *O.* Nēc nōn Īsmārĭō tū, Pŏlȳphēmĕ, mĕrō. *Pp.* (II, 24, 33).

Īsmărā, ōrŭm. *n. pl., et* Īsmărŭs, ī. *m.* (σμαρος). *L'Ismarus, montagne de Thrace, où Orphée séjourna.* Jŭvăt Īsmārā Bācchō, Cōnsĕrĕre, ātquĕ ōlĕā, etc. *V.* Nēc tāntūm Rhŏdŏpē mīrātŭr ēt Īsmārŭs Orphĕā. *Id.* Īsmarŏn errantēs quūm tenuērē ratēs. *Aul. Sab.* (1, 60). ‖ Īsmārā, æ. *f. Ville près de la montagne.* Quōs Īdās pătĕr, ēt pātrĭa Īsmārā mīsit. *V.*

Īsmēnē, ēs. *f.* (Ἰσμήνη). *Ismène, fille d'OEdipe et sœur d'Antigone.* Īnchŏăt Īsmēnē. *St.*

Īsmēnĭs, ĭdis. *f.* (Ἰσμηνίς). *Thébaine.* Sānctāsquē cōlŭnt Īsmēnĭdēs ārās. *O.* Sī prŏfŭgŭs Dīrcēn Īsmēnĭdā lĭquĕrĭs hōspĕs. *Sen.* (*OEd.* 234).

Īsmēnĭus, ă, ŭm. *Du fleuve Isménus, de Thèbes.* Hospes ab Ōōnĭis Thēbīs Īsmēnĭŭs ŏrīs. *O.* Īsmēnĭŭs Hæmōn. *St.*

Īsmēnŭs *ou* **Īsmēnŏs**, ī. *m.* (Ἰσμηνος). *Isménus, fleuve de Béotie.* Hŏrrŭīt īngēntī vēnĭēntem Īsmēnŏn ăcĕrvō. *St.* Īnvīsĭtquĕ dĕhīnc Īsmēnī flūmĭnĭs ūndăm. *Avien.* (*D. Ter.* 1385).

Īsŏcrātēs, ĭs. *m.* (Ἰσοκράτης). *Isocrate, célèbre orateur Athénien.* Ēt vītam īnsignĕm laūdāmŭs Īsŏcrātĭs ārtĕ. *Rufin.* (p. 2714).

Īsŏcrātēus *et* **Īsŏcrātĭus**, ă, ŭm (Ἰσοκράτιος *et* Ἰσοκράτειος). *D'Isocrate.* Sī mĭnŭ' dēlēctāt, quŏd ἄτεχνον Īsocratium hoc ēst. *Lucil.* (apud *Gell.* 18, 8).

Īsraēl. *indécl.*, *et* Īsrāēl, ēlĭs. *m.* (Ἰσραήλ). *Israël, nom de Jacob et de ses descendans.* Rēspĕtāns victŏr hĭantĕm Īsrāēl răbiēm pōntī pŏst tĕrgă mĭnantĭs. *Prud.* (*Psych.* 718). Absolvit Īsrāēl jugo. *Id.* (*Cath.* 1869). ‖ † Īsrāēl *et* Īsrāēl. Quīquĕ gŭbĕrnārīnt Jūdam ātquĕ Īsrāēlă rēgēs. *Alcim.* (*ad Sor.* 436). Ēgrĕdĭētŭr, quī dŏmĭnātŭr īn Īsrāēl ĕx tē. *Fort.* (I, 113. Ita *Sid. Pan.* 2665).

Īsrāēlītæ, *et à tort* Īsrāēlītæ, ārŭm. *m. pl. Israëlites.* Īsraëlītārum cūmulatæ glōriā plēbis. *Juvc.* (II, 208. Sic *Fort.* III, 147).

Issa, æ. *f. Nom d'une chienne.* Issa ēst dēlĭcĭæ cătēllă Pūblī. *M.* (I, 110).

Īssĕ, ēs. *f. Fille de Macarée, aimée d'Apollon.* Ŭt pāstŏr Măcărēĭdă lūsĕrĭt Īssēn. *O.*

Issē, Īssēm. *sync. pour* Ivisse, Ivissem. Stўgĭŏs sēmĕl issē pĕr ămnēs. *O.* Ō ūtĭnam in thălămōs ĭnvīsī Cæsărĭs issēm ! *L.*

Īssĭcŭs, ă, ŭm. *D'Issus, ville maritime de Cilicie.* Īssĭcŭs ĭmmŏdĭcō dōnĕc sĭnŭs ōrĕ pătēscăt. *Avien.* (*D. Ter.* 168. Et *Prisc. Peri.* 121).

Īstāc. *adv. Par ce côté.* Ăbĭ sāne īstāc, ĭntrōrsŭm, quŏ vīs. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 28). SYN. Hāc, illāc.

† Īstāctĕnŭs. *ancien adv. Jusqu'à ce point.* Īstāctĕnŭs tĭbĭ, Lўdē, lĭbertās dăta ēst. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 58).

† Īstæ. *ancien dat. de* Iste. Īstæ dēdī. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 16).

† Īstæc, Īstānc, etc. *Voy.* Istic.

Īstē, ă, ŭd; *gén.* īstĭŭs *et* īstĭūs. *Celui-ci, celle-ci; ce, cette; il, elle, souv. avec une idée de mépris.* Tē tŭŭs īstĕ rĭgŏr, pŏsĭtĭquĕ sĭne ārtĕ cāpīlli. *O.* Tēctō prōhĭbērĕ quīs īstĕ Arcŭī ? *St.* Īstĭŭs ĭngēnĭŭm cōrpŏrĭs ēssĕ nēgānt. *Id.* Īstĭūs pŭĕrī Brūtŭs āmātŏr ērāt. *M.* (XIV, 171. Et ultro legam apud *Virg. Æ.* XII, 646 : « Sancta ad vos anima, atque īstius nescia culpæ. » Vulgo *inscia*, turbatissimo metro). SYN. Īs, illē, hīc, *qqf.* tālis. ‖ *En bonne part.* Ēst hīc, ēst ănĭmŭs vītæ contēmptŏr, ēt īstŭm Quī vītā bĕnĕ crēdāt ēmī, quŏ tēndĭs, hŏnōrĕm. *V.* SYN. Illē.

Īstĕr *ou* Hīstĕr, trī. *m. L'Ister ou le Danube, grand fleuve de Germanie, qui se jette dans le Pont-Euxin.* Tŭrbĭdŭs ēt tŏrquēns flāvēntĕs Īstĕr ārēnās. *V.* Stāt vĕtŭs ūrbs, rīpæ vīcīnă bĭnōmĭnĭs Īstrī. *O.* Nīlŭsque, ēt Īstĕr, tē răpĭdŭs Tĭgrĭs. *H.* SYN. Dānŭbĭŭs. EP. Īngēns, fĕrōx, răpĭdŭs, sēptēmgĕmĭnŭs. ‖ 2. *adj. Voy.* Istri.

Īsthĭc, etc. *Voy.* Istic.

Īsthmĭă, ōrŭm. *n. pl.* (Ἰσθμια). *Jeux Isthmiques, en l'honneur de Neptune, qui se célébraient tous les cinq ans à Corinthe.* Īsthmĭă dēfūnctō cĕlēbrātă Pălæmōnĕ, nōtŭm. *Aus.* (*Eclogar. fin.*). Īsthmĭă Pōrtūnō bĭmārĭs dĭcāt āctă Cŏrīnthī. Īsthmĭă Nēptūnō dătă sūnt. *Id.* (*ibid.*) PPH. Săcră Pălæmōnĭs.

Īsthmĭăcŭs *et* Īsthmĭŭs, ă, ŭm (Ἰσθμιακός *et* Ἰσθμιος). *De l'Isthme, de Corinthe.* Tālĭs ĭn Īsthmĭăcōs prōlātŭs ăb æquŏrĕ pōrtŭs. *St.* Æræque ăb Īsthmĭăcĭs aurō pŏtĭōrā fāvillīs. *Id.* Quīsquĭs cōllĭbŭs Īsthmĭæ Dĭōnēs. Īsthmĭŭs ŭmbŏ. *Id.* Illŭm nōn lăbŏr Īsthmĭŭs Clārābĭt pūgilēm. *H.* SYN. Pălæmōnĭŭs. *Voy.* Corinthius.

Īsthmŭs *ou* Īsthmŏs, ī. *m.* (Ἰσθμός). *Isthme, langue de terre qui joint une presqu'île à un continent; ordint. l'isthme de Corinthe.* Gĕmĭnŭm grăcĭlĭs mărĕ dīvĭdĭt Īsthmŏs. *L.* Īsthmŏn, ēōsnĕ pĕtām mōntēs, āh ! gūrgĭtĕ lātō. *Cat.* (64, 178). Quæque ūrbēs ălĭæ bĭmārī clauduntŭr ăb Īsthmō. *O.* EP. Angŭstŭs, ārctŭs, ĕxĭlĭs, tĕnŭĭs, bĭmārĭs, circūmflŭŭs. PPH. Gĕmĭnī mārĭs faucēs. Tērrā, tĕllŭs gĕmĭnō pōntō, bĭnīs æquŏrĭbŭs circumdatā, cinctā. VERS. Hæc spătĭō contractă brĕvī frētă bĭnă rĕpĕllit, Īmāquĕ pūlsatŭr tērrā dŭăbŭs āquīs. *O.* Æquŏra bĭnă sŭīs oppūgnānt fluctĭbŭs Īsthmŏn. Quă dŭŏ pōrrēctŭs lōngē frētă dīstĭnĕt Īsthmŭs. *Id.* Ēt dŭŏ contĭnŭō cōnnēctēns æquŏră pōntō Īsthmŏs. *Cl.* Pĕr gĕmĭnōs fluctŭs Ephўrēĭus Īsthmŏs Iōnas bĭmarī lĭttŏrĕ fĭndĭt āquās. *Rutil.* Ēt bĭnă fĭndens Īsthmŏs ēxĭlĭs frētă. *Sen.* Ēt Īsthmŏn, ārctō quī rĕcūrvātŭs sōlō, Iōnĭă jūngī mārĭă Phrўxēĭs vĕtăt. *Id. Voy.* Corinthus. ‖ ? *qqf. Détroit.* Frīgĭdă tām mŭltōs plăcŭit tĭbī Cўzĭcŭs ānnōs, Tūllĕ, Prŏpōntĭăcī quă fīlĭt Īsthmŏs āquă. *Pp.* (III, 20, 1. Alii tamen aliter exponunt).

Īstī. 1. *arch. pour* Istius. *Voy.* Istiusmodi. ‖ 2. *ancien adv. Comme* Istic. Īstī ĭn īstă cīstŭlă ĭnsūnt, quæ īstī ĭnēst ĭn vīdŭlō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 38. Male vulgo *istic*). *Voy.* Illi. ‖ 3. *sync. pour* Ivisti, *de* Eo.

† Īstĭc, īstæc, īstŏc *ou* īstŭc. *arch. Comme* Iste. Nēmpe īstĭc ēst quī Alcēsĭmārchō fĭlĭām. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 55). Nōn īstæc ĕgŏ flāgĭtĭă pōssŭm pērpĕtī. *Id.* (*Men.* V, 1, 19. Adde *Ter. And.* 1, 1, 1). Ăd lētŭm dūcēns īstæc vĭŏlēntĭă mōrbī. *Juvc.* (IV, 320). Illĭŭs ĕgo īstānc ēssĕ mălŏ grātŭăm. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 100). ‖ Īstæc. *ancien f. pl., au lieu de* Istæ. Nam īstæc vĕtĕrēs, quæ se ŭnguēntīs ūnctĭantŭr, ĭntĕrpōlēs. *Pl.* (*Most.* 1, 3, 117). Īdque ădĕo ĭn īstōc aūrum ĭnēst mārsŭpĭō. *Id.* (*Pœn.* III, 3, 28. Cf. *Charis.* 2, 132 et 182; *Prisc.* 4, 630).

2. Īstīc. *adv. Ici, là* (*sans mouv.*). Nōn īstīc ŏblĭquo ŏcŭlō mĕă cōmmŏdă quīsquăm. *H.* Īstīc nūnc, mĕtŭēndē, jăcēs. *V.* SYN. Hīc, illīc.

† Īstīccĕ, æccĕ, ōccĕ. *arch. Comme* Istic. Ārgēntum ĕgŏ pro īstīsce ămbăbŭs, cŭjæ ērānt, dŏmĭnō dēdī. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 40).

† Īstīccĭnĕ, īstæccĭnĕ, īstŭccĭnĕ. *arch. Est-ce celui-ci, celle-ci ?* Īstăccĭnĕ caŭsă tĭbī hŏdīē nūmmŭm dăbŏ ? *Pl.* (*Ps.* III, 2, 58). Īstŭccĭnĕ mī rēspōndēs ? *Id.* (*Truc.* II, 7, 47). Īstŏccĭnĕ păcto ŏpŏrtĕt ? *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 14).

Īstinc. *adv. De là.* Quī vĕnīūnt īstinc, vīx vōs ĕă dīcĕrĕ crēdŭnt. *O.* Jam īstinc ēt cōmprĭmĕ grēssŭm. *V.* SYN. Īndĕ, illinc.

Īstīusmŏdī. *De cette sorte.* Īstīusmŏdī pārēntum ēst vītă bīlīs lībĕrīs. *Antiq. Troch.* (apud *Rivin.*). ‖ † Īstīmŏdī. *arch.* Ēt vōs ēsse Īstīmŏdi, ēt nōs nōn ēsse, haūd mīrābĭle ēst. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 7. Et *Pl. Truc.* V, *vs.* 38).

Īstō *et* Īstŭc. *adv. Là* (*avec mouv.*). Dūm trānsfĕrŏr īstō. Ō. Cōncēdīte īstŭc. *Pl.* (*As.* III, 3, 56). Tămĕn īstŭc mēns ănĭmūsquĕ (fert). *H.* SYN. Eō, illŭc. ‖ Īstō. *qqf. Comme* Ideo. Īstō tū paŭpĕr ēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 8).

† Īstōrsŭm. *De ce côté* (*avec mouv.*). Ăbĭ sāne īstāc, īstōrsŭm, quŏ vis. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 28. *Id. Ph.* V, 1, 14).

Īstrī *ou* Hīstrī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἴστροι). *Habitans de l'Istrie.* Īstrōs, Hispānōs, Mässĭlĭēnsēs, Illŭrōs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 10). Dētĕgĭt ōrtă dĭēs stāntēs ĭn rūpĭbŭs Īstrōs. *L.* ‖ — tĕr *ou* trūs, ă, ŭm. *De l'Istrie.* Īstrā nēc mĭnŭs ăbsōlŭtă tēstă. *M.* (XII, 63). SYN. Īstrĭcŭs.

Īstrĭă *ou* Hīstrĭă, æ. *f.* (Ἰστρία). *Istrie, province située au fond de l'Adriatique.* Īstrĭă tēstātŭr pŏssēssa hōstĭlĭbŭs ārmĭs (apud *Gruter.* II, p. 1163).

Īstŭc. *n. Voy.* Istic. ‖ 2. Īstŭc. *adv. Voy.* Isto. Īstŭccĭnĕ. *Voy.* Isticcine.

Ĭtă. *adv. Ainsi.* Ŭt bĭnæ rēgŭm făcĭēs, ĭtă cōrpŏră gēntĭs. V. Quīppe ĭtă Nēptūnō vīsum ēst. *Id.* SYN. Sīc, tālĭtĕr. PPH. Nōn ălĭtĕr, haūd ălĭtĕr. Nōn sēcŭs, haūd sēcŭs. *Voy.* Sic. ‖ *Formule de souhait ou de serment.* Ĭtă mĕ rĕfĕrāt tĭbī măgnŭs ōvāntēm Jūpĭtĕr. *V.* Ătque, ĭtă sim fēlix, primō contēndĭs Hŏmērō. *Pp.* (1, 7, 3). Ĭtă mĕ dī bĕne āmānt, nōn nĭl tĭmĕō. *Ter.* (*Eun.* IV, 1, 1. Adde *Pl. Cist.* II, 1, 36 *sq.*). *Voy.* Sic. ‖ Ĭta ēst, *ou absolt.* Ĭtă. *Il en est ainsi, oui.* Ĭta ēst : vērum hŏc ūnŭm tămĕn cōgĭtātō. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 28).

Num Ismēnĭŭs ŭltrō Mīlēs? Ĭta ēst, vēnĭŭnt. *St.* Ĭta ēst : păcīscī mūtŭăm vēnĭăm lĭcēt. *Sen.* (*Ag.* 268). Frātĕrne? Ĭtă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 3). Ēgŏn ĭstūc dīxi? Ĭtă. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 8). Ĭtă vērō. *Id.* (*Men.* V, 9, 38). SYN. Măxĭmē. ‖ Ĭtă sĭt. *Qu'il en soit ainsi.* Ĭmo ĭtă sit! Cēphălŭs (ait). *O.* SYN. Fĭăt. ‖ Nōn Ĭtă. *Non ainsi, autrement, non.* Nōn ĭtă mē gĕnĭtŏr.... Sŭblātum ērŭdīīt. *V.* Nōn ĭtă; nāmque ētsī nullūm mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn, etc. *Id.* ‖ *Beaucoup, devant un adj. ou un adv.* Quī Gĕtĭcă lōngē nōn ĭtă dīstăt hŭmō. *O.* Quæ făcĭt ex dictīs nōn ĭtă mŭltă tŭīs. *Id.* SYN. Ădĕō, mŭltŭm, văldē. ‖ *Tant, tellement.* Ĭtă tŭrbĭnĕ nīgrō Fĕrrĕt hĭĕms cŭlmēnquĕ lēvĕm stīpŭlāsquĕ vŏlāntes. *V.* Nōn ĭtă Cārpăthĭæ vārĭānt āquĭlōnĭbŭs ŭndæ. *Pp.* (II, 4, 11). SYN. Sīc, ădĕō, tām, tāntŭm. ‖ Ātque Ĭtă. *Et ensuite.* Ātque ĭtă cōrrĕptŭm lăcĕrāt ĭnjūstă nĕcĕ. *Ph.* Ātque ĭtă sēmĭnĕcĕs pārtĭm fĕrvēntĭbŭs ārtŭs Mōllĭt āquīs. *O.* Mūgĭtĭbŭs ĭmpŭlīt aūrās; Ātque ĭtă, rĕspĭcĭēns cōmĭtēs sŭă tērgă sĕquēntēs, Prōcŭbŭīt. *Id.* (*Met.* III, 21. *Ib.* 118). ‖ Ĭtānĕ *ou* Ĭtăn'? *Est-ce ainsi que ?* Ĭtānĕ tām măgnīs brĕvēs Pœnās scĕlĕrĭbŭs sŏlvīs? *Sen.* (*OEd.* 956. Adde *Pl. Mil.* I, 1, 66). SYN. Sīccĭnĕ, ădĕōnĕ *ou* ădĕōn'?

Ĭtălī, *et qqf.* Ĭtălī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἰταλοί). *Les Italiens.* Ĭngrŭīt Ænēās Ĭtălīs, ēt prœlĭă mīscĕt. *V.* Quās gēntēs Ĭtălum, aūt quās nōn ōrāvĕrĭs ūrbēs? *Id.* Jām tūm quum aūsŭs ēs ūnŭs Ĭtălōrŭm (*Anthol.* II, p. 74). SYN. Hēspĕrĭī, Aŭsōnĭdæ, Aŭsŏnĭī, Lătĭī, Lătīnī, Œnōtrī, Rōmānī, Rōmŭlĭdæ. PPH. Gēns Ĭtălă. Ĭtălī pŏpŭlī. Gĕnŭs Ĭtălŭm. Sătūrnī gēns. *Voy.* Italia, Romani.

Ĭtălĭă, *et ordint.* Ĭtălĭă, æ. *f. L'Italie, contrée méridionale de l'Europe.* Hūmīlēmquĕ vīdēmŭs Ĭtălĭam, Ĭtălĭām prīmŭs cōnclāmāt Achātēs. *V.* Laŭdĭbŭs Ĭtălĭæ cērtent. *Id.* Rārŭs ăb Ĭtălĭă tāntŭm marĕ nāvĭtă trānsĭt. *O.* (Prima, quæ natura brevis, metrica necessitate producta est, testibus *Charis.* 4, 237; *Diom.* 2, 447. Sic *Diogenes, Priamides*, etc.). SYN. Hēspĕrĭă, Aŭsōnĭa, Œnōtrĭă, *qqf.* Lătĭŭm, Rōma. EP. Sŭpĕrbă, pŏtens, nōbĭlĭs, bĕllĭcă, Mārtĭa, victrix, dīvēs, ŏpŭlēntă, fĕrāx, fœcŭndă. PPH. Ĭtăla, Sătūrnĭă, Aŭsōnĭă, Œnōtrĭă, Hēspĕrĭă, Lătĭă tēllŭs, tĕrra. Ĭtălī, Lătīī, Aŭsōnĭī fīnēs, ægrī. Ĭtălæ, Aŭsŏnĭæ tēllūs. Ĭtălă rēgna. Ĭtala ōrā, plăgă, rēgĭō. Ĭtălĭcæ ōræ. Sătūrnĭă ārvă, rēgnă. *Voy.* Roma.

Ĭtălĭcŭs, ă, ŭm. *D'Italie.* Grāĭă quis Ĭtălĭcīs aūctōr pōsŭīssĕt ĭn ōrīs Mœnĭă. *O. Voy.* Italus. ‖ *Silius Italicus, poète latin. Voy.* Silius.

Ĭtălĭs, ĭdis. *f. Italienne.* Ĭtălĭdēs, quās ĭpsă dĕcŭs sĭbĭ dīă Cămīllă Dēlēgĭt. *V.* Āt tū pulchĕrrĭmă formă Ĭtălĭdŭm. *St.* Rōmānām crēdĕrĕ mātrēs Ĭtălĭdēs pŏssŭnt. *M.* (XI, 54). SYN. Ĭtălă, Aŭsōnĭs, Lătĭnă, Lătĭă, *qqf.* Rōmānă.

Ĭtălŭs *et* Ĭtălus, ă, ŭm. *D'Italie.* Ōblītŭs fātōrum, Ĭtălăsnĕ căpēssĕrĕt ōrās. *V.* Pōsĭtæque Ĭtălĭs in fīnĭbŭs ūrbĭs. *O.* Quĭbŭs Ĭtălă jām tūm Flōrŭĕrĭt tĕrra ălmă vīrĭs. *V.* Dīrŭs pĕr ūrbēs Ārĕr ŭt Ĭtalās. *H.* SYN. Ĭtălĭcŭs, Aŭsōnĭŭs, *par ext.* Lătĭŭs, Lătīnŭs, Rōmānŭs. ‖ *subst. m. Italien.* Mōx Ĭtălŭs Mnēsthēus. *V. Voy.* Itali. ‖ *Ancien chef qui donna son nom à l'Italie.* Ăntīquæ ex cĕdro, Ĭtălūsquĕ, patĕrquĕ Sābīnŭs. *V.* Dūx Ĭtălŭs, Jānŭsquĕ bĭfrōns, gĕnĭtorquĕ Sabīnŭs. *Prud.* (*Sym.* 322. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 2).

Ĭtănĕ. *Voy.* Ita.

Ĭtaquĕ. *conj. Donc, ainsi.* Nūnc ĭtăque ēt vērsŭs ēt cētĕra ludĭcră ponō. *H.* SYN. Ergŏ, ĭgĭtŭr, etc. *Voy.* Ergo. ‖ *qqf.* (comme ita *et* que). *Et ainsi.* Lissĕ vĭdŭăm cēnsŭī, Ĭtăque āncillă... dīcēbāt mĭhī. *Pl.* (*Mil.* V, *vs.* 17. *Id. Cist.* III, 1, 37). Sī cētĕră sūnt Ĭta ŭt vīs, ĭtăque ŭt ēssĕ ēgo illam ēxīstŭmō. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 28). ‖ Ĭtăque ērgŏ. *Comme* Itaque. (*Ter. Eun.* II, 3, 24.)

? Ĭtărgŭs, ī. *m. Rivière de la Germanie. auj. le Wéser.* Dēcŏlŏr ĭnfēctă tēstĭs Ĭtărgŭs ăquă (*Ad Liv.* 386. Alii legi volunt *Ilargus*, et esse nostris diebus fluvium *Iler*).

Ĭtĕm. *adv. De même, pareillement.* Cētĕra ĭtĕm nēqueūnt stūltīs hærēntĭă. *H.* Ille ŭt ĭtĕm contrā me hăbĕāt, făcĭō sēdŭlō. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 25). SYN. Æquĕ, pārĭtĕr. ‖ *Aussi, encore, de plus, de nouveau.* Contēmplātŏr ĭtĕm, quūm nŭx sē plūrĭmă sĭlvīs. *V.* SYN. Ĭtĭdĕm, ĭnsŭpĕr, prætĕrĕă, rūrsŭs, ĭmō, quĭn, ădhūc.

Ĭtĕr, ĭtĭnĕ'ris (*de l'ancien nomin.* Itiner). *n. Chemin, voyage, trajet.* Nōs ĭtĕr ignāvī dīvīsĭmŭs. *H.* Vīrtŭs nēgātă tēntăt ĭtĕr vĭă. *Id.* Hāc ĭtĕr Ēlўsĭūm nōbīs. *V.* SYN. Vĭă, cūrsŭs. EP. Lōngŭm, brĕvĕ, cœptŭm, ĭncēptŭm, tūtŭm, jūcūndŭm, mōlēstŭm. PHR. Ĭtĕr căpĭō, făcĭō, ĭngrĕdĭŏr, cōrrĭpĭō, mētĭŏr, tĕrō, ĭnstaūrō, tĕndō, tĕnĕō, cărpō, ēffĭcĭō, ăgō, ĭntendō, pĕrăgō, pĕrgō. *Voy.* Eo. ‖ — jūngō (cum). *Faire route avec.* Sēmĭvĭrō Cўbĕlēs cūm grĕgĕ jūnxĭt ĭtĕr. *M.* (III, 91). ‖ *Chemin, voie, et au fig.* Lābĭtŭr ōccĭdŭæ pĕr ĭtĕr dēclīvĕ sĕnēctæ. *O.* Fēcĭt ĭtĕr scĕlĕrī. *Id.* Vōcĭs ĭtĕr. *Id.* Ăngŭstŭm formĭcă tĕrēns ĭtĕr. *V.* Rīmāta ĭtĭnĕrī trānsĭtŭs. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11). SYN. Vĭă, cāllĭs, trāmĕs, etc. *Voy.* Via. ‖ — sŭpĕrmŭm. *La mort.* Sŭpĕrmŭm Cārpĕre ĭtĕr pārĭtĕr pārātī. *H.* ‖ † Ĭtĕr, Ĭtĕrĭs. *Ancienne décl.* Mēmĕntō Hōc Ĭtĕre ăd cĭnĕrĕs cānă vĕnīrĕ mĕōs. *Pp.* (II, 10, 40. Sic melius, etsi alii aliter). Cōncussōs Ĭtĕre, ēt lăbĕfăctōs ăĕrĕ mŭltō. *Lr.* (V, 652). Īgnōtæ ĭtĕrĭs sūmŭs. *Nœv.* (apud *Prisc.* 6, 695. Adde *Att., Varr.* apud *Non.* 8, 13. Cf. *Charis.* 1, 108; *Prisc.* 5, 646). *Voy.* Itiner.

† Ĭtĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on réitère.* Dūcĭtŭrquĕ cănendō Æthĕrĭās Sīrēn ĭtĕrābĭlĕ cārmĕn ăd aūrās (*Anthol.* II, p. 639).

Ĭtĕrātŭs, ă, ŭm. *Fait de nouveau, repris.* Mūrĭcĭbŭs Tўrĭīs ĭtĕrātæ vēllĕrā lānæ. *H.* Nūllĭs ĭtĕrātă prĭŏrŭm Jānŭă dĭffĭcĭlĭs. *O.* Ōblīquæ sīgna ĭtĕrātă rōtæ. *Pp.*

† Ĭtĕrĕ, Ĭtĕrĭs. *Voy.* Iter.

† Ĭtĕrō. *adv. Comme* Iterum. Cōnsŭlĭbŭs tūnc nātŭs ĕrām, ĭtĕrōquĕ Sēvērō, Ēt Fūlvō pārĭtĕr. (*Inscr.* anno *Chr.* 120, apud *Fea, Fast. Cons. Tav.* 10, 26).

Ĭtĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Réitérer, recommencer, reprendre.* Mane ŭbĭ bīs fŭĕrĭt, Phœbūsque ĭtĕrāvĕrĭt ōrtŭs. *O.* Crās ĭngĕns ĭtĕrābĭmŭs æquŏr. *H.* Fōrtūnă trīstī clādĕ ĭtĕrābĭtŭr. *Id.* SYN. Gĕmĭnō, ĭngĕmĭnō, ĭntĕgrō, rĕpētō, *qqf.* rĕdĭntĕgrō, dŭplĭcō. ‖ *Répéter.* Hæc rĕsōnĭs ĭtĕrābăt vōcĭbŭs hĕuhĕu! *O.* Sīc ĭtĕrāt vōcēs. *H.* SYN. Rĕpētō, gĕmĭnō, ĭngĕmĭnō, rĕfĕrō.

Ĭtĕrŭm. *adv. De nouveau.* Īre ĭtĕrum ĭn lăcrĭmās, ĭtĕrŭm tēntārĕ précándō. *V.* Ēn ĭtĕrŭm tēstŏr. *O.* SYN. Rūrsŭs, rūrsŭm, ădhūc, dēnūō, *qqf.* bīs. ‖ Ĭtĕrŭmque ĭtĕrŭmquĕ, *et* Ĭtĕrum ātque ĭtĕrŭm. *Plusieurs fois.* Ĭtĕrŭmque ĭtĕrŭmquĕ vōcāvī. *V.* Sūspĭcĭūnt : ĭtĕrum ātque ĭtĕrŭm frăgŏr ĭntŏnăt ĭngens. *Id.* Nam thermis ĭtĕrum cunctis ĭtĕrumquĕ lavatur. *M.* PHR. Et bis, tērquĕ quātērquĕ bastavīt. *M. Voy.* Sæpe.

Ithăcă, æ, *et* Ithăcē, ēs. *f.* (Ἰθάκη). *Ithaque, petite île de la mer Ionienne, patrie d'Ulysse.* Sūm pātrĭa ēx Ithăcā, cŏmĕs infēlīcis Ŭlīxī. *V.* Nēc mihī Dūlĭchĭum dŏmŭs ēst, Ithăcēvĕ, Sāmēvĕ. *O.* (Sic *Tib.* IV, 1, 48). PHR. Rēgnūm fāllācĭs Ŭlȳsseī. *O.* Hānc sŭpĕr ēst tēllūs, Ithăcī vĕtŭs aŭlă tўrānnī. *Avien.* Ēt pŭtăt mĕrgī sŭă pŏssĕ paŭpĕr Rēgnă Lāërtēs, Ithăcă trĕmēntĕ. *Sen.*

Ithăcēnsĭs, ĕ. *D'Ithaque.* Rēmĭgĭŭm vĭtŭlōsum Ithăcēnsĭs Ŭlȳsseī. *H. Voy.* Ithacus.

Ithăcēsĭŭs, ă, ŭm (Ἰθακήσιος). *D'Ithaque.* Ithăcēsĭă cārbăsŭs. *St.* Ithăcēsĭă prīmŭm Fābŭlă. *Sid.* (*Pan.* 2615). *Voy. le suiv.*

Ithăcŭs, ă, ŭm. *D'Ithaque, d'Ulysse.* Æŏlĭŏs Ithăcĭs ĭnclūsĭmŭs ūtrĭbŭs eūrōs. *O.* Ithăcĭs vĕrŭbŭs mūgĭssĕ jŭvēncōs. *Pp.* (III, 10, 29). SYN. Ithăcēsĭŭs, *qqf.* Ithăcēnsĭs. ‖ *Subst. m. Ulysse.* Hŏc Ithăcŭs vēlĭt, ēt māgnō mĕrcēntŭr Ātrĭdæ. *V.* Āt nōn sīc Ithăcī dīgrēssŭ mœstă Călўpsō. *Pp.* (I, 35, 9). *Voy.* Ulysses.

Ithōmē, ēs. *f.* (Ἰθώμη). *Ithôme, montagne et fort de la Messénie.* Plānăquĕ Mĕssēnē, mōntānăquĕ nūtrĭt Ithōmē. *St.* (*Th.* IV, 179. Cf. *Plin.* 4, 5).

Ithōnē, Ithōnæŭs. *Voy.* Itonus.

Ithўphăllĭcŭs, ă, ŭm (ἰθυφαλλικός). *Petit vers composé de trois trochées.* Quŏtĭēs Ithўphăllĭcŏn ădĭdĭt. *T. Maur.* (*Met.* 262. *Ib.* 268, *Ib.* 270, exemplum versus est : Băccchĕ; Băccchĕ, Băccchĕ).

Ĭtĭdĕm. *adv. De même.* Ōmnĭă nōs Ĭtĭdĕm dēpăscĭmŭr aŭrĕă dictă. *Lr.* (III, 12). Quīn ĭntĕgrum Ĭtĭdĕm rēddam, ŭt ăccēpī ă sŭīs. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 75). Ĭtĭdem ōlĕnt, quasī quum ūnă mŭltă jŭrā cōnfŭdĭt cŏcŭs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 120). SYN. Sic, ĭtă, pārĭtĕr. *Voy.* Sic.

† Ĭtĭnĕr, ĕrĭs. *n. arch. Comme* Iter. Fēcĭt ĕt ĭgnōtĭs ĭtĭnĕr cŏmmĕrcĭă tērrīs. *Man.* (I, 88). Ōbvĭă dīscŭtĭăt plāgĭs, ĭtĭnĕrquĕ sĕquātŭr. *Lr.* (VI, 338). Chrīstŭs ăd hæc : Ĭtĭnĕr mĕllŭs cŏmĭtābĕrĕ nostrŭm. *Juvc.* (II, 23. Adde *Pl. Merc.* V, 2, 72; *Att., Turpil., Pacuv., Enn.* apud *Non.* 8, 2. Cf. *Charis.* 1, 16 et 34).

† Ĭtĭō, ōnĭs. *f. L'action d'aller.* Hæccĭne ērānt Ĭtĭōnēs crēbræ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 23).

† Ĭtĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Ito. Cæsūm fūnĕra ăgĭtānt, ēxsĕquĭās ĭtĭtānt. *Næv.* (apud *Merul.* ad *fr. Ennii*, p. 417).

† Ĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Eo. Ăd lĕgĭōnēm quum ĭtānt, ădmĭnĭcŭlum ēis dānŭnt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 48).

Ītōnē. *Voy. le suiv.*

Ītōnŭs, ī. *m.* (*Strab.* Ἴτωνος). *Mont de Béotie, sur lequel Minerve avait un temple, d'où elle était nommée* Itonia ou Itonis. Quōd tĭbī sī sānctī cōncēssĕrĭt incŏla Ītōnī. *Cat.* (64, 228). Sīve Xŏmĭo dēvĕrtĭs Ītōnō Lætă chŏrīs. *St.* (*Th.* II, 721, ad Minervam. Alii, *Aonia Itone ;* nec male; nam et Ἰτώνη). ‖ *D'où*, Ītōnēŭs, ă, ŭm. Dūcĭt Ītōnēōs ĕt Alălcŏmēnæă Mĭnĕrvă Āgmĭnă. *St.* (*Th.* VII, 330. Plerique scrib. *Itonæos*). ‖ ? Ītōnŭs. *Nom d'homme. Voy.* Ionus.

Ĭtŭr, Ĭtum ēst. *pass. de* Eo.

Ĭtūræī, ōrŭm. *m. pl.* (Ἰτουραῖοι). *Ituréens, habitans d'Iturée, province de la Cœlé-Syrie, fameux archers.* Tūnc ēt Ĭtūræī, Mēdĭque, Ărăbēsquĕ sŏlūtī. *L.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Cōrnŭs, Ĭtūræōs tăxī cūrvāntŭr ĭn ārcŭs. *V.* Ĭtūræīs cursŭs fŭīt ĭndĕ sāgittīs. *L.*

Ĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Eo. *Devant aller.* Sŭpĕrūmquĕ ăd lūmĕn ĭtūrās. *V*

† Ĭtŭs, ūs. *m. L'action de marcher, marche.* Nēc rēpēntĭs ĭtŭm cŭjŭsvīscŭnquĕ ănĭmāntĭs Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 389. Adde *Titin.* apud *Non.* 2, 419).

Ĭtўs, ўŏs. *m.* (Ἴτυς). *Itys, fils de Térée et de Progné, changé, après sa mort, en faisan ou en chardonneret.* (*Voy.* Tereus.) Māgnă sĕd ăntīquī caŭsă dŏlōrīs, Ĭtўs. *O.* Prōsīlĭīt, Ĭtўŏsquĕ căpŭt Phīllŏmēlă crŭēntŭm. *Id.* Ĭtўn flēbĭlĭtĕr gĕmēns. *H.* Ĭsmărĭŭm pēllĕx Ātrĭcă plōrāt Ĭtўn. *M.* (X, 51). ‖ *Nom de guerrier.* Cūspĭdĕ trŭx Pĕrĭphās, Ĭtўs ĭnsĭdĭāntĕ săgittă. *St.*

Ĭŭlĕŭs, ă, ŭm. *D'Iule ; Romain.* Gēntĭs Ĭŭlēæ nōmĭnă sānctă fĕrō. *O.* Phrўgĭŭquĕ pēnātēs Gēntĭs Ĭŭlēæ. *L.* ‖ *Du mois de Jules ou Juillet.* Tēmpŭs Ĭŭlēīs crās ēst nātălĕ cālēndīs. *O. Voy.* Julius. ‖ *De César, d'Auguste, d'un empereur.* Cūjŭs Ĭŭlēæ căpĭtī născāntŭr ŏlīvæ. *M.* (IX, 36, de Domitiano. *Ib.* 102). ‖ *Qui concerne les chants Iuléens.* Quām nĕc Ĭŭlēæ vōcēs, nĕc tĭbĭă pŏssĭt Mūsĭca ædōnĭīs æssĭmĭlārĕ mŏdīs. *Lact.* (*Phœn.* 45. *Pollux* : « Ἰουλος est genus cantilenæ quæ in honorem Cereris canebatur. »)

? Ĭŭllĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Ægnōscăt ūt vērŭm Dĕŭm Ērrāns Ĭŭlĭcă cæcĭlās. *Prud.* (*Peri.* 696. Alii leg. *Iula, Iuli.* Forte *Julia*).

Ĭŭlŭs, ī. *m.* (Ἴουλος). *Iule ou Ascagne, fils d'Énée et de Creüse, duquel se prétendait issue la famille Julia.* Āt pŭĕr Ăscānĭŭs, cui nunc cōgnōmĕn Ĭŭlō Ăddĭtŭr. *V. Voy.* Ascanius. ‖ *Roi d'Albe, fils du précédent.* ‖ *Au plur. Membres de la famille Julia : César, etc.* Phrўgĭŏs prĭŭs ĭndignātŭs Ĭŭlŏs. *V. Fl.*

Ixămātæ. *Voy.* Exomatæ.

Ixĭōn, ŏnĭs. *m.* (Ἰξίων). *Ixion, roi des Lapithes, admis à la table des Dieux, s'éprit de la beauté de Junon, et osa lui déclarer son amour. Jupiter lui livra un fantôme qu'il avait formé d'une nuée à l'image de son épouse, ou selon d'autres une nymphe appelée Néphélé, et de ce commerce naquirent les Centaures. Puis, voyant que son hôte se vantait parmi les hommes d'avoir déshonoré la reine de l'Olympe, il le foudroya, et le précipita dans le Tartare. C'est là que les poètes représentent Ixion lié avec des serpens sur une roue qui tourne sans cesse.* Vŏlvĭtŭr Ixĭōn, ēt sē sĕquĭtŭrquĕ fŭgĭtquĕ. *O.* Pērfĭdĭŭs Ixĭōn, Ĭō vāgă, trīstĭs Ōrēstēs. *H.* Tōrtŏs Ixĭŏnĭs ānguēs. *V.* Ixĭŏnă Pīrĭthŏūmquĕ. *Id.* Aŭdăcī Ixĭŏnĕ nātī. *O.* VERS. Răpĭtŭr vŏlŭcrī tōrtŭs Ixĭōn rōtă. *Sen.* Ixĭŏnīsquĕ mēmbră răpīēntēm rōtăm. *Id.* Illĭc Jūnōnēm tēntārĕ Ixĭonis aŭsī Vērsantur cēlĕrī noxĭă membră rotæ. *Tib.* Ēt cāligāntēm longis Ixĭŏna gўrīs. *St.* Tăcĕānt Ixĭonis orbēs. *Pp.* Ixĭōn quī vērsātus jactatŭr rōtă, etc. *Ph.* (*Fab. nov.* 6. Cf. *Virg. Æ.* VI, 601 *sq.*; *Ovid. Met.* IV, 460; *Tib.* I, 3, 63).

Ixĭŏnĭdēs, æ. *m.* (Ἰξιονίδης). *Fils d'Ixion : Pirithoüs, les Centaures.* Hīc Ixĭŏnĭdēn, illē Mĕncētiādēn. *Pp.* (II, 1, 38). Illĭc sēmĭfĕrōs Ixĭŏnĭdās cēntaurōs. *L.*

Ixĭŏnĭŭs, ă, ŭm. *D'Ixion.* Ātque Ixĭŏnĭī vēntō rōtă cōnstĭtŭit ōrbĭs. *V.* Nōn Ixĭŏnĭŭm căpŭt. *Boet.* (3, 12. Alii minus bene scrib. *Ixioneus*).

Ĭўnx, ngĭs. *f.* (ἴυγξ). *Petit oiseau qu'on employait dans les enchantemens.* Philtra omnia undique crŭunt : Trŏchīsci, Ĭўngĕs, tænĭæ. *Læv.* (apud *Apul. Apol.* Cf. *Theocr. Idyl.* 2).

J

Jăcēns, tis. *Couché, étendu.* Sīlēnūm pŭĕrī sōmnō vīdērē jăcēntēm. *V.* SYN. Rēcŭbāns, strātŭs, etc. *Voy.* Recubans. ‖ *Étendu mort.* Trēs jŭxtā fāmŭlōs tĕmĕre întĕr tēlă jăcēntēs. *V.* ‖ *Malade.* Quīd mihī nūnc ănīmī dīrā rĕgīōnĕ jăcēntī? *O. Voy.* Æger. ‖ *Situé.* Ātque ăllō pătrĭām quærūnt sŭb sōlĕ jăcēntēm. *V.* Gĕlīdō sŭb ăŭlāntĕ jăcēns. *O.* SYN. Sĭtŭs, pōsĭtŭs. ‖ *Peu élevé, bas.* Dēspexĭt ăb ætherĕ tērrās... Pēnĭtŭs pēnĭtŭsquĕ jăcēntēs. *O.* SYN. Hŭmĭlis, ĭmŭs, dēmissŭs, dēprēssŭs. ‖ *Penché.* Vŭltŭs ăttōllĕ jăcēntēs. *O.* (Sic et *Sen. Ag.* 238). SYN. Dēmissŭs, dējēctŭs. ‖ *Lâche, qui pend.* Prævĕrrūnt lātās vēstĕ jăcēntĕ vĭās. *O.* Lōră jăcēntĭă. *Id.* Jăcens cŏmă. *Sen.* (*Hip.* 804). SYN. Lăxŭs, flŭēns. ‖ *Plan.* Pōntīquĕ jăcēntīs Ōmnĕ sōlum. *V. Fl.* Stāgnă jăcēntĭă. *Sil.* SYN. Strātŭs, plānŭs. ‖ *Au fig. Abattu; humble.* Mēntĕ jăcēns, ĕt ăcērbō saŭcĭŭs ictū. *O.* Nēc sōlārĕrĕ jăcēntēm. *Id.* SYN. Āffllctŭs.

Jăcĕō, ēs, ŭī (ĭtŭm. *inus., d'où* Jăcĭtūrŭs), ērē. *n. Être couché, étendu.* Mēcum, întĕr sălĭcēs, lēntă sŭb vītĕ jăcērĕt. *V.* Jăcŭĭtquĕ pĕr ăntrŭm. *Id.* Ūnă jăcŭērĕ sŭb ŭmbrā. *O.* Ăd quārtām jăcĕō. *H.* SYN. Cŭbō, rĕcŭbō, rĕcŭmbō, prōcŭmbō, stĕrnŏr, prōstĕrnŏr, ēxtĕndŏr, quĭescŏ, rĕquĭescŏ, rĕsīdĕō, *qqf.* dīscŭmbō, dēcŭmbō, incŭmbō, incŭbō. PPH. Mēmbră, cŏrpŭs stĕrnō, pōnō, ēxtĕndō, sŭbmĭttō. Hŭmō cŏrpŭs, cŏrpŏră pōnō, dēpōnō. Cŏrpŭs hŭmī stĕrnō. Căpŭt hŭmō pōnō. Sōlō jăcĕō. Hŭmō quĭescŏ. Hŭmī rĕsīdĕō. Lātŭs ārēnă dēpōnō. Tĕrrām, lĕctŭm prĕmō. VERS. Ĭmmănĭă tĕrgă rĕsōlvīt Fūsŭs hŭmī, tōtōque ĭngĕns ēxtĕndĭtŭr ăntrō. *V.* Ĭllĕ căpŭt vīrĭdī fēssum sŭbmīsĭt ĭn hĕrbă. Vīx dēfēssă sĕnēm pāssŭs cōmpōnĕrĕ mĕmbră. Sōmnō vĭnōquĕ pĕr hĕrbăm Cŏrpŏră fūsă jăcēnt. Strātōquĕ sŭpĕr dīscŭmbĭtŭr ōstrō. Strātīsquĕ rĕlictīs Incŭbăt. *Id.* Prōcŭbŭĭt, tĕnĕrāquĕ lātŭs sŭbmīsĭt ārēnā. *O.* Mixtāquĕ cŭm fōlĭis prăbŭit hĕrba tōrum. Mōllĭbŭs aŭt fōllĭs, aŭt mōllĭbŭs incŭbăt hĕrbīs. *Id.* Ārtŭs imbrī ventōquĕ rigentēs Projĭcĭt. *St.* Grămĭnĕos dēdit hĕrbă tōrōs. *Id.* Pĕr grămĭnă fūdĕrăt ārtŭs. *Cl.* Sōlĭtō mēmbră lĕvārĕ tōrō. *Tib. Voy.* Cubo, Recubans. ‖ *Être étendu mort.* Sævŭs ŭbi Æăcĭdæ tēlō jăcĕt Hĕctŏr. *V.* Cŏrpŏră pĕr cāmpōs fĕrrō quæ fūsă jăcēbānt. *Id.* SYN. Cĕcĭdī, stĕrnŏr. PPH. Strātŭs, fusŭs jăcĕō. PHR. Mortĕ jăcēnt mĭĕrĭă. *V. Voy.* Pereo. ‖ Hĭc jăcĕt (*formule d'inscription tumulaire*). *Ici repose.* Hŏc sŭb mārmŏrĕ Glaŭcĭās hŭmātŭs Jūnctō Flāmĭnĭæ jăcĕt sēpŭlcrō. *M.* (VI, 28). *Voy.* Situs. ‖ *Reposer à terre.* Sērtă prŏcŭl tāntŭm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Sŭblēgĭt quŏdcŭnquĕ jăcērĕt ĭnūtĭlĕ. *H.* SYN. Cĕcĭdī, rŭī, stĕrnŏr. ‖ *Être situé.* Jăcĕt ēxtrā sĭdĕră tēllŭs. *V.* Trīsŭlŏr ĭstă Tērră sŭb ămbōbŭs nōn jăcĕt ūllă pōlĭs. *O.* ‖ *Être lâche, pendant.* Crīnēs pĕr cōllă jăcēbānt. *O.* Sēd nūmĭŭm dēmissă jăcēnt tŭă pālla tērrīs. *Id.* SYN. Flŭō. ‖ *Être bas, situé dans un lieu bas.* Quæquĕ jăcēnt vāllēs. *O.* ‖ *Être plan.* Nūllōquĕ tŭmultŭ Stāgnă mŏdēstă jăcent. *St.* Pācēmquĕ tĕnēntĭbŭs aūstrīs, Sērvātŭm bēllō jăcŭīt mărĕ. *L.* SYN. Stĕrnŏr. ‖ *Au fig. Être abattu.* Ăt, crēdō, mĕa nūmĭnă tāndĕm Fēssa jăcēnt. *V.* Cētĕră quă rērum jăcĕānt pĕrcŭlsă rŭīnā. *Id.* SYN. Āffligŏr, stĕrnŏr. ‖ *Être dans une position humble.* Tūlă, nĕc ĭnvīdĕō, cētĕră tūrbă jăcĕt. *O.* Nōbĭlĭtās sīne ămōrĕ jăcĕt. *Id.* ‖ *Être sans honneur, méprisé.* Sī vălĕānt hŏmĭnēs, ārs tŭă, Phœbĕ, jăcēt. *O.* Paŭpĕr ŭbīquĕ jăcĕt. *Id.*

Jăcĭō, ĭs, jēcī, jăctŭm, jăcĕrĕ. *Jetter.* Ămātōr tēlōs quūm jăcĭt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 5). Pūrpŭrĕōsquĕ jăcĭt flōrēs. *V.* SYN. Mittŏ, jăctō. ‖ *Jeter, envoyer, répandre.* Nēc jăcĭūnt ūllūm prŏprĭō dē cŏrpŏrĕ ŏdōrĕm. *Lr.* (II, 845). SYN. Mittŏ, ēmittŏ, fundŏ, effundŏ, spargŏ. ‖ *Jetter sur, vers, contre, lancer.* Tēlă mănū jăcĭēns. *V.* Quūm Bălĕārĭcă tēlūm Fundă jăcĭt. *O.* SYN. Ĭnjĭcĭŏ, ĭmmittŏ, mittŏ, etc. *Voy.* Jaculor. ‖ *Jetter d'en haut.* Ăncŏră dē prōră jăcĭtŭr, stānt lĭttŏrĕ pŭppēs. *V.* Cōnstrŭētām jăcĭūnt pōntō (pīlam). *Id.* SYN. Dējĭcĭŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *En partic. Jeter des fondemens.* Quīs prōhĭbĕt mūrōs jăcĕre, ēt dărĕ civĭbŭs ūrbĕm? *V.* SYN. Pōnŏ, lŏcŏ, stătŭŏ, etc. *Voy.* Fundo 1. ‖ *qqf. Jeter, rejeter.* Ĭllŭd ĭdem ĭn răpĭdŭm flūmĭnĕ jăcĕrĕtvĕ clŏăcām. *H.* Scūtă jăcĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 27). SYN. Ăbjĭcĭŏ, prōjĭcĭŏ. ‖ — mē. *Se jeter, se précipiter.* Sēsēquĕ pĕr ĭgnĕm Præcĭpĭtī jēcit sāltŭ. *V.* Ē cūlmĭnĕ tūrrĭs Sē jăcĭt. *O.* Præcēps sē jēcĭt ĭn ăgrōs (taurus). *L.* SYN. Mē mittŏ, ĭmmittŏ, dō. *Voy.* Præcipito. ‖ *qqf. Produire.* Jăctūrās pōmă mȳrĭcās. *O. Voy.* Produco. ‖ *Au fig. Mettre, placer.* Ōmnĭs ĭn hāc cērtām rēgĭō jăcĭt ārtĕ sălūtēm. *V.* SYN. Pōnŏ. ‖ *Rendre un son, dire, proférer.* Tālĭăquĕ illăcrĭmāns mūtæ jăcĕ vērbă fāvillæ. *Pp.* (II, 1, 87). Āssĭdŭās jăcĭt ōrĕ lŏquēlās. *Cic.* (*Progn. Div.* 1, 8). Ūnām quūm jăcĕrēs. *Lr.* (IV, 582, nempe vocam). Hŏc ĭn mē jăcĭs? *H.* SYN. Jăctŏ, fundŏ, mittŏ, ēdŏ.

Jăcĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Jacco. *Qui doit être couché.* Aŭt vĕtĭtō nūdŭs jăcĭtūrĕ sēpŭlchrō. *St.* (*Th.* VII, 777).

Jăcŏb. *Voy.* Iacob.

Jăctāns, tis. *act. Qui agite. Voy.* Jacto. ‖ *n. Vain, présomptueux.* Ĭnēptŭs Ēt jăctāntĭŏr hīc paulo ĕst. *H.* Jăctāntĭŏr Ancus. *V. Voy.* Superbus. ‖ *qqf. en bonne part : Fier.* Ēt sēptēmgĕmĭnō jăctāntĭŏr ætherĭă pŭlsĕt Rōmă jŭgō. *St.*

Jăctāntĕr. *Avec jactance.* Ōstēntātquĕ sŭōs lĭcĭtō jăctāntĭŭs ignēs. *Prud.* (*Ham.* 233. *Id. Psych.* 249). *Voy.* Superbe.

Jăctantĭă, æ. *f. Jactance.* Gēns ĭnsōlēntī præpōtēns jactantĭă. *Prud.* (*Cath.* 975). *Voy.* Superbia.

Jăctātĭō, ōnis. *f. Agitation, ébranlement.* ‖ *Au fig. Jactance. Voy.* Superbia.

Jăctātŏr, ōris. *m. Qui vante, se vante.* Ĭmmŏdĭcus prōprĭī jăctātŏr hŏnōris. *Cl.* Glŏmĕræ stirpis jăctātŏr Ăgȳlleŭs. *St.*

Jăctātŭs, ă, ŭm. *Jeté.* Undĭquĕ jăctātō flōrĕ tĕgēntŭr vĭās. *O.* ‖ *Agité, balloté, secoué.* Tērrīs jactātŭs ĕt āltō. *V.* Pontēsne ĭntĕr jăctātŭs (lupus). *H.* Jăctātās făcēs. *O. Voy.* Agitatus.

Jăctātŭs, ūs. *m. Mouvement, agitation.* Ēxcŭssit pĕnnās, quārum jăctātĭbŭs ōmnis Āffl ăta ĕst tēllūs. *O.* Si tĭbī jăctātŭ pēlăgī, etc. *L. Voy.* Motus.

Jăctĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Jacto. *Agiter.* Quæ sē dŭm jăctĭtăt ĭntŭs. *Alcim.* (*ad Sor.* 294). ‖ *Vanter.*

Cōme ōfficium jactātāns. *Ph.* (II, 5. Alii tamen aliter).

Jactō, ās, āvī, ātum, ārē. *fréq. de* Jacio. *Jeter.* Deūcāliōn vācuum lāpidēs jactāvit in orbem. *V.* Tēlā mānū misērī jactābant irritā Teucrī. *Id.* Fulminā jactāt. *O.* Prōpriō jactāt dē corpōre lūcem. *Lr.* (V, 576). *Voy.* Jacio, Jaculor. ‖ *Agiter, remuer, balotter.* Neū sī tē vāllidus jactāvērit aūster in āltō. *H.* Dispersī jactāmur gurgitē vāstō. *V.* Ā facīlē jactārē mānūs. *J.* (3, 106). Jactātaque tīntinnābulum. *Ph.* SYN. Agitō, ăgō, mōvēō, īmpellō, vōlvō. ‖ *Au fig.* Tālēs jactantem pectore curās. *V.* SYN. Vērsō, ăgitō. ‖ *qqf. Jeter, abandonner.* Sī quæ īmprōbæ sunt mercēs, jactāt ōmnēs. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 43). SYN. Jacīō, abjicīō, prōjicīō. ‖ *Proférer des paroles, dire.* Vōcēs ād sīdera jactant. *V.* Tālia jactantī. *Id.* Hæc... sīlvīs studiō jactābat inānī. *Id.* Grāvidā jactant cōnvitia linguā. *Pp.* (III, 6, 11). SYN. Jacīō, mittō, ēdō, fundō. *Voy.* Dico. ‖ *Divulguer, citer.* Fābulā, nec sentīs, tōtā jactāris in urbe. *O.* Jactāmus jāmpridem ōmnīs tē Rōmā bēātum. *H.* SYN. Mēmōrō, rēfērō, laudō. ‖ *Vanter.* Idēō jactant mīrāculā dictīs. *Lr.* (IV, 596). Virtūtem filiā jactāt. *O.* SYN. Jactitō, prædicō, effērō, laudō. ‖ — mē. *Se vanter, s'enorgueillir.* Nullō sē tantum tēllus jactābit ālumnō. *V.* Lūcus quō plūs sē jactēt Āpollō. *Id.* SYN. Superbiō, gloriōr. *Voy.* Superbio. ‖ *qqf. au pass. Être agité, tourmenté.* Jactōr, cruciōr, ăgitōr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 4). Tāntīs ubi mōrbīs corpore in ipsō Jactētur. *Lr.* (III, 508).

Jactūra, æ. *f. Perte d'une chose.* Hæc quōque virgineum mōvit jactūra dolōrem. *O.* Facīlīs jactūrā sepulcrī. *V.* Ūnīus āmissī tētigit jactūra leōnis. *St. Voy.* Damnum.

Jactus, ă, um. *part. p. de* Jacio. *Jeté.* Sīc illum vālidīs jactum per inane lacertīs. *O.* Hinc lāpidēs Pyrrhæ jactōs. *V.* ‖ *Au fig.* Jactīs sērmōnibus īræ Intumuēre magīs. *St.*

Jactus, ūs. *m. L'action de jeter, jet.* Pulvĕris exigŭī jactū cōmprēssā quiescent. *V.* Jāmque intrā tēlī jactum prōgressus ūterque. *Id.* Et dē femineō rēparāta est femina jactū. *O.* Ipsē docēt jactus. *St.* SYN. Cōnjectus.

Jăculābilis, ĕ. *Qu'on peut lancer, lancé.* Vidērunt ŏculī tēlum jăculābile nostrī. *O.* Jăculābilē pondus. *St.* SYN. Missilis.

Jăculātor, ōris. *m.*; Jăculātrix, īcis. *f. Celui ou celle qui lance* (*des javelots*). Fēlix, ōrātor quōque maxĭmus et jăculātor. *J.* (7, 193). Encēladus jăculātor audax. *H.* Pallādā nōnnē vidēs, jăculātrīcemque Dīānam? *O.* PPH. Jăculō, jăculis bonus, insignis, cērtus, audax. ‖ *Qui pêche à l'épervier.* (*Plaut.* apud *Isid. Or.* 19, 5.)

Jăculātus, ă, um. *Qui a lancé.* Ipsā Jovis rapidum jăculāta e nubibus ignem. *V.* ‖ *Qui a frappé.* Dextĕrā summās jăculātus arcēs. *H.*

Jăculor, āris, ātus sum, āri. *d. Jeter, lancer.* Pellĭcŭlæ, quantās jăculātur Mŏnȳchus ōrnōs. *J.* (1, 11). Vāstā gigantēō jăculāntem saxā lacertō. *O.* Jăculārē flammās; lumen ērēptum pōtō Fulminibus explē. *Sen.* (*Thyest.* 1086). SYN. Jacīō, jactō, conjicīō, injicīō, mittō, ēmittō, immittō, torquĕō, intorquĕō, cōntorquĕō, dirigō, spargō, excutĭō, agō, vibrō, fundō, effundō. PHR. Jăculum, tēlum, hastam, spīculā, ferrum mānū, dextrā librō, vibrō, mittō, torquĕō. VERS. Jăculum intorquēns ēmittit in aūras. *V.* Ferrum ālti torquēnt, et ōbūmbrant æthĕra tēlis. Rigĭdā ferit ēminus hastā. Intorquet summīs innixus virībus hastam. Cōnjectīs ēminus hastīs. *Id.* Aut trēmulum excussō jăculum vibrārē lacertō. *O.* Cōncutiēnsque sŭīs vibrantia tēlā lacertīs. Cōntortam virībus hastam, Quantās īrā dabat, nequidquam in Persĕā missit. *Id. Voy.* Sagitta. ‖ — mē. *Se jeter.* Præcipitēmque māris sēse jăculētur in undās. *Juvc.* (III, 408). *Voy.* Præcipito. ‖ *Au fig.* Dum Nēmēē trēmulās campis jăculābitur umbras. *St.* ‖ *Paroles.* Jūpiter ignē sŭō lūcos jăculātur et arcēs. *O.* Āĕrā sī missō vācuum jăculābere discō. Ēgō tē ferrō jăculābor ācutō. *Id.* Cervos jăculāri. *H.* SYN. Ferīō, verbĕrō, vulnĕrō, figō. ‖ *Au fig. Vouloir atteindre, se proposer un but.* Quīd brevī fortēs jăculāmur ævō Multā? *H.*

Jăculum, ī. *n. Trait, javelot.* Horrĭdus in jăculīs et pellĕ Libystidis ursæ. *V.* Nec tē missā supĕr jăculōrum turba mŏrātur. *O.* SYN. Tēlum, spiculum, sagitta, missĭle, hasta. *Voy.* Sagitta, Jaculor. ‖ *Sorte de filet, épervier.* Hī jăculō piscēs, illī căpĭuntur ăb hāmīs. *O.* (Adde *Aus. Epist.* 4, 56; *Pl. As.* I, 1, 86). SYN. Fundā. *Voy.* Jaculator.

Jăculus, ī. *m. Sorte de serpent.* Et nātrīx vīŏlātor æquæ, jăculīque vŏlucrēs. *L.* (IX, 720. *Ib.* 823. Græce ἀκοντίας. Cf. *Plin.* 8, 25).

Jāhēl. *f. indécl. Femme inspirée qui tua le général chananéen Sisara, en lui enfonçant un clou dans la tête.* Nunc ānimōsa Jāhēl pĕragit quōd Dēbbōra vīctrīx Cœpĕrat. *Alcim.* (*ad Sor.* 401).

Jām. *adv. Déjà.* Jām rapidus torrēns exūrit sīrĭus Indos. *V.* Jām prōpe lux ădĕrat. *O.* SYN. Jāmjām, *qqf.* hinc, jāmquĕ. PPH. Et jām, hinc jām. VERS. Jāmquĕ quiescēbant vōcēs hŏmĭnumquĕ cănumquĕ. *O.* Pōstĕrā jāmquĕ diēs primō surgĕbat Ēōō. *V.* Et jām Fāmā vŏlans, tantī prænūntia luctūs. Āmissōs hinc jam obliviscĕrē Grāiōs. *Id.* ‖ *Bientôt, à l'instant.* Cēdo, inquit, illum: jām cūrābō sentīrĕt Quōs āttentārit. *Ph.* Pōl iō quĭdēm jam hīc ădĕrit. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 3). Fœdĕrā pĕr divōs jām vīŏlāndā dăbās. *Tib.* (I, 10, 2). SYN. Mōx, brĕvī. *Voy.* Brevi. ‖ Nōn jām. *Plus, ne plus.* Nōn jām mātĕr ălit tēllus. *V.* Impūne ābīrĕ deindĕ quīā jām nōn pōtēst. *Ph.* SYN. Nōn āmplĭus. ‖ Jām.. jām.. *Tantôt.. tantôt.* Jām vīnō quærēns, jām sōmnō fallĕrĕ cūram. *H.* SYN. Nunc, mōdō. ‖ Jam dīū *ou* Jamdīū. *Voy.* Diu. ‖ Jāmdūdum. *Voy.* Dudum. ‖ Jam indĕ. *Déjà depuis lors.* Āmīcus nōbis jam inde ā pŭĕrō. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 76). ‖ Jāmjām. *Déjà.* Jāmjām nūllā mŏra ĕst: sĕquŏr. *V.* Et sūā crēdens Cŏnnūbia, ārdenti jāmjām suspīrā librāt Pēctŏrĕ. *St.* Dēsertā pĕrērrāt Āōnĭæ, jāmjāmque ānīmis mālē dēbĭtā rēgnā Concĭpit. *Id.* ‖ *Bientôt, presque.* Jāmjāmquĕ mānū tĕnĕt, et prĕmit hāstā. *V.* Ātrā sillĕx, jāmjām lāpsūrā. *Id.* Jāmjāmque ēlāpsās hīc crine, hīc vēstĕ rētentat. *Calp.* (10, 58). SYN. Mōx, prōpĕ, fĕrē. ‖ Jāmjāmquĕ *ou* Jām jāmquĕ. *Mém. sens.* Ējūsquĕ jāmjāmque āffōrĕ Rēgnum trēmendum pĕrfĭdis. *Prud.* (*Peri.* 1326). ‖ Jām nunc. *Dès à présent.* Et vōtis jām nunc assuēscĕ vŏcārī. *V.* SYN. Hinc jām. ‖ Jam ōlim. *Déjà depuis longtemps.* Æ jam ōlim sĕrās pŏsŭit quūm vīncĕ frondēs. *V.* (Adde *Ter. Eun.* III, 5, 39). *Voy.* Dudum. ‖ Jāmprīdĕm. *Voy.* Pridem. ‖ Jām tum. *Déjà alors.* Jām tum rēlĭgiō pāvīdos tĕrrēbat āgrestēs. *V.* Quībus Ītalā jām tum Flōrŭĕrit tĕrra ālmā vīris. *Id.* ‖ Jām vĕrō. *Formule de transition.* Jām vĕro ōmittĕ, etc. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 36).

Jānālis, ĕ. *De Janus.* Virgāquĕ Jānālis dē spīnā sūmĭtur albā. *O.*

Jānĭcŭlŭm, ī. *n. Le Janicule, l'une des sept collines de Rome.* Jānĭcŭlum huīc, illī fŭĕrāt Sāturnĭā nōmĕn. *V.* Nūncŭpāt hæc ætās, Jānĭcŭlumquĕ vŏcāt. *O.* (Et *Mart.* IV, 64).

Jānĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant de Janus.* Dūm mihĭ Jānĭgĕnām sērvābānt fată Cănēntĕm. *O.*

Jānĭtŏr, ōrĭs. *m. Portier.* Ēt sĕdĕō dūrās jānĭtŏr āntĕ fŏrēs. *O.* Heŭs! ĕcquĭs hīc ēst jānĭtŏr? *Pl.* (*Men.* IV, 2, 110). EP. Vĭgĭl, pĕrvĭgĭl, āssīdŭŭs, īnsŏmnĭs, fĭdŭs, fĭdēlĭs. PPH. Pōrtæ cūstōs. PHR. Fidūsque ād līmĭnă cūstōs. *V.* Făcĭēs quæ līmĭnă sērvĕt. Cūstōdĭă quālĭs Vēstĭbŭlō sĕdĕāt. *Id.* ‖ — Ōrcī, *et absolt. Cerbère.* Tē Stўgĭī trĕmŭērĕ lăcūs, tē jānĭtŏr Ōrcī. *V.* Lĭcĕt ingĕns jānĭtŏr āntrō Æternum lātrāns ĕxsānguĕs tĕrrĕāt ūmbrās. *Id.* Cēssĭt ĭmmānĭs tĭbĭ blāndīentī Jānĭtŏr aŭlæ, Cĕrbĕrŭs. *H.* Nūllō sŏnĕt āspĕr jānĭtŏr ōre. *St. Voy.* Cerberus. ‖ — cœlī. *Janus.* (*Ov. Fast.* I, 125 et 139.)

Jānĭtrīx, īcĭs. *f. Portière.* Ănŭs hīc sōlĕt cŭbĭtārĕ cūstōs, jānĭtrīx. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 76).

Jānŭă, æ. *f. Porte.* Ōmnĭs hăbĕt gĕmĭnās hīnc ātque hinc jānŭă frontĕs. *O.* Jānŭă frāngātŭr, lātrĕt cānĭs. *H.* SYN. Fōrēs, līmĕn, pōstēs, vālvæ, ōstĭlum, *qqf.* pōrtă, ădĭtŭs, īngrēssŭs, vēstĭbŭlum. EP. Fĕrrĕă, ærĕă, ăhēnă, lignĕă, ăcĕrnă, rōbustă, dūră, firmă, vălĭdă, sŭblĭmĭs, sŭpĕrbă; pătēns, ăpĕrtă; clausă, difficĭlĭs, sūrdă, rĭgĭdă, āspĕră. PPH. Tēctī līmĕn. Līmĭnă pōrtæ. Ærĕ fōrēs clausæ. PHR. Fōrĭbus dōmŭs ăltă sŭpĕrbĭs. *V.* Fōrĭbus cārdō strīdēbăt āhēnīs. *Id.* ‖ *Au fig. Entrée d'un pays.* Hȳrcānĭs hīnc jānŭă, jānŭă Pērsĭs Hīnc pătĕt. *Avien.* (*D. Ter.* 1234). *Voy.* Porta. ‖ — lētī. *Le chemin de la mort, la mort.* Sēd nĕc lētī tĭbĭ jānŭă trīstĭs. *St.* Ātque ōlīm nōn hæc dătă jānŭă lētī. *Id.* Haŭd ĭgĭtŭr lētī præclūsa ēst jānŭă cœlō. *Lr.* (V, 375. Adde *V. Fl.* IV, 231; *Prud. Psych.* 157). Pătēt īstī jānŭă lētō. *V.*

Jānŭārĭŭs, ĭī. *m. Janvier. Voy. le suiv.*

Jānŭs, ī. *m. Janus, ancien roi d'Italie qui fut divinisé. On le représentait avec deux visages. Il présidait à l'année. Son temple était ouvert pendant la guerre et fermé pendant la paix.* Tūm sācĕr ancĭpĭtī mīrāndŭs ĭmāgĭnĕ Jānŭs. *O.* Jānĭquĕ bĭfrontĭs ĭmāgō. *V.* SYN. Clusĭus, Pătŭtĭnŭs, Mātūtīnŭs. EP. Bĭcĕps, bĭfrons, bĭformĭs, gĕmĭnŭs, āncĕps, ănțĭquŭs. PPH. Jānŭs pătĕr. Bĭcĕps dĕŭs, nūmĕn. Cœlī jānĭtŏr. VERS. Mātūtīnĕ pătĕr, seŭ Jānĕ lĭbēntĭŭs audīs. *H.* (Cf. *Ov. Fast.* I, 92 *sq.*; *Mart.* X, 28). ‖ *Janus présidant à l'année, janvier.* Brūmālēs Jānŭs, fĕbrŭārĭŭs ātquĕ dĕcēmbĕr. *Aus.* (*Eclogar.*). Prīmŭs Rōmānās ōrdīrĭs, Jānĕ, călēndās (*Ibid.*). Pōtĕrās nōn cēdĕrĕ Jānō. *M.* (VII, 5, ad Decembrem. *Id.* IX, 2). SYN. Jānŭārĭŭs. PPH. Jānī mēnsĭs. VERS. Quōdquĕ vĭrēt Jānī mēnsĕ, nĕc ălgĕt ōlŭs. *M.* Prīncĭpĭŭm dēs, Jānĕ, licĕt vēlōcĭbŭs annīs. Fāstōrŭm gĕnĭtŏr pārēnsquĕ Jānŭs. Mēnsĕ tŭō rĕdūcēm, Jānĕ, vĭdērĕ dĕŭm. *Id.* Jānĕ nŏvē, primō quī dās tŭă nōmĭnă mēnsī, Jānĕ bĭfrons, spĕctāns tēmpŏră bīnă sĭmŭl. *Aus.* Ergo ŭbī, Jānĕ bĭcĕps, longum rĕsĕrāvĕrĭs annum, Pŭlsŭs ĕt ā sācrō mēnsĕ dēcembĕr ērĭt. *O.* Jānĕ bĭfrons, annī tăcĭtĕ lābentĭs ōrīgō. Annōrum nūtĭdĭquĕ sātŏr pulchĕrrĭmĕ cœlī. *Id.* Īnstābātquĕ dĭēs quī dăt nŏvă nōmĭnă fāstīs. Quīquĕ cŏlīt primŭs dūcentēm tēmpŏrā Jānum. *L.* Immēnsī rĕpărātŏr maxĭmŭs ævī. *St.* ‖ *Au plur.* Tū quŏquĕ vēntūrōs pĕr longum cōnsĕrĕ jānōs. *Aus.* (*Epigr. de Fast.* 1, 7). ‖ *Galeries couvertes sur le Forum, où les usuriers s'assemblaient.* Quī pūtĕāl Jānūmquĕ tĭmēnt, cĕlĕrēsquĕ călēndās. *O.* Pōstquam ōmnĭs rēs mĕa Jānŭm ăd mĕdĭŭm frācta ēst. *H.*

Jăphĕt. *m. indécl. Japhet, fils aîné de Noé.* Sēm sĭmŭl ātquĕ Jăphĕt, tălī dīgnissĭmă pātrĕ Prōgĕnĭtēs. *Victor.* (*Genes.* 3, 87).

Jāsŏn (*inus.*). *Voy.* Iason.

Jāspĭs (*inus.*). *Voy.* Iaspis.

Jāzўgēs. *Voy.* Iazyges.

Jĕbūsæ̆cŭs, ă, ŭm. *Des Jébuséens, ancien peuple de Palestine.* Ēccĕ Jĕbūsæ̆cæ fĕrvēnt ād prœlĭă tūrmæ. *Prud.* (*Ham.* 481. Scribitur et *Gebusiacæ*, sed illud melius. Cf. *Isid. Or.* 9, 2).

Jĕcŭr, ŏrĭs. *n. Foie.* Ādspĭcĕ quām tŭmĕāt māgnō jĕcŭr ānsĕrĕ mājŭs. *M.* (XIII, 58). Fīcĭs pāstŭm jĕcŭr ānsĕrĭs ălbī. *H.* Immŏrtālĕ jĕcŭr tondĕns. *V.* ‖ *Pris pour le siége des passions : âme, cœur.* Nōn ăncillă tŭŭm jĕcŭr ŭlcĕrĕt. *H.* Nūnc pŏscĭt Iōlēn : sēd jĕcŭr fŏrs hŏrrĭdŭm Vīncām mĕrēndō. *Sen.* (*H. OEt.* 574). Ōmnĕ jĕcŭr rătĭōnĕ cŏercĕāt ūnă. *Prud.* (*Sym.* 1440, de ambitione). Sēd cuī lōngă jĕcŭr nĕquĕāt sătĭārĕ cŭpĭdō. *Avian.* (*Fab.* 22, 9). SYN. Animŭs, cŏr, pectus. ‖ *souv. Colère.* Fĕrvēns difficĭlĭ bĭlĕ tŭmĕt jĕcŭr. *H.* Jĕcŭr ūrĕrĕ bĭlĭs. *H.* Quāntă siccum jĕcŭr ārdĕāt īrā. *J.* (1, 45). *Voy.* Ira. ‖ *qqf. Esprit, intelligence.* Ēn cōr Zēnŏdŏtī, ēn jĕcŭr Crătētĭs! *Bibac.* (apud *Suet. Gram.* 11).

† Jējūnĭōsŭs, ă, ŭm. *Habitué à jeûner.* Nĕquĕ jējūnĭōsĭōrēm, nĕquĕ măge ēffĕrtŭm fămē. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 6).

† Jējūnĭtās, ātĭs. *f. Jeûne.* Jējūnĭtātĭs plēnŭs, ănĭmă fœtĭdă. *Pl.* (*Merc.* III, 3, 13. Cf. *Non.* 4, 2).

Jējūnĭŭm, ĭī. *n. Jeûne, abstinence, qqf. diète.* Lōngă dŏmānt illōs ĭnŏpī jējūnĭă victŭ. *O.* Invălĭdīquĕ pătrŭm rĕfĕrūnt jējūnĭă nātī. *V.* Mānĕ dĭē quō tu ĭndīcīs jējūnĭă. *H.* EP. Lōngŭm, dūrŭm, mŏlēstŭm, misĕrŭm, tristĕ. ‖ *Jeûner.* Jējūnĭă sērvō, cŏlō, tĕnĕō. Cĭbīs, escă ābstĭnĕō, mē frāudŏ, ōră ābstĭnĕō. Dăpēs, cĭbŭm, escăm mihĭ nĕgō. Fămēm tŏlĕrō, fĕrō, pĕrfĕrō. VERS. Vidĕrūnt ĭnŏpēm sōmnĭquĕ cĭbĭquĕ. *O.* Rĕmŏvĕt pōtŭmquĕ cĭbŭmquĕ. *Fort.* Jējūnĭă crĕbră tĕnĕrēnt. *Juvc.* Tĕrtĭă nām tĕrrīs rĕmĕānt jām lūmĭnă sōlĭs Ex quō nūllă sĭbī sūmūnt ălĭmēntă cĭbōrŭm. *Id.* Nūllă jām cĕrĕrĭs sŭbĭt Cŭrā. *Sen.* Vēntrī ĭndĭcō bēllŭm. *H.* ‖ *Rompre le jeûne.* Jējūnĭă sōlvō, plăcŏ, sēdŏ, etc. *Voy.* Ēdo. ‖ *Eccl. Jeûne.* Ēt dēvŏtă plī cĕlĕbrānt jējūnĭă mўstæ. *Aus.* (*Idyl.* 1, 2). Plăcĕt frĕmēntēm pūblĭcīs jējūnĭīs Frēnārĕ Christŭm. *Prud.* (*Cath.* 1035). Cūlpārŭm sēgĕs Vānēscĭt, ălmō trītă sŭb jējūnĭō (*Ib.* 1097). ‖ *Par ext. Faim.* Īn văcŭīs ăffŭăt jējūnĭă vēnīs. *O. Voy.* Fames. ‖ Ūndæ jējūnĭă. *Soif.* (*Luc.* IV, 332.) *Voy.* Jejunus.

Jējūnō, ās, ārĕ. *n. Eccl. Jeûner.* Jēsŭs dĭcātō cōrdĕ jējūnāvĕrĭt. *Prud.* (*Cath.* 1067). Jējūnāmŭs, āĭt : rĕcūsō pōtŭm. *Id.* (*Peri.* 1869). *Voy. le précéd.*

Jējūnŭs, ă, ŭm. *Qui est à jeun, affamé.* Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vŭlgārĭă tēmnĭt. *H.* Ēt jējūnă fămēs. *O.* SYN. Īmpāstŭs, ēsŭrĭēns, fămēlĭcŭs. PPH. Īnŏps cĭbī. Expĕrs ūndæquĕ cĭbĭquĕ. Văcŭus pōtŭquĕ cĭbōquĕ. PHR. Jējūnis dēntĭbŭs ăcĕr. *H.* Văcŭō gŭttŭrĕ Tāntălŭs. *Sen. Voy.* Famelicus. ‖ *Sec, peu humide.* Ēt succō jējūnă fĕrūntŭr. *Lr.* (II, 844, corpora). Nēc jējūnă quīdēm clĭvōsī glārĕă rūrĭs. *V.* Quām jējūnă plŭm dēsĭdĕrĕt ārā crūōrĕm. *Cat.* (68, 78). *Voy.* Siccus. ‖ *qqf. Altéré.* Vīlĕm jējūnæ sæpĕ nĕgāvīt æquām. *Pp.* (III, 13,

18). ‖ *Peu abondant.* Sūmmăquĕ jējūnă sānĭe ĭnfūscātŭr ārēnă. *V.* SYN. Tĕnŭĭs, ĕxīgŭŭs. ‖ *Au fig. Sec, décharné.*

Jēntācŭlūm, ī. *n. Le déjeûner.* Sūrgĭtĕ, jām vēndīt pŭĕrīs jēntācŭlă pīstŏr. *M.* (XIV, 223. *Id.* XIII, 31). Me ĭnfĕrrĕ Vĕnĕrī vōvī jām jēntācŭlūm. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 72. *Id. Truc.* II, 7, 38).

Jēntō, ās, ārĕ. *n. Déjeûner.* Jēntārĕ nūlla ĭnvītāt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 440. *Varr. ibid.*). Ūt jēntēs, sērō, Cæcĭlĭānĕ, vĕnīs. *M.* (VIII, 67).

Jĕphlă *ou* Jĕphtă, æ. *f. Ville de la tribu de Juda.* Jĕphlă fĭdē fĭrmă. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 110).

Jĕrĕmĭās. *Voy.* Ieremias.

Jĕrĭchō, *acc.* ōn. *f.* (Ἱεριχώ). *Jéricho, ancienne ville de Palestine, renversée au bruit des trompettes d'Israël.* Vīdĕrăt ēt Jĕrĭchō prŏprĭa ĭntĕr fūnĕră quāntŭm Pōssĕt nōstră mānŭs. *Prud.* (*Psych.* 604). Sī dŏmĭtăm Jĕrĭchōn lĭtŭĭs ătque ærĕ cănōrō. *Id.* (*Ham.* 545).

Jĕrōnўmŭs. *Voy.* Hieronymus.

Jĕrūsălĕm. *Voy.* Hierusalem.

Jēssæ. *Voy.* Iessæ.

Jēsŭs. *Voy.* Iesus.

Jōănnēs. *Voy.* Ioannes.

Jōb. *Voy.* Iob.

Jŏcāns, tĭs. *Qui se joue, qui plaisante.* Ĭnnŏcŭōs rătĭŭm pŭlsŭs, pūgnāsquĕ jŏcāntēs Naümăchĭæ. *Aus.* (*Mos.* 217). Quæsīvīt quĭdnām săpĕrēt : tūm lānĭŭs jŏcāns. *Ph.* Lūdŏquĕ jŏcāntī. *Lr.* (IV, 586). *Voy.* Jocosus.

Jŏcāstă (*ĭnus.*). *Voy.* Iocasta.

Jŏcātŭs, ă, ŭm. *Qui a plaisanté.* In făcĭēm pērmūltă jŏcātŭs. *H.*

† Jŏcŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Quăsĭ jŏcābŏ. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 10).

Jŏcŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Se jouer.* Cārŭm nēscĭŏ quĭd lĭbĕt jŏcārī. *Cat.* (2, 6). Quŏtĭēs vōlŭīt fŏrtūnă jŏcārī. *Juv.* SYN. Lūdŏ. ‖ *Plaisanter.* Tūm sīc jŏcātă ēst tāntī mājēstās dūcĭs. *Ph.* Tu hānc jŏcārī crēdĭs? *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 7). SYN. Rĭdĕŏ, ĭrrĭdĕŏ, dērĭdĕŏ, căvīllŏr, lūdŏ, ăllūdŏ, ĭllūdŏ. PHR. Ĭncŏlūmī grăvĭtātĕ jŏcūm tēntāvīt. *H.*

Jŏcōsē. *adv. En plaisantant.* Lĭbĕrĭŭs sī Dīxĕrŏ quĭd, sī fŏrtĕ jŏcōsĭŭs. *H.*

Jŏcōsŭs, ă, ŭm. *Qui aime à plaisanter, badin, enjoué.* Sī mĕă mātĕrĭæ rēspŏndēt mūsă jŏcōsæ. *O.* Nōn hæc jŏcōsō cōnvĕnĭūnt lўræ. *H.* SYN. Lĕpĭdŭs, fēstīvŭs, făcētŭs, ărgūtŭs, ūrbānŭs, jŏcāns, *qqf.* rĭdĭcŭlŭs, scūrră. PHR. Cōnvīvă jŏcō mōrdēntĕ făcētŭs. *J.*

Jŏcŭlārĭs, ĕ. *Plaisant, risible.* Jŏcŭlārĕ tĭbĭ vīdēlŭr; ēt sānĕ lĕvĕ. *Ph.* Jŏcŭlārem aūdăclăm! *Ter.* (*Ph.* I, 2, 84). Nēc sīc, ŭt quī jŏcŭlārĭă, rīdēns Pĕrcūrrăm. *H.* SYN. Rĭdĭcŭlŭs, rīdēndŭs, lūdĭcrŭs, *qqf.* jŏcŭlārĭŭs.

Jŏcŭlārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Jŏcŭlārĭum ĭn mălum ĭnscĭēns pæne ĭncĭdī. *Ter.* (*And.* IV, 4, 43).

† Jŏcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Jocus. Ōblēctēnt pĕr jŏcŭlum ēt lūdŭm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 10). ‖ *souv.* Jŏcŭlō. *abl. pris adv. En plaisantant.* (*Pl. Merc.* V, 4, 33; *Stic.* I, 1, 23.)

† Jŏcundŭs. *arch. Voy.* Jucundus.

Jŏcŭs, ī. *m.*; *pl.* Jŏci. *m. et* Jŏcă. *n. Jeu, badinage, plaisanterie.* Ĭncŏlūmī grăvĭtātĕ jŏcūm tēntāvīt, ĕō quŏd. *H.* In răbĭēm vērtī cœpīt jŏcŭs. *Id.* Văcŭăquĕ ăgĭtāssĕ rēmĭssōs Cūm Jūnōnĕ jŏcōs. *O.* Millĕ făcēssō jŏcōs : tūrpe ēst nēscīrĕ pŭellām Lūdĕrĕ. *Id.* Tūm jŏcă, tūm sērmō, tūm dūlces ēssĕ căchĭnnī. *Lr.* (V, 1395). Ămbŏ pĭī, vūltū sĭmĭlēs, jŏcă sērĭă mīxtī. *Aus.* (*Parent.* 7, 11. De duplici forma agit *Diom.* 1, 314). SYN. Lūdŭs, lūsŭs, rīsŭs, sălēs, lūdĭcrŭm, căvīllŭs, scōmmă. EP. Lĕpĭdŭs, fēstīvŭs, hīlărĭs, lætŭs, rĭdĭcŭlŭs, ărgūtŭs, grătŭs, sōlūtŭs, ēffūsŭs, ĭnsānŭs. *Voy.* Sales. ‖ Jŏcō, Pĕr jŏcum. *En plaisantant.* (*Ter. Heaut.* III, 2, 30; *Pl. Pœn.* III, 1, 39. *souv. au plur. Badinage érotique, poésies licencieuses.* Hīstŏrĭæ tūrpēs ĭnsĕrŭīssĕ jŏcōs. *O.* Tūne ēs, tūne, ălt, ĭllĕ Mārtĭălĭs, Cūjŭs nequĭtĭās jŏcōsquĕ nōvīt? *M.* (VI, 82. *Ib.* 85). ‖ *Objet de plaisanterie, risée.* Nē quĭd tū pĕrdās, neū sīs jŏcŭs. *H.* Ignāvīs ētĭām jŏcŭs ēst ĭn cāsū grăvī. *Ph.* SYN. Lūdĭbrĭŭm, dērīsŭs, *ou dat.* lūdĭbrĭō, dērīsŭī. *Voy.* Derisus. ‖ Jŏcī, ōrŭm. *m. pl. Troupe d'enfans que les poëtes placent dans le cortège de Vénus.* Ērĭcўnă rīdēns, Quām Jŏcŭs cĭrcūmvŏlăt ēt Cŭpīdŏ. *H.*

Jŏël. *m. indécl. Fils aîné de Samuel, l'un des Juges.* (*Tert. adv. Marc.* III, 196, posteriore, ut videtur, male correpta.)

Jōnăs, æ. *m.* (Ἰωνᾶς). *Jonas, prophète. Jeté à la mer, il fut reçu par un poisson qui le garda trois jours dans son ventre.* Jōnās ŭt ōlīm vēntrĕ nāvĭs ābdĭtŭs. *Paul. Nol.* (21, 169). Jōnām prŏphētām mītĭs ŭltŏr ēxcĭtāt. *Prud.* (*Cath.* 990. Cf. *Alcim.* IV, 360 *sq.*; *Juvc.* III, 235 *sq.*).

Jōnăthās, æ. *m. Jonathas, fils de Saül.* Pœnĭtŭĭt Jōnăthān jējūnĭă sōbrĭă dūlcī Cōnvĭvĭŏlāssĕ fāvō. *Prud.* (*Psych.* 466). Ūnă dĭēs Jōnăthān lētō dēdĭt, ūnă Săūlĭēm. *Sedul.*

Jŏppē, ēs. *f.* (Ἰόππη). *Joppé, ville maritime de Judée, auj. Jaffa.* Ūrbs Jŏppē, stĕrĭlĭsquĕ dēhĭnc hăbĭtātŭr Ēlĭās. *Avien.* (*D. Ter.* 1069. Et *Prisc. Peri.* 852. Multi male scrib. *Iope*, tanquam duabus primis correptis).

Jōrdānēs *ou* Jōrdānĭs, ĭs. *m.* (Ἰορδάνης, ου). *Jourdain, fleuve de la Palestine.* Glădĭŭm Jōrdānĭs ĭn ūndīs Ăblŭĭt ĭnnōcŭum. *Prud.* (*Psych.* 167). Jōrdānĕ tīnctōs flūmĭnĕ. *Id.* (*Cath.* 209). Faūcĕ bĕātŭs Quōd Jōrdānĭs ăgĭt, tāctă sălīvă făcīt. *Fort.* (IV, 171).

Jōsēph. *Voy.* Ioseph.

Jōsŭē, ēs, *ou* Jōsŭă, æ. *m. Josué, chef des Israélites après Moïse, les introduisit dans la terre de Chanaan.* *Voy.* Iesus.

Jōtă. *Voy.* Iota.

† Jŏvĭālĭs, ĕ. *De Jupiter.* Lŏcă pāssĭm blătĕrān-tēm Jŏvĭālĭbŭs sŭbōrsĭs. *Capel.* (IV, p. 135).

Jŏvīnŭs, ă, ŭm. *De Jupiter.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Gēdĭppæ, Ursīnŭsquĕ sŭŭs, prōlēsquĕ Jŏvīnī. *Aus.* (*Epist.* 4, 37). Prisci ĭnsignĭă trānsfĕrēns Jŏvīnī. *Sid.* (*Pan.* 3247).

† Jŏvĭs. *ancien nomin. pour* Jupiter. Mĕrcŭrĭŭs, Jŏvī', Nēptūnŭs, Vŏlcānŭs, Ăpŏllŏ. *Enn.* (apud *Apul. Dœm. Socr.* Cf. *Gramm. Vatic.* a *Maio* ed., V, p. 151 · « Legimus in Capro, *Hic Jovis.* Etiam Nævius, Attius, Pacuvius utuntur hoc exemplo. »)

Jŏvĭŭs, ă, ŭm. *De Jupiter.* ‖ — cōhŏrs. *Légion romaine formée par Dioclétien.* Hĕrcŭlĕām sŭīs Ălcĭdes, Jŏvĭămquĕ cōhŏrtem Rĕx dūcīt sŭpĕrŭm. *Cl.*

1. Jūbă, æ. *f. Crin des chevaux, crinière.* Dēnsă jūba, ēt dēxtrō jăctātă rĕcumbĭt ĭn ārmō. *V.* Lūdūntquĕ jūbæ pĕr cōllă, pĕr ārmōs. *Id.* Vēntĭlăt aūră jūbās. *Sil.* Jactāntŭr pĕr cōllă jūbæ. *Calp.* SYN. Equīnă, cŏmāns, flŭēns, ūndāns, longă, ēffūsă,

spârsă, flăvă, rûtilă, bîrsûtă, împĕxă, mînăx. PPH. Jûhæ ou jûbărûm lûxurîes. Căpîtis jûbæ. Cŏmantîă cŏllă. || *qqf. Cheveux pendants.* Dûmquĕ dĕcĕnt fûsæ lăctĕă cŏllă jûbæ. *M.* (I, 32). || *Panache de casque.* Cui triplĭcī crînîtă jûbă gălĕa ăltă Chîmærăm Sûstĭnĕt. *V.* SYN. Crîstă. || *Crête des animaux.* Jûbæquĕ Sănguĭnĕæ ĕxsûpĕrânt ûndæ. *V.* (*Æ.* II, 412, de serpentibus. Item *V. Fl.* VIII, 88). SYN. Crîstă.

2. Jŭbă, æ. *m.* (*Ἰόβας*). *Juba, roi de Mauritanie, vaincu à Thapsus, se donna la mort.* Nĕc Jŭbă Mārmărĭcās nŭdûs prĕssissĕt ārênās. *L.* Nĕc Jŭbæ tĕllûs gĕnĕrăt, lĕônûm Ārîdă nûtrix. *H.*

Jŭbăr, ăris. *n. Lumière de l'étoile du matin, en gén. lumière.* Ît pōrtîs, jŭbăre ĕxōrtŭ, dēlĕctă jŭvĕntûs. *V.* Pĕr jŭbăr hŏc, ĭnquît, rădîis ĭnsîgnĕ cŏrûscis. *O.* Lûcĭfĕr æquŏrĕîs nîtîdûm jŭbăr ĕxsĕrît ûndis. *Id.* SYN. Lûx, lûmĕn, dîĕs. *Voy.* Lux. || *Éclat.* Ĕt trĕmûlûm sûmmă spărgît ĭn ædĕ jŭbăr (aurum). *O.* Tălĕ jŭbăr pĕr tĕctă mĭcăt (de auro). *St.* SYN. Fûlgŏr, splĕndŏr, nĭtŏr. *Voy.* Fulgor. || *En parlant du visage.* Nŏn illĕ vultûs flammĕûm întendĕns jŭbăr. *Sen.* (*Troad.* 448). Pûrpŭrĕûm fûndens Cæsăr ăb ōrĕ jŭbăr. *M.* (VIII, 65). || † *m.* Întĕrĕă fŭgît ălbŭ' jŭbăr Hŷpĕrîŏnĭ' cûrsûm. *Enn.* (apud *Prisc.* 5, 658). Sûrgăt jŭbăr aurĕûs ōstrō. *Corn. Serv.* (*Ætn.* 332).

Jŭbātŭs, ă, ŭm. *Qui a une crinière.* PPH. Plûrîmûs jŭbæ. *Sil.* || *Qui a une crête.* Dĕvŏlănt ănguĕs jŭbātî dĕōrsum ĭn ĭmplûvĭûm dûô. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 56). SYN. Crîstātŭs.

† Jŭbĕ. *impér. de* Jubeo. *souv. dans les comiques.* Jŭbĕ tē plārî dē mĕâ pĕcûnĭă. *Pl.* (*Men.* II, 2, 17). Ătque hānc ĭn hōrtō măcĕrîăm jŭbĕ dirûî. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 10). || Jŭbēdŭm, Jŭbēsis (*de* jube, dum *et* sis). *Même sens.* Jŭbēdŭm rĕcēdĕre istōs ămbo illûc mŏdŏ. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 7). Nûnc ĭstānc tăntîspĕr jŭbēsis pĕtĕrĕ. *Id.* (*Amp.* III, 3, 96).

Jŭbĕns, tis. *Qui ordonne.* Cŏmûntŭr nōstræ mātrĕ jŭbĕntĕ cŏmæ. *O.* Sistră jŭbĕntĭă lûctûs. *L.* SYN. Vŏlĕns, aûctŏr.

Jŭbĕō, ēs, jûssī, jûssŭm, jŭbērĕ. *Ordonner.* Sī Trōās fiĕrī jŭbĕās, Teûcrōsquĕ vŏcārī. *V.* Înfandûm, rĕgĭnă, jŭbēs rĕnŏvārĕ dŏlōrĕm. *Id.* Rēscrībăt mûltă jŭbētŏ. *O.* Sīvĕ jŭbēbăt Ût făcĕrēm quid. *H.* Græcûlŭs ēsûrîēns ĭn cœlum, jûssĕrîs, ĭbît. *J.* (3, 78). SYN. Ēdīcŏ, ĭmpĕrŏ, præcĭpĭŏ, mandŏ, præscrîbŏ, vŏlŏ. PPH. Dō jûssă, mandātă. || *avec l'acc.* Quō nûnquām bĕllă jŭbēntĕ Păx fŭît. *L.* Sĕd tū jûssîssĕs Eurўsthĕă. *M.* (IX, 66). Ārmātîs jŭbĕt ĕccĕ silēntĭă frātĕr. *St.* Jŭbĕ fămŭlos. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 71). || *qqf. avec le dat. Commander à.* Rĕgît Ităllām, Lĭbўēnquĕ cŏĕrcĕt, Hispānis Gallĭsquĕ jŭbĕt. *Cl.* || *Inviter, exhorter* (Gr. κελεύω). Ūrbîs ămātōrĕm Fûscŭm sălvērĕ jŭbēmûs. *H.* Jŭbĕō tĕ sălvērĕ vōcĕ sûmmă. *Pl.* (*As.* II, 2, 30. Et *Ter. And.* III, 5, 2). || *qqf. on s. entend* salvere. Jŭbĕō Chrĕmētēm. *Ter.* (*And.* III, 3, 1).

Au pass. Jŭbĕōr. *Recevoir l'ordre.* Îdæîs îrĕ jŭbĕbăr æquîs. *O.* Jŭbĕtŭr Rŭră sŭbûrbāna ĭndictîs cŏmĕs îrĕ Lătînis. *H.*

Jŭbĕrnă, æ. *f. Voy.* Ierne.

Jŭbîlă, ōrŭm. *n. pl. Cris de joie.* Ĕt lætûs scŏpŭlis audîvit jŭbîlă Cўclops. *Sil.* Ēt tûă mœrĕntēs ĕxspĕctănt jŭbîlă taŭri. *Calp.* (7, 3. *Id.* I, 30).

Jŭbîlæŭs, ī. *m. Eccl. Jubilé, époque qui revenait tous les cinquante ans chez les Juifs, et à laquelle était fixé le terme des baux et des servitudes.* Quinquăgēsĭmûs ānnûs Quûm Jŭbîlæûs ădēst. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 677).

Jūbĭlŏ, ās, ārĕ. *Crier, appeler.* Quîs mē jūbîlăt? *Att.* (apud *Varr. L. L.* 5, 7).

Jūcundē. *Agréablement.* Nōn māgnîs ŏpĭbûs jūcundē cōrpŏră cûrănt. *Lr.* (II, 31).

Jūcundĭtās, ātîs. *f. Agrément, charme.* Mûltîsquĕ mîxtă cŏmmŏdîs jūcundĭtās. *Voman.* (*Laud. Hort.* 8). Quĕm tibĭărûm măcĕrăt jūcundĭtās. *Ph.*

† Jūcundŏ, ās, ārĕ. *Charmer, réjouir.* Tû quī jūcundārîs, ĕrîs jăm, etc. *Commod.* (58, 6).

Jūcundŭs, ă, ŭm. *Agréable.* Quŏd tĕ pĕr cœlî jūcundûm lûmĕn, ĕt aûrās. *V.* Dûcĕrĕ sōllĭcĭtæ jūcunda ōblîvĭă vîtæ. *H.* Ō nĭmîûm jūcundă dîĕs! *V. Fl.* SYN. Grātŭs, dŭlcis, ămœnŭs, blāndŭs, suāvis, lætŭs, plăcēns, *qqf.* æccĕptŭs. || *Heureux.* In rēbŭs jūcundîs vîvĕ bĕātŭs. *H.* SYN. Lætŭs. || *De mœurs douces, d'un commerce agréable.* Mĭnŭs hŏc jūcundŭs ămîcŭs? *H.* Difficĭlîs, făcĭlîs, jūcundŭs, ăcĕrbŭs ĕs ĭdĕm. *M.* (XII, 47). SYN. Dŭlcis, suāvis, cŏmis, făcĭlis.

Jūdă, æ. *m. Juda, fils de Jacob et de Lia, chef d'une des douze tribus d'Israël.* Vōs mŏbîlĕ Jūdæ Gĕrmĕn ădûsquĕ dĕî gĕnîtrîcĕm. *Prud.* (*Psych.* 451). || — trĭbus. *La tribu de Juda.* Dēquĕ trĭbû Jūdă quī lĕō fōrtîs ĕrăt. *Fort.* (I, 156).

Jūdæă, æ. *f.* (Ἰουδαία). *La Judée ou Terre-Sainte, contrée de Syrie.* Ēt dēdĭtă sācrîs Încĕrtî Jūdæă dĕî. *L.* Ægnōscăt Jūdæă lĕgĕns, ĕt Græcîă nōrît. *Prud.* (*Apoth.* 153). PPH. Rūră Pălæstīnæ. Jūdæî trăctŭs rēgni.

Jūdæi, ōrŭm. *m. pl.* (Ἰουδαῖοι). *Les Juifs.* Vĭn' tû Cûrtîs Jūdæîs ŏppĕdĕrĕ? *H.* Crēdăt Jūdæŭs ăpĕllă. *Id.* Cūltăquĕ Jūdæō sĕptîmă sācră vîrō. *O.* SYN. Îsrāēlîtæ, Hĕbræi, *néol.* Îsăcîdæ, Ăbrāmîdæ. PPH. Gēns Hĕbræōrŭm. Jūdæă, Jūdæîcă, Hĕbræa gēns, prŏpăgō. Jūdæ gĕrmĕn. Gĕnŭs ōrtum ă sănguĭnĕ Jūdæ. VERS. Sōrtîti mĕtŭēntĕm săbbătă pătrĕm. *J.* Nāmquĕ lŏcī quĕrŭlûs cûrām Jūdæŭs ăgĕbăt, Hûmānîs ănĭmăl dissŏcĭălĕ cĭbis. *Rutil.* Jūdæŭs lĭcĕt, ĕt pōrcînûm nûmĕn ădōrĕt. *Petr.*

Jūdæŭs, ă, ŭm. *De Judée.* Quîd făcîs, ō Jūdæă cŏhōrs? *Fort.* (III, 21. Adde *Mart.* VIII, 34). SYN. Jūdæîcŭs, Hĕbræŭs. || *Subst. m. Voy. le précéd.*

Jūdæîcŭs, ă, ŭm. *Comme* Judæus. Jūdæîcum ēdîscŭnt, ĕt sĕrvănt ăc mĕtŭûnt jūs. *J.* (14, 101). Hæc sī Jūdæîcōs sīc întĕllĕctă rĭgāssĕnt Aûditŭs. *Prud.* (*Apot.* 389). *Voy. le précéd.* || † Jūdæîcŭs. *Le même.* Quāndo ĭndûrātûm plĕbĕs Jūdæîcă rĕgĕm Ēffŭgîens. *Alcim.* (V, 371. Qui item producit in *Hebraicus*, ut videre est).

Jūdas, æ. *m.* (Ἰούδας). *Judas; surnommé Iscariote, un des apôtres, celui qui livra J. C.* Dēhînc Jūdas scĕlĕrî sē sŭbdĭdît ăltō. *Juvc.* (IV, 430 *sq.* Adde *Sedul.* 5, 38). || 2. *Saint Jude, apôtre.* Quîd Pĕtrŭs dŏcĕt, ĕt Jūdas, Iăcobŭs ĕt ĭpsĕ. *Alcim.* (*ad Sor.* 455).

Jūdex, ĭcis. *m. Juge.* Grāmmătĭcî cērtānt, ĕt ădhûc sŭb jūdĭcĕ lis ĕst. *H.* Mălĕ rēs ĕxāminăt ōmnis Cōrrŭptŭs jūdex. *Id.* Jūdĭcis ōfficĭum ĕst, ût rēs, ĭta tĕmpŏră rērŭm Quærĕrĕ. *O.* SYN. Ārbĭtĕr, quæsîtŏr, cōgnĭtŏr. EP. Æquŭs, jŭstŭs, întĕgĕr, încorrŭptŭs, sānctŭs, sĕvērŭs, grăvis, rigĭdŭs, tĕtrĭcŭs, sævŭs, ĭmmītis; prūdēns, sŭbtîlis. VERS. Nōn nŏstrum ĭntĕr vōs tăntās cŏmpŏnĕrĕ lîtēs. *V.* Vîtās ĕt crîmĭnă dîscĭt. *Id.* Jūrîs ĕt æquārŭm cūltŏr sānctîssĭmĕ lēgŭm, Vērĭdĭcĕ Lătĭûm quī rĕgĭs ōrĕ fŏrŭm. *M.* Quæsîtor scĕlĕrûm vēnîĕt vindĕxquĕ rĕōrŭm, Quī cōm-

missă sŭis rīmābĭtŭr ārgūmēntīs, Īn lūcēmquĕ trāhēt tăcĭtă lătĭtāntĭă frauđĕ. *Manil.* Intĕrprĕs lēgūm sānctissĭmŭs, ōmnĭă, quānquăm Tēmpŏrĭbŭs dīrīs, trăctāndă pŭtābăt Inērmī Jŭstĭtĭă. *J.* Dŭbĭīs quīs lĭtĭbŭs ăddĕrĕ fīnĕm Jŭstĭŏr, ĕt mērsūm lătĕbrīs ēdūcĕrĕ vērūm? *Cl.* Sānctă Incōrrŭptă jūrā rĕddĕbāt fĭdē. *Ph.* || *qqf. f.* Mōrtĕ lŭăm pœnās jūdĭcĕ vīctă dĕă. *O.* Tām sævă jūdĭcĕ sōntēs. *L.* || *Au fig. Qui juge, discerne.* Sēd dē pērcēptīs mēns jūdĕx spōntĕ mŏvētŭr. *Prosp.* (*Ingr.* II, 155). || *Connaisseur.* Sŭbtĭlīs vĕtĕrūm jūdĕx ĕt cāllĭdŭs audīs. *H.* || *Critique, censeur.* Jūdĭcīs ārgūtŭm quæ nōn fōrmīdāt ăcūmĕn. *H.* SYN. Cēnsŏr.

Jūdĭcātŭs, ă, ŭm. *Jugé, condamné.* Sūm jūdĭcātŭs, ūltro ĕo ūt mē vīncīăt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 21).

Jūdĭcĭālĭs, ĕ. *Judiciaire.*

Jūdĭcĭŭm, ĭī. *n. Jugement, action, procédure.* Jūdĭcĭōrum ŏpŭs in quārtŏ nātūrā lŏcāvīt. *Manil.* (III, 111). || *Jugement, arrêt.* Jūdĭcĭŭm Pārīdĭs, sprētæque injūrĭă fōrmæ. *V.* Hīc dāmnātŭs ĭnānī Jūdĭcĭō. *J.* (1, 48). Jūdĭcĭŭm dōnīs sōllĭcĭtārĕ mĕŭm. *O.* SYN. Sēntēntĭă, ārbĭtrĭŭm. EP. Æquŭm, jūstŭm, grāvĕ, prūdēns, sēvērŭm. *Voy.* Judex, Judico. || *Lieu où l'on rend la justice, tribunal.* Glădĭī quŭm trīstĕ mĭnantēs Jūdĭcĭum insōlĭtă trĕpĭdŭm cĭnxērĕ cōrōnā. *L.* || *Jugement, opinion, avis.* Sēmpĕr jūdĭcĭīs ōssă vērēndă mĕīs. *O.* Ējŭs jūdĭcĭō pērmĭttŏ ōmnĭă. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 56). SYN. Sēntēntĭă, ōpĭnĭō. || *Jugement, faculté de juger, goût.* Jūdĭcĭō pŏssĭnt cāndĭdĭōrĕ lēgī (carmĭna). *O.* Jūdĭcĭŭm sŭbtĭlĕ vĭdēndĭs ārtĭbŭs. *H.* Sēd măgĭs ācrī Jūdĭcĭō pērpēndĕ. *Lr.* (II, 1040). SYN. Mēns, ăcūmĕn, *qqf.* cŏr. EP. Ācrĕ, ārgūtŭm, sŭbtĭlĕ, săgax. PHR. Sēd tĭbī plŭs mēntĭs, tĭbī cŏr līmantĕ Mĭnĕrvā Ācrĭŭs. *M.* Cōnsĭlĭŭm prūdēnsque ănĭmī sēntēntĭă. *O.*

Jūdĭcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Juger, faire l'office de juge.* Sī jūdĭcās, cōgnōscĕ; sī rēgnās, jūbĕ. *Sen.* (*Med.* 194). Ēt jūdĭcantēm vĭdīmŭs Æăcŭm. *H.* PPH. Jūs exĕrcĕō, dicō. Jūdĕx sēdĕō. Lītēs cōmpōnō, dīrĭmō, cōncĭlĭō. Jūdĭcĭŭm stātŭō, dēcĕrnō. Caūsārŭm ārbĭtĕr sēdĕō. Caūsās cōgnōscō. Jūdĭcĭō ēxpēndŏ. *Voy.* Judex. || *n. et act. Juger, porter un jugement, décider, penser.* Ēt săpĭt, ēt mēcŭm făcĭt, ēt Jŏvĕ jūdĭcăt æquō. *H.* Quĭă tŭ, Dēmēa, hæc mălĕ jūdĭcās. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 20). Fēlix ārbĭtrĭī prīncĕps, quī cōngrŭă mundō Jūdĭcăt. *Cl.* Īrātŭs cădăt in tĕrrās, ēt jūdĭcĕt ignĭs. *J.* (13, 226, de fulmine). SYN. Dījūdĭcō, stātŭō, cēnsĕō, dēcĕrnō, æstĭmō, sēntĭō, ārbĭtrŏr. *Voy.* Puto. || *Juger, apprécier quelqu'un.* Ātque ĕx ălĭārum ingĕnĭīs nūnc mē jūdĭcĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 118). SYN. Æstĭmō, ēxpendŏ.

Jūdĭth. *f. indécl. Judith, femme de Béthulie, qui tua Holoferne.* Gēmmātŭmquĕ tōrŭm mœchī dūcīs āspĕrā Jūdĭth Sprēvīt. *Prud.* (*Psych.* 130 *sq.*). Fēmĭnĕăque ănĭmī Jūdĭth ĭn mēntĕ vĭrīlis. *Alcim.* (*ad Sor.* 440). || † Jūdĭth. *La même.* Sārā, Rĕbĕccă, Răchēl, Ēsthēr, Jūdĭth, Ănnă, Nŏēmis. *Fort.* (III, 311).

† Jŭĕrō *et* Jŭĕrĭm. *arch. pour* Juvero, *de* Juvo. Nōn, ĭtă mē dīvī, vērā gĕmūnt, jŭĕrĭnt! *Cat.* (66, 18). *Voy.* Adjuvero.

Jŭgālis, ĕ. *Qui concerne le joug.* || Jŭgālēs ĕquī, *et absol.* jŭgālēs. *Chevaux attelés.* Absēntī Ænēæ cūrrŭm gĕmĭnōsquĕ jŭgālēs. *V.* Ēmĕrĭtōs vērtūnt ăd pāscŭă nōtă jŭgālēs. *Cl.* SYN. Jŭgă. PPH. Jūncti ĕquī. Jūnctorŭm cūrrŭs ĕquōrŭm. *Voy.* Bijugus. || *De mariage.* Nēc cuī mē vīncŭlo vēllēm sŏcĭārĕ jŭgālī. *V.* Tædās cēlĕbrārĕ jŭgālēs. *Cat.* (64, 302). Jŭgālĭă dōnă. *O. Voy.* Conjugialis. || † *Subst. m. Époux.* Ō vīrgō mīrāndă mĭhī, plăcĭtūră jŭgālī! *Fort.* (*Carm.* 6, 2, 76).

Jŭgārĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Jugalis. Jŭgārĭōrŭm mūrcĭdām vīcĭnĭām. *Capel.* (IX, p. 336).

Jŭgātŭs, ă, ŭm. *Attaché, et au fig.* Ūnă vōcālĭs jŭgātă cōnsŏnānti, aūt plūrĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 1027). || *Uni par le mariage.* Vīrgĭnēs nōndŭm thălāmĭs jŭgātæ. *Sen.* (*H. Fur.* 852. Sic *Prud. Sym.* 347).

Jŭgĕrŭm, ī, *n.* Jŭgĕră, ŭm, ĭbŭs. *n. pl. Mesure de longueur, par ext. arpent.* Ēt lăbĕfactă mŏvēns rōbŭstŭs jŭgĕrā fŏssŏr. *V.* Dōnārĕ clīēntēm Jŭgĕrĭbŭs paūcīs. *J.* (9, 60). Pūræ rīvŭs æquæ, sĭlvăquĕ jŭgĕrŭm Paūcōrŭm. *H. Voy.* Ager. (De declinatione, cf. *Charis.* 1, 108; *Diom.* 1, 285.) || *qqf.* Jŭgĕr, ĕrĭs. Nōn pŏtĕst hæc rēs hēllēbŏrī jŭgĕre ŏbtĭnērĭer. *Pl.* (*Men.* V, 5, 15). Ēt mūlto ĭnnūmĕrām jŭgĕrĕ pāscĭt ŏvēm. *Tib.* (II, 6, 24).

† Jūgĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule toujours.* Jūgĭflŭŭs sēmpĕr bĭbĕrĭs. *Paul. Nol.* (35, 439).

Jūgĭs, ĕ. *Qui coule continuellement, en gén. qui est sans fin, perpétuel.* Hōrtŭs ŭbī, ĕt tĕctō vīcĭnŭs jūgĭs āquæ fons. *H.* Īs mĭhī thēsaūrŭs jūgĭs ĭn nōstra ēst dŏmō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 82). Sūmĕrĕ nē lĕctōr jūgĕ pāvērĕt ŏpŭs. *Rutil.* (2, 4). SYN. Pērennĭs, āssĭdŭŭs, pērpĕtŭŭs, cōntĭnŭŭs, etc. *Voy.* Perennis. || † Jūgĕ. *n. pris adv. Comme* Jugiter. Sēd jūgĕ dūrāns, dīspārĕs cāsŭs sŭblt. *Prud.* (*Peri.* 2664). || † Jūgĭs. (*Sedul.* 1, 18; 2, 255.)

† Jūgĭtĕr. *néol. Continuellement, toujours.* Ēxŭndātquĕ sŭō jŭgĭtĕr ŭndă Dĕō. *Prud.* (*Peri.* 2081, et passim). Sŏdālĭs, ĕt cōnvĭctŏr, hōspēs jŭgĭtĕr. *Aus.* (*Prof.* 15, 14). *Voy.* Semper.

Jūglāns, ăndis. *f. Noyer, noix.* Nē vĭŏlĕt, sānāt jūglāndis frāgmĭnĕ clāūsă. *Ser. Sam.* (?)

Jŭgō, ās, ārĕ. *Mettre sous le joug.* PPH. Cōllă jŭgō sŭbmĭttŏ, sŭbdŏ, sŭppōnō. Sŭb jŭgă cogŏ, vŏcŏ, dūcŏ, mĭttŏ. Ārātrō, plaŭstrō ădjŭngō. || *Au fig. Lier, attacher.* Sōl vāgŭs ignĕās hăbēnās ĭmmĭttĭt prōpĭŭs jŭgālquĕ tērræ. *Vet. Poet.* (apud *Macr. Sat.* 1, 18). Cāsĭbŭs cūnctis jŭgāmŭs quāndŏ vōcālēs dūās. *T. Maur.* (*Syll.* 419). *Voy.* Jungo. || *En partic. Marier.* Cuī patĕr ĭntactām dēdĕrāt, prīmĭsquĕ jŭgārāt Ōmĭnĭbŭs. *V.* Tūm Thĕtĭdī patĕr ĭpsĕ jŭgāndum Pēlĕă sēnsīt. *Cat.* (64, 21. Adde *Sen. Troad.* 362). *Voy.* Conjugium.

Jŭgōsŭs, ă, ŭm. *Montueux.* Quis prŏbĕt ĭn sĭlvīs Cĕrĕrĕm rēgnārĕ jŭgōsis? *O.* (*Id. Her.* 4, 85). *Voy.* Montosus.

Jŭgŭlă, æ. *f., et* Jŭgŭlæ, ārŭm. *pl. Constellation, la même qu'Orion.* Nēc Jŭgŭlæ, nēquĕ Vēspĕrūgō, nēquĕ Vērgĭlĭæ ŏccĭdūnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 119). Cuī pārtĕ sĭnistră Cōnsūrgūnt Jŭgŭlæ. *Manil.* (V, 175. Cf. *Varr. L. L.* 6, 3, et *Fest.*)

Jŭgŭlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Égorger.* Ūt jŭgŭlēnt hŏmĭnēs, sūrgūnt dē nŏctĕ lātrōnēs. *H.* Aūt ĭllō jŭgŭlēt, quēm nōn bĕnĕ trādĭdĭt, ēnsĕ. *O.* Tōtquĕ ōrā sĭmŭl jŭgŭlātă prōcōrŭm Rēspĭcĭēns. *V. Fl.* PPH. Ēnsĕ, glădĭō, mūcrōnĕ, fĕrrō jŭgŭlō. Jŭgŭlŭm rĕclūdō, āpĕrĭō, fŏdĭō, pērfŏdĭō, cōnfŏdĭō, rēsōlvō, haūrĭō, præcīdō; ēnsĕ rĕclūdō, etc. Jŭgŭlo glădĭŭm, mucrōnĕm, fĕrrŭm tĭngō, ădmŏvĕō, condō, ĭnfĕrō, mĕrgō. Glădĭŭm ĭn jŭgŭlŭm dēmittō. PHR. Jŭgŭlōquĕ haūd ĭnsĕlus ăccĭpit ēnsĕm. *V.* Jŭgŭlōquĕ pătī vēl pĕctōrĕ lētum. *L.* Ægō pērdĭtŭs

ēnsĕm Hæsūrūm jŭgŭlō jām pŭtŏ jāmquĕ mĕō. *O. Voy.* Occīdo. ‖ *Au fig.* Sŭō sĭbī glădĭo hūnc jŭgŭlō. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 35, scil. dolo suo capio). Jŭgŭlārās hŏmĭnĕm. *Id.* (*Eun.* III, 1, 27, nempe conviceras). ‖ *famil. Tuer, enterrer.* Ēt dūrūm jŭgŭlēs mĕrō pŭdōrĕm. *M.* (I, 107). Ūt jŭgŭlēm cūrās. *Id.* (VIII, 51). Scĕlŭs ēst jŭgŭlārĕ fālērnūm. *Id.* (I, 19, nempe miscendo).

Jŭgŭlŭm, ī. *n. Comme le suivant.* (Apud poetas non video; sæpe autem apud *Cicer.*)

Jŭgŭlŭs, ī. *m. Gosier, gorge.* Hīc dăbĭt hīc pācĕm jŭgŭlūs, fīnēmquĕ lăbōrūm. *L.* (II, 317. Sic *Id.* V, 63; X, 387). Tĕnŭī jŭgŭlōs ăpĕrīrĕ sŭsūrrō. *J.* (4; 110. Adde *Luc.* VII, 184). Dā jŭgŭlūm cūltrīs, hōstĭă dīrā, mĕīs. *O.* Săcrūm jŭgŭlīs dēmittĕ crūōrĕm. *V.* SYN. Jŭgŭlŭm, faŭcēs, gŭttŭr, ūllum. *Voy.* Jugulo.

Jŭgŭm, ī. *n. Joug.* Pōst vĕnīt ăssuētō mōllĭs jŭgă ārvă jŭgō. *O.* Rōbŭstŭs quŏquĕ jām taŭrīs jŭgă sōlvĕt ărātŏr. *V.* Dŭxīt ărātūrōs sŭb jŭgă cūrvă bŏvēs. *Tibul.* (I, 10, 46). EP. Rĭgĭdŭm, dūrŭm, grăvĕ, pāndŭm, încūrvŭm, cūrvŭm. PPH. Jŭgī ōnŭs, pōndŭs. PHR. Jŭgŭm fĕrŏ, sŭbĕō, pătĭŏr. Jŭgŭm cōllō, cĕrvīcĕ fĕrō, trăhō. Jŭgō sŭbdō. Jŭgŭm fĕrrĕ cōgō. Sŭb jŭgă ĕō, vĕnĭō. Jŭgŭm ĕxcūtĭō, dētrĕctō, jăctō. Jŭgō cōllă ĕrīpĭō, sŭbtrăhō. ‖ Jŭgŭm, jŭgă sōlvō, dēmō, dētrăhō. ‖ *Attelage de bœufs.* Vīx jŭgă mŏvīssēnt quīquĕ bīs īllŭd ōnŭs. *O.* ‖ *Joug pour les chevaux.* Ēt frēnă jŭgō cōncŏrdă fĕrrĕ. *V.* Tūm cōllă jŭgō cāndentĭă prēssōs Exhōrtātŭr ĕquōs. *O.* ‖ *qqf. Chevaux attelés* (*au plur.*). Immīssīs aŭrīgæ ūndantĭă lōră Cōncŭssĕrĕ jŭgīs. *V.* SYN. Jŭgălēs. ‖ *Joug formé avec trois piques.* Hōstĭlĭs quæ fōrmă jŭgī ēst, hānc ēfficĭĕt n. *Aus.* (*Idyl.* 12, de *Litt.* 15. Cf. *Liv.* 3, 28). ‖ *Fléau de balance.* Ēt jŭgă Chĕlārūm mĕdĭō vŏlĭtantĭă cœlō. *Manil.* (I, 609). Ut tū sīstĕ jŭgūm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 142). *Voy.* Scapus. ‖ *Verge de la chaîne du tisserand.* Tēlă jŭgō vīncta ēst *O.* ‖ *Banc de bateau ou de navire.* Ĭnde ălĭās ānĭmās, quæ pĕr jŭgă lōngă sĕdēbānt. *V.* (*Æ.* VI, 411. Ubi *Serv.*). ‖ *Plus souv. au plur. Chaîne de montagnes, plateau.* Hōc sŭpĕrātĕ jŭgum, ēt făcĭlī vōs trāmĭtĕ sīstăm. *V.* Dūm jŭgă mōntīs ăpĕr (amabit). *Id.* Ĭmmēnsīs tūmĕt Ĭdă jŭgīs. *O.* Încūrvīs claŭdūnt jŭgă frōndĕă sīlvīs. *St. Voy.* Mons. (*Diom.* 1, 315, vult eo sensu *juga* tantum usurpari; quod vocis frequentiorem usum certe indicat.) ‖ *Au fig.* Dĭffŭgĭūnt... ămīcī, Fĕrrĕ jŭgum părĭtĕr dŏlōsī. *H.* Quī fĕrre ĭncōmmŏdă vĭtæ, Nĕc jăctārĕ jŭgum, vīlă dĭdĭcērĕ măgīstrā. *J.* (13, 21). ‖ *Joug, servitude.* Ērĭpĕ tŭrpī Cōllă jŭgō lĭbĕr. *H.* Cāntăbrum ĭndŏctum jŭgă fĕrrĕ nōstrā. *Id.* Fămŭlūsquĕ jŭgō lăxātŭs hērīlī. *Cl.* Sŭbmittĕ căpŭt cĕrvīcĕ părātă Fĕrrĕ jŭgum. *J.* (6, 207). SYN. Sĕrvĭtŭm, ĭmpĕrĭum.

Jŭgurthă, æ. *m. Jugurtha, roi de Numidie, vaincu par Marius, mené en triomphe à Rome, et tué en prison.* Trăxĭmŭs ĭmmānĕm Mărĭī sŭb vīnclă Jŭgurthăm. *Cl.* Dŭctŭs ĕrāt pĕr quās ântĕ Jŭgurthă vĭās. *Pp.* (IV, 6, 66). Rĕttŭlĭt ĭnfĕrĭās Jŭgurthæ. *H.*

Jŭgurthīnŭs, ă, ŭm. *De Jugurtha.* Īllĕ Jŭgurthīnō clārŭs Cĭmbrōquĕ trĭumphō. *O.* (Et *Hor. Epod.* 9, 23).

Jūlĭă, æ. *f. Nom de femme. Entre autres : Julie fille d'Auguste, exilée à cause du dérèglement de ses mœurs.* Sīc Aŭgŭstă nŏvŭm Jūlĭă nŭmĕn ĕrīt. *O.* ‖ 2. *Sa fille, qui eut le même sort.* Jūlĭă mātris fătă sĕcūta ēst. *Sen.* (*Oct.* 944). ‖ 3. *Fille de Titus, aimée de Domitien.* Quīs tē Phīdĭăcō formātăm, Jūlĭă, cælō? *M.* (VI, 13).

Jūlĭānŭs, ă, ŭm. *De Jules César; d'un Jules.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Faŭstīnē, quŏd vīx Jūlĭānŭs ĭntrārĕt. *M.* (III, 25). ‖ *Julien, surnommé l'Apostat, empereur romain.* Nām Mārtĕm tŭlĭt ĭstă Jūlĭānūm. *Sid.* (*Pan.* 3080, nempe ora Sestias). ‖ *Eccl. Saint Julien.* Ĭllīnc tē sŭscĭpĭĕt bĕnīgnă Brīvās, Sānctī quæ fŏvĕt ōssă Jūlĭānī. *Sid.* (*Pan.* 3602. Adde *Fort.* III, 383, qui primam male corripit).

Jūlĭŭs, ĭī. *m. Jules, nom de famille de César.* Jūlĭūs ā măgnō dēdūctūm nōmĕn Iūlō. *V.* Jūlĭus, ūt pĕrhĭbĕnt, dīvūs trĭĕtĕrĭdĕ rēgnāt. *Aus.* (*Temp. Imp. Cæs.* 1). *Voy.* Cæsar. ‖ *Prénom de beaucoup de Romains.* Jūlĭ bĭblĭŏthēcă Mārtĭālĭs. *M.* (VII, 16). ‖ Fŏrūm Jūlĭī. *Fréjus, ville maritime des Gaules, dans la province romaine.* Ĭndĕ Fŏrō, Jūlĭ dē nōmĭnĕ prīncĭpĭs ēxī. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* IV, 653).

Jūlĭŭs, ă, ŭm. *De César, de ses ancêtres ou de ses descendans.* Ūndĕ dŏmŭs Teŭcrōs Jūlĭă tāngĭt ăvōs. *O.* Pātrēs ĭn Jūlĭă tēmplă vŏcātī. *Id.* Ūndă Jūlĭă. *V.* Sīdŭs Jūlĭŭm. *H.* SYN. Iūlēŭs, Cæsărēŭs. ‖ Jūlĭæ lēgēs, Jūlĭă ēdīctă. *Lois portées par César ou par Auguste.* Ēdictă rumpūnt Jūlĭă. *H.* Sēd plăcĕt Ursidĭō lēx Jūlĭă. *J.* (6, 38). ‖ Jūlĭæ Ălpēs. *Partie des Alpes maritimes.* Hīnc pĕtĕ, răptĕ, vĭās ŭbĭ Jūlĭă tĕndĭtŭr Ălpēs. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* IV, 655). ‖ 2. Jūlĭŭs, ĭī. *m.* (*s. ent.* mensis). *Mois de juillet, appelé* Quintilis *avant César.* Tōstămquŏ fĕrvēns jūlĭŭs cŏquĭt mēssĕm. *M.* (X, 62). Jūlĭŭs ēt sēgĕtēs cŏquăt, ēt mărĕ tēmpĕrĕt eūrīs. *Aus.* (*Idyl.* 8, 15). SYN. Quintĭlĭs. PPH. Mēnsĭs Lēōnĭs Clĕōnæī. *M.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De juillet.* Ō jūlĭă-rūm dēdĕcŭs călēndārŭm! *M.* (XII, 32).

Jŭlus, ī. *m. Nom d'homme.* Pindărūm quīsquĭs stŭdĕt æmŭlārī, Jŭlĕ. *H.* (Idem nomen atque *Iulus*).

Jūmēntŭm, ī. *n. Bête de somme.* Ætŏlĭs ŏnĕrātă plăgĭs jūmēntă, cănēsquĕ. *H.* Mălām rem ărcēssĭt jūmēntō sŭō. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 171). Bŏvēs, jūmēnta, ēt ĭnstrūmēntūm rūstĭcŭm. *Ph.*

Jūncĕus, ă, ŭm. *De jonc.* Tĕxtăquĕ, cōmpŏsĭtă jūncĕă vīnclă rōsă. *O.* ‖ *Au fig.* Nām mĭhĭ jam ĭntŭs pōtĭōnĕ jūncĕa ŏnĕrābō gŭlam. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 56: festive de junceo ut convenit. Sic recte *Cod. Ambros.* apud *Maium*). ‖ *Semblable à un jonc, élancé.* Tămĕn ētsī bŏnă nātūra ēst (virginum), rĕddŭnt cūrātūrā jūncēas. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 24). Jūncĕă pĕctūra dīlăcĕrānt. *Prud.* (*Peri.* 956. Nisi intelligendum *mollia*).

Jūncōsŭs, ă, ŭm. *Qui produit du jonc.* Jūncōsăquĕ lĭttŏră Bœbēs. *O.*

Jūnctūm. *Conjointement.* Vărĭūmquĕ fĕrārŭm Cērtāmĕn jūnctūm Rōmă tĕnērĕt ōvāns (*Anthol.* I, p. 371). SYN. Sĭmŭl.

Jūnctĭō, ōnis. *f. Jonction, union.* Ō ūtĕrī thălāmūs! nŏvă jūnctĭō factă sălūtis! *Fort.* (I, 24).

Jūnctūră, æ. *f. Jonction, union, jointure.* Dĭgĭtōsquĕ lĭgāt jūnctūră rŭbentēs. *O.* Quă sūmmă lăbantēs Jūnctūrās tăbŭlātă dăbānt. *V.* Ēt lătĕrūm jūnctūrās fĭbŭlă mordĕt. *Id.* SYN. Cōmmissūră, vīnclŭm ou vīnclum, nexus. ‖ *Au fig.* Īllĕ cŏīt fīrmă gĕnĕrīs jūnctūră cătēnā. *O.*

Jūnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Jungo. *Joint.* Vĕrsĭbŭs ĭmpărĭtĕr jūnctīs. *H.* Jūnctæquĕ nўmphīs Grātĭæ dĕcentēs. *Id.* Jūnctōs ămplexĭbŭs ēnsĕ Sē-

pārāt. *L.* SYN. Cōnjūnctŭs, cōnnexŭs, sŏcĭātŭs, cōnsŏcĭātŭs, cōpŭlātŭs, āpplĭcātŭs *ou* āpplĭcĭtŭs. ‖ *Attelé avec.* Jūnctŏs Cōnscendēbāt equōs. *V.* Jūnctŏ currū. *Id.* SYN. Jŭgātŭs. ‖ *Fermé.* Pārĭcŭlæ jūnctās quātĭūnt fĕnēstrās. *H.* SYN. Clausŭs. ‖ *Au fig. Uni par le sang.* Mātĕrno ā sānguĭnĕ jūnctŭs. *O.* ‖ *Lié d'amitié.* Hæc rēs ēt jūngĭt, jūnctŏs ēt sĕrvāt āmīcōs. *H.* Sĕd quæ quūm tĭbĭ sit jūnctissĭmă, jūnctĭŏr essĕ Expĕtĭt. *O.* SYN. Cōnjūnctŭs, dēvīnctŭs, āmīcŭs, intĭmŭs.

† Jūnctŭs, ūs. *m. Jonction.* Jūnctūs cōmpĕrĕrīm prŏbārĕ rērŭm. *Capel.* (I, p. 10).

Jūncŭs, ī. *m. Jonc.* Līmōsōquĕ pălūs ŏbdūcāt pāscŭă jūncō. *V.* Nēc stĕrĭlēs ūlvæ, nĕc ăcūtă cūspĭdĕ jūncōs. *O.* Tūm fiscĕllă lēvī dētēxta ēst vīmĭnĕ jūncī. *Tib.* (II, 3, 15). EP. Pălŭstĕr, flŭvĭălĭs, mōllĭs, tĕnŭĭs, grăcĭlĭs, tĕnĕr.

Jŭngŏ, ĭs, jūnxī, jūnctŭm, jŭngĕrĕ. *Joindre, unir.* Jŭngĭmŭs hōspĭtĭŏ dĕxtrās, ēt tĕctă sŭbīmŭs. *V.* Mōrtŭă quīn ētĭām jūngēbāt cōrpŏră vīvīs. *Id.* SYN. Cōnjŭngŏ, cōpŭlŏ, cōmmittŏ, nēctŏ, ānnēctŏ, cōnnēctŏ, ădjŏ, ădmŏvĕŏ, āpplĭcŏ, ădjĭcĭŏ, mīcĕŏ, *qqf.* āllĭgŏ, lĭgŏ. ‖ — ōscŭlă, āmplexŭs. *O.* et *V. Fl. Voy.* Osculor. ‖ *Atteler ensemble.* Ēt quātŭŏr aūsŭs Jŭngĕre equōs. *V.* Jŭngĕ pārēs. *Id.* Dīsjectōsquĕ rĕdēgĭt equōs, jūnxĭtquĕ trēmentēs. *Lr.* (V, 405). SYN. Jŭgŏ. ‖ *Fermer.* Vēlă tēgānt rīmās, jūnge ōstĭă. *J.* (9, 105). Vūlnĕră dōctūm Jŭngĕrĕ. *St. Voy.* Claudo. ‖ *Continuer, rendre continu.* Jŭngĕ, pŭĕr, cўăthōs. *St.* Tūnc lōngōs jūngĕrĕ fīnēs Āgrōrūm. *L.* SYN. Cōntĭnŭŏ. ‖ *Au fig. Unir par le mariage.* Cuī sĕ pūlchră vīrō dīgnētŭr jūngĕrĕ Dīdō. *V.* Cōnnŭbĭŏ jūngām stăbĭlī. *Id.* Jŭngĕrĕ tædās. *St. Voy.* Conjugium. ‖ *Unir par l'amitié, par une alliance, etc.* Pācem hānc ætĕrnō fœdĕrĕ jūngās. *V.* Ēt tĕ... Lătīnō Jūngēmŭs rēgī. *Id.* Ūnāquĕ nōs sĭbi ŏpĕra āmīcōs jūngĭt. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 32). Jūngāmŭs āmōrēs. *Tib.* (I, 9, 76). SYN. Cōnjŭngŏ, cōmpŏnŏ, *qqf.* sānciŏ, fœrĭŏ. ‖ *Ajouter des paroles.* Jŭngĕt vix trĭă vērbă pŭĕr. *M.* (VI, 54). Ūrgēbāt jūngēns cōnvĭtĭă lĭnguæ. *Sil.* ‖ *qqf. n. S'unir.* Mēdĭās īllīs ŏppōnĕrĕ tūrmās, Nē cāstrīs jūngānt, cērta ēst sēntēntĭă Tūrnō. *V.* (*Æ.* X, 240).

Au pass. Jŭngŏr. *Être uni, s'unir.* Rāmōs Crēscendō jŭngī. *O.* Jŭngĭtŭr hērōŭs cūm brĕvĭŏrĕ mŏdō. *Id.* SYN. Cōnjŭngŏr, cōpŭlŏr, cōmmittŏr, cōnnectŏr, cōălēscŏ, cŏĕŏ, cōnvĕnĭŏ. ‖ *S'accoupler.* Jūngēntŭr jām grўpēs equīs. *V.* SYN. Cŏĕŏ. ‖ *Au fig.* Ēt fœdĕrā jūngī. *V.* Tĭbĭ jūngĕrĕr ūnī. *O.*

Jūnĭădēs, æ. *m. Fils ou descendant de Junius Brutus.* Jūnĭădæ pātrī īnfĕrĭās mīsĕrĕ sēpŭlchrō. *Aus.* (*Idyl.* 11, 37).

Jūnĭŏr. *Voy.* Juvenis.

Jūnĭpĕrŭs, ī. *f. Genièvre, arbuste.* Jūnĭpĕrī grăvīs ŭmbrā, nŏcēnt ēt frūgĭbŭs ŭmbræ. *V.* (*Id E.* 7, 53).

Jūnĭŭs, lī. *m. Prénom d'une famille romaine : Junius Brutus, etc.* ‖ (*s. ent.* mensis). *Le mois de juin.* Jūnĭŭs ēst jūvĕnŭm, quī fŭlt āntĕ sēnŭm. *O.* Ēt quī sōlstĭtĭō sūă tēmpŏră jūnĭŭs īnfĕrt. *Aus.* (*Eclogar.* Ubi multa. Cf. *Ovid. Fast.* VI, *init.*, et *Fest.*). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De juin.* Jūnĭă, quīntĭlēm scāndens, trăhĭt ōrbĭtă mēnsĕm (*Anthol.* II, p. 397).

Jūnix, īcis. *f. Genisse.* Tōt tĭbĭ quum īn flāmmā jūnīcum ōmentă lĭquescānt. *Pers.* (2, 47). Vīdi ĕgŏ cērnŭăm Jūnīcēm grăvĭdām. *Sev. Sanct.* (*Carm. Buc.* 62. Adde *Pl. Mil.* II, 3, 33). *Voy.* Vacca.

Jūnō, ōnis. *f. Junon, fille de Saturne, sœur et femme de Jupiter, présidait à l'air, aux mariages, aux accouchemens sous le nom de* Lucina, *aux richesses sous celui de* Moneta. Cōnscĭă sit Jūnō sācrīs præfēctă mărītis. *O.* Vī sŭpĕrūm, sævæ mĕmōrēm Jūnōnis ŏb īrăm. *V.* SYN. Sātŭrnĭă, *qqf.* Jŭgă, Lūcīnă, Mōnētă. EP. Rēgĭă, pŏtēns, sŭpĕrbă, sævă, īnīquă, immītis. PPH. Sātŭrnĭă Jūnō. Jŏvĭs cōnjŭx, ŭxŏr. Jŏvis ēt sŏrŏr ēt cōnjŭx. Germānă Tōnantĭs. Sātŭrnī *ou* Sātŭrnĭă prōlēs. Cōnsōrs Jŏvis. Cœlĭcŏlūm rēgīnă. Nūptă sŏrōrquĕ Jŏvĭs. Sŭi gĕrmānă mārītī. Māgnī mātrōnă Tōnantĭs. Dēărūm prīncĕps. ‖ — īnfĕrnă, īnfĕră. *Proserpine.* Jūnōnī īnfĕrnæ dictŭs sācĕr. *V.* (Et *Stat. Silv.* II, 1, 147). *Voy.* Proserpina. ‖ *qqf. Au plur.* Quāmvīs Sātŭrnĭs, Jūnōnĭbŭs ēt Cўthĕrēis. *Prud.* (*Apoth.* 257).

Jūnōnālĭs, ĕ. *De Junon.* Jūnōnālĕ lĕgēs tēmpŭs. *Ovid.*

Jūnōnĭcŏlă, æ. *m. f. Qui adore Junon.* Ădsĕnĕm Tātĭūm Jūnōnĭcōlăsquĕ Fălĭscōs. *O.*

Jūnōnĭgĕnă, æ. *m. Fils de Junon : Vulcain.* Jūnōnĭgĕnæquĕ mărītō Fūrtă tōrī. *O.*

Jūnōnĭŭs, ă, ŭm. *De Junon.* Vĕrĕōr quō sē Jūnōnĭă vērtānt Hōspĭtĭă. *V.* Jūnōnĭă vīrgŏ. *St.* Jūnōnĭĕ Māvōrs. *Aus.*

Jūpĭtĕr, Jŏvĭs. *m. Jupiter, fils de Saturne et d'Ops, souverain des hommes et des dieux, partagea l'empire avec ses deux frères, donna la mer à Neptune, les enfers à Pluton, et se réserva le ciel et la terre.* Jūpĭtĕr, hōspĭtĭbŭs nām tē dărĕ jūrā lŏquūntŭr. *V.* Āb Jŏvĕ principĭŭm, Mūsæ; Jŏvĭs ōmnĭă plēnă. *Id.* SYN. Sātŭrnĭŭs, Tōnāns, Dīespĭtĕr, Pătĕr, Gĕnĭtŏr, Dĕŭs, Nūmĕn. EP. Sūmmŭs, māgnŭs, pŏtēns, ōmnĭpŏtēns, ŏptĭmŭs, māxĭmŭs, etc. PPH. Pătĕr ōmnĭpŏtēns. Dēōrūm, dĕūm, cœlĭcŏlūm, sŭpĕrūm rex, pătĕr, sātŏr, rēctŏr, dux. Ŏlўmpī rēctŏr, rex, rēgnātŏr, mŏdĕrātŏr. Rēxquĕ pātĕrquĕ dĕūm. Īllĕ pătĕr rēctŏrquĕ dĕūm. Dīvūm pătĕr ātque hŏmĭnūm rex. Hŏmĭnūm sātŏr ātquĕ dĕōrūm. Dictæus rex. Ætherĭŭs, Tārpēĭus pătĕr. Sērvātŏr ŏlўmpī. VERS. Ō pătĕr, ō hŏmĭnūm dīvūmquĕ ætĕrnă pŏtēstās. *V.* Quī rēs hŏmĭnūmquĕ dĕūmquĕ Ætĕrnīs rĕgĭs ĭmpĕrĭīs, ēt fŭlmĭnĕ tĕrrēs. *Id.* Ō māgnæ quī mœnĭă prōspĭcĭs ūrbĭs, Tārpēĭă dē rūpĕ tŏnāns. *L.* Rēgēs ĭn īpsōs ĭmpĕrĭum ēst dĕī Cūnctă sŭpĕrcĭlĭŏ mŏvēntĭs. *H.* Tēmpŏră rērūm Cōnstĭtŭĭt māgnī quōndām fābrĭcātŏr ŏlўmpī. *Manil.* Tārpēĭæ vĕnĕrāndĕ rēctŏr aūlæ. *M.* Cūr dĕxtră, dīvūm rēctŏr ātque hŏmĭnum, văcāt? *Sen.* Dŏmĭnŭs cœlī dīvūmquĕ pătĕr. *Id. Voy.* Deus. ‖ Prōh Jūpĭtĕr, *ou* Jūpĭtĕr! *Formule d'exclam.* Prōh Jūpĭtĕr ĭbĭt! *V.* Dōctĭs, Jūpĭtĕr! ēt lăbōrĭōsīs. *Cat.* (1, 7. Adde *Pl. Merc.* V, 2, 24). ‖ Jŏvĭs stēllă. *Constellation.* Sūb Jŏvĕ tēmpĕrĭēs, ēt nūnquām tūrbĭdŭs āēr. *L.* (X, 207). Fēlĭcēsquĕ Jŏvis stēllæ. *Pp.* (IV, 1, 105. Cf. *Cic. N. D.* 1, 15). ‖ *Air, état de l'atmosphère.* Mātūrīs mĕtŭēndŭs Jūpĭtĕr ūvīs. *V.* Mānēt sŭb Jŏvĕ frīgĭdŏ Vēnātŏr. *H.* Frĕmĕrēt sævă quūm grāndĭnĕ vērnŭs Jūpĭtĕr. *J.* (5, 79). Dūm pĕrāgĭt vērnŭm Jŏvĭs ĭncōnstāntĭă tēmpŭs. *Calp.* (5, 45). PHR. Nēc fŭĕrĭt vārĭāntĕ dĕō mūtābĭlĕ cœlŭm. *Calp. Voy.* Æther. ‖ — æquōrĕŭs. *Cl. Neptune. Voy.* Neptunus. ‖ — Stўgĭŭs, Tārtārĕŭs, Ĕlўsĭŭs, nĭgĕr, etc. *Pluton.* Sācrā Jŏvī Stўgĭŏ (perfĭcere). *V. Voy.* Pluto. ‖ *Au pl. et au fig.* Rēpĕntæ ŭt ēmōrĭāntŭr hūmānī Jŏvēs. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 26).

Jūppĭtĕr. *Comme le précédent.* (Sic exhibent multi vetusti numi, lapides, codices. Quod tuentur *Manut.* et *Cellarius;* improbant *Rupert.* ad *Juv.* 5, 79, et *Dausquius*).

† Jūrāndŭm, ī. *n. Serment.* Quĭă, sī fŏrte ŏpŭ'sĭt ăd hĕrūm jūrāndūm mĭhĭ. *Ter.* (*And.* IV, 3, 13. *Jurandum* pro *jurando*, antique. *Ff. Donat.* Adde *Ad.* II, 1, 11, ubi pleriq. leg. *jusjurandum*). *Voy.* Jusjurandum.

Jūrāndŭs, ă, ŭm. *Par qui l'on doit jurer.* Jūrāndāsquĕ tŭŭm pĕr nōmĕn pōnīmŭs ārās. *H.* Dīs jūrāndă pălŭs. *O.*

† Jūrātŏr, ōris. *m. Témoin ou juge assermenté; censeur.* Cēnsūs quūm sūm, jūrātōrī rēctē rătiōnēm dēdī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 30. *Id. Pœn. prol.* 58).

Jūrātŭs, ă, ŭm. *Juré, confirmé par serment.* Hŏstēs nēmpĕ mĕōs scĕlĕrī jūrātă nĕfāndō Sācrāmēntă tĕnēnt. *L.* Jūrātŭmquĕ Jŏvī fœdŭs. *Sil.* || *Invoqué par serment.* Nēc tē jūrātă rĕdūcūnt Nūmĭnă. *O.* Jūrātă Sŭpĕrīs ŭndă. *Sen.* (*Ag.* 755). || 2. *act. Qui a prêté serment, engagé par serment, assermenté.* Pĕr sānctŭm jūrātŭs dīcăt Ŏsīrĭm. *H.* Scīs tămĕn, ĕt lĭquĭdō jūrātŭs dīcĕrĕ pōssēs. *O.* Quī mĭhī jūrātŭ'st sēse hŏdīe ārgēntŭm dārĕ. *Pl.* (*Pers.* III, 2, 2, Cf. *Charis.* 3, 233. Ludit in ambiguo sensu *Turpil.* apud *Diom.* 1, 397). || *Conjuré.* Īlla ĕădĕm nōbis jūrātŭs in ārmă. *O.* Ēxit in ūnŭm Plēbs fĕrrō jūrātă căpŭt. *St.* SYN. Cōnjūrātŭs.

Jūrĕ. *Voy.* Jus.

Jūrĕcōnsŭltŭs. *Comme* Jurisconsultus.

Jūrĕă, æ. *f.* (*s. ent.* placenta). *Sorte de pâtée pour les chiens.* Quāsĭ jūrĕam ēssĕ jŭs dēcĕt cōllўrĭcŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 17).

Jūrgĭŭm, ĭī. *n. Débat judiciaire, chicane.* Nūllă fōrō răbĭēs, aūt strictæ jūrgĭă lēgĭs. *St.* (*Silv.* III, 5, 87. *Ib.* IV, 4, 39). Tūrbĭdă prōlătĭs tăcŭērūnt jūrgĭă rēbŭs (*Ad Pison.* 74). *Voy.* Lis. || *En gén. Querelle, dispute.* Jūrgĭă præcĭpŭē vīnō stĭmŭlātă căvētō. *O.* Ēt ĭrrĭtă jūrgĭă jăctās. *V.* Lătro ĭncĭtātŭs, jūrgĭī causam întŭlĭt. *Ph.* Mīlēs tĕndĕre ĭndĕ ăd jūrgĭŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 1, 12). SYN. Rīxă, lis, cērtāmĕn, dīscordĭă. *Voy.* Rixa, Convitium.

Jūrgō, ās, ārĕ, *et* Jūrgŏr, āris, ārī. *d. Quereller.* Cĕdŏ, quĭd jūrgābĭt tĕcūm? *Ter.* (*And.* II, 3, 15). SYN. Rīxŏr, ăltercŏr, lĭtīgō, cōntendō, cērtō. *Voy.* Rixor, Convitior.

Jūrĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Juridique.* Cōtĕ ĕx jūrĭdĭcă cuī vīx rūbīgō rĕcēssĭt. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 1, 31). || *Subst. m. Juge.* Flēntēs Eūrўdĭcēn jūrĭdĭcī sēdēnt. *Sen.* (*H. Fur.* 581). *Voy.* Judex.

Jūrisconsŭltus ou Jūrĕconsŭltus, ī. *m. Jurisconsulte.* Jūrisconsŭltŭs, Pārēt, nōn pārēt, hăbēbŏ. *Petr.* (*Sat.* 137). Jūrisconsŭltō, cui vīvăt ădŭltĕră cōnjŭx. *Aus.* (*Epig.* 89). Cōnsŭltŭs jūrīs ĕt āctŏr. *H.* SYN. Jūrispērītŭs. PHR. Jūrīs prūdēns, intĕrprĕs. Cōnsŭltissĭmŭs æquī. Jūrĕ mădēns.

† Jūrisŏnŭs, ă, ŭm. *Qui cite souvent les lois.* Jūrisonæ famōsă stīpendĭa linguæ (*Antholog.* 1, p. 515).

Jūrispērītŭs, ī. *m. Jurisconsulte.* Jūrispērītŏs cōnsŭlĭt: nēmo ēxpĕdĭt. *Ph.* || † Jūrĕpērītŭs. *arch.* (*Lucil.* apud *Charis.* 1, 62.)

Jūrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Jurer, faire serment.* Nōn ĕgŏ jūrāvī; lēgī jūrāntĭă vērbŏ. *O.* Nūllă vīrō dēĭcĕps jūrāntī fēmĭnă crēdăt. *Cat.* (64, 143). SYN. Jūrāndō fĭdĕm dō. Sācrāmēntŭm, jūsjūrāndŭm dō, dīcŏ. Jūrāndō, dictīs ăffīrmŏ, cōnfīrmŏ. || *act. Jurer par, prendre à témoin.* Dī cūjŭs jūrārĕ tĭmēnt ĕt fallĕrĕ nūmĕn. *V.* Jūrārēt nĕ quōs ĭnscīă lĭnguă dĕōs. *O.* Căptīvīs ĕtĭăm jūrārĕ Thēbīs. *St.* SYN. Ādjūrō, tĕstŏr, ătĕstŏr. PPH. Pĕr dĕōs, pĕr nūmĭnă jūrō. Dĕōs tĕstēs ădhĭbĕō. || *Formules de serment.* Tĕrrăm, mărĕ, sīdĕră jūrō. *V.* Pĕr sīdĕră jūrō. Sīdĕră tĕstŏr. Cœlum hŏc ĕt cōnscĭă sīdĕră tĕstŏr. Tĕstŏr ūtrŭmquĕ căpŭt. Ēt nōn vĭŏlābĭlĕ vēstrŭm Tĕstŏr nūmĕn, ălt. Tĕstŏr, cāră, dĕōs, ĕt tē, gērmānă, tŭŭmquĕ Dūlcĕ căpŭt. Pĕr căpŭt hŏc jūrō. Pĕr sīdĕră tĕstŏr. Pĕr sŭpĕrōs ătque hŏc cœli spīrābĭlĕ lūmĕn. Fătă pĕr Ænææ jūrō, dĕxtrāmquĕ pŏtēntĕm. Ādjūrō Stўgĭī căpŭt ĭmplăcābĭlĕ fōntīs. *Id.* Pĕr tŭă jūrārī sācră căpŭtquĕ tŭŭm. *M.* Nĕ vīvām, nĭsĭ tē, Dŏmĭtī, pĕrmittŏ lĭbĕntĕr. Dispĕrĕām sī tŭ... Dīgnŭs ĕs. *Id. Voy.* Væ. || — ĭn vērbă. *Jurer d'après une formule prescrite.* Nūllĭŭs ădūltŭs jūrārĕ ĭn vērbă măgīstrī. *H.* || *Affirmer.* Bœōtum ĭn crāssō jūrārēs ærī nătūm. *H.* Ūt īllūm Jūrāssēs fēssōs mŏdŏ dīsjūnxīssĕ jŭvēncōs. *O.* SYN. Ăffīrmŏ. || *Jurer avec, conspirer.* Nōn ĕgŏ cūm Dānăīs Trōjānam ēxscĭndĕrĕ gēntĕm Aūllĭdĕ jūrāvī. *V.* Ĭn mē jūrārūnt sōmnŭs, vēntūsquĕ, fĭdēsquĕ. *O.* Cērtæ jūrānt ĭn vōtă sŏrōrēs. *St.* SYN. Cōnjūrō, cōnspīrō.

1. Jūs, jūris. *n. Droit, justice.* Cāvĭmŭs, ēt dŏmĭnī jūs ōmnĕ rĕmīsĭmŭs ægrō. *M.* (I, 102). Nūllăquĕ călcātī jūrĭs vēstĭgĭă rēstānt. *Cl.* SYN. Jūstŭm, jūstĭtĭă, æquŭm, æquĭtās. EP. Sānctŭm, sācrŭm, lēgĭtĭmŭm, ĭnvĭŏlātŭm, rĭgĭdŭm, vērēndŭm. || *Lieu où l'on rend la justice : aller ou appeler en justice.* Ĭn jūs, ō fāllāx ătque ĭnfĭdĭātŏr, ĕāmŭs. *M.* (I, 114). Ĭn jūs vŏcō tē. Nōn ĕŏ. *Pl.* (*As.* II, 4, 74). Ĭn jūs ămbŭlā. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 43). Pūpĭllum ăd jūră vŏcāntĕm. *J.* (15, 135). *Voy.* Forum. || *Droit écrit, lois.* Jūs ăncĕps nōvī, cāŭsās dēfēndĕrĕ pŏssŭm. *H.* Quī jūrīs nōdōs ĕt lēgum ænīgmătă sōlvăt. *J.* (8, 50). Jūrā dăbăt lēgēsquĕ vīrīs. *V.* Ēt quōd nātūrā rĕmīttĭt, ĭnvĭdă jūrā nĕgānt. *O.* SYN. Lēx. PPH. Lēgŭm jūrā. Jūrīs lēgēs, decrētă. || *Autorité, pouvoir.* Sēd rĭgĭdŭm jūs ĕst ĕt ĭnēvītābĭlĕ mōrtīs. *O.* Cūrrūs rōgăt īllĕ pātĕrnōs, Ĭnquĕ dĭĕm ăllpēdŭm jūs ĕt mŏdĕrāmĕn ĕquōrŭm. *Id.* SYN. Ĭmpĕrĭŭm, pŏtēstās, lĭcēntĭă, făcūltās, vīs. || — ēst. *Il est juste.* (*Pl. Pers.* I, 3, 26.) || — pĕtŏ. *Demander une chose.* (*Pl. Ps.* V, 2, 16.) || — sūmmŭm. *La justice rigoureuse, le droit strict.* (*Ter. Heaut.* IV, 5, 48.) || Jūrĕ *abl. pris adv.* Jūrĕ dămŭs pœnās. *O.* Nōnne ĭgĭtŭr jūrĕ ăc mĕrĭtō vĭtĭa ūltĭmă fictŏs Cōntēmnunt Scaūrōs? *J.* (2, 34). *Voy.* Merito.

2. Jūs, jūris. *Jus, sauce.* Sēmēsŏs pīscēs tĕpĭdūmquĕ lĭgurĭērĭt jūs. *H.* Quō pācto ēx jūre hĕstĕrnō pānem ātrŭm vōrēnt. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 17). Quāsĭ quum ūnă mūltă jūrā cōnfūndĭt cŏcŭs. *Pl.* (*Most.* I, 2, 120). Gāllĭnæ jūrā vĕtŭstæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 487). SYN. Pīnguĕ, ūnctăm, dŭlcĕ, tĕpĭdŭm. *Voy. le suiv.*

Jūscĕllŭm, *et* Jūscŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Jus 2. Plūs jūscĕllă cŏquī, quām mĕă jūrā, vălēnt. *Fort.* (*Carm.* 6, 10, 18).

Jūssī. *parf. de* Jubeo.

Jūsjūrāndŭm, jūrisjūrāndī. *n. Serment.* Fĭdem ăllīgāvīt jūrējūrāndō sŭăm. *Sen.* (*Troad.* 609). Măne : ārbĭtrātū tuō jūsjūrāndŭm dăbŏ. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 50). Ēt frauděm jūrĕ tŭērī Jūrāndō. *J.* (13, 201). Quĭd prōdēst jūrāndī fōrmŭlă jūris?

O. Jūrāndō jūrĕ mălām quærūnt rĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 63). SYN. Săcrāmēntūm, *qqf.* jūrāndŭm. ‖ † *Au plur.* Jūrājūrāndă. (*Pacuv.* apud *Fest.* in *Manticularum.*)

† Jūssĭō, ōnis. *f. Ordre.* Sĕd jūssĭōnĕ quām pŏtēstās prōtŭlit. *Prud.* (*Peri.* 2529). Rēgĭă præclārās ērēxit jūssĭō mōlēs (*Anthol.* I, p. 482). *Voy.* Jussum.

Jūssō. *arch. pour* Jussero. Cētĕrā, quā jūssō, mĕcūm mănŭs înferāt ārmā. *V.*

Jūssŭm, ī. *n., et* Jūssŭs, ūs. *m. Ordre, commandement.* Împĕrĭō lætī pārēnt, ăc jūssā făcessūnt. *V.* Ōrā dĕī jūssū nōn ūnquām crēdĭtă Teucrīs. *Id.* Sīc vĭctrīx jūssĭquĕ pŏtēns. *O.* Tăcĭtās, sĕd jūssū nūmĭnĭs, ūndās. *St.* SYN. Împĕrĭum, māndātŭm, præcĕptŭm.

Jūssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Jubeo. *Ordonné.* Errōrem jūssæ, nōn scĕlŭs, ĕssĕ fŭgæ. *O.* Jūssās pĕtĭt ōcĭŭs ōras. *V. Fl.* Hūc tū jūssōs ădspĕrgĕ săpōrēs. *V.* Gūttă quŏque ĕx ŏcŭlis, nōn nīsĭ jūssă, cădĭt. *Pp.* (IV, 1, 144). ‖ *Qui a reçu un ordre.* Haūd sĕcŭs ac jūssī făcĭunt. *V.* Ēt lāxās scīrĕt dărĕ jūssŭs hăbēnās. *Id.*

Jūssŭs, ūs. *m. Voy.* Jussum.

Jūstă, ōrŭm. *n. pl. Derniers devoirs.* Hānc, quĭă jūstă fĕrūnt, dīxĕrĕ fĕrālĭă lūcĕm. *O.* Jūstă pĕrsōlvī pātrī. *Sen.* (*OEd.* 998). SYN. Dēbĭtă. *Voy.* Exsequiæ.

Jūstĕ. *adv. Justement.* Ūt mĕă nĕc jūstĕ, quōs ōdĭt, păgĭnă lædĭt. *M.* (VII, 11. Adde *Sen. Oct.* 580). Jūstĭŭs ĭllĕ tĭmĕt. *O.* Rĕpрĕhēndī jūstĭŭs. *H.* SYN. Jūrĕ. *Voy.* Merito.

Jūstī. *sync. pour* Jussisti. (*Ter. Eun.* I, 2, 15.)

Jūstĭfĭcō, ās, ārĕ. *Eccl. Rendre juste, effacer les péchés.* Quă fĭūnt hŏmĭnēs jūstĭfĭcāntĕ bŏnī. *Prosp.* (*Epig.* 86, 8, nempe gratia). Dămnāntem ēlātos, sălvāntĕm jūstĭfĭcātōs (*Ib.* 28, 7). Băptīsmātĕ jūstĭfĭcātŭs. *Prud.* (*Apot.* 950).

Jūstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui agit justement.* Jūstĭfĭcām nōbīs mēntem āvĕrtĕrĕ dĕōrum. *Cat.* (64, 407).

Jūstīnă, æ. *f. Nom de femme.* Nāvĭă sĕx cўăthīs, sĕptĕm Jūstīnă bĭbātŭr. *M.* (I, 72). ‖ *Nom d'une sainte.* Ēt Jūstīnă sīmŭl cōnsŏcĭāntŏ Thĕclă. *Fort.* (III, 288).

Justīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sēxcēntī cœnānt ă tĕ, Jūstīnĕ, vŏcātī. *M.* (XI, 66).

Jūstĭtĭă, æ. *f. Justice, équité.* Sānctŭs hăbĕrī Jūstĭtĭæquĕ tĕnāx fāctis dictīsquĕ mĕrērīs. *J.* (8, 24). Jūstĭtĭăquĕ dĕdĭt gēntēs frēnārĕ sŭpĕrbās. *V.* Jūstĭtĭa ūtĭlĭbŭs rēctŭm præpōnĕrĕ suādĕt. *Cl.* SYN. Æquŭm, jūs, jūstŭm, rēctŭm, fĭdēs. EP. Æquă, pĭa, săcrā, sĕvērā, rĭgĭdă, ĭnvĭŏlātă. PHR. Jūris āmŏr, cūrā. Jūstī, æquī, rēctī cūrā, rĕvērēntĭă. Animŭs æquī tĕnāx, sērvantissĭmŭs. ‖ *La Justice personnifiée.* Extrēmā pĕr ĭllōs Jūstĭtĭa excēdēns tĕrris vestĭgĭă fēcit. *V.* Ēt crīnĕ sōlūtō Jūstĭtĭă. *Petr.* (*Sat.* 124. Adde *Sen. Oct.* 398). SYN. Āstræă, Vīrgō, Thĕmĭs. EP. Sānctă, cāstă, prīscă, ăntīquă. PHR. Jām rĕdĭt ēt Vīrgō. *V.* Quæ rēxit sæcŭlă prīscă Jūstĭtĭă, rūrsŭsque ĕădĕm lābentĭă fŭgīt. *Manil.* Aūrĕă pācātī rĕgĕrēs quūm sæcŭlă mūndī, Jūstĭtĭa, ĭnvĭŏlāta mălīs, placidissĭmă Vīrgō. *German.* ‖ *qqf. Douceur, bonté.* Ūt meæ stūltĭtĭæ ĭn jūstĭtĭă tuă sĭt ălĭquĭd præsĭdĭ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 33). *Voy.* Injustitia, Justus.

Jūstĭtĭŭm, ĭī. *n. Vacances des tribunaux.* Clāūsāquĕ jūstĭtĭō trīstī fŏrā. *L.* Fĕrālĕ pĕr ūrbĕm Jūstĭtĭŭm. *Id.* PHR. Sī quāndō jūdĭcĕ fēssō Türbĭdă prōlātīs tăcŭĕrūnt jūrgĭă rēbūs (*Ad Pison.* 74). ‖ *En gén. Repos, interruption.* Tēmplĭquĕ frŭūntŭr Jūstĭtĭō (vates). *L.* ‖ *qqf. Deuil public.* Ārcīs jūstĭtĭŭm trīstĕ tўrānnĭcæ. *Prud.* (*Cath.* 653, nempe deletus Pharaonis exercitus. Eo sənsu *Sid. Epist.* II, 8).

Jūstŭm, ī. *n. Le juste, la justice.* Ūtĭlĭtās jūstī prŏpĕ mātĕr ĕt æquī. *H.* Ārmă tĕnēntī Ōrānĭă dăt, quī jūstă nĕgăt. *L.* SYN. Æquŭm, jūs. ‖ *Ce qui convient, ce qui est dans la mesure ; souv. avec un compar. Qui excède la mesure, trop.* Ēt ĭlquĭdŏ prætĕr jūstŭm. *Lr.* (IV, 1234). Plūs jūstō vĕhĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 115). Plūs jūstō plăcĕāt. *H.* Ūltĕrĭus jūstō. *O.* SYN. Æquŭm, æquō.

Jūstŭs, ă, ŭm. *Juste, qui aime la justice.* Mīrāntŭr jūstīquĕ sĕnēs, trĕpĭdæquĕ pŭēllæ. *O.* Quō jūstĭŏr ăltĕr Nēc plĕtātĕ fŭīt. *V.* Jūstissĭmŭs ūnŭs Quī fŭīt ĭn Teucrīs. *Id.* SYN. Æquŭs, plŭs, sānctŭs, cāstŭs. PHR. Jūstĭtĭæ, jūstī, æquī ămāns, cūstŏs, cŭltŏr, tĕnāx ; sērvātŏr, ŏbsĕrvantissĭmŭs. Lēgŭm sērvātŏr ĕt æquī. PHR. Tāntă ĭbī ēst rēcti rĕvĕrēntĭă, Cæsăr, ĕt æquī, Quāntă Nūmæ fŭĕrāt. *M.* Haūd ĭllō quīsquām sē jūstĭŏr ēgit. *Grat.* ‖ *Équitable, fondé, légitime.* Quōs jūstŭs ĭn hōstĕm Fĕrt dŏlŏr. *V.* Nām, nīsĭ jūstă tŭa ēst, jūstă quĕrēlă mĕa ēst. *O.* SYN. Æquŭs, lēgĭtĭmŭs, dīgnŭs, mĕrĭtŭs. ‖ *Qui a la mesure requise, entier, complet.* Sīnĕ quā mīhī nūllŭs Vērbă pŏtēst, jūstōs aūt rĕpĕrīrĕ pĕdēs. *Tib.* (II, 5, 111). Quūm jūstōs nātūră pĕrēgērĭt ānnōs. *O.* Lăbānt jūstō sīnĕ pōndĕrĕ nāvēs. *Id.* Vĕnĭēt jūstūm pūgnæ, ne ārcēssĭtĕ, tēmpŭs. *V.* Ĭpsĕ tĭbī jūstă cœlī plūs pārtĕ rĕlinquĭt. *Id.* SYN. Æquŭs, ăptŭs, ĭdōnĕŭs, tōtŭs, ĭntĕgĕr. ‖ *Qui est dans la règle, régulier.* Sĕd jūstōs quærīs ĭn hōstĕs Rēctă frōntĕ vĕnīt. *L.* ‖ *Qui est selon l'usage, le rit.* Nōmĭnă cārōrŭm jām cōndĭtă fūnĕrĕ jūstō. *Aus.* (*Parent. præf.* 1). *Voy.* Justa. ‖ *Doux, bienveillant ; favorable.* Ūt sēmpĕr tĭbī Ăpŭd mĕ jūsta ēt clēmēns fŭĕrīt sērvĭtŭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 9). Ădspĭcĭūnt ŏcŭlis sŭpĕrī mortālĭă jūstīs. *V.* SYN. Æquŭs, etc. *Voy.* Benignus, Injustus. ‖ Jūstī, ōrŭm. *Eccl. Les justes.* Vĭă pāndĭtŭr ārdŭă jūstīs. *Prud.* (*Cath.* 1512. Adde *Juvc.* III, 6 ; *Alcim.* III, 285).

Jūtūrnă, æ. *f.* (Ἰουτοῦρνη). *Juturne, fille de Daunus et sœur de Turnus, devint une divinité des Romains.* Dīscĕ tŭŭm, nĕ mĕ ĭncūsēs, Jūtūrnă, dŏlōrĕm. *V.* ‖ Jūtūrnæ fōns. *Source à Rome, près du temple de Castor.* Quis fōntĕ Jūtūrnæ, rĕlictīs Ūbĕrĭbŭs, nĕgĕt ēssĕ pāstŭm ? *St.* (Adde *Ov. Fast.* I, 708. Cf. *Varr. L. L.* I, 10).

Jūtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Juvo. Sālvĕ, prōgēnĭē tĕrrās jūtūrā sălūbrī. *Juvc.* (I, 85). Rēctāquĕ Pallădĭæ băccæ jūtūrā săpōrēm. *Col.* (10, 121).

† Jūvāmĕn, ĭnis. *n. Secours.* Fĕrt hæmŏptўsĭcīs cūm pōscă sūmptă jūvāmĕn. *Macer* (*de Bæton.*).

Jūvāt. *unip. Voy.* Juvo.

Jūvĕnālis, ĕ. *Voy.* Juvenilis. ‖ *Subst. m. Juvénal, poète satirique de Rome.* Cūm Jūvĕnālĕ mĕō quæ mē committĕrĕ tēntās. *M.* (VII, 25). Nĕc Türnŭs pŏtĭor, nĕc Jūvĕnālis ĕrīt. *Rutil.* (I, 604).

Jūvĕncă, æ. *f. Génisse.* Immĕmŏr hĕrbārum quōs ēst mīrātă jūvĕncă. *V.* Întacta cērvicĕ jūvĕncās. *Id.* SYN. Jūnix, būcŭla, vĭtŭla, etc. *Voy.* Vacca. ‖ *Jeune fille.* Graiă jūvenca vĕnit. *O.* (*Her.*

5, 117. *Gloss. Placid.* Juvencam, *juvenem puellam*).

Jŭvĕncŭs, ī. *m. Jeune taureau.* Tempŏrĕ dīffĭcĭlĕs vĕnīunt ăd ărārtă jŭvĕncī. *O.* Măctāssĕnt bīs quinquĕ jŭvĕncōs. *Id.* Vălĭdīs tĕrrām prōscindĕ jŭvĕncīs. SYN. Taŭrŭs, bōs. *Voy.* Bos. || *qqf. Cuir.* Nĕc pŭdŏr ēmĕrĭtō clўpĕŭm vēstīssĕ jŭvĕncō. *St.* SYN. Taŭrŭs. *Voy.* Corium. || *Jeune homme.* Tē sŭīs mātrēs mētŭŭnt jŭvĕncīs. *H. Voy.* Juvenca. || *en gén. Jeune.* Ĕquŭs flōrēntī ætātĕ jŭvĕncŭs. *Lr.* (V, 1073). || *Juvencus, poëte chrétien d'Espagne.*

Jŭvĕnēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir jeune, acquérir la force de la jeunesse.* Quī lārgīs jŭvĕnēscĭt hĕrbis (vitulum). *H.* SYN. Ădŏlēscŏ. || *Redevenir jeune.* Pўlĭūs jŭvĕnēscĕrĕ pōsset. *O.* His tĕ, Mæcēnās, jŭvĕnēscĕrĕ pōssĕ dĕcēbat (*In Obit. Mœcen.* 111). || *Au fig.* Ātrītō cōgŭnt jŭvĕnēscĕrĕ sāxō (gladios). *St.* Lăcĕrī corpŭs jŭvĕnēscĕrĕ rēgnī. *Cl.* Quō jŭvĕnēscĭt hŭmŭs sĕnĭō fŭgĭēntĕ prŭīnæ. *Arator* (2, 1220).

Jŭvĕnīlĭs *et* Jŭvĕnālĭs, ĕ. *De jeune homme, de la jeunesse.* Sī mihī, quæ quōndām jŭvĕnāli īn cōrpŏrĕ, virtūs Essĕt ădhūc. *V.* (*Æ.* V, 475. Sic legit *Charis.* 1, 108, et habent passim optt. libri. *Prisc.* 4, 631 : « *Juvenalis* et *Juvenilis*, a *Juvenis* deducta. ») Sūmptĭs jŭvĕnālĭbŭs ārmīs. *Id.* Întōnsis căpŭt ēst jŭvĕnīlĕ căpīllīs. *O.* Jŭvĕnīlīă cārmĭnă. *Id.* (*Trist.* II, 339. Alii, *juvenalia*). Ēt sŭbĭtī præcĕps jŭvĕnīlĕ pĕrĭclī. *St.* SYN. *qqf.* Întĕgĕr, vĕgētus. || *compar.* Sīlēnūsquĕ sŭīs sēmpĕr jŭvĕnīlĭŏr ārmīs. *O.* || Jŭvĕnīlĕ. *n. pris adv. En jeune homme.* Ēt ădhūc jŭvĕnīlĕ vāgāntēm. *St.* Ăc jŭvĕnīlĕ călĕns. *Id.* SYN. Jŭvĕnīlĭtĕr.

Jŭvĕnīlĭtĕr *et* Jŭvĕnālĭtĕr. *En jeune homme.* Vēnātum in sīlvās jŭvĕnīlĭtĕr īrĕ Sŏlēbam. *O.* Ingĕnĭō nīmĭum jŭvĕnīlĭtĕr ūsŭs. *Id.* (Alii libb. *juvenaliter*). SYN. Jŭvĕnīlĕ.

Jŭvĕnis ĭs. *m. Jeune homme.* Ĭmbĕrbŭs jŭvĕnĭs, tāndĕm cūstōdĕ rĕmōtō. *H.* Quūm spēs ārrēctæ jŭvĕnŭm. *V.* Ēt vīsæ jŭvĕnī dēcrēscĕrĕ vēstēs. *O.* SYN. Ădŏlēscēns, ĕphēbŭs, pŭbĕr, *qqf.* pŭĕr. EP. Ădūltŭs, aŭdāx, fĕrvĭdŭs, fortis, ănĭmōsŭs, præcĕps, ārdēns, sŭblīmis, ĭndŏcĭlis, ălăcĕr. PPH. Jŭvēntă, flōrĕ jŭvēntæ fīdēns, aŭdāx. Ævi, ætātis flōrĕ vīrēns. Jŭvēntă călĭdŭs. Călĭdō sānguĭnĕ fĕrvēns. Ānnis jŭvēnis. VERS. Ădhūc flōrēntĕ jŭvēntă Fĕrvĭdŭs. *H.* Ævō flōrēntĕ pŭēllæ. *Lr.* Primă flōrēntĕ jŭvēntă. *V.* Flōrēntēs ætātĭbŭs. Primævō flōrĕ jŭvēntæ. Quĭbŭs întĕgĕr ævī sānguis ĭnēst, sōlĭdæquĕ sūō stānt rōbŏrĕ vīrēs. Dūm fŭcĭlĕs ănĭmī jŭvēnŭm, dūm mōbĭlis ætās. Sūpĕrāt dūm lætă jŭvēntās. Dūm mĕlĭŏr vīrēs sānguis dabāt. *Id.* Vigēns primævō flōrĕ jŭvēntæ. *St.* Primis ēt pūbescēntĭbŭs ānnīs. Flōrēntĭbŭs ānnis. Vīx ōră nŏvă mutāntĕ jŭvēntă. *Id.* Dūm vērnāt sānguis, dūm rūgis întĕgĕr ānnŭs. *Pp.* Vĭrĭdī spĕctābĭlis ævō. *Sil.* Jūcundūm quum ætās flōrĭdă vĕr ăgĕrĕt. *Cat.* Pūrpŭrĕō primæ signātŭs flōrĕ jŭvēntæ. *Cl.* Dūm primī flōrĕt tĭbī tēmpŏrĭs ætās. *Tib.* Quō rāpĭtis mĭsĕrōs primæ lānūginis ānnōs? *Pp.* Ăn rērum prūdentĭă mājŏr Ăntĕ pĭlōs vēnīt? *Pers.* Quāmvīs nūnc jŭvēnīlĕ dēcŭs mihī pīngĕrĕ mālās Cœpĕrĭt, ēt nōndūm vicēsĭmă vēnĕrĭt ætās (*Ad Pis.* 248). Ætātis ăllŏs fĕrvŏr hīc primæ răpīt. *Sen. Voy.* Juventa. || Jŭvēnēs. *pl. Les jeunes gens, la jeunesse.* Aŭsŭs ēt ipsĕ mănŭ jŭvēnŭm tēntārĕ labōrēs. *V. Voy.* Juventus. || *f. Jeune fille.* Ănĭmōs ējŭsdēm pŭlchră jŭvēnis cēpĕrăt. *Ph. Voy.* Puella. || *adj. Jeune, de jeune homme.* Ūt pĕtĕrēnt jŭvēnēs quŏquĕ prōtĭnŭs ānnōs. *O.* Jŭvēnēs făcundĭă prætĕrĭt ānnōs. *St.* Mōx jŭvēnēs ăgĭtārĕ jŏcōs. *Pers.* (6, 5). || *comp.* Jūnĭŏr (*sync. de* Juvenior). Quī vēl mēnsĕ brĕvī, vēl tōto ēst jūnĭŏr ānnō. *H.* (Adde *Alcim.* II, 293).

Jŭvĕnŏr, ārīs, ārī. *d. Faire le jeune homme.* Aŭt nĭmĭŭm tĕnĕrīs jŭvĕnēntŭr vērsĭbŭs ūnquăm. *H.* (*Gloss. Philox.* Juvenor, νεωτερίζω).

Jŭvēntă, æ. *f. Jeunesse, jeune âge.* Hūnc dēcŭs ēgrĕgĭŭm fōrmæ mōvĕt ătquĕ jŭvēntæ. *V.* Ēt mēmbră dēcōră jŭvēntæ. *Id.* Hōs tămĕn illĕ mihī dăbăt ætĕrnămquĕ jŭvēntăm. *O.* SYN. Jŭvēntās *ou* jŭvēntūs, *qqf.* lānūgŏ. (Proprie sic differunt, auctore *Placido*, p. 474 : « *Juventus*, juvenum multitudo ; *Juventas*, dea Juventutis ; *Juventa* ipsa nostra ætas est. Sed nostri in plerisque locis aliter posuerunt. » Idem docet *Non.* 5, 42). EP. Primă, primævă, tĕnĕră, mōllĭs, vērnāns, vĭrĭdis, flōrēns, lætă, jūcundă, blāndă ; fĕrvĭdă, ignĕă, aŭdāx, gĕnĕrōsă, ĭmpăvĭdă ; pĕtūlāns, ĭndŏcĭlis, ĭndŏmĭtă, effrēnă, cæcă, præcĕps, ĭncaută, mōbĭlis, sŭblīmis, lāscivă. PPH. Jŭvēnīlis ætās, ārdŏr, călŏr, vĭgŏr, fĕrvŏr. Ānnī jŭvēnīles, flōrēntes, primī, tĕnĕri, jŭvēnes. Ævī flōs, vēr. Ætātis brĕvĕ vēr. Ævum vĭrĭdĕ, flōrens. Jŭvēnīlĕ dēcŭs. Fōrtĭŏr, rōbŭstĭŏr ætās. Mĕlĭŭs ævum. Jŭvēntæ tēmpus, tēmpŏră, spătĭŭm. Flōs vīrēntis ævī. Jŭvēntæ dēcŭs, călŏr, lūmĕn, lŭx. Tĕnĕræ ætātĭs hŏnōrēs. Dēcŏr întĕgĕr ævī. Ætās lāscivă. *Voy.* Juvenis, Lanugo. || *Déesse de la jeunesse.* Ēpŭlāsquĕ dĕōrum Dēt mihī fōrmōsă gnăvă Jŭvēntă mănū. *O.* || *Réunion de jeunes gens.* Nĕc pārcĭt ĭmbĕllis jŭvēntæ Pōplĭtĭbus. *H.* Quĭntĭlĭānĕ, vāgæ mŏdĕrātŏr sūmmæ jŭvēntæ. *M.* (II, 90).

Jŭvēntās, ātĭs. *f. La déesse de la jeunesse.* Ēt pārum cōmīs sĭnĕ tē Jŭvēntās. *H.* (Cf. *Cic. N. D.* 1, 40). SYN. Jŭvēntă, Hēbē. || *Jeune âge.* Fŭgĭt rĕtrō Lævīs jŭvēntās ēt dēcŏr. *H.* Tūm dēmūm pŭĕrīs ævō flōrēntĕ jŭvēntās Ōccĭpĭt. *Lr.* (V, 889). *Voy. le précéd.*

Jŭvēntŭs, ūtis. *f. Réunion de jeunes gens, jeunesse.* Ăt pătĭēns ŏpĕrūm părvōquĕ ăssuētă jŭvēntūs. *V.* Vīsēndī stŭdĭō Trōjānă jŭvēntūs Cīrcumfūsa rŭīt. *Id.* Quīd nōn ēt Sătўrī ēt sāltātĭbŭs āptă jŭvēntūs Fēcērĕ? *O.* Quĭbŭs indētōnsă jŭvēntūs Ĭnvĭgĭlăt. *Pers.* (3, 54). Jŭvēntūs nōmĕn indĭdit scōrto mihī. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 1). SYN. Jŭvēnēs, pŭbēs. PPH. Jŭvēnŭm mānŭs, ăgmĕn, tŭrbă, cŏhŏrs, cătĕrvă, grĕx. *Voy.* Juventa.

Jŭvĕrim. *Voy.* Juvo.

Jŭvĕrnă. *Voy.* Ierne.

Jŭvŏ, ās, jūvī, jūtŭm, jŭvārĕ. *Aider, secourir.* Aŭxĭlĭō tūtōs dīmīttam, ŏpĭbŭsquĕ jŭvābō. *V.* Ēvăllŭīt, nĕquĕ ēŭm jŭvĕre ĭn vūlnĕră cāntūs. Lŭānt pĕccātă, nĕquĕ illōs Jŭvĕrĭs aŭxĭlĭō. *Id.* Quă Māllĭŭs ĭn rĕ Jŭvĕrīt, aŭt quāntīs jŭvĕrīt ŏfficĭīs. *Cat.* (68, 42. Cf. *Juerim*). SYN. Ădjŭvō, aŭxĭlĭŏr, etc. *Voy.* Auxilior. || *Être utile, servir.* Quīd lăbŏr aŭt bĕnĕfactă jŭvant? *V.* SYN. Prōsŭm. || *Plaire, récréer.* Nōn ōmnēs ārbŭstă jŭvant. *V.* Sīc ănĭmīs nātum ĭnventūmquĕ pŏēmă jŭvāndīs. *H.* Nōn tămĕn întĕrprĕs tāntūmdēm jŭvĕrĭs : ădde. *Id.* SYN. Dēlectō, ŏblectō, rĕcrĕō, placĕō, etc. *Voy.* Delecto. || Jŭvāt. *unip. Aimer à, se plaire.* Ēt jŭvāt ūndāntēm būxō spĕctārĕ Cўtōrūm. *V.* Hæc ōlim mĕmĭnīssĕ jŭvābit. *Id. Voy.* Gaudeo.

Jŭxtă. *prép. Près de.* Ēt jŭxtă gĕnĭtōrem ādstāt

Lāvīnĭă vĭrgō. *V.* Prŏvĕhĭmŭr cūrsŭ vĭcīnă Cĕraūnĭă jŭxtā. *Id.* SYN. Prŏpĕ, ăd, prōptĕr, sĕcūndŭm. ‖ *adv. Auprès.* Īngēns ārā fŭīt, jŭxtāquĕ vĕtĕrrĭmă laŭrŭs. *V.* Fŭrĭārŭm maxĭmă jŭxtā Accŭbăt. *Id.* SYN. Prŏpĕ. PPH. Haŭd *ou* nōn prŏcŭl. ‖ *Également.* Jŭxtāque eām cŭrō cŭm mĕā. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 160. *Id. Pers.* IV, 3, 75). SYN. Æquē, pārĭtĕr.

† Jŭxtĭm. *adv. Comme* Juxta. Īn sēdēs cōllŏcāt sē rēgĭās; Clўtæmnēstră jŭxtĭm. *L. And.* (apud *Non.* 2, 451). Cŭr ĕă, quæ fŭĕrint jŭxtim quādrātă, prŏcŭl sīnt Vīsă rōtŭndă. *Lr.* (IV, 503).

K

K. *Lettre de l'alphabet grec, que les Latins conservaient dans quelques mots :* Kăsŏ, Kălēndæ, Kălumnĭă, Kăpŭt, etc. Hīc trĭbŭs īn Lătĭō tāntum ăddĭtă nōmĭnĭbŭs K. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 20. Cf. *Diom.* 2, 419; *Prisc.* 1, 560; *T. Maur. Syll.* 508 *sq.*; *Capel.* III, p. 57; *Gl. Placid.*). *Voy.* Cappa.

Kălendæ. *Voy.* Calendæ.

Kărōlŭs, ī. *m. Karl ou Charles, nom germanique commun à plusieurs rois.* ‖ *Charlemagne.* Dēxtĕră sŭmmă Dĕī Kărōlum cōnsĕrvĕt ŏvāntĕm (*Carm.* apud *Maium*, V, p. 421). Rĕx Kărōlŭs Chrīstī māgnō dĕvōtŭs ămōrĕ. *Alcuin.* (*Carm.* 208, 1). Hādrĭānō sŭmmō pāpæ pātrĭquĕ bĕātō Rĕx Kărōlŭs sālvē māndō vălēquĕ pătĕr. *Kar. Magn.* (in psalterio Hadriani papæ. Scriptum est *Karolus* non modo Karoli Magni tempore, sed toto medio ævo, ad sextum et decimum sæculum). ‖ Kārlŭs. *Le même par syne.* Kārlĕ, vălētō pŏlī rēgĕ fāvēntĕ tĭbī. *Theodulph.* (III, 25, 2).

Kārthāgō. *Voy.* Carthago.

L

Lăbāns, tĭs. *Chancelant.* Quă sŭmmă lăbāntēs Jūnctūrās tăbŭlātă dăbānt. *V.* SYN. Văcillāns, nūtāns, lăbĕfactŭs, cădūcŭs, quassŭs, rŭīnōsŭs, rŭlturŭs, prōnŭs, sōlūtŭs. ‖ *Au fig.* Vŭlgī vărĭārĕ lăbāntĭă cōrdă. *V.* Ănĭmūmquĕ lăbāntēm Impŭlĭt. *Id.*

Lăbărŭm, ī. *n.* (λαβαρόν). *Labarum, étendard des empereurs romains, sur lequel Constantin plaça l'image d'une croix.* Christŭs pūrpŭrĕŭm gĕmmāntī tĕxtŭs ĭn aūrō Sīgnābăt lăbărŭm. *Prud.* (*Sym.* 571.)

Lăbărŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* IV, 230.)

Lăbăscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Chanceler.* Vincĭtŭr īn lōngō spătĭō tămĕn, ătquĕ lăbăscĭt. *Lr.* (IV, 1280). SYN. Nūtō, văcillō. ‖ *Au fig. Se laisser ébranler.* Lăbăscĭt, victŭ'st ūnō vērbō quām cĭtō! *Ter.* (*Eun.* I, 2, 98). Sālvŭs sŭm: lēnō lăbăscĭt; lĭbērtās prōtendĭtŭr. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 38). SYN. Vīncŏr, flĕctŏr.

† Lăbăscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Comme le précédent.* (*Varr.* apud *Non.* 7, 41.)

Lăbdăcē, ēs. *f. Nom de femme.* Nūnc mĭsĕllă Lăbdăcē (*Anthol.* II, p. 554).

Lăbdăcĭdēs, æ. *m.* (Λαβδακίδης). *Fils ou descendant de Labdacus, les Labdacides.* Sēd nēc lōrā rĕgīt, nēc vērbĕrā pāllĭdŭs ăddĭt Lăbdăcĭdēs. *St.* Nōn hæc Lăbdăcĭdās prĕmūnt Fātă. *Sen.* (*OEd.* 710). ‖ *Au plur. Thébains.* Sīc īllē trŭcēs hŏrtātĭbŭs ĭmplĕt Lăbdăcĭdās. *St.*

Lăbdăcĭŭs, ă, ŭm. *De Labdacus, Labdacide.* Lăbdăcĭŏs vērŏ Pēlŏpĭsque ā stĭrpĕ nēpōtēs. *St.* Lăbdăcĭŭmquĕ dŭcēm. *Id.*

Lăbdăcŭs, ī. *m.* (Λάβδακος). *Labdacus, roi de Thèbes, aïeul d'OEdipe.* Lăbdăcŭs hōc rēgnī fĕrūm pĕnēs īrĕ mănūquĕ. *St.* Ŭmbræ Crĕōntĭs, ĕt pĕnātēs Lăbdăcī. *Sen.* (*H. Fur.* 495).

Lăbĕæ. *Voy.* Labiæ.

Lăbĕfăcĭō, ĭs, ēcī, ăctŭm, ăcĕrĕ. *Ébranler, briser.* Ĭdquĕ ŭbī vī mūltă pārtĕm lăbĕfēcĭt ĭn ōmnĕm. *O.* Pŭdĕt nīhĭl; ōmnēs dēntēs lăbĕfēcĭt mĭhī. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 36). SYN. Lăbĕfăctŏ, quătĭō, cōncŭtĭō, cōnvēllō, quāssō, rūmpō, cōmmĭnŭō, dīstūrbō. ‖ *Au fig.* Ēcce in sĕnēctā făcĭlĕ lăbĕfēcit lŏcō Vīri ĕxcēllēntis blāndilŏquēns ōrātĭō. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7).

Lăbĕfăctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Labefacio. Nē lĕvĭtēr crēdās lăbĕfactāri ūndĭquĕ sēnsūs. *Lr.* (IV, 437. *Id.* VI, 800). Ītă me āb ĕa āstūtē vĭdĕō lăbĕfactārĭĕr. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 3). Nōn īllăm rāræ lăbĕfactēs mūnĕrĕ vēstīs. *Cat.* (70, 3).

Lăbĕfactŭs, ă, ŭm. *Ébranlé, brisé.* Ēt lăbĕfactă mŏvēns rōbustŭs jŭgĕră fōssŏr. *V.* Cōncussōs ĭtĕre, ĕt lăbĕfactŏs ærĕ mūltō. *Lr.* (V, 653). *Voy.* Labans, Ruptus. ‖ *Au fig.* Māgnōque ănĭmūm lăbĕfactŭs ămōrĕ. *V.* Lăbĕfactă cădēbăt Rēlligĭō. *Cl.*

Lăbēllŭm, ī. *n. dimin. de* Labium. Nēc tē pœnĭtēăt călămō trĭvissĕ lăbēllŭm. *V.* Īllĭŭs tăctă lăbēllĭs Pōcŭlă. *O.* ‖ *Terme d'affection.* Mĕŭs ŏcēllŭs, meŭm lăbēllŭm. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 163).

Lăbēns, tĭs. *Qui tombe, descend.* Fŏlĭa haŭd ūllīs lăbēntĭă vēntĭs. *V.* Sōmnŭs ŏcēllōs Lăbēntēs prĕmĭt. *O. Voy.* Cadens. ‖ *Qui coule.* Ōmnĭă sŭb māgnă lăbēntĭă flŭmĭnă tĕrra. *V.* SYN. Flŭēns. ‖ *Qui opère une révolution.* Tăcĭtō lăbēntĭă cœlō Sīdĕră. *V.* ‖ *Au fig. Qui s'écoule.* Quī tĭbī lăbēntēs ăppōnīt cāndĭdŭs ānnōs. *Pers.* (2, 2). Tōt jām lăbēntĭbŭs ānnīs. *V.*

Lăbĕō, ōnĭs. *m. Qui a de grosses lèvres.* ‖ *Nom d'homme.* Īn crūcĕ sŭffīgăt, Lăbĕōne insānĭŏr ĭntĕr. *H.* Ătque ĕsto quidquĭd Sērvĭŭs ĕt Lăbĕō. *Petr.* (*Sat.* 137). ‖ *Attius Labéon, mauvais traducteur des poèmes d'Homère.* (*Pers.* 1, 4. Ubi *Schol.*)

Lăbĕrĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 129.)

Lăbĕrĭŭs, ĭī. *m. Labérius, auteur de mimes.* Ēt Lăbĕri mīmōs ŭt pūlchrā pŏēmătă mīrĕr. *H.* Fāvēntĭ tĭbī mē victŭs ĕs, Lăbĕri, ă Stĭrō. *J. Cæs.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). Bāssă, vātis quæ Lăbĕrĭī cōnjŭga, hōc ăltō sĭnŭ (*Anthol.* II, p. 47. *Ib.* 48). ‖ *Autres.* (*Mart.* VI, 14.)

Lăbēs, ĭs. *f. Chute, ruine.* Mœnĭă mundī Ēxpă-

gnātā dăbūnt lăbēm pūtrēsquĕ rūīnās. *Lr.* (II, 1145). Tūnc tĭbī rēgnōrūm lăbēs. *V. Fl.* Quāntă pērnīs pēstis vĕnīēt! quāntă lăbēs lārīdō! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3). SYN. Rūīnă, ēxĭtĭūm, pērnĭcĭēs. ‖ *Maladie contagieuse, peste.* Præcĭpĭtēm, quæ spes ēst prōxĭmă, lăbēm ăggrĕdĕrĕ. *Grat.* (*Cyn.* 468). Cōncĭlĭūm pōpŭlī lăbēs hōrrēndă dīrēmīt. *Ser. Sam.* (*vs.* 1018). *Voy.* Pestis. ‖ *Personne funeste, fléau.* Ĭnjūre, illĕx, lăbēs pōplī. *Pl.* (*Pers.* III, 2, 4. *Cic. Verr.* 1, 1 : « Verres... *labes* atque pernicies Siciliæ. ») SYN. Pēstĭs. ‖ *Tache.* Cāndōr ăb ĭnsōlĭtă lăbĕ nōtāndŭs ĕrāt. *O.* Vĭctŭmă lăbē cārēns. *Id.* Trăctātă nōtām lăbēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *H.* SYN. Măcŭlă, nōtă, *qqf.* nævŭs. ‖ *Au fig. Tache, souillure, infamie.* Pēctŭs ădultĕrĭī lăbĕ cārēre nĕgānt. *O.* Fāmæ nōn sĭnĕ lăbē mĕæ. *Pp.* (IV, 8, 20). Prōcŭl hānc ēxpēllĭtĕ lăbēm. *Sil.* SYN. Măcŭlă, etc. *Voy.* Infamia. ‖ † Lăbī. *ancien abl.* Nēc nōvĭtātĕ cĭbī, nēc lăbī cōrpŏrĭs ūllă. *Lr.* (V, 928).

Lăbĭă, ōrŭm. *n. pl. Lèvres.* Ĭntĕr ĭngultŭs lăbĭăsquĕ trēmēntĭbŭs Ānnă. *Sil.* Ĭncūrvŭs, trĕmŭlŭs, lăbĭīs dēmissīs, gĕmēns. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 45. Nisi hoc deducendum a seq. v. *Labiæ.* Negat vero *Charis.* 1, 79). *Voy.* Labrum. ‖ *qqf. au sing.* Lōbĭŭmque ĭnsignĕ rĕvēllĭt. *Seren.* (apud *Non.* 3, 120). ‖ 2. Lăbĭă, æ. *f. Voy. le suiv.*

† Lăbĭæ, ārŭm. *f. pl. arch. Lèvres.* Prætĕr nōs, tĭbĭ quŭm tūndĕrĕm lăbĭās lūbēns. *Nov.* (apud *Non.* 3, 120). Rĕfĕr ăd lăbĭās tĭbĭās. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 41). Ănĭmŭla ægra ĕt saūcĭă Cūcūrrīt ăd lăbĭās mīhī. *Vet. Poët.* (apud *Gell.* 18, 4. *Gloss. Isid.* Labia, *labrum inferius*). ‖ Lăbĕæ. *Le même.* (*Pompon.* apud *Non.* 6, 43.)

Lăbĭcānă, *mieux que* Lăbĭcānă, æ. *f.* (via). *Route qui conduisait de la porte Esquiline à Labicum.* Lăbĭcānă lĕvī cēspĭtĕ vēlāt hŭmŭs. *M.* (I, 89).

Lăbĭcī, ōrŭm. *m. pl.* (Λαβῖκοι). *Habitans de Labicum.* Ēt pīctī scūtă Lăbĭcī. *V.* Ātque băbĭlēs ăd ārātră Lăbĭcī. *Sil.*

Lăbĭcŭm, ī. *n. Ville du Latium, entre Tusculum et Préneste.* Cāmpōs ĭngrēssūs ĕt ārvă Lăbĭcī. *Sil.*

Lăbĭēnŭs, ī. *m. Labiénus, lieutenant de César, l'abandonna pour suivre Pompée.* Fōrtīs ĭn ārmīs Cæsărĕīs Lăbĭēnŭs ĕrāt, nūnc trānsfŭgă vīlīs. *L.* ‖ *Autres.* Hŏc præstās, Lăbĭēnĕ, tŭæ. *M.* (II, 62).

† Lăbĭlĭs, ĕ. *Qui coule facilement.* ‖ *Au fig. Coulant.* Sērmō nōstĕr, ŏffēnsă sĭnĕ, Lăbĭlī vērsū mĭnīstrĕt ĭn rĕtŭsōs ēxĭtŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 29).

Lăbĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a de grosses lèvres.* Lăbĭōsă, φῦμα. *Lr.* (IV, 1168).

? Lăbĭtāns, tis. *fréq. de* Labans. Rēgnāquĕ quæ pārvō lăbĭtāntĭă tēmpŏrĕ dāntŭr. *Hil. Pict.* (*Machab.* 87. Sed duo Codd. Reg. *labentia*).

Lăbĭŭm. *Voy.* Labia.

Lăbō, ās, *sans parf.*, ārĕ. *n. Chanceler, être près de tomber.* Postquam ēxplōrātŭm sătĭs ēst lŏcă nūllă lăbārĕ. *O.* Lăbat ārĭētĕ crēbrō Jānŭă. *V.* Gĕnuă lăbānt. *Id.* SYN. Lăbāscō, nūtō, văcillō, cădō, succĭdō. ‖ *Au fig. Être ébranlé, céder.* Jāmquĕ lăbānt cūnēi. *V.* Ægrā vīrōrŭm Cōrdă lăbānt. *V. Fl.* ‖ *Hésiter.* Ĭn dūbĭō pēctōră nōstră lăbānt. *O.* Cūr lăbāt ēxīgŭō spēs mīhī mixtă mētū? *Id. Voy.* Dubito.

1. Lăbŏr, ōris, lăpsŭs sŭm, lăbī. *d. Tomber.* Præcĭpĭtēs lăbī cœlō (stellas). *V.* SYN. Cădō, cōncĭdō, etc. *Voy.* Cado. ‖ *Tomber mort.* Lăbĭtŭr ĭnfēlīx ălĭēnō vūlnĕrĕ. *V.* Fātīsquĕ rāpăcĭbŭs Ĭdmōn Lăbĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Cădō, cōncĭdō. *Voy.* Morior. ‖ *Descendre.* Lăbĕrĕ, nўmphă, pŏlō. *V.* Ēt lăbĕrĕ pēnnīs. *Id.* SYN. Dēlābŏr, dēfĕrŏr, dēscēndō. ‖ *Couler d'en haut.* Lăcrĭmæquĕ gĕnīs lăbūntŭr ŏbortæ. *V.* Lăbĭtŭr ĕx ŏcŭlīs nūnc quŏquĕ gūttă mĕīs. *O.* SYN. Cădō, flŭō. ‖ *Couler.* Rīpă lăbūntŭr ēădĕm Frīgĭdŭs Ēurōtās, etc. *O. Voy.* Fluo. ‖ *Aller en se glissant, en parlant d'un navire, des astres, etc.* Lăbĭtŭr ūnctă vădīs ăbĭēs. *V.* Splēndĭdă signă vĭdēntŭr Lăbĭĕr ădvĕrsūm nīmbōs. *Lr.* (IV, 445). Ūt rătĕ fēlĭcī pācătă pĕr æquŏră lăbār. *O.* Pĭgrăquĕ lăbātŭr cĭrcūm dōnārĭă sērpēns. *Id.* SYN. Dēcūrrō, ĕō, fĕrŏr. ‖ *Au fig. Tomber.* Cœpĭt ĕt ĭn vĭtĭŭm fortūnă lăbī ĕr æquă. *H.* Ĭn sōmnŭm lăbī. *O.* Ĭn gaūdĭă lăbī. *V. Fl.* SYN. Prōlābŏr, dēcĭdō. ‖ *Couler, s'écouler.* Tēmpŏră lăbūntŭr, tăcĭtīsquĕ sēnēscĭmŭs ānnīs. *H.* Lăbĭtŭr ŏcculĕ, fallĭtquĕ vŏlŭbĭlĭs ætās. *O.* SYN. Ēlābŏr, flŭō, ăbĕō, prætĕrĕō. ‖ *S'échapper.* Quām nōstro illĭŭs lăbātŭr pectŏrĕ vūltŭs. *V.* Lăbāntŭr ŏpēs. *Tib.* (I, 8, 53). SYN. Ēxcĭdō, ēffŭō. ‖ *Se glisser.* Frīgŭsquĕ pĕr ūnguēs Lăbĭtŭr. *O. Voy.* Insinuo. ‖ *Se tromper.* Prāvō fāvōrĕ lăbī mōrtālēs sōlēnt. *Ph. Voy.* Erro.

2. Lăbŏr, ōris. *m. Travail, peine, fatigue.* Rĕdĭt ăgrĭcōlīs lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* Ĭpsĕ lăbōrĕ mănŭm dūrō tĕrăt. *Id.* Sēd nŏvă pĕr dūrōs ĭnstrŭxĭt mēmbră lăbōrēs. *Cl.* SYN. Ŏpĕră, ŏpŭs, *qqf.* sūdŏr, EP. Ācĕr, ĭmpĭgĕr, vĭgĭl, sēdŭlŭs, assĭdŭŭs, sōllĭcĭtŭs, ĭmprōbŭs, dūrŭs, ĭndēfessŭs, ĭrrĕquĭētŭs, ĭngēns, grāvĭs, nĭmĭŭs, mōlēstŭs, lōngŭs, ūtīlĭs. PPH. Ŏpĕrŭm lăbōrēs. Tædĭă lăbōrŭm. Lăbōrĭs ōnŭs. *Voy.* Laboro. ‖ *Entreprise, tentative.* Ĭnsānō jŭvăt ĭndulgērĕ lăbōrī. *V.* Tŭ præsēns nōstrō succŭrrĕ lăbōrī. *Id.* SYN. Ĭncēptŭm, aūsŭm, cōnātŭs, ŏpŭs. ‖ *Ouvrage.* Tōllītĕ cūncta, ĭnquīt, cœptōsquĕ aūfĕrtĕ lăbōrēs. *V.* Pōcūlăque, ĭnsignĭs vĕtĕrŭm labŏr. *V. Fl.* SYN. Ŏpŭs, ārs. *Voy.* Opus. ‖ *Soin.* Scīlĭcĕt ĭs sŭpĕrĭs lăbŏr ēst! *V.* Tŭŭs, ō rēgĭnă, quĭd ŏptēs Explōrārĕ lăbŏr. *Id.* SYN. Cūră. ‖ *Malheur, revers, désastre.* Ēt brĕvĭtĕr Trōjæ suprēmum aūdīrĕ lăbōrĕm. *V.* Ĭllăcōs aūdīrĕ lăbōrēs. Quæ rēgĭō nōstrī nōn plēnă lăbōrĭs? *Id.* SYN. Ærūmnă, cāsŭs, ĭncōmmŏdă. *Voy.* Infortunium. ‖ *Souffrance, maladie.* Vălētūdō dēcrēscĭt, æcrēscĭt lăbŏr. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 4). SYN. Dŏlŏr, mălŭm, mŏrbŭs. *Voy.* Laboro. ‖ *Détérioration.* Mōx ĕt frūmēntīs lăbŏr ădĭtŭs : ūt mălă cūlmōs Ēssĕt rūbĭgō. *V.* ‖ Lăbōrēs Lūcīnæ, lūtĭ, etc. *Travail de la gestation, de l'enfantement ; qqf. enfants.* Primōs Lūcīnæ ēxpĕrtă lăbōrēs. *V.* Pĕr dĕcĕm mēnsūm grăvēs ūtĕrī lăbōrēs. *Sen.* (*Phæn.* 534). Ēt cārōs ūtĕrī cōmmēndō lăbōrēs. *Cl. Voy.* Partus. ‖ — lūnæ. *Eclipse de lune.* Dēfectŭs sōlĭs vărĭōs lūnæquĕ lăbōrēs. *V.* (Et *Ov. Met.* VII, 208). *Voy.* Laboro, Eclipsis. ‖ — sōlĭs. *Courses du soleil.* Hīnc cānĭt ērrantĕm lūnām sōlĭsquĕ lăbōrēs. *V.* ‖ *Divinité Voy.* Labos.

Lăbōrātŭs, ă, ŭm. *Travaillé.* Donă lăbōrātæ cĕrĕrĭs. *V.* Ārtĕ lăbōrātæ vēstēs. *Id.* SYN. Fāctŭs, cōnfectŭs. ‖ *Soumis à des épreuves.* Grātă lăbōrātæ rĕfĕrēns ōblīvĭă vītæ. *St.* Fātă lăbōrātī Phrўxŭs cōmplĕvērāt ævī. *V. Fl.* SYN. Lăbōrĭōsŭs. ‖ *Obtenu par le travail.* Cūrvă lăbōrātæ ăntīllă tōllīt ăquās *M.* (IX, 19).

Lăbōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui supporte le travail, laborieux.* Nāmquĕ lăbōrĭfĕrī quŭm jām nātālĭs ădēssĕt Hercūllĭs. *O.* Lăbōrĭfĕrō vīvānt quæ mārmŏră cælō Prăxĭtēllĭs. *St.* SYN. Gnāvŭs, ĭmpĭgĕr.

Lăbōrĭōsē. *adv. Avec travail, peine.* Mălĕ ēst

mehĕrcŭlĕ, ēt lăbōrĭōsē. *Cat.* (39, 2. Adde *Pl. Merc.* III, 1, 9).

Lăbōrĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui supporte des travaux, des fatigues, des revers.* Lăbōrĭōsī mīlĕs Ŭlyssēī. *H.* SYN. Gnāvŭs, īmpĭgĕr, *ou* ærūmnōsŭs. ‖ *Qui donne des travaux.* Jūcūndōs mihī nĕc lăbōrĭōsōs Sēcessŭs spătĭō pārĕt sălŭbrī. *M.* (X, 104). Dūrŭm rūs fŭgīs ēt lăbōrĭōsŭm. *Calv.* (apud *Gell.* 9, 12). ‖ *Travaillé, élaboré.* Trĭbŭs explĭcārĕ chartīs, Dōctīs, Jŭpĭtĕr! ēt lăbōrĭōsīs. *Cat.* (1, 7). SYN. Lăbōrātŭs, ŏpĕrōsŭs. ‖ *Difficile, pénible.* Incēdĭtquĕ grădū lăbōrĭōsō. *M.* (VII, 38). SYN. Ŏpĕrōsŭs, difficĭlis.

Lăbōrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Travailler, prendre de la peine.* Vānă lăbōrāntīs sī fāllăt vōtă cŏlōnī. *O.* Quīsquīs ădēst ŏpĕrī, plŭs quām prō pārtĕ lăbōrāt. *Id.* SYN. Ŏpĕrŏr. PPH. Lăbōrēm ĕxpĕrĭŏr, fĕrŏ, pĕrfĕrŏ, sŭbĕō, pătĭŏr, pĕrpĕtĭŏr, tōlĕrō, pĕrtŏlĕrō, ēxercĕō. Lăbōrĕ dēfŭngŏr, pĕrfŭngŏr. Lăbōrī ĭncŭmbō, ĭndŭlgĕō, văcō, mē dō, hauĭd pārcō. Mē lăbōr ēxercĕt. ‖ *Avec l'inf. Travailler à, faire difficilement.* Brĕvīs ĕssĕ lăbōrō, Ōbscūrŭs fīō. *H.* Ōbliquō lăbōrāt Lўmphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *Id.* Tūnc ētĭām nāndō plăcŭīssĕ lăbōrō. *O.* SYN. Tēndō, cōntēndō, nītŏr, cōnŏr, etc. *Voy.* Conor. ‖ *Être fatigué, succomber.* Ātlās ēn ĭpsĕ lăbōrāt. *O.* SYN. Dēfĭcĭō, succŭmbō. ‖ *Être travaillé de, souffrir, être malade.* Lăbōrāt ē dōlōrĕ. *Ter.* (*And.* I, 5, 34). Cūrā mājōrĕ lăbōrō : Ānxĭă sūnt vītæ pĕctōră nōstră tŭæ. *O.* Quīque ăb āvārĭtĭa aŭt mĭsĕra ămbĭtĭōnĕ lăbōrāt. *H.* Aquĭlōnĭbŭs Quĕrcētă Gărgănī lăbōrānt. *Id.* Sī trīstī dŏmĭcēnĭō lăbōrās. *M.* (V, 78). SYN. Ægrōtō, dŏlĕō, ăngŏr, vĕxŏr, pătĭŏr. ‖ — ūtĕrō. *Être en travail d'enfant.* Quæ lăbōrāntēs ūtĕrō pŭēllās Tēr vŏcāta aŭdīs. *H.* ‖ *Être éclipsée, en parlant de la lune.* Quō lūnă lăbōrĕt Dēfĕctū. *Cl.* Ūnă lăbōrāntī pŏtĕrīt sŭccurrērĕ lūnæ. *J.* (6, 443. Adde *Prop.* II, 25, 52). *Voy.* Eclipsis. ‖ *Être lésé.* Hūmĭlēs lăbōrānt, ŭbī pōtēntēs dissĭdēnt. *Ph.* ‖ *Se mettre en peine, s'inquiéter.* Āppŏnĕ. Nē lăbōrā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 37). SYN. Cūrō, trĕpĭdō. ‖ *act. Travailler à, exécuter.* Nīhĭl lăbōrō. *Ph.* Quālĕ nōn pērfĕctĭŭs Mĕæ lăbōrārēnt mănŭs. *H.* Sēd mōrtālĭs hŏnōs, ăgīlĭs quēm dĕxtrā lăbōrāt. *St.* Nōctĭbŭs hībĕrnīs căstrēnsĭă pēnsă lăbōrō. *Pp.* (IV, 3, 33). Ēt nōbĭs ēt ĕquīs lētŭm cōmmūnĕ lăbōrās. *Sil.* SYN. Ăgō, făcĭō, cōnfĭcĭō, pārō.

† Lăbōs, ōris. *arch. Comme* Labor. Tĭbī dēnīque īstĕ pārĭăt lætĭtĭām lăbōs. *Pl.* (*Merc. prol.* 72). Lăbōs ēt ōlĭm cōndĭtōrŭm dīlĭgēns. *Avien.* (*Or. mar.* 700. Adde *Ter. Hec.* III, 1, 6; *Cat.* 55, 13. Cf. *Quintil.* 1, 4; *Non.* 8, 27; *Serv.* ad *Æ.* I, 257). ‖ *Une des divinités infernales.* Lētūmquĕ, Lăbōsquĕ. *V.* (*Æ.* VI, 277. Alĭī, *Labor*).

† Lăbōsŭs, ă, ŭm (*de* Labos). *Comme* Laboriosus. Prætĕrĕa ōmne ĭtĕr hōc ēst lăbōsŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 46).

Lăbră, *et ordint.* Lăbrā, ōrŭm. *n. pl. Lèvres.* Ōcŭlī, năsum, dēns, lăbră. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 288). Nēcdum illī lăbra ădmōvī, sēd cōndĭtă sērvō. *V.* Lăbrā mŏvēt, mĕtŭēns aŭdīrī. *H.* Pæstānīs rūbĕānt æmŭlă lăbră rōsīs. *M.* (IV, 42). SYN. Lăbĭă, lăbēllă (*plur.*), ōs. EP. Pūrpŭrĕă, rōsĕă, mōllĭă, tĕnĕră, blāndă. ‖ *qqf. Au sing.* Hēm vīdē ūt dīscĭdĭt lăbrŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 20). ‖ *Bord d'un vase, d'un bassin, d'une excavation.* Mœnĭăquĕ ĭn vāllī fōrmăm crīcŭmdătă lăbrō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 9). SYN. Ōră. ‖ *Bassin, cuve.* Sīcŭt ăquæ trĕmŭlŭm lăbrīs ŭbī lūmĕn ăhēnīs. *V.* Spūmăt plēnīs vīndēmĭă lăbrīs. *Id.* Ūndāsquĕ cŏrōnānt Cōmplēīs lăpĭdŭm lăbrīs. *Juvc.* (II, 143). ‖ Lăbrŭm Vēnĕrĭs, *Sorte de plante aquatique.* Aŭt, Vēnĕrĭs lăbrŭm quæ dĭcĭtŭr, hĕrbă bĭbētŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 1005. Cf. *Plin.* 25, 13). ‖ Lăbră līnō. *Voy.* Lino.

Lăbrăx. *m.* (λάβραξ). *Nom d'homme.* Quō, mălŭm! prŏpĕrās, Lăbrăx? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 8).

Lăbrŏs, ī. *m.* (λάβρος). *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 224.)

Lăbrŭm. *Voy.* Labra.

Lăbrŭscă, æ. *f. Vigne sauvage.* Sīlvēstrĭs rārīs spārsīt lăbrŭscă răcēmis. *V.* ‖ Lăbrŭscŭm, ī. *n. Son fruit.* Dēnsăquĕ vīrgultīs ăvĭdē lăbrŭscă pĕtūntur (*Culex*, 52).

Lăbsŭs. *Voy.* Lapsus.

Lăbŭllă, æ. *f.*, *et* Lăbŭllŭs, ī. *m. Nom de femme et d'homme.* (*Juv.* 2, 68; *Mart.* XI, 25.)

† Lăbŭndŭs, ă, ŭm. *Qui tombe.* Ūndă sŭb ūndīs lăbŭndă sŏnīt. *Att.* (apud *Non.* 10, 4).

? Lăbўcās, æ. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VII, 86, 9. Alĭī leg. *Labyrtæ.*)

Lăbўrīnthĕŭs *et* Lăbўrīnthĭcŭs, ă, ŭm (λαβυρίνθειος *et* λαβυρινθικός), *De labyrinthe.* Nē lăbўrīnthēīs ē flexĭbŭs ēgrēdĭēntĕm. *Cat.* (64, 114). Ītĕr āspĕrŭm vīāsquĕ Lăbўrīnthĭcās cŭcurrīt. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 10).

Lăbўrīnthŭs, ī. *m.* (λαβύρινθος). *Labyrinthe, enclos de bois et bâtimens dont on ne pouvait trouver l'issue. Les plus célèbres étaient celui d'Héliopolis en Égypte, et celui de Crète, bâti par Dédale, pour y renfermer le Minotaure.* Ūt quōndām Crētă fĕrtŭr Lăbўrīnthŭs īn ālтă, ĕtc. *V.* Aŭt Dĭŏmēdēās, aŭt mūgītŭm Lăbўrīnthī. *J.* (1, 53). EP. Dædălĕŭs, ămbĭgŭŭs, dŭbĭŭs, mŭltĭplĕx, difficĭlis cæcŭs, fāllăx, ĭrrēmēābĭlis, ĭnextrĭcābĭlis. PPH. Tēctī ĭnōbsērvābĭlis ērrŏr. Fāllācēs vīæ. Tēctī ămbāgēs. VERS. Hīc lăbŏr illĕ dŏmŭs ēt ĭnēxplĭcābĭlis ērrŏr. *V.* Mŭltĭplĭcīquĕ dŏmō cæcīsquĕ ĭnclūdĕrĕ tēctīs. *O.* (Cf. *Æ.* V, 588 *sq.*; *Ov. Met.* VIII, 159 *sq.*) ‖ *Au fig.* (*Prud. Apoth.* 271).

Lăc (*primitiv.* Lact), lăctis. *n. Lait.* Lăc mīhī nōn æstātĕ nŏvŭm, nōn frīgŏrĕ dēfĭt. *V.* Ēt sălī, ŏccūltŭm rĕfĕrūnt ĭn lăctĕ săpōrĕm. *Id.* Ēt lăc ēt vīnī pătĕrās (*Anthol.* II, p. 52). SYN. *qqf.* Sūccŭs. EP. Nīvĕŭm, cāndēns, nŏvŭm, spūmāns, dŭlcĕ, pīnguĕ, prĕssŭm. PPH. Lăctĭs ou lăctĕī hūmŏr, lĭquŏr. Lăctĭs mūnĕră, sūccŭs. Prĕssī cōpĭa lăctĭs. VERS. Lăctĕă Māssāgētēs quī pōcŭlă sānguĭnĕ miscĕt. *Sen.* Ēt cāndēns lăctĕŭs hūmŏr Ūbĕrĭbŭs mānāt dīstēntĭs. *Lr.* Ūtī mēllĭs lăctĭsquĕ lĭquōrēs. *Id.* Sūccŭm păpīllæ pārcă nūtrīx dēnēgāt. *Prud.* Sī dŭlcĕ nōstrī pĕctŏrĭs nēctār tĭbī. *Id.* Vălĭdōs ăsĭnæ pĕrvĭncĕrĕ sūccōs. *Ser. Sam.* Ēt nīvĕŭs prōdēst ĕx ūbĕrĕ sūccŭs ăsēllæ. *Id. Voy.* Lact. ‖ Lăctĭ dēpŭlsŭs. *Sevré. Voy.* Depulsus. ‖ *Lait ou sua de certaines plantes.* Ĭnnūmĕræque hĕrbæ, quārŭm dē lăctĕ sŏpōrĕm Nŏx lĕgĭt. *O.* (*Id. Nuc.* 95). Mēssīs ădūltă prĭūsquām Cōncēptās tĕnĕrō sōlĭdārĕ lăctĕ mĕdūllās. *Prud.* (*Sym.* 1770). ‖ † *m. arch* Quæ nēc lăctēm nēc lānam hăbēnt. *Pl.* (*Bac.* V 2, 16). *Voy.* Lactes.

Lăcænă, æ. *f.* (Λάκαινα). *Lacédémonienne.* Nōn tĭbī Tўndărĭdis făcĭēs ĭnvīsă Lăcænæ. *V.* Mŏrĕ Lăcænæ. *H.* ‖ *Hélène.* Scĕlŭs ēxĭtĭālĕ Lăcænæ. *V.* (*Ep. Hor. Od.* III, 3, 25).

Lăcĕdæmōn, ŏnĭs. *f.* (Λακεδαίμων). *Lacédémone, ville célèbre du Péloponèse.* Mē nēquĕ tām pătĭēn Lăcĕdæmōn (percussit). *H.* Phrўgĭŭs pĕnĕtrāt Lăcĕdæmŏna pastŏr. *V.* Quīdquĭd Lacedæmŏnæ tŏtă Ōs-

tĕndī dignŭm. *O.* SYN. Spārtă, Spārtē. PHR. Mūris quŏd cārĕt ōppĭdŭm. *Sen.* ‖ † Lăcĕdæmŏn. (*Prud. Sym.* 1056; *Sid. Pan.* 650.)

Lăcĕdæmŏnĭŭs, ă, ŭm (Λακεδαιμόνιος). *De Lacédémone.* Quæ Lăcĕdæmŏnĭŭm bārbărā nōmĕn hăbĕt. *M.* (IV, 19). Nāvĭgăt Īŏnĭŭm Lăcĕdæmŏnĭŭmquĕ Tārentŭm. *O.* SYN. Spārtānŭs. *Voy. ce mot.*

Lăcĕr, ĕră, ĕrŭm. *Déchiré, mis en pièces.* Quămvīs ĕst circŭm cæsĭs lăcĕr ŭndīquĕ membrīs. *Lr.* (III, 404). Mīllĕ lăcĕr spărgĕrĕ lŏcīs. *O.* Dēlphŏbŭm vīdī lăcĕrŭm crūdēlĭtĕr ōrā. *V.* SYN. Lăcĕrātŭs, dīlăcĕrātŭs, dīscissŭs, scīssŭs, dīscĕrptŭs, lănĭātŭs, dīlănĭātŭs, mūtĭlŭs. ‖ *Au fig.* Lăcĕrī pōst lōnga incendĭă fundī. *Rutil.* (1, 29. *Ib.* 331, *lacera urbs*). Ēt lăcĕræ dŏmŭs Cōmpōnit ārtŭs. *Sen.* (*Thyest.* 432). ‖ *qqf. Qui déchire.* Īpsĕ sŭōs ārtŭs lăcĕrō dīvēllĕrĕ mōrsū. *O.*

Lăcĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut déchirer.* Ōbjĭcĭt ĭnnŭmĕris cōrpŭs lăcĕrābĭlĕ mōrbĭs. *Aus.* (*Idyl.* 15, 17).

Lăcĕrātĭō, ōnĭs. *f. Action de déchirer.* Nōn lăcĕrātĭō vūlnĭfĭcă Crātĕ tĕnŭs. *Prud.* (*Peri.* 971).

Lăcĕrātŭs, ă, ŭm. *Déchiré.* Vīdī lăcĕrātō vūlnĕrĕ Mūrrŭm. *Sil. O.* Crīnēs lăcĕrātă. *Id. Voy.* Lacer.

Lăcĕrnă, æ. *f. Manteau, casaque que les Romains mettaient par dessus la toge.* Tūrpĭs, ŏdōrātŭm căpŭt ŏbscūrāntĕ lăcĕrnā. *H.* Pīnguēs ălĭquandŏ lăcĕrnās, Mūnīmēntă tŏgæ. *J.* (9, 28). Quæquĕ Tўrŏn tŏtĭēs ēpŏtăvĕrĕ lăcĕrnæ. *M.* (II, 29). *Voy.* Penula.

Lăcĕrnātŭs, ă, ŭm. *Revêtu d'une* lacerna. Īpsĕ lăcĕrnātæ quŭm sē jăctārĕt ămīcæ. *J.* (1, 62).

Lăcĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Briser, déchirer, mettre en pièces.* Lōrīcāmquĕ mānū vāllīdă lăcĕrārĕ rĕvŭlsăm. *V.* Pārcĕ tămĕn lăcĕrārĕ gĕnās. *O.* Lăcĕrārĕ fĕrrō Cōrnŭă mōnstrī. *H.* Dēbŭĕrāt, sēd tūnc quŭm lăcĕrāvīt ĭtўn. *M.* (V, 68). SYN. Dīlăcĕrō, frāngō, rŭmpō, cōmmĭnŭō, rŭmpō, dīscĕrpō, scīndō, ābscindō, cōnscindō, vēllō, dīvēllō, dīvīdō, lănĭō, dīlănĭō, dīssĕcō, sĕcō, mūtĭlō, fœdō. PPH. Fĕrrō, ŭngŭlĭbŭs, dēntĭbŭs, dēntĕ, ōrĕ lănĭō, cārpō, dīrĭpĭō, etc. VERS. Dīscīssōs nūdīs lănĭābănt dēntĭbŭs ārtŭs. *V.* Dīscĕrptŭm lātē jŭvĕnĕm spārsĕrĕ pĕr ægrōs. Ātquĕ hĭc Prĭămĭdēn lănĭātŭm cōrpŏrĕ tōtō Dēĭphŏbŭm vĭdit, lăcĕrŭm crūdēlĭtĕr ōrā. *Id.* Hī vūltŭs ævīdōs ēt ādhūc spīrantĭă vēllŭnt Lŭmĭnă; trūncatōs ălĭī răpŭĕrĕ lăcĕrtōs. *Cl. Voy.* Plango. ‖ *Au fig.* Tōtĭūs mundī lăcĕrāndās præbŭĭt ŭrbēs. *L.* Lăcĕrārī vālĭdē suām rĕm. *Pl.* (*Merc. prol.* 48). SYN. Dīstrāhō, dissĭpō, ābsūmō *ŷ* cōnsūmō, pērdō. ‖ *Dépouiller de ses biens.* Quīn spōlĭēs, mūtĭlēs, lăcĕrēs, quēmquēm nāctă sīs. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 8). ‖ *Déchirer, critiquer.* Ĭnvĭdē, quīd lăcĕrās Năsōnis cārmĭnă răpī? *O.* SYN. Cārpō, dētrāhō. ‖ *Tourmenter.* Quīd lăcĕrās pectŏrā nōstrā mŏrā? *O.* Lăcĕrārĕ fāmē. *Id.* SYN. Vĕxō, ăngō, tōrquĕō.

Lăcĕrtă, æ. *f. Lézard.* Pārvăquĕ mĭnŏr mēnsūrā lăcĕrta ĕst. *O.* Seū vĭrĭdēs rŭbŭm Dīmōvĕrĕ lăcĕrtæ. *H. Voy.* Lacertus 2. ‖ ? *Au fig.* (*Juv.* 3, 231, ubi *Rupert.* Excurs.)

Lăcĕrtōsŭs, ă, ŭm. *Robuste.* Dūrā lăcĕrtōsī fŏdĭēbănt ārvă cŏlōnī. *O. Voy.* Robustus.

† Lăcĕrtŭm, ī. *n. arch. Comme le suiv.* Trĭbŭĭt vĕrŭbŭs lăcĕrta ĭn fŏcŏs. *Att.* (apud *Non.* 3, 121).

1. Lăcĕrtŭs, ī. *m. Partie musculeuse du bras (du coude au poignet), bras, ordint. bras vigoureux.* Ō pectŏra, ō tĕrga, ō lăcĕrtōrŭm tōrī! *Cic.* (*Tusc.* 2, 9, ex Sophocle). Brāchĭăquĕ ēt nūdōs mĕdĭă plūs pārtĕ lăcĕrtōs. *O.* Ădductō cōntŏr tum hastīlĕ lăcĕrtō. *V.* SYN. Brāchĭŭm. EP. Vălĭdŭs, rōbustŭs, tŏrosŭs, fortĭs. ‖ *Au fig.* Quīd prōdĕst vēstrīs dīsjectă lăcĕrtīs Īllŏs? *O.* SYN. Dēxtră, mānŭs. ‖ *En gén. Bras, même de femme.* Hūnc pŏtĕs ămplĕctī fōrmōsīs, vītă, lăcĕrtīs? *O.* Ēt tē dūm tĕnĕrīs lĭcĕăt rĕtĭnĕrĕ lăcĕrtīs. *Tib.* (I, 1, 61. Et *Prop.* III, 1, 57).

2. Lăcĕrtŭs, ī. *m. Lézard.* Nūnc ĕtĭam ŏccūltānt vĭrĭdēs spīnĕtă lăcĕrtōs. *V.* Aūt Byzāntĭăcōs ōlĕnt lăcĕrtōs. *St.* SYN. Lăcĕrtă. EP. Vĭrĭdĭs, pīctŭs, măculōsŭs, vērsĭcŏlŏr. ‖ *Sorte de poisson de mer.* Ēt tĕnĕrī mājŏr cōrdўllă lăcĕrtō. *M.* (XI, 53. *Id.* VII, 77; *Juv.* 14, 131. Cf. *Plin.* 32, 11).

† Lăcĕssīssĕt. *arch. pour* Lacessivisset. Vĕtŭ' sī pŏētă nōn lăcĕssīssĕt prĭŏr. *Ter.* (*Ph. prol.* 14).

Lăcĕssītŭs, ă, ŭm. *Frappé; provoqué.* Sōlĕ lăcĕssīta, ēt lūcĕm sŭb nūbĭlă jăctānt. *V.* Ĭndĕ lăcĕssītŭm prīmō mārĕ. *L.* Dŏlŭĕrĕ crŭēntō Dēntĕ lăcĕssītī. *H.*

Lăcĕssō, īs, īvī, ītŭm, ĕrĕ. *Attaquer, provoquer.* Ēffĭcĭăm, pŏsthāc nē quēmquăm vōcĕ lăcĕssās. *V.* Conātă lăcĕssĕrĕ Teūcros. *Id.* SYN. Prōvŏcō, āggrĕdĭŏr, ĭmpĕtŏ, pĕtō, etc. *Voy.* Aggredior. ‖ *Irriter, aigrir.* Hīs sē stĭmŭlīs dŏlŏr ĭpsĕ lăcĕssit. *L.* Ĭrrītātquĕ vīrŭm tēlīs, ēt vōcĕ lăcĕssĭt. *V.* SYN. Ĭrrītō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Exciter, soulever.* Īgnōtă lăcĕssĕrĕ bēllă. *V.* Pūgnāmquĕ lăcĕssunt. Fĕrrūmquĕ lăcĕssĕrĕ sŭāsĭt. *Id.* SYN. Mŏvĕō, ĕxcĭtō, cĭĕō, tĕntō, sōllĭcĭtō. ‖ *Tenter.* Quīcūnquĕ Bĭthўnă lăcĕssĭt Cārpāthĭŭm pĕlăgŭs cārīnă. *H.* SYN. Tĕntō, sōllĭcĭtō. ‖ *Frapper à plusieurs reprises.* Mānĭbŭsquĕ lăcĕssunt Pēctŏră plausă cāvīs. *V.* Vēntōsquĕ lăcĕssĭt Ictĭbŭs. *Id.* Nūnc ĭpsă frōntĕ lăcĕssĭt ĕquŭs (fores). *O.* Clўpĕŭs Tītānă lăcĕssĭt Lūmĭnĕ. *Cl.* Quæ fĕrĭūnt ŏcŭlōrum ăcĭēm, vīsūmquĕ lăcĕssunt. *Lr.* (IV, 693). SYN. Fĕrlō, pĕrcŭtĭō, etc. ‖ *Au fig.* Clāmōrĕ lăcĕssūnt Sīdĕră. *Sil.* ‖ *Invoquer souvent, solliciter.* Phœbūmquĕ clō, Mūsāmquĕ lăcĕssō. *M.* (IV, 90). Nīhĭl sūprā Dĕōs lăcĕssō. *H.* (*Gloss. Placid.* Lacessam, *vocabo*). ‖ *qqf. Défier, en bonne part, inviter.* Æsōnĭdēn magnō crātĕrĕ lăcĕssĭt. *Val. Fl.* SYN. Prōvŏcō, ĭnvītō. ‖ — ĭnsĭdĭĭs. *Tendre des embûches.* (*Cat.* 15, 16.)

Lăchĕs. *m. Nom d'homme.* (*Ter. Hec.* I, 2, 59.)

? Lăchănĭŭs. *Voy.* Læcanius.

Lăchĕsĭs, ĭs. *f.* (Λάχεσις). *Lachésis, l'une des trois Parques.* Ō dūrām Lăchĕsĭn, quæ tām grăvĕ sīdŭs hăbēntī. *O.* Quīm mĭhī sūprēmōs Lăchĕsĭs pērnēvĕrĭt ānnōs. *M.* (I, 89). *Voy.* Parcæ.

Lăchnē, ēs. *f.* (λάχνη). *Nom d'une chienne.* Hīrsūtăquĕ cōrpŏrĕ Lăchnē. *O.*

Lăcĭnĭă, æ. *f.* 1. *Bord d'une robe, frange.* Āt tu ēdĕpŏl sūmĕ lăcĭnĭam, ātquĕ ăbstĕrgĕ sūdōrēm tĭbī. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 16. *Id. As.* III, 2, 41). *Voy.* Fimbria. ‖ 2. *Surnom de Junon. Voy. le suiv.*

Lăcĭnĭŭs, ă, ŭm. *Du promontoire Lacinium* (Λακίνιον), *à l'entrée du golfe de Tarente, où il y avait un temple de Junon.* Prætĕrquĕ Lăcĭnĭă tēmplō Nōbĭlĭtāta dĕæ. *O.* Lăcĭnĭă lĭttŏrā. *V.* Ēxtēndĭtquĕ sŭās ĭn tēmplă Lăcĭnĭă rūpēs. *L.*

† Lăcĭō, īs, ĕrĕ. *arch. Seduire, entraîner.* Nām vītārĕ, plăgās ĭn ămōrīs nē lăcĭāmŭr. *Lr.* (IV, 1144. *Ib.* 1200; *Anthol.* II, p. 359. *Festus*: « *Lacit*, decipiendo inducit. »)

Lăcō *et* Lăcōn, ōnĭs. *m.* (Λάκων). *Lacédémonien.* Nūnc Pўlĭŭs, nūnc ōrĕ Lăcōn, hōstēsquĕ prŏpīn-

quŏs Ādjūrāt. *St.* Nūdā dē plēbē Lācōnŭm. *Id.* Rēgnātā Lācōnī Rūrā Phălāntō. *H.* SYN. Lācēdæmōnĭūs, Spartānŭs, etc. *Voy.* Spartanus. ‖ Lācōnēs. *qqf. Castor et Pollux ; les Gémeaux.* Quīd lōquār Āleidēn, Phœbūmquĕ, plōsquĕ Lācōnās ? *M.* (IX, 4. *Id.* I, 37 ; *Spect.* 26 ; *Aus. Eclogar.* 15, 6). *Voy.* Castor. ‖ Lācōn (*s. ent.* canis). *Espèce de chien, qu'on tirait de Laconie.* Prævălĭdūsquĕ lācōn, ēt cursū fortīs Ācīllō. *O.* Nām quālīs aūt mōlōssŭs, aūt fŭlvŭs lācōn. *H.* Lātrātibŭs implēt Vēnātōr dūmētă lācōn. *Sil.* (Adde *Sen. Hip.* 35. Et *Grat. Cyn.* 107, *Lacedæmonio*).

Lācōnĭcŭs, ă, ŭm (Λακωνικός). *De Laconie.* Nēc Lācōnĭcās mihĭ Trāhŭnt hŏnēstæ pūrpŭrās clĭentæ. *H.* (Et *Pl. Most.* II, 1, 57). SYN. Spartānŭs.

Lăcrĭmă, *qqf.* Lācrĭmă, æ. *f. Larme.* Dēbĭtă spārgēs lăcrĭmă făvīllăm Vătis ămīcī. *H.* Tūră dāmŭs lăcrĭmāmquĕ sŭpĕr. *O.* Lĭcĕt illī plūrĭmă mānĕt Lăcrĭmă. *H.* (*Epist.* I, 17, 60). *Voy.* Lacrimæ. ‖ *Goutte, suc.* Nārcissī lăcrĭmam ēt lēntūm dē cortĭcĕ glŭtēn. *V.*

Lăcrĭmābĭlis, ĕ. *Digne de larmes, déplorable.* Vīxquĕ tĕnĕt lăcrĭmās, quĭă nīl lăcrĭmābĭlĕ cernĭt. *O.* Sīvĕ Gĕtīs īnfĕrrĕ mānŭ lăcrĭmābĭlĕ bēllum. *V.* SYN. Lăcrĭmāndŭs, lăcrĭmōsŭs, flēbĭlis, dēflēndŭs, flēndŭs, mĭsĕrāndŭs, mĭsĕrābĭlis.

Lăcōnĭs, ĭdis. *f.* (Λακωνίς). *De Laconie ; chienne de Laconie.* Sēd mātrĕ Lăcōnĭdĕ nātī. *O.*

Lăcrĭmæ, *et peut-être* Lācrĭmæ, ārŭm. *f. pl. Larmes, pleurs.* Ēt lăcrĭmās cērnēns ĭn sīngŭlă vērbă cădentēs. *O.* Sūnt lăcrĭmæ rērum, ēt mēntēm mōrtālĭă tāngunt. *V.* Dēsĭnĕ, Paŭlĕ, mĕūm lăcrĭmĭs ūrgērĕ sēpŭlchrŭm. *Pp.* (IV, 12, 1). *Voy.* Lacrima. SYN. Flētŭs, flētŭs, lăcrĭmŭlæ, gūttæ, ĭmbĕr, rōs, flūmĕn, *par ext.* lūctŭs, plōrātŭs, gĕmĭtŭs, etc. *Voy.* Lamentum. EP. Ūdæ, hūmēntēs, flŭēntēs, ēffūsæ, mānāntēs, cădēntēs, ŏbōrtæ, lārgæ, ūbĕrēs ; tēpĭdæ, tēpēntēs ; ācĕrbæ, ămāræ, mœstæ, trīstēs ; plæ, ĭnānēs. PPH. Lăcrĭmārŭm ĭmbĕr, rīvŭs, flūmĕn, flumĭnă, rōs. Tēpĭdŭs ĭmbĕr, rōs. *Voy.* Lacrimo. ‖ *Au fig. Voy.* Lacrima. ‖ *Faire pleurer.* Lăcrĭmās ēlĭcĭō, ēxcŭtĭō, ēxprĭmō, clĕō, mŏvĕō. Lăcrĭmārĕ, flērĕ cōgō. In lăcrĭmās cōgō. VERS. Cūnctōrŭm lūmĭnă sōlvīt In lăcrĭmās. *L.* Ēt flētum ĭnvītīs dūcĕrĕ lūmĭnĭbŭs. *Pp.* Ŏcŭlī ŭt ēxstillēnt făcīt. *Pl.* ‖ *Tarir les larmes, retenir ses larmes.* Lăcrĭmās, flētŭs sīstō, cŏhĭbĕō, ĭnhĭbĕō, prĕmō, pōnō, sŭpprĭmō, cōmprĭmō, cōntĭnĕō, rĕtĭnĕō, tĕnĕō, cōmpescō, sēdō, pellō, sŭspendō, ābstĕrgĕō, tĕrgĕō, sĭccō, cōngĕlō, tĕmpĕrō. Gĕnās, ōra, ŏcŭlōs, lūmĭnă sĭccō, tĕrgĕō. Lăcrĭmīs, flētĭbŭs pārcō, mŏdūm pōnō. VERS. Non tămĕn illă sŭōs pŏtĕrīt cōmpescĕrĕ ŏcēllōs. *Pp.* Cōgāt ĕt ĭnvītăm lăcrĭmās sĭccārĕ cădentēs. *Id.* Quis tālĭă fāndō Tēmpĕrĕt ă lăcrĭmīs ? *V.* Tū prōhĭbē mānārĕ gĕnās. *St.* Ūdīs pārcĕ gĕnīs rĭgārĕ mārmŏr. *Id.* Ōmittĕ flētŭs. *Sen.* Flētŭsquĕ lārgōs sīstītĕ, ārēntēs gĕnæ. Lăcrĭmās cădentēs rĕprĭmĕ. *Id.* Aūfĕr ābhĭnc lăcrĭmās. *Lr.* Dēsīstās lăcrĭmārĕ, pŭēr. *Tib.* Ātque ŏcŭlōs lăcrĭmārŭm vēnă rĕfŭgīt. *L.* ‖ *Suc, suintement, moiteur.* Lăcrĭmīsquĕ tēpēntĭbŭs hūmĕt (arbor). *O.*

Lăcrĭmāndŭs, ă, ŭm. *Comme* Lacrimabilis. Nēc nōn mœrēntĭbŭs Ārgōs Ēxsĕquĭīs lăcrĭmāndŭs ĕāt. *St.*

Lăcrĭmāns, tis. *Pleurant, en pleurs.* Ēt cōnsānguĭnĕō lăcrĭmāns cōmmendăt Ācēstæ. *V.* SYN. Illăcrĭmāns, flēns, lūgēns, dēflēns, lăcrĭmōsŭs. PPH. Cūm lăcrĭmīs, flētĭbŭs, flētū. Mūltūm *ou* mūltă lăcrĭmāns. Lăcrĭmāntĭbŭs ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs. Lăcrĭmīs, flētū mādēns, rōrāns, hūmĭdŭs, ēffūsŭs, pĕrfūsŭs. Lăcrĭmīs ŏbōrtīs. Flētū grăvīs. Mădĭdīs gĕnīs. VERS. Āt sōcĭī māgnō gĕmĭtū lăcrĭmīsquĕ Īmpōsĭtūm scūtō (referunt). *V.* Lăcrĭmīs īngrĕssŭs ŏbōrtīs. Lăcrĭmīs ŏcŭlōs sŭffūsă nĭtēntēs. Hærĕt ĭnexplētūm lăcrĭmāns. *Id.* Nōctēs nōn sīnĕ mūltīs Īnsōmnīs lăcrĭmīs ăgīt. *H.* Ūxŏr ămāns flēntēm, flēns ācrĭūs ĭpsă, tĕnēbāt, Ĭmbrĕ pĕr ĭndīgnās ūsquĕ cădēntĕ gĕnās. *O.* Āh ! quōtĭēs lăcrĭmīs vēnĕrāntĭbŭs ōrā rĕflēxī ! *Id. Voy.* Lacrimo.

Lăcrĭmātŭs, ă, ŭm. *Versé en larmes.* Nōndūm pērtūlĕrāt lăcrĭmātās cōrtĭcĕ mўrrhās. *O.*

Lăcrĭmō (*et peut-être* Lācrĭmō), ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Pleurer.* Quō nōn ārs pĕnĕtrāt ? dīscūnt lăcrĭmārĕ dĕcēntĕr. *O.* Quī lăcrĭmēnt, dēsūnt. *Id.* Cūr lăcrĭmāt aūtēm ? *Sen.* (*Troad.* 925. Adde *Ter. Ad.* III, 4, 46 ; *Eun.* V, 1, 13). SYN. Illăcrĭmō, lūgĕō, plōrō, flĕō, dēflĕō, lăcrĭmōr, *par ext.* gĕmō, sūspīrō, dōlĕō, lāmēntŏr, plāngō. PPH. Lăcrĭmās, flētŭs fūndō, ēffūndō, prōfūndō, dō, dēmittō, ēmittō. Lăcrĭmīs ĭndūlgĕō. Lăcrĭmīs, flētū, flētĭbŭs ĭmplĕŏr, ūngŏr, tīngŏr, ōrā tīngŏr, ōrā mādēnt ; ōrā, vultūm, gĕnās ĭmplēō, rigō, spārgō, sūffūndō, hūmēctō, tīngō. Lăcrĭmæ mānant, flŭūnt ; cădunt, ēūnt, vōlvūntur, spārgūntur, lābūntur ; pĕr ōrā, gĕnās, lūmĭnă cădunt. Lăcrĭmis, flētū lūmĭnă mānānt. Lūmĭnĭbŭs, ŏcŭlīs mānānt lăcrĭmæ, mānāt ĭmbĕr, gūttă flŭīt. Gūttă gĕnās hūmēctāt, rigāt. Ĭmbĕr ōrā rigāt. In lăcrĭmās ĕō. In flētūm sōlvŏr, ērūmpō, lūmĭnă sōlvūntur *ou* sōlvō. VERS. Ĭt lăcrĭmāns, gūttisquĕ hūmēctāt grandĭbŭs ōrā. *V.* Sīnūm lăcrĭmīs ĭmplēvīt ŏbōrtīs. Lārgōquĕ hūmēctāt flūmĭnĕ vultūm. Nēc lăcrĭmīs cărŭērĕ gĕnæ. Ēffūsæquĕ gĕnīs lăcrĭmæ. Lăcrĭmæquĕ pĕr ōrā vŏlūtæ. *Id.* Lābĭtŭr ĕx ŏcŭlīs nūnc quŏquĕ gūttă mĕīs. *O.* Ēt mĕă jām flētū lūmĭnă fēssă tŭmēnt. Spārgēbāt tēpĭdō flēbĭlĭs ĭmbrĕ sĭnūs. Nēc grăvĭdæ lăcrĭmās cōntĭnŭērĕ gĕnæ. Ēxplētūr lăcrĭmīs ēgĕrĭtŭrquĕ dŏlŏr. Gūttă pĕr ātŭlnĭtās ĭbāt ŏbōrtă gĕnās. Tēpĭdō sūffūndī lūmĭnă rōrĕ. Lăcrĭmæquĕ gĕnīs lābūntur ŏbōrtæ. Ĭnquĕ sĭnūm mœstæ lābĭtŭr ĭmbĕr āquæ. Dēcĭdĭt ĭn tēpĭdōs lūcĭdă gūttă sĭnūs. Gĕnæ mădŭērĕ sĕnĭlĭbus. Lăcrĭmīs cōrrŭmpīs ŏcēllōs. Lăcrĭmīs mānāntĕ tŏrō. Crēdĭbĭlĭe ēst lăcrĭmīs ĭmmădŭīssĕ gĕnās. *Id.* Sī sūnt ĭn flētĭbŭs ōrā. *Aul. Sab.* Heŭ ! quōtĭēs, præsāgă mălī, vĭōlāvīt ŏbōrtō Rōrĕ gĕnās ! *Cl.* Lārgīs hūmēctānt ĭmbrĭbŭs ōrā. *St.* Ōrā nātārĕ flētĭbŭs. Lūmĭnă tīngĕrĕ flētū. Ūndīquĕ tūrgēntēs ĭmpēllūnt lūmĭnă gūttæ. Nēc mŏdŭs ēst lăcrĭmīs. *Id.* Ūbĕrĭbŭs plōrāt lăcrĭmīs. *J.* Ēt lăcrĭmīs sālsīs hūmēctānt ōrā gĕnāsquĕ. *Lr.* Ēt lăcrĭmīs spārgūnt rōrāntĭbŭs ōrā gĕnāsquĕ. *Lr.* Mœstă nĕquĕ āssĭdŭō tābēscĕrĕ lūmĭnă flētū Cēssārēnt, trīstīquĕ ĭmbrĕ mădērĕ gĕnæ. *Cat.* Nēc lăcrĭmīs ŏcŭlōs dīgna ēst fœdārĕ lŏquācēs. *Tib.* Ēt tūă jām flētū lūmĭnă fēssă tŭmēnt. *Id.* Cōntĭnŭō jūssæ prōsĭlĭūnt lăcrĭmæ. *M.* Lăcrĭmæ cădunt pĕr ōra, ēt āssĭdŭō gĕnæ Rōre ĭrrīgāntŭr. *Sen.* Sŭbĭtŭs ăn vultŭs grăvăt Prōfŭsŭs ĭmbĕr, ăc rigāt flētū gĕnās, Ēt flērĕ sătĭs ēst ? Hăctĕnŭs fūndēnt lĕvēm Ŏcŭlī lĭquōrēm. Ĭrrīgāt flētŭs gĕnās, Ĭmbērquĕ vīctō sŭbĭtŭs ē vultū cădīt. *Id.* Lăcrŭmam ēxōrārĕ ŭt ēxspūānt ūnām mŏdō. *Pl.* Ŭt nē rēstīnguās, lăcrĭmīs sī ēxstillāvĕrĭs. *Ter. Voy.* Lacrimæ, Lacrimans, Lamentor. ‖ *Pleurer de joie ; larmes mêlées de joie.* Heŭ ! quālī cōnfŭsŭs lūmĭnă flētū ! *St.* Quāntō mānārēnt gaŭdĭă flētū ! *Id.* Illă tŭōs quæstŭs lăcrĭmōsōsquĕ ĭmplă rĭsūs Aū-

dīīt. *Id.* An habēt lācrīmās Magnă vōlūptās? *Sen.* Mentisquĕ pāvidæ gaudĭum lācrīmās habĕt. *Petr.* Flūxērunt mădĭdīs gaudĭă mœstă gĕnīs. *Rutil.* ‖ *Au fig.* Limînă jām nōstrīs valĕant lācrīmantĭă vērbīs. *Pp.* (III, 22, 29). ‖ *Suinter, dégoutter, être humide.* Caudĭcĕ dēsĕcto lācrīmăt sŭă gaudĭă pālmēs. *Fort.* (*Carm.* 3, 9, 18).

Lăcrĭmŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme le précéd.*

Lăcrĭmōsŭs, ă, ŭm. *Qui pleure ou suinte.* Lăcrĭmōsăquĕ vīnō Lŭmînă. *O.* Hēlĭădŭm rāmōs lăcrĭmōsăquĕ gĕrmĭnă. *St.* Ēlĕctrō lăcrĭmōsō (*Ciris*, 434). ‖ *Mêlé de larmes.* Lăcrĭmōsōs ĭmplă rīsŭs Aŭdĭīt. *St.* ‖ *Qui fait pleurer.* Lăcrĭmōsō nōn sĭnĕ fŭmō. *H.* Lăcrĭmōsō strĭdŭlă fŭmō. *O.* SYN. Flēbĭlĭs. ‖ *Digne de pleurs, déplorable.* Jŭssă rĕcūsāntēs pĕrăgūnt lăcrĭmōsă mĭnīstrī. *O.* Hīc bellŭm lăcrĭmōsum, hīc mĭsĕrăm fămĕm. *H.* SYN. Lăcrĭmābĭlĭs, flēbĭlĭs, dēflēndŭs.

Lăcrĭmŭlă, æ. *f. dimin. de* Lacrima. Frŭstrānтŭr fālsīs gaudĭă lăcrĭmŭlīs. *Cat.* (67, 16). Fālsă lăcrĭmŭlă. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 22).

Lăcrŭmæ. *arch. pour* Lacrimæ.

Lăcrўmæ, etc. *Voy.* Lacrimæ.

† Lăct, *apocope de* Lacte. *arch. Comme* Lac. Vōs sōlĭta, ĕt cūnctīs nōtissĭmă, sī mĕmŏrēs, lăc; Cŭr cōndāmnētŭr, rătĭō măgĭs ŭt făcĭăt lăct? *Aus.* (*Grammatic.* 12. Cf. *Capel.* III, p. 57 : « Ŧ fĭnit neutra : *Caput, Sinciput, Lact.* » *Id.* p. 81; *Prob.* p. 1445; *Charis.* 1, 78). Ēt sĭmŭl ērŭbŭīt, ceū lăcte ēt pūrpŭră mīxtă. *Enn.* (apud *Non.* 8, 4). Tām sĭmĭlĕm quām lăctĕ lăctī ĕst. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 87).

Lăctāns, tis. 1. *Qui a du lait.* Ūbĕrăque ēbĭbĕrānt āvĭdī lăctāntĭă nātī. *O.* Ūbĕră mammārum ĭn sōmnīs lăctāntĭă quærĕt. *Lr.* (V, 883). Ūbĕră fĕcundō mŭltŭm lăctāntĭă sŭccō. *Ser. Sam.* (*vs.* 347). SYN. Lăctĕŭs. (Confunduntur *Lactans* et *Lactens.*) ‖ *Fait avec du lait, ou plutôt qui rend du petit lait.* Rŭstĭcă lăctāntēs nĕc mīsĭt fiscĭnă mētās. *M.* (I, 44). ‖ 2. *Qui trompe.* Frŭstrāndō lăctāns. *Att.* (apud *Non.* 1, 54). *Voy.* Lacto.

† Lăctĕ. *Voy.* Lact.

Lăctēns, tis. *Qui tette.* Āgnăquĕ tām lăctēns quām grāmĭnĕ pāstă Fălĭscō. *O.* Lăctēntēs vītŭlī. *Id.* Sānguĭnĕ lăctēntĭs cătŭlī plăcātŭr ĕt ēxtĭs. *Col.* (10, 343. Male confunduntur *Lactens* et *Lactans*). SYN. Lăctĕŭs. PHR. Sīccăquĕ fētārŭm lāmbēntēs ūbĕră mātrŭm. *Calpurn.* Gĕmĭnĭquĕ sŭb ūbĕrĕ mātrĭs. *Juvc.* Ūbĕrĭbŭs jūnctōs. *Alcim.* *Voy.* Uber. ‖ *Au fig. D'enfant, jeune.* Rōmānŭs ārdēns ēxpĕrīrī ĭnnōxĭăm Lăctēntĭs ōrĭs ĭndōlĕm. *Prud.* (*Peri.* 2858). Mŭltōs lăctēntĭbŭs ānnīs Ĭpse ălŭī. *Aus.* (*Idyl.* 4, 67). Quūm tĕnĕr ēt lăctēns (annus). *O.* Lăctēntĭă membră *Sid.* (*Pan.* 1414). SYN. Tĕnĕr. ‖ *Qui est encore en lait, qui a du lait, en parlant des plantes, etc.* Frūmēntă ĭn vĭrĭdī stīpŭlă lăctēntĭă tŭrgēnt. *V.* Lăctēns sēgĕs. *Fort.* (II, 157). Lăctēns fĭcŭs. *O.* SYN. Lăctĕŭs. ‖ *Qui ressemble à du lait.* Cārpĕrĕ dĭcūntŭr lăctēntĭă vĭscĕră rōstrīs. *O.* (Sic et *Prud. Sym.* 1136). *Voy.* Lacteolus, Lactes.

Lăctĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Lacteus. *Qui ressemble à du lait; poisson laité.* Cārnēm lăctĕŏli vĭscĕrĭs ĭndĭcāt. *Aus.* (*Epist.* 7, 46). *Voy.* Lactes. ‖ *Blanc comme du lait.* Nūm tĕ lăctĕŏlæ pŭellæ? *Cat.* (55, 17. Alii leg. *papillæ*). Lăctĕŏlām mentĭtŭs ŏvĕm sŭb vĕllĕrĕ mollī. *Prud.* (*Psych.* 861. Alii intellig. *lactentem*). ‖ *Au fig. Pur.* Lăctĕŏlas ānĭmās lăctĕŏs hŭmŏr ălĭt (*Anthol.* II, p. 307).

Spīrĭtŭs hīc ērăt Eŭlălĭæ, Lăctĕŏlŭs, cĕlĕr, ĭnnŏcŭŭs. *Prud.* (*Peri.* 988). SYN. Candĭdŭs.

Lăctēs, ĭbŭs. *f. pl. Intestins, laite de poisson.* Ĭtă cĭbī văcīvĭtātĕ vĕnĭō lāxīs lăctĭbŭs. *Pl.* (*Curc.* III, 3, 40. *Id. Ps.* I, 3, 85). Pūlmōne ēt lăctĭbŭs ūnctīs. *Pers.* (2, 31. Cf. *Diom.* I, 315). SYN. Ĭntēstīnă. ‖ *qqf. au sing.* Cĕrĕbēllŭm, lăctĭs ăgnīnă. *Titin.* (apud *Prisc.* 6, 686).

Lăctĕŭs, ă, ŭm. *De lait.* Lăctĕă Māssăgĕtēs quī pōcŭlă sānguĭnĕ mīscĕt. *Sen.* (*OEd.* 470). Nĕc vōbīs lăctĕŭs hŭmŏr Ēripĭtŭr. *O.* ‖ *Qui tette, jeune.* Nōndŭmquĕ vīctă lăctĕŭm făbă pōrcŭm. *M.* (III, 47. *Ib.* 59). SYN. Lăctēns. ‖ *Gonflé de lait.* Ūbĕră văccæ Lăctĕă dēmīttŭnt. *V.* Cuī lăctĕăm păpillăm Gaŭdēns dēdĭt nŏvĕrcă. *Capel.* (II, p. 33). SYN. Lăctāns. ‖ — vīă. *Voie lactée.* Ēst vīă sŭblĭmĭs, cœlō mănĭfĕstă sĕrēnō, Lăctĕă nōmĕn hăbĕt. *O.* Fŏrtĕ sĕrēnātī quŏ stāt plăgă lăctĕă cœlī. *St.* Tāntŭs quāntŭs ērĭt cōllūcēns lăctĕŭs ōrbĭs. *Cic.* (*Id.* Lacteus circus). Ē nīvĕō lăctĭs flŭxīssĕ lĭquōrĕm Pĕctŏrĕ rēgīnæ dīvūm, cœlumquĕ cŏlōrĕ Ĭnfēcīssĕ sŭō : quăprŏptĕr lăctĕŭs ōrbĭs Dĭcĭtŭr, ēt nōmĕn caŭsă dēscēndĭt ăb ĭpsă. *Manil.* (1, 754). ‖ *Qui ressemble à du lait.* Spārgīt cĕrĕbrūm lăctĕŭm. *Prud.* (*Cath.* 1828). *Voy.* Lacteolus, Lactes. ‖ *Au fig. Blanc comme du lait.* Tūm lăctĕă cōllă Aūro ĭnnĕctuntŭr. *V.* Hānc lūcĕm lăctĕă gĕmmă nŏtĕt. *M.* (VIII, 45). Lăctĕă cānĭtĭēs. *Fort.* (III, 23). SYN. Lăctĕŏlŭs, etc. *Voy.* Candidus.

Lăctĭcŏlŏr, ōrĭs. *m. f Qui est couleur de lait.* Vērsĭbŭs ōblĭnăt Fŭlvām lăctĭcŏlōr spongĭă sēpĭām. *Aus.* (*Epist.* 7, 54).

† Lăctĭnĕŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Rēgĭă lăctĭnĕō cōmmūtāns pāllĭă cūltū. *Fort.* (*Carm.* 8, 1, 27).

Lăctĭtō, ās, ārĕ. *Allaiter.* Cūr sĭt ăgĕr stĕrĭlĭs, cūr ūxōr lăctĭtĕt, ēdăm. *M.* (VII, 102).

Lăctō, ās, ārĕ. *n.* 1. (*de* Lac). *Tetter.* Ĭnfāns lăctāvĭt; pūbēs ēt vīrgo ădŏlēvĭt. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 3). PPH. Ūbĕră dūcō, sūgō, lambō, trăhō, bĭbō, haŭrlō. ‖ ? *Allaiter. Voy.* Uber. ‖ 2. (*fréq. de* Lacio). *Bercer d'un vain espoir, séduire.* Nīsĭ mē lăctāssēs ămāntem, ēt fālsă spē prōdūcĕrēs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 23). Răptāt, rĕtĭnĕt, lăctāt, lārgĭtŭr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 9. Adde *Att.* apud *Non.* 1, 54). SYN. Dēcĭpĭō, dēlūdō, dūcō. ‖ ? *Caresser, au propre.* (*Lucr.* IV, 993, et V, 1067, ubi alii leg. *jactare.*)

Lactūcă, æ. *f. Laitue, légume.* Claŭdĕrĕ quæ cōnās lactūcă sōlĕbăt āvōrŭm. *M.* (XIII, 14). Nām lactūca ĭnnātăt ācrī Pōst vīnŭm stŏmăchō. *H.* SYN. Lăctūcŭlă.

Lăctūcŭlă, æ. *f. dimin. de* Lactuca. Jām tĕnĕrīs frōndēns lăctūcŭlă fĭbrīs. *Col.* (10, 111).

Lăcūnă, æ. *f. Ornière, mare.* Ūndĕ cāvæ tĕpĭdō sūdānt ĭnŭmōrĕ lăcūnæ. *V.* Ēt tōtæ sōlĭdam ĭn glăcĭēm vĕrtĕrĕ lăcūnæ. *Id.* SYN. Cāvă, ūdă, plēnă, līmōsă, ĭnundāns, fœdă. ‖ *Trou, fossette.* Sĭnt mōdĭcī rīctŭs, sĭnt pārvæ ūtrĭnquĕ lăcūnæ. *O.*

Lăcūnār, ārĭs. *n. Lambris, plafond.* Mĕă rĕnīdĕt ĭn dŏmō lăcūnār. *H.* Dōctŭs spĕctārĕ lăcūnār. *J.* (1, 56). *Voy.* Laquear.

Lăcūnō, ās, ārĕ. *Faire un plafond.* Sūmmă lă cūnābant ăltĕrnō mūrīcĕ cōnchæ. *O.*

Lăcŭs, ūs. *m. Lac, marais.* Ēst lăcŭs ăcclīvĭs dē vēxō mărgĭnĕ, fōrmăm. *O.* Līmōsōquĕ lăcū pĕr nōctem ŏbscūrŭs ĭn ŭlvā. *V.* SYN. Stăgnŭm, pălŭs. *Voy. ces mots.* ‖ *Bassin naturel, source.* Spēlūncæ vīvīquĕ lăcūs. *V.* Pĭĕrĭī lăcūs. *Tib.* (III, 1, 16).

Voy. Fons. ‖ ***Bassin de pierre, réservoir public.*** Ōmnēs Gēstĭēt ā fūrnō rēdĕuntēs scīrē lăcŭquĕ. *H.* (Adde *Pl. Curc.* IV, 1, 16). ‖ ***Bassin pour recevoir le vin sortant de la cuve.*** Inquĕ căvōs lĕrānt tĕrtĭă mūstă lăcŭs. *O.* Dē lăcŭbŭs prōximă mūstă tŭīs. *Id.* Ēt plēnō pīnguĭă mūstă lăcū. *Tib.* (1, 1, 8). ‖ ***Baquet ou bassin à l'usage des forgerons.*** Ălĭī strīdēntĭă tĭngūnt Æră lăcū. *V.* Gĕlīdō ceū quōndām lāminā cāndēns Tīnctă lăcū. *O.* ‖ ***Fosse où sont renfermés les animaux.*** Sēnsīm lăbĭtŭr īn lăcūm lĕōnūm. *Prud.* (*Cath.* 527). ‖ † *arch.* (*d'où* Lacunar). *Lambris.* Rĕsŭltānt ædēsquĕ lăcūsquĕ. *Lucil.* (apud *Serv.* ad *Æ.* I, 730. *Isid. Or.* 19, 12 : « Quæ et *lacunaria* dicuntur, quod *lacus* quosdam quadratos vel rotundos ligno, vel gypso, vel coloribus habeat pictos, etc. »)

Lădănŭm, ī. *n.* (λήδανον *et* λάδανον). *Gomme, encens.* Hic lădănī vīm Vēllĕrā dēsūdānt. *Avien.* (*D. Ter.* 1114).

Lādās, æ. *m.* (Λάδας). *Célèbre coureur d'Alexandre.* Hăbĕās līcĕbĭt ălтĕrŭm pĕdĕm Lādæ. *M.* (X, 100). Nōn Lādās sī ĕgŏ, pĕnnĭpĕsvĕ Pērseūs. *Cat.* (56, 25). Paŭpĕr lōcŭplētem ōptārĕ pŏdăgrăm Nōn dŭbĭtēt Lādās. *J.* (13, 97. De quo *Solinus* : « Primam palmam velocitatis *Ladas* quidam adeptus est, qui ita supra cavum pulverem cursitavit, ut arenis pendentibus nulla indicia relinqueret vestigiorum. »)

Lādōn, ōnĭs. *m.* (Λάδων). *Ladon, fleuve d'Arcadie, consacré à Apollon.* Dōnĕc ārēnōsī plăcĭdŭm Lādōnĭs ăd ămnĕm. *O.* Ēt quī tĭbī, Pўthĭē Lādōn, Pænē sŏcĕr. *St.* ‖ *Nom d'homme.* Jām sĕnīōr Lādōn, Tĭbĕrīnæ naŭtă cārīnæ. *M.* (X, 85).

Læcānĭă, æ. *f. Nom de femme.* Thaïs hăbĕt nīgrōs, nĭvĕōs Læcānĭă dēntēs. *M.* (V, 44. Alii scrib. *Lecania*).

† Læcānĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Fāmām Læcāni vēnĕrātŭr nūmĭnĭs īnstăr. *Rutil.* (1, 595. *Burm.* leg. *Læcanii*, secunda non bene correpta. Alii, *Lachanii*, in quo prima produci vix potest). *Voy. le précéd.*

Lædŏ, ĭs, læsī, læsŭm, lædĕrĕ. ***Blesser, faire du mal.*** Ēt lædūnt nūdōs prātă nŏvēllă pĕdēs. *O.* Tĕnĕrōs lædūnt jŭgă primă jŭvēncōs. *Id.* SYN. Vūlnĕrŏ, vĭŏlŏ, saūcĭŏ, ōffendŏ, *qqf.* sĕcŏ *ou* ūrŏ. ‖ *Au fig.* Lædēntĭă pĕctŭs Vincŭlă quī rūpĭt. *O.* ‖ ***Nuire.*** Ergo ăd pătrēm cŭcŭrrit, læsūra ĭnvĭcēm. *Ph.* SYN. Nŏcĕŏ. *Voy. ce mot.* ‖ ***Gâter.*** Hērbās mōrsū læsĕrĕ jŭvēncæ. *O.* Lædit rūbĭgĭnĕ fĕrrūm. *V.* Nĕc tĕnĕrās cūrsū læsĭssĕt ārīstās. *Id.* SYN. Vĭŏlŏ, pōllŭŏ. ‖ ***Gêner, être incommode, déplaire.*** Sī tĕ pūlvĭs, strĕpĭtūsquĕ rŏtārŭm, Sī lædĕt caŭponă. *H.* Mīnŭs vĭa lædĕt. *V.* Nōn lăbŏr hīc lædĕt. *Tib.* (I, 2,,33). SYN. Grăvŏ. PPH. Sŭm grăvĭs, incōmmŏdŭs, mŏlēstŭs. *Voy.* Displiceo. ‖ ***Violer, trahir.*** Quī læsīt ămōrēs. *O.* Sī fŭĕrās mīsĕrōs læsūrŭs ămōrēs. *Tib.* (I, 10, 1). SYN. Vĭŏlŏ, prŏdŏ, pōllŭŏ. ‖ ***Blesser, offenser.*** Quām trīstī lædĕrĕ vĕrsū. *H.* Crīmĭnĕ læsīstī sūpĕrōs. *L.* Nĕc læsīt măgnōs ĭmplă lĭngŭă dĕōs. *Tib.* (III, 4, 16). SYN. Ōffendŏ, ĭmpĕtŏ, lăcĕssŏ, cărpŏ. ‖ *qqf. Comme* Allido. Tŭrbĭdă pŏntī Æquŏrā lædēbānt ŭævēs ăd săxă vĭrōsquĕ. *Lr.* (V, 999).

Lælăps, ăpis. *m.* (λαῖλαψ). *Chien chargé de garder Europe, que Minos donna à Procris, et celle-ci à Céphale.* (*Ov. Met.* VII, 771; *Mart.* XI, 70, 5.) ‖ *En gén. Nom de chien.* Ēt trŭx cŭm Lælăpĕ Thērōn. *O.* (*Met.* III, 211).

Lælĭă, æ. *f. Nom de femme.* Sēd dŏmŭs īn vĭcō, Lælĭă, pātrĭcĭō. *M.* (X, 68. Et *Prop.* III, 10, 8).

Lælĭŭs, ĭī. *m.* (Λαίλιος). *Lélius, surnommé le Sage, ami de Scipion, le second Africain.* Īn quo Lælĭŭ' clāmōrēs Sŏphŏs ĭllĕ sōlēbăt Ēdĕrĕ. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8). Ēt mītĭs săpĭēntĭă Lælī. *H.* ‖ *Autres.* Ēt grāndēs mīrētŭr Lælĭŭs ālās. *J.* (14, 195. Et *Luc.* I, 357; *Mart.* I, 92).

Lænă, æ. *f.* (χλαῖνα). *Manteau, surtout.* Tўrĭŏque ārdēbăt mŭrĭcĕ lænă. *V.* Brĕvĭbŭs cōnstringĕrĕ lænīs Pēctŏră. *St.* Cuī circum hŭmĕrōs hўăcīnthĭnă læna ēst. *Pers.* (1, 32). *Voy.* Penula.

Lænās, ātĭs. *m. Nom d'un consul de la famille Popilia.* Pōstŭmĭō Lænās pērsōlŭĕrĕ mīhī. *O.* Quōd căptātŏr ēmăt Lænās. *J.* (5, 98. De quo *Prisc.* 5, 649).

Lāĕrtēs, *et* Lāĕrtă, æ. *m.* (Λαέρτης). *Laërte, père d'Ulysse.* Lāĕrtēsquĕ sĕnēx, Tēlēmăchūsquĕ pŭēr. *O.* Lāĕrtēs ăvĭăm sĕnēx vŏcāvīt. *M.* (X, 67). Ænnōsquĕ, dŭm tē rĕclĭpĭt, ēxtēndăt sŭōs Lāĕrtă; sic tē, etc. *Sen.* (*Troad.* 698).

Lāĕrtĭădēs, æ. *m.* (Λαερτιάδης). *Fils de Laërte, Ulysse.* Vīm Lāĕrtĭădæ, brĕvĭtātēm vīncĭs Ātrĭdæ. *O.* Ō Lāĕrtĭădē, quĭdquĭd, etc. *H.*

Lāĕrtĭŭs, ă, ŭm. *De Laërte.* Scŏpŭlōs Ithăcæ, Lāĕrtĭă rēgnă. *V.* Dōnĕc Lāĕrtĭŭs hērōs. *O.*

Læsī. *parf. de* Lædo.

Læstrўgŏnēs, ŭm. *m. pl.* (Λαιστρυγόνες). *Lestrygons, ancien peuple anthropophage, qui habitait près de l'Etna.* Tērtĭŭs ē nōbĭs Læstrўgŏnĭs ĭmpĭă tĭnxĭt. *O.* Īncŭltōs ădlĭt Læstrўgŏnăs Ăntĭphātēnquĕ. *Tib.* (IV, 1, 59). Fīngēntem ĭmmānēs Læstrўgŏnās ătquĕ Cўclōpās. *J.* (14, 18). EP. Ĭmmānēs, sævī, fĕrī, crŭēntī.

Læstrўgŏnĭŭs, ă, ŭm. *Des Lestrygons.* Ūt Læstrўgŏnĭăs quī sŭbĭĕrĕ dŏmŭs (*Ibis*, 390). Nĕc Læstrўgŏnĭă bācchŭs ĭn ămphŏrā. *H.*

Læsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Lædo. ***Blessé.*** Quī sĕmĕl ēst pīscīs fāllācī læsŭs ăb hāmō. *O.* Pārvō cŏr vūlnĕrĕ læsŭm. *Id.* SYN. Saūcĭŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ingĕnĭŭm lōngă rŭbĭgĭnĕ læsŭm. *O.* Rēbŭs sŭccūrrĭtĕ læsīs. *Id.* Læsī fœdĕrĭs ārās. *V.*

Lætābĭlĭs, ĕ. *Dont on peut ou doit se réjouir.* Æccĭpĭăm, cūnctīsquĕ mĕūm lætābĭlĕ factŭm. *O.* Lætābĭlĕ sīdŭs. *V. Fl. Voy.* Gratus.

Lætāns, tis. *Qui se réjouit.* Eōs nūnc lætāntēs ădvēntū făcĭăm mĕō. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 6). Lætāntēs ăgmĭnĕ cўcnōs. *V. Voy.* Lætus. ‖ *Qui réjouit.* Vōlūcrēs, lætāntĭă quæ lŏca ăquārŭm Cōncĕlēbrānt. *Lr.* (II, 344).

† Lætāstĕr, trī. *m. Un peu joyeux.* (*Titin.* apud *Fest.* in *Obstrudant.*)

Lætātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est réjoui.* Fūrtō lætātŭs ĭnānī. *V.* SYN. Gāvīsŭs. *Voy.* Lætus.

† Lætĭfĭcāns, tis. *Joyeux.* Ōmnēs hĭlărōs, lŭbēntēs, lætĭfĭcāntēs făciăm. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 8).

† Lætĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Réjoui; fécondé.* Lætĭfĭcātă sēgĕs spīnīs mūndātŭr ădēmptīs. *Sedul.* (1, 41).

Lætĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Réjouir.* Nōn īllŭm glorĭă pŭlsī Lætĭfĭcāt Măgnī. *L.* (III, 49. Adde *Pl. Aul.* IV, 9, 15). SYN. Hĭlărŏ, ēxhĭlărŏ. *Voy.* Delecto.

Lætĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend joyeux.* Lætĭfĭcōs nĕquĕāt fētŭs sŭbmittĕrĕ tēllūs. *Lr.* (I, 194). Tūquĕ lætĭfĭca, ūt sōlēs, Rĕfĕr Pēlăsgīs. *Sen.* (*Troad.* 594). Vītēs lætĭfĭcæ pămpĭnīs pūbescĕrĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 28). ‖ *Qui dénote la joie.* Lætĭfĭcī plaūsūs. *St. Voy.* Lætus.

Lætĭtĭă, æ. *f.* Joie. Ādsĭt lætĭtĭæ Bācchŭs dătŏr, ēt bŏnă Jūnō. *V.* Ĭnfēlĭx nōn tōtō pĕctŏrĕ sēnsit Lætĭtĭæ vīrgō. *O.* SYN. Gaūdĭŭm, gaūdĭă. *Voy.* Gaudium. ‖ † *Au plur. arch.* Hæc lŏca circŭm Læ-

tĭtŭlæ mŭlcent. *Lr.* (III, 143). Expŭlit ex ōmni pectŏre lætĭtĭas. *Cat.* (77, 22. Adde *Pl. Ps.* II, 4, 14; *Cæcil.* apud *Cic. Fin.* 2, 4).

† Lætĭtūdo, ĭnis. *f. Joie.* Quanta in venando āffectu' st lætĭtūdine! *Att.* (apud *Non.* 2, 487).

† Lætŏ, ās, ārĕ. *Réjouir.* Jamne ŏcŭlos spĕcie lætavisti ŏptabĭli? *L. And.* (apud *Non.* 2, 494. *Att. ib.*)

Lætŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Se réjouir.* Adspĭce ventūrō lætantŭr ŭt ōmnia sæclō. *V.* Ităliā lætĕrē rĕpertā. Nec vĕro Alcidēn mē sŭm lætātŭs cuntĕm Æccĕpissĕ cævō. *Id.* SYN. Gaudĕō, ēxsultō. *Voy.* Gaudeo. || † *Avec le gén.* Nec vĕtĕrum mĕmĭnī lætorvē mălōrum. *V.*

Lætōrĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* VI, 45. Alii leg. *Lectoria*. Sed vid. seq.)

Lætōrĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ēt, rŏgăt ŭt cœnēs sĕcum Lætōrĭŭs, ĭnquit. *M.* (XII, 26).

Lætŭs, ă, ŭm. *Gai, joyeux.* Lætŭs ăbĭt, gaudētquĕ mălō Bĕrĕcўntĭŭs hērōs. *O.* Illă sŭī succĕssū lætŭs ĭctŭs. Lætissĭmŭs hōspĭtĕ tāntō. *Id.* SYN. Gaudēns, hĭlărĭs, ălăcĕr, ŏvāns, ēxsultāns, lætātŭs, contentŭs, rēnidēns, gāvīsŭs. PPH. Ănĭmīs ēxsultāns. Lætĭtĭæ plēnŭs. Ănĭmō gaudēntĕ. PHR. Nescĭŏ quā prætĕr sŏlĭtum dulcēdĭnĕ lætæ. *V. Voy.* Gaudeo. || *Qui se réjouit de, qui aime.* Ēt lætum ēquĭnō sānguĭnĕ Cōncănŭm. *H.* Sævīs gĕns lætă. *Sil.* || *Qui fait volontiers.* Hās ĕgŏ Dārdānĭō jŭvēnī... Lætă dĕdī. *V.* Pōssŭm dōnātă rĕpōnĕrĕ lætŭs? *H.* SYN. Lĭbens, *adv.* spontĕ. || *Agréable.* Lætŏs ŏcŭlīs ăffŭlărăt hŏnōrēs. *V.* Dēvēnĕrĕ lŏcōs lætōs ĕt ămœnă vĭrētă. *Id.* Virtūs haūd lætă tўrannō. *V. Fl.* SYN. Jūcundŭs, grātŭs, ămœnŭs, plăcĭtŭs. || *Heureux, prospère.* Miscentŭr tristĭă lætĭs. *O.* SYN. Faūstŭs, fēlix, sĕcundŭs. || *Fertile.* Quĭd făcĭăt lætās sĕgĕtēs. *V.* Hībērnō lætissĭmă pŭlvĕrĕ fārră. *Id. Voy.* Fertilis. || *Abondant.* Lætă măgis prĕssis mānābŭnt flūmĭnă mammīs. *V.* Lætissĭmŭs ŭmbræ (lucus). *Id. Voy.* Abundans. || *Bien nourri, bien portant.* Lætă bōvm pāssim cāmpīs ārmentă vidēmŭs. *V.* Ēt lætæ rĕdĕunt in fortĭă pĕctŏră vīrēs. *Nemes.* (*Cyn.* 286). SYN. Nĭtĭdŭs. || Lætŭm. *n. pris adverb. D'une manière joyeuse.* Lætŭm frĕmĭt, æssēnsŭquĕ fūrēntĕm ĭmplĕt Achæă mānŭs. *St.*

Lævă, æ. *f.* (*s. ent.* manus). *Main gauche.* Illŏnĕă pĕtĭt dĕxtră, lævāquĕ Sērēstŭm. *V.* Mŏdŏ lævă Prīscŭs lnānī. *H.* SYN. Sĭnistră. || *Le côté gauche.* Lævām pĕtĕ. *O.* || Ă lævă, ou Lævā. *A gauche.* Jām Sānŭs ă lævă fŭĕrānt Năxŏsquĕ rĕlictæ. *O.* PPH. Ă lævā mānŭ. *Pl.* || Dĕxtrā lævāquĕ. *Voy.* Dextra.

Lævātŭs, ă, ŭm. *Poli.* Lævātŏ lūcĭdă fĕrrō Spīcŭlă. *V.*

1. Lævĕ. *adv. Gauchement, mal.* Pŭĕr hīc nōn lævĕ jŭssă Philippī Æccĭpiēbăt. *H.* || 2. Lævĕ. *subst. n. Voy.* Lævis.

Lævĭgō, ās, ārĕ. *Polir.* Spīnŭlĕrās prūnōs ārmātăquĕ rōbŏră sēntēs Lævĭgăt. *Pallad.* (*Insit.* 81). *Voy.* Lævo. || *Au fig.* (*T. Maur. Syll.* 168.)

Lævīnă, æ. *f.*, *et* Lævīnŭs, ĭ. *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* I, 63; *Hor. Sat.* I, 6, 12.)

Lævis *ou* Lēvis, ĕ (λεῖος). *Lisse, uni, poli.* Tāndem intĕr pătĕrās ăc lævĭă pōcŭlă sērpēns. *V.* Ēt mŏdŏ lævĕ mānŭ jăcŭlŭm, mŏdŏ sūmpsĕrăt ārcŭm. *V.* Lævĭă pĕrsōnātĕrĕ săxă. *H.* SYN. Plānŭs, lævātŭs, pŏlītŭs, *par. ext.* nĭtĭdŭs. *Voy.* Politus. (Scripturam *Lævis* non nisi distinguendi causa admitto). || *Au fig.* Sēctantēm lævĭă nervī Dēficĭunt. *H.* || *Glissant.* Lævī sānguĭnĕ Nīsŭs Lābĭtŭr. SYN. Lŭbrĭcŭs. || *Qui n'a pas de cheveux ou de poil.* Ŭt Satўrī lævīsquĕ sĕnĕx tĕtĭgĕrĕ săpōrem. *O.* Ēt grāndēm pŭĕrum dīūquĕ lævĕm. *M.* (II, 48). Lævīs Ægyiēū. *H. Voy.* Calvus *ou* Glaber. || *Brillant, beau.* Lævīquĕ pătēns in pectŏrĕ vŭlnŭs. *V.* Lævĭă cōllă. *O.* SYN. Nĭtĭdŭs, *par ext.* cāndĭdŭs, dĕcōrŭs. || *Efféminé.* Trōssŭlŭs ēxsŭltăt tĭbi pĕr sŭbsĕllĭă lævīs. *Pers.* (I, 82). Fēmĭnă quĭd făcĭăt, quŭm vīr sīt lævĭŏr ĭpsă? *O.* SYN. Mŏllis. || *Doux à l'oreille, à prononcer* (*opposé à* Asper). Cōnsŏnām nōn X jŭgăbĭt, quĭă sŏnō lævī stŭdĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 671. *Ib.* 607). *Voy.* Lævitas. || Lævĕ. *n. pris. subst.* Ŭt pĕr lævĕ sēvĕrōs Ēffŭndăt jūnctūra ūnguēs. *Pers.* (I, 64. Et *Hor. Sat.* II, 7, 87).

Lævĭtās, ātĭs. *f. Le poli; douceur de prononciation.* Vērsĭbŭs, sānĕ mŏdōrŭm quæ sŏnōră lævĭtās. *T. Maur.* (*Syll.* 3).

Lævĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un poète latin.* (*Bentl.* legit *Lævi* apud *Hor. Epist.* II, 1, 69, ubi alii *Livi*. Qui passim confunduntur.)

Lævŏ, ās, ārĕ. *Unir, polir.* Pārs tĕrĕtes lævārĕ mānu ăc dispōnĕrĕ mēnsās. *St.* Ēt lævārĕ trăbēs. *Id.* Lævāre ēt rădĕrĕ tignă. *Lr.* (V, 1266). SYN. Pŏlīŏ. *Voy. ce mot.* || *Épiler.* Psilŏthrō făcĭēm lævās. *M.* (III, 74). *Voy.* Glaber. || *Au fig. Polir.* Nīmĭs āspĕră sānō Lævābĭt cultū. *H.*

Lævŏr, ōris. *m. Le poli.* Princĭpĭōrum, ĕt ĭtĕm lævŏr lævōre crĕātŭr. *Lr.* (IV, 547. *Ib.* 154; II, 423). SYN. Lævĕ.

Lævŭs, ă, ŭm. *Gauche.* Rādĭt ĭtĕr lævum ĭntĕrlŏr. *V.* Lævŏs ĕquĭtāvīt in ōrbĕs. *Id.* SYN. Sĭnistĕr. *Voy.* Læva. || *Au fig. Gauche, maladroit, sot.* Ŏ ĕgŏ lævŭs! *H.* Sī mēns nōn lævă fŭissĕt. *V. Voy.* Stolidus. || *Favorable.* Sī quĕm Numĭnă lævă sĭnūnt, aūdĭtquĕ vŏcātŭs Apŏllŏ. *V.* Sŭbĭtoquĕ frăgŏrĕ ĭntŏnŭit lævum. *Id.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 693. *Fest.* in *Sinistræ*). *Voy.* Faustus. || *Sinistre.* Lævŏ cōntristăt lūmĭnĕ cœlum. *V.* Lævă... fătă dĕūm. *Id.* Yĕquĕ nĕc lævŭs vĕtĕt ĭrĕ pĭcŭs. *H. Voy.* Infaustus. || *Inopportun.* Quŭm tĕ sĭc tĕmpŏrĕ lævŏ ĭntĕrpĕllārĭm. *H.*

Lăgănŭm, ī. *n.* (λάγανον). *Sorte de pâtisserie.* Ăd pŏrri ēt cĭcĕrĭs rĕfĕrŏ, lăgănĭquĕ cătĭnŭm. *H.* (*Sat.* I, 6, 115. Ubi *Acro.* Cf. *Cels.* 8, 7. Diserte *Isid. Or.* 20, 2 : « *Laganum* est latus et tenuis panis, qui primum in aqua, postea in oleo frigitur. »)

Lăgēna, æ. *f. Bouteille, flacon.* Ēt signō lævō nōn mŭsānĭrĕ lăgēnæ. *H.* Quæ quŭm lăgēnæ frūstră cōllŭm lămbĕrĕt. *Ph.* Nūllă cātēnātīs pīla ēst succĭnctă lăgēnīs. *M.* (VII, 60). *Voy.* Amphora.

Lăgĕos. *f.* (λάγνος). *Espèce de raisin.* Tĕnŭīsquĕ lăgĕos. *V.* (Adde *Septim.* apud *Mar. Vict.* p. 2523).

Lăgĕŭs, ă, ŭm. *De Ptolémée-Lagus, des Lagides, d'Égypte.* Hospĭta Lăgēī littŏrĭs ŭmbra jăcēs. *M.* (X, 26). Quă mărĕ Lăgēī mūtātŭr gūrgĭtĕ Nīli. *L.*

Lăgŏïs, ĭdĭs. *f.* (λαγωΐς). *Lièvre de mer, poisson.* Aŭt pŏtĕrĭt pĕrĕgrīnă jūvārĕ lăgŏïs. *H.*

Lăgōn, ōnĭs. *m. Nom d'enfant.* Nōs făcĭmŭs Brūtī pŭĕrŭm, nōs Lăgōnă vīvŭm. *M.* (IX, 51. Alii, *Langona*).

Lăgōpŭs, ŏdĭs. *f.* (λαγώπους). *Sorte d'oiseau des Alpes.* (*Mart.* VII, 87. Sed incertissima lectio, nec vulgata metro satisfacit.)

? Lăgūncŭlŭs. *Voy.* Lucunculus.

Lăgŭs, ī. *m. Lagus, Macédonien obscur, père adoptif de Ptolémée.* Icārī prōlēs clārissĭmă Lăgī. *L.* Flūmĭnă Lăgī. *Sil.*

Lāīădēs, æ. *m. Fils de Laïus, OEdipe.* Cārmĭnă

Lāīādēs nōn întellēctā prīōrūm Sōlvērāt îngĕnĭīs. *O. Voy.* OEdipus.

Lāīs, ĭdis. *f.* (Λαΐς). *Laïs, célèbre courtisane de Corinthe.* Nōn ĭtă complēbānt Ephўrææ Lāĭdōs ædēs. *Pp.* (II, 5, 1). Dīcĭtŭr ēt mŭltīs Lāīs ămātă vīrīs. *O.* ‖ *En gén. Nom de courtisane.* Sĕd sīmīle est ălĭquĭd ; prō Lāĭdē Thāĭdă dīxī. *M.* (III, 11).

Lāĭŭs, ĭī. *m.* (Λάϊος). *Laïus, roi de Thèbes, fils de Labdacus, père d'OEdipe.* Lāĭŭs, ĕxstĭnctūm nāti quēm vōlvērē nōndŭm. *St.* Tŭŭs, ō mĭtĭssīmē Lāī, Hōspēs. *Id.* Quæ spătĭă mōrĭēns Lāĭŭs vītæ tŭlĭt. *Sen.* (*OEd.* 774. Sic *ibid.* 218, et passim).

Lălăgē, ēs. *f.* (λαλαγή). *Nom de femme.* Dēsīnĕ jām, Lălăgē, trīstēs ōrnārĕ căpillōs. *M.* (II, 66). Dūlcĕ rĭdentēm Lălăgēn ămābŏ. *H.*

Lălētānĭă, æ. *f. Canton de la Tarraconaise.* Ăfrĭcă rēpŭtēs Tārrăcōnis lĭttŏră, Tŭămquĕ Lălētā-nĭam. *M.* (I, 50). ‖ *D'où* Lălētānŭs, ă, ŭm. Ă caŭpōnĕ tĭbī fæx Lălētāna pĕtātŭr. *M.* (I, 27. *Id.* VII, 52).

Lălĭsĭō, ōnis. *m. Anon sauvage.* Quūm tĕnĕr ēst ōnăgĕr, tĕnĕrăquĕ lălĭsĭō mātrĕ. *M.* (XIII, 97. Cf. *Plin.* 8, 44).

Lăllŏ, ās, ārĕ. *n. Chanter comme font les nourrices pour endormir les enfans.* Ĭrātŭs mămmæ lăllārĕ rĕcūsās. *Pers.* (3, 17. Ubi *Schol.* Hoc imitatur *Hieron. Ep.* 14, 3 : « Mater, antiquum referens mammæ lallare, congeminet. » *Gloss. Philox.* Lallare, βαβάζειν). *Voy. le suiv.*

Lăllŭm *ou* Lăllŭs, ī. *n. m. Chant des nourrices.* Nūtrīcīs ĭntĕr lēmmătă, Lălliquĕ sōmnĭfĕrōs mŏdōs. *Aus.* (*Epist.* 16, 90). *Voy. le précéd.*

Lămă, æ. *f. Fondrière, bourbier.* Vīrĭbŭs ūtĕrīs pĕr clīvōs, flūmĭnă, lămās. *H.* (*Epist.* I, 13, 10. Ubi *Porphyr.*). Sĭlvārūm sāltūs, lătēbrās lămasquĕ lūtōsās. *Enn.* (apud *Porphyr.* l. cit. Cf. et *Fest.*).

Lămbdă. *n. indécl. Lettre de l'alphabet grec.* Cūi ĭpsĕ lĭnguām quūm dĕdit sūăm, lămbda ēst. *Aus.* (*Epig.* 128, 8. Et *T. Maur. Syll.* 59).

† Lămbĕrŏ, ās, ārĕ. *Déchirer.* Lĕpĭdē, Chărīnē, mĭĕ meō lŭdō lămbĕrās. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 55. Cf. *Fest.*).

Lămbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Lécher.* Sĭbĭllă lămbēbānt lĭnguīs vĭbrāntĭbŭs ōră. *V.* Lămbēntī crŭstŭlă sērvō. *J.* (9, 5). Quæ quūm lăgēnæ frūstră cōllŭm lambĕrĕt. *Ph.* SYN. Āllămbŏ, lingŏ. ‖ *Au fig. En parlant de la flamme, de l'eau.* Tăctŭque ĭnnōxĭă mōlli Lămbĕrĕ flāmmă cŏmās. *V.* Sŭmmūm prŏpĕrābăt lămbĕrĕ tĕctūm (flamma). *H.* Vēl quæ lŏcă fābŭlōsŭs Lămbĭt Hўdāspēs. *Id.* Rōscĭdă mōbĭlĭbŭs lămbēbānt grāmĭnă rīvīs. *Cl.* SYN. Āllămbŏ, āttingŏ, tăngŏ, dēlĭbŏ, dēgustŏ, āllŭŏ. ‖ *En gén. Effleurer.* Quōrum Imāgĭnēs lămbūnt Hĕdĕræ sĕquācēs. *Pers.* (*Prol.* 5). ‖ † Lămbi. *parf.* Jūcundăsquĕ pŭĕr quī lămbĕrāt ōrĕ plăcēntās. *Lucil.* (apud *Prisc.* 10, 884).

† Lămēntă, æ. *f. Comme* Lamentum. Lămēntās, flĕtŭs făcĕrĕ cōmpēndī lĭcĕt. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 493).

Lămēntābĭlĭs, ĕ. *Plaintif.* Lămēntābĭlĕ cārmĕn. *St.* ‖ *Déplorable.* Trōjānās ŭt ōpēs ēt lămēntabĭlĕ rēgnūm Ērŭĕrint Dānaī. *V.* SYN. Flēbĭlĭs.

† Lămēntārĭŭs, ă, ŭm. *Qui excite des lamentations.* (*Pl. Capt.* I, 1, 28.)

Lămēntātĭō, ōnis. *f. Lamentation.* Ĭn lĭmĭne ĭpsō mœstă lamēntātĭō. *Sen.* (*Hip.* 852). Cūră, mĭsĕrĭa, ægrĭtūdŏ, lăcrŭmæ, lămēntātĭō. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 29). *Voy.* Lamentum.

Lămēntātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est lamenté.* ‖ *pass. Qui retentit de lamentations : qu'on déplore.* Quūm lămēntātă rĕsŭlţānt Dindўmă. *St.* Fātă pĕr ūrbĕm Lămēntātă dĭū. *Sil.*

Lămēntŏr, ārĭs, ārī. *d. Se lamenter.* Quūm lămēntāmŭr nōn āppārērĕ lăbōrēs. *H.* Nē lămēntētŭr, nēvĕ ānĭmūm dēspōndĕāt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 6). Cōnquĕrī fōrtūnam ādvērsām, nōn lămēntārī dĕcēt. *Pac.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21). Mātrēm lămēntārī mōrtŭām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 46). SYN. Dēlāmēntŏr, quĕrŏr, cōnquĕrŏr, dŏlĕŏ, ĭndŏlĕŏ, gĕmŏ, ĭngĕmŏ, cōngĕmŏ, flĕŏ, dēflĕŏ, lūgĕŏ, plōrŏ, cōmplōrŏ, dēplōrŏ, lăcrĭmŏ, sŭspĭrŏ, plāngŏ, ējŭlŏr. PPH. Mŭltă quĕrŏr, gĕmŏ. Ācĕrbă gĕmŏ. Lāmēntă, quĕrēlās, quæstŭs fŭndŏ, effŭndŏ, prōfŭndŏ, ēdŏ, prōmŏ, ĕxprōmŏ, prōfĕrŏ, jăctŏ, mittŏ, tōllŏ, cĕrcĕrĕŏ; ē *ou* dē pĕctōrĕ dūcŏ, trāhŏ, fŭndŏ; ōrĕ, vōcĕ dŏ, tōllŏ. Lāmēntĭs, quĕrēlĭs, quæstĭbŭs, gĕmĭtū, flĕtū lŏcă, aūrās, æ̆ră, cœlŭm ĭmplĕŏ, rĕplĕŏ, cōmplĕŏ, cĭĕŏ, pŭlsŏ, pĕrsŏnŏ, tŭrbŏ; tĕctă, aūræ rĕsōnant, sŏnant, ŭlŭlant, frĕmunt. Lāmēntă, quæstŭs ĭn æ̆ră, ĭn aūrās effŭndŏ. Quæstŭs pĕctōră *ou* pĕctōrĕ quæstŭs rumpŏ. Quæstŭs ăd āstră, ăd sīdĕră tōllŏ. Mœstās vōcēs pĕctōrĕ fŭndŏ. Ĭn flĕtŭm, lāmēntă ērumpŏ. Lāmēntĭs ĭndŭlgĕŏ, mē dēdŏ. VERS. Mœstūsquĕ pĕr ōmnēs Īt gĕmĭtŭs. *V.* Lōngōsquĕ cĭēbat Incāssūm flĕtŭs. Lōngās ĭn flĕtŭm dūcĕrĕ vōcēs. Quāntōs illĕ vīrūm... Cāmpŭs ăgĕt gĕmĭtŭs ! Plāngōrĭbŭs ædēs Fēmĭnĕīs ŭlŭlant. *Id.* Tŭrbĭdă săcrīs Obstrēpĭtant lāmēntă chŏrīs. *Cl.* Lūctŭs ĭn tŭrpēs ĕăt. *Sen.* Quæ lāmēntă dĕdissēs Mātĕrnīs, Ētrŭscĕ, rōgīs ! *St.* Tōtŭs cōnjūrăt ĭn ōmnĕ Lāmēntŭm pōpŭlŭs. *Alcim. Voy.* Gemo, Lacrimo, Plango, Queror.

Lāmēntŭm, ī. *n., et ordint.* Lāmēntă, ōrŭm. *pl. Lamentations, gémissemens.* Lāmēntis, gĕmĭtūque, ēt fēmĭnĕō ŭlŭlātū Tēctă sŏnant. *V.* Nīl naūtĭcă prōsŭnt Tŭrbātæ lāmēntă rătī. *Cl.* Nōndum ōrsīs mŏdŭs, ēt lāmēntă rĕdĭbant. *St.* SYN. Gĕmĭtŭs, plānctŭs, plāngŏr, flĕtŭs, quæstŭs, quĕrēlă, lūctŭs, plōrātŭs, sŭspĭrĭă, ŭlŭlātŭs, clāmŏr, quĕrĭmōnĭă, lăcrĭmæ, ējŭlātŭs. EP. Fēmĭnĕă, quĕrŭlă, crēbră, lōngă, āssĭdŭă, grāndĭă, mœstă, ægrā, ācĕrbă, ămārā, mĭsĕrāndă, flĕbĭlĭă, trīstĭă, lūgŭbrĭă, mĭsĕrā. PPH. Quĕrŭlī, flĕbĭlēs sŏnī. Quĕrŭlæ, mœstæ vōcēs. Quĕrŭlūs dŏlŏr. *Voy. le précéd.*

‘ Lămĭă, æ. *f.* (λαμία). *Monstre fabuleux, sorte de vampire dont on menaçait les enfans, et qui passait pour les dévorer.* Neū prānsæ Lămĭæ vīvūm pŭĕrum ēxtrāhăt ălvō. *H.* Tĕrrĭcŭlās Lămĭās, Fāuni quās, Pompīlĭquĕ Instĭtŭĕrĕ Nŭmæ. *Lucil.* (apud *Lact. de Instit.* 1, 22). ‖ *m. Noble famille de Rome.* Nēctĕ mĕō Lămĭæ cōrōnam. *H.* (Adde *Juv.* 4, 154). *Voy.* Lamus.

Lāmĭnă, *et sync.* Lāmnă, æ. *f. Lame de fer, d'airain.* Tūm fĕrrī rĭgŏr, ătque ārgūtæ lāmĭnæ sērræ. *V.* Ēxtrēmæ pĕrcūssæ pārtĕ cŏlūmnæ, Lāmĭnæ dissīlŭīt. *O.* SYN. Lāmēllă. EP. Fĕrrĕă, æ̆ră, tĕnŭīs, lēvĭs, flĕxĭlĭs. ‖ *qqf. absolt. Scie.* Pīnŭs grăcĭlī dissolvĕrĕ lāmnă. *V. Fl. Voy.* Serra. ‖ *Lame de fer qu'on faisait rougir, instrument de supplice.* Ădvērsūm stĭmŭlōs, lāmĭnās, crūcēsquĕ cōmpĕdĭsquĕ. *Pl.* (*As.* III, 2, 4). Vēntrēs lāmnă cāndēntĕ nēpōtūm Dīcĕrēt ūrēndōs. *H.* Dīra aūt crĕmāssēt lāmĭnārum ĭmprēssĭō. *Prud.* (*Peri.* 2952). PHR. Quōtĭēs tōrtōrĕ vōcātō Ūrītŭr ārdēnti dūō proptĕr lintĕa fĕrrō. *J.* ‖ *Feuille d'or ou d'argent.* Abdĭtæ tĕrrīs ĭnĭmīcĕ lāmnæ. *H.* Aūdīvīt sŏnĭtūm

crĕpĭtántĕ lāmnā. *Sen.* (*Ag.* 855). Et lĕvĭs ārgentī lāmĭnā crīmĕn ĕrāt. *O.* SYN. Bractĕă. ‖ *Écale de la noix lorsqu'elle est encore tendre.* Lāmĭnā mōllīs ădhūc tĕnĕro ēst in lăctĕ (*Ov. Nuc.* 95).

† Lāmpădă, æ. *f. Comme* Lampas. Tĕne hānc lāmpădām. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 16, et teste *Prisc.* 7, 758).

Lāmpădĭō, ōnis, *et* Lāmpădiscus, ī. *m. Noms d'esclaves.* (*Pl. Cist.* II, 3, 2 et 50.)

Lāmpădĭŏn *ou* Lāmpădĭum, ĭi. *n.* (λαμπάδιον). *Nom donné à une femme d'un caractère vif.* (*Lucr.* IV, 1157; *Varr.* apud *Non.* 2, 906. Etiam græce scribitur.)

Lāmpās, ădis. *f. Torche, flambeau.* Ārdentēm cōnjĕcit lāmpădă Tūrnus. *V.* Lāmpădĭbŭs dēnsum răpŭit fūnālĕ cŏrūscis. *O.* Lāmpădās ignĭfĕrās mănĭbŭs rĕtĭnēntĭă dēxtris. *Lr.* (II, 25). Ēumēnĭdēs, vēstris quătĕrēnt quæ lāmpădās ārmis. *L.* SYN. Făx, tædă, ignis, etc. *Voy.* Fax. ‖ *qqf. Lampe.* Undīquĕ cōllūcēnt præcinctæ lāmpădēs aurō. *O.* Æreă lāmpās. *J.* (3, 285). *Voy.* Lucerna. ‖ *Au fig. Lumière des astres.* Nunc jăcŭlūm lōngō, nunc spārsō lūmĭnĕ lāmpās Ēmĭcŭit cœlō. *L.* ‖ *En partic. Lumière du soleil, soleil.* Pōstĕră quūm primă lūstrābăt lāmpădĕ tĕrrās Ōrtă dĭēs. *V.* Phœbēæ lāmpădis ĭnstār. *Id.* Nōnă rĕdūcbānt lāmpădĕ vītām. *Lr.* (VI, 1196). ‖ *Éclat.* Nēc lāmpădĕ clārā, Nēc sŏnĭtū, nēc vōcĕ dĕæ pĕrcŭlsus. *St. Voy.* Fulgor.

Lāmpĕtĭē, ēs. *f.* (Λαμπετίη). *Nymphe, fille du soleil.* Păvĕrăt hos Phœbō fīlĭă Lāmpĕtiē. *Pp.* (III, 10, 29. Et *Ov. Met.* II, 349).

Lāmpĭă *ou* Lāmpēă, æ. *f.* (Λάμπεια). *Montagne d'Arcadie.* Cāndēnsquĕ jŭgīs Lāmpĭă nĭvōsis. *Stat.*

Lāmpōn, ōnis. *m.* (λάμπων). *Nom d'un cheval.* Cāllāicŭs Lāmpōn fŭgit. *Sil.*

Lāmprĭdĭus, ĭi. *m. Lampride, biographe latin.* Nōstræ Lāmprĭdĭus dēcŭs Thălīæ. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 5).

Lāmpsăcĭus, ă, ŭm (λαμψάκιος). *De Lampsaque; de Priape.* Quāntăm Lāmpsăcĭæ cōlŭnt pŭellæ. *M.* (XI, 52). Nōn mĕă Lāmpsăcĭō lăscivit pāgĭnă vērsū (*Ib.* 17).

Lāmpsăcŭs, ī. *f.* (Λάμψακος). *Lampsaque, ville d'Asie-Mineure, sur l'Hellespont, où Priape était honoré.* Et tē rūrĭcŏlă, Lāmpsăcĕ, tŭtă dĕō. *Ovid.*

Lāmpŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* (*St. Th.* II, 623.)

Lāmŭs, ī. *m.* (Λάμος). 1. *Fils d'Hercule et d'Omphale.* Ŭnde ĕgŏ sūm Lȳdō fāctă nŏvĕrcă vīrō. *O.* ‖ 2. *Roi des Lestrygons, fondateur de Formies.* Ĭndĕ Lămi vĕtĕrēm Læstrȳgŏnis, ĭnquit, ĭn ŭrbĕm Vēnīmŭs. *O.* Ælī vĕtŭstō nōbĭlis ăb Lămō. *H.*

Lămȳrŭs, ī. *m.* (λάμυρος). *Sorte de poisson de mer.* Lamȳrŭsquĕ, smărisquĕ (*Ov. Hal.* 120. Cf. *Plin.* 32, 11).

Lānă, æ. *f. Laine.* Āntĕ pĕdēs călăthī lānăquĕ mōllīs ĕrānt. *O.* Ălbă nĕque Āssȳrĭō fūcātŭr lānă vĕnēnō. *V.* Tūmĕāt tĭbĭ cŭlcĭtă lānis. *M.* (XI, 57). SYN. Vĕllŭs. EP. Mōllis, tĕnŭis; ălbă, cāndĭdă, nĭvĕă; tinctă, fūcātă, mĕdĭcātă. PPH. Lānæ vellĕră, stāmĭnă. Nĭvĕŭm lānæ mūnŭs. *Voy.* Lanificium. ‖ *Duvet produit par certains arbres, coton.* Nēmŏra Æthĭŏpūm mōllī cānēntĭă lānā. *V.* ‖ *Duvet des oiseaux.* Ĭntĕrlŏr cȳcni quām tĭbĭ lānă dĕdĭt. *M.* (XIV, 161). ‖ *Duvet qui recouvre les coings.* Cēlāntŭr tĕnŭī vēntŭră cȳdōnĭă lānā. *M.* (X, 42). Cērĕă sūb tĕnŭī lūcērĕ cȳdōnĭă lānā. *Calp.* (2, 91). *Voy.* Lanugo. ‖ *Fils attachés à certaines plantes.* Nīllācŭm rīdēbis ōlŭs, lānāsquĕ sĕquācēs. *M.* (XIII, 57). ‖ *Petits nuages ressemblant à des flocons de laine, famil. moutons.* Tĕnuīă nēc lānæ pĕr cœlŭm vĕllĕră fērrī. *V.* (Cf. *Plin.* 18, 35 : « Si nubes, ut *vellera lanæ*, spargentur, etc. »)

Lānārĭus, ĭi. *m. Ouvrier en laine.* (*Pl. Aul.* III, 5, 34. Alii leg. *linarii.*)

Lānātŭs, ă, ŭm. *Recouvert de laine.* Sūbtĕr ĭn āstrō Lānāti mārcēnt pĕcŏris. *Avien.* (*Arat.* 534. *Id. D. Terr.* 1184). ‖ *Subst. f. Brebis.* Ĭntĕrĕă dūm lānātās tōrvūmquĕ jŭvēncŭm Mōrĕ Nūmæ cædit. *J.* (8, 155).

Lāncĕă, æ. *f. Lance.* Lāncĕă cōnsĕquĭtŭr, rūmpītquĕ ĭnfīxă bĭlĭcēm. *V.* Tōrtă lĕvīs sī lāncĕă Mauri Hærĕāt. *L.* SYN. Hāstă, hāstĭlĕ. *Voy.* Hasta.

Lāncĭnātŏr, ōris. *m. Écorcheur.* Lāncĭnātōrēs grĕgŭm. *Prud.* (*Peri.* 3249).

Lāncĭnō, ās, ārĕ. *Déchirer, mettre en pièces.* Hĭnc ōmnĕ, quŏdquĭd lāncĭnāmŭs, nōn dōlĕt. *Prud.* (*Peri.* 2652). Lāncĭnāt nātōs pātĕr. *Sen.* (*Thyest.* 778. *Gloss. Placidi* : « *Lancino* est lanio frequenter, per lances dividō. ») ‖ *Au fig. Dissiper sa fortune.* Pātĕrnă prīmūm lāncĭnātă sūnt bŏnă. *Cat.* (29, 18). SYN. Distrăhō, lăcĕrō.

Lānĕŭs, ă, ŭm. *De laine.* Lānĕă dūm nĭvĕă cīrcūmdatŭr ĭnfŭlă vittă. *V.* Tĕrquĕ fŏcūm circă lānĕŭs ōrbis ĕăt. *Pp.* (IV, 6, 5). SYN. Lānātŭs. ‖ *Mou comme la laine, tendre.* Nē lānĕūm lătŭscŭlūm nātēsquĕ mōllĭcēllās. *Cat.* (25, 10). Lānĕus Eugănĕi lŭpŭs excĭpĭt ōră Tĭmāvī. *M.* (XIII, 89. De quo genere expresse *Plin.* 9, 17).

Lāngiă, æ. *f.* (Λάγγεια). *Rivière d'Arcadie.* Quōs pĭgră vădō Lāngiă tăcēntī Lāmbĭt. *St.* (De quantitate agit *Prisc.* 2, 588).

Lānguēns, tis. *Comme* Languidus. Sēd lāxōs rĕfĕrūnt hŭmĕrīs lānguēntĭbŭs ārcŭs. *V.* Lānguēntĭs ævī dūm sūnt ălĭquæ rĕlĭquæ. *Ph.* Lānguēns ictŭs. *L.*

Lānguĕō, ēs, gŭi, guĕrē. *n. Languir, être languissant, faible, et au fig.* Quāssō lānguēnt ĭn cŏrpŏrĕ vīrēs. *O.* Nīmbōsūm lānguēt jŭbar. *St.* Lānguĕt amŏr. *O.* Nēc lānguĕt æquŏr. *M.* (X, 30). Lānguēnt ŏfficĭa, ātquĕ ægrōtāt fāmă văcillāns. *Lr.* (IV, 1122). Īlla quŏquĕ ĭn fĕrrūm răbĭēs prōmptissĭmă paŭlŭm Lānguīt, ĕt cāsūs, etc. *L.* SYN. Ēlānguĕō, lānguescŏ, dēfĭcĭŏ, tōrpĕō, mārcĕō, rĕlānguĕō, frāngŏr, ēxhaurĭŏr, dēbĭlĭtŏr, lāssŏr, sūccĭdŏ, *qqf.* rĕlēntiscŏ. PPH. Lānguŏr cōrpŭs, mĕmbră, ārtŭs prēmīt, hăbĕt, occŭpăt, dēbĭlĭtăt, tĕnĕt, ĭnvāsĭt. Cōrpŭs lānguōrĕ jăcĕt. Vīrēs ămittŏ, pĕrdŏ. PHR. Pĕrdĭdit vīrēs ārmŏr. *Sen. Voy.* Debilis. ‖ *Être malade.* Trīstī lānghēbūnt cōrpŏră mōrbō. *V.* Lānguēbăm : sēd tū cōmĭtātŭs protĭnŭs ăd mē. *M.* (V, 9. Adde *Tib.* III, 5, 28). *Voy.* Ægroto. ‖ *Au pass. unip.* Tām blāndē ōbrēpŭnt, ŭt quō lānguētŭr ămētur. *Prosp.* (*Ingr.* III, 114).

Lānguescŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir languissant, malade, et au fig.* Quūm flōs succĭsŭs ārātrō Lānguescĭt mōrĭens. *V.* Nēc mĕă cōnsuētō lānguescĕnt cōrpŏră lēctō. *O.* Băcchŭs ĭn ămphŏră Lānguescĭt. *H.*

Languidē. *adv. D'une manière languissante.* Nāvigĭă lēntă ĕt lānguidē rēpēntĭă. *Avien.* (*Or. mar.* 128).

Lānguidŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Languidus. Lānguidŭlōsquĕ părĕt tĕcŭm cōnjŭngĕrĕ sŏmnōs. *Cat.* (64, 331. Et *Prud. Cath.* 716).

Lānguidŭs, ă, ŭm. *Languissant, fatigué.* Lānguĭdŭs ĭn cŭbĭtŭm sēsē cōnvīvă rĕpōnĕt. *H.* Vōmĕ-

rem invērsūm bŏvēs Cōllō trăhēntēs lānguĭdō. *Id.* Ā sōmnō lānguĭdă. *O.* SYN. Lānguēns, dēbĭlis, invălĭdŭs, frăctŭs, etc. *Voy.* Fessus, Debilis. || *Malade.* Sĕquĭtŭrquĕ mărĭtŭm Lānguĭdă, vĕl prægnāns. *J.* (1, 121). Lānguĭdĭōr nōstĕr sī quāndo ēst Paŭlŭs. *M.* (IX, 86). *Voy.* Æger. || *Au fig. Affaibli, faible.* Sēmĭnă lætĭtĭæ lānguĭdĭōra făcīt. *O.* Lānguĭdă sēgnī Cērnĭt cūnctă mētū. *L.* Prōmĕrĕ lānguĭdĭōrā vīnā. *H.* || *Qui rend languissant.* Ōcŭlōs ŭbĭ lānguĭdă prēssĭt Nōctĕ quĭēs. *V.* Ōtĭă lānguĭdă. *Tib.*

† Lānguĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend languissant.* Lānguĭfĭcŭsquĕ Lĕō prōflăt fĕrŭs ōrĕ călōrēs. *Q. Cic.* (Alii *Ausonio* tribuunt; alii leg. *languificos*).

Lānguŏr, ōrĭs. *m. Fatigue, abattement, langueur.* Ēt rūrsŭs mōlli lānguōrĕ sōlūtŭs (Somnus). *O.* In lassō cōrpŏrĕ lānguŏr ĕrăt. *Id.* Ēt mūltĭs lānguōrĭbŭs pĕrēsŭs. *Cat.* (55, 31). SYN. Dēbĭlĭtās, ĭnfīrmĭtās, tōrpŏr. EP. Sēgnĭs, ĭnērs, grăvis. || *Maladie.* Nūnc fictō lānguōrĕ mōrām trăhīt. *O.* Sĕd īllŭm Lānguōrēm pĕpĕrĭt cĭbŭs ĭmpērfectŭs. *J.* (3, 232). Ăquōsŭs ălbō Cōrpŏrĕ lānguŏr. *H. Voy.* Morbus. || *Au fig. Calme de la mer.* Ēt mărĭă pīgrō fīxă lānguōre ĭmpŭlīt. *Sen.* (*Ag.* 160). *Voy.* Quies. || *Lâcheté, paresse.* SYN. Tōrpŏr, vēlērnūm, sēgnĭtĭēs, ĭgnāvĭă.

· Lānĭātŭs, ă, ŭm. *Déchiré.* Lānĭātūm mērsĭt ĭn ūndĭs. *O.* Ēt rōsĕās lānĭātă cōmās. *O. Voy.* Lacer. || *Au fig.* Lānĭātaquĕ clāssĭs. *O.*

Lānĭātŭs, ūs. *m. Action de déchirer.* Dĭspĕrsă fŭdĕ mēmbră lānĭātu ēffĕrō. *Sen.* (*Hip.* 1246).

Lānĭcĭă, Lānĭcĭŭm. *Voy.* Lanitia, etc.

† Lānĭcŭs, ūtĭs. *m. f. Qui a une toison.* (*Laber.* apud *Tert. Pall.* 1. *med.*)

Lānĭēnă, æ. *f. Boucherie.* Pĕr mўrŏpōlĭa ēt lānĭēnās. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 15. *Gloss. Placidi:* «*Laniena*, locus ubi animalia mactantur.») || *Action de déchirer des chairs.* Lānĭēnă quāndŏ sævīt Hippŏcrātĭcă. *Prud.* (*Peri.* 2690).

Lānĭfĕr. *Voy.* Laniger.

Lānĭfĭcă. *Voy.* Lanificus.

Lānĭfĭcĭŭm, ĭī. *n. Travail de la laine.* Lānĭfĭcī præclārā fĭdē, pĭĕtātĭs ălūmnă (*Anthol.* II, p. 215. Sed *Schrader.* conjicit *Lanifica, præclara fide;* quod verisimile, et a plerisque probatur). PPH. Ārs lānĭfĭcă. Ārtēs lānĭfĭcæ. Lānĭtĭī cūrā. Pallădĭs, Mĭnĕrvæ ārs, stŭdĭŭm. PHR. Lānām făcĭŏ, dūcŏ, ēxcŏlŏ, trăctŏ, mōlliŏ, glŏmĕrŏ. VERS. Non ĕrāt hŭjŭs ŏpŭs lānām mōllīrĕ trăhēndŏ. *O.* Ēt mĭhī, quæ lānas mollĭāt, āptă mănŭs. Ēt sĭbī lānĭfĭcæ nōn cēdĕrĕ laudĭbŭs ārtĭs. Tĭbī fāmă pĕtātŭr Ĭntĕr mortālēs făcĭēndæ maxĭmă lānæ. Aŭt dūcunt lānās, aŭt stāmĭnă pōllĭcĕ vērsant. Lānām mōllīrĕ pŭēllæ Discānt, ēt plēnās ēxŏnĕrārĕ cōlŏs. Sīvĕ rŭdēm primōs lānām glŏmĕrābat ĭn ōrbēs, Seŭ dĭgĭtīs sŭbĭgēbat ŏpŭs, rĕpētĭtaquĕ lōngō Vēllĕrā mōllĭbat nēbŭlās æquantĭă trāctū. *Id.* Vōs lānām trăhĭtĭs, călăthĭsquĕ pĕrāctă rĕfĕrtĭs Vēllĕrā; vōs tĕnŭī prægnantēm stāmĭnĕ fūsŭm Pēnĕlŏpē mēllĭus, mēllŭs tŏrquētĭs Ărāchnē. *J.* Nūnc glŏmĕrārĕ rŭdēs, nūnc rūrsŭs sōlvĕrĕ lānās, Nūnc tĕnŭārĕ lĕvī fĭlŏ, nūnc dūcĕrĕ tēlās. *Manil.* Lāna āc tēlā victŭm quærĭtāns. *Ter. Voy.* Neo.

Lānĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui travaille la laine.* Lānĭfĭcām pēnsĭs ĭmpōsŭīssĕ mānŭm. *Tib.* (I, 1, 10). Dōctĭssĭmŭs ārtĭs Lānĭfĭcæ. *Cl.* || *Subst. f. Ouvrière en laine, fileuse.* At ālterām lānĭfĭcām, frŭgī ēt rŭstĭcām. *Ph.* PPH. Lānæ dēdĭtă. *Ph. Voy.* Lanificium. || Lānĭfĭcæ pŭēllæ, sŏrōrēs. *Les Parques.* Lānĭfĭcās nūllī trēs ēxōrārĕ pŭēllās Cōntigĭt. *M.* (IV, 54). Sī mĭhī lānĭfĭcæ dūcūnt nōn pūllă sŏrōrēs Stāmĭnă. *Id.* (VI, 58. Sic egregius noster audaculusque fabularum scriptor, lib. XII, 5: «*Meurs, et va-t-en de ce pas Haranguer les sœurs filandières.*» Adde *Juv.* 12, 66, *Parcæ lanificæ*). *Voy.* Parcæ.

Lānĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte de la laine, du coton, de la soie, etc.* Quæ mōlli tōndēnt dē stīpĭtĕ Sērēs, Frondĕă lānĭgĕræ cārpēntēs vēllĕra silvæ. *Cl.* (*Cons. Prob. et Ol.* 179. Hic malim *laniferæ*, ut *Plin.* 13, 14, *laniferas Æthiopiæ arbores* memorat). || *Qui a une toison.* Lānĭgĕrōs ăgĭtārĕ grĕgēs. *V.* SYN. Lānātŭs. PPH. Lānā, vēllĕrĕ tĕctŭs, ŏpĕrtŭs, vēstītŭs. || *Subst. m. Mouton, agneau.* Lānĭgĕr cōntrā tĭmēns. *Ph.* || *Constellation, la même que* Aries. (*Manil.* II, 34; *German.* 239.)

Lānĭŏ, ās, ārĕ. *Déchirer, mettre en pièces.* Dīscissōs nūdīs lānĭāhānt dēntĭbŭs ārtŭs. *V.* Hāmātīsquĕ vīrī lanĭāvĕrāt ūngŭlbŭs ōrā. *O. Voy.* Lacero. || *Au fig.* Ēt tūă sācrīlĕgæ lanĭārūnt cārmĭnă linguæ. *Ovid.*

Lānĭstă, æ, *m. Maître des gladiateurs.* Pĭnnĭrāpī cūltōs jŭvĕnēs, jŭvĕnēsquĕ lanīstæ. *J.* (3, 58. *Id.* 6, 215; 11, 8).

† Lānĭtĭă, æ, *et* Lānĭtĭēs, ēī. *f. Laine, toison.* Nīl rĕfĕrt, mōllem ēx lānĭtĭa āttĭcă, An ēx hĭrcōrūm pĕcŏrĕ vēstĭtŭm gĕrās. *Laber.* (apud *Non.* 3, 13). Sēd quīă lānĭtĭēs rĕnŏvāta hæc cŏrpŏrā vēstĭt. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 124).

Lānĭtĭŭm, ĭī. *n. Lainage, produit de la tonte.* Sī tĭbī lānĭtĭŭm cūræ. *V.*

Lānĭŭs, ĭī. *m. Boucher.* Ōmnĭă crūdēlĭs lănĭŭs pĕr cōmpĭtă pōrtăt. *M.* (VI, 63). Pēndēre ād lănĭum quīdām vīdīt sīmĭlŭs. *Ph.* Piscātŏr, pistŏr ăbstŭlĭt, lănĭī, cŏcī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 6).

Lānūgŏ, ĭnĭs. *f. Poil follet, duvet.* Tŭ quŏquĕ, flāvēntēm primā lānūgĭnĕ mălās Dūm sĕquĕrĭs Clўtĭum. *V.* Jām mĭhī primā lātĕt lōngīs lānūgō cāpillīs. *M.* (IX, 37). EP. Primă, nŏvă, născēns, tĕnĕră, mōllis, dŭblă, flāvă. PPH. Primă, nŏvă bărbă. Primæ lānūgĭnĭs ætās. Lānūgĭnis ŭmbrā. Spārsæ lānūgĭnĕ mălæ. VERS. Fūscāntĕ tămĕn lānūgĭnĕ mălas. *Lr.* Mōllī vēstīt lānūgĭnĕ mălās. *Id.* Tūm mĭhī primā gĕnās vēstĭbăt flōrĕ jŭvēntă. *V.* Vălĭdæ nondum ārgūmēntă jŭvēntæ Ĭrrēpsĕrĕ gĕnīs. *O.* Signārāt tĕnĕrās dŭblă lānūgĭnĕ mălās. Pænĕ pŭēr, dŭblāquĕ tĕgēns lānūgĭnĕ mălas. *Id.* Īllă gĕnæ flōrum primævō cōrpŏrĕ vūlsīt. *L.* Vīx ūllă fuscāntĕ tămĕn lānūgĭnĕ mălās. *Id.* Spārsŭs lānūgĭnĕ primā. *Sil.* Quūm tĭbī vērnārēnt dŭblă lānūgĭnĕ mălæ. *M.* Ōrāquĕ rīdēntī lānūgĭnĕ vēstĭăt ætās. *Cl.* Pĕr tūă lānūgō quūm sērpĕrĕ cœpĕrĭt ōrā. *Gall.* (*fragm.*). *Voy.* Juvenis. || *Duvet des fruits.* Cānă lĕgām tĕnĕrā lānūgĭnĕ mălā. *V.* SYN. Lānā. PHR. Vēllĕrĭbŭs hīrsūtă cўdonĭă cānis (*Anthol.* I, p. 645). || *Herbe jeune et tendre.* Hĕrbă cŭbĭlĕ Præbĕbāt, multa ēt mollī lānūgĭne ābundāns. *Lr.* (V, 814).

Lānŭvĭnŭs, ă, ŭm. *De Lanuvium.* Āb āgrō Rāvă dēcurrēns lŭpă Lānŭvīnō. *H.* || *Subst. m. Habitant de Lanuvium.* Aŭt Lānŭvīnŭs ălĕr ălquĕ dēntātŭs. *Cat.* (49, 12).

Lānŭvĭŭm, ĭī. *n. Lanuvium, ville du Latium.* Ēt pōpŭlŭs Laurēns, Lānŭvĭūmquĕ mĕūm. *O.* Lānŭvĭum ānnōsī vĕtŭs ēst tutēla draconis. *Pp.* (IV, 8, 3).

Lānx, cis. *f. Plat, plateau, bassin, ordint.*

en métal. Rŏtŭndās Cūrvăt ăpĕs lāncēs. *H.* Quām dē cælātā sūmĕrē lāncē jŭvăt (pomum). *O.* Ādspĭcĕ quām lŏngō dīstēndăt pectŏrĕ lāncēm. *J.* (5, 80). SYN. Pătĭnă, cătĭnŭs, pāropsis, scūtŭlă. EP. Cāvă, grāndis, căpăx, ærĕă, aūrĕă, cælātă. ‖ *Souv. Disque servant aux sacrifices.* Tūrĭbŭla ĕt pătĕræ; quæ tĕrtĭă vāsă dĕūm? Lānx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per inter.* 5). Lāncĭbŭs ĕt pāndis fŭmāntĭă rĕddīmŭs ēxtă. *V.* Tūră mīnŭs, grāndi quām dătă lāncē, vălēnt. *O.* ‖ *Plateau de balance.* Jūpĭtĕr ĭpsĕ dŭās æquāto ēxamĭnĕ lāncēs Sūstĭnĕt. *V.* Gĕmĭnă jŭstūm sūspēndĕrĕ lāncĕ Āncĭpĭtĭs lĭbræ. *Pers.* (4, 10). SYN. Lĭbră, trūtĭnă, bĭlānx. *Voy.* Trutina.

Lāŏcōon, ōntis. *m.* (Λαοκόων). *Laocoon, Troyen prêtre d'Apollon.* Lāŏcōōn ārdēns sūmmă dēcurrit ăb ārcĕ. *V.* Lāŏcōōntă pĕtunt. *Id.* (Cf. *Petr. Sat.* 89).

Lāŏdămīă, æ. *f.* (Λαοδάμεια). *Laodamie, fille d'Acaste, femme de Protésilas, ne put survivre à son époux.* Ĭndŭlē rĕgālēs, Lāŏdămīă, sīnŭs. *O.* Prōtĕsĭlāēăm Lāŏdămīă dŏmŭm. *Cat.* (68, 74).

Lāŏdĭcē, ēs. *f.* (Λαοδίκη). *Fille de Priam, épouse d'Hélicaon, fils d'Anténor.* Flāvăquĕ Lāŏdĭcē, cœlŏquĕ rĕcēptă Cĕlænō. *O.* ‖ — *et* Lāŏdĭcēă, æ. *f.* (Λαοδίκεια). *Laodicée, ville maritime de Syrie, capitale de cette contrée.* Lāŏdĭcēn pārĭtĕr, pŏsĭtām prŏpĕ lĭttŭs ămœnum. *Prisc.* (*Peri.* 857. Et *Avien. D. Ter.* 1077).

Lāŏmēdōn, ōntis. *m.* (Λαομέδων). *Laomédon, fils d'Ilus et père de Priam, refusa de payer la somme promise à Neptune et à Apollon pour avoir relevé les murs de Troie. Ces dieux se vengèrent en lui envoyant une inondation et la peste. Hésione, sa fille, exposée à un monstre marin pour détourner ces fléaux, fut délivrée par Hercule. Le héros, trompé à son tour, saccagea Troie, tua Laomédon et enleva Hésione.* Quūm căděrēnt māgnī Lāŏmēdōntĭs ŏpēs. *Pp.* (11, 11, 2). Mŏlĭrī mœnĭă Trojæ Lāŏmēdōntă vĭdēt. *O.* EP. Pĕrjurŭs, ĭnfĭdŭs.

Lāŏmēdōntēŭs *et* Lāŏmēdōntĭŭs, ă, ŭm (Λαομεδόντειος *et* Λαομεδόντιος). *De Laomédon; Troyen.* Lāŏmēdōntēæ lūĭmŭs pĕrjūrĭă Trojæ. *V.* Lāŏmēdōntĭŭs hērōs. Lāŏmēdōntĭă pūbēs. *Id. Voy.* Trojanus.

Lāŏmēdōntĭădēs, æ. *m. Fils ou descendant de Laomédon.* Lāŏmēdōntĭădēn Prĭāmŭm. *V.* ‖ *Au plur. Troyens.* Lāŏmēdōntĭădæ, bēllūmne ĭnfĕrrē pārātĭs? *V.*

Lăpăthŭm, ī. *n., et* Lăpăthŭs *ou* Lăpăthŏs. *f.* (Λάπαθον). *Patience, sorte d'oseille.* Ēt lăpăthī grāvĭs hĕrbă, sĕd ălbō nōn sĭnĕ Cōō. *H.* Lūbrĭcă jām lăpăthōs, jām rhāmnī spŏntĕ vĭrēscūnt. *Col.* (10, 373). Călămī rādix, lăpăthiquĕ lēgūmĕn. *Ser. Sam.* (*vs.* 368). ‖ † *m.* Ō lăpathe, ŭt jăctĕrĕ nĕcēsse ēst, cōgnĭtŭ' cui sīs! *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8).

† Lăpĭ. *ancien abl. de* Lapis, is, *pour* Lapide. Ōccumbŭnt mūltī lētō fĕrrōquĕ, lăpĭquĕ. *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 708).

Lăpĭcidĭnæ, ārŭm. *f. pl. Carrière à pierre.* Ĭn lăpĭcidĭnās făcilĕ dēductŭs sĭĕt. *Pl.* (*Capt*, III, 5, 78. *Ib.* V, 1, 24). *Voy.* Latomiæ.

† Lăpĭdārĭŭs, ă, ŭm. *De pierre.* Ĭnde ĭbīs pōrro ĭn lătŏmĭās lăpĭdārĭas. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 65).

Lăpĭdātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Lapido.

Lăpĭdĕŭs, ă, ŭm. *De pierre, fait de pierres.* SYN. Săxĕŭs. ‖ *De pierreries.* Quō Cārchēdŏnĭos ŏptās ignēs lăpĭdĕōs? *P. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55). ‖ *Au fig. Immobile comme une pierre.* Lăpĭdĕŭs sŭm. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 44). ‖ *Dur, insensible.* Lăpĭdĕō Sūnt cōrdĕ mūltī. *Enn.* (apud *Fest.* in *Neminis*).

Lăpĭdō, ās, ārĕ. *Lapider, qqf. ensevelir sous des pierres.* Tĭmōn Pălladĭis ōlĭm lăpĭdātŭs Athēnĭs. *Aus.* (*Idyl.* 15, 34). PPH. Lăpĭdĭbŭs, lăpĭdĕ, săxĭs pĕtō, āppĕtō, lăcĕssō, prōsequŏr, ĭnsectŏr, pĕrcūtĭō, ōbrŭō, ŏpprĭmō. Lăpĭdēs ĭmpĭngō, mittō, jăctō. Lăpĭdŭm mōlĕ ōbrŭō. VERS. Pŏpŭlŭm sī cædĕrĕ săxĭs Incĭpĭās. *H.* Lăpĭdŭmque ĭncēssĕrĕ jăctŭ. *O.* Cōngĕrĭtĕ, cīvēs, săxa ĭn ĭnfandŭm căpŭt. *Sen.* Hīc Hĕcŭba ĭnjectis pĕrĭī sŭpĕrobrŭtă săxĭs. *Aus.* Nĕquĕ nōs pŏpŭlŭs, prō cērrĭtis, ĭnsĕctābĭt lăpĭdĭbŭs. *Pl.* ‖ *Au fig. Grêler.* Ăc lăpĭdātă cĭbum pŏpŭlis sĕgĕs ægrā nĕgābăt. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* III, 258). *Voy. le suiv.*

Lăpĭdōsŭs, ă, ŭm. *Pierreux.* Frōndĕ tĕgī sīlvās, lăpĭdōsōs sūrgĕrĕ mōntēs. *O.* Lăpĭdōsŭs murmŭrĕ rīvŭs. *Id.* ‖ *Au fig.* Prūnīs lăpĭdōsă rūbēscĕrĕ cōrnă. *V.* Prūnī lăpĭdōsīs ōbrŭtă pōmis Tĕrră. *Col.* (10, 15). ‖ *Dur.* Nām Cānŭsī lăpĭdōsŭs (panis). *H.* ‖ *En parlant des grêlons.* Lăpĭdōsōs grāndĭnĭs ĭctŭs. *Cl. Voy.* Lapido. ‖ *Qui durcit.* Lăpĭdōsă pŏdāgră. *Pers.* (5, 58).

Lăpĭllŭs, ī. *m. Petite pierre, caillou.* Ēxcūrsŭsquĕ brĕvēs tēntānt, ēt sæpĕ lăpĭllōs Tollūnt. *V.* Ĭnvĭtăt sōmnōs crĕpĭtāntĭbŭs ūndă lăpĭllīs. *O.* SYN. Călculŭs. ‖ Lăpĭllō dĭĕm sīgnō, etc. *Voy.* Calculus. ‖ *Pierre précieuse.* Ĭntĕr vĭrĭdēs nĭvĕōsquĕ lăpĭllōs Sīt lĭcĕt. *H.* Splēndĕt Ērўthræīs pēllŭcĭdă mœchă lăpillis. *M.* (IX, 3. *Id.* I, 110). SYN. Lăpis, gēmmă, etc. *Voy.* Gemma, Unio. ‖ † *qqf. Petite pierre tumulaire.* (*Anthol.* II, p. 269.)

† Lăpĭō, īs, īrĕ. *Pétrifier, ou n. être pétrifié.* Cōr lăpit cūră. *Pac.* (apud *Non.* 1, 87. Cf. *Fest.*)

Lăpis, ĭdis. *m.* Deūcallŏn văcŭūm lăpĭdēs jăctāvĭt ĭn ōrbĕm. *V.* Ūndĕ mihī lăpĭdēm? Quorsum ēst ŏpŭs? Ūndĕ sāgittās? *H.* Fīt lăpis, ēt sērvăt, etc. *O.* SYN. Săxŭm, sĭlex, *qqf.* mōlārĭs. EP. Āspĕr, scăbĕr, ădēsŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs, grăvĭs, rŭdĭs; tĕrēs, lævĭs. ‖ *Borne pour séparer les champs.* Quī rĕgĕrĕt cērtis fĭnĭbŭs ărvă, lăpis. *Tib.* (1, 3, 43). Dīvīsīt ăgrōs, ārbĭtĕr pŏpŭlis, lăpis. *Sen.* (*Hip.* 529). SYN. Tĕrmĭnŭs, līmĕs. ‖ *Pierre milliaire.* Săcrā vĭdēt fĭĕrī sĕxtŭs ăb ūrbĕ lăpis. *O.* Ād lăpĭdĕm Tōrquātŭs hăbēt prætōrĭă quārtum. *M.* (X, 79). PHR. Aūt rŭs mărmŏrĕ tĕrtĭō nōtātŭm. *M.* ‖ *Pierre tumulaire.* Făc lapis hīs scrīptus stĕt sŭpĕr ŏssă nōtīs. *Tib.* (1, 3, 54). Ĭnfēlix ūrgĕāt ossă lăpis (*Ib.* 4, 54). *Voy.* Sepulcrum. ‖ *qqf. Marbre.* Pārĭūsvĕ lăpis. *V. Voy.* Marmor. ‖ *Pierre précieuse.* Gēmmă vĕl ă dĭgĭtō, vĕl cădĭt aūrĕ lăpis. *M.* (XI, 50). Ēlăpsūsquĕ cāvă fĭngĭtŭr aūrĕ lăpis. *O.* Sīc ădamās, pūnctum lăpĭdīs, prĕtĭōsĭōr aūro ēst. *Manil.* (IV, 924). SYN. Lăpillŭs. *Voy.* Gemma, Unio. ‖ *Petites pierres blanches et noires, avec lesquelles on marquait les jours heureux ou malheureux.* Quōd lăpĭde illă dĭĕs cāndĭdĭōrĕ nōtăt. *Cat.* (68, 148). SYN. Lăpillŭs. *Voy.* Calculus. ‖ *Au fig. Homme stupide, statue.* Hei, quīd stās, lăpis? *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 3). *Voy.* Statua. ‖ † *arch: f.* Tăctō sŭblātæ sūnt ăgmĭnĕ tūnc lăpĭdēs. *Enn.* (apud *Non.* 3, 123).

Lăpĭthæ, ārŭm. *m. pl.* (Λαπίθαι). *Les Lapithes, peuple de Thessalie, combattirent avec les Centaures aux noces de Pirithoüs.* Lūxŭrĭānt Lăpĭthārum ēpŭlæ. *St.* Mārs pĕrdĕrĕ gēntēm Ĭmmānēm Lăpĭthūm vălŭlt. *V.* EP. Pēlēthrōnĭī, Æmŏnĭī, sēmĭfĕrī, fĕrī, trŭcēs, ĭmmānēs. ‖ *Au sing.* Ĭllĭsit

frōntī Lāpithæ Cĕlādŏntīs, ĕt ōssă. *O.* Hīs Lāpithēs ăsuērāt ĕquīs. *V. Fl.* || *qqf. f.* Lāpithæ gĕnŭs hērōinæ. *Pp.* (II, 2, 61).

Lāpithæŭs *et* Lāpithēĭus, ă, ŭm (Λαπίθαιος *et* Λαπιθήϊος). *Des Lapithes.* Ŏ sālvē, dīxit, Lāpithææ glōrĭa gentĭs. *O.* Nĕc quæ Lāpithēĭă mŏvīt Prœlĭă. *Id.*

? Lāpithāōn, ŏnis. *m. Nom d'enfant.* Pŭĕrūm Lāpithāōnă nўmphă. *St.* (*Th.* VII, 297. Alii leg. *Lapithonia*).

Lāppă, æ. *f. Bardane, plante.* Mīxtă tĕnāx sĕgĕtī crēscĕrĕ lāppă sŏlĕt. *O.* Lāppæquĕ tribŭlique ăbsint. *V.* || *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 7, 72.)

Lāpsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Lābor. *Chanceler, tomber.* Vīdi lāpsārĕ crŭentæ Vŭlnĕrĕ Mўrmĭdŏnis. *St.* In mŭltō lāpsantēm sānguĭnĕ nātī. *V. Voy.* Labo.

Lāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Lābor. *Tombé.* Sī pătĭnām, pĕdĕ lāpsŭs, frāngăt ăgāsō. *H.* Dĕ cœlō lāpsă pĕr ūmbrās Stēllă. *V.* SYN. Cādēns, dēlāpsŭs, dēcĭdŭŭs, cădūcus. || *Qui va ou descend en se glissant, qui s'insinue.* Lāpsæ pĕr Tĭbĕrĭm vŏlānt cārīnæ. *M.* (IV, 64). Dēmissŭm lāpsī pĕr fūnĕm. *V.* Īmă dŏlŏr bălantŭm lāpsŭs ăd ōssă. *Id.* Tăcĭtō pĕdĕ lāpsă vĕtŭstās. *O.* SYN. Dēlāpsŭs, dēscēndēns, sērpēns, irrēpēns, insĭnŭātŭs. || *Au fig. Abattu.* Rēgĭă, crĕdĕ mĭhī, rēs ĕst succŭrrĕrĕ lāpsīs. *O.* Lāpsis quæsītum ōrăculă rēbŭs. *V.* SYN. Jăcēns, prōstrātŭs, afflictŭs. || *Qui a failli.* Nūm vĕrbō lāpsŭs īn ūnō? *O.* ||. *Eccl. Rénégat, hérétique.* Nĕc stăndī vīrēs lĭcŭīssĕt sūmĕrĕ lāpsīs. *Prosp.* (*Prov.* 684). *Voy.* Hæreticus.

Lāpsŭs, ūs. *m. Chûte.* Nĭmĭŏquĕ grăvēs sŭb pŏndĕrĕ lāpsŭs. *L.* Īnfrēnīs ĕquī lāpsū tēllūrĕ jăcentēm. *V.* SYN. Cāsŭs, *qqf.* rŭīnă. || *Vol d'un oiseau qui s'abat.* Hŏrrĭfĭcō lāpsū dē montĭbŭs ădsūnt (Harpўiæ). *V.* Aŭt ăvĭŭm lāpsŭs. *St. Voy.* Volatus. || *Action de se glisser.* Āt gĕmĭnī lāpsū dēlŭbra ăd sūmmă drăcōnēs Effŭgĭunt. *V.* SYN. Āllāpsŭs. || *Cours.* Quūm mĕdĭō vŏlvūntŭr sĭdĕră lāpsū. *V.* Cĕlĕrī pĕrgŭnt ŭbĭ flūmĭnă lāpsū. *L.* Āncĭpĭtēs rērŭm lāpsŭs. *Cl.* Ĕt cĕlĕrī lāpsū gaŭdĭă fălsă flŭŭnt. *Prosp.* (*Epig.* 93). *Voy.* Cursus. || *Ce qui fait rouler.* Lāpsŭsquĕ rōtārŭm Sŭbjĭcĭŭnt pĕdĭbŭs. *V.* || *Au fig. Erreur, faute, Eccl. péché.* Ăn sēptēm lāpsŭs hŏmĭnī jndulgērĕ lĭcērĕt. *Juvc.* (III, 436). Lāpsĭbŭs ĭndulgĕns vĕnĭă. *Rustic. Helpid.* (*Benef. Christ. vs.* 33). *Voy.* Culpa, Peccatum.

Lăquĕărĭă, ĭŭm. *n. pl. Lambris, plafond.* Ērĭgĭtŭr, sŭmmĭquĕ fĕrŭī lăquĕărĭă tēctī. *V.* Dēpēndēnt lўchnī lăquĕărĭbŭs ăltīs. *Id.* Nĭtĕt cēlsis lăquĕărĭbŭs aŭrŭm. *St.* SYN. Lăcūnăr. EP. Ăltă, cēlsă, cavă; cælātă, aŭrĕă, fulgēntĭă, nĭtēntĭă, nĭtĭdă, splēndĭdă. PPH. Lăquĕātă tĕctă. Trăbēs aŭrō nĭtĭdæ. VERS. Nōn fulgĕt ăltis splēndĭdŭm tĕctīs ĕbŭr. *H.* Crāssō lăquĕărĭă fulvă mĕtălló. *St.* || † *Au sing.* Lăquĕăr, Lăquĕărĕ, ĭs, *et* Lăquĕărĭum, ĭi. *n.* Sī nĭtŏr aŭrī Sŭb lăquĕărĕ dōmŭs ăŭlĭmŭm nōn tāngĭt ăvărŭm (*Culex*, 62. *Prisc.* 6, 691, dat *Laquear*; *Isid.* autem *Or.* 19, 12, et *Serv.* ad *Æ.* I, 733, voluut *Laquearium*).

Lăquĕātŭs, ă, ŭm. 1. (*de* Laquear). *Lambrissé.* Ĕt cūrās lăquĕātă circŭm Tēctă vŏlantēs. *H.* Lăquĕāta aūrātăquĕ tēmplă. *Lr.* (II, 28). || 2. (*de* Laqueus). *Pris au filet, enlacé, et au fig.* Fit lăquĕūs lăquĕātŭs hŏmō. *Paul. Nol.* (20, 74). Sī vīdŭæ gĕmĭto lăquĕāto, dēindĕ rĕdūctō. *Fort.* (IV, 177).

Lăquĕō, ās, ārĕ. 1. (*de* Laqueus). *Entourer d'un filet, tendre un filet, prendre au filet.* Ēxtēntīs lăquĕārĕ prōfūndŭm rētĭbŭs. *Man.* (V, 659). Pĕr sēnōs circum ūsquĕ sīnŭs lăquĕābĭs, ŭt ōmnĕm. *Grat.* (*Cyn.* 29). || *Au fig.* Sī tĕ fŏrtĕ ŏcŭlī dĕxtrī lăquĕāvĕrĭt ĕrrŏr. *Juvc.* (I, 553). *Voy* Illaqueo. || 2. (*de* Laquear). *Lambrisser.* Īgnĭbŭs īn vărĭās cœlŭm lăquĕāntĭă formās. *Man.* (I, 532, scil. sidera).

Lăquĕŭs, ī. *m. Lacet, filet, piége.* Ĕt lăquĕīs căptārĕ fĕrās, ĕt fallĕrĕ viscō. *V.* Lăquĕī quōs cāllĭdŭs ābdĭdĭt aūcĕps. *O.* SYN. Vīnclŭlum, rētĕ. || *Nœud coulant pour se pendre.* Ĭndĭcĭŭm lăquĕī cœplæquĕ mĭnātŭr Mōrtī. *O. Voy.* Strangulo. || *Au fig. Piége, ruse.* Nĕc vōs rīvālī lăquĕōs dispōnĭtĕ. *O.* Nōn pōttĕram ăd lăquĕōs cautĭōr ĕssĕ tŭōs. *Tib.* (I, 10, 46). Cōllĭgĕre ĕrrōrīs lăquĕōs lăbēmquĕ jŭbēbĭt. *Juvc.* (III, 12). *Voy.* Insidiæ, Dolus.

1. Lăr, Lărĭs. *m.*; *pl.* Lărēs, lŭm ou ŭm. *Deux fils de la nymphe Lara ou Larunda et de Mercure, devinrent des dieux protecteurs de Rome.* Fĭlquĕ grăvīs, gĕmĭnōsquĕ pārĭt, quī cōmpĭtă sĕrvānt, Ĕt vĭgĭlānt nōstrā sēmpĕr īn ūrbĕ Lărēs. *O.* (*Fast.* II, 616). *Voy.* Larunda. || *En gén. Génie protecteur d'une ville.* Pĕrgămĕŭmquĕ Lărēm. *V.* Sĕd pătrĭī sĕrvātĕ Lărēs : ălŭīstĭs ĕt ĭdĕm. *Tib.* (I, 11, 15). || *Leurs statues étaient dans les carrefours.* Cōmpĭtă grātă dĕō, cōmpĭtă grātă cănī : Ēxăgĭtānt ĕt Lăr ĕt tŭrbă Dĭānĭă fūrēs. *O.* (Cf. *Fast.* l. cit.) || *Dieux domestiques.* Rēddĕrĕquĕ ăntīquō mēnstrŭă tūră Lărī. *Tib.* (I, 3, 34). Lărēm cōrōna nōstrŭm dĕcŏrărī vŏlō. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 1). Vĭgĭlānt nōstrā sēmpĕr īn ædĕ Lărēs. *O.* Sī tŭrĕ plăcārīs ĕt hōrnā Frūgĕ Lărēs. *H.* SYN. Pĕnātēs. || *Au fig. Foyers.* Pŏsĭtōsquĕ vĕrnās... Cĭrcŭm rēnīdentēs lărēs. *H.* Ĕt lărgā fēstōs lūcĕt ăd lărēs sĭlvă. *M.* (III, 58). SYN. Fŏcŭs. || *Au sing. Habitation, maison.* Sŭb tĕrrīs fŏdĕrĕ lărĕm. *V.* Ĕt ăvĭtŭs āptō Cūm lărĕ fundŭs. *H.* Hērēdĕm dŏmĭnūmquĕ sŭī tŭmŭlīvĕ lărīsvĕ. *M.* (XI, 49). Căpĭtōllă cernēns, Quæ nōstrō frūstrā jūnctă fŭĕrĕ lărī. *O.* Ēxsŭl, pāvēns, ĭnvīsŭs, ĭncērtī lărīs. *Sen.* (*Med.* 21). SYN. Pĕnātēs, dŏmŭs. || *qqf. Nid.* Quūm răpĭt ălcўŏnēs mĭsĕrāe fētūmquĕ lărēmquĕ. *V. Fl.*

2. Lăr. *Comme* Lars.

Lărā. *Voy.* Larunda.

Lărēntĭă. *Voy.* Laurentia.

Lărdŭm, *et primitivt.* Lārĭdŭm, ī. *n. Lard.* Ĕt nātālĭtĭŭm cōgnātīs pōnĕrĕ lărdŭm. *J.* (11, 84). Sēmēsăquĕ lărdī Frūstă dĕdīt. *H.* Pīnguĭă cūr īllīs gŭstēntŭr lărdă cēlēndīs. *O.* Quāntă pĕrnīs lābēs vēnĭĕt! quāntă pēstīs lārĭdō! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3. *Id. Men.* 1, 3, 27).

Lārēs. *Voy.* Lar 1.

Lārgē *et* Lārgĭtĕr. *adv. Largement, abondamment, beaucoup.* Ætĕhr ĭntēgĭt, ĕt lārgē diffūsō lūmĭnĕ rĭdĕt. *Lr.* (III, 22). Lignă sŭpēr fŏcō Lārgē rēpōnēns. *H.* Lārgĭtĕr īn tāntō spătĭō tāmĕn aūfĕrĕt ūndīs. *Lr.* (VI, 622). Fŏrtāssīs ĕt īstīnc Lārgĭtĕr ābstŭlĕrĭt lōngă ætās. *H.* Nĕ pōtŭm lārgĭŭs æquō Rīdĕāt. *Id.* Dŏctī lārgĭŭs ēvāgēntŭr āmnēs. *St.* (Quo duo verba differant, docet *Charis.* 2, 164). SYN. Ăbundē, lātē, mŭltŭm, etc. *Voy.* Multum.

† Lārgībŏr. *arch. pour* Largiar. Tūm lĭbertātēm Chrўsălō lārgībĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 30. Adde *Juvc.* II, 568).

† Lārgĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Abondant.* Lārgĭfĭcă stĭpē dītāntēs. *Lr.* (II, 627).

† Lārgĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule abondamment.* Lārgĭflŭŭm fontēm scātĕre, ātque ērumpĕrĕ lūmĕn.

Lr. (V, 597. Et *Pacuv.* apud *Cic. Or.* 3, 39). Cūr manānt lacrimis lārgiflŭis gĕnæ? *Sev. Sanct.* (*Carm. Buc.* 3).

† Lārgĭlŏ, īs, īrĕ. *arch. Comme le suiv.* Quŏd viscŭs dēdĕrās tŭmĭdum, hŏc ĭn viscĕrā lārgī. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 19. *Att. ibid.*). *Voy.* Largitus.

† Lārgĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Bavard.* Nōn tĭbi ĭstānc prætrunicari linguām lārgilŏquām jŭbēs? *Pl.* (*Mil.* II, 3, 47).

Lārgĭor, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī. *d. Donner libéralement.* Præsēntī tĭbī mātūrōs lārgīmŭr hŏnōrēs. *H.* Quĭd sīt lārgīrī, quīd sīt dōnārĕ, dŏcēbō. *M.* (IV, 56). Quisquis hŏnōs tŭmŭlī, quidquid sōlāmĕn hŭmāndi ēst, Lārgĭor. *V.* Lārgibār mūnĕrā sōmnō. *Pp.* (I, 3, 25). SYN. Dō, tribŭŏ, dōnŏ, ĭmpertĭor, præbĕō. *Voy.* Dono. || † *pass. Voy.* Largitus.

Lārgĭtās, ātĭs. *f. Libéralité.* Aūt lārgĭtātĕ nĭmĭa, aūt pārsĭmōnĭā. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 32). Sī blandā sēmpēr miscĕātŭr lārgĭtās. *Prud.* (*Cath.* 1099).

Lārgĭtĕr. *Voy.* Large.

Lārgĭtĭŏ, ōnĭs. *f. Libéralités, largesses.* Quēm nūlla ambĭtĭŏ, nūlla ūnquām lārgĭtĭŏ... Mŏvērĕ pŏtŭit dē statū. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). Cūjŭs apŭd fāmŭlōs jām tūm lārgĭtĭŏ pūrā. *Victor* (*Gen.* I, 289). *Voy.* Donum.

? Lārgĭtŏr, ārĭs, ārī. *d. fréq.* de Largior. Ēx eā lārgĭtārī illī, nĕque ĭta ūt sīt dātā. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 14. Alii leg. *largiri te illi*, quod melius).

Lārgĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui donne largement, libéral.* Tūnc, ĭnquīt, lārgĭtŏr ŏpūm, quī mēntĕ prŏfūsā. *St.* (*Silv.* III, 1, 90. *Id. Th.* IV, 851). Mĕmŏrābĕrĕ sācrī Lārgĭtŏr lātĭcĭs. *Sil.* Māgistĕr ārtĭs, ĭngĕnĭquĕ lārgĭtŏr Vēntĕr. *Pers.* (*Prol.* 10). SYN. Dātŏr.

† Lārgĭtŭs. *adv. Comme* Large. Quīd lăcrĭmās? lārgĭtŭs prŏlŏquĕrĕ. *Afran.* (apud *Non.* 11, 44).

2. Lārgĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Largior. *Qui a donné.* Tōtās lārgĭtŭs hăbēnās Lĭvĭŭs ăcĕr ĕquo. *Sil.* || *pass. Donné.* Quŭm lārgĭtā tŭĭs sĭnt mūtā sĭlēntĭā vōtĭs. *Tib.* (IV, 1, 129). Sērvāns lārgĭtā, crĕānsquĕ Dĕ mĕrĭtĭs mĕrĭtā. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 185). SYN. Dātus, tribŭtus.

Lārgŭs, ă, ŭm. *Abondant.* Sānguĭnĕ lārgō Cōlla ārmōsquĕ lăvānt. *V.* Lārgō flētū sĭmŭl ōrā rĭgābāt. Lārgĭŏr ēt cāmpōs ætĭhĕr (vestit). *Id.* Lārgĭŏr ignĭs. *H.* Fōns lārgŭs āquæ. *L.* SYN. Ābundāns, mŭltŭs, plūrĭmŭs, bĕnīgnŭs. || *Fertile.* Lārgaquĕ prōvĕnīt cēssātĭs mēssĭs ĭn ārvĭs. *O. Voy.* Fertilis. || *Qui possède en abondance, riche.* Lārgŭs ŏpum, ēt lĭnguā mĕlĭŏr. *V.* (*Æ.* XI, 339. Ubi *Serv.*). Ēt lārgæ sæpē dăbāntŭr ŏpēs. *O. Voy.* Dives. || *Ample, honorable.* Tām lārgŭs hŏnōs. *V. Fl.* SYN. Āmplŭs. || *Qui donne largement, libéral, prodigue.* Effūsā lārgŭs hăbēnā. *Sil.* Lārgūsquĕ răpīnæ. *Id.* Lārgūsquĕ ănĭmæ. *St.* Spēs dōnārĕ nŏvās lārgŭs. *H.* SYN. Lĭbĕrālĭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Ingĕnŭĭquĕ sŭī dictŭs cōgnōmĭnĕ Lārgŭs. *O.*

Lārĭdēs, æ. *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* X, 394.)

Lārĭdŭm. *Voy.* Lardum.

Lārĭnās, ātĭs. *m. f. n., et* Lārīnŭs, ă, ŭm. *De Larinum, ville sur les confins de l'Apulie.* Lārĭnātīā signă. *Sil.* Lēctæ cŏmĭtēs, Lārĭnāquĕ vīrgŏ. *V.* || Lārĭnātēs. *pl. Habitans de Larinum.* Quāquĕ jăcēt sūpĕrī Lārĭnās ăccŏlă pōntī. *Sil.* Ăc Lārĭnātum dēxtrīs, etc. *Id.* (Alii leg. *Lirinatum*).

Lārĭssă, æ. *f.* (Λάρισσα). *Larisse, ville de Thessalie, patrie d'Achille.* Ātque ōlim Lārīssă pŏtēns, vēl nŏbĭlĕ quŏndăm. *L.* Nēc tām Lārīssæ pĕrcŭssit cāmpŭs ŏpīmæ. *H.* || 2. *Voy. le suiv.*

Lārissæŭs, ă, ŭm (Λαρισσαῖος). *De Larisse.* Quŏs nĕquĕ Tўdīdēs, nēc Lārissæŭs Āchillēs. *V.* Lārissæă Cŏrōnis. *O.* || 2. *De la citadelle d'Argos, nommée Larissa.* Dē vĕrtĭcĕ Lārissæō Ōstendĭt bēllŏnă făcĕm. *St.* (*Th.* IV, 5. Cf. *Liv.* 32, 25; *Serv.* ad *Æ.* I, 628).

Lārĭŭs, ĭī. *m. Lac Larius, auj. lac de Côme, dans l'Italie supérieure.* Ānnĕ lăcŭs tāntŏs? tē, Lārī māxĭmĕ, tĕquĕ. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. *De ce lac.* Cōmī mœnĭă Lārĭŭmquĕ lĭttŭs. *Cat.* (35, 5).

Lārix, ĭcĭs. *f.* (λάριξ). *Mélèze, arbre résineux.* Ēt lārĭcēs, fūmōquĕ grăvēm sērpentĭbŭs ūrūnt. *L.*

Lārōnĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Juv.* 23, 36; *Mart.* II, 32.)

Lārōnĭŭs, ĭī. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* XIV, 534.)

Lārs *ou* Lār, Lārtĭs. *m. Dignité militaire chez les Étrusques; par ext. chef barbare.* Tērtĭa ŏpīmă dēdĭt spŏlĭātŭs Ārēmōrĭcŭs Lārs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Histor.* 15. *Prisc.* 5, 645, et *Charis.* 1, 110, volunt *Lar* in casu recto).

† Lārŭă, æ. *f. diérèse pour* Larva. Jām dēlĭrāmēntă lŏquĭtŭr; lārŭæ stĭmŭlānt vīrŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 6. *Id. Aul.* IV, 4, 15; *Merc.* V, 4, 20). *Voy.* Larvatus.

† Lārŭālŭs. *Voy.* Larvatus.

Lārŭndă *et* Lārā, æ. *f. Nymphe du Tibre, mère des Lares.* Nēc Gĕnĭŭs dŏmŭŭm; Lārŭndă prōgĕnĭtŭs Lār. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Diis*, 9). Fōrtĕ fŭĭt Nāīs Lārā nōmĭnĕ: prīmā sĕd ĭllī. *O.* (*Fast.* II, 585. Cf. *Varr. L. L.* 4, 10).

Lārŭs, ĭ. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* XVI, 47.)

Lārvă, æ. *f. Masque.* Nīl illī lārva aūt trăgĭcīs ŏpŭs ēssĕ cŏthūrnīs. *H.* SYN. Pērsōnă. *Voy. ce mot.* || *Ordint. au plur. Larves, spectres, fantômes; Eccl. démons.* Quī nōmĕn ĭn ūrnis Quærūnt ăc tŭmŭlīs, ăc lārvās sānguĭnĕ plācānt. *Prud.* (*Sym.* 1649). Ĭmpŏsĭta ērgŏ mānŭ pŭĕrō fĕrā lārvā rĕcēdĭt. *Fort.* (IV, 271). *Voy.* Larua, Lemures. || Lārvārŭm plēnŭs. *Furieux, en délire.* (*Pl. Amp.* II, 2, 145.) *Voy.* Larvatus.

Lārvālĭs, *arch.* Lārŭālĭs, ĕ. *De spectre; de la mort.* Prōjĭcĭt, ăc nĕbŭlĭs lārvālĭbŭs ēxŭīt ārtŭs. *Arat.* (*A. Apost.* I, 480). Pāllōrĕm măcĭēmquĕ lārŭālĕm (*Anthol.* II, p. 507. Sic edd. vett. et *Aldus.* Alii male, *larvialem*, corrigente *Turneb.*

Lārvātŭs, *arch.* Lārŭātŭs, ă, ŭm. *Furieux, en délire.* Nūm lārŭātŭs aūt cērritŭs? făc sciām. *Pl.* (*Men.* V, 4, 2. *Id. fragm.* apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 229. Cf. *Non.* 1, 215, et *Fest.*)

Lăsănŭm, ī. *n.* (λάσανον). *Pot de nuit.* Pŭĕrī lăsănŭm pōrtāntēs ŏnŭphŏrŭmquĕ. *H.* SYN. Mātēllă.

† Lăscivāns, tĭs. *Comme* Lasciviens. Cēdāt Cēcrōpĭī lăscivāns bŭcŭlă fābrī (*Anthol.* II, p. 416).

Lăscivē *et* Lăscivĭtĕr. *adv. En folâtrant.* Ēt sī pōrsūltāns ārĭēs lăscivĭŭs hērbās Āppētĭt. *Avien.* (*Arat.* 514). Lăscivĭtĕrquĕ lūdūnt. *Læv.* (apud *Charis.* 2, 183).

Lăscivĭă, æ. *f. Esprit folâtre, gaîté.* Căpŭt rĕdĭmĭrē cŏrōnīs, Flōrĭbŭs ēt fŏlĭīs, lăscivĭă lætă mŏnēbāt. *Lr.* (V, 1399). Ūt prōvĕctĭōnē lāti pisciūm lăscivĭām ĭntŭāntŭr. *Cic.* (*Div.* 1, 14). SYN. *qqf.* Lūsŭs, lūdŭs. EP. Lætă, hĭlārĭs, effūsă, sōlūtă. || *qqf. Lasciveté.* Lăscivĭă nostra jŭvābat. *O.* (*Her.* 15, 47). *Voy.* Libido.

† Lăscīvĭbŭndŭs, ă, um. *Comme* Lascivus. Lăscīvĭbŭndum tām lŭbentĕr currĕrĕ. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 16).

Lăscivĭēns, tis. *Comme* Lascivus.

Lăscivĭō, īs, īrĕ. *n. Bondir, folâtrer, se jouer.* Lăscivītquĕ fŭgā, lætantĭaque ūbĕra quærīt (agnus). *O.* Nunc prīma tangĕns rōstrā lăscivīt chŏrus. *Sen.* (*Ag.* 454). SYN. Exsŭltō, ludō. ‖ *Au fig.* Insŏlītisquĕ dŏcĕt gălĕām mītescĕrĕ sērtīs : Fĕrrātus lăscivīt apēx. *Cl.* ‖ *Être transporté de joie.* Succĕssū dŭm victŏr ŏvāns lăscivīt. *Prud.* (*Sym.* 212). SYN. Exsŭltō, etc. *Voy.* Gaudeo.

Lăscivĭtĕr. *Voy.* Lascive.

Lăscivŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Lascivus. (*Læv.* apud *Prisc.* 10, 905.)

Lăscivus, a, um. *Qui saute, bondit, se joue.* Florentĕm cȳtīsum sĕquĭtur lăscivă capella. *V.* Tĕnĕro lăscivĭŏr hœdo. *O.* Quēm dīgrĕssa rĕlīquī Lăscīvum, ĕt prōnō vĕxantĕm grāmĭna cursu. *St.* SYN. Exsultans, errans, vagus, ludens, ludibundus, pĕtŭlans, prŏcax, prŏtĕrvus. ‖ *Folâtre, badin.* Mălo mĕ Galatēa pĕtīt, lăscīva pŭellă. *V.* Lūdentem lăscīva, sevĕrum sērĭă dictu (decent). *H.* ‖ *Au fig.* Lăscīvis hŏdĭĕrnis ămbĭtiosĭŏr. *H.* Lăscīvī conflĭgunt æquōrĕ lēmbī. *Cl.* Lăscivă æcus. *M.* (XI, 45). ‖ *Lascif.* Lăsciva est nobis pāgĭnă, vītă prŏba est. *M.* (I, 5). Pellentĕ lăscivos amorĕs Camillē. *H.* SYN. Impurus, obscœnus, libidinosus, impróbus, etc. *Voy.* Impudicus.

Lăsĕr, ĕris. *n. Suc de benjoin.* Nectărĕum vītĭēnt nunc lăsĕră tĕtră rōsātum. *Eucheria* (*vs.* 23. *Cf. Isid. Or.* 17, 9).

Lăsērpĭcĭfĕr, ĕră, ĕrum. *Qui produit du benjoin.* Lăsērpĭcĭfĕrīs jăcet Cȳrēnis. *Cat.* (7, 4).

Lăsērpĭtĭum, ĭī. *n. Plante qui produit le benjoin, benjoin.* Hoc ămnō multum fŭtūrum sīrpe ĕt lăsērpĭtĭum. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 16. *Id. Ps.* III, 2, 27. *Cf. Solin.* 27 *med.*).

† Lăsēs. *arch. pour* Lares. (*Cf. Quint.* 1, 4; *Scaur. Orth.* p. 2252.)

Lassātus, a, um. *Fatigué.* In mārĕ lassātis vŏlūcrīs vaga dēcĭdit ălis. *O. Voy.* Lassus.

† Lassĕscō, is, ĕrĕ. *n. Se lasser.* Victō lassescĕrĕ vīsū. *Prud.* (*Sym.* 908).

Lassĭtudō, ĭnis. *f. Lassitude, fatigue.* Ubi labŏrĕ lassĭtūdo est exigŭnda ex corpŏrĕ. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 4. *Id. Bac.* I, 1, 75). Lassĭtūdĭnēmquĕ nimĭăm mănŭum mollĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (apud *Gell.* 2, 26, nempe abluam).

Lassō, ās, āvī, ātum, ārĕ. *Lasser, fatiguer.* Jām sătis invălidos călamō lassāvĭmus ārtŭs. *O.* Nostris lassāvit brachĭă plāgis. *Pp.* (IV, 8, 67). SYN. Dēlassō, fatigō, frangō, confĭcĭō. ‖ *Au fig.* Lassāvit ĕuntĕs Lēx ŏcŭlos. *St.* Supplĭcĭbus dōminum lassārĕ lĭbellis. *M.* (VIII, 31).

Au pass. In mŏlli nequidquām lassŏr ārēnā. *O.* Annōsāquĕ rōbŏrā tŏrquēns Lassātŭr (ventus). *L.* SYN. Fatigŏr, dēfĭcĭŏr, fatiscŏ, cădŏ.

Lassŭlus, a, um. *dimin. de* Lassus. (*Catul.* 63, 35.)

Lassus, a, um. *Las, fatigué.* Hīc pŭer ĕt studĭō vēnandi lassus ĕt æstū. *O.* Equŏvĕ Lassus ab indŏmĭtō. *H.* SYN. Lassātus, fessus, dēfessus, fatigātus, fractus, etc. *Voy.* Fessus. ‖ *Au fig.* Verbis lassās ŏnĕrantĭbus aurēs. *H.* Lassāsquĕ rĕfunderĕt undas. *L.* Fructĭbus assĭdŭis lassă sĕnescit hŭmus. *O.* ‖ *Penché.* Lassōvĕ păpāvĕrā cŏllō. *V.* Cĭthærōn Pŏrrĭgĭtur, lassumque inclīnat ŏd æquŏră montem. *St.* SYN. Inclinatus, dēclīvis. ‖ *Languissant, malade.* Sæpĕ tŭlīt lassis sūccŭs ămārŭs ŏpēm. *O. Voy.* Languidus, Æger. ‖ Lassæ rēs. *L'adversité.* Lassisquĕ pĕtīt sōlātiă rēbŭs. *O.* (Adde *Pl. Stic.* IV, 1, 17).

Lātē. *adv. Au loin.* Ēxĭt, ĕt ŏbdūctō lātē tĕnĕt ōmnĭă limō. *V.* Pŭrpŭrĕus, lātē quī splendĕat (pannus). *H.* Dīvēs ăgrī Dōrȳlās, quō nōn possēdĕrāt ălter Lātĭus. *O.* SYN. Procul. ‖ *Au fig. Largement, longuement.* Ī nunc, ĕt Phrȳgiæ lātē primordĭă gentis (refer). *O.* Intĕgrīs ŏpĭbus nŏvī nōn lātŭs ūsum. *H.* Indulgĕnt sibi lātŭs ipsi. *J.* (14, 234).

Latĕbrā *ou* Lātĕbrā, æ. *f., et ordint.* Lātĕbræ, ārum. *pl. Cachette, retraite.* Tum, lātĕbrās ănimæ. pĕctŭs mucrōnĕ rĕsōlvit. *V.* Dulcĕm fĕrrĕ cĭbum, ĕt cūrvās præbērĕ latĕbrās. *Id.* Nōn sātis ĕst mūris lātĕbrās quæsīssĕ pavōri. *L.* Tibi tūtă latĕbrā Lĕsbŏs ĕrīt. *Id.* Fŭgit ănum, latĕbramquĕ pĕtīt. *O.* SYN. Rĕcessus, cavĕrna, spĕcus, *qqf.* sinŭs, umbrā. *Voy.* Antrum. ‖ *Eclipse.* Dēfectus sōlis lūnæquĕ latĕbrās. *Lr.* (V, 750). ‖ *Au fig. Voile, mystère.* Pĕrĭĕrĕ latĕbræ Tōt scĕlĕrum. *L.* Ĕt latĕbrās vĭtĭis nox dabĭt ipsa tŭīs. *O.* SYN. Tĕnĕbræ, rĕcessus, arcănum.

† Lātĕbrĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite des lieux cachés; fréquente les lieux de débauche.* (*Pl. Trin.* II, 1, 14.)

Latĕbrōsē. *adv. Dans un lieu caché.* (*Pl. Trin.* II, 2, 2.)

Lātĕbrōsŭs, ă, um. *Propre à servir de cachette.* Cui dŏmŭs ĕt dulcēs lātĕbrōso in pūmĭcĕ nīdī. *V.* Lātĕbrōsīs cōllĭbŭs Āstŭr. *Stl.* Mĕrsă lātĕbrōsis crȳptă latĕt fŏvĕis. *Prud.* (*Peri.* 5486). SYN. Obscurus, ăbdĭtus, rĕductus. *Voy.* Arcanus. ‖ —lŏcus. *Lieu de débauche.* (*Pl. Cist.* I, 1, 22; *Bac.* III, 3, 26.) ‖ *Qui se cache, caché.* Pĕrdĭdĭt pĕstēm latĕbrosă sĕrpĕns. *Sen.* (*OEd.* 152). *Voy.* Abditus.

Latens, tis. *Caché.* Trēs nōtŭs ābrēptās in sāxă latentĭa tŏrquĕt. *V.* Caŭsās pĕnĭtus tentārĕ latentēs. *Id. Voy.* Abditus, Arcanus.

Latentĕr. *D'une manière cachée.* Si rēs ĕst ăncēps īstă, latentĕr āmă. *O.* Tĕctām latentĕr vĕrtit in Tārsŏs fŭgam. *Prud.* (*Cath.* 994). *Voy.* Furtim.

Latĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être caché, se cacher.* Aŭt ăliquis lātĕt errōr : æquō nĕ crēdĭtĕ, Teucrī. *V.* Tū pōst cārēcta latēbās. *Id.* Āt nōstrum tĕnĕbris ūtĭnam latŭissĕt in ĭmis Ĭngĕnĭum ! *O.* SYN. Latescō, lătĭtō, dēlītescō, ābdŏr, ābscondŏr, condŏr, occŭltŏr, tĕgŏr, cēlŏr. PPII. Mē ābdō, condō, occŭltō, ābscondō, etc. Clām, occultē latĕō. Sūm occŭltŭs, invīsus, invīdspectŭs. Tĕnĕbræ, latĕbrās quærō. Latĕbris, tĕnĕbris, umbris mē ābdō, condō, occultō, do, committō. In latĕbris agō. Oculos fŭgiō. Latĕbris dēfendŏr. Lucĕm fŭgiō, vitō. VERS. Aut hōc inclūsī lĭgno occŭltantŭr Achīvi. *V.* Abdĭdĕrāt sēsĕ, ātque ārīs invīsă sedēbat. Nĕquĕ cērnŭntŭr ūllī. Limōsoquĕ lăcū pĕr nōctem ŏbscūrus ĭn ūlvă Dēlītŭī. Nōn æquō dărĕ sē campō, sed tūtă fŏvērĕ Castră. *Id.* Conspectum lucemquĕ fŭgit, tĕnebrisquĕ pŭdōrĕm Abdĭt. *O.* Est dĕus, occultōs quī vĕtat essĕ dŏlōs. *Tib.* Abditŭs intĕrĕă latĕt ĕt sĕcrētŭs adultĕr. *J.* ‖ *Qui vit dans l'obscurité.* Crēdĕ mihi, bĕnĕ quī lātŭit, bĕnĕ vixit. *O.* Minŭtă plēbēs făcĭlī præsidio latet. *Ph.* ‖ *Échapper à, être ignoré de.* Nou lātŭērĕ dŏli frātrem Junonis ĕt iræ. *V.* Nil illum, tōtō quōd fit in orbĕ, latet. *O.* SYN. Fŭgiō, fallō, prætĕrĕō. ‖ † *qqf. Avec le dat. de la personne.* Āt mihi sēmpĕr... Ut sŭpĕrī vŏlŭĕrĕ, lătē.

L. (I, 418). Hōstīquĕ prŏpĭnquō Rōmā lătĕt. *Sil.* (XII, 614).

Lătĕr, ĕris. *m. Tuile, brique.* Nōn mīrōr, vĕtŭs ĕst măcĕrĭă, lătĕrēs sī vĕtĕrēs rŭŭnt. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 50. *Ib.* 49). Nĕc lătĕrĕ cōctō, quō sēmīrāmĭs lōngām Băbўlōnă cīnxĭt. *M.* (IX, 76). Quĭ cōctōs lătĕrēs, lēntōquĕ bĭtūmĭnĕ jūnctōs. *Aicim.* (IV, 118. Casum rectum abjudicat *Diom.* 1, 316. *Charis.* 1, 109, hæret inter *Lateris* et *Later*). SYN. Lătĕrcŭlŭs, *qqf.* tĕgŭlă. ‖ Lătĕrĕm lăvō. *prov. Perdre sa peine.* Pūrgēm mĕ? lătĕrĕm lăvēm. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 9). ‖ *n. arch.* (*Varr.* apud *Non.* 2, 481, et 12, 9.)

Lătĕrālĭs, ĕ. *Qui tient au côté.* Tūm lătĕrālĭ' dŏlōr, cĕrtissĭmŭs' nūntĭŭ' mōrtĭs. *Lucil.* (apud *M. Victorin.* p. 2963). Ālternāt vĭtrĕās lătĕrālĭs cīngŭlă bullās. *Calp.* (6, 41).

† **Lătĕrāmĕn, ĭnis.** *n. Paroi.* Cōllāxāt, rārēquĕ făcit lătĕrāmĭnă vāsī. *Lr.* (VI, 232).

Lătĕrānī, ōrŭm. *m. pl. Noble famille de Rome, dont un membre, Plautius Lateranus, fut tué par l'ordre de Néron.* Ābrĕptŭs pŭlchrō cædŭm Lătĕrānŭs ămōrĕ. *Sil.* Ēgrĕgĭās Lătĕrānōrum ōbsĭdĕt ædēs Tōtă cōhōrs. *J.* (10, 17). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Lătĕrānās cŭrrĭt ăd ædēs. *Prud.* (*Sym.* 669).

Lătĕrcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Later. *Même sens.* ‖ *Sorte de pâtisserie.* Nĭl, nĭsĭ lătĕrcŭlōs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 112. Cf. *Apul. Met.* 10).

Lătĕrnă, æ. *f. Lanterne.* Dŭx lătĕrnă vīæ, clausīs fĕrŏr aūrĕă flammīs. *M.* (XIV, 61). Pallĭdŭs āffertŭr mīsĕrō tĭbĭ caŭlĭs, ōlēbĭt Lătĕrnăm. *J.* (5, 87. Adde *Pl. Amp. prol.* 149). *Voy.* Lucerna.

1. Lătĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se cacher.* Hīc ĕquŭs ā căpĭte ĕt lōngă cervīcĕ lătescĭt. *Cic.* (*Arat.* 385). *Voy.* Lateo.

2. Lătescō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'élargir, s'étendre.* Bīs sĕx lătescit Făsclă pārtēs. *Man.* (1, 680).

Lătex, ĭcis. *m. Eau de source; toute espèce de liquide.* Sēcūrōs lătĭcēs ĕt lōnga oblīvĭă pōtant. *V.* Rēgālēs ĭntĕr mēnsās lătĭcēmquĕ lўdum. *Id.* Nĕc tĭbĭ sunt fontēs, lătĭcis nĭsĭ pænĕ mārīnī. *O.* Pallădĭī lătĭcēs (scil. oleum). *Id.* Ēxplētŭr lătĭcūm frūgūmquĕ cūpĭdō. *Lr.* (IV, 1086). Ābsinthī lătĭcēm (*Ib.* 16). SYN. Lĭquŏr, hūmŏr. *Voy.* Aqua, Fons, Vinum, etc.

Lăthўr, ўris. *f.* (λαθυρίς). *Tithymale, herbe.* Aūt hĕrbæ succŭs quæ fĕrtŭr nōmĭnĕ lăthўr. *Ser. Sam.* (*vs.* 1105. Alii leg. *lichen*).

Lătĭālis, ĕ. *Du Latium.* Ăccēpĭssĕ Nūmām pŏpŭlī Lătĭālis hăbēnās. *O. Voy.* Latius. ‖ *Un des surnoms de Jupiter.* Ēt rēsīdēns cēlsā Lătĭālis Jūpĭtĕr Āĭbā. *Luc.*

Lătĭālĭtĕr. *En latin.* Īnspīrāns Grædcās nōbĭs lătĭālĭtĕr ārtēs. *Capel.* (VI, p. 189). Ēt tĕ sĕū lătĭālĭtĕr sōnantēm. *Sid.* (*Pan.* 3309. Alii leg. *latiariter*).

Lătĭārĭs, ĕ. *Comme* Latialis. Quæ tămĕn aūgŭstā Lătĭārĭs ĭn ūrbĕ Quĭrīnī. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 1, 252).

Lătĭārĭtĕr. *Voy.* Latialiter.

† **Latĭbŭlō** *et* **Lătĭbŭlōr, ārĭs, ārī.** *d. Se cacher.* Prōgrĕdĕrĕ: nĕ quĭs latĭbŭlētŭr, prōspĭcĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 496. *Nœv. ib.*)

Latĭbŭlum, ī. *n. Cachette.* Cērvŭs nĕmōrōsīs ēxcītātus latĭbŭlīs. *Ph.* Ēt ōmnĭa hārum ădĭrēm fūrĭbŭndă latĭbŭlă. *Cat.* (63, 54). *Voy.* Latebra.

Lătīnă. *f. Voy.* Latini.

Lătīnē. *adv. En latin.* Sī quă vĭdēbūntŭr cāsū nōn dĭctă lătīnē. *O.* Quūm pōscēs, pōscĕ lătīnē. *J.* (11, 148). SYN. Lătĭālĭtĕr. PPH. Rōmānā vōcĕ. Lătīnā lĭnguā, Lătīnō sērmōnĕ.

Lătīnī, ōrŭm. *m. pl.* (Λατῖνοι). *Les Latins, habitans du Latium.* Ingĕntēm clўpĕum ĭnfōrmānt, ūnum ōmnĭă contrā Tēlă Lătīnōrŭm. *V.* SYN. Aūsŏnĭī, Aūsŏnĭdæ, Œnōtrī. PPH. Lătīnă gēns. ‖ *Romains. Voy.* Romani. ‖ Lătīnă, æ. *f. Femme du Latium.* Mātrēs aūdīte ūbī quæquĕ Lătīnæ. *V.* SYN. Lătĭă, Aūsŏnĭă, Aūsŏnĭs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ĭnferrētquĕ dĕōs Lătĭō, gĕnŭs ūndĕ Lătīnŭm. *V.* Ārvīsquĕ Lătīnīs. *Id. Voy.* Latius. ‖ Lătīnă vĭă. *Voie qui conduisait de Rome à Casilinum.* Quōrŭm Flāmĭnĭă tēgĭtŭr clīvĭs ātquĕ Lătīnă. *J.* (1, 171).

Lătīnĭtās, ātĭs. *f. Latinité.* Quīnquĕ contēnta ēst fĭgūrĭs Rōmŭlĭ lătīnĭtās. *T. Maur.* (*Syll.* 1016).

Lătīnŭs, ī. *m. Latinus, roi du Latium, dont Énée épousa la fille Lavinie.* Stŭpĕt ĭpsĕ Lătīnŭs. *V.* PPH. Faūnī fĭlĭŭs, gĕnŭs. Faūnō gĕnĭtŭs. ‖ *Nom d'homme, entre autres un pantomime sous Domitien.* Dūlcĕ dĕcŭs scēnæ, lūdōrŭm fāmă, Lătīnŭs. *M.* (IX, 29. *Id.* 1, 5). ‖ *Latin. Voy.* Latini.

Lătĭpēs, ĕdĭs. *m. f. Qui a les pieds larges.* Lătĭpēdēmquĕ ănātēm cērnēs ēxcēdĕrĕ pōnto. *Avien.* (*Progn.* 358).

Lătĭtāns, tis. *Caché.* Lūnă, tĕgūnt nĭgræ lătĭtāntĭă sīdĕră nūbēs. *O.* (Adde *Luc.* VI, 712). *Voy.* Latens.

Lătĭtō, ās, ārĕ. *n. Être caché.* Fūmĭdă jāmdūdūm lătĭtānt pĕr tĕctă sŏrōrēs. *O.* Ātquĕ ĭn tĕrrīs lătĭtārĕ mīnūtē. *Lr.* (I, 891). *Voy.* Lateo.

Latĭŭm, ĭi. *n. Le Latium, contrée de l'Italie entre l'Étrurie et la Campanie; par ext. Italie.* Dictă quŏquĕ ēst Lătĭŭm tĕrrā lătēntĕ dĕō. *O.* (*Fast.* I, 238. Sic *Virg. Æ.* VIII, 322). Quōd flōrĕt Lătĭŭm, Lătĭō quōd rēddĭtă sērvĭt Āfrĭcă. *Cl.* Lătĭŭmquĕ bĕābĭt dīvĭtĕ lĭnguā. *H.* SYN. Lătĭī, Lătīnī ăgrī, fīnēs. Lătĭă, Lătīnă ārvă. *Voy.* Italia.

Latĭŭs, ă, ŭm. *Du Latium, Latin.* Ēxsŭl ăb Ārcădĭīs, Lătĭŏs Ēvāndĕr ĭn ăgrōs Vēnĕrāt. *O.* Tū dăcĭbŭs Lătĭīs ădĕrīs. Lătĭæ făcundĭă lĭnguæ. *Id.* SYN. Lătīnŭs, Aūsŏnĭŭs, *qqf.* Laūrēns, Laūrentīnŭs, Laūrentĭŭs, Œnotrĭŭs, *par ext.* Ītălŭs, Rōmānŭs.

Latmlătĕŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Cārmĕn Lātmlătĕūm Lūcis dīvă sĕcūndæ Sācris prætŭlĭt āstrīs. *Capel.* (VII, p. 311).

Latmĭŭs, ă, ŭm (Λάτμιος). *Du mont Latmus, en Carie, sur lequel Diane endormit Endymion.* Cēdāt tĭbĭ Lātmĭŭs ūltrō Sāngărĭŭsquĕ pŭĕr. *St.* Īn Vēnĕrem Ānchīsēs, ĭn Lūnām Lātmĭŭs hērōs. *O.* Sūb Lātmĭă sāxă rĕlēgans. *Cat.* (66, 5).

Latō, ūs. *f.* (Λητώ). *Latone.* Pĕrānnă, Pāndă, tĕ Lătō, Pălēs. *Varr.* (apud *Gell.* 13, 22. Alii aliter).

Latōĭdēs, æ. *m.* (Λητοΐδης). *Fils de Latone.* Lătōĭdēn vōtĭs ĭtĕrūmquĕ ĭtĕrūmquĕ cănāmŭs. *St. Voy.* Apollo. ‖ *Au plur. Apollon et Diane.* Quīs mŏdō sūm: læsī nūmĭnă Lătōĭdūm. *Aus.* (*Epit. Her.* 27, 2).

Latōĭs, ĭdis. *f.* (Λητωΐς). *Fille de Latone, Diane.* Cōnfĭtĕŏr, tĭmĕō sævæ Lătōĭdōs īrām. *O.* SYN. Lătonĭă.

Latōĭŭs, ă, ŭm (Λητῴος). *De Latone; d'Apollon.* Nĕc vōs, Pĭĕrĭdĕs, nĕc stirps Lătōĭă vēstrō. *O.* Ēt chĕlўs Lătōĭă. *Capel.* (II, p. 47). SYN. Lătōŭs.

Lătŏmĭæ *et* **Laŭtŭmĭæ, ārŭm.** *f. pl.* (λατομίαι).

Carrières, prison. Inde ibis pŏrro in lătŏmĭas lăpĭdārĭas. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 65). Vĕl in lătŏmĭis, vĕl pistrīnō mavĕlim. *Id.* (*Pœn.* IV, 2, 5. Alii scrib. *lautumiis*).

Lătōnă, æ. *f.* (Λητώ *et* Λατώ). *Latone, fille du Titan Cœus, aimée de Jupiter, mère d'Apollon et de Diane.* Lătōnæ tăcĭtum pĕrtĕntant gaudĭă pectŭs. *V.* Ēdĭdĭt invĭtă gĕmĭnōs Lătōnă nŏvĕrcă. *O.* SYN. Titānĭs, Titānĭă. PPH. Fīlĭă Cœī. Cœō gĕnĭtă. Apŏllĭnis, Dīānæ mātĕr, gĕnĭtrīx.

Lătōnĭă, æ. *f. Fille de Latone, Diane.* Āstrōrum dĕcŭs, ĕt nĕmŏrum Lătōnĭă cŭstōs. *V.* SYN. Lătōĭs. *Voy.* Diana.

Lătōnĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant de Latone : Apollon et Diane.* Ēt dătĕ Lătōnæ Lătōnĭgĕnīsquĕ dŭōbŭs. *O.* (Et *Sen. Ag.* 320).

Lătōnĭŭs, ă, ŭm. *De Latone.* Lătōnĭă Dēlŏs. *V.* Ægæŭm fĕrĭēns Lătōnĭŭs ŭmbrā Cўnthŭs. *St.* SYN. Lătōĭŭs, Lătōŭs.

Lătōŭs, ă, ŭm (Λητῷος). *Comme* Latoius. ‖ *Subst. m. Apollon.* Lătōŭs ārundĭnĕ vīctŭm Affēcit pœnă. *O.* Vălĭdō mihĭ, Lătōĕ, dŏnēs. *H.*

Lătrāns, tis. *Aboyant.* Succinctăm lătrāntĭbŭs ĭnguĭnă mōnstrīs. *V.* Ēt cŭră lătrāntĭs Ănŭbis. *Avien.* (*Arat.* 283). ‖ *Au fig. Retentissant.* Circŭm lătrāntĭbŭs ŭndīs. *V.* ‖ *Qui demande à grands cris.* Lătrāntēm stŏmăchŭm. *H. Vóy.* Latro 1. ‖ *Subst. m. Chien.* Ōbliquō lătrāntēs dissīpăt ictū. *O.* (*Id. Met.* VIII, 412). Cuī sĕnĕx cōntrā lătrāns. *Ph.*

Lătrātŏr, ōris. *m. Qui aboie.* Ōmnĭgĕnŭmquĕ dĕŭm mōnstra, ĕt lătrātŏr Ănŭbis. *V.* Rētĭă dūm cēssānt lătrātōrēsquĕ mŏlŏssī. *M.* (XII, 1).

Lătrātŭs, ă, ŭm. *Demandé à grands cris.* Cuī dăt lătrātōs ōbvĭă tŭrbă cĭbōs. *M.* (IV, 53).

Lătrātŭs, *et qqf.* Lătrātŭs, ūs. *m. Aboiement.* Vēnātŏr cūrsū cānĭs ĕt lătrātĭbŭs īnstăt. *V.* Sævĭtquĕ cānŭm lătrātŭs ĭn aūras. *Id.* Lătrātū signă dĕdērunt. *O.* Sēd claŭsăm văcŭō pūlsānt ĭmpūnĕ lătrātū. *Aleim.* (IV, 500). SYN. *par ext.* Clāmŏr, ŭlŭlātŭs.

Lătreūs, ĕī *ou* eī. *m.* (Λατρεύς). *Nom d'un centaure.* Mēmbrĭs ēt cōrpŏrĕ Lătreūs Maximŭs. *O.*

Lătrīnă, æ. *f. Baignoire.* (*Lucil.* apud *Non.* 3, 131.) ‖ *Ordint. Latrines.* Ĭmmūndīs quæcūnquĕ vōmĭt lătrīnă clŏăcis. *Col.* (10, 85). Nōn plūrĭs făcĭō quam āncillām mĕām quæ lătrīnām lăvăt. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 24). PHR. Ēt tĕtră fōrāmĭnă claŭsi Stĕrcŏrĭs. *Prud. Voy.* Cloaca.

† Lătrīnŭm, ī. *n. arch. Bain.* Crēdĭt quēmquām lătrīnă pĕtīssĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 131. *Laber. ibid.*).

1. Lătrĭs, ĭdis. *f.* (λάτρις). *Nom de femme.* Dēlĭcĭæquĕ mĕæ Lătrĭs, cuī nōmĕn ăb ūsū. *Pp.* (IV, 7, 75). ‖ 2. *m. Nom d'un chef Ibérien.* (*V. Fl.* VI, 121.)

1. Lătrō, *et qqf.* Lătrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. et act. Aboyer, aboyer après.* Nēsciŏ quĭd cērte ēst : ēt Hўlăx ĭn līmĭnĕ lătrăt. *V.* Jānŭă trāngătŭr, lătrĕt cānis. *H.* Cērvīnăm pēllĕm lătrāvĭt lătrāvĭt ăn aūlă. *Id.* Īllūm nēc tērnō lătrăbĭt Cērbĕrŭs ōrĕ. *St.* Ēt cānĭs ĭn sōmnis lĕpŏrĭs vēstĭgĭă lătrăt. *Petr.* (*Sat.* 104). Scĭt cuī lătrētŭr. *O.* SYN. Ălĭlātrō (*dat.*). *Voy.* Latrans. PPH. Lătrātŭm, lătrātŭs ēdō, mittō, tollō. Lătrātū, lătrātĭbŭs īnstō, āgō, tĕrrĕō, turbō. Aūras, æthĕră, cāmpŏs lătrātĭbŭs ĭmplĕō, clĕō, tĕrrĕō, pĕrsŏnō. Lătrātus ĭn aūras tollō. Æthĕr lătrātĭbŭs rĕsŏnāt, ĭnsŏnāt. Lătrātŭs ĭn aūras sævĭt. VERS. Nōcturnōs ŭlŭlāssĕ cānēs. *V.* Sīmul dōmŭs āltă mŏlŏssīs Pĕrsŏnŭīt cānĭbŭs. *H.* ‖ *Au fig. Crier.* Rūmpĕrīs ēt lătrās, măgnōrŭm mārĭmĕ rēgŭm. *H.* Lătrāt ēt ĭn tōtō vĕrbă cănīnă fōrō (*Ibis*, 14). *Voy.* Clamo. ‖ *Invectiver.* Ētĭām mē mĕæ lătrānt cānēs. *Pl.* (V, 4, 64. Adde *Hor. Epist.* I, 2, 66, ubi tamen alii rectius, *laceraverit*). *Voy.* Convitior. ‖ *Faire du bruit, retentir, souv. en parlant des flots.* Hīnc lătrāt Gætŭlă Thĕtĭs. *Cl.* Fĕrtŭr lătrāntĭbŭs ŭndĭs (amnis). *Sil.* ‖ *En parlant des soucis.* Lăbēs, tăcĭtis cōncēptă mĕdūllīs, ĭntrā mēmbră fūrēns cūrīs lătrāntĭbŭs ērrăt. *Petr.* (*Sat.* 119). Et măgnās lătrāntĭă pĕctŏră cūrās. *St.* ‖ *Demander à grands cris.* Nīl ălĭūd sĭbĭ nātūrăm lătrārĕ, etc. *Lr.* (II, 17). *Voy.* Latrans.

2. Lătrō, ōnis. *m. Voleur, brigand.* Ūt jŭgŭlēnt bŏmĭnēs, sūrgūnt dē nŏctĕ lătrōnēs. *H.* Tūtŭs ăb ĭnfēstīs lătrōnĭbŭs. *Id.* Cāntăbĭt văcŭūs cōrăm lătrōnĕ vĭātŏr. *J.* (10, 22). SYN. Fūr, grassātŏr, prædō. *Voy.* Fur. ‖ *arch. Soldat mercenaire.* Hæc effātŭs ŭbĭ, lătrōnēs dictă făcēssūnt. *Enn.* (apud *Non.* 4, 196). Ūt lătrōnēs, quōs condūxī, hĭnc ăd Sēlĕucŭm dūcĕrĕm. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 2. *Ib.* I, 1, 74. Cf. *Varr. L. L.* 6, 3; *Serv.* ad *Æ.* XII, 7, et *Fest.* Etiam *Gloss. Placid.* Latro, *satelles*). *Voy. les suiv.* ‖ *qqf. Chasseur.* Fīxūmquĕ lătrōnīs ĭmpăvĭdŭs frāngit tēlŭm. *V.* ‖ *pris adj. Rusé.* Tūm fauce ĭmprŏbă Lătro ĭncĭtātŭs (nempe lupus). *Ph.* SYN. Prædō. ‖ *Pions du jeu d'échecs. Voy.* Latrunculus.

Lătrōcĭnĭŏr, ī. *n. Service militaire, guerre.* Sīvĕ, lătrōcĭnĭī sŭb ĭmāgĭnĕ, călcŭlŭs ĭbĭt. *O.* (Adde *Pl.* apud *Non.* 2, 508). ‖ *Vol, brigandage.* Quūm dīcās ēssĕ pārēs rēs Fūrtă lătrōcĭnĭīs. *H.* SYN. Prædă, răpīnă. *Voy.* Præda.

Lătrōcĭnŏr, āris, ārī. *d. Faire le service militaire, servir.* Quī rēgī lătrōcĭnātŭs dēcēm ānnōs Dēmētrĭō. *Pl.* (*Fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 3. *Id. Mil.* II, 6, 19; *Pœn.* III, 3, 91). *Voy.* Latro. ‖ *Exercer des brigandages, voler. Voy.* Prædor.

Lătrunculŭs, ī. *m. dimin. de* Latro. Fūr ătquĕ lătrūncŭlŭs ĭmplĕt (*Anthol.* II, 608). ‖ *Pions du jeu d'échecs.* (Cf. *Sen. Epist.* 106 *fin.*) SYN. Lătrō, bēllātŏr, călcŭlŭs, gēmmă, *par ext.* ăbăcŭs, ălvĕŏlŭs. PPH. Mīlĕs gēmmĕŭs, bīcŏlŏr, discŏlŏr, vītrĕŭs. Vītrĕŭs lătrō. VERS. Sīvĕ lătrōcĭnĭī sŭb ĭmāgĭnĕ călcŭlŭs ĭbĭt, Făc pĕrĕāt vītrĕō mīlĕs ăb hōstĕ tŭŭs. *O.* Cautăquĕ nōn stūltĕ lătrōnūm prælĭă lūdăt : Ūnŭs cūm gēmĭnō călcŭlŭs hōstĕ pĕrīt ; Bēllātōrquĕ sŭō prēnsŭs sĭnĕ cōmpărĕ bēllăt, Æmŭlŭs ēt cœptūm sæpĕ rĕcūrrĭt ĭtĕr. *Id.* Hīc mihĭ bissēnō nūmĕrātŭr tēssĕră pūnctō ; Călcŭlŭs hīc gēmĭnō discŏlŏr hōstĕ pĕrīt. *M.* Īnsidĭōsōrum sī lūdĭs bēllă lătrōnūm, Gēmmĕŭs ĭstĕ tĭbī mīlĕs ăb hōstĕ pĕrīt. Gēmmă vĭs lūdĕrĕ ? vĭncŏr. *Id.* Călldĭōrĕ mōdō tăbŭlă vărlātŭr ăpertă Călcŭlŭs, ēt vītrĕō pĕrăgūntŭr mīlĭtĕ bēllă, etc. (*Ad Pis.* 181 *sq.*, ubi ludus fusius describitur). Călcŭlŭs ĭn tăbŭlă möbĭlĕ dūcĕt ŏpŭs. *Petr.* Vītrĕă quī prīmŭs pīlă Lūsĭ dēcēntĕr cūm mĕīs lūsōrĭbŭs (*Anthol.* I, p. 478). Discŏlŏr ăncĭpĭtī sŭb jăctū călcŭlŭs ădstăt, Dēcērtāntquĕ sīmŭl cāndĭdŭs ătquĕ rŭbēns. Sŭb quārŭm jăctū discōrdāns călcŭlŭs ēxĭt. Nāmquĕ ăcĭe æquālī cōncŭrrĭt rŭssĕŭs ălbō (*Ib.* p. 520 et 521).

1. Lătŭs, ĕris. *n. Flanc, côté.* Ĭn lătŭs ĭnquĕ fĕrī cūrvām cōmpăgĭbŭs ălvŭm. *V.* Lătĕrĭque æcōmmŏdăt ēnsĕm. *Id.* SYN. Cōstæ. EP. Mollĕ, tĕnĕrŭm ; fōrtĕ, vălĭdŭm ; ĭnvălĭdŭm, fēssŭm, ænhēlŭm. ‖ *En parlant de choses.* Exēsī lătĕre ĭn mōntĭs. *V.* Tūm prōra āvĕrtĭt, ēt ŭndīs Dăt lătŭs. *Id.* Nūdŭm rēmĭglō lătŭs. *H.* ‖ Lătŭs tĕgō, claŭdō,

tūēŏr, etc. *Accompagner, escorter.* Ūtnĕ tĕgām spurcō Dămæ lătūs? *H.* Dīvĭtĭs hīc sērvi claūdit lătūs. *J.* (3, 131). Deinde hærērĕ tŭō lătĕrī. *M.* (IX, 102). Illĕ sācrī lătĕrīs cūstōs. *Id.* (VI, 76). Accēdūnt dŭō quī lătūs tŭēntur (*Anthol.* II, p. 525). ‖ —dō, præbĕō. *Prêter le flanc.* Sæpĕ dăbis nūdum, vīncāt ŭt illa, lătūs. *Tib.* (I, 4, 46). ‖ —tĕgō, etc. *Se couvrir, se protéger.* Trĭumphō, sī lĭcĕt mē lătĕrĕ tĕcto ăbscēdĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 5). Nūlliquĕ mălō lătūs ōbdit ăpertum. *H.* ‖ Artificēs lătĕrīs. *Maîtres de danse.* (*Ov. A. Am.* III, 351.) ‖ *Côté, région.* Bŏrĕæ finĭtĭmum lătūs. *H.* Quōd lătūs mundī nēbŭlæ, mălūsquĕ Jŭpĭtĕr ūrgĕt. *Id. Voy.* Regio. ‖ *qqf. Compagnie, compagnon.* Ūtĭ'chŭs illĕ tŭum, Cæstrĭcĕ, dulcĕ lătūs. *M.* (VI, 68).

2. Lātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Fero. *Porté.* Sīc lāta ēst sententĭa tristĭs. *O.* Pœnāquĕ lātă. *H.*

3. Lātŭs, ă, ŭm. *Large, vaste.* Ēt lātōs vāstant cultorĭbŭs ægros. *V.* Lātō vēnābŭlā fĕrrō. Ingentēm lātō dēdit ōre fĕnēstram. *Id.* SYN. Āmplŭs, pātŭlŭs, patēns, spātiōsŭs, ingēns, māgnŭs, vāstŭs, diffūsŭs, effūsŭs, immānis. ‖ Lātŭs clāvus. *Voy.* Clavus. ‖ *Au fig. Qui est au large en marchant, fier.* Lātus ŭt in circō spătiĕrĭs. *H.* (Adde *Pl. Pers.* II, 5, 6, et cf. *Ov. Her.* 9, 127).

Lātŭscŭlum, i. *n. dimin. de* Latus. Nē lānĕum lātŭscŭlum nātĕsquĕ mollĭcellās. *Cat.* (25, 10). Quæcunquĕ lātŭscŭlā sunt spĕcŭlōrum. *Lr.* (IV, 312).

† Laŭcōn, ōntĭs. *m. pour* Laocoon. Laŭcōntēm gĕmĭnōs dīstendūnt nēxibŭs ānguēs (*Anthol.* I, p. 90. *Ib.* 378).

Laŭdābĭlis, ĕ. *Louable.* Nātūrā fīĕrēt laŭdābĭlĕ cārmĕn ăn ārtĕ. *H.* Lōngō laŭdābĭlĭōr ævō Pēnēlŏpæā fĭdēs. *O.* Exĕmplum ēgrĕgĭum prōrsŭs ēt laŭdābĭlĕ. *Ph.* SYN. Laŭdāndŭs, mĕmōrābĭlis, ēgrĕgĭŭs. PPH. Laŭdē fĕrendŭs, cānendŭs, dignŭs. Laŭdĭs plēnŭs. Laŭdārī dignŭs. Cuī dēbĭtă laŭs, *ou* laŭs ēst. PHR. Nūnquām sīnĕ laŭdē lŏquendŭs. *Sid.*

Laŭdāndŭs, ă, ŭm. *Qu'il faut louer.* Ēst laŭdāndă vŏlūntās. *O.* Laŭdāndāquĕ vĕlĭē sīt sătĭs. *L. Voy. le précéd.*

Laŭdātĭō, ōnis. *f. Louange, éloge, panégyrique.* Vīvēntum illĕcĕbra ēst laŭdātĭō. *Aus.* (*Prof.* 25, 5). Hŭjŭs ăd Ītăllæ tĕndit laŭdātĭō fīnēs. *Arator* (*ad Parthen.* 95). *Voy.* Laus.

Laŭdātŏr, ōris. *m. Louangeur, apologiste.* Dērīsŏr vērō plūs laŭdātōrĕ mŏvētŭr. *H.* Laŭdātŏr tempŏrĭs ăctī Sē pŭērō. *Id.* SYN. Laŭdāns. PPH. Mūnĭficŭs laŭdĭs. *Cl.*

Laŭdātrix, ĭcis. *f. Celle qui loue.* Laŭdātrix Vēnŭs ēst insĭdĭōsă mihī. *O.*

Laŭdātŭs, ă, ŭm. *Loué, vanté.* Laŭdātăquĕ vīrtūs Crēscĭt. *O.* Fōrmæ quæ laŭdātissĭmă dŏtĕ. *Id.* SYN. Ēgrĕgĭŭs, nōbĭlis, cĕlĕbĕr, etc.

Laŭdō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Louer, donner des éloges.* Laŭdābuntĭ ălĭī clārăm Rhŏdŏn aūt Mĭlētĭēnēn. *H.* Nihil ēst quōd pŏcŭlă laŭdēs. *V.* Laŭdāmŭs māgnās hăc quŏquĕ pārtĕ dĕās. *O.* SYN. Cēlĕbrō, prædĭcō, effĕrō, extŏllō, jactō, *qqf.* cănō, dicō, mĕmŏrō. PPH. Laŭdĕ, laŭdĭbŭs effĕrō, cūmŭlō, tŏllō, extŏllō, ōrnō, dĕcŏrō, astrĭctō, ŏnĕrō, implĕō, prōsequŏr, commendō, cēlĕbrō. Laudēs dō, ădd̆ō, tribŭō. In, ăd, sŭb ăstră fĕrō, tŏllō. Ăd sidĕra, in cœlum tŏllō. Laudĭbŭs ăd cœlum effĕrō. Laudēs (*alicujus*) dicō, compŏnō. Dō mūnĕră laŭdum. Laudē celēbrō. Cēlēbrō præconĭă laudum. VERS. Teūcrōs īnsignī laŭdē fĕrēbăt. *V.* Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cȳcni (nomen). Quĭbŭs cœlō tē laudĭbŭs æquŏm? *Id.* Nūmĕrōsā laŭdē sĕnātŭs Excĭpĭt. *L.* Vōs quōquĕ, quī fortēs ănīmās bēllōquĕ pĕrēmptās Laudĭbŭs in lōngum, vātēs, dēmīttĭtis ævum. *Id.* Multīs ōnĕrānt laudĭbŭs. *Ph.* Māgnāquĕ rătĕm.. Laudē cănunt. *V. Fl.* Urbĕm Tōllīs ăd āstră lĕvīs. *H. Voy.* Carmen. ‖ *Approuver.* Cōgĭtĕ cōncĭlĭum, ēt pācem laudātĕ sĕdentēs. *V.* Laudātŭr ăb hīs, culpātŭr ăb illīs. *H.* Quōd răpŭit, laudō. *O.* SYN. Prōbŏ. ‖ *Citer.* Jŏvem sŭprēmŭm tĕstēm laudō. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 66). SYN. Āppellō, citō.

Au pass. Aŭt spŏlĭis ĕgŏ jām răptīs laudābŏr ŏpīmīs. *V.* Laudārī sŏlĭta ēst Hĕctŏrĭs ōrĕ fĭdēs. *O.* PPH. Laudēs, laudēm ŏbtŭlĭ, fĕrŏ, cōnsĕquŏr, cōmpărŏ, hăbĕŏ. In laudē sŭm. Rēs mihī laudī ēst, laudī dătŭr, laudĕm ăffĕrt, părĭt.

Laŭrĕlă, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* III, 72.)

Laŭgŏnă, æ. *m. Rivière de Germanie, qui se jette dans le Rhin.* Laŭgŏnă dŭm vĭtrĕis tĕrmĭnŭs ēssĕt æquis. *Fort.* (7, 7. Alii scrib. *Logana*).

Laŭrĕă, æ. *f. Couronne de laurier.* Cēdĭt ăb Īlĭăcis laurĕă cānă fŏcis. *O.* Laurĕă dōnāndŭs Āpŏllĭnārī. *H.* Cēdānt ārmă tŏgæ, cōncēdāt laurĕă līnguæ. *Cic.* (*Off.* 1, 22). ‖ *qqf. Laurier.* Tūm spissă rāmīs laurĕă fĕrvīdōs Exclūdĕt ictūs. *H.* Plăcŭīt Phœbō laurĕă. *Ph. Voy.* Laurus.

Laurĕātŭs, ă, ŭm. *Couronné de laurier; au fig. triomphant.* Vīdīt sŭpĕrbă mōrtĕ laurĕātŭm. *Prud.* (*Peri.* 3584).

Laurēns, tĭs. *m. f. n. De Lorente.* Līcĕāt Laurēntem ātting̃ĕrĕ Tĭbrĭm. *V.* Laurēntīă... ātting̃ĭt ārvă. *Id.* SYN. Laurēntīnŭs, Laurēntĭŭs. ‖ Laurēntēs, ŭm. *m. pl. Habitans de cette ville.* Heū! quæntæ mīsĕrīs cædēs Laurēntĭbŭs īnstant! *V.* ‖ *par ext. Romain, Romains.* Ēt cīnĕrī jūrĕt pătrĭō Laurēntĭă bēllă. *Sil.*

Laurēntālĭă, ĭum. *n. pl. Fêtes en l'honneur de Laurentia.* Vēstĕr hŏnōs vēnĭēt quūm Laurēntālĭă dīcām. *O.*

Laurēntĭă *ou* Lārēntĭă, æ. *f. Femme de Faustule, nourrice de Romulus et de Rémus.* Tĕ, tāntæ nūtrīx, Laurēntĭă, gēntĭs. *O.* Īnfāntēm gĕllĭdī prōjectum ăd Tĭbrĭdis ūndăm Ŏbĕrĭbŭs fĕcūndă plĭs Laurēntĭă pāvīt. *Vet. Epigr.* (apud *Maium*, III, p. 359).

Laurēntīnŭs *et* Laurēntĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Laurens. Albānōsquĕ Lārēs Laurēntīnōsquĕ Pĕnātēs. *L.* (Adde *Mart.* X, 37). Dēfendĭt, mūltōsvĕ pălŭs Laurēntĭă. *V.*

† Laurēntĭs, *m., f. arch. pour* Laurens. (*Enn.* apud *Prisc.* 7, 762.)

Laurēntĭŭs. *Voy.* Laurentinus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Dānt tĭbĭ, Laurēntĭ, Laurēntēs nōmĭnă nymphæ (*Epithal. Laur. et Mar.* 20). ‖ *Eccl. Saint-Laurent, martyr.* Jām Rōmă Christō dēdĭtă, Laurēntĭō victrīx dūcĕ. *Prud.* (*Peri.* 241 *sq*).

Laurentŭm, i. *n. Laurentum ou Lorente, ville des Latins. Voy.* Laurens.

Laurĕŏlă, æ. *f. dimin. de* Laurea.

Laurĕŏlŭs, i, *m. Nom d'un voleur.* (*Mart. Spect.* 7; *Juv.* 8, 186.)

Laurētŭm, i. *n. Lieu planté de lauriers.* Nām laurētă Nūmæ fōntēsquæ hăbĭtāmŭs ĕōsdĕm. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 67). SYN. Daphnōn. *Voy. le suiv.*

Laurĕŭs, ă, ŭm. *De laurier.* Ponĭt ēt in nītĭdă laurĕă sērtă cŏmă. *O.* Ēt dēlĭcātæ laurĕŭm nēmŭs flōræ. *M.* (X, 92).

Laurĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Couronné de lauriers.* Laŭ-

rĭcŏmŏs ŭt sī pĕr mōntĕs flāmmă vāgētŭr. *Lr.* (VI, 151).

Laŭrĭfĕr *et* Laŭrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du laurier, orné de laurier.* Laŭrĭfĕrŏs nūllŏ cōmĭtētŭr vŭlnĕrĕ cŭrrŭs. *L.* Vīsĭtĕ laŭrĭgĕrō sācrāta pălātĭă Phœbō. *O.* Laŭrĭgĕrĭs ānnŭm quī fāscĭbŭs intrās. *M.* (X, 10).

Laŭrĭpŏtēns, tis. *A qui la laurier est consacré, Apollon.* Cĕrtum ĕst, laŭrĭpŏtēns dĕcŭsquĕ dīvum. *Capel.* (I, p. 10).

Laŭrŭs, ī *ou* ūs. *f. Laurier, arbre dédié à Apollon. On faisait de ses rameaux des couronnes, prix des vainqueurs soit à la guerre, soit dans les jeux publics.* Ītĕ trĭumphālĕs circŭm mĕă tēmpŏră laŭrī. *O.* Ēt laŭrī băccās, ŏlĕāsquĕ, crŭēntăquĕ mȳrtă. *V.* Fĕssŭm mīlĭtĭă lătŭs Dēpŏnĕ sŭb laŭrō mĕă. *H.* SYN. Laŭrĕă. EP. Ăŏnĭă, Ăpŏllĭnĕă, Phœbēă, Dēlĭă, Dēlphĭcă, Pārnāssĭă, Pārnāssĭs, sācrā, cŏmāns, frŏndēns, vīrēns, vīrĭdĭs, ŏdŏra, fătĭdĭcă, vĭctrīx, cāstă, ĭnnŭbă. PPH. Laŭrī frŏndēs. Ārbŏr Phœbī, Phœbēă, Pārnāssĭă, Pārnāssĭs. Phœbī frŏns, frŏndēs. Gĕrmĕn Ăpŏllĭnĕŭm. Laŭrī pĕrpĕtŭŭm dĕcŭs, pĕrpĕtŭī hŏnōrēs. ‖ *Au fig.* Sārmătĭcæ laŭrŭs nūntĭŭs ĭpsĕ vĕnī. *M.* (VII, 5. Et *Stat. Silv.* IV, 1, 41). ‖ ? *m. Nom d'homme.* (*Sil.* IV, 172; *Mart.* X, 86. Nisi legendum *Lausus.*)

Laŭs, laŭdĭs. *f. Louange, éloge.* Vīncĕt ămŏr pătrĭæ, laŭdŭmquĕ ĭmmēnsă cŭpīdŏ. *V.* Quĭbŭs cœlŏ tĕ laŭdĭbŭs æquĕm? *Id.* Laudēs dĕ Cæsărĕ dīxī. *O.* SYN. Præconĭŭm *ou* præconĭa, laŭdātĭŏ. EP. Ēgrēgĭă, ĭnsignĭs, pŭlchră, dĕcŏră. ‖ *Gloire.* Jŭvĕnēs calŭērĕ cŭpĭdĭnĕ laŭdĭs. *V.* Vītămquĕ vŏlūnt prŏ laŭdĕ pacīscī. *V.* Prĭncĭpĭbŭs placŭīssĕ vīrīs, nōn ūltĭmă laŭs ĕst. *H.* SYN. Glōrĭă, dĕcŭs, fāmă, etc. *Voy.* Gloria. ‖ *Actions d'éclat.* Sūnt hīc ētĭăm sŭă prædă laŭdī. *V.* Primăm mĕrŭī quī laŭdĕ cōrōnăm. Quæ dīgnă, vīrī, prŏ laŭdĭbŭs īstīs Prædă pŏssĕ rĕăr solvī? *Id.* (Sic Græce κλέος). PPH. Ēgrēgĭē, præclārĕ gĕstă, făctă.

? Lausĕr. *Au lieu de* Laser.

Laŭsŭs, ī. *m. Fils de Numitor.* (*Ov. Fast.* IV, 55.) ‖ *Fils de Mézence, tué par Énée.* Laŭsŭs ĕquŭm dŏmĭtŏr. *V.* ‖ *Autres.* (*Mart.* VII, 80.)

Laŭtē. *adv. D'une manière splendide, élégante.* Ăccĭpĭăt laŭtē. *H.* Cāndĭdē Vēstītŭs, laŭtē ēxōrnātusquĕ ămbŭlăt. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 10). SYN. Măgnĭfĭcē. ‖ † *Bien, parfaitement.* Mīlĭtēm lēpĭdē, ēt facētē, ēt laŭtē lŭdĭfĭcārĭĕr. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 25. Adde *Ter. Eun.* III, 1, 37; *Vet. Poet.* apud *Cic. Amic.* 26).

Laŭtĭtĭă, æ. *f. Magnificence, somptuosité.* SYN. Cūltŭs, părātŭs, luxŭs.

Laŭtŭmĭæ. *Voy.* Latomiæ.

Laŭtŭs *ou* Lōtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Lavo, is. *Lavé.* Proĭn tū lavārĕ prōpĕrā. Laŭtŭs sum ōptŭmĕ. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 19). Lotīs mănĕ sĕnĕx mănĭbŭs currēbăt. *H.* Nĕrōnēă nēc quī mŏdŏ lotŭs ĭn ŭndă. *St.* SYN. Pĕrlotŭs, ăblūtŭs, ēlūtŭs, tērsŭs, pūrgātŭs, mundŭs. ‖ *Baigné, arrosé.* Vŭlnĕrĕ tētrō dēfōrmātŭm, suō sĭbī laŭtŭm sānguĭnĕ. *Att.* (apud *Non.* 4, 280). *Voy.* Madens. ‖ *Ordint. Lautus. Élégant, somptueux, riche, magnifique.* Īdĕm bĕātās laŭtŭs ēxstrŭīt thermās. *M.* (IX, 76). Rōmānōquĕ fŏro, ēt laŭtīs mūgīrĕ Cārēnis. *V.* Quī sĕ laŭtum ătquĕ bĕātum Fēcĕrāt. *J.* (1, 67). Laŭtōrum pŭĕrōs. *Id.* (7, 177). Epŭlæ laŭtĭōrēs. *St.* SYN. Ēlēgāns, cūltŭs, ēxcūltŭs, ōrnātŭs, splēndĭdŭs, măgnĭfĭcŭs, dīvĕs, ŏpŭlēntŭs, *qqf.* ūnctŭs.

Lăvācrŭm, ī. *n. Bain.* Ăvĭdŭs splēndērĕ lăvācrĭs. *Cl.* Ātquĕ hĭnc ĭn călldō pĕrcŭrĕs mĕmbră lăvācrō. *Ser. Sam.* (*vs.* 87). *Voy.* Balneum. ‖ *Au fig. Eccl. Baptême.* Hōc ēx lăvācrō lăbĕ dēmptă crĭmĭnŭm. *Prud.* (*Cath.* 965). Jām tūm vēnĭtūrī făcĭēs mōnstrātă lăvācrī. *Hil. Pict.* (*Gen.* 182). *Voy.* Baptisma. ‖ † Lăvācrŭm. Ĭn quō pĕr lăvācrŭm fĭdēī vīrtūtĕ rĕnātă. *Prosp.* (*Epig.* 60, 11. Et *Alcim.* V, 712).

† Lăvāndrĭă, ŭm. *n. pl. Linge à laver.* (*Laber.* apud. *Gell.* 16, 7.)

Lăvātĭō, ōnis. *f. Action de se baigner, bain.* Quīd ĕă mĕssĭs ăttĭnĕt ăd mĕăm lăvātĭōnĕm? *Pl.* (*Most.* I, 3, 4. *Ib.* 5). ‖ *Tout l'attirail nécessaire pour les bains.* Lăvātĭōnem ărgentēam, eunuchŏs sŭb glăbrōs. *Ph.*

† Lăvātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Lavo, as. *Lavé.* Fōntĕ lăvātæ Ăd vītăm grădĭŭntŭr ŏvēs. *Arator* (2, 780. Adde *Pl. Pœn.* I, 2, 22, *lavatæ;* quanquam alii aliter).

Lăvērnă, æ. *f. Déesse des voleurs.* Pŭlchră Lăvērnæ: Dă mĭhĭ fallĕrĕ, dă sānctŭm jŭstŭmquĕ vīdērī. *H.* Ēt crŏcŏdĭlus ĭd ēst quŏd Jūnō, Lăvērnă, Prĭăpŭs. *Prud.* (*Sym.* 1679). Mĭhĭ Lăvērna ĭn fūrtīs cēlĕbrāssĭs mānŭs. *Pl.* (*fr. Cornic.* Et *Id. Aul.* III, 2, 31; *Næv.* apud *Non.* 8, 6).

Lăvī. *parf. de* Lavo, is.

Lăvĭnă *et* Lāvĭnă, æ. *f. Lavinie, fille de Latinus et d'Amate, promise à Turnus, et donnée pour épouse à Énée, d'après l'ordre des dieux.* Ēxsŭltāsnĕ dătŭr dūcendă Lăvĭnă Teūcrīs? *V.* Quĕm tĭbĭ lōngævō sērŭm Lăvĭnă cōnjŭx. *Id.*

Lăvĭnĭŭm, Lăvĭnĭŭm, Lāvĭnĭŭm *et* Lāvĭnŭm, ī. *n. Lavinium, ville fondée par Énée dans le Latium.* Cērnēs ŭrbem ēt prōmissă Lăvīnī Mœnĭă. *V.* Ēt pōpŭlŭs Laŭrēns Lăvĭnĭŭmquĕ mĕŭm. *O.* Lăvīnī Tĭbĕrĭnăque ăd ōstĭă vēnīt. Dōnēc Cāstrum sācrāsquĕ Lăvīnī sēdēs. *Id.* Ātquĕ nŏvērcălī sēdēs prælātă Lăvīnō. *J.* (15, 728).

Lăvĭnĭŭs *ou* Lāvĭnĭŭs, *et* Lăvĭnŭs, ă, ŭm. *De Lavinium.* Nēc prŏlem Aŭsŏnĭam, ēt Lăvĭnĭă rēspĭcĭt ărva. *V.* Ītallăm fātō prŏfŭgŭs Lăvĭnăquĕ vēnĭt Lĭttŏră. *Id.* (*Æ.* I, 2. Sic vere, cum *Diom.* 2, 439, non *Lavinia*). Jāctăquĕ Lăvĭnĭs mœnĭă littŏrĭbŭs. *Pp.* (II, 25, 62. Quod sine synizesi).

Lăvō, ās, († āvī, ātŭm), ārĕ, *et* Lăvŏ, ĭs, lāvī, laŭtŭm *ou* lōtŭm, lăvērĕ. *Laver, tremper.* Ōrăquĕ sŭscēptă mănĕ lăvēntŭr ăquā. *O.* Sācrā lăvāturās mănĕ pētēbăt ăquās. *Id.* Cōrpŭsquĕ lăvānt frĭgēntĭs ēt ūngŭnt. *V.* His lăvĕ præsīdĭīs, ălĭēctăquĕ cōrpŏrā mŭlcē. *Grat.* (*Cyn.* 462). Jāmprīdĕm vŏlō lātrīnām lăvī. *Pompon.* (apud *Non.* 10, 2). SYN. Ăblŭŏ, ēlŭŏ, ăbstĕrgĕō *ou* ăbstĕrgŏ, tĕrgĕō, mundŏ, pūrgŏ. PPH. Ăquā, ăquīs lăvŏ, ēlŭŏ, prōlŭŏ, pūrgŏ, mundŏ, tĭngŏ, etc. Ădspĕrgĭnĕ lăvŏ. ‖ Lăvŏ. *n., et* Lăvŏr. *Se baigner.* Jāmprīdem ēcăstŏr frīgĭdă nōn lāvī măgĕ lŭbēntĕr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 1. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 34). Pōtō, cānō, lūdō, lăvō, cœnō, quīescŏ. *M.* (IV, 89). Lăvĭtŭr pătrĭōs ŭbī victŏr ăd ămnēs. *V. Fl.* Nām thermīs ĭtĕrūm cūnctīs ĭtĕrūmquĕ lăvātŭr. *M.* (II, 14). *Voy.* Balneum. ‖ *Arroser, mouiller.* Præcĭpĭtem ōcĕānī rŭbrō lăvīt æquŏrĕ cŭrrŭm. *V.* Lăvīt ĭmprŏbă tētĕr Ōră crŭŏr. Vīnō bĭbŭlăm lăvērĕ făvillam. *Id.* Ūt mĭsĕrō lăvēt ārmă cĕrĕbrō. *V. Fl.* SYN. Ăblŭŏ, tĭngŏ, ădspĕrgŏ, mĕrgŏ, pĕrfūndŏ, rĭgŏ, spărgŏ, etc. *Voy.* Madefacio, Mergo. ‖ *Baigner, couler près.* Ēt quŏd vīrēnti fōntĕ lăvīt Eurōtas. *M.* (IX,

76). SYN. Āllŭō, rĭgō, prætērflŭō. ‖ *Au fig. Dissoudre, noyer.* Mălă vīnō lăvĕre aŭt ēxănīmārī. *H.* SYN. Ēlŭō, dīlŭō, mĕrgō.

Lāxātŭs, ă, ŭm. *Relaché, ouvert.* Sŭbĭtō dĕhīscīt tĕrra, ĕt ĭmmēnsō sĭnū Lāxātă pătŭīt. *Sen.* (*OEd.* 582).

Lāxē. *adv. D'une manière lâche, sans être serré* Hānc dēcĕt ĭnflātōs lāxĕ jăcŭīssĕ căpillōs. *O.* Ēt lāxĕ flŭĭtārĕ sĭnīt (vincula). *L.* ‖ *Sur une grande étendue.* Lāxĕ jăcēntēs ĕt mĕtāllō dīvītēs. *Avien.* (*Or. mar.* 97).

Lāxō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Élargir, ouvrir.* Lāxānt ārvă sĭnŭs. *V.* Ēt vīă vīx tāndĕm vōcī lāxātă dŏlōre ēst. *Id.* Jām nūnc ādstrīngās, jām nūnc grānārĭă lāxēs. *Pers.* (5, 110). SYN. Sōlvō, rĕlāxō, ăpĕrĭō, pāndō, dīdūcō, rēsĕrō. ‖ *Lâcher, relâcher, détendre.* Excūssōsquĕ jŭbĕt lāxārĕ rūdēntēs. *V.* Ēxēmptō sĕd lāxāt cōrnŭă nērvō (*Ad Pison.* 131). SYN. Rĕlāxō, rĕmĭttō. ‖ *Au fig.* Ănĭmālĭă sōmnō Lāxābānt cūrās. *V.* Lāxāvit sōlĕ prūīnās. *St.* Ātquĕ vērēcūndă lāxāmŭs sērĭă mēnsā. *Pers.* (5, 44). ‖ *Reposer, récréer.* Quīēs lāxāvĕrāt ārtūs. *V.* Ēt bŏnŭs æthĕrĭō lāxātŭs nēctārĕ Cæsar. *M.* (IV, 8). SYN. Rĕlāxō, rēcrĕō. ‖ *Dévoiler.* Ēt fātă lātēntĭă lāxă. *St.* SYN. Ăpĕrĭō. *Voy.* Detego. ‖ *qqf. Allonger, et au fig.* Fĕrrūm lāxātŭr ăd ūsūs ĭnnūmĕrōs. *St.* Lāxārĕ cērtē tēmpŭs ĭmmĭtĭs fŭgæ. *Sen.* (*Med.* 420). SYN. Ēxtendō, etc. ‖ *Décharger.* Ēt phărĕtrā grăvēs Lāxāvīt hūmĕrōs. *Sen.* (*H. OEt.* 785). SYN. Lĕvō. ‖ — īrăm. *S'apaiser.* Lāxārĕ ăssuēvĕrāt īrās. *St.* SYN. Rĕmĭttō, sēdō. ‖ *Eccl. Acquitter, remettre.* Mălă dēbĭtă lāxāt Crēditŏr. *Arat.* (2, 867). SYN. Sōlvō, rĕmĭttō.

Lāxŭs, ă, ŭm. *Lâche, desserré, détendu.* Ēt lāxās scīrēt dārĕ jŭssŭs hăbēnās. *V.* Lāxŏs tĕnŭī dē vīmĭnĕ cīrclōs. *Id.* Lāxō fĕrrĕ sĭnū. *H.* Jām lāxō fūnĕ lăbōrāt. *Id.* SYN. Lāxātŭs, rĕmĭssŭs, sōlŭtŭs, rĕlāxātŭs, flŭēns. ‖ *Ouvert, fendu.* Jānŭă lāxă fĕrēntī. *O.* Lāxæ cŏmpāgēs. *V. Voy.* Apertus. ‖ *Large, étendu, ample.* Ēt cŭjŭs lāxās ārcă flăgēllāt ŏpēs. *M.* (II, 30).

Lāzărŭs, ī. *m.* (Λάζαρος). *Lazare, frère de Marie et de Marthe, ressuscité par J. C.* Tūnc ăd discĭpŭlōs: Dormĭt jām Lāzărŭs, ĭnquīt. *Juvc.* (IV, 323). Cōnscĭŭs ĭnsignĭs fāctī lŏcŭs ĭn Bĕthănĭā Vīdit ăb ĭnfĕrnā tē, Lāzărĕ, sēdĕ rĕvērsŭm. *Prud.* (*Ench.* 149 *sq.*).

Lēa *et* Lēæna, æ. *f.* (λέαινα). *Lionne.* Īrrītātă lēæ jaclĕbānt cōrpŏră sāltū. *Lr.* (V, 1317). Ūt lēa quām sævō fētūm prēssĕrĕ cŭbĭlī. *St.* Ĭpsĕ fŭīt Lĭbўcæ prædă crūēntă lēæ. *O.* Squāmōsūsquĕ drăco ēt fūlvă cērvicĕ lēæna. *V.* Ūsquĕ fŭrīt cătŭlō lăcĕntæ ōrbătă lēæna. *O.* (Adde *Catul.* 64, 154). *Voy.* Leo.

? Lēænŭs, ă, ŭm (λεαίνω). *Poli ; épilé.* (*Gell.* 16, 8 : « Atque ĭtem *Laberius*... appellat hŏmĭnem *lœvum*, pro *lævi.* » Alii aliter.)

Lēāndĕr *ou* Lēāndrŭs, ī. *m.* (Λεάνδρος). *Léandre, amant d'Héro.* (*Voy.* Hero.) Quūm pĕtĕrĕt dulcēs aūdax Lēāndrŭs āmōrēs. *M.* (*Spect.* 25. *Id.* XIV, 181, *Leander*). Sī tĭbĭ tālĕ frētum quōndām, Lēāndrĕ, fŭīssĕt. *O.* PPH. Ābўdēnŭs jŭvēnĭs. PHR. Phrўxēi nātāt hīc cōntemptŏr ĕphēbŭs Æquŏrĭs. *St.* (Cf. *Virg. G.* III, 258 *sq.*)

Lēāndrĭŭs, ă, ŭm. *De Léandre.* Mīllĕ rātēs vīdīt Lēāndrĭŭs Hēllēspōntŭs. *Sil.*

Lēārchēŭs, ă, ŭm (Λεάρχειος). *De Léarque.* Mŏēstă Lēārchēă mātĕr tŭmŭlāvĕrāt ūmbrās. *O.*

Lēārchŭs, ī. *m.* (Λέαρχος). *Léarque, fils d'Athamas et d'Ino, tué par son père, qui, dans son délire, le prit pour un lionceau.* Tŭquĕ cădīs pātrĭā, pārvĕ Lēārchĕ, mănū. *O.* Sēmănĭmem heū ! lētō rĕfĕrēns clāmōrĕ Lēārchŭm. *St.* (Cf. *Ovid. Met.* IV, 516 *sq.*; *Fast.* VI, 479; *St. Th.* III, 185 *sq.*)

Lēbădēa *ou* Lēbădĭă, æ. *f.* (Λεβάδεια). *Ville de Béotie.* Ēt vāllēs, Lēbădēă, tŭās. *St.*

Lēbĕdŭs, ī. *f.* (Λεβεδος). *Ville d'Ionie.* Ăn Lēbĕdŭm laŭdās ŏdĭō mārīs ătquĕ vĭārŭm ? *H.*

Lēbēs, ētis. *m.* (λέβης). *Chaudron, casserolle.* Tērtĭă dōnă făcīt gĕmĭnōs ĕx ærĕ lēbētās. *V.* Vīgintī măgnōs ŏpĕrōso ĕx ærĕ lēbētās. *O. Voy.* Olla.

Lēbĭnthŏs *ou* Lēbўnthŏs, ī. *f.* (*Strab.* Λέβινθος). *Ile, une des Sporades.* Dēxtrā Lēbĭnthŏs ērăt. *O.*

Lēcānĭă. *Voy.* Læcania.

Lēchæŭm, ī. *n.* (Λέχαιον). *Port de Corinthe.* Cūrvă Pălæmōnĭō sēclūdĭtŭr ūndă Lēchæō. *St.* Quūm fēssă Lēchæō sēdārīt placīdă vēlă phāsēlŭs āquā. *Pp.* (III, 20, 19). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ĭncŭbŭīt spātĭīs quālĭs pērmīssă Lēchæīs. *Grat.* (*Cyn.* 227). ‖ ? Lēchææ *ou* Lēchīæ, ārŭm. *f. pl. Le même.* Hīs pārvŭs, Lēchīæ nīsī vĕtārēnt, ĭnoūs frētă mīscŭissĕt ĭsthmŏs. *St.* (*Silv.* IV, 3, 59. Alii aliter).

Lēctĭcă, æ. *f. Litière, chaise.* Nāmquĕ făcīt sōmnūm claūsă lēctĭcă fĕnēstrā. *J.* (3, 243). Sī quīs lēctĭcă nĭtĭdām gēstārĕ āmĕt āgnām. *H.* SYN. Lēctĭcŭlă, sēllă, hēxăphŏrūm.

Lēctĭcārĭōlă, æ. *f. Qui aime les porteurs de litières.* (*Mart.* XII, 58.).

Lēctĭcārĭŭs, ĭi. *m. Porteur de litière.* Fēlēs hăbēbăt gāllŭs lēctĭcārĭōs. *Ph.* (*Fab. nov.* 17, 1).

Lēctĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Lectica. Dăt tĭbĭ sēcūrōs vĭlĭs lēctĭcŭlă sōmnōs. *M.* (IX, 94.).

Lēctĭō, ōnis. *f. Action de lire, lecture.* Fōrs ĭstōs ētĭām tĭbĭ lēctĭō lōngă dēdĭssĕt. *Aus.* (*Prof.* 22, 15). Hūnc ētĕnĭm mĕmōrāt vĕnĕrāndæ lēctĭō vōcīs. *Juvc.* (II, 541. Et *Avien. Or. mar.* 11, *lectione*).

† Lēctĭstērnĭātŏr, ōris. *m. Qui dispose les lits devant la table.* (*Pl. Ps.* I, 2, 29.)

Lēctĭtō *et* Lēctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Lego. *Lire souvent.* Tū cūr plăcĭdum tām lĭbēntĕr lēctĭtās ? *Prud.* (*Peri.* 2410. Et *Capel.* IX, p. 336, *lectitans*). Aūt ĕgŏ lēctō, aūt scrīptō, quod mĭ tăcĭtum jŭvĕt. *H.* (*Sat.* I, 6, 122. In hoc erravit V. Cl. *Bentl.*, qui verba *Lecto, Scripto*, in ultimam barbariem relegauda dixit, et pro participiis habet. *Charis.* 2, 142 : « Quædam verba quid semel factum significant, ut *Lego* ; quædam sæpe, ut *Lecto* ; quædam sæpius, ut *Lectito.* » Item *Mar. Vict.* p. 2472. Plerique tamen cum *Bentleio* sentiunt).

Lēctĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* V, 36.)

Lēctŏ, ās. *Voy.* Lectito.

Lēctŏr, ōris. *m. Lecteur.* Lēctōrēm dēlēctāndō pārĭtērquĕ mŏnēndō. *H.* Jūrĕ tĭbĭ grātēs, cāndĭdĕ lēctŏr, āgō. *O.* Lēctōrēs tētrĭcī. *M.* (XI, 3). SYN. Lĕgēns. ‖ *L'un des derniers grades de l'ancienne hiérarchie ecclésiastique, sous-diacre.* Hinc pătĕr, ēxcēptŏr, lēctŏr, lēvĭtă, săcērdōs. *Damas.* (apud *Gruter.* II, p. 1164).

? Lēctōrĭă. *Voy.* Lætoria.

Lēctŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Lectus. Sēmĭmōrtŭă lēctŭlō jăcēbānt. *Cat.* (51, 15). Nēc cōnsuētĕ mĕŭm lēctŭlŏ cōrpŭs hăbēs. *O.* ‖ *Lit de table.* (*Pl. Pers.* V, 1, 6.)

1. Lēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Lego. *Recueilli,*

ramassé. Quūm pătŭīt lēctō stāmĭnĕ tōrtă vĭă. *Pp.* (IV, 4, 40). ‖ *Choisi, trié.* Tōtō lēctōs ēx ōrdĭnĕ mittīt. *V.* Bis sēx lēctissĭmă mātrŭm Cōrpŏră. *V.* SYN. Ēlēctŭs, dēlēctŭs, ēgrĕgĭŭs. ‖ *Lu.* Pērlĕgĕ quŏdcŭnque ĕst : quĭd ēpīstŏlă lēctă nŏcēbĭt ? *O.*

2. Lēctŭs, ī. *m. Lit.* Ŭmbră crŭēntă Rĕmī vīsa ĕst ādsistĕrĕ lēctō. *O.* Ēt sī quīs cāsŭs lēctō te āffīxīt. *H.* Dēscēndĕrĕ lēctō. *Tib.* (I, 2, 19). SYN. Lectŭlŭs, tōrŭs, thălămŭs, cŭbĭlĕ, strātŭm, fulcrŭm, spōndă, *qqf.* grăbātŭs. EP. Ēbŭrnĕŭs, ēbŭrnŭs, mōllis, plăcĭdŭs, quiētŭs, ĭgnāvŭs, ĭnĕrs. PPH. Mōllĭă lēctī strātă. *Lr.* Strātīquĕ cŭbĭlĭă lēctī. *O.* Rēgĭī thălămī tōrōs. *Sen.* Strāmĭnă tōrī. *Maximian.* ‖ Lēctŭm pĕtō. *Aller se coucher. Voy.* Cubo, Jaceo. ‖ Lēctō sŭrgō. *Se lever. Voy.* Surgo. ‖ *Lit nuptial, et au fig.* Lēctŭmquĕ jŭgālĕm. *V.* Tēmĕrātī fœdĕră lēctī. *O.* SYN. Thălămŭs. *Voy.* Conjugium. ‖ *Lit de table.* Sī pŏtēs Archĭăcīs cōnvīvă rĕcūmbĕrĕ lectīs. *H.* Sæpĕ trĭbŭs lectīs vīdĕăs cœnārĕ quătĕrnōs. *Id.* SYN. Lectŭlŭs, tōrŭs. ‖ *Lit pour exposer les morts.* Flēbĭs ĕt ārsūrō pōsĭtŭm mĕ, Dēlĭă, lectō. *Tib.* (1, 1, 75). Tāndĕmquĕ bĕātŭlŭs ăltō Cōmpŏsĭtŭs lectō. *Pers.* (3, 103). ‖ † Lectŭs, ūs. *arch.* (*Pl. Amp.* I, 3, 15. Cf. *Prisc.* 6, 711.)

Lēdă, æ, et Lēdē, ēs. *f.* (Λήδη). *Léda, femme de Tyndare, roi de Lacédémone, aimée de Jupiter changé en cygne, enfanta deux œufs, dont l'un contenait Pollux et Hélène, l'autre Castor et Clytemnestre.* Dăt tĭbī Lēdă Jŏvĕm cycnō dēcēptă pārentĕm. *O.* Quālīs ĕrāt Lēdē, quām plurĭmŭs ābdĭtŭs ălbīs. *Id.* Dīcam ĕt Ālcĭdēn pŭĕrōsquĕ Lēdæ. *H.* EP. Fōrmōsă, pŭlchră, crēdŭlă, dēcēptă. (Cf. *Manil.* I, 344 *sq.*; *Sen. Oct.* 762 *sq.*, *Capel.* IX, p. 311.)

Lēdæŭs *et* Lēdēĭŭs, ă, ŭm (Λήδαιος *et* Λητδήϊος). *De Léda.* Lēdæămque Hĕlĕnām Trōjānās vēxīt ăd ārcēs. *V.* Hāc cŭtĕ Lēdæō vēstītŭr pullŭs ĭn ŏvō *M.* (VIII, 33). Cōrrŭptă dē mātrĕ nŏthī, Lēdæ tă prōlēs. *Prud.* (*Sym.* 317). ‖ *De Castor et Pollux.* Nām sōl Lēdæă tĕnēbăt Sidĕră. *L.* Lēdæŭs Cўllărŭs. *St.* ‖ *De Sparte.* Lēdæŭs gŭrgĕs. *St.* Lēdæus Xānthippŭs. *Sil.*

Lēdās, æ. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 6, 65.)

Lēdŭs, ī. *m. Rivière de la Narbonnaise, auj. le Lez.* Mōsă, Mātrōnă, Sēquānă, Lēdŭs. *Sid.* (*Pan.* 813).

Lēgālĭs, ĕ. *De la loi, qui concerne la loi.* Lēgālĕ dămnŭm dēpūtēmŭs prærmĭs. *Prud.* (*Peri.* 2722). Quæ dŏcŭīt tăbŭlīs lēgālĭbŭs ĭndĭtă Mōsēs. *Paul. Nol.* (*Epist. ad Jov.* 38, 154).

Lēgātĭō, ōnis. *f. Légation, mission.* Bīs dēnās ĕt quīnquĕ sīmŭl lēgātīō nōstrā Implĕt ĭn ōrbĕ vĭās (*Anthol.* I, p. 319).

Lēgātum, ī. *n. Legs.* Lēgātum ōmnĕ căpīt. *J.* (9, 88). *Voy.* Hereditas.

Lēgātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Lego 1. *Envoyé en députation.* Mittĭtŭr mē Dānăī : dōmĭnŭm lēgāta rōgābō (Briseis), *O.*

Lēgātŭs, ī. *m. Député.* Hīnc ŭbĭ lēgātī rĕdĭĕrĕ, nĕgātă fĕrentēs. *O.* Lēgātī rĕspōnsă fĕrūnt. *V.* SYN. Ōrātŏr. PHR. Tōtō lēctōs ēx ōrdĭnĕ mittīt. *V.* Ōrātor rēgis pācisquĕ sēquestĕr. *L.*

Lĕgēns, tis. *Qui lit, lecteur.* Ēt nōn ĭgnāvă lĕgēntĭum ōtĭă dēlectēnt. *O.*

Lĕgī. *parf. de* Lego.

† Lĕgĭcrĕpŭs, ă, ŭm, *ou* Lĕgĭcrĕpă, æ. *m. Orateur qui invoque souvent les lois.* (*Anthol.* II, p. 326.)

Lēgĭfĕr, ĕră, ĕrăm. *Législateur.* Ōptāvīt Mĭnōs sīmĭlēs sĭbĭ lēgĭfĕr ānnōs. *O.* Lēgĭfĕræ Cĕrĕrī. *V.* Chilōn lēgĭfĕrō prĭŏr Lўcŭrgō. *Sid.* (*Pan.* 3185). SYN. Lēgis *ou* lēgŭmlātŏr. PHR. Lēgēs fĕrō, dō, indĭcō, dīcō, stātŭō, pōnō, ĭmpōnō, cōnstĭtŭō, sānciō, fīgō, cōndō, scīscō. Lēgĭbŭs frēnō, cōmpēscō, mŏdĕrŏr, cōhĭbĕō, tĕmpĕrō. Lēgĕ cōercĕō. VERS. Jūrā dăbăt lēgēsquĕ vīrīs. *V.* Mōrēsquĕ vīrīs ēt mœnĭă pōnĕt. Quī prīmŭs lēgĭbŭs ūrbĕm Fundābĭt. *Id.* Lēgēs incīdĕrĕ lignō. *H.* Jūrăquĕ cōnstĭtŭĕre, ŭt vēllĕnt lēgĭbŭs ūtī. *Id.* Ănĭmum ăd cīvīlĭă vĕrtĕt Jūrā sŭum, lēgēsquĕ fĕrēt jūstīssĭmŭs aŭctŏr. *O.*

Lēgĭō, ōnis. *f. Légion romaine.* Quŏd mĭhī pārĕrēt lēgĭō Rōmānă trĭbūnō. *H.* Ēt măgnīs lēgĭōnĭbŭs ĭmpĕrĭtārēnt. *Id.* Ēt quārtă lēgĭōnĕ dătŭr. *L.* ‖ *En gén. Bataillon, troupe.* Hūnc lēgĭō lātĕ cōmĭtātŭr ăgrēstĭs. *V.* Ĭn quōrŭm sŭlcīs lēgĭōnēs dēntĭbŭs ănguĭs Cūm clўpĕīs născuntŭr. *J.* (14, 241). SYN. Cătĕrvă, cōhŏrs, ăcĭēs, mānĭplŭs, etc. *Voy.* Exercitus.

† Lēgĭrŭpă, æ. *m., et* Lēgĭrŭpŭs, ă, ŭm. *Qui viole les lois.* Lēgĭrŭpă. Vălĭdē. Pērnĭcĭēs ădŏlēscentum. Ācĕrrŭmē. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 130. *Ib.* IV, 2, 19). Ōmnĭă lēgĭrŭpīs quāssāntĭă vīrĭbŭs ōrbĕm. *Prud.* (*Ham.* 303).

Lēgĭrŭpĭō, ōnis. *m. Comme le précédent.* (*Pl. Rud.* III, 4, 4.)

Lēgĭscōnsŭltŭs, ī. *m. Jurisconsulte.* Lēgĭscōnsŭltī Paŭlī cōnsŭlāntĕ vōlātŭ, Prīncĕps Rōmānă cŭrrīt ăb ārcĕ Pĕtrŭs. *Fort.* (III, 3, 49).

Lēgislātŏr *ou* Lēgŭmlātŏr, ōris. *m. Législateur. Voy.* Legifer.

Lēgĭtĭmē. *adv. Légitimement.* Nōn, nīsĭ lēgĭtĭmē, vŭlt nūbĕrĕ. *J.* (10, 338). Lēgĭtĭmē cēssĭt cuī frāctă pŏtēntĭă rēgīs (*Culex*, 365).

Lēgĭtĭmŭs, ă, ŭm. *Réglé par les lois, conforme aux lois.* Lēgĭtĭmō cērnēs cœlī lūstrantĭă cursū. *Cic.* (*Arat.* 227, signa). Lēgĭtĭmŭmquĕ sŏnŭm dīgĭtīs cāllēmŭs ĕt aurĕ. *H.* Cŭrrŭ lēgĭtĭmīs dūnc Fōrmācālĭă vĕrbĭs Māximŭs ĭndīcĭt. *O.* SYN. Jūstŭs, rătŭs, fixŭs, cērtŭs, sōlēnnis, jūstŭs, ingĕnŭŭs. ‖ *Légitime.* Lēgĭtĭmō frĕdĕrĕ jūnctŭs ămŏr. *O.* Lēgĭtĭmă.văcŭŭs dūm cōnjŭgĕ lēctŭs. *Id.* SYN. Jūstŭs. PHR. Ēt, prĕtĭŭm sŭpĕrī, Jūstæ mărītŭm cōnjŭgĭs căptăt căpŭt. *Sen.* ‖ *Permis.* Nīl nīsĭ lēgĭtĭmŭm cōncēssăquĕ fūrtă cănēmŭs. *O.* SYN. Licĭtŭs, cōncēssŭs.

1. Lēgō, ās, ārĕ. *Députer, envoyer.* Īpsă sŭŭm Zĕphўrĭtŭs ĕō fămŭlŭm lēgārăt. *Cat.* (66, 57). SYN. Mittō. ‖ *Confier une affaire.* Quīn pŏtĭŭs, quŏd lēgātum ĕst tĭbī nĕgōtĭum. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 12). SYN. Cōmmittō, mandō. ‖ *Léguer.* Nīl sĭbī lēgātum, prætĕr plōrārĕ, sūīsquĕ. *H.* Ānnŭă lēgāvīt nullīă sēnă tĭbī. *M.* (IX, 10. Adde *Pers.* 10, 66). *Voy.* Heres.

2. Lĕgō, ĭs, lēgī, lēctŭm, lĕgĕrĕ. *Cueillir, recueillir, ramasser.* Păbŭlă pārvă lĕgēns nīdĭsquĕ lŏquācĭbŭs ēscăm. *V.* Sī quīs sŭpĕr hăllĭtŭs ērrăt, Ōrĕ lĕgăm. *Id.* Fīcŭs ĕrāt nōn āptă lĕgī. *O.* Frāctōsquĕ lĕgūnt ĭn gŭrgĭtĕ rēmōs. *H.* SYN. Cōllĭgō, cārpō, *qqf.* dēcĕrpō. *Voy.* Carpo. ‖ *Choisir.* Cŏrpŏră præclpŭē mātrŭm lĕgăt. *V.* Præstāntēs vīrtŭtĕ lēgīt. *Id.* Īllă lĕgăt tēmpŭs. *O. Voy.* Eligo. ‖ *Lire.* Scrĭbĕrĕt hīc dŏmĭnæ vĕrbă lĕgēndă sŭæ. *O.* Īllă frontĕ, prĕcŏr, cārmĭnă nōstrā lĕgās. *M.* (I, 5). Ĭtĕrūm quæ dignă lĕgī sint. *H.* SYN. Pĕrlĕgō, vōlvō, ēvōlvō. PPH. Ōcŭlīs lūstrō, pĕrlūstrō. VERS. Sic tāmĕn ŭt līmīs răpīās, quĭd prīmă sĕcundō Cērā vĕlĭt vĕrsū : sōlŭs mūltīsnĕ cōhærēs, Vēlŏcī pĕrcurre ŏcŭlō. *H.* Dētīnŭĕre ŏcŭlōs cārmĭnă nōstrā tŭōs. *M.*

‖ *Voir, reconnaitre, observer.* Ādyērsōs lēgĕre, ĕt vĕnĭēntŭm dīscĕrĕ vŭltŭs. *V.* Haŭd mĭnŭs Æneās tōrtōs lēgīt ōbvĭŭs ōrbĕs, Vēstigiātquĕ vĭrŭm. Vēstigiā rĕtrō Ōbsĕrvātā lēgīt. *Id.* SYN. Ōbsĕrvō. ‖ *Plier, replier.* Nāvĭtā pōntō Hūmĭdă vēlă lēgīt. *V.* (Sic *Ov. Her.* 15, 216; *V. Fl.* II, 13). SYN. Cōntrāhō, collĭgō. ‖ *Dévider, et au fig.* Quæ dăbĭt ignārō fīlă lēgēndă vĭrō. *O.* (Et *Prop.* IV, 4, 40). Ēxtrēmāquĕ Lausō Pārcæ fīlă lēgūnt. *V.* ‖ — ōrăm, littŭs, etc. *Côtoyer, suivre, parcourir.* Crēbrĭs lēgĭmŭs frĕtă cōnsĭlĭă tĕrrīs. *V.* Ĕt vădă dūră lĕgō săxīs Lĭlўbēĭă cæcīs. *Id.* Sive ōram Illўrĭcī lēgĭs æquŏrĭs. *H.* Ĭndĕ lēgīt Căprĕās. *O.* SYN. Rādō, prætĕrvĕhŏr, prælăbŏr. *Voy.* Navigo. ‖ *Prendre par surprise, dérober; et au fig. épier.* Ōmnĭă vĭscātĭs mănĭbŭs lēgĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 271). Quĭd sŏcĕrōs lēgĕre, ĕt grĕmĭīs ābdūcĕrĕ pāctās? *V.* Ĕt quī nōctŭrnŭs sācrā dīvŭm lēgĕrĭt. *H.* Nūnc hūc cōncēdam, ŭt hōrŭm sērmōnĕm lēgām. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 21). SYN. Furŏr, sublĭgō.

Lēgŭlŭs, ī. *m. Qui recueille les olives, qqf. vendangeur.* Ēxtrēmās lēgŭlus quŭm sūstŭlit ūvās. *Calp.* (3, 49). Pūrpŭrāĕ lēgŭlī sĕnēs. *Septim.* (apud *T. Maur. Met.* 1068).

Lēgūmĕn, ĭnis. *n. Légume enfermé dans des gousses ou des cosses, graines; en partic. fève.* Lætŭm sĭlĭquă quāssāntĕ lēgūmĕn, Aūt tĕnŭēs vĭcĭæ fētŭs, trĭstĭsquĕ lŭpīnī. *V.* Vēntrī indŭlsĭt nōn ōmnĕ lēgūmĕn. *J.* (15, 174).

Lēlēgēs, ădis *f.*, *ĕt* Lēlēgēĭŭs, ă, ŭm (Λελεγητς *et* Λελεγήϊος). *Des ,Lelèges.* Sæpe ĕtĭām Nўmphæ tĕnĕrīs Lēlēgēĭdēs ūlnīs. *O.* Ĭntĕrĕā Mĭnōs Lēlēgēĭă littŏră vāstăt. *Id.*

Lēlēgēs, ŭm. *m. pl.* (Λέλεγες). *Peuple nomade, que l'on croit originaire de Thessalie, s'était surtout établi près de la Carie.* Mōx Lēlēgŭm dēxtrā prēssŭm dēscēndĭt ărātrŭm. *L.* Hĭc Lēlēgās, Cārāsquĕ, sāgĭttĭfĕrōsquĕ Gēlōnŏs. *V.* Cārās, ĕt ārmĭfĕrōs Lēlēgās Lўclāmquĕ pĕrĕrrāt. *O.*

Lēlĕx, ēgis. *m. sing. du précéd.* ‖ *Nom d'homme.* Īlla Trōzēnĭūs hĕrōs Pārtĕ Lēlĕx. *O.*

Lēmānnŭs, ī. *m. Lac Léman, auj. de Genève.* Dēsŭrŭĕrĕ cævō tēntōrĭă fīxă Lēmānnō. *L.* (I, 306). Quă răpĭtŭr prærĕcĕps Rhōdānŭs gĕnĭtōrĕ Lēmānnō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 7).

Lēmbŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Lembus. Lĕvĭquĕ vĕctŭs lēmbŭlō. *Prud.* (*Peri.* 1694).

Lēmbŭs, ī. *m.* (λέμβος). *Chaloupe, esquif.* Ādvĕrsō vix flūmĭnĕ lēmbŭm Rēmĭgĭŭs sŭbĭgĭt. *V.* Lēmbō sŭm prōgressŭs longĭŭs. *Att.* (apud *Non.* 13, 5). *Voy.* Cymba.

Lēmmă, ătis. *n.* (λῆμμα). *Titre, sommaire.* Lēmmăta sī quærĭs cŭr sint ădscrīptă, dŏcēbō: Ōt, sī mălŭĕrĭs, lēmmătă sōlă lĕgās. *M.* (XIV, 2). ‖ *Par ext. L'ouvrage même, épigramme.* Cōnsūmpta ĕst ūnō sī lēmmătĕ pāgĭnă, trānsĭs. *M.* (X, 59). ‖ Lēmmătă nūtrĭcĭs. *Contes de nourrice.* (*Aus. Epist.* 16, 90.)

Lēmnĭăcŭs, ă, ŭm (Λημνιακός). *Comme Lemnius.* Pārcĕ pătĕr: sĭc Lēmnĭăcĭs lăscivă cătēnĭs. *M.* (V, 7, 7). Nēc mājŏr āb āntrīs Lēmnĭăcīs frăgŏr ĕst. *St.*

Lēmnĭăs, ădis. *f.* (Λημνιάς). *Femme de Lemnos; en partic. Hypsipyle.* Lēmnĭāsĭn glădĭōs ĭn mĕă fătă dăbō. *O.* Ĕt paŭlŭm flĕtŭ cūnctātă mŏdēstō Lēmnĭās ōrsă rĕfĕrt. *St.* Rĕm sŭmmăm... Lēmnĭădēs, săncīrĕ pārō. *Id.* (De Lemniadum fabula conf. *St. Th.* V. 29 *sq.*; *Ov. Her.* 6, 52; *A. Am.* III, 672.)

Lēmnĭcŏlă, æ. *m. f. Habitant de Lemnos; Vulcain.* Sīnĕ mātrĕ crĕātăm Lēmnĭcŏlæ stĭrpĕm. *Ovid.*

Lēmnĭēnsĭs, ĕ. *De Lemnos.* (*Pl. Cist.* I, 1, 102.)

Lēmnĭscŭs, ī. *m.* (λημνίσκος). *Ruban de pourpre attaché aux couronnes; aux palmes des vainqueurs, etc.* Ūnguēntă, ătquĕ ŏdōrēs, lēmnĭscōs, cŏrōllās dărī dāpsĭlēs. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 21). Lēmnĭsco ōrnāta ĕst, quō mĕă pālmă cārĕt. *Aus.* (*Epist.* 20, 6. Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 269, et *Fest.*).

Lēmnĭsĕlĕnē, ēs. *f. Nom de femme.* (*Pl. Pers.* II, 2, 14.)

Lēmnĭŭs, ă, ŭm (Λήμνιος). *De Lemnos.* Vōcĕ fătīgārĕt Lēmnĭă sāxă sŭă. *O.* Lēmnĭă classĭs. *St.* SYN. Lēmnĭăcŭs. ‖ *Subst. m. et f. Homme et femme de Lemnos.* Mĕrcātŏr vēnīt hūc ăd lūdōs Lēmnĭŭs. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 9). Jāmquĕ pĕrĕrrātīs ĭnfēlĭx Lēmnĭă cămpīs. *St.* SYN. Lēmnĭēnsĭs, Lēmnĭās. ‖ *m. Vulcain.* Lēmnĭŭs ēxtēmplō vālvās pătĕfēcĭt ĕbūrnās. *O.* Lēmnĭŭs pătĕr. *V.*

Lēmnŏs ou Lĕmnŭs, ī. *f.* (Λῆμνος). *Lemnos, île de la mer Egée, où Vulcain fut élevé.* Ēxpōsĭtŭm Lēmnŏn nōstrō crīmĭne hăbērĕt. *O.* Fūrĭās, ĕt Lēmnŏs, ĕt ārctīs Ārĭma ĭnsērtă tŏrīs. *St.* Ĭtĕr ĭllī ĭn Lēmnum ŭt ĕssĕt, nōstrō ĭn Cĭlĭcĭām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 16). PPH. Hўpsĭpўlĕă tēllŭs. *O.* Lēmnĭă tēllŭs, tĕrră.

Lĕmūrēs, ŭm. *m. pl. Ames, esprits, fantômes.* Tūnc nĭgrī Lĕmūrēs, ŏvōquĕ pĕrĭcŭlă rŭptō. *Pers.* (5, 185). Mōx ētĭām Lĕmūrēs ănĭmās dīxĭssĕ sĭlēntŭm. *O.* SYN. Lārvæ, ŭmbræ, sīmŭlācră, mānēs. *Voy.* Spectrum. ‖ *Eccl. Démons.* Quāquĕ vēnīs, Lĕmūrŭm sē clāmāt cēdĕrĕ tŭrbă. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 11). *Voy.* Dæmon.

Lĕmūrĭă, ĭōrŭm *et* ĭŭm. *n. pl. Fêtes en l'honneur des mânes. On les appelait aussi* Remuria, *parcequ'elles avaient été fondées par Rémus.* Rĭtŭs ĕrĭt vĕtĕrĭs nōctŭrnă Lĕmūrĭă sācrī. *O.* (*Fast.* V, 421).

Lēnă, æ. *f. Entremetteuse.* Quæ sclĕt hŏs īllŏs vēndĕrĕ lēnă tŏrōs. *M.* (IX, 30). Vēnīt ĭn ēxĭtĭŭm callĭdă lēnă mĕŭm. *Tib.* (I, 6, 12). Dūm fallāx sērvŭs, dūrŭs pătĕr, ĭmprŏbă lēnă vĭvēnt. *O. Voy.* Leno. ‖ *Au fig.* Prō fācĭē, mŭltīs vōx sŭă lēnă fŭīt. *O.* Lēnă pĕr ĭnnūmĕrōs ĭrĕt pĭctūră pĕnātēs. *Cl.*

Lēnæŭs, ī. *m.* (Ληναῖος). *Un des noms de Bacchus.* Hūc, pătĕr ō Lēnæĕ, vĕnī. *V.* Tē lĭbāns, Lēnæĕ, vŏcāt. *Id.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Lēnæŏs lĭbāt hŏnōrēs. *V.* Lēnæī lātĭcēs. *Id.*

Lēnātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Leno. Lēnātĭs mĕllĭŭs tĭbī pŭēllīs (*Anthol.* II, p. 587).

Lēnĕ. *Voy.* Leniter.

† Lēnĭbō. *arch. pour* Leniam. Lōnga ĭntĕrvallă prŏfŭndī Lēnĭbŭnt tăcĭtō vūlnĕră nōstră sĭtū. *Pp.* (III, 20, 32).

Lēnīmĕn, ĭnis. *n. Adoucissement.* Ĕt mĭhī sōllĭcĭtō lēnīmĕn dūlcĕ sĕnēctæ. *O.* Hōc quŏquĕ lēnīmĕn, quō sōlō flēxĭt ămāntĕm. *Id.* Ō lăbōrŭm Dūlcĕ lēnīmĕn (testudo). *H.* SYN. Lēnīmēntŭm, lĕvāmĕn, fōmēntŭm, sōlātĭŭm.

Lēnĭō, īs; īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Adoucir, calmer.* Tēntārĕtquĕ sĕrōs rĕquĭĕ lēnīrĕ dŏlōrēs. *O.* Sŏmnō Lēnĭbānt cūrās ĕt cŏrda ŏblĭtă lăbōrŭm. *V.* Nōvă rĕs ŏblātă tĭmōrĕm Lēnīt. *Id.* Lēnīt albēscēns ănĭmōs căpĭllŭs. *H.* SYN. Mŭlcĕō, mĭtĭgō, fŏvĕō, *qqf.* mĭnŭō. ‖ *Apaiser, fléchir.* Nūmĭnă lēnīrī pŏssŭnt. *O.* Sŭpĕrōs lēnīrĕ rōgāndō. *Id. Voy.* Placo. ‖

qqf. Apaiser la faim. Lātrāntēm stŏmăchŭm hĕnĕ lēnīĕt. *H. Voy.* Satio. ‖ † *qqf. n. Être apaisé.* Ātque irāe lēnīūnt. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 100).

1. Lēnĭs, ĕ. *Doux pour les sens, calme, paisible.* Cāmpīquĕ nātāntēs Lēnĭbŭs hŏrrēscūnt flābrīs. *V.* Lēnĭŏr aūrā. *O.* Lēnī flŭīt āgmĭnĕ Tĭbrĭs. *V.* Lēnīsquĕ Āmphrȳsŭs. *O.* Lŭstrāntēm lēnī sŭă căstrā vŏlātū. Lēnīquĕ tĕpŏrĕ crĕmāntŭr. Lēnīs ădhūc sōmnŭs. Āspĕra mūtāta ēst ĭn lēnēm tĕmpŏrĕ lōngō Lĭttĕrā. *Id.* Lēnĕ mĕrūm. *H.* Tū lēnĕ tōrmēntūm.... ādmŏvēs. *Id.* SYN. Mītĭs, clēmēns, mōllĭs, plăcĭdŭs, quĭētŭs, blāndŭs. ‖ *Doux de caractère, bon, clément.* Lēnĭŏr ēt mĕlĭŏr ĭs accēdēntĕ sĕnēctā. *H.* Nōn lēnĭs prĕccĭbŭs fātā rĕclūdĕrĕ. *Id.* Sæpĕ sŭō vĭctŏr lēnĭs ĭn hŏstĕ fŭīt. *O.* SYN. Bŏnŭs, mītis, făcĭlis, clēmēns, plăcĭdŭs, hūmānŭs.

2. Lēnĭs, ĭs. *m.* (ληνός). *Sorte de vase.* (*Afran. et Laber.* apud *Non.* 15, 13.)

Lēnĭtās, ātĭs. *f. Douceur.* Īnēptā lēnĭtās Pātrĭs ēt făcĭlĭtās prāvā. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 37. *Id. And.* I, 2, 4). *Voy.* Bonitas.

Lēnĭtĕr, *et* Lēnĕ. *n. pris adv. Doucement.* Īllĕ pĕr ēxcŭbĭās cŭstōdŭm lēnĭtĕr ĭrĕ. *O.* Lēnĭŭs ēt mŏdĭcō strĕpĭtū dēcŭrrĕrĕ vīdī (torrentem). *Id.* Pūrĭs lēnĭtĕr ādmŏvēntŭr āstrĭs. *M.* (IV, 64). Tām lēnĕ flŭēntēm (Nīlum). *L.* Rīpās lēnĕ sŏnāntĭs āquæ. *O.* Nĕc lēnĭŭs āltĕrā vīrgō Æstŭāt. *Id.* Lēnĕ vīrēns āmnĭs. *St.* SYN. Mōllĭtĕr, clēmēntĕr, plăcĭdē. ‖ *En parlant du caractère : Avec douceur.* Ān pŏtĭus tēntēm lēnĭtĕr, ān mĭnācĭtĕr? *Pl.* (*Stic.* 1, 2, 20). Pĕtĕrĕ quippĭām lēnĭtĕr. *Id.* (*Amp. prol.* 25). SYN. Placĭdē, bĕnignē. ‖ *Avec résignation, volontiers.* Lēnĭtĕr, ĕx mĕrĭtō quĭdquĭd patĭērĕ, fĕrēndum ēst. *O.* SYN. Placĭdē. POH. Æquō ănĭmō.

Lēnĭtūdō, ĭnĭs. *f. Comme* Lenitas. (*Turpil.* apud *Non.* 2, 486.)

Lēnĭtŭs, ă, ŭm. *Adouci, apaisé.* Prĕcĭbŭs lēnĭtō Cæsărĕ vēstrĭs. *O.*

† Lēnŏ, ās, ārĕ. *n. Faire le trafic de femmes esclaves.* Græcŭlĕ, cōnsuētā lēnāndī cāllĭdŭs ārtĕ (*Anthol.* 1, p. 611).

Lēnō, ōnĭs. *f. Marchand de femmes esclaves.* Dēvŏvĕt ĭmpĕrĭŭm tămĕn hæc lēnōnĭs āvārī. *O.* Vērbă fĕcit lēnō. *H.* (Adde *Ter. Ad.* II, 1, 34; *Pl. Pers.* IV, 6, 4). SYN. Lēnŭllŭs, lēnūncŭlŭs. EP. Pērfĭdŭs, cāllĭdŭs, turpĭs, ĭmprŏbŭs. ‖ † *Au fig. adj. m. f.* Sē Nārcissŭs āmāt, căptŭs lēnōnĭbŭs ŭndĭs. *Pentad.* (in *Anthol.* 1, p. 102).

Lēnōcĭnĭŭm, ĭi. *n. Trafic de femmes esclaves.* Sīn lēnōcĭnĭum fŏrtĕ cōllŭbĭtum ēst tĭbĭ. *Pl.* (*fragm. Bacch.*). ‖ *Au fig. Attrait séduction.* Hĭnc lēnōcĭnĭum fŏrmæ cultūsquĕ rĕpĕrtŭs Cōrpŏrĭs. *Manil.* (V, 516).

Lēnocĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme* Leno, as.

Lēnonĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les marchands de femmes esclaves.* Cuī sĕrvĭtūtēm dī dănūnt lēnonĭam. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 1. *Ib.* 1, 3, 101 ; II, 4, 76).

1. Lēns, dĭs. *m. Lente, œuf de vermine.* Ūndă mārĭs lēndēs căpĭtī dēdūcĭt ĭnīquōs. *Ser. Sam.* (*vs.* 75. Vulgo *iniquas*. Sed expresse *Diom.* 1, 314, nos docet quod sit vocabuli genus).

2. Lēns, tĭs. *f. Lentille.* Nĕc Pēlūsĭăcæ cūram āspĕrŭābĕrĕ lēntĭs. *V.* Ēt Pēlūsĭăcō dē sēmĭnĕ, pīāna, tĕrēs lēns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 9). Ēt lēntēm pŏsĭtām făbămquĕ crēdās. *M.* (XI, 32). SYN. Lēntĭcŭlă. ‖ † *m. arch.* Lēntī cāllĭdō. *Titin.* (apud *Non.* 3, 117).

Lēntātŭs, ă, ŭm. *Comme* Lentus. *Épais.* Spārgīt lēntātŭm pĕr cŭlmĭnă tōtă vāpŏrĕm. *Sid.* (*Pan.* 3020).

Lēntē. *adv. Lentement.* Ĭndūltŭrquĕ aūrēs lēntē grādĭēntĭs āsēllī. *O.* Pōmpēĭum vīncĕrĕ lēntē ĭndīgnum ēst. *L.* Lēntŭlŭs lūctŭs lăcrĭmæquĕ mŏrdēnt. *Sen.* (*Troad.* 1014). SYN. Tārdē, sēgnĭtĕr, rĕmissĕ, īgnāvē. PPH. Nōn cĕlĕrī pĕdĕ. *Ph.* Dēsīdē pāssŭ. *St.* Lēntō, tārdō grădŭ, grēssū, pāssū.

† Lēntĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Se relâcher.* Lēntĕt ŏpŭs. *Lucil.* (apud *Prisc.* 8, 800).

Lēntēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'amollir, s'adoucir.* Ēt plcĭs ĭn mōrem ăd dĭgĭtōs lēntēscĭt hăbēndō. *V.* ‖ *Au fig.* Lēntēscūnt tĕmpŏrĕ cūræ. *O.* SYN. Lēnĭŏr, mōllĭŏr, mĭtĭgŏr.

Lēntĭgŏ, ĭnĭs. *f. Taches de rousseur.* Īnvīdă sī făcĭēm măcŭlēt lēntĭgŏ dēcŏrēm. *Ser. Sam.* (*vs.* 146).

Lēntĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mēntĭrĭs jŭvĕnēm tĭnctĭs, Lēntĭnĕ, căpillĭs. *M.* (III, 43).

Lēntĭpēs, ĕdĭs. *Qui marche lentement.* Spōndēŭs īllĕ lēntĭpēs ībăt cŏmēs. *Aus.* (*Epist.* 21, 40).

Lēntĭscĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Planté de lentisques.* Hĭnc cāllĭdī fōntēs lēntĭscĭfĕrumquĕ tĕnēntŭr Lĭcĕrnŭm. *O.*

Lēntĭscŭm, ī. *n.*; Lēntĭscŭs, ī. *f. Bois de lentisque; lentisque, arbre vivace. Les Romains faisaient des cure-dents avec les feuilles.* Lēntĭscŭm mēllĭus; sēd sī tĭbĭ frōndĕă cŭspĭs. *M.* (XIV, 22). Fōdĭtquĕ tōnsis ōră lăxă lēntĭscīs. *Id.* (VI, 74). Quīn ēt lēntĭscŭs ārmārā ĭndĭcŭm ēst plŭvĭīs. *Avien.* (*Progn.* 458). Jām vērŏ sēmpĕr vĭrĭdīs, sēmpĕrquĕ grăvātă, Lēntĭscŭs trĭplĭcī sŏlĭtă grāndēscĕrĕ fētū, Tĕr frūgēs fundēns, trĭă tēmpŏrā mōnstrāt ārāndī. *Cic.* (*Prog.* in *Div.* 1, 9).

Lēntĭtĭă, æ, *et* Lēntĭtĭēs, ēī. *f. Ductilité.* Lēntĭtĭām plŭmĭbŭm nōn ēxŭīt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 540).

Lēntĭtūdō, ĭnĭs. *f. Mollesse, lenteur.* (*Tibul. Priap. vs.* 38.)

Lēntō, ās, ārĕ. *Courber.* Lōngēquĕ fĕrōs lēntāndŭs ĭn hŏstēs Ārcŭs. *St.* Āllī Gortȳnĭă lēntānt Cōrnŭă. *Id.* Trĭnācrĭă lēntāndŭs rēmŭs ĭn ŭndă. *V. Voy.* Flecto. ‖ *Au fig. Trainer en longueur.* Lēntāndō fĕrvĭdă bēllă. *Sil.* SYN. Trāhō, ducō.

Lēntŭlŭs, ī. *m.* (Λέντλος). *Nom d'une noble famille de Rome. Entre autres, P. Corn. Lentulus Sura, complice de Catilina.* Lēntŭlŭs hăc pœnă cărŭit. *J.* (19, 287). Sōcrŭsquĕ fŭrōrĭs Lēntŭlŭs, ēxsĕrtĭquĕ mănŭs vēsānă Cēthēgī. *L.*

Lēntŭs, ă, ŭm. *Flexible, pliant, ductile.* Seū lēntō fŭĕrĭnt ălvĕărĭă vīmĭnĕ tēxtă. *V.* Lēntĭs fŭlmĭnă māssĭs Quūm prōpĕrānt. *Id.* Jŭgŭm flăgĕllo tĕmpĕrāt lēntō mĕŭm. *Ph.* Vērbĕră lēnta pătī. *V.* Lēntĭssĭmă brāchĭă. *H.* Lēntĭŏr ēt sălĭcis vīrgis. *O.* SYN. Flĕxĭlis, flĕxĭbĭlis. ‖ *Visqueux, gluant.* Lēntŭm dē cortĭcĕ glŭtēn. *V.* Phrȳgiæ pīcĕ lēntĭŭs Īdæ. *Id.* SYN. Spissŭs, vīscōsŭs. ‖ *Lent, tardif, inactif.* Īn lēntō lūctāntŭr mārmŏrĕ tōnsæ. *V.* Cārbŏnĭbŭs ūrĕrĕ lēntis. *O.* Ēt pătĭtŭr lēntās ōbsĭdĭonĕ mōrās. Tēllŭs lēntă gĕlū. *Id.* SYN. Tārdŭs, pigĕr, ĭnērs, sēgnĭs, lānguĭdŭs, īgnāvŭs, rĕmissŭs. *Voy.* Piger. ‖ *Tranquille.* Tū, Tĭtȳrĕ, lēntŭs ĭn ŭmbrā. *V.* SYN. Sēcurŭs, placĭdŭs, trānquillŭs, etc. ‖ *Qui ne s'émeut pas, impassible.* Āt īllĕ lēntŭs : quæsŏ, nūm hĭnās mĭhĭ, etc. *Ph.* Mīnāsquĕ tŭmĭdī lēntŭs Æăcĭdæ tŭlī. *Sen.* (*Troad.* 251). SYN. Quĭētŭs, placĭdŭs, ĭmmōtŭs, æquŭs, fortĭs. ‖ *Indifférent, insensible.* Tū spēctās hĭlĕmēm sŭccĭnctī

lēntŭs ămīcī. *M.* (II, 46). Hæc ēst prō mīsĕrīs lēntă sălūtĕ vīrī. *O.* Nōstrā pŏtēs lēntō pectŏrĕ fĕrrĕ mălă? *Tib.* (IV, 11, 6). SYN. Immōtŭs, frīgĭdŭs, dūrŭs. ‖ *Long.* Ŏptāvīt lēntās ēt mihī mīlĭtĭās. *Tib.* (I, 2, 82). *Voy.* Longus. ‖ *Qui dure longtemps.* Nĕc sătĭs ēssĕ pŭtā discēdĕrĕ: lēntŭs ăbēstō. *O. Voy.* Diuturnus. ‖ † *arch. Facile.* Măgnŭ' fŭit tricō nūmmārĭŭ', sōlvĕrĕ nullī Lēntŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 85).

Lēnūllŭs *et* Lēnūncŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Leno. Lēnūllĕ, dē īllāc pūgnā pēntēthrōnīcā. *Pl.* (*Pœn.* II, *vs.* 25). Sī dĕdĕro, ērĕ mīlĭtārī tētŭgĕrō lēnūncŭlŭm (*Ibid.* V, 5, 7. Cf. *Prisc.* 3, 614, et *Gloss. Isid.* Utrobique scribitur *Lenulus*),

Lĕō, ōnĭs. *m.* (λέων). *Lion.* Ūt lĕō quī cāmpīs lōngē cūstōdĕ fŭgātō. *St.* Tūm dēmūm mōvĕt ārmā lĕō, gaūdētquĕ cōmantēs. *V.* Impĕtŭs ēst fŭlvīs ēt vāstă lĕōnĭbŭs īrā. *O.* EP. Āfĕr, Gætŭlŭs, Lĭbўcŭs, hīrsūtŭs, jŭbātŭs, trūx, tōrvŭs, vĭōlēntŭs, răbĭdŭs, mīnāx, fĕrŭs, immānīs, āspĕr, hōrrĭdŭs, fĕrōx, aūdāx, fortĭs, ānīmōsŭs, gĕnĕrōsŭs. PHR. Quūm sē sĭlvārŭm rēgēm fēcissĕt lĕō. *Ph.* Quīd frūstrā nēmŏrūm dŏmĭnūm rēgēmquĕ fătīgās? *M.* ‖ *Le Lion, signe du zodiaque, dans lequel entre le soleil au mois de juillet. C'est, suivant les poëtes, le lion de Némée.* Quūm sōl Hērcŭlĕī tērgă Lĕōnīs ădĭt. *O.* Vēsānī stēllă Lĕōnis. *H.* Ēt fŭlvī jŭbă sævĭēt Lĕōnis. *M.* (IX, 90). Ălbæ Lĕōnĕ flāmmĕō călēnt lūcēs. *Id.* (X, 62). PPH. Clĕōnæŭm sīdŭs. *Voy.* Canicula. ‖ *qqf. Peau de lion.* Āptāns hūmĕrīs căpŭlīquĕ lĕōnĕm. *V. Fl.* ‖ *Pied de lion ou gueule de loup, fleur.* Nārcissīquĕ cōmās, ēt hĭāntīs sævă lĕōnīs Ōrā fĕrī. *Col.* (10, 98. *Ib.* 260). ‖ *Nom d'homme.* Făctă prĭōrŭm Exsŭpĕrās, Aūgūstĕ Lĕō. *Sid.* (*Pan.* 57. Adde *Anthol.* II, p. 50, ubi est *Leon*).

Lĕŏdŏcŭs, ī. *m.* (λεώδοκος). *Nom de guerrier.* Frātrīsquĕ Lĕŏdŏcŭs ūrgĕt. *V. Fl.*

Lĕōn. *Voy.* Leo.

Lĕōnĭdās, æ. *m.* (Λεωνίδας). *Léonidas, célèbre général Lacédémonien, qui périt aux Thermopyles.* ‖ Lĕōnĭdēs, *et arch.* Lĕōnĭdă, æ. *m.* (Λεωνίδης). *Nom d'homme.* Sūm vĕrō, ēt ălтĕr nōstĕr ēst Lĕōnĭdă. *Pl.* (*As.* I, 1, 43. Nomen *Leonides* est apud *Diom.* 3, 477).

Lĕōnīnŭs, ă, ŭm. *De lion.* Ēt̆ĭām nūnc cōncēdĕ aūdactĕr āb lĕōnīnō cāvō. *Pl.* (*Men.* I, 2, 49).

Lĕōnteŭs, ĕī. *m. Nom de guerrier.* (*St. Th.* IX, 133.)

Lĕōntĭnī, ōrŭm. *m. pl.* (Λεοντῖνοι). *Habitans de Léontium, ville de Sicile.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Primă Lĕōntīnōs vāstārūnt prœlĭă cāmpōs. *Sil.* Quāntă Lĕōntīnō tūrgēscīt mēssĭs ăcērvō. *Sid.* (*Pan.* 3002).

Lĕōntĭŭm, ĭī. *n.* (Λεόντιον). *Courtisane d'Athènes; en gén. nom de courtisane.* Hæc Lĕōntĭŭm. *Cæcil.* (apud *Charis.* 1, 80). ‖ 2. *Voy. le précédent.*

Lĕōntĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme. Entre autres, un grammairien; Léonce, évêque d'Arles.* Hūnc quŏquĕ īn nōstrīs rĕcālĕs mĕdūllīs, Blāndĕ Lĕōntī. *Aus.* (*Prof.* 7, 15. Adde *Sidon. Epist.* VIII, 11, 33).

Lĕpăs, ădĭs. *f.* (λεπάς). *Patelle ou lépas, coquillage qui s'attache aux rochers.* Mīttō sēpĭŏlās, lĕpădās, lōlligūncŭlās. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 75. *Id. Rud.* II, 4, 8).

Lĕpĭdă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 259.)

Lĕpĭdē. *adv. Agréablement, bien, parfaitement, finement.* Jŏcōsē ēt lĕpĭdē vŏvērĕ dīvīs *Cat.* (36, 10). Cœnārĕ lĕpĭdē nītĭdēquĕ vŏlō. *Pl.* (*Cas.* III, 6, 19). Lĕpĭdē făcīs. *Id.* (*Curc.* V, 2, 75). SYN. Rēctē, pŭlchrē, bĕnĕ.

Lĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Agréable, charmant.* Gāllŭs hăbĕt frātrēs, quōrum ēst lĕpĭdissĭmă cōnjŭx Ălтĕrĭus, lĕpĭdŭs fīlĭŭs ăltĕrĭŭs. *Cat.* (78, 1). Pătĕr lĕpĭdissŭme. Eūgĕ, jām lĕpĭdŭs vŏcŏr. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 13). Ădĭdĕrīs nōstræ lĕpĭdăm fāmām fămīlĭæ. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 98). SYN. Fēstīvŭs, vĕnūstŭs, jūcūndŭs. ‖ *Aimable, enjoué, fin.* Scīmŭs īnŭrbānō lĕpĭdŭm sēcērnĕrĕ dictŭm. *H.* SYN. Făcētŭs, ūrbānŭs, ărgūtŭs.

Lĕpĭdŭs, ī. *m.* (Λέπιδος). *Lépide, nom d'une noble famille de Rome.* Ădde trŭcēs Lĕpĭdī mōtŭs Ălpīnāquĕ bēllă. *L.* Cædūnt Lĕpĭdōs, cædūntquĕ Mĕtēllōs. *Id.*

Lĕpīnŭs, ī. *m. Montagne du Latium.* Quæ Mārrŭcīnī, quæ Sēgnĭă montĕ Lĕpīnō. *Col.* (10, 131).

Lĕpīstă *ou* Lĕpāstă, æ. *f.* (λεπαστή). *Vase en forme de coquille.* (*Næv.* apud *Mar. Vict.* p. 2587. Cf. *Non.* 15, 35, et *Fest.*)

Lĕpōntĭcŭs, ă, ŭm. *D'un peuple des Alpes* (Λεπόντιοι). ‖ *m. Nom d'homme.* Occĭdĭs ēt trīstī pūgnāx Lĕpōntĭcĕ fātō. *Sil.* (IV, 255).

Lĕpŏr *ou* Lĕpōs, ŏrĭs. *m. Agrément, charme, grâce, surtout élégance de langage.* Mūsæō contingŭĕns cūnctă lĕpōrĕ. *Lr.* (1, 955). Mēdĭō dē fōntĕ lĕpōrŭm Sūrgĭt ămārī ălĭquĭd. *Id.* (IV, 1126). Aūrĕă pāvōnūm rīdēnti ĭmbŭtă lĕpōrĕ Sæclă. *Id.* (II, 501). Ătque illīnc ăbĭī, tŭō lĕpōrĕ ĭncēnsūs, Lĕpĭdī, făcētīsquĕ. *Cat.* (50, 10). SYN. Grātĭă, vĕnūstās, dĕcŏr, dĕcŭs, vŏlūptās, dūlcēdŏ, *ou* ūrbānĭtās. *Voy.* Decor. ‖ Lĕpōs. *Nom d'homme.* Nēc mălĕ nēcnĕ Lĕpōs sāltĕt. *H.*

Lĕprā, æ. *f., et* Lĕpræ, ārŭm. *pl. Lèpre, maladie de la peau.* Lūrĭdă dīscŭlĭtŭr squāmōsō cŏrpŏrĕ lĕprā. *Juvc.* (II, 525. Adde *Tertul. adv. Marc.* III, 169, lĕprās). *Voy.* Scabies. ‖ *Au fig.* Vēstrōs, vălēntēs cŏrpŏrĕ, ĭntĕrnă cŏrrŭmpĭt lĕprā. *Prud.* (*Peri.* 469).

Lĕprōsŭs, ă, ŭm. *Lépreux.* Dēŭm măcŭlōsă gĕrēntēs Lĕprōsī pōrtēntă vīrī. *Sedul.* (4, 191). ‖ *Au fig.* Pēccantĕ nīl ēst tētrĭŭs, Nīl tām lĕprōsum aūt pūtrĭdŭm. *Prud.* (*Peri.* 526).

Lĕptĭs, ĭs. *f.* (Λέπτις). *Nom de deux villes maritimes d'Afrique, près des Syrtes.* Tēne ĭn rēmōtīs Sўrtĭbŭs ăvĭă Lĕptĭs crĕāvīt? *St.* Sēpărăt ārdēntēm tĕpĭdă Bĕrēnĭcĭdă Lĕptī. *L.*

Lĕpŭs, ŏrĭs. *m. Lièvre.* Fēcūndī lĕpŏrĭs săplēns sēctābĭtŭr ārmōs. *H.* Nūnc lĕpŏrēm prōnūm cătŭlō sēctārĕ săgācī. *O.* Aūrītōsquĕ sĕquī lĕpŏrēs. *V.* SYN. Lĕpŭscŭlŭs. EP. Tĭmĭdŭs, pāvĭdŭs, fŭgāx, răpĭdŭs, cēlĕr, aūrītŭs. *Voy.* Venor. ‖ *Les anciens pensaient qu'on trouvait la beauté en mangeant du lièvre pendant sept jours.* Ēdīstī nūnquām, Gēllĭă, tū lĕpŏrēm. *M.* (V, 30. Cf. *Plin.* 28, 19, et inf. in *Lepusculus*). ‖ *Constellation placée près d'Orion.* Jām lātĕt hĭbĕrnō cōndĭtŭs ĭmbrĕ Lĕpŭs. *Rutil.* (1, 634). Sēptĭmă pārs Lĕpŏrēm tōllĭt. *Manil.* (V, 159).

Lĕpŭscŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Lepus. *Levraut.* Nōn ērăt ĭntĕrĕă quā cāllĕ lĕpŭscŭlŭs ĭrĕt. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* III, 243). ‖ *sync.* Lĕpŭsclŭs. Tāntūm tū cōmĕdās vēllĭm lĕpŭsclŏs. *Vet. Epigr.* (apud *Lamprid. Alex. Sev.* 38).

Lĕrnă, æ, *et* Lĕrnē, ēs. *f.* (Λέρνη). *Lerne, marais de l'Achaïe, où Hercule tua l'Hydre.* Nĕ fŭgĕ

mē, fŭgĭēbăt ĕnĭm : jām pāscŭă Lērnæ. *O.* Jām Lērnă rĕtrō cēssĭt, ēt Phŏrōnĭdēs. *Sen.* (*Thyest.* 115). Ēt Lērnām trēmĕfēcĕrĭt ārcū. *V.* PPH. Lĕrnæă pălūs.

Lērnæŭs, ă, ŭm (Λερναῖος). *De Lerne.* Dēnĭquĕ quĭd Crētæ taurŭs, Lērnæăquĕ pēstĭs. *Lr.* (V, 26). Mixtŭs Lērnæī tābē vĕnēnī. *O.*

Lērīnă, æ. *Voy.* Lirinus.

Lērnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. (Sic male quondam apud *Ov. Her.* 9, 141. Sed nunc recte, *letifero Eveno.*)

Lēsbĭă, æ. *f. Nom de femme; entre autres, Lesbie aimée de Catulle.* Fēmĭnă cuī fālsŭm Lēsbĭă nōmĕn ĕrāt. *O.* Quālĕm dīlēctă Cătullō Lēsbĭă plōrābăt. *M.* (XIV, 77).

Lēsbĭăcŭs, ă, ŭm (Λεσβιακός). *De Lesbos.* Lēsbĭăcĭs Sāpphō pĕrītūră sāgittīs. *Aus.* (*Idyl.* 6, 25). || *De Sapho, vers saphique.* Jūnctō Lēsbĭăcō, sīve ănăpæstĭcō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 11).

Lēsbĭās, ădŏs, *et* Lēsbĭs, ĭdŏs. *f.* (Λεσβιάς *et* Λεσβίς). *Femme de Lesbos.* Nēc mē Lēsbĭădŭm cētĕrā tŭrbă jŭvāt. *O.* Lēsbĭdēs æquŏrĕæ, nūptūræ, nūptăquĕ prōlēs. *Id.* SYN. Lēsbĭă. || *En partic. Sapho.* Dēt vōtām Phœbō Lēsbĭs ămātă lўræm. *O.* || *adj.* Lēsbĭdă cūm dŏmĭnō seū tŭlĭt īllĕ lўræm. *O.*

Lēsbĭŭs *et* Lēsbōŭs, ă, ŭm (Λέσβιος *et* Λεσβῶος). *De Lesbos; de Sapho ou d'Alcée.* Lēsbĭă vīnă. *H.* Lēsbĭă vātēs. *O.* Lēsbōŭm rĕfŭgĭt tĕndĕrĕ bārbĭtŏn. *H.* || Lēsbĭum. *n.* (*s. ent.* vinum). *Vin de Lesbos.* Nōn ĭnnŏcēntĭs pōcŭlă lēsbĭī. *H.*

Lēsbōnĭcŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Īpse ēxĭt Lēsbōnĭcŭs cūm sērvō fŏrās. *Pl.* (*Trin.* II, 3, 10. *Ib.* IV, 2, 31).

Lēsbŏs, ī. *f.* (Λέσβος). *Lesbos, île de la mer Égée.* Quām Mēthўmnæō cārpit dē pālmĭtĕ Lēsbŏs. *V.* Quōrŭm mĭhī tūtă lātēbră Lēsbŏs ĕrīt. *L.* (Et *Sen. Troad.* 204).

Lēsbōŭs. *Voy.* Lesbius.

Lēsŏră, æ. *f. La Lozère, montagne dans les Cévennes.* Hĭnc tē, Lēsŏră, Caŭcāsŏn Scўthărŭm Vincēns, ădspĭcĭēt. *Sid.* (*Pan.* 3630).

† Lēssŭs, ī *ou* ūs. *m. arch. Lamentation.* Thēsĭ' quŏque ēlĭām lāmēntāndō lēssŭm fēcĭt fīlĭō. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 18. Cf. *Cic. Leg.* 2, 25).

Lēsŭră, æ. *m. Le Léser, rivière de Belgique.* Prætĕrĕo ēxĭlēm Lēsŭrām, tĕnŭēmquĕ Drăhōnŭm. *Aus.* (*Mos.* 365).

Lētālĭs, ĕ. *Mortel.* Hærĕt lătĕrī lētālĭs ărūndō. *V.* Spīrāmēnta ānīmæ lētāli vūlnĕrĕ rūpīt. *O.* SYN. Lētĭfĕr, fātĭfĕr, mŏrtĭfĕr, ēxĭtĭālĭs. PHR. Nōn tāmĕn ăd lētŭm causās sătis īllă vălēntēs Plāgă dĕdīt. *O.* Quā fātă cĕlĕrrĭmă, crūdō Trānsădĭgīt cōstās (ense). *V.* || *n. pris adv. Mortellement.* Heū ! mīsĕrīs lētālĕ fŭrēns. *St.*

Lētātŭs, ă, ŭm. *Tué.* Ūt nĕmŭs ĭntrāvīt, lētātăquĕ cōrpŏră vīdīt. *O. Voy.* Occisus.

Lēthæŭs, ă, ŭm (Λήθαιος). *Du Léthé.* Cōrpŏră dēbēntŭr; Lēthæī ăd flūmĭnĭs ūndăm. *V.* Lēthææ ōblīvĭă rĭpæ. *L.* || *Au fig. Qui cause l'oubli, qui endort.* Ērŭnt Lēthæō pērfusă păpāvĕrā sōmnō. *V.* Lēthæă păpāvĕră cārpēs. *Id.* Lēthæŭs ămŏr. *O.* SYN. Ōblīvĭōsŭs, ĭmmēmŏr.

Lēthālis. *Voy.* Letalis.

Lēthārgĭcŭs, ă, ŭm (ληθαργικός). *Léthargique, sujet à la léthargie.* Ūt lēthārgĭcŭs hĭc quŭm fĭt pŭgĭl, ēt mĕdĭcum ūrgĕt. *H.*

Lēthārgŭs, ī. *m.* (λήθαργος). *Léthargie.* Ăddŏ quŏd in nĭgrās lēthārgī mĕrgĭtŭr ūmbrās. *Lr.* (III, 842). Quondăm lēthārgō grāndī ēst oppressŭs. *H.*

Lēthē, ēs. *f.* (Λήθη). *Le Léthé, fleuve des enfers, dont les eaux avaient la vertu de faire oublier le passé.* Stăbo ăntĕ rĭpās, ĭmmĕmŏr Lēthē, tŭās. *Sen.* (*H. Œt.* 956). Dā mĭhī, sī quĭd ĕa ēst, hĕbĕtāntĕm pĕctŏrā Lēthēn. *O.* EP. Stўgĭă, Tārtărĕă, sŏpōrĭfĕră, ĭmmĕmŏr, sĕcūră. PPH. Lēthæŭs āmnĭs, gūrgĕs, lăcŭs. Lēthæă ăquă, ūndă. Lēthæŭm flūmĕn, stăgnŭm. Lēthæă stăgnă. Āmnĭs ĭmmĕmŏr. VERS. Lēthæī ăd flūmĭnĭs ūndăm Sēcūrōs lătĭcēs ēt lōnga ōblīvĭă pōtānt. *V.* Ūtquĕ sŏpōrĭfĕræ bĭbĕrēm sī pōcŭlă Lēthēs. *O.* Fŭgĭēs ĭngrātæ flūmĭnă Lēthēs. *M.* Lēthææ ōblīvĭă rĭpæ. *L.* Quām jūxtă Lēthēs tăcĭtus prælābĭtŭr āmnĭs, Īnfernĭs, ūt fāmă, trăhēns ōblīvĭă vēnĭs. *Id. Voy.* Inferi.

Lēthŭm. *Voy.* Letum.

Lētĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Mortel.* Ārbŏrĭbŭsquĕ sătĭsquĕ lŭēs, ēt lētĭfĕr ānnŭs. *V.* Lētĭfĕrĭs călĭdī spīrārūnt flātĭbŭs aūstrī. *O. Voy.* Letalis. || *De la mort.* Lētĭfĕrāsquĕ dŏmōs, ōrbĭsquĕ ārcānă sēpūltī Rūpīt. *St.* (*Th.* VIII, 2).

Lētĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Mortel.* Lētĭfĭcă dŭbĭōs ēxplōrānt āspĭdĕ pārtūs. *L.* (IX, 901).

† Lētō, ās, ārĕ. *Tuer.* Quĭquĕ Lўcūrgĭdēn lētāvīt ēt ārbŏrĕ nātŭm (*Ibis*, 505). Pārĭs hūnc quōd lētāt (*Culex*, 324). *Voy.* Occido.

Lētōĭs, Lētōĭŭs, etc. *Voy.* Latois, etc.

Lētŭm, ī. *n. Mort violente.* Quī nātī cōrăm mē cērnĕrĕ lētŭm Fēcĭstī. *V.* Plēlās ēnīxa ēst, lētōquĕ dĕt ĭmpĕrāt Ārgŭm. *O.* Millĕ mŏdīs lētī. *St. Voy.* Nex. || *La Mort personnifiée.* Ēt cōnsānguĭnĕŭs Lētī Sōpŏr. *V. Voy.* Mors. || *qqf. Ruine.* Ēt tĕnŭēs Teŭcrŭm rēs ēripĕ lētō. *V. Voy.* Exitium.

Leŭcă, æ. *f. Lieue, mesure itinéraire des Gaulois.* || *Ville de Calabre.* Sēcrētăquĕ Lĭttŏră Leŭcæ. *Luc.*

Leŭcădĭă, æ, *f. Femme aimée de Varron Atacinus.* Vārrō Leŭcădĭæ măxĭmă flāmmă sŭæ. *Pp.* (II, 25, 86). || 2. *Voy.* Leucas.

Leŭcădĭŭs, ă, ŭm (Λευκάδιος). *De Leucade.* Nĕū sīm Leŭcădĭæ mŏrtŭă crīmĕn āquæ. *O.* Quāntŭm Leŭcădĭō plăcĭdŭs dē vērtĭcĕ pōntŭs. *L.* || *Surnom d'Apollon, qui avait un temple à Leucate.* Āctæŭm pŏpŭlī Leŭcădĭŭmquĕ vŏcānt. *O.*

Leŭcās, ădis. *f.* (Λευκάς). *Ville d'Acarnanie, sur le promontoire de Leucate.* Leŭcădă cōntĭnŭām vĕlĕrēs hăbŭērĕ cŏlōnī. *O.* Pĕtĕ prōtĭnŭs ālĭām Leŭcădă, nēc sāxō prōsĭlŭīssĕ tĭmĕ. *Id.* Ēt quās prēmĭt āspĕrā clāssēs Leŭcās. *L.* SYN. Leŭcădĭă, Leŭcātēs, Leŭcāspĭs, Idĭs. *m.* (λευκασπίς). *L'un des compagnons d'Énée.* Leŭcāspĭm, ēt Lўcĭæ ductōrĕm clāssĭs Ōrōntĕm. *V.*

Leŭcātēs, æ. *m.* (Λευκάτης). *Leucate, promontoire de l'Acarnanie.* Mōx ēt Leŭcātæ nĭmbōsă căcūmĭnă mōntĭs. *V.* Tōtūmquĕ ĭnstrŭctō mārtĕ vĭdērēs Fĕrvĕrĕ Leŭcātēn. *Id.* Nēc nŭbĭfĕr Āctĭă tĕxĭt Lĭttŏră Leŭcātēs. *Cl.*

Leŭcē, ēs. *f.* (Λεύκη). *Ile à l'embouchure du Borysthène, autrement nommée* Achillea. Ēst ĕtĭām lævĭs Eŭxĭnī pārtĭbŭs ūnă, Quām Leŭcēn pĕrhĭbēnt, ădvĕrsă Bŏrўsthĕnĭs ămnī. *Prisc.* (*Peri.* 558). *Voy.* Achilleus. || Leŭcē Pĕtrā. *Promontoire de Rhégium.* Ăd Leŭcēn Pĕtrām lōngĭssĭmă rūra tĕnēntēs. *Prisc.* (*vs.* 357. Alii libb. *Leucopetram*, quod nomen loco fuisse discimus ex *Cic. Att.* 16, 7).

Leŭcī, ōrŭm. *m. pl.* (Λεύκοι). *Leuques, peuple belge des Vosges.* Ōptĭmŭs ēxcŭssō Leŭcŭs Rhēmusquĕ lăcērtō. *L. Voy. le suiv.*

Leŭcĭă, æ. *f. Pays des Leuques.* Ībĭmŭs ēt Leŭcōs, quă Leŭcĭă sŏlĭs ĭn ōrtŭs Tēndĭtŭr. *Licent.*

(*ad August.* 64. Alii de Indica quadam *Leuce* cogitant; quod aptius videtur).

Leūcippĭs, ĭdis. *f. Fille de Leucippe. Il y eut deux sœurs de ce nom, mariées à Idas et à Lyncée.* Tē răpŭīt Thēsĕūs, gĕmĭnās Leūcippĭdās illī. *O.* (Et *Prop.* I, 2, 15).

Leūcippŭs, ī. *m.* (λεύκιππος). *Leucippe, de Messène.* Rĕpĕtūntquĕ sŭās ēt frātĕr ĕt Īdās, Leūcippō fīĕrī pāctŭs ūtĕrquĕ gĕnĕr. *O.*

Leūcŏĭon, ĭī. *n.* (λευκόϊον). *Violette blanche.* Cāndĭdă leūcŏĭa, ēt flāvēntĭă lūmĭnă cælthæ. *Col.* (10, 97).

Leūcōn, ōnis. *m.* (λευκών). *Nom d'un roi de Pont, tué par son frère.* Quā cēcĭdĭt Leūcon vīndĭcĕ, dĭctă pĭa ēst. *O.* ‖ *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 218.)

? Leūcōnĭcŭs, ă, ŭm. *D'un peuple de la Gaule, qu'on croit être le même que les* Leuci : *ils fabriquaient une espèce de feutre.* Leūcōnĭcis, ăgĕdum, tŭmĕāt tĭbī cūlcĭtă lānīs. *M.* (XI, 57, *Id.* XIV, 159. Alii leg. *Lingonicis*).

Leūcŏnŏē, ēs. *f.* (λευκονόη). *Leuconoé, une des filles de Minée.* Dīcĕrĕ Leūcŏnŏē. *O.*

Leūcŏnŏtŭs, ī. *m.* (λευκόνοτος). *Vent du sud, qui amène le beau temps.* Vēlvŏlĭquĕ mārĭs cōnstrātŏr leūcŏnŏtŏs lĭbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 12. Quem *Hor. Od.* I, 7, 15, vocat *albus notus*).

Leūcŏphæātŭs, ă, ŭm (λευκόφαιος). *Qui a un vêtement gris cendré.* Ēt bætĭcātŭs, ātquĕ leūcŏphæātŭs. *M.* (I, 97).

Leūcŏsĭă, æ. *f.* (λευκοσία). *Ile de la mer Tyrrhénienne.* Leūcŏsĭămquĕ pĕtīt. *O.* Leūcŏsĭæ ē scŏpŭlīs. *Sil.*

Leūcŏthĕă, æ, *et* Leūcŏthĕē, ēs. *f.* (λευκοθέη). *Leucothée, nom d'Ino changée en divinité de la mer, la même que* Matuta. Leūcŏthĕē Grāĭīs, Mātūtă vŏcābĕrĕ nōstrīs. *O.* Leūcŏthĕān plānxissĕ fĕrūnt. *St.*

Leūcŏthŏē, ēs. *f.* (λευκοθόη). *Leucothoé, fille d'Orchame, aimée d'Apollon, fut enterrée vive par ordre de son père, mais changée par le dieu en l'arbre qui porte l'encens.* Intĕr Bīs sēx Leūcŏthŏēn fămŭlās ăd lūmĭnă cērnīt. *O.* (Cf. *Met.* IV, 207 *sq.*)

Leūcŭs. *Voy.* Leuci.

Leūdŭs, ī. *m.* (*Tud.* Lied, Laut). *Chant germain.* Nōs tĭbī vērsĭcŭlōs, dēnt bārbărā cārmĭnă leūdōs. *Fort.* (7, 8, 69).

Lĕvāmĕn, ĭnis. *n. Soulagement.* Quīs mĭhī dēsērtæ mītē lĕvāmĕn ĕrīt ? *O.* Ōmnĭs cūræ cāsūsquĕ lĕvāmĕn. *V.* SYN. Lĕvāmēntŭm, lēnīmĕn, etc. *Voy.* Lenimen.

† Lĕvāssō, īs. *arch. pour* Levavero. Ō Tĭtĕ, sĭ quĭd ĕgo ădjŭcĕro, cūrāmvĕ lĕvāssō. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 1).

† Lĕvātŏr, ōris. *m. Qui soulage.* Ăd quĕm sīc lŏquĭtur cūrārum ŏpĕrūmquĕ lĕvātŏr (*Epit. Iliad.* 122. Quam vocem Lexica ignorant).

Lĕvātŭs, ă, ŭm. *Soulevé.* Pēnnisquĕ lĕvātī Prærērĕūnt cūrŏs. *O.* Sāxă rĕnārīnt Vădis lĕvātă. *H.* SYN. Sŭblātŭs, sūrgēns. ‖ *Soulagé.* Pārs crīt ē pœnă măgnă lĕvātă mĕă. *O.* Aūxĭlĭō jŭvāt ăntĕ lĕvātŏs. *V.*

† Lĕvĕnnă, æ. *m. Comme* Levis. (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

1. Lēvi. *parf. de* Lino.

2. Lēvī, *acc.* Lēvīm. *m.* (Λευΐ). *Lévi, troisième fils de Jacob.* Ăĕrĭos prŏcĕrēs, Lēvīm, Jūdăm, Sĭmēōnĕm. *Prud.* (*Apot.* 1080).

† Lĕvĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Perfide, trompeur.* Ōmnēs sūnt lēnæ lĕvĭfĭdæ. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 61).

Lēvĭgō. *Voy.* Lævigo.

Lēvĭpēs, ĕdis. *Aux pieds légers.* Sūbtērquĕ pēdēs... Ōrĭōnī ' jăcēt lĕvĭpēs lĕpŭs. *Cic.* (*Arat.* 120).

Lēvĭr, ĭri. *m. Beau-frère.*

1. Lĕvis, ĕ. *Léger, peu pesant.* Quăquĕ lĕvĭs (tellus) : prōmptum ēst ŏcŭlīs prædīscĕrĕ nĭgrăm. *V.* Fērrĕt hīĕms cūlmūmquĕ lĕvĕm ; stīpŭlāmquĕ vŏlāntĕm. *Id.* PPII. Nūllŏ pŏndĕrĕ. Sīnĕ pŏndĕrĕ. Grăvĭtātĕ cārēns. Ēxpĕrs grăvĭtātĭs. Nīl grăvĭtātĭs *ou* pŏndĕrĭs hăbēns. ‖ *Léger à la course, rapide.* Ăntĕ lĕvēs ērgō păscēntŭr ĭn ætherĕ cērvī. *V.* Ātquĕ rōtĭs sūmmās lĕvĭbŭs pērlăbĭtŭr ūndās. *Id.* Dŏmō lĕvĭs ēxsĭlīt. *H. Voy.* Celer. ‖ *Au fig. Léger, inconstant.* Băcchĕ lĕvĭs, lĕvĭŏrquĕ cŏrtĭcĕ. *H.* SYN. Inconstāns, mŏbĭlĭs, mūtăbĭlĭs, instăbĭlĭs. PPII. Ănĭmō lĕvī, ĭncērtō, instăbĭlī. Cuī mēns mūtăbĭlĭs, mŏbĭlĕ pectŭs. Sĭbī nōn cōnstāns. VERS. Tū lĕvĭor fŏlĭīs. *O.* Mŏbĭlĭs Æsŏnĭdē, vērnăquĕ ĭncērtĭŏr aūrā. Fŏlĭīs lĕvĭōrā cădūcis (verba). *Id.* Quăm cītŏ fēmĭnĕă nōn cōnstăt fœdĭs ĭn īrā! *Pp.* Quōd pĕtĭt, spernit, rĕpĕtĭt quōd nŭpĕr ŏmīsīt. *H.* Mūtātŭr ĭn hōrās. Ămātă rĕlīnquĕrĕ pērnīx. *Id. Voy.* Inconstantia. ‖ *Léger, futile.* Pārvă lĕvēs căpĭūnt ănĭmōs. *O.* SYN. Fūtĭlis. ‖ *Léger, petit, peu important, peu considérable.* Sæpĕ lĕvī sōmnūm suădēbĭt ĭnīrĕ sūsūrrō (unda). *V.* Nĕque ēnĭm lĕvĕ nōmĕn Ămātæ. *Id.* Nūmĭnă jām fāctō nōn lĕvĭōrā dĕō. *O.* Quærĕ mŏdōs lĕvĭōrĕ plectrō. *H.* Ōlĭm quĭdēm tē causæ ĭmpellēbānt lĕvēs. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 12). Sīve ĕă causă grăvis, sīve ĕă causă lĕvis. *Pp.* (II, 7, 74). Lĕvĕ lūmĕn. *V. Fl.* SYN. Pārvŭs, ēxĭgŭus, tĕnŭis. ‖ *Vain, trompeur.* Sī tămĕn ădmittĭs, sīt prĕcŏr illă lĕvis. *Tib.* (I, 7, 61). *Voy.* Fallax. ‖ Sīt tĭbī tĕrră lĕvis. *Formule d'inscription tumulaire.* Prō mĕrĭtīs, Pȳlădēs, sīt tĭbī tĕrră lĕvis! (*Anthol.* II, p. 30.) Tĕrrăquĕ sēcūræ sīt sŭpĕr ōssă lĕvis! *Tib.* (II, 4, 50).

2. Lēvis, ĕ. *Uni. Voy.* Lævis.

Lēvisŏmnŭs, ă, ŭm. *Qui a le sommeil léger.* Ăt lēvīsŏmnă cănŭm fīdō cūm pĕctŏrĕ tĕrgă. *Lr.* (V, 862. Adde *Anthol.* I, p. 463).

Lēvĭtă *et* Lēvītēs, æ. *m.* (Λευΐτης). *Lévite, prêtre chez les Juifs.* ‖ *Titre de ceux qui exerçaient les fonctions inférieures dans l'église primitive.* Lēvĭtă dē trĭbū sācrā. *Prud.* (*Peri.* 1269). Lēvĭtās vŏcĭtārĕ plăcĕt. *Arat.* (*A. Ap.* I, 555). Lēvĭtæ cōnjŭx Pētrōnĭă (*Anthol.* II, p. 52).

Lēvĭtās, ātis. *f. Légèreté, poids léger.* Prōxĭmŭs ēst æĕr illī lēvĭtātĕ lŏcōquĕ. *O.* ‖ *Rapidité, agilité.* Vŏlūcrī lēvĭtātĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (IV, 203). *Voy.* Celeritas. ‖ *Mobilité.* Tĕrmĭnĕ, pŏst illŭd lēvĭtās tĭbī lĭbĕră nōn ēst. *O.* SYN. Mŏbĭlĭtās. ‖ *Au fig. Légèreté, inconstance.* Ēt tāntŭm cōnstāns ĭn lēvĭtātĕ sŭa ēst. *O.* Ĭncērtæ mēntĭs lēvĭtās, ēt mŏbĭlĕ pectŭs. *Sil.* SYN. Mŏbĭlĭtās, ĭncōnstāntĭă. *Voy.* Inconstantia.

Lēvĭtĕr. *Légèrement, sans pesanteur.* Tĕ, lăpĭs, ŏbtēstŏr, lēvĭtĕr sŭpĕr ōssă quiēscās (*Anth.* II, p. 128). Ōvăquĕ nōn ācrī lēvĭtĕr vērsātă făvīllā. *H.* SYN. Mōllĭtĕr. ‖ *Légèrement, peu.* Ūt lēvĭtĕr prō mātĕrĭāquĕ dŏlērĕt. *O.* Lēvĭtĕr cūrārĕ vīdētŭr. *H.* Tāntō lēvĭus mīsĕr ăc prĭŏr illĕ. *Id.* SYN. Pārŭm, paūlŭm. ‖ *A la légère.* Nĕ lēvĭtĕr crēdās lăbĕfactārī ūndĭquĕ sēnsŭs. *Lr.* (IV, 437). *Voy.* Temere.

Lēvītēs. *Voy.* Levita.

Lēvĭtĭcŭs, ă, ŭm. *Des lévites.* Ĭndĕ săcērdōtēs, lēvĭtĭcŭs hĭnc mĭcāt ōrdō. *Fort.* (2, 10, 21).

Lēvītĭs, ĭdis. *f. Des lévites.* Gēntīs lēvītĭdis ūnā Sēmpŭr fĭdā cŏmĕs. *Prud.* (*Psych.* 570).

Lĕvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Lever, soulever.* Tēr sēse āttŏllēns cŭbĭtōque innīxā lĕvāvīt. *V.* Dētrūdūnt nāvēs scŏpŭlō; lĕvāt ĭpsĕ trĭdēntī. *Id.* Nēc Cæsăr cōllĕ mĭnōrĕ Cāstrā lĕvāt. *L.* Mūltă Dircæŭm lĕvat aurā cȳcnŭm. *H.* SYN. Tōllŏ, āttōllŏ, sŭblĕvŏ, ērīgŏ. *Voy.* Erigo. ‖ *Au fig.* Nūnquāmquĕ lĕvāntĭbŭs āltē Întŭmŭīt rēbŭs. *Cl.* Ād Chrīstŭm lĕvāt āmnĭcŭm cēlĕūsmă. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 27). ‖ *Décharger, débarrasser.* Mānĭcās ātque ārctă lĕvārī Vinclă jŭbēt Prīămŭs. *V.* Ĕgo hōc tĕ fāscĕ lĕvābŏ. Obsĭdĭonĕ lĕvārī. *Id.* SYN. Exŏnĕrŏ, rĕlĕvŏ; dētrāhŏ, ădĭmŏ. ‖ *Soulager, charmer.* Vārĭŏquĕ vīām sermŏnĕ lĕvābānt. *V.* Rīpāque æstŭs vĭrĭdāntĕ lĕvārĕt. *Id.* Lūctūquĕ lĕvābĕrĕ nōstrō. *O.* Et trīstēs ănĭmī lĕvārĕ cūrās. *Cat.* (2, 10). SYN. Rĕlĕvŏ, lēnĭŏ, mŭlcĕŏ, jŭvŏ, sōlŏr, rĕcrĕŏ. ‖ *Reposer.* Et sŏlĭtō mēmbră lĕvārĕ tōrō. *Tib.* (I, 1, 44). SYN. Rĕlĕvŏ, dēpōnŏ. ‖ *Apaiser.* Sītĭm dē fōntĕ lĕvābăt. *O.* Frōndĕ lĕvās cēspĭtĭbŭsquĕ fāmēm. *Id.* SYN. Sēdŏ, plācŏ. ‖ *Diminuer, affaiblir.* Mūltă lĕvānt prōmissă fĭdēm. *H.* Tū laŭdēs ĭllōrŭm lĕvās. *Att.* (apud *Non.* 4, 279). SYN. Ēlĕvŏ, mĭnŭŏ, dētrāhŏ. ‖ *Retarder.* Cāvĕ, lāssĭtūdŏ pōplĭtŭm cūrsŭm lĕvĕt. *Att.* (apud *Non.* l. cit.). *Voy.* Tardo.

Lēx, lēgis. *f. Loi, droit écrit.* Ēx æquō lēx ālĭīgăt ōmnēs. *O.* Fīxīt lēgēs prĕtĭo ătquĕ rĕfīxīt. *V.* Lēgēs ĭncīdĕrĕ lĭgnō. *H.* SYN. Jūs, jūrā, *qqf.* ēdĭctŭm, dēcrētŭm, plăcĭtŭm, scītŭm, mōs. EP. Sānctă, vĕrēndă, vĕnĕrāndă, æquă, jūstă, sĕvĕră, rĭgĭdă. PPH. Lēgŭm jūrā, jŭssă, dēcrētă, præscriptă. Jūrīs dēcrētă. Lēgŭm mŏdĕrāmĕn, hăbēnæ. ‖ *Porter des lois.* *Voy.* Legifer. ‖ Lēgŭm pĕrītŭs. *Jurisconsulte.* Jūrīs lēgŭmquĕ pĕrītus. *H.* *Voy.* Jurisconsultus. ‖ *Lois, empire, puissance.* Ōmnĭă sŭb lēgēs Mōrs vŏcăt ātrā sŭās. *O.* SYN. Jūs, ĭmpĕrĭŭm. ‖ *Loi, règle.* Vīdĕōr nīmĭs ācĕr, ĕt ūltrā Lēgēm tĕndĕrĕ ŏpŭs. *H.* Ūndĕ pĕdēm prōfĕrrĕ pŭdōr vĕtĕt aŭt ŏpĕrĭs lēx. *Id.* SYN. Rēgŭlă, nōrmă, præcēptŭm. ‖ *Loi, ordre établi.* Quă sīdĕră lēgĕ mĕārent. *O.* SYN. Ōrdŏ. ‖ *Condition.* Quŭm sĕ sŭb lēgēs păcīs ĭnīquæ Trādĭdĕrāt. *V.* Păcīs dicĕrĕ lēgēs. *Id.* Lēgēm dūābŭs hānc prōpōsŭīt pārtĭbŭs. *Ph.* Eă lēgĕ ātque ōmīne ūt, etc. *Ter.* (*And.* I, 2, 28). SYN. Cōndĭtĭŏ. ‖ *Condition, nature.* Hæc ĕx lēgĕ lŏcī cōmmŏdă cĭrcŭs hăbĕt. *O.* (*Id. Halieut.* 32). SYN. Cōndĭtĭŏ, nātūră, ĭndōlēs. ‖ Lēgĕ ăgŏ. *Poursuivre une affaire en justice.* Fāstŭs ĕrĭt, pĕr quĕm lēgĕ lĭcēbĭt ăgī. *O.* (Adde *Ter. Ph.* V, 7, 90). ‖ Lēgĕ. *Par la loi.* Ād mē lēgĕ rĕdĭērūnt bŏnă. *Ter.* (*And.* IV, 5, 4). ‖ Sīnĕ lēgĕ. *Sans loi, sans ordre, sans frein.* Cōllŏ spārsī sīnĕ lēgĕ căpillī. *O.* Hāc sīnĕ lēgĕ rŭūnt (equi). *Id.*

Lēxănŏr, ŏris. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 686.)

Lĕxis, is. *f.* (λέξις). *m. Mot, expression.* (*Lucil.* apud *Cic. Or.* 3, 43.)

Lībāmĕn, ĭnis, *et* **Lībāmēntŭm**, ī. *n. Libation.* Nōmĭne ăb aūctōrĭs dūcunt lĭbāmĭnă nōmĭnă. *O.* Pinguī cŭmŭlāt lĭbāmĭnĕ flāmmăm. *V. Fl.* Ignĭbŭs ĭmpōnīt săcrīs, lĭbāmĭnă primă. *V.* Băcchātŭs ăd ārās Lĭbāmēntă tŭlīt. *St. Voy.* Libo. ‖ *Eccl.* Pārtēm lĭbāmĭnĭs ĭmăm. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* II, 104).

Lĭbanŭs, ī. *m.* (Λίβανος). *Le Liban, montagne de Syrie, féconde en cèdres.* Flōrŭm spīrāt ŏdōr, Lĭbănī ceū mōntīs hŏnōr tūs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Vere*, 5). Atque hŭmīlĕm Lĭbănūs claūdīt prōtēntūs ĭn ōrtŭm. *Prisc.* (*Perī.* 839). ‖ — ūs, ă, ŭm. *Du Liban.* (*Sedul.* 4, 55.) ‖ *Nom d'esclave.* (*Pl. Asin.* I, 1, 49.)

Lĭbās, ădis. *f.* (λιβάς). *Nom de femme.* Tēr Lĭbăs ŏffĭcĭō cōntĭnŭātă mĕō. *O.*

Lĭbātŭs, ă, ŭm. *Offert aux dieux.* Lĭbātum ăgrĭcŏlæ pōnĭtŭr ăntĕ dĕō. *Tib.* (I, 1, 18, pomum). Falcĭfĕrō lĭbātă sĕnī dūō cōrpŏrā. *O.* ‖ *Goûté.* Rējĭcĕ lĭbātōs ĭllĭūs ōrĕ cĭbōs. *O.* ‖ *Au fig. Diminué.* Vīrgĭnĭtās ăvĭbŭs lĭbātă sĭnīstrīs. *O.*

Lĭbĕllă, æ. *f. dimin. de* Libra. *Petite pièce d'argent valant la dixième partie du denier.* Ūnă lĭbĕllă lĭbĕr pōssŭm fiĕrī. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 8). ‖ *Niveau.* Ēt lĭbĕllă, ălĭquă sī ĕx pārtī claūdĭcăt hĭlŭm. *Lr.* (IV, 520).

Lĭbĕllĭō, ōnis. *m. Notaire.* ‖ *Bouquiniste.* Dē căpsă mĭsĕrī lĭbĕllĭōnĭs. *St.*

Lĭbĕllŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Libellus. Quāntūmquĕ sōlō ĭndĭtum lĭbĕllŭlō. *Capel.* (III, p. 71. Forte *conditum*).

Lĭbĕllŭs, ī. *m. Pellicule entre le bois et l'écorce.* Lævīs ĭn ārĭdŭlō mālvæ dēscriptă lĭbĕllō. *Helv. Cin.* (apud *Isid.* 6, 12, carmina). SYN. Lĭbĕr. ‖ *Petit livre, écrit, ouvrage.* Ī pŭĕr, ătquĕ mĕō cītŭs hæc sŭbscrĭbĕ lĭbĕllō. *H.* Pārvŭs, sĕd cūrā grāndĕ, lĭbĕllŭs, ŏpŭs. *O.* Fēstĭnātă prĭŏr dēcĭmī mĭhī cūrā lĭbĕllī. *M.* (X, 2). *Voy.* Liber. ‖ *Liste de délations.* Cōmpōnūnt ĭpsæ pĕr sē fōrmāntquĕ lĭbĕllōs. *J.* (6, 243). ‖ *Mémoire, pétition.* Sĕd jām sŭpplĭcĭbŭs dŏmĭnŭm lāssārĕ lĭbĕllīs. *M.* (VIII, 31). ‖ *Citation judiciaire.* Ŭbī tu ēs, quī mĕ lĭbĕllō Vēnĕrĕō cītāstī? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 6). ‖ *Au plur. Boutique de libraire.* Sĕd gēstātĭō, fābŭlæ, lĭbĕllī. *M.* (V, 20. Cf. *Poll. Onom.* 9, 5).

Lĭbens, *arch.* **Lŭbens**, tis. *Qui fait de bon gré, volontiers.* Quām scīt ūtĕrquĕ, lĭbens cēnsĕbo exĕrcĕat ārtĕm. *H.* Jūnōnī cānĕ vŏtă lĭbens. *V.* Cāpe ătquĕ sērvā : mē lŭbēntĕ fēcĕrīs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 47). SYN. Vōlens, *adv.* lĭbēntĕr, spōntĕ, ūltrō. PPH. Nōn *ou* haūd ĭnvītŭs. Lĭbēntī ănĭmō. ‖ *Joyeux.* Hĭlārum āc lŭbēntem făc tē ĭn gnātī nūptĭis. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 37). Ōmnēs hĭlārōs, lŭbēntēs, lætĭfĭcāntēs făclām. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 9). *Voy.* Lætus.

Lĭbentĕr, *arch.* **Lŭbentĕr**. *Volontiers, de bon cœur.* Ĭnquĕ vīcem vīlĕrum pătĭār dēlĭctă lĭbentĕr. *H.* Tālĭquĕ lĭbentĕr Ēxīgŭās cārpō mūnĕrĕ paūpĕr ŏpēs. *O.* Mēmĭnĭtquĕ lĭbentĭŭs īllūd. *H.* Nīmĭum lŭbentĕr ēdī sērmōnēm tŭŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 1). SYN. Spōntĕ, ūltrō.

† **Lĭbentĭă** *ou* **Lŭbentĭă**, æ. *f. Déesse du plaisir.* Lŭbentĭōrēs făcĭām quām Lŭbentĭa ĕst. *Pl.* (*As.* II, 2, 2). ‖ *Joie, plaisir.* (*Pl. Stich.* II, 1, 3.)

1. Lĭber, lĭbrī (*et quelquef.* lĭbrī). *m. Pellicule entre le bois et l'écorce.* Quŭm mŏrlĕns ăltă lĭber ārĕt ĭn ūlmō. *V.* Mōllĭă cingūntŭr tĕnŭī prækordĭă lĭbrō. *O.* SYN. Lĭbĕllŭs, cōrtĕx. ‖ *Livre, écrit, ouvrage.* Pārvĕ; nĕc ĭnvīdĕō, sīnĕ mē lĭbĕr ĭbīs ĭn ūrbĕm. *O.* Sī nŭllă lĭbrī pārtĕ lēgārĕ mĕī. *Id.* Pōscēs ăntĕ dĭem lĭbrŭm cŭm lūmĭnĕ. *H.* Illă pārīt : lĭbrīs ĕst dătă pālmă mĕīs. *Pp.* (IV, 1, 98). Rēlătă; chărtæ rēglæ, nŏvī lĭbrī. *Cat.* (22, 6). Vīs cōmplērĕ lĭbrīs, ēt vātĭbŭs ădděrĕ călcār. *H.* SYN. Lĭbĕllŭs, chărtă *ou* chărtæ, cŏdĕx, vŏlūmĕn, ŏpŭs, scriptŭm, cŏdĭcillī. *Voy.* Scribo.

2. Lĭber, ĕră, ĕrŭm. *Libre.* Ăn quīsquam ĕst ălĭŭs lĭber, nīsī dūcĕrĕ vītăm Cuī lĭcĕt? *Pers.* (5, 83). Tāndĕm lĭber ĕquŭs. *V.* PPH. Sŭī jūrĭs. Lĭbertātĕ frŭēns, gaūdēns. Sērvĭtĭō lĭber. Vīnclă sōlūtŭs, ēxūtŭs. PHR. Ēt jām Cōrnēlĭă nōn ĕst Jūrĭs.

Māgnĕ, sŭi. *L.* || *De condition libre.* Lĭbĕr ĕt ingĕnŭŭs. *H.* SYN. Ingĕnŭŭs. || *Délivré de.* Cūrārŭm lĭbĕr ĭn ūrbĕs Spārgĭtŭr. *L.* Lĭbĕr nŭbĭbŭs æthĕr. *Id.* Lĭbĕrquĕ lăbōrŭm. *H.* SYN. Sōlūtŭs, ĭmmūnĭs, lĭbĕrātŭs. || *Libre, en parlant de choses.* Lĭbĕrā pĕr văcŭūm pōsŭīt vēstĭgĭa prīncĕps. *H.* Lĭbĕrrĭma indĭgnātĭō. *Id.* Cœlō lĭbĕrĭōrĕ frŭī. *O.* || *D'homme libre.* Rĕtōrtă tĕrgō brāchĭă lĭbĕrō. *H.* Dēvōtă mōrtī pĕctŏră lĭbĕrē. *Id.* || *Qui agit sans retenue, où règne la licence.* Ĕt jŭvēnŭm cūrās, ĕt lĭbĕră vīnă rĕfĕrrĕ. *H.* Lĭbĕra ūti lĭnguă cōllŭbĭtum ēst mĭhī. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 9). Ĕt lĭbĕrĭs lŭstrĭs stŭdĕt. *Id.* (*As.* V, 2, 17). SYN. Prŏcăx, pĕtŭlāns, lĭcēns, effrēnĭs. || *Nom d'homme.* (*Mart.* VIII, 78.)

3. Lĭbĕr, ĕrī. *m. Fils. Voy.* Liberi.

4. Lĭbĕr, ĕrī. *m. Un des noms de Bacchus.* Lĭbĕr ăgēns cēlsō Nȳsæ dē vērtĭcĕ tĭgrēs. *V.* Fĕr, bŏnĕ Lĭbĕr, ŏpĕm. *O. Voy.* Bacchus. || *Vin.* Sēd prēssūm Călĭbŭs dūcĕrō Lĭbĕrūm. *H. Voy.* Vīnum.

Lĭbĕră, æ. *f. Nom d'Ariane.* Nām tĭbī mūtātæ Lĭbĕră nŏmĕn ĕrĭt. *O.*

Lĭbĕrālĭă, ĭŭm *ou* lōrŭm. *n. pl. Fêtes en l'honneur de Bacchus.* Lĭbĕră lĭnguă lŏquūntŭr lŭdĭs Lĭbĕrālĭbŭs. *Næv.* (apud *Fest.*).

Lĭbĕrālĭs, ĕ. *De condition libre, digne d'un homme libre.* Crēdo hĕrclĕ, nam ingĕnĭŭm nŏvī tŭŭm Lĭbĕrālĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 50). Fōrma ēxpĕtŭndă, lĭbĕrālĕm mŭlĭĕrĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 52). SYN. Ingĕnŭŭs, lĭbĕr. || *Libéral, généreux.* Ō Quĭntĭănĕ, lĭbĕrālĭs ēst paŭpĕr. *M.* (V, 18). Rĕpēntĕ lĭbĕrālĭs, stŭltĭs grātŭs ēst. *Ph.* SYN. Mūnĭfĭcŭs, lārgŭs, prōfūsŭs, bēnĭgnŭs, *qqf.* prōlixŭs. PPH. Nōn *ou* haŭd ăvārŭs, pārcŭs. PHR. Vēlŏx ăd mūnĕră prīncĕps. *O. Voy.* Liberalitas. || *Beau, noble.* Quām lĭbĕrālī făcĭĕ! *Ter.* (*Eun.* III, 2, 20. Vid. *Fest.*). || *Généreux (en parlant du vin).* Quærīs quām vĕtŭs ătquĕ lĭbĕrālĕ. *M.* (VII, 78). *Voy.* Generosus.

Lĭbĕrālĭtās, ātĭs. *f. Caractère d'homme libre.* Pūdōre ĕt lĭbĕrālĭtātĕ lĭbĕrōs rētĭnērĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 32). || *Ordinl. Libéralité.* Quĭd ēst? ăn hæc sĭnīstră lĭbĕrālĭtās? *Cat.* (29, 16). Sēnsūrō bŏnă lĭbĕrālĭtātĭs. *M.* (VIII, 38). SYN. Mūnĭfĭcentĭă, bēnĭgnĭtās, *qqf.* indūlgentĭă. PPH. Mūnĭfĭcă nātūră. Mūnĭfĭcī mōrēs. Prōdĭgă cūnctĭs dēxtĕră *ou* dēxtră. VERS. Nūnquām pigră fŭīt nōstrīs tŭă grătĭă rēbŭs, Nēc mihī mūnĭfĭcās ărcă nēgāvīt ŏpēs. *O.* Lārgĭŏr ĭmbrĕ Suēvĕrăt ĭnnūmĕrās hŏmĭnŭm dĭtārĕ cătervās. *Cl.* Quēm nōn ănĭmōsă bĕātŭm Ēxcĭpĭt, ĕt sŭbĭtō jŭvăt ĭndūlgentĭă cēnsū? (*Ad Pis.* 98.) Ō făcĭlēs dărĕ sūmmă dĕōs! *L.*

Lĭbĕrālĭtĕr. *En homme libre, noblement; bien.* Prōptĕrĕă quōd sērvĭbās lĭbĕrālĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 4, 11. Cf. *Donat.*, qui vertit *bene*). Ūt lĕpĭdē, ŭt lĭbĕrālĭtĕr, ŭt hŏnēstē ătquē haŭd grăvātē Āccēpīt ăd sēsē! *Pl.* (*Rud.* II, 3, 77). SYN. Ingĕnŭē.

† Lĭbĕrāssŏ, ĭs. *arch. pour* Liberavero. Tē lĭbĕrāssō dēnŭō. *Pl.* (*Most.* I, 3, 66).

Lĭbĕrātŏr, ōrĭs. *m. Qui délivre.* (*Pl. Pers.* III, 3, 14.)

Lĭbĕrātŭs, ă, ŭm. *Délivré.* Jām pædăgōgō lĭbĕrātŭs, ĕt cŭjŭs. *M.* (IX, 28). *Voy.* Liber 2.

Lĭbĕrē. *adv. Librement.* Nōlo īrāscārĭs, lĭbĕrē sī dīxĕrō. *Ph.* Ōmnĭă lĭbĕrĭŭs nūllō pōscēntĕ fĕrēbăt (tellus). *V.* Vēl quōd mālēdīcŭnt lĭbĕrĭŭs. *H.* SYN. *qqf.* Ingĕnŭē. PHR. Māgnă cūm lĭbertātĕ nōtābant. *H.*

Lĭbĕrī, rōrŭm *et* rŭm. *m. pl. Les enfans.* Pĕr lĭbĕrōs tĕ, sī vōcŭtă pārtŭbŭs Lūcīnă vĕrīs ădfŭīt. *H.* Præfĕrrĕ pātrĭām lĭbĕrīs rēgēm dĕcĕt. *Sen.* (*Troad.* 330). Ūt tĭbī Tītānīs Trĭvĭă dĕdĕrīt stīrpēm lĭbĕrūm. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6). *Voy.* Prōlēs.

Lĭbĕrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 35.)

Lĭbĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Délivrer, rendre libre.* Nĕque ĕnĭm tĕnĕbrīs Dīānă pŭdīcŭm Lĭbĕrăt Hĭppōlўtŭm. *H.* Nōx clausās lĭbĕrăt ŭmbrās. *Pp.* (IV, 7, 89). SYN. Ēxĭmŏ, sōlvŏ, vindĭcŏ. PPH. Vīnclīs ēxĭmŏ, ērĭpĭŏ, ēxŭŏ. Vīncŭlă sōlvŏ, rumpŏ, ēxŭŏ, dētrāhŏ, lĕvŏ, ēxcŭtĭŏ. Sērvĭtĭō rĕdĭmŏ. Sērvĭtĭī jŭgŭm aŭfĕrŏ, dētrāhŏ. || *Affranchir.* Āmīcās ēmĭtĕ, lĭbĕrātĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 22). *Voy.* Manumitto. || *En gén. Délivrer, affranchir de.* Vāgīnā lĭbĕrāt ēnsēm. *V.* Hōc mĕ lĭbĕrā mĭsĕrŭm mĕtŭ. *Ter.* (*And.* II, 2, 14). SYN. Ēxĭmŏ, vindĭcŏ, ēxpĕdĭŏ, ēxsōlvŏ; ădĭmŏ, dētrāhŏ, dēmŏ, aŭfĕrŏ, āmōvĕŏ.

Au pass. Lĭbĕrŏr. *Être mis en liberté, délivré.* SYN. Sōlvŏr. PPH. Lĭbĕr fĭŏ, ēvādŏ. Sērvĭtĭō lĭbĕrŏr, ēxĭmŏr. Vīncŭlă rumpŏr. Vīnclīs sōlvŏr. PHR. Nĕquĕ sērvĭtĭō mĕ ēxīrĕ lĭcĕbăt. *V.*

Lĭbĕrtă, æ. *f. Affranchie.* Ăt hūnc lĭbĕrtă sĕcūrī Dīvīsīt mĕdĭŭm. *H.*

Lĭbĕrtās, ātĭs. *f. Liberté.* Lĭbĕrtās, quæ sĕrā, tămĕn rĕspēxīt ĭnertĕm. *V.* Ĭn fĕrrŭm pūlchră prō lĭbĕrtātĕ rŭēbānt. *Id.* Prō lēgĭbŭs ārmă Fĕrrĕ jŭbĕt pātrĭīs, lĭbĕrtātēmquĕ tŭērī. *L.* EP. Dūlcĭs, grātă, cără, fēlĭx, ōptātă. PPH. Lĭbĕră cōndĭtĭō, vītă. || *Liberté de langage.* Māgnă cūm lĭbertātĕ nōtābānt. *H.* Hōc mĭhī lĭbĕrtās, hōc plă lĭnguă dĕdĭt. *O.* Dĕt lĭbertātēm fāndī. *V.* || *En gén. Permission de faire, liberté, libre carrière.* Nēc mihī lĭbertās ĭmīs frētă tōllĕre ārēnīs. *V. Fl.* Tūnc dătă lĭbertās ōdĭīs. *L.* SYN. Lĭcentĭă, vēnĭă, făcūltās, *qqf.* cāmpŭs. || † *plur.* Trĭbŭ' nōn condūcī pōssĭm lĭbertātĭbŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 70).

Lĭbĕrtĭnă, æ. *f. Fille d'affranchi.* Lĭbĕrtĭnārŭm dīcō: Sāllŭstĭŭs ĭn quā. *H.*

Lĭbĕrtĭnŭs, ĭ. *m. Fils d'affranchi.* Nūnc ād mē rĕdĕō, lĭbĕrtĭnō pātrĕ nātŭm. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *D'affranchi.* Ăt lĭbĕrtĭnās ărcă flagĕllat ŏpēs. *M.* (V, 15).

Lĭbĕrtŭs, ī. *m. Affranchi.* Fīlĭŭs, aŭt ētĭam hæc lĭbĕrtŭs ŭt ēbĭbat hērēs. *H.* Scīs: fēcī, ē sērvo ŭt ēssēs lĭbĕrtŭs mihī. *Ter.* (*And.* I, 1, 10).

Lĭbĕt, *arch.* Lŭbĕt, lĭbŭĭt *ou* lĭbĭtŭm ēst, lĭbĕrĕ. *unip. Il plait de.* Ūndĕ lĭbĕt, vĕnīăt; quōquĕ lĭbēbĭt, ĕăt. *O.* Hīc gaŭdĕrĕ lĭbĕt quōd nōn vĭōlāvĕrĭt ĭgnēm. *J.* (15, 84). Neŭ tĭbī lŭbĕăt fōras ăbīrĕ. *Cat.* (32, 6). Sī lĭbĭtŭm tĭbī ĕrĭt, Lērnæās pūgnĕt ăd Hўdrās. *Pp.* (II, 24, 25. *Pl. Ps.* I, 3, 114, *libuit*). SYN. Jŭvăt, plăcĕt. *Voy.* Volo 2.

Lĭbēthră, æ. *f.* (τὰ Λειβήθρα). *Fontaine de Thessalie, ou plutôt de Thrace, consacrée aux Muses.* Ĕt dēvōtă vīrūm tĕgĕrĕt Lĭbēthră pĕrēmptūm. *Avien.* (*Arat.* 628, de Orpheo. Cf. *Plin.* 4, 9).

Lĭbēthrĭdĕs, ŭm. *f. pl.* (Λειβηθρίδες). *Nom des Muses.* Nўmphæ, nōstĕr ămōr, Lĭbēthrĭdĕs, aŭt mihī cārmĕn. *V. Voy. le précéd.*

† Lĭbĭdĭnĭtās *ou* Lŭbĭdĭnĭtās, ātĭs. *f. Comme* Libido. (*Labor.* apud *Non.* 8, 61.)

Lĭbĭdĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Se livrer à la débauche.* Pōst hæc ōmnĭă, quūm lĭbĭdĭnātŭr. *M.* (VII, 66). Mōrēs ĭllĭcĭtæ lĭbĭdĭnāntēs (*Anthol.* I, p. 628).

Lĭbĭdĭnōsŭs, ă, ŭm. *Débauché, lascif.* Lĭbĭdĭnōsŭs ĭmmōlābĭtŭr cāpŏr. *H.* Făcundōs mĭhī dē lĭbĭdĭnōsīs Lēgĭstī nĭmĭum, Sābēllĕ, vĕrsŭs. *M.*

(XII, 43). SYN. Lāscīvŭs, sălāx, īmpūrŭs, prŏtērvŭs. *Voy.* Impudicus.

Lĭbīdō *ou* Lŭbīdō, ĭnis. *f. Volonté, désir, caprice.* Quăcūnquĕ lĭbīdo ēst, Incēdō sōlŭs. *H.* Ŭt cuīquĕ lĭbido ēst. *Id.* SYN. Arbĭtrĭum, vŏlūntās, cŭpīdō. || Lĭbīdō ēst. *avec l'infin. Comme* Libet. (*Pl. Pers.* V, 2, 26.) || *Désir violent, désordonné.* Pūgnāndī prāvā lĭbīdō Crēscēbāt. *O.* SYN. Cŭpīdō, īmpĕtŭs, răbĭēs, fŭrŏr. *Voy.* Cupido. || *Dérèglement de mœurs, débauche, passions.* Ārdēt, ĕt ēbrĭĕtās gĕmĭnātă lĭbīdĭnĕ rēgnāt. *O.* Ăltĕrcāntĕ lĭbīdĭnĭbŭs trēmĭs ōssă pāvōrĕ. *H.* SYN. Lūxŭrĭēs, lūxŭrĭă, lāseĭă. EP. Lāscīvă, īmpūră, īmpröbă, pĕtŭlāns, prŏcāx, fœdă, tŭrpĭs, blāndă, īnsānă, fūrens. PPH. Lĭbīdĭnĭs æstŭs, ārdŏr, stīmŭlī, īgnēs. Obscēnŭs, lāscīvŭs ārdŏr. Lāscīvă lĭcentĭă. *Voy.* Amor, Voluptas.

Lĭbĭtĭnă, æ. *f. Libitine, déesse des Romains, dont le temple renfermait les objets relatifs aux pompes funèbres; par ext. Mort.* Aūtūmnūsquĕ grăvīs, Lĭbĭtĭnæ quæstŭs ăcērbæ. *H.* Mūltăquĕ părs mĕī Vītābīt Lĭbĭtĭnām. *Id.* Lĭbĭtĭnă nē quīd dē tŭō făciāt lūcrī. *Ph.* || *Lit où l'on exposait les morts, ou catafalque.* Dūm lēvĭs ārsūră strŭĭtŭr lĭbĭtĭnă păpўrō. *M.* (X, 97. *Gloss. Placidi :* « Et *libitina* dicitur lectus mortuorum. » *Gloss. Isidori :* « *Libitina*, unde mortui tolluntur. »)

Lĭbĭtŭm ēst. *Un des parf. de* Libet. || Lĭbĭtŭm, ī. *n. Comme le suiv.*

† Lĭbĭtŭs *ou* Lŭbĭtŭs, ūs. *m. Fantaisie, caprice, volonté.* Pārētō, ĕt lĭbĭtūs pōst hæc āssuēscĕ vīrīlēs. *Alcim.* (III, 147. Et hoc Lexicis inserendum).

1. Lĭbō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (λείβω). *Verser en l'honneur des dieux, faire des libations.* Hōc pătĕr Ænēās aūrō lībābăt ăd ārās. *V.* Lēnæŭm lĭbăt hŏnōrĕm. *Id.* Ēt pĕtĕre ē vīvīs lĭbāndās fontĭbŭs ūndās. *O.* || *En gén. Offrir en sacrifice.* Primitĭās frūgŭm Cĕrĕrī, sūă vīnă Lўæō, Pălladĭŏs flāvæ lăticēs lībāssĕ Mĭnĕrvæ. *O.* Dē pārvā dīs paŭpĕr lĭbĕt ăcērrā Tūrā. *Id.* SYN. Ŏffĕrō. *Voy.* Sacrifico. || *Au fig.* Jūre lgĭtŭr Cēlsō lăcrĭmās lĭbāmŭs ădēmptō. *O.* Cārmēnquĕ rēcēntĭbŭs ārīs Lĭbĕt. *Pp.* (IV, 6, 7, nempe tibia). || *Verser.* Rōrĕm Dētŭlĭt, ĭnquĕ văgī lĭbāvĭt tēmpŏră nātī. *V. Fl. Voy.* Fundo 2. || *Goûter.* Vīna ĕgŏ lĭbārām, sŏcĕrō lĭbātă prŏpĭnō. *O.* Nūllă nĕque ămnĕm Lĭbāvĭt quădrŭpēs. *V.* Ēt flūmĭnă lĭbānt Sūmmă lēvēs. *Id.* SYN. Gūstō, dĕgūstō, prægūstō. || *Effleurer.* Ōscŭlă lĭbāvĭt nātæ. *V.* Sūmmām cĕlĕrī pĕdĕ lĭbat ārēnām. *O.* || *Diminuer, enlever.* Ērgō tĕrră tĭbī lĭbātŭr, ĕt aūctă rĕcrēscĭt. *Lr.* (V, 261). Nē quīd crās lĭbĕt ăb ōrĕ dĭēs. *Pp.* (IV, 5, 57). SYN. Ădĭmō, dētrăhō, tōllō.

2. Lĭbō, ōnis. *m. Nom d'une noble famille de Rome.* Fōrŭm pŭtĕălquĕ Lĭbōnĭs Māndābō sīccĭs. *H.* Ăltĕră mātērnōs ĕxæquāt tŭrbă Lĭbōnēs. *Pp.* (IV, 12, 31).

Lĭbŏnŏtus, ī. *m. Vent, l'une des subdivisions du midi.* Lĭbŏnŏtŭs lævām călĭdīs āttāmĭnăt aūrīs (*Anthol.* II, p. 389).

Libra (*et non* Lĭbră), æ. *f. Livre romaine, de douze onces.* Quŭm sātīs ūnă Fārrīs lībră fŏrĕt. *H.* Mūllŭs tĭbī quāttŭōr ēmptŭs Lĭbrārŭm. *M.* (X, 31). || *Balance.* Jūstă părī prēmŭtŭr vēlŭtī quŭm pōndĕrĕ lībră. *O.* SYN. Lānx, trūtĭnă, etc. *Voy.* Trutina. || *Balance, signe du Zodiaque, où a lieu l'équinoxe d'automne.* Lībră dĭē nŏctīsquĕ pārēs ŭbī fēcĕrĭt hōrās. *V. Voy.* Æquinoctium.

Lĭbrārĭă, æ. *f. Servante qui donnait la tâche aux autres.* (*Juv.* 6, 476. Ubi *Schol.*)

Lĭbrārĭŭs, ĭī. *m.* 1: (*de* Liber). *Copiste.* Ŭt scrīptōr sī pĕccāt ĭdĕm lĭbrārĭŭs ūsquĕ. *H.* Deĭndĕ, quŏd hæc ūnă pĕrăgit lĭbrārĭŭs hōră. *M.* (II, 1). Nām sī lūxĕrĭt, ăd lĭbrārĭōrŭm. *Cat.* (14, 47). SYN. Scrībă. || 2. Lĭbrārĭŭs. (*de* Libra). *Dispensateur des tâches.* Ēt quæ fīnxērūnt lĭbrārĭŭs, ărchĭmăgīrī. *J.* (9, 109). *Voy. le précéd.*

Lībrātŭs, ă, ŭm. *Pesé également, égalisé, qui est en équilibre.* Lībrātī pōndĕră cœlī Ōrbĕ tĕnĕt mĕdĭō. *L.* Quŭm cārdĭnĕ cœlī Stăt lībrātă dĭēs. Æĕrĕ lībrātŭm văcŭō quæ sūstĭnĕt ōrbĕm. *Id.* || *Agité, balancé.* Ēt dĕxtrā lībrātŭm fūlmĕn ăb aūrĕ Mīsit. *O.* Tōrtĭlĭbŭs lībrātă fălārĭcă nervīs. *L.*

Lībrō, ās, ārĕ. *Soutenir, tenir en équilibre, et au fig.* Cōrpŭs gĕmĭnās lībrāvĭt ĭn ālās. *O.* Ēt flūctŭs sŭprā, vēntō lībrāntĕ, pĕpēndĭt. *Sil.* Ēt pārĭbŭs Tītān ōrbĕm lībrāvĕrĭt hōrīs. *Col.* (10, 42). SYN. Sūstĭnĕō, sūspēndō, *ou* æquō. || *Au fig. Peser, examiner.* Paŭlŭm stĕtĭt ānxĭŭs hĕrōs, lībrāvĭtquĕ mĕtŭs. *St.* SYN. Pōndĕrō, ĕxpēndō, ĕxāmĭnō. || *Agiter, balancer, par ext. lancer.* Lībrāvĭt dĕxtrā mĕdĭa ĭntĕr cōrnŭă cæstŭs. *V.* Sūmmā tēlŭm lībrāvĭt ăb aūrĕ. *Id.* Răptām lībrārĕ bīpĕnnĕm Aūsŭs. *L.* Sīc hūc ĕt illūc ĭmplăm lībrāt mănŭm. *Sen.* (*Ag.* 900). SYN. Mŏvĕō, ăgĭtō, vĭbrō, tōrquĕō, ĭntōrquĕō. *Voy.* Jaculor.

Lĭbs, lĭbis. *m.* (Λίψ). *De Libye.* Nēssŭs, Lĭbs, jŭgă, pōmă, vīrgō, sērpēns. *Sid.* (*Pan.* 1960, de Antæo). || *Vent d'Afrique, du sud-ouest.* Vēlĭvŏlīquĕ mārīs cōnstrātŏr leŭcŏnŏtŏs lĭbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 12). Quŏd bŏrĕās, ăquĭlō, lĭbs, circĭŭs, aūstĕr ĕt eūrŭs. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* II, 76).

Lĭbŭm, ī. *n. Sorte de gâteau.* Īnstĭtŭūntquĕ dăpēs, ĕt ădōrĕă lĭbă pĕr hĕrbām Sūbjĭcĭūnt ĕpŭlīs. *V.* Ătquĕ sătŭr lĭbō sīt, mădĕātquĕ mĕrō. *Tib.* (II, 1, 8). Fingēbăt trĕmŭlă rŭstĭcă lĭbă mănŭ. *O.* || *On en offrait dans les sacrifices.* Lĭbă dĕō fīunt. *O.*

Lĭbŭrnă *et* Lĭbŭrnĭcă, æ. *f.* (*s. ent.* navis). *Navire léger dont les Liburnes firent les premiers usage.* Ībis lĭbŭrnīs ĭntĕr ăltă nāvĭŭm (propugnacula). *H.* Ōrdĭnĕ cōntēntæ gĕmĭnō crĕvissĕ lĭbŭrnæ. *L.* Ĭntĕr tūrrĭtās Mēmphĭtĭcă rōstră lĭbŭrnās. *Prud.* (*Sym.* 1340). Cōntĭs rōstră lĭbŭrnă sĕquī. *Pp.* (III, 9, 44).

Lĭbŭrnī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de la Liburnie, province située entre l'Istrie et la Dalmatie, Liburnes.* Rēgnă Lĭbŭrnōrum, ĕt fōntēm sŭpērārĕ Tĭmāvī. *V.* || *En partic. Homme de peine, porteur de litières.* Tārdē vēnīssĕ Lĭbŭrnŭs Dĭcĭtŭr. *J.* (6, 477. *Id.* 4, 75). || — ūs, ă, ŭm. *Voy.* Liburna.

Lĭbŭrnĭdēs, ŭm. *f. pl. Iles près de la Liburnie.* Nēc prŏcŭl Īōnĭī pĕr tērgă Lĭbŭrnĭdēs ădsūnt. *Avien.* (*D. Ter.* 658. Et *Prisc. Peri.* 518).

Lĭbўă, æ, *et* Lўbĭē, ēs. *f.* (Λιβύη). *Libye, partie septentrionale de l'Afrique.* Nēc Lĭbўæ mittĭt, nēc tĭbī Phāsĭs ăvēs. *M.* (III, 77). Ŭndĕ Eūrōpă fŭgĭt Lĭbўēn, ĕt lĭttŏră flexū. *L.* Lĭbўæ dēsērtă pĕrăgrō. *V. Voy.* Africa.

Lĭbўcŭs, ă, ŭm (Λιβυκός). *De Libye.* Tĕ prōptĕr Lĭbўcæ gēntēs, Nōmădūmquĕ tўrannī. *V.* Quūmquĕ sŭpĕr Lĭbўcās victŏr pĕndērĕt ārēnās. *O.* SYN. Lĭbўs, *qqf.* Nŭmĭdă, Nŭmĭdĭcŭs, Cĭnўphĭŭs, Măssўlĭŭs, Āfrĭcŭs, Āfĕr. || Lĭbўcæ vŏlūcrēs. *Sorte de poule.* (*Mart.* XIII, 45.) *Voy.* Numidicus. || Lĭbўcŭm. *n.* (*s. ent.* mare). *La mer d'Afrique.* Cārpăthĭŭm Lĭbўcūmquĕ sĕcānt. *V.*

Lĭbўphœnĭcēs, ŭm. *m. pl.* (Λιβυφοίνικες), *Peuple d'Afrique, formé d'un mélange de Libyens et de Phéniciens, auj. Tunisiens.* Nām sūnt fērōcēs hōc Lĭbўphœnĭcēs lŏcō. *Avien.* (*Or. mar.* 421. Cf. *Liv.* 21, 22; *Plin.* 5, 4).

Lĭbўs,ўŏs. *m.* (Λίβυς). *De Libye, africain.* Hinc Lĭbўs, hinc Mĕrŏē, sĭccāquĕ tĕrrā, sŭbēst. *O.* Mōns Lĭbўs Īlĭācūsquĕ nĭtēnt. *St.* Ēt Lĭbўs īn lōngō pŭlvĕrĕ sūdĕt ĕquŭs. *M.* (X, 13). SYN. Lĭbўcŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Antée.* Dīscĕ ; Lĭbўn dŏmŭit ; aurĕā pōmā tŭlĭt. *M.* (IX, 103). ‖ *Annibal.* (*Prud. Sym.* 1495.)

Lĭbўssă, æ, *et* Lĭbўstĭs, ĭdĭs, *f.* (Λίβυσσα *et* Λιβυστις). *De Libye, africaine.* Quām māgnæ nūmĕrūs Lĭbўssæ ārēnæ. *Cat.* (7, 34). Tĕrræque īn fĭnĕ Lĭbўssæ. *L.* Hōrrĭdŭs īn jăcŭlĭs ēt pĕllĕ Lĭbўstĭdĭs ursæ. *V.* SYN. Lĭbўcă.

Lĭbўstĭnŭs, ă, ŭm. *De Libye.* Nūm tē lĕænă mōntĭbŭs Lĭbўstĭnĭs? *Cat.* (61, 1).

Lĭbўstĭs. *Voy.* Libyssa.

Lĭcēns, tĭs. *Qui prend de la licence, hardi.* Grĕssū tĭmēt īrĕ lĭcēntī. *M.* (IV, 8). Tŭrbă lĭcēntĭōr Exsŭltēt tĕtrĭcĭs lĭbĕră lēgĭbŭs. *Cl.* SYN. Lĭbĕr, ēffūsŭs, aūdāx, ēffrēnis. ‖ *Licencieux.* Nōctūrnăquĕ fūrtă lĭcēntŭm Cōrnĭpĕdŭm. *St.* Lūdŏquĕ lĭcēntī Fīt mŏdŭs. *Id.* SYN. Prŏtĕrvŭs, pĕtŭlāns.

Lĭcēntĕr. *Avec licence, sans règle.* Īdcīrcōnĕ văgĕr, scrĭbāmquĕ lĭcēntĕr? *H.* Nām sī lĭcēntĕr dīffŭēns pŏtu ēt cĭbō. *Prud.* (*Cat.* 905). Tē sŭpĕr æthĕrĭās ērrārĕ lĭcēntĭŭs aūrās. *V.* SYN. Ĭmmŏdĭcē, sōlūtē, aūdăctĕr. PPH. Sīnĕ lēgĕ, mŏrĕ.

Lĭcēntĭă, æ, *f. Permission, faculté.* Ăgĕ, sī quo ābīre ēst ănĭmŭs, ēst lĭcēntĭă? *Ph.* (Adde *Pl. Rud.* IV, 6, 21). SYN. Lĭbĕrtās, vēnĭă, făcultās. ‖ *Licence, liberté excessive.* Frēnūmquĕ sōlvit pristĭnūm lĭcēntĭă. *Ph.* Ēvăgāntī frēnă lĭcēntĭæ ĭnjēcīt. *H.* Sŭrdēquĕ lĭcēntĭæ lūxŭm. *Cl.* EP. Sōlūtă, ēffrēnă, ēffūsă, vēsānă. ‖ *Au fig.* Ōbrŭērāt tūmŭlōs ĭmmēnsă lĭcēntĭă pōntī. *O.* Quæ tānta lĭcēntĭă fērrī? *L.* ‖ *Licence, mœurs ou paroles' licencieuses.* Fēscēnnĭnă pĕr hūnc ĭnvēntă lĭcēntĭă mōrēm. *H.*

† Lĭcēntĭātŭs, ūs. *m. Comme le précéd.* Meō lĭcēntĭātū. *Laber.* (apud *Non.* 3, 130).

Lĭcēntĭus, ĭī. *m. Nom d'un poète chrétien.* Tāntō frātrĕ vălēs ēt præcĕptōrĕ, Lĭcēntī. *Paul. Nol.* (*Epist.* 47, 51).

Lĭcĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *n. Être mis à prix.* Pārvō quūm prĕtĭō dĭū lĭcērĕt. *M.* (VI, 66, de puella). Ūnĭŭs āssĭs, Nōn ūnquām prĕtĭō plūrĭs lĭcŭissĕ. *H.* (Adde *Pl. Men.* V, 9, 97). SYN. Cōnstō, æstĭmōr, vēndōr.

Lĭcĕōr, ērĭs, ērī. *d. Mettre à prix.* Ēt cēntŭm Grææcōs cūrtō cēntŭssĕ lĭcētŭr. *Pers.* (5, 191). Lōgōs rĭdĭcŭlōs vēndo : ăgĭtĕ, lĭcēmĭnī. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 68). SYN. Æstĭmō, lĭcĭtŏr.

† Lĭcēssĭt *arch. pour* Licuerit. (*Pl. As.* III, 3, 13.)

Lĭcĕt, ŭĭt *ou* ĭtŭm ēst, ērĕ. *n. Il est permis.* Quōd lĭcĕt, ĭngrātum ēst ; quōd nōn lĭcĕt, æcrĭūs ūrīt. *O.* Nēquĕ sērvĭtĭō mē ēxīrĕ lĭcĕbăt. *V.* Quāssātām vēntīs lĭcĕăt sŭbdūcĕrĕ clāssēm. *Id.* Introīre īn ædēs nūnquām lĭcĭtum ēst. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 70. De duplici perfecto cf. *Charis.* 2, 159; *Diom.* 1, 392). SYN. Dătŭr, pērmittĭtŭr. cōncēdĭtŭr. PPH. Fās ēst, ēst lĭcēntĭă, făcultās. Dătŭr făcultās, vēnĭă, pōtēstās. Nihil *ou* nīl vĕtăt, prōhĭbĕt. Quis *ou* quid vĕtăt, prōhĭbĕt? ‖ — (de aliquo, in aliquem). *Avoir du pouvoir sur quelqu'un, oser sur ou contre.* Cui tantūm dĕ tē lĭcŭīt. *V.* Cui tāntūm fātă lĭcērĕ īn gĕnĕrūm vŏlŭērĕ tŭŭm? *L.* ‖ *qqf. Il faut.* Nūnc lĭcĕt īn trĭvĭīs sĭccă rĕquīēscĕrĕ lūnă. *Pp.* (II, 13, 71. *Ib.* 8, 3). ‖ 2. Lĭcĕt, *et qqf.* Lĭcĕbĭt, *employés comme conj. Quoique.* Cāstă lĭcĕt pātrŭī sērvĕt Prōsĕrpīnă līmĕn. *V.* Lĭcĕt īngĕns īgnĭtŏr āntrō... tĕrrĕāt ūmbrās. *Id.* Dētrāhăt aūctōrī mūltūm fōrtūnă lĭcēbĭt. *O.* Ĭīs pĕcŏre ēt mūltā dīvēs tĕllūrĕ lĭcēbĭt. *H.* Hăbĕās lĭcēbĭt ălтĕrūm pĕdĕm Lādæ. *M.* (X, 110). SYN. Quāmvīs, etc. *Voy. ce mot.*

Lĭchās, æ. *m.* (Λίχας). *Lichas, esclave de Déjanire, qui porta à Hercule la robe teinte du sang de Nessus. Hercule, devenu furieux, le précipita dans la mer, où il fut changé en rocher.* Ēccĕ Lĭchān trĕpĭdum ēt lātĭtāntĕm rūpĕ cāvātā. *O.* Pōrtāssēt Nēssī pērfĭdă dōnă Lĭchās. *M.* (IX, 68. Cf. *Ov. Met.* IX, 211 *sq.*; *Sen. H. OEt.* 809 *sq.*)

Lĭchēn, ēnĭs. *m.* (λειχήν). *Sorte de dartre.* Nēc trīstĕ mēntūm ; sōrdĭdĭvĕ lĭchēnĕs. *M.* (XI, 99). ‖ ? *Sorte de fougère. Voy.* Lathyr.

Lĭcĭă, ōrŭm. *n. pl. Chaine ou trame de tisserand.* Ūt mōs ēst Phărĭis mĭscēndī lĭcĭă tēlīs. *L.* Ēt lĭcĭă tēlæ Āddĕrĕ. *V.* Lĭcĭă quī tĕxūnt. *Aus.* (*Epigr.* 38). ‖ *En gén. Fil.* Lĭcĭă dēpĕndēnt lōngās vēlāntĭă sēpēs. *O.* Lĭcĭă fĕrt glŏmĕrātă mānŭ dēsĕrtă Ărĭādnē. *Aus.* (*Idyl.* 6, 31). SYN. Fĭlŭm, stāmĕn. ‖ *Au fig.* Tĕnŭāntŭr dūrā sŏrōrŭm Lĭcĭă. *St.* ‖ *On s'en servait dans les enchantemens.* Tērnă ŭbī hæc prīmŭm trĭplĭcī dīvērsă cŏlōrĕ Lĭcĭă circūmdō. *V.* Tūm cāntātă lĭgāt cūm fūscō lĭcĭă rhŏmbō. *O.* ‖ *Filet de tête pour les femmes.* Ēt lĭcĭă crīnĭbŭs āddūnt. *Prud.* (*Sym.* 1915). SYN. Rētĭcŭlŭm.

Lĭcĭnĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Vīdēbĭs āltām, Lĭcĭnĭānĕ, Bĭlbĭlĭm. *M.* (I, 50. *Ib.* 62).

Lĭcĭnĭus, ĭī. *m.* (Λικίνιος). *Nom d'un comique latin.* Pōst ĭnsĕquī Lĭcĭnĭō făcĭo Āttĭŭmquĕ. *Volc. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24). ‖ *L. Licinius Varro Murèna.* Rēctĭŭs vīvēs, Lĭcĭnī, nĕquĕ āltĭŭs. *H.*

Lĭcĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme ; entre autres, un barbier et affranchi d'Auguste, célèbre par ses richesses.* Căpŭt ĭnsānābĭlĕ nūnquām Tōnsōrī Lĭcĭnō cōmmĭsērīt. *H.* Mārmŏrĕō Lĭcĭnūs jăcēt, ăt Cătō nūllō. *Varr. Atac.* (*in Anth.* I, p. 205. Adde *Mart.* VIII, 3). ‖ *Autres.* (*Juv.* 14, 306.)

† Lĭcĭtē *et* Lĭcĭtŏ. *adv. Avec permission.* Ōmnĭbŭs īīs lĭcĭtē gĕnĭtŏr prōmptĭssĭmŭs ūtī Prætĭtĭt. *Alcim.* (II, 177).

Lĭcĭtŏr, ārĭs, ārī. *d. Mettre aux enchères.* Pōtĭn' ūt nē lĭcĭtĕre ădvōrsūm mĕi ănĭmī sēntēntĭăm? *Pl.* (*Merc.* II, 3, 104). *Voy.* Liceor. ‖ *Combattre.* Lūdĭcrē jăctānt sāxa, ĭntĕr sē lĭcĭtāntŭr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 505. *Cæcil. ib. Cf. Fest.*).

Lĭcĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Licet. *Permis.* Ædĭbŭs, ēt lĭcĭtō tāndĕm sērmōnĕ frŭūntŭr. *V.* Lĭcĭtās ăclĕs... Vūlgŭs ĭnĭt. *St.* SYN. Cōncēssŭs, pērmissŭs, dătŭs, lēgĭtĭmŭs.

Lĭcĭŭm. *Voy.* Licia.

Lĭctŏr, ōrĭs. *m. Licteur, officier public qui portait les faisceaux et la hache, et accompagnait les magistrats chargés de la puissance exécutive.* Quæquĕ căpit lĭctŏr dŏmĭbŭs pūrgāmĭna ācĕrnĭs. *O.* Sīc Ĭgĭtŭr mūltō lĭctōre ĭnvēctŭs ĭn ūrbĕm. *Sil.* PHR. Bĭssēnōs hæc prīmă dĕdīt præcēdĕrĕ fāscēs, Ēt jūnxīt tōtĭdĕm tăcĭtō tĕrrōrĕ sĕcūrēs. *Sil.*

Lĭcŭs, ī. *m. Le Lech, rivière de Vindélicie.* Pērgĭs ăd Aūgūstām quām Vĭndō Lĭcŭsquĕ flŭēntant. *Fort.* (*V. S. Mart.* IV, 641).

Lĭēn, ēnĭs. *m. Rate.* Quāndŏ lĭēn tŭmĭdō circūmlĭgāt ĭllă vĭnclō. *Ser. Sam.* (*vs.* 405). Mē-

mŏrānt cōnsūmī pōssē lĭēnĕm. *Id.* (*vs.* 417). ‖ † Lĭēn. *synēr.* Pĕrfī : sēditiōnēm făcĭt lĭēn; ŏccŭpāt præcōrdĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 14). Nām jām quāsĭ zonā, lĭēnĕ cīnctŭs ămbŭlŏ. *Id.* (*Curc.* II, 1, 5). *Vōy. le suiv.*

Lĭēnōsŭs, ă, ŭm. *De rate; qui ressemble à la rate.* Pĕrfī : eōr lĭēnōsum, ŏpīnŏr, hăbĕŏ; jāmdūdŭm sălĭt. *Pl.* (*Casin.* II, 6, 63. Hic Lĭēnōsŭs, ut sup. Lĭēn).

Lĭgāmĕn, ĭnis. *n. Lien, cordon.* Quæ quŭm Sīdŏnĭæ nŏctūrnă lĭgāmĭnă mĭtræ Sōlvĕrĭt. *Pp.* (II, 22, 15). Dēmpsissē lĭgāmĭnă vīnclīs. *O. Voy.* Vinculum.

Lĭgātŭs, ă, ŭm. *Lié.* Trādūnt mānĭbŭs pōst tērgă lĭgātīs. *O.* Vittă lĭgātōs ĭmpĕdĭāt crīnēs. *Tib.* (1, 7, 73). *Voy.* Vinctus.

Lĭgaūnī, ōrŭm. *m. Peuple de la Narbonaise.* (*Sil.* IV, 206.)

Lĭgdŭs, ī. *m. Ligdus, crétois, père d'Iphis.* Prōgĕnŭīt tēllŭs īgnōtŭm nōmĭnĕ Lĭgdŭm. *O.*

Lĭgĕă *ou* Lĭgĭă, æ. *f.* (Λιγυς, ειᾶ). *Nom d'une nymphe.* Xānthōquĕ, Lĭgĕăquĕ, Phȳllŏdŏcēquĕ. *V.* ‖ *Nom de femme.* (*Mart.* XII, 7. Nisi legendum *Ligella.*)

Lĭgĕllă, æ. *f. Nom de femme.* Īstūd, crēdĕ mĭhī, Lĭgĕllă, bĕllĕ. *M.* (X, 90).

? Lĭgellŭm, ī. *n. Maisonnette, cabane.* (*Pl. Aul.* II, 4, 22, sic legente *Non.* 2, 504. Alii aliter.)

Lĭgĕr, ĕrĭs. *m. La Loire, fleuve de Gaule.* Cārnūtī ĕt flāvī cærŭlă lymphă Lĭgĕr. *Tib.* (I, 8, 12). Nōn tĭbī sē Lĭgĕr ăntĕfĕrĕt, nōn Āxŏnă præcŏps. *Aus.* (*Mos.* 461). Ăndŭs jām plăcĭdă Lĭgĕrĭs rĕcrĕātŭr ăb ūndă. *L.* ‖ *Nom de guerrier.* Ēmāthĭŏnă Lĭgĕr (sternit). *V.*

† Lĭgnĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Ligneus. Scūtām lĭgnĕŏlām cērĕbro ĭnfīxit. *Lucil.* (apud *Prisc.* 3, 618).

Lĭgnĕŭs, ă, ŭm. *De bois.* Lĭgnĕă cōntŭlērāt vĕtĕrŭm sīmŭlācrā dĕōrŭm. *O.* Nĕmpe ĕquō lĭgnĕō pĕr vīās cærŭlās. *Pl.* (*Rud.* I, 5, 11. Adde *Tib.* I, 11, 20). SYN. Ārbŏrĕŭs, rōbŏrĕŭs. ‖ *Au fig. Maigre, décharné.* Nērvōsa ĕt lĭgnĕă, dōrcās. *Lr.* (IV, 1154). Ĕt cūm cōnjŭgĕ lĭgnĕă pārēntīs. *Cat.* (23, 6).

Lĭgnŏr, ārĭs, ārī. *d. Aller couper du bois.* Nūm lĭgnātŭm mittīmŭr? *Pl.* (*Capt.* III, 4, 125).

Lignōsŭs, ă, ŭm. *Dur comme du bois.* Ālārŭm strĕpĭtŭ lĭgnōsās frāngăt hăbēnās. *Sid.* (*Pan.* 2900).

Lĭgnŭm, ī. *n. Du bois.* Nām prīmī cŭnĕīs scīndēbānt fissĭlĕ lignŭm. *V.* Pōrtăt ĕt ārsūrīs ārīdă lignă fŏcīs. *O.* Săcrŭm vĕtŭstīs ēxtrŭăt lĭgnīs fŏcŭm. *H.* SYN. Mātĕrĭă *ou* mātĕrĭēs, stīpēs, rōbŭr, ārbŏr, *qqf.* sīlvă, sŭdēs, trūncŭs, trăbs. EP. Dūrŭm, sectĭlĕ, rōbŏrĕŭm. PPH. Lĭgnĕă mātĕrĭēs. *Lr.*

1. Lĭgō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Lier, attacher.* Cōrrĭpĭūnt, spīrīsquĕ lĭgānt ĭngēntĭbŭs; ĕt jām. *V.* Lăquĕōquĕ ānīmōsă lĭgāvīt Gŭttŭră. *O.* Dūm mūlă lĭgātŭr. *H.* SYN. Ālligō, rĕlĭgō, vīnclō, etc. *Voy.* Vincio. ‖ *Au fig.* Dissŏcĭātă lŏcīs cōncōrdī pācĕ lĭgāvīt. *O.* Cōnjŭgĭă nūptæ prēcĭbŭs ădmixtīs lĭgānt. *Sen.* (*H. OEt.* 453). *Voy.* Jungo.

2. Lĭgō, ōnis. *m. Hoyau.* Nēc Tūscă lĭgō vīnĕă pōlītŭs. *M.* (IX, 58). Nēc dŭbĭtēm longis pūrgārĕ lĭgōnĭbŭs ārvă. *O.* EP. Incūrvŭs, ădūncŭs, dūrŭs, grăvis, fĕrrĕŭs, nĭtēns. *Voy.* Aratrum.

Lĭgŭlă, *et qqf.* Lĭngŭlă, æ. *f. Courroie, cordon.* Dēbĕāt ĕt lĭgŭlās dēmittĕrĕ. *J.* (5, 20). Quāmvīs mē lĭgŭlām dīcānt ĕquĭtēsquĕ pātrēsquĕ, Dīcŏr ăb ĭndōctīs lĭngŭlă grāmmătĭcīs. *M.* (XIV, 120. Ipse tamen dixit *Lingula*, in II, 29. Stant pro *Ligula* et *Charis.* 1, 80; *Prisc.* 3, 617). ‖ *Cuiller.* Quid tĭbī cūm phĭălă, lĭgŭlām quŭm mittĕrĕ pōssēs? *M.* (VIII, 33. *Ib.* 71). ‖ *Sorte de poignard.* Gĕrĕrĕ mōrēm vīdĕār lĭnguă, vĕrŭm lĭngŭlă. *Nœv.* (apud *Gell.* 10, 25).

Lĭgŭr *et* Lĭgŭs, ŭrĭs. *m.*; Lĭgŭrēs, ŭm. *plur.* (Λιγυς). *Liguriens.* Ēt nūnc, tōnsĕ Lĭgŭr. *L.* Vānē Lĭgŭs, frūstrāquĕ ānīmīs ēlātĕ sŭpērbīs. *V.* Tē, Lĭgŭrŭm dūctŏr fŏrtīssĭmĕ. *Id.* ‖ *m. f. adj. De Ligurie.* Mīhī nūnc Lĭgŭs ōrā ĭntĕpĕt. *Pers.* (6, 6). Ĭn fossā Lĭgŭrī jăcĕt sŭbpērnātă sĕcūrī. *Cat.* (17, 19).

Lĭgŭrĭă, æ. *f. Ligurie, contrée de la Cisalpine, sur la Méditerranée.*

Lĭgŭrĭnŭs, ă, ŭm. *Comme* Ligusticus. Gārgănūmquĕ trŭcem aūt Lĭgŭrĭnās dēsŭpĕr Ālpēs. *Grat.* (*Cyn.* 510). ‖ *Nom d'homme.* (*Hor. Od.* IV, 1, 33; *Mart.* III, 50.)

Lĭgurrĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm. *Manger avidement, et au fig.* Sēmēsŏs pīscēs tĕpĭdūmquĕ lĭgurrĭērĭt jūs. *H.* Dūm fūrtă lĭgurīt. *Id.* Dūm rūrī rūrānt hŏmĭnēs, quŏs lĭgurrĭānt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 16. Adde *Ter. Eun.* V, 4, 14). SYN. Ăbligurrĭŏ, hēllŭōr, ăbsōrbĕō, etc. *Voy.* Decoquo.

Lĭgurrŭ, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* XII, 62.)

Lĭgustĭcŭs, ă, ŭm. *De Ligurie.* Nām sī prōcūbŭīt, quī sāxă Lĭgustĭcă pōrtăt, Āxĭs. *J.* (3, 257). Dăt ămōr Lĭgustĭcārŭm Rhŏdănĭtĭcās pĕr ūrbĕs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, *fin.*). SYN. Lĭgŭrĭnŭs.

Lĭgustĭs, ĭdĭs. *f. Ligurienne.* Hūmo ātquĕ gēntĕ nātŭs īn Lĭgustĭdĕ. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 44).

Lĭgustrŭm, ī. *n. Troène; arbrisseau; fleur de troène.* Ālbă lĭgustră cădūnt, văccĭnĭă nĭgră lĕgūntŭr. *V.* Lĭlĭă tū vīncīs nĕc ădhūc dēlāpsă lĭgustră. *M.* (VIII, 28). Ĕt nĭgrō pērmixtă lĭgustrō Bālsămă. *Col.* (10, 300).

Lĭgўēs, ŭm (Λίγυες). *pl. de* Ligys. *Comme* Ligures. *Voy.* Interseco.

Lĭlæă, æ. *f.* (Λίλαια). *Ville de Phocide.* Cōrўcĭumquĕ nēmŭs prōpēllēntēmquĕ Lĭlæām. *St.*

Lĭlĭŭm, ĭī. *n.* (λείριον). *Lys, fleur.* Flōrēntēs fĕrŭlās ĕt grāndĭă lĭlĭă quāssāns. *V.* Ālbāquĕ dē vīrĭdī rīsērūnt lĭlĭă prātō. *Petr.* (*Sat.* 127). Neū vīvāx āpĭŭm, neū brĕvĕ lĭlĭŭm. *H.* EP. Ālbŭm cāndēns, ārgēntĕŭm, flōrēns, mōllĕ; frāgrāns, ŏdōrŭm, rēdŏlēns.

Lĭlўbæŭm, ī. *n.* (Λιλύβαιον). *Lilybée, promontoire de Sicile.* Mōllĭbŭs ēxpōsĭtŭm zĕphўrīs Lĭlўbæŏn, ăt Ārctŏn. *O.* (Adde *Sil.* XIV, 75).

Lĭlўbæŭs *et* Lĭlўbētĭŭs, ă, ŭm (Λιλύβαιος *et* Λιλυβήιος). *De Lilybée.* Nāmquĕ rātēs aūdāx Lĭlўbæō littŏrĕ sōlvīt. *L.* Ēt vādă dūrā lĕgō săxīs Lĭlўbēĭă cæcīs. *V.*

Lĭlўbē, ēs. *f. Lilybée.* Ēmĭnĕt ăd zĕphўrūm Lĭlўbē. *Prisc.* (*Peri.* 482).

Limă, æ. *f. Lime.* In ŏffĭcīnām fābrī vēnīt vīpĕră : Līmām mŏmōrdīt. *Ph.* (Adde *Pl. Men.* 1, 1, 9). EP. Āspĕră, ĕdāx, dēntātă, mōrdāx. ‖ *Au fig. Action de corriger.* Dēfŭīt ĕt scrīptīs ūltĭmă līmă mĕīs. *O.* Sī nōn ŏffēndĕrĕt ūnŭm Quēmquĕ pŏētārŭm līmæ lăbŏr. *H.* Rēstĭtŭīt vĕtĕrēm cēnsōrĭa līmă pŭdōrēm. *Rutil.* (1, 605). *Voy.* Limo.

Limātŭs, ă, ŭm. *Poli; au fig. exercé, instruit.* Fŭērĭt līmātĭŏr ĭdĕm Quām rūdĭs. *H.* Vārĭoquĕ tōgæ līmātŭs ĭn ūsū. *M.* (VII, 50). *Voy.* Limo, Politus.

Līmāx, ācis. *m.* (λείμαξ). *Limace, escargot.* Implicītūs cōnchæ līmāx, hīrsūtāquĕ cāmpē. *Col.* (10, 324). Līmācēs vīrī. *Pl.* (apud *Non.* 4, 274). EP. Rēpēns, tārdūs, sēgnis.

Līmbōlārĭus, ĭi. *m. Ouvrier en franges, passementier.* Tēxtōrēs, līmbōlārĭi. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 45).

Līmbŭs, ī. *m. Bord, frange.* Sīdŏnĭām pīctō chlāmўdēm cīrcūmdātā līmbō. *V.* Ūltĭmā pārs tēlæ tĕnŭī cīrcūmdāta līmbō. *O.* Mæŏnĭō fĕrtur cīrcūmflŭā līmbō (chlamys). *St.* SYN. Fimbrĭa, *qqf.* instĭta, ōra. EP. Aurĕŭs, pictŭs, īmŭs, summŭs. VERS. Ēt cīrcūmtĕxtum crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.* Quām plūrima circūm Pūrpūrā Mæandrō dŭplĭcī Mēlĭbœā cucūrrit. *Id.* ‖ *Bandeau, bandelette.* Frōntēm līmbō vēlātā pŭdīcām. *Cl.* SYN. Vittă. ‖ *Lacet pour la chasse.* Primā jŭbent tĕnŭī nāscēntēm jūngĕrĕ fīlō Līmbŭm. *Grat.* (*Cyn.* 25).

Līmĕn, ĭnis. *n. Seuil d'une porte.* Līmĕn sŭpĕrum īnfĕrūmquĕ sālvē. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 1). Amātquĕ Jānŭă līmĕn. *H.* ‖ *En gén. Porte, entrée.* Ārmātōsquĕ vidēnt stāntēs in līmĭnĕ primō. *V.* Corrĕptă dūră bipennī Līmĭnă pĕrrumpit. *Id.* SYN. Jānŭă, fŏrēs, postēs, etc. *Voy.* Janua. ‖ *Maison.* Pĕnĕtrānt aŭlās ĕt līmĭnă rēgūm. *V.* Ēxsĭlĭōquĕ dŏmōs ĕt dūlcĭa līmĭnă mūtant. Sē līmĭnĕ pĕlli. *Id.* Tĕctum aliud, tŭtos vicĭnō līmĭnĕ somnos Ŭt cōllātă dărĕt fĭdūcĭă. *J.* (15, 154). SYN. Dŏmŭs, ædēs. ‖ *Barrières.* Corrĭpĭunt spătĭa audītō, līmĭnquĕ rĕlĭnquunt. *V.* SYN. Cărcĕrēs. ‖ *Au fig. Seuil, commencement.* Quās in primō Līmĭnĕ vītæ scĕlŭs ŏppressĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 1132). Lētī līmĭnĕ ăb ĭpsō. *Lr.* (II, 258).

Līmĕs, ĭtis. *m. Chemin.* Sĕctŭs in ŏblīquŭm līmĕs. *O.* Lătō tĕ līmĭtĕ dūcām. *V.* Fallăci cēlāt līmĭtĕ sēmpĕr āquās. *Pp.* (I, 4, 51). SYN. Ĭtĕr, vĭă, etc. ‖ *Au fig.* Sī mălēdĭcētĭs, vōstrō grădĭăr līmĭtĕ. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 19). ‖ *Ligne, sillon.* Jām pătĕt ātrĭtŭs sōlĭtārŭm līmĕs āquārŭm. *O.* Flāmmĭfĕrūmquĕ trăhēns spătĭōsō līmĭtĕ crīnĕm. *Id.* Ātrum cucūrrit līmĭtĕm sĭdūs trăhēns. *Sen.* (*Thyest.* 699). SYN. Trăctŭs, sŭlcŭs. ‖ *Borne, limite.* Līmĕs ægrō pōsĭtŭs, lŭtum ŭt discērnĕrĕt ārvīs. *V.* Pārtĭrī līmĭtĕ campŭm. *Id.* SYN. Tĕrmĭnŭs. *Voy.* *ce mot.* ‖ *Au fig. Terme, but.* Līmĕs mihī cārmĭnĭs ēstō Œdĭpŏdæ cōnfūsă dŏmŭs. *St. Voy.* Finis.

Līmĭcŏlă, æ. *m. f. Qui se tient dans la bourbe.* Jūnctŭs līmĭcŏlĭs mūscŭlŭs ōstrĕīs. *Aus.* (*Epist.* 7, 36).

Līmĭgĕnă, æ, *ou* Līmĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né dans la bourbe.* Tū nĕquĕ līmĭgĕnĭs rīpām prætĕxĕrĭs ŭlvīs. *Aus.* (*Mos.* 45).

Limŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (*de* Lima). *Frotter, limer, polir.* SYN. Tĕrŏ, ātĕrŏ, cōntĕrŏ, pŏlĭō, ēxpŏlĭō, pĕrpŏlĭō. PPH. Līmā ūtŏr, tĕrŏ, etc. ‖ *En gén. Polir, orner.* Dūm, dēfŭĕntēm lēnĭtĕr flĕctēns cŏmām, Līmāt căpillŏs. *Prud.* (*Peri.* 2464). SYN. Cŏlŏ, ēxcŭlŏ. ‖ *Au fig. Polir un ouvrage, corriger un écrit.* Quæ tĭbĭ Lām tĕnŭī cūrā līmāntŭr, ŭt ōmnēs. *O.* SYN. Pŏlĭō, pĕrpŏlĭō, cŏrrĭgō, ēmendō. VERS. Ūtquĕ mĕūs līmā rāsūs lĭbĕr ēssĕt āmīcī. *O.* Quēm cēnsōrĭă cūm mĕō Sĕvērō Dōctī līmă mōmōrdērĭt Sĕvērī. *M.* Nōtă lĕgēs quædām, sĕd līmă rāsa rĕcēntī. *Id.* Thēbāis mūltă crŭcĭātă līmā. *St. Voy.* Emendo. ‖ *Corriger les mœurs.* Ād mōrēs hŏmĭnŭm līmandōs trānstŭlĭt ūsŭm. *Sid.* (*Pan.* 2556). *Voy.* Lima. ‖ *Enlever, ôter.* Quōd līmāt ægrām pĕctōrŭm rūbĭgĭnĕm. *Prud.* (*Cath.* 1094). Nōn ĭstīc ŏblīquo ŏcŭlō mĕă cōmmŏdă quīsquăm Līmāt. *H.* (Hoc nonnulli de *limis* oculis intelligunt). Sī mēndācĭŭm sūbtĭlĭtĕr līmāssĕt. *Ph* SYN. Dētrăhŏ, dētĕrŏ, aŭfĕrŏ.

Līmōn, ōnis. *m.* (λειμών). *Port de la Campanie.* (*St. Silv.* II, 2, 76.)

Līmōnē, ēs. *f.* (Λειμώνη). *Fille d'Hippomène, fut dévorée par des chevaux.* Sōlāquĕ Līmōnē pœnām nē sēnsērĭt īllām (*Ibis*, 461). SYN. Hippŏmĕnēĭs.

Līmōsŭs, ă, ŭm. *Bourbeux.* Līmōsōquĕ lăcū pĕr nōctem ōbscūrŭs ĭn ŭlvā. *V.* Līmōsāquĕ flūmĭnă pōtāt. *Id.* SYN. Cœnōsŭs, lŭtōsŭs, lŭtŭlēntŭs. PPH. Līmō sōrdĭdŭs, tŭrpĭs. PHR. Ĭs nĕquĕ līmō Tūrbātam haurīrĭt āquām. *H.*

† Limpĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre limpide.* (*Macer*, *Carm.* 2, 5.)

Limpĭdŭs, ă, ŭm. *Limpide, clair.* Ērumpīt pĕr ægrōs vāstīs fōns limpĭdŭs āntrīs. *O.* Gaudētĕ, vōsquĕ limpĭdī lăcūs ūndæ. *Cat.* (29, 13). SYN. Pūrŭs, nĭtĭdŭs, clārŭs, illīmĭs, lūcĭdŭs, pellūcĭdŭs, vītrĕŭs, crīstallĭnŭs, ārgentĕŭs, lĭquĭdŭs. VERS. Pŏns ĕrăt illīmĭs, nĭtĭdĭs ārgentĕŭs ūndĭs. *O.* Gūrgĭtĕ pūrō Pērspĭcŭŭs. *St.*

Limŭlă, æ. *f. dimin. de* Lima. Pērpŏlītĕ, quām pōtēstĭs, crĕbrĭōrĕ limŭlā. *T. Maur.* (*Syll.* 6).

Limŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Limus 1. (*Pl. Bac.* V, 2, 12.)

1. Limŭs, ă, ŭm. *Oblique, de côté, de travers; au fig. envieux, qui convoite.* Ăltĕră, nām mĕmĭnī, līmĭs sŭbrīsĭt ŏcēllīs. *O.* Ægŏ līmĭs ădspĭcĭŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 54. *Oculis* sæpe subauditur, ut notat *Donat.* ad h. l.). SYN. Trānsvĕrsŭs.

2. Limŭs, ī. *m. Terre molle, boue.* Āmnĭs ăbundāns Ēxĭt, ĕt ŏbdūctō lātĕ tĕnĕt ōmnĭă līmō. *V.* Tū tămĕn ē lævī rīmōsă cŭbīlĭă līmō Ūngĕ. *Id.* Æthĕrĭōquĕ rĕcēns ērārsit sīdĕrĕ līmŭs. *O.* SYN. Cœnŭm, lŭtŭm. ‖ *Toute espèce de limon, de dépôt.* Sīvĕ grăvis vĕtĕrī crātĕræ līmŭs ĭnhæsĭt. *H.* SYN. Fæx. ‖ *Au fig.* Pĕctŏră sīc mĕă sūnt līmō vĭtĭātă mălōrŭm. *O.*

3. Limŭs, ī. *m. Espèce de jupon.* Vēlātī līmo, ĕt vērbĕnā tēmpŏrā vīnctī. *V.* (*Æ.* XII, 120. Ubi *Serv.* Alii leg. *lino.* Sed vid. *Heyn.*)

Limўrā, æ, *et* Limўrē, ēs. *f.* (Λιμυρα). *Ville de Lycie.* Ēt Līmўrēn Xānthĭquĕ rĕlĭquērăt ūndās. *O.*

Līnārĭus, ĭi. *m. Ouvrier en lin.* *Voy.* Lanarius.

Lindĭŭs, ă, ŭm (Λίνδιος). *De Linde.* Līndĭĕ tū Clĕŏbūlē jŭbēs, Mŏdŭs ōptĭmus ŭt sīt. *Sid.* (*Pan.* 2501). Ἄριστον μέτρον essĕ dīxĭt Līndĭŭs Clĕŏbūlŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. Lud.* 16).

Līndŭs, ī. *f.* (Λίνδος). *Ville de Rhodes.* Ōptĭmŭs ēst, Clĕŏbūlŭs āĭt, mŏdŭs, ĭnĕōlă Līndī (*Anthol.* I, p. 571).

Līnĕă, æ. *f. Corde, cordon.* Lāxĭŏr hĭnc hŭmĭlī flŭĭtābăt līnĕă trāctū. *Paul. Nol.* (21, 154, de lucerna. *Varr. R. R.* 1, 23 : « Nectere *lineas*, restes, funes. ») Ōmnĭs hăbĕt sūă dōnă dĭēs, nĕc līnĕă dīvēs Cēssăt. *M.* (VIII, 78, nempe *lineæ margaritarum*, ut est sæpe apud JCtos. Cf. *Suet. Ner.* 11). SYN. Fūnĭs, fūnĭcŭlŭs. ‖ *Corde garnie de plumes, pour la chasse.* Pictă rŭbēntī līnĕă pĕnnă Vānō clūdăt tĕrrōrĕ fĕrās. *Sen.* (*Hip.* 46). *Voy.* Formido. ‖ *Ligne à pêcher.* Trĕmŭlāquĕ cāptum līnĕă trăhĭt pīscĕm. *M.* (III, 58). Mittăm līnĕām. *Pl.* (*Most.* V, 1 22). SYN. Līnŭm, ārundŏ. *Voy.* Piscor. ‖ *Suite d'ancêtres, espèce d'arbre généalogique, lignée.* Nōn tĭbĭ clārā quĭdĕm... gēntĭs Lī-

nĕă. *St. Voy.* Stemma. ‖ *Ligne tracée, trait.* Linĕă quæ vĕtĕrĕm lōngē fătĕātŭr Āpēllēm. *St.* Tē lūcĭdă sătă, Tē sīmīlēm dōctæ rĕfĕrēt mĭhī linĕă cĕræ. *Id.* ‖ *Divisions marquées sur le cadran solaire.* Quīntă dūm linĕă tăngĭtŭr ūmbrā. *Pers.* (3, 4). ‖ — rēctă. *Ligne droite.* Dēdĭt sĕquēndām căllĕ rēctō linĕām. *Prud.* (*Cath.* 939). Linĕă tām rēctūm mūndī fĕrīt illă Lĕōnēm. *L.* ‖ *Lignes fictives suivies par les astres.* Scandit grădātim dēnūō Jŭbār prĭōrēs linĕās. *Prud.* (*Cath.* 1604. Nisi de solario intelligendum). ‖ *Lignes qui marquaient les places au théâtre ou au cirque.* Quīd frūstrā rĕfŭgis? cōgīt nōs linĕă jŭngī: Hæc în lĕgĕ lŏcī cōmmŏdă circŭs hăbĕt. *O.* (*Am.* III, 2, 19. *Id. A. Am.* I, 141). ‖ — ĕxtrēmă, sŭprēmă. *Extrémité, borne, limite, et au fig.* Mōrs ūltĭmă linĕă rērum ĕst. *H.* Cērte ĕxtrēmă linĕă Āmāre hauđ nīhil ĕst. *Ter.* (*Eun.* IV. 2, 12, scil. e longinquo).

Linĕāmĕntă, ōrŭm. *n. pl. Traits, en partic. du visage. Voy.* Vultus.

Linĕātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Lineo. *Bien aligné.* Bĕnĕ linĕātăm sī sĕmĕl cārīnām cōllŏcāvīt. *Pl. Mil.* III, 3, 42).

Linĕŭs, ă, ŭm. *De lin.* Nōn vălŭīt, nōdōs ăc vīncŭlă linĕă rŭpīt. *V.* Linĕă tĕrgă (de scuto). *Id.*

Lĭngō, ĭs, xī, gĕrŏ. *Lécher.* Crĕpĭdās lingĕrĕ cārbătīnās. *Cat.* (98, 5). Mĕl mī vīdĕōr lingĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 21). SYN. Lambŏ.

Lingŏnĕs, ŭm. *m. pl. Peuple des Gaules habitant le territoire de Langres.* Pūgnācēs pictīs cōhĭbēbānt Lingŏnās ārmīs. *L.*

Lingŏnĭcŭs et Lingŏnĭus, ă, ŭm. *Des Lingons.* Ŭrbĭcă Lingŏnĭcūs Tўrĭānătīnă bārdŏcŭcūllŭs. *M.* (I, 75. Vid. sup. in *Leuconicus*). Lingŏnĭūs ă Tēctă Flāmĭnĭāquĕ rēcēns. *Id.* (VIII, 75).

Lingŭă, æ. *f. Langue.* Ōrāquĕ prōjēctă squālēnt ārēntĭă lingŭă. *L.* Sībĭlă lāmbēbānt lingŭis vibrāntĭbŭs ōră. *V.* Fĕrvĕt lingŭă mĕrō. *O.* ‖ *Parole, voix.* Lingŭāquĕ vīx tālēs ĭctō dēdĭt āĕrĕ vōcēs. *O.* Cœlī cuī sīdĕră pārēnt, Ēt vōlŭcrŭm lingŭæ. *V.* Pōst ēffĕrt ănĭmī mōtŭs ĭntĕrprĕtĕ lingŭā. *H.* SYN. Vōx, ōs, vōcēs, vĕrbă, dĭctă, sŏnŭs. ‖ *Langage, idiôme.* Quām vărĭæ lingŭīs, hăbĭtū tām vēstīs ĕt ārmīs (gentes). *V.* Ēdiscĕrĕ lingŭās. *O.* Dōctĕ sĕrmōnēs ūtrĭŭsquĕ lingŭæ. *H.* SYN. Sĕrmŏ. PHR. Ăddĕ sŏnōs tōtĭdĕm vōcūm, tōtĭdem ĭnsĕrĕ lingŭas. *Manil.* ‖ *Conversation.* Nūllă mihī cūm gēntĕ fĕrā cōmmĕrcĭă lingŭæ. *O.* SYN. Sĕrmŏ, cōllŏquĭum. ‖ *Éloquence.* Aūdāx vēnālī cōmĭtātŭr Cŭrĭō lingŭā. *L.* Cĕdānt ārmā tōgæ, cōncēdāt laŭrĕă lingŭæ *Cic.* (*Off.* 1, 22). Lārgŭs ōpūm, lingŭā mĕlĭŏr. *V. Voy.* Facundĭa. ‖ *Langue en mauv. part, médisance, injures.* Nĕ vāti nŏcĕāt mălă lingŭă fŭtūrō. *V.* Lītēs ĕt ārmāræ prōlĭă lingŭæ. *O.* Lingŭæ tēlă sŭbīrĕ tŭæ. *Id.* SYN. Ĭmprŏbă, mōrdāx, mălă, pĕtŭlāns. ‖ *qqf. Caractères ayant une signification.* Sculptāquĕ sĕrvābānt măgĭcās ănĭmălĭă lingŭās. *L.* ‖ *Langue de terre.* Tĕnŭēm prōdūcĭt ĭn æquŏrā lingŭām. *L.* Trĭbŭs hæc ĕxcŭrrĭt ĭn æquŏrā lingŭis. *O.*

† Lingŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a une langue, au fig. parlant.* Quām mŏx lingŭātō pĕrcŭrrēns pōllĭcĕ cōgĭt (*Anthol.* I, p. 625, nempe chelyn).

Lingŭlă. *Voy.* Ligula.

Lingŭlācă, æ. *f. Personne bavarde.* (*Pl. Cas.* II, 8, 61 *sq.* Cf. *Varr.* apud *Non.* 1, 105; *Gell.* 1, 15, et *Fest.*)

† Lingŭlŭs, ĭ *m. Bavard, querelleur ou arrogant.* Āgnīnām Pēllās, taŭrīnām lingŭlŭs Ājāx. *Vesp.* (*Jud. Coci et Pist.* 85).

Linĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Vêtu de lin; se dit surtout d'Isis et de ses prêtres.* Nūnc dĕă linĭgĕră cōllŭr cĕlĕbĕrrīmă tŭrbă. *O.* Linĭgĕrī fŭgĭūnt călvī, sistrāquĕ tŭrbă. *M.* (XII, 29). Grĕgĕ linĭgĕrō circumdătŭs. *J.* (6, 532).

Linĭō, īs, īrĕ. *Comme le suiv.* Nēvĕ tŭæ Mēdæ linĭāntŭr cædĕ sagittæ. *Pp.* (III, 10, 11). Mĕmŏr ēstō linīrĕ Jūnctūrās lătĕrŭm, pigrūmquĕ ĭnfundĕ bĭtūmĕn. *Alcim.* (IV, 248).

Linō, ĭs, lēvī (*de l'inus.* Leo), lĭtŭm, linĕrĕ. *Enduire d'une substance molle, oindre, mouiller.* Spērāmŭs cārmĭnă fingī Possĕ linēndă cēdrō. *H.* Ōmnĭă vīpĕrĕō spīcŭlă fēllŏ linūnt. *O.* SYN. Linĭŏ, ŏblĭnŏ, illĭnŏ, ŭngŏ, tingŏ. *Voy.* Ungo. ‖ *En partic. Salir.* Ŭt lūtŭlēntă linăt Tўrĭās mihī mūlă lăcĕrnās. *M.* (IX, 23). Linĭt ōră lŭtō. *O.* SYN. Ĭnfĭcĭŏ, cōllĭnŏ, fœdŏ. ‖ *Mettre un enduit, un cachet, boucher.* Cērtātĭm tĕnŭĭă cērā Spīrāmēntă linūnt. *V.* Græcă quŏd ĭpsĕ tēstă Cōndĭtŭm lēvī (vinum). *H.* SYN. Ŏbdūcŏ, *qqf.* ŏbsignŏ. ‖ *Étendre un enduit.* Āptēquĕ linī pĕr cōrpŏră pōssint. *O.* SYN. Ŏbdūcŏ, pĕrlĭcŏ. ‖ *En gén. Recouvrir.* Aūrō sŭblĭmĭă tēctă linūntŭr. *O.* Ēt linĭt Hēspĕrĭŭm brăctĕă vīvă pĕcŭs. *M.* (IX, 62). SYN. Ŏbdūcŏ, tĕgŏ. ‖ *Effacer.* Quūm rĕlĕgŏ, scrīpsīssĕ pŭdĕt, quī plūrĭmă cērnŏ, Mē quŏquĕ quī scrīpsī jūdĭcĕ, dignă linī. *O.* SYN. Dēlĕŏ. ‖ — lăbrā. *Comme* Os sublino. *Duper.* (*Mart.* III, 42, 2.) ‖ † Livī *et* Linī. *anciens parf.* Nām quīs plūră lĭvīt vĭctūrō dōlĭă mūstō? *J.* (9, 58. Sic legit *Prisc.* 10, 898; sed vulgo rectius *linit.* Qui tamen videndus eo loco, et 5, 665).

Linquŏ, ĭs, lĭquī, lĭnquĕrĕ. *Quitter, abandonner, laisser.* Linquĕrĕ pōllūtum hōspĭtĭum, ēt dārĕ clāssĭbŭs aūstrōs. *V.* Ēt dūlcĭă linquĭmŭs ārvă. Ŭbī fĕssum ætātĕ pārēntĕm Līquĕrĭs Ānchīsēn. *Id.* SYN. Rēlĭnquŏ, dĕsĕrŏ, etc. *Voy.* Relinquo. ‖ — vītam, etc. *Mourir.* Linquēntēs vītam. *Sil.* Linquēbānt dūlcēs ănĭmās. *V. Voy.* Morior. ‖ *Laisser, remettre.* Līquīt ĭndōctō rēgĭmĭnĕ măgīstrō. *Sen.* (*Med.* 618). SYN. Pĕrmittŏ, trădŏ. ‖ *Laisser omettre.* Nīl ĭntēntātŭm nōstrī lĭquĕrĕ pŏtæ. *H.* Quīd ĭntăctūm nĕfāstī Līquīmŭs? *Id.* SYN. Ŏmittŏ prætĕrmittŏ.

Au pass. Linquŏr. *Être abandonné.* Prĕcĭbŭ nōn linquăr ĭnultĭs. *O.* ‖ *Être laissé.* Lătĭtāndī cōplă.... Linquĭtŭr. *Lr.* (I, 874). ‖ *unip. Il est permis, il reste.* Ēt vīx cērnĕrĕ linquĭtŭr ūndās *Sil.* Linquĭtŭr ŭt tōtīs ănĭmălĭbŭs āssĭmĭlēntŭr. *Lr* (II, 914. *Id.* V, 795). ‖ Linquŏr ănĭmō, *et absolt* Linquŏr. *Tomber en défaillance.* Linquŏr, ēt ăncīllīs ĕxclĭpĕndă cădŏ. *O.* PPH. Ănĭmŭs mē linquī *ou* liquīt, rĕlinquĭt. Ănĭmō dēfĭcĭŏ. Ănĭmō mălē ēst. Ănĭmŭs dēfīt. Sīnĕ sēnsū. VERS. Mē liquīt ănĭmŭs; mĕmbră quătĭuntŭr, lăbānt. *Sen.* Ēsse ănĭmō mălĕfăctīs quūm pĕrhĭbētŭr. *Lr.*

Lĭntĕŏ, ōnis. *m. Tisserand.* Prōpōlæ, lintĕōnēs călcĕōlārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 38).

Lintĕŏlŭm, ī. *n. dimin. de* Linteum. Tŭnĭcār spīssām, lintĕŏlŭm cæsĭcĭŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2 46). Lintĕŏlo ăccinctŭs tāntum ĭnclīnāvīt hŏnōrēm *Sedul.* (4, 25). ‖ *Mèche de lampe.* Seu cavă testă sŭccŭm lintĕŏlō sŭggĕrĭt ēbrĭō. *Prud.* (*Cath* 586). ‖ † — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Mēmbrā tĕgīt sīmŭ Būllăllæ Pāllĭŏlī vĭcĕ lintĕŏlī. *Prud.* (*Peri.* 1005 de nive).

Līntĕr, trĭs. *m., et ordint.* Līntrĭs, ĭs. *f. Barque, nacelle.* Exiguŭs pulsā per vădă līntĕr aquā. *Tib.* (II, 5, 34). Hērĕnĭī nēmŏrĭs sī stipitĕ lēntrĭs Tĕxtă, etc. *Sid.* (*Pan.* 888). Fĕrtĕ cŏrōnātæ jŭvĕnŭm cŏnvĭvĭă līntrēs. *O.* Quēm sēmĕl ŭmbrĭfĕrā nāvĭtă līntrĕ tŭlĭt (*Ad Liv.* 428. Femininum tantum agnoscit *Prisc.* 5, 647). SYN. Cymbă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Sorte d'écuelle, de baquet.* Aŭt mihĭ sērvābĭt plēnĭs in līntrĭbŭs ūvās. *Tib.* (I, 5, 25). Dūrŭm prŏcŭdĭt ārātŏr Vŏmĕrĭs ŏbtūsĭ dēntēm, cāvat ārbŏrĕ līntrēs. *V.*

Līntĕrnum. *Voy.* Liternum.

Līntĕŭm, ī. *n. Toile de lin.* Cuī tŭnĭca ăb hŭmĕrĭs līntĕō Pēlūsĭō Ērāt dēstrĭctă. *Ph.* Nōn tām sæpĕ tĕrĕt līntĕă fullŏ tĭbĭ. *M.* (XIV, 51). ‖ *Nappe, serviette.* Villōsă tēgānt tĭbĭ līntĕă cītrum. *M.* (XIV, 158). Līntĕŭm cāpe, ătque ēxtĕrgĕ tĭbĭ mānŭs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 110). *Voy.* Mantile. ‖ *Voile de navire.* Ōrbă sŭīs ēssĕnt ēltăm nūnc līntĕă vēntīs. *O.* Cērtum ēst dărĕ līntĕă rĕtrō. *V.* SYN. Carbăsă, vēla. *Voy.* Velum.

Līntĕŭs, ă, ŭm. *De toile de lin.*

Linŭm, ī. *n. Lin, plante.* Ūrĭt ēnĭm cāmpŭm līnī sēgĕs, ūrĭt āvēnă. *V.* ‖ *Toile de lin.* Āntĕ sācras līnō tĕctă fŏrēs sĕdĕāt. *Tib.* (I, 3, 30). Flūmĭnĕăm līnō cēlānĭbŭs ūlvăm Incŭbŭērĕ tŏrīs. *O.* EP. Nĭlĭăcŭm, ălbŭm, cāndēns, mōllĕ, tĕnŭĕ, tēxtīlĕ. ‖ *Fil de lin, cordon, corde, cordage.* Cēdŏ tū cēram ăc līnum ăctūtum : ăgĕ ōblīga, ŏbsignă cītŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 96. *Ib.* 64). Dūmquĕ pārānt tōrtō sŭbdūcĕrĕ cārbăsă līnō. *O. Voy.* Funis. ‖ *Ligne à pêcher, ou filet.* Nūnc, īn mōlĕ sēdēns, mŏdĕrābăr ārundĭnĕ līnum. *O.* Nōdōsăquĕ tōllītĕ līna. *Id.* Pēlăgŏquĕ ălĭŭs trăhĭt hŭmĭdă līnă. *V.* SYN. Līnĕă, ou rētĕ.

Linŭs, ī. *m.* (Λίνος). 1. *Linus, fils d'Apollon et de Terpsichore, ou de Mercure et d'Uranie, habile joueur de lyre, eut pour élèves Orphée, Hercule et Thamyris.* Ōrphĕī Cāllĭŏpēa, Līno fōrmōsŭs Apollŏ. *V.* Līnŏquĕ Apollŏ sīt pārēns, Mūsa Orphēō. *Ph.* ‖ 2. *Fils de Crotope, roi d'Argos, fut tué par sa mère et dévoré par ses chiens.* Quīquĕ Crōtŏpĭădēn dīrĭpŭērĕ Līnŏn (*Ibis*, 482). ‖ *Autres.* (*Mart.* XII, 49.)

Lipărā, æ, *et* **Lipărē, ēs.** *f.* (Λιπάρα). *Une des îles Éoliennes, auj. Lipari.* Īnsŭlă Sĭcānĭum jŭxtă latŭs Æŏlī āmquĕ Ērĭgĭtŭr Lipărēn. *V.* Īgnĭfŭlsăquĕ gĕmĭt Lipărē fŭmōsă cāvērnis. *Cl.* Vŭlcānum Lĭpăræ, Paphō Dĭonēn. *Sid.* (*Pan.* 2156). *Voy.* Æolia.

Lipăræŭs, ă, ŭm (Λιπαραῖος). *De Lipara.* Brāchĭa Vulcanŭs Lipărææ nigrā tabĕrnā. *J.* (13, 45. Adde *Hor. Od.* III, 12, 5).

Lipărēnsis, ĕ. *Comme le précéd.* Strāvīt sŭb Lĭpărēnsĭbus cāmĭnis. *Sid.* (*Pan.* 3276).

Lipīō, īs, īrē. *n. Crier comme le milan.* (*Auct. Phil.* 24.)

Liparō, ōnis. *m. Roi de Syracuse, prédécesseur d'Hiéron.* (*Pl. Men.* II, 3, 59.)

Lippĭō, īs, īrē. *n. Être chassieux.* ‖ *Au fig. Avoir la bouche pâteuse.* Ōs ămārum hăbĕō, dēntēs plēnos; lippĭūnt faucēs famī. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 39).

Lippĭtūdō, ĭnis. *f. Chassie, yeux chassieux.* Ītquĕ ăb lippĭtūdĭnĕ ūsquĕ sĭccĭtās ut sīt tĭbĭ. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 18. *Id. Pœn.* I, 2, 182).

Lippŭs, ă, ŭm. *Chassieux, et subst. Homme chassieux.* Lippī illīc ŏcŭlī sērvŭs ēst sĭmillŭmŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 72). Quūm tŭă pērvidēās ŏcŭlīs mălă lippŭs ĭnūnctīs. *H.* Lippă sŭb ăttrītă frōntĕ lăcūnă pătĕt. *M.* (VIII, 59). ‖ *Au fig. Qui suinte.* Ēt lippa fĭcŭs, dēbĭlīsquĕ bŏlētŭs. *M.* (VII, 19). ‖ *Au moral : Qui voit mal.* Hīc Dāma ēst, nōn trēssĭs ăgāsō, Văppa ēt lippŭs. *Pers.* (5, 76).

Liquābĭlis, ĕ. *Qui peut se fondre.* Dērĭgŭīt, sāxūmquĕ lĭquābĭlĕ fāctă. *Prud.* (*Ham.* 809). SYN. Fūsĭlis.

Liquātŭs, ă, ŭm. *Devenu liquide.* Gūttæ lĭquātæ sōlĭs ārdōre excĭdūnt. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10, ex Æschylo). Exprēssĭs mēllă lĭquātă favīs. *O.* ‖ *Au fig. Clair.* Nōn sī mihĭ lĭnguæ Centum, ătque ōră sĭēnt tōtĭdēm, vōcēsquĕ lĭquātæ. *Hostius* (apud *Macr. Sat.* 6, 3). *Voy.* Liquidus.

Liquĕfăcĭō, ĕt *qqf.* **Liquēfăcĭō, īs, fēcī, fāctum, făcĕrĕ.** *Rendre liquide, faire fondre.* Ōmēntum in flāmmā pinguĕ lĭquĕfăcĭēns. *Cat.* (88, 6). SYN. Liquō, sŏlvō, rēsŏlvō, dissŏlvō, mōllĭō, lāxō, rēlāxō. PHR. Ignīs ītēm lĭquĭdum făcĭt æs. *Lr.* Glăcĭēm rādĭīs tābēscĕrĕ cōgĭt. *Id.* Lāxāvĭt sōlĕ prūīnās. *St.* Ēxsŏlvĭt glăcĭēm nŏdōsquĕ rēlāxăt. *Lr. Voy.* Liquesco.

Liquĕfactŭs, *et qqf.* Liquēfactŭs, ă, ŭm. *Fondu, liquéfié.* Cōgĭt hĭēms, ēădēmquĕ călōr lĭquĕfactă rĕmittĭt. *V.* Lĭquĕfactăquĕ sāxă sŭb aūrās Ērĭgĭt. *Id.* Pārtēm lĭquĕfactă cōăgŭlă dūrānt. *O.* Ōssa lĭquĕfactīs fŭmārūnt fervĭda mēmbrīs. *Sil.* (1, 178). SYN. Liquātŭs, lĭquēns, lĭquĭdŭs, sōlūtŭs, rēsōlūtŭs, mōllītŭs, tābēscēns. *Voy.* Liquesco. ‖ *Qui tombe en consomption.* Lĭquĕfăctă bŏŭm pĕr vīscĕrā. *V.* Cæcă lĭquĕfactæ tābĕ mēdŭllæ. *O.* Lĭquĕfăctă membră. *Juvc.* (IV 382). SYN. Tābēscēns, pūtrĭs, corrŭptŭs. ‖ *Au fig.* Ēpŭlās, ēt cārmĭnă rūrsŭs Pīĕrĭă lĭquĕfăctă lȳrā. *Sil.*

Liquĕfīō, īs, fĭēri. *pass. Se fondre, et au fig.* Cōngēstăquĕ flāmmā Tūrā lĭquēfīūnt. *O.* Sīc mĕă pērpĕtŭīs lĭquēfīūnt pectŏrā cūrīs. *Id.* (*Pont.* 1, 2, 57. Male quidam, *liquescunt*). *Voy.* Liquesco.

Liquēns, *et plus souv.* Liquēns. *Liquide.* Pŏrrĭcĭam īn lŭctŭs, ēt vīnă lĭquēntĭă fūn̄ĭam. *V.* Cœlum, ēt tērrām, cāmpŏsquĕ lĭquēntēs. Ēdŭcūnt fŏtŭs, aūt quūm lĭquēntĭă mēllă stīpānt. *Id.* Nēc spĕcĭēm mūtārĕ sŭăm lĭquēntĭă cēssānt. *Lr.* (IV, 155). Īnfūsām tērgō glacĭem, ēt lĭquēntĭă nīmbīs Ōrā. *St.* (*Theb.* 1, 405. Sic et *Calp.* 2, 66). *Voy.* Liquidus.

† Liquĕō, ēs, ērĕ. *n. arch. Devenir clair.* Prŏfĕcto ŭt lĭquĕānt ōmnĭă, ēt trānquillă sint. *Pl.* (*Most.* II, 2, 70). *Voy.* Liquet.

Liquēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se fondre, se liquéfier.* Vŭlnĭfĭcŭsquĕ chălўbs vāstă fornācĕ lĭquēscit. *V.* Hæc ŭt cēra lĭquēscit. *Id.* Lĭquēscĕrĕ tūrā. *H.* Tu ŭt lĭquēscās, ĭpsĕ ăctūtum vīrgĭs călĕfăctābĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 48. Verbum aliunde perfectum, quo caret, mutuatur. *Diom.* 1, 334 : Liquesco, *liquefactus sum*). SYN. Liquŏr (eris), lĭquŏr (aris), lĭquēfīō, sōlvŏr, dissōlvŏr, rēsōlvŏr, lāxŏr, rēlāxŏr, mollĭŏr, rēmollĭŏr, rēmollēscō. PPH. Mē sōlvō, rēsōlvō. In aquās sōlvŏr, ăbĕō. VERS. Ipsăquĕ fĕrrī Mātĕrĭēs prædūrā, tamĕn sŭbvĕrtĭtŭr ignĕ; Spissăquĕ sūspēnsīs fornācĭbŭs aūrĕă sāxă Ēxsūdānt prĕtŭm (*Ad Pis.* 538). Gĕlĭdŭs cānis quūm montĭbŭs humŏr Lĭquĭtŭr. *V.* Liquĭtŭr ŭt glacĭēs incērtō saūcĭă sōlĕ. *O.* Victæ sōlĕ tĕpēntĕ nivēs. *Id. Voy.* Liquefacio. ‖ *Tomber en consomption.* Dīlāpsă lĭquēscuntĕ (cadavera). *O.* SYN. Tābēscō, cŏrrumpŏr, pūtrēscō. ‖ *Au fig.* Sīc mēns mea tăbĭdă factă Dē nivĕ mănāntĭs mŏrĕ lĭquēscĕrĕt æquæ. *O.* Sīc tŭă nēscĭŏ quō sēmpĕr fŏrtūnă lĭquēscăt. *Id.* Hīc Chrī-

stŭs ēst : lĭquēscĕ. *Prud.* (*Cath.* 883, ad Diabolum). SYN. Tābēscŏ.

Lĭquĕt. *unip. Il est clair, manifeste.* Īllŭm lĭquĕt mĭhĭ dējĕrārĕ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 39). Quŏd māgis ūt lĭquĕāt, nēve hŏc tĭbi fingĕrĕ crēdāt. *O.* Cōrpŭs tămĕn ēssĕ lĭquēbāt. *Id.* SYN. Pătĕt, āppārĕt, pārĕt, cōnstăt. PPH. Cōmpĕrtŭm, clārŭm, mānĭfēstŭm ēst. Pălăm ēst.

Lĭquī. *parf. de* Linquo.

Lĭquĭdē. *adv. Comme* Liquido.

Lĭquĭdĭŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus clair, plus pur.* (*Pl. Mil.* III, 1, 71.)

Lĭquĭdō. *adv. Clairement.* Scīt tămĕn, ēt lĭquĭdō jūrātus dīcĕrĕ pōssĭs. *O.* (Adde *Ter. And.* IV, 3, 14). SYN. Clārē, āpĕrtē, mānĭfēstē.

Lĭquĭdŭs, ă, ŭm. *Liquide, fluide.* Cūmquĕ gŭbērnācŭlō lĭquĭdās prōjĕcīt ĭn ūndās. *V.* Rūpīt, ēt ĭn lĭquĭdō sēdērūnt ōssă cērĕbrō. *O.* Hīc sāxō, lĭquĭdīs īllĕ cŏlōrĭbŭs. *H.* SYN. Flŭĭdŭs, lĭquēns, *qqf.* lĭquātŭs, lĭquĕfactŭs, sōlūtŭs, rĕsōlūtŭs, hūmĭdŭs. ‖ † Lĭquĭdŭs. *arch.* Crāssāquĕ cōnvĕnĭūnt lĭquĭdīs, ēt lĭquĭdă crāssīs. *Lr.* (IV, 1235. *Id.* I, 350; II, 452). ‖ *Au fig.* Lĭquĭdĭquĕ pōtēntĭă sōmnī. *V. Fl.* ‖ *Clair, pur.* Ēt lĭquĭdīs ĭmmĭsī fontĭbŭs āprōs. *V.* Phrўgĭæ lĭquĭdissĭmŭs āmnĭs. *O. Voy.* Limpidus. ‖ *Serein.* Nārĕ pĕr æstātĕm lĭquĭdām. *V.* Lĭquĭdă sī quāndō nōctĕ cōmētæ. *Id.* Mŏdŏ quŭm fŭĕrīt lĭquĭdissĭmă cœlī Tēmpēstās. *Lr.* (IV, 168). *Voy.* Serenus. ‖ *Voix claire, coulante, facile.* Cuī lĭquĭdām pătĕr Vōcēm cūm cĭthărā dĕdĭt. *H.* Tūm lĭquĭdās cōrvī prēssō tĕr gŭttŭrĕ vōcēs Aūt quātĕr ĭngĕmĭnānt. *V.* Lĭquĭdōquĕ flŭēntĭă cūrsū Vērbă (*Ad Pis.* 62). SYN. Pūrŭs, clārŭs; mōllĭs, flŭēns, facĭlĭs. ‖ *Au fig. Pur.* Nĕque ūllăm Essĕ vŏlŭptātēm lĭquĭdām pūrămquĕ rĕlīnquīt. *Lr.* (III, 40). *Voy.* Purus. ‖ *Sincère.* Sērĭă cūm lĭquĭdă sæpĕ pĕrāctă fidē. *O.* ‖ — mēns. *Esprit qui voit clairement.* Lĭquĭdāquĕ mēntĕ vīdīt sĭnĕ quĕīs, ŭbĭquĕ fŏrēt. *Cat.* (63, 46). ‖ *Tranquille.* Ănĭmō lĭquĭdo ēt trānquīllo ēs : tăcĕ. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 36. *Id. Most.* III, 2, 65). *Voy.* Tranquillus. ‖ — lĭttĕrā. *Une liquide. Voy.* Udus. ‖ Lĭquĭdŭm, ī. *n. pris subst. Liquide, eau.* Sī sĭt ŏpŭs lĭquĭdī nōn āmplĭŭs ūrnā. *H.* Cūm lĭquĭdō mīxtă pĕrfūdīt dīră pōlēntă. *O. Voy.* Aqua. ‖ *n. pris adv. D'une manière liquide ou claire.* Ēt lĭquĭdŭm tĕnŭī gŭttŭrĕ cāntāt āvis. *O.* Tām lĭquĭdŭm, tām dūlcĕ cănūnt. *Calp.* (4, 150).

Lĭquŏ, ās, ārĕ. *Rendre liquide, fondre.* Ērēptāquĕ tēlā lĭquāvīt (fulmen). *L. Voy.* Liquefacio. ‖ *Faire macérer.* Ēt sĭllĭcēm rīvō sălĭēntĕ lĭquābĭt. *Manil.* (V, 534). SYN. Sōlvŏ, dissōlvŏ, măcĕrŏ, dīlŭŏ. ‖ *Passer un liquide.* Vīnă lĭquēs. *H.* SYN. Cōlŏ, pĕrcōlŏ.

1. Lĭquŏr, ārĭs, ārī. *pass. Être fondu. Voy.* Liquatus, Liquesco. ‖ *Être passé au tamis, etc.* Sūbsīdit sĭncērā, fōrāmĭnĭbŭsquĕ lĭquātŭr Ēmundātă cērēs (*Moret.* 42).

2. Lĭquŏr, ĕrĭs, ī. *d. Devenir liquide, se fondre, couler, dégoutter.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānis quŭm mōntĭbŭs hūmŏr Lĭquĭtŭr. *V.* Hŭīc ātrō lĭquuntŭr sānguĭnĕ gŭttæ. *Id.* Lĭquuntŭr vūlnĕrĕ mălæ. *V. Fl. Voy.* Liquesco, Fluo. ‖ *Au fig. Se dissoudre.* Ĭn pārtĕm pējōrēm lĭquĭtŭr ætās. *Lr.* (II, 1327). Illĭcŏ rēs fōrās lĭquĭtur, lābĭtur. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 17). SYN. Tābēscŏ, dissōlvŏr, ābsūmŏr.

3. Lĭquŏr, ōrĭs. *m. Toute espèce de liquide.* ‖ *Eau.* Prēssĭt, ŭt haurīrēt gĕlĭdŏs pōtūră lĭquōrēs. *O.* Ā tĕ dēcūrrīt ad mĕōs haŭstŭs lĭquŏr. *Ph.* SYN Hūmŏr, lătex, āquă. *Voy.* Aqua. ‖ *Larmes.* Hæctĕnŭs fundēnt lĕvĕm Ōcŭlī lĭquōrĕm. *Sen.* (*OEd* 955). ‖ *Mer.* Quă mĕdĭŭs lĭquŏr Sēcērnīt Europēn ăb Āfrō. *H.* ‖ *Humeur, pus.* Rūrsŭs ăbundābăt flŭĭdŭs lĭquŏr. *V. Voy.* Sanies. ‖ *Petit lait, lait.* Lăc sōlĕt, ūtvĕ lĭquŏr rārī sŭb pondĕrĕ crībrī. *O.* Lăctīsquĕ lĭquōrēs. *Lr. Voy.* Serum, Lac. ‖ *Jus du raisin, vin.* Aūrĕă tūnc prēssos pĕdĭbŭs dēdĭt ūvă lĭquōrēs. *Tib.* (II, 1, 45). Băcchī lĭquŏr. *Sil.* Dē pătĕrā nŏvŭm Fundēns lĭquōrĕm. *H. Voy.* Uva, Vinum. ‖ — mĕllĭs, ămārĭcĭnī, etc. *Lucr. Voy.* Mel, etc. ‖ — Āssўrĭŭs. *Stat. Voy.* Amomum. ‖ † Lĭquŏr. *arch.* Pondŭs ūtī sāxīs, cŏlŏr ĭgnĭbŭ', lĭquŏr āquāī. *Lr.* (I, 454, scĭl. natura liquida).

Lĭrā, æ. *f.* (λειρός). *Sillon.*

? Lĭrĭnātēs, ŭm. *m. f. Habitans des bords du Liris.* Ā Lĭrĭnātŭm dēxtrīs. *Sil.* (VIII, 402. Alii leg. *Larinatum*).

Lĭrĭnŭs, ī. *f.* (Ληρίνη). *Saint-Honorat, l'une des îles Lérins, dans le golfe de Lyon.* Seū tē Lĭrĭnŭs prīscŭm cōmplĕxă pārēntĕm. *Sid.* (*Peri.* 2761). SYN. Lĕrīnă.

Lĭrĭŏpē, ēs. *f.* (Λειριόπη). *Nymphe, mère de Narcisse.* Cærŭlă Lĭrĭŏpē. *O.*

Lĭrĭs, ĭs. *m.* (Λεῖρις). *Le Liris, rivière de Campanie.* Cærŭlĕŭs nōs Lĭrĭs ămăt, quĕm sĭlvă Mărĭcæ. *M.* (XIII, 83. Et *Hor. Od.* III, 17, 7). Pūrō gūrgĭtĕ prōvŏcārĕ Lĭrĭm. *St.*

† Lĭrŏ, ās, ārĕ. *Sillonner.* ‖ *Au fig.* Quī nōndŭm lăbĭās lĭrārĭt mĭhī. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 61). ‖ *n. Comme* Deliro. *Délirer.* Ēt sī Pĭĕrĭās pătĭtŭr lĭrārĕ sŏrōrēs. *Aus.* (*Epist.* 10, 8).

† Lĭrŭs (λεῖρες). *Niaiseries, bagatelles.* Ātquĕ ēdĕpŏl lĭrŭs lĭrŭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 9. In quo senarii finem non agnoscas. Alii græce scribunt, et ipse malim).

Lĭs, lĭtĭs. *f. Contestation, différend, discussion, en partic. procès.* Grāmmătĭcī certānt, ēt ădhūc sŭb jūdĭcĕ lĭs ēst. *H.* Ĭnsĕquĕrĭs tămĕn hūnc, ēt lītĕ mŏrārĭs lĭnīquă. *Id.* Nōn ĕgŏ causĭdĭcŭs nĕc ămārĭs lītĭbŭs āptŭs. *O.* Ēt, causă lītis rēgĭbŭs, Chrўsē jăcēt. *Sen.* (*Troad.* 223). SYN. Dissĭdĭŭm, certāmĕn, jūrgĭŭm *ou plur.* jūrgĭă, discōrdĭă, rixă. EP. Fōrēnsĭs, ămbĭgŭă, āncĕps, dŭbĭă, dĭffĭcĭlĭs, trīstĭs, sōlĭcĭtă, īnsānă, lōngă. ‖ *Terminer une querelle, juger un procès.* Lītĕm, lītĕs cōmpōnŏ, discĕrnŏ, dīrĭmŏ, sēcŏ, rĕsōlvŏ, dījūdĭcŏ. ‖ *Rixe, dispute.* Lītĭum ēt rixæ cŭpĭdŏs prōtĕrvæ. *H. Voy.* Rixa. ‖ *Lutte.* Mōrsŭs cīrcă tŭă cōllă rĕcēntēs, Lītĭbŭs ălternīs quæ pŭtēt ēssĕ dătōs. *Pp.* (IV, 5, 39). SYN. Cērtāmĕn, prœlĭă.

Lissŭm, ī. *n. Port de l'Adriatique, près de Dyrrachium.* Prætĕrĕūnt frūstră tēntātī littŏră Lissī. *L.*

† Lĭtāmĕn, ĭnĭs. *n., et* Lĭtātĭŏ, ōnĭs. *f. arch. Sacrifice, offrande agréable aux dieux.* Audīte, ō sōntēs, ĕxtrēmæ lĭtāmĭnă dīvūm. *St.* Cūjŭs lĭtāmĕn sordĕt, ēt tĕrrām săpĭt. *Prud.* (*Ham. præf.* 51). Ūt hŏdĭē ăd lĭtātĭōnem huic sŭppētăt sătĭās Jŏvī. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 100).

Lĭtănĭă, æ. *f.* (λιτανεία). *Eccl. Prière.* Lĭtănĭă fŭīt prāndĭă vēstră măgis. *Fort.* (VII, 15, 16).

Lĭtātŭs, ă, ŭm. *Agréé des dieux.* Pōscĕ dĕōs vĕnĭām, săcrĭsquĕ lĭtātĭs. *V.* Săcrĭs ĕx mŏrē lĭtātĭs. *Ovid.*

Lĭtĕră, Lĭtŭs. *Voy.* Littera, etc.

Lĭtĕrnŭm, ī. *n.* (Λιτέρνον). *Literne, port de Campanie.* Hīnc călīdī fontēs, lēntĭscĭfĕrūmquĕ tĕnētŭr Lĭtĕrnŭm. *O.* Hīc dŭm stăgnōsī spĕctāt tĕm-

plūmquĕ dŏmōsquĕ Lītĕrnī. *Sil.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Literne.* Ēt Lītĕrnă pălūs, pĭgĕrquĕ Săvŏ. *St.* Lītĕrnŭs ăgĕr. *Sil.*

Lītĭcĕn, ĭnis. *m. Qui sonne du clairon.* Dēsīdēs Băiæ, lītĭcĕnvĕ nōtŭs Hĕctŏrĭs ārmis. *St.*

† Lītĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui concerne les procès, les tribunaux.* Nōn ĕgŏ lītĭgĕrōs cŭpĭō cōgnōscĕrĕ fascēs (*Anthol.* II, p. 632).

Lītĭgĭōsŭs, ă, ŭm. *Processif, chicaneur.* Aūrĭbŭs ātquĕ ŏcŭlīs mēntēm, nīsĭ lītĭgĭōsŭs. *H.* ‖ *Où ont lieu des procès.* Fŏră lītĭgĭōsă. *O.* ‖ *Sujet à contestation, litigieux.* Ōmnīs ĕrīt, sīnĕ tē, lītĭgĭōsŭs ăgĕr. *O.*

† Lītĭgĭum, ĭī. *n. Querelle.* Lītĭgĭum ēst tĭbĭ cum ūxōrĕ. *Pl.* (*Men.* I, 2, 42. *Id. Cas.* III, 2, 31). *Voy.* Rixa.

Lītĭgō, ās, ārĕ. *n. Être en contestation, en procès, plaider.* Quĭd? quă dē rĕ lītĭgātīs nūnc ĭntĕr vōs? Ēlŏquăr. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 16). Ētĭām mĕcūm lītĭgās? *Ter.* (*Eun.* V, 2, 25). Āh! mĭsĕr ēt dēmēns! vīgīntī lītĭgāt ānnīs. *M.* (VII, 64). SYN. Cōntendō, cērtō, dīscĕptō, rīxŏr, jūrgō *ou* jūrgŏr, altĕrcŏr. PPH. Lītĕs exĕrcĕō, sĕquŏr. Lītĕ cōntendō. Lītĭbŭs ĭmplĭcŏr. Bēllō *ou* mārtĕ fōrēnsī cōntendō. PHR. Māgnă mĭnōrvĕ fŏrō sī rēs cērtābĭtŭr ōlĭm. *H.* Āspĕră sīvĕ fŏrō pĕr lītĕm jūrgĭă tēntĕt. *Manil. Voy.* Rixa.

Lītō, ās, ārĕ. *n. Faire un sacrifice agréable aux dieux.* Sānguĭnĕ quærēndī rĕdĭtŭs, ănĭmāquĕ lītāndūm Ārgŏlĭcă. *V.* Ōmnīs ēt ăd rĕdūcĕm dūm lītăt āră Jŏvēm. *M.* (VIII, 15). Quŏnĭām lītārĕ nĕquĕo, ăbĭī illīnc illĭcō. *Pl.* (*Pœn.* II, *vs.* 7). ‖ *act. Offrir en sacrifice.* Pāstŏr ēt ăd cālămōs ēxtă lītābăt ŏvīs. *Pp.* (IV, 1, 24). Pōntĭfĭcēs fŏrdă sācrā lītātĕ bŏvĕ. *O.* SYN. Sācrĭfĭcō, măctō, ŏffĕrō. *Voy.* Sacrifico. ‖ *Au fig.* Pōstquām lītātum ēst Īlĭō. *Sen.* (*Ag.* 577). Plūră nōn hăbŭī, dŏlŏr, tĭbĭ quæ lītārĕm. *Id.* (*Med.* 1019). SYN. Ŏffĕrō, pārĕntō.

Au pass. Être agréé des dieux. Pōscūnt, lītāntŭr. *Prud.* (*Peri.* 807). *Voy.* Litatus.

Lītŏrĭŭs *ou* Lĭthŏrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un chef barbare.* Lītŏrĭŭs Scўthĭcōs ĕquĭtēs tūm fŏrtĕ. *Sid.* (*Pan.* 1489, nempe rapiebat).

Littĕră *ou* Litĕră, æ. *f. Lettre, caractère, écriture.* Littĕris autĕm Lătīnis græcă quĭbŭs ēst fōrmŭlă. *T. Maur.* (*Syll.* 50). Quōd dēdūcētă mĕrō littĕră fēcīt, ămō. *O.* Dēt nŭmĕrŭm cўăthĭs ĭnstāntī littĕră Rūfī. *M.* (VIII, 51). SYN. Littĕrŭlă, nōtæ. PHR. Pingēns ārĭdŭlæ sūbdĭtă pāgĭnæ Cādmī fĭlĭŏlīs ātrĭcŏlōrĭbŭs. *Aus.* ‖ Littĕră, *et* Littĕræ, ārŭm. *pl. Lettre, épître.* Essĕ sălūtātūm tē vŭlt mĕă littĕră prīmŭm. *O.* Littĕră cēlātōs ārcānă fătēbĭtŭr ĭgnēs. *Id.* Făc pĕrīculum ĭn littĕrīs. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 25). SYN. Ēpistŏlă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Littĕræ, ārŭm. *Belles lettres, littérature.* Lătīnīs dūm mānēbĭt prētĭūm littĕrīs. *Ph.* Hīc littĕrārūm quĭdām studĭō dēdĭtŭs. *Id.* Ēt grĕgĕ mūltō Sēptŭs măgīstĕr littĕrārūm sĕdĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 2106). SYN. Littĕrŭlæ, stŭdĭă, dŏctrīnă, Mĭnĕrvă, dĭsclplīnæ. PPH. Ārtĕs hŏnēstæ, bŏnæ, ĭngĕnŭæ. Pĭĕrĭdŭm stŭdĭă, stŭdĭă. Dŏctrīnæ stŭdĭă. Mūsārŭm ŏpŭs. *Voy.* Studium.

Littĕrārĭŭs, ă, ŭm. *Littéraire.* Hŏdĭe īre ĭn lūdum occœpī littĕrārĭum. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 32).

Littĕrātŏr, ōrĭs. *m. Lettré; maître de belles lettres.* Mūnŭs dăt tĭbĭ Sŭllă littĕrātŏr. *Cat.* (14, 9. De quo *Capel.* III, p. 51 : « Nunc *litteratus* dicitur, *litterator* antea vocabatur. Hoc etiam Catullus quidem, non insuavis poeta, commemorat, dicens : *Munus dat tibi Sulla litterator.* Idem apud Græcos γραμματοδιδάσκαλος vocitatur. ») Tūm littĕrātŏr crēdĭtŭs. *Alph. Avit.* (apud *Prisc* 8).

Littĕrātŭs, ă, ŭm. *Marqué de lettres, de caractères.* Ēnsĭcŭlŭ' st aūrĕŏlŭs prīmŭm littĕrātŭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 112). ‖ *Esclave marqué au front.* Sī hīc littĕrātŭs mē sĭnăt. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 49). SYN. Ĭnscrīptŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Lettré.* Ēgŏ littĕrātæ quī sūm prōpĭŏr Græcĭæ. *Ph. Voy.* Doctus, Litterator.

Littĕrŭlæ, ārŭm. *f. pl. dimin. de* Litteræ. *Lettres, caractères.* Quĭă nōn ădĭcīt littĕrŭlīs nŏvŭm sŏnōrĕm. *T. Maur.* (*Litt.* 139). ‖ *Inscription.* Plūrīmă littĕrŭlīs sīgnātă sēpŭlcră lŏquūntŭr. *Prud.* (*Peri.* 3339). *Voy.* Epigramma. ‖ *Au fig. Légère teinture des belles lettres, instruction peu développée.* Littĕrŭlīs Græcis ĭmbūtŭs. *H.* Āt mĕ littĕrŭlās stŭltī dŏcŭĕrĕ pārentēs. *M.* (IX, 74).

Littŏrālis, ĕ. *De rivage.* Nĕque ūllă vōtă littŏrālĭbŭs dīis Sībi ēssĕ fāctă. *Cat.* (4, 22).

Littŏrĕus, ă, ŭm. *De rivage.* Littŏrĕăm trăctū squămæ crĕpĭtāntĭs ārēnăm Sŭlcăt. *O.* Littŏrĕās ăgĭtābăt ăvēs. *V.* ‖ *Situé sur le rivage.* Littŏrĕæ fūmānt ăltārĭă Cŭpræ. *Sil.*

Littŭs *ou* Lĭtŭs, ŏrĭs. *n. Rivage de la mer, côte.* Littŏră littŏrĭbŭs cōntrārĭă, flŭctĭbŭs ūndās. *V.* Littŭs ămă. *Id.* Littŏrĭs ĭncūrvī bĭbŭlăm lăvĭt æquŏr ārēnăm. *L.* SYN. Ōră, ăctă (æ), *par ext.* ārēnă. ÉP. Æquŏrĕŭm, cūrvŭm, sĭnŭōsŭm, ārēnōsŭm, spūmānS, hūmĭdŭm, spūmōsŭm, sōnāns; ămīcŭm, fĭdŭm, tūtŭm. PPH. Littŏrĭs ōræ. Littŏrĕă ārēnă. ‖ *Par ext. Rive de fleuve, etc.* Vĭrĭdīque ĭn littŏrĕ cōnspĭcĭtŭr sūs. *V.* (Æ. VIII, 83. Cf. *Serv.* ad III, 389). Ēt Trĕbĭam, ēt Trăsĭmēnī littŏră tĕcūm. *Sil.* Sēd rĕx Nīliăcī lĭtŭŏrĭs. *Prud.* (*Cath.* 618). SYN. Rīpă. *Voy. ce mot.*

Littŭră, æ. *f. Tache.* Quūm cōrpŭs nūllă lĭtŭră nŏtĕt. *M.* (VII, 17). Hæc ĕrĭt ē lăcrĭmīs fāctă lĭtŭră mĕīs. *Pp.* (IV, 3, 5). SYN. Măcŭlă, lăbēs. ‖ *Nature.* Nōn pŏssūnt nōstrōs mūltæ, Faūstĭnĕ, lĭtŭræ Ēmendārĕ jŏcōs; ūnă lĭtŭră pŏtēst. *M.* (IV, 10). Ēt vīx ĭnvĭta ēst fāctă lĭtŭră mănū. *O. Voy.* Emendo.

Lītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Lino. *Teint, enduit, taché, tacheté.* Pārĭbŭs lītă cōrpŏră gūttīs. *V.* Lītæ sērpēntĭs fĕllĕ săgittæ. *O.* (Adde *Mart.* X, 68). SYN. Ĭlĭtŭs, ŏblĭtŭs, ĭnspērsŭs, tinctŭs, *qqf.* măcŭlōsŭs.

2: Lītŭs, ŏrĭs. *n. Voy.* Littus.

Lītŭŭs, ĭ. *m. Bâton recourbé des augures.* Ĭpsĕ Quĭrīnălī lītŭō pārvăquĕ sĕdēbăt Sūccĭnctŭs trăbĕā. *V.* ‖ *Trompette recourbée.* Ēt lītŭō pūgnās ĭnsīgnĭs ŏbĭbăt ēt hāstă. *V.* Tūm strĭdŭlŭs æthĕr Ēlīsŭs lītŭīs. *L. Voy.* Tuba.

Līvēns, tis, *et* Līvĭdŭs, ă, ŭm. *Noirâtre, plombé; jaunâtre.* Pārs măxĭmă glāndēs Līvēntĭs plūmbī spārgĭt. *V.* Ōstrĕă Băiānīs quām nōn līvēntĭă tēstis. *M.* (X, 37). Līvēntĭbŭs ūvă rācēmīs. *Pp.* (IV, 2, 13). Līvēntĭă mēllă. *V. Fl.* Rēmīs vădă līvĭdă vĕrrūnt. *V.* Jām tĭbĭ līvĭdŏs Dīstĭnguĕt aūtūmnūs rācēmōs. *H.* SYN. Līvĭdŭlŭs, nĭgrāns, nĭgrĕscēns, nĭgĕr, ātĕr, *ou* flāvŭs, flāvēns. ‖ *En partic. Noir de contusions, meurtri, livide.* Plānctū līvēntēs ātrā lăcĕrtōs. *L.* Cōmpĕdĭbŭs līvēntĭă crūră. *O.* Ōrăquĕ sūnt dīgĭtīs līvĭda fāctă mĕīs. *Id.* Līvĭdă gēstăt ārmīs Brăchĭă. *H.* ‖ *Au fig. Envieux.* Quĭd ĭmprĕcābŏr, ō Sĕvĕrĕ, līvēntī? *M.* (VIII, 61). Ōmnĭbŭs ĭnvĭdĕās, līvĭdĕ; nēmŏ tĭbĭ. *Id.* (I, 41.

Id. XI, 21). Tōtvĕ tūōs pătĭār lăbōrēs... cārpĕrĕ lĭvĭdās Ōblĭvĭōnēs. *H.* SYN. Invĭdŭs. *Voy. ce mot.*

Lĭvĕō, ēs, ērĕ, *et* Lĭvēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être ou devenir noir, livide.* Nūsquām rēcta ăcĭēs; lĭvēnt rūbĭgĭnĕ dēntēs. *O.* Hæc sŭă mātērnis quĕrĭtur lĭvērĕ cātēnis Brāchĭă. *Pp.* (IV, 7, 65). In pēdĭbŭs prīmūm dĭgĭtōs lĭvēscĕrĕ ĕt ūnguēs. *Lr.* (III, 527). Lĭvēscit nūllă cālĭgĭnĕ fūscă. *M.* (VIII, 51). SYN. Nĭgrēscō. PPH. Lĭvĭdŭs sŭm, fĭō. ‖ *Au fig. Être envieux.* Quōd nĭmĭŭm lĭvēs, nōstris ĕt ŭbĭquĕ lĭbēllīs Dētrāhĭs. *M.* (XI, 95. *Id.* IX, 24). Nĕc ĕnĭm lĭvēscĕrĕ fās ĕst, Vĕl nŏcŭīssĕ dĕōs. *Cl.* SYN. Invĭdĕō. *Voy. ce mot.*

Lĭvĭă, æ. *f. Livie, nom de femme; entre autres Livia Drusilla, épouse d'Auguste.* Lĭvĭă rĕstĭtŭīt, nĕ nōn ĭmĭtātă mărĭtŭm Essĕt. *O.* Fēlix thălămīs Lĭvĭă Drūsī. *Sen.* (*Oct.* 941).

† Lĭvĭdō, ās, ārĕ. *Rendre livide.* Pāllōrĕ vūltūm lĭvĭdĕt. *Paul. Nol.* (21, 619).

Lĭvĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Lividus. Ālbēnt lĭvĭdŭlĭs lūmĭnă nūbĭbŭs. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 91). ‖ *Envieux.* Ōmnĭă tūnc, quĭbŭs ĭnvĭdĕās, sī lĭvĭdŭlŭs sīs. *J.* (II, 110).

Lĭvĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Livens.

Lĭvĭŭs, ĭī. *m. Nom romain.* ‖ 1. *Livius Andronicus, premier poète dramatique de Rome.* Ād nōstrūm tēmpŭs Lĭvī scrīptōrĭs ăb ævō. *H.* ‖ 2. *Livius Claudius Salinator, collègue de Cl. Néron, et vainqueur d'Asdrubal.* Ĭnfrāctō Lĭvĭŭs ævō. *Sil.* (XV, 648). Victōrquĕ nĕcātī Lĭvĭŭs Āsdrŭbălĭs. *Manil.* (1, 795). Scīpiadūmque ĕtĭām tūrgentĭbm fūnĕrĕ Pœnūm Lĭvĭŭs ēlĕctŭs frēgĭt. *Sid.* (*Pan.* 1803). ‖ 3. *m. Livius Drusus, tribun, successeur des Gracques, et assassiné comme eux.* Tē quŏquĕ, Lĭvī, sīmŭlī lētō Fōrtūnă dēdĭt. *Sen.* (*Oct.* 887). ‖ 4. *Tite-Live, historien célèbre.* Pēllĭbŭs ĕxĭgŭīs ārctātŭr Lĭvĭŭs ĭngĕns. *M.* (XIV, 190. *Id.* I, 62). Tĕrtĭă nāmquĕ Tĭtī sīmŭl ĕt cēntēsĭmă Lĭvī Chārtă dŏcĕt. *Ser. Sam.* (*vs.* 727). PHR. Quĭdquĭd ĭn ævūm Mĭttūnt Eūgānēĭs Pătăvīnă vŏlūmĭnă chārtīs. *Sid.*

Lĭvŏr, ōrĭs. *m. Couleur plombée, jaunâtre, livide; meurtrissure.* Ūvaquĕ cōmpāctă lĭvōrēm dūcit ăb ūvă. *J.* (2, 81). Ĕt quĭbŭs ē succis ăbĕăt dē cōrpŏrĕ lĭvŏr. *O.* Bērbăsquĕ dēdī quĕis lĭvŏr ăbīrĕt. *Tib.* (I, 7, 13, scil. dentis notæ). Plūrĭmŭs ĭnfēctō vărĭābăt sānguĭnĕ lĭvŏr (viscera). *L.* SYN. *qqf.* Lābēs, măcŭlæ, nŏtæ. PPH. Lĭvĭdŭs cŏlŏr. Lĭvĭdă nŏtă. ‖ *Au fig. Envie.* Ĭmpātĭēnsquĕ sŭī mōrbŭs, Lĭvŏrquĕ sĕcundīs Ānxĭŭs. *Cl.* Ērgŏ sŭbmōtŭm pătrĭă prōscindĕrĕ, lĭvŏr, Dēsĭnĕ. *O.* SYN. Invĭdĭă. *Voy. ce mot.*

Lixă, æ. *m. Cantinier.* Ĕt ĭnūtĭlĕ mărtī Lixărŭm vūlgŭs. *Sil.* Stăt, dūm lixă bĭbăt. *L.* (Et *Sen. Phœn.* 597).

Lixĭvĭă, æ. *f. Cendre macérée dans l'eau.* ‖ Lixĭvĭŭs *et* Lixĭvŭs, *ou* Lixĭvĭă, Lixĭvă cĭnis. *Même sens.* Tūm lixĭvă cĭnis cērās dissolvit ĕt ōva. *Ser. Sam.* (*vs.* 800).

Lixŭs, ĭ. *m.* (Λίξος). *Rivière de Mauritanie.* Ĕt Tĭngĭn răpĭdō mittēbăt ăb æquŏrĕ Lixŭs. *Sil.*

Lŏcārĭŭs, ĭī. *m. Homme qui gardait et vendait des places au spectacle.* Hērmēs, dīvĭtĭăs lŏcārĭōrūm. *M.* (V, 25).

† Lŏcassĭm, ĭs. *arch. pour* Locaverim. (*Pl. Aul.* II, 2, 51.)

Lŏcātŏr, ōrĭs. *m. Qui afferme, entrepreneur.* *Voy.* Redemptor. ‖ *? néol. Qui établit, créateur.* Mārĭs, ĭnfĕrnīquĕ lŏcātŏr. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 24). Gāvīsūrŭs ŏb hŏc, cœlī fŭīs ārcĕ lŏcātŏr. *Fort.* (2, 4, 13).

Lŏcātŭs, ă, ŭm. *Placé.* Stĕrīlĭquĕ lŏcātæ Cōllĕ Pĭthēcūsæ. *O.* SYN. Pŏsĭtŭs, sĭtŭs. ‖ *Au fig.* Bĕnĕfăctă mălĕ lŏcātă mălĕfăcta ārbĭtrŏr. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 2). ‖ *Loué.* Cērvicĕ lŏcātă. *J.* (9, 144). SYN. Condūctŭs.

Lŏcĕllŭs, ī. *m. dimin. de* Loculus. Sī quĭd ădhūc sūpĕrĕst ĭn nōstrī fæcĕ lŏcēllī. *M.* (XIV, 15). Ōmnēs pērsĕquĕrĭs-prætōrūm, Cōttă, lŏcēllōs. *Id.* (X, 88).

† Lŏcĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Loco. *Louer.* Ægĕlli ĕst hīc sŭb ūrbĕ paŭlūm, quōd lŏcĭtās fŏrās. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 26).

Lŏcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Placer, mettre.* Cōnsĕrvŭs vīli pŏrtānda lŏcābăt ĭn ārcă. *H.* Grāmĭnĕōquĕ vīrōs lŏcăt ĭpsĕ sĕdīlī. *V.* Sācrā lōngævum ĭn sēdĕ lŏcāvīt. *Id.* SYN. Cōllŏcō, pōnō, stātŭō, cōnstĭtŭō. ‖ *Jeter des fondements, fonder.* Ūrbĕm Pătāvī sēdēsquĕ lŏcāvit Teŭcrōrūm. *V.* Āltă thĕātrīs Fūndāmĕntă lŏcānt. *Id. Voy.* Fundo 1. ‖ *Au fig.* Rēgnī dēmēns ĭn pārtĕ lŏcāvī. *V.* Mălĕ ŏpĕrām lŏcās. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 46). In tām trānquillo ĕt tām clārā lūcĕ lŏcāvīt. *Lr.* (V, 12). ‖ *Placer une fille, la marier.* Ubī ērĭt lŏcātă vīrgo ĭn mātrĭmōnĭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 52. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 41). SYN. Cōllŏcō. *Voy.* Conjugium. ‖ *Faire prix pour un ouvrage, employer moyennant salaire, louer, affermer.* Ingēntēsquĕ lŏcat cæsōnĭă Rhēnŏs. *Pers.* (6, 47). Tū sĕcāndă mārmŏră Lŏcās sŭb ĭpsūm fūnŭs. *H.* Cūltōrēsquĕ dĕdīt, frūctūsquĕ lŏcāvit habēndōs. *Juvc.* (III, 715). SYN. Condūcō. ‖ — mē, ŏpĕram, etc. *Travailler moyennant salaire.* Cōnsūmptīs ŏpĭbŭs, vōcēm, Dămăsippĕ, lŏcāstī. *J.* (8, 185). Fŏrī Jūrgĭă vēndēns, ĭmprŏbŭs ĭrās Ĕt vĕrbă lŏcāt. *Sen.* (*H. Fur.* 171). SYN. Condūcō, vēndō. ‖ *qqf. Prêter de l'argent.* Lŏcāre ārgentī nēmĭnī nūmmŭm quĕō. *Pl.* (*Most.* III, 1, 4).

Lŏcrī, ōrŭm (Λοκροί). 1. *Locriens, surnommés* Epicnemidii, *peuple de Béotie.* ‖ 2. *Locriens Ozoles* (Ozolæ), *en Étolie.* ‖ 3. *Locriens Épizéphyriens* (Epizephyrii), *en Italie, à l'extrémité du Bruttium.* Hic ĕt Nārĭcĭī pŏsuērūnt mœnĭă Lŏcrī. *V.* Rūctāssĕnt dītēs Vēsvĭna ĭncēndīă Lŏcrōs. *St.* Ĕt Lŏcrĭs dēdĕrĭt quæ jūrā Zăleŭcŭs. *Aus.* (*Prof.* 22, 11).

Lŏcrĭs, ĭdĭs. *f.* (Λοκρίς). *La Locride, en Grèce.* Ĕt Lŏcrĭs, ĕt pătŭlī sŭlcātŏr Thēssălŭs ægrī. *Avien.* (*D. Ter.* 587).

Lŏcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Locus. † *Petit endroit.* In cēllā paŭlum ĕst lŏcŭlī lŭbrĭcī. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 38). ‖ *Ordint. au plur. Boite pour mettre l'argent, les bijoux, écrin, par ext. bourse.* Gēstīt ĕnĭm nūmmum ĭn lŏcŭlōs dēmittĕrĕ. *H.* Nĕque ĕnĭm lŏcŭlis cōmĭtāntĭbus ĭtūr Ād cāsum tăbŭlæ; plēnā sēd lūdĭtŭr ārcā. *J.* (1, 89). Gēmmāquĕ... lŏcŭlis quæ cūstōdĭtŭr ĕbūrnis. *Id.* (15, 138). Grāmĭnă cōntĭnŭō lŏcŭlis dēprōmpsĭt ĕbūrnis. *O.* Ĭlŏs nĭsĭ dē flāvā lŏcŭlōs implērĕ mŏnētā Nōn dĕcĕt. *M.* (XIV, 12). *Voy.* Scrinium, Crumena. ‖ *Petite cassette, petit pupitre à serrer des livres ou des papiers.* Lævō sŭspēnsī lŏcŭlos tabŭlamquĕ lacĕrtō. *Hor.*

Lŏcŭplēs, *et qqf.* Lŏcŭplĕs, ētĭs. *adj. Riche; subst. m. Homme riche.* Ōrbŭs ĕs, ĕt lŏcŭplēs, ĕt Brūtō cōnsŭlĕ nātŭs. *M.* (XI, 45). Æquĕ paŭpĕrĭbŭs prodĕst, lŏcŭplētĭbŭs æquĕ. *H.* Ĕt festĭnantī

mpĕr lŏcŭplētlŏr ĭnstăt. *Id.* Æquĭlī sŭpērbō, nōlī, lŏcŭplētī. *M.* (V, 36). *Voy.* Dives. ‖ *Abonant.* Ĭmpētrăt ēt pācem, ēt lŏcŭplētēm frūgĭbŭs ŭnŭm. *H.* Multă fidellă pŭtēt ĭn lŏcŭplētē pĕnū. *ers.* (3, 73). SYN. Dīvēs, ăbundāns, cōpĭōsŭs.

Lŏcŭplētō, ās, ārĕ. *Enrichir.* Ălĭēnās, suās ŭt rō lŏcŭplētēnt dŏmōs. *Att.* (apud *Gell.* 14, 1). uēm lŏcŭplētāvīt cōnjŭx Hīspānă lātēntēm. *Aus. Prof.* 23, 5). SYN. Dītō.

Lŏcŭs, ī. *m.*; *plur.* Lŏcī. *m.*, *et* Lŏcă, ōrŭm. *Lieu, place, emplacement.* Hic lŏcŭs ŭrbĭs ĕrīt. Dēsērtōsquĕ vĭdērĕ lŏcōs, lĭttŭsquĕ rēlictŭm. ?. Jām lŏcă vŭlnĕrĭbŭs dēsŭnt. *O.* SYN. *qqf.* Spătĭum, ĭntērvāllŭm, sēdēs. ‖ Lŏcō stō; mŏvĕŏr, cēdŏ. *ster en place; changer de place.* Stārĕ lŏcō nēsĭt. *V.* Nĕc mĕă jām mūtātă lŏcō sēntēntĭă cēdĭt. . Ābjĭcĭt clўpĕŭm, lŏcōquĕ mōtŭs. *Boet.* (1, 2). rbă mŏvērĕ lŏcō. *H.* ‖ *Place, position.* Cōntēmĭt illă, tūtă quippe ĭpsō lŏcō. *Ph.* Sērvātōquĕ lŏcō rŭm. *L.* SYN. Sĭtŭs. ‖ *Région, pays.* Dēvēnērĕ cōs lātōs ēt ămœnă vĭrētă. *V.* Pĕr lŏcă sēntă sĭtŭ. vĕ lŏcŭm spectō, lŏcŭs ēst ĭnămābĭlĭs. *O.* SYN. gĭō, tĕrră, ōræ. PPH. Rĕgĭō lŏcī. *Lr.* Rĕgĭō lŏrŭm. *V.* ‖ *Au fig. État, situation.* Quō rēs mmă lŏcō, Pānthŭ? *V.* Ēt quō sĭt fortūnă lŏcō. . Quām fragĭlī lŏcō Stārēnt sŭpērbī. *Sen.* (*Troad.* SYN. Stătŭs. ‖ *Rang, condition.* Sūmmŭs nēmpĕ ŭs. nullă nōn ārtĕ pĕtītus. *J.* (10, 140). Ātquĕ vĭdēs, nōn tĕnŭī dĕ lŏcō. *Att.* (apud *Non.* 4, 282). N. Grădŭs, condĭtĭō, fortūnă. ‖ *Place, lieu, moyen.* ĭstām, Ōrŏ, sĭ quĭs ădhūc prĕcĭbŭs lŏcŭs, ēxŭē ēntēm. *V.* Fāllĕrĕ quās nūnquām mĭsĕrō lŏcŭs. *Fl.* Nihĭl ēst prĕcī lŏcī rēlictŭm. *Ter.* (*And.* , 4, 21). SYN. Ānsă, făcŭltās. ‖ *Occasion, nps.* Cōnsĭlĭŭm rēsquĕ lŏcūsquĕ dabŭnt. *O.* SYN. mpŭs, ŏccāsĭō. ‖ In lŏcō. *A propos.* Dūlce ēst sĭpĕre ĭn lŏcō. *H.* In lŏcō Ēgŏ vērō laŭdō. *Ter.* leaut. III, 2, 26). *Voy.* Opportune. ‖ Lŏcō (*avec gén.*). *A la place de, pour.* Vāti dēdissĕ vĭtām, rcēdĭs lŏcō. *Ph.* Quĭ prăecēptōrēm sānctī vōllŭĕrĕ rēntĭs Essĕ lŏcō. *J.* (7, 209). SYN. Vīcĕ, prō. ‖ că. *qqf. Places au spectacle.* Paŭlo ântĕ văcŭă, rbăm dēfĭcĭūnt lŏcă. *Ph.* ‖ *Passages d'un ouage.* Quūm lŏcă jām rēcĭtātă rĕvŏlvīmŭs ĭrrĕvŏcātī. ‖ Lŏci. *Lieux communs.* Principĭum ătquĕ lŏcŏs sō dictārĕ părātæ. *J.* (6, 245). ‖ Ubĭ lŏcōrŭm? *fumĭl.* Comme Ubi. Ŭbĭcūnquĕ lŏcōrŭm. *H.* N. Gēntĭŭm. *Voy.* Gens. ‖ † Ĭndĕ lŏcī, Ĭntĕrĕă ī; Ădhūc lŏcōrŭm, etc. *arch. Comme* Inde, Interea, etc. Pōstĭdĕă lŏcī sī hōc ēdŭxĕrĭs. *Pl.* (*Stic.* 5, 17). Ŭt ădhūc lŏcōrŭm fēcī, făcĭām sēdŭlō. (*Capt.* II, 3, 25). *Voy.* Inde, Interea.

1. Lŏcŭstă, æ. *f. Sauterelle.* Quĭd tū mĕ lŏcŭm cēnsēs ēssĕ? *Pl.* (*Men.* V, 5, 25). Pārŭm ŭstĭs ēt făvōrum ăgrēstĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 958). ŭchŭs, ēt ēxcūssō cōnfĭdēns crŭrĕ lŏcŭstă. *Alcim.* , 194. Et sic *Juvc.* 1, 359).

2. Lŏcŭstă, æ. *f. Locuste, fameuse empoisonuse aux gages de Néron.* Institŭĭtquĕ rūdēs mĕr Lŏcŭstă prōpĭnquās. *J.* (1, 74. *Turnus*, apud *hol.* ad h. l., primam corripuisse videtur).

Lŏcŭtĭō, ōnis. *f. Langage, discours.* Fēscĕnnă lŏcŭtĭō. *Cat.* 59, 127).

† Lŏcŭtŭlēĭus, *et à tort* Lŏcŭtŭlēŭs, ă, ŭm. *vard, babillard.* Suētă, lŏcŭtŭlēis frēndĕt sŭcmbĕrĕ rānis. *Alcim.* (V, 149. Verbum agnoscit *ll.* 1, 15).

Lŏcūtŭs *ou* Lŏquūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Loquor. *Qui a parlé.* Sēnsĭt ēnim sĭmŭlātă mēntĕ lŏcūtăm. *Virg.*

Lŏdīx, ĭcis. *f. Couverture de lit.* Lŏdīcēs mittēt dōctī tĭbĭ tērră Cătullī. *M.* (XIV, 152. Et *Juv.* 6, 194). ‖ † *m.* (*Pollio*, teste *Quintil.* 1, 6.) ? Lōgănă. *Voy.* Langona.

Lŏgĭcŭs, ă, ŭm (λογικός). *Logique, de logique.* Phўsĭcă vēl lŏgĭcō, lŏgĭcŭm vēl jūngĭt ăd ēthŏs. *Sid.* (*Pan.* 2556). Dē fāctĭs lŏgĭcæ pārārĕ sēctæ (*Anthol.* II, p. 587).

Lŏgŏdædălĭă, æ. *f.* (λογοδαιδαλία). *Recherche du beau langage.* Ēt lŏgŏdædălĭā strīdēs mŏdō quī nĭmĭŭm trŭx. *Aus.* (*Idyll.* 12, *Grammat.* 1. *Id. Epist.* 14, 26, ubi græcis litteris, λογοδαιδαλίην).

† Lŏgŏs *et* Lŏgŭs, ī. *m.* (λόγος). *arch. Discours, ordint. en mauv. part.* Lŏquĕre ūtĕr mĕrŭĭstĭs cŭlpām : paŭcĭs ; nōn lōngōs lŏgŏs. *Pl.* (*Men.* V, 2, 29. *Id. Pers.* III, 1, 66; *Stich.* I, 3, 68). Fœnĕrātum ĭstūc bănĕfĭcĭŭm tĭbĭ pŭlchrē dīcēs. Lŏgī. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 8). ‖ *Raisonnement.* Cui lŏgŏs, aŭt mĕthŏdŏs, cuĭquе ēxpĕrĭēntĭă nōmĕn. *Auson.* (*Idyl.* 11, 68).

Lŏlĭgō, ĭnis. *f. Sèche, insecte marin.* Ēt nĭgrŭm nĭvĕō pōrtāns ĭn cōrpŏrĕ vīrŭs Lŏlĭgō, dūrĭquĕ sŭcŭs (*Ov. Halieut.* 130. Cf. *Plin.* 9, 29). *Voy.* Sepia. ‖ *Au fig. Fiel de la médisance.* Hīc nĭgræ sūccŭs lŏlĭgĭnĭs, hæc ēst. *H.*

Lŏlĭgunculă *ou* Lŏlĭgĭuncŭlă, æ. *f. dimin. de* Loligo. Mittō sēpĭŏlās, lĕpădas, lŏlĭgŭncŭlās. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 57).

Lŏlĭum, ĭi. *n. Ivraie.* Ĭnfēlīx lŏlĭum ēt stĕrĭlēs dŏmĭnantŭr ăvēnæ. *V.* Ēt cārĕānt lŏlĭīs ŏcŭlōs vĭtlĭantĭbŭs ægrī. *O.* EP. Stĕrĭlĕ, ĭnūtĭlĕ, ĭnvĭsŭm, ingrātŭm.

Lŏlĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Cōllĕgām Lĕpĭdŭm quō dūxīt Lŏlĭŭs ānnō. *H.*

Lōmentŭm, ī. *n. Farine de fèves, dont on se servait pour effacer les rides.* Lōmentō rūgās quōd cōndĕrĕ tēntās. *M.* (III, 42).

Lōndĭnŭm, ī. *n. Londres, ville célèbre de la Grande-Bretagne.*

Lōngævŭs, ă, ŭm. *Vieux, vieille, ancien.* Sīgnăquĕ fĕrrĕ jŭbēnt, rĕtĭnēt lōngævŭs hărŭspĕx. *V.* Cōnjŭx lōngævă Dōrўclī. *Id.* Ămnĭs ŭt ĭncŭmbĕns lōngævī rōbŏră pōntĭs. *St.* Lōngævă vētŭstās. *M.* (*Spect.* 5). SYN. Ānnōsŭs, vētŭs, ântĭquŭs, etc. *Voy.* Vetus. ‖ *Subst. m. f. Vieillard, vieille.* Cūnctāntĕm lōngævă mānŭ dēdūcĭt. *O. Voy.* Senex, Ānus.

Lōngārēnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ēxclūsŭs fŏrĕ, quŭm Lōngārēnŭs fŏrĕt ĭntŭs. *H*

Lōngē. *adv. Loin, au loin.* Jūllă quă pōntō lōngē sŏnăt ŭndă rĕfūsō. *V.* Ārcĕbăt lōngē Lătĭō. *Id.* Prōxĭmŭm quōd sit bŏnō, quōdquе ă mălō lōngissŭmē. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 21). SYN. *qqf.* Prŏcŭl. ‖ Lōngē sŭm. *Être loin, ne pouvoir secourir.* Lōngе illī dĕă mātĕr ĕrīt. *V.* Quām tĭbĭ nūnc lōngē rēgnŭm dōtālĕ Crĕūsæ! *O.* (Adde *Sil.* XVII, 80). ‖ *Au fig.* Quĭd lōngissŭmē mĕmĭnīstī? *Pl.* (*Men.* V, 9, 52). ‖ *De loin.* Lōngĭŭs ēt ăltŏquĕ sĭnŭm trăhĭt. *V.* SYN. Prŏcŭl, ēmĭnŭs. ‖ *Longtemps.* Sī lōngĭŭs ăbsīs. *H.* Lōngĭŭs ănnōsō vīvĕrĕ dignŭs ăvī (*Ad Liv.* 4). *Voy.* Diu. ‖ *Beaucoup, fort.* Errăt lōngē. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 40). SYN. Vāldē, mūltŭm. ‖ *Souv. avec un compar. et superl.* Lōngēquĕ bĕātĭŏr ĭllo ēst. *O.* Lōngē mĕlĭŏr. *V.* Lōngē pūlchĕrrĭmŭs. *H.* SYN. Mūltō.

† Lōnginquē. *adv. Comme* Longe. Lōnginquе ă dŏmō bĕllŭm gĕrēntēs. *Att.* (apud *Non.* 11, 49).

Quāntō quīs grādĭtŭr, tāntō lōngĭnquĭŭs ērrāt. *Prosp.* (*Ingr.* II, 228).

Lōngĭnquĭtās, ātĭs. *f. Longue durée.* Lōngĭnquĭtās ætātis obstĕt. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 20).

Lōngĭnquŭs, ă, ŭm. *Lointain, éloigné.* Lōngĭnquō rĕfĕrām lāpsŭs ăb ōrbĕ pĕdĕm. *O.* Quīd, sī lōngĭnquōs rĕtĭnērēt mīlĕs ăd Indōs? *Pp.* (II, 7, 67). SYN. Rēmōtŭs, dissĭtŭs, rĕpōstŭs, etc. *Voy.* Dissitus. ‖ *Qui vient de loin.* Lōngĭnqua ăd tēlă părātī Tōrmentī mūtārĕ mŏdŭm. *L.* ‖ *Étranger.* Nōstrăquĕ lōngĭnquŭs vīscĕrā piscīs ēdĕt (*Ibis*, 150). SYN. Pĕrĕgrīnŭs. ‖ *De longue durée.* Nōn ævī lōngĭnquă pōtēst ăbōlērĕ vĕtŭstās. *V.* Lōngĭnquŭs ămŏr. *Pp.* (I, 6, 27). Vītām lōngĭnquām dărēnt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 136). SYN. Lōngŭs, dīūturnŭs. ‖ *Long, lent.* Făcĭām. Lōngĭnquum ĭstūc ămānti ēst. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 55). SYN. Lōngŭs, tārdŭs. ‖ *n. pris adv.* Ōdĭōsa ēst ōrātĭō... Lōngĭnquūm lŏquī. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 23). *Voy.* Diu.

Lōngĭnŭs, ī. *m. Longin, nom d'homme.* (*Juv.* 10, 16.)

† Lōngiscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Croître en longueur.* Nĕquĕ cōrpŏrā fīrmā Lōngiscūnt quĭdquām. *Enn.* (apud *Non.* 2, 506. *Id. ib.*).

Lōngĭtĕr. *Loin.* Nōn, ŭt ōpīnŏr, ĕa ăb lētō jām lōngĭtĕr ērrāt. *Lr.* (III, 678. *Id.* V, 134). *Voy.* Longe.

Lōngĭtūdō, ĭnĭs. *f. Longueur en étendue.* Gŭlæquĕ crēdēns cōllī lōngĭtūdĭnĕm. *Ph.* Nōn plūs hăbērĕ lōngĭtūdĭnis mŏdō, Quām pōrrĭgūntūr cēntum ēt octō millĭă. *Avien.* (*Or. mar.* 358). SYN. Spătĭum. ‖ *Longueur en durée.* Nĕquĕ cōnsūlĕre in lōngĭtūdĭnĕm. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 10. Et *Pl. Amp.* 1, 1, 125).

† Lōngŭlē. *adv. dimin de* Longe. *Un peu loin.* Ingrēssŭs flŭvĭŭm răpĭdum ăb ūrbe haūd lōngŭlē. *Pl.* (*Men. prol.* 64). Nōn cōgĭtās, hinc lōngŭle ăbēssĕ? *Ter.* (*Heaut.* II, 2, 10).

Lōngŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Longus. Quæ sōlĕnt cōīrĕ diphthongō, crĕăbŭnt lōngŭlăm. *T. Maur.* (*Syll.* 1045).

Lōngŭs, ă, ŭm. *Long, en étendue.* Flămmārŭm longōs ā tĕrgo ălbēscĕrĕ trăctŭs. *V.* Lōngŭs in ōccāsŭm (ager). *Id.* SYN. Oblōngŭs, prōductŭs, prŏlixŭs, excŭrrēns, pătēns, *par ext.* immēnsŭs. ‖ Lōngŭs hŏmō. *Grand imbécille.* Lōngŭs hŏmo ēst. *Cat.* (67, 47). ‖ *Long, en durée.* Sī mĭhī nōn hæc lūx tōtō jām lōngiŏr ānno ēst. *V.* Lōngō pōst tēmpŏrĕ vēnīt. *Id.* SYN. Lōngĭnquŭs, dīūturnŭs. *Voy.* Diuturnus. ‖ Lōngă dīēs. *Le temps, la vélusté. Voy.* Dies. ‖ Lōngă (syllaba). *Syllabe longue.* Syllăba lōngă, brĕvī subjectă, vŏcātur lambus. *H.* Tērtĭă sīc lōnga ēfficĭtur, pēs crētĭcŭs ēxĭt. *T. Maur.* (*Metr.* 836). SYN. Productă. ‖ Lōngŭm ēst. *C'est ou ce serait une chose longue.* Lōngum ēst sī tĭbī nārrĕm, etc. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 94. *Id. And.* V, 6, 13). ‖ Nĕ lōngŭm sĭt, făcĭām. *Pour abréger.* Nĕ lōngŭm făcĭām. *H.* ‖ In lōngŭm. *En longueur.* Nōstrōs in lōngŭm dūcĭs ămōrēs. *V.* ‖ Ex lōngō. *Depuis long-temps.* Cōllēcta fătīgăt ēdēndī Ex lōngō răbĭēs. *V.* SYN. Jāmdĭū, jāmdūdŭm, jāmprīdĕm. ‖ Pĕr lōngŭm. *Pendant longtemps.* Pĕr lōngŭm cēlātă fămēs. *Sil.* SYN. Dĭū. ‖ Nihil (mihi) lōngĭŭs ēst quām. *Il me tarde de, ou que.* Nēc lōnglĭŭ' quidquām Vōbis, quām dēxtræ gladĭŭm dum ăccōmmōdĕt ăltĕr. *Lucil.* (apud *Cic. Tusc.* 4, 21). ‖ Lōngŭm, *et qqf.* Lōngă. *n. pris adv. Long-temps.* Ūtquĕ tŭīs lōngum dōmĭnūsquĕ pŭĕrquĕ frŭăntŭr Mūnĕrĭbus. *M.* (1, 32). Nēc lōngum lă tăbērĕ. *V.* Nōn ūnquām lōngă tŭēndō Expĕdĭās. *S Voy.* Diu.

Lŏquācĭtās, ātĭs. *f. Babil.* Sēd jām tē vēnĭă lŏquācĭtātĭs Quīāginti hēndĕcăsўllābi prĕcāntŭr. *Sid* (*Pan.* 3581). SYN. Gārrŭlĭtās. *Voy. ce mot. qqf. en bonne part, Abondance de langage.* Că lĭŏpĕ... Dă sācrī lătĭcĭs lŏquācĭtātĕm. *Sid.* (*Pa* 2433).

Lŏquācĭtĕr. *En beaucoup de paroles.* Scrĭbētŭ tĭbī fōrmă lŏquācĭtĕr, ēt sĭtŭs ăgrī. *H.* SYN. Vērbŏsĕ, fūsĭlŭs.

Lŏquācŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu bavard.* Ăt fī grāns, ŏdĭōsă, lŏquācŭlă, lămpădĭūm fĭt. *Lr.* (I 1163).

Lŏquax, ācĭs. *Bavard.* Ēt dē mē pŏtĕrāt quīlĭb ēssĕ lŏquax. *Pp.* (III, 23, 22). Aūrēm sŭbstrin lŏquācī. *H.* SYN. Gārrŭlŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fi* Ingĭuvĭēm rānīsquĕ lŏquācĭbŭs explĕt. *V.* Lympl lŏquācēs. *H.* SYN. Gārrŭlus. ‖ *qqf. en bonne par* Nēc lŏquax ōlim nĕquĕ grātă (testudo). *H.* SY Făcundŭs, fēcundŭs. ¶ *Expressif, significat* Mē spĕctă, nūtūsquĕ mĕōs vūltūmquĕ lŏquācĕr *O.* (Et *Tib.* 1, 2, 21). SYN. Lŏquēns, ārgūtŭs.

Lŏquēlă, æ. *f. Langage, parole, discour* Græcăquĕ quŏd Gĕlĭcō mixtă lŏquēlă sŏnō. Suāvēs ex ōrĕ lŏquēlās Fūndĕ. *Lr.* (I, 40). Vērb să gaudĕt Vēnŭs lŏquēlă. *Cat.* (56, 20). SY Sērmō, vōx, sŏnŭs. *Voy.* Vox.

Lŏquēndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit parler.* Quŭ chărtis fāmăquĕ dămŭs pŏpŭlīsquĕ lŏquēndum. (V, 26).

Lŏquēns, tis. *Qui parle.* Ōmnĭă māgnă lŏquēn *H.* Dūlcĕ lŏquēntēm. *Id.* ‖ *Expressif.* Vērbă s pĕrcŭlĭīs sīnĕ vōcĕ lŏquēntĭă dīcām. *O. Voy.* Loqua

† Lŏqu'tŏr, ārĭs, ārī. *d. fréq. de* Loquor. É tū, lŏquĭtātŭsne ēs gnātŏ mĕō mălĕ? *Pl.* (*Ba* IV, 7, 5).

Lŏquŏr, ĕrĭs, lŏcūtŭs *ou* lŏquūtŭs sŭm, lŏqu *d. Parler.* Ōmnēs ūnō sĭmŭl ōrĕ lŏquūntŭr. Dūm lŏquŏr, Hēspĕrlō pŏsĭtās ĭn lĭttŏrĕ mētās, e *O.* Nēc quārtă lŏqui pērsōnă lăbōrēt. *H.* SYN. Ē quŏr, dīcŏ; ăĭt, ēffātŭr, prōfātŭr, *qqf.* ĭnfĭt, ī clpĭt, ōrsŭs ēst, ĭnchōăt, cœpĭt. PPH. Vērbă mūt făcĭŏ, dīcŏ, fŭndŏ, ēffŭndŏ, dō, dŏ, prōm prōfĕrŏ, dēprōmŏ, ĕxprōmŏ. Vōcĕm, vōcēs, dĭct lŏquēlās ēdŏ, dŏ, mittŏ, cĭēŏ, fŭndŏ, ēffŭnc rĕdĭtĭŏnĕm ăccĭpĭŏ, ēxĕrcĕŏ. PHR. Ēă vērbă lŏcūtŭs. *V.* Sīc ōrĕ lŏcū ēst. Vōx ēxcĭdĭt ōrĕ. Tālēs fundēbăt ăd æthĕră v cēs. Tāllă vōcĕ rĕfĕrt. Rūpĭtque hānc pectŏrĕ vōcĕr Rēx prĭŏr hæc. Sīc mĕmŏrāt. Sīc ōre ēffātă. Dic ltă fātŭr ămīcis. Tālēs rĕfĕrēbāt pectŏrĕ vocēs. Qu me ăltă sīlentĭă cōgīs Rūmpĕre, ēt ōbdūctūm vērb vŭlgārĕr dŏlōrēm? Tālĭă jactābăm mĕmŏrāns. Rūpĭtquĕ sīlentĭă vōcĕ Pyrrhă prĭŏr. *O.* Tālĭbŭs ĭn mŏdĭs vērba indignāntĭa sŏlvĭt. Jupĭtĕr hōc ĭtĕrŭ sērmonĕ sīlentĭă rūpĭt. *Id.* Exspectātōquĕ rĕsŏl Ōrā sŏnō. *Cl.* Quĭd hăbĕāt sērmonĭs, aŭscŭltăb *Pl.* ‖ *Parler à, s'adresser à.* Ăd quĕm sīc rŏs Thaūmāntĭas ōrĕ lŏcūta ēst. *V.* Ăd quĕm tūm Jū supplĕx hīs vōcĭbŭs ūsa ēst. *Id.* SYN. Ăllŏquŏ compēllŏ, affāri. ‖ *Parler avec, s'entretenir.* lŏquĕrĕr tĕcŭm, vēnī. *O. Voy.* Colloquor. ‖ *Av un rég. Dire, exposer, raconter.* Haūd ignō lŏquŏr. *V.* Sīt mihī fās aūdĭtă lŏqui. *Id.* Nōn ē

quŏd mūltă lŏquāmŭr. *H.* Ūt vērā lŏquāmŭr. *O.* SYN. Dīcŏ, āit, mēmŏrŏ, rĕfĕrŏ, fūndŏ, ēxprōmŏ, nārrŏ. *Voy.* Narro. ‖ *Parler de, désigner.* Quās mūlĭĕrēs, Quōs tū părāsītōs lŏquĕrīs? *Pl.* (*Men.* II, 2, 47). SYN. Dīcŏ, nārrŏ, innŭŏ. ‖ — mălĕ. *Parler mal de, médire ou calomnier.* Dē mē tūtō mălĕ sæpĕ lŏquūntŭr. *O.* Ūt quæstūi hăbĕānt mălĕ lŏquī mĕlĭōrĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 13). *Voy.* Maledico. ‖ *qqf. Prédire.* Vōlūcrēs mĕă fātă lŏquēntŭr. *St.* Sī nōstră vōlātŭ Fātă lŏquūntŭr āvēs. *Sid.* (*Pan.* 866). *Voy.* Prædico.

† Lōrātŭs, ă, ŭm. *Attaché avec des courroies.* Sūb jŭgă pārēntēs cōgīt lōrātă jŭvēncōs (*Moret.* 122).

Lōrĕŭs, ă, ŭm. *De cuir.* Ĭndĕ cātēnārŭm trăctŭs, hĭnc lōrĕă flăgră strīdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2387). ‖ *Semblable à du cuir.* Ĕgŏ vōstră făcĭām lătĕră lōrĕă. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 2).

Lōrīcă, æ. *f. Cotte de maille, par ext. cuirasse.* Lōrīcæquĕ mōrās ĕt pĕctŭs pĕrfōrăt ĭngēns. *V.* Tōrtă grăvēs lōrīcă cātēnās Ōppōnīt. *L.* SYN. Thōrāx. EP. *Grăvis, ærātă, ærĕă, ăhēnă, dūră, rĭgĭdă, ĭmpĕrvĭă, fĭdēlĭs; fŭlgĭdă, fŭlgēns, splēndēns, rūtĭlāns.* VERS. Lōrīcām cōnsĕrtam hāmīs aūrōquĕ trĭlĭcēm. *V.* Aūrō squālēntem ălbōquĕ ōrĭchălco Cĭrcūmdăt lōrīcam hŭmĕrīs. *Id.* Lōrīcæquĕ mŏdō squāmīs dĕfēnsūs. *O.* Lōrīcam ĭndŭĭtŭr: tōrtōs hŭic tĕxtĭlĭs hāmōs Fĕrrō squāmă rūdī pĕrmixtōque ăspĕrăt aūrō. *Sil.* Rĭgĕt hīs mōllī lōrīcă cātēnă. *V. Fl. Voy.* Thorax.

Lōrīcātŭs, ă, ŭm. *Cuirassé.* PPH. Lōrīcă ĭndūtŭs, tĕctŭs, mūnītŭs, dēfēnsŭs. ‖ *Au. fig.* Tū lōrīcātō squāmōsŭs pĕctŏrĕ. *Aus.* (*Mos.* 101, nempe salmo).

Lōrīpēs, ĕdĭs. *m. f. Qui a les pieds tortus.* Lōrīpēdēm rĕctŭs dērīdĕāt, Æthĭōpem ălbŭs. *J.* (2, 25). Nēquĭdquam hōs prōcōs mi ēlēgī lōrīpēdēs, tārdĭssŭmōs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 7).

Lōrŭm, ī. *n. Courroie.* Bullă sŭpĕr frōntēm pārvīs ārgēntĕă lōrīs Vīnctă (de cervo). *O.* Nūnc lĭgāt ăd cæstŭm gaūdēntĭă brāchĭă lōrīs. *Pp.* (III, 12, 9). SYN. Vinculum, vinclum, etc. *Voy.* Vinculum. ‖ *Lesse.* Lōngō sāgāx Lōrō tĕnētŭr Ūmbĕr. *Sen.* (*Thyest.* 497). Cōntĕntŭs trĕmŭlō mōnstrāssĕ cŭbĭlī lorō. *L.* SYN. Habēnă. ‖ *Fouet, martinet, étrivières, férule.* Hăbēs prētĭum: lōrīs non ūrĕris, āīō. *H.* Ūsque ăd nĕcem ŭpĕrĭērĕ lōrīs. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 28). Cīrrātă lōrīs hŏrrĭdīs Scўthæ pĕllīs. *M.* (X, 62). SYN. Hăbēnă, flăgēllum, flăgrum, scūtĭca, fĕrŭlă. ‖ *Rênes.* Cūrrŭquĕ vōlāns dăt lōrā sĕcundō. *V.* Rōscĭdă pūrpŭrĕă sŭpprĭmĕ lōrā mănū. *O. Voy.* Habena. ‖ *Ceinture de Vénus.* Dīxĭt, ĕt ārcānō pĕrcussĭt pĕctŏră lorō. *M.* (VI, 21). *Voy.* Cestus 2. ‖ *Cordon pour suspendre les bulles des enfants pauvres.* Vĕl nōdūs tāntum, ĕt sīgnum dē paūpĕrĕ lorō. *J.* (5, 165).

Lōt. *m. indécl.* (Λώτ). *Lot, fils d'Haran, et neveu d'Abraham, sauvé par Dieu de la ruine de Sodome et de Gomorrhe.* Lōt ĭpsĕ rŭptīs ēxpēdītŭs ūrbĭbŭs. *Prud.* (*Psych. præf.* 32). Hōc tāmĕn hīc mīrum ēst quōd Lōt nōn flĕctĭtŭr. *Alcim.* (II, 405. Quidam scrib. *Loth*, perperam, ut et docet *Prisc.* 5, 644).

Lōtāstĕr, trī. *m. Lotos sauvage.* (Sic leg. *Wernsdorf.* apud *Grat. Cyn.* 131, pro *Lutoser*, ut est in quibusdam libris.)

† Lōtŭlēntē. *adv. Salement.* (*Titinius* apud *Non.* 2, 485.) *Voy.* Lotium.

Lōtĭs, ĭdĭs. *f.* (Λώτις). *Nymphe aimée de Priape, qui fut changée en lotos.* Lōtĭs ĭn hĕrbōsă, sŭb ăcērnīs ūltĭmă rāmīs. *O.*

Lōtĭŭm, ĭi. *n. Urine.* Hōc tĕ ămplĭŭs bĭbīssĕ prædīcĕt lōtī. *Cat.* (39, 21). SYN. Ūrīnă.

Lōtŏphăgī, ōrŭm. *m. pl.* (λωτοφάγοι). *Lotophages, habitans de petites îles sur la côte d'Afrique.* Īllŏ Lōtŏphăgōs, īllŏ Sīrēnās ĭn ăntrō. *O.* Hōspĭtĭīs gaūdēns gēns dēgĕrō Lōtŏphăgōrŭm. *Prise.* (*Peri.* 192). PHR. Spĕctātī bellīs, quōs succō nōbĭlĭs ārbŏr, Ēt dūlcī păscit lōtōs nĭmĭīs hōspĭtă băccă. *Sil.* Ĭmplă, quæ sŏcĭōs Ĭthăcī mœrēntĭs ăbēgĭt, Hōspĭtă dūm tĕnŭīt nĭmĭīă dūlcēdĭnĕ căptōs (*Culex*, 125). *Voy. le suiv.*

Lōtŏs, ī. *f.* (λωτός). *Lotos, arbre fruitier de la Cyrénaïque. La fable lui attribuait la propriété de faire oublier leur patrie à ceux qui mangeaient de ses fruits. Les compagnons d'Ulysse en avaient accepté des habitans.* In spēm băccārŭm crēscĕbāt āquātĭcă lōtŏs. *O.* Ēt Cĭrcæ fraūdēs, lōtōsquæ hĕrbæquĕ tĕnācēs. *Pp.* (III, 10, 26). Nēc plūs lōtŏs āquās, fŭtūră mўrtŭs ămāt. *M.* (IV, 13). *Voy. le précéd.* ‖ *Flûte de lotos.* Ēt strĕpĭt āssĭdŭe ăd Phrўgĭām Nīlōtĭcă lōtŏn Mēmphĭs. *St.* Hōrrēndō lōtŏs ădūncă sŏnō. *O.* Ēnērvānt ănĭmōs cĭthăræ, lōtīquĕ, lўræquĕ. *Id.* ‖ † *m.* Tērgă prĕmĭt pĕcŏrĭs gĕmĭnīs Āmŏr aūrĕŭs ălĭs; Pālladĭūs tĕnĕrō lōtŏs ăb ōrĕ sŏnāt. *M.* (VIII, 51. In quo libri et editi non variant).

Lōtŭs, ă, ŭm. *Baigné, lavé.* Lōtŭs nōbĭscum ēst, hĭlārĭs cœnāvīt. *M.* (VI, 55). *Voy.* Lautus. ‖ *Au fig. Lavé, purifié.* Ātrĭă nūnc lōtæ cēlsă pĕtūnt ănĭmæ. *Pangereux.* (*Peri.* 2077).

Lūālĭs, ĕ. *De peste, sujet à la peste.* Trăctŭs lūālēs, ātquĕ bēllă pĕrcĭtă. *Jul. Valer.* (1, 34, de Alexandria).

Lūbēns, Lūbēntĕr, Lūbĕt, Lūbĭdŏ. *Voy.* Libens, Libenter, etc.

Lūbrĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre glissant.* Quī Lăcēdæmŏnĭcūm pўtĭsmātĕ lūbrĭcāt ōrbĕm. *J.* (11, 173). Nūnc prĕtĭōsă rŭīt pĕr mārmŏră, lūbrĭcātquĕ clīvūm. *Prud.* (*Peri.* 3613). ‖ *Au fig. Rendre difficile, douteux.* Lētūm vĕrsātĭle ĕt ăncĕps Lūbrĭcāt ĭncĕrtōs dūbĭă sŭb ĭmāgĭnĕ vīsūs. *Prud.* (*Psych.* 640).

Lūbrĭcŭs, ă, ŭm. *Glissant, poli.* Lūbrĭcă cōnvōlvīt sŭblātō pĕctŏrĕ tērgă. *V.* Lūbrĭcŭs ănguīs. *Id.* Cānēntī lūbrĭcă clīvō Sēmĭtă. *Sil.* Nēc crūs cōmpĕdĕ lūbrĭcūm dēcēnnī. *M.* (IX, 58). SYN. Lævĭs, *qqf.* trĭtŭs. ‖ *Au fig. Qui échappe.* Pātrĭās tēntāstī lubrĭcŭs ārtēs. *V.* Lubrĭca prēnsantēs ēffŭgīt ŭmbră mānŭs. *O.* Quŏt mēnsēs lūbrĭcŭs ānnŭs hăbĕt. *Id.* Lūbrĭcŭs ăstū. *V. Fl.* SYN. Fūgăx, fāllăx. ‖ *Qui coule, par ext. qui relâche.* Sōrbūmvĕ vēntrēs lūbrĭcōs mōrātūrūm (*Anthol.* II, p. 522). Lūbrĭcă jām lăpăthōs. *Col.* (10, 373). Lūbrĭcă cōă. *H.* ‖ *Dangereux.* Ūt vūltŭs nĭmĭūm lūbrĭcŭs ădspĭcī. *H.* SYN. Ăncĕps, dūbĭŭs. *Voy.* Periculosus. ‖ *qqf. Lascif, lubrique.* Ōcŭlīnĕ pĕccēnt lūbrĭcī. *Prud.* (*Cath.* 248). *Voy.* Impudicus.

Lūcă *ou* Lūcās bōs, lūcæ bŏvīs. *m. f. Éléphant.* Ūt nūnc sæpĕ bŏvēs lūcæ, fĕrrō mălĕ mactæ. *Lr.* (V, 1337. *Ib.* 1300). Cūr mē prōpĭnquŭm Sāntŏnōrŭm mœnĭbŭs Dēclĭnās, ūt lūcās bŏvēs? *Aus.* (*Epist.* 15, 12. Et *Sen. Hip.* 352. Cf. *Varr. L. L.* 6, 3; *Plin.* 8, 6). *Voy.* Elephas.

Lūcăgŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Bĭjŭgīs ĭnfērt sē Lūcăgŭs ălbĭs. *V.*

Lūcānĭă, æ. *f.* (Λουκανία). *Lucanie, province*

méridionale de l'Italie. Seū quōd Lūcānĭă bĕllum Ĭnchōārĕt vĭŏlēnta. *H.*

Lūcānĭcă, æ. *f.* (*s. ent.* hĭra). *Saucisson, qu'on faisait primitivt. en Lucanie.* Fīllă Pīcēnæ vēnĭō lūcānĭcă pŏrcæ. *M.* (XIII, 35. *Id.* IV, 46). Nōn lūcānĭcă, nōn grăvēs fallĭscī. *St.*

Lūcānŭs, ă, ŭm. *De Lucanie.* Ōmnĭă Lūcānæ dōnēt pĕcŭărĭă sĭlvæ. *Calp.* (7, 17). Lūcānŭs ăn Āppŭlŭs, ăncĕps. *H.* ‖ — taŭrŭs, bŏs. *Nom que l'on croit désigner l'éléphant.* Quēm nĕquĕ Lūcānĭs ŏrĭundī montĭbŭ' taŭrī Dūcĕrĕ prōtēlō vāllĭdī cērvĭcĭbŭ' pōssent. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 349). *Voy.* Luca. ‖ *Subst. m. Lucain, poète latin.* Hæc mĕrŭĭt, quŭm tē tĕrrīs, Lūcānĕ, dēdĭssēt. *M.* (VIII, 21. *Id.* 1, 62; VII, 20). PHR. Nēc quī, cōnsĭmĭlī dēĭndĕ cāsū (nempe ut Ovidius), Ăd vŭlgī tĕnŭēm strĕpēntĭs aūræm ĭrātī fŭlt hĭstrĭōnĭs ēxsŭl. *Sid.*

Lūcās, æ. *m.* (Λούκας). *Saint Luc, évangéliste.* Sānctŭs nămquĕ rĕfĕrt dē quōdām dīvĭtĕ Lūcās. *Alcim.* (IV, 220). Quĭd quŭm sānctĭlŏquŭs rĕvŏlūtō sānguĭnĕ Lūcās. *Prud.* (*Apot.* 1070). ‖ Lūcās bŏs. *Voy.* Luca.

Lūcēllŭm, ī. *n. dimin. de* Lucrum. *Petit gain.* Quōd pūrē trānquĭllĕt, hŏnōs ăn dūlcĕ lūcēllŭm. *H.* Prætōrēm, rĕfĕrō dătŭm lūcēllō. *Cat.* (28, 8). Ăt nōs, lūcēllī æc fœnŏrĭs Fāndĭquĕ prōrsŭs nēscĭī. *Prud.* (*Cath.* 191).

Lūcēns, tis. *Qui luit.* Lūcēntēmquĕ glŏbŭm lūnæ, Tĭtānĭaque āstrā. *V.* Lūcēntēs aūrō tŭnĭcæ. *St. Voy.* Lucidus.

Lūcĕō, ēs, lūxī, lūcērĕ. *n. Luire, répandre de la lumière; briller, être brillant.* Ŭt mĭhĭ pērpĕtŭō lūcĕāt ĭgnĕ fŏcus. *Tib.* (1, 1, 6). Lūcēnt gēnĭālĭbŭs ăltīs Aūrĕă fŭlcră tōrīs. *V.* Ŏrĭcĭă tĕrŏbĭnthō Lūcĕt ĕbŭr. *Id.* Lūxĕrĭt ēt tōtă flāmmă sĕcūndă dŏmō. *Pp.* (III, 8, 20). SYN. Cōllūcĕō, ĭllūcĕō, lūcēscō, ĭllūcēscō, fŭlgĕō, splēndĕō, etc. PHR. Lūcĕm, lūmĕn, lūmĭnă dō, rĕddō, spārgō, dĭspĕrgō, fūndō, ēffūndō, mĭttō, ēmittō, jăcĭō, jăctō. Lūcĕ cŏrūscō. Rădĭŏs spārgō. Rădĭĭs cŏrūscō, ărdĕō. *Voy.* Fulgeo, Lumen. ‖ Lūcĕt. *unip. Il fait jour.* Prĭūsquăm lūcĕt, ădsūnt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 115). Nām sī lūxĕrĭt, ăd lĭbrārĭōrūm, etc. *Cat.* (14, 17). SYN. Lūcēscĭt. PHR. Dĭēs ēst. *Voy.* Māne. ‖ *Au fig. Briller.* Pāllās, ĕt Ēlȳsĭī lūcēbăt spōnsă tўrānnī. *St.* ‖ *Briller à travers.* Fēmĭnĕūm lūcĕt sīc pĕr bombўcĭnă cŏrpŭs. *M.* (VIII, 68. Et *St. Th.* VIII, 526). SYN. Trānslūcĕō ‖ † *act.* Lūcĕō făcĕm, etc. *Éclairer avec une torche.* Prōdīnūnt fămŭlī, tūm căndĭdă lūmĭnă lūcēnt. *Enn.* (apud *Fest.* in *Prodinunt*). Primum ōmnĭum, hŭīc lūcēbĭs nouæ nūptæ făcĕm. *Pl.* (*Cas.* 1, 1, 30. *Novæ* est monosyllabon. *Id. Curc.* 1, 1, 9, *luces cereum*). *Voy.* Alluceo.

Lūcĕrēs, ŭm. *m. pl. Troisième centurie des chevaliers institués par Romulus et Tatius.* Hinc Tătĭēs, Rāmnēsquĕ vĭrī, Lūcĕrēsquĕ cŏlōnī. *Pp.* (IV, 1, 31). Quōsquĕ vŏcānt Rāmnēs, Lūcĕrĭbŭsquĕ dĕdīt. *O.*

Lūcĕrĭă, æ. *f.* (Λουκερία). *Lucérie, ville d'Apulie, renommée pour ses laines.* Tē lānæ prŏpĕ nōbĭlēm Tōnsæ Lūcĕrĭām, nōn cĭthăræ dĕcent. *H.* Cōmmĭssæ dēsĕrĭs ārcĕm, Scĭpĭō, Lūcĕrĭæ. *L.*

Lūcĕrnă, æ. *f. Lampe.* Bĭnă lūcĕrnārŭm flōrēntĭă lūmĭnă flāmmĭs. *Lr.* (IV, 452). Ăccēssit fērvŏr căpĭtī nūmĕrōsquĕ lūcĕrnĭs. *H.* Ĭllūstrēm quŭm tōtă mĕĭs cōnvīvĭă flāmmĭs, Tōtquĕ gĕrām mўxōs, ūnă lūcĕrna vŏcŏr. *M.* (XIV, 41). SYN. Tēstă, lўchnŭs, *qsf* lāmpăs, *par ext.* fūnălĕ, lūmĕn, flāmmă. PPH. Flāmmă vĭgĭl. Ĭgnēs nŏctūrnī. *Voy.* Lampas, Fax. ‖ *Au fig.* Hæc ĕgŏ nōn crēdăm Vēnŭsĭnă dignă lūcĕrnă? *J.* (1, 51, scil. lucubrationibus).

Lūcēscŏ, *arch.* Lūcīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Luire.* Jāmquĕ nŏvŭm tĕrræ stŭpēant lūcēscĕrĕ sōlĕm. *V.* Quŭm crās lūcēscĕrĕ nōnās Dicĭmŭs. *O. Voy.* Luceo. ‖ Lūcēscĭt. *unip. Il fait jour.* (*Pl. Amp.* 1, 3, 45; *Ter. Heaut.* III, 1, 1.)

Lūcĕtĭŭs, ĭī. *m. Surnom de Jupiter chez les Osques.* ‖ *Nom d'homme.* Lūcĕtĭŭm pōrtæ sŭbĕūntĕm. *V.*

† Lūcī. *ancien abl. de* Lux, *pris adv. Pendant le jour.* Tāndem ŭt vēnīămŭs lūcī. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 7. Et *Enn.* apud *Prisc.* 6, 724). *Voy.* Interdiu.

Lūcĭdē. *adv. Clairement.* Nē pārŭm vēl dĭlĭgēntĕr lūcĭdēve ēxprēssĕrĭm. *T. Maur.* (*Syll.* 15). SYN. Clārē.

Lūcĭdŭs, ă, ŭm. *Clair, brillant.* Nām nĕque ērānt āstrōrŭm ĭgnēs, nĕc lūcĭdŭs æthrā Ætherĭă pōlŭs. *V.* Ēt spīcŭlă lūcĭdă tĕrgēnt. *Id.* Lūcĭdĭŏr glăcĭē. *O.* SYN. Lūcēns, clārŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, etc. *Voy.* Fulgidus. ‖ *Au fig. Clair.* Nēc făcūndĭă dēsĕrĕt hūnc, nĕc lūcĭdŭs ōrdŏ. *H.* SYN. Clārŭs. ‖ *n. pris adv. Avec éclat.* Mē vŏlŭīt dīcĕrĕ lūcĭdŭm Fūlgēntēs ŏcŭlōs. *H.*

Lūcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une lumière.* Quārĕ lŏgă lĭbĕră dētŭr Lūcĭfĕrĭs pŭĕrĭs, căndĭdĕ Băcchĕ, tŭĭs. *O.* ‖ *Qui produit le jour, lumineux.* Dēnăquĕ lūcĭfĕrōs lūnă mŏvēbăt ĕquōs. *O.* (Adde *Lucr.* V, 725). Lūcĭfĕrās ăffĕrăt ĭllă mānŭs. *Id. Voy.* Lucidus. ‖ *Au fig. Eccl. Qui produit la lumière ou la vérité.* Quærĭtĕ lūcĭfĕrŭm cœlēstī dōgmătĕ pāstŭm. *Prud.* (*Psych.* 693).

Lūcĭfĕr, ĕrī. *m. L'étoile du matin ou de Vénus; le point du jour.* Jāmquĕ jŭgīs sŭmmæ sūrgēbăt Lūcĭfĕr Īdæ. *V.* Ēt vĭgĭl ĕōīs Lūcĭfĕr ēxĭt ăquīs. *O.* Dūm rōtă Lūcĭfĕrī prŏvŏcĕt ōrtă dĭĕm. *Tib.* (1, 10, 62). SYN. Phōsphŏrŭs, Ĕōŭs, *par ext.* aūrōră, dĭēs, lūx. PPH. Lūcĭfĕrī stēllă, sĭdŭs, āstrŭm. *Voy.* Mane. ‖ *Au fig. Jour, journée.* Vēntūrŭm paūcīs mē tĭbī lūcĭfĕrīs. *Pp.* (II, 15, 28). ‖ *Eccl. L'ange déchu.* Nām quŭm ĭlle ēxcēlsō dējēctŭs Lūcĭfĕr āxĕ. *Prosp.* (*Provid. Dei*, 525).

† Lūcĭfŭgŭs, ă, ŭm. *D'où découle la lumière, et au fig.* Āst ŭbĭ lūcĭfŭgŭm rĕddĕt sōl tĕrtĭŭs ōrtŭm. *Juvc.* (III, 294). Lūcĭfŭgō sānctæ sērmōnĕ sălūtīs. *Id.* (IV, 121).

† Lūcĭfŭgăx, ācis. *Comme le suiv.* Nōctŭă lūcĭfŭgāx cŭcŭbăt ĭn tĕnēbrīs (*Auct. Phil.* 40. Alii mĭnus bene *lucifuga*).

Lūcĭfŭgŭs, ă, ŭm. *Qui fuit le jour.* Lūcĭfŭgīs cōngēstă cŭbīlĭă blāttīs. *V.* Squālĕt lūcĭfŭgīs ĭnsŭla plēnă vīrīs. *Rutil.* (1, 440).

Lūcĭlĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II p. 237, alia, neque adeo legitima quantitate.)

Lūcĭlĭŭs, ĭī. *m.* (Λουκίλλιος). *Lucile, poète satirique de Rome.* Hinc ōmnĭs pĕndĕt Lūcĭlĭŭs, hōsccĕ sĕcūtŭs. *H.* Aūdēmŭs sātīræs, Lūcĭlĭŭs ēssĕ lăbōræs. *M.* (XII, 96). Ēnsĕ vĕlŭt strĭctō quōtĭēs Lūcĭlĭŭs ārdēns Ĭnfrēmŭĭt, rŭbĕt aūdĭtŏr, etc. *J.* (1, 165. Adde *Pers.* 1, 114; *Hor.* passim). PPH. Aūrūncæ alūmnŭs. *J.*

Lūcillă, æ. *f.*, *et* Lūcīllŭs, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* (*Anthol.* II, p. 51; *Rutil.* 1, 599.)

Lūcīnă, æ. *f. Nom de la lune ou de Diane.* Tū nōbĭs lūcēm, Lūcīnă, dēdīstī. *O. Voy.* Diana. ‖ *Lucine, Junon ou Diane, présidant aux accouchemens.* Pārcĕ, prĕcŏr, grăvĭdīs, făcĭlīs Lūcīnă, pŭēllīs. *O.* Sīvĕ tū Lūcīnă prŏbās vŏcārī (de Diana).

H. Jūnō Lūcīnā, fĕr ŏpĕm. *Ter.* (*And.* III, 1, 15. Ubi *Donat.* Cf. *Macr. Sat.* 7, 16; *Cic. N. D.* 2. Et *Gloss. Placidi* : « *Lucinam* alii Junonem, alii Dianam dicunt quæ parientibus præest. ») SYN. Ilithyiă. PPH. Dīvă pŏtĕns ūtĕri. *O.* Tū Lūcīnă dŏlentĭbŭs Jūnō dictă pŭĕrpĕrīs. *Cat.* (35, 15). Rītĕ mātūrōs ăpĕrīrĕ partŭs Lēnīs Ilithyiă. *H.* Dī cōnjŭgālēs, tŭquĕ gĕnĭālis tōrī, Lūcīnă, cŭstōs. *Sen.* ‖ *Au fig. Enfantement.* Nōndŭm Lūcīnæ ēxpĕrtă lăbōrēs. *V.* Ætās Lūcīnăm (pati). *Id. Voy.* Partus.

† Lūcīnŭs, ă, ŭm. *De la lumière, qui concerne la naissance.* Ēt quī lūcīnās trĭbŭō nāscĕntĭbŭs hōrās. *Prud.* (*Sym.* 1032. Alii leg. *oras*).

Lūcĭŏlă, æ. *f.*, *et* Lūcĭŏlŭs, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* (*Anthol.* II, p. 59; *Auson. Prof.* 3, 1.)

Lūcĭpārēns, tis. *m. f. Qui engendre le jour.* Lūcĭpārēns nōx. *Avien.* (*Arat.* 853).

† Lūcĭsātŏr, ōris. *m. Père de la lumière.* Ō crūcĭfĕr, bŏnĕ lūcĭsātŏr. *Prud.* (*Cath.* 248).

Lūcĭscō. *Voy.* Lucesco.

Lūclŭs, ī. *m. Brochet.* Lūclŭs ŏbscūrās ūlvă cœnōquĕ lăcūnās Ōbsĭdĕt. *Aus.* (*Mos.* 122): ‖ *Lucius, prénom romain.* Lūcī, glōrĭă tēmpŏrŭm tŭōrum. *M.* (IV, 55). Cīnædĕ Lūcī (*Catal. Virg.* 5, 35).

Lūcmō. *Voy.* Lucumo.

Lūcrātŭs, ă, ŭm. *Qui a gagné.* Pȳthĭās ēmūnctō lūcrātă Sīmōnĕ talēntum. *H.*

Lūcrētĭă, æ. *f.* (Λουκρητία). *Lucrèce, épouse de Tarquin Collatin. Ayant subi les violences du fils de Tarquin le Superbe, elle ne voulut pas survivre à son déshonneur.* Ēt grăvĭs ĭncumbēns castō Lūcrētĭæ fĕrrō. *Cl.* (*L. Sereh.* 153). Ĭndĕ cĭtō pāssŭ pĕtĭtŭr Lūcrētĭă : nēbăt. *O.* (Cf. *Fast.* II, 741 — 852). EP. Castă, pŭdīcă, ănĭmōsă, fortĭs, gĕnĕrōsă. ‖ *Au fig.* Ērŭbŭĭt, pōsŭĭtquĕ mĕūm Lūcrētĭæ lĭbrum. *M.* (XI, 17. *Id.* I, 91).

Lūcrētĭlĭs, ĭs. *m.* (Λουκρήτιλος). *Lucrétile, montagne du pays des Sabins.* Vēlōx ămœnūm sæpĕ Lūcrētĭlĕm Mutāt Lycæō Faūnŭs. *H.*

Lūcrētĭŭs, ĭi. *m.* 1. *Romain, père de Lucrèce* (Lucretia). Mactātă tŭă mĭsĕrāndă mănŭ Nătă Lūcrētĭi. *Sen.* (*Oct.* 301). ‖ *Ordint. Lucrèce, célèbre poète latin.* Cārmĭnă sūblĭmĭs tūnc sūnt pĕrlĭtūră Lūcrētĭi. *O.* Ēt dŏctī fŭrŏr ārdŭŏs Lūcrētĭ. *St.* Nōn Lūcĭlĭŭs hīc, Lūcrētĭŭsquĕ ēst. *Sid.* (*Pan.* 2128. Primam produci nusquam video).

Lūcrĭfăcĭō. *Voy.* Lucrum.

† Lūcrĭfĭcābĭlis, ĕ, *et* Lūcrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *arch. Avantageux.* Næ hīc tĭbĭ dĭēs ĭllūxĭt lūcrĭfĭcābĭlĭs. *Pl.* (*Pers.* IV, 7, 2). Quæ ĭstæc fortūnă lūcrĭfĭca ēst? (*Ib.* 3, 47).

Lūcrĭfŭgă, æ. *m. f. Qui fuit le gain.* Quum hōs hūc ădĭgit lūcrĭfŭgās. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 33).

Lūcrīnŭs *et* Lūcrīnŭs, ī. *m.* (*s. ent.* lacus). *Lac Lucrin, entre Pouzzoles et Baïa.* Quīd mĕmōrēm pōrtŭs, Lūcrīnōquĕ ădditā clāustrā? *V.* Dūm nos blāndā tĕnēnt lăscīvi stăgnă Lūcrīnī. *M.* (IV, 57. Qui ubique priorem corripit). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du Lucrin.* Ōstrĕă tū sūmis stăgnō sătūrātă Lūcrīnō. *M.* (III, 60). Pārvŭlă Lūcrīnă cymbă mŏrētŭr ăquă. *Pp.* (1, 11, 9). Ēt Lūcrīnă Vĕnŭs. *St.* ‖ *Subst. n.* (*s. ent.* ostreum). *Huîtres du Lucrin.* Ēt hērēs Vīs scrĭbī prōptĕr quīnquĕ Lūcrīnă : vălē. *M.* (XII, 48. *Id.* VI, 11).

† Lūcrĭpĕtă, æ. *m. f. arch. Avide de gain.* Lūcrĭpĕtă fœnŭs fœnĕrātŏr pōstŭlăt (*Argum. Pl. Most.* 6).

Lūcrŏr *et* Lūcrōr, āris, ārī. *d. Gagner, faire du profit.* Lūxŭrĭăquĕ pārēnt cædēm, mŏrtēsquĕ lūcrēntŭr. *Manil.* (IV, 186). His nōs lūcrāmŭr quæstĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 197). Ĭllĕ dărĕt, quōnam ūsquĕ mŏrām lūcrārĕrĕ fătī? *St.* Lăbēntĭs mēntēm frātĕr lūcrārĕrĕ frātrĭs. *Juvc.* (III, 424). PPH. Lūcrī făcĭō. Lūcrŭm, quæstŭm făcĭō. Lūcrō āppōnō. PHR. In lūcro, quæ dătŭr, hōra mĭhi ēst. *O.* Ēt făcĭēt lūcrŭm bĭblĭŏpōlă Trȳphōn. *M.*

Lūcrōsŭs, ă, ŭm. *Lucratif, avantageux.* Cūr mĭhi sīt dămnō, tĭbī sit lūcrōsă vŏlŭptās? *O.* Quæ vōbĭs lūcrōsă lĭbĭdō vĭdētŭr. *Aus.* (*Epigr* 90, 5). SYN. Commŏdŭs, ūtĭlis.

Lūcrŭm *ou* Lūcrūm, ī. *n.*, *et* Lūcră, ōrŭm. *pl. Gain.* Quæ pĭētās! quām vīlĕ lūcrŭm! quæ cūră pŭdōrĭs? *St.* Āttrĭbŭĭt vārĭōs quæstŭs, ārtēmquĕ lūcrōrŭm. *Manil.* (IV, 166). Īrā sŭbĭt, dēfōrmĕ mălum, lūcrīquĕ cŭpīdō. *O.* Lucrā pŏtēns, hŏnŏrī taūrōs ădjŭngĭt ărātrō. *Tib.* (1, 10, 7). SYN. Quæstŭs. EP. Ingĕns, măgnŭm, dŭlcĕ, ōptātŭm; fœdŭm, turpĕ, pŭdēndŭm. ‖ *Au fig. Profit, avantage.* Discĭdĭŭm nōn ēst hōc, Prōcŭlēĭă, lūcrum ēst. *M.* (X, 41). Lūcrā mŏræ. *St.* SYN. Commŏdum, ēmŏlŭmēntum, quæstŭs. ‖ Lūcrī făcĭō, *ou* fĭō. *Mettre ou être mis à profit.* Tȳrĭās cēlŏrĭs ōptīmī; lūcrī fēcit. *M.* (VIII, 10). Lĭbĭtĭnă nĕ quĭd dē tŭō făcĭāt lūcrī. *Ph.* Quīn tu ărrhăbōnĕm dīcis? ăn făcĭō lūcrī? *Pl.* (*Truc.* III, 2, 22). Nūnc fūrtīvō lūcrī fĭĕrī bŏmbўcĭnă pōssŭnt. *M.* (XI, 51). ‖ Lūcrō sŭm. *Être un gain.* In lūcrō, quæ dătŭr hōră, mĭhi ēst. *O.* (Et *Pl. Merc.* III, 2, 9). *Voy.* Prosum. ‖ Lūcrō āppōnō, In lūcrō dēpŭtō. *Mettre à profit, regarder comme un profit.* Quēm fōrs dĭērŭm cūnquĕ dăbĭt, lūcrō Āppōnĕ. *H.* Ōmnĕ id dēpūtāre ēsse ĭn lūcrō. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 17). *Voy.* Lucror, Utor. ‖ *Amour du gain, avarice.* Prōh lūcrī pălllĭdă tābēs! *L.* Ĭmpĭŭs lūcrī fŭrŏr. *Sen.* (*Hip.* 540). Cōntāglă lūcrī. *H.* Ŏb lūcrŭm Dēmĕrsa ēxĭtĭō (domus). *Id. Voy.* Avaritia. ‖ *Or, richesses.* Ōmnĕ lūcrŭm tĕnĕbrīs āltă prēmēbăt hŭmŭs. *O.* ‖ ? *m.* (*Pl. Pers.* IV, 3, 23 et 119, sic legente *Nonio*, 3, 119. Alii tamen aliter).

Lūctă, æ. *f. Lutte, exercice de la lutte.* Nĕ quīs cērtāmĭnĕ lūctæ Phēgĕă, nēc cūrsū tĕ, Lўcĕ, prætĕrĕāt. *Aus.* (*Epig.* 93). Ūnctās Tўndărĭdis dĭcāssĕ lūctās. *Sid.* (*Pan.* 2050). SYN. Pălæstră, gўmnās, cērtāmĕn, pūgnă. *Voy.* Palæstra. ‖ *qqf. Au fig.* Nūlla ăncēps lūctă mĕmĭnit vĭrtūtĕ sĭne istā Vīrtūs. *Prud.* (*Psych.* 244). SYN. Lūctāmĕn, nīsŭs.

Lūctāmĕn, ĭnis. *n. Action de lutter.* Primŭs fūlmĭnĕūm lēntō lūctāmĭnĕ Pœnŭm Cōmprēssit Fabĭŭs. *Cl. Voy.* Certamen. ‖ *Effort.* Sēquĕ tōrīs mĭsĕrō lūctāmĭnĕ trūncī Dēvōlvūnt. *V. Fl.* Stĕrnĕrĕt æquŏr ăquīs, rēmo ŭt lūctāmĕn ăbēssĕt. *V. Voy.* Nisus.

Lūctāns, tis. *Qui lutte.* Lūctāntēs vēntōs tēmpēstātēsquĕ sŏnōras. *V.* SYN. Certāns, pūgnāns, discōrs, ĭnfēnsŭs, ŏppōsĭtŭs. ‖ *Qui fait effort pour résister.* Lūctāntĭă lūmĭnă sōmnŭs Cōmpŏsŭĭt. *Sil.* Ōscŭlă lūctāntĭă. *O.* SYN. Rēlūctāns, ŏbluctāns, ĭnvītŭs, nōlēns.

Lūctātŏr, ōris. *m. Lutteur.* Ut jăcĕt ĭn ārēnā lūctātŏr ăb hōspĭtĕ fūsŭs (*Ibis*, 393). Pĕdĕs căpĭāt prĭmŭm; lūctātŏr dōlōsŭs. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 6). Lūctātŏr ăudāx ăngĕlī. *Prud.* (*Cath.* 219). Taūrŭs, cērvă, gĭgās, hōspĕs, lūctātŏr, Āmāzōn. *Sid.* (*Pan.* 2397, de Antæo). SYN. Āthlētă, pălæstrītă.

Lūctātŭs, ă, ŭm. *Qui a lutté ou fait un effort.* Lūctātăquĕ dĭū tĕnĕbrīs. *St.*

† Lūctī. *ancien gén. de* Luctus. Lūctī pœnītĕt. *Att.* (apud *Non.* 8, 17. *Id. ibid.*)

Lūctĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Triste, funeste.* Hīc vūltŭr, illīc lūctĭfĕr būbō gĕmĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 687). Lūctĭfĕr ānnŭs. *V. Fl. Voy.* Infaustus, Funestus.

† Lūctĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Accablé de douleur.* Āntĭŏpa ærūmnīs cŏr lūctĭfĭcābĭlĕ fŭlta. *Pacuv.* (apud *Pers.* 1, 78).

Lūctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui porte le deuil, funeste.* Lūctĭfĭcum Āllĕctō dīrārum āb sēdĕ sŏrōrŭm. *V.* Lūctĭfĭcus Tītan. *L.* Lūctĭfĭcŭs aūstĕr. *Sen.* Lūctĭfĭcŭs clāngŏr. *St. Voy.* Funestus. ‖ *n. pris adv.* Lūctĭfĭcŭm clāngēntĕ tŭbā. *V. Fl.*

Lūctĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui rend un son triste.* Ēt gĕmĭtu, ēt lăcrĭmĭs, ēt lūctĭsŏnō mūgītŭ. *O.*

† Lūctŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Dīcĭtquĕ sēsĕ īlli ānnŭlŭm, dūm lūctăt, dētrāxissĕ. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 31. Adde *Enn.* et *Pl.* apud *Non.* 7, 31).

Lūctŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Lutter, s'exercer à la lutte.* Cōntēndūnt lūdo, ēt fŭlvā lūctantŭr ārēnā. *V.* Ĭbĭ cursū, lūctandō, hāstā, dīscō pūgĭlātū, pīlā, sălĭēndō sēsē exĕrcēbānt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 24). *Voy.* Palæstra. ‖ *Combattre.* Intĕr sē ādvĕrsīs lūctantŭr cornĭbŭs hœdī. *V.* SYN. Cērtŏ, dēcērtō, cōntendō, cōlluctŏr. ‖ *Au fig.* Pĕr ārtĕm Crūdō lūctāri pĕlagō. *Sil.* Quāmvīs vīrĭdī lūctētŭr rōbŏrĕ (ignis). *L.* Lūctandum īn tūrbā, făcĭlĕnda ĭnjūrĭā tardĭs. *H.* Rēmĭs ăd ōpĕm lūctārĕ fĕrendām. *O.* ‖ *S'efforcer de.* Lūctantŭr frūstra răbĭdī mūgīrĕ jŭvēncī. *Sil.* Ĭnfrāctā lūctātŭr ārundĭnĕ tēlŭm Ērĭpĕrĕ. *V. Voy.* Conor.

Lūctŭōsŭs, ă, ŭm. *Qui cause du deuil, funeste.* Mĕdŭs ĭnfēstīs sĭbĭ lūctŭōsŭs Dīssĭdĕt ārmĭs. *H. Voy.* Funestus. ‖ *Déplorable.* Hēspĕrĭæ mălă lūctŭōsæ. *H. Voy.* Miser.

Lūctŭs, ūs. *m. Douleur, chagrin.* Ănĭmōsă phălānx, āccēnsăquĕ lūctū. *V.* Īllam īncēndēntēm lūctŭs. *Id.* Quæ sōlă lĕvābās Mălĕrnōs lūctŭs. *O.* Dātquĕ ānĭmum īn lūctŭs, ēt lūctŭbĭus ādjĭcĭt īrām. *Id.* SYN. Dŏlŏr, mœrŏr, dēsīdĕrĭum, cūră, ăngŏr, ægrĭtūdŏ. EP. Ægĕr, ăcĕrbŭs, ămārŭs, trīstĭs, mœstŭs, flēbĭlĭs, mĭsĕr, lōngŭs, ĭnērs, ĭgnāvŭs, mŭlĭēbrĭs. *Voy.* Dolor, Cura. ‖ *Expression de douleur, lamentation.* Dīvērsō ĭntĕrĕā mīscērī mœnĭă lūctū. *V.* Ĭlĭcĕrūm mălĕrnās ĭmpŭlĭt aūrēs Lūctŭs Ārĭstæī. *Id.* Ēt nūllī cōgnĭtŭs ævō Lūctŭs ĕrāt. *L.* SYN. Flētŭs, gĕmĭtŭs, quæstŭs, lāmentă, etc. *Voy.* Lamentum, Lacrimor. ‖ *Deuil, vêtement de deuil, funérailles.* Lūctŭs ŭt ĭn Drūsō pūblĭcŭs īllĕ fŭĭt (*Ad Liv.* 68). Nōn ēst cōnvĕnĭēns lūctĭbŭs īllĕ cŏlŏr (purpura). *O.* Pĕr cŏăcērvātōs pĕrĕāt dŏmŭs ĭmplă lūctŭs. *Id. Voy.* Funus. ‖ *Objet de douleur.* Tū nōn ĭnvēntă rĕpertă Lūctŭs ĕrās lĕvĭŏr. *O.* ‖ *Sujet de douleur, chose triste.* Nūntĭă nām lūctŭs mĭhĭ nŭpĕr ĕpīstŏlă vēnīt. *O.* ‖ *Divinité infernale.* Lūctŭs ēt ultrīcēs pōsŭērĕ sēdīllă Cūræ. *V.* (Et *Ov. Met.* IV, 483; *Stat. Th.* III, 126).

† Lūcŭ. *arch. pour* Luce. Cūm primō lūcu ĭbo hīnc. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 55. Ubi *Donat.*). *Voy.* Noctu.

Lucŭbrāns, tĭs. *Veillant.* SYN. Vĭgĭlāns. ‖ † Lūcŭbrāns. Causĭdĭcŭs paŭpĕr mĕdĭă sŭb nŏctĕ lūcŭbrāns (*Anthol.* I, p. 627).

Lūcŭbrātŭs, ă, ŭm. *Passé en veillant, fait en veillant.* Hæc dăt nŏcturnīs nŏx lūcŭbrātă camēnīs. *M.* (IV, 90. Alii *Avieno* tribuunt, et quidem rectius: cf. *Anthol.* I, p. 497).

Lūcŭbrŏ, ās, ārĕ. *n. et act. Travailler ou faire à la lumière, veiller.* Nāmquĕ lūcŭbrāvĕrāt, Ēt ūsquĕ īn sērūm vĭgĭllās pērdūxĕrāt. *Ph.* (*Fab. nov.* 14, 14). SYN. Ēlūcŭbrŏ, vĭgĭlŏ.

Lūcŭlēntē *et* Lūcŭlēntĕr. *adv. D'une manière claire, brillante, splendide.* Ŭt hūnc dĭēm Lūcŭlēntē hăbēāmŭs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 54 *Id. Merc.* II, 3, 88). Mĕă lĭnguă Chrīstŭm lūcŭlēntĕr dissĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 2218). SYN. Clārē, dīsĕrtē, măgnĭfĭcĕ.

† Lūcŭlēntĭtās, ātĭs. *f. Éclat, magnificence.* (*Laber.* et *Cæcil.* apud *Non.* 2, 510.)

Lūcŭlēntŭs, ă, ŭm. *Clair, net, brillant, beau.* Nēc dictăt mĭhĭ lūcŭlēntŭs Ātys. *M.* (II, 86). Ēt quĭdem hērclĕ fōrmā lūcŭlēntă. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 12). Vīn' tū făcĭnŭs lūcŭlēntum ĭnspĭcĕrĕ? *Pl.* (*Men.* I, 2, 32). SYN. Clārŭs, splēndĭdŭs, pūlchĕr, dēcōrŭs. ‖ *Heureux.* Mi hūnc dĭēm dēdistĭs lūcŭlēntum. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 5). SYN. Pūlchĕr, fēlix, faūstŭs.

Lūcŭllānŭs, ă, ŭm. *De Lucullus.* Nēc Lūcŭllānĭs sĭc hæc frētă cīnctă cārīnis. *Sid.* (*Pan.* 540).

Lūcŭllŭs, ī. *m. Lucullus, romain célèbre par ses victoires sur Mithridate et par ses richesses.* Chlāmўdēs Lūcŭllŭs, ŭt āiūnt, sī pŏssēt, cēntum scēnæ præbērĕ rōgātŭs. *H.* Lūcŭllī mīlēs. *Id.* Cōnsŭlĕ Lūcŭllŭm; tăcĕō jām Cўclădās ōmnēs. *Sid.* (*Pan.* 490).

Lūcŭmō, *et sync.* Lūcmō, ōnĭs. *Lucumon, chef suprême de chacune des douze peuplades Étrusques.* Primă gălĕrĭtŭs pŏsŭit prætorĭă Lūcmō. *Pp.* (IV, 1, 29). Āntĭcĭpēsquĕ tŭō Sāmĭī Lūcŭmōnĭs ăcūmĕn. *Aus.* (*Epist.* 4, 69. Iis adstipulor qui de Pythagora intelligunt).

? Lūcŭmōnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un chef Étrusque qui secourut Romulus contre les Sabins.* Tēmpŏrĕ quō sōcĭīs vēnīt Lūcŭmōnĭŭs ārmĭs. *Pp.* (IV, 2, 51. Alii aliter).

Lūcūncŭlŭs, ī. *m., et* Lūcūns, tĭs. *f. Sorte de pâtisserie.* Mōllēs cāsĕōli, lūcūncŭlīquĕ. *St.* (*Silv.* I, 6, 17. Alii non bene, *lagunculi.* Adde *Afran.* apud *Non.* 2, 483). Pānis, pōma, lūcūns, cĭbŭ' quī pūrissimŭ' mŭlto ēst. *Varr.* (*ibid.* Cf. *Fest.* Etiam *Gloss. Philox.* Lucunculus, ταγανίτης).

Lucŭs, ī. *m. Bosquet sacré qui entourait les temples.* Lūcŭs ĭn ūrbĕ fŭĭt mĕdĭă. *V.* Ēt nĕmŏra ĭn dŏmĭbŭs sācrōs ĭmĭtāntĭă lūcōs. *Tib.* (III, 3, 15). Vīrtūtēm vērbă pūtēs, ŭt Lūcum lĭgnă. *H.* EP. Săcĕr, sānctŭs, vĕrēndŭs. PPH. Sācrūm, sānctŭm nĕmŭs. Lūcī mājēstās, rēlligĭō, hŏrrŏr. ‖ *En gén. Bois, forêt.* Aūt quōs ōcĕānō prŏprĭōr gĕrīt Indĭă lūcōs. *V.* Lūcīs hăbĭtāmŭs ŏpācīs. Ălto ĭn lūcō quūm fŏrtĕ cătĕrvæ Cōnsēdĕre ăvĭūm. *Id. Voy.* Silva. ‖ † *Bois travaillé.* (*Pl. frag.* ap. *Charis.* 2, 179.)

Lūdĭă, æ. *f. Danseuse.* Hērmēs cūră lăbōrquĕ lūdĭārŭm. *M.* (V, 25). Quæ lūdĭă sūmpsĕrit ūnquam Hŏs hăbĭtūs? *J.* (6, 265). Hōc plaŭdūnt grĕgĕ lūdĭæ tūmentēs. *St.* (*Silv.* I, 6, 70).

Lūdĭbrĭŭm *et* Lūdĭbrĭum, ĭī. *n. Jouet.* Prōcūlcāre, ăc lūdĭbrĭō sĭbĭ hăbērĕ vīdētŭr. *Lr.* (V, 1234). Lūdĭbrĭŭm pĕlăgī vēntō jăctātŭr ēt ūndā. *Cl.* Nē tūrbălă vōlēnt răpĭdīs lūdĭbrĭă vēntīs. *V.* Quid tē vānă jŭvānt mĭsĕræ lūdĭbrĭă chărtæ? *M.* (X, 4). SYN. Lūdŭs, jōcŭs.

Lūdĭbūndŭs, ă, ŭm. *Qui se joue, qui plaisante.* Si hăc īncēssī lūdĭbūndŭs, plaŭdūnt părtŭm. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 30). Hæc lūdĭbūndŭs dīxĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 649). Ăd tē lūdĭbūndă dŏcte ēt dēlĭcātē dē-

tŭlĭt. *Cic.* (*Orat.* 3). SYN. Lūdĕns, jŏcāns.

Lūdĭcĕr *ou* Lūdĭcrŭs, ă, ŭm. *De jeu, de divertissement.* Vălĕāt rēs lūdĭcrā. *H.* SYN. Jŏcōsŭs, fēstīvŭs, jŏcŭlārĭs, lūsōrĭus. || *En partic. De spectacles ou jeux publics.* Nĕque ēnim lĕvĭa aŭt lūdĭcrā pĕtūntŭr Prænĭā. *V.* Cāpe hōc dēcōrŭm lūdĭcrī cērtāmĭnis. *Sen.* (*Ag.* 935). || *qqf. De comédien, d'histrion.* Cōntĭnŭō mĕum cōr cōpĭt ārtĕm făcĕrĕ lūdĭcrām. *Pl.* (*Aul.* IV, 3, 3). || Lūdĭcrŭm, ī. *n. Spectacles, jeux publics.* Lūdĭcrā quīd, plaūsŭs, ĕt ămīcī dōnā Quĭrĭtīs? *H.* (*Gloss. Placid.* Ludicrum, *spectaculum, ludibrium*). || *Plaisir, jeu, amusement.* Quōs Hămādrўădēs dĕæ Lūdĭcrŭm sĭbī rōscĭdō Nūtrĭūnt hŭmōrĕ. *Cat.* (6, 21). Nūnc ĕtĭām vērsŭs ĕt cētĕrā lūdĭcrā pōnō. *H.* Tūnc nĕmō tĕntāt lūdĭcrŭm. *Prud.* (*Cath.* 179). SYN. Gaūdĭŭm, vōlŭptās, lūdŭs, oblĕctāmĕn.

Lūdĭcrĕ. *adv. En jouant.* Lūdĭcrĕ jăctānt sāxa, ĭntĕr sē lĭcĭtāntŭr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 505).

† Lūdĭfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Ludifico. (*Pl. Epid.* V, 2, 41.)

† Lūdĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Propre à duper.* Fīūnt lūdī lūdĭfĭcābĭlēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 3).

Lūdĭfĭcātŏr, ōrĭs. *m. Trompeur, qui dupe.* Ĕgo fīlĭum ănte ædēs prætŭlābŏr lūdĭfĭcātōrĕm mĕum. *Pl.* (*Most.* V, 1, 18).

Lūdĭfĭcātŭs, ă, ŭm. 1. (*de* Ludifico). *Joué, trompé.* Hĕrŭm... lūsī lĕpĭde! ūt lūdĭfĭcātŭs ēst! *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 3). Cōmmĕntīsquĕ sŭīs lūdĭfĭcātă rŭīt. *Prosp.* (*Epig.* 65, 14). || 2. (*de* Ludificor). *Qui a trompé.* Hīc ăvĭdŭm pūgnæ... lĕvĭbŭs flĕxō pĕr dĕvĭă gўrīs Lūdĭfĭcātŭs ĕquō. *Sil.* (VII, 643).

Lūdĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Jouer, tromper.* Quō pāctō tuūs tē sērvŭs lūdĭfĭcāvĕrĭt. *Pl.* (*Most.* V, 2, 29). Quem ōmnēs mōrtālēs ignōrānt, ĕt lūdĭfĭcānt, ŭt lŭbĕt. *Id.* (*Amp.* IV, 3, 13). Pĕrjūrŭm Lăpĭthām Jūnōnĭă lūdĭfĭcāt nūbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Hist.* 4). *Voy.* Decipio.

Lūdĭfĭcŏr, ārĭs, ārī. *pass. Être trompé.* Ūt pŭĕrōrum ætās ĭmprōvĭdă lūdĭfĭcētŭr. *Lr.* (1, 958). Quŏt ămāns ēxēmplĭs lūdĭfĭcētŭr. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 5). || 2. *dép. Tromper.* De hōc lēnōnĕ, quī mĕ ămāntĕm lūdĭfĭcātŭr tămdĭū. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 45. *Id. Most.* V, 2, 26; *Ter. Eun.* IV, 3, 3).

Lūdĭmagĭstĕr. *Voy.* Ludus.

Lūdĭŏ, ōnĭs. *m. Comme le suiv.*

Lūdĭŭs, ĭi. *m. Danseur, histrion.* Lūdĭŭs æquātām tĕr pĕdĕ pūlsāt hŭmŭm. *O.* Fĭtĕ causā mĕā lūdĭī bārbārī. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 63). SYN. Lūdĭŏ, sāltātŏr. || *Nom d'homme.* Dignĭs dignă lŏcā pictūrĭs cōndĕcōrāvĭt Mārcus Lūdĭŭs. *Vet. Inscr.* (apud *Plin.* 35, 10).

Lūdŏ, ĭs, lūsī, lūsŭm, lūdĕrĕ. *n. Jouer.* Lūdĕrĕ quī nēscĭt, campēstrĭbŭs ăbstĭnĕt ārmĭs. *H.* Lūsum ĭt Mæcēnās. *Id.* SYN. Cōllūdŏ. PPH. Lūdŏ văcō, ĭndūlgĕŏ; tēmpŭs trăhŏ, dūcŏ, ĭnsūmŏ, trānsigŏ, fāllŏ. Lūdŏ tēmpŭs dŏ. Lūdŏ dīĕm *ou* nōctĕm dūcŏ. Nōctī lūdŭm æquŏ. Ĭn lūcĕm lūdŭm prōdūcŏ, prōtrăhŏ, fĕrŏ. PHR. Ōlĭă pĕr vărĭŏs ēxercĕnt dulcĭă lūsūs. *Manil.* || *Folâtrer, se jouer, bondir.* Ūbĕră circūm Lūdĕrĕ pēndentēs pŭĕrōs. *V.* Lūdūntquĕ pĕr ūndās (delphĭnes). *Id.* Lūdĭt hērbōsō pĕcŭs ōmnĕ campō. *H.* SYN. Ēxsŭltō, lāscĭvĭŏ. || *n. et act. Jouer à un jeu; se livrer au délassement de la musique, de la poésie, etc.* Lūdĕrĕ păr ĭmpăr. *H.* Sī lūdĭtŭr ălĕā pĕrnōx. *J.* (8, 10). Lūdum ĭnsōlēntĕm lūdĕrĕ pĕrtĭnăx. *H.* Lūdĕrĕ quæ vēllĕm călămō pĕrmīsĭt ăgrēstī. *V.* Cārmĭnă quī lūsī pāstōrŭm. Vērsĭbŭs ĭncōmptīs lūdūnt. *Id.* Fēstă cŏrōnātŭs lūdet cōnvīvĭă mīlēs. *M.* (VII, 8). Scrĭbĕns vērsĭcŭlōs ūtĕrquĕ nōstrŭm Lūdēbāt nŭmĕrō mŏdo hōc, mŏdo illō. *Cat.* (50, 4). || *Se moquer de, abuser.* Vānă spĕ lūsīt ămantĕm. *V.* Nātŭm tŭ quŏquĕ fallĭs Lūdĭs ĭmāgĭnĭbŭs? *Id.* Lūdam hŏmĭnĕm prōbĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 51). SYN. Dēlūdŏ, fāllŏ, etc. *Voy.* Decipio. || *Broder. Voy.* Lusus.

Lūdŏvīcŭs *ou* Lŏdŏīcŭs, ī, *et* Lūdŏīx *ou* Lŏdŏīx, ĭcĭs. *m.* (*formes adoucies des primitifs* Chlodovechus, Hludowicus *et* Hludoich). *Clovis ou Louis, nom germanique devenu commun en Europe.* Hīc cūbăt ætĕrnī Lūdŏvīcŭs Cæsăr hŏnōrĭs (*Anthol.* I, p. 331). Dē prŏăvō vĕnīēns Lūdŏvīcō cēlsă prōpăgŏ. *Fort.* (IX, 4, 5). Stĕnt Kărōlŭs Lūdŏīxquĕ sĭmŭl, quōrum ūnŭs ĕphēbŭs. *Theodulph.* (III, 1. In his barbaram scripturam lævigavi).

Lūdŭs, ī. *m. Jeu.* Lūdŭs ēnĭm gĕnŭīt trĕpĭdūm cērtāmĕn ĕt īrās. *H.* Æquāssĕnt nōcti lūdum, ĭn lūcēmquĕ tŭlīssēnt. *V.* SYN. Fēstīvŭs, fēstŭs, grātŭs, jūcundŭs, jŏcōsŭs, lætŭs, hĭlārĭs, blāndŭs; ancēps, dŭbĭŭs, fāllāx, vĕtŭtŭs. || *Jeu de hazard. Voy.* Alea. || *Au plur. Jeux, divertissements publics.* Ĭnstĭtŭīt sacrŏ cēlēbrī cērtāmĭnĕ lūdōs. *O.* Ēt tŭbă cōmmĭssōs mēdĭō cănĭt ăggĕrĕ lūdōs. *V.* Quĭdām fāctūrŭs dīvēs lūdōs nōbĭlēs. *Ph.* Mōrtālēs mŭltī ŭt ăd lūdōs cōnvēnērānt. *Pl.* (*Men. prol.* 30). SYN. Spēctācŭlă, lūdĭcrŭm. EP. Sōlēnnēs, fēstī, sācrī. PHR. Lūdīs dīĕm cēlēbrō. Sōlēnnĭă lūdīs ēxsĕquŏr. || *Jeu, récréation, divertissement.* Quīs ēst nām lūdŭs ĭn ūndīs? *V.* Tēxūntquĕ fŭgās ĕt prœlĭă lūdō. Lūdō bēllī sĭmŭlācră ciēbant. *Id.* SYN. Lūsŭs. || *Plaisanteries, bagatelles.* Pōsthăbŭī tămĕn illōrŭm mĕă sērĭă lūdō. *V.* Ămōtō quærāmŭs sērĭă lūdō. *H.* SYN. Jŏcŭs, nūgæ. || *Salle d'escrime.* Dōnātŭm jăm rŭdĕ quærīs, Mæcēnās, ĭtĕrum ăntīquō mē ĭnclūdĕrĕ lūdō. *H.* Hērmēs tŭrbă sŭī trĕmōrquĕ lūdī. *M.* (V, 25, 4). || *École.* Ĭlōdĭe īre ōccēpī ĭn lūdŭm lĭttĕrārĭŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 32). *Voy.* Schola. || Lūdī măgĭstĕr *ou* Lūdĭmagĭstĕr. *Maître d'école.* Quīd tĭbī nōbĭscum ēst, lūdī scĕlĕrātē măgĭstĕr? *M.* (IX, 69). *Voy.* Magister. || *Jouet, objet de risée.* Lūdŭm jŏcŭmquĕ dīcēs fuisse ĭllum ăltĕrŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 8). SYN. Jŏcŭs, lūdĭbrĭŭm. || † Lūdŏs făcĭō (aliquem). *arch. Jouer, tromper quelqu'un.* Lūdŏs mē făcĭtĭs, ĭntēlligŏ. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 23. *Id. Rud.* II, 5, 17; *Ter. Ph.* V, 7, 52). *Voy.* Ludifico.

Lŭēlă, æ. *f. Châtiment.* Ēst ĭnsignĭbŭs ĭnsignĭs scĕlĕrĭsquĕ lŭēlă Cārcĕr. *Lr.* (III, 1030).

Lŭēs, ĭs. *f. Maladie contagieuse, contagion.* Ārbŏrĭbŭsquĕ sătĭsquĕ lŭēs, ĕt lētĭfĕr ānnŭs. *V.* Æ dŭm prīmă lŭēs ūdō sŭblăpsă vĕnēnō. *Id.* Dīrĕ lŭēs quōndăm Lătĭās vĭtĭāvĕrăt aūrās. *O.* SYN. Pēstĭs, cōntăgēs, cōntăgĭă. *Voy. ces mots.* || *En gén. Fléau, ruine.* Ĭt' tōtĭs ĭnĭmĭcă lŭēs cŭm tūrbĭnĕ cāstrīs (de incendio). *Sil.* Pēllĕrĕ sævăm Quōndăm fātă lŭēm dēdērŭnt Āquĭlōnĕ crĕātīs (scil. Harpyias). *V. Fl.* Nōstrī gĕnĕrĭs ēxĭtĭum ĕt lŭēs. *Sen.* (*H. Fur.* 358). SYN. Pēstĭs, ēxĭtĭum.

Lŭgdūnēnsĭs, ĕ. *De Lyon.* Aūt Lŭgdūnēnsēm rhētŏr dĭctūrŭs ăd ārăm. *J.* (1, 44). || — Gallĭă, prōvĭncĭă. Quă Lŭgdūnēnsĭs prōvĭncĭă. *Aus.* (*Parent.* 4, 5).

Lŭgdūnŭm, ĭ. *n.* (Λουγούδουνον, Λούγδουνον *ou* Λουγδοῦνον). *Lyon, ville de la Gaule Celtique, au confluent du Rhône et de la Saône.* Lŭgdūnūmquĕ tŭūm, dūm prætĕrĭs, ădspĭcĕ victŏr. *Sid.* (*Pan.* 1180. *Sirm.* dat *tuam*).

lūgĕndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être pleuré.* Ātque ităquăm lūgĕndă tĭbī nōn vītă, sĕd ēssĕt. *O. Voy.* Flebilis.

lūgens, tis. *Qui pleure. Voy.* Lacrimans. ‖ *Qui est en deuil.* Ādspĭcĕ dēmissōs, lūgentīs mœrĕ, căpillōs. *O.* ‖ *De deuil.* Pullō lūgentēs vēllĕrĕ lānæ. *M.* (XIV, 157). SYN. Ātĕr, nĭgĕr. ‖ Lūgentēs cāmpī. *pl. Partie de l'enfer des anciens.* (*Virg. Æ.* VI, 441.)

lūgĕō, ēs, lūxī, (lūctŭm. *inus.*), lūgērĕ. *n. et act. Pleurer.* Dārdānŭs, ēt vērsūs lūgērĕt Grææ̆ĭă fātīs. *V.* Frātrĕm lūgĕbăt ădēmptŭm. *O.* Lūgĕbĕrĕ nōbīs, Lūgĕbĭsque ăllōs. *Id.* Tē, jŭvĕnīs, prīmīs lūxī dēcĕptūs ĭn ānnīs. *Aus.* (*Parent.* 9, 7). SYN. Flĕō, lăcrimō, dēflĕō, plōrō, etc. *Voy.* Lacrimo, Lamentor, Defleo. PHR. Lūctĭbŭs ĭndulgĕō. Lūctū squālĕō, tābescō. In lūctŭm sōlvŏr *ou* mē sōlvō. In lūctŭs ānĭmūm dō. ‖ *Au fig.* Pōsĭtis tē frondĭbŭs ārbŏr Tōnsă căpŭt lūxīt. *O.* ‖ *pass. unip.* Lūgĕtŭr. *On pleure.* (*Cat.* 39, 5.)

lūgŭbrĭs *et* lūgūbrĭs, ĕ. *Lugubre, triste, déplorable.* Trōjæ̆ rĕnāscĕns ălītĕ lūgŭbrī Fōrtūnă. *H.* Lūgŭbrĕ bĕllŭm. *Id.* Quūm lĭquĭdām tōllūnt lūgŭbrī vōcĕ quĕrēlām. *Lr.* (IV, 547, de cycnis). SYN. Flēbĭlĭs, trīstĭs, mœstŭs, fūnēbrĭs, lūctĭfĭcŭs, ĭnfaūstŭs. ‖ *De deuil.* Mēdĭōcrĭtĕr vēstītām vēstĕ lūgŭbrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 35). Pāllă lūgŭbrĭs. *Sen.* (*OEd.* 553). SYN. Ātĕr, pullŭs. ‖ Lūgŭbrĭă, ĭŭm. *n. pl. Habits de deuil.* Dă lăcrĭmās, lūgŭbrĭăquĕ ĭndŭĕ. *O.* Nūnquām lūgŭbrĭă sūmpsī. *Pp.* (IV, 11, 67). *Voy.* Atratus. ‖ *Accablé de douleur.* Lūgŭbrĭs ēt āmēns (Clymene). *O.* Lūgŭbrĭă pectŏră. *Id.* Lūgŭbrēs vultŭs. *Sen.* (*Hip.* 990). SYN. Trīstĭs, mœstŭs. ‖ *n. pris adv.* Cōmĭtātæ̆ Sānguĭnĕī lūgŭbrĕ rŭbēnt. *V.* Sōlŭtŭ lūgŭbrĕ mĭnāci Mŭlcĭbĕr ĭmmūgĭt. *Sil.*

† Lŭĭs, ĭs. *f. Comme* Lues. Măchīnă, sī tērrās lŭĭs incentīvă fătīgăt. *Prud.* (*Ham.* 314. Sic sæpe Noster in talibus. Quidam non bene leg. *lues*, qui n hujus verbi posteriorem poeta produxerit, *ibid.* 351 et 925).

lūĭtūrŭs, ă, ŭm. *Devant expier.* Vāstātō tănquĕm pœnās lūĭtură prōfundō. *Cl.* (Et *Prud. Psych.* 603).

† Lūmbĭfrăgĭŭm, ĭī. *n. L'action de briser les reins.* (*Pl. Amp.* I, 1, 298.)

Lūmbrĭcŭs, ī. *m. Ver de terre.* Lūmbrĭcī quŏquĕ tērrēstrēs mĭscentŭr ŏlīvō. *Ser. Sam.* (*vs.* 51). Pulvĭs lūmbrĭcī cōrpŏrĕ tōstō. *Id.* (*vs.* 246. Et *Pl. Aul.* IV, 4, 1). SYN. Vērmĭs.

Lūmbŭs, ī. *m., et ordint.* Lūmbī, ōrŭm. *pl. Reins.* Cērĕă quæ pătŭlō lūcĕt fĭcēdŭlă lūmbō. *M.* (XIII, 5. Sic et *Juv.* 8, 16). Māntĭcă cuī lūmbōs ōnĕre ūlcĕrĕt ătque ĕquēs ārmōs. *H.* Ōssă sŭb ĭncūrvīs ēxtăbānt ārĭdă lūmbĭs. *O.* SYN. Rēnēs, dorsŭm.

Lumĕn, ĭnĭs. *n. Lumière, clarté, jour.* Jāmque aūrōră nŏvō spārgēbăt lūmĭnĕ tērrās. *V.* Lūmĭnĕ cœlēstī sōlēm fŭlsissĕ sērēnŭm. *O.* SYN. Lūx, dĭēs, etc. *Voy.* Lux. ‖ Lūmĭnă nōctĭs *ou* nŏctūrnă. *Astres.* Vāgă lūmĭnă nōctĭs. *St. Voy.* Astrum. ‖ *Lumière artificielle.* Pīcĕām fĕrt fumĭdă lūmĕn Tædă. *V.* Pāscuntŭrquĕ ignēs nŏctūrnī, ēt lūmĭnă fūndūnt. *Id.* ‖ *Lampe, flambeau, etc.* Lūmĕn ăd ēxiguūm famŭlæ dătă pēnsă trăhēbānt. *O.* Dūm quærunt lumĕn, dūm cōncŭrsānt famĭlĭă. *Ph.* Et Trĭvĭæ lūmĭna fĕrrĕ dĕæ. *Pp.* (II, 23, 40). *Voy.* Lucerna, Fax. ‖ *Éclat.* Īllă jăcēns ăd vērba ŏcŭlōs sĭnĕ lūmĭnĕ mōvīt. *O.* Et formidātō clўpĕūs Tītānă lăcēssĭt Lūmĭnĕ. *Cl.* Flāvēntĭă lūmĭnă cālthæ. *Col.* (10, 97). Lūmĕnquĕ jŭvēntæ Pūrpūrĕūm. *V.* SYN. Fulgŏr, nĭtŏr, etc. *Voy.* Fulgor. ‖ *Jour, journée.* Vīx lūmĭnĕ quārtō Prōspĕxī Ītăllăm. *V.* Sī tē sĕcundō lūmĭne hīc ōffendĕrō. *Enn.* (apud *Cic. Rabir. Post.* 11). *Voy.* Dies. ‖ *OEil* (*surtout au plur.*). Tăllă dīcēntem jāmdūdŭm lūmĭnĕ tōrvō Spĕctăt. *O.* Ārsērĕ cōrūscīs Lūmĭnĭbŭs flāmmæ. *V.* Cōmpŏnĕrĕ lūmĭnă dēxtrā. *V. Fl. Voy.* Oculus. ‖ *qqf. Jours, fentes.* Tēnŭēs sŭbĭērĕ lătēntĭă cēræ Lūmĭnă. *V. Fl.* SYN. Rīmă. ‖ *Vie.* Lūmĭne ădēmpto ānĭmām mŏrĭbŭndō cōrpŏrĕ fūdīt. *Lr.* (III, 1047). Nēc lūmĕn ădēmptŭm. *O.* (*Trist.* IV, 4, 45). *Voy.* Vita. ‖ *Lumières intellectuelle.* Clārā tŭæ̆ possĭm præpāndĕrĕ lūmĭnă mēntī. *Lr.* (I, 145). ‖ *Eccl. Lumière divine.* Lūx ĭpsĕ vērā, vērī ēt aūctōr lūmĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 2510). Ādēstō, lūmĕn lūmĭnĭs. *Victor.* (*Hym. de Trin.* 2). ‖ *qqf. Terme d'affection.* Nām quūm mē vītām, quūm mē tūă lūmĭnă dīcĭs. *M.* (XI, 30). *Voy.* Lux.

† Lūmĭnō, ās, ārĕ. *Éclairer.* Æ̆rĭās quārtă făcĕ lūmĭnăt aūrās. *Avien.* (*Progn.* 127). Ōmnī vāceāntēm nūbĭlō Frōntēm sērēnām lūmĭnăt. *Prud.* (*Peri.* 1365). *Voy.* Illumino.

1. Lūnă, æ. *f. Lune, Diane ou Phébé.* Nŏx ērăt, ēt cœlō fulgēbăt lūnă sērēnō. *H.* Lūnăquĕ nōctūrnōs ălтă rĕgēbăt ĕquōs. *O.* Lūcĕntēmquĕ glŏbūm lūnæ, Tītānĭăque āstră. *V.* SYN. Phœbē, Cўnthĭă, Dĭānă, Dēlĭă. EP. Nōctūrnă, nōctĭvăgă, sĭlēns, tăcĭtă, clārā, lūcĭdă, pāllĭdă, ārgentĕă, văgă. PPH. Lūnæ glŏbŭs, ōrbĭs, cōrnŭă, lūmĕn, rādĭī, cūrrŭs, bīgæ, făclēs. Nōctĭs *ou* lūnārĕ sĭdŭs, jŭbār. Sōlĭs *ou* Phœbī sŏrŏr. Nōctĭs dĕă. Dĕă nōctĭvăgă. Āstrōrŭm rēgīnă. Nōctĭŭm sĭdŭs, dĕă. VERS. Āstrōrŭm dĕcŭs, ēt nĕmŏrŭm Lātōnĭă cūstōs. *V.* Nēc frātrĭs rādĭīs ōbnōxĭă sūrgĕrĕ lūnă. *Id.* Cōnsŭlĕ tūnc Phœbēn ĭmĭtāntem lūmĭnă frātrĭs Sēmpĕr, ēt ĭn prōprĭō rēgnāntēm tēmpŏrĕ nōctĭs. *Manil.* Tăcĭtæ̆ mŏdĕrātrĭx Cўnthĭă nōctĭs. *St.* Lūcĭfĕræ̆ pārĭtĕr vēnĭt ăd āstră dĕæ. *M.* Tū cūrsū dĕă mēnstrūō Mētĭēns ĭtĕr ānnūŭm. *Cat.* Lūcĭdŭm cœlī dĕcŭs. *H.* Clārūmquĕ cœlī sĭdŭs, ēt nōctĭs dĕcŭs, Cūjŭs rĕlūcĕt mūndŭs ăltĕrnă făcĕ. *Sen.* Lūnārĭs grātĭă lūcĭs. *Juv.* ‖ *Phases de la lune.* Mēnstrŭă tĕr dēcĭĕs rĕdĕūnt dūm cōrnŭă lūnæ. *Aus.* Lūnæquĕ sĕnēctŭs, Ēt rĕpārātŭs hōnōs. *Petr.* Quid mēnstrŭă lūnæ Incrēmentă pārēnt, tōtĭdĕm cūr dāmnă sequāntŭr. *Sid.* ‖ *Nouvelle lune.* PHR. Lūnă cōrnŭă rĕpārāt, rĕsūmĭt, rĕnōvāt; ĭn nŏvă cōrnŭă crēscĭt, sĕ cūrvāt; ōrbĕm rĕpārāt, rĕnōvāt. VERS. Lūnă rĕvĕrtēntēs quūm primūm cōlligĭt ignēs. *V.* Cўnthĭă quō primūm cornū dūbĭtāndă rĕfulsit. *L.* Abĕrānt nōctēs ŭt cōrnŭă tōtă cŏīrēnt. *O.* Nēc nŏvă crēscēndō rĕpārābāt cōrnŭă Phœbē. *M.* Frōntĕ cūrvātōs ĭmĭtātŭs ignēs Tērtĭŭm lūnæ rĕfĕrēntĭs ōrtŭm. *H.* ‖ *Pleine lune.* PHR. Lūnă ōrbĕm, cōrnŭă cōmplĕt, ĭmplĕt: ōrbĕm jūnctīs cōrnĭbŭs ĭmplĕt. VERS. Plēnă pĕr ĭnsērtās fundēbăt lūnă fĕnēstrās (se). *V.* Jām lūnæ sē cōrnŭă lūmĭnĕ cōmplēnt. *Id.* Cōrnŭă quum lunæ plēnō sīmŭl ōrbĕ cōissēnt. *O.* Lūnă quatĕr jūnctīs ĭmplēbăt cōrnĭbŭs ōrbĕm. Plēnissĭmă fulsit, Ēt sŏlĭdă tērrās spĕctāvīt ĭmāgĭnĕ lūnă. Tōtō quatĕr orbĕ rĕcrēvīt. Mēnsĕ fĕrē mĕdĭō quāntă nĭtĕrĕ sōlĕt. Plēnum tĕnŭātă rĕtĕxŭīt ōrbĕm. *Id.* Lūnæquĕ rōtūndūm Ādspĭcĭmŭs lūmĕn. *St.* Cōrnūquĕ cōactō Jām Phœbē tōtum frātrĕm quūm rĕddĕrĕt ōrbī. *L.* Ūndĕ cōactīs Cōrŭlbŭs ĭn plēnūm mēnstrŭă lūnă rĕdīt. *Tib.* Clārĭōr quāntō mĭcāt ōrbĕ plēnō, Quūm sŭos ignēs cŏēuntĕ cōrnū Jūnxīt (Phœbe).

Sen. Nēc plēnō stēllās sūscērāvīt nūmĭnĕ lūnā. *Cic.* Jām plēnā Phœbē cāndidum ēxtŭlĕrāt jŭbār. *Petr.* || *Lune décroissante.* PHR. Lūnā dēcrēscīt, sĕnēscīt; ōrbĕm cōntrāhīt, cōgīt. VERS. Ŭt ōrbĕm Cōmplēvīt, vērsis lūnā rĕcūrrīt ĕquīs. *O.* Cōrnŭăque ēxtrēmæ vēlŭt ēvānēscĕrĕ lūnæ. Quālĭă dīmĭdĭæ sĭnŭāntŭr cōrnŭă lūnæ. *Id.* Nōvæque pĕrgŭnt ĭntĕrīrĕ lūnæ. *H.* || Lūnæ dēfectŭs, etc. *Eclipse de lune.* Dēfectus lūnæ vārĭōs, sōlisque lăbōrēs. *V. Voy.* Eclipsis. || *Faire descendre la lune par des enchantemens.* Cārmĭnā vēl pōssŭnt cœlō dēdūcĕrĕ lūnām. *V.* Ēt jām lūnā nĕgāt tōtĭēs dēscēndĕrĕ cœlō. *Pp.* (II, 21, 37. Et *Tib.* I, 8, 21; *Sen. Hip.* 421). || *Mois.* Sĕptĭmā jām plēnæ dēdūcĭtŭr ōrbĭtă lūnæ. *Pp.* (II, 16, 21). Lūnā quātĕr bĭnōs nōn tōtă pĕrēgĕrat ōrbēs. *M.* (IX, 32). *Voy.* Mensis. || Lūnæ dĭēs, *ou* Lūnæ. *Lundi.* Prōxĭmā frātĕrnæ succēdit lūnā cōrōnæ. *Aus.* (*Eclog. de Nom. Dier.* 6). || *Ornement en forme de croissant, que les patriciens portaient à la chaussure.* Primăquĕ pātrĭcĭă clausĭt vēstĭgĭă lunā. *St.* Āppōsĭtām nigræ lūnām sŭbtēxĭt ălūtæ. *J.* (7, 192). SYN. Lūnŭlă. *Voy.* Lunatus. || *Objets en forme de lune, glotte, peut-être tache.* Jām sī fortĕ sŭēm lātrātĭbŭs ĭmprōbŭs Ŭmbĕr tĕrrŭīt, ălbēntēs nigrō sŭb gŭttŭrĕ lūnās Frāngĕrĕ lŭdŭs ĕrāt. *Sid.* (*Pan.* 1434).

2. Lūnă, æ. *f. Ville et port d'Étrurie.* Lūnāī pōrtum, ēst ŏpĕræ, cōgnōscĭtĕ, cīvēs. *Pers.* (6, 9, fere ex *Ennio*). Ārūns ĭncŏlŭīt dēsērtæ mœnĭă Lunæ. *L.* (Et *Sil.* VIII, 482).

Lūnārĭs, ĕ. *De la lune.* Spārsī lūnārēs sānguĭnĕ cūrrŭs. *O.* Lūnārī sŭbjĕctă glŏbō. *Cl.* Ēxĭt ŭt ōcĕānŭs lūnārĭbŭs ĭncrēmēntĭs. *L.*

† Lūnātĭcŭs, ă, ŭm. *Lunatique.* PHR. Ēt lūnæ cūrsŭm cōmĭtāta ĭnsānīă mēntīs. *Juv.* (I, 476).

Lūnātŭs, ă, ŭm. *Courbé en forme de croissant.* Rēmĭnĕa ēxsŭltānt lūnātīs ægmĭnă pēltīs. *V.* Nondŭm lūnātīs frōntĕ jŭvēncīs. *St.* Lūnātă scindit caŭdă mārĕ. *Sen.* (*OEd.* 465). SYN. Curvus. || *Orné d'un petit croissant.* Lūnātă nūsquām pēllīs ēt nūsquām tōgă. *M.* (I, 50. *Id.* II, 29). *Voy.* Luna.

Lūnō, ās, ārĕ. *Courber en forme de croissant.* Lūnāvĭtquĕ gĕnū sĭnŭōsum fortĭtĕr ārcum. *O.* Jāmque ăcĭēs Nēreūs gĕmĭnōs lūnārăt ĭn ārcūs. *Pp.* (IV, 6, 25). *Voy.* Curvo.

Lūnŭlă, æ. *f. Boucle de soulier en forme de croissant.* Non mēmĭnīstī mē aurĕam ăd te ālĭērrĕ nātăli dĭe Lūnŭlăm? *Pl.* (*Epid.* V, 1, 34). *Voy.* Luna.

Lŭō, ĭs, ĭ, ĕrĕ. *Laver.* Īōnĭō lŭĭtŭr cūrvātă prōfundō. *Sil.* Prætĕrĭt, ēt vĭrĭdantĕ răpăx Gūrgĭtĕ mœnĭă pūlchrā lŭīt. *Prud.* (*Peri.* 1013. Nec mutandum in *lavat*). SYN. Ălluō. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Laver, purger, effacer.* Īnsontēs ērrōrĕ lŭīt, culpāmquĕ rĕmittēns. *V. Fl.* SYN. Ēluō. || *Ordint. Payer, expier.* Pōst mihī nōn sīmĭlī pœnā cōmmĭssă lŭētis. *V.* Lŭĭmus pĕrjurĭă Trojæ. *Id.* Īn sŭpĕrĭs ētĭam fortūnă lŭēnda ēst. *O.* SYN. Sōlvō, pĕrsōlvō, pēndō.

Lupă, æ. *f. Louve.* Prōcŭbŭĭssĕ lŭpām : gĕmĭnōs hŭic ūbĕră circŭm. *V.* Ēt răbĭdæ trādĭs ŏvīlĕ lŭpæ. *O. Voy.* Lupus. || *Courtisane.* Ītĕ, quĭbŭs grāta ēst pīctă lŭpă bārbărā mĭtrā. *J.* (3, 66). Ābscōndūnt spūrcās hæc mōnŭmēntă lŭpās. *M.* (I, 35. Et *Pl. Epid.* III, 3, 22). *Voy.* Meretrix.

Lŭpānăr, ārĭs. *n. Lieu de prostitution.* Ĭntrāvīt călĭdum vētĕrī cēntōnĕ lŭpānăr. *J.* (6, 121). Pūdŏr ēssĕ pĕr tē cœpīt ēt lŭpānārī. *M.* (IX, 7). SYN. Fōrnix, lŭstră, prōstĭbŭlum, cēllæ, cēllă, cēllūlă, *qaf.* lătĕbræ, clŏăca. EP. Fœdum, ĭmmundum, obscēnum, turpĕ, spūrcum. || *Terme injurieux.* (*Catul.* 43, 13.)

Lŭpātă, ōrum. *n. pl. Sorte de mors très-rude.* Sīccāquĕ sānguĭnĕīs dūrēscīt spūmă lŭpātīs. *L.* Dūrīs pārērĕ lŭpātīs. *V.* Āspĕr ĕquūs dūrīs cōntūndĭtŭr ōrā lŭpātīs. *O.* Mōrdĕnt aūrĕă quōd lŭpātă cērvī. *M.* (I, 105). SYN. Lŭpī. || — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Gāllĭcă nec lŭpātīs Tēmpĕrāt ōrā frēnīs. *H.*

Lŭpercāl, ālis. *n. Grotte sous le mont Palatin dédiée par Évandre au dieu Pan.* Ēt gĕlĭdā mōnstrāt sŭb rŭpĕ Lŭpercāl. *V.* Lŏcŭs illĕ Lŭpercāl. *O.*

Lŭpercālĭă, ĭum *ou* ĭōrum. *n. pl. Lupercales, fêtes à Rome, pendant lesquelles les Luperques parcouraient les rues presque nus, et frappaient les femmes avec des lanières de peau de chèvre.* (Cf. *Ovid. Fast.* II, 385.)

Lŭpercālĭs, ĕ. *Des Luperques.* Jāmquĕ Lŭpercālēs fĕrŭlæ, nūdĭquĕ pĕtūntŭr Dīscŭrsūs jŭvĕnŭm. *Prud.* (*Sym.* 1671).

Lŭpercŭs, ī. *m., et ordint.* Lŭpērcī, ōrŭm. *pl. Luperques, prêtres de Pan, ainsi nommés de* Lupercus, *un des noms du dieu.* Hīc ēxsŭltāntēs Sālīŏs, nūdōsquĕ Lŭpercōs Ēxtŭdĕrāt. *V.* Ārcădĭō dictōs ă mōntĕ Lŭpercōs. *O.* Ēt tŭă mŭltŭm Vērbĕră succĭnctī fōrmĭdāvērĕ Lŭpērcī. *St.* Ŭndĕ ĭlcēns Făbĭūs sācrā Lŭpercŭs hăbēt. *Pp.* (IV, 1, 26). Ægĭlī pālmās prælĕbĕrĕ Lŭpercō. *J.* (2, 142. Adde *Prud. Peri.* 2352 *sq.*). *Voy.* Lupercalia. || *Nom d'homme.* Fōrmōsām Glўcĕrēn ămāt Lŭpercŭs. *M.* (XI, 41).

Lŭpī, ōrŭm. *m. pl. Frein.* Ēt plăcĭdō tūtōs ăccĭpĭt ōrĕ lŭpōs. *O.* (Et *Stat. Ach.* I, 281). *Voy.* Lupata.

Lŭpĭæ, ārŭm. *f. pl.* (*Strab.* Λουπίαι). *Ville de Calabre.* Tē pĕr Hўdrūntēm Lŭpĭāsquĕ vēctŭm. *Paul. Nol.* (30, 85. Cf. *Mel.* 2, 4).

Lŭpĭcĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nām dŭm cōntĭgŭŭm Lŭpĭcĭnī prætĕrĭt ăgrŭm. *Paul. Petr.* (*Vit. S. Mart.* I, 369).

Lŭpillŭs, ī. *m. Gâteau de lupin.* Lŭpillī cōmmĭnūtō crŭstŭlō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 9).

1. Lŭpīnŭs, ă, ŭm. *De loup.* Lŭpīno ēxspĕctāns ĭmpĕtū. *Enn.* (apud *Don.* ad *Phorm.* II, 2, 25). Ēt galĕa hīrsūtă cōmptă lŭpīnă jŭbā. *Pp.* (IV, 10, 20). Nēc nōn ēt jēcŏrĭs quærātŭr fībră lŭpīnī. *Ser. Sam.* (*vs.* 398).

2. Lŭpīnŭs, ī. *m. Lupin, légume.* Aūt tĕnŭīs vĭclæ fētŭs, trīstīsquĕ lŭpīnī. *V.* Nēc tū pāllēntēs dūbĭtā nūdārĕ lŭpīnōs. *O.* || *Dans les comédies on s'en servait en guise d'argent.* Nēc tāmĕn ĭgnōrāt quīd dīstēnt ærā lŭpīnīs. *H.* (Adde *Pl. Pœn.* III, 2, 20).

Lŭpŏdūnŭm, ī. *n. Ville près des sources du Danube.* Nĭcrūm sŭpĕr ēt Lŭpŏdūnŭm. *Aus.* (*Mos.* 423).

Lŭpŏr, ārĭs, ārī. *d. Fréquenter les courtisanes.* Cūm mĕrĕtrĭcĕ pĕr vīās lŭpānтur. *Turpil.* (apud *Non.* 2, 497. *Lucil. ibid.*). SYN. Scortŏr.

Lŭpŭs, ī. *m. Loup.* Tōrvă lĕænă lŭpum sĕquĭtur, lŭpŭs ĭpsĕ cāpēllam. *V.* Sī quă lŭpōs audĭt circŭm stăbŭla ăltă frĕmēntēs. *O.* EP. Nōcturnŭs, ĭnsĭdĭātŏr, răptŏr, prædātŏr, răpax, ācĕr, āspĕr, ĭmprōbŭs, sævŭs, fĕrŭs, ĭmmītĭs, răbĭdŭs, trŭx, crūēntŭs, jējūnŭs, ĭmpāstŭs, audāx. PHR. Pēcōrum, ŏvĭum hostĭs, pēstĭs, clādēs. Ŏvĭum prædō. Stăbŭlīs pēcōrĭquĕ lūēs. Pēcōrĭs ēxpūgnātŏr. Gēnŭs ēxĭtĭālĕ lŭpōrum. || Tĕnĕō lŭpum aūrĭbŭs. *prov. Être dans une position embarrassante.* Ĭmo, ĭd quōd āĭunt, aŭ-

rĭbŭs tĕnĕō lŭpŭm. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 21. *Donatus* : « Græcum proverbium : τῶν ὡτῶν ἔχω τὸν λύκον). || *Les anciens croyaient qu'on perdait momentanément la parole quand on avait été vu par un loup : d'où le prov.* Lupus in fabula. Vŏx quŏquĕ Mœrĭm Jām fŭgĭt ipsă : lŭpi Mœrim vidĕrĕ prĭorēs. *V.* (*E.* 9, 53. Ubi *Serv.*). Lŭpŭs in fābŭlā. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 21. Ubi *Donat.*, qui in fine : « Sic *Theocritus* : οὐ φθέγξη, λύκον εἰδες. » Cf. *Pl. Stich.* IV, 1, 71; *Cic. Att.* 13, 33; *Plin.* 8, 22). || *Hommes changés momentanément en loups, lycanthropes, loups-garoux.* Sæpĕ lŭpŭm fĭĕri, ĕt sē condĕrĕ silvis. *V.* Ĕt sŭă nŏctŭrnō fallĕrĕ tĕrgă lŭpō. *Pp.* (IV, 5, 14). || *Poisson de mer qui remontait dans les fleuves.* Lānĕŭs Eugānĕi lŭpŭs ĕxcĭpĭt ōră Tĭmāvī. *M.* (XIII, 89. Adde *Hor. Sat.* II, 2, 32). || *Au fig. Débauché.* Quum ād lŭpām nōstrām tām multī crēbrō commĕtānt lŭpī. *Næv.* (apud *Non.* 2, 163). *Voy.* Lupa. || *Sorte de mors. Voy.* Lupi. || *Nom d'homme.* Fāmōsisquĕ Lŭpō cōōpĕrtō vērsĭbŭs. *H.* (Et *Mart.* XI, 19).

† Lūrā, æ. *f. Outre, au fig. ventre.* Quām glădĭum in stŏmăchō, lūra ăc pulmōnibŭs sistŏ. *Lucil.* (apud *Cic. Tusc.* 4, 21. Cf. *Fest.*)

† Lūrcō, ās, ārĕ, *et* Lūrcŏr, ārĭs, ārī. *d. Manger avidement.* Lārdum lūrcābāt lūbēns. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 34). Ŭt lūrcārētŭr lārdum ĕt cārnārĭă fūrtim. *Lucil.* (*ibid. Cf. Fest.*)

Lūrcō, ōnis. *m. Gourmand.* Vīvĭtĕ lūrcōnēs, cŏmĕdōnēs, vīvĭtĕ vēntrēs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 34). Pĕrĕnnīsērvĕ, lūrco, ĕdāx, fūrāx, fŭgāx. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 16). SYN. Gŭlōsŭs, bĕllŭŏ.

Lūrĭdŭs, ă, ŭm. *Livide, jaunâtre.* Lūrĭdă prætĕrĕă fiunt quæcūnquĕ tŭēntur. *Lr.* (IV, 333). Lūrĭdă tĕrrĭbĭlĕs mīscĕnt ăcōnĭtă nŏvercæ. *O.* Măculīs lūrĭdis. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 63). *Voy.* Pallidus.

Lūrŏr, ōris. *m. Pâleur livide.* Quĭă lūrōrīs dĕ cōrpŏre ĕōrum sēmĭnă multă flŭunt. *Lr.* (IV, 334). Lūrōr pērmānāt in hĕrbās. *Cl. Voy.* Pallor.

Lūscĭnĭă, æ. *f., et* Lūscĭnĭŭs, ĭi. *m. Rossignol.* Lūscĭnĭæ tŭmŭltŭm sī Thēlĕsĭna dēdĭt. *M.* (VII, 86). Lūscĭnĭās sōlĭtī ĭmpēnsō prāndērĕ cŏēmptās. *H.* Cāntŭs lūscĭnĭī quōd sĭbī nōn trĭbŭĕrĭt. *Ph.* SYN. Philŏmēlă. *Voy. ce mot.*

Lūscĭnĭŏlă, æ. *f. dimin. de* Luscinia. (*Pl. Bac.* I, 1, 4.)

Lūscĭŏsŭs *et* Lūscĭtĭŏsŭs, ă, ŭm. *Qui a la vue faible.* Cæcus, nōn lūscĭtĭōsŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 52).

Lūscĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un comique latin.* Nōnō lŏco ĕssĕ făcĭlĕ făcĭō Lūscĭum. *Volc. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24. Sic optt. edd. Alii *Lucium*).

Lūscŭs, ă, ŭm. *Borgne.* Tūnc fūrĭt, ātque ŏcŭlō lūscŭs ūtrōquĕ vĭdĕt. *O.* Quūm Gætŭlă dūcĕm pōrtārĕt bēllŭă lūscŭm. *J.* (10, 158). Quō fĭăt īstŭd quærītis mŏdō? lūsca ĕst. *M.* (IV, 65). SYN. Cōclĕs. PPH. Cuī lūmĕn ādēmptŭm. *V.* || *Qui n'a pas de prunelles.* Ĕt stătŭă mĕdĭtātŭr prœlĭă lūscă. *J.* (7, 125). || ? *Nom d'homme.* Fūndōs Aufĭdĭō Lūscō prætōrĕ lĭbēntĕr Līnquīmŭs. *H.* (*Sat.* I, 5, 34. In quo tamen hærere possis).

Lūsi. *parf. de* Ludo.

Lūsĭtānī, ōrŭm. *m. pl. Lusitaniens, habitans de la Lusitanie, auj. le Portugal.* Hōs Vīrĭāthŭs ăgit, Lūsĭtānūmquĕ rĕmōtīs. *Sil.* Nōn Lūsĭtānŭs quātĕrĕt quūm mœnĭă lātrō. *Sen.* (*Epigr. ad Cordub.* 11). || † Lūsĭtānŭs. Lūsĭtānōrŭm căpŭt ŏppĭdōrūm. *Prud.* (*Peri.* 1076)

Lūsĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Ludo. Aŭt ănātēs, nŭt cōturnĭcēs dāntŭr, quīcŭm lusĭtent. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 6).

Lūsŏr, ōrĭs. *m. Joueur.* Sīc, nĕ pērdĭdĕrĭt, nōn cēssăt pĕrdĕrĕ lūsŏr. *O.* Sīc, quī primŭs ērăt lūsor, dum florŭit ætās. *M.* (X, 86). EP. Cŭpĭdŭs, ăvārŭs, ăvĭdŭs, hĭāns, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs. || *Poète dans un genre léger.* Quī fŭĕrăm tĕnĕrōrŭm lūsŏr ămōrŭm. *O.* || *qqf. Celui qui se joue de quelqu'un.* Ŭt dēlūdām cōntrā lūsōrēm mĕŭm. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 62).

Lūsōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui sert au jeu, divertissant. Voy.* Ludicer.

Lūstrālĭs, ĕ. *Qui sert à purifier, expiatoire.* Spārsĭt ăquā cāstōs lūstrālī Grāĭă sācērdōs. *O.* Lūstrālĕ classī Dōrĭcæ pēpĕrī căpŭt. *Sen.* (*Ag.* 161). Vēscĭtŭr... tĕrgō bŏvis ĕt lūstrālĭbŭs ĕxtis. *V.* (*Æ.* VIII, 158. Is sensus potior, quanquam etiam alios proponit *Serv.*). SYN. Lūstrĭfĭcŭs, pūrgāns. || *De lustre.* (Cf. *Serv.* l. cit.)

Lūstrāmĕn, ĭnis. *n. Objet expiatoire.* Ārmă sĭmūl vēstēsquĕ vīrūm, lūstrāmĭnă pōntō Pōnĕ jăcīt. *V. Fl.* (III, 442. *Ib.* 409). SYN. Pĭăcŭlŭm, pĭāmĕn.

Lūstrātŭs, ă, ŭm. *Arrosé pour purifier, purifié.* Ōmnĭs ĕt hūmānīs lūstrātă crŭōrĭbŭs ārbōs. *L.* Dīvīnō lūstrātŭm cōrpŭs ŏdōrĕ. *O.* || *Parcouru.* Pĕdĕ bārbārō Lūstrātă (Rhodope). *H.*

Lūstrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Expiatoire.* Ātque ŭtă lūstrĭfĭcō cāntū vŏcĕt. *V. Fl.* SYN. Lūstrālĭs.

Lūstrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire le tour, en partic. pour purifier un lieu.* Quūm sōlēnnĭă vōtă Rēddēmŭs nўmphīs, ĕt quūm lūstrābĭmŭs āgrōs. *V.* (*E.* 5, 75. « Ubi, ait *Macr. Sat.* 5, 3, *lustrare* significat *circumire.* ») Frūgēs lūstrāmŭs ĕt āgrōs. *Tib.* (II, 1, 1). *Voy.* Ambarvalia. || *En gén. Faire des expiations, purifier, arroser pour purifier.* Tĕr sŏcĭōs pūră circūmtŭlĭt ūndă... Lūstrāvĭtquĕ vīrōs. *V.* Tĕrquĕ sēnĕm flāmmā, tĕr ăquā, tĕr sūlfŭrĕ lūstrat. *O.* Lūstrāmūrquĕ Jŏvī. *V.* Măgĭcō lūstrābĕrĕ rĭtū. *O.* Ĕt mē lūstrāvĭt tēdĭs. *Tib.* (I, 2, 61). SYN. Pĭō, ĕxpĭō, pūrgō. || *Parcourir, faire le tour.* Pōstĕră Phœbēă lūstrābăt lāmpădĕ tērrās Ōrtă dĭēs. *V.* Lūstrāndūm nāvĭbŭs æquŏr. *V.* Sævŭs ānhēlāntī mœnĭă lūstrat ĕquō. *O.* SYN. Pĕrlūstrō, pĕrcūrrō, ōbĕō, pĕrăgrō, pĕrĕrrō. || *Passer en revue, examiner, visiter.* Lūstrāt dūm sīngŭlă tēmplō. *V.* Tōtūm lūstrābăt lūmĭnĕ cōrpŭs. Rĕspĭcĭo, ĕt quæ sĭt mĕ circūm cōpĭă, lūstrō. *Id.* Ignem ērgō quærēns, ălĭquōt lūstrāvĭt dŏmōs. *Ph.* SYN. Pĕrlūstrō, ădĕō, ĭnvīsō, circumspĭcĭō, spĕctō, ēxāmĭnō.

2. Lūstrō, ōnis. *m. Qui fréquente les mauvais lieux.* Gānĕō, lūstro, ălĕō. *Næv.* (apud *Fest.* in *Aleo.* Alii leg. *lurco*, sed alterum probo).

† Lūstrŏr, ārĭs, ārī. *d. Fréquenter les mauvais lieux.* Ŭbĭ fuīstī? ŭbĭ lūstrātŭs? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 6. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 277).

Lūstrŭm, ī. *m. Sacrifice expiatoire après la revue d'une armée, le dénombrement du peuple, etc.* Ămbīrī, ĕt fēstō pūrgāntēs mœnĭă lūstrō. *L.* (I, 594). Nēc stătō lūstrī dĭē Sōlēnnĕ rĕfĕrēns Trōlcī lūsŭs sācrūm. *Sen.* (*Troad.* 781). || *Par ext. Lustre, espace de cinq ans* (*époque à laquelle avaient lieu les dénombremens*). Lūstrīs jām bīs mīhī quīnquĕ pĕrăctīs. *O.* Vēnĭĕt lūstrīs lābēntĭbŭs ætās. *V.* Vixīstī tribŭs, ō Călēnē, lūstrīs. *M.* (X, 38). SYN. Quinquennĭŭm, ŏlўmpĭās. || *Jeux célébrés sous Domitien.* Sæpĕ cōrōnātīs ĭtĕrēs quinquennĭă lūstrīs. *St.* || Ĭngēns lūstrŭm. *Jeux séculaires célé-*

rés sous Domitien. Hīc cŏlăt īngĕntī rĕdĕūntĭă
ĕcŭlă lūstrō. *M.* (IV, 1. Cf. *Suet. Dom.* 14). ‖
qf. Course, révolution. Pōst dĕcĭmă Phœbī lū-
ră, dēvĭcto Īlĭō, Adēsī. *Sen.* (*Agam.* 41). SYN.
rbĭs, cursūs. ‖ *Au plur. Retraite des bêtes fau-
es, lieu fourré, en gén. forêts.* Īllĭc sāltūs āc
strā fĕrārŭm. *V.* Pōstquam āltōs vĕntum in mōn-
s ātque invĭă lūstră. *Id.* Hōrrĭdă mōnstrīs Lūstrā.
. Fl. Voy. Spelæum, Silva. ‖ *Mauvais lieux.*
ēsĭdĭōse ăgĕre ætātĕm, lūstrīsquĕ pĕrīrĕ. *Lr.*
V, 1134). Sōrdēs aūt mălă lūstră Ōbjĭcĭēt. *H.*
ūstrīs lăcĕrānt hŏmĭnēs. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 22).
oy. Lupanar.

Lūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Ludo. *Joué, trompé.*
ātĕr fālsă sŭb ĭmāgĭnĕ lūsă. *O.* Vēstĕ dĕūs lūsŭs.
l. ‖ *Composé, en parlant d'une poésie légère.*
ĭlĭăcis cārmĭnă lūsă mŏdis. *O.* Lūsŭm mihi cārmĕn.
l. ‖ *qqf. Comme* Illusus. *Brodé.* Sīt chlămўs aū-
tō mūltŭm sūbtēmĭnĕ lūsă. *Nemes.* (*Cyn.* 91).

Lūsŭs, ūs. *m. Jeu, badinage.* Ēst ĭn tĕ făcĭēs,
nt āpti lūsĭbŭs ānnī. *O.* Sōlĕnnĕ rĕfĕrēns Trōĭcī
sūs sācrŭm. *Sen.* (*Troad.* 781). Lūsŭs ĕrāt sācræ
nnŭblă fālle'rĕ tædæ. *M.* (VI, 2). *Voy.* Ludus.
Badinage poétique, ordint. poésie libre. Nē-
ĭtĭās nōstrī lūsŭsquĕ lĭbellī Ūdă pŭēllă lĕgēs. *M.*
I, 17. *Id.* VI, 85).

Lŭtătĭŭs, ĭi. *m.* (Λυτάτιος *et* Λουτάτιος). *Nom d'un
nsul Romain qui vainquit les Carthaginois.*
ōssēssŏr pĕlăgī, prōnāquĕ Lŭtătĭŭs aūrā. *Sil.* (VI,
87. Sic bene; nempe iterum in XIII, 650). Pœnō
æclārĕ Lŭtătĭ. *Cl.*

Lūtātus. *Voy.* Luto.

Lūtĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Lūteus. *Jaune-
range.* Mōllĭă lūtĕŏlă pingĕns văccĭnĭă călthă. *V.*

† Lūtēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir de la boue.* Sān-
ĭnĕ dīlŭĭtŭr tēllŭs; cāvă tĕrră lūtēscĭt. *Fur. An-
as* (apud *Gell.* 18, 11, et *Non.* 2, 498).

Lūtĕtĭă, æ. *f.* (*Julian.* Λευκοτεκία; *Strab.* Λευκοτο-
α). *Lutèce, capitale des Parisiens, dans une ile
e la Seine.* PPH. Ūrbs Pārisĭācă. Arcĕs Pārisĭācæ.
oy. Parisii. ‖ *Chez les modernes :* Lūtĕtĭă.

1. Lūtĕŭs, ă, ŭm (*de* Lūtum). *De boue, boueux.*
t lūtĕŭm cēlsă sŭb trăbĕ fīxĭt ŏpŭs. *O.* Dēfīngit
bēnī lūtĕŭm căpŭt. *H. Voy.* Lutulentus. ‖ *D'ar-
ile.* Hĭspānæ lūtĕŭm rōtæ tŏreūmă. *M.* (IV, 46).
Enduit d'une matière ressemblant à la boue.
ūtĕŭm cĕrōmātæ cŏrpŭs. *M.* (XI, 48. Adde *Juv.*
, 132). SYN. Īllūtŭs, lūtātus, obsūtus. ‖ *Au fig.
léprisable.* Blītĕa ēt lūtĕa ēst mĕrĕtrix. *Pl.* (*Truc.*
, 4, 1).

2. Lūtĕŭs, ă, ŭm (*de* Lūtum). *Jaune-orange.*
ūrora in rōsĕīs fulgēbăt lūtĕă bigīs. *V.* Nĕc vulgō
cĭūnt īd lūtĕă rŭssăquĕ vēlă. *Lr.* (IV, 73). Lūtĕă
lfūră. *O.* SYN. Lūtĕŏlŭs, crŏcĕŭs.

Lūtō, ās, ārĕ. *Enduire de terre, ou d'une ma-
ère analogue.* Nĭdōsquĕ rĕvĕrsă lūtābĭt hĭrundō.
alp. (5, 17). Nē lūtēt ĭmmundŭm nĭtĭdōs cĕrōmă
pillōs. *M.* (XIV, 50). Crāssĭsquĕ lūtātŭs ămōmĭs.
ers. (3, 104).

Lūtōsŭs, ă, ŭm. *Boueux. Voy. le suiv.*

Lūtŭlēntŭs, ă, ŭm. *Couvert de boue, boueux.*
ūl lūtŭlēntŭs ăgĭs brŭmālī tēmpŏrĕ cūrsŭs. *O.* Tūm
pĭdēs variōs lūtŭlēntă rădĕrĕ pălmă. *H.* Ēt pŭtrī
ātŭlēntă dĕ pălæstră. *M.* (VII, 66). SYN. Lūtōsŭs,
ntĕŭs, cœnōsŭs, līmōsŭs, *par ext.* immundŭs, sōr-
ĭdŭs, spurcŭs. PPH. Lūtō, cœnō ădspĕrsŭs,
ædŭs, fœdātŭs, tūrpĭs, sōrdĭdŭs, mădēns, grăvĭs.
HR. Ūdō Tūrpĭă membră līmō. *V.* Ĭmbrĕ lūtoquĕ
dspĕrsŭs. *H.* Ĭs nĕquĕ līmō Tūrbātam haurīt
ăquăm. *Id.* Crāssŭs cœnōquĕ ēt pūlvĕrĕ tōrrēns.
St. Nē pĕrfūsă lūtō sīt pōrtĭcŭs. *J.* Pīnguĭă crūră
lūtō. *Id.* ‖ *Au fig.* Quūm flŭĕrēt lūtŭlēntŭs (Lucilius). *H.* Īllĭūs dōmĭnō nōn lūtum ēst lūtŭlēntĭŭs.
Pl. (*Pœn.* I, 1, 30).

† Lūtŭlō, ās, ārĕ. *Couvrir de boue.* ‖ *Au fig. Salir, souiller.* Hī mōrēs mājōrŭm laūdānt, Eōsdĕm lūtŭ-
lānt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 15). SYN. Cōllūtŭlō. *Voy.*
Polluo.

1. Lūtŭm, ī. *n. Boue, bourbe.* Vīxĭssēt cānĭs
ĭmmundŭs, vĕl ămīcă lūtō sŭs. *H.* Nē pĕrfūsă
lūtō sīt pōrtĭcŭs. *J.* (14, 66). Tēque ĭbĭdēm
pĕrvŏlvam ĭn lūtō. *Ter.* (*And.* III, 4, 38).
SYN. Cœnŭm, līmŭs, *qqf.* ēlūvĭēs, sōrdēs. EP.
Ūdŭm, crāssŭm, pīnguĕ, tĕnax, tūrpĕ, ōbscē-
nŭm. ‖ Ĭn lūtō sŭm, hærĕō. *prov. Se trouver em-
barrassé, famil. être embourbé.* Nūnc hŏmo ĭn
mēdĭō lūto ēst : Nōmĕn nēscĭt. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 27).
Tăli ūt ĭn lūto hærēăm. *Id.* (*Pers.* IV, 3, 66). Ĭn
ēodĕm lūto hæsītas. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 15). ‖ *Terre
de potier, argile.* Pōcŭlă, dē făcĭlī cōmpōsĭtquĕ
lūto. *Tib.* (1, 1, 32). Fictă Sāgūntĭnō cўmbĭă
mălō lūtō. *M.* (VIII, 6). *Voy.* Fictile, Samius. ‖
Au fig. Ēt mĕlĭōră lūtō fīnxĭt præcōrdĭă Tītān. *J.*
(14, 34). Ūdum ēt mōllĕ lūtum ēs. *Pers.* (3, 23).
‖ *Objet sale.* Īstūm lĭbĭdō fœtīdă lūto ēt clŏăcis
ĭnquĭnāt. *Prud.* (*Peri.* 485). ‖ *Terme injurieux.*
Possūnt tē făcĕre ŭt ārgēntum ăccĭpĭās, lūtŭm ? *Pl.*
(*Pers.* III, 3, 10. Et *Catul.* 42, 13).

2. Lūtŭm, ĭ. *n. Plante qui servait à teindre en
jaune-orange.* Jām crŏcĕō mūtābĭt vēllĕră lūtō. *V.*
Ūt tĭbĭ Cōrȳcĭō glŏmĕrārĕm flāmmĕă lūtō (*Ciris*,
316. Cf. *Plin.* 33, 5; *Gell.* 2, 27).

† Lūtŭs, ī. *m. arch. Comme* Lūtum. Sī lūtŭs,
aūt pūlvis tārdāt tē fortĕ, vĭātŏr. *Vet. Inscr.* (apud
Maff. Ver. Illust. I, 359. Cf. *Claud. Quadr.* apud
Non. 3, 132).

† Lūvī. *arch. pour* Lui. (*Lucil.* ap. *Non.* 8, 47).

Lūx, lūcĭs. *f. Lumière, clarté, jour.* Rēstĭtĭt
Ænēās, clārăquĕ ĭn lūcĕ rĕfŭlsĭt. *V.* Hĭc prīmŭm
nŏvă lūx ŏcŭlīs ŏffūlsĭt. *Id.* SYN. Lūmĕn, dĭēs, jū-
bār, *qqf.* făx, lāmpas. EP. Phœbēă, cœlēstĭs, æthĕ-
rĭă, ămă, nĭtĭdă, pūră, sērēnă, clāră, fulgēns,
ignĕă, flāmmĕă, rădĭāns, rūtĭlāns, splēndĭdă. PPH.
Lūcĭs, lūmĭnĭs nĭtŏr, jūbār, rădĭī, splēndŏr, dĕcŏr.
Lūmĭnĭs ignēs. Dĭūrnī ignēs. PHR. Lūcĭdă tēlă dĭēī.
Lr. Cŏrŭscŭm lūcĭs ætherĭæ jūbār. *Sen. Voy.* Sol.
‖ *qqf. Astres, étoiles.* Illæ quæ fulgēnt lūcēs ēx
ōrĕ sērēnō. *Cic.* (*Arat.* 96). ‖ *Éclat.* Grādĕs vĭrĭdī cūm lūcĕ smărăgdī. *Lr.* (IV, 1119). Lūcĕ
cŏrŭscŭs ăhēnă. *V.* Lūx fĕrrī. *St.* Tўrĭās ĭmĭtātă pā-
pāvĕră lūcēs. *Man.* (V, 258). SYN. Lūmĕn, nĭtŏr,
fulgŏr, etc. *Voy.* Fulgor. ‖ *Jour, journée.* Tērtĭă
pōst ĭdŭs lūx ēst cĕlĕbĕrrīmă Bacchō. *O.* Lūx crā-
stīnă fallĕt. *V. Voy.* Dies. ‖ — ūltĭmă, sūprēmă,
extrēmă. *Le dernier jour.* Vŏcāt lūx ūltĭmă victōs.
V. Voy. Dies. ‖ *Vie.* Ēt cŏrpŏră lūcĕ cārēntŭm. *V.*
Rĕgĭă quūm lūcĕm pŏsŭērūnt mēmbră. *Sil. Voy.*
Vita. ‖ *qqf. OEil, vue.* Effŏssæ squālēnt vēstĭgĭă
lūcĭs. *St.* Dāmnŭm lūcis ădēmptæ. *O. Voy.* Oculus. ‖ *Au fig. Gloire, honneur.* Ō lūx Dărdănĭæ
(Hector)! *V.* Nōn prīscæ stīrpis ēgēntēm Plēbēĭă
dē stīrpĕ tŭlīt. *St.* SYN. Lūmĕn, splēndŏr, dĕcŭs.
‖ *Personne chérie.* Lūx mĕă nōn căpĭtŭr nūgīs nĕ-
quĕ ămorĭbŭs istīs. *M.* (VII, 13). Nunc ăd tē, mĕă
lūx, vĕnĭăt mĕă lĭttŏrĕ nāvis. *Pp.* (II, 11, 29).
‖ † *m. arch.* Lūcī clārō. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 18.
Et *Ter. Ad.* V, 3, 55 : ubi *Donat.*)

Lūxī. *parf. mixte de* Luceo *et* Lugeo.

† **Lūxŏr**, ārĭs, ārī. *d. Comme* **Luxurior**. **Lūxantŭr**, lŭstrāntŭr. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 6. Alii leg. *luxuriantur*; sed vid. *Fest.*)

Lūxōrĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un poète latin.* Prīscŏs, **Lūxōri**, cērtum ēst tē vīncĕrĕ vātēs (*Anthol.* II, p. 579).

Lūxŭ. *sync. pour* **Luxisti**, *de* Lugeo. Āt tŭ nōn ōrbum lūxti dēsērtă cŭbilĕ. *Cat.* (66, 21).

Luxŭrĭă, æ, *et* **Luxŭrĭēs**, ēi. *f. Abondance, souv. abondance excessive.* Āt sī lūxŭrĭa fŏlĭōrum ēxubĕrāt ŭmbrā. *V.* **Lūxŭrĭēm** sĕgĕtŭm tĕnĕrā dēpāscĭt ĭn hĕrbā. *Id.* SYN. Cōpĭă. || *État brillant, santé, embonpoint.* Ēt gaudĕt fāmā lūxŭrĭāquĕ grĕgis. *M.* (XI, 42. Et *V. Fl.* VII, 65). || *Luxe.* **Lūxŭrĭa** incŭbŭit, victŭmque ŭlcisci tŭr ŏrbĕm. *J.* (6, 294). **Lūxŭrĭēs** pārvō nūnquām cōntēntă pārātū. *L.* **Lūxŭrĭāmquĕ** lŭcrīs ēmīmŭs, lūxŭquĕ răpīnās. *Man.* (IV, 10). *Voy.* Luxus. || *Débordement de mœurs, dissolution.* Āt mĕă lūxŭrĭă păgĭnă nūllă văcăt. *M.* (III, 69). Incēstŭs vīcĕ lĕgĭs ĕrăt, jūs sōlă rĕgēbat **Lūxŭrĭēs**, rēgnī sēdĕm mūtātă vŏlūptās. *Alcim.* (II, 335). SYN. Lĭbĭdŏ.

Lūxŭrĭāns, tis. *Abondant, qui a en abondance.* **Lūxŭrĭāntĭă** cōmpēscĕt. *H.* Stăbŭlīs lĕŏ sævīt ŏpīmīs **Lūxŭrĭāns**. *V. Fl.* Arrectīsquĕ frĕmĭt cĕrvicĭbŭs ăltĕ **Lūxŭrĭāns** (equus). *V.*

Lūxŭrĭātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Luxurior.

Lūxŭrĭŏ, ās, ārĕ. *n. Être abondant.* **Lūxŭrĭātquĕ** tŏrīs ănĭmōsŭm pĕctŭs. *V.* **Lūxŭrĭāt** Phrўgĭŏ sănguĭnĕ pīnguis hūmus. *O.* Ūt sĕgĕs ĭn pīnguī **lūxŭrĭābĭt** hūmō. *Id.* SYN. Ăbundŏ. *Voy. ce mot.* || *Nayer dans l'abondance.* Dēlĭcĭīsquĕ dĕcĕt **lūxŭrĭārĕ** nŏvīs. *O.* Āssĭdŭă **lūxŭrĭābăt** āquā (ager). *O.* SYN. **Lūxŭrĭŏr**, dĭffŭŏ, ēxubĕrŏ, lāscivĭŏ, ăbundŏ. || *Être dans un état florissant.* Mēmbrāquĕ **lūxŭrĭānt** (de Æsone). *O.* Lūdĭt ĕt ĭn prātĭs **lūxŭrĭātquĕ** pĕcŭs. *Id.* || *Avoir l'orgueil de la prospérité, vivre sans frein.* **Lūxŭrĭānt** ănĭmī rēbŭs plērŭmquĕ sĕcundĭs. *O.* Quūm jŭvĕnilĭbŭs ānnīs **Lūxŭrĭānt** ănĭmī. *Id.*

Lūxŭrĭŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme* Luxurio. *Avoir ou produire en abondance.* Sīt sēmĕl illa mĕō **lūxŭrĭātă** mălō (littera). *O.* Ūt sĕgĕs ĭn pīnguī **lūxŭrĭātŭr** ăgrō. *Id.* Ŭbī sănguĭnĕ mūltō **Lūxŭrĭātă** fămēs. *St.* Ēt frōntis gĕmĭnō dēcĕns hŏnōrĕ (liber), Pictīs **lūxŭrĭēris** ŭmbĭlĭcīs. *M.* (III, 2). Mūltōquĕ Mĕgără **Lūxŭrĭātă** mălō. *Cl.* || *qqf. Vivre dans la dissolution.* Āst ille īnfēlix, qui ŏbscēnē **lūxŭrĭātŭs**. *Juvc.* (IV, 192). || *qqf. avec rég. Dépenser dans le luxe.* **Lūxŭrĭāntŭr** ŏpēs, ătque ōtĭă lōngă grăvāntŭr. *Corn. Sev.* (apud *Diom.* 1, 373). In tēstă mĕrsās **lūxŭrĭāntŭr** ŏpēs. *Petr.* (*fragm.*)

Lūxŭrĭōsŭs, ă, ŭm. *Abondant, trop abondant.* Dīvĭtĭīs pĕrĕăt **lūxŭrĭōsă** sŭis (seges). *O.* SYN. **Lūxŭrĭāns**. || *Qui aime la profusion.* Haūsistī pātrĭās **lūxŭrĭōsŭs** ŏpēs. *M.* (IX, 84). Dīvĭtĭīs ălĭtŭr **lūxŭrĭōsŭs** amŏr. *O.* **Lūxŭrĭōsorum** convīvĭă concĕlĕbrābăt. *Juvc.* (IV, 195). SYN. Prōdĭgŭs, ēffūsŭs. || *Dissolu.* Pōllĭcĭta ēst nūllă **lūxŭrĭōsă** mŏrā. *M.* (IX, 68.) *Voy.* Impudicus.

Lūxŭs, ūs. *m. Abondance excessive. Voy.* Luxuria. || *En partic. Embonpoint.* (*Virg. G.* III, 135.) || *Paresse provenant de l'embonpoint, au fig. inaction, mollesse.* Nūnc hīēmem ĭntĕr sĕ **lūxū**, quām lōngă, fŏvērĕ. *V.* Lārēs **lūxū** tōrpērĕ pērĕnnī. *Sid.* (*Pan.* 1140. Eo sensu sæpe *Sallust.* et *Tacit.*). SYN. Ignāvĭă, sēgnĭtĭēs, mōllĭtĭēs. || *Luxe, faste.* Āt dŏmŭs ĭntĕrĭōr rēgālī splēndĭdă **lūxū** Instrŭĭtŭr. *V.* Nōstrī præcĕps insānă **lūxūs**.

Il. Flōrēntēs quŏndām **lūxūs** quŏt vērtĕrĭt ūrbēs *Sil.* SYN. **Lūxŭrĭă**, **lūxŭrĭēs**, fāstŭs, ŏpŭlēntĭă, părātŭs, *qqf.* dēlĭcĭæ, vŏlŭptās. EP. Insānŭs, ēffūsŭs mūltŭs, cæcŭs, rēgĭfĭcŭs, prōdĭgŭs; mōllĭs, sēgnĭs ĭnĕrs, ignāvŭs; mălŭs, turpĭs, fœdŭs. PPH. Lārg părātŭs. O. PHR. Dissuāsŏr hŏnēstī **Lūxūs**. *Cl.* Pŏ pŭlātŏr ŏpŭm. *Id.* VEIS. Ēpŭlæque ānte ōrā pă rātæ Rēgĭfĭcō **lūxū**. *V.* Rēdēmptŭs Rēgnī ŏpĭbŭs pŏ pŭlĭquĕ cēnsū. *H.* Nūnquām pārvō cōntēntă pārāt **Lūxŭrĭă**. *L.* Ēxplĭcŭĭtquĕ sŭōs măgnō Clĕŏpātră tŭ mūltū, Nōndŭm trānslātōs Rōmāna ĭn sæcŭlă, **lūxūs** *Id.* Nēc **lūxūs** ălĭŏs ăvīdæque ĭmpēndĕ vītæ Nōscānt *Grat. Voy.* Divitiæ.

Lўæŭs, ĭ. *m*, (Λυαῖος). *Nom de Bacchus.* Cōrnĭ gĕr ĭncrēpŭĭt thўrsō grăvĭŏrĕ **Lўæŭs**. *O.* Lēgĭfĕrī Cĕrĕrī, Phœbŏquĕ pătrĭquĕ **Lўæō**. *V. Voy.* Bacchus. || *Vin.* Nōn hæc ĭmmŏdĭcō cōntrăxī dămn **lўæō**. *O. Voy.* Vinum. || — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Lă tĭcēmquĕ **Lўæŭm**. *V.*

Lўcăbăs, æ. *m. Nom d'un Étrusque changé en dauphin.* (*Ov. Met.* III, 624.) || 2. *Nom d'un Lapithe.* Fŭrĭt aūdācissĭmŭs ōmnī Dē nūmĕrō **Lў** căbās. *O.*

Lўcæŭs, ĭ. *m.* (τὸ Λύκαιον). *Lycée, montagne d'Arcadie consacrée à Pan.* Mænălŭs ēt gĕlĭdī flŭ vērūnt sāxă **Lўcæī**. *V.* Dī quŏquĕ cūltōrēs ĭn ĭdēt vēnērĕ **Lўcæī**. *O.* || — ŭs, ă, ŭm (Λυκαῖος). *Du Lycée.* Faūnŭs ĭn Ărcădĭă tēmplă **Lўcæŭs** hăbĕt. *O* Pānŏs dĕ mōrĕ **Lўcæī**. *V.*

Lўcæmbæŭs, ă, ŭm. *De Lycambe.* Tīnctă **Lў** cæmbæō sănguĭnĕ tēlă dăbĭt (*Ibis*, 54). Sī qu **Lўcæmbæō** sănguĭnĕ tēlă mădēnt. *M.* (VII, 1 Alii scrib. *Lycambeus*, tanquam sit Λυκάμβειος quod sane contra analogiam).

Lўcæmbēs, æ. *m.* (Λυκάμβης, ου). *Lycambe, The bain contre lequel Archiloque fit des vers s mordans, qu'il le réduisit à se pendre.* Quālī **Lўcæmbæ** sprētŭs ĭnfīdō gĕnĕr. *H.* (Cf. *Epist* I, 19, 30). Ărchilŏchŭs ĭstō sævīt ĭrātŭs mĕtr Cōntrā **Lўcæmbem** ēt fĭlĭās. *T. Maur.* (*Met.* 889)

Lўcæŏn, ŏnis. *m.* (Λυκάων). 1. *Lycaon, ro d'Arcadie, donnait la mort à ses hôtes. Jupiter menace du même sort, consuma son palais, et changea en loup.* Ĭrrīdĕt primō plă vōtă **Lўcæŏn** *O.* Sŏcĕrumquĕ **Lўcæŏnă** sūmīt. *Id.* (Cf. *Met.* I 234 *sq.*). || 2. *Petit-fils du précédent, père d Callisto, autrement nommé Arcas.* (*Ov. Fast* (VI, 235.) || *Autres.* (*Anthol.* II, p. 596.)

Lўcæŏnēs, ŭm. *m. pl. Habitans de la Lycaonie* Gēns dūrā **Lўcæŏnēs** ārmis. *Prisc.* (*Peri.* 807).

Lўcæŏnĭă, æ. *f. Lycaonie, contrée de l'Asie Mineure.* Ĭndĕ **Lўcæŏnĭæ** trăctūs jăcĕt. *Avien.* (*D Ter.* 1020).

Lўcæŏnĭs, ĭdĭs. *f.* (Λυκαονίς). *Fille de Lycaon Callisto.* Cui dĕă: vīrgĭnĕōs, pĕrjūrā **Lўcæŏnĭ**, cō tūs dēsĕrĕ. *O.* (Et *Catul.* 66, 66).

Lўcæŏnĭŭs, ă, ŭm (Λυκαόνιος). 1. *De Lycaon* Fœdă **Lўcæŏnĭæ** rĕfĕrēns cōnvīvĭă mēnsæ. *O.* || 2. *De la Lycaonie.* **Lўcæŏnĭŭmquĕ** Ērĭcĕtĕn. V Jămquĕ **Lўcæŏnĭōs** incēdēns păssĭbŭs ăgrōs. *Arato* (*A. Ap.* 2, 157).

Lўcæstē, ēs. *f. Nom de femme; entre autre une des filles de Priam, épouse de Polydamas* Ălĭŭĭtquĕ rōgātă **Lўcæstē**. *St.* || *Ancienne ville d Crète.* Dictæa **Lўcæstē**. *Cl.* (Dicebatur et *Lycastus* Λύκαστος).

Lўcæstŭs, ĭ. *f. Voy. le précédent.*

Lycaumŭs, ĭ. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* IV 203.)

Lȳcē, ēs. *f.* (Λύκη). *Nom de femme.* Aūdīvērĕ, cē, dī mĕă vōtă. *H.*

Lȳcēs, is. *m. Rivière du Pont.* Quās Tănăīs ūsquĕ Lȳcēs, etc. *V. Fl.*

Lȳcēum, ī. *n.* (Λύκειον). *Lycée, place publique gymnase à Athènes ; école d'Aristote.* Gaūdĕt istŏtĕlīs sinĕ tē vidīssĕ Lȳcēum. *H.* Inque Ăcănnia ūmbrifĕrā nītĭdoquĕ Lȳcēō Fūdērūnt clārās ūndī pĕcĭōrīs ārtēs. *Cic.* (*de suo Consul.*).

Lȳcēus. *Voy.* Lycius.

Lȳchnĭs, ĭdis. *f.*, *et* Lȳchnītēs, æ. *m.* (λυχνίς *et* λυχνίτης). *Escarboucle, rubis.* Ēt flāmmæ sīmĭlīs pēndēntī lūmĭnĕ lȳchnis. *Prisc.* (*Peri.* 326. *Ib.* 71). Lȳchnītēs hĕbĕs ēst ; cēdit tĭbī Lūcĭfĕr ārtĭs. *Fort.* (I, 239. Cf. *Plin.* 36, 5 ; 37, 7 ; *Plin.* 65). SYN. Cārbūncŭlŭs.

Lȳchnŭs, ī. *m.* (λύχνος). *Lustre, lampe.* Dēndēnt lȳchnī lăquĕārĭbŭs aūrcīs. *V.* Lūmĭnă, ndēntēs lȳchnī. *Lr.* (V, 296). Tēndūnt aūrātīs ncŭlă lȳchnīs. *St.* SYN. Lūcĕrnă, lāmpăs, lūn. VERS. Pēndēnt mōbĭlĭbŭs lūmĭnă fūnĭbŭs, ıæ sūffīxă micānt pĕr lăquĕārĭă. *Prud. Voy.* mpas.

Lȳcĭă, æ. *f.* (Λυκία). *Lycie, province de l'Asie-ineure.* Ārmĭfĕrōs Lēlĕgās Lȳcĭāmquĕ pĕrĕrrāt. Hībĕrnām Lȳcĭām Xānthīquĕ flŭēntă. *V.*

Lȳcĭdās, æ. *m.* (Λυκίδας). *Nom d'un centaure.* ırȳnŏmŏs, Lȳcĭdās, ĕt Ārĕŭs, ĕt Īmbrĕūs. *O.* ‖ *om de berger.* Ō Lȳcĭdă, vīvī pĕrvēnīmŭs. *V.* *Nom d'un jeune homme.* (*Hor. Od.* 1, 4, 19.) *Nom de guerrier.* (*Luc.* III, 636.)

Lȳcĭmnĭă, *et plutôt* Lĭcȳmnĭă, æ. *f. Nom de la mme de Mécène.* Mē dūlcēs dŏmĭnæ mūsă Lĭcȳmnĭæ ıntŭs. *H.* ‖ *Nom d'une esclave.* (*Virg. Æ.* IX, 46.)

Lȳcĭmnĭŭs, *et plutôt* Lĭcȳmnĭŭs, ă, ŭm. *De Lȳmne* (Λίκυμνα), *ville d'Argolide.* Sī stāgnă Lĭmnĭă rēstānt. *St.*

Lȳcĭnnă, æ. *f. Nom de femme.* Heū ! nūllīs ptă Lȳcĭnnă dătīs ! *Pp.* (III, 13, 6).

Lȳcĭscă, æ. *f. Espèce de chienne, née d'une ienne et d'un loup.* Ēt Thōŭs, ĕt Cȳprĭō vēlŏx ŭm frātrĕ lȳcĭscă. *O.* Mūltūm lātrāntĕ lȳcĭscă. *r.* Tōrpēscūnt hăbĭlēs, vērbō fĭgēntĕ, lȳcĭscæ. ort. (*Vit. S. Mart.* III, 258. Adde *Anthol.* II, 454, ubi genus describitur. Cf. *Isid. Or.* 12,). ‖ *Nom de femme.* Făcĕre īn Lȳcĭscām, Paūlĕ, nĕ jūbēs vērsūs. *M.* (IV, 17. Et *Juv.* 6, 123).

Lȳcĭscŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Hor. Epod.* I, 37.)

Lȳcĭŭs, ă, ŭm (Λύκιος). *De Lycie, Lycien.* uĭd Lȳcĭī rĕfĕrām Sārpēdŏnĭs āgmĭnă fĕrrō, etc.). Lycĭō vōtă prōbāntĕ dĕō. *Id.* Spīcŭlă tōrquēbāt Lȳcĭō Gortȳnĭă cōrnū. *V.* ‖ Lȳcĭŭs *ou* Lȳcēus (Λύκειος). *Le même.* Ōptātăquĕ Pæān Tēmplă Lȳcĭē dăbīs. *St.* (*Th.* X, 343. Quod laudat *Prisc.* , 564, et 2, 587).

Lȳcŏmēdēs, is. *m.* (Λυκομήδης). *Lycomède, roi e Scyros.* Īmbēllī nūpĕr Lȳcŏmēdĭs īn aūlă. *St.*

Lȳcŏmēdĕŭs, ă, ŭm (Λυκομήδειος). *De Lycoıède.* Ăd Lȳcŏmēdĕōs fēcīt trānsīrĕ pĕnātēs (*Verb. lchil. in Parth.* 46).

Lȳcŏnīdēs, æ. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Aul.* IV, 0, 49.)

Lȳcōntĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Grātĭfĭco āsfīgnāns hæc dōnă Lȳcōntĭŭs ōrĕ. *Paul. Petr.* (*Vit. . Mart.* 5, 799).

Lȳcŏphōn, ōntis. *m. Nom de guerrier.* (*Stat. Th.* II, 610.)

Lȳcŏphrōn, ŏnis. *m.* (Λυκόφρων). *Lycophron, poète et grammairien de Chalcis, cité pour son obscurité.* Cārmĭnă Bāttĭădæ lātĕbrāsquĕ Lȳcŏphrōnĭs ātrī. *St.* Ūtquĕ cōthūrnātūm pĕrĭīssĕ Lȳcŏphrōnă nārrānt (*Ibis*, 531).

Lȳcōreūs, ĕī *ou* ĕōs. *m.* (Λυκωρεύς). *Un des fils d'Apollon.* Sācrūmquĕ Lȳcōrĕă Phœbō. *St.*

Lȳcōrĭās, ădis. *f.* (Λυκωριάς). *Nom d'une Naïade.* Ēt flāvă Lȳcōrĭās, ăltĕră vīrgō. *V.*

Lȳcōrĭs, ĭdis. *f.* (Λυκωρίς). *Affranchie devenue célèbre par l'amour du poète Gallus.* Paūcă mĕō Gāllō, sĕd quæ lĕgāt ĭpsă Lȳcōrĭs. *V.* Nēc fŭīt ōpprŏbrĭō cēlĕbrāssĕ Lȳcōrĭdă Gāllō. *O.* (Et *Prop.* II, 25, 91).

Lȳcormās, æ. *m.* (Λυκόρμας). *Rivière d'Etolie.* Flāvōsquĕ Lȳcōrmās. *O.* (Et *Stat. Th.* IV, 858).

Lȳcŏtās, æ. *m.* (Λυκωτας). *Nom d'un centaure.* Jăculātorēmquĕ Lȳcŏtān. *O.* ‖ *Nom de berger.* (*Calpurn.* 6, 26.) ‖ *Nom d'homme.* (*Prop.* IV, 3, 1.)

Lȳctĭŭs, ă, ŭm (Λύκτιος). *De Lyctus, ville de Crète.* Lȳctĭŭs Īdŏmĕnĕūs. *V.* Lȳctĭă clāssīs. *O.*

Lȳcūrgĭdēs, æ. *m. Fils de Lycurgue.* Quīquĕ Lȳcūrgĭdēn lētāvīt, ĕt ārbŏrĕ nātūm (*Ibis*, 505).

Lȳcūrgŭs, ī. *m.* (Λυκοῦργος). 1. *Lycurgue, roi de Thrace, que Bacchus rendit furieux pour avoir arraché les vignes.* Ācrī quōndām rēgnātă Lȳcūrgō (terra). *V.* Aūt sævī cōntōrsit tēlă Lȳcūrgī. *L.* (I, 575). Pēnthĕă tū, vēnĕrāndĕ, bīpēnnĭfĕrūmquĕ Lȳcūrgūm. *O.* ‖ 2. *Roi de Némée, père d'Archémore.* (*Stat. Theb.* V, 702.) ‖ 3. *Législateur de Sparte.* Quīdquĭd lēgīfĕrō prōfēcīt Spārtă Lȳcūrgō. *Sid.* (*Pan.* 196). Chīlōn lēgīfĕrō prĭŏr Lȳcūrgō (*Ib.* 3184).

Lȳcŭs, ī. *m.* (Λύκος). 1. *Roi de Béotie, époux d'Antiope.* ‖ 2. *Thébain qui fut tué par Hercule pour avoir voulu ravir Mégare.* Fiātquĕ sūmmŭs hōstīs Ālcīdæ Lȳcŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 635). ‖ 3. *Centaure.* Pīrīthōī cēdīdissĕ Lȳcum vīrtūtĕ fĕrēbāt. *O.* ‖ 4. *Guerrier Troyen.* Fātă Lȳcī, fortēmquĕ Gўān. *V.* ‖ 5. *Nom d'enfant.* (*Hor. Od.* III, 19, 24). ‖ 6. *Personnage comique.* (*Pl. Pœn.* 1, 1, 72. *Ibid.* passim.) ‖ 7. *Rivière de la Grande Phrygie.* (*Ov. Met.* XV, 273.) ‖ 8. *Autre de Bithynie.* (*Ov. Pont.* IV, 10, 47.)

Lȳddă, æ. *f. Ville de Palestine.* Pĕr Lȳddæ tūlīt ārvă grădŭm. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 757. Cf. *Plin.* 5, 14).

Lȳdē, ēs. *f.* (Λύδη). *Lydé, femme du poète Antimaque.* Nēc tāntūm Clārĭō Lȳdē dīlēctă pŏētæ. *O.* ‖ *Autres.* Dīc mŏdŏs, Lȳdē quĭbŭs ŏbstĭnātas Āpplĭcĕt aūrēs. *H.*

Lȳdĭă, æ. *f.* (Λυδία). *Lydie, province de l'Asie-Mineure.* In tē pāmpĭnĕōs prōfĕrrĕt Lȳdĭă thўrsōs. *Cl.* Rĕx āu tўrānnŭs Lȳdĭæ Crœsŭs fŭīt. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 19). SYN. Mæŏnĭă. ‖ *Nom de femme.* Lȳdĭă, dīc, pĕr ōmnēs, etc. *H.*

Lȳdĭŭs, ă, ŭm (Λύδιος). *De Lydie.* Cīngĕt Bāssārĭcās Lȳdĭă mĭtrā cōmās. *Pp.* (III, 5, 30). Nōn mĭhī rēgnă Lȳdĭă, nōn māgnī pōtĭōr sīt fāmă Gўlippī. *Tib.* (IV, 1, 198). SYN. Lȳdŭs, Mæŏnĭŭs. ‖ — mŏdŭs. *Mode lydien, chant d'un caractère triste.* Lȳdĭs rĕmīxtō cārmĭnĕ tĭbĭīs. *H.* ‖ Lȳdĭī, ōrŭm. *m. pl. Lydiens.* Mēlĭōre ūt ūtī rēgĕ pŏssĭnt Lȳdĭī. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 23). ‖ *Etrusque, à cause de la colonie lydienne qui vint s'établir en Etrurie.* Ūbī Lȳdĭŭs ārvă ĭntĕr cūltă vĭrūm lēnī flŭīt āgmĭnĕ Tibrĭs. *V.* Lȳdĭă rīpă. *St.* Stāgnă Lȳdĭă (scil. Trasimenus). *Sil.* SYN. Ētrūscŭs, Tūscŭs.

Lȳdŭs, ă. *m. f.* (Λῦδος). *Lydien, Lydienne.* Vīsēre, ūtī quōndām Lȳdŭs, dŭm Smȳrnă pĕrībat. *Sulpitia* (*vs.* 60). Lȳdă pŭellă. *O.* Lȳdă nŭrŭs. *V. Fl.* SYN. Lȳdĭŭs. ‖ *Etrusque.* Lȳdŏrūmquĕ mānŭs, cōllĕctōs ārmāt āgrēstēs. *V.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Lydie.* Lȳdŏs quŭm lætŭs ĭn āgrōs Rēx vēnĭt. *O.* Lȳdæ pōndĕrā gāzæ. *Sil. Voy.* Lydius. ‖ *Histrion, danseur. Voy.* Ludius.

Lȳgdămŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Lȳgdămŭs ēxcūssā... Glandĕ pĕtēns. *L.* (Et *Prop.* IV, 7, 43).

Lȳgdŏs *ou* Lȳgdŭs, ī. *f.* (λύγδος). *Marbre blanc.* Cāndĭdă nĕc tăcĭtă rĕspondĕt ĭmāgĭnĕ lȳgdŏs. *M.* (VI, 13. *Ib.* 42. *Lygdinus lapis* est apud *Plin.* 36, 8). ‖ *m. Nom d'homme.* Pīnguēs, Lȳgdĕ, sŭēs hăbĕāt vīcīnŭs Iōllās. *M.* (XI, 42).

Lȳgŏs *ou* Lȳgŭs, ī. *f. Ancien nom de Byzance.* Bȳzāntīnă Lȳgŏs, tŭ Pūnĭcă Bȳrsă fŭīstī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 13).

Lȳmīră, æ, *et* Lȳmīrē, ēs. *f. Au lieu de* Limyra, etc.

Lȳmphă, æ. *f. Eau.* Prōcēssīt, sūmmōque haŭsīt dē gūrgĭtĕ lȳmphās. *V.* Nōn ēt lȳmphă fīgurās Dātquĕ căpĭtquĕ nŏvās? *O.* Lȳmphārum ĭn spĕcŭlō vīdit sĭmŭlācrŭm sŭŭm. *Ph.* Nīgră quŏd ĭnfūsă vānēscāt sēplă lȳmphă. *Pers.* (3, 13). *Voy.* Aqua. ‖ — ĭntĕrcūs. *Hydropisie.* (*Ser. Sam. vs.* 501.) *Voy.* Hydrops.

Lȳmphātĭcŭs, ă, ŭm. *Qui trouble l'esprit.* Hēllĕbōrō quŏquĕ pūrgātŭr lȳmphātĭcŭs ērrŏr. *Ser. Sam.* (*vs.* 506). Mādēns vēnēnō cōrpŏrĭs lȳmphātĭcō. *Prud.* (*Ham. præf.* 60, nempe mens). ‖ Lȳmphātĭcŭm, ī. *n. Délire, panique.* Dēfĕrtō ād mē, fāxō āctūtŭm cōnstĭtĕrīt lȳmphātĭcŭm. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 133). ‖ *Atteint de cette maladie.* Sēquĕ nīgrīs mĕrgīt ūndīs, Ūt pĕcŭs lȳmphātĭcŭm. *Prud.* (*Cath.* 1302). *Voy.* Lymphatus. ‖ *Au fig.* Nūmmōs lȳmphātĭcōs. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 132, scil. subsilientes).

Lȳmphātŭs, ă, ŭm. *Troublé, en délire.* Ĭmmēnsām sĭnĕ mōrĕ fŭrīt lȳmphātă pĕr ūrbĕm. *V.* Lȳmphātam ĭncērtīs hŏrrōrĭbŭs ūrbĕm. *St.* Lȳmphātō trĕpĭdārĕ mētū. *L. Voy.* Amens.

Lȳmphō, ās, ārĕ. *Troubler l'esprit.* Hōrrĭfĭcīs lȳmphārĕ ĭncūrsĭbŭs ūrbēs. *St.* Dĕŭs ăncĭpĭtēm lȳmphāvĕrāt ūrbĕm. *V. Fl.* Sūpĕrīs ănĭmŭm lȳmphāntĭbŭs. *Id.* SYN. Tūrbō, ērsternō. PPH. Ĭn fŭrĭās, ĭn fŭrŏrĕm āgō, ĭmpĕllō, cōncĭtō, cōmpĕllō, răpĭō. Fŭrŏrĕ cōncĭtō, āccĕndō. Fŭrŏrĕm ĭnjĭcĭō, ĭmmittō. PHR. Sānōs āvĕrtĕrĕ sēnsūs. *V.* Ābstŭlĭt mēntĕm fŭrŏr. *Sen. Voy.* Amens.

† Lȳmphŏr, ōrĭs. *m. arch. Comme* Lympha. (*Lucil.* apud *Non.* 3, 129.)

Lȳncēstĭŭs, ă, ŭm. *D'un canton de Macédoine.* Hīnc fŭīt ēffĕctŭ dispār Lȳncēstĭŭs ămnĭs. *O.* (Cujus incolæ *Lyncestæ* sunt apud *Plin.* 4, 10).

Lȳncĕŭs, ĕī, ĕī *ou* ĕōs. *m.* (Αυγκεύς). *Lyncée, un des Argonautes, doué d'une vue perçante.* Ēt dūŏ Thēstĭadæ, prōlēsquæ Āphārēĭă Lȳncĕus. *O.* Nōn pōssīs ŏcŭlīs quāntŭm cōntēndĕrĕ Lȳncĕus. *H.* Quæ luscŭm făcĭunt Argŭm, quæ Lȳncĕă cæcŭm. *Rutil.* (1, 611).

Lȳncĕŭs, ă, ŭm (Λύγκειος). *De Lyncée.* Pēctŏră trājĕctŭs Lȳncĕō Cāstŏr ăb ēnsĕ. *O.* (Frustra sunt qui contendunt *Lynceis* dissyllabon esse apud *Hor. Sat.* 1, 2, 90, ubi legendum Lȳncĕī *oculis*, cum Bentlejo, seu malim *lyncis*).

Lȳncĭdēs, æ. *m. Fils de Lyncée ou de Lyncus.* Nārrāt Lȳncĭdēs mōrēsque hăbĭtūsquĕ vīrōrŭm. *O.*

Lȳncŭs, ī. *m.* (Λύγκος). *Roi de Scythie, jaloux de Triptolème, voulut lui donner la mort, et fut changé en lynx par Cérès.* Scȳthĭcās ădvĕrtĭtŭ ōrās, Rēx ŭbĭ Lȳncŭs ērăt. *O.*

Lȳnx, cis. *f.* (*m. H.*). *Lynx, espèce de panthère dont la vue est perçante. Il était consacré à Bacchus.* Vēlātŭm gĕmĭnæ dējēctŭ lȳncĭs, ēt ārmă. *St.* Lȳncĕs, ēt ūdă mĕrō lămbūnt rētĭnăcŭlă tigrēs. *O.* Cōllă prēmĭs lȳncŭm; Bācchæ Satȳrĭquĕ sēquūntŭr. *O.* EP. Măcŭlōsă, vărĭă, tĭmĭdă, fŭgāx, lĕvĭs, cītă.

Lȳră, æ. *f.* (λύρα). *Lyre.* Ēt mŏvĕt aūrātæ pōllĭcĕ fīlă lȳræ. *O.* Mīxtōquĕ sōnantĕm Pĕrcŭtĭt ōrĕ lȳræm. *V. Fl.* Pēndĕbăt lævă gārrŭlă pārtĕ lȳră *Tib.* (III, 4, 38. Quæ vox apud Virgilium non occurrit). SYN. Cĭthărā, tĕstŭdŏ, etc. *Voy.* Cithara ‖ *Genre lyrique.* Vērbă lȳræ mōtūră sŏnŭm cōnnĕctĕrĕ dignĕr. *H.* Nōn hæc jōcōsæ cōnvĕnĭūnt lȳræ. *Id.* Pindărĭcæ fĭdĭcĕn tū quŏquĕ, Rūfĕ, lȳræ. *O. Voy.* Lyricus. ‖ *En gén. Poésie, genre.* Quă cēlĕbrēm mĕă vōtă lȳră? *St.* Quāmvīs mĕă cārmĭnă sūrgānt Ĭnfĕrĭōrĕ lȳră. *Id.* SYN. Cārmĕn. ‖ *La Lyre constellation.* Dīcĕt, ŭbī ēst hŏdĭē, quæ Lȳră fŭīsse hĕrī. *O.* Quă sē Lȳră vērsăt. *German.* (*Arat.* 599) SYN. Fĭdēs, Chĕlȳs.

Lȳrbē, ēs. *f. Ville de la Pisidie.* Ĭnclȳtă pĕr nūbēs āttōllēns mœnĭă Lȳrbē. *Avien.* (*D. Ter.* 1025. Et *Prisc. Peri.* 809).

Lȳrcĕŭs *ou* Lȳrcĭŭs, *et* Lȳrcēĭŭs, ă, ŭm (Λύρκειος *et* Λυρκήιος). *Du Lycius, mont de l'Argolide, d'où sort l'Inachus.* Lȳrcĕă rēlīquĕrāt ārvă. *O.* Ārĕt Lȳrcĭŭs ēt ĭngēns Ĭnăchŭs. *St.* (*Th.* IV, 711. Non de duobus fluviis accipiam, ut *Forcell.* video, iterum *ibid.* 117, *Lycie Inache*). Lȳrcēĭă tēllūs. *V. Fl.* (Cf. *Prisc.* 2, 587).

Lȳrcĭŭs, ĭī. *m.* (Λύρκιος). *Montagne. Voy. le précéd.*

† Lȳrĭcĕn, ĭnĭs. *m. Joueur de lyre. Voy.* Citharœdus.

Lȳrĭcŭs, ă, ŭm (λυρικός). *De lyre, lyrique.* ‖ *Genre lyrique.* Lȳră, cĭthărā. Lȳrĭcŭm cārmĕn. Lȳrĭcī mŏdī, sŏnī, vērsŭs. Lȳrĭcă mūsā. VERS. Crĕdĭtŭr ĭn lȳrĭcīs dētĭnŭīssĕ mŏdīs. *O.* Mūsă lȳræ pōtĕns. *H.* Mūsă dĕdĭt fĭdĭbŭs dīvōs pŭĕrōsquĕ dĕōrŭm, Ēt pūgĭlĕm vīctōrem, ēt ĕquŭm cērtāmĭnĕ prīmŭm, Ēt jŭvĕnŭm cūrās, ēt lĭbĕră vīnă rĕfĕrrĕ. Sīc ĕtĭām fĭdĭbŭs vōcēs crĕvērĕ sĕvĕrīs. Rōmānæ fĭdĭcĕn lȳræ. Æōlĭīs fĭdĭbŭs quĕrĕntĕm Săpphō, etc. *Id.* Fīlă lȳræ mōvī dōctīs ĕxcŭlă Cāmēnīs, Plēctră răpīs nōbĭs ămbĭtĭōnĕ nŏvă. *M.* Qui Flaccŭs lȳrĭcōs Pindărĭcum ād mĕlŏs Frēnīs flĕxĭt ĕquōs plēctrĭpŏtēntĭbŭs, Dūm mētrō quātĭtŭr chŏrdă glȳcōnlō, etc. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 7). *Voy.* Lyra. ‖ Lȳrĭcŭs vātēs, pŏētă, *et absolt. Poète lyrique.* Quōd sī mĕ lȳrĭcīs vātĭbŭs ĭnsĕrīs. *H.* Præcĕpĭt lȳrĭcī Tēlĭă mūsă sĕnīs. *O.* Nām lȳrĭcī quŏtĭēs sūă vōlŭnt Cārmĭnă pĕr vārĭōs dărĕ mŏdōs. *T. Maur.* (*Met.* 423). Rēgnātŏr lȳrĭcæ cŏhōrtĭs (Pindarus). *St.* ‖ Lȳrĭcă pŭēllă. *Sapho.* (*Prud. Ham.* 380.)

Lȳrĭstēs, *et à tort* Lȳrĭstĕs, æ. *m.* (λυριστής). *Joueur de lyre; poète lyrique.* Ālcæō pŏtĭŏr lȳrĭstēs ĭpsō. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 25. Nisi legendum *lyrista et ipso*).

Lȳrnēssĭs, ĭdĭs. *f.* (Λυρνησσίς). *De Lyrnesse, Briséis.* Fĕrtŭr ēt ābdŭctă Lȳrnēssĭdĕ tristĭs Achillēs. *O.* (Et *Sen. Ag.* 186).

Lȳrnēssĭŏs *ou* Lȳrnēssŭs, ĭ. *f.* (Λυρνησσός). *Lyrnesse, ville de la Troade.* Ĭmpŏsĭtă cēlsō pārvă

nēssōs jūgō. *Sen.* (*Troad.* 220. Et *Prisc. Peri.*
).

Lȳsĭās, æ. *m. Nom d'homme.* ‖ † Lȳsĭās. Cōm-
t hæc Lȳsĭās. *Arator* (2, 1026).

Lȳsĭmăchŭs, ī. *m.* (Λυσίμαχος). *Lysimaque, nom
omme.* Lȳsĭmăche, aūctōr sum ūtī me āmando
ēnīcēs. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 41).

Lȳsippŭs, ī. m. (Λύσιππος). *Lysippe, célèbre
lpteur, contemporain d'Alexandre le Grand.*

Glōrĭā Lȳsippo ēst ānĭmōsa effingĕrĕ sāxa. *Pp.* (III, 7, 9). Pingĕrĕt, aūt ălĭŭs Lȳsippō dūcĕrĕt ærā. *H.* Nōbĭlĕ Lȳsippi mūnŭs ŏpūsquĕ vidēs. *M.* (IX, 44, 6).

Lȳsĭtĕlēs, ĭs. *m.* (λυσιτελής). *Nom d'homme.* Lȳ-
sĭtĕlēs sālūtāt. Dī dēnt tĭbĭ, Lȳsĭtĕlēs, quæ vēlis. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 28).

Lȳstrā, æ. *f. Ville de Lycaonie.* Lȳstrām Paūlŭs
ădīt. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 157).

M

I. *Lettre de l'alphabet.* Vōcĭbŭs īn Grāĭīs nūn-
m ūltĭmā cōnspĭcĭŏr M. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.*
Adde *T. Maur. Litt.* 159).

Mācæ, ārŭm. *m. pl.* (*Strab.* Μάκαι). *Peuple de
rabie-Heureuse.* Chātrămīs ātquĕ Mācæ cōntrā
t Pērsĭdēs æquŏr. *Prisc.* (*Peri.* 887. Priorem
ducit *Avien. D. Ter.* 1155).

Mācărēis, ĭdis. *f.* (Μακαρηίς). *Fille de Macarée.*
Pāstŏr Mācărēĭdā lūsĕrīt Issēn. *O.*

Mācărĕus, ĕī *ou* ĕi. *m.* (Μακαρεύς). *Macarée,
d'Éole, frère de Canacé.* Ō ūtĭnām, Mācărĕū,
e nōs cōnjūnxīt ĭn ūnŭm. *O.* ‖ *Nom d'un Lapi-
.* (*Ov. Met.* XII, 542.)

Mācărĭus, ĭī. *m. Macaire, nom d'homme.* Nūnc
Mācărĭī. *Sid.* (*Pan.* 2757. An prima merito
ducatur, videris).

Mācchăbæī. *Voy.* Machabæi.

Mācĕdō *ou* Mācĕdŏn, ŏnĭs. *m.* (Μακεδών, όνος).
cédonien. Trĭgintā Sārdī, sēxāgīntā Mācĕdŏnēs.
(*Mil.* I, 1, 44). SYN. Pellæus. *Voy.* Macedo-
us. ‖ *Philippe ou Alexandre.* Dīffĭdĭt ūrbĭŭm
tās vīr Mācēdō. *H.* Quŭm tĭbĭ sācrātō Mācĕdon
vĕtŭr ĭn āntrō. *L.* ‖ Mācētum (*et non* Macedum).
y. Macetæ. ‖ *qqf.* Mācĕdō. Vīr quĭppĕ Mācĕdō
ōmnis hæc visūs ălt. *Arator* (*Act. Ap.* 2, 215.
Græce Μακηδών, Μακηδονίζ. Hoc legitur apud
llimach. et *Dionys. Perieget.*). *Voy.* Macedo-
us.

Mācĕdŏnĭă, æ. *f.* (Μακεδονία). *Macédoine, pro-
ce septentrionale de la Grèce, célèbre par ses
Philippe et Alexandre.* Ādvĕnĭo ēx Sĕleūcĭă,
cĕdŏnĭa, Āsĭa ātque Ărăbĭă. *Pl.* (*Trin.* IV, 2,
SYN. Ēmathĭă, Æmŏnĭă. PPH. Rēgnātăquĕ
ă Philippō. *O.* ‖ † Mācĕdŏnĭă. *Nom de femme.*
thol. II, p. 593.)

Mācĕdŏnĭcŭs *ou* Mācĕdŏnĭŭs, ă, ŭm, *et* Mācĕdŏnĭ-
ĭs, ĕ (Μακεδονικός *et* Μακεδόνιος). *Macédonien.* Lēnō
perĕgrĕ mīlĭtī Mācĕdŏnĭcō Mĭnĭs vīgintī vēndĭdĭt.
(*Ps.* I, 1, 49). Mīlĭtī Mācĕdŏnĭō (*Ib.* 3, 112).
cĕdŏnĭēnsēm, quī nūnc tē flentēm făcīt (*Ib.* IV,
4). SYN. Mācĕdō, Ēmathĭŭs, Æmŏnĭŭs, Pellæŭs.
qqf. Mācēdŏnĭus (Μακηδόνιος). Quī clўpĕō, glā-
quĕ, Mācēdŏnĭăquĕ sārīssā. *O.* (*Met.* XII, 466).

Macellum, ī. *n. Marché.* Immāne ēst vĭtĭum
ĕ millĭă tērnă mācēllo. *H.* Dīvēs, ĕt ēx ōmnī
ĭta ēst īnstrŭctă mācēllō Cœnă tĭbī. *M.* (X, 59).
nĭo ăd mācēllum; rōgĭtō piscēs; īndĭcānt. *Pl.*
ul. II, 8, 3). ‖ *qqf. au plur.* (*Enn.* apud *Capr.*
thog. p. 2244.)

† Macellŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Macer. *Un peu
igre.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 524.)

Macellŭs, ī. *m. Comme* Macellum. Hīc prĕtĭōsă
nēs, contŭrbātorquĕ macēllus. *M.* (X, 96).

† Mācĕō, ēs, ērĕ. *n. Être maigre.* Qui ōssa ātquĕ
pēllis tōtŭ'st : ĭtă cūrā mācĕt. *Pl.* (*Aul.* II,
6, 28). *Voy.* Macesco.

Mācĕr, măcrā, măcrŭm. *Maigre.* Heūheū ! quām
pīnguī mācĕr ēst mihī taūrŭs ĭn ērvō! *V.* Pālmă
nĕgātă măcrūm, dōnātă rĕdūcit ŏpīmūm. *H.* Măcrā
cāvūm rĕpĕtēs ārctūm, quēm măcrā sŭbistī. *Id.*
SYN. Măcilēntŭs, ārĭdŭs, grăcilis, *qqf.* lignĕŭs.
PPH. Mācĭē cōnfectŭs, tĕnŭīs, tĕnŭātŭs, ēxĕsŭs,
lānguĭdŭs, dēformĭs, turpĭs. VERS. Hōrridă vūltūm
Dēformāt mācĭēs. *V.* Ipsa aūtēm mācĭē tĕnŭānt ār-
mēntă vōlentēs. Vīx ōssĭbŭs hærēnt (agni). *Id.*
Turpĭs mă cĭēs dēcĕntēs Dēformāt mālās. *H.* Et trĕmĭt
effĕtō cōrpŏrĕ laxă cūtis. *O.* Vīx hăbĕō, tĕnŭēm quæ
tĕgāt ōssă, cūtēm. Mācĭēs ădduxĕrāt ārtūs. Cōncĭ-
dĭmŭs mācĭē. Ădducĭtquĕ cūtēm mācĭēs, ĕt ĭn ærā
succŭs Cōrpŏrĭs ōmnĭs ăbīt; vōx tāntum ātquĕ ōssă
sūpērsūnt. *Id.* Jām lūrĭdă sōlă Tēctă cūte, ĕt vēnis
mălĕ jūnctă trĕmentĭbŭs ōssă. *Sil.* Fŭgĕrĕ gĕnæ;
jējūnă lăcĕrtōs Ēxēdit mācĭēs. *Cl.* Sēd tĭbī sī exĭlēs
vīdĕōr tĕnŭātŭs ĭn ārtŭs. *Pp.* Dīcĕrĭs ĕt mācĭē vūl-
tūm tĕnŭāssĕ. *Id.* Mācĭēs tābēntēs ōccŭpăt ārtūs.
Tib. Tĕnĕt ōrā prōfānæ Fœdă sĭtū mācĭēs. *L.* Mācĭēs
nĕquĕ sīccă lăcĕrtōs Sūccō tĕnŭābĭt ădēsō. *Prud.*
Quærēbām grăcĭlem, sēd quæ nōn măcrā fŭīssēt.
Maximign. Cōrpŭs mācĭe ēxtăbŭīt. *Vet. Poet.*
(apud *Cic. Tusc.* 3). Ōssa ātquĕ pēllīs sūm mīsĕrā
măcrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 26. Alii scrib. *mi-
ser a*). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Căstrā Mācĕr
sĕquĭtŭr; tĕnĕrō quīd fĭĕt āmōrī? *Tib.* (II, 6, 1).
Nōn ĭgnōrāt ōnŭs quōd sĭt succēdĕrĕ Mācrō. *M.*
(XII, 100).

Mācĕrātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Macero.

Mācĕrĭa, æ, *et* Mācĕrĭēs, ēī. *f. Muraille de
pierre sans ciment.* Nōn mīrŭm, vĕlŭs ēst mācĕrĭă,
lătĕrēs sī vĕtĕrēs rŭūnt. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 50). Ăt-
que hānc ĭn hortō mācĕrĭām jūbē dīrŭī. *Ter.* (*And.*
V, 7, 10). Quāmvīs mācĕrĭēs florēntēs ămbĭăt hōr-
tōs. *Prud.* (*Ham.* 291). SYN. Mūrŭs. *Voy. ce
mot.*

2. † Mācĕrĭēs, ēī. *f. Maigreur, consomption.*
Quānta illĭus mōrs sīt mācĕrĭēs tĭbī. *Afran.* (apud
Non. 2, 536).

Mācĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire macérer,
rendre souple.* Mācĕrāto hōc pīnguēs fiūnt aūro ĭn
bārbărĭă bōvēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 21). ‖ *Au fig.
Affaiblir, consumer, miner.* Mācĕrăt ĭnvĭdĭa, ānte
ŏcŭlōs illum essĕ pōtentēm. *Lr.* (III, 75). Illōrum
mē ăltĕr crŭcĭăt, ăltĕr mācĕrăt. *Pl.* (*Cas.* II, 8,
9). *Voy.* Exedo. ‖ *Au pass. Se miner, se consu-
mer, être triste.* Mācĕrŏr ĭntērdŭm quōd sīm tĭbī
caūsă dŏlōris. *O.* Mācĕrŏr hōc ūnum, ĕt dŏlĕō, tĭbī
deēssĕ, Tērentī. *Jul. Cæs.* (apud *Suet. Vit. Ter.*)

Quōd lēntīs pēnītūs mācērēr īgnibūs. *H.* SYN. Ēxĕdŏr, tābēscŏ, etc. PHR. Quid me ēxcrŭcĭō? quid mē mācĕrō? *Ter. Voy.* Tabeo. ‖ † Macĕrŏ. *Dans les poëtes de la décadence.* Frāngĭtŭr hīrcīnō mācĕrātŭs sānguĭnĕ tāntŭm. *Avien.* (*Arat.* 1066, adamas). Cārpēbāt flūxūs, mācĕrāns sĭnĕ fĭnĕ, crŭōrĭs. *Juvc.* (II, 388).

Mācēs, ētĭs. *m.*; Mācētĕs, ŭm. *pl. Peuple d'Afrique voisin des Syrtes.* Tūm Maūrūs ātrōx, Gărămasquĕ, Mācēsquĕ. *Sil.* Ēt Mācētūm prīmī. *Id.* (XVII, 633).

Mācēscŏ, ĭs, crĕ. *n. Maigrir.* Mācēscŏ, cōnsĕnēsco ēt tābēscŏ misĕr. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 31). *Voy.* Macresco.

Mācētæ, tārŭm, *et sync.* tūm. *m. pl.* (Μακέται). *Macédoniens.* Grāiōrūm Mācētūmquĕ nŏvās ācquīrĭtĕ vīrēs. *L.* (II, 647. *Id.* V, 2; X, 269). Rēgnātōr Mācētūm. *St.* (*Silv.* IV, 6, 106. Sic et *Sil.* XIV, 5; *V. Fl.* I, 96. Quibus locis male quidam dant *Macedum*). SYN. Mācĕdŏ, Mācĕdŏnēs.

Māchabæi *et* Māchăbæi, ōrŭm. *m. pl. Les sept frères Machabées, Juifs d'une illustre famille, qui souffrirent le martyre avec leur mère sous Antiochus Épiphane.* Īlīs Māchăbæōs ĭncĭtās stīmŭlīs pārēns. *Prud.* (*Peri.* 2968). Cūm Māchăbæīs frātrĭbŭs (*Ib.* 1762). Ātque ănĭmōs sŭpĕrāns gĕnĭtrīx Māchăbæă vīrilēs. *Alcim.* (*ad Sor.* 110).

† Māchærā, æ. *f.* (μάχαιρα). *Petite épée, poignard, couteau.* Tūnc ē dīscĭpŭlīs ūnŭs fŭlgēntĕ māchærā. *Juvc.* (IV, 525). Ētĭā mācharās. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 38). Ni hăbēs māchærā fŏrĕt, ūno ictu occidĕrēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 53. Vocem ut obsoletam notat *Macr. Sat.* 6, 4). *Voy.* Pugio. ‖ ? *Nom d'un gladiateur.* (*Juv.* 3, 8. Alii aliter.)

† Māchærŭlum, ī. *n. dimin. de* Machæra. Chlāmўdātōs cūm māchærŭlīs. *Pl.* (*Rud* II, 2, 9. *Id. Aul.* II, 9, 1).

Māchāōn, ōnĭs. *m.* (Μαχάων). *Machaon, fils d'Esculape, médecin des Grecs au siége de Troie.* Pĕlīdēsquĕ Nĕoptŏlēmūs, prīmūsquĕ Māchāōn. *V.* (Et *Prop.* II, 1, 61). ‖ *Par anton. Médecin.* Quid tĭbī cūm mĕdĭcīs? dīmittĕ Māchāŏnās ōmnēs. *M.* (II, 16). *Voy.* Medicus.

Māchāŏnĭus, ă, ŭm (Μαχαόνιος). *De Machaon, de médecin.* Sævă Māchāŏnĭō cŏĭērūnt vūlnĕrā succō. *O.* Īllĕ Māchāŏnĭă vīx ŏpĕ sānŭs ĕrīt. *Id. Voy.* Medicus, a.

Māchĭnă, æ. *f.* (μηχανή). *Ouvrage, construction.* Sūstĕntātă rŭēt mōlēs ēt māchĭnă mundī. *Lr.* (V, 97). Māchĭnă mūrī. *V. Fl.* SYN. Ŏpŭs. ‖ *Machine, instrument pour mouvoir les fardeaux.* Tŏrquēt nūnc lăpĭdēs, nūnc ĭngēns māchĭnă tĭgnūm. *H.* Trăhŭntquĕ sĭccās māchĭnæ cārīnās. *Id.* Mūltăquĕ pĕr trŏchlēās... Cōmmōvĕt, ātquĕ lĕvī sūstōllĭt māchĭnă nīsū. *Lr.* (IV, 907). EP. Nŏvă, sōlĕrs, ingĕnĭōsă, dŏctă, ūtĭlĭs. ‖ *Machine de guerre.* Aūt hæc ĭn nōstrōs fābrĭcāta ēst māchĭnă mūrōs. *V.* Māchĭnă bēllī. *Id.* SYN. Bāllĭstă, ārĭēs, tōrmēntŭm. ‖ *arch. Expédient, moyen; stratagème, ruse.* Nēc rĕpĕrīrĕ, mălum id pōssŭnt quæ māchĭnă vīncăt. *Lr.* (IV, 1117). Ītăque ĕgŏ pārāvī hīc ĭntŭs māgnās māchĭnās. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 60. *Id. Ps.* I, 5, 137; *Att.* apud *Cic. N. D.* 3, 29). SYN. Ārs, dŏlŭs, tĕchnæ. *Voy.* Ars, Dolus.

Māchĭnālĭs, ĕ. *De machines.* Quī māchĭnālī sāxă vŏlvūnt pŏndĕrĕ. *Aus.* (*Epist.* 21, 34).

Māchĭnātŏr, ōrĭs. *m. Inventeur de machines; au fig. auteur.* Ō māchĭnātŏr fraŭdĭs, ō scĕlĕrum ārtĭfex! *Sen.* (*Troad.* 753). SYN. Fābrĭcātŏr, etc. *Voy. ce mot.*

Māchĭnātrix, ĭcĭs. *f. Qui machine.* Tū, tū mălōrūm māchĭnātrix făcĭnŏrūm. *Sen.* (*Med.* 266).

Māchĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a machiné.* Ēxĭtĭă mă chĭnātŭs ĭnsŏlĭta, ēffĕrŏ. *Sen.* (*Hip.* 1221).

Māchĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Trouver, inventer, machiner.* Nām tĭbī prætĕrĕā quōd māchĭnĕr ĭnvĕnīām quĕ. *Lr.* (III, 957). Mĭhī īllă nūbĕt; māchĭnār quōd lūbĕt. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 22. *Id. Capt.* III, 3 15). SYN. Ĭnvĕnĭŏ, cōmmĭnīscŏr, mōlĭŏr, strŭŏ.

† Māchĭnŭlă, æ. *f. dimin. de* Machina. Māchĭ nŭlām grădĭbŭs scālās prælĕbĕrĕ părātām. *Paul. No.* (26, 458. Cf. *Fest.* in *Mustricola*).

Mācĭēs, ēī. *f. Maigreur.* Ădducĭtquĕ cūtēm mă cĭēs, ēt ĭn ăĕră sūccŭs. *O.* Mācĭē cōnsĕctă sŭpērnī Īgnōtī nŏvă fōrmă vīrī. *V.* SYN. Tābēs. EP. Īnfēlīs misĕră, jējūnă, ārĭdă, pāllĭdă, pāllēns, tristis fœdă, dēfōrmĭs, hōrrĭdă, tūrpĭs, lĭvĭdă. PPH. Ārtŭ ēxīlēs, grăcĭlēs, mācīē ădductī. Nūdă ōssă. Ōssă sōl cūtĕ tēctă. *Voy.* Macer. ‖ *Au fig.* Ēt nēquĕ dēfĭcĭ macīē (seges). *O.*

Mācĭlēntŭs, ă, ŭm. *Maigre.* Măcĭlēnto ōrĕ, nās ăcūtō. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 114. *Id. As.* II, 3, 20) *Voy.* Macer.

Mācis, ĭdis. *f. Nom d'une écorce aromatique* Aūt sīpōlēndrum aūt mācīdĕm. *Pl.* (*Ps.* III, 2 43).

? Mācŏr. *Voy.* Macror.

Mācră, æ. *m. La Macra, rivière de la Ligurie* Nūllāsquĕ vādō quī Mācră mŏrātŭs Ălnōs. *L.*

Mācrēscŏ, ĭs, crĕ. *n. Maigrir, devenir maigre et au fig.* Ĭnvĭdŭs ălĭēnrĭŭs mācrēscĕt rĕbŭs ŏpĭmĭs *H.* Nōn sīc dēstrĭctă mācrēscĕt-tūrdŭs ŏlīvă. *Cal* (3, 48. Et *Mart.* XIII, 63, mācresceret). SYN Mācĕrŏr, tābēscŏ, sĕnēscŏ, ĕxĕdŏr, cōnsūmŏr. PPH Mācĭēs ārtŭs ou mĕmbră occŭpăt, cŏrpŭs tĕnŭăt ōră tĕnĕt, mālās occŭpăt, cūtĕm ădducĭt, vūltŭ dēfōrmăt, ōssă rĕnūdăt, mĕmbră pĕrĕdĭt, cōnsūmĭ ĕxtĕnŭăt. *Voy.* Macer.

Mācrīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Hūnc, Mācrīnŭ dĭĕm nūmĕrā mĕllŏrĕ lăpillō. *Pers.* (2, 1). ‖ *E partic. Un professeur de Bordeaux.* Sīt Mācrīnĭ ĭn hīs. *Aus.* (*Prof.* 10, 12). ‖ *Macrin, empereur romain.* Principĭs hīnc cūstōs, sūmptūm pr Cæsărĕ fĕrrūm Mācrīs cōntingĭt Ābantĭās ōrăm. *Prisc* (*Peri.* 543. Cf. *Plin.* 4, 12).

† Mācrĭtūdŏ, ĭnis. *f. Maigreur.* Ōssa ātquĕ pēll sūm mĭsĕră mācrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 52 *Voy.* Macies.

Mācrōnēs, ŭm. *m. pl. Peuple du Pont.* Mācrōnă pōst hōs pārĭtĕr Phĭlўrēsquĕ sĕquūntŭr. *Prisc.* (*Per* 740. Et *Avien. D. Ter.* 946; *V. Fl.* V, 152).

† Mācrŏr *ou* Mācŏr, ōrĭs. *m. Maigreur.* Cōrpŏ meūm tābĕ, mœrōrĕ, mācŏrĕ sĕnĕt. *Pacuv.* (apu *Non.* 2, 525).

? Mactābĭlĭs, ĕ. *Qui peut donner la mort.* Tūm fĭt ŏdor vīnī plāgæ mactābĭlĭs ĭnstār. *Lr.* (VI, 807 Sic *Lamb.* et *Eichst.* Alii leg. *manabilis*).

Mactātŏr, ōrĭs. *m. Meurtrier.* Pĕrgĕ, mactātŏ sĕnŭm. *Sen.* (*Troad.* 1002).

Mactātŭs, ă, ŭm. *Égorgé.* Āltĕrum ĭn āltĕrĭ mactātŏs sānguĭnĕ cērnam. *V. Voy.* Occisus. ‖ *Im molé.* Plācĕt Achillĕōs mactātă Pŏlўxĕnă mānēs. ‖ † *arch. Pourvu, orné, qui a.* Livius ĭnde rĕd

gnō măctātŭ' trĭūmphō. *Enn.* (apud *Serv.* ad . IX, 641). Măctātŭs ĭnfortūnĭō. *Ter.* (*Ph.* V, 59).

Măctātŭs, ūs. *m. L'action d'égorger, d'immoler.* stĭa concĭdĕrēt măctātū mœsta părentis. *Lr.* (I, 0)..

Măctĕ. *vocat. m. de* Mactus, *pris adv.*; Măctī. *Allons, courage.* Măctĕ nŏvā vĭrtūtĕ pŭĕr : sĭc r ăd āstrā. *V.* Măctĕ plŏ gĕmĭtū. *St.* Măcte ēstō lĭs, ō hўmĕnææ̆, tŭis. *M.* SYN. Eŭgĕ, ăgĕ *ou* ĭtĕ. PPH. Măcte ănĭmī *ou* ănĭmĭs. Măcte ēstō. y. Age.

Măctĕă. *Voy.* Mattya.

Măctŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Immoler, sacrifier.* t sī quăm măctāvĕrāt ăntĕ săcĕrdōs. *V.* Mĕrĭtōs s măctāvĭt bŏnōrēs. *Id.* SYN. Ĭmmŏlō, săcrĭfĭcō, dō, etc. *Voy.* Sacrifico. ‖ *Égorger, tuer.* Hĭc ăctāt Lādōnă, Phĕrētăquĕ, Dēmŏdŏcŭmquĕ. *V.* ūdēlĕmquĕ tōrīs dŏmĭnăm măctēmŭs ĭn ĭpsis. *L.* y. Occido. ‖ *Perdre, détruire.* Aŭt nāvēs ūram, t căstrā măctābo ĭn mārĕ. *Att.* (apud *Non.* 291). Măctāntŭr cōmĭnŭs ūnō Exĭtĭō. *Sil.* y. Perdo. ‖ † *Au fig. Fatiguer, tourmenter.* Sī ĭam, hŏc, quŏd mē măctāt, cōncĭnnēm lūtŭm. . (*Rud.* 1, 2, 8). ‖ † *primitivt. Pourvoir quelun d'une chose bonne ou mauvaise, donner lacto*, magis *ou* mage aucto.) Dīvĭtem aŭdactēr ēmŭs măctārе ĭnfortūnĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 14). ātāe măctānt ēt mălo ēt dămnō vĭrōs. *Id.* (*Aul.* , 5, 62. Sic *Enn.* apud *Non.* 4, 291). SYN. ĭcĭō.

† Măctŭs, ă, ŭm (*sync. de* mage auctus). *urvu de, qui a.* (Cf. *Fest.*) *Voy.* Macte. ‖ ? *mme* Mactatus. *Tue.* Ŭt nūnc sæpĕ bŏvēs lūcæ rō mălĕ mactæ Dīffŭgĭunt. *Lr.* (V, 1338. Aliter nen possit esse *accensæ*, *irritatæ*).

Măcŭlă, æ. *f. Tache.* Rējĭcĕ, nĕ măcŭlīs ĭnfūt vēllĕră pūllis. *V.* Ădvĕrsō măcŭlæ læsis dē vēstĭbŭs aŭfĕrs. *Id.* N. Nōtă, lăbēs, *qqf.* gūttă, nævŭs. EP. Sōrdĭdă, dă, ātra, tŭrpĭs. ‖ *Au fig. Tache, flétrissure.* ēm scis scīrĕ tŭās ōmnēs măcŭlāsquĕ nōtāsquĕ. *cil.* (apud *Non.* 4, 311). Laŭdĭbŭs măcŭlam primăm. *Sen.* (*H. OEt.* 1454). SYN. Lăbēs. *y.* Dedecus. ‖ *Faute, incorrection.* Nōn ĕgō ūcĭs Ŏffendăr măcŭlis. *H.* SYN. Mendŭm. ‖ *aille de filet.* Rētĭa sæpĕ cōmēs măcŭlis dĭstinctă ēndī. *O.*

Măcŭlātŭs, ă, ŭm. *Taché.* Măcŭlātă crŭōrĕ Dēx (*Ov. Nuc.* 157). ‖ *Tacheté.* Mūltō măcŭlatăm ūrĭcĕ tĭgrim. *V. Fl. Voy.* Maculosus. ‖ *Au fig. uillé.* Măcŭlātæ crimĭnĕ mēntēs. *Sil.*

Măcŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Teindre, donner e couleur différente.* Quăm sī Lўdă nūrŭs tēlās măcŭlāvĕrit ōstrō. *V. Fl. Voy.* Tingo. ‖ *Ordint. ocher, salir.* Līquuntŭr sānguĭnĕ gūttæ, Ēt tĕrm lăbō măcŭlānt. *V.* Fŏdĭt, ēt ĕxīgŭō măcŭlāvĭt nguĭnĕ fĕrrum. *O.* SYN. Ĭnfĭcĭō, tingō, ădspĕrgō, nō, pōllŭō, etc. *Voy.* Polluo. PPH. Măcŭlis, ădĕrgō, ĭnfĭcĭō, ădspĕrgō. Lăbēm, măcŭlās ĭnjĭcĭō, ŭ vĕgētō. ‖ *Au fig. Souiller, déshonorer.* Ĭdem ō, nātĕ, tŭum măcŭlāvī crimĭnĕ nōmĕn. *V.* Haud , fămă., măcŭlārī sĭnam. *Sen.* (*Hip.* 252). SYN. ollŭō, ĭnquĭnō, cōntāmĭnō, fœdō, dēdĕcŏrō, etc. IR. Ēt nĭtĭdis măcŭlam hæsūrăm fĭgentĭă rēbŭs. *Voy.* Dedecoro. ‖ *Corrompre, gâter.* Ŭndĕ mē s măcŭlāt pœnārŭm prælĭă vītæ. *Lr.* (V, 1149). N. Vĭtĭō, corrumpō.

Măcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Tacheté.* Ātquĕ nōtīs lōngăm măcŭlōsūs grāndĭbŭs ălvŭm. *V.* Măcŭlōsæ tēgmĭnĕ lўncis. *Id.* SYN. Măcŭlātŭs, vărĭūs, vărĭātŭs, gūttātŭs. PPH. Măcŭlis ădspĕrsŭs, ĭllĭtŭs, lĭtŭs, pĭctŭs, vărĭātŭs, vărĭūs, ĭntĕrfūsŭs, ĭnsignĭs, sōrdĭdŭs, sŭffūctŭs, plēnŭs. Gūttĭs lĭtŭs. Plūrĭbŭs ĭllĕ nōtĭs vărĭātăm pingĭtŭr ălvŭm. Quăm pārvis tĭnctŭs măcŭlīs Thēbānŭs ŏphītēs. *L.* ‖ *Taché.* Spĕctēntŭr tēpĭdō măcŭlōsæ sānguĭne ārēnæ. *O.* SYN. Ĭnfectŭs, ĭmbūtŭs, ĭnspĕrsŭs, tinctŭs, pōllūtŭs. ‖ *Au fig. Souillé.* Mōs ēt lēx măcŭlōsum ēdŏmŭit nĕfās. *H.* Āt cōntra ĭllĕcĕbrĭs măcŭlōsăm dūcĕrĕ vītăm. *Aus.* (*Idyl.* 15, 26). Mē măcŭlōsum ădspĕrgĭnĕ mōrūm. *Prud.* (*Ham.* 1020). SYN. Pōllūtŭs, sōrdĭdŭs, tŭrpĭs, ĭnfāmĭs.

Mădĕfăcĭō, ĭs, fēcī, făctŭm, făcĕrĕ. *Mouiller.* Fūsŭs hŭmŭm, vĭrĭdēsquĕ sŭpĕr mădĕfēcĕrāt hĕrbās (sanguis). *V.* Tĕrrămquĕ sŭō mădĕfēcit ŏdōrĕ. *O.* SYN. Hŭmĕctō, ĭrrĭgō, rĭgō, pĕrfŭndō, ĭrrōrō, tingō, ăblŭō, ĭmbŭō, ĭnfĭcĭō, ūngō, pĕrfŭndō, lĭnō, ĭllĭnō, dĭlŭō, ĭnundō. *qqf.* măcŭlō, pōllŭō. PPH. Āquā spārgō, tingō, rĭgō, etc.

Au pass. Mădĕfīō, ĭs, ăctŭs sŭm, ĭĕrī. *Être mouillé; être macéré.* Ălтă Pōlўxĕnīă mădĕfīēnt cædĕ sĕpŭlcră. *Cat.* (64, 364). Păr ērvī mēnsūră dŏcēm mădĕfīăt ăb ōvīs. *O.* Lāna ŏlĕō mădĕfīt, sĕd nōndŭm lōtă rōsātō. *Ser. Sam.* (*vs.* 636). SYN. Mădĕscŏ, *ou* Măcĕrŏr.

Mădĕfăctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Madefacio. Sī tămĕn ĕst ĭnuvĭus quī mădĕfăctăt hŭmŭm. *Fort.* (I, 21, 26).

Mădĕfactŭs, ă, ŭm. *Mouillé.* Sўrĭŏ mădĕfăctŭs tēmpŏră nārdō. *Tib.* (III, 6, 63). Mădĕfăctæ sānguĭnĕ plūmæ. *O. Voy.* Madidus.

Mădēns, tĭs. *Humecté.* Rāmūm Lēthæō rōrĕ mădēntĕm. *V.* Dūm lĭnă mădēntĭă sĭccō. *O. Voy.* Madidus. ‖ *Parfumé.* Mæŏnĭă mēntūm mĭtrā crīnēmquĕ mădēntĕm Sŭbnĭxŭs. *V. Voy.* Unctus. ‖ *Au fig.* Jūrĕ mădēns. *M.* (VII, 51). Cuī fēllĕ nullō, mēllĕ mūltō mēns mădēns. *Aus.* (*Prof.* 15, 2).

Mădĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être mouillé, humide.* Sānguĭnĕ tērră mădet, strīdēntquæ hāstĭlĭbŭs aūræ. *V.* Sæpĕ Phrўgūm mădŭīt, dōnŭīnī nūnc cædĕ mădēbĭt (ensis). *O.* Nătī mădŭērĕ pătĕrnō sānguĭnĕ. *L.* SYN. Ĭmmădĕō, mădescō, mădĕfīō, hŭmectŏr, hŭmĕō, ŭvescō, ĭrrĭgŏr, rĭgŏr, pĕrfŭndŏr, ĭmbŭŏr, tingŏr, spārgŏr, ădspĕrgŏr, ūngŏr, lĭnŏr, ĭllĭnŏr, ĭnfĭcĭŏr, *qqf.* sūdō, mănō, flŭō, ĭnundō, nătō, *ou* măcŭlŏr, pōllŭŏr. PPH. Sūm mădĭdŭs, hŭmĭdŭs, ŭvĭdŭs, etc. Aquā, ădspĕrgĭnĕ mădĕō, spārgŏr, ădspĕrgŏr, pĕrfŭndŏr, etc. ‖ — vīnō, *et absolt. Avoir bu, être ivre.* Ātquĕ sātŭr lĭbō sīt, mădĕātquĕ mĕrō. *Tib.* (II, 2, 8). Nōn fēstă lūcĕ mădērĕ Ēst rŭbŏr (*Ibid.* 1, 29). Ecquĭd ŭbī vīdĕŏr mădērĕ? *Pl.* (*Most.* 1, 4, 7). Tārdēscit lĭnguă, mădēt mēns. *Lr.* (III, 478). *Voy.* Ebrius. ‖ *S'amollir par la cuisson, être cuit.* Ŭt quāmvīs ĭgnī ĕxīgŭō prŏpĕrātă mădērēnt. *V.* (*G.* I, 196, semina. Ibi *Serv.*). Jam ērgo hæc mădēbŭnt, făzō, nil mŏrābĭtŭr. *Pl.* (*Men.* II, 2, 51. *Id. Pers.* I, 3, 12). Ăn vĕgētō mădēant cōndĭta ōbsonĭă gŭstū. *Aus.* (*Ephem.* 6, 3). SYN. Cŏquŏr. *Voy.* Madidus. ‖ *Être rempli, saturé, et au fig.* Mădēănt gĕnĕrōsō pōcŭlă bācchō. *Tib.* (III, 6, 5). Quūm pāgănă mădēnt fĕrcŭlă dēlĭcĭīs. *Pp.* (IV, 7, 74). ‖ *Être imbu.* Quānquām Sōcrătĭcīs mădēt Sērmōnĭbŭs. *H.* Cŭjŭs Cĕcrŏpĭă pĕctŏră vōcĕ mădent. *M.* (VII, 69). PPH. Ĭmbūtŭs sŭm. ‖ *Suer.* Mădĕō mĕtŭ. *Pl.*

(*Most.* II, 1, 48. Comparari potest *Juv.* 1, 167: *sudant præcordia culpa*).

Mădĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'humecter, s'imbiber.* Nūbĭbŭs ăssĭdŭĭs plŭvĭŏquĕ mădescĭt ăb aūstrō. *O.* Lărgis tūnc ĭmbrĭbŭs ōrā mădescūnt. *Cl. Voy. le précéd.*

† Mădĭdātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Madido. *Humecté.* Dīxĕrāt : īllĕ nŏvō mădĭdātās nēctārĕ pēnās. *Cl.* (*R. Pros.* II, 88).

Mădĭdē. *adv. De manière à être trempé ; ivre.* (*Pl. Ps.* V, 2, 7).

Mădĭdŭs, ă, ŭm. *Mouillé, humide.* Jām sĕnĭŏr, mădĭdaquĕ flŭēns ĭn vēstĕ Mĕnēlēs. *V.* Mădĭdīs nŏtŭs ădvŏlăt ălis. *O.* Dūm sĕdĕt, ĕt sĭccāt mădĭdās ĭn littŏrĕ pēnnās. *J.* (5, 101). SYN. Mădens, mădefactus, hūmens, hūmĭdus, ūdus, ūvĭdus, tīnctus, pĕrfūsus, ĭmbūtus, ĭrrĭgŭus, rĭgātus, rōrans, spārsus, ădspĕrsus, rĕspĕrsus, ūnctus, lītus, illītus, ŏblītus, flŭens, flŭĭdus, ĭnsĭccātus, dĭlūtus, *qqf.* ĭnfectus, pōllūtus, fœdātus. *Voy.* Madeo. ‖ *En partic. Teint.* Nōn nĭsi vēl cŏccō mădĭdā vēl mūrīcĕ tīnctā Vēstĕ nĭtēs. *M.* (V, 24). *Voy.* Tinctus. ‖ *Qui a bu, ivre.* Rūmpīs ĕt ārdentī mădĭdus crўstăllă fălĕrnō. *M.* (IX, 74. *Ib.* 62, 11; *Juv.* 15, 47). Făcĭam ūt mădĭdus sīt sōbrĭŭs. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 18). *Voy.* Madeo, Ebrius. ‖ *Cuit.* Ēt mădĭdum thўnnī dē sălĕ sūmĕn ĕrīt. *M.* (X, 48. *Id.* I, 4, 2, *madidum cicer*). Mădĭdā quæ mi ăppōsĭta ĭn mēnsām. *Pl.* (*Men.* I, 3, 29). SYN. Cōctus. ‖ *Rempli, saturé.* Prēssĕrāt hīc mădĭdōs nōbĭlĭs ūvă lăcūs. *M.* (IV, 44). SYN. Mădens, plēnus, *qqf.* ēbrĭus. ‖ *Au fig. Imbu, nourri.* Sī quis Cēcrŏpĭæ mădĭdus Lătīăquĕ Mĭnĕrvæ ārtĭbŭs. *M.* (I, 40). Lăscĭvīs mădĭdōs jŏcīs lĭbellōs. *Id.* (IV, 14). SYN. Mădens, ĭmbūtus. ‖ *Peu solide, fugitif.* Ītăn' ēst mădĭdā ruĕmŏrĭă ? *Lucil.* (apud *Prise.* 6, 699). SYN. Flŭxus.

Madŏr, ōris. *m. Moiteur, humidité.*

Madŭī. *parf. de* Madeo.

Mădŭlsā, æ. *m. Ivre.* Prŏfĕcto ēdĕpŏl ĕgŏ nūnc prŏbe ăbĕō mădŭlsā. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 7. Vid. *Fest.*)

Mæănder, Mæăndrŭs *ou* Mæăndrŏs, ī. *m.* (Μαίανδρος). *Méandre, fleuve de Phrygie.* Nōn sĕcŭs ăc lĭquĭdŭs Phrўgĭīs Mæăndrŏs ĭn ārvīs. *O.* Quīquĕ rĕcūrvātis lūdit Mæăndĕr ĭn ūndīs. *Id.* (Sic *Sen. H. Fur.* 685). Errāntēm Mæăndrŏn ădĭt. *L.* EP. Sĭnŭōsŭs, ămbĭgŭŭs, ĭncertŭs, ĭnflexŭs, văgŭs. ‖ *Au fig. Enlacement de broderie ; tours, détours.* Pūrpŭrā mæăndrō dŭplĭcī Mēlĭbœă cŭcurrĭt. *V.* SYN. Sĭnŭs, gўrŭs, flexŭs. ‖ † Mæănder *ou* Mēănder. Quī millĕ pĕr mæăndrŏs, Frəudēsquĕ tŏrtŭōsās Ægītās quīētă cŏrdă. *Prud.* (*Cath.* 879).

Mæăndrĭŭs, ă, ŭm (Μαιάνδριος). *Du Méandre.* Ăttŏnĭtŭs sŭbĭtă jŭvĕnis Mæăndrĭŭs īrā. *O.* Phrўgĭō fallăx Mæăndrĭă cāmpō Errāt. *Pp.* (II, 25, 35, nempe unda).

Mæcēnas, ātis. *m.* (Μαικήνας). *Mécène, ministre d'Auguste, ami de Virgile et d'Horace, et protecteur des hommes de lettres.* Mæcēnās ĕquēs Ētrŭscō dē sānguĭnĕ nātŭs. *Pp.* (III, 7, 1). Ād Mæcēnātēm mĕmŏrī sī mēntĕ rĕcūrrās. *H.* Sīnĕ Mæcēnātĕs, nōn dēērūnt, Flăccĕ, Marōnēs. *M.* (VIII, 56).

Mænă, æ. *f.* (μαινίς). *Anchois, poisson.* Mænăquĕ quōd primă nōndŭm dēfēcĕrīt orcă. *Pers.* (3, 76). Fēcundŭmquĕ gĕnŭs, mænæ (*Ovid. Halieut.* 120. Adde *Pl. Pœn.* V, 5, 34).

Mænădēs, ŭm. *f. Voy.* Mænas.

Mænălă, ōrŭm. *n. pl., et* Mænălŭs *ou* Mænălŏs, ī. *m.* (Μαίναλος). *Le Ménale, mont d'Arcadie consacré à Pan.* Īntĕrĕă mixtīs lŭstrābō Mænălŏ nўmphīs. *V.* Mænălŭs, ărgūtŭmquĕ nĕmŭs, pĭnŭmquĕ lŏquēntēs. *Id.* Milĕs ĕrāt Phœbēs, nēc Mænală attĭgĭt ullă. *O.*

Mænălĭdēs, æ. *m. Du Ménale.* Nēc cūltŏr nĕmŏrŭm rĕtĭcēbĕrĕ, Mænălĭdē Pān. *Aus.* (*Idyl.* 1 *de Diis*, 8).

Mænălĭs, ĭdĭs. *f.* (Μαινάλις). *Du Ménale.* Cūmquĕ sŭō Bŏrĕă Mænălĭs Ursă vĭdēt. *O.* Mænălĭs ōrā. *Id.* SYN. Mænălĭă.

Mænălĭŭs, ă, ŭm (Μαινάλιος). *Du Ménale.* Ĭ cĭpē Mænălĭŏs mēcŭm, mĕă tĭbĭă, vērsŭs. *V.* Stăbăt, Mænălĭō sācrā rĕlĭctă dĕō. *O.*

Mænălŭs. *Voy.* Mænala.

Mænās, ădis. *f.;* Mænădēs, ŭm. *pl.* (Μαινάς). *Ménade, bacchante.* Hōc nātăt ĭn lăbrĭs, ĕt ūdo ēst Mænās ĕt Ăttўs. *Pers.* (1, 105. Et *Sen. Phœn.* 365). Mænădis ēffūsīs ŏbstŭpŭissĕ cŏmīs. Thrēĭcĭās passīs Mænădās īrĕ cŏmīs. *O.* Ād mātrĕ fŭgĭēt Pēntheŭs, ād Mænădās Ōrpheŭs. *M.* (X, 85). *Voy.* Bacchæ.

Mænĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Mænĭŭs ăbsēntĕ Nōvĭŭm quūm cārpĕrĕt. *H.*

Mæŏn, ŏnĭs, *m.* (Μαιών). *Nom d'un roi donna son nom à la Méonie ; Méonien.* Dīctī pĕ Mæŏnă rēgēm Mæŏnēs. *Cl.* ‖ *Nom d'un Thébain prêtre d'Apollon.* Nōstrā præsignēm Mæŏnă laūr *St.* ‖ † Mæŏn. (*St. Silv.* V, 3, 129.)

Mæŏnĭă, æ. *f.* (Μαιονία). *Méonie ou Lydie.* Pātrĭă Mæŏnĭa ēst, hūmīlī dē plēbĕ pārēntēs. *Voy.* Lydia. ‖ *Étrurie.* Ō Mæŏnĭæ dēlēcta jŭvēntŭs *Virg.*

Mæŏnĭdæ, dārŭm *et sync.* dūm. *m. Lydien par ext. Étrusques.* Ēvēntŭmquē sēcūtī Mæŏnĭdæ incūrrūnt. *V.* Tōtă rēlūxīt Mæŏnĭdūm tēllūs. *Sil.*

Mæŏnĭdēs, æ. *m.* (Μαιονίδης). *De Méonie.* Mæŏnĭdēn, ălĭæque ălĭīs nātālĭbŭs ūrbēs. *St.* SYN. Mæŏn, Mæŏnĭŭs, Lydŭs. ‖ *Ordint. Le poète de Méonie, Homère.* Ădjĭcĕ Mæŏnĭdēn, ā quō, cŏ fŏntĕ pĕrēnnī, Vātŭm Pĭĕrĭīs ōrā rĭgāntŭr ăquī *O.* Pōstquām dēstērtŭīt ēssĕ Mæŏnĭdēs. *Pers.* (10, de Ennio. Adde *Mart.* V, 10, 8). *Voy.* Homerus. ‖ *Au plur. Voy. le précéd.*

Mæŏnĭs, ĭdĭs. *f.* (Μαιονίς). *Femme de Méonie.* Mæŏnĭs ăssўrĭum fēmĭnă tĭnxīt ēbŭr. *O.* ‖ *Aractné, Omphale, etc.* (*Ov. Met.* VI, 103; *Fast.* II, 310.) ‖ ? *Au plur. Muses.* (*Ov. Met.* V, 268. Alii leg. *Mnemonidas.*)

Mæŏnĭŭs, ă, ŭm (Μαιόνιος). *De Méonie.* Mæŏnĭæque ănĭmūm fātĭs ĭntēndīt Ărăchnēs. *O.* Căpŭ Mæŏnĭī cārchēsĭă bācchī. *V.* SYN. Lydŭs, Lydĭŭs. ‖ *D'Homère ; épique.* Pērlĕgĕ Mæŏnĭō cāntāt cărmĭnĕ rānās. *M.* (XIV, 183). Fōrtĭă Mæŏnĭ gaūdēnt pĕdĕ bēllă rĕfĕrrī. *O.* Mæŏnĭī cărmĭnĭs ălĭt *H. Voy.* Herous. ‖ *Des Muses.* Mæŏnĭūmquĕ bĭbĭ fēlĭcī pectŏrĕ fōntēm. *Petr.* (*Sat.* 23). ‖ *Étrusque.* Mæŏnĭŏs Ītălō scelĕrāvīt sānguĭnĕ fluctus. *Sil.* *Voy.* Etruscus.

Mæōtæ, ārŭm. *m. pl. Peuple du Palus-Méotide,* Mæōtæ primī tāngūnt Mæōtĭdis ūndās. *Prisc.* (*Peri.* 644).

Mæōtĭcŭs *et* Mæōtĭŭs, ă, ŭm. *Du Palus-Méotide.* Ūt Mæōtĭcă nīx mĭnĭō sī cērtĕt Ĭbērō. *Pp.* (II, 22. Et *Juv.* 4, 42). Scўthicæ gēntēs Mæōtĭăquĕ ūndă. *V.*

Mæōtis, ĭdis. *f.* (Μαιῶτις). *Du P.-Méotide, scythique.* Tālĕ quid ēxcūsāt, Mæōtidē sævĭŏr ārā. *J.*

(15, 114). Règnă Thôăs hăbŭit Mæŏtîdē clārŭs ĭn ōrā. *O.* SYN. Mæŏtĭă. ‖ Mæŏtĭs Pălūs, ŭndă, etc., *et absolt. Les Palus-Méotides, marais de Scythie, que le Bosphore Cimmérien joint au Pont-Euxin.* Ōrē sĭnŭs pătŭlō Mæŏtĭdis ăltă pălūdĭs Æquŏră prōrŭmpŭnt. *Avien.* (*D. Ter.* 243. *Ib.* 31, *Mæotida Tethyn*). Quăquē frĕtŭm tōrrēns Mæŏtĭdŏs ēgĕrit ŭndas. *L.* SYN. Mæŏtĭă ŭndă, æquŏră. ‖ *Amazone.* Quī mŏdŏ pĕltĭfĕrās fŭdit Mæŏtĭdas ārmĭs. *Aul. Sab.* (2, 9. *Prop.* III, 9, 14, *Mæotis Penthesilea*). ‖ *qqf.* Mæŏtĭs, ĭdis. Ā sōle ēxōrĭēntē sŭprā Mæŏtĭ pălūdēs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 5. Adde *Manil.* IV, 615). ‖ † Mæŏtĭs *ou* Mŏtĭs. Lōngĭŏr ăntīquĭs vīsā Mæŏtĭs hiēms. *O.* (*Trist.* III, 12, 2. Et *Sen. OEd.* 474).

Mæōtĭŭs. *Voy.* Mæoticus.

Mærā, æ. *f. Nom d'une femme changée en chienne.* Ēt quōs Mærā nŏvō lātrātū tĕrrŭĭt ăgrōs. *O.*

? Mævĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Juv.* 1, 22. Alii libb. *Nævia.*)

Mævĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un mauvais poète, détracteur de Virgile.* Quī Bāvĭum nŏn ŏdĭt, āmĕt tŭă cārmĭnă, Mævī. *V.* (Et *Hor. Epod.* 10, 2). ‖ *Autres.* (*Mart.* XI, 48; *Anthol.* I, p. 315.)

Măgă, æ. *f. Magicienne.* Ādjūtrīxquĕ vēnīs, cāntūsquæ ārtēsquĕ măgārŭm. *O.* Fēcērŭnt tŭrpēs ōtĭă lōngă măgās. *Id.* Hōc, ĭnquīt, măgæ Dīcĕre āmōrēm pōssĕ dĕsīgī mŏdō. *Sen.* (*H. OEt.* 525). SYN. Săgă, vēnĕfĭcă, ĭncāntātrīx, ānŭs, *qqf.* Thĕssălă, Thĕssălĭs. EP. Thĕssălă, dīră, mīnax, vānă, mendāx. PPH. Thĕssălă ānŭs. Thĕssălĭcĭus ārmălă vēnēnīs. Măgĭcă ārtĕ, măgĭcīs ārtĭbŭs, măgĭcō mĭnīstĕrĭō, Æăō cāntŭ pŏtēns. Circææ ārtĭs pĕrĭtă. PHR. Īllă măgās ārtēs Ææăquĕ cārmĭnă nōvīt. *O. Voy.* Magus, a.

Măgălĭă, ōrŭm. *m. pl. Cases des peuples nomades d'Afrique.* Mīrātŭr mŏlem Ænēās, măgălĭa quondăm. *V.* (*Æ.* I, 425. Ubi *Serv.* literum in IV, 259. *Diom.* 1, 315: *Magalia*, casæ Afrorum). *Voy.* Mapalia. ‖ *Quartier de Carthage.* (*Pl. Pœn. prol.* 86.)

Măgdōlŭs, ī. *f.* (*Hérodt.* Μάγδολος). *Ville d'Égypte, sur la mer Rouge.* Jūntĕrăt ĭntĕrĕă, quă pŏntō Măgdōlŭs ĭnstăt. *Alcim.* (V, 527).

† Măgĕ. *arch. Comme* Magis. Nōn ĕx jūrĕ mănŭm cōnsĕrtăm, sĕd măgĕ fĕrrō Rĕm rĕpĕtūnt. *Enn.* (apud *Gell.* 20, 10). Ēt quāntō circŭm măgĕ sūnt ĭnclūsă thĕātrī. *Lr.* (IV, 79. *Ib.* 344 et 770). Ādspicĕ nūm măgĕ sīt nōstrūm pĕnĕtrābĭlĕ tēlŭm. *V.* (*Æ.* X, 481. Quod semel apud Nostrum, nusquam apud *Horat.* et *Ovid.*). Nōn ămŏ, jām dīcēs: hōc măgĕ lūxŭrĭa ēst. *M.* (II, 63. Et sæpe apud Comicos).

Măgĕddæ, ārŭm. *m. pl. Habitans de Mageddo, ville de Palestine.* Ĭndĕ Măgĕddārŭm nāvī trānscŭrrīt ĭn ōrās. *Juvc.* (III, 220).

† Măgĭă, æ. *f.* (μαγεία). *Magie.* Nēc nōn Thĕssălĭcæ dōctīssĭmŭs illĕ măgĭæ. *Prud.* (*Sym.* 178). *Voy. le suiv.*

Măgĭcŭs, ă, ŭm (μαγικός). *Magique, qui tient à la magie.* Sŏmnĭă, tĕrrōrēs măgĭcōs, mĭrăcŭlă, sāgās. *H.* Hĭc măgĭcōs ăllĕrt cāntūs, hĭc Thĕssălă vēndĭt. *J.* (6, 610). SYN. Magŭs, Circæăs, Ææŭs, Mēdēŭs, Thĕssălŭs, Thĕssălĭcŭs, Mārsŭs, *qqf.* Stygĭŭs. ‖ *Cérémonies magiques, magie.* Măgĭcās ĭnvĭtăm āccingĭĕr ārtēs. *V.* Cōnjŭgĭs ŭt măgĭcĭs sānōs āvĕrtĕrĕ sācrīs Ĕxpĕrĭăr sēnsŭs. *Id.* SYN. Cāntŭs, cārmĕn, cārmĭnă, ĭncāntāmēntŭm, vēnĕfĭcĭŭm, *qqf.* hērbæ. PPH. Ārs măgĭcă. Măgĭcŭm cārmĕn. Măgĭcæ ārtēs, vīrēs, fraŭdēs. Măgĭcī cāntŭs. Magĭcŭs, vēnĕfĭcŭs cāntŭs. Magĭcă lĭnguă. Măgĭcī sŏnī, sŭsurrī. Măgĭcŭs strĭdŏr. Magĭcă aūxĭlĭă, mĕdĭcāmĭnă, vēnēnă, pōcŭlă. Măgĭcŭm mĭnīstĕrĭŭm. Măgĭcŭs dōlŭs. Măgĭcă fraŭs. Ārs Cōlchĭcă, Mēdēă, Ææă, Circæă. Thĕssălĭcă. Ārtēs Mēdēæ, Circææ, etc. Măgĭcŭs rĭtŭs. Măgæ ārtēs. Ārs vēnĕfĭcī. Cāntŭs hērbæquĕ pŏtēntēs. Cāntŭs ārtēsquĕ măgārŭm. Ārs Stygĭă. Nōxĭă, vēnĕfĭcă, nōn ĭnnōxĭæ vērbă. Hērbārŭm vīrtŭs, vīrēs, pŏtēstās. Pŏntō lēctă vēnēnă. Hērbæ Circææ, Hĕcatēĭdēs, Mēdēĭdēs, magĭcæ, cāntātæ, ĭncāntātæ, fūnēstæ, mălæ. Hŏrrēndīs păbŭlă sūccīs. Pōcŭlă ĭncāntātă, trĭstī grāmĭnĕ tĭnctă. Vōx Thĕssălă. Nŏcēns rādīx. Lētālĭă, fūnēstă gĕrmĭnă. VERS. Mīscŭĕrūntquæ hērbās ēt, nōn ĭnnōxĭă vērbă. *V.* Illă măgās ārtēs Ææăquĕ cārmĭnă nōvīt. *O.* Mīxtăquĕ cūm măgĭcīs Mārsă vēnēna sŏnīs. Dēmĕ vēnĕfĭcĭīs cārmĭnĭbŭsquĕ fĭdēm. Tūm nŏvĭēs cārmĕn măgĭcō dēmūrmūrat ōrĕ. Dīrāquĕ cāntātă păbŭlă vōcĕ mētĭt. Magĭcæquĕ pŏtēntĭă lĭnguæ. *Id.* Nōn mĕ mōrĭbŭs īllă, sĕd hērbĭs nōxĭa vīncit; Stāmĭnĕă rhōmbī dūcĭtŭr illĕ rōtă. *Pp.* Mūrmŭrĕ nām măgĭcō tĕnŭēs ēxcĭrĕ fĭgūrās, Ātquĕ sŏpūlcrālēs scīte ĭncāntārĕ fāvillās, Vīta lŭĭdĕm spōlĭārĕ ălĭōs ārs nōxĭă nŏvīt. *Prud.* (Cf. *Virg. E.* 8; *Æ.* IV, 487 *sq.*; *Hor. Epod.* 5; *Ovid. Met.* VII, 137; XIV, 43; *Tib.* I, 2, 44; *Luc.* VI, 450; *Sen. Med.* 740; *Claud. in Ruf.* 145; *Petr. Sat.* 134). ‖ Măgĭcī dīī. *Dieux qu'on invoquait dans les cérémonies magiques.* (*Tib.* I, 2, 62: *Luc.* VI, 577; *Ov. Met.* VII, 192.) ‖ Măgĭcæ lĭnguæ. *Hiéroglyphes.* Sculptăquĕ sērvābant măgĭcās ammălĭa lĭnguās. *Luc.*

Măgĭs. *adv. Plus, davantage.* Nēc măgĭs ĭncēptō vūltŭm sērmōnĕ mŏvētŭr. *V.* Sīvĕ falĕrnŭm Tē măgĭs āppōsĭtīs dēlēctăt. *H.* SYN. Plŭs, ămplĭŭs, *qqf.* ācrĭŭs, vĕhēmēntĭŭs, vĭŏlēntĭŭs. ‖ *Avec un adj., au lieu du comparatif.* Ō lucĕ măgĭs dīlēctă sŏrōrī. *V.* Măgĭs āpta tĭbī tūă dōna rĕlĭnquăm. *H.* Ēt Mārtĭs Gĕtĭcō tĕrgōrĕ fīdă măgĭs. *M.* (VII, 1). ‖ Magis ātquĕ măgĭs, Măgĭs măgĭs, etc. *De plus en plus.* Tūm măgĭs ātquĕ măgĭs blāndīs gaūdērĕ măgīstrī Laūdĭbŭs. *V.* Mīscentŭr, tĕnŭēmquĕ măgĭs măgĭs æĕră cārpŭnt. *Id.* Tūm vĕnto crēscentĭ, măgĭs măgĭs ĭncrēbrēscūnt. *Cat.* (64, 274). Măgĭs magĭsquĕ fĕrtŭr ĭn vēsānĭăm. *Prud.* (*Peri.* 3195). ‖ Tāntō măgĭs. *D'autant plus.* Tāntō măgĭs ĭllĕ fătīgăt. Ōs rābĭdŭm. *V.* Tāntō, nātĕ, măgĭs cōntēndĕ tĕnăcĭă vīnclă. Hōc magĭs ĭncēptōs gĕnĭtōrī ĭnstaūrăt bŏnōrēs. *Id.* ‖ Tām măgĭs... quām măgĭs. *arch. pour* Tanto *et* quanto magis. Tām măgĭs illa frĕmēns, ēt trĭstĭbŭs ēllĕră flāmmĭs, Quām măgĭs ēffūsō crūdēscūnt sānguĭnĕ pūgnæ. *V.* Quām măgĭs ēxhaūstō spūmāvērĭt ūbĕrĕ mulctră. *Id.* (Et sæpe apud Comicos). ‖ *Plutôt.* Nōn ĕquĭdem ĭnvĭdĕō, mĭrŏr măgĭs. *V.* Nōn ŭt Pĭĕrĭæ... Sēd măgĭs ŭt nōstrō sŭpĕrfĭăt Cўnthĭă vērsū. *Pp.* (II, 10, 5). Sēd lōngūm cūncta ēnūmĕrārĕ, vĕtōrquĕ; Trādĕ măgĭs. *St.* SYN. Pŏtĭŭs. ‖ † *qqf. En plus grande quantité.* Sēd măgĭs ōrĭs ĭnēst. *O.* (*Her.* 17, 102). *Voy.* Plus. ‖ *Ce mot est qqf. s. entendu.* Tacĭtă bŏna ēst mŭlĭĕr sēmpĕr, quām lŏquēns. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 70. *Id. Men.* V, 1, 26).

Măgĭstĕr, trī. *m. Maître, qui instruit.* Sæpĕ tŭī jūdĕx, sæpĕ măgĭstĕr ĕrām. *O.* Ūt pŭĕrūm sævō crēdās dictātă măgĭstrō Rēddĕrĕ. *H.* SYN. Dŏctŏr, præcĕptŏr. EP. Doctŭs, pĕrĭtŭs; amīcŭs, bĕnīgnŭs, blāndŭs, mītis, bŏnŭs; dūrŭs, tĕtrĭcŭs, rigĭdŭs,

sēvērŭs, āspĕr, ācērbŭs; clāmōsŭs, īmpĭgĕr, sēdŭlŭs. ‖ — lūdī. *Maitre d'école. Voy.* Ludus. ‖ — ĕquĭtŭm. *Commandant de la cavalerie, lieutenant du dictateur.* Fūmōsŏs ĕquĭtŭm cūm dictātōrĕ măgistrōs. *J.* (8, 8). Vĕl tū dictātŏr, vĕl ĕquōrum ĕquĭtŭmvĕ măgistĕr. *Enn.* (apud *Fest.* in *Vel*). ‖ *Pilote.* Ipsĕ gŭbĕrnācŭlō rēctŏr sŭbĭt, ipsĕ măgistĕr. *V.* Cȳmbæ līnīvĕ măgistĕr. *J.* (4, 45). *Voy.* Gubernator. ‖ *Écuyer.* Fīngĭt ĕquŭm tĕnĕrā dŏcĭlĭs cervīcĕ măgistĕr. *H.* Sīc ācĕr ĕquŏ tūrbātā pĕtīvīt Cāstrā, nĕque ēxănĭmēs pŏssŭnt rētĭnērĕ măgistrī. *V. Voy.* Auriga, Agaso. ‖ *Berger.* Īdem āmŏr ēxĭtĭŭm pĕcōrī pĕcōrĭsquĕ măgistrō. *V.* Taŭrī frontĭbŭs īncŭrrunt : pĕpĭdī cēssērĕ măgistrī. *Id. Voy.* Pastor. ‖ *Conducteur ou gardien d'animaux.* Lāpsō dăt tĕrgă măgistrō (elephantus). *Sil.* Lĕōnēs Cūm dūctōrĭbŭs ārmātīs sævīsquĕ măgistrīs. *Lr.* (V, 1309. Et *Juv.* 14, 246). ‖ — cœnārum. *Roi du festin.* Cōnvīvās ălĭŏs cœnārūm quærĕ măgistĕr. *M.* (XII, 48). SYN. Cœnæ pătĕr. Mēnsæ rex. ‖ *Au fig.* Sæpe ĭn măgistrum scĕlĕră rĕdĭērunt sŭă. *Sen.* (*Thyest.* 311). Măgistĕr ărtīs īngĕnĭquĕ lărgĭtŏr Vĕntĕr. *Pers.* (*Prol.* 10). Sī quĭs măgistrum cēpĭt ăd ĕăm rem ĭmpröbŭm. *Ter.* (*And.* 1, 2, 21). Sūnt ēt măgistrī crīmĭnŭm. *Prud.* (*Peri.* 1317). SYN. Auctŏr, hortātŏr, ĭmpŭlsŏr. ‖ — tĕr, trā. *adj.* Rĭtŭquĕ măgistrō Plūrĭmă Nillăcĭs trādānt mĕndăclă bĭblĭs. *Sedul.* (1, 20). Ōmnī nūnc ărtĕ măgistră. *V.* Ărtĕsquĕ măgistræ. *O.* Ēt lūcĕ măgistră Nātōrŭm vīrēs ĭngĕnĭŭmquĕ pröbăt. *Cl.* Aŭt jŭssīs pārērĕ măgistrīs. *Sil.* (III, 387. Alii aliter).

Măgĭstĕrĭŭm, ĭi. *n. Action d'enseigner, leçons.* Quūm mĕă rĭdēbŭnt vānă măgistĕrĭă. *Tib.* (I, 4, 84). Ōră măgistĕrĭō nūdōsquĕ cŏĕrcĭtă Virgō ăd stŭdĭŭm dūcĕt mōrēs. *Manil.* (IV, 190). SYN. Mŏdĕrāmĕn, præcēptŭm, dūctŭs.

Măgistră, æ. *f. Maitresse, qui instruit.* Dīscĭpŭlūs vĕnĭo ăd măgistrās. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 48). Cōnsŭlĕ, quĕīs ætās lōngă măgistră fŭit. *O. Voy.* Magister, tra. ‖ † *Souveraine.* Rērum hūmānārŭm dīvīnārŭmquĕ măgistră (*Inscr.* apud *Don.* p. 33, nempe Venus). SYN. Dŏmĭnă.

Măgistrātŭs, ūs. *m. Magistrat.* Jūră măgistrātŭsquĕ lĕgŭnt, sānctŭmquĕ sĕnātŭm. *V.* SYN. Præsĕs, princĕps, rēctŏr, jūdex. EP. Grăvis, sĕvērŭs, rigĭdŭs, æquŭs, jŭstŭs, prūdēns, săpiēns, vĭgĭl, sēdŭlŭs, pŏtēns. ‖ *Magistrature.* Pērquĕ măgistrātŭs ēt pūblĭcă jūră fĕrūntŭr. *Manil.* (V, 312). Quāsī măgistrātŭm... ămbĭvĕrīt. *Pl.* (*Amp. prol.* 74). SYN. Dīgnĭtās, mūnŭs.

† Măgnālĭă, ĭum. *n. pl. Choses grandes, surprenantes.* Dăt dēxtrăm māncŭs, lŏquĭtŭr măgnālĭă mūtŭs. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 54. *Gloss. Placidi* : « *Magnalia* in nullo auctore leguntur, quia est verbum nimis vilissimum, nisi forte in aliquibus antiquis. »)

Măgnănĭmŭs, ă, ŭm. *Magnanime.* Măgnănĭmum Ænēān, nĕquĕ mē sēntēntĭă vērtĭt. *V.* Dēfūnctăquĕ cŏrpŏră vītă Măgnănĭmum hērōŭm. *Id.* SYN. Ănĭmōsŭs, fortĭs, gĕnĕrōsŭs. *Voy.* Fortis.

Măgnēs, ētis. *m.* (*Μάγνης*). *Qui est de Magnésie.* Āttōllĭt tōndentēs grāmĭnă Măgnēs Cămpŭs ĕquōs. *V. Fl. Voy.* Magnetes. ‖ *Aimant.* Lāpĭs ēst pātrĭō cōgnōmĭnĕ măgnēs. *Cl.* Quēm măgnētă vŏcānt pātrĭō dē nōmĭnĕ Grāĭī. *Lr.* (VI, 908). Illă vĕlĭt, pŏtērĭt măgnēs nōn dūcĕrĕ fĕrrūm. *Pp.* (IV, 5, 9). PPH. Măgnētĭcŭs lăpĭs. Măgnēsiă cautes. Magni miraculă saxi. (Cf. *Claud. Idyll. de Magnete.*)

? Măgnēsĭs. *Voy.* Magnetis.

Măgnēsĭŭs, ă, ŭm (*Μαγνήσιος*). *Qui est de Magnésie.* Īmpēllānt ŭt ĕăm Măgnēsī sēmĭnă saxī. *Lr.* (VI, 1064). Cuī Măgnēsiă pōcŭlŭm flŭēntă. Ēt fons Gōrgŏnĕī tŭlĭt căbăllī. *Capel.* (II, p. 29).

Măgnēssă, æ. *f. Femme de Magnésie.* Măgnēssam Hippŏlўtēn dūm fŭgĭt ābstĭnēns. *H.*

Măgnētēs, ŭm. *m. pl. Peuple de la Magnésie, province de Thessalie, ou de Magnésie, ville de Lydie, où se trouvait l'aimant.* Ēt Măgnētēs ĕquīs, Mĭnўæ gēns cōgnĭtă rēmīs. *L.* Măgnētăs ārĭt vāgŭs ēxŭl, ēt īllīc. *O.* Măgnētūm quīă sīt pātrĭis ĭn fĭnĭbŭs ōrtŭs. *Lr.* (VI, 909).

Măgnētĭcŭs, ă, ŭm (*Μαγνητικός*). *De Magnésie : d'aimant, aimanté.* Vēnĕrēm măgnētĭcă gĕmmă fĭgūrăt. *Cl.* (*de Magn.* 26).

Măgnētis, ĭdis. *f. De Magnésie.* Cūr ūnquām Cōlchī Măgnētĭdă vīdīmŭs Ārgō ? *O.* (*Her.* 12, 9. Alii leg. *Magnesida*).

Măgnī (*s. ent.* pretii). *Beaucoup, cher.* Quūm sānĕ măgnī rĕfĕrāt, mihī clam ēst. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 9). ‖ Măgnī făcĭŏ, pĕndŏ, etc., ou Măgnīfăcĭŏ, etc. *Faire grand cas.* Rēs pĕrīndĕ sūnt... ŭt ĕās măgnī făcĭās. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 4). Hŏmĭnis quĕm tū vīdīssĕ bĕātŭs Nōn măgnī pēndīs. *H.* Vōs lātrōnēs ēt mĕndīcōs hŏmĭnēs măgnī pēndĭtĭs. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 78).

† Măgnĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui a des paroles pompeuses.* Dūm tuīs aŭscŭltō măgnĭdĭcīs mĕndăcĭlĭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 31. *Id. Mil.* III, 3, 49).

Măgnĭfăcĭŏ. *Voy.* Magni.

Măgnĭfĭcē. *adv. Magnifiquement.* Ĕgŏ tē... măgnĭfĭcē, Chrĕmē, Trăctārĕ pŏssĭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 45. Et *Pl. Cas.* III, 6, 4). SYN. Splēndĭdē, lautē, ēgrĕgiē. ‖ *Avec fierté.* Ŭt măgnĭfĭcē ĭnfērt sēsē ! *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 7). SYN. Sŭpĕrbē. ‖ *Avec jactance.* Măgnă lŏquŏr ; sēd măgnĭfĭcē mihī măgnă lŏcūtō. *Tib.* (II, 6, 11). Nūnquam ĭtă măgnĭfĭcē quīdquām dīcām. *Ter.* (*Ad.* II, 3, 4). ‖ † Măgnĭfĭcissimē. *superl.* (*Att.* apud *Prisc.* 3, 603.)

Măgnĭfĭcēntĭă, æ. *f. Magnificence.* Cum īstā măgnĭfĭcēntĭā. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 37). Cūjŭs cōnscēndāt săcrā măgnĭfĭcēntĭă cœlōs. *Fort.* (I, 173).

† Măgnĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Faire cas, par ext. louer.* Măgnĭfĭcārĕ hōs, hīs bĕnĕ vēllĕ, hīs vivĕrĕ ămīcūm (*Anthol.* I, p. 571. Adde *Pl. Stic.* I, 2, 44 ; *Ps.* IV, 1, 34).

Măgnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Magnifique, splendide.* Ī nūnc, măgnĭfĭcŏs victŏr mŏlīrĕ trĭūmphōs. *O.* Tē quŏquĕ măgnĭfĭcă Cōncōrdĭă dēdĭcăt ædē. *Id.* SYN. Splēndĭdus, sŭpĕrbŭs, lautŭs. ‖ *Glorieux, honorable.* Nēc tĭbī măgnĭfĭcŭm fēmĭnă jŭssă mŏrī. *O.* SYN. Pūlchĕr, dĕcōrŭs, laŭdāndŭs. *Voy.* Gloriosus. ‖ *Fier, plein de jactance, emphatique.* Măgnĭfĭcă vērbă mōrs prŏpĕ ădmōta ēxcŭtĭt. *Sen.* (*Troad.* 573. Adde *Pl. Curc.* IV, 4, 23; *Ter. Eun.* IV, 6, 3). *Voy.* Superbus.

Măgnillă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol* II, p. 78.)

Măgnĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Sublime, au style élevé.* Fōrs ēt măgnĭlŏquō nōn pōsthăbŭissēt Hŏmērō. *St.* SYN. Sŭblĭmis, grāndĭlŏquŭs, grāndis. PHR. Măgnĭquĕ Rābĭrĭūs ōrĭs. *O.* ‖ *Ordint. Emphatique, plein de jactance.* Quæ tū măgnĭlŏquŭs nōctĕ dīcquĕ sŏnās. *M.* (II, 43). Măgnĭlŏquus fŭit ĭmpĭă fāmæ Tāntălŭs. *St.* Tālĭa măgnĭlŏquo tŭmĭdŭs mĕmŏrāverāt ōrĕ. *O.*

Măgnipendŏ. *Voy.* Magni.

†Māgnĭsŏnāns, tis. *Qui fait grand bruit.* Sæpe māgnisŏnantia. *Att.* (apud *Non.* 2, 523).

†Māgnĭtās, ātis. *f. Comme* Magnitudo. Nĕque āt fingi nĕque dīci pŏtĕst prō māgnitātĕ. *Att.* apud *Non.* 2, 525).

Māgnĭtĭēs, ēi. *f. néol.* **Grandeur.** Māgnĭtĭēm... fĭx æquarĕ pŏtĕst. *Lact.* (*Phœn.* 145. *Heins.* onj. *Magna etiam*).

Māgnĭtūdō, ĭnis. *f.* **Grandeur.** Sĕd vīncis fōrmā, vincis māgnĭtūdĭnĕ. *Ph.* SYN. Mōlēs, cōrpŭs. ‖ *Au fig.* Perīclitātŭr māgnĭtūdō principium. *Ph.* ‖ *Qualité d'une syllabe longue.* Quiā sōlĭda fiĕri māgnĭtūdō nōn vĕtat. *T. Maur.* (*Litt.* 130. *Id. Let.* 659).

Māgnō (*s.ent.* pretio). **Beaucoup, chèrement.** Hōc Ithăcus vēlit, et māgnō mercēntur Ātrĭdæ. *V.* tque ēmĭtŭr māgnō nīl, nīsi pŏssĕ lŏquī. *O.* SYN. ārē.

Māgnŏpĕrĕ. *adv.* (*de* magno *et* opere). **Beaucoup.** Māgnŏpĕre ā vērā lāpsī rătĭōnĕ vīdēntur. *Lr.* (I, 38). Ēdictum ēst māgnŏpĕrĕ mihĭ, nĕ cuīquam ōmĭnī crēdĕrĕm. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 59). SYN. ŭltŭm, valdē. ‖ *Avec tmèse.* Īte āctūtum, ātque pĕrĕ māgno ēdīcītĕ, etc. *Att.* (apud *Non.* 4, 30). Id ĕxpĕtīvisse ŏpĕrĕ tām māgnō sĕnĕm. *Pl. Cas.* II, 7, 7). ‖ *superl.* Mĕmĭnīstĭn' mihĭ tē māxŭmŏpĕrĕ dīcĕrĕ? *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 13). hāis māxŭmō tc ōrābăt ŏpĕrĕ, etc. *Id.* (*Eun.* I, 3, 26). ‖ † Māgnŏpĕrĕ. *Paul.* (*Nol.* 27, 73.)

Māgnŭs, ă, ŭm. **Grand, dans toutes les dimensions.** ‖ *Haut.* Ōppĭdāque ĕt māgnōs dēvŏlvĕrĕ ōrpŏrĕ mōntēs. *O.* Ēt māgnīs sŭbjēctām mōlĭbŭs rgēs. *Id. Voy.* Celsus. ‖ *Gros.* Tūm dēmŭm crāssā māgnum farrāgĭnĕ cōrpŭs. *V.* Ēt māgnum māgnō ōnamĭnĕ mīsīt (molarem). *O.* SYN. Vāstŭs, ingens, mmānis, grandis, āmplŭs, etc. *Voy.* Procerus. ‖ *ong, large, vaste.* Prēnsā mānŭ māgnā. *V.* āgnō jūncta ēst cĕlĕbĕrrĭmā circō Arēā. *O.* Quōs ntĕr māxĭmŭs ōmnēs Dānŭbĭŭs. *Id.* SYN. Vāstŭs, ngens, lātus, immēnsŭs, pātens, āmplŭs. ‖ *Au g. Grand, puissant.* Nūmĭnā māgna lŏcī. *V.* āgnōrum māxĭmĕ rēgum. *H.* Māgnōs vīsūrŭs āmīs. *J.* (6, 312). SYN. Ingens, pŏtens, āmplŭs, mmŭs, ēgrēgĭus, praestans, nōbĭlis. ‖ *Grand, oble, illustre.* Īllĕ tĭbī māgnō sit majŏr Hŏmērō. . Māgnī Dĭŏmēdis ăd ūrbĕm. *V.* Crētă dĕdit āgnum, majŭs dĕdit Āfrĭcă nōmĕn. *M.* (II, 2). N. Ingens, insignis, nōbĭlis, inclytus, etc. *Voy.* eleber. ‖ *Grand, considérable, important.* Māōque īrārum ŭuctŭāt æstŭ. *V.* Ōbstŭpŭit māgnō ūdum pĕrcŭlsŭs āmōrĕ. Māgnŭs ūtĕrquĕ labŏr. . Missī māgnis dē rēbŭs ūtĕrquĕ Lēgātī. *H.* Ēt āgnō pālmă favōrĕ dătŭr. *O.* Trīstĭă cūm māgnō mnă pŭdōrĕ tŭlī. *Id.* SYN. Māxĭmŭs, ingens, āvis. PPH. Nōn ou haud pārvŭs, lēvis, mĕdiōcris, nŭis. PHR. Nēc parvă sĕquētŭr Glōrĭă. *V.* ‖ *Élevé.* grĕdĕre ō māgnōs, ădĕrit jām tēmpŭs, hŏnōrēs. SYN. Sūmmŭs, āmplŭs. ‖ *Solennel.* Māgnis cīrnsĭbŭs āctīs. *V. Voy.* Solennis. ‖ *Fier.* Dīxĕrăt e āllĭquid māgnūm. *V.* Māgnă sŭpĕrbō Dīctă vō. *V. Fl. Voy.* Superbus. ‖ Māgnŭs ănĭmŭs. *obles sentimens; courage.* Hōc, ănĭmō māgnō ēdīs tē, Quīntĕ, pārārĕ. *M.* (III, 62. *Id.* I, 40, *agnæ mentis*). SYN. Altŭs, sŭblīmis, ingens. Māgnă vocē. *A haute voix.* Ēt māgnă proclamāt ce Diores. *V.* Māgnă vocē sŏnas. *M.* (VI, 15). N. Altă, ingentī, summă. ‖ Māgnŭs hŏmō. *qqf. rand imbécille.* Quī scrĭbis Prĭāmī prœlĭă, māgnŭs ano ĕs. *M.* (IX, 51. Adde *Lucil.* apud *Varr. L. L.* 6, 3). *Voy.* Longus. ‖ Māgnă pārs. *Une grande partie.* Tū quŏquĕ māgnam Pārtem ōrĕre in tăntō (haberes). *V.* Maxĭmă pārs hŏmĭnŭm. *H.* ‖ Māgnŭm. *n. pris adv. Avec grandeur, hauteur, force.* Māgnŭm clāmāt. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 10). Māgnŭm spīrāmŭs āmantēs. *Pp.* (II, 12, 53).

Māgnŭs, ī. *m. Surnom de Pompée.* Quĭd Māgnō fŭĕrăt mājŭs? *O.* Ēt grātŭm pŏpŭlārĭtātĕ Māgnum. *St.* Ēt tē privātō cūm Cæsarĕ Māgnus āmābit. *M.* (XI, 6). Pēlăgŭs jām, Māgnĕ, tĕnēbās. *L.*

Māgō, ōnis. *m. Magon, général carthaginois, frère d'Annibal.* Māgō quātŭit currŭs. *Sil.*

Māgŭdăris, is. *f.* (μαγύδαρις). **Semence du benjoin.** Seū tĭbī cōnfĭdis fōrĕ mŭltām māgūdărim. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 19).

Māgullă, æ. *f. Nom de femme.* Cōmmūnis tĭbī cūm vīrō, Māgullă. *M.* (XII, 93).

Māguntĭă, æ. *f.*, *et* Māguntĭăcŭm, ī. *n. Mayence, ville sur le Rhin.* Rēddĭta nĕ, dōlĕās fēlix Māguntĭă cāsūs. *Fort.* (IX, 9, 1).

Māgŭs, ī. *m.* (μάγος). **Magicien, enchanteur.** Quīquĕ māgōs, tĕllūs, pōllēntĭbŭs īnstrŭīs hĕrbis. *O.* Dētēstāndă dīīs sævōrum ārcānă māgōrŭm Mōvĕrăt. *L.* Aŭgŭr, schœnŏbătēs, mĕdĭcūs, măgŭs, ōmnĭă nōvīt. *J.* (3, 77). SYN. Vēnēficŭs, incantātŏr. PPH. Māgĭcæ ārtĭs pĕrītŭs. Māgĭcă ārtĕ pŏtēns. *Voy.* Magicus. ‖ *Eccl. Mages, prêtres des Perses qui vinrent honorer le berceau de J. C.* Cērnŭnt pĕrĭtī întĕrprĕtēs Rēgālĕ vēxillŭm măgī. *Prud.* (*Cath.* 1737. *Ib.* 1891. *Id. Enchir.* 105). Hūjus prīmōrĭēs nōmĕn tĕnŭĕrĕ măgōrŭm. *Juvc.* (I, 255 *sq.*) ‖ *Nom d'homme.* Indĕ Māgō prŏcŭl ĭnfēnsām quŭm tēndĕrĕt hāstām. *V.*

Magŭs, ă, ŭm. *Magique.* Īllĕ māgās ārtēs Ææāquĕ cārmĭnă nōvīt. *O.* Quæ māgă tĕrrĭbĭlī sŭbsĕcăt ārtĕ mānŭs. *Id.* Cārmĭne in tĕrras māgō Dēscēndat, etc. *Sen.* (*H. OEt.* 467). *Voy.* Magicus.

Māiă *ou* Mājă, æ. *f.* (Maïα). 1. *Maïa, fille d'Atlas et de Pléione, mère de Mercure.* Hæc ălt, ēt Māiă gĕnĭtum dēmittit ăb ăltō. *V.* SYN. Ātlantis, Ātlantĭădes. ‖ 2. *Une des Pléiades.* Mŭlti ănte occāsum Māiæ cœpērĕ. *V.* Māiān, ĕt Ēlēctrān, Tāÿgĕtēmquĕ Jŏvī. *O.*

Māiūgĕnă *ou* Mājūgĕnă, æ. *m. Fils de Maïa, Mercure.* Nōstrī Māiūgĕnām pĕctŏrĭs inclyti. *Capel.* (I, p. 22).

Māiŭs *ou* Mājŭs, ī. *m.* (mensis, *exprimé ou s. ent.*). *Mois de mai.* Hinc sūă mājōrēs trĭbŭĕrĕ vŏcābŭlă māiō. *O.* Māiŭs Āgĕnōrĕī mīrātŭr cōrnŭa Taūrī. *Aus.* (*Eclogar.* 15). *Voy.* Ver. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De mai.* Præstĭtĭbŭs māiæ Lārĭbŭs vēnĕrĕ cælendæ. *O.* Sextĭlēs hĕcătē Latonĭa vīndĭcat īdŭs, Mĕrcŭrĭŭs māiās. *Aus.* (*Idyll.* 5, 23).

Majēstās, ātis. *f. Majesté, dignité.* Majēstās ĕt āmŏr : scēptrī grăvĭtātĕ rĕlĭctă. *O.* Majēstas : ētsī fūnēstă pĕcūnĭa tēmplō. *J.* (1, 113). Sālvāquĕ vērendŭs Majēstātĕ dŏlŏr. *L.* SYN. Grăvĭtās, dĕcŏr, dĕcŭs, dignĭtās. EP. Rēgĭă, aŭgŭstă, vērendă, vĕnĕrāndă, grăvis. ‖ *La Majesté, Divinité.* (*Ovid. Fast.* V, 25 *sq.*)

Majŏr, ŭs; *gén.* ōris. *compar. de* Magnus. *Plus grand.* Majŭs ădortă nĕfās, majōrēmque ōrsă fŭrōrĕm. *V. Voy.* Magnus. ‖ *Aîné.* Tū majŏr; tĭbĭ mē ēst æquŭm pārērĕ, Mĕnālcă. *V.* Quŏd prĕmāt Ātrĭdēs crīmĭnĕ majŏr, habĕt. *O.* ‖ Majoris (*s. ent.* pretii). *Plus cher.* Multo majōris ălăpæ mēcūm vēnĕunt. *Ph.* (Cf. *Ter. Heaut.* I, 1, 12, *pretii majoris*). SYN. Cārĭŭs. ‖ In majŭs. *De manière à rendre plus grand, en augmentant.* Vīta

lēmpĕrātām di quŏquĕ prōvĕhūnt Ĭu mājŭs. *H.* Lĭcĕt ōmnia vatēs Ĭu mājŭs cĕlĕbrātā fĕrānt. *Cl.* ‖ Mājōrēs, ŭm. *m. pl. Les ancêtres.* Hīnc sŭă mājores tribŭĕre vŏcăbŭlă mālō. *O.* Mŭltōs sæpĕ vīrōs nŭllīs mājōrĭbŭs ōrtōs. *H.* SYN. Pătrēs, ăvī, ătăvī.

Mājōrĭānŭs (*plutôt que* Mājōrĭānŭs), ī. *m. Majorien, empereur d'Occident.* Dēbĕnt hŏc fātă lăbōrī, Mājōrĭānĕ, tŭō. *Sid.* (*Pan.* 708. *Ib.* 716).

Mājŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus grand.* Nōn mājor : Thāïs, quăm ĕgŏ sūm, mājŭscŭla ĕst. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 21. Cf. *Prisc.* 5, 611). Lēnōnĭs hŭjus mĕrĕtrīcēm mājŭscŭlăm. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 27).

Mālă, æ. *f. Voy.* Malæ.

Mālăbăthrŭm. *Voy.* Malobathrum.

Mălăcă *ou* Mălăchă, æ. *f.* (*Strab.* Μάλακα). *Rivière et ville de Bétique, auj. Malaga.* Mălăcæque flumen, urbĕ cŭm cōgnōmĭnĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 426. *Ib.* 181).

Mălăchē, ēs. *f.* (μαλάχη). *Sorte de mauve.* Ēt mălăchē prōnō sēquĭtŭr quæ vĕrtĭcĕ sōlĕm. *Col.* (10, 247. Cf. *Plin.* 20, 21).

† Mălăcĭă, æ. *f.* (μαλακία). *Calme de la mer.* Cærŭlă nōn alĭtĕr sŭpĕrāns lĭquĭdă mălăcĭæ. *Rufin.* (p. 2711).

Mălăcĭssō, ās, ārĕ (μαλακίζω). *Adoucir ; apprivoiser.* Ăb nŭmĭŭm fĕrūs ēs. Mĭhī sūm. Mălăcĭssāndŭs ēs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 31).

† Mălăcŭs, ă, ŭm (μαλακός). *Doux, tendre, mollet.* Pro hāstă tălŭs, prō lōrīcă mălăcŭm cāpĭăm pălliŭm: *Pl.* (*Bac.* I, 1, 38). ‖ *Souple.* (*Pl. Mil.* III, 1, 74.) ‖ *Au fig. Délicat.* Hīc nōstra ætās aŭgētŭr ĭn mălăcŭm mŏdŭm. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 121).

Mălæ, ārŭm. *f. pl. Mâchoires, joues.* Ămbēsās sŭbĭgăt mălīs ăbsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Crĕpĭtănt dūrō sŭb vŭlnĕrĕ mălæ. *Id.* Sīgnārăt dŭbĭă tĕnĕrās lănūgĭnĕ mălās. *O.* SYN. Gĕnæ, măxillæ, *par ext.* dēns, ōs. ‖ *qqf. sing.* Lĕōnĭs Ŭnguĭbŭs, hŏrrĭbĭlĭquĕ mălă. *H.*

† Mălăxō, ās, ārĕ (μαλάσσω). *Amollir.* Mălās mălāxāvī. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7).

Mălchĭō, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Hās Mălchĭōnĭs pătrŭmŭr ĭmprōbī fāstŭs. *M.* (III, 82. Et *Anthol.* II, p. 119).

Mălchĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mălchĭnŭs tŭnĭcīs dēmĭssĭs ămbŭlāt. *H.* (*Sat.* I, 2, 25. Alĭī, *Malthinus*).

Mălĕ. *adv. Mal, imparfaitement, de travers.* Ēt mălĕ tornātōs ĭncūdī rēddĕrĕ vērsūs. *H.* Vălĭdŭs mălĕ fīlŭs. *Id.* Pōmăque ăb ĭnsōmnī mălĕ cūstōdītă drăcōnĕ. *O.* Jām sĭbī tūm cūrvīs mălĕ tēmpĕrăt ūndă cārīnīs. *V.* Ēst rŭbŏr, errantēs ēt mălĕ fērrĕ pĕdēs. *Tib.* (II, 1, 30). SYN. Prāvĕ, vĭtĭōsē, pĕrvērsĕ, ĭmprōbĕ, pĕrpĕrăm, mendōsē, *qqf.* nōn. PPH. Haŭd ou nōn bĕnĕ. Haŭd prŏbĕ. ‖ *A contre, temps.* Heu! mălĕ tum Libyæ sōlĭs errātŭr ĭn ārvis! *V.* Mălĕ sālsŭs Rūdēns dĭssĭmŭlārĕ. *H.* SYN. Ĭntempestīvē. ‖ *D'une manière fâcheuse, triste.* Sī quis Fortĕ cōhērēdŭm sēnīōr mălĕ tŭssīĕt. *H.* Nĕ mălĕ dispărī ĭncōmmŏdĕ mĭgrĕāt mānŭs. *Id.* Īllōs quī mălĕ cōr mĕŭm pĕrūrŭnt. *M.* (XII, 49). Ēt blāndō mălĕ prōdĭtŭs frĭtillō. *Id.* (V, 85). Sīc mălĕ rēlĭctŭs ĭgnē dē māgnō cĭnĭs. *Sen.* (*Troad.* 547). Quām mĕtŭī mălĕ Nĕ nūnc ănĭmo ĭta ēssēs dūrō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 51. Et *Pl. Cist.* IV, 2, 4, *male formido*). Nequĭtĕr fĕrīrĕ mălăm mălĕ dīscĭt mānŭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 159). ‖ *Malheureusement, misérablement.* Albī ut mălĕ vīvăt fīlĭŭs, ūtquĕ Bārŭs ĭnōpes. *H.* Quæ rēs tĭbī vērtăt mălĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 37). Mălĕ cēssērăt illī. *O.* SYN. Mĭsērĕ. ‖ *Méchamment, d'une manière hostile.* Nōn tămĕn Ænēān, quāmvīs mălĕ cōgĭtăt, ōdĭt. *O.* ‖ *Criminellement.* Tām mălĕ quæsītās pūlvĕrĕ mūtĕt ŏpēs. *O.* Nĕc mălĕ pārtă dĭū tenĕāt. *Id.* SYN. Scĕlĕrātē. ‖ — ēst (*avec le dat.*). *Mal arrive à.* Āt vōbis mălĕ sĭt, mălæ tĕnĕbræ Orcī. *Cat.* (3, 13). Mălæ ēst, Cōrnĭfĭcī, tŭō Cătullō. *Id.* (39, 1). ‖ — ēst ănĭmō. *Se trouver mal.* Ănĭmō mălĕ ēst. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 21. Et *Ter. And.* IV, 5, 22). *Voy.* Malefacio. ‖ — hăbĕō. *Maltraiter, affliger, tourmenter.* Hōc mălæ hăbĕt vīrūm. *Ter.* (*And.* II, 6, 5). Quos mălĕ hăbēt mūltă cāllĭdŭs ārte pŭĕr. *Tib.* (I, 4, 16). SYN. Crŭcĭō, vĕxō. ‖ — ăgō. *Agir mal, imprudemment.* Mălĕ sēcum ēgīt ægĕr, mĕdĭcūmqui hērēdēm fŭtāsti. *P. Syr.* ‖ — făcĭō. *Voy.* Malefacio. ‖ — gĕrō rĕm. *Mal gérer ses affaires, ne pas réussir.* Rē mălĕ gĕstā. *H.* ‖ — aŭdĭō. *Voy.* Audio. ‖ — dīcō. *Voy.* Maledico. ‖ — fĕrō. *Supporter avec peine.* Fērt mălĕ cōgnātæ jactūrăm mortis ĭn ūnō. *O.* (*Id. A. Am.* II, 647; *Met.* VIII, 729). SYN. Ægrĕ, grăvĭtĕr, ĭndīgnĕ.

Mălĕă et Mălĕa, æ. *f.* (Μάλεια *et* Μαλέα). *Promontoire de Laconie.* Dēstĭnāt, ēt raŭcæ circŭmsŏnat ūndă Mălĕæ. *St.* Quōs Pўlŏs ēt dubĭīs Mălĕa vĭtālă cărīnīs. *Id.* (*Th.* IV, 214, more Græcorum. Sic non semel Noster in talibus). Nĕc tĭmĕām vēstrōs, cūrvă Mălĕă, sĭnŭs. *O.* Īōnĭŏquĕ mărī Mălĕæquĕ sŏquācĭbŭs ūndĭs. *V.*

Mălĕcāstŭs *ou* Mălĕ cāstŭs, ă, ŭm. *Peu chaste.* Mălĕcāstŭm cāvĕ. *Augustin.* (*de Music.* 4, 12).

† Mălĕdĭcăx *ou* Mălĕ dĭcăx, ācĭs. *Comme le suiv.* (*Pl. Curc.* IV, 2, 26.)

Mălĕdĭcēns, tis. *Qui dit du mal ou injurie.* Ālque ut nūnc sunt mălēdĭcēntēs hŏmĭnēs. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 75. *Ib.* I, 2, 31, *maledicentiorem*). SYN. Mălĕdĭcŭs, ŏbtrectātŏr. PPH. Lingŭă prōcăx, petŭlans. PHR. Æver ĭn ăbsēntēs lingŭæ jactātŏr. *Cl.* Vĭpĕrēŭmquĕ vŏmānt nostrō sub nōmĭnĕ vīrus. *M.* Quid nōn aūdēbis, pĕrfĭdă lingŭa, lŏqui ? *Id.* Dēquĕ tŭīs mānānt atra vĕnēna jŏcīs (*Anthol.* I, p. 602). Fāmăm tēntāsti nostrăm sĕrmōnĕ malīgnō Lædĕrĕ fēllĭtis, ĭnvĭdĭōsē, jocis (*Ibid.* 606). *Voy.* Invidus. Satira.

Mălĕdĭcō *ou* Mălĕ dīcō, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Dire du mal de.* Nĕc sē māgnānĭmō sēntīt mălēdīcĕre Achillī. *O.* Pătĕr hĕrcŭlĕ tŭŭs, ĭnquīt, mălēdīcĭs mihī. *Ph.* Nīsī tūtĕ mihī mē cēnsēs dictūrŭm mălĕ *Pl.* (*Trin.* I, 2, 34). SYN. Ŏbjūrgō, cārpō, ĭncrĕpō, lædō, lăcĕrō, ĭncrĕpĭtō. PPH. Mălĕ lŏquŏr. Linguæ mălæ sŭm. Lingŭă, vĕrsū lædō. *Voy.* Maledicens. ‖ *Injurier, outrager en paroles.* Pŏtŭrĕ vēl quŭm mălēdīcŭnt lĭbĕrĭŭs. *H.* Ēt sŭb āquă mă lēdīcĕrĕ tēntānt (ranæ). *O.* Lĕsbĭă mī sēmpĕr dīc malĕ, nĕc tăcĕt ūnquăm. *Cat.* (92, 1). SYN. Con vĭtĭŏr. PPH. Mălēdictă, ŏppröbrĭa fundō, dīcō. Mă lēdictīs ŏnĕrō, ĭncessō, prōscindō. Mălă ingĕrō. *Voy.* Convitior. ‖ *Eccl. Maudire.* *Voy.* Maledictus.

Mălēdictĭlō *ou* Mălē dictĭlō, ās, ārĕ. *fréq. de précéd.* Mălē dictĭtātŭr tĭbī vŭlgo ĭn sērmōnĭbŭs. *P.* (*Trin.* I, 2, 62).

Mălēdictŭm, ī. *n. Injures, paroles outrageantes.* Vōcīs ēt ĭnsānæ tōt mălēdictă tŭæ. *Pp.* (III, 6, 2 Mălēdictăquĕ cūlpæ Ādditīs. *O.* Mălēdictum ĭnte prētāndō facĭas ăcrĭŭs. *P. Syr.* Vēlĕrĭs pŏētæ mă dictīs rēspondĕāt. *Ter.* (*And. prol.* 7). SYN. Pr brŭm, ŏppröbrĭŭm, convĭtĭă, mălă. PPH. Mălă d ctă. *Pl. Voy.* Convitium.

Mălēdictŭs, ă, ŭm. *Dit outrageusement.* Quī nōbīs, mātĕr, mălēdīctŭm vēllt. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 14). || *Eccl. Maudit.* Fīcŭlnĕă pœnām Ā Chrīstō mălēdīctă lŭît. *Alcim.* (*ad Sor.* 477).

Mălēdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Maledicens.

Mălēfăbĕr *ou* Mălĕ făbĕr, ăbrī, ăbrŭm. *Fabriqué pour nuire, perfide.* Suādēlĭs sē mălēfăbrīs Īllēctăm suāsīssĕ vīrō. *Prud.* (*Ham.* 780).

Mălēfăcĭō *ou* Mălĕ făcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Faire du mal ou mal.* Mălēfăcĕrĕ quī vŭlt, nūnquām nōn caūsam ĭnvēnĭt. *P. Syr.* Nĕquĕ tū vērbīs sōlvēs ūnquām, quōd mĭhī rĕ mălēfēcĕrĭs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 10). Sī quīd făcĭūndum ēst mŭlĭĕrī măle ătquĕ mălĭtĭōsĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 14). || Ănĭmō mălĕfĭt. *Se trouver mal.* Quōd gĕnŭs ēssĕ ănĭmō mălēfăctŭm quīm pĕrhĭbētŭr. *Lr.* (III, 596. Et *Pl. Rud.* II, 6, 26). *Voy.* Linquor.

† Mălēfăctĭō, ōnĭs. *f. Défaillance.* (*Macer, de Herb.* 2, 4.)

† Mălēfăctŏr, ōrĭs. *m. Malfaiteur.* Mălēfăctōrem ămīttī sătĭūs. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 11).

Mălēfăctŭm, ī. *n. Mauvaise action.* Sēd mĕtŭs ĭn vītā pœnārŭm prō mălēfăctīs. *Lr.* (III, 1029). Bĕnĕfăctă mălĕ lŏcātă mălēfăcta ārbĭtrŏr. *Enn.* (apud *Cic. Off.* 2, 18). Dēsĭnănt mălēdīcĕrĕ, mălēfăctă nĕ nōscănt sŭă. *Ter.* (*And. prol.* 23).

Mălēfactŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Malefacio. Nēscĭŏ quīd mălēfactum ā nōstra hŭīc fămĭlĭæ ēst. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 11). Ō fāctŭm mălĕ ! *Cat.* (3, 16).

Mălēfāxĭt. *arch. pour* Malefecerit. Mĕtŭo, ŭt mĭnātŭr, nĕ quĭd mălēfāxĭt mĭhĭ. *Pl.* (*Men.* V, 2, 109).

Mălēfēcundŭs *ou* Mălĕ fēcundŭs, ă, ŭm. *Peu fécond.* Nĕ mălēfēcundæ vēnă pĕrīrĕt ăquæ. *O.* SYN. Stĕrĭlis.

Mălēfĭcē. *adv. Pour faire du mal.* Ēgŏ nēc sȳcŏphāntĭōsē quīdquam āgō nēc mălēfĭcē. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 113).

Mălēfĭcĭŭm, ĭī. *n. Action faite pour nuire.* Prō mălēfĭcĭō sī bĕnĕfĭcĭŭm sŭmmŭm nōlŭnt rēddĕrĕ. *Ter.* (*Phor.* II, 2, 22). Sōlĕnt mēndācēs lŭĕrĕ pœnās mălēfĭcī. *Ph.* SYN. Ĭmprōbĭtās, mălŭm, nōxa, dāmnum.

Mălēfĭcŭs, ă, ŭm. *Malfaisant, méchant.* Dōlĭs ĕt āstū mălēfĭcæ mēntīs jăcēnt. *Sen.* (*Troad.* 750). Tinctŭm crŭōrĕ pānēm mīsit mălēfĭcō. *Ph.* (Adde *Pl. Trin.* II, 2, 150). SYN. Mălŭs, ĭmprōbŭs, nōxĭus.

Mălēfĭdŭs, ă, ŭm. *Peu sûr.* Nūnc tāntŭm sĭnŭs, ĕt stătŭō mălēfĭdă cārīnis. *V.* Tūm vērō mălēfĭdă prīŭs vēstīgĭa lūsĭt. *Petr.* (*Sat.* 123). SYN. Ĭnfīdŭs, sūspĕctŭs, dūbĭŭs. PPH. Nōn fĭdŭs. Pārŭm, nōn sātĭs fĭdŭs, tūtŭs. PHR. Nĕque ēnĭm rēspōnsā dăbāntŭr Fīdă sătĭs. *V.*

Mălēfirmŭs *ou* Mălĕ fĭrmŭs, ă, ŭm. *Peu solide.* Vūlnŭs ĭn ănтĭquūm rēdĭīt mălēfirmă cĭcātrix. *O. Voy.* Debĭlis.

Mălēfortĭs *ou* Mălĕ fortĭs, ĕ. *Lâche ; faible.* Făcūndŭm, sēd mălĕ fortĕ gĕnŭs. *O.* Lăchēsĭs mălēfortĭă fīlă. *Prud.* (*Sym.* 1263). SYN. Ĭnfirmŭs, dēbĭlis.

Mălēgrātŭs *ou* Mălĕ grātŭs, ă, ŭm. *Désagréable ; ingrat.* Īllĕ quĭdĕm mălēgrātŭs, ĕt ăd mĕă mūnĕră sūrdŭs. *O. Voy.* Ingratus.

Mălējūnctŭs *ou* Mălĕ jūnctŭs, ă, ŭm. *Mal joint.* Nūnc mălĕ rēs jūnctæ, etc. *O.* PHR. Nōn bĕnĕ jūnctārŭm dīscōrdĭă sēmĭnă rērŭm. *O.*

Mălēlŏquŏr *ou* Mălĕ lŏquŏr, ĕrĭs, ī. *d. Dire du mal ou des injures.* Quī tĭbĭ lŭbĕt mī mălĕ lŏquī ? *Pl.* (*Epid.* III, 2, 12. Adde *Ter. Ph.* II, 3, 25). *Voy.* Maledico, Loquor.

Mălĕnōtŭs *ou* Mălĕ nōtŭs, ă, ŭm. *Peu connu, obscur.* Sēd nōn ŏbscūrūs nēc mălĕnōtŭs ĕquĕs. *M.* (V, 13). *Voy.* Ignotus.

Mălĕodōrātŭs *ou* Mălĕ ŏdōrātŭs, ă, ŭm. *Qui sent mauvais.* Nēc mălĕodōrātī sĭt trīstĭs ănhēlĭtŭs ōrĭs. *Ovid.*

Mălĕŏlĕō *ou* Mălĕ ŏlĕō, ēs, ērĕ. *n. Sentir mauvais.* Ōs mălĕ caūsīdĭcīs ĕt dĭcĭs ŏlērĕ pŏētīs. *M.* (XI, 31). Pējŭs ŏlĕt. *Id.* PPH. Nōn bĕnĕ ŏlĕō. *Voy.* Odor.

Mălĕsānŭs, *plutôt que* Mălĕ sānŭs, ă, ŭm. *Mal sain, insensé.* Ŭt mălĕsānōs, Ădscrīpsīt Lĭbĕr Sătўrĭs Faūnīsquĕ pŏētās. *H.* Sparsīsquĕ fŭgit mălēsānă căpillīs. *O.* Ămēntĭs pŏpŭlī mălēsānă tŭmŭltŭ. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 5. Duo vocabula in unum coalescere docet *Diom.* 2, 428, ubi accentum mutari notat). *Voy.* Amens.

Mălēsōbrĭŭs *ou* Mălĕ sōbrĭŭs, ă, ŭm. *Peu tempérant, ivre.* Ēccĕ sŭburbānā rēdĭēns mălēsōbrĭŭs ædĕ. *O.*

Mălēsuādŭs, ă, ŭm. *Qui conseille le mal.* Ēt mĕtŭs, ēt mălēsuādă Fămēs, ăc tŭrpĭs Ēgēstās. *V.* Ēvītāns mălēsuādī pōcŭlă succī. *Paul. Nol.* (6, 69, de vino. Adde *Pl. Most.* I, 3, 56).

Mălēsūtŭs *ou* Mălĕ sūtŭs, ă, ŭm. *Mal joint, mal cousu.* Răpĭdūm mălēsūtă pĕr æquŏr vēxērĭt. *Prud.* (*Peri.* 3405, nempe cymba).

Mălētūtŭs *ou* Mălĕ tūtŭs, ă, ŭm. *Peu en sûreté.* Seū rēm nātæ mălētūtŭs hăbērĕt. *Aul. Sab.* (3, 89).

Mălĕus *ou* Mălĕŭs, *et* Mălĭŭs, ă, ŭm (*Μάλειος*). *Du promontoire Maléa.* Lўmphăque ĭn Œtæīs Mălĭă Thermŏpўlīs. *Cat.* (68, 54). *Voy.* Maliacus.

Mălēvŏlēns, *arch.* Mălĭvŏlēns, tĭs, *et* Mălēvŏlŭs *ou* Mălĭvŏlŭs, ă, ŭm. *Mal intentionné, malveillant.* Ēst mĭsĕrōrum, ŭt mălēvŏlēntēs sĭnt ătque ĭnvĭdĕānt bŏnĭs. *Pl.* (*Mil.* III, 4, 1. *Id. Ps.* IV, 2, 49). Nām quōd rūmōrēs dĭstŭlērūnt mălēvŏlī. *Ter.* (*Heaut. prol.* 16). Mălēvŏlŭs sēmpĕr suā nātūrā vēscĭtŭr. *P. Syr.* SYN. Ĭnĭmīcŭs, ĭnfēnsŭs, ĭnfēstŭs.

Mălēvŏlēntĭă, æ. *f. Malveillance.* Pĕtŭlāntĭă, cŭpĭdĭtās, ēt mălēvŏlēntĭa. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 28).

Mălēvŏlŭs. *Voy.* Malevolens.

Mălĭăcŭs sĭnŭs (*Μαλιακός, Sophocl. Μηλίς*). *Golfe entre la Thessalie et la Béotie, auj. Golfe de Volo.* || — ŭs, ă, ŭm. Fĕrĭt ămnĭă cĭtātō Mălĭăcās Spĕrchĭŏs ăquās. *L.*

Mălĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des pommes.* Ēt quōs mălĭfĕræ dēspĕctānt mœnĭa Ābellæ. *V.*

Mălignē. *adv. Mal, peu, chichement.* Sōnāt vītŭlum pĕrcŭssă, mălignē Rēspōndēt vīrĭdī nōn cōctă fĭdēllă lĭmō. *Pers.* (3, 21). Nōn, ĭnquām, mĭhī tām fŭīt mălignē. *Cat.* (10, 18). Āc nē fortĕ pŭtēs mē, quæ făcĕre ĭpsĕ rēcūsēm... laūdārĕ mălignē. *H.* SYN. Pārŭm, mălĕ, ăvārē. || *Malignement.* Nĕque ēnĭm bĕnĕfăctă mălignē Dēterĭōrāt mĕum ēst. *O.* SYN. Ōbstĭquē.

Mălignĭtās, ātĭs. *f. Avarice, mesquinerie.* Ĭtă mălignĭtāte ŏnĕrāvĭt ōmnēs mōrtālēs mĭhĭ. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 5). || *Malignité.* Hūnc ŏbtrēctārĕ sī vŏlĕt mălignĭtās. *Ph. Voy.* Improbitas, Invidia. || † *Au plur.* Pūrūlēntă ĕt lĭvĭdă Mălignĭtātĭum vŭlnĕrā. *Prud.* (*Peri.* 501).

Mălignŭs, ă, ŭm. *Peu abondant, faible.* Quālĕ pĕr ĭncērtām lūnām sŭb lūcĕ mălignā. *V.* Tĕpĕt ĭgnĕ mălignō Hīc fŏcŭs. *M.* (X, 96). Victŭ mă-

īgnō. *Sil.* SYN. Tĕnŭis, dēbĭlis, pārvŭs. ‖ *Étroit.* Angŭstæquĕ fĕrunt faŭcēs ădĭtūsquĕ mălignī. *V.* Gĕmĭnī prŏcŭl ūrbĕ mălignīs Faŭcĭbŭs ūrgĕntŭr faŭcēs. *St. Voy.* Angustus. ‖ *Avare, chiche.* Jūstŭs, ĭnjūstŭs; mălignŭs, lārgŭs; cōmmŏdŭs, ĭncōmmŏdŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 17). SYN. Pārcŭs, tĕnax, ăvārŭs. ‖ *Qui refuse, jaloux.* Nōn fŭit ĭngĕnĭō fāmā mălignā mĕō. *O.* SYN. Invīdŭs. ‖ *Méchant, malin, envieux.* Mălignā măgĭs ēt măgī' prŏcăx factа illĭco ēst. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 84). Ŏcŭlīsquĕ mălignīs Ămbĭgŭæ spĕctārĕ rătēs. *V.* Nĕc rōnchōs mĕtŭēs mălignĭōrŭm. *M.* (IV, 87). Mălignŭm spĕrnĕrĕ vŭlgŭs. *H. Voy.* Improbus, Invidus, Satira. ‖ *Contraire.* Vōtīsquĕ mălignŭm Ōppōnīt nōstrīs ĭnsĭdĭōsă pĕdĕm (Fortuna). *O.* Littŭsquĕ mălignŭm Ĭncūsăt. *L.* SYN. Mălŭs, ĭnfēstŭs, nŏxĭus, etc. ‖ *n. pris adv. Avec malignité.* Ībat mălignŭm mūrmŭrāns. *Prud.* (*Peri.* 1656).

Mălisĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cūr sīs ĭmprŏbĭŏr, Mălisĭānĕ. *M.* (IV, 6).

Mălĭtĭă, æ. *f. Injustice, méchanceté, malice.* Dīcŭnt: Jūs summŭm sæpĕ summă mălĭtĭa ēst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 48). Ŭbĭ factа ērĭt cōllātĭō nōstrārŭm mălĭtĭārŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 67). Fraŭde ēt scĕlĕstā sīc ēvērtĭt mălĭtĭă. *Ph.* SYN. Ĭnjŭrĭă, ĭmprŏbĭtās.

Mălĭtĭōsē. *adv. Méchamment.* Sī quĭd făcĭundum ēst mŭlĭĕrī măle ătquĕ mălĭtĭōsē. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 14. *Ib.* II, 6, 86).

Mălĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Méchant.* Īllī pĕrcēpsēt mălĭtĭōsam ădăcĭtātem. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Off.* 3. *Illi* pro *illius*). *Voy.* Malus.

Mălĭŭs. *Voy.* Maleus.

Mălleātŏr, ōris. *m. Ouvrier qui travaille les métaux.* Īllīnc bălūcis mălleātŏr Hīspānæ Trītŭm nītēntī fūstĕ vĕrbĕrāt săxŭm. *M.* (XII, 57).

Mălleŏlŭs, ī. *m. dimin. de* Malleus. Mălleŏlīs, fămŭlōs quōs fălbĕr ūstŭs hăbĕt. *Fort.* (VII, 14, 34).

Mălleŭs, ī. *m. Marteau, maillet.* Tēmpŏrā dīscŭssīt clārō cāvă mălleŭs ĭctū. *O.* Ūllă, résultānti nōn cōmĕt mălleŭs ĭctū Săxă. *Sid.* (*Pan.* 3053. Et *Pl. Pœn.* II, 2, 32). SYN. Mălleŏlŭs. EP. Grăvis, dūrŭs, rĭgĭdŭs, fĕrrĕŭs.

Mălliŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Quă Mălliŭs ĭn rĕ Jŭvērĭt. *Cat.* (68, 42). *Voy.* Manlius. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Mălliă prōlēs. *Cl.*

Mălŏs *ou* Mălŭs, ī. *f.* (*Strab.* Μαλλός). *Ville de Cilicie.* Lȳrnēssŭsquĕ dĕhĭnc, hĭc Mălŏs ēt Ānchĭălēă. *Avien.* (*D. Ter.* 1040). Mălŏs, ēt ēxtĕrnæ rēsōnānt nāvālĭbŭs Ægæ. *L.* (III, 227).

Mălŏ, māvīs, mălŭī, mallĕ. *Aimer mieux, préférer.* Dīcĭs : ūtrŭm māvīs, ēlĭgĕ ; mălŏ tŭŭm. *M.* (II, 21). Dŭm vītăm Phărĭō māvŭlt dēbĕrĕ clĭēntī. *L.* Mălŭīt, ēt mūtās ăgĭtārĕ ĭnglōrĭŭs ārtēs. *V.* Aŭt tēcŭm mălĭt cōntēndĕrĕ bēllō. *Id.* Sī tĭbī dēformĭs, quŏd mallēm, vīsă fŭīssēm. *O.* SYN. Ăntĕfĕrō, ăntĕpōnō. PPH. Sătĭŭs hăbĕō, dūcō. Mihī sătĭŭs ēst, vidētŭr, măgis plăcĕt. Ōptŏ pŏtĭŭs. ‖ † *arch.* Māvŏlō. *Voy. ce mot.*

Mălōbăthrŭm *ou* Mălăbăthrŭm, ī. *n.* (μαλόβαθρον). *Arbre de Syrie dont les feuilles fournissaient une essence odorante.* Cŏrōnātŭs nītēntēs Mălōbăthrō Sўrĭō căpillōs. *H.* Cōstŭm, mălōbăthrŭm, mўrrhās, ŏpōbălsămă, tūră. *Sid.* (*Pan.* 445. Cf. *Plin.* 12, 26).

Mălthă, æ. *f.* (μάλθα). *Sorte de terre molle.* ‖ † *Au fig. Personne efféminée.* Ĭnsānŭm vŏcānt, quēm mălthăm āc fēmĭnăm dīcī vīdēnt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 167).

? Mălthĭnŭs. *Voy.* Malchinus.

1. Mălŭm, ī. *n. Mal, peine, malheur.* Aŭt dĕŭs īllĕ mălīs hŏmĭnŭm mānsuēscĕrĕ dīscăt. *V.* Āssuētūmquĕ mălō Lĭgurĕm. Nōn ĭgnārā mălī, mĭsĕrīs succūrrĕrĕ dīscō. *Id.* Ēxtĕnŭā fŏrtī mălā cōrdĕ fĕrēndō. *O.* SYN. Dŏlŏr, lăbŏr, ærūmnă, ĭncōmmŏdŭm, etc. *Voy.* Infortunium. PPH. Mălōrŭm sĕrĭēs, tūrbă, ægmĕn, cŭmŭlŭs, mōlēs. Mălī vis, lābēs. Gĕnŭs ōmnĕ mălī. ‖ *Dommage, préjudice.* Mălo hērclē sŭō măgnō cōnvīvāt sīnĕ mŏdō. *Enn.* (apud *Non.* 7, 55). Mălĕ mĕrēntī bŏna ĕs, ăt cŭm mălō tŭō. *Pl.* (*As.* I, 2, 3). *Voy.* Damnum. ‖ *Souv. dans les comiques : Coups, et autres châtimens des esclaves.* Nōn ĕgŏ tē comprīmĕrĕ pŏssŭm sīnĕ mălō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 81). Nōn pŏtēst sīnĕ mălō fătērī. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 45). ‖ *Fléau.* Fāmă, mălŭm quŏ nōn ălĭŭd vĕlōcĭŭs ūllŭm. *V.* SYN. Pērnĭcĭēs, pēstĭs, ēxĭtĭŭm. ‖ *Maladie.* Ĭntĕrdŭm dŏctă plŭs vălēt ārtĕ mălŭm. *O.* ‖ *Défaut, vice.* Hāc rĕ vĭdērĕ nōstră mălă nōn pŏssŭmŭs. *Ph.* Quŭm tŭă pērvĭdĕās ŏcŭlīs mălă lĭppŭs ĭnūnctīs. *H. Voy.* Vitium. ‖ *Action coupable, crime.* Vĕtĕrŭmquĕ mălōrŭm Sŭpplĭcĭa ēxpĕndŭnt. *V.* Aŭdī mălŭm pĕssŭmŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 22). *Voy.* Scelus. ‖ *Au plur. Paroles injurieuses, insultes.* Ōmnĭă măla ingĕrēbāt, quēmquem ădspĕxĕrāt. *Pl.* (*Men.* V, 1, 17). Plūra ēx mĕ audīēt mălă. *Id.* (*Bac.* IV, 8, 70). *Voy.* Convitium. ‖ Mălŭm! *Terme injurieux.* Quŏ, mălŭm, prōpĕrās, Lăbrāx? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 8. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 5 : ubi *Donat.* Cf. *Diom.* 1, 413).

2. Mālŭm, ī. *n.* (μῆλον, *Dor.* μᾶλον). *Pomme.* Mālō mē Gălātēă pĕtīt, lăscīvă pŭēllă. *V.* Ĭn pătŭlīs rēdŏlēntĭă mălă cănistrīs. *O.* Āb ŏvō Ūsque ăd mălă cĭtārĕt. *H. Voy.* Pomum. ‖ — Cўdōnĭŭm, Pūnĭcŭm, etc. *Voy. ces mots.*

1. Mălŭs, ă, ŭm. *Mauvais, de mauvaise qualité.* Ēt mălă rādĭcēs ăltĭŭs ărbŏr ăgĭt. *O.* Hūc ăgĕr īllĕ mălūs, dūlcĕsque ă fōntĭbŭs ŭndæ. *V.* Quăm mălŭs ŭndĭquĕ mēmbrĭs Crēscĭt ŏdŏr. *H.* SYN. Prāvŭs, vĭtĭōsŭs. PPH. Nōn bŏnus. ‖ *Mauvais, inhabile.* Mīlĭtĭæ quānquăm plĭgĕr ăc mălŭs, ūtĭlĭs ūrbī. *H.* Nĭl sĕcūrĭŭs ēst mălō pŏētā. *M.* ((XII, 64). SYN. Rŭdĭs, ĭgnārŭs, ĭmpērĭtŭs. ‖ *Mauvais, méchant, coupable ; subst. m. Homme méchant, les méchans.* Nēmŏ mălŭs fēlix. *J.* (4, 8). Āt lævă mălōrŭm Ēxercēt pœnās. *V.* Mūltă mălŭs sĭmŭlāns vānă spĕ lūsĭt ămāntĕm. Mălă gaūdĕă mēntīs. *Id.* Ūt nōlĭm sĕrvīrĕ mălīs. *L.* SYN. Ĭmprŏbŭs, prāvŭs, pērvērsŭs, nēquăm, nŏcēns, scĕlĕrātŭs, etc. *Voy.* Sceleratus. ‖ *Dangereux, nuisible, funeste.* Ēt mălă tāctū Vīpĕrā. *V.* Ūt mē mălŭs ābstŭlĭt ērrŏr ! Mălă grāmĭnă pāstŭs. *Id.* Ēt mŏdō nātă mălă vĕllĕrĕ pōmă mănū. *Tib.* (III, 5, 20). SYN. Nŏxĭus, fūnēstŭs, dāmnōsŭs, ēxĭtālĭs, etc. *Voy.* Funestus. ‖ *Sinistre.* Mălă dūcīs ăvī dŏmūm. *H.* Pārthĕ, mălūm jām nūnc Mārs tŭŭs ōmĕn hăbĕt. *O. Voy.* Infaustus. ‖ *Malheureux.* Mălum ētātem ēxĭgās. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 4). Hæc mihī vĕrbă mălæ mĭnŭĕrūnt tædĭă vītæ. *O. Voy.* Miser. ‖ Ī ou Ăbī in mălăm rĕm. *Formule d'imprécation.* Ăbī in mălăm rĕm. *Ter.* (*And.* II, 1, 17. Et *Pl. Pœn.* IV, 2, 51). *Voy.* Crux. ‖ Mălă vĕrbă. *Médisances, injures ou reproches.* Fōrsĭtăn ēt dē mē vĕrbă fŭĕrē mălă. *Pp.* (II, 7, 60). Dīxĕrăt ĭnvītō quæ măla vĕrbă dĕō (*Ibis*, 502). Mălīs tē ūt vĕrbĭs mŭltīs mŭltum ŏbjūrgītĕm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 30). *Voy.*

Convītior, Objurgo. ‖ *Laid.* Ăncillām vīrāgĭnem ălĭquām nōn mălām, fōrmā mălā. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 79). Haūd măla ēst mŭllĕr. *Id. Bac.* (V, 2, 42). Pēs mălŭs ĭn nīvĕā sēmpĕr cēlētŭr ălūtā. *O.* Tām mălā Thērsītēn prŏhĭbēbāt fōrmā lătērĕ. *Id.* SYN. Dēfōrmis, tūrpis. ‖ Mălā fāmā. *Mauvaise réputation, infamie.* Ăttŭlĕrāt cŭlpæ quēm mălā fāmā mĕæ. *O. Voy.* Infamia. ‖ Mălā ætās. *La vieillesse.* Măla ætās nullūm dēlĭnīmēntum ĭnvĕnīt. *Afran.* (apud *Non.* 1, 1. *Turpil., Pacuv. ibid.* Adde *Pl. Men.* V, 2, 6). ‖ *n. pris adv.* Nĕ gallĭnā mălūm rēspōnsēt dūrā pălātō. *H.*

2. Mălŭs, ī. *f. Pommier.* Ēt stĕrĭlēs plătānī mălōs gĕssērĕ vălēntēs. *V.* Nūnc tĕrĕtēm pīnguī prōdūcīt ăcūmĭnĕ mălūm. *Pallad.* (*Insit.* 59).

3. Mălŭs, ī. *m. Mât de navire.* Quō tēndānt fĕrrūm, mălō sūspēndīt ăb ăltō. *V.* Trăctăquĕ vēllĕrī sōnŭērūnt pōndĕrā mălī. *L.* Ēt mălūs cĕlĕrī saucĭŭs ārĭcō. *H.* SYN. Ārbŏr, pīnŭs. EP. Ăltŭs, sŭblīmis, prōcĕrŭs, cēlsŭs, ingēns, vēlĭfer. PPH. Mălī ārbŏr, rōbŏrā. ‖ *En gén. Mât.* (*Lucr.* VI, 108, de theatris.)

Mălvă, æ. *f. Mauve, plante.* Ŭtĕrē lăctūcīs, ēt mōllĭbŭs ŭtĕrē mălvīs. *H.* Mihī villĭcă mălvās Ăttŭlit. *M.* (X, 48).

Mămbră, æ. *f. Mambré, vallée dans la tribu de Juda, près d'Hébron.* Hōspĭtĭum hŏc Dŏmĭni ēst, ĭlĭcĕ ŭbĭ frondĕă Mămbræ. *Prud.* (*Enchir.* 15).

Mămĕrcŭs, ī. *m. Nom d'une noble famille de Rome.* Rīdērĕ pŏtēst quĭ Mămĕrcōrum ălăpās. *J.* (8, 191). Nĭl rĕcĭtās, ēt vīs, Mămĕrcĕ, pŏētă vīdērī. *M.* (II, 88).

? Mămĕrs, tis. *Voy.* Mimnermus.

Mămĕrtĭnŭs, ă, ŭm. *De Messine; subst. m. pl. Mamertins.* Ămphŏrā Nēstŏrĕă tĭbī Mămĕrtīnā sĕnĕctă. *M.* (XIII, 117).

Mămĕrtŭs, ī. *m. Saint-Mamert, évêque de Vienne; Claudius Mamert, son frère, prêtre et poète.* Gērmānī dĕcŭs ēt dŏlŏr Mămĕrtī. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 1). Mōntĕ sŭb hŏc lăpĭdŭm sānctissĭmă mĕmbrā tĕgūntŭr Hŭjŭs pōntĭfĭcis ŭrbĭs, sācrīquĕ Mămĕrtī (*Vet. Epitaph.*). *Voy.* Claudianus.

? Mămĭllă. *Voy.* Manilia.

Mămĭllă, æ. *f. dimin. de* Mamma. Ēt nūnquām vīsīs trīgintā clārā mămillīs. *J.* (12, 74, scrofa. *Id.* 6, 491; 7, 159). ‖ *Terme d'affection.* (*Pl. Ps.* 1, 2, 28.)

Mămmă, æ. *f. Mamelle.* Lætă măgīs prēssīs mānābunt flŭmĭnă mammīs. *V.* Aūrĕă sŭbnectēns aūrātæ cīngŭlă mammæ. *V.* Nōn ĭntērnōssē pōssēt quæ mămmăm dăbăt. *Pl.* (*Men. prol.* 20). SYN. Ūbĕr, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Celle qui allaite, maman, nourrice.* Mămmās ătquĕ tātās hăbĕt Ăfrā. *M.* (I, 101). Īrātŭs mammæ lăllārĕ rĕcūsāt. *Pers.* (3, 17).

Mămmĕātă, æ. *f. Comme* Mammosa. Hŭjŭs ămīcă mammĕātă. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 180).

Mămmōnă *ou* Mămmōnās, æ. *m.* (*Matth.* Μαμμωνᾶς). *Eccl. Richesses, gain, argent.* (Mammoun, *dieu des richesses chez les Syriens*). Nōsnĕ, Christō prōcrĕātī, Mămmōnæ dīcabĭmŭr? *Prud.* (*Peri.* 117).

Mămmōnĕŭs, ă, ŭm. *De Mammon.* Mămmōnĕămquĕ fīdēm pācīs sŭb ămōrĕ sĕquūntŭr. *Prud.* (*Ham.* 495).

Mămmōsă, æ. *adj. f. Qui a de grosses mamelles.* Āt gĕmĭna ēt mammōsā Cĕrēs ēst ipsa ăb lăccho. *Lr.* (IV, 1164). Nōn ānnōsă, nōn mammōsă, nōn bĭbōsă, nōn prŏcāx. *Laber.* (apud *Gell* 3, 12). Mammōsām Spătălēn. *M.* (II, 52). SYN Mămmĕātă.

Mămphŭlă, æ. *f. Sorte de gâteau cuit sous la cendre, inventé par les Orientaux.* Ăddās ēmpleūron, mamphŭlās quæ sclăt ōmnēs. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Mămŭrĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sī dēēst nīl ăllŭd, Mămŭrĭānĕ, tĭbī. *M.* (I, 93).

Mămŭrĭŭs *et* Mămŭrĭus, ĭī. *m.* (Μαμούριος). *Nom d'un forgeron renommé chez les Osques du temps de Numa.* Mămŭrĭŭs mōrūm fābrāve ēxăctĭŏr ārtīs. *O.* Hīc tĭbī, Mămŭrī, fōrmæ cælātŏr ăhēnæ. *Pp.* (IV, 2, 61. Vid *Fest.*)

Mămŭrră, æ. *m. Chevalier Romain, natif de Formies, vivait du temps de César.* Mămŭrræ, pāthĭcōquĕ, Cæsārīquĕ. *Cat.* (58, 2). Īn Mămŭrrārŭm lāssī deīndĕ ūrbĕ mānēmŭs. *H.* ‖ *Autres.* Sēd nōn vīs, Mămŭrrā, tŭōs cōgnōscĕrĕ mōrēs. *M.* (X, 4).

† Mānābĭlĭs, ĕ. *Fluide.* Nĕc căpĕre hūmōrēm, nĕc ĭtēm mānābĭlĕ frīgŭs. *Lr.* (1, 537).

† Mānāmĕn, ĭnis. *n. Écoulement, courant.* Dīvĭō rĕflŭŭs mānāmĭnĕ pōntŭs. *Aus.* (*Mos.* 32).

Mānāns, tis. *Qui coule.* Dē nīvĕ mānāntīs mōrĕ lĭquēscĭt ăquæ. *O.*

Mānāssē *ou* Mānāssēs, æ. *m. Manassès, fils aîné de Joseph.* Hūnc sānctă Mānāssē dōmŭs. *Prud.* (*Cath.* 1899).

Mancēps, ĭpis. *m. f. Adjudicataire.* Ēgŏ mancĭpēm tē nīl mōrŏr, nēc lēnōnem ălĭŭm quēmquām. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 29).

Mancĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Bis tĭbĭ trīcēnī fĕrĭmŭs, Mancĭnĕ, vŏcātī. *M.* (1, 44).

† Mancĭŏlă, æ. *f. dimin. de* Manus. Mancĭŏlīs tĕnēllīs. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7).

Mancĭpātŭs, ă, ŭm. *Devenu l'esclave de.* Ēt mancĭpātām fūmĭdō Vītām bārāthrō ĭmmērsērānt. *Prud.* (*Cath.* 1632).

Mancĭpĭŭm *ou* Mancŭpĭŭm, ĭī. *n. Droit de propriété.* Vītāquĕ mancŭpĭō nūllī dātŭr, ōmnĭbŭs ūsū. *Lr.* (III, 984). Ēt īlle ædēs ābs tĕ accēpīt mancŭpĭo. Ādmŏdŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 19). PHR. Mancĭpĭō accĭpĭŏ, dŏ, pōscŏ. ‖ *Esclave.* Mancĭpĭīs lōcŭplēs ēgēt ærīs. *H.* Bŏnĕ vīr, lĕpĭdum mancŭpĭum mĕŭm. *Pl.* (*Capt.* V, 2, 1). *Voy.* Servus. ‖ *Au fig. Esclave, serviteur.* Ēt rĕddŏr vītrĕī mancĭpĭum pĕlăgī. *Ennod.* (*Epigr.* 66, 2). Sē fōrĕ mancĭpĭum tēmpŭs ĭn ōmnĕ tŭŭm. *O.* Cuī mē mancĭpĭum dōnāvīt Christŭs ăb ānnīs. *Paul. Nol.* (28, 7). Quīn ĭmŏ gĕhĕnnæ Mancĭpĭum. *Prud.* (*Ham.* 191).

Mancĭpŏ *ou* Mancŭpŏ, ās, ārĕ. *Donner la propriété de.* Quædām, sī crēdis cōnsūltīs, mancĭpăt ūsūs. *H.* Quī ābjūrānt sī quĭd crēditum ēst, ăllēnās mancŭpātīs. *Pl.* (*Cure.* IV, 2, 10). ‖ *Au pass. Devenir l'esclave, et au fig.* Dīsjūnctă Christŏ, mancĭpātŭr Tārtārō. *Prud.* (*Peri.* 2667). SYN. Sērvĭŏ.

Mancŭs, ă, ŭm. *Manchot.* Īrātă Pāllădĕ mancŭs ērīt. *O.* Mancŭs, ēt ēxstīnctæ cōrpŭs nōn ūtīlĕ dēxtræ. *J.* (3, 49). ‖ *Au fig. Imparfait, incomplet.* Īn quēm mancă rŭīt sēmpĕr fōrtūnă. *H.* Ōfficĭīs mancŭs. *Id.* SYN. Cūrtŭs, dēfĭcĭēns.

Mandātrix, ĭcis. *f. Qui commande.* Mandātrīcem ŏpĕrūm (mentem). *Cl.*

Mandātŭm, ī. *n. Commandement, commission, ordre.* Tām quī mandābānt, quām cuī mandāta dăbāntŭr. *O.* Ipse hæc fĕrrĕ jŭbēt cĕlĕrēs mandāta

pĕr aurās. *V.* SYN. Præcĕptŭm, jussŭm, jussūs, impĕrĭum, etc. *Voy.* Jussum.

Mandātŭs, ă, ŭm. *Confié.* Mandātăm jŭvĭt făcundĭă caŭsăm. *O.*

Mandēlă, æ. *f. Bourg des Sabins.* Quĕm Mandēlă bĭbĭt, rugōsŭs frigŏrĕ pāgŭs. *H.*

1. Mandŏ, ās, ārĕ. *Confier, remettre, livrer.* Înfēlix Priămūs fŭrtim mandārăt ălēndum. *V.* Fōlĭis nĕ cārmĭnă mandă. Mandāvĭmŭs hŏrdĕă sulcīs. *Id.* Nĕ sātūrnŭs ĕum mălīs mandārĕt ădĕptŭs. *Lr.* (II, 638). Huīc mandēs, sī quĭd rēctĕ cūrātŭm vēlīs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 18). SYN. Committŏ, trădŏ, crēdŏ, impōnŏ *ou* dēpōnŏ. *Voy.* Committo. ‖ *Assigner.* Fōrŭm pūtĕālquĕ Lĭbōnīs Mandābō sĭccīs. *H.* Nĕ fortĕ sĕnīlēs Mandēntŭr jŭvĕnī partēs. *H.* SYN. Assignŏ, dēstĭnŏ. ‖ *Recommander, donner une commission, ordonner.* Ĕt mandārĕ sŭīs ălĭqua, ĕt spērārĕ sĕpŭlcrum. *O.* Mandāvī, dīcēs ōlim, nēc tăllă suāsī. *J.* (14, 225). Nēc mĕdĕārĕ mihī, sānēsque hæc vūlnĕră mandō. *O.* SYN. Jŭbĕŏ, impĕrŏ, præscrībŏ, etc. *Voy.* Jubeo.

2. Mandŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Mâcher, mordre, manger.* Stāt sŏnĭpēs, ăc frēnă fĕrōx spūmāntĭă mandĭt. *V.* Mĕmbră fluēntĭă tăbō Mandĕrĕt. *Id.* Tristĭă mandĕrĕ sævō Vūlnĕră dentĕ jŭvāt. *O.* SYN. Mandūcŏ, *par ext.* ĕdŏ. PPH. Dēntĭbŭs, dentĕ cōnfĭcĭŏ. Mōrsū frāngŏ. Dēntĭbŭs mandŏ (as). Mălīs ābsŭmŏ. *Voy.* Edo. ‖ — hŭmŭm. *Mordre la poussière.* Ātquĕ crŭēntăm Mandīt hŭmŭm. *V.* Cōmprĕssāquĕ mandēns Æquŏră. *V. Fl. Voy.* Mordeo. ‖ *Au fig.* Cōrpŏră Grāiōrŭm mœrēbăr mandĭtŏr ignī. *Cn. Mat.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5).

3. † Mandŏ, ōnĭs. *m. Grand mangeur.* Ātque ōmnēs mandōnŭm gŭlæ. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 58). *Voy.* Helluo.

Mandōnĭŭs, ĭi. *m. Chef espagnol dans la seconde guerre Punique.* (*Sil.* III, 376.)

Mandră, æ. *f.* (*μάνδρα*). *Étable, écurie.* Vīxquĕ dătŭr lōngās mŭlōrŭm rūmpĕrĕ mandrās. *M.* (V, 23). Stāntĭs cōnvĭtă mandræ Ērĭpĭēnt sōmnum Drūsō. *J.* (3, 237). ‖ *Cases d'un échiquier.* Mandrīs ĕt vĭtrĕō lātrōnĕ clausŏs. *M.* (VII, 71, 8).

Mandrăgōrās, æ. *m.* (*μανδραγόρας*). *Mandragore, plante médicinale.* Mandrăgŏræ pārĭăt flŏrēs, mœstāmquĕ cĭcūtăm. *Col.* (10, 20). Nēc nōn mandrăgŏræ gūstū sŏpŏr ădditŭr ălтŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 995).

Mandūcŏ, ās, ārĕ. *Mâcher, manger un aliment qui résiste.* Ōccīsăm sæpĕ sæpĕrĕ plŭs mŭltō sŭēm Quŭm mandūcātŭr. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 105). Crūdum mandūcēs Priămum Priămīquĕ plsīnnōs. *Labeo* (apud *Schol. Pers.* ad *Sat.* 1, 4). Măcta ĕt mandūcă, dum præcĭpĭt. *Arator* (*Act. Apost.* I, 913). SYN. Mandŏ. ‖ † Mandūcŏr, ārĭs, ārī. *d. arch. Même sens.* (*Pompon.* apud *Non.* 7, 79; *Lucil.* et *Afran.* apud *Prisc.* 6, 799.)

† Mandūcŭs, ī. *m. Grand mangeur.* Măgnŭs cămēlŭs, mandūcŭs, cānthĕrĭŭs. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 58). SYN. Mandŏ. ‖ *Sorte de masque armé de mâchoires effrayantes qu'on promenait dans certains jeux publics.* Quĭd, sī ălĭquo ad lūdōs mĕ pro mandūcō lŏcĕm? *Pl.* (*Rud.* II, 5, 51. Cf. *Fest.*, et *Juv.* 3, 175. Etiam *Gloss. Placidi* : « *Manducum*, laneam hominis figuram ingentem, quæ solet circensibus malas movere, quasi ad manducandum. »)

1. Mānĕ. *impér. de* Maneo. *Attends.* Quĭd prōpĕrās, Aurōră? mānĕ : sīc Mēmnŏnĭs ŭmbrīs. *O.* SYN. Mānĕās. ‖ † Mānĕ. *souv. dans les Comiques.* Mānĕ mŏdo : ĕtĭām pĕrcōntābŏr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 23. *Id. Mil.* V, *vs.* 12, et passim).

2. Mānĕ. *n. indécl. Le matin, la matinée, qqf. le jour.* Cārpāmŭs, dūm mānĕ nŏvŭm, dūm grāmĭnă cānēnt. *V.* Nōctēs vĭgĭlābăt ăd ĭpsŭm Mānĕ. *H.* Jām clārŭm mānĕ fĕnēstrās ĭntrăt. *Pers.* (3, 1). Sĕd mānĕ tōtŭm dōrmīēs. *M.* (I, 50). Mānĕ crăt. *O.* SYN. Aurōră, lūx, sōl, dīēs, lūmĕn, jŭbăr, Lūcĭfĕr. PPH. Mātūtīnŭm tĕmpŭs. Mātūtīnæ hōræ. Sōl ŏrĭēns. Ŏrĭēntĭă lūmĭnă sōlĭs. Sōlĭs, Lūcĭfĕrī jŭbăr. Aurōræ ōrtŭs. ‖ Mānĕ. *pris adverb. Au matin, le matin, dès le matin.* Sæpe ĕtĭām nōndŭm dĭgēstīs mānĕ căpŭllīs. *O.* Ĕt quæ mānĕ rĕfĕrt, ĕt quæ sūrgēntĭbŭs āstrīs. *V.* PPH. Mānĕ nŏvō, primō. Lūcĕ nŏvă, primă. Lūmĭnĕ primō. Sōlĕ nŏvō, rĕcēns ōrtō. Rĕdĕūntĕ dĭē. Vĕnĭēntĕ, ŏrĭēntĕ sōlĕ. Mātūtīnō tēmpŏrĕ. Nōctĕ cōnsūmptă, fŭgiēntĕ. Clārō jām mānĕ. Jŭbārĕ ēxōrtō. Aurōră sūrgēntĕ, rĕdĕūntĕ, rŭbēntĕ, rĕfĕrēntĕ dĭēm: Sōlīs ăd ōrtŭs. Primī sūb lūmĭnă sōlĭs. Primō cŭm lūmĭnĕ sōlĭs. Phœbō pĕllēntĕ tĕnĕbrās, ŭmbrās, nōctĕm. Cădēntĭbŭs āstrīs. Sīdĕrĭbŭs dŭbĭlīs. Pulsīs mānĕ tĕnĕbrīs. Tĕnĕbrīs rĕmōtīs. Cŭm dĭē, lūcĕ. VERS. Ŭt primŭm lūx ălmă dăta ĕst. *V.* Vīx primōs spārgēbăt lūmĭnĕ montēs Ōrtă dĭēs, quŭm primum ăltō sē gūrgĭtĕ tollĭnt Sōlĭs ĕquī, lūcēmque ēlātīs nārĭbŭs efflānt. Ĕt jām primă nŏvō spārgēbăt lūmĭnĕ tĕrrās Tīthōnī crōcĕŭm lĭnquēns Aurōră cŭbīlĕ. Jāmquĕ rŭbēscēbăt stellīs aurōră fŭgātīs. Tĕnĕbrīs Aurōră fŭgātīs Jām mĕdĭum ætherĭō cursū trājĕcĕrăt ăxĕm. Aurōra întĕrĕa mīsĕrīs mortālĭbŭs ălmăm Ēxtŭlĕrăt lūcĕm, rĕfĕrēns ŏpĕra ătquĕ lăbōrēs. Jāmquĕ rŭbēscēbăt radĭīs mărĕ, ĕt æthĕre ăb ăltō Aurōra în rōscīs sūrgēbăt lūtĕă bigīs. Pōstĕră jāmquĕ dĭēs primō sūrgēbăt Ēōō, Hūmentēmque Aurōră pŏlō dīmōvĕrăt ŭmbrăm. Nāscĕrĕ, prælquĕ dĭēm vĕnĭēns ăgĕ, Lūcĭfĕr, ălmŭm. Jāmquĕ jŭgis sŭmmæ sūrgēbăt Lūcĭfĕr Ĭdæ, Dūcēbătquĕ dĭēm. *Id.* Quālĭs ŭbi ēōīs Phœbūs căpŭt ēxtŭlĭt ŭndīs. *Id.* Nōx ŭbĭ cōnsūmpta ēst, aurōră rŭbēscĕrĕ primō Cœpĕrăt. *O.* Quŭm crōcĕīs rōrārĕ gĕnīs Tīthōnĭă cōnjŭx Cœpĕrăt. Jām Phrȳx ā nūptă quĕrēris Tīthōnĕ rĕlĭnqui. Fūlgēt tĕnĕbrīs aurōră fŭgātīs. Crōcĕō vēlātŭr āmictū, Rōscidă lūcĭfĕrōs quŭm dĕă jūngĭt ĕquōs. Quŭm vĕnĭēt, tĕrrās vīsūrā pătēntēs, Mēmnŏnĭs în rōsĕis lūtĕă mātĕr ĕquīs. Jām tŭă, Lāŏmĕdōn, ŏrĭtŭr nūrŭs, ōrtăquĕ noctĕm Pēllĭt, ĕt ē prātīs cănă prūīnă fŭgit. Rōscidă pūnīcĕō Pallantĭăs ēxĭt ămictū. Ēccĕ vĭgil nĭtĭdō pătĕfēcĕrăt ōrtū Pūrpŭrĕās Aurōră fŏrēs ĕt plēnă rōsārŭm Ātrĭă. Ædmōnĭtōrque ŏpĕrūm cœlō nĭtĭdīssĭmŭs ăltō Lūcĭfĕr ōrtŭs ĕrăt. Phœbūs ăb æquŏrĕīs pūrpŭr ēxĭt ăquīs. Jāmquĕ, fŭgātūrā Tīthōnī cōnjŭgĕ nōctĕm, Prævĕīus Aurōræ Lūcĭfĕr ōrtŭs ĕrăt. Quŭm rōsĕăm pulsīs Hȳpĕrĭōnĭs āstrīs În mātūtīnīs lāmpădă tollĭt ĕquīs. *Id.* Pēllĕbăt sōmnōs Tīthōnī rōscīda cōnjŭx, Ăc rŭtĭlōs primīs sōnĭpēs hĭnnĭtĭbŭs ăltōs Āfflārăt mōntēs, rōsĕāsquĕ mŏvēbăt hăbēnās. *Sil.* Aurōra îngrēdĭēns tĕrrīs ēxēgĕrăt ŭmbrās. Jāmquĕ nŏvŭm tĕrrīs pārĭēbăt lūmĭnĕ primō Ēgrēdĭēns aurōră dĭēm. *Id.* Clārā lăbōrĭfĕrōs cœlō Tīthōnĭă cŭrrūs Ēxtŭlĕrăt. *St.* Trĕpĭdās ŭbĭ jām Tīthōnĭă nūbēs Dīscŭtĭt, ăc rĕdŭcī măgnŭm pārăt ætheră Phœbō. Ēt mātūtīnīs sūrgit quŭm rōscĭdŭs hŏrīs Lūcĭfĕr. *Id.* Sōl înfĕrt lūmĭnă cœlō. *Lr.* Tēmpŏre ĭtĕm cērtō rōsĕām Mātūtă pĕr aurās Ætherĭs Aurōram dēfĕrt, ĕt lūmĭnă pandīt. *Id.* Aurōră nĭtentĕm Lūcĭfĕrŭm rōsĕīs rōscĭdă pōrtăt ĕquīs. *Tib.* Jām gĕlĭdās Tīthōnĭă sōlvĕrăt ŭmbrās, Ēxŭĕrătquĕ pōlŭm. *V. Fl.* Cœlo lūcis dūcēntĕ cŏlōrĕm. *L.* Quŭm gĕlĭdōs primŭm

rōrēs aūrōrā rēmītīt. *Cic.* Jām vāgā cēlō sīderā fulgēns Aūrōrā fūgāt. *Sen. Voy.* Aurora, Sol. ‖ *Matin et soir.* Tē, vēnĭentĕ dĭē, tē, dēcēdentĕ, cānĕbāt. *V.* Ēt quæ mānĕ rĕfĕrt, ēt quæ sūrgentĭbŭs āstrīs. Nēc quum invĕctŭs ĕquīs (sol) āltūm pĕtīt æthĕrā, nēc quŭm Præcĭpĭtem ŏcĕānī rūbrō lāvīt æquŏrĕ cūrrŭm. *Id.* Ūsque ā Lūcĭfĕrō dōnēc lūx ŏccĭdăt. *J.* Nēc tĭbī Vēspĕrō Sūrgentĕ dēcēdŭnt āmōrēs, Nēc răpĭdŭm fŭgientĕ sōlĕm. *H.*

† Mānēdŭm. *arch.* (*de* mane *et* dum). *Attends.* Sēd mānēdŭm; num īsta aūt pōpŭlnā sōrs aūt ābĭēgna ēst tŭā? *Pl.* (*Cas.* II, 6, 32. Et *Ter. Hec.* V, 4, 4).

† Mānēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être attendu.* Ætās pōst mōrtēm quæ rēstăt cūnquĕ mānēndă. *Lr.* (III, 1090).

Mānens, tis. *Qui reste, qui dure.* Pĕrquĕ mānentĕm Nūnc quŏquĕ, quŭm pĕrĕō... ămōrĕm. *O.*

Mānĕō, ēs, mānsī, mānsŭm, mānērĕ. *n. Demeurer, séjourner, rester.* In quā nēc Bŏrĕās ĭpsĕ mānērĕ vēlĭt. *M.* (VIII, 14). Nātĕ, pĕr ūmbrās, Ăd quās sēmpĕr mānsūrŭs ĕrīs. *Sen.* (*H. OEt.* 1938). SYN. Vērsŏr, mŏrŏr, cŏmmŏrŏr, hăbĭtŏ, încŏlŏ. ‖ *Rester, subsister, durer; persister, persévérer.* Prĭămique ārx ăltă mānērēs. *V.* Nōn cŏmptæ mānsērĕ cŏmæ. Tū mŏdŏ prŏmissis mānĕās. *Id.* Tē sĭbī cūm paūcīs mĕmĭnīt mānsissĕ fĭdēlĕm. *O.* Lūctŭs sēmpĕr mŏnŭmēntă mānĕbūnt. Nūllī sŭă fŏrmă mānĕbăt. *Id.* SYN. Pērmānĕŏ, rĕmānĕŏ, pērstŏ, pērsīstŏ, dūrŏ, stŏ, rēsīstŏ, rēstŏ, hærĕŏ, pērsĕvērŏ. ‖ *Attendre.* Sæpĕ, Mānĕ, dixīt, quŭm jām prŏpĕrārĕt Achillēs. *O.* SYN. Ēxspectŏ. *Voy.* Mane 1. ‖ *act. Attendre, être réservé à.* Mānĕăt nōstrōs ĕă cūră nĕpōtēs. *V.* Ōmnēs ūnă mānĕt nōx. *Id.* Quī sī mānĕt ēxĭtŭs ūrbĕm. *O.* Lōngīŭs aūt prōpĭŭs mŏrs sŭă quēmquĕ mānĕt. *Pp.* (II, 2, 58). SYN. Sērvŏr, rēsērvŏr, ădhĭcŏr, dēvŏvĕŏr. ‖ *qqf. avec le dat.* Hæc ĕădĕm mātrīquĕ tŭæ gĕnĕrīquĕ mānēbŭnt. *V.* (*Æ.* IX, 302. De quo *Diom.* 1, 296). Mūnĕră vōbīs Cērtă mānēnt, pŭĕrī (*Ib.* V, 348). ‖ † *arch. Attendre quelqu'un ou quelque chose.* Ētĭām pārăsītŭm mānēs! *Pl.* (*Men.* II, 3, 68). Hīc mē mānē. (*Ib.* V, 7, 49). Mānsūrūsquĕ pātrŭŭm pătĕr ēst. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 6). *Voy.* Exspecto.

Mānēs, ŭm. *m. pl. Mânes, âmes des morts.* Sī pōtŭīt mānēs ārcessĕrĕ cōnjŭgĭs Ōrphĕūs. *V.* SYN. Ūmbræ, ănĭmæ, *qqf.* gĕnĭī, lārvæ, spēctră, lĕmūrēs. EP. Lēthæī, Stўgĭī, sīlēntēs, ĭnfernī, pāllēntēs, etc. *Voy.* Umbræ. ‖ Dī Mānēs, *ou absolt.* Mānēs. *Dieux Mânes, divinités infernales.* Ĭnvēnĭt, ēt vĭŏlārāt quĭă Mānēs dĕōs. *Ph.* Quæ vis dĕōrum ēst Mānĭŭm. *H.* Scīrēnt sī ignōscĕrĕ Mānēs. *V.* ‖ *L'enfer.* Sūbdūcta ăd mānēs īmōs dēsīdĭmŭs ūndă. *V.* Prōpĭōrāquĕ mānĭbŭs ăntrā. *O. Voy.* Inferi. ‖ *qqf. Peine, châtiment.* Quīsquĕ sŭōs pătĭmŭr mānēs. *V.* (*Æ.* VI, 743. Ubi *Serv.* Adde *Stat. Th.* VIII, 84). ‖ *qqf. Cadavre, cendres.* Accĭpĭăt mānēs pārvŭlă tēstă mĕōs. *Pp.* (II, 13, 32). Nēc pātrĭs Ānchīsæ cinĕrēm mānēsvĕ rĕvēllī. *V.* SYN. Cĭnĭs. *Voy.* Cadaver.

† Mānēsĭs. *arch.* (*de* mane *et* sis). *Attends, je te prie.* Quŭm vēnīăt. Mānēsĭs, dum huīc cōnjĭcĭō sōmnĭŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 3).

Mānēthō, ōnĭs. m. (Μανέθων). *Manéthon, prêtre d'Héliopolis en Égypte, astronome et historien célèbre.* Aūt Ărātī nŭmĕrōs, aūt pīctă Manēthōnĭs āstrā. *Paul. Nol.* (*Ep. ad Jov.* 38, 125).

Mangō, ōnis. *m. Marchand d'esclaves.* Mīllĭă prō pŭĕrō cēntŭm mĕ mangō pōpōscīt. *M.* (1, 59).

Sēd Mĭtўlēnæī rōsĕūs mangōnĭs ĕphēbŭs. *Id.* (VII, 79).

† Mānī. *ancien abl. de* Mane. *Le matin.* Sōl sēmpĕr hīc ēst ūsque ā mānī ăd vēspĕrŭm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 80. *Ib.* 1, 3. Cf. *Donat.* ad *Ter. Ph.* III, 3, 37). Ēt gĕlĭdō vēnĭēns mānī quātĭēbăt ăb ŌEtā (*Ciris*, 350).

Mānĭbiæ. *Voy.* Manubiæ.

Mānĭcă, æ. *f. Une manche.* Ēt tūnĭcæ mānĭcās ēt hăbēnt rēdĭmīcŭlă mītræ. *V.* ‖ *Cuirasse de bras, sorte de gantelet.* Bāltĕūs ēt mānĭcæ. *J.* (6, 255). ‖ *Menottes, fers.* Mānĭcās ātquĕ ārctă lĕvārī Vīnclă jŭbēt. *V.* Mānĭcīsquĕ jăcentĕm Ōccŭpăt. *Id.* In mānĭcīs ēt cōmpēdĭbŭs tĕ (tenebo). *H. Voy.* Vinculum. ‖ *qqf. Main de fer, harpon.* Āst ălĭās mānĭcæquĕ lĭgānt tĕrĕtēsquĕ cătēnæ (de navibus). *L. Voy.* Manus. ‖ *Au fig.* Sī lăquĕīs, mānĭcīs, pēdĭcīs mēns ĭrrĕtīta ēst. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 313).

Mānĭchæī, ōrŭm. *m. pl.* (Μανιχαῖοι). *Manichéens, hérétiques qui croyaient à l'existence de deux principes, celui du bien et celui du mal.* Æ̆rĭŭm Mānĭchæŭs ăit, jĭnĕ cōrpŏrĕ vērō. *Prud.* (*Apot.* 1025 *Ib.* 1043).

Mānĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Manica. Ēt duæ cōnnĕxæ mānĭcŭlæ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 125).

† Mānĭfēstārĭŭs, ă, ŭm. *Manifeste.* Ātque ōbtrūncārĕt mŏchŭm mānĭfēstārĭŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 77. *Id. Truc.* V, 2, 50).

† Mānĭfēstē. *adv. Comme le suiv.* Cūm Chrīstī pŏpŭlō mānĭfēstē mūltă lŏcūtŭs. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 59).

Mānĭfēstō. *adv. Manifestement, évidemment.* Mānĭfēstō fŭr ĕs. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 40. *Id. Cas.* II, 3, 19, et sæpius). Mānĭfēstō ŭt crēdĕrĕ pōssīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 449). Mānĭfēstŭs ĭpsī, Quārŭ Tūrnō rēgī aūt rēgī āppārĕrĕ Lātĭnō. *V.* SYN. Āpĕrtē, clārē. PPH. Haūd dūbĭē.

Mānĭfēstŏ, ās, ārĕ. *Manifester, découvrir.* Ĭnsĭdĭās prōdĕt, mānĭfēstābĭtquĕ jăcentĕm. *O.* Rāmŭs mānĭfēstăt ōlĭvæ Lēgātŭm. *St.* SYN. Āpĕrĭŏ, dētĕgŏ, dēclārŏ, etc. *Voy.* Detego. ‖ *Eccl. Révéler.* Tūnc mānĭfēstābĭtŭr, Bēthlĕēm quōd mœnĭbŭs ĭllŭm Prōgignī mānĕăt. *Juvc.* (1, 267).

Mānĭfēstŭs, ă, ŭm. *Manifeste, clair, évident.* Ĭpsĕ dĕŭm mānĭfēstō ĭn lūmĭnĕ vīdī. *V.* Mūltō mānĭfēstī lūmĭnĕ. *Id.* Ūt mĭhī dī făvĕānt, quĭbŭs ēst mānĭfēstĭŏr ĭpsĕ. *O.* SYN. Āpĕrtŭs, clārŭs, pērspĭcŭŭs, nōtŭs, cērtŭs, cōgnĭtŭs. PPH. Nōn dūbĭŭs. Nōn dūbĭtāndŭs. ‖ Mānĭfēstă fĭdēs. *Certitude, évidence; en s.ent.* est, *Il est manifeste.* Tūm vērō mānĭfēstă fĭdēs, Dānāūmquĕ pātēscūnt Ĭnsīdĭæ. *V.* (Adde *Corn. Sev. Ætn.* 175). *Voy.* Fides. ‖ *Convaincu.* Nēc măgĭs Mānĭfēstum ĕgo hŏmĭnem ūnquam ūllŭm tĕnērī vīdī. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 29). Ōbrŭērĕ ĭstă sōlēt mānĭfēstŏs pœnă nŏcēntēs (*Ov. Nuc.* 3).

Mānīllă, æ. *f. Nom d'une courtisane.* Accūsăt Mānīllă, sī rĕă nōn ēst. *J.* (6, 243. De qua *Gell.* 4, 14, ubi et legitur *Mamilia*).

Mānĭlĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme; entre autres, un poète du siècle d'Auguste.*

Mānĭpŭlārĭs, *et sync.* Mānĭplārĭs, ĕ. *De la même troupe ou compagnie.* Nōn plăcēt, quēm scūrræ laūdānt, mānĭpŭlārēs mūssĭtānt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 10). Pōstquam ĕx ōbsīdĭōne ĭn tūtum ēdūxī mānĭplārēs mĕōs. *Id.* (*Most.* V, 1, 7). Ĭndĕ mānĭplārĭs nōmĭnă mīlĕs hăbēt. *O.*

Mānĭpŭlātĭm. *En troupe.* (*Pl. Pseud.* I, 2, 48.)

Mānĭpŭlŭs, *et sync.* Mānĭplŭs, ĭ. *m. Gerbe, botte.* Pērtĭcă sŭspēnsōs pōrtābăt lōngă mānĭplōs. *O.* Mūltă stĭpŭlă fĭlĭcūmquĕ mānĭplis. *V.* Prūnās

mānīplīs cōnflōvērē stūppēis. *Prud.* (*Peri.* 3056). SYN. Fāsciculūs, mērgēs. ‖ *Troupe, bataillon.* Disjectīquē dūcēs, dēsōlātīquē mānīplī. *V.* Tōtā cōhōrs tāmēn ēst ĭnīmīca, ōmnēsquē mānīplī. *J.* (16, 20). Mīlēs pūlchrē cēntūrlātūs ēst ēxpūncto ĭn mānīpulō. *Pl.* (*Curc.* V, 1, 29. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 8). SYN. Cōhōrs, āgmēn, cātērvā, etc. *Voy.* Exercitus.

Mānĭŭs, ĭī. *m. Prénom romain.* Tū mihī sīmplĭcĭbūs, Mānī, dīlēctūs āb ānnīs. *M.* (X, 20, 3). Prāesto ēst mihī Mānĭŭs hērēs. *Pers.* (6, 56).

Mānlĭŭs ĭī. *m.* (Μάνλιος *et* Μάλλιος). *Manlius, nom de plusieurs illustres Romains.* 1. *M. Manlius Capitolinus, qui défendit le Capitole contre les Gaulois.* Īn sūmmō cūstōs Tārpēiæ Mānlĭŭs ārcīs. *V.* ‖ 2. *Manlius Torquatus. Voy.* Torquatus. ‖ 3. *Consul sous lequel naquit Horace.* Ō nātā mēcum cōnsŭlē Mānlīō. *H.*

Mānnă. *n. indécl. Ecc. La manne qui nourrit les Israélites dans le désert.* Dūm sācrō pōpŭlō vīctūm cāndēntĭă mānnă fĕrrēnt. *Alcim.* (*ad Sor.* 454). Mānnă quŏd ēst pānīs cœlēstīs. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 169. Et *Prud. Enchir.* 43).

Mānnēlă *ou* Mānnējă, æ. *f.*, *et* Mānnēĭŭs, ĭ. *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* 1, 84, et XI, 62.)

Mānnŭlŭs, ĭ. *m. dimin. de* Mannus. Nūsquam ēst mŭlīō: mānnŭlī tăcēbŭnt. *M.* (XII, 24).

Mānnŭs, ĭ. *m. Bidet, cheval.* Currīt ăgēns mānnōs ād vīllām præcĭpĭtāntĕr. *Lr.* (III, 1076). Īmpōsĭtŭs mānnīs. *H.* Răpĭēntĭbŭs ēssēdă mānnīs. *O.* SYN. Mānnŭlŭs, ĕquŭs, căbăllŭs. *Voy.* Equus.

Mānŏ, ās, āvī, ārĕ. *n. Couler.* Aŭt pūtēīs mānārĕ crŭōr cēssāvīt, ĕt āltæ. *V.* Sānguĭnĕæ mānānt dē vūlnĕrĕ gūttæ. *O.* Tālōs sūdōr mānābăt ād īmōs. *H.* SYN. Flŭŏ, dēflŭŏ, stīllō. *Voy.* Fluo. ‖ *Avec l'abl. ou l'acc. Dégoutter.* Lăcrĭmĭsquĕ tōrō mānāntĕ prōfūsīs. *O.* Fīdīs ēnīm mānārĕ pōtīcă mēllă Tĕ sōlŭm. *H.* ‖ *Au fig.* Nēc vārĭī cēssānt sōnĭtŭs mānārĕ pĕr aūrās. *Lr.* (VI, 927). Huīc mānāt trīstī cōnscĭŭs ōrĕ rŭbōr. *Cat.* (65, 24). ‖ *Descendre, être issu de.* Quōrŭm prōlēs dē sānguĭnĕ mānāt Ībērō. *Grat.* (*Cyn.* 127. *Ib.* 210).

Mānsī. *parf. de* Maneo.

Mānsĭō, ōnis. *f. L'action de s'arrêter, halte, pause.* Hæccīne ērānt ĭtĭōnēs crēbræ ēt mānsĭōnēs dĭūtĭnæ. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 33. Adde *Turpil.* apud *Non.* 2, 488). ‖ *Lieu où l'on s'arrête.* Mānsĭō fortĕ fŭīt Mārtĭnō prætĕrĕūntī. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* III, 273). SYN. Dēvērtĭcŭlŭm. ‖ *Ecc. Repositr.* Ōmnĭbŭs ĭn spātĭīs, quācūnquæ aŭt mānsĭō sānctis. *Paul. Nol.* (26, 56).

Mānsĭlō, ās, ārĕ. *fréq. de* Maneo.

† Mānsŏr, ōris. *m. Hôte.* Ēxtēmplō quīsquīs sŭccēssĭt mānsŏr ēt hērēs. *Ennod.* (*Epigr.* 14, 8). Ēt făcĭāt tĕnŭēs tāntō mānsōrĕ căpācēs. *Sedul.* (4, 294).

† Mānstī. *sync. pour* Mansisti. Quāndo ĭn ĕō nŭmĕrō mānstī, quo ĭn măxŭmā nūnc ēst Pārs hŏmĭnŭm. *Lucil.* (apud *Gell.* 18, 8).

Mānsŭēfăcĭō, ĭs, ĕrē. *Apprivoiser.* SYN. Dŏmŏ, dŏmĭtŏ, mōllĭŏ. PPH. Mānsuētŭm rēddŏ, ēffĭcĭŏ. Sērvīrĕ, pārērĕ cōgŏ. Sūb jŭgă mittŏ. Frēnŭm ĭnjĭcĭŏ. PHR. Ŭt quī mētŭēndă fĕrārŭm Cōrdă dŏmānt. *St. Voy.* Mansuesco.

Mānsŭēfactŭs, *et qqf.* Mānsŭēfactŭs, ă, ŭm. *Apprivoisé, adouci.* Fulmĕn bĕnīgnī mānsŭēfactŭm pātrĭs. *Prud.* (*Cath.* 974).

† Mānsuēs, ētis. *m. f. arch. Comme* Mansuetus. Sī mē mātrēm mānsuēs mĭsĕrĭcōrdĭă Cāpsĭt. *Att.* (apud *Non.* 8, 5. Nonnulli etiam leg. apud *Pl As.* 1, 2, 19, *mansuetem*).

Mānsuēscŏ, ĭs, ēvī, ēscĕrĕ. *n. Cesser d'être sauvage, s'adoucir.* Frŭctūsquĕ fĕrōs mānsuēscĕrĕ tĕrrā Cērnēbānt. *Lr.* (V, 1366). Tēllŭs mānsuēscĭt ārandō. *V.* SYN. Mītēscŏ. ‖ *S'apprivoiser, en parlant des animaux.* Sīc ŭbĭ dēsuētæ sĭlvīs ĭn cārcĕrĕ clausō Mānsuēvērĕ fĕræ, ēt vūltŭs pōsŭērĕ mĭnācēs. *L.* SYN. Mītēscŏ, dŏmŏr, mōllĭŏr, mĭtĭgŏr, flēctŏr, *par ext.* sērvĭŏ, pārēŏ. PPH. Fĕrĭtātĕm, sævĭtĭām, răbĭēm ēxŭŏ, dēpōnŏ, pōnŏ. Fĕrĭtās mānsuēscĭt, ēxŭĭtŭr, dēpōsĭtă *ou* mōllĭtă ēst, nōn mānĕt. Răbĭēs, īră flēctĭtŭr, mītēscĭt. Īræ flēctuntŭr. VERS. Plăcĭdō răbĭēm dēsuētă măgīstrō (fera). *St.* Nūtrĭērāt, sēnsūsque hŏmīnīs dōnārāt ālēndō. *Id.* Īsquĕ (cervus) mētū văcŭūs, nātūrāliquĕ tĭmōrĕ Dēpōsĭtō, cēlēbrārĕ dŏmōs, mūlcēndāquĕ cōllă Quāmlĭbĕt īgnōtīs mānĭbŭs præbērĕ sōlēbāt. *O.* Cērva ēxŭtă fĕrām. *Id.* Lōngă dĭēs hŏmĭnī dŏcŭīt pārērĕ lēōnēs. *Tib.* Cuī bēstĭă frēndēns Sērvīāt, ēt pōsĭtō dīscānt mānsuētă fŭrōrĕ Ĭmpĕrĭŭm jūmēntă pătī. *Alcim.* Sævĭtĭāquĕ fĕrās pōsĭtă mānsuēscĕrĕ vīdīt. *Id.* Frāctă dĭū răbĭdī cōmpēscĭtŭr īră lēōnis. *Maximian.* Tū cōgīs răbĭdās āffectŭs dīscĕrĕ tīgrēs, Pĕr tē blāndŭs āmāns rēddĭtŭr ĭpsĕ lĕō. *Id. Voy.* Jugum, Frenum. ‖ *S'adoucir, en parlant des hommes, se civiliser.* Nēsciăquæ hūmānīs prēcĭbŭs mānsuēscĕrĕ cōrdă. *V.* Mānsuēvērĕ Gĕtæ. *Prud.* (*Apoth.* 498). VERS. Pōnūntquĕ fĕrōcīă Pœnī cōrdă, vŏlēntĕ dĕō. *V.* Hūmānās ānīmō dēdīscĕrĕ cædēs. *St.* Quāmvīs ēffĕrā prōlēs, Ōfficĭīs dēbĕt mōllīrī victă pārēntūm. *Lr.*

Mānsuētūdŏ, ĭnis. *f. Douceur d'un animal apprivoisé.* Ætās cōnsīmĭlīs, sētăquĕ cōncŏlŏr, Mānsuētūdo ēădĕm, rōbŭr ĭdĕm fŭīt. *Sev. Sanct.* (*G. Buc.* 37). Ēquī vēlōcīs plăcĭdām mānsuētūdĭnĕm. *Ph.* (*Fab. nov.* 2, 7).

Mānsuētŭs, ă, ŭm. *Apprivoisé.* Tūnc ēt mānsuētīs tūtō fĕrŭs ērrăt ădultĕr ĭn stăbŭlīs. *Grat.* (*Cyn.* 164). SYN. Mītīs. ‖ *En gén. Doux, bon, appaisé, favorable.* Cārmĭnă mānsuētŭs lēnĭă quærīt Ămōr. *Pp.* (I, 9, 12). Ĭn mē mānsuētās nōn hăbĕt illă mănŭs. *Id.* (III, 14, 10). Nūmĭnĭs ŭt læsī fīāt mānsuētŭlŏr īră. *O.* SYN. Mītīs, lēnīs, plăcĭdŭs, clēmēns, ĭndŭlgēns, bŏnŭs, bĕnīgnŭs, hūmānŭs. etc. *Voy.* Benignus.

Mānsūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit rester ou durer, durable.* Mānsūrŭm pōst mĕă fātă dĕcŭs. *O.* Mānsūrăm rŭdĭbŭs vōcēm sīgnārĕ fĭgūrīs. *L. Voy.* Perennis.

Mānsŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Mando, is. *Mâché.* Pūrgātŭr cĕrĕbrūm mānsă rādīcĕ pȳræthī. *Ser. Sam.* (*vs.* 100. *Ib.* 694). ‖ 2. *de* Maneo. Ūtŭt ērāt, mānsūm tāmēn ŏpōrtŭīt. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 26).

Māntēlē *ou* Māntīlē, ĭs. *n. Essuie-mains, qqf. nape.* Māntēle ē mēnsā sūrrīpŭīt Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Tōnsīsquĕ fĕrūnt māntēllă vĭlĭīs. *O.* Ă dĕxtrā vīllīs mantēlē sōlŭtīs. *O.* SYN. Măppă.

† Māntēlŭm, ĭ. *n. Comme le précéd.* Măppās, māntēlă mĕrūmquĕ. *Lucil.* (apud *Serv.* ad *G.* IV, 377). ‖ *Au fig. Voile.* (*Pl. Capt.* III, 3, 5.)

Māntĭcă, æ. *f. Sac, besace.* Sēd præcēdēntī spēctātŭr māntĭcă tĕrgō. *Pers.* (4, 24). Sēd nōn vīdēmŭs mantĭcæ quŏd ĭn tĕrgo ēst. *Cat.* (22, 21).

Mantĭchŏră, æ. *f. Animal de l'Inde, qu'on croit être le tigre.* Mantĭchŏræ, sĭlvīs ēt̆ām, quĭbŭs ēdĭtŭr, ălcēn Vĭdīmŭs. *Calp.* (7, 59).

† Mantĭcŭlō, ās, ārĕ, *et* Mantĭcŭlŏr, ārīs, ārī. *d. Fouiller dans les bourses, voler; au fig. attaquer par ruse.* Aggrēdĭtŭr āstū rēgēm: mantĭcŭ-

lāndŭ'st hīc mihī. *Pacuv.* (apud *Fest.*, ubi plura. *Gloss. Isidori:* «*Manticulare*, fallere vel decipere.» *Gloss. Placidi:* «*Manticulatio*, fallacia.» Quod nomen Lexica desiderant).

Māntīle. *Voy.* Mantele.

† Māntisă *ou* Māntissă, æ. *f. Ce qu'on donne par dessus le marché, réjouissance.* Māntisa ŏbsōnĭă vīncīt. *Lucil.* (apud *Fest.*)

? Mānticinŏr, ārīs, ārī. *d.* (Est apud *Pl. Capt.* IV, 2, 15. Sed de lectione et de sensu ambigitur).

1. † Māntŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Maneo. *Demeurer, attendre.* Quĭa hĕrūs nōs apŭd ædēs Vēnĕrīs māntāt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 52. *Id. Ps.* I, 3, 22). Īn vŭltu čodem, ĭn ĕădēm māntāt mălĭtĭa. *Cæcil.* (apud *Non.* 10, 9).

2. Māntō, ūs. *f.* (Μαντώ). *Manto, fille du devin Tirésias, prêtresse d'Apollon à Claros.* Nām sătā Tirĕsiă, ventūrī præscĭă Māntō. *O.* Fātĭdĭcæ Māntūs ĕt Tŭscī fīlĭŭs ămnīs. *V.* Cōnātūsquĕ tōrīs vittātam ăttingĕrĕ Māntō. *St. Voy.* Calypso.

Māntŭă, æ. *f. Mantoue, ville d'Italie située sur le Pô, patrie de Virgile.* Māntŭă væ! mīsĕræ nĭmĭŭm vīcīnă Crĕmōnæ. *V.* Māntŭă Vĭrgĭlĭō gaŭdĕt, Vĕrōnă Cătŭllō. *O.* Mărōnĕ fēlīx Māntŭa est. *M.* (I, 32).

Māntŭānŭs, ă, ŭm. *De Mantoue; de Virgile.* Tēntăt aŭdācī fĭdē Māntŭānæ Gaudĭa fāmæ. *St.* || *Subst. m. Virgile.* Ārpīnās, Pătăvīnē, Māntŭānĕ. *Sid.* (*Pan.* 3220).

Mānŭālĭs, ĕ. *De main, qu'on fait agir avec la main.* Vīllă quŭm sŭbĭgīt mānŭālĭbŭs hordĕă sāxis. *Calp.* (3, 85).

† Mānŭārĭŭs, ĭī. *m. Voleur.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.) *Voy.* Manuor.

Mānŭbĭæ *ou* Mānĭbĭæ, ārŭm. *f. pl. Dépouilles.* Mānŭbĭās sŭppētāt prō mē. *Næv.* (apud *Non.* 2, 537. De scriptura cf. *Charis.* 1, 75). *Voy.* Spolium.

† Mānŭbĭārĭŭs, ă, ŭm. *Qui rapporte du butin, du profit.* Sāllem ămīcŭs mī ēstō mānŭbĭārĭŭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 27).

Mānŭbrĭŭm, ĭī. *n. Un manche.* Mātĕrĭā: quĭn ĭpsă mānŭbrĭă cūltēllōrŭm. *J.* (11, 133). Āccēpīt mānŭs, āptāns ĕt mānŭbrĭŭm. *Ph.* (*Append.* 5, 5). Mālĕŭm Săpĭēntĭōrēm vīdī ĕxcūssō mānŭbrĭō. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 88, edente *Maio*). || *Au fig.* Ēxēmī ēx mānū mānŭbrĭŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 4, 12).

? Mānŭlĕă, æ. *f. Une manche.* Quĭd tŭam ămīcām tīmēs, nē tē mānŭlĕă căjĕt? *Pl.* (*fragm. Clitellar.*).

Mānŭlĕārĭŭs, ĭī. *m. Qui fait des robes à manches.* (*Pl. Aul.* III, 5, 37.)

Mānŭlĕātŭs, ă, ŭm. *Qui a des manches.* Mānŭlĕātăm tūnĭcam hăbēre hŏmĭnēm dĕcĕt. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 48. Quod laudat *Prisc.* 4, 637).

Mānŭmittŏ *ou* Manū mittŏ, *et* Mānū ēmittŏ, ĭs, ĕrĕ. *Affranchir un esclave.* Ălĭēnōs māncŭpātĭs, Alĭēnōs mittĭtis mānū. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 10). Ĭgĭtŭr orābo ŭt mānū mē mittāt. *Id.* (*Aul.* V, *vs.* 9). Nam ēmissa ēst mānū. *Ter.* (*Ph.* V, 5, 2). SYN. Lĭbĕrō, vindĭcō. PPH. Īn lĭbertātĕm vindĭcō. Lĭbĕr ĕssĕ jŭbĕō.

† Manuŏr, ārĭs, ārī. *d. Voler, dérober.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7, et *Non.* 2, 555.)

Mānŭprētĭŭm, ĭī. *n. Prix d'une chose.* Fīăt: cēdo aurum, ĕgŏ mānŭprētĭŭm dabŏ. *Pl.* (*Men.* III, 3, 20. Cf. *Varr. L. L.* 4; *Isid. Or.* 11, 1).

Mānŭs, ūs. *f. Main.* Quĭd ŭbĭ cūm călathīs? clўpĕo mānŭs āptā fĕrendo ēst. *O.* Dūm mĕdĭcās ădhĭbĕrĕ mānŭs ād vŭlnĕrā pāstŏr Ābnēgāt. *V.* Māximă quæquĕ mānŭ lĕgĕrĕt. Mānĭbŭs dătĕ lĭlĭă plēnīs. Āccĭpe ĕt hæc, mānŭŭm quæ sīnt mŏnīmēntă mĕārŭm. *Id.* SYN. Dēxtrā, dēxtĕrā, pālmā, *qqf.* lævā, sĭnīstrā, pūgnŭs. *par ext.* dīgĭtī, ūngŭes, pōllĕx. EP. Mōllis, tĕnĕrā, cāndĭdā, nĭvĕā, rōsĕā, formōsā, pūlchrā, dĕcōrā; vălĭda, fortĭs, potēns; dēbĭlis, ĭnērmis, ĭnvălĭdā; sōlĕrs, dōctā, ārtĭfĕx. || Mānŭs dēdŏ, dō. *Savouer vaincu, céder.* Ēt, sī ŭbī vērā vĭdētŭr, Dēdĕ mānŭs. *Lr.* (II, 1043). Ēvīctās prēcĭbŭs vīx dēdĭt illă mānŭs. *O. Voy.* Cēdo. || Mānŭm ūltĭmām *ou* ēxtrēmām īmpōnŏ. *Mettre la dernière main, terminer.* Mānŭs ūltĭmă cœptŏ Īmpŏsĭta ēst. *O.* Ēxtrēmām Sātūrnĭă bēllŏ Īmpōnīt rēgĭnă mānŭm. *V. Voy.* Finio. || Mānŭm ābstĭnĕŏ, ĭnfĕrŏ, injĭcĭŏ; Mānŭs cōnsĕrŏ. *Voy.* Abstineo, etc. || Mānū. *Par les armes, par l'épée.* Ĕgŏ fœdĕră făcŏ Firmă mānū. *V.* Erўmāntă mānū (sternit). Quī sĭbĭ lētŭm Īnsōntēs pĕpĕrĕrĕ mānū. *Id. Voy.* Arma, Ensis. || *Exploits, courage.* Sī fātă fŭissēnt Ŭt cădĕrēm, mĕrŭissĕ mānū. *V.* SYN. Dēxtrā *ou* Dēxtĕrā. *Voy.* Fortitudo. || Mānĭbŭs pĕdĭbŭsquĕ. *prov. Faire tous ses efforts.* Quem ĕgŏ crēdŏ mānĭbŭs pĕdĭbŭsque ŏbnixe ŏmnĭă Făctūrŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 134). || Īn mānū ēst. *Il est en la puissance, il dépend de.* Ēst ătquĕ nōn ēst īn mānū, Mĕgărōnĭdēs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 67). Ŭxŏr quĭd făcĭăt, īn mānū nōn ēst mĕă. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 44). || *qqf. Sous la main.* Īn mānĭbŭs tĕrræ. *V.* SYN. In prōmptū, īn mē ēst. Ā mē pēndĕt. || Sŭb mānŭs succēdĕrĕ. *Réussir.* Sōlĕt illă rēctē sŭb mānŭs succēdĕrĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 2. *Id. Mil.* III, 2, 59). || *Main, talent de l'artiste.* Āptĭŭs ă summā cōnspĭcĭārĕ mānū. *O.* Ārtĭfĭcūmquĕ mānŭs mīrātŭr. *St.* Vīdī ārtēs vētĕrūmquĕ mānŭs. *St.* SYN. Ārs. || *Côté (gauche, droit).* Ēst ăd hānc mānŭm săcēllŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 31). || *Main de fer pour accrocher les vaisseaux, harpon.* Fĕrrĕă dūm pŭppī răpĭdōs mānŭs ĭnsĕrĭt ūncŏs. *L.* SYN. Cōrvŭs, mānĭcă. || *qqf. Trompe d'éléphant.* Mōnstrī mānŭs ābstŭlĭt ācrī; Implĭcĭtŭm nĕxū. *Sil. Voy.* Proboscis. || *Branche.* Ĭnnūmĕræquĕ mānŭs, ĕt ārbŏrŭs ĭn ætherā vērtĕx (de platano). *St. Voy.* Brachium, Ramus. || *Troupe, bande.* Jŭvĕnŭm mānŭs ēmĭcăt ārdēns Lītŭs ĭn Hēspĕrĭŭm. *V.* Illă mānŭs quōndām stŭdĭōrŭm fīdă mĕōrŭm. *M.* (I, 102). SYN. Āgmĕn, cătervă, tūrbă, etc.

† Mānzĕr, ĕrĭs. *m. f. n.* (*mot hébreu*). *Enfant de courtisane.* Mānzĕrĭbŭs pŏpŭlĭs ĭn dēlĭcrĭōrā vōlūtīs. *Sedul.* (V, 256). Chrĭstĭcŏlæ ŭt cērnūnt tūnc ōgmĭnă mānzĕră jūngī. *Fort.* (V, 5, 75).

Măpălĭă, ŭm. *n. pl. Hutte des peuples d'Afrique.* Pĕrsĕquār, ĕt rārīs hăbĭtātă măpălĭă tēctīs. *V.* Ēt sōlĭtās văcŭīs ērrārĕ măpălĭbŭs Āfĕr. *L.* Tēcum ĕgŏ vēl sĭccī Gætŭlă măpălĭă Pœnī. *M.* (X, 20). SYN. Măgălĭă. || *qqf. en gén. Cabane.* Sōrdĭdă tēctă, căsās, ĕt sōlă măpălĭă nōstī? *Calp.* (7, 42). *Voy.* Casa. || † *Au sing.* Cōlt ĕ sparsō cōncĭtă măpălī Āgrēstŭm mānŭs. *V. Fl.* (II, 460).

Măppă, æ. *Serviette.* Ĭnvītŭs, nē tŭrpĕ tŏrāl, nē sōrdĭdă măppă. *H.* Āttŭlĕrāt măppām nēmŏ, dūm fūrtă tĭmēntŭr. *M.* (XII, 29. Et *Juv.* 11, 191). SYN. Māntēlĕ, gaŭsăpĕ. EP. Ālbă, cāndēns, crētātă.

Mărăthŏn, ōnĭs. *f.* (Μαραθών). *Marathon, plaine de l'Attique, célèbre par la victoire de Miltiade sur les Perses.* Mīrāta ēst Mărăthon Crētæi sănguĭnĕ taŭrī. *O.* Āssērtă nūpēr Mărăthŏnĕ sŭpĕrbŭm Thēsĕă. *St.* Vōs quā Mărăthŏn trāmĭtĕ lævo Sāltŭs āpĕrīt. *Sen.* (*Hip.* 17).

Mărăthŏnĭs, ĭdĭs. *f.* (Μαραθωνίς). *De Marathon.*

Quālīs Mārăthōnĭdĕ sīlvă. *St.* Mărăthōnĭdĕ quĕrcū. *Sid.* (*Pan.* 797).

Mārăthōnĭŭs, ă, ŭm (Μαραθώνιος). *De Marathon; par ext. d'Athènes.* Ārmăquĕ... quæ Mărăthōnĭŭs hōstīs Pĕrdĭdĭt. *Sil.* Mărăthōnĭă vīrgō. *St.* Mărăthōnĭă băccă. *Sid.* (*Pan.* 2491).

Mărăthrŭm *ou* Mărăthrŭm, ī. *n.* (μάραθρον). *Fenouil, plante.* Prōfŭit ĕt mărăthrŭm bĕnĕŏlēntĭbŭs ădděrĕ mўrrhīs. *O.* (Adde *Ser. Sam. vs.* 315). SYN. Fœnĭcŭlŭm.

Mărăthŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Tibul.* I, 9, 49.)

Mărāxēs, ĭs. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* VII, 324.)

? Mārcēllĭānŭs *ou* Mārcēllĭānŭs, ă, ŭm. *De Marcellius ou Marcellus.* Cūjŭs ōlĕt tōtō pīnguis cŏmă Mārcēllĭānō. *M.* (II, 29, 5. Alii aliter leg. et exponunt).

Mārcēllă, æ. *f. Nom de femme.* Hās Mārcēllă dŏmōs pārvăquĕ rēgnă dĕdĭt. *M.* (XII, 31).

Mārcēllīnă, æ. *f., et* Mārcēllīnŭs, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* Mārcēllīnă, tŭōs quŭm vītă rĕsōlvĕrĕt ārtūs (*Inscr.* apud *Grut.* II, p. 1055). Mīlēs hўpērbŏrĕōs mŏdŏ, Mārcēllīnĕ, Trīōnēs. *M.* (IX, 46).

Mārcēllŭs, ī. *m. M. Claudius Marcellus, qui vainquit Annibal et prit Syracuse.* Ădspĭcĕ ŭt ĭnsīgnis spŏlĭīs Mārcēllŭs ŏpīmīs: *V.* Prīmŭs fŭlmĭnĕŭm lēntō lūctāmĭnĕ Pœnŭm Cōmprēssīt Fābĭŭs; cămpō pōst aŭsŭs ăpĕrtō, Mārcēllŭs vīncī dŏcŭit. *Cl.* Nōn Sĭcŭlīs ĭllūstrĭŏr ārvis Tū, Mārcēllĕ, rĕdīs, pĕr quæm tēllūrĕ mărīquĕ Nōstrā Sўrācōsĭŏs prēssĕrunt ārmă pĕnātēs. *Sid.* (*Pan.* 400). ‖ *Autres.* Mārcēllūsquĕ lōquāx, ĕt, nōmĭnĕ vānă, Cātōnēs. *L.* ‖ *Le jeune Marcellus, fils d'Octavie.* Crēscŭl ŏccŭltō vēlŭt ārbŏr ævō Fāmă Mārcēllī. *H.* (Adde *Virg. Æ.* VI, 884.)

Mārcēns, tĭs, *et* Mārcĭdŭs, ă, ŭm. *Fané, flétri, qui se gâte.* Mārcēntēs tĭbĭ pŏrrigēntŭr ŭvæ. *M.* (V, 79). Mārcēntēs cŭpĭō quāssarĕ cŏrōnās. *Cl.* Mārcĭdă dēmittānt sŭbĭtō căpŭt ĭllă grăvātŭm (lilia). *O.* SYN. Flăccĭdŭs, vĭ̆tĭŭs, pŭtrēscēns, pŭtrĭdŭs, pŭtrĭs. ‖ *Noir, sale.* Mārcēntēs ĭntŭs tĕnĕbræ. *L.* Stăgnăquĕ trānquīllæ pōtāntēs mārcĭdă Lēthēs. *Cl.* SYN. Nĭgĕr, squālĭdŭs, squālēns. ‖ *Au fig. Fatigué, languissant.* Cūjŭs ĕt Æmōnĭō mārcēntĭă gŭttŭră cultrō Fŏdit. *O.* Lævă mārcēntĭă cōllă sŭstēntāns. *St.* Jām rĕcĭpĭt dĭĕm Mārcēntĕ vīsŭ. *Sen.* (*Ag.* 788). Nōn tĭbĭ dēsĭdĭæ mōllēs ĕt mārcĭdă lŭxŭ Ōtĭă. *Cl.* SYN. Lănguĭdŭs, fēssŭs, frāctŭs, dēbĭlis, sēgnĭs. ‖ *Ivre.* Tōstĭs mārcēntēm squīllis rĕcrĕābĭs ĕt Āfrā Pōtōrēm cŏchlĕā. *H.* Brāchĭă jăctāntēs vētŭlō mārcēntĭă vīnō. *Col.* (10, 429). Mārcĭdŭs ĭpsĕ sĕdĕt cūrrŭ; madĕt ārdŭă cērvīx. *Sid.* (*Pan.* 2853, de Baccho). Hūc ĭncēdĕ grădŭ mārcĭdŭs ēbrĭō. *Sen.* (*Med.* 69). *Voy.* Ebrius. ‖ *Vieux, en parlant du vin.* Ĭllī mārcĭdă vīnă pōrrigēntŭr. *St.* Mārcēntĭă pōcŭlă. *Id.* (Alii intelligunt *ebriosa*, sed illud potius. Sic *languida* vina dicuntur).

Mārcĕō, ēs, ērĕ, *et* Mārcēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être fané, se flétrir.* Ĕt căligantēs mārcēbānt frōntĕ cŏrōnæ. *Cl.* Ĕn tăxĕă mārcĕt Sĭlvă cŏmīs. *St.* SYN. Flăccēscō, pŭtrēscō. ‖ *Au fig. Être languissant.* Sī tĭbĭ nōn ānnīs cŏrpŭs jām mārcĕt ĕt ārtŭs. *Lr.* (III, 959). Ōre ĕt pĕctŏrĕ mārcĕt. *St.* Nĕc sēgnĕm pāssŭs nŏbĭs mārcērĕ jŭvēntām. *Nemes.* (1, 60). Sīne hŏstĕ vĭctŭs mārcĕt. *Sen.* (*Ag.* 183). Nĕ tŭă mārcescānt pĕr ĭnērtēs ōtĭă sōmnos. *O.* SYN. Lănguĕō, frāngŏr, etc. *Voy.* Langueo. ‖ *Être ivre, s'enivrer.* Mē jŭvāt ĭn lūcĕm nīmĭō mārcescĕrĕ vīnō. *O. Voy.* Marcens.

Mārcĭă, æ. *f. Marcia, femme de Régulus.* Ĕccĕ trăhēns gĕmĭnūm nātōrūm Mārcĭă pīgnŭs. *Sil.* ‖ *Femme de Caton, ensuite d'Hortensius.* Lĭcĕăt tūmŭlō scrīpsĭssĕ: Cātōnĭs Mārcĭă. *L.* ‖ *Autres.* Ūndĕ trăhīt Mārcĭă cāstă gĕnŭs. *O.* (Adde *Anthol.* I, p. 644).

Mārcĭdŭs. *Voy.* Marcens.

Mārcĭōn, ōnis. *m. Marcion, hérésiarque de Sinope.* Hæc tĭbĭ, Mārcĭōn, vīă displĭcĕt. *Prud.* (*Ham.* 120). Ĭpsĕ Chărōn mūndī, nūmĕn Mārcĭōnĭs ĭpsĕ (*Ibid.* 567). Hæc vōbĭs pĕr Mārcĭōnĕm cērdōnĕ măgistrō. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 141. Qui passim secundam corripit). ‖ Mārcĭōnītēs *ou* Mārcĭōnītă, æ. *m. De Marcion.* Mārcĭōnītă Dĕŭs. *Prud.* (*Ham.* 193).

Mārcĭŭs, ĭī. *m.* (Μάρκιος). *Q. Marcius, préteur, fit conduire à Rome une eau très saine, qui fut nommée Marcia.* Mārcĭă lўmphă. *Tib.* (III, 6, 58). Mārcĭăquĕ mĕrgī. *M.* (VI, 42). Mārsăsquĕ nīvēs ĕt frīgŏră dūcēns Mārcĭă. *St.* (Cf. *Prop.* III, 1, 52, *Marcius liquor.* Et apud *Strab.* 5, Μάρκιον ὕδωρ). ‖ *L. Marcius, qui vainquit les Carthaginois en Espagne.* Ēxcēpĭt fēssōs ĕt nōtis Mārcĭŭs ārmīs Sūccēssĭt bēllō. *Sil.* (Cf. *Liv.* 25, 37).

Mārcŏmānī, ōrŭm. *m. pl. Marcomans, peuple germain.* Quī mŏdŏ Mārcŏmānōs pōst hōrrĭdă bēllă, văgōsquĕ Saŭrŏmātās. *St.*

Mārcŏmĕrēs, æ, *ou* Mārcŏmĭrŭs, ī. *m. Marcomir, chef franc, que l'on donne pour père à Pharamond.* Mārcŏmĕrēs Sōnnōquĕ dŏcēnt. *Cl.*

Mārcŏr, ōris. *m. État d'une chose fanée, flétrissure, au fig. langueur.* Cērnĭtĭs ēxpŏsĭtās tŭrpī mārcŏrĕ cŏhōrtēs. *St. Voy.* Languor.

Mārcŭlŭs, ī. *m. Marteau.* Ærārĭōrŭm mārcŭlī dĭĕ tōtō. *M.* (XII, 57). Ĕt vēlŭt ĭn fābrĭcă fĕrvēns quŭm mārcŭlŭ' fĕrrŭm. *Lucil.* (apud *Isid. Or.* 19, 17). SYN. Mālleŭs.

Mārcŭs, ī. *m. Prénom romain.* Marcŭs ămāt nōstrās Āntōnĭŭs, Āttĭcĕ, mūsās. *M.* (IX, 101. Adde *Aus. Epig.* 69). ‖ *Prénom de Martial.* (*Mart.* I, 56.) ‖ *Ecçl. Saint-Marc, Évangéliste.* Ĕt, sīnĕ rōrĕ fĕrāx, Ægўptŭs tōrrĭdă Mārcŭm. *Fort.* (III, 373. Et *Tertul. adv. Marc.* II, 64).

Mārdī, ōrŭm. *m. pl.* (Μάρδοι). *Peuple Asiatique près de l'Hyrcanie.* Dūrā tĕnĕt, Mārdī cĕlĕrēs, Hўrcānī Āpўrĭquĕ. *Avien.* (*D. Ter.* 908. Et *Prisc. Peri.* 711). ‖ Mārdŭs, ī. *m. Fleuve qui leur donnait son nom.* Cēspĭtĕ vĭcīnō Mārdŭs flŭit. *Avien.* (*vs.* 909. Et *Prisc.* 712).

Mārĕ, ĭs. *n. Mer.* Ōmnĭă vĕl mĕdĭŭm flānt mārĕ, vīvĭtĕ sĭlvæ. *V.* Sācrā mărī cōlĭtŭr mĕdĭō. Ūndĕ trĕmōr tĕrrīs, quā vī mărĭa ăltă tŭmēscānt. *Id.* SYN. Æquŏr, æquŏră, frĕtŭm, frĕtă, pĕlăgŭs, pōntŭs, cærŭlă, prōfŭndŭm, ăltŭm, sălŭm, mārmŏr, mārmŏră, vădă, ōcĕănŭs, Nēptūnŭs, Āmphĭtrītĕ, Nēreus, Tēthўs, Thĕtĭs, flŭctŭs, ŭndæ, æquæ, gūrgĕs, bărăthrŭm. EP. Māgnŭm, vāstŭm, ĭmmēnsŭm, ĭngēns, pātēns, ăltŭm, prōfūndŭm; lĭquĭdŭm, glaūcŭm, cærŭlĕŭm; ĭncērtŭm, dŭbĭŭm, ĭnfĭdŭm, ĭnīquŭm, vēlīvŏlŭm. PPH. Mārĭs æquŏr. Pōntī frĕtă, æquŏră. Pōntī, mārĭs, æquŏrĭs, pĕlăgī ŭndă, flŭctŭs, ŭndæ, æquæ. Pĕlăgī vadă. Ārvă Nēptūnĭă. Vāstŭs gūrgĕs. Stăgnă prōfundī. Cāmpī lĭquēntēs *ou* nătāntēs. Maxĭma Nērei stăgnă. Nēptūnī, Nērei, ocĕănī gūrgĕs, rēgnŭm, rēgnă. Mārĭs trăctŭs. Mārmŏră pontī. Tēthўŏs ŭndæ. Lĭquĭdæ Nēptūnī ŭndæ. Vădă sălsă. Cāmpŭs æquārŭm. Mōlēs lĭquĭdă. Pōntī plăgă cærŭlă. Sălĭs æquŏr. Æquŏrĕŭs trăctŭs. Vădă cærŭlă. Ăltă pĕlăgī. Sălsī flŭctŭs. Mārĭnă

ûndă. Marînæ æquæ. Circumfluûs humŏr. VERS. Vástûm maris æquŏr árandûm. *V.* Nec brachîlă lóngo Márgine terrárum porrexérat Amphitritě. *O.* Océanúmque mari totum qui ámpiectitur órbem. *Cat.* Sed fúrit vínci dŏminûs prófundi Régna sécundă. *Sen.* ‖ ***Mer calme.*** SYN. Mármor. EP. Placidum, pácátum, quiétum, tránquillum, cómpósîtum, sérénum, tútum, lánguens, înérs. PPH. Pax maris. Pónti, máris tránquillă, placîdă facîes. Sális placîdi vúltus. Flúctus quiéti. Vîă tútă máris. Pélági quiés. Immótis mare flúctibus. Strátæ lénitér úndæ. VERS. Quúm placîdum ventîs stáret mare. *V.* Æquŏrá tútă silent. Sæva quiérunt Æquŏrá. Pélági cecidit frágor. Stérnîtur æquŏr áquis. Subsidunt úndæ. Máris íra résédit. Pélági cecidit frágor. Tum zéphyri pósuere, premít placîda æquŏrá póntus. Et nunc ómne tibi stratum silet æquŏr, et ómnes, Ádspicě, ventósi cécidérunt múrmuris aúræ. Quúm ventî pósuere, ómnisque répénte résédit Flátus, et ín lentó lúctántur marmŏre tónsæ. Mitis út in mórem stágni placidæque palúdis Sternerét æquŏr áquis (Tibris). *Id.* Jam ventî ponent, strátáque æqualíter úndă. *O.* Út marě consídat, ventîsque férentibus útar. *Id.* Quó sit tibi móllius æquŏr. *L.* Núbilă núsquam Úndarúmque minæ. Et pósîtó bóreă pácémque ténentibus aústris. Sérvátum bellŏ jacúit marě. Médiúsque jácet sine múrmure póntus, Tántă quies. Et ínertia tónsis Æquŏrá mótúræ; grávis hinc lánguŏrě profúndi Obsessis ventúrá fames. *Id.* Détúmuere ánimi maris, et clémentiŏr aúster Vélă vócat. *St.* Pigro torpébánt æquŏrá sómnŏ. *Id.* Sed póstquam jácuit plánum marě. *J.* Liquidi stétit árěa campi. *Fort.* Intérque sáxa immóbilis gúrgés látét, Quiescit æquor, pélagús inclúsúm stúpet. *Avien.* Dá Nérěa mólli Pácátum gaudérě frétŏ (*Anthol.* II, p. 386. Cf. *Virg. Æ.* I, 242 *sq.*; *Luc.* V, 432 *sq.*). ‖ ***Mer agitée. Voy.*** Procella. ‖ Marě Cáspium, Rúbrum, etc. ***Voy. ces mots.*** ‖ — rĕcíprócum. ***Flux et reflux. Voy.*** Reciprocus. ‖ Marě cœlŏ miscĕ. ***prov. Mettre tout sens dessous, troubler tout.*** María ómnia cœlŏ Miscúit. *V.* Clámés licĕt, et marě cœlo Cónfundás. *J.* (6, 282). ‖ — æ̆ris. ***L'air.*** Quodcúnque flúit dě rébus, id ómnĕ Æ̆ris in mágnum fértur marě. *Lr.* (V, 276). ‖ *qqf.* Marě. *abl. pour* Mari. Exígŭum plénŏ dě marě démat æquæ. *O.* (*Trist.* V, 2, 20). E marě primum hóminés, e térrá póssít órírí. *Lr.* (I, 162). Cingítur ócéanó, Libýcŏ marě, flúminĕ Nílŏ. *Varr. Atac.* (apud *Charis.* 1, 44).

Mærĕótícus, ă, ŭm (Μαιωτικός). ***Du lac Maréotis.*** Spársit Týrrhénæ Mærĕótícă vínă Minérvæ. *St.* Lævîs áb æquŏrĕă córtĕx Mærĕótícă cónchă. *M.* ‖ Mærĕótícŭm, ī. *n.* (*s. ent.* vinum). Méntémque lýmphatám mærĕótícŏ. *H.*

Mærĕótis pălus, *ou absolt.*, *gén.* ĭdis. *f.* (Μαιῶτις). ***Lac Maréotis, en Égypte, près d'Alexandrie.*** Córpŭs Alexándrî pígră Mærĕótidě mérgam. *L.* Námque in Mærĕótidě fúscă. *M.* (IV, 42). SYN. Pélusiaca pălus. ‖ ***Qui est de ce lac, ou des environs.*** Excípě multísónŏ púppém Mærĕótidă sístrŏ. *St.* Sunt Thasiæ vítes, sunt et Mærĕótides álbæ. *V.*

Mărgărîtă, æ. *f.*, *et arch.* Margarîtum, ī. *n.* (μαργαρίτης). ***Perle.*** Dúm quærît éscam, margarîtam réppérît. *Ph.* Quó margărîtă cárá tibi, bácca Índică. *Petr.* (*Sat.* 55. Alii leg. *tribacca*). Jámjam silébŏ : margarîtă spargĕrě Christi vétámur ínter immúndos súes. ***Prud.*** (*Peri.* 2840. Alii leg. *margaritas*). Sítú rugosă, rótúndă Margărîtă. *Valg.* (apud *Charis.* 1, 84, qui neutraliter dictum monet improbatque. Utrumque tamen genus agnoverat sup. 1, 42. Femininum requirit *Prisc.* 5, 641). ***Voy.*** Unio. ‖ † Mărgărîtă *et* Margarîtum. Margarîtum ingĕns, ópibúsque ét vírĭbús hástæ, etc. ***Prud.*** (*Psych.* 958). Sic captîvæ súi núnc margărîtă nítŏris (*Anthol.* II, p. 408). ***Voy. le suiv.***

† Margarîtátús, *et qqf.* Margarîtátús, ă, ŭm. ***Orné de perles.*** Margarîtátŏ flexílis ártě sínŭ. ***Fort.*** (VIII, 6, 266).

Márgŏ, ĭnis. *m. et f.* ***Toute espèce de bord.*** Et áltiorĕ claúdérětúr márginĕ (putei). *Ph.* Ímús in éxtrémŏ márginĕ fúndús hábét. *O.* Hærét in ímpérîi márginĕ térra súi. *Id.* Claúdérě súspénsós ócúlórúm márginĕ flétus. *St.* Móllísque décoræ Márgŏ cómæ. *Id.* Némŏrúm frondósŏ márginĕ. *Cl.* SYN. Óră, crépidŏ. ‖ ***En partic. Bord de rivière, rive.*** Sólvérat Hésperîi dévězŏ márginĕ pónti. *St.* (*Th.* III, 407. Sic etiam legit *Prisc.* 5, 643). Nec brachia lóngo Márginĕ terrárum porrexérat Amphitritě. *O.* Flúvíórum márginĕ súmmă. *Macer* (apud *Charis.* 1, 49). SYN. Óră, ripă, líttus. ‖ ***Marge de livre.*** Súmmi plénă jam márginĕ líbri. *J.* (1, 7). Súmmúsque in márginĕ vérsús ádhæsît. *O.* ‖ *qqf. Vestibule, entrée.* Maróněique sédens in márginĕ témplí. *St. Voy.* Limen.

Mărĭă *et* Mărĭă, æ. *f.* (Μαριάμ). ***Marie, la Sainte-Vierge, mère de J. C.*** Nec méa póst Mariam pótîs est pérfringĕrě júrá. *Prud.* (*Psych.* 156). Dětúlit ád Mariæ démissús Virginis aúrés. *Juvc.* (1, 80. *Id.* IV, 361; *Alcim. ad Sor.* 807; *Prud. Apoth.* 711). Quém Vérbo inclúsúm Mariæ móx núminĕ víso. *Cl.* (*Epig.* 95, 7). Ángélús intáctæ cécinit própérata Mariæ. *Sedul.* (2, 49). Portă Maria Déi. *Arat.* (*A. Ap.* I, 157. Sic et *Fort.* I, 126. Sed multo pluribus secunda corripitur). SYN. Virgŏ. EP. Castă, pură, intémérăta, immaculátă, intactă, sánctă, augustă, vénérándă. PPH. Déi, Christi matĕr, génitrix, parens. Castă púérpéră. Intactă virginitátě párens. (Cf. *Prud. Apot.* 638 *sq.*; *Fort.* I, *de Partu Virg.*) ‖ 2. ***Epouse d'Honorius.*** Ádstitit, et blándæ Mariam Cýtherĕa salútat. *Cl.* (*N. Hon. et Mar.* 251. *Id.* sic passim).

Mărĭándýnī, ōrŭm. *m. pl.* (Μαριανδυνοί). ***Peuple de Bithynie.*** Et Mariándýnúm pátrias pénétravit ad úrbés. *V. Fl.* Páphlágónés póst hos Mariándýniquě séquúntúr. *Prisc.* (*Peri.* 760). ‖ — ŭs, á, ŭm. *adj.* Jam Mariándýnis ádvértit púppis árénis. *V. Fl.*

Mărĭánŭs, ă, ŭm. ***De Marius.*** Aút quíbús in cámpis Mariáno prœlia signo Stánt. *Pp.* (III, 2, 43). ‖ ***Subst. m. Nom d'homme.*** Súprá quód fíerí nil, Mariáně, pótest. *M.* (II, 31).

Marică, æ. *f.* (Μαρίκη). ***Nymphe du Latium, femme de Faunus, avait un bois sacré sur les bords du Liris.*** Hunc Fauno ét nýmphă géntium Laúrentě Marică. *V.* Úmbrosæ Liris per régna Maricæ. *L.* (Et *Mart.* X, 30, 9).

Mărĭnŭs, ă, ŭm. ***Marin, de mer.*** Frémítúque ássúrgens Bénacě marino. *V.* Cásus ábiés visura marinos. *Id.* SYN. Maritimus, æquŏrĕus, Nérĕius, Néptúnĭus. ‖ — æquă, etc. ***Eau de mer.*** Non tibi sunt fomĕs, laticis sed pænĕ marini. *O.* SYN. Pélagi laticĕs. *Ser. Sam.* Æquă Nérĕia. *Id.* Sálsi fluctus. *V.* ‖ — rōs. ***Voy.*** Ros. ‖ ***Subst. f. et m. Noms de femme et d'homme.*** Et látum nítidæ, Marínĕ, cálvæ Cámpum. *M.* (II, 33. In *Anth.* II, p. 619, est *Marina*).

Mărĭscă, æ. *f.* ***Nom d'une espèce de figue sans***

saveur. Īnfantī mĕllĭmĕlā dătō fātŭāsquĕ măriscās. *M.* (VI, 24. *Id.* XI, 19; XII, 98). Pīnguēsquĕ măriscæ. *Col.* (10, 415). || *Fistule, hémorroïdes.* (*Juv.* 2, 13.) *Voy.* Ficus.

Mărĭtă, æ. *f. Femme mariée, épouse.* Nĕc sĭt mărĭtă quæ rŏtŭndĭōrĭbŭs Ōnŭstă băccīs ămbŭlĕt. *H.* Hĭnc căstās dŭcŏ sē jŭbĕt ēssĕ mărĭtās. *O.* SYN. Nuptă, ŭxŏr, cōnjŭx. *Voy.* Uxor.

Mărĭtālĭs, ĕ. *Conjugal.* Lūsă mărĭtālī Gāllĭcă vēstĕ mănŭs. *O.* Stŭltă mărĭtālī jām pŏrrĭgĭt ōră căpīstrō. *J.* (6, 43). *Voy.* Maritus, a.

Mărĭtātŭs, ă, ŭm. *Marié, donné en mariage.* (*Pl. Epid.* II, 1, 11.) || *Entrelacé.* Nūdă mărĭtātĭs dōs nĭtĕt ārbŏrĭbŭs. *Ennod.* (*Epigr.* 111, 12).

Mărĭtĭmŭs, *arch.* Mărĭtŭmŭs, ă, ŭm. *De mer, marin.* Incrēpŭī hĭbĕrnum, ēt flŭctŭs mōvī mărĭtŭmōs. *Pl.* (*Rud. prol.* 69. *Id. Cist.* II, 1, 11). *Voy.* Marinus.

Mărĭtŏ, ās, ārĕ. *qqf. Marier, au propre.* Jūstă mărĭtāndī condēmnāt vīncŭlă sēxŭs. *Prud.* (*Sym.* 1878). *Voy.* Conjugium. || *Au fig. Marier des arbres, greffer ou entrelacer.* Āltās mărĭtāt pōpŭlōs. *H.* Dēmēssŭm fălcĕ mărĭtāt Vīrgŭltŭm. *Ennod.* (*Carm.* 9, 140). SYN. Jūngŏ, cōnjūngŏ, āpplĭcŏ. PHR. Ūlmīs ādjūngĕrĕ vītēs. *V.* Ūmbrām hospĭtālēm cōnsōlārĕ āmānt. *H.* || *En gén. Unir.* Nāmque ēlēmēntă lĭgās vīcĭbŭs, mūndūmquĕ mărĭtās. *Capel.* (1, p. 1). *Voy.* Jungo. || *Féconder.* Zĕphўrŭs glēbās fēcundō rōrĕ mărĭtāt. *Cl.* Mŏx sŭbĭgūnt răstrīs, ēt sēmĭnă rūră mărĭtānt. *Victor.* (*Gen.* 3, 66). Īntāctām thălāmī vīrtūs dīvīnă pŭēllām sīncĕrō āffātū pĕr vīscĕră cāstă mărĭtāt. *Prud.* (*Apot.* 636). SYN. Fēcundŏ.

Mărĭtŭs, ă, ŭm. *De mariage, conjugal.* Ēxĭgĭt hŏc sŏcĭālīs āmŏr fœdūsquĕ mărĭtŭm. *O.* Tōrī mărĭtī. *Id.* Hæcnĕ mărĭtă fĭdēs? *Pp.* (IV, 3, 11). Ēxpĕrtēm thălāmī crūdūmquĕ mărĭtīs Īgnĭbŭs. *St.* SYN. Mărĭtālĭs, cōnjŭgālĭs, jŭgālĭs, etc. *Voy.* Conjugalis. || *Qui féconde.* Fūsŭs flŭctŭ prēmĭt ārvă mărĭtō. *Avien.* (*D. Tert.* 339, de Nilo. Adde *Pervig. Ven.* 4 et 61). *Voy.* Marito.

Mărĭtŭs, ī. *m. Mari, époux.* Spĕctānt sŭbĕūntēm fātă mărĭtī Ălcēstĭm. *J.* (6, 652). Tūrpĭs mărĭtŭs vīxīt. *H.* SYN. Cōnjŭx, vīr. *Voy.* Conjux. || *Jeune marié.* Ūt jŭvĕnī prīmŭm vīrgō dēdūctă mărĭtō. *Tib.* (III, 3, 31). SYN. Spōnsŭs. || *Prétendant.* Ēsto, ægrām nūllī quōndām flexĕrĕ mărĭtī. *V.* SYN. Prŏcŭs. || *En parlant des animaux.* Ēt pĕcōrī dīxĕrĕ mărĭtŭm. *V.* Ōlēns mărĭtŭs. *H.* SYN. Vīr.

Mărĭŭs, ī *et synér.* ī. *m. Marius, consul romain, vainqueur des Cimbres, rival de Sylla.* Ēxsŭl līmōsă Mărĭus căpŭt ābdĭdĭt ūlvă. *L.* Īn cœnō Mărĭus jăcŭit cănnāquĕ pălūstrī. *O.* Cīmbrōrŭmquĕ mĭnās, ēt bĕnĕfăctă Mărī. *Pp.* (II, 1, 24). SYN. Ārpĭnās. VERS. Laūrĕă victōrĭs Mărīī mĭnŭs ūtĭlĭs ūrbī, Quūm trăhĕrēt Nŭmĭdām pŏpŭlō plaūdēntĕ Jŭgūrthām. *Prud.* Ēt Cīmbrum īn Mărīō, Mărĭumquĕ īn cărcĕrĕ vīctŭm, Quŏd tōtĭēs cōnsŭl ēxsŭlque, ēx ēxsŭlĕ cōnsŭl, Ēt jăcŭit Lĭbўcīs cōmpăr jăctūrā rŭīnīs. *Manil.* Rūstĭcŭs Ārpīnās, bēllōrŭm măxĭmŭs aūctŏr. *Vet. Epigr.* (apud *Maium*, III, p. 361).

Mărmărĭcŭs, ă, ŭm (Μαρμαρικός). *De la Marmarique, contrée au nord de la Libye.* Mărmărĭcīs ālēs pŏpŭlīs rēspōnsă fĕrēbăt. *Sil.* Mittĕrĕ Mărmărĭcās cēssāvīt īn ārmă cŏhōrtēs. *L.*

Mărmărĭdæ, ārŭm. *m. pl.* (Μαρμαρίδαι). *Habitants de la Marmarique.* Mīxtī Gărāmāntĕ pĕrūstō Mărmărĭdæ. *L.* Mărmărĭdŭm mēdĭām pĕnĕtrārĕ phălāngĕm. *Sil.* || *Au sing.* Cūspĭdĕ Mărmărĭdæ Cŏrўthī lignōquĕ cōhæsīt. *O.*

Mărmŏr, ŏrĭs. *n.* (μάρμαρος). *Marbre.* Prætĕrĕā fŭīt īn tēctīs dē mărmŏrĕ tēmplŭm. *V.* Quōd tăctīs indūcīt mărmŏrā rēbŭs (flumen). *O.* EP. Părĭŭm, Phrўgĭŭm, Lĭbўcŭm, nĭtĭdŭm, nĭtēns, lævĭ, cāndēns, ălbŭm, prētĭōsŭm, dūrŭm, rigĭdŭm, gĕlĭdŭm, pictŭm, măcŭlātŭm. PPH. Părĭus lăpis. Phrўgĭŭm săxŭm. Lĭbўcus sīlex. || *Borne milliaire.* Octāvŭm dŏmĭnă mărmŏr ăb ūrbĕ lĕgīt. *M.* (IX, 65). Mărmŏr ăd ēxtrēmæ nūpĕr hŭmātă vĭæ. *Pp.* (IV, 7, 4). SYN. Lăpis. || *Tombeau.* Nōlī nōbĭlĕ prætĕrīrĕ mărmŏr. *M.* (XI, 14). Ūdīs pārcĕ gĕnĭs rīgārĕ mărmŏr. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 24). *Voy.* Sepulcrum. || *Statue.* Sī mărmŏrī ădscrīpsērūnt Prāxĭtĕlēm sŭō. *Ph. Voy.* Statua. || *Table de marbre.* Nōn īncīsă nōtīs mārmŏrā pūblĭcīs. *H. Voy.* Tabula. || *Mer calme.* Īnlĭdŭm rēmīs īmpellĕrĕ mārmŏr. *V.* Īu lēntō lūctāntŭr mārmŏrĕ tōnsæ. *Id. Voy.* Mare.

Mărmŏrātŭs, ă, ŭm. *Couvert de marbre.* Īngēntī plăgă mărmŏrātă dōrsō. *St.*

Mărmŏrĕŭs, ă, ŭm. *De marbre.* Nūnc tē mărmŏrĕŭm prō tēmpŏrĕ fēcīmŭs. *V.* Vīnāquĕ mărmŏrĕās pătērā fūndēbāt īn ārās. *O.* || *Au fig. Semblable à du marbre, blanc ou poli.* Mārmŏrĕă căpŭt ă cērvīcĕ rĕvŭlsŭm. *V.* Lĭttŏrā mārmŏrĕīs pēdĭbŭs signāndă. *O.* Ēt quæ mārmŏrĕō fĕrt mōnstră sŭb æquŏrĕ pōntŭs. *V. Voy.* Candidus, Lævis. || *Blanc et dur.* Tĕrrāquĕ mārmŏrĕō cāndĭdă fāctă gĕlū. *O.* || *Au fig. Dur, insensible.* Mārmŏrĕŭs pĕrfŭdĭt vīscĕră tōrpŏr. *Alcim.* (II, 394).

Mărŏ, ōnĭs. *m. Surnom de Virgile.* Grāndĕ cŏthūrnātī pōnĕ Mărōnĭs ŏpŭs. *M.* (V, 5. *Id.* VII, 28). Ātquĕ Mărōnĭs Ăltĭsŏnī dūblānī făcĭēntĭă cārmĭnă pālmām. *J.* (11, 178). *Voy.* Virgilius.

? Mărōhī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de l'Inde.* Mărōhŭs ēxtrēmæ pōtātŏr Tīgrĭdĭs ūndæ. *Ennod.* (*Epigr.* 80, 1. Qui dicuntur *Marohæ* a *Plin.* 6, 20).

Mărōjōlĭcŭs, ă, ŭm. *D'une ville dans le pays de Bordeaux* (?). Quūmquĕ Mărōjōlĭcīs tŭă prodĭgĭs ōtĭă thērmīs. *Paul. Nol.* (*Carm.* 10, 242).

Mărōnēŭs, ă, ŭm (Μαρώνειος). 1. *De Maronée* (Μαρώνεια), *ville de Thessalie renommée pour ses vins.* Victă Mărōnēō fœdātŭr lūmĭnă băccho. *Tib.* (IV, 1, 56. Cf. *Plin.* 14, 4). || 2. *De Virgile* Pūlsŏ, Mărōnēīquĕ sēdēns īn mārgĭnĕ tēmplī. *St Voy. le suiv.*

Mărōnĭānŭs, ă, ŭm. *De Virgile.* Ānte ānnōs Cūlĭcīs Mărōnĭānī. *St.* Dīctāt, nūnc stīllŭs aūt Mărōnĭānŭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 23). SYN. Mărōnēŭs, Virgilĭānŭs.

Mărōnīllă, æ. *f., et* Mărōnīllŭs, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* I, 11; IV, 70.)

Mărpēsĭŭs ou Mărpēssĭŭs, ă, ŭm (Μαρπήσσιος). *Du mont Marpesse* (Μάρπησσος), *dans l'île de Paros.* Quām sī dūrā sŭlĕx aūt stēt Mărpēssĭă caūtēs. *V.* Quidquĭd Āmălthēæ, quidquĭd Mărpēssĭă dixīt Hērŏphĭlē. *Tib.* (II, 5, 6. Hoc verum credo, quod libri dant. Alii leg. *Mermessia*).

Mărră, æ. *f.* (μάρρον). *Sorte de bêche ou de hoyau.* Vōmĕr dēfĭcĭāt, nē mărræ ēt sărculă dēsint. *J.* (3, 313). Tŭ pēnĭtŭs mărrīs ērādĕrĕ vīscĕră mātrīs Nĕ dŭbĭtā. *Col.* (10, 72). *Voy.* Ligo 2.

Mărrŭs, ī. *m. Fondateur de Marrubium. Voy. le suivant.*

Mārrŭbĭum, ĭi. *n.* 1. *Plante médicinale, qu'on croit être le poireau.* Prōfŭit ĕt plāntīs lātĭcĕs īnfundĕre āmārōs Mārrŭbĭī. *Col.* (10, 365). Mārrŭbĭumvē pārī cōnfūsŭm pōndĕrĕ mĕllĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 1022. *Id.* 320, et passim). ‖ 2. *Ville des Marses, près le lac Fucin.* Mārrŭbĭum vĕtĕrĭs cĕlĕbrātŭm nōmĭnĕ Mārrī. *Sil.*

Mārrŭbĭŭs, ă, ŭm. *De Marrubium.* Quĭn ĕt Mārrŭbĭă vēnīt dē gēntĕ săcĕrdōs. *V.*

Mārrŭcīnī. *Voy.* Marucini.

Mārs, Mārtĭs. *m. Mars, fils de Junon, frère de Bellone, né dans la Thrace, Dieu de la guerre.* Hic Mārs ōmnĭpŏtēns ănĭmūm vīrēsquĕ Lătīnīs Ăddĭdĭt. *V.* Mārtĕ grăvīs, gĕmĭnām pārtŭ dăbĭt Īlĭă prōlĕm. *Id.* Īssĕ săcrōs Mārtī sŭb jŭgă pāndă bŏvēs. *O.* SYN. Māvōrs, Grădīvŭs, *par ext.* Bellōnă. EP. Thrēĭclŭs, ārmĭgĕr, bĕllĭpŏtēns, ārmĭpŏtēns, ĭnvĭctŭs, ĭndŏmĭtŭs; dūrŭs, ăspĕr, rĭgĭdŭs, fĕrōx, fĕrŭs, ĭmprŏbŭs, dīrŭs, ĭmmĭtĭs, tōrvŭs, trŭx, trŭcŭlēntŭs, ĭmpĭŭs, sævŭs, ātrŏx, crūēntŭs, sānguĭnĕŭs; vĭŏlēntŭs, ĭnsānŭs, præcĕps, fūrēns; fūnēstŭs, trĭstĭs, ĭnfaustŭs. PPH. Dĕŭs bĕllĭpŏtēns, bĕllātŏr. Bĕllōrŭm, ārmōrŭm ārbĭtĕr. Grădīvŭs rĕx, pătĕr. Thrēĭclŭs dūx, dĕŭs. Gĕtĭcis quī præsĭdĕt ārvis. PHR. Quĭquĕ trŭcēs bĕllī mōtŭs clĕt ārmĭpŏtēns Mārs. *Aus.* ‖ *Guerre, combat.* Sīc mārtem ĭndŏmĭtŭm Dānăōsque ăd tĕctă rŭēntēs Cērnĭmŭs. *V. Ærĕ* clārĕ vĭrōs, mārtēmquĕ ăccĕndĕrĕ cāntīs. *Id.* Nūnc sĭnĭtĭs sīnĕ mārtĕ căpī. *O. Voy.* Bellum, Pugna. ‖ Mārtĕ sŭō. *Par ses armes, et au fig. par ses propres forces.* Ūndĕ sŭō pārtŭs mārtĕ trĭŭmphŭs ĕăt. *O.* Mārtĕ sŭō căptām Brīsēĭdă victŏr ămābat. *Id.* ‖ — fōrēnsĭs. *Les luttes du barreau.* Ūt quĭ, quĭd vălĕās, ĭgnōrēt, mārtĕ fōrēnsī. *O.* Ĕt fŏra mārtĕ sŭō lĭtĭgĭōsă văcēnt. *Id.* ‖ Mārtĭs Cāmpŭs. *Champ-de-Mars.* Mollĭă quōt Mārtĭs grāmĭnă Cāmpŭs hăbĕt. *O. Voy.* Campus. ‖ Mārtĭs stēllă. *Planète dont l'influence passait pour funeste.* Fēlĭcēsquĕ Jŏvĭs stēllās, Mārtĭsquĕ răpācĭs. *O.* Fĕrā Mārtĭs stēllă răpācĭs. *Pp.* (IV, 1, 83). Ĕt cœlŭm Mārs sōlŭs hăbĕt. *L.* (1, 663). ‖ Mārtĭs dĭēs. *Mardi. Voy.* Mavors. ‖ *qqf. au pl.* Mārtēs ārmĭs dŭōs cōngrēssōs crēdĕrēs. *Att.* (apud *Charis.* 1, 101. Nescio an verba vero servata sint ordine).

Mārsæŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* I, 2, 55.)

Mārsī, ōrŭm. *m. pl.* (*Μαρσοί*). *Les Marses, peuple du Latium voisin des Samnites.* Hæc gĕnŭs ācrĕ vĭrūm, Mārsōs pūbēmquĕ săbēllăm. *V.* Sŭb rēgĕ Mēdo Mārsŭs ĕt Āppŭlŭs. *H.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ĕt cădŭm Mārsī mĕmōrēm dūēllī. *H.* Mārsăsquĕ nīvēs ĕt frĭgŏră dūcēns Mārcĭă. *St.* SYN. Mārsĭcŭs. ‖ *Les Marses étaient enchanteurs et devins.* Ūt Mārsŭ' cōlŭbrās Dīsrŭmpīt. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 69). Ĕt mēdĭæ Mārsīs fĭndāntŭr cāntĭbŭs ānguēs. *O.* Cāntŭs Sōmnĭfĕrī, ĕt Mārsīs quæsītæ ĭn mōntĭbŭs hĕrbæ. *V.* Căpŭtquĕ Mārsă dissĭlīrĕ nænĭă. *H.* Hĭnc ĕst laŭdātŏ quōd pōssŭnt cārmĭnĕ Mārsī. *Alcim.* (II, 306 *sq. Cf. Sil.* VIII, 497 *sq.*) Mārsum auguriem. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58).

† Mārsĭcŭlŭs, ă, ŭm. *Irascible.* Quĭd ălĭs, hŏmŏ mārsĭcŭlĕ? *Pl.* (in *Gloss. Isid.*)

Mārsĭcŭs, ă, ŭm. *Des Marses.* Mārsĭcă pūbēs. *Sil.* Mārsĭcă vīnă. *M.*

Mārsĭdĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 232.)

Mārsŭpĭŭm, ĭi. *n. Bourse.* Ĕădem Īlĭă, crēdŏ, quæ mĕŭm mārsŭpĭŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 63). Mārsŭpĭum hăbĕăt, ĭnĭbĭ paŭlŭm præsĭdī. *Id.* (*Pers.* I, 3, 45). Tĭnĕīs ĕtĭăm mārsŭpĭă crĕbrīs Ēxēsă. *Prud.* (*Psych.* 668). *Voy.* Crumena.

Mārsŭs, ĭ. *m. Marse. Voy.* Marsi. ‖ *Domitius Marsus, poète latin.* Prōtĭnŭs aŭt Mārsī rĕcītās aŭt scrīptă Cătullī. *M.* (II, 71. *Id.* V, 5). Nōn Mārsŭs, Pædŏ, sĭllŭs, Tĭbullŭs. *Sid.* (*Pan.* 2123).

Mārsўās *et* Mārsўă, æ. *m.* (*Μαρσύας*). 1. *Marsyas, satyre phrygien, célèbre joueur de flûte, osa défier Apollon, fut vaincu et écorché vif.* Öccŭrrāt frŏntĕ ŏbdūctă, cĕŭ Mārsўă vīctŭs. *J.* (9, 2). Quă văpŭlāvĭt Mārsўās Cēlænæŭs. *M.* (X, 62. *Cf. Ov. Met.* VI, 385). ‖ *Statue de Marsyas placée à Rome dans le Forum.* Sürgēndŭm sĭt mānĕ, ŏbĕūndŭs Mārsўă. *H.* Īpsĕ pŏtēst fĭĕrī Mārsўă cautsĭdĭcŭs. *M.* (II, 64). ‖ 2. *Fleuve de Phrygie, formé, suivant la fable, des pleurs des satyres et des nymphes à la mort de Marsyas.* Mārsўă nŏmĕn hăbĕt, Phrўgĭæ lĭquĭdĭssĭmŭs ămnĭs. *O.* Quă cĕlĕr ērĕctĭs dēscēndēns Mārsўă rīpis. *L.*

? Mārtēs, ĭs. *f. Voy.* Meles.

Mārthă, æ. *f.* (*Μάρθα*). *Marthe, sœur de Lazare et de Marie, recevait ordinairement J. C. à Béthanie.* Sĕd Mārtha, aŭdītŏ Chrīstŭm vēnīssĕ, cŭcūrrīt. *Juvc.* (IV, 341. Et *Alcim. ad Sor.* 807).

Mārtĭālĭs, ĕ. *De Mars.* Nĕc Mārtĭālēs hœdŭlĕæ lŭpōs (metuunt). *H.* SYN. Mārtĭŭs. ‖ *Subst. m. Martial* (M. Valerius), *poète latin.* Tōtŏ nōtŭs ĭn ōrbĕ Mārtĭālĭs. *M.* (I, 2. *Id.* VI, 82). Aŭt mōrdāx sīnĕ fīnĕ Mārtĭālis. *Sid.* (*Pan.* 2131). ‖ *Jules Martial, probablement parent du poète.* Jūlī jūgĕră paŭcă Mārtĭālĭs. *M.* (IV, 64).

Mārtĭānŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Sĕxāgēsĭmă, Mārtĭānĕ, mēssĭs. *M.* (VI, 70). ‖ *Un des noms du poète Capella.* Tāndĕm sĕnĭlēm, Mārtĭānĕ, făbŭlām. *Capel.* (IX, p. 336).

Mārtĭcŏlă, æ. *m. f. Qui adore Mars.* Strўmŏnă vēnīstī Mārtĭcŏlāmquĕ Gĕtēn. *O.*

Mārtĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant de Mars.* Ĭn quă Mārtĭgĕnæ nōn sūnt sĭnĕ crĭmĭnĕ nātī. *O.*

Mārtĭnĭānŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Mārtĭnĭānum spīrĭtŭ frātrĕm mihĭ. *Paul. Nol.* (13, 1).

Mārtĭnŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Pōndĕrĕ vēl factŏ mĭsĕrās, Mārtĭnĕ, fătigās (*Anthol.* II, p. 586). ‖ *Ecel. Saint-Martin, apôtre des Gaules.* Dūm chlamўdĕm Mārtĭnŭs ĭnōps dīvīsĭt ēgēnō. *Fort.* (X, 6, 123). Mārtĭnī cōrpŭs tōtīs vēnĕrābĭlĕ tĕrrīs. *Sid.* (*Epist.* IV, 18, 1. *Cf. Vit. S. Mart.*, auctoribus *Fortun.* et *Paul. Petroc.*).

Mārtĭŭs, ă, ŭm. *De Mars.* Mārtĭă prōlēs. *O.* Mārtĭă Rōmă. *Id.* SYN. Mārtĭālĭs. ‖ *Consacré à Mars.* Mārtĭŭs ă stăbŭlīs răpŭīt lŭpŭs. *V.* ‖ Cāmpŭs Mārtĭŭs. *Champ-de-Mars.* Tē pĕr grāmĭnă Mārtĭī Cāmpī. *H. Voy.* Campus. ‖ *Ordint. De guerre, guerrier, belliqueux.* Mārtĭŭs ĭlle ērīs raucī cănŏr. *V.* Mārtĭă tēlă. *Id.* Quēm cēpīt Mārtĭă Thēbē. *O.* Mārtĭă bēllă. *Id.* SYN. Bēllĭcŭs, bēllāx, bēllĭcōsŭs. ‖ Mārtĭŭs mēnsĭs, *ou absolt.* Mārtĭŭs. *Mois de mars, le premier de l'année chez les Romains.* Mārtĭŭs, ĭnquīt, ăgĭt tālī mĕă nōmĭnĕ fēstă. *O.* Mārtĭŭs ăntīquī prīmōrdĭă prōtŭlĭt ānnī. *Aus.* (*Eclogar.*). PHR. Mārtĭs dĕ nōmĭnĕ dĭctŭs. *O.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du mois de mars.* Mārtĭīs cæ lĕbs quĭd ăgăm călēndīs? *H.* Sāturnālĭă, Mārtĭās călēndās. *M.* (V, 85). ‖ Mārtĭă æquă. *Au lieu de Marcia. Voy.* Marcius.

Mārtўr,ўrĭs. *m.* (*μάρτυρ*). *Eccl. Martyr.* Tūm mārtўr : æssīstās vēllĭm. *Prud.* (*Peri.* 409). Quām,

mīllĕ cōactām Mārtȳrĭbŭs, rēgīnā Fīdēs ānĭmārāt ĭn hōstēm. *Id.* (*Psych.* 105). Mārtȳrēs īn quĭbŭs ēst īnsīgnī rōbŏrĕ Fēlīx. *Paul. Nol.* (23, 206). ‖ *f.* Cīngit cŏrōnīs întĕrĕā Dĕŭs Frōntēm dūābŭs mārtȳrĭs innŭbæ. *Prud.* (*Peri.* 3869. *Ib.* 986).

Mārtȳrĭum, ĭī. *n.* (μαρτύριον). *Martyre.* Mārtȳrĭum pŭlchrā mōrtĕ tŭlĕrĕ vīri. *Prud.* (*Peri.* 2071. *Ib.* 853). Mārtȳrĭum dĕ mōrtĕ răpīt. *Alcim.* (III, 446). SYN. Āgōn.

Mārŭcīnī, ōrŭm. *m. pl.* (Μαρουκῖνοι). *Peuple d'Italie, sur les bords de l'Adriatique.* Quā Mārŭcīnī, quā Sīgnĭă mōntĕ Lēpīnō. *Col.* (10, 131). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Mārŭcīnā sīmŭl Frēntānīs ămŭlă pŭbēs. *Sil.* Nĕ Mārŭcīnōs ăgăt hæc īnsānĭă mōntēs. *St.* ‖ *Par anton. Lourd, stupide.* Mārŭcīne Āsĭnī, mănŭ sĭnīstrā. (*Cat.* 12, 1. Ubi *Scalig.*).

Mārŭllă, æ. *f.*, et Mārŭllŭs, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* VI, 39; V, 78.)

† Mārŭm. *gén. pl. de* Mare, *au lieu de* Marium. Nēptūnŭm rēgnātōrēm mārŭm. *Næv.* (apud *Prisc.* 7, 770).

Mārȳāndīnŭs. *Au lieu de* Mariandynus.

Mās, mārĭs. *m. Mâle.* Jūpĭtĕr ēt mās ēst, ēstque īdēm lymphă pĕrēnnĭs. *Apul.* (*de Mundo*). Cūm mārĕ trŭx ārĭēs dēcĕrtāt. *O.* ‖ Mārēs. *pl. Les hommes.* Sācrā Bŏnæ mārĭbŭs nōn ādĕundă dĕæ. *Tib.* (1, 6, 22). Pērmīxtæ mārĭbŭs nŭrūs. *Sen.* (*H. Fur.* 878). SYN. Vīri. ‖ *adj.* Nāmquĕ mārēm cōhĭbēnt cāllōsă vītēllum (ova). *H.* Ūrĕ mārēs ōlĕās. *O.* SYN. Māsculŭs. ‖ *Au fig.* Tȳrtæŭsquĕ mārēs ānĭmōs... Vērsĭbŭs ēxăcŭīt. *H.* SYN. Māsculŭs.

Māsæsȳlī. *Au lieu de* Massæsyli.

† Māsculĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Masculus. Ēt ōmnēm Māsculĕī sĕxŭs præsēntēmque ătquĕ fŭtūrām Prōgĕnĭēm. *Victor.* (*Gen.* 3, 547).

Māsculĭnŭs, ă, ŭm. *De mâle.* Ēt māsculĭnā mēmbra ăpplĭcŭīt. *Ph.* (IV, 14, 15).

Māsculŭs, ă, ŭm. *Mâle.* Māsculŭs, ēt tōtŭm fēmĭnā cōnjŭgĭŭm. *Pp.* (II, 15, 28). Māsculŭm gĕnŭs. *Ph.* (IV, 14, 14). Māsculă tŭrā. *V.* SYN. Mās, māsculĭnŭs. ‖ *Au fig.* Sēd rūstĭcōrŭm māsculă mīlĭtŭm Prōlēs. *H.* Călīdō sŭb pectŏrĕ māsculă bĭlĭs Întŭmŭīt. *Pers.* (5, 44). SYN. Mās, vāllĭdŭs, fōrtĭs.

Māsĭnīssă, æ. *m.* (Μασανάσσης). *Masinissa, roi des Numides.* Pōstĕră lūx mĕllĭŏr : sŭpĕrāt Māsĭnīssă Sȳphācĕm. *O.*

Māssă, æ. *f.* (μᾶζα). *Masse, bloc.* Aūt ātræ māssām pĭcĭs ūrbĕ rĕpōrtāt. *V.* Pōndŭs ĭnĕrs quōndām dūrāquĕ māssă fŭīt. *O.* SYN. Mōlēs, pōndŭs. EP. Grāvĭs, vāllĭdă, dūrā. ‖ *En parlant des métaux bruts.* Lēntĭs Cyclōpĕs fŭlmĭnă māssīs Dūm prōpĕrānt. *V.* Æs ērāt ĭn prĕtlō; chălȳbēĭs māssă lātēbāt. *O.* Cōntāctū glēbă pōtēntī Māssă fĭt (nempe in aurum mutata). *Id.* Ārdentĭs māssæ fŭlgĭnĕ lippŭs. *J.* (10, 150). ‖ — lāctĭs cōāctī, etc. *Fromage.* Ēt rādix, ēt lāctĭs māssă cōāctī. *O.* Ēt māssām mōdō lāctĭs ălligātī. *M.* (VIII, 64). *Voy.* Caseus. ‖ *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 1, 35.)

Māssæsȳlī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Μασσαίσυλοι). *Ancien peuple de Mauritanie.* Ēt Māssæsȳlī, nēc nōn Māssȳlă prōlēs. *Prisc.* (*Peri.* 177. Alii non bene, *Atque Masæsyli.* Cf. et *Plin.* 5, 2).

Māssăgĕtă *et* Māssăgĕtēs, æ. *m.*; Māssăgĕtæ, ārŭm. *pl.* (Μασσαγέται). *Massagètes, nation scythique.* Māssăgĕtēs quŏ fŭgīt ĕquō, vŏlŭcrēsquĕ cĭēbāt. *L.* Māssăgĕtās Scȳthĭcŭs nōn ălligăt Īstĕr. *Id.* Lāctĕă Massăgĕtēs quī pōcŭlă sānguĭnĕ mīscĕt. *Sen.* (*OEd.* 617). *Voy.* Scytha.

Māssĭcŭs, ī. *m.* (mons), *et* Māssĭcă, ōrŭm. *n. pl.* (Μασσικός). *Massique, montagne de Campanie, renommée pour ses vins.* Māssĭcŭs ūvĭfĕrīs ăddĕbāt nōmĭnă glēbīs. *Sil.* Māssĭcī mōntīs ūbĕrrĭmōs quāttŭōr Fructŭs ēbĭbĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 10). Vĕrtūnt fēlĭcĭă băccho Māssĭcă quī răstrīs. *V.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du Massique.* Ātquī nōn Māssĭcă băcchī Mūnĕră. *V.* Băcchī Māssĭcŭs hŭmŏr. *Id.* Māssĭcă vīnă. *H. Voy.* Falernus. ‖ *Subst. n.* (*sc.ent.* vinum). *Vin de Massique.* Ēst quī nĕc vĕtĕrīs pōcŭlă māssĭcī. *H.* ‖ *Subst. m. Nom de guerrier.* Māssĭcŭs ærātă prīncĕps sĕcāt æquŏră pŭppī. *V.*

Māssĭlēnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple près de Gadès.* (*Avien. Or. mar.* 422 et 450.)

Māssĭlĭă, æ. *f.* (Μασσαλία). *Massalie ou Marseille, ville de la Narbonnaise, fondée par les Phocéens.* Māssĭlĭām bĕllīs tēstātŭr fātă tŭlīssĕ. *L.* Fūmēă Māssĭlĭæ pōnĕrĕ vīnă pŏtēs. *M.* (XIII, 123). Māssĭlĭă Grāĭūm fīlĭă. *Paul. Nol.* (13, 303). EP. Āntīquă, prīscă, Grāĭă, Phōcæă; dōctă, clārā, nōbĭlĭs.

Māssĭlĭēnsēs, ĭŭm. *m. pl. Marseillais.* Īstrōs, Hīspānōs, Māssĭlĭēnsēs, Īllŭrōs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 10). Ēt tē Māssĭlĭēnsĭŭm pĕr hōrtōs. *Sid.* (*Pan.* 3229). ‖ — ĭs, ĕ. *adj.* Ūbī tūtē ēs quī cōlĕrĕ mōrēs Māssĭlĭēnsēs pōstŭlās? *Pl.* (*Cas.* V, 4, 1). Sēd lōngē prōxĭmă mŭltō Ēx întĕrvāllō quæ Māssĭlĭēnsĭă. *Aus.* (*Epist.* 9, 27).

Māssĭlĭtānŭs, ă, ŭm. *De Marseille.* Vēl cōctă fūmīs mūstă Māssĭlĭtānīs. *M.* (III, 82).

Māssūrĭŭs. *Voy.* Masurius.

Māssȳlæŭs *ou* Māssȳlēŭs. *Comme* Massylus. Ēt Māssȳlēŭm vīrgă gūbĕrnēt ĕquŭm. *M.* (IX, 23).

Māssȳlī *et* Māssȳlĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Μασαύλιοι *et* Μασυλοί, *Dionys.* Μασυλῆες). *Massyles, peuple africain voisin de la Numidie.* Māssȳlĭquĕ rŭūnt ĕquĭtēs. *V.* Pēnĭtŭsquĕ rĕpōstās Māssȳlŭm gēntēs. *Id.* Sīmŭl ēt Māssȳlŭs, ēt ūnā Lyctĭŭs. *V. Fl.* ‖ — ĭus *et* ŭs, ă, ŭm. Ēt gēns quæ nūdō rĕsĭdēns Māssȳlĭă dōrsō. *L.* Māssȳlĭă signă. *Sil.* Māssȳlī lĕō fāmă jŭgī. *M.* (X, 94). Māssȳlă rōbŏră. *St.*

Māstĭchē, ēs. *f. Comme* Mastix.

† Māstĭcŏ, ās, ārĕ. *Mâcher.* (*Macer, de Virib. Herb. Carm.* 3 et 71).

Māsthlȳŏn, ŏnĭs. *m. Nom d'homme.* Gēstăt pōndĕră Māsthlȳŏn sŭpĕrbŭs. *M.* (V, 12).

† Māstĭgĭă, æ. *m.* (μαστιγίας). *Souvent fouetté, ou qui mérite le fouet.* Ēxi ē cŭlĭnā, sis, fŏrās, māstĭgĭă. *Pl.* (*Most.* I, 1, 1). Ūt illī māstĭgiæ ĕxercēre ēxcŭlĭām. *Id.* (*Capt.* III, 4, 68). Nŏlī, ĭnquām. Nōn mănum ăbstĭnēs, māstĭgĭă? *Ter.* (*Ad.* V, 2, 6).

Māstĭgŏphŏrŭs, ī. *m.* (μαστιγοφόρος). *Inspecteur de police, armé d'un fouet, pour écarter la foule dans les jeux.* Nūnc māstĭgŏphŏrīs, ŏlĕōque ēt gȳmnădĭs ārtĕ. *Prud.* (*Sym.* 1326).

Māstĭx, ĭchis. *f.* (μαστίχη). *Mastic, gomme bonne à mâcher, qu'on tire de l'arbrisseau nommé lentisque.* Rūgārŭm sŭlcōs lēntīscī māstĭchĕ tēndēns. *Ser. Sam.* (*vs.* 158). Ābrōtŏnŭm nĭtĭdă cŭm māstĭchĕ cōctŭm (*Id.* 423. Cf. *Isid.* 17, 8).

Māstrāmĕlă, æ. *f.* (*Steph.* Μαστραμέλλη). *Marais et ville de la Narbonnaise.* Sălȳēs ātrōces, ŏppĭdŭm Māstrāmĕlæ Prīscŭm pălūdīs. *Avien.* (*Or. mar.* 691).

Māstrŭcă *et* Māstrŭgă, æ. *f. Sorte de gilet en peau à l'usage des barbares.* Tēcta aūrĕā flammis Sōlvĕrĕ, māstrŭgīs prŏcĕrēs vēstīrĕ tŏgātōs. *Prud.* (*Sym.* 1507. Cf. *Isid. Or.* 19, 23).

Māsŭrĭŭs *ou* Māssŭrĭŭs, ĭi. *m. Masurius Sabinus, célèbre jurisconsulte romain.* Excepto sī quid Māsŭrī rūbrīcā nōtāvīt. *Pers.* (5, 90).

Mātēllă, æ. *f. Pot de nuit.* Quūm pētĕrēt sērām mĕdĭā jām nōctĕ mātēllām. *M.* (VI, 89). Nē tū pōstŭlēs mātēllam ūnām tĭbi āquæ ĭnfundī ĭn căpŭt. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 15, 2). SYN. Mātŭlă, lāsănum.

Mātĕr, mātrĭs. *f. Mère.* Ĭnque ŏcŭlīs făcĭnŭs bārbārā mātĕr hăbĕt. *O.* Ĭncĭpĕ, pārvē pŭĕr, rīsū cōgnōscĕrĕ mātrĕm. *V.* SYN. Pārens, gĕnĭtrīx, creātrīx. EP. Ālmă, bĕnīgnă, blāndă, pĭă, tĕnĕră, dĭlectă, ămātă, cāră; ānxĭă, sōllĭcĭtă, vĭgĭl, sēdŭlă, studĭōsă. PHR. Lūcĭnæ ĕxpĕrtă lăbōrēs. *V.* Prōlem ēnīxă gĕmēllăm. *Id.* Fētĭbŭs aūctă dŭōbŭs. *O.* Mātĕrnūm nōmĕn ădĕptă. *Lr.* || *Au plur. Femmes, dames.* Pīlēntĭs mātrēs ĭn mōllĭbŭs. *V.* Nōn prīŭs Aūsōnĭās mātrēs cārpēntă vĕhēbānt. *O.* Mātrēs Ŏgўgĭæ. *St.* SYN. Mātrōnă. || — fămĭlĭās. *Voy.* Materfamilias. || *En parlant des animaux.* Cūm mātrĭbŭs ăgnōs. *V.* Părĭtĕrquĕ căpŭt cūm mātrĕ fĕrēntĕm (juvencum). *Id.* || *En parlant de la terre.* Hīc plāntās tĕnĕro ăbscĭndēns dĕ cŏrpŏrĕ mātrŭm. *V.* Nĕc jām mātĕr ălīt tēllūs. *Id.* || *La terre à l'égard des hommes, qqf. patrie.* Illĕ jăcēns prōnŭs mātrī dēdĭt ŏscŭlă tērræ (Brutus). *O.* Tū pēnĭtŭs mārrĭs ērādĕrĕ vīscĕră mātrĭs. *Col.* (10, 72). Quī pĕtĕre ăntīquăm mātrĕm cōgnātăquĕ jūssĭt Lĭttŏră. *O.* || *qqf. Nourrice.* Ŭt mātĕr sŭă Nōn ĭntĕrnōssĕ pōssĕt quæ mămmăm dăbăt, Nĕque ădĕō mātĕr ĭpsă quī illŏs pĕpĕrĕrăt. *Pl.* (*Men. prol.* 19). Procŭbŭĭssĕ lŭpām: gĕmĭnōs hŭīc ŭbĕrĕ circŭm Lūdĕrĕ pēndēntēs pŭĕrōs, ĕt lămbĕrĕ mātrĕm. *V.* (Cf. *Non.* 5, 9). || — dĕūm, dīvūm, Măgnă, Phrўgĭă, Bĕrĕcўntĭă, Ĭdæă, Cўbēlēĭă, etc., *ou absolt.* Mātĕr. *Cybèle.* Ănte dĕūm Mātrĕm cōrnū tĭbĭcĕn ădūncō Quūm cănīt. *O.* Phrўgĭæ cōntērmĭnă Mātrī. *Id.* Ĭdææ tўmpănă Mātrĭs. *V.* Quīs pătĭātŭr ēnĭm Mātrĕm tĕ crēdĕrĕ Măgnăm Pōssĕ dĕăm dīcī? *Cyprian.* (*ad Sen.* 6). Æră Cēlænæōs lūgēntĭă Mātrĭs ămōrēs. *M.* (XIV, 204). SYN. Gĕnĭtrīx. *Voy.* Cybele. || — Flōrūm, Ămōrūm. *Flore, Vénus.* || *Appellation respectueuse* (*comme* Pater). Jūbēmūs tĕ sālvērĕ, mātĕr. *Pl.* (*Rud.* I, 5, 5). Vēstăquĕ mātĕr ădēs. *O.* Mātĕr Mātūtă. *V.* || *Au fig. Mère.* Mātrĕm rĕgūmquĕ dūcūmquĕ (Romam). *Cl.* Ūtĭlĭtās jūstī prōpĕ mātĕr ĕt æquī. *H.* || *qqf. Enfantement.* Mūltūmquĕ mātĕr răpŭĭt ĕx ĭllō mīhī. *Sen.* (*H. OEt.* 589, scil. ex pulehritudine). *Voy.* Partus 2. || *Sentimens maternels.* Mātĕrquĕ, tōtă cŏnjūge ĕxpŭlsă, rĕdĭt. *Sen.* (*Med.* 928).

Mātĕrcŭlă, æ. *f. dimin. de* Mater. Dūm pŭĕrĭs ōmnĭs pātĕr ĕt mātĕrcŭlă pāllĕt. *H.* (Adde *Pl.* apud *Prisc.* 3, 611).

Mātĕrfămĭlĭās *ou* Mātĕr fămĭlĭās, mātrĭsfămĭlĭās. *Mère de famille.* Mĕrĕtrīx ĕt mātĕrfămĭlĭās ūna ĭn dŏmō. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 29). Pĕr sūprēmī rēgĭs rēgnūm jūro, ĕt mātrēmfămĭlĭās. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 201).

Mātĕrĭă, æ, *et* Mātĕrĭēs, ēi. *f. Matière.* Quĭppe ŭbĭ mātĕrĭēs ōmnĭs cŭmŭlātă jăcĕrēt. *Lr.* (1, 990). Mātĕrĭāmquĕ rŭdem flāmmā cēdēntĕ rĕcēplt. *L.* Mātĕrĭām sŭpĕrābăt ŏpŭs. *O.* EP. Grăvĭs, rŭdĭs, ĭnērs. || *En partic. Bois de construction.* Jăcĕt ōmnĭs ăd ūndăm Mātĕrĭēs: ĭpsī nūmĕrūmquĕ mōdūmquĕ cārĭnĭs Præcĭpĭānt. *V.* || *Au fig. Matière, sujet.* Sūmĭtĕ mātĕrĭĕm vēstrĭs, quī scrĭbĭtĭs, æquām Vīrĭbŭs. *H.* Sī mĕă mātĕrĭæ rĕspōndĕt Mūsă jōcōsæ. *O.* SYN. Ărgūmēntŭm, *qqf.* ŏpŭs. || *Occasion.* Mātĕrĭām dămnō præbŭĭt ĭllĕ sŭō. *O.* SYN. Ānsă, ŏccāsĭō.

Mātĕrĭārĭŭs, ĭi. *m. Qui travaille des matériaux; en partic. bûcheron, charpentier.* Sī nōn nōs mātĕrĭārĭŭs rĕmŏrātŭr. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 46, nempe lignum cædens).

Mātĕrnŭs, ă, ŭm. *De mère, maternel.* Dēvŏlvūnt, ĭtĕrūm mātĕrnās ĭmpŭlĭt aūrēs. *V.* Sūmmĕ dĕūm rēctŏr, mātĕrnăquĕ vūlnĕră lēnī. *O.* Rēbŭs mātĕrnīs ătquĕ pātĕrnīs Fōrtĭtĕr ăbsūmptīs. *H.* SYN. Mātrĭs. || *Subst. m. Nom d'homme; entre autres, Curiatius Maternus, ami de Martial.* Nōstrō, rōgāmŭs, paūcă vĕrbă Mātĕrnō. *M.* (I, 97). *Voy.* Curiatius.

Mātĕrtĕră, æ. *f. Sœur de la mère, tante.* Ēssĕ vēlĭs, prōlĭsquĕ mĕæ mātĕrtĕræ dĭcī. *O.* Ătquĕ ōmnĭs pārĭtĕr mātĕrtĕræ vātĕm (tegeret). *St.* Stĕrĭlis mātĕrtĕræ vīxīt. *Pers.* (6, 54).

Măthēmătĭcŭs, ī. *m.* (μαθηματικός). *Mathématicien; devin, astrologue.* Nēmŏ măthēmătĭcŭs gĕnĭum ĭndēmnātŭs hăbēbĭt. *J.* (6, 652. *Id.* 14, 248. *Gell.* 1, 9: « Vulgus, quos gentilitio vocabulo *Chaldæos* dicere oportet, *mathematicos* dicit. » Cf. et *Petr. Sat.* 126).

Măthēsĭs, *et à tort* Măthēsĭs, ĭs. *f.* (μάθησις). *Science, en partic. astrologie.* Pērcurrĭt măthēsĭn nūmĕrĭs, ĭntĕrrōgat ūmbrās. *Sid.* (*Pan.* 734). Ĭnvŏlvĭt măthēsĭ, măgĭcās ĭmpēllĭt ăd ārtēs. *Prud.* (*Sym.* 1703. Alii diverso ordine: *In magicas artes trahit, involvitque* măthēsĭ; sed illud habent optt. edd. Similis varietas est *ibid.* 1288).

Măthŏ, ōnĭs. *m.* (Μάθων). *Nom d'homme.* Ŭt pŭdĕāt lĕvĭŭs tē, Măthŏ, măgnă rōgā. *M.* (XI, 69. Et *Juv.* 1, 32).

Mātĭānī, ōrŭm. *m. pl.* (Ματιανοί). *Nation voisine de l'Hyrcanie.* Ārmēnĭī, ĕt vītă dūrī sŭlcānt Mātĭānī. *Avien.* (*D. Ter.* 1196. Cf. *Plin.* 6, 16).

Mātĭnŭs, ī. *m.* (Ματίνος). *Montagne de Calabre.* Vūltŭrĭs ĕt cāllĭdī lūcānt bŭxētă Mātĭnī. *L.* || — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ēgo ăpĭs Mātĭnæ Mōrĕ mŏdŏquĕ. *H.* Mātĭnă căcumĭnă. *Id.*

Mātrālĭă, ĭŭm ou lōrŭm. *n. pl. Fête des dames romaines.* Ītĕ, bŏnæ mātrēs, vēstrŭm Mātrālĭă fēstŭm. *O.* (Vid. *Fest.*).

† Mātrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Prendre des sentimens de mère.* Ūtĭnām nūnc mātrēscam ĭngēntō. *Pac.* (apud *Non.* 2, 526).

Mātrĭcīdă, *et par licence* Mātrĭcīdă, æ. *m. f. Meurtrier de sa mère.* Mātrĭcīdă Nērō prōpŭlĭ vĭm pĕrtŭlĭt ēnsĭs. *Aus.* (*Cæs.* 35). Mātrĭcīdă pĭus; sēd nĕ sprēvĭssĕ dŏlōrĕm. *Sid.* (*Pan.* 893).

Mātrĭmōnĭŭm, ĭi. *n. Mariage.* Ŭt ĕăm pērpĕtĭār īre ĭn mātrĭmōnĭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 4. *Id. Mil.* IV, 4, 28; *Ter. Hec.* IV, 1, 33). *Voy.* Conjugium.

Mātrĭnŭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* III, 32.)

† Mātrĭx, ĭcĭs. *f. Mère, en parlant des animaux; en gén. mère, au fig. source.* Vĭtĭum ōmnĕ pĕrĭbĭt, Mātrĭcĭsquĕ sŭæ cāsŭm mălă cūnctă sĕquēntŭr. *Paul. Nol.* (25, 304). Mātrĭx, sērvātrix, ĕt ămātrix, săcrĭfĭcātrix. *Inscr.* (apud *Donat.* p. 33).

1. Mātrōnă, æ. *f. Marne, rivière de Gaule, qui se jette dans la Seine.* Mātrōnă nōn Gāllōs Bēlgăsque ĭntērsĭtă fīnēs. *Aus.* (*Mos.* 462. Et *Sid. Pan.* 812).

2. Mātrōnă, æ. *f. Femme mariée, dame.* Sī tŏrŭs ĭn prĕtĭo ēst, dĭcŏr mātrōnă Tōnantīs. *O.* Ŭt fēstīs mātrōnă mŏvērī jūssă dĭebŭs. *H.* Ĕt mātrō-

nārum cāstā dēlībo ōscŭlā. *Ph.* SYN. Mātĕr, *qqf.* conjŭx, ŭxŏr, nŭptă.

Mātrōnālĭs, ĕ. *De dame.* Ēt mātrōnālēs ērŭbŭērĕ gĕnæ. *O.* Mātrōnālĕ dēcŭs pōssēdit fīlĭă. *Aus.* (*Idyl.* 2, 47).

Mattă, æ, *f. Natte.* Sūstŭlīt : ĭn plaŭstrō scīrpĕă mattă fŭīt. *O.* SYN. Tĕgĕs.

Mattĕă *et* Mattȳă, æ, *f.* (ματτύα). *Mets délicat, viande recherchée, bons morceaux.* Cœnă tĭbi, sĕd tĕ mattȳă sōlă jŭvăt. *M.* (X, 59. Alii leg. *mattya*, n. plur., *juvant*). Intĕr quădrŭpĕdēs mattȳă primă lĕpŭs. *Id.* (XIII, 92. Alii male, *gloria*).

Mattheŭs, ī. *m.* (Ματθαῖος). *Saint-Matthieu, apôtre.* Pārthĭă Mattheæum cōmplēctĭtur. *Paul. Nol.* (26, 33). Vidit Cōnsessu in mĕdĭō Mattheæum : prōtĭnŭs ērgŏ. *Juve.* (II, 96). ‖ †Mattheŭs *et* Mattheus. Mattheŭs Æthĭŏpēs, Ephēsĭnōs vălvă Jōannis. *Fort.* (I, 295). Lātrānti. ōbsistīt Mattheŭs, răbĭēmquĕ rĕfĕllĭt. *Prud.* (*Apot.* 1050). ‖ Matthĭās, æ. *m. Forme hébraïque du même nom.* Matthĭāmquĕ, dĕī pārvŭm quod nōmĕn, ŭt aīunt, Hēbræō sermŏnĕ sŏnāt. *Arator.* (*A. Ap.* I, 106).

Mattĭăcus, ă, ŭm. *De Mattium, ville des Cattes.* Æccĭpĕ Mattĭăcās, quŏ tĭbĭ călvă? pīlās. *M.* (XIV, 27. Easdem dicit *Teutonicas*, *ib.* 26).

Mattĭus, ĭi. *m. Cn. Mattius, poète, auteur de mimes.* Hŏc mīmĭāmbŏs Mattĭus dĕdĭt mĕtrō. *T. Maur.* (*Met.* 848. Magna his est inter scribentes *Mattius* et *Matius*; quam dirimere mihi videtur Terentiani locus).

Mattŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 102.)

Mātŭlă, æ. *f. Comme* Matella. Jam hĕrcle ĕgŏ vōs prō mātŭla hăbēbŏ, nīsi mihĭ mātŭlăm dătis. *Pl.* (*Most.* II, 1, 39. *Id. Pers.* IV, 3, 64).

Mātūrātĕ. *adv. Promptement.* Jŭbĕ mātūrātĕ illam ēxīre hūc. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 101. *Id. Ps.* IV, 7, 58).

Mātūrātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Ēt mātūrātō prælcĭdĭt vēspĕrĕ lūcĕm. *L.*

Matūrē. *adv. De bonne heure, bientôt, avant le temps.* Præsēntĕ, mātūrē rĕdĕăt, rĕpĕtātquĕ rĕlictă. *H.* Fīĕt. Ăt mātūrē. Fīĕt. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 2. *Ib.* V, 4, 11; ubi *Donatus* : « *Mature*, cito et ante tempus. ») Jŭssă mātūrĭŭs hōră. *O.* Pārārĕ cœnām jŭssŭs ĕst mātūrĭŭs. *Ph.* ‖ † *arch. Lentement.* (*Pl. Curc.* III, *vs.* 10. De eo sensu agunt *Charis.* 1, 183, et *Gell.* 10, 11).

Mātūrēscō, ĭs, rŭī, rescĕrĕ. *n. Mûrir, devenir mûr.* Ŭt prūnŭm plēnō mātūrŭit annō (lucus). *O.* Pōmă quŏd hĭbĕrnă mātūrēscēntĭă cāpsă. *M.* (XI, 9). SYN. Mītēscō, cŏquŏr. ‖ *Au fig. Devenir grand, nubile.* Hæc ŭbĭ nūbĭlĭbŭs prīmŭm mātūrŭit ānnis. *O. Voy.* Adolesco.

Mātūrĭtās, ātĭs. *f. Maturité.* Ēxspĕctăt ērgŏ dŭm dŏlōsă fārrĕă Fērvēns cŏquăt mātūrĭtās. *Prud.* (*Apoth. præf.* 63).

Mātūrĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Incŏlĭt hæc pārĭtĕr Mātūrĭus ātquĕ Sīsennŭs. *Fort.* (I, 2, 21).

Mātūrō, ās, ārĕ. *Mûrir, faire mûrir.* Ānnŭs ĭn āprīcis mātūrăt cōlŭbĭs ūvās. *Tib.* (I, 4, 15). SYN. Cŏquō, cōncŏquō. ‖ *Faire à loisir, avec soin, mettre le temps à une chose.* Multă, fŏrēnt quæ mōx cœlō prōpĕrāndă sērĕnō, Mātūrārĕ dătŭr. *V.* (Cf. *Gell.* 10, 12; *Macr. Sat.* 6, 8). ‖ *Hâter.* Mātūrātĕ fŭgām, rēgīque hæc dīcĭtĕ vēstrō. *V.* Bĕllĕrŏphontī Mātūrārĕ nĕcĕm. *H.* SYN. Prōpĕrō, fēstīnō, urgĕō. ‖ *n. Se hâter.* Ēbūrnă dic ăgĕ cūm lȳrā Mātūrĕt. *H.* Id ŭt mātūrēnt făcĕrĕ; cŭpĭo illī dărĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 87). *Voy.* Festino.

Mātūrŭs, ă, ŭm. *Mûr.* Ăŭt cūstōs grĕgis, aŭt mātūræ vīnĭtŏr ūvæ. *V.* Tōtĭdem aūtūmnō mātūrā tĕnēbăt (poma). *Id.* Mātūrīs ălbēscĭt mĕssĭs ărīstīs. *O.* SYN. Cŏctŭs, cōncŏctŭs, *qqf.* tōstŭs. PHR. Ēt mĕdĭō tōstās ēstŭ tĕrīt ārĕă frŭgĕs. *V.* ‖ *qqf. Qui fait mûrir.* Glĕbāsquĕ jăcēntēs Pūlvĕrŭlēntă cŏquāt mātūrīs sōlĭbŭs ăstās. *V.* ‖ *Qui a l'âge.* Jām mātūrā vīrō (filia) *V.* Virginĭtās mātūrā tŏrīs. *St.* Mōtŭs dŏcērī gaŭdĕt Ĭōnĭcōs Mātūrā vīrgō. *H.* Quīm mātūra ădōlēvĕrĭt ætās. *V.* Mātūrŭs ăd ārmă. *Sil.* SYN. Tĕmpēstīvŭs, ăptŭs. ‖ *Qui se fait en son temps.* Ipsŏ sĕrām tĕnĕrās mātūrŏ tēmpŏrĕ vītēs. *Tib.* (I, 1, 7). SYN. Ăptŭs. ‖ *Qui est arrivé à son terme, qui a atteint son développement.* Mātūrī pignŏrā vēntrīs. *M.* (*Spect.* 14, 1). Rĕvŏlūtă rŭĕbăt Mātūrā jām lūcĕ dĭēs. *V.* Flāvăquĕ mātūrō tūmŭĕrūnt tēmpŏră cōrnū. *Nemes.* (*E.* 3, 37). SYN. Tēmpēstīvŭs, *qqf.* plēnŭs, pĕrfectŭs. ‖ *D'un âge avancé.* Ævī mātūrŭs Ācēstēs. *V.* Rēmŭlŭs mātūrĭŏr ānnis. *O.* Mātūri pātrēs. *H. Voy.* Senex. ‖ *Dont l'esprit a de la maturité, sage.* Ănĭmī mātūrŭs Ālēthēs. *V.* Ănĭmō mātūrŭs ĕt ævō. *O.* SYN. Prūdēns. ‖ *Qui vient avant le temps, hâté.* Seū mātūrā dĭēs cĕlĕrēm prōpĕrāt mĭhĭ mōrtĕm. *Tib.* (IV, 1, 205). Mātūra ĭn fātă rŭēntēs. *L.* Ăffŭsŭs ārīs, sŭppliccs tĕndō mānŭs, Mātūrā pōscēns fātă, præcŭrram ŭt priŏr Pātrĭām rŭcntēm. *Sen.* (*OEd.* 71). Ō tĕ mĕæ sī pārtem ănĭmæ răpīt Mātūrĭŏr vīs! *H.* SYN. Prōpĕrātŭs, fēstīnātŭs, cĭtŭs. ‖ *Au superl.* Mātūrissĭmŭs ou Mātūrrĭmŭs. (Cf. *Charis.* 2, 184; *Prisc.* 3, 606; *Gloss. Placid.* p. 482.)

Mātūtă, æ. *f. Nom de l'Aurore.* Leŭcŏthĕē Grāiis, Mātūtă vŏcābĕrĕ nōstrīs. *O.* Rōsĕăm Mātūta pĕr aūrās Ætherĭs aūrōrām dēfĕrt, ĕt lūmĭnă pāndĭt. *Lr.* (V, 656). *Voy.* Aurora. ‖ † Mātūtă. *La même.* Flōră, Mātūtă, Cĕrēs ĕt Laurēntīnă sūbēgit. *Prud.* (*Sym.* 1372).

Mātūtīnālĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Mātūtīnālī tēmpŏrĕ tūnc mĭtĭlāns (*Auct. Phil.* 16).

Mātūtīnŭs, ă, ŭm. *Du matin.* Īn mātūtīnīs lāmpădă tōllīt ĕquīs. *O.* Mātūtīnă pārŭm cautōs jām frīgŏră mōrdĕnt. *H. Voy.* Mâne. ‖ *Du Levant.* Pērsĭdăquĕ, ĕt rădĭīs jŭgă sūbdĭtă mātūtīnīs. *O. Voy.* Oriens. ‖ *Matinal.* Nēc mīnŭs Æncās sē mātūtīnŭs ăgēbăt. *V.* Mātūtīnĕ clĭēns. *M.* (XII, 69). SYN. Vīgil. ‖ Mātūtīnŭs pătĕr. *H. Nom de Janus.*

Maŭrīllă, æ. *f. Nom d'une plante.* (*Macer, Carm.* 2, 34.)

Maŭrī, ōrŭm. *m. pl.* (Μαῦροι). *Maures, peuple de l'Afrique Occidentale.* Ēt Maŭrī cĕlĕrēs, ĕt Maŭro ŏbscūrĭŏr Ĭndŭs. *J.* (11, 125). Pictī tŭmĭcā Nīlōtĭdĕ Maŭrī. *M.* (X, 6). Maŭrŭs Ĭarbas. *O.* PPH. Gēns Maŭrā, Maŭrūsĭă. *Voy.* Afer.

† Maŭrĭcātim. *A la manière des Maures, dans leur langue.* Nōn ĭntĕllēxī tĕ maurĭcātim scīrĕ. *Laber.* (apud *Charis.* 2, 184).

Maŭrĭcĭus, ĭi. *m. Saint-Maurice.* Quōs, pĭē Maŭrĭcī, ductŏr lĕgĭōnĭs ŏpīmæ. *Fort.* (IV, 73).

Maŭrĭcŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Prōbĭtātĕ Marcōs, æquĭtātĕ Maŭrĭcŏs. *M.* (V, 28).

Maŭrĭtānĭă, æ. *f.* (Μαυρετανία). *Mauritanie, pays des Maures.* Ēt Maŭrĭtānĭă nomĕn Ōris hăbĕt. *Manil.* (IV, 727).

Maŭrŭs, ă, ŭm. *De Mauritanie, des Maures.* Ättŏnĭtī Maŭrās pĕrtŭlŭĕrĕ mānŭs. *O.* Ŭbĭ Maura sēmpĕr Æstŭāt ūndă. *H.* Nēc silvæ fīlă Maurīæ. *M.* (XIV, 90). *Voy. le suiv.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme, entre autres, S. Maur.* Mārtȳris hĭc

Mauri tŭmŭlus plă membrā rētentăt. *Damas.* (apud *Gruter.* II, p. 1171).

Maurūsĭăcŭs *et* Maurūsĭŭs, ă, ŭm. (*Μαυρουσιακός et Μαυρούσιος*). *De Mauritanie, des Maures.* Et Maurūsĭăci pondĕrā rāra citrī. *M.* (XII, 67). Cuī nunc Maurūsĭă pictīs Gēns ĕpŭlātă tŏris. *V.* Maurūsĭă tēllūs. *Nemes.* (*Cyn.* 259). Tāntŭm Maurūsĭă gēntī Rōbŏrā. *L.* SYN. Maurūs. ‖ Maurūsĭī, ōrŭm. *m. pl. Maures.* Ăbўla ătquĕ Călpē : Călpe in Hispānō sōlō, Maurūsĭōrum ĕst Abўla. *Avien.* (*Or. mar.* 344).

Maūsōlēŭm, ī. *n.* (*μαυσώλειον*). *Tombeau de Mausole. Voy.* Mausolus. ‖ *Mausolée, riche sépulture.* Jām vīcinā jŭbēnt nos vīvĕrĕ maūsōlēa. *M.* (V, 65). Pyramidēs claudānt indignāquĕ maūsōlēa. *L. Voy.* Sepulcrum, Pyramis. ‖ — ŭs, a, um. *adj.* Nēc Maūsōlēī dīvēs fortuna sēpulcrī. *Pp.* (III, 2, 21).

Maūsōlŭs, ī. *m.* (*Μαύσωλος*). *Mausole, roi de Carie, à qui sa femme Artémise fit élever un tombeau mis au rang des sept merveilles du monde.* Maūsōlī saxis pyramidumquĕ legis. *M.* (X, 63, 2).

Māvŏlŏ, Māvĕlīm, Māvĕlĕm, etc. *arch. pour* Malo, Malim, etc. Quāmvīs causām hūnc sŭspĭcārī, quam ĭpsām vērām, māvŏlō. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 25). Ēmorīŭm ĕgŏ mē māvēlim lētō malō. *Pl.* (*Aul.* IV, 5, 1. Et passim).

Māvors, tis. *m. Mars.* Convĕnĭūnt pŏpŭli sācrūm Māvortĭs ĭn ārvūm. *O.* Sānguinĕŭs Māvors clўpĕo increpat. *V. Voy.* Mars. ‖ *Mois de mars.* Tertiānīs ūnŏquĕ dĭē, Jūnonīquĕ Māvors. *Aus.* (*Eclogar.* 14, 14). ‖ *Mardi.* Tertĭŭs ăsséquĭtur Thrānĭă lūmĭnă Māvors. *Aus.* (*Eclog.* 5, 7). ‖ *Guerre.* Jām lĕgĕ cīvīlī mixtūm māvortĕ dŭĕllūm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 64).

Māvortĭŭs, ă, ŭm. *De Mars.* Rōmŭlŭs ĕxcĭpĭĕt gēntem, ĕt Māvortĭă condĕt Mœnĭă. *V.* Māvortĭă cōnjux. *V. Fl. Voy.* Martius. ‖ *De guerre ou belliqueux.* Jŭvēnŭm fācta ăd māvortĭa flammăt. *Sil.* Māvortĭă vŭlnĕrā. *Grat.* (*Cyn.* 344). Māvortĭă prōlēs (de Thehanis). *O.* Māvortĭa Āmāzŏn. *V. Fl.* SYN. Mārtĭŭs, bellĭcŭs, bellăx.

Māxentĭŭs, ĭī. *m. Maxence, compétiteur de Constantin.* Quūm tĕ pestĭfĕrā prēmĕrĕt Māxentĭŭs aulā. *Prud.* (*Sym.* 552).

Māxillæ, ārŭm. *f. pl. Mâchoires.* Tū quūm māxillis bālānātum gaūsăpĕ pectās. *Pers.* (4, 37). Pārs māxillārum tōnsa ĕst tĭbī, pārs tibī rāsa. *M.* (VII, 47). *Voy.* Malæ. ‖ *qcf. au sing. Eccl. Mâchoire d'âne dont se servit Samson.* Mella fluant; māxilla ăsĭnæ fōntēm vŏmĭt ūltrō. *Prud.* (*Ench.* 67). Tūnc mille ā lātĕrĕ, dēna ā dĕxtrīs mīllia Ārentĕ māxillā cādent. *Paul. Nol.* (13, 650).

Māximē, *arch.* Māxŭmē. *adv. Très grandement, très, beaucoup.* Aŭgĕat, id quod sentīrĕbat maximē bŏlōrum amāntī. *Ph.* Tibi invenīrī maximē cōntrārĭōs. *Id.* Rēgī tŭēndă ĕst māximē rēgum salūs. *Sen.* (*OEd.* 242). SYN. Mūltŭm, valdē, præsertĭm, ĭnprīmīs. ‖ *Dans les comiques : Oui, précisément, très bien.* Pŭĕrum, Phīdĭppĕ, mīhī crēdo, ĕgo ălăm. Maximē. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 55). Ĕgŏ mox autertō tecum, quāndo ăbĭbis. Maximē. *Pl.* (*Men.* II, 3, 76). SYN. Ĭtă.

Māximī. *n.* (s. *ent.* pretii). *Très cher, beaucoup.* Sīve hæc tĭ sōlum sēmpĕr fēcīt maxŭmi. *Ter.* (*And.* I, 5, 58).

Māximĭānŭs, ī. *m. Maximien, lieutenant de Dioclétien et gendre de Constantin.* Māximĭānī ŏpŭm dŏmĭnŏs. *Prud.* (*Peri.* 906).

Māximīnă, æ. *f. Nom de femme.* Ēt trēs sūnt tĭbī, Māximīnă, dēntēs. *M.* (II, 41).

† Māximĭtās, ātĭs. *f. Grandeur.* Nē quædām cōgās ĭmmŏdŭī māximĭtātĕ. *Lr.* (II, 497). SYN. Māgnĭtūdō.

Māximŏpĕrĕ. *Voy.* Magnopere.

Māximŭs, *arch.* Māxŭmŭs, ă, ŭm. *superl. de* Magnus. *Très grand.* Mēmbrīs ēt cŏrpŏrĕ Lātrĕus Māximŭs. *O.* Māximŭs ĭlle ārmīs, maximŭs ĭllĕ tōgā. *Id.* Māximă dēbētŭr pŭĕrō rĕvĕrēntĭă. *J.* (14, 47). *Voy.* Magnus. ‖ *n. ptis adv.* Ătque ĭlle ēxclāmāt dērĕpēntĕ māxŭmŭm. *Pl.* (*Most.* II, 2, 57).

Māximŭs, ī. *m. Nom d'homme.* ‖ *Entre autres : Fabius Maximus, qui arrêta les succès d'Annibal.* Tŭ Māximŭs ĭlle ĕs, Ūnŭs quī nōbīs cūnctándō rēstĭtŭĭs rĕm. *V. Voy.* Fabius. ‖ *Ses descendans.* Cērtŭs ĕrās prō mĕ, Fŭlvĭ laūs, Māximĭ, gĕnĭŭs. *O.* ‖ *Maxime, tyran des Gaules, affecta l'empire.* Hæc quōquĕ Rōmānum rēgnārĕt quæ Māximŭm ăccēm. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* III, 247. *Ibid.* passim).

Măză, æ. *f.* (*μάζα*). *Pain ou farine mêlé avec du lait.* Lāctĕ nŏvām pūbĕm făcĭlĭquĕ tŭĕbĕrĕ măzā. *Grat.* (*Cyn.* 307). PHR. Intĕrdūmquĕ cĭbō cĕrĕrem cūm lāctĕ mĭnīstrā. *Nemes.*

Măzæŭs, ī. *m.* (*Μαζαῖος*). *Nom de guerrier.* Măzæŭs jăcŭlō, etc. *Sil.*

Măzăx, ăcis. *m.* (*Μάζαξ*). *Peuple numide.* Trĕmŭlūm quūm tōrsĭt mĭssīlĕ Măzax. *L.* Quēmquĕ cŏlōrātŭs Măzax dēsērtă pĕr ārvă Pāvīt. *Nemes.* (*Cyn.* 261).

Mazŏnŏmŭs, ī. (*μεζονόμους*). *Grand plat.* Măzŏnŏmŏ pŭĕrī măgnō dĭscērptă fĕrēntēs Membră grŭīs. *H.* Sæpe ĕgŏ nūtāntĕm sūb lĭnĭquŏ pŏndĕrĕ vīdī Măzŏnŏmī pŭĕrum. *Nemes.* (*fragm. de Aucup.* 16).

Mē. *acc. et abl. de* Ego.

† Mĕāptē. *ancien abl. f. Comme* Mea ipsa. Nōn tām mĕaptē causa Lætŏr. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 8. Et *Pl. Truc.* II, 5, 18. Cf. *Diom.* 1, 321).

† Mĕātŏr, ōrĭs. *m. Voyageur.* Dŏlĕ, mĕātŏr, quīsquĭs hŏc lĕgĭs cārmĕn. *Inscr.* (apud *Guarin.* in *Prosod. Lat. Fund.* p. 133).

† Mĕāndĕr. *Voy.* Mæander.

Mĕātŭs, ūs. *m. Action de passer d'un lieu dans un autre, passage, cours.* In quās quēmquĕ dĕdĭt pārtēs nātūră mĕātŭm. *Lr.* (II, 209). Sōlis cūrsūs lūnæquĕ mĕātūs. *Id.* (I, 128). Cœlīquĕ mĕātŭs dēscrībent radĭo. *V.* Præscrĭptŏsquĕ mărī fīnēs, ămnĭsquĕ mĕātŭs. *Cl.* SYN. Lăpsŭs, cursŭs, ĭtŭr. ‖ — lĭquĭdŭs. *Vol.* Ălĕs ăgăt, lĭquĭdŏquĕ pŏlŭm complĕxa mĕātū Pĕndĕăt. *St. Voy.* Volatus. ‖ *Lieu qui sert de passage, ouverture.* Bĭfĭdŏquĕ mĕātū Dīvīsŭs (Rhenus). *Cl.* Ăcrĭs ăltĕrnŏs ămgŭstăt pŭlsŭ mĕātŭs. *L.* Cūr signă mĕātŭs Dēsĕrŭĕrĕ sŭos. *Id.* SYN. Trānsĭtŭs, ĭtĕr, vĭă. ‖ *Au fig.* Ĭnquĕ sŭos quidquĭd rūrsŭs rĕvŏcārĕ mĕātŭs. *Lr.* (II, 957).

Mēcastŏr. *Voy.* Ecastor.

† Mĕchănĭcŭs, ă, ŭm (*μηχανικός*). *Mécanique, qui concerne les arts mécaniques.* Quŏd tĭbī mĕchănĭcă prōmptum ĕst dēprōmĕrĕ mūsā. *Rhem. Fann.* (*Pond.* 102). ‖ *Subst. m. Toute espèce d'artisans, d'artistes.* Sīcut mĕchănĭcī quūm ălto ēxsŭlĕre pelago. *Lucil.* (apud *Prisc.* in *Petaurista*).

Mēcŭm. *Avec moi.* Hīc tămĕn hānc mēcūm pŏtĕrās rĕquīēscĕrĕ nŏctēm. *V.* ‖ † *arch.* Si is mēcum ōrārĕt. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 16, pro *me*. Sic *Id. Asin.* III, 3, 72 et 96).

Mēdārdŭs, ī. *m. Saint Médard.* Pārs tibī prō mĕrĭtis magnā, Mēdārdĕ, pătĕt. *Fort.* (IV, 130).

Mēdāmnā, æ, *ou* **Mēdāmnē**, ēs. *f. La Mésopotamie.* Indigĕnæ pōpŭli prō rĕ dixĕrĕ Mēdāmnēn. *Prisc.* (*Peri.* 909).

† **Mēddĭx**, ĭcis. *m. Nom d'une magistrature chez les Campaniens, juge.* Sūmmŭs ibi căpĭtŭr mēddix, occidĭtŭr ălĭĕr. *Enn.* (apud *Fest.*).

Mēdēă, æ. *f.* (Μήδεια). *Médée, fille d'Éétès, roi de Colchos, fameuse magicienne, facilita à Jason la conquête de la Toison d'or, s'enfuit avec lui, tua son frère Absyrte, et sema ses membres sur la route pour retarder la poursuite de son père. Répudiée par son époux, elle égorgea les enfans qu'elle avait de lui, réduisit en cendres le palais de Créon, père de sa rivale, et, montée sur un char attelé de dragons, se dirigea vers Athènes, où elle épousa le roi Égée.* Nec cōrăm pōpŭlō pŭĕrōs Mēdēă trŭcīdĕt. *H.* Impĭă dēsērtum fŭgiens Mēdēă pārentĕm. *O.* Ēt rēgnă Pĕlĭæ scĕlĕrĕ Mēdēæ jacēnt. *Ph.* SYN. Æētĭs, Æētĭăs, Æētĭnē, Cōlchis, Phāsĭăs. EP. Impĭă, sævă, invīctă, fĕră, dīră, fūrēns, imprōbă, măgă, vēnēfĭcă. PPH. Phāsĭăs, Phāsĭăcă cōnjŭx. (Cf. *Ovid. Met.* VII, 9 *sq.*; *Sen. Med.*; *V. Fl.* VI.) *Voy.* Magicus.

Mēdēlă, æ. *f. Remède.* Aūt ægrōs vārĭās pĕtĕre ātque ămbīrĕ mēdēlās. *Paul. Nol.* (23, 381). SYN. Mēdĭcīnă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Nōstrī mēdēlă, Nĕpōtiānĕ, pĕctōris. *Aus.* (*Prof.* 15, 4). Dīsjĭcit lăcrĭmās mēdēlă cōrdīs. *Ennod.* (*Epist.* 29).

Mēdēns, ēntis. *m. Médecin.* Ādjŭvŏr ēt nūllă fĕssă mēdēntīs ŏpĕ. *O.* Cōmmūnĕ mēdēntūm Aūxĭlĭŭm. *Cl.* Nām vĕlŭtī pŭĕrīs ăbsinthĭă tētră mēdēntēs Quūm dărĕ cōnāntŭr. *Lr.* (IV, 11). *Voy.* Medicus.

Mēdēlĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui apporte la guérison.* Quāntă mēdēlĭfĕrō mānāvīt grātĭă tāctū. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 1, 323).

Mēdĕōn, ōnis. *m.* (Μεδεών). *Ville de Béotie.* Œchālĭæ, Mēdĕōnque, ēt cōnfĕrtissĭmă lūcīs Nȳsă. *Stat.*

Mēdĕŏr, ērīs, ērī. *d.* (μέδομαι). *Remédier, guérir.* Scīrĕ pōtēstātēs hērbārum ūsūmquĕ mēdēndī. *V.* Nēc mēdēărĕ mīhī sānēsque hæc vūlnĕră mandō. *O.* Sīstĭtĕ vōs lăcrĭmās, ĭpsa mēdēbŏr; ălt: *Id.* SYN. Mēdĭcŏr, mēdĭcō, cūrō, sānō. PPH. Mēdĭcīnām, mēdĭcāmĕn, mēdĭcās mānŭs ăffĕrō, ădhĭbĕō, ădmŏvĕō, ăpplĭcō. Mēdĭcām ŏpĕm fĕrō, ădmŏvĕō. Mēdĭcāmĭnă, hērbās, Pæōnĭās hērbās ăffĕrō. Mōrbŭm, mōrbōs pellō, dēpellō, ēxpellō, lĕvō, lēnĭō, sūpĕrō. Mōrbŭm cūrō, ārtĕ lĕvō. Mēdĭcās ārtēs ēxercĕō. Mōrbŭm, dŏlōrĕm, mălŭm mēdĭcāndō, mēdēndō, mēdĭcāmĭnĕ, mēdĭcātĭbŭs, mēdĭcīnā aufĕrō, sānō, pellō, mulcĕō, lĕvō. Mēdĭcīnām pārō, strŭō. Mōrbō, mălō occurrō. Cōrpŭs, cōrpŏrā mōrbis lĕvō, rĕlĕvō, ēximō. Ārtĕ Phœbēă, Apōllĭncă ūtŏr, mălŭm lĕvō, mōrbŭm pellō, etc. VERS. Multă mānŭ mēdĭcă Phœbĭquĕ pōtēntĭbŭs hērbis Nēquīdquām trĕpĭdăt. *V.* Nōn ǣris ācĕrvŭs ēt aūri Ægrōtō dŏmĭnī dēdūxīt cōrpŏrĕ fēbrēs. *H.* *Voy.* Medicus. (Verbum perfecto carere testatur *Diom.* 1, 294. *Id. ib.* 376, dat *medicatus sum.*) ‖ *Au fig.* Fĕr, prĕcŏr, inquĭt, ŏpĕm, nōstrōquĕ mēdērĕ lăbōrī. *O.* Ægrēscĭtquĕ mēdendō (violentia). *V.* Nēmŏ pōllūtō quĕat ănĭmō mēdērī. *Sen.* (*H. Fur.* 1261). Quās, quūm rēs ādvērsæ slĕnt, paŭlŭm mēdērī pōssīs. *Ter.* (*Ph.* V, 4, 3. Alii leg. *quibus*, sed illud habet *Prisc.* 8, 795. Cetĕrum *Charis.* 5, 263, et *Diom.* 1, 304, docent verbum cum dativo et accusativo juxta jungi). SYN. Sānō, āvērtō, pellō, dēpellō, ŏccurrō.

Mēdī, ōrŭm. *m. pl.* (Μῆδοι). *Mèdes, Perses, par ext. Parthes.* Sēd nĕquĕ Mēdōrŭm silvæ, dilŭssĭmă rēgnă. *V.* Neū sīnās Mēdōs ĕquĭtārе ĭnultōs. *H.* Mēdŭs infēstus sĭbī lŭctŭōsŭs Dissidĕt ārmis. *Id.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Vīno ēt lŭcĕrnīs Mēdŭs ăcĭnācēs. *H.* Nĕvĕ tŭă Mēdæ lăbēntŭr cædĕ sagittæ. *Pp.* (III, 10, 11). SYN. Mēdĭcŭs.

Mēdĭa, æ. *f.* (Μηδία). *Médie, Perse, contrée de l'Asie.* Mēdĭa fĕrt tristēs succos tardūmquĕ saporĕm. *Virg.*

Mēdĭāstīnŭs, ī. *m. Esclave de la dernière condition.* Tu mēdĭāstīnŭs tăcĭtă prĕcĕ rura pĕtēbās. *H.* Villĭcum Āristŏcrātēm, mēdĭāstīnum ātquĕ bŭbŭlcum. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 573).

Mēdĭātŏr, ōris. *m. Eccl. Médiateur entre Dieu et les hommes, en parlant de Jésus-Christ.* Ĭntĕr ēt ipsĕ Dĕum ātquĕ rĕum mēdĭātŏr, ădēstō. *Fort.* (*Vit. Mart.* 4, 606). Ēt nōstrī mēdĭātŏr ēt Ōmnipōtēntis. *Prud.* (*Apot.* 242).

Mēdĭātrix, ĭcis. *f. Eccl. Qui se place entre; médiatrice.* Nēmpĕ vidētīs Ūt mēdĭātrīcīs cūrĕt tūtēlă cōlūmnæ. *Alcim.* (V, 562).

1. **Mēdĭcă**, æ. *f. Donneuse de recettes; sage-femme.* Prōtīnŭs ăccēdūnt mēdĭcī, mēdĭcæquĕ rĕcēdūnt. *M.* (XI, 72).

2. **Mēdĭcă**, æ. *f.* (*s. ent.* herba : *Gr.* μηδική). *Sainfoin, herbe apportée en Grèce par les Perses.* Vērĕ fābīs sātīō; tūnc tĕ quŏquĕ, mēdĭcă, pūtrēs Accĭpiēnt sūlcī. *V.* Ignĭpŏtēns ŏlĕō cōmmīxtō gignĭtŭr hērbă, Mēdĭcă cui nōmĕn. *Prisc.* (*Peri.* 317).

Mēdĭcābĭlis, ĕ. *Qu'on peut guérir.* Hei mĭhī, quōd nūllīs ămŏr ēst mēdĭcābĭlis hērbis! *O.* Ēt nōn mēdĭcābĭlĕ vūlnŭs. *Sil.* SYN. Sānābĭlis. ‖ *qqf. Qui guérit.* Mēdĭcābĭlĕ cārmĕn. *V. Fl.* (IV, 87). *Voy.* Saluber.

Mēdĭcāmĕn, ĭnis. *n. Potion, médicament, médecine, remède.* Illă Māchāŏnĭos sūpĕrānt mēdĭcāmĭnă succos. *O.* Vălĭdō mēdĭcāmĭnĕ rēddĭtă vītă. *Id.* SYN. Mēdĭcāmēntŭm, mēdĭcīnă, mēdĭcātŭs, rĕmēdĭŭm, succŭs, pōcŭlŭm, pharmăcŭm. EP. Ūtĭlĕ, sălŭbrĕ, sălūtārĕ, sălūtĭfĕrŭm, pōtēns, præsēns, vălĭdŭm, prōmptŭm, ōptātŭm, dūlcĕ; ăcĕrbŭm, ămārŭm. PPH. Mēdĭcæ, Pæōnĭæ hērbæ. Hērbārŭm succŭs, vis, pōtēstās, vīrēs. Hērbă pōtēns ād ŏpĕm. Rādix mēdēndī ūtĭlis. Pæōnĭī pōcŭlă succī. Vis mēdĭcæ ŏpĭs. Aūxĭlĭāntĭă mōrbis grāmĭnă. Succī sălŭbrēs. ‖ *Potion pour les enchantemens.* Condĭtă lēthĭfĕrīs prōdĭt mēdĭcāmĭnă cistīs (Medea). *V. Fl.* Dūx grĕgis ĭntĕr ŏvēs ignŭs mēdĭcāmĭnĕ fiĕt. *O.* SYN. Vēnēnŭm. ‖ *Poison.* Quās mĭhī nōn hērbās, quæ nōn mēdĭcāmĭnă nūtrix Āttŭlit! *O.* (*Her.* 11, 39; abortus rausa. Adde *Juv.* 5, 594). *Voy.* Venenum. ‖ *Teinture pour les cheveux.* Tingĕntēs crŏcĕō mēdĭcāmĭnĕ crīnĕm. *L.* Frontĕm mēdĭcāmĭnĕ tĭnxit. *O.* ‖ *Fard.* Quō dixī vēstræ mēdĭcāmĭna formæ. *O.* (Et *Juv.* 6, 471). *Voy.* Fucus ‖ *Au fig. Remède.* Ōmnĭă tēntābō lātīs mēdĭcāmĭnă tĕrrīs. *O.* Īrātæ mēdĭcāmĭnă fortĭă præbō. *Id.* Quāssō mēdĭcāmĭnă mœstī Īmpĕrĭō circumspĕctānt. *Sil.* SYN. Mēdĭcīnă, aŭxĭlĭŭm, præsĭdĭŭm, lēnīmĕn, fōmēntŭm, ŏps (*inus. au nomin.*).

Mēdĭcāmēntŭm, ī. *n. Comme le précéd.* Quĕm

mĕdĭcāmĕntō ēt suīs vĕnēnīs dīcĭtŭr. *Pl.* (*Ps.* 111, 2, 84).

† Mĕdĭcātŏr, ōrĭs. *m. Médecin.* Vīscĕrā mundānās rĕvŏcāt mĕdĭcātŏr ĭn ōrās. *Avien.* (*Arat.* 215).

Mĕdĭcātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Medico. *Enduit.* Mĕllĕ sŏpōrātam ēt mĕdĭcātīs frūgĭbŭs ōffăm. *V.* Ĭpsæ cōnsīdēnt mĕdĭcātīs frūgĭbŭs. *V.* Sūmĕ Cўthĕrĭācō mĕdĭcātŭm nēctārĕ cēstŏn. *M.* (XIV, 207). SYN. Lītŭs, illĭtŭs, pĕrlĭtŭs, ūnctŭs, etc. *Voy.* Unctus. ‖ *Teint.* Nĕque ămissōs cŏlōrēs Lānă rĕfĕrt mĕdĭcātă fūcō. *H.* Ămȳclæĭs mĕdĭcātŭm vĕllŭs ăhēnīs. *O. Voy.* Tinctus. ‖ *Empoisonné.* Tēlă dĕdī mĕdĭcātă vēnēnō. *Sil.* Mĕdĭcātæ cūspĭdĭs ictŭs. *Id.* Răpĭēns mĕdĭcātō vūlnĕrĕ vītăm. *Prud.* (*Ham.* 604).

Mĕdĭcātŭs, ūs. *m. Comme* Medicamen. *Enduit.* Quæque fĕrōs pŏpŭlī dōctīs mĕdĭcātĭbŭs ignēs (effugit). *O.*

Mĕdĭcīnă, æ. *f. L'art de la médecine.* Ĭnvēntŭm mĕdĭcīnæ mĕum ēst, ŏpĭfĕrquĕ pĕr ōrbĕm Dĭcŏr. *O.* Mĕdĭcīnæ fungăr ŭt ōmnī Mūnĕrĕ. *Id.* PPH. Ārs mĕdĭcă, mĕdendī, mĕdēntŭm, Phœbēă, Āpŏllĭnĕă, Pæōnĭă, Măchāŏnĭă. Ārtēs mĕdĭcæ, Āpŏllĭnĕæ, Āpŏllĭnis. Ūsŭs mĕdendī. Mĕdĭcă ŏps (*inus. au nom.*). Pæōnĭă cūră. Pæōnĭæ sōlērtĭă cūræ. Mĕdentŭm aūxĭlĭŭm. VERS. Tēmpŭsvĕ gĕnŭsvĕ mĕdendī Quæ sĭbī dēpōscăt, vēl cŭjŭs tēmpŏrĕ præstĕt Aūxĭlĭum, ēt vītæ sŭccōs mĭscĕrĕ sălŭbrēs. *Manil.* ‖ *Traitement, remède.* Tănquam hæc sĭnt nōstrī mĕdĭcīnă fŭrōrĭs. *O.* Sī mĕdĭcŭs vēnĭăt, qui huīc mŏrbō făcĕrĕ mĕdĭcīnăm pōtēst. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 76). *Voy.* Medicamen. ‖ *Au fig.* Tōt mălă pĕrtŭlĭmŭs, quōrŭm mĕdĭcīnă quīĕsquĕ Nūllă. *O.* Cūræ mĕdĭcīnă. *Id.* ‖ *qqf. Poison.* Stŏrĭlem ēsse illĭŭs ŏpĕra ēt mĕdĭcīna aūtūmăns. *Att.* (apud *Non.* 1, 75, nempe sementem). *Voy.* Medicamen. ‖ *Au plur. Boutiques d'apothicaires.* Pĕr mĕdĭcīnās, pĕr tōnstrīnās, etc. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 14).

Mĕdĭcīnālĭs, ĕ. *Médicinal, médical.* Pāllădĭs ĭnvēntŭm mĕdĭcīnālĕmquĕ lăbōrĕm (*Anthol.* II, p. 160).

Mĕdĭcō, ās, ārĕ. *Frotter, enduire, tremper.* Sēmĭnă vīdī ĕquĭdem mŭltŏs mĕdĭcārĕ sērēntēs. *V.* SYN. Lĭnō, illĭnō, ŏblĭnō, ūngō. ‖ *Teindre.* Dīcēbām: mĕdĭcārĕ tŭōs dēsīstĕ căpillŏs. *O.* Vēllĕră sæpe ĕădĕm Tўrĭō mĕdĭcāntŭr ăhēnō. *Id. Voy.* Tingo. ‖ *Empoisonner. Voy.* Medicatus. ‖ *Remédier, guérir.* Aūt pŏssēt răbĭdŏs mĕdĭcārĕ fŭrōrēs. *Calp.* (9, 28). Ĭnstăt vūlnĕrĭs æstŭs Ĕxpĕrtīs mĕdĭcārĕ mŏdīs. *Sil. Voy. le suiv.*

Mĕdĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Appliquer un remède, remédier.* Sēd nōn Dārdănĭæ mĕdĭcārī cūspĭdĭs ictŭm Ēvălŭit. *V.* Ēt sēnĭbŭs mĕdĭcāntŭr ănhēlĭs. *Id.* SYN. Mĕdĕŏr. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ēgo ĭstŭm lēpĭdē mĕdĭcābŏr mĕtŭm. *Pl.* (*Most.* II, 1, 40). Pŏssĭm ĭn hāc rē mĕdĭcārī mĭhĭ. *Ter.* (*And.* V, 4, 41).

1. Mĕdĭcŭs, ī. *m. Medecin.* Nōn ēst ĭn mĕdĭcō sēmpĕr, rĕlĭqvētŭr ŭt ægĕr. *O.* Sæpe ălĭquēm sōlĕrs mĕdĭcōrŭm cūră rĕlīquit. *Id.* Hūnc mĕdĭcŭs mŭltŭm cĕlĕr ătquĕ fĭdēlĭs Ēxcĭtăt hŏc pactō. *H.* SYN. Mēdēns, *qqf.* chĭrūrgŭs, *par anton.* Măchāōn, Pæōn, Chĭrōn, Mĕlāmpŭs, Hippŏcrātes. EP. Dŏctŭs, pĕrĭtŭs, sōlĕrs, prūdēns, sēdŭlŭs, sōllĭcĭtŭs, fĭdŭs, fĭdēlĭs, nōbĭlĭs. PPH. Mĕdĭcīnæ, ārtĭs mĕdĭcæ pĕrĭtŭs. Ārtĕm Pæōnĭăm, Āpŏllĭnĕăm, Phœbēăm dŏctŭs. Mĕdĭcă, Āpŏllĭnĕă ārtĕ pŏtēns. Măchāōnĭă clārŭs ĭn ārtĕ. Pĕrĭtŭs ĭn ārtĕ mēdendī. Ārtĭs Āpŏllĭnĕæ gnārŭs. VERS. Ūsŭmquĕ mēdendī Mălŭīt ēt mūtās ægĭtărĕ ĭnglōrĭŭs ārtēs. *V.* Ŏpĭfĕrquĕ pĕr ōrbĕm Dĭcŏr, ēt hērbārūm sŭbjēctă pŏtēntĭă nōbīs. *O.* Vōs quŏquĕ, Phœbēă fēbrēs quī pĕllĭtĭs ārtĕ. Nūllŭs, Āpŏllĭnĕă quī lĕvĕt ārtĕ mălŭm. Ille ĕgŏ, quī tŏtĭēs blāndŭs mātrūmquĕ pātrūmquĕ Vūlnĕră, quī vīvŏs pŏtŭī mŭlcērĕ dŏlōrēs. *Id.* Prædĭtŭs ēt vītās hŏmĭnŭm rătĭōnĕ mēdendī Pŏrrĭgĕre, ēt fātīs ămplĭfĭcārĕ mŏrās. *Aus.* Nōn ūltĭmŭs ārtĕ mēdendī. *Id.* Quīd tĭbī cūm mĕdĭcīs? dīmittĕ Măchāōnăs ōmnēs. *M.* ‖ — ūs, ă, ŭm. *De médecin, médicinal.* Dūm mĕdĭcās ădlŭbĕrĕ mānŭs ăd vūlnĕră pāstŏr Ābnĕgăt. *V.* Prōmĭssām mĕdĭcæ nōn tŭlĭt ārtĭs ŏpēm. *O.* Nūnc mŏdĭcă pănăcēn lăcrĭmă. *Col.* (10, 103). SYN. Āpŏllĭnĕŭs, Phœbēŭs, Pæōnĭŭs, Măchāōnĭŭs, mĕdĭcĭnālĭs, ŏpĭfĕr, sălūtĭfĕr.

2. Mēdĭcŭs, ă, ŭm (Μηδικός). *De Médie, de Perse.* Mūndŭs, Āchæmĕnĭīs dēcūrrānt Mēdĭcă Sūsĭs Āgmĭnă. *L.* Mēdĭcă rūră. *Id.* SYN. Mēdŭs. ‖ Mēdĭcă dĕă. *Statue de Némésis, à Rhamnuse, près d'Athènes.* Grāndĭă vērbă prĕmēns ūltrix dĕă Mēdĭcă bēllī. *Aus.* (*Epist.* 24, 54). SYN. Rhāmnūsĭă. ‖ — Tēmpē. *Eccl. Le Paradis terrestre.* Dōnēc ĭn Ārmĕnĭæ sāltŭs æc Mēdĭcă tēmpē. *Victor.* (*Gen.* 1, 264).

Mēdĭmnŭs, ī. *m.*, *et* Mēdĭmnŭm, ī. *n.* (μεδιμνος). *Mesure de capacité, contenant trois boisseaux* (modios). Hūjŭs dĭmĭdĭŭm fĕrt ūrna, ŭt ēt ĭpsă mēdĭmnī Āmphŏră, tĕrquĕ căpīt mŏdĭŭm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 64). Hīnc brōmĭī quāndrāntāl, ēt hīnc Sĭcānă mēdĭmnă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 46). Tĕrtĭŭ' jām plūrĭs quām tŏtŭ' mēdĭmnŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 137).

Mēdĭŏcrĭs, *et ordint.* Mēdĭŏcrĭs, ĕ. *Médiocre.* Āctŏr Caūsārŭm mēdĭŏcrĭs, ābēst vīrtūtĕ dĭsĕrtī. *H.* Āt mĭhĭ' cūră Nōn mēdĭŏcrĭs ĭnēst. *Id.* Sēd nĕquĕ pĕrvĕnĭō scrīptĭs mēdĭŏcrĭbŭs ĭstūc. *O.* Sī mēdĭŏcrĭs ĕrīt, spătĭŭm lūstrābĭt ūtrĭnquĕ. *J.* (6, 582). Sūnt bŏnă, sūnt quædăm mēdĭŏcrĭă, sūnt mălă plūră. *M.* (1, 17).

Mēdĭŏcrĭtās, ātĭs. *f. Médiocrité, mesure.* Aūrĕăm quīsquĭs mēdĭŏcrĭtātĕm Dĭlĭgĭt. *H.* Dīvēs, sī mēdĭŏcrĭtātĕ scĭssĕt Ūtī (*Anthol.* II, p. 34). SYN. Mŏdŭs.

Mēdĭŏcrĭtĕr. *Avec modération, mesure, médiocrement.* Nē pāvŏr ēt rērūm mēdĭŏcrĭtĕr ūtĭlĭŭm spēs. *H.* Mēdĭŏcrĭtĕr vēstĭtām vēstĕ lŭgŭbrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 45). Flāgĭtĭum ēt dāmnŭm fēcĭsse haūd mēdĭŏcrĭtĕr. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 13). Mēdĭŏcrĭtĕr ūtī. *Prud.* (*Ham.* 395). SYN. Mŏdĭcē, *qqf.* pārŭm.

Mēdĭŏlānŭm, ī. *n.* (*Strab.* et *Ptolem.* Μεδιολάνιον). *Milan, ancienne capitale de la Gaule Cisalpine.* ‖ † Mēdĭŏlānŭm *ou synér.* Mēdĭŏlānŭm. Ēt Mēdĭŏlānī mīra ōmnĭă, cōpĭa rērŭm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 1). ‖ † Mēdĭŏlānŭs, ī. *f.* Gērvăsĭum, Āmbrōsĭŭm, Mēdĭŏlānĕ, mĕŭm. *Fort.* (III, 390). Ītălĭām pīngĭt pūlchērrĭmă Mēdĭŏlānŭs. *Paul. Petr.* (*Vit. S. Mart.* 1, 259).

† Mēdĭŏxĭmŭs *ou* Mēdĭŏxŭmŭs, ă, ŭm. *Intermédiaire.* Dī sŭpĕrī, ātquĕ ĭnfĕrī, ēt mēdĭŏxŭmī. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 36. *Ib.* 3, 67. Illud laudat *Prisc.* 2, 581. Vid. et *Fest.*)

Mēdĭtāmĕn, ĭnĭs. *n. Projet.* Lēntī mēdĭtāmĭnă bēllī. *Sil.* Dēsĭdĭăm pĭgrō rērūm mēdĭtāmĭnĕ pălpēnt. *Prud.* (*Psych.* 302). *Voy.* Consilium.

Mēdĭtātē. *adv. Avec réflexion.* Nōvissĕ mōrēs mē tuōs mēdĭtātē dĕcēt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 40. *Id. Bacch.* apud *Charis.* 2, 184).

Mēdĭtātĭŏ, ōnĭs. *f. Action de méditer, travail d'intelligence.* Mēdĭtātĭŏ sī rĕī gĕrendæ dēfŭīt. *Aus.* (*Sept. Sap. Periand.* 12). Sīc tĭbī sĭnt Mūsæ

fācillēs, mĕdĭtātĭō prōmptā. *Id.* (*Epist.* 14, 17. Adde *Prud. Hamart.* 155). SYN. Cogitātiō.

Mĕdĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a médité.* Înăchĭæ Jūnō pēstēm mĕdĭtāta jŭvēncæ. *V.* SYN. Mĕdĭtāns, vōlvens, vērsāns, ăgĭtāns. ‖ *Pensif, réfléchi, posé.* Vēnit mĕdĭtātŭs ălĭcūnde ēx sōlō lŏcō. *Ter.* (*And.* II, 4, 3). Eūmque hūc ăd ădŏlēscēntēm mĕdĭtātum prŏbē Mīttăm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 88). ‖ *pass. Médité.* Et mĕdĭtātă mănū cōmpōnīt vērbă trĕmēntī. *O.* Mĕdĭtātăquĕ pænē rĕlīquī Tēntāmēntă fĭdē. *Id.* Ēt mĕdĭtātī dīū cădăt ăltē sūmptă quĕrēlă. *Lr.* (IV, 1178). Mĕdĭtātă mihī sūnt ōmnĭă mĕa ĭncōmmŏdă. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 18. Quod laudat *Prisc.* 8, 793).

Mĕdĭtĕrrānĕŭm (mare). *n.* *Mer Méditerranée.* SYN. Întĕrnŭm mărĕ, ærquŏr. *Avien.* Gūrgĕs Hēspĕrĭŭs. *Id.*

Mĕdĭtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Méditer, rouler dans son esprit, préparer.* Nēc jām fŭrtīvŭm Dīdō mĕdĭtātŭr ămōrĕm. *V.* Ŭt vārĭās ūsŭs mĕdĭtāndo ēxtŭndĕrĕt ārtēs. *Id.* Hæc ĕgŏ dūm stŭltē mĕdĭtor. *O.* Nēsciō quĭd mĕdĭtāns nūgārŭm. *H.* Nōn ĕgŏ tē mĕīs ĭmmūnĕm mĕdĭtōr tĭngĕrĕ pōcŭlīs. *Id.* SYN. Cōgĭtō, vērsō, vōlvō, ăgĭtō, mōlĭōr, rĕpŭtō, pănō. ‖ *Composer; faire des vers, par ext. chanter.* Silvēstrēm tĕnŭī mūsăm mĕdĭtāris avēnā. *V.* Ōmnĭă quæ, Phœbō quondăm mĕdĭtāntĕ, bĕātŭs Audīit Eurōtās. *Id.* Vērsus tēcum mĕdĭtārĕ cănōrōs. *H. Voy.* Cano, Carmen.

Mĕdĭum, ĭi. *n.* *Milieu, centre.* Jām mĕdĭūm tĕnŭērĕ rātēs. *V.* Mĕdĭō tūtissĭmus ĭbĭs. *O.* Prīmō nē mĕdĭūm, mĕdĭō nē dīscrēpĕt ĭmūm. *H.* PHR. Întĕr ūtrumquĕ tĕnē. *O.* ‖ In mĕdĭo. *En public, ouvertement ou à la portée de tous.* Nēc causă dĭræ clādĭs ĭn mĕdĭō pătĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 832). In mĕdĭo ēst scĕlŭs Pŏsĭtum ŏccŭpānti. *Id.* (*Thyest.* 203). In mĕdĭo ōmnĭbŭs Pălma ēst pŏsĭtă. *Ter.* (*Ph. prol.* 16). ‖ *qqf. Sur la terre.* Mātĕr vĭrgĭnĭs ĭn mĕdĭo ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 32). ‖ In mĕdĭum. *En commun, pour tous.* Cōnsŭlīte ĭn mĕdĭum. *V.* In mĕdĭum quærēbānt. *Id.* Consŭlīte ĭn mĕdĭum, pātrēs. *L.* SYN. In cōmmūnĕ. ‖ *ou, En public.* Ēt, cēlāta dŭ, ĭn mĕdĭum pĕccāta dĕdīssĕ. *Lr.* (V, 1158). SYN. In lūcĕm. *Voy.* Palam. ‖ Ē mĕdĭō. *De la foule, du commun, de l'usage.* Mūndă, sĕd ē mĕdĭō, cōnsuētăquĕ vērbă pŭēllæ. *O.* ‖ *ou, Loin des regards, de dessus terre.* Ē mĕdĭo ēxcessīt. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 74. *Ib.* 8, 30). Pēllĭtur ē mĕdĭō sāpientĭă, vī gĕrĭtur rēs. *Enn.* (apud *Cic. Mur.* 14).

Mĕdĭŭs, ă, ŭm. *Qui est placé au milieu.* Cōnsĭdĭt scŏpŭlō mĕdĭŭs, nūmĕrōsquŏ rĕcēnsĕt. *V.* Tālĕm sē lætă fĕrēbăt Pĕr mĕdĭōs. Mĕdĭa ĭntĕr mīllĭă. *Id.* In sōllō mĕdĭŭs cōnsēdit ăcĕrnō. *O.* SYN. Pĕr, ĭntĕr, ĭn. PPH. In mĕdĭō. PHR. Pĕr mĕdĭās răpĭt īra cædēs. *H.* ‖ *Par le milieu du corps.* Bīs mĕdĭum ămplexī. *V.* Exĭgĭt ēnsĕm Pĕr mĕdĭum Ænēās jŭvĕnēm. *Id.* Ălcidēs mĕdĭum tĕnŭīt. *L.* ‖ *En parlant du temps.* Frĭgŏrĭbŭs mĕdĭīs. *V.* Ēt mĕdĭīs prōpĕrās ăquĭlōnĭbŭs īrĕ pĕr ăltūm. Mĕdĭa ĭntĕr tăcĭtă. *Id.* ‖ Mĕdĭŭs dĭēs. *Midi, le midi.* In mĕdĭōs dormīrĕ dĭēs. *H.* Ăd mĕdĭūm cōnvērsă dĭĕm. (*stabula*). *Voy.* Meridies. ‖ *Intermédiaire.* Ădspĭcit ĭnstantēs, mĕdĭīs sēx lūcĭbŭs, ĭdŭs Īllă dĭēs. *O.* SYN. Întĕrpŏsĭtŭs. ‖ *Moyen.* Ætātĭs mĕdĭæ (vir). *Ph.* ‖ *Qui participe à deux choses.* Sēd ĭdĕm Pācis ĕrās mĕdĭŭsquĕ bĕllī. *H.* ‖ *Médiateur.* Dūm pācī mĕdĭūm se ōffĕrt. *V.* Pācātŏr mĕdĭŭsquĕ sўphăx. *Sil.* ‖ *Qui intervient, s'oppose.* Nē quă scīrĕ dĕŏs mĕdĭŭsvе ŏccŭrrĕrĕ pŏssĭt. *V.*

Mĕdĭus Fĭdĭus. *Voy.* Fidius. (Cf. *Diom.* 1, 399, et *Fest.*)

Mĕdix. *Voy.* Meddix.

Mĕdŏn, ōntĭs. *m.* (Μέδων). 1. *Un des Centaures.* (*Ov. Met.* XII, 305.) ‖ 2. *Un des prétendans de Pénélope.* Ăntĭnŏŭm, Pŏlўbūmquĕ Mĕdōntăquĕ lēgī. *Aul. Sab.* (1, 47). ‖ 3. *Nom de guerrier,* Glaūcumquĕ, Mĕdōntăquĕ, Thērsĭlŏchumquĕ. *V.*

Mĕdōrēs, ĭs. *m.* *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 211.)

Mĕdŭānă, æ. *f.* *La Mayenne, rivière de Gaule.* In rīpĭs, Mĕdŭānă, tŭīs mărcērĕ pĕrōsŭs. *L.*

Mĕdŭlī, ōrŭm. *m. pl.* *Peuplade d'Aquitaine, auj. le Médoc.* Quām tămĕn ēxercĕs Mĕdŭlōrum ĭn lĭttŏrĕ vītām? *Aus.* (*Epist.* 4, 16. *Ib.* 2).

Mĕdŭllæ, ārŭm. *f. pl.* *Moëlle.* Ōssă vīdēs rēgŭm, văcŭīs ēxsūctă mĕdŭllīs. *J.* (7, 90). Cūmquе ălbīs ōssă mĕdŭllīs. *O.* ‖ *Au fig. Le fond du cœur.* Ēst mollĭs flāmmă mĕdŭllās. *V.* Certŭs ăccĭpĭēt dāmnūm prŏpĭūsquĕ mĕdŭllīs. *H.* Hæc mihī sēmpĕr ērūnt ĭmīs ĭnfīxă mĕdŭllīs. *O.* SYN. Præcōrdĭă, cŏr, pectŭs. ‖ † *Au sing.* Cuī mīsĕrō mĕdŭllām vēntrīs pĕrcēpīt fāmēs. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 17).

† Mĕdŭllātŭs, ă, ŭm. *Rempli de moëlle, de graisse.* Ătquĕ mĕdŭllātīs pĕnĕtrālĭbŭs ēdĕrĕ nervōs. *Paul. Nol.* (15, 325). Ăddĕ mĕdŭllāta ĭn tēmplĭs hŏlŏcaustă, săcĕrdōs. *Fort.* (III, 6, *extr.*)

Mĕdŭllīnă, æ. *f.* *Nom de femme.* (*Juv.* 6, 322.)

Mĕdŭllīnus, ă, ŭm. *Du pays des Médulles* (Mĕdŭlī), *auj. Savoyards.* Pāndĕ: Mĕdŭllīnī tē fĕrĕt aūrā nŏtī. *Aus.* (*Epist.* 5, 27).

Mĕdŭllĭtŭs. *adv.* *Jusqu'à la moëlle; jusqu'au fond du cœur.* Ōsтendīt sēsĕ jām mihī mĕdŭllĭtŭs. *Pl.* (*True.* II, 4, 85. *Id. Most.* I, 3, 86). Cōrdă bĭbūnt hŏmĭnum, sērīt īllĕ mĕdŭllĭtŭs ōmnēs Nēquĭtĭæ. *Prud.* (*Ham.* 456. Adde *Enn.* apud *Non.* 1, 140).

Mĕdŭllŭlă, æ. *f. dimin. de* Medulla. Vēl ānsĕrĭs mĕdŭllŭlă. *Cat.* (25, 2).

Mĕdŭlŭs, ĭ. *Voy.* Meduli.

Mĕdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Medi.

Mĕdūsă, æ. *f.* (Μέδουσα). *Méduse, fille de Phorcus, l'une des Gorgones. Minerve changea ses cheveux en serpents, et lui donna le pouvoir de métamorphoser en pierre ceux qui la regardaient; Persée lui coupa la tête, et la donna à Pallas, qui la plaça sur son égide. De son sang naquit le cheval Pégase.* Squālēbānt lātē Phōrcўnĭdŏs ārvă Mĕdūsæ. *L.* Ĭn sĭlĭcem ēx īpsīs vīsă cōnvērsă Mĕdūsă. *O.* SYN. Phōrcўs, Phōrcўnĭs, Gōrgŏn *ou* Gōrgō. EP. Ănguĭcōmă, săxĭfĭcă, sævă, horrēndă, hŏrrĭbĭlĭs. PHR. Phōrcī nātă. Mĕdūsæūm mōnstrŭm. (Cf. *Ov. Met.* IV, 770 *sq.*; *Luc.* IX, 624 *sq.*) ‖ *Tête de Méduse sur l'égide de Pallas.* PPH. Săxĭfĭcæ ōră Mĕdūsæ. Săxĭfĭcī Mĕdūsæ vūltŭs. Gōrgŏnĕŭm căpŭt. VERS. Ănguĭcōmăm mōnstrī ēffĭngĭem, sævissĭma vīsū Ōra, movēt. *St. Ægrā* tūm pectŏra vīrgō Sprāmquĕ Mĕdūsæ Tĕrcĕntem sævīs squalēntem sæpsĭlĭt hўdrīs. *V. Fl.* Pĕctŏrĕ saxĭfĭcam dīcunt horrēre Mĕdūsam. *Capel. Voy.* Gorgones.

Mĕdūsæus, ă, ŭm (Μεδουσαῖος). *De Méduse.* Tērra Mĕdūsæī vīnctrĭcem gūttŭra mōnstrī. *O.* Ipsă Mĕdūsææ quem tīmet īrā dĕæ. *M.* (VII, 1). SYN. Gorgŏnĭcus.

Mĕgădōrŭs, ĭ. *m.* (*de μέγας et δῶρον*). *Nom d'homme.* Mĕgădōrŭs jŭssīt Eŭclĭōnī hæc mittĕrĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 6, 4).

Mēgærā, æ. *f.* (Μέγαιρα). *Mégère, une des Furies.* Quās ēt Tārtārēām nōx intempēstā Mēgærām. *V.* Improbā mōx surgit tristī dē sēdē Mēgærā. *Cl. Voy.* Furiæ.

Mēgālēnsis, ĕ. *Qui concerne les fêtes dites* Megalesia. Cōnstātūrā fuit Mēgālēnsis pūrpūrā centum Mīlībus. *M.* (X, 41). ‖ Mēgālēnsēs lūdī, *ou absolt. Comme le suiv.* Quēm trāhērēt cōndūctā mānūs Mēgālēnsibus āctīs (*Anthol.* I, p. 33).

Mēgālēsiă, ōrŭm. *n. pl.* (Μεγαλήσια). *Fêtes en l'honneur de Cybèle, instituées par Junius Brutus.* Ātque ā plēbēīīs lōngē Mēgālēsĭă, tristēs. *J.* (6, 69). Īnstitērām quārē primī Mēgālēsĭă lūdī. *O.* (*Fast.* IV, 357 *sq.*). Illăcæ mātris Mēgālēsĭă. *Prud.* (*Sym.* 712). PPH. Mēgālēnsēs lūdī.

Mēgālēsĭăcŭs, ă, ŭm. *Des fêtes dites* Megalesia. Intĕrĕă Mēgālēsĭăcæ spĕctācŭlă măpphæ. *J.* (11, 191). SYN. Mēgālēnsĭs. ‖ — Mātĕr. *Cybèle.* Ēt Mēgālēsĭăcæ Mātris ŏpĕrtă lŏquār. *Aus.* (*Eclog. de Fer. Rom.* 2).

Mēgālēsĭŭs, ă, ŭm. *Des fêtes* Megalesia ; *de Cybèle.* Discŭrsūs jŭvĕnŭm, Mēgālēsĭŭs hīnc spădō dīris Incēnsus fŭrīis. *Prud.* (*Sym.* 1672).

Mēgălĭă *ou* Mēgărĭă, æ. *f. Petite île près de Naples.* Quæquĕ fĕrīt cūrvōs ēxsĕrtă Mēgălĭă flŭctŭs. *St*

Mēgălŏbūlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Bac.* II, 3, 71.)

1. Mēgără, æ, *et* Mēgărē, ēs. *f.* (Μέγαρα). *Femme d'Hercule.* Hīc ipsĕ Mēgărēn nēmpĕ cōnfixăm sŭīs Strāvīt sāgittīs. *Sen.* (*H. OEt.* 905. *Mart.* XI, 46, 6, *Megaram*). PPH. Hērcŭlēă cōnjŭx. ‖ *Ville. Voy. le suivant.*

2. Mēgără, ōrŭm. *n. pl.* (τὰ Μέγαρα). *Mégare, ville près de l'isthme de Corinthe.* Ăn vĕnĭăt Mēgăris, nōxĭŭs ōmnĭs ĕrīt. *O.* Jām Mēgăris vĕnĭānt gĕnĭtālĭă sēmĭnă bŭlbī. *Col.* (10, 106). ‖ † Mēgărĭbŭs. *dat. pl.* Sīquĭdem hīc lēnō nōndŭm sēx mēnsēs Mēgărĭbŭs Hūc ēst quūm cōmmĭgrāvīt. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 57). ‖ *Ville de Sicile. Voy.* Megarēus, Megarus. ‖ *Bourg près de Carthage.* (*Pl. Pœn. prol.* 86. De quo *Sam. Petit.*).

Mēgărĕŭs, ĕī *ou* ĕŏs. *m.* (Μεγαρεύς). *Fils d'Oncheste, petit-fils de Neptune.* Nāmquĕ mihī gĕnĭtōr Mēgărĕŭs Ōnchēstĭŭs. *O.*

Mēgărĕŭs *et* Mēgărēĭŭs, ă, ŭm (Μεγαρεῖος *et* Μεγαρίτης). 1. *De Mégarée.* Mēgărēĭŭs hērōs. *O. Voy. le précéd.* ‖ 2. *De Mégare, dans l'Attique.* Māgnō Mēgărēĭă præcĕps Ārva rāpit pāssŭ. *St.* SYN. Mēgărēnsis. ‖ 3. *De Mégare, en Sicile.* Lĭquĕrāt Ōrtўgĭēn, Mēgărēāquĕ, Pāntăgĭēnquĕ. *O.* (*Fast.* IV, 471. *Megarea*, accus. pl. n.). *Voy.* Megarus.

Mēgărōnĭdēs, æ. m. *Nom d'homme.* Egŏmĕt fēcīssĕ cōnfĭtĕŏr, Mēgărōnĭdēs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 147).

Mēgēllă *ou* Mēgĭllă, æ. *f. Nom de femme.* Dīcāt Ŏpūntĭæ Frātĕr Mēgĭllæ. *H.*

Mehĕrcŭlē *ou* Mc hĕrcŭlē, *et* Mehĕrcŭlēs. *Par Hercule.* Sīc prōsĕcūtūs : plūs nōn hăbĕō, mehĕrcŭlē. *Ph.* Āt mehĕrcŭlēs nārrābit quōs quĭs vōlŭĕrit. *Id. Voy.* Hercules, Hercle.

Mĕī. *gén. de* Ego *et de* Meus.

Mĕlă, æ. *f. Nom de femme.* Mĕlă fuit fēlix, sĕptēm circumdătă nātis (*Anthol.* II, p. 251).

Mĕlĕ *ou* Mējŏ, ōnis, minxī (*de l'ancien v.* Mingo), mictŭm *ou* mictūm, mĕĕrĕ. *Uriner.* Dĭtĭŏr, aūt fōrmæ mĕlĭōris mĕĭat ŏdĕm. *H.* Minxĕrĭt īn pātrĭos cĭnĕrēs. *Id.* (Et *Sat.* I, 8, 31, *mictum*). Cŭjŭs ăd effĭgĭēm nōn tāntūm mĕĭĕrĕ fās ēst. *J.* (1, 131). Pŏĕrī, săcĕr ēst lŏcus, ĕxtrā Mĕĭtĕ. *Pers.* (1, 115). Minxīstī cūrrēntĕ sēmĕl, Paūlinĕ, cārīnā : Mĕĭĕrĕ vis ĭtĕrūm ? *M.* (III, 78. Quod usum verbi satis ostendit. *Charis.* 3, 218 et 233 : « *Meio, minxi.* » Obsoletum *Mingo* ex nullo bono auctore afferunt. *Prisc.* 10, 875 : « Sed *Mingo* quoque dicitur, ex quo præteritum in usu, *minxi.* ») SYN. Cōmmĕĭō. PPH. Vēsĭcām ēxōnĕrō. *Voy.* Commeio. ‖ *Au fig. Fuir.* Mātēllă cūrtō rūptă lātĕrĕ mēlĕbat. *M.* (XII, 32). SYN. Effŭgĭō.

Mĕl, mĕlĭs. *n.* (μέλι). *Miel.* Quīs mĕl Ārīstæō quīs Băccho vīnă Fălērnō ? *O.* Dūlcĭŏr illō Mēllĕ quŏd īn cērīs Āttĭcă pōnīt ăpĭs. *Id.* Ēt mēllă tĕnăclă fingūnt. *V.* SYN. Făvŭs, *par ext.* ălvĕărĭă. EP. Hўblæŭm, Sĭcŭlŭm, Hўmēttĭŭm, Cĕcrŏpĭŭm, Āttĭcŭm ; flāvŭm, flāvēns, aūrĕŭm ; ŏdōrātŭm, frāgrāns, rĕdōlēns, nĕctărĕŭm, dūlcĕ, suāvĕ, grātŭm, pūrŭm, līquēns, līquĭdŭm, tĕnāx, pīnguĕ. PPH. Mēllis dōnă, prĭēmĭă, mūnĕră, mūnŭs, ŏpŭs, lĭquŏr, săpŏr, săporēs. Nĕctār ăpŭm. Nĕctār Hўblæŭm. Dūlcis ăpŭm lăbŏr. PHR. Mĕl, mēllă cōnfĭcĭŏ, fingŏ, pōnŏ, fĕrŏ, stīpŏ, cōgŏ. VERS. Ălĭæ pūrissĭmă mēllă stīpānt, ēt dūlcī dīstēndūnt nĕctārĕ cēllās. *V.* Cōntĭngūnt mēllīs dūlcī flāvōquĕ lĭquōrĕ. *Lr.* Hўblæŭm rĕfŭgīt sātŭr lĭquōrĕm. *Petr.* Mēllă rĕcēns mihī Cĕcrŏplă Nĕctārĕ sūdāt ōlentĕ făvŭs. *Prud.* Quŏdquĕ cĭbo ēt pōtū plăcĭtūm, lăbŏr ăcĕr ăpŭm, mĕl. *Aus.* ‖ *Au fig. Chose douce, en partic. paroles, langage, style.* Inclūtă Nēstŏrĕī cēdĭt tĭbī grātĭă mēllīs (*Ad Pis.* 64). Mānārĕ pŏētĭcă mēllă. *H.* Cōncēptum īn lūcēm vŏmŭīstī nĕctārĕŭm mĕl. *Licent.* (*ad Augustin.* 148). ‖ *Terme affectueux.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 151.)

Mēlă. *Voy.* Mella.

Mēlænæ, ārŭm. *f.* (μέλαινα). *Nom de Ville de Corcyre.* Vīrĭdēsquĕ Mēlænæ. *St.*

Mēlænĭs, ĭdĭs. *f.* (μελαινίς). *Nom de femme.* Dăt ēăm pŭēllām mĕrĕtrīcī Mēlænĭdī. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 25). Nōtă tămĕn Mārsī fŭscă Mēlænĭs ĕrāt. *M.* (VII, 28).

Mēlāmpŭs, ŏdĭs ; *voc.* ŭ. *m.* (Μελάμπους). *Mélampe, célèbre médecin, fils d'Amythaon.* Phīllўrĭdēs Chīrōn, Āmўthāŏnĭăsquĕ Mēlāmpŭs. *V.* Tē pŭdŏr ēt cūræ rētĭnēnt pĕr rūrā, Mēlāmpū. *St.* Īnsignēm fāmā dŏctōquĕ Mēlāmpŏdē crētŭm. *Id.* ‖ *Nom de chien.* Vīdērē cānēs, primūsquĕ Mēlāmpūs. *O.*

Mēlānă *ou* Mēlānĭă, æ. *f. Sainte-Mélanie.* Hōc Mēlānæ sānctæ dēlātŭm mūnĕrē. *Paul. Nol.* (*Epist. ad Sev.* 12, 123).

Mēlānchātēs, æ. *m.* (μελαγχάτης). *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 112.)

Mēlānchlænī, ōrŭm. *m. pl.* (Μελάγχλαινοι). *Peuple sauvage de Scythie.* Dīrā Mēlānchlænī gēns circumfūsā vāgātŭr. *Avien.* (*D. Ter.* 445. Et *Prisc. Peri.* 300).

Mēlāndrўŭm, ĭī. *n.* (μελάνδρυον). *Morceau de thon mariné.* Tēquŏ jŭvēnt gĕrrēs, ēt pēīlē mēlāndrўă cānă. *M.* (III, 77).

Mēlaneŭs, ĕī *ou* ĕŏs. *m.* (Μελανεύς). *Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 306.) ‖ *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 225.)

Mēlānĭă. *Voy.* Melana.

Mēlānĭōn. *Au lieu de* Milanion.

Mēlānippē. *Voy.* Menalippe.

Mēlānīrā, æ. *f.* (Μελάνειρα). *Nom de femme.* Mātrĕ sălūtātă, mātĕr Mēlānīră vŏcātŭr. *O.* (*Fast.* IV, 539).

Mēlānthēūs, ă, ŭm. *De Mélanthe.* Ūtquĕ Mēlānthēă tēnēbrīs ā cædĕ lātēntēm (*Ibis*, 625).

Mēlānthĭŏn, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Călvō Plōtĭă cŭm Mēlānthĭōnĕ. *M.* (X, 67).

Mēlānthĭŭm *et* Mēlānthŭm, ī. *n.* (*μελάνθιον*). *Nielle, herbe.* Grăcĭlĭquĕ mēlānthĭă grātă cŭmĭnō. *Col.* (10, 245). Sūmĭtŭr ābrōtŏnŭm, nĕc nōn ēt vīlĕ mēlānthŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 573).

Mēlānthĭŭs, ĭī. *m.* (*Μελάνθιος*). *Gardien des troupeaux d'Ulysse.* Īrŭs ēgēns pĕcōrīsquĕ Mēlānthĭus āctŏr ēdēndi. *O.*

Mēlānthō, ūs. *f.* (*Μελανθώ*). *Une fille de Protée.* Sēnsit dēlphīnă Mēlānthō. *O.*

Mēlānthŭs, ī. *m.* (*Μελανθος*). *Rivière de Sarmatie.* Ēt tăcĭtē pĕrāgēns lēnĕ Mēlānthŭs ŭtĕr. *O.* (*Pont.* IV, 10, 54). ‖ 2. *Matelot changé en dauphin par Bacchus.* (*Ov. Met.* III, 617.) ‖ 3. *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 203.)

Mēlānūrŭs, ī. *m.* (*μελάνουρος*). *Sorte de poisson.* Quīn laŭdē insīgnis caŭdæ mēlānūrŭs, ĕt ārdēns (*Ov. Hal.* 113. Et *Enn.* apud *Apul. Apol.*).

Mēlās, æ. *m.* (*Μέλας*). *Mélas, rivière de Sicile.* Sācrōrūmquĕ Mēlān pāscŭă lætă bŏŭm. *O.* ‖ *Autre de Béotie.* Pălladĭūsquĕ Mēlās, Hĕcătæāquĕ gūrgĭtĕ nūtrīt. *St.* ‖ *Autre de Thessalie ou de Thrace.* Ēxcĭpĭt Āsōpŏs cūrsŭs, Phœnīxquĕ, Mēlāsquĕ. *L.* (VI, 374). ‖ *D'où,* Mēlās sĭnŭs. *Golfe de Thrace.* Ēt sĭnŭs ĭndĕ Mēlās Hēllēs prōrūmpĭt ĭn æquŏr. *Prise.* (*Peri.* 554. Cf. *Plin.* 4, 11). ‖ *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* V, 462.)

Mēlchĭsēdĕch. *m. indécl. Melchisédech, roi de Salem, vint à la rencontre d'Abraham.* Mēlchĭsēdĕch quā stīrpĕ, quĕīs mājōrĭbŭs. *Prud.* (*Psych. præf.* 43). Mēlchĭsēdĕch nōstĕr mĕrĭtō rĕx ātquĕ sācĕrdōs. *Fort.* (II, 11, 21).

† Mēlcŭlŭm, ī. *n. dimin de* Mel. *Terme affectueux.* (*Pl. Cas.* IV, 4, 14. Cf. *Prisc.* 3, 610.)

Mēlē. *n. pl. Voy.* Melos.

Mēlĕāgĕr, *et* Mēlĕāgrŭs *ou* Mēlĕāgrōs, ī. *m.* (*Μελέαγρος*). *Méléagre, fils d'OEnée, roi d'Étolie, et d'Althée, dont les Parques avaient attaché la vie à un tison que sa mère reçut d'elles le jour de sa naissance. Sa victoire sur le sanglier de Calydon et l'amour d'Atalante lui ayant attiré la haine de ses deux oncles maternels, Plexippe et Toxis, il se vengea en les tuant l'un et l'autre. Althée, furieuse, jeta au feu le tison fatal, et causa la mort de son fils.* Īnsĭdŭs ātquĕ ābsēns flāmmā Mēlĕāgrŭs āb illā. *O.* Tūm strātum Īxĭŏnă lĭnquēns, Tē, Mēlĕāgrĕ, sŭbīt. *St.* SYN. Œnīdēs, Thēstĭadēs. VERS. Frātrēs, Mēlĕāgrē, mātrīs, Īmplŭs mactās; mŏrērĭsquĕ dextrā Mātrĭs īrātæ. *Sen.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 270 *sq.*).

Mēlĕāgrēŭs, *et* Mēlĕāgrĭŭs, ă, ŭm (*Μελεάγρειος et Μελεάγριος*). *De Méléagre.* Ēt Mēlĕāgrēām măcŭlātŭs sānguĭnĕ Nēssī (Calydona). *L.* Quēm Mēlĕāgrēī vĕrĕāntŭr ădŭrĕ lăcertī. *Rutil.* (1, 626). Flĕtăquĕ cōgnātīs ăvĭbŭs Mēlĕāgrĭă Pleurōn. *St.*

Mēlĕāgrĭdēs, ŭm. *f. pl.* (*Μελεαγρίδες*). *Les sœurs de Méléagre, changées en pintades après la mort de leur frère.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 532 *sq.*; *Sf. Th.* IV, 103.)

Mēlĕāgrĭŭs. *Voy.* Meleagreus.

1. Mēlēs, ētis. *m.* (*Μέλης*). *Rivière d'Ionie, qui se jete dans le golfe de Smyrne.* Smўrnă tĭbī gēntīlĕ sōlum, pōtūsquĕ vĕrēndō Fōntĕ Mēlēs, Hērmīquĕ vădŭm. *St.* Grāiō nōbĭlĭŏr Mēlētē Bætis. *Id.*

2. Mēlēs, ĭs. *f. Martre ou Blaireau, quadrupède.* Vēnātōr cāptā mēlĕ sūpĕrbŭs ădēst. *M.* (X, 37. Aliter minus bene, *marte*). Nēc spērnēndŭs ădēps, dēdĕrĭt quēm bēstĭă mēlēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 893. Alii leg. *melis*). Övörŭm cĭnĭs, aŭt cŏchlĕārum, aŭt dēnĭquĕ mēlĭs. *Id.* (*vs.* 379). Sūnt quī lūcĭfŭgæ crīstās ĭndūcĕrĕ mēlĭs Jūssērĕ. *Grat.* (*Cyn.* 402. *Ib.* 340).

Mēlētēūs, ă, ŭm. *Du fleuve Mélès; d'Homère.* Pōssĕ Mēlētēās nēc mālĭēm vĭncĕrĕ chārtās. *Tib.* (IV, 1, 200. *Heyn.* dat *Melesigenas*).

Mēlĭă. *Voy.* Melie.

Mēlĭbœă, æ. *f.* (*Μελίβοια*). *Mélibée, ville de Thessalie, patrie de Philoctète, célèbre par ses teintures en pourpre.* Hĕrcŭlēīs fōrtīs Mēlĭbœă sāgĭttīs. *L.* Quēsta ēst Ægĭălē, quēsta ēst Mēlĭbœă rĕlĭnquī. *St.*

Mēlĭbœŭs, ă, ŭm. *De Mélibée.* Pūrpŭrā mæăndrō dūplĭcī Mēlĭbœă cŭcūrrīt. *V.* Mēlĭbœāquĕ fūlgēns Pūrpŭrā. *Lr.* (II, 499). Mēlĭbœă fūcāt ŭndā Bĭbūlŭm cōlōrĕ vēllŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 40). ‖ *m. Nom de berger.* Ō Mēlĭbœē, dĕŭs nōbīs hæc ōtĭă fēcīt. *V.*

Mēlĭcērtă, æ. *m.* (*Μελικέρτης*). *Mélicerte, dieu marin, le même que Palémon.* Tēquĕ fĕrēns pārvŭm nūdīs, Mēlĭcērtă, lăcertīs. *O.* Ēt Īnōō Mēlĭcērtæ. *V.* (Adde *Pers.* 5, 103). SYN. Pălæmōn.

† Mēlĭchrŭs. *m. f.* (*μελίχρους*). *Qui est couleur de miel.* (*Lucr.* IV, 1053. Sed potius græce scribas.)

† Mēlĭcŭs, ă, ŭm (*μελικός*). *De chant.* Ōrgănĭcī mēlĭcŏs pĕpĕrērĕ sŏnōrēs. *Lr.* (V, 336). Ēt mēlĭcŏs lўrĭcōsquĕ mŏdōs præfandō nŏvābis. *Aus.* (*Idyl.* 4, 54).

Mēlĭē, ēs. *f.* (*Μελία*). *Fille de l'Océan, aimée du fleuve Inachus.* Īnăchŭs īn Mēlĭē Bīthўnĭdē pāllĭdŭs īssĕ. *O.* (Cf. *V. Fl.* IV, 119).

Mēlĭlōtŏs, ī. *f.* (*μελίλωτος*). *Mélilot, plante.* Pārs thўmă, pārs căsĭām, pārs mēlĭlōtŏn āmānt. *O.*

Mēlĭmēlă, ārŭm. *n. pl.* (*μελίμηλον*). *Pomme douce.* Pōst hōc mē dōcŭīt mēlĭmēlă rūbērĕ, mĭnōrēm. H. Īnfāntī mēlĭmēlă dătō fātŭāsquĕ mārīscās. *M.* (VII, 25).

† Mēlĭnă, æ. *f.* (*μῆλον*). *Valise de cuir.* Nīsī sī īn vīdŭlo, aŭt īn mēlĭna āttŭlīstī. *Pl.* (*Ep.* I, 1, 20). ‖ ? Mēlĭnă. *Voy.* Mellina.

Mēlĭnŭm, ī. *n. Sorte de blanc pour se farder, ainsi nommé de l'île Mélo* (*Μῆλος*), *un des Sporades, d'où on le tirait.* Nĕquĕ cērūssām, nĕquĕ mēlĭnŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 107. De quo diserte *Isid. Or.* 19, 17).

? Mēlĭnŭs, ă, ŭm. *Voy.* Mellinus.

Mēlĭŏr, ūs; *gén.* ōrĭs. *compar. de* Bonus. *Meilleur.* Ōblĭtŏs fāmæ mēlĭōrĭs āmāntēs. *V.* Mēlĭōrĭbŭs ūtĕrĕ fātĭs. Quī jăcŭlo incēdit mēlĭŏr. Jām mēlĭŏr (Juno). *Id.* SYN. Præstāntĭŏr, pōtĭŏr, clēmēntĭŏr, mītĭŏr. *Voy.* Bonus. ‖ *m. Nom d'homme.* Ēn rōgāt ād cēnām Mēlĭōr tē, Clāssĭcĕ, rēctām. *M.* (II, 69).

Mēlis, ĭs. *f. Voy.* Meles.

Mēlisphўllŭm, ī. *n.* (*μελίφυλλον et μελισσόφυλλον*). *Mélisse, herbe.* Trītă mēlisphўlla, ēt cērīnthæ īgnōbĭlĕ grāmĕn. *V.* (Cf. *Plin.* 20, 11).

Mēlissă, æ. *f.* (*Μέλισσα*). *Nom de femme.* Ēt dĭcŏr, nōmĕn fāctĭs ēst dūlcĕ, Mēlissă. *Ennod.* (*Epigr.* 117, 11).

Mēlissŭs, ī. *m.* (*μελισσός*). *Roi de Crète, dont les filles nourrirent Jupiter.* ‖ 2. *Poète comique de Rome.* Ēt tūă cŭm sŏccō mūsă, Mēlissĕ, lĕvī. *O.*

1. **Mĕlĭtă**, æ, *et* **Mĕlītē**, ēs. *f.* (*Μελίτη*). *Nom d'une Néréide.* Lævă tĕnēnt Thĕtĭs ēt Mĕlītē, Pănŏpēăquĕ vīrgŏ. *V.* ‖ 2. *Malte, île au sud de la Sicile.* Fērtĭlĭs ēst Mĕlītē stĕrĭlī vīcīnă Cōsўræ. *O.* Tēlăquĕ sŭpērbă Lānīgĕrā Mĕlītē. *Sil.* ‖ † Mĕlītē. *La même.* Sīcānīō lătĕrī rēmīs vīcīnă Mĕlītē. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 1136).

Mĕlītēnsĭs, ĕ, *et* **Mĕlītēsĭŭs**, ă, ŭm. *De Malte.* Ēt vivŭm lăpĭdem, ēt circă Mĕlītēnsĭă nĕctŭnt Cūrălĭă. *Grat.* (*Cyn.* 404. Alii leg. *Melitesia*). ‖ *n. pl. Étoffe de Malte.* Întĕrdŭm ĭn pāllam ăc Mĕlītēnsĭă Cēăquĕ vĕrtŭnt. *Lr.* (IV, 1128. Alii leg. aliter).

Mĕlĭŭs. *n. de* Melior. ‖ *n. pris adv. Mieux.* Ōrābūnt caūsās mĕlĭŭs. *V.* Cœpīstī mĕlĭŭs quăm dēsīnĕrĭs. *O.* Plānĭŭs ăc mĕlĭŭs Chrўsippo ēt Crāntŏrĕ dĭcīt. *H.* SYN. Āptĭŭs, rēctĭŭs, dŏctĭŭs, etc. *Voy.* Bene. ‖ *Plus heureusement.* Ōmnēs sĭbī mālĕ mĕlĭŭs ēssĕ, quam ālterī. *Ter.* (*And.* II, 5, 16). Dī mĕlĭŭs! *O.* ‖ *Plus.* Ēt sōlēs mĕlĭŭs nĭtēnt. *H.* Nōn mĕlĭŭs vălēō. *O.* SYN. Măgĭs. ‖ *Plutôt.* Pērdĕrĕ quōd mĕlĭŭs pōssĭs. *O.* SYN. Pōtĭŭs.

† **Mĕlĭŭscŭlē.** *ancien adv. Un peu mieux ou plus.* Ātque ĭbī mĕlĭŭscŭlē, quăm sāt fŭĕrĭt, bĭbērĭs. Quīd ēst? *Pl.* (*Most.* IV, 2, 51).

Mĕlĭŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu meilleur.* Sī ĕrī' vērāx, tŭăm rĕm făcĭēs, ēx mălă, mĕlĭŭscŭlăm. *Pl.* (*Capt.* V, 2, 6. Vulgo paulo aliter. Adde *Ter. Hec.* III, 2, 19).

Mĕlĭă *ou* Mĕlă, æ. *m. Rivière de la Gaule Cisalpine.* Flāvĭŭs quăm mōlli pĕrcŭrrĭt flūmĭnĕ Mĕllă. *Cat.* (67, 33). Cūrvă lĕgŭnt prŏpĕ flūmĭnă Mĕllæ. *V.*

Mĕllĕŭs, ă, ŭm. *De miel.* Nēc lĭbă crūstī mĕllĕī. *Aus.* (*Ephem. Parecb.* 12). ‖ *Au fig. Doux.* Mĕllĕă tūnc rōsĕīs hærēscānt bāsĭă lābrīs (*Anthol.* II, p. 636). Lĭnguăquĕ dīvērsŭm fundēbăt mĕllĕă mūrmŭr (*Ib.* 610). SYN. Mĕllītŭs, dŭlcĭs.

† **Mĕllī.** *ancien abl. de* Mel. (*Pl. Truc.* II, 4, 20).

? **Mĕllĭcŭlŭm**, ī. *n. dimin. de* Mel. (In locis, quæ ex *Plauto* afferuntur, potius legendum *Melculum.*)

Mĕllĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit le miel.* Mĕllĭfĕrārum ăpĭum sīnĕ mēmbrīs cōrpŏră nāsci. *O.* Mĕllĭfĕr ēlēctis ēxercĭtŭs ŏbstrĕpĭt hĕrbĭs. *Cl.*

† **Mĕllĭfĭcō**, ās, ārĕ. *Faire du miel.* Sīc vōs nōn vōbīs mĕllĭfĭcātĭs, ăpēs. (*Virgilio* attributum a *Donat. Vit. Virg.*)

Mĕllĭflŭēns, tis, *et* **Mĕllĭflŭŭs**, ă, ŭm. *D'où découle du miel, et au fig.* Mĕllĭflŭēntēm Nēstŏrā. *Aus.* (*Epist.* 16, 14). Hīc mĕllĭflŭīs Pāllēnă sŭb ăntrīs. *Avien.* (*D. Ter.* 468). Mĕllĭflŭī cānĭt ōrĭs Hŏmērŭs. *Boet.* (5, 2).

Mĕllillă, æ. *f. dimin. du suivant.* Mĕă vītă, mĕă mĕllillă, mĕă fēstĭvĭtās. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 47).

? **Mĕllĭnă** *ou* Mĕllĭnĭă, æ. *f. Breuvage où il entre du miel, et au fig.* Quŭm jām vŏlŭpē, tum hŏc ēst nīmīō măgnæ mĕllĭnĭæ mihī. *Pl.* (*Truc.* IV, 1, 6). Mūrrhĭnām, pāssŭm, dēfrūtŭm, mĕllĭnām, mēl cuīusmŏdī. *Id.* (*Ps.* II, 4, 51. Alii leg. *melinam.* Utrumvis elegeris, non stat versus).

? **Mĕllĭnŭs**, ă, ŭm. *De couleur de miel.* Cērĭnum aūt mĕllĭnŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 49. Alii leg. *melinum*).

Mĕllĭtŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Mellitus. Cōrpŭscŭlūm mĕllĭtŭlŭm? *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 19. Alii male aliter).

Mĕllĭtŭs, ă, ŭm. *Mélangé de miel.* Pāne ĕgĕō tām mĕllītīs pōtŭlōrĕ plăcēntīs. *H.* SYN. Mĕllĕŭs. ‖ *Au fig. Doux comme le miel.* Nām mĕllītŭs ĕrāt, sŭāmquĕ nōrāt. *Cat.* (3, 5, de passere). Dūm lūdĭs, mĕllītē Jŭvēntī. *Id.* (97, 1). Ōttă sūnt, mĕllītē nĕpōs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 2). SYN. Dŭlcĭs, suāvĭs. ‖ *Flatté comme par le miel.* Tūm săpŏr ĭllĕcĕbrām mĕllītīs faucĭbŭs ĭndēns. *Tert.* (*Gen.* 86).

Mĕlŏ, ōnĭs. *m. Nom latin du Nil.* Mĕlōnĭs ălbām fĭlĭām. *Aus.* (*Epist.* 4, 75. Vid. *Serv.* ad *G.* IV, 291, et *Fest.*)

? **Mĕlōdēs**, æ. *m. Voy. le suiv.*

† **Mĕlōdŭs**, ă, ŭm (*μελῳδός*). *Qui chante mélodieusement, mélodieux; poète lyrique.* Līquīt cănēntēs quī mĕlōdās vīrgĭnēs. *Aus.* (*Prof.* 15, 8). Prŏcŭlŭs mĕlōdīs ĭnsŏnārĕ pūlsĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 45. Alii minus bene, *melodes*). Dūlcĕ cārmĕn ēt mĕlōdŭm, *Prud.* (*Cath.* 1092). Ōptĭmŭs pēs ēt mĕlōdĭs, ēt pēdēstrī glōrĭæ. *T. Maur.* (*Ped.* 81).

Mĕlŏs, *acc.* ŏs. *n.* (*μέλος*). *Chant; poésie lyrique.* Rēgīnæ Jŏngŭm, Călliŏpē, mĕlŏs. *H.* Sīmōnĭdēs, quī scrīpsĭt ēgrēgĭŭm mĕlŏs. *Ph. Voy.* Cantus. ‖ † *Au plur.* Mēlē (*contract. de* Melea). Ēt cўcnēă mēlē, Phœbēăquĕ dædălă chōrdīs. *Lr.* (II, 504. *Ib.* 412). Dōctă sŏnārĕ mēlē. *Inscr.* (apud *Grut.* 654).

Mĕlpŏmĕnē, ēs. *f.* (*Μελπομένη*). *Melpomène, Muse de la Tragédie.* Cāntŭs, Mĕlpŏmĕnē, cuī lĭquīdăm pătĕr. *H.* Mĕlpŏmĕnē tragicō prōclāmāt mœstă bŏātū. *Aus.* (*Idyl.* 20, 2).

† **Mĕlŭm**, ī. *n. Comme* Melos. Cŭī brĕvīă mĕlă mŏdĭfĭcă rĕcīnŏ. *Aus.* (*Parent.* 27; 2).

† **Mĕlŭs**, ī. *m. arch. Comme* Melos. Jūcŭndum ĭnaūdīvī mĕlŭm. *Nov.* (apud *Non.* 2, 442). Crĕpĭtāntēs mĕlŏs. *Att.* (apud *eumd.* 3, 336. *Pacuv. ibid.*). Hŏc nūnc pērmŭlsīt ĭnsŏnŭīsquĕ mĕlŏ. *Capel.* (IX, p. 307). Aūctŏr ēt dŭctŏr mĕlōrŭm. *T. Maur.* (*Ped.* 2).

Mēmbră, ōrŭm. *n. pl. Membres.* Mĕllĭfĕrārum ăpĭum sīnĕ mēmbrīs cōrpŏră nāsci. *O.* Ēt crīnēs flăvōs, ēt mēmbră dĕcōră jŭvēntæ. *V.* Dīscērptă fĕrēntēs Mēmbră grŭīs. *H.* SYN. Ārtŭs. EP. Dĕcōră, cāndĭdă, nĭvĕă, tĕnĕră, mōlliă; vēgĕtă, rōbŭstă, vălĭdă, tōrōsă. PPH. Mēmbrōrŭm ārtŭs. ‖ *Au fig.* Pārcītĕ quāssātæ sōlvĕrĕ mēmbră rătīs. *O.* Dŭlcĭă convīctŭs mēmbră fŭĕrĕ mĕī (de amicis). *Id.*

Mēmbrānă, æ. *f. Membrane, pellicule.* Dūmquĕ pĕtūnt tĕnĕbrās, părvŏs mēmbrānă pĕr ārtŭs Porrīgĭtŭr. *O.* Dissīlăit stringēns ūtĕrŭm mēmbrānă, flŭŭntquĕ Vīscĕră. *L.* SYN. Pēllĭcŭlă, pēllĭs, *qqf.* cūtis. ‖ *Peau de serpent.* Squāmĕă Cīnўphĭī tĕnŭīs mēmbrānă chēlўdrī. *O.* Lĭbўcī mēmbrānă cērāstæ. *L.* SYN. Ēxŭvĭæ. ‖ *Parchemin.* Mēmbrānīs întŭs pŏsĭtīs dēlērĕ lĭcēbĭt. *H.* Ēssĕ pŭtă cĕras, lĭcĕt hæc mēmbrāna vŏcētur. *M.* (XIV, 16). Lūtĕa sēd nĭvĕum ĭnvŏlvāt mēmbrānă lĭbēllum. *Tib.* (III, 1, 9). SYN. Chartă. *Voy. ce mot.* ‖ *Toute enveloppe, et au fig.* Quæ quāsī mēmbrānæ sūmmō dē cōrpŏrĕ rērŭm. *Lr.* (IV, 36). Tĕnŭīs sūmmī mēmbrānă cŏlōrīs (*Ib.* 93). SYN. Sŭpērfĭcĭēs, *qqf.* cūtis.

Mēmbrānŭlă, æ. *f. dimin. de* Membrana. *Tablettes portatives, agenda.* Ūt ĭmplĭcātām sārcīnīs mēmbrānŭlăm Mēmĭnĭssēt ĭllīnc tollĕrĕ. *Paul. Nol.* (13, 279).

Mēmbrātĭm. *Par membres.* Ēt mēmbrātīm vītālĕm dēpērdĕrĕ sēnsŭm. *Lr.* (III, 526). Mēmbrātim tĭbī vŏlŭī pĕrīrĕ. *Sen.* (*Phœn.* 170). Mēmbrātĭm pĕrĕāt. *Hil. Pict.* (*Machab.* 46).

† **Mēmbrŏr**, ārīs, ārī. *pass. Se former en mem-*

bres. Mēmbrātŭr ĭn ārtŭs Cōrpŏrĕā spĕcĭēs hŏmĭnis. *Dracont.* (*Hexem.* 220).

Mēmbrŭm, ī. *n. Voy.* Membra.

Mēmĕ. *Voy.* Ego.

Mēmĕt. *Voy.* Egomet.

† Mĕmĭnēns, tis. *ancien part. de* Memini. Vīvĭs ădhūc ævī, quōd pĕrĭīt, mĕmĭnēns. *Aus.* (*Prof.* 2, 4. Addę *L. Andr.* apud *Prisc.* 11, 922).

Mĕmĭnī, ĭssĕ. *défect. Se souvenir.* Cāntāndō pŭĕrūm mĕmĭnī mē cōndĕrĕ sōlēs. *V.* Fōrsăn ĕt hæc ōlĭm mĕmĭnĭssĕ jŭvăbĭt. Tū rĕgĕre ĭmpĕrĭō pōpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmĕntō. Nūmĕrōs mĕmĭnī, sī vĕrbă tĕnĕrēm. Nēc vĕtĕrūm mĕmĭnī lātōrvĕ mălōrūm. *Id.* Lĕtī mĕmĭnīssĕ pătĕrnī. *V. Fl.* SYN. Rĕcōrdŏr, rĕmĭnīscŏr. PPH. Sŭm mĕmŏr, nōn *ou* haŭd ĭmmĕmŏr. Mĕmŏr vīvŏ, mănĕō. Ănĭmō, pĕctŏrĕ, mēntĕ hăbĕō, tĕnĕō, sĕrvō. Mĕmŏrī sūb pĕctŏrĕ sĕrvō. Fixŭm ănĭmō sĕrvō. Mĕmŏrī ănĭmō dō, măndō. Mēntĕ rĕpōnō. Sūb cōrdĕ rĕpōnō, rĕcōndō. Rēs ănĭmō hærĕt; ĭnhærĕt, ădĕst, sĕdĕt, ĭnfixă mănĕt; ĭmĭs ĕst ĭnfixă mĕdullĭs. Rēs nōn ănĭmō ēxcĭdĭt, nōn mē fŭgĭt. Nōn ōblīvĭă ănĭmō *ou* ănĭmūm sŭbĭĕrŭnt *ou* sŭbĭĕrĕ. Ănĭmō rĕmĭnīscŏr. VERS. Signă tĭbī dīcām; tū cōndĭtă mēntĕ tĕnētō. *V.* Mănĕt ăltă mēntĕ rĕpōstŭm Jūdĭcĭŭm Părĭdĭs. Sŭbĭīt dēsĕrtă Crēūsă. Mŭltă vĭrī vīrtŭs ănĭmō, mŭltŭsquĕ rĕcūrsăt Gēntĭs hŏnōs; hærēnt ĭnfixī pĕctŏrĕ vŭltŭs. Nēc vĕnĭt ĭn mēntĕm quōrŭm cōnsĕdĕrĭs ārvĭs? *Id.* Mēntĕ mĕmŏr tōtă, quæ dămŭs, ărmă tĕnĕ. *O.* Hæc mĭhi sēmpĕr cĕrŭnt ĭmĭs ĭnfixă mĕdullĭs. *Id.* Tūm tĭbī sī quă mĕī vĕnĭĕt nōn ĭmmĕmŏr hōrā. *Pp.* Tū vĕrō făcĭlo ŭt, mĕmŏrī tĭbī cōndĭtă mēntĕ, Hæc vĭgĕānt mandātă, nĕque ūlla ōblĭtĕrĕt ætās. *Cat.* Hōc tĭbī dĭctŭm Tōllĕ mĕmŏr. *H.* Rĕvōlvĭt ănĭmūs thălămōs. *Sen.* Hăbĕō ĭn mĕmŏrĭă. *Pl. Voy.* Memor. ‖ *En parlant de choses.* Sīt mŏdŏ... dĭcĕrĕ lĭnguă mĕmŏr. *O.* Ēt nōstrī mĕmŏrēs lăcrĭmæ fundāntŭr ēodĕm. *Tib.* (III, 2, 25). Ēt cădŭm Mārsī mĕmŏrēm dŭĕllī. *H.* ‖ *Reconnaissant.* Tē sōlŭm mĕrĭtī cānĕrēm mĕmŏr. *O. Voy.* Gratus. ‖ *Qui a du ressentiment; vindicatif.* Ăntīquō mĕmŏrēs dē pĕctŏrĕ pœnās Ēxĭgĭt ălmă Vĕnŭs. *O.* Sævæ mĕmŏrēm Jūnōnĭs ŏb īrăm. *V. Voy.* Ira. ‖ *Qui garde ou rappelle le souvenir.* Ēt nōstrī mĕmŏrēm sēpŭlcrō Scālpĕ quĕrēlām. *H.* Mĕmŏrēs fătōs. Ĭmprēssīt mĕmŏrēm dēntĕ lăbrĭs nōtām. *Id.* Nēmŭs vīttæ mĕdĭūm mĕmŏrēsquĕ tăbellæ (cingebant). *O.* Mĕmŏrī vērsū. *Id.* ‖ *Subst. m. Scæva Mémor, poète latin.* Cŭr nōn ăd Mĕmŏrĭs carmĭnă? frātĕr ērāt. *M.* (XI, 11. *Ib.* 10, 2). Nōn Tūrnŭs, Mĕmŏr, Ennĭŭs, Cătullŭs. *Sid.* (*Pan.* 2129). ‖ *Autres.* Octāvī Mĕmŏrĭs cōnjŭx quæ vērā fŭĭsti (*Anthol.* II, p. 128).

Mĕmŏrābĭlĭs, ĕ. *Mémorable.* Nōn ĭtă; nămque ētsī nullŭm mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn. *V.* Vīpĕrĕī rĕfĕrēns spŏlĭŭm mĕmŏrābĭlĕ mōnstrī. *O.* SYN. Mĕmŏrāndŭs. ‖ *Digne d'être dit, raconté.* (*Pl. Curc.* I, 1, 8; *Ter. And.* IV, 1, 1.)

† Mĕmŏrādŭm. *arch.* (*de* mĕmŏra *et* dum). Mĕmŏrādŭm mihi. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 105).

Mĕmŏrāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit dire.* Nēc mĕmŏrāndă tămĕn vōbĭs mĕă făctă, Pĕlăsgī, Essĕ rĕōr: vīdistīs ēnĭm. *O.* ‖ *Mémorable.* Ēt tē mĕmŏrāndĕ cānēmŭs Păstŏr ăb Ămphrȳsō. *V.* Arcădĭī mĕmŏrānda ĭnventă măgistrī. *Id.* SYN. Mĕmŏrābĭlĭs.

† Mĕmŏrātĭō, ōnĭs. *f. L'action de rappeler, de raconter.* Dūrā sātĭs mĭsĕrīs mĕmŏrātĭō prīscă mălōrūm. *Maximian.* (1, 291).

Mĕmŏrātŏr, ōrĭs. *m., et* Mĕmŏrātrīx, īcĭs. *f. Qui fait mention, qui raconte.* Nēc nōn ĭllĕ tŭī cāsŭs mĕmŏrātŏr Hŏmērŭs. *Pp.* (III, 1, 33). Ēōă mĕmŏrātrīx tĭbĭlă pŭgnæ. *V. Fl.*

Mĕmŏrātŭs, ă, ŭm. *Dont on fait mention, célébré, célèbre.* Ĭndĭcăt, ēt nōndŭm mĕmŏrātĭs ōmnĭbŭs. *O.* Nōbĭlĭs ēt fāmā mūltīs mĕmŏrātŭs ĭn ōrīs. *V.* SYN. Cĕlĕbrātŭs, laŭdātŭs, cĕlĕbĕr, nōbĭlĭs.

† Mĕmŏrātŭs, ūs. *m. L'action de raconter.* Īstæ lăpĭdă sūnt mĕmŏrātŭī. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 28).

† Mĕmōrdī. *ancien parf. de* Mordeo. Sī mē cānĕs mĕmōrdĕrĭt. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 9. *Laber. ibid.*).

† Mĕmōrĕ. *adv. Comme* Memoriter. (*Pompon.* apud *Non.* 11, 42, et *Prisc.* 15, 1014.)

Mĕmŏrĭa, æ. *f. Mémoire, souvenir.* Tămĕn cōntĕmptŭs ăbs tĕ, hæc hăbŭī ĭn mĕmŏrĭā. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 90). Mĭsĕra ĕst vōlŭptās, ŭbī pĕrĭclī ĕst mĕmŏrĭă. *P. Syr.* Rĕdĭt mĕmŏrĭă tĕnŭē pĕr vēstĭgĭŭm. *Sen.* (*OEd.* 768). PPH. Mĕmŏr mēns, ănĭmŭs, pĕctŭs, cŏr. *Voy.* Memini. ‖ *Souvenir de l'histoire, relation.* Quīdquĭd pŭtābĭt ēssĕ dignŭm mĕmŏrĭæ. *Ph.* Ā sŭpĕrĭs sīt trĭbūtŭs, trădăm mĕmŏrĭæ. *Id. Voy.* Posteritas. ‖ *La Mémoire ou Mnémosyne, déesse.* Ūsŭs mē gĕnŭīt, mātĕr pĕpĕrĭt Mĕmŏrĭa. *Afran.* (apud *Gell.* 13, 8).

† Mĕmŏrĭtĕr. *arch. Avec une mémoire fidèle, de manière à ne pas oublier.* Istūc sī pŏtēs mĕmŏrĭtĕr mĕmĭnīssĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 55. *Id. Pœn.* III, 1, 59). Mĕmĭnī mĕmŏrĭtĕr. *Afran.* (apud *Charis.* 1, 89). ‖ *De mémoire, par cœur.* Ŭt mĕmŏrĭtĕr mē Saūrĕām vōcābăt ātrĭēnsēm. *Pl.* (*As.* III, 2, 38). Mĕmŏrāt mĕmŏrĭtĕr. *Id.* (*Amp.* I, 2, 261). Āmābŏ; quīd ăit? cōgnōscĭtnĕ? Āc mĕmŏrĭtĕr. *Ter.* (*Eun.* V, 3, 6).

Mĕmŏrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire mention*

racónter. Ēt mĕmĭnīstĭs ēnĭm, dīvæ, ēt mĕmōrārē pōtēstĭs. *V.* Mūsā, mihī causās mĕmŏrā. *Id.* Longō mĕmŏrēmŭr īn ævō. *O.* SYN. Cōmmĕmŏrō, nārrō, rĕfĕrō, cĕlĕbrō, laŭdō. *Voy.* Narro, Cano. ‖ *Parler, dire.* Sīc mĕmōrāns, lārgō flētū sĭmŭl ōrā rigābat. *V. Voy.* Dico.

Mĕmphĭs, ĭs. *f.* (Μέμφις). *Memphis, capitale de l'Egypte moyenne, célèbre par ses pyramides.* Nĕc tē Rōmā mĭnŭs quām tŭā Mĕmphĭs ămĕt. *M.* (VII, 98). Ēt tōllĕs nōstrō, Mĕmphĭ, crŭēntă mălō. *Pp.* (III, 9, 34). Quæ cōllĭs ēt Mĕmphĭn, pălmĭfĕrămquĕ Phărŏn. *O.* PPH. Mĕmphĭtĭs ūrbs, ōrā, tĕllūs, tĕrrā. Mĕmphĭtĭcă tĕllūs.

Mĕmphĭtēs, æ. *adj. m. De Memphis.* Bărbărā Mĕmphĭtēn plāngĕrĕ dŏctă bŏvēm. *Tib.* (I, 7, 8).

Mĕmphĭtĭcŭs, ă, ŭm. (Μεμφιτικός). *De Memphis.* Nĕ fŭgĕ Nĭlĭgĕnæ Mĕmphĭtĭcă sācrā jŭvēncæ. *O.* Mĕmphĭtĭcŭs ēnsĭs. *L.* Mĕmphĭtĭcă tĕllūs. *M.*

Mĕmphĭtĭs, ĭdĭs. *f.* (Μεμφῖτις). *De Memphis.* Cōnsĕrĭtŭr bĭbŭlă Mĕmphĭtĭs cўmbă păpўrō. *L.* Tūrĭcrĕmās văccæ Mĕmphĭtĭdŏs ārās. *O.* Tĕrrā Mĕmphĭtĭdĕ sīccā. *J.* (15, 122).

Mĕn'. *apocope pour* Mene. Mĕn' mūttīrĕ nĕfās ? *Pers.* (1, 120. Adde *Pl. Trin.* I, 2, 31).

Mĕnă, æ. *m. Voy.* Menas.

Mĕnăcē, ēs. *f.* (*Strab.* Μαινάκη). *Ancien nom de Malaga.* Tūtūsquĕ pōrtŭs, ŏppĭdūm Mĕnăcē sŭpĕr. *Avien.* (*Or. mar.* 431. *Ib.* 427. Poeta primam producere debuit). *Voy.* Malaca.

Mĕnæchmŭs, ī. *m.* (Μέναιχμος). *Nom d'homme.* ‖ *Au plur. Personnages et pièce de Plaute.* Nōn ĕgŏ tē nŏvī Mĕnæchmŭm Mŏschŏ prōgnātŭm pătrĕ? *Pl.* (*Men.* II, 3, 56).

Mĕnæī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de Ménées* (*Mενάι*), *ville près de Syracuse.* Cōmĭtātă Mĕnæīs. *Sil.* (XIV, 266. Alii aliter).

Mĕnălās, æ. *m. Nom de guerrier.* Stĕrnūntŭr tĕrræ Mĕnălās pĕdĕs. *St.*

Mĕnălcās, æ. *m. Ménalque, nom de berger.* Nĕc vīvĕrĕt īpsĕ Mĕnălcās. *V.*

Mĕnălippē, *ou plutôt* Mĕlănippē, ēs. *f.* 1. *Fille de Chiron ;* 2. *Fille d'Éole ;* 3. *Reine des Amazones.* Ăntĭgŏnæ, seū pĕrsōnām Mĕnălippēs. *J.* (8, 229. *Schol.* leg. *Menalippi; Munker.* corrig. *Melanippes*).

Mĕnălippŭs, ī. *m.* (Μενάλιππος). *Fils de Tydée.* Ăppōrtēt, Mĕnălippē, tŭŭm (caput). *St.*

Mĕnăndĕr, Mĕnăndrŭs *ou* Mĕnāndrŏs, ī. *m.* (Μενανδρος). *Ménandre, célèbre poète comique d'Athènes.* Vīvēnt, dūm mĕrĕtrīx blāndă, Mĕnāndrŏs ērĭt. *O.* Mĕnāndĕr fēcĭt Āndrĭam ēt Pĕrīnthĭam. *Ter.* (*And. prol.* 9). Dīcĭtŭr Āfrānī tōgă cōnvēnīssĕ Mĕnāndrō. *H.* Lĭbrōrūmquĕ tŭōs, dŏctĕ Mĕnāndrĕ, sălēs. *Pp.* (III, 20, 28).

Mĕnāndrēŭs, ă, ŭm (Μενάνδρειος). *De Ménandre.* Tūrbă Mĕnāndrēæ fŭĕrāt nĕc Thāïdŏs ōlĭm Tāntă. *Pp.* (V, 5, 3).

Mĕnăpĭī, ōrŭm. *m. pl. Peuple belge, sur la Meuse.* Cārrētēnă mihī fīĕt vĕl măssă lĭcēbĭt Dē Mĕnăpĭs. *M.* (XIV, 54, pro *Menapiis*).

Mĕnārchŭs, ī. *m.* (Μέναρχος). *Nom d'homme.* Prīvātŭm mĕdĭcī Mĕnārchī. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 85).

Mĕnās *ou* Mēnă, æ, *et* Mēnās, ātĭs. *m.* (Μενᾶς *et* Μήνας). *Nom d'homme ; entre autres, un affranchi de Sext. Pompée.* Scilicĕt aūt Mēnæ facĭles pārērĕ sŭpĕrbo. *Turn.* (*Sat. vs.* 10. Ambigunt an de Pompeii liberto agatur. Hunc carpit *Hor. Epod.* 4. Declinatio *Menas, atis*, ut *Lenas*, datur a *Prisc.* 4, 650).

Mēndă, æ. *f. Défaut du corps.* In tōtō nūsquām cōrpŏrĕ mēndă fŭīt. *O.* Nōctĕ lātēnt mēndæ... ŏccŭlĕ mēndās. *Id.* SYN. Nævus, vĭtĭum, *qqf.* mălum.

† Mēndacĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Menteur.* (*Pl. Trin.* I, 2, 163.)

Mēndācĭŭm, ĭī. *n. Mensonge.* Īmpĕrcēptă pĭă mēndācĭă fraŭdĕ lātēbānt. *O.* Ăddĭs, āīt, cūlpæ mēndācĭă. *Id.* Sclo ĕgŏ mūltōs mĕmŏrāvissĕ mīlĭtēs mēndācĭŭm. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 3). SYN. Cōmmēntŭm, *qqf.* pērfĭdĭă, pĕrjūrĭă. EP. Vānŭm, jnānĕ, dŏlōsŭm, fāllāx, cāllĭdŭm ; tūrpĕ, pŭdēndŭm. PPH. Fictŭs, sĭmŭlātŭs sērmŏ. Vērbă fictă, sŭbdŏlă, fāllāclă, vānă. Vānæ, fĭctæ vōcēs. Vānă lĭnguă. PHR. Nĕ vōs dēcīpĭānt vānæ mēndācĭă lĭnguæ. *O.* Cōnfictă dŏlō mēndācĭă tūrpī. *Ciris.* Cūjŭs fāllācĭă vērbă Nōn auditūrī dirīpŭērĕ nŏtī. *Pp. Voy.* Mendax. ‖ *Fiction, fable.* Prōdĭgĭōsă sĕquōr vĕtĕrūm mēndācĭă vātŭm. *O.*

• Mēndāx, ācĭs. *Menteur, imposteur.* Fīnxīt, vānum ētĭām mēndācēmquĕ īmprŏbă fĭngĕt. *V.* Ēxspectātă tĭbī nōn mūttăm cārmĭnă mēndāx. *H.* Īnvēnĭōr Pārthĭs mēndācĭŏr. *Id.* Tum ĕgo ĕrŏ mēndācĭsŭmŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 49). SYN. Fāllāx, vānŭs, fālsŭs, pērfĭdŭs, sĭmŭlātŭs, dŭplĕx, bĭlĭnguĭs, *qqf.* fālsĭlŏquŭs, fālsĭdĭcŭs, sĭmŭlātŏr, pĕrjūrŭs. PPH. Nōn vērŭs, vērāx. Fāndī fictŏr. Mēntīrī, fāllĕrĕ dŏctŭs. Haūd sīncērŭs. Ōs, lĭnguă mēndāx, fāllāx. Ōs īnfīdŭm. Vīr fictŏ pectŏrĕ, mēndācī ōrĕ. Sĭmŭlātŭm cŏr, pectŭs. Sĭmŭlātŏ pectŏrĕ fāllāx. *Voy.* Mentior, Perfidus. ‖ *En parlant d'une chose.* Sūnt quī mēndācī spĕcĭē grāssāntŭr āmōrĭs. *O.* Ēt spĕcŭlūm mēndāx ēssĕ quĕrĕrĕ tŭŭm. *Id.* Fūndūsvĕ mēndāx. *H.* Nĕc bĕnĕ mēndācī rīsŭs cōmpōnĭtŭr ōrĕ. *Tib.* (III, 6, 35). *Voy.* Dolosus.

Mēndēsĭŭs, ă, ŭm (Μενδήσιος). *De Mendès, ville et port d'Égypte.* Ŏccĭdĭt ēt Cēlādōn Mēndēsĭŭs, ŏccĭdĭt Āstrēus. *O.*

† Mēndĭcābŭlŭm, ĭ. *n. Mendiant.* Mĕmŏrārĕ nōlŏ, hŏmĭnŭm mēndĭcābŭlă. *Pl.* (*Aul.* IV, 8, 3). Quāllă vāgārī pĕr mārĕ ēt tĕrrās sōlēnt Āvārā mēndĭcābŭlă. *Paul. Nol.* (13, 327). *Voy.* Mendicus.

Mēndĭcātŭs, ă, ŭm. *Mendié.* Ēt mēndĭcātŭs vīctă Cārthăgĭnĕ pānĭs. *J.* (10, 277). Nūnc mēndĭcātō pāscĭtŭr īllĕ cĭbō. *O.*

† Mēndĭclmōnĭŭm, ĭī. *n. Comme le suivant.* (*Laber.* apud *Non.* 2, 555, et *Gell.* 16, 7.)

Mēndĭcĭtās, ātĭs. *f. Mendicité.* Mēndĭcĭtātĕm cui ōbtŭlīstī ŏpĕrā tŭā. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 30).

Mēndĭcō, ās, ārĕ. *n. et act. Mendier.* Ārcānām Jūdæā trēmēns mēndĭcāt īn aūrĕm. *J.* (6, 543. *Id.* 4, 17). Mēndĭcāt vĕl tāntum ūnām dē paūpĕrĕ gūttām. *Alcim.* (III, 281). Mīnīme hŏnēstum ēst, mēndĭcāntēm vīvĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 73). PPH. Stĭpĕm, ĕrā, pārvæ stīpis ĕrā rŏgō. Cĭbum, victŭm, ălīmēntă rŏgō, pĕtō. VERS. Ēxigŭūmquĕ rŏgēs ōrĕ trĕmēntĕ cĭbum. *O.* Dextĕrā quīn ētĭām, lūdō concēssā, vāgātŭr Ærā rŏgāns. *Cl.* ‖ *Au fig.* Ā mē mēndĭcās mālŭm. *Pl.* (*Amp.* IV, 2, 13).

† Mēndĭcŏr, āris, ātī. *d. Comme* Mendico. Quāndo histrĭōnēm cōgis mēndĭcārĭĕr. *Pl.* (*Capt. prol.* 13). Mālim mŏrīrī mĕos, quām mēndĭcārĭĕr. *Id.* (*fragm. Vidul.* apud *Non.* 2, 541).

† Mēndĭcŭlă, æ. *f.* (*s. ent.* vestis). *Sorte de sarreau que portaient les mendians.* Quīd ĕrāt fīndūtă? ăn rēgillam indūcŭlam, ăn mēndĭcŭlăm? *Pl.* (*Epid.* II, 2, 39. Quidam leg. *mendiculam*, a *Medix*).

Mēndĭcŭs, ī. *m. Mendiant, qui demande sa vie.* Mēndĭcŭm mālĭm mēndĭcāndō vīncĕrĕ. *Pl.* (*Bac.*

III, 4, 16). Rēgnūm rēlīquī sēptūs mēndīcī stōlā. *Enn.* (apud *Non.* 14, 6). SYN. Mēndīcāns, ĭnŏps, ēgēnus, etc. *Voy.* Mendico, Pauper. ‖ *Au fig.* Mē sȳcŏphāntam, hērēdĭtātēs pērsĕquī Mēndĭcūm. *Ter.* (*And.* IV, 5, 19). ‖ *Au pl. Les prêtres de Cybèle, qui vivaient d'aumônes.* Phārmăcŏpōlæ, Mēndīcī, mīmæ. *H.* (De his *Phæd.* IV, 1 : « Galli Cybebes circum in quæstus ducere Asinum solebant, bajulantem sarcinas. » Cf. et *Apul. Met.* 8, p. 333). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De mendiant.* Nē mēndĭcă fĕrāt bārbāti prāndĭă nūdī. *M.* (XIV, 81).

Mēndōsē. *adv. Vicieusement, mal.* Mēndōsē cōllĭgīs, ĭnquīt. *Pers.* (5, 85). Rēddĕrĕ mēndōsē causās ūtrŭsquĕ fĭgūræ. *Lr.* (IV, 505). SYN. Malĕ.

Mēndōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des défauts.* Nōn ĕgŏ mēndōsōs ausim dēfēndĕrĕ mōrēs. *O.* Făcĭēs mēndōsa. *Id.* Sī vĭtĭīs mĕdĭocrĭbŭs ăc mĕă paucīs Mēndōsa ēst nātūra. *H.* SYN. Vĭtĭōsŭs. ‖ *n. pris adv.* (*Pers.* 5, 106.)

Mēndŭm, ī. *n. Faute d'écriture.* Ĭpsĕ mĭhī plăcŭīt mēndīs ĭn tālĭbŭs ērrŏr, Et vīx ĭnvītă făctă lĭtūra mănu ēst. *O.* (*Pont.* IV, 1, 13). SYN. Ērrŏr, ērrātŭm. ‖ ? *Défaut physique.* Rārā tămĕn mēndō făcĭēs cārĕt : ōccŭlĕ mēndās. *O.* (*A. Am.* III, 261. Sed alii rectius, *menda caret*).

Mēnĕcrātēs, ĭs. *m.* (Μενεκράτης). *Ménécrate, nom d'homme.* Clārī gĕnŭs ĕccĕ Mēnĕcrātīs aūgĕt. *St.* Hīc clārī vĭgŭērĕ Mēnĕcrātīs ārtēs. *Aus.* (*Mos.* 307).

Mēnēdēmŭs, ī. *m.* (Μενέδημος). *Nom d'homme.* Mēnēdēme, āt pōrrō rēctĕ spērō, etc. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 107).

Mēnēlāēŭs, ă, ŭm. *De Ménélas.* Quūm Mēnēlāēō sūrgĕrĕt ē thălāmō. *Pp.* (II, 12, 14).

Mēnēlāŭs *ou* Mēnēlāŏs, ī. *m.* (Μενέλαος). *Ménélas, fils d'Atrée, frère d'Agamemnon et mari d'Hélène.* Ātrīdēs Prŏtĕī Mēnēlāŭs ădŭsquĕ cōlŭmnās. *V.* Nūnc, Pārī, tū săpiēns, ĕt tū, Mēnēlāĕ, fŭīstī. *Pp.* (II, 2, 47). Tū fŏrĕ tām lēntūm crēdīs Mēnēlāŏn ĭn īrā? *O.* SYN. Ātrīdēs, Tāntălīdēs. PPH. Ātrīdēs mĭnŏr. Frātĕr mājōrīs Ātrīdæ. Hēlĕnæ mārītŭs, cōnjŭx.

Mēnēnĭŭs, ĭī. *m. Ménénius Agrippa, célèbre romain des premiers temps de la république.* ‖ *Ses descendants.* Chrȳsippŭs pōnīt fēcūndă ĭn gēntĕ Mēnēnī. *H.*

Mēnēphrōn, ŏnĭs. *m.* (Μενέφρων). *Homme qui fut changé en bête féroce.* Ĭn quă cūm mātrĕ Mēnēphrŏn. *O.*

Mēnēstheŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Μενεσθεύς). *Ménesthée ou Mnesthée, écuyer de Diomède; autres du même nom.* Tĭmĭdă sŭbĭt ārtĕ Mēnēstheŭs. *St.* Jūnctăvĕ Mēnēsthĕă vīctūm. *Id.* Nēc Clўtĭō gĕnĭtōrĕ mĭnŏr, nēc frātrĕ Mēnēsthēō. *V.*

Mēninx, gis. *f.* (Μήνιγξ). *Ile près de l'Afrique.* Jūxtă quām Mēnīnx ĭnsŭlă fŭlgĕt. *Prisc.* (*Peri.* 508. Et *Sil.* III, 318).

Mēnippŭs, ī. *m.* (Μένιππος). *Ménippe, philosophe cynique.* Mēnippŭs īllĕ, nōbĭlĭs quōndām cănis. *Varr.* (Sic in *Anth.* I, p. 405, quasi e *Non.* 4, 275; sed vox *Menippus* non est apud *Nonium*, nec, credo, fuit apud *Varr.*)

Mēnĭs, ĭdĭs. *f.* (μηνίς). *Ornement qu'on plaçait au frontispice des livres, et qui avait la forme d'un croissant.* Quōs lēgīs ā prīmā dēdūctōs mēnĭdĕ lĭbrī. *Aus.* (*Prof.* 25, 1). SYN. Lūnŭlă.

Mēnŏlŭs, ĭī. *m.* (Μήνιος). *Fils de Lycaon* 1. (*Ibis*, 472.)

Mēnœceŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Μενοικεύς). *Ménécée, fils de Créon, roi de Thèbes, se dévoua pour sauver sa patrie.* Vīdĕō quæ nōstĕr signă Mēnœceūs, Quæ nōstĕr gĕrăt ārmă Crĕōn. *St.* Tŭ, sævŏ Mēnœceū. *Id.* (Et *Juv.* 14, 240).

Mēnœcēŭs, ă, ŭm (Μενοικεύς). *De Ménécée.* Īrĕ Mēnœcēō quă lūbrĭcă sānguĭnĕ tūrrīs. *St.*

Mēnœtēs, æ. *m.* (Μενοίτης). *Nom d'homme.* Rēctōrēm nāvīs cōmpēllăt vōcĕ Mēnœtēn. *V.*

Mēnœtĭădēs, æ. *m.* (Μενοιτιάδης). *Fils de Ménétius, Patrocle.* Ĭpsĕ Mēnœtĭădēs. tūnc, quūm trādĕbăr, ĭn aūrēm. *O.* Hīc Ixĭŏnĭdēn, īllĕ Mēnœtĭădēn. *Pp.* (II, 1, 37). *Voy.* Patrocles.

Mēnœtĭŭs, ĭī. *m.* (Μενοίτιος). *Ménétius, père de Patrocle.* Ăc sīmŭl Œnīdēs pārĭtĕrquĕ Mēnœtĭŭs, ēt quī. *V. Fl.*

Mēnōgĕnēs, ĭs. *m.* (Μηνογένης). *Nom d'homme.* Mēnōgĕnēn, ōmnī tŭ līcĕt ārtĕ vēlīs. *M.* (XII, 84. *Menogenen* ut græce Σωκράτην).

Mēnŏphīlŭs, ĭ. *m.* (Μηνόφιλος). *Nom d'homme.* (*Mart.* VII, 81.)

Mēns, tis. *f. Ame, esprit.* Ēsse ăpĭbŭs pārtēm dīvīnæ mēntīs, ēt haūstŭs Ætherĭos. *V.* Tōtōs ĭnfūsă pĕr ārtŭs Mēns ăgĭtăt mōlĕm. *Id.* SYN. Ănĭmŭs. ‖ *Intelligence, raison.* Quōrūm mĕlĭōr sēntēntĭă mēntī. *V.* Sī mēns nōn lævă fŭīssĕt. *Id.* Mēns tămĕn ūt rĕdĭīt. *O.* SYN. Ănĭmŭs, rătĭō, *qqf.* jūdĭcĭŭm. ‖ *Cœur, esprit.* Dī-nĕ hūnc ārdōrĕm mēntĭbŭs āddŭnt? *V.* Ēt mēntĕm pātrīæ strīnxīt plĕtātĭs ĭmāgō. Aūdīte ō mēntĭbŭs æquīs. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, pectŭs, cŏr. ‖ *Sentimens, caractère, cœur.* Aūrĕă mēns, vōx suădă tĭbī. *Aus.* (*Prof.* 20, 11). Mălă mēns. *Ter.* (*And.* I, 1, 137). SYN. Ănĭmŭs, ĭndŏlēs, ĭngĕnĭŭm, sēnsŭs. ‖ *Génie.* Tĕ sĭnĕ nīl māgnūm mēns ĭnchŏăt. *V.* Ĭngĕnĭŭm cuī sīt, cuī mēns dīvĭnĭŏr. *H.* SYN. Ĭngĕnĭŭm. ‖ *Mémoire.* Nēc vĕnĭt ĭn mēntĕm quōrūm cōnsēdĕrīs ārvīs? *V. Voy.* Memorja. ‖ *Courage.* Dēmīttŭnt mēntēs. *V.* SYN. Ănĭmŭs. ‖ *Pensée, intention, dessein.* Mēns ĭmmōtă mănēt. *V.* Nōstrām nūnc æccĭpĕ mēntĕm. Mēns ōmnĭbŭs ūnă. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, sēntēntĭă, vōlūntās, prōpōsĭtŭm, cōnsĭlĭŭm. ‖ *Sens, signification.* Dăt ĭnānĭă vērbă, Dăt sĭnĕ mēntĕ sŏnŭm. *V.* SYN. Sēnsŭs. ‖ † — ănĭmī. *arch. Intelligence.* Lōngēquĕ rēmōtă sēnsĭbŭs ā nōstrīs, ănĭmī vīx mēntĕ vīdēntŭr. *Lr.* (V, 150). Nōn pōtīs ēst dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētūs Mēns ănĭmī. *Cat.* (63, 3. Adde *Pl. Cist.* II, 1, 5). ‖ Mēns ănĭmūsquĕ. *L'âme avec toutes ses facultés.* Māgnām cuī mēntem ănĭmūmquĕ Dēlĭūs ĭnspīrăt vātēs. *V.* Tămĕn ĭstūc mēns ănĭmūsquĕ Fĕrt. *H.* Ēt jām tĕ fēcĕrăt īlli Mēns ănĭmūsquĕ pătrēm. *St.* Ĭn gĕnĭtōrĕ sŭō mēntĕ ănĭmōquĕ pătēr. *Aus.* (*Idyl.* 2, 44). ‖ *Divinité qui avait un temple à Rome.* Mēns quōquĕ nūmĕn hăbĕt. *O.* (*Fast.* VI, 241 *sq.* Cf. *Liv.* 22, 10).

Mēnsă, æ, *f. Table.* Hūnc pĕdĕ cōnvŭlsō mēnsæ pēllæŭs ăcĕrnæ. *O.* Gaūsăpĕ pūrpŭrĕō mēnsām pĕrtĕrsīt. *H.* EP. Ăcĕrnă, făgĭnă, făgĭnĕă, cĭtrĕă, pĭctă, nĭtĭdă. ‖ *Au fig. Table, repas.* Nēc dĕŭs hūnc mēnsā, dĕă nēc dignātă cŭbĭlī ēst. *V.* Īllĕ dăpēs laūdĕt mēnsæ brĕvīs. *H.* Ūt grātās ĭntĕr mēnsās sўmphōnĭă dīscors. *Id.* Ūnă cōmĕdūnt pātrīmōnĭă mēnsæ. *J.* (1, 138). SYN. Cœnă, ĕpŭlæ, prāndĭă, cōnvīvĭă. EP. Laūtă, ōpĭmă, pīnguĭs, ūnctă, ōnĕrātă, ōnūstă, splēndĭdă; simplĕx, brĕvĭs, frūgī; hīlărĭs, lætă, fēstīvă. *Voy.* Convivor, ou Frugalitas. ‖ — sĕcundă, *ou* Mēnsæ sĕcundæ. *Dessert.* Ēt mēnsæ grātă sĕcundæ Dōnă fĕrūnt. *V.* Mēnsīs nōn

intĕrdictă sĕcundĭs Dōnă fĕrunt. *O.* Mēnsæ mūnĕră sī vōlēs sĕcundæ. *M.* (V, 79. *Id.* III, 50). Ălterĭs tē mēnsis ădhibēt dĕum. *H.* ‖ *Autel, ou plutôt table pour déposer les objets sacrés.* Ēxtăquĕ fūnĕrĕæ pōscunt trĕpĭdantĭă mēnsæ. *L.* Mēnsæquĕ dĕōrum. *V.* ‖ *Comptoir de banquier.* Mēnsăm pōnī jŭbēt, ătquĕ Effundī săccōs nummōrum. *H. Voy.* Trapezita.

† Mēnsātĭm. *Par tables.* Ēt cŭnctă cūrāt mēnsātĭm trădĕrĕ plēbī. *Juvc.* (III, 214).

Mēnsis, ĭs. *m. Mois.* Ā dĕxtrā lævăquĕ dĭēs, ēt mēnsis ăt ānnŭs. *O.* Trīgintā măgnōs vōlvendis mēnsĭbŭs ōrbēs. *V.* SYN. *qqf.* Călendæ. PPH. Mēnstrŭus cursŭs, ōrbĭs. Mēnstrŭŭm tēmpŭs, spătĭum. Mēnstrŭă tēmpŏrā. Lūnæ cursŭs, cŭrrĭculŭm. Mŏrā mēnstrŭă. ‖ *Différens nombres de mois.* 1. Cōrnŭă quūm lūnæ plēnō sēmĕl ōrbĕ cōissēnt. *O.* Tĕr dēnā lūcĕ pĕractă. *St.* ‖ 2. Ălter ăgēbātur pōst săcră jŭgālĭă mēnsis. *O.* Ānte bĭs ĕxactŭm quām Cynthĭă cōnderĕt ōrbĕm. *L.* Nōs istĭc pōsītōs... Bis jām mēnstrŭă lūnă cōnspĭcātŭr. *Sid.* Lūnāquĕ bis plēnōs ădhĭbĕbāt mēnstrŭă cursŭs. *Alcim.* ‖ 3. Tĕrtĭă jām lūnæ sĕ cōrnŭa lūmĭnĕ cōmplēnt. *V.* Tĕrtĭă jām grăvĭdō plŭvĭălis Cynthĭă cōrnū. *L.* ‖ 4. Lūnă quătĕr jūnctīs ĭmplērăt cōrnĭbŭs ōrbĕm. *Id.* ‖ 5. Lūnă rĕsūmēbăt quintō sŭă cōrnŭa mōtū. *O.* Dōnēc quīnquĕ căvām cōmplērēnt lūmĭnă lūnām. *Juvc.* ‖ 6. Sĕxtă rĕsūrgēbānt ōrĭentĭs cōrnŭa Phœbēs. *O.* ‖ 7. Septĭmă jām rĕdĭēns Phœbē mĭhĭ rĕspĭcĭt ægrās Stărĕ gĕnās. *St.* Septĭmă jām plēnæ dēdūcĭtŭr ōrbĭtă lūnæ. *Pp.* ‖ 8. Bis quătĕr ĭmplērăt Phœbē rădĭantĭbŭs ōrbĕm Cōrnĭbŭs. *O.* ‖ 9. Ōrbĕ rĕsūrgēbānt lūnārĭă cōrnŭă nōnō. *O.* Jām nŏvĭēs ĕrăt ōrtă sŏrŏr pŭlchĕrrĭmă Phœbī. Pĕrquĕ nŏvem ĕrrāvit rĕdĕuntĭs cōrnŭă lūnæ. *Id.* ‖ 10. Dĕcĭmŭm quūm lūnă rĕplēvĕrăt ōrbĕm. *O.* Lūnă nŏvŭm dĕcĭēs ĭmplērăt cōrnĭbŭs ōrbĕm. Dēnāquĕ lūcĭfĕrōs lūnă mŏvēbăt ĕquōs. *Id.* Bis quīnōs plēnă quūm frōntĕ rĕsūmĕrĕt ōrbĕs Cynthĭă. *St.* ‖ 11. Cynthĭă jām fĕrmĕ ūndēnōs cōmplēvĕrăt ōrbĕs. *O.* ‖ 12. Ānnŭă bis sēnīs rĕvŏcābit mēnsĭbŭs ăstrā. *L. Voy.* Annus. ‖ Mēnsŭm. *gén. pl. synér. de* Mensium. Ēt quōs sŭstĭnŭī bis mēnsŭm quīnquĕ lăbōrēs. *O.* (*Met.* VIII, 500. *Id. Fast.* V, 187 et 422). Cētĕră pārs mēnsŭm quārtīs ŭt prædĭtă nōnīs. *Aus.* (*Eclogar.* 13, 4. Adde *Sen. Phœn.* 535; *Pl. Most.* I, 1, 78. *Cf. Prisc.* 7, 771).

Mēnsŏr, ōris. *m. Qui mesure, arpenteur.* Cautŭs hŭmūm lōngō sīgnāvīt lĭmĭtĕ mēnsŏr. *O.* Nūmĕrōquĕ carentis arēnæ Mensōrēm. *H.* (Adde *Mart.* X, 17).

Mēnstrŭālĭs, ĕ. *Du mois ou des mois.* Sphærām rŭīnă mēnstrŭālēm dēstrŭĕt. *Prud.* (*Peri.* 2730). ‖ *D'un mois, mensuel.* Queis sŏlēbām mēnstrŭālēs ēpŭlās ante apīsciēr. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 23). *Voy. le suiv.*

Mēnstrŭŭs, ă, ŭm, *Mensuel, qui revient tous les mois.* Rĕddĕrĕque ăntīquō mēnstrŭă tūrā Lārī. *Tib.* (I, 3, 34). Tĭbī millĭă bīnă Mēnstrŭă. *M.* (III, 10). Tū cursŭ, dĕă, mēnstrŭō. Mētĭens ălter ānnŭŭm. *Cat.* (35, 17). Sĕcūtă lūnām mēnstrŭām. *Prud.* (*Cath.* 1719). SYN. Mēnstrŭālĭs. ‖ *Qui dure un mois.* Mēnstrŭŭs in fastŏs dīstinguīt sæcŭlă cōnsŭl. *L.*

Mēnsŭlă, æ. *f. Petite table.* Pŭĕr, ăppōne hīc mēnsŭlām. *Pl.* (*Most.* I, 3, 150).

Mēnsūră, æ. *f. Tout instrument pour mesurer.* Ēt dē mēnsūrā jŭs dīcĕrĕ, vāsă mĭnōră Frāngĕrĕ. *J.* (10, 100). ‖ *Mesure, dimension.* Mēnsūrăquĕ rōbŏrĭs ūlnās Tĕr quătĕr ĭmplēbăt. *O.* Brĕvĭŏr mēnsūră căpillĭs. *Id.* Sĕd deĕrăt pīscī pătīnæ mēnsūră. *J.* (4, 74). SYN. Mŏdŭs. ‖ *Au fig.* Ūt rēbŭs lætĭs pār sĭt mēnsūră mălōrŭm. *J.* (10, 98). Nōscēndæ ēst mēnsūră sŭī. *Id.* (11, 35). Quŏd nūllă fūrēntĭs Invidĭæ mēnsūră căpīt. *Cl.* Mēnsūrăquĕ jūris Vīs ĕrăt. *L.* ‖ *La mesure, la modération.* Mēnsūram ōptĭmum āit Clĕŏbūlūs Lĭndĭŭs, in rĕ. *Aus.* (*Sept. Sap. fin.*).

† Mēnsūrābĭlĭs, ĕ. *Mesurable.* Spătĭŭm nōn mēnsūrābĭlĕ. *Prud.* (*Apot.* 881).

† Mēnsūrō, ās, ārĕ. *Mesurer.* Tēmpŏrā quādrĭfĭdī mēnsūrāt quāttŭŏr ānnī. *Victor.* (*Gen.* 1, 91). *Voy.* Metior.

Mēnsŭs, ă, ŭm. *part. de* Metior. *Qui a mesuré.* Măgnō tēllūrēm, pōndĕrĕ mēnsŭs. *St.* ‖ *Qui a parcouru.* Jāmquĕ dŭās lūcīs pārtēs Hypĕrĭŏnĕ mēnsō. *O.* Hōrrēndă tĭt ăvĭă mēnsi. *V. Fl.* ‖ *Au fig. Qui a mesuré, évalué.* Sē sīmŭl ēt Rōmām Pompēīō sŭpplĭcĕ mēnsūs. *L.* Mēnsōque, hŏmĭnī quĭd fātă pārārēnt. *Id.*

Mēnthă *ou* Mĭnthă, æ. *f.* (μίνθη). *Menthe, herbe odoriférante.* Fēmĭnĕōs ārtūs ĭn ōlentēs vērtĕrĕ mēnthās. *O.* Nēc dēēst rūctātrīx mēnthă, nĕc hĕrbă sălāx. *M.* (X, 47. Et *Colum.* 10, 119).

Mēntāstrum *ou* Mēnthāstrum, ī. *n. Menthe sauvage.* Mēnthāstrī fŏlĭum pōtu āppōsĭtŭquĕ sălŭbre ēst. *Ser. Sam.* (*vs* 138. *Id.* 171).

† Mēntĭbŏr, *ancien fut. de* Mentior. Ēt āssēntāndum, quĭdquĭd hīc mēntĭbĭtŭr. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 35. *Ib.* II, 2, 99).

Mēntĭens, tis. *Qui ment.* Mălō pūdēntĕr mēntĭēntēm. *Afran.* (apud *Charis.* 2, 190). *Voy.* Mendax.

Mēntĭō, ōnis. *f. Mention.* Mēntĭō sī quă Dē Căpĭtōlĭnī fŭrtīs ĭnjēctă Pĕtīllī. *H.* Nēc mēntĭō fĭĕt Dāmnōrŭm. *J.* (6, 508). Quōd sæpĕ mĕcŭm mēntĭōnēm fēcĕrīt. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 15). SYN. Sermō.

Mēntĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī. *d. Mentir, dire faussement.* Illĕ fĭdēm jŭssīs dēdĭt, ēt: Sī mēntĭār, ĭnquit. *O.* Āt nōn illĕ, sătŭm quō tĕ mēntīrĭs, Achillĕs. *V.* Mēntĭmŭr rēgnārĕ Jŏvēm. *L.* SYN. Cōmmĭnīscŏr, fĭngŏ. PPH. Mēndācĭă jăctō, fŭndō, prōfĕrō, dĭcŏ, lŏquŏr, fĭngŏ. Fālsă dĭcŏ, lŏquŏr, mĕmŏrŏ, nārrŏ. Nōn vērā lŏquŏr. Fictă vērbă lŏquŏr. Ōrĕ fālsō, sīmŭlātō lŏquŏr. Vărĭīs vērbĭs dēcĭpĭŏ, fāllŏ, lūdŏ. Vānă lŏquŏr. VERS. Prōsĕquĭtŭr pāvĭtāns, ēt fictō pĕctŏrĕ fātŭr. *V.* Mūltă mălūs sīmŭlāns, vānă spĕ lūsĭt ămantem. Sēnsĭt ēnim sīmŭlātă mēntĕ lŏcūtăm. *Id.* Fātĭdĭcūm vērbĭs fāllĕrĕ vēllĕ. dĕum. *O.* Quĭdquĭd Græcĭă mēndāx Audĕt ĭn hĭstŏrĭă. *J.* Nōn bŏnă, dē nōbĭs crīmĭnă fictă jăcīt. *Pp. Voy.* Mendax, Decipio. ‖ *Contrefaire, imiter.* Nēc vărĭos dīscĕt mēntīrī lānă cŏlōrēs. *V.* Mēntĭtŭr sŭpĕrōs præpĕs. *Sil.* Mēntīrīs jŭvénem tīnctīs, Lēntīnĕ, căpillīs. *M.* (III, 43). SYN. Ĭmĭtŏr, sīmŭlŏ, fĭngŏ. ‖ *qqf. Tromper, manquer.* Cērtĭquĕ pĕtītŏr Vŭlnĕrĭs, ēt jŭssūm mēntīrī nēscīŭs ĭctūm. *Cl.* SYN. Fāllŏ.

Mēntĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a menti ou imité.* Āh! quŏtĭēs sānī căpĭtīs mēntĭtă dŏlōrēs. *O.* Pōpŭlūm Phŏlŏē mēntĭtă bĭformĕm. *L.* Frātrĕm mēntĭtŏ Lŷcōrmā. *Sil.* ‖ *pass. Déguisé, imité, faux.* Primī clўpĕos mēntĭtăquĕ tēlă Ægnōscūnt. *V.* Ēt sē mēntĭtīs sŭpĕrōs cēlāssĕ fĭgūrīs. *O. Voy.* Falsus.

Mēntŏr, ōris. *m.* (Μέντωρ). *Mentor, célèbre ciseleur de la Grèce.* Mēntŏrĭs hæc mānŭs ēst, ān, Pŏlўclētĕ, tŭă? *M.* (VIII, 51). Mīrŏr quŏd ĭpsūm nōn săcrātīs Mēntŏrĕm, Nēc tēmplum ēt ārās ĭpsē

Phidiās habēt. *Prud.* (*Peri.* 2483). ‖ *Ouvrage de Mentor.* Rārē sīnĕ Mēntŏrĕ mēnsæ. *J.* (8, 104). Qui Mēntŏra frangis. *M.* (XI, 11).

Mēntŏrĕus, ă, ŭm. *De Mentor.* Lēsbĭă Mēntŏrĕō vīnă bĭbās ŏpĕrĕ. *Pp.* (1, 14, 2). Pōcŭlă Mēntŏrĕă nōbĭlĭtātĕ mānŭ. *M.* (IX, 60).

Mēntŭm, ī. n. *Menton.* Strāvīt hŭmī Pēlătēs dīsjēctō ĭn pĕctŏră mēntō. *O.* Mæōnĭă mēntŭm mĭtrā (subnixus). *V. Voy.* Genæ, Os. ‖ *qqf. en parlant des animaux.* Ēt crūrŭm tĕnŭs ă mēntō pălĕārĭă pēndēnt. *V.* ‖ *Barbe.* Nōscō crīnēs ĭncānăquĕ mēntă. *V.* Incānăquĕ mēntă Cĭnўphĭī tōndēnt hĭrcī. *Id. Voy.* Barba.

Mĕō, ās, ārĕ. *n. Aller, passer, marcher, décrire une révolution.* Mōbĭlĭtās māgnŭm pĕr ĭnānĕ mĕāndī. *Lr.* (II, 64). Dūrā mĕānt cĕlĕrī tĕrgă pĕr ămnĭs ŭquō. *O.* Quă sīdĕrā lĕgĕ mĕārēnt. *Id.* Mĕĕt ĭn pĕctŭs vēnāsquĕ cālŏr. *Sen.* (*Med.* 836). SYN. Ĕō, cūrrō, lābŏr, pēnĕtrō, vĕnĭō. ‖ *Au fig.* Ördĭnĕ vōtă mĕānt. *Cl.* SYN. Ĕō, succĕdō.

†Mĕŏptĕ *ou* Meŏptĕ. *arch. Comme* Meo ipso. Nōn meŏptĕ ingĕnĭō. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 14).

† Mĕōtĭs. *Voy.* Mæotis.

Mĕphĭtĭs, ĭs. *f. Exhalaison infecte.* Sævămquĕ ĕxhālăt ŏpăcă mephĭtĭm. *V.* Gŭttŭrĕ sŭlfŭrĕās lēntĕ ĕxhālāntĕ mĕphĭtēs. *Pers.* (3, 99). SYN. Fœtŏr, pūtŏr. *Voy.* Odor.

†Mĕptĕ. *arch. Moi-même.* Mĕptĕ pŏtĭŭs fĭĕrī sĕrvŭm, quām tĕ ūnquam ămittām mānŭ. *Pl.* (*Men.* V, 8, 10).

Mĕrā. *Au lieu de* Mæra.

Mĕrăcŭlŭs, *et sync.* Mĕrăclŭs, ă, ŭm. *Presque pur.* Nĭsi hæc mĕrăclō sĕ ŭspĭām pĕrcŭssĭt flŏrĕ Lĭbўcō. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 15).

Mĕrăcŭs, ă, ŭm. *Pur, non mélangé.* Āh pĕrĕāt quĭcūnquĕ mĕrăcās rĕppĕrĭt ūvās! *Pp.* (II, 24, 27). Ĕxpŭlĭt hellĕbŏrō bĭlĕm mŏrbūmquĕ mĕrăcō. *H.* Āntĭcўrās mĕlĭŏr sŏrbĕrĕ mĕrăcās. *Pers.* (4, 15). *Voy.* Merus.

Mĕrcābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut acheter.* Cērtō cuīvīs mĕrcābĭlĭs ārĕ. *O. Voy.* Venalis.

Mĕrcātŏr, ōrĭs. *m. Marchand.* Ĭmpĭgĕr ĕxtrēmōs currĭt mĕrcātŏr ăd ĭndōs. *H.* Hŭc vĕnĭt ĭncinctŭs tūnĭcă mĕrcātŏr, ĕt ūrnă. *O.* SYN. Mĕrcāns, vēnditŏr, ĭnstĭtŏr, ĕmptŏr, nĕgōtĭātŏr. EP. Sollĭcĭtŭs, cautŭs, prōvīdŭs, ĭmpĭgĕr, vĭgĭl, vāgŭs; dīvĕs, āvārŭs, callĭdŭs, dŏlōsŭs. VERS. Vēctūrūs lōngĭnquă pĕr æquŏră mĕrcēs, Mōlĭtŭr tĕllūrĕ rătĕm. *Pp.* Laudāt vēnālēs, quī vŭlt ĕxtrŭdĕrĕ, mĕrcēs. *H.* Nōn ăgŏ, dīvĭtĭās āvīdŭs sīnĕ fĭnĕ pārāndī, Lātŭm mūtāndīs mĕrcĭbŭs æquŏr ārŏ. *O.* Nēc nautĭcă pīnŭs Mūtābĭt mĕrcēs. *V.* Nōn vāgŭs ĭgnōtīs rĕpĕtēns cŏmpendĭă tērrīs, Prēssĕrăt ĕxtĕrnă nāvĭtă mĕrcĕ rătēm. *Tib.* Mĕrcēs mūtātŏr ĕŏæ. *L.* Mĕrcāntēm sī nŏvă sēmpĕr Dămnă mănĕnt. *Aus.*

Mĕrcātŏrĭă nāvĭs. *Navire marchand.* Ĭn pŏrtum ĕx Ephĕsō nāvĭs mĕrcātŏrĭă. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 2).

Mĕrcātūrā, æ. *f. Commerce, négoce.* Āvĕrsŭs mĕrcātūrĭs, dēlĭrŭs ĕt ămēns. *H.* SYN. Mĕrcātŭs, cŏmmĕrcĭŭm. ‖ *Marchandises.* Mĕrcātūrāmne, ăn vēnālēs hăbŭĭt, ŭbĭ rēm pĕrdĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 51).

Mĕrcātŭs, ă, ŭm. *Qui a acheté.* Paŭlātīm mĕrcātŭs ăgrŭm. *H.* Mĕrcātĭquĕ sōlŭm. *V.* ‖ *pass. Acheté.* Nātūræquĕ dēcŭs mĕrcātō pĕrdĕrĕ cultŭ. *Pp.* (I, 2, 5). Pōstmŏdŏ mĕrcātă pācĕ prēmendŭs ĕrīt. *Id.* (IV, 5, 32). SYN. Ĕmptŭs, cōemptŭs.

Mĕrcātŭs, ūs. *m. Négoce, trafic.* Āsĭnōs vēndĭdīt Pēllæō mĕrcātōrī Mĕrcātū. *Pl.* (*As.* II, 3, 17). *Voy.* Mercatura. ‖ *Marché.* Nĭsi ĕo ăd mĕrcātūm vēnīō, dămnum ēst măxŭmŭm. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 23). Ŏppĭdă, mĕrcātūs, ĕt cōncĭlĭăbŭla, ĕt ūrbēs. *Prud.* (*Apot.* 778). SYN. Nūndĭnæ, ĕmpŏrĭŭm.

Mĕrcēnārĭŭs, ĭi. *m. Mercénaire.* Thēsaŭro ĭnvēntō quī mĕrcēnārĭŭs ăgrŭm. *H.* In hūnc dīem jām tuŭs sŭm mĕrcēnārĭŭs. *Pl.* (*Pœn.* II, *vs.* 55. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 2). PPH. Mĕrcēdĕ, prĕtĭō cōnductŭs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De mercenaire.* Ĕxcūsārĕ lăbōrem ēt mĕrcēnārĭă vīnclă. *H.*

1. Mĕrcēs, ēdĭs. *f. Prix d'un travail, salaire.* Aŭt ōlĭtōrĭs ăgĕt mĕrcēdĕ căbăllŭm. *H.* Mĕrcēdĕ dĭūrnă Cōndūctŭm pāvīt. *Id.* Dūlcĭs ĕrāt mĕrcēdĕ lăbŏr. *O.* SYN. Prĕtĭŭm. ‖ *En gén. Récompense, prix.* Pĕrdĭtă Rōmă ĭpsă sŭī mĕrcēs ĕrāt, ĕt sīnĕ vīndĭcĕ prædă. *Petr.* (*Sat.* 119). Hāc gĕnĕr ātquĕ sŏcĕr cŏĕānt mĕrcēdĕ sŭōrŭm. *V.* Ĭpsă quĭdĕm vīrtūs sĭbĭmĕt pūlchĕrrĭmă mĕrcēs. *Sil.* SYN. Prĕtĭŭm, præmĭŭm, *qqf.* mūnŭs. *Voy.* Præmium. ‖ *Punition.* Cūjŭs scĕlĕrĭs sĭt măxĭmă mĕrcēs. *L.* Māgnă mĕrcēdĕ plăbūnt Ērrŏrĭs răbĭēm. *Sil. Voy.* Pœna. ‖ *Intérêt de l'argent.* Quīnās hīc căpĭtī mĕrcēdēs ĕxscăt. *H. Voy.* Usura. ‖ *Gain.* Ō quānta ēst mĕrcēs, ĕt quānta ĭmpendăt sūprā! *Grat.* (*Cyn.* 176). SYN. Frūctŭs, lūcrŭm. ‖ Prō quā mĕrcēdĕ. *En récompense de ce que, parce que.* Nātūrās ăpĭbŭs quās Jūpĭtĕr ĭpsĕ ădīdĭt, ĕxpēdĭām, prō quā mĕrcēdĕ... Dīctāō cœlī rēgēm pāvērĕ sŭb āntrō. *V.* (*G.* IV, 149. Græce, οὗ χάριν, ἀνθ' οὗ).

2. Mĕrcēs, lŭm. *Voy.* Merx.

Mĕrcĭmōnĭŭm, ĭi. *n. Marché, trafic.* Ŭt vōs ĭn vōstrīs vōltĭs mĕrcĭmōnĭīs. *Pl.* (*Amp. prol.* 1. *Id. Most.* III, 3, 12; *Pers.* IV, 3, 63).

Mĕrcŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Faire le commerce.* Dīco ĕsse ĭtūrŭm mē mĕrcātūm, sī vēllt. *Pl.* (*Merc. prol.* 82). PPH. Mĕrcēs mūtŏ. Mĕrcātūrām ĕxĕrcĕō. ‖ *Ordint. Acheter.* Ēgrĕgĭāsquĕ dŏmōs mĕrcārĭĕr ūnŭs. *H.* Hōc lĭthăcŭs vēllt, ēt māgnō mĕrcēntŭr Ātrĭdæ. *V.* Ergō mūnĕrĭbŭs quĭvĭs mĕrcātŭr āmōrĕm! *Pp.* (II, 16, 15). SYN. Ĕmŏ, rĕdĭmŏ. *Voy.* Mercatus, a.

Mĕrcŭrĭālĭs, ĕ. *De Mercure.* Mĕrcŭrĭālĭs hăbĕt sēdĕm Lўrā. *German.* (*Arat.* 277). ‖ *De Mercure, considéré comme le dieu du gain.* Nēc glŭtō-sŏrbĕrĕ sălĭvām Mĕrcŭrĭālĕm. *Pers.* (5, 112). Undĕ frĕquentĭā Mĕrcŭrĭālī ĭmpōsŭĕrĕ mĭhī cōgnōmĕn cŏmpĭtă. *H.* ‖ *Consacré à Mercure.* Mĕrcŭrĭālĭŭm Cūstōs vīrōrŭm (Faunus). *H.* ‖ Mĕrcŭrĭālĭs hĕrbă. *f. Mercuriale, plante.* Mĕrcŭrĭālĭs ĭtĕm căpĭtŭr cŏmmūnĭtĕr hĕrbă. *Ser. Sam.* (*vs.* 619). Vīncĭtŭr tālĭs mŏrā grāmĭnĕ Mĕrcŭrĭālī. *Id.* (*vs.* 519).

Mĕrcŭrĭŭs, ĭi. *m. Mercure, fils de Jupiter et de Maïa, messager de Jupiter, dieu de l'éloquence, des voyageurs, des marchands et des voleurs; conduisait aux enfers les âmes des morts et les en faisait sortir. On le représente avec un bonnet ailé sur la tête, des ailes aux épaules et aux pieds, portant une bourse et un caducée.* Vōbĭs Mĕrcŭrĭŭs pătĕr ēst, quĕm cāndĭdă Māĭă. *V.* Cārpĕbānt sŏcĭās Mĕrcŭrĭŭsquĕ vĭās. *O.* Mĕrcŭrī, făcundĕ nĕpōs Atlāntĭs. *H.* SYN. Mājŭgĕnă, Cўllēnĭŭs, Ātlāntĭădēs, cādūcĭfĕr. EP. Ārcădĭŭs, Cўllēnĭŭs, ălĭgĕr, ălĭpēs, pĕnnĭgĕr, vŏlūcĕr, præpĕs; dŏctŭs, făcundŭs; sŏlĕrs, āstūtŭs, callĭdŭs. PPH. Māĭă gĕnĭtŭs, sātŭs, nātŭs. Māĭă sātŭs ălĭgĕr. Māĭæ fīlĭŭs. Cўllēnĭă prōlēs. Plēĭŏnēs *ou* Ātlāntĭs nēpŏs. Mænăllĭŭs ălĭgĕr. Dĕŭs cādūcĭfĕr. PHR. Ĭntĕrprĕs dīvum. Cĭthăræ ĭnvēntŏr, rĕpĕrtŏr. Lўræ pārēns. Fraŭdĭs fūrŭmquĕ măgĭstĕr. Fūrĭbŭs

āmicŭs, fāvēns. VERS. Quēm cāndĭdă Mŏlă Cўlēnēs gĕlĭdō cōncēptŭm vērtĭcĕ fūdĭt. *V.* Quēm lūcĭdă pārtŭ Plēĭās ēnīxa ēst. *O.* Clārĕ nĕpōs Ātlantĭs, ădēs : quēm mōntĭbŭs ōlĭm Ēdĭdĭt Ārcădĭīs Plēĭăs ūnă Jŏvī ; Pācis ĕt ārmōrŭm sŭpĕrĭs īmīsquĕ dĕōrŭm Ārbĭtĕr, ălātō quī pĕdĕ cārpĭs ĭtĕr, etc. *Id.* (*Fast.* V, 663 *sq.*). Cўllēnēs-cēlīquĕ dĕcŭs, făcūndĕ mĭnĭstĕr, Aŭrĕă cuī tōrtō vīrgă drăcōnĕ vīrĕt. *M.* Călĭdŭm, quĭdquĭd plăcŭĭt, jŏcōsō Cōndĕrĕ fūrtō. *H.* || *Nom d'une planète.* Lūna ĕt Mercŭrĭŭs, Vēnŭs ăc Sōl, Mārs quōquĕ fulgēns. *Aus.* (*Eclog.* 3, 14). PPH. Mercŭrĭī stēllă. Cўllēnĭŭs ignĭs. || Mercŭrĭī dĭēs, *ou* Mercŭrĭŭs. *Mercredi.* Mercŭrĭus quāntī sĭbī vindĭcăt āstră dĭēī. *Aus.* (*Eclog.* 5, 8). || — āquă. *Fontaine sur la voix Appienne, près de la porte Capéna.* (*Ov. Fast.* IV, 675.)

Mērdă, æ. *f. Excrément.* Mērdīs căpŭt ĭnquĭnĕr ălbīs Cōrvōrŭm. *H.* Rēpēnte ōdōrēm mĭxtīs cŭm mērdĭs căcānt. *Ph. Voy.* Stercus.

† Mērē. *adv. Purement, sans mélange.* Sī sēmĕl ămōrĭs pōcŭlum ăccēpĭt mērē. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 22).

Mĕrēndă, æ. *f. Goûter, collation.* Sērăquĕ vīdēbĭtur hōră mĕrēndæ. *Calp.* (5, 60). Vīdēsĭs nĕ fōrte ād mĕrēndām quōpĭām dēvōrtĕrĭs. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 50. Vid. *Fest.*).

Mĕrens, tis. *Qui mérite.* Scĕlŭs ēxpēndīssĕ mĕrentēm Lăōcōontă fĕrūnt. *V.* Cīvēs ōdĕrĕ mĕrentēm. *O.* Dēcrētă mĕrentī Laurēa. *Id. Voy.* Meritus. || — bĕnĕ. *Qui a rendu service.* Bĕnĕ mĕrentī grātĭām rĕfĕrrĕ. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 36). || *Qui fait le service militaire. Voy. le suiv.*

. Mĕrĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Rapporter un bénéfice, mériter.* Hīc mĕrĕt ærā lĭbĕr Sōsĭīs. *H.* Quēm mĕă cārmĭnĭbŭs mĕrŭissĕt fistŭlă căprum. *V.* Vītăvī dēnīquĕ culpăm, Nōn laudēm mĕrŭī. *H.* Quæ mĕrŭī vĭtĭō pĕrdĕrĕ cūnctă mĕō. *O.* SYN. Mĕrĕōr, cōmmĕrĕō, ēmĕrĕō, prōmĕrĕōr, lūcrōr, rĕfĕrō, pārō, cōmpārō. PPH. Sŭm dīgnŭs, nōn ou haŭd ĭndīgnŭs. || — bĕnĕ, *et absolt. Rendre service, obliger.* Sī bĕnĕ quĭd dē tē mĕrŭī. *V.* Quīquĕ sŭī mĕmŏrēs ălĭōs fēcērĕ mĕrendō. *Id.* Nōn bĕnĕ dē nōbīs quæ mĕrŭērĕ dĕæ. *O.* || — mălĕ. *Désobliger, nuire. Voy.* Mereor. || — ærā, *et absolt. Faire le service militaire, servir.* Jūssĭt ĕt ĭn cāstrīs ærā mĕrērĕ sŭīs. *O.* Lēgĭtĭmō quīsquĕ mĕrēbāt ĕquō. *Id.* Cāstrōrum ĭn plēbĕ mĕrēbāt. *L.* Ærĕ mĕrēnt pārvō. *Id. Voy.* Milito. || — nōxām ; crīmĕn, etc. *Commettre une faute, être coupable.* Mūndĭālĕ crīmĭnă nūllă mĕrēnt. *O.* Quōd scĕlŭs aŭt Lāpĭthās tantum aŭt Călydōnă mĕrēntēm ? *V.* (Adde *Ter. Ph.* V, 8, 25. Cf. *Auct. Cir.* 457, *merita culpa ; Pl. Merc.* IV, 6, 12, *culpam commerent*). *Voy.* Commereo.

Mĕrĕōr, ĕrĭs, ĭtŭs sŭm, ērī. *d. Mériter.* Ēt sī pĭĕtātĕ mĕrēmŭr. *V.* Ōdĭŭmĭ, mĭhī crēdĕ, mĕrērī Dēsīnĕ. *O.* Nārdō vīnă mĕrēbĕrĕ. *H. Voy. le précéd.* || — bĕnĕ, mălĕ. *Obliger ou désobliger.* Sī bĕnĕ dē vōbīs cīvīlĭă bēllă mĕrēntŭr. *L.* Dē quō mălĕ tūnc fortūnă mĕrētŭr. *Id.*

† Mĕrētrĭcĭē. *adv. A la manière des courtisanes.* Quām dīgne ōrnāta ĭncēdĭt, haŭd mĕrētrĭcĭē ! *Pl.* (*Mil.* III, 2, 58).

Mĕrētrĭcŭs, ă, ŭm. *De courtisane.* Tūrbă quĭdĕm cŭr hōs cĕlĕbrēnt mĕrētrĭclă lūdōs. *O.* Hăbet bĕnĕ ăc pŭdĭcē ēdŭctam, ĭgnāram ărtīs mĕrētrĭcĭæ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 14. Et *Pl. Cist.* I, 1, 43).

Mĕrētrĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Meretrix. Căpīt mĕrētrĭcŭlă Dāvŭm. *H.* Nāvēm cōnscēndĭt, āvĕhĭt mĕrētrĭcŭlās. *Pl.* (*Rud. prol.* 63).

Mĕrētrīx, *et qqf.* Mĕrētrix, ĭcĭs. *f. Courtisane.* Ārsĭt ĭnōps frātĕr, vĭctŭs mĕrētrĭcĭs ămōrĕ. *O.* Sævīt quōd mĕrētrīcĕ nĕpōs ĭnsānŭs ămīcă. *H.* Săcrĭlĕgās mĕrētrīcum ūt prōsĕquăr ārtēs. *O.* Ūt mātrōnă mĕrētrĭcī dĭspăr ērĭt, ătquĕ. *H.* SYN. Mĕrĕtrĭcŭlă, scōrtŭm, scōrtĭllŭm, lŭpă, prōstĭbŭlŭm. EP. Ĭnfāmĭs, fămōsă, tūrpĭs, ĭmpūră, obscēnă, lūxurĭōsă, pĕtŭlăns, lāscīvă, effrēnă, ĭnhŏnēstă ; blāndă, pĕrfĭdă, fallăx, ĭnfīdă, āstūtă ; ăvāră.

Mĕrgă, æ. *f. Fourche pour prendre les gerbes.* Pālās vēndūndās sĭbī ălt, ĕt mĕrgās dătās. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 58. Cf. *Fest.*).

Mĕrgĕs, ĭtis. *m. Poignée d'épis de blé.* Aŭt fētū nĕmŏrum aŭt cĕrĕālĭs mĕrgĭtĕ cŭlmī. *V. Voy.* Manipulus.

Mĕrgō, gĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Plonger, enfoncer dans l'eau, faire baigner.* Fĕrtquĕ rātēs prōnās, mĕdĭōquĕ sŭb æquŏrĕ mĕrgĭt. *O.* Nēc mē dĕŭs æquŏrĕ mĕrsĭt. *V.* Hōc sōlŭm, flŭctū tĕrrās mĕrgēntĕ, căcūmĕn Ēmĭnŭīt. *L.* SYN. Ĭmmĕrgō, mĕrsō, ĭmmĕrsō, dēmĕrgō, lăvō, ăblŭō, tĭngō, sŭbmĕrgō, ōbrŭō. PPH. Æquŏrĕ, sŭb æquŏrĕ, æquŏrĭbŭs mĕrgō. Ĭn æquās, ĭn ūndās, ĭn mărĕ, ĭn æquŏr præcĭpĭtō, ĭmmittō, mittō, spărgō, prōjĭcĭō, dō præcĭpĭtĕm. Pēlăgō præcĭpĭtō. Præcĭpĭtĕm ĭn mărĕ dētŭrbō. Æquis ōbrŭō. PHR. Tўrrhēnōquĕ bŏvēs ĭn flūmĭnĕ lăvīt Ĭbērās. *V.* Bālāntūmquĕ grĕgĕm flŭvĭō mĕrsārĕ sălŭbrī. *Id.* || — mē. *Voy.* Mergor. || *En gén. Plonger, enfoncer.* Nōn ăd ĭnfĕrnăm Stўgă Tē nōsquĕ mĕrgīs ? *Sen.* (*Thyest.* 1007). Vīscĕrĭbŭs căstŭm Lŭcrētĭă fĕrrŭm Mĕrsĭt. *Cl.* Tĕnĕrăm mĕrsĭt ĭn ōră mănŭm. *M.* (III, 19). Căpăcĭs ălvī mĕrsĭt Tărtărĕō spĕcū. *Ph.* SYN. Ĭmmĕrgō, ĭmmittō, ĭnfŏdĭō, ĭngĕrō. || *Cacher.* Mĕrsĭtquĕ sŭōs ĭn cōrtĭcĕ vūltŭs. *O.* Ōră quĭd flĕctĭs rĕtrō, Vūltŭmquĕ mĕrgĭs ? *Sen.* (*H. OEt.* 1548). SYN. Condō, etc. *Voy.* Abdo. || *qqf. Perdre de vue.* Tēmplăquĕ Tĭsææ mĕrgŭnt ŏbliquă Dĭānæ. *V. Fl. Voy.* Abscondo. || *Au fig. Plonger.* Sēd mē fātă mĕa ĕt scĕlŭs ĕxĭtĭālĕ Lăcænæ His mĕrsĕrĕ mălīs. *V.* Ēt fūnĕrĕ mĕrsĭt ăcĕrbō. *Id.* Bēllī Sēmĭnă, quæ pōpŭlōs sēmpĕr mĕrsĕrĕ pōtēntēs. *L.* Ăn lūmĭnă sōmnō Mĕrgĭmŭs ? *V. Fl.* Ūt mĕdĭōcrĭs Jăctūræ tē mĕrgăt ōnŭs. *J.* (13, 8). SYN. Ōbrŭō, ŏpprĭmō, pessumdō, pĕrdō, etc.

Au pass. Mĕrgŏr, *ou* Mĕrgō mē. *Se plonger dans l'eau, se baigner ou se noyer.* Mĕrsĕrăt ĭn nĭtĭdōs sē Clĕŏpātră lăcūs. *M.* (III, 22). Nūdāquĕ mĕrgŏr æquīs. *O.* Mărcĭāquĕ mĕrgī. *M.* (VI, 42). Quī vix sĕrō ăltō mĕrgĭtŭr ōcĕăno. *Cat.* (66, 69, de Boote). Mĕrgī Plaŭstră pŭtās. *L.* SYN. Ĭmmĕrgŏr, lăvŏr, lăvŏr. PPH. Mē ĭmmĕrgō, ăblŭō, lăvō. Cŏrpŭs, cŏrpŏrā æquā, ūndĭs, ămnĕ, flŭvĭō, flūmĭnĕ, æquŏrĕ, pēlăgō mĕrgō, ĭmmĕrgō ; ĭn æquŏr, ūndās, ĭn flŭctŭs mittō, ĭmmittō. Mē præcĭpĭtĕm *ou* præcĕps mĕrgō. Mē ĭn ūndās prōjĭcĭō, mittō, tōtō cŏrpŏrĕ mittō. Cŏrpŭs sŭb æquŏrĕ *ou* sŭb æquŏrā mĕrgō. Mē dō flŭvĭō. In ămnĕm dēscēndō. In ūndās dēsĭlĭō, cŏrpŏrĕ dēsĭlĭō. Cŏrpŏrā vŏrtĭcĕ mĕrgō. Ārtŭs, membră ăblŭō. VERS. Aŭt āssŭētŭs æquæ pĕrfŭndī flūmĭnĕ nōtō. *V.* Præcĭpĭtem occănī rŭbrō lăvīt æquŏrĕ cūrrŭm (sol). Præcĕps ærĭī spĕcŭlă dē montĭs ĭn ūndās Dēfĕrar. Ēt sē jactū dēdĭt æquŏr ĭn altum. *Id.* Virgĭnĕōs ārtŭs lĭquĭdō pĕrfŭndĕrĕ rōrĕ. *O.* Sēdūctōs nāctă rĕcessŭs Gūrgĭtĭs, ĭnclūsă sŭīs membră rĕfrīgĕrăt ūndă. Dūmque ĭbī pĕrlūĭtŭr sōlĭtă Trītōnĭă lўmphă. Nūdă sŭpĕrfūsīs lĭngămŭs

cŏrpŏrā lymphīs. Ablŭĕre hīc ārtūs lassātāquĕ mēmbrā pārābam. *Id.* Simŭl ūnctōs Tĭbĕrīnīs hŭmĕrōs lāvīt ĭn ŭndīs. *H.* Tĕr mātūtīnō Tĭbĕrī mĕrgĭtŭr, ĕt ĭpsīs Vōrtĭcĭbŭs căpŭt ablŭĕt. *J. Voy.* Balneum, Nato. ‖ *Être plongé, submergé, noyé.* Mittŭs illĕ pĕrĭt, sŭbĭtā quī mĕrgĭtŭr ŭndā. *O.* SYN. Immĕrgŏr, ŏbrŭŏr, haurĭŏr. PPH. Mĕrsŭs sŭb æquŏrĕ lātĕt. Pontō immĕrgŏr. Aquīs prĕmŏr, ŏpprĭmŏr, ŏbrŭŏr, ēxstīnguŏr. VERS. Quīs tē, Pălĭnūrĕ, dĕŏrŭm Ēripŭīt nōbīs, mĕdĭōquĕ sŭb æquŏrĕ mērsīt? *V.* Excīdĕrāt pŭppī mĕdĭīs- ēffusŭs ĭn ŭndīs. Quōs sīmŭl ā Trōjā vēntōsā pĕr æquŏrā vēctōs Ŏbrŭĭt austĕr, æqua ĭnvōlvēns nāvēmquĕ vĭrōsquĕ. Spargĭtĕ me ĭn flŭctŭs, tōtōquĕ ĭmmĕrgĭtĕ pōntō. Tritōn Intĕr sāxă vĭrŭm spūmōsa ĭmmĕrsĕrāt ŭndā. *Id.* Opprĭmĕt hānc ānĭmām flŭctŭs. *O.* Vŭltŭs ŏbrŭĭt ŭndā mĕŏs. Et mē quŏquĕ pōntŭs hăbĕrĕt. Mersŭit ĕt adversīs ōrā nātāntĭs æquīs. *Id.* Tāndēmquĕ sŭb æquŏrĕ mānsit. *L. Voy.* Naufragus. ‖ *Être plongé dans une chaudière de teinture.* Tōtō Cōsmī mĕrgātŭr ăhēnō. *J.* (8, 86). Pūrpŭrĕūsquĕ cŏlŏr cōnchўlī mĕrgĭtŭr ūnā Cōrpŏrĕ cūm lānæ. *Lr.* (VI, 1072). *Voy.* Tingo.

Mĕrgŭs, ī. *m. Plongeon, oiseau de mer.* Quūm mĕdĭō cĕlĕrēs rĕvŏlant ĕx æquŏrĕ mĕrgī. *V.* Āntrā fĕræ, pĕcūdēs grāmĭnā, mĕrgŭs æquās. *O.* Prōjĕctā mĕrgōs juvĕrīs. *H.* ‖ *Au fig.* Āgrārĭŭ' mĕrgus. *Lucil.* (apud *Capitol. Pertin.* 9, de homine agros continuante).

Mĕrĭdĭānŭs, ă, ŭm. *De midi.* Hōrā lāssōs Ĭntĕrjūngĭt ĕquōs mĕrĭdĭānā. *M.* (III, 67). Mĕrĭdĭānŭs sōl ŭt ŏppŏsĭtŭ jŭgī. *Avien.* (*Or. mar.* 641).

Mĕrĭdĭēs, ēī. *m. Midi, milieu du jour.* Ĭntĕr tĕpēntēs pōst mĕrĭdĭēm būxōs. *M.* (III, 20). Inclĭnārĕ mĕrĭdĭēm Sēntīs. *H.* Mĕrĭdĭe ĭpsō făcĭam ŭt stīpŭlām cōllĭgāt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 62). PPH. Mĕdĭŭs dĭēs, sōl. Mĕdĭŭs sōlīs cŭrsŭs. Sōl ălтĭssĭmŭs. Sōl mĕdĭō ōrbĕ, ĭn æxĕ. VERS. Mĕdĭōs quūm sōl ăccēndĕrĭt æstŭs. *V.* Mĕdĭum sōl ĭgnĕŭs ōrbĕm Hausĕrāt. Sōl mĕdĭŭm cœlī cōnscēndĕrāt ĭgnĕŭs ōrbĕm. Sōl mĕdĭum æthĕrĭō cŭrsū trajĕcĕrāt ōrbĕm. *Id.* Mĕdĭās sōlĕ tĕnēntĕ vĭās. *O.* Quūm sōl jām mĕdĭām cœlī tĕrĭt ārdŭŭs ārcĕm. Mĕdĭŭm sōlĕ tĕnēntĕ dĭĕm. Nūnc Phœbŭs ūltrăquĕ Dīstăt ĭdĕm tĕrrā. Jāmquĕ dĭēs mĕdĭŭs tĕnŭēs cōntrāxĕrāt ŭmbrās, Inquĕ pārī spătĭō vēspĕr ĕt ōrtŭs ĕrānt. *Id.* Quūm sōlem ăd cŭlmĭnā mundī Tōllĭt ănhēlā dĭēs. *St.* Sōl, ŏpĕrūm mĕdĭŭs, summō librābăt ōlўmpō Lūcēntēs, ceū stārĕt, ĕquōs. *Id.* Tītān mĕdĭō quūm fĕrvĕt Ōlўmpō. *L.* Dōnēc dēcrēscĕrĕt ŭmbrā, Ĭn mĕdĭum sūrgēntĕ dĭē. Jām brĕvĭs ĭn mĕdĭum rădĭīs cōmpellĭtŭr ŭmbrā. *Id.* Quūm Tītān mĕdĭum cōnstĭtŭĭt dĭem. *Sen.* Sōlis ĕt ōrbĭtă quūm mĕdĭa ēst. *Prud.* ‖ *Côté du midi, partie méridionale.* PPH. Plăgă aūstrālis, tōrrĭdă. Sōlis æstīvī plăgă. PHR. Ăd mĕdĭum cōnvĕrsă dĭem (stabula). *V. Voy.* Zona. ‖ *par ext. Le milieu* (*de la nuit, etc.*). Rĕpēntĕ noctīs circĭtĕr mĕrĭdĭēm. *Varr.* (apud *Non.* 6, 16). ‖ † Mĕrĭdĭēs. Lūnă nĕc ĭn nŏctēm, sōl nĕquĕ mĕrĭdĭē. *Fort.* (II, 108. Nec semel rudis poeta).

Mĕrĭdĭŏ, ās, ārĕ, *et* Mĕrĭdĭŏr, ārī. *d. Faire la méridienne, la sieste.* Jŭbe ăd tē vēnīăm mĕrĭdĭātŭm. *Cat.* (33, 3).

† Mĕrĭdĭōnārĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Meridianus. (*Titin.* apud *Apul. de Orthog.* ed. *Maio*, p. 130.)

Mĕrĭōnēs, æ. *m.* (Μηριόνης). *Mérion, écuyer d'Idoménée.* Nīgrūm Mĕrĭonēm, aūt ŏpĕ Pallădĭs. *H.* Pătrĭāquĕ crĕātŭs ĕădēm Mĕrĭōnēs. *O.*

1. Mĕrĭtō. *adv. Avec raison, à bon droit, justement.* Sēd fŭgērēm mĕrĭtō naufrăgŭs ōmnĕ frĕtŭm. *O.* Ō fămæ mĕrĭtō pārs măxĭmă nōstræ. *V.* Mĕrĭtō quīn īllīs Jūpĭtĕr ămbās Īrātŭs būccās ĭnflĕt. *H.* SYN. Jūrĕ, dīgnĕ, jūstĕ, *qqf.* bĕnĕ, āptĕ, dĕcēntĕr, cōnvĕnĭēntĕr. PPH. Ex mĕrĭtō, ŏb mĕrĭtŭm. Haūd ŏu nōn ĭmmĕrĭtō. Nōn ŏu haūd mălĕ, ĭnjūrĭā. PHR. Mōrtĕ lŭĕt mĕrĭtā. *V.* Sēd nōn ĭmmĕrĭtō vēlāvĭt ārānĕă fānūm. *Pp.* Haūd ĕquĭdem ĭmmĕrĭtō Cūmānæ cārmĭnĕ vātis Cautŭm. *L.* Nonne ĭgĭtŭr jūre ăc mĕrĭtō vĭtĭa ūltĭmă fictōs Cōntēmnūnt Scaūrōs? *J.* ‖ Mĕrĭtĭssĭmō. *superl.* Mĕrĭtĭssŭmo hīc mē ējēcĭt ĕx hāc dēcŭrĭā. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 545). Meŭs dērīdērĕt fīlĭus mĕrĭtĭssŭmō. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 49).

2. Mĕrĭtŏ, ās, ārĕ. *Faire un bénéfice; servir à la guerre.* Sīcŭlās lōngē mĕrĭtārĕ pĕr ōrās Ĭmpōsĭtŭm. *Sil.* (X, 657. Cf. *Fest.*). *Voy.* Mereo.

Mĕrĭtōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui rapporte un bénéfice.* ‖ Mĕrĭtōrĭă, ōrŭm. *n. pl. Chambres louées.* Nām quæ mĕrĭtōrĭă sōmnŭm Ādmittŭnt? *J.* (3, 234). ‖ *En partic. Mauvais lieux.* Bālnĕă, prōpōlās, mĕrĭtōrĭă, tēmplă, thĕātrā. *Prud.* (*Ham.* 825). SYN. Cēllæ. *Voy.* Lupanar.

Mĕrĭtŭm, ī. *n. Chose méritée, justice.* Tĭbi hās mĭsĕrābĭlīs Ōrpheŭs Nēquāquam ŏb mĕrĭtŭm pœnās (suscitat). *V.* Quæcūnque ēx mĕrĭtō spēs vēnīt, æquā vēnīt. *O.* SYN. Jūs. ‖ *Récompense, prix.* Nil suāvĕ mĕrĭtum ēst. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 75. Ubi *Donatus:* « Nihil mihi mercedis suave est. ») *Voy.* Merces. ‖ *Qualité, avantage, valeur, mérite.* Quōd frātrēs Tēlamōn Pēleūsquĕ, fŭērūnt, Ājācis mĕrĭtŭm nōn sīt. *O.* Nĕc vĭrĭbŭs ūllīs, Aŭt mĕrĭtō vēnĭa ēst. *Grat.* (*Cyn.* 371). Nĕc hăbĕt dīscĕrnĕrĕ dīspăr Vīvēntūm mĕrĭtum. *Prud.* (*Sym.* 1604). SYN. Dōs, vīs, vīrtūs, laūs. ‖ *Service rendu, titre à la reconnaissance, bienfait.* Excēssĭtquĕ fĭdēm mĕrĭtōrŭm summă tŭōrŭm. *O.* Hānc implē mĕrĭtīs. *Id.* Tāntī mĕrĭtī nōn ĭmmĕmŏr ŭnquām. *V.* Grandĭă lātūrŭs mĕrĭtōrŭm prædmlă. *H.* SYN. Bĕnĕfactŭm, bĕnĕfĭcĭum.

Mĕrĭtŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Mereo. *Mérité, dû.* Sīc fātŭs, mĕrĭtōs ārīs mactavĭt hŏnōrēs. *V.* Quī mĕrĭtām nōbīs mĭnŭāt, nōn fĭnĭăt īram. *O.* SYN. Prōmĕrĭtŭs, dīgnŭs, dēbĭtŭs, jūstŭs. PPH. Nōn ŏu haūd ĭmmĕrĭtŭs. Nōn ĭndignŭs. ‖ 2. *De* Mereor. *d. Qui a mérité.* Ĭnvīsō mĕrĭtŭs tōrquētŭr ăb aūrō. *O.* Cārmĭnĭbŭs mĕrĭtās cēlĕbrārĕ pŭēllās. *Id.* Rĕcēptō Sūppĭlcĕ, sīc mĕrĭtō. *V.* SYN. Mĕrēns. ‖ — bĕnĕ. *Qui a rendu service.* Hŏc sōlŭm crīmĕn mĕrĭtæ bĕnĕ dĕtrahĕ tĕrræ. *L.*

Mĕrmĕrŭs, ī. *m.* (μέρμερος). *Nom d'un Centaure.* Mĕrmĕrŭs ăccēptō cūm vūlnĕrĕ tārdĭŏr ĭbāt. *Ovid.*

? Mĕrmēssĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Marpesius.

† Mĕrōbĭbŭs, ă, ŭm. *Qui boit du vin pur.* Nōmĕn ĕī ēst lēnæ multĭbĭba ălquĕ mĕrōbĭbă. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 77).

Mĕrŏē, ēs. *f.* (Μερόη). *Méroë, île du Nil, en Éthiopie.* Ămbĭtŭr nĭgrīs Mĕrŏē fēcundă cŏlōnīs *L.* Ā Mĕrŏē pŏrtābĭt ăquās ŭt spārgăt ĭn ædēm. *J* (6, 527). Cephēam Mĕrŏēn rēgnāquĕ fŭsca cănāt. *Pp.* (IV, 6, 78). ‖ Mĕrŏītis. *f. De Méroë.* (*Luc.* X, 117.)

Mĕrŏpē, ēs. *f.* (Μερόπη). *Une des Pléiades.* Sēptĭmă mōrtālī Mĕrŏpē tĭbī, Sīsўphĕ, nūpsīt. *O.* Ālcўŏnē, Mĕrŏpēquĕ, Cēlænō, Tāÿgetēquĕ. *Cic.* (*Arat.* 135). ‖ *Femme du Polybe qui éleva* OEdipe. Sō-

lāsquĕ Mĕrŏpĕ nŏvērit Pŏlўbĭ făcēs. *Sen.* (*OEd.* 272).

Mĕrŏps, ŏpis. *m.* (*μέροψ*). *Mésange, oiseau.* Pinguĭbŭs ā stăbŭlīs, mĕrŏpēsquĕ ălĭæquĕ vŏlūcrēs. *V.* Rēgŭlŭs ătquĕ mĕrops, ĕt rŭbrŏ pĕctŏrĕ Procnē (*Auct. Phil.* 43). || *Mérops, époux de Clyméne, mère de Phaéton.* Cēpissĕt gĕnĭtŏr sī Phaëthontă Mĕrops. *O.*

Mĕrsī. *parf. de* Mergo.

Mĕrsŏ, ās, ārĕ. *Plonger.* Bālāntūmquĕ grĕgĕm flŭvĭō mĕrsārĕ sălŭbrī. *V.* Gallīnam mustō mĕrsārĕ Falĕrnō. *H. Voy.* Mergo. || *Au fig.* Mĕrsŏr cīvilĭbŭs ūndīs. *H.* Quĕis mĕrsĕr fŏrtūnæ flŭctĭbŭs. *Cat.* (68, 13). Cōntrā nūnc rērūm cōpĭă mĕrsăt. *Lr.* (V, 1009).

Mĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Mergo. *Plongé.* Dīcĭtŭr īn Tŭscæ gūrgŭlĕ mĕrsŭs ăquæ. *O.* SYN. Immĕrsŭs, dēmĕrsŭs, ŏbrŭtŭs. || *Enfoncé.* Mĕrsīs īn cŏrpŏrā rŏstrīs. *O.* Errōrĕsquĕ fĕræ sŏlĕrs pĕr dĕvĭă mĕrsā Nārĕ lĕgĭt (canis). *Sil.* || *Au fig. Caché.* Pāndĕrĕ rēs ăltă tĕrra ĕt călĭgĭnĕ mĕrsās. *V.* Mĕrsūmquĕ ĭn cordĕ dŏlōrem. *St.* || *Mangé, dépensé.* Ærĕ pătĕrnō Ac rēbŭs mĕrsīs ĭn vēntrĕm. *J.* (11, 39).

† Mĕrtŏ, ās, ārĕ. *Comme* Merso. Præsēntēm præsēns dictīs mĕrtārе ĭnstĭtit. *Att.* (apud *Non.* 2, 542. Cf. *Quintil.* 1, 4, et *Fest.*).

Mĕrŭlă, æ. *f. Merle, oiseau.* Sī vĕlŭtī mĕrŭlīs ĭntēntŭs dēcĭdĭt aŭcĕps. *H.* Hīc mĕrŭlās pĕrhĭbēnt ălbās, mīrabĭlĕ dictū. *Prisc.* (*Peri.* 415). || *Sorte de poisson.* Aūrātīs mūræna nŏtīs, mĕrŭlæquĕ vĭrēntēs (*Ov. Hal.* 114. Cf. *Plin.* 32, 11).

† Mĕrŭlātŏr, ōris. *m. Buveur.* Hīc sĭtŭs ĭlle ĕgŏ sūm mĕrŭlātŏr Pŭblĭŭs, ĭpsĕ. *Inscr.* (ap. *Murat.* 1442, 5).

Mĕrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Ivre.* Hŏc cĭrcūm sāltāntĕ chŏrō, mĕrŭlēntŭs ădultĕr. *Prud.* (*Sym.* 223. Alii non bene, *temulentus*).

† Mĕrŭlŭs, ī. *m. Comme* Merula. Ēt mĕrŭlŭs mŏdŭlāns tām pŭlchrīs cōncĭnĭt ōdis (*Auct. Phil.* 13. Vocem damnant *Varr. L. L.* 8, 30; *Charis.* 1, 42).

Mĕrum, ī. *n.* (*s. ent.* vinum). *Vin pur.* Nōcturno cĕrtārĕ mĕrō, pŭtĕrĕ dīurnō. *H.* Implēvĭtquĕ mĕrō pătĕrās. *V. Voy.* Vinum. || *qqf. au pl.* Flos, ŏdŏr, hĕrbă, săpor, mĕrā, cinnamă, bălsămă, tūrā. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* 4, 576).

Mĕrŭs, ă, ŭm. *Seul, unique.* Nōn mūltum hăbĕt Quōd dĕt... Īmō nil, nĭsi spēm mĕrăm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 96). Mĕrā mendācĭă fūndīs. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 53). Gaudētquĕ mĕrīs ăbstēmĭŭs ūndīs. *O.* Vīnētă trĕpĕt mĕrā. *H.* Sermō mĕrŭs. *Id.* (*Festus* : « *Merum* antiqui dicebant *solum.* ») *Voy.* Solus. || *Sans mélange, pur.* Aūrum ătque ārgentūm mĕrum. *Pl.* (*As.* 1, 3, 3). Ēmīt ædēs spĕcŭlo clāras, clārōrĕm mĕrum. *Id.* (*Most.* III, 1, 111). Mĕra lĭbertās. *H.* SYN. Pūrŭs, sincērŭs. || *Ordint. En parlant du vin.* Nōn ălĭtĕr tĭtŭbăt quăm sī mĕrā vīna bĭbĭssĕt. *O.* (Adde *Pl. Amp.* 1, 1, 76). *Voy.* Merum. || *qqf. Nu.* Ōbsĕrvānt ŭbī fĕstă mĕrō pĕdĕ sabbăta rĕgēs. *J.* (6, 158). Stăbăt călcē mĕrā. *Prud.* (*Peri.* 1906). *Voy.* Nudus.

Mĕrx, cis. *f.*; Mĕrcēs, ĭum. *pl. Marchandises.* Ēt dicēs : ēmptă nūnc ĕgŏ mercĕ prŏbŏr. *O.* Adde hūc quōd mercēm sinĕ fucīs gestăt. *H.* Ūt præco ăd mercēs turbam quī cōgit ēmendās. *Id.* Nēc nautĭcă pĭnŭs Mutābit mercēs. *V.* Mĕrcĭbŭs hīc ĭtălīs mūtat... Rugōsum pĭpĕr. *Pers.* (5, 54). EP. Exōtĭcæ, pĕrĕgrinæ, ădvectæ, ĕoæ; ŏpŭlēntæ, cāræ, prĕtĭosæ, dīvĭtēs. || *Au fig.* Mĕrx tū mălа ĕs. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 56).

Mĕsembrĭăcŭs, ă, ŭm. *De Mesembria, ville de Thrace sur le Pont-Euxin.* Ĭndĕ Mĕsembrĭăcōs pŏrtūs, ĕt Ŏdēssŏn, ĕt ārcēs. *O.*

Mĕspĭlŭm, ī. *n., et* Mĕspĭlŭs, ī. *f.* (*μέσπιλον, μεσπίλη*). *Néfle, néflier.* Mĕspĭlăque ēxārmāt pūgnācĭbŭs hŏrrĭdă membrĭs. *Pallad.* (*Insit.* 69). Mĕspĭlŭs ădmissō gĕrmĭnă tūtă sŭbĭt (*ibid.* 106).

Mĕsŏbătæ, ārŭm. *m. pl. Peuple de la Babylonie.* Cissī, Mĕsŏbătæque ēt Mălōnītă văgēntŭr. *Avien.* (*D. Ter.* 1209. Et *Prisc. Peri.* 939. Cf. *Plin.* 6, 27).

Mĕssălă *ou* Mĕssăllă, æ. *m.* (*Μεσσάλας*). *Surnom dans la famille Valéria.* || 1. *Valérius Corvinus Messala, orateur célèbre.* Āctŏr Caūsārŭm mĕdĭŏcrĭs ăbĕst vīrtūtĕ dīsĕrtī Mĕssălæ. *H.* || 2. *Général sous Auguste.* Tē bĕllārĕ dĕcĕt tĕrrā, Mĕssălă, mārīquĕ. *Tib.* (1, 1, 53). || *En gén. Membres de cette famille.* Mātĕrnōs Cottās cuī Mĕssălăsquĕ pătĕrnōs. *O.* Nōn pŏssīt māgnī Mĕssălæ lĭppă prŏpăgō. *Pers.* (2, 72).

Mĕssălīnă, æ. *f. Messaline, femme de l'empereur Claude, fameuse par le dérèglement de ses mœurs.* Răpŭtŭr mīsĕr ēxstĭnguēndŭs Mĕssălīnæ ŏcŭlīs. *J.* (10, 332).

Mĕssălīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mittĭt ăb ĭndŏmĭtīs hānc, Mĕssălīnĕ, sălūtĕm. *O.* (Adde *Tib.* II, 5, 17).

Mĕssānă, æ. *f.* (*Μεσσήνη*). *Messine ou Zanclé, ville de Sicile, sur le détroit.* Ĭncŭmbēns Mĕssānă frĕtō mĭnĭmūmquĕ rĕvŭlsă. *Sil.* Hūnc Nūmĭdæ făcĭūnt, illūm Mĕssānă sŭpĕrbŭm. *O.* SYN. Zānclē. PPH. Zānclææ ōræ. Mĕssānĭă lĭttŏră, ārvă, mœnĭa. || 2. *qqf. Messène.* Mūrōrŭm tōrmēntă Pўlŏs Mĕssānăquĕ tēndŭnt. *St.*

Mĕssānĭŭs, ă, ŭm. *De Messine.* Lĭttŏre ĭn Ītălĭcō, Mĕssānĭă lĭttŏră cōntrā. *O.*

Mĕssāpĭŭs, ă, ŭm. *De la Messapie, contrée de l'Italie Méridionale.* Pēucētĭosquĕ sĭnŭs Mĕssāpĭăque ārvă rĕlĭnquīt. *O.*

Mĕssāpŭs, ī. *m. Guerrier, fils de Neptune.* Āt Mĕssāpŭs ĕquūm dŏmĭtŏr. *V.*

Mĕssē, ēs. *f. Petite ville de Cythère.* Vŏlŭcrumquĕ pārēns Cўthĕrēīă Mĕssē. *St.*

Mĕssēīs, ĭdis. *f.* (*Μεσσηΐς*). *Fontaine de Thessalie.* Flērūnt Mĕssēĭdēs ūndæ. *V. Fl.* (Cf. *Plin.* 4, 8).

Mĕssēnē, ēs. *f.* (*Μεσσήνη*). *Messène, ville du Péloponnèse.* Mĕssēnēquĕ fĕrōx, Pātræque, hŭmīlēsquĕ Clĕōnæ. *O.* Plānăquĕ Mĕssēnē, mōntānăquĕ nūtrīt Ithōmē. *St.*

Mĕssēnĭō, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Men.* II, 1, 43.)

Mĕssēnĭŭs, ă, ŭm (*Μεσσήνιος*). *De Messène ou de Messénie.* Īllĕ tŭŭs gĕnĭtŏr Mĕssēnĭă mœnĭă quōndăm Străvīt. *O.*

Mĕssĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Īnsŭpĕr ēt Gĕtĭcās præmĭssŭs cōntĭnĕt īrās Mĕssĭānŭs; ădhūc mandāstī, ēt pōnĭmŭs ārmā. *Sid.* (*Pan.* 1674).

Mĕssĭās, æ. *m. Eccl. Le Messie ou Christ.* Præcĕptă Mĕssĭām dēdīsse ăpōstŏlīs. *Prud.* (*Peri.* 2213). *Voy.* Christus.

Mĕssĭs, ĭs. *f. Moisson, récolte; blé sur pied.* Lārgăquĕ prōvēnĭt bĕssātĭs mĕssĭs ĭn ārvīs. *O.* Grāvĭdīs ōnĕrātŏs mĕssĭbŭs ăgros. *Id.* Ătquĕ sătās ălĭō vĭdī trădūcĕrĕ mĕssēs. *V.* SYN. Sēgĕs, cĕrĕs, frūgĕs, ărīstæ, spīcæ, sătă, frūmēntūm. EP. Cĕrĕălĭs, spicĕă, trĭtĭcĕă; ămplă, dīvēs, fœcūndă, fertĭlĭs,

fĕrāx, lārgā, lætā, plēnā, grāvĭdā ; mātūrā, cānā, aūrĕā, flāvā, flāvēscēns, ēxspectātā, ŏpīmā. PPH. Cĕrĕālĭā dōnā, mūnĕrā. Cĕrĕrĭs mūnĕrā, mūnŭs, frūgēs. Trĭtĭcēi fētūs. Tĕrræ, tellūrĭs ŏpēs, fētūs, mūnĕrā. Sĕgĕtĭs cūlmī. Sĕgĕtūm mūnŭs, prōvēntŭs, ācĕrvī, cōpiā. Āgrī mēssĭbŭs ŏnĕrāti, vēstĭtī, flāvēntēs. Ārvā mēssĭbŭs, frūmēntis ŏnĕrātā, etc. VERS. Spĭcĕā jām cāmpis quūm mēssis ĭnhŏrrŭit. *V.* Nĕ grāvĭdis prōcumbat cūlmŭs āristis. Mōlli paūlātim flāvēscĕt campŭs āristā. Īllā sĕgĕs dēmūm vōtis rĕspōndĕt āvārī Āgrĭcŏlæ. Mātūris quūm flāvĕt cāmpŭs āristis. *Id.* Mātūris albēscit cāmpŭs āristis. *O.* Nōndūm sūrgēntĭbŭs āltām ĭn sĕgĕtĕm cūlmis. Nēc rĕnōvātŭs āgĕr grāvĭdis cānēbāt āristis. *Id.* ‖ *Grain recueilli.* Īllĭūs ĭmmēnsæ rūpĕrūnt hŏrrĕa mēssĕs. *V.* Plēnæ pĕrĕgrīnā mēssĕ cārinæ. *L.* SYN. Frūmēntŭm, frūgēs, grānā. ‖ *Temps de la moisson, été.* Āntĕ fŏcūm, sī frīgŭs ērĭt ; sī mēssĭs, ĭn ūmbrā. *V. Voy.* Æstas. ‖ *Par ext. Récolte du miel.* Bis grāvĭdōs cōgūnt fētūs, dŭŏ tēmpŏrā mēssĭs. *V.* ‖ — Cĭlĭcŭm. *Safran.* (*Stat. Silv.* III, 3, 34.) *Voy.* Crocus. ‖ *Guerriers nés des dents du serpent de Cadmus.* Mēssĭs ĕūm prŏprĭō mōx bēllātūrā cŏlōnō. *Cl. Voy.* Seges. ‖ *Au fig.* Prō bĕnĕfactĭs quūm mālī mēssĕm mĕtās. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 53). ‖ *Année.* Trĭgintā mihī quāttŭōrquĕ mēssēs. *M.* (XII, 34. *Id.* IV, 79). *Voy.* Annus. ‖ † *m. arch.* Māgnūm mēssĕm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 139).

Mēssĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Rīdēmŭs, ĕt ĭpsĕ Mēssĭŭs : ăccĭpĭō. *H.*

Mēssŏr, ōris. *m. Moissonneur.* Sæpe ĕgŏ, quūm flāvis mēssōrem ĭndūcĕrĕt ārvis. *V.* Răpidō fessis mēssōrĭbŭs æstū. *Id.* Ō dūrā mēssōrum īllā ! *H.* EP. Dūrŭs, sūdāns; vĭgĭl, mātūtĭnŭs, ĭmpĭgĕr, ĭndēfessus. *Voy.* Meto. ‖ *Au fig.* Sātŏr scĕlĕrum ĕt mēssŏr māxŭmē. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 3).

Mēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Meto. *Moissonné, coupé.* Falcĭbŭs ĕt mēssæ ăd lūnām quærūntŭr ăhēnis (herbæ). *V.*

Mēstrā, æ. *f. Fille d'Érisichthon, aimée de Neptune.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 738 *sq.*)

Mĕt. *Particule inséparable qui se place à la fin des pronoms :* Egomet, Tutemet, Nosmet, etc. *Voy. ces mots.* ‖ † Eădēmmĕt. (*Enn.* apud *Cic. Acad.* 4, 27.)

Mētă, æ. *f. Pyramide, cône.* Ădfŭīt hŭīc tŭrbæ mētās ĭmĭtātă cŭpressŭs. (Cf. *Virg. Æ.* III, 680, *coniferæ cyparissi*). Rūsticā lăctāntēs nĕc mīsit fiscĭnā mētās. *M.* (I, 44, de caseo in conum fastigiato). Mētāmquĕ lăctis. *Id.* (III, 58). ‖ *Ordint. Borne, dans la carrière.* Quī stŭdĕt ŏptātăm cursū cōntingĕrĕ mētam. *H.* Jāmquĕ prŏpĭnquābānt scŏpŭlō, mētāmquĕ tĕnēbānt. *V.* Ădmīssā mēta tĕrēndă rōtā. *O.* Sēptĭmā quām mētām trĭvērĭt āntĕ rōtā. *Pp.* (II, 19, 66). SYN. Līmĕs, fīnis, tĕrmĭnŭs. ‖ *Au fig. Borne, terme, fin.* Quæ prōxĭmă mēta vĭārum. *V.* His ĕgŏ nĕc mētās rĕrŭm nĕc tēmpŏrā pōnō. *Id.* Pȳlĭās ævī trānscēndĕrĕ mētās. *St.* Mētāmquĕ lăbōrĭbŭs ōrāt. *Sil. Voy.* Fīnis.

Mētăbŭs, ī. *m. Chef des Volsques, père de Camille* (Camilla). Āntīquă Mētăbŭs quum ēxcēdĕrĕt ūrbĕ. *V.* Sēgnĭŭs, ĭnsertæ trĕpĭdæ prō fāscĕ Cămillæ, Ēxcussit tēlūm Mētăbŭs. *Sid.* (*Pan.* 795). ‖ *Autre guerrier.* (*Sil.* IV, 337.)

Mētăgōn, ōntis. *m. Sorte de chien courant.* Īllīs ōmnĕ dĕcŭs, quōd nūnc mētăgōntēs hăbētis. *Grat.* (*Cyn.* 209. *Ib.* 225 et 241).

Mētăllĭfĕr, ĕrā, ĕrum. *Qui a des mines.* Ānnĕ mētăllĭfĕræ rĕpĕtīs jām mœnĭă Lūnæ? *St.* Pārta mētăllĭfĕrīs lōngō dĭscrīmĭnĕ tĕrrīs. *Sil.* PPH. Mĕtăllī fĕrāx, dīvēs, fœcundŭs. Mētăllīs gĕnĕrōsŭs, grāvĭdŭs. *Voy.* Fodina.

Mētăllŭm, ī. *n.* (*μέταλλον*). *Métal.* Hæc ĕădem ārgĕntī rīvōs ærīsquĕ mētăllă. *V.* Sīmŭl frōndēscit vīrgă mētăllō. *Id.* Grāvĭdămque Ămăthūntă mētăllī. *O.* EP. Grāvĕ, sŏlĭdŭm, dūrŭm, rigĭdŭm, ĭnexhaūstŭm; cōndĭtŭm, ăbdĭtŭm; ērūtŭm; prĕtĭōsŭm. PPH. Mētăllī măssă, pōndŭs, pōndĕrā, vīs, cōngĕrĭēs. ‖ *qqf. Marbre.* Ārcŭs bellĭgĕrī dūcīs trŏpæis Ēt tōtīs Lĭgŭrŭm nĭtēns mētăllīs. *St.* (*Silv.* IV, 3, 98. *Ib.* I, 5, 36. Adde *Sil.* VIII, 482). ‖ — frāgĭlĕ. *Statue de sel.* (*Prud. Ham.* 813.) ‖ *Au fig.* Mĕllĭŏrĕ mētăllō Sæcŭlă. *Cl.* ‖ *qqf. Mine.* Pāssaque āb aūrĭfĕrīs tēllūs ēxīrĕ mētăllīs Pāctŏlŏn. *L.* Dūrīs sĭlĭcŭm lāssātă mētăllīs (juventus). *Id. Voy.* Fodina.

Mētānīrā, æ. *f.* (Μετάνειρα). *Métanire, femme de Célée, mère de Triptolème.* Mātrĕ sălūtātă, mātĕr Mētānīrā vŏcātŭr. *O.*

† Mētānœă, æ. *f.* (*μετάνοια*). *Repentir.* Nēmpe ūt pœnĭtĕāt : sīc Mētānœă vŏcōr. *Aus.* (*Epig.* 12).

Mētăpōntŭm, ī. *n.* (Μεταπόντιον). *Métaponte, ville d'Italie, dans le golfe de Tarente.* Mœnĭă cērnūntŭr Mētăpōntī deĭndĕ, Crōtōnquĕ. *Prisc.* (*Peri.* 362). ‖ Mētăpōntīnī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de cette ville.* Hīnc Mētăpōntīnī dĭscŭrrūnt lătĭŭs ārvō. *Avien.* (*D. Ter.* 516).

Mētātŏr, ōris. *m. Arpenteur.* Aūdăx Hēspĕrĭōs vēnīăm mētātŏr ĭn ægrōs. *L.*

Mētātŭs, ă, ŭm. *Mesuré.* Vīdĕās mētāto ĭn ægēllō. *H.* Nūllă dĕcēmpĕdis Mētātă (porticus). *Id.*

Mētaūrŭs, ī. *m.* (Μέταυρος). *Métaure, rivière d'Ombrie, près de laquelle le consul Cl. Néron défit Asdrubal.* Dēspĭcĭtŭrquĕ vāgŭs prærūptă vallĕ Mētaūrŭs. *Cl.* Ūt rŭbĕāt Bārcīnă clādĕ Mētaūrŭs. *Sid.* (*Pan.* 562. Adde *Sil.* VIII, 486). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Tēstĭs Mētaūrūm flūmĭn, ĕt Āsdrŭbăl. *H.*

† Mētāxă, æ. *f. Fil tors.* Plūmbī pauxillŭm rōdŭs, lĭnĭŭquĕ mētāxă. *Lucil.* (apud *Isid. Or.* 19, 4, et *Fest.* in *Rodus*).

Mētellă, æ. *f. Nom de femme.* Nōmĭnĕ nūnc lĕgĭtŭr dictă Mētellă sŭō. *O.* Fīlĭus Æsōpī dētrāctam ex aūrĕ Mētellæ Dilŭīt ĭnsignĕm băccam. *H.*

Mētellŭs, ī. *m.* † *arch. Mercenaire.* Călōnēs, fămŭlĭquĕ, mētellĭquĕ. *Att.* (apud *Fest.*). ‖ *Métellus, nom d'une illustre famille de Rome.* ‖ *Plusieurs généraux pendant la seconde guerre punique. L'un remporta une grande victoire en Sicile.* Cuī cūrrŭm cūrrū sŭpĕrārĕ, Mētellĕ, Cōntĭgĭt ōstēntāns nōbĭs ēlĕphāntă frĕquēntĕm. *Sid.* (*Pan.* 405). Dăbŭīt mălŭm Mētĕlli Nævĭō pŏētæ. *Metel.* (apud *T. Maur. Met.* 938. Adde *Sil.* X, 415 *sq.*). ‖ 2. (L. Cæc. Macedonicus), *qui battit le faux Philippe.* ‖ 3. (L. Cæc. Numidicus), *qui vainquit Jugurtha.* ‖ 4. (Q. Cæc. Creticus), *qui soumit la Crète.* Crētă dĕdĭt nōmĭn, mājŭs dĕdĭt Āfrĭcă nōmĕn, Scīpĭŏ quōd victŏr, quōdquĕ Mētēllŭs hăbēt. *M.* (II, 2). Ăcquīsĭtă mĕō sērvit tĭbī Crēta Mētēllō. *Sid.* (*Pan.* 491). ‖ 5. (Q. Cæc. Pius Scipio), *consul avec Pompée, fut vaincu par César à Thapsus.* Īnfēlix Māgnī cōnjŭx, prōlesquĕ Mētēllī. *L.* ‖ *Divers.* Aūt læsō dŏlŭĕrĕ Mētēllō? *H.* Tē, Cæsăr, māgnīsquĕ vĕlint mīscērĕ Mētēllīs. *L.* Aūgŭstŭs nūnc ēst, ăntĕ Mētēllŭs ĕrāt. *O.* Īrātī cālĭcĕm mĭhī Mētēllī. *M.* (IV, 43).

† Mĕtĕmpsўchōsĭs, ĭs *ou* ĕōs. *f.* (*μετεμψύχωσις*). *Metempsychose, passage des âmes dans d'autres corps.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 724 *sq.*; *Ovid. Met.* XV, 152: *Claud. in Ruf.* II, 475; *R. Pros.* I, 57 *sq.*)

Mĕtĕrĕā tŭrbā. *f. Peuplade scythe, des bords du Danube.* Jāzўgĕs, ĕt Cōlchī, Mĕtĕrĕāquĕ tŭrbā, Gĕtæquĕ. *O.* (*Trist.* II, 191).

Mĕthĭōn, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Gĕnĭtŭs Mĕthĭōnĕ Phorbās. *O.*

† Mĕthŏdĭcŭs, ă, ŭm (*μεθοδικός*). *Méthodique.* (In *Anthol.* II, p. 587, legitur Mēthŏdĭcĭs.)

† Mĕthŏdŭs *ou* Mēthŏdŏs, ī. *f.* (*μέθοδος*). *Méthode.* Quōd lōgŏs, ĕt mēthŏdŏs, simplĕxque ēmpīrĭcā pangĭt. *Aus.* (*Idyl.* 11, 68).

Mĕthōnē, ēs. *f.* (*Μεθωνη*). *Ville d'Élide.* Nēlīdēsquĕ Pĕrĭclўmēnūs, quĕm pārvā Mēthonē. *V. Fl.*

Mēthўmnă, æ, *et* Mēthўmnē, ēs. *f.* (*Μήθυμνα*). *Méthymne, ville de Lesbos, qui produisait d'excellens vins, patrie d'Arion.* Gārgărā quōt sēgĕtēs, quōt bābĕt Mēthўmnă răcēmōs. *O.* Ĕt Mēthўmnă fĕrāx lăcŭbŭs cēssĕrĕ Pălērnīs. *Sil.*

Mēthўmnæŭs, ă, ŭm (*Μηθυμναῖος*). *De Méthymne.* Ĕt Mēthўmnæī pōtĭūntŭr lĭttŏrĕ Lēsbī. *O.* Quām Mēthўmnæō cārpĭt dē pālmĭtĕ Lēsbŏs. *V.* Sīc Mēthўmnæō gāvīsŭs Ārĭonĕ Dĕlphīn. *M.* (VIII, 54).

Mēthўmnĭās, ădis. *f.* (*Μηθυμνιάς*). *De Méthymne.* Nēc mē Pўrrhădēs Mēthўmnĭădēsvĕ pŭellæ. *O.*

Mētĭă, æ. *f.* (porta). *Une des portes de Rome.* Jam hīc ĕrō, vērum ēxtrā pōrtām Mētĭām cūrrēndum ĕst prĭūs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 97).

† Mĕtĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Craintif, timide.* Nūllŭs ēst hŏc mĕtĭcŭlōsŭs æquĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 137). *Voy.* Timidus. ‖ 2. *Redoutable.* Nēscīs tŭ quām mĕtĭcŭlōsă rēs sĭt īre ăd jūdĭcēm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 52. Quod laudat *Prisc.* 4, 637. *Gloss. Placid.* Metĭculosus, *metuendus*).

Mētĭlĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Īrātŭm călĭcēm mihī Mētĭlī. *M.* (IV, 43).

Mētĭŏr, īrīs, mēnsŭs sŭm, mētīrī. *d. Mesurer.* Quī tām, nōn lōnga ēst fābŭlă, dīvēs Ūt mētīrētŭr nūmmōs. *H.* SYN. Dēmētĭŏr, mētŏr. ‖ *Distribuer par mesures.* Mētīrĕ nōbīs cæcŭbŭm. *H. Voy.* Distribuo. ‖ *Au fig. Mesurer de l'œil.* Æquōră prōspĕctŭ mētĭŏr ăltă mĕō. *O.* Mētīrī pŏssīs ŏcŭlō lātŭs. *H.* (Et *Sen. Troad.* 22). SYN. Pĕrcūrrŏ, lūstrŏ. ‖ *Mesurer de son corps, en partant d'un guerrier renversé.* Hēspĕrĭăm mētīrĕ jācēns. *V.* ‖ *Mesurer en marchant, parcourir.* Ĕt jūnctō bĭpĕdūm cūrrū mētĭtŭr ĕquōrūm (æquor). *V.* Cĕlĕrīquĕ cārīnā Ægæās mētīrīs ăquās. *O.* Stĕrīlēsquĕ dĭū mētīrīs ārēnās. *L.* Vīdēsnĕ Sācrām mētĭēntĕ tĕ vīām? *H.* Īlle ĕgŏ sŭm, dīxit, lōngūm quī mētĭŏr ānnūm. *O.* SYN. Mētŏr, pĕrcūrrŏ, lūstrŏ, etc. *Voy.* Percurro. ‖ *Mesurer, apprécier.* Quī sŭă mētĭtŭr pondĕrā, fĕrrĕ pŏtēst. *M.* (XII, 99). Mētīrī sŭă rēgnă lĭcēt, vīrēsquĕ fātērī. *L.* Mētīrī sē quēmquĕ sŭō mŏdŭlō. *H.* Tāntōs mētīrīs hŏnōrēs. *St.* SYN. Pondĕrŏ, ēxpendŏ, æstĭmŏ. ‖ — mē. *S'essayer.* Pātrĭă jām sē mētĭtŭr ĭn hāstă. *St. Voy.* Experior. ‖ *Méditer.* Răptŭs mētĭtŭr cōrdĕ fŭtūrōs. *Cl.* SYN. Mĕdĭtŏr, vōlvŏ, etc.

Mētĭscŭs, ī. *m. Cocher de Turnus.* Vōcēmquĕ, ĕt cōrpŭs, ĕt ārmă Mētĭsci. *V.* ‖ *Par anton. Cocher.* Nēc cŏlĕres mŭlās ipsĕ Mētĭscŭs ăgās. *Aus.* (*Epist.* 14, 16).

1. Mētĭŭs, *ou plutôt* Mēttŭs, ĭī. *m. Métius ou Mettus Fufétius, général des Albains, traître qui fut écartelé par l'ordre de Tullus Hostilius.* Haūd prōcŭl indĕ, ĕltæ Mētĭum in dīversă quadrigæ Dīstŭlĕrānt. *V.* (*Æ.* VIII, 642. Et hic repone *Mettum*). Pĕrfĭdĭām dāmnās, Mētĭī sātĭābĕrĕ pœnīs. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 402. Alii leg. *Metii*). Ŏccŭlŭīt, rĕfŭgī nūtantĭă fœdĕrā Mētĭī. *Sil.* (*Pan.* 320. Non stat versus, si scribas *Meti*, pro *Metii*. Etiam *Mettum* volunt *Heins.*, *Salm.*, *Burm. Anthol.* II, p. 34. Item passim ap. *Livium* edidit *Drakenb.*) ‖ *Autre.* Mēttŭs Fūfĕtĭus Cōrĕllĭānŭs (*Anthol.* I, cit.). ‖ 2. Mētĭŭs, ĭī. *m. Sp. Métius Tarpa, critique.* Īn Mētī dēscēndăt jūdĭcīs aūrēs. *H.* (Alii scrib. *Mæci*). ‖ *Métius Céler.* Jŭvēnīs dūblō cōmmĭtĭtŭr ăltō Mētĭŭs, ătquĕ ănīmæ pārtēm, etc. *St.*

1. † Mētŏ, ās, ārĕ. *Comme* Metor. Mētābăt sēsē cīrcūm lōcă (*Culex*, 172, de angue). ‖ *pass. Voy.* Metor.

2. Mētŏ, ĭs, (*rare*, mēssŭī), mēssŭm, mētĕrĕ. *Moissonner, faire la moisson.* Fārră tāmĕn vĕtĕrēs jăcĭēbānt, fārrā mētĕbānt. *O.* Pōstrēmŭs mētĭtŏ; bīs vītĭbŭs īngrŭīt ūmbrā. *V.* SYN. Dēmētŏ. PPH. Mēssĕm, ārīstĭs, frŭgĕs, fārrā, frūmēntă dēmētŏ, rēsĕcŏ, sŭccīdŏ, tondĕŏ, dēcērpŏ, cōllĭgŏ, cārpŏ, prōstĕrnŏ. Fălcĕ mētŏ. Ārvă mētŏ. Tĕrrām, ārvă frŭgĭbŭs, ārīstĭs stĕrnŏ. Ārvīs mēssĕm ābdūcŏ. VERS. Āt rŭbĭcŭndă cērĕs mĕdĭō sŭccīdĭtŭr æstū. *V.* Fălcĕm mātūrīs quīsquām sŭpponăt ārīstīs. Nēc rĕquīēs, quīn aūt pōmīs ēxŭbĕrĕt ānnūs... aūt Cĕrĕălĭs mĕrgĭtĕ cūlmī. *Id.* Habĭtŭ dūrī mēssōrĭs ārīstās Cōrbĕ tŭlīt. *O.* Rūră fĕrūnt mēssēs, călĭdī quūm sīdĕrĭs æstū Dēpŏnĭt flāvās ānnūă tĕrrā cōmās. *Tib.* Ūsūrămquĕ sĕquī mājōrēm sōrtĕ, rĕcēptīs Frŭgĭbŭs ĭnnūmĕrīs, ătquĕ hŏrrĕā quærĕrĕ mēssī. *Manil.* Jām fălcĕ dēcŭbŭīt cērēs. *Sen.* Mēssīs pĕr cultă grăvālă Prætĕrĭt, ĕt pōpŭlŭs sĕctāntŭm dīscĭpŭlōrŭm Spīcārūm grăvĭdām cārpēbăt ĭn ōrdĭnĕ frŭgēm. *Juv.* ‖ *En gén. Cultiver.* Quī Bătŭlūm Nūcrāsquĕ mētūnt. *Sil. Voy.* Colo. ‖ *Couper.* Pūrpŭrĕōsquĕ mētūnt flōrēs. *V.* Vīrgă lĭlĭă summā mētĭt. *O.* Īllă mētĭt bārbăm. *J.* (1, 186. Adde *Mart.* X, 85, *capillos*). *Voy.* Seco. ‖ *Cueillir, recueillir.* Sēmpĕr ōlŭs mētīmŭs. *Calp.* (2, 74). Pōssīdĕātquĕ, mētĭt quīdquĭd bĕnĕfĭcĭīs ārvīs... Ārăbs. *Tib.* (IV, 2, 17). SYN. Lĕgŏ, cōllĭgŏ, cārpŏ. ‖ *Moissonner, abattre, faire mourir.* Prōxĭmă quæquĕ mētĭt glădĭō. *V.* Phœnissă mētăntŭr Āgmĭnă. *Sil.* Sī mētĭt Ōrcŭs Grāndĭă cūm pārvīs. *H.* Ĕt fĕrŭs in sīlvă fārrā mētŏbăt āpĕr. *O.* SYN. Dēmētŏ, stĕrnŏ, dējĭcĭŏ, pōpŭlŏr.

† Mētŏchē, ēs. *f.* (*μετοχή*). *Participation, part; participe.* Mētŏchē sĕd ĭstă sæpĕ cūrrēntem indĭcăt. *Aus.* (*Epig.* 6).

Mētōn, ōnĭs. *m.* (*Μέτων*). *Méton, célèbre astronome d'Athènes, inventeur du cycle appelé Nombre d'or.* Sĕd primævă Mētōn ēxōrdĭă sūmpsĭt ăb ānnō. *Avien.* (*Progn.* 48). Āttĭcă quēm dōctī cōllēgīt cūră Mētōnĭs. *Aus.* (*Mos.* 12).

Mētōpŏn. *Voy.* Criumetopon.

Mētŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Fixer des limites, tracer.* Sī pīnguīs ăgrōs mētăbĕrĕ cāmpī. *V.* Mētāndo ēligĭtŭr tŭmŭlō lōcŭs. *Prud.* (*Peri.* 3485). SYN. Tĕrmĭnŏ, dēfīnĭŏ. ‖ Cāstră mētŏr *ou* Cāstrămētŏr. *Tracer l'enceinte d'un camp. Voy.* Castra. ‖ *Au fig.* Lĭttŏrĕă nōctĭs rĕquĭēm mētāmŭr ārēnā. *Rutil.* (1, 345). SYN. Cīrcūmspĭcĭŏ. ‖ *Mesurer.* Nōs quŏquĕ sŭb dūcĭbŭs cœlum mētābĭmŭr illīs. *O.* SYN. Mētĭŏr. *Voy. ce mot.* ‖ *Parcourir.* Āblātī fūrtĭm... sōlōs Pĕr nōctēm mētāntŭr ăgrōs. *Sil.* Nūnc nĕmŏrĭs ălтī dēnsă mētāntŭr lŏcă. *Sen.* (*Hip.* 506). *Voy.* Metior. ‖ *qqf. pass. Être tracé, me-*

suré. Nūllūs mihĭ Ūltrā Gĕtās mētātŭr ĕt Pārthŏs ăgĕr. *Sen.* (*Thyest.* 462). *Voy.* Meto 1.

Mētrā. *Au lieu de* Mestra.

Mētrĕtă, æ. *f.* (*μετρητής*). *Vase pour mettre de l'huile, du vin, par ext. tonneau.* Plūrĭmŭs Hĭspānās mittĕt tĭbĭ naŭtă mētrĕtās. *M.* (V, 16). Hīc tignŭm căpĭtī ĭncŭtĭt, illĕ mētrĕtām. *J.* (6, 246). Sīc ētĕnĭm tĕrnās căpĭŭnt sĕx vāsă mētrĕtās. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 900). Năvĭm, mētrĕtās quæ trĕcĕntās tōllĕrĕt. *Pl.* (*Merc. prol.* 76. Cf. *Isid. Or.* 14, 25). SYN. Cădŭs, ămphŏrā.

Mētrĭcŭs, ă, ŭm (*μετρικός*). *Qui concerne la mesure, les mètres.* Nōs hŭmīllĭs vĕtăt, ĕt rēs mētrĭcă fortĭŭs ārcĕt. *V. Prob.* (*Inst. Gram. præf.* 9). Ĕpōs lĭgāstī mētrĭcŭm. *Aus.* (*Prof.* 5, 10).

Mētrŏphānēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* Hīc sĭtŭ Mētrŏphānēs. *M.* (XI, 91. Et *Anthol.* II, p. 244).

Mētrŏpŏlis, ĭs. *f.* (*μητρόπολις*). *Métropole.* ‖ Mētrŏpŏlītēs *ou* Mētrŏpŏlītă, æ. *m.* (*μητροπολίτης*). *Eccl. Évêque métropolitain.* Ēuphrōnĭŭs fŭlgēt mētrŏpŏlītă sācĕr. *Fort.* (III, 6, 20).

Mētrŭm *ou* Mētrŏn, ī. *n.* (*μέτρον*). *Mesure, dans tous les sens.* ‖ *Mesure de capacité.* Văscŭlă quæ tērnīs ăpĕrīrēnt īlĭa mētrīs. *Juvc.* (II, 141). SYN. Mēnsūră. ‖ *Ordint. Mesure de vers, mètre.* Chŏrdă, vŏcĕ, mētrŏ stŭpēndĕ psăltēs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 16). Quām quī cŏmpōsĭtŏs mētrŏ Tĭbullī. *M.* (IV, 6). Paŭlĭno Āusŏnĭŭs : mētrŭm sīc suāsīt ŭt ēssēs. *Aus.* (*Epist.* 20, 1). Hæc sĭbĭ quæque prĭŭs distĭnguĕrĕ mētră pārāmŭs. *T. Maur.* (*Met.* 17). Hāc ĕnĭm tŏmē prŏbātŭr mētrŏn hŏc trŏchaïcŭm. *Id.* (*Syll.* 33).

Mĕttĭcŭs, ă, ŭm. *De Metz.* Ŭbĭ Mĕttĭcă mœnĭă pōllēnt. *Fort.* (X, 9, 1).

Mĕttŭs. *Voy.* Metius.

Mĕtŭēns, tis. *Qui craint.* Lābră mŏvĕt mĕtŭēns aŭdĭrī. *H.* ‖ *Avec le gén.* Mĕtŭēnsquĕ fŭtūrī. *H.* Quō nōn mĕtŭēntĭŭs ūllŭm Nūmĭnĭs ĭngĕnĭŭm. *O.*

Mĕttĭs, ĭs. *f. Capitale des Médiomatrices, dans la Gaule Belgique, auj. Metz.* Hŏc Mĕttĭs fŭndātă lŏcō spĕcĭosă. *Fort.* (III, 12, 19). Vēnĭmŭs ŭt Mĕttĭn. *Id.* (VI, 10, 7).

Mĕttĭŭs. *Voy.* Metius.

Mĕtŭēndŭs, ă, ŭm. *Redoutable.* Ēt jām mātūrĭs mĕtŭēndŭs Jūpĭtĕr ūvĭs. *V.* Mĕtŭēndŭm pŭppĭbŭs ōmĕn. *O.* SYN. Hŏrrēndŭs, fŏrmĭdāndŭs, etc. *Voy.* Terribilis.

Mĕtŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Craindre.* Aŭt, sī quĭd mĕtŭām, mĕtŭām dē cōnjŭgĕ sōlō. *O.* Tūnc dēcŭīt mĕtŭīssĕ tŭīs. *V.* Mĕtŭī cŭpĭūnt, mĕtŭĭquĕ tĭmēnt. *Sen.* (*Ag.* 75). Nīl mĕtŭūnt jūrārĕ. *Cat.* (64, 146). SYN. Tĭmĕŏ, vĕrĕŏr, etc. *Voy.* Timeo. ‖ *Faire difficulté de.* Prō quā nōn mĕtŭām mŏrī. *H.* SYN. Dubĭtŏ, rĕlŭctŏ. ‖ *qqf. Hésiter.* Mĕtŭō quĭd ăgām. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 42). *Voy.* Dubito.

Mĕtŭs, ūs. *m. Crainte.* Præcĭpĭtĕs mĕtŭs ăcĕr ăgīt, quōcūnquĕ rŭdēntēs. *V.* Ătquĕ mĕtŭs ōmnēs, ĕt ĭnexōrābĭlĕ fātŭm. *Id.* SYN. Tĭmŏr, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Crainte religieuse.* Mūltōsquĕ mētŭ sĕrvātă pĕr ānnōs (cupressus). *V.* SYN. Fōrmidŏ. ‖ *qqf. Fureur poétique, délire.* Ēvœ ! rĕcēntī mĕus trĕpĭdāt mētŭ. *H.* (Sic dicitur *Attonitus*). ‖ † *f. arch.* Ni mētŭs ūllă tĕnĕt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 141. *Id.* apud *Fest.* Vid. etiam *Fest.* in *Masculino* et in *Recto*).

† Mētūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Metuo. Nām cŭpĭdĕ cōnclūcātŭr nīmĭs ānte mētūtŭm. *Lr.* (IV, 1138).

Mĕŭs, ă, ŭm. *Mon, ma.* Illĕ mĕās ērrārĕ bŏvĕs, ŭt cērnĭs, ĕt ĭpsŭm. *V.* Sī quĭd mĕă cārmĭnă pōssūnt. *Id.* SYN. *qqf.* Nōstĕr. ‖ *Qui devient ma propriété, soumis, vaincu.* Vīcīmŭs ēn, mĕŭs ĕst, ĕxclāmāt Nāïs. *O.* Mĕŭs hīc ĕst : hămŭm vōrāt. *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 61). SYN. Cāptŭs. ‖ Mĕŭs sŭm. *Je m'appartiens, je suis libre.* Vīndĭctā pōstquām mĕŭs ă prætōrĕ rĕcēssī. *Pers.* (5, 88). ‖ Mĕī, ōrŭm. *m. pl. Mes parens, amis, concitoyens.* Īlĭăcī cĭnĕrēs ĕt flămma ēxtrēmă mĕōrŭm! *V.* ‖ Mĕŭm, ī. *n. Ma propriété, mon bien.* Ōllĕt ūnguēntă dĕ mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 37). ‖ *Qui est dans mes habitudes, dans mon caractère.* Nōn ĕst mĕntĭrī mĕŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 38). Nōn mĕa ĕst sīmŭlātĭŏ (*Ib.* IV, 5, 34). ‖ Mĕŭs hŏmŏ, etc. *Mon homme, celui dont on parle.* Hŏmŏ mĕŭs sē ĭn pūlpĭtŏ Tŏtŭm prōstĕrnĭt. *Ph.* Tālĭs ĭstĕ mĕŭs stŭpŏr nĭl vĭdĕt. *Cat.* (17, 21). ‖ *Favorable, propice.* Aŭdĭăt āvērsa nōn mĕŭs aūrĕ dĕŭs. *Tib.* (III, 3, 28). SYN. Fāvēns, etc. *Voy.* Suus, Tuus. ‖ *voc. m.* Mī ou Mĕŭs. *Mon, et souv. mon cher.* Hēm pătĕr mī, tu hĭc ĕrās? *Ter.* (*Ad.* V, 7, 3). Ō mi Æschĭnĕ (*Ib.* II, 4, 4). Bĕnĕ vale, ōcŭlĕ mī. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 47). Prōjĭcĕ tēlă mănŭ, sānguis mĕŭs. *V.* Vōs ō sŭpĕrī, mĕŭs ōrdĭnĕ sānguis. *St.* (*Th.* III, 329). Mārcēllĭnĕ mĕus, pĕrītĕ lĕgūm. *Sid.* (*Pan.* 3538. Utramque formam agnoscit *Charis.* 1, 110. Proprie, *Meus* est a *Meus*, ut *Deus*; *Mi* ab antiquo *Mius* : quod et testatur *Diom.* 1, 319). ‖ Mĕă. *voc. Ma chère.* Ō mĕă, lēntōs Pŏnĕ, prĕcŏr, fāstŭs. *O.* Ō Bācchĭs! ō mĕa Bācchĭs! *Ter.* (*Hec.* V, 4, 16. *Id. Ad.* III, 1, 2). ‖ † Mĕus, mĕa, mĕum. *souv. monos. dans les Comiques.* Mĕămque ŭt rĕm bĕnĕ gĕstām, vōstrām rūrsŭs bĕnĕ gĕram. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 73). Bŏnĭs tuĭs rēbŭs meās rēs ĭrrīdēs mălās. *Id.* (II, 4, 45). ‖ † Mĕāptĕ. *Voy. ce mot.*

Mĕvānās, ātĭs. *m. f. n. De Mévanie.* (*Sil.* IV, 546.)

Mĕvānĭă, æ. *f.* (*Μευανία*). *Ville d'Ombrie, auj. Bevagna.* Taŭrĭfĕrīs ŭbĭ sē Mĕvānĭă cāmpīs Ēxplĭcăt. *L.* Nĕc sī văcŭĕt Mĕvānĭa collēs. *St.* (Adde *Prop.* IV, 1, 125).

Mĕvĭŭs. *Au lieu de* Mævius.

Mēzēntĭŭs, ĭī. *m. Mézence, ancien roi d'Étrurie.* Contēmptŏr dīvūm Mēzēntĭŭs, ăgmĭnăquĕ ārmāt. *V.* Sūmptīsquĕ fĕrōx Mēzēntĭŭs ārmīs. *Id.* Mēzēnti ĭntĕrĭtŭs cănĭtŭr (*Anthol.* 1, p. 374. Forte rectius scriberetur *Medentius*, ex priscæ illius ætatis more, quod testantur non uno loco Grammatici).

Mi. 1. *vocat. de* Meus. *Voy. ce mot.* ‖ 2. *dat. pour* Mihi. Ō vīrgŏ, nŏvă mī făcĭēs Inōpĭnāvĕ sürgĭt. *V.* Quĭd mī ĭgĭtŭr suādēs? ŭt vīvām Mænĭŭs, aŭt sīc. *H.* Pŏcŭlă mī dĭgĭtŏs ĭntĕr cĕcĭdĕrĕ rēmĭssōs. *Pp.* (IV, 9, 25). *Voy.* Ego.

Mīcă, æ. *f. Miette, grain.* Nūllăquĕ mīcă sălīs nĕc amārī fēllĭs ĭn īllīs. *M.* (VII, 24). Mīcāquĕ sōlēnnī turīs ĭn ĭgnĕ sŏnĕt. *O.* Ēx aŭrīquĕ pŭtăt mīcīs cōnsistĕrĕ pŏssĕ. *Lr.* (1, 840). Bissēnōs mīcārum mŏlĭbŭs ĭmplēnt Pōst cēnam cōphīnŏs. *Prud.* (*Apoth.* 786). ‖ *Nom d'une auberge sur le mont Cœlius.* (*Mart.* II, 59.)

Mīcāns, tis. *Qui saute, bondit.* Ēt fĕrt sūspēnsōs cōrdĕ mīcāntĕ pĕdēs. *O.* Mŏdŏ crūră mīcāntĭă cāptăt. *Id.* Nēc aŭdĭssēm cōrdĕ mīcāntĕ tŭbām. *Tib.* (1, 11, 12). SYN. Sălīēns, ēxsultāns. ‖ *Brillant.* Ārdēntēs clўpĕōs ătque ærā mīcāntĭă cērnŏ. *V.* Ōcŭlōs cīrcumtŭlĭt ĭgnĕ mīcāntēs. *O. Voy.* Fulgidus.

? Mīccĭŏ, ĭs, īrĕ. *n. Crier comme le bouc.* (*Auct. Phil.* 58. Alĭī, *mutire.*)

? **Mīcēlæ**, ārum. *m. pl. Peuple Sarmate.* (*Val. Flac.* VI, 129.)

Mīchæās, æ. *m. Michée, nom de deux prophètes.* Unde ēt Mīchæās, ēt tu, inquīt, etc. *Fort.* (I, 111. *Tertul. adv. Marc.* III, 197, babet Mīchēās).

Mīchāēl, ēlis. *m.* (Μιχαήλ). *L'archange Saint-Michel.* Quīd Mīchāēl fācĕrēt dūctōr sūb prīncĭpĕ cēlsō. *Fort.* (I, 185. Ultimam produci testatur et *Prisc.* 5, 644).

Mīclō, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Ter. Ad.* IV, 3, 7.)

Mīcipsā, æ. *m. Micipsa, fils de Masinissa, roi de Numidie.* ‖ *Par anton. Numides.* Cānnā Mīcīpsārum prōrā sūbvĕxīt ācūtā. *J.* (5, 89).

Mīcō, ās, ŭī, ātum, āre. *n. Être agité, remuer, bondir.* Mīcāt aurĭbŭs, ēt trĕmīt ārtūs. *V.* Lĭnguis mīcāt ōrĕ trīsulcis. Sēmānīmēsquĕ mīcānt dīgĭtī. *Id.* Trĕmŭlō rĭgōrĕ dēbīlēs ārtūs mīcānt. *Sen.* (*OEd.* 376). Ōmnĭă tum ēndō mārī vidēās fĕrvēntĕ mīcārĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 305). SYN. Cōrūscō, āgĭtor, mōvĕor, *qqf* sūbsŭltō, sūbsŭltō. ‖ *Lever les doigts pour un suffrage ou une adjudication.* Tēr quisquĕ mānŭs jāctātĕ mīcāntēs. *Calp.* (2, 25). ‖ *Briller, reluire.* Īntŏnŭĕrĕ pŏli, ēt crēbrĭs mīcāt ĭgnĭbŭs æthēr. *V.* Īgnĕ mīcānt ŏcŭli. *Id.* Cēlĕrī mīcŭĕrūnt nŭbīlă flammā. *O.* SYN. Cōrūscō, fulgĕō, etc. *Voy.* Fulgeo.

Mīctūrĭō, īs, īrĕ. *n. Avoir envie d'uriner.* Hīc pōnunt lēctĭcās, mīctūrĭūnt hīc. *J.* (6, 309. *Id.* 16, 46). *Voy.* Meio.

† **Mīctȳrĭs**, ĭs. *f. Sorte de bouillie faite avec des légumes à l'usage des pauvres.* Ēt jūs mænārum, bĕnĕ hăbēt sē mīctȳrĭs, hæc ēst Mērx. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 532).

Mīdās *ou* **Mīdă**, æ. *m.* (Μίδας). *Midas, roi de Phrygie, renommé par ses richesses immenses. Suivant la fable, il avait reçu de Bacchus le pouvoir de convertir en or tout ce qu'il toucherait ; mais bientôt las de cette triste faveur, il obtint de s'en débarrasser en plongeant ses mains dans le Pactole, qui depuis roula des sables d'or. Apollon, qu'il jugea inférieur à Pan dans un combat sur la flûte, lui donna des oreilles d'âne.* Dītābăt rūtĭlō quidquīd Mīdă tăngĕrĕt aurō. *Cl.* Bārbarĭcōquĕ Mīdān, ădĕrāt nām fortĕ cănĕntī. *O.* Quī māvult hērēs dīvĭtĭs ēssĕ Mīdæ. *M.* (VI, 86). Aurĭcŭlās ăsĭnī Mīda rēx hăbĕt. *Pers.* (1, 121). PPH. Rēx Mæŏnĭŭs, Mȳgdŏnĭŭs. Bĕrĕcўntĭŭs hĕros. VERS. Āttŏnĭtus nŏvĭtātĕ mălī, dīvēsquĕ mīsĕrquĕ, Effŭgĕre ōptāt ŏpēs, ēt quæ mŏdō vŏvĕrāt, ōdit : Cōpĭă nūllă famem rĕlĕvāt ; sĭtīs ārĭda gŭttŭr Ūrit, ēt invīsō mĕrĭtŭs tōrquētŭr ăb aurō. *O.* Sīc rēx ăd prīmă tŭmēbat Mæŏnĭŭs, pulchrō quūm vĕrtĕrĕt ōmnĭă tāctū : Sēd postquām rĭgŭīssē dăpēs, fulvāmquĕ rĕvīnctōs In glăcĭēm vīdit lātĭcēs, tūnc mūnŭs ācĕrbŭm Sēnsit, ēt invīsō vōtūm dāmnāvit In aurō. *Cl.* Sīc commīssă vĕrēns āvĭdŭs rĕscīrārĕ ministĕr Fōdīt būmūm, rēgīsquĕ lātēntēs prōdĭdit aurēs : Cōncēpīt nām tĕrrā sŏnōs, călāmīquĕ lōquēntēs Invēnĕrĕ Mīdān quālēm nārrāvĕrāt ĭndēx. *Petr.* (*fragm.* Cf. *Ovid. Met.* XI, 85 *sq.*)

Mīdĕă, æ, *et* **Mīdēē**, ēs. *f.* (Μίδεια). *Ville de Béotie.* Āgmĭnă, quōs Mīdēă, quōs hūmĭdă sūggĕrĭt Ārnē. *St.* (*Th.* VII, 331. Alii leg. *Midee*). ‖ *Autre de Lycie.* Āptĭŏr ārmēntīs Mīdēă, pĕcōrōsăquĕ Phȳllŏs. *St.* (*Th.* IV, 45).

Migdĭlĭbs, ĭbis. *m.* (μεγδών *et* λίθος). *Lybiens mélangés à d'autres peuples, en partic. aux Tyriens.* Hūc ādvĕnīstī nōs cāptātūm Mīgdĭlĭbs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 75).

Mīgrō *et* **Mīgrŏ**, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *n. Aller ailleurs, changer de séjour.* Accĭpĕrēnt prŏprĭās signĭsquĕ mīgrārēnt. *Manil.* (III, 79). Ēx ūrbĕ tū rūs hăbĭtātūm mīgrēs. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 13). Vĕtĕrēs mīgrārĕ cŏlōnī. *V.* Mīgrĕt ĭn ōbscūrās hūmĭlī sērmōnĕ tabĕrnās. *H.* In vārĭās dŏcĕō mīgrārĕ fīgūrās. *O.* SYN. Ēmīgrō, cōmmīgrō, dīscēdō, ābscēdō, ăbĕō, ēxcēdō, ēxĕō. *Voy.* Abeo. ‖ *Au fig.* Mīgrāvīt ăb aurĕ vōluptās Ōmnīs ăd ingrātōs. *H.* Nūnquam ĭn mārmŏrĕūm pōssūnt mīgrārĕ cŏlōrēm. *Lr.* (II, 775). ‖ † *pass. Être transporté.* Nūm mīgrāntŭr Rhœtēlă rēgnă ĭn Lĭbўam sūpĕrīs? *Sil.* (VII, 451).

Mīhī *ou* **Mĭhī**. *dat. de* Ego.

Mĭbĭmēt. *dat. de* Egomet. Rēstĭtŭēndŭs ērāt mĭhĭmēt; sūbmīssŭs ĭn illum. *Prud.* (*Sym.* 1074). Pārum ĭpsĕ fidēns mĭhĭmēt ĭn tūtō tŭă. *Sen.* (*OEd.* 24).

Milānĭōn, ōnis. *m.* (Μελανίων). *Milanion, mari d'Atalante, fut dévoré par un lion.* Flēssĕ sŭb ārbŏrĭbŭs Milānĭōnă fĕrūnt. *O.* (Adde *Prop.* I, 1, 10).

Milĕs, ĭtis. *m. Soldat.* Mўrmĭdŏnūm Dŏlŏpūmvĕ, aūt dūrī milĕs Ūlўssēī. *V.* Ūtĕrūmquĕ ārmātō mīlĭtĕ cōmplēnt. *Id.* Nōn ĕgŏ mīlĭtĭbŭs vĕnĭō cōmĭtātŭs ēt ārmīs. *O.* SYN. Bēllātŏr, *au plur.* ārmātī, ārmĭgĕrī, bēlligĕrī, pūgnāntēs; *qqf.* āgmĕn, cōhŏrs, *ou* sātēllēs. EP. Bēlligĕr, Mārtĭus, dūrŭs, rōbŭstŭs, vălĭdŭs, ācĕr, strēnŭŭs, fortĭs, audax, īntrĕpĭdŭs; fĕrōx, ācĕrbŭs, fĕrŭs, crūdēlis, ĭmmītis, trūx, crūēntŭs, bărbărŭs. PPH. Mārtĭs mīlēs. Mārtĭă, bēllĭcă tŭrbă. Lēctæ rōbŏră pŭbīs. Bēllō lēctă jŭvēntūs. Māvōrtĭă pŭbēs. Bēllātōrŭm, pūgnāntŭm ācĭēs. Mārtĭs cāstrā ou signă sĕquēns. *Voy.* Bellator, Pugnax, Exercitus. ‖ *qqf. f.* Ēt nŏvă mīlēs ērāt. *O.* Mīlēs ērāt Phœbēs (nympha). *Id.*

Milēsĭŭs, ă, ŭm (Μιλήσιος). *De Milet.* Quāmvīs Mīlēsĭă māgnō Vēllĕrā mūtēntūr. *V.* Jūnxīt Ārĭstĭdēs Mīlēsĭă crīmĭnă sēcūm. *O.* Īlle ŭbi ēst Mīlēsĭŭs? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 68).

Milētis, ĭdis. *f.* (Μιλητίς). 1. *Fille de Milétus, Byblis.* Tūm vērō mœstām tōtă Milētĭdă mēntĕ. *O.* (*Met.* IX, 634). ‖ 2. *De Milet.* Ā quĭbŭs ādvēnīat Milētĭdă sōspĭtĕs ăd ūrbĕm. *O.* ‖ † Milētĭdām. *ancien acc.* Habēs Milētĭdām. *Cæcil.* (apud *Diom.* 1, 378, si vera est lectio. Sic sane apud veteres *Hebdomadam*, *Lampadam*).

1. **Milētŭs**, ī. *m.* (Μίλητος). 1. *Milétus, fils d'Apollon et de Déione, fonda Milet.* Spontĕ fŭgīs, Milētĕ, tŭă, cēlĕrĭquĕ cărīnā. *O.* ‖ 2. *f. Milet, ville d'Ionie, renommée pour ses laines.* Nēc Milētŭs ērāt vēllĕrĕ dignă tŭō. *M.* (VIII, 28). Milētō missī vĕnĕrĕ cŏlōnī. *O.* (Adde *Prisc. Peri.* 788).

Milĭchŭs, ī. *m.* (μίλιχος). *Ancien roi d'Espagne.* (*Sil.* III, 104.) ‖ *Nom d'homme.* Sōlă tĭbī fŭĕrānt sēstĕrtĭă, Milĭchĕ, cēntŭm. *M.* (II, 63).

Militāris, ĕ. *Militaire, de la guerre.* Intĕrquĕ signă turpĕ militārĭă. *H.* Ăn vīrōs tēllŭs dărĕ millĭtārēs Āptĭŏr Phthĭe? *Sen.* (*Trpad.* 814). Sī dēdĕro ærĕ militāri tĕtĭgĕrō lēnūncŭlum. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 7). SYN. Bēllĭcŭs, mārtĭus, cāstrēnsis. ‖ *Belliqueux.* Quālĕ pŏrtēntŭm nĕquĕ militāris Daunĭă, etc. *H.* Cūr nĕquĕ militāris Īntĕr æquālēs ĕquĭtat? *Id. Voy.* Pugnax, Bellator.

Militĭă, æ. *f. Métier de la guerre.* Militĭæ quān-

quām plgĕr ĕt mălŭs, ūtilis ūrbī. *H.* Sūb tē tōlĕrārĕ magistrō Mīlĭtĭām. *V.* SYN. Bēllŭm, ārmā, cāstrā. PPH. Mīlĭtĭæ prærmĭă, mūnĕrā, ŏfficĭŭm, ŏpŭs, lăbŏr, tēmpŏrā. Bēllī, Mārtis ŏpŭs, lăbŏr. Ārs bēllĭcă. ‖ *Guerre, expédition.* Vēllem haud cōrrĕptă fŭissĕt Mīlĭtĭă tālī. V. Ōptāvīt lēntās ĕt mihī mīlĭtĭās. *Tib.* (I, 3, 82). *Voy.* Bellum. ‖ *Au fig.* Nōn ĕgŏ sūm laūdī, nōn nātŭs īdōnĕŭs ārmis : Hānc mĭ mīlĭtĭām fātă sŭbīrĕ vŏlŭnt. *Pp.* (I, 6, 3. Adde *Ov. Fast.* II, 9). ‖ *néol. Fonctions dans le palais des empereurs.* Tāndĕm mīlĭtĭæ grădŭ Ēvĕctŭm pĭĕtās prīncĭpis ēxtŭlĭt. *Prud.* (*Cath. præf.* 19). ‖ *Eccl. Milice céleste.* Vĕnĕrāmĭnĕ cœlī Mīlĭtĭa. *Prosp.* (*Prov.* 505).

Mīlĭtō, ās, ārĕ. *n. Suivre la carrière des armes, être soldat.* Prōfŭgĭĕt āllquō mīlĭtātŭm. Ō Dēmēă. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 21). Quīn ĭpsĕ frātĕr, ārmā cōmĭtātŭs tŭă, Tĭbī mīlĭtābĭt. *Sen.* (*Phœn.* 621). Cāstrīs mīlĭtĕt illĕ tŭīs. *O.* SYN. Bēllŏ, mĕrĕō. PPH. Ārmā, bēllā, cāstrā sĕquŏr. Ārmā fĕrō. Mārtis ŏpŭs gĕrō. Stīpēndĭă, æra mĕrĕō. In bēllŏ, in cāstrīs mĕrĕō. Mīlĭtĭæ lăbōrēm fĕrō, sŭbĕō, tōlĕrō. Mīlĭtĭæ ŏpŭs trăctō. In *ou* sŭb ārmīs sŭdō. Ācĭēs ĕt fĕrā bēllă sĕquŏr. ‖ *Au fig.* Mīlĭtat īn sīlvis cătŭlus. *H.* Tĭbī mīlĭtat æthēr. *Cl.*

Mīlĭum, ĭī. *n. Millet, graine.* Accĭpĭūnt sŭlci, ĕt mīlĭō vĕnīt ānnŭă cūră. *V.* Lībăquĕ dē mīlĭō, mīlĭī fiscēllă sĕquātŭr. *O.*

Mīllĕ. *sing. n. indécl. Mille.* Mīllĕ mĕæ Sĭcŭlīs ērrānt īn montĭbŭs āgnæ. *V.* Mīllĕ rātēs. *J.* (12, 122). Frēmentēs vērtērunt bīs mille ĕquōs. *H.* PPH. Bīs quingēntī, æ, ă. PHR. Cēntēnīs dēcĭēs vērsĭbŭs ēxcŏlŭī. *Prosp.* (*Ingr.* 1, 4). ‖ *Mille, pour un grand nombre.* Tēntāt mīllĕ văfer mŏdīs. *H.* Sī tē vidissēm, primŭs dē mīllĕ fŭissēs. *O.* Mīllĕ pĕrīcŭlă sævæ Ūrbis. *J.* (3, 8). SYN. Sēxcēntī, æ, ă. ‖ † Mīllĕ, *avec le gén. arch.* Quīn mīlle ānnōrŭm pērpĕtŭō vīvŭnt, ăb sæclo ăd sæclŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 85. *Id. Men.* I, 2, 64, *mille passuum*). Cuī sæpĕ mīlle ĭmpōsŭī plāgārum īn dĭēm. *Lucil.* (apud. *Non.* 9, 3. Cf. *Gell.* I, 16; *Macr. Sat.* I, 5). ‖ † *Avec le verbe au sing. Un millier.* Mīlle ĕst. *Lucil.* (apud *Gell.* I. cit.). ‖ † Mīllī. *abl.* Hūnc mīlli pāssŭm quī vīcĕrit ātquĕ dŭōbŭs. *Lucil.* (apud *Gell.* et *Macr.* l. cit.).

Au plur. Mīlliă, ŭm. *n. Milliers.* Mīllĭă quōt mānsĭs nūnquām vēnĕrĕ Mȳcēnis. *V.* Mūltis cŭm mīllĭbŭs ībāt. *Id.* ‖ *Souv. en parlant des sommes* (*s. ent.* sestertiorum). Mūllŭm sĕx mīllĭbŭs ēmīt. *J.* (4, 15). Mīlliă prō pŭĕrō cēntŭm mĕ māngō pōposcīt. *M.* (I, 59). ‖ *Milles, mesure de distance* (*s. ent.* passuum). Mīlliă quī nŏvīēs dīstāt āb ūrbĕ dēcĕm. *O.* Īllă grădŭ cītă pĕrvĭgĭlī Mīlliă mūltă prĭus pĕrăgĕt. *Prud.* (*Peri.* 885). Ēt pĕrdĭdissĕt tēmpŭs āllquōt mīllĭŭm. *Ph.* (*Fab. nov.* 22, 8).

Mīllĕfŏlĭŭm, ĭī. *n. Millefeuilles, plante.* PHR. Hĕrbăquĕ quæ fŏlĭis nōmĕn dĕ mīllĕ rĕcēpit. *Ser. Sam.* (*vs.* 517).

† Mīllĕfōrmis, ĕ. *Qui a mille formes.* Pūlsă pĕstis lūbrĭcōrŭm mīllĕfōrmis dæmŏnŭm. *Prud.* (*Cath.* 1300).

† Mīllĕmŏdŭs, ă, ŭm. *Comme* Multimodus. Hīc ŭbī mīllĕmŏdās ānĭmālis ădĕgĕrāt īrās. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* III, 303).

Mīllēnŭs, ă, ŭm; *pl.* Mīllēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de mille.* Mīllēnum nūmĕrō nāvĭŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 4). Fērrātăquĕ prēmŭnt mīllēnō mīlĭtĕ cūræ (*Anthol.* II, p 325).

Mīllēsĭmŭs, ă, ŭm. *Millième.* Stābĭt bārbărĭcō cōnjŭx mīllēsĭmă lēctō. *L.* Intĕr mīllĕ rātēs tŭă sit mīllēsĭmă pūppis. *O.* (Et *Sen. Ag.* 455).

Mīlliă, ŭm. *Voy.* Mille.

Mīlliēs, *adv. Mille fois.* Hăbĕt Āfrĭcānŭs mīlliēs, tāmĕn cāptăt. *M.* (XII, 10). Quāmvīs cāndĭdă mīlliēs pŭēllă Ēūntēm rĕvŏcāt. *Cat.* (36, 8). Plūs mīlliēs aūdīvī. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 32. Et *Pl. Ps.* IV, 5, 6).

Mīlō, ōnis. *m.* (*Μίλων*). *Milon, célèbre athlète de Crotone, qui, ayant essayé de fendre un chêne avec ses mains, y resta pris, et fut dévoré par les loups.* Rōbŏră, flĕtquĕ Mīlō sĕnĭōr quūm spectăt ĭnānēs. *O.* ‖ *T. Annius Milon, meurtrier de Clodius, défendu sans succès par Cicéron, et exilé à Marseille.* Pōmpēiānă rĕūm cĭnxērunt signă Mīlōnēm. *L.* (Adde *Juv.* 2, 26). ‖ 2. Mīlō, ōnis. *m. Nom d'homme.* Mīlō dŏmī nōn ĕst, pĕrĕgrĕ Mīlōnĕ prōfĕctō. *M.* (VII, 101).

Mīlōnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Quīd făclăm? sāltăt Mīlōnĭŭs. *H.*

Mīlphĭō, ōnis. *m. Nom d'homme.* Sæpe ĕgŏ rēs mūltās tĭbī māndāvī, Mīlphĭō. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 1). ‖ Mīlphĭdiscŭs, ĭ, *m. dimin.* (*Pl. ib.* 3, 12).

Mīltĭādēs, ĭs. *m.* (*Μιλτιάδης*). *Miltiade, général Athénien célèbre par la victoire de Marathon.*

Mīlvīnŭs, *arch.* Mīlŭīnŭs, ă, ŭm. *De milan.* Nīsī mīlŭīnīs aūt āquĭlīnīs ūngŭlīs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 63. *Id. Men.* I, 3, 29). ‖ *Au fig.* Mīlvīnă fāmēs. *Pl.* (*Men.* I, 3, 30).

Mīlvĭŭs *ou* Mīlŭus, *et* Mīlvŭs, ĭ. *m. Milan, oiseau de proie.* Ūt vŏlūcris vīsīs răpĭdissĭmă mīlvĭŭs ēxtĭs. *O.* (Ilic et in sequentibus alii leg. *Miluus*. Non tamen formam *Milvius* omnino respuam; siquidem dictum est *Vultur* et *Vulturius*). Cŏlumbæ sæpĕ quūm fŭgissēnt mīlvĭŭm. *Ph.* Quīă nōn rēte āccĭpĭtrī tēndĭtur, nĕquĕ mīlŭō. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 16). Ādŭltĕrĕtŭr ĕt cŏlumbă mīlvīō. *H.* Hūnc prōpĕ sūmmă răpāx mīlvŭs ĭn āstră vŏlāt. *M.* (IX, 55). Tōt mīlvōs ĭntră tŭă păscŭă lāssŏs. *J.* (9, 56). *Voy.* Accipiter. ‖ *Au fig.* (*Pl. Pœn.* V, 5, 13.) ‖ *Sorte de poisson.* Hippūri cĕlĕrēs, ĕt nīgrō tĕrgŏrĕ mīlvī (*Ovid. Hal.* 95). Sūspĕctōs lăquĕōs ĕt ŏpĕrtŭm mīlvĭŭs hāmŭm. *H.* ‖ *Nom d'homme.* Tēstis Christĭcŏlæ dūcis ădvĕntāntĭs ăd ūrbĕm Mīlvĭŭs. *Prud.* (*Sym.* 565. Adde *Hor. Sat.* II, 7, 36). ‖ Mīlvĭŭs pons. *Voy.* Mulvius.

Mīmă, æ. *f. Actrice, danseuse.* Quī pătrĭŭm mīmæ dōnāt fundŭmquĕ lārēmquĕ. *H.* SYN. Sāltātrix.

Mīmāllōn. *Au lieu de* Milanion.

Mīmāllŏnēs *et* Mīmāllŏnĭdēs, ŭm. *f. pl.* (*Μιμάλλονες et Μιμαλλονίδες*). *Les bacchantes.* Sēmĭnĕcēsquĕ lŭpōs scissōsquĕ Mīmāllŏnēs ūrsōs. *St.* Sātȳrisquĕ Mīmāllŏnēs ăctæ. *Sid.* (*Pan.* 13). Ēccĕ Mīmāllŏnĭdēs spārsis in tĕrgă căpillis. *O. Voy.* Bacchæ.

Mīmāllŏnĕŭs, ă, ŭm. *Des bacchantes.* Tōrvă Mīmāllŏnĕīs ĭmplērūnt cŏrnŭă bŏmbis. *Pers.* (1, 99).

Mīmās, ăntis. *m.* (*Μίμας*). 1. *Montagne d'Ionie.* Ēt tāndĕm nīvĭbŭs Rhŏdŏpē cārĭtūră Mīmāsquĕ. *O.* ‖ 2. *Géant foudroyé par Jupiter.* Sēd quīd Tȳphōĕŭs, ĕt vălĭdŭs Mīmās? *H.* Sævīt hŏrrendŭm Mīmās. *Sen.* (*H. Fur.* 981). Brĭārĕŭs, Ephĭāltă Mīmāsquĕ. *Sid.* (*Pan.* 1232). ‖ 3. *Un des compagnons d'Énée.* Ēvāntēm Phrygĭum Pārĭdisquĕ Mīmāntă. *V.*

Mīmĭcĕ. *adv.* (*μιμικῶς*). *En histrion.* Tūrpĕ ĭncēdĕrĕ mīmĭcĕ ēt mŏlestĕ. *Cat.* (43, 8).

Mīmĭāmbī, ōrŭm. *m. pl. Mimes écrits en iambes scazons.* Hōc mīmĭāmbōs Mātĭūs dĕdĭt mētrō. *T. Maur.* (*Met.* 848).

Mīmĭcŭs, ă, ŭm (μιμικός). *De mimes.* Strŏphās cāvillō mīmĭcō Tū nĕxŭisse ēxīstĭmās. *Prud.* (*Peri.* 558. *Id. Sym.* 714).

Mīmnĕrmŭs, ī. *m.* (*Μίμνερμος*). *Mimnerme, poète élégiaque, contemporain de Solon.* Plūs ĭn āmōrĕ vălĕt Mīmnērnī vērsŭs Hŏmērō. *Pp.* (I, 9, 11). Fĭt Mīmnĕrmŭs, ĕt ŏptīvō cōgnōmĭnĕ crēscĭt. *H.* ‖ ? *Corinthien qui fit tuer ses neveux, et fut mis en pièces par son frère.* (*Ibis*, 550. Alii leg. *Mamertis*, sed prima male producta.)

Mīmŭs, ī, *m.* (*μῖμος*). *Mime, danseur.* Ēt plaŭdās, ălĭquām mīmō sāltāntĕ pŭēllām. *O.* SYN. Gēsticŭlātŏr, hīstrĭō, plānīpēs. *Voy.* Histrio. ‖ *Mimes, sorte de pièces comiques.* Quīd, sī scrīpsissēm mīmōs ŏbscēnā jŏcāntēs? *O.* Ĭmĭtāntēs tŭrpĭă mīmōs. *Id.*

1. Mĭn'. *pour* Mĭne *ou* Mĭhĭne. Mĭn' tu īstŭd āïs? *Pers.* (1, 2).

2. † Mĭn. *Par apocope, pour* Mĭnĭum. Ēt quōd gĕrmānō mīxtŭm mălĕ lētĭfĕrŭm mĭn. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 11).

Mĭnă, æ. *f.* (*μνᾶ*). *Mine, poids chez les Grecs, qui équivalait à cent drachmes; monnaie qui valait près de* 96 *francs.* Āccĭpĕ prætĕrĕā, pārvō quām nōmĭnĕ Grāĭī Mnām vŏcĭtānt, nŏstrīquĕ mīnām dīxērĕ prĭōrēs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 32). Hĕrī mīnās prō āmbŏbŭs vīgintī dĕdī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 89. Et *Pl. Truc.* II, 7, 27). SYN. *qqf.* Mnă. ‖ † Mĭnă ŏvĭs. *Voy.* Minus.

† Mĭnācĭæ, ārŭm. *f. pl. Menaces.* Mĕlĭŭs tē mīnĭs cērtārĕ mēcŭm, quām mīnācĭīs. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 56. *Id. Mil.* II, 4, 21). *Voy.* Minæ.

Mĭnācĭtĕr *et* Mĭnāntĕr. *D'une manière menaçante, avec menaces.* Ăn pŏtĭŭs tēntēm lēnĭtĕr, ăn mīnācĭtĕr? *Pl.* (*Stich.* I, 2, 21). Mŭltāquĕ sūbmissē, mŭltă mĭnāntĕr āgūnt. *O.*

Mĭnæ, ārŭm. *f. pl. Menaces.* Quās gĕrĭt ōrĕ mĭnās! quāntō prĕmĭt ōmnĭă fāstū! *St.* Dī, prŏhĭbētĕ mĭnās! *V.* Vŭltūm vĕrbă dēcēnt, īrātŭm plēnă mīnārŭm. *H.* EP. Grăvēs, trīstēs, ācĕrbæ, ātrōcēs, dīræ, crūdēlēs, hŏrrēndæ, īnsānæ, tĕrrĭbĭlēs. PPH. Vĕrbă, dictă mĭnāntĭă, mĭnācĭă, mĭnĭtāntĭă, āspĕră, plēnă mīnārŭm. Vōx mĭnāns, mĭnax. Vĕrbōrŭm fulmĭnă. Mĭnācēs ānĭmī. Mĭnax spīrĭtŭs. PHR. Mĭnĭs hŏrrēbānt vĕrbă. *O.* Trĕmŭit sūb vōcĕ mĭnāntĭs Vulgŭs ĭnĕrs. *L.* ‖ *Au fig.* Ădvĕrsūmquĕ mĭnās frĭgŏrĭs ārmă părāt. *O.* Pĕlăgĭquĕ mĭnās cœlĭquĕ fĕrēbāt. *V.* Mĭnæquĕ Mūrōrum ingĕntēs. *Id.* Lĕvĭtĕrquĕ mĭnās pŏnēbāt ĭnānēs. *Lr.* (V, 1001, de mari). *Voy.* Ira.

Mĭnæi. *Voy.* Minnæi.

Mĭnălĭŏn. *Voy.* Milanion.

Mĭnāns, tis. *Qui menace.* Trĕmŭit sūb vōcĕ mĭnāntĭs Vulgŭs ĭnĕrs. *L.* Illum ĭndignāntī sĭmĭlĕm sĭmĭlēmquĕ mĭnāntī. *V. Voy.* Minax. ‖ *Qui promet.* Ātquī vultŭs ĕrāt mŭlta ĕt prædcărā mĭnāntĭs. *H.*

Mĭnāntĕr. *Voy.* Minaciter.

Mĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a menacé.* Mĭnātŭs ūrbī vīnclă, quæ dētrăxĕrāt. *H.* Tōtĭēsquĕ mĭnātă, Ōbrŭit ĭnfēlix nullă prŏcēllă căpŭt. *O.*

Mĭnax, ācis. *Menaçant.* Trānsĭit ēt pānnŭm mūcrō, lĕvĭa ārmă mĭnācis. *V.* Mĭnācis aŭt Ētrŭscă Porsēnæ mānŭs. *H.* SYN. Mĭnāns, mĭnĭtāns, mĭnātŭs, tŏrvŭs, āspĕr, hŏrrēndŭs. ‖ *Menaçant, effrayant, terrible.* Flŭvĭōs tēntārĕ mĭnācēs. *V.* Mĭnācī pĕndēntēm scŏpŭlō. *Id.* Tē sævŭm vēnlēntĕ mĭnāxquĕ Æquŏr ĕrāt. *O.* Jāmjām mĭnācī mūrmŭrĕ cōrnŭŭm Pĕrstrĭngĭs aurēs. *H.* SYN. Trux, hŏrrēndŭs, tĕrrĭbĭlĭs, sævŭs, ātrŏx. PPH. Vŭltū mĭnācī tŏrvŭs. Mĭnās vultū, ōrĕ gĕrēns.

Mĭncĭădēs, æ. *m. Du Mincio.* Īllŏs Mĭncĭădæ cĕlēbrāt dūlcēdŏ Mārōnĭs. *Juvc.* (I, 10).

Mĭncĭŭs, ĭi. *m.* (*Μίγκιος*). *Rivière de la Gaule Cisalpine, auj. le Mincio, qui se jette dans le Pô.* Mĭncĭŭs, ĕquĕ sācrā rĕsōnānt ēxāmĭnă quĕrcū. *V.* Tārdūsquĕ mĕātū mĕātŭ Mĭncĭŭs. *Cl.*

Mĭnēĭās, etc. *Au lieu de* Mĭnўeias.

† Mĭnĕō, ēs, ĕrē. *n. primitif de* Immineo. Ĭnclīnātă mĭnēnt ĭn ēămdem prōdĭtă pārtĕm. *Lr.* (VI, 562. *Ibid.* 1195, ubi *Lamb.*).

Mĭnĕrvă, æ. *f. Minerve ou Pallas, déesse des sciences et de la guerre, naquit tout armée du cerveau de Jupiter.* Pārs stŭpĕt ĭnnūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnĕrvæ. *V.* Hōc sōlām nĕ sē pŏssĕ Mĭnĕrvă pŭtēt. *O.* Ădjĭt ēt Hĕrcŭlĕōs ārcŭs hāstāmquĕ Mĭnĕrvæ. *J.* (13, 82). SYN. Pallas, Tritonĭă, Tritonis. EP. Cēcrŏpĭă, vīrgŏ, ĭnnūptă, ĭnnūbă, cāstă, pŭdīcă, ĭntactă; dŏctă, făcundă; bellĭcă, bellātrix, ārmĭpŏtēns, bellĭpŏtēns, ārmĭsŏnă, ănĭmōsă, fĕrōx, gĕnĕrōsă, tĕrrĭbĭlĭs, āspĕră, tŏrvă, pūgnāx. PPH. Tritonĭă vīrgŏ. Tritonĭă Pallas. Āctæă vīrgŏ. Jŏvis sŏbōlēs, prōlēs. Nātă Tōnantis. Dĕă, vīrgŏ bellĭcă. Bellōrŭm dĕă. Bellōrŭm rēgīnă vīragŏ. Dīvă bellātrix. Dĕă bellī præsēs, pŏtēns. Bellō mētŭēndă vīragŏ. Dĕă dŏctă. Dĕă cārmĭnĭs, ŏlīvæ, ŏlĕæ ĭnventrix. PHR. Prōlēm sĭnĕ mātrĕ crĕātām. *O.* Ēt sŏrŏr ēt sūmmī fīlĭă tōtă pătrĭs. *M.* ‖ *Divinité qui inspire le poète.* Tū nĭhĭl ĭnvītā făcĭēs dīcēsvĕ Mĭnĕrvā. *H.* SYN. *par ext.* Nūmĕn, Ăpōllŏ, dĕŭs. PHR. Scrībit ĭn ævērsā Pīcēns ēpĭgrāmmătă chārtā, Ēt dŏlĕt ævērsō quōd făcĭt īllă dĕō. *M.* ‖ *Instruction, science.* Quīsquĭs ădhūc ūnō pārtām cŏlĭt āssĕ Mĭnĕrvām. *J.* (10, 16). Tĭbĭ cōr līmāntĕ Mĭnĕrvă Ācrĭŭs. *M.* (VI, 64). ‖ Pīnguī ou Crāssă mĭnĕrvă (homo). *Homme ignorant, grossier.* Rūsticŭs, ābnormĭs sāpĭēns crāssāquĕ mĭnĕrvā. *H.* ‖ *Tapisserie, broderie, et autres ouvrages de femme.* Ŏpĕrum hauĭ ĭgnārā Mĭnĕrvæ. *V.* Tĕnŭī vītām tŏlĕrārĕ mĭnĕrvā. *Id.* Ĭntēmpēstīvā tŭrbāntēs fēstă mĭnĕrvā. *O.* Cœō tĕxtūrā mĭnĕrvæ. *Pp.* ‖ Mĭnĕrvæ prōmōntŏrĭum. *Promontoire de Campanie.* Ĭndĕ lēgit Căprĕās prōmōntŏrĭŭmquĕ Mĭnĕrvæ. *O.*

Mĭnĕrvĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Primŭs Bŭrdĭgălæ cŏlŭmĕn dīcĕrĕ, Mĭnĕrvĭ. *Aus.* (*Prof.* 1, 1).

† Mĭngŏ, ĭs. *Voy.* Meio.

Mĭnĭmē. *adv. Pas du tout, nullement.* Quōd mĭnĭmē rērĭs, Grāĭă pāndētŭr ăb ūrbĕ. *V.* Mittĭtĕ, quām mĭnĭmē trādĕrē vultĭs, ŏpĕm. *O.* SYN. Nĕquāquām, nōn, nĭhĭl *ou* nĭl. PPH. Nūllō mŏdō. ‖ *Dans les reponses.* Ehŏ, nūm quĭdnam āccūsāt vīrum? Mĭnŭmē. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 25). ‖ — gēntĭum. *Mème sens.* Mĕrĭto hōc mĕō vĭdētŭr fāctŭm? Mĭnĭmē gēn.ĭum. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 44). *Voy.* Gens.

Mĭnĭmi. *gén. n.* (*s. ent.* prĕtii). *Très peu, très bon marché.* Deōs mĭnĭmī făcĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 35).

Mĭnĭmŭs, *arch.* Mĭnŭmŭs, ă, ŭm. *superl. de* Parvus. *Très petit, le moindre.* Sive ŏpŭs ēst vēlīs, mĭnĭmām bĕnĕ cūrrĭt ăd aūrām. *O.* Nām vītĭis nēmō sĭnĕ nāscĭtŭr, ŏptĭmŭs ĭlle ēst Quī mĭnĭmīs ūrgētŭr. *H.* ‖ *Le plus jeune.* Nūnc sōlŭs, quōndām mĭnĭmŭs dē stīrpe vĭrīlī. *O.* ‖ *Le plus humble.* Mĭnĭmŭm dē plēbĕ Quĭrītēm. *O.* SYN. Hŭmillĭmŭs. ‖ Mĭnĭmŭm, ī. *n. pris subst. État humble, faible*

partie, très peu de. Ē mĭnĭmō sŭă pĕr mĕndăclă crēscĭt. *O.* Ēt mĕă nōn mĭnĭmum cŭlpă fŭrōris hăbĕt. *Id.* Mĭnĭmŭmquĕ tĕnēns dŭx ĭpsĕ lĭquōris. *L.* ‖ *pris adv. Très peu.* Quăm mĭnĭmŭm crēdŭlă pōstĕrō. *H.* Mĭnĭmŭm dormĭtŭr ĭn ĭllō. *J.* (6, 269).

Mĭnĭŏ, ōnĭs. *m. Rivière d'Etrurie.* Quī sūnt Mĭnĭōnĭs ĭn ārvīs. *V.* (Adde *Rutil.* 1, 279).

Mĭnĭstĕr, trī. *m. Serviteur.* Cēntum ălĭæ, tŏtĭdēmquĕ pārēs ætātĕ mĭnĭstrī, Quī dapĭbŭs mēnsās ōnĕrēnt. *V.* Āptă mĭnĭstĕr Tēmpŏră nāctŭs, ădĭt. *O.* SYN. Fămŭlŭs, sĕrvŭs. *Voy.* Famulus. ‖ *Ministre d'un dieu, prêtre.* Ĭntĕr cūnctāntēs cēcĭdit mŏrĭbŭndă mĭnĭstros. *V.* Flēnтĭbŭs ănte ārăm stĕtit Ĭphĭgĕnĭă mĭnĭstrīs. *O. Voy.* Sacerdos. ‖ *Au fig. Ministre, qui sert, exécute, instrument.* Jănĕ, făce ætĕrnōs pācĕm păcĭsquĕ mĭnĭstros. *O.* Quō flāmmă mĭnĭstro ĕst Sŭbdĭtă. *Id.* Quālĕm mĭnĭstrum fulmĭnĭs ălĭtĕm. *H.* Sōcĭōs scĕlĕrum ătquĕ mĭnĭstros. *Lr.* (III, 61). ‖ — tĕr, trā, trŭm. *adj.* Trēpĭdūsquĕ mĭnĭstrō Prætĕntēs băcŭlō, lŭmĭnĭs ōrbŭs, ĭtĕr (*Ibis*, 261). Ārdōrĕ mĭnĭstrō. *Lr.* (V, 298). Scĕlĕrum cædĭsquĕ mĭnĭstræ (manus). *O.* Lūmĭnă prōpōsĭtī făctă mĭnĭstră mĕī. *Id.* SYN. Fămŭlŭs, famŭlāns.

Mĭnĭstĕrĭŭm, ĭī. *n. Ministère, office.* Mēquĕ mĭnĭstĕrĭō scĕlĕrīsquĕ ārtīsquĕ rĕmōvīt. *O.* Pārs ingēntī sŭbĭērĕ fĕrĕtrō, Trīstĕ mĭnĭstĕrĭŭm. *V.* SYN. Ŏfflcĭŭm, mūnŭs, mūnĭă, *qqf.* ŏpĕră, pārtēs.

Mĭnĭstră, æ. *f. Servante, qui sert, exécute.* Ūnă mĭnĭstrārŭm sōlĭta ĕst, Cădmēĭ, tŭārum. *O.* Dēlēgīt, păcĭsquĕ bŏnās bĕllĭquĕ mĭnĭstrās. *V.* SYN. Fămŭlă, sērvă. ‖ *adj. Voy.* Minister.

Mĭnĭstrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Faire un service, servir.* Præcĭncti rēctĕ pŭĕrī cŏmptīquĕ mĭnĭstrānt. *H.* Nĕc nĭmĭŭm vōbĭs fōrmōsa ăncĭllă mĭnĭstrĕt. *O.* Ādspĭce ŭtī cœlō mŏdō sōl, mŏdō lūnă mĭnĭstrĕt. *Pp.* (II, 18, 35). SYN. Fămŭlŏr. ‖ *En partic. Conduire un navire, etc.* Ĭpsĕ rătĕm cōntō sŭbĭgīt, vēlĭsquĕ mĭnĭstrāt. *V.* Ĭpsĕ sēdēns tēlĭs părĭtĕrquĕ mĭnĭstrāt hăbēnis Dēlĭās. *St.* ‖ *act. Fournir, procurer, donner.* Jūnō vīrēs ănĭmumquĕ mĭnĭstrāt. *V.* Fūrŏr ārmă mĭnĭstrāt. *Id.* Hās fortūnă tĭbī nōstră mĭnĭstrāt ŏpēs. *O.* Quod vĕrbă mĭnĭstrĕt (vīnum). *H.* SYN. Præbĕō, sŭffĭcĭō, sŭppĕdĭtō, dō, sŭggĕrō. ‖ *Exécuter.* Mē mĭsĕrŭm, quod nōn mĕdĭcōrŭm jŭssă mĭnĭstrō. *O.* Rēs ōmnēs gĕlĭdē tĭmĭdēquĕ mĭnĭstrāt. *H.* SYN. Ēxsĕquŏr, făcessō, gĕrō.

† Mĭnĭtābĭlĭtĕr. *Comme* Minaciter. (*Pacuv.* et *Att.* apud *Non.* 2, 546.)

Mĭnĭtāns, tĭs. *Menaçant.* Ēxcīsūrum ūrbĕm mĭnĭtāns. *V.* Vūlnĕrā cūrvātă mĭnĭtantēm cūspĭdĕ vĭdit. *O.*

† Mĭnĭtātĭō, ōnĭs. *f. Menace.* Hīc cōncēssa ētĕnĭm cūrvīs mĭnĭtātĭō Chēlīs. *Avien.* (*Arat.* 250. Quæ dictio Lexicis inserenda).

† Mĭnĭtō, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Brĕvĕ spătĭum ĕst pērfĕrundī quæ mĭnĭtās mihĭ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 85). Ētĭăm mĭnĭtās? *Nœv.* (apud *Non.* 7, 51).

Mĭnĭtŏr, ārīs, ārī. *d. fréq. de Menacer.* Sæpĭŭs hānc ōb rĕm mĭnĭtātŭr tĕrrā rŭīnās. *Lr.* (VI, 571). Făcĭto īstūc quōd mĭnĭtārīs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 15). Quĭd făcĕrēs, quŭm Sĭc mūtŭlus mĭnĭtērĭs? *H. Voy.* Minor 1.

Mĭnĭŭm, ĭī. *n. Vermillon.* Sānguĭnĕīs ĕbŭlī băccīs mĭnĭoquĕ rŭbēntĕm. *V.* Nĕc tĭtŭlus mĭnĭō, nĕc cēdrō chārtă nōtētŭr. *O.* SYN. Rŭbēns, rŭbĕŭm, pŭrpŭrĕŭm, nĭtēns, rŭtĭlŭm.

Mĭnnæī, ōrŭm. *m. pl. Tribu arabe sur la côte de la mer Rouge.* Mĭnnæĭquĕ mārīs Rūbrī prōpĕ lĭttŏrā vīvūnt. *Prisc.* (*Peri.* 888. Et *Avien.* 1136).

† Mĭnŏ, ās, ārĕ. *arch. Menacer.* (Cf. *Prisc.* 8, 799.) ‖ *néol. Mener.* Āgĕrĕt jŭvēncās quŭm dŏmŭm pāstŏr sŭās, Sŭăm rēlĭnquēns, mē mĭnābat ūt sŭăm. *Aus.* (*Epig.* 67. Cf. *Fest.* in *Agasones*).

Mĭnōïs, ĭdĭs. *f.* (Μινωΐς). *Fille de Minos.* Nūllă Mĭnōĭs lĕvī Dēfūncta ămōre ĕst. *Sen.* (*Hip.* 127). ‖ *Ordint. Ariane.* Quēm prŏcŭl ĕx ălgā mœstīs Mĭnōĭs ŏcēllīs Prōspĭcīt. *Cat.* (64, 60). Mĭnōïdă Thēseŭs Ābstŭlĭt. *O.* Sic cēcĭnit prō tē dŏctŭs, Mĭnōĭ, Catullŭs. *Tib.* (III, 6, 41). *Voy.* Ariadna. ‖ *Pasiphaé.* Grēx măgĭs ān rēgnūm Mĭnōïdă sōllĭcĭtăt? *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 7).

Mĭnōĭŭs *et* Mĭnōŭs, ă, ŭm (Μινώϊος *et* Μινῷος). *De Minos, de Crète; qqf. enfant de Minos.* Dædălŭs, ŭt fāma ĕst, fŭgĭēns Mĭnōĭă rēgnă. *V.* Pallădă Cēcrŏpĭdæ, Mĭnōĭă Crēta Dĭānăm. *O.* Ēn ĕgŏ Mĭnōō nātă Thēsēă fĕrŏr. Mĭnōĭă vīrgō. *Id.*

1. Mĭnŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Menacer.* Scōrpĭŭs ĕxĭbĭt, caudăquē mĭnābĭtŭr ūncā. *O.* Laŭsum ĭncrĕpĭtāt Laŭsōquē mĭnātŭr. *V.* SYN. Mĭnĭtŏr, *qqf.* cōmmĭnŏr. PPH. Mĭnās ĭntēntō, jăctō, ĭncŭtĭō, ădđō, ădjĭcĭō, ēxĕrcĕō, tōllō. Mĭnĭs ĭnstō, ĭncrĕpō, ūrgĕō, tĕrrĕō, tĕrrĭtō. Mūltă mĭnŏr. Mĕtŭēndă, grăvĭă mĭnŏr. Mĭnās ōrē, vūltū gĕrō. Mĭnĭs vĕrbă hŏrrēnt. Mĭnācī vōcĕ, trŭcĭbŭs vĕrbĭs, ōrē mĭnācī tĕrrĕō. Āb ōrĕ mĭnās spārgō, spīrō. Ōrĕ mĭnās ĭntŏnō. Ōră mĭnĭs āspĕrō. PHR. Ēdĭdĭt hŏrrēndōs ōrē mĭnāntĕ sŏnōs. *O.* ‖ *Au fig.* Gĕmĭnĭquĕ mĭnāntŭr Ĭn cœlŭm scŏpŭlī. *V.* Ĭlla ūsquĕ mĭnātŭr (ornus). *Id.* ‖ *Annoncer une chose menaçante, terrible.* Bĕllum hæc ārmēntă mĭnāntŭr. *V.* Sīn ălĭquem ĭnfāndum cāsŭm, fortūnă, mĭnāris. *Id.* Multă mĭhī tĕrræ, multă mĭnāntŭr āquæ. *O.* SYN. Pōrtēndŏ, ōmĭnŏr, dēnūntĭō, nūntĭō, etc. *Voy.* Prædico. ‖ *Promettre.* Nĕc sēmpĕr fĕrĭēt quōdcūnquĕ mĭnābĭtŭr ārcŭs. *H.* Multa ēt præclārā mĭnantĭs. *Id.* Quī, măgnă quŭm mĭnārĭs, ēxtrĭcās nĭhĭl. *Ph.* SYN. Promittŏ, nūntĭō.

2. Mĭnŏr, ūs; *gén.* ōrĭs. *compar. de* Parvus. *Moindre, plus petit.* Nĕc mĭnŏr ĕst vīrtūs, quăm quærĕrĕ, pārtă tŭērī. *O.* Ĭntĕr mĭnōră sīdĕră. *H.* SYN. *qqf.* Lĕvĭŏr. PHR. Lūctŭs ĕrās lĕvĭŏr. *O.* ‖ *Inférieur, qui est au dessous.* Vērsŭs Ēnnī grăvĭtātĕ mĭnōrēs. *H.* Mĭnŏr ĭn cērtāmĭnĕ. *Id.* SYN. Ĭnfĕrĭŏr. ‖ — nātū, *ou absolt. Plus jeune.* Mĭnŏr ĭstĕ nātū mē, sĕd ĭngĕnĭō prĭŏr. *Aus.* (*Parent.* 13, 3). Nĕc mĭnŏr Atrĭdēs. *O.* Tūrnĭquĕ mĭnōrēm Gērmānăm. *V.* Cēnsor cāstĭgātorquĕ mĭnōrūm. *H.* SYN. Jūnĭŏr, ætātĕ mĭnŏr. *Voy.* Major. ‖ Căpĭtĭs mĭnŏr. *Déchu de ses droits de citoyen.* Ūt căpĭtĭs mĭnŏr. *H.* SYN. Dēmĭnūtŭs. *Voy.* Minutio. ‖ Mĭnŏrĭs. *gén. n.* (*s. ent.* prĕtĭi). *Moins cher, moins.* Pōstrēmō mĭnōrĭs pĕndō tĕrgum ĭllōrŭm quăm mĕŭm. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 27). Rēs nūllă mĭnōrĭs Constăbĭt. *J.* (7, 187). ‖ *Subst. m. pl. Les descendans.* Nūnc fāmă mĭnōrēs Ităllăm dīxissĕ. *V.* SYN. Nĕpōtēs. *Voy.* Posteri.

Mĭnōs, ōïs. *m.* (Μίνως, ῶος). *Minos, fils de Jupiter et d'Europe, roi de Crète, vainquit les Athéniens, et leur imposa un tribut annuel de sept jeunes garçons et sept jeunes filles, qui étaient devorés par le Minotaure. Sa justice lui mérita l'honneur de devenir après sa mort l'un des juges des enfers.* Quæsītŏr Mĭnōs ūrnăm mŏvĕt. *V.* Magnanĭmum ăd Mĭnōa vēnĭt sēdēsquĕ sŭpērbās. *Cat.* (64, 85).

cūm Minōē mēō. *O.* EP. Lēgiſēr, æquūs, jūstūs, rigidus, sēvērus, tētricūs. PPH. Gōrtynĭūs, Ægenōrĕūs, Dictæūs, Gnōssĭūs, Gnōssĭăcūs hērōs, dux, rex, ārbĭtĕr, judex. Crētēnsis rex. Ūmbrārum jūdex. Ārbĭtĕr orci. ‖ *Minos, Rhadamante, Æacus, juges des enfers.* Ille (Minos) silentum Concilĭumque vŏcat, vitāsque et crīmĭnă discit. *V.* Ārbĭtĕr hōs dūrā vĕrsat Gortynĭus ūrnā. *St.* Quæsītŏr in āltō Cōnspĭcŭus sōlĭō prætentat crīmĭnă Minōs, Et jūstis dirimit sontes: quos nollĕ fatērī Vidĕrit, ad rigidī trānsmittit vērbĕra frātris; Nām jūxtā Rhādāmanthus ăgit, etc. *Cl.* (*in Ruf.* II, 477 *sq.*). Gnōssĭus hæc Rhādāmanthus habet dūrissĭmă rēgnă. Castigatque auditāque dŏlos, cōgitque fatēri Quæ quis āpŭd sŭpĕros, furtō lætātus inānī, Distŭlit in sērăm commissă plăcŭlă mortem. *V.* Æăcus huic patĕr est, qui jūrā silentĭbus ūmbris Rĕddit. *O.* Aūt sī quis pōsĭtă jūdex sĕdet Æăcus ūrnā, In mĕă sortītă jūdicĕt ossă pilă; Æssĭdĕant frātrēs: jūxtā Minōïă sēlla, et Ēumēnĭdum întentō turbă sĕvērā fŏrō. *Pp.* Jūxtā Minōs cūm frātrĕ vĕrendō Jūrā bŏnus mĕlĭōrā mŏnet, rēgēmque crūēntum Tempĕrat. *St.* Et jūdĭcantem vidimus Æăcum. *H.* Nōn ūnŭs āltā sĕdē quæsītŏr sēdens, Judĭcĭă trĕpĭdis sērā sortītŭr rĕis: Aūdītŭr illō Gnōssĭus Minōs fŏrō, Rhādāmanthus illō, etc. *Sen.* (*H. Fur.* 751 *sq.*). Quæsītŏr ūrnā Gnōssĭus vērsat rĕōs. *Id.*

Minōtaurus, ī. *m.* (Μινώταυρος). *Minotaure, monstre moitié homme et moitié taureau, né de Pasiphaé, femme de Minos. Il était enfermé dans le labyrinthe, et nourri de chair humaine. Thésée le combattit et le tua.* Minōtaurŭs ĭnest, vĕnĕris mŏnūmēntă nĕfandæ. *V.* Cēcrŏpĭām sōlĭtam sŏlĭtam essĕ dăpem dīræ Minōtaurō. *Cat.* (64, 79). EP. Crēssĭus, Crētēnsis, Dictæus, Gortynĭus; ĭnformis, turpis, horrēndus; sævus, dirus, immitis. PPH. Crētæ taurus. Minōus, Minōĭus taurus. Minōum mōnstrum. Taurus bĭformis. Sēmĭfĕrum mōnstrum. Bos sēmivir. PHR. Gĕmĭnæ taurī jŭvēnisque figūra. *O.* Mixtūmque gĕnus, prolĕsque bĭformis. *V.*

Minōus, ă, um. *Voy.* Minoius.

Mintrĭō, īs, īre. *n. Crier comme les rats.* Mus ăvidus mintrit (*Auct. Phil.* 61).

Mintūrnæ, ārum. *f. pl.* (Μιντοῦρναι). *Minturnes, ville de Campanie, à l'embouchure du Liris. Ses marais servirent de retraite à Marius fugitif.* Ĭntĕr Mintūrnās Sīnuēssānūmque Pĕtrīnum. *H.* Mintūrnæque gravēs. *O.* PHR. Ēxūl līmosā Mārĭus căpŭt ābdĭdit ūlvā. *L.* Exsĭlium, et cārcĕr, Mintūrnārumque pălūdes. *J.*

Mintūrnēnsēs, ĭum. *m. pl. Habitans de Minturnes.* (*Vet. Poet.* apud *Mar. Vict. de Carm. Her.* p. 1959)

Minūcĭus *ou* Minūtĭus, ĭi. *m. Minutius, nom d'une noble famille de Rome; surtout, M. Minucius Rufus, lieutenant du dictateur Fabius Maximus.* Sī factis nōndum, Minūcī, tē caută prŏbārĕ Ērūdĭit fortūnă. *Sil.* ‖ Minūcĭi vĭă. *Une des voies de Rome.* Brundūsĭum Minūcī mĕlĭus vĭă dūcăt, ăn Appi. *H.* (Cf. *Cic. Att.* 9, 6). ‖ — castĕllum. *Forteresse près de Dyrrachium.* Quām Minūcī castĕllă vocānt. *L.* (VI, 126).

† Minūiscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être diminué.* Prŏfŭgī mĭnŭiscunt mūnĕrā somnī. *Aus.* (*Ephem. ult.* 17).

Minŭŏ, ĭs, ī, ūtum, ŭĕrĕ. *Réduire en morceaux, casser, briser.* Ligna sĕnĕx minŭit, concīsăque cōnstrŭit āltō. *O.* Rāmālĭaque ārĭdă tĕctō Dētŭlit, et mĭnŭit. *Id.* Pōrtārum ŏbjĕctūs mĭnŭūnt *St.* Mūllum, in singŭlă quēm mĭnŭās pūlmēntă nĕcĕsse est. *H.* Aūt, ŭt Ānăxārchūs, pīlă mĭnŭārīs ĭn īllă (*Ibis*, 575). Syn. Cōmmĭnŭŏ. frāngŏ, etc. *Voy.* Frango. ‖ *Diminuer, rendre moindre.* Hæc mĭhĭ vērbă mălæ mĭnŭērūnt tædĭă vītæ. *O.* Studĭō mĭnŭentĕ lăbōrem. *Id.* Quid mĭnŭāt cūrās. *H.* SYN. Dēmĭnŭŏ, ĭmmĭnŭŏ, ăttĕnŭŏ, dētrăhŏ, ădĭmŏ, dēmŏ, tōllŏ, pēllŏ, ăbĭgŏ, rēscindŏ, dēcĕrpŏ, aŭfĕrŏ. ‖ *Affaiblir.* Longa Tithōnum mĭnŭit sĕnectūs. *H.* Ingĕnĭum lōngī mĭnŭērĕ lăbōrēs. *O.* SYN. Frāngŏ, dēbĭlĭtŏ, exhaurĭŏ, cārpŏ. ‖ *Apaiser.* Mĭnŭĕ vĕro īrăm. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 88). SYN. Flĕctŏ, plăcŏ, mĭtigŏ. ‖ *Violer.* Mātrīs ĭmpĕrĭum mĭnŭĕrĕ. *Pl.* (*As.* III, 1, 6). *Voy.* Violo. ‖ *qqf. Changer ou abandonner.* Nōn mĭnŭām meum cōnsĭlĭum. *Ter.* (*Hec.* IV, 3, 10. *Id. And.* II, 3, 19).

Au pass. Mĭnŭŏr. *Être diminué, affaibli, décroître.* Mĭnŭūntur cŏrpŏrĭs ārtūs. *O.* Mĭnŭēntŭr ātræ Cārmĭnĕ cūræ. *H.* SYN. Dēcrēscŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Minŭs. *adv. Moins.* Quī nōn est hŏdĭē, crās mĭnŭs āptŭs ĕrĭt. *O.* Plūs dăpĭs, et rixæ multō mĭnŭs. *H.* Mĭnŭs vĭă lædĕt ĕuntēs. *V.* PPH. Nōn tăm. PHR. Nōn tăm præcĭpĭtēs. *V.* Tāntō lēvĭus mĭsĕr. *H.* Sī placĕant spē Dētĕrĭus nōstrā. *Id.* ‖ Nōn *ou* Haŭd mĭnŭs. *Non moins.* Nēc mĭnŭs Ænēās sē mātūtĭnus āgēbat. *V.* Haŭd mĭnŭs āc jussī făcĭūnt. *Id.* SYN. Nōn *ou* haŭd sēcĭus. ‖ *Peu, pas.* Mĭnŭs audĭentĕm Cārmĭnă Vēstām. *H.* Quŏd ĭntēllĕxī mĭnŭs, *Ter.* (*Eun.* IV, 5, 11). SYN. Pārŭm, mălĕ, nōn, mĭnĭmē. ‖ Mĭnŭs āc mĭnŭs, Mĭnŭs mĭnŭsquĕ, etc. *De moins en moins.* Jām mĭnŭs ātque mĭnŭs succēssŭ lætŭs. *V.* Mĭnŭs ĕt mĭnŭs ūtĭlĭs ādstŏ. *O.* Nām mĭ jām mĭnŭs mĭnŭsque ŏblēmpĕrāt. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 33). ‖ *qqf. avec l'abl. Moins une chose, excepté.* Bis sēx Hĕrcŭlĕīs cēcĭdērūnt, mĕ mĭnŭs ūnō, Vīrĭbus. *O.* Ōrā Dĭānæ Æquă fĕrūnt, tĕrrōrĕ mĭnŭs. *St.* SYN. Ēxcĕptŏ, ēxcĕptă, etc. ‖ Sī *ou* sin mĭnŭs. *Sinon, autrement.* Sĭn mĭnŭs, ĭmpĕrĭum sēntĭĕt illĕ mĕŭm. *O.* SYN. Ălĭtĕr. ‖ Quō mĭnŭs. *Voy.* Quominus.

† Minŭs, ă, um. *adj.* Mĭnă ŏvĭs. *Brebis qui n'a pas de laine sous le ventre.* Mĭnās Ŏvēs in crūmēna hăc ĭn ūrbĕm dētŭlī. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 9. Cf. *Varr. R. R.* 2, 2).

Minŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus petit.* Ēst mĭnŭscŭlum ălterŭm quāsī vascŭlŭm vīnārĭum. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 46. *Id. Pœn.* II, *vs.* 50). Ōstĭum mĭnŭscŭlŭm. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 3, 12. Cf. *Prisc.* 3, 609).

Minūtăl, ālĭs. *n. Légumes hachés, sorte de julienne.* Hēstĕrnum sōlĭtŭs mĕdĭŏ sērvārĕ mĭnūtăl. *J.* (14, 129). Hinc ēxit vărĭum cŏquō mĭnūtăl. *M.* (XI, 32).

Minūtātim. *Par petits fragmens.* Ōssă mĭnūtātim mŏrbō cōllăpsă trăhēbăt. *V.* SYN. Pārtĭcŭlātim. ‖ *Au fig. Peu à peu.* Ĭndĕ mĭnūtātim dulcēs dĭdĭcĕrĕ quĕrēlās. *Lr.* (V, 1382. *Ib.* 710). *Voy.* Paulatim.

Minūtē *et* Minūtĭm. *adv. En petits fragmens.* Frondēsquĕ vĭdēri Dispertīto, ătque in tĕrrās lătĕrĕ mĭnŭtē. *Lr.* (I, 891. *Id.* VI, 352). ‖ *A petits pas.* Quām cŏgat vīs ĭnĕ mĭnŭtĭm, etc. *Lucil.* (apud *Non.* 11, 46).

Minūtĭō, ōnis. *f. Diminution.* ‖ *Au fig.* Trĭplĕx lĭbertās, căpĭtisquĕ mĭnūtĭŏ trĭplĕx. *Aus.* (*Idyl.* 11, 65). *Voy.* Minor.

Minūtŭs. *Voy.* Minucius.

Mĭnūtŭlŭs, ă, ŭm. *Tout petit.* Nūtrīcēs pŭĕrōs īnfantēs mĭnūtŭlōs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 28).

Mĭnūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Minuo. *Diminué.* SYN. Mĭnŏr. ‖ *Ordint. adj. Petit, menu.* Ōbviă nēsciō quōt pŭĕrī mihī tŭrbă mĭnūtă Vēnĕrāt. *Pp.* (II, 2, 3). Ēt dispĕrgĭtŭr ăd pārtēs ĭtă quæque mĭnūtās Corpŏrīs. *Lr.* (IV, 896). Nōbĭlĭŏr, mŭltisque mĭnūtĭŏr ăc măgĕ pōlēns. *Id.* (*ibid.* 344, de aere). SYN. Ēxĭgŭŭs, pārvŭs, tĕnŭĭs, ēxĭlis, sŭbtĭlĭs, mĭnĭmŭs. ‖ *Court.* Cāntō cārmĭnă vērsĭbŭs mĭnūtis. *Vet. Poet.* (apud *Plin. Epist.* 4, 27). SYN. Brĕvis. ‖ *Humble, bas.* Mĭnūtă plēbēs făcĭlī præsĭdĭō lætĕt. *Ph.* SYN. Hŭmĭlis, ĭnfĭmŭs.

Minxi. *parf. servant à* Meio.

Mĭnўæ, ārŭm. *m. pl.* (Μινύαι). *Argonautes qui accompagnèrent Jason en Colchide, ainsi nommés du roi Minyas, ou plutôt d'Orchomène, appelée primitivement Minyée* (*Thucyd.* 4, 76 : Ἐς Ὀρχομενὸν, τὸν Μινύειον πρότερον καλούμενον). Jămquĕ frĕtŭm Mĭnўæ Păgăsæă pŭppĕ sĕcābānt. *O.* Mĭnўæ, gĕns cōgnĭtă rēmis. *L.* Crūdēlis Mĭnўis dīxĕrĭt Æscănĭŭs. *Pp.* (I, 20, 4. Adde *V. Fl.* passim). *Voy.* Argonautæ.

Mĭnўās, ădis, *et* Mĭnўēis, ĭdis. *f.* (Μινυήϊς *et* Μινυηΐς). *Fille de Minyas, roi d'Orchomène, en Thessalie ou en Béotie. Elles étaient trois sœurs, Leuconoë, Leucippe et Alcithoé, qui furent changées en chauves-souris pour avoir travaillé pendant les fêtes de Bacchus.* Āt nōn Alcĭthŏē Mĭnўēĭăs orgĭă cēnsĕt. *O.* Ēt trĭplĭcēs ŏpĕrīrĕ nŏvīs Mĭnўēĭdās ălis. *Id.*

Mĭnўēĭŭs, ă, ŭm (Μινυήϊος). *De Minyas.* Fīnīs ĕrăt dictīs : ĕt ădhūc Mĭnўēĭă prōlēs. *O.*

Mīrābĭlis, ĕ. *Admirable.* Cūnctăquĕ mīrātŭr quĭbŭs ēst mīrābĭlis ĭpsĕ. *O.* SYN. Mīrāndŭs. ‖ *Étonnant, surprenant.* Quīn ēt caudĭcĭbŭs sēctis, mīrābĭlĕ dictū. *V.* Hāc ĕgŏ cōmpŭlsŭs, nōn ēst mīrābĭlĕ, fŏrmā. *O. Voy.* Mirus. ‖ Mīrābĭlĕ quāntŭm. *D'une manière étonnante.* Fābŭlŏs mīrābĭlĕ quāntŭm Gaudĕbāt. *Sil. Voy.* Immanis.

† Mīrăcŭlă, æ. *f. Femme laide, monstre.* (*Pl. fragm.* apud *Varr. L. L.* 6, 3.)

Mīrăcŭlŭm, ī, *n. Chose étonnante, miracle, merveille.* Nōvŏquĕ tŭrbāt bēstĭās mīrăcŭlŏ. *Ph.* Ōmnĭă trānsfŏrmāt sēsĕ ĭn mīrăcŭlă rērŭm. *V.* Spārsă quŏquĕ ĭn vārĭŏ pāssŭm mīrăcŭlă cœlŏ. *O.* SYN. Portēntŭm, prōdĭgĭŭm, signŭm, mŏnstrŭm. EP. Nŏvŭm, sŭbtĭlŭm, ĭnsŏlĭtŭm, ĭnsŏlĭtŭm, ĭnaudĭtŭm. PPH. Mīrăcŭlă rērŭm. Mīrābĭlĕ vīsū, dictū. Mīrābĭlĕ mŏnstrŭm. Mīrăcŭlă mŏnstrī. Kĕs nŏvă, mīrāndă, mīra rĕlātū. ‖ † Mīrăclŭm. *sync. Lucil.*

Mīrāndŭs, ă, ŭm. *Admirable, étonnant.* Hæc dūm Dārdānĭo Ænēæ mīrāndă vīdentŭr. *V.* Ānclpĭtī mīrāndŭs ĭmāgĭnĕ Jānŭs. *O. Voy.* Mirus.

Mīrāns, tis. *Qui admire.* Jămquĕ dŏmŭm mīrāns gĕnĭtrīcis ĕt hūmĭdă rēgnă. *V.* SYN. Mīrātŏr. ‖ *Étonné.* Ātque hæc mīrantĭbŭs ăddĭt. *V.* SYN. Stŭpēfactŭs.

Mīrātŏr, ōrīs. *m.*; Mīrātrīx, īcis. *f. Admirateur, admiratrice.* Sīve ēs mīrātŏr rērŭm, mīrābĕrĕ nostrās. *O.* Fōrmæ mīrātŏr hŏnēstæ. *Pp.* (II, 10, 9). Măgnānĭmō jŭvĕnī mīrātorĭquĕ Cātŏnīs. *L.* Ŏbstĭtŭĭt ĭntrāntī mīrātrīx tŭrbă pārumpĕr. *J.* (4, 62). Fāmōsă vĕtŭstās, Mīrātrixquĕ sŭī. *L.* (Et *Sen. Hip.* 742). SYN. Admirātŏr, mīrāns.

Mīrātŭs, ă, ŭm. *Qui a admiré; étonné.* Trīnācrĭæ mīrātă frĕmīt Trōjæquĕ jŭvēntūs. *V.* Mīrātūs mūnĕrā pălmæ. *Id.* SYN. Mīrāns, āttŏnĭtŭs, stŭpēfactŭs. ‖ † *pass. Admiré.* Ĭpsĕ sĕd ĭnprīmīs, mīrātă vīrgĭnis ārtĕ. *Juvc.* (III, 58).

Mīrē *et* Mīrĭtĭcē. *adv. D'une manière étonnante, merveilleuse.* Tēnuis ēnim mēns ēst ĕt mīrē mōbĭlis ĭpsă. *Lr.* (IV, 752). Mīrē săgācēs făllĕrĕt hŏspĭtēs. *H.* Quēm mīrē ăffĭcĭŭnt ĭnscrīpta ērgāstŭlă. *J.* (14, 23). Mīrĭfĭce ēst ă tē nāctŭs ūtrŭmquĕ mălŭm. *Cat.* (71, 4. *Id.* 85, 3). SYN. Mīrābĭlĭtĕr. PHR. Sīmŭlācră mŏdis pāllēntĭă mīris. *V.* Mŏdis mīrĭfĭcis. *Aus.*

Mīrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Merveilleux, étonnant.* Nōn quīă mīrĭfĭca ēst, sĕd quōd nōn pūblĭcă cērtĕ (structura carminis). *O.* Ăgnŭs ēnim vīcĕ mīrĭfĭcă Ēccĕ lĕōnĭbŭs ĭmpĕrĭtăt. *Prud.* (*Cath.* 418). Ātquī mīrĭfĭcissŭmŭm. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 36). *Voy.* Mirus.

† Mīrĭmŏdis. *ancien adv. pour* Miris modis. *Étonnemment.* Quōs lŏcōs ădistī? Nīmīrum mīrĭmŏdis mīrābĭlēs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 86).

† Mīrĭŏ, ōnis. *m. Personne difforme, monstre.* (*Att.* apud *Varr. L. L.* 6, 3.)

Mīrmillŏ, ōnis. *m. Gladiateur armé à la gauloise, c. a. d. revêtu d'une tunique d'écailles, de bottes composées de lanières et d'un casque fermé par un masque.* Dēdĕcŭs ūrbis hăbēs; nēc mīrmillŏnis ĭn ārmis. *J.* (8, 200. *Id.* 6, 81). Quis mīrmillŏnī cōntendĕrĭt? Æquĭmānŭs Thrāx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 3).

† Mīrŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Miror. Hōspēs, quīd mīrās nūmmŏ cūrārĕ Sĕrāpĭm? *Varr.* (apud *Non.* 7, 105. *Id. ib.*)

Mīrŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Être étonné, s'étonner de, admirer.* Mīrātŭr, făcĭlēsque ŏcŭlŏs fĕrt ōmnĭă circŭm. *V.* Ŏbscūrāmquĕ trăhī vēntō mīrābĕrĕ nūbēm. *Id.* Quōquĕ mĭnŭs sprĕtæ făctŭm mīrĕrĕ Dĭānæ. *O.* Vīs ănĭmŭm mīrĕr sŭspĭcĭāmquĕ tŭŭm? *M.* (XI, 57). SYN. Stŭpĕō, ŏbstŭpĕō, ădmīrŏr, dēmīrŏr, sŭspĭcĭŏ, hĭō, ĭnhĭō. PPH. Āttŏnĭtŭs stŭpēō. Vīsū ŏbstŭpĕō. PHR. Ārrēctæ mēntēs stŭpēfăctăquĕ cōrdă. *V.* Nēquĕūnt ēxplērī cōrdă tŭēndō. *Id.* ‖ *Au fig.* Mīrātŭrquĕ nŏvās frōndēs (arbor). *V.*

Mīrŭs, ă, ŭm. *Étonnant, surprenant.* Ōbstŭpŭī, mīrŏquе ĭncēnsŭm pectŭs ămŏrĕ. *V.* Quī sĕ crēdĕbāt mīrŏs aŭdīrĕ trăgœdŏs. *H.* Nīvĕŭm mīrā fēlĭcĭtĕr ārtĕ Scălpsĭt ĕbŭr. *O.* SYN. Mīrāndŭs, mīrābĭlis, ădmīrāndŭs, ădmīrābĭlis, mīrĭfĭcus, rārŭs, nŏvŭs, ĭnsŏlĭtŭs, ĭnaudĭtŭs, stŭpēndŭs, *qqf.* măgnŭs, ĭmmānis, ĭngēns. PPH. Nōn vūlgārĭs. ‖ Mīrŭm ēst, *ou absolt.* Mīrŭm. *Il est étonnant.* Mīrŭmquе ădĕo ēst nī hūnc fēcērĕ, etc. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 44). Mīrŭm nī dŏmī ēst. *Ter.* (*And.* III, 4, 19). Quīd plōrās, pătĕr? Mīrŭm nī cāntēm : cōndēmnātŭ' sŭm. *Nœv.* (apud *Cic. Or.* 2, 69). ‖ Quīd mīrŭm? *Qu'y a-t-il d'étonnant?* Quīd mīrŭm? dūrī mīlĭtis ŭxŏr ĕrāt. *O.* (Et *Hor. Od.* II, 13, 33). ‖ Mīrŭm. *pris comme interj.* Rŭĭtŭrăquĕ sēmpĕr stāt, mīrŭm, mŏlēs. *L.* (IV, 455). ‖ Mīris mŏdis. *Étonnemment.* Sīmŭlācră mŏdis pāllēntĭă mīris. *V.* Mīris mŏdis ŏdissĕ cœpīt Sōsträtăm. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 104). ‖ † Mīrĭŏr. *ancien comp.* (*Titin.* apud *Fest.*)

† Mĭs. *ancien gén. de* Ego, *pour* Meī. (*Enn.* apud *Prise.* 13, 955. Cf. *Quintil.* 8, 3.)

Misăc. *m. Voy.* Abdenago.

Miscellănĕă, ōrŭm. *n. pl. Mélange; en partic. représentation où il y a beaucoup de jeux; mêts variés.* Cōndĭtĕ gŭlōsŭm Fictĭlĕ; sīc vĕnĭŭnt ăd miscellănĕă lŭdiī. *J.* (11, 19. Quos ludos *Suet. Cal.* 20, vocat *miscellos*).

Miscellus, ă, ŭm. *Mélangé.* Miscellă sacrâ dēferuntur cūrīæ. *Capel.* (IX, p. 309. *Ib.* 336. Legitur quoque *miscilla*, et sic *Grot.*). *Voy. le précéd.*

Miscĕo, ēs, scŭi, stŭm ou xtŭm, scēre. *Mêler, mélanger.* Aufidĭus fortī miscēbat mellĭa falernō. *H.* Miscŭĕruntque hērbas ēt nōn innoxĭa vērba. *V.* Cūmque mĕis lăcrĭmis miscŭĭt ūsquĕ sŭas. *O.* SYN. Admiscĕo, immiscĕo, commiscĕo, irrĭpĕrŏ, sŏcĭo, cōnsŏcĭo, jungŏ, cōnjungŏ, cōpŭlo, ădjungŏ, inserŏ, ăddŏ, ădjĭcĭo, infundŏ. ‖ *Par ext. Verser du vin, même sans eau.* Dulcĭă Dārdanĭō nōndŭm miscentĕ mĭnistrō Pōcŭlă. *M.* (XI, 105). Quis mĭhi, qui nĕctăr miscĕat, ălter ĕrit. *Id.* (IX, 37). Nescĭt, tōt millĭbŭs ēmptŭs, Paŭpĕrĭbŭs miscĕrĕ pŭer. *J.* (5, 60). SYN. Fundŏ, is. ‖ *Au fig.* Ēt tŭă cum dūris vēnātĭbŭs ōtĭă miscē. *O.* Miscŭĭt hæc lăcrĭmis trīstĭă vērba sŭis. *Id.* ‖ — mānŭs, præliă, *etc. Combattre ou faire combattre.* Quŭm māvŏrs dubĭŭs, nĕcdum hōrrĭdă miscēnt Prœlĭă. *V.* Miscĕt ōtrĭnquĕ mānŭs. *Pp.* (II, 20, 66). ‖ *Troubler.* Dīvĕrso întĕrĕă miscentŭr mœnĭă luctū. *V.* SYN. Pĕrmiscĕo, turbŏ, cōnfundŏ. *Voy.* Turbo. ‖ — mărĕ cœlō. Quis cœlum tĕrrĭs nōn miscĕat ēt mărĕ cœlō? *J.* (2, 25). *Voy.* Mare.

Au pass. Miscĕŏr. *Être mélangé, se confondre.* Fōrs ēt virtūs miscentŭr ĭn ūnŭm. *V.* Miscĕrĭquĕ prŏbēt pŏpŭlos. *Id.* SYN. Admiscĕŏr, jungŏr, cōnsŏcĭŏr, cōpŭlŏr, cōălēsco, cŏĕo, cōnvĕnĭŏ, cōnspīro. ‖ *qqf. S'assembler.* Ēt circă rĕgem ătque ipsa ăd prætorĭă dēnsæ Miscentŭr. *V.* SYN. Cōngrĕgŏr, cōnvĕnĭŏ.

? Miscillus. *Voy.* Miscellus.

Misellus, ă, ŭm. *dimin. de* Miser. *Pauvret.* Sīc cērtē clāmānt Victŏrĭs rŭptă misĕllī īllĭă. *Cat.* (80, 7). Sĕd vīnă misĕllus Exspŭīt. *J.* (13, 213). Cēntŭm misĕllī jām vălētē quădrāntēs. *M.* (III, 7).

Misĕnēnsis, ĕ. *Du cap Misène.* În Misĕnēnsĕm villăm vēnissĕt sŭăm. *Ph.*

Misĕnus, ī. *m.* (Μισηνός). *Misène, trompette de la suite d'Énée.* Misĕnum Æŏlĭdēn, quo nōn præstantĭŏr ălter. *V.* Quă jăcēt ēt Trōjæ tŭbĭcĕn Misĕnŭs ārēnă. *Pp.* (III, 16, 3. Adde *Sil.* XII, 155). ‖ *Cap Misène, près de Naples, où était le tombeau de Misène.* Montĕ sŭb ærĭō, quī nūnc Misĕnŭs ăb illō Dicĭtur. *V.* Ōstrĭă Circæĭs, Misēno crĭuntur ĕchīnī. *H.* PHR. Lĭtŭō rēmōquĕ nōtātŭs Cōllis. *St.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 232). ‖ *qqf. au plur., parce qu'il y avait plusieurs pointes.* Ēt mŏdŏ Misēnis æquōră nōbĭlĭbŭs. *Pp.* (I, 11, 4).

Miser, ĕră, ĕrum. *Malheureux, misérable.* Sŭm misĕr : hæc brĕvis ēst nōstrōrŭm summă mălōrŭm. *O.* Sī misĕrŭm fortūnă Sinōnĕm finxĭt. *V.* Gĕnĭtorquĕ misĕrrĭmŭs ădsŭnt. *O.* Nĭhil est misĕrĭus nĕc gŭlosĭus sānctrā. *M.* (VII, 19). Nēmo ēst misĕrĭŏr mē. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 22). SYN. Infēlix, ærumnosŭs, etc. *Voy.* Infelix. ‖ *Malheureux, déplorable.* Quæque ipsē misĕrrĭmă vīdī. *V.* Ōrĭtŭrquĕ misĕrrĭmă cædēs. *Id. Voy.* Miserabilis. ‖ *Qui rend malheureux.* Ēt misĕrās jussō corpŏrĕ quærīt ŏpēs. *O.* Misĕra ambĭtĭonĕ lăbŏrāt. *H.* ‖ *Misérable, pitoyable.* Misĕrŭm stīpŭlă dispērdĕrĕ cārmĕn. *V.* SYN. Malŭs. ‖ *Ardent, vif.* Spectārĕ rătēs, misĕrum întĕr ămōrĕm Præsentĭs tĕrræ. *V.* SYN. Nīmĭŭs, ingens. *Voy.* Misere. ‖ *qqf. Languissant, malade.* Misĕram ēssĕ prædĭcat būccăm sĭbi. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 43). Ōssa ătquĕ pēllis sŭm misĕr ā mācrĭtudĭnĕ. *Id.* (*Capt.* I, 2, 32. Alii, *misera*). Misĕrrŭmŭs Fŭi fŭgĭtāndō. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 7. Ubi *Donat.*). *Voy.* Æger. ‖ *Misérable, coupable.* Hŏmĭnēm misĕrŭm pērdĭtŭmquĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 28. *Ib.* V, 5, 11).

Misĕrābilis, ĕ. *Digne de pitié, déplorable.* Sīsquĕ mĭhi sēmpĕr, nĕc sis misĕrābĭlis ūlli. *O.* Misĕrābĭlĕ vulgŭs. *V.* Misĕrābĭlĕ cārmĕn întĕgrāt (Philomela). *Id.* Gĕnŭs misĕrābĭlĕ lētī. *O.* SYN. Misĕrāndŭs, dēflēndŭs, flēbĭlis, mœstŭs, trīstis, infēlix, infaūstŭs, misĕr. ‖ *n. pris adv.* Misĕrābĭlĕ cæsīs Hōstĭbŭs insūltāns. *V.* SYN. Flēbĭlĭtĕr, flēbĭlĕ, misĕrābĭlĭtĕr, misĕrē.

Misĕrāndŭs, ă, ŭm. *Digne de pitié.* Vēl Prĭămō misĕrāndă mānŭs! *V.* Misĕrāndăquĕ vēnĭt Ārbŏrĭbŭsquĕ sălūsquĕ lŭēs. *Id.* Ārmă dŭcŭm dīrĭmēns misĕrāndō fūnĕrĕ Crāssŭs. *L. Voy. le précéd.*

Misĕrāns, tis. *Ayant pitié.* Aūt dŏlŭit misĕrāns ĭnŏpem, aŭt ĭnvĭdĭt hăbēntī. *V.* Sūpĕrĭs misĕrāntĭbŭs ămbŏ Ālĭtē mŏlūntŭr. *O.*

Misĕrātĭo, ōnis. *f. Compassion, pitié.* Cōmmōvīt dŏmĭnum sĕrvī misĕrātĭō flentĭs. *Juvc.* (III, 447). Vīx, sī sĕrā Jŏvēm sŭbĕăt misĕrātĭō rērum. *Avien.* (*Arat.* 868). SYN. Misĕrĭcordĭă. ‖ *Eccl. Miséricorde.* Īllūm nām dŏmĭnī misĕrātĭō lōrgă mānēbit. *Juvc.* (I, 492). ‖ *La Charité personnifiée.* Quŭm sŭbĭto ĭn mĕdĭŭm frēndēns Misĕrātĭō cāmpŭm Prōsĭlĭt. *Prud.* (*Psych.* 640). Præcēdăt missam Misĕrātĭō. *Paul. Petr.* (4, 70).

Misĕrātŏr, ōris. *m. Eccl. Qui a pitié.* Pēccāntŭm lārgŭs misĕrātŏr Iēsŭs. *Juvc.* (II, 295). ‖ *Charitable.* Vēridĭcus, pătĭēns, jūstŭs, misĕrātŏr ēt æquŭs. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1173).

Misĕrātrix, īcis. *f. Eccl. Charitable.* Ēt tămĕn ēx īstis misĕrātrix grātĭă. *Prosp.* (*Ingr...?*)

Misĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui a eu pitié.* Phœbē, grăvēs Trōjæ sēmpĕr misĕrātē lăbōrēs. *V.* Sōrtēmquæ ănīmō misĕrātŭs ĭnīquăm. *Id.* SYN. Misĕrtŭs.

1. Misĕrē. *adv. Misérablement.* Pārs cădit hāmātīs misĕrē cōnfixă sagittīs. *O.* Ēst misĕrē scriptŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 72). SYN. Misĕrābĭlĕ. PPH. Misĕrīs mŏdīs. *Pl.* ‖ *Ardemment., violemment.* Misĕrē cŭpīs, inquīt, ăbīrē. *H.* (Sic et *Ter. Ad.* IV, 5, 64). Misĕrē discēdĕrĕ quærēns. *Id.* Īs ămorē misĕre hānc dēpĕrĭt mullĕrcŭlam. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 11. *Ter. Ad.* IV, 5, 33, *misere amat.* Cf. *Charis.* 2, 184 : *Misere*, valde). SYN. Vĕhēmēntĕr, ārdēntĕr, vāldē, cŭpĭdē.

2. Misĕrē. 3e *pers. parf. pl. de* Mitto. Ēpŭlāsquĕ fŏcī misĕrē cālēntēs. *O.*

† Misĕrĕŏ, ēs, ŭī, ērē. *arch. Avoir pitié.* Cōgēbant hōstēs lăcrŭmāntēs ūt misĕrērēnt. *Enn.* (apud *Prisc.* 8, 824. *Id.* apud *Non.* 7, 58). Ipsĕ sŭi misĕrēt. *Lr.* (III, 895). *Voy.* Miseret.

Misĕrĕŏr, ērĭs, ĕrĭtŭs ou ērtŭs sŭm, ērērī. *d. Avoir pitié.* Ipsĕ mănŭ mŏrtem ĭnvēnīăm; misĕrērĭtŭr hōstĭs. *V.* Misĕrĕre ănīmī nōn dignă fĕrēntĭs. *Id.* Nescĭŏ quī nōstrum misĕrĭtŭs tāndĕm dĕŭs. *Afran.* (apud *Gell.* 20, 6). Ălĭī ōnĕrānt săxīs; quīdām contrā misĕrĭti. *Ph. Voy.* Miseror. ‖ † *arch.* Mē misĕrētŭr. *unip. Même sens* Sic mē dī ămābŭnt ŭt mē tuārŭm misĕrĭtum ēst. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 54. *Id. Hec.* III, 3, 19). Eŭm vīdī misĕrum ēt mē ējŭs misĕrtum ēst. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 9). Nūnc pātris mē misĕrētŭr măgīs. *Turpil.* (apud *Non.* 7, 80. *Pacuv. ib.* Cf. *Prisc.* 8, 824; *Gell.* 6, 20; *Macr. Sat.* 2, 10). *Voy.* Miseret.

Misĕrēscŏ, ĭs, ĕscĕrĕ. *n. Avoir pitié.* His lăcrĭmis vītām dămŭs, ēt misĕrescĭmŭs ūltrō. *V.* Ārcădĭī, quæsō, misĕrescītĕ rēgis. *Id.* Ēt gĕnĕris misĕrescĕ tŭī. *St. Voy.* Miseror. ‖ † *arch.* Mē misĕrescĭt. *unip. Même sens.* Ĭnŏpis nūnc tē misĕrescăt

měi. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 3. Et *Pl. Epid,* IV, 1, 1).

Misĕrĕt (me), ĕrŭit *et* ĕrĭtŭm *ou* ertŭm ĕst, ĕrĕ. *n. unip. Avoir pitié.* Nĕc tē mĭsĕrĕt nātīquĕ tŭīquĕ. *V.* Sī tē lāpsōrŭm mĭsĕrĕt. *Id.* Nĕquĕ tē meī tĕrgī mĭsĕrĕrĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 62. *Charis.* 3, 224, et *Diom.* 1, 392, huic verbo dant perfectum *Miseritum* vel *Misertum est*, quod proprie pertinet ad *Misereor.* Sic *Licet*, licitum est, *Pudet*, puditum est). *Voy.* Miseror.

Misĕrĭă, æ. *f. Misère, malheur.* Ăvārŭs ĭpsĕ mĭsĕrĭæ causa ĕst sŭæ. *P. Syr.* Pĕrsĕquĭtŭr illŭm dūrī fātī mĭsĕrĭă. *Ph.* Ĭnĭmīcō nōstrō mĭsĕrĭam hānc ădjŭngĕrĕm. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 6). Tĕrra hāc mĭsĕrĭīs ăngŭlum ĕt sēdēm rŏgŏ. *Sen.* (*Med.* 249). *Voy.* Infortunium.

Misĕrĭcordĭă, æ. *f. Pitié, compassion.* Prōclĭvĭs ūltrō quŭm sīt mĭsĕrĭcordĭă. *Ph.* Hæc illæ lăcrŭmæ, hæc illa ĕst mĭsĕrĭcordĭă. *Ter.* (*And.* I, 1, 99). Sæpĕ, quī mĭsĕrērī pŏtŭit, mĭsĕrĭcordĭām rŏgăt. *Vet. Poet.* (apud *Sen. Controv.* 9, 4). SYN. Misĕrātĭō, pĭĕtās, clēmēntĭă. *Voy.* Clementia. ‖ † *Au plur.* (*Pl. Most.* II, 3, 115.)

Misĕrĭcors, ordis. *m. f. n. Compâtissant, charitable.* Sĭnūquĕ fŏvĭt, cōntrā se ĭpsĕ mĭsĕrĭcors. *Ph.* Mōrtĕm mĭsĕrĭcors sæpĕ prō vītā dăbĭt. *Sen.* (*Troad.* 332). Pōtēns mĭsĕrĭcors pŭblĭca ĕst fēlĭcĭtās. *P. Syr.* SYN. Clēmēns, pĭus, mītĭs. *Voy.* Clemens. ‖ † Misĕrĭcordĭŏr. (*Pl. Rud.* I, 5, 23.)

† Misĕrĭmōnĭŭm, ĭī. *n. Comme* Miseria. (*Laber.* apud *Non.* 3, 143.)

† Misĕrĭtĕr. *Comme* Misere. Pătrĭam ăllŏcūta ĕst vŏcĕ mœstă mĭsĕrĭtĕr. *Cat.* (63, 49). Ănĭmŭlă mĭsĕrŭlă mĭsĕrĭtĕr ăbĭit. *Seren.* (apud *Diom.* 3, 513. Et *Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010).

† Misĕrĭtūdō, ĭnis. *f. Comme* Misericordia. Nām mĭhĭ mĭsĕrĭtūdĭnĕ Cōmmōvĭt ănĭmum ĕxcĕlsa ădspectī dignĭtās. *Att.* (apud *Non.* 8, 15. *Id. ib.* 2, 51).

Misĕrĭtŭs, etc. *Voy.* Misereor.

† Misĕrŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Ŭt jūre hæc nūnquām mĭsĕrārĕnt mălă. *Att.* (apud *Non.* 7, 18).

Misĕrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Avoir pitié.* Cōntusōs ănĭmōs ĕt rēs mĭsĕrābĕrĕ frāctās. *V.* Mĕ lĭcĕāt căsŭm mĭsĕrārī ĭnsōntĭs ămīcī. Mĭsĕrātŭr ĕūntĕm. *Id.* SYN. Misĕrĕŏr, mĭsĕrescŏ, mĭsĕrĕt (me), dŏlĕō, ĭndŏlĕō, mŏvĕŏr, tăngŏr, rĕspĭcĭŏ. PPH. Mĕ æquŭm, făcĭlĕm, clēmēntĕm, pĭum, bĕnīgnŭm præbĕō, ōstendŏ. PHR. Sūnt lăcrĭmæ rĕrum, ĕt mēntĕm mŏrtālĭă tăngūnt. *V.* Aŭt dŏlŭit mĭsĕrāns ĭnōpĕm. Fĭgĭtĕ mē, sī qua ĕst pĭĕtās. Nūllĭsvĕ mŏvētŭr Flētĭbŭs. *Id.* ‖ † *qqf. avec le gén.* Mĭsĕrāndo ĭnōpŭm, quōs lărgă bĕnīgnĕ. *Prud.* (*Psych.* 648. Adde *Att.* apud *Non.* 5, 96).

Misĕrtŭs. *Voy.* Misereor.

† Misĕrtŏr, ōris. *m. Comme* Miserator. Fĕr pĭĕtātĭs ōpŭs mĭsĕrō mĭsĕrāndō mĭsĕrtŏr. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* II, 478).

† Misĕrŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Miser. *Voy.* Miscriter.

Misi. *parf. de* Mitto.

Missă, æ. *f. Eccl. La Messe, sacrifice des Chrétiens.* Præcĕdāt mĭssām mĭsĕrātĭŏr: grātĭŏr hæc ĕst. *Paul. Petr.* (*Vit. S. Mart.* 4, 70).

Missĭcĭus *ou* Missĭtĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Quum pĕtĕrĕt pătrĭæ Missĭcĭus arvă Rāvēnnæ. *M.* (III, 91, 1).

† Missĭcŭlō, ās, ārĕ. *fréq. de* Mitto. Ĕmpta ănĕīlla ĕst, quōd tūte ăd mē lĭttĕrās Missĭcŭlābās. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 29).

Missĭlis, ĕ. *Qu'on peut lancer, qu'on lance.* Sēd tămĕn ĭn dĕxtrā missĭlĭs hăstă fŭīt. *O.* Missĭlĭbŭs tēlīs ēmĭnŭs ĭctŭs, ămō. *Id.* Missĭlĕ nūnc dīscī pŏndŭs ĭn ŏrbĕ rŏtăt. *Pp.* (III, 12, 10). SYN. Jăcŭlăbĭlis. ‖ *Subst. n.* (*sc.* ent. telum). *Trait.* Missĭlĭbŭs lŏngē ĕt vāstō clāmŏrĕ lăcĕssūnt. *V.* Spīcŭlăque ĕt mūltă crīnītŭm missĭlĕ flāmmă. *St. Voy.* Telum.

Missĭŏ, ōnis. *f. Renvoi, congé; grâce pour un vaincu.* Nūpĕr quŭm Myrĭnō pĕtĕrētŭr missĭŏ læsō. *M.* (XII, 29. *Id. Spect.* 29).

Missŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Mitto. *Envoyé.* Pătrĭīs ăd Trōjām missŭs ĭn ārmīs. *V.* ‖ *Envoyé, jeté.* Tōrrēntem ūndām lĕvĭs ĭnnātăt ălnŭs Missă Pădō. *V.* ‖ *Envoyé, lâché.* Ĕquī dĕ cārcĕrĕ missī. *O.* ‖ *Jeté, lancé.* Vērum ŭbĭ cōntīgŭŭm missæ fŏrĕ crēdĭdĭt hāstæ. *V.* ‖ *Renvoyé, congédié.* Nōs missŏs făcĕ. *Ter. And.* (V, 1, 14). ‖ *Au fig.* Missam īrām făcĭĕt. *Ter.* (*Her.* V, 2, 14). ‖ — mānŭ. *Affranchi.* Dīcās ēssĕ mĕōs mānŭquĕ missŏs. *M.* (I, 53). Căptă mānŭ, sĕd missă mānŭ. *Aus.* (*Idyl.* 7, 3). SYN. Lībertŭs, lībertă.

Missŭs, ūs. *m. Action d'envoyer.* Mārrŭblă vēnīt dĕ gēntĕ săcĕrdōs, Archĭppī rēgīs missŭ. *V.* ‖ *Action de jeter, jet.* Vīx ăbsūnt nōbīs missŭs bis millĕ săgittæ. *Lr.* (IV, 410).

† Mistī. *sync. pour* Misisti. Quōd tū cōntĭnŭo ăd tŭum Cătullŭm Mistī, cōntĭnŭo ŭt dīĕ pĕrīrĕt. *Cat.* (14, 14).

Mistĭm, Mistŭs, etc. *Voy.* Mixtim, etc.

Mistўllŭs, ī. *m.* (μιστύλλω). *Nom de cuisinier.* Sī tĭbĭ Mўstillŭs cŏquŭs, Æmĭlĭānĕ, vŏcātŭr. *M.* (I, 51).

Mītĕ. *adv. Voy.* Mitius.

Mītēllă, æ. *f. dimin de* Mitra. Cōpă Sўrīscă căpŭt Grăiă rĕdĭmītă mītēllă (*Copa* I). Spădō rēgĭus mītēllām. *Luxor.* (in *Anth.* II, p. 585, capit).

Mītēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Mûrir.* Nĕc grāndĭrī possĕ frŭgŭm fētŭm, nĕc mītescĕrĕ. *Pac.* (apud *Non.* 2, 358). SYN. Mātūrēscŏ. ‖ *S'amollir.* Sūnt quæ (herbæ) mītescĕrĕ flāmmă Mōllīrīquĕ quĕant. *O.* ‖ *S'adoucir, s'apaiser.* Frīgŏrā mītescunt zĕphўrīs. *H.* Dūm frĕtă mītescūnt. *O.* ‖ *Au moral: S'adoucir, s'apaiser, se civiliser.* Făctă quĭbŭs flĕctī făcĭle ĕt mītescĕrĕ possis. *O.* Nĕmo ădĕō fĕrŭs ĕst ŭt nōn mītescĕrĕ possĭt. *H. Voy.* Mansuesco, Placor.

Mīthrās *et* Mīthrās, æ. *m.* (*Μίθρας et Μίθρης*). *Mithras, nom du soleil adoré chez les Perses. Les Romains, ayant reçu de l'Orient ce symbole défiguré par une foule de superstitions, représentaient Mithra sous la forme d'un jeune homme, vêtu du costume persique, et immolant un taureau sous un antre; ils pratiquaient dans des cryptes son culte, qui consistait en orgies et en initiations, comme celui de la grande Déesse.* Seū Pērsēī sūb rūpĭbŭs ăntrī Ĭndĭgnātă sĕquī tŏrquentem cōrnŭă Mithrām. *St.* Ēt vāgă vŏlvēntēm tĕstātŭr sidĕră Mithrām. *Cl.* Tē Sērăpĭm Nilus, Mēmphĭs vĕnĕrātŭr Ŏsirĭm, Dissŏnă săcră Mīthram. *Capel.* (II, p. 43). Pērsĭdĭcĭquĕ Mithræ antīstēs Bабўlŏnĭæ tēmpli. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 387). SYN. Ābrāxas, Sŏl, Ĭnvictŭs. EP. Pērsĭcus, Mēdĭcus, Mēdŭs, ĕŏŭs, Mēmphĭtĭcus; mĭtĭdŭs, jŭvĕnis; ārcānŭs, sĕcrētŭs. PPH. Spēlæī dĕŭs ĭncŏlă. PHR.

Hīc pătĕr īnvīctī mўstĭcă vīctŏr hăbĕt. *Inscr.* (*Mur.* l. cit.). Rĕspīce ăd īllūstrēm, lūx ĕst ūbī pūblĭcă, cēllăm, etc. *Prud.* (*Sym.* 657 *sq.*).

† Mĭthrădātēs. *Comme le suiv.* Hæc ĕst ēffĭgĭēs rēgīs măgnī Mĭthrădātĭs. *Inscr.* (apud *Don.* p. 153. Quod sæpe in numis, ut notat *Lambin.* ad *Nepot.* in *Datame*).

Mĭthrĭdātēs, ĭs. *m.* (Μιθριδάτης). *Mithridate, roi de Pont, résista long-temps aux Romains, et fut vaincu par Pompée.* Prōfēcīt pōtō Mĭthrĭdātēs sæpĕ vĕnēnō, Tŏxĭcă nē pŏssēnt sævă nŏcērĕ sĭbī. *M.* (V, 77). Pŏst victās Mĭthrĭdātĭs ōpēs, pĕlăgŭsquĕ rĕcēptūm. *Manil.* (IV, 51. Et *Juv.* 14, 252).

Mĭthrĭdātēŭs *et* Mĭthrĭdātĭcŭs, ă, ŭm. *De Mithridate.* Cīnўphĭūmquĕ Jŭbām, Mĭthrĭdātēīsquĕ tūmēntĕm Nōmĭnĭbŭs Pōntūm. *O.* (Adde *Manil.* V, 510). Tū Cānnās Mĭthrĭdātĭcūmquĕ bēllūm. *M.* (VI, 19). Āntĭdōtŭs vērō mūltīs Mĭthrĭdātĭcă fĕrtŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 1066).

† Mĭtĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Mĭtis. Sāltĕm mītĭfĭcōs īncendĭă lēntă văpōrēs Exhălēnt. *Prud.* (*Ham.* 1035. Et *Sil.* XII, 472, *mitifica mens*, ubi tamen alii aliter).

Mĭtĭgō, ās, ārĕ. *Amollir, rendre tendre, en partic. mûrir.* Mĭtĭgĕt aūtūmnūs quōd mātūrāvērĭt æstās. *Aus.* (*Idyl.* 8, 17). Mīsĕrō mĭhī mītĭgābăt săndălĭō căpŭt. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 295). Hīc quī dūră sēdēns pōrrectō săxă lĕōnĕ Mĭtĭgăt. *M.* (IX, 44). SYN. Mōlĭō, *qqf.* mātūrō. ‖ *Corriger le caractère sauvage.* Sĭlvēstrēm flămmĭs ēt fĕrrō mītĭgăt ăgrūm. *H.* SYN. Dŏmō. ‖ *Donner un adoucissement.* Torpēntēs mītĭgăt ārtūs. *Sil.* SYN. Fŏvĕō, rĕcrĕō. ‖ *Ordint. Adoucir, apaiser.* Quām nĕc lōngă dĭēs, pĭĕtās nĕc mītĭgăt ūllă. *V.* Hōc ētĭām săevās paūlātĭm mītĭgăt īrās. *O.* SYN. Mōlĭō, lēnĭō, flĕctō, plācō, etc. *Voy.* Mansuefacio, Placo. ‖ *Au pass.* Mītĭgŏr. *Voy.* Mansuesco, Placor.

? Mĭtĭlō, ās, ārĕ. *n. Chanter comme l'alouette.* (*Auct. Phil.* 16. Alii aliter.)

Mītis, ĕ. *Doux au goût, en partic. mûr.* Cuī tū lăctĕ fāvōs ēt mĭlī dīlŭĕ băcchō. *V.* Mītis ĭn āprīcīs cŏquĭtŭr vīndēmĭă săxīs. Sūnt nōbīs mītĭa pōmă. *Id.* Vēl quūm dēcōrūm mītĭbŭs pōmīs căpŭt. *H.* SYN. Dŭlcis, suāvis, lēnīs, mātūrŭs. ‖ *Calme, tranquille.* Mītĭs ŭt ĭn mōrēm stāgnī plăcĭdăquĕ pălūdīs. *V.* Mītĭs Ātăx Lātĭās gaūdĕt nōn fĕrrĕ cărīnās. *L.* Mītĭŭs stāgnō pĕlăgŭs rĕcūmbĕt. *Sen.* (*Thyest.* 589). *Voy.* Tranquillus. ‖ *Qui touche doucement, effleure.* Ĭnvōlvĕrĕ vīsa ĕst Mītis flămmă cōmas. *Sil.* SYN. Mōllis, lēnīs. ‖ *Au fig. Doux, bon.* Ātque ĭtă dī mītēs mĭnŭánt mĭhī Cæsărĭs īrās. *O.* Sātŭrnĭă mītĭŏr ēssēs. Quām (sedem) tū mītissĭmă sērvā. *Id.* Mītis săpĭēntĭă Lælī. *H.* Cūltū mītĭă cōrdă. *V. Fl.* SYN. Făcĭlis, lēnīs, mānsuētŭs, placĭdŭs, bŏnŭs, etc. PHR. Cuī fēllĕ nūllŏ, mēllĕ mūltō mēns mădēns. *Aus.* Tū mītis ēt ācrī Āspĕrĭtātĕ cārēns (*Ad Pison.* 117). *Voy.* Benignus. ‖ *Doux, léger, en parlant d'une chose.* Mītĕ mălūm; blāndum ātquĕ dŏlōsūm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 293). Mītĭŭs ēxsīllŭm. *O.* Mītĕ sĕrvĭtĭŭm. *Pp.* (II, 16, 20). SYN. Lēnis, lēvis.

Mītĭŭs. *adv. sans positif. Avec plus de douceur.* Mītĭŭs illĕ pĕrīt, sŭbĭtă quī mĕrgĭtŭr ūndă. *O.* Nōn mītĭŭs hălăt Aūră crŏcī. *St.* SYN. Dŭlcĭŭs, lēnĭŭs, suāvĭŭs, mēllĭŭs.

Mĭtră, *ordint.* Mĭtrā, æ. *f.* (μίτρα). *Coiffure des Orientaux, bonnet phrygien avec des barbes couvrant les joues, mitre. A Rome, c'était la coiffure des femmes étrangères et des hommes efféminés.* Mæōnĭă mēntūm mĭtrā crīnēmquĕ mădēntēm Sŭbnīxŭs. *V.* Ēt tūnĭcæ mănĭcās ēt hăbēnt rēdĭmĭcŭlă mĭtræ. *Id.* Ĭnque ōrbēm tĕrētī mĭtrā rēdĭmīntĕ căpillūm Strūxĕrāt. *Cl.* Ille ētĭām pictă rēdĭmītŭs tempŏrā mĭtrā. *O.* Ūt mĭtrā cæsārĭēm cōhĭbēns vīttātă vĭrīlĕm. *Prud.* (*Psych.* 426). SYN. Mĭtellă. EP. Mæōnĭă, Lўdĭă, Lўdă, Phrўgĭă, bārbăra; dēcōrā, pictă. ‖ *C'était la coiffure de Bacchus.* Cingĕ căpŭt mĭtrā: spĕcĭēm fūrābŏr Iăcchī. *Pp.* (IV, 2, 31. Adde *V. Fl.* II, 271; *Stat. Ach.* I, 617; *Sen. Hip.* 756). ‖ *qqf. Câble de navire.* Ōblăquĕārĕ mĭtrām, clāvōrūm strĭngĕrĕ nīsūs. *Tertul.* (*Carm. de Jon. et Nin.* 42. Cf. *Isid. Or.* 19, 4).

Mĭtrātŭs, ă, ŭm. *Coiffé d'une mitre.* Mĭtrātīsquĕ sŏnānt Lўdĭă plēctrā chŏrīs. *Pp.* (IV, 7, 42).

Mittŏ, ĭs, mīsī, mīssŭm, mittĕrĕ. *Envoyer, députer vers quelqu'un.* Sūspēnsī Eūrўpўlūm scītātum ōrăculă Phœbī Mittīmŭs. *V.* Dēŭm gĕnĭtōr tĭbī mĕ mīsĕrātŭs ăb ăltō Mīsīt. *St.* Vēl mē vīsēndæ mittĕ sŏrōrī. *O.* SYN. Āllĕgō, lēgō, *qqf.* prælmittō. PPH. Īrĕ jŭbĕō. ‖ *Envoyer dans un lieu.* Paūpĕr ĭn ārmă pătĕr prīmīs hūc mīsīt ăb ānnīs. *V.* Exĭndĕ pĕr ămplŭm Mittīmŭr Ēlўsĭŭm. Āllās sūb Tārtărā mittīs. *Id.* ‖ — Orcō, lētō, ūmbrīs, etc. *Tuer. Voy.* Occīdo. ‖ *qqf. Exiler.* Aūt vīnctŭs mittĕrīs Īlĕrdăm. *H.* SYN. Ējĭcĭō. ‖ *Faire un envoi.* Aūrĕă mălă dēcĕm mīsī, crās ăltĕră mittăm. *V.* Hōc ĕst quōd Gĕtĭcis pōssŭm tĭbī mittĕrĕ ăb ōrīs. *O. Voy.* Dono. ‖ — sălūtĕm. *Voy.* Salus. ‖ *En parlant des exportations d'un pays.* Ĭndĭă mittīt ēbŭr. *V.* Hordĕă quæ Lĭbўcī rătĭbŭs mīsĕrĕ cŏlŏnī. *O.* SYN. Dēvĕhō, dēfĕrō. ‖ *Au fig. Envoyer.* Hīc mēntem Ænēæ gĕnĭtrīx pŭlchērrĭmă mīsīt. *V.* Ēxĭtĭŭm mīsĕre ăpĭbŭs. *Id.* Tōt cōmĭtēs mīssūrā rŭīnæ. *L.* ‖ *Lâcher, abandonner, renvoyer.* Nōn mīssūrā cūtēm, nīsī plēnā crŭōrīs, hīrŭdō. *H.* Mittĕ mē. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 5). SYN. Dīmittō. ‖ — mānŭ. *Voy.* Manumitto. ‖ *Faire aller, engager, pousser.* Quādrijŭgēs æquō cārcĕrĕ mīsīt ĕquos. *O.* Mittĕre ĕquūm mĕdĭos pĕr ignēs. *H.* Quīd mē scrībēndī tām vāstŭm mittīs ĭn æquŏr? *Pp.* (III, 7, 3). Ānīmās ĭn āpĕrtă pĕrīcŭlă mittŭnt. *V.* SYN. Ĭmmittō, ăgō, ĭmpĕllō. ‖ *Précipiter.* Mittĕrĕ robŏrĕo scīrpĕă pōntĕ sŏ.ēnt (simulacra). *O.* Mittīt ĭn Eŭbŏĭcās tōrmēntō fōrtĭūs ūndās. *Id.* Cōrpŏră sāltŭ Ād tĕrrām mīsĕrĕ. *V.* SYN. Dējĭcĭō, præcĭpĭtō, dētŭrbō, etc. *Voy.* Dejicio. ‖ *Jeter.* Mittĕrĕt ĭn pўrgŭm. *H.* Mīsīt ĭn ĭgnōtām quī rŭdĕ sēmĕn hŭmŭm. *O.* Mūnĕra quæ nōstrō mīsissĕt Cўzĭcŭs ĭgnī. *V. Fl.* SYN. Jăcĭō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Lancer des traits, etc.* Hāstăm Vālĭs Apollĭnĕī vōcālĭa mīsīt ĭn ōra. *O.* Ĭnlĭmĭca mittĕs Fulmĭna tĕrrīs. *H.* Clўpĕŏquĕ micāntĭă fulgŭra mittīt. *V.* SYN. Jacŭlŏr, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Jeter quelque chose à quelqu'un.* Nŏcturnŭs quūm fŭr pānĕm mīsissĕt cănī. *Ph.* Āt nōs Scўlla răpāx cănĭbŭs mīsissĕt ēdendos. *O.* SYN. Prōjĭcĭō, ōbjĭcĭō. ‖ — mē. *Se précipiter (de ou vers).* Quūm sē Dædallŏn săxō mīsissĕt ăb ăltō. *O.* Āb ăltō Ætherĕ sē mittīt. *V.* Corpŭs ĭn æccēnsōs mittĕrĕ fōrtĕ rōgōs. *O. Voy.* Præcipito. ‖ *Au fig. Chasser, éloigner.* Mœstumquĕ tĭmorĕm Mittītĕ. *V.* Mittĕ lĕvēs spēs ēt certāmĭna dīvĭtĭārum. *H.* Mittĕ cīvīlēs sūpĕr ūrbĕ cūrās. *Id.* SYN. Ōmittō, pēllō, dēpēllō, ăbjĭcĭō, ponō, dēpōnō. ‖ Mittĕ. *Avec l'infin. Cesser de.* Prō nōbīs mittĕ prĕcārī. *O.* Cētĕra mittĕ lŏquī. *H.* SYN. Ōmittĕ, pārcĕ, fŭgĕ. *Voy.* Desino. ‖ *Passer sous silence.* Mittō ĕā quæ mūrīs bēllāndo exhaustă sūb ăltīs. *V.* SYN. Ōmittō,

prætĕrmittŏ. ‖ *Envoyer de, rendre, émettre.* Si vŏcēm rērūm nātūrā rēpĕntĕ Mittăt. *Lr.* (III, 944). Sībĭlă mittŏ (serpens). *O.* Prūdēns ănĭmăm dē cōrpŏrĕ mittŏ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 625). SYN. Ēmittŏ, rĕddŏ, fūndŏ, ēdŏ. ‖ — signŭm. *Donner un signe, le signal.* Haud ŏbscūrā cădēns mittĕt tĭbī signă Bŏōtēs. *V.* Mittĕrĕ signŭm Sānguĭnis. *Lr.* (I, 881. Et *Prop.* III, 8, 3). SYN. Dŏ, ēdŏ. ‖ *Offrir dans un sacrifice.* Īnferĭās Ōrphĕī Lēthæă păpāvĕră mittēs. *V.* Tūmŭlō sōlēnnĭă mittĕnt. Cĭnĕrique hæc mittĭtĕ nostrō Mūnĕră. *Id.* SYN. Fĕrŏ, rĕddŏ. ‖ — sūb jŭgă, etc. *Soumettre.* Hĕspĕrĭæ pĕnĭtŭs sŭă sūb jŭgă mittānt. *V.* Tōtum sūb lēgēs mittĕrĕt ōrbĕm. *Id. Voy.* Vinco, Impero. ‖ — mē sūb fœdĕră. *Faire alliance.* Sē gēntēs ætĕrna īn fœdĕră mittānt. *V. Voy.* Fœdus.

Mītŭlŭs, Mĭtўlŭs, Mўtŭlŭs *ou* Mўtĭlŭs, ī. *m.* (*μίτυλος*). *Moule, coquillage.* Mītŭlŭs ĕt vīlēs pēllēnt ŏbstantĭă cōnchæ. *H.* Sūgĭtŭr ĭncīsō mītŭlŭs ōrĕ mihĭ. *M.* (III, 60). Ēccĕ ĭntĕr vĭrĭdēs jăctātŭr mītŭlŭs ălgās (*Anthol.* I, p. 506).

Mĭtўlēnæŭs, ă, ŭm (*Μιτυληναῖος*). *De Mitylène.* Sēd Mĭtўlēnæī rōsĕūs mangŏnĭs ĕphēbūs. *M.* (VII, 79). Quĭs Mĭtўlēnæās pŏtĕrĭt nescīrĕ lătĕbrās? *L.*

Mĭtўlēnē, ēs, *et* Mĭtўlēnă, æ. *f.* (*Μιτυλήνη*). *Mitylène, capitale de Lesbos.* Laūdābūnt ălĭī clārām Rhŏdŏn aūt Mĭtўlēnēn. *H.* Quūm tĭbī nōn Ephĕsŏs, pĕc sit Rhŏdŏs aūt Mĭtўlēnē. *M.* (X, 68). Mĭtўlēna ŏrīundŭs Pittăcŭs sūm Lēsbĭŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 1).

Mĭtўlŭs. *Voy.* Mītulus.

Mīūrŭs *ou* Mĭūrŭs, ī. *m.* (*μειοῦρος et μιοῦρος*). *Vers hexamètre terminé par un iambe.* Quēm mīūrŏn Achălcă gēns vŏcĭtārĕ sŏlĭta ēst. *T. Maur.* (*Met.* 360). Prænĭsso hērōō sūbjūngit nāmquĕ mīūrŏn. (*Ib.* 364. Alii græce scribunt. Exemplum dat *Diom.* 1, 516: « Per varios semper currunt mea carmina mŏdōs. ») SYN. Ēcaūdĭs.

† Mĭūs, ă, ŭm. *arch. Comme* Meus. Vīrtūtēs gĕnĕrīs mieīs mŏrĭbŭs āccŭmŭlāvī (*Monum. Scip.* apud *Viscont.* 1, 5. Cf. *Diom.* 1, 319; *Charis.* 2, 133; *Vel. Long.* p. 2236).

Mīxtārĭus, ĭi. *m. Vase dans lequel on mettait l'eau rougie.* Ūrcĕūs, aūt longē gĕmĭnō mixtārĭŭ' paūlō. *Lucil.* (apud *Non.* 15, 30).

Mixtĭm *D'une manière mélangée, unie, à la fois.* Pĕr vēnās ĕt vīscĕră mixtĭm. *Lr.* (III, 565, tenentur). Ĭndĕ pārēns dēĭtās rĕcĭpit sŭă nostrăquĕ mixtĭm. *Prud.* (*Apoth.* 1077).

Mixtūră, æ. *f. Mélange, fusion.* Mūltăquĕ dē rērūm mixtūrā dĭcĕrĕ cāllēnt. *Lr.* (II, 987). ‖ *Accouplement.* Nĕ quă sĭt ĕxtĕrnæ vēnĕrĭs mixtūră, tĭmēntēs. *L.*

Mixtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Misceo. *Mêlé, mélangé.* Săxă vĭdēs, mixtōque ūndāntēm pūlvĕrĕ fūmŭm. *V.* Mixtūmquĕ gĕnŭs prōlēsquĕ bĭfōrmĭs. *Id.* Mixtă sēnum ăc jŭvĕnŭm dēnsēntur fūnĕră. *H.* ‖ *Versé.* Quă sāpĭēnt mēllŭs mixta falĕrnă manu. *M.* (X, 66).

Mixtŭs, ūs. *m. Mélange.* Ātque ārtūs mixtū gĕmĭnō substantĭă fīrmēt. *Tert.* (*Gen.* 36).

Mnă, æ. *f. Comme* Mina. Mnās bisquĭnquĕ, prōūt cūjūsquĕ ĭndustrĭă sŏlēbat. *Alcim.* (*ad Sor.* 333. *Ib.* 342. Verbo utĭtur *Plin.* 21, 34, 35, 10).

Mnāsўlus, ī. *m. Nom de berger.* Chrōmĭs ĕt Mnāsўlŭs ĭn āntrō. *V.* Tērrērī, Mnāsўlĕ, sūō mē mūnĕrĕ crēdĭt. *Calp.* (6, 48).

Mnēsĭlŏchŭs, ī. *m.* (*Μνησίλοχος*). *Nom d'homme.* Ōmnĭă rēscīvī scĕlĕra ĕx Mnēsĭlŏchō tŭă. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 12).

? Mnēmŏnĭdĕs, ŭm. *f. pl. Voy.* Mœonides.

Mnēmŏsўnē, ēs, *et* Mnēmŏsўnă, æ. *f.* (*Μνημοσύνη*). *Mnémosyne, déesse de la mémoire, et mère des Muses.* In quō tŏnāntī sānctă Mnēmŏsўnē Jŏvī. *Ph.* Mnēmŏsўnēs nātās, aūt trēs aūt ŏctō sŏrōrēs. *Aus.* (*Epist.* 4, 64). Mnēmŏsўnam, Eūrōpām, Sēmĕlēn, Lēdām, Cўnŏsūrām. *Sid.* (*Pan.* 2651). ‖ *qqf. au plur. Les Muses.* Ēt lўrĭcī vātēs nūmĕrō sūnt Mnēmŏsўnārŭm. *Aus.* (*Idyl.* 11, 30).

Mnēmŏsўnŏn *ou* Mnēmŏsўnŭm, ī. *n.* (*μνημόσυνον*). *Gage de souvenir, souvenir.* Vērum ēst mnēmŏsўnŏn mēī sŏdālīs. *Cat.* (12, 13).

Mnēsthĕūs, ĕī *ou* eī. *m.* (*Μνησθεύς*). *Mnesthée, un des compagnons d'Enée.* Nēc jām prīmă pĕtō Mnēstheūs. *V.* Mnēsthĕă Sĕrgēstŭmquĕ vŏcāt. *Id.*

Mŏabītēs, ŭm. *m. pl. Moabites, peuple de Palestine, descendans de Moab, fils de Loth. Voy. le suiv.*

Mŏābītĭs, ĭdĭs. *f. Petite contrée orientale de la Palestine.* Quōm dŏmĭnātōrēm tĕrræ mīsit Mŏābītĭs. *Fort.* (1, 105). ‖ *Qui est de cette contrée.* Ādspĭcĕ Rūth gēntīs Mŏābītĭdĭs, ĕt sīmŭl Ōrphăm. *Prud.* (*Ham.* 844). Quīd ēnim Rūth Mŏābītĭdă dīcăm? *Alc.* (*ad Sor.* 434).

Mōbĭlĭs, ĕ. *Mobile.* Dūcĕrĭs ūt nērvīs ălĭēnīs mōbĭlĕ lignŭm. *H.* Rōscĭdă mōbĭlĭbŭs lămbēbānt grāmĭnă rīvīs. *Cl.* Mōbĭlĭs ăggĕr (elephanti). *Sil.* SYN. Lēvĭs. ‖ *Précipité, rapide.* Mōbĭlĭs ĭllĕ Dēvŏlāt ĭn tĕrrām lĭquĭdī cŏlŏr aūrĕŭs ĭgnĭs. *Lr.* (VI, 204). Pērnix sūm mānĭbŭs, pĕdĭbŭs mōbĭlĭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 36). Ætātĕ frŭĕrĕ: mōbĭlĭ cūrsū fŭgĭt. *Sen.* (*Hip.* 446). Mōbĭlĭbŭs vēntĭs. *O.* SYN. Cĕlĕr, rāpĭdŭs, vŏlŭbĭlĭs, etc. *Voy.* Celer. ‖ *Variable.* Vērum ŭbĭ tēmpēstās ĕt cœlī mōbĭlĭs hŭmŏr. *V.* Īt cuīquĕ rātŭs prĕcĕ nōn ūllă Mōbĭlĭs ōrdŏ. *Sen.* (*OEd.* 992). ‖ *Changeant, inconstant, léger.* Mōbĭlĭs Æsōnĭdæ vērnāquĕ ĭncērtĭŏr aūrā. *O.* Dūm mōbĭlĭs ætās. *V.* Hūnc sī mōbĭlĭŭm tŭrbā Quĭrītĭŭm. *H.* SYN. Lēvĭs, ĭncōnstāns, vārĭus, etc. *Voy.* Levis.

Mōbĭlĭtās, ātĭs. *f. Mobilité, légèreté.* Sēd mōbĭlĭtātĕ Ānte ălĭquă tānquām pāctŭm quām prōdĭtŭr ĕxtrā. *Lr.* (II, 931). Mōbĭlĭtātĕ vīgĕt, vīrēsquĕ ăcquīrīt ēundō. *V.* Mōbĭlĭtās aūtēm sīt fŭlmĭnĭs. *Lr.* (VI, 323). SYN. Lēvĭtās, mōtŭs, ĭmpētŭs. ‖ *En parlant de la danse.* Tāntŭm mōbĭlĭtās illă dĕcōrĭs hăbĕt. *O.* ‖ *Au fig. Voy.* Inconstantia.

Mōbĭlĭtĕr. *Avec mobilité, légèreté.* Quæ quūm mōbĭlĭtĕr summă lĕvĭtātĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (IV, 549. *Id.* V, 635, *mobilius*). SYN. Lēvĭtĕr.

† Mōbĭlĭtŏ, ās, ārĕ. *Mettre en mouvement.* Ĭndĕ āĕr, ĭndĕ ōmnĭă mōbĭlĭtāntŭr. *Lr.* (III, 249). Ĭtă mōbĭlĭtātă fĕrūntŭr (*Ib.* 201). Lætĭtĭă mē mōbĭlĭtat. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 300). *Voy.* Moveo.

Mŏdĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut maîtriser.* Nōx, ĕt ămŏr, vīnūmquĕ nĭhĭl mŏdĕrābĭlĕ suādēnt. *O.*

† Mŏdĕrāntĕr. *Comme le suiv.* Ēndŏ mānū vălĭdās pŏtŭs ēst mŏdĕrāntĕr hăbēnās. *Lr.* (II, 1093).

Mŏdĕrāmĕn, ĭnĭs. *n. Action de gouverner, conduite.* Ĭnquĕ dĭem ălĭpĕdŭm jūs ĕt mŏdĕrāmĕn ĕquōrŭm. *O.* Căpĭātque ălĭquĭs mŏdĕrāmĭnă, dixĭ. *Id.* SYN. Rĕgĭmĕn, dūctŭs. ‖ *Au fig.* Rērūmquĕ căpit mŏdĕrāmĕn Ērĕchthĕūs. *O.* SYN. Rĕgĭmĕn, clāvŭs, hābēnæ. *Voy.* Imperium.

Mŏdĕrātĕ, *qqf.* Mŏdĕrātim. *adv. Avec modération, mesure.* Sēd tē, quæcūnque ēst, mŏdĕrātĕ injūrĭa tŭrbĕt. *O.* Mŏdĕrātĭŭs ŏptă. Mŏdĕrātĭŭs ūtĕrĕ dōnō. *Id.* Paūlātim tribŭĭt mŏdĕrātim crēscĕrĕ

cōgēns. *Lr.* (I, 324). SYN. Mŏdĭcē, mŏdēstē, paŭlŭm.

Mŏdĕrātĭō, ōnĭs. *f. Modération, retenue, vœux modestes.* Æquŏrā vītæ Cōncōrdī stĕrnīt mītis mŏdĕrātĭō pācĕ. *Juvc.* (III, 607). Quīs fŭīt ille ănĭmŭs, vēl quæ mŏdĕrātĭō sēnsŭs? *Fort.* (VII, 16, 5).

Mŏdĕrātŏr, ōrĭs. *m. Celui qui conduit, gouverneur, guide, en partic. cocher, pilote.* Vincĭtŭr ārs ventō, nĕc jām mŏdĕrātŏr hăbēnis ūtĭtŭr. *O.* Vŏlŭcrŭm mŏdĕrātŏr ĕquōrŭm. *Id.* Nĕc rōbustŭs ĕrāt curvī mŏdĕrātŏr ărātrī. *Lr.* (V, 934). Quintĭlĭānē, văgæ mŏdĕrātŏr summæ jŭvēntæ. *M.* (II, 90). Mŏdĕrātŏr pĕctĭnĭs uncī. *Cl.* SYN. Rĕctŏr, gŭbĕrnātŏr, dŭx, præsĕs, *qqf.* măgĭstĕr, aurīgă.

Mŏdĕrātrīx, ĭcĭs. *f. Celle qui conduit.* Cēntēnī mŏdĕrātrīx jŭdĭcis hāstă. *St.* Ārcānæ mŏdĕrātrīx Cynthĭă nōctis. *Id.* Sībi mŏdĕrātrīx fŭīt ătque ĭmmĕmŏrābĭlis. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 3). Quæ cōncrēpārĕ lĭnguă mŏdĕrātrīx făcīt. *Prud.* (*Peri.* 3170). SYN. Dŭx, gŭbĕrnātrīx, præsĕs.

Mŏdĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui sait se modérer, modéré.* Nĕque ĕnĭm mŏdĕrātĭŏr ăltĕr. *O.* SYN. Mŏdēstŭs, mŏdĭcŭs. ‖ *Modéré, non excessif.* Jăctantŭr mŏdĕrātĭs æquŏrā ventĭs. *O.* Sēd jām mŏdĕrātĭŏr eūrŭs. *L.* SYN. Mŏdēstŭs, mŏdĭcŭs, plăcĭdŭs, lēnĭs.

† Mŏdĕrnŭs, ă, ŭm. *néol. Moderne.* Ăntīquī vŭltŭs lūcĕm stŭpŭērĕ mŏdĕrnăm. *Fort.* (II, 17, 75).

† Mŏdĕrŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Vīdĕn' ūt te ĭmpĭĕtās stĭmŭlāt, nĕc mŏdĕrāt mĕtŭs? *Att.* (apud *Non.* 7, 36. *Pacuv. ibid.*). Ĕgŏ vōcī mŏdĕrābŏ mĕæ. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 115).

Mŏdĕrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Modérer, mettre un frein.* Mājŭs tormēntŭm : quī nōn mŏdĕrābĭtŭr īræ. *H.* Sæpe ūt mŏdĕrētŭr ămōrī Præcĭpĭūnt. *O.* SYN. Frēnŏ, cōmpēscŏ, cōntĭnĕō, cōmprĭmŏ, cōhĭbĕō, cŏërcĕō, tēmpĕrō, ĭmpĕrō. PHR. Pōne īræ frēnă mŏdŭmquĕ. *J. Voy.* Cohibeo. ‖ *Gouverner, conduire.* Finxit in ēffĭgiēm mŏdĕrāntŭm cūncta dĕōrum. *O.* Frēnīs mŏdĕrērĕ dracōnēs. *Id.* SYN. Rĕgŏ, gŭbĕrnŏ. ‖ *Jouer d'un instrument.* Aūdītām mŏdĕrērĕ ārbŏrĭbŭs fĭdēm. *H.* SYN. Tēmpĕrō, ĭmpēllŏ.

Mŏdēstē. *adv. Avec modération.* Quāquĕ mŏdēstē Mūnĭfĭco ēssĕ lĭcēt. *H.* Ănĭmŭs quī mŏdēstē ĭstæc fĕrāt. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 19). SYN. Mŏdĕrātē, mŏdĭcē, pārcē. ‖ *Avec modestie, réserve.* Aūt ēssĕs fōrmōsă mĭnŭs : pĕtĕrērĕ mŏdēstē. *O.* Sŭbmĭttēntēmquĕ mŏdēstē Fortūnæ vēxīllă tŭæ. *St.* Tĕrram ĭntŭĕns mŏdēstē. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 32). Mŏdēstĭūs ĭssēs. *O.* Mŏdēstĭūs cūm mātrĕ. *Sen.* (*Ag.* 957, suppl. loquere). SYN. Vĕrēcundē, pŭdĭcē, pŭdēntĕr.

Mŏdēstĭă, æ. *f. Modération, retenue.* Rēddĭdĭt ĭntāctām, mĭnŭĭtquĕ mŏdēstĭă crīmĕn. *O.* Ēt quæ dēbētŭr pārs tŭæ mŏdēstĭæ. *Ph.* Mea pērtĭnācia ēssĕ dīcāt factum, haūd tuă mŏdēstĭă. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 15). SYN. Mŏdĕrātĭō, mŏdŭs, tēmpĕrāntĭă, ăbstĭnēntĭă. ‖ *Modestie, air modeste, pudeur.* Ēt cāstĭgātæ cōllēctă mŏdēstĭă frōntĭs. *St.* Vīrgĭnālis mŏdēstĭă. *Pacuv.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). EP. Blāndă, dēcōră, plăcĭdă, hŏnēstă, ĭngĕnŭă. PPII. Vŭltŭs mŏdēstŭs, vĕrēcundŭs. Mŏdēstŭm ōs. Mŏdēstĭă vultŭs. Vĕrēcundă făcĭēs. Castī vultŭs. Tĕnĕrā frōns. *Voy. le suiv.*

Mŏdēstŭs, ă, ŭm. *Modéré, retenu, modeste.* Nĕc pŭdĕāt cōrăm vĕrbă mŏdēstă lŏquī. *O.* Ōcŭlōs in sē dējēctă mŏdēstōs. *Id.* Mŏdēstĭs ĕtĭam ōffĕrrĕ quōd nōn pŭtĭērĭnt. *Ph.* Plĕrūmquĕ mŏdēstŭs Ōccŭpăt ōbscūrī spĕcĭēm. *H.* Ădĕō mŏdēstō, ădĕō vĕrēcundō, ūt nĭl sŭprā. *Ter.* (*And.* I, 1, 93). Ĕxspĕctă vōtīs mājōră mŏdēstĭs. *L.* SYN. Mŏdĭcŭs, mŏdĕrātŭs, vĕrēcundŭs, pŭdēns, pŭdĭbundŭs, pŭdĭcŭs. PPII. Plēnŭs pŭdōrĭs. PHR. Ōcŭlōs dējēctă dĕcōrōs. *V.* Crēdī vĭrgĭnĕ cāstĭōr pŭdĭcă. Ēt frōntis tĕnĕræ cŭpĭs vĭdērī. *M.* Jām nūnc ĭn bălnĕă sălvă Frōntĕ lĭcēt vădās. *J.* ‖ *Modéré, non excessif.* Nūmmĭs quōs hīc quīncūncĕ mŏdēstō Nūtrĭcĕrās. *Pers.* (5, 149). SYN. Mŏdĭcŭs. ‖ *Calme.* Nūllōquĕ tūmŭltū stāgnă mŏdēstă jācēnt. *St.* SYN. Plăcĭdŭs, trānquīllŭs. ‖ *Qui ne nuit pas, bienveillant.* Hōs dīs dignum ēst, ŭt sēmpĕr mēndīcīs mŏdēstī sĭnt. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 12). SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, æquŭs, etc. ‖ *Subst. m. Nom d'homme ; entre autres, J. Modestus, grammairien.* Scrĭbĕrĕ tē quæ vīx ĭntēllĭgāt ĭpsĕ Mŏdēstŭs. *M.* (XII, 21. Cf. *Macr. Sat.* passim).

Mŏdĭă, æ. *f. Nom de femme.* Aūt Mŏdĭām cōllēgă sălūtĕt. *J.* (3, 130).

Mŏdĭālĭs, ĕ. *Qui contient la mesure appelée* modius. Aūlās călĭcēsquĕ ōmnēs cōnfrēgit, nĭsī quæ mŏdĭālēs ērānt. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 8).

Mŏdĭcē. *adv. Avec modération.* Mŏdĭcē ēt mŏdēstē mĕllŭ' st vītām vīvĕrĕ. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 18). Mŏdĭcē ătquĕ pārcē. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 292). Nām mŏdĭcē flŭĕre, ătque ūnō pōssē ætherā nīsŭ. *Lr.* (V, 508). SYN. Mŏdĕrātē. ‖ *Avec retenue, modestie.* Vĕrēcundē ēt mŏdĭcē. *Enn.* (apud *Non.* l. cit.). SYN. Mŏdēstē. ‖ *Médiocrement, peu.* Cōnsŭlŭī, nĕque ĕnĭm mŏdĭcē tĕrrēbăr. *O.* Sŭbrīsī mŏdĭcē, lĕvīquĕ nŭtŭ. *M.* (VI, 82). SYN. Mŏdĭcūm, mŏdēstē, pārcē, paŭlŭm, mĕdĭŏcrĭtĕr, lĕvĭtĕr, pārŭm. *Voy.* Parum.

Mŏdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui est dans la mesure, proportionné, modéré.* Ūnŭs, quī mŏdĭcām dĭcĕrĕt, Hĕctŏr ĕrāt (de Andromachæ statura). *O.* Mŏdĭcō măgĕ pār ēst grădŭ Īrĕ. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 49). Plēbēiāquĕ tōgă mŏdĭcūm cōmpōnĕrĕ cīvĕm. *L.* SYN. Mŏdēstŭs, mŏdĕrātŭs, *qqf.* jūstŭs. ‖ *Modéré dans ses désirs.* Vōtī mŏdĭcŭs. *Sil.* SYN. Mŏdēstŭs. ‖ *Modique, petit.* Ūtăr, ēt ĕx mŏdĭcō, quāntūm rēs pōscĕt, ăcĕrvō. *H.* Mŏdĭcă cērnārĕ pătēllă. *Id.* Sēd quōd nōn mŏdĭcō frīgŏrĕ læsĭt hīĕms. *O.* SYN. Mĕdĭŏcrĭs, pārvŭs, ĕxīgŭŭs, tĕnŭĭs, cūrtŭs. PHR. Mŏdŭs ægrī nōn ĭtă măgnŭs. *H.* ‖ *Subst. n. Une petite quantité, peu.* Dūm pārvŭs lŷchnŭs mŏdĭcūm cōnsūmăt ŏlīvī. *M.* (IV, 90). Mŏdĭcō cōntēntŭs, ægēbăt. *J.* (9, 9). Mŏdĭcūm sălīs. *Prud.* (*Peri.* 946). SYN. Pārŭm, paŭlŭm. ‖ *n. pris adv.* Mŏdĭcūmquĕ tūmēntĭă lābră. *Maximian.* (1, 97). *Voy.* Modice.

† Mŏdĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Mesuré, cadencé.* Cŭī brĕvĭă mĕlă mŏdĭfĭcă rĕcĭnō. *Aus.* (*Parent.* 27).

Mŏdĭus, ĭ. *m. Mesure de capacité, surtout pour mesurer les graines, contenant un peu moins de neuf litres, par ext. boisseau.* Nām dē mīllĕ fabæ mŏdĭīs quūm sūrrĭpĭs ūnŭm. *H.* Ōvēm rŏgābăt cērvŭs mŏdĭŭm trĭtĭcī. *Ph.* Plŭs mī aūrī mīlle ēst mŏdĭōrŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 72. Alii leg. *modium*).

Mŏdŏ. *adv. Il n'y a qu'un instant, récemment.* Hīc ĭntĕr dēnsās cŏrўlŏs mŏdŏ nāmquĕ gĕmēllōs, Spēm gĕrgĭs, ăh! slĭcæ ĭn nūdă cōnnīxă rĕlīquīt. *V.* Sēd tāmĕn ĕxpĕrĭār : mŏdŏ fāctă crĕpŭscŭlă tĕrrīs. *O.* SYN. Nūpĕr, rĕcēns, jām. ‖ *qqf. Maintenant.* Mŏdŏ dŏlōrēs ōccĭpĭūnt primŭlŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 2. Ubi *Donat.*). SYN. Jām. *Voy.* Nunc. ‖ *Tout à l'heure, tout de suite.* Dŏmŭm mŏdo ībŏ. *Ter.* (*And.* III, 4, 15). Ī mŏdo, ī mŏdo, ī mŏdŏ. *Pl.*

(*Trin.* II, 4, 189). SYN. Jām, brĕvī, etc. *Voy.* Brevi. ‖ Mŏdŏ... modŏ. *Tantôt... tantôt.* Mŏdo ăit, modŏ nĕgat. *Ter.* (*Enn.* IV, 4, 46). Nām modŏ dūcēbām dūcēntĭă rētĭă pīscēs, Nunc in mŏlĕ sĕdēns, etc. *O.* Sæpĕ nōtātŭs Cum tribŭs ānnēllis, modŏ lævă nūdŭs ĭnāni. *H.* SYN. Nunc... nunc. ‖ *Seulement.* Căplēs : tū modŏ tĕndĕ plăgās. *O.* Vōs modo, ĭnquit, pærcĭtĕ. *Ph.* SYN. Tāntŭm, tāntŭmmodŏ. ‖ — nōn. *Presque.* Modŏ nōn gĕnŭs ōmnĕ pĕrōsōs Fēmĭnĕŭm. *V.* Pēllĕxit, modŏ nōn montēs aūri pōllicēns. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 18). SYN. Tāntŭm nōn. *Voy.* Pæne. ‖ *Comme* Dummodo. *Pourvu que.* Modŏ vītă sŭpĕrsīt. *V.* Fōrtūnātă dŏmŭs, modŏ sit tĭbĭ fidŭs ămīcŭs. *Pp. Voy.* Dummodo. ‖ Sī modŏ. *Si toutefois.* Sī modŏ, quī pĕrĭit, illĕ pĕrīrĕ pōtēst. *O.* ‖ † Modŏ. Quod si, jam ădmīssūm, vĕnĭēntem ŏffendĕrĭt aūră Ūnă modŏ, causās ăbĕundī quærāt hōnēstās. *Lr.* (IV, 1177). Huic nōn ūnă modŏ căpŭt ōrnāns stēllă rĕlūcĕt. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42. Quod nonnulli cæsuræ tribuunt).

† Modŭlābĭlĭs, ĕ. *Qui peut rendre ou rend des sons cadencés, mélodieux.* Hȳblæă modŭlābĭlĕ cărmĕn ăvēnă. *Calp.* (4, 63). Currĕns Æŏlĭŏ modŭlābĭlĭs aūră mēătū. *Paul. Nol.* (24, 79).

† Modŭlāmĕn, ĭnis. *n. néol. Sons cadencés et mélodieux, chant.* Modŭlāmĭnĕ nænĭă trīsti Tacĭtum sĭne hŏnōrĕ rĕlĭnquāt. *Aus.* (*Parent.* 17, 2). Ēt nŭmĕrŭs cēlsī modŭlāmĭnĭs. *Avien.* (*Arat.* 9). Cāstālĭdŭmquĕ chŏrŭs vārĭŏ modŭlāmĭnĕ plaūsīt. *Sid.* (*Pan.* 9). Consŏnă cœlĕstī pāngēns modŭlāmĭnă plēctrŏ. *Paul. Nol.* (*Johan.* 24. Plurima mihi exempla ad manum sunt, sed nullum ad aureum argenteamve ætatem pertinet).

† Modŭlātĭŏ, ōnis. *Comme le précéd.* Ēst ĕt ărūndĭnĕīs modŭlātĭŏ mūsĭcă rīpis. *Aus.* (*Epist.* 25, 13). Quās ōris sŏnĭtŭs, vĕl quās modŭlātĭŏ lĭnguæ Gignānt. *Capel.* (III, p. 59).

Modŭlātŏr, ōris. *m. Chanteur.* Cāntŏr tămĕn ātquĕ Ŏptĭmŭs ēst modŭlātŏr, ŭt Ālfēnŭs vāfĕr ōmnī. *H. Voy.* Cantor.

Modŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a chanté.* Sōlĭtŭm modŭlātŭs ărūndĭnĕ cărmĕn. *V.* Ĭtўn in vārĭŏs modŭlātă sŏnōs. *Sen.* (*Ag.* 671). SYN. Modŭlans, cănens. ‖ *pass. Exécuté en mesure, joué, chanté.* Lēsbĭŏ prīmŭm modŭlātĕ cīvī (barbite). *H.* Illĭc cŭm lăcrĭmis, ĭpsŏ modŭlātă dŏlōrĕ Vĕrbă. *O.* Pĭĕrĭdum nūmĕrĭs ēttăm modŭlātă cănēntī. *Manil.* (II, 767, fata). SYN. Cāntātŭs, dictŭs, *ou* pulsātŭs, pulsŭs.

Modŭlātŭs, ūs. *m. Comme* Modulamen. Cănōrō sāxa modŭlātū trăhēns. *Sen.* (*H. Fur.* 263). Pān călămis, fidĭbŭsquĕ Linŭs, modŭlātĭbŭs Ōrpheus. *Calp.* (8, 25).

Modŭlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Exécuter en mesure, chanter, jouer d'un instrument.* Quæ dŭm fēmĭnĕa modŭlātur cărmĭnă vōcĕ. *O.* Cărmĭna dēscrīpsi, ēt modŭlāns ălĭĕrna nōtāvi. *V.* Cărmĭnă pāstōrĭs Sĭcŭli modŭlābŏr ăvēnă. *Id.* SYN. Canŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Rendre des sons mesurés.* Compŏsĭtās cĭthărā jŭngit modŭlāntĕ chŏrēās. *Juvc.* (III, 57).

Modŭlŭs, ī. *m. Instrument pour mesurer, mesure, dimension, au fig. mesure.* Ăb ĭmo Ăd summum, modŭli bipēdālis. *H.* Pondĕrĭbŭs modŭlisquĕ sŭis ratio ūtĭtur. Mētīri sē quēmquĕ sŭō modŭlo ăc pĕdĕ vērum ēst. *Id.* SYN. Mensūra. ‖ *Cadence.* Nōn quæ pēnnārum modŭlis prŏpĕ nūbĭlă pendēnt. *Tertul* (*Sod.* 57, de avibus). ‖ † Modŭli, ōrum. *m. pl. Comme* Modi. Hymnōrūm modŭlis dūlcĕ cănūnt mĕlŏs. *Prud!* (*Cath.* 696). Flēbĭlĭbŭs modŭlīs Ōrĕ pio vĕnĕrŏr. *Aus.* (*Parent.* 25, 2). Quās cāntu ăc modŭlis luxŭrĭāntĭbŭs Lāscīvīrĕ vĕtāt măscŭlă dictlŏ. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 18).

Mŏdus, ī. *m. Manière, façon, mode.* Nēc mŏdŭs ĭnsĕrĕre ātque ŏcŭlos ĭmpōnĕre simplex. *V.* Sīmŭlācră mŏdis pallēntĭa mīris. Ēt quŏ quēmquĕ mŏdo fŭgĭāsquĕ fĕrāsquĕ lăborĕm. *Id.* Tēntăt millĕ vārĕr mŏdīs, etc. *H.* SYN. Rătĭŏ, vĭă. ‖ Mŏdo, ĭn mŏdŭm (*avec le gén.*). *A la manière de, comme.* Fŭlmĭnĭs ăctă mŏdo. *V.* Ĕgo āpis Mătīnæ Mŏrĕ mŏdoquĕ. *H.* Ĭnquĕ mŏdŭm tŭmŭli cōncăvă sūrgit āquă. *O. Voy.* Tanquam. ‖ *Mesure, dimension.* Mŏdŭs ăgrī nōn ĭtă magnŭs. *H.* SYN. Mēnsūră, modŭlŭs. ‖ *Au fig. Mesure, borne, limite, modération, état modeste.* Ēst mŏdŭs ĭn rēbus, sūnt certī dēnĭquĕ fīnēs, Quŏs ultră citrăquĕ nĕquĭt cōnsistĕrĕ rēctŭm. *H.* Ēt sērvārĕ mŏdŭm, rēbus sŭbĭlātă sēcundis. *V.* Illĭs ĭrā mŏdŭm sŭpra ēst. *Id.* Quĭs ĕnim mŏdŭs ădsĭt ămōri? *O.* Nōn pārva æccĕssĭŏ māgnæ Fōrtūnæ ēst, tĕnŭissĕ mŏdŭm. *Id.* Privātī fŭgissĕ mŏdŭm. *Cl.* SYN. Limĕs, tĕrmĭnŭs, mŏdŭlŭs, mŏdēstĭă. ‖ *Terme, fin.* Jāmquĕ mĕrō lūdŏquĕ mŏdŭs. *V. Fl.* Ēxĭtĭīs pŏsĭtūră mŏdŭm. *V. Voy.* Finis. ‖ — Dōrĭŭs, Lўdŭs, Phrўgĭŭs. *Modes Dorien, Lydien, Phrygien, chants ayant chacun un différent caractère. Voy.* Dorius, etc. ‖ Mŏdī, ōrum. *m. pl. Toute espèce de sons mesurés, musique, son des instruments, chant, vers.* Lōngă cănōrŏs Dānt pĕr cōlla mŏdos (cycni). *V.* Nīlĭăcis cărmĭnă lūsă mŏdīs. *O.* Ēt sēnsīt vārĭŏs, quāmvis dĭvērsă sŏnārēnt, Cōncōrdārĕ mŏdos. *Id.* Grātĭă rēgŭm Pĭĕrĭs tēntātă mŏdis. *H.* Mŏdī dīscordēs. *St.* SYN. Numĕri, cāntŭs, cărmĕn, etc. *Voy.* Cantus.

Mœchă, æ. *f.* (μοιχή). *Femme adultère; concubine, courtisane.* Ād nŏctŭrnă jacēt fāstōsæ līmĭnă mœchæ. *M.* (X, 13). Nē sĕquĕrĕr mœchās. *H.* Sēponit mœchæ vēstēm, mŭndum mŭlĭĕbrĕm. *Ph. Voy.* Adultera, Meretrix.

† Mœchĭmōnĭŭm, ĭi. *n. Crime d'adultère.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

† Mœchissŏ, ās, ārĕ. *Comme* Mœchor. (*Pl. Cas.* V, 4, 7.)

Mœchŏr, ārĭs, ārī. *d. Commettre un adultère.* Nōn mĭnŭs ĭnsānit quām quī mœchātŭr. *H.* Prŏhĭbĕt cēnsūră vĕtātquĕ Mœchārī. *M.* (VI, 91. Et *Catul.* 91, 1). *Voy.* Adulterium.

Mœchŭs, ī. *m.* (μοιχος). *Homme adultère.* Clōdĭus æccūsĕt mœchŏs, Cătĭlīnă Cēthēgŏs. *J.* (11, 27). Quŏd mœchŭs fŏrĕt, aūt sīcārĭŭs, aūt ălĭŏquī. *H. Voy.* Adulter.

† Mœnĕ, ĭs. *n. ancien sing. de* Mœnia. Ăpŭd ēmpŏrĭum ĭn cāmpo hostĭŭm pĕr mœnĕ. *Enn.* (apud *Fest.*).

† Mœnĕră, ŭm. *n. pl. arch. pour* Munera. Ēffĭce ŭt ĭntĕrĕă fĕră mœnĕra mīlĭtiāi. *Lr.* (1, 30). Tāndem ŭt pŏssīmŭs nŏstră fungi mœnĕră. *Afran.* (apud *Non.* 9, 5).

1. Mœnĭă, ĭŭm. *n. pl. Murailles de villes.* Ō fōrtūnāti quōrŭm jām mœnĭă sūrgunt ! *V.* Sĕd circum tūtæ sub mœnĭbŭs ūrbĭs ăquantur. *Id.* Nōstræ sub mœnĭbŭs ūrbĭs Prŏcubŭĕrĕ manū. *O.* Quī condidĭssĕt pārtĕs privās mœnĭum. *Aus.* (*Sept. Sap. præf.* 26). SYN. Mūri, *qqf.* ăggĕr, mūnīmĕntă, mūnīmĭnă, prōpūgnācŭlă. EP. Ălta, ēdita, ārdŭă, cēlsă, sublīmĭă, māgnă, ingēntĭă, sūpĕrbă, pinnātă, ĭnaccēssă, tŭta, fīdă. PPH. Mūrorŭm ăggĕr, molēs, mūnīmĕn, mĭnæ, fastigĭă. Ūrbĭs mœnĭă.

FHR. Mœnĭă, mūrūm dūcō, ēdūcō, ātōllō, cōndō, lŏcō, pōnō, strŭō, cōnstĭtŭō, mōlĭŏr. Oppĭdă mœnĭbŭs, mūrīs cingō, circūmdō, vāllō, mūnĭō. VERS. Mœnĭă lātă vidēt triplĭcī circūmdātă mūrō. *V.* Ipsīs prœlĭă mīscent Āggĕrĭbŭs mūrōrūm. Tūtōs sērvābant āggĕrĕ mūrōs. Ūrbĕm Lātĭŏr āmplēctī mūrūs. *H.* Gaudĕnt sūblīmĭbŭs oppĭdă mūrīs. *Cl.* ‖ *par ext. Ville.* Dă prōpriăm, Thўmbræē, dŏmūm, dă mœnĭă fessīs. *V.* Vĕrĭtăm tē mœnĭă nōstră (de Carthagine). *Id. Voy.* Urbs. ‖ *Au fig.* Mœnĭă cœlī. *O.* Mœnĭă mundī. *Lr.* (I, 73). Pōst hæc mœnĭă frātrī Vīctă mĕō (de Alpibus). *Sil.*

2. † Mœnĭă, ĭŭm. *n. pl. arch. pour* Munĭa. Nōs tămĕn ēfflcĭmūs pro ŏpĭbŭs nōstră mœnĭă. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 13).

† Mœnĭŏ, īs, īrĕ. *arch. pour* Munio. Pĕrgămŭm dīvīnă mœnĭtŭm mănŭ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 2. Adde *Enn.* apud *Fest.* in *Quæso*).

† Mœră, æ. *f.* (*μοῖρα*). *La destinée.* Tĕrdēnās trŏpĭcō prŏpĕ cŭrrĕrĕ climătĕ mœrās. *Sid.* (*Pan.* 2522). ‖ *Nom de femme.* Mœră săcĕrdōs. *St.* (*Th.* IV, 740).

Mœrens, tis. *Triste, affligé.* Cĕrĕrēm cŭm vēstĭbŭs ātrīs Mœrentēs ădĕunt. *O.* Quālis pōpŭlĕă mœrēns phīlŏmēlă sŭb ŭmbră. *V.* Dictŭs mœrentīă pĕctŏră mulcĕt. *Id. Voy.* Mœstus.

Mœrĕŏ, ēs, (*sans parf.*), ērĕ. *n. Être triste, s'affliger.* Sōlă dŏmō mœrĕt văcŭă. *V.* Mœrĕăt hæc gĕnĕrō, mœrĕăt illă vĭrō. *Tib.* (III, 2, 14). Fēmĭnă vĭrquĕ mĕō, pŭĕrī quŏquĕ fūnĕrĕ mœrent. *O.* SYN. Dŏlĕō, indŏlĕō, etc. PPH. Mœstŭs, trīstĭs, āfflictŭs sŭm. *Voy.* Doleo. ‖ *act.* Heŭheŭ! trānslātōs ălĭō mœrĕbĭs ămōrēs! *H.* Nūllŭs nōn mœrĕt ēuntĕm. *V. Fl.*

† Mœrĕŏr, ēris. *d. arch. Comme* Mœreo. Cōrpŏră Grāĭōrŭm mœrēbăr mandĭĕr ignī. *Cn. Mat.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5).

Mœrĭs, ĭdis. *m.* (Μοῖρις). *Mœris, roi d'Égypte qui fit creuser près de Memphis le lac qui porte son nom.* ‖ *Nom de berger.* Quō tĕ, Mœrĭ, pĕdēs? *V.*

? Mœrŏ, ās, ārĕ. *Affliger.* Quŏd si, ūt dĕcŭīt, stārēs mœcum, aŭt meŭs tē mœrārĕt dŏlŏr. *Att.* (apud *Non.* 2, 533. Ita ex uno cod. exhibent plerique editi. Alii, *mertaret*, quod non sanum videtur).

Mœrŏr, ōris. *m. Douleur, chagrin.* Aŭt ăd hŭmūm mœrōrĕ grăvī dēdūcĭt ĕt ăngĭt. *H.* Gaudĕt, ĕt ē nōstrō crēscit mœrōrĕ Chărăxŭs. *O.* Sūbĭtăm pūlchro īn mœrōrĕ tŭēntŭr Hўpsĭpўlēn. *St.* SYN. Mœstĭtĭă, dŏlŏr, ăngŏr, lūctŭs, trīstĭtĭă, etc. *Voy.* Dolor. ‖ *qqf. au plur.* Sēd tămĕn in tāntīs mœrōrĭbŭs, Hōrtālĕ, mittŏ. *Cat.* (65, 15. Sic et *St. Silv.* V, 5, 8. *Pl. Capt.* IV, 2, 60, *mœrores*).

† Mœrŭs, ī. *m. arch. pour* Murus. Dē mœrīs rēs gĕrīt Ōscŭs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Oscus*. *Id.* apud *Gell.* 16, 10. Sic et *Serv.* legit apud *Virg. Æ.* X, 24).

Mœsī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de la Mœsie.* Ēt dŭō fortēs Dē grĕgĕ Mœsōrŭm. *J.* (9, 142). Cōmĭtūmquĕ cĕlĕr mūtātŏr ĕquōrŭm Mœsŭs, ĕt ingentīs frēnātŏr Sārmătă cōntī. *V. Fl.*

Mœsĭă, æ. *f. Mœsie, contrée sur le Danube, auj. la Bulgarie et la Servie.*

† Mœstĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Affligé.* Īnsuētīs lædŏr mœstĭfĭcātă mŏdis. *Capel.* (IX, p. 301).

† Mœstĭtĕr. *Tristement.* Vēstĕ dicam, ŏbsĕcrō, mœstĭtĕr vēstĭtās. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 7).

Mœstĭtĭă, æ. *f. Tristesse. Voy.* Mœror.

† Mœstĭtūdō, ĭnis. *f. Comme* Mœror. Cuī tāntă mœstĭtūdo ŏbtĭgĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10 1. Et *Att.* apud *Non.* 2, 522).

† Mœstŏ, ās, ārĕ. *Attrister.* Cōncĭtātăm mōbĭlĭtātă mēntĕ mœstās. *Laber.* (apud *Non.* 2, 531).

Mœstŭs, ă, ŭm. *Triste, affligé.* Ălтĕr ăb ăltĕrĭŭs fūnĕrĕ mœstŭs ĕrăt. *O.* In sōmnĭs ēcce ănte ŏcŭlōs mœstissĭmŭs Hĕctŏr. *V.* Insīgnĕ mœstīs præsĭdĭŭm rĕĭs. *H.* SYN. Mœrens, āfflictŭs, dŏlens, trīstĭs, *qqf.* ægĕr. PPH. Dŏlōrĕ, mœrōrĕ ŏppressŭs, cōnfectŭs, ægĕr, pĕrcĭtŭs. Ādstrictă dŏlōrĕ pectŏră. VERS. Stĕtĭt ācrī fixă dŏlōrĕ. *V.* Sūbĭtō mēntĕm tŭrbātă dŏlōrĕ. Ācrĭquĕ āccēnsă dŏlōrĕ. Cūrīs ingēntĭbŭs ægĕr. *Id.* Fŭrĭīs ăgĭtātă dŏlōrĭs. *O. Voy.* Doleo. ‖ *Triste, qui indique la tristesse.* Ēt mœstīs lātĕ lŏcă quēstĭbŭs ĭmplĕt. *V.* Mœstās ēxprōmĕrĕ vōcēs. *Id.* Lūmĭnă mœstīs stānt ĭmmōtă gĕnĭs. *O.* SYN. Trīstĭs, flēbĭlĭs, fūnēbrĭs. ‖ *Funèbre.* Ēt mœstām tĕnĕrīs vēstĕm pendĕrĕ lăcĕrtīs. *Pp.* (III, 4, 13). Mœstāsquĕ săcrāvĭmŭs ārās. *V.* SYN. Fūnēbrĭs, fūnĕrĕŭs, ātĕr. ‖ *n. pris adv.* Tĕr vāllēs cāvæ Sŏnŭĕrĕ mœstŭm. *Sen.* (*Œd.* 569).

Mœsŭs. *Voy.* Mœsi.

Mŏlă, æ. *f. Meule de moulin.* Ēt quæ pūmĭcēās vērsăt āsĕllă mŏlās. *O.* Ūtrăquĕ dă nīgrīs cōmmĭnŭēndă mŏlīs. *Id.* Dīgnĭquĕ mŏlām vērsārĕ Nēpōtīs. *J.* (8, 67). Sūspēnsūm lăquĕō gĕrēns Ingēntĭs lăpĭdĕm mŏlæ. *Prud.* (*Peri.* 2001). ‖ *Pâte de farine salée dont on frottait le front des victimes.* Cēpĕrăt, ŏblĭquŏquĕ mŏlās indŭcĕrĕ cūltrō. *L.* Spārgīsquĕ mŏlă căpŭt, ĭmprŏbĕ, sălsă. *H.* Spārgĕ mŏlām. *V.* PPH. Sālsæ frūgēs. Sālsă fārră. PHR. Jāmquĕ mīhī sālsæ frūgēs ēt sācră pārārī. *V.* Fārrĕ pĭo ēt sălĭēntĕ mīcā. *H.* Cēspēs ēt ēxĭgŭō plăcŭērūnt fārră sălīnō. *St.* Cōnsūmpsī sālsāsquĕ mŏlās ēt tūrĭs ăcĕrvōs. *M.* Ēt spārgĕ sālsă cōllă taŭrōrūm mŏlă. *Sen.*

Mŏlārĭs, ĭs. *m.* (*s. ent.* lapis). *Pierre dont on faisait les meules; en gén. grosse pierre.* Dēxtrăquĕ mŏlārĕm Sūstŭlĭt, ēt măgnŭm măgnō cōnămĭnĕ mīsit. *O.* Rāmīs vāstīsquĕ mŏlārĭbŭs īnstăt. *V.* Phōcăĭs ēffŭndīt vāstōs bāllīstă mŏlārēs. *L.* SYN. Lăpĭs, săxŭm. ‖ — (*s. ent.* dens). *Dent mâchelière.* Īntĕrquĕ mŏlārēs Dīffĭcĭlĭ crēscēntĕ cĭbō. *J.* (13, 212). Prēssōquĕ dĭū strīdērĕ mŏlārī. *Id.* (5, 60). *Voy.* Dens.

Mŏlēs, ĭs. *f. Masse, masse de matière, haute construction.* Ārdĕăt, ēt mūndī mŏlēs ŏpĕrōsă lăbōrĕt. *O.* Mŏlēmquĕ ēt mōntēs Insŭpĕr ăltōs ĭmpōsŭīt. *V.* Mūrōrumăltōllĕrĕ mŏlēs. Quō mŏlem hānc ĭmmānĭs ĕquī? *Id.* Sūrgēntīs mŏlĕ prŏfŭndī. *Sil.* Mŏlēm prōpīnquām nūbĭbŭs ārdŭīs. *H.* SYN. Māssă, pōndŭs, *qqf.* māchĭnă, ăcĕrvŭs, cŭmŭlŭs. EP. Grăvĭs, măgnă, vāstă, īngens, ĭmmānĭs, ăltă. PPH. Mōlĭs ōnŭs. Māssæ pōndŭs. ‖ *La matière.* Quŏd dīxĕrĕ chāŏs: rŭdĭs indigēstāquĕ mŏlēs. *O.* Mēns ăgĭtăt mŏlēm. *V. Voy.* Materia. ‖ *Môle, digue, jetée.* Sāxĕă pīlă cădĭt, măgnīs quām mōlĭbŭs ănte Cōnstrŭctām jăcĭūnt. *V.* Fāctă mănŭ mŏlēs. *O.* Mūltă mŏlĕ dŏcēndŭs ăprīcō pārcĕrĕ prātō (rivus). *H.* SYN. Āggĕr. PPH. Sēd mōlĭbŭs ūndās Obstrŭīt, ēt lātūm dējectīs rūpĭbŭs æquŏr. *L.* Cæmēntă dēmittĭt rēdēmptŏr. *H.* ‖ *Haute stature, masse.* Vāstă sē mŏlĕ mōvēntĕm. *V.* SYN. Pōndŭs, cōrpŭs. *Voy.* Magnitudo. ‖ *Grand nombre, troupe serrée.* Dēnsāque ād mūrōs mōlĕ fĕrūntŭr. *V.* Cūnctātŭs in ārctă Mŏlĕ vīrūm. *V. Fl.* SYN. Tūrbă, āgmĕn, nūmĕrŭs. ‖ *Au fig. Masse, poids.* Vīs cōnsĭlĭ expĕrs mŏlĕ rŭīt sŭă. *H.* ‖ *Difficulté, peine.* Tāntæ mōlĭs ĕrăt Rōmānăm cōndĕrĕ gēntĕm! *V.* SYN. Lăbŏr,

ŏpŭs, pondŭs. ‖ *qqf. Importance, dignité.* Sēd făcĭbŭs, sēd mŏlĕ dĕi (turbata). *V. Fl.*

Mŏlēstē. *adv. D'une manière désagréable, déplaisante ou affectée.* Tŭrpe incēdĕrĕ, mimĭce ēt mŏlēstē. *Cat.* (42, 8). ‖ — fĕrŏ, etc. *Supporter avec peine.* Dīctŭm mŏlēstē Crœsŭs ăccēpĭt. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 33). SYN. Ægrĕ, grăvĭtĕr.

Mŏlēstĭă, æ. *f. Embarras, souci, chagrin.* Nĕquĕ prætĕrquăm quăs ipse ămŏr mŏlēstĭās. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 32). Ămŏvī ă fŏrĭbŭs măxŭmăm mŏlēstĭăm. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 2). SYN. Cūră, sŏllĭcĭtūdŏ, nĕgōtĭŭm, incŏmmŏdŭm. ‖ — ĕxhĭbĕŏ, ăffĕrŏ, etc. *Donner du souci, causer de l'embarras.* (*Phæd.* IV, 6; *Ter. Hec.* III, 2, 9.) *Voy.* Exhibeo.

Mŏlēstŭs, ă, ŭm. *Incommode, importun, désagréable, fâcheux.* Clăzŏmēnĭs, ētĭăm lītĕs cūm rēgĕ mŏlēstās. *H.* Sērmonĕ mŏlēstŭs. *Id.* Quămvīs hăbĕārĕ mŏlēstŭs. *O.* Quŏd nĭmĭŭm dŏmĭnæ cūră mŏlēstă tŭa ēst. *Id.* Aŭscŭltă paŭcĭs, nīsĭ mŏlēstum ēst, Dēmēă. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 50). SYN. Grăvĭs, ĭmpōrtūnŭs, ŏdĭōsŭs, incŏmmŏdŭs, ĭnvīsŭs, ĭngrātŭs, ĭnjūcundŭs. ‖ Mŏlēstă tūnĭcă. *Tunique enduite de poix, de cire et de résine, dont on revêtait les criminels condamnés au feu.* Aŭsī quŏd lĭcĕāt tūnĭcă pūnīrĕ mŏlēstă. *J.* (8, 235). Nām quŭm dīcātŭr tūnĭcă præsēntĕ mŏlēstă. *M.* (X, 25). ‖ *qqf. Trop recherché, affecté.* Effŭgĭānt cēræ vērbă mŏlēstă tŭæ. *O.*

Mŏlīmĕn, ĭnis. *n. Effort.* Tēndĭt ăgēns măgnām măgnō mŏlīmĭnĕ nāvĭm. *Lr.* (IV, 900). Tāntō mŏlīmĭnĕ lŭctŏr. *O. Voy.* Conatus. ‖ *Au fig. Apprêts considérables, préparation.* Măgnă quĭdēm rērŭm mŏlīmĭnă vīdīt ĭn īllĭs. *O.* Ipsŏ scĕlĕrĭs mŏlīmĭnĕ. *Id.* Quāntō Scўthĭām mŏlīmĭnĕ Pērseŭs Cōncĭĕrĭt. *V. Fl.* SYN. Mōlēs, pārātŭs.

Mŏlĭŏr, īris, ītŭs sŭm, īrī. *d. Superposer, entasser, élever.* Hŏrrĭfĕr Æquĭlōnĭs strĭdŏr gĕlĭdās mŏlĭtŭr nīvēs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1). Ērgo ăvĭdŭs mūrōs ŏptātæ mŏlĭŏr ūrbĭs. *V.* Mŏlĭrīve ărcēm. Quīn ētĭăm hĭbĕrnō mŏlīrĭs sīdĕrĕ clāssēm. *Id.* SYN. Æggĕrō (as ou is), ăcĕrvō, strŭō, ēxstrŭō, etc. *Voy.* Aggero, Fundo, as. ‖ *Remuer ou soulever difficilement.* Ægrĭcŏlă ĭncūrvō tĕrrām mŏlĭtŭr ărātrō. *V.* Fĕrrō mŏlīrĭĕr ărvă. *Lr.* (V, 952). Sī quĭs Ātlantĭăcī mŏlĭtŭr pondŭs Ōlўmpī. *Calp.* (4, 83). Săxŭmquĕ prĕhēnsŭm Cōncŭssă mŏlĭtŭr hŭmō. *V. Fl.* Vălĭdam ĭn vītĕs mŏlīrĕ bĭpĕnnēm. *V.* ‖ *par ext. Lancer.* Fŭlmĭnă mŏlĭtŭr dĕxtrā. *V.* Mŏlīrĭque ignēm, nĕrvŏque āptārĕ sāgĭttās. *Id. Voy.* Jaculor. ‖ *Au fig. Préparer une chose difficile, entreprendre, méditer, machiner, tramer.* Nĕc sŭpĕr ipsĕ tŭa mŏlīrĭs laŭdĕ labōrēm. *V.* Lætŏs mŏlīrĕ trĭŭmphŏs. *O.* Dŏlŏs mŏlĭtŭr ŏpĕrtŏs. *V. Fl.* Sī dūræ nātum sŭbdūcĕrĕ mōrtī Mŏlĭăr. *Id.* Quāntō rēctĭŭs hīc, quī nīl mŏlĭtŭr ĭnēptĭ! *H.* SYN. Pārō, vŏlvō, ăgĭtō, vērsō, āggrĕdĭŏr, tēntō, sūscĭpĭō, mĕdĭtŏr, strŭō, cōgĭtō. ‖ — ĭtĕr, vĭăm, grēssŭm, fŭgăm, etc. *Marcher, aller.* Ĭndĕ dătŭm mŏlĭtŭr ĭtĕr. *V.* Vĭăm clўpĕī mŏlĭtă pĕr ōrās. *Id.* Quĭd hūc sēnīlēs fēssă mŏlīrĭs grădŭs? *Sen.* (*Hip.* 451). Grēssŭs mŏlĭtŭr ăb Ætnā. *Cl.*

Mŏlĭtĭō, ōnis. *f. Effort pour entasser ou construire.* Vērŭm quŭm pūlchrās mŏlĭtĭō tāntă cŏlŭmnās Tēntārĕt sāncti trānsfĕrre ăd līmĭnă tēmpli. *Paul. Petr.* (IV, 70). ‖ *Au fig. Préparation.* Quæpropter rērum mŏlĭtĭō pērspĭcĭātŭr. *Juvc.* (II, 747).

Mŏlĭtŏr, ōris. *m. Constructeur.* Prīmæquĕ rătĭs mŏlĭtŏr Ĭāsŏn. *O.* SYN. Fābrĭcātŏr, aŭctŏr.

1. **Mŏlĭtŭs,** ă, ŭm. *part. p. de* Molo. *Moulu.* Nĭmĭrŭm ĕdŏ lŭbēntĭŭs mŏlĭtŭm, quăm mŏlĭtŭm prăhĭbĕō. *Pl.* (*Men.* V, 6, 15).

2. **Mŏlĭtŭs,** ă, ŭm. *part. de* Molior. *Qui a construit; préparé.* Tēr mŏlĭtă fŭgăm. *O.* Hŏc mŏlĭtă nĕfās. *St.*

Mōllēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'amollir, devenir mou.* Tēntātŭm mōllēscĭt ĕbŭr, pŏsĭtōquĕ rĭgōrĕ. *O.* SYN. Mōllĭŏr, rĕmōllēscŏ, *qqf.* lĭquēscŏ, lĭquĕfĭŏ, tăbēscŏ, sōlvŏr. PPH. Mōllĭs, tĕnĕr fĭō. Mōllĭtĭēm dūcŏ, trăhŏ. Rĭgōrĕm, dūrĭtĭēm pōnŏ, dēpōnŏ, ēxŭŏ. ‖ *Au fig. Devenir efféminé, s'énerver.* Ēxĕăt ĭndĕ Sēmĭvĭr, ēt tăctĭs sŭbĭtō mōllēscăt ĭn ūndĭs. *O.* Fērrĕă lăscĭvĭs mōllēscānt cōrdă săgittĭs. *Cl.* Sōlvĭtŭr ĭn lŭxŭm; cērnās mōllēscĕrĕ cūltŭ. *Prud.* (*Ham.* 347). SYN. Ēnervŏr, frāngŏr, sōlvŏr. PPH. Mōllĭs, tĕnĕr fĭō. ‖ *S'adoucir, s'apaiser, se civiliser.* Tūm gĕnŭs hūmānŭm prīmŭm mōllēscĕrĕ cœpīt. *Lr.* (V, 1016). Pēctŏră mōllēscūnt, āspĕrĭtāsquĕ fŭgīt. *O.* SYN. Mītēscŏ, mānsuēscŏ, etc. *Voy.* Mansuesco.

Mōllĭcēllŭs, ă, ŭm. *Comme* Molliculus. Nātēsquĕ mōllĭcēllās. *Cat.* (25, 10).

† **Mōllĭcīnă,** æ. *f.* (*s. ent.* vestis, tunica). *Vêtement d'une étoffe douce.* (*Nov.* apud *Non.* 14, 23. *Gloss. Philox.* Mollicina, μαλακὸν ἱμάτιον.)

† **Mōllĭcŏmŭs,** ă, ŭm. *Qui a une chevelure molle; feuillé.* Mōllĭcŏmĭs tēllūs īnstĕrnĭtŭr hĕrbis. *Avien.* (*D. Ter.* 1082).

Mōllĭcŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Mollis. Mōllĭcŭlās ēscās. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 56). Mōllĭcŭlum ădŏlēscĕntem, ēffēminātē lŏquēntĕm. *Titin.* (apud *Charis.* 2, 183. Adde *Catul.* 16, 5).

† **Mōllĭfĭcŏ,** ās, ārĕ. *Amollir.* Ēscīs īllīus quĭă vēntēr mōllĭfĭcātŭr. *Macer* (*de Herb.* 4, 14).

Mōllĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Amollir, rendre mou, tendre.* Ūsquĕ lăbōrāntēs dūm fĕrrūm mōllĭăt ignīs. *H.* Sēmĭnă mōllĭt hŭmŭs. *O.* Mōllĭt hŭmŭm fōllĭs. Lānām mōllīrĕ trăhēndō. Flāvām mŏdō pōllĭcĕ cērām Mōllĭbăt. *Id.* SYN. Ēmōllĭŏ, *qqf.* sōlvŏ. PPH. Mōllĕm, tĕnĕrŭm făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, rĕddŏ. Rĭgōrĕm, dūrĭtĭēm ădĭmŏ, dēmŏ, tōllŏ. ‖ *Au fig. Corriger le caractère sauvage, adoucir, apaiser.* Frŭctŭsquĕ fĕrōs mōllītĕ cōlēndō. *V.* Mōllītquæ ănĭmōs ēt tēmpĕrāt īrās. *Id.* Mŏrbĭs īrāquĕ fŭrēntēm Mōllĭĕt. *O.* Quālĕ pŏssĕt ĭmpĭă Mōllīrĕ Thrācŭm pĕctŏrĕ. *H.* Dŏctă vĕl Hīppōlўtŭm Vēnĕrī mōllīrĕ nēgantēm. *Pp.* (IV, 5, 4). SYN. Lēnĭŏ, mĭtĭgŏ, etc. *Voy.* Mansuefacio, Placo. ‖ *Adoucir, alléger.* Ĭndōcĭlī nŭmĕrō quŭm grăvĕ mōllĭt ŏpŭs. *O.* Ūt mōllĭăt ĭpsĕ Mūtāti pœnam. *Id.* SYN. Lēvŏ, lēnĭŏ, mĭnŭŏ. ‖ *Rendre efféminé.* Cōllă nĕc ōrnātŭ pălĭtŭr mōllīrĕ rētōrtō. *Cl.*

Au pass. Mōllĭŏr. *Être amolli, au fig. adouci.* Mōllĭrīquĕ mŏrā, mōllĭtăquĕ dūcĕrĕ fŏrmām. *O.* Ingĕnĭŭm plăcĭdă mōllĭtŭr ăb ārtĕ. *Id.* SYN. Mōllēscŏ, mītēscŏ, mānsuēscŏ, etc. *Voy. ces mots.*

Mōllĭpēs, ĕdis. *m. f. Qui a le pied tendu.* Mōllĭpēdĕsquĕ bŏvēs spĕctāntēs lūmĭnă cœlī. *Cic.* (*Progn. Div.* 1, 9).

Mōllĭs, ĕ. *Mou, tendre.* Quĭd nĕmŏra Æthlĭŏpūm mōllī cānēntĭă lānā. *V.* Fūsĭs dūm mōllĭă pēnsă Dēvŏlvūnt. *Id.* Tŏrŭs ēst dē mōllĭbŭs ŭlvīs. *O.* Cērĕbrūm Mōllĕ flŭīt. Quĭd măgĭs ēst săxō dūrŭm, quĭd mōllĭŭs ŭndă? *Id.* SYN. Tĕnĕr, *qqf.* mōllĭcŭlŭs. ‖ *Flexible, souple.* Sī vōx ēst, cāntă; sī mōllĭa brāchĭă, sāltă. *O.* Ēt mōllĭă mēmbră rĕpōnĭt

(equus). *V.* Ēt mōlliă cōllă rĕflĕctūnt. *Id.* Lĕdām mōllī sāltāntĕ băthўllō. *H.* SYN. Flĕxĭlĭs, flexĭbĭlĭs, făcĭlĭs, lēntŭs. ‖ *Doucement suspendu, où l'on est mollement.* Pīlentĭs mātrēs ĭn mōllĭbŭs. *V.* Mōllĕ fĕrēntrŭm. *Id.* ‖ *Délicat.* Pōsŭĭtque ĭn lĭtōrĕ dūrō Mōllĕ lătŭs. *O.* SYN. Tĕnĕr. ‖ *Qui est en pente douce.* Mōlliquĕ jŭgŭm dēmittĕrĕ clīvō. *V.* Vēntum ērăt ăd mōllī dēclīvēm trămĭtĕ rīpām. *O.* ‖ *Léger, doux, en parlant du toucher.* Mĕmbră rĕfōrmidānt mōllĕm quŏquĕ saūcĭă tăctūm. *O.* SYN. Lĕvĭs. ‖ *Doux au goût.* Mōllĭssĭmă vīnă. *V.* Fīnīrĕ lăbōrēs Mōllī, Plāncĕ, mĕrō. *H.* SYN. Mītĭs. ‖ *Doux, calme, serein.* Eŭphrātēs ībăt jām mōllĭŏr ūndīs. *V.* Quō sīt tĭbĭ mōllĭŭs æquŏr. *L.* Mōllĕ frĕtūm cĕlĕbrānt. *O.* Jām mōllĭŏr æstās. *V.* Mōllēs zĕphўrī. *O.* SYN. Lēnĭs, mītĭs, plăcĭdŭs, etc. *Voy.* Tranquillus. ‖ *Au fig. Faible, mou, efféminé.* Nōn făcĭūnt mōllēs ăd fĕrā bēllă mānūs. *O.* Mānditquĕ trăhĭtquĕ Mōllĕ pĕcŭs. *V.* Mōllēs sŭă tūrā Săbæī (mittunt). *Id.* Ēt Pēlŭsĭăcī tām mōllīs tūrbă Cănōpī. *L.* Jăctāt sē mōllĕ Tărēntŭm. *H.* Mōllīs ĭnĕrtĭă. Mōllēs cōlumbæ. *Id.* SYN. Tĕnĕr, ĭmbēllĭs, ĭnfīrmŭs, ĭnērs, dēbĭlĭs, frăctŭs. ‖ *En partic. Eunuque.* Quīd ĕnīm sērvŭm mōllēmquĕ pŭdēbit? *Cl.* (*Eutr.* I, 252). Nōn sī mōllēs ĭmĭtātă vīrōs. *Sen.* (*Ag.* 686, de Gallis). ‖ *Débauché, impudique, obscène.* Mōllīs Dĭndўmŭs ēst, sĕd ēssĕ nōn vŭlt. *M.* (XII, 76). Nēc mōllēs Elĕphāntĭdŏs lĭbēllī (*Ibid.* 43). Nōn lămĕn ēst făcĭnŭs mōllēs ēvōlvĕrĕ vērsŭs. *O. Voy.* Impudicus. ‖ *Flexible, maniable.* Mōllīs ĭn ōbsequĭŭm. *O.* Ēt lăcrĭmīs Ămphĭŏnă mōllĕm. Ăd nostrās cōr mōllĕ prĕcēs. *Id.* SYN. Făcĭlĭs, trăctābĭlĭs. ‖ *Sensible, délicat.* Gaūdēnt prænōmĭnĕ mōllēs Aūrĭcŭlæ. *H.* SYN. Tĕnĕr. ‖ *Doux, tendre, facile, bon.* Haūd mōllĭă jŭssă fĕrēntĕm. *V.* Mōllĭŏr īrā. *O.* Ēgo, illīs Mōllĭŏr, nēc tē fĕrĭăm. *H.* SYN. Mītĭs, lēnĭs, clēmēns, mānsuētŭs, făcĭlĭs, etc. *Voy.* Benignus. ‖ *Doux, en parlant du style.* Mōlle ătquĕ făcētŭm Vīrgĭlĭo ānnŭĕrūnt gaūdēntēs rūrĕ Cămēnæ. *H.* ‖ *Heureux.* Ō mōllēs tĭbĭ quīndĕcĭm, Cālĕnē, Ĭndūlsĭt dĕŭs ēt pĕrēgĭt ānnōs. *M.* (X, 38). Quōd sŭpĕrēst ævī, mōllĕ sĭt ōmnĕ, tŭī. *O. Voy.* Felix. ‖ *Agréable.* Mōllī sŭccēdĕrĕ sæpĭŭs ŭmbræ. *V.* Mōllēsquĕ sŭb ārbōrĕ sōmnī. *Id. Voy.* Jucundus. ‖ Mōllīs ætās, Mōllēs ānnī. *Age tendre, enfance.* Sītquĕ prĕcōr nātŭs, quī mōllĭbŭs ānnīs, etc. *O.* Sĕd pŭĕr ēst, ætās mōllīs ēt āptă rēgī. *Id. Voy.* Puĕrĭtĭa. ‖ Mōlliă tēmpŏrā, etc. *Temps propice.* Ēt quæ mōllĭssĭmă fāndī tēmpŏrā. *V.* Ēt vēnĭēt vōtīs mōllĭŏr hōrā tŭīs. *O.* Sōlă vĭrī mōllēs ăditŭs ēt tēmpŏrā nōrās. *V.* ‖ Mōllīs vūltŭs, etc. *Visage qui rougit facilement.* Pūrpŭrĕŭs mōllī flăt ĭn ōrĕ pŭdŏr. *O.* (Sic dicitur *tenera frons*; opponitur *os durum*). ‖ *qqf. Qui relâche ou relâché.* Ūtĕrĕ lăctūcīs ēt mōllĭbŭs ūtĕrĕ mālvis. *M.* (III, 89). Sōrbă sūmŭs mōllēs nĭmĭŭm dūrāntĭă vēntrĕ. *Id.* (XIII, 26). ‖ *n. pris adv. Mollement.* Quā mōllĕ sēdēns ĭn plānā Cĭthærōn Pōrrĭgĭtŭr. *St.* Quō mōllĕ quĭēscās. Mōllĕ tŭēntī. *Id.* Dūrānăm mōllĕ succĭnctām vīdēnt. *Prud.* (*Peri.* 2470). *Voy. le suiv.*

Mollĭtĕr. *Mollement, doucement, avec mollesse.* Quām mollĭtĕr ōssă quĭēscānt! *V.* Ēxcūdēnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs æră. *Id.* Tēthўs mĭsĕrātă cădēntēm Mōllĭtĕr ēxcēpīt. *O.* Mōllĭtĕr ĭncēdīt. *Id.* SYN. Mōllĕ, plăcĭdĕ. ‖ *Au fig. Avec douceur.* Mōllĭŭs ēt sōlĭtō mātrūm dē mōrĕ lŏcūta ēst. *V.* Mōllĭtĕr ă vōbis mĕă sōrs ēxcēptă, Tŏmĭtæ. *O.* SYN. Lēnĭtĕr, ōlēmēntĕr, bĕnignĕ. ‖ *Agréablement.* Mōllĭtĕr aūstērŭm stŭdĭō fallēntĕ lăbōrēm. *H.* Ēdĕpōl, sўrīscĕ, te curāstī mōllĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1). SYN. Jūcundē, grātē, suāvĭtĕr.

Mōllĭtĭă, æ, *et* Mōllĭtĭēs, ēī, *f. Mollesse; douceur; nature efféminée, délices.* Heū! ŭbī mōllĭtĭēs pectŏrĭs īllă tŭī? *O.* Quām pŭĕr, ēt vălĭdŭs præsūmĭs mōllĭtĭēm, seū. *H.* Ējĭcĭūnda hĕrcle ēst hæc mōllĭtĭēs ănĭmī. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 10). Mōllĭtĭēs vōcĭs. *Cl.* Vōs quæ ĭn mundĭtĭīs, ĭn mōllĭtĭīs, ĭn dēlĭcĭīs ætātem ăgĭtĭs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 40). SYN. Lēnĭtās; lūxŭs, lūxŭrĭă, lūxŭrĭēs, dēlĭcĭæ, ĭnĕrtĭă.

Mōllĭtūdō, ĭnĭs. *f. Mollesse. Voy.* Lassitudo.

Mōllĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Mollio. *Amolli; adouci.* Mōllĭtăquĕ dūcĕrĕ fōrmām (saxa). *O.* Fĕrĭtās mōllĭtă pĕr īllăm. *Id.*

Mōllŭscă, æ. *f.* (nux). *Certaine espèce de noix.* Mōllŭsca hæc nŭx ēst, nĕ quīs fōrte ĭnscĭŭs ērrĕt. *Suevius* (apud *Macr. Sat.* 2, 14).

Mōlō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Moudre.* Sī tē ĭnde ēxēmĕrĭm, ĕgŏ prō tē mōlăm. *Ter.* (*And.* I, 2, 29. *Id. Eun.* V, 3, 61; *Ph.* II, 1, 19). Ĭntĕrĭm Nĕquĕ mōlīs mōlŭī. *Pompon.* (apud *Diom.* 1, 370). SYN. Ēmōlō, pērmōlō, frāngō, tĕrō, cōntĕrō, ăttĕrō. PPH. Mōlă, sāxō frāngō, tĕrō, cōntĕrō, cōntundō, sŭbĭgō, dŏmō, pērdŏmō, cōmmĭnŭō. VERS. Nūnc tōrrētĕ ĭgnī frūgēs, nūnc frāngītĕ sāxō. *V.* Sūbdĕrĕ frāctūrō sīllĭcī frūmēntă. *Manil.* Hæc (dextra) rōtāt āssĭdŭīs gўrīs ēt cōncĭtăt ōrbĕm: Trītă cĕrēs sīllĭcūm răpĭdō dēcūrrīt āb ĭctū. (*Moret.* 26). Cōpĭă fārrīsūtī frēndēntĭbŭs ēdĭtă săxīs. *Ser. Sam.*

Mōlŏchĭnŭs, ă, ŭm. *Vert, de couleur de mauve* (μολόχη). Cārbăsĭnă, mōlŏchĭnă. *Cæcil.* (apud *Non.* 16, 12). ‖ Mōlŏchĭnārĭus, ĭī. *m. Qui teint en cette couleur.* (*Pl. Aul.* III, 5, 40.)

Mōlŏchītēs, æ. *m.* (μολοχίτης). *Pierre précieuse de couleur verte, dont on faisait des amulettes.* Hĭs, pŭĕrōs sērvāns, mōlŏchītēs splēndĕt ārēnĭs. *Prisc.* (*Peri.* 882. Cf. *Plin.* 37, 8; *Solin.* 33 et 35).

Mōlŏrchĕŭs, ă, ŭm. *De Molorque.* Lætă Mōlŏrchĕīs pŏsŭīt vēstĭgĭă tēctĭs. *Tib.* (IV, 1, 14).

Mōlŏrchŭs, ī. *m.* (Μόλορχος). *Molorque, berger de Cléones, reçut Hercule, qui, à sa prière, tua le lion de Némée.* Ălphēūm lĭnquēns lūcōsquĕ Mōlŏrchī. *V.* Nēc paŭpĕrĭs ārvă Mōlŏrchī. *St.* Aūt fāctī mŏdō dīvĭtĭs Mōlŏrchī. *M.* (IV, 64).

† Mōlŏssĭcŭs, ă, ŭm. *de* Molossus. *Gros comme un dogue.* (*Pl. Capt.* I, 1, 18.)

Mōlossŭs, ī. *m.* (Μολοσσός). *Molosse, fils de Pyrrhus, donna son nom à une partie de l'Épire, la Chaonie.* Chāŏnĭōsquĕ sĭnŭs, ŭbĭ nātī rēgĕ Mōlossō. *O.* ‖ *Habitans de la Molossie.* Fīdōsquĕ cānēs flēvĕrĕ Mōlossī. *St.* SYN. Chāŏnēs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Missī dē gēntĕ Mōlossă. *O.* ‖ — cānĭs, *ou absolt. Chien molosse, dogue.* Dŏmŭs ăltă mōlŏssĭs Pērsŏnŭīt cānĭbŭs. *H.* Vēlōcēs Spārtæ cătŭlōs ăcrēmquĕ mōlŏssŭm. *V.* Rĕtŭlă dŭm cēssānt lātrātōrēsquĕ mōlŏssī. *M.* (XII, 1). Tĕnĕt ōrā lĕvĭs clāmōsă mŏlŏssī. *L.* ‖ — pĕs. *Pied composé de trois longues.* Mōlpĕŭs, ĕī *ou* eī. *m.* (Μολπεύς). *Nom de guerrier.* Mōlpĕă trājĕctī, etc. *O.*

Mōlў. *n. indécl.* (μῶλυ). *Sorte d'ail efficace contre le poison.* Mōlў vŏcānt sŭpĕrī, nĭgrā rādĭcĕ tĕnētŭr. *O.* (Adde *Anthol.* II, p. 539).

Mōlўbdĭs, ĭdĭs. *f.* Mōlўbdŭs, ī. *m.* (μολυβδίς *et* μόλυβδος). *Plomb, sonde.* Sīnt quĭbŭs ēxplōrēt rūpēs grăvĭs ăntĕ mōlўbdŭs. *St.* (*Silv.* III, 2, 30. Quidam leg. *molorchus*).

† Mōmăr. *m.* (*mot sicilien*). *Imbécille.* Quīd tū,

ō mōmār Sīcŭle hŏmŏ prǽsūmĭs? *Pl.* (in *Gloss. Isid.* Vid. *Fest.*)

† Mōmĕn, ĭnis. *n. arch. Impulsion.* Pārĕt, ĕt ād nūmĕn mēntīs mōmĕnquĕ mŏvētŭr. *Lr.* (III, 145). Nāmquĕ mŏvētŭr ăqua, ĕt tāntīllō mōmĭnĕ flŭāt. (*Ib.* 190). Mōmĭna ĭn ādvĕrsŭm flĕctāt, rūrsŭmquĕ rĕsōlvāt. *Manil.* (III, 675). *Voy. le suiv.*

Mōmēntŭm, ī. *n. Mouvement, impulsion.* Sī sĭnĕ mōmēntō rērŭm pārtĭsquĕ rŭīnā Cāsūrum ēst căpŭt hŏc. *L.* || *Au fig. Poids, influence.* Sic ănĭmŭs... nūtāt Hŭc lĕvĭs ătquĕ illŭc, mōmēntāquĕ sūmit ŭtrōquĕ. *O.* Dum ĭn dŭbĭo ēst ănĭmŭs, paŭlō mōmēnto hŭc vĕl illŭc ĭmpellĭtŭr. *Ter.* (*And.* I, 5, 31). Ădjĭcĭs huĭc ănĭmō mōmēntă pŏtēntĭă, clārŭm Nōmĕn. *O.* Sūmmă făvōrĭs Ănnōnă mōmēntă trăhī. *L.* Mōmēntŭmquĕ fŭīt mūtātŭs Cūrĭō rērum. *Id.* Mōmēntum ŭt rērum ĕt fātī fŏrĕt ārbĭtĕr ūnŭs. *Sil.* SYN. Pōndŭs, vĭs. || *Secours, aide.* An vōs mōmēntă pŭtātĭs ŭllă dēdĭssĕ mĭhī? *L.* Măximă sĕd fātī dŭcĭbŭs mōmēntă dătūrŭm. Nōn pōndĕră rērum Et mōmēntă sŭmŭs. *Id.* Præbĕt mōmēntă sălūtī. *O.* SYN. Ădjūmēntum, aŭxĭlĭŭm. || *Court espace de temps, moment, instant.* Tĕ nĭsī mōmēntīs vīdĕō pæne ōmnĭbŭs ābsēns. *O.* Mōmēntum ĭntĕrĕrāt: quō sē născentĭă flōrŭm Gērmĭnă, etc. *Aus.* (*Idyl.* 14, 23). PPH. Tēmpŏrĭs mōmēntŭm, punctŭm. Tēmpŭs brĕvĕ, ēxĭgŭŭm, ăngŭstŭm. Brĕvĕ spătĭŭm. Pārvă mŏrā. PHR. Dăbĭtŭr mŏrā pārvŭlā. *J.* Pārŭmnĕ mīsĕræ tēmpŏrĭs lăcrĭmĭs nĕgās? *Sen.* Tēmpŭs haŭd lōngŭm pĕtō. *Id.* || Mōmēntō. *En un instant.* Ŭt fŭlgŏr, tĕnĕrĭs quī rădĭāt gĕnĭs, Mōmēntō răpĭtŭr. *Sen.* (*Hip.* 770). Măgnă mōmēnto ōbrŭī. *Id.* (*Troad.* 266). Hōræ Mōmēntō cĭtă mōrs vĕnit, aŭt vĭctōrĭă lætă. *H. Voy.* Cito. || Mōmēntă tēmpŏrŭm. *Les temps de la mesure, pour la musique et la poésie.* Tēmpŏrŭm mōmēntă sānĕ lĕgĕ cērtă dĭvĭdŭnt. *T. Maur.* (*Syll.* 1062).

Mŏmōrdī. *parf. de* Mordeo.

Mŏnăchŭs, ī. *m.* (*μοναχος*). *Eccl. néol. Solitaire, anachorète, moine.* Ipsī sē mŏnăchōs Grăiō cōgnōmĭnĕ dīcunt. *Rutil.* (1, 444). Quām tōtām mŏnăchŭs vīrēnte ĭn ævō Sēcrētă bĭbit ĭnstitūtiōnĕ. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 6. *Id. Pan.* 2770). PPH. Ĭn ŭmbrā vīvēns, lătēns. Sēcēssŭ, rĕcēssŭ gaŭdĕus. Sōlŭs ĭn ŭmbrā.

Mŏnæsēs *ou* Mŏnēsēs, ĭs. *m. Roi des Parthes.* Jām bīs Mŏnæsēs ĕt Păcōrī mănŭs. *H.* || *Nom d'un guerrier de Colchos.* Cāspĭŭs Æætēs cōrrĕptō crĭnĕ Mŏnæsēn Æbstŭlĭt. *V. Fl.* (VI, 189).

† Mŏnărchă, æ. *m.* (*μονάρχης*). *Roi, monarque.* Cærŭlī mŏnărchă pŏntī. *Vet. Poet.* (apud *Mar. Vict.* p. 2551).

Mŏnāstĕrĭŭm, ĭī. *n.* (*μοναστήριον*). *Eccl. Monastère.* || † Mŏnāstĕrlŭm. *Le même.* Fĭtquĕ mŏnāstĕrĭŭm Pictāvă cŏmĭnŭs ŭrbĕ. *Fort.* (*Vit. S. M.* 1, 119).

Mŏnaŭlŏs *ou* Mŏnaŭlŭs, ī. *m.* (*μόναυλος*). *Flûte à un seul tuyau.* Sæpĕ dŭās pārĭtĕr, sæpĕ mŏnaŭlŏn hăbĕt. *M.* (XIV, 64).

Mŏnēdŭlă, æ. *f. Choucas, oiseau de la famille des geais.* Nĭgrā pĕdĕs, nĭgrĭs vēlātă mŏnēdŭlă pēnnis. *O.* Pŭĕrĭs aŭt mŏnēdŭlæ, Aŭt ănātēs, aŭt cōtŭrnĭcēs dăntŭr, quĭcŭm lŭsĭtēnt. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 5).

† Mŏnĕrĭm. *arch. pour* Monuerim. Dī mŏnĕrint mĕlĭōrā! *Pacuv.* (apud *Non.* 10, 22).

Mŏnens, tis. *Qui avertit.* Ōdĭŏ vĕrbă mŏnentĭs hăbĕt. *O. Voy.* Monitor.

Mŏnĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Avertir, informer, prévenir, instruire* Hæc sūnt quæ nōstrā lĭcĕāt tĕ vōcĕ mŏnērī. *V.* Tū vālēm, tū, dīvă, mŏnē. *Id.* Ĭmmōrtālĭă nĕ spērēs, mŏnĕt ānnŭs. *H.* Ēt quōd prūdēntī vītām cōnsĭlĭō mŏnĕt. *Ph.* Ĭncĭpĭăm... aŭdācēs ĭpsĕ mŏnērĕ cănēs. *Pp.* (II, 15, 20). SYN. Ādmŏnĕŏ, cōmmŏnĕŏ, mŏnstrŏ, ĭndĭcŏ, dŏcĕŏ, prǽcĭpĭŏ, hŏrtŏr, suādĕŏ, nūntĭŏ. || *Faire des remontrances.* Mŏnĭtŭs mŭltŭmquĕ mŏnēndŭs. *H.* SYN. Rĕprĕhēndŏ, cāstīgŏ, ĭncrĕpŏ. || *Prédire.* Sæpĕ sĭnĭstrā cāvă mŏnŭĭssĕt ăb ĭlĭcĕ cōrvŭs. *V.* Quŭm mūlta hōrrēndă mŏnērēt (Helenus). *Id.* Ēt vērā mŏnēntĭbŭs ārīs. *St. Voy.* Prædico.

Mŏnēsēs. *Voy.* Monæses.

1. Mŏnĕtă, æ. *f. Monnaie.* Vīctāquĕ cōncēdĭt prīscă mŏnĕtă nŏvæ. *O.* Nĭgræ sōrdĭbŭs ĕxplĕās mŏnētæ. *M.* (I, 100). Aūrŭmquĕ mŏnĕtă Frēgit. *L.* SYN. Nŭmmŭs, nŏmĭsmă. *Voy.* Pecunia. || — flāvă. *Or.* Hōs nĭsī dē flāvă lōcŭlōs ĭmplērē mŏnētā. *M.* (XIV, 12). || *Au fig.* Cōmmūnī fĕrĭāt cārmĕn trĭvĭālĕ mŏnētā. *J.* (7, 55) || *qqf. Établissement ou l'on fait la monnaie.* Dēlŭbrĭs, căpĭtŏlĭīs, mŏnētĭs. *Sid.* (*Pan.* 3115).

2. Mŏnĕtă, æ. *f.* (*Suid. Μονῆτα*). *Surnom de Junon, qu'elle reçut pour avoir averti les Romains d'un tremblement de terre.* Quă fĕrt sūblīmēs ăltă Mŏnĕtă grădŭs. *O.* Nūmĭnă mīscēbĭt cāstrēnsĭs flāmmă Mŏnētæ. *L.* Tēctă, Pălātĭnæquæ ārcēs, ŏpŭlēnsquĕ Mŏnētă. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 6). || *Nom de Mnémosyne.* Năm dīvă Mŏnētās fīllām dŏcŭīt. *L. Andr.* (apud *Prisc.* 6, 679. Cf. *Hyg. præf.* Et *Gloss. Philox. Μνημοσύνη*, Moneta).

Mŏnīlĕ, ĭs. *n. Collier, ornement de cou.* Fīllŭs, ĕt pœnæ causă mŏnīlĕ fŭīt. *O.* Dēmīssăque ĭn ārmōs, Pēndēbānt tĕrĕtī gēmmātă mŏnīlĭă cōllō (de cervo). *Id.* SYN. Tōrquēs, tōrquĭs, circŭlŭs. EP. Aūrātŭm, aūrĕŭm, băccātŭm, gēmmĕŭm, dēcōrum, prĕtĭōsum, mĭcans, nĭtēns, nōbĭlĕ, sŭspēnsŭm. PPH. Băccātŭs, gēmmātŭs, aūrĕŭs, aūrō circŭlŭs. Tōrtĭlĕ, tĕxtĭlĕ cōlli dēcŭs. Gēmmis contĕxtă tōrquēs. VERS. Aūrĕă pĕctōrĭbŭs dēmīssă mŏnīllă pēndēnt. *V.* Ĭt pĕctōrĕ summō Flĕxĭlĭs ōbtōrti pĕr cōllŭm circŭlŭs aūri. Fĭt tōrtīlĕ cōllō Aūrum ĭngēns cōlŭbĕr. *Id.* Ōrnābānt dēmīssă mŏnīllă cōllŭm. *O.* Dăt lōngă mŏnīllă cōllō. Vīdit ĭn Hĕrcŭlĕō sŭspēnsă mŏnīllă cōllō. *Id.* Fŭlvō mĭcăt ĭgnĕă gēmmă mŏnīlī. *Sil.* Căndīdă vīrgĭnĭs ōrnăt Cōllă lăpis. *Cl.* Bāltĕŭs haŭd flŭxōs gēmmis ădstrĭnxĭt ămictŭs, Cōllă mŏnīlĕ dĕcēns. *L.* Ēōĭs pĕctus vărĭārĕ lăpillis. *Pp.* Gŭttŭrā nūnc ăllæ măgnīsvĕ mŏnīlĭbŭs ōrnēnt, Aŭt gēmmās āptēnt căpĭtī. *Petr.* (*fragm.*) Ĭncēndŭnt nīvĕŭm lūnātă mŏnīllă cōllŭm. *Æmil. Arbor.*

Mŏnĭmēntŭm, ī. *n. Voy.* Monumentum.

† Mŏnĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Moneo. Mārtĭnŭs mŏnĭtăt cūnctĭs tălem ĕssĕ sĕquēndŭm. *Fort.* (*Vit. S. M.* 2, 387).

Mŏnĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui donne des avis, qui conseille.* Ădjūtŏr mĕŭs ĕt mŏnĭtŏr. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 2). Hæc ĕgŏ sī, mŏnĭtŏr, mŏnĭtŭs prĭŭs ĭpsĕ fŭissēm. *O.* SYN. Mŏnēns, ādmŏnĭtŏr, suāsŏr, aūctŏr, etc. *Voy.* Impulsor. || *Qui reprend, censeur.* Mŏnĭtŏrĭbŭs āspĕr. *H.* SYN. Cēnsŏr, cāstīgātŏr.

Mŏnĭtŭm, ī. *n., et* Mŏnĭtŭs, ūs. *m. Avertissement, avis.* Dīxĕrāt: illĕ Jŏvĭs mŏnĭtīs ĭntēntă tĕnēbāt Lūminā. *V.* Cœlēstĭbŭs ămbŏ Dīffīdŭnt mŏnĭtīs. *O.* Nāmque ĕgŏ dīvīnō mŏnĭtū, nĕ nēsciă pĕccēs. *Id.* Tūă jŭssă vĕrēndă tŭōsquĕ Dīlexī mŏnĭtūs. *St.* SYN. Hŏrtātŭs, hŏrtāmĕn, māndātŭm,

Instinctŭs, īmpŭlsŭs, cōnsĭlĭŭm, præcĕptŭm, *qqf.* vŏlūntās, nūmĕn. ‖ *Prédiction.* Mātrīsque ēgerē trĕmēndă Cārmentīs mŏnĭtă. *V.* Sēd nōn fātōrūm mŏnĭtūs, etc. *St. Voy.* Oraculum.

Mŏnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Moneo. *Averti.* Tālĭbŭs ēxēmplĭs mŏnĭtæ. *O.* Cēdāmūs Phœbo, ēt mŏnĭtī mĕlĭōrā pĕtāmŭs. *V.*

Mŏnĭtŭs, ūs. *Voy.* Monitum.

Mŏnœcŭs, ī. *m.* (Μόνοικος). *Ville et port de la Ligurie, auj. Monaco.* Āggĕrĭbŭs sŏcĕr Ālpinīs ātque ārcĕ Mŏnœcī. *V.* Ēt tūtă prōhĭbēt stătĭōnĕ Mŏnœcī. *L.* PPH. Hĕrcŭlĭs cōllĭs, pōrtŭs.

Mŏnŏgrāmmă, ătis. *n.* (μονόγραμμα). *Combinaison de plusieurs lettres en une seule ; Eccl. le nom du Christ* (Χριστός) *figuré en abrégé dans une croix.* Nūnc ĕădĕm crŭx dissīmĭlī cōmpăctă părātŭ Ēlŏquĭtŭr dŏmĭnŭm, tānquām mŏnŏgrāmmătĕ, Chrīstŭm. *Paul. Nol.* (26, 618).

Mŏnŏgrāmmŭs, ă, ŭm (μονόγραμμος). *Qui n'est composé que de lignes, dessin tracé ; maigre.* Vīx vīvo hŏmĭnī āc mŏnŏgrāmmō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 168. *Id. ibid.*)

Mŏnŏlīthŭs, ă, ŭm (μονόλιθος). *Qui n'a qu'une pierre.* Cŏlūmnæ mŏnŏlīthæ. *Laber.* (apud *Non.* 15, 13).

Mŏnŏstĭchĭŭm, ĭī. *Comme le suiv.* Nōn plăcĭtŭm dīvīs tōllĕ mŏnŏstĭchĭŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 7, 8).

Mŏnŏstĭchŏn *ou* Mŏnŏstĭchŭm, ī. *n.* (μονόστιχος). *Qui n'a qu'un vers.* Āccĭpĕ bĭssēnōs : sŭă quēmquĕ mŏnŏstĭchă sīgnānt. *Aus.* (*Cæs. init. vs.* 3). Quātŭōr īstă ŭbī sŭbjĭēctă mŏnŏstĭchă dĭcēnt. *Id.* (*Eclog.* 8, 2).

Mŏnŏsўllăbŏn *ou* Mŏnŏsўllăbŭm, ī. *n.* (μονοσύλλαβος). *Monosyllabe, mot d'une syllabe.* Sūnt ĕt cœlĭcŏlŭm mŏnŏsўllăbă. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 1). Dīmĭdĭŭm bĕtæ mŏnŏsўllăbŏn Ītălĭcŭm B. *Id.* (*ib. de Litt.* 13).

† Mŏnŏtrŏphē. *adv.* (μονότροπος). *Sans avoir quelqu'un pour servir.* Nōsmĕt ĭntĕr nōs mĭnĭstrēmŭs mŏnŏtrŏphē. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 7. Alii aliter).

Mōns, tis. *m. Mont, montagne.* Mōns ĭbi vĕrtĭcĭbŭs pĕtĭt ārdŭōs āstră dŭōbŭs. *O.* Mīllĕ mĕæ Sĭcŭlĭs errānt ĭn mōntĭbŭs ăgnæ. *V.* Mōntĕ sŭb ăĕrĭō. *Id.* Hōstēm, nĕc ăltĭs mōntĭŭm strŭctæ jŭgīs Ārcēs. *Sen.* (*Thyest.* 186). SYN. Mōlēs, ārx, ārcēs, cŭlmĕn, vĕrtex, căcūmĕn, fastĭgĭă, rūpēs, săxŭm, scōpŭlŭs, jŭgŭm, jŭgă, cōllĭs, tŭmŭlŭs, ārdŭă (*n. pl.*). EP. Ārdŭŭs, ĕxcēlsŭs, ăĕrĭŭs, ăltŭs, ēdĭtŭs ; prærūptŭs, ăvĭŭs, ĭnăccēssŭs, āspĕr, rĭgĭdŭs, săxōsŭs, scōpŭlōsŭs ; nĕmŏrōsŭs, frondĕns, frondōsŭs, întōnsŭs, vĭrĭdĭs, ŏpăcŭs, ŭmbrĭfer, nĭmbōsŭs. PPH. Mōntĭs vĕrtex, cŭlmĕn, cŭlmĭnă, căput, āpex, căcūmĕn, fastĭgĭŭm, dōrsŭm, latŭs. Mōntĭs ārdŭă. Ārdŭa terrarum. Montana cacūmĭnă. Mōntĭs cŭlmĭnă. Frondōsō vĕrtĭcĕ montēs. Săxă mĭnantĭă cœlō. Mōntĭs sŭblīmĕ căcūmĕn. PHR. In āstră sūrgĭt. Sūpĕrās sē tōllĭt ĭn aūrās. Sīdĕră, āstră vĕrtĭcĕ tāngĭt, pŭlsăt, pĕtĭt. Tōllit ăd āstră căput. Căput ĭntĕr nūbĭlă condĭt. Quī sūrgĭt ĭn āĕră, vĕrtĭcĕ fĕrtŭr ăd āstră, ĭn nūbēs ăbĭt. VERS. Ēxēsī lătĕre ĭn mōntĭs. *V.* Præcĕps āĕrĭī spĕcŭlă dē mōntĭs ĭn ŭndās Dēfĕrăr. *Id.* Prærūptī nĕmŏrĭs pătĭēntĕm vīvĕrĕ dōrsō. *H.* Āttollūnt cămpō gĕmĭnæ jŭgă săxĕă rūpēs Vāllĕ cāvæ mĕdĭæ : tēllūs hĭnc ārdŭă cēlsōs Cōntĭnŭāt cōllēs. *L.* Mōntĭs vīcĭnă căcūmĭnă cœlō. *Lr.* Hīc ăltă rūpēs ārdŭō sūrgĭt jŭgō. *Sen.* ‖ *Au fig.* Īnsĕquĭtŭr cŭmŭlō prærūptŭs āquæ mōns. *V.* Pēllĕxĭt, mŏdŏ nōn mōntēs aūrī pōllĭcēns. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 18). Ēt quĭd ŏpŭs Crătĕrō măgnōs prōmĭttĕrĕ mōntēs? *Pers.* (3, 65). Cōnstrŭctŭs ăcĕrvō Īngĕntī mōns ārmōrŭm sūrgēbăt ăd āstră. *Sil.* Mōntēs mălī ĭn me ārdēntēs jāmdūdŭm jăcĭs. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 32). SYN. Mōlēs, cŭmŭlŭs, ăcĕrvŭs. ‖ *Quartier de roche.* Fĕrtŭr ĭn ābrŭptŭm măgnō mōns ĭmprŏbŭt āctŭ. *V.* Mōntĭbŭs aūt ăltē Grāĭīs ēffŭltă nĭtēbāns Ātrĭă. *St.* (Adde *Juv.* 3, 258). *Voy.* Saxum, Marmor.

Mōnstrātŏr, ōrĭs. *m. Qui montre, indique, enseigne.* Ūncīquĕ pŭĕr mōnstrātŏr ărātrī. *V.* Sācrī mōnstrātŏr ĭnīquī. *O.* Hĕrcēās, mōnstrātŏr ăīt, nōn rĕspĭcĭs ārās? *L.*

Mōnstrātŭs, ă, ŭm. *Montré.* Quōd nĭsī mōnstrātūm Rōmānīs ĭrānsĕăt hōspēs (sepulcrum). *L.* ‖ *Enseigné.* Mōnstrātĭs crūdēlĭtĕr īgnĭbŭs ūsūs. *O.* ‖ *Recommandé.* Mōnstrātās ēxcĭtăt ārās. *V.*

Mōnstrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui présente ou opère des prodiges, qui porte des monstres.* Īmplă mōnstrĭfĕrīs surgūnt jām prœlĭă cāmpīs. *V. Fl.* Fœdĕrā rērŭm Præsciă mōnstrĭfĕrō vērtĭt nātūră tŭmŭltū. *L.* Mōnstrĭfĕrīs quæ Tārtărŭs ēdĭdĭt āntrīs. *Cl.*

† Mōnstrĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Comme le précédent.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 540.)

Mōnstrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Merveilleux.* Ōmnĭbŭs ārtĕs Mōnstrĭfĭcæ. *V. Fl.*

? Mōnstrĭgĕnŭs, ă, ŭm, *ou* Mōnstrĭgĕnă, æ. *m. f. Né d'un monstre.* Āh! nĕ mōnstrĭgĕnīs, hōstĕm lĭcĕt, ĭnfĕrăt æstŭs Flūctĭbŭs. *Avien.* (*D. Ter.* 789. Sed legendum credo *monstrigeris*).

Mōnstrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Montrer.* Tēctă răpīt, sĭlvās, ĭnvēntāquĕ flūmĭnă mōnstrăt. *V.* Cæcŭs ĭtĕr mōnstrārĕ vĕllĭt. *H.* Ĭndĭcĕ mōnstrārĕt dĭgĭtō. *Id.* SYN. Ōstendŏ, ĭndĭcŏ, cōmmōnstrŏ, etc. *Voy.* Ostendo. ‖ *Mettre à découvert.* Tārtārĕūmquĕ chāŏs mōnstrābĭt tĕrrā dĕhĭscēns. *Carm. Sibyl.* (apud *August. Civ. D.* 18, 23). *Voy.* Detego. ‖ *Enseigner.* Īnūlās ēgŏ prīmŭs āmārās Mōnstrāvī ĭncŏquĕrĕ. *H.* Ĭllĕ pĕr ēxcŭbĭās cŭstōdĭum lēnĭtĕr īrĕ Mōnstrāt. *O.* SYN. Dŏcĕŏ. ‖ *Recommander, ordonner.* Ăbōlērĕ nĕfāndī Cūnctă vĭrī mōnŭmēntă jŭbēt mōnstrātquĕ sācērdŏs. *V.* SYN. Præcĭpĭŏ, mŏnĕŏ, jŭbĕŏ. ‖ *qqf. Exciter.* Cōnfĕrrĕ mānŭm pŭdŏr, īrāquĕ mōnstrāt. *V. Voy.* Stimulo.

Mōnstrōsŭs *et* Mōnstrūōsŭs, ă, ŭm. *Prodigieux, monstrueux.* Mōnstrōsĭquĕ hŏmĭnŭm pārtŭs nŭmĕrōquĕ mŏdōquĕ. *L.* Nūnc mōnstrūōsīs ĭdōlĭs Ĭmpōnīs ĭmpĕrĭī jŭgŭm. *Prud.* (*Peri.* 246). SYN. Pōrtĕntōsŭs, prodĭgĭōsŭs, *qqf.* dissōrs *ou* discōrs.

Mōnstrŭm, ī. *n. Chose prodigieuse, prodige.* Dĭctŭ vĭdĕō mīrābĭlĕ mōnstrŭm. *V.* Mōnstrā dĕŭm rĕlĭērō. *Id.* Quĭdquĭd, ăīt, sūpĕrī, mōnstrō pōrtēndĭtŭr ĭllō, *O.* SYN. Prōdĭgĭŭm, ōstēntŭm, etc. *Voy.* Prodigium. ‖ *Animal monstrueux, monstre.* Mūltāquĕ prætĕrĕā vārĭārŭm mōnstrā fĕrārŭm. *V.* Quæ plūrĭmă tĕrræ Mōnstrā fĕrūnt. *Id.* Mōnstrī nŏvĭtātĕ bĭfōrmis. *O.* SYN. Pōrtēntŭm, *qqf.* bēllŭă. EP. Īmmānĕ, ĭngēns, dīrŭm, fātālĕ, trīstĕ, ēxĭtĭālĕ, horrēndŭm, tūrpĕ, ĭnfōrmĕ. ‖ *En parlant d'une personne.* Nēscĭŭs hĕū! quāntī thalāmōs āscēndĕrĕ mōnstrī Ārsĕrĭt (scil. Medeæ). *V. Fl.* Dārĕt ŭt cătēnīs Fātālĕ mōnstrŭm (scil. Cleopatram). *H.* Ēxtērnāquĕ mōnstrā Pēllĭtĕ. *L.* (VIII, 548). ‖ *En parlant d'une personne laide.* Ēn mōnstrŭm mŭlĭērīs! *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 61). ‖ Mōnstrā dĭcŏ, etc.

Dire des choses incroyables. Cētĕrā dē gĕnĕre hōc mōnstra ēt pōrtēntă lŏquūntŭr. *Lr.* (IV, 591).

Mōnstrŭōsŭs. *Voy.* Monstrosus.

Mōntānŭs, ă, ŭm. *De montagne.* Incĭdĭt, aŭt răpĭdŭs mōntānō flŭmĭnĕ tōrrēns. *V.* Mōntānă căcŭmĭnă. *O.* || *Qui habite les montagnes.* Plēnŭm mōntānō crēdĭs ōvĭlĕ lŭpō. *O.* Mōntānăquĕ nūmĭnă Pānĕs. *Id.* SYN. Mōntĭcŏlă. || *Montagneux.* Sŭbdĭtă montānæ brāchĭă Dālmătiæ. *O.* || *Subst. m. Nom d'un poète ami d'Ovide.* Quĭquĕ vĕl ĭmpărĭbŭs nūmĕrīs, Mōntānĕ, vĕl æquīs Suffĭcĭs. *O.* (*Id. Pont.* IV, 16, 11).

Mōntĭcŏla, æ, *m. f. Qui habite les montagnes.* Faūnĭquĕ, sătўrĭque ēt mōntĭcŏlæ Silvānī. *O.* SYN. Mōntānŭs, mōntĭvăgŭs.

Mōntĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une montagne.* Vāstă prēssŭs mōlĕ gĭgāntŭm, Ēt mōntĭfĕrŭm Tĭtānă pătī. *Sen.* (*H. OEt.* 1211).

Mōntĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre sur les montagnes.* Mōntĭvăgō gĕnĕrī pōssĭt prædĕrĕ fĕrārŭm. *Lr.* (II, 598. *Ib.* 1081). Mōntĭvăgĭquĕ Pānĕs. *Sen.* (*Hip.* 784). SYN. Mōntānŭs, mōntĭcŏlă.

Mōntōsŭs, ă, ŭm. *Montagneux.* Ēt tē mōntōsæ mīsĕre ĭn prælĭă Nūrsæ. *V.* SYN. Mōntānŭs, scōpŭlōsŭs, săxōsŭs, clīvōsŭs, *qqf.* prærŭptŭs, ăbrŭptŭs. PPH. Mōntĭbŭs. scōpŭlīsque crĕbĕr, frĕquēns. Ārdŭă săxīs rĕgĭō. Scābră săxīs lŏcă. || *Qui va en montant.* Æspĕră mōntōsæ cārpŭntŭr strātă Lătīnæ. *Paul. Nol.* (18, 70).

Mōnŭmēntŭm *ou* Mŏnĭmēntŭm, ī. *n. Monument, signe, marque, gage.* Fĕrē sŭi dēdĕrāt mōnŭmēntum ēt pignŭs ămōrīs. *V.* Accĭpe ēt hæc, mănŭūm tĭbī quæ mōnŭmēntă mĕārŭm. *Id.* Făcĭām vōs ĭpsās măxĭmă dīxīt, Sævĭtĭæ mōnŭmēntă mĕæ. *O.* Cistēllām, Pўthĭās, dōmo ēffĕr cŭm mōnŭmēntīs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 16, scil. indiciis). SYN. Pignŭs, ĭndĭcĭŭm, sīgnŭm, nŏtă, *qqf.* ēxēmplŭm, rēlĭquĭæ, mnēmŏsўnŏn. || *Monument, construction monumentale, et au fig.* Ēxēgī mōnŭmēntum ærĕ pĕrēnnĭŭs. *H.* || *Tombeau.* Condētŭrquĕ tŭŭm mōnŭmēntīs corpŭs ăvītīs. *O.* Mirēmur pĕrīsse hŏmĭnēs? mōnŭmēntă fătiscūnt. *Aus.* (*Epigr.* 35, 9). *Voy.* Sepulcrum. || *Au plur. Annales, histoire,* Pŭblĭcă nōn audēnt ĭntĕr mōnŭmēntă vēnīrĕ. *O.* Vĕtĕrŭm vōlvēns mōnŭmēntă vĭrōrŭm. *V.* SYN. Ānnālĕs, fāstī. *Voy.* Historia.

Mōnўchŭs, ī. *m.* (Μόνυχος). *Nom d'un centaure.* Quāntās jăcŭlētŭr Mōnўchŭs ōrnōs. *J.* (I, 11). Æspĕrā tē Phŏlŏ̄ēs frāngēntĕm, Mōnўchĕ, săxă. *L.* (Et *V. Fl.* I, 146).

Mōpsŏpĭă, æ. *f.* (Μοψοπία). *L'Attique.* Mōpsŏpĭă clārĭs tōtă lāmēntĭs sŏnĕt. *Sen.* (*Hip.* 1276. Cf. *Strab.* 9 *fin.*).

Mōpsŏpĭŭs, ă, ŭm (Μοψόπιος). *De l'Attique.* Rēddĭtă Mōpsŏpĭă Tænārĭs ūrbĕ sŏrŏr. *O.* Mōpsŏpĭŭs jŭvĕnis (Triptolemus). *Id.* Lĭba ēt Mōpsŏpĭō dūlcĭă mĕllĕ fĕrām. *Tib.* (I, 8, 54). *Voy.* Atticus.

Mōpsŭs, ī. *m.* (Μόψος). 1. *Mopsus, un des Argonautes.* Æmpўcĭdēn Mōpsŭm : Mōpsō jăcŭlāntĕ bĭfōrmĭs Occŭbŭĭt. *O.* || 2. *Fils de Manto, devin au siége de Troie.* Lĭbўcĭs ārĕnĭs, Ōmnĭbŭs vērāx, sĭbĭ fālsŭs ūnī, Cōncĭdĭt Mōpsŭs, cārŭĭtquĕ Thēbĭs. *Sen.* (*Med.* 654. Adde *V. Fl.* I, 207). || *Nom de berger.* Incĭpĕ, Mōpsĕ, prĭŏr. *V.*

Mŏrā, æ. *f. Retard, délai.* Trōjă cădĕt, sĕd ĕrĭt nōstrī mŏrā lōngă lăbōrĭs. *O.* Quæ sĕrĭs mŏrā noctĭbŭs ōbstĕt. *V.* Quæ tāntæ tĕnŭĕrĕ mŏræ? *Id.* Incūsāt spēs ægră mŏrās. *Cl.* SYN. Cūnctātĭō, sēgnĭtĭēs. EP. Tārdă, lēntă, sēgnĭs, lōngă, ĭnĕrs, ignāvă. PPH. Mŏræ spătĭŭm, tempŭs, dispēndĭŏ. || Mŏrās sĕrō, ĭntĕrpōnō, etc. *Voy.* Moror. || Sūm mŏræ, ĭn mŏrā. *Retarder.* Sĕquĕrĕ mē ĭntrō, ne ĭn mŏra īllī sīs. *Ter.* (*And.* III, 1, 9). Făxō, haūd quīdquām sīt mŏræ. *Pl.* (*Amp.* III, 3, 17). || Pĕr mē ou ĭn mē nūllă mŏrā ēst. *Ne pas retarder.* Ĭn mē mŏrā nōn ĕrĭt ūllă. *V.* (Et *Sen. Thyest.* 1122, *per me*). || Haūd mŏrā, Nēc mŏrā, Nūllă mŏra ēst, Sīnĕ mŏrā, Nūllā mŏrā. *Aussitôt. Voy.* Brevi. || Mŏrās pĕllĕ, rūmpĕ, tōllĕ, etc. *Hâte-toi. Voy.* Festino. || *Temps, durée, prolongation.* Nām mŏrā dăt vīrēs, tĕnĕrās mŏrā cōncŏquĭt ūvās. *O.* Fōrmæ nōn ūllām fātă dēdĕrĕ mŏrām. *Tib.* (I, 4, 32). Sī fātă dēdissēnt Mājōrēs ĭn lūcĕ mŏrās. *L.* SYN. Tempŭs. *Voy.* cē mot. || *L'objet qui retarde ou arrête.* Lōrīcæquĕ mŏrās. *V.* Quōs crūdī mŏrā cōrtĭcis ārmāt. *Sil.* Pōrtārŭmquĕ mŏrās. *St. Voy.* Obex. || *La personne qui arrête.* Pūgnæ mōdūmquĕ mŏrāmquĕ (Abantem). *V.* Bĕllī mŏrā cōncĭdĭt Hĕctŏr. *Abronus Silo* (apud *Sen. Suas.* 2).

† Mŏrācĭæ nūcēs, *f. pl. Noix très-dures.* (*Titin.* apud *Fest.*)

Mōrālĭs, ĕ. *Moral, qui concerne les mœurs.* || Mōrālĭs, ĭs. *f.* (*s. ent.* pars). *La morale, partie de la philosophie.* Mōrālĭs strĭctĭs, nārrētŭr phўsĭcă cērtĭs. *Ennod.* (*Epigr.* 3, 15).

Mōrāns, tis. *Qui tarde.* Sī tē hīs ātttĭgērĭt tĕrrīs aūrōrā mōrāntĕm. *V.* SYN. Cūnctāns, tārdŭs, sēgnĭs, lēntŭs, pĭgĕr. || *Qui arrête.* Pōtābĭs lĭquĭdūm Signĭnă mōrāntĭă vēntrĕm. *M.* (XIII, 116).

1. Mōrātŭs, ă, ŭm. *part. de* Moror. *Qui s'est arrêté.* Ānchīsēs haūd mūltă mōrātŭs. *V.* Ōcŭlōs păulūm tēllūrĕ mōrātōs. *O.* SYN. Cūnctātŭs.

2. Mōrātŭs, ă, ŭm. (*de* mōres). *Qui a telles ou telles mœurs.* Quĕĭs mōrātă mōrĭbŭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 22). Pārĭtĕr mōrātum ŭt pătĕr ævŭsque hŭjus fŭĭt. *Pl.* (*Aul. prol.* 22). || *Ordint.* Bĕnĕ ou mălĕ mōrātŭs. *Qui a de bonnes ou de mauvaises mœurs, bien réglé ou déréglé.* Nēquĭdquām mŭlĭĕr ēxōrnāta ēst bĕnĕ, sī mōrāta ēst mălĕ. *Pl.* (*Most.* I, 3, 132). Sī ĭncōlæ bĕnĕ sūnt mōrātī. *Id.* (*Pers.* IV, 4, 6). Cōndīgne ēst pătĕr ējŭs mōrātŭs mōrĭbŭs. *Id.* (*Capt.* I, 2, 22). || Bĕnĕ mōrātă ōrātĭō, etc. *Ouvrage où les caractères sont bien tracés.* Mōrātăquĕ rēctē Făbŭlă. *H.* || *Au fig.* Plācārĕ vōrācĭs. Ēt mălĕ mōrātī pōtĕrĭs jējūnĭă vēntrĭs. *O.* Ĭta hæc mōrāta ēst jānŭă. *Pl.* (*As.* II, 3, 10).

Mōrbĭdŭs, ă, ŭm. *Mal-sain, morbide.* Mōrbĭdă vīs hŏmĭnŭm gĕnĕrī pĕcŭdŭmquĕ cātĕrvīs. *Lr.* (VI, 1091). Fīt mōrbĭdŭs āĕr (*Ib.* 1095).

† Mōrbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui engendre la maladie.* Sīcŭt mōrbĭfĕrām dē lābĕ cădāvĕrĭs ūrām. *Paul. Nol.* (25, 171).

Mōrbōsŭs, ă, ŭm. *Maladif.* Ulcĕrā mōrbōsī cūrāns sīc faūcĕ bĕātŭs. *Fort.* (X, 6, 34, Cf. *Catul.* 57, 6).

Mōrbŭs, ī. *m. Maladie.* Mōrbōrŭm quŏquĕ tē caūsās ēt signă docēbō. *V.* Pallĭdăque ēxsānguĭ squālēbānt cōrpŏră mōrbō. *O.* Pōnās ĭnsignĭă mōrbī. *H.* SYN. Lānguŏr, *qqf.* mălŭm, dŏlŏr, fĕbrĭs. EP. Ācĕr, ācĕrbŭs, vĭŏlēntŭs, lōngŭs, lānguĭdŭs, ĭnsōmnĭs, mŏlēstŭs, grăvĭs, pallĭdŭs, ēxsānguĭs, dīrŭs, crūdēlĭs, ĭnsānăbĭlĭs, ĭmmēdĭcābĭlĭs, lētĭfĕr. PPH. Mōrbī vīs, dŏlŏr, crŭcĭātŭs, sævĭtĭă, *qqf.* lŭēs, cōntāgĭă. PHR. Mōrbŭs cōrpŭs, cōrpŏră dēbĭlĭtāt, ēxtĕnŭāt, tōrquĕt, crŭcĭāt, discrŭcĭāt; mălĕ cōrpŭs ēxēdĭt; vīrēs dēbĭlĭtāt, dēcērpĭt, frāngĭt. VERS. Circūmsīlĭt ægmĭnĕ fāctō Mōrbōrum ōmnĕ gĕnŭs. *J.* Nōn ærĭs ācĕrvŭs ēt aūrī Ægrōtō dōmĭnī

dedūxīt cōrpŏrĕ fĕbrēs. *H.* Ēt nŏvă fĕbrĭ̄um Tĕrrīs incŭbŭit cŏhors. *Id.* Nōnne āllŏs quōndām trŭcĭbŭs sĕrvārĕ sŏlēbăt Mŏrbōrŭm vīnclīs? *Juvc. Voy.* Ægroto, Febris, Pestis. ‖ *Maladie morale.* Aŭt ălĭō mēntis mŏrbō călĕt. *H.* Ĭpsĕ vălĕre ŏpto, ēt tētrum hūnc dēpōnĕrĕ mŏrbŭm. *Cat.* (76. 25, scil. amorem). ‖ Id mĭhī mŏrbō ēst. *Cela me rend malade, au fig.* (*Pl. Truc.* II, 5, 13.)

Mŏrdăcĭ̆tĕr. *D'une manière mordante.* Līmā mŏrdăcĭ̆ŭs ūtī. *O.*

Mŏrdāx, ācĭs, *et* Mŏrdēns, tis. *Qui mord.* Mŏrdāx cănĭs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 27). ‖ *Au fig.* Tĕxtŭs quĕm fĭbŭlă tŏrtō Mŏrdāx dēntĕ vŏrăt. *Sid.* (*Pan.* 624). ‖ *Qui pique, coupe, rape, etc.* Aŭt pĭpĕr ŭrtĭcæ mŏrdācĭs sēmĭnĕ miscēnt. *O.* Mŏrdācĭ cădĭt ĭctă fĕrrō (pinus). Nēc tŭă mŏrdācĭ pŭmĭcĕ crŭră tĕrās. *O. Voy.* Acutus. ‖ *Au fig.* Vĕr ĕrăt, ēt blāndō mordēntĭă frĭgŏră sēnsū. *Aus.* (*Idyl.* 14, 1). ‖ *Piquant au goût.* Mŏrdācī lōtŭs ăcĕtō. *Pers.* (5, 86). Mŏrdāx fĕl. *O.* SYN. Āspĕr, ăcĕr. ‖ *Au fig. Mordant, caustique.* Lĭvĭdŭs ēt mŏrdāx vĭdĕōr tĭbĭ. *H.* Nōn ĕgŏ mŏrdācī dēstrĭnxī cārmĭnĕ quēmquāmī. *O.* Ĭnvĭdĭă mŏrdāx. *Ph.* Cōnvīvă jŏcō mŏrdēntĕ făcētŭs. *J.* (9, 10). SYN. Ămārŭs, ăcĕrbŭs, ăcĕr, āspĕr. PHR. Ēt tĭnctās sălĕ prūrĭēntĕ chartās. *M. Voy.* Satira. ‖ *Qui ronge.* Mŏrdācēs ălĭtĕr dĭffŭgĭūnt sŏllĭcĭtūdĭnēs. *H.* SYN. Ēdāx.

Mŏrdĕō, ēs, mŏmŏrdī, mŏrsŭm, mŏrdērĕ. *Mordre.* Mŏrdēbĭtquĕ tŭōs sŏrdĭdă prædă cānēs. *O.* Tŏrtă căpŭt rētrō dĭpsās călcātă mŏmŏrdīt. *L.* SYN. *qqf.* Ădmŏrdĕō. PPH. Mŏrsŭs ĭnfĕrō, ēxĕrcĕō. Dēntēs fĭgō, ĭnfĭgō, prĕmō ĭn. Mŏrsū, dēntĕ, dēntĭbŭs ŏccŭpō, ărrĭpĭō, pĕtō, ăppĕtō, prēnsō, lăcĕssō, lædō, dēpăscŏr, lănĭō, lăcĕrō, dĭlăcĕrō, dĭscĕrpō, vĕllō, dīvĕllō, dĭscindō, lĭbō. Mŏrsŭs vĕrtō ĭn. ‖ —frēnum. *Ronger le frein.* Mordēnt aŭrĕă quōd lŭpātă cĕrvī. *M.* (1, 105). SYN. Mandō. ‖ — tĕrrām. *Mordre la poussière.* Procŭbŭit mŏrĭēns, ēt hŭmŭm sēmĕl ōrĕ mŏmŏrdīt. *V.* (Adde *Ov. Met.* IX, 61). PHR. Ătquĕ crŭēntām Mandĭt hŭmŭm. *V.* Ătque ārva hŏstīllă mŏrsū Ăppĕtīt. *Sil.* ‖ *ou, Adhérer à la terre.* Ārēntēm mŏrdēbăt hŭmŭm (fraxinus). *St.* Ăncŏrā quōd prŏprĭŭm mŏrdĕt ŏbūncă sŏlŭm. *Ennod.* (*Paneg.* 2, 16). PHR. Tūm dēntĕ tĕnācī Ăncŏrā fundăbăt nāvēs. *V.* ‖ *Adhérer, attacher.* Lātĕrŭm jūnctūrās fĭbŭlă mŏrdĕt. *V.* Răsīllĭs hŭic sŭmmăm mŏrdĕbăt fĭbŭlă vēstēm. *O.* Lăxumquĕ cŏĕrcēns Mŏrdĕt gĕmmă sĭnŭm. *Cl.* SYN. Rĕtĭnĕō, ădstringō, cŏnstringō, lĭgō, nĕctō. ‖ *Manger.* Ēt sŏrdēs fārrĭs mŏrdērĕ cānīnī. *J.* (5, 11). Tūnĭcātŭm cŭm sălĕ mŏrdēns Cæpĕ. *Pers.* (4, 30). *Voy.* Ēdo. ‖ *Au fig. Dépenser.* Cēntŭm mīllĭă nummŭm mĕmŏrdī. *Laber.* (apud *Gell.* 7, 9, pro *momordi*). ‖ *Râcler, raper, entamer.* Nōn rūră, quæ Lĭrĭs quiētă Mordĕt ăquă. *H.* Dōctī līmă mŏmŏrdērĭt sēcundī. *M.* (V, 81, librum). SYN. Ăbrādō, stringō. ‖ *Blesser, nuire.* Mātūtīnă pārŭm cautōs nunc frĭgŏră mordēnt. *H.* Ōlēāmquĕ mŏmŏrdērĭt æstŭs. *Id.* SYN. Lædō, ūrō, nŏcĕō. ‖ *Au fig. Blesser, offenser, attaquer.* Ēt jām dēntĕ mĭnus mordĕōr ĭnvĭdō. *H.* Mordĕār ŏppróbrĭīs fālsīs. *Id.* Nōn mŏrdēndă mĭhī tūrbă fĭdēlīs ĕrăt. *O.* SYN. Lædō, cārpō. ‖ *Chagriner, être désagréable, famil. cuire.* Păr pārī rĕfĕrtō, quōd ĕăm mordĕăt. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 55). Mordĕt cūră mĕdūllās. *O.* Lēntŭs lŭctŭs lăcrĭmæquĕ mordēnt. *Sen.* (*Troad.* 1011). SYN. Cārpō, ăngō, ăffligō, crŭcĭō, dŏlĕt (aliquid alicui).

? Mŏrdĭcĭtŭs. *adv. Comme* Mordicus. Ăsĭnī mĕ mŏrdĭcĭtŭ' scindūnt. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 57, Alii aliter).

Mŏrdĭcŭs. *adv. En mordant, avec les dents; sans lâcher prise.* Ūnguĭbŭs ēt pūllăm dīvĕllĕrĕ mŏrdĭcŭs ăgnăm. *H.* Mănum ărrĭpŭĭt mŏrdĭcŭs. *Pl.* (*Curc.* V, 1, 7). Ūtĭnām năsum ăbstŭlissēt mŏrdĭcŭs! *Næv.* (apud *Char.* 2, 184). PPH. Tĕnācī mŏrsū, dēntĕ.

? Mŏrē. *adv.* (*μωρῶς*). *Sottement.* Mŏre hŏc fĭt ătquĕ stultē. *Pl.* (*Stic.* V, 1, 1. Alii intelligunt *de more*; alterum malim).

Mŏrētŭm, ī. *n. Ragoût composé d'herbes, de fromage et de vin.* Nōn pŭdĕt hĕrbōsŭm, dīxī, pōsŭīssĕ mŏrētŭm. *O.* Cōnstĕt ŭt ēffĭcī spĕcĭēs nōmĕnquĕ mŏrētī (*Moret.* 117. Totum poematio vide. *Cf. Suev.* apud *Macr. Sat.* 2, 14).

Mŏrgæntĭă, æ. *f. Ville de Sicile.* (*Sil.* XIV, 265.)

Mŏrĭbŭndŭs, ă, ŭm. *Moribond, mourant.* Ēxcŭssŭs cūrrŭ mŏrĭbŭndŭs vŏlvĭtŭr ăgrīs. *V.* Ēt rĕsŭpīnŭs hŭmŭm mŏrĭbŭndō vĕrtĭcĕ pŭlsāt. *O.* SYN. Sēmănĭmis *ou* sēmănĭmus, mŏrĭēns, ēxspīrāns, sēmĭmōrtŭus, *qqf.* lănguēns. PPH. Mōrtī, lētō, fātō prōpĭnquŭs, prŏpĭŏr, prōxĭmŭs, vĭcĭnŭs. Jām mōrtĕ sŭb ĭpsā. Ēxtrēmā jam ĭn mōrtĕ. Mōrtĕ sŭb ægrā. Mōrtĕ fŭtūrā pāllēns, lănguĭdŭs. Ănĭmām vĭcĭnā sŭb mōrtĕ trăhēns. Lĭnquēns vītām. VERS. Ēūrўdĭcēn ănĭmā fŭgĭēntĕ vŏcābăt. *V.* Ēxtrēmŭs quūm vīx sŭpĕr hāllĭtŭs ērrăt. Ēxtrēmā jām mōrtĕ tĕnētŭr. Ēxtrēmāquĕ Laŭsō Pārcæ fĭlă lĕgūnt. *Id.* Jām mŏrĭēns, ŏcŭlīs sŭb mōrtĕ nătāntĭbŭs ātrā Circūmspēxit Atўn. *O.* Ŏcŭlōs jām mōrtĕ grăvātōs Pўrămŭs ērēxit. Nihĭl ēst ĭn ĭmāgĭnĕ vīvī. *Id.* Implōrāssĕ tămĕn jām mōrtĕ sŭprēmā Hæūd frūstră fŭīt. *Sil.* Lūctātŭr mōrtī. *Id.* Sēd quūm mēmbră prĕmīt fŭgĭēntĕ rĭgēntĭă vītă, Vūltūsquĕ ēxănĭmōs, ŏcŭlōsquĕ ĭn mōrtĕ jăcēntēs (mater). *L.* Quūm grăvĭs ēxtrēmās Vēstĭnŭs dūcĕrĕt hōrās. *M.* Ăd Phlēgĕthōntēās sēsĕ jām præpărăt ūndās. *Aus.* Ēt lēti ēt vītæ cōnfīnĭă summă tĕnērĕ. *Juvc.* Nēc vīvŭs nēc mōrtŭ̆us. *Plaut.*

Mŏrĭēns, tis. *Mourant.* Ēt dūlcēs mŏrĭēns rĕmĭnīscĭtŭr Ārgōs. *V.* Mŏrĭēntēs ēxcĭpĭt ārtŭs. *O. Voy.* Moribundus. ‖ *Au fig.* Mŏrĭēntĭbŭs hĕrbĭs. *V.*

Mŏrĭgĕrātĭō, ōnis. *f. Complaisances pour quelqu'un.* (*Afran.* apud *Non.* 1, 1.)

† Mŏrĭgĕrŏr, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* (*Pl. Amp.* III, 3, 27).

Mŏrĭgĕrŏr, ārĭs, ārī. *d. Être complaisant pour.* Nūnc sĕrvītŭs sī ēvēnĭt, ēt vōs mŏrĭgĕrārī mōs bŏnŭ 'st. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 4). Ădŏlēscēntī ēssĕs mŏrĭgĕrātŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 10). SYN. Ĭndŭlgĕō. PPH. Mŏrĕm gĕrō.

Mŏrĭgĕrŭs, ă, ŭm. *Complaisant, soumis.* Mŏrĭgĕra ăd frŭgēs aŭgēndās ătquĕ ănĭmāntēs. *Lr.* (V, 81, de luna). Mŏrĭgĕræ ŭxōrĭs vīrtŭs cuī cōntĭgĭt ōmnĭs. *Aus.* (*Parent.* 11, 3). Seū tĭbĭ mŏrĭgĕrā fŭīt ĭn rēbŭs ōmnĭbŭs. *Ter.* (*And.* 1, 51, 59. Adde *Pl. Cas.* II, 8, 29, *morigerus*). SYN. Ĭndŭlgēns, ōbsĕquĭōsŭs.

Mŏrĭnī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Μορῖνοι). *Peuple en face de la Bretagne, auj. l'Artois.* Ēxtrēmīque hŏmĭnŭm Mŏrĭnī, Rhēnūsquĕ bĭcŏrnĭs. *V.* Quĭd, frĕtă sī Mŏrĭnŭm dŭbĭō rĕflŭēntĭă pōntō Vēnĕrĭs? *Grat.* (*Cyn.* 174).

Mŏrĭō, ōnis. *m.* (*μωρός*). *Fou, bouffon.* Mŏrĭō dĭctŭs ĕrăt; vīgintī mīllĭbŭs ēmī. *M.* (VIII, 3. *Id.* VI, 39; XII, 95).

Mŏrĭŏr, mŏrĕrĭs, mōrtŭŭs sŭm, mŏrī *et arch.* mŏrīrī. *d. Mourir.* ‖ *Mourir de mort naturelle.* Nil nōstrī misērērĕ, mŏrī mē dēnīquĕ cōgĭs. *V.* Prōtĭnŭŭs ŭt mŏrĭār, nōn ĕrŏ, tērrā, tŭŭs. *O.* Nāscēntēs mŏrĭmŭr, fīnīsquĕ āb ōrĭgĭnĕ pēndĕt. *Manil.* SYN. Ēmŏrĭŏr, ŏbĕŏ, ĭntĕrĕŏ, ŏccĭdŏ, cădŏ, ēxspīrŏ. PPH. Mōrtĕm ŏbĕŏ, sŭbĕŏ, ēxsĕquŏr. Mōrtī ŏccŭmbŏ, sŭccŭmbŏ. Ānĭmām rĕddŏ, ēxhālŏ, ēffŭ, ēxspīrŏ, lĭnquŏ, rĕlĭnquŏ, pōnŏ, āmīttŏ. Vītā ēxĕŏ, dēcēdŏ, mīgrŏ. Vītām pōnŏ, ĭn aūras ēxhālŏ. Vītām, ævī spătĭŭm fīnĭŏ. Lūmĕn vītālĕ dēsĕrŏ. Lūmĭnā vītæ, lūcĕm lĭnquŏ, rĕlĭnquŏ. Vītālēs aūras lĭnquŏ. Mōrtĕ ŏcŭlōs, lūmĭnā claūdŏ. Ād mānēs ĕō, dēscēndŏ, vōncēdŏ. Vītā fŭgĭt *ou* fŭgĭt. Ānĭmā ĭn vēntōs rĕcēssĭt. In aūras spīrĭtŭs ăbĭt. Spīrĭtŭs ārtŭs dēsĕrĭt. Dēcēdŭnt cōrpŏrĕ sēnsŭs. Vītā cōrpŭs rĕlĭquĭt. Sŭpĕrĭs ăb ōrĭs cōncēdŏ. Fātĭs cōncēdŏ. Ĭnfĕrnās dŏmŏs, Stўgĭās ūndās, mānēs ădĕŏ. Ād Stўgĭas ūndās ĕō, fĕrŏr, dēmittŏr, dēscēndŏ. Sŭprēmŭm ĭtĕr cārpŏ. Sŭb ŭmbrās ĕō. Sŭb ŭmbrās vītā fŭgĭt. Dĭēm, fātā sŭprēmā ŏbĕŏ. Spīrĭtŭm dō. VERS. Ōlli sōlvuntŭr frīgŏrĕ membrā. *V.* Ēt quŭm frīgĭdā mōrs ānĭmā sēdūxĕrĭt ārtŭs. In ætĕrnām claūdūntŭr lūmĭnā nōctĕm. *Id.* Cōrpŭs ĭnāne ānĭmæ frīgŭs lētālĕ sĕcūtum ēst. *O.* Ēt vōlŭīssĕ mōrī, mŏrĭēndŏ pōnĕrĕ sēnsŭs. *Id.* Ōssā dēdĭt tērræ. *Lr.* Mōrtĭs ădīmŭs ĭtĕr. *Pp.* Vītā fŭgĭt, dēnsæque ŏcŭlōs prēssĕrĕ tēnēbræ. *L.* Quām pænē fūrvæ rēgnā Prōsĕrpĭnæ, Ēt judĭcantēm vīdīmŭs Æăcum ! *H.* Stāmĭnā jām rūpĭt Lāchēsĭs. *Cl.* Sī Stўgĭas ægĕr nōn issĕt mĭssŭs ăd ūndās. *M.* Quī nōndŭm Stўgĭas dēscēndĕrĕ quærĭt ăd ūndās. *Id.* Pōstquām nos aūfĕrĕt Orcŭs. *Petr.* Sūprēmā mihī quŭm vēnĕrit hōrā. *Aus.* Nōx mōrtĭs ĕt ŭmbrā sŭbĭt. *Maxim. Voy.* Mors, Mortuus. ‖ *Mourir de mort violente.* Ceu cētĕrā nŭsquām Bēllā fŏrēnt, nūllī tōtā mōrĕrēntŭr ĭn ūrbĕ. *V.* Quīs nōllĕt ăb īstō Ēnsĕ mŏrī ? *L.* Tūne Ămўcī mŏrĭĕrĕ mānū ? *V. Fl.* SYN. Pĕrĕŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Mourir de sa propre main. Voy.* Mors. ‖ *En parlant des choses : Mourir, périr, finir, s'éteindre.* Æstīvō cāndōrĕ mŏrī (de arundine). *Cl.* Tūnc ĭgĭtŭr mĕrĭtī mŏrĭētŭr glōrĭā vēstrī. *O.* SYN. Pĕrĕŏ, cădŏ, ēxstĭnguŏr, etc. *Voy.* Pereo. ‖ *Au fig.* Ēt, sī nōn ălĭquā nōcŭĭssēs, mōrtŭŭs ēssēs. *V.* SYN. Rŭmpŏr.

Mŏrĭtŭrŭs, ă, ŭm. *part. de* Morior. *Qui va ou doit mourir.* Dēnsōs fĕrtŭr mŏrĭtŭrŭs ĭn hōstēs. *V.* PPH. Mōrtī dēvōtŭs.

Mŏrĭrī. *arch. pour* Mori. Mōrtēmquĕ tĭmēns, cŭpĭdŭsquĕ mŏrĭrī. *O.* (*Met.* XIV, 215). Mālō mŏrĭrī mēos quām mēndĭcārĭēr. *Pl.* (apud *Non.* 2, 541. *Id. Rud.* III, 3, 22 ; *As.* I, 1, 108, et passim). ‖ † Mŏrĭmŭr. *pour* Morĭmur. Ōstēndāt nōbĭs, sī vĭvĭmŭ', sīvĕ mŏrĭmŭr. *Enn.* (apud *Prisc.* 10, 830).

Mōrmўr, ўrĭs. *f.* (*μόρμυρος*). *Sorte de poisson de mer.* Ēt rārŭs fābĕr, ēt pīctæ mōrmўrēs, ēt aūrī (*Ov. Hal.* 110. Cf. *Plin.* 32, 11).

† Mŏrŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme* Moror. Paūcīs ābsōlvit, nĕ mōrārēt dĭūtĭŭs. *Pacuv.* (apud *Diom.* 1, 395. *Næv.* et *Enn. ib.*)

† Mŏrŏlŏgŭs, ī. *m.* (*μωρολόγος*). *Qui dit des extravagances.* Nēc sermōnĭbŭs mŏrŏlŏgĭs ūtī. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 20. *Id. Pers.* 1, 1, 50).

Mŏrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. S'arrêter, rester, tarder.* Aūlĭdē tē fāma ēst vēntō rētĭnēntē mŏrārī. *O.* Caūsās innēctē mŏrāndī. *V.* Ĭnĭmĭca ĭn gēntē mŏrātŭr. *Id.* SYN. Dēmŏrŏr, ĭmmŏrŏr, cūnctŏr, cēssŏ, hærĕŏ, mānĕŏ, sūbsistŏ, cōnsistŏ, pērmānĕŏ. PPH. Mŏrās nēctŏ, innēctŏ, mŏlĭŏr, sĕrŏ, ĭnsĕrŏ, ĭntĕrpōnŏ. VERS. Quæ vōs tām sērā mŏrātŭr Sēgnĭtĭēs? *V.* Quæ tāntæ tēnŭĕrĕ mŏræ? Nēc Tūrnŭm sēgnĭs rĕtĭnĕt mŏrā. *Id.* ‖ *Tarder de.* Nēc mŏrŏr āntĕ pĕdēs prōcūbŭĭssĕ tŭōs. *O.* SYN. Tārdŏ, dūbĭtŏ, rĕfŭgĭŏ. ‖ *Se tenir, résider.* Mītĭē sēctārī, rōsā quō lŏcōrŭm Sērā mŏrētŭr. *H.* Ĭnvītŭs cērtē nūnc mŏrŏr ūrbĕ mĕā. *O.* Nēc ĭn ūnā sēdĕ mŏrāntŭr Mājēstās ĕt ămŏr. *Id.* SYN. Vērsŏr, mānĕŏ, etc. *Voy.* Habito. ‖ *Au fig. Insister, s'arrêter sur une idée.* Quāntum ĭn cōnnūbĭō Tūrnī nātæquĕ mŏrātŭr. *V.* Quīd mŏrŏr ēxēmplīs, quōrŭm mĕ tūrbā fātĭgāt ? *O.* SYN. Ĭmmŏrŏr, hærĕŏ, ĭnhærĕŏ, ĭnsistŏ, pērstŏ. ‖ *Avec l'acc. Retarder, arrêter, différer.* Nēc sācrā mŏrāntŭr Jūssā vīrī. *V.* Sōlŭs mĕā vōtā mŏrātŭr. *O.* Mŏrārī Hēctŏrĭs ārmā mĕĭs (poteram). *Id.* Haūd ĭpsā mŏrābŏr Quæ pĕtĭtĭs. *V. Fl.* SYN. Dēmŏrŏr, rĕmŏrŏr, tārdŏ, rĕtārdŏ, ĭmpēdĭŏ, tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, sīstŏ, ĭnhĭbĕŏ, cōhĭbĕŏ, dĭffĕrŏ, rĕmĭttŏ. PPH. Mŏrām, mŏrās ădīdŏ, ăffĕrŏ, ĭnfĕrŏ. PHR. Nūllā pĕr frātrem ēst mŏrā. *Sen. Voy.* Cohibeo, Tardo. ‖ *Retenir, prolonger.* Quā tĭbī lūcĕm ārtĕ mŏrĕr? *V.* SYN. Prōdūcŏ, prōfĕrŏ. ‖ *Retenir, charmer.* Nūnc Phœnīssā tĕnĕt Dīdō, blāndīsquĕ mŏrātŭr Vōcĭbŭs. *V.* Īllĕcĕbrīs ĕrāt ēt grātā nōvĭtātĕ mŏrāndŭs. *H.* SYN. Dētĭnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, vīncŭlŏ. PPH. Lōngā mŏrā dētĭnĕŏ. ‖ Nīhĭl *ou* Nil mŏrŏr. *Ne pas se soucier de.* Nām vīnā nīhĭl mŏrŏr illĭŭs ōræ. *H.* Nil mŏrŏr ōfflcĭŭm quōd mĕ grāvăt. *Id.* Ĭnvīsŭm quēm tū tĭbī fīngĭs, ēt ēssĕ Nil mŏrŏr. *V.* SYN. Nīl cūrŏ. Pārŭm *ou* mĭnĭmŭm cūrŏ. Pārvī făcĭŏ, pēndŏ. ‖ † *arch. Ne pas vouloir.* Nām pērvĭcācēm dĭcī mĕ ēsse, ēt vīncĕrĕ, Pērfăcĭlĕ pătĭŏr ; pērtĭnācēm, nīl mŏrŏr. *Att.* (apud *Non.* 5, 40). ‖ Nē mūltīs (verbis) mŏrĕr ; Quīd mūltīs mŏrŏr? *formules.* (*Ter. And.* I, 1, 87.)

1. Mōrōsŭs, ă, ŭm. *De mauvaise humeur, difficile.* Difficĭlem ēt mōrōsum ōstēndēt gārrŭlŭs. *H.* Dōnēc cānĭtĭēs ābēst Mōrōsā. *Id.* Ātquе ĭs mōrēs hŏmĭnŭm mōrōs ēt mōrōsōs ēfficĭt. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 43). SYN. Difficĭlĭs, tētrĭcŭs. ‖ *Incommode.* Sī tĭbī mōrōsā prūrĭgĭnĕ vērmĭnāt aūrĭs. *M.* (XIV, 23). SYN. Mŏlēstŭs, grăvĭs, ĭncōmmŏdŭs.

2. † Mŏrōsŭs, ă, ŭm. *Lent.* Quæ tām mōrōsīs ĭmplĭcātā dūctĭbŭs. *Capel.* (II, p. 47).

Mōrpheŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (*Μορφεύς*). *Morphée, fils du Sommeil et de la Nuit ; par ext. le dieu du sommeil.* Ādjĭcĭt hīs vōcēm Mōrpheŭs : quām cōnjŭgĭs ĭllā. *O.* Mōrpheŭ : nōn illō jŭssōs sōlertĭŭs ăltĕr. *Id.* (Cf. *Met.* XI, 592 *sq.*). *Voy.* Somnus.

Mōrs, tĭs. *f. La Mort, déesse, fille de l'Érèbe et de la Nuit.* Mōrs grădĭtŭr vāstō pandēns cāvă gŭttŭrā rictū. *Sil.* Ōmnĭă sŭb lēgēs Mōrs vōcat ātra sŭās. *O.* Pāllĭdă Mōrs æquō pŭlsăt pĕdĕ paūpĕrŭm tăbĕrnās, Rēgūmquĕ turrēs. *H.* SYN. Lĭbĭtīnă. EP. Nĭgrā, ātrā, pāllĭdā ; sævā, crūdēlĭs, ĭndomĭtā, ĭmmĭtĭs, ĭnexōrābĭlĭs, dūrā, rĭgĭdā, răpāx, ĭnvĭdā, tĕrrĭbĭlĭs, mĭnāx, hŏrrēndā. PHR. Flēctī, mŏvērī ĭndōcĭlĭs, nēsciă. Misērērī, mānsuēstĕrĕ nēsciă. ‖ *Mort, fin de la vie.* Fēlĭx mōrtĕ tŭā, nĕque ĭn hūnc sērvātā dŏlōrēm ! *V.* Dēbēmŭr mōrtī nōs nōstræquĕ. *H.* Nēc mĭhī mōrs grăvĭs ēst, pōsĭtūrō mōrtĕ dŏlōrēs. *O.* SYN. Ōbĭtŭs, lētŭm, fūnŭs, fātŭm, ĭntĕrĭtŭs, ēxĭtŭs, *qqf.* mānēs, cĭnĭs, sēpŭlcrŭm. EP. Ātrā, nĭgrā, frīgĭdā, gĕlĭdā, grăvĭs, ĭmpōrtūnā ; lēntā, tardă, sērā ; plăcĭdā ; lūgēndā, flēbĭlĭs, ămārā, tristĭs, ægrā ; ultĭmă, sūprēmă ; jūstă. PPH. Mōrtĭs tempŭs, lĕx, ĭnclēmēntĭă, jŭs.

lĕti vĭă, jānŭă, vīs, frigŭs. Fātă nŏvissĭmă. Lēx ūltĭmă. Dĭēs fātālis, fūnēstă, ātră, sŭprēmă, sūmmă. Extrēmŭs, sŭprēmŭs dĭēs. Sŭprēmă fūnĕră. Fūnĕris hōră. Vītæ, ævi fĭnis, tĕrminŭs. Hōră sŭprēmă, ūltĭmă, nŏvissĭmă. Nox ætĕrnă, pĕrĕnnis. Dūră quiēs. Vītæ mētă nŏvissĭmă. Sōmnŭs fĕrrĕŭs, ætĕrnŭs, Lēthæŭs. Pĕrpĕtŭŭs sŏpŏr. Fāti sŏrs æspĕră. Fātālis Parcārŭm lex. Extrēmŭm vītæ spătĭum. Mŏrtis, ævi mētæ. Pĕrĕundi tĕrminŭs. Extrēmŭm ĭtĕr. Sŏrs ūltĭmă. ‖ *Mort violente.* Præsēntēmquĕ vĭris intĕntānt ōmnĭă mŏrtēm. *V.* Vīdēnt ĭndignă mŏrtē pĕrēmptŭm. Infēstō fulmĭnĕ mŏrtī, sī mĕrĕōr, dēmittĕ. *Id. Voy.* Nex, Cædes. ‖ *Mort prématurée.* Quōd sī immātūră mănēbăt Mŏrs nātŭm. *V.* EP. Immātūră, ăcĕrbă, prŏpĕrātă, festĭnātă, cĕlĕris, cītă, ĭnŏpĭnă. VERS. Quōs... ăb ūbĕrĕ răptōs Ābstŭlĭt ātră dĭēs, et fūnĕrĕ mersĭt ăcĕrbō. *V.* Sēd cădat ăntĕ dĭēm. *Id.* Præmŏrĭăr, primōque ēxstinguăr ĭn ævō. *O.* Ăntĕ dĭem mŏrĭŏr. *Id.* Āh! sī mĕæ tē partem ănĭmæ răpĭt Mātūrĭŏr vīs. *H.* Rapta ēs ăd infĕrnās tām citō Dītis æquās. *M.* Parcārŭm Jūllă sævă întercēptă mănū. *L.* Mĕdĭōs hĕrbis ābrumpĭmŭs ānnōs. *Id.* Florēntēsquĕ mănū scidĭt Ātrŏpŏs ānnōs. *Cl.* Ēripŭit pătri Lachēsis quēm fūnĕre ăcĕrbō. *Aus.* Ēripĕris lætis ēt pŭbēscentĭbŭs ānnis. Ēripĕris primis ævi flŏrentĭs ĭn ānnis. Fūnĕre ăcĕrbŭs ŏbĭs. Occidĭs ĭn primæ răptŭs mihi flŏrĕ jŭvēntæ. Heū! nōn mātūrō fūnĕrĕ Drÿădrĭăm (raptam)! Invĭdă sēd nĭmĭŭm Lachēsis prŏpĕrātă pĕrēgit Tempŏra, ēt ăd mānēs fūnĕra ăcerba dĕdit. *Id.* Quēm mŏrs tām sævă mănērĕt, Et dŏmĭnī glădĭŭs tām festĭnātă. *J.* Nēc præmātūri cinĕrēs nec funŭs ăcĕrbum Luxŭrĭæ. *Id.* Quām licĕt hinc tŭlĕrit cĕlĕri sŏrs ūltĭmă cāsū. *Alcim.* Tænariās crūdō fūnĕrĕ vīdit æquās (*Anthol.* II, p. 79). ‖ *Braver la mort, y courir.* Mŏrtēm, funŭs, fātum, fātă ădĕō. In fātă rŭō, prŏpĕrō. Mŏrtī mē ŏffĕrō, ŏbjĭcĭŏ, căpŭt ŏbjĭcĭŏ. Căpŭt pĕrĭclis ŏbjĭcĭŏ, ŏbjĭcĭŏ. PHR. Pŭlchrumquē mŏri succŭrrit ĭn ārmis. *V.* Pulchrāmquē pētūnt pĕr vŭlnĕrā mŏrtēm. Sēsē mĕdĭōs mŏrītūrŭs in hostēs ĭnfĕrat, ēt pŭlchrām prŏpĕrĕt pĕr vŭlnĕrā mŏrtēm. In fĕrrum prō lĭbertāte rŭēbānt. *Id.* ‖ *Mort volontaire, suicide.* Mihī mŏrtēm, lētum cōnscīscŏ. Vītam, lūcēm ābrumpŏ. Vītam, ănĭmām, dĭēm prōjĭcĭŏ. Lūcēm fŭgĭŏ. Mŏrtēm, fātum, fātă ārcessŏ; mănū, fĕrrō, ēnsē ārcessŏ. Fātă, fātă mĕă ābrumpŏ, præcĭpĭtŏ. VERS. Dĕxtrā Concĭdit ĭpsă sŭă, lūcēmque ēxterrĭtă fŭgīt. *V.* Ipsĕ mănū mŏrtem invēnĭām. Pĕrrōque extrēmă sĕcūtām. Qui sĭbi lētum ĭnsontēs pĕpĕrĕrĕ mănū, vītămquē pĕrōsi Prōjēcĕre ănĭmās. *Id.* Ipsă sŭă Dīdō concĭdit ūsă mănū. *O.* Ultrōquē pētūnt vēnĭentĭă fātă. *Id.* Injēcissē mănum fatīs, vītāquē rĕplētōs, Quōd sŭpĕrēst dōnāssē dĕīs. *L.* Nām mē sĕcūră mănēbĭt Sŏrs quæsītă mănū; fŏdĭentēm vīsūră cērnĕt Mē mĕă. Extrēmæ mōmēntum ābrumpĕrĕ lūcīs. Prōjĭcī vītām, cōmĭtēs, tōtūsquē fūtūræ Mŏrtis ăgŏr stĭmŭlīs. Prōmissō sĭbī fĭnĕ mănū. Mŏrtis vicĭnæ prōpĕrāntēs ādmōvēt hōrās. *Id.* Sē Fānnĭŭs ipsĕ pĕrēmit. *M.* Dēlĭbĕrātă mŏrtē fĕrōciŏr. *H.* Invēnīām vĭam, Quām quærŏ sōlus, quæ mĕ ăb hāc vīta extrăhăt. *Sen.* Ābrumpĕre ēnsē lūcīs invīsæ mŏrās. *Id.* Et prōpriā fātum sōllĭcĭtārĕ mănū. *Boet.* Ipsă sĭbi ăvis mortĕm crĕāt. *Pl.* (*fragm.*). Fĕrrum quō mē ănĭmā privĕm. *Enn.* (apud *Non.* 17, 58). ‖ *Être à l'article de la mort. Voy.* Moribundus. ‖ *Après la mort. Voy.* Mortuus. ‖ *Fin, ruine, destruction.* Mŏrs ētiām sæxis mortālibusquē vēnit. *Aus.* (*Epig.* 35, 10). Mŏrs nāvis ēt păx æquōris. *Paul. Nol.* (13, 99). *Voy.* Exitium. ‖ *Au plur.* Ōmnēs pĕr mŏrtēs ănĭmām sōntem ipsē dēdissēm. *V.* Tōtĭdem quē vĭdēntŭr... rŭĕre ātque ĭrrumpĕrĕ mŏrtēs. *O.* Sēd ignōtīs pĕrĭērūnt mŏrtĭbŭs. *H.* Mŏrtēs hōc tĭbī quāttŭŏr dēdērunt. *M.* (I, 100. Et *Aus. Epigr.* 2, 3). ‖ *Objets qui donnent la mort, traits.* Millĕ cāvēt lāpsās circŭm cāvă tēmpŏră mŏrtēs. *St.* Pĕr pectŏră sævās Excēpĕt mŏrtēs. *Sil.* ‖ *qqf. Cadavre.* Nēc sĭt ĭn Āttălĭcō mŏrs mĕă nīxă tŏrō. *Pp.* (II, 10, 22). Mŏrtē cămpŏs cŏntēgi. *Att.* (apud *Non.* 2, 328). *Voy.* Funus.

Mŏrsĭcātim. *En mordant.* Lăbellis mŏrsĭcātim lūsĭtānt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 547).

Mŏrsĭūncŭlă, æ. *f. Petite morsure.* Tĕpĕris lăbellis mŏllēs mŏrsĭūncŭlæ. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 65).

Mŏrsŭm, ī. *n. Morceau enlevé en mordant.* Lānĕāque ăridŭlis hærēbant mŏrsă lăbellis. *Cat.* (64, 316).

Mŏrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Mordeo. *Mordu.* Unguĕ mĕām mŏrsō sæpĕ quĕrĕrĕ fidĕm. *Pp.* (III, 23, 24).

Mŏrsŭs, ūs. *m. Morsure.* Ā pĕcŏris mŏrsū frūgēs dēfēndĭtĕ nŏstrās. *O.* Mŏrsĭbŭs ăffīxæ vălĭdis ātque ŭngŭlbŭs ūncis. *Lr.* (V, 152). Increpŭit mălis, mŏrsūque ēlūsŭs ĭnănī ēst. *V.* SYN. Dēns, dēntēs. EP. Ăvĭdŭs, ĭmmānis, dīrŭs, crūēntŭs, fĕrŭs, tĕnax, ĭtĕrātŭs, rĕpētītŭs. ‖ *Action de manger.* Nēc tŭ mēnsārŭm mŏrsŭs hŏrrēscĕ fūtūrŏs. *V.* Ŭt vertĕrĕ mŏrsŭs Exīgŭam ĭn cĕrĕrem pēnūrĭa ādēgit ēdendī. *Id.* Āttrītæ crĕvērunt mŏrsĭbŭs ēscæ. *Sedul.* (3, 269). ‖ *Au fig. Tout ce qui retient, attache.* Ūncō nōn ăllīgāt ăncŏră mŏrsū. *V.* Vīrĭbŭs haud ūllis vălŭīt disclūdĕrĕ mŏrsŭs Rŏbŏris. *Id.* Quā fĭbŭlă mŏrsŭs Lōrīcæ (resolverat). *Sil.* ‖ *Goût piquant.* Nēc cĭbŭs ipsĕ jŭvāt mŏrsū fraŭdātŭs ăcētī. *M.* (VII, 24). Quæquē trăhunt ăcrī vultŭs năstūrtĭă mŏrsū (*Moret.* 84). ‖ *Nature corrosive.* Ēt scăbrōs nigræ mŏrsū rŭbiginĭs ēnsēs. *L.* ‖ *Dent de l'envie.* Nōn mĕă cărmĭnă quīsquām... mŏrsūquē vēnēnāt. *H.* ‖ *Douleur, peine.* Sic mĕă pĕrpĕtŭōs cūrārŭm pectŏră mŏrsūs (habent). *O.* Exsĭlĭi mŏrsūs. *Id. Voy.* Dolor. ‖ *Remords.* Ēt trīstēs ănĭmī cāvērĕ mŏrsūs. *M.* (XII, 34). *Voy.* Conscientia.

† Mŏrtă, æ. *f. La Parque, le Destin.* (*L. Andr.* et *Cæcil.* apud *Gell.* 3, 16.)

Mŏrtālis, ĕ. *Mortel, sujet à la mort.* Tĕrrēstrĭă quāndŏ Mŏrtālēs ănĭmās vīvūnt sortītă. *H.* Hūnc ĕtĭām vītæ mŏrtālis hŏnōrĕm. *V.* SYN. Pĕrĭturŭs, cadūcŭs. PPH. Mŏrtī ŏbnŏxĭŭs. ‖ *Humain, qui appartient aux hommes.* Mŏrtālĭn' dēcŭit vĭŏlārī vŭlnĕrĕ dīvŭm? *V.* Actă dĕōs nūnquām mŏrtālĭă fallūnt. *O.* Nīl mŏrtālĕ lŏquŏr. *H.* SYN. Hūmānŭs, hŏmĭnŭm. ‖ Mŏrtālēs, ĭum. *m. pl. Les hommes.* Tēmpŭs ērăt quŏ primă quīēs mŏrtālĭbŭs ægris Incēpit. *V.* Ŭt prīscă gēns mŏrtālĭŭm. *H. Voy.* Homo. ‖ Mŏrtālĭă, ĭum. *n. pl. Les choses humaines.* Sūnt lăcrĭmæ rērum, ēt mēntēm mŏrtālĭă tăngunt. *V.* SYN. Hūmānă.

Mŏrtālĭtās, ātis. *f. La nature humaine.* Nēc plŭs cōnēmŭr quām sīnīt mŏrtālĭtās. *Ph.* (*Fab. nov.* 11, 14). Mŏrtālĭtātis vītă nŏstræ, ēt mŏrs nēcis. *Paul. Nol.* (*ad Aus. vs.* 51, de Christo). PPH. Hūmānă, mŏrtālis nātūră, condĭtĭŏ.

Mŏrtārĭum, ĭi. *n. Mortier à piler.* Ēt quæ jām vĕtĕrēs sānānt mŏrtārĭă cæcōs. *J.* (7, 170). Ēt clārā fămŭlām pŏscit mŏrtārĭă vŏcē (*Moret.* 99). SYN. Pila.

Mŏrtĭcĭnŭs, ă, ŭm. *Mort. Voy.* Mortuus. ‖ *Au*

fig. Qui ressemble à un mort. Mĕtŭām, mŏrtĭcinĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 10). ‖ ? *De mort.* Ūrnās rĕōrŭm mŏrtĭcinās lāmbĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2757. Alii leg. *urnas, reorum*, etc., ut *morticinas* nomen sit).

Mortĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Mortel, qui donne la mort.* Gaūdĭă, mŏrtĭfĕrūmque ādvĕrso in līmĭnĕ Bēllŭm. *V.* Tinctăquĕ mortĭfĕrā tābĕ sagittă mădĕt. *O.* Nām rēs mŏrtĭfĕra ĕst, etc. *J.* (9, 95). *Voy.* Letalis.

† Mŏrtĭfĭcō, ās, ārĕ. *Ecol. Livrer à la mort, au fig. mortifier.* Sīc cōrpŏrā mŏrtĭfĭcātă Rĕdĕūnt mĕllĭfĕrĭbŭs ānnīs. *Prud.* (*Cath.* 1514). Sī fortis ānĭmă mŏrtĭfĭcāns ānĭmŭm sŭŭm. *Paul. Nol.* (13, 711). Ŭt pŏssĭt mundi illĕcĕbris vĭtĭisquĕ rĕsistī, Vis ĕst cōrpŏrĕī mŏrtĭfĭcānda hŏmĭnis. *Prosp.* (*Epig.* 89, 24).

† Mŏrtĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Mortifer. Mŏrtĭfĭcūmquĕ cĭbum in vītālĕm trānstŭlĭt ēscām. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 167).

† Mŏrtĭgĕnă, æ. *m. f. Né de la mort.* Nām sŭb mŏrtĭgĕnæ quīdām lātŭērĕ gĕhĕnnæ Vērbĕrĕ (*Carm.* apud *Gruter.* II, p. 1163).

Mŏrtŭālis, ĕ. *Mortuaire.* ‖ *n. pl. Habits de deuil.* Pāllis, pătăgĭis, crŏcōtis, mălăcis mŏrtŭālĭbŭs. *Næv.* (apud *Non.* 16, 4). ‖ *Chants funèbres.* (*Pl. As.* IV, 1, 63.)

Mŏrtŭŭs, ă, ŭm. *part. de* Morior. *Mort.* Mŏrtŭă cōmpōnār, pŏsĭtæquĕ dĕt ŏscŭlă frātĕr. *O.* Mŏrtŭă quin ĕtiām jūngēbăt cōrpŏră vīvis. *V.* SYN. Dēfūnctŭs, fūnctŭs, ēxānĭmis, ēxānĭmātŭs, ēxstīnctŭs, jăcēns, frīgēns, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, *qqf.* răptŭs, crēptŭs, prærēptŭs, cīnis. PPH. Vītā fūnctŭs, dēfūnctŭs, prīvātŭs. Mŏrtĕ fūnctŭs. Lūmĭnĕ cāssŭs. Mŏrtī dēdĭtŭs. Mŏrtĕ cōnsūmptŭs, sōlŭtŭs, prōstrātŭs. Mŏrtĕ, lĕtō sōpītŭs. Mŏrtĕ ōbĭtă. Pōst mŏrtĕm. In ĭpsă mŏrtĕ. Sŭb nŏctĕ rēpōstŭs. Fūnĕrĕ cōndĭtŭs. Stygĭas ăd ūndās, ăd ĭnfĕrnās æquās missŭs, răptŭs. VERS. Vīvīsne? aūt, sī lūx ălmă rĕcēssĭt. *V.* Ērgō Quintĭlĭum pĕrpĕtŭŭs sōpŏr Ūrgĕt! *H.* Ērgo ĕgō quŭm tĕnŭĕm fŭĕrō mūtātŭs in ūmbrăm. *Tib.* Tūnc quŭm, pĕrmēnsō dēfūnctŭs lūmĭnĕ lūcis, Nūdŭs Lēthæă cōgĕrĕr īrĕ rătĕ. *Id.* Sĕd, lūcĕ rĕmōtă, Sī nūlla ĕst vēnŭ. *Sil.* Deīndĕ ŭbī sŭppōsĭtŭs cĭnĕrēm mĕ fēcĕrĭt ārdŏr. *Pp.* Sĕd pōstquām cōndĭdĭt ūrnă Sūprēmŏs cĭnĕrēs. *L.* Frīgĭdă quēm sēmĕl ĕst vītāī pausă sēcūtă. *Lr.* Frātrī lūmĕn ādēmptŭm. *Cat.* Jām fātă nŏvissĭmă fūnctŭs. *Aus.* Fūnctŭm dēindĕ quŭm rĕlīnquit spīrĭtŭs. *Prud.* Ēxstīnctī quŭm jām cœlēstī lūcĕ cārĕrēnt (*Ov. fr. Halieut. vs.* 32, ed. *Columna*). *Voy.* Morior. ‖ Mŏrtŭī, ōrŭm. *m. pl. Les morts.* Pŏssŭm crēmātŏs ēxcĭtārĕ mŏrtŭōs. *H. Voy.* Umbræ. ‖ *Mort violemment.* SYN. Occīsŭs, pĕrēmptŭs, ĭntērfĕctŭs, cæsŭs, strātŭs, prōstrātŭs, etc. ‖ *Au fig.* Vīvidă quŭm pŏscās ēpĭgrāmmătă, mŏrtŭă pŏnīs Lēmmătă. *M.* (XI, 42). Mŏrtŭă rĕ vĕrbă nūnc făcīs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 27). ‖ Mŏrtŭŭm mārĕ, etc. *Mer glaciale; ou lac Asphaltite, en Judée.* Mŏrtŭŭs hīnc Grāiŏ pĕrhĭbĕtŭr gūrgĕs ĭn ūsū. *Avien.* (*D. Ter.* 59). PHR. Nēc mārĕ vīvīt ĭbī, mŏrs ĕst mărīs. *Tertul.* (*Sodom.*).

Mŏrŭlus, ă, ŭm. *De couleur de mûre, noir.* (*Pl. Pœn.* V, 5, 10.)

Mŏrum, ī. *n.* (*μόρον et μῶρον*). *Mûre, fruit du mûrier.* Sāngŭlnĕīs frōntĕm mŏrīs ēt tēmpŏră pīngīt. *V.* Pūnĭcĕō tīngīt pēndēntīă mŏrā crŭōrĕ. *O.* Quī nigris prāndĭă mŏrīs Fīnĭĕt. *H.* Sīc quī nigrĭŏr ĕst cădēntĕ mŏrō. *M.* (I, 73). EP. Nīgrŭm, ātrŭm, rŭbēns, sānguĭnĕŭm.

1. † Mŏrŭs, ă, ŭm (*μωρός*). *Fou, extravagant.* Āt tĭbī tāntō sūmptŭī ĕssĕ mī mŏlĕstum ĕst. Mŏrŭs ĕs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 78. *Ib.* IV, 7, 10; *Men.* IV, 2, 1). ‖ ? *Noir.* Ēt mŏræ vĭŏlæ sūnt. *V.* (*E.* 10, 39. Sic recentiores quidam, ex uno codice; sed barbaram vocem abjudicat *Heyne.* Vulgo *nigræ*).

2. Mŏrŭs, ūs. *f. Mûrier.* Ārdŭă mŏrŭs ĕrāt, gĕlĭdō cōntĕrmĭnă fōnti. *O.* Pīgnŏrā quæ grăvĭdō cortĭcĕ mŏrŭs ălīt. *Pallad.* (*Insit.* 110).

Mōs, mōris. *m. Coutume, habitude.* Vīrgĭnĭbŭs Tўrĭīs mōs ĕst gĕstārĕ phărĕtrăm. *V.* Jām dŏlŏr ĭn mōrĕm vēnīt mĕŭs. *O.* Mōs ĕrāt ānte quis. *Id.* EP. Ūsŭs; āssuētūdŏ, cōnsuētūdŏ. EP. Prīscŭs, vĕtŭs, vĕtūstŭs, ānte quŭs, sōlēnnis, pātrĭus. ‖ *Loi.* Queis nĕquĕ mōs nĕquĕ cūltŭs ĕrāt. *V.* Pācīsquĕ ĭmpōnĕrĕ mōrĕm. *Id.* SYN. Lēx. ‖ *État, caractère.* Vārĭŭm cœlī prædiscĕrĕ mōrĕm. *V.* SYN. Nātūră, ingĕnĭŭm, ĭndōlēs. ‖ Ex *ou* Dē mōrĕ, *et absolt.* Mōrĕ; Ĭn mōrĕm. *Suivant l'usage.* Quŭm jūrā vŏcātĭs Mōrĕ dărēt pōpŭlĭs. *V.* Illă fortĕ dĭē căstæ dē mōrĕ pŭēllæ. *O.* Sācrīs ex mōrĕ lĭtātĭs. *V.* Ōmnĭbŭs ĭn mōrĕm tōnsă cŏmă prēssă cŏrōnă. *Id.* SYN. Sōlĭtŭs. PPH. Mōrĕ sŭō. Sōlĭtō dĕ mōrĕ. Quŏ mōrĕ sōlĕt. ‖ Mōrĕ. *A la manière de, comme.* Mōrĕ lŭpī claŭsās circŭmēŭntĭs ŏvēs. *O.* Tōrrēntĭs āquæ vĕl tūrbĭnĭs ātrī Mōrĕ fūrēns. *V. Voy.* Tanquam. ‖ Sīnĕ mōrĕ. *D'une manière inouïe, sans exemple; sans loi, sans frein.* Tēmpēstās sīnĕ mōrĕ fŭrīt. *V.* Ignōtāquĕ nūllō Mōrĕ răpīt. *St.* ‖ Sūprā mōrĕm. *Extraordinairement.* Rārā sīt, ān sūprā mōrĕm sīt dēnsā (terra). *V.* ‖ Mōrĕm gĕrō. *Être complaisant pour, accorder une demande.* Sēd gĕrāt illĕ sŭō mōrĕm fŭrĭōsŭs ămōrī. *O.* Fīāt, gĕrātŭr mōs tĭbī. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 146). Ānĭmō mōrĕm gĕssĕrō. *Ter.* (*And.* IV, 1, 17). SYN. Mōrĭgĕrŏr, ōbsēquŏr.

Au plur. Mōrēs, mōrŭm. *m. Usages, coutumes.* Mōrēs rĭtŭsquĕ sācrōrŭm Ādjĭcĭăm. *V.* SYN. Rĭtŭs. ‖ *Lois.* Mōrēsquĕ vĭrīs ĕt prælmĭă pōnĕt. *V.* Ŭt lĕō, mātĕrnō quŭm răptŭs ăb ūbĕrĕ, mōrēs Ăccēpīt. *St.* SYN. Lēgēs, jūrā. ‖ *Souv. Mœurs.* Primă pĕrēgrīnōs ōbscēnă pĕcūnĭă mōrēs Intŭlĭt. *J.* (6, 299). Ēxsūpĕrās mōrŭm nōbĭlĭtātĕ gĕnŭs. *O.* Mōrĭbŭs ăgnōscāt quĭlĭbĕt ĕssĕ tŭŭm. *Id.* SYN. EP. Vītă. Tĕnĕri, ingĕnŭī, hŏnēstī, prōbī, rēctī, æquī, pūrī, pŭdīcī, ăntiquī, rigĭdī, tĕtrĭcī, sĕvērī, mītēs, plăcĭdī; prāvī, cōrrŭptī, sĭnīstrī, ĭnvērsī, pērvērsī, mălī. PPH. Vītæ rătīō. ‖ *absolt. Bonnes mœurs, vertu.* Ārtēsquĕ dătæ, mōrēsquĕ crĕātī, Ēt vītīă. *Manil.* (IV, 18). Mōrĭbŭs ēt cœlŭm pătŭīt. *Pp.* (IV, 11, 101). Pĕrīērĕ mōrēs, jūs, dēcŭs, piĕtās, fidēs *Sen.* (*Ag.* 112). Rēddĭdĭt ergō mētŭ, nōn mōrĭbŭs. *J.* (13, 204). *Voy.* Probitas, Virtus.

Mōsă, æ. *f. Meuse, rivière de la Belgique.* Rhōdănus, Mōsă, Mātrōna, Sĕquana, Lēdŭs. *Sid.* (*Pan.* 812).

Mōschŭs, ī. *m.* (*Μόσχος*). *Peuple d'Asie voisin du Phase.* Sævīs āffīnis Sārmătă Mōschis. *L.* Ōstrōgŏthŭs, Prōcrūstēs, Sārmătă, Mōschŭs. *Sid.* (*Pan.* 1081). ‖ *Moschus, poète bucolique grec.* ‖ *Rhéteur de Pergame.* (*Hor. Epist.* 1, 5, 9.) ‖ *Nom d'homme.* (*Pl. Men.* II, 3, 56.)

Mōsēĭŭs, Mōsēĭus *et* Mōsĭtĭcŭs, ă, ŭm. *De Moïse.* Dēvŏrāt ŭt măgĭcŏs Mōsēă vīrgă drăcōnēs. *Paul. Nol.* (23, 354). Mōsēīs mānĭbŭs sūmmō sŭbĭātŭs hŏnōrĕ. *Juvc.* (II, 219). Īsrāēlĭtārŭm vēlŭtī Mōsĭtĭcŭs ăltĕr Nĕ văpŏr ēxcrŭcĕt. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 28. Vulgo *Moysiticus*, insolita quantitate).

Mōsēllă, æ. *m. f. Moselle, rivière de Belgique.* Lārgŭs trānquillō prælăbĭtŭr āmnĕ Mōsēllă. *Aus.*

(*Cl. Urb.* 4, 6). Quōd si tibĭ, dĭă Mŏsēllă. *Id.* (*Mos.* 374).

Mōsēs *et* Mōўsēs, ĭs *ou* ĕōs. *m.* (Μωσῆς, Μωϋσῆς *et* Μωσεύς). *Moïse, fils d'Amram et frère d'Aaron, naquit durant la captivité d'Égypte. Exposé sur le Nil, il fut recueilli et élevé par la fille de Pharaon, entraîna les Israëlites hors de l'Égypte, et leur donna les Tables de la loi.* Trādidit ārcānō quōdcūnquĕ vōlūmĭnĕ Mōsēs. *J.* (14, 102). Christi figurām prætĕrēns Mosēs, rēcēptor cīvĭum. *Prud.* (*Cath.* 1882). Scriptă dēcĕm verbĭă sānctorum păginā Mōsi Trādĭtur. *Id.* (*Ench.* 38). Mosĕă, quī lēgēm pŏtŭit præcēptă jŭbērĕ. *Juvc.* (IV, 16). Vōcēs ērupit ĭn ĭstās, Mōsēn ĭncēssēns. *Alcim.* (*V.* 551). SYN. Ārămīdēs. EP. Sācĕr, pōtēns. PPH. Hēbræōrūm, gēntĭs Hēbrææ *ou* Jūdææ dŭx, lēgĭfer, rēcēptor. VERS. Mōsēs nēmpĕ dĕūm spĭnĭfĕro ĭn rŭbō vĭdit, cōnspĭcŭō lūmĭnĕ flāmmĕum. *Prud.* Lēxĭfer ānte quŏ vĕnĕrāndus nōmĭnĕ, Mosēs Cōmpŏsĭtum prīmā rĕfĕrēns ăb ōrĭgĭnĕ mundum Īnstĭtŭēntĭ Dĕo. *Cl. Mamert.* * Mŏўsēs. Vĭdit ēnim Dĕŭs ēssĕ bŏnum, vĕlŭt ĭpsĕ Mŏўsēs. *Prud.* (*Ham.* 404. Sic *Apoth.* 118). Quĭd, quŏd ĕt Hēlĭam, ĕt clārŭm vīdērĕ Mŏўsēn ? *Sedul.* (3, 285).

Mōsĕus *et* Mōsĭtĭcŭs. *Voy.* Mosĕius.

Mōssўnĭ *et* Mōssўnœcī, ōrŭm. *m. pl.* (Μοσσύνοικοι). *Peuple Scythe.* Mōssўnī, vōs ĕt stăbŭlis Mācrōnēs ăb ăltīs *V. Fl.* Mōssўnĭquĕ, dŏmōs præbēnt quĕis lignĕă tēctă. *Prisc.* (*Peri.* 741). *Voy.* Duratĕus.

Mōtăcillă, æ. *f. Hoche-queue, petit oiseau.* Jām mŏtăcillă cănīt, jām gărrŭlă lūcĕ chĕlĭdōn. *Penthad.* (in *Anthol.* II, p. 354, Cf. *Varr. L. L.* 4, 11; *Plin.* 37, 10).

† Mōtāmĕn, ĭnĭs. *n. Comme* Motus. Rējĕctæ ăplaūdēns signĭs mōtāmĭnĕ caūdæ. *Paul. Petr.* (5, 682).

Mōtātŭs, ă, ŭm. *Mis en mouvement.*

† Mōtātŭs, ūs. *m. Comme* Motus. Sērpĕrĕ, mōtātŭquæ ūtĕrŭm vĭbrātă fĕrīrĕ. *Prud.* (*Ham.* 662).

Mŏthōnē, ēs. *f. Ville de Crète.* Ăn frĕquēns rūscĭs lĕvĭbŭs Mŏthōnē ? *Sen.* (*Troad.* 825).

Mōtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Moveo. Tūm rĭgĭdās mōtārĕ cācūmĭnă quĕrcūs. *V.* Mōtātquĕ lăcĕrtōs. *O.* Ĕt trĕmĕfactă lĕvī mōtāntūr lĭntĕă vēntō. *Paul. Petr.* (1, 231).

Mōtŏr, ōrĭs. *m. Qui agite.* Cūnārŭm fŭĕrās mōtōr, Chărĭdēmĕ, mĕārŭm. *M.* (XIII, 40).

Mōtŭs, ă, ŭm. *Mû, agité.* Sēd mōtōs præstăt cōmpōnĕrĕ flŭctŭs. *V.* Mōtōrŭm vēntĭs nĕmŏrŭm. *L.* || *Ému, touché.* Dĭctĭs mōtŭs ĕrăm. *O.* Ithăcī dĭgrēssŭ mōtă Călўpsō. *Pp.* (1, 15, 9).

Mōtŭs, ūs. *m. Mouvement, agitation.* Sæpĕ pĕr ăssĭdŭōs lānguēnt mĕă brāchĭă mōtŭs. *O.* Ingĕntĭ mōtū stŭpĕfactŭs æquārŭm. *V.* SYN. Pūlsŭs, ĭmpŭlsŭs, ĭmpĕtŭs, jăctātŭs, ăctŭs. EP. Cītŭs, cōncītŭs, răpĭdŭs, præcĕps, crĕbĕr, grăvĭs, ăssĭdŭŭs; māgnŭs, ĭngĕns, vĭŏlēntŭs, trĕmŭlŭs; lēntŭs, tārdŭs, sōgnĭs, făcĭlĭs. || *Ébranlement, tremblement de terre.* Quō maxĭmă mōtū Tērră trĕmīt. *V.* Ĭnsōlĭtīs trĕmŭērūnt mōtĭbŭs Ālpēs. *Id. Voy.* Tremor. || *Gestes, danse.* Dĕt mōtŭs ĭncōmpōsĭtōs, ĕt cārmĭnă dīcāt. *V.* Mōtŭs dŏcŭī gāudĕt Iōnĭcōs. *H. Voy.* Saltō. || *Mouvement, agitation d'une foule.* Mōtŭs ĕxcēpĭt prīmă fūtūrōs. *V.* SYN. Tūmultŭs, tŭrbæ. || *Soulèvement, sédition, émeute.* Discōrdēsquĕ sĕrīt mōtŭs. *St.* Ădde trŭcēs mōtŭs. *L.* Rēgĭbŭs ĭncēssĭt māgnō discōrdĭă mōtū. *V.* Mōtum ex Mĕtēllō cōnsŭlĕ cīvĭcum. *H.* SYN. Tūmultŭs, sēdĭtĭō. *Voy.* Seditio. || *Mouvemens de l'âme, sentimens.* Pōst ēffĕrt ănĭmī mōtŭs ĭntērprĕtĕ lĭnguă. *H.* SYN. Sēnsŭs, ăffĕctŭs. || *Trouble, agitation:* Dīvīnō cōncĭtă mōtū (Manto): *O.* Vărĭō mĭscēntŭr pectŏră mōtū. *V.* Mōtŭs ĭrārŭm *L.* SYN. Ĭmpĕtŭs, ĭnstĭnctŭs.

Mŏvĕō, ēs, mōvī, mōtŭm, mŏvērĕ. *Mouvoir, remuer.* Hæc ĕgŏ : mōvīt Āmōr gēmmātās aūrĕŭs ālās. *O.* Lābră mŏvēt, mētŭēns aūdīrī. *H.* SYN. Cōmmŏvĕō, ăgĭtō, ăgō, ĭmpēllō, mōtō, quātĭō, quāssō, cōncŭtĭō, cĭĕō. || — tērrām, tēllūrĕm. *Remuer la terre, labourer.* Nēc tērrām quisquām mōvissĕt ărātōr. *L.* Tēllūrĕm bōvĕă spīrāntĕ mŏvērĕ. *V.* SYN. Vĕrsō, etc. *Voy.* Aro. || — lŏcō, ōrdĭnĕ. *Changer quelque chose de place.* Vērbă mŏvērĕ lŏcō. *H.* Mōtă lŏcō cūr sīm. *O.* Pālmām mŏvēt ōrdĭnĕ nēmō. *V.* SYN. Lŏcō mūtō, vērtō. || — mē, pĕdĕm, etc. *Aller, marcher.* Tăli rēmĭgĭō nāvĭs sē tūrdă mŏvēbăt. *V.* Nēc sēsē grĕmĭo ĭllĭus mŏvēbăt. *Cat.* (3, 8). Mŏve ōcĭus tē. *Ter.* (*And.* IV, 3, 16). Quāquĕ pĕdĕm mōvī. *O.* (Et *Sen. Thyest.* 420, *movere gradum*). *Voy.* Eo. || — mēmbră. *Danser.* Mōvīt ĕt ād cērtōs nēsciă mēmbră mŏdōs. *Tib.* (I; 8, 38). *Voy.* Moveor. || — lўrām, etc. *Jouer de la lyre.* Vērbă lўrā mōtūră sŏnūm. *H.* Ĕt lĭlă sŏnantĭă mōvīt. *O. Voy.* Cithara. || *Au fig. Exciter, soulever.* Vērbĭs ōdĭa āspĕră mōvī. *V.* Ăchĕrōntă mŏvēbŏ. Tūm dēmūm mŏvēt ārmă lĕō. *Id.* Māgnă mŏvēt stŏmăchō fāstĭdĭă. *H.* SYN. Ĕxcĭtō, sūscĭtō, prōvŏcō, ĭmpēllō, cĭĕō, lăcessō. || — cāntūs, cārmĭnă. *Chanter.* Pāndĭtĕ nūnc Hēlĭcōnă, dēæ, cāntūsquĕ mŏvētĕ. *V.* Cārmĕn Ōrĕ mŏvē sācrō. *O. Voy.* Cano. || — sācră. *Faire un sacrifice.* Sācrāquĕ tērrĭfĭcæ sŭppĭlĕx mŏvēt ĭrrītă Nōctī. *V. Fl. Voy.* Sacrĭfĭco. || *Entreprendre.* Mājŭs ōpŭs mŏvēō. *V.* SYN. Sūscĭpĭō, āggrĕdĭŏr. || *Méditer.* Mūltă mōvēns ănĭmō. *V.* Ōmnĕ nĕfās ănĭmō mŏvēntēs. *H.* SYN. Vōlvō, vērsō, āgĭtō, mōlĭŏr. || *Toucher, émouvoir.* Sēd nūllīs īllĕ mŏvētur Flētĭbŭs. *V.* Nōn mōllĭă pōssŭnt Prātă mŏvēre ănĭmūm. *Id.* Lăcrĭmīs ădămāntă mŏvērĕs. *O.* Mŏvērīt ĕ vōbīs pārs quōtă-cūnquĕ dĕōs. *Tib.* (II, 7, 36). SYN. Pērmŏvĕō, tāngō, flĕctō, dŏmō, sŭbĭgō, vīncō, *qqf.* āllĭcĭō. PHR. Dūri flĕctūntur pectŏră Māgni. *L. Voy.* Placo. || *Émouvoir, irriter.* Mĕn' mŏvĕāt cīmĕx Pāntĭllĭus ? *H.* Nōs tām vānă mŏvēt quām fācta ĭnjūrĭă. *O. Voy.* Irrito. || *qqf. Éloigner.* Mŏve ābs tē mŏrām. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 10). *Voy.* Removeo. || *qqf. n. Se mouvoir, changer de place.* Jām vēlă pŭppĭs lāxāt, ĕt clāssīs mŏvēt. *Sen.* (*Troad.* 1182).

Au pass. Être remué; être ému. || *qqf. Se mouvoir en mesure, danser.* Ût fēstīs mātrōnă mŏvērī jŭssă dĭēbūs. *H.* Nūnc āgrēstēm Cўclōpă mŏvētŭr. *Id.* Trēs tāntum ād nūmĕrōs sātўrī mŏvēārĕ Bāthўllī. *Pers.* (5, 123). *Voy.* Salto.

Mōx. *adv. Bientôt.* Mōx, ŭbī fīnīs ădēst, pătrĭām fŭgit ĭllĕ nĕfāsquĕ. *O.* Mōx ĕt frūmēntīs lăbŏr ădditŭs. *V.* SYN. Brĕvī, cĭtō, mŏdō, etc. PPH. Paūlō pōst. Haūd mūltō pōst. *Voy.* Brevi. || Quām mōx ? *D'ici à combien ? Sera-ce bientôt ?* Quām mōx ĭrrŭīmŭs ? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 18). Quām mōx cōctum ēst prāndĭum ? *Pl.* (*Rud.* II, 3, 12. Adde *Enn.* apud *Cic. Div.* 1, 48. Cf. *Fest*).

† Mŏўsēs. *Voy.* Moses.

† Mŏўsĭtĭcŭs. *Voy.* Moseius.

† Mū. *arch.* (μῦ). *Syllabe imitant le cri du chien.* || Mū făcĭō. *Comme* Mutio. Quōd mĭnĭmum ēst, nĕque, ŭt āiūnt, mū făcĕre aūdēnt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5. Adde *Lucil.* apud *Cha-*

ris. 2, 213). ‖ *Exclamation de douleur.* Mū, pĕrĭī hĕrclĕ. *Pl.* (*fragm.* apud *Char.* l. cit. Cf. et *Stich.* I, 3, 102; *Trin.* IV, 2, 11).

Mūccĭdŭs *ou* Mūcĭdŭs, *et* Mūccŭlēntŭs, ă, ŭm. *Morveux.* Hŏmo ĕs, Quĭ me ēmūnxīstī mūccĭdum. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 58. *Id. Mil.* III, 1, 52). Et mūccŭlēntīs nārĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 523)

Mūccŭs *ou* Mūcŭs, ī. *m. Morve.* Mūccūsque ēt mălă pĭtŭītă nāsī. *Cat.* (23, 17). Nūm mūccī flŭūnt? *Pl.* (*Most.* V, 1, 60).

Mūcĭdŭs, ă, ŭm. 1. *Moisi.* Mūcĭdă cærŭlĕī pānīs cōnsūmĕrĕ frūstă. *J.* (5, 68. *Id.* 14, 68). Mūcĭdă vīnă. *M.* (VIII, 6). SYN. Pŭtrĭs, vĭtĭātŭs, cōrrŭptŭs. ‖ 2. *Voy.* Muccidus.

Mūcĭŭs, ĭī. *m. Nom d'une famille romaine. Mucius Scævola. Voy.* Scævola. ‖ *Autres.* Quĭ rĕfĕrt, dictĭs ignōscāt Mūcĭŭs, ānnōn? *J.* (1, 154).

Mūcrō, ōnĭs. *m. Pointe.* Ceū lĭttĕră prōxĭmă prīmæ Pāndĭtŭr ĭn cĕră dōctī mūcrōnĕ măgistrī. *Col.* (10, 252, scil. graphio). Tābŭīt ĭn călĭdō vŭlnĕrĕ mūcrō tĕnĕr. *M.* (IV, 18, de stillicidio). Mūcrō rōstrī. *Nemes.* (*fragm. Aucup.*). SYN. Ăcūmĕn. ‖ *Ordint. Pointe d'une épée.* Stăt ferrī ăcĭēs mūcrōnĕ cōrŭscō Strictă, părātă nĕcī. *V.* Brĕvĭbŭsque hăbīlēs mūcrōnĭbŭs ēnsēs. *Sil.* Nĭsī cōlĭbŭs ăspĕr Ēxārsīt mūcrō. *L.* SYN. Ăcĭēs. ‖ *Épée.* Strictīsquĕ sēgĕs mūcrōnĭbŭs hōrrĕt. *V.* Jŭgŭlūm mūcrōnĕ rĕsōlvīt. *O. Voy.* Ensis. ‖ *qqf. Tranchant.* Quūm pēctĕrĕ bārbăm Cōpĕrīt, ēt lōngī mūcrōnem ădmĭttĕrĕ cūltrī. *J.* (14, 216). SYN. Ăcĭēs. ‖ *Au fig. Extrémité, fin.* Ăncĭpĭtī quōnĭăm mūcrōne ūtrĭnquĕ nōtantŭr. *Lr.* (II, 519).

Mūcŭs. *Voy.* Muccus.

Mūgīēns, ēntĭs. *Qui mugit.* Tĕnĕrquĕ mātrĕ mūgīēntĕ văccŭlă (*Anthol.* II, p. 569). ‖ *Subst. m. Bœuf.* Aūt ĭn rĕductă vāllĕ mūgīēntĭŭm Prōspēctăt ērrāntēs grĕgēs. *H.* ‖ *Au fig.* Mūgīēntī frĕmĭtŭ lŏcă cūnctă rĕsōnānt. *Cat.*

Mūgĭl *et* Mūgĭlĭs, ĭs. *m. Mulet, poisson.* Āt mūgĭl caūdă pēndēntēm vērbĕrāt hāmŭm (*Fragm. Hal.* 67, ed. *Columna*). Mūgĭlĭs ēt vīlēs pellĕnt ŏbstāntĭă cōnchæ. *Ser. Sam.* (Et 533. *Juv.* 10, 317).

† Mūgĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Temporiser.* (*Atta* et *Lucil.* apud *Non.* 2, 543, qui vertit *murmurare.* Ex *Festo* Muginari est *nugari.* Et *Gloss. Isid.* Muginatur, *causatur.*)

Mūgīō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. Mugir.* Īō, vērsă căpŭt, prīmōs mūgīvērăt ānnōs. *Pp.* (II, 20, 19). Mūgīīt, ēt Cācī spēm cūstōdītă fĕfĕllīt. *V.* Nĕ mōrĕ jŭvēncæ Mūgīăt. *O.* SYN. Īmmūgīō. PPH. Mūgītŭm, mūgītŭs, bŏātŭs ĕdŏ, mīttŏ, ēmīttŏ, dŏ, clĕō. Mūgītū, mūgītĭbŭs ăgrōs, aūrās, ætherā īmplĕō, cōmplĕō, īmpellō, pĕrsōnō. Sīlvæ, nĕmŏrā, lŏcă mūgītū, mūgītĭbŭs sōnānt, rĕsōnānt. ‖ *Au fig. Mugir, retentir.* Sūb pēdĭbŭs mūgīrĕ sōlŭm. *V.* Tūbæ mūgīrĕ pĕr ætherā clāngŏr. *Id.* Sæpĕ cāvās mōtū tĕrræ mūgīrĕ cāvĕrnās. *L.* Mūgīt ŏlўmpŭs. *Sil.* SYN. Īmmūgīō, bŏō, rĕbŏō, sŏnō, etc. *Voy.* Sono. ‖ *Crier.* Āt tĭbī tĕrgĕmĭnŭm mūgīĕt illĕ sŏphŏs. *M.* (III, 46). ‖ Lĭttĕră mūgīēns. *La lettre M.* Quīă sĕcūndă mūgīt ĭntŭs ăbdĭtum ēt cæcūm sōnŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 552. Cf. *Quintil.* 12, 10 : « Pleraque nos illa quasi mugiente littera cludimus M, etc. »)

† Mūgītŏr, ōrĭs. *m. Qui mugit.* Măgīs ūt mūgītŏr ānhĕlat Vēsvĭŭs. *V. Fl.*

Mūgītŭs, ūs. *m. Mugissement, beuglement.* Mūgītūsquĕ bŏŭm, dūlcēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sōmnī. *V.* Sōnānt sīlvæ mūgītĭbŭs āltæ. *O.* SYN. Bŏātŭs, *par ext.* clāmŏr, vōx, sōnŭs. EP. Īngēns, crēbĕr, măgnŭs, raūcŭs, hŏrrēndŭs, tĕrrĭbĭlĭs. ‖ *Au fig.* Nĕ grăvīs ēxclāmĕt pōrtæ mūgītŭs ăhēnæ. *Sil.*

Mūlă, æ. *f. Mule.* Jām sātĭs ēst : dum ēs ēxĭgĭtŭr, dūm mūlă lĭgātŭr. *H.* Hīc pōtĭŭs; nāmque hīc mūndæ nĭtĕt ūngŭlă mūlæ. *J.* (7, 181). Nōn plūrĭs mūla ēst quām dŏmŭs ēmptă tĭbī. *M.* (III, 62). *Voy.* Mulus.

† Mūlcāssĭm. *arch. pour* Mulcaverim. (*Pl. Mil.* II, 2, 8.)

Mūlcātŭs, ă, ŭm. *Frappé.* Ōllī pūrpŭrĕŭm mūlcātō cōrpŏrĕ rōrĕm Sūtĭlĭs ēxprēssīt rōsă. *Aus.* (*Idyl.* 6, 90). Sīc mūlcātām mālĕ. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 3).

Mūlcĕō, ēs, lsī, lsŭm, lcērĕ. *Caresser.* Mūlcēre āltĕrnōs, ēt cōrpŏră fingĕrĕ lĭnguā. *V.* Mūlcēndāquĕ cōllă Quāmlĭbĕt ignōtīs mānĭbŭs præbĕrĕ sōlēbāt. *O.* Quēm mūlcēnt aūræ. *Cat.* (62, 41, flos). SYN. Pĕrmūlcĕō, ădūlŏr, blāndĭŏr. ‖ *Au fig. Adoucir, apaiser, calmer, charmer.* Mūlcēbātquĕ īrās, ēt mōrsūs ārtĕ lĕvābāt. *V.* Ēt mūlcērĕ dĕdīt flūctūs. Ēt dictīs mœrentĭă pectŏră mūlcēt. *Id.* Īrrītāt, mūlcēt. *H.* Mūlcēbūnt cārmĭnă mēntēs. *O.* Cūnctīs spēs pectŏră mūlcĕt. *Sil.* Plectrō mūlcērĕ lābōrēs. *Id.* SYN. Pĕrmūlcĕō, dēmūlcĕō, rĕmūlcĕō, lēnĭō, dēlēnĭō, mītĭgō, mōllĭō, flectŏ, rĕcrĕō, ŏblectŏ, dēlectŏ, ălliclō, căpĭō. *Voy.* Placo, Oblecto. ‖ *Appliquer un calmant.* Ēt vārĭă vūlnĕrā mūlcēt ŏpĕ. *O.* SYN. Fŏvĕō.

Mūlcĭbĕr, ĭbĕrī (*ou* ĕrĭs), *et sync.* Ībrī. *m. Nom de Vulcain.* Mūlcĭbĕr ĭn Trōjām, prō Trōjā stābāt Āpōllŏ. *O.* (Adde *Virg. Æ.* VIII, 724; *Luc.* I, 545). Mūlcĭbĕrĭs cāpti Mārsquĕ Vēnūsquĕ dōlis. *Id.* (*A. Am.* II, 562. Alii leg. *Mulciberi.* De genitivo disputat *Prisc.* 6, 696). Jŏvīsquĕ nūmĕn Mūlcĭbrī ādscīvīt mānŭ. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). *Voy.* Vulcanus. ‖ *Feu.* Quīdquĭd ērāt pōpŭlābĭlĕ flāmmă, Mūlcĭbĕr ābstŭlĕrāt. *O. Voy.* Ignis.

Mūlcŏ, ās, āvī, ārĕ. *Frapper, maltraiter.* Īpsūm dŏmĭnum ātquĕ ōmnēm fămŭlĭām Mūlcāvīt ăd mōrtĕm. *Ter.* (*Ad.* 1, 2, 10. Et *Pl. Most.* IV, 2, 23). *Voy.* Verbero. ‖ — mālĕ. *Maltraiter, et au fig.* Mālĕ mūlcātŭs grācŭlŭs. *Ph.* (Alii scrib. *Mulctatus*). SYN. Mālĕ hăbĕō *ou* trăctŏ.

Mūlctă *ou* Mūltă, æ. *f. Amende, en gén. Punition.* Quām jūstam ā dīvīs ēxpōscām prōdĭtă mūlctām? *Cat.* (64, 190). Rĕm pōpŭlūs rĕcĭpĭt; mūlctām sŭbĭĕrĕ nŏcēntēs. *O. Voy.* Pœna.

Mūlctātŭs *ou* Mūltātŭs, ă, ŭm. *Condamné.* Prōspēxĭt trīstī mūlctātām mōrtĕ Cămĭllām. *V.* (*Æ.* XI, 839. Alii leg. *mulcatam*).

Mūlctŏ *ou* Mūltŏ, ās, ārĕ. *Condamner à une amende; punir.* Măjōrĕ mūlctă mūlctāt, quām lītem aūfĕrunt. *Pl.* (*Rud. prol.* 20). Factă vīrūm mūlctāntēs vīndĭcĕ pœnă. *Cat.* (64, 192). Nūnquĭd causām dīcis, quīn tē hōc mūlctēm mātrĭmōnĭō? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 222). SYN. Dămnŏ, pūnĭŏ, plectŏ. ‖ † *arch.* Mūlctārĕ vōtīs. *Comme* Damnare votis. (*Næv.* apud *Non.* 6, 83.)

Mūlctră, æ. *f. Vase à traire; par ext. action de traire.* Quām măgīs ēxhaūstō spūmāvērĭt ūbĕrĕ mūlctră. *V.* Bis vēnīt ăd mūlctrăm *Id.* Āddĕ dăpēs mūlctrāmquĕ sŭās. *O.* SYN. Mūlctrŭm, mūlctrālĕ *ou* mūlgārĕ, sīnŭs.

Mūlctrālĕ *et* Mūlgārĕ, Is. *n. Comme le précéd.* Mŏrĕ pātrŭm nīvĕa implēbūnt mūlctrālĭă văccæ. *V.* (*G.* III, 177. Alii leg. *mulctraria, mulgaria*). Sēd nōs āntĕ cāsām tēplĭdī mūlgārĭă lāctīs. *Valgius* (apud *Serv.* ad *Virg.* l. cit.)

Mūlctrŭm, ī. *n. Comme* Mulctra. Īllīc ĭnjūssæ Aēnīūnt ād mūlctră căpēllæ. *H.* Nūnquām mēă mūlctră văcārĕ. *Nemes.* (*E.* 2, 36. Et *Calpurn.* 4, 25).

Mūlgĕō, ēs, lxī *ou* lsī, lctŭm *ou* lsŭm, lgērĕ. *Traire.* Hīc ălĭēnŭs ŏvēs cūstŏs bĭs mūlgĕt ĭn hōră. *V.* Quōd sūrgēntĕ dīĕ mūlsĕre hōrīsquĕ dīūrnīs. *Id.* PPH. Ūbĕră prēmŏ, prēssŏ, ēxhaūrĭŏ, sīccŏ, pălmīs prēmŏ, etc. Lāc prēssis mămmis ēlīcĭŏ, ēxprīmŏ. VERS. Lætă măgīs prēssīs mānăbūnt flūmĭnă mămmis. *V.* Tūmĭdīs spūmēnt tĭbī mūlctră păpīllīs. *Calp.* Nōx jŭbĕt, ūbĕrĭbŭs suādēns sīccārĕ flŭōrĕm Lactīs. *Id.* (De declinatione cf. *Charis.* 3, 217; *Diom.* 1, 363; *Prisc.* 9, 870). ‖ Hircŏs mūlgērĕ. *prov. Faire une chose absurde et inutile.* Ātque ĭdĕm jūngăt vūlpēs, ēt mūlgĕăt hircŏs. *V.* ‖ † *Au fig. Tirer, attirer.* Mūlsĕrăt hūc nāvēm cōmpūlsām flŭctĭbŭ' pōntŭs. *Enn.* (apud *Prisc.* l. cit. Quod si qui a *Mulceo* deducunt, non legisse locum videntur).

Mŭlĭēbrĭs *et* Mŭlĭēbrīs, ĕ. *De femme, féminin; au fig. efféminé, faible.* Ădvēnĭt quī vēstră, dīēs, mŭlĭēbrĭbŭs ārmīs. *V.* Nūllă mălă rĕ ĭntērpōlātām mŭlĭēbrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3. 48). Sēpōnīt mœchæ vēstēm, mūndŭm mŭlĭēbrĕm. *Ph.* Vīdēsĭs făcĭnŭs mŭlĭēbrĕ. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 35). Sīvĕ pĭŭm vīs hŏc, sīve hŏc mŭlĭēbrĕ vŏcārī. *O.* Vōs ētĕnĭm, jŭvēnēs, ănĭmŭm gĕrĭtĭs mŭlĭēbrĕm. *Enn.* (apud *Cic. Off.* 1, 18). SYN. Fēmĭnĕŭs; ĭmbēllīs, dēbīlīs.

Mŭlĭēbrĭtĕr. *En femme.* Nēc mŭlĭēbrĭtĕr ēxpăvīt ēnsĕm. *H.* Ēt sīc ĭndūtŭs mŭlĭēbrĭtĕr, ĭntrāt ăd īllăm (*Anthol.* I, p. 689). PPH. Fēmĭnĕŏ, mŭlĭēbrī mōrĕ, rĭtū.

Mŭlĭēbrōsŭs. *Voy.* Mulierosus.

Mŭlĭĕr, ĕrĭs. *f. Femme.* Dēsĭnăt ĭn pīscĕm mŭlĭĕr fōrmōsă sŭpĕrnĕ. *H.* Ăccūsātōrēs pōstŭlārūnt mŭlĭĕrĕm. *Ph.* Ămĕthўstĭnāsquĕ mŭlĭĕrŭm vŏcāt vēstēs. *M.* (I, 97). SYN. Fēmĭnă. *Voy. ce mot.* ‖ *Épouse.* Scīlĭcĕt Ājācī mŭlĭĕr mœstissĭmă dīxĭt. *O.* Quōd sī pŭdĭcă mŭlĭĕr ĭn pārtēm jŭvĕt Dŏmum ătquĕ dūlcēs lĭbĕrōs. *H. Voy.* Uxor. ‖ *En parlant d'un homme lâche.* Nōn mĕ ārbĭtrātŭr mĭlĭtēm, sĕd mŭlĭĕrĕm. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 4).

Mŭlĭĕrcŭlă, æ. *f. dim. de* Mulier. *Femmelette.* Dētĕrĭōrĕ fĭt ŭt fōrmă mŭlĭĕrcŭla ămētur. *Lr.* (IV, 1274). Nūnc glorĭāntĭs quămlĭbĕt mŭlĭĕrcŭlām. *H.* Ĭs ămōrĕ mĭsĕre hānc dēpĕrĭt mŭlĭĕrcŭlām. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 12).

Mŭlĭĕrōsŭs, ă, ŭm. *Débauché.* (*Afran.* apud *Non.* 1, 116. Adde *Pl. Pœn.* V, 5, 25, ubi alii leg. *mulierosum.*)

Mŭlĭnŭs, ă, ŭm. *De mulet; au fig. stupide.* Dēclāmātōrĭs mŭlĭnō cōrdĕ Vāgēllī. *J.* (16, 23).

Mŭlĭō, ōnĭs. *m. Muletier.* Nām mĭhī cōmmōtă jāmdūdŭm mŭlĭō vīrgā ĭnnŭīt. *J.* (3, 317). Mŭlĭō, quōd nōn dēs tăcĭtŭrĭs, ăccĭpĕ, mŭlĭs. *M.* (XIII, 11). Ancillās, mŭlōs, mŭlĭōnēs, pĕdĭsĕquōs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 27).

Mŭllĕŭs, ī. *m. Sorte de guêtres que portaient les sénateurs.* Jām cūm mŭllēĭs Te ōstēndīstī, quōs tĭbĭātĭm călcēās. *Titin.* (apud *Fest.* Cf. *Isid. Or.* 19., 34 : « *Mullei* similes sunt cothurnorum, solo alto... Dicti autem sunt a colore rubro, quasi *mulli* piscis. » Cf. *Gloss. Placid.*) *Voy. le suiv.*

Mŭllŭs, ī. *m. Mulet ou barbillon, poisson de rivière fort recherché.* Nōlŏ mĭhī pōnas rhōmbŭm mullŭmvĕ bĭlĭbrĕm. *M.* (III, 45). Laŭdās, ĭnsānĕ, bĭlĭbrĕm Mullŭm. *H.* ‖ *Il a une espèce de barbe de couleur rouge.* Ēt tĕnŭī sŭffūsŭm sānguĭnĕ mullŭm (*Ov. Hal.* 124). Sōlŭs pūnīcĕīs făcĭlĭs cōntĕndĕrĕ mullis. *Aus.* (*Mos.* 117).

Mŭlsī. *parf. mixte de* Mulceo *et* Mulgeo.

Mŭlsŭm, ī. *n.* (*s. ent.* vinum). *Vin mêlé avec du miel.* Lēnī præcōrdĭă mŭlsō Prōlŭĕrīs mĕllĭŭs. *H.* Nōs ălĭcām, mŭlsŭm pōtĕrĭt tĭbī mīttĕrĕ dīvēs. *M.* (XIII, 6. Adde *Pl. As.* V, 2, 57). EP. Lēnĕ, mītĕ, dŭlcĕ. ‖ Mŭlsŭm ăcētī. (*Ser. Sam. vs.* 914.)

Mŭlsūră, æ. *f. Action de traire.* Mānĕ, quōd ŏccĭdŭæ mŭlsūră rĕdēgĕrĭt hōræ. *Calp.* (5, 35).

Mŭlsŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Mulceo. *Adouci par un mélange de miel. Voy. le précéd.* ‖ *Au fig. Doux; cher.* Mĕa Ămpēlīsca, ūt dŭlcĭs ēs! ŭt mŭlsă dīctă dĭcīs! *Pl.* (*Rud.* II, 3, 34). Ăgĕ, mŭlsă mĕă. (*Id. Stic.* V, 6, 14). ‖ 2. *de* Mulgeo. (*Diom.* 1, 363.) *Voy.* Emulsus.

Mŭltă, æ. *Voy.* Multa.

Mŭltāngŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup d'angles.* Mŭltă rōtundă, mŏdĭs mŭltĭs mŭltāngŭlă quædam. *Lr.* (IV, 655).

Mŭltēsīmŭs, ă, ŭm. *Un d'entre plusieurs.* Quām sīt pārvŏlă pārs, ēt quām mŭltēsīmă cōnstĕt. *Lr.* (VI, 650. Cf. *Non.* 2, 520).

Mŭltī. *Voy.* Multus.

† Mŭltĭbĭbŭs, ă, ŭm. *Grand buveur.* (*Pl. Curc.* I, 1, 77; *Cist.* I, 3, 1.) *Voy.* Merobibus.

Mŭltĭcăvŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de cavités, d'ouvertures.* Pūmĭcĕ mŭltĭcăvō nēc lævĭbŭs ātrīă tōfīs strŭctă sŭbĭt. *O.* Ŭmbrāt mŭltĭcăvŭs spātĭōsō cīrcĭtĕ fōrnīx. *Sid.* (*Pan.* 3051).

Mŭltĭcŭs, ă, ŭm. *Tissu de fils de différentes couleurs.* ‖ Mŭltĭcĭă, ōrŭm. *n. pl. Étoffes rayées ou brochées : elles étaient fines et précieuses.* Sēd quĭd Nōn făcĭēnt ălĭī, quūm tū mŭltĭcĭă sūmās? *J.* (2, 66. *Ib.*76; 11, 186. *Gloss. Philox.* Multicia, πολύμιτα). Tēnŭĭă lōrĭcæ cēdānt mŭltĭclă fŏrtī (*Anthol.* I, p. 71).

Mŭltĭcŏlŏr, ōrĭs, *et* Mŭltĭcŏlōrŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de couleurs.* Mŭltĭcŏlōr fūcus dĭgĕrĭt ōmnĕ nĕfās. *Prud.* (*Peri.* 3456). Prātăquĕ mŭltĭcŏlōră lătĕx Quădrĭflŭō cĕlĕr ămnĕ rĭgăt. *Prud.* (*Cath.* 361). ‖ *Au fig.* Vērbōrūm vĭŏlīs mŭltĭcŏlōrĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 13).

† Mŭltĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de cheveux; de rayons.* Dēnsăquĕ mŭltĭcŏmīs ĭmĭtāntŭr sīdĕră flāmmīs. *Paul. Nol.* (26, 418)

Mŭltĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu en plusieurs parties.* Mŭltĭfĭdăsquĕ făcēs īn fōssă sānguĭnīs ātră Tĭngīt. *O.* Mŭltĭfĭdas jăcŭlātă făcēs. *L.* Ăn tūă mŭltĭfĭdŭm nūmĕrāvīt lānă Tīmāvŭm? *M.* (VII, 28).

† Mŭltĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule en abondance, et au fig.* Cūnctōsquĕ rĭgārī Mŭltĭflŭō sērmōnĕ jŭbēt. *Arat.* (2, 1065. Et *Juvc.* I, 586).

Mŭltĭfōrĭs, ĕ, *et* Mŭltĭfōrŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de trous.* Mŭltĭfōrēsquĕ cāvīs lўchnŏs lăquĕārĭbŭs āptānt. *Paul. Nol.* (21, 36). Lōngāquĕ mŭltĭfōrī dēlēctāt tĭbĭă būxī. *O.* Tĭbī mŭltĭfōră tĭbĭă būxō Sōlēnnĕ cānĭt. *Sen.* (*Ag.* 348).

Mŭltĭfōrmĭs, ĕ. *De différentes formes, divers.* Ĭmĭtātă mŭltĭfōrmēs făcĭēs sĭbī ĭpsă fĭngĭt. *Prud.* (*Cath.* 774). Quī sæpĕ mētrĭs mŭltĭfōrmĭbŭs, nŏvīs. *T. Maur.* (*Met.* 677). Trĭbŭĭt cōlēntī mŭltĭfōrmĕ gaūdĭŭm. *Voman.* (*L. Hort.* 25). PHR. Ăn cōmprĕcārī mīllĕ fōrmārŭm dĕōs? *Prud.*

Mŭltĭgĕnĕr, ĕrĭs, *et* Mŭltĭgĕnŭs, ă, ŭm. *De plusieurs sortes.* Mŭltīs ēt mŭltĭgĕnĕrĭbŭs ōpŭs ēst tĭbĭ Mīlĭtĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 56. *Id. Stich.* II, 2,

59). Pĕrcĭpe, mūltĭgĕnĭs quām sĭnt vărĭātă fĭgūrĭs. *Lr.* (II, 335). *Voy.* Varius.

† Mūltĭgrūmŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de grumeaux, de bulles.* (*Nœv.* apud *Gell.* 19, 7.)

Mūltĭjŭgŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup d'attaches.* Ēt sī mūltĭjŭgæ prĕmĕrēnt mĕă cōllă cătēnæ. *Paul. Nol.* (22, 24).

† Mūltĭlŏquŭlum, ī. *n. Bavardage.* (*Pl. Merc.* I, 1, 31.) *Voy.* Garrulitas.

Mūltĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Grand parleur, bavard.* Mūltĭlŏquōs ōdī: tūrbă rĕcēdĕ lŏquāx. *O.* Mūltĭlŏquŭm, glōrĭōsum, īnsūlsum, īnūtĭlĕm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 5). *Voy.* Garrulus.

† Mūltĭ'mŏdĭs *ou* Mūltĭmŏdĭs. *ancien adv.* (*pour* Multis modis). *De beaucoup de manières, diversement.* Mūltĭmŏdĭs ĭgĭtŭr prāvās tūrpēsquĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (IV, 1151). Ēt quæ mūltĭmŏdĭs, vărĭā tĕllūre ăgĭtantēs, ārvă dŏmant. *Aviçn.* (*D. Ter.* 391). Nĭsĭ pōl fĭlĭŭm mūltĭmŏdĭs ēxspĕcto, ŭt rĕdĕăt dŏmŭm. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 6. Adde *Pl. Bac.* III, 2, 1; *Enn.* apud *Cic. Or.* 5, 58). PHR. Quæ mūltĭs fōrmātă mŏdĭs sŭblīmĕ fĕrūntur. *Lr.*

Mūltĭmŏdŭs, ă, ŭm. *Qui est varié, divers.* Tūm mōtŭs mātĕrĭāī Mūltĭmŏdī quām sĭnt. *Lr.* (III, 871). Dūlcĭa mūltĭmŏdĭs quædām sŭbāmārā quĕrēlis. *Paul. Nol.* (*ad Aus. vs.* 9). Fĕtă lēgūmĭnĕ mūltĭmŏdō. *Prud.* (*Cath.* 321). SYN. Mūltŭs, vărĭŭs.

Mūltĭnŏdĭs, ĕ, *et* Mūltĭnŏdŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de nœuds, noueux.* Tĕctŭs flăgellĭs mūltĭnŏdī gĕrmĭnĭs. *Prud.* (*Cath.* 1028). *Voy.* Nodosus. ‖ *Au fig. Entortillé, embrouillé.* Ēt mūltĭnŏdōs pĕrpĕtŭī ānfractŭs dĭū Hўmĕn rĕcūsĕt. *Capel.* (IV, p. 134).

? Mūltĭpātens. *Voy.* Multipotens.

Mūltĭplex *et qqf.* Mūltĭplĕx, ĭcis. *De plusieurs sortes ou manières, multiplié, divers; au fig. entortillé, embrouillé.* Hæc tūm mūltĭplĭcī pŏpŭlos sermŏnĕ rĕplēbăt. *V.* Mūltĭplĭcīquĕ dŏmō, cæcīsque ĭnclūdĕrĕ tĕctis. *O.* Mūltĭplĕxquĕ lŏci spătĭūm trānscŭrrĕre ĕŏdēm Tēmpŏrĕ. *Lr.* (II, 162. Sic *Id.* IV, 208). SYN. Vărĭŭs, dĭvĕrsŭs, mūltŭs.

Mūltĭplĭcābĭlis, ĕ. *Qui peut se multiplier.* Hĭc ĭntĕrēmĭt tōrtū mūltĭplĭcābĭlī Drăcōnēm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9).

Mūltĭplĭcātŭs, ă, ŭm. *Multiplié.* Ăt que ĕădēm frŭctū mūltĭplĭcātă mĕtīs. *Paul. Nol.* (14, 36).

Mūltĭplĭcō, ās, ārĕ. *Multiplier.* Flūmĭnă cōllĕctīs mūltĭplĭcāntŭr ăquīs. *O.* Ēt mălă sūnt lōngă mūltĭplĭcātă dĭē. *Id.* Mūltĭplĭcāntquĕ sŏnōs (nemora). *St.* Dēnsāsquĕ mĕmēntō Mūltĭplĭcāre ăcĭēs. *Id.* Vĕl trĭă pōtāntī, vĕl tĕr trĭă mūltĭplĭcāntī. *Aus.* (*Idyl.* 11, 2). *Voy.* Augeo.

† Mūltĭpōtens, tĭs. *Très puissant.* Sālsĭpōtēntī ēt mūltĭpōtēntī Jŏvĭs frātrī. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 1). Vēnŭs mūltĭpōtēns. *Id.* (*Cas.* IV, 4, 17). ‖ ? *Au fig. Fécond en expédiens.* Nĭsĭ hăbĕt Mūltĭpōtens pĕctŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 9. Alĭī leg. *multipatens*).

Mūltĭsŏnōrŭs, *et* Mūltĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui rend beaucoup de son, bruyant.* Ēssĕdă cōncōrdēs mūltĭsŏnōră trăhūnt. *Cl.* (*Epig.* 1, 18). Sīcŭbĭ mūltĭsŏnă fĕrvĕt săccĭr ătthĭdĕ lŭcŭs. *M.* (I, 54). Ēxcĭpĕ mūltĭsŏnō pŭppēm Mărĕotĭdă sīstrō. *St. Voy.* Sonans.

Mūltĭtĭă. *Voy.* Multicius.

Mūltĭtūdō, ĭnis. *f. Multitude. Voy.* Copia *ou* Turba.

Mūltĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre beaucoup.* Ignĕă mūltĭvăgō trānsmittĭs sīdĕră lāpsū. *St.* Mūltĭvăgō Dānăās pĕrlābĭtŭr urbĕs Fāmă grădū. *Id.* Ĭntrīvīt Scўthiæ mūltĭvăgās dŏmŏs. *Sen.* (*H. Fur.* 533. Et *Capel.* VIII, p. 272). *Voy.* Vagus.

† Mūltĭvŏlŭs, ă, ŭm. *Capricieux.* Quānquām præcĭpŭē mūltĭvŏla ēst mŭlĭĕr. *Cat.* (68, 128).

Mūltō, ās. *Voy.* Mulcto.

Mūltō. *adv. Beaucoup, bien.* Ēt lĕpōrum āvŭlsōs, ŭt mūltō suāvĭŭs, ārmōs. *H.* Mūltō grāvĭōră tŭlistī. *O.* Pōstĕră lūx ōrītŭr mūltō grātissima. *H.* Vĕrum ălĭtĕr ēvēnīrĕ mūltō ĭntēllĭgĭt. *Ter.* (*And. prol.* 4). SYN. Lōngē. ‖ *En parlant du temps.* Ōmnĭă quæ mūltō ântĕ mĕmŏr prŏvīsă rĕpōnēs. *V.* Cālĭdōrum haūd mūltō pōst făxo ămplĕxăbĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 6). SYN. Dĭū.

Mūltum. *n. pris subst. Une grande quantité de.* Mūltūmquĕ crūōrĭs ĭnfūdĕrĕ mārī. *L.* ‖ *pris adv. Beaucoup, très.* Mūltūm lūsīmŭs ĭn mĕīs tăbĕllīs. *Cat.* (50, 2). Ō mūltūm mĭsĕrī mĕŭs ĭlliŭsquĕ pārēntēs! *O.* Mūltūm lātrāntĕ lўcīscă. *V.* Mūltūm sīmĭlis mĕtŭēntī. *H.* Ĭntĕrĕrīt mūltūm, Dāvūsnĕ lŏquātŭr. *Id.* Sālvĕ mūltūm, gnătĕ mī. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 7). SYN. Mūltă, vāldē, lārgē, lārgĭtĕr, ăbundē, plūrĭmūm, *qqf.* crēbrō. PPH. Haūd mēdĭŏcrĭtĕr. Nōn lēvĭtĕr. Nōn pārūm. Lārgă mānū.

Mūltŭs, ă, ŭm. *Nombreux, abondant, considérable, fort.* Quāmvīs mūltă mĕīs ēxīrĕt victīmă sēptis. *V.* Mūltă vīrō vīrtūs ănĭmō mūltūsquĕ rĕcūrsăt Gentīs hŏnōs. *Id.* Mūltă mĕrcēdĕ. Vīmquĕ frĕtūm mūltō pĕrdĭt ăb ămnĕ sŭăm. *O.* Mūltŭs sūdōr. *Id.* Mūltŭs frăgŏr. *Lr.* Mūltă hĕrbă. *H.* Mūltō ūsū. *Cat.* SYN. Ăbundāns, plūrĭmus, frĕquēns, ingĕns, nūmĕrōsŭs, ĭnnūmĕrŭs, mūltĭplex, crēbĕr, ămplŭs, māgnŭs, dēnsŭs. ‖ *Au plur.* Mūltī, æ, ă. *Nombreux, beaucoup de; m. absolt. Beaucoup d'hommes.* Mūltă quŏque ēt bēllō pāssŭs, dŭm cōndĕrĕt ūrbĕm. *V.* Mūltī illūm pŭĕrī, mūltæ ōptāvērĕ pŭēllæ. *Cat.* (62, 42). Mūltīs cōmĭtāntĭbŭs ībāt. *V.* Mūltōrūmquĕ ōssĭbŭs ălbōs. *Id.* Dĭcĕrĕ vix pōssīs quām mūltī tăllă plōrēnt. *J.* (14, 150). SYN. Plūrēs, plūrĭmī, ĭnnūmĕrī, frĕquēntēs: tūrbă, cătērvă, ăgmĭnă, mānŭs. PPH. Nōn *ou* haūd paūcī. Nōn ūnŭs. Nūmĕrōsă mānŭs. PHR. Ingēntēm cōmĭtum ăfflŭxĭssĕ nōvōrūm Ĭnvēnĭo ădmīrāns nūmĕrūm. *V. Voy.* Turba. ‖ *qqf. La foule, le vulgaire* (*οἱ πολλοί*). Prŏbĭs prŏbātŭs pōtlŭs quām mūltĭs fōrĕm. *Att.* (apud *Non.* 12, 4). Vidēo ĕgŏ tĕ, mŭlĭĕr, mōrĕ mūltārum ūtĭlĕr (*Id. ib.*). SYN. Ălĭī, tūrbă, vūlgŭs. ‖ Mūltī făcĭō (*s. ent.* prĕtĭī). *Faire beaucoup de cas.* Ŭt mūltī fēcĭt, etc. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 50). *Voy.* Magni. ‖ *Qui se multiplie, en parlant d'un homme.* (*Pl. Men.* II, 2, 41; *Catul.* 112.) ‖ Mūltă nŏctĕ. *A une heure avancée de la nuit.* Sē mūltă nŏctĕ fĕrēbăt. *V.* (Et *Pl. Cist.* I, 3, 11). ‖ *L'adject. employé dans le sens de l'adv.* Nūnquām pōtŭlmŭs, Mūltī rōgĭtāntēs, scīrĕ. *Att.* (apud *Non.* 5, 19). Ĭmmĭnĕt Hēspĕrĭæ, mūltŭsque ĭn pĕctŏrĕ vānō Ănnĭbăl. *L.* (VIII, 285). ‖ Quīd mūltă? Nē mūltă; Nē mūltīs (*s. ent.* verba, verbis dicam). *Formules pour abréger le discours: Bref.* Quīd mūltă? ūnēdĭă sūnt cōnsūmptī cūm sŭīs. *Ph.* Quid mūltis mŏrōr? *Ter.* (*And.* I, 1, 87). ‖ *pl. n. pris adv.* Mūltă gĕmēns ĭgnōmĭnĭăm. *V.* Mūltă rĕluctāntĕm. Haud mūltă mŏrātŭs. *Id. Voy.* Multum.

Mulŭs, ī. *m. Mulet.* Fēstĭnāt călĭdŭs mūlīs gĕrūlisquĕ rĕdĕmptŏr. *H.* Nūnc mĭhī cūrtō Īrĕ lĭcet mūlō. *Id.* Mūllō, quŏd nōn dēs tăcĭtūrĭs, ăccĭpĕ, mūlis. *M.* (XIII, 11). EP. Cĕlĕr, cĭtŭs, ĭndŏcĭlĭs, stērnāx. ‖ *Au fig. Homme stupide.* Mūlĕ, nĭhil sēntĭs. *Cat.* (83, 3).

Mūlvĭūs pōns. *m. Pont de Rome.* Quūm sīt tām prŏpē Mūlvĭūs, sācrūmquĕ Lāpsæ pĕr Tĭbĕrĭm vŏlēnt cārīnæ. *M.* (IV, 64). Āgmĭnā, Flāmĭnĭō quæ līmĭtĕ Mūlvĭūs āggĕr Trānsvĕhĭt. *St.* (*Silv.* 1, 2, 176). ‖ ? *Nom d'homme. Voy.* Milvius.

Mūmmĭus, ĭī. *m. Mummius, général romain, destructeur de Corinthe.* Dōrĭcā tĕ tĕllūs ĕt Āchāĭcā jūnā trĕmīscūnt, Tēndīs ĕt ĭn bĭmārēm fēlĭcĭā rēgnā Cŏrĭnthŏn; Dīc, Byzāntĭnūs quīs rēm tĭbĭ Mūmmĭus ēgīt. *Sid.* (*Pan.* 504).

Mūnātĭus, ĭī. *m.* (Μουνάτιος). *Nom d'homme.* Sī tĭbĭ cūræ ēst, Quāntæ cŏnvēnĭāt, Mūnātĭus. *H.* Sīmplĭcĭŏr prīscis, Mūnātī Gāllĕ, Sābīnīs. *M.* (X, 33. Alii leg. *Numati*).

Mūndā, æ. *f.* (Μοῦνδα). *Monda, ville d'Espagne, où les fils de Pompée furent vaincus par César.* Ūltĭmā fūnēstā cōncūrrānt prœlĭā Mūndā. *L.* (*Id.* VI, 306; *Sil.* III, 408).

Mūndānŭs, ă, ŭm. *De l'univers, qqf. du ciel.* Mūndānūsque ŏcŭlūs, fŭlgŏr splēndēntĭs ŏlўmpī. *Capel.* (II, p. 43). Vīscĕrā mūndānās rĕvŏcāt mĕdĭcātŏr Īn ōrās. *Avien.* (*Arat.* 215). Quālĕ pĕr ætherĭŏs mūndānī vĕrtĭcĭs āxēs. *Rutil.* (1, 17). ‖ *Eccl. Du monde, mondain.* Cālcātrīx mūndī, mūndānīs vīctā fātīscāt. *Prud.* (*Psych.* 655). Mūndānās ŏdīssĕ vīās. *Alcim.* (*ad Sor.* 182). Mūndānī cūltūs. *Id.* (I, 135. Adde *Fort.* III, 477, *mundanus gurges*).

† Mūndē, *et* Mūndĭtĕr. *adv. Avec propreté.* Īn suō quæquĕ lŏcō sĭtā mūndē. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 5). Nām quūm sēdŭlō mūndĭtĕr nōs hăbēmŭs (*Ib.* 2, 26). Spārgīte ædēs, vērrĭtĕ mūndē. *Titin.* (apud *Char.* 2, 183). ‖ *Au fig.* Heūs, āptātĕ, pŭĕrī, mūndē ātquĕ āmplĭtĕr cōnvīvĭūm. *Pompon.* (apud *Non.* 4, 3). SYN. Laūtē, nĭtĭdē.

† Mūndĭālĭs, ĕ. *Mondain.* Quæ mūndĭālī glŏrĭā Cēū dōrmĭēntēs ēgīmŭs. *Prud.* (*Cath.* 135). *Voy.* Mundanus.

† Mūndĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Comme* Mundo. Mūndĭfĭcāt stŏmăchūm. *Macer* (3, 12).

† Mūndĭfĕr *ou* Mūndĭgĕr, ĕrā, ĕrūm. *Qui porte le monde.* Vŏlŭtābŏ pĕr ăxēm Mūndĭgĕrūm (*Anth.* 1, p. 16).

† Mūndĭtĕr. *Voy.* Munde.

Mūndĭtĭa, æ, *et* Mūndĭtĭēs, ēī. *f.*; *ordint.* Mūndĭtĭæ, ārūm. *pl. Propreté.* Cuī flāvām rēlĭgās cōmām, Simplĕx mūndĭtĭīs? *H.* Tālēs mūndĭtĭæ dēcēnt pŭĕllās. *M.* (X, 90). Mūndĭtĭīs căpĭmŭr. *O.* Mūndĭtĭīs Mūndĭtĭam āntīdĕō. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 9). SYN. Cultus, nitor. ‖ *Au fig. Politesse, élégance.* Et grāvĕ vīrūs Mūndĭtĭæ pĕpŭlērĕ. *H.* SYN. Cultus.

† Mūndĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans le monde.* Mūndĭvăgūs pĕnĭtŭs nūllīs ĭllēctŭs hăbēnĭs (apud *Gruter.* II, p. 1173).

Mūndō, ās, ārĕ. *Nettoyer, rendre propre.* Cўbălĕ mūndāvĕrăt āptŭm Āntĕ lŏcŭm (*Moret.* 50). *Voy.* Purgo. ‖ *Au fig.* Quōd lāpsām Chrīstĭquĕ ĭnŏpēm nŏvā grātĭā mūndăt. *Prud.* (*Apoth.* 948).

Mūndŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Mundus/ *Propret.* Mūndŭlōs āmāsĭōs. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 13).

† Mūndŭm, ī. *n. arch. pour* Mundus. *Objets de toilette.* Lēgāvīt quīdam ūxōrī mūndum ōmnĕ pēnūmquŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 143, et *Gell.* 4, 1).

1. Mūndŭs, ă, ŭm. *Net, propre; au fig. élégant.* Jāmdūdŭm splēndĕt fŏcŭs, ĕt tĭbī mūndă sŭpellēx. *H.* Mūndĭŏr ēxīrĕt vīx lĭbĕrtīnŭs hŏnēstĕ. *Id.* Quæ dūm fŏrīs sūnt, nīl vīdētŭr mūndĭŭs. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 12). SYN. Tērsŭs, nĭtĭdŭs, cūltŭs, laūtŭs, pūrŭs. PPH. Nōn sōrdĭdŭs. Sīnĕ läbĕ. Läbĕ, sōrdĭbŭs cārēns. Nūllīs sōrdĭbŭs hōrrēns, squälēns. *Voy.* Lautus.

2. Mūndŭs, ī. *m. Monde, univers, la création.* Nām quūm dispōsĭtī quæsĭssēm fœdĕrā mūndī. *Cl.* Quāttŭōr ætērnŭs gĕnĭtālĭă cōrpŏră mūndŭs Cōntĭnĕt. *O.* Īn phўsĭcis trĭă prīmă, dĕūs, mūndŭs, dătă fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 48. Adde *Luc.* II, 1). SYN. Orbis, rēs. EP. Cōnvĕxŭs, ĭmmēnsŭs, ĭnfīnĭtŭs, vāstŭs, ĭngēns, māximŭs, ætērnŭs. PPH. Mūndī orbĭs, glŏbŭs, mōlēs, măchĭnă, ŏpŭs. VERS. Quī mārĕ, quī tērrās, quī tōtum pōssĭdĕt ŏrbĕm. *Lr.* Tērrāsquĕ trăctūsquĕ mārĭs, cœlūmquĕ prōfūndŭm. *V.* Āntĕ mārĕ, ĕt tērrās, ĕt, quōd tĕgĭt ōmnĭă, cœlūm. *O.* ‖ *Fin du monde. Voy.* Chaos. ‖ *qqf. Au plur.* Pārtūrĭt ĭnnūmĕrōs ăngŭstō pĕctŏrĕ mūndōs. *Cl.* Tōt dēnĭquĕ mūndōs. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 164). ‖ *Le ciel.* Ādspĭcĕ cōnvĕxō nūtāntēm pondĕrĕ mūndŭm. *V.* Mūndŭs ŭt ād Scўthĭām Rĭphæāsquæ ārdŭŭs ārcēs. *Id.* Mūndī māgnum ĕt vērsātĭlĕ tēmplŭm. *Lr.* (V, 1435). Jām nŏx ætherĭum nĭgrīs ēmēnsā quădrīgīs Mūndŭm. *Tib.* (III, 4, 17), *Voy.* Cœlum. ‖ *Le monde, les nations.* Ūt ōpĕs nīmĭās mūndō fōrtūnă sūbāctō Īntŭlĭt. *L.* Mīsĕrīquĕ fŭīt spēs īrrĭtă mūndī. *Id.* Māgnīquĕ ĭmpēndĭă mūndī. *St.* SYN. Orbis, gēntēs, pŏpŭli. ‖ *Eccl. Le monde.* Quōrum ānīmōs mūndŭs nōn tĕnĕt ōccĭdŭŭs. *Prosp.* (*Epig.* 13, 2). Mūndī cōnsĕctāns fallācĭă gaūdĭă cūrrīt. *Alcim.* (*ad Sor.* 161). *Voy.* Mundanus. ‖ † Īn mūndō. *arch. Sur la terre, en public, ouvertement, sous la main.* Cuī, quōd āmĕt, īn mūndō sĭĕt. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 3). Pistrīnum īn mūndō scĭbăm, sī īd fāxēm, mĭhī. *Id.* (*Ps.* I, 5, 84). Seū tĭbī vĭtă, seū mōrs īn mūndo ēst. *Enn.* (apud *Charis.* 2, 181. Vid. et *Fest.* Uno verbo scribit *Placid.* p. 478. Sunt qui ductum a *mundo muliebri* velint).

3. Mūndŭs mŭlĭēbrĭs. *Objets de toilette.* Sēpōnīt mœchæ vēstēm, mūndŭm mŭlĭēbrĕm. *Ph.* Pŭĕllām Ōrnātām mūndō fūnĕrĕī thălāmī. *Apul.* (*Metam.* 4). *Voy.* Supellex.

† Mūnĕrālĭs, ĕ. *Qui concerne les présens; loi Cincia.* (*Pl. fragm.* apud *Fest.*)

† Mūnĕrĭgĕrŭlŭs, ă, ŭm. *Qui porte des présens.* (*Pl. Ps.* I, 2, 48.)

† Mūnĕrŏ, ās, ārĕ. *arch. Donner en présent.* Cuĭus ēxŭvĭās ĕt cŏrōnam huīc mūnĕrāvīt vīrginī. *Att.* (apud *Non.* 9, 7). ‖ *Gratifier.* Tūm plātrĭcēm clēmēntĕr nōn pŏssŭm quīn mūnĕrĕm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 101. *Id. Capt.* V, 1, 15). Cōncĭnĭs, ĕt mŏdŏ tĕ Bācchēĭs Mūsă cŏrўmbĭs Mūnĕrāt. *Calp.* (4, 17. *Diom.* 1, 377, et *Gell.* 18, 12, agnoscunt *Munero* et *Muneror*). *Voy.* le suiv.

Mūnĕrŏr, ārĭs, ārī. *d. Gratifier.* Quā mūnĕrētŭr tĕ, Prīāpe, ĕt tē, pătĕr. *H.* Nām dĭscĭplīna ēst ĭsdēm mūnĕrārĭĕr. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 59). *Voy.* Dono.

Mūnĭă, ōrūm. *n. pl. Charge, fonctions, devoir.* Cēlĕrā quī vītæ sērvārĕt mūnĭă rēctē. *H.* SYN. Mūnŭs, ŏfflcĭum, pārtēs. *Voy.* Officium.

Mūnĭcĕps, ĭpĭs. *m. Citoyen libre d'une ville municipale; habitant, compatriote.* Mātĕrnĕ, tŭō vĕtĕrĭquĕ sŏdālī. *M.* (X, 37). Mūnĭcĭpēm pātrīæ causĭdĭcūmquĕ mĕæ. *Aus.* (*Prof.* 23, 2). Āllēctŭs ūrbī mūnĭcĕps. *Prud.* (*Peri.* 794). SYN. Cīvis. ‖ *adj. m. f. En parlant de choses.* Mūnĭcĭpēm mīsīt cāstă Sĭbўllă sŭām. *M.* (XIV, 114, scil. testam Cumanam). Mūnĭcĭpēs Jŏvīs ādvĕxīssĕ lăgĕ-

nās. J. (14, 271). Vēndērĕ mūnĭcĭpēs frictā dē mĕrcē sĭlūrōs. *Id.* (4, 33).

Mūnĭchĭŭs. *Au lieu de* Munychius.

Mūnĭcĭpālĭs, ĕ. *Municipal, de municipe ou ville municipale.* Cōsslō Vāsātūm, mūnĭcĭpālĕ gĕnŭs. *Aus.* (*Par.* 24, 8). Mūnĭcĭpālis ĕquēs gălĕātūm pōnīt ūbīquĕ Prælsĭdĭum. J. (8, 238). Mūnĭcĭpālis ārēnæ. *Id.* (3, 34).

Mūnĭfĭcē. *adv. Avec munificence.* Mūnĭfĭcē quōs sānctŭs ălīt. *Paul. Petr.* (6, 184). *Voy.* Large.

Mūnĭfĭcentĭă, æ. *f. Munificence.* Ērgō quōs illī mĕă mūnĭfĭcentĭă nŭmmōs Trădĭdĭt. *Alcim.* (*ad Sor.* 375). *Voy.* Liberalitas.

† Mūnĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Gratifier.* Mūnĭfĭcāt tăcĭtă mōrtālēs mūtă sălūtē. *Lr.* (II, 625. *Gloss. Placid.* Munificare, *muneribus ornare*).

Mūnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Libéral, généreux.* Tē, dĕă, mūnĭfĭcām gēntēs ūbĭcūnquĕ lŏquūntur. *O.* Quăquĕ mōdēstē Mūnĭfĭco ēssē lĭcēt. *H.* Mūnĭfĭcŭs laŭdis. *Cl. Voy.* Liberalis.

Mūnīmĕn, ĭnĭs, *et* Mūnīmentŭm, ī. *n. Tout ce qui garantit, défense; fortification.* Hōc ēffŭsōs mūnīmĕn ăd ĭmbrēs. *V.* Pinguēs ălīquāndō lăcĕrnās, Mūnīmentă tŏgæ. *J.* (9, 28). Sēd mūnīmĕn hăbēt nūllō quāssābĭlĕ bēllō. *L.* Mūnīmĭnĕ cīngĕrĕ fossās. *O.* SYN. Præsīdĭum, tūtēlă, mūnīmentŭm, etc. *Voy.* Propugnaculum.

Mūnĭŏ, īs, īvī ou ĭī, ītŭm, īrĕ. *Mettre en sûreté, garantir, munir, fortifier.* Māgnă mœnĭs mœnĭă. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 73). Trānsfĕrĕt, ēt Lōngām mūltă vī mūnīĕt Ălbām. *V.* Ēt mūnīrĕ făvōs ēt dædălă fingĕrĕ tēctă. *Id.* Ălĭī sŭbdūcĕrĕ rēmōs, Pārs mūnīrĕ lătŭs. *O.* Quēm vīmĭnă paŭcă, Ēt călămō rēdĭvīvă lĕvī mūnĭbăt ārundō (*Moret.* 61). SYN. Dēfendŏ, prōtĕgŏ, tĕgŏ, sēpĭŏ, vāllŏ, firmŏ. PPH. Mūnīmĭnĕ ĭnstrŭō, dēfendŏ, firmŏ. Mūnīmĭnĕ, vāllō, mūrīs, mœnĭbŭs, ăggĕrĕ, ăggĕrĭbŭs cĭngŏ, claŭdŏ, circŭmdŏ, ămbĭŏ. *Voy.* Propugnaculum. || — vĭăm. *Paver une route, et au fig.* Tĭbĭ mœnī vĭăm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 68). Lĭbĕrūm mūnīvīt ĭtĕr, dătūrŭs. *H. Voy.* Munitor. || *Au fig.* Ūt pŏssint nātīs mūnīrĕ sĕnēctām. *Lr.* (IV, 1250).

† Mūnĭs, ĕ. *Empressé à obliger.* Dīcō prō mĕrĭtīs grātūm mĕ ēt mūnĕm fŏrĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 104. Cf. *Paul.* ex *Festo*).

Mūnĭtĭŏ, ōnĭs. *f. Action de munir; fortification.* Ēst Hĕrmă pōrrō cēspĭtūm mūnĭtĭō. *Avien.* (*Or. mar.* 324).

Mūnĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui fortifie une ville.* Mĕ, fĭdē cōnspĭcŭŭs, Trōjæ mūnĭtŏr ămāvīt. *O.* || *Qui pave une route.* Mūnĭtŏr Āppĭŭs nōmĕn dĕdīt. *Paul. Nol.* (13, 489).

Mūnītŭs, ă, ŭm. *Fortifié, muni; pavé.* Stāt Mĕgăra, Āctæī quōndām mūnītă lăbōrĕ Ălcăthŏī (*Ciris*, 105). Tēndīt ăd ĭncūrvō mūnītōs ăggĕrĕ pōrtūs. *O.* Quă mūnītūm dēclīvĭs ăb ăltō Ăggĕr mōnstrăt ĭtĕr. *Sil.* Ēstŏ, prĕcŏr, nōbĭs tū mūnītissĭmă tūrrĭs. *Paul. Nol.* (23, 232). || *Au fig.* Cōntrā pōtēntēs nēmo ēst mūnītŭs sătis. *Ph.* Quīd făcĭēs, nūllō mūnītă pŭēllă tĭmōrĕ? *Pp.* (III, 10, 17). Mūnītŭs ămīcīs. *O.*

Mūnnă, æ. *m. Nom d'homme.* Āssuētŭs sēmpĕr Mūnnă dŏcērĕ dŭōs. *M.* (X, 60).

Mūnŭs, ĕrĭs. *n. Présent, don.* Āccēptō mūnĕrĕ, mūtŭs ĕrīt. *O.* Quōnĭām sordēnt tĭbī mūnĕră nōstră. *V.* Mūnĕrĭbŭs cŭmŭlāt māgnīs. *Id.* SYN. Dōnŭm, mūnŭscŭlŭm. *Voy.* Donum. || Mūnŭs tŭŭm *ou* Mūnĕrĭs tŭī ēst. *Être redevable.* Si quĭd ădhūc ĕgŏ sŭm, mūnĕrĭs ōmnĕ tŭī ēst. *O.* Tōtum hōc mūnĕrĭs ēst tŭī Quōd mōnstrōr dĭgĭtō prætĕrĕūntĭŭm. *H.* SYN. Tĭbĭ dēbĕŏ. || *Offrande aux dieux.* Quūm mūnĕrĕ fūnctŭs ăd ārās Cōnstĭtĭt. *O.* Nōs mūnĕră tēmplīs Quīppĕ tŭīs fĕrīmŭs. *V.* Sūscēptūm pĕrfĭcĕ mūnŭs. *Id.* || Mūnĕră sŭprēmă, ēxtrēmă, etc. *Derniers devoirs.* Ēgrĕgĭās ānīmās dēcŏrātĕ sŭprēmīs Mūnĕrĭbŭs. *V.* Tē sŭprēmō dōnārēm mūnĕrĕ mōrtīs. *Cat.* (101, 3). Ĭntĕr lăcrĭmās ĭntērquĕ ēxtrēmă vīrōrūm Mūnĕră. *V. Fl. Voy.* Exsequiæ. || *Fonctions, charge, devoir.* Ĭpse ĕgŏ paŭlīspĕr prō tē tŭă mūnĕra ōbĭbŏ. *V.* Nĕ tū sānguĭnĕī jŭvĕnĭlĭă mūnĕră Mārtis Sūscĭpĕ. *O.* Grāndĕ mūnŭs Cēcrŏpĭō rĕpĕtēs cōthūrnō. *H.* SYN. Ŏfficĭŭm, mūnĭă, pārtēs. *Voy.* Officium. || *Spectacles donnés au peuple par un magistrat.* Ēt pārs spēctātī mūnĕrĭs ĭpsĕ fŭīt. *O.* Spēctăcŭla ārēnæ, Quæ vīncīt vĕtĕrūm mūnĕră clārā dŭcūm. *M.* (IX, 84. *Id.* IV, 2). || *qqf. Édifices donnés au peuple.* Aŭt ŭbĭ mūnĕrĭbŭs nātī sŭă mūnĕră mātĕr Ădsĭdĭt, ēxtĕrnō mārmŏrĕ dīvēs ŏpŭs. *O.* (*A. Am.* I, 69, scil. theatro Marcelli porticum Octaviani). Nēc sŭă cōnspĭcĭĕt, mĭsĕrŭm mē! mūnĕră Drūsŭs (*Ad Liv.* 287, scil. ædem Concordiæ. Cf. *Vel. Paterc.* 2, 130 : « Pompeii *munera* absumpta igni. »)

Mūnŭscŭlŭm, ī. *n. Petit présent.* Āt tĭbĭ prīmă, pŭĕr, nūllō mūnŭscŭlă cŭltū. *V.* Nōn ĭnvīsă fĕrēs pŭĕrīs mūnŭscŭlă pārvīs. *H.* Ălĭquĭd rĕpōrtāns ĭntĕrīm mūnŭscŭlī. *Aus.* (*Epist.* 21, 45).

Mūnўchĭă, æ. *f.* (Μουνυχία). *Munychie, port d'Athènes, entre Sunium et le Pirée.* || Mūnўchĭŭs, ă, ŭm. *De Munychie; Athénien.* Mūnўchĭŏsquĕ vŏlāns ăgrōs grātāmquĕ Mĭnĕrvæ. *O.* Quō nōn Mūnўchĭæ quĭdquām prælstāntĭŭs ārcēs. *St.*

Mūrænă, æ. *f.* (μύραινα). *Murène, poisson.* Ăffĕrtŭr squīllās ĭntĕr mūrænă nātāntēs. *H.* Ēt mūrænă fĕrōx, tĕrĕtīs sĭbĭ cōnscĭă tērgī (*Ov. Hal.* 26). Quæ nătăt ĭn Sĭcŭlō grāndĭs mūrænă prŏfundō. *M.* (XIII, 80).

Mūrālis, ĕ. *De muraille.* Mūrālī cōncĭtă nūnquām Tōrmēntō sĭc săxă frĕmūnt. *V.* Aŭt văstī mūrālĭă pōndĕră săxī. *L.* || — cŏrōnă. *Voy.* Corona.

† Mūrcĭdŭs, ă, ŭm. *Lâche, paresseux.* (*Pompon.* apud *Augustin. C. D.* 4, 16.) *Voy.* Muricidus.

Mūrclŭs, ă, ŭm. *De Vénus Murcia, qui avait un temple à Rome.* Ăd cœlŭm quōtĭēs văllīs tĭbĭ Mūrcĭă dūcĕt Nōmĕn, Āvĕntīnō Pāllāntĕōquĕ rĕcēssū. *Cl.* (Vid. *Fest.* et *Liv.* 1, 33).

Mūrēnă, æ. *m.* (Μουρήνας). *Muréna, nom d'homme.* Mūrēnă prælbēntĕ dŏmūm, Căpĭtōnĕ sălillŭm. *H.*

Mūrēx, ĭcĭs. *m. Poisson à coquille bon à manger, et dont on tirait la pourpre.* Mūrĭcĕ Bāĭānō mēllĭŏr Lūcrīnă pĕlōrĭs. *H.* SYN. Cōnchўlĭŭm. || *par ext. Pourpre.* Vōbis pictă crŏco ēt fulgēntī mūrīcĕ vēstīs. *V.* Mūrĭcĭbŭs Týrĭīs ĭtĕrātæ vĕllĕră lānæ. *H.* SYN. Pūrpŭră, ŏstrŭm, etc. *Voy.* Purpura. || *En gén. Coquille.* Sūmmă lăcūnābānt ălтĕrnō mūrĭcĕ cōnchæ. *O.* Hūmĕrōs ĭnnātō mūrĭcĕ tēctŭm, Cærŭlĕŭm Trītōnă vŏcāt. *Id.* Vīvō squălēntĭă mūrĭcĕ tērgă Pūrpŭrĕīs mōllĭtă rōsīs (de Tritone). *Cl.* SYN. Tēstă. || *qqf. Conque.* Immānēs ĭntōrtō mūrĭcĕ phōcās Cōntrāhĭt. *V. Fl.* SYN. Cōnchă. || *Pointe de rocher, ressif.* Ēt ăcūto ĭn mūrĭcĕ rēmī Ōbnīxī crĕpŭērĕ. *V.* Tūm mūrĭce ăcūtō Dīssĭlĭens sŏnŭīt. *Sil.* (Cf. *Gloss. Placid.* p. 484 : « Dicuntur et *muricea* petræ in littore acutissimæ et navibus perniciosæ. »)

Mūrĭă, æ. *f. Saumure.* Quōd pīngui mĭscērĕ mĕrō mūrĭăquĕ dēcĕbĭt. *H.* Ūt mēllius, mūrĭă quām tēstă mărīnă rĕmīttĭt. *Id. Voy.* Garum.

Mūrĭātĭcă, ōrŭm. *n. pl. Comme le précéd.* Quāsī sālsă mūrĭātĭca ēsse aūtūmāntŭr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 52). Mūrĭātĭca aūtēm vĭdĕo ĭn vāsĭs stānnĕīs. *Id.* (*fragm.*).

Mūrĭcĕ̆ŭs, ă, ŭm. *De ressif.* Āntra, ēt mūrĭcĕ̆ĭs scŏpŭlōrŭm mērsă lăcūnīs. *Aus.* (*Epist.* 9, 4).

† Mūrĭcĭdŭs *ou* Mūrrĭcĭdŭs, ă, ŭm. *Lâche, paresseux.* (*Pl. Epid.* III, 1, 12. Quod citat *Festus*, scribens *murricidus*. Idem verbum videtur ac *Murcidus*).

Mūrĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Murex. Pūrpŭrā, mūrĭcŭlī, mūrēx, dŭlcēs quŏque ĕchīnī. *Enn.* (apud *Apul. Apol.*).

Mūrīnŭs, ă, ŭm. *De rat.* Aūt făcĭlēm jĕcŏrĭs mūrīnī dūcĕrĕ fĭbrām. *Ser. Sam.* (*vs.* 910. *Id.* 353).

Mūrmŭr, ŭrĭs. *n. Murmure, bruit, son.* Ādspĭcĕ, vēntōsī cēcĭdērŭnt mūrmŭrĭs aūræ. *V.* Mānĭgnō mĭscērī mūrmŭrĕ cœlŭm. *Id.* Quūm făcĕrēm vērsŭs ĭntĕr fĕræ mūrmŭrā pōntī. *O.* Mūrmŭrĕ bŭxī. *Id.* Ūndămque ōccŭltīs mēdĭtāntēm mūrmŭr ĭn āntrīs. *Manil.* (II, 54). SYN. Sŏnŭs, sŏnĭtŭs, frăgŏr; etc. *Voy.* Sonitus. ‖ *Mots inarticulés, voix confuses, murmure.* Vōcĕ mānūquĕ Mūrmŭrā cōmprĕssīt. *O.* Cōntēmnĕrĕ mūrmŭrā fāmæ. *Pp.* (II, 4, 29). Gĕllĭdĭs ĭnfūdĭt mūrmŭrā lābrĭs (de moriente). *L.* Sērpĭtquĕ pĕr ægmĭnă mūrmŭr. *V.* SYN. Sūsūrrŭs. *Voy.* Murmuro. ‖ *Prières récitées tout bas.* Haūd cuīvis prōmptum ēst mūrmŭrquĕ lēvæsquĕ sūsūrrōs Tōllĕrĕ dē tēmplīs. *Pers.* (2, 6). Ēt prĕcĭbŭs plācārĕ dĕōs ēt mūrmŭrĕ lōngō. *O.* (Adde *Juv.* 10, 290; *Sid. Pan.* 117).

Mūrmŭrāns, tĭs. *Qui murmure, bruyant.* Sīc rīpĭs ĕgŏ mūrmŭrāntĭs-Hĕbrī. *St. Voy.* Sonans.

† Mūrmŭrillŏ, ās, ārĕ. *dimin. de* Murmuro. Quīd mūrmŭrillās-tēcum, ēt tē dīscrŭcĭās? *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 572).

† Mūrmŭrillŭm, ī. *n. dimin. de* Murmur. Nōlo ĕgŏ mūrmŭrillŭm nĕquĕ sūsūrrŭm fĭĕrī. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 48. Sic legit *Non.* 2, 572, mellus quam ut vulgo, *murmur ullum*).

Mūrmŭrō, ās, ārĕ. *n. Murmurer, faire du bruit.* Spūmĕă sēmĭfĕrō sŭb pĕctŏrĕ mūrmŭrăt ūndă. *V.* Hīc tĭbĭ lēnĕ flŭēns fōns mūrmŭrăt. *Nemes.* (*E.* 4, 47). Fŭgĭēntĕ dūlcĭs mūrmŭrăt rīvō sŏnŭs. *Sen.* (*Hip.* 514). SYN. Ĭmmūrmŭrō, sŏnō, sūsūrrō, frĕmō, etc. *Voy.* Sono. ‖ *Parler entre ses dents, marmotter, murmurer.* Flēbĭlĕ lĭnguă Mūrmŭrăt ĕxānĭmĭs. *O.* Āt ūt scĕlĕstă sōlă sĕcūm mūrmŭrăt! *Pl.* (*Aul.* I, 1, 13). Sērvī mūrmŭrānt. *Id.* (*Mil.* III, 1, 147). SYN. Sūsūrrō, ĭmmūrmŭrō, cōmmūrmŭrō, dēmūrmŭrō, mūssō, mūssĭtō, mūttĭō. VERS. Mūrmŭrā quūm sēcum ēt răbĭōsă sīlēntĭă rōdunt. *Pers.* Mūrmŭrĕ cōnclūsō răbĭōsă sīlēntĭă rōdunt. *Aus.* Clausō cōmmūrmŭrăt ōrĕ. *Sil.* Măgĭcō cārmĕn dēmūrmŭrăt ōrĕ. *O.* Ĭntēllēctă mĭhī mūrmŭrā clausă dĕdīt. *Fort.*

Mūrŏbrĕchārĭus, ĭī. *m.* (*de μύρον et ἐρέχω*). *Parfumeur.* (*Pl. Aul.* III, 5, 37. Alii aliter, sic autem melius.)

Mūrrā, æ. *m. Nom d'homme.* Mūrrā pătrĭs prīmūm rĕfĕrēns ē nōmĭnĕ pātrēm (*Anth.* II, p. 175).

Mūrrānŭs, ī. *m. Chef de la dynastie des rois Latins.* Mūrrānum hīc, ătăvōs ēt āvōrum āntīquă sŏnantēm Nōmĭnă. *V.* (Et *Sil.* IV, 529).

Mūrrhă, æ. *f. Sorte de cristal dont on faisait des coupes précieuses.* Sī cāllĭdum pōtās, ārdēnti mūrrhă fălĕrno Cōnvēnĭt. *M.* (XIV, 113). Măcŭlōsæ pōcŭlă mūrrhæ. *Id.* (X, 80), Nōn aūrō mūrrhaquĕ bĭbunt. *L.* (IV, 380. Alii scrib. *Myrrha, Murra*). ‖ 2. *Myrrhe. Voy.* Myrrha.

Mūrrhĕŭs, ă, ŭm. *Fait en cristal nommé* Murrha. Mūrrhĕăque in Pārthīs pōcŭlă cōctă fŏcīs. *Pp* IV, 5, 26). Ēt crŏcĭnō nārēs mūrrhĕŭs ūngăt ŏnўx. *Id.* (III, 8, 22). SYN. Mūrrhĭnŭs. ‖ 2. *Voy.* Myrrheus.

Mūrrhĭnă, æ. *f. Nom de femme.* Quō pācto ĭd cēlēm, quōd mē ōrāvīt Mūrrhĭnă. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 31. Et *Pl. Cas.* V, 4, 21).

Mūrrhĭnŭs, ă, ŭm. *Comme* Murrheus. ‖ Mūrrhĭnă, ōrŭm. *n. pl. Coupes en ce cristal.* Sūrrēntīnă bĭbīs? nēc mūrrhĭnă pōtă, nĕc aūrūm Sūmĕ. *M.* (XIII, 110). Mūrrhĭnă signāvīt sēpŏsŭĭtquĕ sĭbī. *Id.* (IX, 60). Grāndĭă tollūntŭr crўstăllĭnă, măxĭmă rūrsŭs Mūrrhĭnă. *J.* (6, 155). ‖ 2. *Voy.* Myrrhinus.

Mūrrhītēs, æ. *m.* (*μυρρίτης*). *Comme* Murra. Mūrrhītēsquĕ, bŏnūm nārdī quum rĕddăt ŏdōrĕm. *Prisc.* (*Peri.* 984. Alii scrib. *Myrrhites*).

Mūrrŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mīsĕrī bāsĭlīscŭs cūspĭdĕ Mūrrī Trānsăctŭs. *L.* (Et *Sil.* I, 377).

Mūrtĕtŭm. *Voy.* Myrtetum.

Mūrŭs, ī. *m. Mur de ville, muraille.* Dīvĭdĭmūs mūrōs, ēt mœnĭă pāndĭmŭs ūrbĭs. *V.* Vīxquĕ brĕvīs tūtūm mūrŭs ăb hōstĕ făcīt. *O.* Ĭlĭăcōs ĭntrā mūrōs pĕccātŭr ēt extrā. *H.* SYN. Mœnĭă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *En gén. Mur, enceinte.* Tēsta ăltă părētŭr, Quæ tĕnŭī mūrō spătĭōsŭm cōlligăt ōrbĕm. *J.* (4, 132). SYN. Părĭēs. ‖ *Tour portée par un éléphant.* (*Sil.* IX, 601.) ‖ *Au fig. Défense, rempart.* Grāĭŭm mūrŭs Āchillēs. *O.* Mūrŭs āhēnĕŭs ēstō, Nil cōnscīrĕ sĭbī. *H.* Tū præsĭdĭŭm Phrўgĭbŭs fessīs, Tū mūrŭs ĕrās. *Sen.* (*Troad.* 125). Nōn dăbĭtĭs mūrŭm scĕlĕrī. *Cl.* SYN. Præsĭdĭum, mūnīmĕn.

Mūs, mūrĭs. *m.* (*μῦς*). *Rat, souris.* Quā brĕvĭs ōccŭltŭm mūs sĭbī fēcĭt ĭtĕr. *O.* Rūsticŭs ūrbānūm mūrĕm mūs paūpĕrĕ fĕrtŭr. *H.* Ēt dīvīna ŏpĭcī rōdēbānt cārmĭnă mūrēs. *J.* (3, 207). SYN. Sōrex. EP. Exīgŭŭs, pārvŭs, pārvŭlŭs, tĕnŭīs, brĕvĭs; fŭgax, tĭmĭdŭs, ēdax. ‖ *Sorte de poisson.* Lūna ălīt ōstrĕa, ēt ĭmplĕt ĕchĭnōs, mūrĭbŭs fĭbrās. *Lucil.* (apud *Gell.* 20, 8). Mūrēs sūnt Ænī. *Enn.* (apud *Apul. Apol.*) ‖ *Surnom Romain : P. Décius Mus.* PHR. Quōd mĭhĭ nōmĕn ĭnēst, Rōmæ quŏquĕ cōnsŭl hăbērĕt. *Sympos.* (*Ænigm.* 25).

Mūsæ, ārŭm. *f. pl.* (*Μοῦσαι*). *Les Muses, déesses des Sciences et des Arts, filles de Jupiter et de Mnémosyne. Elles sont neuf sœurs : Apollon les préside, jouant de la lyre et couronné de lauriers. Le Parnasse, l'Hélicon, le Pinde, sont leurs demeures ordinaires.* Ā Jŏvĕ prīncĭpĭūm, Mūsæ; Jŏvīs ōmnĭă plēnă. *V.* Sācrăquĕ Mūsārum mĕrĭtō cōlĕ. *O.* Mūsīs ămīcŭs. *H.* SYN. Cămœnæ, Pĭĕrĭdĕs, Āōnĭdĕs, Cāstălĭdĕs, Hĕlĭcōnĭădĕs, Pārnāssĭdĕs, Āgănĭppĭdĕs, Pēgăsĭdĕs, Thĕspĭădĕs, Pĭmplēĭdĕs, Lĭbēthrĭdĕs, Mæōnĭdĕs. EP. Āōnĭæ, Cāstălĭæ, Hĕlĭcōnĭădes, Pĭĕrĭæ, săcræ, cāstæ, pŭdĭcæ; blāndæ, făcundæ, dĭsĕrtæ, doctæ, ārgŭtæ, dŭlcēs. PPH. Cāstălĭæ sŏrōrēs, ălūmnæ, pŭellæ, dĕæ, dĭvæ, nўmphæ. Pĭĕrĭdĕs pŭellæ. Nŏvēm sŏrōrēs, pŭellæ, Phœbī cōmĭtēs. Doctæ sŏrōrēs. Phœbi cōhōrs. Mūsārŭm, Cămœnārŭm, Cāstălĭdŭm tŭrbæ, chŏrŭs, cătērvæ, grex. Hĕlĭcōnis, Pindi, Pĭĕrĭī mōntĭs ălūmnæ, dŏmĭnæ, rēgĭnæ, nūmĭnă. Pĭĕrĭŭs, Phœbī, Āpollĭnis chŏrŭs. Bĕātă nūmĭnă Mūsæ. Doctæ vĭrgĭnēs. Nŏvēm sŏrōrŭm grex. Hĕlĭcōnĭa tŭrbă. Dĕæ Pārnāssī jŭgă *ou* Hĕlĭcōnă cŏlēntēs.

ĂŏnĪī tūrbă nŏvēnă jŭgī. Præsēntĭă nūmĭnă vātŭm. PHR. Sīvĕ Cămēnārŭm dē grĕgĕ nōnă vēnīs. *M.* Dīvērsæquĕ nŏvēm sortītæ jūră pŭellæ. *Pp. Voy.* Parnassus. ‖ *Au sing.* Mūsă, mihī caŭsās mĕmŏra. *V.* Dignŭm laŭdĕ vĭrŭm Mūsă vĕtăt mŏrī. *H.* SYN. Cămēnă. ‖ *Divers genres de poésie.* Mūsă lÿræ sŏlĕrs. *H.* Sĕvĕræ Mūsă trăgœdĭæ. Tēmpĕrăt Ărchĭlŏchī mūsăm pĕdĕ măscŭlă Săpphō. *Id.* Tĕĭă mūsă sĕnīs. *O.* Sicĕlĭdēs Mūsæ, paŭlō majōră cănămŭs. *V.* ‖ *Vers, chanson.* Ægrēstĕm tĕnŭī mĕdĭtăbŏr ărŭndĭnĕ mūsăm. *V.* Dămōnĭs mūsăm dĭcămŭs ĕt Ălphĕsĭbœī. *Id.* Quōrŭm cēnsūră mūsă prōtĕrvă mĕa ĕst. *O.* Dīs plĕtās mĕă, Ēt mūsă cōrdī ĕst. *H. Voy.* Carmen. ‖ — pēdēstris. *Vers qui se rapprochent de la prose.* Quĕm prĭŭs illūstrĕm sătĭrīs mūsāquĕ pĕdēstrī? *H.* ‖ Mūsīs ăvērsīs, Mūsă nūllă. *Sans inspiration, sans génie.* Ăvērsīs ūtĭnăm tĕtĭgīssĕm cărmĭnă Mūsīs! *O.* Mūsīs ĕt Ăpōllĭnĕ nullō. *M.* (II, 89). ‖ *Instruction, études.* Nēc mūsæ dēdĭtŭs ūllī. *H.* ‖ *m. Antonius Musa, affranchi et médecin d'Auguste.* Nām mĭhī Bālās Mūsă sŭpĕrvăcŭās Ăntōnĭŭs. *H.* (Adde *Catal. Virg.* 13, 6).

Mūsæŭs, ī. *m. Musée, poète grec contemporain d'Orphée.* Mūsæum ănte ōmnēs. *V.* ‖ *Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 97.) ‖ *adj. Voy.* Museus.

Mūscă, æ. *f. Mouche.* Lāmbĕrĕ quæ tūrpēs prōhĭbĕt ūbĭ prāndĭă mūscās. *M.* (XIV, 67). Quūm pārvæ dēfīgūnt spīcŭlă mūscæ. *Avien.* (*Progn.* 594). Călvī mōmōrdĭt mūscă nūdātŭm căpŭt. *Ph.* EP. Lĕvīs, ĕxīlis, grăcĭlĭs, pārvă, ĕxīgŭă, tĕnŭīs; imprōbă, mōlēstă; tūrpĭs, fœdă; strĭdŭlă, strĭdēns. ‖ *Au fig. Homme curieux; parasite.* (*Pl. Merc.* II, 3, 26; *Pœn.* III, 3, 76.)

Mūscĭpŭlă, æ. *f., et* Mūscĭpŭlŭm, ī. *n. Ratière, souricière.* Quī sæpĕ lăquĕōs ēt mūscĭpŭla ēffŭgĕrăt. *Ph.* Hīc ŭt mūscĭpŭlă contĕntă, ŭt scōrpĭŭ' caŭdă sŭblātă. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 868).

Mūscōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de mousse.* Mūscōsī fōntēs, ēt sōmnō mōllĭōr hĕrbă. *V.* Rīvŭs mūscōsō prōsĭlĭt ē lăpīdĕ. *Cat.* (68, 57). PPH. Mūscō tĕctŭs, ōpĕrtŭs, vīrēns.

Mūscŭlŭs, ī. *m. dim. de* Mus. ‖ *Moule, poisson.* Mărīnam ūrtĭcām, mūscŭlōs. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 9. Alii leg. *mitulos*). Jūnctŭs lĭmĭcōlĭs mūscŭlŭs ōstrĕīs. *Aus.* (*Epist.* 7, 36). *Voy.* Mus, Mitulus. ‖ *Muscle.* Tēgmĭnĕ pōplĕs ĕrăt, fĕmōrŭm quŏquĕ mūscŭlŭs ōmnĭs Lĭquĭtŭr. *L. Voy.* Nervus.

Mūscŭs, ī. *m. Mousse.* Flūmĭnă, mūscŭs ŭbĭ ēt vĭrĭdĭssĭmă grāmĭnĕ rīpă. *V.* Ēt stāgnă vĭrēntĭă mūscō. *Id.* Mōllī tēllŭs ērăt hūmĭdă mūscō. *O.* Mūscō cīrcumlĭtă săxă. *H.* SYN. Tĕnĕr, mōllĭs; hūmĭdŭs, ūdŭs.

Mūsĕŭm, ī. *n.* (*μουσεῖον*). *Lieu consacré aux Muses.* ‖ *Grotte artificielle.* Dūm vārĭās cŭpĭt... mūsēō fīgĕre în ăltō, Dēcĭdĭt. *Inscr.* (apud *Murat.* II, p. 1172).

Mūsēŭs, ă, ŭm (*Μουσεῖος*). *Des Muses.* Ēt quăsī Mūsēō dūlcī cōntĭngĕrĕ mēllĕ. *Lr.* (I, 948). Ăt Mūsēă mēllĕ. *Id.* (II, 412). Mūsēōs fōntēs dĕxtrī pĕdĭs ictĭbŭs haŭsīt. *German.* (*Arat.* 219).

Mūsĭcă, æ, *et* Mūsĭcē, ēs. *f.* (*μουσική*). *Poésie.* Sōcci ēt cōthūrnī mūsĭcām. *Aus.* (*Epist.* 10, 38). ‖ *Mesure, rhythme.* Ēxīgūnt ĭdcīrcŏ tālēm quī sĕquuntur mūsĭcām. *T. Maur.* (*Ped.* 69). ‖ *Musique.* Ēt mŏdŭs, ēt gĕnĭtrīx mŏdŭlōrum, ēt mūsĭcă trĭplĕx. *Aus.* (*Idyl.* II, 76). Dăt gērmănă tĭbī, sĕd vērăx mūsĭcă plēctrŭm. *Alcim.* (*ad Sor.* 16). PPH. Ărs mūsĭcă, cănendī. *Voy.* Cantus. ‖ *Harmonie des corps célestes.* Pȳthăgŏrās, sōlĭdŭm princĕps quŏd mūsĭcă mundŭm Tēmpĕrĕt. *Sid.* (*Pan.* 2508).

† Mūsĭcē. *adv.* (*μουσικῶς*). *En musicien; en faisant bonne chère.* Mūsĭce hĕrcle ăgītĭs ætātem, ĭta ŭt vōs dĕcĕt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 40).

Mūsĭcŭs, ă, ŭm (*μουσικός*). *De muse, poétique.* Rēpēntĕ ăd stŭdĭum hūnc se ăpplĭcāssĕ mūsĭcŭm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 23. Sic etiam *Hec. prol.* 15; *Ph. prol.* 18). ‖ Mūsĭcă ārs. *Poésie, rhythme poétique.* Fābrĕ pŏlītă vātĭs ārtĕ mūsĭcă. *Publil.* (*Ara*, 2). Ărchĭlŏchŏn ārte ēst æmŭlātŭs mūsĭca. *T. Maur.* (*Met.* 678). ‖ *De musique, musical, mélodieux.* Ēst ĕt ărŭndĭnĭs mŏdŭlātĭŏ mūsĭcă rīpīs. *Aus.* (*Epist.* 25, 13). Ōrāndŏ paŭca ēt mūsĭcă (*Ib.* 26, 12). Nēc tĭbĭă pŏssĭt Mūsĭcă Cīrrhæīs æssĭmĭlārĕ mŏdīs. *Lact.* (*Phœn.* 47). Ēt sŭpĕrāt mīrīs mūsĭcă flābră mŏdīs (*Anthol.* II, p. 443). SYN. Cănōrŭs. ‖ *Subst. m. f. Poète, musicien, musicienne.* Ithȳphăllĭcă pŏrrŏ dĭcārūnt mūsĭcī pŏētæ. *T. Maur.* (*Met.* 277). Ōrātōr, dĭălēctĭcŭs, pŏētă, Trăctātŏr, gĕōmētră, mūsĭcūsquĕ. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 9). Mūsās nōn ĭtă mūsĭcās pŭtārēs. *Id.* (*Pan.* 3198). *Voy.* Cantor, Citharœdus, Tibicen, etc.

Mūsĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant des Muses.* Mūsĭgĕnæ nūmĕrōs vātēs ēt mētră sĕquūntŭr. *Rufin.* (*Metr.* p. 2713).

† Mūsĭmō, ōnĭs. *m.* (*μούσμων*). *Mulet produit par un bouc et une chèvre sauvage.* Mūsĭmōnĕm căpra ĕx vērvēgnō sēmĭnĕ gignĭt (*Anthol.* II, p. 454. Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 530).

Mūsōnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Fēstŭs Mūsōnĭī sōbōlēs prōlēsquæ Ăvlēnī. *Avien.* (in *Anth.* 1, p. 57).

Mūssĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Musso. Sūb lēctīs Lătēntēs mētŭ mūssĭtānt. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 35). Mūssĭtāns quānquām chŏrŭs ĭnvĭdentŭm. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 9). ‖ *act.* Ăccĭpĭūnda ēt mūssĭtānda ĭnjūrĭa ădŏlēscentĭŭm. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 53. Male vulgo *adolescentum*). Hæc ĕgŏ mēcŭm mūssĭtō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 120).

Mūssō, ās, ārĕ. *n. Parler entre ses dents, murmurer.* Flēnt mœstī mūssāntquĕ pātrēs. *V.* Tūrbāntăquĕ mūssānt Cōncĭlĭă. *St.* Ĭntĕrdūm mūssāns. *Pl.* (*Merc. prol.* 49). SYN. Mūssĭtō, mūttĭō, mūrmŭrō. *Voy.* Murmuro. ‖ *qqf. Bourdonner.* Mūssānt ōrās ēt lĭmĭnă circŭm (apes). *V.* SYN. Sūsūrrō. ‖ *Par ext. Hésiter, se taire.* Mūssāt rēx ĭpsĕ Lătīnŭs. *V.* Sēd dicĕrĕ mūssānt. Mūssāntquĕ jŭvēncæ Quīs pĕcŏrī ĭmpĕrĭtĕt. *Id.* SYN. Hærĕō, dūbĭtō, sīlĕō, tăcĕō. ‖ *act.* Nēque ōccŭltum ĭd hăbērī, nēquĕ pĕr mētŭm mūssārī. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 12).

Mūstăcĕŭm, ī. *n.*, *et* Mūstăcĕus, ī. *m. Sorte de gâteau dans lequel il entrait du vin doux, et qu'on donnait aux convives à leur départ.* Ēt mūstăcĕūs, ēt lătēntĕ pālmă Prægnāntēs cărȳōtĭdēs cădēbānt. *St.* (*Silv.* I, 6, 19). Caŭsă nĕc ēst quārĕ cœnam ēt mūstăcĕă pĕrdās. *J.* (6, 202). Spōnsæ mūstăcĕă mittō. *Vesp.* (*Jud. P. et Coc.* 48).

? Mūstĕcŭlă, æ. *f. dimin. de* Mustela. (*Auct. Phil.* 61. Alii aliter.)

Mūstēlă, æ. *f. Belette, fouine.* Cuī mūstēlă prŏcŭl: sī vīs, ălt, ēffŭgĕre ĭstinc. *H.* Mūstēla quum ānnīs ēt sĕnectă dēbĭlis. *Ph.* ‖ *Lamproie, poisson.* Spūmārum ĭndĭcĭis căpĕrīs, mūstēlă, nătāntum. *Aus.* (*Mos.* 107. Adde *Enn.* apud. *Apul. Apol.* Cf. *Plin.* 9, 17).

Mūstēlĭnŭs, ă, ŭm. *De belette; de sa couleur,*

basané. Cŏlŏrē mūstēlīnō. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 23, de sene. Cf. *Donat.*)

Mūstŭlēntŭs, ă, ŭm. *Abondant en vin doux.* (*Pl. fr.* apud *Non.* 1, 322, et 4, 476.)

Mūstĕŭs, ă, ŭm. *Qui a du jus; au fig. nouveau.* Mūstĕŭs ēst : prŏpĕrā, cārōs nĕc dīffĕr āmīcōs. *M.* (XIII, 55, de petasone. Adde *Næv.* apud *Non.* 2, 518).

Mūstŭm, ī. *n.* (*s. ent.* vinum). *Moût, vin doux.* Hūc, pătĕr ō Lēnæē, vĕnī, nūdātăquē mūstō Tingĕ nŏvō (crura). *V.* Ĭnquĕ căvōs lĕrānt tĕrtĭă mūstă lăcŭs. *O.* Quīquĕ nŏvūm mūstūm bĭbīt. *J.* (10, 250). ‖ *Au fig. Vendange, automne.* Tĕrcēntūm mēssēs, tĕrcēntūm mūstă vĭdĕrē. *O.*

Mūstŭs, ă, ŭm. *Doux, nouveau.* Mālŭcĕrīs, quām sī mūstă Fălĕrnă bĭbās. *M.* (XIII, 120. Et *Prud. Sym.* 216).

Mūtābĭlĭs, ĕ. *Changeant, variable, inconstant.* Mūltă dĭēs, vărĭūsquĕ lăbŏr mūtābĭlĭs ævī. *V.* Vărĭum ĕt mūtābĭlĕ sēmpĕr Fēmĭnă. *Id.* Quīd plăcĕt, aŭt ŏdĭo ĕst, quŏd nōn mūtābĭlĕ crēdās? *H.* SYN. Mobĭlĭs, vărĭŭs, lĕvĭs, etc. *Voy.* Levis. ‖ *Qu'on peut changer.* Mūtābĭlĕ pēctŭs Cōnsĭlĭis. *O.*

† Mūtābĭlĭtās, tis. *f. Nature changeante.* Pōssĕ ex nōn sēnsū sēnsūs, mūtābĭlĭtātĕ. *Lr.* (II, 932).

Mūtātĭō, ōnis. *f. Changement.* Ēt quātĕr ā tērnīs prŏpĕrēt mūtātĭō signis. *Aus.* (*Idyl.* 8, 48). Tālis mūtātĭō sēnsūs Grātă mĭhi ēst. *Paul. Petr.* (4, 252). ‖ *Échange.* Mūtātĭō ĭntĕr mĕ ātquĕ illum ŭt nōstris fīăt fīlĭis. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 6).

Mūtātŏr, ōris. *m. Qui change.* Cōmĭtŭmquĕ cĕlĕr mūtātŏr ĕquōrŭm Mœsŭs. *V. Fl.* Mūtātōrēsquĕ dŏmōrŭm Saurŏmātās. *St.* Mūtātŏr circŭlŭs ānnī. *L.* ‖ *Qui échange, marchand.* Mĕrcĭs mūtātŏr ĕŏæ. *L. Voy.* Mercator.

Mūtātŭs, ă, ŭm. *Changé.* Pēssĭmă mūtātī cœpīt ămōrĭs hĭēms. *O.* Ăc, nīsĭ mūtātŭm, mētŭīt dēfūndĕrĕ vīnŭm. *H.* SYN. Vērsŭs, cōnvērsŭs, dissīmĭlĭs, ălĭŭs, ăltĕr, *qqf.* dēgĕnĕr. PPH. Nōn ĭdĕm. ‖ *Métamorphosé.* Ĭn nŏvă fĕrt ănĭmŭs mūtātās dīcĕrĕ fōrmās Cōrpŏră. *O. Voy.* Mutor.

† Mūtēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir muet, se taire.* Vānĭlŏquās dŏcŭīt mūtēscĕrĕ lĭnguās. *Paul. Nol.* (24, 407). Ĭnsānōs vĭdĕō sūbĭtō mūtēscĕrĕ vēntōs. *Prud.* (*Apoth.* 718). SYN. Obmūtēscŏ, sīlĕō.

Mūtĭlātŭs *et* Mūtĭlŭs, ă, ŭm. *Mutilé ; en partic. qui n'a plus de cornes.* Ūtquĕ sălīrĕ sōlĕt mūtĭlātæ caŭdă cŏlŭbræ. *O.* Mūtĭlātĭs vūlnĕrā rāmīs (*Id. Nuc.* 37). Ŭt mūtĭlātă sŏnŭm lĭnguă lĭgātă dărĕt. *Dracont.* (*Epilog.* 44). Tūrpĕ pĕcŭs mūtĭlŭm. *O.* Sīc mūtĭlŭs mĭnĭtĕrĭs? *H.* SYN. Trūncātŭs, trūncŭs. ‖ *qqf. Chauve.* Sīlēnī mūtĭlŭm căpŭt. *Nemes.* (*E.* 3, 33).

Mūtĭlō, ās, ārĕ. *Couper, mutiler, et au fig.* Quīn spŏlĭēs, mūtĭlēs, lăcĕrēs, quēmquĕm nāctă sīs. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 8). *Voy.* Lacero.

Mūtĭlŭs. *Voy.* Mutilatus.

Mūtĭnă, æ. *f.* (Μούτινα). *Modène, ville d'Italie.* Ĭlīs, Cæsăr, Pĕrūsĭnă fămēs Mūtĭnæquĕ lăbōrēs. *L.* Ōbsessæ mœnĭă pācēm Victă pĕtēnt Mūtĭnæ. *O.* Nām quōtĭēs Mūtĭnam, aŭt civĭlĭă būstă Philippōs. *Pp.* (II, 1, 27).

Mūtĭnēnsĭs, ĕ. *De Modène.* Tămĕn hăc Mūtĭnēnsĭă Cæsăr Grandĭnĕ mĭlĭtĭă cōntŭdĭt ārmă sŭă. *O.* (Nonnulli addunt *Juv.* 16, 23).

Mūtĭō *ou* Mūttĭō, īs, īrĕ. *n. Produire des sons inarticulés, vagir.* Āt mūttīrĕ căprīs, hīrcĕ pĕtŭlcĕ, sōlēs (*Auct. Phil.* 58. Alii, *miccire*). ‖ *Ordint. Parler entre ses dents, murmurer ; act. Dire quelque chose tout bas.* Ĭmpingĕ pūgnūm, sī mūttīvērĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 2). Mĕn' mūttīrĕ nĕfās? *Pers.* (1, 119). Pălām mūttīrĕ, plēbēĭō pīăcŭlum ēst. *Enn.* (apud *Fest.* et *Phæd.* IV *fin.*). Ĭtăque hērclĕ nīl jām mūttīre aūdĕō. *Ter.* (*And.* III, 2, 25. Sic *Pl. Men.* V, 1, 11). SYN. Mūssō, mūrmŭrō, etc. *Voy.* Murmuro.

Mūtītĭō *ou* Mūttītĭō, ōnis. *f. Action de murmurer.* (*Pl. Amp.* I, 3, 21.)

Mūtĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Tē, Lŭpĕ, tē, Mūtĭ, ēt gĕnŭĭnūm frŏgĭt ĭn illīs. *Pers.* (1, 113). Χαῖρε, hīnc hŏstīs Mūtĭ Ălbūtĭŭs, hīnc ĭnīmīcŭs. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 1, 9). ‖ Mūtĭŭs, *ou plutôt* Mūcĭŭs Scævŏlă. *Voy.* Scævola.

Mūtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Déplacer.* Ēt quŏtĭēs fēssŭm mūtăt lătŭs. *V.* Ĭllă tămĕn sē Nōn hăbĭtŭ mūtātvĕ lŏcō. *H.* Nĕquĕ sē lūnă quŏquām mūtăt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 118. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 315, qui exponit *transfero*). SYN. Mŏvĕŏ, ăgŏ, trānsfĕrŏ, fĕrŏ. ‖ *Faire le commerce.* Nĕc nautĭcă pīnŭs Mūtăbĭt mĕrcēs. *V.* Hīc mūtăt mĕrcēs sūrgĕntĕ ā sōlĕ. *H. Voy.* Mercor. ‖ *Changer, modifier.* Mūtăt tĕrrā vīcēs. *H.* Aŭt vōcēm mūtārĕ vīrōs, aŭt vērtĕrĕ vēstēs. *V.* SYN. Ĭmmūtŏ, cōmmūtŏ, vērtŏ, cōnvērtŏ, nŏvŏ, rĕnŏvŏ, vărĭŏ. ‖ *Métamorphoser.* Cārmĭnĭbŭs Circē sŏcĭōs mūtāvĭt Ŭlўssīs. *V.* Ĭn dĕfōrmĕ vīrōs ănĭmăl mūtāvĭt. *O.* SYN. Vērtŏ cōnvērtŏ, trānsfōrmŏ, nŏvŏ. PPH. Fīgūrām, spĕcĭĕm, fōrmām, cōrpŭs, ōs, ărtŭs mūtŏ, vērtŏ. VERS. Quōs hŏmĭnum ēx fācĭē, dĕă sævă pōtēntĭbŭs hērbīs, Ĭndŭĕrāt Circe ĭn vūltŭs ăc tērgă fĕrārūm. *V.* Vērsūmquĕ vĕnēnīs Fēcĭt ăvĕm. *Id.* Vērtĕrĕt ŭt mūltōs ĭn nŏvă mōnstră vīrōs. *O.* Ēt quī cōrpŏră prīmă trānsfĭgūrăt. *St. Voy.* Mutor. ‖ *Au fig. Changer.* Nōn īllūm nōstrī pōssūnt mūtārĕ lăbōrēs. *V.* Quæ mĕntem ĭnsānĭă mūtăt? *Id.* Prīscŭm părĭtĕr cūm cōrpŏrĕ nōmĕn Mūtăt. *O.* Cœlum, nōn ănĭmūm mūtānt. *H.* SYN. Vērtŏ, cōnvērtŏ, *qqf.* flĕctŏ, ĭnflĕctŏ. ‖ *Échanger, laisser pour.* Chaŏnĭăm pīnguī glāndĕm mūtāvĭt ărīstă. *V.* Mūtēmŭs clўpĕŏs. *Id.* Vēlŏx ămœnūm sæpĕ Lūcrētīlĕm Mūtāt Lўcēō Faūnŭs. *H.* Quī pŭĕr ūvām Fūrtīvă mūtăt strĭgĭlī. *Id.* Ēxsīllō mūtānt ūrbĕm. *O.* SYN. Cōmmūtŏ. ‖ *qqf. n. Être changé.* Nĕc cēssānt hæc ĭntĕr sē mūtārĕ, mĕārĕ Dē Cœlō. *Lr.* (I, 786).

Au pass. Mūtŏr. *Être déplacé, se déplacer.* Ĭnquĕ lŏcūm Scўthĭcō văcŭūm mūtābŏr ăb ārcū. *O.* Hīnc ĕgŏ dūm mūtĕr. *Id. Voy.* Discedo. ‖ *Être changé.* Ē nīgrō cŏlŏr ēst mūtātŭs ĭn ălbūm. *O.* Făcĭēm ăd sērēnām sūbĭtō mūtātŭr dĭēs. *Ph.* SYN. Vērtŏr, cōnvērtŏr, ăbĕŏ. PPH. Dissīmĭlĭs, ălĭŭs, ăltĕr fĭŏ. Nōn ĭdĕm mănĕŏ. PHR. Ĭn cōmmūtātūm vĕnĭūnt. *Lr.* Nōn cŏlŏr ĭdĕm, Nōn cōmptæ mānsērĕ cōmæ. *V.* Nōn hăbĭtŭs, nōn ĭpsĕ cŏlŏr, nōn grēssŭs ēuntĭs, Nōn spĕcĭēs ĕădĕm, quæ fŭīt ăntĕ, mănĕt. *Maximian.* ‖ *Être métamorphosé.* Āt crŭōr ĭn flōrēm mūtābĭtŭr. *O.* Ălĭtĕ mūtāntŭr. *Id.* Ălbŭm mūtŏr ĭn ălĭtĕm. *H.* SYN. Vērtŏr, cōnvērtŏr, trānsfōrmŏr, trānsfĕrŏr, ăbĕŏ, trānsĕŏ, fĭŏ. PPH. Nŏvām fōrmām, spĕcĭĕm, fīgūrām indŭŏ, sūmŏ, sŭbĕŏ, căpĭŏ, membrīs indŭcŏ. Ĭn nŏvām spĕcĭĕm, nŏvūm vūltŭm mūtŏr, vērtŏr, trānsfĕrŏr, trānsfōrmŏr, trānsĕŏ, ăbĕŏ. Fīgūrām vărĭŏ, mūtŏ, nŏvŏ, ĕxŭŏ, pērdŏ. Ōră, fīgūrām, vūltūm mūtŏ cūm (*ou l'abl. sans prép.*). Cōrpŭs mūtŏr. VERS. Făcĭēm mūtātŭr ĕt ōră. *V.* Fōrma tūm vērtĭtur ōris Antīquum ĭn Būtēn. Fōrmās sē vērtĕt ĭn ōmnēs. Tōt sēsē vērtĭt ĭn ōra Ĭn faciem cōnversā Mĕtīsci. Formam assimĭlāta

Lămērtī. Ālītĭs ĭn pārvæ sŭbītō cōllēctā fĭgūræm. Ōmnĭă trānsfōrmāt sēse ĭn mīrācŭlă rērum. Aūt ūt mūtātōs Tĕrēī nārrāvĕrīt ārtus. Vērte ōmnēs tēte ĭn fācĭēs. Fīĕt ēnĭm sŭbītō sūs hŏrrĭdŭs, ātrāquĕ tĭgrĭs. *Id.* Fōrmās vārĭātŭs ĭn ōmnēs. *O.* Ĭn vīllōs ābĕūnt vēstēs, ĭn crūră lăcērtī, Fīt lŭpŭs. Fĕrālī mūtānt cŭm păpĭlĭōnĕ fĭgūræm (tineæ). Ĭn nŏvă fĕrt ănĭmŭs mūtātās dĭcĕrĕ fōrmās Cōrpŏră. Īstām mūtāndō pĕrdĕ fĭgūræm. Ĭn spĕcĭēs trānslātă nŏvās. Ĭn quæ mīrācŭlă, dīxīt, Vĕrtĕrĭs? Cuī pōssĕ fĭgūrās Sūmĕrĕ quās vĕllĕt, rūrsūsquĕ rĕpōnĕrĕ sūmptās. Ālĭŭm mĕ cōrpŏrĕ tōtō, Āc fŭĕrām nūpĕr, nĕc ēumdĕm mēntĕ rĕcēpī. *Id.* Aūt ĭn ăvēm Prōcnē vērtātŭr, Cădmŭs ĭn ănguēm. *H.* || *Au fig.* Mūtātŭr ĭn hōrās. *H.* Mūtātŭr cŭm prīncĭpĕ vŭlgŭs. *Cl.* PHR. Flĕxĭssĕ vĭdērĭs Prōpŏsĭtum, ēt vītæ cōntrārĭŭs īrĕ prĭōrī. *J. Voy.* Inconstantia.

Mūttĭō. *Voy.* Mutio.

† Mūtŭlŏ, ās, ārĕ, *ou* Mūtŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. Vouloir emprunter.* Ōmnēs tĭmērēnt mūtŭlāntī crēdĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* 1, 1, 52),

Mūtŭō. *adv. Mutuellement. Voy.* Mutuus.

† Mūtŭŏ, ās, ārĕ. *Comme* Mutuor. Mūtŭēt mĕă caŭsā. *Cæcil.* (apud *Non.* 7, 48). Nĭsĭ vēstra ōllĕum dīlēctĭō nōbĭs Mūtŭēt. *Alc.* (*ad Sor.* 525).

Mūtŭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Emprunter.* Sĕd cōnsūmĭs ēt ūsquĕ mūtŭārĭs. *M.* (VIII, 16). PPH. Mūtŭŭm āccĭpĭŏ, sūmŏ, căpĭŏ, ēxōrŏ.

Mūtŭs, ă, ŭm. *Muet par nature.* Ĭpse ăgĕr, ĭpsī ămnēs ēt mūta ārmēntă quĕrūntŭr. *St.* Ō mūtīs quŏquĕ pīscĭbŭs, etc. *H.* Sēpărāt hŏc nōs Ā grĕgĕ mūtō-rŭm. *J.* (15, 143, absolute, scil. brutorum). SYN. Ēlīnguĭs, ĭnfāns. PPH. Lŏquī nēscĭŭs. Vōcĕ cārēns. Expĕrs lŏquēlæ. Cuī ōs mūtŭm, nūllă vōx. || *Au fig. Muet, qui se tait.* Plēctra dŏlōrĕ tăcēnt, mūtă dŏlōrĕ lўra ēst. *O.* Ōmnĭs prō nōbĭs grātĭă mūtă fŭīt. *Id.* Mănditquĕ trăhĭtquĕ Mōllĕ pĕcŭs mūtŭmquĕ mētŭ. *V.* SYN. Sīlēns, etc. *Voy. ce mot.* || *Qui ne rend pas de son, silencieux, calme.* Mūtŭm tĭntĭnnăbŭlŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 163). Mĕdĭæ pĕr mūtă sīlēntĭă nŏctĭs. *O.* Spēluncăquĕ dŏctī Mūtă sĕnīs. *St.* Ēt mūtīs tăcĭtum lĭttŏrĭbŭs mārĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 536). SYN. Sīlēns, plăcĭdŭs, trānquillŭs. || *Qui se fait dans le silence, obscur.* Mūtum vŏlvēns ĭnglōrĭŭs ævum. *Sil.* Mūtās ăgĭtārĕ ĭnglorĭŭs ārtēs. *V.* SYN. Ōbscūrŭs, lătēns. || Mūtă (syllaba). *f. Syllabe muette.* Et prōbănt mūtīs ēămdēm pænĕ cūnctīs præfĭcī. *T. Maur.* (*Syll.* 624). || *n. pris adv.* Rĕsōnāndō mūtŭm, flēbĭlĭbŭs vōcēs rĕfĕrs. *Cic.* (*Fin.* 2).

Mūtŭscă, æ. *f. Ville des Sabins.* Ērētī mănŭs ōmnĭs ŏlīvĭfĕræquĕ Mūtŭscæ. *V.*

Mūtŭŭs, ă, ŭm. *Mutuel, réciproque.* Mūtŭăquĕ ĭntĕr sē lætī cōnvīvĭă cūrānt. *V.* Mūtŭă dictă rĕfĕrt. *Id.* Jām grăvīs æquābăt lūctūs ēt mūtŭă Māvōrs Fūnĕră. *Id.* Nĕc mūtŭă nōstrīs Dictă rĕfĕrs. *O.* Pācīscī mūtŭăm vēnīăm licĕt. *Sen.* (*Ag.* 268). SYN. Ālternŭs, *qqf.* pār, rĕcĭprŏcŭs. || Mūtŭŭs ămŏr. *Voy.* Amor. || *Subst. n. Retour, la réciproque.* Mūtŭŭm făcĕrĕ. *Rendre la pareille, payer de retour.* Ego aūtēm cum illā facĕrĕ nōlō mūtŭŭm. *Pl.* (*Curc.* 1, 2, 48. *Id. Trin.* II, 4, 37). Ēt sī măxŭmē, quŏd spērō, mūtŭum hŏc mĕcŭm făcĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 538). Sālvērĕ jŭssŭm, mŏx rĕpōscĕ mūtŭŭm. *Aus.* (*Epist.* 21, 18). || Mūtŭă. *n. pl. pris adv. Mutuellement, réciproquement.* Mūtŭă dum ĭnter sē rāmī strĭpēsquĕ tĕnēntŭr. *Lr.* (V, 1099). Ālтĕr ĭn ālтĕrĭŭs mūtŭă flĕrĕ sĭnŭ. *Pp.* (1, 5, 30). Rēddēns mūtŭă pĕr jŏcum ātquĕ vīnŭm. *Cat.* (50, 6). SYN. Mūtŭō, ăltĕrnŭm, ăltĕrnĭs, ĭnvĭcĕm, *adj.* mūtŭŭs, ăltĕrnānus, ăltĕrnŭs. PHR. Pēdĭbŭs per mūtŭă nĕxīs. *V.* || *Emprunté.* Dūm sēptĕm dōnāt sēstĕrtĭă, mūtŭă sēptĕm Prōmittĭt. *H.* Mūtŭă quūm pĕtĕrēm sēstĕrtĭă quīnquĕ, nĕgāstī. *M.* (X, 14). Ūt nūmmōs sēxcĕntōs mĭhĭ Dārēs ūtēndōs mūtŭōs. *Pl.* (*Pers.* 1, 3, 37). || Mūtŭŭm ārgēntŭm, *ou absolt. Argent emprunté, emprunt.* Mīsĕr sum, ārgēntŭm nūsquam ĭnvēnĭŏ mūtŭŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 78. Et *Næv.* apud *Gell.* 2, 19). Ālĭcūndĕ ēxōrā mūtŭŭm. *Id.* (*Pers.* 1, 1, 44. *Id. Trin.* III, 3, 32). Hīc sūmpsīstī mūtŭŭm. *Epigr. in Cæs.* (apud *Suet. Cæs.* 80).

Mўcălĕŭs, ă, ŭm. *De Mycale.* Īcărĭūm pĕlăgŭs Mўcălæăquĕ lĭttŏră. *Cl.*

Mўcălē, ēs. *f.* (Μυκάλη). *Mycale, promontoire d'Ionie.* Dīndўmăque, ēt Mўcălē, nātŭsque ād sācră Cĭthærōn. *O.* || *Nom de femme.* Mātĕr ĕrāt Mўcălē. *O.* (Et *Juv.* 5, 145).

Mўcălēsĭŭs *ou* Mўcălēssĭŭs, ă, ŭm. *De Mycalesse.* Īndŭīt ā tĕrgō Mўcălēssĭă cūspĭs Ăgўrtēn. *St.*

Mўcălēssŭs *ou* Mўcălēsŭs, ī. *f.* (Μυκαλησσός). *Mycalesse, ville de Béotie.* Quōs pĭnīgĕrĭs Mўcălēssŏs ĭn ăgrīs Nūtrīt. *St.*

Mўcēnæ, ārŭm *f. pl.; qqf.* Mўcēnē, ēs, *et* Mўcēnă, æ. *f.* (Μυκῆναι). *Mycènes, ville d'Argolide, fondée par Persée, résidence de Ménélas.* Āptŭm dīcĭt ĕquīs Ārgōs dītēsquĕ Mўcēnās. *H.* Mīllĭă quōt măgnīs nūnquām vĕnērē Mўcēnīs. *V.* Măgnæ vĭgūērē Mўcēnæ. *O.* Ārgŏlĭcōvĕ mārī dēprēnsūs ēt ūrbĕ Mўcēnæ. *V.* (*Æ.* V, 52. Alii leg. *Mycenis*). Jūnonī Sămōs, ēt Mўcēnă Dĭī (*Anthol.* II, p. 547). Ānte Āgămēmnŏnĭăm dītĭssĭmă tēctă Mўcēnēn. *Sil.*

Mўcēnæŭs, ă, ŭm, *et* Mўcēnēnsĭs, ĕ (Μυκηναῖος). *De Mycènes.* Ĭpsĕ Mўcēnæŭs măgnōrŭm dūctŏr Āchīvum. *V.* Tēquĕ Mўcēnæō, Phœbĭăs, ămātă dŭcī. *O.* Ōmnēs Dānăī, Aūt Mўcēnēnsēs, Āttĭcă pūbēs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Fin.* 2, 6: vitiose, quum anapæstus sit, teste Tullio).

Mўcēnĭs, ĭdĭs. *f.* (Μυκηνίς). *De Mycène; Iphigénie.* Sūppŏsĭtă fĕrtŭr mūtāssĕ Mўcēnĭdă cērvă. *O.*

Mўcōn, ōnĭs. *m. Nom de berger.* Fortĕ Mўcōn sĕnĭor, Cānthŭsquĕ Mўcōnĭs ălūmnŭs. *Calp.* (5, 1).

? Mўcōnē, ēs. *f. Voy. le suiv.*

Mўcōnŭs, ī. *f.* (Μύκονος). *Ile des Cyclades.* Ērrāntēm Mўcōnō cēlsă Gўărŏquĕ rĕvīnxīt. *V.* (*G.* IV, 373. Sic plurimi libri; vulgo *Mycone*. Sed vid. *Pier.; Burm. Anth.* I, p. 461, et *Barth. Adv.* 49, 5. Jam sup. expunximus *Gyara*, æ). Ĭpsĕ tŭă Mўcōnō Gўărŏquĕ rĕvēllī, Dēlĕ, tĭmēs. *St.* Hīnc hŭmĭlēm Mўcōnŏn crētōsăquĕ rūră Cĭmolī. *O.* || *D'où*, Mўcōnĭŭs, ă, ŭm (Μυκόνιος *et* Μυκωνιος). Mўcōnĭum, quī mēcum ūna ādvēctŭ'st, cōnvēnī. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 19. Secunda producitur, *Ibid.* V, 3, 5).

Mўgdŏnĭdēs, æ. *m. Fils de Mygdon.* Jŭvĕnĭsquĕ Cōrcĕbŭs Mўgdŏnĭdēs. *V.*

Mўgdŏnĭs, ĭdĭs. *f.* (Μυγδονίς). *De Mygdonie.* Mўgdŏnĭdēsquĕ nŭrŭs. *O.* (Et *V. Fl.* III, 320).

Mўgdŏnĭŭs, ă, ŭm (Μυγδόνιος). *De Mygdonie, partie de la Phrygie.* Tĭbĭă Mўgdŏnĭŭs lĭbĕt ēburna Cădis. *Pp.* (IV, 6, 8). Nūnc quŏquĕ Mўgdŏnĭă flēbĭlĭs ēxstat hŭmō (de Niobe). Mўgdŏnĭa mātĕr (nempe Cybele). *V. Fl.*

Mўlæŭs, ă, ŭm (Μυλαῖος). *De Myles, ville de Sicile.* Aūt Pŏmpēiānī Mўlæă pĕrīcŭlă bĕllī. *Aus.* (*Mos.* 215. Alii leg. *Milasena*).

Mўlæsēnŭs. *Voy. le précéd.*

? Mўlēŭs, ă, ŭm. *De Myles.* Fābrĭcāvĕrāt Ălcōn

Mȳlĕŭs, ĕt lōngō cælāvĕrāt ārgūmēntō. *O.* (*Met.* XIII, 685. Verum eo sensu poeta scribere debuit *Mylæus*. Alia urbs, vel potius Alconis pater huc arcessendus).

Mȳnthēs, æ. *m. Nom d'un astronome.* (*Avien. Arat.* 382.)

Mȳrīcă, æ. *f.* (*μυρίκη*). *Tamarin, arbrisseau.* Nōn ōmnēs ārbūstă jŭvānt hŭmīlēsquĕ mȳrīcæ. *V.* Nĕc dēnsæ fŏlĭīs bŭxī, frăgĭlēsquĕ mȳrīcæ. *O.* ‖ Mȳrīcē, ēs. *f. Nom d'une nymphe.* (*Sil.* III, 103.)

Mȳrīnnă, æ. *f.* (*Μυρίννα*). *Nom d'une amazone.* Hĕspĕrĭă prōgĕnŭīt, quī mē nēscīrĕ Mȳrīnnăm (*Anthol.* I, p. 189).

Mȳrĭnŭs, ī. *m.* (*μύρινος*). *Nom d'un gladiateur.* Dūm pĕtĕrēt pārs hæc Mȳrĭnum, pārs illă trĭūmphŭm. *M.* (I, 20).

Mȳrmĭdŏnēs, ŭm. *m. pl.* (*Μυρμιδόνες*). *Myrmidons, peuple du midi de la Thessalie. Ils furent changés de fourmis en hommes, à la prière d'Éaque, dont la peste avait dépeuplé les états. Ils suivirent Achille au siège de Troie.* Mȳrmĭdŏnāsquĕ vŏcāt, nĕc ōrīgĭnĕ nōmĭnă frāŭdāt. *O.* (Cf. *Met.* VII, 655 *sq.*). Mȳrmĭdŏnŭm Dŏlŏpŭmve, aŭt dūrī mīlĕs Ŭlўsseī. *V.* Vīdī lāpsārĕ crūēntō Vŭlnĕrĕ Mȳrmĭdŏnīs. *St.*

Mȳrōn, ōnis. *m.* (*Μύρων*). *Myron, célèbre statuaire.* Ūt sīmĭlĭs vēræ vāccă, Mȳrōnĭs ŏpŭs. *O.* Dŏctō mŭltŭm vĭgĭlātă Mȳrōnī Ærā. *St.* Ătque ārām circŭm stĕtĕrānt ārmēntă Mȳrōnĭs, Quātĭtŭōr ārtĭfĭcēs, vīvīdă sīgnă, bŏvēs. *Pp.* (II, 23, 7) Sērpēns ĭn pătĕrā, Mȳrōnĭs ārtĕ. *M.* (VI, 92. Adde *Juv.* 8, 102; *Aus. Epig.* 58 *sq.*).

† Mȳrŏpōlă, æ. *m.* (*μυροπώλης*). *Parfumeur.* Ōlĭtōrēs, mȳrŏpōlæ, aŭcŭpēs : cōnfĭt cĭtŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 7. *Id. Cas.* III, 3, 10).

† Mȳrŏpōlĭŭm, ĭī. *n.* (*μυροπώλιον*). *Boutique de parfumeur.* Ōmnēs plătĕās pĕrrēptāvī, gўmnăsĭă ĕt mȳrŏpōlĭă. *Pl.* (*Amp.* IV, 1, 3. *Id. Epid.* II, 2, 15).

Mȳrrhă, æ. *f. Myrrha, fille de Cinyre et mère d'Adonis, fut changée en myrrhe.* Mȳrrhă fŭgĭt, tĕnĕbrisquĕ ĕt cæcæ mūnĕrĕ nŏctĭs. *O.* Rēscĭndĭt ădŭltŭm Mȳrrha ūtĕrŭm lăcrĭmĭs lūgēntĭbŭs. *Aus.* (*Idyl.* 6, 73). Ārbŏrĭs ĭn frōndēs cōndĭtă Mȳrrhă nŏvæ. *Pp.* (III, 17, 16). Ĭmplă Mȳrrhæ Cōnŭbĭă. *Nemes.* (*Cyn.* 26. Cf. *Ov. Met.* X, 298 *sq.*; *Sen. H. OEt.* 195). ‖ Mȳrrhă, *arch.* Mūrrhă, æ. *f.* (*μύρρα*). *Myrrhe, arbuste d'Arabie, d'où découle une gomme odoriférante; parfum de myrrhe.* Nōndŭm pĕrtŭlĕrāt lăcrĭmātās cōrtĭcĕ mȳrrhās. *O.* Crīnēs Vĭbrātōs călĭdō fĕrrō mȳrrhāquĕ mădēntēs. *V.* Aŭt quĭd Ōrōntēă crīnēs pĕrfŭndĕrĕ mȳrrhă? *Pp.* (I, 2, 3). Mūrrham ōlĕt. *Pl.* (*As.* V, 2, 79). EP. Āssўrĭă, Ēoă, Sŏbæă; ŏdōră, ŏdōrātă, frăgrāns; stillāns, pīnguis, flāvă. PPH. Mȳrrhæ lăcrĭmæ, gŭttæ. Mȳrrhĕă gŭttă. PHR. Cōrўcĭæquĕ cŏmæ, Cĭnўræăquĕ gĕrmĭnă. *St.* Ēt lăcrĭmās ĭmĭtātă tŭās, Cĭnўrēĭă vīrgō, sĕd mĕllŏr stăctĭs pōnātŭr Āchāĭcă mȳrrhă. *Col.* ‖ *Eccl. Myrrhe offerte par les Mages à J. C. naissant.* Strātĭquĕ vōtĭs ŏffĕrŭnt Tŭs, mȳrrham ĕt aūrŭm rēgĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 1772). Sĕd jām tŏllĕ Măgōs, tŭs, aūrŭm, mȳrrhă dŏnă, Quæ vērŭm dŏcŭĕrĕ Dĕŭm. *Id.* (*Apoth.* 714). Sŭbmissĭquĕ sĭmŭl mŏx mўstĭcă mūnĕră prōmūnt : Aūrŭm, tŭs, mȳrrham, rēgĭque hŏmĭnĭquĕ Dĕŏquĕ Dōnă fĕrūnt. *Juvc.* (I, 278). ‖ 2. *Sorte de cristal. Voy.* Murra.

Mȳrrhātŭs, ă, ŭm. *Enduit de myrrhe.* Ōră vĭrum ĕt lōngŭm mȳrrhātă rĕpōnĭt ĭn ævŭm. *Sil. Voy. le suiv.*

Mȳrrhĕŭs, ă, ŭm. *De myrrhe.* Tūrīs Sābæī, ĕt mȳrrhĕŭs Pŭlvis sĕpŭlcrūm prædōcĕt. *Prud.* (*Apoth.* 1780). ‖ *Parfumé de myrrhe.* Mȳrrhĕŭm nōdō cōhĭbĕntĕ crīnĕm. *H.* (Alii scrib. *murrheum*). SYN. Mūrrhātŭs. PPH. Mȳrrhă mădēns, ĭmbūtŭs, pĕrlĭtŭs. ‖ 2. *D'un certain cristal. Voy.* Murrheus.

Mȳrrhĭnŭs, ă, ŭm (*μύρρινος*). *De myrrhe.* Ărăbĭŭs mūrrhĭnŭsquĕ ōmnēs ŏdōr cōmplēbăt. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 6). ‖ Mȳrrhĭnă, æ. *f.* (*s. ent.* potiŏ). *Vin parfumé de myrrhe.* Mūrrhĭnām, pāssūm, dēfrŭtūm. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 51). Pānem, ĕt pōlēntām, vīnūm, mūrrhĭnām. *Dossen.* (apud *Plin.* 14, 13. *Id. ibid.* Cf. *Gloss. Placid.* p. 485 : « *Murrinam*, vinum murra conditum. » Et *Gell.* 10, 23; *Paul. ex Fest.*). ‖ *Nom de femme.* (*Pl. Cas.* V, 4, 21, et passim.) ‖ 2. Mȳrrhĭnă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Murrhina.

Mȳrrhītēs, æ. *Voy.* Murrhites.

Mȳrrhŏ, *ou* Mȳrrō, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 601.)

Mȳrtălē, ēs. *f. Nom de femme.* Grātă dētĭnŭīt cōmpēdĕ Mȳrtălē. *H.* (Et *Mart.* V, 4).

? Mȳrtĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Myrteus. Mȳrtĕŏlō mŏdŏ crīnĕ vīrĕt. *Col.* (10, 238. Alii aliter).

† Mȳrtētă, æ. *f. arch. Comme le suiv.* Nēscĭŏ quī sērvŭs ē mȳrtētă prōsīlŭīt. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 4, 625).

Mȳrtētŭm, ī. *n. Lieu planté de myrtes.* Lĭttŏră mȳrtētĭs lætissĭmă. *V.* Mȳrtētă cŏrōnānt Sūmmă lăcŭm. *O.* (Adde *Mart.* III, 58). ‖ *Lieu planté de myrtes, à Baïa, où l'on prenait des bains d'eaux minérales.* Sānē mȳrtētă rēlīnquī, Sūlfŭrā cōntēmnī, vīcŭs gĕmĭt. *H.* (*Epist.* I, 15, 5. Ubi *Bentl.* Cf. *Cels.* 2, 17; 3, 21).

Mȳrtĕŭs, ă, ŭm. *De myrte.* Mȳrtĕă sīlvă sŭbēst, bĭcŏlŏrĭbŭs ŏbsĭtă băccīs. *O.* Ēt gĕrīt ĭnsignī mȳrtĕa sērtă cŏmā. *Tib.* (I, 3, 66). Mȳrtĕŭs ămēntēs ŭbĭ lūcŭs ŏpăcāt ămantēs. *Aus.* (*Idyl.* 6, 2). ‖ *qqf. Couronné de myrte.* Stillābăt Sўrĭŏ mȳrtĕă rōrĕ cōmă. *Tib.* (III, 4, 28).

Mȳrtĭlŭs, ī. *m.* (*Μυρτίλος*). *Myrtile, fils de Mercure et de Myrto, conducteur du char d'OEnomaüs, fut gagné par Pélops, et fit verser le char de son maître. Comme il demandait sa récompense, Pélops le fit précipiter dans la mer.* Vēndĭdĭt Œnŏmaŭ dĕcēptŭs Mȳrtĭlŭs ăxēm. *Cl.* Mȳrtĭlŭs, ĕt vŏllūcrī jām jămquĕ rēlĭnquĭtŭr ăxĕ. *St.* (Adde *Sen. Thyest.* 140; *German. Arat.* 158).

Mȳrtōŭs, ă, ŭm (*Μυρτῷος*). *De Myrto; mer entre la Crète et l'Attique, où Myrtile fut précipité.* Quī nŏvă Mȳrtōæ nōmĭnă fēcĭt æquæ. *O.* Mȳrtōŭm păvĭdŭs naŭtă sēcĕt mărĕ. *H.*

Mȳrtŭm, ī. *n.* (*μύρτον*). *Baie du myrte.* Ēt laūrī băccās, ŏlĕāmquĕ, crūēntāquĕ mȳrtă. *V.*

Mȳrtŭs, ī *et* ūs, *arch.* Mūrtŭs. *f.* (*μύρτος*). *Myrte, arbrisseau consacré à Vénus.* Formōsæ mȳrtŭs Vĕnĕrī, sŭă laūrĕă Phœbō. *V.* Hĭc Păphĭās mȳrtŏs, hĭc pūrpūrĕās ămēthўstŏs. *O.* Sīmplĭcī mȳrtō nĭhĭl ăllăbōrēs. *H.* Quālēs Eurōtæ prōgignūnt flūmĭnă mȳrtūs. *Cat.* (64, 89). EP. Cўprĭă, Cўthĕrēĭă, Cўthĕrēīs, Īdălĭă, Păphĭă; ŏdōră, frăgrāns, vĭrĭdĭs, pāllĭdă, pūllă, nĭgră, bĭcŏlŏr, tŏnĕră. PPH. Cўprĭă *ou* Cўprĭdĭs ārbŏr. Vĕnĕrī, Dĭōnææ mātrī sācră, grātă. ‖ *Lance, houlette faite avec son bois.* Ēt pāstōrālĕm præfīxă cuspĭdĕ mȳrtum. *V.*

Mȳs, ȳ̆os. *m.* (Μύς). *Mys, graveur célèbre.* Glorĭŏr ārtĕ măgīs, nām Mȳŏs īstĕ lăbŏr. *M.* (XIV, 95. *Id.* VIII, 51; *Prop.* III, 7, 14).

Mȳscĕlŭs, ī. *m. Fils d'Alémon, fondateur de Crotone.* Mȳscĕlŭs īllĭus dīs ăccēptissĭmŭs ævī. *O.*

Mȳsĭă, æ. *f.* (Μυσία). *Mysie, province de l'Asie Mineure, près de la Propontide.* Nūllō tāntūm sē Mȳsĭă cūltū Jăctăt. *V.* Eūnōmŭs hīc Chrōmĭūsquĕ jăcēnt, quēīs Mȳsĭă rēgnŭm. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 1). Mȳsĭăque, ēt gĕlĭdō tēllŭs pērfūsă Căȳcō. *L.*

Mȳsī, ōrŭm. *m. pl.* (Μύσοι). *Mysiens, peuple de Mysie.* Īn quēm sŭpĕrbŭs ōrdĭnārāt ăgmĭnă Mȳsōrŭm. *H.* Mȳsī Phānācĕm nōmĭnānt. *Aus.* (*Epig.* 30, 3). Mȳsŭs, ĕt Æmōnĭă jŭvēnīs quă cūspĭdĕ vūlnŭs Sēnsĕrāt. *Pp.* (II, 1, 65). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Mysie.* Hīc tĕnŭīt Mȳsās gēntēs īn pācĕ fĭdēlī. *O.* Mȳsūsquĕ Căȳcŭs. *V.* SYN. Mȳsĭŭs.

Mȳstă *et* Mȳstēs, æ. *m.* (μύστης). *Initié aux mystères.* Tēmpŭs hăbēnt mȳstæ sīdĕră vīsă cĭbī. *O.* Tăcĭtī quāssāmŭs lāmpădă mȳstæ. *St.* Cōndĭtă lăscīvī dēdūcŭnt ōrgĭă mȳstæ. *Sen.* (*OEd.* 431). ‖ *Eccl. Initié, prêtre.* Ēt dēvōtă plī cēlĕbrānt jējūnĭă mȳstæ. *Aus.* (*Idyl.* 1, 2). *Voy.* Sacerdos.

Mȳstĕrĭārchēs, æ. *m.* (μυστηριάρχης). *Qui préside aux mystères.* Mȳstĕrĭārchēs ĭncĭdăt. *Prud.* (*Peri.* 590).

Mȳstērĭŭm, ĭī. *n., et ordint.* Mȳstērĭă, ōrŭm. *pl.* (μυστήριον). *Mystères, pratiques secrètes des anciennes religions.* Cōndĭtă sī nōn sīnt Vĕnĕrĭs mȳstērĭă cīstīs. *O.* Quīquĕ măgōs dŏcŭīt mȳstērĭă vānă Nĕcēpsŭs. *Paul. Nol.* (apud *Auson. Epist.* 19, 18). PPH. Săcră mȳstĭcă, ārcānă. ‖ *Eccl. Mystères, dogmes; cérémonies.* Nīhīl prōfĕctō pūrĭŭs mȳstērĭō. *Prud.* (*Cath.* 895). Ōblēctānt ădōpērta ētĭām mȳstērĭă mēntēm. *Prosp.* (*Epig.* 66, 7). Ădvōlăt ānte ălĭōs mȳstērĭă sācrā rĕquīrēns. *Fort.* (II, 10, 47). ‖ *Au fig. Mystère, énigme.* Āccĭpĕ cōngēstās, mȳstērĭă frīvŏlă, nūgās. *Aus.* (*Epist.* 4, 67).

Mȳstēs, æ. *m. Voy.* Mysta. ‖ *Nom d'homme.* Tū sēmpĕr ūrgēs fĭcbĭlĭbŭs mŏdīs Mȳstēn ădēmptŭm. *H.*

Mȳstĭcŭs, ă, ŭm (μυστικός). *Mystique, relatif aux mystères.* Ārbūtĕæ crātēs ēt mȳstĭcă vānnŭs Iăcchī. *V.* Ēt pĕr tædĭfĕræ mȳstĭcă sācrā dĕæ. *O.* Tĕr bĭbĕ vēl tōtĭēs tĕrnōs : sīc mȳstĭcă lēx ēst. *Aus.* (*Idyl.* 11, 1). Cāndĭdĕ Lĭbĕr, ădēs : sīc sīc tĭbī mȳstĭcă vĭtĭs Sēmpĕr. *Tib.* (III, 6, 1). ‖ *Mystérieux.* Tēctăquĕ sūnt sōlĭdă mȳstĭcă fūrtă fĭdē. *O. Voy.* Arcanus. ‖ *n. pl.* (*s. ent.* sacra). *Mystères.* Hīc pătĕr Īnvīctī mȳstĭcă vīctŏr hăbĕt. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 1172). *Voy.* Mysterium.

Mȳstrŭm, ī. *n.* (μύστρον). *Mesure de liquides.* Āt mȳstrŭm cȳăthī quānta ēst. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 77).

Mȳsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Mysi.

† Mȳthŏs *ou* Mȳthŭs, ī. *m.* (μῦθος). *Mythe, fable.* Cāllēntēs mȳthŏn, plāsmăta ēt hĭstŏrĭām. *Aus.* (*Prof.* 22, 26). Nūnc ērgŏ mȳthŭs tērmĭnātŭr; ĭnfīūnt. *Capel.* (II, p. 47. *Id.* III, 48).

Mȳtŭlŭs *ou* Mȳtŭlŭs. *Voy.* Mitulus.

Mȳxŭs, ī. *m.* (μύξος). *Lumignon, mèche ou bec de lampe.* Tōtquĕ gĕrānt mȳxōs, ūnă lūcĕrnă vŏcōr. *M.* (XIV, 41).

N

N. *Lettre de l'alphabet.* Zētă jăcēns sī sūrgăt, ērĭt nōtă quæ lĕgĭtur N. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 11).

Năbăthæ, ārŭm. *m. pl.* (Ναβάθαι *et* Ναβάται). *Nabathéens, peuple de l'Arabie Pétrée.* Vīcīnō Năbăthæ vūlnĕră dirĭgĭt Pārthŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 160).

Năbăthæŭs, ă, ŭm (Ναβαθαῖος). *Des Nabathéens, d'Arabie, oriental.* Ēt quōs dēpŏsŭīt Năbăthæō bēllŭă sāltū. *J.* (11, 125). Eūrūs ăd aūrōrăm Năbăthæăquĕ rēgnă rĕcēssĭt. *O.* Ōccĭdŭŭm Năbăthæī flătĭbŭs ōrbĕm. *L.* (Scribitur et *Nabatæus*, Ναβαταῖος). ‖ † Năbăthæŭs. Tĕxtă Năbăthæŭm prō Rhēnō sūlcăt Hȳdāspĕm. *Sid.* (*Pan.* 888).

Năbĭs, ĭs. *m. Rivière qui se jette dans le Mein.* Quām Năbĭs ēccĕ prŏbāt, Thōringĭă victă fătētŭr. *Fort.* (VI, 2, 51. Alii leg. *Nablis*).

? Năblĭă, ōrŭm. *n. pl.* (*Hebr.* Nebal). *Sorte d'instrument de musique.* Dīsce ētĭām dūplĭcī gĕnĭăllă năblĭă pălmă Vērrĕrĕ. *O.* (*A. Am.* 327. Alii leg. *naulia vertere*).

Năccă *ou* Năctă, æ. *m. Voy.* Natta.

Năctŭs, ă, ŭm. *part. de* Nanciscor. *Qui a trouvé.* Pērtĭmŭī, fātĕōr, năctŭsque hŏc lĭttŭs, ădhæsī. *O.* Aūrīgāmquĕ sŭb ĭpsīs Năctŭs ĕquīs. *V.* ‖ *Qui a obtenu, reçu.* Mūltăquĕ prætĕrĕă tēmpŏră năctă fĭdēm. *O. Voy.* Nanctus.

? Năddăvĕr. *f. Ville de Palestine.* Fērt Īndĭă Bărthŏlŏmæŭm, Mătthæum ēxĭmĭŭm Năddăvĕr ăltă vĭrŭm. *Fort.* (III, 370).

Næ. *adv.* (ναί). *Oui, certes.* Ēgŏnĕ? Tū næ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 8. *Ib.* I, 1, 1). Næ īllĕ făcĭlī mĕ ūtētŭr pătrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 5. *Ib.* 10. Scribitur et *ne*; auctoribus *Donat.* ad *Ter. And. prol.* 17; *Charis.* 2, 202; *Diom.* 1, 388 : græce νή). SYN. Sānĕ, cērtĕ, prōfēctō.

Nænĭă, æ. *f. Chant funèbre, vers en l'honneur d'un mort.* Nænĭă fūnĕrĕīs sātĭs ōfflcĭōsă quĕrēlīs. *Aus.* (*Par. præf.* 5). Cēdĕ rĕtractēs mūnĕră nænĭæ. *H.* Ābsīnt ĭnanī fūnĕrĕ nænĭæ. *Id.* SYN. Quĕrēlă. EP. Mœstă, tristĭs, fĕrālĭs, fūnĕbrĭs, lūgūbrĭs. PPH. Fūnĕrĕum, fĕrālĕ cārmĕn. Lūgūbrēs, fūnĕbrēs cāntūs. quæstūs. (De *nænia* diserte agit *Diom.* 3, 482 : ubi vertit Θρῆνος.) ‖ *Dicton populaire.* Nænĭă quæ rēgnŭm tārdĕ vĕnĭēntĭbŭs ōffĕrt. *H.* Vērum īstī pōpŭlī nænĭă, Quintĕ, făcīt. *Cat.* (68, 12). ‖ *Formules magiques.* Mixtăquĕ cūm măgĭcīs nænĭă Mārsă sŏnīs. *O.* Căpătquĕ Mārsă dissīlīrĕ nænĭă. *H.* (Sic *Soph. Aj.* 581, Θρηνεῖν ἐπῳδάς, etsi alii leg. Ὀρθίον). ‖ *Contes, riens bagatelles.* Lĕgēsnĕ, quæsŏ, pŏtĭŭs vīlēs nænĭās? *Ph.* Vĕnĕrūns ĭnanēs nænĭās. *Prud.* (*Cath.* 1627. Ad hunc sensum respicit *Diom.* 1, 315, quum nomen iis annumerat quæ singulari carent). *Voy.* Nugæ.

Nævĭă, æ. *f. Nom de femme.* Nævĭă sēx cȳăthīs, sēptēm Jūstīnă bĭbātŭr. *M.* (1, 72).

Nævĭŭs, ĭī. *m. Névius, poète dramatique latin.* Nævĭŭs īn mănĭbŭs nōn ēst, ēt mēntĭbŭs hærēt. *H.* Quī quum hūnc ăccūsānt, Nævĭŭm, Plautum, Ennĭŭm. *Ter.* (*And. prol.* 18. Adde *Volc. Sed.* apud *Gell.* 15, 24; *T. Maur. Met.* 938).

Nævŏlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ēccĕ tăcēnt ōmnēs, Nævŏlĕ; dīc ălĭquĭd. *M.* (1, 98. Et *Juv.* 9, 1).

Nævŭs, i. *m.* ***Taches sur le corps, signe, défaut.*** Nūllŭs in ēgrĕgiō cōrpŏrĕ nævŭs erīt. *O.* Egrĕgio inspersōs rĕprĕhendās cōrpŏrĕ nævōs. *H.* SYN. Măcŭlă, mendă. ‖ *Au fig.* Nōn ūnquām sāltēm tĕnŭī tŭă grātĭă nævō Commăculāta est. *Paul. Nol.* (*ad. Aus. vs.* 10).

Năiădes *et* **Năīdes**, ŭm. *f. pl.* (Ναϊάδες *et* Ναΐδες). ***Naïades, nymphes des fontaines et des fleuves.*** Æglē, Năiădum pulchĕrrimă : jămquĕ vidēnti. *V.* Năīdes, indignō quŭm Gallŭs ămōrĕ pĕrīrĕt. *Id.* Illŭm fontānă pĕtēbānt Numīnă Năiădes. *O.* Năīdes æquōrĕæ dūrisque in montĭbŭs ortæ. *Id.* EP. Ūdæ, æquōrĕæ, glaucæ, dēcōræ, fōrmōsæ, sōrōres. PPH. Năiădum chōrus, tūrbă, cōhōrs. Flŭvĭōrŭm dĕæ, nўmphæ. Humēntes, cærulĕæ nўmphæ. Flŭvĭālĭă, fontānă nūmĭnă. Vĭtrĕæ sōrōres. Nўmphis cōlēntĭbŭs ūndās. PHR. Ægrestes flŭvĭōrŭm nūmĭnă nўmphæ. *St.* ‖ *Au sing.* Năĭas *et* Năīs. *f. Une naïade.* Năĭas ūnă fŭit : nўmphæ Sўringă vŏcābant. *O.* Ēccĕ fĕrunt nўmphæ călăthis : tĭbi candĭdă Năis. *V.* Quō vĕrticĕ Năīs Lūsĕrit Œnōnē. *L.*

Năim. *f. indéci. Ville de Palestine.* Ībat in ūrbĕm Quæ sit dictă Năim. *Sedul.* (3, 466).

Năīs. *Voy.* Naiades.

Năm. *conj. Car.* Phўllĭda ămo ănte ăllās : năm mē discēdĕrĕ flēvit. *V.* Frustrā : năm scōpŭlis sūrdĭōr Icārī. *H.* SYN. Nămquĕ, ĕnĭm, ētĕnĭm, quĭppĕ, nempĕ, siquĭdĕm, nimirŭm. PPH. Quippe ētĕnĭm. *Lr.* ‖ *Simple expletif, avec une interrogation.* Năm quīs tē, jŭvĕnŭm cōnfĭdentissĭmĕ, nōstrās ? *V.* Năm quĭd ăgō ? *Id.* Năm quem ĕgo ădspĭcĭō ? *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 3). Năm quæ hæc ănŭs est ēxănĭmātă ? *Ter.* (*Ph.* V, 1, 5. Sic apud *Gr.* τίς γάρ ; πῶς γάρ ;) *Voy.* Quisnam.

Nămquĕ. *conj. Car.* Nămquĕ cănēbăt ūtī măgnŭm pĕr ĭnānĕ cŏactă. *V.* Est mihĭ nămquĕ dŏmī pătĕr. *Id. Voy.* Nam.

Nănciscŏr, ĕrĭs, nactŭs sŭm, nănciscī. *d. Trouver, découvrir.* Ĭdem ĕgŏ quŭm frātrēs cœlŏ sŭm nactŭs ăpertō. *O.* Ūnde ănnŭlum īstŭm nactŭs ? *Ter.* (*Hec.* V, 3, 27). SYN. Ĭnvĕnĭŏ, rĕpĕrĭŏ. ‖ *Obtenir, recevoir.* Nănciscētŭr ēnĭm prētĭum nō-mēnquĕ pœtæ. *H.* Dē vīrgĭnĕ nōmĭnă mērsă, Quæ tĕnĕt, est nactŭs. *O.* Ex nŭptĭīs tŭis nĭl nănciscŏr mălī. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 10). SYN. Ōbtinĕŏ, ăcquīrŏ, cōmpărŏ, cōnsĕquŏr.

† Nănă. *f. de* Nanus. (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

? Nănctŭs, ă, ŭm. *part. de* Nanciscor. Vīrtūtis ăplcēm quī sŭpĕrēmŭm nănctŭs ĕs. *Inscr.* (in *Anth.* II, p. 149. Sic legitur in bonis *Livii* aliorumque codicibus, etiam in palimps. *Cic. Rep.* 1, 10).

Nănnĕlŭs *ou* **Nănnĕjŭs**, ī. *m. Nom d'homme.* Tūnc quŭm lĭcērĕt occŭpārĕ, Nănnĕlĭŭs. *M.* (V, 14).

Nāns, tis. *Comme* Natans. Āpparēnt rārī nantēs in gurgĭtĕ vastō. *V.*

Nantiacum, ī. *n. Ville de la Belgique, auj. Nancy.* Nantĭācŭm vĕnĭēns rĕfĕrō mĕă tristĭă rĕgī. *Fort.* (VI, 10, 33).

Nānŭs, ī. *m.* (νανος). *Nain.* Īnsignĭs nānŭm cŭjŭsdam Ātlantă vŏcāmus. *J.* (8, 32). Nānŭs ĕt ipsĕ sŭōs brĕvĭtĕr cōntrāctŭs in ārtŭs. *Pp.* (IV, 8, 41). SYN. Pūmĭlĭō. ‖ — ŭs, ă, ŭm. Āt nūnc mē Gĕnĭānă pĕr sălictă Bigis rhēdă rāpit ēltātă nānis. *Helv. Cinn.* (apud *Gell.* 19, 13. Vulgo *binis*).

Năpæ, ārŭm. *f. pl.* (Ναπαῖαι). ***Nymphes des bois et des vallées.*** Tĕndĕ, pĕtēns pācem, ēt făcĭlĭs vēnĕrārĕ Năpæās. *V.* Quæ cōllĭbŭs sĭlvās, Drўădĕs, quæque ănīră, Năpææ. *Nemes.* (*E.* 2, 20). *Voy.* Dryas 1. ‖ *Au sing.* (*Prud. Sym.* 386.)

Năpē, ēs. *f.* (νάπη). ***Nom de femme.*** Ăd līmĕn dĭgĭtōs rēstĭtĭt ĭctă Năpē. *O.* ‖ ***Nom de chienne.*** Dēquĕ lŭpō cōncēptă Năpē. *O.*

Năr, ārĭs. *m.* (Νάρνος). ***Rivière des Sabins, qui se jette dans le Tibre.*** Sŭlfŭrĕă Năr ălbŭs ăquă, fontēsquĕ Vĕlĭnī. *V.* Quă Năr Tĭbĕrĭno ĭllăbĭtŭr ămnī. *L.* Sŭlfŭrĕās pōsŭit spīrāmĭnă Nārĭs ăd ūndās. *Enn.* (ap. *Prisc.* 6, 70).

Nārbō, ōnis. *m.* (Ναρβών). ***Narbone ville de la province Romaine.*** Nēc tū, Mārtĭē Nārbō sīlĭbĕrĕ, nōmĭnĕ cŭjŭs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 1). Dōctī pātrĭă Nārbō Vŏlcārī. *M.* (VIII, 72).

Nārbōnēnsis Gallĭă. ***Gaule Narbonaise.*** Tē Nārbōnēnsīs Gallĭă præpōsŭit. *Aus.* (*Parent.* 3, 12.)

Nārcissītes, æ. *m.* (νἀρκισσίτης). ***Sorte de pierre précieuse.*** Sāxa hăbĭtāt, sāxīs ĕxcūdĭt nārcissītes. *Avien.* (*D. Ter*| 1226. Cf. *Plin.* 37, 11).

Nārcissŭs, ī. *m.* (Νάρκισσος). ***Narcisse, fils de Céphise, dédaigna la nymphe Écho, devint épris de sa propre image, mourut en la contemplant, et fut changé en une fleur qui porte son nom.*** Ērgo ŭbĭ Nārcissŭm pĕr dēvĭă lūstră văgāntem. *O.* SYN. Cēphīsĭŭs. PHR. Quēmque irrītă fontis ĭmāgō Et stĕrĭlis cōnsūmpsĭt ămor. *St.* (Cf. *Ovid. Met.* III, 407 *sq.* ; *Fast.* V, 225). ‖ ***La fleur.*** Prō mōllī vĭōlă, prō pūrpŭrĕō nārcissō. *V.* Ădjĭcĕ nārcissī bis sēx sĭnĕ cōrtĭcĕ bŭlbōs. *O.* EP. Aūrĕŭs, crŏcĕŭs, flāvŭs. ‖ 2. ***Favori de Néron.*** Nēc dīvĭtĭæ Nārcissī. *J.* (14, 329).

Nārdĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. ***Qui produit le nard.*** Nārdĭfĕrūmquĕ mētūnt Gāngēn. *Grat.* (*Cyn.* 314).

Nārdĭnŭs, ă, ŭm (νάρδινος). ***De nard.*** ‖ *n.* (*s. ent.* vīnum). ***Vin parfumé de nard.*** Dēmīsit nārdĭnī ămphŏrām cēllārĭŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 11).

Nārdŭs, ī. *f., et qqf.* Nārdum, ī. *n.* (νάρδος). ***Nard, arbrisseau, et parfum qu'on en extrait.*** Nēc cŏmă vōs fallĕt lĭquĭdă nĭtĭdissĭmă nārdō. *O.* Āssўrĭāquĕ nārdō Pōtāmŭs ūncti. *H.* Ĭllĭus pūrō dēstillēnt tēmpŏrā nārdō. *Tib.* (III, 6, 63). EP. Ăchæmēnĭă, Āssўrĭă, etc. *Voy.* Unguentum.

Nārĭs, ĭs. *f.* ; *ordint.* Nārēs, ĭŭm. *pl. Narines, nez; odorat.* Ĭnquĕ cāvă nūllŭs stĕt tĭbĭ nārĕ pĭlŭs. *O.* Nēc firmō jŭvĕnī, nēc nārĭs ōbēsæ. *H.* Pătŭlīs căptāvit nārĭbŭs aūrās. *V.* Nē sōrdĭdă măppă Corrūgĕt nārēs. *H.* Ōmnĭs cōplă nārĭŭm. *Id.* SYN. Năsŭs. EP. Pătŭlă, ăpertă, cāvă ; ūncă, ădūncă. PPH. Spīrāmĭnă nārĭs ădūncæ. *L.* ‖ *Nez, odorat des chiens.* Nārĭbŭs ācrēs Īrĕ cănēs. *O.* Quāntă fĭdēs... ēt sōlĕrtĭa nārĭs. *Grat.* (*Cyn.* 172). Dēsĕrŭĕrĕ cănēs, ēt quĭdquĭd nārĕ săgāci Ærĕă nōn sānŭm mūtūmquĕ cadavĕrĕ sēntĭt. *L.* ‖ *Au fig.* Nārĭs ēmūnctæ. *Qui a le goût fin.* Ēmūnctæ nārĭs, dūrŭs cŏmpōnĕrĕ vērsŭs. *H.* Nārĭs ēmūnctæ sĕnĕx. *Ph.* ‖ Nārēs ācūtæ, ūncæ. *Moqueries.* Mīnŭs āptŭs ācūtīs Nārĭbŭs hōrum hōmĭnŭm. *H.* Ridēs, ēt nĭmĭs ūncīs Nārĭbŭs indŭlgēs. *Pers.* (1, 41. Cf. *Auson. Idyl.* 11 : « Neque te fallit foro aliquem qui hunc jocum nostrum *acutis naribus* et caperata fronte condemnet. ») *Voy.* Nasus.

Nārĭtă, æ. *f.* (νηρίτης). ***Sorte de coquillage.*** (*Pl. fragm.* apud *Fest.*)

Nārnĭă, æ. *f.* (Ναρνία). ***Ville d'Ombrie, arrosée par le Nar.*** Pĕr sāxă rĕcūmbēns Nārnĭă. *Sil.* (Adde *Mart.* VII, 92).

Nārrābĭlis, ĕ. ***Qu'on peut raconter.*** Lĭnguă sīlĕ : nōn ēst ūltrā nārrābĭlĕ quĭdquām. *O.* SYN. Mĕmōrābĭlis.

Nārrātĭō, ōnis. *f., et* **Nārrātŭs**, ūs. *m. Narration, récit.* Nārrātiōnis ĭncĭpit mi ĭnĭtĭum. *Ter.* (*And.*

IV, 2, 26). Sæpe invĕnīri, hæc ēxsĕrit nārrātĭō. *Ph.* Vĕnĕt nārrātĭbŭs hōrā Tēmpestīvā mĕis. *O.* ‖ † *Conversation, langage.* Cōnsŏnā dīvērsās fundit nārrātĭō linguās. *Rust. Help.* (*Hist.* 21).

Nārrātŭs, ā, ŭm. *Raconté.* Hōc quŏquĕ, Tīrēsĭā, prætĕr nārrātā, pētēntī Rēspondē. *H.*

Nārrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Raconter, conter.* Hīc ĕtĭam invĕntŭm Prĭămō nārrābis Achillĕm. *V.* Hæc mihī nārrāstī. *O.* Tū mihī narrārās. *Id.* Vērbăquĕ dīlēctæ fĕrt nārrātūrŭs Ētrūscæ. *St.* SYN. Ēnārrō, rĕnārrō, mĕmŏrō, cōmmĕmŏrō, rĕfĕrō, ēxpōnō, dīcō, pandō, ăpĕrĭō, ēvŏlvō, ēxplĭcō, ēdīsserō, ēlŏquŏr, rĕcēnsĕō, ēxpēdĭō, rētĕxō, *qqf.* ēxsĕquŏr, sĕquŏr. PPH. Dīcendō, vērbis, dictis pandō, ēxpēdĭō, pērsĕquŏr, ēxpōnō, ēvŏlvō. Ōrdĭnĕ pandō. ‖ *Parler.* Nāvĭtā dē vēntīs, dē taŭrīs nārrāt ārātŏr. *Pp.* (II, 1, 43). *Voy.* Lŏquor.

Nārsēs, ĭs. *m. Narsès Orose, général de Justinien.* Ēt Nārsēm rēsŏnāns plaūsŭs ŭbīquĕ cānāt. *Inscr.* (in *Anth.* I, p. 474).

Nārthēcĭum, ĭī. *n.* (*ναρθήκιον*). *Boîte à parfum.* Ārtĭs ĕbŭr mĕdĭcæ nārthēcĭă cērnīs hăbērĕ. *M.* (XIV, 78).

Nārỹcĭă, æ. *f.* (*Ναρύκιον*). *Narycie ou Naryx, petite ville de Béotie, chez les Locriens Épicnémidiens, patrie d'Ajax.* Rōmēchĭnūsquĕ lĕgīt, Caūlōnăquĕ, Nārỹcĭămquĕ. *O.* (Alii, *Narycium*). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Hīc ēt Nārỹcĭī pōsŭērŭnt mœnĭă Locrī. *V.* Nārỹcĭăquĕ pīcīs lūcŏs. *Id.* (Quam *picem* etiam memorant *Col.* 10, 386; *Aus. Epist.* 4, 20). Nārỹcĭūsque hērōs. *O.*

Năsămōn, ŏnĭs. *m.*; Năsămōnēs, ŭm. *pl.* (*Νασαμῶνες*). *Peuple sauvage sur le littoral de l'Afrique, près de la Cyrénaïque.* Quās Năsămōn, gĕnes dūrā, lĕgīt, quī prōximă pŏntō. *L.* Sīc cŭm tōtō cōmmĕrcĭă mundō Naūfrăgĭīs Năsămōnēs hăbēnt. *Id.* Ēxstinctīs pŏpŭlīs Năsămōnŭm mārtĕ Lătinō. *Prisc.* (*Peri.* 194).

Năsămōnĭăcŭs *et* Năsămōnĭŭs, ă, ŭm. *Des Nasamoniens ; Numide.* Mōx Năsămōnĭăcō dēcŭs admīrābĭlĕ rēgī. *St.* În Gărāmāntās ĭtĕr Năsămōnĭăcōsquĕ trĭūmphos. *Sil.* At ille, ŭt ĭngēns nēmŏrĕ sŭb Năsămōnĭō. *Sen.* (*H. OEt.* 1642). Sīc nātŭm Năsămōnĭī Tŏnāntīs. *St.*

?Năsămōnĭās, ădis. *f. Des Nasamoniens.* Năsămōnĭăs Hārpĕ. *Sil.* (II, 117. Alii aliter).

Năsămōnĭŭs. *Voy.* Nasamoniacus.

Născēns, tis. *Naissant.* Quēmquĕ sĭbī tĕnŭēs născēntem ārcessĕrĕ vītās. *V.* Primă născēntis ŏrīgĭnĕ mundī. *Id.* SYN. Ōrĭēns, ŏrtŭs, crĕātŭs, gĕnĭtŭs, sūrgēns, ĭncīpiēns, *qqf.* primŭs. ‖ *Au fig.* Născēntĕ lunā. *H.*

Născŏr, ĕrĭs, nātŭs sŭm, născī. *d. Naître, venir au monde.* Născētŭr pulchrā Trōjānŭs ŏrīgĭnĕ Cæsar. *V.* Ālĭpēdīs dē stīrpĕ dĕī vērsūtă prŏpāgō Născĭtŭr, Autŏlўcŭs. *O.* SYN. Ōrĭŏr, gignŏr, crĕŏr, gĕnĕrŏr, *qqf.* ēnascŏr. PPH. Vītām ăccĭpĭō, ingrĕdĭŏr. Ăd lumĭnă vītæ sūrgō. Ăd lūmĭnĭs aūrās, cœlī sŭb aūras ēmittŏr, ēdūcŏr. În lūmĭnĭs aūrās ēxōrĭŏr. Ēdŏr ĭn lūcĕm. Lūcĕm, vītālēs aūrās haūrĭō, cārpŏ. Vītālĕ lūmĕn ădspĭcĭō. Lūmĭnă sōlĭs vīsō. Vītæ līmĕn ĭnĕō. În æĕris aūrās prōfĕrŏr. Ē mātĕrnā ălvō prōdĕō, ēxĕō. Gĕnĭtrīcĭs ălvŭm rĕlĭnquō. VERS. Sī quĭs ĕrit quī tūm mātĕrna ēxcēssĕrĭt ălvō. *Manil.* Vidĕrām nōndum dĭēm, ūtĕrĭquĕ nōndŭm sōlvĕrām clūsi mōrās. *Sen.* Mātūrā pŭĕr ēdĭtŭs ălvō. *Paul. Nol.* Quūm primŭm Lūcīnă dārĕt lūcēmque ănīmāmquĕ. *Inscr.* (in *Anth.* II, p. 173). ‖ *En parlant des animaux.* Ægnāquĕ născendō sæpĕ nĕcabat ŏvēm.

Născētŭr rĭdĭcŭlŭs mūs. *H.* ‖ *Des végétaux.* Ēt dūræ cŏrўlī născuntŭr ĕt ĭngēns Frāxĭnŭs. *V.* Nēc pīnguēs ūnam in făcĭēm născuntŭr ŏlīvæ. *Id.* SYN. Vĕnĭŏ, sūrgŏ, crēscŏ, prōvĕnĭŏ. PHR. Sēmĭnĭbŭs jactīs sē sŭstŭlĭt ārbŏr. *V.* ‖ *Des phénomènes naturels et des événements humains.* Născĕrĕ, præquĕ dĭēm vĕnĭēns ăgĕ. Lūcĭfĕr, ālmŭm. *V.* Undĕ nĭgĕrrĭmŭs aūstĕr Născĭtŭr. Mājŏr rērŭm mihī născĭtŭr ōrdŏ. *Id.* SYN. Sūrgŏ, ăppārĕō, ēxsistŏ, vĕnĭŏ, ădsŭm.

Năsĭcă, æ. *m. Surnom d'un Scipion.* Năsĭca ăccēpīt; tēmplī nōn prætŭlĭt aūctŏr. *O.* (Cf. *Sil.* XVII, 10 *sq.*). ‖ *Autres du même nom.* Căpĭtātŏrquĕ dăbĭt rīsŭs Năsĭcă Cōrānō. *H.*

Năsĭdiēnŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Năsĭdiēnŭs ăd hæc : tĭbī dī quæcūnquĕ prĕcēris. *H.* (*Epist.* I, 8, 75. *Ib.* 84). Aūt vĭgĭla aūt dormī, Năsĭdiēnĕ, tĭbī. *M.* (VII, 53). ‖ *Avec synér.* Ūt Năsĭdiēnī jūvīt tē cœnā bĕātī ! *H.* (l. cit. 1. Ne de nomine dubitemus, hunc ipsum versum refert *Prisc.* 17, 1055).

Năsĭdĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Năsĭdĭŭm Mārsī cūltōrĕm tōrrĭdŭs ăgrī. *L.* (IX, 790).

Năsĭtērnă, æ. *f. Sorte d'aiguière à trois anses.* Ēcquī hānc ĕffĕrt năsĭtērnām cŭm āquā? *Pl.* (*Stich.* II, 2, 28. *Id. fragm. Bacch.* apud *Fest.* Cf. *Gloss. Placid.* Nasiterna, *vas aquarium*).

Năsō, ĕt *qqf.* Năsō, ōnĭs. *m. Surnom Romain.* ‖ *Ovide* (P. Ovidius Naso). Ingĕnĭō pĕrĭī Năsō pŏētă mĕō. *O.* (*Trist.* III, 3, 74. Sic *Am.* II, 1, 2 ; *A. Am.* II, 744). Năsō Tŏmĭs, dīvēsquĕ fŏcō lucēntĕ Tĭbullŭs. *St.* (*Silv.* I, 2, 255). Cārmĭnă Năsōnĭs quīnquĕ dēcēmquĕ gĕrīt. *M.* (XIV, 192, 2). *Voy.* Ovidius. ‖ *Autres.* Mūltŭs hŏmo ēs, Năsō; nām tēcŭm mūltŭs hŏmo ēst quī. *Cat.* (111, 1).

Năssă, æ. *f. Nasse, panier d'osier servant à la pêche.* Ōrĕ lĕvĕm pătŭlō tēxēns dē vīmĭnĕ năssām. *Sil.* (V, 48). Nūnquam hĕrcle ēx ĭstā năssa ĕgo hŏdie ēscām pĕtām. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 98). *Voy.* Rete.

Năstēs, ĭs. *m.* (*Νάστης*). *Nastès, chef des Cariens au siège de Troie.* Năstēs, Ămphĭmăchūsquĕ, Nŏmĭōnĭs ĭnclўtă prōlēs. *Aus.* (*Epit. Her.* 17).

Năstūrtĭŭm, ĭī. *m. Cresson, herbe.* Quæquĕ trăhŭnt ācrī vŭltŭs năstūrtĭă mōrsū (*Moret.* 84). Cæcīs năstūrtĭă dīrā cŏlŭbrīs. *Col.* (10, 250).

† Năsŭm, ĭ. *n. arch. pour* Nasus. Săgăx Năsum hăbĕt. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 18. *Id. Mil.* IV, 6, 41). Năsŭm rēctĭŭ' nūnc hŏmĭni ēst. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 146).

Năsŭs, ĭ. *m. Nez.* Nōn măgĭs ēssĕ vĕlīm, quām prāvō vīvĕrĕ năsō. *H.* Mădidĭquе ĭnfantĭă năsi. *J.* (10, 199). SYN. Năris, nārēs. PPH Năsi lātĕbræ. *Ser. Sam. Voy.* Naris. ‖ *Odorat.* Rāncĭdum āprūm vĕtĕrēs laūdābant : nōn quĭă năsŭs Illīs nullŭs ĕrāt. *H.* Năsōrŭm pēstis. *Cat.* (69, 9). ‖ *Narines ouvertes dans la colère.* Discŏ, sĕd īrā cadāt năsō, rūgōsăquĕ sānnă. *Pers.* (5, 91). Rabĭdō nĕc pērdĭtŭs ōrĕ Fūmantĕm năsum vīvī tēntāvĕris ūrsī. *M.* (VI, 64. Cf. *Theocr. Idyl.* 1 : *Καὶ οἱ ἀπὸ ῥομφὶς χολὰ ποτὶ ῥὶν κάθηται*). ‖ *Nez ridé ou plissé par le rire.* Ingĕmĭnāt trĕmŭlōs năsō crīspāntĕ căchinnōs. *Pers.* (3, 87). ‖ *Finesse, goût, jugement ; esprit moqueur, moquerie.* Nōn cuīcūnquĕ dătum ēst hăbērĕ năsum. *M.* (I, 42). Ēt pŭĕrī nāsum rhĭnŏcĕrōtĭs hăbēnt (*Ib.* 4). Năsūtŭs sīs ūsquĕ lĭcēt, sīs dēnĭquĕ năsūs. *Id.* (XIII, 2). Cāllĭdŭs ēxcūsso pŏpŭlūm sŭspēndĕrĕ năsō. *Pers.* (1, 118). Năsō sŭspēndĭs ădūncō Ignōtōs. *H.* SYN. Nārēs, ăcumĕn,

sānnā. *Voy.* Naris. ‖ *Anse.* Siccābīs cālīcēm nāsōrūm quātŭōr. *J.* (5, 47).

Nāsūtē. *adv. Avec finesse, avec moquerie.* Tū quī nāsūtē scrīptā dīstrīngīs mĕă. *Ph.* (IV, 6. Alii pro vocativo habent).

Nāsūtŭs, ă, ŭm. *Qui a un grand nez.* Dēpȳgīs, nāsūtă, brĕvī lătĕre āc pĕdē lōngo ēst. *H.* (Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 524). ‖ *Malin, moqueur.* Nil nāsūtĭŭs hāc mălīgnĭūsque ēst. *M.* (II, 54). *Voy.* Nasus, Derisor.

Nātă, æ. *f. Fille.* Ēst mĭhī nātă, vīrō gēntīs quām jūngĕrĕ nōstræ. *V.* Hūc nātās ādjīcĕ sēptēm. *O. Voy.* Filia.

Nātālīcĭus. *Voy.* Natalitius.

Nātālĭs, ĕ. *Natal, où l'on est né.* Nēscĭŏ quā nātālĕ sōlŭm dūlcēdĭnĕ cūnctōs ăllĭcĭt. *O.* Ēt nātālĕ vădum, ēt vīrĭdēs cūnăbŭlă rīpās. *St.* SYN. Pătrĭŭs. PHR. Nāscī mĭhī cōntĭgĭt īllĭc. *O.* Īn quă tū nāta ēs, tĕrrā bĕātă mĭhī ēst. *Id.* ‖ *De la naissance, qui y préside.* Scit Gēnĭūs, nātālĕ cŏmēs quī tēmpĕrāt āstrŭm. *H.* ‖ Nātālĭs dĭēs, *et absolt. Jour de naissance; au plur. anniversaire de la naissance.* Pōrro ăllŏ aūtem ŭbi ĕrīt pŭĕrō nātālis dĭēs. *Ter.* (*Phor.* I, 1, 14). Nūnc huīc lēnōni ēst hŏdĭē nātālis dĭēs. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 9). Mĕŭs ēst nātālĭs, Īŏllā. *V.* Nāmquĕ lăbōrīfĕrī quūm jām nātālĭs ădēssĕt Hērcŭlĭs. *O.* Bĕnĕfĭcĭŭm măgnūm sānĕ nātālī dĕdīt. *Ph.* Quŏt hăbērĕt cōrpŏrā pūlvĭs, Tōt mĭhī nātālēs cōntĭngĕrĕ vānă rōgāvī. *O.* Nātālēs, Ŏvĭdī, tŭōs āprīlēs. *M.* (IX, 53). PPH. Lūx nātālĭs, gĕnĭtālĭs. Nātālĭtĭŭs dĭēs. Gĕnĭtālĕ tēmpŭs. PHR. Ex hāc Lūcĕ Mæcēnās mĕŭs āmīcēntēs Ōrdĭnăt ānnōs. *H.* Fēlīx illă dĭēs, tōtūmquĕ cănēndă pĕr ōrbĕm, Quæ tĭbī vītālēs quūm prīmŭm trădĕrĕt aūrās, etc. *L.* Hæc ēst illă dĭēs, quæ măgnī cōnsĕrĕ pārtŭs, Lūcānūm pŏpŭlīs ēt tĭbī, Pōllă, dĕdīt. *M.* ‖ *qqf. au plur. Extraction.* Pālmam ĭntĕr dŏmĭnās vīrtŭs nātālĭbŭs æquāt. *J.* (6, 323). Fēlīx quī tāntīs ănĭmūm nātālĭbŭs æquās. *L. Voy.* Genus. ‖ *Subst. s. m. Nom d'homme.* Mārmŏrĕ Nātālĭs tĕgĭtŭr vĕnĕrābĭlĕ cōrpŭs. *Inscr.* (apud *Donat.* p. 618).

Nātālĭtĭŭs *ou* Nātālĭcĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la naissance, le jour de naissance.* Ēt nātālĭtĭŭm cōgnātīs pōnĕrĕ lārdŭm. *J.* (11, 84). Ēt nātālĭtĭă tāndĕm cŭm sārdŏnўchе ălbŭs. *Pers.* (1, 16). Ăd nātālĭtĭŭm dĭēm cōlēndŭm. *M.* (VIII, 58). Ăd nātālĭtĭās dăpēs vŏcābăr. *Id.* (VII, 85). *Voy. le précéd.*

Nātāns, tis. *Nageant.* Lābēntēm Teŭcrī ēt rīsĕrĕ nātāntēm. *V.* SYN. Nāns. ‖ *Flottant.* Mălōs tōnsāsquĕ nātāntēs. *Lr.* (II, 559). ‖ Ŏcŭlī nātāntēs. *Yeux qui luttent contre le sommeil ou la mort.* Cōndĭtquĕ nātāntĭă lūmĭnă sōmnŭs. *V.* Ŏcŭlōs īn mōrtĕ nātāntēs. *L.* Ŏcŭlīs sŭb nŏctĕ nātāntĭbŭs ātrā. *O.* ‖ — cāmpī, flŭctŭs. *La mer.* Flŭctŭsquĕ nātāntēs. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 705). Cāmpōsquĕ nātāntēs. *Lr.* (V, 485. Hoc idem dixit *Virg. G.* III, 198, de arvis messe fluctuantibus). ‖ *Subst. m. pl. Les poissons.* Gĕnŭs ōmnĕ nātāntŭm. *V.*

† Nātātĭlĭs, ĕ. *Fait pour nager, qui nage.* Fĕrās, vŏlŭcrĕs, rĕptĭlĕs, nātātĭlĕs. *Prud.* (*Peri.* 2524). Sē prædă nātātĭlĭs ŏffĕrt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 301).

Nātātŏr, ōris. *m. Nageur.* Pūgnāt ĭn ādvērsās ĭrĕ nātātŏr āquās. *O.* (*Id. Her.* 19, 70).

Nātātŭs, ă, ŭm. *Traversé à la nage.* Ātque āmnēs quærūnt ārmēntă nātātŏs. *St.*

Nātātŭs, ūs. *m. Action de nager.* Sæpĕ mārī, pŭlchrōquĕ sĕcāt Gălātēă nātātŭ Flūmĕn. *Cl.* Ātque excēptūră nātātŭs. *St.* PHR. Āptă nātāndō Crūră. *O.* Flĕt mŏdŏ cōplă nāndī. *Id.* ‖ *Au fig. L'action d'être baigné.* Ēt dē lānguĭdŭlīs fōtă nātātĭbŭs Lūcĕm pērspĭcŭō flāmmă jăcit vĭtrō. *Prud.* (*Cath.* 716).

Nātēs, ĭŭm. *f. pl. Fesses.* Nūdāsquĕ nātēs āc tĕrgă rĕlĭquĭt. *Cl.* Ēt māmmīs nātĭbūsquĕ clūnĭbūsquĕ. *M.* (III, 53. *Id.* XIV, 18). SYN. Clūnēs. ‖ *qqf. Au sing.* Pēpēdī Dĭffīssă nātē fĭcŭs. *H.*

Nātĭō, ōnis. *f. Espèce; nation.* Ēst ārdēlĭōnūm quædām Rōmæ nātĭō. *Ph.* Nārrantēm lŏcă, fāctă, nātĭōnēs. *Cat.* (9, 7). Fāmēlĭca hŏmĭnŭm nātĭō. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 6). SYN. Gēns, gĕnŭs, pŏpŭlŭs. ‖ *Souv. en mauv. part, Société, coterie, clique.* Nātĭō cōmœda ēst. *J.* (3, 100). Schŏlāsticōrūm nātĭō mădēns pīnguī (*Catal. Virg.* 7). ‖ *qqf. Race.* Nātĭō vīpĕrĕă, clāmăt. *Dracont.* (*Hexaem.* 401). SYN. Gēnŭs. ‖ *Excl. au plur. Les Gentils.* Ō cārnŭlēntă nātĭōnūm pĕctŏră! *Prud.* (*Peri.* 2564). *Voy.* Gentes.

Nāthănāēl, ēlĭs. *m. Nathanaël, de Cana, un des disciples de J. C.* Tūm dēmūm jūstō cōncūrrīt Nāthănāēlī. *Juvc.* (II, 102).

† Nātīvĭtās, ātĭs. *f. Naissance.* Ēt rĭgŏr lēntēscāt īllĕ quēm dēdĭt nātīvĭtās. *Fort.* (II, 89). ‖ *Nature, qualité naturelle.* Tēmpŏrūm mōmēntă dīstānt, nōn sŏnī nātīvĭtās. *T. Maur.* (*Syll.* 164. *Ib.* 10).

Nātīvŭs, ă, ŭm. *Inné, naturel.* Ēt lĕvĭbŭs tōfīs nātīvŭm dūxĕrāt ārcŭm. *O.* Līttŏrā nātīvōs pĕr sē dēnt pictă lăpīllōs. *Pp.* (I, 2, 13. Et *Aus. Mos.* 321). *Voy.* Naturalis.

Nātō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. et qqf. act. Nager, traverser en nageant.* Quōtquĕ nātēnt pīscēs æquŏrĕ, cērtŭs ĕrīs. *O.* Trīstĕ nātātūrō nēc quĕrār ēssĕ frĕtŭm: *Id.* Tūrbātă prōcēllīs Cæcă nŏctĕ nātāt sērŭs frĕtă. *V.* SYN. Nō, *qqf.* ĭnnō, ĭnnātō. PPH. Aquās, ūndās, flūmĕn, flŭvĭŏs, flŭctŭs, æquŏr, æquŏră nātō, ĭnnō, ĭnnātō, trānō, trājĭcĭō, sĕcō, trānsmittō. Āquās, flŭctŭs mānĭbŭs, lātĕrtĭs, pĕctŏrĕ pŭlsō, sŭlcō, fĭndō, pĕrcŭtĭō, vĕrbĕrō, fĕrĭō, frāngō. Āquās nātātū plaŭdō, sŭpĕrō. Flŭvĭŭm nāndō, nātātū trānsmittō, sĕcō, scīndō. Īn ūndīs, pĕr ūndās fĕrŏr, lābŏr, lūdō. Sĕcŭndō flūmĭnĕ fĕrŏr, lābŏr. Sŭb ūndīs rēmĭgō. Æquŏrĕŭm ĭtĕr nāndō cārpō. Brāchĭă jăctō, dīmōtīs āquīs jăctō. Sūmmō gūrgĭtĕ nō, nātō. Cōrpŭs, cōrpŏră jăctō. VERS. Pĕr maxĭmă Nērei Stāgnă vĭām scīndēns, hŭmĕrō sŭpĕrēmĭnĕt ūndās. *V.* Jăctābām lĭquĭdō brāchĭă lēntă mări. *O.* Īnnĭo lāssās dūcĕrĕ rōrĕ mānŭs. Sæpĕ pĕr āssĭdŭōs lānguēnt mĕă brāchĭă mōtŭs, Vīxquĕ pĕr ĭmmēnsās fēssă trăhūntŭr āquās. Cōrpŭs dŭbĭă sæpĕ pĕpēndĭt āquā. Jāmquĕ fătīgātīs hŭmĕrō sŭb ŭtrōquĕ lăcĕrtīs, Fōrtĭtĕr ĭn sūmmās ērĭgŏr ăltŭs āquās. *Id.* Suētō cērtāmĭnĕ nāndī, Cāndĭdă pērspĭcŭō cōnvĕrtūnt brāchĭă pōntō. *Stl.* Mānĕ tĕr ūncti Trānsnāntō Tĭbĕrĭm. *H.* Cūr tĭmēt flāvūm Tĭbĕrĭm Tāngĕrĕ? *Id.* Nēc frāngĕt nāndō vĭŏlēntī vōrtĭcĭs āmnĕm. *L.* Āst ăllī lōngō jăctāntēs mēmbră nātātū. *Alcim.* Ātque ăllī lāssātă dĭū dŭm brāchĭă jăctānt. *Id.* ‖ *Être ballotté sur la mer.* Tōtque hĭēmis nŏctēs tōtquĕ nātāssĕ dĭēs. *Pp.* (III, 10, 32). SYN. Jăctŏr, flŭctŭō. ‖ *Surnager.* Quūm sæpe īn pōrtū frāctă cārīnă nătĕt. *Pp.* (II, 19, 64). ‖ *Se répandre.* Ēt cāmpō lĭbĕrĭōrĕ nătat (Tĭbĕrīnus). *O.* Īngēns mĕdĭō nătat ūmbră prŏfūndō. *St.* ‖ *Être inondé, plongé, noyé.* Sānĭēque ēxspērsā nātārēnt Līmĭnă. *V.* Ōmnĭă plēnĭs Rūrā nātānt fōssis. *Id.* Ārvă nātārĕ Sānguĭnĕ. *L.* Plānă nātānt. *Stl.* SYN. Mānō, flŭō, ĭnundō, mădĕō, stāgnō, etc. ‖ *Au fig.* Nīvĕō nătăt ĭgnīs ĭn ōrĕ. *St.* Lўchnŭs ădēst, cŭjŭs

vltrĕă nātāt ignis in ūrnā. *Fort.* Ante ŏcŭlōsque nātant tĕnĕbrae. *O.* || *Être lâche, peu serré.* Nec vāgŭs in lāxā pēs tibi pĕllĕ nātĕt. *O.* Rŭtilōque mōnĭlĭă cōllō Extrēmā cervicĕ nātant. *Calp.* (6, 43). Lāxō pēs nātāt ăltŭs in cōthurnō. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 8). || *En parlant des yeux des gens ivres, endormis, etc.* Et vinīs ŏcŭlique ănīmīque nātābant. *O. Voy.* Natans. || *Osciller.* Instăbĭlīs nātat ăltĕrnō dēpressŏr ŏrbĕ. *Tib.* (IV, 1, 44). || *Au fig. Flotter, être balotté, irrésolu.* Pārs hŏmĭnum vĭtĭīs gaudĕt cōnstantĕr, et ūrgĕt Prōpŏsĭtum; pārs multă nātat, etc. *H.* Mūtātăque sæpĕ Mēns nātat. *Manil.* (IV, 256). Sŭbĭtisque bŏnis mens ægrā nātābat. *Sil. Voy.* Fluctuo.

Au pass. Nātor. *Être traversé à la nage, ou habité par des poissons.* Silvă fĕrās quŏt ălit, quŏt pīscĭbŭs ūndă nātātŭr. *O.* Sācrīs pīscĭbŭs hæ nātāntŭr ūndæ. *M.* (IV, 30). SYN. Trŭjĭcĭŏr, trānsmittŏr, trānŏr, sulcŏr.

Nātrix, ĭcis. *m. f. Serpent d'eau, qui a un venin subtil.* Et nātrix vĭŏlātŏr ăquæ. *L.* (IX, 720. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 334).

Nātŭ, æ. *m. Nom d'homme.* Nōn quō fraŭdātīs ĭmmūndŭs Nātŭ lŭcērnis. *H.* Nōn pŭdĕt ăd mōrēm dīscĭncti vīvĕrĕ Nātŭæ? *Pers.* (3, 81. Et *Juv.* 8, 95).

Nātū. *abl. de l'inus.* Natus, us. *Par la naissance, en âge.* Hic ūna ē mūltīs, quæ maxĭmă nātū. *V.* Quæ nātū maxĭmă vīrgŏ. *O.* (Et *Pl. Aul.* II, 1, 37; *Ter. Heaut.* IV, 1, 32).

Nātūră, æ. *f. La nature.* Ex ălīis ălĭās rĕpărāt nātūră fĭgūrās. *O.* Cōntĭnŭo hās lēgēs ætĕrnăque fœdĕră certīs Ĭmpōsŭit nātūră lŏcīs. *V.* Ŏppŏsŭit nātūra Ālpēmque nīvēmque. *J.* (10, 152). SYN. Dĕŭs. EP. Ŏmnĭpărēns, pŏtēns, fĕrax, dīvĕs, fēcŭndă, lārgă, bĕnīgnă, prōvidă. PPH. Rērum nātūră. Rērum părēns. Rērum nātūră crĕātrix. Ŏmnĭpărēns gĕnĭtrix. Nātūræ fœdŭs, fœdĕră. || *Nature humaine.* Nūnquam ălĭŭd nātūra, ălĭŭd săpientĭă dīcĭt. *J.* (14, 321). Nīl ălĭŭd sĭbĭ nātūrām lātrārĕ. *Lr.* (II, 47). Ex ănĭmo ōmnĭă, Ŭt fĕrt nātūră, făcĭās. *Ter.* (*And.* IV, 4, 55). PPH. Nātūræ vīs, jŭs, jūră, lēx, lēgēs. || *Nature, naturel, caractère.* Pōssum ĕgŏ nātūræ nōn mĕmĭnissĕ tŭæ? *Pp.* (II, 16, 28). Nātūram ĕxpĕllās fūrcă, tămĕn ūsquĕ rĕcūrrĕt. *H.* Nātūrās ăpĭbŭs quās Jŭpĭtĕr ĭpsĕ Ăddĭdĭt. *V.* SYN. Ĭngĕnĭŭm, indŏlēs, mōrēs, ănĭmŭs. *Voy.* Indoles. || *Qualités, propriétés.* Quĭppĕ sŏlō nātūră sŭbēst. *V.* SYN. Ĭngĕnĭŭm, vis, vīrtŭs. || *Espèce.* Vāria ĕst nātūră mălōrŭm. *J.* (13, 236). Spīrĭtŭs illĕ Dĕi pĕnĕträtŏr ŭbĭquĕ pĕr ŏmnēs Nātūrās rērŭm. *Paul. Nol.* (22, 387). SYN. Spĕcĭēs, gĕnŭs.

Nātūrālis, ĕ. *Naturel, de la nature.* Ōmnĭă quæ nātūrāli rătiōnĕ gĕrūntŭr. *Lr.* (VI, 761). || *Fait par la nature.* Hinc nātūrālis præcīsi mārgĭnĕ săxi. *Paul. Petr.* (2, 94). SYN. Nātīvŭs. || *Donné par la nature, naturel.* Ădĕ quŏd ĕst jŭvĕnis, quŏd nātūrālĕ dĕcŏris Mūnŭs hăbĕt. *O.* Nātūrālĭquĕ pāvōrĕ Dēpŏsĭtō. *Id.* Nātūrālĕ dĕcŭs fictæ nŏn cōmmŏdăt ārtī. *Aus.* (*Idyl.* 7, 16). Dīvīni bŏnă nātūrālĭă dōni. *Id.* (*Prof.* 1, 21). SYN. Nātīvŭs, ĭnnātŭs, ĭnsĭtŭs, ĭngĕnĭtŭs, ĭngĕnĕrātŭs, ĭndĭtŭs. PPH. Nōn fictŭs, nōn fūcātŭs, nōn sĭmŭlātŭs. PHR. Nātūræque dĕcŭs mĕrcātō pĕrdĕrĕ cūltū. *Pp.*

Nātūrālĭtĕr. *Naturellement.* Quī cōrpŭs ĭstŭd mōllĕ nātūrālĭtĕr. *Prud.* (*Cath.* 1070). SYN. Nātūrā. PPH. Ŭt fĕrt nātūră. *Ter.* Et vōlŭcrēs nūllă dūlcĭŭs ārtĕ cănānt. *Pp.*

Nātŭs, ă, ŭm. *part. de* Nascor. *Né.* Măgnănĭmī hērōēs, nāti mĕlĭōrĭbŭs ānnis. *V.* Nātŭs ĕs ē grăpŭlīs. *O.* SYN. Ōrtŭs, sātŭs, gĕnĭtŭs, gĕnĕrātŭs, crētŭs, ēdĭtŭs, prōgnātŭs, prōgĕnĭtŭs, ēdŭctŭs. || *Au fig. Né pour, destiné à.* Nōs nūmĕrŭs sūmŭs, ĕt frūgēs cōnsūmĕrĕ nātī. *H.* Nātūm rēbŭs ăgendīs. *Id.* Nātŭs ăd ārmă. *O.* Nātūm tŏlĕrārĕ lăbōrēs. *Id.* SYN. Ădĭdctŭs, dēvōtŭs, ăptŭs. || — mălĕ. *D'une mauvaise nature, mauvais.* Ĭncŭltīs ĕt mălĕ nātīs Vērsĭbŭs. *H.* || Rēs nātă. *Chose arrivée indépendamment de la volonté.* Fĭăt ŭt rĕm gnātām vĭdĕo; hŏc ăccĭplūndum ĕst ŭt dătŭr. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 70. *Id. Cas.* II, 5, 35). || Ē rē nātă. Ē rē nātă mĕllŭs fĭĕri haŭd pŏtŭīt, quām factum ĕst, hĕră. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 8. Ubi *Donat.*)

Nātŭs, ī. *m. Fils.* Nātĕ, mĕæ vīrēs. *V.* Dēdĭt ŏscŭlă nātō. *O. Voy.* Filius, Proles. || *Descendans.* Ēt nāti nātōrum, ĕt quī nāscēntŭr ăb illīs. *V. Voy.* Posteri. || *Petits des animaux.* Sēd tōta ĭn dūlcēs cōnsūmĕnt ūbĕră nātōs (vaccæ). *V.* Ĭncŏlūmēs nātōs sŭpplĕx vŭlpī trādĭdĭt (aquila). *Ph.* SYN. Cătŭli ou pūlli.

Nātŭs, ūs. *m. Voy.* Natu.

Naŭbŏlĭdēs, æ. *m. Fils de Naubole.* Hīc ĕt Naŭbŏlĭdēs tōrtās cōnsūrgĭt ĭn ūndās Ĭphĭtŭs. *V. Fl.*

Naŭbŏlŭs, ī. *m.* (Ναύβολος). *Roi de Phocide.* Naŭbŏlŭs Hippăsĭdēs. *St.*

Naŭcī. *Voy.* Naucum.

† Naŭclērĭcŭs, ă, ŭm (ναυκληρικός). *D'armateur.* Făcĭto ŭt vēnīās hŭc ōrnātŭs ornātū naŭclērĭcō. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 41). || ? Naŭclērĭŭs, ă, ŭm. *Même sens.* (*Pl. As.* I, 1, 54. Hoc autem Græca lingua non sufficit.)

† Naŭclērŭs, ī. *m.* (ναύκληρος). *Armateur de navire, pilote.* Naŭclērŭs dīxĭt, quī illās ădvēxit mihī. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 16). *Voy.* Gubernator.

Naŭcrātēs, æ. *m.* (Ναυκράτης). *Nom d'homme.* Dūce hŏs intro; ĕgo hŭc ăb nāvī mēcum ăddūcām Naŭcrātēm. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 224).

† Naŭcŭlă, æ. *f. sync. de* Navicula. Sălĭēns ĭn illām dēcĭdissĕt naŭcŭlām. *Paul. Nol.* (21, 247)

? Naŭcŭlŏr, ārīs, ārī. *d. Aller en barque.* Pĭgĕr Lŭcrinō naŭcŭlātŭr ĭn stāgnō. *M.* (III, 20. Alii leg. *naviclatur*, pro *naviculatur*).

Naŭcŭm. *n., ou* Naŭcŭs, ī. *m. Zeste de noix; chose de peu de valeur.* Ămās hŏmĭnem nōn naŭcī. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 51). || Naŭcī hăbĕō, făcĭō, etc. *Ne faire aucun cas.* Nōn naŭcī făcĭō Mārsum aŭgūrĕm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). Sērvūm mĕŭm Nōn naŭcī făcĕre ĕsse aŭsūm? *Pl.* (*Bac.* V, 1, 16). Ējŭs nōctĕm nōn naŭcō dūcĕrĕ. *Næv.* (apud *Fest.* Rectius *Bothe* legere videtur *nauci*. Quam vocem *Charis.* 2, 185; *Diom.* 1, 286; *Prisc.* 6, 682, inter aptota recensent. *Cf. Aus. præf. Idyl.* 13: « Pro quo, si per sigillaria in auctione veniret, neque Afranius *nauci* daret, neque ciccum suum Plautus offerret. ») || Naŭci sūm. *Être méprisé.* Illĕ negatŏr ĕst nihĭlī, nōn naŭci hŏmō. *Enn.* (apud *Fest.* Adde *Pl. ib.*, et *Most.* V, 1, 1).

Naŭfrăgĭŭm, ĭī. *m. Naufrage.* Sēd quăsī naŭfrăgĭīs măgnīs mŭltīsque cŏōrtīs. *Lr.* (II, 553). Naŭfrăgĭum sĭbĭ quīsquĕ făcĭt. *L.* SYN. Trīstĕ, ăcĕrbŭm, fūnēstŭm, flĕbĭlĕ, ĭnfēlix, ĭnfaustŭm, mĭsĕrăbĭlĕ, mĭsĕrāndŭm. || *Faire naufrage.* Naŭfrăgĭŭm pătĭŏr. Flŭctĭbŭs, ūndīs, æquŏrĕ, gūrgĭtĕ jactŏr, ŏbrŭŏr, mĕrgŏr, sŭbmĕrgŏr, nătŏ. Nāvis frāctă, sŏlŭtă, lăcĕrātă, lăcĕră, cōnvŭlsă, quassātă. Illīsă, ĕversă, mĕrsă, naufraga ĕst. Nāvis frāngĭtŭr, dēhiscĭt, sŏlvĭtŭr, ŏbrŭĭtŭr, dēsīdĭt, dēfĭcĭt. Rătis, puppis

inflictă vădis, illisă scŏpŭlis. VERS. Sicĕ pĕr immĕnsās jactābŏr naŭfrăgŭs undās. *O.* Mĕrsă fŏret cănă naŭfrăgă pŭppis æquă. *Id.* Undă cădit, părităque ĕt pondĕre ĕt ictu Mĕrgit in immă ratĕm, cŭm quă pârs măgnă virōrŭm Gürgĭtĕ prĕssă grăvi. *Id.* Lūdibrĭŭm pĕlăgī vēntō jactānтŭr ĕt undă, Sēmănĭmēs ălli vāstŭm sŭbĭĕrĕ prŏfundŭm. *L.* Hūc frăctās æquĭlōnĕ rătēs, sŭbmĕrsăquĕ pōntō Cōrpŏră. *Id.* Jămquĕ pĕr undās Ēt trānstra, ĕt mălī, lăcĕrōque ăplustrĭă vēlō, Ac misĕrī flŭĭtānt rĕvōmēntēs æquŏră naŭtæ. *Sil.* Frăctīs ēnătăt ĕxspēs Nāvibŭs. *H.* Căsŭs quīs haŭsit mĕōs ? *Sen.* Illŭm, sī mĕdĭō dēcĭplăt rătĭs Pōntō, quŭm bŏrĕăn ēxpŭlit ăfrĭcŭs, Aŭt cărŭs zephўrum, quŭm mărĕ dividŭnt, Nōn pŭppis lacĕræ fragmĭna collĭgit, Ŭt lĭttus mĕdĭo spĕrĕt ĭn æquŏrĕ... Sōlŭs naŭfrăgĭŭm nōn pŏtĕrit pătī. *Id.* Mĕrsă rătĕ naŭfrăgŭs æssĕm Dūm rŏgăt. *J.* Īntĕlix hæc fŏrsĭtăn ĭpsă Nŏctĕ cădĕt frăctīs trabĭbŭs, flŭctŭquĕ prĕmĕtŭr ŏbrŭtŭs, ĕt zōnām lævă mōrsŭquĕ tĕnēbĭt. *Id.* Dīspĕrsă rătĕ trīstĭbŭs prŏcēllĭs, Mĕrsŭs flŭctĭbŭs ŏbrŭtŭsquĕ pōntō, Ăd vōtŭm Dĭŏdōrŭs ēnătăvĭt. *M.* Ascendĭt nāvēm, quām tēmpēstās hōrrĭdă, Sīmŭl ĕt vĕtŭstās mĕdĭō dissŏlvĭt mări. *Ph.* (*Cf. Luc.* I, 498 *sq.*; IX, 330 *sq.*) *Voy.* Mergor, Procella. ‖ *Au fig.* Naŭfrăgĭī tăbŭlās quī pĕtĭĕrĕ mĕī. *O.* Naŭfrăgĭŭm făctūră rĕīs. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 50). ‖ *Naufragé, objets naufragés.* Mōlĭīă naŭfrăgĭīs lĭttŏră pŏssĕ dări. *O.* Naŭfrăgĭŭm spārgēns ŏpĕrĭt frĕtă. *Sil.* Năsămōn ĭnvādĕrĕ flŭctŭ Aŭdăx naŭfrăgĭă. *Id.*

†Naŭfrăgō, ās, ārĕ. *n. Faire naufrage.* Cĭlĭmŭs ĭngrĕssĭs pĕr cūrrŭm naŭfrăgăt undĭs. *Alcim.* (V, 716). ‖ *Au fig.* Jām mēntĕ naŭfragavĕrat. *Paul. Nol.* (13, 154).

Naŭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les vaisseaux, qui fait faire naufrage.* Quās nĕquĕ Nŏtĭcŭs Dētĕrrĕt ĕbŭs, nĕc mărĕ naŭfrăgŭm. *H.* Ēt vōs Nīsēī, naŭtæque mōnstrā, cănēs. *O.* Naŭtrăgă tēmpēstas. *V. Fl. Voy.* Navifragus. ‖ *Qui a fait naufrage, naufragé.* Naufragŭs ĭn Gĕtĭcī lĭttŏrĭs ăctŭs aquis. *O.* Littŏre ĭn ēxtrēmō, ceu naufraga corpŏra, flŭctŭs Prōdĭmt. *V.* SYN. Nātāns. PHR. Naufragŭm pæssŭs. Pontō, flŭctĭbŭs, gurgĭtĕ jactātŭs, ăctŭs, mērsus, ŏbrŭtŭs. *Voy.* Naufragium. ‖ *Au fig.* Dīscissām fĭdĕm ĭn cŏrdĕ pōrtāns naŭfrăgō. *Paul. Nol.* (13, 82).

? Naŭlĭă. *Voy.* Nablia.

Naŭlŏchă, æ. *f.* (Ναύλοχος). *Ville de Sicile.* (*Sil.* XIV, 265.)

Naŭlŭm, ī. *n.*, *et* Naŭlŭs, ī. *m.* (ναῦλον *et* ναῦλος). *Fret, nolage, frais de passage ou de transport sur mer.* Fŭrŏr ĕst pōst ōmnĭă pĕrdĕrĕ naŭlŭm. *J.* (8, 97).

Naŭmăchĭă, æ. *f.* (ναυμαχία). *Représentation d'un combat sur mer.* Hānc nōrint ūnām sæcŭlă naŭmăchĭām. *M.* (*Spect.* 28, 12). Innŏcŭōs rătĭum pulsus, pŭznāsquĕ jŏcāntēs Naŭmachĭæ. *Aus.* (*Mos.* 217). Naŭmăchĭām lĭcĕt hæc, ĭnquam, ălvĕŏlumquĕ pŭtārĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* 6, 687). PHR. Festa hæc nāvĭgĭīs aŭt quæ cĕlĕbrātă quădrĭgīs. *Aus.*

Naŭpăctŏŭs, ă, ŭm. *De Naupacte.* Ămphĭărāĭdēs Naŭpăctŏō Āchĕlŏō. *O.* (*Fast.* II, 43. Alii leg. *Naupacteo*).

Naŭpăctŭs, ī. *f.* (Ναύπακτος). *Ville d'Étolie, à l'entrée du golfe de Corinthe, auj. Lépante.* Naŭpăctum ĭs dŏmō Lēgātŭs ăbĭīt. *Pl.* (*Mil. Arg.* 2, 2).

Naŭplĭădēs, æ. *m.* (Ναυπλιάδης). *Fils de Nauplius, Palamède.* Tĭmĭdī cōhortēntă rĕtĕxĭt Naŭplĭădis ănĭmī. *O.* Tanquăm Naŭplĭădēs, rĕpĕrtŏr ārtĭs. *Sid.* (*Pan.* 3567).

Naŭplĭŭs, ĭī. *m.* (Ναύπλιος). *Nauplius, fils de Neptune, roi de l'Eubée, père de Palamède. Pour venger la mort de son fils, il travailla pendant le siége de Troie à jeter le trouble dans la Grèce, détruisit la flotte des princes en l'attirant sur des récifs par un signal trompeur, et se noya de désespoir en apprenant qu'Ulysse lui avait échappé.* Naŭplĭŭs ŭltōrēs sŭb nōctĕm pōrrĭgĭt ignēs. *Pp.* (IV, 1, 115). Illĕ fŭrēntĕm Naŭplĭŏn, Eŭbœĭcōs trānsĭĕrātquĕ sĭnŭs. *Aul. Sab.* (1, 76). Īgnĕ fallācī nŏcĭtūrŭs Argīs, Naŭplĭŭs præcĕps cădăt ĭn prŏfundŭm. *Sen.* (*Med.* 658).

Naŭsĕă, æ. *f.* (ναυτία *et* ναυσία). *Mal de mer. Et ōtiōsām flŭctŭāndī naŭsĕām. Paul. Nol.* (13, 25). ‖ *Nausée, envie de vomir; vomissement.* Nĕc sēnĭī ĕst stŏmăchō naŭsĕa factă mĕō. *O.* Vēl quŏd flŭēntēm naŭsĕām cōĕrcĕāt. *H.* (Adde *Pl. Merc.* II, 3, 55). ‖ *Au fig.* Quōtĭdĭānām rĕfĭcĕ naŭsĕām nŭmmis. *M.* (IV, 37). *Voy.* Fastidium.

Naŭsĕō, ās, ārĕ. *n. Avoir des nausées, envie de vomir.* Cōndūctō nāvĭgĭō æquĕ Naŭsĕāt ăc lŏcŭplēs. *H.* Ergō măritŭs Naŭsĕāt. *J.* (6, 432). ‖ *Vomir.* Naŭsĕāt, ēt prīscum vōmĭtū ceū fundăt ămōrem. *Maximian.* (2, 15). *Voy.* Vomo. ‖ *Au fig. Être dégoûté.* Hōc illīs dĭctum ĕst quī stultĭtĭă naŭsĕant. *Ph.*

Naŭsĭcăă, æ, *et* Naŭsĭcăē, ēs. *f.* (Ναυσικάη). *Nausicaa, fille d'Alcinoüs, roi des Phéaciens.* Sī mĭhī Naŭsĭcăē pătrĭŏs cōncēdĕrĕt hōrtŏs. *M.* (XII, 31). Naŭsĭcăām plēnō sæpĕ' tŭlissĕ sĭnū (*Anth.* II, p. 494).

Naŭsĭstrătă, æ. *f. Nom de femme.* (*Ter. Ph.* V, 7, 94, et passim.)

Naŭsŭs, ī. *m. Bateau gaulois.* Ŭt ĭndĕ naŭsō dēvĕhăt. *Aus.* (*Epist.* 22, 37. *Id. ib.*, soluta oratione).

Naŭtă, æ. *m.* (ναύτης). *Matelot, nautonnier.* Pŭppĭbŭs ēt lātī naŭtæ ĭmpŏsŭĕrĕ cōrōnās. *V.* Ēt tŭ, naŭtă, vāgæ nĕ pārcĕ mălignŭs ārēnæ. *H.* Dīffĕrtŭm naŭtīs, caŭpōnĭbŭs ătquĕ mălignis. *Ia.* SYN. Rēmĕx, nāvĭtă. EP. Fluctĭvăgŭs, vāgŭs, aŭdăx, ĭmpāvĭdŭs; pĕritŭs, prōvĭdŭs, vĭgĭl; ăvārŭs. PPH. Nautica pŭbēs. Nāvĭtă sulcātŏr pōntī. PHR. Naŭtæquĕ pĕr ōmnĕ Aŭdācēs mărĕ quī cūrrŭnt. *H. Voy.* Navigo.

†Naŭtālĭs, ĕ. *De matelot.* Rēddĭt naŭtālēs vĭtrĕō sŭb gürgĭtĕ fōrmās. *Aus.* (*Mos.* 223). *Voy.* Nauticus.

Naŭtĕă, æ. *f. Eau de tan ou sentine.* Ōmnĭŭm ūnguēntum ŏdŏs prælĭtŭō naŭtĕa ĕst. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 5. *Id. As.* V, 2, 44. Cf. *Non.* 1, 25; *Gloss. Placid.*).

Naŭtēs, æ. *m. Prêtre troyen.* Tūm sĕnĭōr Naŭtēs, ūnŭm, etc. *V.*

Naŭtĭcŭs, ă, ŭm (ναυτικός). *De matelot.* Naŭtĭcŭs ēvŏrĭtŭr vārĭō cērtāmĭnĕ clāmor. *V.* Nĕc naŭtĭca pīnŭs Mūtābĭt mĕrcēs. *Id.* Naŭtĭcă pŭbēs. *Aus.* (*Mos.* 228).

Nāvă, æ. *f. Rivière qui se jette dans le Rhin.* Cĕlĕrĕm nĕbŭlosō lŭmĭnĕ Nāvam. *Aus.* (*Mos.* 1).

Nāvālĕ, ĭs. *n.*; Nāvālĭă, ĭum. *pl. Hâvre, port, chantier de navires.* Haŭd ălĭtĕr quām sī sĭccŭm nāvālĕ tĕnērĕt. *O.* Dīrĭpĭēntquĕ ratēs ălĭī nāvālĭbŭs? ītĕ. *V.* (Et *Sen. Troad.* 328).

Nāvālis, ĕ. *De vaisseau, naval.* Nīlum, ăc nāvāli sürgentēs ærĕ cŏlūmnās. *V.* Nāvāli plūrĭma

bellō Ensis ăgīt. *L.* Ēt frētă nāvālī sōllĭcĭtārĕ tŭbā. *M.* (*Spect.* 28). || — cŏrōnă. *Voy.* Corona.

†Nāvārchŭs, ī. *m.* (*ναύαρχος*). *Capitaine de vaisseau.* Nāvārchŭs ĭpsĕ pērdĭtæ prīncĕps rătĭs. *Paul. Nol.* (13, 151).

† Nāvē *ou* Gnāvē. *adv. Avec activité.* Nāve ŏpŏrtĕt ăgĕrĕ quŏd ăgās. *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.* Cf. *Diom.* 1, 402).

Nāvĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Navis. Prūsĭăcă vēxī mūnĕră nāvĭcŭlā. *Helv. Cinn.* (apud *Isid. Or.* 6, 12). Cōnsēnsu ūnānĭmī Chrīstī cōnsūrgĕrĕ cōntrā Nāvĭcŭlăm. *Alcim.* (IV, 498). *Voy.* Cymba.

? Nāvĭcŭlŏr. *Voy.* Nauculor.

Nāvĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les vaisseaux.* Nāvĭfrăgumquĕ frētŭm, gĕmĭnō quŏd littŏrĕ prēssŭm. *O.* Nāvĭfrăgŭm Scўlacæŭm. *V.* SYN. Naufrăgŭs, *qqf.* infamis.

Nāvĭgābĭlĭs, ĕ. *Navigable.* Nōn tōtŭs ūnō făcĭlĕ nāvĭgābĭlĭs Vēntō rĕcēdĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 175).

Nāvĭgāns, tis. *Qui navigue ; subst. m. Navigateur.* Sīrēnās, hĭlārēm nāvĭgāntĭum pœnăm. *M.* (III, 64). Ūt quōs ăb illā plēbĕ nāvĭgāntĭum. *Paul Nol.* (13, 76). *Voy.* Nauta.

Nāvĭgātĭō, ōnis. *f. Navigation.* Hōrrēbāt mālă nāvĭgātiōnis. *St.* (*Silv.* IV, 3, 31). SYN. *qqf.* Nāvĭgĭum, nāvĭs, *par ext.* ĭtĕr, vĭă, cursŭs, lāpsŭs. PPH. Ĭtĕr lĭquĭdŭm. Æquŏrĕă vĭă. PHR. Dūră nāvis, Dūră fŭgæ mālă, dūră bĕllī. *H. Voy.* Navigo.

Nāvĭgātŏr, ōris. *m. Marin, navigateur.* Quī vēstĕ trĭtă nāvĭgātŏr vēnĕrāt. *Paul. Nol.* (13, 393).

Nāvĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des navires.* Æquārum ĭn ōrtu ēt primō fōntĕ nāvĭgĕr. *Avien.* (*Or. mar.* 636). Quæ mārĕ nāvĭgĕrŭm, quæ tĕrrās frūgĭfĕrēntēs. *Lr.* (1, 3. Et *Mart.* XII, 99).

Nāvĭgĭum, ĭi. *n. Navire.* Aūt ŭbĭ nāvĭgĭīs vĭŏlēntĭŏr incĭdit eurŭs. *V.* Mēdĭīsquĕ cārīnă Subdĭtă nāvĭgĭīs. *O. Voy.* Navis. || *qqf. Navigation.* Tēmpŏră nāvĭgĭī clārŭs rĕpărāvērat eurŭs. *Rutil.* (1, 541. Alii leg. *navigiis*). Imprŏbă nāvĭgĭī rătĭŏ tŭm cæcă jăcēbăt. *Lr.* (V, 1004).

Nāvĭgō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Naviguer.* Nāvĭgĕt, ăc mēdĭīs hiēmĕt mĕrcātŏr ĭn ūndīs. *H.* Nāvĭgĕt Āntĭcўrām. *Id.* Fūsōquĕ Brĭtānnŭs Nāvĭgăt ōcĕānō. *L.* Mēdĭīs tŭă pīnŭs ĭn ūndīs Nāvĭgăt. *O.* PPH. Nāvĭgō æquŏr. In ūndīs nāvĭgō. Vēntō nāvĭgō. Vēlă făcĭō. Æquŏrĕ currō. Æquŏr ārŏ, trānō. Æquŏr nāvĭbŭs, rătĭbŭs ārŏ, trānō, sŭlcŏ, trājĭcĭŏ, sĕcŏ, scindŏ, prōscindŏ, dēcurrō, mētĭŏr, pērmētĭŏr, cōnscēndŏ, currō, fĕrĭŏ, pēnĕtrō, pērvăgŏr, lūstrō. Pōntŭm scindŏ. Pĕr cærŭlă, æquŏră, mārĕ, ūndās fĕrŏr, vĕlŏr, ĕō, vŏlō, currō, lābŏr. Pĕr ātŭm ĕō, vĭăm tĕndŏ. Mārī, pĕlăgō mē crēdŏ, ānĭmăm cōmmittŏ. Mārĕ cārīnă fīndŏ, rōstrīs impĕllŏ. Vĭās mārĭs tĕntŏ. Pŭppē vĭam, ĭtĕr făcĭō, tēntō. Flŭctŭs āquĭlōnĕ sĕcō. Rătĕm vādĭs, flătĭbŭs, eurĭs crēdŏ, cōmmittŏ, dō. Tĕrrās rĕpōstās, pĕrĕgrīnās ōrās pĕlăgō tēntŏ, quærŏ, pĕtō. Tēthўn rătĭbŭs tēntō. Nēptūnĭă ārvă, cāmpōs sălĭs fīndŏ, ærĕ rŭŏ, sĕcŏ. Vēntĭs, aūrĭs ĕō, fĕrŏr, vēnĭō, æcēdŏ, ăgŏr, cursŭm tĕnĕŏ. Vēlă sălō dūcŏ. Æquŏrĕŏs cursŭs tēndŏ, tēntō. Æquŏră cursū trānsvĕhŏr. Vēlă, cārbăsă, lĭntĕă tēndŏ ăd. PHR. Ī nūnc, ēt vēntĭs ānĭmăm cōmmittĕ, dōlătō Cōnfīsŭs lignō. *J. Voy.* Remigo, Vela do. || *act. Naviguer sur.* Gēns ĭnĭmīcă mihi Tўrrhēnŭm nāvĭgăt æquŏr. *V.* Vēntīsquĕ fāvēntĭbŭs æquŏr Nāvĭgăt Īonĭum. *O.* SYN. Sŭlcŏ, ărŏ, trānŏ, trājĭcĭŏ, impĕllŏ, pĕrcurrŏ, mētĭŏr, lūstrŏ, sĕcŏ, scindŏ, tĕnĕŏ. || *Premier essai de navigation.* Tŭnc ălnos flŭvĭī prīmŭm sēnsērĕ cāvātās. *V.* Tĕrrā pārŭm fŭĕrāt : tĕrrīs ādjĕcĭmŭs ūndās. *O.* Nōndŭm cæsă sŭīs, pĕrĕgrīnum ŭt vīsērĕt ōrbĕm, Montĭbŭs īn lĭquĭdās pīnŭs dēscendĕrăt ūndās. *Id.* Ĭnvĭtă sĕcŭit prīmŭs quī nāvĕ prŏfŭndŭm, etc. *Cl.* Āh ! pĕrĕăt quĭcūnquĕ rătēs ēt vēlă pārāvit Primŭs, ēt invĭtō gūrgĭtĕ fēcit ĭtĕr. *Pp.* (Cf. *Ov. Met.* 1, 94 *sq.* ; *Hor. Od.* 1, 3, 9 ; *Sen. Med.* 301 ; *Cl. R. Pros. præf.* 1 *sq.*) || *qqf. Nager.* Jām cērtē nāvĭgăt, ĭnquăm (de Leandro). *O. Voy.* Nato. || *En parlant des flots.* Ĭnque ĭpsō rāpĭdŭm mārĕ nāvĭgat ōrĕ. *Manil.* (V, 584).

Nāvĭs, ĭs. *f.* (*ναῦς*). *Navire, vaisseau.* Āctă pĕr æquŏrĕās hōspĭtă nāvĭs āquās. *O.* Bis dēnīs Phrўgĭum cōnscēndī nāvĭbŭs æquŏr. *V.* Ībĭs lĭbŭrnĭs ĭntĕr ăltă nāvĭum, Amīcē, propūgnācŭlă. *H.* SYN. Rătĭs, pŭppĭs, cārīnă, nāvĭgĭum, ălnŭs, pīnŭs, ăblēs, *qqf.* bīrēmĭs, trīrēmĭs, clāssĭs, cўmbă, lēmbŭs, lĭburnă, ārbŏr *ou* ārbŏs, currŭs. EP. Pōntĭvăgă, flŭctĭvăgă, æquŏrĕă, vēlĭvŏlă, ærātă, cāvă, cūrvă, pictă ; văgă, cēlĕrĭs, cītă, lēvis, vŏlŭcrĭs, rapĭdă. PPH. Vŏlĭtāns currŭs. Lignĕă mœnĭă. Nautĭcă pīnŭs. Trābs cāvă. Ălnŭs cāvātă. Pīnĕă tēctă, dŏmŭs, mōlēs. Nāvĭs frāgĭlĕ lignŭm. Īngēntī mōlĕ pŭppĭs. *Voy.* Navigo. || Nāvĕm sōlvŏ, āppēllŏ. *Mettre à la voile, aborder. Voy.* Vela do, Appello, is. || *Signe céleste.* Ĭnsĕquĭtŭr lābēns pĕr cœlī lūmĭnă Nāvĭs. *Cic.* (*Arat.* 391). SYN. Pŭppĭs, Ārgō. *Voy.* Argo.

Nāvĭtă, æ. *m. Navigateur, nautonnier.* Nāvĭtă tŭm stēllīs nūmĕrōs ēt nōmĭnă fēcĭt. *V.* Ātque ōmnīs nāvĭtă pōntō Hūmĭdă vēlă lĕgĭt. *Id.* Ōmnīs ĭn lōnĭōs spĕctābăt nāvĭtă pōrtus. *L.* Nāvĭtă sōllĭcĭtūs quīă ventōs cērnĭt ĭnīquōs. *O.* Cērnūnt stūpēntēs nāvĭtæ. *Prud.* (*Peri.* 1752). *Voy.* Nauta.

Nāvĭtĕr. *Voy.* Gnaviter.

Nāvō, ās, ārĕ. *Faire avec soin, procurer.* Pōtĭūs mihī dēxtĕră fĕrrō Nāvĕt ŏpŭs. *V. Fl.* (III, 145). SYN. Cūrō, mĭnĭstrō.

Nāvŭs. *Voy.* Gnavus.

Nāxĭŭs, ă, ŭm (*Νάξιος*). *De Naxos.* Ūndĕ tŭŭm pŏrtānt Nāxĭă tŭrbă mĕrŭm. *Pp.* (III, 15, 28).

Nāxĭŭs ārdŏr. *Col.* (10, 52).

Nāxŏs *ou* Nāxŭs, ī. *f.* (*Νάξος*). *Naxos, île de la mer Égée, la plus grande des Cyclades, dans laquelle Thésée abandonna Ariane.* Bācchātāmquĕ jŭgīs Nāxŏn vĭrĭdēmquĕ Dŏnūsām. *V.* Jām Sāmŏs ă lævă fŭĕrānt Nāxōsquĕ rēlictæ. *O.* (Adde *Sen. OEd.* 488).

Nāzānzŭs, *et à tort* Nāsānzŭs, ī. *f. Nazianze, petite ville de Cappadoce.* Quūm cūpĭāt tālĕm quālĭs fŭīt illĕ Nāsānzō Grēgōrĭum. *Fort.* (IX, 6, 5).

Nāzărā, æ, *et* Nāzărēth. *indécl. f.* (*Ναζαρέτ*). *Nazareth, village de Judée, où fut élevé J. C.* Ūbī Nāzărā fēlīx Ōlim prædictum pŭĕrō dēdŭlt ăddĕrĕ nomĕn. *Juvc.* (1, 302. *Id.* II, 107). Nāzărēth ĭndĭgĕnăm, quĭbŭs ămplī cōndĭtŏr ōrbĭs. *Cypr.* (?)

Nāzărēnŭs, ă, ŭm (*Ναζαρηνός*). *Nazaréen ; par ext. Chrétien.* Ō Nāzărēnĕ, dŭx Bēthlĕm, vērbŭm pātrĭs ! *Prud.* (*Cath.* 890). Nī dĭscĭplīnām Nāzărēnām rĕspŭāt. *Id.* (*Peri* 2236).

† Nāzărēŭs. *Au lieu de* Nazaræus. Ād sincĕră vĭrūm pĕnĕtrālĭă Nāzărēŏrŭm. *Prud.* (*Sym.* 633).

Nāzărĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Nāzărĭo ēt clārō quōndām dēlātă Pătĕræ. *Aus.* (*Prof.* 14, 9). || *Saint-Nazaire.* Culmĭnă cōnspĭcŭi rādĭānt vēnĕrāndă Nāsārī. *Fort.* (1, 10, 1, pro Nāzārī).

Nāzărŭs, ă, ŭm. *Comme* Nazareus. Nāzărā sīc plēbēs. *Juvc.* (III, 29).

1. Nĕ. *partic. interr. Est-ce que ?* Tăntăně vōs gĕnĕrīs tĕnŭīt fidūcĭă vēstrī? *V.* Ūsque ădĕōně mŏrī mīsĕrum ēst? *Id.* Tăntæne ănĭmīs cœlestĭbŭs īræ? *Id.* SYN. Ăn, ănně, nŭm. PHR. Crēdĭtīs ăvēctōs hōstēs? *V.* ‖ Ūtrŭm ou nĕ, *au premier membre ; ăn ou nĕ, au second ; ou Ne seulement au second. Ou, ou ; soit, soit.* Intĕrĕrit multum, Dāvŭsně lōquātŭr, ăn audāx Pўthĭās. *H.* Jūstĭtiāně prĭŭs mīrĕr, bĕllině labōrŭm? *V.* Mōnstrŭmně dĕŭsně īllĕ sīt, ignōrāns. *O.* Quīd rĕfert, clāmně pălāmně rōgēt? *Tib.* (IV, 5, 20). Quŭm făbĕr, încertŭs scāmnŭm făcĕrētně prĭāpŭm. *H.* Măjōrā, mĭnōrāně fāmā? *H. Voy.* An. ‖ *qqf. Avec un adj. ou adv. interrog.* Ūtĕrně Ād căsŭs dŭbĭōs fidēt sĭbī cērtĭŭs? *V.* Quōně mălō mēntēm cōncussā? *Id.* Īllă rōgārĕ Quāntāně? *Id.* Quāmne Ārchĭdēmĭdĕm? *Pl.* (*Bac.* II, 3, 22). ‖ *qqf. Comme* Nonne. Ēssētne ăpŭd tĕ īs sērvŭs ăccĕptissŭmus? *Pl.* (*Capt.* III, 5, 56). ‖ † *arch. Comme* Non. Ūtĭnăm ne īn nĕmŏrĕ Pēllŏ sĕcūrĭbŭs Cæsa ăccĭdissēt ăbĭēgna ăd tērrām trăbēs! *Enn.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 22). Sĭbīque aŭt mātĕrĭæ nĕ pārcūnt. *Pl.* (*Most.* 1, 2, 45. *Ib.* 23). Eō nĕ mŭlta ēvēnīūnt. *Id.* (*Trin.* II, 2, 85. Plerique syllabam produci volunt, et sic *Forcell.* novique editores. Sed vid. composita *Nefas, Nequeo, Nevis*).

2. Nĕ. *adv. Ne pas, pour défendre.* Nĕ fŭgīte hōspĭtĭum, nĕve ignōrātĕ Lātīnos. *V.* Nĭmĭŭm nĕ crēdĕ cŏlōrī. Nĕ, pŭĕrī, nĕ tānta ănĭmīs assuēscītĕ bēllă. *Id.* SYN. Nōlī, cāvĕ, pārcĕ, pārcās, ōmittĕ, rēmittĕ. ‖ *conj. De peur que, pour que ne, que ne.* Aŭt sī, nĕ plŭvĭām nōx cōllĭgat ăntĕ, vĕrĕmŭr. *V.* Nĕ longŭm făciām. *H.* Ăh nĭmĭŭm simplĕx Ilĭŏnĕ, nĕ, rūstĭcă, dĭcām. *O.* PPH. Ūt nōn, ūt nĕ. ‖ Nĕ... quĭdĕm. *Voy.* Quidem. ‖ *Comme* Nedum. (*Pl. Amp.* I, 1, 174.) ‖ *Comme* Næ. *Voy. ce mot.*

Nēærā, æ. *f.* (Νέαιρα). *Nom de femme.* Ipsĕ Nēærām Dūm fŏvĕt. *V.* (Et *Hor. Od.* III, 14, 21; *Tib.* III, 1, 6; *V. Fl.* II, 141).

Nēæthŭs, ī. *m.* (Νέαιθος). *Rivière de Calabre.* Prætĕrĭt ēt Sўbărim Sălēntīnŭmquĕ Nēæthŭm. *O.*

Nēălcē, ēs. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* I, p. 639.)

Nēălcēs, ĭs. *m.* (Νεάλκης). *Nom d'homme.* Sălĭŭmquĕ Nēălcēs. *V.* (Et *V. Fl.* III, 191).

Nēăpŏlīs, ĭs. *f.* (Νεάπολις). *Naples ou Parthénope, ville célèbre de Campanie.* Eŭbŏĭcām rĕfĕrēns fēcundă Nēăpŏlis ārcēm. *O.* Et ōtĭōsă crēdĭdit Nēăpŏlīs. *H.* Cæsăr Tĭbĕrĭus quŭm pētēns Nēăpŏlīn. *Ph.* SYN. Pārthēnŏpē. ‖ 2. *Ville d'Afrique.* Āst intĕr sўrtēs ūrbs ēst, quām nōmĭně dīcūnt Essĕ Nēănpŏlĭn. *Prisc.* (*D. Terr.* 190. Alii libb. *Neapolin*. De urbe cf. *Plin.* 5, 4; *Mel.* 1, 7).

Nēăpŏlītēs, ĭs. *f. Napolitaine.* (*Afran.* apud *Non.* 4, 226.)

Nēărchŭs, ī. *m.* (Νέαρχος). *Nom d'homme.* Ībĭt Insignēm rēpĕtēns Nēărchŭm. *H.*

Nēbrĭs, ĭdis. *f.* (νεβρίς). *Peau de chevreuil dont on se couvrait dans les orgies.* Nēbrĭdās ēt frăgŭlēs thўrsōs pōrtārĕ pŭtāstĭs. *St.* Hīnc stătŭăm măculōsō nēbrĭdă tĕrgō. *Id.* Tālĭs Ērўthræīs întĕxtŭs nēbrĭdă gēmmīs Lĭbĕr ăgīt cŭrrŭs. *Cl.* SYN. *qqf.* Pēllīs.

Nēbrissă, æ. *f.* (Νέβρισσα). *Ville de la Bétique.* (*Sil.* III, 395.)

Nēbrōdēs, æ. *m. Montagne de Sicile.* Nēbrōdēn liquĕrĕ fĕræ. *Grat.* (*Cyn.* 527. Et *Sil.* XIV, 237).

Nēbrophonē, ēs. *f.* (νεβροφόνος). *Nom d'une nymphe.* Sēquĭtŭr nūtrītă Lўcæō Nēbrŏphŏnē. *Cl.* ‖ —ŭs, ī. *m. Nom de chien.* Nēbrŏphŏnŭsquĕ vălĕns. *O.*

Nēbŭlă, æ. *f. Brouillard, vapeur ; nuage.* Ēt mūltō nēbŭlæ cīrcūm dĕă fūdĭt ămictū. *V.* Pāssăque ērăt nēbŭlās vēntīs ăc sōlĕ rĕsōlvī. *O.* Vŏlŭtī quŭm flūmĭnă nātās Exhălānt nēbŭlās. *Id.* SYN. Văpŏr, nūbēs, etc. *Voy.* Nubes. ‖ *Nuage de poussière, de fumée, émanation.* Tērrā... Pulvĕrĭs exhălāt nēbŭlām. *Lr.* (V, 253). Sēnsŭs ĭnēst ĭgĭtŭr nēbŭlis quās ēxĭgĭt ignīs. *O.* Pīnguēm nēbŭlām vŏmŭērĕ lŭcĕrnæ. *Pers.* (5, 181). Livēntēm nēbŭlām fŭgĭentĭs ăb ōrĕ vēnēnī. *Sil.* ‖ *Au fig. Matière légère, étoffe fine.* Pălām prōstārĕ nūdam īn nēbŭlă lĭnĕă. *Laber.* (apud *Petr. Sat.* 55. Sic *Ov. Met.* VI, 21 : « Vellera mollibat *nebulas* æquantia tractu. ») Vīnă... Flōrēnt, ēt nēbŭlæ dōlīă sūmmă tĕgūnt. *O.* Hāc fŭērăt nūpĕr nēbŭlă sĭbī pēgmă pĕrūnctūm. *M.* (VIII, 33, scil. bractea). ‖ *Voile, obscurité.* Rĕmōtă Errōrīs nēbŭlă. *J.* (10, 2). Quæ quāsī pĕr nēbŭlām nōsmēt scīmŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 48). ‖ — lĕgō. *Se perdre dans les nues.* Grāndĕ lŏcūtŭrī nēbŭlās Hēlĭcōně lĕguntō. *Pers.* (5, 7).

Nēbŭlō, ōnis, *m. Vaurien, mauvais sujet.* Spōnsī Pēnēlŏpæ, nēbŭlōnēs, Ālcĭnōĭquĕ. *H.* Mērgērĕ fĭcēdŭlās dīdĭcīt nēbŭlōně pārēntĕ. *J.* (14, 9). Quālēm Pēnēlŏpæ nēbŭlōnŭm mēnsă prōcōrŭm. *Aus.* (*Epist.* 9, 14).

Nēbŭlōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de brouillard, nébuleux.* Stāt sŭpĕr ŏccĭdŭæ nēbŭlōsă cŭbīlĭă nōctis. *St.* Nēc nēbŭlōsă cāvō rōrāt Mēvānĭă cāmpō. *Pp.* (IV, 1, 123). Nēbŭlōsō lūmĭně mārcēnt. *Aus.* (*Idyl.* 6, 7). SYN. Nūbĭlus, etc. *Voy.* Obscurus. ‖ *Au fig.* Nōvĭmŭs ănclpĭtēs nēbŭlōso īn pectŏrĕ sēnsŭs. *Prud.* (*Cath.* 961). Nēbŭlōsă frāudĕ. *Alcim.* (V, 474).

Nĕc. *conj. Ni, et ne pas.* Pārvĕ, nĕc ĭnvĭdĕō, sĭnĕ mĕ, lĭbĕr, ĭbīs īn ūrbĕm. *O.* Nĕc spēs lĭbĕrtātīs ērăt, nĕc cūră pĕcūlī. *V.* SYN. Nĕquĕ, *qqf.* nŏn, aŭt, ēt, quĕ, ătquĕ. PPH. Ēt nōn. VERS. Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmŭs, nōn vīnĕă fălcēm. *V.* Nĕc ūllă rĕquĭēs, tēmpŭs aŭt ūllŭm dătŭr. *Sen.* Nĕc sōlōs tāngīt Ātrīdās Istĕ dōlŏr, sōlīsquĕ lĭcēt căpĕre ārmă Mўcēnīs. *V.* Nĕc pūlchĕr Gāngēs ătque aŭrō turbĭdŭs Hermŭs. *Id.* ‖ Nĕc *et* Nĕquĕ, *employés simultanément.* Quĭd făcĕrem ? nĕquĕ sērvĭtĭō mē ēxīrĕ lĭcēbăt, Nĕc spēs lĭbĕrtātĭs ērăt. *V.* Si nĕquĕ tĭbĭās Eutĕrpē cōhĭbĕt, nĕc Pōlўhymnĭă. *H.* Ăc nĕquĕ jām stabŭlis gaŭdēt pĕcŭs, aŭt ărātŏr ĭgnī, Nec prātă cānis ălbĭcānt prŭīnis. Mē nĕquĕ tām pătĭēns Lăcĕdæmŏn, Nĕc tām Lārissæ pĕrcussīt, etc. *Id.* ‖ Nĕc nōn. *Voy.* Non. ‖ *Pas même.* Hōc ădmīsissēt nĕc Cătĭlīnă nĕfās. *M.* (V, 70). Quŭm sīs tām paŭpĕr quām nĕc mīsĕrābĭlĭs Īrŭs. *Id.* (VI, 77). Ubĭ nūnc nĕmŏra ārdŭă cērnis, Hīc nĕc tĕrră fŭīt. *St.* (*Silv.* II, 1, 55). PPH. Nōn ipsĕ, nĕc ipsĕ, nōn ētĭām, nĕ... quĭdĕm. ‖ Nĕc dŭm. *Voy.* Necdum.

Nĕcălŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Neco. *Tué.* Sŏcĕrō căpŭt rēgnă nĕcātō. *O.* (*Id. Fast.* I, 39 et 363). SYN. Enĕctŭs. *Voy.* Occisus.

Nĕcāvī. *Un des parf. de* Neco.

Nĕcĕpsŭs ou Nĕchĕpsŭs, ī. *m. Nechepso, prêtre égyptien qui écrivit sur l'astrologie.* Quĭquĕ măgos dŏcŭīt mўstĕrĭă vānă Nĕcĕpsŭs. *Paul. Nol.* (apud *Auson. Epist.* 19, 18).

Nĕcdŭm. *conj. Et pas encore.* Nĕcdum ētĭām caŭsæ īrārŭm sævīquĕ dŏlōrēs Excīdĕrānt ănĭmō. *V.* Quæ Vārrō, nĕcdum, pērfectă, cănēbăt. *Id.* PPH. Ēt nondŭm. Nōn adhūc, nĕquĕ adhūc.

Nĕcessārĭō. *adv. Nécessairement.* Tūm cōăctī nĕcessārĭō se ăpĕrīūnt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 8).

Nĕcessārĭŭs, ă, ŭm. *Nécessaire.* Hōc quŏd ēst, ĭd nĕcessārĭum ēst pērpĕti. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 32).

Nĕcessĕ. *n. de l'ancien adj.* Necessis. *Nécessaire.* ‖ Nĕcessĕ ēst. *Il est nécessaire.* Sĕd nĕ sīt mĭsĕrō scīrĕ nĕcessĕ mĭhĭ. *O.* Ēt tămĕn hānc pĕlăgō prætĕrlăbārĕ nĕcessĕ ēst. *V.* Sī fŏrtĕ nĕcessĕ ēst Indĭcĭīs mōnstrārĕ rēcentĭbŭs ăbdĭtă rērŭm. *H. Voy.* Oportet..

Nĕcessĭtās, ātĭs. *f. La Nécessité personnifiée, Fatalité.* Tē sĕmpĕr ănteīt sævă Nĕcessĭtās. *H.* (*Id. Od.* I, 9, 15). *Voy.* Fatum. ‖ *Nécessité, obligation.* Quāndōquĭdem illăm ā mē distrāhit nĕcessĭtās. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 42. Adde *Pl. Pers.* III, 1, 54). Invītŭs ōlīm dēvŏrāvī prīstĭnæ Nĕcessĭtātem ăbsentĭæ. *Aus.* (*Epist.* 15, 20). ‖ *Parenté.* Făcit părentēs bŏnĭtās, nōn nĕcessĭtās. *Ph. Voy.* Consanguinitas. ‖ *Besoin. Voy.* Egestas.

Nĕcessĭtūdŏ, ĭnis. *f. Comme le précédent.*

† Nĕcessŏ, ās, ārĕ. *néol. Nécessiter.* Nām cĭbŭs ēt sōmnŭs, nĭsĭ quōd nātūrā nĕcessăt. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 412).

† Nĕcessŭm. *n. de l'ancien adj.* Necessus. *Comme* Necesse. Ŭnde ănĭma ātque ănĭmī cōnstĕt nātūrā nĕcessum ēst. *Lr.* (IV, 120). Quōd sīt nĕcessŭm scīrĕ. *Afran.* (apud *Charis.* 2, 186. Et *Pl. Stic.* I, 3, 66). Tōnsōrem căpĭtī nōn ēst ădhĭbērĕ nĕcessŭm. *M.* (VI, 57).

Nĕcnĕ. *Ou non.* Nūnc hăbĕām nĕcne, încĕrtum ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 43). Rēctē nĕcnĕ crŏcum flōrēsquĕ pĕrāmbŭlăt Ăttæ Făbŭlă. *H.*

Nĕcnōn. *Voy.* Non.

Nĕcŏ, ās, nĕcāvī *ou* nĕcŭī, nĕcātŭm *et rarement* nĕctŭm, nĕcārĕ. *Tuer.* Cōmplĕxu ĭn mĭsĕrō lōngă sĭc mŏrtĕ nĕcābăt. *V.* Hōspĕs nĕcāvīt hōspĭtēm căptŭm mānū. *Pl.* (*Most.* II, 1, 48. Sic *Sen. Med.* 235. *Enn.* apud *Non.* 6, 654, *necasset*). Ōrĕ nĕcātūrās ăccĭpĭēmŭs āquās. *O.* Hŏs pēstĭs nĕcāvīt, pārs occīdit illă dŭēllĭs. *Enn.* (apud *Prisc.* 9, 861). Nāmque ŭt rĕfēcta ēst, nĕcŭīt hŏmĭnēm prōtĭnŭs. *Ph.* SYN. Ĕnĕcŏ, occīdŏ, etc. *Voy.* Occido, Necatus. ‖ *Au fig.* Ŭt hĕdĕră sērpēns vīrēs ărbŏrĕās nĕcăt. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). Quīd tē cōĕrcēs, ēt nĕcās rēctam ĭndōlĕm? *Sen.* (*Hip.* 454). *Voy.* Perimo.

Nĕcŏpīnāns, *mieux que* Nĕc ŏpīnāns, tĭs, *et* Nĕcŏpīnŭs, ă, ŭm. *Qui ne s'attend pas, surpris.* Ēt nĕcŏpīnantī mōrs ăd căpŭt ŏbstĭtĭt ăntĕ. *Lr.* (III, 974). Ŭnde ēxordĭār nārrārĕ quăī nĕcŏpīnānti ăccĭdunt? *Ter.* (*Hec.* III, 3, 2). Occultă nĕcŏpīnŭm pĕrdĕ săgĭttă. *O.* Călcăbām nĕcŏpīnŭs ŏpēs. *St.* SYN. Ĭmprūdĕns, ĭncautŭs. ‖ 2. Nĕcŏpīnŭs. *Imprévu.* Nōctĕ grăvĕm sōmnō nĕcŏpīnă pĕrdĕrĕ mōrtĕ Mĕ părăt. *O.* Crūră brĕvēmquĕ fŭgām nĕcŏpīnō fīnĕ rĕpōnŭnt. *St. Voy.* Improvisus.

Nĕctăr, ăris. *n.* (*νέκταρ*). *Nectar, boisson des dieux.* Nĕctăr ădhūc tŏrvă lætŭs Jūnōnĕ bĭbēbăt. *St.* Nĕctărĕ ŏdōrātō spārsĭt corpŭsquĕ lŏcūmquĕ. *O.* EP. Cœlēstĕ, dīvīnum, ĭmmortālĕ, dulcĕ, suāvĕ, sācrŭm. PPH. Ĭmmortālĕ mĕrŭm. Nĕctărĭs, nectărĕa, cœlestĭă pocŭlă. Nĕctarĕŭs lĭquŏr. Nĕctărĭs *ou* nĕctărĕī haustŭs. ‖ *Par ext. Vin.* Vīnă nŏvŭm fundăm călathĭs Ărīusĭă nĕctăr. *V.* Mădĭdās Băcchĕō nĕctărĕ cēllās. *St. Voy.* Vinum. ‖ *Mici.* Lĭquĭdō distēndunt nĕctărĕ cēllās. *V.* Mĭsĭt... Pălladŏs ă sīlvīs nōbĭlĕ nĕctar ăpīs. *M.* (XIII, 104). *Voy.* Mel. ‖ *Bouce odeur.* Ēt nārdī flōrēm, nĕctăr quī nārĭbŭs hălānt. *Lr.* (II, 847). ‖ *Au fig. Chose douce, douceur.* Ēt mĕllĭtæ nĕctărĕ vōcīs. *Aus.* (*Prof.* 21, 22). Cāntārĕ crēdās Pēgăsĕĭum nĕctar. *Pers.* (*Prol.* 14. Paucissat putida lectio *melos*). Mĭsĕrīs pĕccātī nĕctărĕ captīs. *Prud.* (*Ham.* 217).

Nĕctărĕŭs, ă, ŭm (*νεκτάρεος*). *De nectar.* Nĕctărĕīs quŏd ălātŭr ăquīs. *O.* ‖ *Au fig. Doux, délicieux.* Ăttĭcă nĕctărĕŭm tŭrbātĭs mĕllă fălērnŭm. *M.* (XIII, 108). *Voy.* Dulcis.

Nĕctŏ, ĭs, ēxŭī, ēxŭm, ĕctĕrĕ. *Nouer, entrelacer.* Ēt nōdum ĭnfōrmēm lētī trăbĕ nĕctĭt ăb ăltā. *O.* Quō vīncŭlă nĕctĭtĭs, ĭnquīt? *V.* Ēt quārĕ sĭbī nĕctăt ūtĕrquĕ cŏrōnăm. *H.* Ōrăquĕ dīscŏrdī fœdĕrĕ nĕxŭĕrānt. *Prud.* (*Peri.* 3428). SYN. Ĭnnĕctŏ, vīnclŏ, lĭgŏ, etc. *Voy.* Vincio. ‖ *Au fig.* Caūsās nĕ-quĭdquām nĕctĭs ĭnānēs. *V.* Nĕc nūmĕrīs nĕctĕrĕ vērbă jŭvāt. *O.* Tēcum quōquĕ jūrgĭă nĕctăt. *Id.* Ăt frāudĕm nĕctēns. *Sil.* Nĕfās ēt fœdĕră nĕctĕ. *V. Fl.* Quīd tămĕn nĕctīs mŏrās? *Sen.* (*H. OEt.* 10). Ātque ārmis nĕctīmŭs ārmă nŏvă. *Pp.* (III, 3, 34). SYN. Ĭnnĕctŏ, jūngŏ, strŭŏ. ‖ — sērmōnēm. *Converser.* Tālĭă nĕctēbānt. *St.* ‖ *qqf. au parf.* Nēxī. Ăt tĭbĭ, quī nōstrō nēxĭstī rētĭă lĕctō. *Pp.* (III, 6, 37. Sic etiam leg. *Diom.* 1, 366, et *Prisc.* 10, 903). Tūm rētĭă nēxĭt. *Lucil.* (apud *Prisc.* l. cit.).

Nĕctŭs, ă, ŭm. *Un des part. p. de* Neco. (Cf. *Diom.* 1, 362; *Prisc.* 9, 861.) Pūlĕgĭo ădmīxtō vēnĭt ēmbrўō nĕctŭs ăcētō. *Ser. Sam.* (*vs.* 627. Alii aliter).

Nĕcŭbī. *pour* Ne alicubi. *De peur que quelque part.* Nĕcŭbī sŭppressŭs pĕrĕăt gĕnĕr. *L.*

Nĕcŭī. *Un des parf. de* Neco.

Nēdŭm. *conj. Bien loin que.* Mōrtālĭă fāctă pĕrĭbŭnt, Nēdŭm sērmōnŭm stĕt hŏnōs. *H.* Vīx sæcŭlă lōngă dĕcōrŭm Sīc mĕrŭīssĕ vīrīs, nēdŭm brĕvĕ dēdĕcŭs ævī. *L.* (Et *Prop.* 1, 9, 31).

Nĕfāndŭs, ă, ŭm. *Abominable, horrible, criminel.* Vōs āræ ēnsēsquĕ nĕfāndī. *V.* Cōgnātās cædĕ nĕfāndă Ēxtŭrbārĕ ănīmās. *O.* SYN. Ĭnfandŭs, nĕfārĭŭs, ĭmpĭŭs, scĕlĕrātŭs, hŏrrēndŭs. *Voy.* Sceleratus, Sævus. ‖ *Subst. n.* Ăt spĕrātĕ dĕōs mĕmōrēs fāndī ātquĕ nĕfāndī. *V.*

† Nĕfans, tĭs. *Comme le préced.* Tāntālŭ' quī pœnās ŏb fāctă nĕfāntĭă lŭīvīt. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 47).

Nĕfārĭŭs, ă, ŭm. *Criminel, horrible.* Aūt hūmānă pălăm cŏquāt ēxtă nĕfārĭŭs Ātreūs. *H.* Nĕc dēprĕcŏr jām, sī nĕfārĭă scrīptă Sēxtī rĕcēpsŏ. *Cat.* (45, 18). *Voy.* Nefandus.

Nĕfās. *n. indécl. Chose illicite, crime.* Aūsī ōmnēs ĭmmānĕ nĕfās, aūsōquĕ pŏtĭtī. *V.* Tāntūmquĕ nĕfās pātrĭo ēxcĭdĭt ōrĕ. *Id.* Ĭn ōmnĕ nĕfās ēgŏ mĕ, gĕrmānă, părāvī. *O.* SYN. Scĕlŭs, etc. *Voyez mot.* ‖ *Employé comme exclamation.* Sēquĭtŭrquĕ, nĕfās, Ægўptĭă cōnjŭx. *V.* (*Id. Æ.* X, 675; *Hor. Od.* III, 24, 30). ‖ *Personne criminelle.* Ēxstĭnxīssĕ nĕfās tămĕn, ēt sumpsissĕ mĕrēntēs Laūdābŏr pœnās. *V. Voy.* Scelus. ‖ *Chose insolite, prodige.* Vīsă, nĕfās, lōngīs cōmprēndĕrĕ crīnĭbŭs ĭgnēm. *V.* Quōdquĕ nĕfās nūllīs ĭmpūne ăppārŭīt ēxtĭs. *L.* SYN. Mōnstrum. ‖ — ēst, *ou absolt. Il n'est pas permis, il est impossible.* Dūrŭm; sĕd lēvĭŭs fit patĭēntĭă Quĭdquĭd cōrrīgĕre ēst nĕfās. *H.* Cōrpŏră vīvă nĕfās Stўgĭă vĕctārĕ cărīnă. *V.* PPH. Nōn fās. Nōn *ou* haūd lĭcēt, dătŭr, cōncēdĭtŭr.

Nĕfāstŭs, ă, ŭm. *De vacance.* Īllĕ (dies) nĕfāstŭs ērĭt pĕr quēm trĭă vērbă sĭlēntŭr, Fāstŭs ērĭt pĕr quēm lēgĕ lĭcēbĭt ăgī. *O.* ‖ *Néfaste (jour), malheureux.* Īlle ēt nĕfāstō tē pōsŭit dĭe. *H.* PHR. Dīēs prōxĭmŭs ātĕr ērĭt. *O.* ‖ *Illicite, criminel.* Quīd ĭntāctŭm nĕfāstī Lĭquĭmŭs? *H.* Mōrĕre, ēt nĕfāstŭm spīrĭtŭm fĕrrō ēxĭgĕ. *Sen.* (*OEd.* 1027). *Voy.* Nefandus. ‖ *Sinistre, funeste.* Dēlūbră nĕ-

fastīs Īmpŏsŭērĕ lŏcīs. *St.* Ăchĕrōn nĕfastŭs. *Id. Voy.* Infaustus.

Nĕgassim. *arch. pour* Negaverim. (*Pl. As.* II, 4, 96.)

Nĕgātŏr, ōris. *m., et* Nĕgātrīx, īcīs. *f. Qui nie.* Flĕvīt nĕgātōr dēnīquĕ Ex ōrĕ prōlāpsŭm nĕfās. *Prud.* (*Cath.* 103, *Id. Apoth.* 741). Quēm nĕgātōrĕm Jŏvīs āc Mīnĕrvæ. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 69). Gens īnfidā prīus, Christī sĕd victā nĕgātrīx Sŭbdĭtŭr īmpĕrĭō. *Prud.* (*Apot.* 618).

Nĕgātŭs, ă, ŭm. *Refusé, non permis.* Vīrtūs nĕgātā tĕntāt ĭtĕr vīa. *H.* Nĭtĭmŭr īn vĕtĭtŭm sēmpĕr, cŭpīmūsquĕ nĕgātā. *O.* Vēntĕr, nĕgātās ārtĭfĕx sĕquī vōcēs. *Pers.* (*Prol.* 11). *Voy.* Vetitus.

† Nĕgĭtō, ās, ārĕ. *freq. de* Nego. Nē fĭĕrī nĕgĭtēs quæ dīcām pŏssĕ, rĕtrŏquĕ. *Lr.* (IV, 914). Ābnŭĕrĕ, nĕgĭtārĕ ădĕō mē nātŭm sŭŭm. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 50. *Id. Bac.* V, 2, 76).

† Nĕglēctĭm. *Négligemment.* Nĕglēctīm mĭhī quæ sē cŏmīt āmīcă (*Anthol.* I, p. 637).

Nĕglēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Negligo. *Négligé.* Nĕglēctīs ūrendă fĭlix īnnāscĭtŭr hŏrtīs. *H.* Ēt nĕglēctă dĕcĕt mŭltās cŏmă. *O.* SYN. Incultus, īnōrnātus, incŏmptus. ‖ *Négligé, repoussé, méprisé.* Nōn nĕglēctĕ dĕīs. *L.* Scilĭcĕt ē cūnctīs ĕgŏ nĕglēctissīmă nātīs Prōgĕnĭēs. *St.* SYN. Dēspectus, contēmptus, dēsērtus.

† Nĕglēctŭs, ūs. *m. Négligence.* Quāprŏptĕr hæc rēs nŭllăquām nĕglēctu ēst mĭhī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 116). *Voy.* Contemptus.

Nĕglexī. *parf. de* Negligo.

Nĕglĭgēns, tis. *Négligent.* Pĕr quām nōn lĭcĕt ēssĕ nĕglĭgēntēm. *Cat.* (10, 34). Tōllīs līntĕă nĕglĭgēntĭōrŭm. *Id.* (12, 3). Nĕglĭgēntĕm fēcĕrīs. *Ter.* (*And.* II, 3, 3). SYN. Inērs, pĭgĕr, ignāvŭs.

Nĕglĭgēntĕr. *Négligemment.* Jāmdūdŭm quāsī nĕglĭgēntĕr audīs. *M.* (VI, 42). Invŏlvīt sē fārīna, ēt obscūrō lŏcō Ābjēcīt nĕglĭgēntĕr. *Ph.* SYN. Tĕmĕrĕ.

Nĕglĭgēntĭă, æ. *f. Négligence.* Quōrum æmŭlārī ēxōptāt nĕglĭgēntĭām. *Ter.* (*And. prol.* 20). Inŏpĭa ēt cōgnātōrŭm nĕglĭgēntĭā (*Ibid.* I, 1, 44). SYN. Incūrĭă, ignāvĭă.

Nĕglĭgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕre. *Se soucier peu, ne pas faire de cas, mépriser.* Nĕglĭgīs ābsēntīs, tēstŏr, mandātă mărīti. *O.* Nĕgāt īmprōbŭs, ēt tē Nĕglĭgīt aŭt hŏrrĕt. *H.* Jŭpĭtĕr ēt sūrdă nĕglĭgīt aŭrĕ prĕcēs. *Pp.* (II, 13, 48). Āt sī nĕglĭgīmŭr, māgnīs ĭnjūrĭă pœnīs Sōlvĭtŭr. *O. Voy.* Contemno. ‖ ‖ *Négliger de.* Quī quŏnĭam, hĕrŭ' quŏd ĭmpĕrāvīt, nĕglexīstī pērsĕquī. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 35). ‖ *Ne pas faire attention à; regarder comme sans conséquence.* Nĕglĭgāt hĭbernās Pĭscīs ădēssĕ mĭnās. *Tib.* (II, 6, 27). Nĕglĭgīs ĭmmĕrĭtīs nŏctŭrnăm Pōstmŏdŏ tē nātīs frauděm cŏmmittĕrĕ? *H.* Nĕglĭgēns, nĕquă pŏpŭlŭs lăbōrĕt. *Id.* PPH. Nōn ou pārŭm cūrō. ‖ † Nĕglĭgō. (In quo unus peccavit, quod sciam, *Alcimus*, malus prosodiæ auctor : *Lib.* II, 330, nĕglexit ; *Carm. ad Sor.* 397 et 809, nĕglectus ; *Ib.* 727, nĕgligentes).

Nĕgō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Nier, dire que non.* Īpsĕ fātēbātŭr, sĕd rĕddĕrĕ pŏssĕ nĕgābāt. *V.* Ĕgŏ tē nūnquām, rĕgīnă, nĕgābŏ Prōmĕrĭtăm. *Id.* Pĕrquĕ dĕōs ōmnēs sē mĕmĭnīssĕ nĕgĕt. *Tib.* (I, 2, 38). SYN. Ābnĕgō, dēnĕgō, pērnĕgō, īnfĭtĭŏr, ābnŭō, rĕnŭō. PPH. Āiō nōn. ‖ *Refuser.* Ārĕbānt hĕrbæ, ēt victum sēgĕs ægrā nĕgābat. *V.* Ōllĭcĭtŭm nĕgāt ægrā mānŭs. *O.* Ēt mērsā nĕgārēnt Ārvă cŏlī. *Cl. Voy.* Recuso.

Nĕgōtĭātŏr, ōris. *m. Homme d'affaires.* Ægrippæ tŭmĭdūs nĕgōtĭātŏr. *M.* (X, 87. *Id.* XI, 67).

Nĕgōtĭŏlŭm, ī. *n. Petite affaire.* Dătōrēs bēllĭsŭmī nĕgōtĭŏlī. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 3, 616).

Nĕgōtĭŏr, āris, ārī. *d. Commercer.* Nōn ēst spōrtŭlă quæ nĕgōtĭātŭr. *M.* (VII, 85). Nĕgōtĭārī mălŭlīt. *Aus.* (*Epist.* 22, 22). *Voy.* Mercor.

Nĕgōtĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup d'affaires, affairé.* Quīă nĕgōtĭōsī ērāmŭs nōs nōstrīs nĕgōtĭīs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 79. *Id. Pseud.* II, 2, 50). *Voy.* Occupatus. ‖ *Embarrassant, difficile.* Ēdĕpŏl rēm nĕgōtĭōsăm ! *Pl.* (*Stich.* II, 2, 32). Nĕgōtĭōsīs rēbŭs ūrbīs hærēntī. *M.* (X, 30). SYN. Ōpĕrōsŭs, difficĭlĭs. ‖ *Qui a beaucoup à souffrir.* Nĕgōtĭōsŭm mi ēssĕ tĕrgŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 37).

Nĕgōtĭŭm, ĭī. *n. Affaire, occupation.* Quŭm tōt sŭstĭnĕās ēt tāntă nĕgōtĭă sōlŭs. *H.* Bĕātŭs illĕ quī prŏcŭl nĕgōtĭīs. *Id.* SYN. Rēs, cūră, lăbŏr, ŏpĕră, ŏpŭs, mūnŭs, prōvĭncĭă. EP. Sōllĭcĭtŭm, ānxĭŭm, ŏpĕrōsŭm, grăvĕ, mŏlēstŭm. ‖ *Marchandise.* Nē Cĭbўrătĭcă, nē Bĭthўnă nĕgōtĭă pĕrdās. *H. Voy.* Merx. ‖ — dō, ĕxhĭbĕō, īncūtĭŏ, etc. *Donner de l'embarras, causer de l'ennui.* Vīdēn', ĕgēstās quīd nĕgōtī dăt hŏmĭnī mĭsĕrō mălī? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 5). Īta ēt hīnc ēt illīnc mi ĕxhĭbēnt nĕgōtĭŭm. *Id.* (*Most.* III, 1, 38). Nē fōrtĕ nĕgōtī īncūtĭăt tĭbĭ quīd sānctārum īnscĭtĭă lēgŭm. *H.* Nēc sĭbī pārĭt nĕgōtĭŭm, nĕc ăltĕrī. *Aus.* (*Epigr.* 116, 2). SYN. Mŏlēstĭăm ĕxhĭbĕō. Cūrăm ăffĕrō. *Voy.* Exhibeo. ‖ *qqf. Chose.* Quīd ēst nĕgōtī? Hĕrūs pĕrēgrĕ vēnīt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 53). SYN. Rēs. ‖ *Cause.* Quīd nĕgōtī ēst, quamōbrĕm sŭccēnsēs mĭhī? *Pl.* (*Capt.* III, 5, 11). SYN. Caŭsă.

Nēlēĭŭs *et* Nēlĕŭs, ă, ŭm (Νηλειος *et* Νηλήϊος). *De Nélée.* Āntīquī Nēlēĭă Nēstŏrĭs ārvă. *O.* Æquābāt Pўllæ Nēlēĭă mēllă sĕnēctæ. *Sil.* Nēptūnūs dēdĕrāt, Nēlēī sānguĭnĭs auctŏr. *O.* Ēt Nēlēă Pўlŏs. *Id.*

Nēlĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Νηλεύς). *Nélée, roi de Pylos, père de Nestor.* Dīvĭtĭs hīc sāltŭs hĕrbōsāquĕ pāscŭă Nēleī. *O.*

Nēlĭdēs, æ. *m.* (Νηλείδης). *Fils de Nélée.* Bīs sēx Nēlĭdæ fŭĕrānt, cōnspĕctă jŭvēntŭs. *O.* Nēlĭdēsquĕ Pĕrĭclўmēnŭs. *V. Fl.*

Nĕmaŭsĭăcŭs, ă, ŭm. *De Nîmes.* Īndĕ Nĕmaŭsĭăcās sēnsĭm prōpĕrēmŭs ăd ārcēs. *Theodulph.* (1, 131).

Nĕmaŭsŭm. *n., et* Nĕmaŭsŭs, ī. *m. ou f.* (Νέμαυσος). *Nîmes, ville de la Narbonaise.* ‖ *m. Le Gard, rivière qui coule auprès.* Nōn Āpŏnŭs pōtŭ, vĭtrĕă nōn lūcĕ Nĕmaŭsŭs Pūrĭōr. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 33).

Nēmbrŏd. *Voy.* Nemrod.

Nĕmĕă, æ, *et* Nĕmĕē, ēs. *f.* (Νεμέα, Νεμέη). *Némée, forêt de l'Achaïe, où l'on célébrait des jeux en l'honneur d'Hercule, vainqueur du lion de Némée, ou selon d'autres, en l'honneur d'Archémore.* Jām Nēmĕă, jām Tænărĭīs cōntĕrmĭnă lūcīs. *St.* (*Th.* I, 355). Prōdĭgĭa, ēt vāstŭm Nēmĕæ sūb rūpĕ lĕōnēm. *V.* Īntĕrĕă gĕllĭdām Nēmĕēn, ēt cōnsclă laŭdīs Hĕrcŭlĕæ dūmētă. *St.* (*Th.* IV, 646).

Nĕmēæŭs, ă, ŭm (Νεμεαῖος). *De Némée ; du lion de Némée.* Hōrrĭdă sēd fĕrvēnt Nēmēæī pĕctŏră mōnstrī. *M.* (IV, 57). Quīd Nēmēæŭs ēnĭm māgnŭs nūnc ōrīs hĭātŭs? *Lr.* (V, 24). Nēmēæă pēstīs... mōlēs. *O.* Nēmēæŭm vēllŭs. *Id.* Nēmēæŭm tĕgĭmĕn. *St.* PHR. Nēmēæ frondentīs ălūmnŭs. *St.* ‖ *Jeux Néméens.* Prōxĭmŭs Ālcĭdēs Nēmēæ sācrāvĭt

hŏnōrĕm. *Aus.* Ārchĕmōrī Nĕmēāă cōlŭnt fūnēbrĭă Thēbæ. *Id.*

Nĕmēĕlŭs, ă, ŭm (Νεμεῖος). *Comme le précéd.* Quāsque accĭpĭēt Nĕmēĕlŭs hērōs. *Manil.* (III, 431).

† Nĕmĕn, ĭnis. *n.* (νῆμα). *Fil, trame.* Nōbĭs pŏrro ălĭa ēst trĭnō dē nĕmĭnĕ fāti Dĭctă dĭēs lētī. *Inscr.* (ap. *Gruter.* 690, 5).

Nĕmĕsă, æ. *f. Rivière de Belgique.* Nāmque ēt Prōnææ Nĕmēsæque ădjŭtă mĕātū. *Aus.* (*Mos.* 354).

Nĕmĕsĭs, ĭs. *f.* (Νέμεσις). *Némésis, fille de Jupiter et de la Nécessité, vengeresse des crimes.* Nē pœnās Nĕmĕsĭs rĕpōscāt ā tē. *Cat.* (51, 20). Ēst dĕă quām Nĕmĕsĭn dīcūnt, dĕă māgnă pŏtēnsquĕ. *St.* SYN. Pœnă. *Voy.* Furiæ. ‖ *Nom de femme.* Sī mŏdŏ mē plăcĭdō vĭdĕāt Nĕmĕsĭs mĕă vūltū. *Tib.* (II, 4, 59). Sīc Nĕmĕsĭs lōngum, sīc Dēlĭă nōmĕn hăbēbŭnt. *O.* Fāma ēst ārgūtī Nĕmĕsĭs fōrmōsă Tĭbullī. *M.* (VIII, 72).

Nĕmĕsĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un martyr.* Mārtўrĭs hæc Nĕmĕsĭ sēdēs. *Inscr.* (ap. *Gruter.* II, p. 1171).

Nĕmō, *et plus souv.* Nēmō, *gén. rare* Nĕmĭnĭs. *m. Personne.* Dīlĭgĭtŭr nēmō, nĭsĭ cuĭ fōrtūnă sĕcūnda ēst. *O.* Quĭ fĭt, Mæcēnās, ŭt nēmō, quām sĭbĭ sōrtĕm. *H.* (Et sic *Prop.* II, 15, 32). Nēmō quātĕr mīssōs cūrrĕrĕ sēnsĭt ĕquōs. *M.* (VIII, 11. Sic et *Sen. H. Fur.* 326). Nēmĭnĭs īngĕnĭō quēmquām cōnfīdĕrĕ ōpōrtĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 575. Adde *Pl. Capt.* III, 5, 106, et vid. *Fest.*). Hūc ălĭquĭs. Nēmon'? Tūrgēscīt vĭtrĕă bĭlĭs. *Pers.* (3, 8). SYN. Nūllŭs. PHR. Nōn ūllŭs. Nōn quīsquām. Nōn ălĭŭs. PHR. Nēc quēmquām fŭgĭō. *V.* Cērnĕrĕ nē quĭs ĕōs, neū quĭs cōntīngĕrĕ pŏssĕt. Nōn īllă quīsquām mē nŏctĕ pĕr ălĭŭm ĭrĕ (moneat). *Id.* ‖ —nōn. *Tout le monde.* Hāc rătĭōnĕ pŏtēst nēmō nōn ēssĕ dīsĕrtŭs. *M.* (I, 98). *Voy.* Omnes. ‖ *Comme* Nullus. *Aucun de.* Tūrnē, quōd ōptāntī dīvūm prōmittĕrĕ nēmō Aūdērĕt. *V.* Nēmo ēst ălĭcārĭŭ' pōstērĭōr tē. *Lucil.* (ap. *Charis.* 1, 75). Nēmo hērclē quīsquām. *Ter.* (*Eun.* V, 9, 2). ‖ † Nēmŏ hŏmŏ. *arch. Quis* tu hŏmo ēs? Nēmŏ sum hŏmŏ. *Lucil.* (apud *Char.* l. cit. Adde *Ter. Ad.* II, 3, 6; *Pl. Pers.* II, 2, 29). ‖ † *En parlant de choses.* Māndāvīt ānnōs, nēmĭnem ĕxcēpit dĭēm. *Prud.* (*Peri.* 2936).

Nēmŏrālĭs, ĕ. *De bois, de forêt.* Hīc ĕgŏ dūm spătĭōr, tĕctŭs nēmŏrālĭbŭs ŭmbrīs. *O.* Nōn quæ pāstōrĭum nēmŏrālĭbŭs ăbdĭtă lūcīs. *Aus.* (*Epist.* 25, 67). SYN. Silvēstrĭs.

Nēmŏrēnsĭs, ĕ. *De bois. Voy. le précéd.* ‖ *D'un bois de Diane près d'Aricie.* Ălbānūsquĕ lăcūs sŏcĭī Nēmŏrēnsĭs ăb ūndă. *Pp.* (III, 21, 25. Cf. *Ov. Fast.* III, 261).

Nēmŏrĭcŭltrix, ĭcīs. *f. Qui habite les bois.* Sūs nēmŏrĭcŭltrix fētum ăd īmām pŏsŭĕrăt. *Ph. Voy. le suiv.*

Nēmŏrĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les bois.* Ŭbĭ cērvă sĭlvĭcŭltrix, ŭbĭ āpēr nēmŏrĭvăgŭs. *Cat.* (63, 72).

Nēmŏrōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de forêts, boisé.* Ēst lŏcŭs īn mĕdĭæ nēmŏrōsĭs vāllĭbŭs Īdæ. *O.* Jām mĕdĭo āppārēt flŭctŭ nēmŏrōsă Zăcўnthŏs. *V.* SYN. Silvōsŭs, ŭmbrōsŭs, ōpācŭs. PPH. Silvis plēnŭs, rĕfĕrtŭs, frĕquēns, rĕdĭmītŭs, cīnctŭs. Crēbrĭs cōnsĭtŭs ārbŏrĭbŭs. ‖ *qqf. Touffu.* Nēmŏrōsāquĕ brāchĭă fundĭt Tăxŭs. *Sil.* SYN. Ōpācŭs, ŭmbrōsŭs.

Nēmōssŭs, ĭ. *f.* (Νεμωσσός). *Capitale des Arvernes.* Tūnc rūră Nēmōssĭ Quĭ tĕnĕt. *L.*

Nēmpĕ. *adv. A savoir, c'est-à-dire, assurément ; interr. Donc ? ainsi ?* Nēmpĕ dăt, ēt quōdcūnquĕ lĭbĕt, fōrtūnă, răpĭtquĕ. *O.* Nēmpĕ tăo, fŭrĭōsĕ (sanguine). Mĕō, sĕd nōn fŭrĭōsŭs. *H.* Nēmpe incŏmpŏsĭtō dīxī pĕdĕ cūrrĕrĕ vĕrsŭs Lūcĭlī. *Id.* Nēmpe ērgo āpĕrtē vĭs, quæ rēstānt, mē lŏquī? *Ter.* (*And.* I, 2, 24). Nēmpe hæc āssĭdŭē? *Pers.* (3, 1). SYN. Scīlĭcĕt, nīmīrŭm, vīdēlĭcĕt, quippĕ, ēnĭm, sānē, ērgŏ. ‖ *Mais.* Fēcĭmŭs ēt nōs Hæc jŭvĕnēs. Ēstō : dēsīstī nēmpĕ, nĕc ūltrā Fŏvīstī ērrōrĕm. *J.* (8, 163). *Voy.* Sed.

Nēmrōd, Nēmbrōd *ou* Nĭmrōth. *m. indécl. Nemrod, premier conquérant, fondateur de l'empire Babylonien.* Hīc īlle ēst vēnātŏr ātrŏx, quī cædĕ frĕquēntī Īncaūtās ănīmās nōn cēssāt plĕctĕrĕ Nēmrōd. *Prud.* (*Ham.* 206). Īnquĕ nĕfāndă prĭŏr dēscēndit crīmĭnă Nēmrōd. *Victor.* (*Gen.* 3, 122).

Nēmŭs, ŏrĭs. *n.* (νέμος). *Bois, forêt.* Dēsŭpĕr, hŏrrēntīquæ ātrŭm nĕmŭs ĭmmĭnĕt ŭmbrā. *V.* Præ-rŭptī nĕmŏrĭs pătĭēntĕm vīvĕrĕ dŏrsō. *H.* Præsĭdĕ tūtă dĕō nĕmŏrŭm sēcrētă sŭbĭbĭs. *O.* SYN. Silvă, sălŭs, lūcŭs. *Voy.* Silva.

Nēnĭă. *Voy.* Nænia.

† Nēnŭ. *arch. Comme* Non. Nēnŭ mŏlēstŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 580). Āt cōntrā lăpĭdŭm cōnjēctŭm spīcŏrŭmquĕ Nēnŭ pŏtēst. *Lr.* (IV, 192. *Ib.* 716).

Nĕō, ēs, nēvī, nētŭm, nĕrĕ (νέω). *Filer.* Ēt tūnĭcām, mōlli mātĕr quām nēvērăt aūrō. *V.* Āssĭdŭō dūrŭm pōllĭcĕ nēbăt ŏpŭs. *O.* Ēt tōtam Phrўxī Jūlĭă nēbĭt ŏvēm. *M.* (VI, 3). PPH. Fūsŭm vĕrsō. Lānām, fĭlă, stāmĭnă, vēllĕră nĕō, trăhō, dūcō, dēdūcō. Pēnsă trăhō, cārpō, dūcō, dēvŏlvō. Stāmĭnă, fūsŭm pōllĭcĕ, mōtīs dĭgĭtīs tōrquĕō, vĕrsō, etc. Lānās pōllĭcĕ tĕnŭō. Cōlŏs mĭnŭō. VERS. Tēllūrārĕ cōlō vītām tĕnŭīquĕ mĭnĕrvā. *V.* Sīvĕ lĕvī tĕrĕtēm vĕrsābāt pōllĭcĕ fūsŭm. *O.* Lānĭfĭcām pēnsīs īmpŏsŭīssĕ mānŭm. *Tib.* Dēdūcāt plēnă stāmĭnă lōngă cōlŭ. Dūcīt īnōps trēmŭlă stāmĭnă tōrtă mānū, Fīrmāquĕ cōndūctīs ānnĕctīt lĭcĭă tēlīs, Trāctāquĕ dē nīvĕō vēllĕrĕ dūctă pŭtāt. *Id.* Nōn cālăthīs mōllĭtă mānŭs, ŏpĕrātăvĕ fūsō. *Sil.* Īpsă tĭbī nīvĕō trăhĕt aūrĕă pōllĭcĕ fĭlă. *M.* Dĭgĭtīsquĕ tĕnēllīs Sērĭcă fĭlă trăhēns prĕtĭōsō stāmĭnĕ lūdĭs. *Petr.* Tūm prōno īn pōllĭcĕ tōrquēns, Lĭbrātūm tĕrĕtī vĕrsābāt tūrbĭnĕ fūsŭm. *Cl. Voy.* Lanĭfĭcium. ‖ *En parlant des Parques.* Hānc lūcĕm cĕlĕrī tūrbĭnĕ Pārcă nĕāt. *O.* Nērūnt fātālēs fōrtĭă fīlă dĕæ. *Id.* Hōs fĕrrĕă nēvērăt ānnōs Ātrŏpŏs. *St. Voy.* Parcæ.

Nĕŏbŭle, ēs. *f.* (Νεοβούλη). *Néobule, fille de Lycambe.* ‖ *Autres.* Ōpĕrōsāquĕ. Mĭnĕrvæ studĭum aūfĕrt Nĕŏbūlē. *H.* (Adde *T. Maur. Met.* 500).

Nĕŏclĭdēs, æ. *m.* (Νεοκλείδης). *Fils de Néoclès, Thémistocle.* Ārmă Nĕŏclĭdēs quī Pērsĭcă cōntŭdĭt ārmĭs. *O.*

Nĕŏptŏlĕmŭs, ī. *m.* (Νεοπτόλεμος). *Néoptolème ou Pyrrhus, fils d'Achille.* Dēgĕnĕrēmquĕ Nĕŏptŏlĕmŭm nārrārĕ mēmēntō. *V. Voy.* Pyrrhus.

Nēpă *ou* Nēpās, æ. *m. Cancre ou scorpion.* Rĕcēssĭm cēdam ăd pārĭĕtem, ĭmĭtābŏr nēpām. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 7). Vīvēntīsquĕ nēpæ lūmĭnă gēstātŭr āmĭcŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 198. Cf. *Fest.*). *Voy.* Cancer, Scorpius. ‖ *Signe céleste.* Ērīgŏnēn ĭctūquĕ Nēpām, spōllĭoquĕ Lēŏnēm. *Manil.* (II, 32). Hæc cāpŭt ātquĕ ŏcŭlōs tōrquēns ād tērgă Nēpāī. *Cic.* (*Arat.* 218). *Voy.* Scorpius.

Nēpĕtă, æ. *f. Pouliot, plante aromatique.* Prætĕrĕă pĭpĕr, ēt nēpĕtæ cūm flōre, ēt ānēthŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 422. *Id.* 579 et 581).

Nēphĕlæŭs, ă, ŭm. *De Néphélé.* Ēt pĕcŏrĭs Nēphĕlæī vēllĕră Grāiō Reddĕ thŏlō. *V. Fl.*

Nĕphĕlē, ēs. *f.* (Νεφέλη). 1. *Femme d'Ixion, mère des Centaures.* Quēm grāvĭdā Nĕphĕlē Thēssālō gĕnŭīt dŭci. *Sen.* (*H. OEt.* 491). ‖ 2. *Femme d'Athamas, mère de Phrixus. Voy. le suiv.*

Nĕphĕlēĭās, ădis, *et* Nĕphĕlēis, ĭdis. *f.* (Νεφεληϊάς *et* Νεφεληΐς). *Fille de Néphélé.* Quā pĕlăgō nōmĕn Nĕphĕlēĭās ābstŭlĭt Hellē. *L.* Ăngŭstūm cĭtrā pōntūm Nĕphĕlēĭdŏs Hellēs. *O.*

Nĕphrĭtĭcŭs, ă, ŭm (νεφριτικός, *de* νεφρῖτις). *Sujet aux attaques de néphrétique ou de gravelle.* Invāsĭt mĕdĭcūm sīcā nĕphrĭtĭcŭs, Auctĕ. *M.* (XI, 29).

Nĕphthălă, æ. *f. Tribu de Nephthali, sur le Jourdain.* Ēt rĕgĭō cuī Nĕphthălă nōmĕn. *Juvc.* (I, 443).

Nĕpōs, tis. *m. Petit-fils.* Mĕrcūrī, făcundē nĕpōs Ătlantĭs. *H.* Săcrā mănū, vīctōsquĕ dĕōs, părvūmquĕ nĕpōtēm. *V.* Lætă dĕūm părtū, cēntūm cōmplexă nĕpōtēs. *Id.* ‖ *qqf. Neveu.* Nōn cēcĭdit pātrŭus, dūm stăt ĭn ūrbĕ nĕpōs. *Fort.* (VI, 4, 16). PPH. Sŏrōrĭs *ou* frātrĭs fīlĭŭs. ‖ *Au plur. Descendans, neveux.* Ēt nōstrōs ĕă fātă mănērĕ nĕpōtēs. *V.* Măgnă dĕ stīrpĕ nĕpōtūm. *Id.* Măgnănĭmŏs Rĕmī nĕpōtēs. *Cat.* (58, 5). *Voy.* Posteri. ‖ *Dissipateur.* Vincit ĕnĭm stŭltōs rătĭō ĭnsānīrĕ nĕpōtēs. *H.* Dīscĭncтŭs aŭt pĕrdăm nĕpōs. *Id.* (Cf. *Charis.* 2, 129 : « *Nepos*, rei avitæ consumptor. » *Gloss. Placid.* Nepos, *luxuriosus*). SYN. Dēcoctŏr, lūxurĭōsŭs, dissŏlūtŭs. ‖ †*arch. f. Comme* Neptis. Īlĭă dĭă nĕpōs, quās ærūmnās rĕtŭlīstī? *Enn.* (apud *Non.* 3, 147, et *Char.* 1, 70). ‖ *Nom d'homme. Cornélius Népos, historien latin.* Cuī dōnō lĕpĭdum nŏvum lĭbellum? Cōrnēlī, tĭbi. *Cat.* (1, 1). Ĭnvēntōquĕ dĕdīt stătĭm Nĕpōtī. *Aus.* (*præfatiunc.*). ‖ *Autres.* Cærētānă Nĕpōs pōnāt, Sĕtĭnă pŭtābĭs. *M.* (XIII, 124).

Nĕpōtĭānŭs, ī. *m. Népotien, grammairien et rhéteur.* Nōstrī mĕdēlă, Nĕpōtĭānĕ, pĕctŏrĭs. *Aus.* (*Prof.* 15, 4).

† Nĕpōtŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Nepos. Hīnc āmīttāmŭs Vĕnĕrĭum nĕpōtŭlum. *Pl.* (*Mil.* V, 2, 8. Quod laudatur a *Prisc.* 3, 610).

Nĕptĭs, is. *f. Petite fille.* Trādĭdĭt : ārbĭtrĭŭm nĕptĭs hăbēbăt ăvŭs. *O.* Tēthўŏs hās nĕptēs Ŏcĕănĭquĕ sĕnĭs. *Id.* Āccĭpĕ Pŭnĕrēās, nĕptĭs dēflētă, quĕrēlās. *Aus.* (*Parent.* 16, 9).

Nĕptūnālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm. *n. pl. Fêtes de Neptune.* Aŭt dŭplĭcēm cŭltŭm, quēm Nĕptūnālĭă dĭcūnt. *Aus.* (*Fer. Rom.* 19).

Nĕptūnĭcōlă, æ. *m. f. Qui vit sur mer.* Ēt Nēptūnĭcŏlæ trānsvĕrbĕrăt ōrā Tēlōnĭs. *Sil.*

Nĕptūnīnē, ēs. *f. Fille de Neptune.* Tēnĕ Thĕtĭs tĕnŭīt, pŭlchĕrrĭmă Nĕptūnīnē? *Cat.* (64, 28. Cf. *Prisc.* 2, 585).

Nĕptūnĭŭs, ă, ŭm. *De Neptune.* Āt Mĕssāpŭs, ĕquŭm dŏmĭtŏr, Nĕptūnĭă prōlēs. *V.* Ūrĭtĕ victrĭcēs Nĕptūnĭă Pĕrgămă flammæ. *O.* ‖ *De mer.* Nĕptūnĭă prātă sĕcāntēs. *Cic.* (*Arat.* 131). Nĕptūnĭă lŏcă. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 3). *Voy.* Marinus.

Nĕptūnŭ' pătĕr *ou plutôt* Nĕptūnŭpătĕr. *Comme le suiv.* Ūt Nĕptūnŭpătĕr, Lĭbĕr, Sătūrnŭpătĕr, Mārs. *Lucil.* (apud *Lact.* 4, 3. Quod conjuncte dictum testatur *Gell.* 5, 12).

Nĕptūnŭs, ī. *m. Neptune, fils de Saturne et d'Ops, soustrait par celle-ci, de même que Jupiter et Pluton, à la voracité de son père. On l'invoquait comme le dieu des mers, de tous les fleuves et des lacs. Tantôt il tient sa cour au milieu des Tritons et des Néréides, assis à côté de sa femme Amphitrite; tantôt il parcourt son empire, armé du trident, et porté sur un grand coquillage que traînent deux ou quatre chevaux marins.* Prōxĭmă cuī cœlō cēssīt, Nĕptūnĕ, pŏtēstās. *O.* Ēmissāmquĕ hiēmĕm sēnsit Nĕptūnŭs, ĕt ĭmis. *V.* SYN. Pōrtūnŭs. EP. Pŏtēns, trĭdēntĭfĕr, glaŭcŭs, cærŭlĕŭs. PPH. Mārĭs, æquŏrĭs, frĕtī, pĕlăgī dĕŭs, rĕx, rĕctŏr, rēgnātŏr, dŏmĭnātŏr, dŏmĭtŏr, arbĭtĕr. Æquŏrĕŭs Jŭpĭtĕr, rĕx, gĕnĭtŏr. Dĕŭs cærŭlĕŭs, trĭdēntĭfĕr, trĭdēntĭpŏtēns, mārĭs pŏtēns. Frĕtī dŏmĭtŏr. Æquarŭm rĕx, nŭmĕn. Rēgnātŏr frĕtī. Cærŭlĕŭs Jŏvĭs frātĕr. Nŭmĕn æquārŭm. Cuī pārēnt æquŏră pōntī. Quī tēmpĕrāt æquŏr. Quī rēgnāt ĭn ūndīs. Quī rēgīt frĕtŭm. VERS. Tŭque, ŏ cuī prīmă frēmēntēm Fūdĭt ĕquŭm măgnō tellūs pĕrcussă trĭdēntī. *V.* Trĭcūspĭdĕ tēlō Mulcĕt æquās rĕctŏr pĕlăgī. *O.* Rēgnă văgæ, dīxī, sortītĕ trĭdēntĭfĕr ūndæ. *Id.* Āt pătĕr æquŏrĕās quī cūspĭdĕ tēmpĕrāt ūndās. *Id.* Nōndum ălĭquis sortītŭs trĭstĕ prōfūndī Ĭmpĕrĭum. *J.* Sīc sortō sĕcūndă Æquŏrĕī rĕctŏr fāclās, Nĕptūnĕ, trĭdēntĭs. *L.* Cuī cūră sĕcūndæ Sortīs, ĕt æquŏrĕī cēssīt tūtēlă trĭdēntĭs. *Aus.* Prōfūndī dŏmĭnātŏr frĕtī. *Sen.* ‖ *Mer.* Ūnde ēst nĕptūnī cōrpŭs ăcērbŭm. *Lr.* (II, 471). Nĕptūnŭm prŏcŭl ē tĕrrā spĕctārĕ fūrēntem. *H.* Aŭt præcēps nĕptūno ĭmmisĕrīt eūrus. *V. Voy.* Mare.

Nēquă *ou* Nĕ quă. *f. de* Nequis. ‖ Nēquă *ou* Nĕ quă. *adv. De peur que de quelque côté.* Nĕ quā scīrĕ dŏlōs, mĕdĭūsve ŏccurrĕrĕ pōssīt. *V.*

Nēquām. *m. f. n. indécl. Mauvais, méchant, mauvais sujet, dépravé.* Ārmă vĭrī; nēquam ēt cēssātŏr Dāvŭs; ăt ĭpsĕ. *H.* Ĭmĭtātŭr nēquām bēstĭām. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 62). Vōs nēquam ēt glŏrĭōsæ. *Id.* (*Truc.* I, 2, 54). Hŏmĭnīs nēquam ātque ĭmprōbī. *Id.* (*Bac.* IV, 1, 1). Nēquam aūrum ēst, aūrēs quŏd vī vĕhēmēntĭŭs ămbīt. *Lucil.* (apud *Fest.* Item *Pl. Trin.* II, 4, 38, *nequam verbum*). SYN. Mălŭs, ĭmprōbŭs, etc. *Voy.* Malus. ‖ *Comp. et sup.* Ĭpsĕ vīdērētŭr sĭbī nēquĭōr. *H.* Hæc cōrām dŏmĭnā; sēd nēquĭŭs ĭllŭd ĭn aūrēm. *M.* (VI, 21). Hŏmĭnem ĭnsēctārēr lāpĭdĭbŭs nēquissŭmŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 5; *Ib.* 1, 18).

Nēquāquām. *adv. Nullement.* Nēquāquām sātĭs ūna ĭn rē cōnsūmĕrĕ pōssīs. *H.* Cētĕrā nēquāquām sīmĭlī rātĭōnĕ mŏdōquĕ Æstĭmāt. *Id.* SYN. Haūdquāquām, mĭnīmĕ.

Nēquāndŏ, *ou* Nĕ quāndŏ.

Nēquĕ. *conj. Comme* Nec. Nēc răpĭt ĭmmensōs ōrbĕs pĕr hŭmŭm, nēquĕ tāntō. *H.* Spĕrnĕ pŭĕr, nēquĕ tū chŏrēās. *Id. Voy.* Nec.

† Nēquĕdŭm. *Comme* Necdum. (*Pl. Curc.* I, 1, 57.)

Nēquĕō, is, īvī *ou* ĭī *et syncr.* ī, ĭtŭm, īrĕ. *Ne pas pouvoir.* Flĕctĕrĕ sī nequĕō sŭpĕrōs, Achĕrōntă mŏvēbō. *V.* Tĕ, ămīcĕ, nequīvī Cōnspīcĕrĕ. *Id.* Quām nequīĕrē prŏcī rēctō dēdūcĕrĕ cursū. *H.* Nequissĕ prætĕrīrĕ, sīvĕ pālmŭlīs. *Cat.* (4, 4). Āctam ætātĕm mĕmĭnissĕ nequīmus. *Lr.* (III, 673). SYN. Vĕtŏr, impĕdĭŏr, prōhĭbĕŏr. PPH. Nōn quĕō, pōssŭm, vălĕō, ēvălĕō. Nōn *ou* haūd pŏtĭs sŭm. Mihĭ nōn fās *ou* nĕfās ēst, nōn dătŭr, nōn lĭcĕt. Mihĭ nĕfās. Sŭm ĭmpār. Haūd ŏpĭs ēst mĕæ. Mihĭ nūllă pŏtēstās, nōn dătŭr făcultās. Haūd mihĭ sūffĭcĭūnt vīrēs. PHR. Stĕrnĭquĕ vētābĕrĕ tĕrrā. *L.* Pĕrgămă nāmquĕ căpī prōhĭbĕbānt fātă sīnĕ īllīs. *O.* Quippĕ vĕtŏr fātīs. *V.* Fāta obstānt. *Id.*

† *Au pass. avec un infin. pass. Comme* Nequeo. Ūt nequĭtŭr cōmprĭmī! *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 20). Rĕtrăhī nequĭtŭr. *Id.* (*fragm.* ap. *Fest.*). Sēd quŭm cōntĕndī nequĭtŭm vī. *Pacuv.* (*ibid.*)

Nēquīcquām *ou* Nēquīdquām. *adv. En vain.* Nē-

quĭdquām sērōs exercĕt nŏctŭă cantŭs. *V.* Tălĭă nĕquĭdquām tōtō Vĕnŭs ānxĭă cœlō Vērbă jăcĭt. *O.* SYN. Frustrā, etc. *Voy. ce mot.* || *Comme* Non. Ēt sūmmō clўpĕī nēquĭdquam ŭmbŏnĕ pĕpendīt. *V.* Ăn mălĕ sartă Grătĭă nēquĭdquām cŏĭt. *H.* (*Epist.* I, 3, 32. Ubi *Schol. Cruq.*).

† Nĕquĭēns, ĕuntis. *part. prés. de* Nequeo. Quŏd, dīgnă nĕquĭēns prōmĕre, ōfflcĭūm cŏlŏ. *Aus.* (*Prof.* 2, 29).

† Nĕquīnūnt. *arch. pour* Nequeunt. Pārtim errānt, nĕquīnūnt Græcĭām rĕdīre. *Liv. And.* (apud *Fest.*).

Nĕquĭŏr, Nĕquissĭmŭs. *Voy.* Nequam.

Nĕquĭs, nĕquă, nĕquŏd *ou* nĕquĭd, *et mieux* Nē quĭs, etc. Cērnĕrĕ nē quĭs ĕŏs, neŭ quĭs cōntĭngĕrĕ possĭt. *V.* Nē quĭd fortĕ pĕtām, tĭmĕt cāvētquĕ. *M.* (II, 44).

Nĕquīssĕ, Nĕquīssĕm. *de* Nequeo.

Nĕquĭtĕr. *Méchamment, mal.* Mājŏr lĭbīdo ēst fŭgĕre ēt făcĕrĕ nĕquĭtĕr. *Pl.* (*Men.* I, 1, 7). Nĕquĭŭs ā Cārō nĭhĭl ŭnquām, Măxĭmĕ, factum ēst, Quām quŏd fĕbrĕ pĕrĭt. *M.* (X, 77). SYN. Mălĕ, prāvĕ, etc. *Voy.* Male. || *D'une manière déréglée.* Quĭs mānĕ sūmptĭs nĕquĭtĕr Nōn ērūbēscit pōcŭlis? *Prud.* (*Cath.* 174).

Nĕquĭtĭă, æ, *et* Nĕquĭtĭēs, ēī. *f. Méchanceté, injustice.* Vīs ēt nĕquĭtĭă quĭdquĭd ōppūgnānt, rŭĭt. *Ph.* Nēc trēmĭs ădmissæ cōnscĭă nĕquĭtĭæ! *Pp.* (I, 15, 38). Ēt fās ātquĕ nĕfās mixtūm, lēgēsquĕ pĕr ĭpsās Sævĭt nĕquĭtĭēs. *Manil.* (II, 394). || *Gentillesses, espiègleries.* Lēsbĭă nĕquĭtĭēs pāssĕrĭs ōrbă sŭī. *M.* (VII, 13). Ēt dūlcēs lĭngĕrĕ nĕquĭtĭās. *Epitaph.* (apud *Gruter.* I, 554, de puellula). || *Déréglement, dissolution, obscénité.* Illum aŭt nĕquĭtĭēs, aŭt văfrī ĭnscĭtĭă jūrĭs Expēllĕt. *H.* Nēc Tĭtўī jēcŭr Rēlĭnquĭt ălēs, nĕquĭtĭæ ădditŭs Cūstos. *Id.* Ille ĕgŏ nĕquĭtĭæ Năsŏ pŏēta mĕæ. *O.* Tē quĕm nĕquĭtĭæ prōcĕdentēs Dēlĭĕtant nĭmĭŭm sălĕsquĕ nŭdī. *M.* (V, 2). Ēt cōnvīvālĕ călēntĭs Cārmĭnă nĕquĭtĭæ. *Prud.* (*Ham.* 582).

† Nĕquĭtŭr. *Voy.* Nequeo.

Nērēĭs *ou* Nērēĭs, ĭdĭs. *f.*; Nērēĭdēs *ou* Nērēĭdēs, ŭm. *pl.* (Νηρεΐς *et* Νηρεΐδες). *Néréides, filles de Nérée et de Doris, nymphes de la mer.* Nērēĭs ĭngrĕdĭtŭr cōnsuētă cŭbīlĭă pōntō. *O.* Ēst ălĭquĭd nōn ēssĕ sātŭm Nērēĭdĕ, sĕd quī. *Id.* Nērēĭdēs sĭlvāsquĕ tĕnēnt dēĭphĭnēs, ēt ăltĭs. *O.* Æquōrĕæ mōnstrum Nērēĭdēs ădmīrantēs. *Cat.* (64, 15). Vīrgŏ prĕmĭt, quāntūmquĕ ĕgŏmēt Nērēĭdās ērstŏ. *St.* EP. Æquōrĕæ, mărĭnæ, ŭndĭvāgæ, glaucæ, cærŭlĕæ, vĭtrĕæ. SYN. Nērēĭă, Nērīnē. PPH. Nērei, Dōrĭdis nātæ. Ōcĕānī, Tēthўŏs pŭellæ, nўmphæ. Nērēĭă tŭrbă, prōlēs, prŏpăgŏ. Nērēĭdŭm chŏrŭs. Ŭndārŭm, æquōrĭs dĕæ. Æquōrĕæ, flŭctĭgĕnæ, glaucæ sŏrōrēs. Phōrcī chŏrŭs. PHR. Ēt vōs æquōrĕæ formōsa Dōrĭdĕ nātæ. *Pp.*

Nērēĭŭs, ă, ŭm (Νηρήϊος). *De Nérée.* Æquōrĭs cssĕ dĕās : quālis Nērēĭă Dōtō. *V.* Præscĭă vēntūri gĕnĭtrīx Nērēĭă lētī. *O. Voy.* Nereis.

Nēreus, ĕos, ĕī *ou* eī. *m.* (Νηρεύς). *Nérée, dieu de la mer, fils de l'Océan et de Téthys, époux de Doris.* Āltĕrnīs vĭŏlīs Nēreŭs ĭntērsĕrīt ālgæ. *Cl.* Ārmă rŏgō gĕnĭtrīx nātō : tē fīlĭă Nēreī. *V.* Ō centum æquōrĕæ Nēreō gĕnĭtōrĕ pŭellæ. *Pp.* (III, 5, 33). Pĕr cānī Nērĕŏs æquŏr. *Petr.* (*Sat.* 139). EP. Lōngævŭs, glaucŭs, cærŭlĕŭs. PPH. Nērēĭdŭm pātĕr, pārēns, gĕnĭtŏr. Tēthўŏs, Ōcĕānī prōlēs. *Voy.* Neptunus. || *La mer.* Quă lātăm Nēreŭs cærŭlŭs ămbĭt hŭmŭm. *O.* Dīscĭdĕrĕ Nērĕă pōntō. *V.* Ægæō prēmĭtŭr circumflŭă Nērēō Lēmnŏs. *St. Voy.* Mare.

Nērĭēnē, ēs. *f. Femme de Mars, déesse des Sabins.* Mārs pĕrĕgre ādvēnĭēns sălūtāt Nērĭēnem ūxōrĕm sŭăm. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 34). Nōlo ĕgŏ Nĕærām tē vŏcĕnt, sĕd Nērĭēnĕm. *Licin. Imbr.* (apud *Gell.* 13, 22. Qui videndus).

Nērīnē, ēs. *f.* (Νηρίνη). *Néréide.* Nērīnē Gălătēă, thўmō mihĭ dūlcĭŏr Hўblæ. *V.*

Nērīnŭs, ă, ŭm. *De Nérée, des Néréides, de mer.* Nōdōsās vēstēs ănĭmāntūm Nērīnōrŭm. *Aus.* (*Epist.* 4, 55). Nērīnās pōtābĭs āquās. *Nemes.* (*E.* 4, 52). Nērīnēquĕ chēlўs mŏvēt cāmēnām. *Capel.* (IX, p. 310).

Nērĭs, ĭdis. *f.* (Νηρίς). *Montagne d'Argolide.* Nērĭs, ēt ingentī tūrrītæ mōlĕ Clĕōnæ. *St.*

Nērĭtĭŭs, ă, ŭm (Νηρίτιος). *De Nérite.* Prō dūcĕ Nērĭtĭō dōctī mălă nōstră pŏētæ Scrībĭtĕ. *O.* Nērĭtĭăsquĕ dŏmōs, rēgnūm fāllācĭs Ŭlўssēī. *Id.* || *De Sagonte.* (*Sil.* II, 317.)

Nērĭtŏs *et* Nērĭtŭs, ī. *f.* (Νήριτος). *Petite île voisine d'Ithaque.* Dūlĭchĭūmquĕ, Sāmĕve ēt Nērĭtŏs ārdŭă săxīs. *V.* Nērĭtŏs pārvă brĕvĭŏr Zăcўnthō. *Sen.* (*Troad.* 856).

Nērĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Scrībĕ dĕcĕm Nērĭō. *H.* Nērĭŏ jām tērtĭă dūcĭtŭr ūxŏr. *Pers.* (2, 14).

Nērō, ōnis. *m.* (Νέρων). *Néron, surnom de la famille Claudia.* || *C. Claudius Néron, vainqueur d'Asdrubal.* Quĭd dēbĕās, ō Rōmă, Nērōnĭbŭs, Tēstĭs Mĕtaūrūm flūmĕn. *H.* || *L'empereur Claude.* Ēt tĕr sēptēnīs gĕmĭnōs Nērō Clāudĭūs ădĕrit. *Aus.* (*Cæs.* 3, 3). Fūcĭnŭs ēt pīgrī tăcĕāntūr stāgnă Nērōnīs. *M.* (*Spect.* 28). *Voy.* Claudius. || *L'empereur Néron, fils d'Agrippine.* Clāudĭŭs hĭnc pŏtĭtŭr rēgnō : pōst quĕm Nērō sævŭs. *Aus.* (*Cæs.* 2, 5). Dīcām, sĕd cĭtŏ : quĭd Nērōnĕ pējŭs? *M.* (VII, 35. Adde *Luc.* I, 33; *Sen. Oct.* 435). PHR. Frātrĕ quī quōndām fĕrŭs ĭntērēmptō, Mātrĭs ēffūsō mădŭit crŭōrĕ, etc. *Boet.* (2, 6). || — călvŭs. *Domitien.* Frātĕr, quĕm călvŭm dīxĭt sŭă Rōmă Nērōnĕm. *Aus.* (*Cæs.* 2, 12).

Nērōnēŭs *et* Nērōnĭānŭs, ă, ŭm. *De Néron.* Pārvă, Nērōnēă nĕc quī mŏdŏ lōtŭs ĭn ŭndă. *St.* (*Silv.* I, 5, 62). Quĭd thĕrmīs mĕllŭs Nērōnĭānīs? *M.* (VII, 33. *Id.* XII, 57; *Sid. Pan.* 3570).

Nērsæ. *Au lieu de* Nursæ.

Nērvă, æ. *m. Nom d'une noble famille de Rome. L'empereur Nerva.* Nērvă sĕnex, princĕps nōmĭnĕ, mārtĕ pārēns. *Aus.* (*Cæs.* 13). Quĭētĕ Nērvās, cōmĭtātĕ Rusōnēs. *M.* (V, 29. *Id.* IX, 27).

Nērvĭī, ōrŭm. *m. pl. Nerviens, peuple de la Belgique.* Nīmĭŭmquĕ rēbēllīs Nērvĭŭs, ēt cæsī pōllūtŭs sānguĭnĕ Cōltæ. *L.*

Nērvĭŭs, ă, ŭm. *D'une légion romaine instituée par Nerva.* Nērvĭŭs ĭnsĕquĭtŭr (miles). *Cl.* || 2. *Voy. le précéd.*

Nērvōsŭs, ă, ŭm. *Nerveux.* Mōllĭă nērvōsŭs făcĭt ĭntērnōdĭă pōplĭtes. *O.* Nērvōsa ēt lĭgnĕă, dōrcās. *Lr.* (VI, 1157). Sānguĭnĕ prælcălĭdō fērvēt nērvōsă jŭvēntās. *Prud.* (*Sym.* 1129). *Voy.* Robustus.

Nērvŭs, ī. *m. Nerf, muscle.* Ēt dēcĕdit ŏdŏr nērvīs ĭnlĭmĭcŭs, ăt illă. *H.* Rŭptī vūlnĕrĕ nērvī Dēfĭcĭūnt, mōtūmquĕ nĕgant. *O.* Ēt circumvīnctī nērvīs ĕxs ăntĭbŭs ārtŭs. *Avien.* (*D. Ter.* 331). EP. Vălĭdŭs, fīrmŭs, fortĭs, rōbŭstŭs. PPH. Nērvōrŭm vīs, rōbŭr. nexŭs, cōmpăgēs. || *Au fig. Effort.* Dīgnă rēs ēst ŭbĭ tū nērvōs mĭtendās tŭos. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 20). || *Force.* Sĭnĕ nērvīs ăltĕră, quĭdquĭd Cōmpŏsŭī, pārs ĕssĕ pŭtăt. *H.* SYN. Vīs. || *Corde d'instrument.* Ātque hæc pĕrcussīs sŭbjŭngīt cārmĭnă nērvīs. *O.*

Sŏcĭāntĕm cārmĭnā nērvīs. *H. Voy.* Chorda. ‖ *Corde d'un arc.* Īntŏntŭs nērvō lēvĭs ārcŭs ĕquīnō. *O.* Nērvōque āptārĕ sāgĭttās. *V. Voy.* Arcus. ‖ *Nerf de bœuf, courroie.* Ātque ĭtă tĕ nērvō tŏrquēbo ĭtĭdem ūtī cătăpultæ sōlent. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 12). ‖ *qqf. Cuir.* Sūbtĕxtăquĕ tĕgmĭnă nērvīs. *Sil. Voy.* Corium. ‖ *Fers qu'on attachait aux pieds des esclaves.* Nērvōs, cătĕnās, cārcĕrēs. *Pl. As.* III, 2, 5. *Id. Capt.* III, 5, 71). Īn nērvŭm pŏtĭŭs ĭbĭt. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 15. Hunc *nervum* ferreum fuisse testantur *Isid. Or.* 5, 27, et *Fest.*).

Nēsæ, ēs. *f.* (*Νηαΐη*). *Nom d'une nymphe.* Nēsæ, Spīōque, Thăliăquĕ. *V.*

Nēsciēns, tis. *Qui ne sait.* Ēt rīpās hăbĭtārĕ nēsciēntēm. *St.* Scĭdĭt ōrĕ nātōs impĭō, sĕd nēsciēns. *Sen.* (*Thyest.* 1067). *Voy.* Nescius.

† Nēsciēntĕr. *Sans le savoir.* Ēt nēsciēntĕr lābĭmŭr. *Prud.* (*Apoth, præf.* 17. Alii leg. *nescientes*).

Nēscĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Ne pas savoir, ignorer.* Nēscĭō quis tĕnĕrōs ŏcŭlōs mĭhī fāscĭnāt ignōs. *V.* Nēscīvēre hīĕmēm. *Id.* Quæ sūnt, sī nēscīs, invidĭōsă tĭbī. *O.* Mălĕm nēscissĕ fŭtūră. Sĕd quæ nēsciĕrām. *Id.* SYN. Ignōrō. PPH. Sūm nēsciŭs, insciŭs, ignārŭs, rŭdĭs. Mē fŭgĭt, fāllĭt, lātĕt, prætĕrĭt. Mĭhī obscūrŭm ĕst. Nōn mĭhī cōmpĕrtŭm ĕst. Īgnōtŭm, īgnōrātŭm hăbĕō. Non callĕō, tĕnĕō. PHR. Aŭt īgnōrātæ prĕmĭt ārtĭs crīmĭnĕ turpī. *H.* Mōrs tāntŭm vēllĕm mātrĕm mĕă fāllĕrĕ pŏssĕt. *O.* ‖ *Méconnaître.* Sŭă quīsquĕ pĕrĭcŭlă nēscĭt. *O.* PPH. Nōn āgnōscŏ, sēntĭŏ. ‖ *Ne pas pouvoir, ne pas vouloir.* Nēscĭt vōx mĭssă rĕvērtī. *H.* Stārĕ lŏco nēscĭt. *V.* Lĭbĕr āmăt cāmpōs, ĕt nēscĭt īn ăntrā rĕvērtī. *St.* SYN. Nĕquĕō *ou* Nōlō. ‖ *S'abstenir.* Ēt prædă nēscĭt lātrārĕ rĕpĕrtă (canis). *L.* ‖ *qqf. au pass. Être ignoré.* Nĕc tĕ nēscīrī pătĭtŭr mĕă pāgĭna. *O.* SYN. Īgnōrŏr, lātĕŏ.

† Nēscītŭs, ă, ŭm. *Ignoré.* Mūlta ētĕnĭm bĕnĕ tĕctă latēnt, nēscītăquĕ prōsŭnt. *Prosp.* (*Ingr.* III, 146). SYN. Īgnōrātŭs.

Nēsciŭs, ă, ŭm. *Qui ne sait pas.* Nēsciă mēns hŏmĭnŭm fāti sortisquĕ fŭturæ! *V.* Nēsciă grātētŭr cōnsolētŭrnĕ pārentēm. *O.* Mŏvīt ĕt ād certŏs nēsciă membră mŏdŏs. *Tib.* (I, 8, 38). SYN. Īgnārŭs, nescĭens, rŭdis, ignorans, *qqf.* dubĭus, ambiguus, ăncĕps. ‖ *Non habituć.* Nēsciaque humanis precĭbus mansuescere corda. *V.* Lūmina rustĭcŏs sæpe cumbere nēsciă somno. *O.* SYN. Īgnārŭs, indoctus, rŭdis. ‖ † 2. *Ignoré.* Īn lŏcis nēsciīs nēsciă spĕ sūmŭs. *Pl.* (*Rud.* I, 5, 17. Me quo *Gell.* 9, 12). Si quid nēscīvī, īd nēscīrăm trādām tĭbī. *Id.* (*Capt.* II, 2, 15). *Voy.* Ignarus.

Nēsis, ĭdis. *f.* (*Νησίς*). *Petite île près de Pouzzoles.* Silvăquĕ quæ fixām pĕlăgō Nēsĭdă cŏrōnāt. *St.* Tăli spīrāmĭnĕ Nēsis, etc. *L.* (Cf. *Plin.* 19, 8).

Nēssĕus, ă, ŭm (*Νεσσαῖος*). *De Nessus.* Īllĭtă Nēssēō mīsī tĭbī tēxtă vĕnēnō. *O.* Ūt missă pălla ĕst, tăbĕ Nēssēa īllĭtă. *Sen.* (*H. OEt.* 716).

Nēssŭs, ī. *m.* (*Νέσσος*). *Nessus, Centaure, fils d'Ixion, percé d'une flèche par Hercule.* (*Voy.* Deianira.) Āt tĕ, Nēssĕ fĕrōx, ējŭsdēm virginis ārdŏr Pĕrdĭdĕrāt. *O.* Portāssēt Nēssī pĕrfĭdă dōnă Lichās. *M.* (IX, 66). Flāmmīsquĕ Nēssŭs sānguĭnem ostendī ārcŭlō. *Sen.* (*H. OEt.* 720. Cf. *Ov. Met.* IX, 100 *sq.*; *Sen. H. OEt.* 491 *sq.*; *Med.* 659). *Voy.* Deianira, Hercules, Centaurus.

Nēstŏr, ŏris. *m.* (*Νέστωρ*). *Nestor, fils de Nélée et roi de Pylos, vint au siége de Troie dans un âge très avancé. Il était réputé pour sa sagesse et son éloquence.* Quūm sīc Nēstŏr āit : Vēstro fuit ūnĭcŭs ævo. *O.* Quī licĕt ēlŏquĭo fĭdŭm quŏquĕ Nēstŏră vīncăt. *Id.* EP. Grāndævŭs, lōngævŭs; făcundŭs, dĭsĕrtŭs, prūdēns. PPH. Nēlēĭă prōles. Nēlēĭŭs, Pўlĭŭs rex, dŭx, rēctŏr, hĕros, sĕnex. VERS. Rex Pўlĭŭs, măgnō sī quĭdquām crēdĭs Hŏmērō, Exēmplŭm vītæ fŭlt ă cornĭcĕ sēcundæ : Fēlix nimĭrūm, quī pĕr tot sēculă mortĕm Distŭlĭt. *J.* Āt nōn, tĕr ævō fūnctŭs, ămăbĭlĕm Plōrāvit ōmnēs Antĭlŏchŭm sĕnex Annōs. *H.* Ēt mēllĭtæ nĕctārĕ vōcis Dulcĭă fātŭ vĕrbă cănēntēm Nēstŏră rĕgĕm. *Aus.* Nēstŏr, cōnsĭlĭŏ clārŭs ĕt ĕlŏquĭō. *Id.* Vīxĕrĭt illĕ sĕnex quāmvīs, dum tĕrnă pĕr ōrbĕm Sæcŭla fĕrtŭlĭbus Tītān dēcurrĕrĭt hōris. *Tib.* Pўlĭūmquĕ sĕnēctă Īnsignēm trĭplĭcī. *Manil.* ‖ *Autres.* Non ēst paupĕrtās, Nēstŏr, habĕrĕ nĭhĭl. *M.* (XI, 33).

Nēstŏrĕŭs, ă, ŭm. *De Nestor.* Īnclўtă Nēstŏrĕī cēdĭt tĭbī grātĭă mēllis. *Cl.* Fīnēm Nēstŏrĕæ, prĕcŏr, ēgrēdĭārĕ sĕnēctæ. *St.* Tĕr nŏvă Nēstŏrĕŏs implēvĭt pūrpŭră fūsŏs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 11). ‖ ? Nēstŏrĭus. *Même sens.* Bēllŏ quūm pĕtĕrēt Nēstŏrĭăm Pўlŏn. *Sen.* (*H. Fur.* 561. Alii, *Nestoream*).

Nēstŏrĭānŭs, ă, ŭm. *Eccl. De Nestorius, fameux hérésiarque du quatrième siècle.* Nēstŏrĭănă lŭēs succēssĭt Pēlăgĭānæ. *Prosp.* (*Epitaph. Hæres.* 1).

Nēstŏrĭdēs, æ. *m.* (*Νεστορίδης*). *Fils de Nestor, Antiloque.* Nēstŏrĭdēs in cāstrā rĕfĕrt mĭsĕrābĭlĕ cŏrpŭs (*Epitom. Iliad.* 844).

? Nēstŏrĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Nestoreus. ‖ 2. *Subst. m. Voy.* Nestorianus.

Nētŭm, ī. *n.* (*Νήτον*). *Ville de Sicile.* Ēt Nētum, ēt Mūlўcæ. *Sil.*

† Nētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Neo. *Filé.* Nūnc ūtī nētō vēllĕrĕ tēxta pŭdēt. *Paul. Nol.* (23, 106). Vēstīs nētō quæ fulgŭrāt aurō. *Alcim.* (*ad Sor.* 36).

Neū. *Voy.* Neve.

? Nēŭnt. *pour* Nent. Quæquĕ fŭtūră nēŭnt. *Tib.* (II, 3, 56. Sic libri omnes, uno excepto, qui habet *canunt*. Hoc jam conjecerat *Heins.*, et tutius videtur).

Neūri, ōrŭm. *m. pl. Peuple de la Scythie Européenne.* Proxĭmă Neūrōrŭm rĕgĭo ĕst, cĕlĕrĕsquĕ Gĕlŏni. *Avien.* (*D. Ter.* 446). Ēt răptŏr ăgrōrŭm Neūrŭs. *V. Fl.* (Sic et *Sid. Pan.* 1079).

Neūtĕr, tră, trŭm; *gén.* trĭŭs; *dat.* trī. *Ni l'un ni l'autre.* Ēxpĕrtēm frūstră bēllī ĕt neutra ārmă sĕcūtŭm. *O.* Non audĕrĕ jŭbēt : neūtrī ĕst fidūcĭă cœpto. *St.* In neutrăm pārtēm cultŭs mĭsĕr. *H.* ‖ † *qqf. avec le verbe au plur.* Neutĕr ăd me īrētis. *Pl.* (*Men.* V, 2, 35).

Neūtĭquăm. *adv. Comme* Non. ‖ Nūtĭquăm. *Même sens.* Ūsque illūd vīsum ĕst Pămphĭlō nūtĭquăm gravĕ. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 50. *Ib.* III, 3, 45). Fīlĭum tuŭm quōd rĕdĭmĕrĕ sē āit, ĭd nūtĭquăm mī placĕt. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 54). Sĕd mĭhī nūtĭquăm cŏr cōnsentĭt cum ŏcŭlōrum ădspectū. *Enn.* (apud *Cic. Acad.* 2, 17. Cf. *Bentl.* ad *Ter.* l. cit.)

† Neutrī. *ancien gén. pour* Neutrius. Gĕnĕrīsquĕ neūtrī fīlĭŏs. *Aus.* (*Epig.* 50, 6. Cf. *Varr. L. L.* 8, 38).

Neutrŭbī. *adv. Nulle part.* Neūtrŭbī hăbĕām stăbĭlĕ stăbŭlŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 56).

Nĕvĕ, *et par apocop.* Neū. *conj. Et ne pas, et de peur que ne.* Neū prōplŭs tăxum sĭnĕ, nĕvĕ rŭbēntēs Ūrĕ fŏcō cāncrōs. *V.* Nĕvĕ minŏr, neū sīt quīntō prōductĭŏr āctŭ Fābŭlă. *H.* Neū sĭbĭ, nĕvē mĭhī quæ nŏcĭtūra fŏrent. *Pp.* (II, 22, 28).

Nēvī. *parf. de* Neo.

†Nēvīs, Nēvŭlt *ou* Nēvōlt. *arch. pour* Non vis, Non vult, *de l'inus.* Nevolo. Vērum īnsĭmŭlārī nōlo. Āt nēquidquām nēvīs. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 30). Eīne hic cŭm vīnō sīnŭs fērtŭr? Nīsĭ nēvīs. *Id.* (*Curc.* I, 1, 82). Mŭlta hŏmĭnī ēvēnīūnt quæ vōlt, quæ nēvōlt. *Id.* (*Trin.* II, 2, 80. Hæc inter multa elegi, ne prior longa credatur, suadentibus Lexicis, etiam *Forcel.* a Germanis nuperrime edito. Sic Nēfas, Nēfandus, etc. Adde *Titin.* apud *Non.* 2, 581).

Nēvĭŭs. *Voy.* Nævius.

Nex, ĕcis. *f.* (*νέκυς*). *Mort violente.* Dēmīsĕrē nĕcī, nūnc cāssŭm lūmĭnĕ lūgēnt. *V.* Fōrtĕsque ănĭmæ, nĕcĕ cognĭtŭs Hĕctŏr. *O.* SYN. Mŏrs, lētŭm, fūnŭs. EP. Crūdēlĭs, īnfāndā, ĭndignā, trīstĭs, sævā, mīsĕrāndā. *Voy.* Perco.

Nēxī. *Un des parf. de* Necto.

Nēxĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut nouer, noué.* Nēxĭlĭs āntĕ fŭīt vēstis quām tēxtĭlĕ tēgmĕn. *Lr.* (V, 1349). Nēxĭlĭbŭsquĕ plāgis sīlvās Ērўmānthĭdŏs āmbĭt. *O.* ‖ *Au fig.* Ēdāt ŭt dīphthŏngŏn ūllī nēxĭlis vōcālĭŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 227).

†Nēxĭŏ, ōnĭs. *f. Connexion, enchaînement.* Quæque ēlēmēntă ligāt dissŏnă nēxĭŏ. *Capel.* (I, p. 25).

1. Nēxō, ās, ārĕ. *fréq. de* Necto. Nēxābānt mūltă flĕxū nōdōrūm dŭbĭō. *L. And.* (apud *Diom.* 1, 366, et *Prisc.* 10, 904). Nēxāntēm nōdōs, sēque īn sŭă mēmbră plĭcāntēm. *V.* (*Æ.* V, 279. Alii leg. *nexantem* vel *nixantem nodis.* Adde *Lucr.* II, 98, ubi etiam alii aliter).

2. †Nexŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Necto. Ōmnĭbŭs mānĭcās nēxĭmŭs. *Att.* (apud *Prisc.* 10, 904).

Nēxŭi. *parf. de* Necto.

Nēxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Necto. *Attaché.* Pēdĭbŭs pĕr mūtŭă nexis. *V.* Mānĭbŭs nēxīs ĕx ōrdĭ. ĕ. *O.* Nēxæ cōrōnæ. *H.* SYN. Nēxŭlĭs, vīnctŭs, lĭgātŭs, jūnctŭs. ‖ *Au fig.* Crīmĭnĕ nexŭs. *Sid.* (*Pan.* 2719).

Nexŭs, ūs. *m. Nœud, lien.* Īllĕ vōlŭbĭlĭbŭs squāmōsōs nexĭbŭs ōrbĕs Torquĕt. *O.* Aūdĭīt ēt durōs lāxāntem Ægæōnă nexūs. *St.* SYN. Nōdŭs, vīnculŭm. ‖ *Au fig.* Pĭĕtātĕ mātrĭs, cōnjŭgālī grātĭā, Nexū sŏrōrĭs, fĭlĭæ mōdēstĭā. *Inscr.* (ap. *Don.* p. 57).

Nī. *Comme* Nisi, *par contr. ou apocope.* Nī tĕnĕānt cūrsūs, cērtum ēst dārĕ līntĕa rētrō. *V.* Nī rāpīs, āccēdēs ōpĕra āgrō nōnā Sābīnō. *H.*

Nīcæă, æ. *f.* (*Νίκαια*). *Nicée, ville de Bithynie.* Nīcææque āgĕr ūbĕr æstŭōsæ. *Cat.* (46, 5). ‖ Nīcēă *ou* Nīcĭă. *La même.* Nīcēam Ephĕsŭm mittĕbānt. *H.* (apud *Prisc.* 2, 588. Qui locus non est apud *Horatium*, qualem nunc habemus).

Nīcāsĭă, æ. *f. Nom de femme.* Cōnjŭgĕ Nīcāsĭă quă tŭmŭltāntĕ cŭbāt. *Fort.* (VI, 2, 51).

Nicē, ēs. *f.* (*νίκη*). *Nom de femme.* Cōndĭtă sŭm Nicē, quæ jām dūlcissĭmă pātrī (*Anth.* II, p. 223. *Ib.* 113).

Nīcēă. *Voy.* Nicæa.

Nicĕr *ou* Nīcrŭs, ī. *m. Rivière de Germanie, auj. le Necker.* Hōstĭbŭs ēxāctīs Nīcrŭm sŭpĕr ēt Lŭpŏdūnŭm. *Aus.* (*Mos.* 423).

Nicĕrōs, ōtĭs. *m.* (*Νικέρως*). *Nom d'homme ; entre autres, un parfumeur de Rome.* Ūtrŭmnĕ Cōsmī, Nicĕrōtĭs ăn lĭbram? *M.* (XII, 66). ‖ *D'où,*

Nicĕrōtĭānŭs, ă, ŭm. Ēt lūcĕrnă vĭdīt Nĭmbĭs ēbrĭă Nicĕrōtĭānīs. *M.* (X, 38). Nārdum ăc pĭnguĭă Nicĕrōtĭānīs Quæ frāgrānt ălăbāstră tĭnctă succīs. *Sid.* (*Pan.* 2186).

Nicētās, æ. *m.* (*νικητής*). *Nom d'homme.* Tūquĕ, Nicētă, bĕnĕ nōmĭnātŭs. *Paul. Nol.* (30, 161).

Nicētērĭŭm, ĭī. *n.* (*νικητήριον*). *Insignes de la victoire.* Ēt cērōmătĭcō fĕrt nicētērĭă cōllō. *J.* (3, 68).

Nicētĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Hīc vĭr āpōstōlĭcūs Nicētĭŭs ārvă pĕrāgrāns. *Fort.* (III, 12, 3).

? Nīcō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Nicto. (Quidam leg. apud *Pl. Truc.* II, 7, 63. Sed vexatissimus locus.)

Nicōbūlŭs, ī. *m.* (*Νικόβουλος*). *Nom d'homme.* Nĕ Nicōbūlŭm mĕ sīnās, nōstrŭm sĕnĕm. *Pl.* (*Bac.* II, 1, 5).

Nicōmēdēs, ĭs. *m.* (*Νικομήδης*). *Nicomède, nom de plusieurs rois de Bithynie.* Gāllĭās Cæsăr sŭbēgīt, Nicōmēdēs Cæsărĕm. *Epigr. in Cæs.* (apud *Suet. Cæs.* 80).

Nicŏpŏlĭs, ĭs. *f.* (*Νικόπολις*). *Nom de villes.* ‖ *Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 135.)

Nīcōstrātă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anthol.* I, p. 450.)

Nīcrŭs. *Voy.* Nicer.

1. Nictō, ās, ārĕ. *Cligner, clignoter.* Nictāntēs ŏcŭlōs rēprīmīt stŭpĕfactă văpōrĕ. *Capel.* (IX, p. 301). ‖ *Faire signe des yeux.* Nēque illa ūllī hŏmĭnī nūtĕt, nictĕt, ānnŭāt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 39. *Id. Merc.* II, 3, 72; *Men.* IV, 2, 49. Cf. *Non.* 5, 71). SYN. Innŭō. ‖ *Au fig. Être en mouvement, scintiller.* Sēmĭnă quæ faciūnt nictāntĭă fulgŭrā flāmmæ. *Lr.* (VI, 181).

2. † Nictŏ, ĭs, ĕrĕ (*ou peut-être* Nictĭŏ, ĭs, īrĕ). *n. Glapir.* Sī fōrtĕ ĕx nārĕ sāgācī Sēnsīt, vŏcĕ sŭă nictīt ŭlŭlātque ĭbi ācūtē. *Enn.* (apud *Fest.*, qui sic exponit : « *Nictit* canis in odorandis ferarum vestigiis leviter ganniens. » *Gloss. Isidori* : « *Nictit* canis quum acute gannit. »)

? Nictŏr, ārĭs, ārī. *d. Faire effort.* (*Lucr.* VI, 836, ex *Festo.* Sed potius legunt *nixari*, cum parte codicum.) ‖ ? *Comme* Nicto, as. (*Cæcil.* apud *Fest.*, corrupto loco.)

Nictŭs, ūs. *m. Signe fait avec les yeux.* Mē lăcrĭmāntē, tŭās; nictū quŏquĕ signă rĕmittīs. *O.* (*Met.* III, 461. Alii leg. *nutu.* Eadem varietas apud *Ci. Cons. Mal. et Th.* 312).

† Nidāmēntă, ōrŭm. *n. pl. Matériaux pour faire un nid.* Īn nĕrvum īllĕ hŏdīē nidāmēntă cōngĕrĕt. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 51).

? Nidĭcŭs, ă, ŭm. *De nid.* Ād quōs tŭm vŏlŭcrēs vĕnīt pūsillōs Ūsque ād līmĭnă nidĭca ēscă vĭlis. *Varr.* (apud *Non.* 4, 278. Alii aliter).

Nidĭfĭcō, ās, ārĕ. *n. Faire son nid.* Sīc vōs nōn vōbis nidĭfĭcātĭs, āvēs. *Pseudo-V.* (apud. *Donat. Vit. Virg.*). Hīc prŏpĕ Pōntīnum, ēt rādĭcĭbŭs Āpēnnīnī Nidĭfĭcāt. *Nemes.* (*fragm. Aucup.* 10). PPII. Nīdŭm *ou* nīdōs ædĭfĭcō, pōnō, lŏcō, strŭō, cōnstrŭō, fingō, faciō, mūnĭō, aptō, sūspendō. In rāmō, ārbōrĕ dōmum, lārĕm, cŭbīlă, cūnās pōnō, pārō. Nidŭm tignis sūspendō. VERS. Nunc āvīs in rāmō tēctă lārēmquĕ părāt. *O.* Ēt lūtĕŭm cēlsā sŭb trăbĕ fingīt ŏpŭs. Sŭb trăbĭbŭs cūnās pārvăquĕ tēctă facīt. Nēc facīt in rāmīs āltōquĕ cācūmĭnĕ nidōs; Prōptĕr hūmum vōlĭtāt, pōnĭtque in sēpĭbŭs ovă. *Id.* Nōtāvī Īpsĕ lŏcum, ārĭāe quō cōngĕssĕrĕ pālumbēs. *V.* Jāmquĕ tĭmēns quă frōndĕ dŏmum sūspendăt ĭnānĕm. *Stat.*

Nidĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui fait des nids, qui est la saison des nids.* Quōdcūnquĕ tēllŭs vērĕ nidĭfĭcō crĕāt. *Sen.* (*Med.* 714).

Nidŏr, ōrĭs. *m. Odeur d'une chose rôtie ou brûlée.* Pāscĕrĭs ēt nīgræ sōlō nidōrĕ cŭlīnæ. *M.* (I, 93).

Nīdōrēmque āmbūstā dēdīt (barba). *V.* Gālbāněōque āgītārē grāvēs nīdōrē chēlȳdrōs. *Id.* Nāsūm nīdōrē sūpīnōr. *H.* ‖ *qqf. Odeur en gén.* Sīc āllīs āllūs nīdōr dātūs ād sūă quēmquĕ Pābūlă dūcīt. *Lr.* (IV, 688. *Id.* VI, 987). *Voy.* Odor. ‖ † *Au plur.* Īnfēstāsquĕ trāhēns dīrīs nīdōrĭbūs aūrās. *Paul. Nol.* (25, 102).

Nīdŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Nidus.

Nīdŭs, ī. *m. Nid.* Cui dŏmŭs ēt dŭlcēs lătĕbrōso īn pūmĭcĕ nīdī. *V.* Nĕ grăcīlĕm vēntūs dēcŭssērĭt ārbŏrĕ nīdūm. *Cl.* Īncŭbăt ălcȳŏnĕ pēndēntĭbŭs æquŏrĕ nīdīs. *O.* SYN. Nīdŭlŭs, dŏmŭs, tĕctă, cŭbīllă, cūnæ, pĕnātēs, lăr, lărēs. EP. Lŭtĕŭs, pēndēns, pēndŭlŭs; cēlsŭs, ăltŭs; căvŭs; tĕpĭdŭs. PPH. Rāmōsă hŏspĭtĭă. Lŭtĕūm ŏpŭs. Frōndōsī lārēs. Sūspēnsă cŭbīllă rāmīs. *Voy.* Nidifico. ‖ *Nichée, petits.* Ōrĕ fĕrēns dūlcĕm nīdīs ĭmmĭtĭbŭs ēscăm. *V.* Nīdī quĕrŭīī. *Sen.* (*H. Fur.* 148). SYN. Pūlli. ‖ *Logement, logis.* Tū nīdūm sērvās; ĕgŏ laŭdō rurīs ămœnī Rivōs. *H. Voy.* Domus. ‖ *Habitation élevée.* Cēlsæ nīdum Ăchĕrōntīæ. *H.* ‖ *Rayon, case, tablettes.* Dē prīmō dăbīt ăltĕrōvĕ nīdō Rāsūm pūmĭcĕ pūrpūrāquĕ cūltum. *M.* (1, 118. *Id.* VII, 16). ‖ † *Coupe.* Quām, lўmphă mĕllĭūs ĕ lăcūnă fontīūm Āllātă, nīdōs pōtŭī pērmīscĕāt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 588).

Nīgēllŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Niger. Cādmī nīgēllās fīllās. *Aus.* (*Epist.* 4, 74, dē litteris). Ēt cāvĕīs frūgēs tūrbă nīgēllă lŏcāt (*Anth.* II, p. 455, de formicis).

Nīgĕr, nīgră, nīgrŭm, *et ordint.* nīgră, nīgrŭm. *Noir.* Sī nīgĕr, aŭt ingĕns, aŭt nōn ērĭt ōrdĭnĕ nātŭs Dēns tĭbī. *O.* Ēt Lўcum nīgrīs ŏcŭlīs nīgrōquĕ Crīnĕ dĕcōrūm. *H.* Ēt nīgrăm măctābĭs ŏvĕm, lucūmquĕ rĕvīsēs. *V.* (*G.* IV, 546. Sic *Ib.* I, 194; IV, 291; *E.* 2, 48; 10, 39, et passim). Ōmnĭbŭs ē nīgrō cŏlŏr ēst mūtātŭs ĭn ălbŭm. *O.* Pĭcĕ nīgrĭŏr ātrā. *Id.* SYN. Ātĕr, nīgrāns, pūllŭs, fŭrvŭs, tĕtĕr, fŭscŭs, nŏctĭcŏlŏr. PPH. Nīgrō, ātrō cŏlŏrĕ tinctŭs, ĭmbŭtŭs, illĭtŭs, ŏblĭtŭs, ĭnfēctŭs. Fĕrrūgĭnĕ, fŭlĭgĭnĕ tinctŭs, nīgĕr. VERS. Sēd quāmdām vŏlŏ nŏctĕ nīgrĭŏrĕm, Fōrmĭcă, pĭcĕ, grăcŭlŏ, cĭcādă. *M.* Sīc quī nīgrĭŏr ēst cădēntĕ mōrō. *Id.* ‖ *Noir de peau, nègre.* Quāmvīs illĕ nīgĕr, quāmvīs tū cāndĭdŭs ēssēs. *V.* Ēt nīgrī Mēmnŏnĭs ōrā. *Id.* Nīgrūm Mĕrŏpēn. *H.* Brăchĭă Māssўlŭs jăctārĕt nīgră nātātŏr. *Sid.* (*Pan.* 949). SYN. Fŭscŭs, ātĕr, cŏlōrātŭs, dēcŏlŏr, ŭstŭs, ădŭstŭs, pĕrŭstŭs, ēxŭstŭs, pĭcĕŭs, ĭncōctŭs, Æthĭōps, Mēmnŏnĭŭs. PPH. Solĕ ŭstŭs, ădŭstŭs, pĕrŭstŭs. Ădŭstō, ĭncōctō cōrpŏrĕ. Ĭndō, Æthĭōpī concŏlŏr. Nŏctĭs cōncŏlŏr ālĭs. Tinctŭs cŏlŏrĕ nŏctĭs. VERS. Ĭntĕr nīgră vīrŭm pĕrcōctăquĕ sæclă călōrĕ. *Lr.* Nĭlĭăcō rĕdĕās tū lăcĕ ōrĕ nīgĕr. *M.* Ēt Maŭro ōbscūrĭŏr Ĭndŭs. *J.* Pārs sānguĭnĭs ŭstī. *L.* Ĭncoctī cōrpŏră Maŭrī. *Sil.* Phœbŭs ēt flāmmă própĭōrĕ nūdōs Ĭnfĭcĭt Ĭndōs. *Sen.* Ŭndĕ cŏlŏr pōpŭlĭs nigĕr ēst flāgrāntĭbŭs ōrtū. *Prisc.* Quī sōlĭs rădĭĭs nīgrēscŭnt cōrpŭs ădŭstī. *Id.* Cōrpŏră prōcērī, nīgrī cŭtĕ. *Avien.* ‖ *Obscur, nébuleux.* Turbĭdŭs ĭmbĕr æquă dēnsīsquĕ nigĕrrĭmŭs aūstrīs. *V.* Ēt jŭbăr hŏc nĭtĭdūm nigræ succēdĕrĕ nŏctī. *O.* SYN. Ōbscūrŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Noir, triste, horrible.* Nigrī fĕrā rēgĭă Dītĭs. *O. Voy.* Horrendus. ‖ *En partic. De la mort.* Āt mihī Pērsĕphŏnē nigrām dēnūntĭāt hōrām. *Tib.* (III, 5, 5). Nōn lăbŏr Ălcīdæ, nōn nigĕr illĕ dĭēs. *Pp.* (II, 19, 20). Nigrōrūmquĕ mĕmŏr, dūm lĭcĕt, ignīūm. *H.* SYN. Ātĕr. ‖ Ălbus ăn nigĕr. *Voy.* Albus. ‖ *Méchant.* Cōmmīssă tăcērĕ Quī nĕquĕ, hīc nĭgĕr ēst. *H.* Nīgĕr Ēdāxquĕ lĭvŏr. *Sen.* (*Hip.* 492). Ēt sūnt cārmĭnĭbŭs pĕctŏră nīgră măgīs (*Anth.* I, p. 600). SYN. Ātĕr, tĕtĕr, lĭvĭdŭs, mălŭs, etc. *Voy.* Improbus. ‖ *Malheureux, sinistre.* Hūnccĭnĕ sōlĕm Tām nigrūm sūrrēxĕ mihī! *H.* Nīgrăquĕ fūnēstūm cōncĭnīt ōmĕn ăvīs. *Pp.* (II, 21, 38). *Voy.* Infaustus. ‖ *Triste, en deuil.* Ădhūc ĭn vūlnĕrĕ prīmō Nīgră dŏmūs quēstū. *St.* Ārvăquĕ nīgrō Vēstă mĕtū. *V. Fl. Voy.* Mœstus. ‖ Nīgră ĭn cāndĭdă vĕrtō. *prov.* Mănĕānt quī nigra ĭn cāndĭdă vĕrtūnt. *J.* (3, 30). Quī facĕre āssuērāt... Cāndĭdă dē nīgrīs, ēt dē cāndēntĭbŭs ātrā. *O.* ‖ *Subst. n. Couleur noire.* Signātŭs tĕnŭī mĕdĭa ĭntĕr cōrnŭă nigrō. *O.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme; entre autres, Pescennius Niger, empereur romain.* (*Anthol.* II, p. 242.)

Nigrāns, tis. *Noir.* Nigrāntī pĭcĕă trăhĭbŭsquĕ ŏbscurŭs ăcĕrnis. *V.* Quūm sæpĕ nigrāntĕm Ægĭdă cōncŭtĕrĕt dēxtră. *Id.* Cōrvŭs nigrāntēs vērsŭs ĭn ālās. *O. Voy.* Niger, Obscurus.

† Nigrĕdō, ĭnis. *f. Couleur noire.* Sīc tūrīs pīpĕrīsquĕ Indī nigrĕdō plăcēscit (*Anth.* II, p. 613).

† Nigrĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être ou devenir noir.* Sōlīs ēxōrtū căpēssit cāndōrem, ōccāsū nigrĕt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 582). Nimbīs ĭntērdūm nigrĕt. *Att.* (*ibid.*).

Nigrēscō, *et ordint.* Nigrescŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir noir, noircir.* Hōrrēndūm dictū, lătĭcēs nigrēscĕrĕ sācrōs. *V.* Brāchĭă cēpērūnt lĕvĭbŭs nigrēscĕrĕ pēnnīs. *O.* (Sic et *Cl. R. Pros.* III, 72; *Mart.* VIII, 77, 5). PPH. Nigrō ŏu ātrō cŏlŏrĕ tīngŏr, ĭnfĭcĭŏr. Nigrūm cŏlŏrĕm dūcō, trăhŏ, cōllĭgŏ, ĭs, concĭpĭŏ, căpēssŏ. ‖ *Devenir ténébreux.* Cœlūm nigrēscĕrĕ ăb aūstrīs. *O.* SYN. Ĭnhōrrēscŏ, ŏbscūrŏr. ‖ † *Au fig.* Lūcĕ rĕlictă, Cōnsĭlĭŏ lēgĭt tērræ nigrēscĕrĕ nōctĕ. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 57, de animo).

Nigrētæ, ārūm, *et* Nigrētēs, ŭm. *m. pl.* (*Νιγρῆτες*). *Habitans des bords du Niger, fleuve de l'intérieur de l'Afrique.* Pōrrĭgĭt, ēt pătŭlīs Nigrētæ fīnĭbŭs ērrānt. *Avien.* (*D. Ter.* 323. Alii leg. *Nigretes*). Gætŭlīquĕ sūpēr sūnt, vĭcīnīquĕ Nigrētēs. *Prisc.* (*Peri.* 200).

Nigrīnă, æ. *f. Nom de femme.* Ō fēlīx ănĭmō, fēlīx Nigrīnă mărītō! *M.* (IV, 75).

Nigrō, ās, ārĕ. *Rendre noir.* Nigrāssĕt plānctū gĕnĭtrīx tĭbī sævă lăcĕrtōs. *St.* (*Silv.* II, 6, 81). ‖ *n. Être noir.* Aŭt ĕă quæ nigrānt, nigrō dē sēmĭnĕ nātă. *Lr.* (II, 733). *Voy.* Nigrans, Nigresco.

Nigrŏr, ōris. *m. Couleur noire.* SYN. Nigrēdō, nīgrŭm. PPH. Nigĕr, ātĕr, pūllŭs, fŭscŭs cŏlŏr. Cŏlŏr contrārĭŭs ālbō. ‖ *Obscurité.* Pĕr cōmmīssūrās rīmārŭm, nŏctī nigrōrĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 11, 46). Nŏctīsque ēt nīmbum ōccæcăt nigrŏr. *Pac.* (apud *Cic. Div.* 1, 14). *Voy.* Tenebræ. ‖ *Au fig.* Ōmnĭă sūffūndēns mōrtīs nigrŏrĕ. *Lr.* (III, 39).

Nihĭl, *et syncop.* Nīl. *n. indécl. Rien.* Illĕ nihĭl: nĕquĕ mē quærēntĕm vānă mŏrātŭr. *V.* Sīmplĭcī mўrtō nihĭl ăllăbōrēs. *H.* Tē sīnĕ nīl ăltŭm mēns ĭnchŏăt. *V.* Nīl ăgīs: ēn lătĕbrās rēspĭcĭt illĕ tŭās. *O.* Nīl ĭntra ēst ōlĕām, nīl ēxtra ēst ĭn nŭcĕ dūrī. *H.* SYN. Nihĭlŭm, *qqf.* nullŭm. PPH. Nōn quidquām. Nūllă rēs. PHR. Nōn ēdēpŏl dēlīquī quidquām. *Pl.* ‖ *En rien, nullement.* Nīl tēlă nĕc ignēs Ōbstĭtĕrint, quīn aūsă lŭās. *St.* Nīl nōstrī mĭsĕrērĕ. *V.* Nīl rădĭcĭs ēgēnt ăllæ. *Id.* Nīl ŏpŭs ēst tē Cĭrcæăgī. *H.* SYN. Mĭnĭmē, nequāquam. ‖ — ēst quŏd ou cūr. *Il n'y a pas de raison pour.* Nihĭl ēst quŏd dictă rĕtractēnt. *V.* ‖ — nōn. *Tout.* Jūrā nĕgĕt sibi nātă, nihĭl nōn ārrōgĕt ārmīs. *H.* SYN. Ōmnĭă.

‖ — nĭsĭ. *Rien que, seulement.* Tū, quāntūs quāntūs, nīl nĭsĭ săpĭēntĭa ĕs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 40). SYN. Tāntŭm. *Voy. ce mot.*

Nihĭlī. *gén. de* Nihilum. ‖ — făcĭō, pĕndō, etc. *Ne faire aucun cas.* Ūt quī mē nihĭlī făcĭāt, nēc sălvūm vēlĭt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 3). Nōs tē nihĭlī pĕndĭmŭs. *Id.* (*Pœn.* III, 1, 17). ‖ — hŏmō. *Homme méprisable.* Heŭ ! ĕdĕpŏl hŏmĭnēm nihĭlī ! *Pl.* (*Truc.* II, 2, 27). Ēst nūgātor nihĭlī. *Enn.* (apud *Fest.* in *Naucum*).

Nihĭlōminŭs *ou* Nihĭlō mĭnŭs. *adv. Non moins, néanmoins.* Esse hŏmĭnis pārtēm nihĭlō mĭnŭs āc mănŭs āc pēs. *Lr.* (III, 96). Āt, mărīte, ĭtă mē jŭvēnt Cœlĭtēs, nihĭlō mĭnŭs Pŭlchĕr ĕs. *Cat.* (61, 196). Huic ĕxcūsātŭm mē vēllim nihĭlōminŭs. *Ph.* SYN. Nihĭlō sē. Ĭūs. Nōn sēcĭŭs. Nōn mĭnŭs.

Nihĭlō sēcĭŭs. *Comme le précéd.* Hæc nihĭlō mĭhi ēssĕ vidēntŭr sēcĭŭs quām sōmnĭă. *Pl.* (*Men.* V, 7, 57).

Nihĭlŭm, ī. *n. Rien ; en rien.* Quī nihĭlŭm tĭbī dĭcēbās jām pōssĕ nōcērĕ. *Pp.* (II, 2, 1). Cūncta cŭpīt Crœsus, Dĭŏgĕnēs nihĭlŭm. *Aus.* (*Idyl.* 3, 12). Stŭltĭtĭāne errĕt, nihĭlŭm dĭstăbĭt, ăn irā. *H. Voy.* Nihil. ‖ *Le néant.* Dēbĕăt ăd nihĭlŭm jām rērŭm sŭmmă rĕvōrtī, Dē nihĭlōquĕ rĕnātă vĭgēscĕrĕ cōpĭă rērŭm. *Lr.* (I, 757). Nōn sŭm, nēc fŭĕrām ; gĕnĭtŭs tămĕn ē nihĭlō sŭm. *Aus.* (*Ep. Her.* 38, 3).

Nil. *Voy.* Nihil.

Nileŭs, ĕŏs *ou* ĕī. *m.* (Νειλεύς). *Nilée, fils du Nil.* Āt Nileŭs, quī sē gĕnĭtŭm sēptēmplĭcĕ Nilō. *O.*

Niliăcŭs, *et* Nilōtĭcŭs, ă, ŭm (Νειλιακός, Νειλωτικός). *Du Nil ; Égyptien.* Spēs sīt mihĭ cērtă vīdēndī Nilĭăcōs fontēs. *L.* Ēt mŏdō Nilĭăcīs cărmĭnă lūsă mŏdīs. *O.* Ūt nŏvă dōnă tĭbī, Cæsăr, Nilōtĭcă tēllŭs Mittĕrăt. *M.* (VI, 80). Rēgĕ sŭb ĭmpŭrō Nilōtĭcă rēgnă tĕnēntĕ. *L.* SYN. Phărĭŭs, Mēmphĭtĭcŭs, Ægyptĭŭs.

Nilĭcŏlă, æ. *m. f. Habitant des bords du Nil.* Īsĭs Nilĭcŏlās, Rhŏdĭŏs Vĕnŭs ălmă rĕlīquit. *Prud.* (*Sym.* 1503).

Niligĕnă, æ. *m. f. Né sur les bords du Nil.* (Pauci leg. *Niligenæ juvencæ* apud *Ov. A. Am.* I, 77, ubi alii rectius, *linigeræ*. Hoc etiam exhibet *Mythogr.* a *Maio* editus, Vol. III, p. 375).

Nilŏtēs, æ. *m.* (Νειλώτης). *Du Nil, Égyptien.* Nilŏtēs tĭbĭcĭn ērāt, crŏtălĭstrĭă Phyllĭs. *Pp.* (IV, 9, 11).

Nilŏticŭs. *Voy.* Niliacus.

Nilotis, ĭdis. *f.* (Νειλωτίς). *Du Nil.* Quāndo ĕquĕs, ēt pĭctī tŭnĭcă Nilŏtĭdē Maūri. *M.* (X, 6, 9). Quōd Nilŏtĭs ācŭs cōmprĕssŭm pĕctĭnĕ sērŭm. *L.*

† Nīlŭm, ī. *n. contr. de* Nihilum. Nĕ tĭbĭ rēs rĕdĕānt ăd nīlŭm fundĭtŭs ōmnēs. *Lr.* (II, 864. *Id.* 1, 238).

Nilŭs, ī. *m.* (Νεῖλος). *Le Nil, fleuve de l'Égypte, qu'il fertilise de ses inondations, se jette dans la Méditerranée par sept embouchures. Les Égyptiens le vénéraient comme un dieu.* Æcŏlĭt ĕffūsō stagnāntĕm flūmĭnĕ Nilŭm. *V.* Nilŭs, ēt ăntīquō sŭă flūmĭnă rĕddĭdĭt ălvĕō. *O.* Ēt gĕns sī quă jăcēt născēntī cōnscĭă Nilō. *L.* EP. Sēptēmplex, sēptēmgĕmĭnŭs, sēptēmflŭŭs, Mēmphĭtĭcŭs, Phărĭŭs, ĕffŭsŭs, ēxundāns, ŭndāns ; pinguis, ūtĭlis, fēcundŭs, fertĭlis, fĕrāx. PPII. Phărĭŭs flŭvĭŭs. Phărĭŭm flūmĕn. Sēptēnō gūrgĭtĕ Nilŭs. Sēptēm *ou* rēptēnă ōstĭă Nilī. Flūmĭnă Lāgī. VERS. Ēt vĭrĭdem Ægyptŭm nigrā fēcundăt ărēnā, Ēt dĭvĕrsă rŭēns sēptēm dĭscūrrit ĭn ōră Ūsquĕ cŏlōrātĭs ămnĭs dē-vĕxŭs ăb Indĭs. *V.* Aūt sēptēmgĕmĭnī căpŭt haŭd pĕnĕtrābĭlĕ Nilī. *St.* Nilŭs ĭn ēxtrēmŭm fŭgit pērtĕr rĭtŭs ōrbĕm, Occŭlŭĭtquĕ căpŭt, quŏd ădhūc lătĕt. *O.* Pĕr sēptēm dīgēstum ĭn cōrnŭă Nilŭm. *Id.* Gūrgĭtĕ sēptēnō rāpĭdŭm mărē sūbmŏvēt ămnĭs : Tērrăsŭĭs cōntēntă bŏvīs, nōn ĭndĭgă mĕrcīs Aūt Jŏvĭs : ĭn sōlō tănta ēst fĭdūcĭă Nilō. *L.* Sīvĕ quă sēptēmgĕmĭnŭs cŏlōrāt Æquōră Nilŭs. *Cat.* (*Cf. Lucret.* VI, 713 *sq.* ; *Hor. Od.* IV, 14, 45 ; *Ov. Am.* III, 6, 39 ; *Tib.* I, 8, 20 ; *Manil.* III, 271 ; *Claud. Cons. M. Th.* 232 *sq.*)

† Nimbātŭs, ă, ŭm. *Qui ressemble à un nuage ; au fig. creux, sans valeur réelle.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 135.)

Nimbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Orageux.* Ĭntĕr nimbĭfĕrās nūbēs spēctābĭlĭs ēxstĕt. *Avien.* (*Arat.* 858). Ād Stўgă nimbĭfĕrō vĭndĭcĭs ĭgnĕ dătōs. *O.* (*Pont.* I, 6, 60. Alii leg. *nubifero*).

Nimbōsŭs, ă, ŭm. *Pluvieux, orageux.* Quŭm sŭbĭto ăssūrgēns flŭctŭ nimbōsŭs Ōrĭōn. *V.* Nimbōsō trēmŭĕrūnt æquŏră vēntō. *O. Voy.* Pluvius, Procellosus.

Nimbŭs, ī. *m. Nuage épais.* Ĭpsĕ pătĕr mĕdĭă nimbōrum ĭn nŏctĕ, cŏrŭscă, etc. *V.* Ĭnvŏlvĕrĕ dĭĕm nimbī. Cĭnxērūnt æthĕră nimbī. *Id. Voy.* Nubes. ‖ *Pluie, orage.* Ūbĕrĭōr sōlĭtō, nimbĭs hĭĕmālĭbŭs aūctŭs. *O.* Dēnsī fundūntŭr ăb æthĕrĕ nimbī. *Id.* Quām mūltă grāndĭnĕ nimbī Cūlmĭnĭbŭs crēpĭtānt. *V.* Nimbōrum ĭn pătrĭăm. *Id. Voy.* Pluvia, Procella. ‖ *Nuage lumineux qui entourait les dieux ; auréole.* Pallās Ĭnsēdit nimbo effŭlgēns. *V.* Nimbō succĭnctă pĕr aūrās. *Id.* ‖ *Nuage de poussière, de fumée.* Prōspĭcĭūnt ātram ĭn nimbō vŏlĭtārĕ fāvillam. *V.* Fŭlvæ nimbŭs ārēnæ Tŏllĭtŭr. *Id.* SYN. Nūbēs, glŏbŭs. ‖ *Grêle de traits.* Tēlōrŭm nimbō pĕrĭtūrā. *L.* Ēxundānt sævō fāstĭgĭă nimbō (missilium). *St.* ‖ *Troupe.* Ĭnsequĭtŭr nimbŭs pĕdĭtŭm. *V.* Nimbōs ĕquĭtŭm. *Cl.* ‖ *Tout ce qui tombe en pluie ou imite la pluie.* Ēt Cĭlĭcēs nimbĭs hĭc mădŭērē sŭīs. *M.* (*Spect.* 3, de sparsione croci). Nimbĭs ēbrĭă Nicĕrōtĭănīs. *Id.* (X, 38, lucerna). Dēcŭssă plŭīt ārbŏrĕ nimbŭs Vēl tĕrētĭs mălī, etc. *Cl.* Pūrpŭrĕōquĕ dūcēm pĕrfundĕrĕ nimbō (scil. floribus). *Id.* SYN. Ĭmbĕr, rōs. ‖ *Sorte de carafe.* Fundĕt nimbŭs ăquās : hĭc tĭbĭ vīnă dabĭt. *M.* (XIV, 119 Est in lemmate *Nimbus vitreus*).

Nĭmĭō. *adv. devant un compar. Trop.* Ălbī, nĕ dōlĕās plŭs nĭmĭō. *H.* Quĕm nĭmĭō plŭs ēst ĭndōlŭissĕ sĕmĕl. *O.* ‖ *arch. Comme* Nimis. *Beaucoup.* Nēc nĭmĭō tŭm plŭs, quām nunc, mŏrtālĭă sæclă. *Lr.* (V, 989). Nĭmĭō sātĭŭs ēst, etc. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 30). Nĭmĭo ārctĕ cōlligŏr. *Næv.* (ap. *Charis.* 2, 186). SYN. Mūltō, lōngĕ *ou* mūltŭm.

† Nĭmĭŏpĕrĕ *ou* Nĭmĭō ŏpĕrĕ. *Trop.* Nĕ nĭmĭo ŏpĕrĕ sūmăt ŏpĕrām. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 7).

Nimĭrŭm. *adv. A savoir, certainement, sans doute.* Cuī placĕt ăltĕrĭŭs, sŭă nĭmĭrum ēst ŏdĭō sōrs. *H.* Ēt pătĕr Ănchisēs : Nĭmĭrum hæc illă Chărўbdĭs. *V.* SYN. Scĭlĭcĕt, nēmpĕ, quippĕ, sānĕ. ‖ *Sans doute, pris ironiquement.* Ūnī nĭmĭrŭm tĭbī rēcte sēmpĕr ērŭnt rēs. *H.* SYN. Scĭlĭcĕt, vīdēlĭcĕt.

Nimis *et* Nimĭŭm. *adv. Trop.* Sūnt quĭbŭs ĭn sātĭrā vīdĕor nĭmis ācĕr, ēt ūltrā. *H.* Sē nĭmis ūlcĭscēns, ēxstĭtit ĭndĕ nŏcēns. *O.* Hæc lŏcă lūcīs habēnt nĭmis. *Id.* Tāntum ĭnfēlīcēm nĭmĭŭm dīlēxit ămīcum. *V.* Ō nĭmĭŭm nĭmĭŭmquĕ ōblītĕ tŭōrūm

O. SYN. Īmmŏdĭcē, īmmŏdĕrātē. PPH. Extrā, sŭprā, prætĕr mŏdŭm. Plūs æquō, jūstō, nĭmīrō. VERS. In cūtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātā jŭvĕntūs. *H.* Pœnās dĕdit ūsquĕ sŭpĕrquĕ Quām sātīs ēst Nē vīcīnŭs Ēnīpeŭs Plūs jūstō plăcĕāt, cāvē. Quēm rēs plūs nĭmīō dĕlectāvĕrĕ sĕcundæ. *Id.* ‖ *arch. Beaucoup, très.* Rēs ēst rĭdĭcŭla ēt nĭmis jōcōsā. *Cat.* (57, 4. Sic nos in sermone : *Cela est trop plaisant*). Nām sī pŭlchra ēst, nĭmīs ōrnāta ēst. *Pl.* (*Most.* I, 3, 134). Hūnc hŏmĭnēm nĭmĭum lĕpĭdum. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 8. *Id. Aul.* III, 6, 1, *nimium lubenter*). Vĭdĕrĕ nĭmīrum vēllēm. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 50. Cf. *Char.* 2, 186). Nĭmĭum bŏnī ēst, cuī nihīl ēst mălī. *Enn.* (apud *Cic. Fin.* 2, 15). ‖ Nĭmīs *ou* Nĭmĭum quām *ou* quātum. *Extrêmement.* Nimĭ' quām formidō, nĕ mănĭfēsto hīc mē opprĭmat. *Pl.* (*Most.* II, 2, 79. *Id. Bac.* I, 2, 13 ; *Ter. Ph.* apud *Char.* 2, 185).

Nĭmĭus, ă, ŭm. *Trop grand, excessif.* Sēnsĭt ĕnĭm nĭmīă cædĕ ātquĕ cŭpĭdĭnĕ fĕrrī. *V.* Ēt mŏdō sŏl nĭmĭus, nĭmĭus mŏdō corrĭpĭt ĭmbĕr. *O.* SYN. Īmmŏdĭcus, īmmŏdĕrātus, mājŏr. PPH. Æquō, jūstō mājŏr. Mŏdŭm ēxcēdēns. Nĭmis măgnŭs. PPH. Illīs īrā mŏdŭm sŭpra ēst. *V.* Plēnĭŏr ūt sī quōs dĕlectēt cōpĭă justō. *H.* ‖ *Qui fait excès d'une chose.* Ēt nĭmĭum mĕrō lĭyĕūm. *H.* ‖ *Avec le gén.* Īmpĕrĭī nĭmĭus. *Sil.* ‖ *Très grand, très abondant, considérable.* Pinguēscăt nĭmīō crīnīs mihī pinguis ămŏmō. *M.* (V, 64). Hŏmĭnēm nĭmĭă pŭlchrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 8). *Voy.* Nimis. ‖ †Nĭmĭă mirā. *n. pl. Choses très étonnantes.* (*Pl. Amp.* II, 1, 69, et V, 1, 52).

Nimrŏd *ou* Nimrōth. *Voy.* Nemrod.

Ninguĭdŭs *ou* Ningĭdus, ă, ŭm. *Neigeux, couvert de neige.* Jām ninguĭdă lĭnquĭt Ŏppĭda Ĭbērōrum. *Aus.* (*Epist.* 24, 124). Trāns ēt Pyrēnās ninguĭdōs. *Prud.* (*Peri.* 780). *Voy.* Nivalis. ‖ *Au fig.* Implēt căstră cĭbūs tūnc quŏquĕ ninguĭdŭs. *Prud.* (*Cath.* 670, de manna). Ēt tōrrēntĭs oeŭ Dūllchĭī Ninguĭda dĭctă. *Aus.* (*Prof.* 21, 21).

Ningit. *Voy.* Ninguit.

† Ningŭis, ĭs. *f. arch. Neige.* Ēxstrŭctās ninguēs rădĭīs tābescĕrĕ cōgit. *Lr.* (VI, 966. *Ib.* 736. Adde *Lucil.* apud *Char.* 1, 71). *Voy.* Nix.

Ninguit *ou* Ningit. *n. unip., et arch.* Ningŏ, ĭs. *Il neige.* Intĕrĕă tōtō nōn sēcĭŭs ăĕrĕ ningŭit. *V.* (*G.* III, 367. Sic libb. vetustiores, teste *Pierio.* Alii, *ningit*). Quūm ninxĕrit cœlēstĭum molēm mihī. *Att.* (apud *Prisc.* 10, 882). ‖ *Au fig.* Ninguūntquĕ rōsārūm, Florĭbus. *Lr.* (II, 627). Quūm caput immēnsā pĕxūm pŏrrĭgĭnĕ ninguit. *Ser. Sam.* (*vs.* 35).

† Ningŭlus, ă, ŭm. *arch. Comme* Nullus. (*Enn.* apud *Festum*, loco ceterum corrupto.)

Nĭnĭvă, Nĭnĭvē *ou* Nĭnŭa, æ, *et* Nĭnŭvē, ēs. *f.* (Νινεύη). *Ninive, ancienne ville d'Assyrie.* Āt contrā Nĭnĭvæ pŏpŭlis tĕrrōrĕ sălūbrī. *Alc.* (IV, 355. Alii legunt : Nĭnivæ contra, etc). Cūjŭs Bābўlŏn ēt ŏpĭmă Nĭnivē Rēgnum ērăt. *Paul. Nol.* (23, 168). SYN. Nĭnŏs.

Nĭnĭvītæ, ārŭm. *m. pl. Habitans de Ninive.* In Nĭnivītās sē cōactŭs pĕrcĭtō Grēssū rĕflĕctit. *Prud.* (*Cath.* 1020). Nāmquĕ Nĭnivītŭm mĕrĭtīs mandārāt lonān. *Tertul.* (*Nin.* 14).

Ninnĭus, lī. *m. Poulain.* (*Scalig.* leg. *Hinnio videas*, in *Mæcenatis* versu qui sup. in *Hinnus.*) *Voy.* Hinnus. ‖ *Nom d'homme.* Nĭnnĭus ēt cinĕrēm spargit ŏdōrĕ gĕmĭnus. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 540).

Nĭnŭs *ou* Nĭnŏs, *et* Nĭnus, ī. *m.* (Νῖνος). *Ninus, fils de Bélus, premier roi des Assyriens.* Cōnvĕnĭānt ăd bŭstă Nĭnī, lătĕăntquĕ sŭb ŭmbrā. *O.* Nōn hīc Āssўrĭīs Nĭnŭm prĭorĕm. *Sid.* (*Pan.* 1889). Dēlĭcĭās Nĭnī vōs rĕdŏlētĕ, nūrūs. *M.* (XIV, 59). Nĭnŭs ăb Āssўrĭīs sūm prīmŭs rēgĭbŭs aūsŭs (*Anthol.* I, p. 188). ‖ *f. Ninive.* Ēt fēlix, sīc fāmă Ninŏs, vēntōsă Dămăscŭs. *L. Voy.* Niniva.

Nĭŏbă, æ, *et* Nĭŏbē, ēs. *f.* (Νιόβη). *Niobé, fille de Tantale et femme d'Amphion. Mère de sept garçons et de sept filles, elle osa se préférer à Latone, et en fut punie par Apollon et Diane, qui percèrent ses quatorze enfans de flèches invisibles. Accablée de douleur, elle fut changée en rocher.* Dē Nĭŏbē sīlĭcēm, dē vīrgĭnĕ fēcĭmus ūrsām. *O.* Nām quis nōn Nĭŏbēn nūmĕrōsō fūnĕrĕ mœstām Jām cēcĭnīt? *Nemds.* (*Cyn.* 15). Ēt Nĭŏbæ lăcrĭmās sŭpprĭmăt ĭpsĕ lăpīs. *Pp.* (III, 8, 8). SYN. Tāntălīs. EP. Fēcundă, sŭpĕrbă, audāx, tŭmēns, ămēns ; mīsĕră, infēlix. PPH. Pĕlŏpis sŏrŏr. Amphīŏnis uxŏr, cōnjux. Pārēns, gĕnĭtrix Sīpўlēĭă. Æmŭlă Lātōnæ. Sīpўlēĭă rupēs, cautēs. Sīlex Sīpўlēĭus. VERS. Pēlĭcēm Nĭŏbēn, quāmvīs tōt fūnĕrā vīdīt, Quæ pŏsŭit sēnsŭm, săxĕă factă, mălī! *O.* Quă (die) măgnĭlŏquōs lūīt ĭmpĭă flătŭs Tāntălĭs, ĭnnūmĕrīs quūm circumfūsă rŭīnis, Cōrpŏră tōt răpĕrĕt tĕrrā, tōt quærĕrĕt ignēs. *St.* Rigĕt sŭpĕrbă Tāntălĭs lūctū pārēns, Mœstūsquĕ Phrўgĭō mānăt in Sīpўlō lăpis. *Sen.* (Cf. *Ovid. Met.* VI, 146 *sq.*; *Stat. Th.* III, 193; IV, 575; *Prop.* II, 16, 7; *Sen. Ag.* 374; *H. OEt.* 1848; *Sid. Pan.* 2919 *sq.*)

Nĭŏbæŭs, ă, ŭm (Νιοβαῖος). *De Niobé.* Dīvĕ, quēm prōlēs Nĭŏbæă măgnæ. *H.*

Niphætēs, æ. *m.* (Νιφάτης). *Niphate, fleuve de la grande Arménie.* Ădăm ūrbēs Āsĭæ dŏmĭtās, pūlsūmquĕ Nĭphātēn. *V.* Cæsărĭs, ēt rĭgĭdum Nĭphātēn. *H.* ‖ Nĭphātĭs. *ancien gén.* Ctēsĭphōntĭs āc Nĭphātĭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 42). *Voy.* Euphrates.

Niphē, ēs. *f. Une nymphe de Diane.* Excĭpĭūnt lătĭcēm Nĭphēque Hўălēque. *O.*

Nīreūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Νιρεύς). *Nirée, roi de Samos, cité pour sa beauté.* Sīs lĭcēt ăntīquō Nīreūs ădămātŭs Hŏmērō. *O.* Nīrĕă nōn făcĭēs, nōn vīs ēxcĭmĭt Āchillēm. *Pp.* (III, 16, 27). Fōrmāquĕ vīncās Nīrĕă. *H.*

Nīsă, æ. *f. Nom de femme.* Mōpsō Nīsă dătŭr. *V.* ‖ 2. *Au lieu de* Nysa.

Nīsēĭs, ĭdĭs. *f.* (Νισηΐς). *Fille de Nisus, Scylla.* Prætĕrĭtă cautūs Nīsēĭdē nāvĭtă gaudĕt. *O.*

Nīsēĭus *et* Nīsēus, ă, ŭm (Νισεῖος *et* Νισαῖος). *De Nisus ; de Scylla.* Illūm nōn ăvĭdīs cănĭbŭs Nīsēĭă vīrgō Frēgit. *Aul. Sab.* (1, 33). Ēt vōs, Nīsēi, naūfrăgă mōnstrā, cănēs. *O.* (Vulgo scrib. *Nisæus ;* sed aliud est Νισαῖος. Cf. *Strab.*)

Nīsī. *conj. Sinon, à moins que.* Quōd nīsī ēt āssĭdŭīs tĕrram insēctābĕrĕ rāstrīs. *V.* Tē, bŏvēs ōlim nīsī rĕddĭdissēs. *H.* Crispē Sallŭstī, nīsī tēmpĕrātō Splēndĕat ūsū. *Id.* SYN. Nī. PPH. Sī nōn. ‖ Nīsī sī. *Même sens.* Nīsī sī mănĭfēstă nĕgēmŭs. *O.* Nīsī sī quīd ĭn īllō Pēctŏrĕ plūs ăgĭtāt. *J.* (6, 250). ‖ Nīsī vērō, fortĕ. *Formule d'objection.* Nīsī fortĕ fāllŏr. *Sen.* (*Ag.* 960). ‖ *Sinon, si ce n'est, seulement.* Nihīl hīc nīsī cārmĭnă dēsūnt. *V.* Āntĕ, nīsī ĭn dămĭs căprēĭsquĕ fŭgācĭbŭs ūsūs. *O.* SYN. Prætĕr, prætĕrquām. ‖ † *qqf.* Nīsī. Nīsī mūlta āqua ūsque ēt dĭū măcĕrāntŭr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 34). Nām, nīsī

vŏcālīs ādsīt, vērtĭt hānc in simplĭcĕm. *T. Maur.* (*Syll.* 672. Et *Sid. Carm.* 15, 104).

Nīsĭădēs, um. *f. pl. Femmes de Mégare, ville où régna Nisus.* Nīsĭădēs mātrēs Nīsĭădēsquĕ nŭrūs. *O.*

1. Nīsŭs, ă, ŭm. *part. de* Nitor. *Qui a fait effort.* SYN. Ēnīsŭs, ānnīsŭs, cōnnīsŭs. || *Qui s'est appuyé. Voy.* Nixus.

2. Nīsŭs, ī. *m.* (Νῖσος). *Nisus, roi de Mégare, avait un cheveu de pourpre auquel était attachée la conservation de son royaume. Scylla, sa fille, éprise de Minos, alors en guerre avec les Mégariens, coupa le cheveu fatal, et livra ainsi son père et sa patrie. Nisus fut changé en épervier, et, sous cette forme, ne cesse de poursuivre sa fille, changée en alouette.* Insĕquĭtŭr Nīsŭs : quā sē fĕrt Nīsŭs ăd aūras. *V.* Huīc ēt pūrpŭrĕī cēdāt cŏmā saūcĭā Nīsī. *St.* Cārmĭnĕ pūrpŭrĕa ēst Nīsī cŏmā. *Tib.* (1, 4, 7. Cf. *Ov. Met.* VIII, 6 *sq.*; *Prop.* III, 17, 21 *sq.*, et poematio cui nomen *Cĭris*). || *Troyen ami d'Euryale.* Nīsŭs ērāt portæ cūstŏs. *V.*

3. Nīsŭs, *arch.* Nīxŭs, ūs. *m. Effort.* Tērtĭă sēd pōstquām mājōre hāstīllă nīsū Āggrĕdĭŏr. *V.* Stāt grăvīs Ēntēllūs, nīsūque immōtŭs ēōdĕm. *Id.* Illă tămĕn nīsū, quō prēndĕrāt, hæsīt. *L.* Insōlītōs dōcŭērĕ nīsūs. *H.* SYN. Cōnāmĕn, cōnātŭs, lŭctāmĕn, vīs. *Voy.* Conatus. || *Enfantement.* Aūt fētŭs nīxĭbŭs ēdūnt. *V.* In mēdĭō nīxū vīscĕrā rūptă fŏrēnt. *O. Voy.* Partus.

Nītēdŭlă, æ. *f. Mulot.* (Hoc *Bentl.* legi vult apud *Hor. Epist.* I, 7, 29, ubi vulgo *vulpecula.*)

† Nītĕfăcĭō, ĭs, ĕrē. *Rendre brillant.* Tū vĕro ēt grātō crīnĕm nītĕfăctŭs ōlīvō. *Juvc.* (1, 637. Verbo utitur *Gell.* 18, 11).

1. Nītēlă, æ. *f. Brillant, éclat, et au fig.* Sēd Græcŭlă quædām schōlĭcæ nītēlă vōcis. *T. Maur.* (*Litt.* 140.). || *Poudre à polir.* Nītēlās ōrīs ĕx Arăbĭcīs frūgĭbŭs. *Apul.* (*Apol.* p. 277. *Elm.*).

2. Nītēlă *ou* Nītēllă, æ. *f. Écureuil.* Rhēnīquĕ nōdōs, aūrĕāmquĕ nītēllām. *M.* (V, 37). SYN. Sclūrŭs.

1. Nītēns, tis. *part. de* Niteo. *Brillant.* Trīstĭŏr, ēt lăcrĭmīs ŏcŭlōs sūffūsă nītēntēs. *V.* Tўrĭŏquĕ nītēntĭŏr ōstrō Flōs ōrĭtŭr. *O. Voy.* Nitidus. || *Au fig.* Măcte, ōrō, nītēntī Ingĕnĭō cūrāquĕ pŭēr. *St.*

2. Nītēns, tis. *part. de* Nitor. *Faisant effort ou s'appuyant.* Prēssĭt hŭmī nītēns, trĕpĭdūsquĕ rĕpēntĕ rĕfŭgĭt. *V.* Nītēns sūb pondĕrĕ fāginŭs āxĭs. *Id.*

Nītĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Briller, reluire.* Ēt nītĕt ĭndūctō cāndĭdă bārbă gĕlū. *O.* Dīvĕrsī nītĕānt quŏd mīllĕ cŏlōrēs. Æra nītēnt ūsū. *Id.* SYN. Splēndĕō, fūlgĕō, etc. *Voy.* Fulgeo. || *Luire.* Ēt sōlēs mĕllĭŭs nītēnt. *H.* Placātŭmquĕ nītēt dīffūsō lūmĭnĕ cœlŭm. *Lr.* (1, 9). *Voy.* Luceo. || *En parlant de la beauté.* Mīsĕrī quĭbŭs īntēntātă nītēs! *H.* Nītēt ānte ălĭās rēgīnă. *St.* || *En parlant de la santé, de l'embonpoint.* Ūndĕ sīc, quæsō, nītēs, Aūt quō clĭnō fēcīstī tāntŭm corpŏrĭs? *Ph.* Ō pŭĕrī, nītĭdĭstĭs. *H.* || *De l'opulence.* Quum māgnīs ŏpĭbŭs dŏmŭs ālтă nītērēt. *Tib.* (IV, 1, 185). Rēs ŭbī māgnă nītēt dŏmĭnō sĕnĕ. *H.* || *Des ouvrages de l'esprit.* Vērum ŭbī plurā nītēnt in cārmĭnĕ. *H.*

Nītēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Commencer à briller.* Nūdātosque hŭmĕrōs ōlĕō pĕrfūsă nītēscīt. *V.* || *Au fig.* Ēt, quæ dēspērāt trăctātă nītēscĕrĕ pōssĕ, rĕlĭnquīt. *H.*

Nītĭdē. *adv. Avec éclat.* Ūt tōtă flōrēt! ŭt cŏlĕt! ūt nītĭdē nītēt! *Pl.* (*Truc.* II, 4, 3). || *Avec magnificence.* Quŏd sūmīs pūrōs haūstūs, nītĭdēquĕ lăvārīs (*Anthol.* I, p. 475). Cēnārĕ lēpĭdē nītĭdēquĕ vŏlō. *Pl.* (*Cas.* III, 6, 19). SYN. Lautē, splēndĭdē.

† Nītĭdĭtās, ātĭs. *f. Éclat.* Fōrmæ, fĭgūræ nītĭdĭtāte hōspēs rēgis. *Att.* (apud *Non.* 2, 578).

† Nītĭdĭŭscŭlē. *adv. Avec un peu plus d'éclat.* (*Pl. Ps.* III, 1, 18.)

† Nītĭdĭŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus brillant.* Nītĭdĭŭscŭlūm cāpŭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 84).

† Nītĭdō, ās, ārĕ. *Rendre brillant.* Ēūnt ād fōntēm, nītĭdānt cōrpŏrā. *Enn.* (apud *Non.* 2, 585. *Att. ibid.*).

Nītĭdus, ă, ŭm. *Brillant.* Ĭntĕgĕr ēst nītĭdīs mĕlĭŭs gladĭātŏr ĭn ārmīs. *O.* Ārĭēs nītĭdissĭmŭs aūrō Trādĭtŭr. *Id.* SYN. Nītēns, fūlgēns, splēndēns, etc. *Voy.* Fulgidus. || *Lumineux.* Quūm cāpŭt ŏbscūrā nītĭdŭm fĕrrūgĭnĕ tĕxīt. *V.* Æthĕr nītĭdŭs. *V. Fl. Voy.* Lucidus. || *Poli.* Cūjŭs ĕbŭr nītĭdŭm fāstīgĭă summă tĕgēbāt. *O.* SYN. Lævīs, pŏlītŭs. || *Luisant.* Nēc cŏmă vŏs fāllāt lĭquĭdă nītĭdissĭmă nārdō. *O.* Nītĭdæ pălæstræ. *M.* (IV, 8). SYN. Lævīs, ūnctŭs. || *Pur, au fig.* Fōns ērāt īllĭmĭs, nītĭdīs argēntĕŭs ūndīs. *O.* Nītĭdis quīsquīs tē sēnsĭbŭs haūrīt. *Cl.* SYN. Līmpĭdŭs, pūrŭs, etc. *Voy.* Limpidus. || *Propre.* Făcĭtĕ sūltīs, nītĭdæ ŭt ædēs sint. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 8). SYN. Mundus, lautus. || *Brillant de beauté, de jeunesse.* Nīmĭrum lēpĭdă nīmĭsquĕ nītĭdă. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 12). Nītĭdŭsquĕ jŭvēntă. *V.* Nītĭdīs vīrgĭnĭbŭs. *H. Voy.* Pulcher. || *Brillant de santé, gras.* Mē pīnguem ēt nītĭdūm bĕnĕ cūrātă cŭtĕ vīsēs. *H.* Stăbānt tērcentūm nītĭdī in præsēpĭbŭs ăltīs (equi). *O.* Nītĭdām cāpĕ prædmĭă văccām. *O. Voy.* Pinguis. || *Orné, riche, opulent, somptueux.* Sī nītĭdĭŏr sīs fīllăī nūptĭīs. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 4). Nītĭdis fūndātă pĕcūnĭă vīllīs. *H.* Ēx nītĭdō fīt rūsticŭs. *Id.* Laūtĭŏr ēt nītĭdō sīs Mēllĭŏre lĭcēt. *M.* (IV, 54. Et *Juv.* 11, 176). SYN. Lautus, splēndĭdŭs, dīvēs. || *Abondant.* Nītĭdæ frūgēs. *Lr.* (II, 594). SYN. Ŏpīmŭs, etc. *Voy.* Fertilis.

1. Nītŏr, ĕrĭs, sŭs *et* xŭs sŭm, tī. *d. Faire des efforts, s'efforcer, tendre vers.* Prō sē quīsquĕ vīrī summā nītūntŭr ŏpūm vī. *V.* Nītĭmŭr ĭn vĕtĭtŭm sēmpĕr, cŭpīmŭsquĕ nĕgātă. *O.* Mōtīs nītūntŭr ĭn ārā pēnnīs. Ingĕnĭō nītŏr nōn pĕrīssĕ mĕō. *Id.* SYN. Ānnītŏr, cōnnītŏr, ēnītŏr, cōnŏr, cōntēndŏ, lăbŏrŏ, mōlĭŏr. *Voy.* Conor. (De perfecto cf. *Charis.* 3, 220; *Diom.* 1, 371, et quæ sup. notavimus in *Annisus, Connisus, Enisus*). || *S'appuyer sur.* Īllĕ, vīdēs, pūrā jŭvēnīs quī nītĭtŭr hāstā. *V.* Ārbŏrĕ nīxŭs ērām. ☉ Māgnumquĕ lŏquī, nītīquĕ cōthūrnō. *H.* SYN. Innītŏr, incumbŏ, fulcĭŏr, sūstīnĕŏr; prēmŏ. || *Au fig.* Virtūtĕ dēcĕt, nōn sānguĭnĕ nīti. *Cl.*

2. Nītŏr, ōrĭs. *m. Éclat.* Ēt nītŏr ĭn tăctā lūcĕ dīūrnŭs ērāt. *O.* Ēt vīrīdĕm fĕrrī nītŏr ĭmpēdĭt ūmbrām. *St.* SYN. Fūlgŏr, splēndŏr, etc. *Voy.* Fulgor, Lumen. || *Éclat de la beauté.* Ūrit mē Glўcĕræ nītŏr, Splēndentĭs Pārĭō mārmŏrĕ pulchrĭŭs. *H.* || *Couleur.* Ōmnĭă prīncĭpĭōrūm Fōrmāmēntă quĕūnt ĭn quōvīs ēssĕ nītŏrĕ. *Lr.* (II, 817. *Id.* V, 781; *Prop.* II, 14, 26). || *Au fig. Éclat, ornement, opulence.* Ōbrŭīt aūdēntēm rērum grăvĭtāsquĕ nītŏrquĕ. *O.* Gĕnĕrĭs nītŏr. Nūnc tĭbī ēt ēlŏquĭ nītŏr ĭllĕ dŏmēstĭcŭs. *Id.* Tēstīs ădhūc lārgī nītŏr ĭndĕ âssuētŭs Etrŭsci. *St.*

Nītrātŭs, ă, ŭm. *Où l'on a mis du nitre.* Nītrātă vīrĭdis brāssĭcă fĭăt āquă. *M.* (XIII, 17).

Nītrŭm, *et plus souv.* Nītrŭm, ī. *n.* (*νίτρον*). *Nitre.* Nēc cērūssă tĭbī, nēc nītri spūmă rŭbēntĭs Dēsīt. *O.* Ēt nītri prĭŭs ēt nigrā pērfundĕre ămūrcā. *V.* Ădjūnctōquĕ nītrō prōcēdit cūrā sălūbris. *Ser. Sam.* (*vs.* 170).

Nīvālis, ĕ. *De neige, neigeux, glacé.* Ērgo ōmnī stŭdĭō glăcĭēm vēntōsquĕ nīvālēs ăvertēs. *V.* Cārē, nīvālī Sēxtă rēlēgātum brūmă sŭb ăxĕ vĭdēt. *O.* Măssĭlĭæ fūmōs mĭscērĕ nīvālĭbŭs ūndīs. *M.* (XIV, 118). Hēbrūsquĕ nīvālī cōmpĕdĕ vīnctŭs. *H.* SYN. Nīvōsŭs, glăcĭālĭs, nĭnguĭdŭs, gĕlātŭs, etc. *Voy.* Arctous, Gelatus. ‖ *Froid.* Aŭdēs tū tămĕn ōscŭlō nīvālī. *M.* (VII, 94). ‖ *Blanc comme la neige, et au fig.* Tōndēntēs cāmpūm lātē, cāndōrĕ nīvālī. *V.* Strŭctūră nīvālī Cōnsurgit Pĭĕtātĕ nītēns. *Prud.* (*Sym.* 1059).

† Nīvēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se glacer.* Ūt mērsa īndĭgēnīs ūndă nīvēscăt āquīs (*Anth.* II, p. 406).

Nīvĕŭs, ă, ŭm. *De neige, couvert de neige.* Sēd jăcĕt āggĕrĭbŭs nīvĕīs ĭnformĭs, ēt ăltō Tērră gĕlū. *V.* Aërĭum nīvĕī montĭs lĭquērĕ căcūmĕn. *Cat.* (64, 240). *Voy.* Nivosus. ‖ *Blanc comme la neige.* Quām dīvēs pĕcōrĭs, nīvĕī quām lăctĭs ăbundās. *V.* Rūmpĕrĕ dūm nīvĕō vincŭlă dēntĕ vŏlēt. *O. Voy.* Candidus. ‖ *Au fig. Heureux.* Ō nīvĕăm, quæ tē pŏtĕrĭt mihĭ rēddĕrĕ, lūcĕm! *Tib.* (III, 3, 25). Ō nīvĕās lūcēs! *Maximian.* (1, 75).

† Nīvĭt. *n. unip. Comme* Ninguit. Săgittĭs, plūmbo, ēt săxĭs grāndĭnăt, nīvĭt. *Pac.* (ap. *Non.* 10, 23).

Nīvŏmăgŭm. *Voy.* Novomagum.

Nīvōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de neige.* Hīc Ēphўrēn bĭmārem, Scўthiă tĕnŭs īllĕ nīvōsă Ōmnĕ tĕnēt. *O.* Ēmăthlĭs ăd Pæŏnās ūsquĕ nīvosōs Cēdĕmŭs sīlvīs. *Id.* SYN. Nīvālis, nīvĕŭs, glăcĭālĭs, gĕlātŭs, gĕlĭdŭs. PPH. Nīvĕ tĕctŭs, ŏpĕrtŭs, cāndēns, cāndĭdŭs. *Voy.* Gelatus.

Nīx, nīvĭs. *f. Neige.* Quūm nīx ăltă jăcĕt, glăcĭēm quūm flūmĭnă trūdūnt. *V.* Pĕrquĕ nīvēs ălĭūm, pĕrquĕ hŏrrĭdă cāstră sĕcūta ēst. *Id.* Nūnc rŭĭs ăpŏsĭtō nīvĭbŭs dē montĕ sŏlūtīs. *O.* SYN. Prūīna, *arch.* nĭnguis. EP. Bistŏnĭă, hўpĕrbŏrĕă, Rĭphæă, Sīthŏnĭă, Scўthĭcă, Thrēĭcĭă; ălbă, cānă, cāndēns, cāndĭdă; brūmālis, glăcĭālis, hĭĕmālis, frīgĭdă, gĕlĭdă; cădūcă; ăspĕră, rĭgĭdă; sŏlūtă, rĕsōlūtă, lĭquēscēns, mōllĭtă. PPH. Nīvĭs ou nīvĕŭs hŭmŏr. Gĕlĭdŭs hŭmŏr. Nīvĕă vĕllĕră. Cōncrētŭs ĭmbĕr. Nīx ācri cōncrētă prūīnā. VERS. Sēd jăcĕt ăggĕrĭbŭs nīvĕis ĭnformĭs, ēt ăltō Tērrā gĕlu. *V.* Ārvăquĕ Rĭphæīs nūnquām vīdŭātă prūīnīs. *Id.* Tōtō nīx cĕcĭdit rēpēntĕ cœlō. *M.* Vīdēs ŭt ăltă stĕt nīvĕ cāndĭdŭm Sōractĕ, nēc jām sūstĭnĕānt ōnŭs Sĭlvæ lăbōrāntēs. *H.* Indūrăt bŏrĕās, pĕrpĕtŭămquĕ făcīt. *O.* Jām spārsĕrat Hæmō Brūmă nīvēs. *L.* Lĭtŏrā dēcūssă stĕrnī nīvĕ. *V. Fl.* Hŏrrĭfĕrāmvĕ nīvĕm, cānīs ŭbī tollĭtŭr ōmnīs Cāmpŭs ăgrīs. *Id.* Vērum ŭbī cāndēntēs suscēpīt tērrā prūīnas, Ārvaquĕ sŭb gĕlĭdō dēlĭtŭĕrĕ gĕlū. *Avian.* Nēc gĕlĭdō tērrām rorĕ prūīnă tĕgīt. *Lact.* (*Phœn.* 22). *Voy.* Gelu, Gelatus. ‖ *Au fig.* Ēt căpĭtis nīvēs. *H.* Nīx căpĭtis. *Prud.* (*Cath. præf.* 27). *Voy.* Canities.

† Nīxŏr, ārīs, ārī. *d. Faire effort; s'appuyer.* Ādvĕrsō nixāntēm trūdĕrĕ montĕ sāxŭm. *Lr.* (III, 1015). Fundāmentă, quĭbŭs nixātŭr vītă sălūsquĕ. *Id.* (IV, 509). *Voy.* Nitor.

Nīxŭs, ă, ŭm. *part. de* Nitor. *Qui a fait effort.* ‖ *Qui s'est appuyé, appuyé.* Tērrā pĭlæ stĭmĭlis, nūllō fūlcrĭmĭnĕ nīxă. *O.* Ēt pĕrăgit tālēs ārbŏrĕ nīxă sŏnōs. *Id.* Quēm gĕnŭ nixæ trĕmŭĕrĕ gēntēs. *Sen.* (*Thyest.* 600). Tūnc sŭpĕr ălbĭcētŭm pōsĭtō pĕdĕ nīxŭs. *V.* SYN. Innīxŭs, incŭmbēns; prĕmēns. ‖ Nīxŭs gĕnŭ, gĕnĭbŭs, *ou absolt. Nom d'une constellation.* Sēd Nixŭs gĕnĭbŭs, etc. *Avien.* (*Arat.* 1007). Pōst tĕrgŭm Nīxī pārs vŏlvĭtŭr (*Ibid.* 202). *Voy.* Engonasi. ‖ *Au fig.* Nīxŭs ĭn hŏc ūnō nŏvĭtātĭs nōmĭnĕ ĭnānī. *Lr.* (V, 907). Cūnctăquĕ quūm mĕă sīnt prōpēnsō nīxă favōrĕ. *O.* Īllĕ dĕŭs, bĕnĕ quō Rōmānă pŏtēntĭă nīxa ēst. *Id.* SYN. Innīxŭs, fūltŭs.

Nīxŭs, ūs. *m. Voy.* Nisus.

Nŏ, nās, nāvī, nārĕ. *n. Comme* Nato. *Nager, etc.* Nāt lŭpŭs ĭntĕr ŏvēs. *O.* Tū vīrĭbŭs ūtĕrĕ nāndō. *Id.* Ĭn lĭquĭdă nāt tĭbī lĭntrĭs āquă. *Tib.* (1, 7, 38). Pīnŭs Dīcŭntŭr lĭquĭdās Nēptunī nāssĕ pĕr ūndās. *Cat.* (64, 1). Nārĕ pĕr æstātĕm lĭquĭdāmvĕ (apes). *V.* Jŭvēntŭs Pĕr mĕdĭŭm clāssī bārbărā nāvĭt Āthōn. *Cat.* (66, 45, scil. navigavit). Ēt pĕlăgō rēpĕtūntŭr nāntĭă tēlă. *Sil.* Nānt ŏcŭlī. *Lr.* (III, 481).

† Nŏă, æ. *m. Comme* Noe. (*Sedul. Carm.* 1, 158, *Noæ.*)

Nōbĭlis, ĕ. *Connu.* Nĕque hīs ūnquām nōbĭlis fŭī. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 10). Me Ārgōs rĕfĕrām; nam hīc sūm nōbĭlis. *Att.* (apud *Non.* 4, 318). SYN. Nōtŭs. ‖ *Illustre, célèbre, renommé.* Ōrchŏmĕnŭsquĕ fĕrāx, ēt nōbĭlis ārĕ Cŏrīnthŭs. *O.* Nōbĭlis, ēt fāmā mŭltīs mĕmōrātŭs ĭn ōrīs (locus). *V.* Ĭn ōmnĕ vīrgō Nōbĭlis ævŭm. *H. Voy.* Celeber. ‖ *De noble extraction, noble.* Nōbĭlis īllĕ quĭdem ēst ēt clārŭs ŏrīgĭnĕ, sĕd nōn. *O.* Nōbĭlĭŏr clāræ sānguĭnĕ mātrĭs ĕrāt. *Id.* Tū nōbĭlĭŭm măgna ātrĭă cūrās. *J.* (7, 91). SYN. Gĕnĕrōsŭs. PPH. Haŭd ĭgnōbĭlis. Nōbĭlĭtātĕ pŏtēns, clārŭs. Ōrtū gĕnĕrōsŭs, nōbĭlis. Gĕnĕrōsī sānguĭnĭs. Īllŭstrī, clārō gĕnĕrĕ, sānguĭnĕ. Gĕnĕrĕ *ou* gĕnŭs, stīrpĕ clārŭs. Bŏnō gĕnĕrĕ. Sūmmō, bŏnō gĕnĕrĕ prōgnātŭs. Dē sūmmō lŏcō. Sūb nōmĭnĕ măgnō. Īllŭstrī, gĕnĕrōsō sānguĭnĕ, clārīs pārentĭbŭs ōrtŭs, gĕnĭtĭs, nātŭs, crētŭs, sātŭs. Præclārā stīrpĕ crētātŭs. Præclārō nōmĭnĕ ĭnsignĭs. Ăntĭquā dūcēns ăb ŏrīgĭnĕ nōmĕn, gĕnŭs. VERS. Gĕnŭs hŭīc mātĕrnă sŭpĕrbŭm Nōbĭlĭtās dăbăt. *V.* Cui gĕnŭs ă prōăvīs ĭngēns. Tūrnŭs ăvis ătăvīsquĕ pŏtēns. *Id.* Nōmĭnĭbŭs quūm sīs gĕnĕrōsŭs ăvītis. *O.* Cui nōbĭlĭtās gĕnĕrōsăquĕ nōmĭnă. *Id.* Tĭtŭlīs gĕnĕrōsŭs ăvītīs. *St.* Nēc stīrpĭs ĕgēnŭs. Nōn tē sĕrĭēs ĭnhŏnōrŭ pārēntŭm, Ōbscūrūm prōăvīs ēt prīscæ lūcĭs ĕgēntēm, Plēbēĭă dē gēntĕ tŭlīt. Nōn sānguĭnĕ crētŭs Tūrmălī. Hŭīc ămplă quĭdēm dē sānguĭnĕ prīscō Nōbĭlĭtās. Sērĭē gĕnĕrĭs dēmīssă prōpăgō. Mātĕrnō stēmmātĕ fēlix. *Id.* Clārā gĕnŭs, clārūmquĕ trahēns ă sānguĭnĕ nōmĕn. *Sil.* Stēmmătă quīd făcĭunt? quīd prōdĕst, Pōntĭcĕ, lōngō Sānguĭnĕ cēnsĕrī? *J.* ‖ *De bonne race, en parlant d'un animal.* Nōbĭlĭŭmquĕ grĕgēs cūstōs sērvābăt ĕquārŭm. *O.* Nōbĭlis hīc, quocūnquĕ vĕnīt dē grāmĭnĕ. *J.* (8, 60, nempe equus). SYN. Gĕnĕrōsŭs. ‖ Nōbĭlĭŏr. *m. Nom d'homme; entre autres, Fulvius Nobilior, consul qui s'illustra en Grèce et en Espagne.* Fūlvĭŭs' Nōbĭlĭōr strāvīt cērtāmĭnĕ crēbrō. *Enn.* (apud *Merul.* p. 551. Sic bene emendatur; quum ille exhibeat, *Nobilis obstravit*).

Nōbĭlĭtās, ātĭs. *f. Célébrité.* Ēlōquĭō tāntŭm nōbĭlĭtātĭs ĭnēst. *O. Voy.* Fama. ‖ *Noblesse, noble extraction.* Sī tē nōbĭlĭtās gĕnĕrōsăquĕ nōmĭnă tāngūnt. *O.* Nēc sĭnĭs ĭngĕnĭŭm nōbĭlĭtātĕ prēmī. *Id.*

SYN. Stēmmātă, gĕnŭs, prŏāvī, tĭtŭlī, nōmĕn. EP. Antīquă, vĕtŭs, prīsca, āvĭtă; clārā, illŭstrĭs, īnsignĭs, āmplă. PPH. Clāri nātālēs. Gĕnĕrōsŭm nōmĕn. Gĕnĕrōsă nōmĭnă. Gĕnĕris, nōmĭnis fāmă, glorĭă, splēndŏr, dĕcŭs, nĭtŏr. Illŭstrĭs, clārā ŏrīgŏ. Nōbĭlĕ stēmmă. Nōbĭlĭtātis hŏnōs. Gĕnĕris, stīrpis prisci hŏnōrēs. Āvĭtī sānguĭnĭs nōbĭlĭtās. Ē sānguĭnĕ priscō āmplă nōbĭlĭtās. Rēgĭă nōmĭnă. || *La noblesse, les nobles.* Nōbĭlĭtās cūm plēbĕ pĕrīt. *L.* Sĭmplĕx nōbĭlĭtās, pĕrfĭdă tēlă cāvē. *O.* || *Au fig. Noblesse de caractère.* Nōn ĕă nōbĭlĭtās ănĭmo ĕst, ĕă grātiă fŏrmæ. *O.* Ēxsŭpĕrās mōrŭm nōbĭlĭtātĕ gĕnŭs. *Id.* PPH. Gĕnĕrōsŭs ănĭmŭs. Sēnsŭs gĕnĕrōsī, ălti, grāndēs. Mēns sŭblīmis. *Voy.* Generosus.

Nōbĭlĭtātŭs, ā, ŭm. *Rendre célèbre, ennobli.* Lăcĭnĭă tēmplă Nōbĭlĭtātă dĕă. *O.* Pŏcŭlă Mēntŏrĕă nōbĭlĭtātă mānŭ. *M.* (IX, 60). SYN. Nōbĭlis.

Nōbĭlĭtō, ās, ārĕ. *Faire connaitre, en bien ou en mal.* Stŭltum ădŏlēscēntŭlŭm Nōbĭlĭtās flagĭtĭis. *Ter.* (*Eun.* V, 7, 20). Ne ĕăm mălēfactis nōbĭlĭtārēnt. *Titin.* (apud *Non.* 4, 318). *Voy.* Insignio.

Nōbis. *dat. et abl. de* Nos.

Nōbiscŭm. *Avec nous.* Nōbiscum, ēt jām nūnc sŏcĭōrum ăssuēscĭtĕ mēnsis. *V.* Nōbiscŭm vīvĭt; mŭltŭm dēmissŭs hŏmo illĕ. *H.*

Nŏcēns, tis. *Nuisible.* Difficile ĕst; pĭcĕæ tāntŭm tăxiquĕ nŏcēntēs. *V.* Glădiōs ēt tēlă nŏcēntĭă cărpēs. *O.* Fĕrrōquĕ nŏcēntĭŭs aurŭm. *Id.* SYN. Nōxĭŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Coupable.* Quĭd rĕfĕrăm cŏmĭtŭmquĕ nĕfās sērvōsquĕ nŏcēntēs? *O.* Mĕrĭtă quām crēdĕ nŏcēntĭum sē nimĭs ŭlciscēns. *Id.* Rējēcĭt ăltō dŏnă nŏcēntĭum Vŭltŭ. *H.* Pārtăquĕ pĕr glădiōs tēlă nŏcēntĕ mānŭ. *O.* SYN. Nōxĭŭs, sŏns, ĭmpĭŭs, mălŭs, *qqf.* rĕŭs. PPH. Ŏccŭlti făcti cōnsciŭs. Culpæ prōximŭs. Crīmĭnĕ nexŭs. Ănĭmŭs culpă plēnŭs. In culpă invĕnĭŏr. *Voy.* Sceleratus. || *Avec l'abl.* Rēgis cædĕ nŏcens. *Sen.* (*OEd.* 235. *Id. Phœn.* 538).

Nŏcĕō, ēs, cŭī, cĭtŭm, cērĕ. *n. Nuire.* Nŏctĕ nŏcēnt pŏtæ, sĭnĕ nŏxă lŭcĕ bĭbūntŭr. *O.* Nŏcŭit tēmĕrārĭă vīrtūs. *Id.* Tēmpŭs dĕă nactă nŏcēndī. *V.* Nĕ quĭd Lĭbўæ tĭbĭ rēgnă nŏcērēnt. *Id.* SYN. Ŏffĭcĭŏ, ŏbsŭm; lædŏ. PPH. Sŭm dămnō. Sŭm nōxĭŭs, ĭnfēstŭs, grăvis. Dămnŭm, jactūrăm ăfffĕrō, importō. Fraŭdi sŭm. || *Au pass. unip.* (*Pl. Curc.* II, 3, 73.)

Nŏcĭtūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit nuire.* Ănnŭĭt ŏptātĭs, nŏcĭtūrăquĕ mūnĕră sŏlvit. *O.* Fraŭs nŏcĭtūră. *H. Voy.* Noxius.

Nŏcĭvŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* Ēt sĭbĭ nŏcĭvŭm cōncĭtānt pĕrĭcŭlŭm. *Ph. Voy.* Noxius.

Nŏctĕ *et* Nŏctū. *abl. pris adverb. De nuit.* Nŏctĕ nŏcēnt pŏtæ, sĭnĕ nŏxă lŭcĕ bĭbūntŭr. *O.* Ærūmnis lassŭs dŭm nŏctū stĕrtĭs, ăd āssēm. *H.* PPH. Pĕr nŏctēm. Nŏctĕ sĕrā, mĕdĭā. Nŏctŭrnō tēmpŏrĕ. Pĕr ūmbrās. Nŏctis pĕr ūmbrās, tĕnĕbrās, silēntĭă. Cæcă călīgĭnĕ nŏctis. Nŏx ĕrat. Lūcēntĭbŭs āstris. Sŭbdūctă lŭcĕ. Nŏctĕ silēntĕ. Quūm nŏx tĕrrās tĕnĕt, ŏpĕrĭt, cōndĭt, tĕgit; tĕnĕbrīs, ūmbrīs, călīgĭnĕ invŏlvit, ŏbrŭit. Quūm nŏx cœlŭm, pŏlŭm tĕnĕt. Nŏx tĕrrīs ūmbrăm infudĕrat, indŭxĕrat. VERS. Nŏx ŭbĭ tĕrrĭbĭlī tĕrrās călīgĭnĕ tĕxit. *Lr.* Quŏtĭēs hūmēntĭbŭs ūmbrīs Nŏx ŏpĕrĭt tĕrrās. *V.* Ŏbscūrā nŏctĕ pĕr ūmbrăm. Ŭbĭ cœlŭm cōndĭdit ūmbrā Jūpĭtĕr, ēt rēbŭs nŏx ăbstŭlit ātrā cŏlŏrēm. Quŏtĭēs hūmēntĭbŭs ūmbrīs Nŏx ŏpĕrĭt tĕrrās. *Id.* Nŏx ŏbscūrūm quūm fēcĕrĭt ŏrbĕm. *O.* Nŏx cœlŭm spārsĕrăt āstris. Nŏx ŏbscūrūm quūm fēcĕrĭt ŏrbĕm. Quūm sōl tēllūrĕ sŭb ălta ĕst. Jām cŏlŏr ūnŭs ĭnĕst rēbŭs, tĕnĕbrisquĕ tĕguntŭr Ōmnĭă, jām vĭgĭlēs cōntĭcŭĕrĕ cănēs. *Id.* Tĕrrās cæcō nŏx cōndĭt ămictū. *Sil.* Ēt nī cæcă sĭnŭ tĕrrās nŏx cōndĕrĕt ātrō. *Id.* Jām nŏx, æthĕrĭŭm nĭgris ēmēnsă quădrigīs Mūndŭm, cærŭlĕās lăvĕrăt ămnĕ rōtās. *Tib.* Quūm sōl ŏcĕānō sŭbĕst. *H.* (Cf. *Virg. Æ.* IV, 522 *sq.*; VIII, 26). || *Nuit et jour.* Nŏctĕ dĭĕquĕ vŏcānt, ădsidĕrnŭntŭrquĕ sĕpŭlcrō. *O.* Nŏctū dĭūquĕ quæ gĕrās, quæ gĕssĕrīs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 2, 12. Sic *Titin.* et *Næv.* apud *Charis.* 2, 185). Vēstĭbŭlum ĭnsōmnīs sērvāt nŏctēsquĕ dĭēsquĕ. *V.* Nŏctēs ătquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītis. *Id.* Ēt nŏcte ūtĭtŭr ēt dĭē Phĭlænis. *M.* Quōs ēt nŏctĭbŭs ēt dĭēbŭs ŏptō. *Id.* Sīvĕ lătēt Phœbŭs, seū tĕrrīs ălтĭŏr ēxstăt. *Lr.* Nŏctŭrnă vērsătæ mānŭ, vērsătæ dĭūrnă. *H.* Nūllă vĕnĭt sĭnĕ tĕ nŏx mĭhĭ, nullă dĭēs. *O.* Seū lūx, sīve ātræ tēmpŏră nŏctis ĕrūnt. *Aus.* Quēm nŏcte ēt lūcĕ jăcēntĕm, etc. *J.* || † Nŏctĕ. *Avec dissimulation.* Nĕc nŏctĕ pătĕr plōrābĭt. *Pers.* (in *Gloss. Isid.*, ubi vertitur, *nec simulate*).

† Nŏctĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir sombre.* Ōmnĭă nŏctĕscūnt tĕnĕbrīs călīgĭnĭs ātræ. *Furius* (apud *Non.* 2, 591, et *Gell.* 18, 11).

Nŏctĭcŏlă, æ. *m. f. Qui demeure dans les ténèbres.* Vēndānt nŏctĭcŏlæ spūrcīs cōmplexĭbŭs Īndī. *Prud.* (*Ham.* 760).

Nŏctĭcŏlŏr, ōris. *m. f. n. Qui est de la couleur de la nuit.* Quæquĕ plăt dīvŭm pĕrjūrĭă, nŏctĭcŏlŏr Stўx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 11). Mēmnŏnēm nŏctĭcŏlōrēm. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7). || † *Au fig.* Sēd vĭtĭis nĭgrōs, ēt crīmĭnĕ nŏctĭcŏlōrēs. *Paul. Nol.* (25, 179).

Nŏctĭfĕr, ĕrī. *m. L'étoile du soir, qui amène la nuit.* Frīgĭdŭs æstīvās ĭmpēllit Nŏctĭfĕr hōrās. *Calp.* (5, 121). Nĭmĭrum ōstēndit Nŏctĭfĕr ĭgnēs. *Cat.* (63, 7). *Voy.* Vesper.

Nŏctĭlūcă, æ. *f. La lune.* Rĭtĕ erēscēntēm făcĕ nŏctĭlūcăm. *H.* || *Nom d'une île près de Tartesse.* (*Avien. Or. mar.* 429.)

† Nŏctĭlūcŭs, ă, ŭm. *Qui luit pendant la nuit.* Nŏctĭlūcŭm lūmĕn. *Hil. Pict.* (*Gen.* 77).

Nŏctĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre pendant la nuit.* Nŏctĭvăgăquĕ făcēs cœlī, flāmmæquĕ vŏlāntēs. *Lr.* (V, 1190). Ēt jām nŏctĭvăgās ĭntĕr dĕŭs ārmĭgĕr ūmbrās. *St.* Ălmăquĕ currū Nŏctĭvăgō Phœbē. *V.* SYN. Nŏctūrnŭs.

† Nŏctĭvĭdŭs, ă, ŭm. *Qui voit pendant la nuit.* Ăn măgĕ nŏctĭvĭdæ tĭbĭ trādĭtŭr ālitis ūsŭs. *Capel.* (VI, p. 188).

† Nŏctĭvĭgĭlŭs, ă, ŭm. *Qui veille pendant la nuit.* (*Pl. Curc.* 1, 3, 40. Alii leg. *noctuvigila.*)

Nŏctū. *ancien abl. de* Nox. Quā Gallī fŭrtim nŏctū sūmma ārcis ădŏrtī. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 1, 4. Adde *Pl. Amp.* 1, 1, 16). *Voy.* Nox. || † *pris adv. Voy.* Nocte.

Nŏctŭă, æ. *f. Chouette, hibou.* Nēquĭdquām sērōs ēxĕrcĕt nŏctŭă cantŭs. *V.* Vĭn' ăffĕrrī nŏctŭăm? *Pl.* (*Men.* IV, 2, 90). *Voy.* Bubo.

Nŏctŭīnŭs, ă, ŭm. *De chouette.* Tūn' ĕtiām, cūm nŏctŭīnis ŏcŭlis, ŏdĭūm mē vŏcās? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 35). || *m. Nom d'homme.* Sŭpĕrbĕ Nŏctŭīnē, pŭtĭdŭm căpŭt (*Catal. Virg.* 4, 1).

Nŏctūrnŭs, ă, ŭm. *De nuit, nocturne.* Tū me ĭntĕr strĕpĭtŭs nŏctūrnŏs ătquĕ dĭūrnŏs. *H.* Pascūntŭrquĕ ignēs nŏctūrni, ēt lūmĭnă fūndŭnt. *V.* || *Qui agit pendant la nuit.* Nĕc grĕgĭbŭs nŏctūrnŭs ŏbambŭlăt (lupus). *V.* Nŏctūrnŭsquĕ vŏcăt clāmōrĕ Cĭthærōn. *Id.* Ēt quī nŏctūrnŭs sācrā dīvum lĕgĕrĭt.

H. Orbis·āvēntēs·Mœniă nōctūrnī sūbrēpĕrĕ. *Id. Voy.* Matutinus. ‖ *Subst. m. Comme* Noctifer. *L'étoile du soir.* (*Pl. Amp.* I, 1, 116.)

Nŏcŭŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* Lŭbrĭcŭs, ēt spīnā nŏcŭŭs nōn gŏbĭŭs ullā (*Ov. Hal.* 128). *Voy.* Noxius.

† Nōdāmĕn, ĭnis. *n. Action de nouer.* Prŏprĭī cāptŭs nōdāmĭnĕ lōrī. *Paul. Nol.* (26, 593).

Nōdātŭs, ă, ŭm. *Noué.* Cōllŭm lăquĕō nōdātŭs ăb ārctō. *O.* ‖ *Au fig.* Dūm nātæ ămplexū mātĕr nōdātă tĕnētŭr. *Fort.* (VI, 7, 45). Tĕrrisquĕ tŭō quæ nĕxă rĕlinquĕs Ārbĭtrĭō, cœlō părĭtĕr nōdātă mānēbunt. *Juvc.* (III, 285). ‖ *Roulé.* Sōrbĕbāt răpĭdŭs nōdātō gurgĭtĕ vōrtĕx. *St.* SYN. Cōntōrtŭs.

Nōdō, ās, ārĕ. *Nouer.* Cuī phărĕtra ex aurō, crīnēs nōdāntŭr ĭn aurum. *V.* Nōdavĭtque ădămantĕ cŏmas. *Cl. Voy.* Vincio. ‖ *Au fig.* Nōdēmŭs sŏclās ĭn vīncŭlă mutŭă pālmās. *Paul. Nol.* (24, 345).

Nōdōsŭs, ă, ŭm. *Noueux, plein de nœuds.* Sistĭte ŏpŭs præsēns, nōdōsăquĕ tōllĭtĕ lĭnă. *O.* Nōdōsō stīpĭtĕ. *Id.* Nōdōsăquĕ vēnit ărundō. *Pers.* (3, 11). PPH. Nōdis implĕxŭs, ăspĕr. ‖ *Noué, gouteux.* Nōdōsă cōrpŭs nōlīs prōhĭbērĕ chĕrāgrā. *H.* Tōllĕrĕ nōdōsăm nēscit mĕdĭcīnă pŏdāgrăm. *O.* ‖ *Au fig. Entortillé, embrouillé.* Nōdōsă sōrtīs vĕrba ĕt ĭmplĕxōs dŏlōs. *Sen.* (*OEd.* 101). Nōdōsæ lītīs sōlvĕrĕ fīlă pŏtēs. *Fort.* (VI, 4, 88).

Nōdŭs, ī. *m. Nœud.* Nĕctĕ trĭbŭs nōdīs tĕrnōs, Ămărўllĭ, cŏlōrēs. *V.* Corrĭpĭt ĭn nōdum. *Id.* SYN. Nexŭs, vīncŭlŭm, vīnclum. *Voy.* Vinculum. ‖ — ārēnōsŭs. *Chaîne.* Ēt cēntŭm vīnctŭs ārēnōsĭ Pōst tĕrgŭm nōdīs. *V.* SYN. Cātēnă, vīnclum. ‖ *Nœud de cheveux.* Ēt rūtīlum sŭb vĕrtĭcĕ nōdum. *Sil. Voy.* Capillus. ‖ *Locet.* Ēt nōdum ĭnfōrmīs lētī trăbĕ nĕctĭt ŭbĭquĕ. *O.* SYN. Lăquĕŭs, vīncŭlŭm, etc. *Voy.* Strangulo. ‖ *Nœuds de serpent.* Explĭcăt ēt nōdōs sīnŭatăquĕ tĕrgă pĕr ōrbĕm. *Man.* (1, 334). Tūmĭdŭmquĕ nōdis corpŭs ăggĕstīs plĭcăt. *Sen.* (*Med.* 688). SYN. Spīră, ōrbĭs, vŏlūmĕn. ‖ *Ceinture.* Nōdōquĕ sĭnŭs cōllĕctă fluēntēs. *V.* Sēgnēsquĕ nōdŭm sōlvĕrĕ Grātĭæ. *H.* SYN. Zōnă, etc. ‖ *Courroie.* Hunc ĭmpŭlsă lēvī tōrquētŭr lāncĕă nōdō. *Sil.* SYN. Hăbēnă. ‖ *qqf. Filet.* Luctāntŭr cōrpŏră nōdīs. *Man.* (V, 664). ‖ *Au fig. Étoile entre les Poissons.* Quām vĕtĕrēs sōlĭtī cœlēstĕm dīcĕrĕ Nōdŭm. *Cic.* (*Arat.* 14. Et *German.* 244; *Avien. Phæn.* 556). ‖ *Au plur. Les quatre parties du ciel où commence chaque saison.* Quæ trŏpĭca āppēllānt, quŏd ĭn illīs quāttŭōr ānnī Tēmpŏră vērtūntŭr signis, nōdōsquē rēsolvunt. *Man.* (III, 617). SYN. Ārtĭcŭlī. ‖ *L'équateur.* Ūbi ānni Nōdŭs nŏctūrnās ēxæquāt lūcĭbŭs hōrās. *Lr.* (V, 687). ‖ *Vertèbres.* Nōn dīræ nōdŭs bўænæ Dēfŭit. *L.* SYN. Spīnă. ‖ *Nœuds des arbres.* Stīpĭtĭs hīc grăvĭdī nōdīs. *V.* Fōrmōsŭm nōdis părĭbŭs (pedum). *Id.* ‖ *par ext. Massue.* Hīc nōdŭs, inquit, ‖ nūlla quēm căpĭĕt mānŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1661). ‖ *Au fig. Lien.* Rēlĭgĭonum ānĭmōs nōdis ēxsolvĕrĕ. *Lr.* (IV, 7). Dī făcĭant, pŏssim plūrēs ĭmpōnĕrĕ nodōs, Ūt tŭă sīt nullă lĭbĕră pārtĕ fĭdēs. *O.* Sī prōpĕrēnt sōntēs pĕccāti ābrumpĕrĕ nōdos. *Prosp.* (*Epigr.* 69, 7). ‖ *Nœud d'une pièce.* Nīsĭ dignŭs vindicĕ nōdŭs Incĭdĕrit. *H.* ‖ *Chose embrouillée, captieuse.* Quī jūris nōdōs ēt lēgum ænīgmătă sŏlvat. *J.* (8, 50). ‖ *Piége.* Nōdōs fraŭs ābdĭtă nĕctĭt. *Prud.* (*Ham.* 465). ‖ *Ce qui retient, ce qui empêche de terminer une chose.* Primŭs Ăbantēm Oppŏsĭtŭm sternĭt, pūgnæ nōdumquē mōrāmquē. *V.* (Quod sibi assumit *Prud. Ham.* 275).

Nōĕ, *et ordint.* Nōē, *qqf.* Nōĕ. *m. indécl.* (Νῶε). *Noé, patriarche, fut conservé dans l'arche pendant le déluge, et repeupla le monde.* Quānquām quŏ Nōĕ prŏăvŭs cōnscĕndĕrăt Ēnŏch. *Alcim.* (IV, 178. *Id.* passim). Ūnŭs ĕrāt Nōĕ jūstŭs, quēm prōptĕr ĭn īrās. *Victor.* (2, 286). Sōlă Nōĕ sĕrvātă dŏmŭs. *Prosp.* (*Prov. D.* 241. Nisī legendum *Noæ*). Ēt sīnĕ cūlpă Nōĕ rĕpĕrtŭs. *Ter. tul.* (*adv. Març.* III, 42). SYN. Nōă, æ. *Voy.* Diluvium.

† Nōēgĕŭm, ī. *n. Étoffe ou manteau de pourpre.* (*Liv. Andr.* apud *Fest.* De hoc, credo, agitur in *Gloss. Placid.* p. 486 : « *Nageum*, nigrum pallium tenue. »)

Nōēmĭs *ou* Nōēmĭs, ĭs. *f. Femme de la tribu de Benjamin, belle-mère de Ruth.* Īlă sŏcrŭm Nōēmĭn fĭdō cŏmĭtātŭr ămōrĕ. *Prud.* (*Ham.* 845). Ēsthĕr, Jūdĭth, Ānnă, Nōēmĭs. *Fort.* (III, 311).

Nōēmōn, ŏnĭs. *m.* (Νοήμων). *Nom de guerrier.* Hăllūmquĕ, Nōēmōnăquĕ, Prўtănīnquĕ. *V.*

Nōlă, æ. *f.* (Νόλα). *Nole, ancienne ville de Campanie.* Illĭc Părthĕnŏpe æ Pœnō nōn pĕrvĭă Nōlă. *Sil.* Ēt vīcĭnă Vēsĕvō Nōlă jŭgō. *V.* (*G.* II, 225. Quod poeta mutavit in *Ora jugo*, ut docet *Gell.* 7, 20). Flōrŭit Ităllæ quō pōst āntīstĭtĕ Nōlă. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 380). ‖ ?Nōlă, *et à tort* Nōlă. *Clochette, sonnette.* Hūnc dŏmĭnŭs, nē quēm prōbĭtās sĭmŭlātă lătĕrĕt, Jŭssĕrăt ĭn răbĭdō gŭttŭrĕ fĕrrĕ nōlăm. *Avian.* (*Fab.* 7, 7. Alii leg. *notam.* Ne tamen alterum ideo respuas quod prior correpta est. Vid. *Nolanus*).

Nōlānŭs, ă, ŭm. *De Nole.* Ēt Lătĭnæ sēsē Nōlāna ăd mœnĭă tūrmæ. *Sil.* Tūnc sĕnĭŏr sānctīs Nōlānăm lēgĭbŭs ōrdĭnat. *Paul. Nol.* (19, 120. Sic *Aus. Epig.* 71, 5). ‖ † Nōlānŭs. Cāmpānŭs Căpŭæ, jāmquĕ Nōlānŭs ădēst. *Prud.* (*Peri.* 3540).

Nōlens, tis. *Qui ne veut pas.* Nōlēntēm sĕquĭtŭr, tĕnŭēsquĕ rĕvērsă pĕr aūras. *M.* (IX, 39). Nōlēntĕ sĕnātŭ. *L.* Mŏvĕō nōlēntēm grădŭm. *Sen.* (*Thyest.* 420). SYN. Invītŭs.

Nōlō, nōn vīs, nōlŭī, nōllĕ. *Ne pas vouloir.* Nōlŭmŭs āssĭdŭīs ānĭmŭm tăbescĕrĕ cūrīs. *O.* Sŭāne dēlĭctă fătĕrī Nōllĕ vĭdĕrētŭr. Quūm sŭă, quōd nōlĭm, nūmĭnă læsă vĭdēt. *Id.* Nōlŭīt ĭn Flāvī lūdŭm mĕ mittĕrĕ. *H.* SYN. Rĕcūsō, dētrēctō, nĕgō, ābnĕgō, rĕpūgnō, ōbstō, ābnŭō, āvĕrsŏr, rĕfŭgĭō. PPH. Nōn placĕt. ‖ Nōlī, nōlītō. *Formule de défense.* Vēndĕrĕ quŭm pŏssis căptīvum, nōcĭdĕrĕ nōlī. *H.* Nōlīto ăd vērsŭs tĭbī factos ducĕrĕ plēnŭm. *M.* (XI, 15). SYN. Nĕ. ‖ Vēlis nōlīs. *Voy.* Volo.

† Nōltĭs. *arch. pour* Non vultis. Vūltĭs, ēmpta ēst; nōltĭs, nōn ēmpta ēst. *Lucil.* (apud. *Diom.* 1, 381).

Nŏmădēs, ŭm. *m. pl.* (Νομάδες). *Nomades, peuplades errantes de Numidie.* Tē prōptĕr Lĭbўcæ gēntēs Nŏmădŭmquĕ tўrānnī. *V.* (Adde *Sil.* I, 215). ‖ *Au sing.* Gărămăsquĕ, Nŏmăsquĕ. *Sil.*

? Nŏmæī. *Voy.* Menæi.

Nŏmăs, dis. *f.* (Νομάς). *Femme Numide.* Aūt Nŏmăs ārcānās tōllăt vērsūtă sălīvās. *Pp.* (IV, 7, 45). ‖ (*s. ent.* terra, regio). *La Numidie.* Cui dūdēmă dărēt mārmŏrĕ pictă Nŏmās. *M.* (VIII, 55. *Id.* IX, 76). ‖ *m. Voy.* Nomades.

Nŏmĕn, ĭnis. *n. Nom.* Nōn mĭhī jūs cīvīs, nĕc mĭhī nŏmĕn ăbēst. *O.* Flōrēs ĭnscripti nōmĭnă rēgūm. *V.* Ēt tē crūdēlēm nōmĭnĕ dīcīt. *Id.* ‖ — dō, prōfĭtĕŏr, etc. *Se faire inscrire, s'enrôler, et au fig.* Ĭn hīs pŏēlă nōmĕn prōfĭtētŭr sŭŭm. *Ter.* (*Eun. prol.* 3). ‖ *Titre d'une dette.* Cautŭs nomĭ-

nĭbŭs cērtĭs ēxpĕndĕrĕ nŭmmōs. *H.* Rĕpromittam istōc nōmĭnĕ sōlŭtām rĕm fŭtūrām. *Pl.* (*As.* II, 4, 48). Vōlō pērsōlvĕrĕ, Ŭt ēxpūngātŭr nōmĕn, nĕ quĭd dēbĕām. *Id.* (*Cist.* I, 3, 40. Adde *Phæd.* I, 16). ‖ *Homme ou chose portant un certain nom.* Laĕdās ĕt Glўcĕrās, lāscivæ nōmĭnā fāmæ. *Aus.* (*Epig.* 17, 1). Ēt nōmĭnā vānā Cătōnēs. *L.* Pŏpŭlārĭā nōmĭnā Drūsōs. *Id.* Quōsquĕ sēcāns ĭnfaŭstum ĭntĕrlŭit Ălĭlă nōmĕn. *V.* ‖ *Personne, individu.* Nŏvă dŭx âccēdĕrĕ gaūdĕt Nōmĭnă. *V. Fl.* Fortissĭmă quæquĕ Nōmĭna ōbĭt fĕrrō. *Sil.* Quĭs dŭbĭtĕt nōmĭnă tāntă sĕquī? *O.* ‖ *Famille, race.* Ĭllŭstrēs ānĭmās nōstrūmquĕ ĭn nōmĕn ĭtūrās. *V.* Cōrvĭnōsquĕ sĭmŭl Tōrquātāquĕ nōmĭnă. *L.* SYN. Gĕnŭs, gĕns, stīrps. ‖ *Réputation, renom, gloire.* Ēt nōs ălĭquōd nōmĕnquĕ dēcŭsquĕ Gĕssĭmŭs. *V.* Nŭllŭm mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn Fēmĭnĕa ĭn pœna est. *Id.* Nōmĕnquĕ ērăt aŭgŭrĭs ĭngĕns. *O.* SYN. Fāmă, dĕcŭs, glōrĭă, laŭs. *Voy.* Fama, Celeber, Immortalis. ‖ *En parlant de choses.* Nĕc bācchō gĕnŭs aŭt pōmĭs sŭă nōmĭnă sērvāt. *V.* ‖ *Titre d'un livre.* Lĕgĕrāt hŭjŭs Āmōr tĭtŭlŭm nōmĕnquĕ lĭbēllī. *O.* ‖ *Nom des objets, mot.* Signātŭm præsēntĕ nŏtă prōcŭdĕrĕ nōmĕn. *H.* Ēt nŏvă rĕrŭm nōmĭnă Prōtŭlĕrīt. Dŏmĭnāntĭă nōmĭnă. *Id.* SYN. Vĕrbŭm, vŏcābŭlŭm, vōx. ‖ *Chose vaine, vain mot.* Nōmĕn āmĭcĭtĭa ēst, nōmĕn ĭnānĕ fĭdēs. *O.* ‖ *Motif, titre, raison.* Ĭn dĭvērsă trāhŭnt ūnŭm dŭŏ nōmĭnă pēctŭs. *O.* Ĭnstānt ŏffĭcĭŏ nōmĭnă bīnă tŭŏ. *Id.* SYN. Caŭsă.

Nōmĕnclātŏr, *et sync.* Nōmĕnclātŏr, ōris. *m. Celui qui tenait le registre des noms, qui nommait les passans à son maître.* Nōmĕnclātŏr mūgĭlĕm cītāt nōtŭm. *M.* (X, 30).

Nōmĕntānŭs, ă, ŭm (Νωμεντῖνος). *De Nomentum.* Ĭn Nōmĕntānīs, Ovĭdĭ, quōd nāsc'ĭtŭr ăgrīs. *M.* (I, 106). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Păntŏlăbō scūrræ Nōmĕntānōquĕ nēpōtī. *H.*

Nōmĕntŭm, ī. *n., et* Nōmentŭs, ī. *m.* (*Dionys.* et *Steph.* Νωμεντός). *Ville des Latins.* Hī tĭbī Nōmĕntum ēt Gābĭōs, ŭrbēmquĕ Fĭdēnam. *V.* Ūltĭmă prædă Nōmentum, ēt căptæ jŭgĕră paūcă Cŏræ. *Pp.* (IV, 11, 26). Hāc mĭhĭ Nōmentō Rōmām quŭm lūcĕ rĕdīrēm. *O.*

Nōmĭnātĭm. *En appelant par le nom.* Ĭbi ĕgŏ dīcam quĭdquĭd ĭnĕrīt nōmĭnātĭm, tŭ mĭhĭ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 90). Sēd nōlō quēmquām nōmĭnātĭm dīcĕrĕ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 4, 22). PHR. Nōmĭnĕ quēmquĕ vōcāns. *V.*

Nōmĭnātŭs, ă, ŭm. *Nommé.* Tūquĕ, Nīcētă, bĕnĕ nōmĭnātŭs, Cŏrpŏrĭs victŏr. *Paul. Nol.* (30, 161).

Nōmĭnātīvŭs, ī. *m.* (casus). *Le nominatif.* Lēctŏr ēt nōn sĭngŭlārĕm nōmĭnātīvŭm sclēt. *T. Maur.* (*Syll.* 177). SYN. Căsŭs rēctŭs.

† Nōmĭnĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq.* de Nomino. Sūscĭpĕre hŭnc mōtŭm, quĕm sēnsŭm nōmĭnĭtāmŭs. *Lr.* (III, 353. *Id.* IV, 48). Vīva Philēmătĭum sum Aŭrēlĭă nōmĭnĭtāta. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1046).

Nōmĭnō, ās, ārĕ. *Nommer, donner un nom.* Nĕc exsŭl Ēdictī vērbĭs nōmĭnŏr ĭpsĕ tŭī. *O.* SYN. Dīcŏ, vŏcŏ, āppēllŏ, nūncŭpŏ. PPII. Nōmĕn dŏ, ăddŏ, ĭmpōnō, pōnō, trĭbŭō, făcĭō. Nōmĭnĕ dīcŏ, vŏcŏ, nuncŭpŏ, signŏ. ‖ *Prononcer le nom, appeler.* Tē ĭōquŏr ābsēntĕm, tē vōx mĕă nōmĭnat ūnŭm. *O.* Quĭs nōmĭnāt mē? *Pl.* (*Most.* III, 2, 97). SYN. Vŏcŏ, dīcŏ, āppēllŏ, clāmŏ. Nōmĕn clāmŏ, vŏcŏ. PHR. Nīl, nĭsĭ Lēāndrī nōmĕn, ĭn ōrĕ mĕo ēst. *O.* *Au pass.* Nōmĭnŏr. *Être appelé.* Quĭă nōmĭnĕr Hĕrcŭlĭs ŭxŏr. *O.* Ĕgŏ primām tōllŏ, nōmĭnŏr quŏnĭām lĕō. *Ph.* SYN. Vŏcŏr, dīcŏr, nūncŭpŏr. PPH. Nōmĕn hăbĕō, tĕnĕō, fĕrŏ, dūcŏ, āccĭpĭŏ, sūmŏ, căpĭŏ, trăhŏ, nānciscŏr, pērcĭpĭŏ. Nōmĕn mĭhĭ ēst. Nōmĕn mĭhĭ dătŭr, ăddĭtŭr, ĭmpōnĭtŭr. Nōmĕn mănēt. Nōmĭnĕ dīcŏr.

Nōmĭōn, ŏnĭs. *m.* (Νομίων). *Nomion, père de Nastès.* Nāstēs, Ămphĭmăchūsquĕ, Nōmĭōnĭs ĭnclўtă prōlēs. *Aus.* (*Epit. Her.* 17, 1. Cf. *Hom. Il.* II, 871).

Nōmĭsmă, *mieux que* Nŭmĭsmă, ătĭs. *n.* (νόμισμα). *Pièce de monnaie.* Rĕttŭlĭt āccēptōs, rēgālĕ nōmĭsmă, Philĭppōs. *H.* Ergo ĭntĕrcēptōs, rēgālĕ nōmĭsmă, Philĭppōs Accĭpĕ. *Aus.* (*Epist.* 18, 5). Quām nōn pārcă mānŭs, lārgæquĕ nŏmĭsmātă mēnsæ. *M.* (XII, 63. *Id.* I, 27). SYN. Mŏnēta, nŭmmŭs, etc. *Voy.* Pecunia. ‖ *Effigie d'une monnaie.* Ēt Cæsăr ăgnōscīt sŭŭm Nōmĭsmă nŭmmīs ĭndĭtŭm. *Prud.* (*Peri.* 335).

† Nōmŭs. *sync. pour* Novimus. Nōmŭs ămbo Ŭlўssēm. *Enn.* (apud *Diom.* 1, 382).

Nōn. *adv. Non, ne pas.* Dē grĕgĕ nōn aŭsīm quīdquām dēpōnĕrĕ tēcŭm. *V.* Nōn ĕă vīs ănĭmō. *Id.* Vīm prŏcŭl hĭnc rĕmŏvē; nōn ēst quī dēbĕāt ūrī. *O.* SYN. Haūd, haūdquāquām, nēquāquām, mĭnīmē, nĭhĭl, nīl, mălē, părŭm, nūnquām, nūsquām, sēcŭs. ‖ *Devant un adj.* Misĕrĕre ănĭmī nōn dignă fĕrentĭs. *V.* Nōn lōnga ēst fābŭlă. *H.* Vērbăquĕ prōvīsām rĕm nōn ĭnvītă sĕquentŭr. *Id.* Pendĭt ĭnĕxplētō nōn fāndă plăcŭlă būstō. *L.* ‖ Nĕc nōn *ou* Nĕcnōn. *Et aussi.* Nĕc nōn gălbănĕōs suādĕbo ĭncēndĕre ōdōrēs. *V.* Nĕc nōn tōrrentem ūndām lēvĭs ĭnnātăt ălnŭs. *Id. Voy.* Etiam. ‖ Nōnnūllŭs. *Voy. ce mot.* ‖ Nĭhĭl nōn, Nōn nĭhĭl. *Voy.* Nihil, Nonnihil. ‖ *Avec une interrog.* Nōn ārma ēxpĕdĭēnt, tōtăquĕ ēx ŭrbĕ sĕquēntŭr? *V.* Nōn tu ĭn trĭvĭīs, ĭndoctĕ, sŏlĭtōbās... dispērdĕrĕ cārmĕn? *Id.* Nōn hŏmĭnŭm pīnguēs cædĕ tăcēntŭr ĕquæ? *O.* SYN. Nōnnĕ, ānnōn. ‖ *qq'. Pour défendre, comme* Ne. Nōn ēttăm sīlĕās. *H.* Mundĭtĭīs căpĭmŭr: nōn sĭnt sīnĕ lēgĕ căpillī. *O.*

Nōnācrīnŭs, ă, ŭm. *De la montagne Nonacris* (Νώνακρις), *en Arcadie, Arcadien.* Dūm rĕdĭt ĭtquĕ frĕquēns, ĭn vīrgĭnĕ Nōnācrīnă Hæsĭt. *O.*

Nōnācrĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Grātă phărētrātō Nōnācrĭă rūră Tōnantī. *St.* Nōnācrĭŭs hērōs. *O.* Ōbstŭpŭīt vīsŭ Nōnācrĭă prōlēs. *V. Fl.* ‖ *f. absolt. Atalante.* (*Ov. Met.* VIII, 436.)

Nōnæ, ārŭm. *f. pl. Nones, le cinquième ou septième jour du mois romain.* Scōrpĭŭs ĭn cœlō, quŭm crās lūcēscĕrĕ nōnās Dīcĭmŭs. *O.* Nōnārŭm tūtēlă dĕō cārĕt. *Id.*

Nōnāgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Quatre-vingt-dixième.*

Nōnāgintā, *et postérieurement* Nōnāgintă. *indécl. Quatre-vingt-dix.* Nōnāgintă dĭēs sĭnĕ tĕ, cārissĭmĕ, trāxī. *Aus.* (*Epist.* 5, 5). Nōnāgintă dĭēs ēt quāttŭōr, ăc mĕdĭŭm, sōl Cōnfĭcĭt. *Id.* (*Eclogar.* 5, 5). Nōnāgintă tĭmē lăbāntĕ sēnsū (*Anth.* I, p. 550). SYN. Nōnāgintă. PPH. Nōvĭĕs dēnī. *Aus.* Dēcĭēs nōvēnī. *Id.*

Nōnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui sort vers la neuvième heure.* (*Pers.* I, 133.)

Nōndŭm. *adv. Pas encore.* Nōndum ĭllī flāvŭm Prōsērpĭnă vērtĭcĕ crīnĕm Ābstŭlĕrāt. *V.* Sēd nōndŭm mānĭfēstă fĭdēs. *O.* PPH. Nōndum ēttăm. Nōn ădhūc. Nōn hāctĕnŭs. PHR. Nĕque ădhūc crūdēlĭbŭs ŏccŭbăt ŭmbrīs. *V.*

Nōngēntī, æ, ă. *pl. Neuf cents.* Cērnĕrĕ nōngēntōs ūltrā fēlicĭtĕr ānnōs. *Sedul.* (2, 12).

† Nōnginta. *sync. pour* Nonaginta. Millĭă bīs nōngintă jŭbĕt dēmēnsŏ lēgŭm. *Aus.* (*Epist.* 5, 11).

Nōnĭŭs, lī. *m. Nom d'homme.* Sēlla īn cŭrŭli strūmā Nōnĭŭs sĕdĕt. *Cat.* (53, 2).

Nōnnĕ. *Est-ce que ne pas?* Nōnnĕ vīdēs quŭm præclpĭtī cērtāmĭnĕ cāmpŭm? *V.* Nōnnĕ fŭit sātĭŭs? *Id.* Pērfĭdĕ, nōnnĕ tŭæ tūnc cĕcĭdērĕ mānŭs? *Pp.* (II, 25, 10). SYN. Ānnōn, nōn, *qqf.* ăn.

Nōnnĭhĭl. *n. Quelque chose.* Hōc quŏquĕ nōnnĭhĭl ĕst quōd prōpīnābĭs ĭn ĭstīs. *M.* (XII, 75). SYN. Ălĭquĭd.

Nōnnūllŭs, ă, ŭm. *Quelque.* Quĭquĕ nŏvās ălĭtĭs nōnnullō sēmĭnĕ frūgēs. *V.* Ĕt nōnnullŭs hŏnōs crēdĭtŭr ēssĕ tĭbĭ. *M.* (IV, 31). Nōnnullam ĭn hāc rĕ nōbĭs făcĭt ĭnjūrĭam. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 68). SYN. Ălĭquŭs; nōnnĭhĭl *ou* ălĭquĭd (*avec le gén.*).

Nōnnūnquām. *Quelquefois.* Ēt, quāsĭ læsā prĭŏr, nūnnūnquam īrāscĕrĕ læsō. *O.* Nōnnūnquam hōspĭtĭbŭs făcĭlīs Cўllēnĭŭs ādsĭt. *Aus.* (*Idyl.* 8, 27). SYN. Ĭntērdŭm, ălĭquāndŏ.

Nōn-sēnsŭs, ūs. *m. Insensibilité, privation de sens.* Scīrĕ lĭcĕt gignī pōssе ex nōn-sēnsĭbŭ' sēnsŭs. *Lr.* (II, 932).

Nōn ūllŭs, ă, ŭm. *Aucun.* Sĕd nōn ūllă măgīs vīrēs ĭndŭstrĭă fīrmăt. *V.* Crēdĕ mĭhī, nōn ūllă tŭæ mĕdĭcīnă fĭgūræ ēst. *Pp.* (I, 2, 7). *Voy.* Nullus.

Nōn ūnquām. *Jamais.* Nōn ūnquām grăvĭs æræ dŏmŭm mĭhī dēxtrā rĕdĭbăt. *V.* Nōn ūnquām prĕtĭo plūrĭs lĭcŭĭssĕ. *H. Voy.* Nunquam.

Nōnŭs, ă, ŭm. *Neuvième.* Pōst, ūbĭ nōnă sŭōs aurōra ōstendĕrĭt ōrtŭs. *V.* Ĕt pātrĭs ĕt nōstrās, nōnūmquĕ prĕmātŭr ĭn ānnŭm. *H.* PPH. Tĕr trĭnŭs. ‖ *f.* (*s. ent.* hora). *La neuvième heure.* Pōst nōnam vĕnĭēs. *H.* Ĭmpĕrāt ēxstrŭctōs frāngĕrĕ nōnă tōrōs. *M.* (IV, 8).

Nōrăm. *sync. pour* Noveram, *de* Nosco.

Nōrbānă, æ. *f., et* Nōrbānŭs, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* Hānc sēmpĕr Nōrbānă dĭĕm cŭm cōnjŭgĕ cārō. *M.* (VII, 73. *Id.* IX, 86, *Norbanus*).

Nōrĭcī, ōrŭm. *m. pl.* (Νωρικός). *Habitans de la Norique, province au N. de l'Illyrie.* Quæ vīncit Chălўbāsquĕ Nōrĭcōsquĕ. *M.* (IV, 55). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ærĭās Ălpēs ĕt Nōrĭcă sī quĭs Cāstēlla ĭn tŭmŭlīs. *V.* Fĕrrō quŏd Nōrĭcŭs ēxcŏquĭt ignīs. *O.* Quās nĕquĕ Nōrĭcŭs Dētĕrrĕt ēnsīs. *H.* ‖ Nōrĭcĭī, ōrŭm. *Les mêmes.* (*Prisc. Peri.* 314.)

Nōrĭm. *sync. pour* Noverim, *de* Nosco.

Normă, æ. *f. Règle.* Ărgūtăm mūtīlĕt pĕr dīssŏnă sўmmĕtrĭă nōrmăm. *Prud.* (*Psych.* 897). SYN. Rēgŭlă. ‖ *Au fig.* Quĕm pĕnĕs ărbĭtrĭum ēst, ĕt jŭs, ĕt nōrmă lŏquēndī. *H.* SYN. Rēgŭlă, lēx.

Nōrmālĭs, ĕ. *Fait à la règle, droit.* Quōrŭm dēsignăt nōrmālĭs vīrgŭlă sēdēs. *Manil.* (II, 289). ‖ *Normal, qui est selon les règles.* Nĭl nōrmālĕ pūtāns, nī fŭăt ăssŏcĭŭm. *Capel.* (IV, p. 94).

Nōrmātŭs, ă, ŭm. *Réglé.* Nōrmāta ūbĭquĕ sīc dēĭndĕ rēgŭlă. *Publil.* (*Ara*, 15).

Nortĭă, æ. *f. Décsse des Etrusques, la Fortune.* Ĭdĕm pŏpŭlŭs, sī Nortĭă Tŭscō Fāvissĕt. *J.* (10, 75). Nortĭa, tē vĕnĕrŏr, lārĕ crētŭs Vŭlsĭnĭēnsī. *Inscr.* (apud *Don.* p. 57. Cf. *Capel.* I, p. 21).

Nōs, *gén.* nōstrī *et* nōstrūm, *dat. et abl.* nōbīs. *Nous.* Nos, ānĭmæ vīlēs, ĭnhūmāta ĭnflētăquĕ tūrbă. *V.* Nos ĕrĭt aūxĭlĭō nōbīs Ætōlŭs, ĕt Ārpī. *Id.* Nēsciŏ quī nōstrī mĭsĕrĭtŭs tāndĕm dĕŭs. *Afran.*(apud. *Gell.* 20, 5). Hæc illă crŭx ēst ōmnĭŭm nōstrūm sălūs. *Prud.* (*Peri.* 2778). ‖ *Moi.* Pōstquām nōs Ămĕrўllĭs hăbĕt. *V.* Nīl nōstrī mĭsĕrĕrĕ; mōrī mē dēnĭquĕ cōgĭs. *Id. Voy.* Ego.

Nōscĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Nosco. *Reconnaître.* Nūnc vēstīgĭa hīc sī quă sūnt, nōscĭtābŏ. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 14. *Id. Mil.* II, 6, 41). Mānlĭo, ĕt făcĭle ĭnscĭīs Nōscĭtētŭr ăb ōmnĭbŭs. *Cat.* (62, 221). SYN. Ăgnōscŏ.

Nōscŏ, ĭs, nōvī, nōtŭm, nōscĕrĕ. *Connaître, savoir.* Nūllăquĕ mōrtālĕs, prætĕr sŭă, lĭttŏră nōrānt. *O.* Rōmānăm nōvērăt ārtĕm. *Id.* Nōssĕ quŏt Ĭŏnĭī vēnĭānt ād lĭttŏră flŭctŭs. *V.* Sŭă sī bŏnă nōrint. *Id.* Nōn nōstī quĭd pătĕr, ĭnquīt. *H.* SYN. Cōgnōscŏ, scĭŏ, *qqf.* cāllĕŏ. *Voy.* Scio. ‖ *Reconnaître.* Nōscŏ crīnēs ĭncānăquĕ mēntă Rēgīs Rōmānī. *V.* Signă dĕŭm nōscŏ pĕr sŭă, Phœbŭs ădēst. *O.* SYN. Ăgnōscŏ. ‖ *Apprendre.* Jām nōscēs, vēntōsă fĕrāt cuī glorĭă nōmĕn. *V.* ‖ *qqf. Percevoir, entendre.* Ūltĭmă vŏx dūrās hæc tūnc pĕnĕtrāvĭt ăd aūrēs: Cēlĕrā pērcŭssī vĕtŭĕrūnt nōscĕrĕ rēmī. *Sil.* (Adde *Ter. And.* II, 6, 9; *Eun.* III, 1, 15). *Voy.* Audio.

Au pass. Nōscŏr. *Être connu, reconnu.* Nēc nōscĭtŭr ūllī. *O.* Vōcĕ tămĕn nōscăr. *Id.* Mĭsĕrō nĭmĭŭm nōscēndă pārēntī. *St.* SYN. Ăgnōscŏr, *ou* innotēscŏ.

Nosmĕt. *Nous-mêmes.* Quām tĕmĕre īn nōsmĕt lēgēm sāncĭmŭs ĭnīquăm! *H.* Ĕt nōsmĕt Lūcĭlĭ scrīptă lĕgēntēs. *Id.* (Et *Prud. Ham.* 391).

Nōssĕ, Nōssēm, Nōstī, etc. *sync. pour* Novisse, etc., *de* Nosco.

Nōstĕr, trā, trŭm. *Notre, nôtre.* Vēntūram, ĕt nōstrōs ĕă fātă mānērĕ nēpōtēs. *V.* Gĕnŭs ă quō prīncĭpĕ nōstrŭm. *Id.* ‖ *Mon, ma.* Nēc tē nōstĕr ămōr, nēc tē dătă dēxtĕră quōndăm (tenet). *V.* Cōnsĕquŏr ēx īllīs căsŭs ŏblīvĭă nōstrī. *O.* Ĕt mŏdŏ sōlvēbam nōstră dē frōntĕ cŏrōllās. *Pp.* (I, 3, 21), *Voy.* Meus. ‖ *Qui nous appartient en propre.* Pērscrūtārī hīc vŏlŏ, Scēlĕdrĕ, nōs nōstri, ăn ălĭēnā sīmŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 20). Cērtĕ ĕdĕpŏl tū mĕ ălĭēnābĭs nūnquām, quīn nōstĕr sĭēm. *Id.* (*Amp.* I, 1, 243). ‖ *De notre famille, de notre pays, nôtre.* Nōstĕr ĕrīs. *V.* Nōstĕr ădēs, jūnctūsquĕ vēni. *V. Fl.* Pēstĭno ăd nōstrōs, ĕt rēgēs trānsĕō Pōntī. *J.* (10, 273). SYN. Nōstrās. ‖ *Favorable.* Vădīmŭs ĭmmīxtī Dănăīs, haūd nūmĭnĕ nōstrō. *V.* Dēxtĕr dĕŭs, hōraquĕ nōstra ēst. *Sil. Voy.* Favens. ‖ *Notre cher, mon cher.* Sўrĕ nōstĕr, sălvĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 5, 2).

Nōstĭn'. *pour* Nostine, Novistine. Nostĭn' hānc quăm frātĕr ămat? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 15).

† Nōstrāptĕ. *abl. f. Comme* Nostra ipsa. Nōstrāptĕ cūĭpă făcĭmŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 28. Cf. *Diom.* 1, 319).

Nōstrās, ātĭs. *m. f. n. De notre pays.* Sĕd quō nōstrātēs, Āquĭtānĭcă nōmĭnă, mŭltōs. *Aus.* (*Ep. Syayr. præf.* 21). Græcă quŭm dŭplĕx dūbĭŭs sŏlvĭtŭr nōstrātĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 698).

† Nōstrōrŭm. *ancien gén. pl. de* Nos. Quī nĕquĕās, nōstrōrŭm ūtĕr sĭt Āmphĭtrŭō, dēcĕrnĕrĕ. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 4, 133).

Nōtă, æ. *f. Tout ce qui peut faire reconnaître, marque, signe, traits.* Nōndŭm dĕ pĕctŏrĕ cædĭs Ēxcēssĕrĕ nōtæ. *O.* Quŭm jām tăbĕ flŭunt, cŏnfūsăquĕ tēmpŏrĕ mūltō Āmīsĕrĕ nōtās. *L.* SYN. Signŭm, ĭndĭcĭŭm, vēstīgĭŭm, ĭnsignĕ. ‖ *Tache.* Trăctātă nōtăm lābēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *H.* Ĭmprēssit mĕmŏrĕm dēntĕ lăbrĭs nōtăm. Quă nōtăm duxit, nĭvĕŭs vĭdērī. *Id.* SYN. Lăbēs, măcŭlă. ‖ *Caractère, lettre.* Ăd frātrĕm scrīptās ēxărăt [illegible]

nōtās. *O.* Fōllĭsquĕ nōtās ēt cārmĭnā māndāt. *V.* Nōn ĭncīsā nōtīs mārmŏrā pūblĭcīs. *H.* Ātquĕ nōtīs lĕvĭbŭs pĕndēntĭā vĕrbā. *Manil.* (IV, 210). SYN. Littĕrā. ‖ *Signes tachygraphiques.* Vĕrbā nōtīs brĕvĭbŭs cōmprēndĕrĕ cūnctă pĕrĭtŭs. *Prud.* (*Peri.* 2108). Pŭĕr, nōtārŭm prăpĕtŭm sōlĕrs mĭnīstĕr, ădvŏlā. *Aus.* (*Epig.* 146, 1). ‖ *Étiquette.* Chĭō nōtă sĭ cōmmĭxtă fălĕrnī ēst. *H.* Ĭntĕrlŏrĕ nōtă fălĕrnī. *Id.* ‖ *Marque pour les jours heureux ou malheureux.* Ō lūcĕm cāndĭdĭŏrĕ nōtă! *Cat.* (106, 6). *Voy.* Calculus. ‖ *Effigie d'une monnaie.* Sīgnātŭm prăsēntĕ nōtă prŏcūdĕrĕ nōmĕn. *H.* ‖ *Marque faite avec un fer chaud.* Cōntĭnŭōquĕ nōtās ēt nōmĭnă gēntĭs ĭnūrūnt. *V.* Quămcūnquĕ pārtĕm cōrpŏrĭs fĕrvēns nōtă stĭgmărĭt. *Prud.* (*Peri.* 3171). *Voy.* Stigma. ‖ *Au fig. Signe de tête, etc.* Nĕc tĭbĭ pĕr nūtŭs ăccĭpĭēndă nŏta ēst. *O.* Dēntĕm sĭbĭ sīgnă mărĭtŭm Prīmă vĭdēt, rĕddĭtquĕ nōtās. *Id.* SYN. Sīgnŭm, nūtŭs. ‖ *Marque distinctive.* Īllĕ Nŭmāntīnă trăxĭt ăb ūrbĕ nōtam. *O.* SYN. Īnsīgnĕ. ‖ *Caractère.* Tăbēllă tālĭs hŏmĭnŭm dĭscērnĭt nōtās. *Ph.* ‖ *Plus souv., Tache, flétrissure, déshonneur.* Quŭm scīs scīrĕ tŭās ōmnēs lābēsquĕ nōtāsquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 325). Ĕgŏ bĭs trĭcēnīs ānnīs ăctĭs sĭnĕ nōtā. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). Trīstĕm sŭstĭnŭīt nōtām. *Ph.* Hānc fĕrāt vīrtŭs nōtām? *Sen.* (*H. Fur.* 634). SYN. Măcŭlă. *Voy.* Dedecus.

Nōtābĭlĭs, ĕ. *Reconnaissable.* Cāndŏrĕ nōtābĭlĭs ĭpsŏ. *O.* SYN. Īnsignĭs.

Nōtārĭŭs, ĭī. *m. Sténographe.* Nĕc călcŭlātŏr, aŭt nōtārĭŭs vĕlŏx. *M.* (X, 62). Nōtārĭōrŭm quēm prĕmĭt chŏrŭs lĕvĭs. *Id.* (V, 31. *Ib.* 52). VERS. Hĭc ēt scrĭptŏr ĕrĭt vĕlŏx, cŭi lĭttĕră vĕrbum ēst, Quĭquĕ nōtĭs lĭnguăm sŭpĕrĕt, cūrsĭmquĕ lŏquentĭs Exclplăt lōngās nŏvă pĕr cōmpendĭă vōcēs. *Man.* (IV, 197. Adde *Aus. Epigr.* 146, 1 *sq.*).

Nōtātŭs, ă, ŭm. *Marqué, noté; remarqué.* Vĕrbă nōtātă mĕrō. *O.* Cāndŏrĕ nōtātō Tўndărĭdēn ĭncēndĭt ămŏr. *V. Fl.* Sæpĕ nōtātŭs Cŭm trĭbŭs ānnēllĭs. *H.*

Nōtēscŏ, ĭs, nōtŭī, nōtēscĕrĕ. *n. Être découvert, se divulguer.* Nōtēscĕt quæ nūnc prīmŭm fābēllă mĕă (causa). *Ph.* Ŭt vĕrō cūnctĭs nōtŭīt rēs ōmnĭbŭs. *Id.* SYN. Ĭnnōtēscŏ, nōscŏr, vūlgŏr, ăpĕrĭŏr. PPH. Nōtŭm *ou* pălam fĭt. Ĭn nōtĭtĭăm vĕnĭt. ‖ *Devenir connu, célèbre.* Nĕc mĭnŭs hæc nōstrī nōtēscĕt fāmă sĕpŭlcrī. *Pp.* (II, 10, 37). Nōtēscātquĕ măgĭs mōrtŭŭs ātquĕ măgĭs. *Cat.* (69, 47). SYN. Clārēscŏ, ĭnclārēscŏ.

Nŏthŭs, ī. *m.* (νόθος). *Enfant illégitime.* Thēbānă dĕ mātrĕ nōtlŭm Sārpēdŏnĭs ălti. *V.* Cūr, nĭsĭ nĕ cāpĕrēs rēgnă pātĕrnă nŏthŭs? *O.* SYN. Īnsĭtīvŭs, *par ext.* spŭrĭŭs. PHR. Cōrrŭptă dĕ mātrĕ nŏthī. *Prud.* Pŭĕr fūrtō cōncēptŭs. *O.* Sŭppŏsĭtă dĕ mātrĕ nŏthŏs fūrātă crĕāvit. *V.* ‖ *Au fig.* Nŏthŭs, ă, ŭm. *Emprunté, étranger.* Lūnāquĕ sīvĕ nŏthō fĕrtŭr lŏcă lūmĭnĕ lūstrāns. *Lr.* (V, 576). Tū pŏtēns Trĭvĭa, ēt nŏthō ēs Dictă lūmĭnĕ lūnă. *Cat.* (35, 15).

Nōtĭālĭs, ĕ. *Comme* Notius. Jăcĕt ĭn nōtĭālĭă nūbĭlă prōnŭs. *Avien.* (*Arat.* 551).

†Nōtĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Faire savoir, révéler.* Stĭrpem ŭt ēvŏlvās, mĕōrŭmquĕ gēnŭs nōtĭfĭcĕs mĭhĭ. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 585. Adde *Carm.* in *Poet. Min.* VI, p. 383, *Wernsd.*, ubi legitur *notificata.* Merĭto suspectus vĭdētur *Ovidii* versus, *Pont.* I, 2, 12, qui exhĭbet *notificare*).

Nōtĭŏ, ōnĭs. *f. Connaissance; idée.* Cērnĕns ōmnĭă nōtĭŏ. *Boet.* (5, 4).

Nōtĭtĭă, æ, *et* Nōtĭtĭēs, ēī. *f. Connaissance; idée.* Nōtĭtĭām prīmōsquĕ grădŭs vĭcīnă fēcit. *O.* Nūllăquĕ nōn ætās vōlŭīt cōnsĕrrĕ fŭtūrīs Nōtĭtĭām. *L.* Quānquam hæc ĭntĕr nōs nūpĕr nōtĭtĭa ădmōdŭm ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 1). Nōtĭtĭēs hŏmĭnŭm dīvīs ūndĕ ĭnsĭtă prīmŭm. *Lr.* (V, 183. *Ib.* 1045). SYN. Cōgnĭtĭŏ.

Nōtĭŭs, ă, ŭm. *Du Notus, du midi.* Tūm nōtĭŭs Pīscīs, vēntī dĕ nōmĭnĕ dictŭs, Exsŭrgīt dĕ pārtĕ nŏtī. *Man.* (I, 427. *Id.* 456). Nōtĭām pārs vĕrgĭt ĭn ōrām. *Avien.* (*D. Ter.* 371. Et *Prist Peri.* 134). SYN. Nōtĭālĭs.

Nōtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Marquer, faire une marque, un signe, une tache.* Ēt rĭgĭdŏ sphærās ūnguĕ nōtātĕ gēnās. *O.* Ārbŭtĕă līmĭnă frōndĕ nōtāt. *Id.* Cōrpŭs nūllă lĭttŭră nōtāt. *M.* (VII, 18). SYN. Sīgnŏ, ĭnsīgnĭŏ, dīstĭnguŏ, *qqf.* dēsignŏ *ou* măcŭlŏ. ‖ *Tracer des caractères, écrire.* Scrībīt, dămnātquĕ tăbēllās; Ēt nōtāt, ēt dēlēt. *O.* Cērā nōtātă mănŭ. *Id. Voy.* Scribo. ‖ *Noter, observer, remarquer.* Sīdĕră cūnctă nōtāt tăcĭtō lăbēntĭă cœlō. *V.* Ætātĭs cŭjŭsquĕ nōtāndī sūnt tĭbĭ mōrēs. *H.* Hēllĕnēn Grăiă cārīnă nōtāt. *O.* SYN. Ōbsĕrvŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Graver dans sa mémoire.* Ēt mĕmŏrī pĕctŏrĕ dictă nōtă. *O.* Aūdītăquĕ mēntĕ nōtāvī. *Id.* Cārmĭnă dēscripsī, ēt mŏdŭlāns ăltĕrnă nōtāvī. *V. Voy.* Memĭnī. ‖ *Noter d'infamie; condamner.* Sī quĭs ĕrāt dignŭs dēscrībī... mūltă cŭm lĭbertāte nōtābānt. *H.* Vĭtĭōrŭm quæquĕ nōtāndŏ. Stŭltŭs ēt ĭmprōbŭs hīc ămŏr ēst, dīgnŭsquĕ nōtārī. Nōtāntĕ Jūdĭcĕ, quō nōstī, pŏpŭlō. *Id.* Hæc nōtāt ĭnjŭstōs, sŭpplĭcĭbŭsquĕ fāvēt. *Tib.* (IV, 12, 24). Nĕ lĕx Jūlĭă tĕ nōtārĕ pōssĭt. *M.* (VI, 22).

1. Nōtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Nosco. *Connu.* Ēt tāndĕm lætī nōtæ ādvērtūntŭr ārēnæ. *V.* Nōtĭŏr ŭt jām sīt cānĭbŭs nōn Dēlĭă nōstrīs. *Id.* SYN. Cognĭtŭs. PPH. Nŏn *ou* haŭd ignōtŭs, ĭgnōrātŭs. ‖ *Connu, que tout le monde sait.* Ex nōtō fictŭm cārmĕn sĕquār. *H.* Fābŭlă nōtă quĭdĕm, sĕd nōn ĭndīgnă rĕfĕrrī. *O.* SYN. Cōgnĭtŭs, vūlgātŭs. ‖ *Dévoilé.* Vītă tămĕn tĭbĭ nōtă mĕa ēst. *O.* SYN. Cognĭtŭs, dētēctŭs, pātēfactŭs, ăpĕrtŭs. ‖ *Connu, accoutumé.* Ēccĕ fŭgīt nōtŭmquĕ tōrŭm sŏcĭōsquĕ pĕnātēs. *O.* Nōtāsquĕ pălŭdēs Dēsĕrĭt (ardea). *V.* SYN. Suētŭs, sŏlĭtŭs. ‖ *Connu, célèbre.* Săbbătă, nĕc dămnis Āllĭă nōtă sŭīs. *O.* Nōtĭssĭmă fāmă Īnsŭlă. *V.* Nōtŭs ĭn frātrēs ĭrăsmī pătĕrnī. *H.* SYN. Clārŭs, ĭnsīgnĭs, etc. PHR. Fāmă sŭpĕr æthĕră nōtŭs. *V.* Quŏ nĕmŏ ēst tōtō nōtĭŏr ōrbĕ pŭĕr. *M. Voy.* Celeber. ‖ *qqf. Ami, connaissance.* Ōmnēs nōtī mĕ ātquĕ ămīcī dēsērŭnt. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 7).

2. Nōtŭs *et* Nōtŏs, ī. *m.* (Νότος). *Le Notus, vent du midi.* Trēs nōtŭs ābrēptās ĭn sāxă lătēntĭă tŏrquēt. *V.* Ēt jŭbēt Æŏlĭŏs ĭrrītă fĕrrĕ nōtŏs. *O.* Īllўrĭcĭs nōtŭs ŏbrŭīt ūndĭs. *H.* Quĭdquĭd... Sŭb nōtŏn ēt bŏrĕān hŏmĭnŭm sŭmŭs. *L. Voy.* Auster.

Nŏvăcŭlă, æ. *f. Rasoir.* Quĭd sĭ mĕ tōnsōr, quŭm strictă nŏvăcŭlă sŭpra ēst? *M.* (XI, 58). Cūrsŭ vŏlŭcrī, pĕndēns ĭn nŏvăcŭlă (Occasio). *Ph.* Nĕc hŭjŭs ūnquăm dēsĕcāns nŏvăcŭlă. *Paul. Nol.* (13, 535, nempe comas). ‖ *Couteau ou autre instrument tranchant.* Stringĭtŭr ĭn dēnsă nĕc cæca nŏvăcŭlă tŭrbă. *M.* (VII, 60).

Nŏvălĕ, ĭs. *n., et* Nŏvālĭs, ĭs. *f.* (*s. ent.* arvum *et* terra). *Terre qu'on laisse reposer un an.* Ĭmplŭs hæc tām cūltă nŏvālĭă mīlĕs hăbēbĭt! *V.* Ălternīs ĭdĕm tōnsās cessārĕ nŏvālēs. *Id.* Quæ nūnquam văcŭō sŏlĭta ēst cēssārĕ nŏvālī. *O.* Dūrās sŭlcīs mol-

līrē nŏvāles. *Cl.* Tēmpĕrāt aūt plŭvĭūs quī cūltā nŏvālīā vēntūs. *Prud.* (*Sym.* 1823). *Voy.* Ager.

Nŏvātēmŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Hæc prīūs, Bāssinē fīli, ēt tū, gĕnĕr Nŏvātēmē. *T. Maur.* (*Syll.* 5).

Nŏvātĭānŭs, ī. *m. Novatien, nom d'un schismatique.* Nŏvātĭānŭs illē discissām fīdēm īn cōrdē portāns naūfrāgō. *Paul. Nol.* (13, 81).

† Nŏvātĭō, ōnis. *f. L'action de remettre à neuf, réparation.* Nāmque hŏdiē bis ēām (cellam) gĕmĭnātā nŏvātĭō cōmīt. *Paul. Nol.* (25, 114).

Nŏvātĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un hérésiarque.* Īnvĕnĭo Hīppōlўtum, quī quōndām schīsmā Nŏvātī Āttĭgĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 3351).

Nŏvātŏr, ōris. *m.*, *et* Nŏvātrīx, īcis. *f. Qui renouvelle.* Stīrpis nŏvātŏr Ānnæ. *Aus.* (*Epist.* 16, 32). Rērūmquĕ nŏvātrīx (natura). *O.*

Nŏvātŭs, ă, ŭm. *Renouvelé.* Ādmŏnĭtŭ rĕcrĕātŭs āmŏr, vūlnŭsquĕ nŏvātŭm Scindĭtŭr. *O.*

Nŏvātŭs, ūs. *m. Renouvellement, changement.* Tōt spĕclēs, tāntōsque ōrtūs, vārĭōsquĕ nŏvātŭs Ūnă dĭēs āpĕrīt. *Aus.* (*Idyl.* 14, 39).

Nŏvē. *adv. D'une manière nouvelle.* Ōrnāta ūt lēpĭde! ūt cōncĭnne! ūt nŏvē. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 38). *Voy.* Novissime.

† Nŏvēllō, ās, ārē. *Renouveller.* Vītām nŏvēllān-tēs Dĕō. *Paul. Nol.* (1, 696).

Nŏvēllŭs, ă, ŭm. *Nouveau, jeune.* Ātquĕ mălā vītēs incĭdĕrē fālcĕ nŏvēllās. *V.* Ūtquĕ fŭgīt vīsōs ægnă nŏvēllă lŭpōs. *O.* Prædă nŏvēllă. *Id.* Lūdăt ēt āntĕ tŭōs tŭrbă nŏvēllă pĕdēs. *Tib.* (II, 2, 22). SYN. Nŏvŭs, rĕcēns, tĕnĕr, *qqf.* jŭvēnĭs.

Nŏvĕm. *indécl. Neuf.* Jāmquĕ dĭēs ĕpŭlātă nŏvĕm gĕns ōmnĭs, ēt ārĭs. *V.* Āt Phœbŭs, cōmĭtēsquĕ nŏvĕm, vĭtĭsquĕ rĕpōrtŏr. *O.* SYN. Nŏvēni, æ, ă. PPH. Tĕr tērnī. PHR. Tĕr bĭbĕ, vĕl tōtĭēs tērnōs. *Aus.* Vēl tĕr trĭă mūltĭplĭcānti. *Id.* Tĕr tērnās Mūsās. *Sid.*

Nŏvēmbĕr, brĭs, *abl.* brī. *m.* (*s. ent.* mensis). *Novembre, mois qui était le neuvième de l'année romaine.* Sīdĕră prærĕcĭpĭtās pĕlăgo, întĕrmpēstĕ nŏvēmbĕr. *Aus.* (*Eclog. de Mensib.* 11). Hic pōst nŏvēmbrēs, imminēntĕ jām brūmā. *M.* (III, 58). ‖ *adj. De novembre.* Quūm sōlĕ nŏvēmbrī. *Calp.* (2, 82).

Nŏvēmdĭălĭs *ou* Nŏvēndĭălĭs, ĕ. *Qui se fait le neuvième jour; qui concerne les funérailles.* Nŏvēndĭălēs dissīpārĕ pŭlvĕrēs. *H.*

Nŏvēmpŏpŭlānŭs, ă, ŭm. *De Novempopulanie.* Gălliă quēm gĕnŭīt dē gēntĕ Nŏvēmpŏpŭlānă. *Inscr.* (apud *Grut.* 667, 10).

Nŏvēmpŏpŭlī, ōrŭm. *m. pl. Novempopulanie, partie de l'Aquitaine.* Ēt fŏra Ībērōrŭm, quæquĕ Nŏvēmpŏpŭlīs. *Aus.* (*Parent.* 3, 14).

Nŏvennĭs, *et à tort* Nŏvēnnĭs, ĕ. *Qui a neuf ans.* Nŏvennēm pŭĕrum ērīpŭīt tūnc mēnsĭbŭs octō. *Inscr.* (quam Romæ nuper vidit *B. Borghesius*, quæque pertinet ad ann. Chr. 345).

Nŏvēni, æ, ă. *Qui est au nombre de neuf.* Tĕrtĭă fōrs ānnīs dŏmŭīt rĕpĕtītă nŏvēnīs. *O.* Sēmĭdĭēmquĕ, dŭōsquĕ dĭēs, dĕclēsquĕ nŏvēnōs. *Aus.* (*Eclog. de Dieb.* 5). *Voy.* Novem. ‖ *Au sing.* Quātŭŏr ūntquĕ nŏvēnă Lămpădĕ, etc. *St.*

Nŏvĕrcă, æ. *f. Belle-mère, marâtre.* Ēst mĭhī nămquĕ dŏmī pātĕr, ēst ĭnjūstă nŏvĕrcă. *V.* Lūrĭdă tĕrrĭbĭlēs mīscēnt ăcōnĭtă nŏvĕrcæ. *O.* Īnsīdĭās ā-stūsquĕ nŏvĕrcæ. *V. Fl.* EP. Ĭnīquă, mălă, dīră, crūdēlis, ĭmmītĭs, sævă.

Nŏvĕrcālĭs, ĕ. *De belle-mère.* Tēlă, nŏvĕrcālēs ībāt vēnātŏr ĭn ægrōs. *St.* Ātquĕ nŏvĕrcālī sēdēs prælātă Lāvīnō. *J.* (12, 71).

Nŏvĕrŭm, ī. *n.*, *ou* Nŏvĕrŭs, ī. *m. ou f. Village près de Bordeaux.* Tōtquĕ mĕa īn Nŏvĕrō sĭbī prōxĭmă prædĭă pāgō. *Aus.* (*Epist.* 24, 95).

Nōvī, nōvīstī *ou* nōstī. *parf. de* Nosco. *Je connais, je sais.* Grāndævŭs Nēreūs : nōvīt nămque ōmnĭă vātēs. *V.* ‖ *qqf. J'ai coutume, j'ai pour système.* Vīvĭtŭr hōc pāctō : sīc nōvīmŭs. *Pers.* (4, 43).

Nŏvĭclŭs. *Voy.* Novitius.

Nŏvĭēs. *adv. Neuf fois.* Ălligăt, ēt nŏvĭēs stўx întĕrfūsă cŏĕrcĕt. *V.* Quūm Trītōnĭăcām nŏvĭēs sŭblĕrĕ pălŭdĕm. *O.*

Nŏvissĭmē. *adv. Enfin, en dernier lieu.* Nŏvissĭmē prōlāpsam ēffūndĭt sārcĭnām. *Ph.* Nŏvissĭmē sūccŭmbit : tūm victŏr sŏphŭs. *Id. Voy.* Tandem.

Nŏvissĭmŭs, ă, ŭm. *Dernier.* Lūcĭfĕr, ēt cœlī stātĭōnē nŏvissĭmŭs ēxit. *O.* Īncŭbŭĭtquĕ tōrō, dī xitquĕ nŏvissĭmă vĕrbă. *V.* SYN. Ūltĭmŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ — hōră. *La dernière heure. Voy.* Mors.

Nŏvĭtās, tĭs. *f. Nouveauté.* Rēs dūra ēt rēgnī nŏvĭtās mē tālĭă cōgunt. *V.* Quōd sī tām Grāĭīs nŏvĭtās invisă fŭīssēt. *H.* Grātă nŏvĭtātĕ mŏrāndŭs. *Id.* ‖ *Inexpérience.* Ādjūta ēst nŏvĭtās nūmĭnĕ nōstră dĕī. *O.*

Nŏvĭtĭŭs *ou* Nŏvĭcĭŭs, ă, ŭm. *Nouveau.* Nŏvĭtĭŭm mĭhī quæstum ĭnstĭtŭī nōn mălŭm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 92). ‖ *Novice, peu accoutumé.* Jām sĕdĕt ĭn rīpă, tĕtrŭmquĕ nŏvĭtĭŭs hŏrrĕt Pŏrthmĕă. *J.* (3, 265). Rĕcēns căptum hŏmĭnēm, nūpĕrum ēt nŏvĭtĭŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 61. Et *Ter. Eun.* III, 5, 54). *Voy.* Rudis.

Nŏvĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Vūltŭm fĕrrĕ nĕgāt Nŏvĭōrŭm pŏssĕ mĭnōrīs. *H.* Sēd vincās Nŏvĭŭmquĕ Pŭblĭūmquĕ. *M.* (VII, 71. Et *Juv.* 12, 111).

Nŏvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Renouveler, rendre neuf, réparer.* Ipsī trānstră nŏvānt, flammīsque ămbēsă rĕpōnūnt. *V.* Mĕrĭtōsquĕ nŏvāvīt hŏnōrēs. *Id.* Cuī fĕtūră grĕgĕm pĕcōrōsŏ vērĕ nŏvāvīt. *St.* Întĕmpēstīvĕ quī fŏvĕt, illă nŏvāt (vulnera). *O.* Hæc rĕpărāt vīrēs, fĕssāquĕ mēmbră nŏvāt. *O.* SYN. Rĕnŏvŏ, īnstaūrŏ, rĕfĭcĭŏ, rĕpārŏ, *qqf.* sūppĕlŏ. ‖ *Changer.* Nōmĭnăquĕ sīmul făcĭēmquĕ nŏvāvīt. *O* Scĭĭcĕt ĭn pīscēm sēsĕ Cўthĕrēă nŏvāvīt. *Man.* (IV, 577). Fōrtūnă fīdēm mūtātă nŏvāvīt. *V.* SYN. Mūtŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Nŏvŏmăgŭs, ī. *f. Ville des Trévères.* Nŏvŏmăgŭm, dīvī cāstra ĭnclўtă Cōnstantĭnī. *Aus.* (*Mos.* 11. Quæ soluta oratione audit *Novionagum*).

Nŏvŭs, ă, ŭm. *Nouveau, récent.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānis quūm mōntĭbŭs hŭmŏr Līquĭtŭr. *V.* Dūm mānĕ nŏvūm. *Id.* Rēs mĕmŏrāndă nŏvis ānnālĭbŭs ātquĕ rĕcēntī Hīstŏrlă. *J.* (2, 102). SYN. Rĕcēns. PHR. Sōlĕ rĕcēns ŏrtō. *V.* ‖ *Nouveau, ajouté en sus.* Āt Cўthĕrēă nŏvās ārtēs, nŏvă pĕctŏrĕ vērsāt Cōnsĭllă. *V.* Tūm nŏvŭs ĭmplēvit vūltŭs hŏnŏr. *V. Fl.* SYN. Ălĭŭs, ălтĕr. ‖ *Qui se renouvelle, qui renaît.* Dīc ăgĕ, frĭgŏrĭbŭs quārĕ nŏvŭs incĭpĭt ānnŭs. *O.* Quūm pōsītĭs nŏvŭs ēxŭvĭīs (anguis). *V.* SYN. Nŏvātŭs, rĕnāscēns. ‖ *Nouveau, insolite.* Ignōtī nŏvă fōrmă vīrī. *V.* Nŏvāquĕ mōnstră jŭnxĕrĭt lĭbĭdĭnĕ. *H.* SYN. Īnsŏlĭtŭs, ĭnsuētŭs, ĭnaūdĭtŭs. ‖ *Extraordinaire, admirable.* Pollĭo ēt ĭpsĕ făcīt nŏvă cārmĭnă. *V.* ‖ *Inconnu.* Ĭstĭc Pseūdŏlŭs Nŏvŭs mĭhī ēst. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 9). SYN. Ĭgnōtŭs. ‖ *Qui n'a pas l'expérience, novice.* Ēt nŏvă mīlĭs

ĕrām. *O.* Nŏvūsquĕ dŏlōrī. *Sil.* SYN. Nŏvĭtŭs. ‖ *Superl. Voy.* Novissimus.

Nŏx, nŏctis. *f. La Nuit, déesse que les poëtes représentent montée sur un char traîné par des chevaux noirs.* Ēt Nox ātrā pŏlūm bigis subvĕctā tĕnĕbat. *V.* Dā prŏpĭtĭum, virgō sātā Nŏctĕ, labōrēm. *Id.* ‖ *Nuit, temps de la nuit, ténèbres.* Nox ĕrat, ēt tĕrrīs ānĭmālĭa sōmnus hăbēbat. *V.* Ēt nŏctēm flammīs fūnālĭa vīncunt. Vēl quæ tārdīs mŏra nŏctĭbus obstĕt. *Id.* Globōs dīĕrum nŏctĭumquĕ præsĭdēs. *Prud.* (*Peri.* 2519). SYN. Tĕnĕbræ, cālīgō, ŭmbra *ou* ŭmbræ. EP. Ātra, nĭgra, nĭgrāns, cālīgāns, pĭcĕa, dēnsa, prŏfŭndă, cæcă, obscūra, tĕnĕbrōsă, ŭmbrōsă; ārcānă, sĕcrētă, sīlĕns, tăcĭtă, mūtă, plăcĭdă, trānquillă, întĕmpēstă, mūllă; sērēnă, pūra; lānguidă, ignāvă, sēgnis, sŏpōra; hūmĕns, hūmĭdă, ūdă; rōscidă, frigĭdă, gĕlĭdă; hŏrrĭdă, tĕrrĭfĭcă; lōngă. PPH. Nŏctis *ou* nŏctūrnum tĕmpus. Nŏctis, nŏctūrnă tĕmpŏră. Nŏctis spătĭum, vĭcēs, ŭmbræ, tĕnĕbræ, cālīgō, sīlentĭă, hōræ. Sōmnī tĕmpus, tĕmpŏră. Infusæ sūbdūctō sōlĕ tĕnĕbræ. *Voy.* Nocte. ‖ *Commencement de la nuit.* Nox ĕrāt incĭpiēns. *O. Voy.* Vespere. ‖ *Milieu de la nuit.* Nox ŭbī jām mĕdĭa ĕst, sōmnōquĕ sīlentĭa præbēt. *O.* PPH. Mĕdĭum nŏctis ĕrāt. Ālta nŏctĕ pŏlī. Mĕdĭæ nŏctis tĕmpus *ou* tĕmpŏră. Nŏctĕ sŭpĕr mĕdĭă. VERS. Mĕdĭōs tŏrquĕt nox hŭmĭdă cursus. *V.* Mĕdĭō jām nŏctis ăbăctæ Curriculō. Nĕcdum ŏrbĕm mĕdĭum Nox Hōris ăctă sŭbībat. Jām mĕdĭæm nigrā cārpēbāt nŏctĕ quĭētem. Jāmquĕ fĕrē mĕdĭæm cœlī nox hŭmĭdă mētam Contĭgĕrat. *Id.* Ēt mĕdĭæ tĕmpŏră nŏctis ĕrānt. *O.* Pĕrvĭgil în mĕdĭæ sīdĕră nŏctis ĕras. *Id.* Ālta Nŏctĕ pŏlī, Titān mĕdĭum quo tĕmpŏrĕ dūcit Sūb nōstrā tĕllūrĕ dĭem. *L.* ‖ *Passer la nuit.* Nŏctĕm vārĭō sermŏnĕ trăhēbat. *V.* Hīc nŏctĕm lūdō dūcunt. Nŏctĕm cūstōdĭă dūcīt Însōmnem lūdō. Nŏctem ăddēns ŏpĕrī. *Id.* Ēt văcŭām sōmnō nŏctĕm, quăm lōngă, pĕrēgī. *O.* Quærēntī spatiōsăm fallĕrĕ nŏctĕm. *Id.* Nŏctĕm prōducĕrĕ vīnō. *M.* ‖ *Nuit prise pour l'espace de vingt-quatre heures.* Septimă nox ăgĭtur : spatĭum mihi lōngĭus ānnō. *O. Voy.* Dies. ‖ *En gén. Ténèbres, obscurité.* Nĕc Phœbum sūrgĕrĕ sentĭt Nox sŭbtĕxtă pŏlō. *L.* Nŏxquĕ sŭpĕr cāmpōs tĕlīs cōnsĕrta pĕpēndit. *Id.* Cæcă nĭmbŏrum în nŏctĕ. *V.* Vĕtĕris sŭb nŏctĕ cŭpressūs. *V. Fl.* SYN. Cālīgō, tĕnĕbræ, etc. *Voy.* Tenebræ. ‖ *Obscurité de la tempête.* Sŭprā căput ādstĭtit ĭmbēr Nŏctem hiĕmēmquĕ fĕrēns. *V.* Vēntōrăm mĕlĭus præsāgit nāvĭtă nŏctĕm. *Pp.* (III, 9, 5). Nŏctĕm pævēntēs, timĭdī ănnĕctunt nāvĭtæ. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). *Voy.* Procella. ‖ *Ténèbres de l'enfer.* Ō maxĭmĕ nŏctĭs Arbĭtĕr. *Cl.* Dēscēndĕrĕ nŏctī. *Sil.* (XIII, 708). Nŏctis ætĕrnæ chāŏs. *Sen.* (*H. Fur.* 610). *Voy.* Inferi. ‖ *Sommeil.* Ŏcŭlīsve aut pectŏrĕ nŏctĕm Accĭpit. *V.* Ābrŭpĕre ŏcŭlī nŏctĕm. *St.* ‖ *Cécité.* Pĕrpĕtŭāquĕ trăhēns ĭnŏpĕm sŭb nŏctĕ sĕnēctam. *O.* Nām scĕlĕri hæc mĕo Parum ālta nox ĕst. *Sen.* (*Phœn.* 144). ‖ — ætĕrnă, *ou absolt. Mort.* In ætĕrnăm clauduntur lūmĭna nŏctĕm. *V.* Āt sĕmĕl ætĕrnă nŏctĕ prĕmēndă fŭī. *O.* Ōmnēs ūnă mănet nox. *H. Voy.* Mors. ‖ *Au fig. Ténèbres, obscurité, aveuglement.* Nox ingĕns scĕlĕrum. *L.* Quāntum mortālĭa pectŏră cæcæ Noctis habent! *O.* Tāntaquĕ nox ānĭmi ĕst. Vērsūs ălĭquāntūm nŏctis hăbēbunt. *Id.* SYN. Cālīgō, tĕnĕbræ, nŭbes. ‖ † Nŏx, *pris adv. De nuit.* Nox, sī vŏlēs, mănēbŏ. *Pl.* (*As.* III, 3, 7. *Ib. Rud.* II, 2, 4. Adde *Enn.* apud *Prisc.* 6, 724. Cf. *Gell.* 8, 1; *Macr. Sat.* 1, 4).

Nōxă, æ. *f. Dommage, préjudice.* Nŏctĕ nŏcĕnt pŏtæ, sĭnĕ nōxă lŭcĕ bibūntur. *O.* Effŭgĭĕt stăbŭlis nōxă rĕpŭlsă mĕīs. *Id.* Nōxās bĕllŭmquĕ mŏvērĕ. *Man.* (II, 480). SYN. Mălŭm, dămnum. ‖ *Faute.* Ūnĭŭs ŏb nōxam ēt fŭrĭās Ājācis Ōilеī. *V.* Invĭdĭām nōxæ dētrāhīt illĕ mĕæ. *O.* SYN. Culpă, dēlictum.

† Nōxālis, *et* Nōxĭālis, ĕ. *Prejudiciable.* Nĕ fortĕ mălŭm nōxālĕ lĕgātis. *Tert.* (*Gen.* 68). Quis pœnă dĕdĭt nōxălĭă vōbis? *Id.* (*ib.* 98). Jŭbēt ămŏvērī nōxĭālĕm stĭpĭtĕm. *Prud.* (*Peri.* 2305). Quāndŏ pœnī nōxĭālis mŏrtĕ mŏrsū cŏrrŭit. *Fort.* (II, 69). *Voy.* Noxius. ‖ *Qui concerne les châtimens, pénal.* Mĕrsĕrāt quĕm lĕx prŏfŭndō nōxĭālis Tārtărō. *Prud.* (*Cath.* 1225. *Id. Peri.* 3299).

Nōxĭă, æ. *f. poét. Comme* Noxa. *Faute.* Sævit nĕquĭtĭæ; pœnās jām nōxĭă vīncīt. *Man.* (II, 594). Trānĭonī rĕmittĕ, quæsŏ, nōxĭām caŭsā mĕā. *Pl.* (*Most.* V, 2, 47). Māgnum hŏc quŏquĕ sīgnum ĕst, dŏmĭnam ĕsse extrā nōxĭām. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 57).

† Nōxĭālis. *Voy.* Noxalis.

† Nōxĭm *ou* Nōcsĭm. *arch. pour* Nocuerim *ou* Noceam. Nĕ bŏă nōcsīt. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Tama. Cf. Gloss. Placid.* p. 486).

† Nōxĭtūdō, ĭnis. *f. Faute, crime.* (*Att.* apud *Non.* 2, 576.)

Nōxĭŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* An vĕnĭēt Mĕgārĭs, nōxĭŭs ōmnĭs ĕrīt (bulbus). *O.* Nōxĭă tēlă. *Id.* Tām nōxĭă lĭnguă. *M.* (II, 61). SYN. Nŏcēns, nŏcŭus, nŏcīvŭs, nŏcĭtūrŭs, dāmnōsŭs, pērnĭcĭōsŭs, întĕmpŏdŭs, grăvĭs, ĭnfēstŭs, ĭnĭmīcŭs, exĭtĭōsŭs, exĭtĭālĭs, exĭtĭābĭlis, fūnēstŭs, ĭmpōrtūnŭs, fătālis, sĭnĭstĕr, mĕtŭēndŭs, tristĭs. PPH. Nōn ĭnnōxĭŭs. ‖ *Coupable.* Nōxĭă cōrdă vĭdēnt (furias). *O.* Quāntūm nōn nōxĭă cŏrpŏră tārdānt. *V. Voy.* Nocens.

Nū. *indécl.* (νῦ). *Lettre de l'alphabet grec. Voy.* N.

Nŭbæ, ārŭm. *m. pl.* (Νοῦβαι). *Nubiens, peuple d'Éthiopie.* Exŭstī vĕnĕrĕ Nŭbæ. *Sil.* ‖ *Au sing.* (*Claud. Stil.* 1, 252.)

Nūbĕcŭlă, æ. *f. dimin. de* Nubes.

Nūbēns, tis. *Qui se marie, ordint. en parlant d'une femme.* Prĕtĭōsă pĕr quŏs dōnă nūbēntī fĕrās. *Sen.* (*Med.* 844. Adde *Alcim. ad Sor.* 790). ‖ *Au fig.* Ēt tē, Bācchĕ, tŭās, nūbēntĕm jŭngĕt ăd ūlmōs. *Man.* (V, 238).

Nūbēs, is. *f. Nuage.* Scindit sē nūbēs, ēt în ăĕrā pŭrgăt ăpertum. *V.* Ingĕmĭnānt ābrŭptīs nūbĭlŭs ĭmbrēs. *Id.* Ēt lătĕt obscūrā condĭtă nūbĕ dĭēs. *O.* SYN. Nēbŭlă, nĭmbŭs, nūbĕcŭlă, nūbĭlă (*n. pl.*), *qqf.* āĕr, cālīgō, tĕnĕbræ, nox, tūrbō. EP. Ăĕrĭă, ăltă, ărdŭa; lēvis, vŏlāns, vŏlūcris, vāgă, pēndēns, pēndŭlă, cærŭlă, squălĭdă; ātră, nĭgră, nĭgrāns, pĭcĭă, dēnsă, obscūră, cæcă, ŏpācă, ŭmbrosă, tĕnĕbrōsă; hŭmĭdă, ūdă, nĭmbōsă, ĭmbrĭfĕră, plŭvĭă, grăvis, grăvĭdă, hĭbernă. PPH. Nūbis cālīgō, tĕnĕbræ. Concrētŭs în ăĕrĕ vapŏr. Cærŭlĕus hŭmŏr, ĭmbĕr. VERS. Erĭpĭŭnt nūbēs cœlumquĕ dĭēmquĕ Ex ŏcŭlis. *V.* Ēt fœdăm glŏmĕrānt tĕmpēstātem ĭmbrĭbŭs ātris Collectæ ex ălto nūbēs. Heu! quĭānăm tāntī cĭnxērunt æthĕrĭa nĭmbī? Invŏlvĕrĕ dĭēm nĭmbī. În nūbem cōgĭtŭr ăĕr. *Id.* Tōtō glŏmĕrāntur nūbĭlă cœlo. *O.* Dēnsisquĕ tĕgit sūă nūbĭbŭs ōră Lucīfĕr. *Id.* Læsūm nūbĕ dĭēm. *L. Voy.* Tenebræ, Pluvia, Procella. ‖ *Les airs, le ciel.* Plaudēntĕm nigrā fĭgit sub nūbĕ cŏlumbam. *V.* Ēt sŏlĭtum în nūbēs tŏllī. *Sil.* Molĕm prōpĭnquăm nūbĭbŭs ārdŭis. *H. Voy.* Aer. ‖ *Nuage de poussière,*

de fumée, etc. Hīc sūbītām nīgrō glŏmĕrārī pūlvĕrĕ nūbēm. *V.* Cōntōrtō pūlvĕrĕ nūbēm. *L.* Ēt nūbĕ dēnsā sōrdĭdām lūcem abdĭdīt. *Sen.* (*OEd.* 327, fumus). Sābææ nūbēs (ex ture). *St.* SYN. Glŏbŭs, tūrbŏ. || *Nuée de traits.* Ātrā tēlōrum īn nūbĕ. *L.* Tōtāquĕ phārĕtræ Nūbĕ prĕmĭt. *V. Fl.* SYN. Īmbĕr, grāndŏ. || *Troupe.* Vŏlūcrūm raūcārum ād līttŏrā nūbēm. *V.* Nūbēs dēnsā Lăcōnūm. *Sil.* SYN. Cătervă, tūrbă, etc. || *Ombre.* Nēc sē lānūgŏ fătētŭr Īntōnsæ sūb nūbĕ cŏmæ. *St. Voy.* Umbra. || *Au fig. Nuage de la mort, de tristesse.* Jām mōrtīs ŏpācă Nūbĕ grăvīs. *St.* Ōmnī dētērsus pĕctŏră nūbĕ. *Id.* Sūblīmĕ căpŭt mœstissĭmă nūbēs Aspĕrăt. *Cl.* SYN. Nēbŭlă. *Voy.* Cura, Mœror. || *Nuage du sommeil.* Bācchī cōmĭtēs, dīscŭssă nūbĕ sŏpōrīs. *St.* Pēllĕ sŏpōrĭfĕrī sĕnĭūm nūbēmquĕ vĕtĕrnī. *Aus.* (*Epist.* 14, 11). || *Fumées du vin.* Rhœtŭs ĭnīquī Nūbĕ mĕrī. *V. Fl.* || *Front sévère.* Dēmĕ sŭpĕrcĭllō nūbēm. *H.* Nēc nūbēm frōntīs ămābăt. *Sil. Voy.* Supercilium. || *Malheur.* Ātquĕ ævī sĭnĕ nūbĕ tĕnŏr. *St.* Pārs vītæ trīstī cētĕră nūbĕ văcĕt. *O.* Nūbĕ mălī pĕrcŭssŭs. *V. Fl.* || *Cécité.* Nūbēmquĕ hānc frōntīs ŏpācæ Spērnĭtĕ. *St.* || — bēllī. *Orage de la guerre.* Nūbēm bēllī, dūm dētŏnĕt, ōmnēm Sūstĭnĕt. *V.* Ātque ātrām bēllī cāstris sē cōndĕrĕ nūbēm. *Sil.* (V, 379. Sic *Pind. Nem.* 10, 16 : Μάντιν Οἰολίδαν πολέμοια νέφος). || *Obscurité, silence, secret.* Fraŭdĭbŭs ŏbjĭcĕ nūbēm. *H.* SYN. Ūmbrā, nox, lătĕbræ.

Nūbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui amène des nuages.* Ēt dărĕ nūbĭfĕrīs lĭnĕă vĕlă nōtīs. *O.* Quălĭtĕr hīnc gĕlĭdŭs bŏrĕas, hīnc nūbĭfĕr eūrŭs. *St.* SYN. Nīmbōsŭs, nēbŭlōsŭs, etc. *Voy.* Pluvius.

† Nūbĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Nébuleux.* Ætherĭă nūbĭfĭcūm cōmplēctĭtŭr ōrbĕ dĕcōrō (*Anth.* II, p. 311).

† Nūbĭfŭgŭs, ă, ŭm. *Qui chasse les nuages.* Nēc tām nūbĭfŭgō bŏrĕă Lătōnĭă Phœbē. *Col.* (10, 288).

Nūbĭgĕnă, æ. *m. f. Engendré des nuages ou de la nymphe Néphélé; au plur. les Centaures.* Ceū dūŏ nūbĭgĕnæ quūm vĕrtĭcĕ mōntīs ăb āltō. *V.* Nūbĭgĕnās dŏmĭtŏs ă sē. *O.*

Nūbĭlă, ōrŭm. *n. pl. Nuées.* Dūm sĭccă tēllūrĕ lĭcĕt, dūm nūbĭlă pĕndĕnt. *V.* Nūbĭlă dĭsjĭcĭt, nĭmbīsque āquĭlōnĕ rĕmōtīs. *O.* Ălbŭs ŭt ŏbscūrō dētĕrsĭt nūbĭlă cœlō sæpĕ nōtŭs. *H. Voy.* Nubes. || *Au fig.* Frīgĭdă dămnātæ prōdūxĭt nūbĭlă mēntī. *St.* || *qqf. au sing.* Trīstī sĭlēntĕm nūbĭlŏ lĭquĭt dŏmŭm. *Sen.* (*H. Fur.* 620).

Nūbĭlis, ĕ. *Nubile, en âge d'être marié.* Jām mātūră vīrō, jām plēnīs nūbĭlĭs ānnīs. *V.* Hæc ŭbī nūbĭlĭbŭs prīmŭm mātūrŭĭt ānnīs. *O.* PPH. Cōnjŭgĭō, thălāmō, thălāmīs āptŭs, ĭdōnĕŭs, mātūrŭs, tēmpēstīvŭs, hăbĭlĭs. Āptă vīrō. PHR. Vīrgĭnĭtās mātūră tŏrīs. *St.* Jām, vīcĭnă tŏrō, plēnīs ădŏlēvĕrăt ānnīs Vīrgĭnĭtās. *Cl.* Cōnnūbĭŭm mātūrō tēmpŏre ădēptă. *Cat.* Aĭūnt jūgālī vix hăbĭlĕm tŏrō Primīs ĭn ānnīs fōrtĕ pŭellŭlăm. *Prud.*

† Nūbĭlō, ās, ārĕ. *Couvrir d'un nuage, rendre obscur, et au fig.* Quām (lucem) vīs sŏphŏrūm cāllĭdă, ārsquĕ rhĕtŏrum, ĕt Fīgmēntă vātum nūbĭlānt. *Paul. Nol.* (10, 37). *Voy.* Obscuro.

Nūbĭlus, ă, ŭm. *Couvert de nuages, nébuleux.* Jūngĕrĕ pāllēntēs nūbĭlŭs ānnŭs ĕquōs. *Tib.* (II, 5, 76). SYN. Nēbŭlōsŭs, nīmbōsŭs. PPH. Nūbĭbŭs, nēbŭlis, nīmbis dēnsŭs, grăvis, cōndĭtŭs, ŏbdŭctŭs, ŏpĕrtŭs, ŏbscurŭs, spissŭs. PHR. Læsūm nūbĕ dĭēm. *L.* || *Qui amène des nuages, orageux.* Nūbĭlŭs Ægæō dēprēndĭt ĭn æquŏre nāvĕm Āustĕr. *O.* Nūbĭlŭs Ōrīon. *Cl.* SYN. Nūbĭfĕr. || *Sombre, obscur.* Īn quĭbŭs ānträ vĭdĕt, quæ mūltă nūbĭlă sīlvă. *O.* Ēst vīă dēclīvīs, fūnēstă nūbĭlă sāxō. *Id.* SYN. Ŏbscūrŭs, tĕnēbrōsŭs, etc. *Voy.* Obscurus. || *Noir.* Nēc ōdĭt Ēxplōrātōrēs nūbĭlă mässă fŏcōs. *M.* (VIII, 51). || *Au fig. Qui n'est pas serein, malheureux.* Tēmpŏră sī fŭĕrĭnt nūbĭlă, sōlŭs ĕrīs. *O.* (*Id. Trist.* I, 1, 40). || *Troublé.* Mārs nūbĭlŭs īrā. *St.* Ītă nūbĭlām mēntĕm Ānĭmī hăbĕō. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 5). || *Triste.* Tōtō nūbĭlă vūltū. *O.* || *Contraire.* Nūbĭlă născēntī seū mĭhī Pārcă fŭīt. *O.*

† Nūbis. *arch. pour* Nubes. (*Pl. Merc.* V, 2, 38.)

Nūbĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les nuages.* Hīc prō nūbĭvăgō grātŭs plă tēmplă mĕātū. *Sil.*

Nūbō, ĭs, psi, ptŭm, bĕrĕ. *n. Se marier, en parlant d'une femme.* Sī quă vōlēs āptĕ nūbĕrĕ, nūbĕ pārī. *O.* Ēst ălĭquĭd, nūpsissĕ Jŏvī. *O.* Quō lūbĕăt, nūbănt, dūm dōs nĕ fĭăt cŏmēs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 17). Nām quō dēdĭstī nūptŭm. *Id.* (*Stic.* I, 2, 85. Sic et *Ter. Ph.* V, 1, 25). Cŭjūsmŏdī hīc cūm fāmā făcīlĕ nūbĭtŭr. *Id.* (*Pers.* III, 1, 58). PPH. Vīrō *ou* cūm vīrō jūngŏr. Vīrō, mărītō trādŏr, cōnjūngŏr. Vīrŭm, mărītŭm īn tōrī fœdŭs ăccĭpĭō. Cōnnūbĭō jūngŏr. Jūgālēs tādās, jūgālă vīncŭlă *ou* vīnclă lnĕō, sŭbĕō. Tādās ättingŏ. Lēcti fœdĕră sŏclŏ. VERS. Nē cuī mē vīnclō vēllĕm sŏcĭārĕ jūgālī. *V.* Nūnquāmnĕ vīrīlī Sūbmittĕrĕ jŭgō? *St. Voy.* Conjugium. || *En parlant d'un homme : Se marier de manière à ce que la femme soit la maîtresse.* Ūxōrēm quārĕ lŏcūplētĕm dūcĕrĕ nōlīm, Quærĭtĭs : ūxōrī nūbĕrĕ nōlō mĕæ. *M.* (VIII, 12). Meūs frātĕr nūpsĭt pōstĕrĭŭs dōtātæ vĕtŭlæ. *Pompon.* (apud *Non.* 2, 577). || *Au fig. Voy.* Nubens. || † *act. Couvrir, voiler.* Māne ŭt ūdæ vīrgĭnĕs nūbānt rōsæ (*Pervig. Ven.* 22. Cf. *Prisc.* 8, 789).

† Nūbs. *ancien nomin. pour* Nubes. Pērjūrūm Lāpĭthām Jūnōnĭă lūdĭfĭcāt nūbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Histor.* 2. Et *Liv. Andr.* apud *Serv.* ad *Æ.* X, 636).

Nūcĕrĭă, æ. *f.* (Νουκερία). *Nucérie, ville de la Cispadane.* Īllīc Nūcĕrĭa, ĕt Gaūrūs nāvālĭbŭs āptă. *Sil.*

Nūcētŭm, ī. *n. Lieu planté de noyers.* Quīdquĭd nōbĭlĕ Pōntĭcīs nūcētīs. *St.* (*Silv.* I, 6, 10).

Nūcĭfrăngĭbŭlŭm, ī. *n. Casse-noix.* (*Pl. Bacch.* IV, 2, 15.)

Nūclĕŭs *et* Nūclĕŭs, ī. *m. Corneau, amande.* Mēllă dărī nūclĕŏsquĕ jŭbēt, dŭlcēsquĕ plăcēntās. *M.* (XI, 87). Nūclĕŭm ămīsī; rēlĭquĭt pīgnĕrī pŭtāmĭnă. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 122. Alii leg. *nuculeum*, ex nonnullis libris : quod non displicet. *Id. Curc.* I, 1, 55).

Nūcræ, ārŭm. *f. pl. Ville du Samnium.* Qui Pātŭlŭm Nūcrāsquĕ cŏlŭnt. *Sil.*

Nūcŭlă, æ. *f. Petite noix.* || ? *m. Nom d'homme.* Quīd, Dēcĭus, Nūcŭlam ān cōnfĭxŭm vis făcĕre? ĭnquĭt. *Lucil.* (apud *Cic. de Or.* 2, 63).

Nūdātŭs, ă, ŭm. *Depouillé, nu.* Nūdātōsquĕ hŭmĕrōs ōlĕō pĕrfūsă nĭtēscĭt. *V.* Pōstquĕ dĭēm lōngām nūdātă cācūmĭnă sīlvæ. *O.* Nūdātāquĕ fœdă Tērgă fŭgă. *L. Voy.* Nudus.

Nūdĭtās, ātis. *f. État de nudité.* Dē nūdĭtātīs naūtĭcæ cōnsōrtŏ. *Paul. Nol.* (13, 348).

Nūdĭus tertĭus. *indécl. Le troisième jour.* Quā fĭdūcĭa aūsŭs prīmŭm, quæ ēmpta ēst nūdĭus tertĭus. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 32. *Id. Curc.* I, 2, 17; *Cæcil.* et *Afran.* apud *Char.* 2, 185). || Nūdĭus

quertûs, quintûs, sextûs. (*Pl. Curc.* I, 3, 50; *Truc.* II, 6, 28; *Trin.* III, 2, 101.)

Nûdô, ās, āvī, ātum, āre. *Oter les vêtemens.* Cōrpŏrăque ăgrēsti nudāt prædūra pălæstra. *V.* Mox ēlĭam ăgrēstēs Sătўrōs nūdāvit. *O.* SYN. Exŭô, dēnūdô. PPH. Vēstĭo, vēstĕm, ămĭctum, vēlămĕn ĕxŭô, dēpŏnô, ponô, rējĭcĭô, dērŭpĭô, tollô, ēxcŭtĭô, dētrahô. ‖ *En gén. Découvrir, mettre à nu.* Nudārānt gladĭōs. *O.* Vēl sī intĕrrŭptô nūdārēt gŭrgĭtĕ pōmŭm. *Tib.* (IV, 1, 75). Et nunc tĕrgă fŭgă nudant. *V.* Tĕrgŏră dĕrĭpĭūnt cōstīs, et viscĕrā nūdānt. *Id.* Frīgŏra brūmæ Nūdānt silvās. *Sen.* (*Hip.* 936). ‖ *Dépouiller, dérober.* Ārmīs nūdārĕ jăcentĕm. *O. Voy.* Solĭo. ‖ *Au fig. Dévoiler, découvrir.* Nōn mihĭ dēcĕptæ nūdant tŭa fæcta tăbellæ. *O.* Ingĕnĭum rēs Ādvĕrsæ nūdārĕ sŏlent. *H.* Tăndĕm vēnit ămor, quălĕm... nūdāsse ălĭcui. *Tib.* (II, 7, 2). SYN. Āpĕrĭô, dētĕgô, etc. *Voy.* Detego.

Nūdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Nudus. Pāllĭdŭlă, rīgĭdă, nudŭlă. *Adrian.* (apud *Spart. Adr.* 25, nempe anima).

Nūdŭs, ă, ŭm. *Nu, sans vêtement.* Nūdŭs în ignōtă, Pălĭnūrĕ, jăcĕbĭs ărēnă. *V.* Nūdă pĕdĕm, nūdŏs hŭmĕrīs ēffūsă căpillos. *O.* SYN. Nūdātŭs, ēxūtŭs, spŏlĭātŭs. PPH. Vēstĭs, tēgmĭnĭs ēxpērs. Vēstĕ cārēns, nūdātŭs, spŏlĭātŭs. Nūdŭs mĕmbră. Pōsĭtô vēlāmĭnĕ nūdŭs. Pōsĭtă vēstĕ. Ēxūtŭs ămĭctu. Vēstĕ nihĭl tĕcŭs. PHR. Unum ēxută pĕdĕm vinclis. *V.* Căput dētĕctŭs hŏnēstŭm. *Id.* Libĕr ămĭctū. *V. Fl.* ‖ *qqf. Sans toge, qui n'a que la tunique.* Nūdŭs ăra, sĕrĕ nūdŭs. *V.* (*G.* II, 299. Quod *Hesiod. E.* 391, dixerat γυμνόν. Cujus sensus exempla congessi ad *Tacit. Germ.* 6). ‖ *Sans armes.* Tutŭs ut invādāt prælĭa, nudŭs ĕāt. *M.* (IX, 57). *Voy.* Inermis. ‖ *En gén. Nu, dépouillé, découvert.* Ut vīdua in nudo vĭtis quæ nāscĭtur ārvo. *Cat.* (62, 41). Sĕdĭt hŭmō nūdā. *O.* Et frēta dēstĭtŭēnt nudos in littŏrĕ piscēs. *V.* Silĭce in nudā. Nūdoquĕ sŭb ætherĭs ăxĕ. *Id.* SYN. Nudātŭs, ĭmŏpertŭs, dētĕctŭs, āpĕrtŭs. ‖ *Degainé.* Nudo cōncurrĕrĕ fĕrrō. *O.* SYN. Nudātŭs, strictus, etc. *Voy.* Vagina. ‖ *Dépouillé de, privé de.* Nūdŭs ægrīs, nūdŭs nŭmmīs, insānĕ, patĕrnīs. *H.* Nudum rĕmĭgĭo lătŭs. *Id.* Nudūs Ārbŏrĭs Ōnўs ĕrāt. *O.* Ubĭ rēs pĕrdĭdĕre, ăbire hinc nudis hĕct. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 46). SYN. Nudātŭs, spŏlĭātŭs, carēns, etc. *Voy.* Carens. ‖ *Pauvre.* Nudŭs inopsquĕ. *H.* Œnēă dēsērtum nuda sĕnēctă prēmīt. *O. Voy.* Pauper. ‖ *Seul.* Ut mala nullă fĕrām, nīsi nudăm Cæsaris īram. *O.* Nudŭs ăpĕr, sĕd ēt hic munīmŭs. *M.* (I, 44). ‖ *Sans ornement.* Nudis mihĭ rēbŭs ăgendum ēst. *O.* ‖ *Sans déguisement.* Nudaquĕ vēritās. *H.* SYN. Simplĕx.

Nugæ, ārŭm. *f. pl. Bagatelles, riens.* Nēscĭŏ quĭd mĕd.tāns nugārum, totus in illis. *H.* Hæ nugæ sēria ducēnt In mălă. *Id.* EP. Lēvēs, inanēs, vānæ, jŏcōsæ, hilarēs. ‖ Nūgās agō, lŏquŏr, gārrĭō, etc. *Dire des choses sans valeur, plaisanter, badiner.* Nugās ăgis. *Pl.* (*Men.* IV, 1, 58). Lŏquĕris nunc nugas scĭens. *Id.* (*Bac.* III, 6, 40). Nugās gārris. *Id.* (*Curc.* V, 2, 6). ‖ *Vers frivoles, légers; libres.* Mercări nŏstrās sī tĕ pĭgĕt, Ŭrbicĕ, nugas, Et lascīvă tamĕn carmĭna nosse libĕt. *M.* (VII, 50. *Id.* II, 1; VI, 64). SYN. Jŏci, lusŭs, nēquĭtĭæ. ‖ *Débauche.* Nōn căpŭt hās nūgās hŭmĭlis dŏmŭs. *J.* (II, 169). Nequĭtĭæ et nugis prōdavorum et amŏrĕ gĕmēllum (par). *H.* SYN. Nequĭtĭæ, Impŕobĭtas. *Voy.* Libido. ‖ *qqf. Chant funèbre.* Hæc sunt nŏn nūgæ, nŏn enĭm mŏrtŭālĭă. *Pl.* (*As.* IV, 1, 63) *Voy.* Nænia.

Nūgālŏr, ōris. *m. Qui s'amuse à des bagatelles, paresseux; hableur.* Si inĕrpŭit, cēssās nūgālŏr. *Pers.* (5, 127). Væ tĭbĭ, nūgālŏr. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 86. *Id. Capt.* II, 2, 25). SYN. Nūgax, cēssātŏr, ou mendax, vānĭlŏquŭs. ‖ *qqf. Débauché.* Cāstŭmquĕ nūgātŏr săpĭt. *Prud.* (*Cath.* 177).

Nūgātŏrĭŭs, ă, ŭm. *Vain, frivole; mensonger.* Lŏcāvi ăd ārtēs nūgātŏrĭās. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 2).

Nūgātrix, ĭcis. *f. Débauché, impudique.* Nūgātrix ārtĭcs, jŏcūs ēt Pĕtŭlāntĭă primi. *Prud.* (*Psych.* 502).

Nūgax, ācis. *Comme* Nugator. Nūgācēs sūnt. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 90. Sed vexata lectio).

† Nūgĭgĕrŭlŭs, ī. *m. Qui colporte des sornettes.* Ubĭ nūgĭgĕrŭlis rēs sōlŭta ēst ōmnibŭs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 51. Ubi *Non.* 2, 587, legit *nugivendis.* In *Gloss. Isid.* Nugigerulus, *turpis nuntius*).

† Nugĭpŏlўlŏquĭdēs, æ. *m.* (*mot hybride, composé de* Nugæ, πολὺς *et* loquor). *Conteur de sornettes, hâbleur.* (*Pl. Pers.* IV, 6, 21.)

? Nūgĭvēndŭs. *Voy.* Nugigerulus.

Nūgŏr, āris, ārī. *d. Folâtrer, s'amuser.* Ut primum pŏsĭtis nūgāri Grægla bellis Cœpit. *H.* Intĕrdum nūgāris rūrĕ patĕrnō. *Id.* SYN. Ōtŏr, lāscivĭō. ‖ *Mentir.* Non mihĭ nūgāri pŏtĕs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 42. *Id. Trin.* IV, 2, 55).

† Nūllæ. *ancien gén. f. de* Nullus. Quī, nīsi ădultĕrĭō, stŭdĭōsŭs rē nūllæ ălĭæ ēst, imprŏbŭs *Pl.* (*Mil.* III, 1, 107). Nullæ sĭbĭ cōnsciŭ rēii. *Lr.* (VI, 392. Cf. *Charis.* 2, 133).

† Nūllī. *ancien gén. m. de* Nullus. Quem ĕgo hŏmĭnēm nūlli cŏlŏris nŏvī. Nōn tu istīnc ăbis? *Pl.* (*Pl.* IV, 7, 99. Et *Ter. And.* III, 5, 2. Cf. *Prisc.* 6, 694).

† Nūllĭfĭcō, ās, ārĕ. *Annihiler.* Dēlĭclās măgnī nūllĭfĭcārĕ frĕti (*Anth.* II, p. 409).

Nūllŭs, ă, ŭm; *gén.* nūllīŭs, *dat.* nūllī. *Nul, aucun, aucune.* Nūllŭs ămōr pŏpŭlis nēc frēdĕră sūntō. *V.* Nūlla fĭdēs rēgni sŏcĭlis. *L.* Nūllĭŭs ăddĭctus jūrārĕ in vĕrbă magistri. *H.* PPH. Nōn ūllŭs. Non quisquăm, ălĭquis. Nĕ quĭs. ‖ *m. Personne.* Qui scīrĕ pŏssŭm? Nūllŭs plŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 13). Hōc vĭsum nūllī, nōn ipsi ēffăta sŏrōri. *V.* Pĕrpĕtŭŭs nūlli dătŭr ūsŭs. *H.* SYN. Nēmō. *Voy. ce mot.* ‖ *Perdu, anéanti.* Nūlla ēst ălcўŏnē, nūlla ēst, ăit. *O.* Cœlēstĭs ira quŏs prēmit, mīsĕros facĭt; Humānă nullos. *Sen.* (*H. OEt.* 441). Aut cūr sīm totō cŏrpŏrĕ nūllŭs ĕgō. *Pp.* (I, 5, 22). Nūlla sŭm. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 6. Et *Pl. Merc.* I, 2, 51). Ecce mĕ nullum sĕnĕm. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 26). ‖ † *arch. Comme* Non. *Pas, pas du tout.* Tum dīcās; si mĕ quærĕt, nūllŭs dixĕris. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 4). Nullus crēdŭās. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 5). Nullus vēnit. *Id.* (*Rud.* I, 2, 55. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 1, 10; *Charis.* 2, 185). ‖ *subst. n. Comme* Nihil. Qui ămāt, tamĕn hērclĕ sī ēsurit, nullum ēsurit. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 16). Prætĕr laudĕm, nullŭs āvāris. *H.* Nullīŭs ēgēntĕm. *Id.*

Num. *adv. interrog. Est-ce que?* Num fūris? an prudēns ludis mĕ, ŏbscūrā canēndō? *H.* Num lacrĭmās victus dēdit? *V.* SYN. An, etc. *Voy. ce mot.*

Numă, æ. *m.* (Νομᾶς). *Numa Pompilius, second roi de Rome, originaire de Cures, ville des Sabins. Il institua les cérémonies religieuses, et fit une nouvelle division de l'année.* Tunc ĕrat intonsi rēgĭă măgnă Numæ. *O.* Ĭrĕ tămĕn rĕstăt,

Nūmă quŏ dēvēnīt ĕt Ănĕŭs. *H.* SYN. Pŏmpīlĭŭs. EP. Æquŭs, pĭŭs, lēgĭfĕr, plăcĭdŭs. (*Cf. Ovid. Met.* XV, 480 *sq.*; *Virg. Æ.* VI, 807 *sq.*) ‖ Nūmæ mēnsis. *Mois de février.* Mēnsĕ Nūmæ ĕxtrēmŏ nōmĭn căpĭt ēmbŏlĭmæi. *Aus.* (*Eclog. de Dieb.* 13. *Ib. de Mensib.* 2). ‖ *Nom de guerrier.* Fŏrtēmquĕ Nūmām. *V.* ‖ *Nom d'homme.* Hĭcrēdĕm scrīpsīt mĕ Nūmă : cŏnvallŭit. *M.* (X, 97).

Nūmānă, æ. *f.* (*Νουμάνα*). *Ville du Picénum.* Hīc ĕt quŏs păscunt scŏpŭlōsæ rūră Nūmānæ. *Sil.*

Nūmāntĭă, æ. *f.* (*Νουμαντία*). *Numance, ville d'Espagne, dans la Tarraconnise, détruite par l'un des Scipions.* Nōlīs lōngă fĕrāx bĕllă Nūmāntĭæ. *H.* PPH. Ūrbs Nūmāntīnă.

Nūmāntīnŭs, ă, ŭm (*Νουμαντῖνος*). *De Numance.* Ille Nūmāntīnă trāxĭt ăb ūrbĕ nōtām. *O.* ‖ *Scipion Emilien, surnommé le Numantin, de sa famille.* Ăfrā Nūmāntīnōs rĕgnă lŏquuntŭr ăvōs. *Pp.* (IV, 12, 30). Sī lŭdĭtŭr ălĕă pērnōx Ăntĕ Nūmāntīnōs. *J.* (8, 10).

Nūmānŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Fŏrtēmquĕ mănŭ fŭ ĭssĕ Nūmānŭm. *V.*

Nūmātĭŭs. *Au lieu de* Munatius.

Nūmĕlla, æ. *f. Sorte de carcan en bois.* Nērvōs, cătēnās, cărcĕrēs, nūmēllās, pĕdĭcās, bŏīās. *Pl.* (*As.* III, 2, 5. *Cf. Non.* 2, 586, et *Fest.* Etiam *Gloss. Placidi* : « *Numellatus*, numella ligatus, i. e. vinculo quo quadrupedes alligantur. »)

Nūmĕn, ĭnĭs. *n. Volonté ou puissance divine.* Quid vĕtăt īrātō nūmĕn ădēssĕ dĕō? *O* Nōn hæc sĭnĕ nūmĭnĕ dīvūm Ēvĕnīunt. *V.* Quæ sīnt ĕă nŭmĭnă dīvūm, Flăgĭtăt. Ēt pōtĭŭs dī nūmĭnĕ fīrmēnt. Mĕō sĭnĕ nūmĭnĕ. *Id.* (Hoc *Prisc.* 4, 627, exponit, *sine meo nutu*). SYN. Vŏlūntās, nūtŭs : pōtēstās, vīs. PPH. Dīvīnă vŏlūntās, vis. ‖ *Divinité, dieu.* Ēt vōs, ægrēstŭm præsēntiă nŭmĭnă, Fauni. *V.* Sī quīd pĭă nūmĭnă pōssŭnt. *Id. Voy.* Deus. ‖ † *arch. Mouvement.* Tērrĭfĭcās căpĭtŭm quătĭēntĕs nūmĭnĕ crīstās. *Lr.* (II, 632. *Cf. Prisc.* 4, 627).

Nūmĕrăb lis, ĕ. *Qu'on peut compter.* Quŏ sānĕ pŏpŭlŭs nūmĕrābĭlĭs, ūtpŏtĕ pārvŭs. *H.* Nūmĕrăbĭlĭs ăltĕ Călcŭlŭs. *O.*

† Nūmĕrārĭă, æ. *f. L'arithmétique.* Sīc vĕtŭs ăstrĭgĕrō pĕllăt Nūmĕrārĭa cœlō. *Capel.* (VII, p. 269. *Numerarius* magis est in usu. *Gloss. Isid.* Arithmeticus, *numerarius. Id. Orig.* 9, 4).

Nūmĕrātŭs, ă, ŭm. *Compté.* Fīlăquĕ sĕctĭvī nūmĕrāta inclūdĕrĕ pŏrrī. *J.* (14, 153). ‖ *En partic. Recensé.* Effūsīs nūmĕrātō mīlĭtĕ tēlīs. *L.* ‖ Nūmĕrātŭm ărgĕntŭm, *et absolt. Argent compté ou comptant.* Sī mĭhī dăntŭr dŭō tălēnta ărgĕntī nūmĕrāta ĭn mănŭm. *Pl.* (*As.* 1, 3, 41). Quid rĕfĕrt, vīvās nūmĕrātō nūpĕr, ăn ōlĭm? *H.*

Nūmĕrĭŭs, ĭī. *m. Prénom Romain.* Nōs Cælĭ, Nūmĕrĭ, nūmĕrūm sĕrvēmŭ' mōdumquĕ. *Lucil.* (apud *Char.* 1, 60).

1. † Nūmĕrō *et* Nūmĕrĕ. *adv. Vite, trop vite.* Nūmĕro hoccĭcis. *Pl.* (*Mil.* V, *vs.* 7. *Id. Cas.* III, 5, 21; *Pœn.* V, 4, 102). Nunquām nīmĭ' nūmĕro quēmquām vidi facĕrĕ, quūm făcto ēst ŏpŭs. *Turpil.* ap. *Non.* 4, 319. *Att.* et *Afran. ibid.* Cf. *Macr. S. Scip.* 2, 2, et *Fest.*).

2. Nūmĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Compter, supputer.* Stāt fortuna dŏmūs, ĕt ăvī nūmĕrāntŭr ănnōrum. *V.* Bisquĕ dĭē nūmĕrānt ambo pĕcŭs. *Id.* Vōsquĕ prō dōmĭnā vix nūmĕrāndă făcīt. *Tib.* (IV, 1, 18). SYN. Dĭnūmĕrō, cŏmpūtō, sŭppūtō, cēnsĕō, pĕrcēnsĕō, rĕcēnsĕō, ēnūmĕrō. PPH. Nūmĕrum făcĭō, rĕfĕrō. Nūmĕrō cŏmprēndō, pŏnō. ‖ *Compter ou donner de l'argent.* Dŏs ŭbĭ sĭt, quærīs : campō nūmĕrāvīmŭs illō. *O.* Ēt nūmĕrāt ātŭr fŏrtĕ ărgĕntum, intĕrvēnit. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 5). SYN. Dō. ‖ *Compter, avoir.* Dōnĕc ĕris fēlix, multōs nūmĕrābĭs ămīcōs. *O.* Hăbĕt hŏs nūmĕrātquĕ pŏētās. *H.* SYN. Pŏssĭdĕō, hăbĕō. ‖ *Mettre au nombre, estimer.* Sæpĕ lĭcĕt Grāiæ nūmĕrētŭr glŏrĭă Lērnæ. *H.* Ănte ŏmnēs bēllŏ nūmĕrāndŭs Ămĭlcăr. *Sil.* SYN. Cēnsĕō, ānnūmĕrō, æstĭmō. ‖ *Parcourir en cadence.* Crispō nūmĕrāntŭr pectĭnĕ chŏrdæ. *J.* (6, 382).

† Nūmĕrōsĭ ās, ātĭs. *f. Nombre, grand nombre.* Ēt tē mūltĭmŏdā sătĭs vĕrēndŭm scriptōrŭm nūmĕrōsĭtatĕ. Vārrō. *Sid.* (*Pan.* 3224. *Ib.* 1904).

Nūmĕrōsŭs, ă, ŭm. *Nombreux.* Māgna ădĕō cōmĭtŭm nūmĕrōsāquĕ pūbēs. *V. Fl.* Nūmĕrōsā pārābat Ēxcēlsæ tūrrĭs tăbŭlātă. *J.* (10, 105). SYN. Mūltŭs. ‖ *Harmonieux, cadencé.* Ēt tĕnŭĭt nōstrās nūmĕrōsŭs Hōrātĭŭs aūrēs. *O.* Ĭn tĕnĕbrĭs nūmĕrōsō pŏnĕrĕ grēssŭs. Illă placĕt gēstū, nūmĕrōsāquĕ brāchĭa dūcit. *Id.*

Nūmĕrŭs, ī. *m. Nombre.* Tē mărīs, ĕt tĕrræ, nūmĕrōquĕ cārēntĭs ārēnæ Mēnsōrēm. *H.* Nūmĕrō dĕŭs ĭmpărĕ gaūdĕt. *V.* Nĕque ēnĭm nūmĕrō cōmprēndĕrĕ rēfĕrt. *Id.* ‖ *Troupe, réunion, foule.* Nōs nūmĕrŭs sūmŭs, ĕt frūgēs cōnsūmĕrĕ nātī. *H.* Dŭō dē nūmĕrō quūm cōrpŏrā nōstrō. *V.* Quædām dē nūmĕrō Lāmĭārŭm. *J.* (6, 384). SYN. Tūrbă, vīs, āgmĕn. ‖ *Rang.* Illūm nūmĕrō hĕātōrum ēxĭmit vīrtūs. *H.* SYN. Ōrdō. ‖ *In* nūmĕrō sūm. *Être au nombre de.* Ēsse ĭn ămīcōrūm nūmĕrō. *H.* (Adde *Lucr.* V, 180). SYN. Ānnūmĕrŏr, cēnsĕŏr. ‖ *Calculs, surtout astronomiques.* Nēc Bābўlōnĭōs Tēntārĭs nūmĕrōs. *H.* Nūmĕrōsquĕ sĕquēntĭbŭs āstrā. *St.* Quīs tĕnĕbrās sōlĭs cădĭsquĕ mĕāntĕm Dēfectūm vīdĕāt nūmĕrūs? *Cl.* Ĭnvēnĭūnt ĕt ĭn āstrā vĭās, nūmĕrīsquĕ mōdĭsquĕ Cōnsūmmānt ōrbĕm. *Manil.* (IV, 158). ‖ *Dés.* Scū lŭdĕt, nūmĕrōsquĕ mănū jăctābĭt ēburnos. *O.* Ēt mŏdō trēs jăcĭēt nūmĕrōs. *Id. Voy.* Talus. ‖ *Les parties constitutives d'un tout.* Ĭmpĕrfĕcta sŭīsquĕ Trūncă vīdēnt nūmĕrīs (animalia). *O.* Quūm dēsĭt nūmĕrīs ĭpsă jŭvēntă sŭīs. *Id.* ‖ *Arrangement.* Quæcūnquĕ ĭn fŏlĭīs dēscrīpsĭt cārmĭna vātēs, Dīgĕrĭt ĭn nūmĕrūm. *V.* ‖ *Mesure, cadence.* Ĭn nūmĕrum Faūnosquĕ fĕrāsquĕ vĭdērīs Lūdĕrĕ. *V.* Illī ĭnter sēsĕ māgnā vī brāchĭa tollūnt Ĭn nūmĕrūm. *Id.* ‖ *Rhythme, mètre, vers.* Nēc nūmĕrīs nēctĕrĕ vĕrbă jŭvat. *O.* Nūmĕros ănĭmōsquĕ sĕcūtŭs Ārchĭlŏchī. *H.* SYN. Mĕtrŭm, cārmĕn. ‖ *Chant, air.* Nūmĕros mēmĭnī, sī vĕrbă tĕnērem. *V.* Flĕbĭlĭbŭs vēllŭtī nūmĕrīs, cănēntĭa dūrā Trājĕctūs pēnnā tēmpŏrā, cantat ŏlŏr. *O.* SYN. Mŏdī. *Voy.* Cantus. ‖ *Au fig. Mesure, régularité.* Nīl ĕxtrā nūmĕrūm fēcissĕ mŏdumquĕ. *H.*

Numici (via). *Au lieu de* Minucia.

Numicĭŭs, *et qqf.* Nūmĭcĭŭs, ī. *m.* (*Νομίκιος*). *Petite rivière du Latium.* Cornĭgĕr hānc cŭpĭdĭs rāpŭissĕ Nūmĭcĭŭs undīs. *O.* (*Fast.* III, 647. *Sic* et *Met.* XIV, 599). Dīvērsī ĕxplōrānt : hæc fōntĭs stāgnă Nūmĭcī. *V.* (*Æ.* VII, 150). Haūd prŏcŭl hīnc parvō dēscēndĭt fōntĕ Nūmĭcŭs. *Sil.* (VIII, 179. Sed *Plin.* 3, 5, habet *Numicius*). ‖ *Nom d'homme.* Nīl admīrārī, prōpĕ rēs ēst ūna, Nūmĭcī. *H.*

Numidæ, dārum *et sync.* dum. *m. pl.* (*Νομάδες*). *Numides, peuple d'Afrique.* Hīnc pāssĭm ēxsultānt Nūmĭdæ, gēns nēscĭa frēnī. *Sil.* Ēxpĕrĭar, Nūmĭdumquĕ pĕtām cŏnnūbĭa supplĕx? *V.* Mĕ vĕl ēxtĕrnōs Nūmĭdārum ĭn ăgrōs. *H.* SYN. Nŏmădēs.

adj. Ēt tōtūm Nūmĭdæ scŭlptīlĕ dēnīs ŏpŭs. *O.* Nūmĭdāsquĕ lĕōnēs. *Id.* ‖ *Subst. m. Plotius Numida, un des officiers d'Auguste.* Cūstōdēs Nūmĭdæ dĕōs. *H.*

Nūmĭdĭcŭs, ă, ŭm (Νομαδικός). *De Numidie.* ‖ Nūmĭdĭcă ăvīs, vŏlūcrīs, gallĭnă, *ou absolt. Poule de Numidie ou Pintade, mets recherché des Romains.* Ēt pictă pĕrdix, Nūmĭdĭcæquĕ gŭttātæ. *M.* (III, 58). Gallĭnæ tĭbī Nūmĭdĭcæ, tĭbī gallŭs spādō. *Petr.* (*Sat.* 55). VERS. Nōn Āfra ăvis dēscēndăt īn vēntrem tŭum. *H.* Nōn lātŭs Āfræ Nōvīt ăvis. *J.* Ātque Āfræ vŏlūcrēs placēnt pālāto. *Petr.* Sī Lĭbўcæ nōbis vŏlūcrēs, sī Phāsĭdis ēssēnt. *M.* Nēc Lĭbўæ mittīt, nēc tĭbī Phāsis ăvēs. *Id.* Jām vēntrī lōngĭus ītŭr Quām mŏdō mīlĭtĭæ : Nūmĭdārŭm pāscĭmŭr ōrīs, Phāsĭdŏs ēt dāmnīs. *Manil.* (Adde *Mart.* XIII, 73, ubi lemma *Numidicæ*).

? Nūmĭsĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* (*Afran.* apud *Char.* 2, 186. Nisi legendum *Numicium.*)

Nūmĭsmă. *Voy.* Nomisma.

Nūmĭtŏr, ōris. *m. Numitor, fils de Procas, roi d'Albe, et frère d'Amulius, qui le détrôna.* Īllă cŭm Laŭsō dĕ Nūmĭtōrĕ sălī. *O.* Prōximŭs īllĕ, Prōcās, Trōjānæ glōrĭa gēntĭs, Ēt Cāpўs, ēt Nūmĭtŏr. *V.* (Adde *Prud. Sym.* 282). ‖ *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* X, 342; *Sil.* XIII, 194.)

Nūmmārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne l'argent.* Millĭă sēx īn ārcām dēmīsī nūmmārĭām. *Nov.* (apud *Non.* 9, 1). Quīd? sī lis fŭĕrit nūmmārĭă, quīd dăbĭtŭr? Præs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per inter.* 2). ‖ *m. peut-être, Changeur.* Māgnŭ' fŭit trĭcō nūmmārĭŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 85). *Voy.* Nummularius.

Nūmmātŭs, ă, ŭm. *Riche en argent.* Āt bĕnĕ nūmmātūm dĕcŏrāt Suādēlă Vēnŭsquĕ. *H. Voy.* Dives.

† Nūmmŏrumēxpālpōnĭdēs, æ. *m. Mot forgé par Plaute* (*Pers.* IV, 7, 22). *Qui soutire de l'argent.*

Nūmmŭlārĭŭs, ĭī. *m. Changeur.* Nĕrōnĭānă nūmmŭlārĭŭs māssă. *M.* (XII, 57). SYN. Ārgēntārĭŭs.

Nūmmŭlŭs, ĭ. *m. dimin. de* Nummus.

Nūmmŭs *ou* Nūmŭs, ĭ; *gén. pl.* Nūmmōrŭm *et souv.* Nūmmūm. *m. Pièce de monnaie d'or ou d'argent, écu.* Gēstĭt ĕnĭm īn lŏcŭlōs nūmmūm dēmittĕrĕ; pōst hŏc. *H.* Fīĕt ĕrĭtquĕ tŭŭs nūmmōrŭm mīllĭbŭs ŏctō. Āccĭpĭt ēt bīs dēnă sŭpĕr sēstĕrtĭă nūmmūm. *Id.* Quānti ăddĭctŭs? Millĕ nūmmūm. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 45. Et *Næv.* apud *Cic. Or.* 2, 63). SYN. Nōmĭsmă, mōnētă, sēstĕrtĭŭs, dēnārĭŭs, aūrĕŭs, aūrĕōlŭs. ‖ Nūmmō. *abl. Pour une faible somme.* Sīvĕ dŏmŭs sĭt Ēmptōr, gaŭdēntĕm nūmmō tĕ ăddĭcĕrĕ. *H.* (Adde *Pl. Most.* I, 2, 34). ‖ *En gén. Argent, richesses.* Crēscĭt ămŏr nūmmī quāntum ĭpsă pĕcūnĭă crēscĭt. *O.* Vīrtŭs pōst nūmmŏs. *H. Voy.* Pecunia, Divitiæ.

† Nūmnăm *et* Nūmnĕ. *arch. Comme* Num. Nūmnām tē pēllĕx stĭmŭlāt? nūmne ălтĕr lăsŏn? *Aus.* (*Epig.* 130, 5). Nūmnăm vōx sānguĭnĭs ējŭs Ād mē ĭnissă sŏnāt? *Tertul.* (*Gen.* 159. Adde *Pl. Cist.* IV, 2, 6; *Ter. Heaut.* III, 2, 6, et passim). Nūmne ănĭmārum ŏcŭlīs dēnsō vēgĕtāmĭnĕ gŭttæ Vŏlvūntŭr? *Prud.* (*Ham.* 943).

Nūmquăm, Nūmquĭd, etc. *Voy.* Nunquam, etc.

Nūnc. *adv. Maintenant.* Nūnc ăgĕ, nātūrās āpĕrībŭs quās Jūpĭtĕr ĭpsĕ, etc. *V.* Nūnc nūnc ĭnsūrgĭtĕ rēmīs. *Id.* SYN. Jām, *qqf.* hinc. PPH. Jām nūnc. Jām jām. Hōc *ou* prāsēntī tēmpŏrĕ. In prāsēns. ‖ Nūnc ĕtĭām *ou* Ētĭāmnūnc. *Voy.* Etiamnum. ‖ *Tantôt... tantôt.* Ēt nūnc ād fōntēs, nūnc ād mārĕ vērsŭs āpĕrtūm. *O.* Nūnc hōs, nūnc īllōs ădĭtūs. *V.* SYN. Mŏdŏ, jām. ‖ *Avec un temps passé.* Īd ădĕō nōs nūnc fāctum ĭnvēnīmŭs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 46). Ītĕm Mĕnāndrī Phāsmă nūnc nūpĕr dĕdīt. *Ter.* (*Eun. prol.* 9). Nūnc Sălĭārĭbŭs Ōrnārĕ pulvĭnār dĕōrŭm Tēmpŭs ĕrāt. *H.* Fātĭdĭcāmquĕ Thĕmĭn, quæ nūnc ōrăclă tĕnēbăt. *O.* SYN. Tūnc. ‖ *Avec le futur.* Quīs nūnc tĕ ădĭbĭt? *Cat.* (8, 16). ‖ *Mais.* Nūnc quŏnĭām mānĭbŭs pūrgātūm sānxĕrāt ōrbĕm. *Pp.* (IV, 9, 73. *Id.* II, 7, 75).

† Nūnccĭnĕ. *Est-ce maintenant?* Hĕm, nūnccĭnĕ dēmūm? *Ter.* (*And.* IV, 1, 59).

Nūnciŏ, etc. *Voy.* Nuntio, etc.

† Nūncŭbī. *pour* Num alicubi. *Est-ce que en quelque endroit?* Nūncŭbī mĕām Bĕnignĭtātĕm sēnsīstī īn tē claŭdĕr? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 83).

† Nūncŭpātīm. *Nommément.* Singŭlōs, quŏ nūnc pĭă nūncŭpātīm Nōn vălēnt vērsŭ cōhĭbērĕ vērbă. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 81).

Nūncŭpātŭs, ă, ŭm. *Nommé.* Bĕnĕ nūncŭpātŭ quōndam āb ārtĕ pўrrhĭcă. *Sid.* (*Epist.* IX 15, 8).

Nūncŭpō, ās, ārĕ. *Nommer.* Quæ mĕ ĭnsuēt nūncŭpāstī nōmĭnĕ. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 5 7). Quēm tūrbă Quĭrīnī Nūncŭpāt indigĕtēm, tēm plōque ārīsquĕ rĕcēpīt. *O.* Nōmĕn... Quō pārs ōpti mă nūncŭpātŭr ānnī. *M.* (IX, 12). Clāmōrĕ māgn tēr Sōlōnēm nūncŭpāt. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 41) *Voy.* Voco.

Nūndĭnă, æ. *f., et ordint.* Nūndĭnæ, ārŭm. *pl. Marché, jour de marché.* Lūxŭrĭæquĕ fōrum, ā que ōbscēnī nūndĭnă mūndī. *Alcim.* (IV, 31) SYN. Fōrŭm, măcēllŭm.

Nūndĭnālĭs, ĕ. *De marché; ou d'enterremen* Cōcŭs illĕ nūndĭnālī' st : īn nōnŭm dĭĕm sōlĕt ī cōctŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 45).

Nūndĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Aller au marché, vend ou acheter.* ‖ *Au fig.* Rĕūm citārī nūndĭnātu hūnc ārgūlt. *Prud.* (*Peri.* 3161, scil. pecunia co ruptum).

† Nūndĭnŭs, ĭ. *m. Comme* Nundina. Sī nīl gūst ĭntĕr nūndĭnŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 145).

Nūnquăm. *adv. Jamais.* Indĭcĕ tē mĕtŭăm, nūnquăm fāllīt ĭmāgŏ. *V.* Ūt nūnquam indūcă ănĭmŭm cāntārĕ rŏgātī. *H.* Rĕpētēndāquĕ nūnquă Tērră, vălĕ, dīxīt. *O.* SYN. Nōn. PPH. Nōn *ou* ha ūnquăm. Nūllŏ *ou* nōn ūllō tēmpŏrĕ. Nūllō ævō, ævō. VERS. Nūllă dīĕs pācem hānc ĭtalĭs nēc fe dĕră rumpĕt. *V.* Mē nūllă dīĕs tām fortĭbŭs aŭ Dissĭmĭlem ārgūĕrīt. Ānte lĕvēs ergō pāscēntŭr ætherĕ cērvī, Ēt frĕtă dēstĭtŭēnt nūdōs īn lĭttŏ pīscēs; Ānte, pĕrĕrrātīs ămbōrŭm fīnĭbŭs, ēxs Aūt Ărărĭm Pārthŭs bĭbĕt aūt Gērmānĭă Tīgrĭ Quām nōstrō illĭŭs lābātŭr pectŏrĕ vūltŭs. *Id.* V prĭŭs vŏlūcrēs tăcĕānt, æstātĕ cĭcādæ. *O.* Cĭtĭŏr bĭ mālī tēmpŏrĕ, nōxquĕ Tārdĭŏr hĭbērnă sōlstĭtĭ ērĭt, Quām tĭbĭ nōstrārŭm vēnĭānt ŏblīvĭă rērŭ *Id.* Mūltă prĭŭs vāstō lābēntŭr flūmĭnă pōntō, nŭs ēt ĭnvērsās dūxērĭt ānte vīcēs, Quām tŭă pārtŭ dēlūdĕt ārāntēs, Ēt cĭtĭŭs nĭgrōs sōl ăgĭtă ĕquōs, Flūmĭnăquĕ ād căpŭt ĭncĭplēnt rĕvŏcārĕ quōrēs, Ārĭdŭs ēt siccō gūrgĭtĕ pīscīs ērĭt, Qu possĭm, etc. Tū prĭŭs ēt flŭctŭs pōtĕrīs sicc mārĭnōs, Ältăquĕ mōrtălī dēlĭgĕre āstră mănū. Ānte ăb ōccāsū dĭēs Nāscētŭr; Īndōs ānte glăcī pōlŭs, Scўthāsvĕ tēpĭdă Phœbŭs ĭnflĭclĕt rōtă, Qu mē rĕlĭctām Thēssălæ ădspĭcĭānt nūrŭs. *Sen.* Jūng tŭr antĕ sævă sīdĕrĭbus frēta, Ēt ignĭs undæ. T

tārō tristī pōlŭs, Lūx ālmā tĕnĕbrīs, rōscīdæ nōcti dĭēs, Quām, etc. *Id.* Tūă viscĕrā fĕrrō, Mājōrīānĕ, pĕtām, Phœbūs sī nōctĕ rĕfŭlgĕt, Lūnā dĭēs, etc. *Sid.* (*Pan.* 882 *sq.*). Hānc, cŭjŭs hērēs nūnquam ĕrīt pōst hūnc dĭĕm. *Pl.* (Adde *Ov. Met.* XIII, 524 *sq.*; *Trist.* I, 7, 1; *Ibin*, 31; *Prop.* III, 17, 5 *sq.*; *Sen. Hip.* 568 *sq.*; *H. Fur.* 373; *H. OEt.* 1582; *Calpurn.* 8, 75; *Rutil.* 1, 53). *Voy.* Semper. ‖ *Comme* Non. Nūnquam ōmnēs hŏdīē mŏrĭēmŭr ĭnultī. *V.* Nūnquam hŏdīe ēffŭgĭēs. *Id.* (Quod sæpius apud Comicos. Cf. *Pl. Amp.* I, 1, 270; *Epid.* V, 2, 63). Tridŭŭm sērvīrē nūnquām tē, quīn lĭbĕr sīs, sīnām. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 56. Et *Ter. Heaut.* III, 1, 44).

Nūnquĭd *ou* Nūmquĭd. *n. pris adv. Est-ce que, est-ce ?* Nūnquĭd Pōmpōnĭŭs ĭstīs Aūdīrĕt grævĭōrā? *H.* Nūnquĭd ĕt hōc, fallāx Nīsē, nĕgārĕ pŏtēs? *M.* (X, 26). Nūnquĭd mĕmĭnīstī? *Ter.* (*And.* V, 4, 40). *Voy.* An.

Nūnquĭs, Nūmquĭs *ou* Nūm quĭs, quă, quŏd *et* quĭd. *Est-ce que quelqu'un ou quelque chose? qui, que, quoi ?* Nūnquĭs ēnĭm nōstrūm mīrātur, sī quĭs ĭn ārtŭs? *Lr.* (VI, 655). Mĕn' ? Nūnquĭs ēst hīc āllŭs prætĕr mĕ ātquĕ tē? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 31). Nūnquī nūmmī ēxcĭdērūnt? *Id.* (*Bac.* IV, 4, 17). Cōncūtĕ, nūmquă tĭbī vĭtĭōrum ĭnsēvērĭt ōlim Nātūrā. *H.* (Utraque scriptura auctoritate nititur. *Plinius* tamen apud *Prisc.* 1, 555, magis probat *Nunquis*. Item *Capel.* III, p. 55 : « *M* mutatur in *N* nonnunquam, ut quum dicimus *Nunquis.* ») ‖ Nūnquĭd vĭs? *Formule par laquelle une personne annonce qu'elle va s'éloigner.* (*Pl. Amp.* I, 3, 44, et passim; *Ter. Eun.* II, 3, 49 : ubi *Donat.*)

Nūnquō *ou* Nūmquō. *adv. Est-ce que dans quelque lieu ?* Nūnquō fōrās vōcātŭs ād cœnām? *Pl.* (*Capt.* I, 2, 69).

Nūntĭă *ou* Nūnclă, æ. *f. Messagère.* Ĭrī, mĕæ fīdissĭmă nūntĭă vōcīs. *O.* Tām fictī prăvīquĕ tĕnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Frātrĕ rĕvērsūrō nūntĭă vēnīt ăvīs. *M.* (VIII, 32).

Nūntĭō *ou* Nūncĭō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Annoncer.* Nāmquĕ tĭbī rĕdūcĕs sōcĭōs clāssēmquĕ rĕlātăm Nūntĭō. *V.* Nōn hæc tĭbī nūntĭāt aūctōr Ānĭbĭgŭūs. *O.* Quæ nūnc, sī mĭhī vērā nūntĭāntŭr. *Cat.* (33, 11). SYN. Dēnūntĭō, rēnūntĭō, rĕfĕrō, rēpōrtō, fĕrō, mŏnĕō, sīgnĭfĭcō, ĭndĭcō, nārrō, dēfĕrō. PPH. Nūntĭŭs ādsŭm, vēnĭō. VERS. Mūltă pātrī pōrtāndă dăbāt māndātă. *V.* Nūntĭă Fāmă rĕfĕrt. *Id.* Māgnæ tĭbī nūntĭūs ādsŭm Clādīs. *O.* Nūntĭŭs āctă fĕrām trīstissĭmă. *Sil. Voy.* Nuntius. ‖ — hōrās. *Dire l'heure.* Hōrās quīnquĕ pŭĕr nōndŭm tĭbī nūntĭāt. *M.* (VIII, 67. *Id.* X, 48). ‖ — sălūtĕm. *Saluer de la part de quelqu'un.* (*Pl. Curc.* IV, 2, 38.)

† Nūntĭŭm, ĭī. *n. Nouvelle.* Gĕmĭnās dĕōrum ăd aūrēs nŏvă nūntĭă rĕfĕrēns. *Cat.* (63, 75, si modo poemation Catullianum est. Vocem tamen latinam esse docet *Serv.* ad *Æ.* XI, 896). Sævīmquĕ tўrānnum Grāndĭă sōllĭcĭtīs pĕrtūrbānt nūntĭă dictīs. *Sedul.* (2, 474).

Nūntĭŭs *ou* Nūncĭŭs, ĭī. *m.* 1. *Messager.* Cuī Pўrrhŭs : Rĕfĕrēs ĕrgo hæc, ĕt nūntĭŭs ĭbīs. *V.* Vērāne tē fācĭēs, vērŭs mĭhī nūntĭŭs ādfĕrs? *Id.* EP. Cĕlĕr, cītŭs; cērtŭs, fĭdŭs, fĭdēlĭs; ĭnfĭdŭs, mēndāx; fēlīx, lætŭs; ĭnfēlix, trīstĭs. PPH. Sērmōnūm mĭnĭstĕr. Qui dictă, mandāta fĕrt, dēfĕrt, rĕfĕrt, pōrtăt, rēpōrtăt. ‖ *qqf. f. pour* Nūntĭă. Ictă gĕnās : Cūnăm nōn hīc tĭbī nūntĭŭs ēssĕm (dea) ! *V. Fl.* ‖ 2. *Nouvelle.* Nūntĭŭs ārmōrūm trīstĭs rūmōrquĕ sĭnīstĕr. *L.* SYN. Rūmŏr, fāmă. EP. Lætŭs, faustŭs, fēlix, ōptātŭs, ĭnfaūstŭs, trīstĭs, ĭnfēlix, fūnēstŭs; ĭncērtŭs, ĭnfĭdŭs. ‖ *Recevoir une nouvelle.* Sēd cērtĭŏr aūctŏr Ādvŏlăt Æneæ, tĕnŭī dĭscrīmĭnĕ lētī Ēssĕ sŭōs. *V.* Nūntĭŭs ingēntī pĕr rēgĭă tēctă tŭmūltū Ēccĕ rŭīt. Grăvĭŏr nĕ nūntĭŭs aūrēs Vūlnĕrĕt. Tūrnō pērfĕrtŭr nūntĭŭs, hōstēm Fĕrvĕrĕ cædĕ nŏvā. Vērŭs mĭhī nūntĭŭs ērgŏ Vēnĕrāt, ēxstīnctăm. Întĕrĕā Tūrnum ĭn sĭlvīs sævissĭmŭs ĭmplĕt Nūntĭŭs. *Id.* Jāmque Ātlāntēās ĭmplĕrāt nūntĭŭs aūrēs. *Sil.* Pōstquam ā trĕpĭdīs āllātum, fĕrvĕrĕ pārtēm Dīvērsām mārte ĭnfaūstō. *Id.* ‖ *Porter une nouvelle. Voy.* Nuntio. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Vēntūræ nūntĭă sōrtĭs, Vērā mŏnēnt Tūscis ēxtă prŏbātă vīrīs. *Tib.* (III, 4, 5). Hăbēs ănīmī nūntĭă vērbă mĕī. *O.* Cērā tūæ prīmŭm nūntĭă mēntis ĕāt. *Id.*

Nūpĕr. *adv. Dernièrement, récemment.* Ēt dūcīt rēmōs illīc ŭbī nūpĕr ārārat. *O.* Ūt nūpĕr, frūstrā prēssābĭmŭs ūbĕrā pālmīs. *V.* Rēgālī cōnspectŭs ĭn aūrō nūpĕr ĕt ōstrō. *H.* SYN. Mŏdŏ, rĕcēns. PPH. Haūd ou nōn prīdĕm. Nōn ĭtă prīdĕm. Nēc dūdŭm. ‖ *En parlant d'un temps déjà assez éloigné.* (*Hor. Od.* I, 26, 1.)

† Nūpĕrŭs, ă, ŭm; *superl.* Nūpĕrrĭmŭs. *Récent.* Rēcēns căptum hŏmĭnēm nūpĕrum āc nŏvĭtĭŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 60. Hoc laudant *Prisc.* 3, 606, et *Non.* 2, 574).

Nūpsī. *parf. de* Nubo.

Nūptă, æ. *f. Mariée, épouse.* Sēd pōstquām Cōlchīs ārsīt nŏvă nūptă vĕnēnīs. *O.* Cōnvĕnĭūnt nūptæ dictăm Jūnōnĭs ĭn ædĕm. *Id.* Nŏvă nūptă dīcēs. *H.* PPH. Cōnjŭgĭō rĕvīnctă. *Juvc. Voy.* Uxor.

Nūptĭæ, ārŭm. *f. pl. Noces, mariage, hymen.* Cōnjŭrātă tŭās rūmpērĕ nūptĭās. *H.* Ēffŭgĭĕt ĕt ūrbe, ŭbī cērūnt fāctæ nūptĭæ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 196). Quās crēdīs ēssĕ hās, nōn sūnt vēræ nūptĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 20). SYN. Hўmĕnæ̆us, cōnjŭgĭum, etc. PHR. Quŏtĭēs sōcĭālĭă sācrā pārāntŭr. *O. Voy.* Conjugium. ‖ *Accouplement.* Blāndĭtă, quām sūnt nūptĭæ cōlŭmbārŭm. *M.* (XII, 66).

Nūptĭālis, ĕ. *Nuptial.* Ūnă dĕ mūltīs fācĕ nūptĭālī Dignă. *H.* Ēt nūptĭālēs ĭmpĭī Œdĭpŏdæ fācēs. *Sen.* (*H. Fur.* 496). Ēt nūptĭālĕ bāsĭūm rĕsērvāntēs. *M.* (XI, 89). SYN. Cōnjŭgĭālis, etc. *Voy. ce mot.*

† Nūptō, ās, ārĕ. *fréq. de* Nubo. Quō nūllæ nūptānt ănīmæ. *Tertull.* (*Sod.* 55. *Gloss. Isid.* Nuptant, *nubunt*).

Nūptŭm. *sup. de* Nubo.

Nūptūrā, æ. *f. Qui doit se marier.* Nūptūræ tŏtĭēs lănguĭdă mēmbrā cădunt. *O.*

Nūptūrĭō, īs, īrĕ. *n. Avoir envie de se marier.* Aūdēs dūcentās nuptūrīrĕ pōst mortēs. *M.* (III, 93).

Nūptŭs, ă, ŭm. *Marié, ordint. au fém. en parlant d'une femme.* Nūptūrāquĕ nūptāquĕ prōlēs. *O. Voy.* Nupta. ‖ Nŏvŭs nūptŭs. *Jeune marié, en parlant d'un homme déguisé en femme.* (*Pl. Cas.* V, 1, 6. Quod refert *Prisc.* 8, 789.) ‖ Nūptă vērbă. *Paroles interdites à une jeune fille.* Vīrgō sūm : nōndum dīdĭcī nūpta vērba dīcĕre. *Pl.* (*frag.* apud *Fest.*).

Nūptŭs, ūs. *m. Mariage.* Īllă quĭdēm nūptūmquĕ prĭŏr tædāsquĕ mārĭto Pāssa ălĭo. *St.* (*Silv.* V, 1, 45).

Nūrsæ, ārŭm. *f. pl. Les Eques.* Ēt tē mōntōsæ mīsĕre ĭn prŏcĭlĭă Nūrsæ. *V.*

Nūrsĭă, æ. *f.* (Νουρσία). *Nursie, ville des Sa-*

bina. Quōs frigidā misit Nursiā. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 417, *Col.* 10, 421). ‖ 2. *Voy.* Nortia.

Nursinŭs, ă, ŭm. *De Nursie.* **Nursinās pŏtĕris** pārcrĭus essĕ pīlās. *M.* (XIII, 20).

Nūrŭs, ūs, *f. Bru, belle-fille.* Vīdi Hĕcŭbām cĕntŭmquĕ nūrūs, Prĭamūmquĕ pĕr ārās. *V.* Quās ĭnfĕr mĭtĕ sic ĕst nūrūs orsă lŏquī. *O.* Cĭnctaquĕ ădĕst virgo mātrŭm nūrūmquĕ cătĕrvā. *Id.* ‖ *En gén. Jeune femme.* Ecce nūrūs Cĕrŏnĭtŏ, tĕctă lymphātă fĕrŭlīs. *O.* Lucĕbĭt Latĭā cultă fĕnĕstra nūrū. *M.* (X, 6). Cultŭs gĕstārĕ dĕcōrōs Vix nūrĭbus : răpŭĕrĕ marēs. *L. Voy.* Femĭna. ‖ † **Nūrŭs.** *ancien gén.* Tū quŏquĕ vĕl nūrŭs mihi nomĭnĕ, vĕl vīcĕ nātæ. *Aus.* (*Par.* 26, 1).

† **Nūs**, *f.* (νοῦς). *Intelligence.* Pĕr vōs vĭgĭl dĕcĕnsquĕ Nūs mĕntŭs ĭmā cōmplĕt. *Capel.* (II, p. 33).

Nūsquām, *adv. Nulle part.* Nūsquām tūtă fĭdēs. *V.* Ceu vĕtĕrā nūsquām Bĕlla fŏrent. *Id.* PPII. Nullo lŏcō. ‖ Nūsquām gentĭŭm. *Même sens. Voy.* Gens. ‖ — sūm. *Être mort.* Ergō nunc Dămă sŏdālis Nusquam ĕst ! *H.* Jām nūsquām pătĕr ĕst, Gallĕ; nŏvĕrcă dŏmi ĕst. *M.* (IV, 16).

Nūtāmĕn, ĭnis, *n. Balancement.* Ălbentĕs nĭvĕæ trĕmŭlō nūtāmĭnĕ pĕnnæ. *Sil.* (II, 399).

Nūtāns, tis. *Qui se balance, qui fléchit.* Sūmmāquĕ pĕrcŭtĭĕns nūtāntī pectŏrā mĕntō. *O.* Impĕllĕns nutantĭbŭs ārā pĕnnis. *Cat.* (66, 53). Adspĭcĕ convĕxo nūtāntĕm pŏndĕrĕ mundum. *V.* ‖ *Au fig.* Nutantĕm Colchidă curis. *V. Fl.* SYN. Mōtŭs, ăgĭtātŭs, trĕmŭlŭs, labāns, tĭtŭbāns.

Nūtĭquam. *Voy.* Neutiquam.

Nūtō, ās, ārĕ. *n. Faire un signe de tête.* Ercĕ'rĕ aūtĕm căpŭtĕ nūtat! *Pl.* (*Mil.* II, 2, 54. *Id. Men.* IV, 2, 48; *Enn.* apud. *Is. Or.* 1, 25). SYN. Nictō, innŭō. ‖ *Ordint. Se balancer, remuer, fléchir sous le poids, être chancelant.* Et trĕmĕfăctă cŏmăm cōncussō vĕrtĭcĕ nūtat (ornus). *V.* Dum rāmi pondĕrĕ nūtant. *O.* Ăgmĭnă sūprā Nūtātūrūs ăpex. *Sil.* Cāsūrăm fătis sensit nūtārĕ rūīnam. *L.* SYN. Mŏvĕŏr, ăgĭtŏr, inclinŏr, labŏ, labăscŏ, tĭtŭbŏ, vacillŏ, pĕndĕŏ. ‖ *Au fig. Pencher, incliner.* Nām rĕgum ānimos ĕt pondĕra bĕl i hăc nutārĕ vidĕt. *St.* Nūtat ūtrŭquĕ Ilmŏr. *Id.* Sic ānĭmŭs vărĭō labĕfăctŭs vulnĕrĕ nūtat Huc lĕvĭs ătquĕ illūc. *O.* SYN. Fluctŭŏ, vacillŏ, tĭtŭbŏ.

† **Nūtrĭcātŭs**, ūs. *m. Action de nourrir.* Ătquĕ ĕquĭdĕm plānĕ ēducātum in nūtrĭcātū Vĕnĕrĭō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 54).

Nūtrĭcĭā *ou* **Nūtrĭtĭā**, ōrŭm. *m. pl. Action de nourrir.* Ōmnĭăquĕ ĭnfāntŭm mixtă nutrĭcĭa turba. *Manil.* (III, 135).

Nūtrĭcō, ās, ārĕ, *et ordint.* **Nūtrĭcŏr**, ārĭs, ārī *d. Nourrir.* Nec pĕcŭă rūri pāscĕrĕ, nĕc pŭĕrōs nūtrĭcārĕ. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 11). Nām nūtrĭcātŭr ŏlīva. *Afran.* (apud *Non.* 7, 87).

Nūtrĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Nutrix. Quĭd vŏvĕāt dŭlcī nūtrĭcŭlă mājŭs ămōnō? *H.* ‖ *En parlant d'une contrée.* Ēpīrotă tĕnĕllōrum nūtrĭcŭla vātŭm. *Dom., Mars.* (apud *Suet. Gram.* 16). Nūtrĭcŭla caus dĭcĕor ĭm Āfrĭca. *J.* (7, 148). *Voy.* Nutrix.

Nutrĭens, tis. *Qui nourrit.* Hūmorĕ rĭpæ nūtrĭēntĕ pascŭntŭr. *Paul. Nol.* (6, 9).

Nutrīmĕn, ĭnis, *et* **Nutrīmentŭm**, ī. *n. Nourriture.* Naturæquĕ sūum nutrīmĕn dĕcrĭt ĕdaci. *O.* Nĕ dēsint claræ nutrīmĭna pinguia flammæ. *Juvc.* (IV, 219). Ătquĕ ărĭda circŭm Nutrīmēnta dĕdit. *V. Voy.* Alimentum.

Nūtrĭō, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Nourrir.* **Nūtrĭērāt Lĭcĭā, părĭbūsquĕ ōrnāvĕrāt ārmĭs.** *V.* Nūtrĭbāt, tĕnĕrīs ĭmmulgĕns ūbĕrā lābrīs. *Id.* SYN. Ălō, pāscŏ, etc. *Voy.* Alo. ‖ *Nourrir le feu.* Ignĕs Sūscĭtăt hĕstĕrnŏs, fŏllĭsquĕ ĕt cortĭcĕ sicco Nūtrĭt. *O.* ‖ *Nourrir les végétaux.* Tĕrrā sălūtārĕs hĕrbās, ĕadēmquĕ nŏcentēs Nūtrīt. *O.* (Et *Catul.* 61, 25). ‖ *Au fig.* Pax Cĕrĕrĕm nūtrīt. *O.* Longŭm nātrīt ămōrĕm. *Id.* Nūtrīrĕ fūrōrem. *Sil.* Qui blăndiendō dŭlcĕ nūtrīvīt mălūmi. *Sen.* (*Hip.* 134). sĕd lŏcrā... Nūtrissēnt cărmĭnă. *O.* Nūmĭnĭ, quōs hīc quĭnquĭnnĭō mŏdēstō Nūtrīcrās. *Pers.* (5, 149). SYN. Ălō, fŏvĕō.

Nūtrĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī. *d. Comme* Nutrio. Et placŭtăm Pāci nūtrītŏr ŏlīvām. *V.* (*G.* II, 425. Cf. *Prisc.* 8, 798, et 1207 ; *Diom.* 2, 450, qui locum Virgilii laudant). ‖ *pass. Être nourri.* Nūtrītī Romæ. *H.*

Nūtrĭtĭā. *Voy.* Nutricia.

Nūtrĭtŏr, ōris. *m. Nourricier.* Ăn Tărtēssĭăcūs stăbŭlī nūtrītŏr Ibērī. *M.* (VIII, 28). Vŏlūcrum nutrītŏr ĕquōrum. *St.* Tūtōrēmquĕ ălīī nūtrītorēmquĕ fătentŭr. *Fort.* (IX, 16, 9). SYN. Ălō.

Nutrītŭs, ă, ŭm. *Nourri, et au fig.* Nūtrītŭs lăctĕ fĕrīnō. *O.* Ēxtŭlĭt in lŏcō nūtrītās sānguĭnĕ frugēs. *Petr.* (*Sat.* 120). Hĭbĕrnā nĭvĕ Nūtrītŭs ămnis. *Sen.* (*H. Fur.* 933). Nutrītŭm missīlĕ vēntīs. *V. Fl.* Nūtrīti crīmĭnis ūsū. *Alcim.* (IV; 60).

Nūtrīx, trīcis. *f. Nourrice.* Ĭndĕ lăpæ fŭlvō nūtrīcis tēgmĭnĕ lætūs. *V.* Sūb nūtrīcĕ pŭĕllă vĕllŭt si ludĕrĕt ĭnfans. *H.* Ōptĭmă nūtrīcŭm nŏstrīs lūpă Mārtĭă rĕbŭs. *Pp.* (IV, 1, 55). SYN. Ălūtrix; nūtrīcŭla, *qqf.* mămmă. EP. Blāndă, dŭlcīs, vigil, sollĭcĭtă, ānxĭă, ĭnsŏmnĭs, cārā, fĭdă, *Voy.* Uber. ‖ *En parlant d'une contrée.* Nōn Jŭbæ tĕllŭs gĕnĕrāt, lĕonŭm Ărĭdă nūtrīx. *H.* ‖ *Au fig.* Nūtrīx Discōrdĭa bĕlli. *Cl.* Curārŭm măxĭmă nūtrīx, Nōx ĭntĕrvēnĭt. *O.* ‖ *Sein.* Nūtrīcŭm tĕnŭs ĕxsĭlāntēs ē gūrgĭtĕ cānō. *Cat.* (64, 18). *Voy.* Mamma.

Nūtŭs, ūs. *m. Signe de tête ; signe approbatif.* Mē spĕctă, nūtūsquĕ mĕōs vultŭmquĕ lŏquācēm. *O.* Ād nutŭs ăptŭs hērīlēs. *H.* Ănnŭĭt, ĕt tŏtŭm nūtŭ trĕmĕfēcĭt ŏlўmpŭm. *V.* Tāntŭm nūtū mŏtōquĕ sălutānt Ēnsĕ suōs. *L.* SYN. Signă, nōtæ. PPII. Căpĭtis motus. Mōtŭm căpŭt. Signŭm vultŭs. ‖ *Parler par signes.* Nūtū signisquĕ lŏquōr. Gestū, pĕr gestūm significō. Nūtū, ōcŭlis, sūpĕrcĭlĭō signă dō, mittō. VERS. Exercĕnt nūtūs commercĭa linguæ. *O.* Nōn ŏcŭli tăcŭĕrĕ tŭi. Nī ŏpŭs ĕst dīgĭtis pĕr quōs ărcāna lŏquāris, Nĕc tĭbī pĕr nūtūs ācrĭpiendă nŏta ĕst. Mūltă sūpĕrcĭlĭō vĭdī vĭbrantĕ lŏquentēs : Nūtĭbŭs ĭn vēstrīs pārs bŏnă vōcis ĕrāt. Dīgĭtis sæpe ĕst nūtūquĕ lŏcūtus. *Id.* Illă vīrō cōtăm nutus cŏnfĕrrĕ lŏquācs. *Tib.* Nūtū mănĭbusquĕ lŏquāx. *Cl.* ‖ *Volonté, arbitre.* Ălterĭus sŭb nutū dĕgĭtŭr ætās. *Lr.* (IV, 115). Sævæ nūtū Jūnōnis cĕunt rēs. *V.* Sūb nūtū cāstră fŭĕrĕ. *Sil.* SYN. Vŏlūntās, ărbĭtrĭŭm, *qqf.* nŭmĕn. ‖ *qqf. Inclinaison.* Nūtūquĕ cădĕns ĕxtĕrrŭit ĭdăm. *V. Fl.* SYN. Nutāmĕn.

Nux, nŭcis. *f. Noyer, arbre.* Nux ĕgŏ jūnctă vĭæ, quŭm sĭlĭs sĭnĕ crīmĭnĕ vītæ (*Ov. Nuc.* 1). Ĭnsĕrĭtur vĕro ĕx frĕtŭ nūcis arbūtŭs. *V.* Si fortĕ nŭcĕm dejēcĕrat ĕurus. *J.* (11, 119). ‖ *Noix, fruit.* Nux ĕrat ĕscă tĭbī, cansæquĕ papāvĕra sōmni. *O.* Contemptŭm cassă nŭcĕ pauperĕt. *H.* Ănnos Dissĭmŭlĕt vĭrĭdī cortĭcĕ tŭnsă nūcis. *Tib.* (1, 9, 43). SYN. Nŭcŭlă, juglāns. EP. Mātūră, sĭccă, ărĭdă, dulcĭs; cassă, ĭnānis, vĭtĭōsă. ‖ *Jouer aux noix, comme font les enfants.* Pŭĕrōrŭm in tŭrbă quĭdām

lūdentem Aŭlĭcŭs Æsōpum nŭcĭbŭs quūm vīdissēt, rēsilŭit. *Ph.* Lūde, inquīs, nŭcĭbŭs : pērdĕrĕ nōlŏ nŭcēs. *M.* (XIV, 1). Satis dīū Lūsisti nŭcĭbŭs. *Cat.* (62, 150). Nŭcĭbŭs facĭlĭbŭs quæcūmquĕ rĕlictis. *Pers.* (1, 10). Jām tristis nŭcĭbŭs pŭĕr rĕlictis Clamōsō rĕvŏcātŭr à magistrō. *M.* (V, 85. Ludus describitur ab *Ovid. Nuc.* 80 *sq.*). ‖ Nŭcēs spārgō. *Celsit à Rome une des cérémonies du mariage : l'époux jetait des noix aux enfans, signifiant par là qu'il renonçait aux jeux du jeune âge.* Spārgĕ, marītĕ, nŭcēs. *V.* Dā nŭcēs pŭĕrīs. *Cat.* (62, 128. *Cf. Serv.* ad *Virg. E.* 8, 30). ‖ *En gén. Amande.* Nux castānĕā ou Pontĭcă. *Châtaigne.* Castānĕāsquĕ nŭcēs, mĕă quās Amārўllĭs āmălat. *V.* Quidquid nobĭlĕ Pontĭcīs nŭcētis. *St.* (*Cf. Macr. Sat.* 2, 14). *Voy.* Castanea. ‖ Nux āvĕllănă. *Avel ne* Nŭcēmquĕ longām, quām vŏcānt āvĕllānām (*Anth.* II, p. 522).

Nyctēlis, ĭdis. *f.* (Νυκτηλίς). *Fille de Nyctée, Antiope.* Placidūsquĕ văgæ Nyctēidŏs ārdŏr. *St.* Tū licet Āntĭŏpæ formām Nyctēidŏs, et tū. *Pp.* (I, 4, 5. Et *Ov. Met.* VI, 111).

Nyctēlĭus, ĭi. *m.* (Νυκτήλιος). *Un des noms de Bacchus, dont les fêtes se célébraient la nuit.* Nyctēlĭumquĕ patrēm. *O.* Et fŏrā Nyctēlĭi paŭlum pĕr sacra rĕsistunt. *V. Fl.* (Et *Culex*, 110). ‖ — latēx. *Vin.* (*Sen. OEd.* 492.)

Nyctĕus, ĕŏs, ĕi ou ei. *m.* (Νυκτεύς). *Nyctée, fils de Neptune et père d'Antiope.* Nyctĕŏs Āntĭŏpēn āccŭbŭissĕ Lȳcō. *Pp.* (III, 15, 12).

Nyctĭlŭs, i. *m. Nom d'homme.* Mŏdŏ Nyctĭlŭs ēt pŭĕr Ălcon. *Calp.* (6, 1).

Nyctўmĕnē, ēs. *f.* (Νυκτυμένη). *Fille d'Épope, changée en chouette.* Nyctўmĕnē nostrō succēssit hŏnōrī. *O.* (*Met.* II, 590 *sq.*).

Nymphă, æ, *et* Nymphē, ēs. *f.*; Nўmphæ, ārŭm. *pl.* (Νύμφη, Νυμφαι). *Nymphes, divinités des eaux, des bois, des montagnes, etc.* Nymphă, Nūmæ cōnjux, ăd tĭăs fācta vĕnī. *O.* Ōlĭcĭoquĕ pĕdum nymphē cōntēntă dŭōrŭm. *Id.* Ēt quō, sēd facilēs nўmphæ rīsērĕ, sacĕllō. *V.* Quō postquām sŭbĭit, nymphārŭm trādĭdit ūnī. *O.* EP. Fōrmōsæ, dĕcōræ, vēnustæ, intăctæ, castæ, sŏrōrēs. PPH. Nymphārŭm chŏrŭs, ăgmĕn, grex. *Voy.* Dryas 1, Nereides, Oreades. ‖ *qqf. en parlant des Muses.* Nymphæ, nōstĕr ămōr, Lĭbĕthrĭădes. *V.*

Nymphēŭm, i. *n.* (νυμφεῖον). *Promontoire et port de Liburnie.* Nymphēumquĕ tĕnēt. *L.* (V, 720).

Nymphĭdĭus, ĭi. *m.* (νυμφίδιος). *Nom d'homme.* Nymphĭdĭus quæ cērnăt āvŭs. *Sid.* (*Pan.* 2656).

Nymphĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant d'une nymphe.* Sōrs nōvă nymphĭgĕnæ vĭtām pōst fātă mĕrētŭr (*Anth.* I, p. 84, scil. Achillis).

Nymphĭus, ĭi. *m.* (νύμφιος). *Nom d'homme.* Nymphĭus ætĕrnō dēvīnctŭs mēmbră sŏpōrĕ (*Anth.* II, p. 155).

Nўsă, æ. *f.* (Νύσα). *Nysa, montagne et ville de l'Inde, consacrée à Bacchus.* Lĭbĕr, ăgēns cēlsō Nўsæ dē vērticĕ tīgrēs. *V.* Nўsă, Dionæïsquæ āvĭbŭs circumsŏnă Thisbē. *St.* Bācchŭmquæ āvĕrtĕrĕ Nўsæ. *L.* ‖ 2. *Un des sommets du Parnasse.* Ēt dŏmĭnīs Cīrrhæ Nўsæquĕ fĕrūntŭr. *J.* (7, 64. *Cf. Aeron.* ad *Hor. Od.* II, 19).

Nўsæŭs, *et* Nўsēĭus, ă, ŭm (Νυσαῖος *et* Νυσήϊος). *De Nysa, de Bacchus.* Indĭcă Nўsæīs ārmă fŭgātă chŏrīs. *Pp.* (III, 15, 22). Fēstās Nўsæō rĕdĭmīvīt pālmĭtĕ mēnsās. *Sil.* Ēt jŭgă tōtă văcānt Brŏmĭō Nўsēĭă, quārĕ. *L.*

Nўsēis, ĭdis. *f.* (Νυσηΐς). *De Nysa.* Indĕ dătūm nўmphæ Nўsēĭdēs ānthrīs Ŏccŭlŭĕrĕ sŭīs. *O.*

Nўsēĭus. *Voy.* Nysæus.

Nўseŭs, ĕŏs *ou* ĕi. *m.* (Νυσεύς). *Un des noms de Bacchus.* Ădditŭr hīs Nўseŭs indĕlōnsŭsquĕ Thўōneŭs. *O.*

Nўsiacŭs, ă, ŭm. *Comme* Nysæus. Hŏc quŏquĕ Nysiacis quod spārsŭm flōrĭbŭs ārdĕt. *Capel.* (II, p. 24).

Nўsĭădes, ădŭm. *f. Comme* Nysēis. Nўsĭădēs nymphæ pŭĕrūm quærēntĕ nŏvĕrcă. *O.*

Nysigĕnă, æ. *m. f. Né à Nysa.* Cūm thĭăsō sătўrōrum ēt Nysigĕnīs Sīlēnis. *Cat.* (64, 252).

Nysĭus, ă, ŭm. *Comme* Nysæus. ‖ *Subst. m. Bacchus.* Quisquĕ tŭās audăx imĭtātŭr. Nysĭĕ, vītēs. *Col.* (10, 248). Trĭētĕrĭcĕ, Nysĭĕ, Lĭbĕr (*Anth.* I, p. 11). Ilĭăcæ Mātrĭs Mĕgalēsĭă, Bācchĭcă Nysi. *Prud.* (*Sym.* 712).

Nysŭs, i. *m. Nourricier de Bacchus.* Tōlĭlĭtŭr, ătquĕ dătŭr Nysō. *Commod.* (12, 8, nempe Bacchus).

O

1. Ō. *Lettre de l'alphabet.* Ō quŏd ēt Ō græcŭm cōmpēnsāt rōmŭlă vox Ō. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 6. Adde *T. Maur. Litt.* 37). ‖ *Eccl. Oméga, opposé à Alpha, c. à d. le commencement et la fin.* Ălpha ēt ō cōgnōmĭnātŭr. *Prud.* (*Cath.* 1210). Prĭncĭpĭum ăc fīnĕm sīmŭl hūnc ă vīdērĭĕr, hūnc ō. *Sedul.* (3, 288).

2. Ō. *interj. Servant à appeler, invoquer; exprimant l'indignation, la joie, etc.* Ō lŭx Dărdănĭæ, spēs ō fīdissĭmă Teŭcrūm! *V.* Ō patĕr, ō hŏmĭnum dīvūmquĕ ætĕrnă pŏtēstās! *Id.* Ō ūtĭnăm, tūnc quūm Lacĕdæmŏnĭă clāssĕ pĕtēbăt. *O.* Ō ĕgŏ, quum dŏmĭnă n ădspĭcĕrēm, quām fŏrtŭtĕr illĕ. *Pp.* (II, 3, 5). Ō ĕgŏ lævŭs. Qui pŭrgor bilĕm, etc. *H.* Dēgĕnĕr ō pŏpŭlŭs! *L.* Ō facĭēm pulchrām! *Ter.* (*Eun.* II, 3, 5). ‖ *qqf.* Ō, *devant une voyelle brève.* Tē Cŏrўdŏn, ō Alĕxĭ : trăhit sŭă

ĭlĭŭs ergŏ Vĕnĭmŭs. *V.* Pārvæ cōnsuētūdĭnĭs Caŭsā. *Ter.* ‖ *qqf. Vers.* Quem ādspēctābānt, cujŭs ŏb ōs Grāli ōra ŏbvērtēbānt sŭă. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 18). Ŏb Rōmām nōctū lĕglōnēs dūcĕrĕ cœpīt. *Enn.* (apud *Fest.*). *Voy.* Ad. ‖ — rĕm. *Utilement.* (*Ter. Ph.* III, 2, 41.) ‖ *Pour.* Ăgĕr ŏppōsĭtŭ' st pīgnĕri ŏb Dĕcĕm mīnās. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 56). Ārrhābōnem ā me accēpīsti ŏb mūllĕrĕm. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 23). SYN. Prō. ‖ — indŭstrĭăm. *Exprès. Voy.* Industria.

† Ŏbăgĭtŏ *ou* Ŏbĭgĭtŏ, ās, ārĕ. *Pousser ou chasser devant soi.* (*Enn.* apud *Non.* 2, 605. Vid. *Fest.*)

Ŏbāmbŭlāns, tis. *Qui va autour.* Īpsūmquĕ vŭlsum nĕxĭbŭs Ŏbāmbŭlāntēm pangĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 1563).

Ŏbāmbŭlŏ, ās, ārĕ. *n. Aller autour.* Mūgĭt, ĕt īn tĕnĕrīs fōrmōsŭs ŏbāmbŭlāt hērbīs. *O.* Nĕc grĕgĭbŭs nōctūrnŭs ŏbāmbŭlāt (lupus). *V.* ‖ *act.* Īllĕ quīdēm tōtām gĕmĕbŭndŭs ŏbāmbŭlĕt Ætnām. *O.* SYN. Ŏbĕŏ, circumĕŏ. ‖ *arch. Aller devant.* Neŭ dēsignātōr prætĕr ōs ŏbāmbŭlĕt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 19. *Paul.* ex *Festo* : « *Obambulare*, adversum alios ambulare, etc. »)

Ŏbārdĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Briller devant.* Clўpĕi mĕtŭēndŭs ŏbārsit Lūcĕ Dryās. *St.*

Ŏbārmŏ, ās, ārĕ. *Armer.* Āmāzŏnĭă sĕcūrī Dĕxtrās ŏbārmĕt. *H.* Mātĕr Lăcænă, clўpĕo ŏbārmāns fĭlĭŭm. *Aus.* (*Epig.* 25, 1). *Voy.* Armo.

Ŏbbă, æ. *f. Vase à mettre du vin, baril.* Rŭbēllŭm Ēxhălat văpĭdă·læsŭm pĭcĕ sēssĭlĭs ŏbbă. *Pers.* (5, 147. Et *Laber.* apud *Gell.* 16, 7. Cf. *Non.* 2, 597).

Ŏbbrūtēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Perdre le sentiment.* Ān, cōntractă sŭis ē pārtĭbŭs ŏbbrūtēscăt. *Lr.* (III, 544). Nōn pōssŭm vērbŭm făcĕre, ŏbbrūtŭī. *Afran.* (apud *Fest.*). Et claŭdĕ mĕătŭs Ŏbbrūtēscēntĭs cāpitĭs. *Prud.* (*Ham.* 717).

Obc. *Voy.* Occ.

? Ŏbdātŭs, ă, ŭm. *Placé devant, qui bouche le chemin.* Ŏbdātī cīvēs, pŏpŭlārēs, etc. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 1. Sic edidit *Bothe;* vulgo *optati.* Quam conj. firmant et sensus et analogia. Sic *Interdatus*).

Ŏbdŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Fermer, et au fig.* Pācĕ fŏrēs ŏbdō, nĕ quă dīscēdĕrĕ pŏssĭt. *O.* Nūllīquĕ mālō lătŭs ŏbdĭt ăpertŭm. *H.* Pēssŭlum ōstĭo ŏbdō. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 55). *Voy.* Claudo.

Ŏbdōrmĭŏ, ĭs, irĕ. *n. Dormir profondément.* Crēdo ĕgo hāc nōctū Nōctūrnŭm ŏbdōrmīvīsse ēbrĭŭm *Pl.* (*Amp.* I, 1, 116. *Id. Rud.* II, 7, 33). ‖ *act. Cuver son vin.* Ătque ŏbdōrmīvī crāpŭlām. *Pl.* (*Most.* V, 1, 1).

Ŏbdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire devant, autour ou contre.* Hĕctōr quī haŭd cēssăt ŏbsidiōnem ŏbdūcĕrĕ. *Enn.* (apud *Fest.*). Pōst ăd ōppĭdum hōc vĕtŭs cōntĭnŭō mēcum ēxercĭtŭm Prōtĭnŭs ŏbdūcăm. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 13). Vīm Gallĭcam ŏbdūc cōntra ĭn ăclĕ. *Att.* (apud *Non.* 3, 203). ‖ *Ordint. Mettre devant, couvrir.* Līmōsōquĕ pălŭs ŏbdūcăt pāscŭă jūncō. *V.* Et sēgĕtēm dēnsis ŏbdūcūnt sēntĭbŭs hērbæ. *Id.* Clўpĕis ŏbdūcūnt pĕctŏră frāctīs. *St.* SYN. Tĕgŏ, ŏbtĕgŏ, etc. *Voy.* Tego. ‖ *Fermer. Voy.* Obduetus, Claudo. ‖ *Obscurcir.* Ŏbdūcăm tĕnĕbrīs lūcĕm. *V.* Ătque ŏcŭlōs vāstæ ŏbdūxĕrĕ tĕnĕbræ. *L. Voy.* Obscuro. ‖ — vultŭm, frōntĕm. *Voy.* Obductus. ‖ *qqf. Boire, épuiser.* Ŏbdūxīt statĭm, sævūsquĕ tōtūm sānguĭnĕm tŭmŭlūs bĭbīt. *Sen.* (*Troad.* 1163. Cf. *Sen. Prov.* 3 : « Socrates illam potionem publice mixtam non aliter quam medicamentum immortalitatis *obduxit.* ») ‖ ? *Découvrir.* Vōs intĕrĕă lūmĕn āffĕrte, ătque aulæa ŏbdūcĭtĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 340, qui vertit *aperire.* Sed male. Lege cum bono cod. *auferte*).

† Ŏbdūctŏ, ās, ārĕ. *fréq. du précédent.* (*Pl. Merc.* IV, 4, 46.)

Ŏbdūctŭs, ă, ŭm. *Mis devant, qui couvre.* Quæ nūnc ŏbdūctă tŭēnti Mōrtālēs hēbĕtāt vīsūs (nubem). *V.* Et nūnc ŏbdūctō cōrtĭcĕ prēssă lătĕt. *O.* SYN. Ŏbjĕctŭs, ŏppōsĭtŭs, ŏbdĭtŭs. ‖ *Au fig.* Ŏbdūctīs cōmmīttăm mēnĕ tĕnēbrīs? *Pp.* (III, 14, 5). ‖ *Approché.* Vēl summă pēllĭs ignĭs ŏbdūctŭs cŏquĭt. *Prud.* (*Peri.* 2680). SYN. Āppŏsĭtŭs, ădmōtŭs. ‖ *Fermé.* Sūrdŭs ĭn ŏbdūctām sōmnĭĕt ūsquĕ sĕrām. *Pp.* (IV, 5, 48. *Sen. H. OEt.* 1548, *obductæ fores*). Mūltōsque ŏbdūctă pĕr ānnōs... rĕsĕrăt pēnĕtrālĭă Phœbī. *L.* SYN. Clāūsŭs, ŏcclūsŭs, ŏbdĭtŭs. ‖ *Caché, voilé.* Āt pătĕr ŏbductōs... Cōndīdĕrăt vūltŭs. *O.* SYN. Tĕctŭs, ŏbdĭtŭs, lătēns, etc. ‖ — frōns, etc. *Front sévère.* Ŏbdūctă sōlvātŭr frōntĕ sĕnĕctŭs. *H.* (Et *Juv.* 9, 12). SYN. Cōntractă, ăddūctă. ‖ *Au fig. Caché.* Ŏbdūctūm vērbĭs vŭlgārĕ dŏlōrĕm. *V.* Ŏbdūctōs ānnīs rēscīndĕrĕ lūctŭs. *O.* (Et *Sen. OEd.* 851). *Voy.* Arcanus.

† Ŏbdūlcŏ, ās, ārĕ. *Rendre doux.* Ceū tŭŭs ŏbdūlcăt pĕctŏră nōstră săpŏr. *Fort.* (VII, 51, 12).

Ŏbdūrātŭs, ă, ŭm. *Endurci.* Quāntum ŏbdūrātī sēnĭo ātquĕ lĭbĭdĭnĕ fōrtēs, etc. *Alc.* (*ad Sor.* 654).

Ŏbdūrēscŏ, ĭs, rŭī, rescĕrĕ. *n. Se durcir, devenir dur.* Gōrgŏnĭs āt sātĭŭs fŭīt ŏbdūrēscĕrĕ vūllŭ. *Pp.* (II, 25, 13). Ĭtă mīsĕr cūbāndo ĭn lēcto hīc ēxspēctāndo ŏbdūrŭī. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 24). SYN. Dūrēscŏ, rīgēscŏ, ĭndūrŏr.

Ŏbdūrŏ, ās, ārĕ. *n. Ne pas se rebuter.* Sĕd ŏbstĭnātă mēntĕ pĕrfĕr, ŏbdūrā. *Cat.* (8, 11). Pĕrfĕr, ĕt ŏbdūrā : mūltŏ grāvĭōră tŭlīsti. *O.* Pērsta ătque ŏbdūrā. *H.* SYN. Dūrŏ, ĭndūrēscŏ.

† Ŏbdūxĕ. *sync. pour* Obduxisse. (*Pl. Argum. Merc.* 1, 6.)

† Ŏbēdĭbŏ. *arch. pour* Obediam. (*Afran.* apud *Non.* 10, 24.)

Ŏbēdĭēns, tis. *Obéissant, soumis.* Fŭtūra ēs dicto ŏbēdĭēns, ānnōn, pătrī? *Pl.* (*Pers.* III, 1, 50). Īs mē vŏcāvīt : vēnīŏ dicto ŏbēdĭēns. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 22). SYN. Pārēns, ŏbsēquēns.

Ŏbēdĭŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. Obéir.* Ēmĕre ŏpōrtēt, quēm tĭbī ŏbēdīrĕ vēlīs. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 2). *Voy.* Pareo.

Ŏbēliscŭs, ī. *m.* (ὀβελίσκος). *Obélisque, pyramide allongée.* Hæc ŏpĕrīt prīmī fāstīgĭă cēlsa ŏbēliscī. *Aus.* (*Idyl.* 14, 27). Et mēdĭŭs cēntrī summa ŏbēliscŭs ădit (*Anth.* I, p. 468).

Ŏbēlŭs, ī. *m.* (ὀβελός). *Signe critique, semblable à une raie transversale, pour indiquer les fautes dans un ouvrage.* Pōne ŏbēlōs ĭgĭtŭr, spūrĭōrŭm stīgmătă vātŭm. *Aus.* (*Sept. Sap. præf.* 13. Cf. *Isid. Or.* 1, 20 : « *Obelus*, i. e. virgula jacens, apponitur in verbis vel sententiis superflue iteratis, etc. »)

Ŏbĕŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Aller se mettre devant, faire obstacle.* Dōnēc vīs ŏbĭīt, quæ rēs dīvērbĕrĕt ictŭ. *Lr.* (I, 222). Īncŏlūmī rĕmānēnt rēs cōrpŏrĕ, dūm sātĭs ācrīs Vīs ŏbĕāt, etc. (*Ib.* 246). Ūsrēntēm cōllāpsūm pōplītĕ cæsō Ēnsīs ŏbīt. *Sil.* SYN. Īncūrrŏ, ŏccūrrŏ, intĕrvĕnĭŏ, ŏbjĭcĭŏr. ‖ *Aller autour, parcourir.* Nĕc vērō Ālcidēs tāntūm tēllūrĭs ŏbīvīt. *V.* Ōrā, Fīnĭbŭs īmmēnsis vīx ŏbĕūndă, tĕnĕt. *O.* SYN. Circumĕŏ, lūstrŏ, pĕrlūstrŏ, pĕrcūrrŏ, pĕrĕrrŏ, mētĭŏr, ēmētĭŏr, ŏbāmbŭlŏ,

ŏbĕrrŏ, pĕrvăgŏr. ‖ — ŏcŭlis. *Parcourir des yeux.* Ŏbĭtquĕ trŭcī prŏcŭl ōmnĭă vīsŭ. *V.* SYN. Lŭstrŏ, pĕrlŭstrŏ, mētĭŏr, mētŏr. ‖ *Entourer.* Quŭm pĕllīs tŏtĭēs ŏbĕāt circŭmdătă taŭrī. *V.* Măgnās ŏbĕuntĭă tĕrrās Tŏt mărĭa întrăvī. *Id.* Lĭmbŭs ŏbĭbăt. Aŭrĕŭs (chlamydem). *O. Voy.* Circumdo. ‖ *Couvrir.* Ŏră Pallŏr ŏbĭt. *O.* Ĕn frīgĭdŭs ŏrbĕs Pŭrpŭrĕŏs jām sōmnŭs ŏbĭt. *V. Fl.* SYN. Tĕgŏ. ‖ *Aller au devant, braver.* Ĕt lĭtŭŏ pūgnās ĭnsignĭs ŏbĭbăt ĕt hāstă. *V.* Tŏt vūlnĕră bĕllī Sōlŭs ŏbīs. *L.* SYN. Ădĕŏ, sŭbĕŏ. ‖ *Aller trouver, visiter.* Ăchĕrūntem ŏbĭbŏ. *Enn.* (apud *Fest.* in *Ob*). Ŏbĕundŭs Mārsўă. *H.* SYN. Ădĕŏ, vīsŏ. ‖ — mōrtĕm, *et absolt. Mourir.* Ĭs ŏbĭit mōrtĕm. *Ter.* (*And.* I, 3, 18). Mălŏ crŭcĭātu ŭt pĕrĕās, ătque ŏbĕās citŏ. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 76). Cīvĭs ŏbĭt, ĭnquīt, nūllīs măjōrĭbŭs ĭmpār (pro *obiit*). *L.* Nūpsīt, cōncēpīt, pĕpĕrĭt, jām mātĕr ŏbĭvīt. *Aus.* (*Epit. Her.* 32, 4). *Voy.* Morior. ‖ *Exécuter.* Fīdă mĭnĭstĕrĭa, ĕt fīdās ŏbĭt hŏrrĭdă pūgnās. *V. Fl.* Ĕt ŏbīre aŭdĭtă sōlēbăt ĭmpĕrĭă. *St.* SYN. Ĕxsĕquŏr, pĕrăgŏ, pĕrfĭcĭŏ. ‖ *n. Se coucher en parlant des astres.* Ŏbĕunt nŏctēsquĕ dĭēsquĕ, Ăstrăquĕ. *St.* Ăbdĭtŭr Ōrĭōn, ŏbĭt ĕt Lĕpŭs ăbdĭtŭs ŭmbrā. *Cic.* (*Arat.* 467).

Au pass. unip. Ŏbĭtŭr. Hīc ŭbĭ vīrgĭnĕă cāmpŭs ŏbĭtŭr āquă. *O.*

Ŏbĕrrŏ, ās, ārĕ. *Errer devant.* Nūnc æquă cărpēns spătĭă, nūnc cōntra ŏbvĭŭs Ŏbĕrrăt. *Sen.* (*Hip.* 1078. *Id. H. Fur.* 1281). SYN. Ŏbămbŭlŏ, obvĕrsŏr. ‖ *Errer autour.* Dīvĕs ărăt Cŭrĭbŭs quăntŭm nōn mĭlvŭs ŏbĕrrĕt. *Pers.* (4, 26). Sēd măjŏr ŏbĕrrăt Întră tĕctă tĭmŏr. *Cl. Voy.* Obeo. ‖ *Se tromper.* Rīdĕtŭr, chŏrdă quī sēmpĕr ŏbĕrrăt ĕădĕm. *H. Voy.* Erro.

Ŏbēsŭs, ă, ŭm (*de* ob *et* ĕdo). † *Rongé.* Nĕc ŏbēsă căvāmĭnĕ tĕrra ĕst. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 434). ‖ † *Maigre.* Cŏrpŏrĕ pĕctŏrĕquĕ ūndĭquĕ ŏbēso. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7, qui dictum ait pro *exili* et *gracilento*. Eadem docet *Non.* 4, 345). ‖ *Ordint. Gras, replet.* Hīc scărŭs, æquŏrĕis quī vĕnĭt ŏbēsŭs ăb ūndĭs. *M.* (XIII, 84). Ārgūtŭmquĕ căpŭt, brĕvĭs ālvŭs, ŏbēsāquĕ tĕrgă. *V.* Quŭm sĭt ŏbēsō Nīl mĕlĭŭs tŭrdō. *H.* SYN. Pĭnguĭs, crāssŭs. *Voy.* Pinguis. ‖ *Bouché, et au fig.* Ĕt faucĭbŭs ängĭt ŏbēsĭs. *V* Nĕquĕ nārĭs ŏbēsæ. *H.* Ĕt ŏbēsĭs aurĭbŭs āptă. *Calp.* (4, 148). Ignōrăt ältō mēns ŏbēsă vīscĕrĕ. *Aus.* (*Epig.* 7, 21). SYN. Pinguĭs.

Ŏbex, ĭcis, *et ordint.* ŏbjĭcĭs (*de l'ancien nomin.* Objex). *m. et qqf. f. Obstacle, en partic. ce qui sert à clore.* Robŏră pŏrtĭs, Ĕt fīdŏs cērtănt ŏbĭcĕs ărcessĕrĕ sīlvă. *Sil.* (IV, 24). Ĕccĕ mărīs măgnō clausŭdĭt nōs ŏbjĭcĕ pōntŭs. *V.* (*Æ.* X, 377. Ubi *Serv.* notat alios legere *magna*; sed alterum, eodem auctore, magis in usu. Similis varietas apud *Ov. Met.* XIV, 780; *Cl. Eutr.* II, 34. At sine controversia femininum est apud *Sid. Carm.* 2, 492). Întŭs sē vāstī Prōteŭs tĕgĭt ŏbjĭcĕ săxī. Ăriĕtăt ĭn pŏrtās ĕt dūrŏs ŏbjĭcĕ postēs. *Id.* SYN. Rēpāgŭlă, clausträ. EP. Firmŭs, vălĭdŭs, fortĭs, fīdŭs, tutŭs. PHR. Clausæ mūnīmĭnă pŏrtæ. *O.* (*Festus*: « *Obices*, pessuli, seræ. ») ‖ *Môle, digue.* Spūmĕŭs, ĕt fĕrvēns, ĕt ăb ŏbjĭcĕ sævĭŏr ībăt. *O.* Quă vī mărĭa ältă tŭmescānt Ŏbjĭcĭbŭs rŭptīs. *V.* Ūtrīnquĕ mōntēs solvĭt ābrŭpto ŏbjĭcĕ, Ĕt jām rŭentī fēcĭt ŏccāno vĭām. *Sen.* (*H. Fur.* 237). SYN. Mōlēs.

Ŏbfīrmō. *Voy.* Offirmo.

Ŏbfŭī. *parf. de* Obsum.

Ŏbgānnĭŏ. *Voy.* Oggannio.

Ŏbhærĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Adhérer a, et au g.* Dēnĭquĕ, ŭbi ĭn mĕdĭŏ nōbīs ĕquŭs ăcĕr ŏbhæsĭt Flūmĭnĕ. *Lr.* (IV, 421). Ŏbhærēns cūstōs hōs vĭdĭ dē tēgŭlis (*Argum. Pl. Mil.* 8). *Voy.* Hæreo.

Ŏbĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Objicio. Jŭbē... Ŏbĭcī huīc ŏb ōs ārgēntum ĭmpūræ bĕllŭæ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 91). Cūr ŏbĭcĭs Măgnō tŭmŭlŭm? *L.* Pōmpēiŭmquĕ dĭīs ŏbĭcĭt. *Id.* Cūr ānnōs ŏbĭcĭs? *Cl.* Fătēbŏr : ŏbĭcī crīmĕn hōc sōlŭm pŏtēst. *Sen.* (*Med.* 237 Cf. *Abicio*, *Adicio*, etc.)

Ŏbĭēns, ēuntĭs. *part. de* Obeo.

Ŏbĭtĕr. *adv. En chemin.* Ătque ŏbĭtĕr lĕgĕt, aūt scrībĕt, vēl dōrmĭĕt întŭs. *J.* (3, 241). ‖ *Au fig. En passant, sans insister.* Vĕrbĕrăt, ătque ŏbĭtĕr făcĭĕm lĭnĭt. *J.* (6, 481). SYN. Cŭrsĭm.

Ŏbĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Obeo. *Parcouru, visité, exécuté.* Mōrtĕ ŏbĭtă. *Après la mort.* Mōrte ŏbĭtă quālēs fāma ĕst vŏlĭtārĕ fĭgūrās. *V.* (Præiverat *Lucr.* IV, 735). ‖ † *qqf. Mort.* Cŭpĭdĭŭs mĭsĕrŭlo ŏbĭtō. *Liv.* (*Andr.* (apud *Prisc.* 9, 869). Ērgŏ prŏbānt ŏbĭtī, quŏd dāmnāvērĕ măgistrī. *Paul. Nol.* (24, 568).

Ŏbĭtŭs, ūs. *m.* † *arch. Action de se mettre devant, rencontre.* Întĕrrŭmpĭt sērmōnĕm mĕum ŏbĭtŭ sŭō. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 331). Ŭt vŏlŭptātī ŏbĭtŭs, sērmo, ăffātŭs, etc. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 19. Ubi *Donatus.* Et *Paul.* ex *Festo* : « *Obitu* dicebant pro *aditu.* ») SYN. Occursŭs, ădvēntŭs. ‖ *Coucher des astres.* Nĕc frūstrā signōrum ŏbĭtŭs spĕculāmŭr ĕt ōrtŭs. *V.* Ūndă dlĕ gĕlīda ĕst, ōrtŭquĕ ŏbĭtŭquĕ cālĕscĭt. *O. Voy.* Occasus. ‖ *Mort.* Ānte ŏbĭtŭm nēmō sŭprēmāquĕ fūnĕră dēbĕt. *O.* Cædēs Dīvērsās ŏbĭtŭmquĕ dŭcŭm. *V. Voy.* Mors.

Ŏbjăcĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Être devant, ou couché auprès.* Gōrgŏnĕō pĕrcussŭs ĕquō, quăquĕ ŏbjăcĕt ältō Ĭsthmŏs. *St.* Ăchĕrūntem ŏbĭbo, ŭbĭ mōrtĭs thēsaŭrī ŏbjăcēnt. *Enn.* (apud *Fest.*). Ŏbjăcĕt întĕrĕă tēllŭs, nĕc vīsĭbŭs ŏbstăt. *Prud.* (*Ham.* 977). ‖ *Au fig. Être exposé.* Ĭmpĕrĭă sīc ĕxcēlsă fortūnæ ŏbjăcēnt. *Sen.* (*OEd.* 11).

Ŏbjĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Objicio. *Mêmes sens.* Ĕt rūrsŭs căpŭt ŏbjĕctārĕ pĕrĭclīs. *V.* Huīc clўpĕum ŏbjĕctāns. *St.* Nātŭmquĕ ŏbjĕctāt ĕt ĭmpŭtāt illīs. *O.* Mihīquĕ ŏbjĕctēnt lēnŏcĭnĭŭm făcērĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 76). Ŏbjĕctārĕ mŏrās (*Ov. Hal.* 91). Ŏbjĕctāns cædĕm dŏmĭnōrŭm. *Paul. Petr.* (3, 48, scil. causatus).

Ŏbjĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Objicio. *Mis devant, opposé.* Illĕ tămĕn clўpĕo ŏbjĕctō cōnvĕrsŭs ĭn hōstĕm. *V.* Ŏbjĕctōs cāvĕæ vălŭīt sī frāngĕrĕ clāthrōs. *H.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs, ŏbtēntŭs, ŏbstāns. ‖ *Présenté.* Ŏbjĕctō tēntāns ăn clĭpō pŏssĕt cāpī. *Ph.* Cōrrĭpĭt ŏbjĕctăm (offam). *V.* SYN. Ŏblātŭs. ‖ *Reproché.* Nōn sŭŭs Ăndrŏmĕdæ cŏlŏr ĕst ŏbjĕctŭs ăb illō. *O.*

Ŏbjĕctŭs, ūs. *m. Action de mettre devant, interposition.* Ĭnsŭlă pōrtŭm Ēffĭcĭt ŏbjĕctū lātĕrŭm. *V.* Quăm dărĕt ŏbjĕctūm pārmaī lævă pĕr ārtĕm. *Lr.* (IV, 845).

† Ŏbjex, ĭcis. *ancien nomin. de* Objicis. Cērĕă dēstĭtŭĭt rĕsōlūtĭs ăxĭbŭs ŏbjex. *Sid.* (*Pan.* 522. Alii scrib. *Obex*).

† Ŏbjexĭm. *arch. pour* Objecerim. Mĕo ămōrī ŏbjexĭm mōræm. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 37. *Id. Cas.* II, 6, 53).

Ŏbjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ĕctŭm, ĭcĕrĕ. *Mettre devant, opposer.* Ŏbjĭcĭūnt ĕquĭtēs sēse ād dēvōrtă nōtă. *V.* Clўpĕōs ād tēlă sĭnĭstrĭs Ŏbjĭcĭūnt. *Id.* Ŏbjĭcĭēns

cæcum rādīs ārdentibus ōrbem. *Lr.* (V, 754). SYN. Objĕctō, ōppōnō, intĕrpōnō. ‖ *Au fig.* Nōctem pĕccātis, ac fraudibus objĭcĕ nubem. *H.* ‖ *Offrir, présenter, envoyer, et au fig.* Mēllĕ sŏpōrātum ĕt mĕdĭcātīs frugibus ōffam Objĭcit. *V.* Hic ōcŭlis sŭbĭtum objĭcĭtur (monstrum). Cānĭbus rāb ĕm Cocўtĭa virgō Objĭcit. *Id.* Tĭbī me in sēnĕcta objĭcĕrē sollĭcĭtūdĭnem. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 29). Ut hānc lātĭtām... objĭcĕrem. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 12). Qui multā Thēbānō pōpŭlō ārcĕrba objĭcĕit fūnĕrā. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 55). SYN. Offĕrō, āffĕrō, injĭcĭō, immittō, importō, infĕrō. ‖ *Exposer.* Mĕ, gĕrmānā, malis ōnĕrās, ātque objĭcis hosti. *V.* Objĭcĭ tēlō răpŭit. *Sil.* Objĭcī malō. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 18). SYN. Objĕctō, ĕxpōnō, prōjĭcĭō; dō, trādō. ‖ *Reprocher, accuser.* Fōrsĭtăn ob jĭcĭāmŭs ĕxsĭlĭūmquĕ mihī. *O.* Mihī dignā pŭdōrĕ Objĭcĭt. *Id.* Pārcĭŭs ĭstā vīrīs tămĕn objĭcĭēndā mĕmēntō. *V.* Objĭcĭtŭr dŏmĭnae contēmĕrassĕ tōrŭm. *O.* SYN. Objectō, ĕxprōbrō, cŭlpō, etc. *Voy.* Culpo.

Objūrgātĭō, ōnis. *f. Réprimande.* Crūdēlĭs ĕst ĭn re ădvĕrsa objūrgātĭō. *P. Syr.* Ēllĕbrētquĕ thăm blāndā objūrgātĭō vōcĕm. *Aus.* (*Epist.* 23, 3). SYN. Castigatiō. PPH. Dictă, vĕrbă sĕvĕrā, ămārā, āspĕrā, dură, grăvīă, mŏlĕstă. Vocēs sĕvĕrae, etc.

Objūrgātŏr, ōris. *m. Qui adresse des reproches, censeur.*

† Objūrgĭtō, ās, āre. *fréq. de* Objurgo. Mălīs te ūt vĕrbīs mūltīs mūltum objūrgĭtēm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 30. *Ib.* 32).

Objūrgō, ās, āvī, ātŭm, āre. *Réprimander, reprendre, gourmander.* Gēllĭūs audĭērāt pātrŭum objurgārĕ sōlĕrĕ. *Cat.* (74, 1). Nēc sātĭs ăd objurgāndŭm causæ, dicĭrĕt. *Ter.* (*And.* I, 1, 111). Hic tūm vēnātor dōlens Cānem objurgābāt. *Ph.* SYN. Increpō, increpĭtō, rĕprĕhendō, castīgō, ārgŭō, incūsō. PPH. Vĕrbis, vocĭbus sĕvĕrīs, ămārīs castīgō, instĭctŏr, urgĕō, rĕprĕhendō, corrīpĭō. *Voy.* Culpo. ‖ *Chātier.* Sōlĕă pŭĕr objurgābĕrĕ rŭbrā. *Pers.* (5, 169. Sic *Sen. Ir.* 3, 12; *Suet. Cal.* 20; *Petr. Sat.* 34). *Voy.* Punio.

† Objūrō, ās, āre. *Jurer publiquement.* Fōrmĭdābānt objūrārĕ. *Vet. Poet.* (apud *Fest.*).

‡ Oblăctĕrō, ās, āre (*de* ob *et* lacto). *Séduire.* Nīl in dĕorum oblactĕrārĕt dēdĕcŭs. *Prud.* (*Peri.* 3105).

Oblātrātrīx, īcis. *f. Qui aboie contre.* Sĕd nōlō mī oblātrātrĭcem ĭn ædes intrōmittĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 87).

Oblātrō, ās, āre. *Aboyer contre, et au fig.* Ĭnfĭma dŭm vŭlgī fŏvĕt, oblātrātquĕ sĕnātŭm. *Sil.*

Oblātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Offero. *Offert.* Oblăto gaudĕns componi fœdĕrĕ bēllŭm. *V.* SYN. Objectŭs, dēlātŭs, datŭs, præsēns. ‖ *Qui se présente.* Nēmĭnī ĕgō plura ārcĕrba crēdo ĕsse ex amorĕ... oblāta. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 1). SYN. Exhibitŭs, obviŭs.

Oblectāmĕn, ĭnis. *n. Divertissement, plaisir.* Nēc dēsunt variæ circum oblectāmĭnă vītæ. *St.* Quos oblectāmĭna nātō Pōtrigĕrĕt, florĕs. *O.* Sēquĭtŭr frĕquentī marcēda oblectāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 907). SYN. Oblectāmentŭm, oblectātiō, ludŭs, vŏlŭptās, gaudĭŭm. *Voy.* Voluptas.

Oblectātiō, ōnis. *f. Action de se divertir.* Ĕt nūllŭm parit oblectātiō luxŭm. *Aus.* (*Mos.* 348). Hæc illa ĕst dŏmĭnī justa oblectātiō Christi. *Prud.* (*Ham.* 687). *Voy. le précéd.*

Oblectō, ās, āre. *Réjouir, divertir, amuser.* Vălĭūs oblectāt pŏpŭlŭm mellĭūsquĕ mŏrātŭr (fabula). *H.* Oblectānt dulcī mĕ cārmĭnĕ Mūsæ. *Cat.* (68, 8). Rūră quŏquĕ oblectānt ănĭmŭm. *O.* An măgīs oblectānt ănĭmŭm jactāta pĕtaurō? *J.* (14, 265). SYN. Dēlectō, rĕrĕrō, etc. *Voy.* Delecto.

Oblēvi. *parf. de* Oblino.

Oblĭdō, ĭs, ĕrĕ. *Serrer, écraser, étouffer.* *Voy.* Oblisus.

Obligātŭs, ă, ŭm. *Lié.* Ōpĭāt Prōmēthĕūs oblīgātŭs ălĭtī. *H. Voy.* Vinctus. ‖ *Voué, promis.* Ērgo obligātam rĕdūc Jŏvī dapĕm. *H.* SYN. Votŭs, dēbĭtŭs.

Obligō, ās, ārĕ. *Lier.* Ĕt sānās līnĭt obligātquĕ plāntās. *M.* (VII, 38). *Voy.* Vincio. ‖ *Au fig. Lier, engager.* Obligat hĭstŏrĭcă nēc sūă vērbă fĭdē. *O.* Nām quānquam ĭp ĭus dătis hōc immānĭbŭs āctis, Obligŏr ĭpsĕ tămĕn. *Id.* Sĕd tū sīmŭl obligāstī Pērfĭdum vōtis căpŭt. *H.* Ĕt ædēs obligātæ sūnt. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 4). SYN. Dēvincĭō, obstringō, constringō. ‖ *Obliger, forcer.* Obligŏr ūt tăngām lævī fĕrā littŏră Pontī. *O. Voy.* Cogo.

Obligūrĭō, īs, īrĕ. *Comme* Ligurio. Mŏx dum ālĭtĕrĭūs obligūrīās bŏnă. *Enn.* (apud *Don.* ad *Ter. Ph.* II, 2, 25. Alii leg. *obligurierunt*).

1. Oblīmō, ās, ārĕ (*de* lima). *Racler, frotter; au fig. Dissiper.* Rēm pātrĭs oblīmārĕ, mălum ĕst ubĭcunquĕ. *H.* (*Sat.* I, 2, 61. Quod etymon, a *Schol.* datum, frustra respuere mihi videntur recentiores critici. Sic *Conterere bona*).

2. Oblīmō, ās, ārĕ (*de* limus). *Couvrir de limon, boucher avec du limon.* Ĕt tūŭs, OEneū, Pānĕ gĕnĕr crāssīs oblīmāt Echīnadas ūndĭs. *L.* Ĕt quas oblīmāt rīvīs Achĕlōĭās ămnĭs. *Prisc.* (*Peri.* 522). Sūlcōs oblīmĕt ĭnertēs. *V.* ‖ *Au fig. Boucher, énerver.* Lūxŭs, ĕt hūmānās oblīmāt cōpĭă mēntēs. *Cl.* (*R. Pros.* III, 29). Quūm vēnīt ĭn mĕdĭum, vōcēsque oblīmāt ădhærēns. *T. Maur.* (*Met.* 84, de *M* littera).

Oblīmō, ĭs, īvī, ītŭm, īnĕrĕ. *Comme le suiv.*

Oblīmō, ĭs, lēvī, lītŭm, līnĕrĕ. *Enduire, couvrir, salir.* Cēdō cērussam... Qui mălās oblīmam. *Pl.* (*Most.* I, 3, 102). Quid tu istūc cūrās, ŭbi ĕgo oblĭnar ātquĕ vōlŭtĕr? *Lucil.* (apud *Non.* 4, 494). Aŭt cūnctīs părĭtĕr vērsĭbŭs oblīnāt Fŭlvām lăctĭcŏlōr spŏngĭă sēpĭām. *Aus.* (*Epist.* 7, 53). *Voy.* Lino. ‖ *Boucher.* Oblīnĭtŭr, mĭnĭmæ sī qua ĕst sŭspīrĭō rimæ. *M.* (XI, 45). SYN. Obtūrō. ‖ *Au fig. Salir, noircir.* Nēc sŏcĕrūm quærīt, quēm vērsĭbŭs oblīnāt ātris. *H.*

Obliquātŭs, ă, ŭm. *Qui va en obliquant.* Sĕd nĕquĕ tot spĕcĭēs obliquātŏsquĕ nātātŭs. *Aus.* (*Mos.* 77). *Voy.* Obliquus.

Obliquē. *adv. Obliquement.* Obliquĕ ĭnflexŭs tribŭs ōrbĭbŭs ūnŭs. *Cic.* (*Arat.* 312). PPH. In obliquŭm.

Obliquō, ās, āvī, ātŭm, āre. *Placer de biais, faire aller obliquement.* Obliquātquĕ sĭnŭs in vēntum, ăc tălĭă fatŭr. *V.* Obliquantem ōcŭlōs contrā radiōsquĕ dĭēmquĕ. *O.* Obliquāvit ĕquos. *St.* Vāstōs obliquēnt flumĭna fontēs. *L.* SYN. Flĕctō, mŭlctō, torquĕō. PPH. In obliquŭm ducō, ăgō, flĕctō, incurvō, sĭnuō.

Obliquŭs, ă, ŭm. *En gén. Qui n'est pas droit.* ‖ *Tortu, sinueux, courbé.* Turpĭtĕr obliquō clāudĭcat ĭllĕ pĕdĕ (Vulcanus). *O.* Cursĭbŭs obliquis ĭntrā tūă rēgna flŭēntēm. *Id.* Obliquō laborat Lўmphă fŭgāx trĭpĭdārĕ rīvō. *H.* SYN. Sĭnŭōsŭs, flĕxŭs, curvātŭs, tortŭs, etc. *Voy.* Curvus. ‖ *Penché.* Jām

lēvīs ŏblīquā sūbsidīt Āquārĭŭs ūrnā. *O.* SYN. Īnvērsŭs. ‖ *Oblique, de côté, de biais, qui vient de côté.* Quāttŭŏr ā ventis ŏblīquā lūcē fēnēstrās. *V.* Ŏblīquō dēntē tīmēndŭs āpēr. *O.* Ŏblīquūm mēdĭtātŭs ictŭm. *H.* Tēmplāquĕ Tĭtānĭæ mērgŭnt ŏblīqua Mĭnervæ. *V. Fl.* ‖ *En partic. Qui regarde de côté, de travers, au fig. jaloux.* Illĕ dĕum ŏblīquō fŭgientēm lūmĭnĕ cērnēns. *O.* Rĕspĭcĭēntīquĕ trŭcēs ŏblīquō lūmĭnĕ mātrēs. *St.* Ŏblīquo ŏcŭlō mĕa cōmmŏda cērnit. *H.* SYN. Trānsvērsŭs, lĭmĭŭs. PHR. Trānsvērsa tuēntĭbŭs hīrcis. *V.* ‖ In ŏblīquūm. Pĕr ŏblīquūm, Ab ŏblīquō. *Oblīquement.* Pĕctŭs in ŏblīquum ēst. *O.* Seu pĕr ŏblīquum, sīmĭlis sāgittæ, Tĕrrŭit mānnōs. *H.* Stŭltŭs, ăb ŏblīquō quī quĭsquam dēscendĕrĕ pŏssĭt. *O.* SYN. Ŏblīquē. ‖ *Au fig. Oblique, dissimulé, indirect.* Cēs-ĕnt mĭendācĭēs ŏblīquī carmĭnĭs āstus. *St.* Et nŏtĕt ŏblīquā gārrŭlĭtātē cĭēns. *M.* (VII, 62). ‖ Ŏblīquūm gĕnŭs. *Descendance par les femmes.* Ŏblīquumquĕ ā pātrĕ gĕnŭs. *St.* (*Th.* V, 221. Et *Luc.* VIII, 286). ‖ *n. pris adv.* Tōrvum ĕt ŏblīquum īntŭēns. *Sen.* (*Thyest.* 706).

Ŏblīsĭŏ, ā, ŭm. *part. p. de* Oblīdo. *Froissé, écrasé, étranglé.* Nŭmĭnĭs ŏblīsō lūstrŭrŭs crīmĭna cŏlō. *Prud.* (*Psych.* 603). Ŏblīsō ĕt gŭttŭrĕ frāngit Ĕxsānguēm sĭccānsquĕ gŭlam. *Id.* (*ibid.* 659).

Ŏblittĕrātŭs, ă, ŭm. *Effacé.* Ĭnĭmīcĭtĭās ŏblittĕrātās. *Att.* (apud *Non.* 2, 601).

Ŏblittĕrō ou Ŏblītĕrō, ās, āre. *Effacer, abolir, détruire.* Hæc vĭgēānt mandātă, nĕc ūlla ŏblittĕrēt ætās. *Cat.* (62, 232). Rēgnātās mŭltīs quŏs fāma ŏblittĕrāt, ēt quŏs. *Aus.* (*Epist.* 19, 14). Vĕtĕrēsquĕ ŏblittĕrēt āctŭs. *Paul. Nol.* (5, 288). SYN. Ăbōlĕō, dēlĕō.

† Ŏblittĕrŭs, ă, ŭm. *Comme* Oblitteratŭs. (*Næv.* apud *Gell.* 19, 7.)

1. Ŏblītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Oblīno. *Enduit.* Cædĕ lēænā lŭbŭm spūmāntēs ŏblītă rictŭs. *O.* Dīvĭtĭæquĕ pĕrĕgrīnæ, quĭbŭs ŏblītŭs āctŏr. *H.* SYN. Ūnctŭs, ĭnūnctŭs, ĭnfectŭs, etc. *Voy.* Ūnctus. ‖ *Effacé.* Ŏblītŭs ă dŏmĭnæ cædĕ lĭbellŭs ĕrīt. *O.* Sī quă tămĕn tĭbī lēctŭrō pārs ŏblītă dēĕrit. *Pp.* (IV, 3, 3). SYN. Dēlētŭs. ‖ ? Ŏblītŭm (os). *Comme* Sublītum. Sīncĭne ēsse ŏs ŏblītŭm? *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 33. Verum lege *sublitum*; ut ubique). *Voy.* Sublīno.

2. Ŏblītŭs, ă, ŭm. *part. de* Obliviscor. *Qui a oublié.* Lēnībānt cūrās ĕt cōrda ŏblītă labōrum. *V.* Rērŭmquĕ ŏblītĕ tŭārum. Sūccōs ŏblītă prĭorēs (pōma). *Id.* SYN. Ĭmmēmŏr. PPH. Haŭd ou non mēmŏr. Nōn jām mēmŏr. ‖ *qqf. Oublié.* Nūnc ŏblītă mihī tōt carmĭnă. *V.* Ŏblītī rūrsŭs frāgŏr ĭntŏnāt ārīs. *V. Fl.* . .

Ŏblīvĭă, ōrŭm. *n. pl. Oubli.* Sēcūrŏs lātĭcēs ĕt lōnga ŏblīvĭă pōtānt. *V.* Dūcĕrĕ sōllĭcĭtæ jŭcŭnda ŏblīvĭa vītæ. *H.* Cōnsĕquŏr ĕx illīs cæsŭs ŏblīvĭa nŏstrī. *O.* SYN. Ŏblīvĭō. EP. Lōngă, ĭngrătă, ĭnĕrtĭa. PPH. Lēthæă vis. Ŏblīvĭă mentĭs. Mēns, ănĭmŭs ĭmmēmŏr. *Voy.* Obliviscor.

† Ŏblīvĭālĭs, ĕ. *Qui produit l'oubli.* Tōlĭs bĭbĭt mēdŭllĭs Ŏblīvĭālĕ pōclum. *Prud.* (*Cath.* 753).

Ŏblīvĭō, ōnis. *f. Oubli.* Ĭndĕ ănĭmī cælīgo, ēt māgna ŏblīvĭō rērŭm. *J.* (6, 615). Sēd tantæ ŏblīvĭō mentēs Cēpit. *L.* Mollis ĭnĕrtĭa cūr tāntăm dīffūdĕrĭt ĭmis Ŏblīvĭōnĕm sēnsĭbŭs? *H. Voy.* Oblīvia. ‖ *qqf. au plur.* (*Hor. Od.* IV, 9, 33.)

Ŏblīvĭōsŭs, ă, ŭm. *Oublieux.* Ŏblīvĭōsæ ĕxtēmplŏ ūtī fiānt, mēmĭnissĕ nequēunt. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 17). Ŏblīvĭōsām cōrpŭs ĭnvĕhēns mōlēm. *Boet.* (3, 11). *Voy.* Immemor. ‖ *Qui fait oublier.* Ŏblīvĭōsō lævīă massĭcō Cĭbŏrĭă ĕxplē. *H.* SYN. Lēthæŭs.

Ŏblīviscrēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être oublié.* Ŏblītūsquĕ mŏrum, ŏblīviscrēndŭs ĕt illīs. *H.* Mōrēs... ŏblīvi-crēndi strātŏtĭcī. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 49).

Ŏblīviscrēns, tis. *Qui oublie.* Nĕ fŭgiēns sæclīs ŏblīviscrentĭbŭs ætās. *Cat.* (69, 45).

Ŏblīviscŏr, ĕris, blītŭs sŭm, blīviscī. *d. Oublier.* Quīsquĭs ĕs, āmīssŏs hinc jam ŏblīviscĕrĕ Grāĭos. *V.* Quīs nōn mālōrum, hæc intĕr, ŏblīviscĭtŭr? *H.* Ŏblītŭs pŏtĕrō nōn tāmĕn ēssĕ tŭī. *O.* SYN. Nĕdiscrō. PPH. Nōn mĕmĭnī, nōn rĕcōrdŏr. Mĕ fŭgit. Sŭm ŭnmĕmŏr. Nōn jam sŭm ĕ mĕmŏr. Ănĭmō, pĕctŏrĕ; mentĕ ĕxcĭdit, dēcĭdit, ēffŭgit. Ex ănĭmō ēlāpsŭm ēst. Ănĭmō pĕllŏ. Prŏcŭl ăb ănĭmō fŭgō. Ex ănĭmō dēlĕō, sĭnŭ ĕxcĭdĕrĕ, ēffŭĕrĕ, ēxīrĕ. Ŏblīto pectŏrĕ dēpōnō, dēmittō. Ŏblīvĭa vēnĭunt, sŭbĕunt, ănĭmō sŭbĕunt, mĕ cāpĭunt, cēpērĕ, tĕnēnt. VERS. Quæm nostro illius lăbătŭr pectŏrĕ vultŭs. *V.* Nēc vĕtĕrŭm mĕmĭnī kĕtorvĕ malorum. Quŏnām nōstrī ŭbī cūră rĕcēssit? *Id.* Cūnctānĕ Lēthæīs mērsă fĕrēntŭr āquīs? *O.* Nŏmĭnĭs āntĕ mĭnī vēnĭēnt ŏblīvĭă nōbīs, Pectŏrĕ quæm pĭĕtās sīt tŭă pŭlsă mĕō. Ūtquĕ sŏpōrĭfĕræ bĭbĕrēm sī pōcŭlă Lēthēs, Tēmpŏrĭs ādvĕrsī sīc mĭhī sēnsŭs ābēst. *Id.* Īd ŭbī nē vācŭō dēlŭăt ĕx ănĭmō. *Pp.* Sēd tāntă ŏblīvĭō mentēs Cēpit. *L.* Non mĕ Lēthææ, cŏnjŭx, ŏblīvĭă ripæ Ĭnmĕmŏrem fēcĕrĕ tŭī. *Id.* Ĕxcĭdĭmūsquĕ ubī? *Cl.* Ŏmnĭaquĕ ingrātæ pĕrĭĕrūnt crēdĭtă mentī. *Cat.* Sēnsŭm prōfunda ŏblīvĭō Prēssĭt. *Prud.* Ŏmnĭa ĕx ănĭmo ĕxpŭlī. *Sen.* Et Lēthæa mĕăm sūbĕunt ŏblīvĭă mentēm. *Maximian.* Ŭbī mĕ fŭgĭēt mĕmŏrĭă. *Pl.*

Ŏblīvĭŭm. *Voy.* Oblīvia.

Ŏblŏcūtŏr, ōris. *m. Interrupteur.* Nĕquĕ ĕgo ūnquam ŏblŏcūtŏr sum ăltĕrī in cōnvīvĭō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 48).

Ŏblōngŭs, ă, ŭm. *Allongé, oblong.* Sūbnĭgrīs ŏcŭlīs, ŏblongis mălis. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 55. Adde *Alcun.* V, 440).

Ŏblŏquŏr, ĕris, cūtŭs ou quūtŭs sŭm, quī. *d. Interrompre.* Tū mŏrārĕ, mihī quum ŏblŏquĕrĕ. *Pl.* (*Men.* I, 2, 46). SYN. Ŏbstrĕpŏ, intĕrpellŏ. ‖ *Parler.* Nēmpe ŏblŏquī mĕ jussĕrās. Ăt nūnc vĕtŏ. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 42). *Voy.* Loquor. ‖ *Chanter.* Ŏblŏquĭtŭr nūmĕrīs sēptēm discrīmĭnă vōcum. *V.* Non āvis ŏblŏquĭtŭr. *O. Voy.* Cano. ‖ *Étourdir.* Quæ nūnc gănnĭt ĕt ŏblŏquĭtŭr. *Cat.* (85, 4). SYN. Ŏbstrĕpŏ, ŏbtundŏ.

Ŏblūctŏr, ārīs, ārī. *d. Lutter contre.* Āggrĕdĭŏr, gĕnĭbŭsquĕ ādvĕrsæ ŏblūctŏr ārēnæ. *V.* Soli ŏblūctāndum Fabĭō. *Sil.* Ŏblūctātă pŏlō (sidĕra). *Cl.* SYN. Lūctŏr, pūgnŏ. ‖ *Résister.* Ātque ŏblūctāntĭă saxă Summŏvīt nītēns. *St. Voy.* Resisto.

Ŏblūdŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Jouer devant.* Sīn vĭdĕānt quēmpĭăm sē āssĕrvārĕ, ŏbludunt. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 10). *Voy.* Ludo. ‖ *Au fig.* Tĕrrārŭm tĭbī formă dŭplĕx ŏblūdĭt, ŭt ĕxcors. *Prud.* (*Ham.* 70).

Ŏbmentō ou Ŏmmentō, ās, āre (*de* ob *et* mantio). *Attendre.* In Pylum ādvĕnĭēns, nūt ĭbi ŏbmentāns. *L. Andr.* (apud *Fest.* Cf. *Gloss. Placidi.*).

Ŏbmurmŭrō, ās, āre. *n. Murmurer contre.* Mystĭcă quā rupēs doctis ŏbmurmŭrat āntris. *Avien.* (*Arat.* 491). Prēcĭbusquĕ mĕis ŏbmurmŭrat ĭpsĕ Pontus. *O. Voy.* Obstrepo.

Ŏbmūtēscŏ, ĭs, tŭī, tēscĕrĕ. *n. Rester muet, se taire.* Troadĕs ĕxclāmānt : ŏbmūtŭīt illă dŏlōrĕ. *O.*

Ænēās ādspēctu ŏbmūtŭlt āmēns. *V.* Hæc ălt, ēt vārĭōs jŭbĕt ŏbmūtēscĕrĕ cāntūs. *Prud.* (*Apoth.* 215). SYN. Sīlĕō, etc. *Voy. ce mot.*

Obnītŏr, ĕrĭs, nixŭs *ou* nīsŭs sŭm, nītī. *d. Résister, lutter contre.* Nēc nōs obnītī cōntrā, nēc tĕndĕrĕ tāntŭm. *V.* Nāvĭgĭa, āptŭstrīs frāctĭs, obnītĭĕr ŭndæ. *Lr.* (IV, 438). Pĕlăgī cœlĭque obnītĭtŭr īræ. *Cl.* SYN. Lūctŏr, ŏblūctŏr, rĕsīstŏ, etc. *Voy.* Resisto. (De perfecto cf. *Obnixus, Annitor, Connitor*, etc.)

Obnīxē. *adv. Avec effort.* Mānĭbŭs, pĕdĭbŭs obnīxe ōmnĭă fācturūm. *Ter.* (*And.* I, 1, 34). Obnīxē fŭgĭēns (*Ciris*, 301). *Voy.* Enixe.

Obnīxŭs *ou* Obnīsŭs, ă, ŭm. *Qui a fait effort.* Usque ădĕo obnīxī nōn cēdĕrĕ. *V.* Obnīxus.lātis hŭmĕrīs. *Id.* (*Æ.* IX, 725. Quod refert *Diom.*1, 371, veterem scripturam notans). Obnīsī lăcĕrānt cāvă nŭbĭlă vēntī. *St.* Rōmānīs obnīsă glŏbīs. *Prud.* (*Sym.* 1317). SYN. Ŏblūctātŭs, lūctātŭs, rĕsīstēns. ‖ *n. pris adv.* Obnīxŭm, Paŭlīnē, tăcēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 28).

Obnōxĭē, *et* Obnōxĭōsē. *adv. Avec retenue, ménagement.* *Pl.* (*Stic.* III, 2, 41; *Epid.* V, 2, 30.)

† Obnōxĭōsŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Măgĭ queīs sūnt obnōxĭōsī quām pārentēs lĭbĕrīs. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 31, de legibus. Adde *Enn.* apud *Gell.* 7, 17).

Obnōxĭŭs, ă, ŭm. *Coupable.* Cōmmūnī obnōxĭă cūlpæ. *O.* Tūrpī mēns ēst obnōxĭă cūlpæ. *Tib.* (II, 4, 15. Sic *Pl. Stic.* I, 1, 44, et sæpe apud JCtos). *Voy.* Nocens. ‖ *Soumis, sujet, dépendant.* Nēc frātrīs rādīīs obnōxĭa sūrgĕrĕ lūnā. *V.* Nōn rāstrīs hŏmĭnūm, nōn ūlli obnōxĭă cūræ. *Id.* Nūmĭnă quūm vīdĕās dūrīs obnōxĭă fātis. *M.* (IX, 88). Sūbmīssæque mănŭs, fācĭēsque obnōxĭă mānsīt. *O.* Sērvĭtŭs obnōxĭă. *Ph.* SYN. Sūbmīssŭs, sūbjēctŭs, obsēquēns. (*Cf. Gell.* 7, 17.) ‖ *Au fig.* Sic fācĭēs ădĕrăt nūllīs obnōxĭă gēmmīs. *Pp.* (I, 2, 21). ‖ *Exposé à.* Stārĕ vĕl ĭnsānĭs cautēs obnōxĭă vēntīs. *Tib.* (II, 4, 9). Tērrā vĕlīm prŏpĭōr nullīque obnōxĭă bēllō dĕtŭr. *O.* Māgnæ pĕrĭclō sūnt ŏpēs obnōxĭæ. *Ph.* SYN. Expŏsĭtŭs, ŏbjēctŭs.

Obnūbĭlō, ās, ārĕ. *Couvrir de nuages, et au fig.* Săcrā Obnūbĭlāns mystĕrĭă. *Paul. Nol.* (13, 680).

† Obnūbĭlŭs, ă, ŭm. *Ténébreux.* Obnūbĭla, ŏbsĭtă tĕnēbrīs lŏcă. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 21).

Obnūbŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Voiler.* Ārsūrāsquĕ cŏmās obnūbĭt ămictū. *V.* Obnūbĭt tĕnŭia ōrā cŏmīs. *St.* Exercĭtŭs ingēns Obnūbĭt vārĭō lātē cōnvĕxa mĕātū (de avibus). *Cl. Voy.* Velo.

Obnūntĭō, ās, ārĕ. *Annoncer une mauvaise nouvelle.* Primŭs rēscīsco ōmnĭă, Primŭs pŏrro obnūntĭō. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 8. Ubi *Donat.*).

Obŏlĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Exhaler une odeur.* Obŏlŭīsti āllĭum. *Pl.* (*Most.* I, 1, 38). *Voy.* Oleo. ‖ *Au fig. Être pressenti, deviné.* Obŏlŭīt mārsŭpĭŭm Huīc, īstūc quŏd hăbēs. *Pl.* (*Men.* II, 3, 33. *Id. Cas.* IV, 3, 16).

Obŏlŭs, ī. *m.* (ὀβολὸς). *Obole, monnaie grecque, valant* 16 *centimes de notre monnaie.* Olĕra ēt pīscĭcŭlōs minūtōs fĕrre īn cœnam ŏbŏlō sēnī. *Ter.* (*And.* II, 2, 32). Ēmātŭr sēx ŏbŏlīs ānsĕr, bīsquĕ dŭōbŭs ānās (*Anth.* II, p. 402).

Obŏrĭŏr, īrĭs, ortŭs sŭm, īrīrī. *d. S'élever, naître, commencer.* Dŏlōrēs ŏbŏrĭuntŭr mihī quŏtīdĭē. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 41. *Id.* II, 3 30, *tenebræ*). Tāntŭm gaŭdĭum ŏbŏrīrī ex tŭmŭltū măxŭmō. *Enn.* (apud *Fest.*). *Voy.* Orior.

Obortŭs, ă, ŭm. *part. de* Oborior. *Né, qui commence ou s'élève tout à coup.* Sūntque ŏcŭlīs tĕnēbræ pĕr tāntŭm lūmĕn ŏbortæ. *O.* Săxō cōncrēvīt ŏbortō. *Id.* Sōl rādīīs tĕrrăm dīmōvit ŏbortīs. *Lr.* (VI, 869). Expāvīt ŏbortă sīdĕră. *St.* Ŏbortă spēs. *Prud.* SYN. Ortŭs, nātŭs. ‖ *Qui commence à couler.* Hōs ĕgŏ dīgrĕdĭēns lăcrĭmīs ăffăbăr ŏbortīs. *V.* Gūttă pĕr ăttŏnĭtās ĭpăt ŏbortă gĕnās. *O. Voy.* Fluens.

? Obortŭs, ūs. *m. Action de naître, de se produire.* Pērpĕtŭōquĕ flŭānt cērtīs ăb rēbŭs ŏbortū. *Lr.* (IV, 218. Sic *Lamb.* et *Eichst.* Omnes codd. *odores*, ut in VI, 224).

Obp. *Voy.* Opp.

Obrēpō, ĭs, ērĕ. *n. Se glisser furtivement.* Ēt pōssĭm mĕdĭă quāmvīs obrēpĕrĕ nōctĕ. *Tib.* (I, 9, 59). Ēt mŏvĕt obrēpĕns Sōmnŭs ānīlĕ căpŭt. *O.* SYN. Obrēptō. PPH. Tăcĭtē, sēnsĭm ādrēpō, īrrēpō. ‖ *Au fig.* Obrēpīt nōn īntĕllĕctă sĕnĕctūs. *J.* (9, 129). Vērum ŏpĕre în lōngō fās ēst obrēpĕrĕ sōmnŭm. *H.* ‖ *Se glisser pour tromper.* Tū, crēdŏ, mi īmprūdĕntī obrēpsĕrīs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 23. *Ib.* IV, 2, 132). Quŭm pŏtŭī tămĕn, īrrēpĕns īncēptă pĕrēgī. *T. Maur.* (*Syll.* 1011, scil. morte decepta). ‖ † *Avec l'acc.* Năm, nīsĭ clāmābĭs, tăcĭtum te obrēpĕt fămēs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 14).

Obrēptō, ās, ārĕ. *freq. de* Obrepo. Ŏpērtæn' fŭĕrīnt, nĕ quīs obrēptāvērĭt. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 27). Sūggĕrĭt obrēptāns ănīmō vīs ātrā vēnēnī. *Juvc.* (I, 577).

† Obrēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Obripio. *Enlevé, pris.* Sōlĭbŭs obrēptŏs, hīĕmī fōrmĭcă lăbōrēs Dīstŭlĭt. *Avian.* (34, 5).

Obrētĭō, īs, īrĕ. *Envelopper de filets.* Tēnŭā fīlă Obvĭă sēntīmŭs, quāndo obrētīmŭs ēuntēs. *Lr.* (III, 385). *Voy.* Irretio.

Obrĭgĕō, ēs, ērĕ, *et* Obrĭgēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se durcir, devenir raide.* Pārs obrĭgēscīt frĭgŏrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 219).

† Obrĭpĭō (*de* ob *et* rapio). *Voy.* Obreptus.

Obrŏdō, ĭs, ĕrĕ. *Ronger autour.* Ūt, quŏd obrōdāt, sĭt. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 92).

Obrŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Recouvrir, cacher.* ‖ *Recouvrir de terre, enfouir.* Obrŭĕ vērsātă Cĕrĕālĭă sēmĭnă tĕrrā. *O.* Obrŭē mactātī cōrpŭs tēllūrĕ jŭvēncī. *Id.* SYN. Dēfŏdĭō, ĭnfŏdĭō, fŏdĭō, rĕcondŏ, condŏ, dēpōnō, tĕgō, cōntĕgō, prēmŏ, etc. *Voy.* Abdo, Tego, Sepelio. ‖ *Engloutir.* Incŭtĕ vīm vēntīs, sūbmersāsque obrŭĕ pūppēs. *V.* Vŭltŭs obrŭīt ŭndă mĕōs. *O.* SYN. Tĕgō, ŏpĕrĭō, mĕrgō, sūbmĕrgō. *Voy.* Mergo, Naufragium. ‖ *En gén. Couvrir, presser, accabler.* Obrŭĕrēnt Rŭtŭlī tēlīs. *V.* Rēctis ēminŭs hastīs Obrŭĭtŭr. *L.* Ēt tōtīs frātrēm grāvĭs obrŭīt ārmis. *St.* SYN. Prēmŏ, ŏpprĭmŏ. ‖ *Écraser.* Săxōquĕ prĭŏr sūrgēntĭă cōllă Obrŭīt. *V. Fl.* Cæstŭ... obrŭīt ōrā. *St.* Hūnc aŭt tōrtŭlĭbŭs vībrātă fălārĭcă nĕrvīs Obrŭāt. *L.* SYN. Ēlīdŏ. ‖ *Au fig. Couvrir.* Rōrĭfĕrīs tĕrrām nōx obrŭīt ŭmbrīs. *Lr.* (VI, 864). Quām sŏpŏr... Obrŭīt haŭd tōtām. *L.* Tēnĕbrīsquĕ fācĭnŭs obrŭāt tĕtrūm nŏvīs. *Sen.* (*Thyest.* 786). SYN. Condŏ, tĕgō, etc. ‖ *Accabler.* Īllĭcĕt obrŭlmŭr nūmĕrō. *V.* Obrŭīt aŭdēntēm rērŭm grāvĭtāsquĕ nĭtōrquĕ. *O.* SYN. Prēmŏ, cōnflĭclō. ‖ *Écraser de sa supériorité.* Quāntūm vĭrĭdēs pĕlăgī Vēnŭs ăddită nymphās Obrŭīt. *St.* Obrŭīt īdæām quāntūm tŭbă Mārtĭă bŭxūm. *V. Fl.* ‖ † *n. Comme*

Ruo. *Tomber*. Ēt dŏmŭs ætātīs spătĭō nē fessă vĕtŭstō ŏbrŭăt. *Lr.* (III, 775).

Obrŭtŭs, ă, ŭm. *Recouvert, enfoui, enseveli.* Hērbăquē, quæ lætŭīt Cĕrĕălĭbŭs ŏbrŭtă sŭlcis. *O.* Obrŭtŭs insānīs ēssĕt ădŭltĕr āquīs. *Id.* Obrŭtŭs ūndĭquē tēlis. *V.* SYN. Ŏpērtŭs, condĭtŭs, prēssŭs, opprēssŭs, mērsŭs, sēpŭltŭs, etc. ‖ *Au fig.* Obrŭtă virtūs Paŭpĕrtātē lătĕt. *Cl.*

Obrȳzŏn, ī. *n.* (ὄφρυζον). *Or affiné.* Ōmnēs obrȳzo ōrnātī sŭpĕr āstrā cŏrŭscānt. *Fort.* (VIII, 5, 273. Alii leg. *ore suo*).

? **Obsævĭō**, īs, īrĕ. *n. Comme* Sævio. (Dubia lectio est apud *Pl. Epid.* IV, 1, 29.)

† **Obsātŭrō**, ās, ārĕ. *Comme* Saturo. (*Ter. Heaut.* IV, 8, 29.)

† **Obscævō**, ās, ārĕ. *Donner un mauvais présage.* Quŭm strēna obscævāvīt. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 8. *Id. As.* II, 1, 18, et apud *Non.* 2, 595). *Voy.* Scævus.

Obscēnē. *adv. D'une manière obscène.* Obscēnē lŭxurĭātŭs. *Juvc.* (IV, 192).

Obscēnĭtās, ātis. *f. Obscénité.* (*Phæd.* IV, 14.)

Obscēnŭs, ă, ŭm. *De mauvais augure, funeste.* Obscēni ĭntērprĕs fūnēstīque ōmĭnis aŭctŏr. *Cn. Matt.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5. Cf. *Gell.* 13, 14; *Fest.* in *Aliensis*). Sīvĕ dĕă, seŭ sīnt dīræ obscēnăque vōlŭcrēs. *V.* Obscēnăque cānēs ĭmpōrtūnăque vŏlucrēs. *Id.* Ōre obscēnă dictă sĕgrĕgēnt. *Att.* (apud *Non.* 4, 330). Primă pĕrĕgrīnōs obscēnă pĕcūnĭă mŏrēs ĭntŭlĭt. *J.* (6, 298). SYN. Infaustŭs, sĭnīstĕr, etc. *Voy.* Infaustus. ‖ *Impur, obscène.* Ārgŭŏr obscēnī dŏctŏr ădŭltĕrīī. *O.* Tŏrquĕt ăb obscēnis jām nūnc sermōnĭbŭs aūrēs. *H.* Haŭsĕrit obscēnŭm tĭtŭlō plĕtātis āmōrĕm. *L.* SYN. Incēstŭs, ĭmpūrŭs, etc. *Voy.* Impudicus. ‖ *Sale.* Cădĭt ŏmnĭs ĭn haŭstŭs Cērtātim obscēnōs mīlēs. *L.* Obscēnă condĭdĭt ălvō. *Sil.* SYN. Immundŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Hideux.* Ēt frōntem obscēnām rūgis ărăt. *V.*

Obscūrātŭs, ă, ŭm. *Obscurci, caché.* Cēdŭnt obscūrātă, sīmŭl vīs mājŏr āquārī. *Cic.* (*Arat.* 374). Obscūrātă dĭū pŏpŭlō bŏnŭs ērŭĕt (vocabula). *H.*

Obscūrē. *adv. Obscurément.* Quŏd cūtĭs obscūrē pāllĕt ĭn ĭnvĭdĭām. *Sulpit. Luper.* (*de Cupid.* 42). PPH. Sīnĕ lūcĕ. Lūcĕ rēmōtā. *Voy.* Clam.

Obscūrĭtās, ātis. *f. Obscurité. Voy.* Tenebræ. ‖ *Eccl. Ténèbres de l'impiété.* Sīc nōstrā mŏx obscūrĭtās Rēgnantĕ pāllēscĭt Dĕō. *Prud.* (*Cath.* 154).

Obscūrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Obscurcir.* Ætherăque obscūrānt pēnnīs, hōstēmquĕ pĕr aūrās. *V.* Flammĕŭs ūt răpĭdī sōlis nĭtŏr obscūrētŭr. *Cat.* (66, 3). SYN. Ĭnūmbrō, ŏbūmbrō, ūmbrō, obnūbĭlō, ŏpācō, sūbtĕxō, condō, tĕgō, cōntĕgō, vēlō, *qqf.* occæcō. PPH. Tĕnĕbrīs condō, tĕgō, occultō, obdūcō, prĕmō. Lūcĕm, sōlĕm sūbmŏvĕō, sūbdūcō. Dĭĕm sūbtĕxō. Cœlō, ōlўmpō dĭĕm sūbtĕxō. Ex ŏcūlīs dĭĕm ĕrĭpĭō. Nōctĕ, tĕnĕbrīs, cālĭgĭnĕ, ūmbrā tĕgō, condō, ĭnvōlvō, ăbscondō. Nōctĕ cœlŭm, pōlŭm sūbtĕxō. Tĕnĕbrās ĭngĕmĭnō. Nūbĕ dĭĕm ĭnfĭcĭō. Lūmĕn prĕmō. Fĕrrūgĭnĕ tĕgō. ‖ *Voiler, cacher.* Căpŭt obscūrāntĕ lăcĕrnā. *H.* SYN. Cōntĕgō, ŏbvōlvō, etc. *Voy.* Velo. ‖ *Au fig. Obscurcir.* Sĕd ămōrĕm tĭbĭ pĕctŭs obscūrāssĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 40). SYN. Occæcō. ‖ *Rendre obscur, ignoré.* Paŭpĕrtās quōrum obscūrăt nōmĭnă. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). SYN. Obscūrātquĕ sŭăm pĕr jŭssă sīlentĭă fămām. *L.* Condō, cēlō, prĕmō. ‖ *Éclipser.* Tū, nŏvă nĕ vĕtĕrēs obscūrēnt factă trĭūmphōs, Māgnĕ, tĭmēs. *L.* SYN. Obrŭō, prĕmō.

Obscūrŭs, ă, ŭm. *Obscur, ténébreux.* Quum căpŭt obscūrā nĭtĭdŭm fĕrrūgĭnĕ tĕxĭt (sol). *V.* Obscūrā nŏctĕ pĕr ūmbrăm. *Id.* Mĭgrĕt ĭn obscūrās hŭmĭllĭ sērmōnĕ tăbĕrnās. *H.* SYN. Tĕnĕbrōsŭs, ŏpācŭs, obscūrātŭs, pĭcĕŭs, nĭgĕr, nĭgrāns, ātĕr, nūbĭlŭs, nĕbŭlōsŭs, ūmbrōsŭs, spissŭs, dēnsŭs, hōrrēns, nĭmbōsŭs. PPH. Tĕnĕbrīs, cālĭgĭnĕ obscūrŭs, spissŭs, dēnsŭs, obductŭs, tectŭs, ŏpērtŭs. Nōctĕ, cālĭgĭnĕ mērsŭs. Nĕbŭlīs obscūrŭs. Nūbĭbŭs dēnsŭs, condĭtŭs, grăvĭs. Lūmĭnĕ, lūcĕ, sōlĕ cārēns, vĭdŭātŭs. Nōx sĭnĕ sīdĕrĕ, nūllī pĕrvĭă flammæ. PPH. Lūcĭs ēt Phœbī ĭnsclūs. *Sen.* Ædēs ēmĭt Āpĕr, sēd quās nĕc nŏctŭă vēllĕt Essĕ sŭās, ădĕō nĭgrā vĕtŭsquĕ cāsa ēst. *M. Voy.* Tenebræ. ‖ *Caché; invisible.* Līmōsōquĕ lăcū pĕr nŏctem obscūrŭs ĭn ŭlvā. *V.* Lūcōque obscūrŭs ŏpācō (Smintheus). *O.* Obscūrŭs ūmbrīs ārbŏrŭm. *M.* (1, 50). Obscūrā spărgēntēm vūlnĕrā fūndā. *V. Fl.* Nōn ŏdĭo obscūrō mōrsŭquĕ vĕnēnāt. *H.* SYN. Ăbdĭtŭs, tectŭs, lătēns, etc. *Voy.* Latens. ‖ *Noir.* Ēt Maŭro obscūrĭŏr Ĭndŭs. *J.* (11, 125). Obscūrī dēntēs. *Id.* (6, 145). *Voy.* Niger. ‖ *Au fig. Obscur, inconnu.* Fāma ēst obscūrĭŏr ānnīs. *V.* Sī fāmæ obscūrā jăcērēs. *St.* SYN. Ignōtŭs, ignōrātŭs. *Voy.* Ignobilis. ‖ *Obscur, difficile à comprendre.* Obscūrīs vĕra ĭnvōlvēns. *V.* Obscūræ sortīs pătrēs ămbăgĭbŭs hærēnt. *O.* Brĕvis ēssĕ lăbōrō, Obscūrus fīō. *H.* Haŭd obscūrā cădēns mittēt tĭbĭ signă Bŏōtēs. *V.* SYN. Cæcŭs, pĕrplexŭs, ĭmplexŭs, ambĭgŭŭs, ăbstrūsŭs. PHR. Ămbĭgŭă vōcĕ vĕrbă pĕrplexă jăcīs. *Sen.* ‖ *Dissimulé.* Plērūmquĕ mŏdēstŭs Occŭpăt obscūrī spĕcĭēm. *H.* SYN. Sīmŭlātŭs, dissĭmŭlātŏr. ‖ *n. pris subst. Obscurité.* Vīsă sŭb obscūrūm nōctīs. *V.* ‖ *n. pris adv.* Obscūrūm nĭmbōsŭs dīssĭlĭt āër. *L.*

Obscŭs. *Voy.* Oscus.

Obsĕcrāns, tis. *Qui supplie.* Ănŭs ĕi ămplexa ēst gĕnŭă plōrāns, obsĕcrāns. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 35. Sic *Ter. Ad.* III, 4, 26).

Obsĕcrō (*et peut-être* Obsĕcrŏ), ās, ārĕ. *Supplier.* Obsĕcro ēt obtēstŏr, vītæ mē rĕddĕ prĭōri. *H.* (Sic *Id. Sat.* II, 3, 264). Stўgĭāsquĕ sŭprēmō Obsĕcrāt ĭgnĕ dŏmōs. *V. Fl.* (Sic etiam *Pl. Bac.* I, 2, 35; *Ter. Heaut.* V, 5, 4, et semper, ut credo, Comici. Vid. *Obsecrans*). SYN. Obtestŏr, etc. *Voy.* Precor.

Obsĕcundō, ās, ārĕ. *Obéir, faire les volontés de.* Quă caŭsa ĭd fĭāt, obsĕcundāto ĭn lŏcō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 22. *Donatus:* « Obtempera et obsequere. » Adde *Ad.* V, 9, 27). Illĕ jŭssīs obsĕcundāt. *Prud.* (*Cath.* 1266).

Obsĕcūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Obsequor.

Obsēdī. *parf. de* Obsideo *et* Obsido.

Obsēpĭō, *arch.* Obsīpĭō, īs, īrĕ. *Clore d'une haie, et au fig.* Ēt nātō sāltum obsīpĭām. *Cæcil.* (apud *Diom.* 1, 378). Ŭbi illūm sāltum vidēo obsēptŭm. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 35). Obsēptă vĭārŭm. *Sil.*

† **Obsĕquēlă**, æ. *f. arch. Obéissance, déférence.* Quī mĭhī aŭscūltābŭnt, făcĭēnt obsĕquēlām. *Pl.* (*As.* I, 1, 50. Adde *Turpil.* et *Afran.* apud *Non.* 3, 151). Nē nōstrām grăvēt obsĕquēlă mōrtĕm. *Prud.* (*Peri.* 1893. *Id. Cath.* 940. Cf. *Paul.* ex *Fest.*).

Obsĕquēns, tis. *Obéissant, soumis, complaisant, qui favorise.* Sĕquĕre hāc, Pălĭnūrē, mē ăd fŏrēs; fī mi obsĕquēns. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 87). Răptīm dēssĭlĭt obsĕquēntĕ mūndō. *Prud.* (*Cath.* 519). Nēvĕ tĕ dīræ spĕī Præbe obsĕquēntēm. *Sen.* (*Hip.* 134). Crēde obsĕquēntī pārcĭŭs: lēvĭs ēst dĕă. *Id.* (*Oct.* 452. Sic *Pl. As.* III, 3, 126). SYN. Obnoxĭŭs, pā-

rēns, sūbjĕctūs, sūbmissŭs, officiōsus, mōrigĕrŭs, indulgēns, famŭlans, favens. ‖ — ănimō. *Voy.* Obsequior.

† Obsĕquĭæ, ārum. *f. pl. Obsèques.* Tĕquĕ mihi tālēs, nātā, dare obsĕquĭas. *Inscr.* (apud *Fabrett.* p. 702). *Voy.* Exsequiæ.

† Obsĕquiālis, ĕ. *Comme le suiv.* Sōlvit ĕt exsĕquĭas obsĕquiālis amŏr. *Fort.* (VI, 7, 276).

† Obsĕquiōsus, ă, ŭm. *Obéissant, obséquieux.* Obsĕquiōsus mihi fŭisti sēmpĕr. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 58). *Voy.* Obsequens.

Obsĕquĭum, ii. *n. Obéissance, déférence, approbation, complaisance.* Obsĕquĭo vincās āptŭs illa tŭo. *O.* Obsĕquĭum tigrēsquĕ domāt rabĭdosquĕ leōnes. *Id.* Obsĕquĭum āmicōs, vēritās ŏdĭum parĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 41). Prōnŭs in obsĕquĭum plūs æquō. *H.* SYN. Facĭlĭtās, indulgentĭa, cōmĭtas. EP. Blandŭm, mītĕ, ūrbānum, comĕ, officiōsum. PPH. Prōnă mens, vŏlŭptās. ‖ *Satisfaction donnée à la sensualité.* Ut ănimo obsĕquĭum sūmĕrĕ possīt. *Pl.* (*Bac.* IV, 10, 7). Obsĕquĭum ventris. *H.* ‖ *En parlant de choses.* Flĕctĭtŭr obsĕquĭo curvātus ăb ārbŏrĕ rāmus. *O.* Obsĕquĭo trānantŭr æquæ. Obsĕquĭo dēferri spērnit ăquārum (amnis). *Id.*

Obsĕquŏr, ĕris, ĕcūtus sum, ĕqui. *d. Obéir, déférer aux volontés, céder.* Obsĕquĕre impĕrĭo; sit tāmen vitā dignum. *J.* (10, 345). Obsĕquĭtur quocunquĕ jŭbēt lēvis aūra. *H.* Vince obsĕquendō pŏtĭus immĭtĕm virum. *Sen.* (*Oct.* 177). Obsĕcuta est, de eā rĕ gessit morem mōrigĕrā mihi. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 86). SYN. Pārĕō, obtēmpĕrō, cēdō, obēdĭō, indulgĕō, famŭlŏr, inservĭō, fŏvĕō. PPH. Morem gĕrō. *Voy.* Pareo. ‖ — ănimō. *S'abandonner à la sensualité.* Ēs, bĭbe, ănimo obsĕquĕrĕ mēcum. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 83). Āmans ănimo obsĕquens. *Id.* (*Amp.* I, 1, 134. Et *Ter. Ad.* I, 1, 8). ‖ *Flatter, être agréable.* Sēd quum ădhūc nāso ŏdōs obsĕcūtŭ's mĕō. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 9). SYN. Jŭvō.

Obsĕrātŭs, ă, ŭm. *Fermé.* Sēque obsĕrātā clausĭt ānxĭus cellā. *M.* (VII, 19). Dividĕ jānŭās Cœli obsĕrātās terrigĕnis prĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 3851). SYN. Claūsus. ‖ *Au fig.* Quid obsĕrātis aūribus fūndis prĕcēs? *H.*

1. Obsĕrō, ās, ārĕ. *Fermer.* Obsĕrāt hērbōsōs lūrĭdă portă rŏgōs. *Pp.* (IV, 11, 8). Abĭ tu, ātque obsĕra ostĭum intŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 5, 25). SYN. Claūdō, occludō, præclūdō, munīō, obstrŭō. PPH. Sĕrā, objĭcĕ claūdī. Pōsti, pōstibŭs, fŏrĭbŭs sēram obdō, appōnō, insĕrō. Appōsĭtā, objĕctā, insĕrtā sĕrā claudō. Claūstris cōhĭbĕō. Rĕpāgŭla ădhibĕō, admŏvĕō. VERS. Diræ ferro et cōmpāgĭbŭs æreīs Claudēntur Bellī portæ. *V.* Centum æreī claudunt vectēs ætĕrnāquĕ ferrī Rōbŏrā. Fultos ēmunīt objicĕ pōstēs. *Id.* Clausĭt ĕt ætĕrnā civĭcă bella sĕrā. *O.* Et centum duris pōstĭbŭs obdĕ sĕrās. Ōbjicĕ firmo Claudēntŭr portæ. *Id.* Ferrĕă pērpĕtŭā claustră tŭērĕ sĕrā. *M.* Claudĭtŭr ĕt dūrā jānŭā firmā sĕrā. *Tib.* ‖ *Au fig.* Vēl, si vis, licĕt obsĕrēs palātum. *Cat.* (55, 21).

2. Obsĕrō, ĭs, sēvi, sĭtum, sĕrĕrĕ. *Ensemencer, planter, et au fig.* Istic oportĕt obsĕri morēs malōs. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 130). In me ærumnam obsēvisti gravem. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 30. *Id. Men.* V, 7, 25).

Obsĕrvāns, tis. *part. Qui observe.* Quos durŭs ārātŏr Obsĕrvāns, etc. *V.* ‖ *adj. Qui respecte, observateur de.* Haud fŭit in terris divum obsĕrvantĭŏr ăltĕr. *Grat.* (*Cyn.* 104). Obsĕrvantĭŏr æqui Fit pōpŭlus. *Cl.* SYN. Sĕrvāns, tĕnax.

Obsĕrvantĭă, æ. *f. Égard, considération.* SYN. Rĕspectŭs. ‖ *Coutume.* Ut discrĕpāntŭm gentĭŭm Morēs ĕt obsĕrvantĭam. *Prud.* (*Peri.* 662). *Voy.* Mos. ‖ *Eccl. Piété.* Hĕlĭa tălī crēvit obsĕrvantĭă. *Prud.* (*Cath.* 915).

Obsĕrvātĭō, ōnis. *f. Action d'observer.* Cērtum ĕst nunc obsĕrvātĭōni ŏpĕram dărĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 5). ‖ *Coutume.* Et gaudĭă dūcunt Fēstă călendārum: sīc obsĕrvātĭō crēvit. *Prud.* (*Sym.* 328).

Obsĕrvātŭs, ă, ŭm. *Observé.* Vēstĭgĭă rĕtrō Obsĕrvātă lĕgit. *V.* Rēs obsĕrvātă colōnis. *O.*

Obsĕrvō, ās, ārĕ. *Observer.* Tempŭs ŭt obsĕrvem, mandă mihi: cērtĭŏr ibĭs. *O.* Obsĕrvāns quæ signă fĕrānt. *V.* Nĕ me obsĕrvārĕ possis, quid rērum gĕrām. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 14). SYN. Sĕrvō, explōrō, spĕcŭlŏr, nōtō, ădvĕrtō, contēmplŏr, tŭ'ŏr, circumspĭcĭō. PPH. Ōcŭlis lustrō, pĕrlustrō. ‖ *Au fig. Avoir l'œil ouvert sur.* Pōsquăm pŏtĕtă sēnsit scripturam sŭam ăb ĭniquis obsĕrvāri. *Ter.* (*Ad. prol.* 1). SYN. Animādvĕrtō. ‖ *Garder.* Nōn hīc ārmēntă grĕgēsquĕ Horrĭdŭs obsĕrvō. *O.* Cānisquĕ dīras Stygĭis obsĕrvĕt fŏrēs. *Sen.* (*Hip.* 223. Sic et *Pl. As.* II, 2, 8). SYN. Custōdĭō. ‖ *Avoir de la considération pour, respecter.* Rēgēm nōn sic Ægyptŭs ĕt ingens Lydĭă... obsĕrvānt. *V.* Sāeris obsĕrvandīsquĕ dĭebŭs. *J.* (6, 536). SYN. Cŏlō, vĕnĕrŏr, rĕspĭcĭō.

Obsĕs, ĭdis. *m. f. Otage de guerre, en gén. gage, répondant.* Mē tāmĕn āccēptă pŏtĕrāt dēpōnĕrĕ bellŭm Obsĭdĕ. *O.* Qui mihi conjŭgĭi spōnsŏr ĕt obsĕs ĕrat. *Id.* Obsĭdĭs ūnĭus jŭgŭlūm mūcrōnĕ rĕsolvit. *Id.* Tāntōquĕ sŭi stĕtĭt obsĭdĕ fāti. *Cl.* Obsĭdĕ vīsŭ. *Prud.* (*Apot.* 250). SYN. Præs, vās, spōnsŏr, pignŭs.

† Obsĕssĕ. *sync. pour* Obsevisse. (*Att.* apud *Non.* 4, 427.)

Obsĕssŏr, ōris. *m. Assiégeant, et au fig.* Hīc mihi causă mŏræ vivārum obsĕssŏr ăquārum. *O.* Hōc ĕgŏ fŭi hŏdiĕ sōlus obsessŏr fŏri. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 18).

Obsessŭs, ă, ŭm. *Occupé, assiégé.* Dānăique obsessă tĕnēbānt Līminā pōrtārum. *V.* Obsessās faucĕs prēmit æspĕră lĭngŭa. *Id.* Obsessum glaciāli frigŏrĕ pectus. *O.*

Obsĕvī. *parf. de* Obsero, is.

Obsĭdĕō, ēs, ēdi, essum, ĭdĕrĕ. *n. Se tenir devant, faire obstacle.* Nunc vērō dōmī Cērtum obsĭdĕre ĕst ūsquĕ dŏnēc rĕdĭĕrit. *Ter.* (*Ad.* IV, 6, 6). Sēd dīra in līmĭnĕ cōnjŭx Obsĭdĕt. *V. Fl.* Sērvī ne obsidĕānt, lĭbĕris ŭt sit locŭs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 25). *Voy.* Sedeo, Obsto. ‖ *Ordint. act. Occuper tenir.* Ut hānc āram obsidĕrĕ pātiārĕ. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 36). Lævum implacātă Chārybdis Obsĭdĕt (latus). *V.* Obsēdit līmĭnă bŭbō. *Sil.* Aditumque obsēdit Erīnnys. *O.* SYN. Occŭpō, tĕnĕō, obtĭnĕō. ‖ *En partic. Occuper une position militaire.* Et Sullēntīnos obsēdit mīlitĕ campos. *V.* Obsēdĕre alii tēlis ăngŭstă viārum. *Id.* ‖ *Assiéger une ville.* Cogĕrĕ concĭlium, quum mūros obsidĕt hostis. *V.* Ūrbĭbŭs obsēssis clausæ mūnīmĭnă portæ Prosint. *O.* SYN. Obsidĭō, oppugnō, *qqf.* prēmō. PPH. Obsidionĕ, obsidĭo prēmō, cingō, circumdō, tĕnĕō, includō. Obsēssām urbem tĕnĕō. Muros, mœnĭă obsidionĕ claudō, includō, ārmis circumsŏnō, signis cingō, cŏrōnā includō. Urbĕm vallo, āggĕrĕ, fossis, cāstris, militĕ cingō. Muris ăgminā ădmŏvĕō. Circum āggrĕdĭŏr. Portis instō. Expugnārĕ cērtō, nitŏr. VERS. Nōn pŭdĕt obsidiōne ĭtĕrum vallōque tĕnēri, Bis captī Phrygēs, ĕt mōrti prætendĕre mūros? *V.* Cingĭtŭr ĭntĕrĕă Rōmānis Ārdĕă signis,

ct pătĭtŭr lēntās ŏbsĭdiōnĕ mŏrās. *O.* Obsēssă Pă-ātĭă vāllō Pœnōrum, ăc mūris dēfĕndĭt Rōmă să-ūtēm. *Sil.* Mūris clausă jŭvēntūs. *L.* Sī clausĭcĕrĕ nūrōs Obsĭdiōnĕ pārās, ĕt vī pĕrfrĭngĕrĕ pōrtās. *Id.* ŭdĕt ălto ēx ăthŏrĕ clausă Mœnĭa, ĕt insŏmnī vāllum tātiōnĕ tĕnērī. *St.* ‖ *Au fig.* Hæc scĕlĕrum ārtĭfex bsēdĭt ănĭmōs. *Sen.* (*Hip.* 559). SYN. Invādō, ccŭpō.

Obsĭd'ō, ōnīs. *f. Action d'assiéger, siège.* Dār-ānĭæ, cĭnxĭque ūrbem obsĭdiōnĕ vĭdērĕt. *V.* Fĕcĕ-ăt obsĭdiō jām dīūtŭrnă famēm. *O.* Longæ obsĭdiō-īs ĕgēstās. *J.* (15, 96). SYN. Obsĭdĭum, *qqf.* cō-ōnă. EP. Hōstĭlĭs, dūră, mŏlēstă, ăcērbă, longă, nxĭă. *Voy.* Obsideo.

Obsĭdĭŭm, ĭī. *n. Comme le précéd.* Quŭm sævo bsĭdiō māgnŭm Tītānă prĕmēbat. *Enn.* (apud *Non.* , 154). Nunc făcĭo obsĭdĭum īllĭŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, , 24).

Obsĭdō, ĭs, sēdī, sĭdĕrĕ. *Occuper, envahir, rendre position, mettre le siége.* Obsĭdĭtquĕ vĭās cŭlorŭm. *Lr.* (IV, 352, nempe aer). Ne aurĭcŭ-ım obsĭdāt cārīēs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 79). rædātŏr cupĭt ĭmmēnsos obsĭdĕrĕ fīnēs. *Tib.* (II, , 62). Ut blvĭās armātō obsĭdām mīlĭtĕ faucēs. *V.* 'gĭlum excŭbĭĭs obsĭdĕrĕ pōrtās. *Id. Voy.* Obsideo.

Obsĭgnō, ās, ārĕ. *Fermer d'un sceau, cacheter.* ge, obliga, obsignā cĭtō. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 96). Ĭn bĕllo hŏc obsignātō. *Id.* (*Ps.* II, 4, 16). SYN. ignō, cōnsignō, ĭmprĭmō. PPH. Sigillum āppōnō, mprĭmō. VERS. Nŏvis signātŭr cēra figuris. *O.* Pro-ĭnŭs ĭmprĕssă signat sŭa crimĭnă gĕmmă, Ecquid b ĭmprĕssæ cōgnōscĕlis ĭmāgĭnĕ cēræ? Auctorisquc ĭī sĭ nōn ĕst ānnŭlŭs ĭndex. Ut ārcānās possĭm ignārĕ tăbellās, Nĕvĕ tĕnax cērām sĭccavĕ gĕmma rāhat. *Id.* Nunc signat mĕŭs ānnŭlŭs lagēnam. *M.* Nunc ăd lūcĭfĕrām signat mĭcă gĕmmă Dĭānam. *Id.* ‖ *Fermer, enfermer.* Qui salĭnŭm sĕrvo obsignāni ŭm sălĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 15. *Id. Epid.* II, 3, ; *Cas.* II, 1, 1). SYN. Claudō, includō. ‖ *Au fig. Graver dans son esprit.* Obsignāns formām vĕrbis lārūmquĕ sŏpōrēm. *Lr.* (IV, 566. *Id.* II, 581).

†Obsĭpō, ās, ārĕ. *Jeter devant.* Obsĭpat Aquŭ-ām. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 37. Cf. *Fest.*). *Voy.* In-ĭpo.

Obsistō, ĭs, stĭtī, sistĕrĕ. *n. Se mettre ou s'arrê-er devant.* Hic obsistām, ne ĭmprūdēnti hŭc ĕa sĕ ŭbrĕpsit mĭhi. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 62). Ĭmque ădĭ.u obsistō. *O.* SYN. Cōnsistō, stō, mănĕō. ‖ *Barrer le hemin, s'opposer.* Tum frētă dehŭĕrānt vălidis bsistĕrĕ rēmis. *O.* Nĕc platănūs, nisi sērā, pōlĕt bsistĕrĕ Phœbō. *Id.* Ălque obsistentŭm livēntĭa ŏrda rĕpĕssit. *Paul. Petr.* (2, 80). *Voy.* Obsto.

Obsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Obsero 2. *Planté de.* Ĭnnĭs arundĭnĭbus ĭnnōsās obsĭtĕ rīpās. *O.* Arbustĭs-quĕ tĕnēnt fĕ ĭcĭbŭs obsĭta circŭm. *Lr.* (V, 1576). SYN. Satĭus. ‖ *Couvert.* Jām sētĭs obsĭtă, jām bos *V.* Nĕc varĭis obsĭta frondĭbŭs sŭb dīvŭm răpiām. *H.* Tĕrgă cāvis sŭpĕr obsĭta cōnchīs. *O.* Obsĭta fŭ-ĕrĕă cēlātŭr pūrpŭră lānā. *L.* SYN. Tĕctŭs, etc. ‖ *Couvert, chargé, noir, sale.* Lătĕt obsĭtŭs āĕr ŭfĕrnæ pallorĕ dŏmŭs. *L.* Obsĭta tĕnēbris lŏca. *Enn.* apud *Cic. Tusc.* 1, 21). Nŭbĕ ceu dēnsa obsĭtŭs. *Sen.* (*Troad.* 20). Ŭndĕ tām fœdo obsĭti Pædorĕ năti? *Id.* (*H. Fur.* 627). Obsĭtŭs ævō. *V.* SYN. Squalĭdŭs, etc. *Voy. ce mot.*

Obsŏlēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Vieillir, tomber en désuétude, perdre son éclat.* Nĕc obsŏlēscit ūllŭs ĭn cēlis ăpex. *Prud.* (*Peri.* 3312).

Obsŏlētŭs, ă, ŭm. *Vieux, tombé en désuétude, qui a perdu son éclat, sale.* Ō vĕtŭstātis sĭlentĭs obsŏlēta ŏblīvĭŏ! *Prud.* (*Cath.* 147). Ălque obsŏlē-tām sānguĭne hānc dĕxtram ăblŭĕ. *Sen.* (*Ag.* 977). Ō nĕc pătĕrnīs obsŏlētă sordĭbŭs. *H.* Cārĕt obsŏlētī Sordĭbŭs tēctī. *Id. Voy.* Vetus, Squalidus.

Obsŏnātŏr, ōrĭs. *m. Convive, parasite.* Vĕl prī-mārĭŭm pārāsītum, ălque obsŏnātōrem ŏptŭmŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 73).

† Obsŏnātŭs, ūs. *m. Repas.* Nunc obsŏnātŭ rĕdĭō. *Pl.* (*Men.* II, 2, 14. *Ib.* 5; *Truc.* IV, 2, 27).

Obsŏnĭŭm *ou* Opsŏnĭŭm, ĭī. *n.* (ὀψώνιον). *Provision de bouche, repas* Ōmnĭă cōndūctis cŏĕmens obsonĭă nūmmis. *H.* Exclūsi exspĕctānt admissa ŏb-sŏnĭă pātrēs. *J.* (II, 134). Vīno, ōrnāmēntis, ŏpĭpārĭsque obsŏnĭīs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 29). SYN. Fĕrcŭlum, dăpēs, cĭbī, victŭs, etc. *Voy.* Cœna.

1. † Obsŏnō, ās, ārĕ (*de* ob *et* sonare). *Faire un bruit importun.* Mălĕ făcĭs mĭhĭ, quŭm sĕr-mōne hŭic obsŏnās. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 74).

2. Obsŏnō, ās, ārĕ, *et* Obsŏnŏr, ārĭs, ārī. *d. Aller à la provision, préparer le repas.* Pāscitĕ Parāsītos, obsŏnātĕ pollūcĭbĭlĭtĕr. *Pl.* (*Most.* I, 1, 23. *Id. Aul.* II, 4, 1). Vīx drāchmis ĕst obsŏnā-tūs dĕcĕm. *Ter.* (*And.* II, 6, 20. Sic *Pl. Aul.* II, 4, 15). ‖ *qqf. Dîner, manger.* Obsŏnāt, pōtāt, ŏlĕt ŭnguēntă dē mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 37. *Ib.* V, 9, 7). *Voy.* Convivium.

Obsŏrbĕō, ēs, ŭī, ĕrĕ. *Avaler avidement.* Sī frūstŭlēnta ĕst, do, obsĕcro, hĕrcle obsorbĕam. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 34. *Id.* III, 2, 21). Rĭdĭcŭlŭs tōtās sīmŭl obsŏrbĕrĕ placēntās. *H.* (*Sat.* II, 8, 24. Sic *Heindf.* cum parte librorum. Alĭī, *absorbere, exsorbere*).

Obsŏrdēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se salir.* Nĕ cōmă fūsa hŭmĕris fūmo obsŏrdēscăt ămārō. *Prud.* (*Apoth.* 214). *Voy.* Squalesco. ‖ *Au fig. Vieillir.* Obsŏrdŭĭt jam hæc in mĕ ærūmnă mīsĕrĭă. *Cæcil.* (apud *Non.* 7, 604, qui vertit *obsolescere*).

† Obstăcŭlŭm, ī. *n. Obstacle.* Prōstĕrnŭnt sēpēs, ĕt cūncta obstăcŭlă rūmpūnt. *Prud.* (*Peri.* 3449. *Id. Cath.* 1319). Crispābānt vītrĕās pĕr blānda obstăcŭlă lymphās. *Paul. Petr.* (4, 557). *Voy.* Obex.

Obstāns, tis. *Qui se met devant, qui s'oppose.* Fĕrt, ĕt āvĕt spatĭis obstāntĭa rūmpĕrĕ clāustrā. *H.* Obstāntēs scindunt nĕbŭlās. *O.* SYN. Objĕctŭs, oppŏsĭtŭs, objăcēns.

Obstātūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Obsto. Spēsne, obstātūrā Pēlăsgīs Hæc vēxillă, patĕr? *St.* (*Th.* VII, 246. *Ib.* III, 629).

† Obstĕrnō, ĭs, strāvī, stĕrnĕrĕ. *Renverser devant. Voy.* Nobilis (*fin.*).

Obstĕtrix, *et rarement* Obstētrix, īcis. *f. Sage-femme.* Crūŏrĕ rŭbrōs obstĕtrix pānnōs lāvīt. *H.* Ăn tū fortassĕ fūisti mœæ mātri obstētrix? *Pl.* (*Capt.* III, 4, 96). Hunc quēm latĕbræ ĕt obstĕtrix. *Prud.* (*Cath.* 1690). Cūnctis Ægypti obstĕtricibŭs impĕrat illĕ. *Alcim.* (V, 15).

Obstĭnātĕ. *adv. Avec constance, obstination.* Ităne obstĭnātĕ ŏpĕrām dat, etc. *Ter.* (*And.* I, 5, 8. Et *Pl. As.* I, 1, 10). Jŭgŭlos rĕtĕctos obstĭnātĕ oppo-nērĕ. *Prud.* (*Peri.* 2255). SYN. Fortĭtĕr, con stantĕr.

Obstĭnātĭō, ōnīs. *f. Persévérance; obstination.* Sī tāntă căllŭm pĕctŏrĭs Prædūrat obstĭnātĭō. *Prud.* (*Peri.* 1417).

Obstĭnātŭs, ă, ŭm. *Persévérant; obstiné, inflexible.* Sĕd obstĭnātā mĕntĕ pĕrfĕr, ōbdūrā. *Cat.* (8, 11). Sæpe obstĭnātis indŭit frēnōs ămŏr. *Sen.* (*Hip.* 574). Dīc mŏdōs, Lydē quĭbŭs obstĭnātās Applĭcĕt aurēs. *H.* SYN. Cōnstāns, fīrmŭs, dūrātŭs; pervĭcāx, pertĭnax, indŏcĭlis.

† Obstĭnĕō, ēs, ērĕ. *Montrer.* Sĕd jām dē cœlō cēdēns aurōra obstĭnĕt sŭum pătrĕm. *Vet. Poet.* (apud *Fest.*).

† Obstĭnō, ās, ārĕ. *Vouloir fortement.* Ea āffĭnĭtātem hānc obstĭnāvit grātĭā. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 89. Vid. *Fest.*).

† Obstĭpĕō, ēs, ērĕ. *n. Comme* Obstupeo. Ādstāns obstĭpŭĭstī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 49). Ănĭmŭs tĭmōre obstĭpŭit. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 3. Et *Tertul. Judic. Dom.* 360).

† Obstĭpō, ās, ārĕ. *Pencher.* Circumfĕrt se, obstĭpāt vĕrtĭcĕm. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 16).

? Obstĭpŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Obstipus. (*Enn. Hessel.* p. 84, dat *obstipolum*, ex *Fest.* in *Obstitus.* Sed corruptissimus locus. Alii commodius, *obstipo lumine.* Cf. tamen *Gl. Placid.* p. 491: « *Obstipusculus*, inclinato capite. »)

Obstĭpŭs, ă, ŭm. *Penché.* Ōmnĭă mēndōsĕ flĕri ătque obstĭpa nĕcĕssum ēst. *Lr.* (IV, 517. *Fest.* legit *obstita*). Mōntĭbŭs obstĭpīs obstāntĭbŭs, ūnde ōrĭtŭr nox. *Enn.* (apud *Fest.*, qui iterum exhibet *obstitis*). SYN. Inclĭnātŭs, obliquŭs. || *Ordint. Qui a la tête penchée.* Stĕs căpĭte obstĭpō, mŭltum sĭmĭlis mĕtŭentī. *H.* Obstĭpum căpŭt, et tĕrĕtī cervĭcĕ rĕflexum. *Cic.* (*Arat. N. Deor.* 2, 42. Adde *Pers.* 3, 81).

† Obstĭtŭs, ă, ŭm. *Frappé de la foudre, souillé.* (Vid. *Fest.*). || ? *Comme* Obstipus.

Obstĭtŭ. *parf. mixte de* Obsisto *et* Obsto.

Obstō, ās, stĭtī, stārĕ. *n. Être devant, en face, sur le passage; barrer le chemin.* Fundūntur mixtī, summisque ā pōstĭbŭs obstānt. *St.* Si rex obstābĭt obviam. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 14). Obstĭtĭt īn mĕdĭā căndĭdă turbă vĭă. *O.* Obstĭtĭt īntrāntī mīrātrīx turba părumpĕr. *J.* (4, 62). SYN. Obsĭstō. PPH. Stō, cōnsĭstō āntĕ, cōram. || *Au fig. S'opposer, empêcher.* Sōlŭsquĕ bŏnīs cōmmunĭbŭs obstō. *V.* Vĕl quæ tārdīs mŏrā nŏctĭbŭs obstĕt. *Id.* Pĭĕtās crudēlĭbŭs obstĭtĭt aurīs. *O.* SYN. Obsĭstō, obsŭm, ĭmpĕdĭō, vĕtō, mŏrŏr. || *Résister.* Āvĕrsīs prōlēs mĕa gentĭbŭs obstāt. *V. Fl. Voy.* Resisto. || *Être opposé, dissemblable.* Aŭt ălĭō quōvīs, quī cōntrā pūgnĕt ĕt obstĕt. *L.* (II, 795, de colore). || *pass. unip.* Obstārīque ănĭmæ mĭsĕrā dē sēdĕ vōlentī Exīrĕ. *O.*

Obstrāngŭlō, ās, ārĕ. *Étouffer, et au fig.* Obstrāngŭlātæ mentis ingĕnĭum premāt. *Prud.* (*Cath.* 899).

Obstrĕpens, tis. *Qui fait du bruit.* Mārīsquĕ Bāĭis obstrĕpentīs ūrgēs. *H. Voy.* Sonans.

Obstrĕpĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. du suiv.* Obstrĕpĭtānt lāmentă chŏrīs. *Cl.*

Obstrĕpō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. Faire du bruit devant, auprès.* Mŭltāquĕ nātīvīs obstrĕpĭt ārbŏr āquīs. *Pp.* (IV, 4, 3). Fontēsquĕ lymphīs obstrĕpŭnt mānantĭbŭs. *H.* Pulsīs exercĭtŭs obstrĕpĭt ārmīs. *St. Voy.* Sono. || *Ordint. Faire un bruit importun, étourdir.* Tympănă quŭm sŭbĭtō nōn āppārentĭă raucis Obstrĕpŭĕrĕ sŏnīs. *O.* Sĕcūrŭs ăb ōmnī Vōcĕ lŏcŭs, sī nōn obstrĕpĕrĕtŭr āquīs. *Id.* || *Au fig.* Rĕmōvĕ părentēm, nē tŭæ laŭdī obstrĕpăt. *Sen.* (*H. Fur.* 1031).

Obstrictŭs, ă, ŭm. *Enchaîné, lié.* Obstrictis ălĭīs, prætĕr lăpўgă. *H.* Obstrictō cōllō. *Pl.* (*Amp.* III, 3, 72). *Voy.* Vinctus. || *Au fig.* Nĕc cēpit ănĭmŭm cōnjŭgī obstrictum sŭæ. *Sen.* (*Ag.* 276). Nĕmo obstrictĭŏr est mē Debĭtŏr hŭic. *Paul. Nol.* (24, 145). SYN. Obligātŭs, dēvinctŭs.

† Obstrĭgillō *ou* Obstringillō, ās, ārĕ. *Faire obstacle.* (*Enn.* apud *Non.* 2, 605.)

Obstringō, ĭs, nxī, ictŭm, ingĕrĕ. *Attacher.* Cōllum obstringĕ. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 15). Ūtquĕ dēdit vīnclīs, vălĭdōque obstrinxit ārātrō. *V. Fl. Voy.* Vincio. || *Au fig. Lier, engager.* Jūrĕ Jūrandō obstringam ămbŏ. *H.* SYN. Obligō, dēvinclō.

Obstructŭs, ă, ŭm. *Élevé devant, qui obstrue.* Quăcūnquĕ trăbĕs obstructăquĕ săxă tĕnēbānt. *O.* || *Obstrué.* Obstructās rēplētĕ cădāvĕrĕ pōrtās. *Sil.* Obstructī străgĭbŭs ămnēs. *Id.* || *Au fig.* Obstructăm vānīs occĭdŭīsquĕ grăvēm. *Prosp.* (*Epig.* 79, 10, de mente).

† Obstrūdō. *Voy.* Obtrudo.

? Obstrūdŭlentŭs, ă, ŭm. (Cf. *Fest.*, ubi corruptus *Titinii* locus. *Gl. Placid.* Obstrulenta, *appetenda*).

Obstrŭō, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Boucher, fermer.* Obstrŭĕrĕt summām sī quīs tĭbī, Mulcĭbĕr, Æ-tnām. *L.* Mŏlĭbŭs ūndās Obstrŭīt. *Id.* SYN. Claudō, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Plăcĭdāsquĕ vīrī dĕŭs obstrŭīt aurēs. *V.* Nām sūrdās cŏnjŭx obstrŭxĕrăt aurēs. *Sil.* || *Avec l'acc. et le dat. Intercepter.* Ā tĕrrīs ālĭtŭm căpŭt obstrŭĕre ēĭī. *Lr.* (V, 755, de solis defectu). Sīn aŭtem ōffĭcĭēns signis mōns obstrŭĕt ālĭtŭs. *Cic.* (*Arat.* 346. *Id. Dom.* 44: « Se luminibus ejus obstructurum esse. »)

Obstŭpĕfăcĭō, ĭs, ēcī, ăctŭm, ăcĕrĕ. *Rendre immobile, au fig. stupéfait.* Frīgĭdŭs ŭt bŏrĕās obstŭpĕfēcĭt āquās (*Anthol.* II, p. 379). Heū dēxtrīs lānguentĭbŭs obstŭpĕfăctī! *Prud.* (*Psych.* 401). Ēt cūltū tĭmĭdās obstŭpĕfēcĭt ānŭs. *O. Voy.* Stupefacio. || *qqf.* Obstŭpĕfăcĭō. Ĭta ĕŭm tŭm tĭmĭdum ĭbi obstŭpefēcĭt pŭdŏr. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 54. Cf. *Liquefacio*).

Obstŭpĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Obstŭpēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Demeurer immobile, stupéfait.* Obstŭpŭĭt primo ādspectū sīdŏnĭă Dīdō. *V.* Obstŭpŭērĕ dĭū, rūmpītquĕ sīlentĭă vōcĕ. *O.* Ipsĕ rex săpŏrĕ tinctīs obstŭpēscit pōcŭlīs. *Prud.* (*Cath.* 1249). *Voy.* Obstipeo, Stupeo.

† Obstŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Stupéfait.* (*Pl. Mil.* IV, 6, 39.)

Obsŭm, ŏbĕs, ŏbfŭī *ou* ŏffŭī, ŏbēssĕ. *Faire obstacle, empêcher, nuire.* Essĕ sătăm prōdēst? ăn ŏbēst quōquĕ glōrĭă mŭltīs? *O.* Obsŭnt aŭctōrĭbŭs ārtēs. *Id.* Prīŭs obfŭĭt errŏr. *V.* Eŭm, nĕ prōdĭgŭs obsĭt, Dēdĕ nĕcī. *Id.* Prōmittō tĭbī Nōn ŏffŭturŭm. *Pl.* (*As.* I, 1, 84). SYN. Obstō, nŏcĕō, etc.

Obsŭō, ĭs, ĕrĕ. *Coudre autour.* Ēt spīrītŭs ōris Mŭltā rĕluctānti obsŭītur. *V.* (*G.* IV, 301. Est qui leg. *obstruitur*). Obsūtum mænæ tōrrĕt lĭnsignĕ căpŭt. *O.*

Obtectŭs, ă, ŭm. *Couvert.* Ănchisæ dŏmŭs, ārbŏrĭbŭsque obtĕctă rĕcēssit. *V.* || *Caché.* Prōfŭge, ēt obtectus lătē. *Sen.* (*H. Fur.* 1033).

Obtĕgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Couvrir devant ou autour, recouvrir, cacher.* Mandātŭm făcĭēns, prīŭs obtĕgĕ nūdŭm. *Paul. Petroc.* (4, 71). Tūnc sĭmŭlāns sēsē vēstīmentīs rūstĭcŭs Pōrcēllum obtĕgĕrĕ. *Ph. Voy.* Tego. || *Au fig.* Obtĕgĕre errătă. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 23). *Voy.* Celo.

Obtēmpĕrāntĕr. *Avec obéissance.* Obtēmpĕrāntĕr ănnŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 352).

Obtempĕrō, ās, ārĕ. *n. Obeir.* Quæque sŭī mŏnĭtīs obtempĕrāt Indă măgistrī Bellŭă. *O.* Hīc mundus, Dŏmĭnō sēd cœlum obtempĕrāt ūnī. *Prud.* (*Ham.* 73. Et *Pl. Amp.* 1, 1, 293). SYN. Obsĕquŏr, pārĕō, etc. *Voy.* Pareo.

Obtendō, ĭs, dī, tŭm ou sŭm, dĕrĕ. *Tendre, présenter devant.* Prōque vīrō nĕbŭlam ēt ventōs obtendĕre ĭnanēs. *V.* Infestōque vōlāns obtendĭtŭr Idæ. *St.* SYN. Objĭcĭō, oppŏnō, prætendō. ‖ *Par hypallag. Couvrir, voiler.* Ætque obtendit pulvĕrĕ lucĕm. *Sil.* Obtendunt lĭmĭnă silvīs. *St. Voy.* Tego. ‖ *Au fig. Prétexter.* Quīd causa obtendĭtŭr ārmīs Lībertātĭs ămor? *L. Voy.* Prætendo.

Obtentŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Obtendo. *Tendu devant.* Obtentā dēnsantŭr noctĕ tĕnebræ. *V.* Obtentīs ēmĭnŭs ārmīs. *St.* ‖ 2. *de* Obtineo.

Obtentŭs, ūs. *m. Action de mettre devant.* Exstructōsque tōrōs obtentū frondĭs ĭnumbrant. *V.* Collă Gorgŏnŏs obtentū pallæ fulgentĭs ĭnumbrat. *Cl.* SYN. Tegmĕn.

Obtĕrō, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Fouler, écraser.* Căput obtĕrīt ossăque săxō. *L.* Pābŭlă tĕrræ Quæ currēns obtrīvīt ĕquēs. *Id.* Ēt prōculcātās obtĕrĕt dūrō pĕdĕ. *Ph.* SYN. Prōtĕrō, tĕrō, cōnculcō, ēlīdō. ‖ *Au fig. Fouler aux pieds.* Ūsque ădĕō rēs hūmānās vīs abdĭtă quædăm Obtĕrīt, ēt pulchrōs fascēs sævāsque sĕcūrēs Prōculcārĕ, etc. *Lr.* (V, 1232). Rĕlligiō pēdĭbus subjecta vicissĭm Obtĕrītŭr. *Id.* (I, 79). Æpertēque ārtem obtĕrĕre extispĭcum. *Vet Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 16). *Voy.* Calco. ‖ *Écraser, vaincre.* Rōmānūmque obtĕrĕt hostĕm. *L.* SYN. Ātterō, frāngō, etc. *Voy.* Sterno. ‖ *Renverser.* Pēnātēs ĭmpĭō mārte obtĕrām. *Sen.* (*OEd.* 646). ‖ *Presser.* Tēllūs Ērĕptūm nostrīs obtĕrīt ex ŏcŭlīs. *Cat.* (65, 9). *Voy.* Obtritus.

Obtēstŏr, ārĭs, ārī. *d. Prier instamment.* Ipsum obtēstēmŭr, vēnĭămque ōrēmŭs ăb ipsō. *V.* Obsĕcro ēt obtēstŏr, vītăs mē rĕdŭdĕ prĭōrī. *H.* Illūd tē... Prō Lătĭo obtēstŏr. *V.* SYN. Ōrō, obsĕcrō, rŏgō, quæsō, etc. *Voy.* Precor. ‖ *Prendre à témoin. Voy.* Testor.

Obtĕxō, ĭs, ĕrĕ. *Faire un tissu devant, couvrir.* Ōmnĕ frētŭm lōngă vēlōrum obtĕxĭtŭr ŭmbrā. *St.* Cœlumque obtexĭtŭr ŭmbrā. *V. Voy.* Texo.

Obtĭcĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Se taire.* Vīrgō cōncissă vēstĕ lăcrŭmāns obtĭcĕt. *Ter.* (*Eun.* V, 1, 4. Ubi *Donat.*). Nēc prĭŭs obtĭcŭit quām gŭttās cōndĭdit ārbos. *O.* Turpĭtĕr obticŭit, sublātō jŭrē nŏcendī. *H.* (Adde *Mart.* X, 17. In perfecto fere usurpatur). *Voy.* Sileo.

Obtĭnĕō, ēs, ŭī, ēntŭm, ĭnērĕ. *Tenir.* Obtĭne aŭrēs. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 16). *Voy.* Teneo. ‖ *Tenir, occuper, posséder, avoir.* Quī non sōlă nŏvēm dispensĭs jŭgĕrā membris Obtĭnĕāt. *Lr.* (III, 1003). Sæpe errōr ingens scĕlĕrīs obtĭnŭit lŏcūm. *Sen.* (*H. Fur.* 1238. Et *Carm. ad Liv.* 79). SYN. Tenĕō, hăbĕō, pŏssidĕō, occupō. ‖ — ĭtĕr. *Marcher, se diriger.* Jămque ĭtĕr ăd mūrōs... Obtĭnĕt. *St.* ‖ *Garder, conserver.* Antīquum obtĭnēs. *Ter.* (*And.* IV, 5, 22, scil. antiquis moribus uteris. *Id. Hec.* V, 4, 18; *Pl. Mil.* II, 2, 32). Răptă sĕd rĕpĭdā mănu Sceptra obtĭnēntŭr. *Sen.* (*H. Fur.* 542). SYN. Sērvō, rĕtĭnĕō. ‖ *Obtenir.* SYN. Impĕrō, cōnsĕquŏr, ădipiscŏr, ēxōrō; pĕrvĕnĭō (ad). *Voy.* Acquiro.

Obtingĭt, *parf.* Obtĭgĭt. *unip. Il arrive, il échoit.* Lŭpĭs ēt ăgnis quantă sortīto obtingĭt (discordia). *Id.* Prætĕr quem ătque incrēdĭbile hŏc mī obtĭgĭt. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 9). Ēdēpŏl næ hīc dīēs pĕrvorsŭs ătque ădvorsŭs mī obtĭgit. *Pl.* (*Men.* V, 5, 1). SYN. Ĕvĕnĭt, ădvĕnĭt, ŏbvĕnĭt; contingĭt *ou* accĭdit.

Obtorpĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Torpeo. Sēd jām sŭbāctus mīsĕrĭīs obtorpŭī. *Cic.* (*Tusc.* 3, 28).

Obtorquĕō, ēs, ērĕ. *Tordre ou tourner devant.* Ăc lævās dēxtrāsque obtorquĕt ĭn ūndās Prōræm. *St. Voy.* Torqueo.

Obtortŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd. Tordu.* Flexĭlīs obtortī pĕr cōllŭm circŭlŭs aurī. *V.* Prīusquam obtortō cōllo ăd prætōrēm trăhŏr. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 45).

Obtrectātĭō, ōnĭs. *f. Médisance; blâme, envie.* Lĭvŏr, ădultĕrĭum, dŏlŭs, obtrectātĭō, furtŭm. *Prud.* (*Ham.* 462. Adde *Pl. Pers.* IV, 4, 8). SYN. Călumnĭă. *Voy.* Invidia.

Obtrectātŏr, ōrĭs. *m. Voy.* Maledicens.

Obtrectō, ās, ārĕ. *Dire du mal par envie.* Hūnc obtrectārĕ sī vŏlĕt mălignĭtās. *Ph.* Si lĭvŏr obtrectārĕ cūrām vŏlŭĕrit. *Id.* Prāva obtrectāntĕ sŭōrŭm ĭnvīdīă. *Sil.* SYN. Carpō, dētrăhō, mălēdicō, rĕprĕhendō, călumnĭŏr, insectŏr.

Obtrītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Obtero. *Foulé, écrasé.* Ūrgĕrĭquĕ sŭpĕrne, obtrītum pondĕrĕ tĕrræ. *Lr.* (III, 908). Obtrītis ossĭbŭs. *L.* ‖ *Au fig.* Meæ pūgnæ... plūrīmæ obtrītæ jācēnt. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 17).

Obtrūdō, *arch.* Obstrūdō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Mettre devant avec violence, fourrer, faire prendre de force, imposer.* Ēă quŏnĭām nēmĭnī obstrūdī pŏtēst, Ītŭr ăd mē. *Ter.* (*And.* I, 5, 15. *Id. Hec.* III, 1, 16. Ubi *Donat.*). Mi obtrūdĕrĕ nōn pŏtēs pālpŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 35). ‖ *Fourrer dans sa bouche, manger gloutonnement.* Slānŭs obstrūsĕro ălĭquid strēnŭē. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 13. *Id. Curc.* II, 3, 87. Vid. *Fest.*). ‖ *Fermer.* Cōnclāmāt: ōs obtrūdĭtĕ, Nē plūrā jactēt ĭmprōbŭs. *Prud.* (*Peri.* 1354). Ăbīvīt, obstrūsīt fŏrēs. *Pl.* (*Men.* III, 3, 26).

Obtruncō, ās, ārĕ. *Couper la tête, tuer.* Excĭpĭt incautūm, pătrĭāsque obtruncāt ăd ārās. *V.* Cōminŭs obtruncānt fĕrrō (cervos). *Id.* Nīsi ĕgō tĕquĕ, fĭlĭāmque, mĕque hŏdĭe obtruncāvĕrō. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 48). *Voy.* Decollo, Occido.

Obtŭĕŏr, ērĭs, ērī. *d. Regarder en face.* Dūmte obtŭĕtŭr, ĭntĕrim lĭnguam ŏcŭlī præcidĕrunt. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 56. *Id. Most.* I, 2, 66).

Obtŭlī. *parf. de* Offero.

Obtundō, ĭs, ŭdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Émousser.* Ŭt nōstrā sŏror Clēmentĭă trīstēs Obtundăt glădĭōs. *Cl.* SYN. Hĕbĕtō. ‖ *Éblouir.* Ăcĭēs stŭpĕt ignĕ mĕtāllī, Ēt circumfusō trĕpĭdāns obtundĭtŭr aurō. *Cl.* In *Gl. Isid.* Obtundit, *obcæcat*). ‖ *Rendre sourd, amortir.* Vōcīs ĭnaŭditōs sŏnĭtūs obtundĕrĕ frūstrā. *Lr.* (V, 1054). ‖ *Au fig. Émousser.* Obtundunt sīquĭdem cūrārum pondĕrā sēnsūs. *Maximian.* (5, 69). ‖ *Ressasser une chose, étourdir.* Aūscūltā, nē me obtundās dē hāc rē sæpĭūs. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 33. *Id. Eun.* III, 5, 6).

? Obtūnsŭs, ă, ŭm. *Comme* Obtusus. Obtūnso ōrĕ, *Pl.* (*Cas.* V, 1, 8. Sic nonnulli leg. ex libris. Idem vult *Pier.* apud *Virg. G.* I, 261. *Gloss. Isid.* Obtunsus, *obcæcatus.* Quod tamen refellunt *Gloss. Placid.* p. 489).

Obtŭŏr, ērĭs, ī. *d. arch. Comme* Obtueor. (*Att.* apud *Non.* 2, 696.) *Voy.* Intuor, Tuor, etc.

Obtūrātŭs, ă, ŭm. *Bouché, fermé.* Nēc jam ŏbtūrātīs pulsātŭr jānŭă vālvīs. *Alc.* (III, 322). Quos

ŏbtūrātĭs fŭgĭēndum ēst aŭrĭbŭs ūltrō. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 230).

Obturbŏ, ās, ārĕ. *Troubler ; interrompre.* Ĭtă vĕro ŏbturbăt ? *Ter.* (*And.* V, 4, 23). Nē me ŏbturba, ăc tăcĕ. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 49).

Obturgēsco, ĭs, crĕ. *n. S'enfler.* Obturgēscĭt ēnim sŭbĭto pēs. *Lr.* (VI, 658. *Alii* leg. *obbrutescit*). Obtursi ebrĭŭs. *Lucil.* (apud *Prisc.* 9, 870). *Voy.* Turgeo.

Ŏb turō, ās, ārĕ. *Boucher, fermer.* Obturēm-pătŭlās ĭmpūnĕ lĕgentĭbŭs aurēs. *H.* Ōmnĭbŭs ŏs ŏbturēnt. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 57). SYN. Obstrŭo, præclūdo, claŭdo. ‖ *Au fig. Empêcher.* Ŭt ămōrem obturĕt ēdendī. *Lr.* (IV, 870).

Obtūsus, a, um. *part. p. de* Obtundo. *Frappé partout.* Sum obtusus partĭs pēssŭmē. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 59). ‖ *Émoussé.* Durum procūdit ārātŏr Vomĕrĭs obtusi dēntem *V.* Stellis acĭēs obtūsa vidētur. *Id.* Obtusæque aurēs. *St.* SYN. Hebĕtātus, hebĕs. *Voy.* Obtunsus. ‖ *Au fig.* Ŏbtūsis cēcidērūnt virĭbŭs ārtus. *Lr.* (III, 453). ‖ *Grossier.* Nōn obtūsa ădĕo gestāmus pectŏrā Pœni. *V.* (*Gloss. Isid.* Obtusa, *stulta vel stolida*). *Voy.* Stolidus.

Obtūtŭs, ūs. *m. Regard fixe, contemplation.* Dūm stupĕt, obtūtū pæ hærĕt dēfixŭs in ūnō. *V.* Dēfixă Latīnŭs Obtutū tĕnĕt ōră. *Id.* SYN. Visŭs, ădspectŭs. *Voy.* Contemplatus, a, Specto. ‖ *Au fig.* Sēmpĕr in obtutū mēntēm vĕtat ēssĕ mălorūm. *O.* ‖ *qqf. au plur.* Nil intercurrēns obtūtĭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 979).

Obumbrŏ, ās, ārĕ. *Obscurcir, ombrager.* Pālmăquĕ vestibŭlum aut ingĕns ŏlĕāstĕr ŏbumbrĕt. *V.* Et ŏbumbrānt æthĕrā pēnnis. *Id.* Noctis ŏbumbrātæ călīgĭnĕ turbĭdŭs aër. *Prud.* (*Sym.* 496). SYN. Ĭnumbrŏ, umbrŏ, obscūrŏ, etc. *Voy.* Obscuro. ‖ *Au fig. Défendre, protéger.* Tūrnum rēgĭnæ nōmĕn obumbrat. *V. Voy.* Protego. ‖ *Cacher.* Tū lĭcĕt errōris sŭb ĭmāgĭnĕ crīmĕn obumbrēs. *O.* SYN. Tĕgŏ, cēlŏ, dissĭmŭlŏ.

† Obuncŭlus, a, um. *dimin. du suivant.* (*Titin.* apud *Non.* 14, 1.)

Obuncus, a, um. *Crochu, recourbé.* Rōstrōque ĭmmānis vultŭr obuncō. *V.* Pĕdibus prædatŏr obuncis (ales). *O. Voy.* Uncus.

? Obundŏ, ās, ārĕ. *n. Déborder.* Lātĕquĕ dēă Sperchĭus obundăt Obvĭŭs. *St.* (*Ach.* I, 102. Alii leg. *abundat*).

Obustus, a, um. *part. p. de l'inus.* Oburo. *Brûlé par le bout.* Hic tōrre ārmātŭs obustō. *V.* Sŭdĕ fĭgis obustă. *O.* Glēbăquĕ cānenti sēmpĕr obustă gĕlū. *Id.* SYN. Præustus.

Obvăgĭŏ, ĭs, īrĕ. *n. Vagir.* Nēve ēsŭrĭēntēs hīc, quāsi hœdi, obvăgĭānt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 3). *Voy.* Vagio.

† Obvārŏ, ās, ārĕ. *Faire obstacle.* Nām cōnsĭlĭis obvārant. *Enn.* (apud *Non.* 6, 606).

Obvĕrsŏr, ārĭs, ārī. *d. Se présenter devant.* Et nōmĕn dulce obvĕrsātur ăd aurēs. *Lr.* (IV, 1055). SYN. Succurrŏ, sŭbĕŏ, occurrŏ.

Obvĕrsus, a, um. *Tourné vers.* Pēllŏn Æmŏnĭæ mōns ēst, obvĕrsus in austrōs. *O.* (Et *Sil.* X, 110).

Obvĕrtŏ, ĭs, ti, sum, tĕrĕ. *Tourner vers ou contre.* Obvĕrtūnt pĕlago prorās; tūm dēntĕ tĕnācī. *V.* Ăd quam sē trĕpĭdo Phinĕus obvĕrtĕrăt ōrĕ. *O.* Ne in rĕ sĕcundă nunc mī obvortat cornŭă. *Pl.* (*Ps.* IV, 3, 5). SYN. Opponŏ, objicĭŏ.

Obviăm (*de* ob *et* viam). *pris adv. Au devant, à la rencontre, sur le passage.* Ĭbo huic obviăm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 5. *Id. Pœn.* V, 3, 43). Opportūne hīc fit mi obviăm. *Ter.* (*And.* III, 4, 11). Ĭbo irrŭēntĭs grĕssĭbŭs obviăm. *Prud.* (*Peri.* 3825). SYN. Contrā, ădvĕrsŭm, ădvĕrsŭs. *Voy.* Obvius. ‖ *Au fig.* (*Pl. Capt.* III, 3, 6; *Stic.* IV, 1, 19.)

† Obvĭŏ, ās, ārĕ. *n. Barrer le passage, s'opposer.* Nōn obvĭăt ūllŭs, Mē cōmĭtāntĕ, ălbī. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 521). Obvĭĕt ēt quānquām tōtīs ăcadēmĭă sēctīs. *Sid.* (*Pan.* 2575).

Obvĭus, a, um. *Qui se trouve sur le passage, qui va au devant.* Cuī mātĕr mĕdĭă sēsē tŭlit obvĭa silvā. *V.* Obvĭă, nescĭŏ quot pŭĕri, mīhī turbă mĭnūtă Vĕnĕrat. *Pp.* (II, 22, 2). Turbă sălūtātĭs effundĭtŭr obvĭă signis. *Cl.* SYN. Occurrens. PHR. Obvĭus *ou* obvĭam ĕō, prōcĕdŏ, ăccĕdŏ, prodĕŏ, vĕnĭŏ, occurrŏ, sŭm, fĭŏ, obsistŏ. Obvĭus mĭ fĕrŏ, offĕrŏ. Vĕnĭēnti, rĕdŭcī occurrŏ. VERS. Obvĭōs illī tŭlĭt Grēssŭs. *Sen.* ‖ *Opposé.* Ĭnfēstis obvĭa sīgnis Signă. *L.* Obvĭus ārmātō. *V.* SYN. Oppŏsĭtus, ădvĕrsus. ‖ *Exposé.* Obvĭă vēntōrum fŭrĭīs (cautes). *V.* Ăt gens hŏmĭnum fĕrtur rapĭdīs Obvĭa fātis. *Sen.* (*H. Fur.* 185). SYN. Obnoxĭus, expŏsĭtus, subjectus. ‖ *Qui se présente de soi-même, au fig. facile.* Ūltrōquĕ fĕrēbant Obvĭă sēcūrīs ūbĕră lactis ŏvēs. *Tib.* (I, 3, 45). Quīdquĭd vēnĕrīt obvĭum, lŏquāmŭr. *M.* (XI, 6).

Obvŏlūtus, a, um. *Enveloppé.* Căpĭte obvŏlūtō. *Pl.* (*Most.* II, 1, 77. Et *Pacuv.* apud *Cic. Div.* 1, 31).

Obvŏlvŏ, ĭs, crĕ. *Envelopper, voiler.* Vērbīsquĕ dēcōris Obvŏlvās vĭtĭum. *H. Voy.* Tego.

Ocălĕa, æ, *et* Ocălĕē, ēs. *f.* (Ὠχαλέη). *Ville de Béotie.* Ocălĕæ, Mēdĕŏnque, ēt cōnsĕrtissĭmă sĭlvīs. *St.* (*Th.* VII, 260. Cf. *Homer. Il.* II, 501).

Occă, æ. *f. Herse.*

Occæcātĭo, ōnis. *f. L'action de cacher ; de rendre aveugle.* Occātĭo occæcātĭo ēst. *Seren.* (apud *Non.* 1, 306).

Occæcŏ *ou* Obcæcŏ, ās, ārĕ. *Rendre obscur ou aveugle.* Noctīsque ēt nimbum occæcăt nĭgrōr. *Pac.* (apud *Cic. Or.* 3, 39). Aurĕă tĕrrĭfĭcis occæcăt sidĕră nimbis (*Ad Pis.* 156). Timŏr occæcăvĕrăt ārtŭs (*Culex*, 198). Sătĭn' ŭt occæcātŭ' sĭ? *Pl.* (*Men.* I, 2, 67). *Voy.* Cæco.

? Occædēs, ĭs. *f. Carnage. Voy. le suiv.*

† Occædŏ *ou* Obcædŏ, ĭs. *arch. pour* Occido. Ŏhĕ, jām sătĭs : nōlo occædās. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 52. Alii leg. *obcædes* vel *occædes*).

† Occallĕo *ou* Obcallĕo, ēs, crĕ, *et* Occallēsco, ĭs, crĕ. *n. Devenir dur.* Ōsquĕ mĕūm sēnsī pāndo occallēscĕrĕ rostrō. *O.* Mēns obstĭnāta ēst, corpus ōmne occallŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 2774). Occallŭĕrĕ plăgis. *Pl.* (*As.* II, 4, 13, nempe latera). *Voy.* Indureseo.

Occāsĭŏ, ōnis. *f. Moment favorable, occasion.* Accĭpĕ quāmprīmum : brĕvis ēst occāsĭŏ lŭcrī. *M.* (VIII, 9). Quāntŭlacūnque ădĕo ēst occāsĭŏ, sufficĭt īræ. *J.* (13, 183). Occāsiōnĕ rursŭs crŭmpam dătă. *Ph.* Răpĭămŭs, ămīcī, Occāsiōnem dē diē. *H.* SYN. Ansă. EP. Optātă, commŏdă, idonĕă, opportūnă, aptă; cita, rapida, fŭgax, brĕvis. PPH. Dextrum, opportunum tempus. Tempŏrā aptă, Idonĕă, commŏda. ‖ *L'Occasion personnifiée.* Sum dĕă quæ rāra, ēt paucis Occāsĭŏ nōtă. *Aus.* (*Epig.* 12, 3. Adde *Phæd.* V, 8).

† Occāsiūncŭlă, æ. *f. dimin. de* Occasio. (*Pl. Trin.* IV, 2, 132.)

† Occāsŭs, ā, ŭm. *Tombé.* Occāsō sōlĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* 9, 869).

Occāsŭs, ūs. *m. Chûte, ruine.* Hŏc ĕquĭdem occāsum Trōjæ trīstĕsquĕ rŭīnās Sōlābăr. *V.* (*Id. Æ.* II, 432). *Voy.* Ruina. ‖ *Chûte du jour, coucher du soleil.* Ēt pāscĕrĕ rūrsŭs Sōlis ăd occāsŭm. *V.* Quisquĕ bĭbit Gangĕn, aŭt nĭgrum occāsĭbŭs ĭntrăt Occĕănum. *St. Voy.* Vespere. ‖ *Temps où les astres disparaissent.* Mŭlti ante occāsŭm Māiæ cœpĕrĕ. *V.* Nām mĭtis ĭn ăltō Jŭpĭtĕr occāsŭ prænĭtŭr. *L.* ‖ *Le couchant, l'occident.* Ībĭt ăd occāsŭm, quĭdquĭd dīcēmus, ăb ortŭ. *O.* Quāntŭs ăb occāsŭ vĕnĭens (imber). *V. Voy.* Occidens. ‖ † *arch. Comme* Occasio. Āst occāsŭs ŭbĭ tēmpusve aŭdĕrĕ rĕpræssit. *Enn.* (apud *Fest. Id. ibid.*).

Occātŭ, ōnis. *f. L'action de herser. Voy.* Occætatio.

Occātŏr, ōris. *m. Qui herse.* Nōn occātōrēm dīcĕre aŭdēbās prĭŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 4).

† Occĕdō, ĭs, ĕrĕ. *n. Aller à la rencontre.* Ōbvĭam occĕssĭt mĭhī. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 24. *Id. As.* I, 3, 24; *Most.* V, 2, 4. *Gloss. Placidi : « Occedere*, occurrere, vel obviam cedere. »)

† Occēnsus *ou* Obcēnsŭs, ă, ŭm. *Brûlé.* Ōmnēs occīsī occēnsīque ĭn nōctĕ sērēnā. *Enn.* (apud *Fest.*).

† Occĕntō, ās, ārĕ. *Étourdir de cris, injurier.* Ut ēnim illī nōctu occĕntābŭnt ōstĭum, ĕxŭrĕnt fŏrēs. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 20. *Id. Curc.* I, 2, 57. *Cf. Fest.*). *Voy.* Convitior.

† Occēpsō. *arch. pour* Occepero. (*Pl. Amp.* II, 41.)

† Occēptō, ās, ārĕ. *fréq. de* Occipio. *Commencer.* Dūnc hŏmo ĭnsānīre occēptāt. *Pl.* (*Men.* V, 5, 32).

† Occēptŭs. *Voy.* Occipio.

Occĭdēns, tis. *part. de* Occĭdo. *Qui tombe, meurt.* Littŏre ēxtĕrnō prŏcŭl ā pătĕrnīs Occĭdēns ĭris. *Sen.* (*Med.* 619). *Voy.* Moriens. ‖ — (sol). *Le soleil couchant.* Sūspĕctă vārĭŭs occĭdēns fēcit rĕtĭă. *Sen.* (*Ag.* 464, nempe Phœbus) SYN. Cădēns, occĭdŭŭs. ‖ — (*s. ent.* sol). *L'occident, le couchant.* Fŭīsti ĭn ūltĭma occĭdentĭs ĭnsŭlă. *Cat.* 29, 13). Vĕl occĭdentĭs ŭsque ăd ūltĭmŭm sĭnŭm. *I.* PPH. Occĭdŭæ, Hĕspĕrĭæ ōræ, plăgæ, pārtēs, ndæ. Hĕspĕrĭus, occĭdŭŭs ōrbĭs, ăxĭs, sĭnŭs, lĭēs, cārdō. Hĕspĕrĭă, occĭdŭă rēgĭō, tĕrræ, tellus, ăgă. Hĕspĕrĭum lĭttŭs. Tārtēssĭă lĭttŏra. Solis cŭlē. Extrēmī, occĭdŭī ōrbĭs sĭnŭs. Rēgĭō, ōra, littŏră ĕōĭs rēgnīs ādvērsă, ŏppōsĭtă, cōntrārĭă. ERS. Nēvē tĭbi ăd sōlēm vĕrgānt vīnēta cădēntēm. *V.* Occānī fīnēm jūxtă sōlēmquĕ cădēntēm. *O.* Occŭbŭo quæ littŏră sōlĕ tĕpēscunt. *Id.* Ūnŭs fit cūrā rī quodcūnquĕ rŭbēscit Occāsŭ. *Cl.* Ăd occāsŭs cĕt orā sĕrus. *Sen.* Occĭdŭī rŭbŭĕrĕ cŭbĭlĭă sōlīs. . Fīnĭbŭs extrēmīs Lĭbўēs, ŭbĭ fervĭdă tĕllūs Ārpĭt occānum dēmissō sōlĕ lātentēm. *L.* Issĕt ĭn ccāsŭs, mundī dēvexă sĕcūtŭs. *Id.* ‖ *Du levant u couchant.* Ā vēspĕrĕ sōlīs ăd ortŭs. *O.* Tērrārŭm ăscūnquĕ vīdēnt occāsŭs ĕt ortŭs. Sōlīs ăb occāsŭ, lis quærēbat ăd ortŭs. Quēm sōlīs ăb ortŭ, Sōlīs occāsŭs, ūtrăquĕ tērră trĕmīt. Sītquĕ sūb hăc lēns occĭdŭŭsquĕ dĭēs. *Id.* Ăd ortŭm sōlīs, ăb spĕrĭō cŭbĭlī. *H.* Quăquĕ pătēnt ortŭs, ĕt quă ltantĭbŭs ūndĭs Sōlīs ănhēlantēs ăblŭīt ămnĭs uos. *Tib.* Quĭdquĭd ăb occĭdŭīs Lĭbўĕ pătĕt ārĭdă aŭrīs, Ūsquĕ Pārætōnĭās ēōa ăd littŏră sўrtēs. *L.* ī mundŭs ăb eūrō Ăd zĕphўrŭm tūnc scĕptră dă- t. *Sid.* Ĭn ortŭm Sōlīs ădūsque ōbĭtŭm. *Prud.* Ōmnĭbŭs ĭn tērrīs quās cōntĭnĕt occĭdŭālīs Occĕănŭs, rōsĕōque Aūrōra illūmĭnăt ōrĕ. *Id.* Quīdquĭd sōl ōrlēns, quĭdquĭd ĕt occĭdēns Nōvit : cærŭlĕīs occĕănŭs frētĭs Quĭdquĭd vĕl vēnĭēns vĕl fŭgĭēns lăvăt. *Sen.* Dīc sūb aūrōră pōsĭtīs Săbæīs, Dīc sūb occāsū pōsĭtīs Ībēnis. *Id.*

1. Occĭdō, ĭs, ĭdī, ăsŭm, ĭdĕrĕ (*de* Cado). *n. Tomber.* Ēt ălīă signă dē cœlo ăd tērram occĭdūnt. *Pl.* (*Rud. prol.* 8). *Voy.* Cado. ‖ *Au fig.* Occĭdĭt ūnă dŏmŭs. *O.* ‖ *Se coucher, en parlant des astres.* Ādvērsō Cānĭs occĭdit āstrō. *V.* Sōlēs occĭdĕre ēt rĕdīrĕ pŏssūnt. *Cat.* (5, 4). SYN. Cădō. ‖ *Mourir, périr.* Rēgīnă, tŭī fĭdissimă, dēxtrā Occĭdit ipsă sŭă. *V.* Annōs occĭdit āntĕ sŭōs. *O. Voy.* Morior, Pereo. ‖ *Au fig.* Occĭdī *ou* Occĭdĭmŭs. *Je suis mort, je suis perdu.* Mĕn' quærĭt ? Nūm quĭdnam ēffĕrt ? occĭdī ! *Ter.* (*Ad.* II, 4, 1. *Id. And.* III, 4, 26; *Pl. Cas.* III, 5, 1). Scīlĭcĕt occĭdĭmŭs, nĕc spēs ēst ūllă sălūtis; *O.* SYN. Pĕrĭī, dispĕrĭī. PPH. Āctum ēst. Nūllŭs *ou* Nūllă sŭm. Ābsūmptŭs sŭm. *Voy.* Actum est. ‖ *En parlant de choses.* Ēt fāllāx hĕrbă vēnēnī Occĭdit. *V.* Occĭdăt ætĕrnă... mortĕ Jām sĕgĕs. *V. Fl.* Occĭdĭt Spēs ōmnĭs. *H.* SYN. Pĕrĕō, ĭntĕrĕō, etc.

2. Occĭdō, ĭs, ĭdī, ĭsŭm, ĭdĕrĕ (*de* Cædo). † *Frapper fortement, assommer.* Mē pŭgnĭs... Ūsque occĭdĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 19). *Voy.* Percutio. ‖ *Ordint. Tuer.* Vēndĕrĕ quūm pŏssīs căptīvum, occĭdĕrĕ nōlī. *H.* Nīmīrūm sūmmī dūcīs ēst occĭdĕrĕ Gălbăm. *J.* (2, 104). SYN. Nĕcō, ēnĕcō, ĭntĕrfĭcĭō, pĕrĭmō, ĭntĕrĭmō, cædō, trūcĭdō, jŭgŭlō, obtruncō, măctō, ēxstĭnguō, pĕrdō, fĕrĭō, cōnfŏdĭō, stĕrnō, dējĭcĭō, opprĭmō. PPH. Vītām tōllō, aūfĕrō, ēripĭō, ădĭmō, ăbrŭmpō. Nĕcī, mōrtī dō, trādō, dēmittō, mittō, dēdō. Lētō, ōrcō, ūmbrīs mittō, dēmittō. Vītā, lūmĭnĕ privō, spōlĭō, ēxŭō. Lētūm ĭnfĕrō. Lētō tōllō, ābsūmō, ēxstĭnguō, stĕrnō. Mortĕ pĕrdō, pĕrĭmō, nĕcō. Nĕcĕm pārō. Animām ădĭmō, ēxpēllō, ēxtŭrbō, aŭfĕrō, răpĭō, ēxscĭndō, ēxstĭnguō. Ănĭmās fĕrrō ēxigō. Diĕm ădĭmō. Ănĭmā privō. Vītām intĕrĭmō, ĭn aūrās dispĕrgō. Lētūm pĕrägō. Sūb orcŭm, sūb Tārtără, ăd ūmbrās, ăd mānēs mittō, dēmittō, ădigō, dētrūdō. Ictū occŭpō, stĕrnō, dējĭcĭō. Ensĕ, fĕrrō cōnfŏdĭō, trānsvĕrbĕrō, mĕtō, stĕrnō, ābsūmō, sŭpĕrō, ābrŭmpō, hūmī fūndō, ănĭmām ābrŭmpō. Cædĕ mānŭm tingō, cōmmăcŭlō, ĭmbŭō. Sānguĭnĕ mānŭs pĕrfundō. VERS. Lūctantēmquĕ vadō pērmixtă mōrtĕ cŏĕrcĕt. *Sil.* Nĕcŏpīnă pĕrdĕrĕ mortĕ Mē părăt. *O.* Quūmquĕ pĕrĕgissĕt pŭĕrī crūdēllă fătă (mucro). *M.* Spīrĭtŭm frātrī ābstŭlĭt. *Sen. Voy.* Cædes, Ensis, Jugulo, Strangulo, Vulnero. ‖ *Être tué. Voy.* Pereo. ‖ *Se tuer. Voy.* Mors. ‖ *Au fig.* Tēnĕt occĭdĭtquĕ lĕgēndō. *H.* Occĭdĭs sæpĕ rogandō. Pōl, mĕ occĭdistĭs, ămīcī. *Id.* Occĭdistī mē tŭīs fāllācĭīs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 67). SYN. Ēnĕcō.

† Occĭdŭālĭs, ĕ. *Occidental.* Ōmnĭbŭs ĭn tērrīs quās cōntĭnĕt occĭdŭālis Occĕanŭs. *Prud.* (*Sym.* 1407. *Id. Cath.* 900). *Voy. le suiv.*

Occĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui se couche, du couchant, occidental.* Vēspĕr, ĕt occĭdŭō quæ littŏră sōlĕ tĕpēscunt. *O.* Occĭdŭō dūcīs ăb ōrbĕ grĕgēs. *Cl. Voy.* Occidens *ou* Vesper. ‖ *Au fig. Qui est à son déclin.* Occĭdŭæ pĕr lĭtĕr dēclīvĕ sĕnēctæ. *O.* ‖ † *Périssable.* Factum ēst ætĕrnum quōd fŭīt occĭdŭum. *Prosp.* (*Epig.* 63, 14). Tēmpŏre ĭn occĭdŭō nōn lōngiōr ūsŭs hŏnōrīs (*Ib.* 93, 17). Ēxsōrtēs ănumæ cārnīs ăb occĭdŭō. *Paul. Nol.* (34, 306). *Voy.* Caducus.

† Occīllō, ās, ārĕ. *dimin. de* Occo. *Herser;*

au fig. briser. Quī mi ādvēnīēnti ōs ŏccĭllĕt prŏbē. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 28. *Gloss. Philox.* Occillare, συγκόπτειν).

Occĭnŏ, ĭs, ĭnŭī, ēntŭm, ĭnĕrĕ. *Chanter à, contre.* Quŏd illæc mī bĕne āvīs ŏccĭnăt (*Suppos.* in *Pl. Aul.* V, *vs.* 28). *Voy.* Occento.

† Occĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *Commencer.* Tūm dēmūm pŭĕrīs ævō flōrēntĕ jŭvēntās Occĭpĭt. *Lr.* (V, 889). Occēpīt ējŭs mātrī sŭppālpārīlĕr. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 28). Quūm pătĕr, ŭxōrem ŭt dūcăt, ōrāre occĭpĭt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 41). *Voy.* Incipio. ‖ *Au pass. avec un inf. pass.* Fābŭlă... occĕpta ĕst ăgī. *Ter.* (*Eun. prol.* 22).

Occĭpĭtĭŭm, ĭī. *n. Comme le suiv.* Ĭn occĭpĭtĭō quŏque hăbĕt ŏcŭlōs, pĕssŭmă. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 25).

Occĭpŭt, ĭtis. *n. Le derrière de la tête.* Occĭpĭtī cālvo ĕs. Nĕ tĕnĕāt fŭgĭēns. *Aus.* (*Epig.* 12, 8). Quōs vīvĕrĕ fās ĕst Occĭpĭtī cæcō. *Pers.* (I, 61).

Occisĭō, ōnis. *f. Meurtre, massacre. Voy.* Cædes.

Occisŏr, ōris. *m. Meurtrier.* Ūrbĭcāpe, occisŏr rēgŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 64). Occisŏr mōrtĭs, dŭx vītæ, plāntă sălūtis. *Ennod.* (*Epig.* 7, 1).

Occīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Occido. † *Coupé.* Nōn făcĭēt vīvŭm rādix occīsă căcūmĕn. *Alcim.* (II, 109). ‖ *Tué.* Hinc ălĭī spŏlĭa occīsīs dīrĕptă Lătīnīs. *V.* Ăn tū rērīs ĕum occīsa ĭnsānīssĕ pārēntĕ? *H.* SYN. Cæsŭs, pĕrēmptŭs, nĕcātŭs, ĭntĕrfectŭs, măctātŭs, trŭcĭdātŭs, lētātŭs, cŏnfŏssŭs, ŏbtrŭncātŭs, ēxănĭmĭs, jăcēns. PPII. Lētō, mōrtī, nĕcī dătŭs. Crūdēlī fūnĕrĕ, mōrtĕ pĕrēmptŭs, ērēptŭs. ‖ *Au fig. Perdu, ruiné, désespéré.* Occīsa ĕst hæc rēs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 6).

† Occlāmĭtō, ās, ārĕ, *et* Occlāmŏ, ās, ārĕ. *Crier devant, criailler.* Dŏrmĭō, ne occlāmĭtēs. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 27).

Occlūdō, ĭs, ūsī, ūsŭm, ūdĕrĕ. *Fermer, et au fig.* Nĭmĭrŭm cōnsĭlĭum illūd rēctum ĕst dē occlūdŭndĭs ædĭbŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 14). Occlūdunt lĭnguam, ēt cōnstringunt mānŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 11). *Voy.* Claudo.

† Occlūsī. *sync. pour* Occlusisti. Occlūstī lĭnguām; nihĭl ĕst quod rĕspondĕām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 150).

Occlūsŭs, ă, ŭm. *Fermé.* Ōmnĭbŭs occlūsĭs ĭntŭs ădūltĕr ērăt. *O.* Quīn ĕx occlūso ătque ŏbsignāto ărmārĭō. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 3). ‖ † *Comp. et superl.* Occlusiōrēmque habĕānt stultĭlŏquēntĭam. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 185). Hŭic proxŭmum illūd ōstĭum occlusissŭmum, *Id.* (*Curc.* I, 1, 15).

Occŏ, ās, ārĕ. *Herser.* Quūm sĕgĕtēs occăt, tĭbī mŏx frūmēntă dătūrās. *H.* Tĭbi ărās, tĭbi occās. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 71). Occa : ēn sĕgĕs ăltĕra ĭn hĕrba ĕst. *Pers.* (6, 26). PPII. Glēbas frāngŏ, cōmmĭnŭŏ, rāstrīs frāngŏ. ‖ *Primitivt. Briser.* Lăchĕsis trăhĭt, Ātrŏpŏs occat. *Vet. Poet.* (apud *Mythogr.* ed. *Maio*, Vol. III, p. 87. *Occare* ab *Occædo* : quod etymon dant *Varr. R. R.* 1, 32; *Verrius* apud *Fest.* Alii aliud volunt. Vid. *Occæcatio*).

? Occœnŏ, ās, ārĕ. *Comme* Cœno. (*Pl. fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 3. Sed hæc prava conjectura est. Lege cum *Müller.*, *obscena viscera.*)

Occœpi. *Voy.* Occipio.

Occŭbŏ, ās, ŭī, ārĕ. *n. Être couché contre.* Nūnc præsēpĭbŭs occŭbāns ămātīs. *Sid.* (*Pan.* 2001). ‖ *Ordint. Tomber ; mourir.* Ætherĭă, nĕque ădhūc crūdēlĭbŭs occŭbăt ŭmbrīs. *V.* Sĕd tūm pĕdĕs occŭbăt ārvīs. *St.* SYN. Occŭmbŏ, cădŏ. *Voy.* Cado, Pereo.

Occŭbŭī. *parf. mixte de* Occubo *et* Occumbo.

† Occŭcūrrī. *ancien parf. de* Occurro. (*Pl. Merc.* I, 2, 88. Cf. *Gell.* 7, 9.)

Occŭlŏ, ĭs, ŭlŭī, ŭltŭm, ŭlĕrĕ. *Cacher.* Spărgĕ fūmō pĭngŭi, ēt mūltă mĕmŏr occŭlĕ tĕrrā. *V.* Nўmphæ Nўsēĭdēs ăntrīs Occŭlŭērĕ sŭīs. *O.* Cŭlpāmquĕ pārēntŭm Occŭlŭīt. *St. Voy.* Occulto.

Occŭltātŭs, ă, ŭm. *Caché.* Occŭltātă jŭgō prætēntăquĕ rūpĕ lătēbūnt. *Avien.* (*Arat.* 1068). ‖ *Au fig.* Nōn occŭltātō nōmĭnĕ, missă dŏcēt. *O.*

† Occŭltāssĭs. *arch. pour* Occultaveris. (*Pl. Trin.* III, 2, 1.)

Occŭltē. *adv. Secrétement.* Nĕc pŭdĕt occŭltē nūdās spĕctārĕ pălæstrās. *St.* Lūdĕ, sŏd occŭltē. *O.* Ĭnfĭcĭt, occŭltē mēdĭcāns. *V.* Fĕrrĕus occŭltē dēcrēscit vŏmĕr ĭn ārvīs. *Lr.* (I, 315). SYN. Furtim, clām, lătēntĕr.

† Occŭltō. *adv. Comme le précéd.* Ăgĕ, cūrrĕ cūrsim ăd Nūmĭsĭum occŭltō. *Afr.* (apud *Char.* 2, 186).

Occŭltŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Cacher.* Nūnc vīrīdēs ētĭam occŭltānt spīnētă lăcērtōs. *V.* Răptōs săxo occŭltābăt ŏpācō. *Id.* SYN. Occŭlŏ, ābdŏ, ăbscōndŏ, etc. *Voy.* Abdo. ‖ *Au fig. Se cacher.* Nēc mĭhī sēcrētĭs cŭlpam occŭltārĕ sŭb ăntrīs Cūrā. *St.* SYN. Cēlŏ, dissĭmŭlŏ, etc.

Occŭltŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Occulo, *pris comme adj. Caché.* Occŭltŭm vīsŭs dēcurrērĕ pīscīs ăd hāmŭm. *O.* Occŭltās ēgissĕ vĭās sŭbtĕr mārĕ. *V. Voy.* Abditus, Latens. ‖ *Au fig. Secret.* Dŏlŏrĕ Cērĕrĭs occŭltō mōrdētŭr. *O.* Crēscĭt occŭltō vĕlŭt ārbŏr ævō Fāmă Mārcēllī. *H. Voy.* Arcanus. ‖ Ĭn occŭltō. *Dans l'obscurité, dans l'ombre.* Ūt sæpĕ sūmma ĭngĕnĭa ĭn occŭltō lātēnt! *Pl.* (*Capt.* I, 2, 62). Nōn ĭn occŭltō tĭbi ĕst Pērdĕndă vīrtūs. *Sen.* (*Med.* 976). SYN. Occŭltē. ‖ Ex occŭltō. *pris adv.* Ūt illōs prŏcŭl hĭnc ex occŭltō cædĕrēs. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 17). ‖ † *Comp. et sup.* Sævĭŏr ēt tantō, quānto ĕst occŭltĭŏr hōstĭs. *Victor.* (*ad Salm.* 17). Vīrtūs vīvă Pătrĭs mūndī occŭltissĭmă præsēns Ĭmplĕt. *Victor.* (*Gen.* 1, 422).

Occŭmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Tomber, périr.* Tўdĭdē, mēne ĭlĭacis occŭmbĕrĕ cāmpis? *V.* Occŭmbēs pārĭtĕr. *Id.* Occŭbŭīssĕ nĕcī mirābĕrĕ. *O.* SYN. Occŭbŏ, cădŏ, stĕrnŏr, etc. *Voy.* Pereo.

† Occŭpāssĭm. *arch. pour* Occupaverim. (*Pl. As.* IV, 2, 9; *Most.* V, 1, 48.)

Occŭpātĭō, ōnis. *f. Occupation.* Laŭdāndām rĕōr occŭpātĭōnēm. *Sid.* (*Pan.* 3558). SYN. Nĕgōtĭŭm, cūrā, lăbŏr, mūnŭs, ŏpĕrā, ŏpŭs.

Occŭpātŭs, ă, ŭm. *Occupé, pris.* Jăcĕt occŭpāto gălbĭnātŭs ĭn lĕcto. *M.* (III, 82). Tāndem, occŭpātă rūpĕ, fŭrĭbŭndum ĭntŏnăt. *Sen.* (*Ag.* 544). ‖ *Occupé, affairé.* Trĕpĭdē cōncūrsāns, occŭpāta ĭn ōtĭō. *Ph.* Hoc tāntŭm lĕgĕ, nāmque ēt occŭpātŭs. *M.* (XI, 107). PPII. Rēbŭs dīstrāctŭs.

Occŭpŏ, ās, ārĕ. *S'emparer de, occuper, tenir.* Occŭpăt Ænēās ăditŭm, cūstŏdĕ sēpultō. *V.* Totum quī vīrĭbŭs occŭpĕt ōrbĕm. Fēssōs sŏpŏr occŭpăt ārtŭs. Ĭngĕnti frāgmĭnĕ montis Occŭpăt ōs. *Id.* Occŭpăt hanc fĕrrō rūsticŭs, ătquĕ sĕcăt. *M.* (III, 24). Ēt mălĕ dēsĕrtōs occŭpăt hĕrbă dĕōs. *Pp.* (II, 5, 28). Occŭpăt ămplĕxū. *O.* Cæmēntis lĭcĕt occŭpēs Tўrrhēnum ōmnĕ tŭīs. *H.* Fŏrtŭtĕr occŭpă Pōrtum. *Id.* Mōrs continŭo ipsam occŭpăt. *Ter.* (*And.* I, 5, 62). Mŏdŏ nĕ cōmmunĭă sōlŭs Occŭpĕt. *O.* Hĭc ĭncrēdĭbĭlĭs rērŭm fāma occŭpăt aūrēs. *V.* SYN. Ĭnvădŏ, cōrrĭpĭŏ, ăggrĕdĭŏr, căpĭŏ, ŭsūrpŏ, tĕnĕŏ,

præbĕndŏ, *qqf.* īmplĕō, *ou* fĕrĭō. ‖ ***Occuper, tenir occupé.*** Pŏpŭlŭs... īn fūnāmbŭlō Ānĭmum ŏccŭpārăt. *Ter.* (*Hec. prol.* 1, 4). Nĕ quōd tē ăd ălĭŭd ŏccŭpēs nĕgōtĭŭm. *Pl.* (*Pseud.* I, 5, 135). SYN. Dīstĭnĕō. *Voy.* Occupatus. ‖ ***Faire le premier, prévenir, qqf. avec l'inf.*** Ŏccŭpā, mātĕr, prĕcĕs. *Sen.* (*Phœn.* 416). Scĕlŭs ŏccŭpāndum ĕst. *Id.* (*Ag.* 193). Vūltĕĭŭm mānē Phīlippŭs Ŏccŭpāt. *H.* (Adde *St. Th.* VII, 538). Sĕd ŏccŭpābo ădīrē. *Pl.* (*Most.* III, 1, 39. *Id. Stic.* I, 2, 32. Græce est φθάνειν. Cf. *Non.* 4, 328). SYN. Prævĕrtŏ, præsūmŏ, ăntĕcăpĭō. ‖ ***Prendre le premier la parole.*** Nūnquĭd vīs? ŏccŭpō. *H.*

Occŭrrŏ, ĭs, ī, sŭm, rĕrĕ. *n.* ***Venir devant, se trouver sur le chemin, s'offrir.*** Ōbvĭam ōrnātæ ŏccurrēbānt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 30). Sī cūrtātŭs Ināequāli tōnsōrĕ căpillōs Occurrī, rīdēs. *H.* SYN. Ōbvĕrsŏr, incĭdō (in). *Voy.* Obvius. ‖ *Voy.* ***Aller au devant, s'exposer.*** Occurrĕrĕ tĭbĭ. *O.* PPH. Mĕ ŏppōnō, ŏbjĭcĭŏ, offĕrō. ‖ ***Être situé en face.*** Quā plūrĭmus ārcĕ Cĭthærōn Occurrīt cœlō. *St.* SYN. Ŏbjăcĕō. ‖ ***Accourir à temps.*** Ūltro occurrāmŭs ăd ānnēm. *V.* Sĕd dūm scrĭbĭtæ æstŭānt, occurrītĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 43. Adde *Lucr.* III, 309). *Voy.* Accurro. ‖ ***Résister.*** *Voy.* Resisto. ‖ ***Interrompre.*** Tūm cētĕrā rūmpĭt, Occurrītquĕ Vēnŭs: Tū nūnc mĭhī causā vĭārŭm. *V. Fl.* ‖ ***Au fig. S'opposer.*** Nĕ quā scīrĕ dŏlōs, mĕdĭūsve occurrĕrĕ possĭt. *V.* ‖ ***Prévenir.*** Vēnĭēntī occurrĭtĕ mōrbō. *Pers.* (3, 64. *Id.* 1, 62). SYN. Prævĕrtŏ. ‖ ***Se présenter à l'esprit.*** Tŭă trīstĭs ĭmāgō Sæpĭŭs occurrēns. *V.* Occurrūnt ănĭmō pĕrĕūndī millĕ figūræ. *O.* SYN. Ōbvĕrsŏr, ŏbjĭcĭŏr, sŭccurrŏ, ădsŭm.

† Occūrsātŏr, ōris. *m.* ***Importun, fâcheux.*** Nōn occūrsātor, nōn gārrŭlŭs, ōbvĭă. cērnēns. *Aus.* (*Idyl.* 2, 25).

Occūrsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Occurro. ***Mêmes sens.*** Occūrsārĕ căprō, cōrnŭ fĕrīt īllĕ, cāvētō. *V.* Tōtum occūrsāntĭs pōpŭlī prævĕrtŭtŭr āgmĕn. *Aus.* (*Epist.* 24, 130). Quĭd tu hūc occūrsās, ĭn ūrbĕm quōtĭēscūnque ādvĕnīmŭs? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 27). ‖ †*act.* Ītă mē occūrsānt mūltæ. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 56).

Occūrsŭs, ūs. *m.* ***Rencontre.*** Stīpĭtĭs occūrsū frācta ăc dīsjĕctă fŭīssĕt (rota). *O.* Ūrsīquĕ lēæquĕ Occūrsū fĕcērĕ mētŭm. *Id.* Occūrsūs dŏmĭnæ pævĕt. *St.*

Ōcĕănŭs, ī. *m.* (Ὠκεανός). ***L'Océan, époux de Téthys, fils de Cœlus et de Vesta, dieu de la mer.*** Ōcĕănūm pātrēm rērŭm. *V.* Nōn gĕnĭtōr nўmphārum ăblŭīt Ōcĕānŭs. *Cat.* (88, 6). Quēis patĕr Ālcĭnŭs Ōcĕānūsquc ātăvŭs. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 2). SYN. Tēthўŏs cōnjŭx, mărītŭs. ‖ ***La mer, en partic. l'Océan Atlantique.*** Præcĭpĭtem ōcĕānī rŭbrō lăvīt æquŏrĕ cūrrŭm (sol). *V.* Ōbstrēpĭt ōcĕānŭs Brĭtānnĭs. *H. Voy.* Mare.

Ōcĕānĭtīs, ĭdĭs. *f.* (Ὠκεανῖτις). ***Fille de l'Océan.*** Ēt Bĕrōē sŏrŏr, Ōcĕānĭtĭdēs ămbæ. *V. Voy.* Nereides.

Ocellŭs, ī. *m. dimin. de* Oculus. ***Petit œil, ordint. œil séduisant.*** Mĕæ pŭellæ flēndō tūrgĭdŭlī rŭbent ŏcellī. *Cat.* (3, 17). Pērquĕ sŭōs fallāx jūrāvit ŏcellōs. *Tib.* (III, 6, 47). Cўnthĭă primă sŭīs mīsĕrŭm mē cēpĭt ŏcellīs. *Pp.* (I, 1, 1). *Voy.* Oculus. ‖ *qqf. en gén.* ***Œil.*** Quāndocūnque ĭgĭtur nōstrōs nox claudĕt ŏcellōs. *Pp.* (II, 10, 17). Tū quŏquĕ, quæ nōstrōs răpŭīstī nŭpĕr ŏcellōs. *O.* ‖ ***Chose charmante, la plus belle partie.*** Pænĭnsŭlārŭm, Sīrmĭo, ĭnsŭlārūmquĕ ŏcellē. *Cat.* (31, 1). ‖ *Terme de tendresse.* Mĕŭs ŏcellŭs, etc. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 153).

Ochŭs, ī. *m.* (Ὦχος). ***Fleuve de la Bactriane.*** ‖ ***Nom de guerrier.*** (*V. Fl.* III, 148.)

Ocĭmŭm, ī. *n.* (ὤκιμον). ***Basilic, herbe odoriférante.*** Ēt mē prŏcūrāvī ŏcĭmoquc ēt ūrticā. *Cat.* (45, 15). Ocĭmă comprĭmĭte, ēt grăvĭbŭs dēnsātē cўlĭndrĭs. *Col.* (10, 320). Ocĭmă prætĕrĕā bulbīquĕ tĕrūntŭr ămārī. *Ser. Sam.* (*vs.* 440). ‖ † Ocĭmus. *f. arch.* Ĭntĕr prætĕrītās nūmĕrābĭlŭr ocĭmŭs hĕrbās. *Mars.* (apud *Charis.* 1, 55).

Ocĭŏr, ŭs, *gén.* ōris; Ocĭssĭmŭs, ă, ŭm (ὠκίων, ὤκιστος, *de* ὠκύς). *compar. et superl. sans positif. Plus rapide, très rapide.* Ēmĭcāt ēt vēntīs ēt fulmĭnĭs ocĭŏr ālīs. *V.* Fŭgit ocĭŏr aurā. *O.* Ocĭŏr eurō. *H.* Ocĭssŭmŭs sum ŏmnĭŭm quī vīvūnt. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 52). *Voy.* Celer.

Ocĭŭs. *n. pris adv.* ***Plus rapidement, plus vite.*** Ocĭŭs ādvērtūnt prōrās. *V.* Ocĭŭs ōmnēs Sūrgĭmŭs. *O.* SYN. Ocĭŭs, lĕvĭŭs, vēlōcĭŭs. ‖ Sērĭŭs, ocĭŭs. *Tôt ou tard.* Vērsātŭr ūrnă sērĭŭs ocĭŭs Sōrs ēxĭtūră. *H.* ‖ Ocĭssĭmē. *sup. Très vite.* Ēt tu īd, quŏd cŭpĭs, Quam ocĭssŭmē ŭt dēs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 28. Et *Pl. fragm.* apud *Fest.*).

Ocnŭs, ī. *m.* (ὄκνος). *Ocnus, fils du Tibre et de Manto, fondateur de Mantoue.* Ille ĕtĭām pătrĭis ăgmĭn cĭēt Ocnūs ăb ōris. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 599). ‖ 2. *Personnage allégorique, pris pour type de la paresse, que les comiques grecs représentent comme condamné dans les enfers à tordre sans cesse une corde qu'un âne ronge à mesure qu'il la fait.* Dignĭŏr ŏblĭquō fūnĕm quī tŏrquĕāt Ocnō. *Pp.* (IV, 3, 21. Cf. *Plin.* 35, 11; *Pausan.* 10, 29).

Ocrĕā (*et peut-être* Ocrĕă), æ. *f. Grève, guêtre d'airain pour la guerre.* Tūm lævēs ocrĕās ēlectro aūrŏquĕ rĕcoctō. *V.* Aūt lævēs ocrĕās lēntō ducūnt ærgēntō. *Id.* (Sic et *Juv.* 6, 258). EP. Fulgēns, lævis, fulgĭdă, hăbĭlis. PHR. Crurĭsquĕ sinistrī Dimĭdĭum tēgmĕn. *J.* Ăc lævō tēgmĭnă crūrĕ. *Sil.* ‖ *Elles étaient aussi portées par les chasseurs.* Ămbīt crūra ocrĕis pārĭbŭs (*Moret.* 121). *Voy. le suiv.*

Ocrĕātŭs, ă, ŭm. *Qui porte des guêtres.* Īn nīvĕ Lūcānă dōrmis ocrĕātŭs. *H.*

† Ocrĭs, ĭs. *m.* (ὄκρις). *Rocher raboteux.* Sēd quī sūnt quī ăscēndūnt ăltum ocrĭm? *Liv. And.* (apud *Fest. Id. ibid.*). Quālis ăpūd Cūmās ēst ocrĭs vīpĕră mōntīs. *Lr.* (VI, 748). ‖ *Nom d'un guerrier.* (*Sil.* X, 52.)

Ocrīsĭă, æ. *f. Ocrisie, esclave, mère de Servius Tullius.* Nāmquĕ pătĕr Tūllī Vŭlcānŭs, Ocrīsĭă mātĕr. *O.*

Octāchŏrŭs, ă, ŭm. *Qui a huit chœurs ou huit nefs.* Octāchŏrūm sānctos tēmplūm sūrrēxĭt ĭn ūsūs. *Ambros.* (apud *Grut.* II, p. 1166).

Octāphŏrŏn. *Voy.* Octophoron.

Octāvĭă, æ. *f. Octavie, sœur d'Auguste, épouse de Cl. Marcellus, puis de Pompée et d'Antoine.* Mārcēllum Octāvĭă flēvĭt (*Ad Liv.* 441). ‖ 2. *Fille de Claude, femme de Néron, qui la fit mourir pour épouser Poppée.* Octāvĭæ fŭrŏrĕ pērcūlsa ægmĭnă. *Sen.* (*Oct.* 786. *Ib.* 746).

Octāvĭānŭs, ī. *m. Nom que prit Octave lorsqu'il eut été adopté par J. César.* Ēt Cæsăr dēdĭt Octāvĭānŭs, cōncērtāntēs sūmptĭbŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 22). Octāvĭānō prīncĭpī ăccēptĭssĭmŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 279). *Voy.* Augustus.

Octāvĭŭs, ĭī. *m. Octave, nom d'une famille Romaine.* ‖ ***Un lieutenant de Pompée.*** Illўrĭcæ

cûstōs Octāvĭŭs ūndæ. *L.* ‖ 2. *Octave, postérieurement nommé Auguste.* Ūltŏr sūccessōrquĕ dēhinc Octāvĭŭs ĭdĕm Cæsar, ăt Aŭgustī nōmĭnĕ nōbĭlĭŏr. *Aus.* (*Cæs.* 2, 1). Lūsĭmŭs, Octāvī, grăcĭlī mŏdŭlāntĕ cămēnā (*Culex*, 1. Et *Juv.* 8, 242). *Voy.* Augustus. ‖ 2. *Nom d'un poète.* Vālgĭŭs, ĕt prŏbĕt hæc Octāvĭŭs. *H.*

Octāvŭs, ă, ŭm. *Huitième.* Sēptĭmŭs Octāvō prŏpĭŏr jām fŭgĕrĭt ānnŭs. *H.* Octāvam cīrcĭtĕr hōrām Dūm rĕdĭt. *Id.* Octāvŭm mārmŏr ăb ūrbĕ. *M.* (IX, 65). ‖ Octāvă, æ. *f.* (*s. ent.* hora). *La huitième heure.* Ēxsŭl ăb octāvā Mārtĭŭs bĭbĭt. *J.* (1, 49). Sŭfficĭt in nōnām nĭtĭdĭs octāvă pălæstrĭs. *M.* (IV, 8).

Octĭēs. *adv. Huit fois.* Ūnŏ nāscĕrĭs octĭēs ĭn ānnō. *M.* (VIII, 64). Quīnīs dĭēbŭs octĭēs lăbēntĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1076). PPH. Bīs quātĕr.

† Octīmbĕr. *Comme* Octŏber. (*Anthol.* II, p. 350.)

Octīngēntī, æ, ă. *Huit cents.* Ĕt pŭĕrī ānnōs ōctīngēntōs vīvūnt. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 86. *Id. Rud.* V, 2, 26).

Octĭpēs, ĕdĭs. *m. f. n. Qui a huit pieds.* Octĭpĕdĭs frūstrā quærūntŭr brāchĭă Cāncrī. *O.* Octĭpĕdem ĭn Cāncrūm Phrўxēlo ăb Ārĭētĕ pĕrgēns. *Aus.* (*Eclog. de Dieb.* 3).

Octō, *et postérieurement* Octŏ. *indécl.* (ὀκτώ). Fĭĕt ĕrĭtquĕ tŭus nūmmōrŭm mĭllĭbŭs octŏ. *H.* Pĕdĕs prōtēntŭs ĭn octŏ. *V.* Mūnĕră quæ grāndēs octŏ tŭlĕrĕ sўrī. *M.* (VI, 52. Sic *Juv.* 7, 142; *Manil.* IV, 483). SYN. Octōnī, æ, ă. PPH. Bis quattŭōr.

Octōbĕr, brĭs, *abl.* brī. *m.* (*s. ent.* mensis). *Octobre, huitième mois de l'année romaine.* Trĭtĭcĕo octōbĕr fœnŏrĕ dītăt ăgrōs. *Aus.* (*Eclog. de Mensib.* 10. Sic et *Anthol.* II, p. 359). ‖ — ĭs, ĕ. *adj. D'octobre.* Cēssēnt, ĕt ĭdŭs dōrmĭānt ĭn octōbrēs. *M.* (X, 62. *Ib.* 87).

Octōgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Quatre-vingtième.* Sīc mūltās hiĕmēs ătquĕ octōgēsĭmă vĭdit Sōlstĭtĭă. *J.* (4, 92).

Octōgintā, *et postérieurement* Octōgintă. *indécl. Quatre-vingts.* Quĭd ōnĕrĭs? Ānnōs octōginta ĕt quāttŭōr. *Pl.* (*Mero.* IV, 1, 17. *Id. Pers.* II, 4, 49). Cēntum octōgintā dēdĭt ūnī mīllĭă lēto. *Paul. Nol.* (23, 188). Octōgintā sēnēx, cāvĕtō mōrbōs. *Lindin.* (*de Ætat.* 10). PPH. Dēcĭēs octōnī. *Aus.* PHR. Octōnōs dēcĭēs dūcĕtŭr ĭn ānnōs. *Manil.*

Octōgōnŭs *ou* Octăgōnŭs, ă, ŭm (ὀκτώγωνος *et* ὀκτάγωνος). *Octogone, à huit angles.* ‖ † Octĕgōnŭs. Octŏgōnŭs fons ēst mūnĕrĕ dignŭs ĕō. *Ambros.* (*Epig.* apud *Grut.* II, p. 1166).

Octōnārĭŭs, ĭī. *m.* (*s. ent.* versus). *Vers iambique ou trochaïque de huit pieds.* Ĭdēmquĕ dictŭs ēst ĕt octōnārĭŭs. *T. Maur.* (*Met.* 708. Cf. *Diom.* 3, 514). SYN. Quădrātŭs.

Octōnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de huit.* Ībant octōnīs rĕfĕrēntēs ĭdĭbŭs ærā. *H.* Octōnīs ĭntĕgĕr ānnīs. *Id. Voy.* Octo.

Octŏphŏrŏn *ou* Octăphŏrŏn, ī. *n.* (ὀκτώφορον *et* ὀκτάφορον). *Litière portée par huit hommes.* Octăphŏro sānūs portātŭr, Āvĭtĕ, Philippŭs. *M.* (VI, 84. Adde *Anth.* II, p. 464).

Octŏtŏpi, ōrŭm. *m. pl.* (ὀκτὼ τόποι). *Huit places différentes occupées par certaines étoiles.* Cui pārtī nōmĕn pōsŭīt, quī cōndĭdit ārtĕm, Octŏtŏpŏs. *Man.* (II, 968).

Octussis (*gén. sans nomin.*), ĕ. *m. Somme de huit as.* Quānti ēmptæ? Pārvō. Quānti ĕrgo? Octussĭbŭs. Heŭheŭ! *H.* (*Sat.* II, 3, 156. Ubi *Bentl.* Cf. *Fest.* in *Peculatus.* De declinatione vid. *Char.* 1, 58).

Ocŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a des yeux, ordint. de bons yeux.* Plūrĭs ēst ocŭlātŭs tēstĭs ūnŭs quam aurĭtī dĕcĕm. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 8. *Id. As.* 1, 3, 50). ‖ *Au fig.* Īd vēndĭto ocŭlātă dīc. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 67. Vid. *Fest.*). Nūnc plăcĕt aŭlă dĕcēns, pătŭlĭs ocŭlātă fĕnēstrĭs. *Fort.* (X, 6, 69).

† Ocŭlĕŭs, ă, ŭm. *Qui a des yeux; clairvoyant.* Quōs sī Ārgŭs sērvĕt, qui ocŭlĕŭs tōtŭs fŭīt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 19).

† Ocŭlĭcrĕpĭdă, æ. *m. Mot forgé par Plaute* (*Trin.* IV, 3, 14). *Dont les yeux retentissent de coups.*

† Ocŭlĭssĭmŭs, ă, ŭm. *Aussi cher que les yeux.* Sālve, ocŭlissŭme hŏmŏ. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 28. Hoc nonnullos pro adverbio habuisse videmus apud *Char.* 2, 170). Ocŭlissŭmum ōstĭum āmīcæ. *Id.* (apud *Fest.*).

† Ocŭlĭtŭs. *adv. Aussi tendrement que les yeux.* Qui āmānt āncillam... ocŭlĭtŭs. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 2, 608).

Ocŭlŭs, ī. *m., et ordint.* Ocŭlī, ōrŭm. *pl. OEil, yeux, vue.* Quōsquĕ lĕgāt vērsŭs ocŭlō prŏpĕrāntĕ vĭātŏr. *O.* Ārdēntēs ocŭlos ĭntōrsĭt lūmĭnĕ glaŭcō. *V.* Quūm spĕctānt ocŭlī læsōs, lædūntŭr ĕt ĭpsī. *O.* Quām quæ sūnt ocŭlīs sŭbjēctă fĭdēlĭbŭs. *H.* SYN. Lūmĭnă, vīsŭs, ăcĭēs, *qqf.* ocĕllī, ōrbēs, ādspĕctŭs, ōbtutŭs. EP. Blāndī, mītēs, plăcĭdī; ăcŭtī, ārgŭtī, sŭbtĭlēs; cærŭlēī, nĭgrī; clārī, mīcāntēs, rādĭāntēs, ārdēntēs, ĭgnĭtī; cāsŭī, pŭdĭcī, vērĕcundī, mŏdēstī; trŭcēs, mĭnācēs, tōrvī, fĕrī, ātrōcēs, tĕrrĭbĭlēs; vāgān-tēs, vāgī, errāntēs; vĭgĭlēs, insŏmnēs; ārrēctī, ĭntentī, fixī, dēfixī. PPH. Ocŭlōrŭm ōrbēs, ăcĭēs, lūx, jŭbār. Lūmĭnĭs ōrbēs. Gĕmĭnŭm frontĭs sĭdŭs. *Voy.* Adspicio, Specto. ‖ In *ou* Sŭb ocŭlīs, Ānte ocŭlos. *Devant les yeux.* Ĭnquĕ mĕīs ocŭlīs cāndĭdă dēlŏs ĕrāt. *O.* Vīsă mĭhī ānte ocŭlos. *V. Voy.* Coram. ‖ Ocŭlos ĕrŭō, ēffŏdĭō, etc. *Crever les yeux. Voy.* Cæco. ‖ Ocŭlīs cārĭŏr, In ocŭlīs gēstŏ, etc. *Se dit en parlant d'une personne ou d'une chose très chère.* Aŭt ăllŭd sī quĭd cārĭŭs ēst ocŭlīs. *Cat.* (82, 2. Adde *Ter. Ad.* IV, 5, 67). Rĕx ĕrgō tĕ ĭn ocŭlīs gēstārĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 11). ‖ *Regard qui envoie un maléfice.* Nēscĭŏ quīs tĕnĕros ocŭlŭs mĭhī fāscĭnāt ăgnos. *V.* Ocŭlīquĕ vĕnēnă mālīgnī. *Grat.* (*Cyn.* 406). ‖ — mūndī. *L'œil du monde, le soleil.* (*Ov. Met.* IV, 228.) ‖ *Terme de tendresse.* Bĕnĕ vāle, ocŭlĕ mī. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 47). Jām mĕ tŭum ocŭlūm nōn vōcās. *Id.* (*Truc.* IV, 4, 28). *Voy.* Ocellus. ‖ *Bourgeon, œil.* Nēc mŏdŭs ĭnsĕrĕre ătquĕ ocŭlōs ĭmpōnĕrĕ simplĕx. *V.* Aŭt vĭrĭdes ocŭlos ētĕrnī gĕmmă tŭmōris. *Pallad.* (*Insit.* 43). SYN. Gĕmmă, gĕrmĕn.

Oĕ̆mŭm. *Au lieu de* Ocimum.

Oĕ̆ŏr, Oĕ̆ŭs. *Voy.* Ocior, etc.

Oĕ̆rhŏē, ēs. *f.* (Ὠερόη). *Nymphe fille de Chiron et de Chariclo.* (*Ov. Met.* II, 639.)

† Ōdă, æ, *et* Ōdē, ēs. *f.* (ᾠδή). *néol. Chant.* Ĕt mĕrŭlŭs mŏdŭlāns sāt pŭlchrīs tĭnnĭtăt ōdīs (*Auct. Phil.* 13). Dūlcī mŏdŭlāmĭnĭs ōdă (*Anthol.* II, p. 402). Pōrrĭgĕ dulcisŏnās ātthntīs aurĭbŭs ōdās (*Laud. Phil.* 25). Dāvĭdĭcīs āssuētŭs cāntĭbŭs ōdās Chōrdārŭm rĕsŏnārĕ. *Sedul.* (1, 22).

Ōdessŏs *ou* Ōdessŭs, ī. *f.* (Ὀδησσός). *Odessa, ville de Mœsie, sur le Pont-Euxin.* Ĭndĕ Mœsēurbĭăcŏs pōrtŭs, ĕt Ōdessŏn, ĕt ārcēs. *O.*

Ŏdī, īstī, īssĕ. *parf. employé pour le prés. inus. Haïr.* Ŏdī, nĕc pŏssŭm cūpīĕns nōn ēssĕ quŏd ŏdī. *O.* Ŏdĕrāt Ænēān prŏplŏr Sātŭrnĭă Tūrnō. *Id.* Făs ŏdīssĕ vĭrīs. *V.* Vīrtūtem ĭncŏlŭmem ŏdīmŭs. *H.* Pērsĭcŏs ŏdī, pŭĕr, ăppărātŭs. *Id.* SYN. Dētĕstŏr, ăvērsŏr, ăbhŏrrĕŏ, *qqf.* fāstīdĭŏ, rĕspŭŏ, ăspērnŏr, spērnŏ, dĕspĭcĭŏ, fŭgĭŏ, rĕfŭgĭŏ, ăbŏmĭnŏr, ēxsĕcrŏr, hŏrrĕŏ, hŏrrēscŏ, pĕrhŏrrēscŏ. PPH. Ŏdĭŏ ĭnsĕquŏr, prōsĕquŏr, pērsĕquŏr, ūrgĕŏ. Ŏdĭŏ hăbĕŏ, mihĭ ēst. Exĕrcērĕ ŏdĭă. Exĕrcērĕ ŏdĭīs (aliquem). Mihĭ nōn placĕt, sŏrdĕt, ēst ĭngrātŭm, ĭnvīsŭm, ŏdĭŏsŭm, ĭnvĭdĭŏsŭm, grăvĕ. PHR. Rĕspŭit ătque ŏdĭŏ vĕrbă mŏnēntĭs hăbĕt. *O. Voy.* Osus. ‖ *Avec l'inf. Craindre de.* Ŏdērŭnt pĕccārĕ bŏnī vīrtūtīs ămōrĕ. *H.* Ŏdĕrīs cūrārĕ. *Id.* SYN. Fŭgĭŏ, căvĕŏ.

† Ŏdĭbĭlis, ĕ. *Haïssable.* (*Att.* apud *Prisc.* 6, 709.)

Ŏdĭōsĕ. *adv. D'une manière désagréable.* Æschĭnŭs ŏdĭōsĕ cēssăt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 49. Et *Pl. Bac.* IV, 9. 139).

† Ŏdĭōsĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Odiosus. Ŏdĭōsĭcīque ĕt mūltum ĭncŏmmŏdēstĭcī. *Pl.* (*Capt.* 1, 1, 19).

Ŏdĭōsŭs, ă, ŭm. *Importun, incommode, désagréable, ennuyeux.* Nēve ălĭquĭs vērbĭs ŏdĭōsās ălĭĕrāt aūrēs. *O.* Archĭtўpĭs vĕtŭlī nĭhĭl ēst ŏdĭōsĭŭs Eūctī. *M.* (VIII, 6). Sīs lĭcĕt ūsquĕ mălŭs, nōn ŏdĭōsŭs ērīs. *Id.* (II, 1). Sĭbī mŏlēsta, ĕt ălĭīs ŏdĭōsissĭmă. *Ph.* SYN. Mŏlēstŭs, ĭmportūnŭs, ĭncŏmmŏdŭs, grăvĭs. ‖ *Odieux.* Nōn mē Trōjă tĕnĕt, Grāiīs ŏdĭōsă pŭēllis. *Aul. Sab.* (1, 13). Ŏdĭōsŏ concĭtă vēntō Æquŏră. *O.* SYN. Ĭnvīsŭs, ĭnvĭdĭŏsŭs, ēxōsŭs, dētēstāndus, dētēstātŭs. *Voy.* Invisus.

Ŏdītēs, æ. *m. Nom d'un Centaure.* Frūstrāquĕ lŏquī tēntāvīt Ŏdītēs *O.* ‖ *Autre.* (*Ov. Met.* V, 97.)

Ŏdĭŭm, ĭī. *n. Haine.* Cōnvĕnĭūnt quĭbŭs aūt ŏdĭŭm crūdēlĕ tўrānnī. *V.* Ătque ŏdĭīs yērsārĕ dŏmōs. *Id.* Sæpĕ tăcēns ŏdĭī sēmĭnă vūltŭs hăbĕt. *O.* SYN. Sĭmūltās, ĭnvĭdĭă, *qqf.* īră, fŭrŏr, răbĭēs. EP. Ĭnĭmĭcĭtĭæ, ăspērĭtās, ăcērbŭm, ĭmprōbŭm, ĭmmĭtĕ, ĭnĭquŭm, dūrŭm, ātrŏx, ĭnsānŭm, ĭmplācābĭlĕ, ĭmplācātŭm, ĭnēxpĭābĭlĕ, ĭnēxōrābĭlĕ, căpĭtālĕ, ætĕrnŭm; cærŭm, lătēns, ŏccūltŭm; fūnēstŭm, nĕfāndŭm. PPH. Ĭnĭmĭcŭs, ĭnfēnsŭs ănĭmŭs. Ĭnĭmĭcă mēns. Āvērsă vŏlūntās. Ĭnĭmĭcŭm pĕctŭs. ‖ *Importunité.* Āssĭdŭă mūltĭs ŏdĭŭm pĕpĕrĕrĕ quĕrēlæ. *Pp.* (II, 14, 1). Tūndēndŏ, ătque ŏdĭo dēmquĕ effĕcit sĕnĕx. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 48). Ēnĭcās jām mĕ ŏdĭŏ, quīsquĭs ēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 7). SYN. Mŏlestĭa.

Ŏdŏnēs, ŭm. *m. pl. Peuple de Thrace.* (*Steph.* Ὠδόνες, ἔθνος Θρᾴκης. Qui *Dionysii* versum subjicit : Μαίνεσθαι τ' ἄρμα φῦλα, καὶ Ὠδονες ἐλκεσίπεπλοι.) ‖ *D'où*, Ŏdŏnĭs, ĭdis. *f. Femme de Thrace.* Ŏdŏnĭs ūt Pāngæă sūpĕr, trĭĕtĕrĭdĕ mōtă. *Sil.* (IV, 770. Adde *Luc.* 1, 675. Alii perperam *Edŏnis*. Cf. *Bentl.* ad *Hor. Od.* III, 25, 9).

Ŏdŏr, ōris. *m. Odeur, en gén.* Cōrpŏră, sī tāntŭm nōtās ŏdŏr āttŭlĭt aūrās. *V.* Nōtō nārēs cōntĭngĭt ŏdŏrĕ. *Id.* Sērvābĭt ŏdŏrēm Tēsta dĭū. *H.* SYN. Hălĭtŭs, aūrā, spīrāmĕn, *qqf.* nĭdŏr, ămma. ‖ *Odeur agréable.* Quōnĭam suāvēs mĭscētŭs ŏdŏrēs. *V.* SYN. Nectar. EP. Suāvĭs, dŭlcĭs, jūcundŭs, ămbrōsĭŭs, frăgrāns. *Voy.* Oleo. ‖ *Odeur désagréable.* Vīlĭāntŭr ŏdŏrĭbŭs auræ. *O.* SYN. Mĕphĭtĭs, fœtŏr, pŭtŏr. EP. Ĭngrātŭs, ĭnjūcundŭs, grăvĭs, tētĕr, fœtĭdŭs. PHR. Nĭdore offēndit nārēs. *Lr.* ‖ *Parfums.* Pērfusŭs lĭquĭdīs ūrgĕt ŏdŏrĭbŭs. *H.* Vēndēntēm tūs ĕt ŏdŏrēs. *Id.* Ŏdŏrĕ crīnis spārsŭs Āssўrĭō văcĕt. *Sen.* (*Hip.* 393). *Voy.* Unguentum. ‖ † *Odorat.* Aūdītŭs, vīsŭs, cōntāctŭs, gūstŭs ŏdōrquĕ. *Prosp.* (*Epig.* 93, 33).

Ŏdōrātŭs, ă, ŭm. *Odorant.* Nēctārĕ ŏdōrātō spārgīt. *O.* Sūrgīt ŏdōrātīs sūblīmĭs fūmŭs ăb ārīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 555). *Voy.* Odorus. ‖ *En partic. Parfumé.* Sparsum ŏdōrātīs hūmĕctăt căpĭllīs. *H.* SYN. Unctŭs. ‖ *En mauv. part.* Ūrĭt ŏdōrātăm nŏctūrna ĭn lūmĭna cēdrŏtum. *V.* Ŏdōrātī lĕōnēs. *L. Voy.* Olidus.

Ŏdōrātŭs, ūs. *m. Odorat.* SYN. Ŏlfactŭs, nārēs.

Ŏdōrĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Odoriférant.* Ămbrōsĭæ succōs ĕt ŏdōrĭfĕrăm pānăcēam. *V.* ‖ *Qui produit des parfums.* Gēntīs ŏdōrĭfĕræ. *O.*

Ŏdōrĭsĕquŭs, ă, ŭm. *Qui suit l'odeur.* Dīrīgĕ ŏdōrĭsĕquŏs ăd nōtă cŭbīlĭă cānēs. *Vet. Poet.* (qui *Liv. Andr.* creditur, apud *T. Maur. Met.* 369. Vocem agnoscit *Serv.* ad *Æ.* IV, 132).

Ŏdōrō, ās, ārĕ. *Remplir d'odeur.* Pārtĕ ăb ūtrāquĕ sŏnānt, ĕt ŏdōrānt ārā fūmīs (tura). *O.* Ēt cœlŭm sūlfŭre ŏdōrāt. *Avien.* (*Progn.* 107). PPH. Ŏdōrēm spārgō, fŭndō, mittō. Ŏdōrĕ pērfundō, ĭmbŭō, ĭmplĕō.

Ŏdōror, āris, ārī. *d. Flairer, sentir.* Ăgĕdum, ŏdōrārĕ hānc pālĭām. *Pl.* (*Men.* 1, 2, 55). Prōjĕctum ŏdōrārīs cĭbum. *H.* (Adde *Lucr.* VI, 798). SYN. Ŏlfactĭō, ŏlfactō, *qqf.* trăhō, dūcō. PPH. Ŏdōrēm haurĭō, dūcō, trăhō, pērcĭpĭō; nārĕ, nārĭbŭs haurĭō, etc. Ŏdōr ăd nārēs vēnit, pērvēnit, ăccēdit, fĕrtŭr, ăllĕrtŭr; nārēs cōntingit. ‖ *Au fig.* SYN. Sŭbŏdōror, ŏlfactō, pērsēntiscō. ‖ † *Au pass. Être senti.* Quĭdquĭd ŏdōrātŭ pulchrum ēst, ăllăbĭtŭr. *Alc.* (1, 209)).

Ŏdōrŭs, ă, ŭm. *Odorant, qui a de l'odeur.* Nārĭdēs hŏc pōmĭs ĕt ŏdōrō flōrĕ rĕplētŭm Sācrārunt. *O.* Et ŏdōræ grātĭă Flōræ. *M.* (VI, 80). Ēt Nār vĭŏlātŭs ŏdōrō Sŭlfŭrĕ. *Cl.* Et ŏdōrō vŭlnĕrĕ pīnŭs Scīndĭtŭr. *St.* SYN. Ŏdōrātŭs, ŏdōrĭfĕr, frăgrāns, rĕdŏlēns, ŏlēns. PPH. Bĕnĕ ŏlēns, suāvĕ ŏlēns, suāvĭtĕr hălāns; *ou* mălĕ ŏlēns, grāvĕ ŏlēns, grāvĭtĕr ŏlēns. ‖ *Qui a l'odorat fin.* Māssўlĭquĕ rūunt ĕquĭtēs, ĕt ŏdōrā cānum vīs. *V.* PPH. Nārĕ *ou* nārĭbŭs sāgax.

† Ŏdŏs, ōris. *m. arch. Comme* Odor. Sĕd quum ădhuc nāso ŏdōs ōbsēcūtŭ' st mĕō. *Pl.* (*Curc.* 1, 2, 9. *Id. Capt.* IV, 2, 35. Quod citat *Prisc.* 1, 557).

Ŏdrўsæ, ārŭm, *et* Ŏdrўsĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Ὄδρῦσαι). *Peuple de Thrace, aux sources de l'Hèbre; par ext. Thraces.* Dă căpŭt Ŏdrўsĭīs : trūncŭm mĕréantŭr Āchīvī. *V. Fl.* Āt rēx Ŏdrўsĭŭs, quāmvīs sēcēssit ĭn īllă. *O.* Ŏdrўsĭŭs vātēs. *St. Voy.* Thraces. ‖ — ĭus, ă, ŭm. Vīdit ĭnfāndās dŏmŭs Ŏdrўsĭă mēnsās. *Sen.* (*Thyest.* 272). Chĕlўs Ŏdrўsĭă. *St.*

Odўssēă, æ. *f.* (Ὀδυσσεία). *L'Odyssée, poème d'Homère.* Aūt quĭd Ŏdўssēa ēst, nīsī fēmĭna prōptĕr ămōrĕm. *O.* Pĕrlĕgĕ Odўssēăm, ōmnĭă nōssĕ vŏlēns. *Aus.* (*Epit. Her.* 5, 2). PHR. Īlĭăs ĕt Priămī rēgnīs ĭnimīcus Ulўssēs Multŭmpĭcī pārĭtĕr cōndĭtă pĕllĕ latēnt. *M.*

Œa, æ. *f. Ville des Syrtes d'Afrique.* Œāquĕ Trĭnacrĭos Ātrĭs pĕrmīxtă cŏlōnŏs. *Sil.*

Œāgrĭus, ă, ŭm (Οἰάγριος). *D'Œagre, d'Orphée, de Thrace.* Gūrgĭtĕ quŭm mĕdĭō portāns Œāgrĭus Hēbrus. *V.* Ēt nŏundum Œāgrĭus Hæmus. *O.* Dulcĭus Œāgrĭōs pŭlsābăt pectĭnĕ nĕrvōs. *Sil.*

Œāgrus *ou* Œāgĕr, grī. *m.* (Οἴαγρος). *Œagre, roi de Thrace, père d'Orphée.* Tūm pĭŭs Œāgrī clārō dē sānguĭnĕ vātēs. *V. Fl.* (IV, 348). Quām sĕnĭs Œāgrī Cāllĭŏpēsquĕ nŭrūs (*Ibis*, 484).

Œăxĭs, ĭdis. *f.* (*Apoll. Rhod.* Οἰαξίς). *De Crète.* Ex gĕmĭnis căpĭtĭbus tĕllūrem Œăxĭdă pălmis. *Varr. Atac.* (apud *Serv.* ad *E.* 1, 66, et *Vib. Sequest. de Flum.* p. 60).

Œbălĭă, æ. *f.* (Οἰβαλία). *OEbalie ou Laconie.* || *Tarente, colonie de Lacédémone.* Nămquĕ sŭb Œbălĭæ mĕmĭnī mē tūrrĭbŭs ăltĭs. *V.* Œbălĭæ quī sēpărăt ărvă Gălæsŭs. *Cl. Voy.* Tarentum.

Œbălĭdēs, æ. *f.* (Οἰβαλίδης). *Né en OEbalie, Hyacinthe.* Lăbĕrĭs, Œbălĭdē, prīmă frauădātē jŭvēntă. *O.* Œbălĭdēn ĭllō præcĕps mūtārĕt Ăpŏllŏ. *St. Voy.* Hyacinthus. || *Au plur., Castor et Pollux.* Ēffŭgĕre Œbălĭdæ cūrsū pŏtŭĕrĕ sĕquēntēs. *O.* (Et *Stat. Th.* V, 438). *Voy.* Castor.

Œbălĭs, ĭdis. *f.* (Οἰβαλίς). *De Lacédémone.* Ăpplĭcŏr īn tĕrrās, Œbălĭ nўmphă, tŭās. *O.* Quĕīs pūrpŭră sæpĕ Œbălĭs. *St.* || *Sabine.* Œbălĭdēs mātrēs nōn lĕvĕ mūnŭs hăbēnt. *O.* (*Fast.* III, 230. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 638).

Œbălĭŭs, ă, ŭm (Οἰβάλιος). *D'OEbalie, de Laconie.* Sōlvĕrĕt Œbălĭō clāssēm dē lĭttŏrĕ pāstŏr. *St.* Sī nōn Œbălĭă pēllĭcĕ læsa fŏrēt. *O. Voy.* Spartanus. || *D'Hyacinthe.* Quī prĭus Œbălĭō fuĕrāt dē sănguĭnĕ nātŭs. *O.* Œbălĭŭs flŏs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Histor.* 1) || *De Tarente.* Œbălĭŏs ămĕt ĕxpūgnārĕ nēpōtēs. *Sil.*

Œbălŭs ou Œbălŏs, ī. *m.* (Οἴβαλος). 1. *OEbalus, un des premiers rois de Laconie ; d'où* Œbalĭa. || 2. *Roi des Téléboens, allié de Turnus.* Œbălĕ, quĕm gĕnŭīssĕ Tĕlŏn Sēbēthĭdē nўmphă Fĕrtŭr. *V.* || *Autres.* Hippōlўtē Teūthrāntă, Lўcē Clŏnŏn, Œbălŏn Ălcē (*Anth.* I, p. 445).

Œbăsŭs, ī. *m. Chef des troupes de Colchide.* (*V. Fl.* VI, 245.)

Œbreŭs, ĕos *ou* ĕī. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 200.)

Œchălĭă, æ. *f.* (Οἰχαλία). 1. *OEchalie, ville d'Eubée, que l'on croit être la même que Chalcis. Elle fut détruite par Hercule, parcequ'Eurytus, malgré sa promesse, refusa de lui donner sa fille.* Ŭt bĕllo ēgrĕgĭās ĭdēm dīsjĕcĕrĭt ūrbĕs, Trōjămque Œchălĭămquĕ. *V.* Victŏr ăb Œchălĭā, Cĕnæō sācrā părăbăt Vōta Jŏvī. *O.* (Et *Sen. H. OEt.* 162).

Œchălĭs, ĭdis. *f.* (Οἰχαλίς). *D'OEchalie.* Nōtissĭmă fāma Œchalĭdum Drўŏpē. *O.*

Œclĭdēs, æ. *m. Fils d'OEclée* (Οἰκλεύς), *Amphiaraüs.* Sī scĕlĕre Œclĭdēs Tălāĭŏnĭæ Ērĭphўlēs. *O.* Tūnc plŭs Œclĭdēs, ŭt prīmă, etc. *St.*

Œclŭs, ī. *m. Voy.* Oiclus.

† Œcŏnŏmŭs, ī. *m.* (οἰκονόμος). *Intendant, économe.* Cœlēstis vŭlt œcŏnŏmŭs cōncrēdĕrĕ sērvis Crēscĕrĕ dōnă sŭis. *Alcim.* (*ad Sor.* 330).

Œdĭpŏdēs, æ. *m.* (Οἰδιπόδης). *OEdipe.* Œdĭpŏdēs mātrēm, nātăm dŭxīssĕ Thўēstēs Cāntantŭr. *Cl.* (*in Eutr.* I, 289). Īllă quæ lēgēs rătās Nătūra īn ūnō vērtĭt Œdĭpŏdă, nŏvōs. *Sen.* (*OEd.* 942. *Id. H. Fur.* 496). Mērsĕrăt ætĕrnă dămnātŭm nŏctĕ pŭdōrĕm Œdĭpŏdēs. *St.* (*Th.* I, 47). *Voy.* OEdipus.

Œdĭpŏdĭŏnĭdēs, æ. *m. Fils d'OEdipe.* Œdĭpŏdĭŏnĭdēn, vātīsque hŏrrēndă cănēntīs. *St.* Inĕunt sŭă fœdĕră frātrēs Œdĭpŏdĭŏnĭdæ. *Aus.* (*Epig.* 139).

Œdĭpŏdĭŏnĭŭs, ă, ŭm (Οἰδιποδιόνιος). *D'OEdipe.* Œdĭpŏdĭŏnĭæ quĭd sūnt, nīsī nōmĭnă, Thēbæ ? *O.* Œdĭpŏdĭŏnĭæ dŏmŭs ăltĭs. *St.* Œdĭpŏdĭŏnĭās ĭnfēlīx făbŭla Thēbās. *L.*

Œdĭpŭs, ŏdis, *et* Œdĭpŭs, ī. *m.* (Οἰδίπους, οδος). *OEdipe, fils de Laïus et de Jocaste, condamné à périr en naissant, parcequ'un oracle avait prédit qu'il serait le meurtrier de son père. Sauvé par la pitié d'un esclave, qui l'exposa sur le mont Cithéron, il fut recueilli et élevé par Polybe, roi de Corinthe. Devenu grand, il tua son père sans le connaître, expliqua l'énigme du Sphinx, obtint le trône de Thèbes, et épousa Jocaste, dont il eut deux fils, Étéocle et Polynice, et deux filles, Antigone et Ismène. Lorsqu'il connut le secret de ses malheurs, il se creva les yeux, et s'exila dans l'Attique, où Thésée le recueillit.* Dēprēndīt, ăc sē scĕlĕrĕ cōnvĭctum Œdĭpŭs. *Sen.* (*OEd.* 916). Dăvŭs sŭm, nōn Œdĭpŭs. *Ter.* (*And.* I, 2, 23). Lūx tē rĕfŭgĭt, vŭltŭs Œdĭpŏdem hīc dĕcĕt. *Sen.* (*OEd.* 1003). Phīnĕās ĭnvītēs, Ălĕr, ĕt Œdĭpŏdās. *M.* (IX, 26). Īsti ōrātiōnī Œdĭpō Ōpŭd cŏnjĕctūre ĕst, quī Sphĭngī ĭntĕrprĕs fŭīt. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 34). Prēssĕrĕ vŭltŭs : audĭēs vērum, Œdĭpĕ. *Sen.* (*Phœn.* 178. De gemina declinatione cf. *Prisc.* 6, 720). SYN. Œdĭpŏdēs, Lāĭădēs. EP. Īmpĭŭs, īncēstŭs, mĭsĕr, ĭnfēlix, ærūmnōsŭs, cæcŭs, ēxsŭl.

? Œdĭpŏdēs. *Voy.* Oilides.

Œnēis, ĭdis. *f.* (Οἰνηΐς). *Fille ou petite-fille d'OEnée.* Flēmŭs cāsŭs, Œnēĭ, tŭōs. *Sen.* (*H. OEt.* 583).

Œnēĭus *et* Œnēŭs, ă, ŭm (Οἰνεῖος *et* Οἰνήϊος). *D'OEnée ; de Calydon.* Vēnīēnti Œnēĭō hērōs Īmpĭgĕr, etc. *St.* Œnēōs ūltōrēm sprētā pĕr ārgōs Mīsit āprŭm. *O.* Sēmĭna ăb Œnēā dūctōris stirpĕ trahēbat Ætōlī. *Sil.*

Œneŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Οἰνεύς). *OEnée, roi de Calydon, père de Méléagre et de Tydée. Ayant refusé des offrandes à Diane, la déesse irritée fit ravager ses états par un énorme sanglier, qui fut tué par Méléagre.* Ăn fēlīx Œneūs nātō victŏrĕ frŭētŭr ? *O.* Œnĕă nămquĕ fĕrunt. *Id.* Māvortĭă mūnĕră māgnī Œnĕŏs. *St.* Quāntum ūnă vēcōrs Œnēī pārtu ēdīdă. *Cic.* (*Tusc.* 2, ex Æschylo). Ēt tŭūs, Œneŭ, Pænē gĕnĕr. *L.*

Œnēŭs. *Voy.* OEneius.

Œnīdēs, æ. *m.* (Οἰνείδης). *Fils d'OEnée, Méléagre.* Āt mānŭs Œnīdæ vārĭāt. *O.* Tālĭbŭs Œnīdēs ūrgĕt. *V. Fl.* (III, 690). *Voy.* Meleager. || *Tydée.* Īmpŭlsă pĕr ăgmĭnă præcĕps Ēvŏlăt Œnīdēs. *St. Voy.* Tydeus. || *Petit-fils d'OEnée, Diomède.* Œnīdēn sŭbĭtæ cōncĭnŭīstīs ævēs (*Ad Liv.* 110).

Œnŏmăŭs, ī. *m.* (Οἰνόμαος). *OEnomaüs, fils de Mars et roi d'Élide, craignant d'être tué par son gendre, suivant la prédiction de l'oracle, ne donna pas d'époux à sa fille Hippodamie. Il obligeait les prétendans à lui disputer le prix de la course en char, et faisait périr les vaincus. Pélops gagna Myrtile, cocher du roi, qui fit verser le char, et causa la mort de son maître. Pélops épousa Hippodamie.* Prōdĭdĭt Œnŏmăī dēcēptŭs Mўrtĭlŭs ăxēm. *Cl.* Īllĭc Māvortĭŭs ăxīs Œnŏmăī. *St.* PHR. Nēc Grætĭă mœrēns Tōt lăcĕrŏs ărtŭs Pīsæă flēvīt ĭn aŭlă. *L. Voy.* Myrtilus, Hippodamia.

Œnōnē, ēs. *f.* (Οἰνώνη). *OEnone, nymphe de Phrygie, aimée de Pâris.* Pēgăsĭs Œnōnē, Phrўgĭīs cēlēbĕrrĭmă sĭlvīs. *O.* Quō vērtĭcĕ Nāïs Lūsĕrĭt Œnōnē. *O.*

Œnŏphŏrŭm, ī. *n.* (οἰνοφόρον). *Vase pour conserver ou transporter du vin.* Œnŏphŏrum sĭtīēns, plēnă quōd tĕndĭtŭr ūrnă. *J.* (6, 426). Rēddĭdĭt œnŏphŏrī pŏndĕră plēnă sŭī. *M.* (VI, 89). Lăsănŭm pŏrtāntēs œnŏphŏrūmquĕ. *H.*

Œnŏpĭa, æ. *f.* (Οἰνοπία). *Ancien nom de l'île d'Égine.* Œnŏpĭam vĕtĕrēs appellāvērĕ; sĕd ipsē. *O. Voy.* Ægina.

Œnŏpĭōn, ōnis. *m. Roi de Chio, père de Mérope.* Aūdāx ūt făcĭnŭs dōnūm fŏrĕt Œnŏpĭōnī. *Avien.* (*Arat.* 1183. Et *German.* 641).

Œnŏpĭŭs, ă, ŭm (Οἰνόπιος). *D'Égine.* Clāssīs ăb Œnŏpĭīs ētĭāmnūnc Lȳctĭă mūrīs. *O.*

Œnŏpōlĭŭm, ĭi. *n.* (οἰνοπώλιον). *Cabaret.* Vīnum ēx œnŏpōlĭō. *Pl.* (*As.* I, 3, 48).

Œnōtrĭă, æ. *f.* (Οἰνωτρία). *ŒNotrie, ancien nom de l'Italie.* Pōst hās Œnōtrĭă lēntīs Vĭtĭbŭs întōrquēns hĕdĕrās. *Cl.* Œnōtrĭă pallens. *Sid.* (*Pan.* 1033).

Œnōtrĭŭs, ă, ŭm (Οἰνώτριος). *D'ŒNotrie.* Hinc Ītălæ gēntēs ōmnīsquĕ Œnōtrĭă tēllūs. *V.* Pătĭtūrquĕ fĕrōx Œnōtrĭă jūrā Cārthagō. *Sil.* Œnōtri cōlŭĕrĕ vīri. *V.* (*Æ.* I, 536. Quod malo esse synizesin; non enim invenio *Œnotra* vel *Œnotrum. Steph.* tamen agnoscit Οἰνωτρός et Οἰνώτριος). Œnōtris ætĕrnūm nūmĕn în ōris Cōncĕlĕbrŏr. *Sil.*

? Œnōtrūs, ă, ŭm. *Voy. le précéd.*

Œnūs, ĭ. *m. Rivière de Rhétie, auj. l'Inn.* Îngrĕdĭēns răpĭdō quā gūrgĭtĕ vōlvĭtŭr Œnūs. *Fort.* (*V. S. Mart.* II, 408. Alii scrib. *Ænus*).

? Œstrŭm, ĭ. *n.* (Cf. *Fest.*). *Comme le suiv.*

Œstrŭs, ĭ. *m.* (οἶστρος). *Taon, espèce de mouche dont la piqure rend les bestiaux furieux. Voy.* Asilus. || *Au fig. Délire, fureur poétique, enthousiasme.* Ūt fānātĭcŭs œstrō Pĕrcūssŭs, Bellōnă, tŭō. *J.* (4, 123). Tēmnŏŭs ĕrĭt quūm Pĭĕrĭō tŭă fŏrtĭŏr œstrō Făctă cănăm. *St.* Doctō pectŏrā cōncĭtātŭs œstrō. *Id.* Ăōnĭō jām nūnc mihī pectŭs ăb œstrō Æstŭāt. *Nem.* (*Cyn.* 3). SYN. Furŏr, dēlirĭă. EP. Ăōnĭŭs, Phœbēŭs, Ăpōllĭnĕŭs, divīnŭs, sācĕr. PPH. Pĭĕrĭŭs călŏr, furŏr. PHR. Ăn sŭpĕrō mē mīssŭs Ăpōllĭnĕ cōmplĕt Spīrĭtŭs? *St. Voy.* Afflor.

Œstrўmnĭdēs, ŭm. *f. pl. Iles près de la côte des Celtibériens, autrement nommées* Cassiterides; Œstrўmnĭs, ĭs. *f. Promontoire voisin de ces îles;* Œstrўmnĭcŭs (sinus). *Golfe dans lequel elles se trouvent.* (*Avien. Or. mar.* 90 *sq.*)

Œsўpŭm, ĭ. *n.* (οἴσυπος). *Suint ou graisse de la laine; laine grasse.* Ēt flŭĕre in tĕpĭdos œsўpă lāpsă sĭnŭs. *O.* Œsўpă quid rĕdŏlēnt? *Id.*

Œtă, æ, *et* Œtē, ēs. *f. et qqf. m.* (Οἴτη *et* Οἴτης). *OEta, montagne entre la Thessalie et la Macédoine, sur laquelle Hercule se brûla.* Ăn tŭūs in mĕdĭă cōnjŭx lăcĕrābĭtŭr Œtă? *O.* Ārbŏrĭbŭs cæsīs, quās ārdŭă gēssĕrăt Œtē. *Id.* Tĭbĭ dēsĕrĭt Hēspĕrŭs Œtām. *V.* Ūt prēssīt Œtēn, ăc sŭīs ŏcŭlīs rōgŭm Lūstrāvīt ōmnēm. *Sen.* (*H. Œt.* 1646). Ēt pĭgĕr aūrātō dēscĕndĭt Vēspĕr ab Œtă (*Culex*, 202. De genere dubitatur apud. *Ov. Met.* IX, 165, et 204; *Sen. H. Fur.* 135).

Œtæŭs, ă, ŭm (Οἰταῖος). *De l'OEta.* Sēnsĭt în Œtæīs gaudĭă primă jŭgīs. *Pp.* (I, 13, 24). Lўmphăque în Œtæīs Mălĭa Thĕrmŏpўlīs. *Cat.* (68, 54). Sēnsĭt, ēt Œtæās membrĭs ăccēdĕrĕ vēstēs. *St.*

Ōffēllă, æ. *f. dimin. de* Offa. *Petite tranche de viande.* Pārvă tĭbī cūrvă crătĭcŭlă sūdēt ōffēllă. *M.* (XIV, 221). Exīgŭæ frūstĭs ĭmbūtŭs ōffēllæ. *J.* (11, 144). Ārās ōffēllis obsĕcrātĕ bŭbŭlis. *Prud.* (*Peri.* 3575). || *Au fig. Toute espèce d'agglomération.* Manābĭt lăctĕus caprĭfĭci succŭs ōffēllăm. *Ser. Sam.* (*vs.* 840. scil. lac siccatum).

Ōffēllŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Pŭĕr hūnc ĕgŏ pārvŭs Ōffēllŭm. *H.*

Offă, æ. *f. Masse de choses pétries, boucon pour les animaux, ordint. fragmens de viande.* Mēllĕ sŏpōrātam ēt mĕdĭcātis frūgĭbŭs offăm Ōbjĭcĭt. *V.* Ăd dēvōrāndās cārnĭs offās mōrtŭæ. *Prud.* (*Peri.* 3000. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 165). Pātrēs offam ērĭpĭūnt plōrāntĭbŭs lĭbĕrĭs. *Enn.* (apud *Plin.* 18, 8). SYN. Ōffēllă, ōffŭlă, frūstŭm. || *Au fig. Tumeur.* Ēt nĭgram în făcĭē tŭmĭdīs lĭvōrĭbŭs offăm. *J.* (16, 11). || *Lambeau, morceau.* Quāntās rōbustī cārmĭnĭs offās Ingĕrĭs? *Pers.* (5, 5).

Offātim. *Par morceaux.* Jam hĕrcle ĕgo hĭc offātīm tĕ cōnfĭcĭăm. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 52. *Ib.* 65).

† Offectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Offĭcio. *Empêché.* Quōvĕ mŏdo sōlĕānt offecto lūmĭne ōbīrĕ. *Lr.* (V, 774. *Id.* IV, 763).

† Offectŭs, ūs. *m. Chose nuisible; maléfice.* Ăc sīc offectŭs, ŏcŭlĭquĕ vēnēnă mălīgnī. *Grat.* (*Cyn.* 406).

† Offendĭcŭlŭm, ī. *n. Comme* Offensaculum. Tānquam offendĭcŭlī caūsām cōgnōscĕrĕt ūltrō. *Paul. Nol.* (27, 96).

† Offendō, ĭnis. *f. Comme* Offensio. Quōquĕ nūnc offendō sēmpĕr nōstrā sīt mālā prŏcūl. *Afr.* (apud *Non.* 2, 602).

Offendō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *n. Heurter contre, frapper.* Căpŭt ŭt offendăt ād līmĕn! *Turpil.* (apud *Non.* 4, 335). Frăgĭlī quærēns illīdĕrĕ dentēm, Offendĕt sōlĭdō. *H.* În quĭbŭs offendĭt naufrăgă nāvīs, āquās. *O.* Quī sīmŭl offendĭt ād fortūnām, frāngĭtŭr. *Ph.* (IV, 14). SYN. Offensō, impingō, impingŏr, illīdō, pĕrcŭtĭō. || *act. Même sens.* Cūm lăpĭdĕ, nĭhĭl ēst, crēdām sī tĕ offendĕrĭt. *Lucil.* (apud *Non.* l. cit.). || *Trouver, rencontrer.* Sī tĕ în plătĕa offendĕro hāc pōst ūnquamp. *Ter.* (*Eun.* V, 9, 34. *Ib.* IV, 4, 5). Hæc... făcĭte ŭt offendām părātă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 30). Quōs ĕgo, ĭta ŭt vōlŭi, offendi încōlŭmēs. *Pac.* (apud *Non.* l. cit.). SYN. Invĕnĭō, rĕpĕrĭō; incĭdō *ou* incŭrrō (in). || *Toucher, atteindre.* Quēmquĕ vīsco offendĕrānt. *Pl.* (*Pœn.* II, *vs.* 37). *Voy.* Attingo. || *Offenser, choquer.* Măxĭmă pœnă mihī ēst ĭpsum offendissĕ, prīusquĕ. *O.* Nōn ĕgŏ paūcīs offendăr măculīs. *H.* Cūr ĕgo ămīcŭm offendam în nūgīs? *Id.* Ūt nōn offendăr sŭbrĭpī (munera). *Ph.* SYN. Lædŏ.

Offensă, æ. *f. Mal reçu, préjudice, tort; offense, injure, faute.* Înquĕ tŭūm gĕnĭtōrem ŏdĭum offensăsquĕ fatĕrī. *O.* Quōd nōn offensās vindicēt ēnsĕ sŭās. *Id.* SYN. Offensĭō. injūrĭă.

† Offensăcŭlŭm, ī. *n. Pierre d'achopement, écueil.* Lăpĭs ĕccĕ nōstrō fixŭs offensăculo ēst. *Prud.* (*Apoth.* 45). Cæcum errārĕ sīnīt, pĕrquĕ offensăcŭlă mūltă īrĕ. *Id.* (*Psych.* 552).

Offensĭō, ōnis. *f. L'action de heurter; mal, préjudice; inimitié.* Nĕ lăpĭdis lædăt sūmmās offensĭō plāntās. *Juvc.* (I, 423). SYN. Offensă.

Offensō, ās, ārĕ. *freq. de* Offendo. Cōgĭtŭr offensāre lgĭtŭr, pulsārĕquĕ flŭctŭ. *Lr.* (VI, 1053. *Id.* II, 1059).

Offensŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Offendo. *Heurté, frappé.* Pĕs tŭūs offensus līmĭnĕ signă dĕdĭt. *O.* Vōcīsque offensă rĕsŭltăt ĭmāgŏ. *V.* || *Au fig.* Ēt în profundō sōmnŭs, ēt quĭēs nullīs Offensă linguīs. *M.* (XII, 57). || *Offensé, choqué.* Quīsquĭs ēt offensō Cæsārĕ vīvĕt, ĕrīt. *O.* SYN. Læsŭs. *Voy.* Iratus.

Offensŭs, ūs. *m. Rencontre, choc.* Nĕc fŏrĕt offensŭs nātŭs, nĕc plāgă crĕātă. *Lr.* (II, 222). Mūltīs offensĭbŭs în rĕmōrandō. *Id.* (VI, 533). Sōlă pĕr offensŭs rāmōrŭm. *St.* SYN. Occŭrsŭs, illīsŭs.

Offĕrŏ, fĕrs, obtŭli, oblātŭm, offĕrre. *Mettre devant, présenter, offrir.* Opportūnē te obtŭlistī mi obviăm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 24). Mŏdēstĭs ētiam offĕrrĕ quŏd nōn pětĭtŭrint. *Ph.* Cūjŭs ŭt oblāta ēst præsentātĭo. *O.* Rēgnum rēctĕ făcĭēntĭbŭs offert. *H.* SYN. Dŏ, prædŏ, *qqf.* porrĭgŏ, dēfĕrŏ, trādŏ, exhĭbĕŏ, prōpōnŏ, promittŏ. ‖ *Comme* Affero. Mihi spem ĕt auxĭlium offĕrās. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 539). Sibī mŏlestiam ultro ătque ærumnam offĕrunt (*Id. ibid.*). Quantam obtŭlī advĕntū mĕō lætĭtiăm Pamphilō! *Ter.* (*Hec.* V, 3, 18). Thēseŭs-qualĕm Mīnōidi lūctum obtŭlĕrat. *Cat.* (64, 247). ‖ *Comme* Infero. Offĕrre injurĭam immĕrentī. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 13. *Ib.* III, 3, 23). ‖ *Exposer.* Ī nunc, ingrātis offĕr te, irrisē, pĕrīclis. *V.* ‖ *Opposer.* Strictămque ăcĭem vĕnĭentĭbŭs offĕrt. *V.* (Et *Pl. Pœn.* IV, 2, 30 *offeras moram.*) ‖ *Eccl. Faire une offrande pieuse.* (*Prud. Cath.* 723, al. 2, 75.)

†Offĕrŭmēntă, æ. *f.*, *et* Offĕrŭmēntŭm, ī. *n. Offrande, présent.* Ni offĕrŭmēntās hăbēbīs plūrēs in tĕrgo tŭō. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 48. Cf. *Fest.*).

Officīnă, æ. *f. Atelier, laboratoire.* Călĕt vĕnēnīs officīnă Colchĭcis. *H.* Vŭlcānŭs ārdēns ūrit officīnās. *Id.* In officīnăm făbrī vēnit vipĕrā. *Ph.*

Officĭŏ, īs, fēci, fectŭm, ficĕrĕ. *n. S'opposer, nuire.* Illĭc, officiānt lætīs nē frūgĭbŭs hērbæ. *V.* Prætĕrĕā nihīl officiūnt obstantquĕ figuræ. *Lr.* (II, 784). SYN. Obsŭm, impĕdĭŏ, nŏcĕŏ, etc. *Voy.* Impedio, Noceo. ‖ † *act.* Quăpropter simŭl intĕr sē rētrahūntur, ĕt extrā Officiūntur. *Lr.* (II, 154).

Officiōsē. *adv. Pour obliger.* Te istūc făcĕre officiōsē, scĭŏ. *Afr.* (apud *Charis.* 2, 187).

† Officiōsĭtās, ātis. *f. Obligeance, bienveillance.* Seū nōs eximī simŭl tĕnēbat Nectēns officiōsĭtās Mārinī. *Sid.* (*Pan.* 3555).

Officiōsŭs, ă, ŭm. *Plein de déférence, obséquieux, poli.* Prō mē, lĭbĕr, īrĕ jubĕrīs Ad Prŏcŭlī nĭtĭdos officiōsē lārēs. *M.* (I, 71. Eo sensu *Cic. Pis.* 23 : « *Officiosissima* natio candidatorum. ») Īrĕ pĕr ălterīnās officiōsă vīcēs (epistola). *O.* SYN. Comis, ūrbānŭs, obsĕquiōsŭs. ‖ *Empressé à obliger, officieux.* Officiosăquĕ sēdŭlĭtās ĕt ŏpĕlla fŏrensis. *H.* Lūminăque in lăcrimās officiōsă mĕās. *O.* SYN. Sēdŭlŭs, bĕnignŭs, prōmptŭs, fămŭlāns. PPH. In officĭum prōnŭs, propĕnsŭs, prōmptŭs, părātŭs. Officii studiōsŭs.

Officĭpērdă, æ, ou Officĭpērdŭs, ī. *m. Qui place mal un bienfait.* Nĕ nōmĕn subĕās quŏd dicĭtŭr officĭpērdă. *Cato* (*Distich.* 3, 87. Qui in *Glossis Isid.* dicitur verbum *officiperdi* usurpasse).

Officĭum, ī. *n. Devoir, emploi.* Dēfŭit officĭŏ Pārĭdis præsentĭă tristī. *O.* Nĕc nōn vērnălĭtĕr ipsis Fungĭtŭr officĭis. *H.* Lānguēnt officĭa, ătque ægrōtāt fāmă vacillans. *Lr.* (IV, 1120). SYN. Mūnŭs, ministĕrĭum, mūnĭa, pārtēs, vīcēs. EP. Pium, grātum, dulcĕ, jūcundum; dūrum, mŏlestum, gravĕ. ‖ — sūprēmum. *Derniers devoirs.* Officium parēns Nātō sūprēmum rēddō. *Sen.* (*Troad.* 765). *Voy.* Exsequiæ. ‖ *Bon office, service.* Prō quĭbŭs officĭis prĕtium mihī dulcĕ rĕpōndĕ. *O.* Officii causă plūrĭbŭs ēssĕ datī. *O. Voy.* Beneficium. ‖ *Devoirs de politesse, déférence.* Sălve, inquit, frātĕr : ille indĭgnans rĕpūdĭat Officĭum. *Ph.* Quæ causa officii? *J.* (2, 154).

Offīgŏ, īs, ĕrĕ. *Ficher, attacher à.* Sĕd ĕă lēge ŭt offigantŭr bis pĕdēs, bis brāchĭă. *Pl.* (*Most.* II, 1, 15). Lūnaquĕ concors Hærĕat offīxō sūspendēns sidĕră cursū. *Paul. Nol.* (23, 251).

Offīrmŏ *ou* Obfirmŏ, ās, ārĕ. *Affermir, fortifier.* Ămēns ămānsque ūtŭt ănĭmum offīrmō mĕum. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 81. Adde *Ter. Hec.* III, 5, 5). Sălŭs' offīrmātŭm Quŏd mī ērăt, id me ēxōrāt. *Id.* (*Bac.* V, 2, 82).

† Offīxŭs. *Voy.* Offigo.

† Offĕrtŏ, īs, ĕrĕ. *Tourner, détourner.* Ăt ĕgo hīnc offĕctām nāvēm, nē quo ābĕās. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 74).

† Offrēnŏ, ās, ārĕ. *Mettre un frein.* Usque offrēnātŭm suīs mē dūctārēnt dŏlīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 97).

† Offŭclă, æ. *f. Fard.* Nĕquĕ cērŭssām, nĕquĕ mēlĭnŭm, nĕque ullam ullam offŭclăm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 107). ‖ *Au fig. Tromperie.* Ōs sŭblĕvĕre offŭclĭis. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 123). Spērnĕ morēs trānsmarinōs : mille hăbēnt offŭclās (*Anth.* I, p. 575. *Fest.* Offucias, *fallacias.* Item *Gloss. Placid.* p. 491. Cf. *Gell.* 14, 1).

Offŭlă, æ. *f. dimin. de* Offa.

Offŭlgĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Briller devant.* Quŭm sūbĭtŏ dĕxtrum offŭlsit cōnātĭbŭs ōmēn. *Sil.* Offulsit clāro vĕnĕrābĭlis ordō sācerdos. *Paul. Petr.* (5, 360).

Offundŏ, ĭs, ĕrĕ. *Répandre devant ou autour.* Aŭcĕps, quāndŏ conclnnāvit ārĕam, offūndit cibum. *Pl.* (*As.* I, 3, 64). *Voy.* Offusus.

† Offuscŏ, ās, ārĕ. *Obscurcir.* Quăm făcĭle offŭscānt jūcundum trīstĭă lūmĕn! (*Anthol.* II, p. 610.)

Offūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Offundo. Esse offūsam ŏportŭit. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 85, nempe aquam). Offusæ mēdĭa intĕr dictă tĕnēbræ. *V. Fl.* Offūsă lŭx. *Id.* ‖ *Au fig.* Tĕrrōre offūsō, pĕrtŭrbatis sēnsĭbŭs. *Ph.*

Oggănnĭŏ *ou* Obgănnĭŏ, īs, īrĕ. *Crier ou dire d'une manière importune, répéter.* Quōd, dūm vīvăt, ūsque ăd aūrem oggănnīăt. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 41). Quīn cēntiēs eădem impĕrem ătque oggănnīam. *Pl.* (*As.* II, 4, 14). Īn nōn sequācem quīs sæcūnda oggănnīat? *Avien.* (*Or. mar.* 23. Scripturam *Oggannio* probat *Prisc.* 2, 569).

† Oggĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Jetter devant ou en abondance.* Bŏvēs cōnvivās faciunt, hērbăsque oggĕrunt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 23. *Id. Cist.* 1, 1, 72; *True.* I, 2, 8).

Ogŭlnĭă, æ. *f. Nom de femme.* Cōndūcit Ogŭlnĭă vēstēm. *J.* (6, 352).

Ogўgēs, ĭs. *m.* (Ὠγύγης). *Oggès, fondateur de Thèbes, en Béotie.*

Ogўgĭdēs, æ. *m.* (Ὠγυγίδης). *Fils ou descendant d'Oggès, Thébain.* Ĭnde ĭtĕrūm dēnsī glŏmĕrāntŭr ĭn ūnŭm Ogўgĭdæ. *St.*

Ogўgĭŭs, ă, ŭm (Ὠγύγιος). *D'Oggès, de Thèbes.* Quālis ăb Ogўgĭo concĭtă Bācchă dĕo. *O.* Nĕc minŭs Ogўgĭās eădem dĕă turbĭda Thēbās Insĭlĭt. *St.* Ŏdōnis Ogўgĭo dēscrēndĭt plēnă Lўæo. *L.*

Ogўris, ĭs. *f.* (Ωγυρις). *Ile de la mer des Indes.* Ogўris indĕ sălō promit căpŭt. *Avien.* (*D. T.* 794. Et *Prisc. Peri.* 605).

Oh, *et* Ohē *ou* Ohĕ. *Oh! hola! oh!* Oh! heĭsŭm sătĭ' vērbĕratŭs, obsĕcrŏ. *Pl.* (*Mil.* V, *vs.* 15. Nisi scribendum *oi*). Oh prōbŭs hŏmō sŭm. *Id.* (*Most.* I, 3, 86. Et *Ter. Eun.* I, 2, 49). Hūc āppĕllē : trĕcēntos inserīs, ohē! *H.* Ohē jām satĭs ēst, ohē libellē! *M.* (IV, 91). Quĭbŭs ĕt dicās cūtĕ pĕrdĭtŭs, ohē! *Pers.* (1, 23). *Voy.* Eia, Heu.

Ohŏhŏ. *interj. Comme le précédent.* (*Pl. Capt.* II, 1, 6. Alii scrib. divisim.)

Oī (*oĭ*). *Exclam. de douleur.* (*Ter. Eun.* IV, 4, 48; *Phor.* IV, 3, 58.)

Ōĭclĭus, ī. *m.* (Οἰκλεύς). *Nom d'un centaure.* Ampўcă quīd rĕfĕrām, quī quādrŭpēdantĭs Ōĭclī. *O.* (*Met.* X, 450).

Ōĭleūs, ĕŏs, ĕī ou eī. *m.* (Ὀϊλεύς). *Oïlée, roi des Locriens, père d'Ajax.* Ūnĭŭs ŏb nōxam ēt fŭrĭās Ājācĭs Ōĭleī. *V.* Nōn ĕă Tўdīdēs, nōn audĭt Ōĭlĕŏs Ājax. *O.* (Adde *V. Fl.* I, 372). ‖ *qqf. Ajax.* Fūlmĭne ēt pōntō mōrĭēns Ōĭleūs. *Sen.* (*Med.* 661).

? Ōĭllādēs. *Voy. le suiv.*

Ōĭlĭdēs, æ. *m.* (Οἰλείδης). *Fils d'Oïlée, Ajax.* Vīctŏr Ōĭlĭdē, rāpĕ nūnc ēt dīligĕ vātēm. *Pp.* (IV, 1, 117). Quīdquĭd Ōĭlĭdēs cōmmīsĕrāt ōmnĭbŭs ūnŭs. *Aul. Sab.* (1, 101. Quidam male : *Quidquid et OElides*). Quālĭs Ōĭlĭdēs, fūlmĕn jăcŭlāntē Mĭnĕrvā. *Sil.* (XIV, 479. Alii leg. *Oiliades*).

Ōĭlbŭs, ī. *m.* (ὄλβος). *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 638.)

Ōlcē, ēs. *f.* (ὀλκή). *Poids d'une drachme.* Ōctāvam āppēllānt drāchmām vēl rārĭŭs ōlcēn (*Anthol.* II, p. 405).

Ōlĕă, æ. *f. Olivier, arbre. Il était le symbole de la paix ; on faisait des couronnes avec ses branches.* Sĕd trūncīs ōlĕæ mēllŭs prōpāgĭnĕ vītēs Rēspōndent. *V.* Ēdĕrĕ cŭm bāccīs fētŭm cānēntĭs ōlīvæ. *O.* Ōlĕāmquĕ mōmōrdĕrĭt æstŭs. *H.* SYN. Ōlīvă. EP. Ăttĭcă, Cēcrŏpĭă, Pāllădĭă, Sīcўōnĭă, vīrēns, vĭrĭdĭs, cānēns, pāllēns, pāllĭdă, frōndēns, vīvāx ; pācĭfĕră, pācālĭs, fēlix. PPH. Pāllădĭs ārbŏr, rāmī. Ārbŏr Pāllădĭă. Ōlĕæ, ōlīvæ rāmī, frōndēs. Mĭnĕrvæ frōns. Rādīx ōlĕāgĭnă. Pācĭs ārbŏr. PHR. Āmbōrŭm tŭm dīvă cŏmās vĭrĭdāntĭs ōlīvæ Pācĕ lĭgāt. *Sid.* Heŭ! frōndōsă prĭŭs rāmīs fēlĭcĭbŭs ārbŏr, Pĭnguĭbŭs hĕū quōndām rādīx ōlĕāgĭnă bāccīs! *Prud.* Pāllădĭumquĕ nĕmŭs făcĭlī sē vērtĭcĕ frāngĭt. *Avien.* (in *Anth.* I, p. 499). ‖ *Rameau d'olivier que portaient les députés et les suppliants.* Pācĭfĕræquĕ mănū rāmŭm prætēndĭt ōlīvæ. *V.* Ēt vittă comptōs vōlŭīt prætēndĕrĕ rāmōs. *Id.* Rāmŭmque ōlĕæ cŭm vĕllĕrĭs ātrī Nēxĭbŭs (ferens). *St.* Vittatæ laurŭs ēt sŭpplīcĭs ārbŏr ōlīvæ. Pāllădĭos ōlĕæ, Mōpsī gēstāmĭnă, rāmōs Ēxtŭlĭt. *Id.* Hōstēmquĕ prōpĭnquŭm Ōrănt, pācĭfĭcæ prælātă frōndĕ Mĭnĕrvæ. *L.* ‖ *Olive.* Nĭl intra ēst ōlĕam, nil ēxtra ēst īn nŭcĕ dūrī. *H.* Ēt laŭrī bāccās, ōlĕāmquĕ, crŭēntăquĕ mўrtă. *V.* Ōlĕās dēstrŭgĭtĕ (*Ov. Nuc.* 135). *Voy.* Oliva.

Ōlĕāgĭnŭs, ă, ŭm. *D'olivier.* Trūdĭtŭr ē sīccō rādīx ōlĕāgĭnă trūncō. *V.* Pinguĭbŭs heū ! quōndām rādīx ōlĕāgĭnă bāccīs. *Prud.* (*Apoth.* 407). SYN. Ōlĕāgĭnĕŭs.

† Ōlĕāmĕn, ĭnĭs. *n. Huile, essence.* Plūsquĕ lĭquōrĕ placĕt quām fĕrt ōlĕāmĭnă sūccō. *Fort.* (VII, 12, 119).

Ōlĕārĭus, ĭi. *m. Fabricant ou marchand d'huile.* Ōmnēs cōmpāctō rem āgŭnt, quāsī in Vēlābro ōlĕārĭī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 29).

Ōlĕārŏs. *Voy.* Oliaros.

Ōlĕāstĕr, trĭ. *m. Olivier sauvage.* Īndĭcĭo ēst trāctŭ sūrgĕns ōlĕāstĕr ēodēm. *V.* Bāccīs ōlĕāstĕr ămārīs. *O.* PPH. Silvēstrĭs ōlīvī Sūrculŭs. *Prud.*

† Ōlĕāstrŭm, ī. *n. Comme le précéd.* Mē tĕnĕrās sălĭcēs jŭvat aŭt ōlĕāstră pŭtārē. *Calp.* (2, 44). Ēccĕ tĭbī insērtō rĕvīrēscĭt nŭnc ōlĕāstrō Truncŭs. *Prud.* (*Apot.* 408. Quod Lexicis addendum).

Ōlēnĭdēs, æ. *m. Fils d'Olénus.* Phocēaquĕ Ōlēnĭdēn. *V. Fl.*

Ōlēnĭē, ēs. *f. La chèvre Amalthée.* Ōlēnĭē sērvāns prægrĕssos tollĭtŭr ūmĕdos. *Man.* (V, 130). *Voy. le suiv.*

Ōlēnĭus, ă, ŭm (Ὠλένιος). *D'Olène, d'Achaïe.* Quālĭs ĭn Ōlēnĭō vīctŏr Călўdōnĭŭs āprō. *Aus.* (*Epist.* 4, 39). ‖ Ōlēnĭă Căpēllă. *La chèvre Amalthée, constellation.* Nāscĭtŭr Ōlēnĭæ sīgnŭm plŭvĭālĕ Căpēllæ. *O.* Grāndō nĕc Ōlēnĭis mănānt tōt cōrnŭbŭs ĭmbrēs. *Voy.* Amalthea.

Ōlēnŏs ou Ōlēnŭs, ī. *f.* (Ὦλενος). *Olène, ville d'Achaïe, où Jupiter fut nourri du lait de la chèvre Amalthée.* Ēt præcĕps Călўdōn, ēt quæ Jŏvĕ prōvŏcāt īdăm, Ōlēnŏs. *St.* (Et *Sen. Troad.* 829). ‖ *m. Fils de Jupiter qui fut changé en rocher.* Vŏlŭĭtquĕ vĭdērī Ōlēnŭs ēssĕ nŏcēns. *O.*

Ōlēns, tĭs. *Odorant.* Fēmĭnĕōs ārtūs ĭn ōlēntēs vērtĕrĕ mīnthās. *O.* Ălĭă sērpўllūmque hērbās cōntŭndĭt ōlēntēs. *V. Voy.* Odorus. ‖ *Qui sent mauvais.* Ōlēntĭs ūxōrēs mărītī. *H.* Ănĭmās ēt ōlēntĭă Mēdī Ōrā fŏvēnt īllĭs. *V. Voy.* Olidus.

Ōlĕō, ēs, ŭī, ĕrĕ. *n. Répandre une odeur, ordint. une bonne odeur.* Ăgēdum, ŏdōrārĕ hānc... pāllăm : quīd ōlēs? *Pl.* (*Men.* I, 2, 55). Nĕc mălĕ ōlĕrĕ mĭhī, nĕc bĕnĕ ōlĕrĕ plăcēt. *Aus.* (*Epig.* 125). Tingĕ căpŭt nārdī fŏllīs, cērvīcal ōlēbĭt. *M.* (XIV, 146). Cŭr nārdō flāmmæ nōn ōlŭĕrĕ mĕæ? *Pp.* (IV, 7, 32). SYN. Hălŏ, spīrŏ, rĕdōlĕō, frāgrŏ. PPH. Ōdōrĕm mittŏ, ēmittŏ, fŭndŏ, effŭndŏ, diffŭndŏ, spīrŏ, ēxspīrŏ, ēxhălŏ, jăctŏ, spărgŏ. Ōdōrĕ ou ŏdōrĭbŭs pērfŭndŏ. Implĕō, rĕplĕō, spărgŏ. Suāvĕ, suāvĭtĕr ōlĕō, rĕdōlĕō. Grātŭm, suāvĕm ŏdōrĕm mittŏ. Grātō, dūlcī ŏdōrĕ frāgrŏ, hălŏ, spīrŏ. Dūlcĕm aūrām mittŏ. VERS. Quō sēmĕl ēst ĭmbūtă rēcēns, sĕrvābĭt ŏdōrĕm Tēstă dĭū. *H.* Ĭnvītēnt crŏcĕīs hălāntēs flōrĭbŭs hōrtī. *V.* Dūlcis cŏmpōsĭtīs spīrāvĭt crīnĭbŭs aūrā. Suāvēs mīscētĭs ŏdōrēs. Sērtīsquĕ rēcēntĭbŭs hălānt. Ămbrōsĭæ dīffūdĭt ŏdōrĕm. *Id.* Ătque Arăbō nōstĕr rorĕ căpillŭs ōlēt. *O. Voy.* Flos, Tus, Unguentum, etc. ‖ *Sentir mauvais.* Pāstillōs Rŭfillŭs ōlēt, Gārgōnĭŭs hircŭm. *H.* Ătque ōlŭĕrĕ lārēs cōmissātōrĕ Lўæō. *M.* (IX, 62). SYN. Fœtĕō, pūtĕō. PPH. Malĕ, grāvĕ, grāvĭtĕr ōlĕō. Mălō, grāvī ŏdōrĕ spīrŏ, hălŏ, æ̆ră ĭnflĭcĭŏ, vĭtĭō. Grāvĕm, tētrŭm, dīrŭm ŏdōrĕm mittŏ, spărgŏ, etc. VERS. Tālis sēsĕ hălĭtŭs ĭmis Faucĭbŭs effŭndēns. *V.* Sævāmquĕ ēxhălāt ŏpăca mĭphītĭm. Aūt ŭbī ŏdor cœnī grāvĭs. Vōlvĭtŭr ălĕr ŏdor tĕctīs. *Id.* ‖ *qqf. act.* Hircum ēt ălūmĭnă ōlēns. *Mars.* (apud *Diom.* 1, 304. Quod et agnoscit *Char.* 5, 206). ‖ *Au fig.* Aūrum hŭīc ōlĕt. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 39).

† Ōlĕrŏ, ās, ārĕ. *semer des légumes.* (*Cn. Matt.* apud *Prisc.* 6, 722. Cf. *Gloss. Isid.*)

† Ōlĕrōrŭm. *arch. pour* Olerum, *de* Olus. (*Lucil.* apud *Non.* 8, 57.)

? Ōlescŏ. *Voy.* Alesco.

Ōlētŭm, ī. *n. Excrément.* Hīc, ĭnquīs, vĕtŏ quīsquām făxĭt ōlētŭm. *Pers.* (1, 112. Vid. *Fest.*).

Ōlĕum, ī. *n. Huile.* Scīntīllārĕ ōlĕum, ēt pūtrĕs cōncrēscĕrĕ fungŏs. *V.* Hūmĕrŏs ōlĕō pērfūsă nĭtēscĭt. *Id.* Nūnc, ŭbī pērfūsa ēst ōlĕō lăbēntĕ jŭvēntūs. *O.* SYN. Ōlīvŭm, pāllăs. EP. Pāllădĭum, lĭquĭdum, lēntŭm, pĭnguĕ. PPH. Ōlĕī ou ōlīvī hūmŏr, lĭquŏr. Pāllădĭŭs lĭquŏr. Pāllădĭī sūcci. Palladis, ōlīvæ sūccus, donŭm, mūnŭs. PHR. Lāmpădas āccĭpĭunt, ōlĕum quĭbŭs ădděrĕ sūmptis Sollĭcĭtŭdō fŭīt vasis, pinguīquĕ lĭquorĕ ignĭbŭs ārmātīs squalēntem rūmpĕrĕ noctēm. *Alcim.* ‖ *Au fig. Peine, travail.* Pēlŭt hīc plŭs tēmpŏrĭs ătque ōlĕī plŭs. *J.* (7, 99). Ēt ōlĕum ēt ŏpĕræm pērdĭdī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 119). ‖ — vīvum. *Lave.* Vulcāno condĭcta dŏmŭs, quām sŭblĕr ĕunti Stagna sĕdent, vēnæ ōlĕōquĕ madentĭă vīvō. *Grat.* (*Cyn.* 434).

Ōlfăcĭō, īs, fēcī, factŭm, ăcĕrĕ. *Flairer, sentir.* Ōlfăcĕre hæc mălō pōcŭlă quăm bĭbĕrĕ. *M.* (III, 49). Ōlfēcit pōstquăm Păpĭlŭs, ēccĕ gărum ēst. *Id.* (VII, 93). Quōd tū quum ōlfăclēs, dēōs rōgābis. *Cat.* (13, 13). SYN. Ōdōrōr. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Se douter de, pressentir.* Prĭŭs ōlfēcissēm quam illĕ quĭdquăm cœpĕrĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 43). SYN. Ōdōrōr, sŭbōdōrōr. *Voy.* Suspicor.

† Ōlfăctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Olfacio. Sūmmum ŏpŏrtĕt ōlfactārĕ vēstīmēntum mŭlĭēbrĕ. *Pl.* (*Men.* I, 3, 56. *Ib.* 58).

Ōlfactŭs, ūs. *m. Odorat.* Dissĭmĭlem ōlfactum nārĭs ĕt ōrĭs *habĕt.* *Aus.* (*Epig.* 124). Ōlfactu, audītū, vīsū gŭstŭquĕ pōtēntĕm. *Alc.* (I, 84). SYN. Ōdōrātŭs, nārēs.

Ōlĭfĭcus, ī. *m. Nom d'homme.* Ălĭfĭcŭs ăntĕ fŭit, cœpit nunc Ōlĭfĭcŭs ēssĕ. *M.* (IX, 96, 1).

Ōlĭārŏs *ou* Ōllĭārŏs, *et* Ōlĭārŏs, ī. *f.* (*Ὠλίαρος et Ὠλέαρος*). *Une des Cyclades.* Ōlĭārŏn nīvĕāmquĕ Pārŏn. *V.* Āt nōn Ōlĭāros Dĭdўmēquĕ. *O.* (Cf. *Plin.* 4, 12).

Ōlĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a une odeur forte, désagréable.* Sĕd nimĭs ārctă prēmunt ōlĭdæ cōnvĭvĭă cæpræ. *H.* Hinc ōlĭdăm clāmōsŭs ăgēs ĭn rĕtĭă vŭlpēm. *M.* (X, 37). Ātquĕ ōlĭdum doctās nōssĕ cŭbĭlĕ cānēs. *Rutil.* (1, 624. Et *Juv.* 11, 170). SYN. Ōlēns, mălĕōlēns, grăvĕōlēns, fœtĭdŭs, grăvĭs, *qqf.* ŏdōrātŭs. *Voy.* Oleo. ‖ *n. pris adv.* Fūmānĭtēs ōlĭdum, pāgānĭcă lūmĭnă, tædās. *Aus.* (*Epist.* 4, 21).

Ōlĭm. *adv. Autrefois.* Hās ōlim ēxŭvĭās mihĭ pērfĭdŭs illĕ rĕlīquit. *V.* Ōlim trūncus ĕrăm ficŭlnŭs. *H.* Ēt sōrdēt quīdquĭd spĕctāvĭmŭs ōlim. *Calp.* (7, 46). SYN. Quōndăm. *Voy. ce mot.* ‖ *Depuis long-temps.* Nōn ōlim căsū pĕndēmŭs ăb ūnō. *L.* Audĭō quid vĕtĕrēs ōlim mŏnēātĭs ămīcī. *J.* (6, 345). Pătĭŏr hōc ōlim jŭgum, Ānnis dēcēm căptīvă. *Sen.* (*Troad.* 913). SYN. Dūdum etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Un jour à venir.* Fōrsăn ĕt hæc ōlim mĕmĭnīssĕ jŭvābĭt. *V.* Pērfĕr ĕt ōbdūrā: dŏlŏr hīc tĭbĭ prōdĕrĭt ōlim. *O.* SYN. Quōndăm. PPH. Fūturō tēmpŏrĕ, ævō. *Voy.* Futurum. ‖ *Quelquefois.* Ūt pŭĕrīs ōlim dānt crŭstŭlă blāndī Dōctorēs. *H.* Tūmĭdīs sūbmĕrsūm tūnditŭr ōlim Flŭctĭbŭs. *V.* SYN. Ĭntĕrdŭm, etc. *Voy. ce mot.*

Ōlĭtŏr, ōrĭs. *m. Jardinier, marchand de légumes.* Thrāx ĕrĭt, aŭt ōlĭtōrĭs ăgĕt mĕrcēdĕ căbăllum. *H.* Pŭtātŏr Pēndŭlŭs ārbŭstīs, ōlĭtŏr vĭrĭdantĭbŭs hŏrtīs. *Col.* (10, 229). SYN. Hŏrtŭlānŭs. EP. Rŭstĭcŭs, vĭgĭl, ĭmpĭgĕr, sēdŭlŭs, mātūtīnŭs.

Ōlĭvă, æ. *f. Olivier.* Băccăquĕ cūm rāmīs sēmpĕr frondentĭs ōlĭvæ. *V.* Păcĭfĕræquĕ mănū rāmum prætēndit ōlĭvæ. *Id. Voy.* Olea. ‖ *Olive.* Nēc pinguēs ūnam ĭn făcĭēm nascuntŭr ōlĭvæ. *V.* Ēt sŭbĭtō grăvĭdīs ōnĕrātŭr ōlĭvis. *O.* SYN. Ōlĕă, băccă. EP. Pinguis, mītis, dŭlcis, Sĭcўōnĭă, Pāllădĭă. PPH. Băccă Mĭnĕrvæ. Sĭcўonĭa băccă.

Ōlĭvētŭm, ī. *n. Lieu planté d'oliviers.* Spărgēnt ōlĭvētĭs ŏdŏrēm. *H.* PHR. Ēt dēnsă mōntēm qui cānĕt ōlĭvā. *J.* ‖ *Eccl. Mont des Oliviers.* Hæc ăd Ōlĭvētī dicēns pērvēnĕrăt ārcēm. *Juvc.* (IV, 94. *Ib.* 461).

Ōlĭvĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des olives.* Ērĕti mănŭs ōmnĭs, ōlĭvĭfĕræquĕ Mūtŭscæ. *V.* Primŭs ōlĭvĭfĕrīs Rōmăm dēdŭctŭs ăb ārvīs. *O.* Ōlĭvĭfĕræ Sĭcўōnĭs. *St.*

Ōlĭvŭm, ī. *n. Huile d'olive.* Nēc căsĭă lĭquĭdī corrumpĭtŭr ūsŭs ōlĭvī. *V.* Ēt succō pinguis ōlĭvī splēndescŭnt. *O.* Ūngŏr ōlĭvō. *H. Voy.* Oleum.

Ōllă, æ. *f. Pot de terre ou de fonte, marmite.* Fārrātām pŭĕrīs plaŭdentĭbŭs ōllăm. *Pers.* (4, 31). Nē plēnă tūrpī mātrīs ōllă rēsīnā. *M.* (XII, 32). Ērĭpĭēns gĕmĭnās rīpīs cēdentĭbŭs ōllās: Ærĕ prĭŏr fūsa ēst, ăltĕră fictă lŭtō. *Avian.* (11, 1. Antiqui scribebant *Aula.* Quod vide). SYN. Ăhĕnum. EP. Ærĕă, ăhĕnă, ăhēnĕă; fictĭlis, frăgĭlis. ‖ *Urne funéraire.* Mĕă sūnt hīc ossŭa ĭn ōllă. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 799).

Ōllārĭs, ĕ. *Que l'on conserve dans des marmites.* Īllīc ĕt ūvæ cōllŏcantŭr ōllārēs. *M.* (VII, 19). Ōllārēs, rōgŏ, nōn lĭcēbĭt ūvās. *St.* (Cf. *Plin.* 5, 17; *Colum.* 12, 43).

Ōllī. *ancien dat. sing. et nom. plur. de* Ollic *ou* Ollus, *le même que* Ille; Ōllīs *pour* Illīs. Ōllī rēspōndīt suāvīs sŏnŭs Ēgĕrĭāī. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). Flāmmĕŭs ēst plērūmquĕ cōlŏs ēt splēndĭdŭs ōllīs. *Lr.* (VI, 207). Ōllī sŭbrīdēns hŏmĭnūm sătŏr ātquĕ dĕōrŭm. *V.* Ōllī cērtāmĭnĕ summō Prōcumbŭnt. *Id.* (Cf. *Quintil.* 8, 3 *med.*).

Ōlmĭus, ī. *m. Rivière de Béotie, qui se jette dans le Permesse.* Ēt fēlix Ōlmĭē vādīs. *St.* (*Theb.* VII, 284).

† Ōlŏ. *arch. Comme* Oleo. Quæ tĭbi ōlānt stăbŭlum. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 55). Nōn ōmnēs pōssŭnt ōlĕre ūnguēnta ēxōtĭcă. *Id.* (*Most.* I, 1, 41. Adde *Afran.* et *Pomp.* apud *Non.* 2, 603, et cf. *Diom.* 1, 378; *Prisc.* 8, 838).

Ōlŏfĕrnŭs. *Voy.* Holofernus.

Ōlŏr, ōrĭs. *m. Cygne.* Dīgnă, sĕd ārgūtŏs ĭntĕr strĕpĕre ānsĕr ōlŏrēs. *V.* Ād vădă Mæandrī cōncĭnĭt ălbŭs ōlŏr. *O. Voy.* Cycnus. ‖ *Constellation.* Ĭndĕ pĕr ōblĭquŭm dēscendēns, tăngĭt Ōlŏrĕm. *Manil.* (I, 692).

Ōlŏrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Où il y a des cygnes.* Cўcnŭs ōlŏrĭfĕrī vēnĭt ăb ămnĕ Padī. *Cl.*

Ōlŏrīnŭs, ă, ŭm. *De cygne.* Cūjŭs ōlŏrīnæ sūrgūnt dē vērtĭcĕ pennæ. *V.* Tollĭt, ōlorinăquĕ jŭbĕt consīdĕrĕ bīgă. *St.* SYN. Cўcneus.

Ōlŏstræ, ārŭm. *m. pl. Peuple de l'Inde.* Tūm fŭrŏr ēxtrēmos mōvit Rōmānŭs Ōlŏstrās. *L.* (Cf. *Plin.* 6, 20).

1. Ōlus *ou* Hŏlus, ĕrĭs. *n. Légume.* Nēc mŏdĭcă cœnārĕ tĭmēs ōlŭs ōmnĕ pătēllă. *H.* Ēmptŭm cœnāt ōlŭs. *Id.* Trūncāt ōlŭs fŏlĭīs. *O.* Mūltĭs ōlĕrĭbŭs cūrāto ægrōtŏs dōmī. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 87). SYN. Ōlŭscŭlŭm. EP. Vĭrĭdĕ, vĭrēns, vĭrĭdāns, ægrēstĕ; mōllĕ, dūrŭm.

2. Ōlus, ī. *m. Nom d'homme, le même que* Aulus. Paŭpĕrĭs ēxstrūxīt cēllăm, sĕd vēndĭdĭt Ōlŭs Prædĭă. *M.* (III, 48. Vid. *Inscr.* apud *Maff. Mus. Ver.* 259, 1).

Ōlŭscŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Olus. Tīnctă sătĭs pinguī pōnēntŭr ōlŭscŭlă lārdō. *H.* Ĭpsĕ fŏcis brĕvĭbŭs pōnēbăt ōlŭscŭlă. *J.* (11, 79). Ēt rēspŭūntŭr consĕcrāta ōlŭscŭlă. *Prud.* (*Peri.* 2453).

Ōlўbrĭăcus, ă, ŭm. *D'Olybrius.* Quīn ĕt Ōlўbrĭăci gĕnĕrĭsque ēt nōmĭnĭs hērēs. *Prud.* (*Sym.* 638).

Ōlўbrĭŭs, ĭī. *m. Olybrius, un des derniers empereurs d'occident.* Jām pēr nōctĭvăgōs dōmĭnētŭr Ōlўbrĭŭs ăxēs. *Cl.* ‖ † Ōlўbrĭŭs. Vāsĕ sŭb hōc mŏdĭcō maximŭs Ōlўbrĭŭs (*Anth.* II, p. 287).

1. Ōlўmpĭă, æ. *f.* (*Ὀλυμπία*). *Olympie, lieu dans l'Élide où l'on célébrait les jeux Olympiques.* Sīmŭl ăd cūrsūrām mēdĭtābŏr mē ăd ludŏs Ōlўmpĭæ. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 34. *Id. Cas.* IV, 1, 1. Cf. *Charis.* 1, 76).

2. Ōlўmpĭă, ōrŭm. *n. pl.* (*Ὀλύμπια*). *Jeux Olympiques, qui se célébraient tous les cinq ans en*

l'honneur de Jupiter. Primâ Jŏvi măgnō cĕlĕbrāntŭr Ŏlўmpiâ Pīsæ. *Aus.* (*de locis Agon.*). Vīcīt Ŏlўmpiâ, nūnc sĕnīō cōnfĕctŭ' quiēscit. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 5). Circŭm cōmpĭtă pūgnāx Măgnă cŏrōnāri cōntĕmnăt Ŏlўmpiă. *H.* PPH. Ălphēī cērtāmină, prædmiă. Ŏlўmpiăcă ou Ŏlўmpiă pălmă. PHR. Quāntŭs Ēlēum rŭit ăd Tōnantēm (populus), Quintă quŭm sācrŭm rĕvŏcāvīt æstās. *Sen.*

Ŏlўmpĭăcŭs, Ŏlўmpĭcŭs, *et* Ŏlўmpĭŭs, ă, ŭm (Ὀλυμπιακός, Ὀλυμπικός *et* Ὀλύμπιος). *D'Olympie, Olympique.* Seū quīs Ŏlўmpĭăcæ mīrātŭs prædmiă pălmæ. *V.* Hōspēs, Ŏlўmpiacæ sērvātŏ mōrē palæstræ. *L.* Sūnt quōs cŭrrĭcŭlō pŭlvĕrem Ŏlўmpĭcŭm Cōllēgissĕ jŭvat. *H.* Ălphēŭs stadiŏ nōtŭs Ŏlўmpĭcō. *Sen.* (*Thyest.* 131). Sērtŭm cŏrōnæ præfĕrēns Ŏlўmpiæ. *Aus.* (*Prof.* 5, 7). SYN. Ēlēŭs, Pisæŭs, Ălphēŭs. *Voy. le précéd.*

Ŏlўmpĭăs, ădis. *f.* (Ὀλυμπιάς). *Olympiade, espace de cinq ans.* In Scўthĭă nōbīs quīnquennīs olўmpĭas ăcta ēst. *O.* Hīc prŏpĕ tĕr sēnās vīdit ŏlўmpĭădas. *M.* (VII, 39). Nūmĕrō nīsī dēēssĕt ŏlўmpĭas ūna. *Man.* (III, 592). SYN. Lūstrŭm, quinquennĭŭm. *Voy.* Lustrum. ‖ *qqf. au plur. Les Muses.* Cārmĕn dulcĕ dēdistĭs Ŏlўmpĭădēs mihī Musæ. *T. Maur.* (*Met.* 1261. Cf. *Varr. L. L.* 6, 2. Ubi *Ennius :* « Musæ, quæ magnum pedibus pulsatis olympum. » Etiam *Hom. Il.* II, 491, Ὀλυμπιάδες).

Ŏlўmpĭŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Ēt nōstrō Ŏlўmpiōni villĭcō. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 4). ‖ Ŏlўmpĭdiscŭs, i. *m. dimin.* (*Pl. ib.* III, 6, 14.)

Ŏlўmpĭŭs. *Voy.* Olympia, Olympiacus.

Ŏlўmpŭs, i. *m.* (Ὄλυμπος). *Olympe, montagne entre la Thessalie et la Macédoine.* Ōssaquĕ cum Pindō, mājōrque ămbōbŭs Ŏlўmpŭs. *O.* Atque Ōssæ frōndōsum involvēre Ŏlўmpum. *V.* ‖ *poet. Le ciel.* Pānditŭr intĕrĕa dōmŭs ōmnipŏtēntis ŏlўmpi. *V.* Animos æquābit ŏlўmpo. *Id.* Stēlliger ŏlўmpus. *Sen.* (*Herc. OEt.* 1907). *Voy.* Cœlum. ‖ *qqf. Chez les poètes chrétiens.* Hōstīli occŭrrēns gladiō, sē misit ŏlўmpo. *Fort.* (I, 11, 19). ‖ *Célèbre joueur de flûte, élève de Marsyas.* Ēt Satўri frātrēs, ēt tūnc quōquĕ clārŭs Ŏlўmpus. *O.* (*Met.* VI, 395. *Id. Pont.* III, 3, 42).

Ŏlўnthŭs, i. *f.* (Ὄλυνθος). *Olynthe, ville de Thrace, que les Athéniens détruisirent, pour s'être soumise à Philippe.* Cælātī, bĭbĕrāt quŏ cāllĭdŭs ēmptŏr Ŏlўnthī. *J.* (12, 47).

Ōmāsŭm, i. *n. Intestins, panse.* Pătīnās cēnābāt ōmāsī. *H.* SYN. Intēstīna. ‖ *Ventre, embonpoint.* Seu pinguī tĕntŭs ōmāsō. *H.* SYN. Ăbdōmĕn, vēntĕr.

Ōmbĕr, Ōmbrĭŭs. *Voy.* Umber, etc.

Ŏmbŏs, i. *f. Ville de la Thébaïde, sur le Nil.* Ārdĕt adhūc Ŏmbŏs. *J.* (15, 15).

Ōmĕn, ĭnis. *n. Présage, augure.* Sērāquĕ tĕrrĭfĭcī cēcĭdērunt ōmĭnă vātēs. *V.* Quōd dī prĭūs ōmen in ipsum Convĕrtant! *Id.* Scilĭcet intĕritus offendĕrīs ōmĭnĕ nōstrī. *O.* SYN. Augŭrĭŭm, aūspĭcĭŭm, prænsagĭă, monstrŭm, portēntŭm, *qqf.* āvīs, ālēs, ōrăcŭla. EP. Bŏnŭm, lætŭm, faūstŭm, sēcundŭm; infaūstŭm, infēlix, dirum, tĕrrĭfĭcŭm, horrĭfĭcŭm; vēnĕrandŭm, vērēndŭm. PPH. Divorŭm, divum, sūpĕrum, divīnī mōnĭtŭs. Dīvŭm, divīnă mōnĭtă. Vātum præsăgĭă, prædĭctă. *Voy.* Augurium. ‖ *qqf. Engagement pris devant les dieux.* Eă lēge ătque ōmĭne, ŭt... prō tē mōlăm. *Ter.* (*And.* 1, 2, 23. Ubi *Donat.*).

Ōmēntŭm, i. *n. Membrane qui enveloppe les intestins, gras-double.* Ōmentum īn flammā pinguĕ liquēfaciēns. *Cat.* (89, 6). Īn flāmmā jūnicum ōmentă liquēscānt. *Pers.* (2, 47). Ōmentă pinguēs viscĕrum ŏblēndūnt sīnŭs. *Sen.* (*OEd.* 370).

† Ōmĭnātŏr, ōris. *m. Qui présage, augure.* (*Pl. Amp.* II, 2, 90.)

Ōmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a présagé ; qui a fourni un présage.* Mălĕ ōmĭnātis Pārcĭtĕ vērbīs. *H.* (*Od.* II, 14, 11. Alii libb. *nominatis ; Bentl.* vult *inominatis*).

† Ōmĭnŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Ītă sīt, ēt tĭbī bŏnĕ sīt, quī rēcte ōmĭnās! *Pomp.* (apud *Non.* 7, 53).

Ōmĭnŏr, ārīs, ārī. *d. Présager.* Făx īllā clārŭm nōmĕn ĭnvĭdīă tĭbī Pārtum ōmĭnātŭr. *Sen.* (*Oct.* 748). SYN. Pōrtendŏ, aūgūrŏr, etc. *Voy.* Portendo.

Ōmīsī. *parf. de* Omitto.

Ōmīssŭs, ă, ŭm. *Laissé, quitté.* Fōrtīs ōmīssīs Hōc ăgĕ dēlĭcĭīs. *H.* ‖ *Peu soigneux, négligent.* Ŭbī tē vīdī ănĭmo ēsse ōmīssō. *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 45). Ne āb rē sīnt tāmĕn Ōmīssĭores paŭlō. *Id.* (*Ad.* V, 3, 45). SYN. Nēgligens.

Ōmittŏ, ĭs, īsī, issŭm, ittĕrĕ. *Laisser, mettre de côté, abandonner.* Plĕrāquĕ dīffĕrāt, ēt præsēns in tĕmpŭs ōmittāt. *H.* Hōc primŭm rēpĕtās ŏpŭs, hōc postrēmŭs ōmittās. Rēpŭtāt quōd nŭpĕr ōmīsit. *Id.* Ōmittĕ vērō trīstĭtĭēm tŭām. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 3). SYN. Mittŏ, prætĕrmittŏ, dīmittŏ prætĕrĕō, ăbjĭcĭŏ, dēpōnŏ, rĕlinquŏ, linquŏ, sŭpĕrsedĕō, spĕrnŏ, nēglĭgŏ, pĕlŏ. *qqf. Lâcher, mettre en liberté.* Jŭbĕ mĕ ōmittĕre īgĭtŭr hŏs quī rētĭnĕnt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 14. *Id. Mil.* IV, 3, 2; *Ter. Ad.* II, 1, 18). *Voy.* Dimitto. ‖ — animam. *Sacrifier sa vie.* (*Pl. Amp.* I, 1, 85. Quidam minus bene, *amittunt.* Vid. *Taubm.*). ‖ *Cesser de.* Ōmittĕ mīrārī bĕātæ Fūnĭum ēt ōpēs strĕpĭtūmquĕ Rōmæ. *H.* Jām de istōc rōgare ōmittĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 90). *Voy.* Desino.

Ōmmătĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Quā sŏcĕr Ōmmătĭus, măgnōrŭm mājŏr ăvōrŭm. *Sid.* (*Paneg.* 2283).

† Ōmmēntŏ. *Voy.* Obmento.

† Ōmnĭcŏlŏr, ōris. *m. f. n. Qui est de toutes couleurs.* Ōmnĭcŏlōr vītrĕās pictūră sūpĕrnĕ tingit ūndās. *Prud.* (*Peri.* 3616).

† Ōmnĭcrĕātŏr, ōris. *m. Créateur de toutes choses.* Ætĕrnŭs vērus ēst sōlŭs Dĕŭs ōmnĭcrĕātŏr. *Prosp.* (*Epig.* 3, 1). Quī Pātrĭs in Dĕĭtātĕ mānĕns Dĕŭs ōmnĭcrĕātŏr (*Ib.* 60, 7. Quod in Lexicis non reperio).

Ōmnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit tout.* Sūstŭlĭt ōmnĭfĕrōs cōllō tĕnŭs ārĭdă vultus Tĕrră. *O.* SYN. Ōmnĭpărēns.

† Ōmnĭfōrmĭs, ĕ. *De toute forme ou espèce, multiforme.* Vērbō crĕāvĭt ōmnĭformĕm măchĭnām. *Prud.* (*Peri.* 3551). Ōmnĭformĕ cănticum. *Sid.* (*Pan.* 453).

Ōmnĭgĕna, ē. *m. f., et* Ōmnĭgĕnŭs, ă, ŭm. *De toute espèce, de toute façon.* Ē quĭbŭs ōmnĭgĕnōs gignŭnt vărĭāntquĕ cŏlōrēs. *Lr.* (II, 759). Ōmnĭgenumquĕ Dĕŭm mōnstră. *V.* Quō lĕx Ōmnĭgĕnās fundĭtŭr ĭn pŏpŭlos. *Paul. Nol.* (15, 454). Ōmnĭgĕnăm prōlēm cūm pœna ēt crīmĭnĕ nāsci. *Prosp.* (*Ing.* III, 91).

Ōmnĭmĕdĕns, tis. *Qui guérit de tous les maux.* Ōmnĭmĕdēns Dŏmĭnŭs sānctŏs mortālĭbŭs ægris. *Paul. Nol.* (22, 284).

† Ōmnĭmŏdĭs. *adv. De toute manière.* Nōn tāmĕn ōmnĭmŏdĭs cōnnĕcti pŏssĕ pŭtāndum ēst. *Lr.*

(II, 699. *Id.* III, 407; V, 427, *et* passim). *Voy.* Multimodis.

† Ōmnimŏdŭs, ă, ŭm. *Qui est de toute espèce, de toute manière,* Vānă cŭpīt, vānis tŭmĕt ăc tĭmĕt, ōmnĭmŏdăquĕ Mŏbĭlĭtātĕ rŭēns. *Prosp.* (*Ing.* III, 28. Quidam et legunt apud *Lucr.* I, 683).

Ōmninō. *adv. Entièrement, tout-à-fait.* Nōn ĕquĭdem ōmninō căpta aŭt dēsērta vĭdērĕr. *V.* Ŭt nihil ōmninō gŭstārēmŭs. *H.* Nōn tamĕn ōmninō, Lælĭă, Thāis ĕrīs. *M.* (X, 68). SYN. Prōrsŭs, pĕnĭtŭs, plānĕ, fundĭtŭs, ŭtīquĕ. PPH. Ex tōtō. PHR. Ex tōtō nullă rĕlictă mĕæ (spes menti). *O.* ‖ † Ōmninō. *Dans les poètes de la décadence.* Sī jacŭi nutāns, ŭt tālem ōmninō rŭīnam. *Licent.* (*ad Augustin.* 15). Hærĕtĭci sēnsŭs, nullumque ōmninō rĕlictŭm. *Prsop.* (*Ing.* I, 95).

Ōmnipărēns, tis. *Qui produit tout.* Pāscĕrĕ nātūrām pĕr tĕrrās ōmnipărēntēs. *Lr.* (II, 706). Tĭtўŏn Tĕrræ ōmnipărēntĭs ălūmnŭm. *V.* Ōmnipărēns rērum fons. *Paul. Nol.* (22, 595).

† Ōmnipătēns, tis. *Ouvert de toute part.* (Sic pauci apud *Virg. Æ.* X, 1, et XII, 791, invitis libris. Quod explodit optimus quisque criticus. Legendum *omnipotens.*)

† Ōmnipătĕr, pătris. *m. Père de tout.* Ōmnipătrēmquĕ nĕgārĕ Dĕŭm. *Prud.* (*Peri.* 895).

? Ōmnipĕrītŭs, ă, ŭm. *Qui a l'omniscience.* Æĕtĭs succis ōmnipĕrītă sŭīs (*Ad Liv.* 110. Alii leg. *omne perita*).

† Ōmnipŏlēns, tis. *Tout-puissant.* Stătŭm lăcēssūnt ōmnipŏllēntĭs Dĕī. *Prud.* (*Apot.* 31).

Ōmnipŏtēns, tis. *Tout-puissant.* Fortūna ōmnipŏtēns ět ĭnēluctābĭlĕ fātŭm. *V.* Ōmnipŏtēns rēgĭna, ĭnquĭt (de Junone). *V. Fl.* ‖ *Subst. m. Jupiter.* Audĭit Ōmnipŏtēns, ŏcŭlōsquĕ ăd mœnĭă tōrsĭt. *V.* ‖ *Eccl. Le Tout-puissant, Dieu.* Quidquĭd hăbēndŭm Ōmnipŏtēns dēdĕrăt. *Prud.* (*Ham.* 372). Sătĭs ēst ŏpĕra Ōmnipŏtēntĭs Cērnĕrĕ, *Prosp.* (*Ingrat.* III, 192). *Voy.* Deus.

† Ōmnipŏtēntĭă, æ. *f. La toute-puissance.* Cūjŭs ōmnipŏtēntĭæ ēst Plāntis æquŏră sŭbdĕrĕ. *Prud.* (*Sym.* 767). Sīc ōmnipŏtēntĭă sŭmmī Jŭdĭcĭs. *Victor.* (*Gen.* 3, 729).

Ōmnis, ĕ. *Tout.* Ĕt nūnc ōmnīs ăgĕr, nūnc ōmnīs pārtŭrĭt ārbŏs. *V.* Marĭa ōmnĭă circŭm. *Id.* Ōmnĭbŭs ĭn tĕrrīs quæ sūnt ă Gādĭbŭs ŭsquĕ. *J.* (10, 1). SYN. Cūnctŭs, quīsquĕ. PPH. Nūllŭs nōn. ‖ Ōmnēs, *m. pl. Tous, tous les hommes, tout le monde.* Sēdĭbŭs ōmnēs, Haŭd mŏrā, prōsīlŭĕrĕ sŭīs. *V.* Mēns ōmnĭbŭs ūnă. *Id.* SYN. Quīsquĕ, ūnŭsquīsquĕ, cūnctī, ūnĭvērsī. PPH. Nūllŭs *ou* nēmŏ nōn. VERS. Ōmnīs ĭn lŏnlōs spĕctābăt nāvĭtă flŭctŭs. *L.* Ĕt vīsŭ lăssātŭs ĭnănī Ōmnīs ĕquēs. *V. Fl.* Prŏtĕăquĕ ătquĕ ōmnēm Nērēĭdă quærĕrĕ jŭssī. *St.* ‖ Ōmnĭă. *n. pl. Toutes choses, tout.* Ōmnĭă măgnă lŏquēns. *H.* Sī nōn ōmnĭă pŏssŭmŭs ōmnēs. *V.* Ōmnĭă quŭm fēcīt. *M.* (VI, 93). Cōnjŭgĕ, qui nōbīs ōmnĭă sōlŭs ĕrăt. *O.* SYN. Cūncta, ōmnĕ, *qqf.* quĭdvīs, quĭdlĭbĕt, sīngŭlă. PPH. Nihil *ou* nīl nōn. ‖ Ōmnĕ. *n. Même sens, qqf. Univers.* Tū pulsēs ōmnĕ quŏd ōbstăt. *H.* Tūm pŏrrō, sī nil ĕsset quŏd ĭnanĕ văcārĕt, Ōmnĕ Grĕt sōlĭdŭm. *Lr.* (1, 520). Pĕrvĭdēămŭs ŭtrum fĭnītum fundĭtŭs ōmnĕ Cōnstĕt (*Ib.* 957). ‖ *Comme* Quilibet. Nēc mŏdĭcă cœnārĕ tĭmēs ŏlŭs ōmnĕ pătēllă. *H.* Quŭm bĭbĭt, ōmnĕ dĕcĕt. *Pp.* (IV, 8, 30). ‖ *Comme* Singuli. Ōmnĕ tĭbī bĕllŭm gēntēs dēdĭt ōmnĭbŭs ānnis. *L.* ‖ *Comme* Totus. Quīd vērum ătquĕ dĕcēns, cŭro ĕt rōgo, ĕt ōmnīs ĭn hōc sum. *H.* Ōmnīs ĭn Æscānĭō cārī stăt cūră pārēntĭs. *V.* Ōmnĕ mihī vīsŭm cōnsīdĕre ĭn ignĕs Īlĭŭm. *Id.* Ăt ŭt ōmnĕ rĕddăt. *Tər.* (*Ad.* II, 4, 16). ‖ *En parlant du temps.* Ēstĕ sălūtātī tēmpŭs ĭn ōmnĕ mihī. *O.* Ōmne ævŭm ferrō tĕrĭtŭr. *V.* ‖ *qqf. Comme* Ullus. Sīne ōmnī pĕrīclo. *Ter.* (*And.* II, 3, 17).

† Ōmnisŏnus, ă, ŭm. *Qui rend tous les sons.* Sī Dĕŭs ōmnisŏnæ mŏdŭlātŏr... Hărmŏnĭæ. *Paul. Nol.* (24, 81). Bis plĕnum ōmnisŏnă cui rĕcĭnunt mĕlĕ. *Capel.* (IX, p. 309, ultima male producta in *omnisona*).

† Ōmnitĕnēns, tis. *Qui embrasse tout.* Nēc Dĕŭs, ōmnipŏtēns sīmŭl ōmnitĕnēnsquĕ pŏtēstās. *Prosp.* (*Epig.* 39, 5).

Ōmnĭtŭēns, tis. *Qui voit tout.* Cōntŭlĭt ĭntĕr sē mŏtŭs, quĭbŭs ōmnĭtŭēntēs Ærcēnsī sēnsŭs. *Lr.* (II, 940). Fātōrum gĕnĭtŏr tŭtēlă mĭhī rŭm, Ōmnĭtŭēns. *V. Fl.* (V, 247, de sole. Sic sæpe Græci, παντόπτης).

Ōmnĭvŏlus, ă, ŭm. *Qui convoite tout.* Nōscēns ōmnĭvŏli plūrĭmă fūrtă Jŏvis. *Cat.* (68, 140).

† Ōmnĭvŏmus, ă, ŭm. *Qui vomit tout.* Ōmnĭvŏmo ŏcĕănō. *Varr. Atac.* (in *Anth.* II, p. 337).

Ŏmphălē, ēs, *et arch.* Ŏmphălă, æ. *f.* (Ὀμφάλη). *Omphale, reine de Lydie. Hercule en fut épris, et filait pour lui plaire.* Ŏmphale ĕt ĭn tāntŭm fōrmæ prōcēssĭt hŏnōrēm. *Pp.* (III, 9, 17). Hĕrcŭlēs sērvīvĭt Ŏmphălæ. *Ter.* (*Eun.* V, 7, 3). VERS. Crassăquĕ rōbŭstō dēdŭcĭt pōllĭcĕ fīlă (Hercules), Æquāquĕ fōrmōsæ pēnsă rĕpēndĭt hēræ. *O.* Ridĕt ămātōrem Lўdă pŭēllă sŭum. *Id.* Īdem ĕgŏ Sidŏnĭă fēcī sērvīlĭă pallă Ŏfficĭa, ĕt Lўdă pēnsă diŭrnă cŏlŭ. *Pp.* Ĕt quī pācātō stātŭĭssĕt ĭn ŏrbĕ Cŏlumnās, Tām dūrā trăhĕrĕt mōllĭă pēnsă mănŭ. *Id.* Fūsŏs rōtāntēm vīdīmŭs Tīrўnthĭŭm. *Prud.* (Cf. *Ov. Fast.* II, 305 *sq.*; *Sen. H. Fur.* 465; *Hip.* 519; *H. OEt.* 371 *sq.*)

† Ŏmphălŏs *ou* Ŏmphălus, ī. *m.* (ὀμφαλός). *Nombril, au fig. milieu.* Nīsquĕ quătĕrnōrŭm sēcērnĭtŭr ŏmphălŏs ĭdēm. *Aus.* (*Idyl.* 11, 60).

Ŏnăgĕr, Ŏnăgrŭs *ou* Ŏnăgrŏs, ăgrī. *m.* (ὄναγρος). *Ane sauvage, onagre.* Pŭlchĕr ădēst ŏnăgĕr, mītti vēnātŏ dĕbĕt. *M.* (XIII, 101). Sæpe ĕtĭăm cursū tĭmĭdŏs ăgĭtābĭs ŏnăgrŏs. *V.* Nēc mŏrtĕm dīffĕrt ūrsŭs, ŏnăgrŭs, ăpēr. *Fort.* (VII, 4, 22).

† Ŏnăgŏs, ī. *m.* (ὀνηγός). *Anier.* (*Pl. As. prol.* 10.)

Ŏnchēstĭŭs, ă, ŭm (Ὀγχήστιος). *D'Oncheste, ville; d'Oncheste, fondateur de cette ville.* Nāmquĕ mihī gĕnĭtŏr Mĕgārĕŭs Ŏnchēstĭŭs. *O.* Ŏnchēstĭŭs Īdās. *St.*

Ŏnchēstŭs, ī. *f.* (Ὀγχηστός). *Ville de Béotie.* ‖ *m. Nom d'homme.* Ŏnchēstī Nēptūnĭă prōlēs. *St.*

Ŏncheŭs, ĕŏs *ou* ĕī. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 256.)

† Ŏncŏ, ās, ārĕ. *n. Braire.* Ŏncăt ăsēllŭs (*Auct. Phil.* 55). *Voy.* Rudo.

Ŏnĕrārĭus, ă, ŭm. *De transport.* Ătque ĭstūnc ē nāvī ēxĕūntem ŏnĕrārĭă vĭdēmŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 38). Æstīvōs pĕnĕtrēnt ŏnĕrārĭa cārbăsă flŭctŭs. *Rutil.* (1, 221).

Ŏnĕrātŭs, ă, ŭm. *Chargé.* Nōndŭm stăbăt Ătlās hūmĕrōs ŏnĕrātŭs ŏlўmpō. *O.* Ŏnĕrātăquĕ vītĭbŭs ūlmŭs. *Id. Voy.* Onustus.

Ŏnĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Charger.* Vīlĭbŭs aŭt ŏnĕrāt pōmĭs, lăpĭdēmquĕ rĕvĕrtĭtŭr. *V.* Dăpĭbŭs mēnsās ŏnĕrābăt ĭnēmptis. *Id.* Mē pătĕr sævīs ŏnĕrĕt cātēnīs. *H.* Cervīx ŏnĕrātŭr ārātrō. *O.* Nōn ĕpŭ-

ĭs ŏnĕrŏr. *Id.* SYN. Grăvŏ, prægrăvŏ, dēgrăvŏ, prĕmŏ, ŏpprĭmŏ, dēprĭmŏ. *qqf.* ürgĕŏ, fătigŏ, incurvŏ. PPH. Ŏnŭs, pondŭs ĭmpŏnŏ, ĭnjĭcĭŏ. Ŏnĕrĕ, pondĕrĕ, molĕ prĕmŏ, grăvŏ, etc. PHR. Nĕc căpŭt ĕst ŏnĕri cŏllŏ. *Lr.* ‖ *Couvrir.* Cŏndĕt hŭmi, pătrŏvæ ŏnĕrābit mĕmbra sĕpulcrŏ. *V.* Tĕpidŏque ŏnĕrābānt ăggĕrĕ tĕrræ (ossa). *Id.* Qui non hŭmĕrum hŭnc ŏnĕrŏ pallĭŏ. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 4). Alii ŏnĕrānt săxis. *Ph.* SYN. Tĕgŏ, ŏbtĕgŏ, cŏndŏ, ŏbrŭŏ, etc. ‖ *Au fig. Combler, remplir.* Ŏnĕrārĕ lætĭtĭâ sĕnĕm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 47). Quântîs commŏdĭtâtĭbŭs ... Hunc ŏnĕrâstîs dĭĕm! *Ter.* (*Ph.* V, 6, 2). Pĕrtŏrâ lărgis Prŏmîssis ŏnĕrĕt. *Sil.* Ŏnĕrâvĭtque æthĕra vŏtis. *V.* SYN. Cŭmŭlŏ, ĭmplĕŏ, etc. ‖ *Surcharger, accabler.* His, gĕrmănâ, malîs ŏnĕras. *V.* Famŭlâm pœnsis ŏnĕrâvît ĭnĭquîs. *Pp.* (III, 13, 15). SYN. Prĕmŏ, afflĭcĭŏ, cŏnfĭcĭŏ. ‖ *Importuner, ennuyer.* Vĕrbis lassâs ŏnĕrântĭbŭs aŭres. *H.* Ejŭs aŭres, quæ mandâtâ sŭnt, ŏnĕrâbŏ. *Pl.* (*Pers.* II, 1, 13). SYN. Grăvŏ. ‖ *Accabler d'injures.* Ătque ŏnĕra hunc malĕdictîs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 122). Rĕmittâs jâm me ŏnĕrâre ĭnjŭrîis. *Ter.* (*And.* V, 1, 8). Prŏbris ŏmnĭa Phœbēum gĕnŭs ŏnĕrât nĕfandîs. *Sen.* (*Hip.* 126). *Voy.* Convitior. ‖ *Charger, accuser.* Sürgît, ĕt his ŏnĕrât dictîs. *V.* ‖ *qqf. Être un engagement onéreux.* Ŏnĕrât cĕlĕbĕrrĭmâ nātŭm Mātĕr. *St.* (*Th.* VI, 565). SYN. Incumbŏ. ‖ *Par hypall. Mettre une chose comme charge.* Vīnâ, bŏnŭs quæ deindĕ cădîs ŏnĕrârat Ăcĕstĕs, etc. *V.* (*Æ.* 1, 199. Sic apud nos, *Charger du vin*). Ŏnĕrântquĕ cănistris Dŏnâ labŏrātæ cĕrĕris. *Id.*

Ŏnĕrōsŭs, ă, ŭm. *Pesant, lourd.* Eŭrўălŭm tĕnĕbræ rămōrum, ŏnĕrōsaquĕ prædâ ĭmpĕdiunt. *V.* Dăt Sălĭō villis ŏnĕrōsŭm (tergum). *Id.* Tânto ĕst ŏnĕrōsĭŏr ĭgnĕ (aer). *O.* SYN. Grăvis, prægrăvis, ŏnĕrâns, pondĕrōsŭs. PPH. Măgnī pondĕris. Măgnō, ingĕnti pondĕrĕ. ‖ *Au fig.* Ŏnĕrōsĭŏr ăltĕrâ sors ĕst. *O.*

Ŏnĕrōtălŭs, ī. *m.* (ὀνοκρόταλος). *Onocrotale ou pélican, oiseau.* Türpĕ Rāvēnnātîs gŭttŭr ŏnŏcrōtâli. *M.* (XI, 22).

Ŏnŭs, ĕris. *n. Poids, charge, fardeau.* Lŏrĭcâm clўpĕïque ingĕns ŏnŭs ĭmpĕdît bâstâ. *V.* Aŭt ŏnĕra ăccĭpiunt vĕnientum, aŭt ăgmĭnĕ factō. *Id.* Haŭd pătîens ŏnĕris cŏllum. *O.* SYN. Pondŭs, *qqf.* mŏlĕs, sărcĭna. EP. Ingens, grăvĕ, prægrăvĕ, grăvĭŭs, grandĕ, mŏlĕstum, ĭniquum, ĭnsuētum. PPH. Molĕs ŏnĕrosa. ‖ *Grossesse.* Ægrăquĕ fürtĭvum mĕmbrâ grăvābat ŏnŭs. *O.* Sīc hŏc tĭbĭ sidĕrĕ dĕxtrō Crĕscat ŏnŭs. *St.* SYN. Pondŭs, vĕntĕr, sărcĭna. PPH. Vĕntris ŏnŭs, pondŭs, pondĕrâ. ‖ *Au fig. Fardeau, chose difficile ou désagréable.* Nŏn hŏnŏr ĕst, sĕd ŏnŭs. *O.* Ună dŏmŭs virēs ĕt ŏnŭs süscĭpĕrat ürbis. Vix mĕns tristîtĭæ mœsta tŭlissĕt ŏnŭs. *Id.* Conjŭgĭi sĕpŏnît cănŭs. *L.* Paŭpĕrtâs mihi ŏnŭs vîsum ĕst. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 45). Quŭm mĕns ŏnŭs rĕpŏnît. *Cat.* (31, 8). SYN. Pondŭs.

Ŏnustŭs, ă, ŭm. *Chargé.* Hŭnc tu ŏlīm cœlŏ, spŏlĭis ŏrĭentîs ŏnustŭm, Accĭpĭēs. *V.* Tâm tĕnĕŏr dŏnō quâm sī dimittâr ŏnustŭs. *H.* Ŏnustă băccis ămbŭlĕt. *Id.* SYN. Ŏnĕrātŭs, grăvātŭs, gravĭs, prĕssŭs, *qqf.* cürvātŭs, dēprĕssŭs, fatiscĕns. PPH. Pondĕrĕ prĕssŭs, ŏppressŭs, cürvātŭs, victŭs. Sŭb pondĕrĕ labâns, titubâns, fătiscĕns, dēficiĕns. ‖ *Chargé de vin.* Quin ĕgŏ nŭnc quîă sum ŏnusta ĕx meâ sĕntentîâ. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 7). SYN. Grăvîs. *Voy.* Ebrius. ‖ *Au fig.* Ităque ŏnustŭm pectŭs portŏ lætĭtîâ. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 3. *Id. Epid.* III, 2 39; *Afran.* apud *Prisc.* 10, 879).

Ŏnўchĭnŭs, a, ŭm (ὀνύχινος). *D'onyx, et au fig.* Tĕgmĭne ŏnўchĭnō flŭmĭnă. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7).

Ŏnўtēs, ĭs. *m. Nom de guerrier.* Ĕt mœstum mĭttĭt Ŏnўtēm. *V.*

Ŏnўx, *rarement* ўchis. *m.* (ὄνυξ). *Onyx ou albâtre.* Hîc flĕxŭs ŏnўx, ĕt cŏncŏlŏr ăltō Vēnâ mărī. *St.* Călcĕâtŭsquĕ tŭo sŭb pĕdĕ lucĕt ŏnўx. *M.* (XII, 50). Limĭnă crăssŭs ŏnўx crŭstat. *Sid.* (*Pan.* 2256). SYN. Ălăbastrŭm. EP. Albus, cāndĭdŭs, cāndĕns, lubrĭcŭs, nĭtĭdŭs. ‖ *Vase d'albâtre.* Nărdi părvŭs ŏnўx ĕffĕfĕt cădŭm. *H.* Ĕt crŏcĭnō nărēs mürrhĕŭs ŭngât ŏnўx. *Pp.* (III, 8, 22. Et *Mart.* XI, 50).

Opăcō, ās, ārĕ. *Ombrager.* Nŭnc ăltæ frŏndēs ĕt rămi mātris ŏpăcânt. *V.* Lŭcŭs ŏpăcât hŭmŭm. *St.* Nunc primum ŏpăcât florĕ lānugo gĕnās. *Pac.* (apud *Fest.* in *Genas*). SYN. Obumbrŏ, cŏntĕgŏ, obscürŏ, vēstĭŏ, etc.

Opăcŭs, ă, ŭm. *Épais, touffu, noir.* Dĕfĕnsî tĕnĕbris ĕt dŏnō nŏctis ŏpăcæ. *V.* Rŭris ŏpăci Fălcĕ prĕmēs ŭmbras. *Id.* Ŭt ŏpăcă vĭdĕrĕm Tartărâ. *O.* Sŏlis ŏpăcă sŏrŏr. *St.* SYN. Umbrosŭs, obscürŭs, dēnsŭs, spissŭs, nĭgĕr, etc. *Voy.* Obscurus, Umbrosus, Abditus. ‖ *qqf. Aveugle.* Longævî vătî ŏpăcŏs Tirēsiæ vultŭs. *St.* ‖ *Au fig.* Frigŭs căptâbĭt ŏpăcŭm. *V.* Nĕmŏrum ĕt vîtæ laŭdândŭs ŏpăcæ. *Sil.* Opăcă quiĕs. *St.*

Opălis, ĕ. *D'Ops.* Vîs ĕt Opălĕ săcrŭm, vĕl Sătŭrnălĭa dicăm? *Aus.* (*de Fer. Rom.* 15. Cf. *Macr. Sat.* 1, 10; *Varr. L. L.* 5, 3, et *Fest.*)

Opĕ, Opĕm, etc. *Voy.* Ops.

Opĕlla, æ. *f. dimin. de* Opera. *Soin ou travail peu important.* Hæc si pĕrnoscĕs, părvă pĕrfunctŭs ŏpĕllă. *Lr.* (1, 1107). Et opĕllă fŏrĕnsis. *H.*

Opĕra, æ. *f. Travail, peine, soin.* Ŏdĭŭmquĕ lĭbĕllîs Sĕdŭlŭs ĭmportĕs ŏpĕrâ vĕhĕmĕntĕ mĭnistĕr. *H.* Ĭnfĕlix ŏpĕræ pĕrdâs. *Id.* Quŏd... ŏpĕræ cŏnsŭmîs tŭæ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 21). SYN. Lăbŏr, ŏpŭs, cūra, stŭdĭŭm, *qqf.* ŏlĕŭm. *Voy.* Labor. ‖ Ŏpĕræm *ou* ŏpĕras dŏ, ăffĕrŏ, præbĕŏ, cŏmmŏdŏ, etc. *Aider, assister.* Nŏn sum ŏccŭpâtŭs ŭnquam ămĭco ŏpĕræm dărĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 17). Cŭr tu ŏpĕræm grăvârĕ, mihĭ quæm cĭvis cĭvi cŏmmŏdat? *Id.* (*Rud.* II, 4, 22). *Voy.* Auxilior. ‖ Ŏpĕræm dŏ. *S'occuper de, faire en sorte; souv. dans les comiques, prêter son attention.* Lŭdĭs Æssŭdŭâs ŏpĕræs dĕdĕrŭnt. *Lr.* (IV, 972). Nŏn âmōri ŏpĕræm dăbam. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 58). Ĕt nŭnc id ŏpĕræm dŏ, ŭt, etc. *Id.* (*And.* I, 1, 130). Id ĕgŏ hîc apŭd vŏs prŏlŏquăr, si ŏpĕræm dătis. *Pl.* (*Capt. prol.* 6). Dăte ŏpĕram, ădeste æquo ănĭmŏ pĕr silentĭum. *Ter.* (*Ph. prol.* 31). *Voy.* Curo, Attendo. ‖ Mĕâ ŏpĕrâ. *Par mes soins, grâce à moi.* Dĕcĕpta ĕst ŏpĕrâ nŭllâ pŭellă mĕâ. *O.* (Adde *Ter. Hec.* I, 1, 31; *Pl. Capt.* III, 5, 22). Tŭâ nŭnc ŏpĕrâ, mĕâc pŭellæ, etc. *Cat.* (3, 16). ‖ Dēdĭtâ ŏpĕrâ. *Avec intention, exprès.* Ægŏ dēdĭta ŏpĕra hŭc âd tĕ âdvĕnĭŏ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 20). ‖ Ĕst ŏpĕræ prĕtĭum. *Il vaut la peine, il est à propos.* Ĕst ŏpĕræ prĕtĭum dŭplĭcis pĕrnoscĕrĕ jūris. *H.* Ĕst ŏpĕræ prĕtĭum nĕbŭlosî dŏgmătîs ŭmbræm Prŏdĕrĕ. *Prud.* (*Apot.* 1021). Grandĕ ŏpĕræ prĕtĭum ĕst, ŭt, etc. *J.* (14, 281). *Voy.* Oportet. ‖ Ĕst ŭpĕræ, *qqf.* ŏpĕrâ. *Même sens.* Ŏpĕræ ŭbi mihi ĕrĭt, ăd tĕ vĕnĕrŏ. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 30). Nŭllă mŏra ĕst ŏpĕræ. *O.* ‖ Ună ou ĕădĕm ŏpĕrâ. *En même temps, par la même occasion.* Eădem ŏpĕra â prætŏrĕ sŭmăm sўngrăphăm. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 90. *Ib.* III, 4, 32). ‖ *Service militaire.* Militîa

ĕst ŏpĕrĭs ăltĕrā dīgnă tŭīs. *O.* Sīve ŏpĕrām bĕllīs vēllĕt dărĕ. *Id.* ‖ *Fonctions, rôle, rang.* Ātque ŏpĕræ mīlĕs Rōmānĕ sĕcūndæ. *L.* SYN. Mūnŭs, pārtēs. ‖ *Effet, réalité.* Vēsānūm cōntra ŏpĕra ēxpĕrtŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 7). Īstæc dictă tĕ ēxpĕrīrī ĕt ŏpĕrīs ĕt fāctīs vŏlŏ. *Id.* (*Capt.* II, 3, 69). SYN. Rēs, fāctŭm, ūsŭs. ‖ *Homme de journée, journalier.* Accēdēs ŏpĕra ægrō nōnā Sābīnō. *H.* SYN. Ŏpĕrārĭus. ‖ *qqf. Sacrifice.* Sōlvo ŏpĕræm Diānæ. *Afran.* (apud *Non.* 12, 21). *Voy.* Operor.

Ŏpĕrārĭa, æ. *f. Ouvrière.* (*Pl. Bac.* I, 1, 41.)

Ŏpĕrārĭus, ĭi. *m. Ouvrier à la journée.* Lānĭfĭcæ ægēllōs, pĕcŏrā, vīllam, ŏpĕrārĭŏs. *Ph.* Hīc primæ cogĕntĕ gĕmēns ŏpĕrārĭus hōræ. *Orientius* (*Adm.* 239). SYN. Ŏpĕrā. ‖ *Eccl. Qui accomplit de bonnes œuvres.* Vōcem ēvāngēlĭcām spĕctāns ŏpĕrārĭus ālmŭs. *Fort.* (V, 1, 53).

† Ŏpĕrātĭō, ōnĭs. *f. Pratique.* Sēd quĭă nōn ōmnēs vīrtūtum ŏpĕrātĭō gēntēs Mōvērat. *Paul. Petr.* (1, 3). ‖ *Eccl. L'œuvre de charité, la Charité.* In mĕdĭŭm frēndēns Ŏpĕrātĭō cāmpūm Prōsīlĭt aūxĭlĭō sŏcĭīs. *Prud.* (*Psych.* 611). Ārctŭm cōmpēnsāt nōn ārcta ŏpĕrātĭō tēmpŭs. *Paul. Petr.* (4, 127).

Ŏpĕrātŏr, ōris. *m. Eccl. Qui accomplit l'œuvre de charité.* Trādĭtŭs ērgō vīrīs ŏpĕrātŏr sānctŭs ĭnīquīs. *Sedul.* (4, 69. Adde *Paul. Nol.* 27, 305).

Ŏpĕrātŭs, à, ŭm. *Voy.* Operor.

Ŏpĕrcŭlŭm, ī. *n. Couvercle.*

Ŏpĕrĕ māgnō. *Voy.* Magnopere.

† Ŏpĕrĭbŏ. *arch. pour* Operiam. Ĕgo ŏpĕrĭbō căpŭt. *Pompon.* (ap. *Non.* 10, 25).

Ŏpĕrīmēntŭm. *Voy.* Oprimentum.

Ŏpĕrĭō, īs, ĕrŭī, ĕrtŭm, īrĕ. *Fermer.* Tāntum ŏpĕrīrĕ sōlēs, aŭt āpĕrīrĕ dŏmŭm. *Cat.* (67, 39; de janua). Ŏpĕrŭĕre ōstĭŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 35). *Voy.* Claudo. ‖ *Ordint. Couvrir.* Quōtĭēs hūmēntĭbŭs ŭmbrīs Nōx ŭpĕrĭt tērrās. *V.* Stāntĭbŭs ēxstāt āquīs, ŏpĕrītŭr āb æquŏrĕ mōtŏ. *O.* Cōllūmque ŏpĕrīrĕ părābat. *Id.* Hinnŭlĕī pēllīs tōtos ŏpĕrībat āmāntēs. *Pp.* (III, 11, 35). SYN. Tĕgŏ, cōntĕgŏ, ĭnvōlvŏ, vēlŏ, etc. *Voy.* Tego. ‖ *Au fig.* Ūsque ad nĕcem ŏpĕrīĕrĕ lŏris. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 28).

Ŏpĕrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Travailler, s'occuper à, faire.* Cōnŭbĭīs ārvīsquĕ nŏvīs ŏpĕrāta jŭvēntŭs. *V.* In cūtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrāta jŭvēntŭs. *H.* Ăddĕ quŏd ōrnāndīs ĭlla ĕst ŏpĕrāta capillīs. *O.* Stŭdĭīs ŏpĕrātă Mĭnĕrvæ. *Id.* Bēllă bĭs quīnīs ŏpĕrātŭs ārmīs Ūltŏr Ātrĭdēs. *Boet.* (4, 7). Dīvīnī auxĭlĭī mānŭs hŏc ŏpĕrātŭr ĭn īllīs. *Prosp.* (*Ing.* IV, 43). SYN. Labŏrŏ, incŭmbŏ, făcĭŏ, ĕffĭcĭŏ, etc. ‖ *Célébrer une fête, faire un sacrifice* (*Gr. ῥέζειν, ἔρδειν*). Ĕt mātūtīnīs ŏpĕrāntŭr fēstă lūcērnīs. *J.* (12, 92). Sācra rĕfĕr Cĕrĕrī, lætīs ŏpĕrātŭs ĭn hērbīs. *V.* Ōmnĭă sīnt ŏpĕrātă dĕō. *Tib.* (II, 1, 9. *Ib.* 5, 15; *Prop.* II, 24, 2; *Sil.* II, 674). SYN. Făcĭŏ. *Voy.* Sacrifico. ‖ *Eccl. Faire l'œuvre de charité.* Ūt sāncta ŏpĕrātĭs ĭn fīnēm vītæ fĭĕrēt dē mūnĕrĕ mērcēs. *Prosp.* (*Ing.* III, 83).

Ŏpĕrōsē. *adv. Avec peine, difficilement.* Vīnă quŏquĕ ĭn măgnīs ŏpĕrōsē cōndĭta cēllīs *O. Voy.* Ægre.

Ŏpĕrōsŭs, ă, ŭm. *Pénible, qui coûte du travail.* Ārdĕăt, ĕt mūndī mŏlēs ŏpĕrōsă lăborĕt. *O.* Fāllĕrĕ crēdēntēm nōn ĕst ŏpĕrōsa pŭēllam Glōrĭă. *Id.* Ŏpĕrōsă pārvŭs Cārmĭnă fingŏ. *H.* Cūr vāllō pērmŭtĕm Sābĭnă Dīvĭtĭās ŏpĕrōsĭorēs? *Id.* SYN. Difficĭlĭs, lăborātŭs, labŏrĭōsŭs, ārdŭŭs, *qqf.* sōllĭcĭtŭs. ‖ *Laborieux.* Discĕ mĕtū pŏsĭtŏ, vātēs ŏpĕrōsĕ dĭērŭm. *O.* Ŏpĕrōsō cūra cŏlōnō. *Id.* SYN. Labŏrĭōsŭs, stŭdĭōsŭs, gnavŭs. ‖ *Efficace.* Ūtĕrĕ tēntātĭs ŏpĕrōsæ vīrĭbŭs hērbæ. *O.* SYN. Effĭcāx, prævălens.

† Ŏpĕrtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Operio. Tĕrgŭm săgŭ' pinguis ŏpĕrtāt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 201).

Ŏpĕrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Operio. *Fermé.* Dī quŏquĕ tēmplōrŭm fŏrĭbŭs cēlēntŭr ŏpĕrtīs. *O.* SYN. Clausŭs. ‖ *Ordint. Couvert.* Pĕr tămĕn ĕt cāmpōs, pĕr ŏpĕrtōs ārbŏrĕ montēs. *O.* Quūm vēllēm mittĕre ŏpĕrtō Mē capŭt ĭn flumĕn. *H.* Sēd nōn ăntĕ dătŭr tēllūrĭs ŏpĕrtă sŭbīrĕ. *V.* SYN. Tēctŭs, cōntēctŭs, vēstītŭs, etc. ‖ *Au fig. Caché.* Fraudēs ĕt ŏpĕrta tŭmēscĕrĕ bēlă. *V.* Quĭd nōn ēbrĭĕtās dēsignāt? ŏpĕrtă rĕclūdit. *H. Voy.* Arcanus.

† Ŏpĕrtŭs, ūs. *m. Voile, et au fig.* Quōd sōllĭcĭtūm crāssō cōmplēbāt ŏpĕrtū Ōrbem ŏcŭli. *Paul. Nol.* (20, 282).

Ŏpēs, ŭm. *f. pl. Ressources, moyens.* Nōn hæc hūmānis ŏpĭbŭs, nōn ārtĕ magistrā Provĕnĭūnt. *V.* SYN. Ŏps (*inus. au nomin.*), vis. ‖ *Forces, troupes.* Bārbarĭcās jām mōvīt ŏpēs Hȳrcanăquĕ signa. *V. Fl.* Opĭbūsquĕ jŭvābō. *V.* (*Æ.* VIII, 171. Ubi *Serv.*). *Voy.* Copiæ. ‖ *Forces physiques.* Summa mĭlūntŭr ŏpūm vī. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). *Voy.* Vis. ‖ *Puissance.* Īlle, ŭt ŏpēs frāctæ Teucrum, ĕt fortūnă rĕcēssit. *V. Voy.* Potentia. ‖ *Secours.* Fēssōs ŏpĭbus sōlātŭr ămīcis. *V.* Implōrāvīt ŏpēs hŏmĭnĭs (cervus). *H.* SYN. Aūxĭlĭŭm, subsidĭum. ‖ *Richesses.* Condĭt ŏpēs ălĭŭs, dēfossŭque ĭncŭbat aūro. *V.* Hospĕs ŏpūm dīvēs rĕx tĭbī Bāltus ĕrat. *O.* Ĭntĕr ŏpēs mŏps. *H. Voy.* Divitiæ. ‖ *Au fig.* Sēd ŏpēs ăcquīrīt ēundŏ (amnis). *O.* Opēs æquæ. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295).

Ophĕltēs, æ. *m.* (Ὀφέλτης). *Fils de Lycurgue, roi de Thrace, le même qu'Archémore.* Ātra sācrūm rĕcŏlīt trĭētĕrīs Ophĕltēn. *St.* (*Id. Silv.* II, 1, 182). ‖ *Autres.* (*Ov. Met.* III, 605; *V. Fl.* III, 198.)

Ophĭas, ădis. *f.* (Ὀφιάς). *Fille d'Ophius, Combe.* Ophĭas ēffŭgit nātōrum vulnĕrā Combē. *O.*

Ophĭcĭlis, ĭdis. *f.* (*Dionys.* ὀφιτις πέτρη). *Montagne de la Babylonie.* Hic tămĕn ĭntĕrnĭs Ophĭcĭlĭdis ārcīs ĭn ārvīs. *Avien.* (*D. Ter.* 1206. Sed critici putant lapidem pro monte a poeta sumptum).

Ophĭon, ŏnis. *m.* (Ὀφίων). 1. *Géant détrôné par Saturne.* Hŏs ŏnĕrāt rāmōs ĕxŭtŭs Ophĭon. *Cl.* (*R. Pros.* III, 348). ‖ 2. *Un des compagnons de Cadmus. Voy.* Ophionius. ‖ 3. *Un des centaures. Voy. le suiv.*

Ophĭŏnĭdēs, æ. *m.* (Ὀφιονίδης). *Fils d'Ophion* 3, *Amycus.* Primŭs Ophĭŏnĭdēs Amȳcus pĕnĕtrālĭă dŏnĭs. *O.*

Ophĭŏnĭŭs, ă, ŭm (Ὀφιόνιος). *D'Ophion.* Sānguĭne mundāvīt, Ophĭŏnĭăquĕ cædĕ. *Sen.* (*OEd.* 484).

Ophītēs, æ. *m.* (ὀφιτης λίθος). *Serpentine, sorte de talc vert tacheté, dont on fesait des marmites.* Ĕt flammā tĕnŭī calĕnt ophītæ. *M.* (VI, 42). Quām pārvīs tinctus mācŭlīs Thēbānŭs ophītēs. *L.* (IX, 714. Adde *St. Silv.* 1, 5, 35).

Ophĭūchŭs, ī. *m.* (Ὀφιοῦχος). *Le Serpentaire, constellation.* Quēm clārō pērhĭbēnt Ophĭuchŭm nōmĭnĕ Grāĭī. *Cic.* (*Arat. N. Deor.* 2). Sērpentēm Grāĭīs Ophĭuchŭs nōmĭnĕ dictŭs Dĭvĭdit. *Man.* (1, 551. Et *Germ.* 74; *Sen. Med.* 698). *Voy.* Anguitenens.

Ophĭūsă, æ. *f.* (Ὀφιοῦσα). 1. *Ancien nom de Rhodes et de Chypre.* ‖ 2. *Petite île près de la Sarmatie.* Ĕt gĕlĭdīs pollēns Ophĭusa vēnēnis. *V. Fl.* ‖ 3. *Autre près des Baléares.* (*Avien. Or. mar.* 148.)

Ŏphĭūsĭŭs, ă, ŭm. *D'Ophiuse.* Īpsă sūās ūrbēs Ophiūsĭăque-ārvă părābăt Dēsĕrĕrĕ. *O.*

Ŏphthālmĭās, æ. *m.* (ὀφθαλμίας). *Sorte de poisson.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 70. Qui latīne *oculata* vocatur a *Plin.* 32, 11.)

Ŏphthālmĭcŭs, ī. *m.* (ὀφθαλμικός). *Oculiste.* Hōplŏmăchūs nunc ēs, fŭĕrās ŏphthālmĭcŭs ăntĕ. *M.* (VIII, 74).

Ŏpĭcŭs, ă, ŭm (Ὀπικός). *Des Opiques, peuple d'Italie, voisin des Volsques; au fig. barbare, ignorant.* Ēt dīvīna ŏpĭcī rōdēbānt cārmĭnă mūrēs. *J.* (3, 207). Exēsās tĭnĕīs ŏpĭcāsque ēvŏlvĕrĕ chartās. *Aus.* (*Profes.* 22, 3). Ēt quŏd nōn ŏpĭcæ tĕgŭnt păpўrī. *Id.* (*Epist.* 4, 99). ‖ *Obscène, sale.* Ŏpĭcæ castīgāt ămīcæ Vērbă. *J.* (6, 454. Alĭī alĭter exponunt. Sed vid. *Fest.* in *Oscum*). Ŏpĭcŭs măgĭstĕr, sīc ĕūm dŏcēt Phўllĭs. *Aus.* (*Epig.* 128, 2).

Ŏpĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Secourable.* Quŭm dĕŭs ĭn sōmnĭs ŏpĭfĕr cōnsīstĕrĕ vīsŭs. *O.* SYN. Aŭxĭlĭātŏr, ădjūtŏr, etc.

Ŏpĭfex, ĭcis. *m. Ouvrier, artisan.* Gĕmĭnās ŏpĭfĕr lĭbrāvīt ĭn ālās Īpsĕ sŭŭm cōrpŭs. *O.* Ēst ŏpĭfĕx sōlŭs. *H. Voy.* Artĭfex. ‖ *qqf. f.* Vērbōrŭm rērŭmque ŏpĭfĕx, ĭnstrŭctăquĕ mīllĕ ārtĭbŭs. *Prud.* (*Apot.* 873, de anima). ‖ *En parlant de Dieu.* Tām sōlĕrs ŏpĭfĕx. *Prud.* (*Sym.* 1101).

† Ŏpĭfĭcīnă, æ. *f. arch. Comme* Officina. *Atelier.* (*Pl. Mil.* III, 3, 7.)

Ŏpĭfĭŏ ou Ŏpĭfĭō, ōnĭs. *m. Berger.* Vēnĭt ĕt ŏpĭfĭō, tărdī vēnĕrĕ bŭbŭlcī. *V.* (Adde *Pl. As.* III, 1, 36).

Ŏpĭmē. *adv. Grassement, avec abondance.* Īnstrŭctă dŏmŭs ŏpĭmē ătque ŏpĭpārē. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 6). *Voy.* Laute.

Ŏpĭmĭānŭs, ă, ŭm. *D'Opimius.* Ŏpĭmĭānŭm mōrĭōnĭbŭs nĕctăr. *M.* (III, 82. *Id.* X, 49).

† Ŏpĭmĭtās, ātĭs. *f. Abondance, magnificence, délices.* Măxŭmās ŏpĭmĭtātĕs ŏpĭpārāsque ōffĕrs mĭhĭ. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 2. *Id. As.* II, 2, 16. Quæ laudat *Non.* 2, 596).

Ŏpĭmĭŭs, ĭi. *m. L. Opimius Népos, consul l'an de Rome* 633, *année célèbre par le meurtre de C. Gracchus, et une récolte de vins excellens, que l'on conservait encore deux siècles après.* Cæcŭbă săccēntŭr quæque ānnŭs cōxĭt Ŏpĭmĭ. *M.* (II, 40. *Id.* I, 27). Lēgĕm cōntĕre Ŏpĭmĭ. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Tapulla.* Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 193). ‖ *Autres.* Paŭpĕr Ŏpĭmĭŭs ārgēntī pŏsĭtī ĭntŭs ĕt aŭrī. *H.*

Ŏpĭmŏ, ās, ārĕ. *Engraisser.* Ōstrĕă... Dūlcĭbŭs ĭn stăgnīs rĕflŭī marīs æstŭs ŏpĭmăt. *Aus.* (*Epist.* 7, 2). Ālvŭs, ŏpĭmātoquĕ flŭēns ăbdŏmĭnĕ vēntĕr. *Id.* (*Mosel.* 105). Rītŭs frĕquēntēnt, ătque ŏpĭmēnt vĭctĭmĭs. *Capel.* (IX, p. 309). ‖ *Au fig.* Ō quī vēnŭstōs ūbĕrī făcundĭă sălĕs ŏpĭmās, Tĕtradī! *Aus.* (*Epist.* 15, 1).

Ŏpĭmŭs, ă, ŭm. *Copieux, abondant, fertile, riche, magnifique.* Ēxtrŭĭmŭsquĕ tŏrŏs, dăpĭbŭsque ĕpŭlāmŭr ŏpĭmis. *V.* Ārvă ĭntĕr ŏpĭmă vīrŭm. *Id.* Ālterĭŭs rēbŭs măcrēscĭt ŏpĭmĭs. *H.* Dŏte ăltĭŭ ătque ŏpĭmă. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 30). Ēt ŏpĭmă păcē quĭētă stăt tēllŭs. *Sil.* SYN. Abŭndāns, fertĭlĭs, dĭvĕs, laŭtŭs, ŏpŭlēntŭs, lārgŭs, *qqf.* mŭltŭs. ‖ *Gras.* Ālbāve ŏpĭmōrŭm cōllă fĕrīrĕ bŏŭm. *O.* Pălmă nĕgātă măcrŭm, dōnātă rĕdūcĭt ŏpĭmŭm. *H.* SYN. Pinguĭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ Ŏpĭmă spŏlĭă, *et qqf. absolt. Dépouilles opimes, qu'un chef d'armée remportait après avoir tué le chef ennemi.* Aŭt spŏlĭīs ĕgŏ jām răptīs laŭdābŏr ŏpĭmīs. *V.* Însignĭs spŏlĭīs Mārcēllŭs ŏpĭmīs. *Id.* Ēt ŏpĭmă vĭctī rēgĭs ăd sŭpĕrōs rĕfĕrt. *Sen.* (*H. Fur.* 47. Ita et *Sil.* XII, 280). ‖ Ŏpĭmŭs trĭŭmphŭs. *H. Triomphe accordé à celui qui remportait des dépouilles opimes.*

? Ŏpĭnānŝ, tĭs. *Voy.* Necopinans.

† Ŏpĭnātŭs, ūs. *m. Opinion, soupçon.* Prōptĕr ŏpĭnātŭs ănīmī, quōs ăddĭmŭs ĭpsī. *Lr.* (IV, 465).

Ŏpĭnĭō, ōnĭs. *f. Opinion, jugement, idée, soupçon.* Quĭd prŏcĕrēs, vānĭquĕ fĕrāt quĭd ŏpĭnĭō vŭlgī. *Aus.* (*Idyl.* 16, 4). Illĭŭs ŏcŭlī, ătque aūrēs, ătque ŏpĭnĭō Trānsfŭgĕre ăd nōs. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 106. Et *Ter. Heaut.* II, 2, 3). Ŏpĭnĭōnĕ ăltĕrĭŭs nĕ quĭd pōndĕrēnt. *Ph.* SYN. Jūdĭcĭŭm, sēntēntĭă, mēns, ănīmŭs, cōnsĭlĭŭm, sŭspĭcĭō.

† Ŏpĭnŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Tăcĕre ŏpīno ēsse ŏptŭmŭm. *Enn.* (apud *Non.* 7, 59. *Pl., Pac., Cæcil. ibid.* Cf. *Prisc.* 8, 796 et 800).

Ŏpĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Penser, croire.* Hўbrĭdă quŏ păctō sīt Pērsĭŭs ūltŭs, ŏpĭnŏr. *H.* Nēmpe hŏc sic ēsse ŏpĭnŏr. *Ter.* (*And.* II, 3, 13). *Voy.* Puto.

? Ŏpĭnŭs. *Voy.* Nec opinus.

† Ŏpĭpārē. *adv. Somptueusement. Voy.* Opime.

† Ŏpĭpārŭs, ă, ŭm. *Magnifique, somptueux.* Vīno, ornāmēntĭs ŏpĭpārĭsque ŏbsōnĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 129. *Id. Pers.* IV, 4, 1; *Capt.* IV, 1, 2). *Voy.* Lautus.

1. Ŏpĭs. *gén. de l'inus.* Ops.

2. Ŏpĭs, ĭs. *f.* (Ωπις). *Nymphe, compagne de Diane.* Ŏpĭs ăd ætherĭŭm pēnnĭs aūfĕrtŭr ŏlўmpŭm. *V.* Sŭpĕrĭs ĭn sēdĭbŭs Ŏpĭm. *Id.* (Et *Claud. Cons.* II *Stil.* 254). ‖ *Une naïade.* (*Virg. G.* V. 343.)

Ŏpĭtĕr, ĭtĕrĭs ou ĭtrĭs. *m. Nom d'homme.* (*Sil.* X, 33.)

Ŏpĭtĕrgĭnŭs, ă, ŭm. *D'Opitergium, ville de Vénétie.* Hīc Ŏpĭtĕrgĭnĭs mōlēs ōnĕrātă cŏlōnĭs Cōnstĭtĭt. *L.* (Cf. *Plin.* 3, 18).

† Ŏpĭtŭlŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suivant.* (*Liv. Andr.* apud *Non.* 7, 61.)

Ŏpĭtŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. Secourir.* Ŭt dĕcēt vēllĕ hŏmĭnem ămīcum ămĭco, ătque ŏpĭtŭlārĭĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 55. *Id. Mil.* III, 1, 27; *Ter. And.* I, 3, 5). *Voy.* Auxilior.

Ŏpŏbălsămŭm, ī. *n.* (ὀποβάλσαμον). *Suc du baumier, baume le plus pur.* Cāndĭdă fēlĭcēs spīrēnt ŏpŏbălsămă vīrgæ. *St.* Hīrsūtō spīrānt ŏpŏbălsămă collō. *J.* (2, 41. Et *Mart.* XI, 1). Ŏpŏbălsămŭm lūcērnæ. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 58). *Voy.* Balsamum.

Ŏpŏpeŭs, ĕī. *m.* (Ὀπωπεύς). *Nom d'un enfant.* Bărbărā lūdēntēm fŏdĭēbăt Ŏpŏpēă mātĕr. *St.* (*Th.* V, 225).

Ŏpŏrĭnŭs, ă, ŭm (ὀπώρινος). *D'automne.* Sī dărēt aūtūmnŭs mĭhī nōmĕn, Ŏpŏrĭnŭs ēssēm. *M.* (IX, 13. Et græce scribitur).

† Ŏpŏrtēbānt, Ŏpŏrtēnt. *arch.* Hæc fācta ăb īllo ŏpŏrtēbānt, Sўrĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 25). Ădhūc, Ārchўlĭs, quæ ădsōlēnt, quæque ŏpŏrtēnt. *Id.* (*And.* III, 2, 1. Alĭī leg. *oportet.* Adde *Cæcil.* apud *Prisc.* 8, 827, *oportuerint*).

Ŏpŏrtĕt, ŭīt, ērĕ. *unip. Il faut.* Pāscĕre ŏpŏrtĕt ŏvēs, dēdŭctŭm dīcĕrĕ cārmĕn. *V.* Dīc ăgĕ, sī vēntĭs, ŭt ŏpŏrtŭĭt, ăctŭs ĭnīquīs. *O.* Vălĕāt pŏssēssŏr ŏpŏrtĕt. *H.* SYN. Cōnvĕnĭt, dĕcĕt, *qqf.* dēbĕō. PPH. Ŏpŭs ēst, nĕcĕssĕ, păr, æquŭm ēst.

† Ŏppāllĕŏ, ēs, ĕrē. *n. Pâlir.* Ac stŭpōre ŏppāllŭit. *Prud.* (*Cath.* 186). *Voy.* Palleo.

† Ŏppāndŏ, ĭs, ĕrē. *Commé* Pando. *Étendre.* Illā vĕl ād flātŭs Hĕlicēs ŏppāndĕ sērēnæ. *Grat.* (*Cyn.* 55).

† Ŏppāngŏ, ĭs, ĕrē. *Ficher devant ou contre.* Ŭbi suāvium ŏppēgīt, fŭgit. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 60).

† Ŏppānsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Oppando. Cōrnĭbŭs ŏppānsīs. *Prud.* (*Psych.* 479, de cruce).

† Ŏppĕctŏ, ĭs, ĕrē. *Peigner.* ‖ *Au fig. Oter la chair d'après l'arête.* Nām nĭmĭō mĕlĭŭs ŏppĕctūntŭr frīgĭdā. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 31).

Ŏppĕdŏ, ĭs, ĕrē. *n.* (*de* Ob *et* Pedo). *Insulter, au fig.* Vīn' tū Cūrtĭs Jūdæis ŏppĕdĕrē? *H.*

† Ŏppĕrĭbŏr. *arch. pour* Opperiar. Hīc nōs dum ēxīmŭs, ĭntĕrĕa ŏppĕrĭbĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 5. Et *Pl. Ps.* I, 2, 89).

Ŏppĕrĭŏr, īrĭs, ērtŭs sŭm, ĕrīrī. *d. Attendre.* Nĕc tardum ŏppĕrĭŏr, nĕc præcēdentĭbŭs īnstŏ. *H.* Hōstēm māgnānĭmum ŏppĕrīrēns. *V.* Quĭd nūnc vīs? Ŭt ŏppĕrīāre hōs sēx dĭēs sāltēm mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 87. Perfectum abjudicat *Charis.* 3, 222). *Voy.* Exspecto.

Ŏppĕrtŭs, ă, ŭm. *part. de* Opperior. Sī nōn tūm dĕdĕro, ūnām prætĕrĕa hōrām ne ŏppĕrtŭs sīēs. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 29. ‖ † *arch.* Ŏppĕrītŭs. Sĕni nōn ōtĭum ĕrāt, ĭd sum ŏppĕrītŭs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 101).

Ŏppessŭlātŭs, ă, ŭm. *Fermé au verrou.* Ŏppessŭlātās ānte fŏrēs grădĭtŭr (*Suppos. Pl. Amp.* IV, 2 *ter*, 22).

Ŏppĕtŏ, ĭs, tīvī *ou* tĭī, tĭtŭm, tĕrĕ. *act. Aller vers, encourir, souffrir, subir.* Pĕtŏ, priūsquam ŏppĕtām mălām pēstēm, dătam hōstĭlī mānū. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 16). Ātque illā vīvā vīvŭs ŭt pēstem ŏppĕtās. *Pl.* (*As.* I, 1, 7). Plērumquē pœnās ŏppĕtīt sŭpĕrbĭæ. *Ph.* SYN. Obĕŏ, subĕŏ, incŭrrŏ, pătĭŏr, fĕrŏ. ‖ — mortem, lĕtum, *et absolt. Mourir.* Aŭt mortem ŏppĕtĕrĕt Thēseŭs. *Cat.* (64, 102). Ēt lētum ŏppĕtāt. *Sen.* (*Troad.* 369). Tēlis impunē Numānum Ŏppĕtīssĕ tŭīs. *V.* Contĭgit ŏppĕtĕrĕ. *Id. Voy.* Morior, Pereo.

Ŏppĭă, æ. *f. Nom de femme.* Sīve hæc ēst Ŏppĭă, sīvĕ Catullă. *J.* (10, 322. Et *Anth.* II, p. 39).

Ŏppĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Illōtŭs mŏrĭĕrīs, Ŏppĭānĕ. *M.* (VI, 42. *Id.* VII, 3).

Ŏppĭdĭŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sērvĭŭs Ŏppĭdĭŭs Cānŭsī dŭŏ prædĭă, dīvēs. *H.*

Ŏppĭdo. *ancien adv. Beaucoup, tout-à-fait.* Dīspĕrīi. Ego quĭdem hĕrcle ŏppĭdo pĕrīi mīsĕr! *Pl.* (*Merc.* IV, 3, 10. *Id. Amp.* I, 1, 144). Te ēxspĕctŏ, ŏppĭdo ŏppŏrtūnē te ŏbtŭlīstī mi ŏbvĭām. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 24). Ōthōnis căput ŏppĭdo pūsillŭm. *Cat.* (55, 1. Cf. *Charis.* 2, 187; *Quintil.* 8, 3, et *Fest.* Etiam *Gloss. Placid.* Oppido, *valde*). *Voy.* Valde, Prorsus.

Ŏppĭdŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Oppidum. Mānsūri ŏppĭdŭlō, quŏd vērsŭ dĭcĕrĕ nōn ēst. *H.* Pārvīquĕ dĕdĭt dŏmĭnum ŏppĭdŭlī Lōth. *Prosp.* (*Prov.* 259).

Ŏppĭdŭm, ī. *n. Ville forte, ville, bourg.* Ŏppĭdă cœpērunt mūnīre, ēt pōnĕrĕ lēgēs. *H.* Tōt cōngĕstă mānū prærŭptis ŏppĭdă săxīs. *V.* Ŏppĭdum quŏdvis vĭdētŭr pōsse ēxpūgnārī dōlīs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 21). PHR. Quīn ētĭam sūrgunt ēxstrŭctīs ŏppĭdă mūrīs. *Tib. Voy.* Urbs, Castellum.

Ŏppignĕrŏ, ās, ārĕ. *Engager, donner un gage.* Ŏppignĕrāvīt Claŭdĭī mŏdo ād mēnsām. *M.* (II, 57). Num illa ŏppignĕrārĕ fīlĭām Mēām me invĭtā pŏtŭit? *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 46). *Voy.* Pignero.

Ŏppĭlŏ, ās, ārĕ. *Boucher.* Flŭctĭbŭs ādvĕrsīs ŏppĭlāre ōstĭă cōntrā. *Lr.* (VI, 725). *Voy.* Obstruo.

Ŏppĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ŏppĭŭs ādvēnit. *T. Maur.* (*Syll.* 959).

Ŏpplĕŏ, ēs, ērē. *Remplir.* Cūnctă cŏlōrĭbŭs ēgrĕgĭīs ĕt ŏdōrĭbŭs ŏpplĕt. *Lr.* (V, 741. *Id.* II, 145). Jām meās ŏpplēbit aūrēs suă lŏquēntĭă. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 14). Silvānī lūcūs ēxtrā mūrum ēst āvĭūs. Crēbrō sălĭcto ŏpplētŭs. *Id.* (*Aul.* IV, 7, 8). Vās ōlĕo ŏpplētŭm. *Paul. Petr.* (5, 105).

Ŏpponŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Placer devant, offrir.* Lĭcĕt āntēstāri? ĕgŏ vērō Ŏppōno aūrĭcŭlām. *H.* SYN. Offĕrŏ, præbĕŏ. ‖ — pignŏrī, *et absolt. Déposer un gage.* Vīx hĕrcle, ŏpinŏr, sī mĕ ŏppōnām pignĕrī. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 85. *Id. Curc.* II, 3, 77, absolute; *Ter. Phor.* IV, 3, 56). SYN. Dēpōnŏ. ‖ *Ordint. Placer contre, en face.* Ānte ŏcŭlōs ŏppŏsŭĭtquĕ mānŭs. *O.* Ŏppŏsŭĭtquĕ mānŭm frōntī. *Id.* SYN. Ŏbjĭcĭŏ, ŏbjĭcĭŏ, *qqf.* ŏbtĕgŏ. ‖ *Opposer.* Fōrtĭăque ādvĕrsīs ŏppōnĭtĕ pĕctŏră rēbŭs. *H.* Ŏppŏsŭĕre ăclĕm. *V.* ‖ *Opposer, dans une comparaison.* Plūrēs hăbēbit quŏs ŏpponăt Græclæ. *Ph.* ‖ *Exposer.* Ēt stăbŭla ā vēntīs hĭbĕrno ŏppōnĕrĕ sōlī. *V.* SYN. Expōnŏ, ŏbvĕrtŏ.

Ŏppōrtūnē. *adv. A propos.* Ŏppōrtūnē tē mĭhī, Phĭdippe, ĭn ĭpsō tēmpŏre ōstēndĭs. Quĭd ēst? *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 4. Et *Pl. Pseud.* II, 3, 3, *opportunius*). SYN. Cōmmŏdē *ou* cōmmŏdŭm, tēmpēstīvē, tēmpŏrĕ. PPH. In tēmpŏrĕ. In ĭpsō tēmpŏrĕ, pĕr tēmpŭs. PHR. In tēmpŏre ĭpsō gnāvŭs ŏccŭrrīt Lĭchās. *Sen.* Ŭt tēmpŏre ŏppōrtūnēque ăttŭlīstīs (argentum)! *Pl.*

Ŏppōrtūnĭtās, ātĭs. *f. Occasion favorable, temps propice.* Ŏptŭma ŏppōrtūnĭtāte ambo ādvēnistīs. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 3. *Id. Ps.* II, 3, 3). Spĕctātă cuī nōn fŭĕrīt ŏppōrtūnĭtās. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 11). SYN. Cōmmŏdĭtās, ŏccāsĭŏ, tēmpŭs. *Voy.* Occasio.

Ŏppōrtūnŭs, ă, ŭm. *Commode, favorable en parlant d'un lieu, logeable, en gén. propre à, utile, avantageux.* Dīrārŭm nīdīs dŏmŭs ŏppōrtūnă vŏlūcrŭm. *V.* Ŏppōrtūnă sŭă blāndĭtŭr pŏpŭlŭs ŭmbrā. *O.* Nĕc pĕcŏrī ŏppōrtūnă sĕgĕs, nĕc cōmmŏdă bācchō. *V.* Ŏppōrtūnă fŭīt sī fortĕ ĕt ĭdōnĕa flāmmīs. *Lr.* (VI, 317). Ād ōmnĭa hæc māgis ŏppōrtūnŭs. *Ter.* (*Eun.* V, 9, 47). SYN. Cōmmŏdŭs, æccōmmŏdŭs, āptŭs, ĭdōnĕŭs, ūtĭlis, faūstŭs, *qqf.* hōspĭtŭs.

Ŏppŏsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Oppono. *Place devant, opposé.* Ŏppŏsĭtāmquĕ pĕtēns cōntrā Zānclēă sāxă Rhēgĭŏn. *O.* Ŏppŏsĭtās ēvĭcit gūrgĭtĕ mōlēs. *V.* Crīnĭgĕrōs bēllīs arcĕrĕ Cāÿcŏs Ŏppŏsĭtī. *L.* SYN. Ŏbjĕctŭs, ŏbstāns, ŏbjăcēns, ādvĕrsŭs, ŏbvĭŭs, cōntrārĭŭs. ‖ *Déposé en gage.* Lāncĭbŭs ŏppŏsĭtīs. *J.* (11, 18).

Ŏppŏsĭtŭs, ūs. *m. L'action de mettre devant.* Ægmĭna ĕt ŏppŏsĭtū mēmbrōrŭm sistĕrĕ cērtat. *Sil.* Mĕrĭdĭānŭs sŏl ŭt ŏppŏsĭtū jŭgī cōnsplcŭŭs haŭd sit. *Avien.* (*Or. mar.* 641). SYN. Objectŭs.

† Ŏppōstŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Oppositus. Āt quŭm, splēndĭdă quæ cōnstant, ŏppōstă fŭērunt. *Lr.* (IV, 151).

Ŏppōsŭī. *parf. de* Oppono.

Ŏpprēssī. *parf. de* Opprimo.

Ŏpprēssĭō, ōnis. *f. Violence.* Pĕr ŏpprēssĭōnem ŭt hānc mī ērīpĕrĕ pōstŭlēt. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 3).

† Ŏpprēssĭuncŭlă, æ. *f. dimin. de* Oppressio. *Action de presser légèrement.* (*Pl. Ps.* I, 1, 66.)

† Oppressŏr, ōris. *m. Oppresseur.* Atque oppressōres Dĕûs opprĭmĭt ĕt plûs ultŏr. *Dracont.* (*Hexaem.* 618).

Oppressŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Opprimo. *Pressé, accablé sous le poids, foulé ou enseveli.* Vidĭt ŭt oppressăm, vĕstĭglă corpŏrĭs, hĕrbăm. *O.* Flŭctĭbŭs oppressōs Trōăs cœlĭquĕ rŭĭnă. *V.* Victum ĕt oppressŭm trăhĭt Ipsŭm cătēnis. *Sen.* (*H. Fur.* 52). Oppressæ nĭnĭlŭm vīcina ĕst fascĭă plūmæ. *M.* (XIV, 159). SYN. Pressŭs, obrŭtŭs. ‖ *Abattu, vaincu.* Dŭxĭt ăb oppressă mĕrĭtŭm Cărthăgĭnĕ nomĕn. *H.* ‖ *Surpris. Voy.* Opprimo.

† Oppressŭs, ūs. *m. Action de presser.* Năm quĭd oppressū vălĭdō dūrăbĭt ĕorŭm? *Lr.* (I, 850).

Opprĭmo, ĭs, essī, essŭm, ĕre. *Presser, étouffer.* Opprĭmĕ, dŭm nŏvă sŭnt, subĭtī mălă sēmĭnă mŏrbī. *O.* Flŭctŭs Opprĭmĕt hănc ănĭmăm. *Id.* Ēt viscĕră lævă Oppressĕrĕ mănŭ. *L.* SYN. Prĕmo, cŏmprĭmo, obrŭo, sŭffŏco, etc. *Voy.* Premo, Strangulo. ‖ — ōs. *Faire taire, ou se taire.* Vōlŭĭt dĕûs ōră lŏquentĭs Opprĭmĕrĕ. *O.* Ōs oppŭmĕ. *Pl.* (*As.* III, 2, 40. Et *Ter. Ph.* V, 7, 83). Cŏhĭbĕ părŭmpĕr ōră, quēstŭsque oppŭmĕ. *Sen.* (*Troad.* 520). SYN. Prĕmo, cŏmprĭmo, sŭpprĭmo. *Voy.* Sileo. ‖ *Surprendre, prendre au dépourvu.* Sī vĕspertĭnŭs subĭtō te oppressĕrĭt hōspĕs. *H.* Nĕ te oppprĭmĕrĕt ĭmprūdentĕm. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 111). Nōx oppressissĕt. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 9). SYN. Occŭpo, prævĕrto. ‖ *Attaquer à l'improviste. Voy.* Invado. ‖ *Accabler, presser.* Nĕ sē pĕnŭrĭă victŭs Opprĭmĕrĕt. *H.* SYN. Cŏnflĭcto, obrŭo. ‖ *Tuer.* Nămque ŏmnĭbŭs ūnŭm Opprĭmĕre ĕst ănĭmŭs. *O.* Oppressīt jăcŭlō rĕdĕŭntem ăd frēnă lĕŏnem. *V. Fl.* Opprimĕrĕ căptăns (muscam). *Ph.* SYN. Occīdo, etc. *Voy. ce mot.*

† Opprŏbrāmēntŭm, ī. *n. Infamie.* (*Pl. Merc.* II, 3, 87.)

Opprŏbrĭŭm *et* Oppröbrĭŭm, ĭi. *n. Reproches.* Mordĕŏr opprŏbrĭīs fălsīs. *H.* Sīc ĕgŏ măjōrīs fŭgiens opprobrĭă cŭlpæ. *Id.* SYN. Exprŏbrātĭo, crīmen. ‖ *Injures.* Versĭbŭs ălternīs opprŏbrĭă rŭstĭcă fūdit. *H.* Pŭdĕt hæc opprŏbrĭă nōbis Ēt dĭcī pŏtŭissĕ. *O. Voy.* Convitium. ‖ *Honte, opprobre, infamie.* Nĕc fŭit opprŏbrĭō cĕlĕbrāssĕ Lўcorĭdă Gallō. *O.* SYN. Dĕdĕcŭs, prŏbrŭm, lăbēs, ĭnfāmĭa. *Voy.* Dedecus. ‖ *Personne couverte d'infamie; qui déshonore.* Crĕvĕrăt opprŏbrĭŭm gĕnĕrĭs. *O.* Dĕnt, opprŏbrĭă Rōmŭlī Rĕmĭquĕ. *Cat.* (28, 14). SYN. Dĕdĕcŭs.

† Opprŏbrŏ, ās, ārĕ. *Reprocher.* Rūs tŭ mi ōppröbrās. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 25. *Id. Most.* I, 3, 145; *Rud.* III, 4, 28). *Voy.* Exprobro.

Oppŭgnātĭō, ōnis. *f. Attaque, siége.* Tū pūlsātă plăcēs, fidēmquĕ fortĕm Oppŭgnātĭō pässă publicāvīt. *Sid.* (*Pan.* 3141).

Oppŭgnō, ās, ārĕ. *Attaquer, assiéger.* Cēlsīs oppŭgnāt mōlĭbŭs ūrbĕm. *V.* Fessam oppŭgnārĕ cărīnam. *O.* Ratēs contra oppŭgnārĕ săgittis. *Pp.* (II, 9, 15). SYN. Invādō, aggrĕdĭor, impĕtō, lăcessō, etc. *Voy.* Aggredior, Obsideo. ‖ *Au fig.* Prŏprĭis circum oppŭgnātă trĭumphis. *Pp.* (II, 12, 45, de Roma). Artĭbŭs ĭnnūmĕrĭs mēns oppŭgnātŭr ămantum. *O.* Ĭtă mĕă cŏnsĭlĭa ūndĭque oppŭgnās mălĕ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 154). ‖ † (*de* Pugnus). *Frapper avec le poing.* (*Pl. Cas.* II, 6, 60.)

† Oppŭvĭŭm *ou* Obpŭvĭŭm, ĭi. *n. Coup.* Oppŭvĭis pŭĕri cŏërcentŭr. *Afran.* (apud *Paul.* ex *Festo*, qui exponit : « *Oppuviat*, al. *oppuvit*, verberat.

† Oprā, æ. *f. sync. pour* Opera. Quĭbĭt prō fāctis rēddĕrĕ ŏpræ prĕtĭŭm. *Enn.* (apud *Sen. Epist.* 108).

† Oprīmēntŭm, ī. *n. sync. de* Operimentum. *Couverture.* Lătĕrĭsquĕ sĭnistrī Vēlăt oprīmēntō. *Prud.* (*Psych.* 550).

1. Ops, Opis. *f. Ops ou Rhée, la même que Cybèle chez les Latins.* Quæ Themis ĕst Grāĭis; pŏst hănc Rhĕă, quæ Lătĭis Ops. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 2). Mĭnĕrvă, Lătonĕ, Spes, Ops, Vīrtūs, Venŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 52). Ex Opĕ Jūnonēm mĕmŏrānt Cĕrĕrēmquĕ crĕātas. *O.* Ĭdææ currŭs illĕ sequātŭr Opis. *Tib.* (I, 4, 62). *Voy.* Cybele.

2. Ops (*inus. au nomin.*), Opis, ŏpĕm, ŏpĕrĭs. *Puissance, moyens, ressources.* Grātēs pērsŏlvĕrĕ dignās Nōn ŏpis ĕst nōstræ. *V.* SYN. Vis, făcultās. ‖ *qqf. Puissance, empire.* Ādstānte ŏpĕ bărbărĭcă. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). SYN. Rēs ĭmpĕrĭŭm. ‖ *Forces.* Hĭnc ŏpĕ bărbărĭcă văniscque Antōnĭŭs ărmis. *V.* SYN. Opes, vīrēs. ‖ *Secours, assistance.* Dixĭt, ŏpĕmquĕ dĕī nōn cæssa ĭn vŏtă vŏcāvĭt. *V.* Nĕc spēs ŏpis ūllă dăbātŭr. Vī prŏpriă nītuntŭr, ŏpis nōn ĭndĭgă nostræ. *Id.* SYN. Auxĭlĭum, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au plur. Voy.* Opes. ‖ † *qqf. Comme* Opes. *Richesses.* Vōs quī pŏtēstĭs ŏpĕ vōstrā cēnsērĭ. *Pl.* (*Capt. prol.* 15). ‖ † Ops. *ancien nomin.* Quōrŭm gĕnĭtŏr fĕrtŭr ēsse ŏps gĕntĭbŭs. *Att.* (apud *Prisc.* 7, 735. Agnoscitur et a *Charis.* 1, 27).

Opsonĭŭm. *Voy.* Obsonium.

Optābĭlĭs, ĕ, *et* Optandŭs, ă, ŭm. *Désirable.* Scīpĭō sōlāmēn prŏpĕrāns optābĭle ĭn ārmis. *Sil.* Optābĭlĕ tēmpŭs. *O.* Optāndă mōrs ĕst. *Sen.* (*Troad.* 872). SYN. Exoptābĭlis, cupiendŭs.

† Optassĭs. *arch. pour* Optaveris. (*Pl. Mil.* III, 1, 75.)

Optātō. *adv. Selon le désir.* Ăc vĕlŭt optātō vēntĭs æstātĕ cŏortĭs. *V.* Optăto ădvēnis. *Ter.* (*And.* III, 3, 1).

Optātŭs, ă, ŭm. *Désiré.* Optātă pŏtĭuntŭr Trōĕ: ārēnă. *V.* SYN. Grātŭs, jūcundŭs, dŭlcis, exspectātŭs, *qqf.* cupītŭs. ‖ *Subst. n. Souhait.* Dī tĭbĭ... omnĭa optāta offĕrānt! *Ter.* (*Ad.* V, 9, 21. Et *Pl. Capt.* II, 2, 105; *Sen. Hip.* 1120). Annŭit optātis. *O. Voy.* Votum. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Hĭc jăcĕt Optātŭs (*Anthol.* II, p. 185. Et *Prud. Peri.* 1185).

Optĭmātēs, ŭm *et* ĭŭm. *m. pl. Les citoyens marquans, nobles. Voy.* Proceres. ‖ *qqf. f.* Mātrōnæ ŏpŭlentæ optĭmātēs. *Enn.* (apud *Cic. Fam.* 7, 6).

Optĭmē, *arch.* Optŭmē. *adv. Très bien.* Optŭme ĭnquām fāctŭm. *Ter.* (*And.* III, 4, 14). Optĭmē rēgnī mĕī Fătum ĭpsĕ nōvī. *Sen.* (*Phæn.* 276). SYN. Pērbĕnĕ, plānĕ, prōrsŭs, ŏmnĭnō. ‖ Optĭmē ĕst. *C'est très bien.* Illum ĕxoptāvit pŏtĭus? habĕat: optŭme ĕst. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 3). *Voy.* Bene. ‖ *Parfaitement, oui, dans les réponses.* Pŏtŭn' ĕst hĭc tăcēre? Egŏn'? optŭmē. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 23). ‖ *A propos.* Optŭmē mihĭ te offĕrs. *Ter.* (*And.* IV, 2, 3. *Id. Eun.* V, 2, 66). *Voy.* Opportune.

Optĭmŭs, *arch.* Optŭmŭs, ă, ŭm. *superl. de* Bonus. *Très bon, excellent.* Optĭmă primă fĕrē mănĭbŭs răpĭuntŭr ăvārĭs. *H.* Optĭmă bellō Dĕxtĕră. *V.* Rīsit pătĕr optĭmŭs illī. *Id.* Ō fŭrum optĭmĕ bătnĕărĭorŭm! *Cat.* (33, 1). Hoc tĕnētis? optŭmum ĕst. *Pl.* (*Capt. prol.* 10).

Optĭō, ōnis. *f. Choix.* Quĭd, sī dĕ dŭbĭīs cōncēdĭtŭr optĭō nōbis? *Aus.* (*Ephem. fin.* 27). Optĭo hæc tŭa ĕst. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 13. *Id. Trin.* IV, 3,

46). Fŭlt ŏptĭŏ līnquī Quēm vēllēs. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 968). SYN. Dēlectŭs, ēlectŭs. ‖ † *arch. m. Aide, assesseur.* Tibi ŏptĭōnēm sūmĭtō Lēōnĭdam. *Pl.* (*As.* I, 1, 88. Vid. *Fest.*).

Ŏptīvŭs, ă, ŭm. *Qu'on a choisi.* Fīt Mīmnērmŭs, ĕt ŏptīvō cōgnōmĭnĕ crēscīt. *H.*

Ŏptō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Choisir.* Ŏptāvītquĕ lŏcŭm rēgnō. *V.* Pārs ŏptārĕ lŏcum tēctō. Ēxtērnōs ŏptātĕ dūcēs. *Id.* Quæ sēse ĭnhŏnēste ŏptāvīt pārēre hīc dĭtĭās. *Ter.* (*And.* IV, 5, 2). Ŏpta ōcĭŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 14. Adde *Sil.* XIII, 689). SYN. Ēlĭgō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Souhaiter, désirer.* Tŭŭs, ō rēgĭnă, quĭd ŏptēs, Ēxplōrārĕ lăbŏr. *V.* Cuī sătĭs ēst quōd cōntĭngĭt, nĭhĭl ămplĭŭs ŏptēt. *H.* Ŏptāvī, pĕtĕrēs cœlēstĭă sīdĕrā tardē. *O.* SYN. Ēxŏptō, cŭpĭō, etc. *Voy.* Cupio.

Ŏpŭlēns, tis. *arch. Comme* Opulentus. Īllĭc cōnjŭgĭŭm, nātique, ŏpŭlēnsquĕ sĕnectŭs. *Aus.* (*Prof.* 19, 5. *Id. Idyl.* 2, 7). Mājēstātĕ pŏtēns mūnĕrĭbūsque ŏpŭlēns. *Prud.* (*Peri.* 3550).

Ŏpŭlēntĕr. *Opulemment.* Spēctāvī lūdōs măgnĭfĭce ătque ŏpŭlēntĕr. *Pl.* (*fr.* apud *Charis.* 2, 187).

Ŏpŭlēntĭă, æ. *f. Opulence.* Dīvĭtĭs ūbĕr ăgrī, Trōjæve ŏpŭlēntĭă deĕrit. *V.* Dīvĭtĭs aūdĭta ēst cuī nōn ŏpŭlēntĭă Crœsī? *O. Voy.* Divitiæ. ‖ *Au fig.* Hŏc nūdārĕ fŏrō vīctrīx ŏpŭlēntĭă lĭnguæ. *Cl.* ‖ † *Au plur.* (*Pl. Bac.* III, 4, 22, *opulentiis.*)

† Ŏpŭlēntĭtās, ātis. *f. arch. Comme le précéd.* (*Pl. Mil.* IV, 4, 35; *Cæcil.* apud *Non.* 2, 598.)

Ŏpŭlēntŏ, ās, ārĕ. *Enrichir, et au fig.* Ārvō pāscăt hĕrum, ăn băccīs ŏpŭlēntĕt ŏlīvæ. *H.* Ŏpŭlēntĕt ŭt mĕrācō Bĭbŭlŭm cŏlōrĕ vēllŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 46). *Voy.* Dito.

Ŏpŭlēntŭs, ă, ŭm. *Opulent.* Cōndēbāt, dōnīs ŏpŭlēntum ēt nūmĭnĕ dīvæ (templum). *V.* Ŏpŭlēntăquĕ rēgnīs Jūngĕrĕ căstrā pārō. *Id.* Ĭntāctīs ŏpŭlēntĭŏr Thēsaūrīs Ărăbŭm. *H.* SYN. Ŏpŭlēns, dīvēs, etc. *Voy.* Dives. ‖ *Puissant, noble.* Năm quum ŏpŭlēntī lŏquuntŭr pārĭtĕr ătque ĭgnōbĭlēs. *Enn.* (apud *Gell.* 11, 4). ‖ *Somptueux, magnifique.* Sīt nōbīs ŏpŭlēntum ōbsōnĭŭm. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 64). *Voy.* Lautus.

† Ŏpŭlēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'enrichir.* Quō măgĭs ĭn cōmptīs pōssint ŏpŭlēscĕrĕ cāmpīs. *Furius* (apud *Non.* 2, 615, et *Gell.* 18, 11).

Ŏpuntĭŭs, ă, ŭm. *D'Oponte.* Dīcăt Ŏpuntĭæ Frātĕr Mĕgillæ. *H. Voy.* Opus 2.

1. Ŏpŭs, ĕrĭs. *n. Ouvrage, travail.* Hŏc prīmŭs rĕpĕtās ŏpŭs, ēt pōstrēmŭs ōmittās. *H.* Ĭnstāns ŏpĕrī rĕbusquĕ fŭturīs. *V.* Pĕndĕnt ŏpĕra ĭntĕrrŭptă mĭnæquĕ Mŭrōrum ĭngēntēs. Sēd rēvŏcārĕ grădŭm sŭpĕrāsque ēvādĕre ăd aūrās, Hŏc ŏpŭs, hīc lăbŏr ēst. Grăvĕ Mārtĭs ŏpŭs. *Id.* Ŏpĕrīsquĕ rēlĭnquūnt Ārmă (nempe rustica). *O.* Ŏpŭsquĕ mĕæ sĕnsīt bĭs Tēlĕphŭs hăstæ. *Id.* Ălvĕōs ăccĭpĭte, ēt cērīs ŏpŭs ĭnfundĭtĕ. *Ph.* SYN. Lăbŏr, ŏpĕră, *qqf.* cūră, stŭdĭŭm. EP. Ingēns, măgnŭm, difficĭlĕ, ārdŭŭm, dūrŭm, grăvĕ, mŏlēstŭm; ĭnsignĕ, mĕmŏrābĭlĕ, nōbĭlĕ, clārŭm. PPH. Ŏpĕrŭm lăbōrēs. *V.* ‖ *Ouvrage d'art.* Cælātŭm dīvīnī ŏpŭs Ălcĭmēdontĭs. *V.* SYN. Lăbŏr, ārs, *qqf.* mănŭs. PHR. Clўpĕum Dĭdūmāŏnĭs ārtēs. *V.* ‖ *Ouvrage d'esprit.* Jămquæ ŏpŭs ĕxēgī quōd nēc Jŏvīs īrā, nēc ĭgnēs, etc. *O.* Vērum ŏpĕre ĭn lōngō fas ēst ŏbrēpĕrĕ sōmnŭm. *H. Voy.* Liber. ‖ † Ŏpĕrĕ măgnō, tāntō. *Voy.* Magnopere, Tantopere.

Ŏpŭs ēst. *unip. Il est besoin de.* Nōn mīlĭę cărīnis Ēst ŏpŭs ĭn Teŭcrōs. *V.* Nūnc ănĭmīs ŏpŭs, Ænēā, nūnc pectŏrĕ fīrmō. *Id.* Quĭd dĭgĭtīs ŏpŭs ēst grăphĭō lāssārĕ tĕnēndō? *O.* SYN. Ēgĕō, indĭgĕō, nĕcēssĕ ēst. ‖ *Avec le nomin. de la chose.* Ērgō cōrpŏrĕam ăd nātūrām paūcă vĭdēmŭs Ēsse ŏpŭs ōmnĭnō. *Lr.* (II, 20). Mātĕrĭēs ŏpŭs ēst. *Id.* (III, 980). Hēllĕbŏrum hīsce hŏmĭnĭbŭs ēst ŏpŭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 89. *Id. Capt.* I, 2, 64; *Ter. Heaut.* V, 1, 20). ‖ † *Avec l'acc.* Pŭĕro ŏpŭs ēst cĭbŭm. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 10. *Ib.* 1, 1, 71).

2. Ŏpŭs, ūntis. *f.* (Ὀπούς). *Oponte, principale ville des Locriens Épicnémidiens.* Fāctā cædĕ pŭer Pātrōclŭs Ŏpūntă Lĭquĭt. *O.*

Ŏpuscŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Opus. *Petit ouvrage, opuscule.* Scīrĕ vēlīs, mĕă cūr ĭngrātŭs ŏpŭscŭlă lĕctŏr Laūdĕt. *H.* Quōd Cāssī Pārmensis ŏpŭscŭlă vīncăt. *Id.* Nārrātĭōnem ŏpŭscŭlī paŭlo ălтĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 76).

Ŏr. *m. Nom d'homme.* Nūnc Ōr, nūnc Ammōn, nūnc Sārmătă, nūnc Hĭlārĭōn. *Sid.* (*Pan.* 2758).

1. Ŏră *ou* Hŏră, æ. *f. Nymphe de Scythie, moitié femme et moitié serpent.* Mātrĭs Ōræ spĕcĭēm. *V. Fl.* (VI, 58). ‖ *Hersilie. Voy.* Hora.

2. Ōră, æ. *f. Bord, extrémité.* Prĭŭs ōrās pōcŭlă cĭrcŭm Cōntĭnguūnt mellīs dŭlcī flăvōquĕ lĭquōrĕ. *Lr.* (IV, 13). Fūcōque ēt flōrĭbŭs ōrās Ēxplēnt (apes). *V.* Ătquĕ vĭăm clўpĕī mōlītă pĕr ōrās. Ōrāsquĕ rĕclūdĭt Lōrīcæ. *Id.* SYN. *qqf.* Mărgō. ‖ *Bord d'un vêtement. Voy.* Limbus. ‖ *Rivage, côte.* Sīve ōram ĭllўrĭcī lĕgĭs æquōrĭs. *V.* Prīmī lĕgĕ littŏrĭs ōrām. *Id. Voy.* Littus. ‖ *Frontières, pays, séjour.* Sēd mē măgnă dĕum gĕnĭtrīx hīs dētĭnĕt ōrīs. *V.* Rĕx gĕlĭdæ mētŭātŭr ōræ. *H.* Dēfūnctum tĕrrā cœlēstĭbŭs ōrīs Āccĭpĭăm. *O.* SYN. Lĭttŭs, tĕrră, tēllŭs, fīnēs, plăgă, rēgĭō, lŏcŭs, sēdēs. ‖ Lūmĭnĭs ōræ. *Voy.* Aura. ‖ *Au fig. Extrémité.* Ēt mĕcum ĭngēntēs ōrās ēvŏlvĭtĕ bēllī. *V.* (*Æ.* IX, 528. Præiverat *Enn.*, quem laudat *Serv.* ad h. l.). ‖ *Commencement.* Ōram rĕpĕrīrĕ nūllăm, quam ĕxpēdĭăm, quēd. *Cæcil.* (apud *Fest.*). ‖ *Hersilie. Voy.* Hora.

Ōrăclŭm, ī. *n. sync. pour* Oraculum. Rūrsŭs ăd ōrăclum Ortўgĭæ Phœbūmquĕ, rĕmēnsō. *V.* Ōrăclŭm Jŏvīs ĭntĕr æstŭōsī. *Cat.* (7, 5. Adde *Ov. Met.* I, 321).

Ōrăcŭlŭm, ī. *n. Oracle.* Sūspēnsī Eūrўpўlūm scītātum ōrăculă Phœbī Mittĭmŭs. *V.* Sācras rĕddŭnt ōrăculă sortēs. *O.* SYN. Ōrăclŭm, sortēs, rēspōnsă, dictă, dictĭō, cārmĕn, cārmĭnă. EP. Divĭnŭm, cœlēstĕ, sānctŭm, sācrŭm, vērendŭm, præsāgŭm, prænuntĭŭm, fātĭdĭcŭm; vērŭm, cērtŭm; obscūrŭm, ămbĭgŭŭm, incērtŭm, fāllăx, vānŭm; fēlix, faūstŭm, lætŭm; mălignŭm, trīstĕ, infēlix, infaūstŭm. PPH. Dēōrum, dĕŭm, dīvōrŭm rēspōnsă, jūssă, mŏnĭtă, mŏnĭtūs, effātă, dictă, sortēs. Cœlēstēs mŏnĭtūs. Fātōrŭm ārcānă. Ōrăculă vātŭm. Dēōrŭm tēmplă, ântră, lūcī, ădўtă. Ex ădўtō sortēs. *Voy.* Augurium, Vaticinor. ‖ *Consulter les oracles.* Ōrăculă scītŏr, pōscō, ădĕō, pĕtō, quærō, cōnsŭlō. VERS. Ōrăculă Faūnī Fātĭdĭcī gĕnĭtōris ădit, lūcōsquĕ sŭb ăltă Cōnsŭlĭt Albŭnēa. *V.* Vēnīmŭs hŭc lăpsīs quæsītum ōrăculă rēbŭs. *Id.* Phœbīque ōrăculă sŭpplĕx Cōnsŭlĭt. *O.* Cōnsŭlăt ŭt sācrās, hŏmĭnum oblectāmĭnă, mēntēs, Ăd Clārĭum pārăt ĭrĕ dĕŭm. Aūxĭlĭum pĕr sācrās quærĕrĕ sortēs. *Id.*

Ōrāns, tis. *Qui parle, orateur.* Plūrĭmum ōrāntēs dĕcēbĭt. *T. Maur.* (*Ped.* 82, de quodam pede). ‖ *Qui prie, suppliant.* Ăd vātēm vātēs ōrāntĭă brāchĭă tēndĭt. *O. Voy.* Supplex.

Ōrārĭŭm, ĭ. *n. Espèce de mouchoir pour s'es-*

suyer le visage. Rīcĭnī aūrātī, rīcæ, ātque ōrārĭă, mitræ. *Lucil.* (apud *Non.* 14, 16. Sed incerta lectio). Hīc sŭī dăt pīgnŭs ōrīs, ŭt fĕrūnt, ōrārĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 173).

† Ōrāssĭs. *arch. pour* Oraveris. (*Plaut. Epid.* V, 2, 63.)

Ōrātĭō, ōnĭs. *f. Langage, discours.* Nām mĭhĭ, quāle ingĕnĭum hăbĕrēs, fŭīt indĭcĭo ōrātĭō. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 4). Ōrātĭōnēm cōmprīmăm. *Pl.* (*Amp.* 1, 2, 24). SYN. Sermō, vĕrbă, dictă. ‖ *Style.* Dissĭmĭlī ōrātĭōnĕ sūnt făctæ ăc stilō. *Ter.* (*And. prol.* 12). ‖ *Éloquence.* Pĭĕtātĕ frātrēs Cūrtĭōs līcĕt vīncās, Ōrātĭōnĕ Rēgŭlōs. *M.* (V, 28). *Voy.* Facundia. ‖ *Eccl. Prière.* Sōlă frĕquēns vōtĭs ōrātĭō præstĕt hŏnōrĭs. *Sedul.* (?) *Voy.* Preces.

Ōrātŏr, ōrĭs. *m. Orateur.* Ōrātŏr vĕhĕmēns. *J.* (11, 34). Ōrātōr cătŭs instĭgăt, ceū classĭcă bĕllī. *Prud.* (*Sym.* 817). Ōrātŏr, dĭălēctĭcŭs, pŏētă. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 8). *Voy.* Facundus. ‖ *Député.* Mittŏr ĕt Illăcās aūdăx ōrātŏr ăd ārcēs. *O.* Cēntum ōrātōrēs aūgŭsta ăd mœnĭă rēgĭs. *V.* (Cf. *Varr.* apud *Non.* 12, 43). SYN. Lēgātŭs. ‖ *Avocat. Voy.* Causidicus. ‖ *Qui prie, intercesseur.* Ēxōrā, blāndīre, ēxpălpă... Sĕd vīdēsĭs nĕ tu ōrātōrem hūnc pūgnis pĕctās pōstĕă. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 144). Ērgŏ tām plăcĭdās ōrātŏr mīssŭs ăd aūrēs. *O.* SYN. Prĕcātŏr, sūpplĕx. ‖ *Acteur qui s'adressait au public.* Ōrātōrem ĕssĕ vōlŭīt mĕ, nōn prōlōgŭm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 11. *Id. Hec. prol.* 1).

Ōrātōrĭŭs, ă, ŭm. *Oratoire.* Cuī dĕdĭt ēxcēllēns ārs ōrātōrĭă nōmĭĕn. *Voman.* (in *Anth.* I, p. 347).

† Ōrātrīx, īcĭs. *f. Suppliante.* Quūmque ōrātrīcem haūd sprēvīstī. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 80).

Ōrātŭs, ă, ŭm. *Prié.* Quārĕ pĕr dīvōs ōrātŭs ūtĕrquĕ. *H.* Vōs ōmnēs ōpĕrĕ măgno ēsse ōrātos vŏlō (*Prol. Pl. Cas.* 21). ‖ *Subst. n. Prière.* Nūnc, quum ōrāta ējŭs rĕmĭnīscŏr. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 25).

Ōrātŭs, ūs; *abl. seulement usité,* Ōrātū. *m. Prière.* Ōrātū cŭjŭs Phædrōmō nūptŭm lŏcāt (*Argum. Pl. Curc. ult.*). Īllārum ōrātū făcĭūnt. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 17).

Ōrbātŏr, ōrĭs. *m. Qui prive quelqu'un de ses enfans.* Ēxĭtĭŭm Trōjæ, nōstrīque ōrbātŏr Āchīllēs. *Ovid.*

Ōrbātŭs, ă, ŭm. *Privé de ses enfans, en gén. privé.* Ūtquĕ fŭrīt cătŭlō lăctēntĕ ōrbātă lĕænă. *O.* Fūndĕ tŭō lăcrĭmās ōrbātă Bŏnōnĭă Rŭfō. *M.* (VI, 85).

† Ōrbĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Priver quelqu'un de ses enfans.* Pĕrnĭcī ōrbĭfĭcōr lĭbĕrōrŭm lētō. *Att.* (apud *Non.* 2, 852).

Ōrbĭlĭŭs, ĭī. *m. Orbilius, grammairien de Bénévent, précepteur d'Horace.* Mĕmĭnī quæ plāgōsŭm mĭhĭ pārvō Ōrbĭlĭŭm dictārĕ. *H.* Ōrbĭlĭŭs ŭbĭnam ĕst, lĭttĕrārum ōblīvĭō? *F. Bibac.* (apud *Suet. Vit. Val. Caton.*).

Ōrbĭs, ĭs. *m. Toute figure sphérique ou circulaire.* Ēt vĭōlārĕ mānŭ mălīsque audācĭbŭs ōrbĕm Fātālĭs crūstī. *V.* Nōn ăgĭt ĭn rēctŭm, sĕd ĭn ōrbĕm cūrvăt cŭmdĕm. *O.* SYN. Circŭlŭs. ‖ *Bague.* Ēt dĭgĭtūm jūstō cōmmŏdŭs ōrbĕ tĕrās. *O. Voy.* Annulus. ‖ *Roue.* Ūndăquĕ jām tērgō fĕrrātōs sūstĭnĕt ōrbēs. *V. Voy.* Rota. ‖ *Peloton.* Tĕrquĕ fŏcūm circă lānĕŭs ōrbĭs ĕăt. *Pp.* (IV, 6, 6). Lānām glŏmĕrābăt ĭn ōrbēs. *O. Voy.* Glomus. ‖ *Peloton de soldats.* Dĭtĭŏr īpsĕ vĭrīs, spissō circūmdĕdĭt ōrbĕ. *Sil.* ‖ *Chose roulée.* Prōximă rūpĭt Tĕrgă nŏvēnă bŏŭm; dĕcĭmō tămĕn ōrbĕ mŏrātŭm (telum). *O.* ‖ *Boucle de cheveux.* Pĕctĭtquĕ cŏmās ĕt vŏlvĭt ĭn ōrbĕm. *J.* (6, 495). Ūnŭs dĕ tōtō pĕccāvĕrāt ōrbĕ cŏmārŭm Annŭlŭs. *M.* (II, 66). Mūltĭfĭdōs crīnīs sĭnŭātŭr ĭn ōrbēs. *Cl. Voy.* Capillus. ‖ *Disque.* Quō pŭĕr ŏbĭābĭdēs, ĭctŭs ăb ōrbĕ cădās (*Ibis,* 590). Lātēquĕ fĕrēns sŭb pĕctŏrĕ dĕxtrō Ōrbem ălĭŭm. *St. Voy.* Discus. ‖ *Plateau de balance.* Īnstăbĭlīs nătăt ălternō dēprēssŭs ōrbĕ. *Tibul.* (IV, 1, 44). *Voy.* Lanx. ‖ *Miroir.* Ăddĭdĭt ĕt nĭtĭdŭm săcrātīs crīnĭbŭs ōrbĕm. *M.* (IX, 18). *Voy.* Speculum. ‖ *Bouclier.* Clўpĕīquĕ sŭb ōrbĕ tĕgūntŭr. *V.* Īllă pĕr ōrbĕm Ærĕ cāvŭm trĭplĭcī, etc. *Id.* Īngēntēm Tēlāmŏn prŏcŭl ēxtŭlĭt ōrbĕm. *V. Fl. Voy.* Clypeus. ‖ *Table ronde.* Sēctōs Ātlāntĭdĕ sīlvă Īmpŏsŭĕre ōrbēs. *L.* Ēt tăcĭtām mēnsæ dūxĭt ĭn ōrbĕ nŏtām. *O.* Tū Lĭbўcōs Īndĭs sūspēndīs dēntĭbŭs ōrbēs. *M.* (II, 43. Et *Juv.* 11, 122). ‖ *Anneaux de serpent.* Īmmēnsīs ōrbĭbŭs ănguēs Incŭmbŭnt pĕlăgō. *V.* Ōrbĕ vāgō lābēns (serpens). *St.* SYN. Gўrŭs, spīră, vŏlūmĕn. ‖ *Orbite de l'œil,* œil. Ārdēntĕs ŏcŭlōrum ōrbes ăd mœnĭă tōrsĭt. *V.* Sīdĕrĕīquĕ ōrbēs, rădĭātăquĕ lūmĭnă cœlō. *St.* Ēn frĭgĭdŭs ōrbēs Pūrpūrĕōs jām sōmnŭs ōbĭt. *V. Fl.* Gĕmĭnō lūmĕn ăb ōrbĕ vĕnīt. *O.* Claŭsĕrĭt hŏs ōrbēs. *Prud.* (*Ham.* 1015). *Voy.* Oculus. ‖ *Globe du soleil, etc.* Lūcĭdŭs ōrbĭs ĕrĭt (solis). *V.* Dĕcĭmŭm quūm lūnă rĕplĕvĕrăt ōrbĕm. *O.* ‖ — flāmmĕŭs. *Lustre.* Dēscēndĭt mĕdĭă nĭtēns ārēnă Dēnsās flāmmĕŭs ōrbĭs ĭntĕr ūmbrās. *St. Voy.* Lychnus. ‖ *Voûte du ciel.* Ætherĭŏs hūmĕrŏ quī sūstĭnĕt ōrbēs. *V.* SYN. Cōnvĕxă. *Voy.* Cœlum. ‖ — mūndī, *et absolt. Le monde.* Ipsĕ tĕnĕr mūndī cōncrĕvĕrĭt ōrbĭs. *V.* Jūpĭtĕr ārcĕ sŭă tōtŭm quūm spĕctăt ĭn ōrbĕm. *O. Voy.* Mundus. ‖ — tĕrrārŭm, *et absolt. La terre.* Cūnctŭs ŏb Ītălĭăm tĕrrārŭm clаŭdĭtŭr ōrbĭs. *V.* Nĕc, quās tĕrrārŭm sūstĭnĕt ōrbĭs, ŏpēs. *Tib.* (III, 3, 30). Tōt bĕllă pĕr ōrbĕm. *Id.* Tōtūsquĕ pĕrhōrrŭīt ōrbĭs. *O.* Dēscrīpsīt tōtŭm quī gēntĭbŭs ōrbĕm. *Id.* Tūă sēctŭs ōrbĭs Nōmĭnă dūcĕt. *H.* ‖ *Contrée, région, climat.* Eurōpæ ātque Asĭæ cōncŭrrĕrĭt ōrbĭs. *V.* Pĕrĕgrīnum ūt vīsĕrĕt ōrbĕm. *O.* Ēōō dīvĕs ăb ōrbĕ vĕnīt. *Id.* Quōd nĕc ĭn Āssўrĭō phārĕtrātă Sēmĭrămĭs ōrbĕ Fēcīt. *J.* (2, 108). SYN. Tractŭs, rēgĭō, etc. *Voy.* Regio. ‖ *Au fig. Mouvement circulaire, tour, circonvolution de chevaux.* Ēxĭgŭō flexŏs mīrŏr ĭn ōrbĕ pĕdēs. *O.* Cērtūmquе ēquĭtāvĭt ĭn ōrbĕm. *Id.* Ōrbĭbŭs hōs răpĭdīs (deludit). *V. Fl.* SYN. Gўrŭs, circŭlŭs. *Voy.* Gyrus. ‖ *Mouvement des astres, révolution de l'année.* Annŭŭs ēxāctīs cōmplētŭr mēnsĭbŭs ōrbĭs. *V.* Trĭgintă măgnōs vŏlvēndĭs mēnsĭbŭs ōrbēs. *Id.* SYN. Circŭlŭs. ‖ *Cercle.* Tōta sălūtātrīx jām tŭrbă pĕrēgĕrĭt ōrbĕm. *J.* (5, 21). Rĕdĭt ăgrĭcōlīs lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* ‖ † Ōrbĭ. *ancien abl.* (*Lucr.* V, 75. Cf. *Charis.* 1, 112).

Ōrbĭtă, æ. *f. Trace de roues, roue.* Cāstălĭām mōlli dĕvĕrtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V.* Ēt grăvĭs ĭn dūrō nōn sĭdĕrĕt ōrbĭtă cōllĕ. *Paul. Petr.* (4, 60). PPH. Rōtæ, rōtărŭm sīgnă, vēstĭgĭă. *Voy.* Rota. ‖ *Au fig. Trace.* Ēt mōnstrātă diū vĕtĕrīs trăhit ōrbĭtă culpæ. *J.* (14, 37). Tālĕm mūltă săcrīs spĕcĭēm nŏtāt ōrbĭtă lĭbrīs. *Prud.* (*Ham.* 843). *Voy.* Vestigium. ‖ *qqf. Révolution des astres.* Quāntō mĭnŏr ōrbĭtă lūnæ ēst. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 250). Sēptĭmă jām plēnæ dēdūcĭtŭr ōrbĭtă lūnæ. *Prud.*

Ōrbĭtās, ātĭs. *f. Perte de ses enfans, de ses parens; veuvage.* Ōrbĭtās ōmnī fŭgĭēndă nīsū. *St.* Quāsī ĭn ōrbĭtātĕm lĭbĕrōs prōdūxĕrĭm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 105). Ō trīstĕ frāctīs ōrbĭtās ōmnīs mălūm! *Sen.* (*Hip.* 1253).

Ōrbĭtōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des traces de rou*

fŭ findĕ tŏt pĕr ōrbĭtōsă mīllĭă (*Catalect. Virg.* 8, 17).

† Ōrbĭtūdō, ĭnis. *f. Comme* Orbitas. Mīsĕrĕt lăcrĭmārŭm, lūctŭum, ōrbĭtūdĭnĭs. *Att.* (apud *Non.* 2, 509. *Turpil.* et *Pac. ibid.*)

Ōrbĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ĕt, vīllĭcŭs Ōrbĭ. *Hor.*

Ōrbŏ, ās, ārĕ. *Priver d'enfans, en gén. priver.* Ōrbātūră pătrēs ălĭquāndō fŭlmĭnă pōnās. *O.* Fĕrrŭm quŏd ōrbābăt nŭrŭs. *Prud.* (*Cath.* 1848).

† Ōrbs. *m. néol. pour* Orbis. Gaŭdĕt ĕt ōrbs tōtŭs, pōntŭs, ārēnă, pōlŭs. *Fort.* (VIII, 5, *fin. Id.* IX, 2, *f.*).

Ōrbŭs, ă, ŭm. *Privé de ses enfans; orphelin.* Tūnc ōrbă tĭgrĭdĕ pējŏr. *J.* (6, 269). Bīna ūt vīdĕrĕm fūnĕra ĕt gĕmĭnām nĕcĕm, Cælĕbs ĕt ōrbŭs. *Sen.* (*Hip.* 1214). Pŭĕrīquĕ pārentĭbŭs ōrbī. *V.* Ōrbă pārentĕ sŭō quīcūnquĕ vŏlŭmĭnă tāngĭs. *O.* SYN. Ōrbātŭs. ‖ *Veuf, veuve.* Lĕx ĕst, ŭt ōrbæ, quī sĭnt gĕnĕrĕ prōxŭmī, īis nŭbānt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 75). Ĕt tū vĕro ōrbŭm lūxtī dēsĕrtă cŭbīlĕ. *Cat.* (66, 21). *Voy.* Viduus. ‖ *En gén. Privé, qui n'a pas.* Fūnĕrăquĕ ōrba rŏgīs. *St.* Fōrŭmquĕ Lătīnŭs ōrbŭm. *H.* Mărĕ pōrtŭbŭs ōrbŭm. *O.* SYN. Ēgēns, ĕxpĕrs, etc. *Voy.* Egens. ‖ *Avec le gén.* Ōrbă pĕdŭm pārtĭm. *Lr.* (V, 842). Mēmnŏnĭs ōrbă mĕī vĕnĭō. *O.* Lūmĭnĭs ōrbŭs. *Id.* Dējēcīt, vīsŭs ōrbŭs. *Sil.*

Ōrcă, æ. *f. Jarre, espèce de pot à beurre.* Nŏn ălĭă quăm quă Byzantĭa pūtrŭit ōrcă. *H.* Mænăquĕ quŏd primă nondŭm dēfĕcĕrĭt ōrcă. *Pers.* (3, 76). ‖ *Cornet à dez.* Ăngŭstæ cōllŏ nōn fălllĕr ōrcæ. *Pers.* (3, 48). Īntĕrĭm, dŭm cōntĕmplo ōrcām, tăxillos ĕgŏ pĕrdĭdī. *Pomp.* (apud *Prisc.* 3, 615). *Voy.* Fritillus.

Ōrcădes, ŭm. *f. pl.* (Ὀρκάδες). *Les Orcades, îles au-dessus de l'Écosse.* Ōrcădăs, æc mĭnĭmă contentos nŏctĕ Brĭtannos. *J.* (2, 161).

Ōrchămŭs, i. *m. Roi d'Assyrie, fit enterrer toute vive sa fille Leucothoë, aimée d'Apollon.* Rexĭt Āchæmĕnĭăs ūrbĕs pătĕr Ōrchămŭs, īsquĕ. *Ovid.*

Ōrchăs, ădis. *f. Espèce d'olive.* Ōrchădĕs, ĕt rădīī. *V.* (*G.* II, 86).

Ōrchēstră, æ. *f.* (ὀρχήστρα). *Orchestre. Chez les Grecs, c'était la partie du théâtre où le chœur faisait ses évolutions.* Hŏdĭe īn ōrchēstrăm pălliătī prodĕūnt. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 3). Ōrchēstrăm quātit ălтĕr Eŭrĭpĭdīs. *Sid.* (*Pan.* 2097). ‖ *Chez les Romains, c'était la place des sénateurs.* Sīmīlĕmquĕ vĭdēbĭs Ōrchēstram ĕt pŏpŭlŭm. *J.* (3, 177). Intĕrprĕtārĕ, tŭ quī, orchēstræ prōximŭs, Grădĭbŭs prōpĭnquīs īn quātŭordĕcĭm sĕdēs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 4).

Ōrchĭlŭs, i. *m.* (ὀρχίλος). *Trochile, oiseau du Nil, roitelet.* Ōrchĭlŏs īnfēstŭs sī flōrĭcŏmĭs hўmĕnæĭs īmă pĕtĭt. *Avien.* (*Progn.* 437).

Ōrchŏmĕnŏs ou Ōrchŏmĕnŭs, i. *f.* (Ὀρχομενός). *Orchomène, ville de Béotie.* Ōrchŏmĕnŏs dīvēs pĕcōrŭm. *St.* ‖ *Autre d'Arcadie.* Ūsquĕ sŭb Ōrchŏmĕnĭn, Psŏphĭdaquĕ, Cўllēnēnquĕ. *O.*

Ōrcĭnĭānŭs, *et* Ōrcĭnŭs, ă, ŭm. *De l'enfer.* Ōrcĭnĭānă quī fĕrŭntŭr īn spondă. *M.* (X, 5). Ĭtăquĕ, postquam ĕst Ōrcĭnō trādĭtŭs thēsaurō. *Næv.* (apud *Gell.* 1, 24).

Ōrcŭs, i. *m. Le Pluton des Latins.* Quīntăm fŭgĕ : pallĭdŭs Ōrcŭs Eŭmĕnĭdēsquĕ sătæ. *V.* Nūnc vīvātŭĕ nēcnĕ. Id Ōrcŭm scīre ŏpōrtĕt scīlĭcĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 33). Dīvēs ĭn īgnāvă lūrĭdŭs Ōrcŭs ăquă. *Tib.* (III, 3, 38). *Voy.* Pluto. ‖ *L'enfer.* Stўgĭŏquĕ căpŭt dămnāvĕrăt Ōrcō. *V.* Quæ mănĕnt cūlpās ĕtĭām sŭb Ōrcō. *H. Voy.* Inferi. ‖ *La mort.* Hŏrrĭfĕrīs ăccĭbānt vōcĭbŭs Ōrcŭm. *Lr.* (V, 995). Sī mĕtŭt Ōrcŭs Grāndĭă cūm pārvis. *H. Voy.* Mors.

Ordĕŭm. *Voy.* Hordeum.

† Ordĭbŏr. *arch. pour* Ordiar. (*Att.* apud *Non.* 1, 183.)

Ordĭnātŭs, ă, ŭm. *Rangé, aligné, mis en ordre.* Nōn ōtĭōsīs ordĭnātă mўrtĕtĭs. *M.* (III, 58). Sĕd ordĭnātĭs sæcŭlĭs. *Prud.* (*Cath.* 1618).

Ordĭnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Ranger, aligner, mettre en ordre, et au fig.* Quēm prĭŭs mācтĕt sĭbī Dŭbĭtāt... ĕt sævŭm scĕlŭs Jŭvāt ordĭnārĕ. *Sen.* (*Thyest.* 713). Īn quēm sŭpĕrbŭs ordĭnārāt ægmĭnă. *H.* Ex hāc Lūcĕ Mæcēnās mĕŭs āffluēntēs Ordĭnāt ānnōs. Mōx ŭbĭ publĭcās Rēs ordĭnārĭs. *Id.* SYN. Cōmpŏnŏ, dispŏnŏ, dĭgĕrŏ, īnstrŭŏ. PPH. Ordĭnĕ, īn ordĭnĕ pōnŏ, lŏcŏ, stātŭŏ, cōnstĭtŭŏ. Rītĕ lŏcŏ.

Ordĭŏr, īrĭs, ōrsŭs sŭm, ordīrī. *d. Commencer, en partic. commencer à parler, à écrire.* Nĕc gĕmĭnō bĕllŭm Trōjānum ordĭtŭr āb ŏvō. *H.* Ordĭŏr ā cūltū. *O.* Tūm sīc ōrsă lŏquī vātēs. *V.* Cēlsăquĕ Rōmānīs dēcĕrptă Pălātĭă taŭrīs Ordĭăr. *Pp.* (III, 7, 49). SYN. Īncĭpĭŏ, ēxordĭŏr. ‖ *qqf. Prendre par le commencement.* Tōtŏs īn pœnam ordīrĕ nēpōtēs. *St.*

† Ordĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Ordior. *Commencé.* Vērsĭbŭs ordĭtŭm cārmĕn ămōrĕ trăhīt. *Fort.* (II, 10, *fin.*).

† Ordĭŭm, ĭi. *n. Commencement.* Quōvĕ mŏdō dīstrāctă, rĕdīrĕt īn ordĭă primă. *Lr.* (IV, 33). *Voy.* Primordium.

Ordŏ, ĭnis. *m. Ordre, arrangement.* Ĕt, quŏd prĭŭs ordĭnĕ vĕrbum ĕst, Pōstĕrĭŭs făcĭās. *H.* Ordĭnĭs hæc vīrtŭs ĕrīt ĕt vĕnŭs. *Id.* Īlla mănĕnt īmmōtă lŏcīs, nĕque ăb ordĭnĕ cēdŭnt. *V.* SYN. Lŏcŭs. EP. Āptŭs, cŏmpŏsĭtŭs, dĭgĕstŭs, cērtŭs. ‖ Ordĭnĕ, īn *ou* ex ordĭnĕ. *Par ordre, successivement.* Dă nūnc bĭbăt ordĭnĕ, dīxĭt. *O.* Sæpĕ dĭĕm nŏctēmquĕ, ĕt tōtum ex ordĭnĕ mēnsĕm Păsci tŭr. *V.* Hōs Cўrўdŏn, illŏs rĕfĕrēbăt īn ordĭnĕ Thўrsis. Pūgnātăquĕ īn ordĭnĕ bēllă. Rēmquĕ ordĭnĕ pāndŏ. *Id.* Ūtquĕ rĕcēnsērēm căptīvŏs ordĭnĕ pīscēs. *O.* SYN. Vīcĭssīm *ou* Singŭli. ‖ Sīnĕ ordĭnĕ, nullō ordĭnĕ. *Sans ordre.* Spārsōsquĕ sīnĕ ordĭnĕ flōrēs. *O.* Ordĭnĕ nullō Ōscŭlă dispēnsāt. *Id.* SYN. Tĕmĕrĕ. ‖ *Rangée d'arbres.* Pōnĕ ordĭnĕ vītēs. *V.* Indŭlgĕ ordĭnĭbŭs. *Id. Voy.* Versus. ‖ *File de gens.* Pōstquam ōmnĭs longĕ cōmĭtŭm prōcēssĕrăt ordŏ. *V. Voy.* Turba. ‖ *Rangée de soldats.* Dispŏsĭtī īn tūrmās ĭtĕrūm lēgēmquĕ sĕvērī Ordĭnĭs. *St.* ‖ *Rang de rames.* Tērnō cōnsurgūnt ordĭnĕ rēmī. *V.* Ēxstructī rēmĭgĭs ordŏ. *L.* ‖ *Bancs au théâtre.* Bīs sēptem ordĭnĭbŭs, etc. *J.* (14, 325). SYN. Grădŭs. ‖ *Ordre, classe.* Ūsque ā prōăvīs vĕtŭs ordĭnĭs hērēs. *O.* Quŭm plēbs, ĕt mĭnŏr ordŏ, maximusquĕ. *M.* (IV, 2). SYN. Grădŭs. ‖ *Au fig. Rang, ligne.* Sī ōmnēs ūno ordĭne hăbētĭs Achīvŏs. *V.* ‖ *Suite, succession, enchaînement.* Vēl quæ fātōrum pōscĕrĕt ordŏ. *V.* Īs vĕrtĭtŭr ordŏ. *Id.* Nōn cāsŭs ŏpŭs ĕst, măgnī sĕd nūmĭnĭs ordŏ. *Manil.* (1, 531). Cōnsuētīs ex ordĭnĕ fātīs. *V. Fl.* SYN. Sĕrĭēs.

† Ōrĕæ, ārŭm. *f. pl. Frein.* Ētsī tăcēbĭt, gaŭdēbĭt tămĕn sĭbī prōmĭttī ōrĕās. *Titin.* (apud *Fest.* Et *Næv. ib.*). Indĕ flōrĭdŭm rĕflĕxis vĕr rĕvīsĭt ōrĕīs. *Aus.* (*Eclogar. a Solstit.* 6).

Ōrĕās, ădis, *et qqf.* Ōrĕăs, ădis. *f.*; Ōrĕădĕs, ŭm. *pl.* (Ὀρειάς *et* Ὀρειάδες). *Oréades, nymphes des*

montagnes. Tālibŭs āgrēstĕm cōmpēllāt Ŏrĕădă dĭctis. *O*. Hinc ātque hinc glŏmĕrāntŭr Ŏrĕădĕs ; illă phārĕtrām. *V*. Vēlŏx pĕdĕ currĭt Ŏrĕās. *Calp*. (4, 136). Īntĕr Ŏrĕădās Pānŏpē flŭvĭālis ămĭcās. *Aus*. (*Mos*. 176). PPH. Mōntānæ, mōntĭcŏlæ nўmphæ, virginēs. Mōntāna nūmĭnă. *Voy*. Nympha.

Ŏrēsĭtrŏphŏs, ī. *m*. *Nom d'un chien*. (*Ov*. *Met*. III, 233.)

Ŏrēstēs, æ, *voc*. ă. *m*. (Ὀρέστης, ου). 1. *Oreste, fils d'Agamemnon, tua sa mère Clytemnestre, pour venger la mort de son père, et fut tourmenté par les Furies, jusqu'à son expiation dans le temple de Diane Taurique, dont sa sœur Iphigénie était prêtresse. Son amitié avec Pylade est célèbre*. Cōnjŭgĭs, ĕt scĕlĕrŭm fŭrĭis ăgĭtātŭs Ŏrēstēs. *V*. Cūrā mĕī sī tĕ plă tāngĭt Ŏrēstæ. *O*. Fēcērunt fŭrĭæ, trīstis Ŏrēstă, tŭæ. *Id*. Rĕcīpe hŭnc Ŏrēstēn, ăc pĭŭm fŭrtum occŭlĕ. *Sen*. (*Ag*. 931). SYN. Ăgămēmnŏnĭdēs, Tāntălĭdēs. EP. Ăgămēmnŏnĭŭs, ŭltŏr, vindex, pĭus, mīsĕr, infēlix, trīstis ; crūdēlis, sævus, impĭus ; dēmens, fŭrĭōsŭs, insānŭs. PPH. Ăgămēmnŏnĕ nātus. Ăgămēmnŏnĭs prōlēs. Pўlădæ cōmēs, ămĭcus. VERS. Ensĕ Thўēstĭădæ pœnās exēgĭt Ŏrēstēs, Sēd mixtum pĭĕtātĕ nefās, dŭbĭtāndăquĕ cædis Glōrĭa mātĕrnæ laudēm cŭm crīmĭnĕ pensāt. *Cl*. Haūd ălĭōs, nōndŭm Scўthĭcă pūrgātŭs în ārā, Eŭmēnĭdum vīdit vultŭs Pēlŏpēŭs Ŏrēstēs. *L*. *Voy*. Amicitia. ‖ Ŏrēstēs, ĭs *et* ī, ī. *arch*. Nēc mĕlĭŏr pānis tŭrdŭsvĕ dăbātŭr Ŏrēstī. *M*. (VI, 11. Cf. *Prisc*. 6, 705. Nonnulli leg. *Orestis*, *Oresti*, apud *Ov*. *Her*. 8, 9, et *Am*. II, 6, 15 ; sed alii potius *Orestæ*). ‖ 2. *Peuple Scythe*. Quŭm mŏdŏ Sārmătĭcŭs rēgnă înfēstārĕt Ŏrēstēs. *Sil*. (Cf. *Liv*. 27, 33 ; *Curt*. 4, 13).

Ŏrēstēŭs, ă, ŭm (Ὀρέστειος). *D'Oreste*. Sācrāque Ŏrēstēæ gĕmĭtŭ quēstŭquĕ Dīānæ. *O*. Cōnstăt Ŏrēstēām nĭl vălŭīssĕ fĭdēm. *Cl*.

Ŏrētæ, ārŭm. *m*. *pl*. (Ὀρέται). *Peuple Scythe*. Flŭctŭāt ă quŏrĭbŭs ; nēc nōn Ŏrētæquĕ fĕrōcēs. *Prisc*. (*Peri*. 664).

Ŏrexĭs, ĭs. *f*. (ὄρεξις). *Appétit*. Dūcĭtŭr ântĕ cĭbŭm, răbĭdām făctūrŭs ŏrexĭm. *J*. (6, 428. *Id*. 11, 217). *Voy*. Fames.

Ŏrfĭtŭs, ī. *m*. *Nom d'homme*. (*Anth*. I, p. 326.)

Ŏrgănĭcŭs, ă, ŭm (ὀργανικός). *Musical, harmonieux*. Hărmŏnĭāī Nōmĕn, ăb ŏrgănĭcō sāltū dēlātum Hēlĭcōnis. *Lr*. (III, 133). Suēsce, ātque ŏrganĭcis bĕārĕ circĭs. *Capel*. (II, p. 29). SYN. Mūsĭcŭs. ‖ *Subst*. *m*. *Joueur d'instruments*. Mūltă, mŏdo ŏrgănĭcī mĕlĭcōs pĕpĕrērĕ sŏnōrēs. *Lr*. (V, 336. *Id*. II, 412).

Ŏrgănŏn *ou* Ŏrgănŭm, ī. *n*. (ὄργανον). *Instrument de musique, lyre, harpe*. Vōcēm vēndēntĭs prætōrĭbŭs, ŏrgănă sēmpĕr în mănĭbŭs. *J*. (6, 380). Ŏrgănăque în rāmĭs sălĭcĭs sŭspēndĭt ămāræ. *Prud*. (*Enchir*. 92). ‖ *Orgue hydraulique*. Hūmĭdă fŏllĭgĕnĭs ĕxclāmānt ŏrgănă bŏmbĭs (*Anth*. II, p. 636. *Ib*. 235. Cf. *Publil*. *Optat*. *Organon* ; *Cl*. *Cons*. *Mall*. *Theod*. 316 *sq*.) ‖ † *Organe, voix*. Ēlĭnguĭs ŏrīs ŏrgănŭm faŭtŏr mŏvē. *Prud*. (*Peri*. 2196). Hæc fŏrē, quŭm vētĕrŭm cēcĭnĭssēnt ŏrgănă vātŭm. *Id*. (*Apot*. 302).

Ŏrgĭă, ōrŭm. *n*. *pl*. (ὄργια). *Orgies, fêtes de Bacchus, qui se célébraient tous les trois ans ; mystères ou objets de son culte*. Întĕr sācrā dĭēm nŏctŭrnīque ŏrgĭă Bācchī. *V*. Ŭbī āūdĭtŏ stĭmŭlānt trĭĕtērĭcă Bācchŏ Ŏrgĭă. *Id*. Cuī Thrācĭŭs Ŏrpheŭs Ŏrgĭă trādĭdĕrāt. *O*. Pārs ŏbscūră cāvis cĕlĕbrābānt ŏrgĭă cistis. *Cat*. (64, 269). SYN. Bācchānālĭă, Dĭŏnўsĭă, trĭĕtērĭcă, trĭĕtērĭs. EP. Bācchĕă, Bācchĭcă, Thēbānă, însānă, fŭrĭōsă. PPH. Bācchī fēstă, sācră, chŏrī. Ŏrgĭă Cādmī. VERS. Nōs Cādmēĭs ŏrgĭă fĕrrĕ Tēcŭm sōlĭtæ condĭtă cistis. *Sen*. Aūt ŭbĭ cūrvă chŏrōs indīxĭt tĭbĭă Bācchī. *V*. Fēstă cŏrўmbĭfĕrī cĕlĕbrābāt Græcĭă Bācchă. *O*. Aūt quālēs Bācchŏ rĕfĕrūnt sŏlēnnĭă nўmphæ Mæŏnĭæ quās Hērmŭs ălĭt. *Cl*. ‖ *En gén*. *Mystères, cérémonies religieuses, culte*. Quæ vēstră, sŏrōrēs, Ŏrgĭă, Pĭĕrĭæ. *St*. Tālĭă sēcrētă cŏlŭērunt ŏrgĭă tădă, etc. *J*. (2, 91). Ītălă pĕr Grăiŏs ŏrgĭă fĕrrĕ chŏrōs. *Pp*. (III, 1, 2). Ēt rērŭm caŭsās ēt sācră mŏvēnĭēm Ŏrgĭă nātūræ. *Col*. (10, 218). Hūnc ĕssĕ vēstrīs ŏrgĭīs Mōrēmque ēt ārtēm prōdĭtum ēst. *Prud*. (*Cath*. 305). SYN. Sācrā, mўstĕrĭă, ārcānă.

Ŏrgūs, ī. *m*. *Rivière de la haute Italie*. Dūrĭă nām, Sēssĭs, tōrrĕns vēl Stūră, vĕl Ŏrgūs. *Ennod*. (*Carm*. 1, 38).

Ŏrĭă. *Voy*. Horia.

Ŏrĭbăsŭs, ī. *m*. (ὀρειβάσης). *Nom d'un chien*. Dōrcĕūs ēt Ŏrĭbăsŭs, Ārcădēs ŏmnēs. *O*.

Ŏrĭchălcŭm, ī. *n*. (ὀρείχαλκον). *Laiton, cuivre blanc*. Aūrō squălēntĕm ălbōquĕ ŏrĭchălcō. *V*. Tĭbĭă nōn, ŭt nŭnc, ŏrĭchălcō vinctă. *H*. Ēmĭcāt ēffĭgĭēs, ēt spārsa ŏrĭchălcĭă rĕnīdēnt. *Stat*. (Sic et *Val*. *Fl*. III, 671. Diversa sunt *orichalcum* et *aurichalcum*. Quæ tamen confundit *Serv*. ad *Æ*. XII, 87; expresse distinguit *Diom*. 1, 315. Cf. *Plin*. 34, 3). *Voy*. *Æs*.

Ŏrĭcillă. *Voy*. Auricilla.

Ŏrĭcĭŭs, ă, ŭm. *D'Oricum*. Înclūsām būxō, aūt Ŏrĭcĭă tĕrĕbĭnthō Lūcĕt ēbŭr. *V*. (Sic *Prop*. III, 5, 63).

Ŏrĭcŏs *ou* Ŏrĭcŭs, ī. *f*., *et* Ŏrĭcŭm, ī. *n*. (Ὥρικος *et* τὸ Ὥρικον). *Ville d'Épire*. Tūnc quī Dārdănĭām tĕnēt Ŏrĭcŏn. *L*. Īllē nōtĭs āctŭs ăd Ŏrĭcŭm. *H*. Cōntĕrrŭīt Ŏrĭcŏn ārmīs. *Sil*.

Ŏrĭēns, tĭs. *Qui se lève*. Sēxtă rĕsūrgēbānt ŏrĭēntĭs cōrnŭă lūnæ. *O*. Ŏrĭēntĭă tēmpŏră nōtīs Înstrŭīt ĕxēmplis. *H*. Împĕtŭs, aŭt ŏrĭēntĭs Hœdī. *Id*. SYN. Născēns, sūrgēns, nŏvŭs, rĕcēns, încĭpĭēns. ‖ — sōl. *Le soleil levant*. Quŏ nūnquām rădĭīs ŏrĭēns, mĕdĭŭsvĕ cădēnsvĕ Phœbŭs ădīrĕ pŏtēst. *O*. Ēt mē Phœbŭs ĕquīs ŏrĭēns ămāvīt ănhēlĭs. *V*. *Voy*. Māne. ‖ — (*s*. *ent*. *sol*, dies). *L'Orient, le Levant*. Ădjĭcĭt ētrēmō lăpĭdēs ŏrĭēntĕ pĕlĭtōs. *O*. Spŏlĭis ŏrĭēntĭs ŏnŭstŭm. *V*. Vīrēs ŏrĭēntĭs ēt ūltĭmă sēcŭm Băctră vĕhīt. *Id*. SYN. Aūrōră, eūrŭs. PPH. Ēŏŭs ŏrbĭs, ăxĭs, līmēs, sōl. Ēŏæ pārtēs, ōræ, plăgæ. Ēŏă tēllŭs, tērră, rĕgĭō. Năbăthæă, ēŏă, littŏră, rēgnă. Ēŏŭm littŭs. Ēŏī trăctŭs, fīnēs. Rŭbrŭm mārĕ, littŭs. Sōlĭs ortŭs. Aūrōræ fīnēs, pŏpŭlī. VERS. Phœbī sūrgēntĭs ăb ignĕ. *L*. În ortŭs Phœbēōs cōnvĕrtĭt ītĕr. *Id*. Ēt quī rēnātum primŭs ĕxcĭpĭēns dĭēm. *Sen*. Quās... rōsĕōque Aūrōra îllūmĭnat ortū (terras). *Prud*. ‖ *D'Orient en Occident*. *Voy*. Occidens.

Ŏrĭēntĭŭs, ĭī. *m*. *Orience, poète chrétien*. Clārĭtŭr hic pŏlĭēns Ŏrĭēntĭŭs îllĕ sepultus. *Fort*. (IV, 25, 4).

Ŏrĭgănŭm, ī. *n*., *et* Ŏrĭgănŭs, ī. *m*. (ὀρίγανον). *Origan, plante médicinale*. Cūmque hŏc ăbsūmī dēbēbīt ŏrĭgănŭs hĕrbă. *Ser*. *Sam*. (*vs*. 876).

Ŏrĭgŏ, ĭnis. *f*. *Origine, naissance, principe*. Īgnĕŭs ēst ōllīs vĭgŏr ēt cœlēstĭs ŏrĭgŏ. *V*. Spēmquĕ grĕgēmquĕ sĭmŭl, tōtāmque ăb ŏrĭgĭnĕ gēntēm. *Id*. Cādmŭs ŏrĭgŏ pātrŭm. *St*. Rērŭm gĕnĭtālĭs ŏrĭgŏ. *Lr*. (V, 176). SYN. Ŏrtŭs, prīncĭpĭŭm, ēxōrdĭŭm. EP. Prīmă, vĕtŭs, ăntīquă. PPH. Născēndi ēxōrdĭă. *Juvc*. ‖ *Sang, famille*. Născētŭr pŭlchrā Trō-

jānŭs ōrigĭnĕ Cæsăr. *V.* Nōbilis illĕ quĭdem ēst ĕt clārŭs ōrigĭnĕ. *O.* SYN. Sānguis, gĕnŭs, stīrps, ōrtŭs, nātālēs, sēmĕn, gĕns, dŏmŭs. *Voy.* Nobilis. ‖ *Cause.* Ūt tămĕn aŭdĭta ēst nōstræ tĭbī clādĭs ōrigŏ. *O.* Mēntis caŭsā mālæ tămĕn ēst ĕt ōrigŏ pĕnēs tē. *J.* (14, 226). SYN. Caŭsa, fōns, căpŭt. *Voy.* Causa. ‖ *Source.* Tē, fōntīum quī cēlat ōrigĭnēs, Nīlŭs. *H. Voy.* Fons. ‖ *Nom d'une actrice.* Ūt quōndăm Mārsæŭs ămātŏr Origĭnis illĕ. *H.*

Ōrīōn *et* Ōrĭŏn, ōnis *ou* ōnĭs. *m.* (Ὠρίων *et* Ὠαρίων). *Orion, chasseur d'une taille gigantesque, fut piqué par un scorpion, et changé par Diane en une constellation.* Ārmātūmque aūrō circūmspĭcit Ōrīōna. *V.* Ōrĭōn hŭmĕrīs ēt lātō pĕctŏrĕ fŭlgēns. *Cic.* (*Arat.* 370). Tēstĕ tŭlit cœlō, vīcti dĕcŭs Ōrīōnis. *L.* Aut Hēlĭcēn jŭbēō strĭctūmque Ōrīōnis ēnsĕm. *O.* Quūm sŭbĭto āssŭrgēns flŭctŭ nĭmbōsŭs Ōrĭōn. *V.* Aūt nĭgrūm trĕpĭdis ĭmpĭngĭt Ōrĭōna naŭtīs. *St.* EP. Ēnsĭfer, nĭmbōsus, aquōsŭs, nŭbĭlus, plŭvĭŭs, īnsānŭs. PPH. Ōrĭōnis āstrŭm, sīdŭs, stēllă. PHR. Ferro, ēnse ārmātŭs, mĭnax. (Prīma lenga lieeuter corripĭtur, et auctore *Diom.* 2, 457.)

Ōrĭŏr, ērĭs, ōrtŭs sŭm, ōrīrī. *d. Naître.* Concĭpĭŭnt, ĕt āb hīs ōrĭŭntŭr cūnctă dŭōbŭs. *O.* Tū tŏtĭēs ōrĕrīs, vĭridĭque īn cĕspĭtĕ flŏrēs. Quūm sŭbĭtūm dictŭque ōrĭtur mīrābĭle mōnstrum. *V.* Cīvis ŭt affĕctŭ nostrīs ōrĕrētŭr in ōrīs. *Paul. Nol.* (15, 59). SYN. Ēxōrĭŏr, născŏr, surgŏ, procēdŏ, prōdĕō, vĕnĭō, āppārĕō. *Voy.* Nascor. ‖ *Se lever, en parlant des astres, etc.* Quid vĕtăt ēt stēllās, ut quæque ōrĭtŭrque cadĭtque, Dīcĕrĕ? *O.* Pōstĕră lūx ōrĭtur. *H.* SYN. Surgŏ, prōdĕō.

Ōrĭtæ, ārŭm. *m. pl.* (Ὀρείται). *Peuple de Gédrosie.* Tūnc fŭrŏr ēxtrēmōs mŏvĭt Rōmānŭs Ōrĭtās. *L.* (Adde *Prisc. Peri.* 1003).

Ōrĭthĭŏs *ou* Ōrĭthўĭus, ī. *m. Montagne d'Idalie.* Quă sŭpĕr Īdalĭūm lĕvat Ōrĭthўŏn īn aūrās. *Sid.* (*Pan.* 2234).

Ōrĭthўĭă, æ. *f.* (Ὠρείθυια). *Orithye, fille d'Érechthée, enlevée par Borée, qui la transporta en Thrace, où elle donna le jour à Calaïs et à Zéthès.* Ātquĕ Gĕtæ, ātque Hēbrūs, ĕt Āctĭās Ōrĭthўĭă. *V.* Dīlectāquĕ dĭū cārŭīt dĕŭs Ōrĭthўĭă. *O.* Crūdēlēm Bŏrĕān răpta Ōrĭthўĭă nĕgāvīt. *Pp.* (II, 20, 54). PPH. Bŏrĕæ cōnjŭx, ŭxŏr. Gēlĭdī cōnjŭx Āctæă tўrānnī.

Ōrĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Orior. Nīl ōrĭtūrum ălĭās, nĭl ōrtŭm tālĕ fatēntēs. *H.*

Ōrĭundŭs, ă, ŭm. *Originaire, issu.* Dēnīquĕ cœlēstī sŭmŭs ōmnēs stīrpe ōrĭundī. *Lr.* (II, 990. Alĭi leg. *semine*). Mēminĕrint sēse ūndĕ ōrĭundī sīēnt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 6). *Voy.* Ortus.

Ōrĭŭs *ou* Ōrĭŏs, ī. *m.* (Ὄριος). *Nom d'un Lapithe.* Brŏtĕăn ēt Ōrĭŏn: Ōrĭō Mātĕr ērāt Mўcălē. *O.*

Ōrmēnĭs, ĭdis. *f.* (Ὀρμενίς). *Fille d'Orménius, Astydamée.* Nē rĕfĕrām pārtŭs, Ōrmēnĭ nўmpha, tŭōs. *O.*

Ōrnă, æ. *m. Rivière de Belgique.* Gūrgĭtĕ sŭscĭpĭŏr sŭblĕr quōquĕ flūmĭnis Ōrnæ. *Fort.* (X, 9, 13).

Ōrnāmēntŭm, ī. *n. Apprêts, préparatifs, et au fig.* Vīno, ōrnāmēntīs ōpĭpārĭsque ŏbsŏnĭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 29. Ōrnāmēntīs mĕis ēt sўcŏphantīs Tūum ēxōrnābō vĭllĭcum. *Id.* (*Pœn.* II, vs. 16). ‖ *Meubles, ornement.* Dŏmum, ōrnāmēntă cūm vēnŭstīs hŏrtŭlīs. *Ph.* Ipse ōrnāmēnta ā chŏrāgo hæc sūmpsit. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 16). Ūrcĕŏlī sĕx, Ōrnāmēntum ăbaci. *J.* 3, 205. Ambĭtĭosa rĕcĭdĕt Ōrnāmēntă. *H. Voy.* Ornatus, us.

† Ōrnātī. *ancien gén. pour* Ornatus. Nīl ōrnātī, nĭl tūmultī. *Ter.* (*And.* II, 2, 28. *Id. Eun.* II, 2, 6).

Ōrnātrīx, īcis. *f. Femme de chambre.* Tūlă sĭt ōrnātrīx: ōdī quæ saūcĭăt ōră. *O.*

Ōrnātŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Ornatus. Mūllĕrcŭlă mĕa ōrnātŭlă sī sĭt. *Pl.* (*fr. Cist.* ed. *Maio*, p. 19).

Ōrnātŭs, à, ŭm. *Préparé.* Jam īnstĭtūta, ōrnāta cūncta īn ōrdĭne ănĭmo ūt vŏlŭĕrăm. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 10). Jāmne ōrnāta rĕs? *Id.* (*Cas.* III, 3, 15). ‖ *Orné.* Flōrĭbŭs ātquĕ aprō crīnēs ōrnātus ămāre. *V.* Nōndūm tōtos ōrnātă căpillōs. *O.* SYN. Cūltŭs, ēxcūltŭs, ēvōrnātŭs, pĕrcūltus, dēcōrātus, dēcŏrus, nītēns, nĭtĭdus, insignis, pulcher, īnsignītus, conspĭcŭus, fulgēns, spĕcĭōsus, cōnspĕctus.

Ōrnātŭs, ūs. *m. Préparatifs, apprêts, mobilier.* Ōrnātŭs dīvēs, părvula cœna fŭit. *M.* (IV, 78. Adde *Ter. And.* II, 2, 28). *Voy.* Paratus, Supellex. ‖ *Ornement, parure.* Ōrnātŭs Ārgīvæ Hēlĕnæ, quos illa Mўcēnis Ēxtŭlĕrat. *V.* Nĕc gĕnŭs ōrnātŭs ūnum ēst: quōd quāmquĕ dĕcēbĭt. *O.* SYN. Ōrnāmēntŭm, cūltŭs, dēcŏr, dēcōrāmĕn, dēcŭs, hŏnŏr, hŏnōs, insignĕ. EP. Rēgĭus, fēstŭs, hŏnēstŭs, dēcōrus, ēximĭus, insignis, nŏbĭlis, cōnspĭcŭus, dīvēs, prētĭōsus, nītēns, nĭtĭdus, splēndĭdus, māgnĭfĭcus, sŭpĕrbus, mŭlĭēbris. ‖ *Toilette.* Ægrōs ăbjĭcĭēt mŭlĕcha, ut ōrnātŭm părĕt. *Ph.* SYN. Cūltŭs, mūndŭs, supellēx. ‖ *Costume.* Facĭt ŭt vēnĭas hūc ōrnātū naŭclĕrĭō. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 41). SYN. Vēstĭs, cūltŭs.

Ōrnĕus, ī. *m. Nom d'un Centaure.* Fŭgĭt ēt Ōrnĕūs. *O.*

Ōrnĭtŭs *ou* Ōrnўtŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Prŏcŭl Ōrnĭtŭs ārmīs. *V.* (Alĭi leg. *Orphitus*. Adde *V. Fl.* III, 175; *Stat. Th.* XII, 207). ‖ *Nom de berger.* (*Calp.* 1, 4 *sq.*)

Ōrnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Préparer.* Ĭlă jam ōrnābăt fŭgăm. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 6. Sed pŏtĭus *adornabat*). Nōn ōrnātīs ĭstĭc apŭd vōs nŭptĭās? Ōrnō ēt pārŏ. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 16). SYN. Parŏ, instrŭo, etc. *Voy.* Paro. ‖ *Orner pour, embellir.* Pastōrēs, hēdĕrā crēscēntem ōrnātĕ pŏēmăn. *V.* Ōrnābănt aūrātă mŏnīlĭă cōllŭm. *O.* Ōrnātūrā sŭōs ēxstrūxĭt cūlmĭnă mānēs. *Cl.* SYN. Ēxōrnŏ, dēcŏrŏ, hŏnēstŏ, instrŭŏ, dĭstĭnguŏ, īnsignĭŏ, cŏlŏ, ēxcŏlŏ, cŏmŏ. ‖ — mūnĕrĭbŭs. *Combler de présents.* Dŏnĭs ōrnātŭr hŏnēstĭs. *H.* Munĕrĕ quŏ pātrĭās pĕllĕx ōrnētŭr ad ārās. *V. Fl.* ‖ *Pris ironiquement.* Sī (regnum) pŏssĭdĕrem, ōrnātŭs ēssēs ēx tŭīs vīrtūtĭbŭs. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 22).

Ōrnŭs, ī. *f. Frêne sauvage.* Aūt sŭmmīs rĕfĕrēns ānnōsăm mōntĭbŭs ōrnŭm. *V.* Ōrnūsque incānŭīt ălbō Flōrĕ pĭrī. *Id.* Nĕc plĕctrō Gĕtĭcās mŏvēbĭs ōrnōs. *St.*

Ōrnўtŭs. *Voy.* Ornitus.

Ōrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Parler, dire.* Nĕc dictīs ōrārĕ prĭŭs quām lĭngua crĕāta ēst. *Lr.* (IV, 858). Nūnc quām rem ōrātŭm hūc vēnī, prīmŭm prŏlĭquar. *Pl.* (*Amp. prol.* 50). ‖ *Plaider.* Ōrābunt caŭsās mēlĭŭs. *V. Voy.* Causidicus. ‖ *Prier, invoquer, demander.* Tālĭbŭs ōrābăt dictĭs, ōrāsque tĕnēbăt. *V.* Multă dĕōs ōrāns. *Id.* Fīnēmque ōrārĕ mălōrum. *O.* SYN. Prĕcŏr, ŏbtēstŏr, rŏgŏ, etc. *Voy.* Precor. ‖ — (cum aliquo). *arch.* Tecum ōro ēt quæsŏ, etc. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 62. *Id. As.* III, 3, 72; *Ter. Hec.* IV, 4, 64).

Ōrŏbis, ĭs. *m. Rivière de la Narbonnaise.* Āt

nūnccĕ Lēdŭs, nūnc ĕt Ōrŏbīs flūmĭnă. *Avien.* (*Or. mar.* 590).

Ōrŏdēs, æ. *m.* (Ὀρώδης). *Nom de guerrier.* Jăcĕt iltŭs Ōrŏdēs. *V.*

Ōrŏmēdŏn, ōntĭs. *m.* (Ὀρομέδων). *Un des géants.* Cœum, ĕt Phlēgræīs Ōrŏmēdōntă jŭgīs. *Pp.* (III, 7, 47).

Ōrōntēs, ĭs. *m.* (Ὀρόντης). *Fleuve de Syrie.* Ārsĭt ĕt Eŭphrātēs Băbўlōnĭŭs, ārsĭt Ōrōntēs. *O.* Jām prīdēm Sўrŭs īn Tĭbĕrīm dēflŭxĭt Ōrōntēs. *J.* (3, 62). Quōs ăd eōŭm tŭlĕrīs Ōrōntĕm. *St.* || 2. *Chef des Lyciens, compagnon d'Enée.* Ūnăm, quæ Lўcĭōs fīdūmquĕ vĕhēbat Ōrōntēn. *V.* (*Æ.* I, 220. Sic legit *Charis.* 1, 8, nomen referens ad declinationem *Orontes, æ.* Cf. *Prisc.* 6, 705).

Ōrōntĕŭs, ă, ŭm (Ὀρόντειος). *De l'Oronte, de Syrie.* Aŭt quĭd Ōrōntēă crīnĕm pĕrfŭndĕrĕ mўrrhă? *Pp.* (I, 2, 3).

Ōrōsĭŭs, ĭī. *m. Paul Orose, un des pères de l'Église.* Sēdŭllĭŭs dŭlcĭs, quŏd Ōrōsĭŭs ēdĭt ăcŭtŭs. *Fort.* (VIII, 1, 59).

Orphă, æ. *f. Eccl. Orpha, Moabite, sœur de Ruth.* Ādspīcĕ Rŭth gĕnĕrĭs Mōăbītĭdĭs, ĕt sīmŭl Orphă. *Prud.* (*Ham.* 844).

† Orphănŏtrŏphŭs, ī. *m.* (ὀρφανοτρόφος). *Qui nourrit les orphelins.* || *Orphelin.* Quāntŭm vŏcĕ vălēns vĭdŭīs ătque orphănŏtrŏphīs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 405, pænultima male producta).

† Orphănŭs, ī. *m.* (ὀρφανός). *Orphelin.* Orphănŭs, ēxŭl ăgēns, vĭdŭæ nūdĭquĕ jăcēntēs. *Fort.* (IV, 25, 11).

Orphăs, ădis. *f. Sorte de poisson.* Orphăs, ĕt hērbōsă lătĭtāns ĕrĭthўnŭs ĭn ūndă (*Halieut. fragm.* a *Column.* ed., 105. Adde *Ov. Hal.* 104).

Orpheŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *dat.* eī, ĕŏ *ou* eō, *acc.* ĕă *ou* ĕŭm, *voc.* eŭ, *abl.* ĕŏ *ou* eō. *m.* (Ὀρφεύς). *Orphée, fils d'Apollon, ou d'OEagre, roi de Thrace, et de Calliope. Les accords de sa lyre charmaient les animaux, les arbres, les fleuves, les rochers. Après la mort d'Eurydice, son épouse, il descendit aux enfers, et par la douceur de ses chants, obtint qu'elle lui fût rendue, à condition de ne pas la regarder avant d'être revenu sur la terre. Il oublia sa promesse, perdit à jamais Eurydice, consacra sa vie aux regrets, et fut victime de la jalousie des Bacchantes, qui le mirent en pièces.* Sī pŏtŭīt mānēs ārcessĕrĕ cōnjŭgĭs Orpheŭs. *V.* Cædĭbŭs ĕt victŭ fœdō dētērrŭīt Orpheŭs. *H.* Orpheŭs Eŭrўdĭcēn dŭm rēpĕtĭt sŭăm. *Sen.* (*H. Fur.* 571). Lōngos Orphĕŏs ēxŭit dŏlōrēs (Calliope). *St.* Īnfĕrĭās Orphei Lēthæă păpāvĕrā mittēs. *V.* Lĭnŭque Ăpŏllŏ sĭt părēns, Mūsa Orphĕō. *Ph.* Quĭd pătĕr Īsmărĭō, quĭd mătĕr prōfŭīt Orpheō? *O.* Orphĕăque ĭn mĕdĭō pŏsŭīt sīlvāsquĕ sĕquāntēs. *V.* Tē mœstæ vŏlŭcrēs, Orpheŭ, tē turba fĕrārum. *O.* Quōd sī Thrēĭcĭō blāndĭŭs Orphĕō. *H.* Orpheŭm vīsĕrĕ, quī quōtĭdĭānă. *Sid.* (*Epist.* IX, 11, 19). EP. Thrācĭŭs, Thrēĭcĭŭs, Ōdrўsĭŭs, Rhŏdŏpēĭŭs, Œăgrĭŭs, Ismărĭŭs, Bistŏnĭŭs; cānōrŭs, vŏcālĭs, blāndus, dŏctŭs. PPH. Vātēs, sācērdos Thrācĭŭs, Thrēĭcĭŭs, Thrāx, Bistŏnĭŭs, Ōdrўsĭŭs, Rhŏdŏpēĭŭs. Cāllĭŏpæ gĕnŭs. VERS. Lĭcĕt ipsĕ lĕvāndos Ăd gĕmĭtŭs, sīlvis cōmĭtātŭs ĕt ămnĭbŭs, Orpheŭs Āffŏrĕt. *St.* Quĕm concĭtă dĭcunt Flūmĭnă Thrēĭcĭă dētĭnŭissĕ lўrā. *Pp.* Īllĕ vŏcālĭ gĕnĭtŭs Camēnā, Cŭjŭs ăd chordās mŏdŭlāntĕ plēctrō Rēstĭtĭt torrens, sīllŭĕrĕ vēntī, etc. *Sen.* Quă quōndăm sŏnĭtūmquĕ sĕrēns Œăgrĭus Orpheus, Ĕt sūrsum scŏpŭlis ĕt sīlvis ăddĭdĭt aūrēs, Ĕt Dĭtī lăcrĭmās, ĕt mōrtī dēnīquĕ fīnĕm. *Manil.* (*Cf. Virg. G.* IV, 454 *sq.*; *Ov. Met.* X et XI *init.*; *Hor. Od.* I, 12, 9; *A. P.* 390; *Prop.* III, 1, 41; *Manil.* V, 322; *Sil.* III, 620; XI, 459; *V. Fl.* IV, 348; *Sen. H. OEt.* 1079; *Med.* 625; *Boet.* 3, 12; *Sid. Pan.* 99 *sq.*)

Orphĕŭs, ă, ŭm (Ὀρφεῖος). *D'Orphée.* Vēnĭt ăb Orphēō cūltŏr Rhŏdŏpēĭŭs Hæmō. *M.* (*Spect.* 3, 3). Cērbĕrŭs Orphēō lēnīvit sībĭlă cāntū. *L.* (IX, 646).

Orphĭtŭs. *Nom de guerrier.* (*Sil.* V, 168.) *Voy.* Ornitus.

Orphnē, ēs. *f.* (Ὄρφνη). *Orphné, mère d'Ascalaphe.* Quōrum quōndām dĭcĭtŭr Orphnē. *O.*

Orrŏpўgĭum, ĭī. *n.* (ὀρροπύγιον). *Extrémité de la colonne vertébrale.* Aŭt ănătĭs hăbĕās orrŏpўgĭūm măcræ. *M.* (III, 93).

Ōrsă, ōrŭm. *n. pl. Entreprise, projet, pensées; ouvrage, poème.* Īn mĕllĭŭs tŭă, quī pŏtēs, ōrsă rĕflectās. *V.* Sīve ōrsă lĭbēbăt Āōnĭīs vĭncĕrĕ mŏdĭs. *St.* Nōstră lŏquōr: nūllī vātŭm dēbēbīmŭs ōrsă. *Man.* (II, 57). || *Discours qui commence, paroles.* Īnquĕ vĭcēm plăcĭdă ōrsă rĕfĕrt. *St.* Sīc ōrsă vĭcĭssĭm Ōrĕ rĕfĕrt. *V.* Trīstĭă quŭm mĕdĭŭs rūmpĕrĕt ōrsă dŏlŏr (*Ad Liv.* 210). *Voy.* Verbum.

Ōrsēs, æ. *m. Nom de guerrier.* Prædūrŭm vīrĭbŭs Ōrsēn. *V.*

Ōrsĭlŏchŭs, ī. *m.* (Ὀρσίλοχος). *Nom de guerrier.* Prōtĭnŭs Ōrsĭlŏchum ēt Būtēn. *V.*

Ōrsŭs, ă, ŭm. *part. de* Ordior. *Qui a commencé, en partic. de parler.* Mājŭs ădortă nĕfās, mājōrēmquе ōrsă fŭrōrĕm. *V.* Tālĭbŭs ōrsă mŏdĭs. *O.*

Ōrsŭs, ūs. *m. Commencement.* Ūnde ĭgĭtŭr cœpīssĕ fĕrūnt aŭt ēx quĭbŭs ōrsŭm? *Prud.* (*Sym.* 818). || *Comme* Orsa. Rătŏs hăbĕānt, ān vānŏs pēctŏrĭs ōrsūs. *Cic.* (*Div.* 2, 30). Tĕnŭēm fōrmāvĭmŭs ōrsŭm (*Culex*, 1).

Ōrtălŭs. *Voy.* Hortalus.

Ōrthŏsĭs, ĭdis. *f.* (*Strab.* Ὀρθωσιάς). *Ville de Phénicie.* Ĕt pĭnguēm Trĭpŏlīn, nēc nōn Ōrthŏsĭdă sācrām. *Prisc.* (*Peri.* 856. Et *Avien. Descr. Ter.* 1075. Apud *Plin.* 5, 20, audit *Orthosia*).

Ōrthrŭs, ī. *m.* (Ὄρθρος). *Chien de Géryon.* (*Sil.* XIII, 845.)

Ōrtīvŭs, ă, ŭm. *De l'Orient.* Ōrtīvō tōtĭdēm dē cārdĭnĕ dūcēs. *Man.* (III, 189).

Ōrtŭs, ă, ŭm. *part. de* Orior. *Né, issu.* Sēque ōrtum ăntīquă Teūcrōrum ā stīrpĕ vŏlēbăt. *V.* Mūltŏs sæpĕ vīrōs nūllīs mājōrĭbŭs ōrtŏs. *H.* Nīl ōrtŭm tālĕ fatēntēs. *Id.* SYN. Nātŭs, sătŭs, gĕnĭtŭs, etc. *Voy.* Natus. || *Levé.* Lūstrābăt lāmpădĕ tĕrrās Ōrtă dĭēs. *V.* Sōlĕ rĕcēns ōrtō. *Id.*

Ōrtŭs, ūs. *m. Naissance, origine.* Sēd nĕquĕ mātĕrnō quōd sūm gĕnĕrōsĭŏr ōrtū. *O.* Pīsă mihi pătrĭa ēst, ĕt ăb Ēlĭdĕ dūcĭmŭs ōrtŭm. *Id.* SYN. Ōrīgō, etc. *Voy. ce mot.* || *Lever du soleil.* Primī sŭb lūmĭnă sōlĭs ĕt ōrtūs. *V.* Phœbūsquе ĭtĕrāvĕrĭt ōrtŭs. *O. Voy.* Mane. || *L'Orient.* Ībit ăd ōccāsūm quĭdquĭd dĭcēmŭs, ăb ōrtū. *O.* (Et *Sen. Ag.* 824). *Voy.* Oriens. || *Lever des astres.* Dāphnī, quĭd ăntĭquōs sīgnōrūm sūspĭcĭs ōrtūs? *V.*

Ōrtўgĭă, æ, *et* Ōrtўgĭē, ēs. *f.* (Ὀρτυγία *et* Ὀρτυγίη). *Ortygie, île, la même que Délos.* Lĭnquĭmŭs Ōrtўgĭæ pōrtūs, pĕlăgōquĕ vŏlāmŭs. *V.* Tēmpūsquĕ fŭīt quō nāvĭt ĭn ūndĭs, Nūnc sēdĕt Ōrtўgĭē. *O. Voy.* Delos. || 2. *Autre, en face de Syracuse.* Sīcānĭō prætēntă sĭnū... nōmĕn dīxĕrĕ prĭōrēs Ōrtўgĭām. *V.*

Ōrtўgĭŭs, ă, ŭm (Ὀρτύγιος). *De Délos.* Ōrtўgĭām

stŭdĭīs ipsăquĕ cŏlĕbăt Virgĭnĭtātĕ dĕăm. *O.* Bŏvēs Ortўgĭæ. *Id. Voy.* Delius.

Ortўgŏmētrā, æ. *f.* (ὀρτυγομήτρα). *Râle ou roi des cailles, oiseau.* Hīc ăvĭdās cārnīs mīssa Ortўgŏmētrā rĕfĕcīt. *Rust. Help.* (*Hist.* 36. Cf. *Plin.* 10, 23; *Gloss. Placid.* p. 490).

† Ortўx, ўgis. *f.* (ὄρτυξ). *Caille.* Īllĕ dătŏr mānnæ cœlŏ, dătŏr ortўgĭs aūstrō. *Paul. Nol.* (23, 236). SYN. Cŏtŭrnīx.

Ōrўx, ўgis. *m.* (ὄρυξ). *Gazelle.* Sævŭs ōrўx cōnstăt quŏt mĭhī mōrtĕ cănŭm? *M.* (XIII, 95). Et Gætŭlŭs ōrўx hĕbĕtī laūtissĭmā fĕrrō Cædĭtŭr. *J.* (11, 140. Cf. *Plin.* 2, 40).

Ōrўzā, æ. *f.* (ὄρυζα). *Riz.* Quĭd cēssās? ăgĕdŭm, sūme hŏc ptĭsănārĭum ōrўzæ. *H.*

1. Ōs, ōris. *n. Bouche.* Dīffŭgĕrĕ, fŏrāsquĕ pĕr ōs ēst ēdĭtŭs āer. *Lr.* (III, 123). Et hŭmŭm sēmĕl ōrĕ mŏmōrdīt. *V.* SYN. *qqf.* Dēntēs, mālæ, bŭccā. EP. Pūrpŭrĕŭm, rōsĕŭm, rŭbēns, tĕnĕrŭm, dĕcōrŭm, pŭlchrŭm. ‖ *Bouche, considérée comme l'organe de la parole.* Ēdĭdĭt ĭndīgnōs ōrĕ trĕmēntĕ sŏnōs. *O.* Ōrā sŏnō dīscōrdĭā signānt. *V.* SYN. Lĭnguă, vōx, sŏnŭs, sermŏ, vērbă, lŏquēlă. ‖ In ōrĕ sŭm. *Être souvent à la bouche, être l'objet des discours.* Sī quāndō nōmēn nōn sĭt ĭn ōrĕ tŭŭm. *O.* In ōre ēst ōmnī pŏpŭlō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 13). SYN. Laŭdō. ‖ In ōrā vĕnīō, etc. *Devenir célèbre.* Et vĕnĭēs tŭ quŏque ĭn ōrā vĭrŭm. *Pp.* (III, 7, 32). Vŏlĭtō vīvŭ' pĕr ōrā vĭrŭm. *Enn.* (apud *Cic. Tuscul.* 1, 15). Victŏrquĕ vĭrŭm vŏlĭtārĕ pĕr ōrā. *V.* ‖ *Bouche ou gueule des animaux.* Ōrā cĭtātŏrŭm dĕxtrā dētŏrsĭt ĕquōrŭm. *V.* Frĕmĭt ōrĕ crŭēntō (de leone). *Id.* SYN. Faŭcēs, dēntēs, mālæ, rictŭs, gŭlă, gŭttŭr. EP. Āvĭdŭm, răbĭdŭm, hĭāns, ĭmmānĕ, pātŭlŭm, spūmāns. ‖ *Ouverture.* Lātō dēdĭt ōrĕ fĕnēstrăm. *V.* Rēscĭndĕrĕ sūmmŭm Ŭlcĕrĭs ōs. *Id.* Plēnō quŭm tŭrgĕt săccŭlŭs ōrĕ. *J.* (14, 138). ‖ *Embouchure.* Et dīvērsă rŭēns sēptĕm dīscŭrrĭt ĭn ōrā (Nilus). *V.* Ĭnquĕ nŏvēm cōnsurgēns ōrā Tĭmāvŭs. *Cl. Voy.* Ostĭum. ‖ *Source.* Quī Nīlum ex ĭpsō prōtĭnŭs ōrĕ bĭbūnt. *M.* (VII, 87). *Voy.* Fons. ‖ *Visage.* Ōs hŏmĭnī sŭblīmĕ dĕdĭt. *O.* Vīrgĭnĭs ōs hăbĭtŭmquĕ gerēns. *V.* Cŏmpŏnēns mănĭbŭsquĕ mānŭs ātquĕ ōrĭbŭs ōrā. *Id. Voy.* Vultus. ‖ *Front, impudence.* Ōs hŏmĭnis! mūlsŭm mĕ rōgāt Hippŏcrātēs! *M.* (IX, 95). Ōs dūrŭm! *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 36). Nēc tĭbī plŭs cōrdĭs, sĕd măgĭs ōrĭs ĭnēst. *O. Voy.* Frons. ‖ In ōs, sŭb, pĕr ou ante ōrā. *En face, en présence.* Āh vērĕōr cōram ĭn ōs tē laŭdārĕ ămplĭŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 5). Ipsă sŭb ōrā vīrī cœlŏ vēnērĕ vŏlāntēs. *V.* Ante ōrā pārēntŭm. *Id.* SYN. Conspĕctŭs. *Voy.* Coram. ‖ — sŭblĭnŏ. *Se moquer de. Voy.* Sŭblĭno. ‖ — præbĕŏ. *S'offrir aux insultes.* Hŏdĭe ūsque ōs præbŭī. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 7). ‖ — lĕōnĭs. *Plante. Voy.* Leo. ‖ *qqf. Tête.* Et cērvīcĭbŭs ōrā rĕpōnūnt. *St.* Nūnc tŭŭm cĭnĕrārĭŭs Tōndĕt ōs. *Cat.* (61, 138). ‖ *Éperon de navire.* Quĭd āttĭnĕt tŏt ōrā nāvĭŭm grāvī Rōstrātā dŭcī pōndĕrĕ? *H.* SYN. Rōstrŭm.

2. Ōs, ōssis. *n. Os, ossement.* Hīs cērtē nĕque ămŏr causa ēst: vīx ōssĭbŭs hærēnt. *V.* Grāndĭăquĕ effossīs mīrābĭtŭr ōssă sĕpŭlcrīs. *Id.* Fĕrrūmquĕ ex ōssĕ rĕvŭlsum ēst. *O.* Ōs dēvŏrātŭm faŭcĕ quum hærērĕt lŭpī. *Ph.* Quī tĕ ăc tŭōrŭm cōmĭnŭs Sēdēm cĭlĕbrāt ōssĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 772. Casus rectus Ōs corripitur, et auctore *Capel.* III, p. 66. Cf. *Exos.*) EP. Dūrŭm, fĭrmŭm, vălĭdŭm, ārĭdŭm, sĭccŭm, ălbŭm. PPH. Ōssĕă cŏmpăgēs, mŏlēs. ‖ *En gén. Restes; dépouille mortelle.* Mōllĭtĕr ōssă quiescānt.

V. SYN. Cĭnĭs, rĕlĭquĭæ, *qqf.* tŭmŭlŭs. ‖ *La partie la plus intime du corps.* Ārdĕt ămānS Dīdō, trăxītquĕ pĕr ōssă fŭrōrĕm. *V.* Exārsit jŭvĕnī dŏlŏr ōssĭbŭs ĭngēns. *Id.* SYN. Mĕdŭllæ, præcōrdĭă.

Ōsānnā. *Voy.* Hosanna.

Ōscĕ. *adv. En langue Osque.* Ōsce ēt Vŏlscē fābŭlāntŭr; năm lātīnē nēscĭūnt. *Titin.* (apud *Fest.*)

Ōscēdŏ, ĭnis. *f. Bâillement.* ‖ *Ulcération de la bouche, aphthe.* Hīnc ōscēdŏ fŭgīt, lĭnguæ quŏquĕ vūlnĕrā cēdūnt. *Ser. Sam.* (*vs.* 250).

Ōscĕn, ĭnis. *m. Tout oiseau dont le chant servait de présage, comme le corbeau, la corneille, etc.* Ōscĭnēm cōrvŭm prĕcĕ sūscĭtābŏ. *H.* Trēs quōrum ætātēs sŭpĕrāt Phœbēŭs ōscĕn. *Aus.* (*Idyl.* 11, 15). Cŭr Crĕmĕræ cāmpīs, cōrnĭcĕ vĕl ōscĭnĕ pārtæ. *Prud.* (*Sym.* 1380. Cf. *Isid. Or.* 12, 7; *Varr. L. L.* 5, 7).

Ōscī, ōrŭm. *m. pl. Osques, ancien peuple entre les Volsques et la Campanie.* Mēssī clārŭm gĕnŭs Ōscī. *H.* Ōscōrŭmquĕ mānŭs. *V.* Dē mœrĭs rēm gĕrīt Ōpscŭs. *Enn.* (apud *Fest.*). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Tēllŭs ārtĭfĭcēs nē tĕrāt Ōscă mānŭs. *Pp.* (IV, 2, 62).

Ōscillŭm, ī. *n. Petite figure qu'on offrait à Saturne et à Bacchus comme des victimes expiatoires.* Ōscilla ēx ălbā sūspendūnt mōllĭă quĕrcū. *V.*

Ōscĭtāns, tis. *Qui bâille.* Dăbĭt ōscĭtāntī bāsĭūm nātāntīquĕ. *M.* (XI, 99). ‖ *Au fig. Inactif, négligent.* Spērāntēs jam, ămotō mĕtū, ĭntĕr ōscĭtāntēs ŏppŭrīmī. *Ter.* (*And.* I, 2, 7). Quī mī ōscĭtāns tŭĭētānsquĕ rēstās. *Cæcil.* (apud *Diom.* 1, 356).

Ōscĭtātĭō, ōnis. *f. Bâillement.* Et lŏngās trăhĭs ōscĭtātĭōnēs. *M.* (II, 6). ‖ *Au fig. Négligence, rêveries.* Et Brūtī sĕnĭs ōscĭtātĭōnēs. *St.*

Ōscĭtō, ās, ārĕ. *n. Bâiller.* Ōscĭtāt ēxtēmplō, tĕtĭgĭt quŭm lĭmĭnă villæ. *Lr.* (III, 1080). Ōscĭtāt hēstĕrnŭm dīssūtīs ūndĭquĕ mālīs. *Pers.* (3, 59. Et *Mart.* VI, 61). ‖ *Au fig. S'ouvrir.* Ōscĭtāt ĭn cāmpīs căpŭt ă cērvīcĕ rĕflĕxŭm. *Enn.* (apud *Serv. ad Æ.* X, 396, de flore). Ōscĭtāt ēt lĕō. *Col.* (10, 260, de eodem). SYN. Hĭō.

† Ōscĭtŏr, ārīs, ārī. *d. Comme le précéd.* Ŭt pānĭcŭlāns ōscĭtātŭr! *Pl.* (*Men.* V, 2, 80. Adde *Turpil.* apud *Non.* 4, 234).

Ōscŭlāns, tis. *Baisant.* (*Pl. Bac.* III, 3, 74.)

Ōscŭlātĭō, ōnis. *f. Action de baiser.* Sīt nōstrās sĕgĕs ōscŭlātĭōnīs. *Cat.* (49, 6).

Ōscŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a baisé.* ‖ † *Baisé.* Sāncti ēt Gallĭcĭnī mānu ōscŭlātă. *Sid.* (*Epist.* IX, 11, 29).

† Ōscŭlŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Laŭdŏr, quŏd ōscŭlāvī privignæ căpŭt. *Titin.* (apud *Non.* 7, 77).

Ōscŭlŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Baiser.* Sī quĭ rĕlĭctă jăcēnt, ōscŭlŏr ārmă tŭō. *Pp.* (IV, 3, 3). Illam ōscŭlantŭr, quă sunt ŏppressī, mānŭm. *Ph.* SYN. Bāsĭŏ, suāvĭŏr, āmplĕctŏr. PPH. Ōscŭlă dŏ, lĭbŏ, dēlĭbŏ, fĭgŏ, lĕgŏ, cārpŏ, fĕrŏ, ădmŏvĕŏ, sūmŏ, pōrrĭgŏ, ăpplĭcŏ, jŭngŏ, dispēnsŏ, pĕtŏ, dēcĕrpŏ, răpĭŏ. Bāsĭă dŏ. VERS. Intĕrcă dulcēs pēndēnt circum ōscŭlă nāti. *V.* Fōrsĭtăn ădmōtīs ētĭām tăngĕrĕ lăbēllis. *O.* Ōscŭlă pĕr lŏngās jungĕrĕ prēssă mŏrās. Ōccŭpăt ămplexū, lăcrĭmāsquĕ pĕr ōscŭla siccat. *Id.* Ōscŭlaquĕ ădmotă sumĕre ād ōrā mānŭ. *Pp.* Nātūsquĕ pārēnti Ōscŭlă cōmprēnsis aūrĭbŭs ērĭpĭēt. *Tib.* Ōscŭlă mōrdēntī sēmpĕr dēcĕrpĕrĕ rōstrō. *Cat.* Applĭcānsquĕ cōllŭm, Jūcūndum ōs ŏcŭlōsquĕ suāvĭābŏr. Dă mī bāsĭă mīllĕ, deīndĕ

ntŭm, Deïn mille ăltĕrā, deïn sĕcundă cēntŭm. | Fās tămĕn ĕt cōnferrĕ gĕnās; fās jūngĕrĕ tĕcŭm ctŏra, ĕt ēxsānguĕs miscĕre ămplĕxĭbŭs ārtŭs. *V.* . Blāndă crūdēntātīs āffīguĭnt ōscŭlă dēxtrīs. *Cl.* ris multă sŏdālĭbŭs Dīvīdĭt ōscŭlă *H.* Vīn' te plĕctăr ĕt suāvĭŭm dĕm ? *Pl.* Cōnjŭgĭs ămplĕxūs que ōscŭlă căstă pĕtēbăt. *Alc. Voy.* Amplector. ‖ *fig.* Pĕtĭt ōscŭlāndăm Săltŭs ārēnăm. *Sid.* (*Ep.* , 16, 7). SYN. Lĭbō.

Ōscŭlŭm, ī. *n. dimin.* de Os. *Petite bouche.* ĕrĭbŭs sĭmĭlēs ŏcŭlōs, vīdēt ōscŭlă. *O.* Īpsăquĕ ădēlēs ēdērŭnt ōscŭlă mōrbī. *M.* (XI, 91). ‖ *dint. Baiser.* Dūm dăbĭt ămplĕxūs ātque ōscŭlă lcĭă fĭgĕt. *V.* Ōscŭlă dīspēnsāt nātōs sŭprēmă pĕr nēs. *O.* Fērtŭr pŭdīcæ cōnjŭgĭs ōscŭlŭm, etc. SYN. Bāsĭum, ămplĕxŭs, suāvĭŭm, suāvĭōlum. . Dūlcĕ, blāndŭm, ămīcŭm, mōllĕ, suāvĕ , ŭm, grātŭm; cāstŭm, fĭdŭm, fĭdēlĕ, hŏnēstŭm, dĭcŭm. PPH. Ōscŭlă ōrĕ, lăbrīs, lăbēllīs jūnctă , rēctă, īmprēssă , mīxtă. *Voy. le précéd.*

Ōscŭs. *Voy.* Osci.

Ōseūs, ĕōs. *m. Osée, prophète chez les Juifs. ertul. adv. Marc.* III, 193, *Osea.*)

Ōsīnĭŭs, ĭī. *m. Roi de Clusium, allié d'Énée.* ā rēx Clūsīnīs ădvēctŭs Ōsīnĭŭs ōrīs. *V.*

Ōsīrĭs, ĭs *et* ĭdĭs. *m.* (Ὄσιρις). *Osiris, l'une des ndes divinités de l'Égypte, fils de Jupiter et Niobé selon les Grecs, du Soleil et de la Terre près la théogonie égyptienne. Accompagné de n et de tous les héros africains, il fit de longs yages par le monde, répandant partout les enfaits de l'art, des lois et de la religion. mme il avait enseigné l'agriculture à ses su- s, les prêtres feignirent qu'après sa mort son ıe avait passé dans le corps d'un bœuf qu'on rdait en grande vénération à Memphis* (*Voy.* is 2). Sīc tŭă sācrā plŭs sēmpĕr Ōsīrĭs ămēt. *O.* īmŭs ārātrā mānŭ sōlērtī fēcīt Ōsīrĭs. *Tib.* (I, 8,). Pĕr sānctŭm jūrātŭs dīcāt Ōsīrĭm. *H.* Ēxclā- ārĕ lĭbēt, pŏpŭlŭs quŏd clāmāt Ōsīrī Invēntō. *J.* , 28). SYN. Āpĭs, Sĕrāpĭs. EP. Mēmphĭtĭcŭs, ārĭŭs, cōrnĭgĕr, frŭgĭfĕr. ‖ *Nom d'un guerrier.* rīt ēnsĕ grăvēm Thўmbræŭs Ōsīrĭn. *V.*

Ōsōpŭs, ī. *m. ou f. Ville dans les Alpes Carnie- es.* Pĕr rūpēs, Ōsōpĕ, tŭās. *Fort.* (*Vit. S. M.* , 636).

† Ōsŏr, ŏrĭs. *m. Qui hait.* Cŭpĭēntī lĭbĕrōrum, ōrī mŭlĭĕrŭm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 74). Īn căstra ībĭs, quō nĕc ōsŏr ĭnvīdēns. *Capel.* (V, p. 197). tĭīs ĭnvīctŭs, ĕt ōsŏr ĭnīquī. *Paul. Nol.* (*Epist.* Jov. 74).

Ōssă, æ. *f.* (Ὄσσα). *Ossa, montagne de Thes- lie, séjour des Centaures.* Ārdŭă dēvĕxŭm Pēlĭŏn să tŭlīt. *O.* Nōn ŭt fĕrāt Ōssān Ōlўmpŭs. *Id.* Āt- e Ōssæ frondōsum ĭnvōlvĕre Ōlўmpŭm. *V.*

Ōssæŭs, ă, ŭm (Ὀσσαῖος). *De l'Ossa.* Fūsŭs ĭn sæ̆æ̆ vīllōsīs pēllĭbŭs ūrsæ. *O.* Ōssæī bēllō cēcĭdērĕ mēmbrēs. *St.* Vērtĭcĕ Ōssæŭs. *Cl.*

Ōssārĭum, ĭī. *n. Ossuaire, lieu de sépulture.* mnēn habĕt lŏcŭs hīc ōssārĭa āb ōssĭbŭs īllīs (apud *or. Inscr. Etrusc.* I, p. 508).

Ōssĕus, ă, ŭm. *Fait en os.* Īpsă mānŭbrĭă cŭl- llōrŭm Ōssĕă. *J.* (11, 133). Ōssĕŭs mūcrō. *Atta* pud *Is. Or.* 6, 9). ‖ *Qui n'a que les os.* Aŭt grī mānŭs ōssĕa Maurī. *J.* (3, 53). Īnsĕquār ĕt ltŭs ōssĕa lārva tŭos (*Ibis*, 146).

Ōssĭcŭlātim. *En os, par morceaux.* Ōssĭcŭlātīm ārmēnonēm dē vīā lĭcĕăt lĕgānt. *Cæcil.* (apud *Non.* . 609).

Ōssĭcŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Ōs. Mĭscēbŏquĕ tŭīs bālsāma īn ōssĭcŭlis. *Epitaph.* (apud *Mur.* III, p. 1514).

Ōssĭfrăgă, æ. *f. Orfraie, oiseau de proie.* Āccĭ- pītrēs, ātque ōssĭfrăgæ, mĕrgīquĕ mārīnī. *Lr.* (V, 1078).

† Ōssŭ, *pl.* ōssŭă, *et* Ōssŭm, ī. *n. arch. Os.* Ōssŭă dūm cērnīs cōnsĭlă mœstă mĭhī. *Epit.* (apud *Gruter.* II, p. 799). Dīvă, prĕcŏr, tēllŭs, ălvō cōmplĕctĕrĕ sānctă Ōssŭă (*Anth.* II, p. 245). Dē Christī nŏvă cārnĕ cārŏ, dēque ōssĭbŭs ōssŭm. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 197. Cf. *Char.* 1, 23, 40 et 112).

Ōstendŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Montrer, faire voir.* Hōs tĭbĭ, quī sŭpĕrānt, ōstendō mœstă căpillōs. *O.* Pōst, ŭbĭ nōnă sŭōs aūrōra ōstendĕrĭt ōrtŭs. *V.* SYN. Mōnstrō, ōstentō, pāndō, dētĕgō, rētĕgō, ĭndĭcō, mānĭfēstō, ēxpōnō, ăpĕrĭō, rēvēlō, ēffĕrō, ārgŭō, pătēfăcĭō, sīgnĭfĭcō, dēclārō, dēmōnstrō, cōmmōnstrō. PPH. Īn lūcĕm trăhō. Păllēbrĭs ēdūcō. Īn mēdĭŭm dō, ēffĕrō. ‖ *Exposer.* Āntĕ sūpīnātās āquĭlōnī ōstendĕrĕ glēbās. *V.* Lūcōs ōstendĕrĕ Phœbō. *St.* Căptōs ōstendĕrĕ cīvĭbŭs hōstēs. *H.* SYN. Ēxpōnō, ōbjĭcĭō, ēxhĭbĕō. ‖ *Au fig.* Vīrūm mĕ nātăm vēllĕm : Ēgo ōstendĕrēm. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 9). Ītă mĕum ōstendăm sēnsŭm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 22). PPH. Īndĭcĭŭm dō. Sīgnă pătēfăcĭō. *Voy.* Detego. ‖ *Enseigner.* Ēgŏ primŭs lāmbōs Ōstendī Lātĭō. *H.* Rēm tĭbĭ Sōcrătĭcæ pōtērŭnt ōstendĕrĕ chartæ. *Id. Voy.* Doceo.

Ōstēnsŭs, ă, ŭm. *un des part. p. de* Ostendo. *Montré.* Ūt scĕlŭs hōc Sўllæ cædēsque ōstēnsă plăcērĕt. *L.* (Adde *Ter. Ph.* V, 4, 7).

† Ōstēntāmĕn, ĭnĭs. *n. Action de montrer, ostentation.* Vīlĭbŭs īnstrŭctŭm nūllō ōstēntāmĭnĕ tēlīs Ādspĭcĭt. *Prud.* (*Psych.* 272).

Ōstēntātŏr, ōrĭs. *m., et qqf.* Ōstēntātrīx, īcĭs. *f. Qui étale, qui fait parade.* Īn mēdĭō, prōptĕr cānālem, ĭbī, ōstēntātōrēs mĕri. *Pl.* (*Cure.* IV, 1, 15). Ĭndĕ ōstēntātŏr vōltāt, mīrēntŭr ŭt ĭpsŭm. *Aus.* (*Epist.* 4, 36). Pŏmpa ōstēntātrīx vānī splēndōrĭs. *Prud.* (*Psych.* 508).

Ōstentŏ, ās, ārĕ. *Montrer.* Ēt sīmŭl hīs dĭctīs făcĭem ōstentābăt, ĕt ūdō. *V.* Cāmpōsquĕ nītēntēs Dēsŭpĕr ōstentāt. *Id. Voy.* Ostendo. ‖ *Présenter.* Pānem ōstentāt ăltĕrā. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 18). *Voy.* Porrigo. ‖ *Faire étalage.* Hæc sīmŭl ōstentāns. *St.* (*Th.* VI, 906, scil. jactans, loquens). SYN. Jăctō, jăctĭtō, prædĭcō, vēndĭtō, glōrĭŏr. *Voy.* Superbio.

Ōstentŭm, ī. *n. Apparition, prodige.* Victŭs ĕt ōstentīs quæ plūrīmă vīdērāt, ēxĭt. *O.* Sī prōcūrārĕ vīs ōstentŭm, rūstĭcĕ. *Ph. Voy.* Prodigium.

Ōstēntŭs, ă, ŭm. *un des part. p. de* Ostendo. Ātque ĕccum ĭn ĭpsō tĕmpŏre ōstentŭm sĕnĕm. *Pac.* (apud *Fest.* Cf. *Diom.* 1, 372; *Prisc.* 10, 892). ‖ *Au fig.* Ăn ĕgo ōccāsiōnĕm Mī ōstentārem, etc. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 56).

Ōstĭă, æ. *f. Ostie, port à l'embouchure du Tibre.* Ōstĭă mœnĭta ĕst (apud *Fest.* in *Quæso*). Pŏpŭlī quōs cōntĭnĕt Ōstĭă dĭă (apud *Grut.* p. 699).

Ōstĭēnsis, ĕ. *D'Ostie.* ‖ — pōrtă. *Porte de Rome du côté d'Ostie, porte Saint-Paul.* Pārte ălīā , tūtŭlum Paŭlī vĭă sĕrvāt Ōstĭēnsīs. *Prud.* (*Peri.* 362).

Ōstĭŭm, ĭī. *n. Entrée.* Quō lātī dūcŭnt ădĭtŭs cēntum, ōstĭă cēntŭm. *V.* Cōncrĕpŭĭt ā Glўcĕrĭo ōstĭŭm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 59. Et sæpissime apud Comicos). SYN. Ădĭtŭs, fōrēs, etc. *Voy.* Fores. ‖

Entrée d'un port. Aūt pŏrtŭm tĕnĕt, aūt plēnō sŭbĭt ōstĭă vēlō. *V. Voy.* Portus. ‖ *Embouchure.* Ităllām cōntrā Tĭbĕrĭnāquĕ lōngē Ostĭa. *V.* Flŭēns sēptēnā pĕr ōstĭă Nīlŭs. *O.* SYN. Ōs.

Ōstŏcŏpŏs, ī. *m.* (ὀστοκόπος). *Courbature.* Ōstŏcŏpōn lēntō cōndūcīt mĕllĕ pĕrūngī. *Ser. Sam.* (*vs.* 889).

Ōstrĕă, æ. *f., et ordint.* Ōstrĕŭm, ī. *n.* (ὄστρεον). *Huître.* Ōstrĕăque īn cōnchis tūtă fŭĕrĕ sŭīs. *O.* Grāndĭă quæ mĕdĭīs jām nŏctĭbŭs ōstrĕă mŏrdĕt. *J.* (6, 302). Ĕt ōstrĕōrŭm răpĕrĕ lĭvĭdōs cĭrrōs. *M.* (VII, 19). Echĭnōs, lĕpădas, ōstrĕās, bălănōs căptāmŭs, cōnchās. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 8). Pĭnguēm vĭtĭīs ălbŭmquĕ nĕque ōstreă, Nĕc scărŭs aūt pŏtĕrĭt pĕrĕgrīnă jŭvārĕ lăgōīs. *H.* (*Sat.* II, 2, 21, *pl. n.* per crasin, ut græce ὄστρεα, ὄστρα). EP. Bāiānă, Hĕllespōntĭă, mollis.

† Ōstrĕātŭs, ă, ŭm. *Rude comme une écaille, ou rouge comme la pourpre.* Ităquĕ jām quāsi ōstrĕātŭm tĕrgum ŭlcĕrĭbŭs gĕstĭtō. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 186).

Ōstrĕōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en huîtres.* Hĕllespōntĭă, cĕtĕrĭs ōstrĕōsĭŏr orīs. *Cat.* (18, 4. Adde *Anth.* II, p. 550).

Ōstrĕŭm. *Voy.* Ostrea.

Ōstrĭcŏlŏr, ōrĭs. *De couleur de pourpre.* Ōstrĭcŏlŏr pēpli tĕxtŭs. *Sid.* (*Pan.* 623).

Ōstrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des huîtres.* Pōntŭs ĕt ostrĭfĕrī faūcēs tēntantŭr ăbȳdī. *V.* Ōstrĭfĕrām dĭrrĭmāt Chălcēdŏnă cūrsū. *L.* SYN. Ōstrĕōsŭs.

Ōstrĭnŭs, ă, ŭm. *De couleur de pourpre.* Ĕt Tȳrŭs ōstrĭnōs præbĕt Cādmĕă cŏlorēs. *Pp.* (III, 11, 7. *Id.* I, 14, 20). *Voy.* Purpureus.

Ōstrŏgŏthī, ōrŭm. *m. pl.* (Ὀστρογόθοι). *Ostrogoths, peuple germain établi en Sarmatie, qui se répandit sur l'Europe.* Ēst ŏpŭs : Ōstrŏgŏthīs cŏlĭtŭr mīxtīsquĕ Grŭthūngīs Phrўx ăgĕr. *Cl.* (*Eutr.* 2, 155). Īstis Ōstrŏgŏthŭs vīgĕt pātrōnīs. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 36). *Voy.* Gothi.

Ōstrŭm, ī. *n.* (ὄστρον). *Teinture en pourpre extraite d'un coquillage; pourpre.* Ūt gĕmmă bĭbăt, ĕt Sārrānō dormĭat ōstrō. *V.* Sidŏnĭō fŭlgĕt sŭblĭmĭs ĭn ōstrō. *O.* SYN. Mūrĕx, pūrpŭră. *Voy.* Purpura. ‖ *qqf. au plur.* Pūnĭs sī pūrpŭrā fŭlgĕăt ostris. *Pp.* (IV, 3, 51).

† Ōsŭs (sum), ă, ŭm. *ancien parf. de* Odi. *J'ai haï.* Ĭnĭmīcōs sēmpĕr ōsă sum ōbtŭērĭĕr. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 19. Cf. *Char.* 3, 228). *Voy.* Perosus.

Ōtăcēs, ĭs. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 121.)

Ōtăcĭlĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ăd quārtŭm brĕvĕ rŭs ēmĭt Ōtăcĭlĭŭs. *M.* (X, 79).

Ōtăxēs, ĭs. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 529.)

Ōthō, ōnĭs. *m.* (Ὄθων). *Othon, nom d'homme.* 1. *L. Roscius Othon, tribun du peuple, sous le consulat de Cicéron, fixa au théâtre la place des chevaliers.* Sīc lĭbĭtŭm vānō, quī nōs distīnxĭt, Ōthōnī. *J.* (3, 159). Ōthōnĕ cōntēmptō sĕdĕt. *H.* ‖ 2. *M. Salvius Othon, favori de Néron, qui lui enleva sa femme Poppée, détrôna Galba, fut vaincu par Vitellius, et se donna la mort.* Mōllĭs Ōtho, ĭnfāmī pĕr lūxŭm dēgĕnĕr ævō. *Aus.* (*de Imper.* 8). Dūm mōrĭtŭr, nunquīd mājŏr Ōthōnĕ fŭīt? *M.* (VI, 32). Cūr Ōthō mēntītō sīt, quærĭtĭs, ēxsŭl hŏnōrĕ. *Epig.* (apud *Suet. Oth.* 3). Gēstāmĕn Ōthōnīs, ĭllĕ tĕnĕt spĕcŭlŭm. *J.* (2, 99).

Ōthŏs, Ōthŭs *ou* Ōtŭs, ī. *m. Nom d'un géant.* Vīnctŭs sērpēntĭbŭs Ōthŏs (*Culex*, 233).

Ōthrўădēs, æ. *m.* (Ὀθρυάδης). 1. *Fils d'Othryas.* Pāntĭūs Ōthrўădēs, ārcĭs Phœbĭquĕ sācĕrdōs. *V.* (Alii scrib. *Othriades*). ‖ 2. *L'un des trois cents Spartiates qui se battirent contre un égal nombre d'Argiens. Il revint chargé des dépouilles des ennemis, et se tua pour ne pas survivre à ses compatriotes.* Nĕ fŏrĕt Ōthrўădēs cōngēstīs tēctŭs ĭn ārmīs. *O.* (*Fast.* II, 665).

Ōthrўs, ўs *ou* ўōs. *m.* (Ὄθρυς). *Le mont Othrys, en Thessalie, dépendance de l'OEta.* Pārnāssŭsquĕ bĭcĕps, ĕt Ērўx, ĕt Cўnthŭs, ĕt Ōthrўs. *O.* Nūdŭs Ārbŏrĭs Ōthrўs ĕrāt. *Id.* Dēscēndūnt Cēntaūrī, Hŏmōlēn Ōthrўnquĕ nĭvālĕm Lĭnquēntēs. *V.*

? Ōthrўsĭŏs, ă, ŭm. *Du mont Othrys, de Thessalie.* Quātĕnŭs Ōthrўsĭŏs jām păx Rōmānă Trĭōnēs Tēmpĕrāt. *M.* (VII, 79. *Id.* IX, 94, 8. Alii leg. *Odrysius*, quod verum credo).

Ōtĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Être oisif.* Vēntrĭ dĭēm dūrārĕ, dŏmēstĭcŭs ōtĭŏr : hæc ēst. *H.* SYN. Văcō, fĕrĭŏr, quĭēscō, *qqf.* nūgŏr. PPH. Nīhĭl ŏ nĭl ăgō. Ōtĭă dūcō, pĕrăgō, cŏlō, sĕquŏr, sĕctŏr, ăgō, tĕrō. In ōtĭă sōlvŏr. Ōtĭă vītæ sĕquŏr. Vītām pĕ ōtĭa dūcō, trădūcō. PHR. Sēd nūnc dīlātīs āvērtĕ nĕgōtĭă rēbŭs, Ĕt grātām rĕquīĕm dōnā tĭbī. *J. Voy.* Otiosus.

Ōtĭōsē. *adv. A loisir, tranquillement, sans se presser.* In aūrem ūtrămvīs ōtĭōsē ūt dōrmĭās. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 1). Cētĕra întŭs ōtĭōsē pērcōntābŏ quæ vŏlŏ. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 70). SYN. Plăcĭdē, lēntē.

Ōtĭōsŭs, ă, ŭm. *Oisif, désœuvré.* Fēstŭs ĭn prātĭs văcăt ōtĭōsō Cūm bŏvĕ pāgŭs. *H.* Nōs āccumbĭmŭs ōtĭōsă tŭrbă. *M.* (II, 37). Tŭrbām nōn hăbĕ ōtĭōsōrĕm. *Id.* (XI, 1). Vīsūm dūxĕrāt ē fŏrō ōtĭōsŭm. *Cat.* (10, 2). SYN. Văcŭŭs, dēsēs, rēsēs, dēsīdĭōsŭs, lēntŭs, fĕrĭātŭs. PPH. Ōpĕrūm ĭmmūnĭs, sōlūtŭs. Cūrīs lĭbĕr, văcŭŭs, sōlūtŭs. Ōtĭă dūcēns. Ōtĭŭm sĕquēns. PHR. Stŭdĭīs flōrēntem ĭgnōbĭlĭs ōtī. *V.* Sēcūrāque ĭn ōtĭă nātŭs. *O.* Tōtă mēntĕ rēmĭssŭs. *Cl.* Plūra lĕgūnt văcŭī, quĭbŭs ōtĭă tūtă dĕdīstī. *M.* Ōtĭă pīgrā fŏvēns. *Sid.* ‖ *Tranquille.* Ănĭmō jām nūnc ōtĭōso ēsse ĭmpĕrō. *Ter.* (*And.* V, 2, 1). Tĕ plăcĭdă, ătque ōtĭōsă, vīctĭs hŏstĭbŭs *Pl.* (*Truc.* I, 1, 56). *Voy.* Tranquillus. ‖ *Paresseux. Voy.* Piger.

Ōtĭŭm, ĭī. *n. Repos, loisir.* Ō Mĕlĭbœĕ, dĕŭ nōbĭs hæc ōtĭă fēcit. *V.* Cārmĭnă sēcēssŭm scrĭbēn tĭs ĕt ōtĭă quærŭnt. *H.* Ūbĭ quĭd dătŭr ōtī. *Id.* Ani mŭm rĕlāxēs, ōtĭŭm dēs cŏrpŏrī. *Ph.* SYN. Quĭēs fĕrĭæ. EP. Sēcūrŭm, quĭētŭm, plăcĭdŭm, tūtŭm dulcĕ, ămœnŭm, lōngŭm. *Voy.* Quies. ‖ *Oisiveté.* Nōn ĕgŏ sēgnĭs ĕrām dīscĭnctăque ĭn ōtĭă nātŭs. *O.* Cērnĭs ŭt ignāvŭm cōrrŭmpānt ōtĭă cŏrpŭs. *Id.* Stŭdĭīs flōrēntem ĭgnōbĭlĭs ōtī. *V.* SYN. Ĭnērtĭă, dēsĭdĭă, ĭgnāvĭă, lănguŏr, tōrpŏr, sēgnĭtĭēs, vēttĕrnŭm sĭtŭs. EP. Mollĕ, lēntŭm, ĭnĕrs, sēgnĕ, pīgrŭm, ĭgnāvŭm, dīscĭnctŭm, tūrpĕ, fœdŭm. PPH. Vīta sēgnĭs, ĭgnāvă quĭēs. PPH. Ōtĭă vītæ. Dēsīdĭs ōtĭ vītæ. *Voy.* Pigritia. ‖ *Paix.* Ōtĭă quī rūmpĕt pātrĭæ *V.* Ōtĭă tāndĕm, Ĕt prīmŭs pōst bēllă sŏpŏr. *St. Voy* Pax. ‖ Ōtĭō. *abl. pris adv. A loisir.* Quamlĭbĕ lāmbe ōtĭō. *Ph.* SYN. Ōtĭōsē. ‖ *Lieu de retraite ouvrage.* Excŭlāsque ōcŭlīs ōtĭă nōstrā tŭīs. *Ovid*

Ōtreŭs, ĕōs *ou* ĕī. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* IV, 162 ; VI, 262.)

Ōtŭs. *Voy.* Othos.

)ū (οὐ). *diphthongue et négation grecques.* Hōc ŏti ārgūtōquĕ sŏnō nĕgāt. Ătticā gens : oū. *Aus. Idyl.* 12, *de Litt.* 5. *Id. Epig.* 128, 2).

Oūfentīnā (tribus). *f. Une des tribus du Latium, ainsi nommée du fleuve Oufens.* Prīvĕrno Oūfentīnā vĕnit flŭvīoque Oūfentē. *Lucil.* (apud *Fest.*). *y.* Ufens.

Övāns, tis. *Transporté de joie, fier.* Jām circum ūlos ĕt elāvēs lætŭs övānsquĕ Currĕrĕt. *H.* Sic ĭplēns hortātŭr övantēs. *V.* Succĕssū cædis övantem. *O.* SYN. Lætus, ēxsultāns, sŭpĕrbus, ēlātus, . *Voy.* Lætus, Superbus.

Övātus, ă, ŭm. *Acquis par la victoire.* Aurō crās quŏd övātō Pērdūcīs făcĭēs. *Pers.* (2, 55). † Övātus, ūs. *m. Cris de joie des vainqueurs.* nc bărbărĭcī glŏmĕrantŭr övātus, Hinc gĕmĭtus. *Fl.*

Övĭdĭus, ĭi. *m. Ovide, poète latin.* SYN. Năsō. PH. Pēlignus vātes. Pēlignæ glōrĭa gentis. VERS. gĕnĭō pĕrĭī Năsō pŏētă mĕō. *O.* Tĕnĕrōrum lūsŏr nōrum. Pēlignis nātus ăquōsīs. Lătĭnōrum vātes ĕrōsĕ dĭĕrum. *Id.* Ĕt quī cōrpŏră prīmă trānsfigū t. *St.* Ĕt quī tĕmpŏrĕ Cæsăris sĕcundī Ætĕrno in lŭit Tŏmōs rĕātū. *Sid.* Ĕt tē cărmĭnă pĕr lĭbĭdĭ să Nōtum, Năsō tĕnĕr, Tŏmōsquĕ missum, etc. *l.* (*Pan.* 3232 *sq.*). ‖ 2. *Q. Ovidius, Romain ni de Martial, qui accompagna Césonius exilé r. Néron.* In Nōmentānīs, Övĭdī, quōd născĭtŭr grīs. *M.* (1, 106. *Id.* VII, 43).

Övĭlĕ, ĭs. *n. Bergerie.* Incūstōdītŭm căptăt övĭlĕ pŭs. *O.* Nōn lŭpus insĭdĭās ēxplōrăt övĭlĭa circum. . SYN. Caulă, stăbŭlum, sēptă (orum). EP. Claŭ um, tūtum, plēnum, ŏpīmum. ‖ *Étable de chè res.* Tĕpĭdīs in övĭlĭbŭs hœdī. *O.* (Et *Tibul.* II, 1, 7). ‖ *Endroit au Champ de Mars, où les Ro ains entraient les uns après les autres pour onner leur suffrage.* Ut spārgăt in ædĕ Isĭdis, ān quō quæ prōximă sūrgit Övĭlī. *J.* (6, 527). Cōn dĭt, et misĕrāe măculāvit Övĭlĭă Rōmæ. *L.* (II, 98).

Övĭnus, ă, ŭm. *De brebis.* Aŭt tū sūmĕ pĭlăm uæ caŭdis hærĕt övĭnis. *Ser. Sam.* (*vs.* 254).

Övĭpărus, ă, ŭm. *Ovipare.* Prăepinguis, tĕrĕs, övĭpără congĕstĭŏr ălvō. *Aus.* (*Mos.* 133).

Övis, ĭs. *f.* (ὄϊς). *Brebis.* Dēbĭlis ĕt sĭmplex övis, indefensăquĕ fortī. *O.* Pāstŏr ărundĭnĕō cārmĭnĕ mulcĕt övēs. *Id.* Pān cūrăt övēs övĭumquĕ măgistros. *V.* SYN. Ăgnă, bălāns, bīdēns, pĕcus (udis), *qqf.* grex, pĕcus (oris). EP. Lānĭgĕră, bălāns, pĕtŭlcă, tĕnĕră, tĕnĕllă, mōllis, blāndă, plăcidă, sĭmplex, mānsuētă, mītis, păvĭdă, timĭdă, ĭmbēllis. PPH. Lānĭgĕrum pĕcus. Lānĭgĕri grĕgēs. Lānĭgĕræ pĕcudes. Bālantum grex. Bālans pĕcus. PHR. Lānātis ănīmālĭbus ābstĭnĕt ōmnis Mēnsa. *J.* ‖ *qqf. Toison.* Ĕt nĭgrām Tўrĭō mūrĭcĕ tingit övem. *Tib.* (II, 4, 28). *Voy.* Lana. ‖ *Au fig. Homme sans caractère ou sans esprit.* (*Pl. Bac.* V, 2, 3.) ‖ † *Ancien acc.* Övim. (*Pl. Merc.* III, 1, 26.)

Övō, ās, ārĕ. *n. Être triomphant, joyeux, fier.* Ante ălĭās Ēvandrĭus ārcĕs Collis övet. *St.* Quō nunc Tūrnus övat spŏlĭō. *V.* Lætŭs övat nunc laudĕ vĭrum. *V. Fl.* SYN. Gaudĕō, lætŏr, ēxsultō, trĭumphō, etc. *Voy.* Gaudeo, Superbio.

Övum, ī. *n.* (ᾠόν). *OEuf.* Nĕc gĕmĭnō bellum Trōjānum ōrdĭtŭr ăb övō. *H.* Prōptĕr hŭmum vōllĭtăt, pōnĭtquĕ in sēpĭbus övă. *O.* Mōllēs ŭbĭ rĕddunt övă cōlumbæ. *J.* (3, 202). Övăquĕ nōn ācrī lēvĭtĕr vērsātă favillā. *H.* EP. Rĕcens, nŏvum, rōtundum, tĕrĕs.

Öxus, ī. *m.* (ὄξος). *Fleuve de la Haute Asie, qui se jette dans la mer Caspienne.* Sōgdĭās hānc sĕquĭtŭr : răpidus quām dīvĭdit Öxus. *Prisc* (*Peri.* 723. Et *Avien. D. T.* 925).

Öxўbăphus, ī. (ὀξύβαφον). *Mesure de liquides, pesant* 15 *drachmes.* Öxўbăphŭs fĭĕt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 75. Cf. *Is. Or.* 16, 26).

Öxўgărum, ī. *n.* (ὀξύγαρον). *Sauce de poissons macérés dans du vinaigre.* Intĕr lăctūcas öxўgărumquĕ lĭbĕr. *M.* (III, 50. Cf. *Colum.* 12, 57).

Öxўödontēs, ŭm. *m. f. pl.* (ὀξυόδοντες). *Qui a des dents aiguës.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 377. Alii græce scribunt.)

Öxўpŏrum, ī. *n.* (ὀξυπόρος). *Breuvage digestif.* Nōn sāl, öxўpŏrumvĕ, căsĕūsvĕ. *St.* (*Silv.* IV, 9, 36. Alii *oxygarum*).

P

P. *Lettre de l'alphabet.* Aūsŏnĭum sī P scrībās, rō Cēcrōpĭum Rhō. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 16).

Pābŭlor, ārīs, ārī. *d. Aller chercher des vi res, en partic. aller au fourrage.* Cōtĭdĭe ex ūrbe d māre hūc prōdīmus pābŭlātum. *Pl.* (*Rud.* II, , 6). PPH. Pābŭlă lĕgō, cōllĭgō, quærō, părō, ūrō, cōnvĕhō, sūbvĕhō.

Pābŭlum, ī. *n. Pâturage, fourrage.* Pābŭlă nūstassent Trōjæ, Xanthumquĕ bĭbissent. *V.* Victumquĕ fĕrēs ĕt vīrgĕă lætŭs Pābŭlă. *Id.* Pābŭlă cānĕ cunt. *O.* Ăd stăbŭlum jūnix rĕcĭpĭāt se ă pābŭlō. Pl. (*Mil.* II, 3, 33). *Voy.* Pascua. ‖ *Toute espèce de nourriture, d'aliment.* Cœpĕrunt ignēs ĕt sē pĕr pinguĭă măgnō Pābŭlă ferrĕ sŏnō. *Sil.* Quīquĕ nūis hŏmĭnēs pābŭlă fēcĭt ĕquīs. *O.* SYN. Nūtrīmentum, ălīmentum, etc. *Voy.* Alimentum. ‖ *Au fig.* Dēdĕrātquĕ grăvī nŏvă pābŭlă mŏrbō. *O.* Pābŭla amōris. *Lr.* (IV, 1056). Tū vĭtĭis hŏmĭnum crūdēlĭă pābŭlă præbēs. *Pp.* (III, 5, 3). SYN. Ălīmentum.

Pācālis, ĕ. *De la paix.* Tūră, săcērdōtēs, pācālibus ădditĕ flammis. *O.* Circŭit ēxtrēmās ōlĕis pācālibus ōras. *Id.*

Pācātor, ōris. *m. Pacificateur.* Quēm tăli ăllŏquĭtur Nēmĕæ pācātŏr hŏnorĕ. *Sil.* Ōrbisquĕ sĭmŭl pācātŏr ădēs. *Sen.* (*H. OEt.* 1990).

Pācātus, ă, ŭm. *Pacifié, tranquille.* Pācātumquĕ rēgĕt pātrĭis vīrtūtĭbus ōrbĕm. *V.* Excĭpĕ pācātō, Cæsăr Gĕrmānĭcĕ, vultū. *O.* Sūbĕăm pācātĭus ārvum. *Id.* SYN. Plăcĭdus, quĭētus, trānquillus, cōmpŏsĭtus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Nunc primum mĕrŭīssĕ tŭum, Pācātĕ, favōrem. *Aus.* (*Sept. Sap. præf.* 5).

Pāccĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Sī cœpīt lŏcŭplēs Gallĭta ĕt Pāccĭus ōrbī. *J.* 12, 99. Et *Mart.* XIV, 78).

Pāchўnus, ī. *m. f.*, *et* Pāchўnum, ī. *n.* (Πάχυνος). *Promontoire à l'Est de la Sicile, auj. cap Passaro.* Præstāt Trīnăcrĭī mētās lūstrārĕ Pachўnī. *V.* Imbrĭfĕrōs ōbvĕrsă Pāchўnŭs ăd aūstrōs.

O. Lævă, Păchÿnē, tibī. *Id.* ‖ † Păchÿnŭs. Ēmĭnēt ăd zĕphÿrŭm Lĭlÿbē Păchÿnŭsquē sŭb ōrtŭm. *Prisc.* (*Peri.* 482. Et sic *Avien. D. Ter.* 645).

Păcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui apporte la paix.* Păcĭfĕræquē mānū rāmŭm prætēndĭt ōlivæ. *V.* Păcĭfĕr huīc dēdĕrāt flōrēm Cÿllēnĭŭs ălbŭm. *O.*

Păcĭfĭcō, ās, ārē. *Pacifier. Voy.* Pax. ‖ *Apaiser.* Hōstĭă cœlēstēs păcĭfĭcāssĕt hĕrōs. *Cat.* (68, 75). Mēntēmquē tĭbĭmēt ĭpsă păcĭfĭcă tŭăm. *Sen.* (*Ag.* 224). Păcĭfĭcāns dīvōs. *Sil. Voy.* Placo. ‖ *Charmer.* Pĭĕrĭs aūrēs păcĭfĭcārē mŏdīs. *Cl.* SYN. Mŭlcĕō.

Păcĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Pacifié, appaisé.* Sēd sătĭn' ĕgŏ tēcŭm păcĭfĭcātŭs sum, Āntĭphŏ. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 13). Sæcŭlă prīncĭpĭbŭs păcĭfĭcātă dărī. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1163).

Păcĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Pacifique, qui aime la paix.* Pĕrpĕtŭăm păcēm păcĭfĭcŭmquē dŭcĕm. *O.* Quōrŭm păcĭfĭcŭs tĕr ămplĭāvīt Jānŭs nōmĭnă. *M.* (VIII, 66). Păcĭfĭcŏ sērmōnĕ părānt. *L.* PPH. Păcĭs ămāns, ămātŏr, stŭdĭōsŭs, aūctŏr, dătŏr, cŭstōs. PHR. Nōs ōdĭmŭs ārmă. *O.*

Păcĭscŏr, ĕrĭs, pactŭs sŭm, păcĭscī. *d. Mettre pour condition, traiter.* Ŭt mĕă sīt, sĕrvāta mĕă vīrtūtĕ, păcĭscŏr. *O.* Prĕtĭumquē jŭbēnt sīnĕ fīnĕ păcĭscī. *O.* Păcĭscī cum illō paŭlŭlă pĕcūnĭă. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 24). SYN. Cōnvĕnĭŏ, pangŏ. ‖ *Promettre.* Pactŭs nīsĭ Jūpĭtĕr ĕssĕt, Bis trĭbŭs ŭt cœlō mēnsĭbŭs ĭllă fŏrēt. *O.* Hūnc ĕgŏ, quālēmcūnquē vĭdēs ĭn vāllĕ, păcĭscŏr Pēndĕrĕ. *Calp.* (6, 46). SYN. Prōmittŏ, spondĕō. ‖ *Au fig. Recevoir ou donner en échange.* Vītāmquē vŏlūnt prō laūdĕ păcīscī. *V.* Lētūmquē sīnās prō laūdĕ păcīscī. *Id.* Hāc ævūm cŭpĭāt prō laūdĕ păcīscī. *St.* SYN. Mūtŏ, ēmŏ.

Păcŏ, ās, ārē. *Pacifier, apaiser.* Quī vīrtūtĕ sŭă bĭmārēm păcāvĕrāt ĭsthmŏn. *O.* Incērtōs ănĭmī păcāvērĭt æstŭs. *Cl.* Tūm sălĭŭs fŏrtĕ rēmōtōs Păcābāt cōrnū (nempe arcu). *St.* SYN. Păcĭfĭcŏ, cōmpōnŏ, etc. *Voy.* Placo. ‖ *Oter le caractère sauvage.* Incŭltæ păcāntŭr vōmĕrĕ sĭlvæ. *H.* SYN. Mītīgŏ.

? Păcōris, ĭs. *m. Nom d'un historien.* Rhŏdŏquĕ Păcōrĭs ōrtŭs, Eŭctēmŏn quŏquĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 4, 7. Alii leg. *Pacorus*, *Bacorus*).

Păcōrŭs, ĭ. *m.* (Πάκορος). *Roi des Parthes, fils d'Orode, fut tué en Syrie, après la défaite de Crassus.* Jām bīs Mŏnēsēs ēt Păcōrī mānŭs. *H.* ‖ 2. *Pacorus II, contemporain de Domitien.* Scīs quĭd ĭn Ārsăclă Păcōrŭs dēlĭbĕrēt aūlă. *M.* (IX, 31).

Păctĭŏ, ōnĭs. *f. Contrat, pacte.* Mēcum ădīre ăd păctĭōnĕm. *Fl.* (*Aul.* II, 2, 25).

Păctĭŭs. *Voy.* Paccius.

Păctōlĭs, ĭdis. *f.* (Πακτωλίς). *Du Pactole.* Dēsĕrŭĕrē sŭās nўmphæ Păctōlĭdēs ūndās. *O.*

Păctōlŭs, ĭ. *m.* (Πακτωλός). *Le Pactole, fleuve de Lydie, roulait des sables d'or, depuis que Midas s'y étuit baigné.* Exĕrcēntquĕ vĭrī, Păctōlusquē ĭrrĭgāt aūrō. *V.* Hīc cērtānt, Păctōlē, tĭbī Dūrĭūsquē Tăgūsquē. *Sil.* Păctolonquē pĕtīt. *O.* EP. Lўdŭs, aūrĭfĕr, aūrĭflŭŭs, mĕtāllĭfĕr. PPH. Lўdĭŭs ămnĭs. Mæŏnĭŭm vădŭm, flŭmĕn. Aūrĕă Păctōli stāgnă. Vĭcĭnŭs Sārdĭbŭs ămnĭs. *Voy.* Aurifer.

Păctŭm, ĭ. *n. Pacte, convention.* Nēc mĭhī crēdĭdĕrĭs : rĕcītĕtŭr fōrmŭlă păctī. *O.* Păctă lĭgāt, pactis ĭpsă fŭtūră cŏmēs. *Pp.* (IV, 4, 82). Ēt sācrī sĭbī cōnsclă păctī Bēllĭgĭŏ. *V. Fl.* SYN. Fœdŭs, convĕntŭm, condĭtĭŏ, lēx. ‖ *A l'abl. Exprès, mais nière.* Ēxspectō quō păctō mĕă tēchnæ prōcēssŭrŭs sīēnt. *Pl.* (*Pœn.* IV, 1, 1). Quō tāndĕm păctō dēcĕāt măjōrĭbŭs ūtī. *H.* Excĭtăt hōc păctō. *Id.* Ălĭquō păctō vērba hīs dăbō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 13). SYN. Mŏdō, rātiōnĕ, vĭă.

? Păctŭmēĭŭs ou Păctŭmējŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* (*Hor. Epod.* 17, 50. Alii *Partumeius*).

1. Păctŭs, ă, ŭm. *part. de* Paciscor. *Qui a fait des conventions, qui est convenu.* Ēgī, Sēxtĕ, tŭăm, păctŭs dūō mīllĭă, caūsăm. *M.* (VIII, 17). Leūcippō fĭĕrī păctŭs ūtĕrquĕ gĕnĕr. *O.* ‖ *pass. Convenu, promis.* Ædĭfĭcāt mūrōs păctō prō mœnĭbŭs aūrō. *O.* SYN. Prōmissŭs. ‖ Păctă, æ. *f. Femme promise en mariage, ou liée par le mariage.* Pūrpŭrĕŭm pĕnnīs ēt păctæ cōnjŭgĭs ōstrō. *V.* Thălămīs ăbdūcĕrĕ păctās. *Id.* SYN. Spōnsă.

2. Păctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pango. *Fiché.* Lĭttōrĭbŭs nōstrīs ăncŏră păctă fŭīt. *O.* (*Her.* 2, 4. Nisi legendum *jacta*).

Păcŭvĭānŭs, ă, ŭm. *De Pacuvius.* Vērŭm trīstīs cōntŏrtō ălĭquō ēx Păcŭvĭāno ēxōrdĭō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 128).

Păcŭvĭŭs, ĭi. *m. Pacuvius, poète dramatique latin.* Păcŭvĭŭs dŏctī fămām sĕnĭs, Āttĭus ălti (aufert). *H.* Āttĭŭs ēt quīdquĭd Păcŭvĭŭsquĕ vŏmūnt. *M.* (XI, 91. Adde *Pers.* 1, 77). Hīc sūnt pœtæ Păcŭvī Mārcī sĭtă Ōssă. *Pac.* (apud *Gell.* 1, 24). ‖ 2. *Illustre citoyen de Capoue, conseilla l'alliance avec Annibal.* Păcŭvĭō fŭīt haūd ōbscūrūm crīmĭnĕ nōmĕn. *Sil.* (III, 58 *sq.*).

Pădæi, ōrŭm. *m. pl. Peuple de l'Inde.* Ūltĭmă vĭcĭnŭs Phœbō tĕnĕt ārvă Pădæŭs. *Tib.* (IV, 1, 144).

† Pădŭă, æ. *f. néol.* Āt Vŏlŭsī ānnālēs Pădŭām mŏrĭēntŭr ăd ĭpsăm. *Cat.* (95, 7. Sed incertissima lectio. Alii *Aduam*, *Capuam*, *Gadium*). *Voy.* Patavinum.

Pădānŭs, ă, ŭm. *Du Pô.* Ēccĕ Pădānŭs ădēst sŏnĭpēs. *Ennod.* (*Epig.* 136, 5).

Pădŭs, ĭ. *m.* (Πάδος). *Le Pô, fleuve d'Italie.* Sic plēnŏ Pădŭs ămnĕ tŭmēns, sŭpĕr æggĕrĕ lūtūs. *L.* Frĭgĭdŭs Eūrōtās pōpŭlĭfĕrquĕ Pădŭs. *O.* Sīvĕ Pădī rīpīs. *V.* SYN. Ērĭdānŭs. ‖ *Constellation.* Nigrēscĭtquĕ Pădŭs. *German.* (*Arat.* 608).

Pădūsă, æ. *f.* (Παδοῦσα). *Bras du Pô qui passe à Ravennes.* Cōnsēdĕre ăvĭūm, pīscōsove ămnĕ Pădūsæ. *V.* Ērĭdănī rīpās ēt raūcæ stagnă Pădūsæ. *Cl.*

Pæān, ānis. *m.* (Παιάν). *Péan, un des noms d'Apollon.* Dīcīte ĭō Pæān, ēt ĭō bĭs dīcītĕ Pæān. *O.* Ēt Pæān ēt Hўmēnææ sŏrōrēs. *St.* Quō fŏrŏr, ō Pæān? *L. Voy.* Apollo. ‖ *Hymne en l'honneur d'Apollon, ou de tout autre dieu.* Vēscēntēs, lætūmquē chŏrō pæāna cănēntēs. *V.* (Quod Græcum est παιανίζειν, auctore *Macr. Sat.* 3, 2). Victōrēs contrā pătrĭūm pæāna Gĕlōni Congĕmĭnānt. *V. Fl.* Hĕrcŭlĕūm pæāna cănūnt. *St.* Īte ăgīte, ō Dănăi, māgnūm pæāna cănēntēs. *Vet. Poet.* (apud *Sen. Suasor.* 2).

Pæānītēs, æ. *m. Nom d'une pierre précieuse.* Hīc nātūræ mūnĕrĕ gĕmmă Quām pæānītēn pĕrhĭbēnt. *Prisc.* (*Peri.* 439. Cf. *Solin.* 9 *fin.* Eadem est *Pæantis* apud *Plin.* 37, 10).

† Pædăgōgŏ, ās, ārē. *Faire l'office de maître, instruire.* Dēpŭlsūm mămmă pædagogandum accĭpĭt. *Pac.* (apud *Fest.* in *Repotia*).

Pædăgōgŭs, ĭ. *m.* (παιδαγωγός). *Maître, précepteur.* Crīnītæ, Lĭnĕ, pædăgōgĕ tūrbæ. *M.* (XII, 49. *Id.* IX, 28). Quid pædagogŭs illĕ, qui cithărīstrĭăm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 94. Et *Pl. Bac.* I, 2,

). *Voy.* Magister. ‖ † — ūs, ă, ŭm. *De maître.*
: pădăgōgă nūtrĭāt. *Paul. Nol.* (21, 681).
† Pădĭs, ĕ, Pădĭdōsŭs *et* Pădĭdŭs, ă, ŭm. *Le, dégoutant.* Ut quāmquĕ pædĕm vĭdĕbăt. *Pl. agm. Vidul.*). Rūs dētrūdētŭr pădĭdōsūs, squā-ĭs. *Titin.* (apud *Fest.*). Quŏd dēfōrmĭ' sĕnĕx, ŏd pædĭdŭs āc pŏdăgrōsŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 3). *Voy.* Squalidus.
Pægnĭum, ĭi. *n.* (παίγνιον). *Nom de jeune es-ve.* (*Pl. Pers.* V, 1, 19.)
Pædŏr, ōris. *m. Saleté.* Hōrrĭdă pædōre, ēt pān-cōpĕrtă pĕrīrĕ. *Lr.* (VI, 1268). Inōps, ēgēns, lūsă, pædōre obsĭtă. *Sen.* (*Ag.* 991). Exhaustōs ædōre ēt sānguĭnĕ vūltŭs. *St.* SYN. Squālŏr, illŭ-s, sordēs, sĭtŭs. *Voy.* Squalor.
Pæně. *adv. Presque.* Pæně sĭmŭl tĕcŭm sōlātĭă ătă, Mĕnălcă. *V.* Pæně mănŭ quŏd ămō, tānta vĭcĭnĭă, tăngŏ. *O.* Pæně mĭhĭ pŭĕrō cognĭtĕ nĕ pŭĕr. *Id.* SYN. Fĕrē, fērmē, etc. *Voy.* Fere.
Pæninsŭlă, æ. *f. Péninsule.* Pæninsŭlārŭm, mĭo, ĭnsŭlārŭmquĕ Ōcĕllĕ. *Cat.* (31, 1).
Pænissĭmē. *Voy.* Penissime.
Pænŭlă *ou* Pēnŭlă, æ. *f. Manteau, casaque.* enŭlă sōlstĭtĭō, cāmpēstrĕ nĭvālĭbŭs hōrĭs. *H.* Ēt ōllī stillārēt pænŭlă nīmbō. *J.* (5, 79). Sōrdĭdĭŏr ĭltō pōst hŏc tōgă, pænŭlă pējŏr. *M.* (1, 104).
Pænŭlārĭŭs, ĭi. *m. Qui fait ou vend des* pænula. nsĕquĭtŭr pænŭlārĭŭm, psĭlŏthrŭm pĕtĭt. *Nov.* pud *Non.* 2, 618).
Pænŭlātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une* pænula. Quŏd phă dixī, Cōdrĕ, pænŭlātōrŭm. *M.* (V, 27. *Id.* , 57).
Pænultĭmŭs, ă, ŭm. *Pénultième, avant-dernier.* rĭlis, pōst quōs pænultĭmă mĕtă, nŏvēmbĕr. *Aus. le Kalend.* 13). ‖ *Pénultième, terme de métri-e.* Ēt, quæ nūnc brĕvĭs ēst, fĭĕt pænultĭmă lōn-. *T. Maur.* (*Met.* 300).
Pæōn, ōnĭs. *m.* (Παιών). *Péon, médecin célè-e, dont la fable fait le médecin des dieux. Voy.* eonius. ‖ Pæōn, ōnĭs. *Péon, pied de trois brèves d'une longue.* Pæōnă fiĕrī pĕrspĭcĭs pĕdem īn ĕ. *T. Maur.* (*Met.* 857).
Pæōnēs, ŭm. *m. pl.* (Παίονες). *Habitans d'une rtie de la Macédoine.* Ădĕdĕ trĭumphātōs mŏdŏ ĕōnăs, ădĕdĕ quiētī. *O.* (Et *V. Fl.* IV, 280).
Pæōnĭcŭs, ă, ŭm. *Du pied nommé péon.* Quūm ĕōnĭcī possĭdĕānt quīnă prĭōrēs. *T. Maur.* (*Ped.* 1).
Pæōnĭs, ĭdis. *f.* (Παιονίς). *De Péonie.* Pæōnĭs rĭppē. *O.*
Pæōnĭŭs, ă, ŭm (Παιόνιος). *De Péonie.* ‖ *De éon ; médical.* Ūlcĕră Pæōnĭæ trăctăt sōlērtĭă cūræ. :. Pæōnĭīs rĕvŏcātum hērbīs. *V.* Hīc ēt Pæōnĭŏs cānō sūlfŭrĕ fontēs. *Sil.*
Pæstānŭs, ă, ŭm. *De Pestum.* Călthăquĕ Pæstā-s vincĕt ŏdōrĕ rōsās. *O.* Pæstānīs rŭbĕānt æmŭlă brā rōsīs. *M.* (IV, 42, 10. Et *Aus. Idyl.* , 11).
Pæstŭm, ĭi. *n.* (Παίστον). *Pestum ou Posidonie, lle de Lucanie, dont le territoire produisait aucoup de roses.* Ōrnārĕt, cānērēm, bĭfĕrĭquĕ sārĭă Pæsti. *V.* Tĕpĭdĭquĕ rōsārĭă Pæsti. *O.* Prā-quĕ, nĕc bĭfĕrō cēssūrā rōsārĭa Pæstō. *M.* (XII,).
Pætă, æ. *f. Nom de femme.* Quæ tĕ sŭb tĕnĕrā pŭĕrūnt, Pætă, jŭvēntă (*Anth.* II, p. 138).
Pætŭs, ă, ŭm. *Qui regarde en louche.* Æppēl-t pætum pătĕr ēt pullum, malĕ pārvŭs. *H.* Sī pæta, ēst Vĕnĕrī sīmĭlis. *O.* Mĭnĕrvă flāvō lūmĭnĕ ēst, Vĕ-nŭs pætō (*Anth.* II, p. 510).
Pætŭs, ĭi. *m. Pétus Cécina, époux d'Arrie.* Căstă sŭō glădĭō quūm trădĕrĕt Arrĭă Pætō. *M.* (I, 14). *Voy.* Arria. ‖ *Autres.* Mīsīstī mūlās quī mĭhĭ, Pætĕ, tŭās. *M.* (XI, 80. *Id.* VI, 30; *Prop.* III, 5, 5).
Pāgānĭcŭs, ă, ŭm. *De village, villageois.* Fŭgĭt lāscĭvōs, pāgānĭcă nūmĭnă, Faūnōs. *Aus.* (*Mos.* 177). ‖ *Subst. f.* (*s. ent.* pila). *Sorte de paume bourrée de plumes.* Hæc quæ difficĭlī tūrgēt pāgānĭcă plūmā. *M.* (XIV, 45. *Id.* VII, 31). ‖ *Eccl. Des payens.*
Pāgānŭs, ă, ŭm. *Villageois, campagnard.* Ēt dătă pāgānīs ānnŭă lībă fŏcīs. *O.* Pāgānūm Mēdŭlīs jŭbēō sălvērĕ Thēōnēm. *Aus.* (*Epist.* 4, 2). Pāgānī mātĕr Ămÿntæ. *Catp.* (11, 13). ‖ *Subst. m. Homme de la campagne.* Cĭtĭūs fălsūm prōdūcĕrĕ tĕstēm Cōntrā pāgānūm pōssīs. *J.* (16, 32). ‖ *Eccl. Du paganisme, payen.* Gens pāgānă Dĕō spērnĕrĕt ăgnĭtō. *Prud.* (*Sym.* 6). Pāgānĕ, vēstrī sānguĭnēm sācrūm bŏvīs. *Id.* (*Peri.* 3201). SYN. Gentilis. PPH. Pāgō dēdĭtus.
Pāgăsă, æ. *f., et ordint.* Pāgăsæ, ārŭm. *pl.* (Παγασαί). *Ville maritime de Thessalie, où fut construit le vaisseau Argo.* Nāmquĕ fĕrūnt ōlīm Pāgăsæ nāvālĭbŭs Ārgō. *Pp.* (1, 20, 17). Sī Pāgă-sās, vēl Dēlĭācās hīnc dēnĭquĕ nūbēs Cērnēnt. *V. Fl.*
Pāgăsæŭs *et* Pāgăsĭŭs, ă, ŭm (Παγασαῖος *et* Πα-γασήιος). *De Pagase, des Argonautes.* Jāmquĕ frĕtūm Mĭnўæ Pāgăsæă classĕ sĕcābānt. *O.* Pāgăsæŭs Iāsōn. *Id.* Prīmă frĕtūm scindēns Pāgăsæō littŏrĕ pīnŭs. *L.* Œbălĭūm Pāgăsĕlă pŭppĭs ălūmnŭm Spĕ-tĕt. *V. Fl.*
Pāgăsŭs, ĭ. *Nom d'un guerrier.* (*Virg. Æ.* XI, 670.)
Pāgĭnă, æ. *f. Page, par ext. livre, écrit.* Quām sĭbĭ quæ Vārī præscrīpsit pāgĭnă nōmĕn. *V.* Nāmque ōblĭtă mŏdī mīllĕsĭmă pāgĭnă sūrgĭt. *J.* (7, 100). Lāsciva ēst nōbĭs pāgĭnă, vīta prŏba ēst. *M.* (1, 5. Adde *Prop.* IV, 17, 1). *Voy.* Charta.
† Pāgĭnātŭs, ă, ŭm. *part. de l'inus.* Pagino. *Fait de pièces de rapport, construit.* Sōlĭdoquĕ nāvēm pāgĭnātām rōbŏrĕ Ād pĕrvĕhĕndūm præpārat. *Paul. Nol.* (21, 353).
Pāgūr, ūris. *m. Nom d'un poisson.* Ēt rūtīlūs pāgūr, ēt fūlvī, etc. (*Ov. Hal.* 108).
Pāgŭs, ĭ. *m. Bourg, village.* Prælĭăquĕ ingĕnĭīs pāgōs ēt cōmpĭtă circŭm. *V.* Pāgūs āgăt fēstūm ; pāgūm lūstrātĕ, cŏlōnī. *O.* Quēm Māndēlă bĭbit, rūgōsūs frigŏrĕ pāgūs. *H.* SYN. Vīcŭs. EP. Pārvŭs, tĕnŭis, ignōtŭs, obscūrŭs. ‖ *Eccl. Paganisme.* Nōn ērŭbēscīs, stultĕ, pāgō dēdĭtĕ. *Prud.* (*Peri.* 2488. *Id. Sym.* 703). SYN. Gentilĭtās. PPH. Vĕtĕrūm cultūra dĕōrūm. *Prud.*.
Pālă, æ. *f. Pelle, bêche.* Tūm mĭhĭ fĕrrātō vĕr-sētŭr rōbŏrĕ pālæ. *Col.* (10, 45). Illīūs ēt manĭbus rūrālis pālă tĕnētŭr. *Juvc.* (1, 372). Pālās vēndūn-dās sĭbĭ ălt ēt mĕrgās dătās. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 58).
Pālæmōn, ōnĭs. *m.* (Παλαίμων). *Palémon, fils d'Athamas et d'Ino, fut changé en dieu marin, après que sa mère se fut précipitée avec lui dans les flots.* Quēm nōs Pōrtūnŭm, sūă lĭnguă Palæmŏ-nă dīxīt. *O.* Sōclō cāsūrā Pālæmōnĕ mātĕr. *St.* SYN. Athămāntĭădēs, Mĕlĭcĕrtă, Pōrtūnŭs. EP. Īnōŭs, Thēbānŭs, naūfrăgŭs. PPH. Īnōă prōpăgō. ‖ *Les jeux Isthmiques furent institués en son honneur.* Isthmĭă dēfūnctō cĕlĕbrātă Pālæmōnĕ nōtūm. *Aus.*

Isthmĭă Pōrtūnō bĭmārīs dĭcăt ăctă Cŏrīnthŭs. *Id.* (*De locis Agon.*). *Voy.* Isthmius. ‖ *Nom d'un grammairien.* Dōctūquĕ Pălæmōnīs ăffĕrt. *J.* (7, 215). ‖ *Nom de berger.* (*Virg. E.* 3, 50.)

Palæmōnĭŭs, ă, ŭm (Παλαιμόνιος). *De Palémon.* Cūrvă Pălæmōnĭō sĕcŭdĭtŭr ŭndă Lĕchæō. *St.* ‖ *Des jeux Isthmiques.* Cūnctă Pălæmōnĭīs mănŭs ēxplōrātă cŏrōnis Adsīt. *Cl. Voy.* Isthmius.

Pălæstīnă, æ, *et* Pălæstīnē, ēs. *f.* (Παλαιστίνη). *Palestine, contrée de la Syrie.* Rēgnă Pălæstīnæ pōpŭlō pătŭīssĕ rĕvērsō. *Victor.* (*Gen.* 3, 484).

Pălæstīnī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de la Palestine.* Stăgnă Pălæstīnī crēdŭnt cŏlŭīssĕ. *O.* Ălbă Pălæstīnō sānctă cŏlŭmbă Sўrō. *Tib.* (1, 8, 18). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Tūră Pălæstīnī sīmŭl Hēbræĭquĕ lĭquōrēs. *St.* Inquĕ Pălæstīnæ mārgĭnĕ sēdĭt ăquæ. *O.* ‖ ? *D'une ville d'Épire.* Flŭctūquĕ sĕcŭndō Lāpsă, Pălæstīnās ūncis cōnfīxĭt ārēnās. *L.* (V, 460. Alii *Apamestinas*).

Pălæstră, æ. *f.* (παλαίστρα). *Exercice de la lutte.* Cōrpŏrāque ăgrēstī nūdāt prædūră pălæstrā. *V.* Trānsĭērānt ăd ōpŭs nītĭdæ jŭvĕnīlĕ pălæstræ. *O.* Seū tĭbĭ dūlcĕ mănŭ lĭquĭdās mĭscērĕ pălæstrās. *St.* Pūlchĕr sudorĕ pălæstræ. *Cl.* SYN. Lucta, gўmnās, palē. EP. Ōlўmpĭca, Ōlўmpĭăca; valĭda, aspĕra, dūră, fortĭs; jŭvēnīlĭs, sōlēnnĭs, cēlēbrĭs; nītĭda, lĭquĭdă, pīnguĭs, nūdă. PPH. Pălæstræ cērtāmĕn, cērtāmĭnă, donă, mōs, ŏpŭs. VERS. Ēt jām cōntŭlĕrānt ārctō lūctāntĭă nĕxū Pēctŏră pēctŏrĭbŭs. *O.* Grāĭis dēlēctă jŭvēntŭs Gўmnăsĭīs ădĕrĭt stŭdĭōquĕ ĭgnāvă pălæstræ. *L.* (Cf. *Ov. Met.* IX, 32 *sq.*; *St. Th.* VI, 847; *Luc.* IV, 612 *sq.*) ‖ *Gymnase où l'on s'exerçait à la lutte.* Pārs ĭn grāmĭnĕīs ēxercĕnt membră pălæstrīs. *V.* Ĭn pălæstra ātquĕ ĭn fōrō. *Pl.* (*Amp.* IV, 1, 3. Et *Cat.* 65, 60). SYN. Gўmnăsĭŭm. ‖ *Au fig.* Ēccum āb sūā pălæstra ēxĭt fōrās. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 20. Et *Pl. Bac.* I, 1, 33). ‖ *Nom de femme.* (*Pl. Rud.* III, 6, 40.)

† Pălæstrĭcōs. *adv.* (παλαιστρικῶς). *En lutteur.* Ēlĭăm dēpĕllĭs mī mănŭm pălæstrĭcōs. *Afr.* (apud *Non.* 2, 658).

Pălæstrĭcŭs, ă, ŭm (παλαιστρικός). *Qui concerne la lutte, de lutteur.* Pro ēxercĭtŭ gўmnăstĭco ēt pălæstrĭco, hōc hăbēmŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 7). Dēlphōsnĕ, pĕrgăm? sĕd vĕtăt pălæstrĭcī Cŏrrŭpta ēphēbī fāmă. *Prud.* (*Peri.* 2579. Adde *T. Maur. præf.* 50).

Pălæstrĭō, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Mil.* II, 2, 6. *Ibid.* passim.)

Pălæstrĭtă, æ. *m. Maître de palestre.* Quīnquĕ pălæstrĭtæ lĭcĕt hæc plāntārĭă vēllānt. *Pers.* (4, 39). Pārtĭtŭr āprī glāndŭlās pălæstrĭtĭs. *M.* (III, 82. *Id.* VII, 39). *Voy.* Athleta.

Pălām. *adv. Publiquement, ouvertement.* Cētĕrā tŭrbă palām tĭtŭlos ōstendĕt ăpērtos. *O.* Ĭpsă palām fārī ōmnĭpŏtēns Sātŭrnĭă jussit. *V.* SYN. Apērtē, cŏrām. PPH. Ĭn cōnspectū. Ĭn ŏcŭlĭs. Ante ōra. In ōs. Sŭb ōrā. Cŏrām pōpŭlō. Ante ōmnēs. Lūcĕ palām. In ăpērtā lūcĕ. ‖ — făcĭlō. *Découvrir, divulguer.* Ne ēnūntĭārēm cuĭquām, neū făcĕrēm palām. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 106). *Voy.* Detego. ‖ — fīō ou sŭm. *Être divulgué.* Fīĕnt ĭstă palām. *J.* (2, 136). Sĭn fălsum audĭērim ăc fictum, cōntĭnŭō palam ēst. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 24. Et *Pl. Aul.* IV, 9, 18). SYN. Pălĕō, vulgŏr. ‖ *qqf. prép. Comme* Coram. Mēquĕ palām dē mē tūtō mălă vĕrbă lŏquūntŭr. *O.* Tē palām. *H.* (*Epod.* 11, 19. Adde *Carm. ad Liv.* 444. Quod et docet *Char.* 2, 205: *palam omnibus.*).

Pălāmēdēs, ĭs. *m.* (Παλαμήδης). *Palamède, fils de Nauplius, découvrit la feinte d'Ulysse, qui contrefaisait l'insensé pour ne pas aller au siége de Troie, et périt victime de ses calomnies. On lui attribue l'invention des poids et mesures, des échecs, des trois lettres aspirées et du Ψ de l'alphabet grec.* Dē Pălāmēdē pōtēns ārs ĭn Ŭlўssē pĕrĭt. *Fort.* (VII, 12, 16. Adde *Anth.* I, p. 521). Vēllĕt ēt ĭnfēlĭx Pălāmēdēs ēssĕ rĕlictŭs. *O.* Bēlĭdæ nōmĕn Pălāmēdĭs, ēt ĭnclўtă fāmă Glorĭă. *V.* SYN. Naŭplĭădēs. ‖ Palāmēdĭs āvēs. *Grues, à cause de la figure qu'elles décrivent en volant, laquelle lui suggéra, dit-on, la forme de la lettre* Φ. Tūrbābĭs versŭs, nēc littĕră tōtă vŏlābit, Ūnăm pērdĭdĕrĭs sī Pălāmēdĭs ăvĕm. *M.* (XIII, 75). *Voy. le suiv.*

Pălāmēdēŭs *et* Pălāmēdĭcŭs, ă, ŭm. *De Palamède.* Ēt Pălāmēdēĭs cērtāntēm vīrĭbŭs ōrtŭm. *Manil.* (II, 206). Hæc, grŭis ēffĭgĭēs, Pălāmēdĭcă pōrrĭgĭtŭr Φ. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 25).

Pălāns, tĭs. *Errant, dispersé.* Pălāntēs errōr cērtō dē trāmĭtĕ pĕllit. *H.* Pălāntēsquĕ pŏlo stellās. *V.* SYN. Errāns, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Voy.* Palor.

? Pălārā, æ. *f. Nom d'oiseau.* Dūlcĕ pălārā sŏnāt (*Auct. Phil.* 11).

Pălātīnŭs, *et postérieurement* Pālātīnŭs *ou* Pāllātīnŭs, ă, ŭm (Παλατῖνος). *Du mont Palatin; du palais des Césars.* Ūtquĕ Pălātīnīs hærēntem cōllĭbŭs ōlĭm. *O.* Scriptă, Palātīnŭs quæcūnquĕ rĕcēpĭt Apōllŏ. *H.* Scēptră Pălātīnī sēdēmquĕ pĕtĭt Ēvāndrī. *V.* (Sic *Mart.* VIII, 60; *Prop.* IV, 6, 11; *Juv.* 6, 117, et passim). Ăd Pāllātīnās ăcĭpēnsēm mittĭtĕ mēnsās. *M.* (XIII, 91. Sic *Id.* IX, 9 et 87). SYN. Pāllāntēŭs, *qqf.* Ēvāndrĭŭs, Pārrhāsĭŭs. ‖ Pălātīnă, æ. *f.* (*s. ent.* tribus). *L'une des quatre tribus urbaines.* Cālўū' Pălātīna. vīr nōbĭlĭs, ăc bŏnū' bēllō. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 82). ‖ †*néol. D'un palais royal.* Ĭpsē palātīnă fŭlsīt bĕnĕ clārŭs ĭn aŭlă. *Fort.* (IV, 5).

Pālātĭŭm, *postérieurement* Pālātĭŭm *ou* Pāllātĭŭm, ĭi. *n.*, *et* Pălātĭă, ōrŭm. *pl.* (Παλάτιον *et* Παλλάντιον). *Le mont Palatin, la plus haute colline de Rome, où Romulus jeta les fondements de la ville. Auguste y fit bâtir son palais, dans lequel il établit une bibliothèque.* Cōnstĭtĭt ĭn summī nĕmŏrōsă cŏllĕ Pălātī. *O.* Illĭc quās tŭlĕrānt nĕmŏrōsă Pălātĭa frondēs. *Id.* Quæ Tuscŭm Tĭbĕrĭm ēt Rōmānă Pălātĭa sērvās. *V.* (Sic quidquid poetarum ad bonum ævum pertinet.) Ĭnde sacro vēnĕrānda pĕtēs Pāllātĭa clīvo. *M.* (1, 71. *Id.* IX, 45 et 92). ‖ *Palais des Césars.* Quæ nūnc sŭb Phœbo dūcĭbŭsquĕ Pălātĭa fūlgēnt. *O.* Fōrsĭtan ēxspĕctēs an ĭn ăltă Pălātĭă mĭssūm Scāndĕrĕ tē jūbĕăm Cæsarĕ-āmquĕ dŏmūm. *Id.* Īllăcī cĭnĕrēs, tāntīquĕ Pălātĭa rēgnī. *V. Fl.* Hīc lŏcŭs ēst quēm, sī vērbĭs audācĭă dēlŭr, Haŭd tĭmĕām māgnī dīxissĕ pălātĭa cœlī. *O.* (*Met.* I, 176, de regia cœli). ‖ † *néol. Résidence, impériale, royale, palais, qqf. temple.* Tēmpla dĕum, sānctāsquĕ fŏrēs, pāllātĭaque aurĕa Spectō. *Aus.* (*Ephem. ult.* 19). Ēn nŏvă cōntēmptīs surgūnt pāllātĭă flāmmīs. *St.* (*Silv.* I, 1, 34). Ēt rīpās Āthōsĭs, Phrўgĭīquĕ pălātĭă Jānī (*Anth.* I, p. 92). *Voy.* Palatinus, Regia.

Pălātŭm, ī. *n. Palais de la bouche, au fig. goût.* Pōscēntēs vărlō mūltŭm dĭvĕrsă pălāto. *H.* Nigră sŭbēst ūdō tāntŭm cuī lĭngŭa pălāto. *V.* Dūrāt lĭngŭă pălātō. *O.* Quōd sŭbtīlĕ ēxsūrdānt vīnă pălātum. *H. Voy.* Gustus. ‖ † *Au fig.* Cœli palatum

la voûte des cieux. (*Enn.* apud *Cic. N. D.* 2, 8.)

Pălē, ēs. *f.* (πάλη). *Lutte.* Ēt līquĭdām nōdārē pălēn, ēt spārgĕrē cæstūs. *St.* Sēd cōrdē labōrēs ūntĕ ăllŏs ērāt ūnctă pălē. *Id.* Cānnās, plēctrā, ŏcŭs, pălēn, rŭdēntēm. *Sid.* (*Pan.* 3376). *Voy.* Palæstra.

Pălēă, æ. *f. Paille.* Sūrgēntem ăd zĕphўrŭm pălĕæ jactantŭr ĭnānēs. *V.* Quūm pătĕr ĭpsĕ dŏmūs, pălēă pōrrēctŭs ĭn hōrnā. *H.* SYN. Cŭlmŭs, stĭpŭlă. *Voy.* Culmus.

Pălēar, ārĭs. *n. Fanon, peau qui pend au cou du bœuf.* Mūscō tĕnācī pēctŭs ăc pălĕar vĭrēt. *Sen. Hip.* 1044). Ēt crūrŭm tĕnŭs ă mēntō pălĕārĭa pēndēnt. *V.* (Adde *St. Th.* III, 332). ‖ *Par ext. L'intérieur de la gorge.* Ēt mātūtĭnās rĕvŏcāt pălĕārĭbŭs hērbās. *Calp.* (3, 17). *Voy.* Fauces.

† Pălĕārĭs, ĕ. *De paille.* Ĭmmānēmquе hōstēm pălĕārĭs ārĭstă rĕmōvīt. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 284).

Pălēs, ĭs. *f. Palès, déesse des bergers.* Tē quōquĕ, măgnă Pălēs, ēt tē, mĕmŏrāndĕ, cănēmŭs. *V.* Pāstōrŭm dŏmĭnæ grāndĭă lĭbă Pălī. *O.* Ēt placĭdām ōlĕō spārgĕrē lăctĕ Pălēm. *Tib.* (1, 1, 14). PPH. Pāstōrŭm dĕă, dīvă, dŏmĭnă. *Voy.* Pan.

Pălĭcŭrĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 4, 53.)

Pălĭcī, ōrŭm. *m. pl.* (Παλικοί). *Frères jumeaux, fils de Jupiter et de Thalie. Honorés comme Dieux en Sicile, leur temple était un asile pour les esclaves fugitifs.* Pinguĭs ŭbī ēt plăcābĭlĭs ārā Pălĭcī. *V.* Pĕr quī præsēntī dŏmĭtānt pĕrjūrā, Pălĭcī, pĕctŏrā sŭppliclīs. *Sil.* Pĕr ŏlēntĭa fērtŭr Stāgnă Pălĭcōrŭm. *O.* (Cf. *Macr. Sat.* 5, 19). PHR. Sĭcŭlōsquĕ lucĕbīt Ĕxōrārĕ dĕōs. *St.*

Pălĭlĭă *ou* Părĭlĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm. *n. pl. Fêtes en l'honneur de Palès.* Ūrbĭs ērāt fēstŭs; dīxĕrĕ Pălĭlĭă pātrēs. *O.* Ēt fŏcŭs, ēt pŏrcī, ēt fūmōsă Pălĭlĭă fœnō. *Pers.* (1, 72. Adde *Tib.* II, 5, 87; *Prop.* IV, 1, 19). Sæpĕ cădit fēstīs dĕvŏtă Pălĭlĭŏnĭs ăgnă. *Calp.* (2, 65. De scriptura vid. *Char.* 1, 15 et 101; *Mar. Vict.* 1, 2470, et *Fest.*). ‖ Pălĭlĭs, ĭdis. *De ces fêtes.* Hŏc argŭmentī flāmmă Pălĭlĭs ăbĕt. *O.*

Pălĭmpsēstŭs, ī. *f.* (παλίμψηστος). *Palimpseste, parchemin gratté pour remplacer une écriture par une autre.* Pērscrīptă, nĕc sīc ŭt fĭt ĭn pălĭmpsēstō. *Cat.* (22, 5).

Pălĭnūrŭs, ī. *m.* (Παλίνουρος). *Palinure, pilote d'Énée, qui tomba dans la mer, y périt, et fut enterré sur un promontoire de Lucanie qui porta son nom.* Nudus ĭn ignōtā, Pălĭnūrĕ, jacĕbĭs ārēnā. *V.* Ætĕrnūmquĕ lŏcŭs Pălĭnūrī nōmĕn hăbēbĭt. *Id.* ĭn lĭttŭs, Pălĭnūrĕ, tŭŭm. *L.* (In verbo ludit *Mart.* III, 78 : « Meiere vis iterum : jam Palinurus ris. »)

† Pălĭtāns. tis. *fréq.* de Palans. *Errant.* Ā pĕcŭ ĭc ēŭnt pălĭtāntēs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 5).

Pălĭūrŭs, ī. *m.* (παλίουρος). *Ronce.* Cārdŭŭs ēt pĭnŭs sūrgĭt pălĭūrŭs ăcūtŭs. *V.* Spĭnĭsquĕ fĕrāt pălĭūrŏn ăcūtŭs. *Col.* (10, 22).

Pălĭă, æ. *f. Sorte de grand châle.* Ēt tĕgĭt aūrātōs pălĭă sūpĕrbă pĕdēs. *O.* Pĕrrĕ jŭbēt pălĭām ignĭs aūrōquĕ rĭgēntĕm. *V.* Cōllă Gōrgŏnŏs ōbtĕntŭ pălĭæ fŭlgēntĭs ĭnumbrat. *Cl.* Fāsciă tĕ tūnĭcæquĕ tĕgūnt, ŏbscūrāquĕ pălĭă. *M.* (XI, 104). SYN. mĭtĭă, stŏlă. ‖ *Vêtement ample des hommes, robe ou manteau.* Pērsonæ pălĭæquĕ rĕpĕrtŏr hŏnestæ Æschўlŭs. *H.* Mopsŭs, pūnctō cuī circŭmfūsa ŏthŭrnō Pălĭa ĭmōs fĕrĭt ălbă pĕdēs. *V. Fl.* ĭn-dūcĕrāt Týrĭō bĭs tĭnctām mūrĭcĕ pălĭām. *O.* (*Fast.* II, 107, de Arione. Sic *Virg.* de Orpheo, *longa cum veste.* Adde *Tib.* I, 7, 46, de Baccho). *Voy.* Pallium. ‖ *Au fig.* Ĭnvŏlvīt vĭtrĕō quōs lūcĭdă pălĭă ŏbjĭcĕ. *Prud.* (*Ham.* 940, de oculis).

Pălădĭŭm, ĭi. *n.* (Παλλάδιον). *Palladium, petite statue de Pallas, à laquelle les Troyens croyaient que le sort de leur ville était attaché.* Fātālĕ ăgrēssī sācrātō ăvēllĕrĕ tēmplō Pălădĭŏn, cæsīs sūmmæ cūstōdĭbŭs ārcīs. *V.* Sīc Vēsta ēst, sīc Pălădĭŭm, sīc ŭmbră Pĕnātŭm. *Prud.* (*Sym.* 284). SYN. Pălădĭs. PPH. Pălădĭs, Mĭnĕrvæ sĭmŭlācrŭm, sīgnŭm, ēffĭgiēs. Pălădĭă ēffĭgiēs. PHR. Nūllīquе ădspēctă vĭrōrŭm Pălădĭs ĭn ābstrūsō pīgnŭs mĕmōrābĭlĕ tēmplō. *L.* ‖ *Qui ressemble à une petite Minerve.* Cæsĭă, pălădĭŏn. *Lr.* (IV, 1154. Alii græce scribunt).

Pălădĭŭs, ă, ŭm (Παλλάδιος). *De Pallas.* Pălădĭă gaūdēnt sĭlvă vīvācĭs ōlīvæ. *O.* Pălădĭăsquе ĭnĕō nōn cōgnōscēndŭs Āthēnās. *O.* ‖ *En parlant d'un ouvrage bien exécuté.* Vēl quī Pălădĭæ nōn pŭtēt ārtĭs ŏpŭs? *M.* (VI, 13). Ăn tē Pălădĭæ tălēm, Gērmănĭcē, nōbĭs Ēffĭnxĕrē mānŭs? *St.* ‖ Pălădĭŭm fōrŭm. *Place de Rome où était le temple de Minerve.* (*Mart.* 1, 3.) ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ōmnĭsquĕ mărĭtŭm Pălădĭŭm rĕsōnābăt ăgēr. *Cl.* (*Epith. Pall. et Ser.* 24. Adde *Inscr.* in *Anth.* II, p. 166).

Pălāntĕŭm, ī. *n.* (Παλλάντειον). *Ville fondée par Évandre sur le mont Palatin.* Pălāntĭs prōăvī dĕ nōmĭnĕ Pălāntĕŭm. *V.* ‖ *D'où*, Pălāntĕŭs, ă, ŭm. Ăd mūrŏs ēt mœnĭă Pălāntĕă. *V.* Pălāntĕŭs ăpĕx. *Cl.* SYN. Pălātĭnŭs.

Pălāntĭas, ădis, *et* Pălāntĭs, ĭdis. *f.* (Παλλαντιάς *et* Παλλαντίς). *Fille du géant Pallas, l'Aurore.* Trādēndŭm Phœbō Pălāntĭăs ĭnfĭcit ōrbēm. *O.* Ĭōnĭŭm zĕphўrĭs sĕxtō Pălāntĭdŏs ōrtŭ. *Id. Voy.* Aurora.

Pălāntĭŭs, ă, ŭm. *Petit-fils de Pallas* (Pallas), *Évandre.* Pălāntĭdŭs hĕrōs. *O.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 54).

1. Pălās, ădis. *f.* (Παλλάς). *Pallas ou Minerve.* Bēllĭcă Pălās ădĕst, ēt prōtĕgĭt ægĭdĕ frātrĕm. *O.* Ĭntĕrĕa ăd tēmplūm nōn æquæ Pălădĭs ĭbānt. *V.* Pălladă Cēcrōpĭdæ, Mĭnōĭă Crētă Dĭānām (colunt). *O. Voy.* Minerva. ‖ *Olivier, olive.* Dăt quōquĕ bāccĭfĕrām pălladă rārŭs ăgēr. *O. Voy.* Olea. ‖ *Huile.* Ūt vĭgĭl ĭnfūsă pălladĕ flāmma sŏlĕt. *O.* Tingĕrĕ jām pĭngŭī pălladĕ mēmbră pŭtās. *Id. Voy.* Oleum. ‖ *Le Palladium.* Nūllīquе ădspēctă vĭrōrŭm Pălās. *L.* Pălladĕ cōnspēctă. *O.* (*Trist.* II, 293). ‖ Ĭnvītă Pălladĕ. (*Ov. Fast.* III, 823.) *Voy.* Minerva. ‖ *Le temple de Vesta, où était conservé le Palladium.* Pălladŏs ēxstĭnctōs sī quĭs mīrabĭtŭr ignēs. *Pp.* (IV, 4, 45. Cf. *Ov. Trist.* III, 1, 29, et *Prud.* sup. in *Palladium*).

2. Pălās, ântĭs. *m.* (Πάλλας). *Un des Titans.* Lōngĭŭs ĭn făcĭēm sāxī Pălāntă rĕfōrmāt. *Cl.* (*Gigant.* 94. Cf. *Fest.* in *Pallas*). ‖ *Fils de Pandion.* (*Ov. Met.* VII, 500.) ‖ *Fils d'Évandre.* Cædĕ nŏvā quærēns : Pălās, Ēvāndĕr ĭn ĭpsĭs. *V.* Nōn hæc, ō Păllă, dēdĕrās prōmissă părēntī. Pălāntĕ pĕrēmptō. *Id.* (Vocativus potest etiam esse *Pallan*, auctore *Prisc.* 6, 702). ‖ *Affranchi de Claude.* Egō possŭcco plus Pălāntĕ ēt Lĭcĭnō. *J.* (1, 108).

Pălēnæŭs, ă, ŭm (Παλληναῖος). *De Macédoine.* Ēt Pălēnæos Phœbum laudārē trĭumphos. *St.* (Adde *Luc.* VII, 150).

Pāllēnē, ēs. *f.* (Παλλήνη). *Ville de Macédoine, dans la péninsule formée par le golfe Thermaïque.* Hīc nūnc Ēmathīæ campōs pātrĭamquĕ rĕvīsīt Pāllēnēn. *V.* Essĕ vīrōs fāma ēst ĭn hўpērbŏrĕā Pāllēnē. *O.* (Et *V. Fl.* II, 17).

Pāllēnis, ĭdis. *f.* (Παλληνίς). *De Pallène.* Ēt Phārŏs Īdōthĕēs scŏpŭlī Pāllēnĭdis āltī. *Prisc.* (*Peri.* 243. Quæ vox in Lexicis desideratur).

Pāllēns, tis, *et* Pāllĭdŭs, ă, ŭm. *Pâle.* Ōrā mŏdĭs pāllēntīā mīrīs. *V.* Pāllēntēs tĕrrōrĕ pŭellæ. *O.* Intĕrfūsā gĕnās, ĕt pāllĭdā mōrtĕ fŭtūrā. *V.* Mēmbraquĕ sūnt cērā pāllĭdĭōrā nŏvā. *O.* SYN. Ālbŭs, *qqf.* pāllĭdŭlŭs, ēxsānguis. PPH. Pāllēnti ōrĕ, formā, Pāllōrĕ dēformīs. Būxō, cērā, Pārĭō mārmŏrĕ *ou* sāxō pāllĭdĭōr. Ōrā gĕrēns būxō pāllĭdĭōrā. PHR. Dēformēm pāllōrĕ dūcĕm. *L.* Cōlōrĭs ēssĕt quŭm mālī. *M.* Cērĕa sŭpplīcĭtĕr stābāt. *H.* Ālbō jējunĭā vūltū. *Prud.* Inglŭvĭe ālbŭs. *Turnus.* Pāllōrĕ vīrēns. *Juvc. Voy.* Palleo. ‖ *Souv. En parlant de la Mort, des enfers.* Pāllēntēs ŭmbrās Ērĕbī. *V.* Pāllēntiā rēgnā. *Sil.* Ŭmbrĭfĕræquĕ gĕmīt sūlcātŏr pāllĭdŭs ŭndæ. *St.* Pāllĭdă Mŏrs. *H.* ‖ *De couleur pâle, livide.* Pāllēntēs vĭŏlās. *V.* Ārvă rĭgēnt aurō mădĭdĭs pāllēntĭă glēbĭs. *O.* Pāllēntĭă sūlfŭrā. *M.* (I, 42). Immundō pāllĭda mĭtrā sĭtū. *Pp.* (IV, 5, 70). Pāllĭdă tĕtrīs Vĭscĕra tĭnctă nŏtīs. *L.* SYN. Ālbŭs, lĭvĭdŭs, lĭvēns, *qqf.* lūrĭdŭs. ‖ *Pâle, peu lumineux.* Pāllēntēs Sōl jungĭt ĕquōs. *Tib.* (II, 5, 76). Phœbē pāllēns. *Cl.* ‖ *D'un vert pâle.* Hēdĕrā vēstīt pāllēntĕ cŏrўmbŏs. *V.* Pāllēntēs rūmĭnāt hĕrbās. *Id.* Hĕrbis Pāllēntēs thălămōs. *Cl.* ‖ *Par méton. Qui rend pâle.* Pāllēntēs prŏcŭl hĭnc ābītĕ cūræ. *M.* (XI, 7. *Id.* XIV, 162, *pallida cura*). Pāllēntĭs grānă cŭmĭnī. *Pers.* (5, 55). Pāllēntĭă phīltrā. *O.* Īnsĭdĭīs pāllĭdă vīnă bĭbī. *Pp.* (IV, 7, 44). Pāllĭdă... Īnfundās ăcŏnītă pălām. *L.* SYN. Ēxsānguis. ‖ † *comp.* Pāllēntĭŏr. Pēndĭt ĭn ēxānĭmŭm pāllēntĭŏr ĭpsă mărītŭm. (*Baptism. Bebiani*, *vs.* 63).

Pāllĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pāllēscō, ĭs, ĕscĕrĕ. *n. Être pâle, devenir pâle, pâlir.* Sæpĕ mĕtŭ scĕlĕrĭs pāllēbānt ōrā fŭtūrī. *O.* Pāllŭīt, ĕt sŭbĭtō sĭnĕ sānguĭnĕ pāllĭdă sēdĭt. Pāllĕāt ŏmnĭs ămāns. *Id.* Quŭm mĕă rŭgōsă pāllēbŭnt ōrā sĕnēctă. *Tib.* (III, 5, 25). Dŭm pŭĕrĭs ŏmnĭs pătĕr ĕt mātērtĕră pāllĕt. *H.* Tărdĭs pāllēscĕrĕ cūrĭs ĭncĭpĭs. *Prop.* (I, 13, 7). SYN. Ēxpāllĕō, ēxpālēscō. PPH. Pāllĭdŭs, pāllēns fĭō. Pāllŏr ōrā ŏccŭpăt, ŏbĭt, ĭnfĭcĭt, tŭrpăt. Ōrī pāllŏr ĭnēst. Pāllŏr ĭn ōrĕ sēdĕt. Ōrĕ cōlŏr fŭgĭt *ou* fŭgĭt. Mihĭ cōlŏr ēxcĭdĭt. Tōtō ōrĕ pāllēscō, ēxpāllēscō. Cōlōrĕm pērdō. Cōlŏr ōrā rĕlĭquĭt. Pāllōrĕ gĕnās sŭffŭndŏr. Pāllŏrĕm dūcō. Pāllōrĕ grăvŏr. VERS. Cāllĭdŭsquĕ ē cŏrpŏrĕ sānguĭs, Ĭndŭctō pāllōrĕ, fŭgĭt. *O.* Cōlŏr ēst sĭnĕ sānguĭnĕ. Pāllēnt ămissō sānguĭnĕ vēnæ. Cui tōtō ēst nullŭs ĭn ōrĕ cōlŏr. *Id.* Pŭsŭs ĭn ăttŏnĭtō pāllĭdŭs ōrĕ cōlŏr. *Cl.* Ēffĭcĕ nē mācĭēs pāllēntēs ŏccŭpĕt ārtŭs, Neŭ nŏtĕt ĭnfōrmĭs pāllĭdă membră cōlŏr. *Tib.* Pŏsslĭdĕt pāllŏr gĕnĭās. *Sen.* Sĕd quĭd trĕmēntēs circŭĭt pāllŏr gĕnās? *Id.* Nūnc ĭnfĭcĭt ōrā Pāllŏr, ĕt ēxsānguis fŭnĕrĕusquĕ cōlŏr. *Maxim. Voy.* Pallens. ‖ *Au fig.* Ămbĭtĭŏnĕ mălă aŭt ārgēntī pāllĕt ămōrĕ. *H.* Vīsō sī pāllĕs, ĭmprŏbĕ, nūmmō. *Pers.* (4, 47). Nōn sēgnĭs ālbō pāllĕt ŏlĭō cămpŭs. *M.* (III, 58). Nūnc ūtĭlĕ mălŭs Pāllĕre, ĕt vīnŭm tōtō nēscīrĕ dĕcembrī. *J.* (7, 96). Nĭl conscīrĕ sĭbī, nullă pāllēscĕrĕ cūlpă. *H.* Pāllēscĕt sŭpĕr hīs (scil. præ admiratione). *Id.* SYN. Sĕnēscō, cōnsĕnēscō, ĭmpāllēscō, tăbēscō. ‖ *Perdre sa couleur, devenir pâle, terne, sombre.* Sāxŭm quŏquĕ pāllŭīt aurō. *O.* Sī mihĭ Pīcēnă tūrdūs pāllērĕt ŏlīvā. *M.* (IX, 55). Nĕ vītĭō cœlī pāllĕāt ægră sĕgĕs. *O.* Pāllēscūnt frondēs quās nŏvă læsŭ hīems. Pāllĕt nŏstrīs aūrōră vēnēnīs. *Id.* Vīsō pāllēscīt flammă vēnēnō. *V. Fl.* ‖ *act. Redouter.* Nēc pōntŭm mĕdĭāsquĕ fraŭdēs Pāllŭīt aūdāx. *H.* Rĕcūsĭtāquĕ săbbătă pālēs. *Pers.* (5, 184). *Voy.* Timeo. ‖ *qqf. avec hellénisme.* Īrātum Eūpōlĭdĕm prægrandī cŭm sēnĕ pālēs. *Pers.* (1, 124, scil. pallorem contrahis). Quīs tĕ cōgēbăt mŭltōs pāllērĕ cōlōrēs? *Pp.* (I, 15, 39).

Pāllĭātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'un pallium.* Īstī Græcī pāllĭātī, căpīte ŏpĕrtō quī ămbŭlānt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 9). Hŏdīe ĭn ōrchēstrām pāllĭātī prōdĕūnt. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 3). SYN. Pālliōlātŭs.

Pāllĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu pâle.* Pāllĭdŭlŭm mānāns ăblŭīt ŭndă pĕdĕm. *Cat.* (65, 6. Et *Juv.* 10, 82).

Pāllĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Pallens.

Pāllĭōlātŭs. *Avec un* pallium. Sēd pālliōlātĭm ămictŭs. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 29).

Pāllĭōlātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'un* palliolum. Quæ pālliōlātă vāgātŭr. *M.* (IX, 33).

Pāllĭōlŭm, ī. *n. Petit* pallium ; *mantille.* Sæpe ēst ĕtĭām sŭb pālliō ō sordĭdō săpĭēntĭă. *Cæc.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 25). Pāllĭōlum ĭn cōllŭm cōnjĭcĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 10). Pālliōlŭm nĭtĭdĭs ĭmpōsŭissĕ cōmīs. *O.* Dōrĭdă nūllō Cultăm pālliōlō. *J.* (3, 95).

Pāllĭŭm, ĭī. *n. Vêtement ample de dessus, manteau grec.* Ăttōllĕ pāllĭŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 31). Lāpsă nĕc ă cūbĭtō sŭbdūcĕrĕ pāllĭă nēscĭt. *M.* (VIII, 59). SYN. *qqf.* Pāllĭōlŭm, tŏgă. ‖ *qqf. à l'usage des femmes.* Sēd nĭmĭrŭm dēmīssă jācēnt ŭbĭ pāllĭă tērrā. *O.* (*Am.* III, 2, 25. *Id. A. Am.* I, 153). ‖ *On en recouvrait les lits.* Tōrrēntŭr fēbrĭbŭs ārtŭs, Ēt grăvĭŭs jŭstō pāllĭă pōndŭs hăbēnt. *O.* Tūnc quĕrŏr ĭn tōtō nōn sĭdĕrĕ pālliă lēctō. *Pp.* IV, 3, 31). Ōnĕrōsăquĕ pāllĭă jăctāt. *J.* (6, 235). *Voy.* Stragula. ‖ *qqf. Tenture d'appartemens.* Quæ fēstīs sŭspendăm pāllĭă pōrtīs? *Prud.* (*Sym.* 1557).

Pāllŏr, ōrĭs. *m. Pâleur.* Pāllŏr ĭn ăttŏnĭtæ vīrgĭnĭs ōrĕ sĕdĕt. *O.* Tăcĭtōquĕ ānĭmŭm pāllōrĕ fatĕbăr. *Id.* Nēc jām pāllōrĕm tōtīēs mĭrābĕrĕ nōstrŭm. *Pp.* (I, 5, 21). EP. Ālbŭs, būxĕŭs, ēxsānguis, lūcĭdŭs; frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, lānguĭdŭs, hŏrrĭdŭs, dēformĭs, trīstĭs. PPH. Cōlŏr pāllĭdŭs, pāllēns, ālbŭs, ēxsānguis. Sĭnĕ sānguĭnĕ cōlŏr, ōs, ōrā, vūltŭs. *Voy.* Palleo. ‖ *En parlant des enfers.* Pāllŏr hīēmsquĕ tĕnēnt lātē lŏcă sēntă. *O.* Tĕrrĭbĭlĭs Stўgĭō faciēs pāllŏrĕ. *L.* ‖ *Effroi.* Hīc tĭbĭ pāllŏrī, Cўnthĭă, vērsŭs ĕrīt. *Pp.* (II, 4, 30). Quāntŭs prō cōnjŭgĕ pāllŏr! *St. Voy.* Timor. ‖ *Couleur pâle dans les objets.* Sōlĭs ĭn ŏbscūrō pūgnām pāllōrĕ nōtāvīt. *L.* Pāllōrĕm dūcĕrĕ rāmī. *O.* Aūrōræ pāllŏr. *St.* ‖ *qqf. Moisissure.* Lānæ ŏpŭs ŏmnĕ pĕrīt : pāllŏr, tĭnĕæ ŏmnĭă cædūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 81). SYN. Mărcŏr, sĭtŭs. ‖ † *au plur.* Pāllŏrĭbŭs ŏmnĭă pingūnt. *Lr.* (IV, 336).

Pāllŭlă, æ. *f. dimin. de* Palla. Aŭt aūrŭm pĕrfĭt, aŭt cōnsĭmĭlă pāllŭla ēst. *Pl.* (*True.* I, 1, 32. *Ib.* II, 2, 16).

Pālmă, æ. *f. Palmier, arbre.* Īlĭcĭs ĭn rāmĭs trĕmŭlæquĕ căcŭmĭnĕ pālmæ. *O.* Chāŏnĭquĕ pātrĭs glāndēs, ĕtĭām ārdŭă pālmă Născĭtŭr. *V.* EP. Īdæa.

‖ *Datte, fruit du palmier.* Hīc mixta ēst rūgōsīs cārīcā pālmīs. *O.* Ēt mūstācĕūs, ēt, lātēntē pālmā, Prænginantēs cārỹōtidēs cādēbant. *St.* ‖ *Branche de palmier, signe de victoire; la victoire même.* Altaquē victrīcēs intēxūnt līminā pālmæ. *O.* Seū quīs Ōlỹmpīācæ mīrātūs mūnĕrā pālmæ. *V.* Ēxcŏlāt ēt gĕmīnās plūrīmā pālmā fŏrēs. *M.* (VII, 27). Dōnēt vīrĭdī mĕā cārmĭnā pālmā. *O.* EP. Ōlỹmpīcā, Ōlỹmpīācā, Ēlēā, vīctrix, nōbĭlis, īnsignis, ĕgrēgiā, lætā, vīrĭdis, vīrēns. SYN. *qqf.* Laūrŭs, laūrĕā, cŏrōnā, vīctŏrĭā. PPH. Pālmæ dĕcŭs, īnsignĕ, īnsignĭā, mūnĕrā, præmĭā, hŏnŏr, hŏnōrēs. Victŏrūm præmĭā. ‖ *Qui a remporté la palme, vainqueur.* Ēlīādūm pālmās Ēpīrŭs ĕquārūm (mittit). *V.* Nūnc tĕrtĭā pālmā Dĭŏrēs. *Id.* ‖ *qqf. au fig. Le premier.* Pālmā sūcērdōtĭī vĕnĕrāndo, Tĕtrĭcĕ, cūltū. *Fort.* (IV, 3, 1). ‖ *Balais faits avec des branches de palmier.* Tēn' lāpĭdēs vārĭōs lūtŭlēntā rādĕrĕ pālmā? *H.* (Adde *Mart.* XIV, 82). *Voy.* Scopæ. ‖ *Paume de la main, la main même.* Plēnā fācĭēm cōntūndĕrĕ pālmā. *J.* (15, 128). Nūdaquĕ mārmŏrĕīs pĕrcūssīt pĕctŏrā pālmīs. *O.* Dūplĭcēs tĕndĕns ād sīdĕrā pālmās. *V. Voy.* Manus. ‖ *La partie plate de la rame, rame.* Cærŭlā vērrēntēs ābĭēgnīs æquŏrā pālmīs. *Cat.* (64, 7). Nēc pālmārūm pūlsūs nēc pōrtĭscŭlī. *Laber.* (apud *Non.* 2, 637). SYN. Pālmŭla. *Voy.* Remus

Pālmārĭŭs, ă, ŭm. *Digne de la palme.* Īd vēro ēst quŏd ĕgŏ mīhĭ pūtō pālmārĭūm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 8).

Pālmātŭs, ă, ŭm. *De palmier.* ‖ Pālmātā tŏgā, *et absolt. Toge où étaient brodées des palmes, portée par les triomphateurs.* Pālmātāquĕ dūcēm, sēd cĭtŏ, rĕddĕ tŏgæ. *M.* (VII, 1). Cæsarĕās ĭntĕr pārĭlī tĭtŭlō pālmātās. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 252). Mĕrĭtīsquĕ labŏrūm Pōst pālmām pālmātā vĕnīt. *Sid.* (*Pan.* 611. *Ib.* 2607). Quīd pālmātā tŭō tānтūm dē mūrīcĕ vērnās? *Ennod.* (*Epig.* 32, 3. Cf. *Liv.* 30, 15; *Isid. Or.* 19, 24, et *Serv.* ad *Æ.* XI, 334).

Pālmĕs, ĭtis. *m. Sarment de vigne.* Ēt nŏvā dē grāvĭdō pālmĭtĕ gĕmmā tŭmĕt. *O.* Sē lætŭs ăd aūrās Pālmēs āgīt. *V.* SYN. Sārmēntŭm. EP. Pāmpĭnĕŭs, ūvĭfĕr, rācēmĭfĕr, frondōsŭs, vīrĭdis. ‖ *Vigne.* Nēmŏrōsūs pālmĭtĕ Gaūrŭs. *St.* Nōn hŏrtī nĕquĕ pālmĭtis bĕātī Cūstōs. *M.* (VIII, 40). *Voy.* Vinea. ‖ *qqf. Scion d'un autre arbuste.* Dēstrīngūnt rāmōs ēt sī quōs pālmĭtĕ crūdō Ārbŏrĭs, etc. *L.* SYN. Flāgĕllum.

Pālmētŭm, ī. *n. Lieu planté de palmiers.* Āt Sōlỹmūm cĭnĕrēm pālmētāquĕ cāptā sŭbĭbĭs. *St.* Ūngī Præfĕrāt Hērōdĭs pālmētĭs pĭnguĭbŭs. *H.*

Pālmĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm, *et* Pālmōsŭs, ă, ŭm. *Qui produit des palmiers, abondant en palmiers.* Pālmĭfĕrōs Ārăbās Pānchæāquĕ rūrā rĕlīnquīt. *O.* Pālmĭfĕrāmquĕ sĕnĕx bĕllō dŏmĭtābĭt Īdūmēn. *Sil.* Tēquĕ datīs līnquō vēntīs, pālmōsa Sĕlīnūs. *V.* PPH. Pālmīs *ou* pālmārūm fĕrāx, ābundāns.

Pālmŭla, æ. *f. dimin. de* Palma. *Petite main.* Vălēte, ēt mĕ pālmŭlīs prōdūcītĕ. *Varr.* (apud *Non.* 4, 571). ‖ *Ordint. Rame.* Lĭttŭs ăma, ēt lævās strĭngāt sĭnĕ pālmŭlā cautēs. *V.* Tŭo ĭmbŭīssē pālmŭlās īn æquŏrē. *Cat.* (4, 17). SYN. Pālmă. *Voy.* Remus

† Pālmŭlārĭs, ĕ. *De la main.* Frīctūquĕ pālmŭlārī Mādĭdā rĕtĕrgīt ōrā. *Capel.* (VI, p. 271).

† Pālŏ, ās, ārĕ. *n. Comme le suiv.* Sīc nōstrī pālārĕ sĕnēs dĭcūntŭr. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 43).

Pālŏr, ārīs, ārī. *d. Errer.* Tĕrgā dŏbānt pālantĭă Teūcrī. *V. Voy.* Erro. ‖ *Au fig.* Errāre, ātquĕ vĭām pālantēs quærĕrĕ vītæ. *Lr.* (II, 10). Pāllantēs ănĭmōs pæssīm. *O.*

† Pālpāmĕn, ĭnis. *n., et* Pālpātĭō, ōnis. *f. Action de caresser.* Pālpāmĕn tĕnĕrūm blāndīs ĕx fŏlĭīs ămbit. *Prud.* (*Ham.* 368). Aūfĕr hīnc pālpātĭōnēs. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 43).

† Pālpātŏr, ōris. *m. Qui caresse; trompeur.* Mālūm pĕrjūrūm, pālpātōrēm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 38. *Id. Men.* II, 1, 35).

Pālpātŭs, ă, ŭm. *Caressé.* Nōn stăbĭlīs, blāndīvĕ mānū pālpātă măgistrī. *Prud.* (*Peri.* 3423).

Pālpĕbrā, *et ordint.* Pālpĕbră, æ. *f. Paupière.* Brăchĭă, pālpĕbræquĕ cădūnt, pŏpŭlĭtĕsquĕ rĕcūmbūnt. *Lr.* (IV, 953). Sūbdĭtă pālpĕbræ ēst. *Prud.* (*Ham.* 374). *Voy.* Oculus.

Pālpĕbrālis, ĕ. *De paupières.* Vōlvūntŭr tĕrĕtēs, ăct pālpĕbrālĭbŭs ĕxtrā Hōrrēscūnt sētīs. *Prud.* (*Ham.* 944).

Pālpĭtāns, tis. *Palpitant.* Ēt pālpĭtāntĭs ōrīs ĕxclpĕrĕt glŏbŭm. *Prud.* (*Peri.* 3057). SYN. Trĕmēns, trĕmŭlŭs.

Pālpĭtō, ās, ārĕ. *n. Palpiter.* Ēccĕ quām mĭsĕrūm mētŭ Cōr pālpĭtāt, cōrpūsquĕ sollĭcĭtūm fĕrīt. *Sen.* (*H. Fur.* 1207). Pālpĭtāt, ēt mōrĭēns dŏmĭnæ vēstĭgĭă quærīt. *O.* Ēxsĕctāquĕ lĭnguă Pālpĭtāt. *L.* Sæpĕ văpōrātō mĭhĭ cēpsĭtĕ pālpĭtāt ægnŭs. *Calp.* (2, 62). SYN. Trĕmō, mīcō, sĭngŭltō, sălĭō, trĕmō, trĕpĭdō, sŭbsĭlĭō. ‖ *qqf. En parlant du feu.* Hīs ārdŭŭs ĭgnīs Pālpĭtāt. *St.*

Pālpō, ās, ārĕ, *et* Pālpŏr, āris, ārī. *d. Caresser avec la main; au fig. flatter.* Ēt pālpārĕ lăpŏs, pānthērīs lūdĕrĕ căptīs. *Man.* (V, 702). Pālpāntēsquĕ mānūs dēnsās sēnsērĕ tĕnēbrās. *Alc.* (V, 197). Quēm mūnĕrĕ pălpat Cārŭs. *J.* (1, 35). Quī, nī illōs spēs pālpĕt ĭnērs. *Prud.* (*Psych.* 303). Cuī mălĕ sī pālpĕrĕ, rĕcălcĭtrāt ūndĭquĕ tūtŭs. *H.* Obsĕrvāte cŭm, quām blāndĕ mūlĭērī pălpābĭtŭr. *Pl.* (*Amp.* 1, 3, 9) Hīc mĕ ŭbĭ vīdĕt, sŭbblāndĭtŭr, pălpātŭr. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 30). SYN. Plaūdō, ădŭlŏr, blāndĭŏr, lăctō. PPH. Mānu pălpō, plaūdō. Tăctū pĕrĕrrō. *Voy.* Blandior.

Pălpō, ōnis. *m. Qui caresse, flatteur.* Jūs hăbĕt īllĕ sŭī pălpō, quĕm dūcit hiāntĕm Crētāta ămbĭtĭō. *Pers.* (5, 176. Vox, de qua male dubitatum est, refertur a *Prisc.* 4, 623, et *Gloss. Isid.*).

† Pălpūm, ī. *n., ou* Pălpŭs, ī. *m. Caresse, flatterie.* Mī ōbtrūdĕrĕ nōn pŏtēs pălpūm. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 35). Pălpō pĕrcŭtĭt. *Id.* (*Merc.* I, 2, 42. Hoc laudat *Non.* 2, 721).

Pălŭdă, æ. *f. Nom de Pallas.* Cōrpŏrĕ Tārtărĭnō prōgnāta Pălŭdă vĭrāgŏ. *Enn.* (apud *Varr.* 7, 37, ed. *Müller.* Ennianum versum esse nos docet *Prob.* ad *Virg. E.* 6, 31, qui legit *palude.* Sed vid. *Müll.*).

Pălŭdāmĕntŭm, ī. *m. Toge militaire, ordint. en parlant des généraux. Voy.* Sagulum.

Pălŭdātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la toge militaire.* Jūrĕ pălŭdātæ jām cūrĭă mĭlĭtat aūlæ. *Cl.* Cūmquĕ pălŭdātīs dŭcĭbŭs. *J.* (6, 399).

Pălŭdĭcŏlă, æ. *m. f. Qui vit ou est situé dans les marais.* Rūrā pălŭdĭcŏlæ tĕmnīs pŏpŭlōsă Rāvēnnæ. *Sid.* (*Epist.* V, 17, 19. *Ib.* IV, 1, *fin.*)

† Pălŭdĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui produit un marais.* Ĭnquĕ pălŭdĭfĕrīs bŭtĭō bŭbĭt āquīs (*Auct. Phil.* 42).

Pălŭdĭgĕnă, æ. *m. f. Qui nait dans les marais.* Lēntă pălŭdĭgĕnām vēstĭvīt cērā pāpўrūm (*Anth.* II, p. 462).

Pălŭdĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les marais.*

Mœstă pălūdĭvăgōs Gērmānĭă flēvīt ălūmnōs. *Avien.* (*D. Ter.* 312).

Pălūdōsŭs, ă, ŭm. *Marécageux.* Ēquĕ pălūdōsă sĭccīs hŭmŭs ārĕt ārēnīs. *O.* Illĕ pălūdōsōs mĕmŏrĕt sērvīrĕ Sĭcāmbrōs. *Pp.* (IV, 6, 77). Undĕ pălūdōsī fĕcūndă lĭcēntĭă Nīlī. *St. Voy.* Palustris.

Pălūmbēs, ĭs. *f. Pigeon sauvage, ramier.* Jām mārĕ Tyrrhēnŭm lōngĕ pĕnĭtŭsquĕ pălūmbēs Rēlīquīt. *Cic.* (apud *Serv.* ad *E.* 1, 58). Raūcæ, tŭă cūrā, pălūmbēs. *V.* Āĕrĭæ quō cōngēssērĕ pălūmbēs. *Id.* SYN. Pălūmbŭs, cŏlŭmbă, cŏlŭmbŭlus. ‖ *qqf. m.* Măcrōsquĕ pălūmbēs. *Lucil.* (apud *Char.* 1, 82. Vulgo *macros*; quod facile emendabit quisquis locum legerit).

Pălūmbŭs, ī. *m. Comme le précéd.* Sīvĕ pălūmbōrŭm cāpĭtŭr fīmŭs ācrĕ fĕrōrŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 605). Gĕmĭt hĭnc pălūmbŭs, ĭndĕ cērĕŭs tŭrtŭr. *M.* (III, 58. Cf. *Char.* 1, 82).

1. Pălus, ī. *m. Pieu, poteau, échalas.* Hĭc dōcŭīt tĕnĕrăm pălīs ădjŭngĕrĕ vītĕm. *Tibul.* (1, 7, 33). Vīllĭcŭs ēmĕrĭtŭm pălō sŭspēndăt ārātrŭm. *O.* Aŭt quīs nōn vĭdĭt vŭlnĕrā pălī? *J.* (6, 246). SYN. Stĭpēs, sŭdēs. *Voy.* Stipes.

2. Pălus, ūdĭs. *f. Marais.* Līmōsōquĕ pălūs ōbdūcăt pāscŭă jŭncō. *V.* Dūm rīmōsă pălus, ēt mŭltō tōrrĭdă lĭmō. *Calp.* (5, 87). Ūt lēvĭs ĭn mădĭdă cānnă pălūdĕ trĕmĭt. *O.* Grātāmquĕ pălŭdĭbŭs ūlvām. *Id.* SYN. Lăcŭs, stăgnŭm. EP. Ălтă, prōfūndă, lătă, spatĭōsă, vāstă; ĭmmōtă, stăgnāns, pĭgĕrĭdă, quĭētă, sēgnĭs, tōrpēns, pĭgră, ĭnĕrs, lēntă, līmōsă, fœdă, sōrdĭdă, cœnōsa, ōbscēnă. PPH. Āquă, ūndă stăgnāns, stāns, tōrpēns, ĭnĕrs, pĭgră, etc. Stăgnă pălūdĭs, tăcēntĭs āquæ. Hŭmŏr ĭnĕrs, pĭgĕr, etc. Ūndæ, āquæ pălūstrēs. Līmōsŭs gūrgĕs. VERS. Līmōsoquĕ lăcū pĕr nŏctem ōbscūrĭus ĭn ulvā. *V.* Cĕlĕbrēs mĕrgis fŭlīcīsquĕ pălūstrĭbŭs ūndæ. *O.* Dūm sē tōrpēntĭbŭs ūnda Ēxcūtĭăt stăgnis. *L. Voy.* Stagnum. ‖ *Sauv. Le Styx.* Cocȳtī, tardāquĕ pălūs ĭnamābĭlis ūndā. *V.* Dīs jūrāndă pălus, ŏcŭlis ĭncōgnĭta nostrīs. *O.* Pălūs ĭnĕrtis fœdă Cocȳti jăcĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 686). *Voy.* Styx. ‖ *qqf. Roseau, jonc.* Tōmēntum cōncīsă pălus cĭrcēnsĕ vŏcātur. *M.* (XIV, 106). Dē bĭbŭlă sārtă pălŭdĕ tĕgēs. *Id.* (XI, 32). *Voy.* Arundo. ‖ † Pălus. Regis ŏpŭs, stĕrĭlīsvĕ dĭū pălŭs āptāquĕ rēmīs. *H.* (*A. P.* 65. Cujus ne tanto quidem poetæ sit venia).

Pălŭstĕr, trĭs, trĕ. *De marais, marécageux.* Nēc vēscās sălĭcŭm frondēs ŭlvāmquĕ pălŭstrēm. *V.* Lŏcă fētă pălŭstrĭbŭs ūndīs. *O.* SYN. Pălŭdōsŭs, stăgnāns. (Casus rectus *Paluster* datur a *Prisc.* 5, 646. Attamen *Colum.* 8, 14, habet *palustris ager*, non contra analogiam.) ‖ *Qui habite les marais.* Nūnc cĕlĕbrēs mĕrgis fŭlīcisquĕ pălŭstrĭbŭs ūndæ. *O.* SYN. Pălŭstrĭcŏlă. ‖ *Au fig.* Tām crāssōs trānssīssĕ dĭēs ūrēmquĕ pălŭstrēm. *Pers.* (5, 60).

Pămphăgŭs, ī. *m.* (παμφάγος). *Nom de chien.* Pămphagŭs ēt Dōrcĕus. *O.*

Pămphĭlă, æ. *f. Nom de femme.* Ūbī nōmĭnābĭt Phædrĭam, tū Pămphĭlam. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 50. Adde *Anth.* 1, p. 671).

Pămphĭlippŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Stich.* II, 2, 65.)

Pămphĭlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ămābăt ūt quŭm măxŭmē, tŭm Pămphĭlŭs. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 40).

Pămphўlĭă, æ. *f.* (Παμφυλία). *Pamphylie, contrée de l'Asie-Mineure près de la Méditerranée.* Hūnc quŏquĕ pĕrquĕ nŏvēm tĭmŭīt Pămphўlĭă mēssēs. *St.* Pārtĭbŭs ēxtrēmīs Pămphўlĭă claŭdĭtŭr īstō. *Prisc.* (*Peri.* 125).

Pămphўlĭŭs *et* Pămphўlŭs, ă, ŭm (Παμφύλιος *et* Πάμφυλος). *De Pamphylie.* Pămphўlĭă pŭppi Ōccŭrrit tēllŭs. *L.* Cўprŭm pōntŭs Pămphўlĭŭs ămbĭt. *Prisc.* (*Peri.* 536). Pămphўlŭmquĕ lātŭs Lĭbўæ pērtēndĭt ăb ōrīs (*Ib.* 55).

Pămpĭnātŭs, ă, ŭm. *Couvert de pampre.* Aūrĕāsquĕ vītēs Ēlectrō vĭrĭdāntĕ pămpĭnātās. *Sid.* (*Pan.* 3657).

Pămpĭnĕŭs, ă, ŭm. *De pampre.* Nēc quī pāmpĭnĕīs victŏr jŭgă flēctĭt hăbēnīs. *V.* Ūt quās pāmpĭnĕă tĕtĭgīssĕ bĭcōrnĭgĕr hāstă. *O.*

Pămpĭnŭs, ī. *m. f. Pampre, feuille de vigne.* Heū! mălĕ tūm mītēs dēfēndĕt pămpĭnŏs ūvās. *V.* Dē stāmĭnĕ pămpĭnŏs ēxĭt. *O.* Ōrnātŭs vĭrĭdī tēmpŏră pămpĭnō. *H.* Mălūm cĭrcumflŭă vēstĭt Pămpĭnŭs. *Cl.* Crispātŭr ŏpācă Pămpĭnŭs. *Id.* (Utrumque genus agnoscunt *Diom.* 1, 314, et *Serv.* ad *E.* 7, 58). EP. Tĕnĕr, vĭrĭdĭs, frondōsŭs, ŏpācŭs. *Voy.* Frons 1.

Pān, Pānŏs. *m.* (Πάν). *Pan, fils de Mercure, dieu des bergers, inventeur de la flûte à sept tuyaux, adoré surtout en Arcadie. On le représente avec des cornes et des pieds de chèvre.* Pān ŏvĭŭm cŭstŏs, tŭă sī tĭbī Mænălă cūræ. *V.* Pān ērăt ārmēntī cŭstŏs, Pān nūmĕn ĕquārŭm. *O.* Ĭmĭtābĕrĕ Pānă cānēndō. *V.* EP. Ārcădĭŭs, Lўcæŭs, Mænălĭŭs, montĭvăgŭs, ăgrēstĭs, rūstĭcŭs; hīrtŭs, cărpĭpēs, cōrnĭgĕr; prŏcăx, prŏtĕrvŭs, pĕtŭlāns. PPH. Dĕŭs Ārcădĭæ, Ārcădĭŭs, Lўcæŭs, Tĕgæātŭs, pĕcōrŭm, sĭlvārŭm. Ovĭŭm, pĕcōrŭm, ārmēntī cŭstŏs. Cŭltŏr nēmŏrŭm. Sĭlvēstrĭs dĕŭs. VERS. Pān prīmŭs cālămōs cērā cōnjŭngĕrĕ plūrēs Īnstĭtŭīt. *V.* Prīmŭs cālămōs nōn pāssŭs ĭnertēs. *Id.* Dĕŭm cuī pĕcŭs ēt nĭgrī Cōllēs Ārcădĭæ plăcēnt. *H. Voy.* Faunus, Fistula. ‖ Pānĕs. *pl. Les Pans, Faunes ou Satyres.* Sīc fāvĕānt Sātўrī, mōntānăquĕ nūmĭnă Pānĕs. *O.* Căprĭpēdēs cālămō Pānĕs hĭāntĕ cānēnt. *Pp.* (III, 15, 34). *Voy.* Fauni.

Pānăcĕă, æ, *et* Pānăx, ăcĭs. *f.* (πανάκεια *et* πάναξ). *Plante qu'on regardait comme un remède universel.* Ămbrŏsĭæ sūccōs ēt ōdōrĭfĕrăm pānăcĕām. *V.* Ēt pānăcĕă pōtēns ēt Thēssălă cēntaurēă. *L.* Ēt sŏcĭām mўrrhæ vīm, pānăcĕă, tŭăm. *Lact.* (*Phœn.* 88). Nūnc mĕdĭcă pānăcēm lăcrĭmă. *Col.* (10, 105. Cf. *Plin.* 25, 11; *Callim. in Apoll.* 40).

Pānætĭŭs, ī. *m.* (Πανάιτιος). *Panétius, philosophe stoïcien, de Rhodes, maître de Scipion, le premier africain.* Lĭbrōs Pānætī, Sōcrătĭcam ēt dōmŭm. *H.*

Pānărētŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ārgūtō mădĭdŭs pōllĭcĕ Pānărētŭs. *M.* (VI, 89).

Pānārĭŏlŭm, ī. *n. dimin. de* Panarium. *Corbeille à pain, panetière.* Cūm pānārĭŏlis trĭbŭs rĕdīstī. *M.* (V, 50). Hī pānārĭă cāndĭdāsquĕ măppās Sūbvĕctānt. *St.*

Pānăthēnææ, ōrŭm. *n. pl.* (παναθηναῖα). *Panathénées, fêtes à Athènes en l'honneur de Minerve.* ‖ Pānăthēnāĭcŭs, ă, ŭm. *Des Panathenées; qui disputait le prix pendant ces fêtes.* Īn Pānăthēnāĭcīs tū nūmĕrāndŭs ĕrīs. *Aus.* (*Prof.* 1, 14).

Pānax. *Voy.* Panacea.

† Pāncārpĭnĕŭs, ă, ŭm (πάγκαρπος). *Recueilli de tout côté.* Quōs (pullos) nōn lăctĕ nŏvō lĕvātă pāscăt, Sĕd pāncārpĭnĕō cĭbō cōactō. *Varr.* (apud *Non.* 4, 271. Cf. *Fest.* in *Pancarpius*).

Pānchæŭs, Pānchælcŭs *et* Pānchælŭs, ă, ŭm (Παγχαῖος *et* Παγχαϊκός). *De Panchaïe.* Pānchæīs ădŏlē-

scent ignibŭs ārē. *V.* Pălmĭfĕrōs Ărăbās Pānchæāque rūrā rĕlĭnquūnt. *O.* Tūrā fĕrāt flōrēsque ălĭōs Pānchāĭcă tellūs. *Id.* Pānchāĭă cinnămă. *Cl.* (*N. Hon. et Mar.* 94). *Voy.* Arabs.

Pānchāĭă, æ, *f.* (Παγχαία). *Panchaïe, partie de l'Arabie-Heureuse.* Aūrūm Lȳdŭs, Ărăbs gūttăm, Pānchāĭă mȳrrhăm. *Sid.* (*Pan.* 653). Īllĭc quās mittīt dīvēs Pānchāĭă mĕrcēs. *Tib.* (III, 2, 23).

Pāncrātĭcē. *adv. En athlète qui combat au pancrace.* Bĕnĕne ūsquĕ vălŭīt? Pāncrātĭce ātque ăthlētĭcē. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 14).

Pāncrātĭŭm, ĭi. *n.* (παγκράτιον). *Pancrace, réunion de la lutte et du pugilat.* Ēt pătĭtŭr dūrō vūlnĕrā pāncrātĭō. *Pp.* (III, 12, 8).

† Pāndă, æ. *f. Déesse de la Paix.* (*Varr.* apud *Gell.* 13, 22.)

Pāndărŭs, ĭ. *m.* (Πάνδαρος). *Compagnon d'Énée, tué par Turnus.* Pāndărŭs ēt Bĭtĭās, Idæo Ălcănŏrĕ crēti. *V.* Tūrnŭs Bĭtĭān ēt Pāndărŏn ăltŭm Dējĭcīt (*Argum. Æneid.* in *Anth.* I, p. 384). ‖ *Autre.* (*Virg. Æ.* VI, 495.)

Pāndătārĭă, æ. *f.* (Πανδαταρία). *Île de la mer Tyrrhénienne, où furent reléguées Julie, fille d'Auguste, et Agrippine, femme de Germanicus.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Vēntīsquĕ pĕtăt pŭppīs rĕctŏr Pāndătārĭæ littŏră tĕrræ. *Sen.* (*Oct.* 970).

† Pāndĭcŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. S'étendre, s'allonger, quand on est fatigué ou endormi.* Ūt pāndĭcŭlāns ōscĭtātŭr! *Pl.* (*Men.* V, 2, 80. Cf. *Fest.*).

Pāndĭŏn, ŏnĭs. *m.* (Πανδίων). *Pandion, fils d'Érechthée, roi d'Athènes, père de Progné et de Philomèle.* Nūnc sĕquĭtŭr nūdō gĕnĭtās Pāndĭŏnĕ fĕrrō. *O.* Tārtarĕās Pāndĭŏnă mīsĭt ăd ūmbrās. *Id.* Quod nĕc Cĕcrŏpĭæ dămnānt Pāndĭŏnĭs ārcēs. *M.* (I, 26). *Voy.* Philomela, Procne.

Pāndĭŏnĭŭs, ă, ŭm (Πανδιόνιος). *De Pandion, d'Athènes.* Quīd Pāndĭŏnĭæ rēstānt, nīsĭ nōmĕn, Āthēnæ? *O.* Ēt Pāndĭŏnĭās quī cūspĭdĕ prōtĕgĭs ārcēs. *L.* Rēs Pandĭŏnĭæ. *Cl.*

Pāndō, ĭs, ī, pānsŭm *et* pāssŭm, pāndĕrĕ. *Étendre.* Nōn tĕpĭdŭm ăd solēm pĕnnās īn littŏrĕ pāndūnt. *V.* Vēlorŭm pāndīmŭs ālās. *Id.* Prōximă Bĕbrўcĭī pāndūntŭr littŏră rēgnī. *V. Fl.* SYN. Ēxtendō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Ouvrir.* Pāndīte ātque āpĕrītĕ prōpĕrĕ jānŭam hānc. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 1). Pāndĭtŭr īntĕrĕă dŏmŭs ōmnĭpŏtēntĭs ŏlўmpī. *V.* Ēt mœnĭa pāndĭmŭs ūrbĭs. Rābiē trĭă gūttŭrā pāndēns. *Id.* SYN. Apĕrĭō, pătēfăcĭō, rēsĕrō, etc. *Voy.* Aperio. ‖ *Montrer.* Ēt quŭm tĕmpŏrā sē vērīs flōrēntĭă pāndūnt. *Lr.* (VI, 358). Cŭm caŭda omnis jām pāndĭtŭr ŭlўdrā. *Cic.* (*Arat.* 453). Hēdĕræ pāndunt vēstĭgĭă nigræ. *V. Voy.* Ostendo. ‖ *Au fig. Dévoiler.* Pāndĕrĕ rēs ăltă tĕrra ēt cāligĭnĕ mĕrsās. *V.* Pāndĕ rĕquīrēntī nomĕn tĕrræque tŭūmquĕ. *O. Voy.* Detego. ‖ *Raconter, dire.* Rĕmque ōrdĭnĕ pāndō. *V.* Tū quŏquĕ pāndĕ tŭōs, cōnŭtum grātissĭmĕ, cāsūs. *O.* Pāndĕ, quid fiĕrī jŭbēs? *Sen.* (*H. Fur.* 301). *Voy.* Narro, Dico.

Pāndōră, æ. *f.* (Πανδώρα). *Pandore, première femme fabriquée par Vulcain d'après l'ordre de Jupiter, et dotée par chacun des dieux de l'Olympe.*

Pāndrŏsŏs, ĭ. *f. Fille de Cécrops.* Pāndrŏsŏs ātque Hĕrsĕ. *O.*

Pāndŭs, ă, ŭm. *Courbé, plié, penché.* Āgrĭcŏlæ, ēt pāndās rātĭbŭs pŏsŭērĕ cārīnās. *V.* Ēbrĭŭs ĕccĕ sĕnĕx pāndō sīlēnŭs āsēllō. *O.* Hīc tĭbī dōnātŭr pāndă rŭbēr ūrcĕŭs ānsā. *M.* (XIV 106). SYN. Curvŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† Pānĕ, ĭs. *n. arch. Comme* Panis. Hæc sūnt vēntrī stăbĭlīmēntă, pānĕ ēt āssă bŭbŭlă. *Pl.* (*Cure.* II, 3, 88. Cf. *Non.* 3, 161, et *Charis.* 1, 69).

Pānēgўrĭcŭs, ă, ŭm (πανηγυρικός). *De panégyrique.* Sīvĕ pānēgўrĭcōs plăcĕāt cōntendĕrĕ lĭbrōs. *Aus.* (*Prof.* 1, 13).

Pānēgўrĭs, ĭs. *f.* (πανήγυρις). *Nom de femme.* Rĕspĭcĕ mĕ, ēt rĕlĭnquĕ ēgēntĕm pārāsītŭm, Pānēgўrĭs. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 7).

Pānĕs, ŭm. *m. pl. Voy.* Pan.

Pāngæă, ōrŭm. *n. pl.* (Παγγαῖος). *Promontoire sur les limites de la Thrace et de la Macédoine.* Ăltāquĕ Pāngæa, ēt Rhēsī Māvōrtĭă tellŭs. *V.* Vīdĕō Pāngæă nĭvōsīs Ăltă jŭgīs. *L.* Lūcĕ mălă Pāngæă fĕrīt. *St.* Ăd Rhŏdŏpēn Pāngæāquĕ flōrĭdă vēntŭm. *O.* ‖ *qqf.* Pāngæ̆ŭs, ĭ. *m. Même sens.* Īllă Pāngæī jŭgīs. *Sen.* (*Med.* 721). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du Pangée.* Pāngæa Bŏrĕās spĕcŭlātŭs ăb ārcē. *V. Fl.* Pāngæāquĕ lūstrānt Săxosīs nĕmŏra ăltă jŭgīs. *Sil.*

Pāngō, ĭs, pānxī *et* pĕpĭgī, pāctŭm (πάγνυμι). *Ficher, planter.* Ipsĕ sĕrām vītēs, pāngāmquĕ ex ōrdĭnĕ cōllēs. *Pp.* (III, 15, 15). *Voy.* Figo, Sero, Pegi. ‖ *Tracer sur la cire, au fig. composer.* Egŏ mīrā pŏēmātă pāngō. *H.* Tūm lūcĭdă pāngō Cārmĭnă. *Lr.* (IV, 8). Ēt quām victūrās pŏtĕrāmŭs pāngĕrĕ chartās. *M.* (XI, 3). SYN. Compōnō, condō, scrībō, etc. *Voy.* Carmen. ‖ *Chanter.* Hīc vōstrŭm pānxīt măxŭmă factă pătrŭm. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 15). Pāngĕ, lĭnguă, glorĭōsī prœlĭŭm cērtāmĭnĭs. *Fort.* (II, 2, 1). Cœlēstī pāngēns mŏdŭlāmĭnĕ plectrō. *Paul. Nol.* (*Joan.* 24). *Voy.* Cano. ‖ *Sceller une alliance, contracter, promettre, ordint. au parf.* Tē pĕtō, quēm pĕpĭgīt nōstrō Vĕnŭs aūrĕă lectō. *O.* Nōn fŭīt ārmillās tāntī pĕpĭgissĕ Sābīnās. *Id.* Nēc tēcŭm mĕŭs hæc pĕpĭgīt ŭbī fœdĕră Laūsŭs. *V.* Bis sēnos pĕpĭgĕrĕ dĭēs. *Id.* SYN. Păcīscŏr, prōmittŏ, constĭtŭō. *Voy.* Fœdus.

Pānhōrmŭs. *Voy.* Panormus.

† Pānĭcĕŭs, ă, ŭm. *Relatif au pain.* (*Pl. Capt.* I, 2, 59.)

Pānĭs, ĭs. *m. Pain.* Mūcĭdă cærŭlĕī pānīs cōnsūmĕrĕ frūstă. *J.* (14, 128). Sŭppōsĭtŭm cīnĕrī pānĕm fōcŭs ipsĕ pārābăt. *O.* Cum salĕ pānīs. *H.* SYN. Cĕrĕs, *qqf.* farīnă. PPH. Donă lăbōrātæ cĕrĕrĭs. Tostæ frugēs. Tostă farrā. Cĕrĕs mōllĭtă mănū, ignĕ tostă. Sōlidă farīnă. PHR. Cĕrĕrĕmquĕ cănistrĭs Expĕdĭūnt. *V.* Cĕrĕălī mūnĕrĕ paŭpĕr (eget). *Aus.* ‖ *Pain de bonne qualité.* EP. Trĭtĭcĕŭs, nĭvĕŭs, dulcĭs. PHR. Sēd pānĭs lŏngĕ pŭlchĕrrĭmŭs. *H.* Sēd tĕnĕr, ēt nĭvĕŭs, mollĭquĕ sĭlĭgĭnĕ factŭs (panis). *J.* ‖ *Pain de qualité inférieure.* EP. Sĕcundŭs, vĭlĭs, fŭrfŭrĕŭs, impŕōbŭs, ātĕr. PHR. Vīvīt sĭlĭquīs ēt pānĕ sĕcundō. *H.* Cōnvīvăm pāscīt nigrā farīnā tŭūm. *M.* Ōrĕt cānīnās pānĭs impŕōbī buccās. Ēt stĭpŭla ēt nigrō pānĕ carĕrĕ pŏtēs. *Id.* Ēt sordēs farrīs mordĕrĕ cānīnī. *J.* Sōlĭdæ jām mūcĭdă frūstă farīnæ. *Id.* Pōpŭlī crĭbrō dēcussă farīnă. *Pers.* ‖ *Au fig. Objet ressemblant à un pain.* Ēt pānĕs vĭrīdāntĭs āphrōnĭtrī. *St.* SYN. Massa. ‖ *Eccl. Pain de vie, parole de Dieu.* Cœlēstĭcus ānīmūm pāscĕrĕ pānĕ jŭvat. *Prosp.* (*Epig. præf.* 2). Dūm vērbī ætĕrnī pānĕ cārēnt, pĕrĕunt. *Id.* (*Epig.* 10, 4). Mānnă quŏd ēst pānĭs cœlēstĭs. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 169).

Pānnĕŭs, ă, ŭm. *De haillons.* Sī vēstĕ Teūcĕr pānnĕă pĕrvādĕrĕt. *Paul. Nol.* (13, 327. *Gloss. Philox.* Panneus, ῥάκινος). *Voy.* Pannuceus.

Pānnĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Pannus. Quārŭm Dēlĭcĭās ēt pānnĭcŭlūs bŏmbўcĭnūs ūrīt. *J.* (6, 258. Quod laudat *Prisc.* 3, 616). ‖ *Nom d'un mime.* Villă Pānnĭcŭlī pĕrcŭtĭt ōră sŏnō. *M.* (II, 72. *Id.* III, 86).

Pānnĭcŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nōlŏ vĭrŭm nĭmĭum, Pānnĭcĕ ; nōlŏ pārŭm. *M.* (II, 36).

† **Pānnis**, ĭs. *m. Comme* Pannus. Ērĭpŭĭstī prīmĭtŭs dĕ pānnĭbŭs. *Pomp.* (apud *Non.* 8, 42. Adde *Enn.* apud *Charis.* 1, 40).

Pānnōnĭă, æ. *f.* (Παννονία). *Pannonie, auj. la Hongrie.* Aŭt jŭgă Pānnōnĭæ, mūtātōrēsquĕ dŏmōrŭm Saūrōmātās. *St.* Ĭmpĕrĭīs grăvĭdās quās sĕcŏ Pānnōnĭās. *Aus.* (*Epig.* 4, 4). Pānnōnĭæ pœnās tāndĕm dēlētă pĕpēndĭt. *Prud.* (*Sym.* 1525).

Pānnōnĭcŭs, ă, ŭm. *De Pannonie.* Pānnōnĭīcās nōbĭs nūnquām dĕdĭt Ămbrĭă cāttās. *M.* (XIII, 69. *Id.* VIII, 15). Nĕc tĭbĭ Pānnōnĭcæ stĭrpĭs tĕnŭātŭr ŏrĭgŏ. *Nem.* (*Cyn.* 126).

Pānnōnĭī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de la Pannonie.* Summăquĕ dispĕrsī pĕr jŭgă Pānnōnĭī (*Ad Liv.* 390). Pānnōnĭūsquĕ fĕrōx. *St.* Tēstĭs quōquĕ fāllāx Pānnōnĭūs. *Tib.* (IV, 1, 108).

Pānnōnĭs, ĭdis. *f. De Pannonie.* Pānnōnĭs haŭd ălĭtĕr pōst tĭctŭm sævĭŏr ūrsā. *L.*

Pannosŭs, ă, ŭm. *Couvert de haillons.* Pānnōsŭs văcŭīs ædĭlĭs Ūlŭbrīs. *J.* (10, 102). *Voy. le suiv.* ‖ *Au fig.* Pānnosām fæcĕm mŏrĭēntĭs sorbĕt ăcētī. *Pers.* (4, 22. Et *Mart.* III, 72).

Pānnūcĭă, æ. *f. Vêtement fait de morceaux, de haillons.* Quōs vĭx pānnūcĭīs, quĕis vălĕt, ĭllă tĕgŭ. *Paul. Nol.* (*Carm.* 2, 12, apud *Maium*, T. V, p. 380. Cf. *Petr. Sat.* 14 : « Pretiosissimam vestem, pro hac *pannuciam*, ne centonibus quidem bonis dignam. ») ‖ — Ĭūs ou ĕūs, ă, ŭm. *Couvert de haillons.* Dūm nĕ dētĕrĭūs săplăt pānnūclă Baūcĭs. *Pers.* (4, 21. Alii translate intelligunt). SYN. Pānnōsŭs.

† **Pānnŭm**, ī. *n. Comme le suivant.* (*Nov.* apud *Non.* 3, 165.)

Pānnŭs, ī. *m. Morceau d'étoffe, pièce.* Quāntum ĕrăt infēlix pānnis spŏlĭātă dŭŏbŭs. *M.* (II, 46). Mēmbraquĕ vincīrent tinctis fĕrrūgĭnĕ pānnis. *O.* Ălbō Vĕlātă pānnō (Fides). *H.* Crŭōrĕ rŭbrōs ŏbstĕtrix pānnōs lăvīt. *Id.* SYN. Pānnĭcŭlŭs. *Voy.* Vestis. ‖ *Haillon.* Vidĕō sĕntŭm, squălĭdum, ægrūm, pānnīs ămnĭsque obsĭtŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 5. Adde *Lucr.* VI, 1267). ‖ *Au fig.* Ĭncēptis grăvĭbŭs... Purpŭrĕŭs, lătē quī splendĕăt, ūnŭs ĕt ălтĕr Āssŭītur pānnŭs. *H.*

Panomphæus, ī. *m.* (πανομφαῖος). *Qui est honoré dans toutes les langues, épith. de Jupiter.* Ărā pānŏmphæō vĕ.ŭs ĕst sācrātă Tōnantī. *O.*

Panŏpē, ēs, *et* **Panŏpēă**, æ. *f.* (Πανόπη *et* Πανόπεια). *Panope, une des Néréides.* Nērēĭdŭm Phŏrcĭquĕ chŏrŭs, Panŏpēaquĕ virgŏ. *V.* Ĭntĕr Ōrēĭadās Panŏpē flŭvĭālis ămīcās. *Aus.* (*Mos.* 176. Et *Carm. ad Liv.* 455). ‖ *Ville de Phocide.* (*Ov. Met.* III, 19. Quæ a *Steph.* recensetur.)

Panŏpeŭs, ĕos *ou* ĕi. *m.* (Πανοπεύς). *Nom d'homme.* Nārўcĭusquĕ Lēlĕx, Panŏpeūs, Hўleusquĕ, fĕrōxquĕ. *Ovid.*

Panormŏs *et* **Panormus**, *ou* **Panhormus**, ī. *f.* (Πάνορμος). *Palerme, ville de Sicile.* Tērgĕmĭnō vēnit nūmĕrō fecundă Panormŭs. *Sil.*

Pansă, æ. *m. f. Qui a les pieds plats.* Ōblōngīs mălīs, pānsam ălĭquāntŭlŭm, etc. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 55. Cf. *Plin.* 2, 45). ‖ *m. Nom d'homme.* Quūm Pansa ēripĭēt quĭcquĭd tĭbĭ Natta rĕlīquit. *J.* (8, 95). Pānsa ōptĭmē, dīvōs cŏlĕ, sī vīs bŏnŭs ēssĕ (apud *Diom.* 3, 511).

Pānsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pando. *Déployé, ouvert.* Vīx pānsō pŏtĕrāt cŭrrĕrĕ cārbāsō. *Prud.* (*Sym.* 48). Sŭppliciĕr pānsīs ād nūmĭnă pālmīs. *German.* (*Arat.* 67). Pĕdĕ jāctō, pōplĭtĕ pānsō. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 492).

Pantăgăthŭs, ī. *m.* (παντάγαθος). *Nom d'homme.* Pāntăgăthŭs, dŏmĭnī cūră lăbōrquĕ sŭī. *M.* (VI, 52).

Pantăgĭās, *et* **Pantăgĭēs**, æ. *m.* (Πανταγίας). *Petite rivière près de Syracuse.* Vīvō prætĕrvĕhŏr ōstĭă sāxō Pāntăgĭæ , Mĕgărōsquĕ sĭnŭs. *V.* Lĭquĕrăt Ortўgĭēn, Mĕgărēăquĕ Pāntăgĭēnquĕ. *O.* Ēt sāxă rōtāntēm Pāntăgĭām. *Cl.*

Pāntēx, ĭcis. *m., et ordint.* Pāntĭcēs. *pl. Intestins, ventre.* Ēt æstŭāntēs dōctĕ sŏlvis pānticēs. (*Catal. Virg.* 5, 31). Quōd cūm pānticĭbŭs lāxis. *M.* (VI, 64. Adde *Pl. Ps.* I, 2, 50). *Voy.* Venter.

† **Pānthĕr**, ĕris. *m. Comme le suiv.* Pānthĕr caŭrīt ămāns , pārdŭs hiāndō fĕlĭt (*Auct. Phil.* 50).

Pānthĕră, æ. *f.* (πάνθηρ). *Panthère.* Dēmissa ăb lævā pānthĕræ tĕrgă rĕtōrquēns. *V.* Āt cătŭli pānthĕrārŭm scўmnĭquĕ lĕōnŭm. *Lr.* (V, 1034). Pīctārūmquĕ jăcēnt fĕrā cōrpŏră pānthĕrārŭm. *O.* SYN. Pārdŭs. EP. Măculōsă, pīctă, cĕlĕrĭs, cĭtă, fĕră, fĕrōx.

Pānthĕrīnŭs, ă, ŭm. *De panthère.* Căprĭgĕnum hŏmĭnŭm nōn plăcĕt mĭhĭ , nĕquĕ pānthĕrīnŭm gĕnŭs. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 16).

Pānthĕŭs, ī. *m.* (πάνθεος). *Un des noms de Bacchus.* Ögўgĭă mĕ Băcchŭm vŏcāt... Lūcānĭăcŭs pānthĕŭm. *Aus.* (*Epig.* 30. In *Inscr.* apud *Grut.* 77, 3 : « Signum Liberi Patris Panthei. »)

Pānthŏĭdēs, æ. *m.* (Πανθοΐδης). *Fils de Panthoüs, Euphorbe.* Pānthŏĭdēs Eŭphŏrbŭs ĕrăm. *O. Voy.* Euphorbus.

1. **Pānthŭs**, ŭi. *m.* (Πάνθοος *et* Πάνθους). *Panthus, fils d'Othrée, et prêtre d'Apollon.* Pānthŭs Ōthrўădēs, ārcĕs Phœbĭquĕ sācĕrdōs. *V.* Quō rēs summă lŏcō, Pānthŭ? *Id.*

2. **Pānthŭs**, ī. *m. Nom d'homme.* Āh ! quāntŭm dĕ mĕ Pānthī tĭbĭ pāginā finxīt, Tāntum illī Pānthō nĕ sīt ămīcă Vĕnŭs ! *Pp.* (II, 17, 1).

Pāntĭcăpæī, ōrŭm. *m. pl.* (Παντικαπης). *Habitans d'une partie de la Chersonnèse Cimbrique.* Ŭxĭmum ĭn pĕlăgŭs : tūnc æquōră Pāntĭcăpæī. *Avien.* (*D. Ter.* 449. Quorum urbs Παντικάπαιον est apud *Steph.*). ‖ Pāntĭcăpŭs, ī. *m. Fleuve de cette contrée.* Pāntĭcăpĭquĕ flŭēntă. *Prisc.* (*Peri.* 306).

Pāntĭcēs. *Voy.* Pantex.

Pāntĭlĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Mĕn' mŏvĕāt cīmĕx Pāntĭlĭŭs? *H.*

Pāntŏlăbŭs, ī. *m.* (παντολάβος). *Nom d'homme.* Pāntŏlăbŭm scūrrăm. *H.*

† **Pānŭs**, ī. *m.* (πανη, πάνος, *Dor.* πάνος). *Fil du tisserand.* Rēctŭs sŭbtēmĭnĭ' pānŭs. *Lucil.* (apud *Prisc.* 3, 618, et *Non.* 2, 623). ‖ *Tumeur, cloche.* Qui mĕ mĭsĕrŭm mĭsĕrĭōrĕm rĕddĭdĭt Quām pānŭs pŭĕrŭm. *Nov.* (apud *Non.* l. cit.).

Pāpă, æ. *m. Père nourricier. Voy.* Pappas. ‖ *Eccl. Titre des Évêques et de tous les grands dignitaires de l'ancienne église.* Rōrantēs sāxōrum āpicēs vidī, ōptĭmē pāpă. *Prud.* (*Peri.* 3459). Hæc pārva nōbĭlissĭmō Pāpæ dămus Lĕōntĭō. *Fort.* (I, 16, 91). Dēcus nōstrum, plĕ pāpa Grĕgōrī. *Id.* (VIII, 2, 5). ‖ *Postérieurement, Pape, le chef de l'Église catholique.* Hădrĭanō summō pāpæ pătrĭque bĕăto. *Theodulph.* (III, 25, 2. Non vero

ante nonum Chr. sæculum *Papam* pro episcopo Romano inveneris). PPH. Sūmmŭs pōntĭfĕx. Christi vĭcārĭus. Dĕi, Christi intĕrprĕs.

Păpæ (παπαί). *Exclam. marquant l'étonnement : Ha! oh! bahé diantre!* Marcus Dămă. Păpæ! Marcō spondēntĕ rĕcūsās? *Pers.* (5, 79). Īmo ūnīce ūnŭm plūrimī pĕndīt. Papæ! *Pl.* (*Bac.* II, 2, 29. *Id. Epid.* I, 1, 52; *Ter. Eun.* II, 3, 26).

Păpāvĕrātă (vestis). *f. Étoffe blanchie avec du pavot, ou faite avec une espèce de pavot.* (*Lucil.* apud *Plin.* 19, 1.)

Păpāvĕr, ĕris, *n. Pavot, plante narcotique. Les anciens mêlaient sa racine avec de la farine pour en faire des gâteaux.* (*Plin.* 18, 12.) Crĕbrā sōpōrĭfĕrŭm grānā păpāvĕr hăbĕt. *O.* Ūrūnt LētHæō pĕrfūsă păpāvĕrā sōmnō. *V.* Lillă pūrpŭrĕīs mixtă păpāvĕrĭbŭs. *Pp.* (1, 21, 38). ‖ † *m. arch.* Quām sī tu ōbjĭcĭās fōrmĭcīs păpāvĕrĕm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 8. *Id. Pœn.* 1, 2, 113; *Varr.* apud *Non.* 3, 177. Cf. *Char.* 1, 64).

Păpāvĕrĕŭs, ă, ŭm. *De pavot.* Īllĕ păpāvĕrĕās sūbsĕcāt ūnguĕ cŏmās. *O.*

Păphăgēs, æ. *m. Roi d'Ambracie dévoré par une lionne.* ‖ *D'où*, Păphăgĕŭs, ă, ŭm. *De Paphagès.* Sitquĕ Păphăgēæ caūsă lĕænă nĕcīs (*Ibis*, 502. Alii aliter).

Păphĭŭs, ă, ŭm (Πάφος). *De Paphos, de Vénus.* Rĕ-pōndēnt, sōlĭdō Păphĭæ dē rōbŏrĕ myrtŭs. *V.* Tūm vērŏ Păphĭŭs plēnissĭmă cōncĭpĭt hērōs Vērbă. *O.* Păphĭæ myrti. *Id.* Păphĭæ cŏlumbæ. *M.* ‖ — lāmpădēs. *Étoile de Vénus.* (*St. Silv.* V, 4, 8.) ‖ Păphĭă, æ, *et* Paphĭē, ēs. *f.* (Πάφια *et* Παφίη). *Vénus.* Hūnc multō Paphiē sătūrābăt āmōmō. *St.* Cōmmūnīs Păphiē dĕă sīdĕrīs, et dĕă flōris. *Aus.* (*Idyl.* 14, 21. Adde *Mart.* VII, 73). Aūt Păphĭām dīvĕæ vēxĕrĕ cŏlumbæ. *Prud.* (*Sym.* 1385).

Păphlăgŏnes, ŭm. *m. pl.* (Παφλάγονες). *Habitants de la Paphlagonie, contrée de l'Asie-Mineure.* Păphlăgŏnēs pōst hōs Mărȳăndĭnīquĕ sĕquūntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 760. Et *Avien. D. Ter.* 969. Primam corripuit *Pl. Curc.* III, 1, 72).

Păphnūtĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ēt nūnc Păphnūtĭŭs hērōs. *Sid.* (*Pan.* 2756).

Păphŏs ou Păphŭs, i. *f.* (Πάφος). *Paphos, ville de l'île de Cypre, célèbre par son culte de Vénus.* Ēst Āmăthūs, ēst cēlsă mihī Păphŏs, ătquĕ Cўthĕră. *V.* Non ălĭō rĕpĕtit Păphŏn æquōrĕ cinctam. *O.* Illă Păphŏn vĕtĕrĕm (linquens). *St.*

Păphŭs, i. *m. Fils du sculpteur Pygmalion, donna son nom à l'île de Paphos.* Illă Păphŭm gĕnŭīt, dĕ quō tĕnĕt insŭlă nōmĕn. *O.*

Păpĭă lēx. *Loi Papia, avait pour objet d'expulser de Rome les étrangers.* Păpĭă lēx plăcŭīt, Jŭlĭă displĭcŭīt. *Aus.* (*Epig.* 89).

Păpĭānillă, æ. *f. Nom de femme.* Cōnjŭx Păpĭānillă quĕm pŭdĭcō. *Sid.* (*Pan.* 3626).

Păpĭlĭō, ōnis. *m. Papillon.* Fĕrālī mūtānt cūm păpĭlĭōnĕ fĭgūrām. *O.* Nōn sūnt păpĭlĭōnĭbŭs mŏlĕsti. *M.* (XII, 62). Mūtārī Ūndæ păpĭlĭōnĕ sōlēnt. *Lact.* (*Phœn.* 108). EP. Lĕvĭs, ălĭgĕr, ālātŭs, vŏlĭtāns, vāgŭs; pictŭs, vērsĭcŏlŏr, vārĭus, aūrĕŭs.

Păpilla, æ. *f. Bout de la mamelle, mamelle.* Hāsta sŭb exsĕrtăm dōnec pĕrlāta păpillam. *V.* Ēffŭīt, ēt vīvō lāctē păpillă tūmĕt. *M.* (XIII, 44). Nūtrit ĭnhūmānæ dūrā papilla lupæ. *Pp.* (IV, 4, 54). *Voy.* Mamma. ‖ *Papule, petite tumeur, boutons.* Turpans infandis era papillis. *Ser. Sam.* (*vs.* 133). Īntĕrdum ĕxsistīt turpī vĕrrūcă păpillă. *Id.* (*vs.* 1100). ‖ *Bouton de rose.* Ipsă sŭrgēntēs păpillās dē fāvōnī spīrĭtŭ Ūrgĕt (*Pervig. Ven.* 14. *Ib.* 21). *Voy. le suiv.*

Păpillātŭs, ă, ŭm. *Qui a des boutons.* Prīmă păpillātōs ducĕbāt gēmmă cŏrўmbōs (*Anthol.* I, p. 699, de rosis).

Păpĭlŭs, i. *m. Nom d'homme.* Pĕrcĭdī gaūdēs : pĕrcĭsŭs, Păpĭlĕ, plōrās. *M.* (IV, 48).

Păpĭnĭŭs, ĭi. *m. Stace, poète latin.* Nōn quōd Păpĭnĭŭs tŭūs, mĕūsquĕ. *Sid.* (*Pan.* 2089). *Voy.* Statius.

Păpĭrĭānŭs, i. *m. Nom d'homme.* Heūheū! quām bĕnĕ nūnc, Păpĭrĭānĕ. *M.* (VIII, 81).

Păpĭrĭŭs, ĭi. *m. Papirius Cursor, consul et dictateur.* Ēt Pўrrhī pōst bĕlla Papirĭŭs ūltŏr. *Man.* (1, 791).

Păppās, æ. *m.* (πάππας). *Père nourricier.* Tīmĭdŭs prægŭstētĕt pōcŭlă păppās. *J.* (6, 652. Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 97. Serior verbi usus in *Gloss. Isid.* est : « *Pappas*, pædagogus, qui sequitur studentes. »)

Păppŏ, ās, ārĕ. *n. Demander à manger comme les enfants ; manger.* Ēt sĭmĭlis rēgŭm pŭĕris, păppārĕ mīnūtum Pōscīs. *Pers.* (3, 17). Nŏvō lĭbĕrto ŏpŭs ēst quōd păppĕt. Dăbĭtŭr; prælĕbēbō cĭbŭm. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 62).

Păppŭs, i. *m. Grand-père.* Quī rĕfŭgīt mātrĕm : păppōs ăvĭăsquĕ trĕmēntēs Āntĕfĕrūnt pătrĭbŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 18). ‖ *Duvet que portent les chardons.* Nēc plūmās ăvĭŭm păppōsquĕ vŏlāntēs Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 387. *Paul.* ex *Fest.* Pappi, *carduorum flores*).

Păpŭlă, æ. *f. Bouton, dartre.* Ārdēntēs păpŭlæ ătque immūndŭs ŏlēntĭă sūdŏr. *V.* Păpŭlāsquĕ fĕrvŏr æstŭōsŭs ĕxcĭtăt. *Prud.* (*Peri.* 2682. Adde *Lucil.* apud *Fest.* in *Tama*). SYN. Păpillă.

Păpўrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm (παπυροφόρος). *Qui produit du papyrus.* Pĕrquĕ păpўrĭfĕrī sēptēmflŭă flūmĭnă Nīlī. *O.* (*Id. Trist.* III, 10, 27).

Păpўrĭŭs, ă, ŭm. *De papyrus.* Fāc cāmpūm rĕplĭcēs, Mūsă, păpўrĭŭm. *Aus.* (*Epist.* 7, 48).

Păpўrŭs, i. *f.* (πάπυρος). *Papyrus, roseau d'Égypte.* Cōnsĕrĭtŭr bĭbŭlă Mēmphĭtĭs cўmbă păpўrō. *L.* EP. Ægўptĭă, Nīlōtĭcă, Nīlōtĭs, pălūstrĭs. ‖ *On en faisait des bûchers.* Dūm lĕvĭs ārsūrā strūĭtŭr lĭbĭtīnă păpўrō. *M.* (X, 97. *Id.* VIII, 44). ‖ *Son écorce intérieure servait à faire une sorte de papier.* Ōmnĭbŭs ēt crēscit mūltă dămnōsă păpўrō. *J.* (7, 101). Pērdĭtĕ Nīllæās Mūsæ, mĕă dămnă, păpўrōs. *M.* (XIII, 1. *Id.* III, 2; *Cat.* 35, 1). SYN. Bĭblĭŏs, lĭbĕr. PPH. Cōrtĕx Mărcŏtĭcă. *M. Voy.* Charta. ‖ *On en faisait une étoffe.* Succĭncтŭs pătrĭă quōndăm, Crĭspĭnĕ, păpўrō. *J.* (4, 24). ‖ *Une chaussure.* Gallĭcă sĭt pĕdĭbŭs mōllī rĕdĭmĭta papўrō. *Tertul.* (*Carm. ad Sen.* 22. Jam *Herodt.* 2, 37, ὑποδήματα βύβλινα). ‖ *Des cordes, des mèches.* Lūmĭnă cērātĭs ădōlēntŭr ŏdōrā papўrĭs. *Paul. Nol.* (18, 98).

Păr, părĭs. *Égal, pareil.* Ēssēt pār ætās ēt ĭdēm sī rōbŭr ăb ānnis. *V.* Ergo ĭntĕr sēsē părĭbŭs cōncŭrrĕrĕ tēlīs. *Id.* Vāgĭērūnt clāmōrĕ părī. *O.* Ēt pār sōllĭcĭtō fābŭlă sōmnĭō. *Sen.* (*Troad.* 408). SYN. Părĭlis, æquālis, idĕm, sĭmĭlis, cōmpăr, ūnŭs, cōnsīmĭlis. PPH. Nōn ou haūd ĭmpār, ĭnfĕrĭŏr, dētĕrĭŏr. *Voy.* Similis. ‖ *Qui est d'une condition égale, sur un rang égal.* Cī cēssāt pār Jūngātŭrquĕ părī. *H.* Si quă vŏlēs āptĕ nūbĕrĕ, nūbĕ părī. *O.* Nēc fĕrrĕ pŏtēst Cæsārvĕ prĭorĕm, Pōmpēīusvĕ părēm. *L.* ‖ — ætātĕ, *et absolt. Du même âge.* Tōtĭdēmquĕ părēs ætātĕ mĭnīstrī. *V.* Cūm părī-

būs, Prīāpē, nōstrīs (*Anth.* II, p. 521). *Voy.* Æqualis. ‖ *Qui est de force pour.* Sēd dēxtĕrā nōndŭm Pār ŏnĕri clāvæquĕ cāpāx. *V. Fl.* SYN. Cāpāx, āptŭs, īdōnĕŭs, sūfficĭēns. PPH. Nōn ou haūd ĭmpār. ‖ *Avec l'infin.* Ēt cāntārĕ pārēs. *V.* ‖ *Avec le gén. de la manière.* Ætātĭs mēntisquĕ pārēs. *Sil.* ‖ † *qqf. avec le gén. de la personne.* Quūm mĕtŭīs, pār hūjŭs ĕrāt. *L.* (X, 382. Sed melius pro substantivo accipies, quum de Cæsare Pompeioque agatur). Ei ĕrāt hōspĕs pār illĭŭs. *Pl.* (*Rud. prol.* 49). ‖ *qqf. avec* Ac, Atque. Sī pārĕm sāpĭēntĭām hīc hăbĕt ăc fōrmām. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 36). ‖ Pār ēst. *Il est juste, convenable.* Cōrpŏrĭs ĭn plūmbō tāntūmdēm pēndērĕ pār ēst. *Lr.* (I, 362). Nōn pār vīdētur, nēquĕ sīt cōnsēntānĕūm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 31). SYN. Æquŭm ēst. ‖ Pār pārī rĕfĕrrĕ. *Rendre la pareille.* (*Ter. Eun.* III, 1, 55; *Pl. Truc.* V, 1, 47.) ‖ Lūdĕrĕ pār ĭmpār. *Voy.* Impar. ‖ † *Superl.* Pārissĭmŭs. (*Pl. Curc.* IV, 1, 20.)

Pār, pāris. *subst. m. f. Le mâle ou la femelle d'un couple.* Cūm pārĕ quæquĕ sŭō cŏĕūnt vŏlŭcrēsquĕ fĕræquĕ. *O.* Pōtāt, ĕt āccumbit cūm pārĕ quisquĕ sŭā. *Id.* ‖ *n. Paire, couple, souv. en parlant de combattans.* Pārquĕ cōlumbārŭm, dēmptūsquĕ cācūmĭnĕ nĭdŭs. *O.* Pār bĕnĕ cōmpŏsĭtŭm, jŭvĕnum fōrtissĭmŭs ālтĕr (*Ad Liv.* 301). Glādĭātōrŭm darĕ cēntŭm Dāmnātī pŏpŭlō pārĭă. *H.*

Parābĭlis, ĕ. *Qu'on peut se procurer facilement.* (*Hor. Sat.* I, 2, 119.) SYN. Ōbvĭŭs, făcĭlĭs.

Pāraclētŭs, ī. m. (παράκλητος). *Eccl. Le Paraclet, nom du Saint-Esprit.* ‖ † *Ordint.* Pāraclētŭs *ou* Pārăclītŭs. Căpĭānt ĕt ĭpsūm cœlĭtŭs pārăclītŭm. *Prud.* (*Peri.* 2622. Sic *Id. Cath.* 733). Cūm Spīrĭtū Pārăclītō. *Hil. Pict.* (*Hymn. ad Fil.* 34. Cf. *Polycletus*).

† Pārădă, æ. f. *Rideau.* Expōsĭtūm sŭbtĕr pārădās, lēctoquĕ jăcēntēm. *Aus.* (5, 29).

† Parădigmă, ătĭs. n. (παράδειγμα). *Exemple, modèle, et au fig.* Cōntĭnŭīt, quīn lŭxŭrĭæ pārădigmă sēnĭlis. *Alc.* (*ad Sor.* 658).

Pārădīsiăcŭs, ă, ŭm (παραδεισιακός). *D'un jardin délicieux.* Hīc vēr pērpĕtŭūm vĭrĭdantĭă grāmĭnă gignĭt, Ēt pārădīsĭăcās spārgĭt ŏdōrĕ rōsās. *Fort.* (VI, 8, 1). ‖ *Du Paradis terrestre.* In Pārădīsĭăcă pōnūntŭr sēdĕ pārēntēs. *Alc.* (I, 298). ‖ *Du séjour des bienheureux.* Pēr pārădīsĭăcās ēpŭlās cŭpĭt ēssĕ cŏhērēs. *Fort.* (VIII, 4, 115).

Pārădīsĭcŏlă, æ. m. f. *Habitant du paradis.* Hīnc pārădīsĭcŏlæ pōst ulcĕrā dīrā bĕātō Prōdĭtŭr. *Prud.* (*Ham.* 1000).

Pārădīsŭs, ī. m. (Παράδεισος). *Eccl. Paradis terrestre; jardin délicieux où Dieu avait placé Adam et Ève.* Prō thălāmō pārădīsŭs ĕrāt, mundūsquĕ dăhātŭr ĭn dōtĕm. *Alc.* (I, 193. Locus fusius describitur, *vs.* 195 *sq. Id.* III, 206). Ex quō plāsmă nōvŭm dĕ cōnsēptō pārădīsī. *Prud.* (*Psych.* 292). EP. Æmœnŭs, lætŭs, bĕātŭs, fēlīx, etc. *Voy.* Elysium. ‖ *Le Paradis, séjour des bienheureux dans le ciel.* Ætĕrnă rădĭānt pārădīsī in sēdĕ bĕāti. *Fort.* (IV, 26, 119. Ubi ampla nec invenusta loci descriptio. Adde *Tertul. Judic. Dom.* 195 *sq.*) *Voy.* Immortalitas.

Pārætōnĭŭm, ĭī. n. (Παραιτόνιον). *Parétonium, ville de la Marmarique, non loin d'Alexandrie.* Īsī, Pārætōnĭŭm, Mārĕōtĭcăque ārvă, Phărŏnquĕ Quæ cŏlĭs. *O.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Lætă Pārætōnĭīs āssignāt cārbăsă rīpīs. *St.* Ūsquĕ Pārætōnĭās ĕōa ād lĭttŏrā Sȳrtĭs. *L.*

Pārălȳsĭs, ĭs. f. (παράλυσις). *Paralysie.* ‖ † Pĕrălȳsis. Rĭgĕbāt Tābĭdă pārălȳsĭs gĕlĭdō lānguŏrĕ pŭĕllă. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 329).

Pārălȳtĭcŭs, ī. m., Pārălȳtĭcă, æ. f. *Homme ou femme paralytique.* Jŭssŭs pōst mūltōs grădĭtŭr pārălȳtĭcŭs ānnōs. *Cl.* Sūrgēns, pārălȳtĭcĕ, dixĭt, Vēctōrēm cōmpōnĕ tūŭm. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 760). Tābŭĕrāt cōnsūmptă grăvī pārălȳtĭcă mōrbō. *Paul. Petr.* (2, 488).

Pārănȳmphŭs, ī. m. (παράνυμφος). *Celui qui reconduit les mariés.* Ăngĕlŭs ĭndĕ tŭōs rĕpĕtēns pārănȳmphŭs hŏnōrēs. *Fort.* (VIII, 5, 305).

Pārăsītă, æ. f. *Femme parasite.* Cūstōdēs, lēctīcă, cĭnĭflōnēs, pārăsītæ. *H. Voy.* Parasitus.

Pārăsītāstĕr, trī. m. *dimin. de* Parasitus. Ēst ăllŭs quīdām, pārăsītāstĕr paŭlŭlŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 4. Vocem agnoscit *Prisc.* 3, 610, et 4, 628).

Pārăsītātĭŏ, ōnĭs. f. (παρασιτία). *Métier de parasite.* Nēquĭtĕr pæne ēxpĕdīvīt primă pārăsītātĭŏ. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 23).

Pārăsītĭcŭs, ă, ŭm (παρασιτικός). *De parasite.* Ăc pērjūrātĭūncŭlās pārăsītĭcās. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 76. *Id. Capt.* III, 1, 9).

Pārăsītŏr, āris, ārī. *d.* (παρασιτέω). *Vivre en parasite.* Vīdēs rīdĭcŭlōs nihĭlī fĭĕrī, ătquĕ ĭpsōs pārăsītārĭēr. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 54. *Id. Pers.* I, 1, 4).

Pārăsītŭs, ī. m. (παράσιτος). *Parasite.* Quāntŭs sit Dōssĕnnŭs ēdācĭbŭs ĭn pārăsītis. *H.* Aŭt pārasītōrŭm cōllēgĭă Plaŭtĭnōrŭm. *Aus.* (*Epist.* 9, 46). Nūllŭs jām pārăsītŭs ĕrīt? *J.* (1, 138. Adde *Mart.* IX, 29; *Pl. Capt.* I, 1, 17). EP. Ēdax, gŭlōsŭs, āssĭdŭŭs, mŏlēstŭs, ŏdĭōsŭs, ĭmpōrtūnŭs. PPH. Āssĭdŭŭs cōnvīvă.

Pārătē. *adv. Avec soin, attention.* Sēd ĭd sī pārātē cūrāvī ŭt cāvērēm. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 9). ‖ *Avec résolution.* Vŭlnŭs ŭt ĭmmĭnēns Cērvīx sŭbĭrēt prōnă pārātĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 3837).

Pārātĭō, ōnĭs. *f. Préparation.* Silēntĭo ŏpŭs ēst: nūlla ĭnēst pārātĭō. *Afr.* (apud *Non.* 3, 173).

† Pārătrăgœdŏ, ās, ārĕ (παρατραγῳδέω). *Prendre un style tragique.* Ŭt pārătrăgœdāt cārnŭlēx! *Pl.* (*Ps.* II, 4, 17).

Pārātŭs, ă, ŭm. *Préparé, prêt.* Sīdŏnĭās ōstēntāt ŏpēs ŭrbēmquĕ pārātăm. *V.* Ād vīmquĕ pārātŭs. *O.* SYN. Āccīnctŭs, dispŏsĭtŭs, cōmpŏsĭtŭs, instrŭctŭs, ōrnātŭs, prōmptŭs. ‖ *Disposé, fait pour, susceptible.* Hæc dārĕ cōnsĭlĭŭm, pūgnārĕ pārātlŏr illă. *O.* Cōlŏquĕ pārātĭŏr ūndă Ōmnĕ pătī vīrŭs. *L.* SYN. Āptŭs, prōmptŭs, prōnŭs, cōmpŏsĭtŭs. ‖ *Résolu, dévoué.* Jām stĕtĕrānt ăcĭēs fĕrrō mortīquĕ pārātæ. *O.* (*Fast.* III, 215. Alii leg. *marti*). In ūtrŭmquĕ pārātŭs... seū cērtæ ŏccumbĕrĕ mōrtī. *V.* SYN. Dēvōtŭs. ‖ *Acquis, acheté.* Lāpĭdēs ōrĭēntĕ pārātos. *O.* Prētĭō pārātă, vincĭtŭr prētĭō fĭdēs. *Sen.* (*Ag.* 287). SYN. Ēmptŭs, quæsītŭs, pārtŭs.

Pārātŭs, ūs. m. *Action de préparer.* Cēlĕrī cōmplēnt præcēptă pārātū. *Juv.* (III, 631). ‖ *Apprêts, préparatifs.* Nēque ēnĭm tāntōs aūsim rĕvŏcārĕ pārātūs. *O.* Ēst ŏpŭs ēxīgŭŭm, vāstīsquĕ pārātĭbŭs ĭmpār. *O.* SYN. Āppārātŭs. ‖ *Appareil, luxe, faste; riches vêtemens.* Ēt vēnĭām dăpĭbŭs nūllīsquĕ pārātĭbŭs ōrānt. *O.* Mēnsæquĕ pārātū Rēgĭfĭcō. *V. Fl.* Tȳrĭō ĭndŭtă pārātŭs. *O.* SYN. Āppārātŭs, cūltŭs, ōrnātŭs, lŭxŭs.

Pārcă, æ. *f.*; Pārcæ, ārŭm. *pl. Une Parque, la Parque; les trois Parques, filles de l'Érèbe et de la Nuit. Elles filaient les destinées des hom-*

mes avec des laines de différentes couleurs, qui marquaient les jours heureux ou malheureux. Clotho tenait la quenouille, Lachésis tournait le fuseau, Atropos coupait le fil. Dūrā jūbēt gĕlīdō Parcă sŭb ăxĕ mōrī. *O.* Spīrĭtŭm Grāiæ tĕnŭēm cămēnæ Parcă nōn mēndāx dĕdĭt. *H.* (Adde *Pers.* 5, 45). Cōncōrdēs stăbĭlī fătōrum nūmĭnĕ Parcæ. *V.* Parcărūmquĕ dĭēs ĕt vīs ĭnĭmīcă prōpĭnquăt. *Id.* Tot rēstānt dē mēnsĕ dĭēs quōt nōmĭnă Parcīs. *O.* SYN. Lăchĕsĭs, Ătrŏpŏs. *par ext.* fătŭm, fātă, mors, Lĭbĭtīnă. EP. Dūræ, dīræ, crūdēlēs, sævæ, trūcēs, rĭgĭdæ, trĭstēs, sĕvēræ, ĭnĭquæ, ĭmmītēs, ăvĭdæ, ĭnĕxōrābĭlēs. PPH. Sŏrōrēs Stўgĭæ, nĭgræ, certæ, trĭplĭcēs, fātĭdĭcæ, dūræ. Trĭplĭcēs dĕæ. Parcărŭm fĭlă, stāmĭnă, pēnsă. Fātī dŏmĭnæ sŏrōrēs. Sŏrōrŭm fĭlă, stāmĭnă, dēcrētă. Pārcărŭm cōlī *ou* cōlŭs. VERS. Ēt quæ dispēnsānt mōrtālĭă fātă sŏrōrēs. *O.* Scīlĭcĕt hānc lēgēm Parcæ, fātālĭă nēntēs Stamĭnă, bīs gĕnĭtō bīs cēcĭnĕrĕ tĭbī. Quæquĕ rătŭm trĭplĭcī pōllĭcĕ nētīs ŏpŭs. *Id.* Ūltĭmă vŏlvēntēs ōrāvī fātă pŭēllās Ūt trăhĕrēnt pārvă stāmĭnă nūllă mŏrā. *M.* Rūpērūnt tĕtrĭcæ quūm mălă pēnsă dĕæ. *Id.* Ădmōvērĕ mānŭs, quārŭm sŭb jūrĕ tĕnēntŭr Ōmnĭă, quæ sērĭēm fătŏrŭm pōllĭcĕ dūcunt, Lōngāquĕ fĕrrātīs ēvŏlvūnt sæcŭlă pēnsīs. *Cl.* Dūm sŏrōrŭm Fīlă trĭum pătĭuntŭr ātrā. *H.* Pōstquām Parcæ mĕlĭōrā bĕnīgnă Pēnsă mānŭ dūcunt hĭlarēs ĕt stāmĭnĭs ălbī Lānĭfĭcæ. *J.* Āt sī fātă nĕgānt rĕdĭtŭm, trĭstēsquĕ sŏrōrēs, Stāmĭnă quæ dūcunt, quæquĕ fŭtūra cănunt. *Tib.* Hūnc cēcĭnĕrĕ dĭēm Parcæ, fātālĭă nēntēs Stāmĭnă, nōn ūllī dissŏlŭēndă dĕō. *Id.* Ōmnĕ gĕnŭs rērŭm dōctæ cēcĭnĕrĕ sŏrōrēs. *Manil.* Dūræ pĕrāgūnt pēnsă sŏrōrēs, Nēc sŭă rētrō fīlă rĕvŏlvūnt. *Sen. Voy.* Fatum.

Pārcĕ. *adv. Avec économie.* Dīvĭtĭæ grāndēs hŏmĭnī sūnt, vīvĕrĕ pārcĕ. *Lr.* (V, 1117). Primum hæc pŭdĭcē vītăm, pārcæ ăc dūrĭtĕr ăgēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 45). SYN. Frūgălĭtĕr, ăvārĕ, pērpārcĕ, ēxīgŭē, simplĭcĭtĕr. ‖ *Avec retenue.* Ō princĕps, pārcĕ vĭrĭbŭs ūsĕ tŭīs. *O.* SYN. Mŏdĕrātĕ, mŏdĕstĕ, mŏdĭcĕ. ‖ *Peu.* Pārcēquĕ pētītŭm Pērstrīnxit cōrpŭs. *Sil.* Haūd pārcē mīrātŭs ĕquūm. *Id. Voy.* Parum. ‖ *Au comp. Moins, ou plus rarement.* Pārcĭŭs jūnctās quātĭūnt fĕnēstrās. *H.* Vēxēnt hānc făcĭēm frīgŏră pārcĭŭs. *Sen.* (*Hip.* 795). Pārcĭŭs ĭstă vīrīs tămĕn ŏbjĭcĭēndă mĕmēntŏ. *V.* SYN. Mĭnŭs *ou* rārĭŭs.

Pārcēns, tis. *Économe, avare.* Pārs spīcŭlă dēxtrā Nēquĭdquām pārcēntĕ trăhūnt. *St.* Pārcēntēs ĕgŏ dēxtĕrās Ōdī. *H. Voy.* Parcus, Avarus.

Pārcĭmōnĭă. *Voy.* Parsimonia.

† **Pārcĭprōmŭs**, ī. *m. Dur à la desserre, avare.* Sĕd ĭstī quī cūm Gĕnĭīs suīs bēlligĕrānt, pārcĭprōmī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 81. *Id. Ps.* V, 1, 22).

† **Pārcĭtās**, ātis. *f. Comme* Parsimonia. Jējūnĭōrŭm pārcĭtātēm sŏbrĭām. *Prud.* (*Peri.* 3551). Pōtŭs cĭbĭquĕ pārcĭtās. *Ambros.* (*Hymn.* 3, 12).

† **Pārcĭtĕr**. *Comme* Parce. Pārcĭtĕr, tănquām frātĕr mĭhī sīs. *Pomp.* (apud *Non.* 11, 47).

Pārcō, ĭs, pĕpērcī, *arch.* pārsī, *qqf.* pārcĭtŭm *et* pārsŭm, pārcĕrĕ. *Économiser, ménager, épargner.* Nīl prĕtĭō pārsīt, fīlĭō dūm pārcĕrĕt. *Pl.* (*Capt. prol.* 32). Sīn dūrām mētŭēs hĭēmĕm, pārcēsquĕ fŭturō. *V.* Ūrbānī pārcēntĭs vīrĭbŭs. *H.* SYN. *qqf.* Mŏdĕrŏr *ou* sēpŏnŏ. PPH. Mŏdĭcĕ, mŏdĕrātĕ, mŏdĕrātĭŭs ūtŏr. ‖ *arch. avec l'acc.* Nīsi ĕăm (pecuniam) mātūrĕ pārsīt, mātūre ēsūrīt. *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 41). Nīl pēpērcīt. *Ter.* (*Ad.* IV 3, 23).

Ārgēntī ătque aūrī mĕmŏrās quæ mūltă tălēntă, Pārcĕ tŭīs. *V.* (*Æ.* X, 531. *Lucilium* et *Ennium* ita locutos, testatur *Servius*). ‖ *Au fig. Ménager, épargner.* Sī dūbĭtās fāmæ pārcĕrĕ. *O.* (Præiverat *Prop.* I, 16, 11). Duōrŭm lăbōrī ĕgo hŏmĭnŭm pārsissēm lŭbēns. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 3). ‖ — ŏcŭlīs. *Détourner les yeux.* Pārce ŏcŭlīs, hŏspĕs. *Pp.* (IV, 9, 53). Pārcĭtĕ lūmĭnĭbŭs. *Tib.* (I, 2, 34). ‖ *S'abstenir.* Hībērnīs pārcēbānt flātĭbŭs eūrī. *V.* Pārcĕ mĕtū, Cўthĕrēă. Nēc vōcī īrāquĕ pĕpērcĭt. *Id.* Pārcĕrĕ vērbĕrĭbŭs. *St.* Nĭhĭl prōmĭttĕrĕ pārcūnt. *Cat.* (64, 146). *Voy.* Abstineo. ‖ Pārcĕ, *avec l'infin. Formule de défense.* Pārcĕ plās scĕlĕrārĕ mānŭs. *V.* Pārcĕ nŏcērĕ. *Tib.* (III, 5, 6). *Voy.* Nē. ‖ *Épargner, pardonner, faire grâce.* Pārcĕrĕ sŭbjectīs, ĕt dēbĕllārĕ sŭpērbŏs. *V.* Pārcĕrĕt hŏspĭtĭbŭs. *Id.* Ūt mĭhī pārcātĭs, nōn mĭnŭs ēxsŭl ĕrō. *O.* SYN. Ignōscŏ, ĭndulgĕŏ; cōndōnŏ. PPH. Vĕnĭăm dō, cōncēdŏ, trĭbŭŏ, ĭndulgĕŏ. Vĕnĭăm dō rōgānti, sŭpplĭcī, prĕcĭbŭs, vōtīs. Ōffēnsăm, nōxăm, īrās rĕmĭttŏ. Pœnæ ēxĭmŏ. Pœnăm prætērmĭttŏ. Cūlpăm cōndōnŏ, dōnŏ. *Voy.* Ignosco.

Au pass. unip. Pārcĭtŭr. *On ménage, on épargne.* Dūm prīmă nŏvīs ădŏlēscīt frōndĭbŭs ætās, Pārcēndŭm tĕnĕrīs. *V.* Ārgēntō pārcī nōlŏ. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 65). Nēc tĭbī pārcētŭr mĭsĕrō. *J.* (14, 246).

† **Pārcŭī.** *ancien parf. de* Parco. Sŭō lăbōrī nūllŭs pārcŭīt. *Næv.* (apud *Non.* 2, 653).

Pārcŭs, ă, ŭm. *Économe, ménager.* Tănquām pārcŭs hŏmo ĕt rērŭm tūtēlă sŭārŭm. *H.* Pārcŭm gĕnŭs ĕst pătĭēnsquĕ lăbōrŭm. *O.* Vĕtĕrīs nōn pārcŭs ăcētī. *H.* SYN. Ābstĭnēns, frūgī. PPH. Pārvō cōntēntŭs, bĕātŭs. Nōn prōdīgŭs. *Voy.* Frugalior. ‖ *Avare.* Ăc pŏtĭŭs fŏllĭs pārcŭs vēscātŭr ămārīs. *H. Voy.* Avarus. ‖ *Au fig.* Plĕtălĭs ăbundāns, Pœnæ pārcŭs ĕrāt. *Cl.* Prīma ăcĭēs nōn pārcă fŭgæ. *Sil.* ‖ *Peu abondant, petit, faible.* Aūt pārcō sălĕ cōntīnguūnt. *V.* Pœnæ ĕtĭām mĕrĭtō pārcĭŏr īrā mĕō. *O.* Ēt sĕnĭŏr pārcă mōlĕ prĕmātŭr ăvŭs. *M.* (VII, 73). Ēt pārcō sŭmmŭm vĭŏlāssĕt vūlnĕrĕ cōrpŭs. *Sil.* Vīx lūmĭnĕ pārcō Ēmĭnĕt. Ērĭdănŭs. *Avien.* (*Arat.* 1119). SYN. Pārvŭs, ēxīgŭŭs, tĕnŭĭs, lĕvĭs, mălīgnŭs. ‖ *superl.* Sōmnī pārcissĭmŭs ĭpse ĕst. *L.* (Et *Pl. Aul.* II, 5, 9).

Pārdŭs, ī. *m. Léopard.* Grāndĕ ĕbŭr, ĕt māgnō sūblĭmĭs pārdŭs hĭātū. *J.* (11, 123). Ōbvĭă fulmĭnĕī prōpĕrēnt ăd vūlnĕră pārdī. *Cl.* Quām pĕr sŭmmă răpīt cĕlĕrēm vēnābŭlă pārdŭm. *L.* Dīstĭnctŭs măcŭlīs ĕt pūlchrō cōrpŏrĕ pārdŭs. *Avian.* (*Fab.* 40, 1). *Voy.* Panthera.

Pārĕās, æ. *m.* (παρειάς). *Sorte de serpent.* Ēt cōntēntŭs ĭtĕr caūdă sūlcārĕ pārĕās. *L.*

† **Pārĕctātŭs** ă, ŭm (*parextelvo*). *Grandi, déjà grand.* Tum ĕphēbŭm quēmdăm, quēm vŏcānt pārĕctātŏn. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 341. *Id. ibid.* pænultimam produxisse videtur).

1. **Pārēns**, tis. *m. f. Père ou mère.* Nēc dūlcēs nātōs ēxōptātūmquĕ pārēntĕm. *V.* Ūltūsquĕ pārēntĕ pārēntēm Nātŭs. *O.* Ălmă pārēns, cōnfēssă dĕăm. *V. Voy.* Pater *ou* Mater. ‖ *qqf. En parlant des animaux.* (*St. Th.* X, 231.) ‖ Pārēntēs, ĭŭm *ou* ŭm. *m. pl. Père et mère.* Cuī nōn rīsērĕ pārēntēs. *V.* Grātŭsquĕ pārēntĭbŭs ērrŏr (proles). *Id.* Dōs ĕst māgnă pārēntĭŭm Vīrtūs. *H.* PPH. Sānguĭnīs, gĕnĕrīs aūctōrēs. ‖ *qqf. Aïeul, ancêtres.* Lūcō tūnc fortĕ pārēntīs Pīlūmnī Tūrnŭs, etc. *V.* (*Id. Æ.* X, 76. Vid. *Fest.*). Vĕtĕrŭm dĕcŏra ăltă pārēntŭm. *Id.*

Voy. Avus. ‖ *Père, fondateur, auteur.* Nūntĭŭm, cūrvæquĕ lўræ pārentĕm. *H.* Cœlŏquĕ pārentĕm Mūrōrūm rĕpĕtēns. *Sil.* Sīvĕ pārēns rērūm, etc. *L.* SYN. Auctŏr, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf. Jupiter.* Quīd prĭus dīcām sōllĭtŭs Pārentĭs Laŭdĭbŭs? *H.* ‖ — Măgnă, Idæă, etc. *Cybèle.* Almă pārēns Idæă dĕŭm. *V.* ‖ † *m. Mère.* Pŏtēstātĕm dŭīs Ĭnquirēndi mei pārentĭs. *Pac.* (apud *Festum*, scil. matris). Ēcquă tămĕn pŭĕro ēst ămissī cūrā pārentĭs? *V.* (*Æ.* III, 341. Sic legit *Charis.* 1, 79. Sed vulgo *amissæ*). *Voy.* Deus.

2. Pārēns, tĭs. *part. de* Pareo. *Obéissant.* Jāmque ĭbăt dictō pārens. *V.* In Cāmpō dŏcĕăt pārentēm cŭrrĕrĕ frēnō (asellum). *H.* SYN. Ŏbēdĭēns, ōbsĕquēns, etc. PPH. Cĕlĕr ōbsĕquĭō. *St. Voy.* Obsequens. ‖ *Au fig. Soumis, esclave.* Nĭl sērvīlĕ gŭlæ pārens hăbĕt. *H.*

Pārēntālĭs, ĕ. *Du père ou des parens.* Fāmă, pārēntālēs, sī vōs mĕa cōntĭgit, ŭmbræ. *O.* ‖ Pārēntālēs dīēs. *Fêtes annuelles appelées* Parentalia, *en l'honneur des parens morts.* Bĕllă, pārēntālēs dēsĕrŭĕrĕ dĭēs. *O.* (*Fast.* II, 548).

† Pārēntēlă, æ. *f. Parenté.* Ĭīsquĕ pārēntēla, ēt pātrĭa, ēt tūtēlă cŏrŭscāt. *Fort.* (X, 8, 9).

Pārēntō, ās, ārĕ. *Célébrer les funérailles de ses parens, faire un sacrifice en leur commémoration.* Quō dōctĭs clārīsquĕ vīrīs pĭă cūrā pārēntāt. *Aus.* (*Prof.* 25, 9). Ēt quōcūnquĕ tămĕn mīsĕrī vēnĕrĕ, pārēntānt. *Lr.* (III, 51). Mēmnŏnĭs ūmbrīs Ānnŭă sōlēnnī cædĕ pārēntāt ăvīs. *O.* PPH. Ĭnfĕrĭās rĕfĕrō. Jūstă sōlvō, pĕrsōlvō.

Pārĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *n. Paraître, être visible.* Ăd pōrtŭm quōtĭēs pārŭīt Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Hæc (fenestra) vĭdēt Ĭnarĭmēn, illī Prŏchўta ăspĕrā pārĕt. *St.* SYN. Ăppārĕō, vĭdĕŏr, cērnŏr, etc. *Voy.* Appareo. ‖ Pārĕt. *unip. Il est clair, patent.* Jūrĭscōnsultŭs, Pārĕt, nōn pārĕt, hăbētō. *Petr.* (*Sat.* 137). *Voy.* Liquet. ‖ *Obéir.* Vērbĕrā lēntă pătī, ēt dūrīs pārērĕ lūpātĭs (de equo). *V.* Pārēbĭt, prăvī dŏcĭlis, Rōmānă jŭvēntūs. *H.* Ēt, nĭsī pārŭērĭt, mŭlta ăc mĕtŭēndă mĭnātŭr. *O.* SYN. Ŏbēdĭō, ōbtēmpĕrō, ōbsĕquŏr, cēdō, *qqf.* sĕquŏr, aŭscultō, audĭō. PPH. Morĕm gĕrō. Jŭssă, mandāta, præcĕpta facĭssō, ĕxsĕquŏr, pĕrfĭcĭō. Jŭssīs, dictīs, ĭmpĕrĭō pārĕō. Præcĕpta audĭō, sĕquŏr. Jŭssă facĭō. Nōn jŭssă rĕcūsō. Jŭssă, ĭmpĕrĭum pătĭŏr. VERS. Nōn sēcŭs ăc jŭssī făcĭūnt. *V.* Ĭnaŭd mŏrā, fēstĭnānt jŭssī. Ĭmpĕrĭō lætī pārēnt, ăc jŭssă făcēssŭnt. Dīvŭm quă dūcŭnt jŭssă, sĕquāmŭr. Quō dūrā vŏcāt fortūnă, sĕquāmŭr. *Id.* Pārētĕ rēgēntŭm Ĭmpĕrĭīs, ūltroquĕ ănĭmos sŭbmittĭtĕ vēstrōs. *O.* ‖ *En parlant de choses.* Ūt quāmvīs ăvĭdō pārērēnt ărvă cŏlōnō. *V.*. Frētă pĕr pārēntĭă vēntīs. *Tib.* (I, 10, 9). Nēscĭt cui dŏmĭnō pārĕăt ūnda mārīs. *O.* ‖ *Être soumis, esclave.* Vīrtūs, fāmă, dĕcŭs... Dīvĭtĭīs pārēnt. *H.* Extrēmō pārērĕ fŭrōrī. *V. Fl.* ‖ — prōmissīs. *Remplir sa promesse.* Pārēnt prōmissīs, dissĭmŭlantquĕ dĕōs. *O.* (Huc accedit *Terentianum illud* : *Promissa apparent*). ‖ *pass. unip.* Pārētŭr; răpŭltquĕ rŭēns in prœlĭă mīlēs. *L.*

Pārĭāmbŭs, ī. *m.* (παρίαμβος). *Pied composé de deux brèves; autre d'une brève et de deux longues; autre d'une longue et de quatre brèves.* Sēd sūmăt pārĭāmbŏn ēt trochæŏs. *T. Maur.* (*Met.* 1306). Sī pārĭāmbŭs, ĕgo, aŭt mŏdŏ, vēl pŭtŏ, quēm dăbĭmŭs, sīt (*Ib.* 443).

Pārĭās. *Voy.* Pareas.

† Pārĭcĭdă, æ. *m. f. Comme* Parricida. Hīnc pārĭcĭdă mĕūm pŏtŭīt rēstĭnguĕrĕ nōmĕn. *Vet. Epig.* (apud *Maium*, T. III, p. 365. Malim *patricida*).

Pārĭēns, tĭs. *Qui accouche.* Præpŏsĭtām tĭmĭdīs pārĭēntĭbŭs Ĭlĭthўĭām. *O.* (Et *Mart.* XI, 56). SYN. Prægnāns, pārturĭēns.

Pārĭēs, ētis, *dat. pl.* Pārĭĕtĭbŭs, Pārĭētĭbŭs *ou* Pārĭĕtŭm. *m. Mur, muraille.* Quām fixām pārĭēs illōs sērvābat ĭn ūsŭs (*Moret.* 20). Ædĭbŭs ĭmpōnāt, pārĭēs ŭt quīsquĕ sŭb āstrō. *Prud.* (*Sym.* 1260). Hærēnt pārĭĕtĭbŭs scālæ, pōstēsquĕ sŭb ĭpsōs. *V.* Tāntĭdem ēst signūm pictum in pārĭētĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 44). SYN. Mūrŭs, mācĕrĭă *ou* mācĕrĭēs. ‖ *qqf. Mur non en pierre.* Ēt pārĭēs lēntō vīmĭnĕ tĕxtŭs ērăt. *O.*

† Pārĭfĭcō, *et à tort* Pārĭfĭcō, ās, ārĕ. *Rendre égal.* Trĭnă pōtēstātŭm cōnclūsĭō pārĭfĭcātŭr. *Orient.* (*de Trin.* 19).

Pārĭlĭă. *Voy.* Palilia.

Pārĭlĭs, ĕ. *Pareil.* Cōnchārŭmquĕ gĕnŭs pārĭlī rātĭōnĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (II, 374). Sēd plă Baŭcĭs ānŭs, pārĭlīquĕ ætātĕ Philēmōn. *O.* Pārĭlīsquĕ fŭrōr dĕ dīspārĕ sĕxū. *Nemes.* (*E.* 4, 5). SYN. Pār, sĭmĭlis, etc. *Voy. ces mots.*

Pārĭŏ, ĭs, pĕpĕrī, pārtŭm, pārĕrĕ. *Être mère, enfanter.* Ēt pārĕre ĭntactō, dūmmŏdŏ cāstă, vĭrō. *O.* Āt vēstræ tĕnĕrās mātrēs pĕpĕrērĕ pŭellās. *Id. Voy.* Parturio, Gigno. ‖ † *arch. Être père.* Ēt jām ĭēŏ pārĭēt. *Vet. Poet.* (apud *Quintil.* 8, 6). ‖ *En gén. Produire.* Quōt Sicўŏn băccās, quōt pārĭt Hўblă flāvos. *O.* Lignă... pūtrēfăctă pĕr ĭmbrēs Vērmĭcŭlōs pārĭūnt. *Lr.* (II, 897). *Voy.* Produco. ‖ *Au fig. Causer, apporter, procurer, donner.* Quī sĭbĭ lētŭm Ĭnsōntēs pĕpĕrērĕ mănŭ. *V.* Quæ sānguĭnĕ nōbĭs Hānc patrĭām pĕpĕrērĕ sŭō. *Id.* Ĭnfĕrĭās hosti pĕpĕrī. *O.* Nām cūr hæc ălĭă pārĭātŭr glōrĭă dĕxtrā? *Sil.* Sæpĕ mĕrō sōmnūm pĕpĕrī tĭbĭ. *Tib.* (I, 7, 27). Ăn tŭă quōd pĕpĕrīt nōbĭs ĭnjūrĭă cūrās? *Pp.* (I, 18, 23). Sāt fāmă mĭhĭs jām pārtă vēnēnīs. *V. Fl.* SYN. Prōdūcō, ĭnfĕrō, ăffĕrō, ēdō, dō, gignō, sŭffĭcĭō, crĕō, ĭmpōrtō. ‖ † Pārĭō, ĭs, ĭrĕ. *arch.* Ōvă pārĭrĕ sōlĕt gĕnŭ' pĕnnīs cōndĕcōrātŭm. *Enn.* (apud *Diom.* 1, 378. Adde *Pl. fr.* apud *Philarg.* ad *Virg. E.* 2, 65). Sī prægnāns nōn ēs, pārĭbĭs nūnquām. *Pomp.* (apud *Non.* 10, 26).

Pārĭs, ĭdis, *acc.* Ĭdĕm, ĭn *ou* Ym. *m.* (Πάρις). *Pâris ou Alexandre, fils de Priam et d'Hécube, élevé parmi les bergers du mont Ida, pour rassurer sa mère contre un songe qui le représentait comme devant un jour causer la ruine de sa patrie. Choisi pour juge entre Junon, Minerve et Vénus, qui se disputaient le prix de la beauté, il donna la pomme à Vénus, dont il devint par cette préférence le plus cher favori. Grâce à elle, il enleva Hélène, échappa à la colère de Ménélas et tua Achille; mais le destin le fit succomber sous les coups de Philoctète.* Quām Parĭs aŭt armīs aŭt fēfĕrēndŭs ērŭ. *O.* Jūdĭcĭum Pārĭdĭs sprētæque ĭnjūrĭă formæ. *V.* Nēc tĕ, Pārĭ, mūnĕră tăngant. *O.* Solŭs quī Pārĭdĕm sōllĭtŭs contĕndĕrĕ contrā. *V.* Ăbsōlvīt Phrўgĭum vēstră răpīnă Parĭn. *M.* (XI, 62). Dūlclŏr ĭgnīs ērăt Pārĭdī, quūm grătă pĕr ārmă. *Pp.* (III, 6, 29). SYN. Alĕxăndĕr, Priamĭdēs. EP. Phrўgĭus, Idæŭs, Dărdănĭus, Ilĭăcus, formōsŭs, pulchĕr, mōllis; ĭncēstŭs, ădŭltĕr, pĕrfĭdŭs, ĭnfĭdŭs; fātālis. PPH. Phrўgĭŭs, Idæŭs pāstŏr, jūdex, ărbĭtĕr, hospĕs, răptŏr. Idæ jūdex. Hĕllĕnæ, Lăcænæ hospĕs. Fōrmæ jūdex. Ĭntĕrfĕctŏr Achillĭs. VERS.

ītālīs incēstūsquĕ jūdĕx. *H.* Pāstŏr quūm trăhĕrēt
r frētă nāvibŭs Idæis Hĕlĕnēn pĕrfīdŭs hōspĭtam.
l. Lăĕmēdontēus Phrўgiă quūm sēdĭt ĭn Īdă Pāstŏr.
l. Īænīs Ălexăndri Phrўgiō sŭb pĕctŏrĕ glisc ens.
r. (Cf. *Ov. Her.* 17 et 18; *Prop.* II, 2, 65; *Sil.*
II, 457). ‖ *Histrion du temps de Néron.* Hŏc sūnt
ndită quō Pāris sēpŭlcrō. *M.* (XI, 14. Et *Juv.*
87). ‖ *Nom d'un libraire.* (*Juv.* 7, 88.)
2. † Pāris. *ancien nomin.f. de* Par. Fortūnă pă-
. *Atta.* (apud *Prisc.* 7, 764).
Pārisiācus, ă, ŭm. *De Lutèce, de Paris.* Ĭndĕ
risiācam plăcidĕ prŏpĕrābĭs ăd ārcēm. *Fort.* (*V.*
M. IV, 636). Cēlsă Pārisiācī clĕri rĕvĕrēntĭă pōl-
ns. *Id.* (II, 19, 17).
Pārisĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Παρίσιοι). *Les habitans*
Lutèce, Parisiens ou leur ville. ‖ † Pārisiūs.
décl. Sānguĭnĕ nōbĭlĭŭm gĕnĕrātă Pārisĭŭs ūrbĕ.
ort. (IV, 26, 13. Et passim).
Parĭtĕr. *Pareillement, également.* Nĕc, nĭsĭ quæ
tiār, mĕtŭăm, pārĭtĕrquĕ fĕrēmŭs. *O.* Nūnc cōn-
fĕrrum, ēt lĭnguăm pārĭtĕr fŭtīlĕm. *Ph.* SYN. Æ-
ālĭtĕr, æquĕ. PPH. Nōn sĕcŭs, mĭnŭs. Nōn *ou*
ŭd ālĭtĕr. ‖ *A la fois, ensemble.* Ēvāndrŭs pārĭ-
r, pārĭtĕr Trōjānă jŭvēntŭs. *V.* Ēt vītăm pārĭtĕr
gnumquĕ rĕlĭquĭt. *O.* SYN. Sĭmŭl. *Voy. ce mot.*
De front. Pārĭtĕrquĕ ăd lĭttŏră tĕndūnt. *V.* Sēd
slquăm pārĭtĕr nўmphas incĕdĕrĕ vĭdit. *O.* ‖ *Avec*
dat. De même que, avec. Pārĭtĕrquĕ ĕpŭlātă mă-
ō. *St.* Pārĭtĕrquĕ favillis Dūrēscit glaciēs. *Cl.* Scrī-
ă quĭbŭs pārĭtĕr tōt pĕrĭērĕ bŏnă. *Pp.* (III, 21,
). *Voy.* Simul, Cum.
† Pārĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Paro. Pĕr dōctŏs dŏlōs
ārĭtās ŭt aŭfĕrās ă mĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 70. *Id.*
ere. III, 4, 64). Quĭs pārĭtĕt cœlŏs ōmnēs cōn-
rtĕrĕ. *Lr.* (II, 1097).
Pārĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. f. de* Pario. *Qui enfan-*
ra. Lūcĭnām nŏvĭēs nŏvĭēs pārĭtūrā vŏcāvīt. *O.* Ăt-
ĕ dĕī vātēs pārĭtūræ ēt vĭrgĭnis aūctŏr. *Prud.*
lam. 641. Adde *Sen. H. OEt.* 220).
Pārĭŭm, ĭī. *n.* (Πάριον). *Ville de Mysie.* Pārĭūm-
ĭe īnfāmē frăgrōsĭs (vadis). *V. Fl.*
Pārĭŭs, ă, ŭm (Πάριος). *De Paros.* Hærĕt ŭt ē
ārĭō fōrmātŭm mārmŏrĕ signŭm. *O.* Ārgentŭm
ārĭūsvĕ lăpĭs. *V.*
Pārmă, æ. *f.* 1. *Petit bouclier en cuir, de*
rme ovale, en gén. bouclier. Rējĭcĭūnt pārmās,
ĕquōs ăd mœnĭa vĕrtūnt. *V.* Ēnĭcŭĭt pārmămquĕ
rēus hăstāmquĕ trĕmēntĕm (Pallas). *Id.* Nĕc ōnus
vă pārtuă sĭnīstræ. *O.* Fŭlvă mĕtăllō Pārmă mĭcĕt.
t. SYN. Pārmŭlă. *Voy.* Clypeus. ‖ *Désignation*
ar son armure du gladiateur nommé Thrax *ou*
hrex. Mĭlĭŏr ĭn măgnō clāmŏr fŭrĭt ămphĭthĕātrō,
ĭncēntī pārmæ quūm sŭă tŭrbă făvēt. *M.* (IX,
9. *Id.* XIV, 215. Qui in prosa oratione vocabatur
armularius. Gloss. Philox. Parma, Θρακικὸν ὅ-
λον). ‖ *Soupape de soufflet.* Lānĕă făgĭnĕīs ăllūdēns
ārmă cāvĕrnīs. *Aus.* (*Mos.* 268). ‖ 2. *Parme,*
ille de la Gaule Cisalpine. Tŏndĕt ēt innūmĕrōs
ăllĭcĕ Pārmă grĕgēs. *M.* (V, 13. *Id.* XIV, 155).
Pārmēnō, ōnis. *m.* (παρμένων). *Parménon,*
om d'homme. Nam incŏmmŏdă ălĭă sūnt dīcendă,
ārmēnō. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 38. Et *Pl. Bac.* IV,
, 7, *Parmenones*). Tū vĕlŭt prīmām mĕdĭămquĕ
ōctĕm, Pārmēnō, dōrmis. *Aus.* (*Ephem.* 3).
Pārmēnsis, ĕ. *De Parme.* Ēt pĕcŏrĕ rēdĕūnt tĕr
ūcēnă Pārmēnsī. *M.* (IV, 37). Scrībĕrē quod
ūssī Pārmēnsis ŏpūscŭlă vīncăt. *H.*
Pārmŭlă, æ. *f. dimin. de* Parma. Ēt cĕlĕrĕm
ĭgām Sēnsī, rĕlictă nōn bĕnĕ pārmŭlā. *H.*

Pārnāssĕŭs. *Voy.* Parnassius.
Pārnāssĭs *ou* Pārnāsis, ĭdis. *f.* (Παρνασσίς). *Du*
Parnasse. Illĕ căpŭt flăvŭm laŭrō Pārnāssĭdĕ vīnc-
tŭs. *O.* SYN. Pārnāssĭă, *par ext.* Hĕlĭcōnĭs, Că-
stālĭs.
Pārnāssĭŭs *ou* Pārnāsĭŭs, *et qqf.* Pārnāssĕŭs, ă,
ŭm (Παρνάσσιος *et* Παρνάσιος). *Du Parnasse, des*
Muses. Nĕc tāntŭm Phœbō gaūdĕt Pārnāssĭă rūpēs.
V. Pārnāssĭă laŭrŭs. *Id.* Căptŭm Pārnāssĭă Maūrŭm
Pĭĕrĭīs ēgĭt fĭdĭbŭs chĕlўs. *Cl.* Ēt Pārnāssēō mūnŭs
mĕmŏrābĭlĕ Phœbō. *Avien.* (*Arat.* 619.). SYN.
par. ext. Hĕlĭcōnĭŭs, Căstālĭŭs, Phœbēŭs, Ăpollĭ-
nēŭs, Pĭĕrĭŭs, Pērmessĭŭs, Ăōnĭŭs, Ăgănippæŭs,
Hўántĭŭs. ‖ *qqf. subst. f. Muse.* Tē prĕcŏr, ĭgnă-
rūm dōcĕās, Pārnāssĭă, vātĕm. *Cl.* ‖ *Par rapport*
aux oracles qui s'y rendaient. Thēmĭs hānc dĕdĕ-
rāt Pārnāssĭă sōrtĕm. *O.* Tēmplă pētēbāmŭs Pārnās-
sĭă. *Id.* Vōx mĭhĭ nĭēntĭās tŭlĕrīt Pārnāssĭă sōrtēs.
V. Fl. Ō mĭhĭ nōta ădŭtī jām nūmĭnă Pārnāssēi!
Avien. (*Arat.* 71).
Pārnāssŭs *ou* Pārnāsŭs, *et* Pārnāssŏs, ī. *m.*
(Παρνασσός *et* Παρνησός). *Le Parnasse, montagne*
de Phocide, séjour d'Apollon et des Muses. Nō-
mĭnĕ Pārnāssŭs, sŭpĕrātquĕ căcūmĭnĕ rūpēs. *O.* Sēd
mĕ Pārnāssī dēsĕrtă pĕr ārdŭă dūlcis Răptăt ămŏr.
V. Vēl quī Pārnāssŏn ūtrŭmquĕ (supinant). *St.* SYN.
par ext. Pindŭs, Hĕlĭcōn; Căstālis, Ăgănippē. EP.
Ăpollĭnĕŭs, Phœbēŭs, săcĕr, cănōrŭs, dōctŭs : ăē-
rĭŭs, ārdŭŭs, sŭblīmĭs; blĕpĕs, bĭfĭdŭs, bicōrnis.
PPH. Pārnāssĭă *ou* Pārnāssĭs rūpēs. Pārnāssĭă,
Pārnāssĕă jŭgă. Pārnāssĭŭs, Ăōnĭŭs mōns, vĕrtĕx. Mōns
Pĭĕrĭŭs, Hўántĕus, sōrōrum, Ăōnĭdŭm. Mōns,
vĕrtĕx Mūsis, Phœbō săcĕr. Gĕmĭnă Pārnāssī ārx.
Pārnāssī cōrnŭă. Lŏcă Mūsis cūltă, hăbĭtātă. PHR.
Pārnāssŭs gĕmĭnō pĕtĭt ăthĕră cōllĕ. *L.* Ōpŭs hŏc dē
mōntĕ sōrōrum Dētŭlĭt întāctă păgĭnă nōstră vĭă.
Pp. ‖ *Oracle d'Apollon.* Mūtō Pārnāssŭs hĭātū Cōn-
tĭcŭĭt. *L. Voy.* Delphi.
Pārnēs, ēthĭs. *m.* (Πάρνης, ηθος). *Montagne de*
l'Attique. Pārnēsquĕ bĕnignŭs Vĭtĭbŭs. *St.* Quæ să-
xōsō lŏcă Pārnēthī Sŭbjĭēctă jārēnt. *Sen.* (*Hip.* 4).
Părŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Préparer, apprêter.*
Ĭbĭ mĕ ōppĕrīre, ēt quŏd pārăto ŏpŭs ēst, părā.
Ter. (*And.* III, 2, 42). Hīs cōmmōtă, fŭgām Dīdō
sŏcĭōsquĕ părābăt. *V.* Tū mœnĭă măgnīs Măgnă părā.
Id. Bĕllă mĭhī, vīdĕō, bĕllă părāntŭr, ăīt. *O.* Vīm
părāt. *Id.* SYN. Āppărō, cōmpărō, præpărō, īn-
strŭō, īnstĭtŭō, ōrnō, ădōrnō, ōrdĭnō, ăccĭngō, dis-
pōnō, mōlĭōr, ăgĭtō. ‖ — mē. *Se préparer, se dis-*
poser. In ōtĭnĕ nĕfās ĕgŏ mĕ, gĕrmānă, părāvī. *O.*
Ītă părāsti tĕ, ŭt spēs nūllă, etc. *Ter.* (*Eun.* II, 2,
9). Ăccingĕre, īrā, tēque în ēxĭtĭŭm părā. *Sen.*
(*Med.* 51). ‖ *n. ordint. avec l'infin. Se préparer*
à. Illĕ patrĭs măgnī părārĕ părābat ĭmpĕrĭŭs. *V.*
Ăblŭĕre hĭc ārtŭs lāssātăquĕ mēmbră părābăm. *O.*
Ănĭmō vĭrilī præsēntīquĕ ŭt sīs, părā. *Ter.* (*Ph.*
V, 7, 64). SYN. Āppărō, ăccingŏr, cōgĭtō, mĕdĭtŏr.
‖ *Rendre dispos.* Vīnă părānt ănīmōs. *O.* SYN.
Ăcŭō, ăccendō. ‖ *Disposer, régler, résoudre.* Deōs
părāvīsse, ūno ēxēmplō nĕ ōmnēs vītăm vĭvĕrēnt.
Pl. (*Mil.* III, 1, 152). Ītă părātum ēst. *Id.* (*Pœn.*
IV, 2, 87). SYN. Cōmpărō, ōrdĭnō, cōnstĭtŭō, stă-
tŭō. ‖ *Se procurer, acquérir, acheter, au fig.*
créer, produire. Părĕt ăncillās, părĕt aurūm. *H.*
Ăgrōs ăbjĭcĭēt mœcha, ŭt ōrnātŭm părĕt. *Ph.* Nōn
ĕgŏ dīvĭtĭās ăvĭdŭs sĭnĕ fĭnĕ părāndī. *O.* Nōn pŏssum
ŏcto hŏmĭnēs părārĕ rēctŏs. *Cat.* (10, 20). Quĭ
sĭbĭ jāmprĭdēm sōlātĭă bĭnă părāvīt. *O.* SYN. Cōm-
părō, ĕmō, părlŏ, gignŏ, etc. *Voy.* Acquiro, Emo.

‖ † *arch. Comme* Comparo. *Comparer.* Eōdem hĕrclĕ vōs pōno ĕt pārō. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 20. Cf. *Fest.* in *Pappi* et *Præbia*).

† Pārō, ōnis. *m. Sorte de navire.* Tūnc sē flūctĭgĕrō trādit māndātquĕ pārōnī. *Cic.* (apud *Is. Or.* 19, 1).

Pārŏchŭs, ī. *m.* (*πάροχος*). *Fournisseur des officiers publics en voyage.* Tĕctūm Præbŭīt, ĕt pārŏchī, quæ dēbēnt, lĭgnā sālēmquĕ. *H.* ‖ *Le maître de la maison, celui qui héberge.* Tūm pārŏchī făcĭēm, nīl sīc mĕtŭēntĭs ŭt ācrēs Pōtōrēs. *H.*

Pārōpsĭs, ĭdis. *f.* (*παροψίς*). *Plat long.* Cuī pōrtāt gaudēns āncillă pārōpsĭdĕ rŭbrā Hălēcĕm. *M.* (XI, 28. Et *Juv.* 3, 142). Haŭdquāquam ignārūm, dēxtrāmquĕ pārōpsĭdĕ tĭngīt. *Prud.* (*Psych.* 600). *Voy.* Lanx.

Pārŏs, ī. *f.* (*Πάρος*). *Paros, une des Cyclades, célèbre par ses marbres.* Ēt Pārŏs, ĕt Clārĭō Dēlŏs ămātă dĕō. *O.* Ōlĕārŏn, nivĕămquĕ Pārŏn. *V.*

Pārră, æ. *f. Oiseau de mauvais augure, qu'on croit être l'orfraie ou la mésange.* Impĭōs pārræ rĕcĭnēntĭs ōmēn. *H.* Sī cōnfĕrs fŭlĭcās cўcnis ĕt ăĕdŏnă pārræ. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 36).

Pārrhăsĭs, ĭdis. *f.* (*Παῤῥαϊς*). *Arcadienne, en partic. de Callisto.* Tē sēnsĭt... Cērvăquĕ Pārrhăsĭs. *Sen.* (*Ag.* 829). Quæquĕ mĭcāt gĕlĭdō Pārrhăsĭs Ursă pŏlō. *O.* Pārrhăsĭdĭ, ăbliquōs Hĕlĭcĕ quūm vērtĕrĕt ăxēs. *L.* ‖ *Subst. Callisto.* Pārrhăsĭs ērŭbŭĭt. *Ovid.*

Pārrhăsĭŭs, ă, ŭm (*Παῤῥάσιος*). 1. *De Parrhasie, ville d'Arcadie, et Arcadie.* Pārrhăsĭō dictŭm Pānŏs dē mōrĕ Lўcæī. *V.* Āltăquĕ Cўllēnē Pārrhăsĭăquĕ nīvēs. *O.* Pārrhăsĭī rēgīnă Lўcæī. *Cl. Voy.* Arcadius. ‖ *Du mont Palatin, où s'était établi l'Arcadien Évandre.* Pārrhăsĭām mīrā quī strŭīs ārtĕ dŏmūm. *M.* (VII, 55. *Ib.* 98). *Voy.* Palatinus. ‖ 2. *Subst. m. Parrhasius, célèbre peintre d'Éphèse.* Ēt cūm Pārrhăsĭī tăbŭlīs sīgnīsquĕ Mўrōnĭs. *J.* (8, 102. Adde *Prop.* III, 7, 12; *Hor. Od.* IV, 8, 6).

Pārrĭcidă, æ. *m. f. Auteur d'un parricide.* Tēlēgōnī jŭgă pārrĭcidæ. *H.* Nīl, pārrĭcidă, dēxtĕræ dēbēs tŭæ. *Sen.* (*OEd.* 1002). Quīs pārrĭcidă, quīs pĕrēmptŏr ĭnvīdŭs? *Prud.* (*Ham.* 33). SYN. Pātrĭcīda. PPH. Pātrĭs ou mātrĭs ĭntĕrfectŏr, ŏccīsŏr. ‖ † Pārrĭcidă. Ŭt pārrĭcidæ rēgna ădīmăt Dĭdŏ. *Aus.* (*Cæs.* 21, 2).

Pārrĭcidālis, ĕ. *Parricide.* Ārmāt deīndĕ pārrĭcīdālĕm mānŭm. *Prud.* (*Ham.* 14).

Pārrĭcidĭŭm, ĭī. *n. Crime du parricide.* Sĭbĭ sālūtem ūt fămĭlĭārī pārĕrĕt pārrĭcidĭō. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. D.* 3). Fraŭdis, scĕlĕrĭs, pārrĭcidi plēnŭs ĕt pĕrjūrĭī. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 37).

Pārs, tis. *f. Partie, part.* Pārtĭbŭs æquābāt jūstis, aŭt sōrtĕ trahēbāt. *V.* Pārs ăbĭt ĭn vītēs. *O.* Vīx quārtă pārtĕ dĭēī Prætĕrĭtă. *H.* Mōrbī dēpōnĕrĕ pārtĕm. *Id.* SYN. Pōrtĭō, *qqf.* pārtĭcŭlă, ălĭquĭd, nōnnĭhĭl. ‖ — māgnă, bŏnă, mūltă; majŏr, mĕlĭŏr; māxĭmă, plūrĭmă. *Une grande partie, la plupart.* Bŏnă pārs nōn ūnguēs pōnĕrĕ cūrāt. *H.* Pārs mūltă nātat. Māxĭmă pārs hŏmĭnūm mōrbo jăctātŭr ēōdĕm. *Id.* Indĕ bŏnām pārtem ĭn lūctum mœrōrĕ dăbāntŭr. *Lr.* (VI, 1247). Nūnc ădĕō mĕlĭŏr quōnĭām pārs āctă dĭēī. *V. Voy.* Multi, Plerique. ‖ Pārs... pārs. *pris adv. En partie, les uns les autres.* Pārs glădĭōs strĭngūnt mānĭbŭs, pārs mīssĭlĕ fĕrrūm. *V.* Pārs ĕt cērtārĕ pārātī. *Id.* SYN. Pārtĭm, ălĭī... ălĭī, hī... īllī. ‖ Pārtĕ. *abl. Même sens.* Quæ cāndidă pārtĕ, Pārtĕ rŭbēnt (poma). *O.* SYN. Pārtĭm, hīnc... īllīnc. ‖ In pārtĕm vŏcō, etc.; In pārtĕm vĕnĭō. *Faire partager; partager. Voy.* Participo. ‖ Prō sŭā pārtĕ. *Pour sa part.* Quīsquĭs ădēst ŏpĕrī, plŭs quām prō pārtĕ lăbōrāt. *O.* SYN. Vīrītim. ‖ *Côté, région.* Āt bŏrĕæ dē pārtĕ trŭcis quūm fŭlmĭnāt. *V.* Immīssī dīvērsīs pārtĭbŭs ignēs. *Id.* Pārs sĕcrēta dŏmūs. *O.* SYN. Rēgĭō, lŏcŭs, trāctŭs. ‖ *Au fig. Côté, sens.* Ād ămīcī pārtem, ăn ād ĭnīmīcī pĕrvēnānt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 56). Ipsum ānĭmum ægrōtum ād dētĕrĭōrĕm pārtĕm plērūmque ăpplĭcāt. *Ter.* (*And.* I, 2, 22). Vērum ĭn īstăm pārtĕm pŏtĭūs pĕccātō tămĕn. *Id.* (*Ad.* II, 1, 20). Quŏd ĕgo ĭn prōpĭnquă pārte ămīcĭtĭæ pŭtō. *Id.* (*Heaut.* I, 1, 5). ‖ Āb ōmnī pārtĕ. *De tout côté, entièrement.* Ōmnīque ā pārtĕ plăcēbām. *O.* Nīhĭl ēst ăb ōmnī Pārtĕ bĕātum. *H. Voy.* Omnino. ‖ In bŏnām pārtĕm. *En bonne part.* In pārtem ăccĭpĭās bŏnām, rŏgāmŭs (*Anth.* II, p. 480). Bŏnās ĭn pārtĕs, lēctŏr, ăccĭpĭās vēllim. *Ph.* ‖ *Partie, en parlant de deux plaideurs.* Dīcĕrĕ caŭsās ūnā tāntŭm Pārte aūdītă, sæpe ĕt neŭtrā. *Sen. phil.* (*Apocol.*). ‖ *Partie, cause, intérêts.* Nūnc nōstræ tīmĕō pārti. *Ter.* (*And.* II, 5, 8). Sī sīnĕ mōmentō rērūm pārtĭsquĕ rŭīnă Cāsūrum ēst. *L.* SYN. Pārtēs. ‖ † *arch. Sort, destin* (*Gr. μοῖρα*). Hānccine ĕgŏ pārtem căpĭo ŏb pĭĕtātĕm præcĭpŭām! *Pl.* (*Rud.* I, 3, 6). *Voy.* Sors. ‖ † Pārtī. *ancien abl.* Ēt lībĕlla, ălĭquă sī ĕx pārtī claŭdĭcāt hĭlum. *Lr.* (IV, 516. Et *Pl. Men.* III, 2, 14; *Pers.* I, 2, 20).

Au plur. Pārtēs, ŭm. *Rôle, personnage, fonction.* Nĕ fōrtĕ sēnĭlēs Māndentŭr jŭvĕnī pārtēs. *H.* Pārtēs pænĕ rōgāntĭs ăgō. *O.* Nūnc, quam ōb rem hās pārtēs dīdĭcĕrim, paucis dăbō. *Ter.* (*Heaut. prol.* 10. *Id. Eun.* I, 2, ‘71, *priores*). SYN. Mūnĭă, mūnŭs, ōfficĭŭm. ‖ Ād pārtēs. *Pour remplir son devoir.* Ūxŏr, ĕt ād pārtēs prīmă vĕnīrĕ tŭās. *O.* Sērvŭs ĕt ād pārtēs sōlĕrs ăncillă pārēntŭr. *Id.* ‖ *Parti, partis.* Āssīdŭĕ pārtēs tŭrbă sĕcŭlă tŭās. *O.* Hīnc dūm trĕpĭdānt nullō firmātæ rōbŏrĕ pārtēs. *L.* Hinc cōnspīrātis făctiōnŭm pārtĭbŭs. *Ph.* SYN. Caŭsă, sīgnă, cāstră, făctiō.

Pārsī. *un des parf. de* Parco.

† Pārsim. *arch. pour* Parserim. Cāvĕ, pārsīs ĭn ĕum dīcĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 69).

Pārsĭmōnĭă *ou* Pārcĭmōnĭă, æ. *f. Économie, épargne.* Pārsĭmōnĭa ēt dūrĭtĭă dĭsciplīnæ ălĭīs ĕrām. *Pl.* (*Most.* I, 2, 75). Aŭt lārgītātĕ nīmĭa, aŭt pārsĭmōnĭă. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 32). Adēstō castĭs, Chrīstĕ, pārsĭmōnĭīs. *Prud.* (*Cath.* 892. *Diom.* 1, 365, scribi vult *Parsimonia*). SYN. Frūgālĭtās, sīmplĭcĭtās, *qqf.* āvārĭtĭă. PPH. Pārcă impensa. Parcus sumptŭs.

Pārsūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Parco. Āc nūllīs pārsūra incendĭă pascunt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 618).

Pārthāŏn, ŏnis. *m.* (*Παρθάων*). *Parthaon, père d'OEnée.* Accĭpĕ mē gĕnĕrūm, dixī, Pārthāŏnĕ nātĕ. *O.* Ēt sī pātrĭīs Pārthāŏnĭs ārvis ĭnfĕrār. *St.*

Pārthāŏnĭŭs, ă, ŭm (*Παρθαόνιος*). *De Parthaon; d'Etolie.* Quās, Pārthāŏnĭæ tāndĕm Lātōĭă clādĕ Ēxsălĭātă dŏmūs. *O.* Ēt Pārthāŏnĭæ... Jūrā dŏmūs. *Stat.*

Pārthāŏnĭdēs, æ. *m.* (*Παρθαονίδης*). *Fils ou petit-fils de Parthaon.* Nūnc Pārthāŏnĭdēs, nūnc, etc. *V. Fl.*

Pārthĕnĭānŭs, ă, ŭm. *De Parthénius* 4. Hæc tŏgă jām nōn ēst Pārthĕnĭānă : mĕa ēst. *M.* (IX, 50).

Pārthĕnĭcē, ēs. *f.* (*παρθένιον*). *Pariétaire*

plante. Albă pārthĕnĭcē vĕlŭt, Lūtĕūmvē păpāvĕr. *Cat.* (61, 193. Cf. *Plin.* 7, 27).

Pārthĕnĭē, ēs. *f. Nom de femme.* Nūtrīx īn trĕnŭlis nĕ quĭd dēsīdĕrēt ānnīs Pārthĕnĭē. *Pp.* (IV, 7, 73).

Pārthĕnĭŭs, ĭī. *m.* (Παρθένιος). 1. *Montagne d'Arcadie.* ‖ 2. *Fleuve de Paphlagonie.* Pārthĕnĭūsquē răpāx, ĕt vŏlvēns săxă Cўnăpēs. *O.* (Adde *V. Fl.* V, 104). ‖ 3. *Un des compagnons d'Énée.* (*Virg. Æ.* X, 748.) ‖ 4. *Intendant du palais de Domitien.* Pārthĕnĭō dīc, Mūsă, tūō nōstrōquĕ sātūtēm. *M.* (XII, 11. *Id.* VIII, 28). ‖ — ŭs, ă, um. *Du mont Parthénius.* Pārthĕnĭōs cānĭbŭs cīrcūmdărĕ sāltŭs. *V.* Pārthĕnĭumquĕ nĕmŭs. *O.* (Et *Prop.* I, 1, 11; *St. Th.* IV, 285).

Pārthĕnŏpæŭs, ī. *m.* (Παρθενοπαῖος). *Parthénopée, roi d'Arcadie, fils de Méléagre et d'Atalante, fit la guerre de Thèbes, et mourut devant Troie.* Pārthĕnŏpæŭs, ĕt Ādrāstī pāllĕntīs ĭmāgŏ. *V.* Tām jŭvĕnis quām nĕc Pārthĕnŏpæŭs ĕrāt. *M.* (VI, 77). Dūm lĭmĭnă vīctŏr Pārthĕnŏpæŭs ĭnĭt. *St.* PPH. Jŭvĕnis Tēgĕæŭs. *St.* ‖ *Autres.* Āssĭdŭē ūssis, Pārthĕnŏpæĕ, tĭbī. *M.* (XI, 87).

Pārthĕnŏpē, ēs. *f.* (Παρθενόπη). *L'une des Sirènes.* Pārthĕnŏpē blāndīs ĭnsīdĭōsă mŏdīs. *Aul. Gab.* (1, 36. Adde *Sil.* XII, 33; *Virg. G.* IV, 564). ‖ *Parthénope ou Naples.* Mē dūlcīs ălēbăt Pārthĕnŏpē, stŭdĭīs flōrēntem ĭgnōbĭlīs ōtĭī. *V.* Ēt ĭn ōtĭă nātăm Pārthĕnŏpēn. *O.* Pārthĕnŏpēn ĭntĕr mānæquĕ Dĭcārchĭdŏs ārvă. *Petr.* (*Sat.* 120). *Voy.* Neapolis.

Pārthĕnŏpēĭŭs, ă, ŭm (Παρθενοπήιος). *De Parthénope ou Naples.* Ēt Pārthĕnŏpēĭă dēxtrā Mœnĭă dēsĕrŭīt. *O.*

Pārthī, ōrŭm. *m. pl.* (Πάρθοι). *Les Parthes, peuple asiatique, voisin de l'Hyrcanie.* Prīmă vēvēs ĭnĕunt sī quāndō prœlĭă Pārthī. *V.* Tērgăquĕ Pārthōrŭm, Rōmānăquĕ pĕctŏră dīcām. *O.* Ēccĕ fŭgāx Pārthŭs. *Id.* Fīdēntēmquĕ fŭgā Pārthŭm. *V.* SYN. *par ext.* Mēdī, Pērsæ. EP. Lēvēs, cĕlĕrēs, fŭgācēs, săgĭttĭfĕrī, fĕrōcēs, pŭgnācēs, ĭndŏmĭtī. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Des Parthes, des Perses.* Vīncĕ Cŭrĭdĭnēās pārĭtĕr Pārthăsquĕ săgĭttās. *O.* Pārthă lĭgnă rētēntă mānū. *Id.* Pārthŏ tŏrquĕrĕ Cўdŏnĭă cŏrnū spīcŭlă. *V.* SYN. Pārthĭcŭs.

Pārthĭă, æ. *f. La Parthie, le pays des Parthes, par ext. la Perse.* Nōstrōs cŏrrŭpŭit Pārthĭă mŏrēs. *Cl.* Quōd sēmpĕr sævās dēbĕt tĭbī Pārthĭă pœnās. *L.* Cīvīs nōn Sўrĭævĕ Pārthĭævĕ. *M.* (X, 76).

Pārthĭcŭs, ă, ŭm (Παρθικός). *Des Parthes.* Pārthĭcă Rōmānōs sōlvērūnt bēllă fŭrōrēs. *L.* Pārthĭcă Rōmānōs sōlvērūnt dāmnă fŭrōrēs. *Id.* SYN. Pārthŭs. ‖ Pārthĭcă pēllīs. *Maroquin rouge.* Tūnc sŭīs ōcrĕās, mŭltō quās vĭnxĕrat aŭrō Pārthĭcă pēllīs, hăbēt. *Corip.* (*Joan.* 4, 498). Pārthĭcă quæ tāntīs vărĭāntŭr cĭngŭlă gēmmīs. *Cl.*

Pārthŭs. *Voy.* Parthi.

Partĭcĕps, cĭpĭs. *m. f. n. Qui participe, qui partage.* Quārĕ partĭcĭpĕm lētī quōquĕ cōnvĕnĭt ēssĕ. *Lr.* (III, 463). Partĭcĭpĕs ŏpĕrūm cŏmpĕllăt Hўăntĭŭs ōrĕ. *O.* Prōgĕnĭēmquĕ mĕām, partĭcĭpĕmquĕ tōrī. *Id.* SYN. Cōnsōrs, sŏcĭŭs, partĭcĭpāns, *qqf.* cōnscĭŭs. PPH. Nōn ĕxpĕrs, nōn ĕxsōrs. ‖ *qqf. Héritier.* (*Ter. Heaut.* I, 1, 98.)

Partĭcĭpāns. *Voy.* Participo.

Partĭcĭpātŭs, ă, ŭm. *Donné comme part.* Mēmŏrā... Quæ nĕquĕ sūnt ăllō partĭcĭpātă vīrō. *Fort.* (VIII, 4, 110). ‖ *Admis en partage.* Nōmĭnĭs ăngĕlĭcī tū partĭcĭpātŭs hōnōrĕ. *Paul. Nol.* (6, 318).

† Partĭcĭpātŭs, ūs. *m. Participation.* Vītam ăgĕrēnt dignām sūmmōrūm partĭcĭpātū. *Prosp.* (*Ing.* IV, 88).

Partĭcĭpō, ās, ārĕ. *Prendre sa part, participer à.* Quī ālтĕrī exĭtĭūm părāt, Eūm scīre ŏpŏrtĕt sĭbī părātām pēstem, ŭt partĭcĭpĕt părĕm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 17). Sĕd cōrdĕ dŏlōrĕm Partĭcĭpāt. *Paul. Petr.* (2, 504). SYN. Partĭŏr. PPH. Părtĕm fĕrō, hăbĕō. In părtĕm vĕnĭō. VERS. In părtĕm vĕnĭĕt mĭhī glōrĭă tēcūm. *O.* Părtĕm fĕrăt illă călōrīs. Ēt părtĕm nōstrī crīmĭnīs ĕrrōr hăbĕt. *Id.* ‖ *Être confident.* Ūnă sĕd fămŭlă partĭcĭpāntĕ sĭbī. *Fort.* (II, 8, 34). ‖ *Donner une part, faire partager, faire part.* Quōd mală nōn cuiquām, nōn bŏnă partĭcĭpŏ. *Aus.* (*Par.* 9, 16). Pātĕrnum sērvūm suī partĭcĭpāt cōnsĭlī. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 17). SYN. Cōmmūnĭcŏ, ĭmpĕrtĭŏr, trādŏ, dīvīdŏ. PPH. Partĭcĭpĕm, sŏcĭum, cōnsōrtem făcĭŏ. In părtĕm vŏcō. Părtĕm făcĭō. VERS. Aŭt quī dīvĭtĭīs sōlī ĭncŭbŭērĕ rĕpērtīs, Nĕc părtĕm pōsŭērĕ sŭīs. *V.* Rēgnī dēmēns ĭn părtĕ lŏcāvī. *Id.* Dē trĭbŭs ūnă mĭhī; părtem ăccŭpĕ quæ dătŭr, ĭnquīt (*Ad Liv.* 243). Ēt, quæ dēbĕtŭr pārs tūæ mŏdēstīæ, Aŭdārtĕr tōllĕ. *Ph.* Părtēs fŏnt făcĭnŏrĭs. *Id. Voy.* Communico. ‖ *Au Pass.* Ōssăquĕ, ŭtī dēntēs quōquĕ sēnsū părtĭcĭpēntŭr. *Lr.* (III, 692).

Partĭcŭlă, æ. *f. Parcelle.* Atque ăffĭgĭt hŭmī dīvīnæ partĭcŭlam aūræ. *H.* Cŭpĭă partĭcŭlārum, ŭt pŏssĭt sŭppĕdĭtārĕ. *Lr.* (V, 778).

Partĭcŭlārĭtĕr. *Par parties.* Lūmĭnă quī lĭnquūnt mŏrĭbŭndī partĭcŭlārĭtĕr. *Lr.* (III, 541). Rēddăt quōd partĭcŭlārĭtĕr Sōrbŭērăt. *Prud.* (*Apot.* 1146). SYN. Mĭnūtātĭm.

Partĭcŭlŏ, ōnīs. *m. Qui partage, cohéritier.* Partĭcŭlōnēs prōdūcăm tĭbī. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 71). ‖ *Nom d'homme.* Partĭcŭlŏ chārtīs nōmĕn vĭctŭrūm mĕīs. *Ph.*

Partĭm. *En partie.* Cōnjĭcĭūnt, partĭm gălĕā clўpĕōquĕ rĕsŭltānt. *V.* Ēt corpŏră partĭm Mŭltă vīrūm tĕrræ ĭnfŏdĭūnt, āvĕctăquĕ partĭm. *Id.* SYN. Pārs, ălĭī... ălĭī.

1. † Partĭŏ, ĭs, īrĕ. *arch. Comme* Partior. Mĕă bŏnă... ĭntĕr ĕōs partĭăm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 113). Æthĕrĭs ōrās Părtĭt, ĕt ĭn părtĕs nōn æquās dīvĭdĭt ōrbĕm. *Lr.* (V, 682). Eāmdĕm mĕ ĭn suspĭcĭōnĕm scĕlĕrĭs părtīvīt pătĕr. *Enn.* (apud *Non.* 7, 64. *Lucil., Att., Afr. ibid.* et 33).

2. † Partĭŏ, ōnīs. *f. Accouchement.* Hōrrēscŏ mīsĕrā, mĕntĭō quōtĭēs fĭt partĭōnĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 93. Adde *Afran.* apud *Non.* 3, 159, et *Gell.* 3, 16). *Voy.* Partus.

Partĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī. *d. Partager entre, repartir.* Hinc pŏrtŭm pĕtīt, ĕt sŏcĭōs partītŭr ĭn ōmnĕs (cervorum corpora). *V.* Pŏpŭlīsquĕ rĕcēntĭbŭs ūrbĕm Partĭŏr. *O.* Dūlcēmquĕ ĭn ămbŏs cārĭtātĕm partĭēns. *Ph.* SYN. Dīvīdŏ, dĭstrĭbŭō. PHR. Ŏpĕrūmquĕ lăbŏrēm Partĭbŭs æquābăt jūslīs. *V.* Nūmĕrūm cūm nāvĭbŭs æquāt. *Id.* ‖ *Au fig.* Mēcūm partīrĕ lăbŏrēm. *O.* Quīcūm partīrī cūrās. *V.* ‖ *qqf. Couper, pourfendre.* Īllum ăclĕs cūrvæ sēcăt ūndĭquĕ fălcis, Partītūrquĕ rŏtīs. *V. Fl.*

† Partītŭdŏ, ĭnīs. *f. Accouchement.* Prōpĭnquă partītūdŏ, etc. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 36. *Ib.* II, 3, 9).

Partītŭs, ă, ŭm. *part. de* Partior. *Qui a partagé.* Phōrcĭdās ūnīūs partītās lūmĭnĭs ūsūm. *O.* Tēcūm partītă lŭcēllŭm. *H.* ‖ *pass. Partagé.* Cār-

cĕrĕ pārtītōs circŭs hăbēbīt ĕquōs. *O.* Āgmĭnĕ pārtītō fulgēnt. *Id.* Pĕr trĭă pārtītōs quī dăbăt ōră sŏnōs. *Pp.* (IV, 10, 50). SYN. Dīvīsŭs.

† Pārtŏr, ōris. *m. Acquéreur.* Ŭndĕ ănтĕ-pārtă dēmŭs pōst-pārtōrĭbŭs. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 42).

† Pārtŭĭs. *ancien gén. de* Partus. Lăctĕ cāndīdŭm păpillă quŭm flŭĭt, signŭm pŭtănt Pārtŭĭs, quŏd hĭc sequātŭr, etc. *Varr.* (apud *Non.* 8, 19).

1. **Pārtŭm**, ī. *n. Voy.* Partus, a. ‖ 2. † *arch. pour* Partium. (*Enn.* apud *Charis.* 1, 114.)

? Pārtŭmēlĭŭs. *Voy.* Pactumcius.

Pārtŭrĭcŭs, ĭs. *Qui est en mal d'enfant.* Tū vōtō pārtŭrĭēntĭs ădēs. *O.* Cānĭs pārtŭrĭēns. *Ph.* SYN. Pariēns, prægnāns.

Pārtŭrĭō, īs, īvī *ou* ĭī, īrĕ. *n. Être en mal d'enfant, en travail, par ext. enfanter.* Vĕrĕōr.. Nĕ pārtūrīre întĕlligăt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 52). Rĕm tĭbĭ pŭtŏrĕm vīdĕō : clāmăt, pārtŭrĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 12). Pārtŭrĭt pŭĕrum, pārtŭrĭtquĕ sĕnĕm (*Anth.* II, p. 81). Pārtŭrĭŭnt mōntēs, nascētŭr rĭdĭcŭlus mūs. *H.* Mōns pārtŭrĭbăt, gĕmĭtŭs ĭmmānēs cĭēns. *Ph.* Gĕrmānĭă quōs hŏrrĭdă pārtŭrĭt Fēlŭs. *H.* SYN. Părĭŏ, ēdŏ, gīgnŏ, gĕnĕrŏ, prōgĕnĕrŏ, ēnĭtŏr, cōnnĭtŏr, crĕŏ, prōcrĕŏ, prōgignŏ, prōducŏ, dēpōnŏ. PPH. Ūtĕrō labōrŏ. Pārtŭs ădēst. Pārtŭm, fœtŭm ēdŏ, ēducŏ, ēmittŏ, ūtĕrō ēducŏ. Pārtŭm, pārtŭs dō, sōlvŏ. Pārtŭ ēdŏ, crĕŏ, dō, ēnĭtŏr. Pĕr pārtŭs dō. Mātūrŭm pārtŭm ēmittŏ. În lūcĕm, în lūmĭnĭs aūrās ēdŏ, ēmittŏ. VERS. Ŭndĕ pŭĕllōs Sūscipĕre ēt pārtū pōssĕnt dītēscĕrĕ dŭlcī. *Lr.* Gĕmĭmăm pārtŭ dăbĭt Īllă prōlĕm. *V.* Pārtŭ sŭb lūmĭnĭs ēdĭdĭt aūras. *Id.* Ūt sōlvăt fœtŭs mollĭtĕr Īllă sŭōs. *O.* Crēvĕrăt întăns, Quærēbătquĕ vĭăm quă sē, gĕnĭtrĭcĕ rĕlictă, Ēxscĕrĕrĕt. *Id.* Quŭm mātrĭs ŏnŭs Lūcīnă bĕātŭm Sōlvĕrĕt. *Cl.* Ēxsĭlĭŭt pārtŭs mĭsĕræ dē vūlnĕrĕ mātrĭs. *M.* Mātūrī pignŏră vēntrĭs Ēmĭsĭt fœtŭm. *Id.* Fēcundōs ăpĕrĭt pārtŭs mātūră grăvēdō. *Nemes.* Jŭstī cōmplērĭt tēmpŏră pārtŭs. *Id.* Pōst ēlātōs Ilĕcŭbæ pārtŭs. *Sen.* Ŏnŭs nātūræ mēlĭŭs quō dēpōnĕrĕt. *Ph.* Sī quă jăcĕbĭt ŏvĭs pārtū rĕsōlūtă rĕcēntī. *Calp.* Āt quŭm lūctātō sōlvūntŭr vīscĕră pārtū. *Alcim.* Pōndĕrĕ fūsō Ēmittăt cŭm prōlĕ ănĭmăm. *Id.* Jămquĕ ădĕrăt tēmpŭs quō sārcĭnă dēsĕrat ălvŭm. *Juvc.* Illĭc vīrgō nŏvŭm cōmplētō tēmpŏrĕ fœtŭm Ēdĭdĭt. *Id.* Sōlvĕrăt în pārtŭm gĕnĕrōsă pŭĕrpĕra căstī Vēntrĭs ŏnŭs. *Sid.* Pŭĕrpĕrĭŭm Lūcīnă rĕsōlvĭt. *Id.* Ūtĕrō ēxōrtī dōlōrĕs. *Pl. Voy.* Gigno. ‖ *En gén. Produire, causer.* Nūnc ōmnĭs pārtŭrĭt ārbōs. *V.* Nĕquĕ pārtŭrĭt ĭmbrēs. *H.* Īngĕntēs pārtŭrĭt īrā mīnās. *O.* Pārtŭrĭt ĭnnūmĕrōs ăngŭstō pĕctŏrĕ mundōs. *Cl.* SYN. Gignŏ, producŏ, părĭŏ; etc. *Voy.* Produco.

Pārtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pario. *Engendré, né.* Alĭŭs Lătĭō jām pārtŭs Achillĕs, Nātŭs ēt ĭpsĕ dĕă. *V. Voy.* Natus. ‖ *Acquis, obtenu.* Pārtăquĕ bĕllāndō glōrĭă dulcĭs ĕrăt. *O.* Nĕc mălĕ pārtă dĭū tĕnēat. *Id.* Pārtă jām, pārta ūltĭo ēst. *Sen.* (*Med.* 25). SYN. Părātŭs, ăcquisītŭs, quæsītŭs, ĭnvēntŭs, collectŭs, comparātŭs. ‖ *Subst. n. Ce qu'on a acquis.* Frigŏrĭbŭs, pārto ăgrĭcŏlæ plērŭmquĕ frŭuntŭr. *V.*

Pārtŭs, ūs. *m. Enfantement.* Ēŭmĕnĭdēsquĕ sătæ; tŭm pārtū tĕrră nĕfandō Cœŭmquĕ ĭăpĕtŭmquĕ crĕăt. *V.* Īllă vēstălī cœlēstĭă sēmĭnă pārtū Ēdĭdĕrăt. *O.* SYN. Pŭĕrpĕrĭŭm. EP. Ăcĕrbŭs, crūdŭs, ĭmmātūrŭs, dūrŭs, grăvĭs, trīstĭs; mātūrŭs, fēlĭx, faustŭs. ‖ *Fruit, enfant.* Quīn ĕtĭăm Vēnĕrī pārtŭs sŭŭs ēt Părĭs ălter. *O.* Pārtŭs ēnīxă gĕmēllōs. *O.*

Voy. Proles. ‖ † Pārtī. *ancien gén.* Prŏpînquĭtātĭs pārtī. *Pacuv.* (apud *Non.* 8, 19).

Pārŭm. *adv. Peu.* Sēd frōns lætă părum, ēt dējĕctō lūmĭnĕ vultū. *V.* Năsō părum prūdĕns. *O.* Părum clārĭs lūcĕm dărĕ cōgĕt. *H.* Quævĭsquĕ părum părum splēndōrĭs hăbēbūnt. *Id* Părum procēdit quōd ăgō. *Ter.* (*And.* IV, 1, 56). Nōn nōcŭissĕ, părum ēst. *O.* SYN. Paŭlŭm, mŏdĭcum, ĕxĭgŭum, lĕvĭtĕr, paŭlŭlŭm, *qqf.* nōn, mĭnŭs, mĭnĭmē. PPH. Nōn *ou* haūd multŭm. Nōn ĭtă, nōn ădĕō.

Pārŭmpĕr. *adv. Pour un peu de temps.* Tăcĕ pārŭmpĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 78). Pulsŭsquĕ părumpĕr Cōrdĕ dŏlōr. *V.* (*Æ.* X, 382. Quanquam *Serv.* interpretatur *paulatim*). SYN. Ălĭquantŭm, ălĭquāndĭŭ. ‖ *Pendant un peu de temps.* Obstĭtĭt întrāntī mīrātrix tŭrbă părumpĕr. *J.* (4, 62. *Id.* 10, 250). Părumpĕr aūrĕ vĕrbă pătĭēntī ēxcĭpĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 361). SYN. Paulispĕr. ‖ † *arch. En peu de temps, rapidement.* Hic cămpŭm cĕlĕrī pāssŭ pĕrmēnsă părumpĕr, Cŏnjĭcĭt în sĭlvăm sēsĕ. *Enn.* (apud *Non.* 4, 385. *Id. ibid.* Huc et *Virgilii* locum cit. retrahit *Non.*). *Voy.* Cito.

Părunculŭs, ī. *m. dimin. de* Paro. *Petit bateau.* Părunculĭs ăd lĭttŭs lŭdĭt cĕlĕrĭbŭs. *Cic.* (apud *Is. Or.* 19, 1).

Părŭs, ī. *m. Sorte d'oiseau.* Părŭs ēnĭm quămvīs pĕr nōctĕm tĭmŭlăt ōmnĕm (*Auct. Phil.* 9).

Pārvī. *gén. n.* (*s. ent.* pretii). *Peu, avec un verbe de prix.* ‖ Pārvī făcĭō, pēndŏ, *ou* Pārvīfăcĭō, etc. *Faire peu de cas.* Ēgŏ rūmōrĕm pārvī făcĭō. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 64). Cārmĭnĭs lēgēs ămōt aūrĕōrŭm Nōmĭnĭum pārvī făcīt. *Prud.* (*Peri.* 1204). Hōstēsnĕ ăn cīvēs cōmēdĭs, pārvī pēndĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 65). Tū fortĕ, quīd mĕ fĭăt, pārvī pēndĭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 27). SYN. Mĭnĭmī, nīhĭlī, *arch.* flōccī, naŭcī făcĭō, pēndŏ, æstĭmŏ. PHR. Nōn æssĭs făcĭt. *Cat.* Quīn tĕ quōquĕ ĭpsŭm făcĭo haūd măgnī. *Pl. Voy.* Contemno, Parvus. ‖ Pārvī fĭō. *Être peu estimé.* (*Titin.* apud *Prisc.* 8, 789, *parvi faciatur*, antique.) ‖ Pārvī rĕfert. *Il importe peu.* Pārvī rētŭlĭt Nōn sūscĕpissĕ. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 41).

† Pārvissĭmŭs, ă, ŭm. *ancien superl. de* Parvus. Summă sĭt ĭnfīnĭtă; tāmĕn pārvissĭmă quæ sūnt. *Lr.* (1, 614. *Id.* III, 200. Cf. *Varr.* apud *Non.* 6, 45).

Pārvŭlŭs, *arch.* Pārvŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Parvus. *Tout petit, jeune enfant.* Sī quĭs mĭhĭ pārvŭlŭs aūlă Lūderĕt Æněās. *V.* Tōrquātŭs vŏlō pārvŏlŭs. *Cat.* (61, 216). Pārvŭlŭs ĭnfāns. *Maxim.* (1, 219). SYN. Pūsillŭs, etc. *Voy.* Parvus. ‖ Pārvŭlō. *Depuis la tendre enfance.* Ēgŏ pōstquām tĕ ēmī, ă pārvŭlō... scis. *Ter.* (*And.* I, 1, 8. *Id. Ad.* I, 1, 23; *Pl. Merc.* I, 1, 89). SYN. Ă pŭĕrō *ou* pŭĕrĭs. ‖ *Peu considérable.* Dăbĭtŭr mōrā pārvŭlă. *J.* (10, 340). Primŭm quōd pārvŏlă causă. *Lr.* (IV, 195).

Pārvus, ă, ŭm. *Petit, de petite taille, en partic. enfant.* Pārvă mŏdō sērpēns. *L.* Vĭtŭsquĕ dĕōs pārvumquĕ nĕpōtum ĭpsĕ trăhit. *V.* Mēmĭnī quæ plăgŏsum mihi parvo Orbĭlium dictārĕ. *H.* Līquistis enim pārvosquĕ sĕnēsquĕ. *St.* SYN. Parvŭlus, exĭguus, brĕvis, mĭnūtus, mĭnūtus, tĕnĕr, tenĕllus, pūsillus, pustŭ. *Voy.* Puer. ‖ *Petit, faible, peu considérable, peu important.* Sī pārvă lĭcĕt componĕre magnis. *V.* Nec pārvă sequētŭr Glōrĭă. *Id.* Tānquām sī pārvă dĕdissēm Dōna. *O.* Fōrsĭtăn hĭc mihi pārvam hăbĕăt fīdem. *Ter.* (*Eun.*

1, 2, 117). Sī tōrridă pārvŭs vēnīt ĭn ōrā crŭōr. *L.* SYN. Pārvŭlŭs, mĭnĭmŭs, lĕvĭs, tĕnŭĭs, exĭgŭŭs, mŏdĭcŭs. ‖ *Bref.* Ōmnĭă cōnquāssārī ĭn pārvō tēmpŏrĕ cērnēs. *Lr.* (V, 107). Pārvō tēmpŏrĕ nĭgrā rĕdĭt. *M.* (VII, 12). Lĭbĕrā nōn ūltrā pārvā quām nŏctĕ jŭvēntŭs. *L. Voy.* Brevis. ‖ *Humble, bas, pauvre.* Hīc ōnŭs hŏrrĕt Ŭt pārvīs ănĭmīs ĕt pārvō cŏrpŏrō mājŭs. *H.* Hŏc stŭdĭŭm pārvī prōpĕrēmŭs ĕt ămplī. *Id. Voy.* Humilis, Pauper. ‖ *n. pris subst.* Pārvōque ăssuētă jŭvēntŭs. *V.* Quī pārvō nĕsciăt ūtī. *H.* Pārvŭm sĕd fēssă sĕnēctŭs Sănguĭnĭs ĕffŭdit jŭgŭlō. *L.* SYN. Exĭgŭŭm, mŏdĭcŭm. ‖ Pārvō (*s. ent.* prētio). *Peu cher, à peu de frais.* Quānti ēmptŭs? Pārvō. *H.* Nōn pārvō lŭît īrās Achillis Grăecĭa. *Sen.* (*Troad.* 194). Dīcĭtĕ quām pārvō lĭcĕăt prōdūcĕrĕ vĭlăm. *L.* SYN. Assĭs. PPH. Haŭd *ou* nōn măgnō. PHR. Tĕ ălmŭl ærĕ brĕvī dēbĭlĕ vŭlgŭs ĕmĕt. *Avian.*

Pāsārgădæ, ārŭm. *m. pl.* (Πασαργάδαι). *Peuple de la Perse.* Prīmā pārtĕ Sābæ, mĕdĭŭsquĕ Pāsārgădæ; pōst hūnc. *Prisc.* (*Peri.* 970. Hos et nominat *Curt.* 10, 1. Alias *Pasargadæ* urbs est, de qua *Plin.* et *Strab.*)

† Pāscālis, ĕ. *Que l'on fait paître, qui paît.* Pāscālī pĕcŏre ăc mōntānō. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Solox*).

Pāscăsĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Pāscăsĭum aūrīgām pōpŭlī fōrtāssĕ lōquēntŭr (*Anth.* II, p. 600).

† Pāscĕōlŭs, ī. *m. Bourse de cuir.* Prætĕrĕā cēntŭm Philippēōs ĭn pāscĕōlō sŏrsŭs. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 27. Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 635).

Pāschă, æ. *f.*, *et* Pāschă. *n. indécl.* (τὸ Πάσχα). *La Pâque, le jour de Pâques.* Īnstāntĭs rĕvŏcānt quĭă nōs sōlēmnĭă pāschæ. *Aus.* (*Epist.* 8, 9. Sic et *Juvc.* 1, 511). Nōs ētĕnĭm prīmīs pōst sānctŭm pāschă dīēbŭs (*Ib.* 10, 17). Nōn săpĭs, ĭmprūdēns, nōstrŭm tĕ ēllĭngĕrĕ pāschă? *Prud.* (*Apoth.* 422). VERS. Sānctă sălūtĭfĕrī rĕdĕŭnt sōlēmnĭă Christī. *Aus.*

Pāschālĭs, ĕ. *Paschal.* Pāschālēs quīcūnquĕ dăpēs cōnvīvă rĕquīrīt. *Sedul.* (*Præf.* 1). Quĭd pāschālĕ ēpŭlūm? *Paul. Nol.* (24, 53).

Pāscō, ĭs, pāvī, pāstŭm, pāscĕrĕ. 1. *Nourrir.* Dīctæō cœlī rēgĕm pāvērĕ sŭb āntrō. *V.* Pāscēntĕm nīvĕōs hērbōsō flūmĭnĕ cȳcnōs (campum). *Id.* Mājŏr ūtrŭm pŏpŭlŭm frūmēntī cōpĭă pāscăt. *H.* Plūrēs cālōnēs ătquĕ căbāllī Pāscēndī. *Id.* Ĭmplŭs hūmānō vīscĕrĕ pāvīt ĕquōs. *O.* SYN. Ălō, nūtrĭō, etc. *Voy.* Alo. ‖ *En partie. Faire paître.* Pāscĭtĕ, ŭt ānte, bŏvēs, pŭĕrī. *V.* Ēt tōrmōsŭs ŏvēs ăd flūmĭnă pāvīt Ădōnis. Ārmēntăquĕ pāscēs Sōlĕ rĕcēns ōrtŭ. *Id.* SYN. *par ext.* Sĕrvō, cŭstōdĭō, ăgō, ăgĭtō, cōmpĕllō. PPH. Ăd pāstŭm dūcō, ăgō, ēdūcō. In pāscŭă mittō, rĕvŏcō. Ăd pāscŭă dūcō, ăgō, cōgō. Stăbŭlīs ēdūcō, ēxpĕllō, mŏvĕō. Hērbās, pābŭlă præbĕō, sŭppĕdĭtō. VERS. In sălтŭs ūtrŭmquĕ grĕgĕm ătque ĭn pāscŭă mittēs. *V.* Nōn ūllī pāstōs īllīs ēquĭtĕ dīēbŭs (bovcs). *Id.* Nōn hīc ārmēntă grĕgēsquĕ Hŏrrĭdŭs obsĕrvō. *O.* Mīllĕsŭb ūbĕrĭbŭs bălāntĕs pāscĭmŭs ăgnās. *Calp.* Ăd fōntĕm cōmpĕllĕ grĕgēs, nĕc prōtĭnŭs hērbās Vĕl cāmpōs pērmittĕ sĕquī. *Id.* Sī Laūrentī cŭstōdĭt ĭn ăgrō Cōndūctās Cōrvīnŭs ŏvēs. *J.* ‖ *Au fig. Nourrir ; repaître ses yeux, son esprit.* Dānaās pāvērūnt Pĕrgamă flāmmās. *O.* Mĕrĭtās tĭbī plūrĭmŭs ăras Pāscĕt hŏnos. *V. Fl.* Ătque ănĭmum pĭctūrā pāscĭt ĭnānī. *V.* Spēs ēst quæ pāscĭt ămāntĕm. *O.* Rēstābăt ălĭūd nĭl, nīsi ŏcŭlōs pāscĕrĕ. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 35). ‖ *Laisser croître ses cheveux, sa barbe.* Sācrŭm tĭbī pāscĕrĕ crīnĕm. *V.* Săpīēntĕm pāscĕrĕ bārbăm. *H.* SYN. Ălō. *Voy.* Capillatus. ‖ *Accumuler des dettes.* Nūmmōs ălĭēnōs pāscĕt. *H.* ‖ 2. *n. et act. Paître, brouter.* Săltĭbŭs ĭn văcŭīs pāscānt. *V.* Pāscēntēs sērvābĭt Tĭtўrŭs hœdōs. *Id.* SYN. Pāscŏr, pābŭlŏr. PPH. Hērbăm, grāmĕn, grāmĭnă dēpāscŏ, carpŏ, tōndĕŏ, āttōndĕō, dētōndĕō. Pābŭlă, pāscŭă carpŏr, pĕtŏ, rĕpĕtŏ, māndŏ, mōrsū tōndĕŏ, ōrĕ lĕgŏ. Vīrgŭltă, dūmētă, cāmpŭm, prātă tōndĕō, carpŏ. Grāmĭnĭs hērbăm ăttīngŏ. In mōntĭbŭs, pĕr cāmpōs, pĕr hērbās ērrō, văgŏr, pāscŏ. pāscŏr. VERS. Nūllă mĕæ trīnĭs tĕtĭgērūnt grāmĭnă văccæ Lūcĭfĕrīs. *Calp.* Quī grāmĭnă, mātrĕ rĕlĭctă Nūnc prīmŭm tĕnĕrīs lĭbāvīt dēntĭbŭs. Quās ērrārī vīdēs ĭntĕr dūmētă cāpēllās, Cānăquĕ lāscīvō cōncĭdĕrĕ grāmĭnă mōrsū. Cērnĭs ĭn āpricō dēcērpĕrĕ grā mĭnă cāmpō. *Id.*

Pāscŏr, ĕrĭs, pāstŭs sŭm, pāscī. *pass. et d. Paître.* Pāssĭmquĕ sōlŭī Pĕr cāmpōs pāscūntŭr ĕquī. *V.* Mōntānō grāmĭnĕ pāscī Ārmēntŭm rēgālĕ vidēs. *O. Voy.* Pasco. ‖ *Se nourrir, et au fig.* Lāmbĕrĕ flāmmă cŏmās, ĕt cĭrcŭm tĕmpŏră pāscī. *V.* Nĕc nōn ōcĕānō pāscī Phœbŭmquĕ pŏlūmquĕ Crēdĭmŭs. *L.* Ōtĭă cōrpŭs ălūnt, ănĭmŭs quŏquĕ pāscĭtŭr illīs. *O.* SYN. Ălŏr, nūtrĭŏr. *Voy.* Edo. ‖ *Au fig. Se repaître.* Clādĭbŭs, ēxclāmāt, Sātŭrnĭă pāscĕrĕ nōstrīs. *O.* SYN. Frŭōr.

Pāscŭŭm, ī. *n.*, *et ordint.* Pāscŭă, ōrŭm. *pl. Pâturages.* Quīd tĭbī pāstōrēs Lĭbўæ, quīd pāscŭă vērsŭ. *V.* Quīd nīsi ărātūrīs pāscŭă bŭbŭs ērānt? *O.* Fātālĕ sāxeō pāscŭŭm mūrō tĕgēns. *Sen.* (*Thyest.* 233). SYN. Pābŭlă, pāstŭs, *par ext.* prātă, hērbă, grāmĕn, vīrgŭltă, dūmētă. EP. Grāmĭnĕă, hērbĭdă, hērbōsă, vīrēntlă, vĭrĭdāntĭă; ămœnă, lætă, ōpĭmă, pīnguĭă; hūmĭdă, hūmēntlă, rōscĭdă. PPH. Pīnguēs cāmpī. Vĭrĭdissĭmă grāmĭnĕ rīpă. *Voy.* Pasco.

Pāscŭŭs, ă, ŭm. *Propre au pâturage.* Pāndĕrĕ ăgrōs pīnguēs, ĕt pāscŭă rēddĕrĕ rūrā. *Lr.* (V, 1246. Adde *Pl. Truc.* I, 2, 47).

Pāsĭcŏmpsă, æ. *f. Nom de femme.* (*Pl. Merc.* III, 1, 19.)

Pāsĭphāē, ēs. *f.* (Πασιφάη). *Pasiphaé, fille du Soleil, femme de Minos, épriseé d'un taureau, fut mère du Minotaure.* Pāsĭphāēn nīvĕī sōlātŭr ămōrĕ jŭvēncī. *V.* Pāsĭphāē fĭĕrī gaūdēbāt ădŭltĕrā taūrō. *O.* EP. Mĭnōĭă, Mĭnōă, ădŭltĕră, ĭncestă, ĭnfāmĭs, tŭrpĭs. PPH. Mĭnōĭs, Mĭnōă, Mĭnōĭō cōnjŭx, ŭxŏr. VERS. Ŭxŏrēm quōndăm măgnī Mĭnōĭs, ŭt āiūnt; Cōrrĭpŭīt tōrvī cāndĭdă fōrmă bŏvīs. *Pp.* Crētæī fāstŭs quæ pāssă jŭvēncī, Ĭndŭīt ăbĭēgnæ cōrnŭă fālsă bŏvīs. *Id.* Pāsĭphāē nīvĕī sĕquĭtŭr vēstĭgĭă taūrī. *Aus.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 24 *sq.*; *Mart. Spect.* 5; *Sen. Hip.* 113 *sq.*)

Pāsĭphaēlă, æ. *f.* (Πασιφαελα). *Fille de Pasiphaé, Phèdre.* Sēd tămĕn ille ĕgŏ sŭm : mē Pāsĭphaēlă quōndăm. *O.*

Pāsĭphĭlŭs, ī. *m.* (πασίφιλος). *Nom d'homme.* Pāsĭphĭle, ōrnātŭs fĭdēī. *Pallad.* (*Insit.* 1).

Pāsĭthĕă, æ, *et* Pāsĭthĕē, ēs. *f.* (Πασιθέα). *Une des trois Grâces, épouse du Sommeil.* Trĕpĭdāntĕ quŭm rĕcēpĭt dĕă Pāsĭthĕă sĭnŭ. *Cat.* (63, 44). Nōn hŏc Pāsĭthĕē, blāndārŭm prīmă sŏrōrŭm. *St.*

Pāssĕr, ĕrĭs. *m. Moineau.* Pāssĕr, dēlĭcīæ mĕæ pŭēllæ. *Cat.* (2, 1). Aūdĭt, ĕt ārgŭtō pāssĕrĕ vērsat ăgĕr. *M.* (IX, 55). Cŭjŭs Tūrbavīt nĭtĭdōs ēxstĭnctŭs pāssĕr ŏcēllōs. *J.* (6, 7). SYN. Pāssĕrcŭlŭs. EP. Lĕvĭs, pārvŭs, ærĭŭs, lāscivŭs, pŭtĕrvŭs. ‖ *Terme d'affection.* Meŭs pūllŭs pāssĕr. *Pl.* (*Cas.* I, *vs.* 50). ‖ — mārĭnŭs. *Autruche.* Ōvŭm tŭ quŏ-

quĕ pāssĕrīs mārīnī. *Aus.* (*Epist.* 11, 3. Et *Pl.* (*Pers.* II, 2, 17. Vid. *Fest.*). ‖ *Nom d'un poisson plat.* Pāssĕr, ĕt Ādrĭācō mīrāndŭs lĭttŏrĕ rhŏmbŭs (*Ov. Hal.* 125. Adde *Hor. Sat.* II, 8, 20). ‖ *Ville et port de Campanie.* Nōn mōllīs Sīnŭēssă, fĕrvĭdĭquĕ flŭctŭs Pāssĕrīs, aŭt sŭpĕrbŭs Ānxŭr. *M.* (VI, 42).

Pāssĕrcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Passer. ‖ *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 76 et 104.)

Pāssĕrīnŭs, ă, ŭm. *Du moineau.* Pāssĕrīnum prāndĭum. *Varr.* (apud *Non.* 2, 333). ‖ *Subst. m. Nom d'un cheval souvent vainqueur aux courses du cirque.* Ūtrūmnĕ currāt Pāssĕrīnŭs, ān Tīgrīs. *M.* (VII, 6. *Id.* XII, 36).

† Pāssĭbĭlĭs, ĕ. *Qui peut souffrir.* Pāssĭbĭlĭsnĕ dĕŭs? cŭjŭs spĕcĭēs ĕt ĭmāgŏ. *Prud.* (*Apoth.* 74).

Pāssĭm. *adv. Çà et là.* Strātă jācēnt pāssĭm sŭă quæquĕ sŭb ārbŏrĕ pŏmă. *V.* Tōtă pāssĭm rĕgĭōnĕ văgāntŭr. *Id.* Eūnt tăcĭtī pāssĭm. *St.* SYN. Ūbĭquĕ, quōcunquĕ. PPH. Hīc illīc, hīnc illīnc, hūc illūc. Sīnĕ lēgĕ. Sīnĕ ōrdĭnĕ. ‖ *Au fig. Au hasard.* Glāns ălŭīt vĕtĕrēs, ĕt pāssĭm sēmpĕr ămārūnt. *Tib.* (II, 3, 41). SYN. Tĕmĕrĕ. PPH. Discrīmĭnĕ nullō.

Pāssĭnă, æ. *f. Nom de femme.* Ēt dĕcĭēs Pāssĭnā nŏvō rādĭāvĭt in ōstrō. *Victor.* (*ad Salm.* 60).

† Pāssĭō, ōnĭs. *f. Souffrance, douleur, qqf. passion.* Ăc vīrēs ănĭmī mŏvēns Vivo in cōrpŏrĕ pāssĭō. *Boet.* (5, 4). Sī nihĭl ĭmmĭnŭīt pāssĭō, nullă fŭīt. *Maximian.* (3, 42). ‖ *Eccl. Passion de N. S. J. C.* Ōmnĕ sācrāmēntum, rĕtĭnĕt quōd pāssĭō vērā, Pāssĭō quæ nōstrām dēfēndĭt sānguĭnĕ frōntĕm. *Prud.* (*Apot.* 424). Cōmplēta ēst pāssĭō Chrĭstī. *Sedul.* (4, 266). Dē pāssĭōnĭs glōrĭā. *Fort.* (II, 7, 30). ‖ *Martyre d'un saint.* Quō pāssĭōnĕm cārmĭnĕ Dignĕ rĕtĕxēns cōncĭnăm? *Prud.* (*Cath.* 275, de Laurentio). SYN. Mārtўrĭŭm, ăgōn.

Pāssŭm, ī. *n. Voy. le suiv.*

1. Pāssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pando. *Étendu, déployé.* Āt pătĕr Ānchīsēs, pāssīs dē lĭttŏrĕ pālmīs. *V.* Prīmă lŏcō fĕrtŭr pāssīs victōrĭă pĕnnīs. *O.* In pŏrtŭm vēntō sĕcundō, vēlō pāssō pĕrvēnīt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 45). SYN. Ēxpānsŭs, ēxtēnsŭs, āpĕrtŭs, pătēns. ‖ *En désordre, en parlant des cheveux.* Crīnĭbŭs Īlĭădĕs pāssīs. *V.* Căpīllīs pāssŭs, nūdŭs pēs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 56). SYN. Sparsŭs, sŏlūtŭs, effūsŭs. *Voy.* Capillus. ‖ *Raisin qu'on a mis sécher au soleil.* Vēl psĭthĭă pāssōs dē vītĕ rūcēmōs. *V.* Ūvă pāssă pēnsĭlĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 99). ‖ *Subst. n. Vin fait avec ce raisin.* Ēt pāssō psĭthĭa ūtīlĭŏr. *V.* Mārrŭbĭum ēx pāssō trītum cōnfundĭtŭr ūndĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 654). Mūrrhĭnām, pāssŭm. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 51. Et *Juv.* 14, 271). ‖ *Au fig. Sec, ridé.* Rūgōsī pāssīquĕ sĕnēs ēădem ōmnĭă quærūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 38).

2. Pāssŭs, ă, ŭm. *part. de* Patior. *Qui a souffert.* Pānăquĕ, quī prīmŭs cālămōs nōn pāssŭs ĭnĕrtēs. *V.* Ō pāssī grăvĭōră! *Id.*

3. Pāssŭs, ūs. *m. Pas, espace parcouru dans une enjambée; pas, marche.* Sĕquĭtŭrquĕ pātrĕm nōn pāssĭbŭs æquīs. *V.* Sĕquĕrĕ mĕ hāc trēs ūnōs pāssŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 33). Īncēssit pāssū dē vūlnĕrĕ tārdō. *O.* Jām pāssĭbŭs ægrīs Dēlāpsæ. *V. Fl.* SYN. Grădŭs, grĕssŭs, pēs, ĭngrĕssŭs, *qqf.* cursŭs. ‖ *qqf. Traces.* Sæpĕ tŭī spĕctō sī sīnt ĭn lĭttŏrĕ pāssŭs. *O.* SYN. Vēstĭgĭă. ‖ Pāssŭŭm, *et ordint.* Pāssŭŭm ou Pāssŭm. *gén. pl.* Hūnc mīllī pāssŭm quī vicērĭt ātquĕ dŭōbŭs. *Lucil.* (apud *Gell.* 1, 16). Lōngĕ trĭă mīllĭă pāssŭm. *Id.* (apud *Char.* 2, 182). Sĕd dŭŏ sūnt, quæ nōs dīstĭnguūnt mīllĭă pāssŭm. *M.* (II, 5. Adde *Pl. Men.* I, 2, 64).

Pāstīllŭs, ī. *m. Petite masse odoriférante en pâte desséchée; pastille, pilule.* Pāstīllŏs Rŭfīllŭs ŏlĕt, Gārgŏnĭŭs hīrcŭm. *H.* Pāstīllŏs Cōsmī lŭxurĭōsă vŏrās. *M.* (I, 88).

Pāstŏr, ōrĭs. *m. Pâtre, berger.* Pāstŏr ĭnæquālī mŏdŭlātŭr ărundĭnĕ cārmĕn. *O.* Nām sæpe ĭnæquālĭs pāstōrĭbŭs ēxcĭdĭt ĭgnĭs. *V.* SYN. Pāscēns, ārmentārĭŭs, bŭbŭlcŭs, ŏpĭlĭŏ. EP. Rūstĭcŭs, ăgrēstĭs, vagŭs, errāns, vĭgĭl, mātūtĭnŭs, sēdŭlŭs, sōlĭcĭtŭs; ĭnŏps, mĭsĕr, ēgēnŭs, paŭpĕr, squālĭdŭs. PPH. Grēgĭs, pĕcŏrĭs, ŏvĭŭm cūstŏs, măgĭstĕr, dŭx. *Voy.* Pasco. ‖ *Eccl. Pasteur spirituel.* Tū măgnī pāstŏr ŏvīlĭs. *Alcim.* (III, 384). ‖ *Nom d'homme.* (*Mart.* IX, 23; *Aus. Parent.* 11, 13.)

Pāstōrālĭs, ĕ, *et* Pāstōrĭŭs, ă, ŭm. *De berger.* Ēt pāstōrālēm præfīxă cūspĭdĕ mўrtŭm. *V.* Ĭŭt pāstōrālī mēdĭtāntŭr prœlĭă trūncō. *St.* Pāstōrālĕ mĕlŏs. *Aus.* (*Parent.* 11, 6). Īllŭd ĕrāt tēmpŭs quō tĕ pāstōrĭă pēllĭs Tĕxĭt. *O.* Gnāvăquĕ sēdŭlĭtās vēnĭt ĕt pāstōrĭă vīrtŭs. *Calp.* (5, 105). ‖ *Eccl. De pasteur.* Sēdēs Rōmă Pĕtrī, quæ pāstōrālĭs hŏnōrĭs Fārtă căpŭt mundō. *Prosp.* (*Ing.* I, 51).

† Pāstūră, æ. *f. Pâturage.* Hērbĭdă pāstūrām sīmŭlāntĭă sāxă vīrēntēm. *Ennod.* (*Epig.* 10, 3).

Pāstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pasco. *Qui s'est nourri de, repu.* Frondĭbŭs hīrsūtīs ĕt cārĭcĕ pāstŭs ăcūtā. *V.* Mălă grāmĭnă pāstŭs. *Id.* SYN. Sătĭātŭs, sătūrātŭs, sātŭs, rĕplētŭs, plēnŭs.

Pāstŭs, ūs. *m. L'action de paître, pâturage.* Īn pāstŭs ārmentăquĕ tēndĭt ĕquārĭum (equus). *V.* Nĕc rĕdĭt ĭn pāstŭs (taurus). *L.* SYN. Pāscŭă. *Voy. ce mot.* ‖ Ād pāstŭm ăgō, dūcō, etc. *Mener paître, Voy.* Pasco. ‖ Ē pāstū rĕdūcō; rĕdūcō, dēcēdō. *Ramener ou revenir du pâturage.* Vēspĕr ŭbĭ ē pāstū vītŭlŏs ād tĕctă rĕdūcit. *V.* Vēspĕr ŭbĭ ē pāstū tāndĕm dēcēdĕrĕ cāmpīs Ādmŏnŭīt. Quūm sēsĕ ē pāstū rĕfĕrūnt. *Id.* SYN. In stăbŭlă cōgō. Stăbŭlūm, stăbŭlī tĕctă pĕtō, rĕpĕtō. ‖ *En gén. Nourriture.* Quāmlĭbĕt sprētō sīnĕ mŏrĕ pāstū, Spōntĕ cōnfĕctōs tĕnŭēmŭs ārtŭs. *Prud.* (*Cath.* 1162). *Voy.* Cibus.

Pātăgĭārĭŭs, ĭī. *m. Faiseur de galons, frangier.* (*Pl. Aul.* III, 5, 35. Vid. *Fest.* in *Patagium.*)

Pātăgĭātŭs, ă, ŭm. *Galonné, brodé.* (*Pl. Epid.* II, 4, 47.)

Pātăgĭŭm, ĭī. *n.* (παταγεῖον). *Galon, frange.* Pāllīs, pātăgĭīs, crŏcōtīs. *Næv.* (apud *Non.* 14, 19, et 16, 4. Vid. *Fest.*).

Pātăgŭs, ī. *m.* (πάταγος). *Sorte de maladie.* Mēcum hăbēt pātăgŭs, mŏrbŭs, æs. *Pl.* (*fr.* apud *Macr. Sat.* 5, 19. Vid. *Fest.*)

Pātălĭs, ĕ. *Au lieu de* Patulus.

Pātălēnē, ēs. *f.* (Πατάλην). *Ile et ville à l'embouchure de l'Indus.* Īnsŭlă sē vāsto fŭndĭt tĕrgō Pātălēnē. *Avien.* (*D. Ter.* 1296).

Pătără, æ. *f.* (Πάταρα). *Patare, bourg de Lycie, célèbre par un oracle d'Apollon.* ‖ *D'où,* Patărēŭs, ă, ŭm (Παταρεύς). Ēt Clărŏs, ēt Tĕnĕdŏs, Pătărēăquĕ rēgĭa sērvĭt. *O.* Seū tē Lўcĭæ Pătărĕă nīvōsīs Ēxĕrcēnt dūmētă jŭgīs. *St.*

Pătărēĭs, ĭdis. *f.* (Παταρηΐς). *De Patare.* Quā frōns tēntă sălō Pătărēĭdŏs ēmĭnĕt ārcīs. *Avien.* (*D. Ter.* 684. Adde *Prisc. Peri.* 127).

Pătărēŭs, ĕŏs ou ĕī. *m.* (Παταρεύς). *Surnom d'Apollon, honoré à Patare.* Dēlĭŭs ēt Pătărēŭs Āpŏllŏ. *H.* (*Od.* III, 4, 64).

Pătăvĭnŭs, ă, ŭm. *Dc Padoue.* Vĕllĕră quŭm sŭmānt Pătăvīnæ mŭltă trĭlĭcēs. *M.* (XIV, 143). Ēxpŭlīt Eūgānĕōs, Pătăvīnām cōndĭdit ūrbĕm (*Anthol.* I, p. 91). SYN. Eūgānĕŭs, Āntēnŏrĕŭs. ‖ *De Tite-Live.* Mūltŭnt Eūgānēi Pătăvīnă vŏlūmĭnă chărtis. *Sid.* (*Pan.* 219). Ārpĭnās, Pătăvīnĕ, Māntŭānĕ (*Ibid.* 3220, absolute, pro Livio). *Voy.* Livius.

Pătăvĭŭm, ĭi *et synér.* ī. *n.* (Πατάϐιον). *Padoue, ville de Vénétie.* Hīc tămĕn īlle ūrbĕm Pătăvī sēdēsquĕ lōcāvīt. *V.* (Synizesin notat *Charis.* I, 54).

† Pătăvŭm, i. *n. Comme le précéd.* Jūstīnām Pătăvum, Eūphĕmĭām quōquĕ Chălcĕdŏn ēffĕrt. *Fort.* (VIII, 4, 179).

Pătĕfăcĭŏ, ĭs, fēcī, factŭm, făcĕrĕ. *Ouvrir.* Ēt prēssō sūlcŭm pătĕfēcit ărātrō. *O.* Nĭtĭdō pătĕfēcit ab ōrtū Pūrpŭrĕās Aūrōră fŏrēs. *Id.* Ādspĭcĭs īn quālēs mīsĕrŭm pătĕfēcĕrīs ūsūs Æquŏr. *St.* Īllōs pătĕfactŭs ăd aūrās Rēddit ĕquŭs. *V.* SYN. Āpĕrĭŏ, pāndŏ, etc. *Voy.* Aperio. ‖ *Découvrir, éclairer.* Pōstĕră lūx rădĭīs tōtŭm pătĕfēcĕrāt ōrbĕm. *O. Junctāsquĕ mānŭs pătĕfactă rĕmīsīt Dīvă. Id.* SYN. Dĕtĕgŏ, īllūmĭnŏ, īllŭstrŏ. ‖ *qqf.* Pătĕfăcĭŏ. Ātquĕ pătĕfēcit quōs ānte ōbsēdĕrāt ātĕr. *Lr.* (IV, 346). Indĕ pătĕfēcit rădĭīs rŏtă cāndĭdă cœlŭm. *Enn.* (apud *Is. Or.* 18, 36). ‖ *Au fig. Dévoiler.* Lætă pătĕfactīs incĭdĕrĕ cărmĭnă fātis. *Calp.* (1, 35). *Voy.* Detego.

Au pass. Pătĕfĭŏ, ĭs, factŭs sŭm, fiĕrī. *Être ouvert, découvert, et au fig.* Quŭm cōnflŭxĕrūnt, pătĕfīt quŏdcūnquĕ crĕātŭr. *Lr.* (I, 178). Causă pătĕfīĕt quæ fĕrrī pĕllĭcĭāt vīm. *Id.* (VI, 1001). Nĕ flentī dŏmĭnæ pătĕfīānt nōctĕ fĕnēstræ. *Pp.* (III, 18, 19). *Voy.* Pateo.

Pătĕllă, æ. *f. Sorte de plat qui servait aux sacrifices.* Fĕrt missōs Vĕstæ missă pătĕllă cĭbōs. *O.* Cūltrixquĕ fŏcī sĕcūră pătĕlla ēst. *Pers.* (3, 26). SYN. Lānx. ‖ *En gén. Plat, assiette, en terre ou en métal.* Nĕc mŏdĭcă cœnārĕ tĭmēs ōlŭs ōmnĕ pătĕllă. *H.* Pōnĭtŭr ĕxīgŭă fĕrālĭs cœnă pătĕllă. *J.* (5, 85). Quāmvīs lātă gĕrāt pătĕllă rhombŭm. *M.* (XIII, 81). SYN. Lānx, pătĭnă, cătĭllŭs, pārŏpsis. EP. Opĭnă, ūnctă, ŏnŭstă, pĭnguĭs.

Pătĕllārĭī (dii). *m. pl. Dieux à qui l'on faisait des offrandes dans des plats, en partic. les Lares.* (*Pl. Cist.* II, 1, 46.)

? Pătĕnă. *Voy.* Patina.

Pătĕns, tis. *Ouvert.* Quī prīmī pōrtās cūrsu ĭrrŭpĕrĕ pătĕntēs. *V.* SYN. Āpertŭs, rĕsĕrātŭs, pătĕfactŭs, rĕclūsŭs. ‖ *Découvert, étendu.* Ōtĭŭm dīvōs rōgāt ĭn pătĕntī Prēnsŭs Ægæō. *H.* SYN. Āpertŭs, vāstŭs, ēffūsŭs, lātŭs. ‖ *Découvert, montré.* Ātquĕ rĕlūctāntīs... fœdĕquĕ pătĕntīs (*Culex*, 195). ‖ *Au fig. Dévoilé.* Pinguis āmōr nĭmĭŭmquĕ pătēns. *O. Voy.* Manifestus.

Pătĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être ouvert.* Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītĭs. *V.* Cōncussæ pătŭērĕ fŏrēs. *O.* SYN Patēscŏ, pătĕfĭŏ, āpĕrĭŏr, pāndŏr, rĕsĕrŏr, rĕclūdŏr, *qqf.* hĭŏ, dēhiscŏ. ‖ *Être découvert, montré, au fig. dévoilé.* Ēt vēra īncēssŭ pătŭīt dea. *V.* Jāmquĕ īræ pătŭērĕ dŏmŭm. *L.* Īllātīs ignĭbŭs āctă pătēnt. *O.* Pătēnt præstĭglæ. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 9). *Voy.* Patesco. ‖ Pătĕt, *unip. Il est connu, il est clair.* Piscĭbŭs ātquĕ āvĭbŭs quæ nātūra ēt fŏrēt ætās, Āntĕ mĕum nūllī pătŭīt quæsīta pălātŭm. *H. Voy.* Liquet.

Pătĕr, pătrĭs *et* pătrĭs. *m.* (πατήρ). *Père.* Āt pătĕr Ānchīsēs ŏcŭlŏs ăd sĭdĕră lætŭs Extŭlĭt. *V.* Nātum ānte ōră pătrĭs, pătrĕmquæ ōbtrūncăt ăd ārās. *Id.* Indŭĕ mēntĕ pătrĕm. *Cl.* SYN. Gĕnĭtŏr, pārēns, crĕātŏr. EP. Vĕrēndŭs, cŏlēndŭs, vĕnĕrāndŭs, pĭŭs, āmāns, mītĭs, facĭlĭs; cārŭs, dīlēctŭs; rĭgĭdŭs, sĕvērŭs. PPH. Sānguĭnĭs, gĕnĕrĭs aūctŏr. ‖ *Titre respectueux donné aux Dieux, aux héros, aux vieillards, etc.* Hūc, pătĕr ō Lēnæĕ, vĕnī. *V.* Indĕ tŏrō pătĕr Ænēās sĭc ōrsŭs ăb āltō. Indĕ pătĕr Tĭbĕrīnŭs. Vērtĭcĕ sē tŏllīt pătĕr Āpēnnīnŭs ăd aūrās. *Id.* Nōn nōstī quĭd pătĕr, ĭnquit, Chrȳsippŭs dĭcăt. *H.* Pătĕr, sālvētō. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 15). *Voy.* Mater. ‖ — ōmnĭpŏtēns, măgnŭs, sŭmmŭs, dĕŭm, dīvŭm, *et absolt.* Pătĕr. *Jupiter.* Ipsĕ Pătĕr sŭmmă nĭmbŏrum ĭn nōctĕ, cŏrŭscă. *V.* Pārcĕ, Pătĕr. *Tib.* (I, 3, 51. Et *Hor. Od.* III, 29, 44). *Voy.* Jupiter. ‖ *Eccl. Dieu.* Pĕr Chrīstŭm, gĕnĭtŭm, sŭmmĕ Pătĕr, tŭŭm. *Prud.* (*Cath.* 731). *Voy.* Deus. ‖ — pătrĭæ. *Titre honorifique donné à quelques grands citoyens de Rome.* Sānctĕ pătĕr pătrĭæ (de Romulo). *O.* Sĕd Rōmă pārēntĕm, Rōmă pătrĕm pătrĭæ Cĭcĕrōnĕm lĭbĕră dīxit. *J.* (8, 244. *Id.* 2, 126. *pater urbis; Hor. Od.* III, 24, 27, *pater urbium*). ‖ — dŏmŭs. *Maître de maison.* Quŭm pătĕr ĭpsĕ dŏmŭs. *H.* ‖ — cœnæ. *Celui qui héberge.* Ūt ălĭēbăt cœnæ pătĕr. *H.* SYN. Cōnvīvātŏr. ‖ *Au fig.* Aūrēli pătĕr ēsūrĭtiōnŭm. *Cat.* (21, 1). Ipsĕ pătĕr vērī. *Petr.* (*Sat.* 132, de Epicuro). *Voy.* Auctor.

Au plur. Pātrēs, ŭm. *Ancêtres.* Pŭĕrīquĕ clārīs Pātrĭbŭs ōrtī. *H.* Sĕd rĕlīquŏs fŭgĭēndă pātrŭm vēstīgĭă dūcŭnt. *J.* (14, 36). SYN. Mājōrēs. ‖ *Sénateurs.* Indĭcĭtquĕ fōrum, ēt pātrĭbŭs dăt jūră vŏcātis. *V.* Sēdērĕ pātrēs cēnsērĕ pārātī. *L.* (Et *Hor. Od.* IV, 5, 3; *Juv.* 8, 266). SYN. Cōnscrĭptī, sĕnātŭs.

1. Pătĕră, æ. *f. Patère, sorte de soucoupe surtout en usage dans les sacrifices.* Vīnāquĕ fundēbăt pătĕrīs, ānīmāmquĕ vŏcābăt. *V.* Cūmquĕ nĭĕrī pătĕră tūrīs ăcĕrră fŭīt. *O.* Vīnāquĕ mārmŏrĕās pătĕră fundēbăt ĭn ārās. *Id.* ‖ *On s'en servait quelquefois dans les repas.* Grăvēm gĕmmīs aūrōquĕ pŏpōscīt, Implēvĭtquĕ mĕrō pătĕrām. *V.* Cūm pătĕră gūttŭs, Cāmpānă sŭpēllex. *H. Voy.* Poculum.

2. Pătĕră, æ. *m. Nom d'homme.* Năzārĭo ēt clārō quōndām dēlātă Pătĕræ. *Aus.* (*Prof.* 14, 9. *Ib.* 4, 2).

Pătĕrfămĭlĭās *ou* Pătĕr fămĭlĭās. *Père de famille, maître de maison.* Pătĕrfămĭlĭās sævum hăbēbăt fĭlĭŭm. *Ph.* Pătĕrfămĭlĭās vērŭs ēst Quĭrīnālis. *M.* (I, 85).

Pătĕrnŭs, ă, ŭm. *De père, paternel.* Ēst hŏnŏr ēt tŭmŭlīs ānīmās plăcārĕ pătĕrnās. *O.* Ăd sēdēs victŏr vĕhĕrĕrĕ pătĕrnās. *V.* SYN. Pătrĭŭs, pătrĭs *ou* pătrŭm. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 53.) ‖ *Saint Paterne.* Nōmĭnĭs aūspĭcĭŏ fŭlgēnt tŭă factă, Pătĕrnĕ. *Fort.* (VII, 23, 1).

Pătēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'ouvrir, s'étendre.* Āppārēt dŏmŭs ĭntŭs, ēt ātrīă lōngă pătēscūnt. *V.* Pōrtūsquĕ pătēscīt Jām prōplōr. *Id. Voy.* Pateo. ‖ *Au fig. Se découvrir, se dévoiler.* Dānāŭmquĕ pătēscūnt Īnsĭdiæ. *V.* Nĕc rătĭō sōlĭs sĭmplĕx aūt rĕctă pătēscīt. *Lr.* (V, 613). SYN. Pătĕfĭŏ, pătĕŏ, dĕtĕgŏr, āpĕrĭŏr, pāndŏr, rĕclūdŏr, āppārĕŏ, ōstēndŏr, mōnstrŏr, prōdŏr, vĭdĕŏr, pārĕŏ, *qqf.* vulgŏr *ou* lĭquĕŏ. PPH. Mē ōstēndŏ, prōdŏ, mānĭfestŏ. Mānĭfestŭm, clārŭm, āpĕrtŭm ēst. Pălām ēst, fit. In mĕdĭō pătēt. In lūcĕm *ou* mĕdĭum dătŭr.

† Pătĭbŭlātŭs, ă, ŭm. *Mis au supplice du* pătĭbŭlum. Ītă tē fŏrābŭnt pătĭbŭlātūm pĕr vĭās. *Pl. Most.* I, 1, 53).

Pătĭbŭlŭm, ī. *n. Comme* Furca. *Fourche patibulaire; par ext. croix.* Dispessĭs mānĭbŭs pătĭbŭlūm quum hăbēbīs. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 7). Crŭx illā nōstra ĕst, nōs pătĭbŭlum ascendĭmŭs. *Prud.* (*Peri.* 1833). *Voy.* Furca, Crux. ‖ *Espèce de fourche servant à fermer les portes.* Pōsticūm nōstrūm pĕpŭlĕrĭt, pătĭbŭlo hŏc ĕī căput Dēfringām. *Titin.* (apud *Non.* 4, 355). ‖ † Pătĭbŭlum. Quŏ, cārnĕ, cārnīs condĭtŏr Sūspensŭs ĕst pătĭbŭlō. *Fort.* (II, 7, 3).

† Pătĭbŭlŭs, ī. *m. Comme* Patibulum. Pătĭbŭlūm fĕrāt pĕr ūrbĕm, deīnde āffīgātur crŭcī. *Pl.* (apud *Non.* 3, 183. In hoc autem non patet genus).

Pătĭēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit souffrir, tolérable.* Multăquĕ, dīvĭtĭbŭs nōn pătiēndă dĕō. *Id.* Vērum ĕădēm sī ĭsdēm pūrgās, pătĭundă sūnt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 63). SYN. Fĕrendŭs, pătiendŭs, tŏlĕrābĭlis.

Pătiēns, tis. *part. de* Patior. *Qui souffre.* Īpse ōlim pătiēntēm vūlnĕrā millĕ (vidi). *O.* ‖ *Qui permet.* Tē pătiēntĕ, mĕă cōnflāvīt īmāgĭnīs aūrum. *Pp.* (IV, 7, 47). Pătiēns vŏcārī Cæsărīs ūltŏr. *H.* Prĕcēs placĭdŭs mĕās Pătiēnsquĕ rĕcīpĕ. *Sen.* (*Troad.* 697). ‖ *adj. Qui souffre, endure, patient, dur.* Āt pătiēns ōpĕrūm, părvōque āssuētă jŭvēntūs. *V.* Contēmptŭs ĕssēm pătiēntĭor hūjŭs. *O.* Dūrāvīt, pătiēns ăd mălă pĕrstāt ămŏr. *Aul. Sab.* (1, 32). Quūm dēns pătiēntĭs ārātrī Dēpĕrĕānt ævō. *O.* Sīt lĭcĕt ēt saxō pătiēntĭor illă Sīcānō. *Pp.* (1, 16, 29). SYN. Ēxpĕrĭēns, dūrŭs, cōnstāns. PPH. Pătī făcĭlĭs, prōmptŭs, dŏcĭlĭs. Lăbōrĕ, mălīs īnfractŭs, īnvĭctŭs. ‖ *Nom d'homme.* Cōllaūdās Pătiēntĭs hīc lăbōrĕm. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 2).

Pătiēntĕr. *Patiemment.* Dūm sĭbī nōn crēdĭt, nĕc pătiēntĕr ămāt. *M.* (XIV, 165). Sī prāndērĕt ōlŭs pătiēntĕr. *H.* Nĭmĭŭm pătiēntĕr ūtrūmquĕ (mīrātī). *Id.* Quæ fĕrīmŭs, tŭlīmŭs pătiēntĭŭs āntĕ. *O.* SYN. Cōnstāntĕr, fortĭtĕr, placĭdĕ. PPH. Æquō ănĭmō. *Voy.* Constanter.

Pătiēntĭă, æ. *f. Action de souffrir.* Cōntŭdĭt ingĕnĭum pătiēntĭă lōngă mălōrum. *O.* SYN. Ēxpĕrĭēntĭă. ‖ *Courage à souffrir, patience.* Multă dĭūquĕ tŭlī: vĭtĭīs pătiēntĭă victa ĕst. *O.* Contrā, quæm dŭplĭcī pānnō pătiēntĭă vēlăt. *H.* Dūrūm pătiēntĭă cōrpŭs ĭnstrŭīt. *Cl. Voy.* Constantia.

Pătĭnă, æ. *f. Plat creux.* Āffĕrtŭr squŏllās ĭntĕr mūrænă nātantēs În pătĭnă pōrrēctă. *H.* Sērvūm, pătĭnām quī tŏllĕrĕ jŭssŭs. *Id.* Jāmdūdum ănĭmŭs ĕst ĭn pătĭnīs. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 46). SYN. Cătīnŭs, cătĭllŭs, pārŏpsis, lānx.

Pătĭnārĭŭs, ă, ŭm. *De plat.* Tāntās strŭīcēs cōncĭnnāt pătĭnārĭās. *Pl.* (*Men.* I, 1, 26. *Id. As.* I, 1, 28).

† Pătĭŏ, ĭs, ĕrē. *Comme le suiv.* Pŏpŭlŭs pătĭtŭr, tŭ pătĭās mŏdŏ. *Næv.* (apud *Diom.* 1, 395).

Pătĭŏr, tĕrĭs, passŭs sŭm, pătī. *d. Éprouver, souffrir, endurer.* Nōn răstrōs pătĭēntŭr hŭmŭs, nōn vĭnĕă falcēm. *V.* Ātquĕ sŭpĕrbă pătī fastĭdĭă. *Id.* Nōn mĕrĭtī pœnām pătĕrĭs, sĕd nūmĭnĭs īrām. *O.* Tūm pătĭtŭr cultŭs ăgĕr. *Id.* SYN. Pĕrpĕtĭŏr, fĕrŏ, pĕrfĕrŏ, sŭbĕŏ, tŏlĕrŏ, sŭstĭnĕŏ, ēxpĕrĭŏr, *qqf.* sŭffĕrŏ, ēxsĕquŏr. PPH. Æquō, fortī, ĭnfractŏ, placĭdŏ, trānquillŏ ănĭmō, æquă mentĕ fĕrŏ, pătĭŏr. Pătiĕntĕr fĕrŏ, tŏlĕrŏ. ‖ *Permettre.* Mē sī fātă mĕīs pătĕrēntŭr dūcĕrĕ vītăm Aūspicĭīs. *V.* Cōrpŭs hūmō pătīārĕ tĕgī. *Id. Voy.* Permitto. ‖ *absolt.* Cērtum ĕst ĭn sĭlvīs ĭntĕr dēsērtă fĕrārŭm Mālle pătī. *V.* Discĕ sīne ārmīs Pōssĕ pătī. *L.* Immānĕ rēgnum ĕst, pōssĕ sīnĕ rēgnō pătī. *Sen.* (*Thyest.* 470). Ūt nullŭm pătiēndī cōllĭgăt ūsŭm. *O.* Quæso, æquo ănĭmō pătĭtŏr. *Pl.* (*As.* II, 2, 108). SYN. Dūrŏ. ‖ *qqf. en bonne part.* Fortĭtĕr mălŭm quī pătĭtŭr, ĭdĕm pōst pătĭtŭr bŏnŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 58. *Id. Pœn.* III, 3, 82).

Pătræ, ārŭm. *f. pl.* (Πάτραι). *Ancienne ville d'Achaïe, sur le golfe de Corinthe, aujourd'hui Patras.* Mēssēnĕquĕ fĕrōx, Pātræquĕ, hūmĭlēsquĕ Clĕōnæ. *O.* Tūm lustrāta Ephўrē, Pātræquĕ, ēt rēgĭa Pleurōn. *Sil.* Thēssălĭcās fūsō dămnāvīt sānguĭnĕ Pātrās. *Paul. Nol.* (24, 429). ‖ *qqf. au sing.* Quōs Pātrā, quōs Ephēsŭs, Năddavĕr ārcĕ tĕnĕt. *Fort.* (VIII, 5, 284).

Pātrātŏr, ōris. *m. Qui exécute, opère.* Aūctŏr ăgendōrŭm, prōprĭīquĕ pātrātŏr ămōrĭs. *Avien.* (*Arat.* 20).

Pātrēnsis, ĕ. *De Patras.* Dūm sĭbī rĕdīrĕ dē Pātrēnsĭbŭs fūndĭs. *M.* (V, 36).

Pātrĭă, *et rarement* Pātrĭă, æ. *f. Patrie.* Nōs pātrĭæ fīnēs ēt dūlcĭă lĭnquĭmŭs ārvă. *V.* Sēcūrŭs pātrĭă cōnsĕnŭīssĕ mĕă. *O.* Sī pātrĭæ vōlŭmŭs, sī nōbĭs vīvĕrĕ cārī. *H.* Lūcēm rĕddĕ tŭæ, dŭx bŏnĕ, pātrĭæ. *Id.* ‘*Od.* IV, 5, 5. Apud quem sic semel). Dōctī pātrĭă, Nārbŏ, Vŏtĭēnī. *M.* (VIII, 72). SYN. *qqf.* Tērră, tēllŭs, ūrbs. EP. Ālmă, dūlcĭs, cāră, dūlēctă; ānтĭquă, vĕtŭs. PPH. Pātrĭă tēllŭs, tērră, sēdēs, ūrbs. Ārvă pātrĭă, nātālĭă. Nātālĕ sōlŭm. Pātrĭī fīnēs, cāmpī. Pātrĭæ rūră, sōllŭm, tēctă. Pātrĭum lĭttŭs. Pātrĭī mūrī, lārēs, pĕnātēs, fŏcī. Pātrĭă līmĭnă. Pātrĭæ līmĭnă sēdĭs. Pātrĭī mœnĭă sōlī. Tērrā āltrīx. PHR. Quæ vōs ā stīrpĕ pārēntūm Prīmă tŭlīt tēllŭs. *V.* Pīsă mĭhī pātrĭa ĕst, ēt ăb Ēlĭdĕ ducĭmŭs ævŭm. *O.*

Pātrĭārchă, æ. *m.* (πατριάρχης). *Eccl. Patriarche.* Nōbĭlĭs, ēt tălī fēlix pātrĭārchă nĕpōtē. *Prud.* (*Psych.* 612). Hīnc pātrĭārchārŭm nūmĕrō sŏcĭāntĕ prŏphētæ. *Fort.* (VIII, 5, 275. Adde *Alcim.* III, 292).

† Pātrĭcē. *adv. Comme les patriciens.* (*Pl. Cas.* III, 6, 4.)

Pātrĭcĭdă, æ. *m. Meurtrier de son père.* Innŏcŭās ĭntĕr sŏbŏlēs gĕnŭīt pātrĭcĭdăm. *Prud.* (*Ham.* 631). Nĕ cœlŭm pātrĭcĭdă fĕrŭs măcŭlārĕt hŭmūmquĕ. *Ambros.* (*Dist.* 20. Sic et legitur apud *Plin.* 7, 45, in vett. edd. 1469, 1470 et 1472). *Voy.* Paricida, Parricida.

Pātrĭcĭŭs, *et ordint.* Pātrĭcĭŭs, ă, ŭm. *De patricien.* Ōrāquĕ pātrĭcĭŭs nōstră dĭcāvīt hŏnōs. *Cl.* Pātrĭcĭō Crēmĕræ măcŭlāvīt sānguĭnĕ rīpās. *Sil.* ‖ *Subst. m. pl. L'ordre des patriciens.* Ēst jŭvēnis quĕm pātrĭcĭīs măjōrĭbŭs ōrtŭm Nōbĭlĭtās gāvīsă tŭlīt. *St.* Pātrĭcĭōs ōmnēs ōpĭbŭs quŭm prōvōcĕt ūnŭs. *J.* (1, 24).

Pātrĭmōnĭŭm, *et qqf.* Pātrĭmōnĭŭm, ī. *n. Patrimoine, fortune.* Strangŭlāt ēt cūncta ēxsŭpĕrāns pātrĭmōnĭă cēnsŭs. *J.* (10, 13). Hīc sīmŭl āccēpit pātrĭmōnī mīllĕ tălēntă. *H.* Hŏnēstŭs rūmŏr, ălterum ĕst pātrĭmōnĭŭm. *P. Syr.* Nīsi ūncta dĕvŏrārĕ pātrĭmōnĭă. *Cat.* (29, 23). SYN. Cēnsŭs, ŏpēs, dīvĭtĭæ, etc. PPH. Pātrĭæ ŏpēs, fortunæ. Cēnsŭs pātĕrnī. Bŏnă pātrĭă, pātĕrnă. *Voy.* Divitiæ.

† Pātrĭssŏ, ās, ārĕ (πατρίζω). *Tenir de son père, agir en père.* Īd tū mīrārĭs, sī pātrĭssāt fīlĭus? *Pl.* (*Ps.* I, 5, 27. *Id. Most.* III, 1, 129).

Ter. Ad. IV, 2, 25. Verbum agnoscunt *Diom.* 1, 336, et *Prisc.* I, 552).

Pātrĭŭs, *et rarement* Pātrĭus, ă, ŭm. *De père, paternel; des ancêtres.* Ēt pātrĭās audītē prĕcēs, sī nūmĭnā vēstrā. *V.* Pĕr sŭpĕrōs ōrō, pātrĭo ŭt tŭēārĭs ămōrē. *O.* Quī pātrĭŭm mīmæ dōnāt fŭndūmquĕ lārēmquĕ. *H.* Tŭ pātrĭā nōbīs Sŭppĕdĭtās præcēptă. *Lr.* (III, 9. Apud quem sic semel). SYN. Pătĕrnŭs, āvĭtŭs, pātrĭs *ou* pātrĭum, mājōrum. ‖ *De naissance, naturel.* Pātrĭŭs gentī pāvŏr. *Sil.* Ăddĕ, crūēntīs Quōd pātrĭŭm sævīrĕ Dāhis. *V. Fl. Voy.* Nativus. ‖ *De la patrie, national.* Nōn pātrĭum Sīmŏēntă pĕtīs, sĕd Tĭbrĭdĭs ŭndās. *O.* Pātrĭās vēntō pĕtīērĕ Mўcēnās. *V.* Sērmōnēm pātrĭum dītāvērĭt. *H. Voy.* Patrice. ‖ Dĭī pātrĭī (*πατρῷοι θεοί*). *Les dieux Pénates.* Dī pātrĭī Ĭndĭgĕtēs. *V.* (Adde *Tib.* II, 1, 17). *Voy.* Penates.

Pātrŏ, ās, ārĕ. *Faire, achever, exécuter, commettre.* Quōd facĕre intendūnt, nĕquĕ ădhūc cōnātă pātrārūntŭr. *Lr.* (V, 386). Quīn tē quōquĕ ipsŭm facĭo haŭd măgnī, sī hōc pātrŏ. *Pl.* (*As.* I, 1, 101). Grātaquĕ pātrātīs ēxordĭă sūmĕrĕ bēllis. *Cl.* SYN. Făcĭŏ, ăgŏ; committŏ.

Pātrōbās, ă̆. *m. Nom d'homme.* Vēxāt sæpĕ mĕŭm Pātrōbās vicĭnŭs ăgēllŭm. *M.* (II, 32).

Pātrōcĭnĭŭm, ĭī. *n. Protection, défense.* Caŭsă pātrōcĭnĭō, nōn bōnă, pĕjŏr ērĭt. *O.* Difficĭlīs caŭsæ mĭtĕ pātrōcĭnĭŭm. *Id.* SYN. Tūtēlă, præsĭdĭŭm.

Pātrōcĭnŏr, āris, ārī. *d. Défendre, protéger.* Pātrōcĭnārī fōrtāssĕ ārbĭtrāmĭnī. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 46). Quŭm jŭssū Vēnĕrĭs pātrōcĭnāntĭs. *Sid.* (*Pan.* 1983). SYN. Dēfendŏ, tŭĕōr. *Voy.* Tueor.

Pātrōcĭnŏr, ās, ārĭ. *D'un certain Patrocle.* Sēllās ănte pĕtīt Pātrōcĭnānās. *M.* (XII, 78).

Pātrōclŭs, *ordint.* Pātrŏclŭs, ĭ. *m.* (*Πάτροκλος*). *Patrocle, fils de Ménœtius, roi des Locriens, et de Sthénélé, fut tué par Hector devant Troie, et vengé par Achille, son ami.* Cædĕ pŭēr fāctă Pātrŏclŭs Ōpūntă rĕlīquīt. *O.* Vīdērăt īnfōrmēm mūltă Pātrŏclŏn ārēnă. *Pp.* (II, 7, 21). Sīc Pātrŏclŏn ōlim Hĕctŏrĕă mānŭ pĕrīssē. *T. Maur.* (*Litt.* 196). SYN. Æctŏrĭdēs, Mĕnœtĭadēs. ‖ *Autres. Voy. le précédent.*

Pātron, ōnis. *m. Un des compagnons d'Évandre.* Hŭic Sāllŭs sīmŭl ēt Pātrōn. *V.*

Pātrōna, æ. *f. Protectrice.* Nūllī nōn tŭă præfĕrāt pātrōnă. *M.* (XII, 49). ‖ *adj.* Ŭt vōcēm mīhī commōdēs patrōnām. *M.* (VII, 72). Quī patrōnām cōmprīmāt. *Pl.* (*As.* II, 2, 26, nempe linguam). ‖ *L'ancienne maîtresse d'une affranchie.* Obtēstŏr mānēs mĕrĭtæ sānctæquĕ pātronæ. *Epitaph.* (apud *Mur.* II, p. 1254).

Pātrōnŭs *et* Pātrōnŭs, ĭ. *m. Protecteur, patron.* Cūjŭs fortūnæ, quō sīt pātrĕ, quŏvĕ pātrōnō. *H.* Sēnsit dēfĭcĭēns mĕă præmĭă, mēquĕ pātrōnūm Dīxīt. *M.* (I, 102). SYN. Tūtŏr, dēfēnsŏr, cūstŏs, tūtēla, præsĭdĭŭm. ‖ *Avocat, défenseur.* Quī mŏdŏ pātrōnus, jām cūpīt ēssĕ clĭēns. *O.* SYN. Caŭsĭdĭcŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Eccl. Patron, saint protecteur.* Ēt măgnum cārī mĕrĭtum cāntārĕ pātrōnī. *Paul. Nol.* (21, 5, scil. Felicis). ‖ *adj. Voy.* Patronus.

Pātrŭēlis, ĭs. *m. f. Cousin germain du côté du père, cousine.* Molĭrīquĕ sŭīs lētum pātrŭēlĭbŭs aussæ. *O.* Nūllă jām rĕlīqua ēx ămĭtīs, pātrŭēlis nūllă. *Pers.* (6, 52). Carthāginiensēs frātrēs patruēlēs dŭŏ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 59). ‖ — ĭs, ĕ. *De cousin.* Quō mĕrŭĕrĕ nĕcem pātrŭēlĭă rēgnă tĕnēndō? *O.* Nōs ĭnhŏnōrātī ēt dōnīs pātrŭēlĭbŭs ōrbī. *Id.* Pōllĕn hŏnōrĕ pātrŭēlīs glōrĭæ. *Prud.* (*Psych. præf.* 18).

Pātrŭŭs, *et qqf.* Pātrŭŏs, ī. *m. Oncle paternel.* Cāstă līcĕt pātrŭī sērvĕt Prōsĕrpĭnă līmĭĕn. *V.* Pro patrŭō tŭlīt ārma sŭo. *O.* Patĕr ătquĕ mĕŭs pātrŭōsquĕ fŭīssēt. *H.* Mī pātrŭĕ, sālvē. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 116). Scissūmquĕ vēntrem, ēt hērnĭōsī pātrŭī (*Catal. Virg.* 5, 40). SYN. *par ext.* Avūncŭlŭs. ‖ *Au fig. Sévère, grondeur.* Nĕ sĭs pātrŭŭs mĭhī. *H.* Quŭm săpĭmŭs pātrŭōs. *Pers.* (1, 111). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Hīc quŏquĕ sīc pātrŭīs sērvīt hŏnōrĭbŭs. *Capel.* (I, p. 25). Pātrŭæ vērbĕrā linguæ. *H.* Ēnsĕ cădīt pātrŭō Laŭsŭs. *O.* (*Fast.* IV, 55. Alii leg. *patrui, patrio*). ‖ † Patrŭissĭmŭs. *superl. forge par Plaute* (*Pœn.* V, 4, 25). *Le plus oncle des oncles.*

Pātŭlcĭŭs, ĭī. *m. Surnom de Janus.* Nūmĭnă rīdēbis : mŏdŏ nămquĕ Patŭlcĭŭs īdĕm. *O.* (Cf. *Macr. Sat.* 1, 9).

Patŭlŭs, ă, ŭm. *Ouvert, large, étendu.* Ēt pătŭlīs ĭnĭīt tĕctŭm sŭblīmĕ fĕnēstrīs. *O.* Pătŭlīs cāptāvīt nārĭbŭs aūrās. *V.* Titўrĕ, tŭ pătŭlæ rēcŭbāns sŭb tēgmĭnĕ fāgī. *Id.* Mārgĭnĕ grāmĭnĕō pătŭlōs sŭccĭnctŭs blātŭs. *O.* SYN. Pătēns, āpērtŭs, hīāns, lātŭs, dīffusŭs, effusŭs. ‖ *Au fig.* Nēc rētĭnēnt pătŭlæ cōmmissă fĭdēlĭtĕr aūrēs. *H.* ‖ — bŏs. *Bœuf dont les cornes sont écartées. Pl.* (*Truc.* II, 2, 20. Cf. *Fest.*).

Paŭcī, æ, ă. *Peu nombreux, quelques.* Ēt pūdēt ĭn paŭcīs nōmĕn habērĕ căsīs. *O.* Paŭcīs, sī tĭbī dī fāvēnt, dīēbŭs. *Cat.* (13, 2). SYN. Paŭcŭlī, ălĭquŏt, ălĭquī, nōnnūllī, pērpaŭcī, rārī. PPH. Nōn *ou* haŭd multī. Nōn nūmĕrōsī. ‖ *m. pl. absolt. Peu d'hommes.* Hūc paŭcī vēstrīs ădnāvīmŭs ōrīs. *V.* Pălāntēs sĕquĭtŭr paŭcōs. *Id.* Paŭcīs tĕmĕrītās ēst bōnō, mūltīs mălō. *Ph.* ‖ *qqf. Hommes choisis, qui ne sont pas de la foule.* Paŭcōrum hōmĭnum, ēt mēntīs bĕnĕ sānæ, (Mæcenas). *H.* Nām paucīs mălle ăc săpĭēntĭbŭs ēssĕ prōbātŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 4). *Voy.* Multi. ‖ *n. pl.* (*s. ent.* verba). *Quelques mots.* Prō rĕ paŭcă lŏquār. *V.* Paŭcīs, ădvērtĕ, dōcēbō. *Id.* Līcētnĕ paucis? *Ph.* Rēspōndēs, ŭt tŭŭs ēst mōs, Paŭcă. *H.* SYN. Brĕvĭtĕr.

† Paŭcĭēs. *adv. Peu de fois.* Tŭam ūxōrĕm paŭcĭēs vīdēbō. *Titin.* (apud *Non.* 2, 681, et *Fest.*).

† Paŭcĭlŏquŭlus, ĭī. *n. Sobriété de paroles.* Hĭŏc paŭcĭlŏquŭlum rūrsum ĭdcīrco prædĭcō. *Pl.* (*Merc.* 1, 1, 34. *Ib.* 31).

Paŭcĭōrēs, ă. *Moins nombreux, moins de.* Ĭn paucĭōrēs ăvīdos ălĭtĕrcātŏ ēst. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 12. *Id. Trin.* 1, 1, 12).

Paŭcŭlī, æ, ă. *Très peu nombreux.* Quŏd ĭmpĕrābit, făcĭlŏ ; lŏquŭtor paucula. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 24. *Id. Hec.* I, 2, 68). Paŭcŭlă cœnātō sĭbī dēbĭtă suāvĭă Tĭrō. *Plin.* (*Epist.* 7, 4). Signāt sŭpērstĭs fāmă tĕnŭĭs paucŭlīs ĭnānĕ nōmĕn lĭttĕrīs. *Boet.* (2, 7). *Voy.* Pauci.

Paucŭs, ă, ŭm. *Peu nombreux.* Sĕd tĕnĕrīs sīmplĕxquĕ fōrāmĭnĕ paucō (tĭbĭa). *H. Voy.* Pauci.

Paŭla *ou* Paŭllă, æ. *f. Nom de femme.* Nūmquīd, Pāŭlă, nĕgārĕ pōtēs? *M.* (I, 75).

Paŭlātim. *Peu-à-peu, insensiblement.* Dētĕrĭōr pōstquām paŭlātim ăc dēcŏlŏr ætās. *V.* Paŭlātim lēntă cōnsūmĭtis ōmnĭă mōrtĕ. *O.* Paŭlātim rĕdĭt ĭn sēnsŭs, ănĭmūmquĕ rēcēptăt. *Lr.* (III, 504). SYN. Sēnsim ; pēdētentim, *qqf.* immutatim. PPH. Pĕr grădus.

Paŭlīnă *ou* Paŭllīnă, æ. *f. Nom de femme.* Paŭlīnă, vĕrī ēt cāstĭtātis cōnsĭlĭă (*Anth.* II, p. 148.

Altera *Inscr. ibid.*). ‖ *Eccl. Sainte Pauline.* Hīc Paūlīna, Āgnēs, etc. *Fort.* (VIII, 4, 35).

Paūlinŭs *ou* Paūllīnŭs, ī. *m.* (Παυλῖνος). *Nom d'homme.* Currīt ād Eurōpēn, ēt tē, Paūlīnĕ, tuōsquĕ. *M.* (II, 14). ‖ *Eccl. Saint Paulin, évêque de Nole, poète chrétien.* Discŭtīmŭs, Paūlīnĕ, jūgum, quōd cērtā fŏvēbat. *Aus.* (*Epist.* 24, 1). Paūlīnum, Āmpēlĭūmquĕ, Sўmmăchūmquĕ. *Sid.* (*Pan.* 2167. Adde *Prud. Sym.* 642).

Paūlīspĕr *ou* Paūllīspĕr. *adv. Pendant un peu de temps.* Ipse ĕgŏ paūlīsper prō tē tŭă mūnĕra īnibŏ. *V.* Rĕvŏcēs ānĭmŭm paūlīspĕr ăb īrā. *O.* Paūlīspĕr mānĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 45). SYN. Ălīquāntŭm, ălīquāndĭū, pārūmpĕr. PPH. Ălīquŏd tēmpŭs. Ălīquĭd, pārŭm tēmpŏrĭs.

Paūlō. *adv. Un peu, devant un compar.* Sīcĕlĭdēs Mūsæ, paūlō majōrā canāmŭs. *V.* Si săpĕrēm, paūlōque aūdācĭŏr essĕm. *O.* Tribŭs vēl paūlō plūribŭs aŭgĕ. *Lr.* (II, 485). ‖ — pŏst, *ou* Pŏst paūlō. *Peu après.* Jămne ābis!... Paūlō pŏst magis. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 146). Dūrā pŏst paūlō fŭgĭēs inaūdăx Prœlĭă răptŏr. *H.* PPH. Haūd mūltō post. ‖ — prĭŭs, āntĕ. *Un peu avant.* Paūlō prĭŭs hinc abĭīt. *Afr.* (apud *Char.* 2, 191). ‖ *qqf. sans compar.* Paūlō qui ĕst hŏmŏ tŏlĕrābĭlĭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 30). Aŭt nĭhĭl, aŭt paūlō cuī nūnc cōncēdĕrĕ dignă. *Cat.* (68, 131).

Paūlŭlō *et* Paūlŭlŭm, *ou* Paūllŭlō, etc. *adv. Tant soit peu, très peu.* Quăm pătĕrērĕre ād mŭlĭĕrcŭlăm, quæ paūlŭlō Tum ĕrăt contĕntă. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 35). Ăbscēde ērgō paūlŭlum īstūc. *Pl.* (*As.* V, 2, 75). *Voy.* Paulum.

Paūlŭlŭs *ou* Paūllŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Paulus. Păcisci cum illō paulŭlă pĕcūnĭă. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 24). Minĭmō; si nĕquĕās paulŭlō, quāntī quĕās. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 30). Vŏcāndī, sācrĭfĭcāndī dabĭtŭr paulŭlŭm. *Id.* (*Ph.* IV, 4, 21). Paulŭlum ŏbsōnī. *Id.* (*And.* II, 2, 25). Paulŭlă nĕ nigrās hŏrrēscăt Ērōtĭōn ūmbrās. *M.* (V, 34).

Paulŭm. *adv. Voy. le suiv.*

Paūlus *ou* Paūllus, ă, ŭm. *Peu considérable, petit.* Cŏcŭs măgnum āhēnŭm, quāndō fĕrvīt, paūlă cŏnfŭtăt trŭă. *Tutin.* (apud *Non.* 4, 47). Paulō mŏmēnto hŭc illūc impēllĭtŭr. *Ter.* (*And.* I, 5, 51. Cf. *Prisc.* 3, 614). ‖ *Subst. n. Une petite quantité, peu de chose.* Timĭdis nĭl, Aŭt paūlum ābstulĕrăt. *H.* Paulum sīlvæ. *Id.* Dĕ paulō paulŭlum hŏc tĭbĭ dō. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 31). SYN. Ălīquāntŭm, pārŭm, ălīquĭd, nōnnĭhĭl. PPH. Nōn ou haūd mūltŭm. ‖ *adv. Un peu.* Cēdĭt Āgēnōrĭdēs paulŭm. *O.* Paulum ādspectū cōntĕrrĭtŭs hæsĭt. *V.* SYN. Pārŭm, ălīquāntŭm, lĕvĭtĕr. ‖ *qqf. Avec un compar.* Haūd paulum mōrtālī mājŏr ĭmāgŏ. *Sil.* (Et *St. Th.* X, 938, *tardius*). Paulum prælābĭtŭr āntĕ. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 43).

Paūlus *ou* Paūllus, ī. *m.* (Παῦλος). *Nom d'homme.* ‖ 1. *Paul Émile, consul, tué à la bataille de Cannes.* Ānĭmæquĕ măgnæ Prōdĭgum, Pœnō sŭpĕrantĕ, Paūlum. *H.* ‖ 2. *Paul Émile le Macédonique, fils du précédent, vainqueur de Persée.* Āc Macĕtŭm tĕrrās, ĕt habēs tū, Paūlĕ, nēpotēs. *Sid.* (*Pan.* 499). Hŏc tĭbĭ Paulŭs, Ēt Mĕssālă vidēris. *H.* ‖ 3. *Eccl. Saint Paul, d'abord nommé Saul, et persécuteur des Chrétiens. Converti par une apparition, il devint un des plus grands apôtres de l'Évangile, et mourut à Rome, décapité par l'ordre de Néron.* Quăm Paulŭs rĕtĭnĕt, quāmquĕ căthĕdra Pĕtrī. *Prud.* (*Peri.* 3364). Mūtātus pōstquăm placŭit dĕ nōmĭnĕ Paŭlŭs. *Damas.* (*de Paul* 10. Adde *Alcim. ad Sor.* 415). Bissēptēnă pīī quōd spārgit Ēpistŏlă Paŭlī. *Alc.* (*ad Sor.* 454. Adde *Fort.* II, 1, 8). ‖ *Autres.* (*Prop.* IV, 12, 1.)

Paŭpĕr, ĕrĭs. *m. f. n. Pauvre, indigent; subst. m. Homme pauvre.* Paŭpĕr in ārmă pătĕr primīs hŭc mīsĭt ăb ānnīs. *V.* Hŏrŭm sēmpĕr ĕgo ŏptārim paŭpĕrrĭmŭs ēssĕ bŏnōrŭm. *H.* Cūrlă paŭpĕrĭbŭs clausa ĕst, dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *O.* Ārs fŭĕrăt, paŭpĕrquĕ dŏmŭs. *V.* Paŭpĕrĭs ĕt tŭgŭrī cōngĕstum cĕspĭtĕ cŭlmĕn. *Id.* Pŭgna ĕst dē paŭpĕrĕ rēgnō. *St.* Paŭpĕrĕ tĕctō. *H.* SYN. Īnŏps, ĕgēns, ĕgēnŭs, indĭgŭs, mĭsĕr, paŭpĕrcŭlŭs, indĭgēns, mendĭcŭs. PPH. Nūdŭs ŏpŭm. Ærĭs īnŏps. Ălĭtrĭtis rēbŭs ĕgēnŭs. Haūd ŏpŭlēntŭs. Paŭpĕrtātĕ, paŭpĕrĭĕ prĕssŭs. Quī vītăm īnŏpĕm dēgīt, ăgīt, cŏlīt. Quĕm paŭpĕrtās, ĕgēstās ūrgĕt, prēmĭt, dŏmăt. Īnŏps rĕrŭm quās flāgĭtăt ūsŭs. Īrō paŭpĕrĭŏr. Cuī sūnt ĕxīgŭī cēnsŭs, ĕst cūrtă sŭpĕllēx. Cuī pārvă dŏmī fortūnă rĕlĭcta ĕst. Quī paŭpĕr ĕxīgŭās ŏpĕs cārpĭt. Quī paŭpĕr ĕst īn ærĕ sŭō. Paŭpĕr ārgēntī ĕt aūrī. ‖ *Stérile, peu abondant.* Ĕt cārmĕn vēnă paŭpĕrĭŏrĕ flŭīt. *O.* SYN. Stĕrĭlis, jējūnŭs. PPH. Nōn ūbĕr, dīvēs.

† Paŭpĕră. *ancien f. de* Pauper. Paŭpĕra hæc rēs ĕst. *Pl.* (apud *Prisc.* 5, 647). Paŭpĕra ĕst hæc mūlĭĕr. *Id.* (apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 519. Sic quidam legunt et apud *Ter. And.* IV, 5, 3).

Paŭpĕrcŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Pauper. *Pauvre.* Indŏtātă mīhī sŏrŏr ĕst, paŭpĕrcŭlă mātĕr. *H.* Quānquăm sūmŭs paŭpĕrcŭlī. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 33. Et *Ter. Heaut.* I, 1, 44).

Paŭpĕrĭēs, ēī. *f. Pauvreté.* Paŭpĕrĭēs immŭndă prŏcŭl prŏcŭl ābsĭt. *H.* Indŏcĭlĭs paŭpĕrĭĕm pătī. *Id.* Paŭpĕrĭem ĕt dūrŏs pĕrfĕrrĕ lăbōrēs. *V. Voy.* Paupertas.

Paŭpĕrŏ, ās, ārĕ. *Apauvrir.* Cōntēmptŭm cāssă nŭcĕ paŭpĕrĕt: hæc mĭcă cūra ĕst. *H.* Sē dītăt ĕt mĕ paŭpĕrăt. *Aus.* (*Epist.* 22, 34). Prō mĕrcis vĭtĭō dŏmĭnŭm prĕtĭŏ paŭpĕrĕt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 134). SYN. Nūdŏ, spŏlĭŏ, ĕxŭŏ.

Paŭpĕrtās, ātĭs. *f. Pauvreté.* Ĕt lārĭs ĕt fŭndī paŭpĕrtās ĭmpŭlit aūdāx. *H.* Ĕt nĕquĕ dīvĭtĭīs nĕc paŭpĕrtātĕ nōtāndă. *O.* Mūltīs rēs ăngŭstă dŏmī: sĕd nūllă pŭdōrĕm Paŭpĕrtātĭs hăbĕt. *J.* (6, 356). SYN. Paŭpĕrĭēs, ĕgēstās, pĕnŭrĭă, ĭnŏplă. EP. Indĭgă, īnops, ārctă, cōntractă, ăngŭstă, mĭsĕră, infēlix, āspĕră, dūră, sævă, ĭmpōrtūnă, īnfēstă, ĭmpróbă, hŭmĭlis, incūltă, sōrdĭdă, immŭndă, tūrpis, fœdă, trīstĭs, invĭdă, próbă. PPH. Rēs ăngŭstă, pārvă. Rēs ăngŭstæ, ĕgēnæ. Tĕnŭis fortūnă. Pārvŭs, ĕxīgŭŭs cēnsŭs. Sōrdĭdă pārvæ fortūnæ dŏmŭs. *Voy.* Pauper.

Paŭpĕrtīnŭs, ă, ŭm. *Pauvre.* Ĕt paŭpĕrtīnis ăd bēllă cōegĕrăt ārmĭs. *Prud.* (*Psych.* 266). Ăngŭlŭs ĭstĕ placĕt paŭpĕrtīnŭsquĕ rĕcēssŭs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 21. Cf. *Non.* 2, 715).

† Paŭsă, æ. *f.* (παῦσις). *Cessation, pause, repos.* Pārvă ſīt ārdōris vĭŏlēntī pausă pārumpĕr. *Lr.* (IV, 1114. *Id.* I, 747; II, 118). Pausām fēcĕrĕ frĕmēndī. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5). Ĕt Nĕptūnŭs sævŭs ūndīs āspĕris pausām dĕdīt. *Id.* (apud *Macr. Sat.* 6, 2). Jām datŭs ĕst fīnis vītæ, jām pausă mălōrŭm. *Inscr.* (apud *Grut.* 690, 5). SYN. Quiēs, fīnis.

Paŭslă, æ. *f. Espèce d'olive.* Ĕt ămārā paŭslă bāccă. *V.* (*G.* II, 86. Cf. *Col.* 12, 47).

Paŭsiăcŭs, ă, ŭm *De Pausias, célèbre peintre*

grec, né à Sicyone. Vēl quŭm Paŭslăcă tōrpēs, insānĕ, tăbēllă. *H.* (Cf. *Plin.* 35, 11).

Paŭsĭmăchŭs, ī. *m.* (Παυσίμαχος). *Nom d'un historien.* Paŭsĭmăchŭs ĭndĕ, prisc̆ă quēm gĕnŭit Sămŏs. *Avien.* (*Or. mar.* 45).

† Paŭsŏ, ās, ārĕ. *n.* (παύω). *Faire une pause, s'arrêter.* Paŭsā : vīcistī cāstigātōrēm tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 150). *Voy.* Quiesco. ‖ *Eccl. Reposer, en parlant des cendres.* Domnō Mārtīnō, cŭjŭs sŭb mārmŏrĕ paŭsānt Ōssă (*Epitaph. S. Perpet.* in *Hist. Littér.* II, p. 623).

† Paŭxillātĭm. *Peu à peu.* Cēpī rūrsŭm vōrsum ăd īllās paŭxillātĭm ăccēdĕrĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 63. *Id. Rud.* IV, 2, 24).

† Paŭxillispĕr. *En très peu de temps.* Plūs dēcēm pondō jam āmōrīs paŭxillispĕr pērdĭdī. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 21. Alii omittunt *jam*. Cf. *Non.* 2, 670).

† Paŭxīllō. *adv. Un petit peu.* Paŭxīllō prĭūs mē cōnvēnīt. *Afran.* (apud *Char.* 2, 191).

Paŭxīllŭlŭm *et* Paŭxīllum. *adv. Très peu.* Ōccĭpĭtō mŏdo āffĕrre īllīs vīm jōcŭlō paŭxīllŭlŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 24). Fŏrem hānc paŭxillum āpĕrī. *Id.* (*Bac.* IV, 8, 35). *Voy.* Parum.

† Paŭxīllŭlus *et* Paŭxīllus, ă, ŭm. *Tout petit ; subst. n. Une très petite quantité.* In hŏbĕllo hŏc ōbsignāto ăd te āttŭlī paŭxillŭlo. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 16). Jām prīdem ăpud mē rēlliquŭm paŭxillŭlŭm Nŭmmorŭm. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 3). Ănĭmæ paŭxillŭlum ĭn mē hăbĭtāt *Nævi.* (apud *Diom.* 1, 335). Ōssă vidēlĭcĕt ē paŭxillīs ātquĕ mĭnūtīs. *Lr.* (I, 856). Vix quĭdem, hĕrcle, īta ĕst paŭxillă. *Pl.* (*Pæn.* III, 1, 63). *Voy.* Parvus, Minimum.

Pāvă, æ. *f. Femelle du paon.* Pāvăquĕ dē pāvō cōnstĭtŭīt ante ōcŭlōs. *Aus.* (*Epig.* 69, 4).

Pāvĕfactŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* Ăst ĕgŏ vīcĭnō pāvĕfactă sŭb æquōrĕ mĕrgŏr. *O.* Pāvĕfactŭs ĭnfāns ignĕō vultū pătrīs. *Sen.* (*H. Fur.* 1022). *Voy.* Territus.

† Pāvēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit redouter.* Dūm sūă vēl pŏpŭlī dāmnă pavēndă tĭmĕt (*Anth.* II, p. 413).

Pavēns, tis. *Effrayé, épouvanté.* Īllă trĕmīt vēlŭt ăgnă pavēns. *O.* Cōlligit ămentēs ĕt ădhuc tĕrrōrĕ paventēs. *Id. Voy.* Territus. ‖ *Étonné.* Rērŭm novĭtātĕ pāvēntĕm. *V.* SYN. Āttŏnĭtus, stŭpefactŭs.

Pavĕō, ēs, pāvī, pāvērĕ. *n. Avoir peur, être effrayé.* Āttŏnĭtum mōnstrīs vulgus pāvēt : īllă pāventum. *O.* Quærēs, quāndo ĭtĕrum pāvĕās, ĭtĕrumquĕ pĕrīrĕ Possis. *H.* Sic quīsquĕ pavēndō păt virēs fāmæ. *L. Voy.* Terreor. ‖ *act. Redouter.* Quīs Pārthŭm pāvĕat, quīs gĕlĭdum Scўthēn ? *H.* Pavēt ăctēs Agnă lŭpōs. *Id.* Et rēgnum Nēptŭnī pāvīt Ulўssēs. *Petr.* (*Sat.* 139). *Voy.* Timeo. ‖ *avec l'infin.* Pavētquĕ Lædĕrĕ. *O.*

Pavēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. et act. Comme le précéd.* Nĕ, nātĕ, dĕum tū lætă pāvēscĕ Prodĭgĭă. *Sil.* Fĕrrĕ pavēscēns ĭndoctī ĭnjustum jūdĭcĭŭm pŏpŭlī. *Prosp.* (*Epig.* 52, 3).

Pavī. *parf. mixte de* Pasco *et de* Paveo.

Pavĭdē. *adv. Timidement.* In rēgnum nāscī : pāvīdē nŭm gessĭmŭs ārmă? *L.* (VII, 643). *Voy.* Timide.

Pavĭdŭs, ă, ŭm. *Effrayé, craintif.* Tŭm pāvĭdæ tĕctīs mātrēs ingentĭbus errānt. *V.* Īllĕ dĭū pavĭdus, pariter cŭm vocĕ cŏlŏrĕm Pērdĭdĕrāt. *O.* Pāvĭdumvĕ lĕpŏrem, ĕt ādvēnām lăquĕō grŭēm. *H. Voy.* Territus, Timidus.

Pāvĭmēntŭm, ī. *n. Plancher, parquet, carreau, pavé.* Vērrĕ pāvĭmēntŭm, nĭtĭdās ōstendĕ cŏlŭmnās. *J.* (14, 60). Ēt mĕrō Tĭngĕt pāvĭmēntŭm sŭpĕrbīs, etc. *H.* SYN. Strātŭm, sŏlŭm. EP. Nĭtĭdŭm, nĭtens, mārmŏrĕŭm, vārĭŭm. PPH. Strātŭm sŏlum. Mārmŏrĕŭm sŏlŭm. PHR. Īmŭm crŭstă tĕgĭt quod prĕtĭosă sŏlŭm (*Anth.* I, p. 511). *Voy.* Emblema. ‖ *Au fig.* Ipsă pāvīmēntŭm sŭnt sīdĕră. *Sid.* (*Pan.* 1281).

† Pāviō, īs, īrĕ (παίω). *Frapper.* Mōllĭbŭs ŭndīs Littŏrĭs ĭncūrvī bĭbŭlăm pavīt æquŏr ārēnam. *Lr.* (II, 375. Quum autem *Non.* 10, 2, eo loco expresse habeat *lavit*, hoc teneam).

Pāvītō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Paveo. Nām vēlŭtī pŭĕrī pāvītant. *Lr.* (VI, 34). Prosĕquĭtŭr pāvītāns. *V.* Ēffŭsis pāvītantĕm flĕtĭbŭs. *V. Fl.* ‖ *Trembler, au propre.* Ūxōrēm Philŭmēnam pāvītārĕ. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 40, de ægra. Ubi *Donat.*). Pāvītāntĕ grĕssū sĕquĕrĕ fallācēs vīās. *Sen.* (*OEd.* 1047). *Voy.* Tremo.

† Pāvītŭs, ă, ŭm. *Frappé, rendu solide en frappant, aplani.* Ā trĭbŭs ēgrĕssōs mĕdĭo spătĭōsa pavītō. *Paul. Nol.* (23, 39, de area). SYN. Strātŭs.

Pāvō, ōnĭs. *m. Paon, oiseau consacré à Junon.* Ingrĕdĭtŭr lĭquĭdum pāvōnĭbŭs ārĕă pictis. *O.* Aurĕă pāvōnum rĭdēnti ĭmbŭtă cŏlōrĕ Sæcla. *Lr.* (II, 501). EP. Jūnōnĭus, gĕmmātŭs, sīdĕrĕus, pictŭs, nĭtĭdus. PPH. Jūnōnis, Jūnonĭŭs ālēs. Jūnonĭă āvis, vŏlūcris. VERS. Laŭdātās ōstēntāt āvis Jūnonĭă pēnnās ; sī tacĭtus spĕctēs, īlla rĕcōndit ŏpēs. *O.* Gĕmmată vŏlūcrīs Jūnonĭa caŭdă. *St.* Mīrārĭs quŏtiēs gĕmmantēs explĭcat ālās. *M.* Nĭtor smarăgdi collŏ præfulgēt tŭō, Pictisquĕ plūmis gĕmmĕăm caŭdam explĭcas. *Ph.* Quum quătit ēt caŭdam Jūnonĭus ēxplĭcat ālēs, Mille ŏcŭlos, gĕmmās mīllĕ dĕcentĕr hăbĕt. *Gall.* (*fragm. de duab. Sor.*). Jūnonĭus ālēs Gĕmmantĕm pēnnis sŏlĭtus prŏducĕrĕ caŭdam. *Vesp.* (*Jud. C. et Pist.* 68). ‖ *A Rome, on le servait sur la table des riches.* Ēt crūdum pāvōnem in bălnĕă portās. *J.* (1, 143). ‖ *Éventail fait avec une queue de paon.* Lāmbĕrĕ quæ turpēs prŏhĭbĕt tŭă prandĭă mēnsās, Ālitĭs ēxĭmĭæ caŭda sŭpĕrba fŭit. *M. Voy.* Flabellum.

Pavŏr, ōris. *m. Peur, effroi.* Ōllī sŏmnum ĭngĕns rūpit pavŏr, ōssăquĕ ēt artus. *V.* Ĭsquĕ mĕtŭ vācuus, nātūrăliquĕ pavōrĕ Dēpŏsĭtō. *O.* Pēllĭcĭquĕ quīēs nocturnă pavorēm. *L.* SYN. Timŏr, mĕtŭs, etc. *Voy.* Timor. ‖ *Agitation, émotion, trouble.* Succēssū nimĭo lætoquĕ pavorĕ Prodĭtŭs. *Sil.* (Sic iterum *Id.* III, 215). Quum spēs arrectæ jŭvĕnum, ēxsultāntĭăquæ haurīt Cordă pavŏr pulsans. *V.* ‖ *Crainte religieuse.* Priscoquĕ pavorĕ Arbor nūmĕn hăbĕt. *Sil.* SYN. Formidŏ, horrŏr. ‖ *qqf. au plur.* Vēnĭa ĕst dāndōrŭm tānta pavōrŭm. *L.* Trĕpidōs aufĕrrĕ pavorēs. *Paul. Nol.* (21, 572. Adde *V. Fl.* VII, 147).

† Pāvōs. *arch. Comme le précédent.* (*Pac.* apud *Cic. Or.* 46.)

† Pāvŭs, ī. *m. arch. Comme* Pavo. Mĕmĭnī mē flĕrī pāvŭm *Enn.* (apud *Charis.* 1, 75). Pāvăquĕ dē pāvō cōnstĭtŭīt ante ōcŭlos. *Aus.* (*Epig.* 69).

Păx, ācis. *f. La Paix, déesse qu'on représente tenant d'une main une branche d'olivier, et de l'autre la corne d'Abondance.* Āt nobis, Păx ālmă, vĕnī, spicāmquĕ tĕnētō. *Tib.* (I, 10, 67. Ibi plura). PHR. Ōlĕă, ōlīvă rĕdĭmĭtă cŏmās. Spīcis cīnctă. (Cf. *Ov. Fast.* I, 709 *sq.*; *Petr. Sat.* 124; *Sen. Med.* 63.) ‖ *La paix, opposée à la guerre.* Cāndĭdă păx hŏmĭnēs, trŭx dēcet īră fĕrās. *O.* Nūlla

dīēs pācem hānc Ītālīs nēc fœdĕrā rūmpĕt. *V.* Pācĕm dŭēllō miscŭīt. *H.* SYN. Cōncōrdĭă, fœdus, ămīcĭtĭă. EP. Cōncōrs, ămīcă, plăcĭdă, quĭētă, sēcūră, trānquīllă, tūtă, ălmă, fēcundă, aūrĕă, cāndĭdă, sĕrēnă, lætă; mītīs, ămœnă, blāndă, dŭlcīs, cōmpŏsĭtă, ŏptātă; lōngă, fīrmă, stăbĭlīs, fĭdēlīs, ætērnă, pĕrpĕtŭă, mānsūrā. PPH. Păcīs, ămīcĭtĭæ fœdŭs, fœdĕrā, pīgnŭs, fĭdēs. ‖ Păcĕ. *En temps de paix.* Tū păcĕ mĭhī, tū nūbĕ sŭb ĭpsă Ārmōrŭm. *Sil.* Mĕtŭēns ĭn păcĕ fŭtūrā. *H.* ‖ *Être en paix.* Păcĕ frŭŏr, pŏtĭŏr. Păcĕm ēxĕrcĕō, tŭĕŏr, ŏgŏ, ăgĭtŏ, tĕnĕŏ, sĕrvŏ. VERS. Mōlĭĭă sēcūræ pĕrăgēbănt ōtĭă gēntēs. *O.* Ōpĭbŭsque ēt fēstă păcĕ nĭtēntēm. Eūrōpæ păx Āsĭæquĕ fŏrēt. Cūnctă sīnc ĭnsĭdĭīs, nūllāmquĕ tĭmēntĭă frauădem, Plēnăquĕ păcīs ĕrānt. *Id.* Rĕx ārvă Lătīnūs ĕt ūrbēs Jām sĕnĭŏr lōngă plăcĭdās ĭn păcĕ rĕgēbat. *V.* Ēt Jānūm păx ălta ligat. *Cl.* Tĕllūs păcĕ quĭētă. *St.* Indĭcă tigris ăgit rabĭdă cūm tigrĭdĕ păcĕm Pĕrpĕtŭām. *J.* Quūm păcĕ sĕrēnă Pŭblĭcă sēcūrīs ēxsŭltēnt ōtĭă tĕrrīs (*Ad Pis.* 157). Păcĕm mundūs hăbĕt. *German.* ‖ *Faire la paix.* Păcĕm făcĭŏ, cōmpōnŏ, cōncĭlĭŏ, jūngŏ, cōnfĭcĭŏ, cōnfīrmŏ, pāngŏ, dŏ, ōffĕrŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ. Ārmă pŏnŏ, rĕpŏnŏ, dēpōnŏ. Bēllō dēsistŏ, fĭnĕm ĭmpōnŏ. Bēllŭm, bēllă fīnĭŏ, ăbsōlvŏ, pĕrăgŏ, dēpōnŏ. Ăb ārmīs dīscēdŏ, sēcēdŏ. Bēllō dīscēdŏ. Mārtĕ pĕrăctŏ, sēdēntĕ, cēssāntĕ. Bēllŭm rēsēdīt. Ārmă quĭēscūnt. Fœdŭs ĭnĕŏ, fĕrĭŏ, cōmpōnŏ. Bēllŭm fœdĕrĕ cōmpōnŏ. VERS. Extrēmām Sāturnĭă bēllō ĭmpōsŭīt rēgĭnă mānŭm. *V.* Āspĕrā tūm pŏsĭtīs mītēscēnt sæcŭlă bēllīs... Claūdēntŭr Bēllī portæ. *Id.* Impōsĭta ēst sĕrō tāndĕm mānŭs ūltrīnă bēllō. *O.* Quæquĕ dīēs bēllūm, bēllī tĭbĭ sustŭlĭt īrām. Păcĕ tāmĕn sīstī bēllŭm (placet). Clausīt ĕt ætērnă cīvĭcă bēllă sĕrā. *Id.* Sævăquĕ dēpŏsĭtīs Bēllōnă quĭēvĕrăt ārmīs. *M.* Ūt prīmum jūstæ placŭērūnt fœdĕrā pācīs. *L.* Ōtĭă tāndĕm, Ēt prīmīs pŏst bēllă sŏpŏr. *St.* Tūnc gĕnŭs hūmānūm pŏsĭtīs sĭbī cōnsŭlăt ārmīs, Ĭnquĕ vĭcēm gēns ōmnĭs āmĕt ; păx mīssă pĕr ōrbĕm Fĕrrĕă bēllĭgĕrī cōmpēscăt līmĭnă Jānī. *L.* Trūncquĭllŭm cūnctīs nĕctĕrĕ pācīs ŏpŭs. *Maxim.* Ēt pĕr lĕ bĕnĕ păcĕ rēstĭtŭtă. *Sid.* (Cl. *Virg. Æ.* 1, 295 *sq.*) *Voy.* Fœdus. ‖ *Rompre la paix.* Păcĕm rumpŏ, tŭrbŏ, vĭŏlŏ, dĭsturbŏ. Bēllă nŏvŏ, ĭnstaurŏ. Ārmă părŏ, sūmŏ, rĕsūmŏ. PHR. Păcēmque ēxcūssērĭt ōrbī. *L.* Quī vĭŏlāt factīs cōmmūnĭă fœdĕrā pācīs. *Lr. Voy.* Bellum. ‖ *Demander la paix.* Păcĕm pĕtŏ, pōscŏ, ĕxpōscŏ, rŏgŏ, ōrŏ. VERS. Ĭrĕ jŭbēt rāmīs vēlātos Pallādĭs ōmnēs, Dōnăquĕ fĕrrĕ vĭrō, păcēmque ĕxpōscĕrĕ Teucrīs. *V.* Ēt vittă cōmptōs vŏlŭīt prætĕndĕrĕ rāmōs (fortuna). Vēlātī rāmīs ōlĕæ, vēnĭămquĕ rogāntēs. Păcĭfĕræquĕ mănū rāmum prætĕndīt ŏlīvæ. *Id.* ‖ *Calme, repos.* Sēnsĭm ĭnfusă trānquīllă pĕr æquōră păcĕ. *Sil.* Păx rēdĭtă sĭlvīs. *Sil.* Dūm flūmĭnă păcĕm (habeant). *O.* ‖ *Pardon, indulgence, faveur.* Principĭo dēlūbră adĕūnt, păcēmquĕ pĕr æras Exquīrunt. *V.* Ēxorat păcēm dīvum. *Id.* Nōn dīvum păcēm vōtīs ădĭt. *Lr.* (V, 1027). Nī tŭă păx prōpĭtĭa fŏrĕt præstō. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 18). SYN. Vĕnĭă. ‖ *Permission.* Păcĕ lŏquār Vĕnĕrĭs, tŭ dĕă majŏr ĕrĭs. *O.* Păcĕ tŭă dīxissĕ vĕlīm. *Id.* Quæso hĕrcle ŭt lĭcĕāt, păcĕ quōd fĭāt tŭă. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 15). Sī sinĕ pācĕ tŭa ātque invĭto nūmĭnĕ. *V.* SYN. Vĕnĭă, vŏlūntās, *qqf.* nŭmĭn. ‖ *qqf. Au plur.* Hoc pācēs habŭērĕ bŏnæ vēntīquĕ sĕcundī. *H.* Vēntōrum pavĭdus pācēs ănĭmāsquĕ sĕcundās. *Lr.* (V, 1228. Adde *Pl. Pers.* V, 1, 1). ‖ Păx! *interj.* *C'est bien ; il suffit.* Păx! ăhī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 213. *Id. Ps.* V, 1, 33; *Ter. Heaut.* II, 3, 50). Tōtum ŏpŭs hōc spārsūm, crīnīs vĕlŭt Āntĭphīlæ. Păx! *Aus.* (*Idyl.* 12 *fin.*).

Păxillŭs, ī. *m.* (*πάσσαλος*). *Pieu.* Ūt nŏvūm crĭbrūm nŏvō păxillō pendĕăt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 649).

Pĕccāmĕn, ĭnis. *n. Eccl. Péché.* Ēxĭn tĭnctă mălō pĕccāmĭnĕ prĭncĭpĭs ădæ. *Prud.* (*Ham.* 979). Dissŏlūtīs prīstĭnōrūm vĭnculīs pĕccāmĭnūm. *Id.* (*Cath.* 1381). SYN. Pĕccātūm.

Pĕccāns, tis. *Qui pèche.* Pĕccēnt : pĕccāntēs vērbă dēdissē pūtēs. *O.* ‖ *Subst. m. Eccl. Pécheur.* Quūm Dĕūs ēxsērtā pĕccāntēs vērbĕrāt īrā. *Prosp.* (*Epig.* 5, 1). Ĭn ĭgnārō mĭnŏr ēst pĕccāntĕ rĕātŭs. *Alc.* (II, 54). SYN. Pĕccātŏr.

† Pĕccāssō. *arch. pour* Peccavero. Ēt ĕgo ĭllum ădvōrsūm, sī quĭd pĕccāssō, Vĕnŭs. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 61. *Id. Stic.* V, 4, 45).

Pĕccātŏr, ōris. *m.*, *et* Pĕccātrīx, ĭcis. *f. Eccl. Pécheur, pécheresse.* Nēc pĕccātōrūm crūdēlĭă fūnĕră quærīs. *Alcim.* (III, 435). Hīc pĕccātōrēs mĭsnĕt ēxĭtŭs. *Prud.* (*Ench.* 159). Hōc mĕrŭīt tĭtŭlō pĕccātrīx fēmĭnă sīsti. *Prud.* (*Ham.* 820. Et *Alcim.* IV, 89). Pĕccātŏr, ŭtĕrō pĕccātrĭcīs ēxcīdī. *Paul. Nol.* (28, 127).

Pĕccātūm, ī. *n. Faute, crime.* Nōctēm pĕccātīs ĕt fraŭdĭbŭs ŏbjĭcĕ nūbēm. *H.* Sī tāntūm pĕccātă nŏvissīmă dēmās. *O.* Pĕccātum ēst, hăbŭīsse ŏcŭlōs. *Id.* SYN. Dēlictŭm, cōmmissŭm, cŭlpă, etc. *Voy.* Culpa. ‖ *Eccl. Péché.* Atque ŭbī pĕccātūm rēgnāvĕrăt. *Prud.* (*Psych.* 980). SYN. Pĕccāmĕn, cŭlpă, vĭtĭum.

Pĕccŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Faillir, commettre une faute.* Ōdĕrūnt pĕccārĕ bŏnī vīrtūtīs ămōrĕ. *H.* Ĭlĭăcōs ĭntrā mūrōs pĕccātŭr ēt ēxtrā. *Id.* Vēl quīă pĕccāvī cītrā scĕlŭs. *O.* Sī ĭd ēst pĕccātūm, pĕccātum ĭmprūdēntĭă ēst. *Ter.* (*Eun. prol.* 27). SYN. Dēlĭnquŏ, ērrŏ. PPH. Cŭlpām, crīmĕn, *qqf.* scĕlŭs ădmittŏ, cōmmittŏ. Crīmĕn, nĕfās aūdĕŏ, pătrŏ, sūsci pĭŏ, ēdŏ. Mē crīmĭnĕ, scĕlĕrŏ măculŏ, ĭmpĭlĕŏ. In mē cŭlpām ădmittŏ. In fās nĕfāsquĕ, pĕr vĕtĭtŭm nĕfās rŭŏ. Cŭlpæ sūccumbŏ. *Voy.* Scelus, Injustus. ‖ *Eccl. Pécher.* Quūm dătŭr ĭn jūstō pĕccāndī ŏptātă vŏlŭptās. *Prosp.* (*Epig.* 47, 1). ‖ *Au fig.* Ūnŭs dē tōtō pĕccāvĕrāt ōrbĕ cŏmārŭm Ānnŭlŭs. *M.* (II, 66). Pĕccĕt ăd ēxtrēmŭm (equus). *H.*

Pĕcōrōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en troupeaux.* Cui fĕtūră grĕgĕm pĕcōrōsō vērĕ nŏvāvīt. *St.* Āptĭŏr ārmentīs Mĭdĕă, pĕcōrōsāquĕ Phўllŏs. *Id.* Quīque ĕtiam sūspīntăm pĕcōrōsī dē grĕge Īessæ. *Sid.* (*Pan.* 2675).

Pĕctĕn, ĭnis. *m. Peigne.* Sæpĕ Cўtŏrĭăcō dēdūcĕīt pĕctĭnĕ crīnēs. *O.* Lūtĕă dēprĕssūs cōmēbăt tēmpŏră pĕctĕn. *Sid.* (*Pan.* 455). Ĭnvēnīt călvūs fŏrtĕ ĭn trĭvĭō pĕctĭnĕm. *Ph.* EP. Būxĕŭs, ĕburnŭs, ĕburnĕŭs, dēntātŭs, dēnsŭs, sĕctŭs, mūltĭfĭdŭs. PPH. Būxŭs dēntātă. Dēns ĕburnŭs. Crīnālēs dēntēs. Crīnālĕ ĕbŭr. *Voy.* Pecto. ‖ *Peigne de cardeur, de tisserand.* Ārgūtō tĕnŭēs pĕrcŭrrēns pĕctĭnĕ tēlās. *V.* Rārŭm pĕctĭnĕ dēnsăt ŏpŭs. *O.* Mŏdĕrātŏr pĕctĭnĭs ūnci. *Cl.* Pĕctĭnĕ Nīlĭăcō. *M.* (XIV, 154). EP. Mæŏnĭŭs, Lўdĭŭs, ădūncŭs. ‖ *Dent d'ivoire, pour ébranler les cordes de la lyre.* Jāmque ĕădēm dīgĭtīs, jām pĕctĭnĕ pulsat ĕburno. *V.* Ēt rēsidēs lēnī mŏdŭlātŭs pĕctĭnĕ nervos. *Cl.* SYN. Plectrŭm. ‖ *par ext. Lyre.* Dulcī fēstīs ădsistĕrĕ mēnsīs Pĕctĭnĕ. *V. Fl. Voy.* Cithara. ‖ *Au fig. Chant.* Dūm cănĭmŭs nōvĭs rārās ălternō pĕctĭnĕ nōnās. *O. Voy.* Carmen. ‖ *Rateau.* Ēt tōnsam rārō pĕctĭnĕ vērrīt hūmum. *O. Voy.*

Rāstrum. ‖ *Râtelier des dents.* Nēc tēmpĕrātūr dēntium dē pēctĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 3126). ‖ *Pétoncle, sorte de poisson à coquilles.* Pēctĭnĭbŭs pātŭlis jăctāt sē möllĕ Tārentŭm. *H.* (Adde *Enn.* apud *Apul. Apol.* Cf. *Plin.* 9, 31). ‖ *Au fig. Choses formant une espèce de peigne, une chaîne.* Digĭtis intĕr sē pēctĭnĕ jūnctis. *O.* Mixtis obliquō pēctĭnĕ rēmis. *L.* (III, 609. Alii leg. *pectore*). Nūnc obvĭă vĕrsæ Pēctĭne Āmăzŏnĭō (de choreis). *St. Voy.* Catena.

Pēctĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pecto. *Peigné; uni au rateau.* Vērum ŭbĭ jām pūrō discrimĭnĕ pēctĭtă tēllus. *Col.* (10, 94).

Pēctō, ĭs, pexī, pexŭī *ou* pēctīvī, pexŭm *ou* pēctĭtŭm, pēctĕrĕ. *Peigner.* Cuī dūm pēctendōs trādit Gălătēă căpillōs. *O.* Pēctĕbātquĕ fĕrŭm (de cervo). *Y.* Ēt cōllă cōmantĭă pēctūnt. *Id.* Pēctĕrĕ cæsărĭĕm. *H.* (De perfecto cf. *Char.* 3, 218 et 233; *Prisc.* 10, 903, et p. 1254). SYN. Cōmō, dēpēctō, ōrnō, cōmpōnō. PPH. Crinēs, căpillōs, cōmăm cōmpōnō, dispōnō, dēdūcō, discrimĭnō, dīgĕrō, cōlō, fingō. Pēctĭnĕ, bŭxō cōmō. Pēctĭnĕ cōmpōnō, fingō. Cōmās pēctōr. VERB. Quid tōtĭēs pōsĭtās fingĭs ĭnĕptă cōmās? *O.* Pōsĭtĭs ārtĕ mănŭquĕ cōmis. Vultĭs ădornātōs pōsĭtū vărĭārĕ căpillōs. Ūt sit cōmă pēctĭnĕ lævis. *Id.* Ēxigŭōs sēctō cōmentĕm dēntĕ căpillōs, Dīcēt Āchillēās cōmpōsŭīssĕ cōmās. *M.* Bēllŭs hŏmo est flexōs quī dīgĕrĭt ordĭnĕ crīnes. *Id.* Illām prō tē dispōnĕrĕ crīnes, Aŭt tĕnŭēs dēnsō pēctĕrĕ dēntĕ cōmās. *Tib.* Nēc nūdŭm tārdă cōmpsĕrĭt ārtĕ căpŭt. *Id.* Mōrsū nŭmĕrōsī dēntĭs ēburnō Mūltĭfĭdum discrimĕn ărăt. *Cl.* Lēgēmquĕ căpillīs Rēddĭt. *Id.* Implĭcĭtōs cōmēbăt pēctĭnĕ crīnes. *Calp.* Impexōs cērtō dŏmăt ordĭnĕ crīnes. *St.* Cēlsæ prōcŭl ădspĭcĕ frōntĭs hŏnōrēs, Sŭggēstūmquĕ cōmæ. *Id.* Tōt prēmĭt ordĭnĭbŭs, tōt ădhūc cōmpăgĭbŭs ăltŭm Ædĭfĭcăt căpŭt. *J.* ‖ *Passer au rateau.* Fĕrrōquĕ bicornī Pēctăt, ĕt ăngēntĕm sŭlcis ēxtermĭnĕt hĕrbăm. *Col.* (10, 148). ‖ — pūgnis, etc. *Rouer de coups, famil. donner une peignée.* Nē tū ōrātōrĕm pūgnis pēctās pōstĕă. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 145). Fūstī pēctĭtō. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 116. *Id. Men.* V, 7, 28). *Voy.* Depexus.

† Pēctōrōsŭs, ă, ŭm. *Qui a une large poitrine.* Nēmo ēst fĕrōcī pēctōrōsĭōr Mārtĭ (*Anth.* II, p. 511).

Pectŭs, ŏris. *n. Poitrine, sein.* Lūxŭrĭātquĕ tōrīs ănĭmōsum pectŭs; hŏnēstī. *V.* Trānsădĭgit costās, ĕt cāndĭdă pectŏră rumpit. *Id.* In pectūsquĕ cădit prōnus. *O.* SYN. Sĭnŭs. EP. Cāndĭdum, ēburnum, ēburnĕum, nĭvĕum, lăctĕum, dēcŏrum, tĕnĕrum. ‖ *Au fig. Cœur, âme; conscience.* Istă dĕī vox ēst: dĕŭs ēst in pectŏrĕ nōstrō. *O.* Pectŏră lēgĭtĭmus căstă mŏmmordĭt ămor. *Id.* Tū nōn cŏrpŭs ĕrās sĭnĕ pectŏrĕ. *H.* Nōctĕ dĭēquĕ sŭum gĕstāre in pectŏrĕ tēstēm. *J.* (13, 198). SYN. Cŏr, ănĭmus, mēns, præcordĭă. *Voy.* Animus. ‖ *Courage.* Quum tālēs ănĭmos jŭvēnum ēt tām certă tŭlīstis Pectŏră. *V.* Tūă pectŏră nātō Sŭggĕrĕ nūnc ănĭmumquĕ părĕm. *V. Fl.* SYN. Animus. *Voy.* Fortitudo. ‖ *Affection.* Āt tūă prōsĕquĭtur stŭdĭōsō pectŏrĕ Cæsăr Numĭnă. *O.* Tĕ pectŏrĕ tōtō Accĭpĭō. *V.* SYN. Ănŏr, stŭdĭum, ăffectŭs, *qqf.* viscĕră. ‖ *Esprit, pensée.* Nōn ōbtūsa ădĕō gestāmŭs pectŏră Pœnī. *V.* Quæquĕ vĭrī docto vĕtĕrēs cēpērĕ nŏvīquĕ Pectŏrĕ. *O.* Ōcŭlīs ĕă pectŏrĭs hausit. *Id.* SYN. Mēns, ănĭmus, cŏr, ĭngĕnĭum. *Voy.* Mens. ‖ *Mémoire.* Quām nōstro illĭus lābātur pectŏrĕ vultŭs. *V.* Ēxcussăquĕ pectŏrĕ Jūnō. *Id. Voy.* Memini, Obliviscor.

† Pĕcŭ. *n. indécl.*; Pĕcŭă. *pl. arch. Comme* Pecus, oris. Ă pĕcŭ cētĕro ābsunt. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 20). Ŭvĭdum rētĕ, sĭnĕ squāmōsō pĕcŭ. *Id.* (*Rud.* IV, 3, 5. *Id. Merc.* III, 1, 11). Jūmēntă, pĕcŭă, sūbjŭgālēs bēllŭās. *Prud.* (*Peri.* 2525). Ēt pĕcŭī ădfĕrt. *Lucil.* (apud *Gell.* 20, 8). Pēstĭlĭtās, ĕtĭām pĕcŭĭbŭs bālāntĭbŭs ægrōr. *Lr.* (VI, 1132). Sæpĕ grĕgēs pĕcŭum ēx hĭbĕrnīs pāstĭbŭ' pŭlsī. *Hostil.* (apud *Prisc.* 6, 719. Cf. *Char.* 1, 112; *Prisc.* 4, 624; *Non.* 2, 191, et *Fest.* in *Pecuum*).

† Pĕcŭālis, ĕ. *De troupeau, de bête de somme.* Ēdĭdĭt hŭmānās ănĭmāl pĕcŭālĕ lŏquēlās. *Sedul.* (1, 146. Adde *Fort. V. S. M.* II, 146).

Pĕcŭārĭŭs, ă, ŭm. *De troupeau.* ‖ Pĕcŭārĭă, ōrŭm. *n. pl. Troupeaux.* Mittĕ in vĕnĕrĕm pĕcŭārĭă prīmŭs. *V.* Ārcădĭæ pĕcŭārĭă rūdĕrĕ crēdās. *Pers.* (3, 9). Ūt Lăcĕdæmōnĭī pĕcŭārĭă cŭlŭă Gălæsī. *St.*

† Pĕcŭdă. *n. pl. Comme* Pecora. Vāgānt; păvōrĕ pĕcŭda in tŭmŭlīs dēsĕrunt. *Att.* (apud *Non.* 2, 191. *Næv. ibid.*).

Pĕcŭlātŭs, ūs. *m. Concussion, péculat, et au fig.* (*Pl. Pers.* IV, 4, 7; *Cist.* I, 1, 74.)

Pĕcŭlĭārĭs, ĕ. *Propre, particulier.* Pĕcŭlĭārĕm, quĭă quāsī ūna ætās ĕrāt. *Pl.* (*Capt. prol.* 19. *Id. As.* III, 1, 37; *Merc.* III, 1, 27). *Voy.* Proprius.

† Pĕcŭlĭō, ās, ārĕ. *Enrichir d'un pécule.* (*Pl. Pers.* II, 2, 10.)

Pĕcŭlĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a amassé un pécule.* Pĕcŭlĭōsŭm sērvŭm dĕcĕt ēsse ēt prŏbŭm. *Pl.* (*Rud.* 1, 2, 24).

Pĕcŭlĭŭm, ĭī. *n. Pécule, épargnes d'un esclave.* Sīc tĭbĭ sēmpĕr hŏnōs, sīc cūrtă pĕcŭlĭă crēscĕnt. *O.* Nēc spēs lĭbĕrtātĭs ĕrāt, nēc cūră pĕcŭlī. *V.* (Item *Hor. A. P.* 330). Frūgī tāmĕn sŭm, nēc pōtēst pĕcŭlĭum ēnŭmĕrārī. *Pl.* (*As.* II, 4, 91). EP. Pārvum, tĕnŭē, ēxīgŭum, cūrtum.

Pĕcŭnĭă, æ. *f. Argent monnoyé.* Quōs tām grāndī sīm mĕrcātŭs prāsēntī pĕcŭnĭā. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 8). SYN. Mŏnĕtă, *par ext.* ārgentum, aŭrum, nŭmmus. PHR. Bēllōrum ĭn sūmptŭs cōngĕstă pōndĕrā māssæ. *L.* ‖ *Au fig. Richesse.* Ēt gĕnŭs ēt formām rēgĭnă pĕcŭnĭă dōnat. *H.* Crēscĕntĕm sĕquĭtur cūră pĕcŭnĭām. *Id.* Primă pĕrĕgrīnōs ŏbscēnă pĕcŭnĭă mōrēs Intŭlĭt. *J.* (6, 298). *Voy.* Divitiæ.

Pĕcŭnĭōsŭs, ă, ŭm. *Lucratif.* Ārtēs dīscĕrĕ vŭlt pĕcŭnĭōsās. *M.* (V, 57). SYN. Quæstŭōsus.

1. Pĕcŭs, ŏris. *n. Tout animal.* Nēc nōn ēt pĕcŏri ēst ĭdēm dēlectŭs ĕquĭnō. *V.* Ignăvum fŭcos pĕcŭs ă præsēpĭbŭs ărcĕnt. *Id.* Ōmnĕ quŭm Prōtĕus pĕcŭs ēgit ăltōs Visĕrĕ montēs. *H.* Sētĭgĕrŭm pĕcŭs. *O.* Quī gĕnŭĕrĕ sŭă pĕcŭs hŏc immănĕ jŭvēntă. *Grat.* (*Cyn.* 265). SYN. Pĕcus (udis), ănĭmal. ‖ *Ordint. Petit ou gros bétail, troupeau.* Ītĕ mææ, fēlix quōndām pĕcus, ītĕ căpellæ. *V.* Immănēm vēlŭtī pĕcŏra intĕr ĭnĕrtĭă tīgrim. Exŭbĕrĕt ănnŭs. Aŭt fētŭ pĕcŏrum. *Id.* Lānĭgĕrumquĕ pĕcŭs. *O.* SYN. Grĕx *ou* ārmentŭm. *Voy. ces mots.* ‖ *qqf. en parlant des hommes, avec une idée de mépris.* Mutum ēt turpĕ pĕcus, glandem ătquĕ cubĭlĭă prōptĕr Pūgnābant. *H.* Ō ĭmĭtātōrēs, sērvum pĕcus! *Id.* Sīmŭl ītĕ, Dīndўmēnăs dōmĭnæ văgă pĕcŏra. *Cat.* (63, 12).

2. Pĕcŭs, ŭdis. *f. Tout animal.* Ēt gĕnŭs æquōrĕum, pĕcŭdēs pictæque vŏlucrēs. *V.* Squāmĭgĕrŭm pĕcŭdēs. *Lr.* (II, 345). Nēc mŏdō pŏlītum pĕcŭdis Indĭcæ dēntĕm. *M.* (V, 37). SYN. Pĕcus (oris), ănĭmal. ‖ *Ordint. Menu bétail, brebis.* Nigrum

Hĕmī pĕcŭdĕm, Zĕphўrīs fēlicĭbŭs ālbăm. *V.* Mē pĕcŭdŭm fībræ sīmŭlācrăque ĭnānĭă somnī. *O.* Ēt frŭstrā pĕcŭdĕm quærēns Āthămāntĭdŏs Hellēs. *O.* Pĕcŭdŭm fībræ. *Id.* SYN. Pĕcŭs (oris), ŏvĭs, grēx. ‖ † *m.* Pĕcŭdī dārē vīvă mărītō. *Enn.* (apud *Prisc.* 5, 659).

† Pĕcŭscŭlă, æ. *f. dimin. du précéd.* Ĭn fŏvĕām sī fortĕ pĕcŭscŭlă vēstră ĭncĭdĕrit. *Juvc.* (II, 598).

Pĕdālĭs, ĕ. *Long d'un pied.* Trājĕctŭs cōntŏ sīc ēxtēndĕrĕ pĕdălī (*Anth.* II, p. 488).

Pĕdānŭs, ă, ŭm. *De Pédum, ville près de Rome.* Quĭd nūnc tē dīcām facĕre ĭn rĕgĭōnĕ Pĕdanā? *H.* ‖ *Subst. f. Nom de femme.* (*Anth.* II, p. 112.)

Pĕdārĭŭs, ă, ŭm. *Qui va à pied.* ‖ Pĕdārĭī, ōrŭm. *m. pl. Sénateurs qui n'avaient pas encore voix délibérante.* Căpŭt sĭnĕ lĭnguă sēntēntĭa pĕdārĭa ēst. *Laber.* (apud *Gell.* 3, 18. Vulgo *pedaria sententia est*).

† Pĕdātŭs, ūs. *m. Approche, course, incursion, attaque.* Nīsĭ pĕdātu tĕrtĭo ōmnēs ēffĭxĕrō. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 50. *Gloss. Philox.* Tertio pedatu, τρίτῳ περιόδῳ. Cf. *Non.* 1, 325; *Char.* 2, 191).

Pĕdēs, ĭtĭs. *m. Qui va à pied, piéton.* Quŭm pĕdēs ĭncēdĭt mĕdĭī pĕr māxĭmă Nērēī Stăgnă. *V.* Spēmquĕ sĕquēns vānam, sīlvă pĕdēs ērrăt ĭn ăltă. *O.* SYN. Pĕdēstĕr. ‖ *Fantassin, infanterie.* Seū quŭm pĕdēs ĭrĕt ĭn hōstĕm. *V.* Ĭpse ĕquēs, ĭpsĕ pĕdēs, sīgnĭfĕr ĭpsĕ fŭī. *O.* Ĭnsĕquĭtŭr nĭmbŭs pĕdĭtŭm. *V. Voy.* Pĕdĭtātus. ‖ *qqf. f.* Nōn tămĕn illă pĕdēs, sĕd cŭrru ĭnvĕctă vĕnustō. *Prud.* (*Psych.* 389).

Pĕdēstĕr, strĭs, strĕ. *Qui va à pied.* Ābnŭĭt ĭn lĭquĭdĭs ĭrĕ pĕdēstĕr ăquīs. *M.* (*Spect.* 28). Sĕquĕrēntŭr ŭt ĭndĕ pĕdēstrēs. *Fort.* (VI, 10, 25). SYN. Pĕdēs. ‖ *De pied, d'infanterie.* Ārcădās ĭnsuētōs ăcĭēs ĭnfĕrrĕ pĕdēstrēs. *V.* Pūgnāque ăccĭngĕ pĕdēstrī. *Id.* ‖ *De prose, qui ressemble à de la prose.* Ēt trăgĭcŭs plĕrumquĕ dōlĕt sermōnĕ pĕdēstrī. *H.* Sătĭrīs mūsāquĕ pĕdēstrī. *Id.* Pĕdēstrĕ cărmĕn ĕt bĕnĭgnŭs aūdĭt. *Prud.* (*Enchir. præf.* 11). SYN. Sŏlutŭs.

Pĕdētēntim. *Pas à pas, lentement, et au fig.* Præcĭpĕrĕ, haūd quāquam ēst pĕdētēntim prōgrĕdĭēntĭs. *Lr.* (V, 534. Adde *Pl. Mil.* IV, 2, 32; *Ter. Ph.* III, 3, 19). Pĕdētēntim hūnc rĕsālūtēm. *Lucil.* (apud *Char.* 2, 190). Mox ăĕrĕ vērtĕx Prōdĕrĕ sĕ cœpīt pĕdētēntim. *Victor.* (*Gen.* 2, 392). *Voy.* Paulatim.

Pĕdĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Jŭvēnĭs Pĕdĭānŭs ĭn ārmĭs. *Sil.*

Pĕdĭātĭă, æ. *f. Julius. Pédiatius, nommé ironiquement Pédiatia.* Jullŭs ēt frăgĭlĭs Pĕdĭātĭă, fŭrquĕ Vŏrānŭs. *H.* (*Sat.* 1, 8, 39. Ubi *Schol. Cruq.*).

Pedĭcă, æ. *f. Lacet, piége.* Tūm grŭĭbŭs pĕdĭcās ēt rētĭă pōnĕrĕ cērvis. *V.* Rētĭă cūm pĕdĭcĭs, lăquĕōsquĕ, ārtēsquĕ dŏlōsās. *O.* Currēntēsquĕ fĕrās pĕdĭcārum cōmpēdĕ nēctunt. *Manil.* (V, 187. Adde *Grat. Cyn.* 93). SYN. Lăquĕus, etc. *Voy. ce mot.*

Pĕdĭcōsŭs *et* Pĕdĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Pouilleux, rongé de vermine.* Rūs dētrudĕtŭr pĕdĭcōsŭs, squalĭdŭs. *Titin.* (apud *Fest.* in *Pedibus.* Alĭī leg. *pædidosus*). Hĭnc mĕntī dŏmĭnus pĕdĭcŭlōsī. *M.* (XII, 59).

Pĕdĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Pedis.

? Pĕdĭŏlŭs, ī. *m. dimin. de* Pes. *Petit pied.* Ātque ădĕō nōlō: nūdō pĕdĭŏlo ēs. *Afr.* (apud *Non.* 2, 699. Alĭī leg. *petiolo*).

Pĕdĭs, ĭs. *m. Pou, vermine.* Ŭbĭ mē vĭdĕt, căpŭt scăbĭt, pĕdēs lĕgĭt. *Lucil.* (apud *Fest.* Adde *L. Andr. ibid.*; *Pl. Curc.* IV, 2, 14).

Pĕdĭsĕquŭs, ī. *m., et* Pĕdĭsĕquă, æ. *f. Esclave qui accompagnait.* Dūm lūdī fīūnt, ĭn pŏpĭnăm pĕdĭsĕquī. *Pl.* (*Pœn. prol.* 40. *Id. Mil.* IV, 2, 18). Vēstem, ūnĭōnēs, pĕdĭsĕquōs, ēt cēlĕrā. *Ph.* Hŏnēsta ēt lĭbĕrālī; ăccēdo ād pĕdĭsĕquās. *Ter.* (*And.* I, 1, 96. Et *Pl. As.* I, 3, 31).

Pĕdĭtātŭs, ūs. *m. Infanterie.* Āt pĕdĭtātŭs rēlĭquĭæ ērānt, sī vivērēnt. *Pl.* (*Mil.* 1, 1, 54). SYN. Pĕdĭtēs. PPH. Pĕdēstrīs ăcĭēs, cōpĭă, mārs.

Pĕdĭtŭm, ī. *n. Pet.* Sŭbtīle ăc lĕvĕ pĕdĭtŭm Lĭbōnĭs. *Cat.* (55, 3). SYN. Crĕpĭtŭs.

Pĕdĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Quŭm Pĕdĭŭs caūsās ēxsŭdĕt. *H.* (Et *Pers.* 1, 85).

1. Pĕdŏ, ĭs, pĕpĕdī, pĕdĕrŏ. *n. Péter.* Ērgŏ quĭd ĭn caūsa ēst? pĕdĕrĕ Bāssă sōlĕt. *M.* (IV, 88). Nām displōsa sŏnāt quāntŭm vēsĭcă, pĕpĕdī. *H.*

2. Pĕdŏ, ōnĭs. *m. Pedo Albinovanus, poète latin.* Sī rōgĕt hæc ălĭquĭs cŭr sīnt nārrāta Pĕdōnī. *O.* Quă Pĕdō, quă Mārsŭs, quăquĕ Catŭllŭs ērĭt. *M.* (V, 5). SYN. Albĭnŏvānŭs. ‖ *Autres.* (*Juv.* 7, 129.)

Pĕdŭlĕ, ĭs. *n.* (*pes*). *Chausson; chaussure.* Pēndēnt pēnĭcŭlāmēnta ūnum ād quŏdquĕ pĕdŭlĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 624).

Pĕdŭm, ī. *n. Bâton recourbé par le haut, houlette.* Āt tŭ sūmĕ pĕdŭm, quōd mĕ quŭm sæpĕ rōgārĕt. *V.* EP. Pāstōrālĕ, -incūrvŭm, rĕcūrvŭm, dūrŭm. PPH. Pāstōrālĕ scēptrŭm. Trūncŭs ŏlīvæ. ‖ *Bâton à l'usage des pontifes, Eccl. Crosse.*

Pēgāsēŭs, Pēgāsĭŭs *et* Pēgasĭŭs, ă, ŭm (Πηγάσειος, Πηγασήϊος *et* Πηγάσιος). *De Pégase.* Ŏb hōc crĕātŭm Pēgāsēŭm gŭrgĭtĕm. *M. Cap.* (IX, *fin.*). Cāntārĕ crēdās Pēgāsĭŭm nēctār. *Pers.* (*Prol.* 14). Nōn sī Pēgāsĭŏ fĕrār vŏlātū. *Cat.* (53, 25).

Pēgāsĭs, ĭdŏs. *f.* (Πηγασίς). *De Pégase.* Hŏc ĕgŏ Pēgāsĭdās dēdŭxī prīmŭs ăd ūndās. *O.* ‖ *qqf. Naïade.* Pēgasĭs Œnōnē Phrўgĭīs cēlēbĕrrĭmă sīlvis. *O.* (Quæ apud *Lucan.* est *Nais* Œnone). ‖ *Au plur. Les Muses.* Āt mĭhĭ Pēgasĭdĕs blāndissĭmă carmĭnă dĭctānt. *O.* Mōllĭă, Pēgasĭdĕs, vēstrō dătĕ sērtă pŏētæ. *Pp.* (III, 1, 19. Cf. *Fest.*). *Voy.* Musæ.

Pēgāsŭs, ī. *m.* (Πήγασος). *Pégase, cheval ailé, né du sang de Méduse. D'un coup de pied il fit jaillir la source nommée Hippocrène. Bellérophon, qui le montait pour combattre la Chimère, s'étant laissé tomber, Pégase s'envola vers le ciel, où il fut mis au nombre des constellations. Les poëtes le placent sur le Parnasse.* Ānte ălĭos quāntŭm Pēgasŭs ībāt ĕquōs. *O.* Pēgasŏn, ēt frātrēm, mātrīs dē sānguĭnĕ nātōs. *Id.* EP. Gōrgŏnĕŭs, Mēdūsæŭs, Bellĕrŏphōntēŭs; ærĭŭs, ālātŭs, ălīgĕr, ālēs, vŏlāns, vŏlūcĕr, lĕvīs, cĕlĕr, cĭŭs, præpĕs. PPH. Equŭs Bellĕrŏphōntēŭs, Mēdūsæŭs, ălīgĕr, ālātŭs, vŏlans. Mēdūsæ ālata prŏpāgō. VERS. Ād quām Gōrgŏnĕī dēĭāpsa ēst pinnă cabāllī. *J.* Gorgonis hīc prolēs in Pĭĕrĭō Hĕlĭcōnĕ, Vērtĭcĕ quūm summo nondum dēcurrĕrĕt ūnda, Mūsæos fontēs dĕxtrī pĕdĭs ĭctŭbŭs haūsit. *German.* Pēgasŭs ūndĕ, lĕvēs prævĕrtēns mōtĭbŭs ūndās, Fungĭtŭr âssumptō pēndēns ĭnnassē vŏlātū, Dum fĕrrētŭr ĕquī gravĭs ūngŭlă præpĕtĕ pĕnnā. *Alcim.* Līquōrēs Scalptōs ālĭtĭs hĭnnĭēntĭs ĭctū. *Sid. Voy.* Hippocrene, Parnassus. ‖ *Constellation.* Pēgāsŭs, ēt Dĕlphĭn, Tē-

hūmque, Aquĭla, Anguĭtĕnēnsquĕ. *Aus.* (*Eclogar. Sign. Cœl.* 5). SYN. Equŭs, Sŏnĭpēs. ‖ *Nom d'un Jurisconsulte Romain.* (*Juv.* 4, 77.)

† Pēgē, ēs. *f.* (πηγή). *Source.* Hīc ērăt Argānthi pēgē sŭb vĕrtĭcĕ montĭs. *Pp.* (I, 20, 33).

† Pēgi. *ancien parf. de* Pango. Tōnsillām pēgi lævo in littŏrĕ. *Pac.* (apud *Fest.* in *Tonsilla*, et apud *Prisc.* 10, 894).

Pēgmă, ătis. *n.* (πῆγμα). *Échafaud pour exposer divers objets ; en partic. échafaud de théâtre qu'on élevait ou abaissait avec les personnages qu'il portait.* Ēt pēgma, ēt pŭĕrōs ĭnde ăd vēlārĭă răptōs. *J.* (6, 122). Dūm pēgmă răpĭtŭr, cōncĭdit căsū grăvī. *Ph.* Cēris ĭnūrēns jānŭārum līmĭnă, Ēt ātrĭōrum pēgmătă. *Aus.* (*Epig.* 26), Rūmōsă rārī pēgmătis cōmpăgĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 3208).

Pējĕrātŭs, ă, ŭm. *Violé par un parjure.* Ūllă sī jūris tĭbī pējĕrātī. *H.*

Pējĕrō, ās, ārĕ. *n. Jurer faussement.* Pējĕrăt hībĕrnī tempŏrĭs essĕ mŏrās. *Pp.* (IV, 3, 42). Făbūllă : nūnquid, Paulĕ, pējĕrăt? nĕgŏ. *M.* (VI, 12). Pēr cōnsŭlātŭm pējĕrăt Vătĭnĭŭs. *Cat.* (52, 3). SYN. Pĕrjūrō. *Voy.* Mentior. ‖ *act.* Stўgĭās quī pējĕrăt ūndās. *L.*

Pējŏr, ŭs. *compar. de* Malus. *Pire, plus vicieux.* Ētās pārentŭm, pējŏr ăvīs, tŭlĭt. *H.* SYN. Nequĭŏr, vitĭōsĭŏr, ĭmprōbĭŏr, dētĕrĭŏr. ‖ *Pire, plus malheureux.* Ō fortēs pējŏrăquĕ pătssī! *H.* SYN. Grăvĭŏr, ăcērbĭŏr. ‖ *Moins noble, plus obscur.* Quŏd sīt pējŏrĭbŭs ortŭs. *H. Voy.* Ignobilis.

Pējŭs. *adv. Pire, pis.* Zōïlĕ, pējŭs ŏlĕt. *M.* (XI, 31). Nōn sē pējŭs crŭcĭāvĕrĭt ătque hīc. *H.* Cānĕ pējŭs ĕt ănguĕ Vitābĭt chlāmўdĕm. *Id.* SYN. Dētĕrĭŭs.

† Pĕlăgē. *n. pl.* (πελάγη). *arch. de* Pelagus. *Les mers.* Prōptĕr Ātlāntĕūm lĭttŭs pĕlăgēquĕ sĕvēră. *Lr.* (V, 36. *Id.* VI, 619). Răpĭdūm sălŭm tŭlīstĭs, trŭcŭlēntăquĕ pĕlăgē. *Cat.* (63, 16).

Pĕlăgĭānŭs, *et par licence* Pĕlăgĭānŭs, ă, ŭm. *Pélagien, de Pélage.* Quīd prōdēst vērbĭs commēntūm Pĕlăgĭānŭm? *Prosp.* (*Ing.*IV, 1. Sic *Id. Epitaph. Hœres.* 1).

Pĕlăgĭŭs, ă, ŭm. *arch.* (πελάγιος). *De mer.* Vēnĭre ĭn pătrĭām vŏlŭīt cursū pĕlăgĭō. *Ph.* Quĭnque ēst dĭērum : pōst pĕlăgĭa ēst ĭnsŭlă. *Avien.* (*Or. mar.* 164). Ăn ŭt mātrona ōrnātă phălĕrĭs pĕlăgĭīs? *P. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55). *Voy.* Marinus. ‖ *Subst. m. Pélage ou Morgan, célèbre hérésiarque breton, adversaire de Saint-Augustin. Voy. le précédent.*

Pĕlăgŏ *ou* Pĕlăgōn, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Mnēsĭlŏchŭs ădvŏcāvĭt Pĕlăgonēm sĕnēm. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 28). Eupălēmon Pĕlagonăquĕ dĕxtrā tŭēntĕm. *O.*

Pĕlăgŭs, ī. *n.* (πέλαγος). *Pleine mer, mer.* Ăltă pētēns, pĕlăgŏque ăllŭs trăhĭt hūmĭdă līnă. *V.* Ūt pĕlagus tĕnŭĕrē rātēs. *Id.* Ānnōs mōrātŭr : pĕlagŭs, ăn terrās prēmit? *Sen.* (*Ag.* 399). *Voy.* Mare.

Pĕlămĭs, ĭdis, *ou* Pĕlămўs, ўdis. *f.* (πηλαμίς *et* πήλαμυς). *Jeune thon qui n'a pas un an.* Siccŭs pĕtăsuncŭlŭs, aŭt vās Pĕlămĭdŭm. *J.* (7, 120).

Pĕlăsgī, gōrŭm *et sync.* gūm. *m. pl.* (Πελασγοί). *Pélasges, peuple primitif de la Grèce, qui habitait le centre du Péloponnèse. ŒNotrus et Évandre vinrent de la Pélasgie fonder des colonies en Italie.* ‖ *Pélasges établis en Etrurie.* Tўrrhēnī primum fortēs, juxtăquĕ Pĕlăsgī, Cўllēnēs quondam prōprĭă quī sēdĕ rĕlictă, Tўrrhēnis sŏcĭās pĕtīērūnt nāvĭbŭs ārcēs. *Prisc.* (*Peri.* 344). Silvānō fāma ēst vēlĕrīs săcrāssĕ Pĕlasgŏs. *V.* ‖ *En gén. Grecs.* Fēssūm vāstă tĕ cædĕ Pĕlăsgūm. *V.* Dēmīsērĕ mŭtū vultūmque ănĭmúmquĕ Pĕlăsgi. *O. Voy.* Graii. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Des Grecs.* Īllĕ dŏlīs ĭnstructŭs ĕt ārtĕ Pĕlăsgă. *V.* Dēcŭs ĕt tūtēlă Pĕlăsgī Nōmĭnĭs. *O.*

Pĕlăsgĭās, ădis, *et* Pĕlăsgĭs, ĭdis. *f.* (Πελασγιάς *et* Πελασγίς). *Grecque.* Famă Pĕlăsgĭădās sŭbĭtŏ pĕrvēnĭt ăd ūrbēs. *O.* Sivĕ jŭvăt lōngĕ fŭgīssĕ Pĕlăsgĭdă Săpphō. *Id.* SYN. Pĕlăsgă, Grăiă, Achăĭs.

Pĕlăsgŭs, ă, ŭm. *Voy.* Pelasgi.

Pĕlătēs, æ. *m. Nom d'homme.* Cĭnўphĭŭs Pĕlătēs. *O.*

Pĕlĕĭŭs, ă, ŭm (Πηλήϊος). *De Pélée.* Jāmque Ĭthăcūm cōrdĕ æquāntĕm Pĕlēĭă fāctă. *Sil.* (Et *St. Ach.* II, 209).

Pĕlĕthrōnĭăs, ă, ŭm (Πελεθρόνιος). *D'une ville de Thessalie* (Πελεθρόνιον), *de Thessalie ; m. pl. les Lapithes ou les Centaures.* Ĭndĕ Pĕlĕthrōnĭăm præfīxă cūspĭdĕ pīnŭm Mārtĭs. *St.* Cōndĕ Pĕlĕthrōnĭōs, ălăcĕr pŭĕr ĕt vĕtĕrātŏr, Æăcĭdæ tūtŭlōs. *Sid.* (*Pan.* 179). Fĕtă Pĕlĕthrōnĭīs nūbēs cĭŏndĭt ĭn ăntrīs. *L.* Frēnă Pĕlĕthrōnĭī Lăpĭthæ gўrōsquĕ dĕdĕrĕ. *Virg.*

Pĕlĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Πηλεύς). *Pélée, fils d'Éaque, époux de Thétis et père d'Achille.* Quām Tēlămōn, Pĕlĕŭs, ēt prōlēs tĕrtĭă, Phōcŭs. *O.* Pĕlĕŏs ēt Prĭămī trānsĭt, vēl Nēstŏrĭs ānnōs. *M.* (II, 64). Tālĭă præfāntēs quōndăm fēlīcĭă Pēlei. *Cat.* (64, 378). Sēmĭfĕr Æmōnĭūm vincēbăt Pēlĕă Chīrōn. *Stat.*

Pĕlĭă, æ. *m. Voy.* Pelias 3.

Pĕlĭăcŭs, ă, ŭm (Πηλιακός). *Du mont Pélion.* Pĕlĭăcō quōndăm prōgnātæ vĕrtĭcĕ pīnūs. *Cat.* (64, 1). Troăquĕ Pĕlĭăcæ stĕrnēbăt cūspĭdis ictū. *O.*

1. Pĕlĭas, ădis. *f.* (Πηλιάς). *Du Pélion.* Pĕlĭās întăctī lătĕ sūbĭt hospĭtă Pōntī Pīnūs. *O.* Phrўxēăm pĕtĭīt Pĕlĭās ărbŏr ŏvĕm. *Id.* ‖ *absolt. Lance dont Pallas fit présent à Pélée, et que celui-ci donna à son fils Achille.* Pĕlĭās ēssĕ pŏtēst ĭmbēllĭbŭs āptă lăcērtīs? *O.* Tērrĭbĭlis quō Pĕlĭās ībăt ĭn hōstĕm (*Ad Pis.* 165). PPII. Pĕlĭās hăstă. Pĕlĭăcă cūspĭs. PHR. Ūtquĕ Lārissæă cūrrātŭs Tĕlĕphŭs hăstă. *Ser. Sam.*

2. Pĕlĭăs, ădis. *f.* ; Pĕlĭădes, ŭm. *pl.* (Πελιάς). *Les filles de Pélias.* Hīc cædĕ pātrĭs Pĕlĭădum ĭnfēcit mānŭs. *Ph.* PPII. Nătæ Pĕlĭæ. *O.* Vīrgĭnēs Pĕlĭă crĕātæ. *Id.*

3. Pĕlĭās *et* Pĕlĭă, æ. *m.* (Πελίας). *Pélias, roi de Thessalie, fut pris à mort par ses filles, auxquelles Médée avait persuadé qu'elles pourraient le rajeunir par des cérémonies magiques.* Æmōnĭām prīmīs Pĕlĭās frēnābăt ăb ārmīs. *V. Fl.* Ēt rēgnă Pĕlĭæ scĕlĕrĕ Mēdēæ jăcēnt. *Ph.* Aŭdĭtŭs ă tē Pĕlĭă sŭpplĭcĭūm tŭlĭt. *Sen.* (*Med.* 201). VERS. Ĭtem ŭt Mēdēă Pĕlĭān cōncŏxĭt sĕnēm, Quēm mēdĭcāmento ēt suīs vēnēnĭs dīcĭtŭr Fēcissĕ rursŭs ēx sēne ădŏlēscēntŭlŭm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 80). Pĕlĭæ sēnĭs Dēcŏcta āhēno mēmbrā. *Sen.* Sēnĭō trĕmēntēm dēbĭlī ătque ævō grăvēm, Pătrēm pĕrēmptum quĕrĭtŭr, ēt cæsī sēnĭs Discissă mēmbrā, quum, dŏlō căptæ tŭō, Pĭæ sŏrōrēs ĭmpĭum audērent nĕfās. Jŭssāsquĕ nātās, fraudē dēcĕptās mĕā, Sĕcārĕ mēmbrā nōn rĕvĭcturī sĕnīs. *Id.* (Cf. *Med.* passim ; *Ov. Met.* VII, 300 *sq.*)

Pĕlĭdēs, æ. *m.* (Πηλείδης). *Achille, fils de Pélée.* Pĕlĭdēs ūltĭnām vītāssĕt Āpollĭnĭs ārcŭs! *O.* Aūsŭs Pĕlĭdæ prĕtĭŭm sĭbī pōscĕrĕ currŭs. *V. Voy.* Achilles.

Pĕlĭgnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple du Samnium, au bord de l'Adriatique.* Hŏc ĕgŏ cōmpŏsŭī,

Pēlignīs nātŭs ăquōsīs. *O.* Nōn mē Pēlignī, nēc spērnēt Māntŭă vātēm. *M.* (VIII, 73). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Pēlignæ dīcār glōrīă gēntis ĕgŏ. *O.* Mārsă mănŭs, Pēlignă cōhōrs. *Enn.* (apud *Char.* 4, 251). Pēlignă frīgŏră. *H.*

Pēlĭnă *ou* Pēlĭnnă, æ. *f. Ville de Thessalie.* Tūmquĕ Chĭūs, pătŭlæ prōspectāns ārvă Pēlĭnnæ. *Avien.* (*D. T.* 714. Cf. *Plin.* 4, 8).

Pēlĭŏn, ĭi. *n.* (Πήλιον). *Pélion, montagne de Thessalie.* Pēlĭŏn Æmŏnĭæ mōns ĕst, ŏbvĕrsūs ĭn aūstrōs. *O.* Pēlĭŏn hūmnĭtŭ fŭgĭēns ĭmplēvĭt ăcūtō. *V.* ‖ *qqf. avec un adj. m., en s. ent.* motis. Ēt quās Ōssă tŭlĭt, quās ăltŭs Pēlĭŏn hērbās. *O.* (*Met.* VII, 224). Et Pēlĭŏn ăltĭŏr Ōssă. *Id.* (*Fast.* III, 441. In his tamen nescio an legere malim *Pelios*, quod est apud *Plin.* 4, 8. Sic *Ilion* et *Ilios*). ‖ ? Pēlĭŏn. Ōssăquĕ cūm Pēlĭō, cūmquæ Hæmō cēssērĭt Ōthrys. *Sil.* (III, 495. Alii melius synizesin esse volunt; alii leg. *Pindo*).

Pēlĭŏs, ĭi. *m. Voy. le précéd.*

Pēlĭus, ă, ŭm. *Du mont Pélion.* Ūtĭnām ne ĭn nĕmŏrĕ Pēlĭō sĕcūrĭbŭs. *Enn.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 22).

Pēllă, æ. *f.* (Πέλλα). *Pella, ville et port de Macédoine, patrie de Philippe et d'Alexandre.* Ēxīgŭæ sĕcūrā fŭīt prōvĭncĭæ Pēllæ. *L.* Atque Āsĭæ gēntēs, ēt Māgnō maxĭmă Pēllă. *Man.* (I, 775).

Pēllăcĭă, æ. *f. Tromperie, perfidie.* Sūbdŏlă quŭm rĭdĕt plăcĭdī pēllăcĭă pōntī. *Lr.* (II, 559). Sēntĭŏ quām cōntrā mŏvĕăt pēllăcĭă lītēm. *Prud.* (*Ham.* 703). *Voy.* Dolus.

Pēllæŭs, ă, ŭm (Πελλαῖος). *De Pella, Macédonien.* Ūnŭs Pēllæō jŭvĕnī nōn sŭffĭcĭt ōrbĭs. *J.* (10, 168). Pĭĕrŭs hās gĕnŭīt Pēllæĭs dīvĕs ĭn ārvīs. *O.* Pēllææ dŏmĭtŏr Paŭlŭs cōnscēndĕrĕt aūlæ. *Cl.* ‖ *D'Alexandrie, d'Égypte.* Pēllæī gēns fortūnātă Cānōpī. *V.* Nōn ĕgŏ Pēllæās ārās, etc. *L.* Pēllæă gŭlă. *M.* (XIII, 85).

? Pēllæŭs. *Comme le précédent.* (Sic apud *Pl. As.* II, 2, 67. Alii melius verba transponunt.)

Pēllax, ācis. *Fourbe, trompeur.* Invĭdĭă pōstquām pēllācĭs Ŭlўssei. *V. Voy.* Dolosus.

Pēllĕgō. *Voy.* Perlego.

Pēllex, ĭcis. *f. Concubine.* Ārgŏlĭdās tĭmŭī; nŏcŭīt mihĭ bārbāră pēllex. *O.* Pēllĭcĭbŭs quŏtĭēs plăcāvĭt nūmĭnă cæsis. *Id.* Nēc vir Pĭĕrĭă pēllĭcĕ saūcĭŭs. *H.* Effūsă circă pēllĭcŭm quāntō vēnĭt Tūrba āppărātū! *Sen.* (*Ag.* 253). SYN. Āmīcă, cōncŭbĭnă. ‖ *qqf. Femme à laquelle on a fait violence.* Īsmărĭum pēllex Āttĭcă plōrat Ĭtўn. *M.* (X, 51. Et *Ov. Fast.* II, 389).

† Pēllĭcĕŭs, ă, ŭm. *De peau.* Nūdŭm pēllĭcĕŭ tāntŭm sŭb vēstĕ trĕmēntēm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 373).

Pēllĭcĭŏ *ou* Pĕrlĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ĕctum, ĭcĕrĕ. *Attirer, séduire.* Sūbdŏlă pēllĭcĕre ĭn fraŭdĕm rĭdentĭbŭs ūndĭs. *Lr.* (V, 1003). Nĕ mĕ ĭn brĕvĕ pēllĭcĭās tēmpŭs gaŭdĭo hŏc fălsō frŭī. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 2). Pēllĕxī ŭt mītēs pĕtĕrēnt pĕr ācĕrba prŏfēctŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 71. Scripturam *Pellicio* commendant *Prisc.* 2, 571; *Vel. Long. Orth.* p. 2227). SYN. Ăllĭcĭŏ, prŏlĭcĭŏ, dēlĭnĭŏ, ĭndūcŏ, dūcŏ, prolĕctŏ, trăhŏ, āūtrāhŏ, ĭmpēllŏ, ĭncĭtŏ, ăgŏ, răpĭŏ.

† Pēllĭcŭī. *ancien parf. du précéd.* Deĭndĕ ŭbĭ pēllĭcŭīt dūlcĭs lĕvĭs aūrā săporis. *Varr. Atac.* (apud *Prisc.* 10, 877. *Liv. And. ibid.*).

Pēllĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Pellis. *Petite peau.* Sēd tē, mihĭ crēdĕ, mĕmēntō Nūnc ĭn pēllĭcŭlă, cērdŏ, tĕnērĕ tŭă. *M.* (II, 16. De sensu vid. *Pellis*). ‖ *Au fig. Sa petite personne.* Pēllĭcŭlăm tŭ rārĕ jŭbē. *H.* SYN. Cūtĭcŭlă. ‖ *Mœurs.* Pēllĭcŭlām vēlĕrēm rĕtĭnēs. *Pers.* (5, 116).

Pēllĭŏ, ōnĭs. *m. Pelletier, foureur.* Quāsī sūpēllĭcēr pēllĭōnĭs. *Pl.* (*Men.* H, 2, 53). ‖ *Nom d'homme.* (*Pl. Bac.* II, 2, 37.)

Pēllĭs, ĭs. *f. Peau.* Ārĕt Pēllĭs, ēt ād tāctŭm trāctāntī dūrā rĕsīstĭt. *V.* Spārsīs ĕtĭāmnūnc pēllĭbŭs ālbō. *Id.* Ănguĭbŭs ēxŭītŭr tĕnŭī cūm pēllĕ vĕtŭstās. *O.* Rūgōsam ĭnflāvĭt pēllĕm (rana). *Ph.* SYN. Pēllĭcŭlă, cūtĭs, cūtĭcŭlă, *qqf.* tēgmĕn, vēlāmĕn, ētŭvĭæ. ‖ *Enlever la peau, écorcher.* Ēxcŏrlŏ. Pēllĕm, cūtĕm dētrāhŏ, dĕrĭpĭŏ, ērĭpĭŏ. Pēllĕm ōssĭbŭs dētrāhŏ. Cŏrlŏ ēxŭŏ. Ōssă pēllĕ ēxŭŏ, nūdŏ, spŏlĭŏ. Dōrsūm dēspŏlĭŏ. VERS. Tĕrgŏră dĕrĭpĭūnt cōstĭs, ēt vĭscĕră nūdānt. *V.* Nūdāvĕ dĕrēptă pătēānt tŭă pectŏră pēllĕ. *O.* Clāmāntī cūtĭs ēst summōs dĕrēptă pĕr ārtūs. Dētēctīquĕ pătēnt nĕrvī, trĕpĭdāquĕ sīne ūllă Pēllĕ mĭcānt vēnæ. Aūt lăcĕrōs ārtūs ēt grāndĭă dētēgĕt ōssă. *Id.* Fŭgĭt rŭptă cūtĭs, pallēntīāquæ ōssă rētēxĭt. *L.* ‖ *Peau pour se couvrir.* Pāmpĭnĕāsquĕ gĕrūnt ĭncĭnctæ pēllĭbŭs hāstās. *V.* Pēllĭbŭs ēt sūtĭs ārcēnt mālĕ frīgŏră brāccĭs. *O.* ‖ *Peau pour se coucher.* Effūltŭm fŏlĭīs ēt pēllĕ Lĭbўstĭdĭs ūrsæ. *V.* Pēllĭbŭs ĭncŭbŭīt strātĭs (ovium). *Id.* Vēl mĕrĭtŏ, quŏnĭam ĭn prōprĭă nōn pēllĕ quĭēssēm. *H.* (*Satir.* I, 6, 22. Sic bene exponunt *Porphyr.* et *Schol. Cruq.* Eodem sensu jam sup. *Pellicula*). ‖ *Cuir.* Quŭm pēllĭs tōtĭēs ŏbĕāt cĭrcūmdātă taūrī. *V. Voy.* Corium. ‖ *Parchemin.* Pellĭbŭs ēxīgŭīs ārctātŭr Lĭvĭŭs ĭngēns. *M.* (XIV, 190). *Voy.* Membrana. ‖ — aūrĕă, etc. *Toison d'or.* Aūrātam ōptāntēs Cōlchĭs āvērtĕrĕ pēllĕm. *Cat.* (64, 5). *Voy.* Vellus. ‖ *Au fig. Enveloppe, tout ce qui recouvre.* Dētrāhĕre ēt pēllĕm, nĭtĭdūs quă quīsquĕ pĕr ōră Cēdĕrĕt. *H.* Ĭntrōrsŭs tŭrpĭs, spĕcĭōsŭs pēllĕ dĕcōrā. *Id.* Summă nēquĭdquām pēllĕ dĕcōrŭs. *Pers.* (4, 14).

Pēllītŭs, ă, ŭm. *Couvert de peaux d'animaux.* Littŏrĕ, pēllītŏs ĭntĕr ăgēndă Gĕtās. *O.* Pēllītŏs hăbŭīt, rūstĭcă cōrdă, pătrēs. *Pp.* (IV, 1, 12). ‖ — ōvēs. *Troupeaux que l'on recouvrait de peaux pour préserver la laine.* (*Hor. Od.* II, 6, 10.) ‖ *qqf. De peau.* Pēllītŏs hăbĭtŭs sūmpsĭt vĕnĕrābĭlĭs Ādam. *Prud.* (*Psych.* 394).

Pēllŏ, ĭs, pĕpŭlī, pŭlsŭm, pēllĕrĕ. *Toucher, frapper, ébranler.* Vēstrāquĕ pĕctŏră pēllĭtĕ tōnsīs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Tonsam*). Gaŭdĕt ĭnvīsām pĕpŭlīssĕ fŏssŏr tĕr pĕdŏ tĕrrām. *H.* Tūne hās pĕpŭlīstī fŏrēs? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 3). Nēc pūdĕāt pĕpŭlīssĕ lўrām (*Ad Pison.* 157). SYN. Ĭmpēllŏ, pulsŏ, pĕrcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, quătĭŏ, ēxcĭtŏ. ‖ *Pousser, exciter.* Sī ănĭmŭs bŏnīnēm pĕpŭlīt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 33). SYN. Ĭmpēllŏ, ăgŏ, etc. ‖ *Pousser, repousser, chasser, éloigner, écarter.* Ēt pātrĭo ĭnsōntēs Hārpўĭās pēllĕrĕ rēgnō. *V.* Pēllĭtŭr Ānnă dŏmō. *O.* Ĭstum ămŭlŭm, quŏd pŏtĕrĭs, ăb ĕā pēllītŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 9). SYN. Dēpēllŏ, rēpēllŏ, ēxpēllŏ, ējĭcĭŏ, dētrūdŏ, etc. *Voy.* Arceo, Ejicio, Exsilium. ‖ *Au fig.* Sērăm pĕpŭlĕrĕ crĕpŭscŭlă nōctēm. *O.* Glandĕ fămēm pēllēns. Pēllĕ mōrām. Jūpĭtĕr ā vōbĭs tām tŭrpĭă crīmĭnă pēllăt. *Id.* Vīnŏ pēllītĕ cūrās. *H.* Pēllĕrĕ sītim. *Id.* Pēllĕrĕ sōmnŭm. *Sil.*

Pēllūcēns *ou* Pĕrlūcēns, *et* Pēllūcĭdŭs *ou* Pĕrlūcĭdŭs, ă, ŭm. *Transparent, diaphane; qui se voit à travers.* Ēt pēllūcēntēs nūmĕrāre ĭn cŏrpŏrĕ fĭbrās. *O.* Quālīs ĭn ăĕrĭī pēllūcēns vĕrtĭcĕ mōntĭs Rīvŭs. *Cat.* (68, 56). Fāctă mănŭ, pūrāquĕ mă-

gis pellūcidă gēmmâ. *O.* Pūrpŭrĕâquĕ vĕnī pēllūcidă pălă. *Tib.* (IV, 6, 15). Crūrĕ nītēns, nigĕr ūnguēntō, pēllūcĭdŭs ōstrō. *M.* (XII, 38). SYN. Pērspicŭŭs, trānslūcĭdŭs, pēllūcĭdŭlŭs, clārŭs, limpĭdŭs, nĭtĭdus. PHR. Pērspĭcŭă nām fōns trānslūcĭdŭs ŭndă. *Sil. Voy.* Limpidus. ‖ *Au fig.* Ēt cĭtŏ căsūrŭs jām pēllūcēntĕ rŭīnă. *J.* (11, 15). Ārcānăquĕ fidēs prodigă, pēllucidĭŏr vĭtrō. *H.*

Pēllucĕō *ou* Pērlucĕō, ēs, ūxī, ūcērĕ. *n. Être transparent, se voir à travers.* Ita is pēllucĕt quasi laternă pūnĭcă. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 29). Sic ūbi sŭppŏsĭtis pēllucēnt prăela lacernis. *M.* (II, 46). Crētŭrĕ, pēllucēs. *J.* (2, 78). SYN. Trānslucĕō, lucĕō, nĭteō. PPH. Sŭm pēllucĭdŭs, pērspicŭŭs, limpĭdŭs. PHR. Pērvĭăs hŭmŏr Dūcīt ĭnŏffensos liquĭdo sŭb gurgĭtĕ vīsŭs, Imaquĕ pērspĭcŭi prodĭt sĕcrēta prŏfundi. *Cl.* (*Pelluceo* præferunt *Vel. Long. Orth.* p. 2227; *Prisc.* 2, 571.) ‖ *Au fig.* Pēllucĕt ōmnĭ rēgiæ vītiŭm dŏmŭs. *Sen.* (*Ag.* 148).

Pēllūcĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Pellucĭdus. Aūt pēllucĭdŭli dēlĭcĭis lăpĭdis. *Cat.* (65, 3).

Pēllucĭdus. *Voy.* Pellucens.

Pēlŏpēa, æ. *f.* (Πελοπεια). *Fille de Thyeste et mère d'Égisthe.* Fīlĭă sī fŭĕrīt, sīt quŏd Pēlŏpēa Thўĕstæ (*Ibis*, 361. Adde *Cl. Eutr.* II, 191; *Juv.* 7, 92).

Pēlŏpēĭădēs, ădis, Pēlŏpēĭs, ĭdis. *f.* (Πελοπιάδες *et* Πελοπιάς). *De Pélops, de l'Argolide.* Ārgōsquĕ, ēt Spartē, Pēlŏpēădēsquĕ Mўcēnæ. *O.* Tūm lævă Crētēn, dēxtră Pēlŏpēĭdās ŭndās. *Id.* SYN. Pēlŏpēă, Pēlŏpēĭă.

Pēlŏpēĭŭs, ă, ŭm (Πελοπειος). *Comme le précéd.* Hŏc ĕst vĕtŭstŭm Pēlŏpĭæ lĭmĕn dŏmŭs. *Sen.* (*Ag.* 7. *Ib.* 163).

Pēlŏponnēsĭăcus, ī. *f.* (Πελοπόννησος). *Péloponnèse, presqu'île de la Grèce, auj. la Morée.* In Pēlŏponnēso, quās ēvĭtŭs hŭc ănnŭī. *Lr.* (VI, 586). Ēt Pēlŏpŏnnēsī patrŭīs circŭmvŏlăt ōrās. *Man.* (IV, 610). PHR. Sequĭtur Pēlŏpis post ĭnsŭlă lātă, Cōnsĭmĭlis platanī fŏlĭō. *Prisc.* Insŭlă sĕ rūrsŭm Pēlŏpis vĭsēntĭbŭs ŏffĕrt, Insŭlă quæ platanī fŏlĭo compăr sĕdĕt. *Avien.*

Pēlŏps, ŏpis. *m.* (Πέλοψ). *Pélops, fils de Tantale, égorgé par son père, et servi par son ordre dans un repas qu'il donnait aux dieux. Jupiter le ressuscita; et comme Cérès avait déjà mangé l'une des épaules de l'enfant, il lui en remit une d'ivoire. Pélops, revenu à la vie, voyagea en Grèce, et sut gagner, par sa perfidie, le royaume et la fille d'Œnomaüs.* Hippŏdamēque, hŭmĕrŏquĕ Pēlŏps ĭnsĭcnis ĕbŭrno. *V.* Tū quŏque habēs prōăvum Pēlŏpem Pēlŏpi-quĕ parentem. *O.* Ēx hŭmĕro Pēlŏpis nŏn mĭtĭssĕt ĕbŭr. *Tib.* (1, 4, 58). SYN. Tantalidēs. ‡ P. Dardanĭdēs, Phrўgĭŭs, truncatus. PPH. Hippŏdamēæ ou Hippŏdamēs maritŭs. PHR. Sicci progenĭēs ĭmpĭă Tāntali. *Sen.* Nēc Phrўgĭum fălso trăxit candŏrĕ marĭtŭm Āvēcta ĕxtĕrnis Hippŏdamĭa rōtis. *Pp. Voy.* Hippodamia, ŒNomaus, Tantalus.

Pēlŏrĭas, ădis, *et* Pēlŏrĭs, ĭdis. *f.* (Πελωρίς). *Comme* Pelorus. Jămquĕ Pēlŏrĭădem, Lilўbæquĕ, jămquĕ Pachўnŏn. *O.* Cēlsa Pēlŏrĭs. *Avien.* (*D. Ter.* 646). ‖ Pēlŏrĭs. *Pélore, très grosse huitre.* Mūrlcĕ Bālānō mĕllăr Lūcrīnă pēlŏrĭs. *H.* Ēt fătŭăm sūmmă cōnārĕ pēlŏrĭdă mēnsă. *M.* (X, 57).

Pēlŏrŭs, ī. *m.* (Πέλωρος). *Promontoire de Sicile regardant l'Italie.* Vēntŭs, ēt ăngŭstī rārēscūnt claŭstră Pēlŏrī. *V.* Dēxtră sĕd Aūsŏnĭō mănŭs ĕst sŭbjēcta Pēlŏrō. *O.* (Et *Sil.* XIV, 78). SYN. Pēlŏrĭs, Pēlŏrĭăs.

Pēltă, æ. *f.* (πέλτη). *Petit bouclier échancré, en forme de plat à barbe, dont se servaient les Thraces et les Amazones.* Dūcīt Āmăzŏnĭdum lūnātīs ăgmĭnă pēltīs. *V.* Aūt ĕxcīsa lĕvī pēlta gĕrēndă mănū. *O.* Thērmŏdōntĭăcă mūnīta ĭn prœlĭa pēltă. *Sil. Voy.* Clypeus.

Pēltātŭs, ă, ŭm, *et* Pēltĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Armé du bouclier appelé* pelta. Pēltātăm Scўthĭcŏ dĭscĭnxĭt Āmăzŏnă nŏdō. *M.* (IX, 102). Nēc fĕrā pēltātās ăgmĭnă vēllĕ sĕquī (puellas). *O.* Nōn cūm pēltĭfĕrīs, ăĭt, hæc tĭbī pūgna pŭēllīs. *St.* (Sic et *Aul. Sab.* 2, 9).

Pēlūsĭŭm, Ĭi. *n.* (Πηλούσιον). *Péluse, ville et port d'Égypte.* Pōst ūrbs sūb Cāsĭō Pēlūsĭ vĕrgit ăd ōrtŭm. *Prisc.* (*Peri.* 244. Sic *Prop.* III, 7, 55). ‖ *D'où*, Pēlūsĭăcŭs *et* Pēlūsĭŭs, ă, ŭm (Πηλούσιος *et* Πηλώσιος). Nēc Pēlusĭăcæ cūrăm ăspĕrnābĕrĕ lēntīs. *V.* Ēt Pēlūsĭăcō dē sēmĭnĕ plānă tĕrēs lēns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 9). Caūtŭm nĕ Nīlī Pēlūsĭă tĭnxĕrĭt ōrā. *L.* Cuī tānĭcă ĕx hŭmĕrīs lintĕō Pēlūsĭō. *Ph.*

Pēlvĭs, ĭs. *f. Bassin à laver, chaudron.* Pēlvĭs ōlēt; nām sīc tānquam ălta ĭn dŏlĭă lŏngŭs. *J.* (6, 450. *Ib.* 441). Amōrĕ cĕcīdī, tānquām blătta ĭn pēlvĭm. *Laber.* (apud *Non.* 15, 4). Rēspondēnt dŏcĭlēs mŏdĕrātō vĕrbĕrĕ pēlvēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 25). SYN. Cătĭnŭs. *Voy.* Abenum.

† Pēmmă, ătis. *n.* (πέμμα). *Sorte de gâteau.* Pānis, pēmmă, lŭcūns. *Varr.* (apud *Non.* 2, 483).

Pēnātēs, ŭm. *m. pl. Pénates, dieux protecteurs d'un pays, d'une famille.* Hos tĭbī sācrā sŭōs commēndăt Trōjă Pēnātēs. *V.* Ădhŭcĭne Pēnātēs Ēt pătrĭos ēpŭīs, ēt quos cŏlĭt hospŏs Acēstēs. *Id.* Quārĕ pĕr dĭvōs ōrātŭs ūtĕrquĕ Pēnātēs. *H.* Phrўgĭăquĕ Pēnātēs Gēntĭs Iŭlĭæ. *L.* SYN. Lārēs. PPH. Dĭī, dī, dīvi Pēnātēs, Indigētēs, pătrĭī. *Voy.* Lares. ‖ *Maison.* Ēt nostrīs sŭccēdĕ pēnātĭbŭs hospēs. *V.* Fĕrrō Lĭbўcŏs pŏpŭlārĕ pēnātēs. *Id.* Dūm rēpētĭt sācrā condŭctos nŏrtĕ pĕnātes. *M.* (VIII, 75). Ēt pătrĭām sōlæ ēt cērtos novĕrĕ pĕnatēs (de apibus). *O.* SYN. Lār, dŏmŭs, etc. *Voy.* Domus.

Pēnātĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte ses dieux Pénates.* Hæc Hĕlĕnŭm cēcinissĕ pēnātĭgĕrō Ēnēæ. *O.*

Pēndĕns, tis. *Suspendu.* Lūcagŭs ut prōnus pēndēns in vĕrbĕrā, tēlō. *V.* Vivo pēndēntia sāxō Āntrā. *O.* SYN. Pēndŭlŭs, dēpēndēns, sŭspēnsŭs, pēnsĭlis. ‖ *Pendu ou mis en croix.* Pēndēntēm vōlō Zōïlum vidērē. *M.* (IV, 77). Ātquĕ ălĭquĭs pēndēns in crucĕ vōtă facīt. *O.* Ūbi sæpĕ causām dixĕris pēndēns. *Pl.* (*As.* III, 2, 18). SYN. Suspēnsŭs. ‖ *Qui pend, flasque.* Pēndēntēsquĕ gĕnās. *J.* (10, 195). ‖ *Au fig.* Dē tĕ pēndēntis, tē sŭspĭcĭēntĭs ămīcī. *H.* Grăvis ærĕctus sĭbĭmēt, ēt pēndēns mētŭ. *Sen.* (*OEd.* 594). Dēquĕ tŭīs pēndēntĭa Dārdănă fătīs. *Sil.* SYN. Pēndŭlŭs, sŭspēnsŭs.

Pēndĕō, ēs, pĕpēndī, pēndērĕ. *n. Pendre, être suspendu.* Dūmosă pēndērĕ prŏcul dē rūpĕ vidēbŏ. *V.* Hī summo in fluctŭ pēndent. Ēt summo clўpĕī nēquidquam ŭmbonĕ pĕpēndit (telum). Dūlcēs pendēnt circum oscŭlă nati. *Id.* SYN. Dēpēndĕō, sŭspēndŏr. PPH. Sŭm pēndēns, pēndŭlŭs, suspēnsŭs. ‖ *Se pendre, être pendu, être attaché à un po-*

teau ou mis en croix. Ā trābē sūblīmī tristĕ pĕpĕndĭt ŏnŭs. *O*. Ēt quærīt āltŏs, ŭndĕ pēndĕāt, rāmŏs. *M*. (VIII, 61). Tū jām pēndēbĭs. *Ter*. (*Eun*. V, 6, 20. Et *Pl*. *Bac*. IV, 6, 23). Jāmquĕ crŭcī ālfixŭm vēndēbāt ĭn ārbŏrĕ cōrpŭs. *Juvc*. (IV, 664). *Voy*. Crucifīgo, Strangulo. ‖ *Être pendant, en parlant des vêtemens*. Chlāmўdēmque, ŭt pēndĕāt āptē. Cōllŏcāt. *O*. Tīgridĭs ēxŭvĭæ pĕr dōrsum ā vērtĭcĕ pēndēnt. *V*. SYN. Dēpēndĕō, flŭō. ‖ *En parlant des offrandes suspendues*. Căptīvī pēndēnt cūrrŭs cūrvæquĕ sĕcūrēs. *V*. Claustrāquĕ pōrtārŭm pēndēnt. *Sil*. SYN. Āffīgŏr. ‖ *Être suspendu au dessus de la tête*. Dūm nūbīlă pēndēnt. *V*. Dēstrĭctŭs ēnsis cui sŭpĕr ĭmpiă Cērvĭcĕ pēndĕt. *H*. *Voy*. Immineo. ‖ *Au fig*. *Être suspendu, attaché, attentif*. Ātque ĭtĕrŭm pēndĕt nārrantĭs ăb ōrĕ. *V*. Nārrantĭs cōnjŭx pēndĕt ăb ōrĕ vĭrī. *O*. Pĕrvigil Ārcădĭŏ Tĭphўs pēndēbāt ăb āstrō. *V*. *Fl*. ‖ *Être en suspens*. Dūm cōnsūltă pĕtĭs, nōstrōque ĭn līmĭnĕ pēndēs. *V*. Mōrtālēs pāvĭdĭs quūm pēndēnt mēntĭbŭs. *Lr*. (VI, 50). Dūm pēndĕt fortūnă dūcŭm. *L*. SYN. Hærĕō, hæsĭtō. PPH. Sŭm pēndŭlŭs, sŭspēnsŭs, dŭbĭŭs, ăncĕps, ĭncĕrtŭs. ‖ *Dépendre*. Pēndĕt ĕt ā vēstrā nōstrā sălūtĕ sălūs. *O*. Quūm tŏt ĭn hāc ănīmā pŏpŭlōrum vītā sălūsquĕ Pēndĕāt. *L*. SYN. Hærĕō, cōnjŭngŏr. ‖ *Rester suspendu, interrompu*. Pēndēnt ŏpĕra ĭntĕrrŭptă. *V*.

† Pēndĕrĭm. *parf*. *subj*. *du suivant, au lieu de* Pependerim. (*Paul*. *Nol*. *Carm*. 14, 122.)

Pēndō, ĭs, pĕpēndī, pēnsŭm, pēndĕrĕ. *Peser, et au fig*. Quis cōnfĕrrĕ dūcĕs mĕmĭnīt? quis pēndĕrĕ caūsās? *L*. SYN. Ēxpēndō, pōndĕrō, ēxămĭnō, pĕrpēndō. *Voy*. Pondero. ‖ *Estimer, faire cas*. Sēd nūmĭnă māgnī Pēndēbāntŭr ēnĭm. *Lr*. (VI, 1277). Jāmprīdem ĕgō mē sēnsī nīhĭlī pēndĭĕr. *Pl*. (*Pœn*. V, 5, 21. Adde *Ter*. *And*. III, 2, 46). Quēm tū vĭdīssĕ bĕātŭs Nōn māgnī pēndĭs. *H*. SYN. Făcĭō, æstīmō. ‖ *Payer*. Pœnī stīpēndĭă pēndēnt. *Enn*. (apud *Varr*. *L*. *L*. 4, *fin*.). Pēndĕrĕ dēsīērant Thēsēă laūdĕ trĭbūtŭm. *O*. Tūm pēndĕrĕ pœnās Cĕcrŏpĭdæ jūssī. *V*. Pēndĕrĕ grātēs. *St*. SYN. Sŏlvō, ēxsolvō, pērsolvō, etc. *Voy*. Solvo, Pœna. ‖ *n*. *Peser, être pesant*. Nām sī tāntūmdem in lānæ glŏmĕrāmĭnĕ quāntum ēst Cōrpŏrĭs in plumbo, tāntumdĕm pēndĕrĕ pār ēst. *Lr*. (I, 360. Vulgo *glomere*).

Pēndŭlŭs, ă, ŭm. *Pendant, suspendu*. Lāssābānt vīdŭās pēndŭlă tēlă mānŭs. *O*. Pēndŭlăque aūdācī mūlcēt pălĕārĭă dēxtrā. *Id*. *Voy*. Pendens. ‖ *Pendu*. Pēndŭlŭm zōnă bĕnĕ tē sĕcūta ēlīdĕrĕ cōllŭm. *H*. *Voy*. Pendeo. ‖ *Suspendu sur la tête*. Dūbĭō tĭbĭ pēndŭlă rūpēs Immĭnĕāt lāpsū. *Cl*. *Voy*. Imminens. ‖ *Situé sur une montagne*. Pēndŭlă Pomptīnōs quă spĕctāt Sētĭă cāmpōs. *M*. (XIII, 112. *Id*. IV, 64). ‖ *Au fig*. *Qui est en suspens*. Nĕ fīdĭtĕm dūbĭæ spē pēndŭlŭs hōræ. *H*. Pēndŭlŭs ĭntĕr spĕm. *Alc*. (*ad Sor*. 76). SYN. Pēndēns, etc. *Voy*. Dubius.

Pēnē. *adv*. *Voy*. Pæne.

Pēnēĭs, ĭdĭs. *f*. (Πηνηΐς). *Du Pénée, fille du Pénée*. Spĕctāns Pēnēĭdās undās. *O*. Nўmphă, prĕcōr, Pēnēī, mānē. *Id*.

Pēnēĭus, ă, ŭm (Πηνήϊος). *Du Pénée*. Pāstŏr Āristæus fŭgiēns Pēnēĭă Tēmpē. *V*. Pēnēĭaque ārvă pĕrĕrrāt. *O*. Pēnēĭŭs āmnĭs. *L*. ‖ *f*. *absolt*. *Fille du Pénée, Daphné*. Plūră lŏcūtūrum rapĭdō Pēnēĭa cūrsū Fugit. *O*.

Pēnēlĕus, ī. *m*. (Πηνέλεως). *Pénélée, un des prétendans d'Hélène*. Pēnēlĕus prīncĕps, ēt bēllō Lēĭtŭs ācĕr (*Epitom*. *Iliad*. 166).

Pēnēlŏpē, ēs; Pēnēlŏpă, æ, *et* Pēnēlŏpēă, æ. *f*. (Πηνελόπη *et* Πηνελόπεια). *Pénélope, fille d'Icarius, femme d'Ulysse et mère de Télémaque*. Hānc tŭă Pēnēlŏpē lēntō tĭbĭ mittĭt, Ŭlўssē. *O*. Ēt quī Pēnēlŏpæ rēscrībĕrĕ jūssīt Ŭlўssēm. Pēnēlŏpēn ābsēns sōlērs tōrquēbāt Ŭlўssēs. *Id*. Crēdo ĕgŏ mīsĕrām fŭīssĕ Pēnēlŏpām. *Pl*. (*Stich*. I, 1, 1). Mēns ērāt ĭn spōnsō, Pēnēlŏpēă, tŭō (*Anthol*. II, p. 541). SYN. Icărĭs, Icărĭōtĭs. EP. Cāstă, pŭdīcă, fīdă, fīdēlĭs, vīdŭă. PPH. Cāstă Ŭlўssĭs cōnjŭx. Mātĕr Tēlēmāchī.

Pēnēlŏpēus ou Pēnēlŏpæus, ă, ŭm. *De Pénélope*. Nōmĕn ĭnēxtĭnctŭm Pēnēlŏpæă fīdēs. *O*. Mātrĕ Tēlēmāchō mānēt Fāmă Pēnēlŏpæō. *Cat*. (62, 227).

Pēnĕŏs. *Voy*. Peneus.

Pēnēs, *prép*. *Au pouvoir de, en la possession*. Mē pēnēs ēst ūnŭm vāstī cūstōdĭă mūndī. *O*. Quēm pēnēs ārbĭtrĭum ēst, ēt jūs ēt nōrmă lŏquendī. *H*. Jūs vītæ āc nĕcĭs Mēæ pēnēs mē ēst. *Sen*. (*Phœn*. 103). SYN. Ĭn. ‖ — mē sŭm. *Se posséder, être dans son bon sens*. Pēnēs te ēs? *H*. SYN. Mĕī cōmpŏs ou pōtēns sŭm. ‖ † *arch*. *Chez*. Ĭstæc jām pēnēs vōs psăltrĭa ēst? Ēllam ĭntŭs. *Ter*. (*Ad*. III, 3, 34). *Voy*. Apud. ‖ *qqf*. *Dans, en mauv*. *part*. Nūnquām mēcāstŏr rēpĕrĭēs tu ĭstūc prōbrŭm pēnēs mē. *Pl*. (*Pœn*. V, 4, 71). Pēnēs tē culpa ēst. *Ter*. (*Hec*. IV, 1, 20). SYN. Apŭd, ĭn.

Pēnĕtrābĭlĭs, ĕ. 1. *Qui peut pénétrer, qui pénètre*. Ādspĭcĕ nūm māgĕ sīt nōstrum pēnĕtrābĭlĕ tēlŭm. *V*. Pēnĕtrābĭlĭs hæsĭt ārūndō. *Sil*. Bŏrĕæ pēnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrāt. *V*. ‖ 2. *Qui peut être ou est pénétré*. Cōrpŭs nūllō pēnĕtrābĭlĕ tēlō. *O*. Clўpĕī pēnĕtrābĭlĕ tĕxtŭm. *St*. SYN. Pērvĭŭs, etc. *Voy*. *ce mot*.

† Pēnĕtrāl, ālĭs. *n*. *Comme le suiv*. Dīvēsquĕ fānŭm, pēnĕtrāl ābstrūsī cavī. *Avien*. (*Or*. *mar*. 242).

Pēnĕtrāle, *et peut-être* Pēnĕtrālĕ, ĭs. *n*.; Pēnĕtrālĭă, ŭm. *pl*. *L'endroit le plus retiré d'une habitation*. Quūm tămĕn ĭn nōstrūm fŭĕrīs pēnĕtrālĕ rĕcēptŭs. *O*. Āppārēnt Prīămī ēt vĕtĕrŭm pēnĕtrālĭă rēgŭm. *V*. Ārcānīs tēctī ĭn pēnĕtrālĭbŭs. *St*. Hæc sūnt pēnĕtrālĭă māgnī Āmnĭs. *O*. SYN. Rĕcēssŭs, lătēbræ, ĭntĕrĭōră. PPH. Tēctŭm pēnĕtrālĕ. Dŏmŭs ĭntĕrĭŏr. Ĭntĕrĭōră dŏmŭs. *Voy*. Recessus. ‖ *Sanctuaire de temple*. Nēc Capĭtōlīnī summŭm pēnĕtrālĕ Tŏnantīs. *M*. (X, 51). Cāstæquĕ cēlĭs pēnĕtrālĭă Vēstæ. *O*. SYN. Ādўtum. ‖ *Au fig*. *La partie la plus intime*. Fīxămque ănīmī pēnĕtrālĭbŭs īmĭs. *St*.

Pēnĕtrālĭs, *et qqf*. Pēnĕtrālĭs, ĕ. *Intérieur, retiré; qui est au fond, dans le sanctuaire*. Ætĕrnŭmque ādўtĭs ēffĕrt pēnĕtrālĭbŭs ignēm. *V*. Tēctīs pēnĕtrālĭbŭs ēxtŭlĭt ōvă. *Id*. Græcă pēnĕtrālēs dēsĕrŭīssĕ fŏcōs. *Cat*. (68, 101). SYN. Ĭntĕrĭŏr, ĭmŭs, ĭntĭmŭs, cōndĭtŭs. ‖ *qqf*. *Pénétrant*. Pērmānăt cālŏr ārgēntŭm pēnĕtrālĕquĕ frīgŭs. *Lr*. (I, 498). Quārĕ fŭlmĭnĕŭs multō pēnĕtrālĭŏr ignĭs. *Id*. (II, 382). *Voy*. Penetrabilis.

† Pēnĕtrālĭtĕr. *De manière à pénétrer*. Ēt fĕrā dēlĭcĭī pēnĕtrālĭtĕr ŭlcĕrā mōrdēnt. *Fort*. (*Vit*. *S*. *M*. IV, 597).

Pēnĕtrātŏr, ōrĭs. *m*. *Qui pénètre*. Trājēctŏr nĕbŭlæ, vāstī ēt pēnĕtrātŏr ŏpĕrtī ēst. *Prud*. (*Ham*. 947). Spīrĭtŭs ĭllĕ, Dĕī pēnĕtrātŏr ŭbīquĕ pĕr ŏmnēs Nātūrās rērŭm. *Paul*. *Nol*. (22, 387).

Pēnĕtrātŭs, ă, ŭm. *Qui a été pénétré*. Pōssŭnt, nĕc pōrrō pēnĭtŭs pēnĕtrātă rĕtēxī. *Lr*. (I, 529). Pēnĕtrātă tĭbī (lūmĭna). *St*. SYN. Adĭtŭs. ‖ *qqf*. *Qui pénètre*. Quæ pēnĕtrātă quĕūnt sēnsŭm prōgignĕre ācĕrbŭm. *Lr*. (IV, 671).

Pēnĕtrō, *et qqf.* Pēnētrō, ās, ārĕ. *n. et act.* ***Pénétrer.*** Ăb Jŏvĕ mērsă sŭō, Stўgĭās pēnĕtrābĭt ăd ūndās. *O.* Pēnĕtrātquĕ căvās vōx ōmnĭs ăd aūrēs. *Id.* Ēt dĭs ăccēptŭs pēnĕtrāvīt ĭn ætherā nĭdōr. *Id.* Īllўrĭcōs pēnĕtrārĕ sĭnŭs. *V.* Vōx ŏbtundĭtŭr, ătquе aūrēs cōnfūsă pēnētrāt. *Lr.* (IV, 617). Vāllō mūnĭtŭr ĕbŭrnō, Ūt pēnĭtŭs nĕqueāt pēnĕtrārī. *Id.* (II, 538). SYN. Pērmĕō, pērvādō, sŭbĕō, irrĕpō, illābŏr, insĭnŭō, pērvĕnĭō, ădĕō. PPH. Mē insĭnŭō. ‖ † — mē *ou* pĕdĕm. *arch. Même sens.* Eăque intrā pĕctŭs sē pēnĕtrāvīt pŏtĭō. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 23. *Id. Amp.* I, 1, 94; *Trin.* II, 2, 1) Intrā pōrtām pēnĕtrāvī pĕdĕm. *Id.* (*Men.* II, 3, 49. *Ib.* V, 2, 64).

1. Pēnĕus, ă, ŭm. *Du Pénée.* Nēc nōn Pēnēæ, nēc nōn Spĕrchēĭdĕs ūndæ. *O.*

2. Pēnĕŭs *ou* Pēnĕos, ī. *m.* (Πηνειός). ***Le Pénée, fleuve de Thessalie.*** Cōnfĕstīm Pēnĕōs ădēst : vĭrĭdantĭă Tēmpē. *Cat.* (64, 285). Tē quŏquĕ prōmĭssām Xānthō, Pēnĕē, Crĕūsam. *O.* Pēnĕō stāgnāntĕ pălūs. *Cl.* Pēnĕī quī rūrā cōlŭnt. *L.* Cōnsŭlĕ, Pēnĕī quālĭs pĕrfūndĭtŭr āmnĕ Thĕssălūs. *Grat.* (*Cyn.* 501. Non probandus *Maro*, qui in *Georg.* IV, 355, contraxit Pēnei, si modo vera lectio est : de quo dubitatum est).

Pēnĭcillŭm, ī. *n.*, *et* Pēnĭcillŭs, ī. *m. Pinceau ; éponge.* Ĭtĭdēm quāsĭ pēnĭcillŭs nŏvŭs ēxsūgērī sŏlĕt. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 69). SYN. Pēnĭcŭlŭs.

† Pēnĭcŭlāmēntŭm, ī. *n. Pointe de vêtement descendant en forme de queue.* Pēndēnt pēnĭcŭlāmēnta ūnum ăd quŏdquĕ pĕdŭlĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 624. *Lucil. ibid.*).

Pēnĭcŭlŭs, ī. *m. Houppe soyeuse au bout de la queue de certains animaux ; éponge.* Ignāvē, pēnĭcŭlōn' pūgnārē, qui īstūc portēs, cōgĭtās? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 7). Pēnĭcŭlo ĭnfusŭm călămo pōrrēxit ăcētum. *Sedul.* (4, 259). Pēnĭcŭli cĭnĭs ădstrĭngit, vēl fĭmbrĭă pōrrī. *Ser. Sam.* (*vs.* 808). *Voy.* Spongĭa. ‖ *Nom d'homme.* (*Pl. Men.* II, 3, 40, ubi in verbo ludit. *Ib.* 2, 12.)

Pēnĭs, ĭs. *m. Queue.* ‖ ***Brosse à peindre.*** Lārēs lūdentēs pēnī pinxit bŭbŭlō. *Næv.* (apud *Fest.*). *Voy.* Penicillum.

Pēnĭnsŭlă. *Voy.* Pæninsula.

Pēnĭssĭmē *ou* Pænissĭmē. *superl. de* Pæne. ***Il s'en faut de très peu.*** Ĭtă meă cōnsĭlĭă pĕrturbāt pēnĭssŭmē. *Pl.* (*Most.* III, 1, 125. *Id. Aul.* III, 4, 7, et IV, 6, 2. Hoc ingenuum est verbi etymon, quod dat *Prisc.* 3, 608, et 15, 1008).

† Pēnĭtē. *adv. Comme* Penitus. Flāmmă sēd pēnĭtē magĭs. *Cat.* (61, 177). ‖ *Superl.* Ĭn lātēbrās cōndās pēctŏrĭs pēnĭtĭssŭmē. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 65. Sic legit *Char.* 2, 170. Alii, *pectori penitissumo*).

1. Pēnĭtŭs. *adv. Jusqu'au fond.* Ūmbrōsæ pēnĭtŭs pătŭērē cavērnæ. *V.* Quod (ferrum) pēnĭtŭs āctum quŭm rĕcēpissēt lībrēns. *Sen.* (*Troad.* 49). Caūsās pēnĭtŭs tēntārĕ latēntēs. *V.* SYN. Ăltē, fūndĭtŭs, *qqf.* rādĭcitŭs. PPH. Ad īmă. Ĭn īmŭm. ‖ *A fond, entièrement.* Ēt pēnĭtŭs tōtō dīvīsos ōrbĕ Brĭtannōs. *V.* Excīdī pēnĭtŭs vĭtĭum īræ. *H.* SYN. Omninō, fūndĭtŭs, prōrsŭs, etc. *Voy.* Omnino.

2. † Pēnĭtŭs, ă, ŭm. *Qui est au fond ; reculé.* Ēxscrĕa ūsque ĕx pēnĭtĭs faūcĭbŭs. *Pl.* (*As.* I, 1, 28. Quod laudat *Prisc.* 3, 608). Tēllūrĭs hŭjŭs pēnĭtă contrēmiscĕrĕ. *Jul. Val.* (I, 34, ed. *Maio*). Dānŭbĭŭs pēnĭtĭs căpŭt ŏccŭltātŭs ĭn ōris. *Aus.* (*Epig.* 4). *Voy.* Intimus. ‖ *Superl.* Nē quis vĕro ex bārbărĭa pēnĭtissŭmā Pērsĕquātŭr. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 71).

Pēnĭŭs, ĭi. *m. Fleuve qui se jette dans l'Euxin.* Sägārĭs, Pēnĭūsquе, Hўpānĭsquĕ, Crātēsquĕ. *O.*

Pēnnă, æ. *f. Grosse plume, aile ; vol.* Rēmĭgĭŭm vŏlŭcrŭm, dispōnit ĭn ōrdĭnĕ pēnnās. *O.* Quō Bŏrĕās pēnnă dēfĭcĭēntĕ vēnĭt. *Id.* Dīxĭt, ĕt ĭn sĭlvām pēnnĭs ăblātă rĕfugĭt. *V.* Nūnc pēnnă vērās, nūnc dătĭs ōrĕ nōtās. *O.* SYN. Ălă ; vŏlātŭs. *Voy.* Ala, Volo. ‖ *Plume attachée à une flèche, par ext. flèche.* Ălĭĕră pĕr jŭgŭlŭm pēnnīs tĕnŭs āctă săgĭttă ēst. *O.* Trājĕctŭs pēnnă tēmpŏră cāntăt ŏlŏr. *Id.* Pēnnæ Dictææ vŏlĭtānt. *Sil. Voy.* Sagitta. ‖ *Plume à écrire.* (Pennæ usus memoratur jam ab Isid. Orig. VI, 14.) *Voy.* Stilus. ‖ *Plumet, en partic. porté par les messagers.* Tānquam ē dīvērsīs pārtĭbŭs ōrbĭs Ānxĭă præcĭpĭtī vēnĭssĕt ēpīstŏlă pēnnā. *J.* (4, 148. Alii, *pinna*). ‖ *qqf. Aile d'insecte.* Pēnnīsquĕ cōruscānt (apes). *V.* ‖ *Au fig. Aile.* Mē dēmīsērĕ Philippī Dēcĭsĭs hŭmĭlēm pēnnĭs. *Hor.*

Pēnnātŭs, ă, ŭm ; Pēnnĭfĕr *et* Pēnnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a des plumes, des ailes, ailé.* Ĭntĕrĕă pāvĭdām vŏlĭtāns pēnnātă pĕr ūrbĕm Fāmă. *V.* Pēnnātĭs sērpēntĭbŭs ĭssēt ĭn aūrās. *O.* Flĕctĭs pēnnĭfĕros hēdĕrĭs bĭcŏlōrĭbŭs ārmōs. *Sid.* (*Pan.* 339). Nēc mōs pēnnĭgĕrĭs phărĕtrăm ĭmplēvissĕ sāgĭttĭs. *Sil.* Nūnquām pēnnĭgĕrām lēgĭō fĕrrātă pūcĭllăm Vĭdit. *Prud.* (*Sym.* 840). SYN. Ălātŭs, etc. *Voy. ce mot.*

Pēnnĭpēs, ĕdĭs. *m. f. Qui a des ailes au pied.* Nōn Lādās sī ĕgŏ, pēnnĭpēsvĕ Pērsĕūs. *Cat.* (55, 25).

† Pēnnĭpŏtēns, tis. *Qui a des ailes, oiseau.* Aūgēscūnt vīrēs ēt cōrpŏra pēnnĭpŏtēntŭm. *Lr.* (II, 876. *Id.* V, 787).

† Pēnnŏr, ārĭs, ārī. *d. Se couvrir de plumes.* Pēnnāntŭr tūnc mēmbră, glŏbĭs ānĭmāntŭr, ănhēlānt. *Dracont.* (*Hexaem.* 145).

† Pēnnŭlă, æ. *f. dimin. de* Penna. Fētŭs Ĭmplūmēs plăcĭdē pennŭlā tēnsă tĕgīt. *Fort.* (III, 22, 9).

Pēnsātŭs, ă, ŭm. *Pesé, et au fig.* Stāt pēnsātă dĭu bēllī sēntēntĭă. *Sil.* ‖ *Compensé.* Fēssāquĕ pēnsātĭs rēspīrēt Grærlă pœnīs. *Cl.*

Pēnsĭlis, ĕ. *Suspendu.* Tūm pēnsĭlĭs ūvă sĕcūndās, Ēt nŭx ōrnābăt mēnsās. *H.* Vēhĭtŭr Pēnsĭlĭbŭs plūmīs. *J.* (1, 159). *Voy.* Pendens. ‖ *Pendu.* Rēstĭm... quī mē făcĭăm pēnsĭlĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 87). Mūcrōne hĭŭlcŭm pēnsĭlĭs lātŭs vīrī. *Prud.* (*Peri.* 2644).

Pēnsĭō, ōnĭs. *f. Paiement, en partic. loyer.* Ūndĕ tĭbī tōgŭla ēst ēt fūscæ pēnsĭō cēllæ? *M.* (II, 30. *Id.* XII, 32). Sēd pēnsĭō clāmāt : Pŏscĕ. *J.* (9, 63).

Pēnsĭŏr, ūs. *Voy.* Pensus.

Pēnsō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Peser, et au fig.* Pēnsāntĕs aūrŭm cēltās. *Sil.* Rōmānī pēnsāntŭr ĕădĕm Scriptōrēs trūtīnā. *H.* Ēt dēcōrĭs tĭtŭlō discrīmĭnă pēnsāt. *Sil.* Pēnsātĕ mĕrĭtă. *Sen.* (*H. OEt.* 1336). SYN. Pēndō, pōndĕrō, etc. *Voy.* Pondero, Examino. ‖ *Compenser, égaliser, racheter, payer.* Stāt nĕcĕ mātūră tĕnĕrŭm pēnsārĕ pŭdōrĕm. *O.* Pēnsāndŭs mĕrĭtīs tĭtŭlŭs. *Id.* Scĕlĕrĕ quis pēnsāt scĕlĭus? *Sen.* (*Thyest.* 1103). Nūmĕrī dāmnum prōsērpĭnă pēnsat. *Cl.* Caūsās pēnsavĭmŭs, ĭnquīt. *Sil.* Nullō jām căptī vītām pēnsābĭtis aūrō. *Id.* SYN. Cōmpēnsō, rĕpēndō, æquō, rĕdĭmō, sŭppĕdō, sŏlvō. ‖ *qqf. Abréger.* Illĕ quĭdĕm pēnsābăt ĭtĕr. *L.* (IX, 685). *Voy.* Compendium.

Pēnsŭm, ī. *n. Certain poids de laine qu'on donnait à filer par jour aux esclaves, tâche, ouvrage.* Ēxcussī mănĭbus rādĭī, rĕvŏlūtăquĕ pēnsa.

V. Fămŭlâsque ăd lūmĭnă lōngō Exĕrcĕt pēnsō. *Id.* Nōs hŭmĭlēs fămŭlæquĕ tŭæ, dătă pēnsă trăhēmŭs. *O.* SYN. Ŏpŭs, lăbŏr. *Voy.* Lanificium. ‖ *Quenouille filée par les Parques.* Lōngăquĕ ferrātīs ēvŏlvŭnt sæcŭlă pēnsīs. *Cl.* Rūpĕrŭnt tĕtrĭcæ quŭm mălă pēnsă dĕæ. *M.* (VII, 95). Ĕt ĭnĕxōrăbĭlĕ pēnsŭm Dēfĭcĭt. *St.* SYN. Fūsŭs, stămĕn, fĭlŭm, cŏlŭs. ‖ *En gén. Tâche, devoir.* Pēnsŭm meŭm, quŏd dătum ĕst, cŏnfĕci. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 1). SYN. Mūnŭs.

Pēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pendo. *Pésé; au fig. examiné.* Dătĕ pēnsām lānām. *Titin.* (apud *Non.* 4, 362). Pēnsās ēxāmĭnăt bĕrbās. *O.* ‖ *Estimé.* Ūtrā sīt cōndĭtĭō pēnsĭŏr. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 61).

Pēntămĕtĕr, mĕtrī. *m.* (πεντάμετρος). *Pentamètre, de cinq pieds.* Pēntămĕtrŭm dŭbĭtānt quis prīmŭs fīnxĕrĭt aŭctŏr. *T. Maur.* (*Met.* 141). Hĕrōĭs nŭmĕrĭs pŏrrĭgĕ pēntămĕtrŭm. *Prosp.* (*Prov. prol.* 96). *Voy.* Elegi.

Pēntăpōlĭs, ĭs. *f.* (Πεντάπολις). *Ancienne contrée de Palestine, où fut depuis le lac Asphaltite.* Ĕt quŭm Pēntăpōlĭn pĕrfundĕrĕt ignĕŭs ĭmbĕr. *Paul. Nol.* (23, 219). ‖ *Autre de la Cyrénaïque.*

Pēnthĕŭs. *Voy.* Penthĕus.

Pēnthēmĭmĕrēs, ĭs. *f.* (πενθημιμερής). *Deux pieds et demi du vers hexamètre.* Quī pēnthēmĭmĕrēn hăbĕnt pŏrrĕm. *Aus.* (*Epist.* 4, 86). Sīt pēnthēmĭmĕrēs tŏmĕ lōcālĭ. *T. Maur.* (*Met.* 998).

Pēnthĕsĭlĕă, æ. *f.* (Πενθεσίλεια). *Penthésilée, reine des Amazones, tuée par Achille au siége de Troie.* Pēnthĕsĭlĕă fūrēns, mĕdĭīsquæ ĭn mĭlĭtĭbŭs ārdĕt. *V.* Quæ tĭbĭ dem ĕt tūrbæ, Pēnthĕsĭlĕă, tŭæ. *O.* PHR. Nōmĕn ĕt rēgĭnă gĕssĭt quŏd fūrēns Amăzŏnŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 169). *Voy.* Amazon.

1. Pēntheŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă *ou* ĕŭm (Πενθεύς). *Penthée, fils d'Échion et d'Agavé, roi de Thèbes, ayant voulu réprimer les désordres des orgies, fut déchiré par les Bacchantes, au nombre desquelles étaient sa mère et ses parentes.* Eūmēnĭdŭm vĕlŭtī dēmēns vĭdĕt ăgmĭnă Pēntheŭs. *V.* Ăd mātrĕm fŭgĭĕt Pēntheŭs, ăd Mænădās Ŏrpheŭs. *M.* (XI, 85). Ĭmpĭă nĕc pœnă Pēnthĕŏs ŭmbră văcĕt. *O.* Stēllis hŏnōrĕm tĕctăquĕ Pēnthĕī. *H.* Pēnthĕŭm dīrĭpŭīsse aīūnt Bācchās. *Pl.* (*Merc.* II, 4, 1). SYN. Echiŏnīdēs. PPH. Echiŏnĕ nātŭs, crētŭs. (*Cf. Ov. Met.* III, 514 *sq.*; *Prop.* III, 21, 33).

2. Pēnthĕŭs *et* Pēnthĕĭŭs, ă, ŭm (Πενθεῖος *et* Πενθήϊος). *De Penthée.* Quĭdquĕ fŭrōr vălĕăt, Pēnthēă cædĕ sătīsquĕ. *O.* Pēnthēō sānguĭnĕ. *Cl.* Ĭpsa nūtĕm nāto occīsō, Pēnthēĭă mātĕr. *Sid.* (*Pan.* 2923. Sic et *St. Th.* XI, 318).

Pēnthĭdēs, æ. *m.* (Πενθείδης). *Fils de Penthée.* Ĕt quæ Pēnthĭdēs fēcĭt, frātērquĕ Mĕdūsæ (*Ibis*, 449).

Pēnŭ. *Voy.* Penus.

Pēnŭlă, etc. *Voy.* Pænula.

Pēnultĭmŭs. *Voy.* Pænultimus.

Pēnŭm, ī. *n. Voy.* Penus.

Pēnŭrĭa, æ. *f. Disette, besoin.* Ēxĭgŭam ĭn cĕrĕrĕm pēnŭrĭa ădēgĭt ēdēndī *V.* Nĕ sĕ pēnŭrĭă victŭs Ŏpprĭmĕrĕt. *H.* Pēnŭrĭa rērŭm ĭnsĭnŭăt jām dulcĕ mŏrī. *Victor.* (*Gen.* 2, 50). SYN. Egestas, ĭnŏpĭa, etc. *Voy.* Egestas, Pauperies.

Pēnŭs, ī *ou* ūs. *m. f.*; Pēnŭm, ī. *n., et arch.* Pēnŭ. *n. Provision de bouche.* Nĭ pēnŭs ānnŭŭs ŭndĭquĕ cōnvēnĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 45). Cui nōn lōnga pēnŭs, hŭic quŏquĕ longă famēs. *Aus.* (*Idyl.* 3, 28). Māgnă pēnŭs pārvō spătĭō cōnsŭmptă pĕrĭbĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 174, et *Prisc.* 5, 639). Dicam ŭt sĭbĭ pēnum ălĭŭd ōrnĕt. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 12). Cōndŭs prōmŭs sūm, prōcūrātŏr pēnī. *Id.* (*Ps.* II, 2, 14). Quĭbŭs ōrdĭnĕ lōngō Cŭrā pēnŭm strŭĕrĕ. *V.* Ānnōnæ prōsĭt, pŏrtĕt frūmēntă pēnŭsquĕ. *H.* Rēsĕrēsquĕ rēgālēs pēnŭs. *Paul. Nol.* (13, 828). SYN. Victŭs, cĭbŭs, cĭbārĭă, ălīmēntă. (De genere cf. *Gell.* 4, 1; *Char.* 1, 113; *Diom.* 1, 314; *Prisc.* l. cit.)

Pēpărēthŏs *ou* Pēpărēthŭs, ī. *f.* (Πεπάρηθος). *Péparèthe, petite île de la mer Égée.* Nĭtĭdăquĕ fĕrāx Pēpărēthŏs ŏlīvæ. *O.* Scȳrŭs ĭbi lātĕ dōrsŭm tŭmĕt, ăc Pēpărēthŭm Prōtŏllĭt pĕlăgŭs. *Avien.* (*D. Ter.* 700. Adde *Sen. Troad.* 845).

Pēpēdi. *parf. de* Pedo.

Pēpēndi. *parf. mixte de* Pendeo *et de* Pendo

Pēpērci. *parf. de* Parco.

Pēpĕri. *parf. de* Pario.

Pēpĭgi. *parf. de* Pango.

Pēplŭm, ī. *n., et* Pēplŏs *ou* Pēplŭs, ī. *m.* (πέπλος). *Petite robe de dessus descendant jusqu'à la ceinture, espèce de corsage, servant particulièrement à orner les statues des dieux.* Crīnĭbŭs Īlladĕs pāssīs, pēplŭmquĕ fĕrēbānt. *V.* Pēplum ētlām dōnō, cŭjus mīrābĭlĕ tĕxtŭm. *St.* Nūnquam ăd cīvĭtātĕm vĕnīō, nīsĭ quŭm ĭnfĕrtŭr pēplŭm. *Pl.* (*fr.* apud *Serv.* ad *Æ.* I, 484). ‖ *Le même vêtement servant aux personnes opulentes, etc.* Cærŭlĕōs nŭnc, Rhēnĕ, sĭnŭs, bўălōquĕ vīrēntem Pāndĕ pēplŭm. *Aus.* (*Mos.* 419). Ĕt crīnĕs fēstīnă lĭgāt, pēplŭmquĕ flŭĕntĕm Āllĕvăt (Cytherea). *Cl.* Pōst chălўbĕm pēndēntĕ pēplō. *Sid.* (*Pan.* 2470). Accĭpĭūnt sĭnŭbŭsquĕ sŭīs, pēplōquĕ flŭentī. *Man.* (V, 587). ‖ ? *Maladie des yeux.* (*Ser. Samm. vs.* 220. Alii leg. *plumbum*).

Pēpŭlī. *parf. de* Pello.

Pĕr. *prép.* Par, *parmi, entre, à travers.* Trānstră pĕr, ĕt rēmōs, ĕt pictās ăbĭĕtĕ pŭppēs. *V.* Fusī pĕr dūrā sĕdīlĭă naŭtæ. Vīă sĕctă pĕr ămbās. *Id.* Ĭrĕ pĕr ignēs. *O.* Pĕr mĕdĭās răpĭt īră cædēs. *H.* Quŏd hŏmĭnēs făbŭlāntŭr pĕr vīās. *Pl.* (*Cist.* V, *vs.* 1). SYN. Ĭntĕr, ĭn. PPH. Pĕr mĕdĭŭm, mĕdĭīs, mĕdĭă. Ĭn mĕdĭum, mĕdĭām. ‖ *Pendant.* Pĕr nŏctĕm rĕsŏnārĕ lŭpīs ŭlŭlāntĭbŭs ŭrbēs. *V.* ‖ *Par le moyen, le secours de.* Ŭt, pĕr mē sōspēs, sĭnĕ mē dĕt lintĕă vēntīs. *O.* Sātīs pĕr tē tĭbĭ cōnsŭlīs. *H.* PPH. Ŏpĕ, ŏpĕrā, prăsĭdĭō (alicujus). ‖ Pĕr mē lĭcĕt; stăt. *Je permets; il dépend de moi.* Nĕ pătĕr pĕr mē stĕtīssĕ crēdat. *Ter.* (*And.* IV, 2, 16). Pĕr mē ĕquĭdĕm sint ōmnĭă prōlĭnŭs ălbă. *Pers.* (1, 110). ‖ *Par, designant la partie.* Ĭrĕ præcĭpĭtēm ĭn lūtŭm pĕr căpŭtquĕ pĕdēsquĕ. *Cat.* (17, 8). ‖ — tēmpŭs. *A temps.* Pĕr tēmpŭs ădvēnĭs. *Ter.* (*And.* IV, 4, 44). ‖ — caŭsām. *En prétextant.* (*Tib.* I, 7, 6.) ‖ *A cause de.* Nĕquĕ pĕr ætātem ētlām pŏtŭĕrāt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 31). Nĕquĕ pĕr mētŭm mŭssārī. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 12. *Id. Mil.* III, 1, 60, *per vinum*, etsi de tempore etiam intelligi potest). *Voy.* Ob. ‖ *Par, au nom de.* Pĕr mātrĕm jūrō Cæsārĕūmquĕ căpŭt. *O.* ‖ *Dans ce sens, Per est souvent séparé de son régime.* Pĕr ĕgo hās lăcrĭmās, dēxtrāmquĕ tŭām tĕ Ōrō. *V.* Pĕr ĕgo hæc prīmordĭa bēllī. *St.* (Adde *Ter. And.* V, 1, 15; *Sil.* XII, 79; *Sen. Med.* 285). ‖ Pĕr quăm *ou* Pĕrquām. *Voy.* Perquam.

Pĕrā, æ. *f.* (πήρα). *Besace.* Dōrmĭăt, ĕt tĕtrĭcō cūm cănĕ pĕrā rŏgăt. *M.* (XIV, 81). Pĕrās ĭmpōsŭīt Jŭpĭtĕr nōbĭs dūās. *Ph.* SYN. Pērŭlă, săccŭlŭs.

Pĕrăcĕō, ēs, ŭī, ĭtĕ, *et* Pĕrăcēscō, ĭs, ĕrĕ. *n.*

Saigrir entièrement, et au fig. Hŏc ēst quŏd pĕrăcēscĭt. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 13). Ĭtă mĭhĭ pĕctŭs pĕrăcŭit. *Id.* (*Aul.* III, 4, 9).

Pĕrăcĕr, crĭs, crĕ. *Très aigre.* Sītne ăcētūm tĭbĭ pĕrăcre ĭn pĕctŏrĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 1).

Pĕrăctŭs, ă, ŭm. *Achevé, accompli.* Călăthīsquĕ pĕrăctă rĕfĕrtīs Vēllĕră. *J.* (2, 54). Ĭngĕntī cædĕ pĕrăctă. *V.* Vītă prĭŏr vītĭō cărĕt, ĕt sĭnĕ lābĕ pĕrăctă. *O.* Vīrēsquĕ pĕrăctās Ingĕmŭlt. *St.*

Pĕrăcūtŭs, ă, ŭm. *Très aigu.* Pĕrăcūtă fălcĕ sĕcărĕt. *M.* (III, 24). *Voy.* Præacutus.

Pĕræquē. *adv. Également.* Īllă pĕræquĕ Præ sē fōrmōsīs ĭnvĭdĭōsă dĕa ēst. *Pp.* (II, 21, 9). *Voy.* Æque.

† Pĕræquŏ, ās, ārĕ. *Égaler, égaliser.* Sūmmūmquĕ ĭmūmquĕ pĕræquāt. *Incerti* (*Laud. Domini*, 67, apud *Burman. Poet. Christ.*).

Pĕrăgŏ, ĭs, ēgī, ăctŭm, ăgĕrĕ. *Conduire à travers.* || — rĕūm. *Traduire devant, au fig. accuser.* Ēt pĕrăgŏr pŏpŭlī pŭblĭcŭs ōrĕ rĕūs. *O.* Possĕ tŭō pĕrăgī vĭx pŭtĕt ōrĕ rĕōs. *Id. Voy.* Ago. || *Parcourir.* Făctŭs ĭnōps ăgĭlī pĕrăgit frĕtă cærŭlă rēmō. *O.* Quūm sōl dŭŏdēnă pĕrēgĭt Signă. *Id.* Ergo ĭtĕr ĭncēptŭm pĕrăgūnt. *V.* SYN. Pĕrcŭrrŏ, cŏnfĭcĭŏ, mētĭŏr, etc. *Voy.* Percurro. || *Au fig.* Mōllĭă sĕcūræ pĕrăgēbānt ōtĭă gēntēs. *O.* Lōngŭs vīx tōtă pĕrēgit Mēmbră dŏlŏr. *V. Fl.* || *Traverser, transpercer.* Ingĕntī pĕrăgĭt Clănīs Actŏră quĕrcŭs. *O.* Lătŭs ēnsĕ pĕrēgĭt. *Id. Voy.* Confodio. || *Achever, terminer.* Sĕnĭŏr rēgnūmquĕ ævūmquĕ pĕrēgit. *O.* Vīxī, ĕt, quēm dĕdĕrāt cursūm fortūnă, pĕrēgī. *V.* SYN. Cŏnfĭcĭŏ, ăbsŏlvŏ, fĭnĭŏ, etc. *Voy.* Finio. || Pĕrăctūm ēst. *C'est fini.* Bĕne ēst, pĕrăctum ēst. *Sen.* (*Med.* 1019. *Id. Herc. OEt.* 1457). || *Accomplir, exécuter, faire.* Nūllă cŏrōnātă pĕrăgūntŭr sĕrĭă frontĕ. *O.* Pōstquām māndātă pĕrēgĭt. *Id.* Accĭpĕ quæ pĕrăgēndă prĭŭs. *V.* Ēt dīs Ōfficĭūm vātīs pĕrăgentĭbŭs. *J.* (11, 113). SYN. Ăgŏ, făcĭŏ, ēxsĕquŏr, etc. *Voy.* Facio. || *Faire mourir.* Ēxtĕrnă pĕrăgī dĕxtrā. *Sil.* Quām pēssĭmōrūm lēx ăvārā fātōrūm sēxtă pĕrēgit hĭēmĕ. *M.* (V, 37). SYN. Cŏnfĭcĭŏ, aŭfĕrŏ. || — caūsās. *Plaider.* Carmĭnă cŏmpŏnāt, dēclāmĕt, cōncrĕpĕt, ōmnēs Ēt pĕrăgāt caūsās. *Pers.* (*Sat.* 137). *Voy.* Ago. || — hŭmŭm. *Travailler la terre.* Īllĕ sŭăm pĕrăgēbăt hŭmŭm, sīve ūsŭs ărātrī, Sīvĕ căvæ fălcis, sīvĕ bĭdentĭs ĕrăt. *O.*

Pĕrăgrŏ *et* Pĕrăgrŏr, ās, ārĕ. *Parcourir.* Āvĭă Pĭĕrĭdŭm pĕrăgrō lŏcă, nūllĭŭs āntĕ. *Lr.* (I, 925). Ĭpse ignōtŭs, ēgēns, Lĭbўe dēsērtă pĕrăgrō. *V.* (Et sic ubique Noster, verbo quater usus). Vŏcĭfĕrāns, hĕllī dĭvērsă pĕrăgrăt. *V. Fl.* Dēfŭgĭēns pōntŭm, sĭlvās Gălătēă pĕrăgrăt (*Anth.* I, p. 65). SYN. Pĕrĕrrŏ, pĕrcŭrrŏ, lustrŏ, pĕrlŭstrŏ, ōbĕō, ădĕō. || *Au fig.* Ătquĕ ōmnĕ ĭmmēnsŭm pĕrăgrāvĭt mēntĕ ănĭmōquĕ. *Lr.* (I, 74).

? Pĕrăltŭs, ă, ŭm. *Très haut.* Ĭncēdūnt, ārbŭstă pĕrăltă sĕcūrĭbŭ' cædūnt. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 2. *Merul.* leg. *prærulta*; alii *Incedunt arb. per alta*).

Pĕrāmbŭlātŭs, ă, ŭm. *Traversé.* Ēt pĕrāmbŭlātŭm Rōmānīs lēgiōnĭbŭs Nīphătēm. *Sid.* (*Paneg.* 3167).

Pĕrāmbŭlŏ, ās, ārĕ. *Parcourir, traverser.* Quālĭbĕt pĕrāmbŭla ædēs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 122). Pĕrāmbŭlantĕ lætă dŏmĭnō vĭrĭdĭa. *Ph.* Sēcūrŏs pŭĕrī nēglēcta pĕrāmbŭlāt ārtŭs. *M.* (IX, 39, de parma). *Voy.* Percurro. || *Au fig.* Frigŭsquĕ pĕrāmbŭlāt ārtŭs. *O.* Rēctō, nēcuĕ, crŏcŭm flōrēsquĕ pĕrāmbŭlĕt ăttă Fābŭlă. *H.*

Pĕrānnă *ou* Pĕrēnnă, æ. *f. Anna Péranna, déesse des Romains. C'était primitivement Anne, sœur de Didon.* Ānnă quŏd hŏc cōmpŭta ēst mēnsĕ Pĕrānnă cŏlī. *O.* (*Fast.* III, 144. *Ib.* 523 et 654 *sq.*). Ānnæ pōmĭfĕrūm nēmŏs Pĕrānnæ. *M.* (IV, 64. Adde *Varr.* apud *Gell.* 13, 22. Cf. *Macr. Sat.* 1, 12).

† Pĕrārmŏ, ās, ārĕ. *Armer.* Hūjŭs mānŭm pŏtēntĕm Glădĭŭs pĕrārmăt āncēps. *Prud.* (*Cath.* 823. *Ib.* 982).

Pĕrārŏ, ās, ārĕ. *Labourer, sillonner.* Cōntŭdĭt, ĕt rŭgīs pĕrārăvĭt ănŭlĭbŭs ōrā. *O.* Ītĕ nūnc, fortēs, pĕrārātĕ pōntŭm. *Sen.* (*Med.* 650). Prō bārbă tĕnŭēs pĕrārāntŭr pectĭnĕ cristæ. *Sid.* (*Pan.* 846). SYN. Ărŏ, ĕtărŏ, sulcŏ, etc. || *Écrire.* Blāndīs pĕrārātŭr lĭttĕră vĕrbĭs. *O.* Vădĕ sălūtātŭm sŭblĭtŏ pĕrārātă Pĕrīllăm Littĕrā. *Id. Voy.* Scribo.

† Pĕrārdĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Brûler entièrement.* Cōmĭnŭs ĭn tŭgŭrī vĭcīnă strāgĕ pĕrārsĭt. *Paul. Nol.* (24, 404).

† Pĕrātĭm. *Avec une besace ou par la besace.* Pĕrātĭm dŭctĭtārĕ. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 15).

† Pĕraūdĭŏ, īs, īrĕ. *Entendre parfaitement.* Pĕraūdĭēndă sūnt, nĕ dēntēs dēntiānt. *Pl.* (*Mil.* I 1, 34. *Bothe* leg. *perhaurienda*).

Pĕrbăcchŏr, ārīs, ārī. *d. Ravager en furieux.* Pĕrbăcchātă dŏmŏs nūllīs ĭncēndĭa caūsīs. *Cl.*

† Pĕrbēllŭs, ă, ŭm. *Très beau.* Aūctōrī pĕrbēllă sŭō tūm măchĭnă vīsa ēst. *Victor.* (*Gen.* 1, 128).

Pĕrbĕnĕ. *adv. Parfaitement.* Ūt ăffĭctāntŭr mĭsĕræ! eūgĕ, eūgĕ, pĕrbĕnĕ! *Pl.* (*Rud.* I, 2, 75).

Pĕrbēnignē. *adv. D'une manière très bienveillante.* (*Ter. Ad.* IV, 6, 68.)

† Pĕrbĭbŏsĭă, æ. *f. Grande buveuse.* (*Pl. Curc.* III, 1, 74. Vid. *Fest.* in *Peredia.*)

Pĕrbĭbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Boire entièrement; absorber, et au fig.* Ăt ĕgŏ pĕrĭī, cuī mĕdullām lāssĭtūdŏ pĕrbĭbĭt. *Pl.* (*Stich.* II, 3, 16). Tĕrrā Cōncēpit lăcrĭmās, ăc vēnīs pĕrbĭbĭt ĭmīs. *O.* Pĕrbĭbăt flāmmās mĕī. *Sen.* (*H. OEt.* 557). *Voy.* Bibo, Combibo.

† Pĕrbĭtŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme* Pereo. Mălō crŭcĭātu ĭn sĭcĭlĭă pĕrbĭtĕrēs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 11. Alii leg. *Siciliam*, et intelligunt de itinere. Hujus autem sensus exempla non reperio. *Paul. ex Festo:* « *Perbitere* Plautus pro *perire* posuit. » Iterum Noster in *Ps.* III, 1, 12). Quīs pārentem aūt hŏspĭtēm Nĕcāssĕt, quō quis crŭcĭātū pĕrbĭtĕrĕt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 654. *L. Andr., Pac., Titin. ibid.*).

Pĕrbŏnŭs, ă, ŭm. *Très bon.* Nōn ĭn lŏco ēmĭt pĕrbŏno hās. *Pl.* (*Most.* III, 1, 143. *Ib.* 2, 3 et 77). SYN. Ōptĭmŭs.

Pĕrbrĕvĭs, ĕ. *Très court.* Ăppŭlŭs hŭīc hōstī pĕrbrĕvĕ pōntŭs ĭtĕr (*Ad Liv.* 388. Nonnulli etiam leg. apud *Ov. Trist.* IV, 10, 70).

Pĕrcă, æ. *f. Perche, poisson.* Nēc tĕ dēlĭcĭās mēnsārŭm, pĕrcă, sĭlĕbō. *Aus.* (*Mos.* 115). Pĕrcæquĕ, trăgĭquĕ (*Ov. Hal.* 112).

Pĕrcălĕfăctŭs, ă, ŭm. *part. de* Percalefio. *Très échauffé.* Ūt ōmnĭă, mŏtū Pĕrcălĕfăctă, vĭdēs ārdescĕrĕ. *Lr.* (VI, 177).

Pĕrcălĕfŏ, ēs, crĕ, *et* Pĕrcălēscŏ, ĭs, crĕ. *n. S'échauffer entièrement.* Vēlŭs hŭmŏr ăb ĭgnĕ Pĕrcălŭit sōlis. *O. Voy.* Calco.

Pĕrcārŭs, ă, ŭm. *Très coûteux.* Trīgĭnta ! hui, pĕrcāra ēst, Phædrĭă. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 25. Alii leg. *præcara*). || *Très cher.* SYN. Cārissĭmŭs. *Voy.* Carus.

Pĕrcēllŏ, ĭs, cŭlī, cŭlsŭm, cēllĕrĕ. *Frapper fortement, renverser par un coup violent.* Rārā rĕōs justā pĕrcēllit pœnā sĕcūri. *Prud.* (*Sym.* 990). Pĕrcŭlit, ĕt fŭlvā mŏrĭbŭndum cxtēndit ārēnā. *V.* Quōs ōmnēs dĕxtrā Dryantis Pĕrcŭlit ādvĕrsōs. *O.* SYN. Fĕrĭŏ, pĕrcŭtĭŏ, āffligŏ, dējicĭŏ, strĕnŏ, prōstĕrnŏ. ‖ *Au fig.* Sī quĕm Pĕrcŭlĕrit vīcīnā lŭēs. *V. Fl.* Vōx ĭndĕ rĕpĕns ūt pĕrcŭlit ūrbĕm. Ingĕns Æētĭdā pĕrcŭlit hŏrrŏr. *Id.*

Pĕrcēnsĕŏ, ēs, ērĕ. *Recenser entièrement, parcourir une série; visiter; raconter.* Signāquĕ quæ lōngō frātĕr pĕrcēnsĕāt ānnō. *O.* Ārcānūm pĕrcēnsĕt pĕctŏrĭs āntrūm. *Paul. Petr.* (6, 11). SYN. Pĕrsĕquŏr. ‖ *Parcourir.* Ĕt lānĭātā sĭnŭs, tōtum pĕrcēnsŭit ōrbĕm. *O. Voy.* Percurro.

Pĕrcēpī. *parf. de* Percipio.

† Pĕrcēpsĕt. *sync. pour* Percepisset. Quōd nī Pālāmēdis pĕrspĭcāx prūdēntĭa īlli pĕrcēpsĕt mālĭtĭōsam aūdāclām. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Off.* 3, 26).

Pĕrcĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Percipio. *Cueilli, recueilli, saisi.* Brĕvīs ĕst pĕrcĕptā vōlŭptās. *O.* Jām vĕtĕrĭs pĕrcĕptō sēmĭnĕ vēnæ. Ūtĭlĭtās æquĕ pĕrcĕptā. *Id.*

Pĕrcĭdŏ, ĭs, ĭdī, ĭsŭm, ĭdĕrĕ. *Percer.* Nōn hĕrclĕ, sī ōs pĕrcĭdĕrĭm tĭbĭ. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 12. Sic codd. et vett. edd. Alii leg. *præcid.* Adde *Mart.* IV, 48). *Voy.* Perforo.

† Pĕrcĭĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Pĕrcĭŏ, ĭs, īrĕ. *Ébranler, agiter.* Ōcĭŭs ĕrgo ānĭmŭs quām rēs sē pĕrcĭĕt ūllă. *Lr.* (III, 185). Īrāī fāx sūbdĭtā pĕrcĭt (*Ib.* 304). Ubi mē dīvīnā vōlŭptās pĕrcĭīt (*Ib.* 28). *Voy.* Cieo. ‖ *Dire, proclamer.* Nī īstum ĭmpūdĭcŭm pĕrcĭēs. *Pl.* (*As.* II, 4, 69).

? Pĕrcingŏ. *Voy.* Præcingo.

Pĕrcĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, saisir, et au fig.* Æĕrā pĕrcĭpĭāt cālĭdĭs fĕrvōrĭbŭs ārdŏr. *Lr.* (V, 604). Āt quŭm mēmbra hŏmĭnĭs pĕrcēpit fĕrvĭdă fēbrĭs. *Id.* (VI, 801). Nām mĭhī hŏrrŏr mēmbrā mĭsĕrō pĕrcĭpit dictĭs tŭīs. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 66). SYN. Căpĭŏ, cŏmprēndŏ, ĭnvādŏ, sŭbĕŏ, ŏccŭpŏ. ‖ *Recevoir.* Rēmĭgĭŏquĕ cārēns, nōn ūllās pĕrcĭpit aūrās. *O.* Nĕcdum ānĭmŭs tōtō pĕrcēpit pĕctŏrĕ flāmmām. *V. Voy.* Accipio. ‖ *Recueillir.* Aūrĭbŭs hīc frŭctŭs pĕrcĭpiēndŭs ĕrīt. *O.* Sĕd quīă vĕrtēntĭs frŭctŭm pĕrcēpīmŭs ānnī. *Pp.* (IV, 7, 10. Alii leg. *præcepimus*). SYN. Căpĭŏ, cōllĭgŏ, cārpŏ, dēcĕrpŏ. ‖ *Jouir de.* Gaūdĭă pĕrcĭpiēns quæ dēdit ĭpsĕ sŭīs. *O. Voy.* Fruor. ‖ *Sentir.* Tōtīs pĕrcēpĕrāt ōssĭbŭs æstŭm. *O. Voy.* Sentio. ‖ *Au fig. Recevoir, saisir, comprendre, s'apercevoir, apprendre.* Ūt citŏ dictă pĕrcĭpiānt aūrĭmī dōcīlēs, tĕnĕāntquĕ fĭdēlēs. *H.* Pĕrcĭpĕ pŏrrō Quĭd dŭbĭtĕm. *V.* Ĕt vōcēs pĕrcĭpĕ mēntĕ mĕās. *O.* Nĕ, quŏd āgĭmŭs, hĕrŭ' pĕrcĭpiāt fĭĕrī. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 1). SYN. Intēllĭgŏ, æssĕquŏr, cŏmprēndŏ, cōncĭpĭŏ, æccĭpĭŏ, cognōscŏ, discŏ, sēntĭŏ, aūdĭŏ, scĭŏ. *Voy.* Intelligo.

Pĕrcīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Percido. (*Mart.* IV, 48.)

† Pĕrcĭtŏ, ās, ārĕ. *Mouvoir fortement.* Răptŏ, rĕcĭprŏcŏ, pĕrcĭto, ăgĭtŏ, etc. *Pac.* (apud *Fest.* in *Reciprocare.* Sic leg. *Bothe*). Vāgānt mātrōnæ pĕrcĭtālæ tŭmŭltŭ. *Att.* (apud *Non.* 7, 2).

Pĕrcĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Percieo. *Mû, agité.* Spōntĕ sŭā vōlĭtānt ætĕrnō pĕrcĭtă mōtū. *Lr.* (IV, 29). Pĕrcĭtă plāgis. *Id.* (I, 1025). SYN. Mōtŭs, impŭlsŭs. ‖ *Très rapide.* Mūtĭs lĕquēlām, pĕrcĭtum claudis grădŭm. *Prud.* (*Peri.* 3145). *Voy.* Citus. ‖ *Agité d'une passion, en partic. irrité.* Quis tĕ dŏlōrĕ pĕrcĭtam ĭnstigat fŭrŏr? *Sen.* (*Hip.* 1156). Īrā tŭm pĕrcĭtŭs ācrī. *Lr.* (V, 400). Ĭncrēdĭbĭlī rĕ ātque ātrōcī pĕrcĭtŭs. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 17). *Voy.* Italus.

Pĕrcŏctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Percoquo. Ĭntĕr nigrā vīrūm pĕrcŏctāquĕ sæclă călōrĕ. *Lr.* (VI, 723. *Ib.* 1109).

Pĕrcognōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Connaître parfaitement* Ūtrōsquĕ pĕrcognōvī ūtrōbĭdēm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 50).

1. Pĕrcŏlŏ, ās, ārĕ. *Passer un liquide, et au fig.* Hŭmōr dŭlcĕt, ŭbī pĕr tĕrrās crēbrĭŭs ĭdĕm Pĕrcŏlātŭr. *Lr.* (II, 473. *Id.* V, 270, et VI, 635). SYN. Cōlŏ, săccŏ, trānsmittŏ, lĭquŏ. PHR. Tŭrbĭdă sōllĭcĭtō trānsmittĕrĕ cæcŭbă săccō. *M.*

2. Pĕrcŏlŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Avoir beaucoup d'égards pour.* Fēcĕrĭs pār tŭīs cētĕrĭs făctĭs, sī Tuŭm pātrēm pĕrcŏlēs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 3). *Voy.* Colo. ‖ *Habiter constamment.* Pĕrcŏlīt ōbsēssŭm fūnēstō dæmŏnĕ cōrpŭs. *Paul. Petr.* (4, 248).

Pĕrcōntātŏr, ōrĭs. *m. Questionneur.* Pĕrcōntātōrēm fŭgītō, nām gārrŭlŭs ĭdem ĕst. *H.* Qui tĕ Jūpĭtĕr dīque ōmnēs, pĕrcōntātŏr, pĕrdŭint. *Pl. Men.* (V, 5, 31).

† Pĕrcōntŏ, ās, ārĕ. *Comme le suivant.* (*Næv.* apud *Non.* 7, 52.)

Pĕrcōntŏr ou Pĕrcūnctŏr, ārĭs, ārī. *d. Interroger, questionner, s'informer de.* Ĭntĕr cūnctă lēgēs, ĕt pĕrcōntābĕrĕ dōctōs. *H.* Fōrtĕ mĕūm sī quīs tĕ pĕrcōntāhĭtŭr ævŭm. *Id.* Pĕrcōntāri hānc paūcis vōlō. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 49). Tūnc pĕrcōntātŭm mūlti æccēssĕrĕ sĕquēntēs. *Juve.* (IV, 580. De etymo cf. *Donat.* ad *Ter. Hec.* I, 2, 2, et *Non.* 1, 211). *Voy.* Interrogo. ‖ — (aliquem). *Demander des nouvelles de quelqu'un.* Tū quŏquĕ sī ēssēs pĕrcōntātūs mĕ ĕx ălĭis. *Pl.* (*As.* II, 4, 95).

Pĕrcontūmāx, ācĭs. *Très difficile de caractère.* Pĕrcontūmāx rĕdĭstī hūc nōbĭs, Pămphĭlĕ. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 54).

Pĕrcŏquŏ, ĭs, cōxī, cŏctŭm, cŏquĕrĕ. *Faire cuire entièrement.* Aliquem ārrīpĭāmŭs, prāndĭum quī pĕrcŏquāt. *Pl.* (*Merc.* III, 3, 18). SYN. Cŏquŏ. ‖ *Échauffer, brûler.* Āb rādĭcĭbŭs, ĕt tĕrrām pĕrcoxĕrāt īgnī. *Lr.* (V, 1253). Pĕrcŏquĕre hŭmōrēm. *Id.* (VI, 858). *Voy.* Calefacio. ‖ *Mûrir.* Mŏrā pĕrcŏquīt ūvās. *O.*

Pĕrcōsĭŭs, ă, ŭm. *De Percoté.* Mūnĕrĭbŭs prīmās cŏnjŭx Pĕrcōsĭă vēstēs. *V. Fl.*

Pĕrcotē, ēs. *f.* (Περκώτη). *Ville de Troade.* Jām jŭgă Pĕrcōtēs... Ēxsŭpĕrāt. *V. Fl.*

Pĕrcrēbrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se divulguer.* Ĭndĕ māgĭs făcĭnŭs pĕrcrēbŭīt ātrōx. *Tertul.* (*Jud. Dom.* 77). *Voy.* Crebresco.

Pĕrcrĕpŏ, ās, ārĕ. *n. Retentir.* ‖ *act. Dire, chanter, réciter.* Pĕrcrĕpă pūgnām Pŏmpĭlĭī, făctă Cŏrnēlī cănĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 63). Clāngŏrĕ vērsō, Tullĭānă pĕrcrĕpāns Ĭu cāstra ăbĭbĭs. *Capel.* (V, p. 187). *Voy.* Crepo.

Pĕrcrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Croître entièrement.* Ăvŭlsămquĕ vĕtăt rūrsŭs pĕrcrēscĕrĕ sĭlvam. *Ser. Sam.* (*vs.* 679).

Pĕrcrŭcĭŏ, ās, ārĕ. *Tourmenter cruellement.* Hōc ĕst dēmŭm quŏd pĕrcrŭcĭŏr. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 13).

Pĕrcŭlī. *parf. de* Percello.

† Pĕrcŭcurrī. *ancien parf. de* Percurro. Ūt tĕrĕs ōrbĭs ĭtĕr flĕxŭ rōta pĕrcŭcurrit ānnī. *Prud.* (*Peri.* 3599. Hoc perfectum agnoscit *Diom.* 1, 365).

Pĕrcŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Percello. *Frappé, en parlant de l'âme, ému.* Māgnō laūdŭm pĕrcŭl-

sūs āmōrē. *V.* Pĕrcŭlsā mentĕ dēdĕrūnt Dārdănĭdæ lăcrĭmās. *Id.* SYN. Mōtŭs, pĕrmōtŭs, cōmmōtŭs.

Pĕrcŭltŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Percolo. *Bien paré.* Nām quæ lăvāta est, nĭsĭ pĕrcŭlta est, īllauta est. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 25).

Pĕrcŭnctātŏr, etc. *Voy.* Percontator, etc.

Pĕrcŭpĭō, īs, ĕrē. *Désirer vivement.* Īnŏ pĕrcŭpĭō. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 57. Et *Pl. As.* I, 1, 61). Tē mĕntĕ ĕt cōrpŏrĕ Chrīstō Jungĕrĕ pĕrcŭpĕrĕt. *Alc.* (*ad Sor.* 70). *Voy.* Cupio.

Pĕrcūrō, ās, ārē. *Bien soigner.* Ătque hīnc īn cădĭdō pĕrcūrēs mĕmbrā lavācro. *Ser. Sam.* (*vs.* 87).

Pĕrcurrō, ĭs, cūrrī, *qqf.* cŭcūrrī, cŭrsŭm, cūrrĕrĕ. *n. Courir sans s'arrêter.* Cōntĭnŭo, ăd tē prŏpĕrāns, pĕrcurro ăd fŏrŭm. *Ter.* (*And.* II, 2, 18). Cŭrrĭcŭlō pĕrcurrĕ. *Id.* (*Heaut.* (IV, 4, 11). Pĕr tĕrrās rāpĭdŭs pĕrcurrĕrĕ tŭrbō. *Lr.* (VI, 668). *Voy.* Curro. ‖ *Ordint. act. Parcourir.* Quām nōn ādstrictō pĕrcurrāt pŭlpĭtă sŏccō. *H.* Ārguto tĕnŭēs pĕrcurrēns pectĭnĕ tēlās. *V.* Īgnĕă rīmă micāns pĕrcurrit lūmĭnĕ nīmbōs. *Id.* Pĕrcurrīt pŏllĭcĕ chŏrdās. *O.* SYN. Pĕrmĕō, pĕrĕrrō, lustrō, cōllustrō, pĕrlustrō, trājĭcĭō, pĕrlābŏr, pĕrvăgŏr, mētĭŏr, ēmētĭŏr, *qqf.* pĕrvŏlō. PHR. Lātŭmquĕ fŭgā cōnsūmĕrĕ cāmpum. *Nemes.* ‖ *Parcourir des yeux.* Vēlōcī pĕrcurre ŏcŭlo. *H.* Cŏrtĭcĕ dēscriptōs cĭtĭūs pĕrcurrĕrĕ vĕrsūs. *Calp.* (1, 25). SYN. Pĕrlĕgō. ‖ *Parcourir avec l'esprit.* Ănĭmōquĕ rōtundŭm Pĕrcurrissĕ pŏlum. *H.* ‖ *Parcourir en paroles, passer rapidement en revue.* Ōmnĭă pœnārum pĕrcurrĕrĕ nōmĭnă possĭm. *V.* Nĕ sĭc, ŭt quī jōcŭlārĭă, rīdēns Pĕrcurrām. *H.* Nām pĕlăgī vāstās pĕrcurrī cārmĭnĕ pārtēs. *Prisc.* (*Peri.* 1085). SYN. Pĕrcēnsĕō.

Pĕrcursŭs, ă, ŭm. *Parcouru.* Ēt quæ nōtă tĭbī, vĕl quæ pĕrcursă lĕgēndō. *Alc.* (*ad Sor.* 465).

Pĕrcussī. *parf. de* Percutio.

Pĕrcussŏr, ōris. *m. Qui frappe, blesse, tue.* Ēt pĕrcussōrī plaudĭt ămīcă sŭō. *Maximian.* (5, 114. Et *Fort.* I, 8, 10).

Pĕrcussŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Percutio. *Frappé.* Aūreă pĕrcussŭm vĭrgă. *V.* Cōllŭm pĕrcussă sĕcūrī Victĭma. *O.* Dūrăquĕ pĕrcussām sāxă sĕcută chĕlўn. Quālĭs ăb ĭmbrĕ sōlĕt pĕrcussŭs sōlĭbŭs ārcŭs. *Id.* SYN. Vĕrbĕrātŭs, ĭctŭs, ĭmpŭlsŭs, tŭnsŭs, pŭlsātŭs, *qqf.* saucĭus.

Pĕrcussŭs, ūs. *m. Action de frapper, coup.* Pĕrcussū crĕbrō sāxă căvāntŭr āquæ. *O.* Pĕrcussū dēcŭtĭt ūnō. *Ser. Sam.* (*vs.* 658). SYN. Ictŭs.

Pĕrcustī. *sync. pour* Percussisti. Gaūdēs sī cămĕrām pĕrcustī fortĕ: pĕnēs te ēs? *H.*

Pĕrcutĭō, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Frapper, battre.* Pĕrcŭtĭtŭrquĕ căput convĕrsæ vĕrbĕrĕ vĭrgæ. *O.* Pĕllĭbŭs cxsĕctis pĕrcŭtiēndă dabānt (terga). *Id.* Jānŭa sĕd plēna est pĕrcŭtiēndă mānū. *Tib.* (1, 6, 31). Quatĭō, tŭndō, *qqf.* jacŭlŏr, vŭlnĕrō, saucĭō. ‖ — lўram, etc. *Toucher de la lyre.* Mixtōquĕ sŏnantĕm Pĕrcŭtĭt ōrĕ lўram. *V. Fl. Voy.* Cithara. ‖ *Au fig. Frapper.* Pĕrcussīt ŏcŭlōs lūcĭs ignāræ nĭtŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 814). ‖ — mē vīnō, *S'enivrer.* Nĭsi hæc mĕrāclō Se ūspiām pĕrcussit flore Lĭbўcō. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 16). ‖ — pālpō. *Caresser.* (*Pl. Amp.* I, 3, 28.) ‖ *Frapper l'esprit, faire impression.* Mĕ... Nēc tām Lārissæ pĕrcussit cāmpŭs ŏpĭmæ. *H.* Pĕrcussit thўrsō laūdis spēs māgna mĕum cŏr. *Lr.* (I, 922). Pĕrcussit illīco ănĭmum. *Ter.* (*And.* I, 1, 98). SYN. Pĕrcēllō, ĭmpellō, pŭlsō, āfflĭcĭō, tāngō, ēxcĭtō. ‖ *qqf. Tromper.* Jam pŏl ĕgo hūnc.... prŏbĕ Pĕrcŭtiām. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 9).

†Pĕrdĕām. *arch. pour* Percam. Dūm hĕro insĭdĭās părĭtĕm, nĕ ā tĕ pĕrdĕām. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 62).

Pĕrdēlīrŭs, ă, ŭm. *Très extravagant.* Quŏd făcĭt hīc ĭdēm; pĕrdēlīrum ēssŏ vĭdētŭr. *Lr.* (I, 694).

Pĕrdĭccās, *et* Pĕrdĭccă, æ. *m. Nom d'homme.* Ēxĭmĭŭs Pĕrdĭccă fŭit (*Anthol.* II, p. 465. *Ib.* I, 189).

†Pĕrdĭcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Achever de dire.* Vīx hæc pĕrdixĕrăt, illī Prōsiliūnt. *Alc.* (V, 607).

Pĕrdĭdī. *parf. de* Perdo.

Pĕrdiscŏ, ĭs, dĭdĭcī, dīscĕrĕ. *Apprendre à fond.* Tūm mĭhī nātūræ lĭbĕāt pĕrdiscĕrĕ morēs. *Pp.* (III, 3, 47). Āt tŭă pĕrdĭdĭcīt, nēc tū, stultissĭmĕ, sentīs. *Tib.* (I, 10, 65). Nōn ōmnis ætās ăd pĕrdiscendum sat ēst. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 1). *Voy.* Disco.

Pĕrdĭtē *et* Pĕrdĭtŭm. *Éperdûment.* Nēc pŏtŭī, nēc, sī pŏssēm, tām pĕrdītē ămārēm. *Cat.* (101, 3). Eīus fīlĭam īlle ămārĕ cœpit pĕrdītē. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 45). Quīă scīt mē īllam ămārĕ pĕrdītŭm. *Afr.* (apud *Char.* 2, 191). SYN. Ārdentĕr, vĕhĕmentĕr.

Pĕrdĭtĭō, ōnis. *f. Ecc. Perdition.* Pōstquām pĕrcurrĕrĕ cœptum Pĕrdĭtĭōnĭs ĭtĕr statŭit. *Alcim.* (IV, 137. *Id. ad Sor.* 217). Pĕrdĭtĭo ingēstæ rĕnūēntēm vĕrbă sălūtis. *Paul. Petr.* (1, 229).

Pĕrdĭtŏr, ōris. *m. Celui qui perd, corrupteur.* Pĕr Chrīstŭm pĕrdĭtŏr ipsĕ pĕrīt. *Paul. Nol.* (15, 113).

Pĕrdĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perdo. *Perdu.* Sī quĭs mūtŭūm quĭd dēdĕrit, fĭt prō prŏprĭō pĕrdĭtŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 44). SYN. Āmissŭs. ‖ *Mis dans un état désespéré, perdu, épuisé.* Pĕrdĭtă, nĕ pĕrdām tĭmĕō, nŏccāmvĕ nŏccēnti. *O.* Quĭbŭs ēt rĕ sălva ēt pĕrdĭtă profŭĕram. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 27). Quānto pĕrdĭtĭor quīsque ēst, tānto ācrĭŭs ūrgĕt. *H.* Fĕrvĕrĕ tūnc vĭtĭis sōlĭta ēst, nēc pĕrdĭtă lūxū. *Prud.* (*Sym.* 251). Pĕrdĭtissŭmŭs sum ōmnĭum īn tĕrrā. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 12). SYN. Pessumdatŭs. ‖ *Épuisé.* Rĕfĭcĭtquĕ cŏlōs ēt pĕrdĭtă dūrā Pēnsă mānu. *St.* SYN. Exhaustŭs. ‖ *Éperdu d'amour.* Floribŭs aūstrūm Perdĭtŭs (immisi). *V.* Nēscīs hеū! pĕrdĭtă, nēcdŭm, etc. *Id.* Īn mīsĕro hŏc nostrō pĕrdĭto ămorĕ fŏrē. *Cat.* (90, 2). Cōntra ămōre hæc pĕrdĭta ēst. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 13). Pĕrdĭtŭs īn quādam, etc. *Pp.* (1; 13, 7). ‖ *Perdu de débauche.* Aūt sī pĕrdĭtĭus pŏtēst quĭd ēssĕ. *Cat.* (43, 14).

Pĕrdix, ĭcis. *m. f.* (πέρδιξ). *Perdrix, oiseau.* Quīquĕ rĕfĕrt jūngens ĭtĕrātă vŏcābula pĕrdix. *St.* Ēt pictă pĕrdix, Nūmĭdicæquĕ guttātæ. *M.* (III, 58). Āccĭpĕ pĕrdicēs quattŭōr ātquĕ decēm (*Anthol.* II, p. 402). ‖ *Suivant la fable, c'était primitivement un jeune homme d'Athènes, que son oncle Dédale, jaloux de ses talens, précipita du haut de la citadelle, et qui fut changé en perdrix par Minerve.* (*Ov. Met.* VIII, 241 *sq.*; *Auct. Ibidis*, 500.)

Pĕrdŏ, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. 1. *Perdre, ruiner, détruire.* Hūic tĭbī, quēm pĕrdēs, conjĭcĭēndŭs ĕrīt. *O.* Quēm sŭă pĕrdĭdĕrĭt mūsă, rĕpĕrtŭs ĕgŏ. Pĕrdēndŭm mortālĕ gĕnŭs. *Id.* Āt tĕ dī pĕrdānt! *Ter.* (*Eun.* III, 1, 41). SYN. Pessumdŏ, dēstrŭŏ, ēxstinguŏ, etc. *Voy.* Exstinguo. ‖ *Dissiper sa fortune.* Sūmāt, cōnsūmāt, pĕrdat: dēcrētum ēst pătī. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 55). *Voy.* Deeoquo. ‖ — tēmpŭs. *Perdre son temps.* Ārbĭtrĭŏ dŏmĭnæ

tŏmpŏrā pĕrdĕ tŭæ. *O.* ‖ — mōrtĕm, etc. *Mourir sans fruit.* Nōn pĕrdĕrĕ lĕtŭm, Māximā cūrā fŭit. *L.* Pĕrdĕrĕ mōrtĕm. *St.* ‖ *Corrompre.* Cŭr pĕrdĭs adŏlescĕntĕm nōbis? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 36). *Voy.* Corrumpo. ‖ 2. *Perdre, faire une perte.* Sīc, nĕ pĕrdĭdĕrĭt, nōn cēssāt pĕrdĕrĕ lūsŏr. *O.* Dūm pĕrdāt vīrēs. *Id.* Quī zōnām pĕrdĭdĭt, ĭnquīt. *H.* Pĕrdĕrĕ vītām. *M.* (*Spect.* 13). SYN. Dēpĕrdŏ, dispĕrdŏ, ămittŏ. PPH. Jăctūrăm făcĭŏ. *Voy.* Amitto.

Pĕrdŏcĕŏ, ēs, ĕrē. *Enseigner à fond.* Ēt tē Pĭĕrĭdēs pĕrdŏcŭĕrĕ dĕæ. *O.* Pĕrdŏcŭēre hŏmĭnēs, ănnōrŭm tĕmpŏrā vōrtī. *Lr.* (V, 1437). Vērsŭs fōrmŭlā pŏstā pĕrdŏcēbĭt. *T. Maur.* (*Met.* 1335). *Voy.* Doceo.

Pĕrdŏctē. *adv. Avec une parfaite connaissance.* Ŭt pĕrdŏctē cūnctă cāllĕt! *Pl.* (*Most.* I, 3, 122).

Pĕrdŏctŭs, ă, ŭm. *Très instruit.* Mŭltōrum ēxĭtĭŏ pĕrdŏctī quŏd sŭmŭs ănte. *Lr.* (IV, 474). Pĕrdŏcta ēst prŏbē. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 120).

Pĕrdŏlĕŏ, ēs, ĕrē, *et arch.* Pĕrdŏlēscŏ, ĭs, ĕrē. *n. Ressentir une vive douleur.* Eŭ nōstĕr, laŭdŏ: tāndĕm pĕrdŏlŭīt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 74). Nēc pĕrdŏlēscĭt, fŭgī sŏcĭŏs mōrtĕ, cămpŏs cōntĕgī. *Att.* (apud *Non.* 2, 382).

Pĕrdŏmĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Régner dans.* Sōlŭs ŏvāntĕm Zĕphўrŭs Pĕrdŏmĭnētŭr ănnŭm. *Cl.*

† Pĕrdŏmĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui dompte.* Mōrtĭs pĕrdŏmĭtŏr, sălūtĭs aŭctŏr. *Prud.* (*Cath.* 475).

Pĕrdŏmŏ, ās, mŭī, mĭtŭm, mārĕ. *Dompter, soumettre.* Ūnŭm nōn pŏtŭī pĕrdŏmŭīssĕ vīrŭm. *O.* Bis cēnās pārĭtĕr pĕrdŏmŭīssĕ fĕrās. *M.* (*Spect.* 27, 10). Ān quīă pĕrdŏmĭtĭs ăd nōs căptīvă Fălĭscīs. *O.* Tŏtŏque ūrbēs ăgĭtābĭs ĭn ōrbĕ Pĕrdŏmĭtās. *L. Voy.* Domo.

Pĕrdōrmĭscŏ, ĭs, ĕrē. *n. Dormir profondément.* Pĕrdōrmĭscĭn' ŭsque ăd lūcĕm? *Pl.* (*Men.* V, 5, 29. *Ib.* 30).

† Pĕrdŭcĕ. *ancien impér. de* Perduco. Mĭxtīsquĕ ĭŏcōs pĕrdŭcĕ dŏlēntēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 754. Pro quo, *Perduc* requiritur et a *Char.* 3, 227).

Pĕrdŭcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire jusqu'au bout.* Pĕrdŭcānt taŭrŭm stăbŭla ăd Gortўnĭă vāccæ. *V.* Hīc quīdem ĭn sŭmmăm crŭcĕm... pĕrdŭcī pŏtēst. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 46). SYN. Dūcŏ, ădūcŏ, trăhŏ, pĕrtrăhŏ, ăgŏ. ‖ *Au fig.* Ēn quŏ dīscōrdĭă cīvēs Pĕrdŭxĭt mĭsĕrōs! *V.* Cārmĕn ăd īrātum dūm tū pĕrdŭcĭs Achillĕm. *O.* ‖ *Porter, étendre.* Ā summīs pĕrdŭxĭt ăd ætherā cāstrīs Lōngum Cæsăr ŏpŭs. *L.* SYN. Dūcŏ, fĕrŏ. ‖ *Conserver.* Tōtă pĕrdŭcĕrĕ vītă Ăltĕrnum hŏc sānctæ fœdŭs ămīcĭtĭæ. *Cat.* (107, 6). *Voy.* Servo. ‖ *Amener à, déterminer.* Sī dictīs nĕquĭs pĕrdŭcī. *Pl.* (*Most.* I, 3, 41). Pĕrdŭcī pŏtĕrĭt, tām frūgī tāmquĕ pŭdĭcă? *H.* SYN. Ădducŏ, ĭndūcŏ, ĭmpĕllŏ. ‖ *Recouvrir, frotter, oindre.* Quŏ tōtŭm nāti cōrpŭs pĕrdŭxĭt. *V.* Ēst quī gāllĭnæ pĕrdŭcăt stĕrcŏrĕ cōrpŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 759). Aŭrō sācrās quŏd ŏvāto Pĕrdŭcĭs făcĭēs. *Pers.* (2, 55). SYN. Pĕrfundŏ, lĭnŏ, ŭngŏ, etc. *Voy.* Ungo.

† Pĕrdŭctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Perduco. Ērrābŏ pŏtĭŭs quām pĕrdŭctĕt quīspĭām. *Pl.* (*Most.* III, 2, 130).

† Pĕrdŭctŏr, ōrĭs. *m. Conducteur.* Ăpăge ĭstūm pĕrdŭctōrĕm; nōn placĕt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 130). SYN. Dūx.

Pĕrdŭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perduco. Dūcĕ mē pĕrdŭctŭs ămātŏr. *O.* ‖ *Oint.* Pĕrdŭctă lĭquōrĕ. *Ser. Sam.* (*vs.* 26).

† Pĕrdŭdŭm. *adv. Depuis long-temps.* Vīdi ĕdĕpŏl hŏmĭnem haŭd pĕrdŭdŭm. *Pl.* (*Stich.* IV, 1, 69).

Pĕrdŭēllĭŏ; *arch.* Pĕrdŭēllĭs, ĭs. *m. Ennemi acharné.* Quīn ĭndĕ ĭnvītīs sŭmpsĕrint pĕrdŭēllĭbŭs. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). Pĕrdĭtĕ pĕrdŭēllēs, părĭtĕ laŭdem ēt laŭrĕam. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 55. *Id. Ps.* II, 1, 8). Vĕnīre ĭn ārmīs pĕrdŭēllēs nūntĭāt. *Prud.* (*Peri.* 2244).

† Pĕrdŭēllŭm, ī. *n. Guerre.* Dē sŭmmā tĭbĭ pĕrdŭēllum ēst. *Att.* (apud *Non.* 1, 85. Alii aliter. Vox agnoscitur a *Varr. L. L.* 6, 3).

† Pĕrdŭīs, ĭt, ĭnt. *arch. pour* Perdas, etc. Căvēsĭs nē tū tē ūsū pĕrdŭīs. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 215). Dīēspĭtĕr vōs pĕrdŭīt! *Id.* (*Pœn.* III, 4, 29). Īllŭm dī ōmnēs pĕrdŭīnt! *Ter.* (*Ph.* I, 2, 73).

Pĕrdŭrŏ, ās, ārĕ. *n. Durer.* Sŭfficĭt, ēt lōngŭm prŏbĭtās pĕrdŭrāt ĭn ævŭm. *O.* Hæc mŏrŏ pŭgnæ Sōlă, nĕc ĭn rēgĕm pĕrdŭrātūrā sĕcundŭm. *St. Voy.* Duro. ‖ *Rester.* Nōn pŏssĕ æpŭd vōs Pămphĭlō sē ăbsēntĕ pĕrdŭrārĕ. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 27). *Voy.* Maneo. ‖ *qqf. act. Endurcir.* Fōrmĭdō pĕrĭclī Pĕrdŭrāt tĕnĕras ĭtĕr ăd crŭcĭābĭlĕ plāntās. *Prud.* (*Psych.* 515). SYN. Ĭndūrŏ.

Pĕrdŭxī. *parf. de* Perduco.

? Pĕrĕcăstŏr. *interj. Comme* Ecastor. (Sic nonnulli leg. apud *Ter. And.* III, 2, 6. Sed melius divisim: *Per ecastor scitus*, scil. *perscitus.*)

† Pĕrĕdĭă, æ. *f. Nom de pays forgé par Plaute.* (*Curc.* III, 1, 74. Vid. *Fest.*)

1. Pĕrĕdŏ, ēdĭs, ēdī, ēsŭm, ēdĕrĕ. *Manger, ronger, miner.* Ăpĭbŭs quī pĕrēdĭt cĭbŭm. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 10, 893). Lōngă nēc pĕrēdĭt Ĭmpōsĭtăm cĕlĕr ĭgnīs Ætnăm. *H. Voy.* Edo. ‖ *Au fig.* Hīc quōs dūrŭs ămŏr sĕcrētă tăbĕ pĕrēdĭt. *V.* Dĭēs mōlli sāxă pĕrēdĭt ăquă. *Tib.* (I, 4, 18). *Voy.* Exedo.

2. † Pĕrēdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Edo. Sōlĕ mĕdĕrĕ pĕdĕ, ēdĕ, pĕrēdĕ mĕlŏs. *Vet. Poet.* (apud *Sid. Epist.* IX, 14).

† Pĕrĕffŏssŭs, ă, ŭm. *Creusé, crevé.* Ōrbĕ pĕrĕffŏssō, flŭĭdŭm dē lūmĭnĕ vūlnŭs. *Ennod.* (*Epig.* 112, 1).

† Pĕrĕgĕr, ĕgrĭs. *Qui voyage.* Sūscĕptŏr pĕrĕgrŭm. *Fort.* (IV, 10, 14).

Pĕrĕgī. *parf. de* Perago.

Pĕrĕgrĕ. *adv. En pays étranger; de pays étranger.* Ŭt hīc lēgātŭs ăbĭīt pĕrĕgrĕ pŭblĭcĕ. *Titin.* (apud *Char.* 1, 189. *Pl. fr. ibid.* Peregre est). Dīcăt pĕrĕgre ăllātam ĕpistŏlăm. *Pl.* (*As.* IV, 1, 16). Mīlŏ dŏmī nōn ēst: pĕrĕgrĕ Mīlōnĕ prŏfĕctŏ. *M.* (VII, 101). Nĕ sōlŭs rūsvĕ pĕrĕgrĕvе Ĕxĭrĕm. *H.* Pĕrĕgrĕ tĕ ĭn pātrĭām rĕdīrĕ sălvŭm. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 7). Pĕrĕgrĕ rĕdĭēns. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 15. *Prisc.* 15, 1008, adverbium inter ea recenset quæ ultimam corripiunt; nec male, quum adject. sit *Pereger, ris*). ‖ *Au fig.* Dūm pĕrĕgre ēst ănĭmŭs. *H.*

† Pĕrĕgrī. *adv. En pays étranger* (*sans mouv.*). Pătrĭam ŭt cŏlātĭs pŏtĭŭs quām pĕrĕgrī prŏbrō. *Næv.* (apud *Char.* 2, 189). Pĕrĕgrīque ēt dŏmī. *Pl.* (*Amp. prol.* 5. Sic codd. et vett. edd.).

Pĕrĕgrīnŏr, ārĭs, ārī. *d. Voyager, et au fig.* Ēt pĕrĕgrīnāntēs dŏmĭbŭs sŭspēndĕrĕ rīvŏs. *Man.* (IV, 265).

Pĕrĕgrīnŭs *et* Pĕrĕgrīnŭs, ă, ŭm. *Étranger, du dehors, de l'étranger.* Nōndŭm cæsă sŭīs, pĕrĕgrīnum ŭt vīsĕrĕt ōrbĕm. *O.* Pĕrĕgrīnŭm dūcĕrĕ cœlŭm. *Id.* Dīvĭtĭæquĕ pĕrĕgrīnæ. *H.* Signă pĕrĕgrīnis ŭbĭ sūnt ăltĕrnă cŏlumnis. *O.* Primă pĕrĕgrīnŏs ŏbscēnă pĕcūnĭă mŏrēs Ĭntŭlĭt. *J.* (6, 297). SYN. Ĕxtĕrnŭs, lōngĭnquŭs, rēmōtŭs. ‖ *Étranger, voya-*

geur. Quisquis ad hæc vertit pĕrĕgrīnām lĭtĭtŏrā pŭppim. *H.* Quōd vĕnĭās māgnām pĕrĕgrīnŭs ĭn ūrbĕm. *O.* SYN. Hōspĕs, ădvĕnă, ĕxtĕrnŭs.

Pĕrĕmī. *parf. de* Perimo.

Pĕrēmptŏr, ōris. *m. Meurtrier.* Ĕt quis pĕrēmptŏr ĭnclўtī rēgis fŭit? *Sen.* (*OEd.* 221). Jūdĕx mĭnātŭr, sĕd pĕrēmptōris mănŭs. *Prud.* (*Peri.* 3294). SYN. Ĭntĕrfectŏr, pĕrcussŏr.

Pĕrēmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perimo. *Détruit.* Trōjæ cĭnĕrēs ătque ōssă pĕrēmptæ. *V.* Ōmnĭă... rĕcĭpĭtquĕ pĕrēmptă. *Lr.* (V, 322, de terra). ‖ *Tué.* Crūdēlī mortĕ pĕrēmptŭm. *V.* Cīvīlī mārtĕ pĕrēmptŭs. *O. Voy.* Occisus.

Pĕrēndiē. *adv. Après-demain.* Pĕrēndiē fōrās fĕrātŭr, ēt sŏrŏr. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 34. *Id. Stic.* IV, 1, 11).

Pĕrēndĭnŭs, ă, ŭm. *D'après-demain.* Tu ĭn pĕrēndĭnŭm pārātŭs sĭs ŭt dūcās. Plaūdĭtĕ. *Pl.* (*Trin. ult.*).

Pĕrennă. *Voy.* Peranna.

Pĕrennĕ. *abl. de* Perennis. Hūmēnt ĭncŭltæ fōntĕ pĕrennĕ gĕnæ. *O.* (*Id. Fast.* III, 654). Pĕrcussūsquĕ măgis mōrtĕ pĕrennĕ jăcēt. *Fort.* (I, 8, 10). ‖ †*adv.* Pĕrennĕ vivāx ēt mĕmŏr. *Paul. Nol.* (11, *fin.*).

Pĕrennĭs, ĕ. *Durable, qui dure toujours, perpétuel.* Cārmĭnă quām trĭbŭĕnt, fāmă pĕrennĭs ĕrĭt. *O.* Āntīquī mōnŭmēntă pĕrennĭă fēcī. *Id.* Exēgī mōnŭmēntum ærĕ pĕrennĭŭs. *H.* SYN. Pĕrpĕtŭŭs, mānsūrŭs, āssĭdŭŭs, jūgĭs, ĭnfīnītŭs, stăbĭlĭs, ĭmmortālĭs, cōntĭnŭŭs, ĭnexstĭnctŭs, ĭntĕrmĭnŭs, *qqf.* pĕrpĕs. PPH. Nōn pĕrītūrŭs. Nūnquām cāsūrŭs. Fĭnĕ cārēns. Ĕxpĕrs fĭnĭs. Nūllō pĕrītūrŭs ævō. Ĭnmūnĭs fātī. VERS. Ĭmpĕrĭŭm sīnĕ fĭnĕ dĕdī. *V.* Nĕc vēstră căpĭt dĭscōrdĭă fīnĕm. His ĕgō nĕc mētās rērŭm, nĕc tēmpŏră pōnō. *Id.* Jām nōn mortālĭs, ĕt ævīs Ōmnĭbŭs ŭt mănĕās, născēndī lēgĕ crĕātŭs. *O.* Nĕc sī ăbĭt cīvĭlĭbŭs ēxĭtŭs ārmīs. *L.* Ĕt rătă pĕrpĕtŭō, quæ trĭbŭĕrĕ, vēlĭnt. *M. Voy.* Immortalis.

† Pĕrennĭsērvŭs, ī. *m. Mot forgé par Plaute* (*Pers.* III, 3, 16). *Qui est toujours esclave.*

Pĕrennĭtās, ātĭs. *f. Éternité.* Pĕrennĭtātĭsque ădĕō huīc pĕrpĕtŭō cĭbō. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 2).

Pĕrennō, ās, ārĕ. *n. Durer toujours.* Ūtquĕ dōmŭs, quæ præstăt ĕăm, cūm păcĕ pĕrennĕt. *O.* Ārtĕ pĕrennăt ămŏr. *Id.* ‖ *act. Rendre éternel.* Hūnc rūrsŭs aŭgŭstŭs prĭŏr Sŭīs pĕrennĕt fāscĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 16, 71). SYN. Ætĕrnō.

† Pĕrēntĭcidă, æ. *m. Mot forgé par Plaute* (*Epid.* III, 2, 13). *A qui on coupe la bourse.*

Pĕrĕō, īs, ĭī ou īvī, ĭtŭm, īrĕ. *n. Passer par, à travers; sortir de, disparaître.* Ēt ĭnānē lўmphæ Dōlĭum fundō pĕrĕūntīs ĭmō. *H.* Ēcqua ĭndē pārvă pĕrĭssēt sŏrŏr. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 15). Ūtĭnām tē dī prĭŭs' pĕrdĕrēnt quām pĕrĭīstī ē pātrĭă tūă! *Pl.* (*Capt.* III, 4, 5). SYN. Ăbĕō. ‖ *Ordint. Périr, mourir de mort violente.* Nām quīă nĕc fātō, mĕrĭtă nĕc mōrtĕ pĕrĭbăt. *V.* Tērrĭgĕnæ pĕrĕūnt pĕr mūtŭă vūlnĕră frātrēs. *O.* Frātrĭbŭs ăltērnă quī pĕrīĕrĕ mănū. Nīl făcĭēs cūr tē jūrĕ pĕrĭssĕ vēlĭm. *Id.* SYN. Dispĕrĕō, cădō, occĭdō, mŏrĭŏr, ĭntĕrĕō, ŏccŭmbō, ŏccăbō, cædŏr, ŏccĭdŏr, pĕrĭmŏr, mactŏr, cōnfĭcĭŏr, ăbsŭmŏr, stĕrnŏr, *qqf.* jŭgŭlŏr, cōnfŏdĭŏr. PPH. Lētŭm, mōrtĕm ŏppĕtō, pătĭŏr, pĕrpĕtĭŏr. Mōrtĕ cădō. Nĕcī ŏccŭmbō. Ănĭmām dō, pōnō. Mōrtĕ, lēto cădō, jăcĕō, mūlctŏr, vōlvŏr, stĕrnŏr, pĕrĭmŏr. Exănĭmĭs vōlvŏr. Pĕr vīm mŏrĭŏr. Ēnsĕ jăcĕō. Fĕrrō pĕrĭmŏr. Vūlnĕrĕ cădō, stĕrnŏr. VERS. Cūmque ănĭmā crŭŏr ēst effūsŭs ĭn aūrās. *V.* Ēt pārĭtĕr vītām cūm sānguĭnĕ fūdīt. Vōlvĭtŭr ĭllĕ vŏmēns căllĭdum dē pectŏrĕ flūmĕn Frigĭdŭs. Cōrfŭĭt ĭn vūlnŭs, sŏnĭtūm sŭpĕr ārmă dĕdĕrĕ, Ēt tĕrram hōstīlĕm mōrīēns pĕtĭt ōrĕ crŭēntō. Hūmŭm sēmĕl ōrĕ mŏmōrdĭt. Vītăquĕ cūm gĕmĭtū fŭgĭt ĭndignātă sŭb ūmbrās. *Id.* Sīmŭl ĭncūrvātă dŏlōrĕ Mēmbră sŏlō pŏsŭērĕ. sīmŭl sŭprēmă jăcēntēs Lūmĭnă vērsārūnt, ănĭmām sīmŭl ēxhālārūnt. *O.* Tāndĕm dŏlōrī spīrĭtŭm rēddăt mĕō, *Sen.* Ĭntĕr pœnātēs spīrĭtum ēffūdī grăvēm. *Id.* ‖ *Périr, se perdre, en parlant d'une chose.* Ūt pĕrĕăt pŏsĭtum rūbĭgĭnĕ tēlum! *H.* Ēt pĕrĭt, ĭn nĭtĭdō quī fŭĭt ōrĕ, cŏlŏr. *O.* Lōngīquĕ pĕrĭt lăbŏr ĭrrĭtŭs ānnī. Nē mălē fœcūndæ vēnă pĕrīrĕt ăquæ. *Id.* Exclāmĕt Mēllĭcĕrtă pĕrīssĕ Frōntēm dē rēbŭs. *Pers.* (5, 103). Dēsĭdĭōse ăgĕre ætātĕm, lūstrīsquĕ pĕrīrĕ. *Lr.* (IV, 1134). SYN. Ĭntĕrĕō, cădō, ĕxcĭdō, ĭntĕrcĭdō, mŏrĭŏr, ăbŭlĕŏr, ĕxstĭnguŏr, ăbĕō, flŭō, vānēscō, pēssŭmdŏr, lăbŏr, clābŏr. ‖ *Être épris, mourir d'amour.* Indīgnō quŭm Gallŭs ămōrĕ pĕrīrĕt. *V.* Ūt vīdī, ŭt pĕrĭī! *Id.* Quō bĕātŭs Vūlnĕrĕ, quā pĕrĕăt săgittă. *H.* Pāris fĕrtur pĕrĭssĕ Lăcænā. *Pp.* (II, 12, 15). *Voy.* Amo. ‖ *Aveo l'acc.* Hīc ăltĕrăm effĭctŭm pĕrĭt. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 155). ‖ *pass.* Nīsī īllūd pĕrdo ărgēntŭm, pĕrĕundum ēst mihī. *Pl.* (*As.* I, 3, 91).

Pĕrĕrrŏ, ās, ārĕ. *Parcourir.* Nūnc hōs, nūnc īllōs ădĭtŭs, ōmnēmquĕ pĕrĕrrăt ārtĕ lŏcūm. *V.* Tōtŭmquĕ pĕrĕrrăt Lūmĭnĭbŭs tăcĭtīs. *Id.* Frētă lōngă pĕrĕrrās. *O.* Ārvă pĕrĕrrāntŭr Pēlignă lĭquentĭbŭs ūndīs. *Id.* Māgnă pĕrĕrrātō stātŭēs quæ dēnīquĕ pōntō. *V.* SYN. Pĕrcŭrrō, ōbĕō, *etc. Voy.* Percurro.

Pĕrĕrŭdītŭs, ă, ŭm. *Très savant.* Ēt tālīs Cūrĭūs pĕrĕrŭdītŭs. *Calvus* (apud *Ascon.* in *Cic. in toga Caud. f.*).

Pĕrĕsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Peredo. *Rongé, miné.* Nēc tōndĕrĕ quīdĕm mŏrbo īllŭrĭquĕ pĕrĕsă. *V.* Vŏscō sālĕ săxă pĕrĕsă. *Lr.* (I, 326). Ēt mŭltīs lānquŏrĭbŭs pĕrĕsŭs. *Cat.* (55, 31). SYN. Ădēsŭs, ĕxēsŭs, cōnsumptŭs.

? Pĕrĕxcrŭcĭō, ās, ārĕ (*Pl. Stic.* III, 1, 32. Alii leg. *probe excruciavero*).

Pĕrĕxplĭcātŭs, ă, ŭm. *Déployé entièrement.* Jām sēxtō rĕdĭtū pĕrĕxplĭcātō. *Sid.* (*Pan.* 3459).

† Pĕrfăbrĭcō, ās, ārĕ. *Duper.* Ĭtă mĕ Tōxĭlŭs pĕrfăbrĭcāvīt. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 4). *Voy.* Fabrica.

Pĕrfăcĭlĕ. *adv. Très facilement.* Pĕrfăcĭle ēxtĕmplō rātĭōnēm rēddĕrĕ pŏssīs. *Lr.* (II, 763). Pĕrfăcĭle ĭd făcĭăm. *Aus.* (*Epig.* 91, 3). Pĕrfăcĭlĕ pătĭŏr. *Att.* (apud *Non.* 5, 40). SYN. Făcĭllĭmē.

Pĕrfăcĭlĭs, ĕ. *Très facile.* Pĕrfăcile ēst ănĭmī rătĭōne ēxsōlvĕrĕ nōbis. *Lr.* (II, 381). Sūlcōs pĕrfăcĭlĭs stīvă tĕtĕndĕrăt. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 43). SYN. Făcĭllĭmŭs.

? Pĕrfătŭŭs, ă, ŭm. *Très sot.* Hĕu! quām pĕrfātŭæ sūnt tĭbĭ, Rōmă, tŏgæ! *M.* (X, 18. Alii leg. *Heuheu, quam fat.*).

Pĕrfĕcī. *parf. de* Perficio.

Pĕrfĕctĕ. *adv. Parfaitement, entièrement.* Pĕrfĕctĕ bŏnŭs ēst, ēt vērĕ dicĭtŭr ĭnsōns. *Prosp.* (*Epig.* 1, 1). Sī pĕrfĕctĕ auctŏr protēgăt ătquĕ rēgăt (*Ib.* 37, 6).

Pĕrfĕctĭō, ōnis. *f. Achèvement.* ‖ † *Perfection.* Privātŭm pĕpĕrīt fōrmæ pĕrfĕctĭō vūltŭm. *Alc.* (II, 269).

Pĕrfĕctŏr, ōris. *m. Celui qui achève.* Ĭnvēntŏr, ĭncēptŏr, pĕrfĕctŏr. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 5).

Pĕrfĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perficio. *Achevé.* Ēn pĕrfĕctă tĭbī bēllō dĭscōrdĭă trīstī. *V.* Pĕrfĕctīs, quōs tĕrræ dēbŭīt, ānnīs. *O.* SYN. Exăctŭs, fĭnītŭs,

cōmplētŭs. ‖ *Parfait.* Hāc ĕgŏ, cōnsĭtĕŏr, nōn sŭm pērfectŭs ĭn ārtĕ. *O.* Pōnēndĭs ĭn mīllĕ mŏdōs pērfectă căpillīs. *Id.* Nām pērfectissĭmŭs hōrum ĕst. *J.* (2, 5). SYN. Eximĭŭs, dōctissĭmŭs, primŭs.

Pērfĕrō, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter jusqu'au bout.* Nēc frāŭs tē ĭncōlūmĕm fāllācī pērfĕrĕt Aūnō. *V.* Nēc spătĭum ēvāsĭt, totūm nēc pērtŭlĭt ictŭm (lapis). Sĕd nātō mānēs pērfĕrrĕ sŭb ĭmōs (gaudĭa). *Id.* SYN. Fĕrō. ‖ — mē. *Se transporter jusque.* Hīnc tē rĕgīnæ ād līmĭnă pērfĕr. *V. Voy.* Eo. ‖ *Conserver jusqu'à la fin.* Pērtŭlĭt ĭntrĕpĭdŭs ād fātă nŏvissĭmă vŭltŭs. *O.* Sĕd vīrēs nōn pērtŭlĭt (hasta). *V. Voy.* Servo. ‖ *Supporter, souffrir.* Tædĕt pĕlăgī pērfĕrrĕ labōrĕm. *V.* Quæ sōrtĭtŭs nōn pērtŭlĭt ūllŏs. *Id.* Lĕve ĕst mīsĕrĭās fĕrrĕ, pērfĕrre ĕst grăvĕ. *Sen.* (*Thyest.* 307). Pērfĕr ĕt ōbdūrā. *O. Voy.* Patior. ‖ *Rapporter, annoncer.* Incēnsās nāvēs pērfĕrt Ēūmēlŭs. *V. Voy.* Nuntio.

Pērfĭcĭō, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Achever, accomplir.* Ēst vētŭs ātquĕ prōbŭs, cēntŭm quī pērfēcit ānnōs. *H.* Quæ rīte ĭncēpta părāvī, Pērfĭcĭōre ĕst ănĭmŭs. *V.* Paūcăquĕ quum tăcĭtă pērfēcī stāmĭnă tēlā. *O.* Nōstrā prĭŏr tū pērfĭcĕ jussā. *V. Fl.* Post, ŭbī tēmpŭ' prōmissă jām pērfēcī. *Ter.* (*And.* IV, 1, 7). SYN. Absolvō, pĕrāgō, ĕxĭgō, cōnfĭcĭō, ēxsĕquŏr, ēffĭcĭō, etc. *Voy.* Finio. ‖ *Perfectionner, instruire.* Phillȳrĭdēs pŭĕrum cĭthărā pērfēcit Achillēm. *O.* SYN. Ērŭdĭō, dŏcĕō, pŏlĭō, pērpŏlĭō.

† Pērfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui achève, développe entièrement.* Dōnĭcum ād ēxtrēmŭm crēscēndī pērfĭca fīnēm Ōmnĭă pērdūxĭt rērum nātūră creātrix. *Lr.* (II, 1114. Cf. *Non.* 2, 698).

Pērfĭdĭă, æ. *f. Perfidie, mensonge.* Pērfĭdĭæ cūmŭlŭm, fălsīs pērjūrĭīs vērbĭs. *O.* Cārmĭnĕ, pērfĭdĭæ quōd post nulla ārgŭĕt ætās. *Cat.* (64, 322). Trĭplĭcēs dŏlŏs, Pērfĭdĭās. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 5). SYN. Fraus, fāllācĭă, mēndācĭă, pērjūrĭă. PPII. Vānă, lĕvĭs, flŭxă fĭdēs. Īnfĭdă prōmissă. Pērfĭda, pērjūrā dĭctă, vērbă. Linguæ pērjūrĭă. *Voy.* Mendacium, Dolus.

Pērfĭdĭōsē. *adv. Perfidement.* Sīve ădĕo ædĭlēs pērfĭdĭōsē cuī dŭint. *Pl.* (*Amp. prol.* 72. *Id. Curc.* V, 3, 41).

Pērfĭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Pērfĭdĭōsŭs ēst ămŏr. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 74). Dēvĭtāte ūtĭnĕr quod gēntēs pērfĭdĭōsē. *Juvc.* (II, 457).

Pērfĭdŭs, ă, ŭm. *Perfide, qui viole sa parole.* Dīssĭmŭlārĕ ētĭām spērāstī, pērfĭdĕ, tāntŭm Possĕ nĕfās? *V.* Ăblŭĕ prætĕrĭtă pērfĭdă vērbă fĭdē. *O.* SYN. Īnfĭdŭs, mălĕfĭdŭs, fāllāx, fălsŭs, mēndāx, vānŭs, pērjūrŭs, dŏlōsŭs, *qqf.* pērfĭdĭōsŭs. VERS. Īn pērjūrīă nātŭs *O.* Sic mē jūrāta fēfēllit. *Id.* Nil mĕtŭŭnt jūrārĕ, nĭhil pērjūrĭa cūrant. *Cat.* In dŏmĭnām vĕtĭcrēm dēstĭtŭīssĕ fĭdēm. In vēnto ĕt rāpĭdă scrībĕre ŏportĕt ăquā. *Id.* Pērsŏlvāt nullă sēmĭnă tĕrrā fĭdē. *Tib.* Quĭd quĕrĕrĭs nostrām sīc cĕcĭdissĕ fĭdēm? *Pp.* Quĭdquĭd jurārūnt, vēntŭs ĕt ūndă răpīt. *Id.* Mūltă quŏquĕ āffīngĭt, mentītŭr ĕt Ōmnĭă: flŭxă Quām vĕrĕor nĕ sīt nostrā pŭēlla fĭdē! *Maxim. Voy.* Mendax, Mentior. ‖ *Au fig. Trompeur.* Pērfĭda nŭbĭlĕrī vētāt ĭnconstantĭă vĕrus. *L.* Pērfĭdă frĕtă. *Sen.* (*Med.* 302). *Voy.* Dolosus. ‖ *n. pris adv.* Pērfĭdŭm rĭdēns. *H.*

† Pērfĭngō, ĭs, ĕrĕ. *Bien imiter.* Hīc sĭtă sūm, vărĭōs āvĭum pērfĭngĕrĕ cāntŭs. *Inscr.* (apud *Fabr.* p. 685).

Pērfĭnlō, ĭs, īrĕ. *Accomplir.* Dīmĭdĭām pārtēm, nēc rēs pērfĭnīĕt ūllă. *Lr.* (I, 611).

Pērfĭxŭs, ă, ŭm. *part. p. de Finus.* Perfigo. *Percé.* Nēc gĕlĭdī tōrpĕt tēlīs pērfĭxă pāvōris. *Lr.* (III, 306. *Id.* II, 361).

Pērflăbĭlĭs, ĕ. *Exposé aux vents; qui souffle.* Quāmvīs pērflăbĭlĭs illă fĕrātŭr Mōrĕ nŏtī (*Sym.* 997, nempe natura). Vānēscăt sānguis pērflăbĭlĭs, ossă lĭquēscānt. *Id.* (*Apot.* 1084).

† Pērflămĕn, ĭnis. *n. Souffle.* ‖ *Eccl. Souffle divin.* Sīnĕ dīvīnō Dŏmĭnī pērflāmĭnĕ summī. *Prud.* (*Apot.* 828).

Pērflŏ, ās, ārĕ. *Souffler sur ou dans; agiter de son souffle.* Pērflānt ātŭssīmă vēnti. *O.* Ēt tĕrrās tŭrbĭnĕ pērflānt. *V.* Quūm vēnti nŭbĭlă pērflānt. *Lr.* (VI, 152). Vēntōsă pērflāntĕm mūrmŭrā cōnchā. *L.* Sŭpĕrā pērflāti vīvĭmŭs aūrā. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 153). *Voy.* Spiro.

† Pērflŭctŭō, ās, ārĕ. *Flotter à travers.* Exŏs ĕt ĕxsānguis tŭmĭdos pērflŭctŭāt ārtŭs. *Lr.* (III, 724).

Pērflorĕō, ēs, ērĕ. *n. Fleurir.* Ēt prŏtĭō rŭbræ pērflorĕt ārundĭnĭs illă. *Prisc.* (*Peri.* 1026. Unus cod. exhibet *præfloret*).

Pērflŭō, ĭs, ĕrĕ. *n. Couler à travers.* Sŭblĭtō pĕr cōlŭm vīnă vīdēmŭs Pērflŭĕrĕ. *Lr.* (II, 392). ‖ *Au fig. S'échapper, se perdre.* Ēt nōn ōmnĭă, pērtŭsŭm cōngĕstă quasi ĭn vās, Cōmmŏda pērflŭxĕre, ātquĕ ingrāta ĭntĕrĭĕrĕ. *Lr.* (III, 950). Īmō lŭxŭrĭæ quĭdquĭd dĕdĕrĭs pērflŭĕt. *Ph.* (*Fab. nov.* 6, 12). SYN. Ēxcīdō, pĕrĕō. ‖ *Laisser échapper les secrets, être indiscret.* Plēnŭs rīmārum sum, hāc ātquĕ illāc pērflŭō. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 25).

Pērfŏdĭō, ĭs, ōdī, ōssŭm, ōdĕrĕ. *Creuser, percer.* Tū grăvĭbŭs răstrīs cūnctāntĭă pērfŏdĕ tērgă. *Col.* (10, 71). Ūllăquĕ īnfōstĭs pērfŏdĭūnt stĭmŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 3440). Ēccĕ sĭmŭl jŭgŭlūm pērfŏdĕrāt ēnsĕ Lȳcōrmās. *Sil. Voy.* Confodio.

Pērfōrmĭdātŭs, ă, ŭm. *Très redouté.* Jām pŭĕr aūrĭcŏmō pērfōrmĭdātĕ Bātăvō. *Sil.* (III, 608. Alii leg. *præform.*).

Pērfōrō, ās, ārĕ. *Percer.* Lōrĭcăquĕ mōrās ēt pĕctŭs pērfōrat ingēns. *V.* Ūltŏr adēst Pollŭx, ēt Lȳncēă pērfōrat hastă. *O.* Sērmōnĭs aūrās, pērfōrātĭs fŏllĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2745). SYN. Fŏrō, pērtundō, tĕrĕbrō, pērfŏdĭō, āpĕrĭō, cāvō. *Voy.* Confodio. ‖ *Au fig.* Dīēs rādĭīs ŭbĭ culmĭnă tōtĭs Pērfōrat. *St.*

Pērfortĭtĕr. *Très courageusement.* Huī pērfortĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 28).

† Pērfossŏr, ōrĭs. *m. Enfonceur.* Ūt vēstĭtŭs ēst pērfossŏr pariĕtŭm! *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 23).

Pērfossŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perfodio. *Percé.* Bis sēx thōrācă pĕtītŭm Pērfossūmquĕ lŏcīs. *V.*

† Pērfŏvĕō, ēs, ērĕ. *Soigner, aider.* Sōlātŭr nexŏs ĭn cārcĕrĕ, pērfŏvĕt ægros. *Sedul.* (3, 264).

Pērfractŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perfringo. Clāvă pērfractă trĭnōdī Ōssă. *O.* Pērfractăquĕ quādrŭpēdantŭm Pĕctŏra. *V.*

Pērfrĕgī. *parf. de* Perfringo.

† Pērfrĕmō, ĭs, ĕrĕ. *n. Frémir violemment.* Ĭncĭtātī ătquĕ ălacrēs rostrīs pērfrĕmunt dēlphĭnī. *Att.* (apud *Cic. N. D.* 2, 55).

Pērfrĭcō, ās, ārĕ. *Frotter.* Nēc dēntēs cōrăm pērfrĭcŭīssĕ prŏbēm. *O. Voy.* Frico. ‖ *Au fig.* Ăt quum pērfrĭcŭīt frōntēm, pŏsŭitquĕ pŭdōrēm. *M.* (XI, 28).

† Pērfrigĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Glacer.* Mĭhī quŏquĕ dēdpŏl jāmdudum ĭllĕ Sȳrŭ' cor pērfrigĕfăcit. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 117).

Pērfrigĕō, ēs, xī, gērĕ. *n. Avoir très froid* Pērfrixissĕ tŭās quæsta ĕst præfătĭō faūcēs. *M.* (III 18, 1). *Voy.* Frigeo.

Pĕrfringŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, ĭngĕrĕ. *Briser entièrement, mettre en pièces.* Pīngulă lētĭfĕrā pĕrfringĕrĕ cōllă bĭpĕnnī. *V. Fl.* Tēmpŏră pĕrfrēgĭt fŭlvō prōtĕctă capillō. *O.* Ĕt vī pĕrfringĕrĕ portās. *L. Voy.* Frango, Everto.

† Pĕrfrŭctŭs, ă, ŭm. *ancien part. de* Perfruor. Ōmnĭă pĕrfrŭctŭs vītāī prædmĭă, mărcēs? *Lr.* (III, 969. *Eichst.* leg. *perfunctus*).

Pĕrfrŭŏr, ĕrĭs, ĭtŭs sŭm, ī. *d. Jouir à loisir.* Tē tĕnĕt, ămplĕxŭ pĕrfrŭtŭrquĕ tŭō. *O.* Pĕrfrŭŏr ĭnfēlix lĭbĕrtōrĕ mălō. *Id.* Pĕrfrŭĕrĕ lēntō scĕlĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 1016). Vērŭm jŭvēntæ flōrĕ lætō pĕrfrŭī. *Aus.* (*Par.* 13, 5). *Voy.* Fruor. ‖ † *arch. avec l'acc.* Ŭt cĭtŏ dīvīnās pĕrfrŭĕrētŭr ōpēs. *Paul. Nol.* (15, 16).

Pĕrfŭdī. *parf. de* Perfundo.

Pĕrfŭgĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se réfugier. Voy.* Confugio.

Pĕrfŭgĭŭm, ĭī. *n. Refuge, asile.* Præsĭdĭŭm rĕgĕs ĭpsī sĭbī pĕrfŭgĭŭmquĕ. *Lr.* (V, 1108). Pĕrfŭgĭa errōrĭs Chăldæĭs quærĭs ĭn ăstrĭs. *Prosp.* (*Prov. D.* 166). Aliud pĕrfugĭum gerĭt. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 17. *Id. Cas.* III, 5, 2). SYN. Confŭgĭum, portŭs, ărā, spēs. PPH. Tūtă sēdēs, tūtŭs lŏcŭs.

Pĕrfŭlcĭŏ, ĭs, īrĕ. *Soutenir fortement.* Ēlŏquĭo sānctum mŏdō pĕrfŭlcīrĕ sĕnātŭm (*Ad Pis.* 86. Alii leg. *permulcere*).

? Pĕrfŭlgĕrŏ, ās, ārĕ. *n. Lancer des éclairs.* Mūltoquĕ lătŭs pĕrfŭlgĕrāt ēnsĕ. *St.* (*Th.* VII, 502. Alii leg. *præfulgurat*).

Pĕrfūnctŭs, ă, ŭm. *part. de* Perfungor. *Qui s'est acquitté de.* Nōctĕ, dŏmŭm rĕpĕtēns, ĕpŭlīs pĕrfūncta rĕdĭbĭt. *O.* Pārvă pĕrfūnctŭs ŏpĕllă. *Lr.* (I, 1107). Quĭd dēĭndĕ, gĕmĭnă cædĕ pĕrfūnctŭs, făcĭt? *Sen.* (*Thyest.* 730).

Pĕrfŭndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ŭndĕrĕ. *Répandre sur, arroser.* Căptīvōquĕ rōgī pĕrfŭndăt sānguĭnĕ flāmmās. *V.* Tĕr lĭquĭdo ārdēntēm pĕrfŭdĭt nectarĕ Vēstām. Ārtŭs Pĕrfŭdit tōtō prōruptŭs corpŏrĕ sudŏr. *Id.* Sānguĭnĕ nātōrŭm pĕrfŭndĭtŭr ĭmpĭŭs ēnsĭs. *O.* SYN. Spărgŏ, rĭgŏ, ĭmbŭŏ, tĭngŏ, etc. *Voy.* Rigo. ‖ *Au fig. Répandre, couvrir, remplir.* Cōnvēstīrĕ sŭă pĕrfŭndēns ōmnĭă lūcĕ. *Lr.* (I, 157). Călidō pĕrfŭndăt cūnctă văpōrĕ. *Id.* (V, 596). Tōtos pĕrfudĭt lumĭnĕ cōllēs. *L.* Dējēctō quĭd, ĭnĕptĕ, pŭdēs pĕrfundĭs ămīctŭ? *M.* (VII, 33). Ĕt tĕmĕrĕ jactæ cōllă pĕrfundūnt cōmæ. *Sen.* (*Hip.* 394). Quæ tĭbī flexănĭmo mēntēm pĕrfŭndat ămorĕ. *Cat.* (64, 330). *Voy.* Tego ou Impleo.

Pĕrfungŏr, ĕrĭs, ūnctŭs sŭm, ŭngī. *d. S'acquitter de, accomplir.* Sīt pĕrfunctă mĕīs tēmpŭs ĭn ōmnĕ mălīs. *O.* (Adde *Ter. Hec.* IV, 2, 18). *Voy.* Fungor.

Pĕrfŭrēns, tĭs. *Très furieux.* Dūcĭtŭr ānte ălĭŏs prōcōnsŭlĕ pĕrfŭrēntĕ vīnctŭs. *Prud.* (*Peri.* 3694).

Pĕrfŭrŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être très furieux.* Pĕrfŭrĭt, ăc mūltam in mĕdĭō sĭnĕ nōmĭnĕ plēbem. *V.* Pĕrfŭrĭs, aut Hĕrmī dē fontĭbŭs aurĕŭs cxĭs. *St.* Pĕrfŭrĭt Aŭsōnĭŭs tŭrbātă pĕr āgmĭnă dūctŏr. *Sil. Voy.* Furo, Præfuro.

Pĕrfusŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perfundo. *Arrosé.* Pĕrfusus sānĭĕ vīttās ātroquĕ vēnēno. *V.* Gaudēnt pĕrfusī sānguĭnĕ frātrŭm. *Id.* Pĕrfusus lĭquĭdīs ŭrgĕt ŏdorĭbŭs. *H.* Lacrĭmīs pĕrfusŭs Achillēs. *O.* SYN. Rigatŭs, ĭmbutŭs, madĕus, etc. *Voy.* Unctus. ‖ *Au fig.* Pĕrfusăquĕ glorĭa fūcō. *O.* Băcchŭs ŏdŏrātō pĕrfusŭs cōllă capillō. *Nemes.* (*E.* 3, 20). Cor pĕrfusum frigŏrĕ lĕtī. *Lr.* (IV, 922). Pĕrfusus pĕctŏră bĕllī Tēmpēstātĕ. *St.* SYN. Plēnŭs, *qqf.* ēbrĭŭs.

Pĕrgămă, ōrŭm. *n. pl.*; Pĕrgămŭs, ī. *f.*, *et qqf.* Pĕrgămŭm, ī. *n.* (Περγαμος *et τὰ* Περγαμα). *Pergame, forteresse de Troie; Troie.* Hĕctŏrĭs ŭmbrā sŭbĭt circŭm sŭă Pĕrgămă tractī. *O.* Pŭgnantēs Pĕrgămă circŭm. *V.* Quĭs nōn Argŏlĭcō dēflēvĭt Pĕrgămŏn ignī ĭmpōsĭtăm? *Corn. Sev.* (*Ætn.* 18. Alii leg. *impositam*). Ūt Pĕrgamum ōmnĕ Dorĭcă cēcĭdit făcĕ. *Sen.* (*Ag.* 421). Excīsă fĕrro ēst Pĕrgămum; ĭncŭbŭĭt sĭbī. *Id.* (*Troad.* 14, supple arx). *Voy.* Troja. ‖ — Lāvĭnĭă. *Lavinium.* Jām Phrўx condĕbăt Lāvĭnĭă Pĕrgămă victŏr. *Sil.*

Pĕrgămēŭs, ă, ŭm (Περγαμειος). *De Pergame.* Cūrā dĕŭm, bis Pĕrgămēīs crēptĕ rŭīnis. *Id.* Pĕrgămēumquĕ Larĕm. *Id. Voy.* Trojanus. ‖ *Romain.* Sānguĭnĕ Pĕrgămēō Trēbĭă fluat). *Sil.*

Pĕrgămŭs, ī. *f. Voy.* Pergama. ‖ *m. Nom d'homme.* Tām sēgnĭs scriptŏr quām lēntŭs, Pĕrgămĕ, cursŏr. *Aus.* (*Epig.* 15).

Pĕrgē, ēs. *f.* (Περγη). *Ville de Pamphylie.* Stăt Pĕrgē prŏptĕr. *Avien.* (*D. Ter.* 1018. Et *Prisc. Peri.* 805).

Pĕrgĭn', *pour* Pergisne. Pĕrgĭn', scĕlĕstă, mēcŭm pĕrplĕxē lŏquī? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 1. Et *Pl. Amp.* I, 1, 193).

Pĕrgŏ, gĭs, rrexī, rrectŭm, rgĕrĕ. *n. et act. Poursuivre son chemin, marcher.* Pĕrgĕ mŏdo, ătque hinc tē rēgĭmæ ăd lĭmĭnă pĕrfĕr. *V.* Pĕrgĕ nōn dūbĭō grădū. *Sen.* (*Thyest.* 490). Ăd lĭttŏră pĕrgēns. *Sil.* Pĕrgit ĭtĕr. *H.* (Sic *Ter. Hec.* I, 2, 119). SYN. Eŏ, vădŏ, etc. *Voy.* Eo. ‖ *Aller, en parlant de choses.* Ĕt cĕlĕrī fĕrmē pĕrgūnt sīc fūlmĭnă lāpsū. *Lr.* (VI, 323). ‖ *Au fig. Marcher; continuer.* Pĕrgĕ, sĕquār. *V.* Sī primă rĕpētēns ăb ŏrīgĭnĕ pĕrgam. *Id.* Sīlĕrĕ pĕrgit. *Sen.* (*Hip.* 882). SYN. Pĕrsistŏ, pĕrstŏ, pĕrsĕvĕrŏ. PPH. Non cēssŏ, ĭntĕrmittŏ, dēfĭcĭŏ. ‖ Pĕrgĕ. *Comme* Age. Pĕrgĭtĕ, Pĭcrĭdēs. *V.* ‖ *pass. unip.* Ăd plēbĕm pĕrgĭtŭr. *Cæcil.* (apud *Non.* 11, 27).

Pĕrgræcŏr, ārĭs, ārī. *n. Se livrer au plaisir de la table.* Nūnc rūrī pĕrgræcātŭr. *Tutin.* (apud *Fest.*). Ătque ŭt cum sōlo pĕrgræcētŭr mīlĭtĕ. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 69. *Id. Most.* IV, 2, 44). *Voy.* Congræcor.

† Pĕrgrăphĭcŭs, ă, ŭm. *Tout-à-fait digne d'être peint, drôle.* Nīmĭ' pĕrgrăphĭcŭs sўcŏphăntă. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 15). *Voy.* Graphicus.

† Pĕrgrăndēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Prendre toute sa croissance.* Frūgēs prŏhĭbĕt pĕrgrăndēscĕrĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 558).

Pĕrgrăndĭs, ĕ. *Très grand.* Ŭndĕ tŭ pĕrgrăndĕ lŭcrum făcĭās. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 23).

Pĕrgrātŭs, ă, ŭm. *Très agréable* Fŏrsăn ĕt ĭndŏ tĭbī vĕnĭet pĕrgrāta vŏlŭptās (*Ov. Hal.* a *Column.* edit. 43). Sūnt ĕtĭăm pĕrgrāta Dĕō jējunĭă plēbĭs. *Juv.* (I, 634). SYN. Grătissĭmŭs.

Pĕrgrăvĭs, ĕ. *Très lourd.* Lĕvĭă sūnt, quæ tŭ pĕrgrăvĭa ĕsse ănĭmum ĭnduxtī tŭŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 12).

Pĕrgŭla, æ. *f. Balcon, terrasse, galerie; petite chambre.* Sīc nōn structŏr ĕrĭt, cui crēdĕrĕ dēbĕat ōmnĭs Pĕrgŭlă. *J.* (I, 157). Vīlĭs ărundĭnĕīs cōhĭbĕt quēm pĕrgŭla tēctīs. *Aus.* (*Epist.* 4, 6). Horrŭit ălgēntī pĕrgŭlă cūrtă fōcō. *Pp.* (IV, 5, 67. Adde *Pl. Ps.* I, 2, 78 et 92, ubi *pergula* est *cella meretricia*).

Pĕrgŭs, ī. *m. Lac de Sicile, près d'Enna.* Nōmĭnĕ Pĕrgŭs ăquæ. *O.* (Et *Cl. R. Pros.* II, 112).

Pĕrhaŭrĭō, īs, īrē. *Epuiser.* Millĕ pĕrhaūstīs īgnĭbŭs īnstaūrāt vīrēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 420). Aūrĭbŭs pĕrhaūrīendā sūnt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 34. Alii leg. *peraudienda*).

Pĕrhĭbĕō, ēs, ŭī, ĭtĕ. *Fournir.* Ōrāvīt ŭt ăpŭd mĕ pĕrhĭbĕrēm sĭbī lŏcŭm. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 46. Sed alii melius, *præhiberem*. Eadem varietas in multis ejusdem locis). ‖ *Ordint. Dire, raconter.* Sī mŏdŏ, quēm pĕrhĭbēs, pălĕr ēst Thȳmbræŭs Ăpŏllŏ. *V.* Ŭt pĕrhĭbēnt. *Id.* Nām pĕrhĭbēnt, ōlīm crūdēlī pēstĕ cŏactām. *Cat.* (64, 76). SYN. Dīcŏ, mĕmŏrŏ, nārrŏ. *Voy.* Narro. ‖ *Au pass. Être dit, passer pour.* Sālsa aūtēm tĕllūs ēt quæ pĕrhĭbētŭr āmārā. *V.* Ōpōrtĕt, sī vōs vōltīs pĕrhĭbērī prŏbōs. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 59). Mōntēs quī ēsse aūrĕī pĕrhĭbēntŭr. *Pl.* (*Stic.* I, 1, 25). SYN. Dīcŏr, hăbĕŏr, dūcŏr, aŭdĭŏ.

† Pĕrhĭlŭm. *adv. Très peu.* Sūmmă măgīs mĕdĭīs, mĕdĭa īmīs, īmă pĕrhĭlŭm. *Lr.* (VI, 575). *Voy.* Hilum.

Pĕrhŏrrĕō, ēs, ŭī, ĕrē, *et* Pĕrhŏrrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. et act. Être saisi d'horreur, avoir en horreur, redouter.* Clāmōrĕ pĕrhŏrrŭīt Ætnā. *O.* Quūmquĕ pĕrhŏrrērēt căsŭs pārs măxĭmă nōstrōs. *Id.* Jūrĕ pĕrhŏrrŭī Lālĕ cōnspĭcŭŭm tōllĕrĕ vĕrtĭcēm. *H. Voy.* Horreo.

Pĕrĭāndĕr *ou* Pĕrĭāndrŭs, ī. *m.* (Περίανδρος). *Périandre, l'un des sept Sages de la Grèce.* Ēphўrā crĕātŭs hūc Pĕrĭāndĕr prōdĕō. *Aus.* (*Sept. Sap.* 7, 1). Tŭ, mĕdĭtāns tōtŭm, dĕcŏrā, Pĕrĭāndrĕ, Cŏrĭnthŏn. *Sid.* (*Pan.* 2502. Sic et in *Anth.* I, p. 571).

Pĕrĭbōmĭŭs, ĭī. *m.* (περιβώμιος). *Nom d'homme.* (*Juv.* 2, 16.)

Pĕrĭclēs, ĭs *ou* ī. *m.* (Περικλῆς). *Périclès, célèbre général et orateur d'Athènes.* Măgnī pŭpĭllē Pĕrĭclī. *Pers.* (4, 3).

Pĕrĭclĭtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Être en danger.* Pĕrĭclĭtātŭr căpĭtĕ Sōtădĕs nōstrō. *M.* (VI, 21). Pĕrĭclĭtātŭr măgnĭtūdō prĭncĭpŭm. *Ph.* PPH. In pĕrĭclŭm vĕnĭō. In dīscrīmĭnĕ, pĕrĭclō vērsŏr. In ĭncĭpĭtī sŭm, stō. In ăncĭpĭtī lŏcō sŭm. Prōpĭōrĕ pĕrĭclō prēmŏr, ūrgĕŏr. Pĕrĭclīs ēxercĕŏr, jăctŏr. Ŭndĭquĕ pĕrĭclă *ou* pĕrĭclŭlă sūrgūnt. Pĕrĭclŭlă mĕ circumstānt. Pĕrĭclŭm mĭhī fŏrtūnă īntĕntăt. PHR. Sŭb tāntă pĕrĭclŭlă missŭm. *V.* Vĭtam ĭn trĕpĭdīs ăgăt Rhūtŭs. *H.* Rēs ĭn pĕrĭclō vērtĭtŭr. *Ph.* Măgno, ĭnquĭt, ĭn pĕrĭclō sūnt nātī tŭī. *Id.* ‖ *qqf. Faire l'essai.* Vērŭm pĕrĭclĭtātŭs ănĭmŭm sūm tŭŭm. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 33). SYN. Ēxpĕrĭŏr, ēxplōrŏ.

Pĕrĭclŭm. *Voy.* Periculum.

Pĕrĭclўmĕnŭs, ī. *m.* (Περικλύμενος). *Fils de Nélée, frère de Nestor.* Mīrā Pĕrĭclўmĕnī mōrs ēst, quī pŏssĕ fĭgūrās. *O.* (*Met.* XII, 556 *sq.* Adde *Sen. Med.* 635; *V. Fl.* I, 388).

Pĕrĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Dangereux.* Ēxĕmplō nĭmĭŭm pĕrĭcŭlōsō. *M.* (I, 28). Pĕrĭcŭlōsæ plēnum ŏpŭs ălĕæ. *H.* Pĕrĭcŭlōsăm fēcĭt mĕdĭcīnăm lŭpō. *Ph.* PPH. Nōn tūtŭs.

Pĕrĭcŭlŭm *et sync.* Pĕrĭclŭm, ī. *n. Essai, épreuve.* Pĕrĭcŭlŭm făcĭō. *Faire l'essai.* Ēădem ĭn ūsŭ, ătque ŭbĭ pĕrĭclŭm făcĭās, ăcŭlĕātă sūnt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 29. Et *Ter. Hec.* V, 1, 40). Fīăt pĕrĭclŭm, sī plăcĕt, cujŭsmŏdī. *Prud.* (*Peri.* 3183). *Voy.* Experior. ‖ *Ordint. Péril, danger.* Quis tĕ, nātĕ dĕă, pĕr tāntă pĕrĭcŭlă căsŭs Ĭnsequĭtŭr? *V.* Rūrsŭs căpŭt ŏbjĭctārĕ pĕrĭclis. *Id.* Quæcūnque æquŏr hăbĕt, quæcūnquĕ pĕrĭcŭlă tĕllūs. *O.* Ŭt caŭsām tĭbī sē sclĕt ēssĕ pĕrĭcli. *Id.* SYN. Dīscrīmĕn, cāsŭs, dŭbĭă. EP. Ăncēps, dŭbĭŭm, cērtŭm, ăpĕrtŭm, præsēns, ĭnēvĭtābĭlĕ, ĭngēns, ēxĭtĭālĕ, flēbĭlĕ, trīstĕ, tĭmendŭm, mĕtŭendŭm, hōrrendŭm. PPH. Dīscrīmĭnă rērŭm. Dŭbĭī, vărĭī căsŭs. Dŭbĭă sōrs. Ăncēps fortūnă. Rēs trĕpĭdæ. ‖ *Être en danger. Voy.* Periclitor. ‖ *Affronter les dangers.* Dīscrīmĕn, dīscrīmĭnă, pĕrĭcŭlă ădĕō, sŭbĕō. Căpŭt pĕrĭclis ŏbjĭcĭō. ŏbjĕctō. Pĕrĭcŭlă tĕntō. In pĕrĭcŭlă mĕ *ou* ănĭmăm mittō. PHR. Fōrtūnāmquĕ sŭăm pĕr sūmmă pĕrĭcŭlă gaudēns Exĕrcērĕ (Cæsar). *L.*

Pĕrĭēns (*rare au nomin.*), Pĕrĕūntĭs. *Périssant.* Vīdīt Āchillēă pĕrĕūntĕm cūspĭdĕ mātĕr. *O.* Nĕc fŭrŏr ānte ănĭmī pĕrĭēns, nĭsī tēlă pĕrĭssēnt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 752). SYN. Mŏrĭēns, cădēns.

Pĕrillă, æ. *f. Nom de femme.* Ēt quōrŭm lĭbrīs mŏdŏ dĭssĭmŭlātă Pĕrillæ Nōmĭnĕ. *O.*

Pĕrillĕŭs, ă, ŭm (Περίλλειος). *De Pérille.* Ĭpsĕ Pĕrillĕō Phălărĭs pĕrmīsīt ĭn ærĕ. *O.*

Pĕrillŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Mĭhī crēdĕ, Pĕrillī. *H.*

Pĕrillŭs, ī. *m.* (Πέριλλος). *Pérille, construisit pour Phalaris un taureau d'airain, dans lequel le tyran le fit enfermer et périr le premier.* Ēt Phălărĭs taūrō vŏlēntī mĕmbrā Pĕrillī Tōrrŭīt. *O.* Ēt gĕmĕre ĭn taūrō, sævĕ Pĕrillĕ, tŭō. *Pp.* (II, 19, 52). VERS. Sīc ŏpĭfĕx taūrī, tōrmēntōrŭmquĕ rĕpĕrtŏr, Quī fūnēstă nŏvō fabrĭcāvĕrāt ærā dŏlōrī, Prīmŭs ĭnēxpĕrtŭm, sīcŭlō cōgēntĕ tўrānnō, Sēnsĭt ŏpŭs, dŏcŭĭtquĕ sŭŭm mūgirĕ jŭvēncŭm. *Cl.* (*in Eutr.* I, 163, *sq.* Cf. *Ov. Trist.* III, 1, 41 *sq.*; *A. Am.* I, 655; *Sil.* XIV, 211 *sq.*).

Pĕrĭmēdæŭs *ou* Pĕrĭmēdĕŭs, ă, ŭm. *De Périmède, empoisonneuse dans Théocrite.* Ēt Pĕrĭmēdæă grāmĭnă cŏctă mănū. *Pp.* (II, 1, 74. Cf. *Theocr. Idyl.* 2, 16).

Pĕrĭmēlē, ēs. *f.* (Περιμήλη). *Périmèle, fille d'Hippodamas, fut aimée d'Achélous, précipitée dans les flots par son père, et changée en île.* Īnsŭlă grātă mihī, Pĕrĭmēlēn nāvĭtă dīcĭt. *O.*

Pĕrĭmŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĕrĕ. *Détruire.* Aūt sŭbĭtī pĕrĭmūnt ĭmbrēs. *V.* Aūt sŭbĭtī pĕrĭmūnt ĭmbrēs gĕlĭdæquĕ prŭīnæ. *Lr.* (V, 217, nempe sata). *Voy.* Exstinguo. ‖ *Faire périr, tuer.* Īrrĭtă dīcēntēm.. Sācrĭlĕgæ pĕrĭmūnt. *O.* Ĭpsŭm cāstrīs cŏmĭtēsquĕ pĕrēmī. *Id.* (Adde *Mart.* X, 61). *Voy.* Occido.

Pĕrĭndĕ. *adv. Également, de même.* Sēd măgīs ūnvōrsŭm fĭĕrīquĕ pĕrĭndĕ vidēmŭs. *Lr.* (IV, 263). SYN. Æquĕ, părĭtĕr, sīc. ‖ — ăc, ātquĕ, quāsĭ, ŭt, etc. *De même que.* Ăbsēntēs vīrōs Pĕrĭndĕ hăbētīs quāsĭ præsēntēs sĭnt. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 42). Ātquĕ hæc pĕrĭndĕ sūnt ŭt illīŭs ănĭmŭs quī ĕă pŏssĭdĕt. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 21. Confunduntur *Perinde* et *Proinde*).

Pĕrĭnĭquŭs, ă, ŭm. *Très injuste.* Ēt dŭplĭcēs lŭctŭs sīc pĕrĭnĭquă dĕdīt (*Anth.* II, p. 70, nempe Mors).

Pĕrĭnthĭă, æ. *f.* (Περίνθιος). *Comédie de Ménandre, dans laquelle une femme de Périnthe ou Héraclée jouait le principal rôle.* Mĕnāndĕr fēcĭt Ăndrĭam ēt Pĕrĭnthĭăm. *Ter.* (*And. prol.* 9).

† Pĕrĭntrō, ās, ārĕ. *n. Entrer.* Līmĭnĕ nūllŭs ŏbēst; ăd prĭncĭpĭs ōrā pĕrĭntrāt. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 225).

† Pĕrĭnundō, ās, ārĕ. *Inonder entièrement.* Ēt nĭgrīs cāmpŏs pĕrĭnundāt ārēnĭs. *Alc.* (I, 267).

Pĕrĭphānēs, ĭs. *m.* (περιφανής). *Nom d'homme.* Æquĕ fĕrācĕm quam ēst hīc nōstĕr Pĕrĭphānēs. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 2. Et passim).

Pĕrĭphās, ăntĭs. *m.* (Περίφας). 1. *Un des Lapi-*

thes. Victōrēm gĕmĭnī Pĕrĭphāntă Pyrrī. *O.* ‖ 2. *Un des compagnons de Pyrrhus au siége de Troie.* Una ingens Pĕrĭphās, et æquōrum ăgĭtātŏr Achillis. *V.* ‖ 3. *Roi d'Athènes.* (*Ov. Met.* VII, 400.)

Pĕrĭrātŭs, ă, ŭm. *Très irrité.* Fŭit ēdĕpŏl Mārs mĕō pĕrĭrātŭs pātrī. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 11).

Pĕrĭscĕlĭs, ĭdis. *f.* (περισκελίς). *Anneau d'or ou d'argent que les femmes portaient au dessus de la cheville du pied.* Sæpĕ pĕrĭscĕlĭdēm răptām sĭbĭ flentis. *H.*

Pĕrĭstrōmă, ătis. *n.* (περίστρωμα). *Couverture de lit, courte-pointe, tapis.* Nec pĕrĭstrōmăta quĭdem æquē pĭcta sint Campānĭcă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 13. *Id. Stich.* II, 2, 54). *Voy.* Stragulum, Tapes.

Pĕrĭstўlum, ī. *n.* (περίστυλον). *Péristyle.* Cūnctăquē mārmŏrĕis ornātă pĕrĭstўlă signis. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 8).

Pĕrĭtĭă, æ. *f. Habileté, science.* Illīnc dīvĕrsō nŏcĭtūră pĕrĭtĭă frŭctū. *Victor.* (*Gen.* 1, 239). SYN. Prūdentĭă, dŏctrīnă, ārs.

† Pĕrĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Pereo. *Périr.* Ex illā, quæ tūnc pĕrĭtăt pārtĭlă pĕr ārtūs. *Lr.* (III, 710. Hoc forte loco *peritat* potius est *diditur* quam *perit*). Quī pĕr virtūtēm pĕrĭtăt, ăt nōn intĕrĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 32. Vulgo *peritat, non interit.* Alii, *perbitat; Lindem.* leg. *periit, at*).

Pĕrĭtūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit périr, sur le point de périr.* Nōn rēs Rōmānæ pĕrĭtūrăquē rēgnă. *V.* Sī pĕrĭtūrŭs ăbīs. *Id.* PPH. Mŏrtī dēvōtŭs. *Voy.* Moribundus.

Pĕrĭtŭs, ă, ŭm. *Habile, savant.* Mōntĭbŭs hæc vēstrīs: soli cāntārĕ pĕrĭtī. *V.* Vătī pārētĕ pĕrĭtō. *O.* SYN. Dŏctŭs, prūdēns, callĭdŭs, gnārŭs. *Voy.* Doctus.

† Pĕrjĕrō, ās, ārĕ. *arch. Comme* Pejero. (*Pl. Truc.* I, 1, 9.)

† Pĕrjūrātŭlŭncŭlă, æ. *f. Petit parjure. Voy.* Parasiticus.

Pĕrjūrātŭs, ă, ŭm. *Violé par un parjure.* Et pĕrjūrātōs ĭn mĕă dămnă dĕōs. *O.* SYN. Pejĕrātŭs.

† Pĕrjūrĭōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Perjurus. (*Pl. Truc.* I, 1, 52.)

Pĕrjūrĭum, ĭi. *n. Parjure, faux serment.* Lăōmēdontēæ lŭīmŭs pĕrjūrĭă Trōjæ. *V.* In căpŭt hōc nōstrūm dŏmĭnæ pĕrjūrĭă, quæsō, Ēvēnīant! *O.* Cœlum fătīgās sordĭdo pĕrjūrĭō. *Ph. Voy.* Mendacium.

Pĕrjūrō, ās, ārĕ. *n. Se parjurer.* Nec, sī quēm fāllēs, tū pĕrjūrārĕ tĭmētō. *O.* Sī quĭdvīs sătīs est, pĕrjūrās, sŭbrĭpĭs, aūfĕrs. *H.* Pĕrnĕgābo ātque ōbdūrābō, pĕrjūrābō dēnīquĕ. *Pl.* (*As.* II, 2, 56). Rūrsŭs pĕrjūrāns illūm sē nōssĕ nĕgāvīt. *Juvc.* (IV, 579). SYN. Pejĕrō, mēntĭŏr. PPH. Pĕrjūrĭă vēndō. Fālsă jūrō. Nihil pĕrjūrĭă cūrō. Nūmĭnă fālsō cĭtō. Dĕos fāllō. VERS. Sīc mē jūrātă fĕfēllīt. *O.* Dī cūjŭs jūrārĕ tĭmēnt ĕt fāllĕrĕ nūmĭnă. *V.* Nec sānctām vĭŏlāssĕ fĭdem, nec fœdĕre ĭn ūllō Dīvum ăd fāllēndos nūmĭne ābūsum hŏmĭnēs. *Cat.* Quum pĕrjūrā pātrĭs fĭdēs Cōnsōrtēm sōcĭum fāllāt ĕt hōspĭtēm. *H. Voy.* Mentior.

Pĕrjūrŭs, ă, ŭm. *Parjure, qui fait un faux serment, menteur.* Tālĭbŭs jnsĭdĭis pĕrjūrique ārtĕ Sinonis. *V.* Pĕrjūrăquē pectŏră vērtĭt ĭn dūrum sĭlĭcĕm. *O.* Nōn est pĕrjūrŭs, nēquĕ sordĭdŭs. *H.* SYN. Pĕrfĭdŭs, mēndax, fāllax, etc. *Voy.* Perjuro, Perfidus. ‖ *Compar. et sup.* (*Pl. Mil.* I, 1, 21; *Rud.* III, 4, 17).

Pĕrlăbŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī. *d. Passer à travers.* Pĕr nōstrās ăcĭēs pĕrlābĭtŭr ōmnĭs. *Lr.* (IV, 249. de aere). ‖ *Aller à travers, traverser.* Ātquĕ rōtĭs summās lēvĭbŭs pĕrlābĭtŭr ūndās. *V.* Cĕlĕrī pĕrlābĭtŭr æquŏră cūrsū. *Sil.* SYN. Pĕrcŭrrō, pĕrmĕō, etc. ‖ *Au fig. Arriver jusqu'à.* Ād nōs vīx tĕnŭīs fāmæ pĕrlābĭtŭr aūrā. *V. Voy.* Pervenio.

Pĕrlāmbō, ĭs, ĕrĕ. *Lécher entièrement.* Quūmquĕ cănēs mītī pĕrlāmbānt ūlcĕrā lĭnguā. *Alc.* (III, 252. Quamvis facilis conjectura sit *prælambant*, nihil mutem).

Pĕrlăpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Perlabor. Hæc īmōs ănĭmī pĕrlăpsă rĕcēssŭs. *St.*

Pĕrlătĕō, ēs, ērĕ. *n. Être caché constamment.* Ĭnquĕ sŭă tūrrī pĕrlātŭissĕt ānŭs. *O.* (*A. Am.* III, 416. Alii aliter).

Pĕrlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perfero. Hāstă sŭb ēxsĕrtām dōnēc pĕrlātă păpillām. *V.*

† Pĕrlĕcĕbră *ou* Pĕllĕcĕbră, æ. *f. Comme* Illecebra. Ēccās tāndĕm prōbrī pĕrlĕcĕbrās. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 47. *Id. As.* I, 2, 7).

Pĕrlĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Nec mŏrā, pĕrlĕctīs rēscrībăt mūltă jŭbētō. *O.* (Adde *Mart.* XI, 108).

Pĕrlĕgō *ou* Pĕllĕgō, ĭs, ēgī, ĕctum, ĕgĕrĕ. *Parcourir entièrement.* ‖ — ŏcŭlīs. *Parcourir des yeux.* Quīn prōtĭnŭs ōmnĭă pĕrlĕgĕrēnt ŏcŭlīs. *V.* Pĕrlĕgĕre ănĭmīs ŏcŭlīsquĕ sĕquācĭbŭs aūrās. *St.* ‖ *Ordint. Lire d'un bout à l'autre.* Pĕrlĕgīs? ăn cōnjŭx prōhĭbĕt nŏvă? pĕrlĕgē: nōn ēst. *O.* Hæc ŭbī prō pātrĭă pĕrlēgī scriptă cămēnă. *Id.* (Et *Pl. Pers.* IV, 3, 27). *Voy.* Lego.

Pĕrlĕpĭdē. *adv. Très agréablement.* Pĕrlĕpĭdē nārrās. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 39).

Pĕrlĭbens, *arch.* Pĕrlŭbens, tis. *Qui fait avec beaucoup de plaisir.* Ātque aūscūltō pĕrlŭbēns. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 50. *Ib.* IV, 3, 34). *Voy.* Libens.

Pĕrlĭbĕrālis, ĕ. *Noble, distingué.* Pĕrlĭbĕrālis vīsa ēst. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 24). *Voy.* Liberalis.

Pĕrlĭbĕt, *arch.* Pĕrlŭbĕt, lĭbŭit *ou* lĭbĭtŭm ēst. *unip. Il m'est très agréable de.* Pĕrlŭbĕt hūnc hŏmĭnēm cōllŏquī. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 53. *Id. Rud.* II, 3, 23). *Voy.* Libet.

Pĕrlĭbrō, ās, ārĕ. *Agiter ou lancer fortement.* Jăcŭlum ā tērgō pĕrlĭbrāt ăd ōssă. *Sil.* (*Id.* II, 189).

Pĕrlĭnō, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Comme* Lino.

Pĕrlōngē. *adv. Très loin.* Perlonge ēst, sēd tānto ŏcŭlīs prōpĕrēmŭs. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 61).

Pĕrlōngĭnquŭs, ă, ŭm. *Très long ou très éloigné.* (*Pl. Bac.* V, 2, 77.)

Pĕrlōngŭs, ă, ŭm. *Très long.* Nunc sī ōppĕrīrī vīs ādvĕntūm Chărmĭdīs, Pĕrlōngum ēst. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 17). ‖ *n. pris adv. Très long-temps.* Tū quŏquē vēntūrōs pĕrlōngūm cōnsĕrē Jānōs. *Aus.* (*Epig.* 1, 7. Alii scrib. divisim).

Pĕrlŭbens, Pĕrlŭbĕt. *Voy.* Perlibens, etc.

Pĕrlŭcens, Pĕrlŭcĕō, etc. *Voy.* Pellucens, etc.

? Pĕrlŭdō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Ludo. (Quidam legunt apud *Manil.* V, 81.)

Pĕrlŭō, ĭs, ŭī, ūtum, ŭĕrĕ. *Laver, humecter.* Sēd mŏdō fōntĕ sŭō fōrmōsōs pĕrlŭīt ārtŭs. *O.* Gēlīdā quūm pĕrlŭŏr ūndā. *H.* Ŏcŭlōs ĕt ĭpsōs pĕrlŭīt lĭquōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 3250). SYN. Ăblŭō, lăvō, ŭngō, etc. *Voy. ces mots.*

Pĕrlŭstrō, ās, ārĕ. *Parcourir.* Quāntŭs nōn æquās pĕrlŭstrāt flĕxĭbŭs Ārctōs (Anguis). *Sil.* Mŏrŏr ĭntĕr ārās, templă pĕrlŭstro ōmnĭă. *Ph. Voy.* Percurro. ‖ *Parcourir des yeux.* Quæ dŭm pĕrlŭstrāt, crĕbrōque ōbĭt ōmnĭă vīsū. *Sil.* SYN. Pĕrlĕgō, ōbĕō,

permĕtlŏr. ‖ *qqf. Purifier.* Sōlĕmnī prĕcĕ quīndĕcimvirōrūm Pertŭstrā mĕa dictă. *St.*

? Pĕrmăcĕō, ēs, ērĕ. *n. Se dégrader, tomber en ruines.* Aūt pĕrmăcĕrēt pārĭēs pĕrcussŭ' trĭfācī. *Enn.* (apud *Fest.* in *Trifax.* Qualecunque verbum sit, secunda mihi producenda videtur, ut in *Macĕries*).

† Pĕrmădĕfăclŏ, ĭs, ērĕ. *Mouiller entièrement.* (*Pl. Most.* I, 2, 63.)

Pĕrmădĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pĕrmădĕscŏ, ĭs, ērĕ. *n. Être mouillé, se mouiller entièrement.* Spārgĕre, ĕt ēffūsō pĕrmădŭīssē crŏcō. *M.* (V, 26). Tē sōlŭm mŭltō pĕrmădŭīssē sălĕ. *Id.* (VI, 44). Cūjŭs lĭtātă cædĕ pĕrmădēscĭtis. *Prud.* (*Peri.* 3202). *Voy.* Madeo.

Pĕrmāgnŭs, ă, ŭm. *Très grand.* Pĕrsĭŭs hīc pĕrmāgnă nĕgōtiă dīvēs hăbēbăt. *H.* Quă tŭ jām frăctŭs pĕrmāgnă sæpĕ quiētē. *Sid.* (*Pan.* 2762). SYN. Maximus. ‖ Pĕrmāgnī (*s. ent.* pretii). *Très cher*ement, *beaucoup.* Sīc făcĕre, illŭd pĕrmāgnī rĕfĕrre ārbĭtrŏr. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 58. Adde *Lucr.* I, 909).

† Pĕrmānāntĕr. *En s'insinuant.* Ūsque ădĕō pĕrmānāntĕr vis pĕrvălĕt ējŭs. *Lr.* (VI, 916).

† Pĕrmānāscŏ, ĭs, ērĕ. *n. Se répandre; au fig. transpirer.* Nĕū cuīquam, ūndĕ ăd ĕum ĭd pŏssĕt pĕrmānāscĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 118).

Pĕrmānĕō, ēs, ērĕ. *n. Demeurer jusqu'à la fin.* Ĭnnŭbă pĕrmānĕō, sĕd jām fēlĭcĭŏr ætās. *O.* Multŏs stătŭs hīc pĕrmānsīt ĭn ānnōs. *Id.* Æternă nōx pĕrmānĕāt. *Sen.* (*Thyest.* 1094). SYN. Pĕrstō, pĕrsistō, etc. *Voy.* Maneo. ‖ *qqf. act. Attendre.* Sæcŭlă pĕrmānĕāt nōstrī Dīānă Cătōnīs. *Helv. Cinn.* (apud *Suet. Gram.* 11).

Pĕrmānō, ās, ārĕ. *n. Se répandre; couler à travers, circuler.* Pĕrmānāre ānĭmām nōbis pĕr mēmbră sōlērĕ. *Lr.* (III, 699). *Voy.* Permeo. ‖ *Au fig.* Ămŏr ūsque ĭn pectŭs pĕrmānāvīt. *Pl.* (*Most.* I, *vs.* 63). ‖ *Transpirer, se divulguer.* Nĕvĕ pĕrmānĕt hæc nōstră fallăcĭă. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 29. Adde *Ter. Ad.* II, 4, 19). SYN. Pĕrvādō, vulgŏr, differŏr, etc. ‖ *qqf. act.* Pĕrmānāt călŏr ārgentŭm. *Lr.* (I, 494).

Pĕrmānsi. *parf. de* Permaneo.

Pĕrmātūrēscŏ, ĭs, ērĕ. *n. Parvenir à une entière maturité.* Nām cŏlŏr ĭn pōmo ēst, ŭbī pĕrmātūrŭīt, ātĕr. *O.*

? Pĕrmēdĭtātŭs. *Voy.* Præmeditatus.

† Pĕrmēnsĭō, ōnĭs. *f. Action de mesurer; géométrie.* Postquām cōntĭcŭīt prūdēns Pĕrmēnsĭō tĕrræ. *Capel.* (VII, p. 237).

Pĕrmēnsŭs, ă, ŭm. *part. de* Permetior. *Qui a mesuré ou parcouru.* Nōs tŭmĭdŭm sūb tē pĕrmēnsī clāssĭbŭs æquŏr. *V.* Ēt dūrŭm pĕrmēnsŭs ĭtĕr. *St.* ‖ *pass. Parcouru.* Pĕrmēnsō dēfūnctŭs tēmpŏrĕ lūcis. *Tib.* (III, 3, 9. Alii leg. *præmensæ*).

Pĕrmĕō, ās, ārĕ. *Aller à travers, traverser, parcourir.* Dūm lĭttĕra... Tōt mărĭa ăc tĕrrās pĕrmĕāt, ānnŭs ăbĭt. *O.* Ă trŏpĭco ĭn trŏpĭcŭm dūm pĕrmĕāt ăstrūm. *Aus.* (*Eclog. de Anno*, 2). SYN. Pĕrvādō, pĕrcurrō, pĕrlăbŏr, pĕrmētĭŏr, pĕrlūstrō, ōbĕō, pĕrāmbŭlō, pĕrĕrrō. ‖ *Percer.* Quŏd... Tўrrhēnăquĕ pĕrmĕĕt hāstă. *Sil. Voy.* Confodio.

Pĕrmĕrĕō, ēs, ērĕ. *Comme* Mereo. Sōlĕ sŭb ōmnī Pĕrmĕrŭīt jūrātă mănŭs. *St.* (*Silv.* I, 4, 73).

Pĕrmēssĭs, Idĭs. *f.* (Περμησσίς). *Du Permesse, source du Permesse.* Quūm siccārĕ sācrām lārgō Pĕrmēssĭdĭ pŏssĕt ōrĕ. *M.* (VIII, 70). Quīd tĭbī cūm Cīrrhā, quīd cūm Pĕrmēssĭdŏs ūndā? *Id.* (I, 77. Alii leg. *Permesside lympha*).

Pĕrmēssĭŭs, ă, ŭm (Περμήσσιος). *Du Permesse.* Fōns Āgănippæă Pĕrmēssĭŭs ēdŭcăt ūndă. *Cl.*

Pĕrmēssŭs, ī. *m.* (Πέρμησσος). *Permesse, source de Béotie, consacrée aux Muses, qui sort de l'Hélicon.* Tūm cănit ērrāntēm Pĕrmēssī ăd flūmĭna Gălæum. *V. Voy.* Hippocrene.

Pĕrmētĭŏr, īrĭs, ēnsŭs sŭm, ētīrī. *d. Parcourir.* Pĕrmēnsŭs ēst vĭăm ăd vōs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 49). *Voy.* Permensus, Percurro.

? Pĕrmētŭō. *Voy.* Præmetuo.

Pĕrmĭnĭmŭs, ă, ŭm. *Très petit.* Ē quĕīs pĕrmĭnĭmăm fās ēst sēcĕrnĕrĕ pārtĕm. *Juvc.* (III, 584).

Pĕrmĭnxī. *parf. de* Permeio. *Salir d'urine.* Hūnc pĕrmĭnxĕrūnt cālōnēs. *H. Voy.* Meio.

Pĕrmīrŭs, ă, ŭm. *Très étonnant.* Pĕrmīrum ēcăstŏr prædĭcās. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 9).

Pĕrmiscĕō, ēs, scŭī, ĭxtŭm *ou* ĭstŭm, ĭscērĕ. *Mêler, confondre.* Gĕnĕrĭquĕ crūōrĕ sănguĭnĕ cūm sŏcĕrī pĕrmiscŭīt ĭmpĭŭs ēnsĭs. *O.* Pĕrmiscĕt cœlŭm pĕlăgō. *Sil. Voy.* Misceo. ‖ *Au fig.* Gĕmĭnās ē sănguĭnĕ mātrĭs Pĕrmixtūră dŏmōs. *L.* Mōrtēmquĕ sŭōrŭm Pĕrmiscērĕ sŭīs. *Id.* Pĕrmiscēns trĭstĭă lætĭs. *Sil.* ‖ *Troubler.* Quŏ fŭrĭbŭndă dŏmŭm mōnstrō pĕrmiscĕāt ŏmnĕm. *V. Voy.* Turbo.

Pĕrmisī. *parf. de* Permitto.

Pĕrmissŭs, ă, ŭm. *Envoyé à travers, lancé.* Spătĭis pĕrmissă Lĕchæīs Thēssălĭūm quădrĭgă dĕcŭs, quām glŏrĭă pātrŭm Ēxcĭtăt. *Grat.* (*Cyneg.* 227). Sævō pĕrmissă prōfundō Cārbăsă. *V. Fl.* ‖ *Accordé, permis.* Cuī tămtă dĕō pĕrmissă pŏtēstās? *L.* ‖ *Subst. n. Permission.* Ūtŏr pĕrmissō. *H.* SYN. Vēnĭă, făcŭltās, cōpĭa.

Pĕrmistĭō, etc. *Voy.* Permixtio.

Pĕrmittŏ, ĭs, īsī, issŭm, ittĕrĕ. *Envoyer à travers, lancer.* Ēst ălĭo ŭt pŏssĭt pĕrmittī lōngĭŭs ăltĕr. *Lr.* (IV, 692, de odore). Săxŭm pĕrmittĭt ĭn hōstĕm. *O.* Quăcūnquĕ dătŭr pĕrmittĕrĕ vīsŭs. *Sil.* SYN. Mittŏ, ĭmmittŏ, jăcĭŏ, cŏnjĭcĭŏ, etc. ‖ *Lâcher la bride.* Ēffūsās tărdō pĕrmittĕre hăbēnās. *Tib.* (IV, 1, 90. Et *Sen. Hipp.* 1006). SYN. Lăxō, dō. *Voy.* Habena. ‖ *Abandonner, laisser.* Rōgŭm pĕrmittĕrĕ flāmmæ. *V.* Pĕrĭturăquĕ frūstră Āgmĭnă pĕrmisīt vītæ. *L.* SYN. Rĕlinquō. ‖ *Au fig.* Pĕrmittĕ divis cētĕră. *H.* ‖ *Confier.* Bŏnă nōstra hæc tĭbī pĕrmīttō, ĕt tuæ māndō fĭdē. *Ter.* (*And.* I, 5, 61). *Voy.* Committo. ‖ *Accorder une chose, permettre.* Nōn pæssim mundī fabrĭcātŏr hăbēndŭm Ærā pĕrmisīt. *O.* Cuī rex dĕōrum rēgnum ĭn āvēs vāgās Pĕrmisīt. *H.* Innŏcŭōs cēnsŭrā pŏtēst pĕrmittĕrĕ lūsŭs. *M.* (I, 5). SYN. Cōncēdō, dō, trĭbŭō, trādō, ĭndulgĕō. ‖ *Permettre de.* Lūdĕrĕ quæ vēllēm călămō pĕrmisīt ăgrēstī. *V.* Sī mŏdŏ pĕrmittīs dicĕrĕ vēră, pŭdĕt. *O.* SYN. Cōncēdō, ānnŭō, sīnō, pătĭŏr, vōlō. PPH. Nōn vĕtŏ, prōhĭbĕō, ōbstō. Vēnĭăm, lĭbĕrtātĕm dō, trĭbŭō, cōncēdō. ‖ *Au pass. unip. Il est permis.* Quāntūm pĕrmittĭtŭr ĭpsī. *O. Voy.* Licet.

Pĕrmistĭō *ou* Pĕrmīstĭō, ōnĭs. *f. Mélange.* Nōn măgĕ tŭrpĭs ērĭt sprētī pĕrmistĭō sēxŭs. *Paul. Petr.* (4, 631).

Pĕrmixtĭm *ou* Pĕrmīstĭm. *Confusément, sans distinction.* Cōnglōbat ĭn cūnĕūm Lătĭos sĭmŭl ăc pĕrēgrĭnos Pĕrmixtĭm pŏpŭlōs. *Prud.* (*Peri.* 3523). Quōd nĕ pūtētŭr fortĕ pĕrmixtĭm bŏnĭs. *Paul. Nol.* (13, 123). *Voy.* Mixtim.

Pĕrmixtŭs *ou* Pĕrmistŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Permisceo. *Mêlé, confondu* Quōsdām cāstrā jŭvānt,

ēt lītŭō tŭbæ Pērmīxtŭs sŏnĭtŭs. *H.* Mūltārūm sēmĭnā rērŭm Quŏd pērmīxtā gĕrīt tĕllūs. *Lr.* (VI, 790). Pērmīxtā cædĕ. *L.*

Pērmœstŭs, ă, ŭm. *Très chagrin.* Nām quŭm Trēvĕrĭcă pērmœstŭs ăb ūrbĕ rĕdīrĕt. *Paul. Petr.* (*V. S. M.* 5, 712). Hæc pērmœstō cōngessĕrăt ōrĕ. *Avien.* (*Arat.* 335).

Pērmōlĭŏ, īs, ūī, ĕrĕ. *Moudre très fin.* Ālĭīă pārva nŏvēm, pīpĕrĭs tōt pērmōlĕ grānă. *Ser. Sam.* (*vs.* 333).

Pērmōtŭs, ă, ŭm. *Agité fortement.* Quŭm mārĕ pērmōtum vēntīs rŭīt ĭntŭs ārēnām. *Lr.* (VI, 726). ‖ *Au fig.* Pērmōtŭs lăcrĭmīs. *St.*

Pērmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ōvērĕ. *Agiter fortement.* Tŭmĭdās quŭm pērmōvĕt ūndās. *L. Voy.* Moveo. ‖ *Au fig.* Nēc dūrās tăcĭtīs prĕcĭbŭs pērmōvīmŭs aūrēs! *Cl.*

Pērmulcĕō, ēs, lsī, lsŭm, lcērĕ. *Caresser.* Cāndĭdă pērmulcēns lĭquĭdīs vēstīgĭă lymphīs. *Cat.* (64, 162). Tērquĕ mānū pērmulsīt ĕŭm. *O.* Frēnātăquĕ cōlla drăcōnŭm Pērmulsīt. *Id.* SYN. Mulcĕō, blandĭŏr, etc. *Voy.* Blandior. ‖ *En parlant du vent.* Ārăm quăm flātū pērmulcĕt spīrĭtŭs aūstrī. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 44). ‖ *Au fig.* Trădĕrĕt āssīdŭī pērmulcēns cūrā măgistrī. *Aus.* (*Idyl.* 5, 2). ‖ *Apaiser, calmer.* Sēdāvīt rābĭem ēt pērmulsīt cōrdă fūrēntŭm. *Sil. Voy.* Placo.

Pērmulsŭs, ă, ŭm. *Caressé.* Cōrōllīs, Quĕīs pērmulsă dŏmŭs jūcundō rīsīt ŏdōrĕ. *Cat.* (64, 283).

Pērmultī, æ, ă. *Très nombreux.* In facĭēm pērmultă jăcētŭs. *H.* Caūsāquĕ mĕă pērmultă rōgātŭs Fēcīt. *Id.* SYN. Plūrīmī. ‖ *n. sing.* Vērum haud pērmultum āttŭlīt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 86).

Pērmutātĭō, ōnīs. *f. Changement, échange.* Ālcēstim, ēt sīmĭlīs sī pērmutātĭō dētŭr. *J.* (6, 653).

Pērmūtō, ās, ārē. *Changer, échanger.* Vīrŭs ŭt nŏc fallăx ălīō pērmūtēt ŏdōrĕ. *M.* (VI, 93). Nūnc mōrtĕ sŭprēmā Pērmūtēt dŏmĭnōs. *H.* Gălēām fīdŭs pērmūtăt Alēthēs. *V.* Tāntum ēlĕmēnta quĕūnt, pērmūtātŏ ōrdĭnĕ sōlō. *Lr.* (I, 8[illegible] *oy.* Muto.

Pērnă, æ. *f.* (πέρνα). *Jambon.* Quĭdquām, prætĕr ōlus, fūmōsæ cūm pēdĕ pērnæ. *H.* Pūllŭs ăd hæc, cœnīsquĕ trĭbŭs jām pērnă sŭpērstēs Addētŭr. *M.* (X, 48). Quāntă pērnīs pēstīs vēnīēt! *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 3). SYN. Pētăsō, pētasuncŭlŭs. ‖ *qqf. Cuisse.* His (militibus) pērnās succĭdit ĭmīquă sŭpērbiă Pœnī. *Enn.* (apud *Fest.* in *Suppernatus*). SYN. Fēmĕn, fēmŭr.

Pērnĕgō, ās, ārē. *Nier ou refuser formellement.* Sīc ētĭām dē mē pērnĕgăt ĭlla vīro. *Tib.* (1, 6, 8). Lătīnās scīssē sēsē, īd vērō pērnĕgat. *Ter.* (*Eun. prol.* 34). Nĕgārē jŭssī, pērnĕgārē nōn jŭssī. *M.* (IV, 82). *Voy.* Nego.

Pērnĕō, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Filer jusqu'au bout.* Quŭm mihī sŭprēmos lāchēsĭs pērnēvērĭt ānnos. *M.* (I, 89). Vītām Rūmpērĕ... Pārcārŭm vēllĕre in ĭpsō Nondum pērnētām. *Sid.* (*Pan.* 2622).

Pērnĭcĭālĭs, ĕ. *Pernicieux.* Quŏd nūnquām sīnĕ pērnĭcĭālī Discĭdĭō pōtīs ēst sējūngī. *Lr.* (I, 452).

Pērnĭcĭēs, ēī. *f. Perte, ruine.* Pērnĭcĭēs, ēt tēmpēstās, barāthrūmquĕ mācēllī. *H.* Ād nīdum scāndit vōlūcrīs: Pērnĭcĭēs, aīt, Tĭbī părātŭr. *Ph.* Ēgrēdĕrē, hērīlis pērnĭcĭēs, ēx ædĭbŭs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 3, de servo). SYN. Clādēs, ēxĭtĭum, ruīna, dāmnŭm, mălŭm. *Voy.* Exitium.

Pērnĭcĭōsŭs, ă, ŭm. *Funeste, pernicieux.* Nūmĭnă cultōrī pērnĭcĭōsă sŭō. *O.* Ergō sŭpērvăcŭa hæc aut pērnĭcĭōsa pētūntŭr. *J.* (10, 54). Obsēquĭŭm vēntrīs mihī pērnĭcĭōsŭs ēst: cūr? *H.* SYN. Fūnēstŭs, ēxĭtĭālĭs, ēxĭtĭābĭlĭs, dāmnōsŭs, nŏxĭŭs, etc. *Voy.* Noxius.

Pērnĭcĭtās, ātĭs. *f. Vitesse à la course.* Lĕpŏrem ŏbjūrgābăt pāssĕr: Ūbī pērnĭcĭtās? *Ph.* Făcīlĕ ĭmflēxă sīt pēdŭm pērnĭcĭtās. *Pl.* (*Men.* V, 2, 114). *Voy.* Celeritas.

Pērnĭcĭtĕr. *Vite, rapidement.* Sīc cērtē: Vīdĕn, ŭt pērnĭcĭtĕr ēxsŭlŭērĕ? *Cat.* (61, 8). Ālтĕrum ālтĕra ăppréhēndit eōs mānū pērnĭcĭtĕr. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 64). Rŭunt pērnĭcĭūs hāstă. *Cl. Voy.* Cito.

Pērnĭgĕr, nĭgrā, nĭgrŭm. *Très noir.* Ŏcŭlīs pērnĭgrīs. *Pl.* (*Pan.* V, 2, 153).

Pērnĭmĭŭs, ă, ŭm. *Très grand, excessif.* Pērnĭmĭŭm sēntīrĕt ōnŭs. *Paul. Petr.* (*Vit. S. M.* 5, 826). ‖ *n. pris adv. Excessivement.* Pērnĭmĭum ĭntērēst. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 39).

Pērnix, ĭcīs. *Léger, prompt.* Prōgĕnŭīt, pēdĭbŭs cĕlĕrem ēt pērnĭcĭbŭs ālīs. *V.* Maūrō pērnĭcĭŏr Āstŭr. *Sil.* Quŭm pŭĕrī circŭm pŭĕrŭm pērnīcĕ chŏrēā. *Lr.* (II, 635). *Voy.* Celer. ‖ *Au fig.* Amātă rēlĭnquĕrĕ pērnix. *H.*

Pērnoctō, ās, ārē. *n. Passer la nuit.* Īntĕrĕā, prō mĕ, pērnoctēt ēpīstŏlă tĕcŭm. *O.* Ēt cāntŭs pērnoctāntĭs părāsītī. *J.* (14, 46. Adde *Pl. Truc.* II, 2, 22; *Ter. Ad.* IV, 1, 15). SYN. Noctĕm āgō, dūcō. Nōctĕ, nōctū, pĕr nōctĕm mŏrŏr, mānĕō.

Pērnōnĭs, ĭdĭs. *f. Chair de jambon.* Lārĭdŭm pērnōnĭdēm. *Pl.* (*Men.* I, 3, 27).

Pērnōscō, ĭs, ōvī, ōtŭm, ōscĕrĕ. *Connaître à fond.* Ēst ŏpĕræ prĕtĭum dūplĭcĭs pērnōscĕrĕ jūrīs Nātūræ. *H.* Signă pērnōvīt tŭă. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 137). Īngĕnĭum haūd pērnoram hōspĭtĭs. *Id.* (*Bac.* II, 3, 42). SYN. Cāllĕō.

Pērnox, octĭs. *m. f. n. Qui dure pendant toute la nuit.* Sī lucĭtŭr ālĕā pērnox. *J.* (8, 10). Ādăit ēt ēxcēptās lūnā pērnoctĕ prūīnās. *O.* Pērnox ŭlŭlāvit Eleūsīn. *St.* (Et *Prud. Apot.* 685). SYN. Nōctūrnŭs.

Pērnumĕrō, ās, ārē. *Compter jusqu'au bout.* Quæ nēc pērnūmĕrārĕ cūrĭosī Pŏssint. *Cat.* (7, 11). Quă, Sāturnē, tĭbī pērnūmĕrēntŭr ŏpēs. *M.* (XII, 63). Ārgēntūm nūmĕrā. Pērnūmĕrātum ēst. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 25). *Voy.* Numero.

1. Pērŏ, ōnīs. *m. Guêtre de peau à l'usage des villageois.* Īnstĭtŭĕrĕ pēdīs, crūdŭs tĕgīt ālтĕră pērō (vestīgĭa). *V.* Quēm nōn pŭdet ālto Pēr glăcĭēm pĕrōnē tĕgī. *J.* (14, 185). Pērōnēm pauper nōdus suspēndit ĕquīnūm. *Sid.* (*Pan.* 1705). EP. Rustĭcŭs, ăgrēstĭs, vīlĭs.

2. Pērō. *f.* (Πύρρω). *Péro, fille de Nélée, et sœur de Nestor.* Quēm nōn lūcra, măgīs Pērō fōrmōsă cŏēgit. *Pp.* (II, 2, 17).

Pērodī, ōsŭs sŭm, ōdissĕ. *Détester.* Ēt quīsquīs vērō fāvīt, cŭlpāmvĕ pērodīt. *Manil.* (V, 409. Verbum agnoscit *Diom.* 1, 406). *Voy.* Perosus.

Pērŏlĕō, ēs, ūī, ērĕ. *Exhaler une odeur.* Rāncĭdă quŏ pērŏlēnt projĕctă cadāvĕră rĭtu. *Lr.* (VI, 1153). *Voy.* Oleo. ‖ *Autre parf.* Pērŏlēvī. *J'ai grandi.* Quēīs tōtŭm scīs cōrpus jām pērŏlēssĕ bĭsulcis. *Lucil.* (apud *Prisc.* 9, 872, pro perolevisse).

Pērōllă, æ. *m. Jeune Campanien, voulait assassiner Annibal, et en fut détourné par son père Pacuvius.* (Cf. *Sil.* XI, 303 *sq.*; *Liv.* 23, 8.) *Voy.* Pacuvius.

Pērōnātŭs, ă, ŭm. *Chaussé de guêtres.* Nāvīm sī poscāt sĭbī pērōnātŭs ārātŏr. *Pers.* (5, 102).

† Pĕrŏpĕrtŭs, ă, ŭm. *Qui est bien fermé.* Ăc pĕrŏpĕrtum ăpĕrīt, ĕt ĭn ĭnvĭă nūntĭŭs ĭntrăt. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 510).

Pĕrŏpŭs ēst. *Il est très nécessaire.* Sĕd nūnc pĕrŏpŭs ēst aūt hūnc... lŏquī. *Ter.* (*And.* I, 5, 50).

Pĕrōrnō, ās, ārĕ. *Orner beaucoup.* Nē tē plŭs æquŏ spĕcĭēs ēxtĕrnă pĕrōrnĕt (*Anthol.* I, p. 692. Adde *Paul. Nol.* 20, 304).

Pĕrōrō, ās, ārĕ. *n. et act. Parler avec soin, dire complètement, pérorer.* Tăcentĕ mēmĕt, hĭc pĕrōrăt pĕrdĭtŭs. *Prud.* (*Peri.* 2591). Hānc vēstēm, pŏpŭlō mīrantĕ, pĕrōrēs. *J.* (2, 67). SYN. Lŏquŏr, dĭcŏ. ‖ — caūsām. *Plaider une cause.* Ūtĕrquĕ caūsām quūm pĕrōrāssēnt sūăm. *Ph.* Caūsă pĕrōrāta ēst. *Pp.* (IV, 12, 99). Sæpĕ pĕrōrātă prædēpī lītĕ cōrōnām. *Maxim.* (1, 11). ‖ *Au fig.* Vūltŭs ădēst prĕcĭbŭs, făcĭēsquæ ĭncēstă pĕrōrāt. *L.*

Pĕrōscŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. Baiser affectueusement.* Hŏs ămplēctĭtŭr, hŏs pĕrōscŭlātŭr. *M.* (VIII, 81. Ita *Heins.* ex libris. Alii *deosculatur*).

Pĕrōsŭs, ă, ŭm. *part. de* Perodi. *Qui déteste.* Īllĕ, pĕrōsŭs ŏpēs, sīlvāsque ĕt rūră cŏlēbăt. *O.* Lūcēmquĕ pĕrōsī, prōjĭcĕre ănīmās. *V.* SYN. Ēxōsŭs, āvērsātŭs, ăbhōrrēns, dētēstātŭs. PPH. Ŏdĭō ārdēns.

Pĕrpărcē. *adv. Très chichement.* Tū quŏquĕ pĕrpărcē nīmĭŭm : nōn laūdō. Tăcē. *Ter.* (*And.* II, 6, 24).

Pĕrpărvŭs, ă, ŭm. *Très petit.* Ērgo ănĭmām tōlām pĕrpărvīs ēssĕ nĕcēsse ēst Sēmĭnĭbŭs nēxām. *Lr.* (III, 217). Pĕrpărvum ĭntērdūm quiddām mūtārĕ vĭdētŭr. *Id.* (V, 588). Pĕrpărvām pārtēm pōstūlāt Plaūtŭs lŏcī. *Pl.* (*Truc. prol.* 1).

Pĕrpăscŏ, ĭs, ĕrĕ, *et* Pĕrpăscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Comme* Pasco *et* Pascor. Ĭnæquālēs vŏlvēns pĕrpăscĭtŭr ægrōs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 487). ‖ Pĕrpăstŭs, ă, ŭm. *Bien nourri.* Cānī pĕrpăstō măclē cōnfĕctŭs lŭpŭs. *Ph. Voy.* Pinguis.

Pĕrpaūcī, æ, ă. *Très peu nombreux.* Fīnxĕrūnt ănīmī, rāro ăc pĕrpaūcă lŏquēntēm. *H.* Ĭmō sīc hŏmo ēst Pĕrpaūcōrum hŏmĭnŭm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 19. Quod laudat *Char.* 2, 194). *Voy.* Pauci.

Pĕrpaŭpĕr, ĕrĭs. *Très pauvre.* Vīcĭnō sŭō pĕrpaŭpĕrī. *Afr.* (apud *Non.* 4, 122).

Pĕrpaŭxillŭm. *adv. Très peu.* Sĕd sī paŭxillŭm pōtĕs Cōntēntŭs ēssĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 73).

† Pĕrpăvĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Épouvanter.* Pĕrpăvĕfăcĭām pĕctŏră. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 28).

? Pĕrpĕdĭō, ĭs, īrĕ. *Empêcher totalement.* Sī ūnquām pĕrpĕdīăr. *Att.* (apud *Non.* 4, 10. Alii leg. *præpediar*).

Pĕrpĕllō, ĭs, pŭlī, pŭlsŭm, pĕllĕrĕ. *Toucher, pousser.* Āllī pĕrpĕllit pĕdĕm. *Næv.* (apud *Isid. Or.* 1, 26. Alii leg. *percellit, pervellit*). ‖ *Au fig. Pousser, exciter, déterminer.* Sī ănĭmŭs hŏmĭnĕm pĕrpŭlit, āctum ēst. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 25). Suādĕre, ōrārĕ, ūsque ădĕō dōnēc pĕrpŭlit. *Ter.* (*And.* IV, 1, 38). SYN. Ĭmpĕllō, ădūcō.

Pĕrpendĭcŭlŭm, ī. *n. Plomb de niveau.* ‖ *Au fig. Cordeau, règle.* Ăd pĕrpendĭcŭlum sēquĕ sūōsque hăbŭit. *Aus.* (*Parent.* 5, 8). *Voy.* Amussis.

Pĕrpendō, ĭs, dī, sūm, dĕrĕ. *Peser, examiner.* Sĕd māgĭs ācrī Jūdĭcĭō pĕrpendĕ, ĕt sī tĭbī vērā vĭdēntŭr. *Lr.* (II, 1042). Cōrdĕ tĕnēbrosō vērum pĕrpendĕrĕ nēscīt. *Prud.* (*Apot.* 194). SYN. Ēxpendō, ēxămĭnō.

Pĕrpensō, ās, ārĕ. *fréq. du précéd.* Īllĭŭs ĕt mănĭbŭs vīrēs sīt cūră fŭtūrās Pĕrpēnsārĕ. *Grat.* (*Cyn.* 298).

Pĕrpēnsŭs, ă, ŭm. *Pesé, examiné.* Năm quæcūnquĕ sōlēnt pĕr sē pĕrpēnsă plăcērĕ. *Maxim.* (1, 31).

Pĕrpĕrām. *adv. Mal.* Mūltă mūltĭs sæpĕ suāsīt pĕrpĕrām. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 18. *Id. Amp.* I, 1, 92; *Men.* V, 5, 59). SYN. Mălĕ. *Voy. ce mot.* ‖ *Faussement.* Eō pĕrpĕram ōlim dīxī, nē, etc. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 18).

† Pĕrpĕrĭtūdō, ĭnĭs. *f. Méchanceté, perversité* (*Att.* apud *Non.* 2, 626.)

† Pĕrpĕrŭs, ă, ŭm (πέρπερος). *De mauvaise qualité, mauvais.* Dēscrībĕre ĭn thĕātrō pĕrpĕrōs pŏpŭlārēs. *Att.* (apud *Non.* 2, 626. Quidam addunt *Pl. Truc.* III, 1, 9).

† Pĕrpĕs, ĕtĭs. *m. f. n. Continuel, éternel, entier.* Făce, ŭt cūpīsti, hānc ōpĕrām mĭhī dēs pĕrpĕtĕm. *Pac.* (apud *Fest.*). Nōctem ĭn strāmēntīs pĕrnōctārĕ pĕrpĕtĕm. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 23). Quūm fēmĭnă primā, Præcēptūm sōlvēns, cūlpa nōs pĕrpĕtĕ vīnxīt. *Sid.* (*Pan.* 2710). Ĭn Chrīsto quōrūm glōrĭă pĕrpĕs ērīt. *Prosp.* (*Epig.* 11, 8). Ătque ĭtă pĕrpĕs āmēnt dissĭtă vīnculŭm. *Capel.* (IX, p. 309). *Voy.* Perennis *ou* Totus.

Pĕrpessŭs, ă, ŭm. *Qui a souffert.* Vēntōs pĕrpessŭs ĕt ĭmbrēs. *V.*

Pĕrpĕtĭŏr, ērĭs, pessŭs sŭm, pĕtī. *d. Souffrir entièrement, endurer jusqu'au bout.* Ūltĭmă pĕrpĕtīŏr, mĕdĭŏs prōjĭcĭtŭs ĭn hōstēs. *O.* Ōmnĭă pĕrpĕtĕrēr. *Id.* Aūdāx ōmnĭă pĕrpĕtī. *H.* SYN. Pĕrfĕrō, pĕrtŭlĕrō, ĕtc. *Voy.* Patĭor. ‖ *Avec un infin.* Pĕrpĕtĭor mĕmŏrārĕ tămĕn. *O.* Nōn... vĭŏlārī pŏndĕrĕ pĭnŭm Pĕrpĕtĭār. *Id.* ‖ *absolt.* Nĕquĕ pătī, nĕquĕ pĕrpĕtī pŏtēst. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 3). Prĭŏr prōmĕrĭtŭs pĕrpĕtĭārĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 8). Quŏnĭām nĕc vēnæ pĕrpĕtĭuntŭr. *Lr.* (II, 1149). ‖ Pĕrpessŭs. *sup. A être souffert.* Ō mūltă dictū grăvĭă, pĕrpessu āspĕrā! *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 8). Āspĕrā pĕrpessŭ, fīūnt jūcūndă rĕlātū (*Anth.* I, p. 573).

Pĕrpĕtrŏ, ās, ārĕ. *Achever, exécuter.* Mălă quōd mŭlĭĕr făcĕre incēpit, nīsi ĭd ēffĭcĕrĕ pĕrpĕtrāt. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 12. *Id. Ps.* V, 1, 24). Nĭl sŭpĕrēssē mălī, vĕl quōd nōn pĕrpĕtrĕt ōrbĭs. *Alc.* (II, 375). *Voy.* Patro.

? Pĕrpĕtŭltāssĭnt. *Comme* Perpetuaverint. (*Enn.* apud *Non.* 2, 632. Sed vitiosus locus, quum verbum neutrum sit in interpretatione, activum in exemplo.)

1. Pĕrpĕtŭō, ās, ārĕ. *Faire suivre, rendre suivi.* Nōn ēst jūstŭs quīsquam ămātŏr, nīsī quī pĕrpĕtŭāt dătă. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 72. *Gloss. Placid.* Perpetuare, *conjungere*). *Voy.* Continuo. ‖ *Rendre solide, éternel.* Hīs ēst tĭbī, Rōmă, cătēnīs Pĕrpĕtŭātă sălūs. *Arat.* (1, *fin.*). Fūlgĕt ĕt ĭntĕrlūs pĕrpĕtŭātă dĭēs. *Fort.* (VII, 5, 11).

2. Pĕrpĕtŭō *et* Pĕrpĕtŭŏr. *adv. Toujours, sans fin.* Heū! quām pĕrpĕtŭō dēbŭīt īllă tĕgī! *O.* Pĕrpĕtŭōquĕ vīrēns būxŭs. *Id.* (Et *Tib.* II, 5, 126; *Ter. And.* III, 3, 32). Ūtĕrĕ pĕrpĕtŭŏr pŏpŭlī māgnīquĕ sēnātŭs Mūnĕrĕ. *St.* Ēt tŭă pĕrpĕtŭŏr, lĭvĭdĕ, dāmnă gĕmĕ. *Avian.* (*Fab.* 8, 14). *Voy.* Semper.

Pĕrpĕtŭŭs, ă, ŭm. *Qui se suit, continu, non interrompu; entier.* Sārcīrĕ pŏssĕ ædēs mĕās, quīn tōtæ pĕrpĕtŭæ rŭānt. *Pl.* (*Most.* 1, 2, 67). Pĕrpĕtŭīs quōndām lătŭĕrĕ pălūdĭbŭs ægrī. *L.* Fĕrrōque ĭncīdit ācŭtō Pĕrpĕtŭōs dēntēs (de serra). *O.* Ăd

mĕă pĕrpĕtŭûm dĕdûcŭĕ tĕmpŏrĕ cărmĕn. *Id.* Pĕrpĕtŭis sŏlĭtī cŏnsĭdĕrĕ mĕnsīs. *V.* Pĕrpĕtŭī tĕrgŏ bŏvis. *Id. Voy.* Continuus *ou* Totus. ‖ *Solide, durable, éternel.* Fĕrt ŭbĭ pĕrpĕtŭās ŏbrŭtă tĕrră nĭvĕs. *O.* Pĕrpĕtŭă sŏlvĕnt fŏrmĭdĭnĕ tĕrrās. *V.* Ērgŏ Quintĭlĭum pĕrpĕtŭŏs sŭpŏr Ŭrgĕt! *H.* Pĕrpĕtŭăm Stēllæ cŏnjŭngĭt lānthĭdă vătī. *M.* (VI, 21). SYN. Pĕrĕnnĭs, ætĕrnŭs, etc. *Voy.* Perennis. ‖ *qqf. Immortel.* Pĕrpĕtŭī nŭnquăm mŏrĭtŭră vŏlŭmĭnă Sĭlī. *M.* (VII, 72). *Voy.* Immortalis. ‖ *Subst. m. Saint Perpétue, évêque de Tours.* Pĕrpĕtŭŭs fēlix dŏctŏ vĭctŭrŭs ĭn ævŏ. *Paul. Petr.* (6, 27).

Pĕrplăcĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Plaire beaucoup.* Ēcquĭd plăcĕântĕ mĕ rŏgās? ĭmo hĕrclĕ vĕrŏ pĕrplăcĕnt. *Pl.* (*Most.* II, 3, 4. *Id. Merc.* II, 3, 14).

† Pĕrplĕxābĭlis, ĕ. *Comme* Perplexus. Nĕque ūllŭm vĕrbŭm făcĭlăt pĕrplĕxābĭlĕ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 47).

† Pĕrplĕxābĭlĭtĕr. *Comme le suivant.* (*Pl. Stic.* I, 2, 28.)

Pĕrplĕxĕ *et* Pĕrplĕxĭm. *adv. D'une manière entortillée.* Pĕrgĭn', scĕlĕstă, mĕcŭm pĕrplĕxĕ lŏquī? *Ter.* (*Eun.* I, 1, 5). Ănfractŭs dŭblŏs hăbĕt, ĕt pĕrplĕxĭŭs ērrăt. *Prud.* (*Sym.* 1657). Ūtrum ĕgŏ pĕrplĕxĭm lăcĕssam ōrātĭŏne ĭn hūnc mŏdŭm. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 18. Cf. *Char.* 2, 190; *Non.* 11, 50).

† Pĕrplĕxŏr, ārĭs, ārī. *d. Embarrasser, embrouiller.* (*Pl. Aul.* II, 2, 81.)

Pĕrplĕxŭs, ă, ŭm. *Entortillé, embarrassé.* Quăvĕ sĕquār? rūrsŭs pĕrplĕxum ĭtĕr ŏmnĕ rĕvŏlvēns. *V.* SYN. Implĭcĭtŭs, ĭnvŏlūtŭs. ‖ *Au fig. Entortillé, obscur, énigmatique.* Tū mĭhĭ pĕrplĕxĭs quæsĭtam ērrōrĭbŭs ūltrō Ădvĕhĭs ălmă fidēm. *St.* Ambĭgŭă vŏcĕ vĕrbă pĕrplĕxă jăcĭs. *Sen.* (*Hip.* 639). Quĭ mĕ pĕrpĕrăm pĕrplĕxō nŏmĭnĕ āppellēs. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 25). SYN. Implĭcĭtŭs, ŏbscūrŭs, etc. *Voy.* Obscurus.

† Pĕrplĭcātŭs, ă, ŭm. *parf. de l'inus.* Perplico. *Entortillé.* Aŭt măgĭs hămātĭs ĭntĕr sē pĕrquĕ plĭcātĭs. *Lr.* (II, 394).

† Pĕrplŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Pleuvoir, tomber en pluie; et au fig.* Quăm mĭhi ămŏr ĕt Cŭpīdŏ ĭn pectŭs pĕrplŭĕt mĕŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 8). *Voy.* Pluit. ‖ *Recevoir la pluie, être percé.* Vēnĭt ĭmbĕr, lăvĭt pārĭĕtēs, pĕrplŭŭnt Tignă. *Pl.* (*Most.* I, 2, 30. *Festus* in *Patera* : « Pătĕram *perpluere* ĭn sacrĭs quŭm dĭcĕrent, sĭgnĭfĭcăbant pertŭsam esse. ») Bĕnĕfăctă bĕnĕfăctīs ălĭĭs pĕrtĕgĭtŏ, nĕ pĕrplŭăt. *Id.* (*Trin.* II, 2, 41).

Pĕrpŏl. *adv. Par Pollux.* Pĕrpŏl sæpĕ pĕccās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 18). Pĕrpŏl quăm paŭcōs rĕpĕrĭās. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 1. *Donat.* ad h. l., et *Serv.* ad *Æ.* 1, 644, jungi volunt : *Pol perquam.* Quod unice verum cum aliis judicarem, nisi viderem inter adverbia recensita a *Diom.* 1, 599, *perpol, edepol*). *Voy.* Pol.

Pĕrpŏlĭŏ, ĭs, īrĕ. *Donner le dernier poli, et au fig.* Pĕrpŏlītĕ, quăm pŏtĕstĭs, crĕbrĭŏrĕ līmŭlă. *T. Maur.* (*Syll.* 6). Quŏ măgĕ crūda hŏmĭnŭm præcordĭa pĕrpŏlītă nŏssēnt. *Prud.* (*Peri.* 3663).

Pĕrpŏtŏ, ās, ārĕ. *Boire entièrement.* Lăbrōrŭm tĕnŭs, ĭntĕrĭă pĕrpŏtĕt ămārŭm Absinthĭ lătĭcĕm. *Lr.* (1, 958). Pĕrpōtāsse āssĭdŭō Tŭō cŭm dŏmĭnō. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 60. *Id. Ps.* V, 2, 13). SYN. Ebĭbō. *Voy.* Bibo.

Pĕrprĭmō, ĭs, ĕrĕ. *Presser fortement.* Ĭnŏmĭnātă pĕrprĭmăt cŭbĭtă. *H.* (Adde *Ov. A. Am.* I, 394).

† Pĕrprŏpĕrĕ. *adv. Très promptement.* Pĕrrĭ pĕrprŏpĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 10).

† Pĕrprŏpĭnquŏr, ārĭ, ārī. *Très proche.* Cŏmmūtātĭŏnēm rērŭm pŏrtēndĭt fŏrĕ Pĕrprŏpĭnquăm. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22).

† Pĕrprūrīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Sentir une vive démangeaison.* Ŭbĭ pĕrprūrīscămŭs ūsque ĕx ūnguĭcŭlis. *Pl.* (*Stich.* V, 6, 20). *Voy.* Prurio.

Pĕrpūlchĕr *ou* cĕr, chră, chrŭm. *Très beau.* Pĕrpūlchră crēdŏ dōna, haŭd nŏstrīs sĭmĭlĭă. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 15).

Pĕrpūlī. *parf. de* Perpello.

Pĕrpūrgŏ, ās, ārĕ. *Nettoyer parfaitement, et au fig.* Pĕrpūrgălīs dămŭs ămbŏ tĭbi ŏpĕram aŭrĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 176).

Pĕrpūtŏ, ās, ārĕ. *Expliquer complètement.* Ŭt ĕgo ărgŭmēntum hŏc vōbis plānĕ pĕrpūtĕm. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 7).

Pĕrquăm. *adv. Beaucoup, très.* Tēmpēstās pĕrquăm sūbĭtŏ fĭt tŭrbĭdă fœdĕ. *Lr.* (IV 170). Rēppŭlĭt, prōpŭlĭt pĕrquam ĭndignis mŏdĭs. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 9. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 27). *Voy.* Valde.

Pĕrquīrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Chercher.* Quŭm pătĕr ĭgnārŭs nătŏ pĕrquīrĕrĕ răptăm ĭmpĕrăt. *O.* Ădĕŭnt, pĕrquīrŭnt quĭd sĭĕt caŭsæ ĭllĭcŏ. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 48). *Voy.* Quæro.

Pĕrquīsītŏr, ōrĭs. *m. Qui recherche avec soin.* Mălĕvŏli pĕrquīsītōrēs aŭctĭōnŭm pĕrĭĕrĭnt. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 61. Scribere malim *perquæsitor*, ut *Exquæsitor*).

Pĕrrārō. *adv. Très rarement.* Ĭn văcŭŭm vĕnĭās : pĕrrāro hæc ălĕă fallĭt. *H. Voy.* Raro.

Pĕrrĕpō, ĭs, ĕrĕ. *n. Ramper, se glisser.* Scrūpĕă dēsĕrtæ pĕrrĕpŭnt ăd căvă rūpīs (*Culex*, 49). *Voy.* Repo. ‖ *ast.* Nōn ĕgŏ tēllūrĕm gĕnĭbŭs pĕrrĕpĕrĕ sŭppĕlex. *Tib.* (1, 2, 85).

Pĕrrĕptŏ, ās, ārĕ. *fréq. du précéd.* Pĕrrĕptāvi ūsque ŏmnĕ ŏppĭdŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 6, 3. Et *Pl. Amp.* IV, 1, 3). Ēt prŏcŭl ĭntĕrnæ pĕrrĕptĕt jŭgĕră tĕrræ. *Avien.* (*D. Ter.* 1285).

Pĕrrēxī. *parf. de* Pergo.

Pĕrrhæbī, ōrŭm. *m. pl.* (Περραιβοί). *Peuple sur les confins de la Macédoine et de la Thrace.* Pĕrrhæbŭm Cænĕă vidī. *O.* Aŭt cŭr Pĕrrhæbī trĕmŭĕrĕ căcumĭnă Pindī? *Pp.* (III, 3, 55).

Pĕrrīdĭcŭlŭs, ă, ŭm. *Très ridicule.* Rēs pĕrrīdĭcŭla ĕst : vis dărĕ, nēc dărĕ vis. *M.* (VII, 74).

Pĕrrōgĭtŏ, ās, ārĕ. *Interroger constamment.* (*Pacuv.* apud *Prisc.* 4, 654.)

Pĕrrŭmpŏ, ĭs, rūpī, rŭptŭm, rumpĕrĕ. *Rompre, briser violemment.* Līmĭnă pĕrrŭmpit, pŏstĕsque ă cărdĭnĕ vĕllĭt. *V.* Quæ lătĕrŭm crătĕm pĕrrŭpit, ĕt ŏssĭbŭs hærēns. *O.* Pĕrrŭptis mŏlĭbŭs. *Sil.* SYN. Rŭmpŏ, frăngŏ, etc. *Voy.* Frango. ‖ *Au fig.* Pĕrrŭmpĕt ŏmnĕ sĕrvĭtĭŭm. *Sen.* (*Ag.* 604). Pĕrrŭmpit fastĭdĭă. *H.* ‖ *Pénétrer violemment.* Mĕdĭŏ pĕrrŭmpēns ārvă prŏfŭndŏ. *Sil.* Pĕrrŭpit Achĕrŏntă Hĕrcŭlĕŭs lăbŏr. *H.* ‖ *n.* Nŏstrās pĕrrŭmpĕre ĭn ārcĕs. *Sil. Voy.* Irrumpo.

Pĕrsă, æ. *m.*; Pĕrsæ, ārŭm. *pl.* (Πέρσης). *Les Perses, peuple d'Asie; par ext. Parthes.* Flĕctit Achæmĕnĭŭs lūnātŭm Pĕrsă tĭărăm. *Sid.* (*Pan.* 81). Pĕrsārŭm stātŭit Băbўlŏnă Sĕmĭrămis ūrbĕm. *Pp.* (III, 21, 9). Aŭgŭstŭs, ădjĕctis Brĭtănnis ĭmpĕrĭŏ grăvĭbŭsquĕ Pĕrsīs. *H.* SYN. Mēdŭs, *qqf.* Pārthus. EP. Ĕŏŭs, phărĕtrātŭs, săgĭttĭfĕr. ‖ *Nom d'un personnage et d'une comédie de Plaute.*

Pĕrsæpĕ. *adv. Très souvent.* Quĭ pĕrsæpĕ căvă tĕstŭdĭnĕ flĕvĭt ămŏrĕm. *H.* Quămvis tŏ pĕrsæpe vŏcĕt, sĕmĕl īrĕ mĕmĕntŏ. *Pp.* (II, 19, 73. Adde *Lucret.* IV, 184). SYN. Sæpĭŭs. *Voy.* Sæpe.

Pĕrsæ̆us, *et* Pĕrsĕĭus, ă, ŭm (Περσαῖος *et* Περσεύς). *De Persès.* Sīve illām gĕnŭīt mōnstrō Pĕrsæ̆a bifōrmī (*Cĭris*, 66, nempe Hecate, dicta etiam *Perseis*). Hānc rĕsīdēns ăltis Hĕcătē Pĕrsēĭă lūcis Flēvīt. *V. Fl.*

Pĕrsæ̆vĭŏ, īs, īrē. *n. Sévir avec fureur.* Flūctĭbŭs hānc prōptĕr pĕrsæ̆vīt Căspĭus æstŭs. *Prisc.* (*Peri.* 683).

Pĕrsălūtō, ās, ārē. *Saluer complètement.* Quŭm grātŭlāntēs pĕrsălūtāssēt dĕos. *Ph. Voy.* Saluto.

Pĕrsānctē. *adv. Très saintement.* Phidippĭdē, Băcchīs dējĕrāt pĕrsānctē. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 5).

Pĕrscindō, ĭs, scīdī, scissŭm, scindĕrĕ. *Partager, déchirer.* Pĕrscindūntŭr ēnim, nīsī rēctā fōrāmĭnā trānānt. *Lr.* (IV, 605). Ērgō fĕrvĭdŭs hīc nūbēm quŭm pĕrscīdīt ātrām. *Id.* (VI, 179). Pĕrscissĭsquĕ gĕnĭs ūstōquĕ căpillō. *Tib.* (I, 11, 37). Intērdŭm pĕrscissă fŭrit pētŭlāntĭbŭs eūrīs. *Lr.* (VI, 110, de carbaso). *Voy.* Scindo.

Pĕrscītŭs, ă, ŭm. *Élégant, joli.* Pĕr ēcāstŏr scītŭs pŭĕr. *Ter.* (*And.* III, 2, 6, pro : *Ecastor perscitus*).

Pĕrscrībō, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire en entier.* nōn sătĭs ēst pŭrīs vērsŭm pĕrscrībĕrĕ vērbĭs. *H.* Ūbi ærā pĕrscrībāntŭr ūsūrārĭă. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 53). *Voy.* Scribo.

Pĕrscrīptĭō, ās, ārē. *fréq. du précéd.* Sȳllābĭs pĕrscriptĭtārĕ, nōn fĭgurĭs sīngŭlĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 63).

† Pĕrscrūtō, ās, ārē. *Comme le suiv.* Pōstrēmo hūnc jām pĕrscrūtāvī. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 30).

Pĕrscrūtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Fouiller, chercher soigneusement, s'enquérir.* Nēc pĕrscrūtārī prīmōrdĭă sīngŭlă quæquĕ. *Lr.* (II, 165). Ībo hīnc intrō; pĕrscrūtābor fānŭm. *Pl.* (*Aul.* IV, 2, 15). Quōd sī dēlātă pĕrscrūtātŭs crīmĭnă Pātērfămĭlĭās ēssĕt. *Ph. Voy.* Scrutor.

Pĕrsĕcō, ās, ārē. *Couper entièrement.* Pĕrsĕcāt Hĕspĕrĭām prīmŭs. *Prisc.* (*Peri.* 54, de sinu).

† Pĕrsĕctŏr, ārĭs, ārī. *d. fréq. de* Persequor. Pūgnāsquĕ Ēdĕrĕ sūnt pĕrsĕctāntēs vīsāquĕ vōlāntēs. *Lr.* (IV, 1008).

Pĕrsĕcūtŏr, ōris. *m. Eccl. Persécuteur.* Pĕrsĕcūtōrĕm nīsī fortĕ dīcām. *Sid.* (*Epist.* II, 16, 61). Pĕrsĕcūtōrīs glădĭŭs nĕgārĭt. *Prud.* (*Peri.* 1175. *Ib.* 1440). *Voy.* Tortor.

? Pĕrsĕdĕō. *Voy.* Persideo.

Pĕrsēdi. *parf. mixte de* Persideo *et* Persido.

Pĕrsēĭs, ĭdĭs. *f.* (Περσηΐς). 1. *Fille de Persès, Hécate.* Causă vŏcāndi, Pĕrsēĭ, tŭōs sæpĭŭs ārcus. *Sen.* (*Med.* 814). Tū sæpārĕ cætŭ Ēlўsĭos, Pĕrsēĭ, pĭos. *Id. Voy.* Hecate. ‖ *adj. D'Hécate.* Pĕrsēĭdēs hērbæ. *O.* ‖ 2. *La Perséide, poème sur Persée.* Trĭnācrĭŭsquĕ sŭæ Pĕrsēĭdŏs aūctŏr. *O.* ‖ 3. *Nymphe, fille de l'Océan.* (*V. Fl.* VII, 238.)

Pĕrsēĭŭs, ă, ŭm. *De Persès, ou de Persée. Voy.* Persæus *et* Persĕus.

Pĕrsentĭō, īs, īrĕ. *Sentir profondément.* Ēt māgnō pĕrsentīt pectŏrĕ cūrās. *V. Voy.* Sentio. ‖ *S'apercevoir.* Quām sīmŭl ăc tālī pĕrsēnsit pēstĕ tĕnērī. *V. Voy.* Intelligo.

† Pĕrsentīscō, ĭs, ĕrĕ. *Ressentir; au fig. se douter de, s'apercevoir.* Cōncŭtĭtŭr sānguis, tŭm vīscĕra pĕrsentīscūnt. *Lr.* (III, 250). Quamvīs īnsĭpĭēns, pŏtĕrāt pĕrsentīscĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 21. Adde *Ter. Heaut.* IV, 5, 21).

Pĕrsĕphŏnă, æ, *et ordint.* Pĕrsĕphŏnē, ēs. *f.* (Περσεφόνη). *Nom de Proserpine chez les Grecs.* Āt nēquĕ Pĕrsĕphŏnē dīgna ēst prædōnĕ mărītō. *O.* Pĕrsĕphŏnēn āmnēs, sīlvæ, frĕtă, nŭbīlă clāmānt. *St.* Quōs ĕgŏ Pĕrsĕphŏnæ măximă dōna fĕrām. *Pp.* (II, 10, 26). *Voy.* Proserpina. ‖ *La Mort.* Pĕrsĕphŏnē nōstrās pŭlsāt ācĕrbă fŏrēs. *O.*

Pĕrsĕq ĭēns, tis. *part. Voy. le suiv.* ‖ *adj.* Flāgĭtī pĕrsĕ juēntĕm. *Pl.* (*Cas.* II, 1, 12).

Pĕrsĕquŏr, ĕris, sĕcutŭs sŭm, sĕqui. *d. Suivre jusqu'au bout.* Quōquo hīnc āspōrtābĭtur tĕrrārum, cērtum ēst pĕrsĕqui. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 18. *Id. And.* V, 4, 32). Vĭăm mĕ, quām dēcrēvī pĕrsĕqui. *Id.* (*Hec.* III, 5, 4). *Voy.* Sequor. ‖ *Poursuivre, presser vivement.* Monstraquĕ, tĕrrĭbĭlēs pĕrsĕquĭtŭrquĕ fĕrās. *O.* In quōd prīāpō pĕrsĕquēntĕ confŭgīt. *M.* (X, 92). SYN. Īnsĕquŏr, īnsĕctŏr, ūrgĕŏ, īnstŏ, prĕmŏ, exĕrcĕŏ. PHR. Sĕquār ātrīs īgnĭbŭs ăbsēns. *V.* Ōmnĭbŭs ūmbrā lŏcis ădērō. Dēmŏlĕos cūrsŭ pălāntēs Trōas ægĕbat. *Id. Voy.* Insequor. ‖ *Au fig.* Ōdĭō fŏrsĭtăn Pĕrsĕquĭtŭr ōmnēs. *Sen.* (*Hip.* 238). Pōst ōbĭtum quōquĕ Pĕrsĕquĭtŭr īllum dūrā fāti mĭsĕrĭă. *Phæd.* ‖ *Exercer sans relâche.* Cūrvō Sātūrnī dēntĕ rĕlĭctăm Pĕrsĕquĭtŭr vīlem ăttŏndēns. *V.* (*Id. G.* 1, 155, *insectabere rastris*). ‖ *Poursuivre, rechercher.* Ēgŏ mĭhī ălĭŏs dĕos Pēnātēs pĕrsĕquăr, ăllŭm Lărēm. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 7). Ūtrumnĕ jussī pĕrsĕquēmŭr ōtĭŭm? *H.* SYN. Sĕquŏr, quærŏ. ‖ *Exécuter.* Cērtumne ēst neūtrăm vōsträrŭm pĕrsĕqui impĕrĭŭm pătrĭs? *Pl.* (*Stic.* I, 2, 84). Ex ūsū quōd ēst, id pĕrsĕquăr. *Ter.* (*Hec.* IV, 3, 10). *Voy.* Exsequor. ‖ *Passer en revue, énumérer.* Trīstĭa pĕrsĕquĕrĕr mĭsĕrārŭm vōtă sŏrōrŭm. *O.* Pĕrsĕquăr ūt cūnctōs. *Id.* Ēt nĕ sīngŭlă pĕrsĕqui lăborĕm. *M.* (III, 53). SYN. Pĕrcēnsĕŏ, pĕrcūrrŏ. ‖ — prōmissă. *Réclamer l'accomplissement d'une promesse.* (*Pl. Merc. prol.* 85). ‖ *Eccl. Persécuter.* Tūrbĭnĕ sŭb mundī quŭm pĕrsĕquĕrēntŭr ĭnīquī. *Fort.* (II, 15, 1).

Pĕrsĕrō, ĭs, sēvī, sĕrĕrĕ. *Semer.* Ātquĕ ădē sŭă tēcta fĕrēntēm Quōd nōn pĕrsēvīt. *Sid.* (*Pan.* 1634).

Pĕrsĕrpō, ĭs, crĕ. *n. Ramper à travers.* Ĭntŭbŭs ĭntĕrēă pēdĭbŭs pĕrsĕrpsĭt ĕquīnis. *Lucil.* (apud *Charis.* 1, 77).

Pĕrsēs, æ. *m.* (Πέρσης). 1. *Persès, fils du Soleil, père d'Hécate.* Pĕrsēs Bărbărĭcŭs jām mŏvīt ōpĕs ĭŭrcānăquĕ signă. *V. Fl. Voy.* Persæus. ‖ 2. *Persée, roi de Macédoine, vaincu par Paul-Émile.* Quēm dĕdĕrăt Pĕrsēs, quēm victī prædă Philippī. *L.* Ēt Pĕrsēn prōăvī simŭlāntĕm pectŭs Achillis. *Pp.* (IV, 12, 39). Sī Brēnnum, Antĭŏchum, Pĕrsēn, Pyrrhum, Mĭthrĭdātēm. *Prud.* (*Sym.* 1371). Hæc nĕc in Ēmāthĭo mĭtĭs victŏrĭa Pĕrsē. *Corn. Sev.* (*fr. de Mort. Cic.* 21. Qui a *Livio* dicitur *Perseus*, unde gallica inflexio). ‖ ? *Perse.* (In multis locis *Perses* et *Xerxes* libri juxta exhibent : *Luc.* II, 672; III, 286; *Anthol.* 1, p. 190 et 194, ubi *Burm.*)

Pĕrsĕus, ĕŏs, ĕī ou ĕī. *m.* (Περσεύς). *Persée, fils de Jupiter et de Danaé, coupa la tête à Méduse, pétrifia Atlas, délivra Andromède, qu'il épousa, rétablit Acrisius sur le trône d'Argos, et le tua par mégarde d'un coup de palet dans des jeux funèbres.* Āt mĭhī quās Pĕrsĕus ēt cūm Jŏvĕ lĭbĕr amārūnt. *O.* Pĕrsĕŏs ēlĭgĕm mœstam, ĕxōrāntquĕ Mўcēnæ. *St.* Jām nunc pĕr aūrās Pĕrsēī tālārĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 21, 6). Candĭdă sī non sŭm, placuit Cēphĕĭă Pĕrsĕō. *O.* SYN. Abāntĭădēs, Īnachĭdēs, Acrĭsĭonĭădēs. EP. Īnachĭŭs, aurĭgĕnă, ălĭgĕr, ălātŭs, ălēs, cĕlĕr, præpĕs, ærĭŭs. PPH. Jŏvĕ nātŭs. Danaēĭă prōlēs. Danaēĭŭs, ălĭgĕr hĕrōs. Danaēs fĭlĭŭs, fĭlĭŭs aurĭgĕnæ. Mēdūsæ victŏr. ‖ *Constellation.*

Hūnc sūrā lævā Pērseūs, hūmērōquĕ sĭnīstrō. *Cic. Arat.* 258. Et *Aus. Eclog. Sign. Cœl.* 4).

Pērsĕūs *et* Pērsĕĭus, ă, ŭm (Περσεύς *et* Περσήϊος). *De Persée.* Sēctāquĕ Pērsēā Phŏrcўdŏs ōrā mănū. *Pp.* (III, 21, 8). Dēscēndō : Pērsēos ălтĕr ĭn ægrōs Scindĭtŭr. *St.* Stĕrnĭtŭr ēt Mĕnălcus Pērsēĭā rēgnā sĕcūtus. *O.* Seū Pērsēā virgō vindĭcātā. *Sid.* (*Pan.* 3370).

Pērsĕvērāns, ĭtis. *Persévérant.* Quōd pērsĕvērāns tām rēsistit nēquĭtĭæ. *Prud.* (*Peri.* 2769). *Voy.* Constans.

Pērsĕvērō, āre, ārŭ. *n. Persévérer, persister.* At sī quis darĕ nōmĭnī rĕlictō Pōst mānēs tŭmŭlūmquĕ pērsĕvērĕt. *M.* (VIII, 38). Nĭl, Tītān, quĕrŏr, sĭ pērsĕvērās. *Sen.* (*Thyest.* 1095). Nĕc mĭnŭs Q pērsĕvērāt quūm lŏquŏr plūrālĭtĕr. *T. Maur.* (*Syll.* 418). SYN. Pērstō, pērsistō.

Pērsĭă, æ. *f. La Perse.* Quās tu ăttŭlīsti ăb hĕrō mĕo ūsque ē Pērsĭā. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 13). *Voy.* Persis.

† Pērsĭbŭs, ă, ŭm. *Fin, spirituel.* Nĭsĭ quĭd pērsĭbŭs săpĭs. *Pl.* (*fr.* apud *Festum*, qui scribit *Persicus. Næv. ibid.* Sed hunc etiam laudat *Varr. L. L.* 6, 6, qui exhibet *persibus.* Cf. not. in ed. *Müll.* 7, 107).

Pērsĭcŭm mălŭm, pōmŭm, *et ordint. absolt. n. Pêche.* Data sūnt mĭhī mĭtĭă pōmă, Pērsĭca quæ vŭlgō nōmĭnĕ dĭctă sōnant. *Fort.* (VII, 14, 25). Prōmittunt ŏcŭlis pĭ.ă, pērsĭca ĕt ōmnĭă mălă. *Tert.* (*Sod.* 145). Nunc ĭn adoptīvis pērsĭcă cārā sŭmŭs. *M.* Însĭtă præcŏquĭbŭs subrĕpĕrĕ pērsĭcă prunis. *Calp.* (2, 43). ‖ Pērsĭcŭs, ī. *f. Pêcher.* Ipsă sŭōs ōnĕrāt mĕlĭōrī gĕrmĭnĕ rāmōs Pērsĭcŭs, ĕt prūno scit sŏcĭārĕ gĕnŭs. *Pallad.* (*Insit.* 95. *Ib.* 89).

Pērsĭcŭs, ă, ŭm (Περσικός). *De Perse.* Nĕc Crœsī fōrtūna ūnquām, nĕc Pērsĭca rēgnă. *J.* (14, 328). Pērsĭcos ŏdī, puĕr, æpparātŭs. *H.* ‖ — sĭnŭs. *Golfe Persique, partie de la mer des Indes.* Sĭnŭs ĭstām Pērsĭcŭs ĭntrat. *Avien.* (*D. Ter.* 852). SYN. Marĕ Pērsĭcŭm, Erўthræŭm, Rŭbrŭm, *qqf.* Pārthŭm. Pērsĭcă vădă. *Voy.* Erўthræus, Ruber ‖ Pērsĭcŭm, ī. *n., et* Pērsĭcŭs, ī. *f. Voy. le précéd.* ‖ — pōrtŭs. *Un des ports de l'Euripe, ainsi nommé de la flotte de Perses qui y mouilla.* (*Pl. Amp.* 1, 1, 248 et 256. Quod *Fest.* interpretatur.) ‖ ? *Fin. Voy.* Persibus.

Pērsĭdĕō, ēs, ēdī, ĭdĕrĕ, *et* Pērsĭdō, ĭs, ĕrĕ. *n. Rester constamment.* At nēquĕ quō pāctō pērsēdĕrit humŏr āquāī. *Lr.* (1, 308). Căstă dŏmī pērsēdĕrāt ūxŏr. *Pp.* (III, 10, 37). Aūt ĭn āquās cădit, aut frugēs pērsĭdĭt ĭn ĭpsās. *Lr.* (VI, 1022). *Voy.* Permaneo.

† Pērsĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Persicus. Pērsĭdĭcīquĕ mĭthræ ănтistĕs Bабўlonĭĕ tĕmpli. *Inscr.* (apud *Grut.* 28, 6).

Pērsĭdō. *Voy.* Persideo.

Pērsimĭlis, ĕ. *Très semblable.* Crēdĭtĕ, Pīsōnēs, īstī tabŭlæ fōrĕ lĭbrūm Pērsimĭlĕm. *H.* Pērsimĭlis cĭnĕrī dorsūm. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 12). SYN. Similimus.

Pērsĭs, ĭdĭs. *f.* (Περσίς). *De Perse.* Pērsĭdās ĭndūxit Cĕcrōpĭāsquĕ rātēs. *O.* Dignĕ Mĭdæ Crœsīquĕ bŏnīs ēt Pērsĭdĕ gāzā. *Sl.* SYN. Pērsĭcă. ‖ *La Perse, grande contrée de l'Asie.* Quāquĕ phărētrātæ vĭcĭnīā Pērsĭdis urgĕt. *V.* Pērsĭdaquĕ, ēt rādĭis jŭgă sūbdĭta mātūtīnis. *O.* (Et *Lucan.* III, 258). SYN. Pērsĭa.

Pērsistō, ĭs, stĭtī, sĭstĕrĕ. *n. Rester, persévérer, persister.* Dīvŭlsūsquĕ trĭēns prōhĭbĕt pērsistĕrĕ bēssēm. *Aus.* (*Eclog.* 1, 27). Pērsistĭt tāmĕn ăffīrmāns ĭtĕr ēssĕ vĭāndī. *Prud.* (*Sym.* 1582). In quō persistēns ōmnĭă vīncĭt āmŏr. *Prosp.* (*Epig.* 88, 8). *Voy.* Persto.

Pērsĭŭs, ĭi. *m. Perse, poète satirique de Rome.* Sæpĭŭs ĭn lĭbrō mĕmŏrātŭr Pērsĭŭs ūnŏ. *M.* (IV, 29). Nōn Pērsī rĭgŏr, aŭt lĕpŏs Prōpērtī. *Sid.* (*Pan.* 2126). ‖ *Autres.* (*Hor. Sat.* 1, 7.)

Pērsōlĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre très solide.* Ĭmbrĕs... quōs æspĕr hĭātŭ Pērsōlĭdăt Bŏrĕās. *St.* (*Th.* 1, 352).

† Pērsōllă, æ. *f. dimin. de* Persona. Ēbrĭōlă pērsōllă, nūgæ. *Pl.* (*Cure.* 1, 3, 36. *Gl. Placid.* Personellas, *personas*).

Pērsōlŭō, Pērsōlŭī, etc. *dér. pour* Persolvo, etc. Postūmĭō Lēnās pērsōlŭĕrĕ mĭhī. *O.* Nūnc quŏquĕ tē sālvō pērsōlŭēndă mĭhī. *Id.*

? Pērsōlŭs, ă, ŭm. *arch. Entièrement seul, unique.* Tē mĭrārĕ, mĭhī quum oblŏquĕrĕ. Ŏcŭlum ēllŏdĭtŏ pērsōlŭm. *Pl.* (*Men.* 1, 2, 46. Sic exponunt *Turneb.* et *Scalig.*, de quantitate levius curantes. Equidĕm libentius legam *per solum*).

Pērsolvō, ĭs, ōlvī, ŏlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Payer entièrement, acquitter, et au fig.* Quŏd hăbuī summum, prētĭum pērsolvī tĭbī. *Ter.* (*And.* 1, 1, 12). Præmĭă pērsolvūnt, Mămŭrĭumquĕ vŏcānt. *O.* Vota ĕgŏ pērsolvām. *Id.* Mihī victŏr hŏnōrĕm Pērsolvēs. *V.* Grātēs pērsolvĕrĕ dignās. *Id.* Justă pērsolvī pĭĕtrī. *Sen.* (*Œd.* 998). *Voy.* Solvo. ‖ — pœnās. *Être puni.* Mihī sānguĭnĕ pœnās Pērsolvēs. *V. Voy.* Pœna.

Pērsōnă, æ. *f. Masque.* Pērsōnām trăgĭcām fortĕ vŭlpēs vīdĕrăt. *Ph.* Quĭd sĭbī pērsonæ, quĭd stŏlă longă vŏlunt? *O.* SYN. Lārva. EP. Horrēndă, dēformĭs, tĕrrĭbĭlĭs; vānă, mendāx. VERS. Oraquĕ cōrtĭcĭbŭs sūmunt hŏrrēnda cavātīs. *V.* Ut trăgĭcus cāntŏr lĭgno tĕgĭt ora cavātō, Grande ălĭquod cŭjus pĕr hĭātŭm crīmĕn anhēlĕt. *Prud.* Pērsonæ pāllēntīs hiātŭm In grĕmĭō mātrīs formīdăt rusticus ĭnfans. *J.* ‖ *Au fig. Masque.* Hērēdis flētŭs sub pērsonā risŭs ēst. *P. Syr.* Scit tē Prosĕrpĭna cānŭm Pērsonām căpĭtī dētrahĕt illă tŭō. *M.* (III, 43). Erĭpĭtŭr pērsonă, mānēt rēs. *Lr.* (III, 58). SYN. Spĕcĭēs, fucŭs, pēllis. ‖ *Figure.* Si quis, prĭŭs ārĭda quām sīt Crētæa pērsŏna, ălĭĭdat pilævĕ trăbīvĕ. *Lr.* (IV, 296). SYN. Figurā. ‖ *Personnage de comédie, rôle, caractère.* Mŭlĭer nēmpe ipsa vidētŭr, Non pērsŏnā lŏqui. *J.* (3, 95). Parasīti pērsŏnam ĭnde ăblātam ēt mīlĭtĭs. *Ter.* (*Eun. prol.* 26). Pērsōnām formārĕ nŏvam. *H.* Rĕddĕrĕ pērsonæ scit convēnĭentĭa cuĭquĕ. Pērsōnāmquĕ fĕrēt nōn ĭnconvēnĭentĭus ūtrāmquĕ. *Id.* SYN. Actŏr, *ou* ĭnvŏlēs, *ou* partēs. ‖ *Personne, individu.* Pārcĕrĕ pērsŏnīs, dĭcĕrĕ dē vĭtĭīs. *M.* (X, 33). ‖ *Eccl. Personnes de la Trinité.* Substantĭă sĭmplĕx Pērsonīs dīstĭncta trĭbŭs. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 157. Et *Fort.* V, 4, 42).

Pērsonātŭs, a, ŭm. *Masqué, chargé d'un rôle au théâtre.* Quīvis stŏmāchētŭr eōdem Quo pērsonātus pācto pătēr. *H.* ‖ *Au fig. Qui a un masque.* Et pērsonātī fāstŭs, ēt rēgŭlă morūm. *M.* (XI, 2). SYN. Fucatŭs, mēntītŭs, sĭmulātus.

Pērsŏnō, ās, ŭi *et qqf.* āvī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Retentir.* Quāntŭs ăb ætherĭō pērsŏnat āxĕ frăgŏr. *O.* Simul domŭs ălta mŏlossīs Pērsŏnŭit canĭbus. *H.* SYN. Sŏnō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *act. Faire retentir, frapper.* Cavă dum pērsŏnāt æquŏra concha. *V.* Lātratŭ rēgna trĭfaūcī Pērsŏnat. *Id.* Pulpĭtă socco Pērsŏnat. *Cl.* Pūrgātām quī pērsŏnĕt aurĕm. *H.* SYN. Fĕrĭō, ĭmpellō, clĕō. ‖ *Crier, dire avec force.*

Tōtam ĭndĕ pĕr ūrbĕm Pērsōnāt. *V. Fl.* Jŭvābĭt ōrĕ pĕrsōnāssĕ Chrĭstŭm. *Prud.* (*Peri. præf.* 34). *Voy.* Clamo.

Pērsōnŭs, ă, ŭm. *Retentissant.* Nōn vērnō pērsōnă cāntū Mōllĭă discōrdī strēpĭtū vĭrgūltă lŏquūntŭr. *Petr.* (*Sat.* 120). Āspĭdĕ cinctă cŏmās, ĕt ōvāntī pērsōnă sistrō. *V. Fl.* Ōrāquĕ mīllĕ fŏrēnt cēntēnīs pērsōnă lĭnguīs. *Paul. Nol.* (28, 9). *Voy.* Sonans.

Pērspĕctē. *adv. Avec perspicacité.* Ŭt dŏcte ĕt pērspĕctē săpīt! *Pl.* (*Mil.* III, 1, 162).

† Pērspĕctĭō, ōnĭs. *f. Action de voir parfaitement.* Ŭt sōlĕt ĭn spĕcŭlō cōrdis pērspĕctĭō mēntis. *Paul. Petroc.* (5, 211).

Pērspĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Perspicio. Quĭn tu ĭs ĭntro, ātquĕ ōtiōsē pērspĕctās ūtī lūbĕt? *Pl.* (*Most.* III, 2, 128).

Pērspĕctŏr, ōrĭs. *m. Qui voit parfaitement.* Mēntĭs pērspĕctŏr Iōsŭs. *Juvc.* (II, 275).

Pērspĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perspicio. *Vu à fond.* ‖ *Au fig. Éprouvé, à l'épreuve.* Pērspĕctă ēxigĭt hŏc ūnĭca āmīcĭtĭă. *Cat.* (100, 6). SYN. Spĕctātus, prōbātŭs. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 557.)

Pērspēxī. *parf. de* Perspicio.

† Pērspĭcācĕ. *adv. Comme le suiv.* Quām pērspĭcācĕ, quām bĕnignĕ, quām cītō! *Afr.* (apud *Non.* 11, 31. Unus cod. recentior, *perspicate*).

Pērspĭcācĭtĕr. *D' une manière clairvoyante.* ‖ *Clairement.* Lūcēbăt ĭpsō pērspĭcācĭŭs Phœbō. *Boet.* (3, 11).

Pērspĭcāx, ācis. *Qui a la vue pénétrante; intelligent.* Quōd nī Pălāmēdĭs pērspĭcācĭs prūdēntĭă. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Off.* 3, 26). Sic ĕxcūtātō pērspĭcāx ācūmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 912). Ad hās rēs quām sīt pērspĭcāx. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 129).

Pērspĭcĭō, ĭs, pexī, pĕctŭm, pĭcĕrĕ. *Voir à fond, examiner attentivement; connaître parfaitement.* Pērspĭcĭt, ĕt plācĭtās pārtĭm rādĭcĕ rĕvēllĭt (herbas). *O.* Pērspĭcĕre ut possīs rēs gēstās fūndĭtŭs ōmnēs. *Lr.* (I, 478). Vĭgĭlī pērspĕxĕrăt ōmnĭă cūrā. *O.* Quĕm pērspĕxissĕ lăborānt Ān sĭt āmīcĭtĭă dignŭs. *H.* SYN. Intrōspĭcĭō, ĭnspĭcĭō, ēxāmĭnō, pērnōscō.

Pērspĭcŭē. *adv. Clairement.* Pērspĭcŭē pălam ēst. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 11). SYN. Clārē.

Pērspĭcŭus, ă, ŭm. *Clair, transparent.* Prōdăt pērspĭcŭăs nĕ dūō vīnă călīx. *M.* (IV, 86). Pērspĭcŭus lĭquŏr ēst. *O.* Pērspĭcŭās sīc lūcĕ fŏrēs. *St.* SYN. Pellūcēns, pellūcĭdŭs, clārŭs, etc. *Voy.* Pellucens. ‖ *Au fig. Clair, évident.*

Pērstāns, tĭs. *Qui persiste.* Dīctĭs pērstāntĕm cērnĭt ĭn ĭsdĕm. *V. Fl.* (Adde *Alcim.* V, 217). SYN. Hærēns, ĭmmōtŭs.

Pērstĭtī. *parf. mixte de* Persisto *et* Persto.

Pērstō, ās, stĭtī, stārĕ. *n. Demeurer ferme, persister.* Tālĭă pērstābăt mēmŏrāns, fixusquĕ mānēbăt. *V.* Nūnc quōquĕ mēns ĕadĕm pērstăt mihī. *Id.* Sōlă cŏmĕs nōstræ pērstĭtĭt illă fŭgæ. *O.* Pērstăt ĭn ōrĕ pūdŏr. Quūm tūa contĭgĕro lĭttŏra, pērstĕt hīēms. *Id.* SYN. Pērsistō, pērmanĕō, hærĕō, dūrō.

? Pērstrēnŭē ou Præstrēnŭē. *adv. Très activement.* Abī pērstrēnŭe, āc fŏrēs āpĕrī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 15. Sed plerique rectius, cum bonis codicibus *Nonii*, 4, 5: *Abi præ strenue*).

Pērstrĕpō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. Faire un grand bruit.* Ubĭnĭ lăvātŭm, pērstrĕpŭnt. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 52). Rumōr ĭn ārcānă jămdūdŭm pērstrepĭt aŭlă. *Stat.*

? Pērstrĭdŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Siffler fortement.* Ăt Gĕmĭnīs lēvĭtĕr pērstrĭdūnt cærŭlă vēnti. *German.* (*Arat.* 6. Sed verbum nimium patienter editores et Lexica admiserunt, quod hic active perperam usurpatum esset, et minime quadrat cum voce *leviter*. Lege *perstringunt*, pro meliore *præstringunt*).

Pērstrictŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Perstringo. Dōnēc lŏquēntĭs vōcĕ pērstrictŭs Dĕī. *Prud.* (*Cath.* 952). *Voy.* Præstrictus.

Pērstringō *ou* Præstringō, ĭs, ĭnxī, ictŭm, ingĕrĕ. *Serrer fortement, resserrer, et au fig.* Vērum ŭbī Caūrīnō pērstrīnxĭt frīgŏrĕ Vēspĕr. *Grat.* (*Cyn.* 296). Vĭrgĭnĭs ēccĕ nŏvŭs mēntēs pērstringĕrĕ lānguŏr Incĭpĭt. *V. Fl.* Pērstrinxĕrăt hŏrrŏr ĭpsum ĕtiām. *Id. Voy.* Stringo. ‖ — ŏcŭlōs. *Éblouir.* Pērstringātquĕ ŏcŭlōrum ăcĭēm splēndŏrĕ micānti. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 149. Adde *Pl. Mil.* 1, 1, 4). Pērstringĭt āhēnă Lūx ŏcŭlōs. *Cl.* Ŏblĭquă pērstringēns lūmĭnă flāmmă. *L.* Ĕt jŭvĕnĕm mūltō pērstringūnt lūmĭnĕ. *St.* Quālĭs sānguĭnĕō pērstrīnxĭt lūmĭnă crīnĕ. *Sil.* (III, 558. In quibus aliī leg. *præstringunt*, solenni codicum varietate. Hoc malunt plerique recentt. edd., in primis tuetur *Drakenb.* ad *Sil.* l. cit. Nondum tamen satis liquet. Adde quod passim scribitur etiam *præstinguere*). ‖ — aŭrēs. *Étourdir.* Jămjām mĭnācī mūrmŭrĕ cōrnŭŭm Pērstringīs aŭrēs. *H.* ‖ *Émousser.* Quōrŭm lĭnguă gladĭōrum ăcĭēm pērstrīngĭt dŏmī. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 11). SYN. Hebĕtō. ‖ *Effacer.* Ēxcēllĕus mĕrĭtĭs, vĕtĕrēm pērstrīngĭt hŏnōrĕm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 6). SYN. Prĕmŏ, ŏbscūrō.

Pērsuādĕō, ēs, sī, sūm, dērĕ. *Persuader.* Nĕc mĭhī tām prūdēns quīsquām pērsuādĕāt auctŏr. *H.* Quōd mālĕ pērsuādēs, ūtĭnām bĕnĕ cogĕrĕ possēs! *O.* Tūm pērsuādēntĭă vērbă Ăddat. *Id.* Quīs tĭbī pērsuāsĭt nārēs ābsciderĕ nāsĕho? *M.* (III, 85). Tāndĕm pērsuāsa ēst jūrējūrāndō grŭs. *Ph.* SYN. Impĕllō, indūcō, ĕxcĭtō, pērvincō, vincō. PPII. Fīdēm făcĭō. ‖ *Au fig.* Pērsuāsĭt nox, ămor, vīnum, ădŏlēscēntĭă. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 25). Ista hæc pērsuādēt faciēs. *Tib.* (II, 10, 69). ‖ Pērsuāsŭm ēst. *J'ai résolu de.* Pērsuāsum ēst făcĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 93). ‖ † — (aliquem). *arch.* Quīs tĕ pērsuāsĭt? *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* X, 10).

Pērsuāsĭō, ōnĭs. *f. Persuasion.* Ĕt ĭstă vōbīs, nŏvīmŭs, Pērsuāsĭōnīs vānĭtās. *Prud.* (*Peri.* 572). Paucōrum ātttŭlĕrāt pērsuāsĭō cŭlpam. *Victor.* (*Gen.* 3, 243).

† Pērsuāstrīx, ĭcĭs. *f. Femme qui persuade, séduit.* (*Pl. Bac.* V, 2, 47.)

Pērsuāsŭs, ă, ŭm. *Persuadé.* Jām dūdŭm pērsuāsŭs ĕrăt. *O.* Pērsuāsæ fălĭērĕ rīmă sāt ēst. *Pp.* (IV, 1, 146). SYN. Victŭs, ĭmpŭlsŭs.

† Pērsuāsŭs, ūs. *m. Persuasion, instigation.* Pērsuāsū sērvī, ălĭām quī cōnducticĭām (*Argum. acrost. Pl. Epid.* 2).

Pērsūbtĭlis, ĕ. *Très subtil.* Principĭo ēsse ăio pērsubtĭlem, ātquĕ mĭnūtis, etc. *Lr.* (III, 180, de animo).

Pērsŭlcō, ās, ārĕ. *Sillonner.* Rūgīsquĕ sĕvērās Pērsŭlcāta gĕnās. *Cl.*

Pērsultō, ās, ārĕ. *n. Sauter, bondir.* Tūm lĕvĭbŭs pērsultăt ĕquis. *Sil. Voy.* Salio. ‖ *act. Sauter à travers.* Ĭndĕ fĕræ pĕcŭdēs pērsultānt păbŭlă lætă. *Lr.* (I, 14). ‖ *Au fig.* Tum respōnsūros pērsultăt buccĭnă collēs. *Rutil.* (1, 629). Vox ēccĕ summō missa pērsultăt thrŏnō. *Prud.* (*Ham. præf.* 10). ‖ *Dire avec orgueil.* Hæc pērsultānti, cēlsŭm sŭŏlto āntĕ trĭbūnāl. *Prud.* (*Peri.* 3409).

Pertăbēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se dessécher entièrement.* Tūm sī quīs lăpĭdūm sūmmō pertăbŭīt ignī. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 472).

Pertæsŭm ēst. *parf. de l'ancien verbe* Pertædet. Sī nōn pertæsŭm thălāmī tædæquĕ fŭīssĕt. *V.*

Pertĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir, mettre un toit.* Quī pertĕgāmŭs villām, dūm sŭdum ēst. Tăcĕ. *Pl.* (*Rud* I, 2, 35. *Id. Trin.* II, 2, 46).

Pertĕndŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Diriger jusqu'au bout.* Quī, vĕlŭt ăltă phărŭs, lūmĕn pertĕndīt ăd Īndŏs. *Fort.* (X, 7, 7). Pertĕndĕrĕ grĕssŭm. *Juvc.* (I, 270). *Voy.* Tendo. ‖ *Au fig.* Vīdĕō nōn lĭcĕre, ŭt cœpĕram, hŏc pertĕndĕrĕ. *Ter.* (*Hec.* V, 5, 9). ‖ *n. S'efforcer jusqu'au bout.* Vērŭm sī incĭpĭēs, nĕquĕ pertĕndēs năvĭtĕr. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 6). *Voy.* Conor. ‖ *S'obstiner à.* Quōd sī pertĕndēns ănĭmŏ, vēstĭtă cŭbārĭs. *Pp.* (II, 12, 17).

Pertĕntŏ, ās, ārĕ. *Tenter, éprouver.* Sīmŭlāvī, vōs ŭt pertĕntārĕm. *Ter.* (*And.* III, 4, 9). *Voy.* Tento. ‖ *Agiter, émouvoir.* Lātōnæ tăcĭtŭm pertĕntānt gaudĭă pectŭs. *V.* Trĕmōr pertĕntĕt ĕquōrŭm cōrpŏrā. *Id.* Cōrda ăspĕrā flammĭs Dūm pertĕntāt ămŏr. *St. Voy.* Moveo, Tento.

Pertĕnŭīs, ĕ. *Très délié, minime.* Ăst ŭbĭ pertĕnŭī vēlāntŭr pŭlvĕrĕ sŭcā. *Juvc.* (II, 750).

Pertĕrgĕŏ, ēs, sī, sŭm, gĕrĕ, *et* Pertĕrgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Essuyer entièrement.* Gaŭsăpĕ pūrpŭrĕō mēnsām pertĕrsīt. *H.* Ĕt quăsī pertĕrgĕt pūpillās, ătque ĭtă trānsĭt. *Lr.* (IV, 248, de aere. Alii leg. *præterget*, pauci *pertingit*). *Voy.* Tergeo.

Pertĕrrĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Épouvanter.* Pertĕrrĕfăcĭās Dāvum, ŏbsĕrvēs fīlĭŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 142).

Pertĕrrĕŏ, ēs, ĕrĕ. *Épouvanter.* Pōst ĕxĕo, ătque hūnc pertĕrrĕbŏ săcrĭlĕgŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 3, 15). *Voy.* Terreo.

† Pertĕrrĭcrĕpŭs, ă, ŭm. *Qui rend un bruit effrayant.* Tūm pertĕrrĭcrĕpō sŏnĭtū dăt missă frăgōrĕm. *Lr.* (VI, 128). Hăbĕo ĭstam ĕgō pertĕrrĭcrĕpăm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 49).

Pertĕrrĭtŏ, ās, ārĕ. *Épouvanter.* Scōrpĭŭs ĭngēntĕm pertĕrrĭtăt Ōrĭōnă. *Avien.* (*Arat.* 1169).

Pertĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* Cædĕ vīrī tāntă pertĕrrĭtă Laūsŭs, etc. *V. Voy.* Territus.

Pertĕxŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Tisser entièrement, au fig. achever.* ‖ *Ordint. Dire complètement, exposer.* Sĕd nūnc jām rĕpĕtăm cœptŭm pertĕxĕrĕ dictis. *Lr.* (I, 419. *Id.* VI, 41). Vērsŭs pertĕxĕrĕ cōnĕr Quæ nĕc mēns hŭmānă căpīt. *Paul. Nol.* (29, 15).

Pertĭcă, æ. *f. Perche.* Pertĭcă sŭspēnsōs pōrtăbăt longă mănĭplōs. *O.* Nīmĭ' vĕllem hăbērĕ pertĭcām. *Pl.* (*As.* III, 2, 43). SYN. Stipes, bācŭlus. *Voy.* Stipes. ‖ *Perche d'arpenteur, en partic. pour désigner le terrain concédé aux vétérans.* Ābstŭlĭt ĕxcultās pertĭcă trīstĭs ŏpēs. *Pp.* (III, 1, 130). Pertĭcă quæ nōstrōs mētăta ēst ĭmplă cāmpōs. *Val. Cat.* (*Dir.* 45).

Pertĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui porte une perche.* Quōd nūtāntĭă frōntĕ pertĭcātă Gĕstăt pondĕră Măsthlĭōn sŭpĕrbŭs. *M.* (V, 12).

† Pertĭmĕfăctŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* (*Pacuv.* apud *Non.* 7, 2.)

Pertĭmĕscŏ, ĭs, mŭī, ĕscĕrĕ. *n. et act. Craindre vivement, redouter.* Ĕgŏ pertĭmĕscŏ; tum ĭbĭ nĕsciŏ quīs ārrīpĭt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 48). Vēnantĭs ārcum pertĭmĕscūnt vīrginĭs. *Prud.* (*Peri.* 2473). Gŭrgĭtĕ, nĕc longās pertĭmŭīssĕ vĭās. *M.* (VI, 45). *Voy.* Timeo.

Pertĭnăcĭă, æ. *f. Constance, obstination, opiniâtreté.* Tū pertĭnăcĭam ĕssĕ, Āntĭlŏchĕ, hānc prædĭcās. *Att.* (apud *Non.* 5, 40). Vīrīs ădvŏrsārī æquĕ stŭdĭūm ēst, sĭmĭlĭs pertĭnăcĭa ēst. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 6). PPH. Pervĭcăx ănĭmŭs, mēns. Ĭmmōtă, ĕădĕm, ŏbstĭnātă mēns. Tĕnax, ĭmmōtă sēntentĭă. Ănĭmŭs prōpŏsĭtī tĕnax. Ŏbfirmātă vŏlūntās. Mēns nĕscĭă flĕctī.

Pertĭnax, ăcis. *Qui ne lâche pas prise, très ténace, et au fig.* Pignŭsquĕ dērĕptŭm lăcĕrtīs, Aūt dīcĭtŏ mălĕ pertĭnācī. *H.* Tĕnāxnĕ pătĕr?.. Īmo ĕdĕpŏl pertĭnax. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 39). ‖ *Obstiné, opiniâtre, acharné.* Hīc ūrīt ănĭmŏs pertĭnax nĭmĭlŭm fŭrŏr. *Sen.* (*Oct.* 792). Prŏfŭgŭm pĕr ōmnēs pertĭnax lătĕbrās pĕtăm. *Id.* (*Hip.* 938). SYN. Ŏbstĭnātŭs, pervĭcax, tĕnax. ‖ *En bonne part : Constant.* Quī prælstăt pĭĕtātĕ pertĭnācī. *M.* (VIII, 38). SYN. Cōnstāns. ‖ *Avec l'infin.* Lūdum īnsōlēntĕm lūdĕrĕ pertĭnax. *H.*

Pertĭnĕŏ, ēs, ŭī, ĕrĕ. *n. Entrer dans, pénétrer; au fig. arriver à.* ‖ *Ordint. unip.* Pertĭnĕt. *Convenir à, appartenir, concerner.* Hŏc quam ăd rĕm crēdăm pertĭnĕrĕ sōmnĭŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 28). Hŏc pertĭnĕrĕ vŏre ăd illŏs dīxĕrĭm. *Ph.* Ăd vēstrōs sī quīd nōn pertĭnĕt ūsŭs. *O.* Illŭd dissĭmŭlās, ăd tĕ quōd pertĭnĕt, ŏlĕ. *M.* (VII, 10). Quōrsŭm pertĭnŭīt stīpārĕ Plātōnă Mĕnāndrō? *H.* SYN. Spĕctăt, ăttĭnĕt, cōnvĕnĭt, tăngĭt.

† Pertĭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Finir par toucher.* Lōngĭŭs ĭndĕ ăbsēns, ĭbĭ sĕd pertĭngŏ quŏd ŏptŏ. *Fort.* (VI, 12, 53. Quidam addunt *Lucr.* IV, 278, ubi alii rectius leg. *perterget*).

† Pertĭsŭm. *Mot dont se servait Scipion, au lieu de* Pertæsum, *et dont se moquait Lucile dans une de ses satires.* (Cf. *Fest.* in *Redarguisse.*)

Pertŏlĕrŏ, ās, ārĕ. *Endurer jusqu'au bout.* Ex ĭnfīnītō quæ tēmpŏrĕ pertŏlĕrāssēnt Ōmnĭă tōrmēnta ætātĭs. *Lr.* (V, 315). SYN. Perfĕrŏ, pērpetĭŏr.

Pertŏrquĕŏ, ēs, ĕrĕ. *Faire beaucoup souffrir.* Cēntaŭrī fœdō pertŏrquēnt ōrā săpōrĕ. *Lr.* (II, 401).

† Pertractātē. *adv. D'une manière vulgaire.* Nōn pertractātē fācta ēst, nĕquĕ ĭtem ŭt cēteræ. *Pl.* (*Capt. prol.* 55).

Pertractŏ, ās, ārĕ. *Toucher, manier.* Quī nōn ĭndīgnum quōndăm sĭbī crēdĭdīt ĭpsŭm Pertractārĕ lŭtŭm. *Prud.* (*Apot.* 1093). Sī păpīllām pertractāvīt. *Pl.* (*As.* I, 3, 71). *Voy.* Tracto. ‖ *Au fig.* Fāctă rĕcēnsēbăt pertractāns vŭlnĕrā vīsŭ. *Sil.* SYN. Cōntrectŏ.

Pertrăhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Traîner vers, conduire; traduire.* Rōmămquĕ pertrăxērūnt ăd centŭmvĭros. *Phæd.*

† Pertrānsĕŏ, īs, īrĕ. *n. Passer au delà.* Călĭcĭs pertrānsĭĕt hūjŭs Īncŭmbēns vāllĭdō nōbĭs vĭŏlēntĭă tractū. *Juvc.* (IV, 495).

Pertrĕpĭdŭs. *Voy.* Prætrepidus.

? Pertrĭcōsŭs. *Voy.* Prætricosus.

Pertrĭstĭs, ĕ. *Très triste.* Sæpe ĕtĭām pertrīstĕ cănīt dē pectŏrĕ cārmĕn. *Cic.* (*Div.* 1, 8).

Pertŭlī. *parf. de* Perfero.

Pertŭndŏ, ĭs, tŭdī, tūsŭm, tŭndĕrĕ. *Percer, trouer.* Ĕt tĕrĕbrāre ĕtĭām, ăc pertundĕrĕ, pērquĕ fŏrārĕ. *Lr.* (V, 1266). Nĕ quīsquām pertŭndāt crŭ mēnām, cautĭo ēst. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 37). Lātŭ' pertŭdīt hāstă. *Enn.* (apud *Prisc.* 10, 891). *Voy.* Perforo.

Pertŭrbātŭs, ă, ŭm. *Très troublé.* Tĕrrōre

ōffūso et pērtūrbātīs sēnsibūs. *Ph. Voy.* Turbatus.

Pērtūrbō, ās, ārē. *Troubler, et au fig.* Pērtūrbātŭr ēnim tōtum jām cōrpŭs, ēt ōmnēs. *Lr.* (IV, 670). Quī pērvorsē pērtūrbāvīt familiāe mēntem mēæ. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 10). Jām pērtūrbāvi omnia. *Ter.* (*And.* III, 4, 22). *Voy.* Turbo.

Pērtūsus, ă, ŭm. *part. p. de* Pertundo. *Percé.* Ēt nōn ōmnīă, pērtūsum cōngĕsta quasi in vās. *Lr.* (III, 951). Nōn audēnt hŏmĭnēs pērtūsā dicĕrĕ lānā. *J.* (5, 131). SYN. Pērforātus, forātus, apĕrtus, rĕclūsus, cavātus. ‖ *Percé, en parlant d'un chemin.* Jŭgum pērtūsa ād cōmpīta fīgit. *Pers.* (4, 28).

Pērtūsă, æ. *f. dimin. de* Pera. *Petite besace.* Cĕdŏ tū mi īstām, pūĕrĕ, pērūlam. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 54).

Pērūnctus, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Quī cănĕrēnt ăgĕrēntquĕ, pērūnctī fæcĭbus ōrā. *H.* Cēdrō nūnc licĕt ămbūlēs pērūnctūs. *M.* (III, 2). *Voy.* Unctus.

Pērūngŏ, gĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Oindre entièrement, enduire.* Ōrā uĕc ĭmmūndā tōtā pērūngĕ mĕnū. *O. Voy.* Ungo.

Pērūrgĕō, ēs, ērĕ. *Presser vivement.* Pērĭcūlōsā nĕ rātēm flātū grăvi Pērūrgĕāt vēlōcitās. *Paul. Nol.* (13, 357). Nēc pūtĕūs pātŭlō cōnclusos ōrĕ pērūrgĕt. *Paul. Petr.* (6, 68). Sācrā pērūrgēntĕm (*Ad Pis.* 224).

Pērūrŏ, ĭs, ūssī, ūstŭm, ūrĕrĕ. *Brûler entièrement, consumer.* Sēmĭnā fĕcundæ sēgĕtis cālcātā pērūssīt. *L.* SYN. Ēxūrŏ, incēndŏ, etc. *Voy.* Uro. ‖ *Au fig.* Sēd fācīle hærēmūs, vălīdōquĕ pērūrĭmŭr æstū. *O.* Mēntēmquĕ pērūris, Glorĭă. *V. Fl.* (Adde *Mart.* XII, 49). ‖ *Enflammer la peau.* Ēt galĕæ frāgmēntă cāvæ cōmprēssă pērūrunt Tēmpŏrā. *L. Voy.* Perustus.

Pērūsĭă, æ. *f.* (Περουσία). *Pérouse, ville de Toscane.* ‖ *D'où,* Pērūsĭnŭs, *et qqf.* Pērūsīnŭs, ă, ŭm. His, Cæsăr, Pērūsĭnă fămēs Mūtĭnæquĕ labōrēs. *L.* (Sic *Sil.* VI, 71; *Prop.* I, 22, 3). Jām jām Pērūsĭna ēt Sāgūntĭnă fāmē. *Aus.* (*Epist.* 22, 42).

† Pērūstĭŏ, ōnis. *f. Feu dévorant.* Nōstrī fāctă pērūstĭōne ămōris. *Inscr.* (apud *Fabric.*, et in *Anth.* II, p. 69. Sed *Schrad. Epist. Critic.* recentius carmen sperni jubet).

Pērūstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Peruro. *Brûlé entièrement.* Spārgēbānt lăcrĭmīs ōssă pērūstă sŭīs. *O. Voy.* Incensus. ‖ *Brûlé par le soleil.* Mixtī Gărāmāntĕ pērūstō. *L.* (Ita *Sen. Med.* 484; *Manil.* IV, 622). Lĭbўcō sōlĕ pērūstă cŏmă. *Pp.* (IV, 9, 46). *Voy.* Ustus, Niger. ‖ *Brûlé par la gelée.* Tĕrrā pērūstă gĕlū. *O.* ‖ *Enflammé par le frottement.* Subdūcānt ŏnĕrī cōlla pērūstă bŏvēs. *O.* Ibērĭcis pērustĕ fūnĭbus lătŭs. *H.* SYN. Trītŭs, dētrītŭs. ‖ *Au fig.* Pērtus pērūs ūm cūris. *Sen.* (*Med.* 547). SYN. Ārdēns, incēnsŭs, etc.

Pērvādŏ, ĭs, ērĕ. *n. Se répandre dans, pénétrer, aller dans.* Haūsĕrāt hūnc vălīdō pērvādēns bēllŭă rictū. *Alcim.* (IV, 360). ‖ *Errer.* Sī vēstĕ Teūcĕr pānnĕă pērvādĕrĕt. *Paul. Nol.* (13, 327). ‖ *act. Parcourir, atteindre.* Pērvādĕ pōlūm. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 6, 2). Sūmmum ætātis pērvādĕrĕ flōrĕm. *Lr.* (I, 555). *Voy.* Attingo.

Pērvagŏr, ārĭs, ārī. *d. Errer; parcourir.* Jām pērvagātus ipsĕ sē fugit fŭrŏr. *Sen.* (*Ag.* 775). Myrtos ēt platanōnă pērvagātŭs. *Sid.* (*Ep.* VII, 9, 13). *Voy.* Erro, Percurro.

Pērvăgŭs, ă, ŭm. *Errant.* Dicĕrĕ, tām vāstō pērvăgŭs ōrbĕ pŭĕr. *O. Voy.* Vagus.

Pērvălĕō, ēs, ērĕ. *n. Conserver sa force.* Usque ădĕō pērmānāntĕr vis pērvălĕt ējŭs. *Lr.* (VI, 718. Alii leg. *prævalet*, sed nolim).

† Pērvāsŏr, ōris. *m. Qui s'approprie par violence.* Vōcēs Ēdĕrĕ pērvāsor ălĭēno ex ōrĕ jŭbētŭr. *Paul. Petr.* (6, 44).

Pērvĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Jām cōnsŭl vōlūcri pērvĕctus littŏrā classĕ. *Sil.*

Pērvĕhŏ, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕrĕ. *Mener, transporter.* Dictātŏr ŭbi currum insēdit, pērvĕhĭtur usque ad ōppĭdŭm. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 32). SYN. Vĕhŏ, dēfĕrō.

Pērvĕllŏ, ĭs, ēllī *ou* ŭlsī, ŭlsŭm, ĕllĕrĕ. *Tirer fortement.* Pērvĕllīt aūrum vērō (porcello) quēm cēlāvĕrāt. *Ph.* Hei! nātēs pērvĕllīt. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 66). *Voy.* Vello. ‖ *Au fig. Ébranler, exciter.* Quālĭa lăssŭm Pērvĕllūnt stŏmăchūm. *H.*

† Pērvĕnām, ās, etc. *arch. pour* Perveniam, etc. Ād āmīcī pārtem, ăn ād ĭnĭmīcī pērvĕnām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 56. *Id. Rud.* III, 2, 12. Sic *Advenat, Convenat*).

† Pērvĕnībō. *arch. pour* Perveniam. Quo īllæ pērvĕnībūnt dītĭæ. *Pomp.* (apud *Non.* 10, 27).

Pērvĕnĭŏ, ĭs, vēnī, vĕntŭm, vĕnīrĕ. *n. Parvenir, arriver à, et au fig.* Pērvēnit in sūmmum pōsĭtī prŏpĕ littŏrā mōntīs. *O.* Mētāsquĕ dătī pērvēnīt ād æ̆vī. *V.* Sī fortĕ tūās pērvēnit ād aūrēs Nomĕn. *Id.* Sinĕ, mĕ pērvēnīrĕ quō vŏlō. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 44, translate). SYN. Ādvĕnĭŏ, dēvĕnĭŏ, vĕnĭŏ, accēdŏ, āttingŏ, cōntingŏ, tangŏ, tĕnĕŏ, sŭbĕŏ, pērdūcŏr, pērvādŏ. ‖ *act.* Vērbă rĕfĕrs aūrēs nōn pērvēnĭēntĭă nōstrās. *O.* Nōn pērvēnĕrĕ jūvēntæ Rōbŭr Alōĭdæ. *Cl.* ‖ *pass. unip.* Æst ŭbi jām patrĭæ pērvēntum ād limĭnă sēdīs. *V.* Nōn pōtŭīt mēllĭus pērvēnīrĭer. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 35).

† Pērvēnŏr, ārĭs, ārī. *d. Chasser ou battre en tout sens, et au fig.* Dēfessŭs sum ūrbēm tōtām pērvēnārĭer. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 3).

Pērvērsē, *arch.* Pērvōrsē. *adv. Mal, d'une manière desastreuse.* Ămplēxī quōd habēnt pērvorsē primă vĭāī. *Lr.* (I, 1069). Pērvōrsē vīdēs. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 20). Errās pērvōrsē, pătĕr. *Id.* (*Most.* IV, 2, 36). *Voy.* Male.

Pērvērsŭs, *arch.* Pērvōrsŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv. Tourné à l'envers, qui est de travers, défectueux.* Turbĭdă pērvērsās indŭīt īllă cōmās. *O.* Pērvērsō dīstōrquĕāt ōrā căchĭnnō. *Id.* Ōmnĭă pērvorsă prăpōstĕră sūnt rătiōnĕ. *Lr.* (IV, 831). Tristĭs vīrtus pērvērsă tŭlīt Prædmīlă rēcti. *Sen.* (*Hip.* 984). SYN. Contŏrtŭs, dīstŏrtŭs, prāvŭs, præpōstĕrŭs. ‖ *Pervers, méchant.* Pērvērsŭ Mēnălcă. *V.* Pērvērsāquĕ vōtă sĕcundāt. *Sī. Voy.* Improbus. ‖ *Ennemi, contraire.* Bēllŭm Cōntrā fată dĕūm, pērvērsō nūmĭnĕ pōscunt. *V.* SYN. Āvērsŭs, infēstŭs, etc.

Pērvērtŏ, *arch.* Pērvōrtŏ, ĭs, ī, sūm, tĕrrĕ. *Tourner à l'envers, retourner, renverser.* Cōci Aūlās pērvōrtūnt, ignēm rēstinguūnt aquā. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 16). Ballistă pērvōrsām tūrrim. *Id.* (*Bac.* IV, 4, 59). Pinus prōcĕrās pērvōrtūnt. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 2). Crœsŭs, Halўn sŭpĕrāns, măgnām pērvōrtĕt ōpŭm vim. *Cic.* (*Div.* 2, 56). SYN. Ĭnvĕrtŏ, sŭbvĕrtŏ, ēvĕrtŏ. ‖ *Au fig. Voy.* Everto.

Pērvēstĭgŏ, ās, ārĕ. *Chercher avec soin.* Opĕrām ŭt sūmam ād pērvēstigāndum ŭbi sīt illæc. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 94. *Id. Rud.* I, 4, 5). *Voy.* Vestigo.

Pērvĕtŭs, ĕrĭs. *m. f. n. Très vieux.*

† Pĕrvĕ̆am. *adv. Comme* Obiter. (Cf. *Charis.* 2, 187.) ‖ — făcĭlŏ. *Rendre accessible, ouvrir.* (*Pl. Aul.* III, 2, 24.)

Pĕrvĭcăcĭă, æ. *f. Opiniâtreté.* Ĕgŏ pĕrvĭcăcĭam āio, ĕt ĕă me ūtī vŏlŏ. *Att.* (apud *Non.* 5, 40).

Pĕrvĭcāx, ācis. *Opiniâtre, obstiné.* Fās pĕrvĭcācēs ĕst mihĭ Thȳădas Cāntārĕ. *H.* Ădĕŏn' me essĕ pĕrvĭcācĕm cēnsēs, cuĭ mātĕr sĭĕm? *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 32). Cōnjŭgĭă quŏnĭăm pĕrvĭcāx nōstra ābnŭĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 501). *Voy.* Pertinax.

Pĕrvĭctŭs, ă, ŭm. *Vaincu entièrement.* Hæc mŏră rūmpētŭr vīnŏ pĕrvĭctă vĕtŭstō. *Ser. Sam.* (*vs.* 585).

† Pĕrvĭcŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Pervicax. Pĕrvĭco Ājāx ănĭmō. *Att.* (apud *Non.* 8, 28. *Pl. fr. ibid.*).

Pĕrvĭdĕō, ēs, ĭdī, ĭsŭm, ĭdērĕ. *Voir distinctement, et au fig.* Sōl... quī pĕrvĭdĕt ōmnĭă. *O.* Cūnctăquĕ mēns ŏcŭlīs pĕrvĭdĕt illă sŭīs. *Id.* Quŭm tŭĕ pĕrvĭdĕās ŏcŭlīs mălĕ lĭppŭs ĭnūnctīs. *H.* Pĕrvĭdĕāmŭs ūtrŭm fīnītŭm fŭŭdĭtŭs ōmnĕ. *Lr.* (1, 955). SYN. Pĕrspĭcĭŏ.

Pĕrvĭgĭl, ĭlĭs. *Qui veille toujours.* Pĕrvĭgĭl āltĕrnō pārĕt cŭstōdĭă signō. *L.* Āntĕ mĕōs ŏcŭlōs pĕrvĭgĭl ānguis ĕrīt. *O. Voy.* Vigil.

Pĕrvĭgĭlātŭs, ă, ŭm. *Passé à veiller.* Īn mŭltō nōx ĕst pĕrvĭgĭlātă mĕrō. *O.*

? Pĕrvĭglāndŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Pervigilandus. Tĕ sĭnēntĕ tōtă nōx ĕst pĕrvĭglāndă cănticĭs (*Pervig. Ven.* 46. Sed vexata lectio).

Pĕrvĭgĭlŏ, ās, ārĕ. *n. Veiller continuellement.* Nām vĭgĭlārĕ lĕve ĕst, pĕrvĭgĭlārĕ grăvĕ. *M.* (IX, 69). Ĕt quĭdām sērōs hĭbērnī ād lūmĭnĭs ignēs Pĕrvĭgĭlăt. *V. Voy.* Vigilo. ‖ *act.* Ĕt tēcŭm lōngōs pĕrvĭgĭlārĕ dĭēs. *Tib.* (III, 6, 54. Et *Prop.* I, 16, 40).

† Pĕrvĭlĭs, ĕ. *Très vil.* Quĕĭs prētĭŭm pĭĕtās pĕrvĭlĭbŭs aūrĕă fĕcĭt. *Paul. Nol.* (18, 219). *Voy.* Vilis.

Pĕrvĭncō, ĭs, ĕrĕ. *Vaincre entièrement.* Nōnnĕ fŭīt lĕvĭŭs dŏmĭnæ pĕrvĭncĕrĕ mōrēs? *Pp.* (I, 17, 15). Pĕrvĭncĕ, Thēsĕū, quīdquĭd ălto īn pĕctŏrĕ Rēmānĕt pāvōrĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 654). Nām quæ pĕrvĭncĕrĕ vōcēs Ēvălŭĕrĕ sŏnŭm? *H. Voy.* Vinco. ‖ *Déterminer, persuader.* Hās sāltēm nullĭs pōtŭĭt pĕrvĭncĕrĕ tĕrrŏr, Nĕ nōstrŭm cŏmĭtēs prōsĕquĕrēntŭr ŏpŭs. *Boet.* (1, 1). SYN. Ădducŏ, pĕrsuādĕŏ. ‖ *Obtenir avec effort.* Ūnă sălūs hæc ĕst; hŏc ĕst tĭbĭ pĕrvĭncēndŭm. *Cat.* (76, 15). ‖ *Prouver.* Ĕt quām difficĭle ĭd mĭhĭ sīt pĕrvĭncĕrĕ dictīs. *Lr.* (V, 100). *Voy.* Probo.

Pĕrvĭrēns, tis. *Toujours vert.* Ĕt frōndĕ nūnquām dēflŭēntĕ pĕrvĭrēns. *Paul. Nol.* (7, 11).

Pĕrvĭsŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voir distinctement.* Pārvŭlă sīc māgnŭm pĕrvĭsĭt pŭpŭlă cœlŭm. *Manil.* (IV, 925).

Pĕrvĭus, ă, ŭm. *Où l'on peut passer, accessible, ouvert.* Întĕrĕă naūtæ quŏnĭăm frĕtă pĕrvĭă nōn sūnt. *O.* Pĕrvĭŭs æthĕr. *Id.* Ĕt pĕrvĭŭs ūsŭs Tĕctōrum întĕr sē. *V.* Cūnctĭs pĕrvĭŭs hāstĭs. *L.* SYN. Pĕnĕtrābĭlĭs, āpĕrtŭs, pătēns. PPH. Nōn ou haūd ĭmpĕrvĭŭs. Nōn clausŭs, ·præclūsŭs. ‖ *Au fig.* Nūllī pĕrvĭă culpæ Pĕctŏră Fābrĭcĭī. *Cl.* ‖ *qqf. act. Qui ouvre un passage.* Quă flătŭs āgĭt, quă pĕrvĭŭs ēnsĭs. *Sil.*

Pĕrvĭvŏ, ĭs, xī, vĕrĕ. *n. Vivre jusque, longtemps.* Ētsī pĕrvīvo ūsquæ ād summam ætātem, tămĕn. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 84). Pĕrvīxī : nĕquĕ ĕnĭm fŏrtūnă mălīgnĭŏr ūnquăm (*Anth.* 1, p. 503. Et *Att.* apud *Non.* 4, 9).

Pĕrvŏlgŏ. *Voy.* Pervulgo.

Pĕrvŏlĭtŏ, ās, ārĕ. *n. et act. fréq. du suiv.* Pĕr dissēptă dŏmōrūm săxĕă vōcēs Pĕrvŏlĭtānt. *Lr.* (VI, 952). Ōmnĭă pĕrvŏlĭtāt lātĕ lŏcă. *V.* Pāvīdæ Phīnēĭă tēctă Pĕrvŏlĭtānt. *V. Fl.*

1. Pĕrvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. et act. Voler à travers, parcourir en volant, et au fig.* Rūmŏr, ŭt ĕst vēlōx, ăgĭtātĭs pĕrvŏlăt ălĭs. *O.* Dŏmĭnŭī quŭm dīvĭtĭs ædēs Pĕrvŏlăt (hirundo). *V.* Ærĭŭm pĕrvŏlăt ăltŭs ĭtĕr. *O.* Dūm pĕrvŏlăt æxĕ cĭtātō Flāmĭnĭă. *J.* (1, 60). SYN. Pĕrvŏlĭtŏ, cĭrcŭmvŏlĭtŏ, pĕrcŭrrŏ, sĕcŏ, etc. *Voy.* Volo 1.

2. Pĕrvŏlŏ, vŏlŭī, vĕllĕ. *Désirer ardemment.* Pĕrvĕllĭm mĕrcēdĕm dărĕ. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 9. *Id. Curc.* I, 2, 8). *Voy.* Volo 2.

Pĕrvŏlŭŏ. *dér. pour* Pervolvo. Smȳrnam ĭncănă dĭū sæcŭlă pĕrvŏlŭēnt. *Cat.* (94, 5).

Pĕrvŏlvŏ, ĭs, ī, ŭtŭm, ŏlvĕrĕ. *Rouler entièrement.* Prōvŏlvăm, tĕquæ ĭbĭdĕm pĕrvŏlvam ĭn lŭtō. *Ter.* (*And.* IV, 4, 38. Ubi *Donat.*). *Voy.* Provolvo. ‖ *Feuilleter, lire.*

Pĕrvulgātŭs, ă, ŭm. *Divulgué, publié.* Pĕrvulgātă dĭū lēgis præcēptă tĕnētĭs. *Juvc.* (I, 578). ‖ *Commun, ordinaire.* Trăctārĕ, sĕd vīă pĕrvŏlgātă pătrŭm. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 49. Adde *Pl. Bac.* IV, 9, 149). SYN. Sōlĭtŭs, vulgārĭs.

Pĕrvulgŏ, *arch.* Pĕrvŏlgŏ, ās, ārĕ. *Disséminer, divulguer.* Quæ causă dĕŭm pĕr māgnās nūmĭnă gēntēs Pĕrvŏlgārĭt. *Lr.* (V, 1160). Vītĭcŏlæ nōmĕn pĕrvulgātūră fālĕrnī Mūnĕră. *Sil.* SYN. Vulgŏ. spārgŏ, etc. ‖ *Errer dans, parcourir.* Tēmpŏrĕ quŏ sōlĭs pĕrvŏlgānt lūmĭnă cœlŭm. *Lucr.* (II, 163). SYN. Pĕrrrŏ, pĕrvăgŏr, etc.

Pĕrvulsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pervello. *Tiré, arraché.* ‖ *Épilé.* Aūt glăbrī hĭstrĭōnēs, aūt pĕrvulsī lūdī (*Suppos. Prol. Pl. Bacch.* 6).

1. Pĕs, ĕdĭs. *m. Pied.* Pĕs ĕtĭam, ĕt cămŭrĭs hīrtæ sūb cōrnĭbŭs aūrēs. *V.* Īnsĕquĭtŭr, trĕpĭdĭquĕ pĕdĕm pĕdĕ fĕrvĭdŭs īnstāt. *Id.* Vīncĭă dūæ pĕdĭbŭs dēmūnt. *O.* SYN. Plāntă, *qqf.* vēstĭgĭă. EP. Tĕnĕr, nīvĕŭs, mōllĭs; ăgĭlĭs, cĭtŭs, răpĭdŭs, lĕvĭs, vŏlŭcĕr, fŭgăx; lēntŭs, tārdŭs; fīrmŭs; tūtŭbāns, ĭncērtŭs. ‖ *Course, fuite.* Ĕt mălĕ cōnfīsŭm pĕdĭbŭs. *O.* Fīdĭtĕ nĕ pĕdĭbŭs. *V.* Sōlŏs tĭbĭ, Māgnĕ, rĕlĭquĭt Pārthŏrŭm fŏrtūnă pĕdēs. *L.* SYN. Cūrsŭs, fŭgă. ‖ Pĕdĕm fĕrŏ, ĭnfĕrŏ. *Aller, venir.* Fĕrtĕ sĭmŭl Faūnĭquĕ pĕdĕm Dryădēsquĕ pūellæ. *V. Voy.* Eo. ‖ — rĕfĕrŏ, rĕvŏcŏ. *Reculer.* Fĕrtquĕ rĕfĕrtquĕ pĕdĕm. *O.* Quŭm prŏfŭgŭm pŏssīs ĭpsĕ rĕfĕrrĕ pĕdĕm. *Id. Voy.* Recedo. ‖ — ēffĕrŏ. *Sortir.* Pĕdĕm ŭt ēffĕrrēs ædĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 19). *Voy.* Exeo. ‖ Pĕdĭbŭs. *A pied, ou par terre.* Seū pĕdĭbŭs Pārthŏs sĕquĭmŭr, seū clāssĕ Brĭtānnōs. *Pp.* (II, 20, 63). ‖ Mē īn pĕdĕs dŏ, cōnjĭcĭŏ. *Prendre ses jambes à son cou.* Mēnĕ vīs dem ĭpsĕ īn pĕdĕs? *Pl.* (*Capt.* I, 2, 12. Adde *Ter. Ph.* I, 4, 13; *Eun.* V, 1, 5). *Voy.* Fugio. ‖ Pĕdĕs pōrrĭgŏ. *Être exposé mort.* Sĕd mĕă pōrrēxīt spōrtŭlă, Paūlĕ, pĕdēs. *M.* (IX, 86). ‖ Sērvī ād pĕdēs, *et poét.* Pĕdēs. *Esclaves qui se tenaient près des pieds des maîtres à table.* Āt ĭpsĕ rĕtrō flĕxŭs ād pĕdŭm tŭrbăm. *M.* (III, 82. *Ib.* 25). ‖ *Au fig.* Sūb pĕdĭbŭs sŭm, pŏnŏ, pĕdĭbŭs sŭbjĭcĭŏ. *Être méprisé, fouler aux pieds.* Sūb pĕdĭbŭs tĭmŏr ĕst. *O.* Quīsquĭs sūb pĕdĭbŭs fātă răpācĭă, Ĕt pŭppĕm pōsŭīt, etc. *Sen.* (*H. OEt.* 107). Strĕpĭtūmque Achĕrontĭs āvārī Subjĭcĭt

pĕdĭbŭs. *V. Voy.* Contemno. ‖ Mănĭbŭs pĕdĭbŭsquĕ făcĭo. *Voy.* Manus. ‖ *Courant, cours.* Lĕvis crĕpāntĕ lȳmphă dēsĭlĭt pĕdĕ. *H.* Quă vĭă sĕctă sĕmĕl lĭquĭdō pĕdĕ dētŭlĭt ŭndās. *Lr.* (V, 273). Lĭquĭdō pĕdĕ lăbĭtŭr ŭndă (*Culex*, 17). Rĕtrăhĭtquĕ pĕdĕm Tĭbĕrĭnŭs ăb ăltō. *V.* Nēscĭt vērtră rŭēns ĭră rĕfĕrrĕ pĕdĕm. *Pp.* (III, 13, 44). ‖ *Pied de lit, de table.* Mēnsæ sĕd ērăt pēs tĕrtĭŭs ĭmpār. *O.* Cāndĭdō pĕdĕ lĕctī. *Cat.* (61, 112). ‖ *Bout du cable qui tend la voile.* Sīmŭl sĕcundŭs ĭncĭdĭssĕt ĭn pĕdĕm. *Cat.* (4, 19). Ūna ōmnēs fēcērĕ pĕdĕm. *V.* Nāctă rătĕm cōmĭtēmquĕ fŭgæ, pĕdĕ lăbĭtŭr æquō. *O.* (Adde *Luc.* V, 428; *Sen. Med.* 322). ‖ *Pied de vers; mètre adopté par un poète.* Mūsă pĕr ŭnĭdēnōs ēmŏdŭlāndă pĕdēs. *O.* Mē pĕdĭbŭs dēlēctāt clаudĕrĕ vērbă. *H.* Pĕrquĕ pĕdēs prōprĭōs născēntĭă cārmĭnă sūrgŭnt. *Man.* (II, 760). Lēsbĭŭm sērvātĕ pĕdĕm. *H.* Ēt pĕdĕ quō dēbēnt ĭsōrtĭă bēllă gĕrī (*Ibis*, 640). SYN. Mĕtrŭm, cārmĕn. ‖ *Pied, mesure de longueur.* Huīc ă stīrpĕ pĕdēs tēmō protēntŭs ĭn ŏctō. *V.* ‖ *Au fig.* Mĕtĭrī sē quēmquĕ sŭō mŏdŭlo ăc pĕdĕ vērum ēst. *H.*

2. Pēs, pĕdĭs. *m. Vermine. Voy.* Pedis.

Pēssĭmē. *superl. de* Male. Quĭă pēssŭmĕ ĭstŭc ĭn tĕ ătque illŭm cōnsŭlĭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 28). Fătŏr; năm sum ōbtūsŭs pūgnĭs pēssŭmē. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 59).

Pēssĭmŭs, ă, ŭm. *superl. de* Malus. *Très mauvais; très méchant.* Pārs aūtēm pēssĭmă rērum ēst. *O.* Nōn ēgŏ tē vīdī Dāmōnĭs, pēssĭmē, căprŭm Ēxcĭpĕrĕ? *V.*

† Pēssŭlŭm, ī. *n. Comme le suiv.* Rĕmōvēns ēt pēssŭlă claŭstrīs. *Paul. Nol.* (18, 412). Lārgīrē vīsŭs pēssŭlă jānŭīs (*Anth.* I, p. 544).

Pēssŭlŭs, ī. *n. Traverse pour fermer une porte, verrou.* Nūnc fŏrĭbŭs sūrdis, sērā quăs vĕl pēssŭlŭs ārctīs Firmārāt cūnĕīs. *Prud.* (*Sym.* 154). Occlūdēsīs fŏrēs ămbōbŭs pēssŭlīs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 25. *Id. Cure.* I, 2, 66; *Ter. Eun.* III, 5, 55). SYN. Vēctīs, clāvis.

Pēssum. *locut. adv. Au fond.* ‖ — ăbĕō, sŭbsīdō, sīdō, etc. *Aller au fond.* Quāndo ăbĭit rētĕ pēssum. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 15. *Id. Rud.* II, 3, 64). Ēt mūltæ pĕr mārĕ pēssum Sūbsēdērĕ. *Lr.* (VI, 588, nempe urbes). Sīdēntĭă pēssum Cōrpŏră cæsă tĕnēnt. *L.* Nĕ grăvātă pēssum ĭnfĕrĭōr sĭdăt. *Boet.* (5, 5). *Voy.* Mergor. ‖ — mērgō, prĕmō, etc. *Enfoncer.* Ēt lăpsāntĕ grădŭ pēdĕs Pēssum mĕrgĕrĕ lŭbrĭcōs. *Prud.* (*Sym.* 776). Ēgo ĭstŭm... pēssum prĕmām. *Pl.* (*Most.* V, 2, 49). *Voy. le suiv.*

Pēssumdŏ, Pēssundŏ *ou* Pēssŭm dŏ, ās, ārĕ. *perdre, détruire, ruiner, et au fig.* Nōn mīhī, quærēntī pēssumdārĕ cūnctă, pĕtītŭm Cæsārēŭm căpŭt ēst. *O.* Quām cēlsă căcŭmĭnă pēssŭm Tēllŭs vīctă dĕdĭt! *L.* Pēssumdēdīstī mē blandīmēntĭs tŭīs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 23). Ēxēmplŭm pēssŭmŭm pēssumdātĕ (*Ib.* III, 2, 3). Fēssŭs quīdem, ēt dējectŭs, ēt pēssumdātŭs. *Sen.* (*Ag.* 137). SYN. Pērdŏ, tōllŏ, ēvērtŏ, ēxstinguŏ, dējĭcĭŏ.

Pēstĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Empesté, pestilentiel, empoisonné.* Pēstĭfĕrŭm tŭmĭdō vūlnŭs ăb ănguĕ dătŭm. *O.* Rŭptoque ingēns Achĕrōntĕ vŏrāgō Pēstĭfĕrās ăpĕrit fauces. *V.* SYN. Pēstĭlens, corrŭptŭs, vĭtĭātŭs, fœtĭdŭs. ‖ *Au fig.* Quīd mē, nātă, pēstĭfĕrō tĕnēs Amorĕ vīnctŭm? *Sen.* (*Phæn.* 38).

Pēstĭlens, tis. *Comme le précéd.* Nēc pēstĭlēntēm sēntĭēt ăfrĭcŭm Fēcundă vĭtis. *H.* Ō vēntum hŏrrĭbĭlem ătquĕ pēstĭlēntĕm! *Cat.* 28, 5). ‖ *Au fig.* Nōn pēstĭlēns ĭnvĭdĭă, nōn frăgĭlis făvŏr. *Sen.* (*Hip.* 489). Nēc ĭn cāthēdrā pēstĭlēntī sēdērĭt. *Paul. Nol.* (6, 4).

Pēstĭlentĭă, æ. *f. Peste.* Rēgĕlārĕ nēc tē pēstĭlentĭă possĭt. *M.* (III, 93). *Voy.* Pestis. ‖ *Au fig. Poison.* Ōrātiōnem ĭn Āntĭŭm pētĭtōrĕm Plēnām vēnēnī ēt pēstĭlentĭæ lēgīt. *Cat.* (45, 12).

† Pēstĭlentŭs, ă, ŭm. *Comme* Pestilens. Lŏcă pūlvĕrŭlēnta ēt pēstĭlentă. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7). PHR. Āĕră nōn sānŭm. *L.*

† Pēstĭlĭtās, ātis. *f. Peste.* Pēstĭlĭtās, ēt lăm pĕcŭbŭs bālāntĭbŭs ægrŏr. *Lr.* (VI, 1130. *Ib.* 1096 et 1123). *Voy. le suiv.*

Pēstĭs, ĭs. *f. Fléau, malheur, ruine, tout objet pernicieux.* Discĭdĭum ūt nĕquĕăt cīnĕrī sīnĕ pēstĕ mălōquĕ. *Lr.* (III, 348). Nēc sævĭŏr ūllă Pēstĭs, ēt īrā dĕūm Stўgĭis sēse ēxtŭlĭt ŭndīs. *V.* Pēstĭs ăcĕrbă bŏŭm (coluber). Dī, tālem āvērtĭte pēstĕm! Quid pēstem ēvādĕrĕ bēllī Jŭvīt? Tūm vārĭæ illŭdŭnt pēstēs. *Id.* Hŏc prīmŭm nātūră nŏcēns ĭn cōrpŏrĕ sævās Ēdŭxit pēstēs (de serpentibus). *L.* Quāntă pērnĭs pēstis vēnĭēt! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3). Quām sīmŭl ăc tālī pērsēnsĭt pēstĕ tĕnērī (scil. amore). *V.* Ipse illĭgātīs pēstæ ĭntĕrĭmŏr tēxtīlī. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). SYN. Clādēs, lābēs, pērnĭcĭēs, mălŭm, dāmnŭm, ēxĭtĭŭm. ‖ Pēstĕm ŏccŭmbŏ. *Périr.* (*Pl. Capt.* III, 3, 11.) ‖ *Incendie.* Lēntŭsquĕ cārĭnīs Ēst vāpŏr, ēt tōtō dēscēndīt cōrpŏrĕ pēstis. *V.* Quātŭtŏr ămissīs, sērvātæ ă pēstĕ cārīnæ. *Id.* ‖ *Mauvaise odeur.* Crūdēlēm năsōrum ĭntērfĭcĕ pēstĕm. *Cat.* (69, 9). *Voy.* Fœtor. ‖ *Peste, maladie contagieuse.* Hŏs pēstis nĕcŭīt, pārs ŏccĭdĭt illă dŭēllīs. *Enn.* (apud *Prisc.* 9, 861). Pēstis ēt ĭn măgnă dŏmĭnātŭr mœnĭbŭs ŭrbĭs. *O.* Nī sŭbĭtō ĭmpōrtūnă lŭēs ĭnĭmīcăquĕ pēstis. *Sil.* Trāxit ĭnĕrs cœlŭm flŭĭdæ cōntāgĭă pēstis. *L.* Ādspĭcĭēt ăvĭdă pēstĕ sōlātās dŏmōs. *Sen.* (*OEd.* 4). SYN. Lŭēs, cōntāgĭō, lābēs, tābēs, pēstĭlentĭă, *qqf.* pēstĭlĭtās. EP. Dīră, sævă, ăcĕrbă, tristis, crūdēlis, ĭnfēstă, mălignă, fūnēstă, ēxĭtĭōsă, ēxĭtĭālis, lētĭfĕră, mōrtĭfĕră, vĭŏlēntă, mĭsĕrāndă; ārdēns, ĭgnĕă, fĕrvĭdă; fœdă, tăbĭdă, tĕtră, ātră; ĭntĭmă. PPH. Lētĭfĕr, mōrbĭfĕr ēstŭs. Lētālis flāmmă. Sævī cōntāgĭă mōrbī. Vĭtĭātŭs, cōrrŭptŭs āĕr. Pōllūtŭm cœlŭm. Cœlī mōrbŭs. PHR. Sævō vĭŏlēntă vēnēnō. Āctă mēdūllīs. Pĕr vīscĕră sērpēns. Tōtō dēscēndēns pĕctŏrĕ. VERS. Tăbĭdă mēmbrīs, Cōrrŭptō cœlī trāctū, mĭsĕrāndăquĕ vēnīt Ārbŏrĭbŭsquĕ sătīsquĕ lŭēs, ēt lētĭfĕr ānnŭs. *V.* Hæc quōndām mōrbō cœlī mĭsĕrāndă cŏōrta ēst Tēmpēstās. *Id.* Dīră lŭēs quōndām Lătĭās vĭtĭāvĕrăt aūrās. *O.* Āĕră pēstĭfĕrŭm trāctū, mōrbōsquĕ flŭēntēs. *L.* Vēl grăvĕm pŏpŭlīs lŭĕm Spārsūră pēstis. *Sen.* Seū vĭtĭum ēxhālāt, spīrālquĕ văpōrĭbŭs æthĕr Pēstĭfĕrīs. *Grat.* (Cf. *Lucr.* VI, 1136 *sq.*; *Virg. G.* III, 478; *Æ.* III, 137; *Ovid. Met.* III, 536; VII, 523; *Luc.* VI, 94; *Sil.* XIV, 582; *Sen. OEd.* 37 et 110 *sq.*; *Manil.* I, 889; *Grat. Cyn.* 369 *sq.*)

† Pētăcĭtĕr. *adv. Avidement.* Grāmĭnă sī cārpŭt sēmēsă pētăcĭtŭs ānsĕr. *Avien.* (*Progn.* 432. Habet *Fulg. Myth.* 2, 1, *ornatus petax*; et 3, *potentia petax*).

Pētălē, ēs. *f. Nom de femme.* Nōsträquĕ quās Pētălē tŭlĭt ăd mōnŭmēntă cŏrōllās. *Pp.* (IV. 7, 59). *Voy. le suiv.*

1. Pētălŭs, ī. *m.* (πέταλος). *Nom d'homme.* Tērrā sĭt hæc Pētălō nōn ōnĕrōsă prĕcŏr. *Inscr.* (apud *Murat.* I, p. 1199).

2. Pĕtălŭs. *Voy.* Pettalus.

Pĕtăsō, ōnis. *m. Jambon.* Nām mihĭ cūm vĕtŭlō sīt pĕtăsōnĕ nihĭl. *M.* (XIII, 55. *Id.* III, 77). SYN. Pĕrnă, pĕtăsūncŭlŭs.

Pĕtăsūncŭlŭs, ī. *m. Jambonneau.* Quōd vōcīs prĕtĭūm? siccŭs pĕtăsūncŭlŭs ĕt vās. *J.* (7, 119).

Pĕtăsŭs, ī. *m.* (*πέτασος*). *Chapeau thessalien, espèce de casquette à bords.* Tūm meō pătri autĕm tŏrŭlŭs înĕrĭt aŭrĕŭs sŭb pĕtăsō. *Pl.* (*Amp. prol.* 144. *Id. Ps.* II, 4, 45). ‖ *Nom d'un cheval.* (*Calp.* 6, 51.)

Pĕtaurum, ī. *n.* (*πέταυρον*). *Roue de voltige.* Sīcut mĕrhānĭcī quum ălto ĕxsĭlŭĕrĕ pĕtaurō. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Petaurista*). Quām rōtā trānsmissō tōtĭēs ĭmpăctă pĕtaurō. *M.* (XI, 32). Ăn măgis ŏblĕctānt ănĭmŭm jactātă pĕtaurō Cŏrpŏră. *J.* (14, 265. Adde *Man.* V, 434).

Pĕtĕlĭă ou Pĕtĭlĭă, ōrŭm. *n.* (*Πετηλία*). *Ville du Bruttium fondée par Philoctète.* Pārvă Philŏctētæ sŭbnixă Pĕtĕlĭă mūrō. *V.* Fūmābăt vērsīs incensă Pĕtĕlĭă mūris. *Sil.*

Pĕtĕōn, ōnis. *f.* (*Πετεών*). *Petite ville de Béotie.* Virĭdēsquĕ Plătææs, Ĕt sūlcō Pĕtĕōnă dŏmānt. *Stat.*

Pĕtēssō. *Voy.* Petisso.

? Pĕtĭgō, ĭnis. *f. Voy.* Depetigo.

Pĕtĭllānŭs, ă, ŭm. *De Pétilius.* Pĕtĭllānīs dēlĭcātŭs ĭn rēgnīs. *M.* (XII, 57).

Pĕtĭllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Dūră tĭbī pĕrăgēndă rĕī sīt causă Pĕtĭlī. *H.* (Alii scrib. *Petilli*).

† Pĕtĭlŭs, ă, ŭm. *Mince, grêle.* Însignīs vāris ĕst crūrĭbŭs ătquĕ pĕtĭlīs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 620. *Pl. ibid.* Vid. *Fest.*)

† Pĕtĭmĕn, ĭnis. *n. Ulcère à l'épaule des bêtes de somme.* (*Lucil.* et *Nœv.* apud *Fest.*)

Pĕtĭŏlŭs, ī. *m. Pétiole de fleur. Voy.* Pediolus.

† Pĕtĭssō ou Pĕtēssō, ĭs, ĕrĕ. *inchoat. de* Peto. Cōrpŏrĕ quūm rĕlĭquō pūgnām cædēsquĕ pĕtĭssĭt. *Lr.* (III, 648. *Id.* V, 808). Mēntĕquĕ dīvīnā cœlum tĕrrāsquĕ pĕtĭssĭt. *Cic.* (*de Cons.* in *Div.* 1).

Pĕtītŏr, ōris. *m. Qui recherche.* Clārŭs Hȳantĭæ Stēllă pĕtītŏr ăquæ. *M.* (XII, 3). ‖ *En partic. Qui postule les honneurs, candidat.* Hīc gĕnĕrōsĭŏr. Dēscendăt in Cāmpum pĕtītŏr. *H.* SYN. Cāndĭdātŭs, cāndĭdŭs. ‖ *Au fig.* Fāmæquĕ pĕtītŏr, Mūltă dăre ĭn vulgŭs. *L.*

Pĕtītŭs, ă, ŭm. *Gagné, attaqué, tiré, recherché, demandé, etc.* Ĕt quōndăm Grāĭīs Phāsĭ pĕtītĕ vīrĭs. *O.* Pĕtītă fĕrrō bĕllŭă. *H.* Gĕmĭtŭs ăltō dē cŏrdĕ pĕtītī. *O.* Thălămīs pŏtĭĕrĕ pĕtītīs. *Id.* ‖ *Subst. n. Demande.* Făcta ĕst ūtrĭūsquĕ pĕtītī Cōpĭă. *Cat.* (68, 39). Pŏtĭĕrĕ pĕtītīs. *O.* (*Met.* XIV, 110).

† Pĕtītŭs, ūs. *m. Désir.* Ăttāmĕn ĭnsĕquĭtŭr lānguŏr, tĕrrāsquĕ pĕtītŭs. *Lr.* (III, 173).

Pĕtō, ĭs, īvī, ĭī ou ī, ītŭm, ĕrĕ. *Se diriger vers, gagner.* Ĭmă pĕtĭtŭm nĕbŭlæ. *O.* Trōjă pĕr ūndōsŭm pĕlĕrētŭr classĭbŭs æquŏr. *V.* Flāmmæ pĕtīt ăltum; prōpĭŏr lŏcŭs ærā cēpit. *O.* (*Fast.* I, 109, pro *petiit*. Sic *Virg. Æ.* IX, 9). SYN. Ĕō, tĕndō, ădĕō. ‖ — ĭtĕr, vĭăm. *Prendre un chemin.* Dīvērsās pĕtĭērĕ vĭās. *V. Fl.* ‖ *Aller visiter.* Tē sŭpplĭcēs pĕtĕrem, ĕt tŭă nūmĭna ădīrem. *V.* Ăd tēmplă pĕtĭtī Cōnvĕnĭūnt ŏpĕrōsă dĕī. *O.* SYN. Ădĕō, ĭnvīsō, vīsō. ‖ *Marcher contre, attaquer, frapper.* Hīc pĕtĭt ĕxcidĭīs ūrbĕm mĭsĕrōsquĕ Pĕnātēs. *V.* Jām cōrnū pĕtăt. *Id.* Quās făcĭbŭs sævīs ŏcŭlōs ătque ōră pĕtēntēs. *O.* Ă pŏpŭlō săxīs prætĕrĕūntĕ pĕtŏr. *Id.* (*Nuc.* 2). Nĕc pĕcŭdēs, vĕlŭt ântĕ, pĕtīt. *Tib.* (II, 1, 71). SYN. Ĭmpĕtō, ăggrĕdĭŏr, lăcĕssō, cædō, etc. *Voy.* Aggredior, Percutio. ‖ *Viser, être dirigé contre.* Sīc fātŭr, Cȳcnŭmquĕ pĕtīt : nĕc frāxĭnŭs ērrăt. *O.* Nōs hāstă pĕtīt. *Id.* ‖ *Au fig. Regarder, concerner.* Trōjānōs hæc mōnstră pĕtūnt. *V.* SYN. Spĕctō, pĕrtĭnĕō. ‖ *Aller au devant, rechercher.* Pūlchrāmquĕ pĕtūnt pĕr vūlnĕră mortĕm. *V.* Pēlĭbŭs ĭncŭbŭĭt strātis, sŏmnōsquĕ pĕtīvĭt. *Id.* SYN. Ădĕō, quærō, căptō. ‖ *Chercher, se procurer.* Pĕtĕ rēgnă pĕr ūndās. *V.* Ūndĕ mihĭ pĕtĕrĕm cĭbum. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 25). Lūcră pĕtītūrās frĕtă pĕr pārēntĭă vēntis. *Tib.* (I, 10, 9). SYN. Părō, quærō. ‖ *Tirer de.* Ŭt pĕtīvĭt spīrĭtum ăltĕ! *Pl.* (*Cist.* I, 1, 57). Ĕ flāmmă pĕtĕrĕ tĕ cĭbum pŏssĕ ărbĭtrŏr. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 38). SYN. Dūcō, trăhō, sūmō. ‖ *Prendre, choisir.* Dĕ măgno ĕst prædă pĕtendă grĕgĕ. *Tib.* (I, 1, 34). *Voy.* Eligo. ‖ *Demander.* Āh! nīmĭs ĕst quŏd, ămīcĕ, pĕtīs. *O.* Frātĕrnæquĕ fĭdĕm pācīs pĕtīītquĕ dĕdītquĕ. *Id.* Hīc mihĭ rĕspōnsūm prīmŭs dĕdĭt īllĕ pĕtēntī. *V.* Hăbēs, tōtă quŏd mēntĕ pĕtīsti. *Id.* Pĕtĭt hŏc Æĕtĭdă mūnŭs. *O.* Ārcūmquĕ ănīmōsă pĕtēbăt Fĕrrĕ. *St.* Sincĕrūm mihĭ Cāndŏrĕ nōtō rĕdĕăs jūdĭcĭŭm pĕtō. *Ph.* SYN. Pōscō, pōstŭlō, rŏgō, etc. *Voy.* Posco, Interrogo.

Pĕtōrĭtum ou Pĕtōrrĭtum, ī. *n. Voiture suspendue à quatre roues, d'origine gauloise.* Essĕdă fēstĭnānt, pilēntă, pĕtōrĭtă, nāvēs. *H.* (*Id. Sat.* I, 6, 103.) Invĕnĭēs prætō sŭbjūnctă pĕtōrĭtă mūlīs. *Aus.* (*Epist.* 5, 35. Cf. *Gell.* 15, 30, et *Fest.*). *Voy.* Rheda.

Pĕtōsĭrĭs, ĭdĭs. *m.* (*Πετοσίρις*). *Nom d'un astrologue égyptien ; par anton. astrologue.* Āptĭŏr hŏrā cĭbo, nīsĭ quām dēdĕrĭt Pĕtōsĭrĭs. *J.* (6, 681. Cf. *Plin.* 2, 23; *Anth. Gr.* II, p. 470).

Pĕtră, *et moins souv.* Pĕtrā, æ. *f.* (*πέτρα*). *Rocher.* Frĕtŭs ămōrĕ pĕtræ, căstĭs ĕt pĕrvĭgĭl ārmĭs. *Prud.* (*Ham.* 561. Sic in *Cath.* 1888). Ĭtĕrumquĕ lŏcūtăm Sphĭngă pĕtrīs. *St.* (*Th.* IV, 575. Sic et *Sen. H. OEt.* 804). Ĕt scĕlĕrĕ pĕtræ nobĭlĕs Scĭrōndēs. *Sen.* (*Hip.* 1022). Pĕtra ĕx dēsĕrtī quī plūs ăgnŭs ădĕst. *Fort.* (VIII, 5, 106). SYN. Scŏpŭlŭs, rupēs, săxŭm, sĭlĕx. ‖ *Nom de plusieurs villes bâties sur des rochers. Colline près de Dyrrachium.* Quōmquĕ vŏcāt cōllĕm Taulantĭŭs ĭncŏlă Pĕtram. *L.* (VI, 16. *Ib.* 70). ‖ Pĕtră Leŭcē. *Promontoire du Bruttium.* Ăd Pĕtram Leŭcēn ăquĭlōnĭs ăb ăxĕ rĕductīs. *Prisc.* (*Peri.* 82). *Voy.* Leuce. ‖ *qqf. Pierre.* Quūm lĭquēscūnt pĕtræ, fĕrrum ŭbĭ fĭt. *Pl.* (*fr.* apud *Serv.* ad *G.* IV, 171). *Voy.* Lapis.

? Pĕtræă, æ. *f. Ville de Sicile.* (*Sil.* X, 248. Alii leg. *Petrina.*)

Pĕtræŭs, ī. *m.* (*πετραῖος*). *Nom d'un Centaure.* Lăncĕă Pīrĭthŏī cōstīs ĭmmissă Pĕtræī. *O.*

Pĕtrēĭŭs ou Pĕtrējŭs, ī. *m. Un des officiers de César.* Rēctŏr căstrīs Āfrānĭŭs īllīs Ăc Pĕtrēĭŭs ērăt. *L.*

? Pĕtrĭcōsŭs. *Voy.* Prætricosus.

Pĕtrĭnŭm, ī. *n. Colline et villa dans la Campanie.* Ĭntĕr Mĭntūrnās Sĭnŭēssānumquĕ Pĕtrĭnŭm. *Hor.*

† Pĕtrō, ōnis. *m. Bélier, qui a la viande dure.* Quī pĕtrōnī nōmĕn ĭndūnt vērvēcī sēctārĭō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 40. *Ib.* 41 et 42. Vid. *Fest.*).

Pĕtrōnĭă, æ. *f. Nom de femme.* Lĭbĕrta ĕt cōnjŭx Pĕtrōnĭæ, cārā pātrōnō (*Anth.* II, p. 53).

1. Pĕtrōnĭŭs (canis). *Espèce de chien qui chasse*

dans les rochers. Pētrōnĭŏs, sĭc fămă, cănĕs, vŏlūcrēsquĕ sĭcămbrōs. *Grat.* (*Cyneg.* 202. Vid. *Fest.*).

2. Pĕtrōnĭŭs, ĭi. *m. Pétrone* (Arbiter), *poète latin de Marseille, favori de Néron.* Stella, et Sēptĭmĭŭs, Pĕtrōnĭusque. *Sid.* (*Pan.* 2130). Hoc Pētrōnĭŭs invēnĭtŭr ūsŭs. *T. Maur.* (1279). Pētrōni cārmĕn divīnō pōndĕrĕ cŭrrit, etc. (*Anth.* I, p. 419). ‖ *Autres.* (*Inscr.* in *Anthol.* II, p. 54.)

Pĕtrŭs, *et moins souv.* Pētrŭs, ī. *m.* (Πέτρος). *Saint-Pierre, surnommé Céphas, le prince des apôtres, appelé primitivement Simon.* Quăm Paŭlŭs rĕtĭnĕt, quămquĕ căthĕdrā Pĕtrī. *Prud.* (*Peri.* 3664. Sic *ibid.* 3364 et 3588; *Sym.* 775, et passim). Quōs rĕcĭpit săcrā portă Pĕtrī, quōs jănŭă Paŭlī. *Fort.* (VIII, 5, 293). Cŭm Pētro et Stĕphănō, dŭcĭbŭsque in mīllĭbŭs ămplīs. *Id.* (*ibid.* 335. Sic et *Prud. Peri.* 3582). SYN. Simōn. ‖ *Autres. Un secrétaire d'État sous Majorien.* Quĭd laŭdārĕ Pĕtrŭm pārvīs, tĕmĕrārĭă Clĭō, Vīrĭbŭs āggrĕdĕrĭs? *Sid.* (*Pan.* 1172).

Pĕtălŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Pĕtălŭs īrrīrĕdēns, etc. *O.*

Pĕtŭlans, tis, *et* Pĕtŭlcŭs, ă, ŭm. *Qui frappe de la corne.* Extĕnsŭm pĕtŭlāns quătit hostĭă fūnem. *J.* (12, 5). Nĕque ŏvēs hœdĭquĕ pĕtŭlci Flōrĭbŭs īnsŭltēnt. *V.* Āgnĭquĕ pĕtŭlci. *Lr.* (II, 267. *Festus* : « *Petulantes* et *Petulci* appellantur qui protervo impetu et crebro petunt, lædendi alterius causa. » ‖ *En gén. Malfaisant.* Intĕrdŭm pērscĭssă fŭrit pĕtŭlāntĭbŭs aŭris. *Lr.* (VI, 111, de carbaso). Pĕtŭlāntī pĕtŏră rōstrō fŏdīt. *O.* SYN. Improbus, mălus. ‖ *Hardi, insolent, effronté.* Sī doctŭs vīdĕārĕ rŭdī, pĕtŭlānsvĕ pŭdēnti. *O.* Lignumquĕ sŭprā tŭrbă pĕtŭlāns īnsĭlĭt. *Ph.* SYN. Audax, impŭdens, prōcax. ‖ *Immodeste, obscène.* Qui sŭpĕr obscēnă dicta et pĕtŭlāns jŭrgĭum. *Ph.* Ătellă vĕl quĕis făbŭlis actus dĕdĭt pĕtŭlcos. *T. Maur.* (*Met.* 827). Quī lūdĭcră cārmĭnă Băcchō cŭm vērsĭbŭs pĕtŭlcīs (*Ib.* 278. Cf. *Serv.* ad *G.* IV, 10 : « *Hœdi petulci*... Unde et meretrices *petulcas* dicimus. ») SYN. Prŏtĕrvŭs, lăscīvŭs, obscēnŭs, etc. *Voy.* Impudicus.

Pĕtŭlantĕr. *Avec effronterie, lascivement.* Ēlŭmbĕm mollĭre ănĭmŭm, pĕtŭlantĕr ămœnās Haŭrīre īllĕcĕbrās. *Prud.* (*Psych.* 382). Nē pĕtŭlantĭŭs Quĭsquăm vērĕndŭm cōnspĭcĕrĕt lŏcŭm. *Id.* (*Peri.* 3791). SYN. Prŏtĕrvē, prōcăcĭtĕr, lăscīvē, lĭcentĕr.

Pĕtŭlantĭă, æ. *f. Insolence, effronterie, impudence.* Tē nōn ūllă mĕæ lædit pĕtŭlantĭă lĭnguæ. *Pp.* (I, 16, 37). Tŭăm quī pŏssĭm pĕrpĕti pĕtŭlantĭăm. *Pl.* (*Men.* V, 1, 43). Heŭ! mīsĕra īn nĭmĭos hŏmĭnum pĕtŭlantĭă sŭmptŭs! *Luperc.* (in *Anth.* I, p. 513). SYN. Prŏtĕrvĭă, audăcĭă, īmprōbĭtās, lăscīvĭă.

Pĕtŭlcŭs. *Voy.* Petulans.

Peŭcălĕi *ou* Peŭcănĕi, ōrŭm. *m. pl. Peuple sur les bords du Gange.* Hinc Scōdrī pōst hōs sūnt, Peŭcălĕiquĕ fĕrōcēs. *Prisc.* (*Peri.* 1049. Et *Avien.* 1348).

Peŭcē, ēs. *f.* (Πεύκη). *Ile à l'une des bouches du Danube.* Mūltĭfĭdī Peŭcēn ūnŭm căpŭt ăblŭit Istrī. *V. Fl.* I, lĭbĕr, ăd Gĕtĭcām Peŭcēn Istrūmquĕ tăcentĕm. *M.* (VII, 85. Et *Prisc. Peri.* 290; *Cl. Cons.* IV *Hon.* 629). ‖ *C'était primitivement une nymphe aimée du Danube.* (Cf. *St. Silv.* V, 2, 137; *V. Fl.* VII, 217.)

Peŭcēdănŭm, ī. *n. Nom d'une plante médicale.* Peŭcēdănŭmquĕ sŏnăt flammīs. *L.* (IX, 919. Cf. *Plin.* 25, 9).

Peŭcētĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Πευκέτιοι). *Habitans de la Peucétie, partie de l'Apulie.* Peŭcētĭōsquĕ sīnŭs Mēssăpĭăquĕ ārvă rĕlīquĭt. *O.*

Peŭcrōn, ōnĭs. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 564.)

Pēxātŭs, ă, ŭm. *Qui a un habit neuf et dont les poils ne sont pas rapés.* Pēxātŭs pūlchrē, rīdēs mĕă, Zōīlĕ, trītă. *M.* (II, 58).

Pexŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pecto. *Peigné.* Ātque hŏdīē tāntŭm prōptĕr convīvĭă pexī. *J.* (11, 150. Et *Mart.* VII, 58). ‖ *Drap neuf qui a encore ses poils.* Rīdēs sī fortĕ sŭbūcŭlă pexæ Trītă sŭbēst tūnĭcæ. *H.* Ēmī seū pŭērum tōgămvē pexam. *M.* (II, 44).

Pfŭ *ou* Pfuĭ. *Voy.* Phu.

Phăbălōn, ōnĭs. *m. Nom d'un pantomime. Voy.* Caramallus.

Phăcēlīnă, æ. *f. Voy.* Fascelina.

Phæācĭă, æ. *f.* (Φαιακία). *Ile de la mer Ionienne, la même que Corcyre.* Mē tĕnĕt ignōtīs ægrŭm Phæācĭă tērrīs. *Tib.* (I, 3, 3). *Voy.* Corcyra.

Phæācĭs, ĭdĭs. *f.* (Φαιακίς). *La Phéacienne, titre d'un poème de Tuticanus.* Dignăm Mæŏnĭīs Phæācĭdă cōndĕrĕ chartīs. *O.* (*Pont.* IV, 12, 27. *Ib.* 16, 27).

Phæācĭŭs *et* Phæācŭs, ă, ŭm (Φαιάκιος *et* Φαίακος). *Des Phéaciens.* Finīs ĕt errōrŭm mīsĕrō Phæācĭa tēllŭs. *Tib.* (IV, 1, 78). Nēc mĕă Phæācās æquānt pŏmārĭă sīlvās. *Pp.* (III, 1, 51).

Phæāx, ācis. *m.*; Phæācēs, ŭm. *pl.* (Φαίακες, *Ion.* Φαίηκες). *Phéaciens, anciens habitans de l'île de Corcyre, chez lesquels Ulysse voyagea.* Tūm văcŭi căpĭtis pōpŭlum Phæācă pŭtāvīt? *J.* (15, 23), Phæācŭm fēlĭcĭbŭs ōbsĭtă pŏmis Rūră. *O.* Phæācum ābscōndĭmŭs ārcēs. *V.* ‖ *Au fig. Qui aime les délices de la vie.* Pīnguis ŭt ĭndē dŏmum pŏssĭs Phæāxquĕ rĕvērtī. *H.*

Phæcăsĭŭm, ĭi. *n.* (φαικάσιον). *Sorte de chaussure athénienne et égyptienne.* ‖ *D'où,* Phæcăsĭātus, ă, ŭm. Phæcăsĭātōrum vĕtĕra ōrnāmēntă dĕōrum. *J.* (3, 217).

Phædĭmŭs, ī. *m.* (φαίδιμος). *Un des fils de Niobé.* Phædĭmŭs īnfēlix ĕt āvĭti nōmĭnis hērēs. *O.* ‖ *Nom de guerrier.* (*St. Th.* VIII, 440.)

Phædōn, ōnĭs. *m.* (Φαίδων). *Le Phédon, titre d'un dialogue de Platon.* Sōcrătĭcūsque ănĭmŭs pōst fāta in Phædōnĕ vīvŭs. *Sid.* (*Pan.* 207).

Phædrā, æ. *f.* (Φαίδρα). *Phèdre, fille de Minos et de Pasiphaé, femme de Thésée, éprise d'une passion criminelle pour son beau-fils Hippolyte.* Rēspĭcĭt ābjectās dēspērāns Phædrā tăbĕllās. *Aus.* (*Idyl.* 6, 32). His Phædrām Prōcrĭnquĕ lŏcis, mōstămque · Erĭphўlēn. *V.* Strictōquĕ vēcōrs Phædrā quĭd fĕrrō pārăt? *Sen.* (*Hip.* 1155). SYN. Pŭsĭphaēlă. EP. Gnōssĭă, Mĭnōĭă, Mĭnōĭs; pērfĭdă, mēndax, incestă, infāmis. *Voy.* Hippolytus.

Phædrĭās *ou* Phædrĭă, æ. *m. Nom d'homme.* Nē crŭcĭă tē, obsĕcro, ănĭmē mī, mi Phædrĭă. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 15).

Phædrŏmŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cum īstōc ōrnātū, cumquĕ hāc pŏmpā, Phædrŏmē. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 2).

Phædrŭs *ou* Phædĕr, drī. *m.* (Φαῖδρος). *Phèdre, l'un des disciples de Platon.* Nōn Phædrō sĭc prĭŭs ēxcĭdĭmŭs. *Apul.* (*Apolog.*). ‖ *Phèdre, fabuliste latin.* Phædrī lĭbĕllōs lĕgĕrĕ sī dēsīdĕrās. *Ph.* ‖ ? *Autre ecrivain de ce nom ou le fabuliste.* Ad

ămŭlātŭr ĭmprŏbĭ jŏcōs Phædrī? *M.* (III, 20). ‖ *Nom de personnage comique.* (*Ter. And.* I, 1, 59.)

Phænăgŏrā *ou* Phānăgŏrā, æ, *et* Phænăgŏrē, ēs. *f.* (*Dionys.* Φαιναγόρη). *Ile du Pont-Euxin.* (*Prisc. Peri.* 360; *Avien.* 733).

Phæmŏnŏē. *Au lieu de* Phemonoe.

Phænōn, ōnĭs. *m.* (φαίνων). *Étoile de Saturne.* Quōtque ānnīs sūblīmĭs āgăt sŭă sæcŭlă Phænōn. *Aus.* (*Epist.* 7, 11. *Id. Idyl.* 28, 11. Adde *Anthol.* II, p. 422. Cf. *Capel.* VIII, p. 287).

Phæŏcŏmēs, æ. *m. Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 431.)

Phæstĭăs, ădis. *f.*, *et* Phæstĭŭs, ă, ŭm (*Φαιστιάς et Φαίστιος*). *De Phestus.* Intĕr Phæstĭădās quæ laŭdātissĭmă fōrmæ Dōlĕ fŭit. *O.* Nām quōndām Phæstĭă rēgnă Prōgēnŭīt tēllūs. *Id.*

Phæstŭs, ī. *f.* (*Φαιστός*). *Ville de Crète.* Quă Cōrtȳnă pōtēns, mĕdĭīs quă Phæstŭs ĭn ārvīs. *Prisc.* (*Peri.* 91. Et *Avien.* 153). ‖ *m. Nom de guerrier.* (*Epitom. Iliad.* 430.)

Phăĕthōn, ōntĭs. *m.* (*Φαέθων*). *Phaéthon ou Phaéton, fils du Soleil et de Clyméne, obtint de son père la permission de conduire son char pendant un jour; mais comme il menaçait le monde d'un embrâsement universel, Jupiter le foudroya, et le précipita dans l'Éridan.* Hīc sĭtŭs ēst Phăĕthōn, cŭrrŭs aūrīgă pătērnī. *O.* Aūdācī quēstŭs dē Phăĕthōntĕ pătēr. *M.* (V, 49). EP. Clўmēnēĭus, Hўpĕrĭŏnēĭus, tēmĕrārĭŭs, aūdăx, ĭnsānŭs, ămēns, ĭnfēlĭx. PPH. Clўmēnēs *ou* Clўmēnēĭŭs pŭēr. Clўmēnēĭă prōlēs. Phœbō, sōlĕ nātŭs, sātŭs. VERS. Pătrĭīs ĕxcĭdĭt āctŭs ĕquīs. *O.* Vītārĕt cœlŭm Phăĕthōn sī vīvĕrĕt, ēt quōs Ōptārāt stŭltē, tāngĕrĕ nōllĕt ĕquōs. *Id.* Quī mălĕ tēntāntĕm cŭrrŭs Phăĕthōntă lŏquāntŭr, Ēxstinctaśsquĕ cănānt ēmissō fŭlmĭnĕ flămmās, Fūmāntēmquĕ Pădŭm. *Nemes.* Quūmquĕ, dĭēm prōnŭm trānsvĕrsō lĭmĭtĕ dūcēns, Succēndĭt Phăĕthōn flăgrāntĭbŭs ætherā lōrīs, Gūrgĭtĭbŭs răptīs pēnĭtŭs tēllūrĕ pĕrūstă. *L.* Hīc fūsŭm cœlō quōndām Phăĕthōntă sŭb ūndās Ēxcēpĭt sĕnĭŏr, lĕvĕ quŭm sēnsērĕ jŭgālēs Ætherĭī rēctōrīs ōnŭs, quūmque ignĭfĕr ăxĭs Trāmĭtĕ sŭb mūndī mōrtālēs sprēvĭt hăbēnās. *Avien.* (Cf. *Ovid. Met.* III, 752 *sq.*, et IV *init.*; *Lucr.* V, 398; *St. Th.* I, 219, et VI, 320; *Sen. H. OEt.* 677; *Claud. Cons.* VI *Hon.* 188; *Manil.* I, 740 *sq.*) ‖ *Soleil.* Aūrōrām Phăĕthōntĭs ĕquī jām lūcĕ vĕhēbānt. *V.* ‖ † *qqf.* Phæthōn. *synér.* Quūm tĕ flăgrāntī dējēctŭm fūlmĭnĕ, Phæthōn. *Varr. Atac.* (apud *Quint.* I, 5). Phæthōntēm pătrĭō cŭrrŭ pĕr signă vŏlāntēm. *Manil.* (I. cit.)

Phăĕthōntēŭs *et* Phæthōntĭŭs, ă, ŭm (*Φαεθόντειος et Φαεθόντιος*). *De Phaéthon.* Ēt Phăĕthōntēă mūndŭm squālērĕ fāvillā. *St.* Pōst Phăĕthōntēōs vĭdissĕ dŏlēntĭŭs ignēs. *O.* Cēdāt Phæthōntĭă vŭlgī Fābŭlă. *St.* Phæthōntĭŭs āmnĭs. *Sil.* ‖ *Du soleil.* Ōbvĕrsām spĕctāns ōra ăd Phæthōntĭă prōlēm. *Sil. Voy.* Solaris. ‖ *D'aune, de peuplier ou d'ambre.* Dūm Phăĕthōntēă formĭcă vāgātŭr ĭn ūmbrā. *M.* (VI, 15). *Voy. le suiv.*

Phæthōntĭădēs *et* Phăĕthōntĭdēs, ŭm. *f. pl.* (*Φαεθοντιάδες et Φαεθοντίδες*). *Sœurs de Phaéthon, changées en aunes ou en peupliers.* Tūm Phæthōntĭădās muscō circūmdăt ămārō Cōrtĭcĭs. *V.* Ūbĭ mœstă sōnăt Phæthōntĭădŭm Tūrbă sŏrōrŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 187). Illŭm prōlĭxīs dūræ Phæthōntĭdēs ūlnīs Flēvērĕ. *Avien.* (*Arat.* 792). SYN. Hēlĭădēs. *Voy. ce mot*

Phæthōntĭās, ădis, *et* Phæthōntĭs, ĭdĭs. *f. De Phaéthon. Voy. le précéd.* ‖ *D'ambre.* Ēt lătĕt, ēt lūcēt Phæthōntĭdĕ cōndĭtă gūttă. *M.* (IV, 32).

Phæthōntĭŭs. *Voy.* Phaethonteus.

Phæthūsă, æ. *f.* (*Φαέθουσα*). *Une des sœurs de Phaéthon.* Ē quĕīs Phæthūsă sŏrōrŭm Māxĭmă. *O.*

Phălæ, ārŭm. *f. pl. Voy.* Falæ.

Phălæcŭs, ī, *et* Phălæcĭŭs, ĭī. *m.* (*Φάλαικος*). *Phalèque, poéte grec, inventeur du métre qui porte son nom.* Istŏs cŏmpŏsŭīt Phălæcŭs ōlīm. *Aus.* (*Epist.* 4, 85). Hōc Cĕrĕrī mētrō cāntāssĕ Phălæcĭŭs hўmnōs Dīcĭtŭr. *T. Maur.* (*Met.* 313. *Ib.* 377). ‖ — ŭs *et* ĭus, ă, ŭm. *Vers phalèque, phalécien, ou hendécasyllabe.* Ĭn fīnĕ vērsŭm phălæcĭs sŏnāntĕm. *T. Maur.* (*Met.* 1372). Īdcĭrcō gĕnŭs hōc phălæcĭōrŭm (*Ibid.* 1274). Quārĕ nēc cārmĭnĕ cŭrrō phălæcō. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 4). SYN. Hēndĕcăsўllăbŭs. PHR. Nēc pĕr ūndēnās ĕquĭtārĕ suētŭs Sўllăbās lŭsī cĕlĕr. *Sid. Voy.* Hendecasyllabus. ‖ *Vers différent du précédent, inventé par le même.* (Qui chorĭambĭcus est. Exemplum dat *T. Maur. Met.* 324: Jānĕ pătĕr, Jānĕ tŭēns, Jānĕ bĭcĕps, bĭfōrmĭs.)

† Phălāngō, ās, ārĕ. *Porter suspendu à un bâton;* Ēt cāprĕæm ūnām sēmĭlăcĕrām quătĕrnī sīmŭl phălāngābānt. *Afran.* (apud *Perott. Cornuc.* ad *Mart. Epig.* 115).

Phălāntēŭs *et* Phălāntĭnŭs, ă, ŭm. *De Phalante; de Tarente.* Ĭndĕ Phălāntēō lĕvĭtās ănĭmōsă Tārentō. *Sil.* Āgnă Gălæsī mōllĭŏr Phălāntĭnī. *M.* (V, 38).

Phălāntŭs, ī. *m.* (*Φάλαντος*). *Phalante, chef de la colonie Lacédémonienne qui vint s'établir à Tarente.* Āppŭlă Lēdæī lĭbī flōrŭīt hērbă Phălāntī. *M.* (VIII, 28). Ēt rēgnātă pĕtām Lācōnī Rūrā Phălāntō. *H.*

Phălānx, ăngĭs. *f.* (*φάλαγξ*). *Phalange macédonienne, en gén. bataillon d'infanterie.* Āt Dānāūm prōcĕrēs Agămēmnŏnĭăquĕ phălāngēs. *V.* Tūscōrūmquĕ phălānx. *Id.* Jūnctæque ūmbōnĕ phălāngēs. *J.* (2, 46). SYN. Aclēs, cōhors, cătĕrvă, āgmĕn. *Voy.* Exercitus. ‖ *Au fig.* Phălāngēs cūlpārŭm. *Prud.* (*Psych.* 884).

Phălārĭcă, æ. *Voy.* Falarica.

Phălārĭs, ĭdĭs. *m.* (*Φάλαρις*). *Phalaris, tyran d'Agrigente, fit fabriquer par Pérille un taureau d'airain, dans lequel il faisait périr ses victimes. Il finit par y être enfermé lui-même.* Ēt Phălārĭs taūrō vĭōlēntī mēmbrā Pĕrillī Tōrrŭīt. *O.* Āt Phălārĭs, pœnæ mīrāndĕ rĕpĕrtŏr. *Id.* EP. Sĭcŭlŭs, dīrŭs, fĕrŭs, ĭmmānĭs. PHR. Ānnĕ măgĭs Sĭcŭlī gĕmŭĕrūnt ærā jŭvēncī? *Pers.* Phălārĭs lĭcĕt ĭmpĕrĕt ūt sĭs Fălsŭs. *J.* (Cf. *Ov. A. Am.* I, 653; *Pont.* III, 11, 51; *Trist.* V, 1, 53; *Ibid.*, 441; *Sil.* XIV, 211). *Voy.* Perillus.

Phălcēs, ĭs. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 245.)

Phălĕræ, ārŭm. *f. pl.* (*τὰ φάλαρα*). *Collier composé de bulles d'argent ou d'or. C'était particuliérement un ornement et une récompense militaires.* Eūrўălūs phălĕrās Rhāmnētĭs ēt aūrĕă būllīs Cingŭlă. *V.* Ēt lætī phălĕrīs ōmnēs ēt tōrquĭbŭs ōmnēs. *J.* (16, 60). *Voy.* Bulla. ‖ *Ornement des chevaux.* Prīmŭs ĕquūm phălĕrīs ĭnsignēm victŏr hăbētō. *V.* Ūt phălĕrīs gaūdĕrĕt ĕquŏs. *J.* (11, 103). ‖ *qqf. Collier de femme.* Ān ūt mātrōna ōrnātă phălĕrīs pēlăglīs *P. Syr.* (apud *Petr. fr. Trag.* 35). Ex hūmĕrīs frūstră phălĕrās ĭmpōnīs ĕbūrnīs.

Vet. Epithal. (apud *Wernsd. P. M.* IV, p. 491). *Voy.* Monile. ‖ *Au fig. Ornement, clinquant.* Ād pōpŭlūm phălĕrās. *Pers.* (3, 30)

Phălĕrātŭs, ă, ŭm. *Orné d'un collier de bulles.* Illa hōstīlĕ căpŭt phălĕrātăquĕ tēmpŏrā bŭllīs Īnsūrgēns labĕfăctăt. *Prud.* (*Psych.* 98). Et phălĕrātum Circumflĕctĭt ĕquŭm (*Ib.* 263). ‖ *Volume ayant une attache précieuse.* Ēgrĕgiō compăctă sĭtū, phălĕrātă rōtātū Pāgĭnă. *Fort.* (VIII, 24, 1). ‖ *Au fig. Orné, brillant.* Ūt phălĕrātīs dictīs dūcās mĕ. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 15).

Phalēreūs, *et à tort* Phalērĕūs. *m.* (Φαληρεύς). *De Phalère, bourg de l'Attique.* Dēmētrĭŭs quī dictŭs ĕst Phălērĕūs. *Ph.* (V, 1. Fuit qui conjiceret *Phalericus*).

Phălērŭs, ī. *m.* (φαληρός). *Nom de guerrier.* Cāsūsquĕ tŭos ēxprĕssă, Phălērĕ. *V. Fl.*

Phălisci, ōrŭm. *Voy.* Falisci.

Phaliscŭs, ī. *m.* (Φάλισκος). *Phalisque, poète grec, inventeur d'un mètre qui porte son nom.* Atque illĕ pŏēta Phălisc*ŭs*. *T. Maur.* (*Met.* 258). ‖ Phaliscŭs *ou* Faliscŭs, ă, ŭm. *Vers phalisque, composé des quatre premiers pieds de l'hexamètre.* Tălĭă dōctă phalisca lĕgīmŭs. *T. Maur.* (*Met* 429. Quem versum *Tetrametrum heroicum* vocat *Diom.* 3, 519).

Phanācēs, ĭs. *m. L'un des noms de Bacchus.* Mȳsi Phanācēm nōmĭnānt. *Aus.* (*Epig.* 30).

Phanæ, ārŭm. *f. pl.* (φανα). *Port de l'île de Chio, célèbre par ses vins.* ‖ *D'où*, Phanæŭs, a, ŭm. Tmolŭs ĕt assūrgit quĭbŭs, ĕt rĕx ĭpsĕ Phanæŭs. *V.*

? Phānăgŏrā. *Voy.* Phænagora.

Phānŏcratēs, æ. *m. Nom d'homme.* Fīlĭām Phānŏcratæ nōstrī. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 17).

Phāntāsmă, ātĭs. *n.* (φάντασμα). *Fantôme, vision, prodige.* Aūt Dĕŭs ærĭās vŏlūtāns phāntāsmă pĕr aūras. *Prud.* (*Sym.* 531). Signa quŏt ærĭīs vŏlĭtānt phāntāsmătă monstrīs (*Ib.* 1666). Dēlusos fŭgiēns vānō phāntāsmătĕ tāctūs. *Alc.* (II, 68). SYN. Visūm, spĕctrūm, sĭmŭlācrŭm; lĕmūrēs, lārvæ. ‖ *Fiction, rêve.* Nōn ĕgō Castalidās vatum phāntāsmata Musās. *Paul. Nol.* (19, 30). SYN. Commentŭm, somnĭă.

Phāntasŏs, ī. *m. Nom d'un songe.* (*Ovid. Met.* XI, 642.)

Phaon, ŏnĭs. *m.* (Φάων). *Phaon, jeune homme de Lesbos, aimé de Sapho.* Ārvă Phaon cĕlĕbrāt dīversă Tўphoĭdŏs Ætnæ. *O.* Quod Canacē, Phўllisque, ĕt fastidĭtă Phaoni. *Aus.* (*Epig.* 92). Tĭbi ĕt Phaŏni Lesbĭo, tām mīsĕre ŭt amarentŭr. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 32).

Pharæŭs, ă, ŭm (Φαραίος). *D'une ville de Béotie.* Longum ēnūmĕraré Pharæos Œbaliosque dūcēs. *Stat.*

Pharāmŏndŭs *ou* Phăramūndŭs, ī. *m. Pharamond, chef des francs Saliens, de la famille des rois qui s'établirent en Gaule.* ‖ *Autres.* Promptus in officĭis, vir Pharamondē, bŏnīs. *Fort.* (IX, 12, 2).

Phărăō *et* Phărăōn, ōnĭs. *m.* (Φαραώ). *Pharaon, titre des rois d'Égypte; en partic. de la dynastie sous laquelle les Hébreux habitèrent cette contrée.* Ūt vidĕt insuētum Phărao ĕt mirābĭlĕ lūmĕn. *Alcim.* (V, 544). Căptīvo Phărăōn diadēma in vērticĕ pōnit. *Id.* (*ad Sor.* 640). Sōlvit vinclă pĕdūm; prōpĕrāt Phărăōnis ăd ārcēm. *Prud.* (*Ench.* 32). PPH. Phărĭŭs rēx, tўrannŭs.

Phărētra *et* Phărētrum, æ. *f.* (φαρέτρα). *Carquois.* Pārs lævĕs hūmĕrō phărētrās; ĭt pĕctŏrĕ summō. *V.* Spīculă dē phărētrā prōmĭt ăcută sŭă. *O.* Illă phărētrăm Fĕrt hūmĕrīs. *V.* Dēquĕ sagittĭfĕrā prompsĭt dŭŏ tēlă phărētrā. *O.* SYN. Corўtus. EP. Scўthică, Lўcĭa. Gnōssĭă, Cўllēnĭa, sagittĭfĕra, căpax, plēnă, grăvĭda, gravis; habĭlis, īnsignĭs, dĕcŏrā, nītĕns, aūrātă, pictă, ĕbūrnĕă; sōnans, pēndēns, sūspēnsă. PHR. Phărētrā sagittis, tēlīs gravĭda, plēnă. Ex hūmĕrō sūspēnsă, pēndĕt. Hūmĕrō sōnat. Tĕrgă pulsat. VERB. Tēla sōnānt hūmĕrīs. *V.* Corўtiquĕ lævĕs hūmĕrīs, ĕt lētĭfer ārcŭs. Cui phărētra ex aūrō. *Id.* Ex hūmĕrō pēndēns rēsōnābat ĕbūrnĕă lævō Tēlōrūm cūstōs. *O.* Clausa tămĕn mīsī Scўthĭcă tĭbī tēla phărētrā. *Id.* Cœlēstĭbŭs ĭmplĕt Corўtum tēlīs. *St.* Hūmĕrīs āptāssĕ phărētrās. *Id.* Gnōssās āgĭtārĕ phărētrās. *Pp.* Et phărētra ex hūmĕrō Gnōssĭa ūtroquĕ jăcĕt. *Id.*

Phărētrātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un carquois.* Ūnum ēxsĕrtă lătŭs pūgnæ phărētrātă Cămīllă. *V.* Blāndă phărētrātōs Elĕgĭă cāntĕt āmōrēs. *O.* PPH. Phărētrā succĭnctŭs, īnstrŭctŭs, īnsignĭs, dĕcŏrŭs, nītŭs. Phărētram gĕrēns, gēstāns. *Voy.* le précéd.

Phărētrĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Comme le précéd.* Clādĕ phărētrĭgerī sŭbānās rēgīs Āthēnās. *Sil.*

Phărĭsæi, ōrŭm. *m. pl.* (Φαρισαῖοι). *Pharisiens, secte chez les Juifs.* Ēccĕ Phărisæī cōrăm rĕprĕhendĕrĕ Christŭm. *Juvc.* (II, 574. *Ib.* 554). ‖ — ūs, a, ŭm. Cæcă Phărisæă cognovit făctŭ gēntis. *Juvc.* (II, 614). Post Dŏmĭnŭs Phărisæa pētēns convīvĭă cœnæ. *Sedul.* (3, 404).

Phărĭs, ĭs. *f.* (Φάρις). *Ville de Messénie.* Quōs Phărĭs, vŏlŭcrŭmquĕ părēns, etc. *St* (*Th.* IV, 226). Phărim? ăn Pisām, Jŏvis ĕt cŏrōnis Ēlĭda claram? *Sen.* (*Troad.* 852).

Phărĭŭs, ă, ŭm (Φάριος). *De Pharos; Égyptien.* Hŏc ălĭī signŭm Phărĭām dīvĕrē jŭvēncām. *O.* Æcĭpĕ nĕc Phărĭō nūtāntĭă pŏndĕra saxō. *M.* (I, 39). Æspĭdās ŭt Phărĭās caŭdă solĕrtĭŏr hostĭs. *L. Voy.* Ægyptius. ‖ Phărĭī, ōrŭm. *m. pl. Égyptiens.* Mīrantŭr Phărĭī nūmĕrŭm. *Alcim.* (V, 591).

Phărmăcŏpōla, æ. *m.* (φαρμακοπώλης). *Pharmacien, marchand de drogues.* Āmbŭbājārum collēgĭa, phărmăcŏpōlæ. *H.*

Phărnăcēs, ĭs. *m.* (Φαρνάκης). *Pharnace, fils de Mithridate, d'abord allié des Romains, puis vaincu par César.* Tigranemquĕ mĕūm; nĕc Phărnăcis ārmă rĕlīnquās. *L.* (*Id.* X, 476; *Sid. Pan.* 2088).

Phărŏs *ou* Phărŭs, ī. *f.* (Φάρος). *Pharos, petite île qui ferme le port d'Alexandrie, en Égypte. Il y avait une tour fort élevée, où l'on allumait des feux pour éclairer les vaisseaux pendant la nuit.* Quæ cōlĭs ĕt Mēmphĭn, palmĭfĕramquĕ Phărŏn. *O.* Lumĭna nōctĭvăgæ tollit Phăros æmŭla lunæ. *St.* Clārāmquĕ sĕrēnā Arce Phăron sŭbĭit. *V. Fl.* Romām quum pĕtĕrĕt, Phăro rĕlĭctā. *M.* (IX, 41). SYN. Alexandrĭa. ‖ *Par ext. l'Égypte.* Pētĭmŭs Phărŏn ārvaquĕ Lāgī. *L.* (Et *St. Silv.* II, 2, 102). ‖ *Port d'Étrurie.* Intrārĕt ŭt portum Phări. *Paul. Nol.* (13, 360). ‖ † *Phare, fanal.* Quī, vĕlŭt ălta phărŭs, lūmĕn pĕrtēndĭt ăd Indŏs. *Fort.* (X, 7, 7). PPH. Phărĭæ flammæ. *L.* PHR. Præsĭdĭum tĕrrīs indĭcĭumquĕ frĕtis. *Rutil.* ‖ *Au fig.* Gallĭca cĕlsa phărŭs, fulgōrem ēxtēndĭt ăd Indŏs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 49). ‖ *m. Nom d'homme.* Ēccĕ Phărō... Intorquēns jăcŭlūm. *V.*

Phărsālĭă, æ. *f.* (Φαρσαλία). *Canton de Thes-*

salle. Nōn īstās hărŭit pūgnæ Phārsālĭă pārtēs. *L.* Phārsālĭă sēntĭēt illūm. *O.*

Phārsālĭcŭs *et* Phārsālĭŭs, ă, ŭm (Φαρσαλικός *et* Φαρσάλιος). *De Pharsale.* Clārā vĭrī făcĭēs : multī Phārsālĭcă cāstrā. *L.* Phārsālĭcŭs ānnŭs. *Id.* Tŭrbātă cērvĭcē jŭbās, Phārsālĭă rŭră. *Cl. Voy. le suiv.*

Phārsālŏs *ou* Phārsālŭs, ī. *f.* (Φάρσαλος). *Pharsale, ville de Thessalie où Pompée fut vaincu par César.* Ēmăthĭs æquŏrĕī rēgnum Phārsālŏs Achillīs. *L.* Phārsālŏn cŏĕunt, Phārsālĭă tēctă frĕquēntant. *Cat.* (64, 37. Pauci leg. *Pharsaliam*).

Phărŭs. *Voy.* Pharos.

Phăsēlĭs, ĭdis. *f.* (Φασηλίς). *Ville et port de Lycie.* Tē prīmŭm, părvă Phăsēlī, Măgnŭs ădŭlt. *L.* Pĕrgēquĕ călēns, ĕt cēlsă Phăsēlĭs. *Prisc.* (*Peri.* 805. Et *Avien.* 1018).

Phăsēlŭs *ou* Phăsēlus, ī. *f.* (φάσηλος). 1. *Haricot.* Sī vērŏ vĭcĭămquĕ sĕrēs vilēmquĕ făsēlŭm. *V.* Consurgit longă făsēlus. *Col.* (10, 377). SYN. Phăsēlŏlus. ‖ 2. Phăsēlus *et* Phăsēlŏs. *f. et qqf. m. Petite barque allongée.* Ēt circŭm pictīs vĕhĭtŭr sŭă rŭră phăsēlis. *V.* Errānt, ŭt vēntĭs discordĭbŭs æctă phăsēlus. *O.* Pictăm phăsēlŏn ădjŭvāntĕ fĕrt aurā. *M.* (X, 30). Invĕrsă mūnĭtă phăsēlō. *L.* (Sic et *Sen. H. OEt.* 695). Phăsēlŭs illĕ, quĕm vĭdētis, hōspĭtēs. *Cat.* (4, 1). *Voy.* Cymba. ‖ *Les Égyptiens en faisaient en terre.* Părvŭlă fictĭlĭbŭs sōlĭtum dărĕ vēlă phăsēlis. *J.* (15, 127. Quod et testatur *Strab.* 15).

Phăsēŏlus, ī. *m. Comme* Phaselus 1.

Phăsgănĭŏn *ou* Phăsgănĭum, ĭi. *n.* (φασγάνιον). *Sorte de glaïeul.* Aŭt dē phăsgănĭō rădix dēcoctă pălŭstrī. *Ser. Sam.* (*vs* 749. Cf. *Plin.* 11, 88).

Phăsĭăcŭs, ă, ŭm (Φασιακός). *Du Phase, de la Colchide, de Médée.* Tŭrbăquĕ Phăsĭăcăm Grāĭa bĭbĭstĭs ăquăm. *O.* Phăsĭăcă fŭgiēns rēgnă Thēssălĭcă trăhĕ. *Sen.* (*Ag.* 120). Dīcăm Phăsĭăcō stĕtīssĕ portū. *Sid.* (*Pan.* 1929). *Voy. le suiv.*

Phasĭānŭs, ī. *m., et* Phăsĭānă gallīnă, ævĭs. *Faisan, oiseau originaire des bords du Phase. Selon la fable, Itys, fils de Térée, fut changé en cet oiseau.* Ēt implŏrŭm Phăsĭānă Colchŏrŭm. *M.* (III, 58, gallina). PPH. Cŏlchĭs, Cŏlchă, Scythĭcă vŏlŭcrĭs. Phăsĭdĭs ălēs, vŏlŭcrĭs, ævĭs. VERS. Ălēs Phăsĭăcis pĕtĭta Cŏlchis. *Petr.* Jām Phăsĭdŏs ūnda Orbăta ēst ævĭbŭs. *Id.* Nĕc Lĭbўē mittĭt, nĕc tĭbĭ Phăsĭs ævēs. *M.* Sī Lĭbўcæ nŏbĭs vŏlŭcrēs aŭt Phăsĭdēs essēnt. Argĭvă prīmŭm sūm trānspŏrtātă cărīnă; Ante mĭhī nōtum nĭl, nīsī Phăsĭs, ĕrāt. *Id.* Nŭmĭdārŭm pascĭmŭr ŏrĭs, Phăsĭdŏs ēt dămnis. *Manil.* Phăsĭăcăm vŏlŭcrēm, pīscēs vĕl sūmĭnă căpŭnis. *Ennod.*

Phăsĭăs, ădis, *et* Phăsĭs, ĭdis. *f.* (Φασιάς *et* Φασίς). *Médée.* Bărbărā pĕr nătos Phăsĭăs ūltă sŭos. *O.* Impōsĭtăm cēlĕrī Phăsĭdă pŭppĕ tŭlīt. *Id.* Ērĕptŭs thălămīs Phăsĭdŏs hŏrrĭdĭs. *Sen.* (*Med.* 102). *Voy.* Medea.

1. Phăsĭs, ĭs *ou* ĭdis. *m.* (Φᾶσις). *Le Phase, fleuve de Colchide.* Cōlchŏrŭm quŏ rŭră sĕcāt ditissĭmă Phăsĭs. *L.* Contĭgĕrānt răpĭdās lĭmōsī Phăsĭdĭs ūndās. *O.* Sŭa jŭră crūēntŭm Phăsĭn hăbēnt. *St.* EP. Pontĭcŭs, Cŏlchŭs. PPH. Cōlchŏrŭm flŭvĭŭs, ămnĭs. Phăsĭdĭs ūndă. ‖ Phăsĭdĭs ălēs, ævĭs, etc. *Faisan. Voy.* Phasianus. ‖ *Nom d'homme.* Dūm laŭdăt mŏdŏ Phăsĭs in thĕātrō. *M.* (V, 8).

2. Phăsĭs, ĭdis. *f.* (Φασίς). *Du Phase.* Sī Lĭbўcæ nŏbĭs vŏlŭcrēs aŭt Phăsĭdēs essēnt. *M.* (XIII, 45). ‖ *Médée. Voy.* Phasias.

Phăsmă, ătis. *n.* (φάσμα). *Fantôme, revenant.* ‖ *Nom d'une pièce de Ménandre.* Īdēm Mĕnāndrī Phăsmă nūnc nūpĕr dĕdīt. *Ter.* (*Eun. prol.* 9). ‖ *Pièce d'un mimographe latin.* (*Juv.* 8, 186.)

Phātnæ, ārŭm. *f. pl.* (φάτναι). *Deux petites étoiles dans le Cancer.* Āst aūtĕm tĕnŭī quæ cāndēnt lūmĭnĕ Phātnæ. *Cic.* (apud *Prisc.* 16 *fin.*).

Phaŭrūsĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Φαυρούσιοι). *Peuple de l'Afrique Occidentale.* Cōntĭnŭō pōst hōs sĕquĭtŭr Phaŭrūsĭă tēllūs. *Prisc.* (*Peri.* 201. Cf. *Mel.* 3, 10).

Phēgēĭŭs, *et probablement* Phēgĕŭs, ă, ŭm (Φηγεῖος *et* Φηγέιος). *De Phégée.* Cōgnātūmquĕ lātŭs Phēgēĭŭs haŭsĕrāt ēnsĭs. *O.*

Phēgeŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Φηγεύς). *Phégée, roi d'une partie de la Thessalie. Il admit Alcméon à l'expiation de son parricide, et lui donna sa fille.* Dōctŭs Hўlās cæstŭm, Phēgeŭs cătŭs ārtĕ pălæstræ. *Aus.* (*Epig.* 93). ‖ *Nom de guerriers.* Phēgĕă sŭblātă mĭnĭtāntēm bēllă sĕcūrī. *St.* Cōnfixă Phēgĕă pārmă. *V.*

Phēgĭs, ĭdis. *f.* (Φηγίς). *Fille de Phégée, Alphésibée.* Āmphĭlŏchī frātĕr nĕ Phēgĭdă sēmpĕr ămārēt. *O.*

Phēmĭŭs, ĭi. *m. Musicien, maître d'Homère.* Quĭd jŭvĕt, ăd sŭrdās sī cāntēt Phēmĭŭs aūrēs ? *Ovid.*

Phēmŏnŏē, ēs. *f.* (Φημονόη). *Fille d'Apollon, à laquelle on attribue l'invention du vers héroïque.* (*St. Silv.* II, 2, 39.) ‖ *Nom d'une Pythie.* Phēmŏnŏēn ērrārĕ vāgăm. *L.*

Phĕnĕŏn, ī. *n., et* Phĕnĕŏs, ī. *f.* (Φένεον, Φένεος *et* Φενεός). *Ville d'Arcadie; m. Lac près de la ville.* Ēst lăcŭs Ārcădĭæ, Phĕnĕŏn dīxērĕ prĭōrēs. *O.* Ēt Phĕnĕŏs nĭgrō Stўgă mittĕrĕ crēdĭtă Dītī. *St.* (Adde *Cat.* 68, 108).

Phĕræ, ārŭm. *f. pl.* (Φέραι). *Phères, ville de Thessalie.* Ācўrūsquĕ, Phĕræque, ēt clāndēstĭnŭs Acarnan. *Grat.* (*Cyn.* 185).

Phĕræŭs, ă, ŭm (Φεραῖος). *De Phères, de Thessalie, d'Admète.* Tē quŏquĕ dānt cāmpī tānto cultōrĕ Phĕræī Fēlĭcēs, Admētĕ. *V. Fl.* Văccās pāvissĕ Phĕræās Fĕrtŭr. *O.* Conjŭgĭs fātŭm rĕdĭmēns Phĕræī Uxŏr. *Sen.* (*Med.* 662, de Alcesti). ‖ *Alexandre, tyran de Phères.* Inquĕ tŭō thălamō rĭtŭ jŭgŭlērĕ Phĕræī (*Ibis*, 321).

Phĕrĕclēŭs, ă, ŭm (Φερέκλειος). *De Phéréclus, charpentier qui construisit le vaisseau de Pâris.* Lōngă Phĕrĕclēă pĕr frēta pŭppĕ vĭās. *O.*

Phĕrĕcrātĭŭs, ă, ŭm. *Phérécratien, sorte de vers.* Nĕc nōn Ālcăĭcō vĕl Phĕrĕcrātĭō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 10, antepenultima male producta).

Phĕrĕcўdēs, ĭs. *m.* (Φερεκύδης). *Phérécyde, philosophe syrien, maître de Pythagore.* Sēd quĭs nōn pāvĕāt Phĕrĕcўdis fātă trăgœdī ? *Ser. Sam.* (*vs.* 62).

Phĕrĕtĭādēs, æ. *m.* (Φερητιάδης). *Fils de Phérès, Admète.* Fātă Phĕrĕtĭādæ cōnjŭx Păgăsæă rĕdēmĭt. *O.* (*A. Am.* III, 19. *Id. Met.* VIII, 310). ‖ *Au plur. Napolitains.* Rēgrēssŭs ăd āltŏs Īndē Phĕrĕtĭādum mūrŏs. *Sil.* (XII, 59. Alii male *Pherecyadum*).

Phĕrēsæī, *et peut-être* Phĕrĕzæī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de la terre de Chanaan.* Sēd gĕns Phĕrēsæă sagittĭs Insŭltāt. *Prud.* (*Ham.* 435. Sic Noster corripit Balthăsar).

Phĕrētrŭm. *Voy.* Feretrum.

Phī. *Voy.* Phu.

Phĭălă, æ. *f.* (φιάλη). *Coupe évasée en métal.* Vīrrō tĕnĕt phĭălās, tĭbĭ nōn cōmmittŭntŭr aurŭm.

J. (5, 39). Mittis, ĕt hoc philălæ nōmĕn hăbĕrĕ jŭbēs. *M.* (VIII, 33. *Id.* III, 41).

Phiălē, ēs. *f. Une des nymphes de Diane.* (*Ov. Met.* III, 172.)

Phĭdĭăcŭs, ă, ŭm (Φειδιακός). *De Phidias.* Phĭdĭăcus signō sē Jŭpĭtĕr ōrnāt ēbŭrnō. *Pp.* (III, 7, 15). Phĭdĭăcō sī dignă Jŏvī dărĕ tēmplă părābĭt. *M.* (VII, 54. Et *Juv.* 8, 103).

Phĭdĭās, æ. *m.* (Φειδίας). *Phidias, le plus célèbre des sculpteurs grecs.* Lysippī lĕgō; Phĭdĭæ pŭtāvī. *M.* (IX, 45). Nec tēmplum ĕt ārās ipsĕ Phĭdĭās hăbĕt. *Prud.* (*Peri.* 2483). PHR. Ŏptāssētquĕ nŏvō sĭmĭlēm tē pōnĕrĕ tēmplō Āttĭcus Ēlēī sēnīor Jŏvis. *St.* ‖ † Phĭdĭās. Cŭjus ŏpŭs? Phĭdĭæ, quī signŭm Pallădĭs, ējŭs. *Aus.* (*Epig.* 12).

Phĭdippŭs, ī. *m.* (Φείππος). *Nom d'homme.* Thessălĭcī jŭvĕnēs, Phĭdippŭs ĕt Āntĭphŭs ībānt (*Epit. Iliad.* 192. Adde *Ter. Hec.* III, 4, 35).

Phĭdȳlē, ēs. *f.* (Φειδύλη). *Nom de femme.* Nāscēntē lūnā, rūstică Phĭdȳlē. *H.*

Phĭlæ, ārŭm. *f. pl.* (Φίλαι). *Philé, île de la Haute-Égypte.* Rēgnī clausŭră Phĭlæ. *L.* (X, 343).

Phĭlænĭs, ĭdis. *f.* (Φιλαινίς). *Nom de femme.* Cūr nōn băsĭō tē, Phĭlænĭ? călva ēs. *M.* (II, 33. Adde *Anth.* II, p. 534).

Phĭlænŭs, ī. *m.* (Φίλαινος). *Nom d'homme.* Pătĕr Phĭlænŭs. *M.* (X, 102). ‖ *Au plur. Deux frères Carthaginois qui se dévouèrent pour leur patrie, et furent honorés comme des dieux.* Quă cēlĕbre învictī nōmĕn pŏsŭērĕ Phĭlænī. *Sil.* (Cf. *Sall. B. J.* 79; *V. Max.* 5, 6).

Phĭlăgrĭus, ĭi. *m. Philagre, littérateur, ami de Sidoine.* Pĕr prŏăvōs gēntīsquĕ sŭæ tē tēstĕ, Phĭlăgrī, Pātrĭcĭus rēsplēndĕt ăpex. *Sid.* (*Pan.* 1599. *Ib.* 3677).

Phĭlămmōn, ōnis. *m.* (Φιλάμμων). *Philammon, fils d'Apollon, célèbre poète et musicien.* Cārmĭnĕ vōcālī clārūs cĭthărāquĕ Phĭlămmōn. *O.*

† Phĭlēmă, ătis. *n.* (φίλημα). *Baiser. Nom donné à une femme.* (*Lucr.* IV, 1162. Alii Græce scribunt.)

Phĭlēmătĭum, ĭi. *n.* (φιλημάτιον). *Nom de femme.* Mĕă Phĭlēmătĭŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 137). Vīvă Phĭlēmătĭum sum Aūrēlĭă nōmĭnĭtātă. *Inscr.* (apud *Fabret.* 421, 388). ‖ † Phĭlēmātĭă *ou* Phĭlĭmātĭă, æ. *f.*, et Phĭlĭmātĭus, ĭi. *m. Noms de femme et d'homme.* Mātrōnām Phĭlĭmātĭām sēpulcrō. *Sid.* (*Ep.* II, 8, 4). Hōc fŏvĕāt pulchĕr făcĭēm Phĭlĭmātĭus ūdăm (*Ib.* V, 17, 3).

Phĭlēmōn, ōnis. *m.* (Φιλήμων). 1. *Philémon, mari de Baucis.* Cōncĭpĭūnt Baucisquĕ prĕcēs tĭmĭdūsquĕ Phĭlēmōn. *O. Voy.* Baucis. ‖ 2. Phĭlēmōn *ou* Phĭlēmŏ. *Philémon, poète grec de la nouvelle comédie.* Phĭlēmŏ scripsit, Plautus vōrtit bărbărĕ. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). Græce hæc vŏcātŭr Ēmpŏrōs Phĭlēmōnĭs. *Id.* (*Merc.* I, 1, 9).

Phĭlēnĭum, ĭi. *n.* (φιλήνιος). *Nom de femme.* Ĭstĭhānc mĕrĕtrĭcem ē prōxŭmō Phĭlēnĭŭm. *Pl.* (*As.* I, 1, 38).

Phĭlĕrōs, ōtis. *m.* (φιλέρως). *Nom d'homme.* Quŭm plăcĕāt Phĭlĕrōs tōtă tĭbī dōtĕ rĕdēmptŭs. *M.* (II, 34). Phĭlĕrōtis ămīcām (*Ib.* 5). Quīd făcŭlăm præfĕrs, Phĭlĕrōs, quă nĭl ŏpŭ' nōbis? *Val. Ædit.* (apud *Gell.* 19, 9).

Phĭlētæŭs, ă, ŭm (Φιληταῖος). *De Philétas.* Ōră Phĭlētæă nōstră rĭgāvĭt ăquă. *Pp.* (III, 2, 52. *Id.* IV, 6, 3).

Phĭlētās, æ. *m.* (Φιλήτας). 1. *Poète grec, contemporain d'Alexandre.* Callĭmăchī mānēs, ĕt Cōī sācrā Phĭlētæ. *Pp.* (III, 1, 1. *Id.* II, 25, 31). Hūnc ipsĕ, Cōō plaūdēntĕ, Phĭlētās, Callĭmăchūsquĕ sĕnēx. *St.* (*Silv.* I, 2, 265). ‖ 2. Phĭlētēs, æ. *m. Ami de Phèdre.* Hōc cūr, Phĭlētē, scrīpsĕrīm, pūlchrē vīdēs. *Ph.*

Phĭlētŭs, ī. *m.* (φιλητός). *Nom d'homme.* Phœbō quātŭōr, ūndĕcīm Phĭlētō. *M.* (11, 44). Ālĭum tĭbī fātă Phĭlētŏn, Fōrsăn ĕt ipsĕ dăbīt. *St.*

† Phĭlĭmātĭus. *Voy.* Phĭlematium.

Phĭlĕus, ī. *m. Géographe grec, ordint. nommé Philéas.* Dīstērmĭnārī: Phĭlĕŭs hōc quānquām vĕtŭs Pŭtāssĕ dīcāt īncŏlās. *Avien.* (*Or. mar.* 685. Sic omnes).

Phĭlippă, æ. *f. Nom de femme.* Ē Phĭlippā mātrĕ nātām. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 29).

Phĭlippēŭs, ă, ŭm (Φιλίππειος). 1. *De Philippe.* Ūnă Phĭlippēō sānguĭnĕ ĭnūstă nŏtă. *Pp.* (III, 9, 39). Tū Phĭlippēōs Mācĕtŭm pĕr āgrōs. *Paul. Nol.* (30, 193). SYN. Phĭlippĭcŭs. ‖ Phĭlippēī nūmmī, *et absolt.* Phĭlippēī; *dans les comiques,* Phĭlippēī *ou* Phĭlippēī, ōrŭm. *m. pl. Monnaie d'or à l'effigie d'un Philippe.* Nēmo ēst. Nūmmōrŭm Phĭlippēum ăd trĭă mīllĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 115. Sed multis Plauti locis ubi exhibetur *Philippei,* legendum *Philippi:* exemp. gr. *Asin.* I, 3, 1). *Voy.* Philippus. ‖ 2. *De Philippes.* Ārmă Phĭlippēōs implērūnt sānguĭnĕ cāmpōs. *Manil.* (I, 907). SYN. Phĭlippēnsis.

Phĭlippī, ōrŭm. *m. pl.* (Φίλιπποι). *Philippes, ville de Macédoine, où Brutus et Cassius furent vaincus.* Rōmānās ăcĭēs ĭtērŭm vīdērĕ Phĭlippī. *V.* Ēmăthĭăquæ ĭtērŭm mădēfăctī cædĕ Phĭlippī. *O.* Cērno ĕquĭdēm gĕmĭnă jām strātōs cædĕ Phĭlippōs. *Petr.* (*Sat.* 121). PPH. Ēmăthĭæ, Ēmăthĭī cāmpī. Ēmăthĭă ārvā. ‖ 2. *Monnaie. Voy.* Philippus.

Phĭlippĭcŭs, ă, ŭm (Φιλιππικός). *De Philippe.* Hĕm tĭbī ārgentī tālēntŭm: Phĭlippĭcum ēst; tĕnĕ tibī. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 60. Vulgo *talentum argenti*). ‖ Phĭlippĭcæ (orationes). *Philippiques, harangues de Démosthène contre Philippe; de Cicéron contre Antoine.* Quām tē, cōnspĭcŭæ dīvīnă phĭlippĭcă fāmæ. *J.* (10, 130).

Phĭlippŭs, ī. *m.* (Φίλιππος). 1. *Philippe, roi de Macédoine, père d'Alexandre.* Īllĭc Pellæī prōles vēsānă Phĭlippī. *L.* Clārī mŏnŭmēntă Phĭlippī. *O.* SYN. Ămyntĭădēs. EP. Clārŭs, ĭnclȳtŭs, victŏr, fŏrtĭs; vāfĕr, sŭbdŏlŭs, callĭdŭs. ‖ 2. *Père de Persée, fut vaincu par Flaminius.* Quēm dēdĕrāt Pērsēs, quēm victī prædă Phĭlippī. *L.* Quōd quīsquĕ ĭn bellō gĕssĭt cūm rēgĕ Phĭlippō. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 9). ‖ Phĭlippī, *et dans les comiques* Phĭlippī *ou* Phĭlippī, ōrŭm. *m. pl. Monnaie d'or à l'effigie d'un Philippe.* Rĕttŭlĭt āccĕptōs, rēgālĕ nōmĭsmă, phĭlippōs. *H.* Bis sĕptēm rūtilōs, rēgālĕ nōmĭsmă, phĭlippōs. *Aus.* (*Epist.* 5, 19). Nām quŭm vēnīrĕt, aūrĕōs sēcŭm phĭlippōs dētŭlĭt. *Prud.* (*Peri.* 341). Dūcēntōs nūmmōs aūrĕōs phĭlippōs prōbōs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 41. Et sic sæpissimē. Cum Nostro faciunt Itali, apud quos nomen est *Filippo*). *Voy.* Philippeus. ‖ 3. *Saint Philippe, apôtre.* Ātque indĕ Phĭlippō Christŭs ălt. *Prud.* (*Apot.* 188. Adde *Juvc.* II, 99 et 109). ‖ *Autres.* (*Mart.* VI, 84.)

Phĭlistĭōn, ōnis. *m. Nom d'un pantomime ou mimographe.* Mīmōs ridĭcŭlī Phĭlistĭōnis. *M.* (II, 41).

Phĭlȳrĭdēs. *Voy.* Philyrides.

Phĭlō *ou* Phīlōn, ōnis. *m.* (Φίλων). *Philon, philosophe grec de l'académie, eut Cicéron pour au-

dixeur. Nōn Philō Cēcrōpĭūs, nōn qui laūdātūs āb hōstĕ. *Aus.* (*Mos.* 303). ‖ *Autres.* Nūnquām sĕ cōnāssĕ dŏmī Philō jūrāt ; ĕt hōc ēst. *M.* (V, 48). Philon, mĕis quī villĭcātūs prædĭīs. *Aus.* (*Epist.* 22, 1).

Philŏcōmāsĭŭm, ĭī. *n.* (φιλόκομος). *Nom de femme.* (*Pl. Mil.* II, 3, 17, et alibi.)

Philŏcrātēs, ĭs. *m.* (*de φίλος et κράτος*). *Nom d'homme.* Illĭc rĕvŏcātŭr Philŏcrātēs, hīc Tyndărŭs. *Pl.* (*Capt. prol.* 38).

Philŏctētēs, æ. *m.* (Φιλοκτήτης). *Philoctète, fils de Pœas, et compagnon d'Hercule. Blessé au pied par une flèche de ce héros ou par un serpent, il vécut dix ans abandonné dans l'île de Lemnos ; mais comme les Grecs ne pouvaient prendre Troie sans son secours, ils l'envoyèrent chercher par Ulysse, et Machaon le guérit. Après la prise de la ville, il vint en Italie, où il fonda la ville de Pétélie.* Pārvā Philŏctētæ sūbnīxā Pētēlĭā mūrō. *V.* Quīdvĕ Philŏctētēs ictŭs āb ānguĕ gĕmāt. *O.* Tĕvĕ, Philŏctētē, cŭī mālĭm crēdĕrĕ pārtī. *Man.* (V, 294). SYN. Pœantĭŭs, Pœantĭădēs. PPH. Pœantĭŭs hērōs. Pœantĭă prolēs. Pœantĕ sātŭs, nātŭs. Ālcĭdæ cōmĕs. Hērcŭlis hērēs. Gĕnŭs Pœantĭŭm. VERS. Tārdă Philŏctētæ sānāvīt crūră Măchāōn. *Pp.* Pænĕ dĕcĕm lōtĭs ālŭīt Pœantĭŭs annīs Pēstĭfĕrŭm tŭmĭdō vūlnŭs āb ānguĕ dătŭm. *O.*

Philŏlăchēs, ĭs. *m.* (*de φίλος et λάχος*). *Nom d'homme.* Nūsquam ārgentŭm te æccĕpīssĕ suspĭcētŭr Philŏlăchēs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 112).

Philŏdāmŭs *et* Philŏdēmŭs, ĭ. *m.* (φιλόδημος, *Dor.* φιλόδαμος). *Nom d'homme.* Gallĭs hānc, Philŏdēmŭs ălt. *H.* (Et *Pl. As.* II, 4, 38, *Philodamo*).

Philŏmēlă, æ. *f.* (Φιλομήλη). *Philomèle, fille de Pandion, fut emmenée par Térée, roi de Thrace, son beau-frère, qui la déshonora, lui coupa la langue, et l'enferma dans une tour. Elle eut l'idée de tracer son histoire sur une tapisserie, qu'elle exposa aux yeux de sa sœur Progné. Celle-ci se vengea en faisant servir les membres de son fils Itys sur la table de son perfide époux. Poursuivies toutes deux par Térée, Philomèle fut changée en rossignol, et Progné en hirondelle. Suivant d'autres mythographes, c'est Philomèle qui fut changée en hirondelle.* Ēccĕ vĕnīt măgnō dīvĕs Philŏmēlă pārātū. *O.* Nātās ēx Philŏmēla ātque ēx Prōcne ēsse hīrūndĭnēs. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 12). SYN. Pāndĭŏnĭs, Daŭlĭs, Daŭlĭās. PPH. Pāndĭŏnĕ nātă. Daŭlĭās pŭēllă. VERS. Thrēlcĭī quōndām quām sævă lĭcentĭă rēgīs Fēcĕrăt ēlīnguēm, pĕr lĭcĭă tēxtă quĕrēlās Ēdĭdĭt, ĕt tăcĭtīs māndăvīt crīmĭnă tēlīs. *Aus.* ‖ *Rossignol.* Quālis pōpŭlĕā mœrēns philŏmēlă sūb ūmbrā. *V.* Tū, philŏmēlă, pōtēs vōcūm dīscrīmĭnă mīllĕ (referre). *O.* SYN. Lūscĭnĭă, Ătthĭs, ædŏn, Daŭlĭs, Daŭlĭās. EP. Cēcrŏpĭă, Pāndĭŏnĭă, flēbĭlĭs, quĕrŭlă, ārgūtă, cănōră, vōcālĭs. PPH. Daŭlĭs *ou* Daŭlĭās ālēs. Āvĭs, vŏlūcrĭs Pāndĭŏnĭă, Pāndĭŏnĭs, Āttĭcă, Cēcrŏpĭă, Cēcrŏpĭs. VERS. Nīdūm pōnīt, ĭtўn flēbĭlĭtĕr gĕmēns. *H.* Flĕt Philŏmēlă nĕfās incēstī Tērēŏs, ĕt quæ Mūtă pŭēllă fŭīt, gārrŭlă fĕrtŭr ăvĭs. *M.* Quālĭă sūb dēnsīs rāmōrŭm cōncĭnīt ūmbrīs Daŭlĭās, ăbsūmptī fātă gĕmēns ĭtўŏs. *Cat.* Quīd scĕlŭs Ismārĭī quĕrĕrĭs, Philŏmēlă, tўrānnī ? *O.* Nōn tām nŏctŭrnă vŏlŭcrĭs Āttĭcă Cēcrŏpĭīs ŏbstrĕpŭit ĭn fŏlĭīs. *Pp.* Īncrĕpĕt ăbsūmptūm nēc sŭă mātĕr ĭtўn. *Id.* Ēt quæ Bistŏnĭō quĕrĭtŭr sŏrŏr ōrbă cŭbĭlī. *St.* Vērnō nōbĭlĕ cārmĕn Rāmō cāntāt trīstĭs ædŏn, ĭtўn ĭn vārĭŏs mŏdŭlātă sŏnōs. *Sen.* Nātūmquĕ sŏnāt Flēbĭlĭs Āttĭs. Quālĭs nātūm Daŭlĭās ālēs sōlĕt Ismārĭă Flērĕ sŭb ūmbrā. Gēstīt quĕrŭlōs ĭntĕr nīdōs Thrācĭă pēllex. *Id.* Dēflĕāt ŭt mœrēns Āttĭcă mātĕr ĭtўn. *Lucceius* (*Epitaph.* 26. Cf. *Ov. Met.* VI, 424 *sq.* ; *Am.* II, 6, 7 ; *Sen. Oct.* 915 *sq.*). *Voy.* Procne, Tereus. ‖ *Les deux sœurs.* Vince ēt vŏlūcrēs Pāndĭŏnĭās. *Sen.*

Philŏmēlŭs, ĭ. *m.* (φιλόμηλος). *Nom d'homme.* Plūs hăbŭīt Dīdўmŭs, plūs Philŏmēlŭs hăbēt. *M.* (III, 31).

Philŏmūsŭs, ĭ. *m.* (φιλόμουσος). *Nom d'homme.* Dōctum ēt grāmmătĭcūm tē, Philŏmūsĕ, pūtās. *Aus.* (*Epig.* 44. Et *Mart.* VII, 76).

Philōn. *Voy.* Philo.

Philōnīdēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Most.* V, 2, 28.)

Philōnĭŭm, ĭī. *n. Antidote inventé par un médecin nommé Philon.* Quīd rĕfĕrām multīs cōmpōstă philōnĭă rēbŭs ? *Ser. Sam.* (*vs.* 395).

Philŏpœmēn, ĕnĭs. *m.* (Φιλοποίμην). *Philopémen, surnommé le dernier des Grecs, chef de la ligue Achéenne, et défenseur de la liberté Hellénique contre les armes des Romains.* Cārcĕre ĭn Ārgīvō Philŏpœmĕnă lēnta ădĭīt mōrs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Histor.* 14).

Philŏpŏlĕmŭs, ĭ. *m.* (φιλοπόλεμος). *Nom d'homme.* Ōbtĭgĕrăt, pōstquām cāptŭ'st Philŏpŏlĕmŭs tŭūs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 54).

Philŏsŏphĭă, æ. *f. Philosophie. Voy.* Sophia.

Philŏsŏphŏr, ārĭs, ārī. *d.* (φιλοσοφέω). *Philosopher, parler philosophie.* Sālvă rēs ēst : philŏsŏphātŭr. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 34). Philŏsŏphāndum ēst paūcis ; nam ōmnĭnō hāūd placĕt. *Enn.* (apud *Gell.* 5, 15, et *Cic. Or.* 2, 37). Sēd jām sātĭs ēst philŏsŏphātum. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 21).

Philŏsŏphŭs, ĭ. *m.* (φιλόσοφος). *Philosophe.* Ălĕre, aūt cānēs ād vēnāndum, aūt ād philŏsŏphōs. *Ter.* (*And.* I, 1, 30). Pōstrēmō nēmo ægrōtŭs quīdquām sōmnĭăt Tam ĭnsānum, quōd nōn dīcăt ălĭquĭs philŏsŏphŭs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 275). Dēmŏcrĭtŭs Abdērītēs, phўsĭcŭs philŏsŏphŭs. *Laber.* (apud *Gell.* 10, 17). SYN. Sŏphŭs, sapiens. ‖ *adj.* Hōmĭnēs ĭgnāvæ ŏpĕrā, philŏsŏphă sēntēntĭă. *Pac.* (apud *Gell.* 13, 8). ‖ † Philŏsŏphŭs. Innūmĕrābĭlĭŭm prīmōrdĭă philŏsŏphōrum. *Sid.* (*Pan.* 2498. *Ib.* 2658). Philŏsŏphŭm fingis, quūm tē sēntēntĭă mūtĕt. *Cypr.* (*ad Sen.* 48).

Philŏstrātŭs, ĭ. *m.* (Φιλόστρατος). *Philostrate, nom d'homme.* Ā Sīnŭēssānīs cōnvīvă Philŏstrātŭs ūndīs. *M.* (XI, 83).

Philŏtĭŭm, ĭī. *n. Nom de femme.* Sēd vĭdĕŏn' ĕgŏ Philŏtĭum ? ūnde hæc ādvĕnit ? *Ter.* (*Hec.* I, 2, 6).

Philŏxĕnŭs, ĭ. *m.* (φιλόξενος). *Nom d'homme.* Dī tē āmĕnt, Philŏxĕnĕ ! *Pl.* (*Bac.* III, 3, 53).

Philtĕrē, ēs. *f.* (φιλτερα). *Nom de femme.* (*Ter. Heaut.* IV, 1, 49.)

Philtŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Nīsĭ quīd me ălĭūd vīs, Philtō, rēspondī tĭbī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 56).

Philtră, ōrum. *n. pl.* (φίλτρα). *Philtre, breuvage qu'on croyait propre à inspirer de l'amour.* Philtră nŏcēnt ănĭmīs, vīmquĕ fŭrōrīs hăbēnt. *O.* Hīc Thēssălă vēndĭt Philtră. *J.* (6, 609). Philtra ōmnĭa ūndĭquĕ ērŭūnt. *Apul.* (*Apolog.*). EP. Thēssălă, pāllēntĭă, pōtēntĭă, sævă. PPH. Pōtēntēs hērbæ. *Voy.* Magicus.

Philўră, æ. *f.* (φιλύρα). *Pellicule sous l'écorce du tilleul.* Ebrĭūs ĭncinctīs philўrā cōnvīvă cāpillīs.

O. Dispĭlĕnt nĕræ phĭlўra cŏrŏnæ. *H.* ‖ 2. *Nymphe, fille de l'Océan et mère de Chiron, changée en tilleul.* Phĭlўræque ā nōmĭnĕ dictă Lĭttŏră. *V. Fl.* (V, 153. Cf. *Serv.* ad *G.* III, 192). *Voy.* Philyres.

Phĭlўræŭs *et* Phĭlўrēĭus, ă, ŭm (Φιλυραῖος *et* Φιλυρήϊος). *De Philyre.* Pĕlĭŏn ŭmbrōsŭm Phĭlўræăque tĕctă. *O.* (*Met.* VII, 352. Alii leg. *Philyreia*). Phĭlўrēĭŭs hĕrōs. *Id.*

Phĭlўrēs, ŭm. *m. pl.* (Φίλυρες). *Peuple scythe.* Măcrōnēs pōst hōs pārĭtĕr Phĭlўrēsque sĕquūntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 740. Et *Avien.* 946). *Voy.* Philyra 2.

Phĭlўrĭdēs, *et poét.* Phĭllўrĭdēs, æ. *m.* (Φιλυρίδης). *Fils de Philyre, Chiron.* Phĭllўrĭdēs pŭĕrūm cĭthărā pĕrfĕcĭt Āchillĕm. *O.* Phĭllўrĭdēs Chīrōn. *V.* (Et *Prop.* II, 1, 62). PPH. Phĭlўrēĭŭs hĕrōs. *Voy.* Chiron.

Phīmŭs, ī. *m.* (φιμός). *Cornet à dés.* Mittĕrĕt ĭn phīmūm tālōs. *H.* (*Sat.* II, 7, 17. Sic *Bentl.* et *Heindf.* cum libris sine varietate. Alii edd. *pyrgum*). *Voy.* Fritillus.

Phĭnēĭdes *et* Phĭnēŭs, ă, ŭm (Φινείδης, Φινήϊος). *De Phinée.* Stānt āvĭdæ vŏlŭcrēs, nōn quæ Phĭnēĭă mēnsīs Gŭttŭră fraŭdābānt. *O.* Phĭnēĭă pōstquām Clausă dŏmŭs. *V.* Phĭnēă cēcĭdĕrĕ mānū. *O.* Hărpўĭas quæ Phĭnēō mădŭĕrĕ vĕnēnō. *Petr.* (*Sat.* 156).

Phĭnēŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Φινεύς). 1. *Phinée, roi d'Arcadie ou de Thrace, qui, pour complaire à son épouse Harpalyce, fit crever les yeux aux enfans qu'il avait eus d'un premier lit. En punition de son forfait, les dieux lui firent perdre la vue, et suscitèrent les Harpies contre sa maison. Il fut tué par Hercule.* Vīsŭs ērăt Phĭnēŭs, jŭvĕnēsque Āquĭlōnĕ crĕātī. *O.* Lĭttŏră fatĭdĭci pœnĭs hŏrrēntĭă Phinei. *V. Fl.* ‖ *Par anton. Aveugle.* Phĭnēăs ĭnvītĕs, Āfĕr, ĕt Œdĭpŏdās. *M.* (IX, 26). ‖ 2. *Frère de Céphée, à qui Andromède avait été promise, et qui fut pétrifié par Persée.* Pœnĭtēt ĭnjūstī tūm dēnīquĕ Phĭnĕa bēllī. *O.*

Phĭnēŭs. *Voy.* Phineius.

Phĭnĭdēs, æ. *m.* (Φινείδης). *Fils de Phinée.* Ut dūŏ Phĭnĭdæ, quĭbŭs ĭdēm lūmĕn ādēmit Quī dĕdĭt (*Ibis*, 273).

Phĭntĭās ou Phĭntĭă, æ. *m. Un des rois de Syracuse.* (*Pl. Men.* II, 3, 58.)

Phĭsōn, ōnis. *m. Un des quatre grands fleuves du Paradis, dans la Génèse.* Quārtŭs Phĭsōn ĕrĭt, quĕm pŏssĭdĕt Ĭndĭă Gāngēn. *Alcim.* (I, 290). Quōd Gĕōn, ĕt Phĭsōn, Tĭgrĭs Eŭphrātēsquĕ rĕdŭndānt. *Fort.* (*V. S. M.* II, 77).

Phlĕgĕthōn, ōntĭs. *m.* (Φλεγέθων). *Phlégéthon, fleuve des enfers qui roule des flammes.* Fūmĭdŭs ātră vădis Phlĕgĕthōn ĭncēndĭă vōlvĭt. *St.* Quæ răpĭdŭs flāmmīs ămbĭt tōrrēntĭbŭs ămnĭs Tartărĕus Phlĕgĕthōn. *V.* Ārdēntī frĕtō Phlĕgĕthōn ārēnās ignĕŭs tōrtās āgēns. *Sen.* (*Thyest.* 1018). EP. Īnfernŭs, Tartărĕŭs, ignĕŭs, ārdēns, flammĕŭs, fūmĭdŭs, tōrrēns, ātĕr. PPH. Phlĕgĕthontēæ, Phlĕgĕthontĭdes ūndæ. Phlĕgĕthontĭs (idis), Phlĕgĕthontĭă aquă. Flūmĭnă flammantĭă, ārdentĭă. Ignĕŭs ămnĭs. Ārdentēs Phlĕgĕthontĭs ūndæ, āquæ. Ămnĭs flăgrantĭbŭs rīpĭs. VERS. Pĕr Stўgă, pĕr ămnĕs ignĕos ămēns sĕquār. *Sen.* Quæ pătī clusŏs jŭbēt Phlĕgĕthōn, nŏcentēs ignĕō cingens vădō. *Id.* Nec tĭmŭit Phlĕgĕthontă fūrentem ārdentĭbŭs ūndĭs. *Culex.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 549 *sq.*; *Sil.* XIII, 563; *Cl. R. Pros.* II, 314 *sq.*) *Voy.* Acheron, Inferi.

Phlĕgĕthōntĕŭs *et* Phlĕgĕthōntĭŭs, ă, ŭm (Φλεγεθόντειος *et* Φλεγεθόντιος). *Du Phlégéthon.* Et Phlĕgĕthōntĕō rĕquiērūnt mūrmŭră ripæ. *Cl.* Heû! mălĕ lustrātæ Phlĕgĕthōntĭă victĭmă Rōmæ. *Prud.* (*Sym.* 464). *Voy.* Infernus.

Phlĕgĕthōntĭs, ĭdis. *f.* (Φλεγεθοντίς). *Du Phlégéthon.* Spārsūmquĕ căpŭt Phlĕgĕthōntĭdĕ lymphā. *O.*

Phlĕgōn, ōntĭs. *m.* (Φλέγων). *Un des chevaux du soleil.* Sōlĭs ĕquī, quārtŭsquĕ Phlĕgōn, hĭnnĭtĭbŭs aūrās. *O.*

Phlĕgră, æ. *f.* (Φλέγρη). *Ville de Macédoine, postérieurement Pallène, où la fable place le combat des géants contre les dieux.* Sĕd tĕ quūm trĕpĭdūm spērārĕt Phlĕgră Tōnāntĕm. *Sid.* (*Pan.* 1222). Ĭăpĕtī pōst bēllă trŭcīs, Phlĕgræquĕ lăbōrēs. *V. Fl.* Nōn āllĭtĕr, Gĕtĭcæ sī fās ĕst crēdĕrĕ Phlĕgræ. *St.*

Phlĕgræŭs, ă, ŭm (Φλεγραῖος). *De Phlégra.* Spārsăquĕ Phlĕgræīs victrĭcĭă fūlgŭră cāmpīs. *O.* Tūnc āssuētŭs ădēst Phlĕgræās rĕddĕrĕ pūgnās. *V. Fl.* ‖ 2. *D'un canton de la Campanie près de Pouzzoles.* Īllĭc quōs sūlfŭrĕ pīnguēs Phlĕgræī lēgĕrĕ sīnŭs, Mīsēnnă, etc. *Sil.* (VIII, 539. *Id.* 657. Cf. *Prop.* I, 20, 9; *Plin.* 3, 5; *Strab.* 5 et 6). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Ov. Met.* XII, 378.)

Phlĕgўas, æ. *m.* (Φλεγύας). *Phlégyas, fils de Mars, roi des Lapithes, brûla le temple d'Apollon, et fut précipité par ce dieu dans les enfers, où un rocher suspendu sur sa tête le menace éternellement.* Īnfēlix Thēsĕūs, Phlĕgўāsquĕ mīsĕrrĭmŭs Ōmnēs Ādmōnĕt. *V.* Jējūnūm Phlĕgўān sŭbtĕr cāvă sāxă jăcēntĕm. *St.* ‖ *Au plur. Les Lapithes.* Ĭnvĭă cūm Phlĕgўĭs făcĭlĕbăt Dēlphĭcă Phŏrbās (templa). *O.* ‖ *Nom de guerrier.* Cædĕrĕ vīx ūnŭs Phlĕgўās, ūcērquĕ Mĕnēstheŭs. *St.*

Phlēĭăs *ou* Phlīās, ădis. *m. Nom de guerrier.* Phlīās ĭmmĭssŭs pătrĭŏs dē vērtĭcĕ crīnēs. *V. Fl.*

Phlīăsĭus, ă, ŭm (Φλιάσιος). *De Phlionte, ville près de Sicyone.* Ădimāntŭm, Phlīăsĭă rēgnă tĕnēntĕm (*Ibis*, 329. Alii aliter).

Phlīeŭs, ĕŏs. *m.* (Φλιεύς). *Habitant de Phlionte.* Si quēm tāngit glorĭă silvæ Vŏcăt hūnc Phlīeūs. *Sen.* (*Hip.* 26. Nisi legendum *Phlius*, quæ ipsa urbs). *Voy. le précéd.*

Phlŏgĭs, ĭdis. *f.* (φλογίς). *Nom de femme.* Sit Phlŏgĭs, ăn Chlŏnē. *M.* (XI, 61.)

Phlŏgĭŭs, ĭi. *m.* (φλόγιον). *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* V, 115.)

Phŏbĕtŏr, ōris. *m. Un des enfans de Morphée.* Mōrtālĕ Phŏbĕtŏră vŭlgŭs Nōmĭnăt. *O.*

Phōcă, æ, *et* Phōcē, ēs. *f.* (φώκη). *Phoque, veau marin.* Ārmēnta ēt tŭrpēs pāscīt sŭb gūrgĭtĕ phōcās (Proteus). *V.* Stĕrnūnt sē sōmnō dĭvērsæ ĭn lĭttŏrĕ phōcæ. *Id.* Et frĕtă dicūntŭr māgnās ĕxpĕllĕrĕ phocās. *O.* Nōn phōcæ tŭrpēs, nōn mārcēntēs bālēnæ. *Ast. Poet.* (apud *M. Vict.* p. 2517). EP. Æquŏrĕă, dĕfōrmĭs, tŭrpĭs, ĭmmānĭs. *Voy.* Proteus. ‖ *Suivant la fable, un petit-fils de Céphise fut changé en ce poisson.* Cēphīsōn prōcŭl hĭnc dēfluēntēm fātă nēpōtĭs Rĕspĭcit ĭn tŭmĭdăm phōcēn ăb Apŏllĭnĕ vērsi. *O.*

Phōcæă, æ. *f.* (Φωκαία). *Phocée, ville d'Ionie, dont les habitans, inquiétés par les Perses, vinrent fonder Massalie ou Marseille. Voy. les suiv.*

Phocæi, ōrŭm. *m. pl.* (Φωκαῖοι). *Les Phocéens.* Phōcæōrŭm Vēlŭt prōfŭgĭt ēxsĕcrātă cīvĭtās Ægros. *H.* SYN. Phōcæēnsēs.

Phōcæŭs, ă, ŭm (Φωκαϊκός). *De Phocée, Phocéen. Voy.* Phocæi, Phocaicus, Phoceus.

Phŏcæĭcŭs, ă, ŭm (Φωκαικός). 1. *De Phocée, en Ionie.* Cŏlŏphōnĭŭs Īdmōn Phŏcæĭcō bĭbŭlās tingĕbăt mūrĭcĕ lānās. *O.* ‖ *De Marseille.* Scipĭō Phŏcæĭcīs sēsē rĕfĕrēbăt ăb ōrīs. *Sil.* Phŏcæĭcīs mēdĭās rōstrīs ōppōnĕ cărīnās. *L.* ‖ — Ēmpŏrĭæ. *f. pl. Ville de la Tarraconaise fondée par les Marseillais.* (*Sil.* III, 369.) ‖ 2. *De Phocide.* Phŏcæĭcā clārŭs tĕllŭrĕ Cŏrōnĕŭs. *O.* (*Met.* II, 569). Phŏcæĭcās Āmphissă mānŭs, scŏpŭlōsăquĕ Cīrrhă. *L.* (III, 172). Cāndĭdă Phŏcæĭcă cŏmplĕctĭtŭr īnsŭlă laurō. *Id.* (V, 144, scil. Parnasside). *Voy.* Phoceus.

Phŏcăĭs, ĭdĭs. *f.* (Φωκαΐς). *De Phocée; de Marseille.* Phŏcăĭs ĭn dăbĭīs aūsa ēst sērvārĕ jŭvĕntūs Nōn Grāĭă lĕvĭtātĕ fĭdēm. *L.* Phŏcăĭs ēffūndĭt vāstōs bălĭstă mŏlārēs. *Sil.*

Phŏcē. *Voy.* Phoca.

Phŏcēnsĭs, ĕ. *De Phocide. Voy. le suiv.*

1. Phŏcēŭs, ă, ŭm (Φώκειος). *De Phocide.* Daūlĭă Thrēĭcĭō Phŏcēăquĕ mīlĭtĕ rūrā Cēpĕrāt. *O.* Quōd fŭīt Ārgŏlĭcō jŭvĕnĭs Phŏcēŭs ămĭcō. *Id.* Phŏcĭdē rĕlĭctă Strŏphĭŭs, Ēlĕa înclўtŭs. *Sen.* (*Ag.* 913). SYN. Phŏcēnsĭs.

2. Phŏcēŭs, ĕŏs. *m.* (Φωκεύς). *Nom de guerrier.* Ēximĭŭs Phŏcēŭs ānĭmām sērvārĕ sŭb ūndĭs. *L.* (III, 697. Et *V. Fl.* III, 204).

Phŏcĭon, ōnĭs. *m.* (Φωκίων). *Phocion, illustre citoyen d'Athènes.*

Phŏcĭs, ĭdĭs. *f.* (Φωκίς). 1. *La Phocide, partie de la Grèce, entre la Béotie et l'Étolie.* Sēpărăt Āōnĭōs Āctæās Phŏcĭs ăb ārvīs. Cōntēntŭs Pŏlўbō, trĭfĭdăquĕ în Phŏcĭdŏs ārcĕ. *St.* (Et *Sen. H. Fur.* 334). ‖ 2. *De Phocée ou Phocée, de Marseille ou Marseille.* Nēc Phŏcĭdŏs ūndĭs Mässĭlĭæ, etc. *L.* Ēt pōst trānslātās ēxustæ Phŏcĭdŏs ārcēs. *Id.* Īrēs Phŏcĭdă Sēxtĭāsquĕ bāĭās. *Sid.* (*Pan.* 5077).

Phŏcŭs, ī. *m.* (Φῶκος). *Fils d'Éaque, tué par son frère Pélée.* Ēxcĭpĭt Æăcĭdēs illŏs în lĭmĭnĕ Phŏcŭs. *O.*

Phœbă, æ. *f. Comme* Phœbe. *Nom de femme.* Phœbă sēdēns grĕmĭō quŭm fĕrt gĕrmānă rĕclĭnĕm (*Anth.* I, p. 53).

Phœbădăs, ădĭs. *f.* (Φοιβάς). *Toute prêtresse d'Apollon.* Nōn ūnquăm plēnĭōr ārtūs Phœbădŏs ĭrrŭpĭt Pæān. *L.* (V, 165. *Ib.* 128). PPH. Phœbī āntīstĭtă, sācērdŏs. *Voy.* Pytho. ‖ *En partic. Cassandre.* Tĕquĕ Mўcēnæō, Phœbădăs, ămātă dūcī. *O.* (*Trist.* II, 400. Adde *Prop.* III, 1, 61; *Sen. Troad.* 34; *Ag.* 331 et 710; *Sid. Pan.* 798).

Phœbē, ēs. *f.* (Φοίβη). *Phœbé, Diane, sœur de Phœbus; la Lune.* Millĕ fĕrās Phœbē sĭlvīs vēnātă rĕdĭbăt. *O.* Vēntō sēmpĕr rŭbĕt aūrĕă Phœbē. *V. Voy.* Diāna, Luna. ‖ ? *Nom d'une fille de Léda.* (*Ov. Her.* 8, 77. Alii aliter.)

Phœbēĭus *et* Phœbēus, ă, ŭm (Φοίβειος *et* Φοιβαῖος). Accĭpĕ laudātos, jŭvĕnĭs Phœbēĭlĕ, crīnēs. *St.* Sĕd ālēs sēnsĭt ădultĕrĭum Phœbēĭŭs. *O.* Ārgŏlĭcī clўpĕī aūt Phœbēæ lāmpadĭs īnstār. *V.* Quŭm pōsŭīt jŭssām Phœbēĭs sortĭbŭs ūrbĕm. *O.* SYN. Apōllĭnĕŭs, *qqf.* sōlārĭs.

Phœbĭcĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Nōn rĕtĭcēbō sēnĕm Nōmĭnĕ Phœbĭcĭŭm. *Aus.* (*prof.* 10, 18).

Phœbĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant de Phœbus.* Fūlmĭnĕ Phœbĭgĕnăm Stўgĭās dētrusĭt ăd undās. *V.* (Et *Ser. Sam. vs.* 364).

Phœbŭs, ĭ. *m.* (Φοῖβος). *Phœbus, surnom d'Apollon, Apollon.* Quæ Phœbō Patĕr ōmnĭpŏtēns, mĭhī Phœbŭs Apōllŏ Prædĭxĭt. *V.* Phœbĕ, grăves Trōjæ sēmpĕr mĭsĕratĕ labōrēs. *Id. Voy.* Apollo. ‖ *Le soleil.* Clārā rĕpĕrcŭssō rădĭābănt lūmĭnă phœbō. *O.* Sŭb ūtrōquĕ jacēntĭă phœbō Lĭttŏrā. *Id. Voy.* Sol. ‖ *Nom d'homme.* Quĭd vīs mē, rŏgō, Phœbĕ, sūspĭcārī? *M.* (III 73).

Phœnĭcē, ēs. *f.* (Φοινίκη). *La Phénicie, contrée sur le littoral de la Syrie.* Dīrĭgĭt în Sўrĭām cĕlĕrēs lōngævă vōlātūs, Phœnĭcēs nōmĕn cŭi dĕdĭt ĭpsă Vĕnŭs. *Lact.* (*Phœn.* 6).

Phœnĭcēs, ŭm. *m. pl.* (Φοίνικες). *Phéniciens, habitans de la Phénicie, fondateurs de Tyr et de Sidon, passent pour les plus anciens navigateurs, et pour les inventeurs de l'écriture.* Phœnĭcēs prīmī, fāmæ sī crēdĭtŭr, aūsī. *L.* Quærĭtŭr ēt cœlō Phœnĭcŭm ĭnvēntă sērēnō. *Pp.* (II, 20, 61). Hāc fĭdūnt dūcĕ nŏctŭrnă Phœnĭcēs ĭn āltō. *Cic.* (*N. D.* 2, 41). SYN. Sīdŏnĭī, Tўrĭī, Āgēnŏrĭdæ. VERS. Quī, pĕlăgŭs prīmī tēntāntēs nāvĭbŭs āltĭs, Disjūnctās gēntēs dŏcŭērūnt jūngĕrĕ mērcĕm; Ēt prīmī stēllīs nūmĕrōs nōmĕnquĕ dĕdĕrē, Ātque ăcŭlĭs, mīrŭm, vōcēs sēntīrĕ fĭgūrīs. *Prisc.* Hī Rūbro ă lĭttŏrĕ quōndăm Mūtāvērĕ dŏmōs, prīmīquĕ pĕr æquŏră vēctī Lūstrāvērĕ sălŭm; prīmī dŏcŭērĕ cărīnīs Fĕrrĕ cāvīs ōrbĭs cōmmĕrcĭă; sīdĕră prīmī Sērvāvērĕ pŏlō. *Avien.* (Adde *Luc.* III, 220). ‖ *qqf. Carthaginois.* Prīmō quī fœdĕră bellō Phœnĭcŭm pĕpĭgīt. *Sil.*

Phœnĭcĕŭs *et* Phœnĭcĭŭs, ă, ŭm (Φοινίκειος *et* Φοινίκιος). *Phénicien, de Phénicie.* Cīnnămŏm ĭntĕrĭŏr prōfĕrt Phœnĭcĭă tēllŭs. *Dracont.* (*Hexaem.* 209). SYN. Sīdŏnĭŭs, Tўrĭŭs. *Voy.* Pœniceus, Pupiceus.

Phœnĭcĭŭm, ĭī. *n. Nom de femme.* Nĕ plōrā: nēscĭs ŭt rēs sĭt, Phœnĭcĭŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 1).

Phœnĭcŏptĕrŭs, ī. *m.* (φοινικόπτερος). *Flamant, espèce de grue d'un rouge éclatant.* Ēt Scўthĭcæ vŏlūcrēs, ēt phœnĭcŏptĕrŭs ĭngēns. *J.* (11, 139). PHR. Nōmĕnquĕ dēbĕt quæ rŭbēntĭbŭs pēnnīs. *M.* Dăt mĭhī pēnnă rŭbēns nōmĕn. *Id.*

Phœnĭssă, æ. *f.* (Φοίνισσα). *Phénicienne.* Ēt Phœnĭssă Tўrŏs: quōrŭm nūnc ĭnsŭlă nūlla ēst. *O.* SYN. Phœnĭcĭă. *Voy. le suiv.* ‖ *Didon, originaire de Tyr.* Jăctātŭr tŭmĭdās ēxsŭl Phœnĭssă pĕr ūndās. *O.* Īnfēlĭx ănĭmī Phœnĭssă. *V. Voy.* Dido. ‖ *qqf. n. pl.* Āgmĭnă Phœnĭssă. *Sil.* (XVII, 147).

Phœnix, īcĭs. *m.* (Φοῖνιξ). 1. *Phœnix, fils d'Agénor et frère de Cadmus, donna son nom à la Phénicie.* Ēt quī lōngă dēdĭtĭtĕrrĭs cōgnōmĭnă Phœnīx. *Sil.* ‖ 2. *Fils d'Amyntor et gouverneur d'Achille, qu'il suivit au siége de Troie.* Hippŏthōŏsquĕ, Dрўăsque, ēt crētŭs Ămўntŏrĕ Phœnīx. *O.* Nēstŏr, ēt ĭndŏmĭtī Phœnīx mŏdērātŏr ēlŭmnī. *St.* SYN. Ămўntŏrĭdēs. PPH. Ămўntŏrĕ crētŭs. *O.* ‖ 3. *Phéniciens; Carthaginois.* Phœnīxquĕ mūltŭs hăbŭīt hōs prĭdĕm lŏcōs. *Avien.* (*Ov. mar.* 440). Aūrĭfĕrīs tāndĕm Phœnīx dēpŭlsŭs ăb ōrīs. *Sil.*

4. Phœnix, īcĭs. *m.* (φοῖνιξ). *Phénix, oiseau d'Arabie qui, suivant la fable, est unique au monde. Lorsqu'il a vécu six-cent-soixante ans, il construit un bûcher avec des bois odoriférans, que le soleil enflamme, et de sa cendre renaît un autre phénix.* Quæ sĭbī prælūcēntăt vīvāx ăltārĭă phœnīx. *St.* Āssўrĭī phœnīcă vŏcānt. *O.* Aūt clĭnīs ĕoă pŏsĭtī phœnĭcĭs ĭn ārā. *L.* EP. Phœbēŭs, Phœbēĭŭs, Tītānĭŭs, Sābæŭs, Pāncheæŭs, Āssўrĭŭs, Ĭndŭs, ĕŏŭs, ūnĭcŭs, lōngævŭs, vīvāx, ætērnŭs, ĭmmortālĭs, rĕpărābĭlĭs, rĕdīvīvŭs. PPH. Gāngētĭcŭs, Tītānĭŭs, Phārĭŭs, Āssўrĭŭs ālēs. Solĭs ăvĭs. Vŏlūcrĭs Gāngētĭcă. VERS. Sēnĭō nĕc fĕssŭs ĭnĕrtī, Scāndĭt ŏdōratŏs phœnīx fēlĭcĭōr ignēs. *St.* Quālĭtĕr Āssўrĭŏs

tĕnŏvānt īncēndĭă nīdōs. Ūnă dĕcĕm quĭtrēs sæcŭlă vīxīt ævīs. *M.* Ēt vīvāx phœnīx, ūnĭcă sēmpĕr ævīs. *O.* Quāssāquĕ quūm fŭlvă sŭbstrāvīt cīnnămă mȳrrhă, sē sŭpĕr īmpōnīt, fīnītque īn ŏdōrĭbŭs ævŭm. *Id.* Cinnama nascuntur, vivax quæ colligit ales : Natali cum fine perit, nidoque perusto Succedens, sibimet quæsita mortę resurgit ; Nec contenta sŭo tantum semĕl ordine nasci, Longa vetĕrnosi renovatur sanguinis ætas, Incensamque levant incendia crebra senectam. *Alc.* (I, 241 *sq.* Cf. *Ov. Met.* XV, 392 ; *Claud.* et *Lact. de Phœnice*).

Phŏlŏē, ēs. *f.* (Φολόη). 1. *Montagne de Thessalie, habitée par les centaures.* Nūbĭgĕnīs Phŏlŏē rēgnātă căcūmĭnă tūrbis. *St.* Tēstis ĕrīt Phŏlŏē, tēstēs Stȳmphālĭdēs undæ. *O.* Pīndŭs, Ŏthrȳs, Phŏlŏē dextrīs cĕcĭdērĕ gigantŭm. *Sid.* (*Pan.* 1230). ‖ 2. *Montagne d'Arcadie.* (*Ov. Fast.* II, 273.) ‖ 3. *Nom de femme.* Quām tūrpī Phŏlŏē pĕccēt ădŭltĕrō. *H.*

? Phŏlŏētĭcŭs, ă, ŭm. *Du mont Pholoé.* Nōn sīc Phŏlŏētĭcă mōnstră, Ātquĕ Pēlĕthrōnĭŏs Lăpĭthās Sēmēlēĭus Ēvān Mīscŭīt. *Sid.* (*Pan.* 834. Malim *Pholoeia*, Φολοηΐα).

Phŏlŭs, ī. *m.* (Φόλος). *Pholus, centaure, fils d'Ixion.* Hȳlæŭmquĕ, Phŏlūmquĕ mănū tū, Crēssĭă, măctās. *V.* (Et *St. Th.* II, 563 ; *Luc.* VI, 391).

Phōnāscŭs, ī. *m. Maître de déclamation.* Phōnāscŭs ădsūm, vōcis sŭscĭtābŭlum. *Varr.* (apud *Non.* 2, 826). ‖ † Phŏnāscŭs. *Coryphée.* Psālmōrum hīc mŏdŭlātŏr ēt phōnāscŭs. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 13).

Phŏnŏlēnīdēs, æ. *m. Fils de Phonolénus.* (*Ov. Met.* XII, 433.)

Phōrbās, ântis. *m.* (Φόρβας). 1. *Fils de Priam tué par Ménélas.* Phōrbāntī sīmĭlīs. *V.* ‖ 2. *Berger de Polybe, qui recueillit OEdipe exposé sur le Cithéron.* Ārbĭtrĭă sūb quō rēgī fŭĕrānt grĕgĭs Phorbās. *Sen.* (*OEd.* 839).

Phŏrcĭs, ĭdŏs, *et* Phŏrcȳnĭs, ĭdŏs. *f.* (Φορκίς *et* Φορκυνίς). *Fille de Phorcus, Méduse.* Sēctāquĕ Pērsēă Phŏrcĭdŏs ōrā mănū. *Pp.* (III, 21, 8). Squālēbānt lātē Phorcȳnĭdŏs ārvă Mēdusæ. *L.* In pārtĕm Phŏrcȳnĭdă trānstŭlĭt īllăm. *O. Voy.* Medusa.

Phŏrcŭs, ī, *ou* Phŏrcȳs, ȳŏs, *et* Phŏrcȳn, ȳnŏs. *m.* (Φόρκυς *et* Φόρκυν). *Ancien roi de Corse, père des Gorgones et de Scylla, vaincu sur mer par Atlas, et changé en un dieu marin.* Trītonēsquĕ cĭtī, Phŏrcique exercĭtŭs ōmnīs. *V.* Nūmēnquĕ sēcūndŭm Phŏrcŭs āquīs. *L.* Phŏrcȳs, ēt īmmānēs întŏrtō mūrīcĕ phōcās. *V. Fl.*

Phŏrcȳnĭs. *Voy.* Phorcis.

Phŏrmĭō *ou* Phŏrmĭōn, ōnis. *m.* (Φορμίων). *Nom d'homme.* Cānŭs, cŏmōsŭs, hīspĭdŭs, trŭx, ăttŭbŭs, Tĕrēntĭānŭs Phŏrmĭō. *Aus.* (*Epist.* 22, 9). Lātīnī Phŏrmĭōnēm nōmĭnānt. *Ter.* (*Ph. prol.* 17. *Ib.* passim).

Phŏrōneŭs, ĕŏs, ĕī, *ou* eī. *m.* (Φορωνεύς). *Phoronée, fils, ou selon d'autres, père d'Inachus.* Quā Dānăūs lĭbārĕ dĕīs, sĕnĭōrquĕ Phŏrōneūs. *St.* Cyclŏpūm măgnĭquĕ Phŏrōnĕŏs īnclȳtă fāmă. *Id.*

Phŏrōnēus, ă, ŭm (Φορώνειος). *De Phoronée, d'Argos.* Jūnō Phŏrōnēās īndŭcit prævĭă mātrēs. *St.* Īsĭ, Phŏronēis quondam stăbŭlātă sŭb ântris. *Id.*

Phŏrōnĭs, ĭdĭs. *f.* (Φορωνίς). *Fille d'Inachus, sœur ou petite-fille de Phoronée : Io ou Isis.* Nēc sŭpĕrūm rĕctŏr mălă tāntă Phŏrōnĭdĭs ūltrā Fĕrrĕ pŏtēst. *O. Voy.* Io. ‖ *adj. Du Phoronée.* Jām Lērnæ rētrō cēssĭt, ēt Phŏrōnĭdēs Lătŭĕrĕ vēnæ. *Sen.* (*Thyest.* 115).

Phōsphŏrĕŭs, ă, ŭm, *De l'étoile du matin.* Ēt quā Phōsphŏrĕūm tĕmō rĕgĭt jŭgŭm. *Prud.* (*Cath.* 720).

Phōsphŏrŭs, ī. *m.* (Φωσφόρος). *L'étoile du matin.* Phōsphŏrĕ, rĕddĕ dĭĕm : quīd gaūdĭă nōstrā mŏrārĭs ? *M.* (VIII, 21). Quīntă vĭx Phōsphŏrŭs hōrā Rōrāntēm stĕrnēbăt ĕquūm. *St. Voy.* Lucifer.

Phōtīnŭs, ī. *m.* (φωτεινός). *Hérésiarque Galate.* Hāc sēsе ōccŭltānt Phōtīnŭs ēt Ārrĭŭs ārtĕ. *Prud.* (*Psych.* 863).

Phrăātēs, æ. *m. Phraate, roi des Parthes.* Ārmĕnĭŭs cĕcĭdit : jūs īmpĕrĭūmquĕ Phrăātēs. *H.* Rĕdĭtŭm Cȳrī sŏlĭō Phrăātēn. *Id.*

Phrădmōn, ōnis. *m.* (Φράδμων). *Peintre et sculpteur d'Argos.* Nēc Pōlȳclētĕă, nēc Phrădmōnĭs aūt Ăgēlādæ ārtĕ, labōrētŭr. *Col.* (10, 30. Cf. *Plin.* 34, 8).

Phrēnēsĭs, ĭs. *f.* (φρενῖτις). *Frénésie, délire.* Quūm fŭrŏr haūd dūbĭŭs, quūm sīt mănīfēstă phrēnēsĭs. *J.* (14, 136). Hānc ēssĕ phrēnēsĭm sī nēscĭs, nōn ēs sānŭs, ămīcĕ Măthō. *M.* (IV, 84). *Voy.* Furor. ‖ † Phrēnēsĭs *ou* Phrēnĭsĭs. Ex vĭtĭō cērĕbrĭs phrēnĭsĭs fŭrĭōsă mŏvētŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 91). Īmo hæc ăttōnĭtĭs phrēnĭsĭs mănīfēstă cērĕbrī. *Prud.* (*Ham.* 189. Quod vitium in talibus non infrequens).

Phrēnētĭcŭs *ou* Phrēnĭtĭcŭs, ă, ŭm (φρενιτικός). *Frénétique.* Quīd mīrŭm, rābĭdō sī cōrdĕ phrēnētĭcŭs ægēr Mōrbum ămăt. *Prosp.* (*Ingr.* III, 32). *Voy.* Furiosus.

Phrīxēŭs, ă, ŭm (Φριξεῖος). *De Phrixus.* Dūmquе ădĕūnt rēgēm, Phrīxēăquĕ vēllĕră pōscūnt. *O.* Sīdĕră jām Tȳrĭus Phrīxēī rĕspĭcĭt Āgnī. *H.* ‖ Phrīxēŭm mārĕ, æquŏr ; Phrīxēŭs pōntŭs (*Sen., Stat., Luc.*). *L'Hellespont. Voy.* Hellespontus. ‖ Phrīxēŭs mārĭtŭs. *Bélier, en gén.* (*Mart.* XI, 211).

Phrīxŭs, *plutôt que* Phrȳxŭs, ī. *m.* (Φρίξος). *Phrixus, fils d'Athamas, échappa à la haine de sa belle mère Démodice en s'enfuyant, avec sa sœur Hellé, sur le bélier à toison d'or. Arrivé en Colchide, il fit offrande de sa monture à Jupiter, et épousa l'une des filles du Roi Éétès, qui le fit périr plus tard, pour s'emparer de ses trésors.* Gēntĭbŭs, æquŏrĕī rĕdĭĕrūnt vēllĕră Phrīxī. *St.* Invĭdĕō Phrīxō, quēm pĕr frĕtă trīstĭă tūlĭmŭs Aūrĕă lānĭgĕrō vēllĕrĕ vēxīt ŏvīs. *O.* Ēt tōtăm Phrīxī Jūlĭă nēbĭt ŏvĕm. *M.* (VI, 3). PPII. Æŏlĭŭs jŭvĕnīs. Dēlāpsæ pōrtĭtŏr Hēllēs. *L. Voy.* Helle, Aries, Vellus. ‖ Phrīxī mārĕ, etc. *L'Hellespont.* Phrīxī quă sēmĭtă jungī Eūrōpămque Āsĭămquĕ vĕtāt. *St.* Littŏră Phrīxī. *Id. Voy.* Hellespontus.

Phrŏnēsĭs, ĭs. *f.* (φρόνησις). *Prudence, sagesse.* Nām phrŏnēsis ēst săpĭēntĭă. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 59). ‖ Phrŏnēsĭŭm, ĭī. *n. dim.* Hīc hăbĭtăt mūllĭēr, nōmĭnĕ quæ ēst Phrŏnēsĭŭm. *Id.* (*Ib. prol.* 12).

Phrontĭs, ĭdĭs. *f.* (φροντίς). *Nom de femme.* ‖ *m. Nom d'homme.* Tūm Phrontĭs ēt Ārgŭs Æŏlĭdæ. *V. Fl.*

Phrūnī *ou* Phrūrī, ōrŭm. *m. pl.* (Φρῦνοι *et* Φρούροι). *Peuplade de Scythie Asiatique.* Ēt Tŏchārī Phrūrīque, et plūrĭmă millĭă Sērŭm. *Prisc.* (*Peri.* 727. *Et Avien.* 727).

Phrȳgĕs, ŭm. *m. pl.* (Φρύγες). *Phrygiens.* Ō vērĕ Phrȳgĭæ, nēque ēnim Phrȳgēs ! *V.* Nōn mēdĭă dē gēntĕ Phrȳgŭm. *Id.* Mœstæ Phrȳgăs ānnŭă Mātrĭs īrā (lacerat). *V. Fl. Voy.* Trojani.

Phrȳgĭă, æ. *f.* (Φρυγία). *La Phrygie, contrée*

de l'Asie-Mineure. Il y avait la Petite et la Grande Phrygie. Dārdānŭs Īdāās Phrȳgiæ pĕnĕtrāvīt ād ūrbēs. *V.* Explĭcăt ēt Phrȳgiām tēllūs īncūrvā Mĭnōrēm. *Avien.* (*D. T.* 980).

Phrȳgĭō, ōnis. *m. Brodeur en or.* Pāllam illam ād phrygionem ūt dēfĕrās. *Pl.* (*Men.* II, 3, 72. *Id. Aul.* III, 5, 34). Phrȳgĭō fuī primō, bĕnĕque īd ōpŭs scīvī. *Titin.* (apud *Non.* 1, 10).

Phrȳgĭŭs, ă, ŭm (Φρύγιος). *De Phrygie.* Bīsdēnīs Phrȳgĭum cōnscēndī nāvĭbŭs æquŏr. *V.* Nĕc cŏmĕs hīc Phrȳgĭās ūnquām vēnissĕt ād ārcēs. *O. Voy.* Trojanus. ‖ Phrȳgĭa Mātĕr. *V. Cybèle. Voy.* Cybele. ‖ *De Cybèle, des Galles ou Corybantes.* Rōstrō Phrȳgĭōs sūbjūnctă lĕōnēs. *V.* Phrȳgĭī sŏnŭs încrĕpăt ærīs. *L.* Noctĕ vĕlŭt Phrȳgĭă, etc. *St.* ‖ — mŏdŭs. *Mode de musique, d'un caractère vif, qui rendait furieux.* Obstrĕpăt ēt Phrȳgĭō tibĭă cūrvă sŏnō. *Tib.* (II, 1, 86. Adde *Prop.* II, 18, 15; *Juv.* 2, 115; *Mart.* XI, 84). SYN. Bārbărŭs. *H.* PHR. Tibĭă cuī tĕnĕrōs suētum prōdūcĕrĕ mānēs Lēgĕ Phrȳgŭm mœstă. *St. Voy.* Sarranus. ‖ — mārmŏr. *Voy.* Synnas. ‖ — vēstīs. *Étoffe brodée en or.* Vēstĭbŭs întĕxtō Phrȳgĭīs spēctābĭlĭs aurō. *O.* (Adde *Virg. Æ.* III, 484). *Voy.* Phrygio.

Phrȳnē, ēs. *f.* (Φρύνη). *Phryné, courtisane à Athènes, célèbre par sa beauté.* Nēc, quæ dēlētās pōtŭīt cōmpōnĕrĕ Thēbās, Phrȳnē, tām mŭltis invīdĭōsă vīrīs. *Pp.* (II, 2, 5). ‖ *Autres.* (*Hor. Epod.* 14, 16; *Tib.* II, 2, 27.)

Phrȳx, ygis. *m.* (Φρύξ). *Phrygien.* Āntĕ Phrygem Æneān collis ēt hērbă fŭīt. *Pp.* (IV, 1, 2). *Voy.* Phryges. ‖ *En partic. Énée.* Illă quĭbŭs fŭgiēns Phrȳx pĭŭs ūsŭs ĕrāt. *O.* ‖ *Ganymède.* Răptum quæ Phrȳgă pĕrtŭlĭt Tōnantī. *M.* (X, 19). ‖ *Marsyas.* Tū Phrȳgă sūbmittĭs cĭthăræ. *St.* ‖ *Corybante.* Tē Cybĕlē sēcum vĕllĕt hăbērĕ Phrȳgĕm. *M.* (VI, 46. Et *Prop.* II, 18, 16). *Voy.* Corybantes. ‖ *adj.* Phrȳx ăger. *Cl. Voy.* Phrygius.

Phthĭă, æ, *et* Phthĭē, ēs. *f.* (Φθίη). *Phthie, ville de Thessalie.* Quūm dŏmŭs Æssărăcī Phthiām clārāsquĕ Mȳcēnās. *V.* Ăn vīrōs tēllūs dărĕ mīlĭtārēs Āptĭŏr Phthiē? *Sen.* (*Troad.* 819).

? Phthĭās, ădis. *f.* (Φθιάς). *De Phthie.* Nōn ĕgŏ sūm Phthĭās, māgnisve ōrĭūndă Mȳcēnis. *O.* (*Her.* 7, 165. Alii leg. *Phthia*).

Phthĭōtĭcŭs, *et* Phthĭŭs, ă, ŭm (Φθιωτικός *et* Φθῖος). *De Phthiotide.* Dēsĕrĭtŭr scȳrōs, lĭnquūnt Phthĭōtĭcă Tēmpē. *Cat.* (64, 35). Quām fŭĕrānt Phthĭī bŭstă crĕmātă vīrī. *Pp.* (II, 10, 30). Phthĭŭs Āchillēs. *H.*

Phthĭsĭcŭs, ă, ŭm (φθισικός). *Phthisique.* Quām quæ dē phthĭsĭcō lāpsa ēst ārmillă cĭnædō. *M.* (XI, 23. Quidam leg. *Delphitico*).

Phthĭsĭs, is. *f.* (φθίσις). *Phthisie.* Ēt phthĭsĭs, ēt vŏmĭcæ pūtrēs, ēt dīmĭdĭŭm crūs. *J.* (13, 95). Sī vērō phthĭsĭs ānnōsō sēdēt ĭmprŏbă mōrbō. *Ser. Sam.* (*vs.* 345).

Phthĭŭs. *Voy.* Phthioticus.

Phū, Fū, Phui *ou* Fuē (φοῦ). *interj. exprimant le dégoût : Fi!* (*Pl. Ps.* V, 2, 5. Cf. *Char.* 2, 213; *Prisc.* 15, 1024.)

Phȳ, Fȳ, Phi *ou* Fi. *interj. d'admiration. Ah! diantre!* Phȳ! dŏmi hăbŭīt ūndĕ dīscĕrĕt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 59. Ubi *Donat.*). Quām confīdēntĕr lŏquĭtŭr, phȳ! *Pl.* (*Most.* 1, 1, 37. Alii leg. *fue.* Cf. *Diom.* 1, 412; *Prisc.* 15, 1024).

Phȳācēs, æ. *m. Nom d'homme ou de peuple.* Nēc vincĕt sævum Cyclōps fĕrītātĕ Phȳācēn. *O.*

Phȳcūs, ūntĭs. *m.* (Φυκοῦς). *Promontoire de la Cyrénaïque.* Īmpŭlĭt, ēt sævās mĕrĭtŭm Phȳcūntă răpīnās. *L.*

† Phȳlăcă, æ. *f.* (φυλακή). *Prison.* Illīc ābdūctū'st rēcta īn phȳlăcam, ŭt dignŭs ēst. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 93).

Phȳlăcē, ēs. *f.* (Φυλάκη). *Ville de Thessalie.* Quæ tĕtĭgit, Phȳlăcē, Ptĕlĕŏnque, ēt Dōtĭŏn, īrā. *L.* (Et *V. Fl.* I, 474).

Phȳlăcēĭs, ĭdis. *f.* (Φυλακηΐς). *De Phylacé.* Cōnvĕnĭunt mātrēs Phȳlăcēĭdēs, ēt mihī clāmant. *O.* (*Her.* 13, 35, de Laodamia. Sic bene; quidam leg. *Phylleides.* Adde *St. Silv.* V, 3, 273).

Phȳlăcēĭŭs, ă, ŭm (Φυλακηΐος). *De Phylacé.* ‖ Phȳlăcēĭă cōnjŭx. *Laodamie, femme de Protésilas.* Ūt vīvăt fāmă cōnjŭx Phȳlăcēĭă, cujŭs. *O.* Sī cōnjŭx rĕtrō Phȳlăcēĭă rĕttŭlĭt ūmbrām. *St.*

Phȳlăcĭdēs, *poët.* Phȳllăcĭdēs, æ. *m.* (Φυλακίδης). *Protésilas, qui régnait à Phylacé, ou à cause de son aïeul Phylacus.* Phȳllăcĭdēs ăbĕrāt, Lāŏdămīă, tŭūs. *O.* (Et *Prop.* I, 19, 7).

† Phȳlăcistă, æ. *m.* (φυλακιστής). *Geôlier.* Trĕcēntī quŭm phȳlăcistæ stānt în ātrĭīs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 44. Vulgo, *stant phyl.*).

? Phȳllēĭs, ĭdis. *f.* (Φυλλήϊς). *De Phyllonte, ville de Thessalie. Voy.* Phylaceis.

Phȳlleŭs, ĕŏs. *m.* (Φυλλεύς). *Nom de guerrier.* Phȳllĕă, sānguinĕūmquĕ lăvānt Ăcămāntĭ sŏrōrēs. *St.*

Phȳllĭs, ĭdis. *f.* (Φυλλίς). *Phyllis, fille de Lycurgue, roi de Thrace, aimait Démophoon. Désespérant de le revoir, elle se pendit, et fut changée en amandier.* Hōspĭtă, Dēmŏphōŏn, tŭă tē Rhōdŏpēĭă Phȳllĭs. *O.* Phȳllĭdă Dēmŏphōŏn : hōspĕs ūtĕrquĕ mălŭs. *Pp.* (II, 19, 30). Sīmŭl în sūspēndĭă Phȳllĭs Issĕt. *Sid.* (*Pan.* 2301). Phȳllĭdās, Hȳpsīpȳlās. *Pers.* (1, 34). *Voy.* Demophoon, Amygdala. ‖ *Autres.* Phȳllĭs Āvēntīnæ quædam ēst vicīnă Dīānæ. *Pp.* (IV, 9, 1). Quā mē nōn, Phȳllĭ, fūrēntēm Dēspōllēs. *M.* (XI, 51).

Phȳllĭŭs, ĭī. *m. Béotien ami de Cycnus.* (*Ov. Met.* VII, 372.)

Phȳllŏdŏcē, ēs. *f.* (Φυλλοδόκη). *Une des Néréïdes.* Lĭgĕāquĕ, Phȳllŏdŏcēquĕ. *V.*

Phȳllŏs, ī. *f. Canton d'Arcadie.* Pĕcŏrōsāquĕ Phȳllŏs. *St.*

Phȳsĕtēr, ēris. *m.* (φυσητήρ). *Souffleur, cétacée.* Flūctŭs rĕfundēns ōrĕ phȳsētēr căpāx. *Sen.* (*Hip.* 1031). Dēlphĭnōs vĭrĭdēs ēt phȳsētērās ānhēlōs. *Avien.* (*Arat.* 309).

Phȳsĭcŭs, ă, ŭm (φυσικός). *Physique, naturel.* Ārcānă sēcŭtī phȳsĭcīs rĕmōtă causīs. *T. Maur.* (*Litt.* 175). SYN. Nātūrālĭs. ‖ *Subst. m. Physicien.* Dēmŏcrĭtŭs Ābdērītēs, phȳsĭcŭs philŏsŏphŭs. *Laber.* (apud *Gell.* 10, 17). Nēc vōs, ō mīsĕrī, phȳsĭcōrŭm dōgmătă fallānt. *Prud.* (*Sym.* 1012). ‖ Phȳsĭcă, æ, *et* Phȳsĭcē, ēs. *f. Science de la nature.* ‖ Phȳsĭcă, ōrŭm. *n. pl. Objets physiques, choses naturelles; traités de physique.* In phȳsĭcīs trĭă primă : Dĕŭs, mūndŭs, dătă fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 4, 48). Sī lĭcĕt ēx ēthĭcīs quĭdquām præsūmĕrĕ, vĕl sī Dē phȳsĭcīs ēxēmpli ălĭquid. *Prud.* (*Ham.* 647). SYN. Nātūrālĭă. VERS. Fēlix quī pōtŭĭt rērŭm cōgnōscĕrĕ causās! *V.* Causās pĕnĭtŭs tĕntārĕ lātēntēs. *Id.* Nēc prĭŭs... Quām cœlum ascēndĭt rātĭō; cēpītquĕ prōfundăm Nātūræm rērum causīs, vīdĭtquĕ quŏd ūsquam ēst. *Man.* Dūm causam ĭnquīrunt rērum, āstrōrŭmquĕ mĕātūs, Quæ sĭt fōrmă pŏli, cūr lōngō flūmĭnă cursū Nōn pĕrĕānt, lātūs lăcĕāt quō līmĭtĕ pōntŭs. *Victor.* (*ad Salm.* 42.

Adde Virg. G. II, 475 *sq.*; *Corn. Sev. Ætn.* 223 *sq.*). ‖ † Phȳsĭcŭs. Mōrālis strictis nārrētŭr phȳsĭcă cērtĭs. *Ennod.* (*Epig.* 3, 15). Phȳsĭcă vēl lŏgĭcō, lŏgĭcūm vēl jūngīt ăd ēthŏs. *Sid.* (*Pan.* 2557).

† Phȳsĭs, ĭs. *f.* (φύσις). *Nature.* Seū cūpĭs gĕnĭtŏr vŏcārī et aūctŏr Mōrĭbŭs, aūt phȳsĭs ĭpsă, sălvē (*Anth.* II, p. 474). *Voy.* Natura.

Pī. *indécl. Lettre de l'alphabet grec.* Hōstĭlĭs quæ fōrmă jŭgī ēst, hānc ēfflcĭēt Π. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 15).

Plăbĭlis, ĕ. *Qu'on peut expier.* Nĕ nĭmĭŭm tĕrrĕrĕ : plăbĭlĕ fŭlmĕn. *O.*

† Plăclŭm. *sync. pour* Piaculum. Cūr tŭ plăclŭm tām lĭbentĕr lĕctĭtās? *Prud.* (*Peri.* 2410).

Plăcŭlārĭs, ĕ. *Qui a la vertu d'expier, expiatoire.* Mĕn' plăcŭlārem ŏpŏrtĕt fĭĕri ŏb stultĭtĭām tŭām? *Pl.* (*Epid.* I, 2, 36. Quod apud *Gell.* 4, 6).

Plăcŭlum, ī, *et* Plămĕn, ĭnis. *n. Tout ce qui lave, expie, sacrifice expiatoire.* Dūc nīgrās pĕcŭdĕs : ĕă primă plăcŭlă sūntō. *V.* Tĕquĕ plăcŭlă nūllă rĕsōlvent. *H.* Plăcŭlă pœnæ. *Sil.* Fĕbrŭă Rōmāni fixērĕ plămĭnă pātrēs. *O.* Tūrgĭdăm cūtĕm rĕpūrgānt vulnĕrŭm plămĭnă. *Prud.* (*Cath.* 1254). ‖ *Ce qui a besoin d'être expié, faute, crime.* Distŭlĭt ĭn sæ̆rām cōmmissă plăcŭlă mōrtĕm. *V.* Pălām mūtīrĕ, pĕr bĭo plăcŭlum ēst. *Enn.* (apud *Fest.* in *Mutire*). Nĕc răbō rĕcentĭs sōrdĭdăm plăcŭlī. *Prud.* (*Peri.* 3239. Et *Pl. Truc.* II, 1, 13). *Voy.* Culpa, Scelus.

Plătrix, ĭcis. *f. Femme qui fait des cérémonies expiatoires.* Tūm plătrĭcēm clēmentĭer nōn pōtēst quīn mĕmŏrĕm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 101).

Plătŭs, ă, ŭm. *Expié.* Quămvīs ēst sācrīs illă plătă mĕīs. *O.*

Pică, æ. *f. Pie, oiseau. Les Muses changèrent en pies les filles de Piérus* (*Ov. Met.* V, 294 *sq.*). Pică lŏquāx cērtă dŏmĭnum tĕ vŏcĕ sălūtat. *M.* (XIV, 76). Cōrvōs pœ̆tās ĕt pœ̆trĭās pīcās. *Pers.* (*Prol.* 13). Ep. Gārrŭlă, lŏquāx, ĭmĭtātrix. PPH. Pĭcrĭs vŏlūcrĭs, ăvĭs.

Pīcānus, ī. *m. Montagne d'Apulie.* Ăc vĕlŭtī summō vēnātŏr dēnsă Pīcāno. *Sil.*

Pīcātŭs, ă, ŭm. *Bouché avec de la poix.* Hæc dē vītĭfĕrā vēnissĕ pīcātă Vīennā. *M.* (XIII, 107. *Id.* XI, 19). Ēst ĕt văppă cădō nūpĕr dĭffūsă pīcātō (*Copa*, 11).

Pīcĕă, æ. *f. Pin sauvage.* Nĭgrāntī pīcĕă trăbĭbūsque ōbscūrŭs ăcērnis. *V.* Vāllĭs ērăt pīcĕis ĕt ăcūtă dēnsă cŭprēssū. *O. Voy.* Pinus.

Pīcĕātŭs, ă, ŭm. *Enduit de poix.* ‖ *Au fig.* Nōn fŭīt Aŭtŏlўci tām pīcĕātă mūnŭs. *M.* (VIII, 59, scil. furtŭfica).

Pīcēnus, tis. *m. Habitant du Picénum.* Hīc Pīcēntum ăciēs. *Sil.* Indĭgĕna ēt Pīcēns, plēbs ēt Ētrūscă vēnit. *Prud.* (*Peri.* 3538). SYN. Pīcēntīnŭs. ‖ *Nom d'homme.* (*Mart.* VIII, 57; *Juv.* 4, 65.)

Pīcentĭă, æ. *f.* (Πικεντία). *Principale ville des Picentins.* Leŭcōsĭæ ē scōpŭlis, nūnc quēm Pīcentĭă Pæstō. *Sil.*

Pīcēntīnŭs *et* Pīcēnŭs, ă, ŭm (Πικεντῖνος *et* Πικηνός). *Du pays des Picentins.* Pīcēntīnă cērĕs nĭvĕō sīc nēctārĕ crēscĭt. *M.* (XIII, 47). Fīlĭă Pīcēnæ yēnīō Lūcānĭcă pŏrcæ (*Ibid.* 35). Quid? quūm Pīcēnĭs ēxcērpēns sēmĭnă pōmis. *H.* Ēt quī Pīcēnæ stĭmŭlāt tēllūrĭs ălūmnōs. *Sil.* ‖ Pīcēnă (*s. ent.* oliva). *Figue du Picénum.* Sēmĭōdĭūsquĕ făbæ cūm vīmĭnĕ pīcēnārŭm. *M.* (VII, 52. *Id.* IV, 89).

Pīcēnum, ī. *n. Contrée de l'Italie, sur l'Adriatique.* Nēmōrōsī măxĭmă cērnēs Cūlmĭnă Pīcēnī. *Avien.* (*D. Ter.* 499).

Pīcĕŭs, ă, ŭm. *Noir comme la poix.* Tūrbĭnĕ fūmāntēm pīcĕo ēt cāndēntĕ fāvīllā. *V.* Pīcĕŭm fĕrt fūmĭdă lūmĭnă Tædă. *Id.* Indūctă pīcĕis ē nūbĭbŭs ūmbrā. *O.* Ēt dēntēs pīcĕīquĕ bŭxēīquĕ. *M.* (II, 41). Ălbŭs quēm pīcĕī lăpillŭs ĭndī. *Sid.* (*Pan.* 2429). *Voy.* Niger.

Pīctāvī, ōrŭm. *m. pl. Peuple d'Aquitaine, dans le pays appelé depuis Poitou.* Dūm Pīctāvōrŭm dŏctor flōrērĕt ĭn ōrīs. *Paul. Petr.* (I, 198). SYN. Pīctŏnēs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. Fītquĕ mŏnāstērĭŭm Pīctāvă cōmĭnŭs ūrbĕ. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 119).

Pīctāvĭcŭs, ă, ŭm. *Du pays des Pictaves.* Ĭmāgō Rŭfī rhētōrĭs Pīctāvīcī. *Aus.* (*Epig.* 51).

Pīctāvī, ōrŭm. *m. pl. Capitale des Pictaves.* Ăllŏbrŏgēs rĕfĕrŭnt Pīctāvīs gĕnĭtŭm. *Fort.* (II, 19, 2).

Pīctī, ōrŭm. *m. pl. Pictes, peuple de Calédonie.* Illĕ lĕvēs Maūrōs, nĕc fālsō nōmĭnĕ Pīctōs Ēdōmŭīt. *Cl.* Nĕc Pīctŭm trĕmĕrĕm. *Id.*

Pīctŏnēs, ŭm. *m. pl.* (Πίκτονες). *Les mêmes que* Pīctavi. Pīctŏnēs ĭmmūnēs sŭbĭgūnt sŭă rūră, nĕc ūltrā. *L.* (I, 434. Sed multi versum ut spurium ējiciunt).

Pīctŏnĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Pīctavicus. Ēt quæ Pīctŏnĭcī lĕgīt ĭnĕŏlă lĭttŏrĭs, ēt quæ. *Aus.* (*Epist.* 9, 36). Pīctŏnĭcās cĭtĭus rĕvĕhēndŭs ăd ōrās. *Paul. Petroc.* (I, 294).

Pīctŏr, ōris. *m. Peintre.* Hūmānō căpĭtī cērvīcēm pīctŏr ĕquīnām. *H.* Pīctōrĭbŭs ătquĕ pœ̆tīs Quīdlĭbĕt aūdēndī sēmpĕr fŭīt æ̆quă pŏtēstās. *Id.* Quis tĕ pīctōrŭm sīmŭlāvit, pēssĭmă Cōlchĭs? *Aus.* (*Epig.* 130). Ep. Dōctŭs, sŏlĕrs, ēgrĕgĭŭs, ĭnsīgnĭs, clārŭs, præclārŭs. PPH. Ārtĭs Āpēllæ gnārŭs, pĕrĭtŭs. Ārtĕ Pārrhāsĭă pōtēns, clārŭs. Pĭngēndī clārissĭmŭs ārtĕ. Āpēllēă ĭnsignĭs ĭn ārtĕ. Zeūxĭdĭs, Āpēllĭs æ̆mŭlŭs. VERS. Lĭquĭdĭs ĭllĕ cōlōrĭbŭs sōlĕrs nūnc hŏmĭnĕm pōnĕrĕ, nūnc dĕŭm. *H.*

Pīctūra, æ. *f. Peinture, art de peindre.* Ut pīctūrā pœ̆sĭs : ērĭt quæ, sī prōpĭŭs stēs. *H.* PPH. Ārs Āpēllēă, Pārrhāsĭă. Pĭngēndī ārs. Ārs æ̆mŭlă nātūræ. ‖ *Objet peint, tableau.* Dūm stūpēt, ātque ănĭmūm pīctūrā pāscĭt ĭnānī. *V.* (Et *Ter. Eun.* III, 5, 36). *Voy.* Tabula. ‖ *Broderie.* Tĕxtĭlĭbŭs sī ĭn pīctūrīs ōstrōquĕ rŭbēntī jăctārīs. *Lr.* (II, 35). ‖ *Mosaïque.* Pīctūræquĕ dŏcŭs, lăpĭdŭm nĕc fŭlgŏr ĭn ūllā (*Culex*, 64). Pērpĕtŭŭm pīctūrā mĭcat. *Sid.* (*Pan.* 3050). *Voy.* Emblema. ‖ *Couche, enduit.* (*Pl. Most.* I, 3, 104.) *Voy.* Pigmentum.

Pīctūrātŭs, ă, ŭm. *Orné de couleurs naturelles ou artificielles.* Ēt pīctūrātŭs mōrĭtūrīs flōrĭbŭs ăggĕr. *St.* Pīctūrātæ vŏlūcrēs. *Cl.* SYN. Pīctŭs. ‖ *Brodé.* Fērt pīctūrātās aūrī sūbtēmĭnĕ vēstēs. *V.* Ēt pīctūrātæ sātūrāntŭr mūrīcĕ vēstēs. *Cl.* (Adde *St. Silv.* I, 3, 36; *Th.* VI, 58). *Voy. le suiv.*

Pīctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pingo. *Peint, représenté en peinture.* Lārgīre ĭnōpī, nĕ pīctŭs ōbĕrĕt. *Pers.* (6, 32). SYN. Dēpīctŭs, ēxprēssŭs. PPH. Cōlōrĭbŭs ēxprēssŭs. PHR. Apēllēō vūltŭs sīgnātă cōlōrĕ. *St.* Seū mĭsĕrăm ĭn tăbŭlă pīctă pŭēllă mŏvēt. *Pp.* Stĕtĭt ōbvĭă cōntrā Fūcis cōlōrŭm pīcta ĭmāgō mārtўrĭs. *Prud.* ‖ *Peint, revêtu de couleurs.* Ēt circŭm pīctis vēhĭtŭr sŭă rūră phăsēlis. *V.* Pīctīs bēllāntŭr Āmāzŏnēs ārmis. *Id.* SYN. Cōlōrātŭs. ‖ *Tatoué.* Pīctōsquĕ Gēlōnōs. *V.* Pīctīque Āgathўrsī. *Id.* ‖ *Brodé.* Pīctum crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.* Pīctŭs ăcŭ chlāmўdĕm. *Id.* Stāt tōrŭs, ēt pictō vēstēs discrīmĭnāt aūrō. *L.* Tē tōgă pīctă dĕcĕt. *Pp.* (IV, 4, 53). SYN. Pīctūrātŭs. ‖ *Bri-*

lant de couleurs naturelles, émaillé. Flōrĭdă quūm rēflŭs gēmmātās pictă pĕr hĕrbās (*Culex*, 69). Ārmōrum ĕt rādĭīs pictă trĕmēbăt āquă. *Pp.* (IV, 6, 26). Pictæquĕ vŏlūcrēs. *V.* SYN. Pictūrātŭs, distinctŭs. ‖ *Tacheté.* Ēt pictī tĕrgă lăcĕrtī. *V.* Pictis incinctī pĕllĭbŭs ămbō. *Id.* Pictō quŏd jŭgă dĕlĭcātă cŏllō Pārdŭs sŭsŭlnĕt. *M.* (I, 105). SYN. Vărĭŭs, măcŭlōsŭs, etc. *Voy.* Maculosus.

Pīcūmnŭs, ī. *m. Dieu qui, avec Pilumnus, présidait aux mariages.* Ēt nūnc āgrēstēs ĭntĕr Pīcūmnŭs hăbētūr. *Æmil. Mac.* (apud *Non.* 13, 3. Cf. *Varr. ib.* 36; *Serv.* ad *Æ.* IX, 4).

Pīcŭs, ī. *m. Pivert, oiseau dont on tirait des augures.* Pīcŭs ĕt cŏrnīx āb lævā, cŏrvus pŏrro āb dĕxtĕrā. *Pl.* (*As.* II, 1, 12). Aŭt hæc pīcŭs ĕrāt, aŭt hŏmŏ rūrsŭs ĭnēst (*Anth.* II, p. 620, de pica). ‖ *Griffon.* Pīcŏs dīvĭtĭīs, qui aūrĕōs mōntĕs cŏlūnt, Ĕgŏ sōlŭs sŭpĕrŏ. *Pl.* (*Aul.* IV, 8, 1. Cf. *Non.* 2, 641). *Voy.* Gryps. ‖ *Picus, roi du Latium, fils de Saturne, changé en pivert par les maléfices de Circé.* Pīcŭs ĭn Aūsōnĭīs prōlēs Sātūrnĭă tĕrrīs. *O.* Sātūrnūsquĕ sĕnĕx, măcŭlōso ĕt cŏrpŏrĕ Pīcŭs. *Prud.* (*Sym.* 323. Cf. *Virg. Æ.* VII, 187 *sq.*; *Ov. Met.* XIV, 387; *V. Fl.* VII, 232 *sq.*).

Pĭē. *adv. Avec vertu, tendresse, piété.* Sōlă vĭrūm nōn ūltă pĭē mœstissĭmă mātĕr (Procne). *O.* Tēstŏr, lĭcĕt jām tōllĕre ād cœlūm pĭē Pūrās nĕc ūllă scĕlĕră mĕtŭēntēs mānŭs. *Sen.* (*OEd.* 790). Quīdvĕ, pĭē dūm sācră cŏlīs, pūrĕquĕ lăvārī. *Tib.* (I, 3, 25). SYN. Sānctĕ.

Pĭĕrĭdĕs, ŭm. *f. pl.* (Πιερίδες). 1. *Filles de Piérus, changées en pies par les Muses pour avoir osé lutter avec elles.* ‖ 2. *Les Muses, ainsi nommées du mont Piérus.* Dĭcĭtĕ, Pĭĕrĭdĕs. *V.* Pĭĕrĭdăs, pŭĕrī, dŏctŏs ĕt ămātŏ pŏētās. *Tib.* (I, 4, 55). *Voy.* Musæ. ‖ *Au sing.* Pĭĕrĭs ōrsă lŏquī. *O.* Dūlcĕm quæ strĕpĭtŭm, Pĭĕrī, tĕmpĕrās. *H.*

Pĭĕrĭŭs, ă, ŭm (Πιέριος). *Du mont Piérus, des Muses.* Vātŭm Pĭĕrĭīs ōră rĭgantŭr āquīs. *O.* Quāmvīs Pĭĕrĭō sĭt bĕnĕ nōtă chŏrō. *M.* (VII, 68). Pĭĕrĭō sŭb āntrō. *H.* ‖ *De Thessalie.* Nĕc vīr Pĭĕrĭă pĕllĭcĕ saūcĭŭs. *H.*

Pĭĕrŭs, ī. *m.* (Πιερος). 1. *Piérus, père de neuf filles changées en pies.* Pĭĕrŭs hās gĕnŭĭt Pĕlĭădās dīvĕs ĭn ārvīs. *O.* ‖ 2. *Montagne de Thessalie, consacrée aux Muses. Voy. les précéd.*

Pĭĕtās, ātĭs. *f. Justice, vertu.* Tūm pĭĕtātĕ grăvem āc mĕrĭtīs sī fōrtĕ vĭrūm quĕm Cōnspĕxĕrĕ, sĭlent. *V.* Aūrum ōmnēs vīctă jām pĭĕtātĕ cŏlūnt. *Pp.* (III, 11, 48). Rēddĭtĕ dēpŏsĭtum : pĭĕtās sŭă fœdĕră sĕrvĕt. *O.* SYN. Vīrtūs, fās, prōbĭtās, sānctĭtās, cāstĭtās. ‖ *Justice divine.* Dī, sī qua ēst cŏlō pĭĕtās quæ tālĭă cūrĕt. *V.* Sī quĭd pĭĕtās ăntĭquă lăbōrēs Rĕspĭcĭt hūmānōs. *Id.* ‖ *Tout sentiment d'affection naturelle.* Ēgrĕgĭūm nārrās mīrā pĭĕtātĕ pārēntēm. *Cat.* (67, 29). Ātquĕ ănĭmūm pātrĭæ strīnxīt pĭĕtātĭs ĭmāgŏ. *V.* Nām mātrĭs fĕrre ĭnjūrĭās mĕ, Pārmĕnŏ, pĭĕtās jŭbĕt. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 21). SYN. Cārĭtās, ămŏr, affectŭs. ‖ *Piété.* Nōn tămĕn aūdĕrĕt pĭĕtās hūmānă vĕl ārmĭs Vēl vōtĭs prōdĕssĕ Jŏvī. *L.* (III, 317) Nĕc tĕ tŭă plūrĭmă, Pānthŭ, Lābēntēm pĭĕtās, nĕc Āpōllĭnĭs ĭnfŭlă tĕxīt. *V.* (*Æ.* II, 430, etsi latius dictum esse potest). Pĕr quēm vērēndōs ĕxcŏlĭt pĭĕtās dĕōs. *Ph.* Cūmquĕ Fĭdē Pĭĕtās ăltă cĕrvĭcĕ vāgātŭr. *Cl.* Ō pĭĕtās, ō sānctă fĭdēs! *Prud.* (*Sym.* 1312). SYN. Rĕlĭgĭō. EP. Sānctă, sācră, cāstă, spĕctātă, laūdāndă. PHR. Pĕr sī quă mōvĕt rĕvĕrēntĭă sūmmī Nūmĭnĭs. *Prud.* ‖ *qqf. Pitié.* Vērŭm clāmāntī dīvēs nōn ădsĭdĭt aūrĕm, Nūllăquĕ lānguēntēm pĭĕtās rĕspĕxĭt ēgēnŭm. *Alcim.* (III, 247). *Voy.* Miseratio.

† Pĭĕtātĭcūltrix, ĭcĭs. *f. Qui remplit les devoirs de la piété filiale, maternelle, etc.* Pĭĕtātĭcūltrix, grăcĭlĭpēs, crōtălĭstrĭă. *P. Syr.* (apud *Petron. Sat.* 55).

Pĭgēndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit être fâché.* Ĭnvītŭs Āpōllŏ Pōscĭtŭr ĭnvītă vērbă pĭgēndă lўrā. *Pp.* (IV, 1, 76).

† Pĭgĕō, ēs. *Voy.* Piget.

Pĭgĕr, pĭgră, pĭgrŭm, *et ordint.* Pĭgră, pĭgrŭm, *Paresseux, lent, inactif.* Mānĕ pĭgĕr stĕrĭīs. *Pers.* (5, 132). Ignāvāquĕ fāmæ, ĕt cōntrāctō frīgŏrĕ pĭgræ. *V.* Discēdāt pĭgrĭŏr ūltrō. *H.* Nōvūmquĕ mōnstrum ēst, Pўrrhŭs ăd cædĕm pĭgĕr. *Sen.* (*Troad.* 1157). Pĭgĕr scrĭbēndī fĕrrĕ lăbōrĕm. *H.* SYN. Dēsĕs, dēsĭdĭōsŭs, ĭgnāvŭs, sēgnĭs, ĭnĕrs, lēntŭs, lānguĭdŭs, tārdŭs, tōrpēns, vēcōrs, rēsĕs, ōlĭōsŭs, sōcōrs. PPH. Dēsĭdĭă tārdŭs, lānguēns, tōrpēns, mārcēns. Vētĕrnō tōrpēns, lānguĭdŭs. Cuī dēsĭdĭă *ou* dēsĭdĭæ cōrdī, Quī vĭtām ĭgnāvām dūcit. ‖ *En parlant de choses : Lent, immobile.* Dūm nōs dĭfficĭlĭs pĭgrō tĕnĕt Ārdĕă brŭmā. *O.* Stāgnō sĭmĭlĭs pĭgræquĕ pălūdī. Indigna ēst pĭgrō fōrmă pĕrīrĕ sĭtū. Nūnquām pĭgră fŭīt nōstrīs tŭă grātĭă rēbŭs. *Id.* Pĭgĕr ānnŭs Pūpĭllīs. *H.* Pĭgrī cāmpī. *Id.* Pĭgĕrrĭmŭs ūndă (Arar). *Sil.* Pĭgroquĕ vēntrī nōn ĭnūtĭlēs bēlās. *M.* (III, 47). SYN. Ignāvŭs, ĭnĕrs, sēgnĭs, immōtŭs, immōbĭlĭs, lēntŭs, etc. ‖ *En partic. Mer calme.* Sīc sēgnĭs hūmŏr æquōrĭs pigrī stŭpĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 121). *Voy.* Mare. ‖ *Qui rend paresseux, immobile.* Nōn mĭhī pĭgră nŏcēnt hĭbernæ frīgŏră nŏctīs. *Tib.* (I, 2, 31). Pĭgĕr... ŏcŭlōs sŏpŏr ŏpĕrĭt. *Cat.* (63, 37).

Pĭgĕt, ŭĭt ou ĭtŭm ēst, ĕrĕ. *n. unip. Être désagréablement affecté d'une chose, avoir de la répugnance.* Nĭ rĕfŭgĭs tĕnŭēsquĕ pĭgĕt cōgnōscĕrĕ cūrās. *V.* Nēc mĕ mĕmĭnĭssĕ pĭgēbĭt Ēlĭssæ. *Id.* Nūm cōgĭtăt quĭd dĭcăt? nūm făcti pĭgĕt? *Ter.* (*And.* V, 3, 6). Nōn sēnĭs ēxtrēmūm pĭgŭĭt vĕrgēntĭbŭs ānnīs Præcĭpĭtāssĕ dĭĕm. *L.* Nēc pĭgĭtŭm pārvōsquĕ lārēs hŭmīlĭsquĕ sŭbīrĕ. *Sil.* (Hoc perfectum agnoscit *Char.* 3, 224). SYN. Tædĕt, pœnĭtĕt, gravŏr. ‖ † Pĭgĕt mĕ (res). *arch.* Factum ēsse id nōn nĕgăt, Nĕquĕ sē id pĭgĕrĕ. *Ter.* (*Heaut. prol.* 18, *Id. Ph.* III, 3, 31). Crīmĕn ēnĭm pĭgĕt. *Prud.* (*Sym.* 1475. Obsoletum *Pigeo* agnoscit *Prisc. A*, 635).

Pigmēntātŭs, ă, ŭm. *Enduit de couleur, teint.* Quās pigmēntātō mĕrĕtrix jăcĭt ĭmprŏbă crīnĕ. *Prud.* (*Ham.* 380).

Pigmēntŭm, ī. *n. Couleur pour peindre.* Quem Āpĕllēs ĕt Zeūxĭs dūō pingĕnt pigmēntĭs ūlmĕĭs. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 20). *Voy.* Color. ‖ *Fresque.* Nūnc ĕădĕm nŏvă pigmēntĭs ĕt cūlmĭnĕ crēvĭt. *Paul. Nol.* (24, 363, nempe ecclesia). ‖ *Fard.* Illăm pigmēntīs rĕdŏlĕntĭbŭs, ĕt pĕrĕgrīno Pulvĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 361). Pigmēntīs cūtĭs īllĭtă (*Ib.* 340. Et *Pl. Most.* I, 3, 106). *Voy.* Fucus. ‖ ? *Au fig. Mensonge.* Pigmēntă Cămēnæ. *Prud.* (*Sym.* 804. Malim *figmenta*, quæ passim confunduntur). *Voy.* Figmentum.

Pignĕrŏ, ās, ārĕ. *Engager, donner un gage.* Cūjŭs ĕt ālvĕŏlōs ĕt lānam pignĕrăt Atreus. *J.* (7, 73). SYN. Oppignĕrō, oppōnō. PPH. Pignŭs *ou* pignŏrī dō.

Pignĕrŏr, ārĭs, ārī. *d. Prendre un gage.* Quōd dās mihī, pignĕrŏr ōmĕn. *O.* PPH. Pignus accipiō.

Pignŭs, ŏrĭs, *arch.* ĕrĭs. *n. Gage, nantissement.*

Dēpōnō : tū dīc, mēcūm quō pīgnŏrē cērtēs. *V.* Nūclĕum āmīsī, rĕliquīt pīgnĕrī pŭtāmĭnā. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 122). Vīx hĕrcle, ōpīnor, sī me ōppōnām pīgnĕrī. *Id.* (*Ps.* I, 1, 85). EP. Pūlchrŭm, prĕtiosŭm, māgnŭm, ēximĭum, āmplŭm. ‖ Quōvīs pīgnŏrē. *En engageant ou en gageant tout ce qu'on voudra, à tout prix.* Quōvīs Sabīnŭm pīgnŏre essĕ cōntēndunt. *Cat.* (44, 4). A mē cōntēndēt fictum quōvīs pīgnŏrē. *Ph.* ‖ *Otage.* Mē pācis pīgnŭs hăbērĕt. *O.* SYN. Obsĕs. *Voy. ce mot.* ‖ *Gage d'affection, de souvenir.* Hās ōlim ēxŭvĭās mihī pērfĭdŭs illĕ rĕliquīt, Pīgnŏrā cārā sŭī. *V.* Fĕrrĕ sŭī dēdĕrāt mŏnīmēntum ēt pīgnŭs āmōris. *Id.* SYN. Mŏnŭmēntum. ‖ Pignŭs, *et ordint.* Pīgnŏrā. *Enfans.* Nūnc tĭbī commendō cōmmūnia pīgnŏrā, nātōs. *Pp.* (IV, 11, 69). Huic cūm pīgnŏrĭbus dŏmŭs. *O.* Tōt nātos nātāsque, ēt, pīgnŏrā cārā, nĕpōtēs. *Id.* Nōn rĕquiēs, nōn sōmnŭs ĕrīt, dūm pīgnŭs ādēmptŭm. *Cl. Voy.* Proles. ‖ *Au fig.* Nēc nōn ēt cīvĭtāti pătiūntŭr mūtŭā rāmī Pīgnŏrā. *Pallad.* (*Insit.* 109). *Autres objets d'affection.* Sī quīs pōst pīgnŏrā tānta Pompēĭo lŏcŭs ĕst. *L.* ‖ *Preuve, marque.* Pīgnŏrā cērtā pĕtīs : dō pignŏrā cērtā tĭrmendō. *O.* In vūltū pīgnŏrā mēntīs hăbēt. *Id.* Tūrpēmque āpērtō pīgnŏre errōrem prōbāns. *Ph. Voy.* Indicium.

Pīgrē. *adv. D'une manière lente, immobile.* Pīgrĭūs immōtīs hæsērē palūdĭbus ūndæ. *L.* Cūnctānterque ĕadēm pīgrēque accēptā rĕmittĭt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 411). SYN. Cūnctantĕr, sēgnĭtĕr, lēntē, gĕlidē, etc.

† Pīgrĕō, ēs, ērĕ. *n. Être paresseux.* Pōst ætātēm pīgrēt sŭffĕrrĕ labōrēm. *Enn.* (apud *Non.* 3, 170. Vulgo *ætate.* Alii aliter. *Att. ibid.*)

† Pīgrēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir paresseux.* Mărcēscāt : ūt vānīs pīgrēscāt prūnā fāvillīs. *Prud.* (*Apoth.* 549). Jām pīgrēscēntēs sēnsīm cōnfundĭtĭs āmnēs. *Sid.* (*Pan.* 2953). Fæcĕ grăvis, sĕrmōnĕ lēvīs, rătionĕ pīgrēscēns. *Fort.* (*V. S. M.* I, 26. Et *Alcim.* IV, 46, *pigrescit*).

Pīgrĭtĭa, *ordint.* Pīgrĭtĭa, æ, *et* Pīgrĭtĭēs, ēi. *f. Paresse.* Lūdĕrĕ, quūm lĭcĕat cūrrĕrĕ, pīgrĭtĭa ĕst. *M.* (VII, 31). Ārgūīmur lēntæ crīmĭnĕ pīgrĭtĭæ. *Id.* (XI, 79. *Id.* XII, 4). SYN. Dēsīdĭa, ĭnertĭa, ĭgnāvĭa, sēgnĭtĭēs, vēlērnŭm, lānguŏr, tōrpŏr, otium, sŏcordĭa. EP. Dēsēs, ĭnērs, ignāvă, ĭmbēllis, lānguēns, lānguĭdă, mōllis, sēgnis, tōrpēns, mārcēns, mārcĭdă, tūrpis, mălă. VERS. Dēsīdiæ cordi. *V.* Dēsīdĭam pŭēr illĕ sĕquī sōlēt. *O.* Blāndōque vēnēnō Dēsīdĭæ vīrtūs paulatim ēvīcta sĕnēscīt. *St.* Non tĭbi dēsīdiæ mollēs ēt mārcida lūxū Ōtĭă. *Cl. Voy.* Otior.

† Pīgrŏ, ās, ārĕ. *Être paresseux, lent, oisif.* Mĕllū'-st pīgrāssĕ; nām prōpĕrāvisse ĕst nĕfas. *Att.* (apud *Non.* 2, 655). Quod nīsi pīgrāris, paŭlūmvĕ récēsseris ăb rē. *Lr.* (I, 410).

1. Pīgrŏr, āris, āri. *d. Comme le précéd.*

2. † Pīgrŏr, ōris. *m. Comme* Pigritia. Lānguŏr ēt ōbrēpsit, pigrŏr, tōrpŏrquĕ quiētis. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 169).

Plissĭmŭs, ă, ŭm. *superl. de* Pius.

1. Pīlă, æ. *f. Balle à jouer, paume.* Īndōctūsvĕ pilæ, discīvĕ, trŏchīvĕ, quĭescit. *H.* Sūnt illīs cĕlĕrēsque pilæ, jăcŭlūmque, trŏchīque. *O.* Dī nōs quāsi pīlās hŏmĭnēs habēnt. *Pl.* (*Capt. prol.* 22). EP. Tĕrēs, rōtundă, vŏlūbĭlis, lēvis, cĭtă, vōlans, lusōrĭă, crĕpāns. SYN. Pāgānĭcă, *par ext.* follis. VERS. Illĕ pilām cĕlĕrī fŭgĭēntem rēddĕrĕ plantā. *Manil.* Nēc tĭbi mobilĭtās mĭnŏr ĕst, sī fortĕ vŏlantĕm Aūt gĕmĭnārĕ pilām jŭvăt, aūt rĕvŏcārĕ cădentem, Ēt nōn spērātō fŭgĭēntem rēddĕrĕ gēstū (*Ad Pis.* 173 *sq.*). Quūm pīlă vēlōcī fallit pĕr brāchĭă lāpsū. *Pp.* Cūm lāpsa ē mănĭbŭs fŭgit pīlă (*Culex*, 149. Cf. *Mart.* XIV, 46). ‖ *Globe rempli d'eau fraîche que tenaient les femmes pendant l'été.* Ēt mănĭbus dūrā frīgŭs hăbērĕ pīlă. *Pp.* (II, 18, 60). ‖ *Globe de la terre.* Hīnc lĭquĭt hŏmĭnēs ōmnēs in tērrā pīlă. *Varr.* (apud *Non.* 2, 473). *Voy.* Globus. ‖ *Sphère.* Nēscĭus ērātă signă mŏvērĕ pīlă. *Pp.* (IV, 1, 76). ‖ *Grosse balle en étoffe de couleur pour irriter les taureaux dans l'arène.* Sūstŭlērāt răptās taŭrūs in āstrā pīlās. *M.* (*Spect.* 19. *Ibid.* 9; II, 43). ‖ *Boule de suffrage.* In mĕă sōrtītă vīndĭcĕt ōssă pīlă. *Pp.* (IV, 12, 20). ‖ — Nūrsīnă. *Sorte de navet rond de Nurtia.* Nūrsīnās pŏtĕrĭs pārcĭŭs ĕssĕ pīlās. *M.* (XIII, 20).

2. Pīlă, æ. *f. Digue, jetée.* Săxĕă pīlă cădit, māgnis quām mōlĭbŭs āntĕ. *V.* (Adde *Sil.* IV, 297). SYN. Mōlēs. *Voy. ce mot.* ‖ *Colonne.* Nūlla tăbĕrnă mĕōs hăbĕāt, nĕquĕ pīlă lĭbēllos. *H.* Sĕd Tĭbūrtĭnæ sūm prōximŭs āccŏlă pīlæ. *M.* (V, 25. *Id.* VII, 61; *Cat.* 37, 1). *Voy.* Columna. ‖ *Mortier.* Aūt, ŭt Ānăxārchŭs, pīlă minŭārĭs in ălta (*Ibis*, 573). SYN. Mōrtārĭŭm.

Pīlānŭs, ī. *m. Qui lance des javelots.* Ēt tōtĭdēm princĕps, tōtĭdēm pīlānŭs hăbēbăt Cōrpŏrā. *O.* (Cf. *Paul. ex Fest.*). SYN. Trĭārĭŭs.

† Pīlātrix, īcis. *f. Voleuse.* Pīlātrīcem pāllāi. *Titin.* (apud *Non.* 2, 259).

1. Pīlātŭs, ă, ŭm. *Volé.* ‖ *Épilé, chauve.* Nūntĭāt ōctāvām Phărĭæ sŭă tŭrbă jŭvēncæ, Ātque pīlātă rĕdit jāmquĕ sŭbĭtquĕ cŏhōrs. *M.* (X, 48. Alii leg. *Et pilata*).

2. Pīlātŭs, ă, ŭm. *Armé d'un javelot.* Prōcēdit lēgĭo Aūsŏnĭdŭm, pīlātăquĕ plēnīs Āgmĭnă sē fūndūnt pōrtis. *V.* (*Æ.* XII, 121. Sic exponit *Heyne.* Alii, cum *Servio*, ad sequentem sensum referunt). ‖ *Serré, dense.* Indĕ lŏcī lĭquĭdās pīlātāsque ætherĭs ōrās Cōntēmplō. *Enn.* (apud *Serv.* l. cit.). *Voy.* Pilatus. ‖ *Au fig. Fortement planté, ferme.* Sēntēntĭa prærstō Pĕctōrĕ pīlātă. *Hostius* (apud *Serv.* l. cit.).

3. Pīlātŭs, ī. *m.* (Πιλᾶτος). *Ponce Pilate, gouverneur de la Judée qui consentit au supplice de Jésus-Christ.* Tālĭbŭs ēxcēptūm Pīlātŭs vōcĭbŭs ūrsīt. *Juvc.* (IV, 594). Mōx igĭtŭr Dŏmĭnum Pīlāti ād mœnĭă dūcī. *Sedul.* (4, 5). ‖ † Pīlātus. Fīge ănĭmo et tēstēs, ēt cæci infāndă Pīlāti Jūdĭcĭă. *Lact.* (*Pass. Chr.* 35).

Pīlĕātus, ă, ŭm. *Coiffé d'un* pileus. Ād Pārthŏs prŏcŭl īrĕ pīlĕātōs. *M.* (X, 72. *Id.* XI, 7; *Catul.* 37, 2). Dīvĭtis mūltō bŏvĕ pīlĕātŭs Āccŏlă rīpæ. *Paul. Nol.* (17, 242).

† Pīlēns, tis. *m. Comme le suiv.* Hīnc pīlēntĕ pĕtēns lŏcă Gāllĭcă. *Fort.* (VI, 7, 183).

Pīlēntŭm, ī. *n. Char suspendu d'invention étrusque.* Pīlēntis mātrēs in mōllĭbŭs. *V.* Essĕdă fēstīnant, pīlēntă, pĕtōrĭtă, nāvēs. *H. Voy.* Rheda.

Pīlĕŏlŭm, ī. *n., et* Pīlĕŏlus, ī. *m.* (πιλίδιον). *dimin. du suiv.* Ūt cūm pīlĕŏlō sōlĕās cōnvīvă trĭbūlis (portes). *H.* Pīlĕŏlum nītĭdīs īmpōsŭissĕ cōmīs. *Ovid.*

Pīlĕum, ĭi. *n., et* Pīlĕus, ī. *m.* (πῖλος *et* πίλιον). *Coiffure en laine à l'usage des hommes, en forme de bonnet phrygien ou de calotte. Il était porté par les affranchis en signe de liberté.* Pīlĕum, quem hăbŭīt, dērīpŭit. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 3, 178). Hæc mĕrā lĭbertās, hānc nōbīs pīlĕa dō-

nānt. *Pers.* (5, 82). Dūmquĕ dēcēnt nōstrūm pīlĕă sūmptă Jŏvēm. *M.* (XIV, 1). Tōtīs pīlĕă sārcinis rĕdēmi. *Id.* (II, 68). SYN. Pīlĕŏlūm *ou* Pīlĕŏlus.

Pīlĭcrĕpŭs, ī. *m. Homme qui joue à la balle.* Ōvāntēs convĕnītĕ pīlĭcrĕpī. *Inscr.* (ex *Grut.* in *Anth.* I, p. 477). Hīlārēm, jŏcōsūm, pīlĭcrĕpūm, schōlāstĭcūm (*Ibid.* 478. *Gloss. Isid.* Pilicrepus, *qui pila ludit*).

1. Pīlŏ, āre. *n. Se couvrir de poils.* Prætĕrĕă cōrpŭs mĕūm Nūnc pīlārĕ prīmūm cœpīt. *Afran.* (apud *Non.* 1, 185. *Nov. ibid.* Cf. *Fest.* Pilat, *pilos habere incipit*). ‖ *act. Epiler.* Sūmmœnĭānæ quă pīlantŭr ūxōrēs. *M.* (XII, 32. *Id.* V, 5. *Fest.* Pilare, *detrahere pilos*). SYN. Vēllŏ.

2. Pīlŏ, ās, āre. *Voler, dérober.* (Cf. *Fest.*) *Voy.* Compilo. ‖ *Presser, appuyer fortement sur.* Pĕrcŭtĭt, ătque hāstām pīlāns præ pondĕrĕ frāngit. *Hostius* (apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 121).

Pīlōsus, ă, ŭm. *Velu.* Sĕd quĭd ĕt hīrcōsīs sērum ēst ĕt turpĕ pīlōsis? *M.* (IX, 49. *Id.* XII, 59). Ursīs āspĕrĭor pīlōsĭorquĕ (*Anth.* II, p. 518). SYN. Villōsus, hirsūtus, *qqf.* sētōsus. PPH. Pīlis ŏpĕrtūs, āspĕr, hŏrrēns. PHR. Hispīdă mĕmbră quĭdem, ĕt dūræ pĕr brāchiă sētæ. *J.* Sĕd frūticantĕ pīlō nĕglēcta ĕt squālĭda crūra. *Id.* Nēvĕ fŏrēnt dūris āspĕrā crūra pilis. *O.*

Pīlŭm, ī. *n. Pilon.* Pīlām quā lūdĭmŭ', pīlŭm Quō pinsŏ. *Lucil.* (apud *Scaur. Orth.* p. 1255). ‖ *Javelot des Romains.* Signă, pārēs āquĭlās, ĕt pīlă minantĭă pīlis. *L.* Horrēntĭa pīlis Āgmĭna. *H.* Vĕrsīque in pīlă lĭgonēs. *O.* SYN. Tēlŭm, hastĭlĕ, hāstă. *Voy.* Hasta. ‖ *qqf. Primipile.* Grāta Pūdēns mĕrĭtī tŭlĕrīt quum prælmĭă pīlī. *M.* (I, 32. *Id.* VI, 58, 10).

Pīlŭmnŭs, ī. *m. Pilumnus, fils de Jupiter; divinité des Romains.* Cuī Pīlŭmnŭs ăvus, cui dīvă Vĕnĭlĭă mātĕr. *V. Voy.* Picumnus.

Pīlŭs, i. *m. Poil.* Sĕd frūticantĕ pīlō nĕglēcta ĕt squālĭdă crūră. *J.* (9, 15). Caudæquĕ pīlos ŭt ĕquinæ Paulātim vĕllŏ. *H. Voy.* Pilosus. ‖ Pīli facĭŏ. *Faire peu de cas.* Non facĕrēnt pīli cōhōrtēm. *Cat.* (10, 13).

Pīmplēă, æ, *et* Pīmplēĭs, ĭdis. *f.* (Πίμπλεια *et* Πιμπληΐς). *De la montagne ou de la source Pimpla, en Macédoine ou en Phocide, laquelle était consacrée aux Muses; Muse.* Ĕt sūpĕrĕt Pīmplēă sĭtīm, lārgēquĕ vōlantĭs. *St.* Licĕt ēnthĕă vātis Ēxcludăt Pīmplēă sĭtīm. *Id.* Nēctĕ mĕo Lāmĭæ cōrōnām, Pīmplēi dŭlcis. *H.* (*Od.* I, 26, 8. Sic *Heins.* et *Bentl.* Aliter *Pimplea*). Sī rīgŭām lætīs rĕcōlĭs Pīmplēĭdă Musis. *Aus.* (*Epist.* 14, 9). Nōn ūrbānă mĕă tāntŭm Pīmplēĭdĕ gaudēnt Ōtĭă. *M.* (XI, 3. Cf. *Varr. L. L.* 6, 2, et *Fest.*). *Voy.* Musæ.

Pīmplĭās, ădis. *f. Comme le précéd.* Hūc ĕt Pīmplĭădes indŭxĕrat ŏptĭmŭs Ōrphĕus. *Sid.* (*Pan.* 2226. *Ib.* 2908. Cf. *Varr. L. L.* 6, 2).

Pīmplēŭs, ă, ŭm (Πίμπλειος). *De Pimpla, des Muses.* Cujŭs Pīmplēō lўrā clārĭōr ēxit ăb āntro. *M.* (XII, 11).

Pīnārĭī, ōrŭm. *m. pl. Très ancienne famille du Latium consacrée au culte d'Hercule.* Ēt dŏmŭs hērcŭlēi custōs Pīnārĭă sācri. *V.* (*Æ.* VIII, 268. Ubi *Serv.* Cf. *Macr. Sat.* 3, 6; *Fest.* in *Potitius*). Nunc Salĭīs cānŭquĕ dŏmŭs Pīnārĭă tēmplūm Collis Āventīni convĕxa in sēdĕ frĕquēntāt. *Prud.* (*Symm.* 204). *Voy.* Potitius.

Pīnārŭs, ī. *m.* (Πίναρος). *Fleuve de Cilicie.* Pŷrāmŭs hīc ūndās, hīc vōlvit Pīnārŭs æquŏr. *Avien.* (*D. Ter.* 1030. Sic *Euphor.* apud *Ttetz.* ad *Lycoph.* p. 54, et Oracl. vet. apud *Strab.* 12). Pĕr longūm Pўrāmŭs spătĭūm Pīnārŭsquĕ vŏlūtī. *Prisc.* (*Peri.* 815. Sic *Dionys.* 867: Τήλοθεν ἐρχομένων Πυράμοιό τε καὶ Πινάροιο).

† Pīnāx, ācis. *m.* (πίναξ). *Planche, plancher, tableau en planche.* Tēmpŏrĕ quŏ pīnācēs circŏ sŭbjūnxīmŭs. *Apronian.* (*ad cod. Virg.* 3).

† Pīncĕrnă, æ. *m. Esclave qui versait à boire. Voy.* Cyathus.

Pīndărĕŭs, *et* Pīndărĭcŭs, ă, ŭm (Πινδάρειος *et* Πινδαρικός). *De Pindare.* Ēt scīs Pīndărĕām chĕlўn rĕfĕrrĕ. *Capel.* (II, p. 29). Pīndărĭcī fontis quī nōn ēxpăllŭit haustūs. *H.* Quālĭs Pīndărĭcō spīrĭtŭs ōrĕ sŏnāt. *Pp.* (III, 15, 40).

Pīndărŭs, ī. *m.* (Πίνδαρος). *Pindare, le prince des poètes lyriques de la Grèce, né à Thèbes, en Béotie.* Fĕrvĕt, immēnsŭsquĕ rŭīt prōfūndō Pīndărŭs ōrĕ. *H.* EP. Thēbānŭs, Dĭrcæŭs, lўrĭcŭs, făcūndŭs, fĭdĭcĕn, Ādōnĭus, Āpōllĭnĕŭs. PPH. Dĭrcæŭs cўcnŭs. *H.*

Pīndŭs, ī. *m* (Πίνδος). *Le Pinde, montagne de Thrace, consacrée à Apollon et aux Muses.* Nām nēquĕ Pārnassī vōbīs jŭgă, nām nēquĕ Pindī. *V.* Ūt tŏrrēns cēlsī præcēps ē vērtĭcĕ Pindī. *Sil. Voy.* Parnassus, Helicon.

Pīnĕă, æ. *f. Pomme de pin.* Nūnc ădŏpērtă mānēt, nūnc pīnĕă vērtĭcĕ pingit. *Col.* (10, 240).

Pīnētŭm, ī. *n. Lieu planté de pins.* Mūrmŭră pīnētis fīunt. *O.* Ĭnnūmĕræ cædūnt pīnētă sēcūrēs. *Id.*

Pīnĕŭs, ă, ŭm. *De pin.* Pīnĕă sīlvă mĭhī mūltōs dīlēcta pĕr ānnōs. *V.* Cuī pīnĕŭs ārdŏr ăcērvō Pāscĭtŭr. *Id.* Jŭgă pīnĕă mōntīs. *V. Fl.* ‖ Pīnĕă tēxtă, cŏmpāgēs. *O. Navire. Voy.* Navis.

Pingŏ, ĭs, xī, pictŭm, pingĕrĕ. *Peindre, représenter par la peinture, enduire de peinture.* Vĕtŭit nĕ quīs sĕ, prætĕr Āpĕllĕm, Pingĕrĕt, aŭt ălĭŭs Lўsippō dūcĕrĕt ærā. *H.* Ĭn mēnsā pingĕrĕ cāstrā mĕrō. *Tib.* (1, 11, 32). Quŭm pārĭēs nullo crīmĭnĕ pictŭs ĕrāt. *Pp.* (I, 5, 26). SYN. Dēpingŏ, adūmbrŏ, effingŏ. PHR. Cŏlōrĭbŭs, pictĭs tăbŭlīs effingĕrĕ, ădumbrŏ, ĭmĭtŏr. VERS. Nōn istīs ōlim vārĭābant tēcta figūrīs. *Pp.* Sī quĭd Āpĕllēi gaudēnt ănĭmāssĕ cŏlōrēs. *St. Voy.* Fictor. ‖ *Colorer, donner une couleur naturelle ou artificielle.* Sānguĭnĕīs frōntēm mōrīs ĕt tēmpŏră pingĭt. *V.* Jŭvĕnīlĕ dĕcŭs mĭhī pingĕrĕ mālās Cœpīt. *O.* Pālōrĭbŭs ōmnĭă pingūnt. *Lr.* (IV, 336). SYN. Cŏlōrŏ, tingŏ, ĭnfĭcĭŏ, ĭndūcŏ. ‖ *Varier, parsemer, tacheter, émailler.* Cōnchărūmquĕ gĕnŭs... Pingĕrĕ tēllūris grēmĭum. *Lr.* (II, 374). Ānnī Tēmpŏra pingēbānt vĭrĭdantēs flōrĭbŭs hērbās. *Id.* (V, 1395). Mollĭă lutĕŏlă pingĭt văccinĭă călthă. *V.* Stēllis pingĭtur æthĕr. *Sen.* (*Med.* 310). SYN. Distinguŏ, varĭŏ, discrimĭnŏ, *par ext.* ōrnŏ. ‖ *Broder.* Seū pingēbăt ăcū, scīrēs ă Pallădĕ dōctām. *O.* PPH. Ăcu pingŏ, scrĭbŏ. *Voy.* Pictus.

Pinguēdŏ, ĭnis. *f. Graisse.* Ăccēnsūm pūrā fōvīt pinguēdĭnĕ lūmen. *Alcim.* (*ad Sor.* 550). SYN. Ādĕps, sēvum. ‖ *Embonpoint.* Quem crāpŭla vexat, Ēt pāllēns pinguēdŏ tĕnĕt. *Sid.* (*Pan.* 942). SYN. Pinguĕ, ādĕps, sagină, vēntĕr, ădŏmĕŭs.

Pinguēscŏ, ĭs, crĕ. *n. S'engraisser.* Cōngēstōque ăvīdum pinguēscĕrĕ cōrpŏrĕ corpŭs. *O.* SYN. Saginŏr. PPH. Pinguis, pinguiŏr, ŏbēsŭs fĭō. ‖ *En parlant des champs.* Ēmathĭam ēt lātōs Hæmī pinguēscĕrĕ cāmpōs. *V.*

Pīnguālrlŭs, lī. *m. Qui aime le gras.* Cārnārlŭs sŭm, pinguālrlŭs nŏn sŭm. *M.* (XI, 101).

Pinguis, ĕ. *Gras, huileux, visqueux.* Crātērāsquĕ dūās stātūăm ŭbī pinguis ŏlīvī. *V.* Pinguis ĕt īngrātæ prēmērētŭr cāsĕŭs ūrbī. *Id.* Ūnctă sātis pinguī pōnēntŭr ŏlūscŭlă lārdō. *H.* Pinguĕ bītumĕn. *V. Fl.* SYN. Crāssŭs, spissŭs. ‖ *En parlant de l'homme, des animaux.* Āc lūcŏs vŏcĕt hōstīă pinguis ĭn ăltŏs. *V.* Mĕ pinguem ĕt nītīdŭm bĕnĕ cūrātă cūtĕ vīsēs. *H.* Dĕ Tĭbŭrtĭnō vĕnīēt pinguissĭmŭs āgrō Hœdūlŭs. *J.* (11, 65). SYN. Ōbēsŭs, crāssŭs, ŏpīmŭs, *qqf.* pērpāstŭs, ŏpīmātŭs, sāgīnātŭs. PPH. Cŏrpŏrĕ pinguis *ou* pinguī. VERS. Pinguī tĕntŭs ōmāsō. *H.* Ĕt quŏ cĭbō fēcīstī tāntum cŏrpŏrīs? *Ph.* Hŏrrēbām tĕnŭēs, hŏrrēbām cŏrpŏrĕ pinguēs. *Maximian.* Pinguiŏr ĕxhaūstō cānis ŏccūrrissĕ lĕōnī fĕrtŭr. *Avian.* ‖ *Subst. n. Graisse, embonpoint.* Īmpēndūnt cūrās dēnsō dīstēndĕrĕ pinguī, Quēm lēgĕrĕ, dūcĕm. *V.* Sĕd stŭpĕt hīc vĭtĭō, ĕt fibris īncrēvīt ŏpīmum Pinguĕ. *Pers.* (3, 32). *Voy.* Pinguedo. ‖ *En parlant des figues.* Pinguibŭs ĕt ficis. *H.* ‖ *En parlant du terrain.* Nĕc mīhī mīllĕ jŭgīs Cāmpānīă pinguis ărātūr. *Pp.* (III, 3, 27). Quis nŏn Rōmānō sānguinĕ pinguiŏr Cāmpŭs? *H.* Pinguis discēssit vŏmĕrĕ sŭlcŭs. *L.* Pīnzuĕ sōlŭm. *V. Fl.* SYN. Ŏpīmŭs, spissŭs. ‖ *Abondant, fécond, riche.* Pinguēs hŏrtŏs quæ cūrā cŏlēndī. *V.* Aŭt pinguis Phrўgĭæ Mўgdŏnĭās ŏpēs. *H.* Pinguēmquĕ sīnĕ īmbrĭbŭs ānnŭm. *V. Fl. Voy.* Fertilis, Dives. ‖ *Qui féconde.* Aŭt pinguī flumĭnĕ Nīlus Quŭm rĕflŭit campīs. *V.* Sătūrārĕ tĭmō pinguī. *Id.* SYN. Fēcundŭs. ‖ *Épais.* Īncūsāquĕ pinguī Aūrō donā fĕram. *Pers.* (2, 52). Dā mihī tūrā, pŭĕr, pinguēs faciēntiă flāmmās. *O.* Pinguis ăd āstrā Ūt fĕrat... fūmŭs ŏdōrēs. *L.* SYN. Spissŭs, dēnsŭs. ‖ *En parlant d'une étoffe.* Pinguēs ălīquandŏ lăcĕrnæ. *J.* (9, 28. Et *Mart.* VI, 11). SYN. Crāssŭs. ‖ *Huilé, humecté d'un corps gras.* Cūjŭs ŏlĕt tōtō pinguis cŏmă Mārcellīānō. *M.* (II, 29). Pinguiă crūră lūtō. *J.* (9, 28). Pinguis ĕt īmplĭcĭtās virga tĕnĕrĕt avēs. *M.* (IX, 55). SYN. Ūnctŭs, illĭtŭs, etc. *Voy.* Unctus. ‖ — sōmnŭs. *Somneil profond.* (*Ov. Am.* I, 13, 7; *Luc.* X, 354.) ‖ *Épais, en parlant de l'esprit.* Pinguĕ sĕd īngĕnĭŭm mānsit. *O.* Pinguī nil mihī cūm pŏpŭlō (*Catal. Virg.* 41, 64). Nŏn hīc Hēsĭŏdĕă pinguis Āscræ Spĕctēs cārmĭnă. *Sid.* (*Pan.* 2074). SYN. Crāssŭs, ŏbēsŭs, tārdŭs, hĕbĕs, ŏbtūsŭs, rūdis. ‖ Pinguī Mĭnĕrvā. *Voy.* Minerva.

Pīnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des pins.* Āctŭs ăpēr, mūllŏs Vēsŭlŏs quēm pīnĭfĕr ānnŏs Dēfendit. *V.* Īdă pinifĕră. *St.*

Pīnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du pin, une couronne de pin.* Pīnĭgĕrŭm Faūnī Mænallis ŏră căpŭt (colit). *O.* ‖ *Comme* Pinifer. Pinigĕri Sīmōentis ăd ămnĕm. *St.*

Pinnă, æ. *f. Grosse plume.* Ō Fīdēs ălma, ăptă pinnis, ĕt jŭsjūrāndum Jŏvis. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 3, 29. *Pinna* et *Penna* juxta in libris leguntur). *Voy.* Penna. ‖ *Créneaux de muraille.* Cāstrorum ĭn mŏrĕm pinnis ătque āggĕrĕ cingit. *V.* Ĕt trēmŭlis tăbŭlăta mĭnāntĭă pinnis. *L.*

Pinnātŭs, à, ŭm. *Comme* Pennatus. Hīc Jŏvis ălĭtĭsŏnī sŭbitō pinnātă satēllēs. *Cic.* (*fr. Carm. de Mario*). Pinnātus grădĭtŭr Zĕphўrŭs vēstĭgĭă prōptĕr. *L.* (Et *Prud. Ham.* 498).

Pinnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Penniger. *Ailé.* Pinnigĕrī sævīt călcārĭbŭs ictŭs ămōris. *Lr.* (V, 1074. Et *Att.* apud *Cic. Fam.* 7, 23). *Voy.* Alatus. ‖ *Qui a des nageoires.* Crūrăquĕ pinnĭgĕrō cūrvată nŏvissĭmă pīscĕ. *O.*

Pīnnĭrăpŭs, ī. *m.* (*de* Pinna *et* rapio). *Le gladiateur qui combattait contre le Samnite, ainsi appelé parce qu'il devait abattre la plume de paon qui ornait le cimier de son adversaire.* Pīnnĭrăpī cultŏs jŭvĕnēs jŭvĕnēsquĕ lānistæ. *J.* (4, 158).

Pīnnŭlă, æ. *f. dimin. de* Pinna. Ĕgo hās hăbĕbŏ ūsquĕ ĭn pĕtāsō pīnnŭlās. *Pl.* (*Amp. prol.* 143).

Pīnsō, ĭs, sī *et* sŭī, sŭm, sĭtŭm, ĕt pistŭm, pinsĕrĕ. *Piler, broyer.* Hūmĭdă cāllōsă quŭm pīnsērĕt hŏrrĕă dēxtrā (*Ad Pis.* 17). Pinsĭtŭr, ăc tēpĭdīs sŏrbēbĭtŭr ădultă lўmphīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 463, de amygdala). Nĕquĕ mŏlīs mŏlŭī, nĕquĕ pīlīs pīnsŭī. *Pomp.* (apud *Diom.* 1, 370). SYN. Pilŏ, tundŏ. ‖ *Presser, frapper.* Pinsētŭr flagrō. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 81). Pinsūnt tērrām gĕnĭbŭs. *Enn.* (apud *Diom.* l. cit.). SYN. Prĕmŏ, tundŏ, fĕrīŏ. ‖ *Becqueter; prov. Faire les cornes pour se moquer.* Ō Jāne, ă tĕrgō quēm nūllă cicōnĭă pinsīt. *Pers.* (1, 58. Ubi *Schol.*). ‖ Pinsō *ou* Pisō, ās, ārĕ, *et* Pisō, ĭs, ĕrĕ. *Mêmes sens.* Īn tērrām cădēntēs cŭbĭtīs pinsābānt hūmŭm. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 4. De varia declinatione cf. *Diom.* l. cit.; *Prisc.* 1, 370, et *Non.* 2, 723).

Pīnŭs, ī *et* ūs. *f. Pin, arbre vert, consacré à Cybèle, à Diane et à Pan.* Frāxĭnŭs ĭn sīlvīs, pulchĕrrĭmă pīnŭs ĭn hortīs. *V.* Ārgūtūmquĕ nĕmŭs pinōsquĕ lŏquēntēs. *Id.* Ēvĕrtūnt ătcās ăd sīdĕră pīnūs. *Id.* EP. Pōntĭcă, Cўbĕlēĭă, Īdæă, ăltă, prōcēră, ăcūtă, vīrēns, pīnguis, ŏdōră. PHR. Ārcădĭŏ pīnŭs ămīcă dĕō. *Pp.* Grātă dĕūm Mātrī. *O.* ‖ *Divers objets faits en bois de pin. Navire.* Nĕc naūtĭcă pīnŭs Mūtābĭt mĕrcēs. *V.* Nŏn hūc Ārgōō cōntendĭt rĕmĭgĕ pīnŭs. *H.* ‖ *Rame.* Ĕt plūrēs quæ mĕrgūnt æquŏrĕ pīnūs (rates). *L.* ‖ *Lance.* Ūnă dŭŏ cŏrpŏră pīnū (ferit). *St.* ‖ *Bâton de pin.* Trūncă mănŭm pīnŭs rĕgīt. *V.* ‖ *Couronne de pin.* Cōrnĭgĕrūmquĕ căpŭt pīnū præcinctŭs ăcūtā Faūnŭs. *O.* ‖ *Torche.* Ătquĕ mănŭm pīnū flăgrānti fĕrvĭdŭs ĭmplĕt. *V.* Ignĭfĕrăm dūm vēntĭlăt ăĕrĕ pīnŭm. *Sil.* ‖ ? *Nom d'une fleur.* Būphthălmūsquĕ vīrēns, ĕt sēmpĕr flōrĭdă pīnŭs (*Culex*, 406). Ipsĕ thўmŭm pinōsquĕ frēns dē montĭbŭs ăltīs. *V.* (*G.* IV, 112. Alii aliter leg. et exponunt).

Pīŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Purifier.* Effĭgiēm statŭērĕ, nĕfās quæ tristĕ pĭārĕt. *V.* Cūlpam hānc mīsĕrōrŭm mōrtĕ plăbūnt. *Id.* Quīs nōstrā sātis dēlictă plăbĭt Tārtărĕūs tōrrēns? *Sil.* SYN. Expĭŏ, lūstrŏ, pūrgŏ, *par ext.* dēlĕŏ. ‖ *Apaiser, rendre propice.* Tēllūrĕm pōrcō, Sīlvānŭm lăctĕ plăbūnt. *H.* Jānŭs Āgonālī lucĕ plăndŭs ĕrīt. *O.* Mātĕrnōs lūctūs hostĭlĭă bustă plăbunt. *Id.* Cōrōnātās ŭbī tūrĕ plăvĕrīs. ārās. *Pp.* (III, 8, 19). SYN. Plăcŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Racheter, corriger, effacer.* Quārŭm sūnt mūltīs dāmna plăndă mŏdīs. *O.*

Pĭpĕr, ĕrĭs. *n. Poivre.* Primŭs ĕt ĭnvēnĭŏr pĭpĕr ălbŭm cūm sălĕ nīgrō. *H.* Rūgōsŭm pĭpĕr, ĕt pāllēntīs grānă cŭmĭnī. *Pers.* (5, 55). Sĕd cŏquŭs īngĕntēm pĭpĕrĭs cōnsūmĕt ăcĕrvŭm. *M.* (VII, 26). EP. Ēoŭm, pĕrēgrīnŭm, ŏdōrŭm, ăcrĕ, mōrdăx.

Pĭpĭlŏ, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Ăd sōlăm dŏmĭnam ūsquĕ pĭpĭlābat. *Cat.* (3, 10).

Pīpĭŏ, ĭs, īrĕ, *et* Pīpō, ās, ārĕ; *à tort* Pĭpĭŏ, etc. *n.* (πιπίζω). *Piauler, comme certains oiseaux.* Pēssĭmŭs ăt pāssĕr trīstīă flēndŏ pīpit (*Auct. Phil.* 30. *Id.* 24, habet Pīpat). SYN. Pīpĭlŏ.

† Pīpŭlŭm. *n.*, *ou* ˘ŏŭlŭs, ī. *m. Piaulement,*

au fig. criaillerie. Pīpŭlo hīc te differam ante ædes. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 31. Quod interpretatur *Varr. L. L.* 6, 5. Adde *Cn. Matt.* apud *Gell.* 20, 9 : *Pipulo poscere*).

Pīræĕus, ĕŏs ; Pīræŭs, ī. *m.*, *et* Pīræ̆um, ī. *n.* (Πειραιεύς). *Le Pirée, port d'Athènes.* Mūnīchĭa ĕt trĕpĭdīs stăbĭlēm Pīræĕă nautis. *St.* (*Th.* XII, 626). Ēgressūs cūrvīs ē lĭtŭōrĭbŭs Pīræī. *Cat.* (64, 74). Ĭnde ŭbī Pīræī căpĭēnt mĕ lĭttŏra pōrtūs. *Pp.* (III, 19, 23). Tăce, ătque ăbī rŭs. Īre in Pīræum vŏlō. *Pl.* (*Most.* I, 1, 62). Sūnĭŏn ēxpŏsĭtum Pīræăquĕ tūtă rĕcessū lĭnquĭt. *O.* (De declin. cf. *Cic. Att.* 7, 3). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Pīræăquĕ lĭttŏră tănglt. *O.* (Et *Sil.* XIII, 754).

Pīrātă, æ. *m.* (πειρατής). *Pirate.* Ōmnĕ frĕtŭm mĕtŭēns pĕlăgī pīrātă rĕlīquĭt. *L.* Ĭllĕ trĕmōr Pōntī, sævīquĕ rĕpĕrtŏr Hўdaspis, Ĕt pīrātārŭm scŏpŭlŭs. *Petr.* (*Sat.* 123).

Pīrātĭcŭs, ă, ŭm (πειρατικός). *De pirate.* Ĕt victis cēdat pīrātĭcă laŭrĕă Gallĭs. *L.* Pīrātĭcă pŭppis. *Cl.*

Pirēnē, ēs. *f.* (Πειρήνη). *Pirène, fontaine de Corinthe, consacrée aux Muses.* Pirēnē, lărgos pŏtĭŏr mĭhī gūrgĕs ĭn haustŭs. *St.* Quæ mī ĭnterbĭbĕrĕ sŏlă... Cŏrĭnthĭēnsēm fontēm Pirēnēn pŏtēst. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 23). Hĕlĭcōnĭădsquĕ pallĭdămquĕ Pirēnēn. *Pers.* (*Prol.* 4).

Pirēnĭs, ĭdŏs. *f.* (Πειρηνίς). *De la fontaine de Pirène, de Corinthe.* Ārgŏs Ămўmōnēn, Ephўrē Pirēnĭdās ūndās Quærīt. *O.* Tāntălŭs Sēcūrŭs ūndās haurĭat Pirēnĭdās. *Sen.*. (*Med.* 746). Ephўrēn Pirēnĭdă pēnnis Cōntĭgĭt. *O.*

Pirithŏŭs, ī. *m.* (Πειρίθοος). *Pirithoüs, fils d'Ixion, ami de Thésée, vainquit, avec son secours, les centaures, qui voulaient lui enlever Hippodamie, descendit aux enfers pour enlever Proserpine, et y fut tué par Cerbère.* Ĕt cūm Pirithŏō fēlix concordĭă Thēsĕus. *O.* Nōn Lēthēă vălēt Thēsĕus ābrumpĕrĕ cārō Vincŭlă Pirithŏō. *H.* Āspĕră cēntaurŏs ēădĕm dēmēntĭă jūssĭt Frāngĕre ĭn ădvĕrsūm vincŭlă Pirithŏŭm. *Pp.* (II, 7, 12). PPH. Ixĭŏnĕ nātŭs. Ixĭŏnĭs prōlēs. (Cf. *Ov. Trist.* I, 5, 19 ; *Pont.* II, 6, 23, et 3, 43 ; *Hor. Od.* III, 4, 79 ; *St. Th.* VIII, 54 ; *Mart.* X, 11.)

Pĭrŭm, ī. *n. Poire, fruit.* Nōn pĭră, quæ lēntă pēndēnt rĕlĭgăta gĕnistă. *M.* (I, 44). Ūt gaŭdĕt ĭnsĭtīvă dēcērpēns pĭră ! *H.* (Quidam scrib. *Pyrum.*)

Pĭrŭs, ī. *f. Poirier.* Insĕrĕ, Dăphnĭ, pĭrŏs : cărpĕnt tŭă pōmă nēpōtēs. *V.* Ōrnūsquĕ ĭncānŭīt ălbo Florĕ pĭrī. *Id.* Gĕrmĭnĕ cānă pĭrŭs. *Pallad.* (*Insit.* 55).

Pīsă, æ. *f.*, *et qqf.* Pīsæ, ārŭm. *pl.* (Πίσα). 1. *Pise, ville d'Élide, non loin d'Olympie.* Pīsă mĭhī pātrĭa ĕst, ĕt ăb Ēlĭdĕ dūcīmŭs ævŭm. *O.* Aŭt Ălphēa rōtĭs prælăbī flūmĭnă Pīsæ. *V.* ‖ 2. *Au plur. Ville d'Étrurie, fondée par une colonie venue d'Élide.* Hĭnc Tўrrhēnă vădō frāngēntēs æquŏră Pīsæ. *L.* (Adde *Rutil.* 1, 560). PHR. Ălphēæ ăb ŭrĭgĭnĕ Pīsæ Ūrbs Ētrūscă sŏlō. *V.*

Pīsæ̆us, ă, ŭm (Πισαῖος). 1. *De Pise en Élide, Olympique.* Pīsæ̆asquĕ mānŭs, pŏpŭlīsquĕ pĕr æquŏră mittēns. *L.* Pīsæă jŭvēntus. *St.* Pīsæă lēgĕ trĕmēntēm Currĕrĕ. *Id.* Prōsĭlŭīt Pīsæō cārcĕrĕ prærĕceps. *Sil.* Pīsææ rāmŭs ŏlīvæ. *J.* (13, 99). SYN. Ōlўmpĭcŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *De Pise en Étrurie.* Jamquæ Trĭturrĭtăm Pīsæa ēx ūrbĕ rĕvērsūs. *Rutil.* (1, 615).

Pīsandĕr, drī. *m.* (Πείσανδρος). *Un des prétendants de Pénélope.* Quīd tĭbī Pīsăndrŭm, etc. *O.*

Pīsanŭs, ă, ŭm ; Pīsānī, ōrŭm. *m. pl.* 1. *De Pise, habitans de Pise en Élide.* Ĭnflŭīt Eurōtās; Pīsānōs ălĭĕr ădŭlăt. *Avien.* (*D. T.* 571, de Alpheo). ‖ *De Pise en Étrurie.* Pīsānī prŏprĭō quām pōsŭĕrĕ fōrō. *Rutil.* (1, 576. *Id.* 2, 12, *Pisanus portus*).

† Pīsātĭlĭs, ĕ. *De Pise.* (*Næv.* apud *Fest.*)

Pīsaūrŭs, ī. *m.* (Πίσαυρος). *Rivière et ville du Picénum, auj. Pesaro.* Sēdēs mŏrĭbŭndă Pīsaūri. *Cat.* (81, 3).

Pīscārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la pêche, le poisson.* Sўmbŏlārŭm cŏllātōrēs ăpŭd fōrŭm pīscārĭum. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 13). Hāmŭlūm pīscārĭum. *Id.* (*Stic.* II, 1, 17).

† Pīscātĭō, ōnĭs. *f. Pêche, et au fig.* Pīscātĭō Chrīstī Dĭscĭpŭlōrum dīgnātă răpit. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 72).

Pīscātŏr, ōrĭs. *m. Pêcheur.* Mīlĕs ĕrāt glădĭō, pīscātŏr ārūndĭnĕ sūmptă. *O.* Ēdīcīs, pīscātŏr ūtī, pōmārĭŭs, ăncĭps. *H.* Tūm pīscātōrēs quī præbēnt pŏpŭlō pīscēs fœtĭdōs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 33). EP. Æquŏrĕŭs, fluctĭvăgŭs, paŭpĕr, sēdŭlŭs, vĭgĭl, cautŭs, ĭnsĭdĭāns. PPH. Æquŏrĕŭs pŏpŭlātŏr. Mŏdĕrātŏr ārūndĭnĭs. Pīscĭbŭs ĭnsĭdĭāns. Quī sūstĭnĕt hāmōs. Quī lĭnă mădēntĭă dūcĭt. *Voy.* Piscor.

Pīscātŭs, ūs. *m. Pêche, action de pêcher.* Pōst ĭd, pīscātum hāmātĭlem ĕt săxātĭlem ăggrĕdĭmŭr. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 10). ‖ *Produit de la pêche.* Pīscātŭ nŏvō mĕ ūbĕrī cŏmpōtīvīt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 6. *Id. Most.* III, 2, 41). ‖ † Pīscātŭs, ī. *arch.* Ōmnĕ pīscātī gĕnŭs. *Pomp.* (apud *Non.* 8, 38. *Turpil. ibid.*).

Pīscĭcŭlŭs, ī. *m. Petit poisson.* Ōlĕra ĕt pīscĭcŭlōs mĭnūtōs fĕrre ŏbŏlo ĭn cœnām sĕnī. *Ter.* (*And.* II, 2, 32). Pīscĭcŭlīs, jām crēdĕ Dĕŭm, sātūrāndă dŭōbus. *Prud.* (*Apot.* 783). PPH. Exīgŭŭs, mĭnūtŭs pīscīs.

Pīscīnă, æ. *f. Vivier, réservoir.* Fāstĭdĭssĕ lăcŭs ĕt frĭgōră pīscīnārŭm. *Aus.* (*Mos.* 342). Pīscīnă rhōmbŭm pāscĭt ĕt lūpōs vērnās. *M.* (X, 30). Quāsī ĭn pīscīnām rētĕ quī jăcŭlŭm pārāt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 14). ‖ *Réservoir dans les bains publics.* Pīscīnām pĕtŏ, nōn lĭcĕt văcārĕ. *M.* (III, 44, 13).

Pīscīnārĭŭs, ă, ŭm. *De vivier.* Ēchĭnōs fārtōs, cōnchās pīscīnārĭās. *Pl.* (*fragm. var. vs.* 18).

Pīscīnēnsĭs, ĕ. *Comme le précéd.* Pīscīnēnsĭs rēs ĕst. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Piscinæ*).

Pīscĭs, ĭs. *m. Poisson.* Dūm jūgă mōntĭs ăpĕr, flŭvĭōs dūm pīscĭs ămābĭt. *V.* Cēssērŭnt nĭtĭdīs hăbĭtāndæ pīscĭbŭs ūndæ. *O.* SYN. Pīscĭcŭlŭs, *qqf.* pīscātŭs. EP. Squāmĕŭs, squāmĭgĕr, ăquōsŭs, fluctĭvăgŭs, æquŏrĕŭs, flŭvĭālĭs, lŭbrĭcŭs, fŭgax, tĭmĭdŭs, sālĭēns, lăscĭvŭs. PPH. Gĕus squāmĭgĕrā, æquŏrĕā, hŭmĭdă pōntī. Gĕnŭs, pĕcŭs æquŏrĕŭm. Mūtă tŭrbă, āgmĭnă. Gĕnŭs ōmnĕ nātāntŭm. Māris prōlēs. Cærŭlĕæ cătervæ. Lŭbrĭcă pīscēs āgmĭnă. Squāmōsŭm pĕcŭs. Squāmōsă āgmĭnă. Squāmĭgĕrŭm āgmĕn Vagă tŭrbă nātāntŭm. Æquŏrĕæ răpīnæ. PHR. Dūm pŏpŭlōs pĕlăgī cănĭmŭs gēntēmquĕ nātāntŭm (*Ov. fr. Halieut.* 26). ‖ *Poisson volant.* Dĭcēndum Ĭllўrĭcīs vŏlĭtăt quī pīscīs ĭn ūndīs (*Id. ibid.* 74). *Voy.* Piscor. ‖ *Les Poissons, signe du Zodiaque.* Aŭt ēădem signum fŭgiēns ŭbī Pīscīs ăquōsī. *V.* Aūxĭlĭō Pīscēs sŭbĭērĕ gĕmēllī. *O.* Quīd mŏvēănt Pīscēs ănĭmōsăquĕ sīgnă Lĕōnīs. *Pp.* (IV, 1, 107).

Pīscŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Pêcher.* Quæ dūcit gŭlă, pīscēmŭr, vēnēmŭr, ŭt ōlĭm *H.* Mīrŏr dĕ nŏctĕ quī ăblĭt pīscātum ăd mārĕ. *Pl.*

(*Rud.* IV, 1, 7). PPH. Ărundĭnĕ, călămō, vīrgă, hămō, lĭnō, ēscă, rētĭbŭs piscēs căptō, fallŏ, dēcĭpĭŏ. dūcō. Hămum, ærā cĭbō, cibis fallācĭbŭs cĕlō, ābdō. Piscēs dūcō, trahō, ĭn rētĭa trūdō, calămō prædŏr. Piscĭbŭs insidĭŏr, insidĭās tendō. VERS. Paŭpĕr ĕt ipsĕ fŭit, lĭnoquĕ sōlēbat ĕt hāmis Dēcĭpĕre, ĕt călămō salĭentēs dūcĕrĕ prædās. *O.* Nām mŏdō dūcēbām dūcentĭă rētĭă piscēs, Nūnc ĭn mōlĕ sēdēns, mŏdĕrābar ărundĭnĕ lĭnum. Hī jăcŭlis piscēs, illī căpĭuntŭr ăb hāmō, Hŏs cavă contentō rētĭă fūnĕ trāhŭnt. Nēc sŭă crēdŭlĭtās piscēm sŭspendĕrăt hāmō. Ūtquĕ rĕcēnsērēm căptīvōs ordĭnĕ piscēs, Insŭpĕr ēxpōsŭī, quōs aŭt ĭn rētĭă cāsŭs, Aŭt sŭă crēdŭlĭtās ĭn ădŭncōs ēgĕrăt hāmōs. *Id.* Dūm prædām călămō trĕmentĕ dūcĭt. *M.* Trĕmŭlāvĕ captum lĭnĕā trăhit piscēm. Nēc sētā lōngō quærĭt in mări prædăm. Ēt piscēm trĕmŭlā sălientēm dūcĕrĕ sētā. Sic āvĭdis fallāx indulgĕt piscĭbŭs hāmŭs. Piscātor fĕrāt æquŏrŭm răpinās. *Id.* Prædantĭbŭs hāmis Ēxhaurīrĕ lăcŭs. *Sil.* Ēvŏcāt ē lĭquĭdis piscēm pĕnĕtrălĭbŭs ēscă. *Id.* Ēt placĭdum indūctis ēvĕrrĕrĕ rētĭbŭs æquŏr, Littŏrĭbŭsquĕ sŭis pŏpŭlōs ēxpōnĕrĕ căptōs, Aŭt ūncōs cĕlārĕ cĭbis, aŭt carcĕrĕ fraudĕm. *Manil.* Pēndentĕm cæcō căptābĭt in æquŏrĕ piscēm. Sunt quĭbŭs in pontō stŭdĭum ēst cēpissĕ fĕrārum Dīversās fācĭēs, ĕt cæcō mērsa prōfundō Stĕrnĕrĕ littŏrĕis mōnstrōrum cŏrpŏra ārēnis, Hŏrrēndumquĕ frĕtis in bēllă lăcessĕrĕ pontum, Ēt cōlārĕ vagōs indūctis rētĭbŭs āmnēs. *Id.* Hīc, ēxēsis pēndēns scŏpŭlis, aŭt dēcĕptŏs ĭnstrŭĭt hāmōs, Aut sŭspēnsă spĕctăt prēssă Prædă dĕxtră; sēntĭt trĕmŭlŭm Līnĕa piscĕm. *Sen.* Nēc prædās āvĭdŭs sĕctāris gūrgĭtĕ pontī. *Nemes.* Ăndrēamquĕ sīmŭl sĭnŭōsă vŏlŭmĭnă lĭnī Piscĭbŭs ĭnsidĭās dispōnĕrĕ mārmŏrĭs undĭs. *Juvc.* Quūm piscēm summă vĭdĭt jăm nārĕ sŭb undă, Ducĭt căptīvŭm sĭnŭāto ăd littŏră lĭnō. Hămŭsquĕ prōfundō Stāmĭnĕ sētārum cŏnnexŭs præcĭpĭtētŭr, Hæsĕrĭt ēt cūrvă quī primŭs ărundĭnĕ piscis. *Id.* Piscātŏr, sōlĭtus prædăm sŭspendĕrĕ sētā, Exīgŭī piscis vīlĕ trăhēbat ŏnŭs. *Avian.* Aŭt tĕrētī lĭnō pāvĭdum sŭbdūcĕrĕ piscĕm (*Anthol.* I, p. 500. Cf. *Aus. Mos.* 241 *sq.*).

Piscōsŭs *et* Piscŭlēntŭs, ă, ŭm. *Poissonneux.* Ărcădă, piscōsæ cui circŭm flūmĭnă Lērnæ. *V.* Quă sē piscosō Sēquană flŭctŭ ĭn marĕ fĕrt. *Fort.* (VI, 7, 237). Quī sālsis lŏcis incŏlit piscŭlēntis. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 2). PPH. Piscĭbŭs ăbundāns, frĕquēns.

Pisēnŏr, ōris. *m. Nom d'homme.* Ēt cŭm Pisēnŏrĕ Cæneus. *O.*

Pisīdæ, *et mieux* Pisīdē, ārŭm. *m. pl.* (Πισίδαι). *Peuple de la Pisidie, près de la Cilicie.* Finĭbŭs ŏblīquis Lȳdī Pisidæquĕ fĕrōcēs. *Cl.* (*Eutr.* II, 241). Tūm Pisida fĕrōx ēxercĕt pinguĭă cūltă. *Avien.* (*D. T.* 1023. Item *Prisc.* 808. Et sic ostenderat *Dionys.* 858).

† Pisinnŭs, ă, ŭm. *Comme* Pusillus. *Petit.* Crūdum mănducēs Priămum Priamiquĕ pisinnōs. *Labeo* (apud *Schol. Pers.* 1, 4).

Pisistrātŭs, ī. *m.* (Πεισίστρατος). *Pisistrate, fils d'Hipparque, tyran d'Athènes.* Ārcēm tȳrannŭs occŭpat Pisistratŭs. *Ph.*

Pisĭtŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme l'étourneau.* Stŭrnŭs tŭnc pisĭtāt ōrĕ (*Auct. Phil.* 17).

1. Pisŏ, ās *ou* ĭs. *Voy.* Pinso.

2. Pisŏ, ōnis. *m.* (Πίσων). *Pison, nom d'une famille patricienne à Rome.* Clārăquĕ Pisōnis tŭlĕrīt cognōmĭnă primă (*Ad Pis.* 16). Crēdĭtĕ; Pisōnēs. *H.* Quæ Pisŏ bŏnŭs, quæ Cōttă sōlēbat. *J.* (5, 109).

Pistăcĭŭm, *et à tort* Pistācĭŭm, ĭi. *n.* (πιστάκιον). *Pistache, amande de Syrie.* Quin ĕt ămygdălĕōs sŭbĕūnt pistăcĭa rāmōs. *Pallad.* (*Insit.* 157. Verum secundam jure corripit *Nicand. Ther.* 891).

Pistĕ, ēs. *f.* (πιστή). *Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 276.)

Pistillŭm, ī. *n., et* Pistillŭs, ī. *m. Pilon.* Sēd grăvĭŏr lēntōs ībat pistillŭs ĭn ōrbēs (*Moret.* 111). Cultrum, sēcurim, pistillum aŭt mortărium. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 17).

Pistŏclĕrŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Jămdūdŭm, Pistŏclĕrĕ, tē tăcĭtŭs sēquŏr. *Pl.* (*Bac.* I 2, 1).

Pistŏr, ōris. *m. Celui qui pilait le grain dans le mortier.* SYN. Mŏlĭtŏr. PHR. Præcĭpĭtī tŏrquēns Cĕrĕālĭă săxă rŏtātū. *Aus.* || *Ordint. Boulanger, pâtissier.* Sūrgĭtĕ, jām vēndĭt pŭĕrīs jēntăculă pistŏr. *M.* (XIV, 222). *Id.* VI, 39; XI, 32). || *Un des surnoms de Jupiter.* Cāndĭdă pistŏrī pŏnĭtŭr ārā Jŏvi. *O.* (*Fast.* VI, 394).

Pistŏrĭēnsis, ĕ. *De pâtissier, ou de Pistoria, ville d'Étrurie, auj. Pistoja.* (*Pl. Capt.* I, 2, 57, ubi in verbo ludit. Cf. *Prisc.* 4, 633.)

Pistrĭgĕr *ou* Pristĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte un cétacé, qui a une queue de cétacé.* Pistrĭgĕrō quæ cŏnchă vĕhīt Trītŏnĕ Cўthĕrēn. *Sid.* (*Ep.* IV, 8, 1).

Pistrīllă, æ. *f. dimin. de* Pistrinum. Xpŭd ĭpsum lăcum ēst pistrillă. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 45. Femininum genus notant *Char.* 1, 55; *Diom.* 1, 313; *Prisc.* 3, 618).

† Pistrīnă, æ. *f. Comme le suiv.* (*Lucil.* apud *Char.* 1, 55.)

Pistrīnŭm, ī. *n. Moulin à blé, boulangerie.* Ēt nōn pistrinō trādĭtŭr ătque ăsĭnō. *Cat.* (96, 9) Quō jūrĕ, quā me ĭnjŭrĭă præcĭpĭtem in pistrīnŭm dabĭt. *Ter.* (*And.* I, 3, 9). Grāndiă pistrini cărcĕrĕ săxă mŏlēnt. *Paul. Nol.* (14, 78). SYN. Mŏlă.

Pistrĭs *ou* Pristĭs, ĭs, *et* Pistrix, ĭcis. *f.* (πίστρις *et* πρίστις). *Baleine ou autre cétacé.* Jămque ăgmĭnĕ tōtō Pistrĭs ădĕst, misĕræque ĭnhĭăt jām prōximă prædæ. *V. Fl.* Vŭlnĕrĕ jămquĕ sŭăm pārcentī pistrĕ flăgellăt. *Sid.* (*Pan.* 2272). Postrēma immānī cŏrpŏrĕ pistrix. *V.* (*Æ.* III, 428. Ubi *Serv.*). Tālis ēxtrēmō mări Pistrix cĭtātās sŏrbĕt aŭt rĕddit rātēs. *Sen.* (*Hip.* 1048). SYN. Bālænă, etc. *Voyez mot.* || *Nom d'une constellation.* Flūmĭnĕ mīxtă rĕtro ăd Pistrĭcis tĕrgă rĕvĕrtī. *Cic.* (*Arat.* 152). Aūstĕr Pistrin ăglt. *Germ.* (*vs.* 358). *Voy.* Cetus. || *Sorte de navire.* Vēlocĕm Mnēstheŭs ăgĭt ăcrī rēmĭgĕ pristin. *V.* (Cf. *Serv.* l. cit.; *Non.* 13, 13).

2. Pistrix, ĭcis. *f. Boulangère.* Pistrīcēm vălĭdām sī nūmmī sŭppĕdĭtābŭnt. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Mamphula*, et *Varr. L. L.* 4, 31).

Pistŭs, ī. *m.* (πιστος). *Nom d'homme.* (*Pl. Men.* II, 2, 8.)

Pītānă, æ, *et* Pītānē, ēs. *f.* (Πιτάνη). *Ville d'Éolie, en Asie-Mineure.* Æŏlĭām Pītānēn ă lævā pārtĕ rĕlĭnquĭt. *O.* (Et *Luc.* III, 205; *Aus. Epig.* 24).

† Pithēcĭŭm, ĭi. *n.* (πιθήκιον). *Guenon; au fig. femme laide.* Pithēcium hæc ēst. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 42). *Voy.* Simia.

Pithēcūsă, æ. *f., et* Pithēcūsæ, ārŭm. *pl.* (Πιθηκοῦσσαι). *Deux îles en face de Naples.* Stĕrĭlĭquĕ

lŏcūtās Cōllĕ Pīthēcūsās. *O.* (Cf. *Capel.* VI, p. 207). *Voy.* Inarime.

Pīthō, ūs. *f.* (Πειθώ). *Comme* Suada.

Pīthōlĕō, ōntĭs. *m. Mauvais poète de Rhodes.* Difficĭle ēt mīrūm, Rhŏdĭō quŏd Pīthōlĕōntī. *H.*

Pītissō. *Voy.* Pytisso.

Pittăcĭum, ĭī. *n.* (πιττάκιον). *Petite feuille de papier ou de parchemin pour écrire, pour clore un vase; pièce, emplâtre.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

Pittăcŭs, ī. *m.* (Πίτταχος). *Pittacus, de Mitylène, un des sept Sages de la Grèce.* Mitўlēna ŏrĭūndŭs, Pittăcūs sūm Lēsbĭŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 1). Nōscĕrĕ quŏd tempŭs, Lēsbō sătĕ Pittăcĕ, suādēs. *Sid.* (*Pan.* 192). Sī quĭs Arĭstŏtĕlēm sīmĭlēm, vēl Pittăcŏn ēmīt. *J.* (2, 6).

Pittheŭs, ĕŏs *ou* ĕī. *m.* (Πιτθεύς). *Pitthée, roi de Trézène, aïeul maternel de Thésée.* ‖ *D'où,* Pittheŭs *et* Pittheĭŭs, ă, ŭm (Πιτθεῖος *et* Πιτθήϊος). *De Pitthée, de Trézène.* Pittheām prŏfŭgō currŭ Trœzēnă pĕtēbăm. *O.* Hīc tĕcūm Trœzēnă cŏlām, Pittheĭă rēgnă. *Id.*

Pittheĭs, ĭdĭs. *f.* (Πιτθηΐς). *De Pitthée, de Trézène.* Nōn tū Pittheĭdŏs Æthræ Fīlĭŭs. *O.*

Pītŭītă, *et synér.* Pituĭtă, æ. *f. Pituite.* Mūcūsque ēt mălă pītŭītă nāsī. *Cat.* (23, 17). Prælĭpŭē sānŭs, nĭsī quŭm pītŭītă mŏlēsta ēst. *H.* Sōmnĭă pītŭītă quī pūrgātissĭmă mittūnt. *Pers.* 2, 57).

Pītўūsæ, ārŭm. *f. pl.* (Πιτυοῦσσαι). *Deux îles de la Méditerranée près de l'Espagne.* Pītўūsæ ēt ĭndĕ prōfĕrūnt sēse īnsŭlæ. *Avien.* (*Or. mar.* 469. Cf. *Liv.* 28, 37; *Capel.* VI, p. 206). *Voy.* Ebusus.

Pĭŭs, ă, ŭm. *Juste, vertueux.* Ēxĕăt aūlă Quī vŏlĕt ēssĕ pĭŭs: vīrtūs ēt sŭmmă pŏtēstās Nōn cŏĕūnt. *L.* Pārcĕ pĭās scĕlĕrārĕ mānŭs. *V.* Pĭum ăc pŭdĭcum ingĕnĭŭm nārrās Pămphĭlĭī. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 77). Lætŏsquĕ dĭū florĕrĕ nŏcēntēs, Vēxărĭquĕ pĭos. *Cl.* Fĕrroquĕ nŏcēntēs, Paupĕrtātĕ pĭī. *L.* SYN. Æquŭs, jūstŭs, sānctŭs, cāstŭs, prŏbŭs, pūrŭs. ‖ Pĭī, ōrŭm. *Les justes qui habitent les Champs-Élysées.* Sĕd āmœnă pĭōrŭm Concĭlĭa Ēlўsĭumquĕ cŏlŏ. *V.* Sēcrētosquĕ pĭos: his dăntĕm jūrā Catōnĕm. *Id.* Quærēnsquĕ pĕr ārvă pĭōrŭm. *O.* PHR. Sēmĭdĕī mānēs hăbĭtānt, quōs ĭgnĕă vīrtŭs, Ĭnnŏcŭōs vītæ, pătĭēntēs æthĕrĭs ĭmī Fēcīt. *Luc. Voy.* Elysium. ‖ *Eccl.* Sēcrētĭsquĕ pĭīs vĕnĭĕt lūx aūrĕă vītæ. *Juvc.* (III, 16). SYN. Jūstī. ‖ *Qui a de la tendresse pour ses parens, ses proches:* Dē tāntīs ŏpĭbŭs prædăm pĭŭs ēlĭgit ūnăm. *O.* Factō pĭŭs ēt scĕlĕrātŭs ēodĕm. *Id.* Nīsŭs amōrĕ pĭo pŭĕrī. *V.* SYN. Āmāns. PHR. Ēgrēgĭum mīrā nārrās pĭĕtātĕ pārēntēm. *Cat.* ‖ *Pieux, religieux.* Quīquĕ pĭī vātēs, ēt Phœbō dignă lŏcūtī *V.* Jām pĭŭs Ænēās sācra, et, sācra ăltĕrā, pātrĕm Æffĕrĕt. *O.* Quō, pĭĕ Maurĭcī, ductor lēgiōnis ŏpīmæ. *Fort.* (II, 15, 5). SYN. Rĕlĭgiōsŭs. PPH. Dĕōrŭm, dĕŭm, Dĕī, nŭmĭnis cŭltŏr. Numĭn cŏlēns. Pĭĕtātis ămāns, cŭstŏs, tĕnax. Pĭĕtātĕ insignis, ēgrēgĭŭs. VERS. Nōn illō mĕlĭŏr quisquām, nĕc āmantĭŏr æquī Vēl fŭīt, aūt illă rĕvērĕntĭŏr ūllă dĕōrŭm. *O.* Æquī cultŏr tĭmĭdusquĕ dĕōrum. *Id.* Haūd fŭīt ĭn tĕrrīs dīvum ōbsĕrvantĭŏr ăltĕr. *Grat.* ‖ *Religieux, saint.* Fārrĕ pĭo ēt plēnă sŭpplĭcĕ vēnĕrātŭr ăcērrā. *V.* Plă tūrā. *O.* SYN. Rĕlĭgiōsŭs, sānctŭs, săcĕr. ‖ Pĭī frātrēs. *Surnom de deux frères honorés à Catane.* (*Aus. Cl. Urb.* 11, 2.) ‖ *Surnom d'un Antonin.* Cuī dĕdĕrint sŭpĕrī nōmĕn hăbērĕ Pĭī (*Anth.* I, p. 241). ‖ *Bon, bienveillant, favorable, ami.* Sīs pĭŭs ĭn primīs; nām quŭm vincāmŭr ĭn ōmnī Mūnĕrĕ, sōlă dĕōs æquāt clēmēntĭă nōbīs. *Cl.* Sīvĕ gĕrīs jŏcōs... Seū făcĭlĕm, pĭă tĕstă, sōmnŭm. *H.* SYN. Bŏnŭs, bĕnignŭs, mītis, clēmēns, āmīcŭs, etc. *Voy.* Benignus.

Pix, ĭcis. *f. Poix.* Sēd pĭcis ĭn mōrem ād dĭgĭtōs lēntēscit hăbēndō. *V.* Pĭcĕ nigrĭōr ātrā. *O.* Cōrtĭcem ādstrictŭm pĭcĕ dīmōvēbĭt. *H.* EP. Īdæă, Nārỳcĭă, ātrā, nĭgrā, crāssă, pĭnguĭs, lēntă, tĕnax. ‖ *La poix fondue était un instrument de supplice.* Vērbĕrā, cārnĭfĭcēs, rōbŭr, pix, lāmĭnă, tædæ. *Lr.* (III, 1030. Adde *Pl. Capt.* III, 4, 64).

Plăcābĭlis, ĕ. *Qu'on peut apaiser.* Ō quŏtĭēs dīxī: Plăcābĭlĭs īrā dĕōrum ēst. *O.* Plăcābĭlĭs ārā Dĭānæ. *V.* SYN. Ēxōrābĭlis, clēmēns, mītis. PPH. Vēnĭæ pārātŭs. Plăcārī, flĕctī pătĭēns, dŏcĭlis. PHR. Ēt ēst quī vīncī pŏssĭt. *H.* Sēd flĕctī pŏtĕrit: mēns ēst mūtābĭlis illīs (feminis). *Tib.* ‖ *Qui peut apaiser.* (*Ter. Ad.* IV, 3, 17.)

Plăcāmĕn, ĭnis. *n. Ce qui peut apaiser, victime expiatoire.* Dūc prædictă sācrīs dūrō plăcāmĭnă Dītī. *Sil.* (XIII, 415). SYN. Plăcāmēntŭm, plămĕn.

Plăcātŭs, ă, ŭm. *Apaisé, fléchi.* Plăcātam Eūrўdĭcēn vītŭlă vēnĕrābĕrĕ cæsă. *V.* SYN. Lēnītŭs, vīctŭs, lēnĭŏr, mĭtĭŏr, mĕlĭŏr. *Voy.* Placor. ‖ *Calmé, tranquille.* Plăcātăquĕ vēntī Dănt mărĭă. *V.* Plăcātŭmquĕ nĭtēt dīffūsō lūmĭnĕ cœlum. *Lr.* (I, 9). *Voy.* Tranquillus.

† Plăcēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit plaire.* Plăcēndă dŏs quŏque ēst quām dăt tĭbī. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 35).

Plăcēns, tĭs. *Qui plaît.* Ēt dŏmŭs, ēt plăcēns Ūxŏr. *H.* SYN. Jūcundŭs, dŭlcis, cārŭs.

Plăcēntă, æ. *f. Gâteau.* Pāne ĕgĕō, jām mēllītis mĕlĭŏrĕ plăcēntīs. *H.* Nēc tĕ lĭbă jŭvānt, nēc sĕctă quādrā plăcēntæ. *M.* (III, 77). Cōram ăllīs dictēm pŭĕrīs, sĕd ĭn aūrĕ plăcēntās. *J.* (11, 59).

Plăcēntĭă, æ. *f.* (Πλακεντία). *Plaisance, ville d'Italie, sur le Pô.* Cērtāvit Mūtĭnæ quæssātă Plăcēntĭă bellō. *Sil.* ‖ † Plăcēntĭă. Hūnc Plăcēntĭa hăbēt, quēm pātrĭă Rōmă crĕāvīt (*Anth.* II, p. 276, in *Inscr.* malæ notæ).

Plăcēntīnī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de Plaisance, avec allusion au mot* placenta. Quēm dŏcŭīt nōtŭs Cĕrĕālis fingĕrĕ pānĕs Ūrbĕ Plăcēntīnŭs. *Vesp.* (*Jud. C. et Pist.* 31. Adde *Pl. Capt.* I, 2, 59).

Plăcĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *n. Plaire.* Nūllă plăcērĕ dĭū nĕc vīvērĕ cārmĭnă pŏssŭnt. *H.* Ēt quăcūnquĕ pŏtēs dŏtĕ plăcērĕ, placĕ. *O.* Mĕæ plăcŭērunt ōtĭă mēntī. *Id.* SYN. Arrīdĕō, prŏbŏr, dēlectŏ, ŏblectŏ, jŭvŏ. PPH. Sūm āccĕptŭs, grātŭs, jūcundŭs, dŭlcis. Ānte ōmnĭă placĕō, dulcis sŭm. VERS. Tāntă dulcēdĭnĕ captŏs Āffĭcit ille ănĭmōs, tāntāquĕ lĭbĭdĭnĕ vulgī Auditŭr. *J.* ‖ Plăcĕt, ŭīt *ou* ĭtŭm ēst. *Je trouve bon, ou juge à propos.* Nōn ĭtă dīs plăcŭīt. *O.* Sīc plăcĭtŭm. *V.* Tāntŏn' plăcŭīt cōncurrĕrĕ mōtŭ? *Id.* SYN. Lĭbĕt *ou* lŭbĕt, jŭvăt, sĕdĕt, stăt. PPH. Ănĭmō sĕdĕt. Ēst *ou* fĕrt ănĭmŭs. Fĕrt ĭtă cordĕ vŏluntās. PHR. Dis ălĭtĕr vīsŭm. *V.* Flăvōs ămōr ēst tĭbī mĕrgĕrĕ crīnēs. *St.* Ūbĭcūnquĕ lŭbĭtum fŭĕrĭt ănĭmō mĕō. *Pl. Voy.* Cupio, Volo 2.

† Plăcēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Placeo. Sīc tūrīs pīpĕrīsquĕ ĭndī nīgrēdŏ plăcēscit (*Anthol.* II, p. 613).

Plăcĭdē. *adv. Sans bruit, doucement, paisiblement, avec calme, sans se presser.* Fŏrem hāuc

paŭxillŭlum ăpĕrī, plăcĭdē, nĕ crĕpā. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 65). Amplĕxŭs plăcĭdē tŭmŭlŭm (anguis). *V.* Plăcĭdē vīvĕrĕ tempŭs ĕrāt. *O.* Quīsquīs ĕst plăcĭdē pŏtēns. *Sen.* (*H. Fur.* 739). Ăh plăcĭdē vŏlŭ Ŭnŭmquĭdque ăgāmŭs. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 58. Eodem sensu in *Merc.* I, 2, 55). SYN. Lēnĭtĕr, lēnē, quĭētē, trānquillē, otiosē.

Plăcĭdēiānŭs *ou* Plăcĭdĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cūm Plăcĭdēĭāno hīc compŏnĭtŭr, ŏptŭmŭ' longē. *Lucil.* (apud *Cic. de Opt. Gen. Or.* 7. Adde *Hor. Sat.* II, 7, 97).

Plăcĭdīnă, æ. *f. Nom de femme.* Cōgŏr ămōre ĕtĭām Plăcĭdīnæ paŭcă rĕfĕrrĕ. *Fort.* (I, 15, 71).

Plăcĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Cĭnĭs ŭtī plăcĭdŭlă sŭpĕrā vigĕāt. *Aus.* (*Parent.* 27).

Plăcĭdŭs, ă, ŭm. *Paisible, calme, tranquille.* Sēdĭbŭs ŭt sāltĕm plăcĭdis ĭn mōrtĕ quīescām. *V.* Plăcĭdām pĕr membră quĭētĕm ĭrrīgāt. Tūtō plăcĭdissĭmă pōrtŭ Ōră. *Id.* Plăcĭdŭm Lādŏnĭs ăd āmnĕm. *O.* Ŏrbs plăcĭdă. *Id.* SYN. Quĭētŭs, trānquillŭs, etc. *Voy.* Tranquillus. ‖ *Doux de caractère.* Quŭm fĕrvīt măxŭmē, tām plăcĭdŭm, quam ŏvīs ĕst, rĕddŏ. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 18. *Ib.* V, 4, 9). Sēd nōn ŭt plăcĭdis cŏĕant immitĭă. *H.* Sēd plăcĭdŭs făcĭlisquĕ părēns. *O.* SYN. Lēnĭs, mītĭs, clēmēns, etc. *Voy.* Lenis. ‖ *Bienveillant, favorable.* Ĕt plăcĭdī sērvātĕ pĭŏs (dĭī). *V.* Plăcĭdāsquĕ vĭrī dĕŭs ŏbstrŭĭt aŭrēs. *Id. Voy.* Favens. ‖ *Doux au goût.* Nĕc sīc ĭnfĭcĭunt plăcĭdissĭmă mĕllă fălĕrnŭm. *Fort.* (VII, 5, 11). Lābrūscām plăcĭdīs quĭd ădhūc præpōnĭtĭs ŭvīs? *Sedul.* (1, 29). ‖ *m. et f. Nom d'homme et de femme.* Cōnjŭgĭō lætŭs Plăcĭdæ. *Avien.* (*Inscr.* in *Anth.* I, p. 58).

† Plăcĭlŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Placeo. Nĕc plăcĭtānt mōrēs. *Pl.* (*Bac.* IV, 10, 5).

Plăcĭtŭm, ī. *n. Opinion, sentiment. Voy.* Sententia.

Plăcĭtūrŭs, ă, ŭm. *Qui plaira.* Illā sæpĕ grĕgis dīti plăcĭtūrā măgistrō. *Tib.* (II, 5, 48). SYN. Prŏbandŭs.

Plăcĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a plu, qui plaît.* Ĕst vīrtūs, plăcĭtis ăbstĭnŭissĕ bŏnis. *O.* Plăcĭtŏne ĭstĭcīs īrā Sit plăcandă. *Tib.* (IV, 1, 46). SYN. Flĕctŏ, lēnĭŏ, mītigŏ, pĕrmulcĕŏ, mŭlcĕŏ, ēxŏrŏ, mŏvĕŏ, pĕrmŏvĕŏ, mollĭŏ, sēdŏ, tēmpĕrŏ, compŏnŏ, dēlēnĭŏ, compĕscŏ, cŏmprĭmŏ, mŏdĕrŏr, tāngŏ, vīncŏ, sŭpĕrŏ, sŭbĭgŏ, păcĭfĭcŏ, mĭnŭŏ, frāngŏ, dŏmŏ. PPH. Īrām, īrās flĕctŏ, mītigŏ, mŭlcĕŏ, frāngŏ, vīncŏ, etc. Īrātŭm ănĭmŭm sēdŏ, mollĭŏ, lēnĭŏ, mītigŏ. Ănĭmŭm ăb īrā rĕvŏcŏ. Ănĭmōs mollĭŏ. Jŭbĕŏ mānsuēscĕrĕ cōrdă. Cordă plăcŏ. Plăcĭdŭm rēddŏ. Īrām sŭpplĭcĭbŭs vōtĭs sŭpĕrŏ. Aŭrēs mollĭŏ. Mollĭă cōrdă dŏ. Durām mēntĕm flĕctŏ. VERS. Nĕque illŭm Ōrandō flĕctēs. *V.* Mōllītquĕ ănĭmōs ăc tēmpĕrăt īrās. Sŭpplĭcĭbŭs sŭpĕrăt vōtĭs. *Id.* Hūmĭlīquĕ dĕos ĭnfrīngĕ prĕcātŭ. *St.* Doctă vĕl Hippŏlўtum Vĕnĕrī mollīrĕ nĕgāntĕm. *Pp.* Ārmĕnĭās tīgrēs ĕt fŭlvās īllĕ lĕænās Vĭcīt, ĕt ĭndŏmĭtīs mōllĭa cōrdă dĕdĭt. *Tib.* Mītīgă pĕctŭs fĕrŭm (Hippolyti). *Sen.* Quĭd pĕctus ferum Mollīrĕ tēntās prĕcĭbŭs? *Id.* ‖ *Tâcher d'apaiser, offrir un sacrifice.* Quāndŏcunquĕ dĕos vēl porcŏ vēl bŏvĕ placāt. *H.* Nōn, sī tricĕnīs, quŏtquŏt ēunt dĭēs, Ămīcĕ, plăcēs illăcrĭmābĭlem Plūtōnă taŭris. *Id. Voy.* Sacrifico. ‖ *Au fig. Calmer, apaiser.* Tŭmĭda æquŏrā plăcāt. *V.* Vēntrīs jējūnĭă plăcāt. *O.* Sēvērĭtātēm frōntis dūm plăcō tŭæ. *Ph.* Plăcārĕ sĭtīm. *M.*

Au pass. Plăcŏr. *Être apaisé.* Cārmĭnĕ plăcāntŭr sŭpĕrī. *H.* Ăgēdŭm, făce ĭlla ŭt plăcētŭr nōbĭs. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 1). SYN. Lēnĭŏr, mōllĭŏr, mītigŏr, flĕctŏr, etc., mānsuēscŏ, mītēscŏ. PPII. Ănĭmŭm plăcŏ, mītīgŏ, flĕctŏ. Ănĭmŭs flĕctĭtŭr, plăcātŭr. Īrām, īrās pōnŏ, rĕmīttŏ, dēpōnŏ. Īrā cădĭt, rĕcēdĭt. VERS. Prĕcĭbŭs sī flĕctĕrĭs ullĭs. *V.* Ĕt tū, Sātŭrnĭă Jūnō, Jām mĕlĭŏr. Tŭmĭda ēx īrā jām cōrdă rĕsīdūnt. Quēm nĕc lōngă dĭēs, plĕtās nĕc mītigăt ūllă. *Id.* Jūnōnēm vĕtĕrēs fīmĭrĕ cōĕrcŭĭt īrās. *O.* Nĕc sīt nōbĭs ĭmplăcābĭlĭs īrā. Flĕxæ ăd mītĭŭs īræ. Prĕcĭbŭs sī nūmĭnă jŭstīs Vēstră rĕmōllēscūnt, sī flĕctĭtŭr īrā dĕōrŭm. Cūr ĕgŏ pŏssĕ nĕgēm mĭnŭr mĭhī Cæsărĭs īrām? *Id.* Cuī jām fāvĕt æspĕrā Jūnō, *Pp.* Sīnt mŏdŏ fātă tŭīs mōllĭă cārmĭnĭbŭs. *Id.* Paŭlātĭm cădĭt īrā fĕrōx, mēntēsquĕ tĕpēscŭnt. *L.* Rĕcēdĭt ăb īrā. *V. Fl. Voy.* Ira, Preces, Mansuesco.

Plăgă, æ. *f. Région, climat.* Ĕt sī quem, ĕxtēntă plăgārŭm Quattŭŏr ĭn mĕdlŏ, dĭrĭmit plăgă sōlis ĭniquī. *V.* Ōmnĭs ēōæ plăgă vāstă tĕrræ. *Sen.* (*OEd.* 426). Cœlī scrūtāntŭr plăgās. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 2, 13). Ætherĭă quōs lāpsă plăgă Jŏvīs ălēs, etc. *V.* Ĭngēntī plăgă mārmŏrātă dŏrsō. *St.* SYN. Trăctŭs, rēgĭō. ‖ *Au plur. Filet ou toiles pour la chasse.* Rētĭă rārā, plăgæ. *V.* (*Æ.* IV, 131. Ubi *Serv.*). Sūmmăquĕ transĭbāt pŏsĭtārŭm lĭnă plagārŭm. *O.* Extrīcātă dēnsīs Cērvă plăgīs. *H.* Cāssēsquĕ plăgārŭmquĕ ōrdĭār āstūs. *Grat.* (*Cyn.* 24). Funditŭr ĭnsidĭīs ĕt rārā fraudĕ plăgārŭm. *Rutil.* (1, 625, de apro. De his diserte *Nemes. Cyn.* 299 *sq.*). *Voy.* Rete. ‖ *Au fig.* Ipse illĭc jām sēse ĭmpēdīvīt ĭn plăgās. *Pl.* (*Mil.* IV, 9, 11).

2. Plăgă, æ. *f.* (πληγή). *Coup, blessure.* Plăgă făcĭt gĕmĭtŭs, cŭr cŏrpŏrĕ mārmŏrĭs ictī. *O.* Mūltă gĕmēns ignōmĭnĭām, plăgāsquĕ sŭpĕrbī Vīctŏrĭs. *V.* Dānt ănĭmōs plăgæ. *Id.* SYN. Ictŭs, vūlnŭs. ‖ *Au fig.* Vīx hăbĕt ĭn nōbĭs jām nŏvă plăgă lŏcŭm. *O.* ‖ *Eccl. Plaies d'Égypte.* Hānc fŭgĭt ēxclūsĭs Ægўptĭ plăgă flagellis. *Prud.* (*Apot.* 498). SYN. Flagellŭm. ‖ † Plăgă. *Même sens.* Primă plăga Ægўpti lўmphās ĭn sānguĭnĕ vērtĭt. *Eugen.* (*Epig.* 20).

Plagiārĭŭs, ĭi. *m. Plagiaire.* Ĭmpunĕs plagiārĭō pŭdōrem. *M.* (1, 53. Cf. *Hor. Epist.* I, 3, 18 *sq.*).

† Plăgiger, ĕrā, ĕrŭm; Plăgĭgĕrŭlŭs, ă, ŭm, *et* Plăgĭpatĭda, æ. *m. f. Qui est souvent battu.* Plăgigĕra gĕnĕra hŏmĭnŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 20). Pĕcŭlī sŭī prodĭgī, plăgĭgĕrŭlī. *Id.* (*Most.* IV, 1, 19). Ubi sūnt istī plăgĭpatĭdæ? *Id.* (*ib.* II, 1, 9. Et *Capt.* III, 1, 12).

Plăgōsŭs, ă, ŭm. *Qui aime à battre.* Mĕmĭnī quæ plăgōsŭm mĭhī pārvō Orbĭlĭŭm dictārĕ. *H.*

Plăgŭlă, æ. *f. Rideau de lit.* Dēmĭttŏ plagŭlām dē lēctŏ. *Afr.* (*apud Non.* 4, 364).

? Plăgŭsĭa, æ. *f. Nom de poisson.* (*Pl. Rud.* II, 1, 9. Sed alii aliter.)

† Plānātŭs. *Voy.* Plano.

Planctŭs, ūs. *m. Coup.* Ūnum ōmnēs ĭncēssĕrĕ planctĭbŭs, ūnŭm ĭnfestārĕ mānŭs. *V. Fl.* Exprimit ĕt planctŭs illīsæ cautĭbŭs ŭndæ. *L.* SYN. Ictŭs. ‖ *Ordint. Coups que l'on se donne dans le désespoir.* Ēxigit ad sævos famulārum brāchia planctus. *L.* Sævo nĕc concutĕ planctu Pectora. *St.* Vacet ad crĕbri vĕrbĕrā planctus Fŭribunda manŭs. *Sen.*

(*Troad.* 92). SYN. Plāngŏr. *Voy.* Plango, Lamentum. ‖ *Au fig.*.*Lamentation.* Āst illæ pŭppēs lūctŭs plānctŭsquĕ fĕrēbānt. *L. Voy.* Lamentum.

Plāncŭs, ī. *m. Nom d'une famille romaine.* Cōnsŭlĕ Plāncō. *H.* (Et *Anth.* I, p. 305, *Plancis*).

Plānĕ. *adv. Nettement, clairement.* Sātĭn' hŏc plānĕ, sātĭ' dīcĕrĭs? *Pl.* (*Amp.* II, 1, 30). ‖ *Entièrement.* Cōmmūnī sēnsū plānĕ cārĕt. *H.* Fōrmōsām plānĕ, sĕd cæcŭs dīlĭgĭt Āspĕr. *M.* (VIII, 49). Nēmpe ānŭī illī prōdĭta ābs tĕ fīlĭa ēst plānissŭmĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 26). Ego ĕrām dictūrŭs deŭs, quī pŏtĕrām plānĭŭs. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 5). SYN. Ōmnīnō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Formule de réponse affirmative.* (*Ter. Phorm.* V, 2, 5; *Pl. Truc.* II, 7, 57.)

† Plānēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'aplanir.* Lēnĭĕt āspĕrā, dūrā Mollĭĕt, ēt tōtŭm cōgĕt plānēscĕrĕ mūndŭm. *Paul. Nol.* (5, 318).

Plānēstŭm, ī. *n.* (πλάνηστς). *Nom de femme.* Ĭnvōcat Plānēstĭum. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 77).

Plānētă, æ. *m.* (πλανήτης). *Planète.* Ānnŭs hăbĕt, tōtĭdem ērrāntēs fēcĕrĕ plānētæ. *Aus.* (*Ecl. de Dieb.* 2). PPH. Ērrāns āstrŭm. Vāgŭm sīdŭs. Vāgī ignēs. Pālāntēs pōlō stellæ. Nōctĭs vāgă lūmĭnă. Vāgōs dūcēntīă sīdĕră gȳrōs. VERS. Quōs ignis cœlī Cȳllēnĭŭs ērrĕt ĭn ōrbēs. *V.* Ēt quæcūnquĕ vāgōs ēxĕrcĕt stellă rĕcūrsūs. *L.* Sīdĕră cūr sēptēm rĕtrŏ nītāntŭr ĭn ōrtŭs, Ōblŭctātă pōlō. *Cl.*

Plāngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Frapper.* Nēc mārĕ, nēc flŭctus plāngēntēs săxă crĕārunt. *Lr.* (II, 1156). Plāngēns mŏrĭbundō vērbĕrĕ tĕrrām. *O. Voy.* Verbero. ‖ *Ordint. Se frapper dans le désespoir.* Plāngĕrĕ nūdă mĕīs cōnăbar pectŏră palmis. *O.* Tūm flēvī, rŭpīquĕ sĭnūs, ēt pectŏră plānxī. *Id.* PPH. Plānctŭ, plāngŏrĕ vērbĕrŏ, pĕrcŭtĭŏ, fĕrĭŏ. Plānctĭbŭs ĭncēssŏ. Plāngŏrĕm dŏ. Pectŭs, pectŏră tŭndŏ, cōntŭndŏ, cædŏ, pulsŏ, pĕrcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, vērbĕrŏ. Pectŭs, pectŏră palmis, mānĭbŭs, mānŭ, ūtrăquĕ mānŭ plāngŏ, cædŏ, etc. Pectŭs, vultŭm, ōră, gĕnās, sĭnŭs, sĭnŭm, brāchĭă, lăcĕrtŏs lacĕrŏ, cārpŏ, nōtŏ; ūnguĕ, ūnguĭbŭs nōtŏ, ārŏ, sĕcŏ, fœdŏ. Crēbrŏ ictŭ cōntundŏ. Plānctus sŏnānt. VERS. Ūnguĭbŭs ōră sŏrŏr fœdāns ēt pectŏră pugnis. *V.* Tĕrquĕ quātĕrquĕ mānŭ pectus pĕrcussă dĕcŏrŭm. Mānĭbŭs pectus signātă crūēntŭm. Pālmis pĕrcussă lăcĕrtŏs. *Id.* Ēt sĕcŭī mădĭdās ūnguĕ rīgēntĕ gĕnās. *O.* Cæsis plangŏrĕ lacĕrtis. Prōtĭnŭs āddūctis sŏnŭĕrunt pectŏră palmis. Pĕrcŭtĭt ĭndignōs clārō plāngŏrĕ lăcĕrtŏs. Rŭpī tămĕn ūnguĕ cāpillōs, Ōrāquĕ sūnt dīgĭtīs āspĕrā fāctă mĕīs. Ā pectŏrĕ vēstēm Dērīpŭīt, plānxĭtquĕ sŭōs fŭrĭbundă lăcĕrtŏs. Quūmquĕ sŭōs mānĭbus pĕrcussĕrăt illĕ lăcĕrtŏs, Hæc quŏquĕ rēddĕbat sŏnĭtum plāngŏrĭs ēumdĕm. *Id.* Ō mīsĕræ cōntundĭtĕ pectŏră mātrēs! *L.* Plānctŭ lĭvēntēs ātră lăcĕrtŏs. Cōncussăquĕ pectŭs Vērbĕrĭbus crēbrĭs. Madēntēs Scissă gĕnās. Lăcĕrăssĕt crīnĕ sŏlūto Pectŏră fēmĭnĕum, ceū Brŭtī fūnĕrĕ, vulgŭs. Plānctŭ contūsă pĕrĭbit. *Id.* Mollĭăquĕ ĭmmītēs fixĭt ĭn ōra mānŭs. *Pp.* Pectŏra illīsŏ sŏnānt Cōntūsă plānctŭ. *Sen.* Plānctŭ rĕsŏnānt lĭtŏră. Sævītĕ, mānŭs, Pulsū vāstŏ tŭndĭtĕ pectŭs. Jām nūdă vŏcant pectŏră dĕxtrās. Ēxpēdī ĭn plānctŭs tămĕn Dēfēssă quānquām brāchĭă. *Id.* Nēc pugnīs cædĕrĕ pectŭs Tē vetŏ, nēc plānă facĭēm cōntundĕrĕ palmă. *J.* Flēt Vēnŭs, ēt sævīs ārdēns dĕă plānctĭbŭs īnstăt, *Cl.* Dīduxī tūnĭcās, ēt pectŏră nudă cĕcĭdī. *Calp.* Pectŏră contundunt pugnis, crīnēsquĕ rĕvēllunt Ūnguĭbŭs, ēt nigrās fēstīnant scĭndĕrĕ mālās. *Alcim. Voy.* Lacrimo, Lamentum. ‖ *n. Même sens.* Cōntrā tŭrbă Phrўgŭm vēnĭēns plāngēntĭă jūngŭnt Āgmĭnă. *V.* Plānxĕre ēt Drўădēs: plāngēntĭbŭs ādsŏnăt ēchō. *O.* Rūrsŭs gĕmĭnātō vērbĕrĕ plāngunt. *L.* (IX, 173). ‖ *Retentir.* Nūnc nĕmŏra ingēntī vēntō, nūnc lĭttŏră plāngunt. *V. Voy.* Resono. ‖ *act. Déplorer, plaindre.* Quī tĕ nōn plēnō părĭtĕr plānxĕrĕ thĕātrō. *L.* (VI, 44). Mēmphĭtēn plāngĕrĕ dōctă bŏvĕm. *Tib.* (I, 8, 28). Mēquĕ tŭūs pŏtĭŭs nūnc plāngĕrĕt ērrŏr. *V. Fl. Voy.* Defleo.

Plāngŏr, ōris. *m. Action de se frapper dans le désespoir.* Pĕrcŭtĭt ĭndignōs clārō plāngŏrĕ lăcĕrtŏs. *O.* Pĕnĭtŭsquĕ cāvæ plāngōrĭbŭs ædēs Fēmĭnĕīs ŭlŭlānt. *V.* Quīs tāntŭs plāngŏr ăd aūrās? *Id.* SYN. Plānctŭs. *Voy.* Plango, Lamentum.

† Plānĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui parle clairement.* Ŭt plānĭlŏqua ēst! *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 11).

Plānĭpēs, ĕdis. *m. Acteur bouffon, dont la chaussure n'était pas élevée comme le soque et le cothurne.* Dătŭrĭn' ēstĭs aūrum? ēxsŭltāt plānĭpēs. *Atta* (apud *Diom.* 3, 487). Plānĭpēdēs audit Făbĭŏs. *J.* (8, 190).

Plānĭtĭēs, ēī. *f. Surface plane, unie.* Plānĭtĭem ăd spĕcŭlī vēnĭēns quum ōffēndit ĭmāgŏ. *Lr.* (IV, 295). SYN. Æquŏr, ārĕă, plānŭm. ‖ *Plaine, campagne découverte.* Plānĭtĭēs ignōtă jăcēt, tŭtĭquĕ rĕcēssŭs. *V.* SYN. Cāmpŭs, æquŏr. PPH. Cāmpŭs plānŭs, pātēns, āpĕrtŭs, ēffūsŭs, lātĕ pātēns. Āpĕrtă lŏcōrŭm. VERS. Plānissĭmă cāmpi ārĕă. *O.* Ēxplĭcăt hĭnc tellŭs cāmpŏs ēffūsă pătēntēs. *L.* Pārvŭm diffūsō vērtĭcĕ cāmpŭm Ēxplĭcăt (tumulus). Ēffūsō lāxāt tēntōrĭă cāmpō. *Id.* Illĭc plānĭtĭēs trăctŭs diffundĭt āpĕrtōs, Nēc tŭmŭlōs crēscĭt, nēc cāvă vāllĭs hlăt. *Lact.* (*Phœn.* 5). *Voy.* Campus.

† Plānŏ, ās, ārĕ. *néol. Aplanir.* Dūcĭtŭr ēxtēnsŭm plānātī gūrgĭtis æquŏr. *Alcim.* (V, 721). Ăntĕ pĕdēs plānātĕ vĭās. *Corip.* (*Laud. Justin.* 2, 223). *Voy.* Æquo.

Plāntă, æ. *f. Rejeton d'un arbre, jeune plant.* Fīgăt hŭmō plāntās, ēt ămīcōs ĭrrīgĕt ĭmbrēs. *V.* Deindĕ fĕrācēs Plāntæ ĭmmittŭntŭr. *Id.* SYN. Stirps, sūrcŭlŭs, rādīx, plāntārĭă. ‖ *Plante, herbe.* Ipsĕ pŏtēs rīgŭīs plāntām dēpōnĕrĕ ĭn hŏrtīs. *O.* Ĭn tĕnŭēs plāntās făcĭlī diffūndĭtŭr haŭstū. *J.* (3, 227, de puteo). SYN. Hĕrbă, gĕrmĕn. ‖ *Plante des pieds.* Āh! tĭbī nē tĕnĕrās glăcĭēs sĕcĕt āspĕră plāntās! *V.* Tĭmĭdāsquĕ rĕdūcĕrĕ plāntās. *O.* Cœnō cūpiēns ēvēllĕrĕ plāntām. *H.* PPH. Plāntă pĕdis. *Voy.* Pes.

Plāntārĭă, ōrŭm. *n. pl. Jeunes plants.* Sīlvārūmquæ ălĭæ prēssōs propāginĭs ārcŭs Ēxspĕctānt, ēt vīvă sŭă plāntārĭă tĕrrā. *V.* Ēxīgŭī lætŭm plāntārĭbŭs hŏrtī. *J.* (13, 123). Sūccōs ăc fortĕ prĭōrēs Lānguĭdă mūtātă quærānt plāntārĭă tĕrrā. *Calp.* (2, 50). Ĭnquĕ grăvēs ădŏlēt plāntārĭă frŭctŭs. *Prosp.* (*Ing.* II, 122). *Voy. le précéd. et le suiv.* ‖ *Pepinière. Voy.* Seminarium. ‖ *Au fig.* Tūnc fŭrŏr ĭncērtī pŏsŭīt plāntārĭă Mārtĭs. *Corip.* (2, 58).

Plāntārĭs, ĕ. *Des pieds.* Sūmmă pĕdŭm prŏpĕrĕ plāntārĭbŭs ĭllĭgăt ālīs. *St.* ‖ *Subst. n. Ailes aux pieds.* Nūnc ārĭī plāntārĭă vēllĕt Pērsĕŏs. *V. Fl.*

† Plāntātŏr, ōris. *m. Planteur.* Ātquĕ ăgrō cūm plāntātōrĕ mĭnīstrĕt. *Prosp.* (*Ingr.* II, 251).

Plāntātŭs, ă, ŭm. *Planté.* Dĕ stĕrĭlī succīsō rōbŏrĕ lignŭm Plāntātŭm. *Cypr.* (*Cruc.* 3). Ĭndĕ dŏmō dŏmĭnī plāntātī, lūmĭnĕ vērnant. *Fort.* (IX, 2, 141).

Plāntō, ās, ārĕ. *Planter.* Cāppărĭs, ēt trīstēs

mŭlæ, fĕrŭlæquĕ fĕræcĕs Plāntāntŭr. *Col.* (10, 118). SYN. Sĕrŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Sānctĭfĭcētŭr, dŏcētăt, plāntĕt, rĭgĕt, ĕxcŏlăt, ōrnĕt. *Prosp.* (*Epig.* 56, 3).

1. Plānŭs, ă, ŭm. *Plain, uni.* Ĕt pārtĭm plānō scātĕre atque ērumpĕrĕ campō. *Lr.* (V, 955). Plānissimă campī Ārĕă. *O.* SYN. Æquŭs, æquālis, jăcēns. ‖ *Évident.* Huic sătis illŭd ĕrīt plānum făcĕre ātquĕ prŏbārĕ. *Lr.* (II, 934). Sātĭn' hæc sūnt tĭbī plana ĕt certă? *Pl.* (*Pers.* II, 2, 1). *Voy.* Manifestus. ‖ *n. pris subst. Surface plane, plaine.* Cōllĭbŭs, ăn plānō mĕlĭŭs sīt pōnĕrĕ vītĕs. *V.* Incĭpit ă plānō, dēvĕxāquĕ prōspĭcit ārvă. *O.* Ŭt nōstram ĭn plānō facĭlĕ progĕnĭem ŏpprĭmăt. *Ph.* Dējĭcĭtĕ pāssĭm mœnĭa, ĭn plānŭm dătĕ. *Sen.* (*Phœn.* 345). *Voy.* Planities. ‖ *Évidence.* Hōc tĭbī dē plānō pōssŭm prōmittĕrĕ, Mēmmi. *Lr.* (I, 412).

2. Plānŭs, ī. *m.* (πλάνος). *Imposteur.* Nēc sĕmĕl ĭrrīsŭs trīvĭīs āttŏllĕrĕ cūrāt Frāctō crūrĕ plānŭm. *H.* (*Epist.* I, 17, 59. Quod pro hominis nomine *Acro* accipit. Inter obsoleta *Laberii* recenset *Gell.* 16, 7 : « *Planum* pro sycophanta dicit. »).

† Plāsmă, ătis. *n.* (πλάσμα). *Ecc. Ouvrage façonné, souv. Créature, en parlant de l'homme.* Quī tŭūs, ĭpsĕ mĕūs stāt cōndĭtŏr ātquĕ crĕātŏr ; Hŭjŭs plāsmă sŭmŭs. *Fort.* (V, 4, 53). Plāsmă prīmŭm pĕrcŭlissĕ vērsĭpĕlli hŏrtāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 1572. Et *Alcim.* II, 92). SYN. Crĕātūră. ‖ *Mensonge, fiction, fard, fausse apparence.* Lŭbrica dum trĕpĭdo mēndācĭa plāsmātĕ fingĭt. *Prosp.* (*Epig.* 65, 3). Si quă fidēs fālsis ūnquam ēst adhĭbēnda pŏētīs, Nēc plāsmă sēmpĕr ĭllĭnŭnt. *Aus.* (*Epist.* 10, 1). Quæ plasmăta fŭco Inficiunt. *Prud.* (*Ham.* 339, de mulierum cultu). SYN. Mēndācĭŭm, commēntŭm, fūcus. ‖ *Belle déclamation, inflexions sonores et musicales.* Lĭquĭdo quŭm plāsmātĕ gŭttŭr Cōllŭĕrīs. *Pers.* (1, 17. Non de potione cogitandum, quod inter alia suadet *Schol.*, et volunt nonnulli critici. Cf. *Quint.* 1, 8 : « Sit lectio non in canticum d ssoluta, nec *plasmate*, ut nunc a plerisque fit, effeminata. ») Gārrire ăgrēsti crūdă fīnxit plāsmātĕ. *Capel.* (IX, p. 336).

† Plāsmabĭlis, ĕ. *Qui peut être façonné, ou façonné.* In mĕ quī rĕgit īrĕ, lŭtŭm plāsmabĭlĕ, nūmĕn. *Fort.* (II, 5, 3).

† Plāsmŏ, ās, ārĕ (πέπλασμαι). *Façonner, faire.* Ŭt pĕr corpŏrĕam spĕcĭĕm plāsmāssĕ fĕrātŭr Co pŏrĭs effĭgiĕm · sic ēst plāsmāta vĭcissĭm, etc. *Prud.* (*Apot.* 934). SYN. Fingŏ.

† Plāstŭm, ī. *n.* (πλαστον). *Comme* Plasma. *Créature.* Primŏ plāsti ex gĕrmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 1223).

Platææ, ārŭm. *f. pl.* (Πλαταιαί). *Platée, ville de Béotie.* Nūntĭāt ĕxcŭbĭis vĭgĭlēs ārsissĕ Platææs. *St.*

Platagidōrŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Curc.* III, *vs.* 58.)

Platanon, ōnĭs. *m.* (πλατανών). *Lieu planté de platanes.* Ĕxōrnānt fictæ quæ plātanōnă fĕræ. *M.* (III, 19. Adde *Sid. Epist.* VII, 9, 13).

Platanŭs, ī. *f. Platane, arbre.* Jāmquĕ mĭnistrāntĕm plātanīs potantĭbŭs ŭmbrām. *V.* Nōbĭlĭor pomis, plātanō conspĭcĭtŏr ālta. *O.* EP. Ālta, ardŭa, procĕra, frondēns, ŏpācă, cōmans. ‖ ? Plātanūs, ūs. Ærĭæ platanūs (*Culex*, 122. Est qui leg. *platani*).

Platēa, *et postérieurement* Platĕă, æ. *f.* (πλατεῖα). *Place publique.* Pūræ sĭnt platĕæ, nĭhĭl ŭt mĕdĭtāntĭbŭs obstet. *H.* In hāc hăbĭtāssĕ plutĕă dictum ēst Chrȳsĭdēm. *Ter.* (*And.* IV, 5, 1. Sic *Pl. Amp.* IV, 2, 3; *Catul.* 15, 7). Ĕt lātās nōmĕn sĕrvārĕ plātēās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 25). Nūllă pĕr ōrnātās īnsūltĕt tūrbă plātēās. *Paul. Nol.* (14, 31. Item *Prud. Sym.* 1897. Quod quidem probum, etsi apud seriores). EP. Lātă, vāstă, ăpērtă, pātēns, āmplă, căpāx, ingēns; frĕquēns, cĕlĕbrĭs. ‖ Platĕă. *Ville des Celtibériens.* (*Mart.* XII, 18.)

Platëssă, æ. *f. Plie, poisson.* Mollĕsquĕ plātëssæ. *Aus.* (*Epist.* 4, 58).

Platō ou Plātōn, ōnĭs. *m.* (Πλάτων). *Platon, célèbre philosophe grec, disciple de Socrate.* Quōrsŭm pĕrtĭnŭĭt stīpārĕ Plātōnă Mĕnāndrō? *H.* Dēmŏcrĭtŏs, Zēnōnās, Ĭnĕxplĭcĭtōsquĕ Plātōnās. *M.* (IX, 48). Ætherĭŭsquĕ Platōn, ĕt quī fabrĭcāvĕrāt ĭllŭm. *Manil.* (I, 772). EP. Āltĭcŭs, Cĕcrŏpĭŭs, făcundŭs, dĭvīnŭs.

Platonĭcŭs, ă, ŭm (Πλατωνικός). *De Platon, platonique.* Mĕdĭcæ vĕl ārtĭs, dŏgmă vĕl Platonĭcŭm. *Aus.* (*Prof.* 16, 5).

Plaudŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *act. et n. Battre, frapper.* Pārs pĕdĭbŭs plaudūnt chŏrēās. *V.* Ālĭs Plaudēntĕm nĭgrā fĭgit sŭb nŭbĕ cōlŭmbăm. *Id.* Plaudit crĕpĭtāntĕ cĭcōnĭă rōstrŏ. *O.* Mŏdŏ cŏrpŏră præbĕt Vīrgĭnĕă plaudēndă manŭ. *Id.* Plaudērunt lumĭnă cȳcnī. *St. Voy.* Verbero. ‖ *Battre des mains, applaudir.* Rārā cŏrōnātō plaudērĕ thĕātra Mĕnāndrō. *M.* (V, 10). Ōmnēsquĕ mārĭnæ Plaudērunt circŭm lĭbĕră signă dĕæ. *Pp.* (IV, 6, 61). Plaudĭtŭr, ĕt māgnō pălmă fāvōrĕ dătŭr. *O.* SYN. Applaudŏ, circumplaudŏ. PPH. Plaudsŭm, plaudsŭs do. Manĭbŭs plaudŏ, plaudsŭm dō. Plaudsŭs tŏllŏ, ātŏllŏ, gĕmĭnŏ, ingĕmĭnŏ. Plaudsū, plausibŭs excĭpĭŏ, prosĕquŏr, prŏbŏ, fāvĕŏ. Cōllīsis mānĭbŭs plaudŏ. Fāvōrĕm plaudsĭbŭs ĕdŏ, prŏdŏ, ōstendŏ, tĕstŏr. VERS. Ingĕnti sŏnŭērūnt ōmnĭă plausū. *V.* Lūdīsquĕ vīæ plausūquĕ frĕmēbānt. Plausūquĕ vŏlāt frĕmĭtūquĕ sēcundŏ. Hūnc plausŭs hiantĕm Pĕr cūnĕos (coripuit). Tūm plausū frĕmĭtūquĕ vīrūm stŭdĭīsquĕ fāvēntŭm Cōnsōnat ōmnĕ nĕmŭs. *Id.* Rĕsōnānt spĕctācŭlă plausū. *O.* Ĕt cārcĕrĕ Dītis Cōnstrictæ plausērĕ manŭs. *L.* Cōncŭrrit dēxtĕră lævæ. *H.* In plausŭs cōnsurrĕctum ēst. *Ph.* Hŏmĭnēmquĕ plausu prōsĕquūntŭr maxĭmō. *Id.* Nūntĭāt accēnsŭs plūră thĕātra fāvŏr. *Rutil.* Plaudēntĭă brāchĭă tĕxūnt. *Fort. Voy.* Favor. ‖ Plaudĭtŏ. *Formule placée à la fin des pièces de théâtre.* Dōnec cāntŏr, Vŏs plaudĭtĕ, dĭcat. *H.* Tēmpus mĕ abīrĕ, nĕ mŏlēstŭs. Plaudĭtĕ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 12. Adde *Pl. Amph. ult.*; *Ter. And. ult.*, et passim). ‖ *Au fig. Applaudir à, approuver.* Pōpŭlŭs mĕ sĭbĭlat, ăt mĭhĭ plaudŏ. H. SYN. Prŏbŏ.

† Plausĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Plaudo. Plausĭtăt ārbŏrĕă clāmāns dĕ frondĕ pălumbēs (*Auct. Phil.* 21).

Plausŏr, ōrĭs. *m. Qui applaudit.* Sī plausōrĭs ĕgēs aŭlæă manēntĭs. *H.* Plausorĕs cŭī fulgĭdam Quĭrītēs Trājānō stătŭăm fōrō lŏcārunt. *Sid.* (*Pan.* 2162).

Plaustellum. *Voy.* Plostellum.

† Plaustră, æ. *f. Comme le suiv.* Phœbus sī nŏctĕ rĕfulgĕt, Lūnă dĭū, dŭplĕx pŏntō sī plaustra nŏvātur. *Sid.* (*Pan.* 883, al. 5, 280).

Plaustrum, *arch.* Plostrum, ī. *n. Chariot.* Cōntĕntă cĕrvīcĕ trăhūnt strĭdēntĭa plaustră. *V.* Dūcunt Sarmatĭcī bărbărā plaustra bŏvēs. *O.* Quōrŭm plaustră vagās rĭtĕ trahunt dŏmos. *H.* SYN. Plostellum, sarrācum, currŭs, āxis. EP. Robŏrĕum, rōbustum, validum; lēntum, gravĕ, tardum; volvēns; raucum, strĭdēns, gĕmēns, strĭdŭlum. ‖ *Le Chariot, constellation.* Flexĕrat ŏbliquō Plaustrum tĕmonĕ Bŏōtēs. *O.* Tē sĕgnĭs Cynŏsūră sŭbit; tū sĭccă prō-

fundō Mĕrgī Plaustrā pŭtās. *L.* Cŭr sēgnīs vĕrsārĕ bŏvēs ĕt Plaustrā Bŏōtēs? *Pp.* (III, 3, 57). *Voy.* Boötes, Arctos.

Plaŭsŭs, ā, ŭm. *part. p. de* Plaudo. *Battu ; en partic. frappé du creux de la main en signe de caresse.* Sūbvŏlĕt, ĕt cinĕrēs plaŭsīs ēvĕrbĕrāt ālīs. *O.* Tēllūs pŏdĕ plaŭsā sŏrōrum. *V. Fl.* Circumstānt prōpĕri aurīgæ, mānibusquĕ lācĕssūnt Pēctŏrā plaŭsā cāvis. *V.*

Plaŭsŭs, ūs. *m. Action de frapper avec bruit.* Plaŭsumque ēxtĕrrĭtā pĕnnis Dăt lĕcto ingĕntĕm. *V.* Jām plĭgĕr ĭnvallĭdō vībrātūr corpŏrĕ plaŭsūs. *Aus.* (*Mos.* 263). Ĕt plōsū cāvā concŭtĭt ŭngŭlă tĕrram. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). SYN. Applaŭsūs, etc. *Voy.* Verber. ‖ *Battemens des mains, applaudissemens.* Primă tĕnĕt, plausūquĕ vŏlat frĕmĭtūquĕ sĕcundō. *V.* Vēndĕrĕ nĕc vōcēm Sīcŭlīs plaŭsūmquĕ thĕātrīs. *M.* (VII, 63). Plaŭsĭbŭs ĕx ĭpsīs pŏpŭlī lætōquĕ favōrĕ. *O.* SYN. *par ext.* Favŏr, clāmŏr, frĕmĭtŭs, mūrmŭr. EP. Pŏpŭlārĭs, māgnŭs, ingĕns, fēstŭs, gĕmĭnātŭs, frĕquēns, lætŭs, faŭstŭs, hilārĭs, sĕcundŭs, ălăcĕr. PPH. Favēntŭm plaŭsŭs, frĕmĭtŭs, studĭă. *Voy.* Plaudo, Favor.

Plaŭtĭnŭs, ă, ŭm. *De Plaute.* Ăt vēstrī prŏăvī Plaŭtĭnōs ĕt nūmĕrōs ĕt Laŭdāvērĕ sălēs. *H.* Stŭdĭōsē ēxpĕtĕrĕ vōs Plaŭtĭnās fābŭlās (*Prol. Cas. Pl.* 12).

Plaŭtŭs, ī. *m. Plaute, poète comique latin.* Philēmō scrīpsit, Plaŭtŭs vortit bārbārĕ. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). Plaŭtŭs ăd ēxĕmplăr Sīcŭlī prōpĕrārĕ Ēpĭchārmi. *H.* Quī quum hunc accūsant, Nævĭum, Plaŭtum, Ennĭum. *Ter.* (*And. prol.* 19). EP. Cōmĭcŭs, jŏcōsŭs, dīsĕrtŭs, ŭrbānŭs, lĕpĭdŭs. VERS. Ĕt tē, tēmpŏrĕ quī sătŭs sĕvērō, Grāiōs, Plaŭtĕ, sălēs lĕpōrĕ trānsīs. *Sid.* (*Pan.* 3222. Adde *Varr.* apud *Gell.* 1, 24; *Volcat. Sedigit. ibid.* 15, 24). ‖ *Autres.* Mīlĕ, quī Plauti mĭhī Sūllæquĕ cæsī rĕfĕrāt ăbscīsūm căpŭt. *Sen.* (*Oct.* 437).

Plēbēcŭlă, æ, *f. Bas peuple, populace.* Ērgo ŭbī commŏtă fĕrvĕt plēbēcŭla bīlĕ. *Pers.* (4, 6). Aŭt ūrsum aŭt pŭgĭlēs : hīs nām plēbēcŭlă gaudĕt. *H.* SYN. Pŏpēllus. *Voy.* Plebes.

Plēbēĭus *ou* Plēbējus, ă, ŭm. *Du bas peuple, plébéien.* Plēbēĭī pārvæ funĕrīs ēxsequĭæ. *Pp.* (II, 10, 24). Ĕt nōn plēbēĭōs lūctus tēstātă cŭprēssūs. *L.* Pălām mūtīrĕ plēbēĭō pŭdĭcŭlum ēst. *Enn.* (apud *Fest.* in *Mutire*). SYN. Ignōbĭlis, ĭnfĭmŭs, vulgāris. *Voy.* Ignobilis. ‖ *n. pris adv. D'une manière plébéienne.* Ĕt pictīs ānas ēnōtătă pĕnnis Plēbēĭum săpīt. *Petr.* (*Sat.* 93).

Plēbēs *et* Plēbs, ēbĭs. *f. Peuple, bas peuple, la foule.* Sī quădrĭngēntīs sēx sĕptĕm mīllĭă dēsint, Plēbs ĕrīt. *H.* Plēbs plă. *O.* Cētĕrā nām fŏrĭbŭs plēbēs ātrātă rŏgābat. *Juvc.* (1, 40). Ēcce autēm clāmōrĕ rŭunt Nēptūnĭă plēbēs. *St.* Fortūnam ēt mōrēs ăntīquæ plēbĭs, ĕt ĭdĕm. *H.* Ăc mūltam ĭn mĕdĭō sĭnĕ nōmĭnĕ plēbĕm. *V.* SYN. Vūlgŭs, turbă, plēbēcŭlă, pŏpēllŭs, pŏpŭlŭs, mūltī, hŭmĭlēs. EP. Hŭmĭlĭs, ĭmă, ĭnfĭmă, vīlis, ignobĭlis, tĕnŭis ; ĭnscŭltă, rŭdĭs, ĭndoctă, stŭltă, ĭnsānă, cæcă, stŏlĭdă, ĭmprovīdă ; aūdax, mobĭlis, vărĭă, mutābĭlis, lĕvis, præcĕps. PHR. Mĭnĭmūm dē plēbĕ Quĭrītēm Pūlsāssēm. *O.* Tārnēn ĭma ĭn plēbĕ Quĭrītēm Făcāndum invēnĭēs. *J. Voy.* Ignobilis.

Plēbĭcŏlă, æ. *m. Flatteur du peuple.* Plēbĭcŏlās Grācchōs. *Prud.* (*Sym.* 646).

Plēbiscītum, ī. *m. Plébiscite, décret porté par le peuple.* Vis ērăt : hinc lēgēs ĕt plēbiscīta cŏācta. *L.* Plēbiscītūm nōn ēst scītŭs. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 58). PPH. Scītŭm pŏpŭlī.

Plēbs. *Voy.* Plebes.

Plēctĭllis, ĕ. *Entortillé.* Pro īnsignī sīt cŏrōnă plēctĭllis. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 37). ‖ *Au fig.* Pĕr syllŏgismŏs plēctĭlēs. *Prud.* (*Apot.* 36).

Plēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Frapper, au fig. châtier, punir.* Ēgŏ plēctār pēndĕus. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 45). Tērgō plēctŏr ēnĭm. *H.* Quĭdquĭd dēlīrant rēgēs, plēctūntŭr Achīvī. *Id.* Plēctār ĕt ĭncaūtō sēmpĕr ăb ingĕnĭō. *O.* SYN. Vērbĕrŏ, cædŏ, mūltŏ *ou* mūlctŏ, lædŏ, pūnĭŏ, cāstīgŏ. ‖ † Plēxi. *ancien parf.* (*Læv.* apud *Prisc.* 10, 903.) ‖ ? *Plier, entrelacer.* (Cujus notionis nullum exemplum satis certum videtur. Cf. *Carm. ad Pis.* 169; *Juv.* 6, 495 ; *Phæd.* V, 9.) *Voy.* Plexus.

† Plēctrĭcānŭs, ă, ŭm. *Qui rend des sons avec le* plectrum. Plēctrĭcānæ cĭthāræ (*Anthol.* II, p. 320).

† Plēctrĭpŏtēns, tis. *Qui sait diriger le* plectrum. Frēnis flexĭt ĕquos plēctrĭpŏtēntĭbŭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 8).

Plēctrŭm, ī. *n.* (πλῆκτρον). *Petite verge d'ivoire pour faire vibrer les cordes des instrumens, par ext. archet, lyre, poésie.* Sūstĭnĕt ă lævă ; tĕnŭit mănŭs ăltĕră plēctrŭm. *O.* Plēctrō mŏdŭlātŭs ĕbŭrnō. *Tib.* (III, 4, 38). Quærĕ mŏdos lĕvĭōrĕ plectrō. *H.* Seū tĭbĭ Pindărĭcīs ănĭmūs contēndĕrĕ plēctrīs. *St.* SYN. Pēctĕn, ĕbŭr. *Voy.* Cithara, Carmen. ‖ *En parlant de la langue.* Plēctrŭm pălātī ĕt faŭcĭum sævus tĭbī Tōrtor rĕvŭlsīt. *Prud.* (*Peri.* 2201). ‖ *Gouvernail.* Rēsīdentīs pŭppĕ măgistrī Affixit plēctrō dextrăm. *Sil.* (XIV, 403. *Ib.* 549).

Plēcŭsă, æ. *f.* (πλέκουσα). *Nom d'une femme de chambre.* (*Mart.* II, 66.)

Pleiăs, Plējās *ou* Pliās, *et* Plēĭās, ădis. *f.* ; Pliădēs, *et* Plēĭădēs. *pl.* (Πλειάδες *et* Πληϊάδες). *Pléiade, les Pléiades, constellation de sept étoiles placées devant le Taureau.* Pliās, ĕt ōcĕănī sprētōs pĕdĕ rēppŭlīt ămnēs. *V.* Pliădēs incĭpĭēnt hūmĕrōs rēlĕvārĕ pătĕrnōs. *O.* Ămnīs hūmō, quūm Taūrum aūt Pliădas haūsit āquōsas. *St.* Quāttŭōr aūtūmnōs Plēĭās ortă făcīt. *O.* Plēĭădās, Hўădas, clārămquĕ Lўcāŏnĭs Ārctŏn. *V.* Plēĭadŭm spissō cūr cōĭt ignĕ chŏrūs. *Pp.* (III, 3, 58). SYN. Vērgĭlĭæ, Ātlāntĭdēs. EP. Ātlāntēæ, vērnæ nimbōsæ, ūdæ, āquōsæ, ĭmbrĭfĕræ, plŭvĭæ, ĭnfaustæ, prōcellōsæ, tristes. PPH. Ātlantis nătæ, progĕnĭēs. Ātlāntēæ sŏrōrēs. Plēĭădum grēx, chŏrŭs, sidŭs, signŭm, sīgnă, mīnæ. Stellæ rătĭbŭs tĭmēndæ. Sēptĕm stellis radĭantĭa sidĕră. ‖ *Par ext. Tempête.* Aspĕră sī tē Pliās ĭn ādvĕrsæ tĕnŭissēt lĭttŏrĕ Thrācēs. *V. Fl. Voy.* Procella. ‖ † *qqf.* Pliădēs. Hæc pĕr ĕt Ægæas hiēmēs, Plĭădumquĕ nĭvōsŭm Sidŭs. *St.* (*Silv.* 1, 3, 95).

Plēĭŏnē, ēs. *f.* (Πληϊόνη). *Nymphe fille de l'Océan et de Téthys, femme d'Atlas et mère des Pléiades.* Hinc sātă Plēĭŏnē cŭm cœlĭfĕrō Ātlantĕ. *O.* Măgnæquĕ nēpŏtēm Plēĭŏnēs. *V. Fl.*

Plēmĭnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'une famille Romaine.* (*Sil.* XVII, 458.)

Plēmmўrĭŭm *ou* Plēmmўrĭum, ĭi. *n.* (πλημμύριον). *Promontoire voisin de Syracuse.* Jăcĕt ĭnsŭlă contrā Plēmmўrium ŭndosŭm. *V.* (Secunda a Græcis producitur).

Plēnē. *adv. Pleinement, avec plénitude, entièrement.* Ūt fortūnātām plēnē præstantĭa vītām. *H.* Ĕt tē sŏnantēm plēnĭŭs aūrĕō, Ălcæē, plectrō. Plēnĭŭs æquō Laūdat. *Id.* Simŭl aūtēm plēnissŭme eōs,

qui ădvŏrsum ĕŭnt, ăspēllĭtŏ. *Pl.* (*Merc.* 1, 2, 5). SYN. Plānē, ōmninō.

† Plēnĭtūdŏ, ĭnis. *f. Plénitude; accomplissement.* Quándŏ vĕnit ĕrgŏ sācrī plēnĭtūdŏ tēmpŏrĭs. *Fort.* (II, 2, 10).

Plēnŭs, ă, ŭm. *Plein, rempli.* Aŭt pŏrtŭm tĕnĕt, aut plēnŏ sŭbĭt ostĭă vēlo. *V.* Mănĭbŭs dătŏ lĭlĭă plēnis. Ĕt plēnos spūmănti sănguĭnĕ rīvos. *Id.* SYN. Implētŭs, rĕplētŭs, rĕfertŭs, cōnfertŭs, cŭmŭlātŭs, frĕquēns, ăbundāns, rĕdundāns. ‖ Ād plēnŭm. *De manière à être rempli, jusqu'au bord.* Dŭlcĕs ā fontĭbŭs ŭndæ ād plēnŭm calcĕntŭr. *V.* ‖ *f. Femelle pleine.* Tēllūri plēnæ victĭmă plēnă dătŭr. *O.* (*Id. Met.* X, 469). SYN. Grăvĭdă. ‖ — lūnă. *Pleine lune.* Plēnă pĕr ĭnsertās fundēbăt lūna fĕnestrās (se). *V. Voy.* Luna. ‖ *Qui a de la corpulence.* Vŭlpĕcŭlă plēnŏ Cŏrpŏrĕ. *H.* Dic hăbĭtĕm, quæcūnquĕ brĕvĭs; quæ tūrgĭdă, plēnăm. *O.* SYN. Crăssŭs, pinguis. ‖ *Rassasié.* Plēnŭs ĕrās mīnīmō. *O.* Quŏd cŭpĭdē pĕtĭt, mātūrē plēnă rĕlīnquĭt. *H.* SYN. Sătŭr. *Voy. ce mot.* ‖ *Bien fourni, abondant.* Plēnās Ărăbum dŏmŏs. *H.* Plēnissĭmă villă. Plēnĭŏr ŭt sī quŏs dēlĕctĕt cōpĭă jūstō. *Id.* Plēnæ pōcŭlă mēnsæ *V.* SYN. Abundāns, lautŭs, dĭvĕs, rĕfertŭs. ‖ *Nombreux.* Hŏc quŏquĕ, crēdĕ mĭhī, plēnĭŭs ăgmĕn ĕrĭt. *O.* ‖ *Chargé.* Ĕt plēnī dŏmĭnis ārmisquĕ fĕrūntŭr Quădrŭpēdēs. *St.* Quĭd plēnăm fraŭdās vītām crēscentĭbŭs ūvīs? *O.* Crūră thўmō plēnæ (apes). SYN. Onŭstŭs, etc. ‖ *Accompli, révolu.* Jām plēnis nūbĭlis ānnis. *V.* Plēnă nĕcdŭm Mēdēă jŭvēntă. *V. Fl.* Plēnō mātūrŭlĭt ānnō. *O.* SYN. Implētŭs, pĕrfectŭs, pĕrăctŭs, jūstŭs. ‖ *Tout, entier.* Janŭă sēd plēna ĕst pĕrcŭtĭēndă mănŭ. *Tib.* (I, 6, 32). Sūstĭnĕās ŭt ōnŭs, nĭtēndŭm vĕrtĭcĕ plēno ĕst. *O.* Sāxum ingĕns, quŏd vix plēnă cĕrvicĕ gĕmĕntēs Vĕrtĕre hŭmō (valent). *St.* Tūm cōrnĭx plēnă plŭvĭām vŏcāt ĭmprŏbă vŏcē. *V.* SYN. Tōtŭs. ‖ *Au fig. Plein, rempli de.* Quæ rĕgĭo ĭn tĕrrīs nostrī nŏn plēnă lăbōrĭs? *V.* Plēnă tĭmōrĭs Ōmnĭă. *O.* Plēnă pŭdōrĭs Lūmĭnă. Dŏmŭs plēnissĭmă frīgŏrĭs. *Id.* Plēnĭŏr ānnīs. *V. Fl.* Plēnŭs mŏnĭtis. *Sil.* Plēnŭs rīmārŭm sŭm. *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 25). ‖ *Plein d'un dieu, inspiré.* Īllĕ dĕō plēnŭs. *L. Voy.* Afflātus. ‖ *Fier de.* Ĭnflātŭm plēnŭmquĕ Nērōnĕ prōpĭnquō. *J.* (8, 72).

Plērīquĕ, æquĕ, ăquĕ. *La plupart, en partic. la plupart des hommes.* Sōrōrēm plērīque ēssĕ crēdēbant mĕăm. *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 38). Ŭt plērīquĕ sŏlēnt. *H.* Plērăquĕ dĭffĕrăt, ĕt præsēns ĭn tēmpŭs ōmittăt. *Id.* PPH. Māgnă, mājŏr, māxĭmă, bŏnă, mĕlĭŏr pārs. Pæne ōmnēs, fĕre ōmnēs. ‖ † Plērīque ōmnēs (*Gr. πλείονες πάντες*). *arch. Même sens.* Dīxī plērăque ōmnĭă. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 2. *Id. Andr.* 1, 1, 28; *Phor.* I, 5, 20). Plērīque ōmnēs sŭbĭgŭntŭr. *Næv.* (apud *Donat.* ad *Ter. And.* l. cit.).

Plērumquĕ. *adv. Le plus souvent.* Ĭncēptĭs grăvĭbŭs plĕrumquĕ ĕt măgnă prŏfĕssĭs. *H.* Pārto ăgrĭcŏlæ plērumquĕ frŭuntŭr. *V.* SYN. Fĕrĕ, vŭlgō, sæpĭŭs. PPH. Ŭt sŏlĕt ou sŏlēnt. Dē mōrĕ.

† Plērŭs, ă, ŭm (*πλῆρης*). *Comme* Plerique. Pĕrĭĕre Achāĭ, plĕrăque pārs pĕssŭmdăta ĕst. *Pac.* (apud. *Prisc.* 5, 558, et *Fest.*).

† Plētūră, æ. *f. État d'une chose remplie.* Nāvīs ălĭtĭŭs dēcrēscĕrĕ, Crēscĕntĕ plētūră sŭī. *Paul. Nol.* (21, 47).

? Plētŭs, ă, ŭm. *Rempli.* Cūrētēs sănguĭnĕ plētī. *Lr.* (II, 631. Ibi autem mira varietas).

Pleūrĭsis *ou* Pleūrēsis, *et* Pleūrĭtis, ĭs. *f.* (*πλευρῖτις*). *Pleurésie, maladie de côté.* Mūcrōnĕ quāntŭ dirā pŭlsāt pleūrĭsis. *Prud.* (*Peri.* 2677. Quĭ eodem modo corripit in *Arthresis* vel *Arthrisis*). PPH. Lătĕrālis dŏlŏr. *Lucil.* Lătĕrĭs *ou* lătĕrŭm dŏlŏr. VERS. Lătĕris vĭgilī cŭm fĕbrĕ dŏlōrĕm sī cæpĕrĕ pătī, J. Sī lătŭs ĭmmĕrĭtŭm mŏrbō tĕntātŭr ăcūtō. *Ser. Sam.*

Pleūrōn, ōnis. *f.* (*Πλευρών*). *Ville d'Étolie, patrie de Méléagre.* Ādjăcĕt hīs Pleūrōn: ĭn quā trĕpĭdāntĭbŭs ālis. *O.* Tūm lūstrāta Ephўrē, Pātræque ĕt rēgĭă Pleūrōn. *Sil.* ‖ *D'où*, Pleūrōnĭŭs, ă, ŭm (*Πλευρώνιος*). Tālĭbŭs ĭnvītăm Vĕnĕrĕm Pleūrōnĭŭs Ācmōn. *O.* ‖ *Subst. f. L'Étolie.* Nēc mē nōn dignŭm tĭtŭlō Pleūrōnĭă crēdĭt. *Aus.* (*Epit. Her.* 10, 1).

Pleūsĭdēs, æ. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Mil.* IV, 3, 40.)

Pleūsĭdĭppŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Rud.* III, 6, 33.)

Plĕxŭs, ă, ŭm (*πλεκτός*). *Entrelacé.* Tūm căpŭt ātque hŭmĕrōs plĕxĭs rĕdĭmīrĕ cŏrōnīs. *Lr.* (V, 1398. Et *Catul.* 64, 283). Căpŭt plĕxĭs rĕdĭmītă cŏrōnīs. *V.* SYN. Implĕxŭs, nĕxŭs, implĭcātŭs. ‖ ? *Au fig.* (*Pacuv.*, quem vide in *Flexus*).

? Plĕxŭs, ūs. *m. Entacement.* Tōrtōsque ĭn plĕxŭm pŏnĕrĕ crīnēs. *Man.* (V, 147. Alii leg. *flexum, fluctum*).

Plĭădēs, Plĭās, etc. *Voy.* Pleias.

Plĭcātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Plico. *Plié.* Ānnēllīs hāmīsquĕ plĭcātă. *Lr.* (VI, 1085).

Plĭcŏ, ās, āvī *et* ŭi, ātŭm, ārĕ. *Plier.* Nĕxāntēm nŏdōs, sēque ĭn sŭă membră plĭcāntēm. *V.* Fāstigĭă possĕ Sūrārum ăc fēmĭnŭm, pĕdĭbŭs fundātă, plĭcārī. *Lr.* (IV, 825). Grăvĭdīs bĕdĕrātă frontĕ cŏrўmbis Vĭtĕă sĕrtă plĭcās. *Nemes.* (*E.* 3, 18). SYN. Complĭcŏ, flĕctŏ, ĭnflĕctŏ, cōllĭgŏ, cōntrăhŏ, ĭntŏrquĕŏ, cŏnvŏlvŏ, ĭnflĕctŏ. PPH. Nĕxŭs, nŏdōs dŭcŏ, flĕctŏ, ĭnflĕctŏ, ĭntŏrquĕŏ, nĕctŏ, ĭmplĭcŏ. In gўrŭm tŏrquĕŏ. In spīrām cōlligŏ. (Duplex perfectum, datum a *Prisc.* 9, 860, non video in usu. *Plicui* datur et a *Diom.* 1, 362).

Plĭnĭus, ĭi. *m. Pline, nom d'homme.* Blāndĭŏr quŭm dĭcŏ: clūdŏ, glĕbă, plĕbs aŭt Plĭnĭus. *T. Maur.* (*Syll.* 575). ‖ 1. *Pline l'ancien, savant naturaliste.* Vĭdit nūbentĕm Plĭnĭus Āndrŏgўnum. *Aus.* (*Epig.* 69). Plĭnĭus ŭt mĕmŏrāt, sūmptī jŭvāt ĭmbĕr ăcēti. *Ser. Sam.* (*vs.* 848). ‖ 2. *Pline le jeune, neveu du précédent, dont il nous reste des lettres et des panégyriques.* Făcūndō mĕă Plĭnĭō Thălīă. *M.* (X, 19. Adde *Sentium Augurin.* apud *Plin. Ep.* 4, 27).

Plisthĕnēs, ĭs. *m.* (*Πλεισθένης*). 1. *Fils de Pélops.* ‖ 2. *Fils de Thyeste, tué par Atrée.* Tūnc ĭlle ăd ārās Plisthĕnĕm sævŭs trăhĭt. *Sen.* (*Thyest.* 726).

Plisthĕnĭdēs, æ. *m. Fils de Plisthène, Ménélas.* Fēlĭx Plisthĕnĭdē. *Aul. Sab.* (1, 107).

Plisthĕnĭŭs, ă, ŭm. *De Plisthène.* Īllăm Plisthĕnĭŏ gaŭdĭă fĕrrĕ tŏrō. *O.*

Plodŏ. *Voy.* Plaudo.

Plorābĭlis, ĕ. *et* Plōrāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit pleurer, déplorable, lamentable.* Phўllĭdās, Hўpsĭpўlās, vātum ĕt plōrābĭlĕ sī quĭd, Ĕlĭquāt. *Pers.* (1, 34). Sōnat plōrābĭlĕ quĭddām. *Cl.* Bĕt mĭhī plōrāndās pĕr tŭă collă nŏtās. *Pp.* (IV, 3, 26). Plōrāndāquĕ bĕllă. *St.* SYN. Flēbĭlis, etc. *Voy. ce mot.*

Plōrāns, ūtis. *Pleurant.* Pōstūmē, plōrāntĕm pŏtūīstī lĭnquĕrĕ Gāllăm? *Pp.* (III, 10, 1). *Voy.* Lacrimans.

Plōrātŏr, ōris. *m. Qui pleure.* Sī quīs plōrātōr cōllo tibī vērnŭlā pēndēt. *M.* (XIV, 54).

Plōrātŭs, ă, ŭm. *Pleuré.* Vēnĕrī plōrātŭs Ădōnis. *O.* Plōrātō sŭbdĭtă flāmmă rōgō. *Id.* Plōrātă cŭprēssŭs. *St.* SYN. Dēflētŭs, flētŭs. ‖ *qqf. Versé en pleurs.* Aŭt plōrāta ăvīdē mĭtīgāt ŭndă sĭtīm. *Fort.* (VI, 7, 160). *Voy.* Lacrimatus.

Plōrātŭs, ūs. *m. Pleurs, gémissemens.* Plōrātŭs, mōrtīs cŏmĭtēs ĕt fūnĕrīs ātrī. *Lr.* (II, 581). Heū! virgĭnālĕm mĕ ōrĕ plōrātum ēdĕrĕ! *Cic.* (*Tusc.* 2, 8, ex *Soph.*). *Voy.* Lacrimæ, Lamentum.

Plōrō, ās, ārĕ. *n.-et act. Pleurer.* Ŭt quī cōnductī plōrānt ĭn fūnĕrĕ, dīcunt. *H.* Quŏquĕ vŏlŭnt plōrānt tempŏrĕ, quŏquĕ mŏdō. *O.* Ĕt nōn sŭă fūnĕrā plōrānt. *St.* Plōrās Türpĕ cŏmmissŭm. *H.* SYN. Lăcrĭmō, flĕō, etc. *Voy.* Lacrimo, Defleo. ‖ *Au fig. Regretter, s'affliger.* Æquam hērclĕ plōrāt, dŭm lăvāt, prŏfŭndĕrĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 29). Plōrāvērĕ sŭīs nōn rēspōndērĕ fāvōrēm Spērātŭm mĕrĭtīs. *H.* Mĕ tămĕn æspĕrās Prōjĕctum ăntĕ fōrēs ōbjĭcĕre ĭncŏlīs Plōrārēs æquĭlōnĭbŭs. *Id. Voy.* Fleo. ‖ Jŭbĕō plōrārĕ (*οἰμωζειν κελεύω*). *Affliger.* Dĭscĭplŭlārum ĭntĕr jŭbĕō plōrārĕ căthēdrās. *H.*

Plōstĕllŭm, ī. *n. dimin. de* Plaustrum. *Petit char. Æ*dĭfĭcārĕ cāsās, plōstĕllo ădjŭngĕrĕ mūrēs. *H.* (De scriptura vide quæ notavimus in *Coliculus*).

Plōstrŭm, ī. *n. arch. Comme* Plaustrum. (Cf. *Prisc.* 2, 561 et 566; *Capel.* III, p. 52.)

Plōsŭs, ūs. *m. arch. Voy.* Plausus.

Plōtæ, ārŭm. *f. pl.* (Πλωταί). *Ancien nom des Strophades.* Quās sĕptĕm nūmĕrō pĕrhĭbĕnt cōgnōmĭnĕ Plōtās. *Prisc.* (*Peri.* 476).

Plōthēnĭūs, ă, ŭm (*Steph.* Πλωθεία, πλωθευὶς). *D'un bourg de l'Attique.* Pĕrĭphānēs Plōthēnĭūs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 1).

Plōtĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Plōtĭŭs ĕt Vărĭŭs. *Hor.*

† Plōxĕmŭm *ou* Plōxĭmŭm, ī. *n. Coffre de char.* Gingivās vērō plōxĕmi hăbĕt vĕtĕrīs. *Cat.* (97, 6. Cf. *Fest.*, et *Quint.* 2, 5).

Plŭīt, plŭēbăt, plŭĕrĕ. *n. unip. Il pleut.* Dŭm plŭīt ĭn tĕrrīs, ĕt vēnti nŭbĭlă pōrtānt. *Lr.* (VI, 650). Dŭm plŭīt ĭn tĕrrīs, ŭt pŏssint sōlĕ rĕdŭctō. *V.* Sī plŭīt. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 19). Quŏtĭēs plŭīt. *J.* (7, 179). PPH. Ĭmbĕr, plŭvĭă cădĭt, dēcĭdĭt, rŭĭt, fundĭtŭr. Ĭmbrēs, nimbī rŭŭnt, cădunt, præcĭpĭtānt. mānant. Cœlō dēmittĭtŭr, dēscēndĭt ĭmbĕr. Ērumpŭnt, rumpuntŭr, fundŭntŭr, cădunt ē nŭbĭbŭs ĭmbrēs. Dēnsissĭmŭs ĭmbĕr ĭngĕmĭnāt. Cœlum rŭĭt ĭmbrĭbŭs. Jŭpĭtĕr ĭmbrĭbŭs ārvă, ăgrōs, cāmpŏs rĭgāt. Æthĕr plŭvĭās sē sōlvĭt ĭn ŭndās. Tōtō rŭĭt æthĕrĕ nĭmbŭs. Nŭbēs sē sōlvĭt ĭn ĭmbrēm. Dēnsī fundŭntŭr ăb æthĕrĕ nĭmbī. Ĭmmēnsŭm cœlō vēnit ăgmĕn æquārum. Præcĭpĭtēs cădunt tōtō æthĕrĕ nĭmbī. Effŭsīs ĭmbrĭbŭs tempestās fŭrĭt. Lārgæ præcĭpĭtantŭr æquæ. VERS. Sæpe ĕtĭam ĭmmēnsum cœlo vēnit ăgmĕn æquārum. *V.* Jŭpĭtĕr ĕt lætō dēscendit pluvĭmŭs ĭmbrī. Tāntŭs sē nŭbĭbŭs ĭmbĕr ĭtŭpĕrat. Rŭĭt æthĕrĕ tōtō Türbĭdŭs ĭmbĕr æquā. Dēnsisquĕ nĭgĕrrĭmŭs aŭstrīs. Cadunt sŭbmōtīs nŭbĭbŭs ĭmbrēs. *Id.* Ēt grăvĭs effŭsīs dēcĭdit ĭmbĕr aquis. *O.* Sæpĕ ferēs ĭmbrĕm cœlĕstī nŭbĕ sŏlūtum. Ecce cădunt lārgī rĕsōlūtīs nŭbĭbŭs ignēs, Ĭnquĕ frĕtum crēdās tōtum dēscēndĕrĕ cœlum. Tĕrrā mădēscit. Nŭbĭbŭs æssĭdŭīs. Ex ōmnī nĭmbōs dēmittĕrĕ cœlo. *Id.* Quum multă dēcĭdit ĭmbĕr æquă. *Tib.* Nĕvĕ gravis sŭbĭtă tĕ prĕmat Īris æquā. *M.* Quum pluvias madidumquĕ Jŏvem pĕrferrĕ nĕgārĕt. Ĭmbrĭbus immŏdĭcis cœlum nām fortĕ rŭēbat. Ĕt sŭbĭtus crāssæ dēcĭdit ĭmbĕr æquæ. *Id.* (Cf. *Virg. G.* I, 323 *sq.*; *Ov. Met.* I, 261 *sq.*). ‖ *qqf. avec un suj. Produire de la pluie.* Nōn ĭntĕrmissīs ŭt plŭăt ĭmbĕr æquīs. *O.* Cāpĕnă grāndī pŏrtă quă plŭīt gŭttă. *M.* (III, 47). *Voy.* Fluo. ‖ *Au fig. Tomber comme la pluie.* Nĕc dĕ cōncussă tāntŭm plŭīt ĭlĭcĕ glāndīs. *V.* SYN. Dēplŭīt. *Voy.* Cado. ‖ Plŭŭnt, Plŭēbānt, etc. Jām bĕllārĭa ădōrĕă plŭēbānt. *St.* Strĭdēntĭă fundæ Săxă plŭŭnt. *Id.* ‖ † *Avec un rég. Faire tomber en pluie.* Undĭquĕ dīvă plŭēns vīvŭm sŭpĕr ōră crŭōrĕm. *Lact.* (*Pass.* 43). Quŭm plŭĕrĕt nōx tĕtrā fŏcōs. *Alcim.* (III, 53). Illăpsŭs ĭmbĕr tăbĭdŭm rōrĕm plŭīt. *Prud.* (*Peri.* 3224). SYN. Fundō. ‖† Plŭvīt. *ancien parf.* Nām rūs ŭt ībăt fortĕ, ŭt multŭm plŭvĕrăt. *Pl.* (*Men. prol.* 63. Alii, *pluerat*. Etiam priorem in perf. *Pluĭ* produci vult *Varr. L. L.* 8, 60). *Voy.* Luvi.

Plūmă, æ. *f. Petite plume d'oiseau, duvet.* Aŭt sŭmmă tĕnŭēs ĭn æquās cōllūdĕrĕ plūmās. *V.* Cānēntĕm mōllī plūmām dūxissĕ sĕnēctā. *Id.* Mōllĭŏr ĕt cycnī plūmīs. *O.* EP. Mōllīs, tĕnĕră, lĕvīs. ‖ *Lit ou coussin de plume, duvet.* Dōrmĭăt in plūmā nĕc mĕllĭōrĕ Vĕnŭs. *M.* (X, 13). Vĕhătŭr Pēnsĭlĭbŭs plūmīs. *J.* (1, 154). Nām nĕquĕ tūm plūmæ, nĕc străgŭlă pīctă sŏpōrēm. *Tib.* (I, 1, 66). ‖ *En gén. Plume, plumage.* Ĭn plūmīs dēlĭtŭīssĕ Jŏvēm. *O. Voy.* Penna. ‖ *Petite lame de métal dans les cottes d'armes.* Quām pēllīs ăhēnīs In plūmām squāmis aūrō cōnsĕrtă tĕgēbăt. *V.* Quă mălĕ jām plūmīs ĭmūs tĕgīt ĭnguĭnă thōrāx. *St.*

† Plūmālis, ĕ. *Couvert de plumes.* Plūmālĕm dĕ Jŏvĕ fēcīt ăvĕm (*Anth.* II, p. 691).

Plūmātĭlis, ĕ. *Comme* Plumatus. *Brodé.* (*Pl. Epid.* II, 2, 49.)

Plūmātŭs, ă, ŭm. *Couvert de plumes.* Ĕxtrēmŭm nītēns plūmātō cōrpŏrĕ Cōrvus. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 44). *Voy.* Plumosus. ‖ *Garni de broderies en forme de plumes ou de palmes.* Pārs aūrō plūmātă nĭtĕt, pārs ĭgnĕă cŏccō. *L.* (X, 124). Plūmāto ămĭctŭs aūrĕō Băbўlōnĭcō. *Petr.* (*fr.* 5, 3. Cf. *Non.* 2, 716, et 14, 22. Ad quod alludit *Tertul. de Pall.* 3 : « Pavo pluma vestis omni conchylio pressior, et omni patagio inauratior. »)

Plūmbĕŭs, ă, ŭm. *De plomb.* Plūmbĕă quŭm tōrtæ spărgŭntŭr pŏndĕrā fundæ. *Pp.* (IV, 3, 65. Sic et *Lucr.* VI, 305). Ŭt lātă plūmbĕă fundă (glans). *O.* ‖ *n. absolt. Vase de plomb.* Frāgrās plūmbĕī Nīcĕrōtĭānā. *M.* (VI, 55). ‖ Plūmbēi ictŭs. *Coups donnés avec une espèce de martinet garni de balles de plomb.* (*Prud. Peri.* 2313, al. 10, 122.) ‖ — nŭmmŭs, *et qqf. absolt. Monnaie de plomb, de nulle valeur.* Nŭmmŭm nūnquām crēdām plūmbĕŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 22. *Id. Cas.* II, 3, 40). Cēntŭm mĕrĕbor plūmbĕōs dīē tōtō. *M.* (X, 74). ‖ *Au fig. De peu de valeur.* Aūrĕă mălă, Thĕōn, sĕd plūmbĕă cārmĭnă mittĭt. *Aus.* (*Epist.* 6, 1). Ārbŏrĕ, nĕc fūrĕm plūmbĕă mălă tĭmēnt. *M.* (X, 94). ‖ *De couleur de plomb.* Quīsquīs plūmbĕă vīnă vŭlt ĭn aūrō. *M.* (X, 49). ‖ *Au fig. Lourd.* Plūmbĕŭs aŭstĕr, Aūtūmnŭsquĕ grăvīs. *H.* Plumbĕās īrās gĕrūnt. *Pl.* (*Pœn.* III, 6, 18). SYN. Gravis. ‖ *Lourd, stupide.* Caudĕx, stĭpēs, āsĭnŭs, plumbĕŭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 4). *Voy.* Stolidus.

Plūmbŭm, ī. *n. Plomb, métal.* Ĕt sĭmŭl ărgēntī pondŭs, plumbīquĕ pōtēstās. *Lr.* (V, 1240. *Id.* VI, 1077). EP. Grăvĕ, pāllēns, ālbŭm, lĭvēns, lēntŭm. ‖ *Balles de plomb qu'on lançait avec la fronde.* Pārs maximă glandēs Lĭvēntĭs plumbi spargit. *V.* Balĕārĭcă plumbŭm Fundă jăcit. *O. Voy.* Funda,

Glans. ‖ *Plomb qui garnissait le ceste.* Dūrōque intēndĕrĕ brāchĭă plūmbō. *V.* (Et *V. Fl.* I, 420). *Voy.* Cæstus. ‖ *Tuyau de plomb.* Pūrĭōr ĭn vīcīs ăquă tēndit rūmpĕrĕ plūmbūm. *H.* Aūdācī trānsrŭrrīs flūmĭnă plūmbō. *St. Voy.* Fistula.

Plūmĕŭs, ă, ŭm. *De plume, de duvet.* Plūmĕŭs, ūnĭcŏlor, pūllō vēlāmĭnĕ tēctŭs (torus). *O.* Ēt plūmĕa pēctŏră ~~s~~dunt (striges). *St.* Plūmĕă seū lāxī pārtĭrĭs pondĕră follĭs. *M.* (IV, 19. Alii translate intelligunt). ‖ *Brodé.* Īndūmēntă nŏvīs tēxēntēm plumĕă tēlīs. *Prud.* (*Ham.* 360). *Voy.* Plumatus.

Plūmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des plumes.* Īllĭtă g~~u~~tīnĕ cŏrtĭcĕŏ vĭmĭnă plūmĭgĕrām sĕrĭēm ĭmpĕdĭūnt. *Prud.* (*Cath.* 300).

Plumĭpēs, ĕdis. *Qui a des plumes aux pieds.* Ădde hūc plūmĭpēdĕs vŏlātĭlēsquĕ. *Cat.* (55, 27).

† Plūmŏ, ās, ārĕ. *n. Se couvrir de plumes.* Aūt sī quis plūmāt sĕnĭŏ mŏdŭlātĭŏr ālēs. *Tert.* (*Sod.* 123).

Plūmōsŭs, ă, ŭm. *Emplumé.* Sīc plūmōsă nŏvīs plāngēntēs pĕctŏră pēnnis (*Ad Liv.* 109). Faūnūs plumōsŏ sūm dĕcŭs aūcŭpĭo. *Pp.* (IV, 2, 35). SYN. Plūmātŭs, plūmĭgĕr, pēnnātŭs. PPH. Plūmă, plūmĭs tēctŭs, ŏpĕrtŭs, vēstītŭs.

† Plŭŏ. *Voy.* Pluit.

† Plŭŏr, ōris. *m. Pluie.* Tāntūsquūm stārēt plŭŏr. *Laber.* (apud *Non.* 3, 181).

Plūrālĭs, ĕ. *De plusieurs, pluriel.* Ēt pŏtĕst plūrālĕ lēctor crēdĕre aliquis facilĕ: Quī. *T. Maur.* (*Syl.* 424).

Plūrālĭtĕr. *Au pluriel. Voy.* Persevero.

† Plūrĕ. *ancien abl. de* Plus. Plūrĕ fōrās vēndūnt. *Lucil.* (apud *Charis.* 2, 189. *Pl. fr. ibid.* Idem legendus in 1, 73 et 84).

Plūrēs, ă, ĭŭm, ĭbŭs. *En plus grand nombre, plusieurs, beaucoup.* Pān primŭs calămos cērā cŏnjungĕrĕ plūrēs īnstĭtŭīt. *V.* Ōscŭlă plūrā vīrō mandătaquĕ plūrā dēdissēm. *O.* Plūrēs călōnēs ātquĕ căbāllī. *H. Voy.* Multi. ‖ *m. absolt. Plus ou beaucoup d'hommes.* Crās ĕrĭmŭs plurēs. *O.* ‖ *qqf. Les morts.* Quām priŭs mē ād plurēs pĕnĕtrāvī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 15). ‖ *n. absolt.* (*s. ent.* verba). Dēsĭnĕ plūrā, pŭĕr. *V.* Plūrĭbŭs ōrāntī. *Id.* Plurĭbŭs āccusēm. *O.* ‖ Quām plūrēs. *Très nombreux.* Sĕd cūrĭosī sūnt hīc quām plūrēs mălī. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 44).

† Plūrĭă. *arch. Comme* Plura. Āppārēre ūnŭm cūjŭs sint plūrĭa mixtă. *Lr.* (1, 876. *Id.* II, 587. Cf. *Gell.* 5, 21; *Charis.* 1, 100). *Voy.* Compluria.

Plurĭmŭs, ă, ŭm. *superl. de* Plus. *Qui est en grand nombre, en grande quantité, considérable, beaucoup de.* Hīc fōcŭs, ēt tādæ pinguēs, ēt plurĭmŭs ignis. *V.* Pĕr nōctĕm plurĭmă volvēns. Cōllĕm quī plurĭmŭs ūrbī īmmĭnĕt. Plurĭmă cĕrvix. *Id.* Fontī quă plurĭmŭs ēxit. *O.* Plurĭmă quă silva ĕst. Plurĭma lēctă rōsa ĕst. *Id.* Hūnc lŏquĭtur grātō plurĭmŭs ōrĕ cliēns. *M.* Plurĭmă cūm tōtă lāmpadĕ lūnă nĭtĕt. *Id.* Pĕr labōrĕm plurĭmŭm. *H.* Facĭo ĭdēm quod plurĭmī ălīī. *Pl.* (*Most.* V, 1, 11). SYN. Multŭs, multi, pērmultī, plurēs, frĕquēns, *qqf.* māgnŭs, ingēns, āmplŭs, ābundāns, lārgŭs. *Voy.* Multi. ‖ *Avec le gén. Abondant de.* Plurĭmŭs ĭdēm Lūdēntĭs pĕr cōlla jŭbæ. *Sil.* ‖ Plurĭmī. *Le plus chèrement, beaucoup.* Īmo ūnĭce ūnŭm plurĭmī pēndĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 29). ‖ *n. pris subst. ou adv.* Dŏmum īrĕ pĕrgam: ĭbī plurĭmum ēst. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 17). Sālvēre hĕgiōnēm plurĭmŭm Jŭbĕō. *Id.* (*Ad.* III, 4, 14). Nōn prōsūnt; pŏtĭŭs plurĭmum ŏbēssĕ sŏlēnt. *O.* Plurĭmum ēnim ĭntĕrĕrĭt. *J.* (14, 73). SYN. Mūltŭm, māxĭmē, vāldē. ‖ Quām plurĭmŭm. *Le plus possible.* Făc quām plurĭmŭm īllīs rĕlinquās. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 27).

Plus, plūrĭs. *ancien subst. n. pris souv. adv. Plus, davantage; trop.* Plūs ĕrāt ĭn glădĭō quām cūrvō laūdĭs ărātrō. *O.* In cūtĕ cūrandā plūs æquo ŏpĕrātă jūvēntus. *H.* Lūcŭs quō sē plūs jăctĕt Āpŏllō. *V.* Ūbi ădbĭbĭt plūs paŭlo. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 8). SYN. Māgĭs, magĕ, āmplĭŭs. ‖ Plūs quām, *et absolt. Plus que.* Bēllă pĕr Ēmathĭōs plūs quām cīvīlĭa cāmpos. *L.* Fraŭdāndo ēffexit plūs quām mĕrĕtrīcis āvārē. *Cat.* (107, 7). Plūs sĕptĭmā dūcĭtŭr æstās. *V.* Plūs millĭēs aūdīvī. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 32). PHR. Jūstă plūs pārtĕ rēlinquĭt. *V.* Mĕdĭă plūs noctĕ. *O.* Plūs pōscēntĕ fĕrānt. *H.* ‖ Plūsvĕ mĭnūsvĕ, Plūs mĭnūs. *Plus ou moins.* Vēnērunt plūsvĕ mĭnūsvĕ dŭæ. *M.* (VIII, 71). Ăd vĕtŭlās tēcŭm plūs mĭnūs īrĕ dĕcēm. *Id.* (IX, 102). ‖ † *qqf. avec un adj.* Plūs ĕst formōsŭs Īollās. *Nemes.* (*E.* 4, 72). *Voy.* Magis. ‖ Plūrĭs. *n.* (*s. ent.* pretii). *Plus chèrement.* Māgĭs illă jūvānt quæ plurĭs ēmuntŭr. *J.* (11, 16). Ēssĕ pŭtă sōlum: sīc tĭbī plurĭs ĕrĭt. *M.* (IV, 29). SYN. Majŏrĭs, cārĭŭs. ‖ † Plūrĕ, Plurĭă. *Voy. ces mots.*

† Plūscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus considérable ou nombreux, déjà un peu nombreux.* Tūm plūscŭlă Sūpēllēctĭle ŏpŭ'st. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 60). Lĭbrōs pŏēlă plūscŭlōs Cōnscripsīt. *T. Maur.* (*Met.* 881). Tūm sī mūræ quĭd plūscŭlæ Fŭīssĕt. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11). SYN. Majŏr ou Plūrēs. ‖ *n. pris subst. ou adv. Un peu plus.* Plūscŭlum hăbēnt ĭn sē rātĭōnīs, plūsque ŏpĕrāī. *Lr.* (IV, 620). Nīsī invītāvīt sēsĕ ĭn cœnă plūscŭlūm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 127).

Plŭtĕŭs, ī. *m. Claies recouvertes de peau pour protéger dans les travaux de siége, mantelet.* Tūnc ădŏpĕrtă lĕvī procēdīt vīnĕa tĕrrā, Sūb cŭjŭs plŭtĕī, etc. *L.* (III, 487). Dūm pēnĭtŭs plŭtĕīs vulcānum ĕxĕrcĕt ădēsīs. *Sil.* Ād ēūm vīnĕas plŭtĕōsque agam. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 111, translate, scil. machinas). ‖ *Planche, tablette.* Ēt jŭbĕt ărchĕtўpōs plŭtĕum sĕrvārĕ Clĕānthās. *J.* (2, 7). ‖ *Pupitre.* Nĕc plŭtĕum cædĭt, nĕc dēmōrsōs săpĭt ūnguĕs. *Pers.* (1, 106). ‖ *Large panneau à la tête des lits.* Lўgădmus ăd plŭtĕī fŭlcrā sĭnīstră jăcēns. *Pp.* (IV, 8, 68). Nāmquĕ pŭĕr plŭtĕō vindĭcĕ tūtŭs ĕrāt. *M.* (III, 91. *Id.* VIII, 44). *Voy.* Lectus.

Plŭtō *ou* Plutōn, ōnis. *m.* (Πλούτων). *Pluton, fils de Saturne et d'Ops, frère de Jupiter et de Neptune, roi des enfers, époux de Proserpine, qu'il avait enlevée.* Ōdĭt ēt ipsĕ pătĕr Plŭtōn, ōdĕrĕt sŏrōrēs. *V.* (Sic *Juv.* 13, 50; *Cl. R. Pr.* 1, 276). Placēs illācrĭmābĭlēm Plutōnă tauris. *H.* SYN. Dīs, Ōrcŭs, *qqf.* Sūmmānŭs, Vējŏvis. EP. Sătŭrnĭŭs, Īnfĕrnŭs, Stўgĭus, Tărtărĕŭs; ātĕr, pāllēns, nĭgĕr, tĕtĕr, tōrvus, hŏrrĭdus, āvārŭs; dīrŭs, sævus, crudēlis, fĕrŭs, īmmītis, fĕrrĕŭs, sĕvērŭs, tĕtrĭcŭs, rigĭdŭs. PPH. Rĕx Stўgĭŭs, Stўgĭs, Tărtărĕŭs, nĭgĕr. Rex orci. Erĕbī dux, rĕctŏr. Tărtarĕus Jūpĭtĕr, tўrānnus. Ēlўsĭŭs, nĭger Jūpĭtĕr. Rex silēntūm, nŏctis. Īmūs tўrānnus. Stygĭus frātĕr Jŏvis. Cĕrĕris gĕnĕr. Dŏmĭnātŏr, rēgnātŏr Āvērni. Umbrārum pōtēns, ārbĭtĕr. Sătŭrni tĕrtĭus hērēs. Sīlēns dŏmĭnus. Fuscæ dĕūs aūlæ. Īnfĕrnūs pārēns. Rēgni pŏssēssŏr īnĕrtis. Mŏrtĭs ārbĭtĕr. Rex tĕrtĭæ sŏrtis. Nōctis ætĕrnæ rēgnātŏr. Fĕrrūgĭnĕīs marītŭs. VERS. Mānēsque ădĭit rēgēmquĕ trēmēndum. *V.* Pĕrsephŏnēn ădĭit, ĭnāmœnāquĕ rēgnă tĕnēntĕm Umbrārum

dŏmĭnum. *O.* Nĭgrō fŏrtĕ Jŏvī, cuī tĕrtĭă rēgnă lăbōrānt, ătque ātrī sŏcĭæ thălămī nŏvă săcră părārĕbăm. *Stĭ.* Cuī trĭplĭcī cēssit fŏrtūna nŏvissĭmă mundī. *Cl.* Sōrtĭtŭs trĭstĕ prōfŭndī ĭmpĕrĭŭm. *J.* Tŭque, ŏ sævissĭmĕ frātrum, Cuī sĕrvīrĕ dătī Mānēs, ætĕrnăquĕ sŏntŭm Sŭpplĭcĭa, ătque ĭmī fămŭlātŭr rēgĭă mundī. *St.* Dŏmĭnumquĕ rēgnī trĭstĭs, ĕt dŏmĭnăm fĭdē Mĕlĭŏrĕ răptăm. *Sen.* Rēgnī tĕnācis dŏmĭnŭs ĕt tăcĭtæ Stўgĭs. Tū (domuisti) fūrvă nĭgrī scēptră gĕstāntĕm pŏlī, Tūrbæ dūcĕm măjŏrĭs, ĕt dŏmĭnŭm Stўgĭs. *Id. Voy.* Proserpina, Inferi.

Plūtōnĭus, ă, ŭm. *De Pluton.* Ēt dŏmŭs ēxĭlĭs Plūtōnĭă. *H.*

Plūtŭs, ī. *m.* (πλοῦτος). *Plutus, dieu de la richesse.* Vĕnĭēntĕ Plūtō, quī Fōrtūnæ ēst fīlĭŭs. *Ph.*

Plŭvĭă, æ. *f. Pluie.* Tūm cōrnīx plēnă plŭvĭām vŏcăt ĭmprŏbă vōcĕ. *V.* Sæpĕ grăvēs plŭvĭās ădŏpĕrtŭs nŭbĭbŭs aŭstĕr Cōncĭtăt. *O.* Nŭbĭlă rārēscūnt plŭvĭīs. *St.* SYN. Ĭmbĕr, nĭmbŭs, *qqf.* nŭbēs, nŭbĭlă. EP. Brŭmălĭs, hĭbĕrnă, hĭĕmălĭs; nĭgrāns, ātră, nĭmbōsă, ŭndāns, ēffūsă, lārgă, crēbră, dēnsă, præcēps, frĭgĭdă, hŏrrĭsŏnă, crĕpĭtāns, sōnāns. PPH. Plŭvĭŭs ĭmbĕr, hŭmŏr. Plŭvĭă æquă. Plŭvĭæ, cœlēstēs æquæ. Ŭndæ plŭvĭālēs. Plŭvĭŭs, mădĭdŭs Jŭpĭtĕr. Cœlēstĭs hŭmŏr. *Voy.* Pluit.

Plŭvĭālĭs, ĕ, *et* Plŭvĭŭs, ă, ŭm. *Pluvieux.* Quāntŭs ăb ŏccāsū vēnĭēns plŭvĭālĭbŭs Hœdĭs. *V.* Plŭvĭālĭbŭs aŭstrĭs. *Id.* Ārĭdă nĕc plŭvĭō sŭpplĭcat ōră Jŏvī. *O.* Aŭt plŭvĭŭs dēscrĭbĭtŭr ārcŭs. *H.* SYN. Ĭmbrĭfĕr, mădēns, mădĭdŭs. PPH. Nĭmbĭs grăvātŭs.

† Pluvĭt. *ancien parf. de* Pluit.

† Pneŭmă, ătis. *m.* (πνεῦμα). *Souffle; Eccl. le Saint-Esprit.* Quæ Pneŭmătĕ missō Christĭcŏlĭs. *Alc.* (*ad Sor.* 343). *Voy.* Spiritus.

Pneŭmătĭus, ĭi. *m.* (πνευμάτιον). *Nom d'homme.* Cūm pātrĕ Pneŭmătĭō, sīmŭl ĕt cūm mātrĕ Fĭdēlī. *Paul Nol.* (15, 629).

† Pōclŭm, ī. *n. sync. pour* Poculum. Jāctŏ bāsĭlĭcŭm, prŏpĭnō măgnŭm pōclum; ĭlle ēbĭbĭt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 80. Vulgo *poculum*). Rĕfĕctă pōclĭs, mellă sŭmpsĭt sănguĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 2932). Ĭndĕ manŭ pōclum sūmĭt, rīsūquĕ sĕquēntī. *Vet. Poet.* (apud *Arnob. adv. Gent.* 5, p. 575).

Pōcŭlum, ī. *n. Coupe.* Cīngĭtĕ frōndĕ cŏmās, ĕt pōcŭlă pŏrgĭtĕ dēxtrīs. *V.* Dūm stŭpĕo vīsīs, nām pōcŭlă fŏrtĕ tĕnēbam. *O.* SYN. Crātēr, crātēră, scўphŭs, călix, cўăthŭs, pătĕră, *qqf.* cărchēsĭum, cўmbĭum. EP. Aŭrĕum, ărgēntĕum, cælātum, gĕmmĕum, gĕmmātum, prĕtĭōsum, nĭtēns, nĭtĭdum, rŭtĭlum, lūcĭdum, mĭcāns, căpăx, grandĕ. PHR. Plēno sē prōlŭĭt aŭrō. *V.* Văcŭāntquĕ prōfŭndō Aŭrum ĭmmānĕ mĕro. *St.* ‖ *Breuvage.* Cūm cănĭbŭs tĭmĭdī vēnĭēnt ăd pocŭlă dămæ. *V.* Pōcŭlă sūnt lĭquĭdī fontēs. Lĭbābānt pōcŭlă băcchī. *Id.* Ēt nĭvĕī lactĭs pōcŭlă mĭxtă mĕrō. *Tib.* (III, 5, 34). SYN. Pōtŭs, pōtĭō. ‖ *En partic. Breuvage enchanté, philtre.* Ad insĭdĭōsă vŏcātŭs Pōcŭlă (Ulysses). *O.* Amŏrĭs ēssĕt pocŭlum. *H.*

Pōdagĕr, ăgra, ăgrum, Pŏdăgrĭcŭs *et* Pŏdăgrōsŭs, ă, ŭm. *Goutteux, podagre.* Nūnquām pŏētor, nĭsī pŏdagĕr. *Enn.* (apud *Prisc.* 8, 829). Ātquĕ nĭhĭl prorsus stārĕ pŭtāt pŏdagĕr. *Cl.* Pŏdăgrĭcus nŏn rĕcēssĭt. *Laber.* (apud *Charis.* 1, 58). Quŏd dēfŏrmī' sĕnĕx, ăc pædĭdŭs, ăc pŏdăgrōsŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 743). Pŏdăgrōsī ēstĭs, ăc vĭcĭstĭs cŏchlĕăm tărdĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 29). PHR. Ăn hŏmĭnēm pŏdăgra ĭmpĕdĭt? *Pl.* Sī pŏdăgrōsīs pĕdĭbŭs ēssĕt Eŭtўchŭs. *Id.* Aŭt sī quēm mĕrĭtō tărdă pŏdăgra sĕcăt. *Cat.* Cōrpŏră fœdă pŏdăgrā. *Tib.* Sūlfŭrĕŭsquĕ cŏlōr, cărnĭfĭcēsquĕ pĕdēs. *M.*

Pŏdagra *et* Pŏdăgrā, æ. *f.* (ποδάγρα). *Goutte aux pieds.* Lĭtĭgăt, ĕt pŏdăgrā Dĭŏdōrŭs, Flăccĕ, lăbōrăt. *M.* (I, 99). Ūt lĭppŭm pīctæ tăbŭlæ, fōmēntă pŏdăgræ. *H.* (*Epist.* I, 2, 52, nempe juvant. *Bentl.* leg. *podagrum*, quod nec displicet). Scăbĭēmquĕ fĕrāt tŭrpēsquĕ pŏdagrās. *V.* EP. Nōdōsă, lăpĭdōsă, dīră, sævă, mŏlēstă, tărdă, ĭnērs, ĭgnāvă. *Voy. le précéd.*

Pŏdăgrĭcus *et* Pŏdăgrōsus. *Voy.* Podager.

Pŏdălīrĭus, ĭi. *m.* (Ποδαλείριος). *Célèbre médecin, fils d'Esculape.* Quāntŭs ăpŭd Dănăŏs Pŏdălīrĭus ārtĕ mĕdēndī. *O.* (Adde *Mart.* X, 56).

Pŏdārcēs, ĭs. *m.* (Ποδάρκης). *Guerrier, fils d'Iphiclus.* Thŏās rŏgăt ĭrĕ Pŏdārcĕm. *St.*

Pŏdex, ĭcis. *m. Derrière, anus.* Sēd pŏdĭcĕ lævī Cædūntŭr. *J.* (2, 12. Et *Hor. Epod.* 8, 6). SYN. Ānŭs, cŭlŭs, clūnis, clūnēs, *par ext.* nātēs.

Pŏdĭum, ĭi. *n.* (πόδιον). *Balcon dans l'amphithéâtre, répondant à nos premières loges, place d'honneur.* Ōmnĭbŭs ăd pŏdĭŭm spectantĭbŭs. *J.* (2, 147). Ăn quŏnĭām pŏdĭī mĕlĭōre ĭn pārtĕ sĕdēntēs. *Prud.* (*Sym.* 1918). Tōtās ăd pŏdĭum fĕrānt hăbēnās. *Sid.* (*Pan.* 3442).

Pœantĭădēs, æ. *m.* (Ποιαντιάδης). *Fils de Pœas, Philoctète.* Nēc Pœantĭădēm quŏd hăbēt Vulcānĭă Lēmnŏs. *O.*

Pœantĭus, ă, ŭm (Ποιάντιος). *De Pœas.* Pœantĭă prōlēs. *O.* Tū, gĕnŭs Pœantĭŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 1485). ‖ *Absolt.* Pœantĭus. *m. Philoctète.* (*Ov. Trist.* V, 1, 61; *V. Fl.* I, 391.)

Pœas, antis. *m.* (Ποίας). *Pœas, Thessalien de Mélibée, père de Philoctète.* Fĕrrĕ jŭbēs Pœantĭ sātŭm. *O.* Quēm tŭlĭt Pœas, hŭmērīsquĕ tēlă. *Sen.* (*H. OEt.* 1604. Quem noster *Fénelon*, in luculenta fabula dicta *Télémaque*, minus bene vocat *Pœan*, in errorem inductus, ut credo, alio nomine, quod est *Péan*, Pæan, Παιάν).

Pŏēmă, ătis. *n.* (ποίημα). *Poème, ouvrage de poésie.* Sīc ănīmīs nātum ĭnvēntūmquĕ pŏēmă jŭvāndīs. *H.* Ēgŏ mīrā pŏēmătă pāngŏ. *Id.* Ēt mĕă sūnt pŏpŭlō sāltātă pŏēmătă sæpĕ. *O.* Pŏstĭbŭs āffīxum dūlcĕ pŏēmă săcrīs. *Rutil.* (1, 270). SYN. Cārmĕn. *Voy. ce mot.* ‖ † Pŏēmătĭs. *ancien dat. plur.* Sī făcĭo ŏfflcium ĭn pŏēmătĭs. *Pl.* (*As.* I, 3, 21. Adde *Afran.* apud *Non.* 8, 79. Cf. *Charis.* 1, 28; *Auct. ad Her.* 4, 4).

Pœnēnĭs, ĭdis. *f.* (ποινήν). *Nom de chienne.* (*Ov. Met* III, 215.)

Pœnă, æ. *f.* (ποινή). *Punition, peine, châtiment.* Quŭm lōngō pœnæ tēmpŏrĕ victŭs ĕrīs. *O.* Pŏst mihī nōn sĭmĭlī pœnā cŏmmĭssă lŭĕtĭs. *V.* Ōmnīă pœnārŭm pĕrcūrrĕrĕ nōmĭnă pŏssīm. *Id.* SYN. Supplĭcĭum, crŭcĭātŭs, tōrmēntŭm, pīāmĕn, pīācŭlum. EP. Dūră, gravĭs, ăcĕrbă, crūdēlĭs, ĭmmĭtĭs, sævă, mĭsĕră, mĭsĕrābĭlĭs, trĭstĭs; ĭnīquă, ĭmpĭă; ūltrīx, vindex, mĕrĭtă, dēbĭta. PHR. Scĕlĕrŭm vindex, crīmĭnĭs ūltrīx. ‖ Pœnas sūmō, ēxĭgō, etc. *Punir. Voy.* Punio. ‖ Pœnās dō, lŭō, etc. *Être puni. Voy.* Punior. ‖ *La Punition personnifiée, mère des Furies.* Rāro ăntĕcēdēntēm scĕlĕstŭm Dēsĕrŭit pēdĕ Pœnă claŭdō. *H.* Ūltrīcēsquĕ dĕæ, Fŭrĭæque ēt sævă sŏrōrŭm Pœnă pārēns. *V. Fl.* (Adde *Stat. Th.* VIII, 25; *Auct. Cul.* 218 et 376). SYN. Fŭrĭæ, Nēmĕsis. ‖ *qqf. Souffrance, tourment.* Nāmque ānxĭām mē cūra sollĭcĭtat tŭī, Quŏd tē ĭpsĕ pœnīs grăvĭbŭs ĭnfēstŭs dŏmās. *Sen.* (*Hip.* 439).

†Pœnālis, ĕ. *Qui concerne la punition.* Pœnālis excūdit lăbŏr. *Prud.* (*Peri.* 433). Quŏs hăbuit pœnālĕ chăos. *Fort.* (III, 7, 77). Pœnālĕm cŭpĭdis sürgĕrĕ mătĕrĭăm. *P. Nol.* (14, 72).

Pœnī, ōrŭm. *m. pl. Carthaginois.* Quō prīmŭm jactāti ŭndis ĕt türbĭnĕ Pœnī. *V.* Jūrātăquĕ frēdĕrā Pœnō. *Sil.* SYN. Cārthăgĭnĭēnsēs, Pūnĭcī, Sīdŏnĭī, Tўrĭī, Phœnĭcēs. EP. Fălläcēs, dŏlōsī, ĭnfīdī; aŭdācēs, fortēs, dürī. PPH. Cārthăgĭnĕ nātī. Tўrĭī cŏlŏnī. Gĕns Pūnĭcă. Cārthăgĭnis ĭmplă prōlēs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Carthage.* Pœnŏs ĕtĭam ĭngĕmŭīssĕ lĕōnēs. *V.* Pœnīs dīgĕstă cŏlŭmnīs Pōrtĭcŭs. *Pp.* (II, 23, 3). Pœnōs prēssit cĭnĕrēs. *L.* SYN. Pūnĭcŭs, Tўrĭŭs, Sīdŏnĭŭs, etc.

Pœnĭcĕŭs, Pœnĭcŭs. *Voy.* Puniceus, etc.

† Pœnĭŏ, īs. *arch. pour* Punio.

Pœnĭtendŭs, ă, ŭm. *Dont on doit être fâché.* Vĕl pœnĭtendi sānguinis quærām fĭdēm. *Sen.* (*OEd.* 537. Sic *Liv.* 1, 55 : « Sub haud *pœnitendo* magistro. »)

† Pœnĭtĕns, tis. *Qui s'afflige, se repent.* Hērēdĕ gaudēns ĕt căchĭnnī pœnĭtĕns. *Prud.* (*Psych. præf.* 49. Sic *Sall.* apud *Char.* 3, 224. Cf. *Diom.* 1, 359).

Pœnĭtentĭă, æ. *f. Repentir.* Fĕrē dānt pœnās türpī pœnĭtentĭă. *Ph.* SYN. Mĕtănœă. PPH. Crimĭnis ădmissī dŏlŏr, mŏrsŭs. *Voy.* Conscientia.

† Pœnĭtĕō, ēs, ērĕ. *arch. Être désagréable.* Ĕt mĕ quĭdem hæc condĭtĭŏ nūnc nōn pœnĭtĕt. *Pl.* (*Stic.* 1, 1, 50). ‖ *Se repentir.* Nūnc pœnĭtēbŭnt. *Pac.* (apud *Non.* 7, 65). Sī nūnc pœnĭtĕās, sī nūnc rĕsīpiscĕrĕ vēllēs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 195).

Pœnĭtĕt, ŭĭt, ērĕ. *n. unip. Être fâché, mécontent, dédaigner.* Nēc tĕ pœnĭtĕāt călămō trivīssĕ labēllum. *V.* Hăc ĕgŏ sŭm pătrĭă, pătrĭæ nēc pœnĭtĕt, ortŭs. *O.* Pœnĭtŭĭt vīdissĕ. *St.* Ĕt sī duārŭm pœnĭtēbĭt, ĭnquĭt, ădděntŭr dūæ. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 45). SYN. Pigĕt, dēdignŏr, grăvŏr; (res) sordĕt, displĭcĕt. ‖ *Avoir regret, se repentir.* Pœnĭtĕt, ĕt factō tŏrquĕŏr ĭpsĕ mĕō. *O.* Ĕt jŭvĕnēm factī pœnĭtŭīssĕ putēt. *Id.* Scĕlĕrŭm sī bĕnĕ pœnĭtĕt. *H.* Ăd pœnĭtendum rēbŭs mănifēstis ăgī. *Ph.* SYN. Pigĕt, dŏlĕō, tŏrquĕŏr. PPH. Mĕ tŏrquĕt (res), crŭcĭăt, rĕmŏrdĕt. *Voy.* Conscientia.

† Pœnĭtūdŏ, ĭnis. *f. Comme* Pœnitentia. Prædēs vădēsquĕ pœnĭtūdĭnis rēos. *Aus.* (*Sept. Sap.* 4, 21. Adde *Pacuv.* apud *Non.* 2, 646).

† Pœnĭtūrŭm. *ancien fut. inf. de* Pœnĭtet. (*Att.* apud *Non.* 2, 685.)

Pœnŭlŭs. *dimin. de* Pœnus. *Titre d'une comédie de Plaute.*

Pœnŭs, ă, ŭm. *Voy.* Pœni.

Pŏēsĭs, ĭs ou ĕōs. *f.* (ποίησις). *Poésie.* Ŭt pĭctūră pŏēsĭs : ērĭt quæ, sī propĭūs stēs. *H. Voy.* Poeticus.

Pŏētă, æ. *m.* (ποιητής). *Poète.* Cūr ĕgŏ, sī nĕquĕo ĭgnōrōquĕ, pŏētă sălūtŏr ? *H.* Quī mīnŭs ārgūtŏs vērsāt fŭrŏr istĕ pŏētās ? *Id.* Quĭd pĕtĭtŭr sācrīs, nĭsī tāntŭm fāmă, pŏētīs ? *O.* SYN. Vātēs. EP. Apōllĭnĕŭs, Phœbēūs, Pĭĕrĭŭs; sācĕr, dīvīnŭs, dŭlcĭs, doctŭs; clārŭs, nōbĭlĭs, ēgrēgĭŭs, ēximĭŭs, *illŭstris.* PPH. Phœbī sācĕrdōs. Mūsārŭm, Pĭĕrĭdŭm cŏmēs. PHR. Mūsīs dĭcātŭs. Nūmĭnĕ Phœbī ăffātŭs, ăgĭtātŭs. Dignŭs Ăŏnĭŏ chŏrō. Apōllĭnĕă clārŭs ĭn ărtĕ. Phœbō dignă lŏcūtŭs. Cāstălĭdŭm sŏrōrŭm dĕcŭs. Ăŏnĭdŭm cūră. Cuī cărmĭnă, cĭthărā cūræ. Cuī sūnt făcĭlēs ĭn cărmĭnă Mūsæ. VERS. Sēd mĕ Pārnassī dēsĕrtă pĕr ārdŭă dūlcĭs Rāpŭĕrĭt ămŏr. *V.* Mĕ dūlcēs ănte ŏmnĭă Mūsæ, Quārŭm sācră cŏlō ingĕntī pĕrcŭlsŭs ămŏrĕ, Accĭpĭănt. *Id.* Ingĕnĭŭm cuī sĭt, cuī mēns dīvīnĭŏr, ătquĕ ōs Māgnă sŏnātūrŭm, dēs nōmĭnĭs hūjŭs hŏnōrēm. *H.* Mĕrcŭrĭālĭŭm Cŭstōs vĭrōrŭm (Faunus). *Id.* Quēm plŭs Pĭĕrĭō dĕ grĕgĕ Phœbŭs ămăt. *M.* (Cf. *Hor. Sat.* I, 4, 43 *sq.*; *Juv.* 7, 53 *sq.*) ‖ *adj.* Cōrvōs pŏētās. *Pers.* (*prol.* 13). ‖ † *arch. Artisan, auteur.* Ōstēndĕ sўngrăphŭm... Nām tū pŏēta ēs prōrsŭs ad ĕăm rem ūnĭcŭs. *Pl.* (*As.* IV, 1, 1).

Pŏētĭcŭs, ă, ŭm (ποιητικός). *Poétique.* Fīdīs ĕnĭm mănārĕ pŏētĭcă mĕllă. *H.* Ĕt quæ jāmdūdŭm tĭbĭ pălmă pŏētĭcă pōllĕt. *Aus.* (*Epist.* 20, 5). Ĕt tăbŭlīs cĕrīsquĕ pŏētĭcă făbŭlă præstĕt. *Prud.* (*Sym.* 857). SYN. Apōllĭnĕŭs, Phœbēūs, Pĭĕrĭŭs, Pārnassĭŭs, Cāstălĭŭs. ‖ — ārs. *Art poétique, poésie.* Lĭbrōs cărmĭnĭs ăc pŏētĭcam ărtĕm. *Sid.* (*Pan.* 2086). SYN. Pŏēsĭs, cărmĕn. PHR. Hĭstŏrĭă sī quōs, vĕl pŏētĭcŭs stĭlŭs, Fŏrūmvĕ fēcĭt nōbĭlēs. *Aus. Voy.* Carmen.

† Pŏētŏr, ārĭs, ārī. *d. Faire des vers.* Nūnquām pŏētŏr, nĭsī pŏdăgĕr. *Enn.* (apud *Prisc.* 8, 829).

Pŏētrĭă, æ. *f.* (ποιητρία). *Poétesse.* Grătă lўrām pŏsŭīt tĭbī, Phœbĕ, pŏētrĭă Săpphŏ. *O.* Cōrvōs pŏētās ĕt pŏētrĭās pīcās. *Pers.* (*Prol.* 13. Alii leg. *poetridas*).

Pŏl. *Par Pollux, formule de serment.* Nōn pŏl hŏmō quisquām făcĭēt impūne ănīmātŭs. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). Æquĭdĕm pŏl ĭn ĕăm părtĕm æcĭpĭoque ĕt vōlō. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 37). Quŭm pŏl sīt hŏnēstŭs ĭllĭc Ĕt trĕmĕrĕ. *J.* (5, 10). SYN. Ēdepŏl.

Pōlĕmōn, ōnĭs. *m.* (Πολέμων). *Polémon, philosophe Athénien, disciple de Xénocrate.* Quærō, făcĭāmnĕ quōd ōlĭm Mūtātŭs Pōlĕmōn. *H.*

Pōlĕmŭs, ī. *m.* (πόλεμος). *Polème, préfet des Gaulois.* Hŏc ĭn gўmnăsĭō Pōlĕmī săplēntĭă vītām Excōlĭt. *Sid.* (*Pan.* 2573).

Pōlēntă, æ. *f. Farine de froment ou d'orge séchée au feu.* Dūlcĕ dĕdit, tōstă quōd cōxĕrāt ăntĕ pōlēntă. *O.* Ĭnvĭcĭlāt, sĭlĭquīs ĕt grāndī pāstă pōlēntă. *Pers.* (3, 56. Adde *Pl. As.* 1, 1, 24).

Pōlēntārĭŭs, ă, ŭm. *De polenta.* (*Pl. Curc.* II, 1, 17.)

Pōlēntĭă. *Voy.* Pollentia 2.

Pōlĭō, īs, īvī ou ĭī, ītŭm, īrĕ. *Polir.* Nēc frăgĭlī gĕmĭnæ pōllăntŭr pūmĭcĕ frōntēs. *O.* Cērtātim squămĭs sērpēntum aūrōquĕ pōlībānt. *V.* Pūmĭcĭbūsquĕ cāvīs hŏrrēntĭă mēmbră pōlīrĕ. *Manil.* (V, 150). SYN. Ĕxpōlĭō, pērpōlĭō, rădō, ābrădō, lævō, cŏmplānō, æquō, ĕxæquō, *qqf.* lævīgō. ‖ *Au fig. Polir, limer un ouvrage d'esprit.* Cūr ĕgŏ sōllĭcĭtă pōlīăm mĕă cărmĭnă cūrā ? *O.* Hānc ĕgŏ pōlīvī vērsĭbus sēnārĭis. *Ph.* SYN. Ĕxpōlĭō, ĕxcōlō, ōrnō, ĕxōrnō, ēmendō. *Voy.* Emendo.

Pōlītē. *adv. En donnant le poli, d'une manière ornée.* Jūnōnis īrām sī pōlītĕ ĕxprēssĕrīt. *Prud.* (*Peri.* 2478). Ălĕr vălĕrquĕ Dōmnŭlus pōlītĭŭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 38).

Pōlītēs, æ. *m.* (Πολίτης). *Un des fils de Priam, tué par Pyrrhus.* Ĕcce autem ēlăpsŭs Pўrrhī dē cædĕ Pōlītēs. *V.*

Pōlītŭs, ă, ŭm. *Poli, rendu brillant.* Sēdĭbŭs ĭn mēdĭīs, Indŏ quōd dēntĕ pōlītŭm. *Cat.* (64, 48). Mōrsŭ pūmĭcĭs ărīdī pōlītŭs. *M.* (VIII, 72, de libro). SYN. Lævātŭs, lævĭs, răsŭs, răsĭlis, nĭtĭdŭs, nītēns. ‖ *Au fig. Poli.* Quāmvīs dŏctrīnă pōlītŏs Cōnstĭtŭāt. *Lr.* (III, 308). Sī nōn vălĕt ărtĕ

pōlītā Cārmĭnĭs. *Calp.* (4, 14). ‖ *Orné, élégant.* Dŏmĭtŭm pōlītam ēt dēlĭcātōs hōrtŭlōs. *Ph.* Pēllĭcŭlām vĕtĕrēm rĕtĭnēs, ēt frōntĕ pōlītŭs. *Pers.* (5, 116). SYN. Ōrnātŭs, ēxcŭltŭs, cŭltŭs, ēlĕgāns, laūtŭs.

Pōlĭă, æ. *f. Argentaria Polla, femme de Lucain; Clodia Polla, femme de Stace.* Lūcānūm pŏpŭlīs ēt tĭbī, Pōlĭă, dĕdīt. *M.* (VII, 20. *Id.* X, 64). Nĭtĭdæquĕ cŏhōrs grātissĭmă Pōlĭæ. *St. Silv.* II, 7, 62). Quĭd, quōd dŭplĭcĭbŭs jŭgātă tædĭs, Ārgēntārĭă Pōlĭă dăt pŏētās. *Sid.* (*Pan.* 2339). ‖ *Autres.* (*Mart.* III, 42.)

Pōllēn, ĭnĭs. *n.,* *et* Pōllĭs, ĭnĭs. *m. f. Fleur de farine.* Mŏx ădŏr. ātque ădōrīs dē pōllĭnĕ pūltĭfĭcūm făr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 5). Prōdĕrĭt ēt mădĭdă fĕrmēntūm pōllĭnĕ tūrgēns. *Ser. Sam.* (*vs.* 740. Adde *Ter. Ad.* V, 3, 60).

Pōllēns, tis. *Qui possède à un haut degré, remarquable, supérieur.* Sūnt ĭgĭtŭr sōlĭdă pōllēntĭă sĭmplĭcĭtātĕ. *Lr.* (I, 575). Hōstīs ĕquō pōllēns lōngēquĕ vōlāntĕ sāgĭttā. *O.* Pōllēntĭŏr ārmĭs. *Sil.* SYN. Vălēns, ēximĭŭs, etc. ‖ *Puissant.* Quæquĕ măgōs tĕllūs pōllēntĭbŭs ĭnstrŭĭt hĕrbĭs. *O.* Tūm vōx Lēthæōs cūnctis pōllēntĭŏr hĕrbīs Ēxcāntārĕ dĕōs. *L. Voy.* Potens. ‖ † *superl.* Vēl, pōllēntissĭmĕ, cūrsūs Tēstŏr, Nīlĕ, tŭōs. *Alc.* (V, 51).

Pōllēntĕr. *Puissamment.* Cæsāquĕ rĕdĭt pōllēntĭŭs Hȳdrā. *Cl.*

† Pōllēntĭă, æ. *f. Puissance, supériorité.* Vīndĭcātĕ, nĕ ĭmpĭōrūm pōtĭōr sĭt pōllēntĭă. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 4. *Id. Cas.* IV, 4, 3). Nōstrōs nām clĭnĕrēs pōllēntĭă sævă sŭbēgĭt (*Anth.* II, p. 269).

2. Pōllēntĭă *ou* Pōlēntĭă, æ. *f. Ville de Vile Majorque.* Fūscīquĕ fĕrāx Pōllēntĭă vīllī. *Sil.* ‖ *Autre en Ligurie. D'où,* Pōllēntīnŭs, ă, ŭm. Sĕū Pōllēntīnōs mērsissēnt flūmĭnă sāltūs. *St.* (Et *Cl. Cons.* VI *Honor.* 127; *Prud. Ham.* 1529).

Pōllĕō, ēs, ĕrē. *n. Avoir de la supériorité, du pouvoir.* Ēt pĕtĕ, quā pōllēs, ūt sīt tĭbī fōrmă pĕrēnnĭs. *Pp.* (III, 8, 17). Vīgĭntī mīnæ quĭd pōllēnt, quĭdvĕ pōssūnt. *Pl.* (*As.* III, 3, 6). SYN. Vălĕō, pōssŭm.

Pollex, ĭcis. *m. Pouce, par ext. doigt, ongle.* Quālĕm vīrgĭnĕō dēmēssŭm pōllĭcĕ flōrēm. *V.* Hăbĭlī prætēntāt pōllĭcĕ chordās. *O.* Nēc dūrīs aūsim lædĕrĕ pōllĭcĭbŭs. *Pp.* (II, 2, 24). SYN. *par ext.* Dĭgĭtŭs, dĭgĭtī, ūnguis. ‖ Pōllĭcĕm vērtō. *Mouvement que faisaient les spectateurs à l'amphithéâtre pour demander la mort des gladiateurs vaincus.* Mūnĕrā nūnc ēdūnt, ēt vērsō pōllĭcĕ vūlgī Quēmlĭbĕt ōccīdūnt. *J.* (3, 36). Pēctūsquĕ jācentīs Vīrgŏ mŏdēstă ūbĕt cōnvērsō pōllĭcĕ rūmpī. *Prud.* (*Sym.* 1917). *Voy.* Dĭgĭtus. ‖ *qqf. Main.* Scīndēns ĭnĭmīcō pōllĭcĕ crīnĕm. *O.* ‖ *Doigt de pied.* Ēxpŭlĭt ōffēnsō vīctĭmă pōllĭcĕ tālum. *M.* (VIII, 75).

Pōllĭă, æ. *f. Nom de femme.* Pōllĭă Sātūrnīnă pārēns trīgintă pĕr ānnōs. *Inscr.* (apud *Mur.* I, 654).

Pollĭcēns, tis. *Promettant.* Pēllēxīt, mŏdŏ nōn mōntēs aūrī pollĭcēns. *Ter.* (*Ph.* 1, 2, 18).

† Pōllĭcĕō, ēs, ērē. *arch. Comme le suiv.* Nē jārēs, nē pōllĭcērēs quĭd dătum ēst. *Varr.* (apud *Non.* 7, 25).

Pōllĭcĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī. *d. Promettre.* Quæ tĭbī pōllĭcĕŏr rĕdūcī rēbūsquĕ sĕcundīs. *V.* Pōllĭcĭta ēst nōbīs nūptă sŏrōrquĕ Jŏvīs (regna). *O.* SYN. Prōmittŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Pōllĭcĭtātĭō, ōnĭs. *f. Promesse.* Quīn tu hīnc pōllĭcĭtātĭōnēs aūfĕr. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 18. Adde *Pl. Trin.* III, 3, 10).

Pōllĭcĭtŏr, ārĭs, ārī. *d. fréq. de* Pollīceor Paūxillātīm pōllĭcĭtābōr prō căpīte ārgēntūm. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 24. Et *Ter. And.* V, 4, 9).

Pōllĭcĭtŭm, ī. *n. Promesse.* Făc mŏdŏ pōllĭcĭtī cōnscĭă tēmplă cŏlās. *O.* Pōllĭcĭtīs dīvēs quīlĭbĕt ēssĕ pŏtēst. *Id.* SYN. Prōmissŭm.

Pōllĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a promis.* Quīnquĕ dĭēs mĭhī pōllĭcĭtŭs tē rūrĕ fŭtūrŭm. *H.* Nōn hŏc pōllĭcĭtŭs tŭæ. *Id.* ‖ *qqf. Promis.* Exĭgĕ pōllĭcĭtī dēbĭtă jūrā tŏrī. *O.* Pōllĭcĭtām dictīs, Jūpĭtĕr, ădde fĭdēm. *Id.* SYN. Prōmissŭs.

Pōllĭnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la fleur de farine.* Sūccrētū ' st crībrō pōllĭnārĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 10).

Pōllĭnctŏr, ōrĭs. *m. Celui qui embaumait les morts.* Jām scrōbĕ, jām lectō, jām pōllĭnctōrĕ părātō. *M.* (X, 97). *Voy. le suiv.*

Pōllĭngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Embaumer les morts.* Quīă mī pōllĭnctŏr dīxīt, qui eūm pōllĭnxĕrāt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 63. *Charis.* 3, 218 : Pollingo, σαροπλοκῶ).

Pōllĭō, ōnĭs. *m. Asinius Pollion, poète du siècle d'Auguste.* Pōllĭo ămāt nōstrām, quămvīs ēst rūstĭcă, mūsām. *V.* Pōllĭō rēgūm Fāctă cănīt. *Hor.*

Pōllĭs, ĭnĭs. *Voy.* Pollen.

Pōllĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ālĭŭs īn mērsā tūrbāvīt Pōllĭŭs ūrnā. *St.*

† Pōllŭbrŭm *ou* Pōlŭbrŭm, ī. *n. Bassin pour recevoir l'eau quand on se lave les mains.* Ārgēntĕō pōllŭbrō ēt aūrĕō gūttō. *L. Andr.* (apud *Non.* 15, 11).

† Pōllŭcĕō, ēs, xī, ctŭm, cērĕ. *arch. Offrir en sacrifice.* Ūtī dĕcūmām pārtem Hĕrcŭlī pōllŭcĕām. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 80).

† Pōllūcēs. *arch.* (Πολυδεύκης). *Comme* Pollux. Cāstŏr, Pōllūcēs, Mārs, Mĕrcŭrĭŭs, Hĕrcŭlēs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 52. Cf. *Varr. L. L.* 4, 10).

† Pōllūcĭbĭlĭtĕr *et* Pōllūctĕ. *adv. Splendidement.* Ōbsōnātĕ pōllūcĭbĭlĭtĕr. *Pl.* (*Most.* I, 1, 23. *Id. fr.* apud *Fulg. Myth.* 1, 2). Pōllūctĕ prōllīgum ēsse āmātōrēm dĕcēt. *Id.* (apud *Fest.* in *Prodegeris*).

† Pōllūctŭrā, æ. *f. Bonne chère.* (*Pl. Stic.* V, 4, 8.)

† Pōllūctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Polluceo. *Offert, en parlant des entrailles des victimes; servi à un repas.* (*Pl. Rud.* II, 4, 11; *Curc.* I, 3, 3.) ‖ *Subst. n. Bonne chère.* Nēquĕ sĭt quĭdquām pōllūctī dōmī. *Id.* (*Rud.* V, 3, 64).

Pōllŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ĕrĕ. *Souiller, gâter, corrompre.* Dēsĕrĕ, nēc cāstās pōllŭĕ, dīxīt, āquās. *O.* Nēc pōllŭīt ōrā crŭōrĕ. Pōllŭĕrānt pōntĭfĭcālĕ căpŭt. *Id.* Pōllŭīt ōrĕ dapēs. *V.* SYN. Fœdŏ, măcŭlŏ, cōmmăcŭlŏ, ĭnquĭnŏ, cōĭnquĭnŏ, cōntămĭnŏ, tĕmĕrŏ, cōntĕmĕrŏ, corrŭmpŏ, dēformŏ, tūrpŏ, dētūrpŏ, vĭŏlŏ, ĭnfĭcĭŏ, ĭncēstŏ, *qqf.* ădspĕrgŏ, ĭllĭnŏ, ōblĭnŏ, ĭmbŭŏ, ūngŏ. PPH. Măcŭlis ădspĕrgŏ, ĭnquĭnŏ, tĕmĕrŏ, ĭnfĭcĭŏ, ĭnfŭscŏ. Lăbĕm, măcŭlăm ĭnjĭcĭŏ, ĭnfĕrŏ, ĭnspĕrgŏ, ĭmprĭmŏ, fĭgŏ. ‖ *Au fig. Souiller, violer.* Nātūræ pōllŭĕ fœdŭs. *O.* Āffātŭquĕ sŭō pŏpŭlōs ūrbĕsquĕ dŏmōsquĕ Pōllŭīt. *Id.* Fūrtō pōllŭīt īllĕ Jŏvĕm. *Pp.* (IV, 9, 8, de Caco). Aūrō nē pōllŭĕ fōrmām. *Tib.* (I, 10, 17). SYN. Vĭŏlŏ, tĕmĕrŏ, corrŭmpŏ, lædŏ, etc.

Pōllūtŭs, ă, ŭm. *part. du précéd.* Ēt mĭhī pol-

lūtās crēdŏr hăbērĕ mănūs. *O.* Dūrī sĕd ămōrĕ dŏlōrēs Pōllūtō. *V.* Pōllūtā dŏlīs jām fœdĕrā. *Sil.*

Pollūx, ūcis. *m.* *Pollux, fils de Léda, frère de Castor.* Tālīs Amȳclæī dŏmĭtŭs Pollūcis hăbēnis. *V.* Nōn ĕgŏ sī mĕdĭŭs Pōllūce ēt Cāstŏrĕ pūnar. *O.* Hāc ārtĕ Pollūx ēt vāgŭs Hercŭlēs. *H.* SYN. Tȳndărĭdēs. *Voy.* Castor.

Pōlŭs, ī. *m.* (πόλος). *Pôle du monde.* Fūmāt ūtĕrquĕ pōlŭs. *O.* Pōtĕrīsnĕ rōtātīs Ōbvĭŭs īrĕ pōlīs? *Id.* Rŭbĭcŭndă pĕrŭstī Zōnă pōlī. *L.* SYN. Axis, vĕrtex, *qqf.* Arctŏs. PPH. Cœli cărdŏ. Pōlī axis. Līmĕs ūtĕrquĕ pōli. *Voy.* Zona, Arctos. ‖ *Le ciel même.* Pōlŭs dŭm sīdĕrā pascĕt. *V.* Ēt nŏx ātrā pōlŭm bĭgis subvĕctă tĕnēbat. *Id.* Stāt glōbŭs ĭmmēnsī pārvă fĭgūrā pōli. *O.* Nĭgrōquĕ pōlŏs ĭnvōlvīt ămictŭ (nox). *St. Voy.* Cœlum.

Pōlȳbētēs, æ. *m.* *Nom d'homme.* Cērĕrīquĕ sācrūm Pōlȳbētēn. *V.*

Pōlȳbŭs, ī. *m.* (Πόλυβος). *Polybe, roi de Corinthe, recueillit et éleva le jeune OEdipe, qui le croyait son père, et s'exila dans la crainte d'accomplir l'oracle.* Pōssēm quŭm dĕgĕrĕ fălsō Cōntĕntus Pōlȳbō. *St.* Quām bĕnĕ pārēntīs scēptrā Pōlȳbī fŭgĕrām! *Sen* (*OEd.* 12. *Ib.* 272). ‖ *Un des prétendans de Pénélope.* Quid tĭbī Pīsandrūm, Pōlȳbumquĕ, Mĕdontāquĕ dīrūm. *O.* ‖ *Autres.* Nēc laudēt Pōlȳbī măgīs sīnistrās. *M.* (VII, 71).

Pōlȳchărmŭs, ī. *m.* (πολύχαρμος). *Nom d'homme.* Nōn tĭbī, sĕd nōbis hŏc, Pōlȳchărmĕ, nŏcēt. *M.* (XII, 56).

Pōlyclētēŭs, ă, ŭm (Πολυκλείτειος). *De Polyclète.* Quōd Pōlyclētēis jŭssum ēst spirārĕ cămīnis. *St.* (Et *Colum.* 10, 30).

Pōlyclētŭs, ī. *m.* (Πολύκλειτος). *Polyclète, célèbre statuaire de la Grèce, né à Sicyone.* Cūlpāvīt statŭās ēt, Pōlyclētĕ, tŭās. *M.* (IX, 60). Hīc ălĭquĭd præclārum Euphrānŏrīs aŭt Pōlyclētī. *J.* (3, 217). Quāntās nĕc Pōlyclētŭs ipsĕ fīnxīt. *Sid.* (*Pan.* 3479). ‖ † Pōlyclētŭs. Forceps Mȳronis, ēt Pōlyclētī mallĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 2660. Sic Noster male corripit Paraclētus, et alia).

Pōlydæmŏn, ŏnis. *m.* (πολυδαίμων). *Guerrier assyrien, ennemi de Persée.* Indĕ Sēmīrămīō Pōlydæmŏnă sānguĭnĕ crētum. *O.*

Pōlydamantēŭs, ă, ŭm. *De Polydamas.* Pōlydāmantēīs jŭvenis Pēdiānŭs ĭn ārmŭis. *Sil.*

Pōlydămās, *et* Polydāmās *ou* Pūlĭdāmās, ântis. *m.* (Πολυδάμας, *Homer.* Πουλυδάμας, *Dor.* Πωλυδάμας). *Polydamas, prince troyen, fils d'Anténor ou de Panthoüs.* Sēd nĕquĕ Dēĭphŏbum, nĕquĕ Pōlydamantă, nĕque ipsŭm. *O.* Dēĭphŏbūmque, Hĕlĕnumque, ēt Polydamantă sĭne ārmĭs. *Pp.* (III, 11, 49).

Pōlydectēs, æ. *m.* (πολυδέκτης). *Roi de l'île de Sériphe, éleva Persée, qu'il envoya combattre la Gorgone. Il fut changé en rocher.* Tē tămĕn, ō pārvæ rĕctŏr, Pōlydectă, Sĕrīphī. *O.* (*Met.* V, 242 *sq*).

Pōlydōrēŭs, ă, ŭm (Πολυδώρειος). *De Polydore.* Ēt Pōlydōrēō mănantĕm sānguĭnĕ tĕrram. *O.*

Pōlydōrŭs, ī. *m.* (Πολύδωρος). *Polydore, fils de Priam, confié à Polymestor, roi de Thrace, qui le fit périr.* Fās ōmne ābrumpit, Pōlydōrum ōbtrunchăt, ēt aurō. *V.* Tē scĕlŭs ăccēptō Thrācis Pōlymēstŏrīs aurō Nūtrīt ĭn hōspĭtĭō nōn, Pōlydōrĕ, plō. *Pp.* (III, 11, 57. Cf. *Virg. Æ.* III, 40 *sq.*; *Ovid. Met.* XIII, 429 *sq.*)

Pōlygĭtōn, ōnis. *m.* (*de* πολύς *et* γείτων). *Nom d'homme.* Thĕrmārum ĭn sōllō sī quĭs Pōlygĭtŏna vīdĭt. *Aus.* (*Epig.* 108).

Pōlyhymnĭă, æ. *f.* (Πολύμνεια *et* Πολυμνία). *Polymnie, la Muse de la rhétorique.* Dissēnsērĕ dĕæ, quārŭm Pōlyhymnĭă cœpit. *O.* Quōd nĕc Mĕlpŏmĕnē, quōd nĕc Pōlyhymnĭă pōssīt. *M.* (IV, 31). Eŭtĕrpē cōhĭbĕt nĕc Pōlyhymnĭă. *H. Voy.* Musæ. ‖ † Pōlyhymnĭă *et* Pōlymnēĭă. Flĕctĭtŭr ĭn făcĭlēs vārĭōsquĕ Pōlymnĭă mōtŭs (*Anth.* I, p. 51). Nām vērŭm fătĕāmŭr: ămăt Pōlymnēĭă mōtŭs (*Ciris*, 55. Sed *Heins.* edidit *Polyhymneia*, unde malim *Polyhymnia*, de more).

Pōlymēstŏr *et* Pōlymnēstŏr, ōris. *m.* (Πολυμήστωρ *et* Πολυμνήστωρ). *Roi de Thrace, meurtrier de Polydore. Hécube le punit en lui arrachant les yeux.* Vādit ăd ārtĭfĭcēm dīræ Pōlymēstŏră cædis. *O.* Tē scĕlŭs ăccēptō Thrācis Pōlymēstŏrĭs aurō. *Pp.* (III, 13, 55).

Pōlynīcēs, Is. *m.* (Πολυνείκης). *Polynice, fils d'OEdipe et frère d'Étéocle.* Pārcĭŏr ăd cīvēs Pōlynīcĭs ĭnhōrrŭīt ēnsīs. *St.* SYN. Œdĭpŏdĭōnĭdēs. *Voy.* Eteocles.

Pōlyphēmōn, ŏnis. *m.* (πολυπήμων). *Père de Procruste.* Ūt Sĭnĭs, ūt Scīrōn, ēt dē Pōlyphēmōnĕ nātŭs (*Ibis*, 407. Eumdem, sive alium nominat *Ov. Met.* VII, 402).

Pōlyphēmŭs ou Pōlyphēmŏs, ī. *m.* (Πολύφημος). *Polyphème, géant fils de Neptune, un des Cyclopes, amant malheureux de la nymphe Galatée. Ulysse, ayant abordé en Sicile, l'énivra, et lui creva l'œil.* Nām quālīs quāntūsquĕ cavō Pōlyphēmŏn ŏvēs. *M.* (IV, 49). Fātŭr Achæmēnĭdēs: ītĕrŭm Pōlyphēmŏn ēt īllōs. *O.* EP. Ætnæŭs, Sicŭlŭs, dēformis, turpĭs, torvŭs, mīnax, trux, hŏrrendŭs, etc. *Voy.* Cyclops. PPH. Ætnæŭs Cyclops. Pāstŏr Ætnæ. (Cf. *Virg. Æ.* III, 619 *sq.*; *E.* 8, 39; *Ovid. Met.* XIII, 760; *Sil.* XIV, 527 *sq.*)

† Pōlyplūsĭŭs, ă, ŭm (πολυπλούσιος). *Très riche.* Quō dē gĕnĕrĕ nātŭ'st īllĭc Philŏcrātēs? Pōlyplūsĭō. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 27).

Pōlypōsŭs, ă, ŭm. *Qui a un polype.* Năsūtŭm vŏlŏ, nolŏ pōlypōsŭm. *M.* (XII, 37).

Pōlypŭs, ī. *m.* (πολύπους, *Dor.* πώλυπος *et* πώλυφ, *Ion.* πουλύπους). *Polype, insecte marin.* Ūtquĕ sŭb æquōrĭbŭs dēprēnsum pōlypŭs hostĕm Cōntĭnĕt. *O.* Āt contrā scōpŭlīs crīnālī cōrpŏrĕ sēgnīs Pōlypŭs hærĕt. *Id.* (*Hal.* 30). Ūt piscēm sōlĕō pōlypum. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 71). ‖ *Au fig. Homme qui a beaucoup de mains pour saisir, rapace.* (*Pl. Aul.* II, 2, 21.) ‖ *Excroissance de chair qui vient dans le nez.* Bălbĭnum dēlĕctăt pōlypŭs Hāgnæ. *H.* (*Id. Epod.* 14, 5)

Pōlytĭmŭs, ī. *m.* (πολύτιμος). *Nom d'homme.* Nōlŭĕrām, Pōlytĭmĕ, tŭōs vĭōlārĕ căpillōs. *M.* (XII, 86).

Pōlyxĕnă, æ, *et* Pōlyxĕnē, ēs. *f.* (Πολυξένη). *Polyxène, fille de Priam, immolée sur le tombeau d'Achille.* Plăcĕt Achillēōs mactātă Pōlyxĕnă mānēs. *O.* Cāssāndra incĭpĕrēt, scissāquĕ Pōlyxĕnă pāllă. *J.* (10, 262). Pōlyxĕnē mĭsĕrāndă, quām trādī sĭbī. *Sen.* (*Troad.* 945). PPH. Prĭāmī fīlĭă. Prĭāmēlă virgō. Parĭdis sŏrŏr. VERS. Ō fēlix ūna ante ăliās Prĭāmēlă virgō, Hostīlem ăd tūmŭlum, Trōjæ sŭb mœnĭbŭs ăltis Jussă mŏrī! *V.* (*Æ.* III, 321 *sq.* Adde *Ov. Met.* XIII, 439; *Sen. Troad.* 1071 *sq.*)

Pōlÿxĕnĭŭs, ă, ŭm. *De Polyxène.* Ālta Pōlÿxĕnĭă mādēfīēnt cædĕ sēpŭlcrā. *Cat.* (64, 368).

Pōlÿxō, ūs. *f.* (Πολυξώ). *Prêtresse d'Apollon à Lemnos.* Quŭm sŭbĭto hŏrrēndās ævī mātūrā Pōlÿxō. *St.* (Cf. *V. Fl.* II, 316 *sq.*)

Pōmārĭŭm, ĭī. *n. Verger.* Ēst ălĭquĭd, plēnĭs pōmārĭă cārpĕrĕ rāmĭs. *O.* Ēt ŭdă Mōbĭlĭbŭs pōmārĭă rīvīs. *H.* Cāstă sŭbĭngrĕdĭēr pōmārĭ claŭstrā vĭrēntĭs. *Alc.* (*ad Sor.* 664). SYN. Pōmētŭm. PPH. Pōmĭfĕr hōrtŭs. *Voy.* Pomifer.

Pōmārĭŭs, ĭī. *m. Fruitier.* Ēdĭcīt, pīscātŏr ūtī, pōmārĭŭs, aŭcĕps. *H.*

Pōmētī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de Pométia, ville des Volsques.* Pōmētĭōs Cāstrūmquĕ Inŭī. *V.*

Pōmētŭm, ī. *n. Comme* Pomarium.

Pōmĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte des fruits, abondant en fruits.* Rāmōsĭs Ănĭō quă pōmĭfĕr ĭncŭbăt ārvīs. *Pp.* (IV, 7, 81). Quŭm mĭhī pōmĭfĕrīs cōnjŭx fŏrĕt ortă Fălīscīs. *O.* Nōn ūllă rāmōs sīlvă pōmĭfĕrōs hăbĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 700). SYN. Pōmōsŭs. PPH. Pōmĭs, frŭctĭbŭs frĕquēns, ūbĕr, fĕcundŭs, dīvĕs, ăbundāns, rĕplētŭs, grăvĭdŭs, grăvĭs, fētŭs, ōnĕrātŭs, ūbĕrrĭmŭs. Pōmōrŭm fĕrāx. Pōmă fĕrēns. Pōmă, frŭctŭs ăgĕr ēdŭcăt, prædĕt. VERS. Quōtquĕ ĭn flōrĕ nŏvō pōmĭs sē fĕrtĭlĭs ārbŏs Ĭndŭĕrāt, tōtĭdem aŭtūmnō mātūrā tĕnēbāt. *V.* Ădspĭcĕ cūrvātōs pōmōrŭm pondĕrĕ rāmōs, Ūt sŭă, quŏd pĕpĕrīt, vīx fĕrāt ārbŏr ōnŭs. *O.* Sūnt dēdūcentĭă rāmōs Pondĕrĕ pōmă sŭō, sūnt pomă grăvāntĭă rāmōs. Prĕmūnt rāmōs pondĕrĕ pomă sŭō. Rūs ămăt ēt rāmōs fēlĭcĭă pōmă fĕrēntēs. Phæācŭm fēlĭcĭbŭs ōbsĭtă pōmĭs Rūră. *Id.* Cēdēntēs ŏnĕrī rāmōs sīlvāmquĕ flŭēntēm. *M.* Hĕrŭm bāccīs ŏpŭlēntĕt ŏlīvæ, Pōmĭsnĕ ān prātĭs (fundus). *H.* Pōmă Quălĭă pĕrpĕtŭŭs Phæācum aŭtūmnŭs hăbĕbăt. *J.*

Pōmœrĭŭm, ĭī. *n. Boulevard pratiqué au pied du mur d'une ville.* Lōngă pĕr ēxtrēmōs pōmœrĭă cingĕrĕ fīnēs. *L.* Haŭd prŏcŭl ēxtrēmō cŭlta ăd pōmœrĭă vāllō. *Prud.* (*Peri.* 3485. Et *Juv.* 9, 11).

Pōmōnă, æ. *f. Pomone, déesse des jardins et des fruits.* Rĕgĕ sŭb hŏc Pōmōnă fŭīt. *O.* (Cf. *Met.* XIV, 622 *sq.*) *Voy.* Autumnus.

Pōmōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en fruits.* Pōmōsĭsquĕ rŭbĕr cŭstōs pōnātŭr ĭn hōrtĭs. *Tib.* (I, 1, 21). Ĭnsĭtŏr hīc sōlvĭt pomōsă vōtă cŏrōnă. *Pp.* (IV, 2, 17. Et *Col.* 10, 138). *Voy.* Pomifer.

Pŏmpă, æ. *f.* (πομπή). *Troupe de gens qui accompagnent, cortège, foule.* Pŏmpăm dūcĭt. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 66, nempe cocorum turbam. *Id. Curc.* 1, 1, 2. Adde *Ter. Heaut.* IV, 4, 17). Ēt vāgă nūnc cērtă dīscūrrŭnt ūndĭquĕ pŏmpă. *Tib.* (III, 1, 3). *Voy.* Turba. ‖ *Ordint. Cortège triomphal, procession religieuse.* Tēmpŭs ădēst plaŭsŭs : aūrĕă pŏmpă vĕnīt. *O.* Lōngās vīsēnt Căpĭtŏlĭă pŏmpās. Circŭs ĕrāt pŏmpă cēlĕbĕr nŭmĕrōquĕ dĕōrŭm. Ēt cŏmĕs ĭn pŏmpă cōrnĭgĕr Āpĭs ĕāt. *Id.* Festă fĕrvēt dŏmŭs ūtrāquĕ pŏmpă. *St.* Ānnŭă vōtă tămĕn sōlēnnĕsquĕ ordĭnĕ pŏmpās Ēxsĕquĕrĕr. *V.* EP. Māgnă, ĭngēns, frĕquēns, cĕlĕbrĭs, lōngă, ānnŭă, sōlēnnĭs, fēstă, dīgna. ‖ *Cortège funèbre.* Præfĕrāt ŭt vĕtĕrēs fĕrālĭs pŏmpă trĭumphōs. *L.* Pŏmpăm quī funĕrĭs īrent. *O.* Nĭgræ sōlēnnĭă pŏmpæ. *St.* Dūcĭtur sēmpĕr nŏvă pŏmpă mōrtī. *Sen.* (*OEd.* 126). *Voy.* Exsequiæ. ‖ *Suite, appareil; attirail.* Hæc sārcĭnārŭm pŏmpă cŏnvēnĭt pŏntī. *M.* (XII, 32). Mŭllŭs... cœnæ pŏmpă căpŭtquĕ fŭīt. *Id.* (X, 51). ‖ *Eccl. Pompes ou vanités du monde.* Īrrētĭentĭs sæcŭlī pŏmpam ĭllĭcĕm. *Paul. Nol.* (13, 715).

Pōmpēiānŭs, ă, ŭm (Πομπηιανός). *De Pompée.* Quæ Pōmpēiānĭs prælāta ēst gāzā trĭŭmphĭs. *L.* SYN. Pōmpēiŭs. ‖ *Pompéien, partisan de Pompée.* Āt Pōmpēiānŭs... Cīlĭx. *L.* ‖ *De Pompeï, ville près de Naples.* Nēc Pōmpēiānī plăcĕānt măgĭs ōtĭă Sārnī. *Stat.*

Pōmpēiŭs *ou* Pōmpējŭs, ī. *m.* (Πομπήιος). *Pompée, surnommé le Grand, rival de César, vaincu à Pharsale, et assassiné en Égypte.* Scīlĭcĕt ēxtrēmī Pōmpēĭum ēmptīquĕ clĭēntēs. *L.* Ūltĭmă Pōmpēīō dăbĭtŭr prōvĭnclă, Cæsăr? *Id.* SYN. Māgnŭs. (Cf. *Luc.* I, 129, *sq.*) ‖ *Le portique de Pompée.* Tūrbām nōn hăbĕt ōtĭōsĭōrĕm Pōmpēĭŭs. *M.* (XI, 1). ‖ *Ses fils, Cnéius et Sextus.* Āccĭpĕ, Pōmpēī, dēdūctŭm cārmĕn ăb īllō, Dēbĭtŏr ēst vītæ quī tĭbĭ, Sēxtĕ, sŭæ. *O.* Æquŏră Pōmpēĭus cēpīt dēfēnsă pārēntī. *Manil.* (I, 926). ‖ — Grōsphŭs. *Autre Pompée, ami d'Horace.* Ūtĕrĕ Pōmpēīō Grōsphō. *H.* Ō sæpĕ mēcŭm... Pōmpeī mĕōrum prīmĕ sŏdālĭum. *Id.* (*Od.* II, 7, 5, non ita legitima synizesi).

Pōmpēiŭs *ou* Pōmpējŭs, ă, ŭm. *D'un Pompée.* Ēt mŏdŏ Pōmpēĭă Bosphŏrā căptă mānū. *Pp.* (III, 9, 60). Prōtĭnŭs ĭndĕ dŏmŭs nōbĭs Pōmpēĭă pētātŭr. *O.* (*Pont.* IV, 5, 9, de Sexto). SYN. Pōmpēiānŭs. ‖ — Pōrtĭcŭs. *Portique de Pompée.* Scīlĭcĕt ŭmbrōsĭs sōrdēt Pōmpēĭă cōlŭmnĭs Pōrtĭcŭs. *Pp.* (II, 23, 45). Tū nĕquĕ Pōmpēĭă spătlăbĕrĕ cultŭs ĭn ŭmbrā. *Id.* (IV, 9, 47. Adde *Ov. A. Am.* I, 67; *Mart.* XI, 49). ‖ *De Pompeï, ville près de Naples.* Quæ dūlcĭs Pōmpēĭă pălŭs vīcĭnă sălīnīs. *Col.* (10 135). *Voy.* Pompeianus.

† Pōmpĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Fastueux, pompeux, riche, magnifique.* Dēsĭnĕ pōmpĭfĕro tū vĭŏlārĕ tōrō (*Anth.* 1, p. 690).

Pōmpĭlĭŭs, ĭī. *m. Surnom de Numa.* Pōmpĭlĭŭs mēnsēs sēnsĭt ăbēssĕ dŭōs. *O.* Pōmpĭlī rēgnŭm mĕmŏrĕm? *H. Voy.* Numa. ‖ — ŭs, ă, ŭm. Vōs ō Pōmpĭlĭŭs sānguĭs. *H.*

Pompĭllă, æ. *f. Nom de femme.* Ēmptās lăcĕrnās mūnŭs ēssĕ Pōmpĭllæ. *M.* (IV, 61).

Pōmpĭllŭs, ĭ. *m. Nom d'un poète romain.* Ĭngĕnĭōsă tămĕn Pōmpĭllī scrīptă fĕrūntŭr. *M.* (VI, 60).

Pōmpĭlŭs, *et à tort* Pŏmpĭlŭs, ī. *m.* (πομπίλος). *Poisson de mer.* Quī sēmpĕr spūmās sĕquĕrĭs, pōmpĭlĕ, nītēntēs (*Ov. Hal.* 102).

Pŏmpōnĭă, æ. *f. Mère de Scipion l'Africain.* Ādstăbăt fēcundă Jŏvĭs Pŏmpōnĭă fūrtō. *Sil.*

Pŏmpōnĭŭs, ĭī. *m. Poète de Bologne, auteur d'Atellanes, vivait du temps de Lucrèce.* Ĭnsĕrĭt hŏc æquĕ Pŏmpōnĭŭs ĭn chŏrĭcĭs sĭc. *T. Maur.* (*Met* 306. *Ib.* 567). ‖ *Autres.* Nūnquīd Pŏmpōnĭŭs ĭstĭs Aūdīrĕt lĕvĭōrā? *H.* Nōn tū, Pŏmpōnī; cœnā dĭsĕrtă tŭa ēst. *M.* (VI, 48).

† Pŏmpō, ās, ārĕ. *néol. Faire avec pompe.* Grāndĭlŏquīs pŏmpārĕ mōdĭs trăgĭcoquĕ bŏātŭ. *Sedul.* (1, 2).

† Pŏmpōsŭs, ă, ŭm. *néol. Pompeux.* Quām quōs pŏmpōsō rĕbŏānt tŭă bēllă cōthŭrnō. *Arat.* (*Act. Ap.* 2, 761). Tām nĭtĭdō pŏmpōsă pŏēmătă cultŭ. *Fort.* (III, 25, 7).

Pomptillă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anth.* II, p. 60 et 61; *Murat.* III, p. 1638.)

Pomptīnă, Pomtīnă *ou* Pomptĭnă pălŭs. *f. Marais Pontins, dans la Campanie.* Ēt Pomptīnă pălŭs, ēt Gallĭnārĭă pīnŭs. *J.* (3, 307). Ēt quæ Pomptīnās vīă dīvīdĭt ūdă pălūdēs. *L.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. Pēndŭlă Pomptĭnōs quæ spĕctăt Sētĭă cāmpōs. *M.* (XIII, 112)

† Pōmŭlum, ī. *n. dimin. de* Pomum. Rēpĕrē cōnsuētīs pĕr mīllĕ pōmŭlă nātīs. *Paul. Petr.* (5, 452). Vēl dărē quī pŏtŭī pōmŭlă mōrē jŏcī. *Fort.* (in *Notit. Mss. Paris.*, *T.* XII, n. 15, nuperrime edit. a V. Cl. *Guérard*).

Pōmum, ī. *n. Fruit.* Cuī pēndērē sŭă pătĕrĕrīs ĭn ārbŏrē pōmă. *V.* Ēt măgis ăddūctō pōmŭm dēcērpĕrē rāmō. *O.* Ārbŏr ĭbi nĭvĕīs ŭbērrĭmă pomis, Ārdŭă mōrŭs ĕrăt. *Id.* SYN. Fructŭs, *qqf.* frūgēs, fētŭs. EP. Mātūrŭm, dŭlcĕ, mītĕ, grātŭm; tĕnĕrŭm, nŏvŭm, născēns, pēndŭlŭm, pēndēns, æstīvŭm; dīvēs, lætŭm, ŭbĕr, fēlix. PPH. Ārbŏrĕī fētŭs. Ārbŏrĭs, rāmōrŭm ŏpēs. Aūtŭmnī pōndŭs. Fētŭs ārbŏrĕ dēmptī. Pōmōrŭm pōndŭs, ōnŭs. PHR. Pēndēntēs ārbŏrĕ frŭctŭs. Pōmă pēndēntĭă rāmīs, rāmōs cūrvāntĭă, dēdūcēntĭă, prĕmēntĭă, pōndĕrĕ grăvāntĭă. *Voy.* Pomifer. ‖ *Cueillir des fruits.* Pōmă, frŭctŭs cārpŏ, dēcērpŏ, lĕgō, cōllĭgō; rāmō dēcērpŏ, ārbŏrĕ dēmŏ, mānŭ vēllō, āvēllō. ‖ *Pomme.* Nōn ălĭtĕr quām pōmă sōlēnt, quæ cāndidă pārtĕ, Pārtĕ rŭbēnt. *O. Voy.* Mălum. ‖ — aūrĕum, Pūnĭcum. *Voy.* Hesperis. ‖ *qqf. Comme* Pomus. Pōmă quŏque, ŭt prīmŭm trŭncōs sēnsērĕ vălēntēs. *V.* (*G.* II, 426).

Pōmŭs, ī. *f. Arbre fruitier ; pommier.* Tūm vĭctŭs ăbĭērĕ fĕrī, tūnc cōnsĭtă pōmŭs. *Tib.* (II, 1, 45). *Voy.* Mălus.

† Pōmŭscŭlum, ī. *n. dimin. de* Pomum. Ūnŭmquēmquĕ sŭum rĕfĕrānt pōmŭscŭlă succŭm (*Anth.* II, p. 461).

† Pōndĕrĭtās, ātĭs. *f. Comme* Pondus. (*Att.* apud *Non.* 2, 671.)

Pōndĕrō, ās, ārĕ. *Peser.* Pĕrĭī : pūgnōs pōndĕrāt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 159. Adde *Prop.* II, 13, 12). SYN. Pēndō, ĕxpēndō, lĭbrō, ēxāmĭnō. PPH. Lāncĕ sūspēndō. ‖ *Au fig. Peser, examiner.* SYN. Ēxāmĭnō, ĕxpēndō, pērpēndō, æstĭmō. PHR. Ātque ălĭă pārte in trūtĭnă sūspēndĭt Hŏmērum. *J.*

Pōndĕrōsŭs, ă, ŭm. *Pesant.* Ŭbĭ pōndĕrōsās, crāssās căpĭăt cōmpēdēs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 64). SYN. Grăvĭs.

Pōndō. *ancien abl. de l'inus.* Pondus, ĭ. *m. En poids, pesant; poids.* Eō lāsĕrpĭtī lĭbrām pōndō dīlūūnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 27. *Id. Rud.* II, 2, 8. Cf. *Char.* 1, 17). ‖ *En partic. Poids d'une livre.* Plūs dēcĕm pōndō jam āmōrīs paūxillispĕr pērdĭdī. *Pl.* (*Truc.* V, *vs.* 21. *Id. As.* II, 2, 33). *Voy.* Libra.

Pōndŭs, ĕrĭs. *n. Poids, charge, masse, chose pesante.* Ādspĭcĕ cōnvĕxō nūtāntēm pōndĕrĕ mundum. *V.* Ādjĭcĕ pōndĕrā mālō. *O.* Pōndĕrĭbŭs lībrātă sŭīs (tellus). *Id.* Nām grăvĕ quĭd prōdēst pōndŭs mihi dīvĭtĭs aūrī? *Tib.* (I, 3, 11). Nōdosæ pōndĕrĕ clāvæ. *Sil.* SYN. Grăvĭtās, ōnŭs, sărcĭnă, mōles. EP. Lĕvĕ, jūstŭm; grăvĕ, nīmĭŭm, măgnŭm, ingēns, ĭnīquŭm. PPH. Mōlĭs pōndŭs. Mōlēs ōnĕrōsă. ‖ *Enfant dans le sein de sa mère.* Ēt facĕrĕnt ūtĕrī pōndĕră lēntă mŏrām. *Pp.* (IV, 1, 96. Adde *Ov. Her.* 11, 37; *Juv.* IV, 129). SYN. Ōnŭs, sărcĭnă. ‖ *Par ext. Coup.* Vāsă cădŭnt, quāntō pĕrcŭssŭm pōndĕrĕ signĕnt. *J.* (3, 271. *Id.* 15, 66). SYN. Ictŭs. ‖ *qqf. Poids d'une livre.* Ārgēntī pŏtŭīt pōndĕrā quīnquĕ pŭĕr. *M.* (VII, 53, nempe ferre). *Voy.* Pondo. ‖ *Au fig.* Ĕxprōmăm, mēntīsquĕ mĕæ quō pondĕrā vergānt. *L.* Quō pōndŭs ănĭmī vergāt? ŭbĭ pōnĕt mĭnās. *Sen.* (*Med.* 391). ‖ *Poids, fardeau.* Cētĕră cūrārŭm prōjĭcit pondĕrā. *L.* Quī prōptĕr ămārā sĕnēctæ Pondĕra dēspĭcĭtŭr. *O.* Ipse ētĭăm dŏmĭnŭs tāntō sŭb pondĕrĕ rērum. *M.* (VI, 64). SYN. Ōnŭs. ‖ *Poids, valeur, autorité, influence.* Immūtābĭlĕ sānctŭs Pōndŭs ădĕst vērbĭs. *St.* Ăn hăbēnt ēt sōmnĭă pondus? *O.* Nūgīs ăddĕrĕ pondŭs. *H.* Lăcrĭmæ pondĕrĕ vōcīs hăbēnt. *Id.* Mōmēnta ēt pondĕrā rērum. *L.* Vērbăquĕ dūxīssēt pondŭs hăbērĕ mĕă. *Pp.* (III, 5, 68). Tū quī sĕctārŭm caūsās ēt pondĕrā nōstī. *M.* (IX, 48). SYN. Mōmēntŭm, vīs, aūctōrĭtās. ‖ *Fixité, constance.* Nūllă dĭū fēmĭnă pondŭs hăbēt. *Pp.* (II, 19, 32). Sēd nōstrī rĕvĕrēntĭă pondĕrĭs ōbstāt (scil. stabilis decreti). *St.* ‖ *Gravité.* Hīlărĭsquĕ, tāmĕn cūm pondĕrĕ, vīrtūs. *St.* Ēt pondŭs vĕtĕrĭs trīstĕ sŭpĕrcĭlĭī. *Sen.* (*Hip.* 799). SYN. Grăvĭtās.

Pōnĕ. *adv. Par derrière.* Pōnĕ sŭbĭt cōnjŭx : fĕrĭmŭr pĕr ŏpăcă lŏcōrŭm. *V.* Pōnĕ sĕquēns. Pārs cētĕra pontŭm Pōnĕ lĕgīt. *Id.* SYN. Pōst. PPH. A tĕrgō. Pōst tĕrgŭm, tĕrgă. ‖ † *prép. Derrière.* Pōnĕ ædēm Cāstōrĭs, ĭbĭ sūnt. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 20. *Id. Pœn.* III, 2, 34). Dēnsām lătĭtānt pōnĕ ārbŏrĭs ŭmbrām. *Alc.* (*ad Sor.* 679).

Pōnō, ĭs, pŏsŭī, pŏsĭtŭm, pōnĕrĕ. *Mettre, placer, établir, déposer.* Ēt sălĕ tābēntēs ārtŭs ĭn lĭttŏrĕ pōnunt. *V.* Ĭmōquĕ pĕdēs ĭn mārgĭnĕ pōnūnt. *O.* Pōnĭtquĕ ĭn sēpĭbŭs ōvă. *Id.* Quūm pōnīt ūtĕrquĕ ĭn lŏcŭplētĕ dŏmō vēstīgĭă. *H.* SYN. Lŏcō, cōllŏcō, stătŭō, cōnstĭtŭō, dēpōnō, rĕpōnō, fīgō. ‖ *Au fig.* Ĭīs ĕgō nĕc mētās rērum, nĕc tēmpŏră pōnō. *V.* Sūmptīs spĕm pōnīs ĭn ārmīs. *Id.* Pōnĕ mŏdum ēxĭtĭīs. *O.* Tĕ ĭn crīmĕn pŏpŭlō pōnāt ātque ĭnfāmĭām. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 11). ‖ *Construire, bâtir.* Prīmă făvīs pōnūnt fundāmĭnă. *V.* Tēmplŭm dĕ mārmŏrĕ pōnām. *Id.* Quūm pŏsŭīt jūssām Phœbēīs sortĭbŭs ŭrbĕm. *O.* SYN. Lŏcō, ēxstrŭō, etc. *Voy.* Fundo 1. ‖ *Planter.* Pōnĕ ordĭnĕ vītēs. *V.* Ĭlle ēt nĕfāstō tĕ pŏsŭīt diē (de arbore). *H.* SYN. Sĕrō, plāntō. ‖ *Exécuter un ouvrage d'art.* Lĭquĭdīs ĭllĕ cŏlōrĭbŭs Sōlērs nūnc hŏmĭnĕm pōnĕrĕ, nunc dĕŭm. *H.* Quīă pōnĕrĕ tōtŭm Nēsciĕt (opus). *Id.* SYN. Fingō. ‖ *Placer près, sur.* Pŏsŭĭtquĕ ăd tēmpŏră cānōs. *O.* SYN. Āppōnō, ădmŏvĕō, ăpplĭcō, etc. ‖ *Mettre sur table, servir.* Ĭnvītās ăd āprŭm : pōnis mihi, Gāllĭcĕ, pōrcŭm. *M.* (VIII, 22). Ūnctă sătĭs pĭnguī pōnēntŭr ōlŭscŭlă lārdō. *H.* Dă Trēbĭō, pōnĕ ăd Trēbĭum. *J.* (5, 155). SYN. Āppōnō. ‖ *Proposer.* Ĭnvītăt prĕtĭīs ănĭmōs, ēt prædmĭă pōnīt. *V.* SYN. Prōpōnō. ‖ *Imposer, donner.* Mōrēsquĕ vīrīs ēt mœnĭă pōnĕt. *V.* Ērrōrī nōmĕn vīrtŭs pōsŭīssĕt hŏnēstŭm. *H.* SYN. Ĭmpōnō, dō. ‖ — ōscŭlŭm. *Baiser.* Ōscŭlăquĕ ĭn gĕlĭdīs pōnās sūprēmă lăbēllīs. *Pp.* (II, 10, 29. Et *St. Th.* II, 354). *Voy.* Osculor. ‖ *Déposer, quitter, au fig. renoncer à, se désister, chasser.* Nȳmphæ vēlāmĭnă pōnūnt. *O.* Vērsŭs ēt cētĕră lūdĭcră pŏpō. *H.* Pōnĭtĕ cōrdĕ mĕtŭum. *V.* Jām taūrī pōnĕt āmōrĕm. *O.* Pōnĕrĕ prœlĭă. *Sil.* Pōnĕ mŏrās ēt stŭdĭŭm lūcrī. *H.* SYN. Dēpōnō, ēxŭō, rĕlīnquō, pĕllō, ŏmittō, mittō, etc. ‖ *Déposer en gage.* Pōcŭlă pōnām Fāgīnă. *V.* Pōnō pallĭŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 77). SYN. Dēpōnō. ‖ *Placer de l'argent.* Quærīt cālēndīs pōnĕrĕ. *H.* SYN. Cōllŏcō. ‖ *Mettre un prix à une chose.* Cālĭdīs hŭic signō pōnēbam mūlĭa cēntum. *H.* ‖ *Disposer.* Pōnēndīs ĭn mīllĕ mŏdōs pērfĕctă cāpillīs. *O.* SYN. Dispōnō, cōmpōnō. ‖ *qqf. Exposer.* Mēumquĕ mĕ pŏtīūs cāpŭt pĕrĭcŭlō... pōnĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 29). SYN. Ēxpōnō. ‖ *Employer.* Quō pōnām vĭgĭlāns tēmpŏră lōngă mŏdō. *O.* SYN. Īnsūmō, etc. ‖ *Abaisser, apaiser.* Tōllĕrĕ, sĕū pōnĕrĕ

vŭlt frĕtă. *H.* SYN. Prĕmŏ, plăcŏ. ‖ *n. S'apaiser, cesser.* Tūm zĕphўrī pŏsŭĕrĕ. *V.* Quūm fĕră pŏnīt hĭems. *St.* SYN. Cessŏ, dēsīnŏ, cădŏ. ‖ Pōnĕ. *impér. Supposez que.* Vĕrūm pōne essĕ victum cŭm. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 24). SYN. Făc, fingĕ.

Pōns, tis. *m. Pont.* Săxĕŭs ingentī quĕm pōns ămplectĭtŭr ārcū. *L.* Mittī rōbōrĕō scīrpĕă pōntĕ sŏlĕt. *O.* Pōntem aŭdērĕt quŏd vĕllĕrĕ Cŏclēs. *V.* SYN. Pōntĭcŭlŭs, EP., Lignĕŭs, rōbōrĕŭs; săxĕŭs, ăltŭs, cēlsŭs, sŭblīmĭs; fīrmŭs, vălĭdŭs, tūtŭs. PPH. Pōntīs ārcŭs, fōrnīx, mōlēs, cūrvămĕn. PHR. Nōn flūmĭnă pōntĕ cŏĕrcĕt. *Rutil.* Pōntem indignātŭs Ărăxēs. *V.* Pōntĭbŭs înstrātīs cōnjūnxĭt lĭttŏră. *Enn.* ‖ *A Rome, c'était la place des mendians.* Invitātŭs ăd hæc ălĭquis dē pōntĕ nēgābĭt. *J.* (14, 134. Et *Mart.* X, 5). ‖ *Planche pour communiquer d'un navire au rivage.* Fōrtĕ rătĭs cēlsī cōnjūnctă crĕpĭdĭnĕ săxī Ĕxpŏsĭtīs stăbăt scălĭs ĕt pōntĕ părātō. *V.* Sŏcĭōs dē pŭppĭbŭs ăltīs Pōntĭbŭs ēxpŏnīt. *Id.* Cēlsăm părātīs pōntĭbŭs scandĭt rătĕm. *Prud.* (*Cath.* 995). ‖ *Étages de tours; chemins de communication entre plusieurs tours; pont-levis; espèce de pont volant pour les siéges.* Türrīs ĕrăt vāstō sūspectu ĕt pōntĭbŭs ăltīs. *V.* Sŭbdidĕrātquĕ rōtās, pōntēsque înstrāvĕrăt ăltōs. *Id.* (Adde *St. Th.* X, 879). SYN. Tăbŭlātă. ‖ *Ponts construits dans les comices, sur lesquels passaient les électeurs.* Pōntĭbŭs înfīrmōs præcĭpĭtāssĕ sĕnēs. *Ovid.*

Pōntĭă, æ. *f. Nom de femme.* Bŭccēllās mīsīssĕ tŭās tĕ, Pōntĭă, dīcīs. *M.* (VI, 75. Et *Juv.* 6, 638; *Sid. Pan.* 3024).

Pōntĭcŭlŭs, i. *m. Petit pont.* (*Cat.* 17, 3.)

Pōntĭcŭs, ă, ŭm (Ποντικός). *Du royaume de Pont.* Ădspĭcĭăt vŭltŭs Pōntĭcă tĕrră mĕōs. *O.* Pōntĭcă tĕr victī caŭtŭs mĕdĭcāmĭnă rĕgīs. *J.* (6, 661). ‖ *Subst. m. Nom d'homme. Auteur d'un poème sur la guerre de Thèbes.* Pōntĭcŭs hĕrōō, Bāttŭs quŏquĕ clārŭs lămbīs. *O.* ‖ *Autres.* Quīd prōdĕst, Pōntĭcĕ, lōngō Sāngŭĭnĕ cēnsĕrī. *J.* (8, 1. Et *Mart.* VII, 100).

Pōntĭfex, ĭcis. *m. Pontife, grand-prêtre, magistrat préposé aux cérémonies religieuses.* Dīcĭtĕ pōntĭfĭcēs : ĭn sānctō quīd făcĭt aūrum. *Pers.* (2, 69). Scāndĕt cūm tăcĭtă vĭrgĭnĕ pontĭfex. *H.* Pontĭfĭcŭm mĕlĭōrĕ cēnīs. *Id. Voy.* Sacerdos. ‖ *Eccl. Évêque.* Pōntĭfĭcēm sācrīs ăssūmptum rēspicĕ pātrēm. *Alc.* (*ad Sor.* 822). Quāmvīs pōntĭfĭcēm prĕmĕrĕt trĕmēbūndă sĕnēctus. *Fort.* (IV, 6, 1). Tōtŭs ōrbīs ămōr, pōntĭfĭcŭmquĕ căpŭt. *Id.* (III, 9, 2). SYN. Præsŭl. *Voy.* Episcopus.

Pōntĭfĭcālis, ĕ. *De pontife.* Nūmĭnĕ, pōllŭĕrānt pōntĭfĭcālĕ căpŭt. *O.* Ĕxŭvĭās dēpōnĕrĕ pōntĭfĭcālēs. *Prud.* (*Sym.* 631. Et *Fort.* I, 15, 33).

Pōntĭfĭcātŭs, ūs. *m. Dignité de pontife, pontificat; Eccl. épiscopat.* Vīr mŏnăchŭs pērstāns ĭn pōntĭfĭcātŭs hŏnōrĕ. *Fort.* (*V. S. M.* I, 221, ultima male correpta in *pontificatus*).

Pōntillānŭs, i. *m. Nom d'homme.* Sīc ĕrīt ætĕrnūm, Pōntillānĕ, vălĕ. *M.* (V, 67).

Pōntīnă. *Voy.* Pomptina.

Pōntĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ignōscīsnĕ tŭăm, Pōntī dŭlcissĭmĕ, cūlpăm? *Aus.* (*Epist.* 24, 103). Quĕm gĕnĕrīs prīncĕps Paŭlĭnŭs Pōntĭus ōllm. *Sid.* (*Pan.* 2946). ‖ *Ponce Pilate. Voy.* Pilatus.

† Pōntĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre sur mer.* Lūstrēnt pōntĭvăgī Cūmānī lĭttŏrĭs ăntrā (*Anth.* I, p. 487). *Voy.* Undivagus.

1. Pontŭs, i. *m.* (πόντος). *La mer.* Mūltă tămen lātŭs trīstĭă pōntŭs hăbĕt. *O.* Cōntĭnŭō vēntĭs sŭrgēntĭbŭs, aūt frĕtă pōntī. *V. Voy.* Mare. ‖ — Eŭxīnŭs. *Le Pont-Euxin.* Dūm mĕ, tĕrrārŭm pārs pænĕ nŏvīssĭmă, Pōntŭs Eŭxīnŭs fālsō nōmĭnĕ dīctŭs, hăbĕt. *O.* Pōntŭs ĕt ōstrĭfĕrī faūcēs tĕptantŭr Ăbўdī. *V. Voy.* Euxinus. ‖ *Vague, lame. Virg.*

2. Pōntŭs, i. *m.* (Πόντος). *Le Pont, contrée de l'Asie-Mineure.* Ilās hērbās ātque hæc Pōntō mihĭ lēctă vĕnēnă. *V.* Ĕcquĭd ŭt ē Pōntō nŏvă vēnīt ĕpīstŏlă, pāllēs? *O.*

Pŏpă, æ. *m. Prêtre qui immolait les victimes* Sūccĭnctĭquĕ călēnt ăd nŏvă lūcră pŏpæ. *Pp.* (IV, 3, 62). ‖ *Au fig. Qui abat beaucoup de viande.* Ăst illĭ trĕmăt ōmentō pŏpă vēntĕr. *Pers.* (6, 75).

Pŏpănŭm, i. *n.* (πόπανον). *Gâteau d'offrande.* Scīlĭcĕt ĕt tĕnŭī pŏpănō cōrrŭptŭs Ōsīrĭs. *J.* (6, 541. Quod *Suet. Vesp.* 7, vocat *panificium*).

Pŏpēllŭs, i. *m. Petit peuple.* Vīllă vēndēntēm tŭnĭcātō scrūtă pŏpēllō. *H.* Blāndō caūdām jāctārĕ pŏpēllō. *Pers.* (4, 15). *Voy.* Plebecula.

Pŏpīnă, æ. *f. Auberge, restaurant, gargote.* Quæcūnque ĭmmūndĭs fĕrvēnt ăllātă pŏpīnīs. *H.* Ūnctă pŏpīnă. *Id.* Quōd fūmantĭă qui tŏmăclă raūcŭs Circumfĕrt tĕpĭdīs văgŭs pŏpīnīs. *M.* (I, 42). *Voy.* Caupona.

Pŏpīnō, ōnis. *m. Qui fréquente les gargotes.* Ĭmbēcīllŭs, ĭnĕrs, sīm quĭdvīs, ăddĕ pŏpīnō. *H.* Quis pōcŭlis ārgentĕīs chŏrum ĭntrō ĭbĭt? pŏpīnō. *Varr.* (apud *Non.* 2, 705).

Pŏplĕs, *et ordint.* Pōplĕs, ĭtis. *m. Jarret, par ext. genou.* Ingēns ăd tĕrrām dūplĭcātō pōplĭtĕ Türnŭs. *V.* Pōplĭtĭbŭs sŭbĕrānt pictō gĕnŭălĭă limbō. *O.* Sūræ flĕxĕrĕ, sīne üllō Tēgmĭnĕ pōplĕs ĕrāt. *L.* Pōplĭtĭbŭs tĭmĭdōquĕ tĕrgō. *H.* Brāchĭă, pālpēbræquĕ cădūnt, pōplĭtēsquĕ rĕcūmbūnt. *Lr.* (IV, 950. Alii, *procumbunt.* Sic et *Sept. Seren.*, auctore *Serv.* ad *Æ.* IX, 762). *Voy.* Genu.

† Pōplĭcĭtŭs. *arch. Comme* Publicitus. Prōlētārĭī pōplĭcĭtŭs scūtīsquĕ fĕrōquĕ Ōrnātŭr fĕrrō. *Enn.* (apud *Gell.* 16, 10).

Pŏplĭcŏlă *ou* Pŭblĭcŏlă, æ. *m.* (Ποπλικόλας). *Surnom de Valérius, consul collègue du premier Brutus; autres de ce nom.* Pŏplĭcŏla, ĭngēntĭs Vŏlēsī Spārtānă prŏpāgŏ. *Sil.* Quūm Pēdŭs caūsās ēxsūdĕt Pŏplĭcŏla, ātquĕ. *H.* Prænĭă Mēssālīs maxĭmă Pŏplĭcŏlīs (*Catal. Virg.* 11, 40). ‖ *adj. Qui flatte le peuple.* Ĭntĕr pŏplĭcŏlās mānŭ fĕrōcēs Trūncō Mūcĭŭs ēmĭnĕt lăcĕrtō. *Sid.* (*Pan.* 3154. Alii in his leg. *Publicola*).

† Pŏplĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Publicus. Nām mūltī suām rĕm bĕnĕ gĕssĕrĕ ĕt pŏplĭcam pātrĭă prōcŭl. *Enn.* (apud *Cic. Fam.* 7, 6).

† Pŏplŭs, i. *m. sync. de* Populus. Tu ūrbānŭs vērŏ scūrră, dēlĭclæ pŏplī. *Pl.* (*Most.* I, 1, 14. *Id. Amp. prol.* 101; *As. prol.* 4).

† Pŏpŭlŭs, i. *m. ancienne orthog. pour* Populus. (*Enn.* apud *Varr. L. L.* 6, 3, et *Non.* 2, 625.)

Pŏpōsci. *parf. de* Posco.

Pŏppæă, æ. *f. Poppée, seconde femme de Néron.* Quos jām tĕnĕt Pŏppæă cōncordī fĭdē. *Sen.* (*Oct.* 791). ‖ *D'où,* Pŏppæānă, ōrŭm. *n. pl. Sorte de parfum.* Pānĕ tŭmĕt făcĭlĕ, aūt pinguĭă pŏppæānă spīrāt. *J.* (6, 462).

Pŏppўsmă, ătis. *n.* (πόππυσμα). *Manière de flatter les chevaux avec la voix; murmure approbateur.* Præbĕbāt vātī crĕbrūm pŏppўsmă rōgantī. *J.* (6, 584. Ubi *Rupert.*).

Pŏpŭlābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être ravagé.* Quŏdcūnquĕ fŭĭt pŏpŭlābĭlĕ flāmmæ. *O.*

Pŏpŭlāris, ĕ. *Populaire, du peuple.* Jām nĭmĭŭm gaudĕns pŏpŭlārĭbŭs aūrĭs. *V.* Ĕt pŏpŭlārĕs Vincĕntem strĕpĭtus. *H.* Æŏlĭs fĭdĭbŭs quĕrĕntēm Sapphō pŭĕllĭs dĕ pŏpŭlārĭbŭs. *H.* (Adde *Pl. Aul.* I, 1, 4; *Ter. Eun.* V, 9, 1). SYN. Cīvĭs, *qqf.* pŏpŭlŭs. || *En gén. Du même pays.* Rāmumquĕ tĕnēns pŏpŭlārĭs ŏlīvæ. *O.* Lucāna pŏpŭlārĭs (*Ibis*, 505). SYN. Pātrĭŭs. || *Populaire, qui a de la popularité.* Pŏpŭlārĭa nōmĭna Drusōs. *L.* || *qqf. Commun, vil, méprisable.* Pŏpŭlārĭa ăgĭmŭs pĕr lŭdŭm. *Laber.* (apud *Non.* 2, 630. Cf. *Donat.* ad *Ter. Ph.* 1, 1, 1).

Pŏpŭlārĭtās, ātĭs. *f Popularité.* Ĕt grātŭm pŏpŭlārĭtātĕ Māgnŭm. *St.* Āltĕr dŭm pŏpŭlārĭtātĕ gaudĕt. *Sid.* (*Pan.* 3474). PPH. Populāris aūrā, favŏr. PHR. Pŭblĭcŭs hĭnc ārdēscĭt āmŏr. *Cl. Voy.* Favor. || *qqf. Lien qui unit des compatriotes.* Ātquĕ ĭmpĕrā pŏpŭlārĭtātĭs caūsā. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 81).

Pŏpŭlārĭtĕr. *Pour la popularité, pour plaire au peuple.* Quēmlĭbĕt ŏccidūnt pŏpŭlārĭtĕr. *J.* (3, 37).

† Pŏpŭlātĭm. *En masse.* Pŏētă plăcŭĭt pŏpŭlātĭm ōmnĭbŭs. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 628. *Cæcil. ib.* 659).

Pŏpŭlātĭō, ōnĭs. *f. Action de ravager.* || † *néol. Population.* Flēbānt gĕrmānæ, flēbāt pŏpŭlātĭō præsēns. *Sedul.* (4, 275).

Pŏpŭlātŏr, ōrĭs. *m.*; Pŏpŭlātrīx, īcĭs. *f. Celui ou celle qui ravage.* Hōc ŭbĭ cognōvĭt Trōjæ pŏpŭlātŏr Atrĭdēs. *O.* Calabri pŏpŭlātor Sirmĭs ārvi. *V. Fl.* Fluctŭĕt, aūt Sicŭlī populatrīx vĭrgŏ prōfundi. *St.* Aūt pŏpŭlātrĭcēs ĭnfēstāvērĕ cātĕrvæ. *Cl.* SYN. Vāstātŏr, pēstĭs, ēxĭtĭŭm, clādēs.

Pŏpŭlātŭs, ă, ŭm. *de* Populor *ou* Populo. 1. *Qui a ravagé.* Quīsquĕ sŭŭm pŏpŭlātŭs ĭtĕr. *V.* Gĕtĭcās populatus cædibus ūrbes. *St.* 2. *Ravagé.* Arva Marte cŏlī pŏpŭlāta nostro. *H.* Pŏpŭlātaquĕ tĕmpŏra rāptĭs Aūrĭbus. *V.* Ĕt ōmnī dēcŏrĕ pŏpŭlātō lĕvĭs. *Sen.* (*Ag.* 503, de nave).

Pŏpŭlātŭs, ūs. *m. Dégât, ravage.* Ārdēnt Hēspĕrĭī sævīs pŏpŭlatĭbus ægrī. *L.* Squalēnt popŭlatĭbus ægrī. *Cl.* (*Eutr.* I, 244. Et *Sid. Pan.* 1187).

Pŏpŭlĕūs, ă, ŭm. *De peuplier.* Quālis pŏpŭlĕa mœrēns phīlŏmēlă sŭb ŭmbrā. *V.* Ĕt quŭm pŏpŭlĕās vēntĭlat aūra cŏmās. *O.* SYN. Pŏpŭlnŭs.

Pŏpŭlĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui produit des peupliers.* Pŏpŭlĭfĕr Spērchĭus, ĕt ĭrrĕquĭētŭs Ēnīpeūs. *O.* (*Id. Am.* II, 17, 32).

Pŏpŭlīscĭtŭm *ou* Pŏpŭlī scītŭm, ī. *n. Comme* Plebiscitum. Quŭm scīta pātrŭm pŏpŭlīquĕ frĕquēntĕr. *Prud.* (*Sym.* 1119, novarit).

Pŏpŭlnŭs, ă, ŭm. *Comme* Populeus. Pŏpŭlnă sŏrs aūt ăbiēgna ēst tŭă? *Pl.* (*Cas.* II, 6, 32).

Pŏpŭlŏ, ās, ārĕ, *et* Pŏpŭlŏr, āris, ārī. *d. Dépeupler, dévaster, ravager.* Hĭnc ōlim ignārōs luctŭs popŭlāvit Achīvos. *O.* Non nos aūt ferro Libўcos popŭlare penatēs Vĕnimŭs. *V.* Ĕt littŏra vēstra Vī pŏpŭlat. Pŏpŭlatquĕ ingēntēm fārrīs acĕrvum. *Id.* Plurĭmă tĕrrēno pŏpŭlāvĕrat æquŏră bellŏ. *Rutil.* (1, 333). Fŏrmām pŏpŭlābĭtŭr ætās. *O.* Nēc tām pătĭēntĕ cŏlōnō Ārvă prĕmī, quām sī ferrō pŏpŭlētŭr ĕt ignī. *L.* Ĕt ora dūrŭs pulchra pŏpŭlātur lăpis. *Sen.* (*Hip.* 577). Fīnēs mŭs pŏpŭlatŭr. *M.* (XI, 19). SYN. Dēpŏpŭlŏ, dēpŏpŭlŏr, dēsōlŏ, vāstŏ, dēvāstŏ, dīrĭpĭŏ, prædŏr, corrŭmpŏ, dēstrŭŏ, *qqf.* cōnsūmŏ, ăbsūmŏ. PHR. Fūnēstŏs rēddĭdĭt agros. *Lr.* || Pŏpŭlŏr. *qqf. pass.* Pĕrĭsnĕ părĕt pŏpŭlandă trădĕrĕ tĕrrās? *O.* (Cf. *Char.* 2, 142 et 143) *Voy.* Populatus.

Pŏpŭlōnĭă, æ. *f.* (Πομπηλώνιον). *Ville maritime d'Étrurie.* Sĕxcēntōs ĭllī dĕdĕrāt Pŏpŭlōnĭă mātĕr. *V.* Prōximă sēcĕrŭm rĕsĕrāt Pŏpŭlōnĭa lĭttŭs. *Rutil.* (1, 421).

† Pŏpŭlōsŭs, ă, ŭm. *Populeux; nombreux, multiple.* Rūră pălūdĭcōlæ tēmnĭs pŏpŭlōsă Rāvĕnnæ. *Sid.* (*Ep.* VII, 17, 19). Vīx pārēns ōrbĭs pŏpŭlōsă Pœnī. *Prud.* (*Peri.* 1100). Brĭārĕŭs pŏpŭlōsō cōrpŏrĕ pūgnāt. *Sid.* (*Pan.* 2483). Lĭnguārŭm pŏpŭlōsă sĕgĕs. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 123). SYN. Cĕlĕbĕr, frĕquēns, mūltŭs, etc.

1. Pŏpŭlŭs, ī. *m. Grande réunion d'hommes, habitans, population.* Cūmquĕ sŭīs tōtās pŏpŭlīs ĭncēndĕrĕt gēntēs ĭn cĭnĕrēm vĕrtūnt. *O.* Āntĕ sŭī pŏpŭlūs lĭmĭnă rēgĭs ădĕst. *Id.* Nūtārētquĕ rătĭs pŏpŭlō pĕrĭtūrā rĕcēptō. *L.* SYN. Tūrbă, *qqf.* ĭncŏlă, cīvēs. || *Peuple, nation.* Hĭnc pŏpŭlūm lātē rēgēm bēllōquĕ spērbŭm. *V.* Thrācŭm pŏpŭlīs fŭlt aūctŏr. *O.* SYN. Gēns, nātĭŏ, *qqf.* tērră, tēllŭs, gĕnŭs. || In pŏpŭlōs ērĕō. *Devenir célèbre.* Ĕxĕāt in pŏpŭlos cūnctis ĭllūstrĭŏr ānnŭs. *Cl.* PHR. In fāmam ēt sæcŭla mittī. *Sil.* || *Le peuple, la foule.* Pŏpŭlās mĕ sĭbĭlăt, āt mĭhī plaŭdō. *H.* Pŏpŭlī contēmnĕrĕ vōcēs. *Id.* Prōquĕ mĕtŭ, pŏpŭlūm sīnĕ vī pŭdōr ipsĕ rĕgēbat. *O.* Dăt pŏpŭlūs, dăt grātŭs ĕquēs, dăt tūră sĕnātŭs. *M.* (VIII, 15). SYN. Tūrbă, vŭlgŭs, *qqf.* plēbs, mūltī.

2. Pŏpŭlŭs, ī. *f. Peuplier.* Pŏpŭlŭs īn flŭvĭīs, ăbĭēs in mōntĭbŭs ăltīs. *V.* Öppōrtūnă sŭă blāndĭtŭr pŏpŭlŭs ŭmbrā. *O.* Pŏpŭlĕ, vĭvĕ, prĕcŏr. *Id.* EP. Fluvĭālis, ălbă, glaŭcă, vīrēns, vĭrĭdīs, frōndēns; ălta, cĕlsă, ārdŭă, prōcēra. PPH. Ārbŏr Hērcŭlĕa, Ălcĭdæ grāta, grātĭssĭmă. Ārbŏr Phăēthōntĭās, Phaēthōntĭs (idis). Phăēthōntĭs sŏrŏr.

Pŏrcă, æ. *f. Laie, truie.* Prīmă Cĕrēs ăvĭdæ gāvīsa ēst sanguĭnĕ porcæ. *O.* Cæsă jŭngēbānt fœdĕrā pŏrcă. *V.* Frūgĕ Lārēs ăvĭdāquĕ pŏrcă. *H.* SYN. Scrōfa, sūs. *f.* PHR. Sētĭgĕræ mātrīs fĕcundō nātŭs ĭn ălvō. *Symp.* (*Ænig.* 31).

Pŏrcēllŭs, ī. *m. Comme* Porculus. Æquĭlla ēst pārātă răpĕrĕ pŏrcēllōs tĭbī. *Ph.*

† Pŏrcĕō, ēs, ērĕ. *arch. Empêcher.* Dĕŭm mĕ ĭncēndĭt făcĕrĕ piĕtās, civĭŭm pŏrcĕt pŭdŏr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 696. *Lucil., Pac., Att. ibid.* Cf. *Char.* 3, 217, qui vertit *βιάζομαι*, et dat perf. *porxi*).

Pŏrcĭă, æ. *f. Porcie, fille de Caton d'Utique et femme de Brutus.* Cŏnjŭgĭs aūdĭssēt fātŭm quŭm Pŏrcĭă Brūtī. *M.* (1, 43).

Pŏrcinārĭŭs, ĭī. *m. Charcutier.* Quāntă lānĭīs lăssĭtudō! quāntă porcĭnārĭis! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 5).

Pŏrcĭnŭs, ă, ŭm. *De porc.* Jūdæŭs ĭlcĕt ēt pŏrcĭnŭm nūmĕn ădōrĕt. *Petr.* (*fragm.* p. 683, *Burm.* Adde *Pl. Men.* I, 3, 28). Pŏrcĭnŭm tĕnŭĕrĕ grĕgĕm. *Sedul.* (3, 84). SYN. Sŭillŭs. || *Subst. f.* (*s.ent.* caro). *Viande de porc.* Vītŭlĭnām, cētŭm pŏrcĭnām: cāra ōmnĭă. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 5. *Id. Capt.* IV, 2, 69).

Pŏrcĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Pŏrcĭŭs ĭnfrā *H.* Pŏrcĭŭs ŏctāphŏrō fĕrtŭr (*Anth.* II, p. 464).

Pŏrcŭlă *ou* Pŏrcŭlēnă, æ. *f. Petite truie.* (*Pl. Mil.* IV, 2, 68.)

Pŏrcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Porcus. *Petit cochon marcassin.* Jŭbĕās, sī vāpĭās, pŏrcŭlum āfferrī (ibi

Pl. (*Men.* II, 2, 37. *Id. Rud.* IV, 4, 126). SYN. Porcēllus.

Porcŭs, ī. *m. Porc, cochon.* Ŭt lĭbet, hæc porcīs hŏdiē cōmēdendă rĕlĭnquēs. *H.* Ēt mĭnŏr ēst hŭmĭlī victĭmă porcŭs hărā. *O.* Invītās ăd ăprŭm : pōnīs mĭhī, Gallĭcĕ, porcŭm. *M.* (VIII, 22). SYN. Sŭs, porcēllus, porcŭlus. *Voy.* Sus. ‖ *Au fig. Homme gras.* Mē pinguem ēt nĭtĭdŭm... Ēpĭcūrī dē grĕgĕ porcŭm. *H.* Aŭt porcŭs Umbĕr, aŭt ŏbĕsŭs Etrŭscŭs. *Cat.* (39, 11).

Porgŏ, ĭs, rxī, gĕrĕ. *sync. de* Porrigo. Ēt pōcŭlă porgĭtĕ dextrīs. *V.* Dŭcī porgēns cărchĕsĭă Grăiō. *V. Fl.* Tŭ sĕnĭŭm vēl rĕ, vēl spĕ mĭhī porgĕ frŭēndŭm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 37). Mūtāsquē vōlŭcrēs Porxīt, ēt ŏbtūsō pāllentēs gĕrmĭnĕ flŏrēs. *St.* (*Silv.* I, 1, 205).

Porphўrĭō *ou* Porphўrĭōn, ōnĭs. *m.* (Πορφυρίων). *Nom d'un géant.* Porphўrĭōn trĕpĭdām cōnātŭr rŭmpĕrĕ Dēlŏn. *Cl.* Aŭt quĭd mĭnācī Porphўrĭōn stătŭ. *H.* ‖ *Autres.* (*Mart.* XIII, 78).

Porrectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Porrigo. *Étendu, et au fig.* Sī mărĕ, sī tĕrrās porrectăquĕ lĭttŏră vĭdī. *O.* Dĭffĭdĭt, ăc multă porrectum ēxtēndĭt ărēnă. *V.* Sĕrĭēs porrectă vĭărŭm. *St.* Cōrsĭcă Sardĭnĭă brĕvĭōr, porrectĭōr Ĭlvă. *Sen. phil.* (*Epig. de Cors.*). Ĭmpĕrī Porrectă mājestās ăd ōrtŭm Sōlis. *H.* SYN. Extensŭs *ou* ēxtentŭs, protentŭs, prōlātŭs, lōngŭs. ‖ *Prolongé, en partic. Syllabe longue.* Ēt sīt prōductă sўllăbă lōngă mŏrā. *O. Voy.* Productus. ‖ *Présenté, offert.* Mūnĕrā porrexīt : Mĭnos porrectă rĕfŭgit. *O.* Ŏdērŭnt porrectă nĕgantēm pōcŭlă. *H.* SYN. Oblātŭs. ‖ — frons. *Front déridé.* Primum ĕgŏ tē porrectĭōrĕ frontĕ vŏlō mēcum lŏquī. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 3). SYN. Explĭcĭtus.

Porrexī. *parf. de* Porrigo.

Porrĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Offrir en sacrifice des viandes qu'on jettait dans la mer.* Ēxtăquĕ sālsōs Porrĭcĭam ĭn flŭctŭs. *V.* (*Æ.* V, 238. Hoc jure defendit *Macr. Sat.* 3, 2, eos castigans qui leg. *projiciam.* Et *Servius :* « Legendum *Porriciam*, i. e. porro jaciam. » Proprie obsoletum verbum est *iciam*, quod in *Abicio, Adicio, Reicio*, etc. Veteres libb. habent *projiciam, proiciam*). Ătque ĭn mānĭbŭs ēxtă tĕnĕam, ŭt porrĭcĭam. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 31. Et *Næv.* apud *Non.* 2, 62). PHR. Jactăquĕ cærŭlĕīs ĭnnăbānt flŭctĭbŭs ēxtă. *Sil.*

1. Porrĭgŏ, ĭnĭs. *f. Petites écailles ou farine qui se détachent de la tête, dartre farineuse.* Căpŭt ĭmpexă fœdŭm pōrrĭgĭnĕ. *H.* Quŭm căpŭt ĭmmēnsă pexŭm pōrrĭgĭnĕ nĭnguit. *Ser. Sam.* (*vs.* 35. *Id.* 45. Et *Lucil.* apud *Non.* 2, 701). ‖ *Dartre d'un cochon ladre.* Grēx tōtŭs ĭn ægrīs Ūnĭus scābĭē cădit ēt pōrrĭgĭnĕ pōrcī. *J.* (2, 79).

2. Porrĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Tendre, étendre, allonger.* Sērpēns ĭn lōngŭm pōrrĭgăr ālvŭm. *O.* Nĕc brāchĭă lōngō Mărgĭnĕ tĕrrārŭm pōrrexĕrăt Ămphĭtrītē. *Id.* Pĕr tōtă nŏvēm cuī jŭgĕră cōrpŭs Porrĭgĭtŭr. *V.* SYN. Tēndŏ, ēxtēndŏ, prōtēndŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prōlātŏ, *qqf.* prōpăgŏ. ‖ — pēdēs. *Être exposé, en parlant d'un mort.* Sēd mĕă porrexīt spŏrtŭlă, Paulĕ, pēdēs. *M.* (IX, 86, translate). ‖ *Au fig.* Brūmālēs porrĭgĭs hōrās. *O.* Quĭs grădŭs ūltĕrĭŏr, quō sē tŭă porrĭgăt īră? *Id.* ‖ *Étendre à terre, renverser.* Ēt vōlŭcrēm lōngō porrexīt vūlnĕrĕ pārdŭm. *M.* (*Spect.* 15). Ūtrŭmque ăb ĕquīs ĭngēntī porrĭgĭt ārvō. *V. Fl.* SYN. Extendŏ, sternŏ, etc. ‖ *Tendre, présenter, offrir.* Nĕc tĭbī pāmpĭnĕās aūtūmnŭs porrĭgĭt ūvās. *O.* Porrĭgĭt ōscŭlă lўmphīs. *Id.* Vēctĭgālĭă porrĭgărnŭ. *H.* SYN. Tēndŏ, prōtēndŏ, ŏffĕrŏ, præbĕŏ. ‖ *Montrer.* Naŭplĭŭs ūltōrēs sŭb nōctēm pōrrĭgĭt ĭgnēs. *Pp.* (IV, 1, 115). *Voy.* Ostendo.

Porrĭmă, æ. *f. Sœur ou compagne de Carmenta.* Porrĭmă plăcātŭr. *O.* (*Fast.* I, 633. Cf. *Macr. Sat.* 2, 7).

Porrō, *et postérieurement* Porrŏ. *adv. Loin en avant, en avançant.* Ŭbĭ tu hīc hăbītās? Porro illīc lōngе ĭn cāmpīs ūltĭmīs. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 95). Sĕd, ŭt ōccēpīstī, pĕrgĕ porrō prōlŏquī. *Id.* (*Trin.* I, 2, 125). Porro ăb hāc quæ mе ābstrāhăt. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 18). Tū porrō sĕquĕrīs? *St.* Inscĭīs Ænēās quæ sint ĕă flŭmĭnă porrō. *V.* SYN. Lōngĕ. ‖ *Dans la suite des temps, dans l'avenir, ensuite, désormais, depuis lors.* Mŏve ōclŭs tĕ, ŭt, quĭd ăgăm porro, ĭntēlligās. *Ter.* (*And.* IV, 3, 16). Dehĭnc ŭt quīescānt porrō mŏnĕo, ēt dēsīnānt (*Ibid. prol.* 23). Hĭnc maxĭmă porrō Accĭpĭt Rōma, ēt pātrĭŭm sĕrvāvĭt hŏnōrĕm. *V.* Ex Tāntalō Pĕlŏps, ex Pĕlŏpe aūtĕm sātŭs Ātreūs, quī nōstrum porrō prōpăgāt gĕnŭs. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 2, 443). Flĕt ădhūc, ēt porrō flēbĭt Adonĭn Victă Vĕnŭs. *Grat.* (*Cyn.* 64). SYN. Deīndĕ, prætĕrĕă, ūltrā, ădhūc, dĭū. ‖ *Enfin.* Nūnc porrō, Æschĭne, ĕxpergiscĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 21). ‖ *Or, donc.* Accĭpĕ porrō Quĭd dūbĭtēm. *V.* ‖ *Certes.* Mūltōs porrō vīdēs, quōs sæpe ēlūsŭs ăd ĭpsōs. *J.* (11, 9). SYN. Scilĭcĕt, quippĕ, prōfĕctŏ.

Porrŭm, ī. *n.; Porrī, ōrŭm. m. pl. Porreau, légume.* Ĭn quĭbŭs ēst lăctūcă sĕdēns, ēt sĕctīlĕ porrŭm. *M.* (X, 48). Seū pīscēs, seū pōrrum ēt cæpĕ trŭcīdās. *H.* Vīlēs Cāppădŏcæ grăvēsquĕ porrī. *M.* (V, 79. Etsi *Porrus* aliquoties apud prosaicos invenitur, audiendi sunt *Char.* 1, 80, et *Diom.* 1, 314, qui declinant : *Porrum*, pl. *Porri*). EP. Sĕctīvŭm, sĕctilĕ, grăvĕ, ōlens, grăveōlēns. PHR. Flăquĕ sĕctīvī nŭmĕrāta ĭnclūdĕrĕ porrī. *J.* Flă Tārentīnī grăvĭtĕr rĕdōlentĭă porrī. *M.* Porrīs flă rĕsĕctă sŭīs. *Id.* Ătque ăpĭō fāscēs ēt sĕctō cĭngĕrĕ porrō. *Col.*

Porsĕnă, *et* Porsĕnnă *ou* Porsĕnă, æ. *m.* (Πορσήνας *et* Πορσίνος). *Porsenna, roi de Clusium, fit la guerre à Rome pour rétablir les Tarquins.* Nĕc nōn Tārquĭnĭŭm ējĕctŭm Porsĕnnă jŭbēbăt. *V.* Sī pūgnās, ŭt victă sōlēs, Porsĕnnă sŭpĕrbŭm. *Sid.* (*Pan.* 672). Mīnācĭs aŭt Ētrŭsca Porsĕnæ mānŭs. *H.* Hānc spĕctārĕ mānŭm Porsĕnă nōn pŏtŭīt. *M.* (I, 22. *Id.* XIV, 98). Sī Porsĕnă fāndō Aūdĭtŭs tĭbī. *Sil.* (X, 484). *Voy.* Scævola.

Portă, æ. *f. Grande porte, porte de ville.* Hīc portās frāngĭt, ăt illĕ fŏrēs. *O.* Nĕc clausis mœnĭă portīs. Accĭpĭt ērātă jŭvĕnĕm Cōllātĭă portă. *Id.* Tūnc quŏquе cōmmunī portām statiōnĕ tĕnēbānt. *V.* Portārŭm vĭgĭlēs. *Id.* SYN. Claustră, lĭmĕn, vălvæ. EP. Ærātă, ærĕă, ăhēnă, fĕrrĕă, fĕrrātă, dūră, firmă, vălĭdă, rōbustă; ăltă, ĭngēns, sublĭmis, claūsă, strĭdēns. PPH. Portæ rōbŏră, rĕpăgŭlă. Claūsæ mūnīmĭnă portæ. ‖ *qqf. Porte, en gén.* Vēnĭt ăd stăbŭla ăvĭă tāndĕm... Portāsquĕ rĕfringĭt, Gērmānămquĕ răpĭt. *O.* Bēlli fĕrrātōs pōstēs portāsquĕ rĕfrēgĭt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VII, 622). Claūdēntŭr Bēllī portæ. *V.* SYN. Jānŭă, pōstēs, fŏrēs. *Voy.* Fores. ‖ *Briser les portes.* Portās, postēs, lĭmĭnă rumpŏ, pĕrrumpŏ, vēllŏ, frāngŏ, confringŏ, diffindŏ. VERS. Rumpĕrĕ claustră manū, sŏcĭōsque immittĕrĕ portīs. *V.* Fit vĭă vī, rumpūnt ădītus. Limĭnă pĕrrumpĭt, postēsque ā cārdĭnĕ vēllĭt Ærātōs. Ārĭētāt ĭn portās. Impŭlĭt ipsă manū portās,

ĕt cārdĭnĕ vĕrsŏ Bēllī fĕrrātōs rūpīt Sātūrnĭă pōstēs. *Id.* ‖ *Toute entrée ou sortie.* Vēntī, vĕlŭt ăgmĭnĕ făctō, Quă dătă pōrtă, rŭunt. *V.* Ex pōrtă lūdĭs quum ēmissŭs ēst lĕpŭs. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 31). SYN. Aditŭs *ou* exĭtŭs. ‖ *En partie. Défilés qui livrent l'entrée d'un pays* (*Gr.* πύλαι). Ădvĕhĭt Ălbānă Stīrŭs gĕnĕr ăgmĭnă pōrtă. *V. Fl.* Mĕtŭēndāvĕ pōrtă Limĭnă Căspĭăcæ. *St.* (Et *Avien. D. T.* 1256; *Sid. Pan.* 3522). SYN. Claŭstră, limĭnă. ‖ *qqf. Détroit.* Āst ŭbĭ sē prīmŭm pōrtă mărĕ fundĭt ăb illă. *Man.* (IV, 604). *Voy.* Fretum. ‖ — cœli. Quēm sŭpĕr ĭngĕns Pōrtă tŏnăt cœlī. *V.* (Præiverat *Enn.* apud *Sen. Epist.* 19). ‖ — Sōmnī. *Portes par lesquelles sortent les Songes.* Sūnt gĕmĭnæ Sōmnī pōrtæ. *V.* (Et *Prop.* IV, 7, 87; *St. Silv.* V, 3, *fin.*). *Voy.* Corneus, Eburneus. ‖ *Au fig.* Ēt quĭbŭs ē pōrtīs ŏccurrī cuīquĕ lĭcĕrĕt. *Lr.* (VI, 31, scil. viis). ‖ *Commencement.* Ēt quī pĕrpĕtŭī pōrtă dŏlōrīs ĕrīt. *Prosp.* (*Epig.* 50, 4).

† Pōrtātrīx, ĭcis. *f. Porteuse.* Pūlchrī ŏnĕrīs pōrtātrīx, insŭpĕrābĭlĕ dōnŭm. *Inscr.* (apud *Donat.* 33, 9).

Pōrtātŭs, ā, ŭm. *Porté.* Pōrtātŭsquĕ pŏlŭs. *Sid.* (*Pan.* 1963).

Pōrtēndō, ĭs, ī, ēntŭm, ēndĕrĕ. *Présager.* Nĕc rĕpĕto hæc gĕnĕrī pōrtēndĕrĕ dēbĭtă nōstrō. *V.* Quĭdquĭd, ăit, sŭpĕrī, mōnstrō pōrtēndĭtŭr ĭstō. *O.* SYN. Præmōnstrō, ōmĭnŏr, prædĭcō, præsāgĭō, aŭgŭrō, mōnstrō, ōstendō, dēnuntĭō, nŭntĭō, sīgnĭfĭcō, *qqf.* cănō.

Pōrtentĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des miracles.* Hūnc dĕă prævĭtĭăt, pōrtentĭfĕrisquĕ vĕnēnĭs. *O.* (*Met.* XIV, 54. Est qui leg. *portentificis*).

Pōrtentĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Miraculeux.* Nĕc pōrtentĭfĭcæ cēpīt mĕ ōblīvĭō vīrgæ. *Alc.* (V, 462).

Pōrtentōsŭs, ă, ŭm. *Qui tient du prodige, monstrueux.* Ēt pōrtentōsōs Cĕrcōpŭm lūdit ĭn ōrtŭs. *Man.* (IV, 666). *Voy.* Monstrosus.

Pōrtentŭm, ī. *n. Présage, prodige, signe effrayant.* Sēd vārĭīs pōrtentă dĕŭm tĕrrōrĭbŭs ōbstānt. *V.* Quēm căsŭm pōrtentă fĕrānt. *Id.* SYN. Prodĭgĭŭm, ōstentŭm, ōmĕn, mōnstrŭm. ‖ *Monstre.* Nōn quæ vīrgĭnĕō pōrtentă sŭb ĭnguĭnĕ lātrānt. *O.* Nōtăquĕ fātălī pōrtentă lăbōrĕ sŭbēgit. *H. Voy.* Monstrum. ‖ *Prodige; chose incroyable.* Mōnstra ēt pōrtentă lŏquuntŭr. *Lr.* (IV, 591).

Pōrthmeŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Πορθμεύς). *Le nocher des enfers, Charon.* Vīx squăllĭdă Pōrthmeŭs Sŭffĭcĭĕt sīmŭlācră vīrŭm trădŭcĕrĕ cymbă. *Petr.* (*Sat.* 121). Tētrŭmquĕ nŏvĭtĭŭs hŏrrĕt Pōrthmĕă. *J.* (3, 266). Săt fŭĕrăt, Pōrthmeŭ, cymbă vĕxissĕ mărītăm. *Inscr.* (apud *Fabr.* p. 702). *Voy.* Portitor.

† Pōrtī. *ancien gén. de* Portus. Pōrtī ĭndĭgĕntēs. *Turpil.* (apud *Non.* 8, 65).

Pōrtĭcŭs, ūs. *f. Portique.* Tĕ mŏdŏ Cāmpŭs hăbĕt, dēnsă mŏdŏ pōrtĭcŭs ŭmbră. *O.* Hīc rŭdĭs æstīvās præstābăt pōrtĭcŭs ŭmbrās. *M.* (I, 13). Īllŏs pōrtĭcĭbŭs rēx accĭpĭēbăt ĭn ămplis. *V.* SYN. Ămbŭlācrŭm, ămbŭlātĭō. EP. Ămplă, spătĭōsă, ĭngēns, lōngă, sŭblīmĭs, ăltă, sŭpĕrbă, dĕcōră, mărmŏrĕă, pictă. PHR. Nixă, fŭltă, ăltă cŏlŭmnis. VERS. Scilĭcĕt ŭmbrōsīs sŏrdĕt Pōmpēĭă cŏlŭmnis Pōrtĭcŭs, aulæīs nōbĭlĭs Ăttălĭcīs. *Pp.* Tū nĕquĕ Pōmpēĭă spătĭābĕrĕ cultŭs ĭn ŭmbră. *Id.* Tū mŏdŏ Pōmpēĭă lēntŭs spătĭārĕ sŭb ŭmbră. *O.* Tūrbăm nōn hăbĕt ōbstōlōrĕm Pōmpēĭŭs. *M.* ‖ *Le Portique, l'école stoïcienne.* Quondăm Pōrtĭcŭs ăttŭlĭt Ōbscūrōs nĭmĭŭm sĕnēs. *Boet.* (5, 4).

Pōrtĭō, ōnĭs. *f. Partie, portion.* Sēd frŭĕrīs : dīvīna hăbĭtăt sī pōrtĭō mānēs. *Aus.* (*Par.* 15, 11). Brĕvissĭmă vītæ Pōrtĭŏ. *J.* (9, 128). SYN. Pārs, pārtĭcŭlă.

Pōrtĭscŭlŭs, ī. *m. Bâton réglant la manœuvre des rameurs.* Nĕc pălmārŭm pŭlsŭs, nĕc pōrtĭscŭlī. *Laber.* (apud *Non.* 2, 637. *Enn. ibid.* Cf. *Fest.*). SYN. Hōrtātŏr. PHR. Mĕdĭæ stāt mārgĭnĕ pŭppĭs, Quī vōcĕ ăltĕrnōs naŭtārŭm tēmpĕrĕt ĭctŭs, etc. *Sil.* (VI, 360). *Voy.* Celeusma. ‖ *Au fig.* (*Pl. As.* III, 1, 14.)

Pōrtĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui transporte par eau, batelier.* Ēgŏ pŏl ĭstŭm pōrtĭtōrĕm prīvābŏ pōrtōrĭō. *Pl.* (*As.* I, 3, 7. *Id. Trin.* III, 3, 65). ‖ *Le nocher des enfers, Charon.* Pōrtĭtŏr hās hŏrrēndŭs āquās ēt lĭmĭnă sērvăt. *V.* Pōrtĭtŏr Ōrcī. *Id.* Trānsīrĕ vŏlēntĕm Pōrtĭtŏr ărcŭĕrăt. *O.* Lēthæī pōrtĭtŏr ămnĭs. *St. Voy.* Charon. ‖ *Au fig.* Quīd mĕrŭit tĕrrŏr Nēmēæ, quīd pōrtĭtŏr Hēllēs? *Col.* (10, 155. Sic et *Mart.* IX, 72; *Luc.* IV, 57). Glăcĭālĭs pōrtĭtŏr Ursæ. *St.* (*Th.* I, 692, scil. Bootes). ‖ † *néol. Porteur.* Nām cōrvŭs Hēlĭæ dătŭs Ōlĭm, cĭbōrŭm pōrtĭtŏr. *Prud.* (*Peri.* 1644). Lēctī pōrtĭtŏr ĭpsĕ sŭī. *Cl.* (*Epig.* 49, 17). Pōrtĭtŏr Ūrcĕōlī fōrmĭdāt tĕrgă Lĕōnĭs (*Anth.* II, p. 321). Pōrtĭtŏr ăd tāntōs mĭssŭs nōn sŭffĭcĭt ūnŭs. *Fort.* (XI, 8, 7, ubi de nuntio agi videtur).

Pōrtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Porter.* Quēm sēcŭm pātrĭōs ălŭnt pōrtārĕ Pĕnātēs. *V.* Pōrtāntŭr ăvārī Pygmălĭōnĭs ōpĕs pĕlăgō. Quēm Thrăcĭŭs ălbĭs Pōrtăt ĕquŭs bĭcŏlōr măculis. *Id.* Pūră cŏrōnātĭs pōrtābănt săcră cănistris. *O.* SYN. Fĕrŏ, gĕrŏ, gĕstŏ, vĕhŏ, vĕctŏ, bājŭlŏ, dēvĕhŏ, ōnĕrŏr, *par ext.* tĕnĕō, sŭstĭnĕō, tŏllŏ. PPH. Hŭmĕrō, hŭmĕrīs, tĕrgō, cervĭcĕ pōrtŏ, fĕrŏ, tŏllŏ. VERS. Ætherĭŏs quī fĕrt cervĭcĭbŭs ăxēs. *V.* Quēm sŭblīsse hŭmĕrīs cōnfĕctum ætātĕ pārentĕm (aiunt). Succēdōque ŏnĕrī. Rōmānŭs ĭn ārmīs Ĭnjŭstō sŭb fascĕ vīām quūm cărpīt. *Id.* Cōngĕstăquĕ rōbŏră dūrīs Fĕrt hŭmĕrīs. *O.* Cervĭcĕmquĕ pŏlō sŭppōsĭtūrŭs Ătlās. Sēd tămĕn ēt taŭrī cervix ŏnĕrātŭr ărātrō. Cōllă jŭbē dŏmĭtŏs ŏnĕrī sŭppōnĕrĕ taurōs. Præbĕt ēt ĭncūrvō cŏlla prĕmendă jŭgō (taurus). *Id.* Quūm grăvĭŭs dorsŏ sŭbĭīt ŏnŭs. *H.* Rĕtĭcŭlŭm pānĭs... ŏnŭstō Fōrtĕ vĕhās hŭmĕrō. *Id.* Căpŭlī cŏmmittĕrĕ pŏndŭs. *Pp.* Cērtăt ŏnŭs lēctī gĕnĕrōsă sŭbīrĕ jŭvēntŭs, Ēt studĕt ŏffĭcĭō sēdŭlă cōllă dărĕ (*Ad Liv.* 207). ‖ *Porter vers, transporter, conduire.* Ăd tŭă mē fŭctŭs prōjĭēctăm littŏră pōrtēnt. *O.* Sēd pŭĕrum ēst aŭsŭs Rōmām pōrtārĕ, docēndum ārtĕs. *H.* Titŭbāntem ăd mœnĭă grĕssŭm Pōrtābăt lăcrĭmāns. *Sil.* SYN. Dēfĕrŏ, fĕrŏ, pĕrfĕrŏ, dŭcŏ, dīrĭgŏ. ‖ *Au fig. Porter, apporter, causer.* Mūltă pătrī pōrtāndă dăbăt mandātă. *V.* Pōrtātquĕ prĕcēs ăd littŏră Grāĭīs. *V. Fl.* Pōrtāntlă vērbă sălūtēm. *O.* Nĕ quă tĭbī insŏlĭtōs pōrtārĕnt vīsă tĭmōrēs. *Pp.* (I, 3, 29). Dī bŏnī, bŏnī quīd pōrtō! *Ter.* (*And.* II, 2, 1). Nēscĭō quīd pĕccātī pōrtāt hæc pūrgātĭō. *Id.* (*Heaut.* IV, 1, 12). SYN. Fĕrŏ, āffĕrŏ, āpportŏ, ĭmpōrtŏ, ĭnvĕhŏ.

Pōrtōrĭŭm, ĭī. *n. Péage pour transport par eau.* Ezo illud minŭ' nihilo exigŏr portōrium. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 14). Quī ĭnscrīptum ē pōrtu ēxpōrtānt clāncŭlŭm, Nĕ pōrtōrĭum dĕnt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 169). *Voy.* Portitor, Vectigal.

Pōrtumnŭs *ou* Pōrtūnŭs, ī. *m. Dieu marin qui préside aux ports, le même que Mélicerte ou Palémon.* Ēt pătĕr ĭpsĕ mănū măgnă Pōrtūnŭs ēunтĕm. *V.* Pōrtūnŭm quēm nōs, sŭă lĭngŭă Pălæmōnă dīcīt.

O. Pōrtūnī trifidām sūspīrāns flāgellāt hāstām. *Capel.* (V, p. 136). SYN. Pălæmōn; Mĕlĭcertă.

Pōrtŭs, ūs. *m. Port.* Pōrtŭs ăb ăccĕssū ventōrum immōtŭs ĕt ingens. *V.* Nec placĭdōs pōrtŭs hospĭtă nāvis hăbĕt. *O.* Ă pōrtū dīversă pĕtāmŭs. *V.* Dōnec rĕfĕrrĕt pōrtŭi. *P. Nol.* (13, 204). Vĕl quă gĕrmānīs sŭb pōrtŭbŭs ōstĭă sōlvīs. *Aus.* (*Mos.* 473). SYN. Ōstĭă, stătĭō, *par ext.* lĭttŭs, ōră, tĕrră. EP. Cūrvŭs, rĕcūrvŭs, sĭnŭōsŭs; căpax, ăpĕrtŭs, vāstŭs, ingens; placĭdŭs, quĭētŭs, tūtŭs, ōptātŭs, cĕlĕbĕr. PPH. Stătĭō nautĭs grātissĭmă, tūtissĭmă. Stătĭō cārinīs fĭdă, tūtă. Locă grātă cārinīs. Optātī lĭttŏră pōrtūs. VERS. Insŭlă pōrtūm Effĭcit ŏbjectū lătĕrūm. *V.* Pōrtŭs ăb ēōō flŭctū cūrvātŭs ĭn ārcūm. *Id.* Est sĭnŭs Æmōnĭæ cūrvōs fălcatŭs ĭn ārcŭs; Brăchĭă prōcūrrūnt. *O.* Est prŏcŭl ingēnti rēglō sūbmōtă rĕcēssū... Ārdŭă trānquillō cūrvantŭr brăchĭă pōrtū. *Cl.* Dūcēntĭă pōrtūm Cōrnŭă păcātās rēmōvēnt æquŏrĭbŭs ūnŭās. *Id.* Ăltō Jăctātās rĕcĭpĭt clāssēs pōrtŭquĕ tŭētur (insula). *Corn. Sev.* || Pōrtūm, pōrtŭs tāngō, etc. *Aborder. Voy.* Appello 2. || Pōrtūm lĭnquō, etc. *Sortir du port. Voy.* Vela do. || *Au fig. But, terme, asile, refuge.* Cōntĭgĭmŭs pōrtūm quō mihī cūrsŭs ĕrāt. *O.* Vōs ērĭtĭs nōstræ pōrtūs ĕt ārā fŭgæ. *Id.* Tū dŏmĭnō rĕquĭēs pōrtūsquĕ sĕnēctæ. *St.* (Sic et *Mart.* IV, 25). Naŭfrăgĭūm prōhĭbĕs hĭc ŭbĭ pōrtūs ădĕs. *Fort.* (III, 3, 6). SYN. Fĭnis, pĕrfŭgĭūm, etc. *Voy. ces mots.* || In pōrtū nāvĭgō. *prov. Être hors de danger.* (*Ter. And.* III, 1, 22.) || — cōrpŏrĭs. *Tombeau.* (*Enn.* apud *Cic. Tusc.* 1, 44.) || *qqf. Embouchure.* Pĕr sĕptĕm pōrtūs ĭn mărĭs ēxĭt ăquās. *O.* (*Id. Her.* 14, 107). SYN. Ōstĭă, *ōs.*

Pōrus, ī. *m.* (Πῶρος). *Porus, roi indien, vaincu par Alexandre.* Trādĭtă căptīvō spătĭōsĭōr īnsŭlă Pōrō. *Cl.* Mōx Pōrūm, sōllō pătrūm sŭpĕrbŭm. *Sid.* (*Pan.* 1919).

Pōscă, æ. *f. Breuvage fait avec de l'eau et du vinaigre.* Ălĭī ĕbrĭī sūnt, ălĭī pōscâm pōtĭtānt. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 24. *Id. Truc.* II, 7, 48. *Glos. Phil.* Posca, ὄξύκρατον).

Pōscō, ĭs, pŏpōscī, pōscĕrĕ. *Demander en maître, réclamer.* Ībăt ōvāns, dīvūmquĕ sĭbī pōscēbăt hŏnōrĕm. *V.* Fātĭs pōscēntĭbŭs. Pătĕrām rēgīnă pŏpōscīt. *Id.* Ŭt tōtō nōn quătĕr ānnō Mēmbrānām pōscās. *H.* SYN. Dēpōscō, ēxpōscō, pĕtō, pōstŭlō, ēxpōstŭlō, rĕquīrō, vŏlō, ēxigō, *qqf.* jŭbĕō. || *En partic. Demander un adversaire, appeler au combat, défier.* Aūt ăcrĕm dūbĭtēs ĭn prœlĭă pōscĕrĕ Tūrnūm. *V.* Sōlum ĭn cērtāmĭnă pōscī. *Id.* Pōscēntēm cūm quō cōncurrĕrĕt. *O.* SYN. Vŏcō, prōvŏcō. || *En gén. Appeler.* Pōscītĕ măgnō Alcĭdēn gĕmĭtŭ. *Sen.* (*H. OEt.* 1887). Ēgŏ pōscŏr ōlўmpō. *V.* Clāmōre hŏmĭnēm pōscō. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 5). SYN. Vŏcō, ĭnclāmō. || *Demander un prix d'une chose.* Quāntī pōscīt, vīn' tānti illam ēmī? *Pl.* (*Merc.* II, 4, 22). SYN. Indĭcō. || *Demander pour une peine.* Pōscēndūm pœnæ jŭvĕnĕm. *Sil.* Pōscĭmŭr, ō sŏcĭī. *Id.* Quēm pōscāt Āpŏllō. *V.* || — pœnās. *Demander le châtiment de.* Pœnās cūm sānguĭnĕ pōscūnt. *V.* (Adde *Sen. H. OEt.* 1006). SYN. Rĕpĕtō, ēxpōscō. *Voy.* Pœna. || *Demander, exiger, avoir besoin.* Nōn hŏcĭstă sĭbī tēmpŭs spĕctācŭlă pōscīt. *V.* Rērum quæ pōscĕrĕt ōrdō. *Id.* SYN. Rĕquīrō, ēxigō, vŏlō, etc. *Voy.* Opus est. || *Demander humblement, prier.* Sŭpplĭcĭs tŭă nūmĭnă pōscō. *V.* Pācēm tē pŏpōscīmŭs ōmnēs. *Id.* Dōnĕc ēum cōnjŭx fātālĕ pŏpōscĕrĭt aūrūm. *O.* SYN. Pĕtō, pōstŭlō, rŏgō, ōrō, prĕcŏr, flāgĭtō, ēffĭāgĭtō, ēxpōscō, dēpōscō, quærō. || *Demander, s'informer, interroger.* Vĕnĭēntĭ pōscĕrĕ causās. *V.* Ĕt, quæ sĭt sēntēntĭă, pōscō. *Id.* Dūx Ērĕbī pŏpŭlōs pōscēbăt crīmĭnă vītæ. *O.* SYN. Quærō, ĭnquirō, rŏgō, etc. *Voy.* Interrogo. || *Avec l'infin.* Cōntrăque ŏccūrrĕrĕ pōscūnt. *V. Fl.* || *Au pass. avec l'acc.* Pălĭlĭă pōscŏr. *O.*

Pōsĭdēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 14, 91.)

Pōsĭdēŭm *et* Pōsĭdĭŭm, ĭī, *n.* (Ποσείδειον). *Promontoire d'Ionie.* Ĕt Pōsĭdī tŭrrēs, ēt Dăphnēs ōptĭmă tēmpē. *Prisc.* (*Peri.* 858).

Pōsĭtŏr, ōris. *m. Fondateur.* Mœnĭă cōnsĭtĭtŭĭs pōsĭtōrĭs hăbēntĭă nōmĕn. *O.* Tēmplōrūm pōsĭtŏr. *Id.* SYN. Cōndĭtŏr, fŭndātŏr.

Pōsĭtūră, æ. *f. Position.* Prōptĕr signĭfĭcārī pōsĭtūrām tōtĭŭs ōrbĭs. *Lr.* (V, 691. *Id.* I, 684). Quālĭs ĕt hīc dōctī sĭt pōsĭtūră dĕī. *Pp.* (IV, 3, 36). SYN. Pōsĭtŭs.

Pōsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pono. *Placé, situé.* Līmĕs ăgrō pōsĭtŭs. *V.* Sīc pōsĭtæ quōnĭăm suāvēs mīscētĭs ădōrēs. *Id.* SYN. Sĭtŭs, lŏcātŭs, pōstŭs. || *Au fig.* Sī quĭbŭs ĭn nūllō pōsĭtum ēst ēvādĕrĕ vōtō. *L.* || *Placé, en parlant d'argent.* Dīvēs pōsĭtīs ĭn fœnŏrĕ nūmmĭs. *H.* (Adde *Pl. Capt.* II, 3, 73). || *Posé à terre, déposé, tombé.* Sŭpplĭcĭtĕr pōsĭtō prōcŭbŭĕrĕ gĕnū. *O.* Pōsĭtă sŭb nīvĕ tĕrră lătĕt. *Id.* Pōsĭtās ūt glăcĭĕt nīvēs Pūrō nūmĭnĕ Jūpĭtĕr. *H.* Sōmnō pōsĭtæ sŭb nŏctĕ sĭlēntī. *V.* SYN. Jăcēns, strātŭs. || *En partic. Mort, enterré.* Sīc pōsĭtum ăffātī dīscēdĭtĕ cōrpŭs. *V.* Sīc tĕ ŭt pōsĭtă crūdēlĭs ăbēssēm. *Id.* Pōsĭtis jūstă fĕrūntŭr ăvīs. *O.* Nēc pōsĭtōs ărtūs ūngŭĕt ămīcă mănŭs. *Id.* Nēc jŭvĕnīs pōsĭtī sūpprēmōs dēstrŭe hŏnōrēs (*Ad Liv.* 249). SYN. Mōrtŭŭs, jăcēns, sĕpŭltŭs, etc. || *Couché, en parlant du soleil.* Pōsĭtō cūm sōlĕ lăbōrēs Ēxhaūstī. *St.* || *Au fig. Qui est tombé, qui a cessé.* Ĕt pōsĭtō bŏrĕă, pācēmquĕ tĕnēntĭbŭs aūstrīs. *L.* || *Quitté.* Pōsĭtīs ē cōrpŏrĕ pēnnīs. *O.* Pōsĭtă grăvĭtātĕ fŏrēbsī. *Id.* Ĕt sūmpta, ĕt pōsĭtă pācĕ fĭdēlĕ căpŭt. *Pp.* (II, 1, 36). SYN. Dēpōsĭtŭs, mīssŭs, ăbjēctŭs, rĕlictŭs, etc.

Pōsĭtŭs, ūs. *m. Position.* Mœnĭbŭs ĕt pōsĭtū vīx ădĕŭndă lŏcī (urbs). *O.* Trĭplĕx sĭdĕrĭbŭs: pōsĭtūs, dīstantĭă, fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 75. Adde *Prisc. Peri.* 780). SYN. Pōsĭtūră. || *Position, terme métrique.* Lōngă fĭt sīc prīmă pōsĭtū tūnc dŭōrūm tēmpŏrūm. *T. Maur.* (*Syll.* 295).

† Pōsīvī. *ancien parf. de* Pono. Mihī quōd crēdĭdĕrīs, sūmēs ŭbī pōsīvĕrīs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 108. *Id. Ps.* V, 1, 35. Cf. *Char.* 3, 218; *Prisc.* 10, 898). *Voy.* Depositi.

Pōssēdī. *parf. mixte de* Possideo *et* Possido.

Pōssessĭō, ōnis. *f. Possession, action de posséder et chose possédée.* Pōssessĭōque ămplă, sī rērūm pōssessŏr ăbēst. *Vict.* (*Gen.* 1, 133). Vīr sīnĕ mundānīs, Dŏmĭnī pōssessĭō mundă. *Fort.* (*V. S. M.* II, 421). Pōssessĭōnis rēglæ princĕps ĕăt. *P. Nol.* (13, 597. Et *Juvc.* III, 500).

Pōssessŏr, ōris. *m. Possesseur.* Vălĕăt pōssessŏr ŏpōrtĕt. *H.* Nōstrī pōssessŏr ăgēllī. *V.* Pōssessŏr pĕlăgī. *Sil.* Rēgnī pōssessŏr ĭnērtīs. *L.* SYN. Dŏmĭnŭs.

Pōssessŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Possideo. *Possédé.* Dēsĕrĭt ăvērsō pōssessăm nūmĭnĕ sēdĕm. *L.* Pōssessŭs ātrā nŏctĕ cūm fātō stĕtī. *Sen.* (*H. OEt.* 1294). Ĕt pōssessă fĕrūs pĕctŏră vērsăt ămor. *O.*

† Pōssĕtrīx, īcis. *f. Celle qui possède.* Mŏnīlis pōssĕtrīcĕm. *Afran.* (apud *Non.* 2, 634).

† Pōssibĭlis, ĕ. *néol. Possible.* Pōssibĭlĕmquĕ vīăm, vīrtūs quăm cēlsă căpēssăt. *Juvc.* (III,

554). Possíbile ĕst jūs ōmnĕ Dĕī. *Sedul.* (4, 17). Hūmānīs nōn ĕst possíbile ingĕnĭīs. *Prosp.* (*Epig.* 85, 14).

Pōssĭdĕō, ēs, ēdī, ēssŭm, ĭdĕrĕ. *Posséder, tenir, occuper, avoir.* Ĕt văcŭum zĕphўrī pōssĭdĕt aŭrā nĕmŭs. *Pp.* (1, 18, 2). Ōmnĭă pōssĭdĕāt, nōn possĭdĕāt ăĕrā Mĭnōs. *O.* Ācrĭsĭōnæās Prœtŭs pōssēdĕrāt ārcĕs. *Id.* Hŏmĭnī ămīcō quī ĕst ămīcŭs, ĭta ŭtī nōmĕn pōssĭdĕt. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 2). SYN. Tĕnĕō, hăbĕō, ōbtĭnĕō, pŏtĭŏr, frŭŏr, ŏccŭpō.

† Pōssĭdō, ĭs, ēdī, ĕrĕ. *Comme le précéd.* Întĕr cōrpŏrā quōd fĭăt, pōssĭdăt ĭnānĕ. *Lr.* (1, 386, de aere. *Ib.* 964).

† Pōssĭĕm, ēs, ĕt. *arch. pour* Possim, etc. Mīrā mĕmŏrās : ŭtĭnam ēffĭcĕrĕ, quōd pollĭcĭtŭs, pōssĭēs! *Pl.* (*Men.* V, 9, 45). Sī ĭnfĕctum fĭĕrī pōssĭĕt. *Id.* (*Capt.* V, 3, 19. Et *Ter. Hec.* V, 1, 3). Nĕ quĭd ĕxspĕctēs ămīcōs, quōd tūte ăgĕrĕ pōssĭēs. *Enn.* (apud *Gell.* 2, 19). *Voy.* Siem.

Pōssŭm, pŏtēs, pŏtŭī, pōssĕ. *Pouvoir.* Nătĕ dĕă, pŏtēs hŏc sŭb căsŭ dūcĕrĕ sōmnōs? *V.* Sī nōn ōmnĭă pōssŭmŭs ōmnēs. Pōssŭnt quĭă pōssĕ vĭdēntŭr. *Id.* Nōn pōssīs ŏcŭlīs quāntŭm cōntĕndĕrĕ Lўncĕus. *H.* SYN. Quĕō, vălĕō, ēvălĕō, *qqf.* lĭcĕt, fās. PPH. Pŏtīs sŭm. Mĭhī lĭcĕt, fās, dătŭr, cōncēdĭtŭr. Ēst ŏpĭs mĕæ. Mĭhī ĕst făcŭltās, vīs, pŏtēstās. VERS. Vērum ŭbī nŭllă dătŭr dĕxtram ăffĕctārĕ pŏtēstās. *V.* Vīx ĕst dĭscērnĕrĕ nōstrī. *O. Voy.* Licet. || *Absolt. Avoir du pouvoir, de la supériorité, de l'influence.* Hīc ăctŏr tāntŭm pŏtĕrĭt ā făcundĭă. *Ter.* (*Heaut. prol.* 1). Vŏcāt mĕ quæ ĭn mĕ plŭs pŏtēst. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 42). Cŭjŭs pŏtēstās plŭs pŏtēst. *Id.* (*Cas.* II, 4, 4). SYN. Vălĕō, pōllĕō. ‖ Nōn *ou* Vīx pōssŭm quĭn. *Je ne puis m'empêcher de.* Nōn pōssŭm quĭn ĕxclāmĕm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 79. *Id. Mil.* III, 1, 101). *Voy.* Abstineo. ‖ Pōtēst. *pris pass. Il est possible.* Ĭ, quāntŭm pōtēst. *Pl.* (*Men.* II, 3, 80. Græce, ὡς δύνατον. Sic *Id. Bac.* IV, 9, 108; *Ter. Eun.* V, 1, 20, et passim). Pŏtēst ŭt ălĭī ĭta ārbĭtrēntŭr. *Id.* (*Ps.* II, 2, 38). Nōn sic fŭturum ĕst, nĕc pōtēst. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 73).

Pōst. *prép. Derrière.* Tū pōst cārēctă lătĕbās. *V.* Vīnxĕrāt ĕt pōst tĕrgă mănŭs. *Id.* Nīsĭ pōst ăltārĭa Phīnĕūs Issĕt. *O.* Sī lătŭit clausās pōst ădōpĕrtă fōrēs. *Tib.* (1, 10, 44). ‖ *Après.* Pōstquĕ brĕvĕm rēscrĭbĕ mŏrām. *O.* Sēptĭmă pōst dĕcĭmăm fēlix. *V.* ‖ Pōst ĭd *ou* ĕă. *Ensuite.* Pōst ĭd, quŭm lăssŭs fŭĕrīs. *Pl.* (*Cas.* I, *vs.* 42). Pōst ĕă, mīrābăr cŭr nōn sĭnĕ lĭtĭbŭs ĕssĕt Prīmă dĭēs. *O.* (*Fast.* I, 465. Quod satis infrequens. Ne vero scribas *Postea*). *Voy.* Postea, Posthæc, Posthac, Postilla. ‖ *adv. Après, ensuite.* Pōst mĭhī nōn sĭmĭlī pœnā cōmmissă lŭētīs. *V.* Lōngō pōst tĕmpŏrĕ. Nūnc quŏquĕ pōst tantō vĭdēăt. *Id.* Quām tĕ pōst mŭltīs tŭĕor tēmpestātĭbŭs! *Pac.* (apud *Non.* 4, 468). Paŭcīs dĭēbŭs pōst. *Pl.* (*Men. prol.* 36). ‖ Paŭlō pōst. *Voy.* Paulo. ‖ Pōst quām. *Voy.* Postquam. ‖ † Pōst dĕīndĕ *et* indĕ. *arch.* Pōst deīndĕ, quōd jūssi ei dări bĭbĕrĕ... Dătĕ. *Ter.* (*And.* III, 2, 3. Quod laudat *Prisc.* 17, 1075). Īnnūmĕrōs pōst deīndĕ dĕōs vīrtūtĕ sūbāctīs Ūrbĭbŭs. *Prud.* (*Sym.* 1156). Indĕ pĕdĕs ĕt crūră mōrī, pōst indĕ pĕr ārtŭs. *Lr.* (III, 528). Præsēpĭs grĕmĭō cērnŭnt; pōst indĕ frĕquentēs. *Juvc.* (1, 204). Ĭn Pĕrsās rĕtŭlĕrĕ : tŭō pōst indĕ rĕvĕntŭ. *Suevius* (apud *Macr. Sat.* 2, 14).

Pōstĕă. *adv. Ensuite.* Sī aŭctōrĭtātĕm pōstĕă dĕfŭgĕrīs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 19. *Id. Merc.* II, 3, 35; *Ter. Eun.* IV, 7, 23. Ut hic solenni errori renitendum, quo ultima corripi posse creditur. Expresse *Prisc.* 15, 1007 : « Composita, ut *Præterea, Interea, Postea, Antea :* quæ omnia producunt *a* terminalem. » Vid. *Postilla*, et quæ notavimus in *Antea*). *Voy.* Deinde, Post. ‖ Pōstĕāquăm. *Après que.* Pōstĕāquam ĭmmĭgrāvi ingĕnĭum ĭn mĕŭm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 55).

Pōstĕrī, Pōstĕrĭŏr. *Voy.* Posterus.

Pōstĕrĭtās, ātĭs. *f. Postérité, descendans.* Quōd nōstrīs mŏrĭbŭs ădĕăt Pōstĕrĭtās; ĕădĕm cŭpĭēnt făcĭēntquĕ mĭnōrēs. *J.* (1, 148). Cārmĕn ĭn ōrĕ frĕquēns pōstĕrĭtātĭs ĕrīs. *O.* Ăge, ănĭmĕ, făc quōd nŭllă pōstĕrĭtās prōbĕt. *Sen.* (*Thyest.* 192). SYN. Pōstĕrī, nēpōtēs, vēntūrī, mĭnōrēs, pōstgĕnĭtī. EP. Sĕrā, vēntūrā, sĕcūtūrā, ætĕrnā, mĕmŏr, lōngā. PPH. Pōstmŏdŏ vēntūrī. Pōstĕrā, vēntūrā, fūtūrā, sequēns, sŭpĕrstĕs ætās, prŏpăgŏ, gēns. Ævŭm sequēns. VERS. Ēt nātī nātōrum, ĕt quī nāscēntŭr ăb illīs. *V.* Vēntūrīs făctūrā nēpōtĭbŭs ūmbrăm (arbor). *Id.* Crēdĭtnĕ vīrŭm vēntūrā prŏpăgŏ? *St.* Præsēns vēntūrăquĕ tūrbă. *M.* Hŏc quōd sæcŭlă pōstĕrĭquĕ pōssĭnt Ārpīnīs quŏquĕ cŏmpărārĕ chartīs. *Id. Voy.* Futurum, Immortalis.

Pōstĕrŭs, ĕră, ĕrŭm. *Qui est après, suivant.* Pōstĕră dēpŭlĕrāt stēllās aŭrōrā mĭcāntēs. *O.* Ăn quōs ēt præsēns ēt pōstĕră rĕspŭāt ætās? *H.* Ūsque ĕgŏ pōstĕrā crĕscām laŭdĕ rĕcēns. *Id.* SYN. Sequēns, vēntūrŭs. ‖ Pōstĕrī, ōrŭm. *m. pl. Les descendans.* Hăbēbūnt eērtĕ quō sĕ ōblĕctēnt pōstĕrī. *Ph.* Crēdĭtĕ, pōstĕrī! *H. Voy.* Posteritas. ‖ Pōstĕrĭŏr, ŭs. *Qui est en second lieu, second, suivant.* Ĕt, quōd prĭŭs ōrdĭnĕ vĕrbum ĕst, Pōstĕrĭŭs făcĭās. *H.* Ōmnēs rēs pōstĕrĭōrēs pŏnō. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 7). SYN. Sĕcundŭs. ‖ *pl. n. La partie de derrière.* Pārs prĭŭs āppārĕt, pōstĕrĭōrā lătēnt. *O.* ‖ Pōstĕrĭŭs. *n. pris adv. En second lieu, ensuite, désormais.* Vōs prĭōrēs ēsse ŏpōrtĕt, nōs pōstĕrĭŭs dĭcĕrĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 76). Pōstĕrĭŭs nōlo ĭn illŭm grăvĭŭs dĭcĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 60, et apud *Char.* 2, 191).

Pōstēs, ĭŭm. *m. pl. Voy.* Postis.

Pōstfĕrō, fĕrs, fĕrrĕ. *Placer après.* Nĕc rēgnīs pōstfĕrtĕ fĭdĕm. *Sil.* Tŭō lŏcābŏ pōstfĕrēndōs nōmĭnī. *Aus.* (*Epist.* 22, 48). *Voy.* Posthabeo.

Pōstgĕnĭtī, ōrŭm. *m. pl. Les descendans.* Clārŭs pōstgĕnĭtīs. *H. Voy.* Posteritas.

Pōsthăbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Placer après, estimer moins.* Pōsthăbŭī tămĕn illōrŭm mĕă sērĭa lŭdō. *V.* Pōsthăbĭtă cōlŭīssĕ sămō. *Id.* SYN. Pōstpōnō, *qqf.* pōstfĕrō.

Pōsthac. *adv. Désormais, à l'avenir.* Nōn ĕgŏ vōs pōsthac, vĭrĭdī prōjĭctŭs ĭn ăntrō. *V.* Ō măgnŭs pōsthac ĭnīmĭcīs rīsŭs! *H.* Ārmă dĕdīt, pōsthac nĕ cōmpĕllārĕt ĭnultŭs. *Id.* SYN. Deincĕps, deindĕ. PHR. Hānc cŭjŭs hērēs nūsquam ērĭt pŏst hūnc dĭēm. *Pl. Voy.* Deinceps.

Pōsthæc. *adv., ou* Pōst hæc. *Après cela, ensuite.* Ĕt pōsthæc dŏmĭnæ mūnĕrĕ făctŭs ĕquēs. *M.* (VII, 63). Pōsthæc cārbăsĕīs hŭmōrēm tōllĕrĕ vēntīs. *Tib.* (III, 2, 21). Ădōlēscēntī ĭpsī ērĭpĕrem ŏcŭlōs; pōsthæc præcĭpĭtēm dărĕm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 20). *Voy.* Deinde.

Pōsthīnc. *adv. Ensuite.* Pōsthīnc ăd nāvēs grădĭtŭr, sŏcĭōsquĕ rĕvīsĭt. *V.* Pōsthīnc ăd pŏpŭlŭm cōnvĕrte ŏcŭlōs : quĭs ĭn ūrbĕ. *Prud.* (*Sym.* 661).

Pōsthūmŭs. *Voy.* Postumus.

† Pōstĭbĭ. *adv. Ensuite.* Dăt aŭrŭm, dūcĭt nōctēm; rōgĭtăt pōstĭbĭ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 108. *Id. Rud.* III, 1, 8).

Pōstĭcŭlŭm, ĭ *n. dimin. du suiv.* Ŭbĭ nūnc īn-

lūs mĕŭs habĭtat? Hīc ĭn hōc pōstĭcŭlō. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 78. *Ib.* I, 2, 157).

Postĭcum, ī. *n. Chambre de derrière.* Ātrĭă sĕrvāntĕm pōstĭcō fāllĕ clīēntĕm. *H.* Ălĭūd pōstĭcum nōstrārum hārūmce ædĭūm. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 41). Dŭŏ pōstĭcă quæ lŏcō mĕrcēdĕ. *Titin.* (apud *Non.* 3, 158). PHR. Pōstĕsquĕ rĕlictī Ā tĕrgō. *V.*

Postĭcŭs, ă, ŭm. *De derrière.* Pōstĭcām pārtĕm măgīs ūtālŭr ædĭūm. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 41). Pōstĭcæ ŏccūrrītĕ sānnæ. *Pers.* (1, 62).

† Pōstĭdĕă. *adv. Ensuite.* Ŭbī ĭd ērīt fāctum, ōrnāmēntă pōnēnt; pōstĭdĕă lŏcī. *Pl.* (*Cist.* V, 2, 3. *Id. Truc.* II, 4, 67).

Pōstĭlenă, æ. *f. Courroie pour attacher le cheval au char.* (*Pl. Cas.* I, 1, 37.)

† Pōstillă. *adv. Comme* Postea. Pōstīllă, gĕrmānă sŏrŏr, ērrārĕ vīdēbār. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 20). Nĕc sĭbĭ pōstillă mĕtŭēbăt tăllă vĕrbă. *Cat.* (84, 9). Mĭnă mĭhī ārgēntī dōnō pōstillă dăta ēst. *Pl.* (*Pœn.* II, *vs.* 21. *Id. Curc.* II, 4, 43; *Ter. And.* V, 4, 33).

Pōstindĕ. *Voy.* Post.

Pōstĭs, ĭs. *m., et* Pōstēs, ĭum. *pl. Jambage de porte, porte.* Nēptūnī sācrō clīpĕum dē pōstĕ rĕvŭlsŭm. *V.* Excŭtĕ pōstĕ sĕrām. *O.* Claŭsō sē pōstĕ rĕcēpīt. *St.* Răptāquĕ dē dēxtrō rōbŭstă rĕpāgŭlă pōsti. *O.* (*Met.* V, 120. Ita leg. *Prisc.* 7, 768). Quŭm pōsti flōrĭdă sērtă dārēm. *Tib.* (I, 2, 14). Bărbărĭcō pōstĕs aŭrō spŏlĭīsquĕ sŭpĕrbī. *V.* Nĕctĕ cŏrōnās Pōstĭbŭs. *J.* (6, 51). Căptīvāquĕ pōstĭbŭs ōrā Impōsŭīt. *V. Fl.* SYN. Fŏrēs *ou* Portă. *Voyez mots.* ‖ *Au fig.* Cērnĕrĕ rēs ānĭmŭs, sŭblātīs pōstĭbŭs ĭpsīs. *Lr.* (III, 370, scil. oculis).

Pōstlĭmĭnĭŭm, ĭī. *n. Retour, au fig. retour à un premier état.* Nūnc pōstlĭmĭnĭŭm păcĭs hăbērĕ dŏcĕt. *Rutil.* (1, 214). Tūnc pōstlĭmĭnĭō rĕdĕūntĕm sūscĭpĭt ăltō Cānă Fĭdēs grĕmĭō. *Prud.* (*Ham.* 918. *Gloss. Placidi:* « *Postliminio*, i. e. qui recessisset et rediisset iterum. »)

Pōstmŏdŏ. *adv. Bientôt après, ensuite.* Īnsĭquĕre, ēt vōlī pōstmŏdŏ cōmpŏs ērīs. *O.* Pōstmŏdŏ quæ vōtīs īrrītă făctă vĕlīt. *Tib.* (II, 5, 102). SYN. Mŏx, deindĕ.

Pōstmŏdŭm. *adv. Bientôt.* Præbētquĕ nōmĕn, ŭt lŏquēmŭr pōstmŏdŭm. *T. Maur.* (*Met.* 653).

? Pōstŏmĭs. *Voy.* Prostomis.

Pōst-pārtŏr. *Voy.* Partor.

Pōstpŏnō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Mettre en seconde ligne, estimer moins.* Vōsquĕ ēst pōstpŏnĕrĕ nātīs Aūsă sŭīs. *O.* Scŏrtō pōstpŏnĕt hŏnēstŭm Ŏfficĭŭm. *H.* Pōstpŏnēndīquĕ pārēntēs Cōnjŭgĭbŭs. *Victor.* (*Gen.* 1, 361). SYN. Pōsthăbĕō.

† Pōstprincĭpĭă, ōrŭm. *n. pl. Progrès.* Sīc eī prōcēdŭnt pōstprincĭpĭă dēnīquĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 3).

Pōstpūtō, ās, ārĕ. *Mettre en seconde ligne.* Qui ōmnĭă sĭbī pōstpūtārĭt ēssĕ præ mcō cōmmŏdō. *Ter.* (*Ad.* II, 3, 9. *Id. Hec.* III, 5, 33).

Pōstquăm. *conj. Après que.* Pōstquăm prīmŭs ămŏr dēcēptām mortĕ fĕfēllīt. *V.* Pōstquăm ēxēmptă fămēs. *Id.* Quī pōstquăm dīdĭcit căsŭs ūtrĭūsquĕ sŏrōrĭs. *O.* SYN. Quŭm, ŭbī, ŭt, sīmŭl. PPH. Sīmŭl ăc *ou* ătquĕ. Pōst ŭbī. Vīx... quŭm. ‖ *Parce que, vu que.* Pōstquăm pœtă sēnsĭt scrĭptūrăm sŭăm Ăb ĭnīquīs ŏbsĕrvārī. *Ter.* (*Ad. prol.* 1. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Aul. prol.* 9; *Bac.* III, 6, 2).

Pōstrēmō. *adv. Enfin.* Pōstrēmo ēxpĕllĕt cērtĕ vīvăcĭŏr hērēs. *H.* SYN. Tāndĕm, dēmŭm. ‖ † Pōstrēmō. Pōstrēmō mēdĭcŭm sævŭs ĭnsōntēm jŭbēt. *Prud.* (*Peri.* 3160).

Pōstrēmŭs, ă, ŭm. *Dernier.* Hōc prīmŭs rĕpĕtās ŏpŭs, hōc pōstrēmŭs ōmittas. *H.* Nĕc tĭbī cūrā cănŭm fŭĕrĭt pōstrēmă. *V.* SYN. Extrēmŭs, ūltĭmŭs, sŭprēmŭs, nŏvissĭmŭs. ‖ Ăd pōstrēmŭm. *A la fin.* Ĭbī ăd pōstrēmŭm cēdĭt mīlēs, æs pĕtĭt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 52. *Id. Pœn.* IV, 2, 23). ‖ *n. pris adv. Pour la dernière fois.* Hŏdīē pōstrēmŭm mē vīdēs, hōc sī făcīs. *Ter.* (*And.* II, 1, 22). SYN. Extrēmŭm, sŭprēmŭm.

Pōstrīdiē. *adv. Le lendemain.* Ĭdĕm făctūrŭm mĕllĭŭs sĕ pōstrīdiē. *Ph.* Jŭs ēst āppōnī frīgĭdăm pōstrīdiē. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 26). Vēnit Chrēmēs pōstrīdiē ăd mē clāmĭtāns. *Ter.* (*And.* I, 1, 117). PPH. Lūcĕ, dīē sĕquēntĕ *ou* sĕquēntī. Lūcĕ pōstĕrā. VERS. Gŭlōsŭs illĕ pōstĕrō dīē vēndĭt. *M.* Pōstĕrā quŭm prīmă lūstrābăt lāmpădĕ tērrās Ōrtă dĭēs. *V.* Pōstĕrā jămquĕ dĭēs prīmō sūrgēbăt Ēōō. Ēt lūx quŭm prīmŭm tērrīs sē crāstĭnă rĕddĕt. Ŭbī prīmōs crāstĭnŭs ōrtŭs Extŭlĕrĭt Tītān, rădĭīsquĕ rĕtēxĕrĭt ōrbĕm. *Id.* Pōstĕrā dēpŭlĕrānt aŭrōræ lūmĭnă nōctĕm. *O.* Pōstĕrā dēpŭlĕrāt stēllās aŭrōrā mĭcāntēs. *Id.* Pōstĕrā quŭm thălāmīs Aūrōrā rŭbēbĭt āpērtīs. *Sil. Voy.* Cras.

† Pōstrīdŭō. *adv. Comme le précédent.* (*Pl. Mil.* IV, 2, 90.)

Pōstscēnĭŭm, ĭī. *n. Le derrière de la scène.* ‖ *Au fig. Actions secrètes.* Ōmnĭă sŭmmōpĕre hŏs vītæ pōstscēnĭă cēlānt. *Lr.* (IV, 1180).

Pōstŭlātĭō, ōnĭs. *f. Demande.* ‖ *Plainte, accusation.* Sī quĭd ējŭs ēssĕt, ēssĕt mēcŭm pōstŭlātĭō. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 26. *Id. Bac.* III, 3, 45; *Ter. Hec.* I, 2, 105). *Voy. le suiv.*

Pōstŭlō, ās, ārĕ. *Réclamer, exiger, en gén. demander.* Pōstŭlāt hīc ānĭmām. *O.* Quŭm dēdĭmŭs sōmnō, cōrpŭs quās pōstŭlāt, hōrās. *Id.* Quæ pōstŭlāt ūsŭs. *H.* Nūnc hīc dĭēs... ălĭōs mōrēs pōstŭlāt. *Ter.* (*And.* I, 2, 18). *Voy.* Posco. ‖ *Avec l'inf. Vouloir, prétendre.* Ōstēndī sōlēm pōstŭlāt ĭllĕ sĭbī. *O.* Nōs dēlīrāntēs făcĕrĕ dictīs pōstŭlāt. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 157). SYN. Vōlŏ, cōntēndō. ‖ *Se plaindre, accuser.* Quŭm pātrem ădēās pōstŭlātŭm. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 38. *Id. Mil.* II, 6, 34). *Voy. le précéd.*

Pōstŭmĭă, æ. *f. Nom de femme.* Ŭt lĕx Pōstŭmĭæ jŭbēt măgīstræ. *Cat.* (27, 3).

Pōstŭmĭānŭs, ă, ŭm. *De Postumius.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Quāttŭŏr ăd lĭbrās, Pōstŭmĭānĕ, rĕdī. *M.* (VIII, 71).

Pōstŭmĭllă, æ. *f. Nom de femme.* Ēt crēdĭt cŭī Pōstŭmĭllă dīvēs. *M.* (XII, 49).

Pōstŭmŭlŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Pōstŭmŭlō Lēnās pērsōlŭĕre mihī. *O.*

Pōstŭmŭs, ă, ŭm. *superl. formé de* Post. *Dernier.* Nĕ fōrs tēmpŏrĕ pōstŭmō, vīātŏr, Tēllūrĕm tĕrērēs īnăggĕrātām. *Sid.* (*Epist.* XII, 3, 3). Sūnt ălĭī pĕr quōs sĕ pōstŭmă jăctĕt ōrīgō. *Id.* (*Pan.* 1403). Silvĭŭs, Ălbānŭm nōmĕn, tŭă pōstŭmă prōlēs. *V.* (*Æ.* VI, 763. Multa de vocabuli sensu effutierunt veteres, ob pravam aspirationem *Posthumus*. Cf. *Serv.* l. cit.; *Varr. L. L.* 8, 58; *Paul.* ex *Festo*. Verum recte *Cæsel. Vind.* apud *Gell.* 2, 16: « *Postuma* proles non eum significat qui *patre mortuo*, sed qui postremo loco natus est. » Et *Gloss. Isid.* Postumus, *ultimus, novissimus*). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Hĕŭ hĕŭ! fŭgācēs, Pōstŭmĕ, Pōstŭmĕ, Lābūntŭr ānnī. *H.* (Adde *Juv.* 6, 21; *Pl. Aul.* II, 1, 42. In hoc ad *postumum* filium alludit poeta).

Pōstŭs, ă, ŭm. *sync. pour* Positus. *Placé.* Nītlĕr, ĭn tērrāquĕ rĕtrō rĕquīēscĕrĕ pōstă. *Lr.* (I,

1056. *Id.* III, 871, et passim). Vērsūs fōrmŭlă pōstă pĕrdūcēbĭt. *T. Maur.* (*Met.* 1332). Nēc cœli pōstă sŭb ārĕ. *Sil.*

Pōstvĕrtă, æ. *f. Nymphe latine qui présidait aux accouchemens laborieux.* Pōrrĭmă plăcātŭr Pōstvĕrtăquĕ. *O.* (*Fast.* I, 631. Alii aliter. Cf. *Gell.* 16, 16).

Pōsŭī. *parf. de* Pono.

Pōtābĭlĭs, ĕ. *Potable.* Sālve, ūrbĭs Gĕnĭŭs, mĕdĭcō pōtābĭlis haustū. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 31). Lăc ĕtĭăm plēnis mānāt pōtābĭlĕ rīvīs. *Tertul.* (*Jud. Dom.* 253).

Pōtātĭō, ōnĭs. *f. Action de boire, ribote.* Pōtātĭōnēs plurĭmæ dēmōrtŭæ. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 58. *Id. Bac.* I, 1, 46). PHR. Ĭnjĭcĭăt rădĭōs ĭn mĕă vĭnă dĭēs. *Pp.*

Pōtātŏr, ōrĭs. *m. Buveur.* Pōtātōrēs măxŭmī. *Pl.* (*Men.* II, 1, 34). Mārōnĭus ētrēmæ pōtātōr Tigrĭdis ūndæ. *Ennod.* (*Epig.* 6, 160).

† Pōtātŭs, ă, ŭm. *Bu.* Ēt mălĕ pōtātŭm tăndem ēvŏmŭīssĕ săpōrēm. *Cypr.* (*Cruc.* 52). *Voy.* Potus. Pōtĕ. *Voy.* Potis.

Pōtēns, tis. *Puissant.* Fātă pĕr Æneæ jūrō dēxtrāmquĕ pōtēntĕm. *V.* Tūrnŭs ăvis ātăvīsquĕ pōtēns. *Id.* Tāntōquĕ pōtēntĭōr, inquĭt, Ōmnĭbŭs ĕx nўmphis. *O.* SYN. Vălēns, pōllēns, vălĭdŭs. PHR. Rērŭm cuī summă pōtēstās. *V.* Totŭm quī vĭrĭbŭs ōccŭpĕt ōrbĕm. *Id. Voy.* Impero, Rex. ‖ *Subst. m. Les puissans, les hommes en dignité.* Ārmātōs plēbī miscērĕ pōtēntēs. *L.* Lŭĭtis jŭgŭlō sīc ārmă, pōtēntēs. *Id.* Nūnquam ēst fĭdēlīs cūm pōtēntĕ sŏcĭĕtās. *Ph.* SYN. Prŏcĕrēs, etc. ‖ *Puissant, efficace.* Dĕă sævă pōtēntĭbŭs hĕrbĭs. *V.* Quæcūnquĕ hĕrbă pōtēns ăd ŏpĕm. *O.* SYN. Præsēns, ēffĭcăx. ‖ *Avec le gén. Qui a du pouvoir sur, qui régit, maître.* Nĭmbŏrŭmquĕ făcĭs tēmpēstātŭmquĕ pōtēntĕm. *V.* Dīvă pōtēns frūgŭm. *O.* Mūsă lўræ pōtēns. *H.* SYN. Dŏmĭnŭs *ou* Dŏmĭnă, ārbĭtĕr. ‖ — sŭī, mēntĭs. *Qui se possède.* Sānŭs mēntĭsquĕ pōtēns. *O.* Ĭllĕ pōtēns sŭī Lætŭsquĕ dĕgĕt. *H.* SYN. Cōmpŏs. ‖ *Qui a obtenu.* Vōtĭsquĕ mĕī fāctūră pōtēntĕm. *O.* Ĭncēptī jām Jūnō pōtēns. *V. Fl.* Mūnĕrĭs illă pōtēns. *Id.* Pācĭs pōtēntēs. *Pl.* (*Pæn.* V, 4, 9). SYN. Cōmpŏs, pōtītŭs. ‖ *Grave, important.* Sī tĕ caŭsă pōtēns dŏmĭnă rētĭnēbĭt ĭn ūrbĕ. *O.* SYN. Grăvĭs.

Pōtēntĕr. *Selon ses forces.* Cuī lĭcĭtă pōtēntĕr ērĭt rēs. *H.*

Pōtēntĭă, æ. *f. Puissance.* Lūdĭt ĭn hūmānĭs dīvīnă pōtēntĭă rēbŭs. *O.* Cuīquĕ fŭĭt rērŭm prōmissă pōtēntĭă, Tĭbrĭn. *Id.* Nātĕ, mĕæ vīrēs, mĕă măgnă pōtēntĭă sōlŭs. *V. Voy.* Potestas. ‖ *Efficacité.* Quântă sit hĕrbārŭm, Tĭtānĭ, pōtēntĭă, nūllī, Quām mihĭ, cognĭtŭs. *O.* SYN. Vīs, vīrtŭs. ‖ *Violence.* Răpĭdīvĕ pōtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr. *V.* SYN. Vīs, vĭŏlēntĭă.

Pōtĕrēmŭr, etc. *Voy.* Potior 1.

† Pōtĕrĭŭm, ĭi. *n.* (ποτήριον). *Coupe.* Āt nōs nōstrō Sāmĭŏlō pōtĕrĭō Vivĭmŭs. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 12. *Id. Trin.* IV, 3, 10).

† Pōtēssĕ (*de* pote *et* esse), Pōtēssĕm *ou* Pōtĭssĕm, Pōtēssĭm *ou* Pōtĭssĭm, etc. *arch. pour* Posse, Possem, Possim, etc. Quōd sī fŏrte ūllă crēdūnt rătĭōnĕ pōtēssĕ. *Lr.* (I, 665). Pōtēssĕ dissĭmŭlándo ĭnfectum hōc rĕddĕrĕ. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 23). Cētĕrā sē spērĕt cognoscĕrĕ signă pōtēssĕ. *Cic.* (*Arat.* 108. Adde *Ter. Eun.* IV, 4, 29). Nām sī quod sătis ēst hŏmĭnī, id sătis ēssĕ pōtēssĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 98). Cur nōn dīvĭtĭis frātrĕm sŭpĕrare potissit? *Cat.* (113, 3). Vīx rĕcĭpī pōtēssĭt Quōd tū mĕ rŏgās. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 41. Adde *Lucil.* apud *Char.* 2, 176. Cf. *Diom.* 1, 381. Quum *Potessim* et *Potissim* inscriptis passim confundantur, ea sic differre opinor ut hoc de persona, illud de re dicatur).

? Pōtēssŭm. *Voy.* Potissum.

Pōtēstās, ātĭs. *f. Force.* Ēt simŭl ārgēntī pondŭs, plŭmbĭquĕ pōtēstās. *Lr.* (V, 1240). SYN. Vīs. ‖ *Faculté, pouvoir d'agir.* Vērum ŭbĭ nūllă dătŭr dēxtram ăffĕctārĕ pōtēstās. *V.* Quāsĭ nōn ĕă pōtēstās sit tŭă. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 41). Ēt pōtēstātem hăbĕăm tāntæ āstūtĭæ (*Ib.* 31). Nūnc flĕrĕ pōtēstās. *L.* SYN. Pōtēntĭă, cōpĭă, făcŭltās, vīs. ‖ *Vertu, efficacité.* Scirĕ pōtēstātēs hĕrbārum ūsumquĕ mēdēndī. *V.* SYN. Pōtēntĭă, vīs, vīrtŭs. ‖ *Puissance, pouvoir, autorité.* Cuī tāntă vīrō concēssă pōtēstās? *V.* Ō Pătĕr, ō hŏmĭnŭm dīvūmquĕ ætĕrnă pōtēstās! *Id.* Ōmnĭsquĕ pōtēstās Ĭmpătĭēns cōnsortĭs ĕrĭt. *L.* SYN. Pōtēntĭă, ĭmpĕrĭum. EP. Āmplă, ĭmmēnsă, măgnă, summă. PPH. Rērŭm cūlmĕn. *Voy.* Imperium. ‖ *Dignité, charge.* Ĭncēdĭt sēnsĭm tūm prætĕxtātă pōtēstās. *Fort.* (VIII, 4, 136). Quīd nūnc hŏnōrēs āc pōtēstātēs lŏquăr? *Inscr.* (apud *Donat.* p. 74). SYN. Hŏnŏr *ou* hŏnōs, dignĭtās, mūnŭs.

† Pōtēstŭr. *ancien pass. de* Possum. *Il est possible.* Quōd tămĕn ēxplērī nūllă rătĭōnĕ pōtēstŭr. *Lr.* (III, 1024). Sī quă pōtēstŭr ĭnvēstĭgārī vĭă. *Pacuv.* (apud *Non.* 10, 34). Nēc rĕtrăhī pōtēstŭr Ĭmpĕrĭis. *Enn.* (apud *Diom.* 1, 380. Cf. *Fest.*).

† Pōtī. *ancien infin. pour* Potiri. (*Pacuv.* apud *Non.* 7, 66.)

Pōtlēndŭs, *arch.* Pōtlūndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit se rendre maître.* (*Ov. Met.* IX, 752; X, 569.)

Pŏthīnŭs, ī. *m.* (ποθεινός). *Pothin, eunuque de Ptolémée, lui conseilla de faire périr Pompée.* Aūsŭs Pŏmpēĭum lētō dămnārĕ Pŏthīnŭs. *L.* Āntōnī tămĕn ēst pējŏr quām caŭsă Pŏthīnī. *M.* (III, 66).

Pōtīlĭs, ĕ. *Potable.* Āllātām (lympham), nīdōs pōtĭlī pērmiscĕāt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 588).

Pōtĭn'. *pour* Potisne. Pōtĭn' ēs mĭhĭ vērŭm dīcĕrĕ? *Ter.* (*And.* II, 6, 6). Pōtĭn' ŭt dēsīnās? *Id.* (*Ad.* IV, 1, 23. Et *Pl. Amp.* III, 2, 22).

1. † Pōtĭō, īs, īrĕ. *arch. Mettre quelqu'un en possession d'une chose bonne ou mauvaise.* Quī fŭĕrīm lĭbĕr, eŭm nūnc pōtīvīt pătĕr sērvītūtĭs. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 23). ‖ *Au pass. Être mis en possession, tomber au pouvoir.* Ēgŏ, pōstquām gnātūs tuūs pōtītŭ' ēst hōstĭŭm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 411. *Id. Epid.* IV, 1, 5). *Voy.* Compotio.

2. Pōtĭō, ōnĭs. *f. Action de boire, ordint. boisson, breuvage.* Ĭtă sālsām prælĕbĕt pōtĭōnem ēt frīgĭdām. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 46). Quīd cēssās dărĕ pōtĭōnĭs ălĭquĭd? *Id.* (*Men.* V, 5, 21). SYN. Pōtŭs, pōcŭlŭm. ‖ *En partic. Drogue.* Nōn ūsĭtātĭs, Vārĕ, pōtĭōnĭbŭs Ăd mē rĕcūrrēs. *H.* Hæc pōtĭō tŏrquĕt. *J.* (6, 624. Adde *Ser. Sam.* 561).

1. Pōtĭŏr, ūtŭs sŭm, īrī; *ordint.* Pōtĭtŭr, Pōtĭmŭr, Pōtĕrētŭr, Pōtĕrēmŭr (*comme venant de la 3e conj.*). *Être mis en possession de, jouir, se rendre maître.* Sī vērō căpĕre Ītălĭăm scēptrīsquĕ pōtīrī. *V.* Thălămīs pōtĭērĕ pĕtītīs. *Id.* Dēfĭcĭt ălmă Cĕrēs, nēc plēbēs pānĕ pōtĭtŭr. *Lucil.* (apud *Prisc.* 10, 881). Ĭllĕ fĕrōx sōlŭs sōllō scēptrōquĕ pōtītŭr. *O.* (*Her.* 14, 113). Pōlўdōrum ōbtrūncāt, ēt aūrō Vī pōtĭtŭr. *V.* Dŏmō pōtĭtŭr nātāquĕ Lătīnī. *O.* Sævus pōtĭtŭr dūm frātĕr hăbēnis. *Aus.* (*Temp. Cæs.* 12. Sic et *Lucr.* II, 655; *Cat.* 64, 402). Ēt căptō pōtĭmŭr mūndō. *Manil.* (IV, 882). Fōrtīs prægressis ŭt pōtĕrētŭr ĕquīs. *Aus.* (*Epit. Her.* 35,

4). Tūquĕ tūis ārmīs, nōs tĕ pŏtĕrēmŭr, Achillĕ. *O.* (Adde *Cat.* 64, 102; *V. Fl.* VII, 54. Secundam personam instantis non reperio; sed quum *Serv.* ad *Æ.* III, 56, damnet *potiris*, tacite probare videtur Potĕris, ut Orĕris). SYN. Ōbtĭnĕō, hăbĕō, tĕnĕō, frŭōr, invādō, occŭpō, căpĭō, răpĭō, PPH. Mihī ārrōgō, vīndĭcō. Jūris mĕi făcĭō. ‖ *qqf. avec l'acc.* Quōrum ūnŭs Hŏmērūs Scēptră pŏtĭtŭs, etc. *Lr.* (III, 1050). Ălĭēr sīnĕ lăbōrĕ pātrĭă pŏtĭtŭr cŏmmŏdă. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 17. *Ib.* 22, *potitur gaudia*). Nātŭs vīrtūtĕ scēptrūm pŏtĕrētŭr pātrĭs. *Att.* (apud *Non.* 7, 112. Quem casum juxta cum ablativo admittunt *Charis.* 5, 264; *Diom.* 1, 297 et 305. Nec non usurpat *Tullius*). *Voy.* Fruor. ‖ — rērŭm. *Avoir ou obtenir le pouvoir.* Ăd summās ēmergĕre ŏpēs, rērūmquĕ pŏtīrī. *Lr.* (II, 13). ‖ † *arch. Être mis en possession d'une chose mauvaise, trouver, rencontrer.* Fĕrās pŏtĭuntŭr plāgās. *Att.* (ap. *Donat.* ad *Ter. Ad.* V, 4, 17).

Pŏtĭŏr, ūs; ōris (*compar. de* Potis). *Préférable, meilleur.* Nōvistīnĕ lŏcŭm pŏtĭōrēm rūrĕ bĕātō? *H.* Pŏtĭōr sēntĕntĭă vīsa ēst. *V.*

Pŏtĭs. *m. f. Capable.* Nĕc pŏtĭs ēst dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētūs. *Cat.* (65, 3). Nĕc tĕndĕrĕ cōntrā, Illĕ quĭdem hŏc cŭpĭēns, pŏtĭs ēst pĕr tēlă vīrōsquĕ. *V.* (*Id. Æ.* III, 671; XI, 148). Quĭs pŏtĭs ingĕntēs ōrās ēvŏlvĕrĕ bĕllī? *Enn.* (apud *Diom.* 1, 381). Tū rĭgŭlōs māssām pŏtĭs ēs rēpărārĕ cădŭcām. *Alc.* (III, 379). *Voy.* Possum. ‖ Pŏtĕ. *n. Possible.* In tĕ sī quĭdquām dīcī pŏtĕ, pulchĕ Vĕttī. *Cat.* (96, 1). Nĕc dēvītārī lētum pŏtĕ quīn ŏbĕāmŭs. *Lr.* (III, 1094). Quă pŏtĕ, quisque in ĕă cōntĕrăt ārtĕ dĭēm. *Pp.* (II, 1, 46). Quī pŏtĕ? *Pers.* (1, 56. Cf. *Charis.* 2, 179. Recte monet *Prisc.* 6, 708, et 15, 1009, *Pote* neutrum est τοῦ *Potis*).

Pŏtissĭmĕ. *Comme le suiv.*

Pŏtissĭmŭm. *adv. De préférence.* Sūspēndĕre æquūm cēnsĕānt pŏtissŭmūm. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 50. *Id. Capt.* III, 5, 8; *Merc.* II, 4 15). SYN. Præcipŭē.

Pŏtissĭmŭs, ă, ŭm. *Le meilleur.* Ĭntĕr sē quæ primă pŏtissŭmăque ĭnsĭnŭēntŭr. *Lr.* (III, 583). Tūă cūră pŏtissĭmă Gāllŭs. *St.* SYN. Præcipŭŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† Pŏtissŭm, Pŏtissŭnt. *arch. Comme* Possum, etc. Spĕrō, sī spĕrēs quĭdquām prōdēssĕ pŏtissŭnt. *Enn.* (apud *Fest.* in *Speres*. Sic vetus cod. Alii leg. *potis sunt, potessunt*). Mūnŭ' tămĕn fŭngī ēt mūrōs sĕrvārĕ pŏtissŭnt. *Lucil.* (Adde *Pl. Curc.* V, 3, 23; *Pœn.* I, 2, 17, ubi alii divisim).

Pŏtĭtĭŭs, ī. *m. Nom d'une ancienne famille latine consacrée au culte d'Hercule.* Primūsquĕ Pŏtĭtĭŭs aūctŏr. *V.* Trādĭdĭstī quōd Pŏtĭtĭīs Ēvāndrēō sæcŭlō (*Anth.* I, p. 20. Adde *Pl. Bac.* I, 2, 15. Cf. *Macr. Sat.* 1, 12, et *Fest.*). *Voy.* Pinarius.

† Pŏtĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Poto. Tĕcum ūnă pōstĕa æquĕ pōcŭlă pŏtĭtārĕt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 26. *Id. Amp.* I, 1, 105).

Pŏtĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. f. de* Potior. Ōrdĭnĕ pătrĭcĭō sic pŏtĭtūră lŏcō. *Fort.* (VIII, 4, 137).

Pŏtĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Potior. *Qui a été en possession de.* Aūsī ōmnēs ĭmmānĕ nĕfās, aūsōquĕ pŏtĭtī. *V.* Jŭvĕnēs quī cædĕ pŏtĭtī. *St.* Quō mōntĕ pŏtĭtă Cōnstĭtĭt. *O.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Dēsīdĭæ tĭbī sūm, dŏctĕ Pŏtĭtĕ, rĕŭs. *M.* (X, 70).

Pŏtĭŭs. *adv. Plutôt, de préférence.* Sīs tămĕn hŏc pŏtĭŭs quām quōd prĭŭs ēssĕ sŏlēbās. *O.* Sīve ăntrō pŏtĭŭs succēdĭmŭs. *V.* SYN. Mĕlĭŭs, sătĭŭs, măgis.

† Pŏtĭvī. *parf. de* Potio.

Pŏtnĭădēs, ŭm. *f. pl.* (Ποτνιάδες). *Qui sont de Potnia, bourg de Béotie, voisin de Thèbes.* Pōtnĭădēs mălīs mēmbra ābsūmpsērĕ quădrīgæ. *V.*

Pŏtō, ās, āvī, ātŭm, *et sync.* pōtŭm, pōtārĕ. *Boire.* Ēt lăc cōncrētūm cūm sānguĭnĕ pōtăt ĕquīnō. *V.* Ēt lōnga ōblīvĭă pōtānt. Jămquĕ mĭnīstrāntēm plătānūm pōtāntĭbŭs ŭmbrăm. *Id.* SYN. Bĭbō, pĕrpōtō, haŭrĭō, etc. *Voy.* Bibo. ‖ *Boire du vin.* Vīlĕ pōtābĭs mŏdĭcīs săbĭnūm Cānthărĭs. *H.* Ōbsōnāt, pōtăt, ōlĕt ŭnguēntă dĕ mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 37). *Voy.* Vinum. ‖ *Au fig. S'imbiber.* Nēscĭt Āquĭnātēm pōtantĭă vēllĕră fūcūm. *H.* Sūdōrēm pōtăt. *Lr.* (IV, 1125, de veste). SYN. Bĭbō, cōmbĭbō.

Pōtŏr, ōris. *m. Buveur.* Pōtōrēs lĭquĭdī mēdĭă dē nōctĕ fălērnī. *H.* Quæ scrĭbuntŭr ăquæ pōtōrĭbŭs. *Id.* Jānŭă nōctŭrnīs pōtōrūm saūcĭă rīxīs. *Pp.* (I, 16, 5). SYN. Pōtātŏr, bĭbāx, bĭbōsŭs.

Pōtrīx, ĭcis. *f. Buveuse.* Pōtrīcī plēnam ānŭlīquĭs ăpōthēcām cădīs. *Ph.* SYN. Bĭbāx, bĭbōsă.

Pōtŭm. *supin. sync. pour* Potatum. Pōtŭm dūcō *ou* vĕnĭō. *Mener ou venir boire.* Hūc ĭpsī pōtŭm vĕnīēnt pĕr prătă jŭvēncī. *V.* Pāscĕ căpēllās, Ēt pōtŭm pāstās ăgĕ. *Id.* VERS. Cūm cănĭbŭs tĭmĭdī vēnīēnt ăd pōcŭlă dămæ. *V.* Quō dūlcĭs ăb æstŭ Fīstŭlă pōtūrās īrĕ jŭbēbăt ōvēs. *Pp.* Ăd fōntēm cōmpēllĕ grĕgēs. *Calp.* Flūmĭnĕōs suădēns grĕgĭbŭs prælĕbērĕ lĭquōrēs. *Id.*

Pōtūrŭs, ă, ŭm. *part. f. sync. de* Poto. Gĕlĭdōs pōtūră lĭquōrēs. *O.*

Pōtŭs, ă, ŭm. *part. p. sync. de* Poto 1. *Bu.* Quō plūs sūnt pōtæ, plūs sĭtĭūntŭr ăquæ. *O.* Flūmĭnă pōtă Gĕtīs. *Id.* Pōtīs gaudērēnt ĭntŭbă rīvīs. *V.* SYN. Haŭstŭs, ēpōtŭs, *qqf.* pōtātŭs. ‖ 2. *Qui a bu, gris, ivre.* Pŏmpă: sĕnēm pōtūm pōtă trăhēbăt ānŭs. *O.* Ēt pōtŭs ēt exlēx. *H.* Hēstērnă, mĕă lūx, quūm pōtūs lūcĕ văgārĕr. *Pp.* (II, 22, 1. *Id.* IV, 6, 75, *poti poetæ*. Cf. *Charis.* 3, 233). SYN. Mădĭdŭs, mădēns, ēbrĭŭs. PHR. Lărgō jām nĕctārĕ fūsŭs. *M. Voy.* Ebrius.

Pōtŭs, ūs. *m. Boisson, breuvage.* Quī pōtūs dūbĭum ēst sīstăt ălătnĕ sĭtīm. *O.* Dīsce ĭgĭtŭr pōtūs mĕdĭcōs cūrāmquĕ sălūbrēm. *Nem.* (*Cyn.* 222). Tălī pōtu ūtĭnām vēl pārtĕ rĕfrīgĕrĕt ūnă! *Fort.* (VI, 7, 159). SYN. Pōtĭō, pōcŭlŭm, haūstŭs, lĭquŏr.

Præ. *prép. Devant, en avant.* Ĭpsĕ sĭnŭ præ sē pōrtāns. *V.* Ī præ: sĕquŏr. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 69. Et *Pl. Amp.* I, 3, 45, *Abi præ*). SYN. Ăntĕ. ‖ Præ mănū *ou* mănĭbŭs. *A la main.* Ōmne aūrūm quōd fuit præ mănū. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 9. Et *Ter. Ad.* V, 9, 23). ‖ Præ mē fĕrō, etc. *Faire voir, étaler, au fig. faire parade.* Præ sē dēclārānt gaūdĭă vūltū. *Cat.* (64, 24). Vūltūsquĕ præ sē scĕlĕră trŭcŭlēntī fĕrūnt. *Sen.* (*Ag.* 950. *Id. Med.* 446). Sī quă Phrўgēs jăctānt præ sē rĕspōnsă dĕōrūm. *V.* ‖ *En comparaison de.* Cūnctānĕ præ Cāmpo ēt Tĭbĕrīnō flūmĭnĕ sōrdēnt? *H.* ‖ *A cause de.* Nĕquĕ mīsĕr mē cōmmōvĕrĕ pōssŭm præ fōrmĭdĭnĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 181). Ēt tĭbī præ ĭnvĭdĭā Nērēĭdēs ĭncrĕpĭtārēnt. *Pp.* (II, 20, 15, Ūt præ lætĭtĭā lăcrŭmæ præsĭlĭūnt mihī! *Pl.* (*Stic.* III, 2, 13). Vīvĕrĕ nōn quīt Præ măclĕ. *Lr.* (IV, 1160). SYN. Prōptĕr, etc. *Voy. ce mot.* ‖ † Præ ŭt, Præ quăm, Præ quōd. *En comparaison de ce que.* (*Pl. Men.* II, 3, 24; *Most.* IV, 2, 65; *Ter. Eun.* II, 3, 8.) *Voy.* Præut.

Præăcūtŭs, ă, ŭm. *Très aigu.* Quōs ūbī vīdērūnt præăcūtæ cuspĭdīs hăstās. *O.* (Quidam addunt *Martialis* locum qui in *Peracutus*).

Prælāltŭs. *Voy.* Peraltus.

Præbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ēre. *Présenter, tendre, offrir, fournir, et au fig.* Dūlcēm fĕrrĕ cĭbum, ĕt cūrvās præbĕrĕ lātĕbrās. *V.* Præbĕt ĕt incūrvō cōlla prēmēndā jŭgō. *O.* Tĕctŭm Præbŭĭt. *H.* Quī dŏmĭnī cūltrīs tĕnŭe ĕt mīsĕrābĭlĕ cōllŭm Præbĕt. *J.* (10, 269). Ūsquĕ grāvĕs dŭm tĕrrā lābōrēs Præbŭĭt. *V.* Sōmnōquĕ sīlēntĭă præbĕt (nox). *O.* Sōlātĭă præbēs. Hæc præbĕt causām frŭgĭbŭs, ĭllă lōcum. *Id.* SYN. Exhĭbĕō, dō, præstō, offĕrō, pōrrĭgō, mĭnīstrō, sŭppēdĭtō, sufficĭō, trĭbŭō, dōnō, ĭmpertĭō. ‖ — mē. *Se montrer, et au fig.* Nōn ĭtă sē nōbĭs præbĕt fōrtūnă sĕcūndăm. *O.* Sōmnūs quī sē mălĕ præbĕt ămantī. *Id.* SYN. Ōstendō, offĕrō, præstō, gĕrō, hăbĕō. ‖ *qqf. absolt.* Tūm Phōrmĭō... strēnŭum hŏmĭnēm præbŭĭt. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 12). ‖ *Avec l'infin.* Paŭlŭmque hŭmĕrī lĭbārĕ sĭnīstrī Præbŭĭt. *St.* Præbĕt lĭbī vellĕrĕ bārbăm. *Pers.* (2, 28).

Præbĭă, *ou plutôt* Prœbĭă, ōrŭm. *n. pl. Amulette.* (*Næv.* apud *Varr. L. L.* 6, 6. Cf. *Fest.* Hoc a *prohibendo* jure deducere videntur critici.)

Præbĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Præbĭtă cōnjĕctō rūpĭt præcordĭă fĕrrō. *O.* Ăd thĕrmās tămĕn īrĕ sĕd lĭbēbăt Prīvātō bĕnĕ præbĭtās pŭdōrī. *Sid.* (*Pan.* 3572).

Præblandŭs, ă, ŭm. *Très flatteur.* Nĕc mĕ quōd dŏmĭnŭm præblănda ădŭlātĭō dĭcĭt. *Juvc.* (I, 734. Cui vocabulo, in Lexicis omisso, ne noceat vitium quod in sq. *adulatio*).

Præbŭī. *parf. de* Præbeo.

Præcălĭdŭs, ă, ŭm. *Très chaud.* Nām dūm præcălĭdōs ignĭcŭlōs sĭbī. *Prud.* (*Sym.* 67. *Ib.* 1129).

† Præcăntrix *ou* Præcĕntrix, ĭcis. *f. Enchanteresse.* (*Pl. Mil.* III, 1, 99.)

Præcānŭs, ă, ŭm. *Blanchi par devant.* Cōrpŏrĭs ēxĭgŭī, præcānŭm, sŏlĭbŭs āptŭm. *H.*

? Præcārŭs. *Voy.* Percarus.

Præcautŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv. Qui se tient sur ses gardes.* Ūt sæpĕ sōlēnt præcautō cōrdĕ fĭdēlēs. *Paul. Petr.* (5, 104). Quōrūm præcautō discēssū sōllĭcĭtātŭs. *Juvc.* (I, 288). ‖ *Subst. n. Précaution.* Sĕd præcautō ēst ŏpŭs. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 61).

Præcăvĕō, ēs, āvī, autŭm, ăvērĕ. *n. Se tenir sur ses gardes.* Ĭmpĕrāt, āntĕvĭdĕt, pērpendĭt, præcăvĕt, ĭnfĭt. *Prud.* (*Apot.* 872). Nāmquĕ tēmpŭs præcăvērĕ mĭhī mē, haŭd ŭlcīscī sĭnīt. *Ter.* (*And.* III, 5, 18. Et *Pl. Men.* V, 2, 107). SYN. Āntĕcăvĕō, etc. *Voy.* Caveo.

Præcēdō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĕdĕrĕ. *n. et act. Marcher devant, précéder.* Nĕc tārdum ŏppĕrĭŏr, nĕc præcēdēntĭbŭs ĭnstō. *H.* Ēt mŏdŏ præcēdās făcĭlĕ. *O.* Fāmă lŏquāx præcēssĭt ăd aūrēs. *Id.* Āntĕvŏlāns tārdum præcēssĕrăt ægmĕn. *V.* SYN. Prægrĕdĭŏr, āntĕcēdō, āntĕĕō, præĕō, prævĕrtŏ, præcūrrō, prævĕnĭō, *qqf.* āntĕvŏlō. PPH. Prævĭus ĕō, āntĕĕō, ĭncēdō, cūrrō. Āntĕ ĭncēdō, grădĭŏr, ămbŭlō. Cūrsū prævĕrtŏ, etc. PHR. Āntĕ mē ĭtō. *Pl.* Cōmĭtēs pōst tĕrgă rĕlĭnquūnt. *Nemes.* Prīmŭs ăbĭt, lōngēquæ ănte ōmnĭă cōrpŏră Nīsŭs Ēmĭcăt. *V.* Nāscĕrĕ, præquĕ dĭĕm vēnĭēns, etc. Cūrsū prævĕrtĕrĕ vēntŏs. *Id.* ‖ Præcūrram ūt prĭŏr Pātrĭăm rūĕntĕm. *Sen. Au fig. Précéder, l'emporter sur.* Tām vēnĕrābĭlĕ ĕrăt præcēdĕrĕ quāttŭŏr ānnīs. *J.* (13, 58). Ārmōrūmquĕ dĕcŭs præcēdĕ fōrēnsĭbŭs āctĭs (*Ad Pis.* 34); Ēt prīscæ tĭtŭlōs præcēdĭtĕ fāmæ. *St.* SYN. Præcēllō, prævĕrtŏ, sūpĕrō, vīncō, præstō. *Voy.* Supero. ‖ *qqf. avec le dat.* Ūt vēstræ fōrtūnæ mĕis præcēdŭnt! *Pl.* (*As.* III, 3, 39).

Præcĕlĕr, ĕris, ĕrĕ. *Très prompt.* Sōllĭcĭtāt tūnc ămplă vīrōs ăd prælĭă cūrsū Præcĕlĕrēs. *St.* Præcĕlĕrī cĕcĭdĭt sŭb ăcūmĭnĕ mōrtĭs. *Juvc.* (IV, 23). *Voy.* Celer.

Præcĕlĕrō, ās, ārĕ. *n. Faire grande hâte.* Quă cāllĕ fātēntī Præcĕlĕrānt. *St.* ‖ *act. Devancer au plus vite.* Præcĕlĕrāntquĕ dŭcēm. *St.*

Præcĕllēns, tis. *Comme* Excellens.

Præcĕllĕō, ēs, ērĕ. *n. Comme le suiv.* Ūt quīsquĕ fōrtūnæ ūtĭlŭr, ĭtă præcĕllĕt. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 13).

Præcĕllō, ĭs, ĕrĕ. *n. Exceller, l'emporter.* Dēbĕnt nĭmĭrŭm præcĕllĕrĕ mōbĭlĭtātĕ. *Lr.* (II, 160). *Voy.* Præcedo.

Præcĕlsŭs, ă, ŭm. *Très élevé.* Ūna ĭn præcĕlsă cōnsēdĭt rūpĕ Cĕlænō. *V.* Præcĕlsĭs quōrūm vāgă mōlĭbŭs ūndă. *St.* SYN. Ălтissĭmŭs. *Voy.* Celsus. ‖ *Au fig.* Præcĕlsă fōrtūnă. *St.*

† Præcĕntrix. *Voy.* Præcantatrix.

Præcĕps, ĭpĭtis. *Qui tombe la tête la première, qui se précipite ou qu'on précipite.* Præcĕps ærĭī spĕcŭlă dē mōntĭs ĭn ūndās Dēfĕrăr. *V.* Præcĭpĭtĕm trăxī mĕcŭm. *Id.* Hīc sē præcĭpĭtĕm tĕctō dĕdĭt. *H.* Ab ĕquō præcĕps ĭn ălĕă dēcĭdĭt ārvă. *O.* SYN. Præcĭpĭtātŭs, prōnŭs, cădēns, mĭssŭs, lābēns, cădūcŭs, dēcĭdŭus. ‖ Ĭn præcĕps cădō, etc. *Être précipité.* Vŏlvĭtŭr ĭn præcĕps. *O.* (Quod *Virg. Æ.* I, 121, dixerat: *Volvitur in caput*). ‖ *Au fig.* Ĭmŭs præcĭpĭtēs. *Pers.* (3, 42). ‖ *Rapide, prompt.* Præcĭpĭtēs mĕtŭs ăcĕr ăgĭt. *V.* Nōn fŭgĭs hĭnc præcĕps? *Id.* Cōnjŭgĭs ăd vocēm præcĕps ămēnsquĕ cŭcūrrī. *O.* Quōd sī præcĭpĭtēm răpĭt ămbĭtĭō ātquĕ lĭbĭdō. *J.* (8, 135). *Voy.* Celer. ‖ *En parlant de choses qui tombent ou sont emportées vivement.* Præcĭpĭtem ōcĕānī rŭbrō lăvĭt æquŏrĕ cūrrŭm. *V.* Năr-vĕ tŭlĭt præcĕps. *O.* Præcĕps vēntŭs. *Id.* ‖ *Emporté, bouillant.* Ēt præcĕps ănĭmī Tmărŭs. *V.* ‖ *Qui va en pente, escarpé.* Nōndŭm præcĭpĭtĕs cĭngēbănt ŏppĭdă fŏssæ. *O.* Præcĕps ĭtĕr. *Id. Voy.* Præruptus. ‖ *n. pris subst. Lieu escarpé, abîme, précipice.* Ālтĭŏr ēssĕt Cāsŭs, ĕt ĭmpŭlsæ præcĕps ĭmmānĕ rŭīnæ. *J.* (10, 107). Tūrrĭm ĭn præcĭpĭtī stāntĕm. *V.* ‖ *Au fig. Escarpé, dangereux; subst. Danger, précipice.* Cāsŭs mēdĭcūsnĕ lēvārĭt Ægrum ex præcĭpĭtī. *H.* Ĭn tām præcĭpĭtī tēmpŏrĕ fĕrrĕt ŏpēm. *O.* Sī quĭd ădhūc aūdăx præcĭpĭtīquĕ pĕtēndŭm. *Id.* Sŭbĭtī præcĕps jŭvēnīlĕ pĕrīclī. *St.* Ōmnĕ ĭn præcĭpĭtī vĭtĭŭm stĕtĭt. *J.* Ĭn præcĭpĭtī dŭbĭōquĕ nĭmĭs Excēlsă lōcō. *Sen.*

Præcĕptĭō, ōnĭs. *f. Comme* Præceptum. Præcĕptĭō vōcĕm Ēlĭcĭt, ĕt cēdĭt māndātō ŏppressă vŏlūntās. *Paul. Petr.* (6, 106).

† Præcĕptō, ās, ārĕ. *fréq. de* Præcipio. (In *Carm. Saliar.*, auctore *Festo.*)

Præcĕptŏr, ōris. *m. Précepteur, maître.* Nām quās præcĕptŏr ārāndī Vĭdĕrāt. *O.* Præcĕptŏr tuūs, quī tē hānc fāllācĭām Dŏcŭĭt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 96). Dī præcĕptōrĕm sānctī vŏlŭĕrĕ pārēntĭs Ēssĕ lŏcō. *J.* (7, 209). SYN. Magĭstĕr, etc. *Voy. ce mot.*

Præcĕptŭm, ī. *n. Instruction, leçons, précepte.* Mŏx ĕtĭăm pectŭs præcĕptĭs fōrmăt ămīcis. *H.* Vītæ præcĕptă bĕātæ. *Id.* Præcĕptō mōnĭtŭs. *Ph.* SYN. Māndātŭm, lēx. ‖ *Avis, recommandation, ordre.* Dēŭm præcĕptă sĕcūtī. *V.* Præcĕptă facĕssĕrĕ mātrĭs. *Id.* SYN. Māndātŭm, jŭssŭm, jŭssŭs, mōnĭtŭs, etc.

Præcĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præcipio. *Pris d'avance.* Ăd pŏssēssă vēnĭs præcĕptăquĕ gaūdĭa sĕrŭs. *O.*

Præcerpō, īs, psī, ptum, pĕrĕ. *Couper d'avance.* Quis tibī pĕrmisīt nōstrās præcĕrpĕrĕ messĕs? *O.* ‖ *Couper par devant, en gén. couper, cueillir.* Nĭvĕām præcĕrpĕrĕ frondĕm Dēcrĕtum ēst. *St.* Præcĕrpuntquĕ jŭbās (leoni). *Id.* Parcītĕ dēfrāctŭs præcĕrpĕrĕ nōxĭă pōmă Ārbŭtrīī rāmis. *Prosp.* (*Ing.* III, 36). *Voy.* Seco, Carpo.

† Præcĕssŏr, ōris. *m. néol. Qui marche devant, devancier.* Grĕx ălĭtŭr prō tĕ, vĭcĕ præcĕssōrĭs, ălūmnĕ. *Fort.* (III, 11, 15. *Id.* V, 15, 2, et passim).

Præcĭdō, īs, dī, sŭm, dĕrĕ. † *Frapper par devant.* Præcīde ōs tŭ illī. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 52). *Voy.* Cædo. ‖ *Ordint. Couper par devant, couper.* Nī sŭbĭtō mĕdĭŭm cĕllĕrī præcĭdĕrĭt ĭctŭ. *Lr.* (III, 638). Cŭī ĕgŏ jām linguăm præcĭdām. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 12). *Voy.* Seco. ‖ *Au fig. Couper, retrancher, interrompre.* Āntĕnōr cēnsĕt bellī præcĭdĕrĕ caŭsās. *H.* Ēt mātūrātō præcĭdĭt vēspĕrĕ lūcĕm (umbra). *L.* Ōmnēs caŭsās præcĭdam ōmnĭbŭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 23). SYN. Rēscĭndŏ, tōllŏ, ădĭmŏ, aŭfĕrŏ.

Præcinctŭs, ă, ŭm. *Ceint, entouré, couronné.* Sīlvă præcinctŭs ŏpācă Ēst lăcŭs. *O.* Eŭphrātēs præcinctŭs ărundĭnĕ frontĕm. Præcinctī florĕ căpillī. *Id.* ‖ *Retroussé, au fig. agile.* Cinctĭcŭlŏ præcinctŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 28). Hōc ĭtĕr ignăvī divīsimŭs, ăltĭŭs ăc nōs Præcinctīs ūnŭm. *H.* Præcinctī rĕctē pŭĕrī. *Id. Voy.* Succinctus.

Præcingŏ, īs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Ceindre, entourer.* Zōïlē, quĭd tōtă gēmmăm præcingĕrĕ lībrā. *O. M.* (XI, 58). Fŭlvō cērvīx præcingĭtŭr aurō. *O.* Præcingĕrĕ lĭttŏrā mūrō. *Sil.* Hūjŭs ūtrŭmquĕ lātŭs mōlī præcingĭtĕ gȳrō. *St.* SYN. Cingŏ, etc. *Voy.* Circumdo. ‖ *En parlant des vêtemens.* Dēt tŭnĭcăm lŏcŭplēs: ĕgŏ tĕ præcingĕrĕ pōssŭm. *M.* (XIV, 153). *Voy.* Vestio. ‖ *Armer.* Īmă Tōlētānō præcingĭtŭr ĭmă cūltrō. *Grat.* (*Cyn.* 341). Ēt cautŭs præcingĭtur ēnsĕ vĭātŏr. *O. Voy.* Accingo.

Præcĭnŏ, īs, nŭī, centŭm, cĭnĕrĕ. *n. et act. Chanter avant.* Ănĭmæquĕ săcerdōs, Præcĭnĕrĕm gĕmĭtum. *St.* ‖ *En parlant des chants magiques.* Cărmĭnĕ quŭm măgĭcō præcĭnŭissĕt ănŭs. *Tib.* (I, 5, 44). *Voyez* Præcantrix. ‖ *Prédire.* Ēt lūcōs præcĭnŭissĕ fŭgăm. *Tib.* (II, 5, 74). Īn nōstrā quī cărnĕ Dĕŭm fŏrĕ præcĭnŭistīs. *P. Nol.* (24, 214). *Voy.* Prædico.

† Præcĭpēs, ĭtĭs. *ancien nomin. de* Præcipitis, *remplacé par* Præceps. Sălĭam īn pūtĕŭm præcĭpēs. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 6, 725. Agnoscitur et a *Char.* 1, 67). ‖ † Præcĭpĭs. *ancien gén. de* Præceps, *remplacé par* Præcipitis. Ănŭm præcĭpĭm rĕppŭlĭt. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 8). Præcĭpĕ căsū. *Enn.* (apud *Prisc.* l. cit. *Liv. And.* vel *Læv. ibid.*).

Præcĭpĭō, īs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre d'avance ou le premier, prévenir, et au fig.* Ātque ŏdŏr insinŭātŭr Quăm facĭle īn cĕrĕbrŭm, nīsi æquăm præcĕpīmŭs ăntĕ. *Lr.* (VI, 802). Hōc ĭtĕr æquŏrĕō præcĕpĭt lĭmĭtĕ Măgnŭs. *L.* Sī lăc præcĕpĕrĭt æstŭs. *V.* Cĕlĕrēs neŭ præcĭpĕ Pārcās. *St.* Præcĕpĭt mōrs nōstrā fŭgăm. *O.* SYN. Prævĕnĭŏ, prævĕrtŏ, occŭpŏ, *qqf.* opprimŏ. (Eo sensu confunduntur *Præcipio* et *Præripio.*) ‖ *Repasser dans son esprit, saisir par l'imagination.* Exsŭltātquĕ ănĭmis, ēt jām spĕ præcĭpĭt hostĕm. *V.* Ōmnă præcĕpī, ătquĕ ănĭmō mĕcum ipsĕ părāvī. *Id.* ‖ *Ordonner, prescrire.* Præcĭpĭănt ĭpsī nŭmĕrumquĕ mōdumquĕ cărinis. *V.* SYN. Præscrĭbŏ, mandŏ, ēdĭcŏ, impĕrŏ. ‖ *Enseigner, instruire.* Quidquĭd præcĭpĭēs, ēsto brĕvis. *H.* Hīc nāndī præcĭpĭt ārtĕm. *O.* SYN. Dŏcĕŏ, ērŭdĭŏ, mōnstrŏ. *Voy.* Doceo. ‖ *Avec l'infin.* Sūnt quī præcĭpĭănt hērbās, sătūrēīă, nŏcĕntēs Sūmĕrĕ. *O. Voy.* Jubeo.

† Præcĭpĭs. *Voy.* Præcipes.

Præcĭpĭtāns, tĭs. *Qui tombe ou se précipite.* Nāmquĕ gŭbĕrnāclŭm... Præcĭpĭtāns trāxī mĕcŭm. *V.* Ātque ĭtă præcĭpĭtāns. *Lr.* (II, 291, de æthere). Quām flŭvĭŏ præcĭpĭtāntĕ răpīt. *Avian.* (*Fab.* 16, 4, nempe alveus). *Voy.* Cadens, Præceps.

† Præcĭpĭtāntĕr. *Précipitamment.* Cūrrĭt ăgēns mānnōs ăd vīllăm præcĭpĭtāntĕr. *Lr.* (III, 1077).

Præcĭpĭtātŭs, ă, ŭm. *Précipité.* Præcĭpĭtātă tōrŏ. *O.* Jāmquĕ mŏræ spătĭŭm nōx præcĭpĭtātă nĕgābăt. *Id.*

Præcĭpĭtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Précipiter.* Sūspectăquĕ dōnă Præcĭpĭtārĕ jŭbēnt, sŭbjĕctīsvĕ ūrĕrĕ flāmmīs. *V.* Præcĭpĭtānt currŭs scŏpŭlīs. *O.* Săxīs præcĭpĭtāndă dărī. *Id.* SYN. Dējĭcĭŏ, dētŭrbŏ, ĕxtŭrbŏ, dētrūdŏ, ĕxcŭtĭŏ, mittŏ. PPH. Præcĭpĭtĕm ăgŏ, ădĭgŏ, impēllŏ, mittŏ, prōjĭcĭŏ, dētŭrbŏ, ĕxcŭtĭŏ. Īn præcĕps ăgŏ, ĕtc. Ex ălto dējĭcĭŏ, dētrūdŏ. ‖ — mē, *ou n.* Præcĭpĭtŏ, *et pass.* Præcĭpĭtŏr. *Se précipiter, se jetter, être précipité, tomber.* Sē quāsī præcĭpĭtĕnt ăd tērrăm corpŏrĕ tōtŏ. *Lr.* (IV, 1015). Quām mūltă grāndĭnĕ nĭmbī Īn vādă præcĭpĭtānt. *V.* Ēt jām nōx hūmĭdă cœlō Præcĭpĭtat. *Id.* Pŏndĕrā... Ex sŭpĕro quŭm præcĭpĭtānt. *Lr.* (II, 247). Scŏrpĭŭs īn vīrĭdēs præcĭpĭtātŭr ăquās. *O.* SYN. Cădŏ, dēcĭdŏ, lābŏr, rŭŏ, etc. PPH. Mē jăcĭŏ. Mē dō præcĭpĭtĕm. Mē præcĕps *ou* præcĭpĭtĕm mittŏ. Præcĕps cădŏ, cŏrrŭŏ, ăgŏr, vŏlvŏr, rŭŏ, etc. Præcĕps, īn præcĕps cădŏ, fĕrŏr, etc. VERS. Jăcĭēbānt corpŏră sāltŭ. *V.* Sē jăctŭ dēdit æquŏr ĭn ăltŭm. Tōtŏ præcĕps sē corpŏrĕ ăd ūndās Mīsīt. Præcĕps sāltŭ sēsĕ ōmnĭbŭs ārmīs Īn flŭvĭŭm dēdit. *Id.* Hīc sē præcĭpĭtī jăcŭlātŭs pondĕrĕ. *L.* Nūnquăm vēnĭēmŭs ăd ēnsēs, Aŭt lăquĕōs, aŭt præcĭpĭtēs pĕr ĭnāmă jăctŭs. *Id. Voy.* Cado. ‖ *Au fig. Pousser, emporter, précipiter.* Fŭrŏr īrāquĕ mēntĕm Præcĭpĭtānt. *V.* Cāvēquĕ Spēm fēstīnandō præcĭpĭtārĕ mĕam. *O.* ‖ *Hâter, hâter l'exécution, presser.* Non sĕnīs ēxtrēmŭm pīgŭīt vĕrgēntĭbŭs ānnīs Præcĭpĭtāssĕ dĭĕm. *L.* Sūă quīsquĕ ăc pŭblĭcă factă Præcĭpĭtārĕ cŭpīt. *Id.* Præcĭpĭtāt cōnsŭltă vĭrī. *Sil.* SYN. Fēstīnŏ, prōpĕrŏ, ūrgĕŏ, cŏrrĭpĭŏ. ‖ — mōras, etc. *Abréger le retard, se hâter.* Præcĭpĭtāntquĕ mŏras. *V.* Præcĭpĭtā tēmpŭs. *Sil.* *Voy.* Festino. ‖ *n. Se précipiter, tomber.* Qui in amōrem præcĭpĭtāvīt. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 30). ‖ *Se hâter.* Non fŭgĭs hīnc præcĕps, dŭm præcĭpĭtārĕ pŏtēstās? *V.* ‖ *Avec l'infin.* Sŏcĭīs dārĕ tēmpŭs hŭmāndīs Præcĭpĭtānt cūræ. *V.* (*Et Stat. Th.* I, 679).

Præcĭpŭē. *adv. Principalement, surtout.* Præcĭpŭē dŭm frōns tĕnĕra ĭmprūdēnsquĕ lăbōrŭm. *V.* Tū mĭhī præcĭpŭē, nēc nōn tămĕn ăntĕ, placēbās. *O.* Præcĭpŭē sānŭs, nĭsī quŭm pĭtŭĭta mŏlēsta ēst. *H.* SYN. Præsērtĭm, ĭmprīmīs, cŭmprīmīs, maxĭmē. PPH. Ānte ōmnēs *ou* ōmnĭă.

Præcĭpŭŭs, ă, ŭm. *Particulier, remarquable, premier.* Ĭpsīs præcĭpŭŏs ductōrĭbŭs ădditŭr hŏnōrēs. *V.* Præcĭpŭŭmquĕ tŏrō ēt vīllōsī pēllĕ lĕōnis Æcĭpit Æneān. *Id.* Ēt quæ præcĭpŭum sīdĕrā frīgŭs hăbēnt. *O.* Dīcĕrĕ præcĭpŭæ mŏlĭŏr ārtīs ŏpŭs. *Id.* SYN. Maxĭmŭs, ēgrĕgĭŭs, ēximĭus, ĭnsignĭs, præstans, prīmŭs, pŏlĭssĭmŭs, *qqf.* optĭmŭs.

Præcīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præcīdo. *Coupé par devant.* Trĭnacrĭa Ītălīă tantŭm præcīsă rĕcēssĭt. *Man.* (IV, 630). *Voy.* Sectus. ‖ *Escarpé.* Stābăt ăcūtă sĭlĕx, præcīsĭs ūndĭquĕ săxīs. *V.* Cornĭpĕdŭm

tŭlĕrĭt præcisă pĕr ăvĭă plāntăm. *Sil. Voy.* Præruptus. ‖ *Subst. n. Tranche de porc.* Illi præcīso ălque ĕpŭlis căpŭlantŭr ŏpĭmis. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 633. *Næv. ibid.*).

† Præclārĭtĕr. *Comme* Præclare. *D'une manière distinguée.* (*Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010.)

Præclārŭs, ă, ŭm. *Très clair, très brillant.* Præclārum cœli rēstĭnguĕrĕ sōlem. *Lr.* (V, 121. *Id.* II, 1031, *præclara lux*). Præclāra illĭc laŭdātŭr lăspis. *J.* (5, 46). SYN. Clārus, lūcĭdus, nĭtĭdus, etc. ‖ *Remarquable, illustre.* Ūrbem præclāram stătŭī, mĕă mœnĭă vidī. *V.* Præclārā stirpĕ dĕōrum. Gens bĕllō præclārā. *Id.* SYN. Clārus, ēgrĕgĭus, ēximĭus, præstans, cōnspĭcŭus, nōbĭlis, pulchĕr, etc. *Voy.* Celeber. ‖ *Brillant, riche.* Vălĭdŭs mălĕ fĭlĭŭs în rĕ Præclārā. *H.* Præclārum fūnŭs. *O.* SYN. Dīvĕs, lŏcŭplĕs, laŭtus, etc.

Præclāvĭŭm, ĭī. *n. Vêtement qui n'a pas encore reçu les bordures de pourpre* (clavos). Prōfĕr pūrpŭrăm, Præclāvĭum, cōntĕxtŭs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 326. *Id. ibid.*).

Præclūdō, ĭs, ūsī, ūsŭm, ĕrĕ. *Fermer, boucher, et au fig.* Clāsī præclūdĕrĕ pōrtŭs. *L.* Hōspĭtĭs ēffŭgĭō præclūsĕrăt ōmnĭă Mĭnōs. *O.* Vōcĭsquĕ mĕă præclūdĭtŭr ūsŭs. *Id.* Vōcem præclūdit mĕtŭs. *Ph.* SYN. Claŭdō, ŏcclūdō, ŏbstrŭō, ĭmpĕdĭō, prōhĭbĕō, cŏërcĕō, etc. *Voy.* Claudo.

† Præclūĕō, ēs, ērĕ, *et* Præclūō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être célèbre.* Vĕl quī ĭn vĕtŭstă præclūĕānt cōmœdĭă. *T. Maur.* (*Met.* 675). Sīc ōlim tŭă præclūēns pŏtestās. *Prud.* (*Cath.* 499). *Voy.* Clueo.

† Præclūĭs, ĕ. *Très célèbre.* Pārĕt præclūĭbŭs lĭbēns prōfātis. *Capel.* (I, p. 10. *Id.* V, 187. *Gloss. Isid.* Præcluis, *valde clarus et inclytus*).

Præclūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præcludo. *Fermé, bouché.* Nūnc mĕă præclūsās frēgĕrĭt īră fŏrēs. *Pp.* (II, 4, 21). Præclūsæ vōcī lāxātă rĕmīsit Frēnă dŏlŏr. *Cl.*

Præcō, ōnĭs. *m. Crieur public, héraut.* Ŭt præco ăd mĕrcēs pŏpŭlūm quī cōgĭt ēmendās. *H.* Victōrēm măgnă præcōnĭs vōcĕ Clōănthŭm. *V.* Exsurgĕ, præcō; făc pŏpŭlo aŭdiēntĭăm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 11).

Præcōgnĭtus, ă, ŭm. *Connu d'avance.* Quăm pĕnĕ matĕrĭēs stĕtĕrĭt præcōgnĭtă rērŭm. *Manil.* (III, 584).

† Præcōmmŏdō, ās, ārĕ. *Prêter d'avance.* Ōfficĭō quocūnquĕ dătŭr, præcōmmŏdō lĭnguăm. *Corip.* (*Laud. Just.* 1, 7).

Præcōmmŏvĕō, ēs, ērĕ. *Émouvoir d'avance ou fortement.* Mălisquĕ fessōs grăvĭbŭs, ēt făcĭles căpī, Præcōmmŏvēbŭnt. *Sen.* (*Thyest.* 301, nempe preces).

Præcōmpŏsĭtus, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Præcompono. *Préparé d'avance.* Cūm præcōmpŏsĭto nūntĭus ōrĕ vĕnīt. *O. Voy.* Compositus.

Præcōnĭŭm, ĭī. *n. Office de crieur public.* Scītĭn' quĭd ĕgŏ vōs rŏgō? Quĭd? Mī ŭt præcōnĭŭm dētis. *Pl.* (*Men.* V, 9, 92). ‖ *Publicité, récit.* Ŭt cĕcĭdī, pĕrăgō trīstĭs præcōnĭă căsŭs. *O.* Nōn ĭtă cōntēmnō vōlŭcrĭs præcōnĭă fāmæ. *Id.* ‖ *Éloge public, louange.* Dignă dămŭs, jŭvĕnis, mĕrĭtæ præcōnĭă vītæ. *L.* Cārmĭnă vēstrārŭm pĕrăgŭnt præcōnĭă rērŭm. *O.* Invĭŏlătă tŭēns căstæ præcōnĭă vītæ. *Aus.* (*Par.* 19, 5). Nōn ĕgŏ sŭm sătis ăd tăntæ præcōnĭă laŭdis. *Tib.* (IV, 1, 177). Ārctăbăt ămplum nomĭnis præcōnĭum Mĕătŭs ūnŭs. *Prud.* (*Peri.* 2756). *Voy.* Laus.

Præcōnsŭmō, ĭs, ĕrĕ. *Consumer d'avance.* Ătquĕ sŭăs ĭbī præcōnsūmĕrĕ vīrēs. *O.* Nĕc præcōnsūmptŭm tĕmpŏrĭs ēssĕ mălis. *Id.*

Præcōntrĕctō, ās, ārĕ. *Toucher auparavant, et au fig.* Spĕctăt ĕăm Tēreūs, præcōntrectātquĕ vĭdēndō. *O.*

Præcŏquĭs. *Voy.* Præcox.

Præcŏquō, ĭs, ĕrĕ. *Faire cuire ou mûrir auparavant.* Ēt quās præcŏquĭt Ēbŏsĭă caŭnās. *St.* (*Silv.* I, 6, 15).

Præcŏquŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præcox.

Præcordĭă, ōrŭm. *n. pl. Membrane située près du cœur, par ext. cœur, poumon, entrailles, poitrine.* Mōllĭă cinguntŭr tĕnŭī præcordĭă librō. *O.* Gĕnĭbŭsquĕ prēmēns præcordĭă dūris. *Id.* Sīquĭdem ūnĭŭs præcordĭă prēssĭt Illă sĕnīs *J.* (6, 621). SYN. Viscĕră, cŏr, pectŭs, pulmō. ‖ *Au fig. Cœur.* Quōndam ētĭăm victis rĕdĭt ĭn præcordĭă vīrtus. *V.* Condĭtă quūm vĕrăx ăpĕrĭt præcordĭă Lĭber. *H.* Ălтĕr sæpe ūnō mūtăt præcordĭă vĕrbō. *Pp.* (II, 3, 13). Sī fortĕ prĕcĕs præcordĭă fĕrrĕă tăngŭnt. *O. Voy.* Animus.

Præcorrŭmpō, ĭs, ĕrĕ. *Corrompre d'avance.* Dūm præcorrŭmpĕrĕ dŏnīs mĕ cŭpīt. *O.* Illă quĭdĕm vēnit, sĕd præcorrŭptă. *Id.*

Præcox, ŏcis; Præcŏquĭs, -ĕ, *et* Præcŏquŭs, ă, ŭm. *Mûr avant le temps, précoce.* Tūm præcŏx bĭfĕrā dēscēndit ăb ārbŏrĕ fĭcŭs. *Col.* (10, 403). Însĭtă præcŏcĭbŭs sŭbrēpĕrĕ pĕrsĭcă prūnis. *Calp.* (2, 43. Alii leg. *procoquibus*). Sēmēntĕ sĕrā, sīvĕ mūltūm præcŏquă. *Aus.* (*Epist.* 22, 15). SYN. Præmātūrus. ‖ Præcŏquă, ōrŭm. *n. pl. Une espèce de pêche, ou, selon d'autres, de prune.* Mōllĭă mălērnis fŭĕrāmŭs præcŏquă lĭbrīs. *M.* (XIII, 46. Plerique addunt *Colum.* 10, 410. Cf. *Pallad.* 2, 15, et 12, 7; *Plin.* 15, 12). ‖ *Au fig. Précoce, hâtif.* Ăppĕtīs dŏmĭnātŭm dēmēns præmātūrĕ præcŏcĕm. *Afr.* (apud *Gell.* 10, 11, et *Macr. Sat.* 8, 6). Hŭic pŭellæ præcŏquis lĭbīdo ēst. *Nov.* (apud *Non.* 2, 627. *Enn. ibid.*, præcox *pugna*). Ălĭquĭs intră viscĕră Mātĕrnă lētum præcŏquis fātī tŭlit. *Sen.* (*Phœn.* 249). Ŏdī pŭĕrŭlos præcŏci săpientiă. *Vet. Poet.* (apud *Apul. Apolog.*). Răpĭt ĭndĕ mŏdēstĭă præcox. *St.* SYN. Præmātūrus, prŏpĕrātus, festĭnātus.

Præcŭcurrī. *Voy.* Præcurro.

Præcultŭs, ă, ŭm. *Très orné.* Sācrō præcultă sŭpĕrvēnit aūrō. *St.* (*Th.* II, 298). *Voy.* Percultus.

Præcurrō, ĭs, cūrrī *et* cŭcūrrī, rsŭm, rrĕrĕ. *n. Courir devant, précéder.* Întĕrĕă lĕvĭŏr paucīs præcurrit iambŭs. *Paul. Nol.* (*ad Aus.* 15). Præcŭcurristi ŏbvĭam, ūt, quæ fēcisti, înfĭtĭās ĕās. *Pl.* (*Men.* V, 8, 8. Sic et *Ter. Hec.* III, 3, 11). SYN. Præcēdō, prægrĕdĭŏr, etc. *Voy.* Præcedo. ‖ *act. Devancer, précéder, prévenir.* Dĕi pĕrēnnis præcŭcurrit fĭlĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 936, de Joanne). Mātŭrā pŏscēns fātă, præcŭrram ŭt prĭŏr Pātrĭăm rŭēntĕm. *Sen.* (*OEd.* 72). Præcurrĕrĕ fātă. *Sil.* SYN. Præcēdō, prævĕrtō, prævĕnĭō, ŏccŭpō. ‖ *Marcher devant, surpasser.* Rēgēs ēt vītă rēgŭm præcurrĕre ămĭcŏs. *H.* Bārrŏs ŭt ĕquīs præcurrĕrĕt ălbis. *Id.* SYN. Præcellō, etc. *Voy.* Supero.

Præcursŏr, ōris. *m. Précurseur.* Vēntūrī præcursŏr ĭn ŏrbĕ Jōānnēs. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 590). Hīc ēt præcursŏr Dŏmĭnī. *Paul. Nol.* (24, 411).

Præcūtĭō, ĭs, ĕrĕ. *Secouer devant.* Ĭpse ămŏr ăccēnsās præcūtĭt ăntĕ făcēs. *Pp.* (III, 14, 16). Tædās Hўmĕnæŭs Ămŏrquĕ Præcūtĭūnt. *O.*

Prædă, æ. *f. Proie de guerre, butin, dépouilles.* Prædam ăsservābant: hŭc undĭquĕ Trōĭa gazā. *V.*

Prædæ ĕt spŏlĭōrum ārdēbăt ămōrĕ. Victōrēs prædā pōlĭtīsquĕ pōtīrī. *Id.* Nōn măgno hōrtāmĭnĕ mīlēs in prædām dūcēndŭs ĕrăt. *L.* SYN. Spŏlĭă, ēxŭvĭæ. EP. Bellĭcă, hōstīlĭs, ŏpĭmă, ŏpŭlēntă, dīvēs, răptă, crŭēntă, spērātă, ŏptātă. *Voy.* Spolium. ‖ *Toute espèce de vol, de butin.* Sēmpērquĕ rēcēnēs Cōmportārĕ jŭvăt prædās, ĕt vivĕrĕ răptō. *V.* SYN. Răpīnă, răptūm. *Voy.* Prædor. ‖ *Proie, en parlant de la chasse.* Īpsŭmquĕ vŏcāmŭs īn prædām pārtēmquĕ Jŏvĕm. *V.* Ĕst illī prædă bĕnignă pĕpŭs. *O.* ‖ *De la pêche.* Grāmĭnĕ cōntāctō cœpīt nĕă prædă mŏvērī. *O.* (Adde *Mart.* XIV, 188). ‖ *Proie ou pâture des animaux.* Cānĭbŭs dătă prædă Lătīnīs. *V* Cērvŭs pĕrĭtūrŭs ārēnā Prædă cănum ĕst. *O* SYN. Pābŭlŭm. ‖ *Gain.* Rējĭctă prædă quăm præsēns Mĕrcŭrĭŭs fĕrt. *H.* Fĕrrĕă nōn Vēnĕrĕm, sĕd prædăm sæcŭlă laŭdānt. *Tib.* (II, 3, 17). *Voy.* Lucrum. ‖ *Trouvaille.* Ōstēndīt illī prædăm (de pectine). *Ph.* ‖ *Au fig. Proie.* Nūnc ĭbī Sīcĕlĭdēs vēnĭūnt, nŏvă prædă, pŭellæ. *O.*

Prædātŏr, ōris. *m. Ravisseur, brigand.* Jăcĕt ĭllĕ nĕfandŭs Prædātŏr. *St.* Prædātōrĭs ĕquī sĕquĭtŭr vēstĭgĭă tīgrĭs. *Id.* SYN. Răptŏr, prædō, fūr. ‖ *Chasseur.* Ēt Mēlănĕus, ĕt Ābās prædātŏr ăprōrŭm. *O.* Sūpĕr jŭvēncŭm stābăt dējĕctŭm lĕō : Prædātŏr întĕrvēnĭt, pārtēm pōstŭlāns. *Ph.* ‖ *Ambitieux, avide.* Prædātŏr cŭpīt ĭmmēnsōs ōbsīdĕrĕ cāmpōs, Ŭt mŭltō ĭnnūmĕrăm jŭgĕrĕ pāscăt ŏvĕm. *Tib.* (II, 6, 23).

Prædātōrĭŭs, ă, ŭm. *De voleur, de pirate.* Nūnc ĭn Īstŏc pōrtū stăt naŭs prædātōrĭă. *Pl.* (*Men.* V, 2, 69. *Naus* pro *navis. Ib.* 3, 87).

Prædātrīx, ĭcĭs. *f. Celle qui dérobe.* Hērcŭlĕī prædātrīx cēdăt ălūmnī. *St.* (*Silv.* I, 5, 22, scil. Oryope).

Prædātŭs, ă, ŭm. *Qui a fait une proie.* Bĕnĕ nĭnc prædātŭs ĭbŏ. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 29. *Id. Ps.* V, 2, 39).

† Prædĕcēssŏr, ōris. *m. Prédécesseur.* Prædĕcēssōris măjŏr ămōrĕ fŭīt. *Rutil.* (1, 474). SYN. Præcēssŏr.

Prædēlāssŏ, ās, ārĕ. *Amortir fortement.* Frānglĭt, ĕt ĭncūrsŭs quæ prædēlāssăt æquārŭm. *O.*

Prædēstĭnŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Prédestiner.* Pŭĕrō, cuī trĭnăm pătĕr Prædēstĭnāvīt ĭndŏlĕm. *Prud.* (*Cath.* 1777).

† Prædĕxtĕr, tră, trŭm. *Très adroit, ou ambidextre.* Ŭt prædĕxtĕr ĕrăt, gĕmĭnīsquĕ sĕcūrĭbŭs ĭngĕns. *Grat.* (*Cyn.* 67).

Prædĭcātĭŏ, ōnĭs. *f. Action de publier, de vanter.* Mĕtŭŏ, nĕ prædĭcātĭŏ tŭă nūnc meăm fŏrtūnam ĕxsŭpĕrĕt. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 22).

Prædĭcātŭs, ă, ŭm. *Dit, dont on a parlé.* Ēdĕpŏl hŏmĭnĕm prædĭcātŭm fĕrmē fămĭlĭārĭtĕr. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 54).

1. Prædĭcŏ, ās, ārĕ. *Dire, dire en face, ordinf. devant témoins, publiquement.* Quŏd mĭhī prædĭcās vĭtĭum, ĭd tĭbī ĕst. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 246). Ēdĕpŏl mŏrtālĕm pārcĕ pārcŭm prædĭcās. *Aul.* (*Id.* II, 4, 35). Actum ĕst, sīquĭdem hĭc vērā prædĭcăt. *Ter.* (*And.* III, 2, 19). Aīn' tāndĕm, cīvīs Glўcĕrĭum ĕst ? Ĭtă prædĭcānt (*Ib.* I, 7). SYN. Dīcŏ, mĕmŏrŏ, rĕfĕrŏ, prōnūntĭŏ, etc. *Voy.* Dico *et* Dico. ‖ *Crier les enchères.* Ītăque aŭctĭōnĕm prædĭcem, ĭpsĕ vænĕăm. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 42). SYN. Prōclāmŏ. ‖ *Vanter.* Quĭd ĕgo ējŭs tĭbī nūnc făcĭēm prædĭcem aŭt laŭdĕm? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 17). Hĭnc nŏvă tĕ vīrtūs prædĭcăt, ĭndĕ gĕnŭs. *Fort.* (VI, 3, 8). SYN. Laŭdŏ, jactŏ, vendĭtŏ. ‖ *Eccl. Prêcher.* Sūblīmĕ trĭbūnāl Tōllĭtŭr, ānтĭstēs prædĭcāt ŭndĕ Dĕŭm. *Prud.* (*Peri.* 3557). Pĕrcŭrrāt āpōstŏlŭs ōrbĕm, Prædĭcĕt, hōrtētŭr. *Prosp.* (*Ing.* II, 117).

2. Prædĭcŏ, ĭs, īxī, ĭctŭm, ĕrĕ. *Dire d'avance, prévenir, recommander.* Ūnum īllūd tĭbī, nātŭ dĕă, prŏque ōmnĭbŭs ūnŭm Prædĭcam, ĕt rĕpĕtēns ĭtĕrūmquĕ ĭtĕrūmquĕ mŏnĕbŏ. *V. Voy.* Moneo. ‖ *Ordint. Prédire, annoncer.* Dĕ cœlō tăctās mĕmĭnī prædĭcĕrĕ quĕrcŭs. *V.* Hōs mĭhī prædīxit lūctŭs. *Id.* Hæc dūcĕ prædĭcō vătĭcĭnōrquĕ dĕō. *O.* SYN. Præcĭnŏ, cănŏ, prænūntĭŏ, aūgŭrŏr, vătĭcĭnŏr, præmŏnĕŏ, præmōnstrŏ, præsāgĭŏ, ōmĭnŏr, nūntĭŏ, dēnūntĭŏ, mŏnĕŏ, mōnstrŏ, pōrtēndŏ, prōdŏ, āpĕrĭŏ, pāndŏ, rĕsĕrŏ, *qqf.* præfārī. PPH. Fŭtūră, vēntūră cănŏ, mŏnĕŏ, āpĕrĭŏ, ĕxpēdĭŏ, pāndŏ, nūntĭŏ, dēnūntĭŏ, etc. Fātă præmŏnĕŏ. Cāsŭs fŭtūrōs āpĕrĭŏ. Dō sīgnă, præsāgĭă. VERS. Tūm vērō fātīs āpĕrīt Cāssāndră fŭtūrīs Ōră. *V.* Prōdĭgĭŭm cănĭt, ĕt trīstēs dēpūntĭăt īras. Sērăquĕ tĕrrĭfĭcī cēcĭnĕrūnt ōmĭnă vātēs. Nĕc vātēs Hĕlĕnŭs, quŭm mŭlta hŏrrēndă mŏnērĕt, Hōs mĭhī prædīxit lūctŭs. Cūrsŭm mĭhī prōspĕră dīxit Rĕllĭgĭō. Vēntūrăquĕ bĕllă Ēxpēdĭĕt. *Id.* Sīc măgnă sācĕrdōs Ēst mĭhī dīvīnō vātĭcĭnātă sŏnō. *O.* Quæ cūnctă fĭdēlī Prīămĭdēs Hĕlĕnŭs mŏnĭtū prædīxĕrăt. *Id.* Vērĭdĭcōs Pārcæ cœpērūnt ēdĕrĕ cāntŭs. *Cl. Voy.* Augurium.

Prædĭctŭm, ī. *n. Prédiction.* Mūltăquĕ prætĕrĕă vātŭm prædĭctă prĭōrŭm. *V. Voy.* Oraculum.

Prædĭctŭs, ă, ŭm. *Dit d'avance, annoncé.* Prædĭctī vēnĭēs ĭn rūră lăbōrīs. *V. Fl.* Ēt spĕctānt frōntēs, prædĭctăquĕ cōrnŭă quærūnt. *O.* ‖ *Prédit.* Prædīrŭs, ă, ŭm. *Très cruel ou effrayant.* Ĭnfērnās ūlŭlāns mūllĭĕr prædīră sŭb ŭmbrās (*Anth.* II, p. 329).

Prædĭscŏ, ĭs, ĭdĭcī, ĭscĕrĕ. *Apprendre ou savoir d'avance.* Vēntōs ĕt vărĭŭm cœlī prædĭscĕrĕ mōrĕm. *Virg.*

Prædĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a d'avance, muni, pourvu, orné.* Lĕgĭōnēs pūlchrīs ārmīs prædĭtās. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 63). Cērnīs quō prædĭtă cūltŭ Ōēdĭpŏdæ măgnī vĕnĭō nūrŭs. *St.* SYN. Īnstrŭctŭs, ōrnātŭs. ‖ *Au fig. Doué.* Haūd ĭgĭtŭr cōnstănt dīvīnō prædĭtă sēnsū. *Lr.* (V, 145). Quī gnātum hăbērĕm tālī ĭngĕnĭō prædĭtŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 71). SYN. Ōrnātŭs, aūctŭs, præstāns, pōllēns. ‖ *En mauv. part.* Nātūrām mūndī, quæ tānta ĕst prædĭtă cūlpă. *Lr.* (II, 181). ‖ *qqf. Donné d'avance à, livré à.* Cētĕră pārs mēnsūm quārtīs ĕst prædĭtă nōnīs. *Aus.* (*Eclog. de Non.* 4).

Prædĭŭm, ĭī. *n. Fonds de terre, bien.* Prædĭă Cæsăr ăn ĕst Ĭtălă tēllūrĕ dătūrŭs. *H.* Cānūsī dŭŏ prædĭă dīvĕs. *Id.* Frūctŭm quēm Lēmnī ŭxōrĭs rĕddūnt prædĭă. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 75). SYN. Fūndŭs, ăgrī, jūgĕră, prædĭŏlŭm.

Prædīvĕs, ĭtĭs. *Très riche.* Jām vērō ĭn tĕctīs, prædīvĭtĭs ūrbĕ Lătīnī. *V.* Tōtūmquĕ tŭlĭt prædīvĭtĕ cōrnū Aūtūmnŭm. *O.* SYN. Dītĭssĭmŭs. *Voy.* Dives.

Prædīvīnŏ, ās, ārĕ. *Prévoir.* Trīdŭŏ prĭŭs prædīvīnānt quŏ dĭe ēsŭrī sīnt. *Pl.* (*Truc.* II, 3, 17).

Prædō, ōnĭs. *m. Voleur, brigand.* Ĭncĭdĭt ācrĕm Prædōnum ĭn tūrbăm. *H.* Fēlĭx prædō jăcĕt (de Alexandro). *L.* SYN. Lătrō, prædātŏr, fūr, grassātŏr. *Voy.* Fur. ‖ *Ravisseur.* Āt nĕquĕ Pērsĕphŏnē dīgna ĕst prædōnĕ mărītō. *O.* Ālтă pĕtēns, ăbdŭctă vīrgĭnĕ, prædō. *V.* SYN. Răptŏr. ‖ *Au fig.* Prædō fŭīt vŏlŭcrŭm. *M.* (XIV, 216, nempe accipiter). SYN. Răptŏr, răpāx, lătrō.

Prædŏcĕō, ēs, ĕrē. *Instruire d'avance.* Pūlvis ɛ̆pūltūm prædŏcĕt. *Prud.* (*Cath.* 1781).

Prædŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Piller, voler.* Virginĕās prædĕr sī Cĕcrŏpĭs arcĕs. *V. Fl.* SYN. Dēprædŏr, fŭrŏr, rāpĭŏ, ērīpĭŏ, dīrīpĭŏ, ăbrīpĭŏ, cŏmpīlŏ, ĕxpīlŏ, spŏlĭŏ, ĭnvădŏ, ,pŏpŭlŏ, pŏpŭlŏr, dēpŏpŭlŏ. PPH. Prædās ăgŏ, ăbĭgŏ, rāpĭŏ, aŭfĕrŏ, ăvĕrtŏ, vĕrtŏ, cŏmpŏrtŏ, cŏnvĕhŏ, cŏnvĕctŏ, lĕgŏ, ăbstrăhŏ. Vī prædās quærŏ. Īnsidĭīs ĕxcĭpĭŏ. Fūrtŭm ădmittŏ. Fūrtō sŭbdūcŏ, sŭbĕŏ. VERS. Sēmpĕrquĕ rĕcēntēs Cŏnvĕctārĕ jŭvăt prædās, ēt vivĕrĕ rāptō. *V.* Rāptās ăd littŏră vĕrtĕrĕ prædās. *Id.* Sī quīs rāpĭăt stăbŭlĭs ărmēntă rĕclūsĭs. *O.* Aŭfĕrăt hĭc aŭrŭm, pĕrĕgrīnōs ĭllĕ lăpillŏs. Ēt quascŭnquĕ pŏtēst tŏllĕrĕ, tŏllăt ŏpēs. *Id.* Fraŭdĕ nŏvă stăbŭla ēt fŭrtĭs ăssuētŭs ĭnŭllīs Dēpŏpŭlārĕ grĕgēs. *V. Fl.* Ūt vīnōsă glŏmŭs fŭrtīvæ Pÿrrhīă lānæ (portat). *H.* Nōn fŭrtŭm fēcī, nōn fŭgī. *Id.* Nĭhĭl ēst fŭrācĭŭs ĭllō. *M.* Īn prædās stăntĕm dăbĭt ĭmprōbŭs ŭrbĕm. *Sil. Voy.* Spolium, Fur. ‖ *Dérober une proie, en parlant des animaux.* Prædārĭquĕ lŭpōs jŭssĭt. *V.* Ăd mŭltās lŭpă tĕndĭt ŏvēs, prædĕtŭr ŭt ūnăm. *O.* ‖ *Faire une prise à la chasse, à la pêche.* Pĭscēs călămō prædăbŏr. *Pp.* (IV, 2, 37). Prædāntĭbŭs hămis Ēxhaŭrīrĕ lăcŭs. *Sil.* SYN. Căpĭŏ. ‖ *Au fig. Dérober, enlever.* Singŭlă dē nōbĭs ānnī prædāntŭr ēūntēs. *H.* Quæ mē nŭpĕr prædātă pŭĕlla ēst. *O.* Ūnă mĕōs quōnĭăm prædāta ēst fēmĭnă sēnsŭs. *Pp.* (II, 1, 57). SYN. Fŭrŏr, sŭbdūcŏ, aŭfĕrŏ. ‖ *Faire sa proie, dévorer.* Flāmmă prædātŭr dăpēs. *Sen.* (*OEd.* 557). SYN. Pŏpŭlŏ, ăbsūmŏ.

Prædūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire ou mettre devant.* Aŭt fossās ĭnstānt prædūcĕrĕ mūrīs. *Sil.* (X, 411). Frīgĭdă dāmnātæ prædŭxĭt nŭbĭlă mēntī. *St.* (*Silv.* V, 3, 13. Alii non bene, *produxit*). Călīdō prædūcŭnt nŭbĭlă Phœbō. *L.* (V, 466). *Voy.* Obduco.

Prædŭctŭs, ă, ŭm. *Conduit ou mis devant.* Lŏcŭs ŭndĭquĕ sæptŭs Æggerĕ prædŭctō. *Avien.* (*D. T.* 625). ‖ *qqf. Tracé d'avance.* Lēgĭs ĕt ăntĭquæ prædŭctĭs pingĕrĕ sŭlcĭs Ōmnĕ sācrāmēntŭm. *Prud.* (*Apot.* 424).

Prædŭlcĭs, ĕ. *Très doux.* Hŏc tămĕn ĕsse ălĭīs pŏssĭt prædŭlcĕ vĭdērī. *Lr.* (IV, 639). Ēt prædŭlcĕ dĕcŭs. *V.* SYN. Dŭlcissĭmŭs. *Voy.* Dulcis. ‖ *n. pris adv.* Vŏlŭcrēs naŭtĭs prædŭlcĕ mĭnantŭr. *St.*

Prædūrātŭs, ă, ŭm. *Très durci, très dur.* Ēt prædūrātō trānsfĭgit pĕctŏră tēlō (*Epit. Iliad.* 364).

Prædurĕ. *adv. Très durement, et au fig.* Hi lăctĕ sēmēt ătquĕ pĭngui căsĕō Prædūre ălentes, profĕrēbant spiritŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 487. Cujus hanc et multas alias voces omiserunt Lexica).

Prædūrŏ, ās, ārĕ. *Endurcir fortement.* Sī tāntă căllŭm pĕctŏrĭs Prædūrat ŏbstĭnātĭō. *Prud.* (*Peri.* 1417).

Prædūrŭs, ă, ŭm. *Très dur.* Cŏrpŏrăque ægrēsti nūdat prædūrā palæstrā. *V.* Prædūrăquĕ tēmpŏrā frĕgit. *O.* Prædūrŭs vĭrĭbŭs. *V.* Prædūrŭs labŏr. *V. Fl. Voy.* Durus.

Præĕō, īs, īrĕ. *Aller devant, précéder; au fig. devancer, surpasser.* Jămquĕ nŏvī præĕūnt fāscēs, nŏva purpŭra fulgĕt. *O.* (*Fast.* I, 81). Nĕc tōtă tamĕn illĕ prĭŏr præĕūntĕ cărīnā. *V.* (*Æ. V.* 186). Ānnōrūmquĕ sĕquēns mĕrĭtōrūm sōrtĕ præĭstī. *Alc.* (*ad Sor.* 170). Ēt vēnit stēllā nōn præĕūntĕ dĭēs (*Ad Liv.* 408.) SYN. Præcĕdŏ, præcŭrrŏ, etc. *Voy.* Præcedo. ‖ †Præĕō. Præmĭlă, quŭm văcŭīs dŏmĭnō præīrĕt Ārĭōn. *St.* (*Th.* VI, 519. Sic *Paul. Nol.* 21, 871; *Prud. Peri.* 2349, al. 10, 153).

? Præfăcĭlĭs, ĕ. *Comme* Persacilis. Dē præfăcĭlī ĕxōrēs. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 21. Sic aliquot libb. apud *Taubm.* Alii aliter).

Præfandŭs, ă, ŭm. *Qui doit être cité ou invoqué le premier.* Tē nūnc... Jūpĭtĕr, Præfandŭm vĕnĕrŏr. *Capel.* (IX, p. 308).

Præfārĭs, ārī. *de l'inus.* Præfor. *d. Dire avant.* Ēt mĕlĭcōs ĭ̯rrĭcōsquĕ mŏdōs præfāndō nŏvābĭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 54). Plānctŭquĕ ēt longīs præfāta ŭlŭlātĭbŭs ĭnfĭt. *St.* SYN. Prælŏquŏr. ‖ *Citer ou invoquer d'abord.* Præfātŭs dīvōs, sōlĭō sīc ĭnfĭt ăb ăltō. *V.* Præfātæ ăntĕ mĕōs mānēs. *Tib.* (III, 2, 15). ‖ *Annoncer.* Ōstēnsă pācēm præfātŭr ōlīvă. *St. Voy.* Nuntio. ‖ *Prédire.* Tālĭa præfāntēs quondām fēlĭcĭă Pēleī Cārmĭnă dīvĭnō cĕcĭnērūnt ōmĭnĕ Pārcæ. *Cat.* (64, 382). *Voy.* Prædico.

Præfātĭō, ōnĭs. *f. Exorde, préambule.* Pĕrfrĭxĭssĕ tŭās quæsta ēst præfātĭō vōcēs. *M.* (III, 18).

Præfātŭs. *Voy.* Præfaris.

Præfĕctōrĭŭs, ă, ŭm. *De préfet.* ‖ — vīr. *Citoyen qui avait été préfet.* Ārbĭtĕr Ārbōrĭŭs, vīr præfectōrĭus ĭdĕm. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 19).

Præfĕctūră, æ. *f. Toute charge d'administrateur, d'intendant.* Quīn rūri ēs ĭn præfĕctūrā tŭā? *Pl.* (*Cas.* I, *vs.* 11. *Ib.* 22; *Capt.* IV, 3, 7). Præfĕctūrā dŏmŭs Sĭcŭlă nōn mĭtĭŏr aŭlă. *J.* (6, 481). ‖ *En partic. Charge de préfet, préfecture.* Aŭt Ītălūm pŏpŭlōs, æquĭlōnĭgĕnăsquĕ Brĭtănnōs Præfĕctūrārŭm tĭtŭlō tĕnŭērĕ sĕcundō. *Aus.* (*Mos.* 407). Ēt præfĕctūrās cōnstāt dēbĕrĕ nĕpōtī. *Sid.* (*Pan.* 1402). Clārŭs præcēlsæ quī culmĭnĕ præfĕctūræ. *Paul. Petr.* (1, 654).

Præfectus, a, ŭm. *part. p. de* Præficio. *Préposé.* Cōnsĕlă sīt Jūnō, săcrīs præfĕctă mărītīs. *O.* SYN. Præpŏsĭtŭs. ‖ *Subst. m. Préposé, intendant, chef, etc.* Gymnăsī præfectŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 23). Mĕă Vōce haŭd mŏrābŏr jŭssă præfĕctī ĕxsĕquī. *Sen.* (*Oct.* 805). SYN. Præsĕs, *qqf.* rĕctŏr, princĕps, præsŭl. ‖ *En partic. Préfet, chargé de l'administration urbaine ou du gouvernement d'une province.* Hīc bīs præfĕctŭs pătrīæ, præfĕctŭs ēt ĭdĕm Hīc Lĭbўæ (*Anth.* I, p. 124). ‖ — mŏrĭbŭs. *Censur.* ? *Pl. Aul.* III, 5, 30.)

Præfĕrŏ, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter devant.* Mūnĕră præfĕrīmŭs, nŏmĕn patrĭămquĕ dŏcēmŭs. *V.* Præfĕrīmŭs mănĭbŭs vittās. *Id.* Prælŭlīt ĭnfaustās sānguĭnŭlēntă fāces. *O.* SYN. Præpŏrtŏ. *Voy.* Porto. ‖ — facĕm. *Au fig.* Clārămquĕ facem præfĕrrĕ pŭdēndīs. *J.* (8, 139). ‖ *Montrer, indiquer, annoncer, et au fig.* Ēt sī ĭpsĕ vŭltŭs flēbĭlĕs præfĕrt nōtās. *Sen.* (*OEd.* 509). Cui lătĕrŭm tĕnŭs hĭspĭdă nānti Frōns hŏmĭnĕm præfĕrt. *V.* Sī mŏdŏ, quĕm præfĕrs, nōn sĭmŭlātŭr ămŏr. *O.* SYN. Ōstēndŏ, ĭndĭcŏ, prædĕŏ, etc. PPH. Præ mĕ fĕrŏ. ‖ *qqf. Apporter, fournir.* Nĕc prætŭlĭt ullăm Frātĕr ŏpĕm. *St.* SYN. Āffĕrŏ, cŏnfĕrŏ. ‖ *Préférer.* Ēt ūngī Præfĕrăt Hērōdĭs pālmētĭs pinguĭbŭs. *H.* Præfĕrat Āscræō Mæŏnĭŏquĕ sĕnī. *O.* Hīc sūă præfĕrrī quānquām vĕtăt āctă pătērnīs. *Id. Voy.* Præpono.

Præfĕrōx, ōcĭs. *Très fier, très belliqueux.* Ōlĭm rĕsūmptō præfĕrōcēs prœlĭŏ Fŭgĭt jŭvēntŭs Rōmŭlă. *Aus.* (*Epist.* 15, 13).

Præfĕrrātŭs, ă, ŭm. *Ferré par devant ou fortement.* (*Pl. Pers.* I, 1, 22, de servo compedibus vincto.)

Præfĕrtĭlĭs, ĕ. *Très fertile.* Præfĕrtĭlĕ gĕrmĕn Lŭxŭrĭăt. *Prud.* (*Sym.* 1855). Præfĕrtĭlĭs dīcĕrĕ tĕrrā. *Alc.* (V, 107).

Præfervĭdŭs, ă, ŭm. *Très violent.* Vītrĭcŭs ăntĕvĕnīt tārdŭm præfervĭdŭs ōrtŭm Prīvignī. *Prud.* (*Sym.* 342).

Præfestinātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Ĭctŭ Præfestināto mūnŭs ĭnāně pĕtăt. *O.* (*Nuc.* 98).

Præfestinō, ās, ārĕ. *n. Faire grande hâte.* Quī præfestinĕt... prælŏquī. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 31). Præfestināmŭs, quæ sīt caŭsă, sciscĕrĕ. *Afr.* (apud *Char.* 1, 186). ‖ *act. Voy. le précéd.*

Præfĭcă, æ. *f. Pleureuse louée pour les funérailles.* Sīnĕ vīrtūte ārgūtŭm cīvĕm mĭhi hăbĕām prō præfĭcă. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 14). Ūt, mĕrcēdĕ quæ cōndūctæ flĕnt ăllĕno īn fūnĕrĕ, Præfĭcæ mŭlto ĕt căpillōs scīndūnt ĕt clāmānt măgĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 340. Præposui *ut*, suadente *Hor. A. P.* 431, qui locum expressit, et minus placentibus senariis, ut vulgo dividunt. Adde *Pl. fr. ibid.*; *Næv.* apud *Varr. L. L.* 6, 3, et *Fest.*).

Præfĭcĭō, ĭs, fēcī, fectŭm, fícĕrĕ. *Mettre avant, devant.* Præfĭcī vĕrbis Lătīnis ĭstă nĕc vōcălĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 647). Ĕt dīgămmōn præfĭcĭt (*Ib.* 560). SYN. Prælŏcō, præpōnō. ‖ *Mettre à la tête, préposer.* Tē, cŭm sĕcūrī, caŭdĭcălī præfĭcĭō prōvĭncĭæ. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 25). Sēd mē quŭm lūcīs Hĕcătē præfēcĭt Āvernīs. *V.* Præfĭcĭtŭr lătĕrī cūstōs. *Cl.* SYN. Præpōnō. PPH. Ĭmpĕrĭŭm dō, trĭbŭō, pĕrmittō. Cūrăm mandō. Rĕgendŭm trādō, cōmmittō. Ĭmpĕrĭō sŭbjĭcĭō, trādō, pĕrmittō. PHR. Cuī rĕx dĕōrŭm rēgnum ĭn āvēs vāgās Pĕrmīsit. *H.*

Præfīdens, tis. *Qui a une confiance excessive.* Ĕt præfīdentĕm tĭbĭ Rĕprīmĕnt, etc. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3, 41).

Præfīgō, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Ficher, attacher par devant.* Pācem ōrārĕ mānŭ, præfīgĕrĕ pŭppĭbŭs ārmă. *V.* In hāstīs Præfīgŭnt căpŭlă. *Id.* Fēlēmquĕ mĭnācĕm Ārbŏrĭs īn trŭncō longīs præfīgĕrĕ tēlīs. *Nemes.* (*Cyn.* 55). *Voy.* Figo. ‖ *Par hypall.* Lōngăquĕ fĕrrātīs præfīgŭnt ōră căpistrīs. *V.* ‖ *Au fig.* Nigrŭm vĭtĭō præfīgĕrĕ thētă. *Pers.* (4, 13). Convĕnit hānc pōtĭŭs lĭtī præfīgĕrĕ caŭsām. *Avian.* (*Fab.* 4, 5).

Præfinītō. *adv. A des temps marqués.* Haŭd lĭcĕbăt, nīsĭ præfinītō, lŏquī. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 19).

Præfiscĭnē *et* Præfiscĭnī. *adv.* (*de* præ *et* fascino). *Que les maléfices soient éloignés!* Præfiscĭne hŏc nūnc dīxĕrīm. *Pl.* (*As.* II, 4, 84. *Id. Cas.* V, 2, 51; *Afran.* et *Titin.* apud *Charis.* 2, 210).

Præfixŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præfigo. Fĕrrō præfixŭm rōbŭr ăcūtō. *V.* Præfixăquĕ cornŭă fĕrrō. *O.* Stătquĕ lātŭs præfixă vĕrū. *Tib.* (1, 7, 55. Alii leg. *perfixus*). ‖ *qqf. Fixé d'avance.* Quēm pĕtĭt ĭn tĕnĕbrīs præfixī fūnĕrīs ōrdō. *Alc.* (V, 266).

? Præflŏrĕō. *Voy.* Perfloreo.

Præflŭō, ĭs, ĕrĭ. *n. et act. Couler devant, près.* Sēd quæ Tĭbŭr æquæ fĕrtĭlĕ præflŭūnt. *H.* Quī rēguă Daŭnī præflŭēntīs ălvĕŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 469). SYN. Prætĕrflŭō, prætĕrlăbŏr, prælăbŏr, prænătō, ăllŭō, lămbō, prælămbō, ăllămbō, *qqf.* stringŏ, mŏrdĕō.

Præfŏcō, ās, ārĕ. *Étouffer.* Præfŏcēnt ănīmæ Gnōssĭă mĕllă vĭăm (*Ibis*, 560). Nĕc præfŏcātă mălignŭm Mĕssĭs hăbĕt lŏlĭŭm. *Calp.* (4, 115). *Voy.* Suffoco.

Præfŏdĭō, ĭs, ĕrĕ. *Creuser devant.* Præfŏdĭūnt ălĭī pōrtŭs. *V. Voy.* Fodio. ‖ *Enfouir auparavant.* Ōstendĭt, quŏd jām præfŏdĕrāt, aŭrŭm. *O.*

Præfŏr (*inus.*). *Voy.* Præfaris.

Præformīdātŭs. *Voy.* Performidatus.

Præformō, ās, ārĕ. *Former d'avance.* Ătque hīs præfŏrmāt dictīs, fĭngĭtquĕ mŏnēndō. *Sil.*

Præfortĭs, ĕ. *Très fort.* Nĕ quŭm sē nĭmĭŭm læta ēt præfortĭs ĭn ăltŭm Ĕxtŭlĕrĭt. *Prosp.* (*Ing.* II, 128).

Præfractŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præfringo. *Rompu auparavant ou par devant.* Pōstrēmo ĭn lĭgnīs cĭnĕrĕm fūmūmquĕ vĭdērī, Quŭm præfractă fŏrent. *Lr.* (I, 892). Pĭnŭm præfractām mīsĭt ĭn hostĕm. *O.*

Præfrigĭdŭs, ă, ŭm. *Très froid.* Ēt tĕpĭdŭs bŏrĕās, ĕt sĭt præfrigĭdŭs aŭstĕr. *O.*

Præfringŏ. *Voy.* Præfractus, Frango.

Præfulcĭō, ĭs, īrĕ. *Appuyer par devant ou auparavant, asseoir sur; mettre comme appui.* Mē sŭīs nēgōtĭīs præfulcīăt. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 12. *Id. Ps.* III, 1, 6).

Præfulgens, tis, *et* Præfulgĭdŭs, ă, ŭm. *Très brillant.* Pēllīs præfulgēns ŭnguĭbŭs aŭreīs. *V.* Cœlō præfulgĭdă nūbēs. *Juvc.* (III, 331). *Voy.* Fulgens. ‖ *Au fig.* Dictīs fŭīt præfulgĭdŭs. *Ennod.* (*Carm.* 12, 6).

Præfulgĕō, ēs, ērĕ. *n. Briller davantage.* Gēntĭbŭs ēmĭnŭīt, præfulsĭt rēgĭbŭs, ōrbēm Pōssĭdĕt. *Prud.* (*Apot.* 574). ‖ *Être très brillant.* Nĭtŏr smărăgdī cŏllō præfulgĕt tŭō. *Ph. Voy.* Fulgeo.

Præfulgĭdŭs. *Voy.* Præfulgens.

Præfulgŭrāt. *n. unip. Étinceler.* Mūltŏquĕ lātŭs præfulgŭrāt aŭro. *St. Voy.* Fulgurat. ‖ *act. Remplir de clarté.* Strictŏquĕ vĭās præfulgŭrāt ēnsĕ. *V. Fl.*

Præfŭrŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être très furieux.* Præfŭrĭs : ĭn mēdĭŏs sī cōmĭnŭs ōrsă tŭlĭssēs. *St.* (*Th.* II, 420. *Ib.* IV, 823). *Voy.* Perfuro.

Præfultŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præfulcio. Mōllīrĕ præfultŭm tōrŭm. *Prud.* (*Peri.* 1574).

? Præfŭscŭs, ă, ŭm. *Très noir.* Æthĭŏpēs măcŭlānt ōrbēm, tĕnĕbrīsquĕ fĭgūrānt Præfŭscās hŏmĭnŭm gēntēs. *Man.* (IV, 721. Alii leg. *perfusas*).

Prægĕlĭdŭs, ă, ŭm. *Très froid, très frais.* Quōs ĭn prægĕlĭdīs dūrātōs Hērnĭcă rīvīs Mittĕbānt. *Sil.* Nūdŭm prægĕlĭdīs dūrāndō fīrmāt ĭn ūndīs. *Cl.* (*Laud. Herc.* 68).

Prægĕnĕrātŭs, ă, ŭm. *Engendré d'avance.* Quæ tămĕn ēst ūtĕrō prægĕnĕrātă mĕō. *Prosp.* (*Epitaph. Hæres.* 2).

Prægĕrĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prægigno. Ĭnsīgnĭs fŏrmă prægĕnĭtīs hŏmĭnŭm. *Fort.* (VIII, 5, 164).

Prægestĭō, ĭs, īrĕ. *n. Désirer vivement.* Quī, dum ălĭquĭd cŭpĭēns ănīmŭs prægestĭt ăpīscī. *Cat.* (64, 145). Lūdĕrĕ cūm vĭtŭlīs sălictō Prægestĭēntīs. *H. Voy.* Ardeo.

Prægignō, ĭs, ĕrĕ. *Engendrer, au propre et au fig.* Quīă nōlēbam ēx mē mŏrēm prægignī mălŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 77).

Prægnāns, tis. *f. Femme enceinte, qui approche du terme.* Dīcăt prægnantĕm tŭă sē Coscōnĭă tāntŭm. *M.* (XI, 56. Adde *Juv.* 6, 404). SYN. Grăvĭdă, grăvĭs. *Voy.* Gravidus. ‖ *Qui accouche ou met bas, qui a mis au jour.* Cissēīs prægnāns ĭgnēs ēnīxă jŭgālēs. *V.* Quām fēmĭnă prægnāns Ēnīxa ēst sŭb lēge ūtĕrī. *Prud.* (*Apot.* 165). SYN. Pārĭēns, pārturĭēns, fētă. *Voy.* Parturio. ‖ *Au fig. m. f. n. Gros, gonflé, plein.* Tĕnŭī prægnāntī stāmĭnĕ fūsŭm. *J.* (2, 55). Prægnāntīs fūsī mōllītŭm nēssĕ mĕtāllŭm. *Sid.* (*Pan.* 3028). Ĭntŏrtŭs cŭcŭmĭs, præguānsquĕ cŭcŭrbĭtă sērpit. *Col.* (10,

379). Ēt lātēntē pālmā Prægnantēs cārỹōtidēs cădēbant. *St.* (*Silv.* 1, 6, 20. Alii minus bene, *prægrandes*). Ēllām dē tērgō dūcēntās plāgās prægnantēs dăbō. *Pl.* (*As.* II, 2, 10). SYN. Grăvĭdŭs, fētŭs, plēnŭs, tūrgĭdŭs, rōtūndŭs.

† Prægnās, ātis. *arch. Comme le précéd.* Vērum ădsīmŭlāvī me ēssē prægnātem; haūd ĕrām. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 36).

Prægnātĭō, ōnis. *f. Gestation d'une femme.* Ātque ŭbī jām cērtūm spondēt prægnātĭō fētum. *Ser. Sam.* (*vs.* 621). SYN. Pārtŭs.

? Prægnāvĭtĕr. *Voy.* Prognariter.

† Prægrădŏ, ās, ārĕ. *Marcher devant.* (*Pac.* apud *Non.* 1, 328.)

Prægrandĭs, ĕ. *Très grand.* Pĕrōci ingĕnĭō tōrvūs, prægrandī grădū. *Pac.* (apud *Fest.* in *Torvus*). Irātum Eŭpōlĭdēm prægrandī cūm sĕnē pāllēs. *Pers.* (1, 124).

Prægrăvĭdŭs, ă, ŭm, *et* Prægrăvĭs, ĕ. *Très lourd.* Mōlīs prægrăvĭdæ cāstīgāt pulvĕrĕ lāpsūs. *St.* Prægrăvĕ, cōmprēssā faūcĕ, pĕpēndīt ōnŭs. *O.* Hībernō prægrăvĭs ūndā gĕlū. *M.* (IV, 18). *Voy.* Gravis.

Prægrăvŏ, ās, ārĕ. *Surcharger.* Cōrpŭs ōnŭstūm Hēsternīs vītĭīs ānĭmūm quōquĕ prægrăvăt ūnă. *H. Voy.* Gravo. ‖ *Au fig.* Sēd rūdēs nē prægrăvēntūr, pārcīūs dīscrīmĭnāt. *T. Maur.* (*Syll.* 492). ‖ *Éclipser.* Ūrīt ēnĭm fūlgōrĕ sŭō, quī prægrăvăt ārtēs Īnfrā sē pŏsītās. *H.* SYN. Prĕmŏ.

Prægrĕdĭŏr, ĕrīs, ēssŭs sŭm, ĕdī. *d. Marcher devant, précéder.* Vīrūm sēquĕrīs? Prægrĕdī cāstæ nōlēnt. *Sen.* (*H. OEt.* 897). Sēd ŭt vērēndōs dīsquĕ laŭdātōs vīrōs Prægrĕdĕrĕr. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 27). *Voy.* Præcedo.

Prægrēssŭs, ă, ŭm. *Qui a devancé.* Fāmā vēhīt prægrēssă dĭĕm. *St.* Tŭ jŭvēnīs prægrēssŭs ævōs. *Id.* Ēt prægrēssōrūm vĭă rāra ēxēmplă vīrōrūm. *Paul. Petr.* (4, 652).

† Prægrēssŭs, ūs. *m. Action de précéder.* Mīllĭă prægrēssŭs cōncŏmĭtāndŏ tŭōs. *Fort.* (VIII, 5, 184).

Prægūstātŭs, ă, ŭm. *Goûté d'avance.* Ēt prægūstātă sūpĕrī dūlcēdĭnĕ rōris. *Prosp.* (*Epig.* 93, 55).

Prægūstŏ, ās, ārĕ. *Goûter le premier.* Sī quĭd fortĕ dătŭr quōd prægūstāvĕrĭt ĭllĕ. *O.* Trēmŭlūs prægūstēt pōcŭlă pāppās. *J.* (6, 633). Ūbi immŏlātūr, ĕxtă prægūstō dĕūm. *Ph.* SYN. Prælĭbō. ‖ *Boire antérieurement.* Sī prægūstārĕt Ātridēs Pōntĭcă... mēdĭcāmĭnă rēgīs. *J.* (6, 660).

† Prælĭbĕŏ, ēs, ērĕ. *arch. Comme* Præbeo. Ŏpĕram ātque hospĭtĭum ĕgo istī prælĭbērī vōlō. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 41. *Id. Ps.* 1, 2, 49; *Merc.* V, 4, 63, et passim).

Prælĕns, ēuntĭs. *Voy.* Præco.

? Præimnŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Indiquer d'avance.* Nīmbōs... Præimnŭĕrint æquātĭlēs quērquēdŭlæ nātāntēs. *Varr.* (apud *Non.* 2, 172. Alii leg. *pertimuerint*).

Præjăcĕŏ, ēs, ērĕ. *n. et act. Être couché ou situé devant.* Lætă dēhinc Ārădus Phœnĭcŭm præjăcēt ōrām. *Avien.* (*D. T.* 685. *Id. Or. mar.* 695).

Præjūdĭcŏ, ās, ārĕ. *Juger d'avance, préjuger.* Præjūdĭcātæ aūctōrĭtātĭs ducĭēr. *Avien.* (*Or. mar.* 35). ‖ † *Avec le dat. Porter préjudice.* Vīrtūtī nīl indĕ tŭæ præjūdĭcāt. *Prosp.* (*Prov. D. prol.* 67).

Prælăbŏr, ĕrīs, ī. *d. Couler devant ou près.* Quām jūxtă Lēthēs tăcĭtŭs prælābĭtŭr ămnĭs. *L.* Rōmæ prælāpsŭs mœnĭă Tĭbrĭs. *Id.* SYN. Præflŭŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Raser, côtoyer.* Aūt Ălphēă rōtĭs prælābī flūmĭnă Pīsæ. *V.* Līttŏrăquæ ēt vĕtĕrīs tūmŭlōs prælābĭtŭr Īlī. *V. Fl.*

Prælāmbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Goûter le premier.* Fūngĭtŭr ōfficĭīs, prælāmbēns ōmnĕ quōd ăffĕrt *H.* (*Sat.* II, 6, 109. *Bentl.* cum duobus codd. leg. *prælibans*). ‖ *Couler près, mouiller.* Sēd dūm līvēntēs lĭquŏr ĭncōrrŭptŭs ārēnās Prælāmbĭt. *Sil.* Rōmānōsquĕ lārēs lāpsū prælāmbĭt ălūmnō. *Avien.* (*D. T.* 494). *Voy.* Lambo, Præfluo.

Prælāpsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Prælabor.

Prælārgŭs, ă, ŭm. *Très abondant.* Prælārgīs dăpĭbŭs quæcūnque ĭnstrŭxĭmŭs ĭllī. *Juvc.* (III, 753). Grānde ălĭquĭd, quōd pūlmo ānĭmæ prælārgŭs ānhēlĕt. *Pers.* (1, 14).

Prælātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præfero. *Obtenu avant.* Nēc bŏnŭs Eŭrўtĭŏn prælāto ĭnvĭdĭt hŏnōrī. *V.* ‖ *Préféré.* Ō pātrĭæ prælātæ mĕæ, prælātæ pārentī. *O.* ‖ † *qqf. Très vaste, très étendu.* Hōc gĕnŭs ārbŏrĭs ĭn prælātīs fīnĭbŭ' Grāĭīs Dissĕrŭērĕ. *Suevius* (apud *Macr. Sat.* 2, 14).

Prælĕgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Choisir d'avance.* Ād mēssēm prælēctă mănŭs. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 54). Prælēctŭs āpōstōlŭs ĭn vĭcĕ mīssŭs. *Tert.* (*adv. Marc.* III, 232). ‖ *Lire auparavant.* Nēc quæ prælĕgăt ĭn schōlă măgistĕr. *M.* (1, 36). ‖ *Côtoyer.* Ālsĭă prælĕgĭtŭr tēllŭs. *Rutil.* (1, 223). *Voy.* Lego 2.

Prælĭbĕr, ĕră, ĕrŭm. *Très libre.* Pūră, sĕrēnă, mīcāns, lĭquĭdō prælĭbĕră mōtū. *Prud.* (*Apot.* 155, de natura superni ignis).

Prælĭbŏ, ās, ārĕ. *Goûter auparavant.* Cārĕ pŭĕr, sūpĕrīs quī prælĭbārĕ vērēndŭm Nēctăr. *St.* SYN. Prægūstŏ. *Voy.* Libo. ‖ *Au fig.* Vūltŭs ăc pĕctŏra Ūlўssēs Prælĭbăt vīsŭ. *St.* Hīnc tĕ paŭlātīm prælĭbăt sēnsĭbŭs ĭmīs. *Sid.* (*Pan.* 1466).

Prælĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier d'avance ou par devant.* ‖ *Au fig.* Ō prælĭgātūm pĕctŭs! *Pl.* (*Bac.* 1, 2, 28, scil. venefĭcĭīs vinctum).

Prælĭnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Oindre par devant ou d'avance.* Nūllō prælēvĭt lētālĭă pōcŭlă mēllĕ. *Prosp.* (*Ing.* IV, 6).

Prælĭŏr, Prælĭŭm, etc. *Voy.* Prælior, etc.

Prælŏcŏ, ās, ārĕ. *Placer devant.* Tāntum ābēst ŭt prælŏcētŭr cōnsŏnĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 648. *Ib.* 13 et 213). *Voy.* Præpono.

Prælōngŭs, ă, ŭm. *Très long.* Gaŭdērēt, prælōngă sĕnĕx aŭt cōrnŭă cērvŭs. *Lr.* (III, 614).

Prælŏquŏr, ĕrĭs, ī. *d. Parler le premier.* Quī præfēstīnĕt, ŭbi hĕrŭs ădsīt, prælŏqui. *Pl.* (*Rud.* 1, 2, 31. *Ib.* 4, 28). SYN. Præfārī.

Prælūbrĭcŭs, ă, ŭm. *Très glissant.* Spīrĭtŭs ēxhaūstō vōllĭāt prælūbrĭcŭs aūrō. *Ennod.* (*Epigr.* 32, 46, de muræna).

Prælūcēns, tĭs. *Très brillant.* Cūjŭs (areæ) ĭn ēxpōsĭtō prælūcēns cānthărŭs ēxstăt. *Paul. Nol.* (25, 31). SYN. Prælūcĭdŭs.

Prælūcĕŏ, ēs, xī, cērĕ. *n. Briller devant.* Prælūxĕrĕ făcēs, vēlārūnt flāmmĕă vūltŭs. *M.* (XII, 2). ‖ *Avec le dat. Éclairer, faire clair.* Ēt sæpĕ nātānti Prælūxī. *St.* (*Silv.* I, 2, 89). Sēd nē ignis nōstĕr făcĭnŏrī prælūcĕăt. *Ph. Voy.* Illustro. ‖ *Au fig. Briller davantage.* Nūllŭs ĭn ōrbĕ lōcŭs Bălĭs prælūcĕăt ămœnĭs. *H.* SYN. Prænĭtĕŏ, præcēllŏ, etc. ‖ *qqf. avec l'acc. Tenir une lumière.* Lūmēnquĕ tŭæ prælūcĕŏ vītæ. *Aus.* (*Idyl.* 4, 95). *Voy.* Luceo.

Prælūdŏ. *Voy.* Proludo.

Prælŭm ou Prēlŭm ī. *n. Pressoir.* Cōlăquĕ prælōrŭm fūmōsīs dērĭpĕ tēctīs. *V.* Ēt tŭă sŭppŏsĭtīs pĕrlūcĕnt prælă lăcērnīs. *M.* (II, 46). Vīnăquĕ fundūntŭr prælīs ēlīsă Fălērnīs. *Pp.* (IV, 6, 73). EP. Strīdēns, spūmāns, ūdŭm, ūvĭdŭm, flŭēns, mānāns.

† Prælūmbŏ, ās, ārĕ. *Échiner.* Cœpīt ūnŭmquĕmquĕ prælūmbārĕ fūstĭbŭs. *Nov.* (apud *Non.* 7, 673).

Prælŭstrĭs, ĕ. *Très clair, très brillant.* Prælŭstrĭă vītă : Sævŭm prælŭstrī lūmĕn ăb ārcĕ vĕnīt. *O.*

Præmădĕō, ēs, ērĕ. *n. Être très humecté ; très vivre.* Ăntĕ dĭĕm nĭmīō præmădŭīssĕ mĕrō. *Orient.* (*Comm.* 2, 228).

Præmandō, ās, ārĕ. *Donner commission.* Mātĕr ăncillās jŭbĕt Ălĭam ălĭōrsum īre, ēt præmandăt quærĕrĕ Pŭĕrum aŭt pŭellăm, qui sŭppōnāntŭr mĭhī. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 47. Vulgo *præmandare et.* Quod ut sine sensu est, *Acidal.* leg. *percontari.* Lenius remedium invenisse videor).

Præmātūrē. *adv. Avant le temps.* Quĭă præmātūrē vītă cărĕō. *Pl.* (*Most.* II, 2, 69. Adde *Afranii* locum qui sup. in *Præcox*).

Præmātūrŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas mûr, qui vient avant le temps, prématuré.* Ăd præmātūrās sēgĕtŭm jējūnă răpīnās. *L.* Nōn præmātūrī cĭnĕrēs, nōn fūnŭs ăcērbŭm. *J.* (11, 44). *Voy.* Immaturus.

Præmēdĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a pris un préservatif.* Īssēt ănhēlātōs nōn præmēdĭcātŭs ĭn ignēs Æsōnĭdēs. *O.*

Præmĕdĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a médité d'avance.* Vōx suāvis lēgēm præmĕdĭtātă Dĕī. *Fort.* (IV, 7, 12. ‖ *pass. Médité.* Præmĕdĭtātă pătris, nĭmĭă plĕtātĕ părātă. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 106. Adde *Pl. Epid.* III, 2, 39, ubi alii leg. *præmeditatam*).

Præmĕdĭtŏr, ārĭs, ārī. *d. Méditer, songer ou préparer d'avance.* Præmĕdĭtāntĕ ănĭmă cērtīs sŭă præmĭă vōtis. *P. Nol.* (19, 193. Quidam addunt *Lucretii* locum, qui mox in *Præmeluenter*).

† Præmĕmŏr, ōris. *Qui se souvient bien.* Mōntrēnt vōlătŭ præmĕmŏrēs fămŭlō (*Anthol.* II, p. 591).

Præmĕrcŏr, ārĭs, ārī. *d. Acheter le premier.* stām... sūmŭs præmĕrcātī. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 25. Adde *Argum. Merc.* 10).

? Præmēnsŭs, ă, ŭm. *Mesuré ou parcouru d'avance. Voy.* Permensus.

? Præmĕtŭēntĕr. *En craignant d'avance.* Ēffŭgĕre errōrēm vītārĕquĕ præmĕtŭēntĕr. *Lr.* (IV, 325. Ita *Gronov.* cum libb. Quem sequitur *Eichst.* Alii leg. *præmeditemur, præmeditator*).

Præmĕtŭō, ĭs, ĕrĕ. *n. et act. Craindre d'avance ou fortement.* Āt mēns sĭbī cōnsclă rērŭm, Præmĕtŭēns, ădhŭbĕt stĭmŭlōs. *Lr.* (III, 1032). Ēt pōnās Dānăum ēt dēsērtī cōnjŭgĭs īrās Præmĕtŭēns. *V.* (*Æ.* II, 571. Alii leg. *permetuens*). Qui dūm præmĕtŭīt cultūs ĭndĭgnĕ Christī. *Prud. Sym.* 1491). At illă præmĕtŭēns dŏlī. *Ph. Voy.* Timeo.

† Præmĭātŏr, ōris. *m. Voleur de nuit.* (*Nov.* vel *Næv.* apud *Non.* 2, 629.)

Præmĭcō, ās, ārĕ. *n. Briller devant ou avant.* Quæ vĭăm pătĕrĕ cœlī præmĭcāndo ōstēndĕrēnt. *Prud.* (*Peri.* 170. Adde *Fort.* X, 2, 14).

Præmĭnĕō, ēs, ērĕ. *n. S'élever au dessus, et au fig.* Pēndĕrĕ jŭssūm præmĭnēntĕ lignō. *Prud.* (*Peri.* 3590). Ădscītī quāntūm præmĭnĕānt gĕnĭtīs. *Aus.* (*Cæs.* 15, 4). SYN. Sŭpĕrĕmĭnĕō.

† Præmĭōsŭs, ă, ŭm. *Riche.* Dīvĭtem āc præmĭōsam ănŭm. *Att.* (auctore *Perotto.* Et *Festus.* « *Præmiosam* pecuniosam dixit *Cato.* »)

Præmissŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Præmitto. Întĕrĕă præmissī ĕquĭtēs ĕx ŭrbĕ Lătīnă. *L.* Nullō præmissō, dē rēbŭs tūtē lŏquārĭs ĭpsĕ tŭīs. *Pp.* (III, 12, 25).

Præmĭtĭs, ĕ. *Très doux.* Quēm tĕrgă sĕdēntēm Præmĭtĭs gēstānt ăsĭnæ. *Juvc.* (III, 633).

Præmittŏ, ĭs, īsī, issŭm, ittĕrĕ. *Envoyer devant ou d'avance ; dire avant.* Răpĭdum ăd nāvēs præmittĭt Achātēn. *V.* Ēquĭtŭm lēvĭa ĭmprŏbŭs ārmă Præmīsīt. *Id.* Cērtum ēst : hūnc Achĕrūntēm præmittăm prĭŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 12).

Præmĭum, ĭ. *n.* † *Argent.* Sīnĕ præmĭō sūm : mārsŭpĭum rĕlĭquī, dŏmī. *Næv.* (apud *Perott.*, parum concinno metro). *Voy.* Præmiosus. ‖ *Profit, gain, fruit, proie.* Qui cŏrpŏrā fĕrrō Vūlnĕrĕt, aŭt răptă præmĭă vēstĕ. fĕrāt. *Tib.* (I, 2, 25). Sīvĕ pĕtās cālămō præmĭă, sīvĕ cănĕ. *Pp.* (III, 11, 46). Ōmnĭă pĕrfrŭctŭs vītāi præmĭă, mārcēs. *Lr.* (III, 969). Ōmnĭăquĕ ōrbĭs Præmĭă cōrrĕptīs mīlēs văgŭs ēxtrŭĭt ārmīs. *Petr.* (*Sat.* 119). Spĕctāt sŭă præmĭă răptŏr. *O.* SYN. Cōmmŏdŭm, prædă, frŭctŭs, *qqf.* spŏlĭă. ‖ *Récompense, prix, salaire.* Præmĭă măgnă quĭdĕm, sĕd nōn ĭndēbĭtă pŏscō. *V.* Quæ dignă vĭrō prō tălĭbŭs aŭsĭs Præmĭă pŏssĕ rĕār sŏlvī? *Id.* Præmĭă quāntă bŏnōs mănĕānt. *O.* SYN. Mĕrcēs, mūnŭs, dōnŭm, prĕtĭŭm. EP. Mĕrĭtŭm, dēbĭtŭm, ĭngēns, ămplŭm, dīvēs, ŏpŭlēntŭm, lărgŭm, ēxĭmĭŭm, măgnĭfĭcŭm, præclārŭm, mūltŭm, īnsignĕ, grāndĕ, sŭmmŭm, prōmissŭm, æquŭm. PPH. Làbōrĭs, làbōrŭm mĕrcēs, præmĭă, frŭctŭs, hŏnōs. Mĕrĭtī, făctī præmĭă. Ŏpĕrĭs mĕrcēs. ‖ *Prix qu'on distribue aux vainqueurs.* Seŭ quis Ōlympĭăcæ mīrātŭs præmĭă pălmæ. *V.* Ĭnvĭtăt prĕtĭīs ănĭmōs, ēt præmĭă pōnīt. *Id.* SYN. Mūnŭs, dōnŭm. PPH. Præmĭă pălmæ. Victricis, mĕrĭtæ præmĭă pălmæ. ‖ *Obtenir une récompense, un prix.* Mĕrcēdĕm, præmĭă fĕrō, rĕfĕrō, cōnsĕquŏr, căpĭō, ăccĭpĭō, hăbĕō, dūcō. Præmĭă mĭhī sūnt, ădsūnt. ‖ *Donner une récompense.* Præmĭă dō, præstŏ, sōlvŏ, pĕrsōlvŏ, rĕddō. Mūnĕrĕ dōnō. *Voy.* Dono. ‖ *Proposer des prix.* Præmĭă pōnō, prōpōnō, slătŭō, părō.

† Præmŏdŭm. *ancien adv. Excessivement.* (*Liv. And.* apud *Gell.* 7, 7.)

Præmŏnĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Annoncer d'avance, prédire.* Fātăquĕ vōcālēs præmŏnŭīssĕ bŏvēs. *Tib.* (II, 5, 78). Vātēs quōs ĭgnĕ Pēlăsgō ĭlĭŏn ārsūrăm præmŏnŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Præmŏnĭtŭm fŭrīs tēmpŭs. *Juvc.* (IV, 181). *Voy.* Prædico.

Præmŏnĭtŭs, ūs. *m. Avertissement.* Nōn vīncĕrĕ fātă Præmŏnĭtŭs pŏtŭĕrĕ dĕūm. *O. Voy.* Monitum.

Præmonstrātŏr, ōris. *m. Qui montre d'avance.* Mŏnĭtŏr ēt præmonstrātŏr Chrēmes. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 2).

Præmonstrŏ, ās, ārĕ. *Montrer d'avance.* Cūrrĕntī spătĭŭm præmonstră, cāllĭdă Mūsă. *Lr.* (VI, 92). Cāllĭdŭs ămbāgēs, tē præmonstrāntĕ, rĕsōlvī. *St.* SYN. Mōnstrŏ, dŏcĕō. ‖ *Annoncer, présager.* Ătque ĕtĭām vēntōs præmonstrāt sæpĕ fŭtūrōs Ĭnflātŭm mārĕ. *Cic.* (*Progn. Div.* 1, 7). *Voy.* Portendo.

Præmŏrdĕō, ēs, ērĕ. *Mordre par devant.* Lăxāvīt, sĭccōque hærēntēm gŭttŭrĕ lĭnguăm Præmŏrdens. *L.* Ni fŭgissem, mĕdĭum, crēdō, præmorsisset.

Pl. (*fr.* apud *Gell.* 7, 9). *Voy.* Mordeo. ‖ *Au fig. Entamer, rogner.* Quodcúnque est... Discípuli cústos prǽmordet. *J.* (7, 217).

Prǽmŏrĭor, ĕris, ortúus sum, órī. *d. Mourir avant le temps.* Aut ĕgŏ prǽmórĭar, primóque exstinguar in ævō. *O. Voy.* Morior. ‖ *Mourir le premier.* Quōd vótum est sánctis, cónjugĕ prǽmórĭor. *Ennod.* (*Epig.* 117, 8).

Prǽmōrsus, ă, um. *part. p. de* Præmordeo. Et frángit rábidos prǽmōrsō cárcĕrĕ déntes. *L.*

Prǽmortŭus, ă, um. *Mort avant.* Jácŭĕrĕ vélut prǽmortŭa membra. *O.* Et cérni in clárā prǽmortŭā córpŏrā lúcĕ. *Tertul.* (*Jud. Dom.* 370). *Voy.* Mortuus.

Prǽmūnĭō, īs, īrĕ. *Munir d'avance.* Lórĭcā, clўpĕō, gálĕā prǽmūnīt ámantĕm. *Fort.* (VIII, 4, 79, translate).

Prænārrō, ās, ārĕ. *Raconter d'avance.* Óportúit Rem prænárrassĕ mĕ. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 11).

Prænātō, ās, ārĕ. *n. Nager devant.* Gĕminóque huíc córpŏrĕ Tritŏn Prænātĕt. *St.* Súspendăr lĕvĕ prænātāns Súmmō gúrgĭtĕ flúmĭnis. *Prud.* (*Peri.* 2050). *Voy.* Nato. ‖ *Couler près.* Lēthæúmquĕ, dómos plácĭdās quī prænātăt, ámnĕm. *V. Voy.* Præfluo.

Prænēstē, ĭs. *n.*, *et* Prænēstis, ĭs. *f.* (Πραίνεστον, *Steph.* Πραίνεστος). *Préneste, ville du Latium.* Quíque ăltūm Prænēstĕ vírī (colunt). *V.* Hŏc Prænēstĕ sácrum, nĕmŭs hŏc glăciālĕ Diānæ. *St.* Nām quīd Prænēstis dúbĭās, ō Cўnthĭă, sórtĕs, etc. *Pp.* (II, 23, 41). Prænēstĕ sŭb ipsā. *V.* (*Æ.* VIII, 561. Frustra quidam, inter quos *Forcell.*, volunt suppleri *urbe*). Quīs tĭmĕt aŭt tĭmŭīt gĕlĭdā Prænēstĕ rŭīnam? *J.* (3, 190).

Prænēstīnus, ă, um (Πραινεστῖνος). *De Préneste.* Nec Prænēstīnæ fundātŏr dēfŭit árcĭs. *V.* Et Prænēstīnæ mœnĭa sácrā dĕæ. *O.* ‖ *m. pl. Habitans de Préneste.* (*Pl. Truc.* III, 2, 23; *Næv.* apud *Macr. Sat.* 2, 14.)

Prænītĕō, ēs, ērĕ. *n. Briller plus ou beaucoup.* Ūnĭus fácĭēs prænītĕt ómnĭbŭs. *Sen.* (*Med.* 94). Cúr tĭbī júnĭor Læsā prænītĕāt fídĕ? *H.* Strātĭs prænītĕt, éxcŭbātquĕ sómnō. *St.*

Prænōbĭlis, ĕ. *Très célèbre.* Hīc dĕŭs ē pătrĭŏ prænōbĭlĭs Hēllespóntō. *Prud.* (*Sym.* 200. *Ib.* 1453).

Prænōmĕn, ĭnis. *n. Prénom.* Gaúdent prænōmĭnĕ mōllēs Aúrĭculæ. *H.*

Prænōscō, ĭs, ōvī, ōtum, öscĕrĕ *ou* ōssĕ. *Connaître d'avance.* Jámque párēns Lătīus, cújus prænóscĕrĕ méntĕm Fās mihī. *St.* Mille ĕtĭām prænóssĕ vícēs. *Id.* Prōmíssum vólŭit prænóscĕrĕ cœlum. *O.* Prænóscens ómnia mâtĕr. *Sil.* SYN. Præsciscō, præsentiō.

Prænōtō, ās, ārĕ. *Marquer par devant, ou désigner d'avance.* Crŭx prænōtātā, crŭx ădúmbrāta ĕst priūs. *Prud.* (*Peri.* 2821). Quūm prænōtātōs ōrā vĕxillō crŭcis. *P. Nol.* (13, 141).

Prænūbĭlus, ă, um. *Très obscur.* Stāt vĕtŭs ĕt lēnsā prænubĭlŭs árbŏrĕ lúcus. *O. Voy.* Obscurus.

Prænuncŭpō, ās, ārĕ. *Nommer d'avance.* Prænúncŭpātŭs orĕ qui próphētĭcō Emmānŭēl ĕst, sīvĕ Jobiscum Dĕus. *Prud.* (*Cath.* 1068).

Prænuntiātrix, ĭcis. *f. Qui annonce d'avance.* Extrēmā vox ĕpiscŏpī, Prænuntiātrix glorĭæ. *Prud.* (*Peri.* 270).

Prænūntĭō, ās, ārĕ. *Annoncer d'avance.* Tū... prænúntĭa hánc vĕntūrām. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 12). Advĕntūs ējŭs... Prænuntiātŭs ōrĕ vātŭm consónō. *Prud.* (*Peri.* 816). *Voy.* Nuntio.

Prænūntĭus, ă, um. *Qui annonce d'avance.* Ēt jām Fāmā vŏlāt tāntī prænúntĭă lūctūs. *V.* Cládis prænúntĭă vérbă fŭtūræ. *O.* Lūcis prænúntĭus ălēs. *Id. Voy.* Nuntius.

Præoptō *ou* Præoptō, ās, ārĕ. *Préférer.* Mĕúmquĕ pŏtĭŭs mē cápŭt pĕrĭcŭlō Præoptāvissĕ, quam is pĕrīrĕt, pónĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 29. Sic *Ter. Hec.* IV, 1, 17). Ómnibŭs hīs dúlcĕm Thēsei præoptārĭt ámōrĕm. *Cat.* (64, 120). *Voy.* Præpono. ‖ † Præoptō. Præoptārĕ cávĕt, sī quōd placĕt, ătquĕ nĕcĕsse ĕst. *Capel.* (1, p. 9).

Præpăndō, ĭs, ĕrĕ. *Déployer devant.* Párnassĭă rūpēs Hinc ătque hinc pătŭlă præpăndīt córnŭă frontĕ (*Culex*, 16). *Voy.* Pando. ‖ *Au fig. Découvrir, annoncer.* Clārā tŭæ possĭm præpăndĕrĕ lúmĭnă méntī. *Lr.* (1, 145). Hibĕrni præpăndéns témpŏrĭs órtus. *Cic.* (*Arat.* 40).

Præpărātŭs, ă, um. *Préparé.* Mĕtŭīt sĕcúndĭs Ăltĕrăm sórtēm bĕnĕ præpărātum Pĕctus. *H.*

Præpărō, ās, ārĕ. *Préparer.* Súlcos ĕt vīnētă crĕpāt mĕrā, præpărāt ūlmos. *H.* Quīd præpărĕt aŭstĕr ĭnfēlix pĕcŏrī. *Pers.* (6, 12). *Voy.* Paro. ‖ *En partic. Préparer des alimens.* Præpărāt ĭn lăcrĭmis quī fĕrcŭlă laŭtă. *Ennod.* (*Epig.* 26). Ēt sŭă nōn ēmptŭs præpărāt óvă cĭnis. *M.* (1, 56).

Præpărvŭs, ă, um. *Très petit.* Præpărvī grānō régnum cœlēstĕ sĭnāpis. *Juvc.* (II, 820). *Voy.* Perparvus.

† Præpĕdīmēntum, ī. *n. Empêchement.* (*Pl. Pœn.* III, 2, 29.) *Voy.* Impedimentum.

Præpĕdĭō, īs, īrĕ. *Embarrasser.* Cōnsĕquĭtŭr grăvĭtās membrōrŭm, præpĕdĭūntŭr Crūrā văcillántī. *Lr.* (III, 477). Ēt sŭbĭtŭs dĕxtræ præpĕdīt órsa trĕmŏr. *O.* Sīngultū mœdĭōs præpĕdīēntĕ sónōs. *Id.* Īn pistrīnō mávĕllĭm Ægĕre ætātĕm, præpĕdītŭs lătĕră fortī fĕrrĕō. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 6. Vulgo *ferro*). *Voy.* Impedio.

Præpēndĕō, ēs, ērĕ. *n. Pendre devant.* Præpēndĕt mēntō nēc tĭbī bărbă mĭnŏr. *M.* (IX, 48). Quūm tŭă præpēndent démissæ ĭn pŏcŭlă sértæ. *Pp.* (II, 24, 37).

Præpĕs, ĕtis. *m. f. n. Qui a le vol rapide.* Præpĕs ĕnim vŏlūcris dŭm pĕnnis trānsvŏlat aúras. *Prud.* (*Ham.* 601). Præpĕtĭbŭs pœnnis aŭsūs sē crēdĕrĕ cœlo. *V.* ‖ *Ailé.* Dum dĕt vincénti præpĕs Victŏrĭă pálmam. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 6, 6). Succŭbŭit tĕlis præpĕtis ĭpsĕ dĕi. *O.* Præpĕtĕ fĕrrō Īstri tĕlă mănŭ jaciéntēs. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 3, de telo volatili). SYN. Pennatus, etc. *Voy.* Alatus. ‖ *Subst. m. Oiseau.* Tunc ōritur mágnī præpĕs ădúncă Jŏvis. *O.* Præpĕtĭbŭs sŭbĭtīs nōmen fēcit auctŏr. *Id.* Īngénti circumdătă præpĕtis úmbrā. *V. Fl. Voy.* Ales. ‖ *En parlant de Pégase.* (*Luc.* IX, 688.) ‖ *En gén. Rapide.* Præpĕti cursu ēvŏlat. *Sen.* (*Hip.* 1061, de monstro marino). Púer, nŏtārum præpĕtum Sŏlērs ministĕr, ădvŏlā. *Aus.* (*Epig.* 146). *Voy.* Celer. ‖ — vŏlātus. *Sorte de vol favorable observé dans les augures.* Ēt vŏlŭcrum linguās, ēt præpĕtis ómnĭă pœnnæ. *V.* (*Æ.* III, 361; ubi *Serv.* De hoc fusius *Gell.* 6, 6). ‖ † *arch. Favorable, propice.* Præpĕtĭbŭs hilarēs sēsē púlchrisquĕ lŏcīs dănt. *Enn.* (apud *Gell.* l. cit.). Brundŭsĭūm púlchrō præcinctūm præpĕtĕ pórtū (*Id. ibid.*).

? Præpĕtō, ĭs, ĕrĕ. *Désirer vivement.* Quām præpĕtĭs ăc vis. *Lr.* (IV, 1148. Sed bene *Eichst.* cum omnibus codd. *perpetis*).

Præpinguis, ĕ. *Très gras.* Præpinguis, tĕrēs,

ævĭpārā cōngēstĭŏr ālvō. *Aus.* (*Mos.* 133). Præpingue sōlŭm stagnantĭs Hĕlōrī. *V.*

Præpōllĕō, ēs, ērē. *n. L'emporter sur.* Flūmĭnĭbūsque Ītălĭs præpōllēns sūlfŭrĕus Nar. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 10).

Præpōndĕrō, ās, ārē. *n. Être plus pesant.* Ĭmpōnās lĭbrās, neūtrum ŭt præpōndĕrĕt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 138). ‖ *Au fig. L'emporter, avoir l'avantage.* Quō tāntī præpōndĕrĕt ălĕă fāti. *L.*-Tăcĭtē præpōndĕrāt ĕxsŭl. *St.*

Præpŏnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Mettre devant, en avant.* Vērsŭs, ĭn prīmā frōntē lĭbellī sī præpōnēndōs ēssĕ pŭtābĭs, hăbĕ. *O.* Frōntī præpōnĕre ōlĭvām. *H.* Præpōnēns ūltĭmā prīmīs. *Id.* Āt quī brĕvĭbŭs præpŏsĭtīs, dēĭndĕ lōngās. *T. Maur.* (*Ped.* 145). Ōmnĭă cōnstĭtĕrīnt nōbĭs præpŏstă, pārātă. *Lr.* (VI, 999). SYN. Prælŏcō. PPH. Āntĕ pōnō, stătŭō. ‖ *Mettre à la tête.* Illum ēxercĭtĭbŭs præpōnĕrĕ. *J.* (10, 92). Lātrāntēmquĕ thrŏnō cœlī præpōnāt Ănŭbĭm. *Prud.* (*Apot.* 264). Cūstŏs ē sēdĭbŭs illĭs Præpŏsĭtŭs. *O.* SYN. Præfĭcĭō. ‖ *Préférer.* Vīs tu hŏmĭnēs ūrbēmquĕ fĕrīs præpōnĕrĕ sĭlvīs? *H.* Præpŏsŭī rēgnīs ĕgŏ tĕ. *O.* SYN. Præfĕrō, ānтĕfĕrō, ānтĕpōnō, mālŏ. PPH. Pōtĭŭs dūcŏ. Sātĭŭs ducō, habĕō. Plurĭs făcĭō, æstĭmō, pēndŏ. Majōrĭs pēndŏ. Mĭnī sātĭŭs ēst.

Præpŏrtō, ās, ārē. *Porter devant.* Tēlăquĕ præpŏrtānt, vĭŏlēntī signă fŭrōrĭs. *Lr.* (II, 621). Scorpĭŭs ĭnfēstŭs præpŏrtānŭs ĭllĕbĭle ācŭmĕn. *Cic.* (*Arat.* 433). SYN. Præfĕrō. ‖ *Au fig.* Frōns ēxspĭrāntēs præpŏrtāt pectŏrĭs īrās. *Cat.* (61, 193).

Præpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præpono.

† Præpŏsŭī. *arch. pour* Præposui. Lūcrūm præpŏsŭī sŏpŏrī ĕt quiētī. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 12). *Voy.* Posivi.

Præpŏstĕrŭs, ă, ŭm. *Fait à contresens, à contretemps.* Mēmbrōrum ŭt nūnquam ēxsĭstāt præpŏstĕrŭs ōrdŏ. *Lr.* (III, 622. Sic *Manil.* II, 764). Ōmnĭă nātūræ præpŏstĕră lēgĭbŭs ĭbŭnt. *O.* Præpŏstĕră cūră. *Man.* (II, 783). SYN. Pĕrvĕrsŭs, ĭnvĕrsŭs, prāvŭs.

Præpŏstŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præpono.

Præpŏtēns, tĭs. *Très puissant.* Mŏdŏ præpŏtēntĕm, cērnăt ēvērsām dŏmŭm. *Sen.* (*Oct.* 38). Nōn quŏd Cōrdŭbă præpŏtēns ălūmnĭs. *Sid.* (*Pan.* 2093). Sērmōnĕ mundī præpŏtēns. *Ennod.* (*Carm.* 13, 13).

† Præpŏtēntĭă, æ. *f. Toute-puissance.* Nām tŭ lĕvātŭs nostră præpŏtēntĭă. *Jul. Val.* (1, 33).

Præpŏpĕrāntĕr *et* Præpropĕrē. *adv. Très précipitamment.* Ĭnnūmĕrŏ nūmĕrŏ, cērtārĕquĕ præpŏpĕrāntĕr. *Lr.* (III, 781). Hŏc ŭbĭ præpŏpĕrē Mārtĭnŭs cōmpĕrĭt, ĭndĕ. *Fort.* (*Vit. S. M.* 1, 146).

Præpŏpĕrŭs, ă, ŭm. *Très hâté, très rapide.* Nām mortĕ mĭsellīs Præpŏpĕră (*Anth.* II, p. 219). Hāstām præpŏpĕrō nīsŭ jăcĭt. *Sil.* (XV, 757). SYN. Fēstīnŭs, cĕlĕr, etc.

Præpulchĕr *ou* cĕr, chră, chrŭm. *Très beau.* Sēx illĭc fŭĕrānt săxīs præpŭlchrā cavātīs Văscŭlă. *Juvc.* II, 140. *Id.* 1, 432). *Voy.* Pulcher.

Præpŭtĭum, ĭī. *n. Prépuce.* Mŏx ĕt præpŭtĭă pōnunt. *J.* (14, 99. Adde *Prud. Ham.* 849).

† Præquām. *adv. En comparaison de ce que, plus que.* Præquām rēs pătĭtŭr, stŭdŭīt ēlēgantĭæ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 22). *Voy.* Præ.

Præquĕstŭs, ă, ŭm. *part. de l'inus.* Præqueror. *Qui s'est plaint auparavant.* Mūltăquĕ præquēstŭs : Tăngĕs tămĕn ăthĕră, dixĭt. *O.*

Præradĭō, ās, ārē. *Briller devant, davantage ou beaucoup.* Bācchī cōnjŭx rĕdĭmĭtă cŏrōnă Prærādĭāt sīgnīs sīgnă mĭnōră sŭīs. *O.* Pīlēntăquĕ sācrām Prærādĭānt dūctūră nūrŭm. *Cl.*

Prærăpĭdŭs, ă, ŭm. *Très rapide.* Fŭgīsse hōstĭlĭă cērvī Prærăpĭdă pŏtŭĕrĕ fŭgā. *Sil.* Ŭbī Rhŏdănŭs ĭngĕns ămnĕ prærăpĭdō flŭĭt. *Sen. phil.* (*Apocol.*) *Voy.* Celer.

Prærĭpĭŏ, ĭs, pŭī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *Saisir ou chercher à saisir le premier.* Lĭttŏră prærĭpĕre, ĕt vēnĭēntēs pēllĕrĕ tērrā. *V.* (*Æ.* X, 277. *Pier.* ex antiqq libb. *præcipere.* Quæ sæpe cŏnfundūntur). Nēc dūlcēs occūrrēnt ōscŭlă nātī Prærĭpĕrĕ. *Lr.* (III, 909). Dūm sĭbī quisquĕ vĭăm pĕr ĭnĕxtrĭcābĭlĕ lĭttŭs Prærĭpŭĭt. *Sil.* Prærĭpŭīt lētŭm. *Id.* SYN. Præcĭpĭŏ, ōccŭpō. ‖ *Oter, ravir.* Quid sī prærĭpĭăt flāvæ Vĕnŭs ārmă Mĭnĕrvæ. *O.* Cōnjŭgĕ prærĕptă. *V.* Tuŭm tĭbī nĕquĕ ōccŭpārĕ; nĕquĕ prærĭpĕrĕ pŏtŭlŏ. *Pl.* (*Men.* V, 9, 21). *Voy.* Rapio.

Prærōdō, ĭs, ĕrē. *Ronger par le bout.* Ŭt prærōdātĭs vōstrās fŭrtĭfĭcās mănŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 97. *Ib.* 94). Prærōsō fŭgērĭt hāmō. *H. Voy.* Rodo.

Prærŭmpō, ĭs, ĕrē. *Rompre par devant, par le bout.* Stŭppĕă prærŭmpĭt Phrўglæ rētĭnăcŭlă clāssĭs. *O. Voy.* Rumpo.

Prærŭptŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd. Taillé à pic, escarpé.* Tot cōngēstă mănŭ prærŭptĭs ōppĭdă săxĭs. *V.* Prærŭptŭs æquæ mōns. *Id.* Prærŭptī nĕmŏrĭs pătĭēntĕm vīvĕrĕ dōrsō. *H.* SYN. Ābrŭptŭs, præcĕps, *par ext.* ārdŭŭs, difficĭlĭs, ævĭŭs, ĭnvĭŭs. *Voy.* Avius. ‖ *n. pris subst.* Prærŭptŭmquĕ lŏcī. *Sil.* Ĭn plānă tĕndĭs? vădŏ; prærŭpta ēxpĕtĭs? Nōn ōbstŏ. *Sen.* (*Phæn.* 63). SYN. Ābrŭptŭm, ābrŭptă.

Prærūtĭlŭs, ă, ŭm. *Très éclatant.* Ōmnĭă prærūtĭlă miscĕt nōn ĭnvĭdă lūcĕ. *Tert.* (*Jud. Dom.* 202).

Præs, ædĭs. *m. f. Caution, garant.* Quĭd sī lĭs fŭĕrĭt nūmmārĭă? quĭs dăbĭtŭr? Præs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 2). Prædēs vādēsquĕ pœnītūdĭnĭs rĕos. *Aus. M.* (*Sept. Sap.* 4, 21). Quĭd illĕ? quid? prædēm dēdĭt. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 28).

Præsāgĭō, ĭs, ītĭ. *Prévoir, deviner.* Vēntūrām mĕlĭŭs præsāgĭt năvĭtă nōctĕm. *Pp.* (III, 9, 5). Præsāgĭbăt mī ănĭmŭs frūstră mĕ ītĭ, quum ēxĭbām dŏmō. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 1). SYN. Præsēntĭō, prævĭdĕō, aŭgŭrŏ, etc. *Voy.* Prævideo. ‖ *Indiquer d'avance.* Ĭd quŏquĕ præsāgĭt mortālĕm vīvĕrĕ mēntĕm. *Lr.* (III, 511). SYN. Præmōnstrŏ. ‖ † Præsāgĭŏr. *d. Même sens.* Ănĭmŭs plŭs præsāgĭtŭr mălī. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 28. Quod citat *Non.* 7, 73).

Præsāgĭŭm, ĭī. *n. Présage.* Ĭrrĭtă vērōrŭm nōn sūnt præsāgĭă vātŭm. *O.* Dōctæ spīrānt præsāgĭă rūpēs. *Cl.* SYN. Aŭgŭrĭŭm, ōmĕn, etc. *Voy. ces mots.*

Præsāgŭs, ă, ŭm. *Qui lit dans l'avenir.* Ægnōvīt lōngĕ gĕmĭtŭm præsāgă mălī mēns. *V.* Vēlŭtī præsāga fŭtūrī Hōrrŭīt Ātĭўŏnĕ. *O.* SYN. Præscĭŭs, dīvīnŭs. ‖ *Qui annonce l'avenir.* Præsāgāquĕ rĭdĕt Vērbă sĕnĭs. *O.* Præsāgī fulminĭs ignēs. *V.* SYN. Prænūntĭŭs.

† Præsciēntĭă, æ. *f. néol. Prescience, prévision.* Tŭŭmquĕ vĕllĕ ēst āntĕ præsciēntĭās. *Capel.* (1, p. 12).

Præscĭō, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītĕ, *et* Præscīscō, ĭs, ĕrĕ. *Savoir d'avance.* Nōnnĕ ŏpŏrtŭĭt Præscīssĕ mĕ āntĕ? *Ter.* (*And.* I, 5, 4). Sī dīvīnŭs ĕrāt, mortĕm præscīssĕt ămīcī. *Commod.* (11, 24). Trĕpĭdāntĭă bĕllō Cōrdă lĭcĕt lōngĕ præscīscĕrĕ. *V.* SYN. Prænōscŏ, præsāgĭŏ, etc. *Voy.* Prævideo.

Præscītus, ă, ŭm. *Su d'avance.* Ängĭt præscītus dūcti quōs tĕrmĭnŭs ævī. *Ale.* (II, 320).

Præscĭus, ă, ŭm. *Qui sait d'avance, qui présage.* Ō sānctissĭmă vātēs, Præscĭă ventūrī. *V.* Mĭsĕrīs heū! præscĭă lōngē Hōrrēscūnt cōrda ægrĭcŏlīs. *Id.* Sūbstĭtĭt in mēdĭōs præscĭă lĭnguă sŏnōs. *O.* SYN. Præsāgŭs, divīnŭs. PPH. Fŭturī, ventūrī præscĭus.

Præscrĭbō, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire devant ou en tête.* Quām sĭbī quæ Vārī præscrīpsĭt pāgĭnă nōmĕn. *V.* Quŭm dătīvō sĭngŭlārī primă Q præscrĭbĭtŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 423). ‖ *Prescrire, indiquer, ordonner.* Quid făcĭăm præscrĭbĕ. Quĭescās. *H.* SYN. Præcĭpĭō, jŭbĕō, prædmŏnĕō, ōstendŏ. ‖ *Établir, déterminer.* Tūte ĭpse hĭs rēbŭs fīnĕm præscrīpstī, pătĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 124, pro *præscripsisti*). SYN. Stătŭō, dēfīnĭō, præstĭtŭō. ‖ *Dicter.* Ĭpsĕ mĭhī nōn sī præscrĭbăt cărmĭnă Phœbŭs. *Tib.* (IV, 1, 178). SYN. Dictō.

Præscriptŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Cūr tŭă præscriptōs ēvĕcta ēst pāgĭnă gȳrōs? *Pp.* (III, 2, 21). Vēgētŭs præscripta ăd mūnĭă surgĭt. *H.* Vēnĭămquĕ prĕcārī Præscriptīs cēnsŭm. *Paul. Petr.* (3, 24). ‖ *n. pris subst.* Întĕrquĕ præscriptŭm Gĕlōnōs Exīgŭīs ĕquĭtārĕ cāmpīs. *H.* (Adde *Lucr.* VI, 91).

Præsĕcō, ās, ŭī, sĕctŭm, sĕcārĕ. *Rogner, couper.* Cērtă dēbŭĕrăt præsĕcŭissĕ mānŭ. *O.* Præsĕctō Gorgŏnă cōllo. *St. Voy.* Seco.

Præsĕdī. *parf. mixte de* Præsideo *et* Præsido.

Præsĕgmĕn, ĭnĭs. *n. Rognure.* Cōllĕgĭt, ŏmnĭa ābstŭlĭt præsĕgmĭnă. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 34. De quo *Non.* 2, 639).

Præsēns, tĭs. *Présent, qui est devant les yeux.* Vēlātăsquĕ cŏmās præsēntĭaquĕ ōrā vĭdēbăr (agnoscere). *V.* Ĭntĕr ămōrēm Præsēntĭs tĕrrăe. Præsēntēmquĕ vĭrīs întēntānt ōmnĭă mortēm. *Id.* SYN. Ādstāns, *qqf.* īnstāns. PHR. Sī ĭpsĕ mĕŭs nūnc ăffŏrĕt Hĕctŏr. *V.* Cōrăm, quĕm quærĭtĭs, ădsŭm. Mē mĕ, ădsŭm quī fēcī. *Id.* ‖ — pĕcūnĭă, ārgēntŭm, etc. *Argent comptant.* Quĭquĭ lĭcĕbŭnt præsēntī pĕcūnĭă. *Pl.* (*Men.* V, 9, 97. *Id. Capt.* II, 2, 8; *Pœn. prol.* 89). ‖ *Présent, qui assiste.* Nĕ præsēns augĕrēm mūnĕrĭs hŭjŭs ĭnvĭdĭăm. *O.* Præsēns ăbsēnsquĕ ĭdem ĕrīt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 48). SYN. Spĕctātŏr, tĕstĭs, ārbĭtĕr, ădsistēns, prŏplŏr, spĕctāns. PHR. Quum hānc tĭbī vĭdēbĭt præsēns præsēntī ĕrīpī. *Ter.* ‖ În præsēns, Præsēntī tēmpŏrĕ. *Présentement.* Lætŭs în præsēns ănĭmŭs. *H.* Jămquĕ ĕgŏ præsēntī tēmpŏrĕ nūllă fŏrēm. *O. Voy.* Nunc. ‖ În rĕ præsēntī. *Dans la circonstance, maintenant ou alors.* (*Pl. Amp.* I, 1, 93; *Cas.* II, 8, 65.) ‖ *Les trois époques de la durée. Voy.* Futurum. ‖ *Prêt, dispos.* Sī cui vīrtūs ănĭmūsquĕ în cŏrpŏrĕ præsēns. *V.* Ănĭmō vīrīlī præsēntīquĕ ūt sīs, pārā. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 6). SYN. Prōmptŭs, pārātŭs. ‖ *Efficace.* Quŏ nōn præsēntĭŭs ullŭm Auxĭlĭŭm vēnīt. *V.* Tŭ prŏ gĕrmānō sī quĭd præsēntĭŭs audēs. *Id.* SYN. Ēffĭcāx, pōtēns, ūtĭlĭs. ‖ *Opportun.* Plĕrăquĕ dĭffĕrăt, ēt præsēns în tēmpŭs ōmittăt. *H.* (*A. P.* 44. Alii aliter minus bene exponunt. Cf. *Cic. Q. Fr.* 2, 8 : « Cetera præsenti sermoni reserventur. ») *Voy.* Opportunus. ‖ *Favorable.* Nōn tām præsēntēs ălĭbī cognoscĕrĕ dīvōs. *V.* Nōstrō præsēns succurrĕ làborī. *Id. Voy.* Favens. ‖ *Avec un infin.* Quī *peut.* Præsēns vĕl ĭmō tollĕrĕ dē grādū Mortālĕ corpus. *H.* SYN. Pōtēns. ‖ †*arch.* Præsēntĕ, *avec un pl.* Nĕc nōbĭs præsēntĕ, etc. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 194, et apud *Non.* 2, 66). Præsēntĕ tĕstĭbŭs. *Pomp.* (*ibid.* 660. *Att.* et *Nov. ib. Cf. Dŏnat.* ad *Ter. Eun.* IV, 3, 7. Persimile loquendi genus in nostra lingua est, quæ cum plurali jungit adjectiva *excepté, attendu, etc.*, in præpositiones conversa).

† Præsēntārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Id ŭbi ĕrīt factum, ă me ārgēntŭm pĕtītŏ præsēntārĭŭm. *Pl.* (*Most.* II, 1, 14. *Id. Trin.* IV, 3, 74).

Præsēntĭă, æ. *f. Présence.* Tūm vĕrō ĭncŭmbŭnt : ūrgĕt præsēntĭă Tūrnī. *V.* Ăbĕrăt plăcĭtæ præsēntĭă fōrmæ. *O.* ‖ În præsēntĭă. *Pour le moment, présentement.* Quŏd sī scriptūrām sprēvĭssem în præsēntĭă. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 16. *Id. Heaut.* V, 2, 9). SYN. În præsēns.

Præsēntĭō, ĭs, ēnsī, ēnsŭm, ēntīrĕ. *Pressentir.* Prīmă mălūm nūtrix ănĭmŏ præsēntĭt ănīlī. *O.* Cōnjŭgĭs ădvēntūm præsēnsĕrăt. *Id.* Ăt rēgĭnă dŏlōs, quĭs fallĕrĕ pŏssĭt ămāntĕm? Præsēnsĭt. *V.* SYN. Præsāgĭō, prævĭdĕō, præscīscō, aŭgŭrŏ, prænōscō, dīvīnō, *qqf.* ŏdŏrŏr, sŭbŏdŏrŏr.

? Præsēntīscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme le précéd.* (Sic *Prisc.* 8, 824, legit apud *Ter. Heaut.* IV, 5, 21. Alii *persentisceres.*)

† Præsēntŏ, ās, ārĕ. *Présenter.* Pătrĭs præsēntāns vūltĭbŭs Victrĭcis cārnĭs glorĭăm. *Ambros.* (*Hymn.* 15, 11). Præsēntārĕ jŭvăt quēm Nōla ĭmpēndĕrĭt hŏnōrēm. *P. Nol.* (21, 110. *Id.* 24, 439, *præsentantur.* Adde *Fort.* X, 12, 67).

Præsĕpē, ĭs. *n.*; Præsĕpĭs *ou* Præsĕpēs, ĭs. *f.*, *et* Præsĕpĭum, ĭī. *n. Parc pour les bestiaux, par ext. étable.* Nŏctūrnāquĕ pāstŏr Claūdĕrĕ frāxĭnĕā nōlĭt præsĕpĭă crātĕ. *Calp.* (1, 38). Vāgĭt ĭnfāns ĭntĕr ārctă cōndĭtŭs præsĕpĭă. *Fort.* (II, 2, 13). Ō sānctă præsĕpĭs! tŭă, Ætĕrnĕ rĕx, cūnăbŭlă! *Prud.* (*Cath.* 1670). Sētĭgĕrĭquĕ sŭēs ătquĕ în præsĕpĭbŭs ursī. *V.* SYN. Stăbŭlŭm. *Voy. ce mot.* ‖ *Râtelier.* Ăccēdĭt ăd præsĕpĕ : Cūr frōndĭs pārum ēst? *Ph.* Stătĕ cŏrōnātī plēnum ăd præsĕpĕ pōcŭla. *O.* Făcĭēs ŏlĭda ăd præsĕpĭă pīctās. *J.* (8, 157). ‖ *Au fig. Maison où l'on mange.* Quīn rĕcĭpĕrĕt sē hūc ēsum ăd præsĕpĭm sŭăm. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 15. *Non.* 3, 160, leg. *præsepiam*). Scūrră vāgŭs, nōn quī cērtŭm præsĕpĕ tĕnĕrĕt. *H.* ‖ *Toute espèce d'endroit fermé, habitation.* Hīc întrā præsĕpēs mĕās. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 99. Cf. *Non.* 1, 247. Adde *Prol. Cas. Pl.* 56). Īgnāvŭm fūcōs pĕcŭs ă præsĕpĭbŭs ărcĕnt (apes). *V. Voy.* Domus. ‖ *En partic. Mauvais lieu.* Quī bŏnă dōnāvīt præsĕpĭbŭs. *J.* (1, 59. Eodem sensu apud *Cic. Pis.* 18).

? Præsĕptă, æ. *f. Voy. le précédent.*

Præsĕpĭō, ĭs, īrĕ. *Fortifier par devant.* Præsĕpsĕrăt ărcēm. *Sil.* (XV, 233. Sic bene *Drakenb.*, quanquam alii aliter).

Præsĕrō, ĭs, ĕrĕ. *Semer d'avance.* Præsĕrĕrĕ ætĕrnæ sēmĭnă lætĭtĭæ. *P. Nol.* (32, 446).

Præsĕrtĭm. *Surtout.* Præsĕrtĭm ĭncĕrtīs sī mēnsĭbŭs ănnīs ăbūndāns. *V.* Præsĕrtĭm cautūm dignōs ăssūmĕrĕ. *H.* (Et *Prop.* I, 2, 27). SYN. Præcĭpuĕ, etc. *Voy. ce mot.*

Præsĕrvĭō, ĭs, īrĕ. *n. Servir avec empressement.* Ūt præsĕrvīrĕ ămānti mĕō pŏssēm pătrī. *Pl.* (*Amp. prol.* 125).

Præsĕs, ĭdĭs. *m. f. Qui préside; chef, souverain, protecteur.* Ārmĭpŏtēns, præsĕs bĕllī Tritonĭă vīrgŏ. *V.* Præsĭdĕ tūtă dĕō. *O.* Quŏ præsĭdĕ rērŭm (Augusto). *Id.* Cărŭērūnt præsĭdĕ Dēlphī. *Cl.* Ĕrrāntēs sīnĕ præsĭdĕ tūrmæ. *St.* SYN. Princĕps, cūstŏs, tūtŏr, dŭx. PPH. Quī *ou* quæ præsĭdĕt.

lggf. Garde du corps. (*Pl. Rud.* IV, 4, 7.) *adj.* Fīdēmquĕ sŭpplĭcēs præsīdĭs dĕxtrāque pĕtīī. *Sen.* (*Med.* 247).

Præsĭccŭs, ă, ŭm. *Séché.* Præsĭccă rūrsŭs vūlnĕrā Mānŭs rĕsŭlcāns dīrŭĕt. *Prud.* (*Peri.* 1380).

† Præsĭdātŭs, ūs. *m. Présidence.* Hŏnŏrĕ gĕstī præsĭdātŭs ĭnclўtŭs. *Aus.* (*Prof.* 15, 18).

Præsĭdĕŏ, ēs, ēdī, ĭdĕrĕ. *n. Présider à, protéger.* Præsĭdĕō fŏrĭbŭs cœlī cŭm mĭtĭbŭs Hōrīs. *O.* Mārs Lătĭō vĕnĕrāndŭs ĕrāt, quī præsĭdĕt ārmīs. *Id.* Ārcĕs quĭbŭs āltŭs Āpŏllŏ Præsĭdĕt. *V.* SYN. Præsŭm, dŏmĭnŏr, tŭĕŏr, tŭtŏr, cŭstōdĭŏ, prōtĕgŏ. PPH. Sŭm præsĕs, tŭtŏr, tūtēlă, etc.

Præsĭdĭŭm, ĭī. *n. Gardes du corps, garde, garnison.* Ītĕ, ĭnquām, dŏmum āmbŏ nūnc lam ex præsĭdĭō præsĭdēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 7). Gălĕātŭm pŏnīt ŭbīquĕ Præsĭdĭŭm. *J.* (6, 238). SYN. Cŭstōdĭă. ‖ *Ordint. au fig. Protection, secours, défense.* Præsĭdĭŭm, Aŭsŏnĭa, ēt quāntŭm tū pĕrdĭs, Īŭlĕ! *V.* Pĭĕrĭdŭm lūmĕn præsĭdĭŭmquĕ fŏrī. *O.* Ō ēt præsĭdĭum ēt dūlcĕ dĕcŭs mĕŭm! *H.* SYN. Tūtēlă, aŭxĭlĭŭm, sŭbsĭdĭŭm, ārx.

Præsignis, ĕ. *Très remarquable.* Vīttĭs præsignĭs ēt aŭrō (victima). *O.* Gĕmĭnō præsignĭă tēmpŏră cŏrnū. *Id.* Ēt cēlsō præsignĕm vĕrtĭcĕ nōscēs. *St. Voy.* Insignis.

Præsĭlĭō, īs, īrĕ. *n. Jaillir en devant.* Ūt præ lætĭtĭă lăcrŭmæ præsĭlĭūnt mihĭ! *Pl.* (*Stic.* III, 2, 13).

Præsŏlĭdŭs, ă, ŭm. *Très solide.* Præsŏlĭdŭm Sĭmŏnĕm, dīgnŭm cōgnōmĭnĕ Pētrī. *Juvc.* (1, 452. Et *Corip. L. Just.* 3, 291).

Præsŏnō, ās, ārĕ. *n. Sonner d'avance.* Hīnc ŭbī præsŏnŭit sōlĕnnī tĭblă cāntū. *O.* Ēt quī pŏssĕt ævĕnă Præsŏnŭīssĕ chĕlўn. *Calp.* (4, 65. Alii, *personuisse*).

Præspĕrgō, ĭs, ĕrĕ. *Répandre devant; joncher.* Flōră... præspĕrgēns ântĕ vīăī Cūnctă cŏlōrĭbŭs ēgrĕgĭīs. *Lr.* (V, 759).

Præstăbĭlĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Cuī quāntō fŭĕrāt præstăbĭlĭŏr, etc. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 4).

Præstāns, tis. *Excellent, supérieur.* Sūnt mĭhī bīs sĕptĕm præstāntī cŏrpŏrĕ nўmphæ. *V.* Vīrgĭnĭbŭs præstantĭŏr ōmnĭbŭs Hērsē. *O.* Vīctŭmă lābĕ cārēns ēt præstāntĭssĭmă fŏrmă. *Id.* SYN. Insignis, ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, ēxcēllēns, præcēllēns, pōllēns, cōnspĭcŭŭs. ‖ *Avec le gén.* Ō præstāns ănĭmī jŭvĕnĭs! *V.* Ārmōrŭm præstāns. *St.* ‖ *Avec l'infin.* Quō nōn præstantĭŏr ālтĕr Ærĕ clĕrĕ vĭrōs. *V.*

Præstāt. *unip. Voy.* Præsto 2.

Præstātūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Præsto. Quōd vōtă rĕquīrānt, Præstātūrŭs ădĕst. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 810. *Liv.* 30, 15, habet *præstaturum esse*). *Voy.* Constaturus, *et le suiv.*

† Præstāvī, Præstātŭm, Præstātŭs, ă, ŭm. *anciennes formes de* Præsto. Ā Dŏmĭnō mĭssŭs præstāvĕrāt ângĕlŭs ōrās. *P. Petr.* (1, 198. Nisi legendum *præstraverat*). Nōn præstātă sĭbī præstăt nātūră. *Prosp.* (*Ing.* II, 115. Quæ agnoscuntur a *Prisc.* 9, 863). *Voy.* Præstitus.

Præstĕrnō, ĭs, ĕrĕ. *Étendre devant, joncher.* Quæ sĭbī præsternăt vīvāx ăltārĭă Phœnīx. *St.* Ēlўsĭŏs ănĭmæ præstĕrnĕrĕ flōrĕs. *Id. Voy.* Sterno.

Præstĕs, ĭtis. *m. Comme* Præses. *Chef, gardien.* (Vide *Fest.*) ‖ *En partic. Nom des dieux Lares.* Præstĭtĭbŭs Māiæ Lārĭbŭs vīdērĕ Cālēndæ Ārăm cōnstĭtŭī. *O.* (*Fast.* V, 129).

† Præstĭglæ, ārŭm. *f. pl. Illusions, ruses.* Ŏpērtă quæ fŭĕre, ăpērtă sūnt; pătēnt præstĭglæ. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 9). Suādēndŏ quŏs præstĭglĭs Exăggĕrātŏs ōbtĭnēs. *Prud.* (*Cath.* 326). ‖ † Præstĭglæ. Præstĭglæquĕ dĭū nĕbŭlōsa īn frauđĕ pĕrăctæ. *Alc.* (V, 473).

Præstĭglĭātŏr, ōrĭs. *m., et* Præstĭglĭātrīx, īcĭs. *f. Charlatan, escamoteur; trompeuse.* Præstĭglĭātŏr hīc quīdĕm Pœnŭs prŏbŭ' st. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 6. *Id. Aul.* IV, 4, 3). Aŭt pŏl hæc præstĭglĭātrīx mŭllĕr mūltŏ măxŭma ēst. *Id.* (*Amp.* II, 2, 150).

Præstinguŏ, ĭs, xī, ctŭm, guĕrĕ. *Eteindre, obscurcir, éclipser.* Quī gĕnŭs hūmānum ĭngĕnĭŏ sŭpĕrāvīt, ēt ŏmnēs Præstĭnxĭt, stēllās ēxōrtŭs ŭtī ætherĭus sōl. *Lr.* (III, 1056. Alii leg. *præstrinxit, perstrinxit*; Eichst. *restinxit*. Adde *Luc.* I, 154. Ceterum, libris variantibus, non constat scribine debeat *Præstringo, Perstringo*, an *Præstinguo oculos*. Hoc cum *Lamb.* malim). *Voy.* Perstringo.

† Præstĭnō, ās, ārĕ. *Acheter.* Ūt, quīdquĭd pīscĭum ēst, prĕtĭŏ præstĭnĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 36). Āllŭm pīscēs præstĭnātum ābīrĕ. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 68). *Voy.* Destino.

Præstĭtŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Régler ou fixer d'avance, prescrire.* Tĭbī quĭdem ēst ōlim dĭēs Præstĭtŭtă. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 9. Sic *Pl. Ps.* I, 1, 57). Dūm sŭō pĕdī rĕsērvēt præstĭtŭtă tēmpŏră. *T. Maur.* (*Ped.* 97). SYN. Stătŭŏ, præfīnĭŏ, præscrĭbŏ, *part.* præfīxŭs, fixŭs, dĭctŭs.

† Præstĭtūs, ă, ŭm. *part. p. de* Præsto. Dūplĕx cŏrōna ēst præstĭtă mārtўrī. *Prud.* (*Peri.* 3757). Ūt vĕhārĭs Ūsquĕ fēlĭcēs, quĭbŭs ēs săcērdōs Præstĭtŭs, ōrās. *P. Nol.* (17, 191). Vītă quĭdĕm mūltis præstĭtă pērpĕtŭa ēst. *Prosp.* (*Epig.* 3, 10).

Præstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præstituo.

1. Præstō (*indécl.*); Præstō sŭm. *Être près ou prêt, à la disposition, sous la main.* Sĕd ŭbī ēst frātĕr? Præsto ădĕst. *Ter.* (*Eun.* V, 9, 20. *Id. Heaut.* I, 1, 120). Quī fŭĕrānt aŭtĕm præstō, cōntāgĭbŭs ībānt. *Lr.* (VI, 1243). Quŭm lŏcŭs ēst præstō. *Id.* (II, 1065). Tĭbī nūllă fŭīt clēmēntĭă præstō. *Cat.* (64, 137). SYN. Ādsŭm, ādstō, sŭppĕtō, sŭccŭrrō. PPH. Sŭm cōrām, præsēns, ĭn mānŭ, ād mānŭm, ĭn prōmptū. ‖ *Avec un autre verbe, et absolt.* Pañpĕr ĕrīt præstō tĭbī, præstō paŭpĕr ădĭbĭt. *Tib.* (1, 5, 61). Ĭpsum ădĕō præstō vīdĕō cŭm Dāvō. *Ter.* (*And.* II, 5, 4). Hĕra, ĕccŭm præstō mīlĭtēm. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 1). Fīnītī cūrsūs, ŏpĕrūmque insīgnĭă præstō. *St.* ‖ † Præstō. Ceū præstō sēmpĕr ādsĭēs. *Prud.* (*Peri.* 809. *Ib.* 2919).

2. Præstō, ās, ĭtī, *qqf.* ĭtŭm, ārĕ. *n. Être en avant.* Dūm primæ præstānt ăcĭēs. *L.* (IV, 31). PPH. Stō ântĕ. ‖ *Exceller, l'emporter.* Dīscĭtĕ, fēmĭnĕīs quīd tēlă vĭrīllă præstēnt. *O.* Hŏmo hŏmĭnī quĭd præstăt! *Ter.* (*Eun.* II, 2, 1). Ĭngĕnĭŏ quī præstābānt, ēt cōrdĕ vĭgēbānt. *Lr.* (V, 1106). SYN. Ēxcēllŏ, præcēllŏ, sŭpĕrŏ, etc. *Voy.* Supero. ‖ *qqf. avec l'acc.* Tē nĕc Āpōllĭnĕŭs Lādŏn, nĕc Xānthŭs ūtĕrquĕ Præstĭtĕrĭnt. *St.* (*Th.* IV, 837. *Diom.* 1, 304: « Præsto *omnibus* et *omnes.* ») ‖ Præstăt. *unip. Il vaut mieux.* Sĕd mōtŏs præstăt cŏmpŏnĕrĕ flūctŭs. *V.* Sēptĕm măctārĕ jŭvēncŏs Præstĭtĕrĭt. *Id.* PPH. Ēst sătĭŭs, mĕlĭŭs, pōtĭŭs, ūtĭlĭŭs. Māgis cōnvĕnĭt, prōdēst. ‖ *Exécuter, faire, faire en sorte.* Quæ nĕ quīs pŏssit tĕmĕrārĭă dīcĕrĕ, præstă. *O.* Ēt præstĕt ămīcī Ōfficĭŭm. *Id.* Ūt ădsŭētām fōrtŭīs præstēs vīcĕm. *Ph.* SYN. Făcĭŏ, pērfĭcĭŏ, ēffĭcĭŏ, ēxsĕquŏr, ēxhĭbĕŏ, ăgŏ, etc. ‖ — fĭdēm.

Remplir une promesse. Sēd, quæ prædstănda ēst ēt sīnĕ tēstĕ, fĭdē. *O.* SYN. Ēxhĭbĕ̄ō, ĭmplĕ̄ō. ‖ *Donner, offrir, fournir.* Nōn tĭbĭ cōntĭngūnt, quæ gēntĭbŭs ōtĭă prædstās. *O.* Nēc prædstārĕ dūcēm scĕlĕrĭs sĭbĭ prædmĭă vĭdĭt. *Id.* Æstīvās prædstābăt pōrtĭcŭs ūmbrās. *M.* (I, 13). Hōspĭtĭŭm ădvērsō quōd prædstĭtĕrĭnt tēmpōrĕ. *Ph.* Tāntæquĕ rūĭnæ Ābsēntĕm prædstārĕ cāpŭt. *L.* Quĭ prædstăt tērrĭs, aŭfĕrt tĭbĭ nōmĕn Ībērŭs. *Id.* SYN. Prædbĕ̄ō, dō, etc. *Voy.* Præbeo. ‖ — mē. *Se faire, se rendre.* Tămĕn sē ĭncŏlŭmĕm prædstăt. *Lr.* (III, 320). Sēquĕ Prædstĭtĭt ĭnvictăm vīrĭbŭs ūsă sŭīs. *O.* SYN. Ēxhĭbĕ̄ō, ōstēndō, ēffĭcĭō.

† Prædstōlŏr, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Ēgŏ prædstōlābo illī. *Turpil.* (apud *Non.* 7, 67. *Liv. And.* vel *Læv. ibid.*).

Prædstōlŏr, ārĭs, ārī. *d. Attendre quelqu'un.* Quēm prædstōlārĕ, Pārmĕno, hīc ănte ōstĭŭm? *Ter. Eun.* V, 5, 6). Illam illīc vīdēō prædstōlārĭĕr. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 33). Prædstōlātŭr ōvēs spōnsæ dē gēntĭbŭs Īsăc. *Ambros.* (*Dist.* 4. De quantitate hactenus dubitatum est : *Ambrosium* ducem, potius quam nullum, sequamur. Verbum recte jungitur cum dativo, ut apud *Cic.* passim videre est, sed cum accus. apud antiquos. Quod et testatur *Diom.* 1, 305). *Voy.* Exspecto.

? Prædstrēnŭē. *Voy.* Perstrerue.

Prædstrictŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ūtvĕ sȳrācōsĭō prædstrictă faucĕ pōtæ (*Ibis*, 551. Alii *perstricta*, ut semper). Aŭt vinclis mānŭs sĕcântĭbŭs Prædstrictă. *Sen.* (*Troad.* 562).

Prædstringŏ, ĭs, ĕrĕ. *Serrer la surface.* Illĕ tŭīs prædstrinxĭt tēmpŏră vittīs. *St.* (*Siv.* V, 1, 112). *Vcy.* Stringo. ‖ *Toucher la surface, raser, effleurer.* Măgnĭquĕ fēmŭr prædstrinxĭt Achātæ. *V.* Rōstrōquĕ cōrŭscæ Prædstringēns (conum galeæ). *Sil.* Tēnsō rŭdēntĕ flammă prædstrīnxĭt cădēns. *Sen.* (*Ag.* 534). Nām prōfŭgŭs nostrās ōdĭt prædstringĕrĕ rīpās Āmnĭs. *Prud.* (*Sym.* 1738). Mūltaquĕ trānsvĕrsīs prædstringĭtŭr ŭngŭlă cāmpis. *St.* (*Th.* VI, 459). SYN. Stringŏ, tăngŏ, lĭbŏ, dēlĭbŏ, rădŏ. ‖ ? *Éblouir, etc. Voy.* Perstringo, Præstinguo.

Prædstrŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Bâtir devant.* ‖ *Au fig. Préparer.* Sēnsŭ dŏlŏr hærĕt ĭn ăltō Ābdĭtŭs, ēt tăcĭtās vindĭctæ prædstrŭĭt īrās. *Cl.* Prīŭs ægmĭnă dūrīs Ēxercē stŭdĭīs, ēt sævō prædstrŭĕ Martī. *Id.* ‖ *Élever, relever.* Ănĭmōs pāvēntŭm prædstrŭēns hōrtătĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2245). SYN. Tŏllŏ, ērĭgŏ. ‖ *Ordint. Obstruer.* Illĕ ădĭtŭm frăctī prædstruxĕrăt ŏbjĭcĕ mōntŭs. *O.* Fōntĕ fŭīt prædstructă nŏvō (porta). *Id.* SYN. Ōbstrŭŏ, etc.

Prædstŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Très stupide.* Ăltĕră prædstŭpĭdō pars ēst stŏllĭdissĭmă cōrdĕ. *Juvc.* (IV, 201).

Prædsŭdŏ, ās, ārĕ. *n. Suer d'avance ou abondamment.* Dūm mātūtĭnīs prædsūdăt sōlĭbŭs āĕr. *Cl.* ‖ *Au fig.* Mārtĭă bēllīs Prædsūdārĕ părĕt (virtus). *Stat.*

Prædsŭl, ŭlĭs. *m. Le chef des Saliens.* Prædsŭl ŭt ămptrŭăt, ĭndĕ ēt vōlgŭ' rĕdămptrŭăt ōllī. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Redamptruare*). ‖ *En gén. Celui qui préside, président, chef.* Tēstīs Rōmă sŭī prædsŭlis ēssĕ pōtēst. *Rutil.* (1, 551). Prædsŭl crĕātŭs lĭttĕrīs. *Aus* (*Epist.* 4, 79). Ablgāmŭs, ēt Mĭnĕrvăm Quasi prædsŭlēm cănēndī. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 126). SYN. Prædsĕs, dŭx, dŭctŏr. ‖ *adj.* Ēt Jūnōnĕ călēnt hīc āræ prædsŭlĕ sēmpĕr. *Avien.* (*D. T.* 519). Quōd dŭx sănguĭnĕō prædsŭlquĕ cōrŭscă dūēllō. *Capel.* (VI, p. 188, de Pallade). Sēd prūdēns prædsŭl fămŭlām frēnārĕ rĕbēllēm. *Prosp.* (*Epig.* 93, 27, de corpore). ‖ *Eccl. Évêque.* Prædsŭl, hŏnōrĭs ăpex, gĕnĕrĭs fĭdēĭquĕ căcūmĕn. *Fort.* (III, 22, 1. *Id. V. S. M.* I, 25, et passim). SYN. Pōntĭfex, ēpĭscŏpŭs.

Prædsŭlcŏ, ās, ārĕ. *Sillonner ou labourer d'avance.* Ēxōrtūră sēgĕs, nĕquĕ quīdquām cōrdīs ĭn ārvō Prædsŭlcēt dīvīnă mānŭs. *Prosp.* (*Ing.* II, 254).

Prædsŭm, prædēs, prædfŭī, prædēssĕ. *Être à la tête, présider; protéger.* Ōfflcĭō prædfŭīt illă mĕō. *O.* Stānt quŏquĕ prō nōbīs, ēt prædsūnt mœnĭbŭs ūrbīs. *Id.* SYN. Prædsīdĕ̄ō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ † Prædēssĕ, prædĕrĭt, etc. Prædēsse ōfflcĭīs tŭīs sōlēbăt. *Sid.* (*Pan.* 3292). In crŭcĕ rex fixŭs jūdex quūm prædĕrĭt ōrbī. *Fort.* (II, 4, 35. Et *P. Nol.* 21, 752, prædĕrit). *Voy.* Præeo.

Prædsūmŏ, ĭs, ŭmpsī, ŭmptŭm, ŭmĕrĕ. *Prendre d'avance.* Nēvĕ dŏmī prædsūmĕ cībŭm. *O.* SYN. Præcĭpĭŏ. ‖ *Au fig.* Ēt spĕ prædsūmĭtĕ bēllŭm. *V.* Quām pŭĕr ēt vălĭdŭs prædsūmĭs mōllĭtĭĕm. *H.*

Prædsūmptĭŏ, ōnĭs. *f. Action de prendre ou d'occuper d'avance.* ‖ † *néol. Présomption.* Ō plĕtās ēt cēlsă fĭdēs, prædsūmptĭŏ dūlcĭs! *Fort.* (*V. S. M.* II, 217). Ēt vīrtūtĭs ŏpŭs vĭtĭĕt prædsūmptĭŏ cōrdīs. *P. Petr.* (5, 46).

† Prædsūmptŏr, ōrĭs. *m. Qui s'arroge d'avance, présomptueux.* Nōn aŭtēm tāntī mĭhī sūm prædsūmptŏr hŏnōrĭs. *P. Nol.* (24, 225) Nēc sōlŭs mĕrĭtām prædsumptŏr sēnsĕrăt īrām. *Sedul.* (2, 4).

Prædsūmptŭs, ă, ŭm. *Pris auparavant.* Mānĭbŭs ĭpsĕ sŭīs prædsūmptă plăcŭlă mittĭt. *Sil.* Prædsūmptūm dīădēmă dĕdĭt. *Cl.* ‖ † *néol. Présomptueux.* Nātŭs ēt ēximĭŭs sūmptŭs prædsūmptĭŏr ārmīs. *Corip.* (*Joan.* 4, 450). *Voy. le précéd.*

Prædsŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Coudre avant ou par devant.* Quæ (hasta) fŏlĭīs prædsŭtă, nŏtām sĭnĕ vūlnĕrĕ fēcĭt. *O.*

Prædsürgŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se lever avant.* Cĕlĕrī sī prædsürrexĕrĭt ōrtŭ. *Avien.* (*Progn.* 172, de nube).

Prætārdŏ, ās, ārĕ. *Retarder par devant ou beaucoup.* Vāstō gürgĭtĕ præcĕps, Prætārdātquĕ vīrŭm (*Epit. Iliad.* 921).

Prætĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir par devant.* Cæcŭm vūlnŭs hăbēs; sēd lātō bāltĕŭs aürō Prætĕgĭt. *Pers.* (4, 44). Sprētă lătĕt silvīs, pŭdĭbŭndăquĕ frōndĭbŭs ōră Prætĕgĭt. *O.* (*Met.* III, 393. In his alii leg. *protegit*, quæ passim confunduntur). *Voy.* Tego.

Prætĕndŏ, ĭs, ī, tŭm, dĕrĕ. *Étendre ou mettre devant.* Sēgĕtī prætĕndĕrĕ sēpĕm. *V.* Ēt mōrtī prætĕndĕrĕ mūrōs. *Id.* Vēstēm tŭmĭdīs prætĕndĭt ōcĕllīs. *O.* Blāndŭs prætĕndĭtŭr āĕr. *Avien.* (*D. T.* 359). SYN. Prætēntŏ, ōbtĕndŏ, ŏbjĭcĭŏ, ŏbjĭcĭŏ, ŏppōnŏ. ‖ *Porter devant.* Fūmōsquĕ mānŭ prætĕndĕ sĕquācēs. *V.* Pācĭfĕræquĕ mānŭ rāmŭm prætĕndĭt ŏlīvæ. *Id.* SYN. Prætĕfĕrŏ, præportŏ. ‖ *Au fig.* Nūllāsquĕ mŏrās prætĕndĕrĕ bēllŏ. *L.* Prætĕndēns cūlpæ splēndĭdă vērbă tŭæ. *O.* ‖ *Donner pour motif, pour exemple.* Prætĕndĭs dĕōs. *Sen.* (*Troad.* 753). *Voy.* Prætexo.

Prætĕnĕr, ĕră, ĕrŭm. *Très tendre.* Vīscĕrĕ prætĕnĕrō fārtĭm cōngēstŭs ārīstis. *Aus.* (*Mos.* 86).

Prætēnsŭs. *Voy.* Prætentus.

Prætēntŏ, ās, ārĕ. *Tendre, étendre en avant, et au fig.* Dēxtrā mŏvēt jăcŭlŭm, prætēntăt pāllă lævā. *Cl.* Ālĭī tōnsās ĭn mārmŏrĕ summō Prætēntant. *V. Fl.* Fātŏquĕ pĕrĭcŭlă vēstra Prætēntātĕ mĕō.

L. Voy. Prætendo. ‖ *Tâter, essayer, éprouver.* Cāllĭŏpē quĕrŭlās prætēntāt pōllĭcĕ chordās. *O.* Prætēntātquĕ mănŭ sĭlvās. *Id.* Ēt pĕdĭbŭs prætēntāt ĭtĕr. *Tib.* (II, 1, 77). SYN. Tēntō, ēxplōrō, etc. ‖ *Au fig.* Prætēntātquĕ sŭī vīrēs Māvōrtĭs ĭn ŭrbĕ. *O.* Ambĭgŭĭs ănĭmī sēntēntĭă dictīs Prætēntāndă mĭhī. *Id.* Prætēntārĕ fĭdĕm. *St.* Ŭt cēpīt ănĭmōs, sēquĕ prætēntāns sātĭs Prōlŭsĭt īrā. *Sen.* (*Hip.* 1060).

Prætēntŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prætendo. Prætēntāquĕ cœlō Āgmĭnă nĭmbōrŭm. *St.* Prætēntāquĕ nārĭbŭs ārā. *O.* Cūspĭdĕ prætēntā. *Id.* Prætēntāquĕ Sȳrtĭbŭs ārvā. *V.* Ārmēnĭæ prætēntŭs Ībēr. *V. Fl.* Extrēmīs lēgĭō prætēntă Brĭtănnīs. *Cl.* SYN. Ōbjĕctŭs, ōppōsĭtŭs, *qqf.* ōbjăcēns. ‖ *qqf.* Prætēnsŭs. Sēd prætēnsă cătŭs dērīsĭt rētĭă quīdam (*Anth.* I, p. 612).

Prætĕnŭĭs, ĕ. *Très mince,* Ĭntĕr grāmmătĭcōs prætĕnŭĭs mĕrĭtī. *Aus.* (*Prof.* 18, 14).

Prætĕpĕō, ēs, ērĕ, *et* Prætĕpēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'échauffer d'avance.* Sī tŭŭs ĭn quāvīs prætĕpŭĭssēt ămōr. *O.*

Prætĕr. *prép. Près de, le long de, devant.* Āvŭlsăquĕ săxă Mōntĭbŭs ănteīre, ēt sōlĕm sŭccēdĕrĕ prætĕr. *Lr.* (IV, 140). Mūstēlă mūrēm mī ăbstŭlĭt prætĕr pĕdēs. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 7). Tēlă vŏlānt... Prætĕr ūtrŭmquĕ lătŭs, prætĕrquĕ ēt lūmĕn ēt aūrēs. *O.* Prætĕrquĕ ŏcŭlōs trānscŭrrĕrĕ rēgīs. *Id.* SYN. Jŭxtă, prōpĕ, ăd, ăntĕ, ŏb, præ, cōrăm. ‖ *Excepté, hors.* Vētŭīt nĕ quis sē, prætĕr Āpēllēm, Pingĕrĕt. *H.* Ōmnĭă dī făcĕrēnt ēssēnt cōmmūnĭă nobis, Prætĕr āvōs! *O.* Nĭl, prætĕr sălĭcēs crāssăquĕ cānnă fŭīt. *Id.* SYN. Nīsĭ, ēxceptō *ou* ēxcēptă, etc. PHR. Ōmnēs, Quāttŭōr ămīssīs, sērvātæ ă pēstĕ cărīnæ. *V.* ‖ *Au delà.* Prætĕrquĕ Lăcĭnĭă tēmplă Pĕrtŭr. *O.* Prætĕr vădă fĕrvĭdă vĕxīt. *V.* SYN. Ūltrā, trāns. ‖ *Par dessus.* Hōrum īllĕ nĭl ēgrĕgĭē prætĕr cētĕrā Stŭdēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 31). Ŭt Ārgŏnautās prætĕr ōmnēs, cāndĭdŭm Mēdēă mīrāta ēst dūcĕm. *H.* SYN. Sŭpĕr, sŭprā. ‖ *Contre.* Nēscĭŏ quă prætĕr sōlĭtum dŭlcēdĭnĕ lætæ. *V.* Prætĕr æquum nē quĭd dēlīnquāt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 14). Quĭă prætĕr spem ātque ĭncrēdĭbĭlĕ hŏc mĭhī ŏbtīgĭt. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 9. Sic et *Pl. Rud.* II, 2, 69). SYN. Cōntrā. ‖ Prætĕr quăm. *Voy.* Præterquam.

Prætĕrăgō, ĭs, ĕrĕ. *Faire passer outre.* Dēvĕrsōrĭă nōtă Prætĕrăgēndŭs ĕquŭs. *H.*

† Prætĕrbĭtō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Prætereo. Cāvĕ prætĕrbĭtās ūllās ædēs, quīn rōgēs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 1. *Id. Pœn.* V, 3, 44). *Voy.* Beto.

† Prætĕrdūcō, ĭs, ĕrĕ. *Conduire outre ou devant.* Quāsī pōmpam īllāc prætĕrdūcĕrēm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 67).

Prætĕrĕā. *adv. En outre.* Sī dŭŏ prætĕrĕā tālēs Īdæă tŭlissēt. *V.* Rēspĭcĕ prætĕrĕā, pōst vōs quīcūnquĕ sēdēbīt. *O.* SYN. Īnsŭpĕr, sŭpĕr, rūrsŭs. PHR. Accēdīt ēodĕm Dignă dĕă făclēs. *O.* Hūc nātās ădjĭcĕ sēptēm. *Id.* ‖ *Ensuite, dans la suite.* Ēt quīsquām nūmĕn Jūnōnĭs ădōrĕt Prætĕrĕă? *V.* Nĕque īllūm Prætĕrĕă vīdīt. *Id.* SYN. Posthăc, deindĕ, deīn, etc. *Voy.* Deinde. (De ultima producenda vid. *Postea.*)

Prætĕrĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *n. et act. Passer devant, auprès, outre.* Prætĕrĭto hāc rēctă plătĕă sŭrsŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 35). Quārum ōdŏrĕ prætĕrīrĕ nēmō pistrīnŭm pōtēst. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 28). SYN. Prætĕrgrĕdĭŏr, prætĕrlābŏr, trānsĕō, *qqf.* prætĕrvĕhŏr. ‖ *n. Passer, s'écouler.* Nĕc, quæ prætĕrlĭt, ĭtĕrŭm rĕvŏcābĭlŭr ūndă, Nĕc, quæ prætĕrlĭt, hōrā rĕdīrĕ pōtēst. *O.* Jām prætĕrĭt æstās. *V.* SYN. Fŭgĭō, ăbĕō, trānsĕō, lābŏr, ēlābŏr, flŭō. ‖ *act. Précéder, devancer.* Jāmque hōs cūrsŭ, jām prætĕrĭt īllōs. *V.* Sŭbĭtŭsquĕ prĭŏrĕm Prætĕrĭt. *Id.* SYN. Præcēdō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Sŭōs ănĭmō quī prætĕrĭt ānnōs. *O.* Vīrtūs ăllōs tūă prætĕrĭt ōmnēs. *Id.* SYN. Sŭpĕrō, etc. ‖ *Omettre, négliger.* Mē quŏquĕ Rōmānī prætĕrīrĕ pātrēs. *O.* Quōd sūm prætĕrĭtŭs vētŭs sŏdālĭs. *M.* (VII, 86). SYN. Ōmittō, nēglĭgō. ‖ *Passer sous silence.* Nōn tămĕn ĭdcīrcō prætĕrĕūndă mĭhī. *O.* Prætĕrĕām rĕfĕrāmnĕ tŭūm... Dēdĕcŭs? *Id.* Prætĕrĕō, ātquĕ ălĭīs pōst cōmmĕmŏrāndă rĕlīnquō. *V.* Nēmō mĭhī tācĭtĕ prætĕrĕūndŭs ăbĭt. *Fort.* (VII, 18, 6). SYN. Ōmittō, prætĕrmittō, rĕlīnquō, sĭlĕō. ‖ *qqf. Échapper à.* Nēscĭs quīd mălī prætĕrlĭĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 4). SYN. Ēvādō, ēffŭgĭō.

Prætĕrfĕrō, lātŭs sŭm, fĕrrī. *p. Être emporté ou passer au delà.* Hānc ădpiscūntŭr, circūm prætĕrquĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (V, 634). Prætĕrlātă pĕrĭt. *Id.* (IV, 573, de voce). SYN. Prætĕrĕō.

Prætĕrflŭō, ĭs, ĕrĕ. *n. Couler près. Voy.* Præfluo.

? Prætĕrgĕō. *Voy.* Pertergeo.

Prætĕrgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī. *d. Passer au delà. Voy.* Prætereo.

† Prætĕrhāc. *adv. Comme* Præterea. Sī prætĕrhāc Ūnŭm vĕrbŭm făxīs hŏdīē. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 73. *Id. Men.* V, 1, 25, et passim).

Prætĕrhæc *ou* Prætĕr hæc. *En outre.* Prætĕr hæc mĕrĭdĭe ĭpsō făcĭam ŭt stīpŭlām cōllĭgāt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 61). *Voy.* Posthæc.

Prætĕrĭēns, ēuntĭs. *Qui passe devant, passant.* Prætĕrĭēns, mŏdō, etc. *Ter.* (*And.* I, 5, 18). Ā pōpŭlō prætĕrĕūntĕ lēgī. *O.* Quōd mōnstrōr dĭgĭto prætĕrĕūntĭŭm. *H.*

† Prætĕrĭĕō. *Au lieu de* Præteribit. Prætĕrĭēt nĕc ēnĭm præsēns gĕnĕrātĭō sæcŭlī. *Juv.* (IV, 161).

Prætĕrĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prætereo. *Passé.* Ō mĭhī prætĕrĭtōs rĕfĕrāt sī Jupĭtĕr ānnōs! *V.* Prætĕrĭtæ vēnĭām dăbĭt ĭgnōrāntĭă culpæ. *O.* SYN. Ēlāpsŭs, ēxactŭs, trānsactŭs, ānteactŭs, ăctŭs, *qqf.* vētŭs, prīscŭs. ‖ *Mort.* Fās ēst prætĕrĭtōs sēmpĕr ămārĕ vīrōs. *Pp.* (II, 10, 52). ‖ *Omis.* Prætĕrĭtŭs Cĕrĕrī nūllŭs ĭn ŏrbĕ lŏcŭs. *O.* Dōlōrēm Prætĕrĭtī Ālcĭdæ, etc. *Id.* (*Met.* XII, 538).

Prætĕrlābŏr, ĕrĭs, ī. *d. Passer le long, côtoyer.* Ēt tămĕn hānc pĕlăgō prætĕrlābārĕ nēcēsse ēst. *V.* SYN. Prætĕrvĕhŏr, prævĕhŏr. ‖ *Passer au delà.* Quām (hastam) prætĕrlāpsăm vītāvīt cāllĭdŭs Hĕctŏr (*Epit. Iliad.* 964). SYN. Prætĕrĕō, etc. ‖ *Couler le long, baigner.* Quūm tŭmŭlūm prætĕrlābĕrĕ rēcēntēm. *V.* SYN. Præflŭō, etc. *Voy. ce mot.*

Prætĕrlātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præterferor.

Prætĕrmĕō, ās, ārĕ. *n. Passer outre ou devant.* Sæpĕ sălūtāntūm tāctŭ prætĕrquĕ mēāntŭm. *Lr.* (I, 318). *Voy.* Prætereo.

Prætĕrmittō, ĭs, sī, ssŭm, ttĕrĕ. *Faire passer au delà.* Ăn făcĭlī tē prætĕrmīsĕrīt ūndă Lūcānī rābĭda ōrā mārīs? *St.* ‖ *Passer sous silence. Voy.* Prætereo. ‖ *Permettre, négliger, pardonner.* Dō, prætĕrmittō. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 26. Ubi *Donat.*). Prætĕrmittĕt te hūmānĭs cōncēdĕrĕ rēbŭs. *Lr.* (IV, 1184). SYN. Pĕrmittō, sĭnō, indŭlgĕō, condŏnō.

Prætĕrō, ĭs, ĕrĕ. *Frotter ou limer par devant.* Jānŭām līmā prætĕrūnt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 9. Quod melius quam ut alii, *proterunt*).

Prætĕrquām *ou* Prætĕr quăm. *Excepté.* Vērbŭm sī mī ūnŭm, prætĕrquām quōd tē rōgō, făxīs cāvē.

Ter. (*And.* IV, 4, 14). Prætĕrquām cūrās ātténŭārĕ meās (potest). *O.* Prætĕrquam ipsē tŭūs mŏrĭbŭnda ā sēdĕ Pīsaurī. *Cat.* (81, 3). *Voy.* Præter. ‖ Prætĕrquām quŏd. *Excepté que.* (*Ter. Heaut.* II, 4, 15.) SYN. Nīsĭ quŏd. Ēxcĕptō quŏd.

Prætĕrrādō, ĭs, ĕrĕ. *Racler en passant.* Prætĕrrādĭt ēnĭm vōx faucēs sæpē. *Lr.* (IV, 530).

Prætĕrvĕhŏr, ĕrĭs, ĕctŭs sŭm, ĥī. *p. et d. Passer outre ou le long en voiture, en bateau, etc.* Vivō prætĕrvĕhŏr ostĭă sāxō Pāntăgiæ. *V.* Hinc prætĕrvĕctŭs. *St.* Littŏrā rĕctīs Prætĕrvĕctŭs āquīs. *Id.* SYN. Trānsvĕhŏr, prætĕrĕō, sŭpĕrō, prævĕhŏr.

Prætĕrvŏlō, ās, ārĕ. *Voler au delà.* Quēm rŭtīlā fulgēns plūmā prætĕrvŏlăt Ālēs. *Cic.* (*Arat.* 412). Quæ mĕdĭās răptim vĕlox prætĕrvŏlăt aūras (hasta). *Sil.* ‖ *Au fig. Passer au delà, traverser.* Pārvā pŭppē lăcŭm prætĕrvŏlăt. *Cl. Voy.* Trajicio.

† Prætēstātŭs, ă, ŭm. *Qui a témoigné, indiqué.* Prætēstātă vĭăm vītæ. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 176).

Prætĕxō, ĭs, ŭī, ĕxtŭm, ĕxĕrĕ. *Couvrir en avant, le bord, border.* Pūrpŭrā sæpē tŭōs fulgēns prætĕxīt ămictŭs. *O.* Glaucāsquĕ cŏmīs prætĕxĕrĕ frondēs. *V. Fl.* Prætĕxīt ārundĭnĕ rīpās Mincĭŭs. *V.* Littŏrā cūrvæ Prætĕxūnt pŭppēs. *Id.* Tōtum vĭŏlīs prætĕxĭtĕ fontēm. *Cl.* Prætĕxēns pĭcĕā fĕrrūgĭnĕ cælum. *Tib.* (I, 4, 43). Ēxcŭbĭīs Lătĭī prætĕxŭīt Apēnnīnum. *Rutil.* (2, 33). SYN. Tĕgō, indŭcō, ŏbducō, ŏbtĕndō, etc. *Voy.* Tego. ‖ *Au fig. Couvrir comme d'un voile, prétexter.* Nōn tămĕn Ānnā nŏvīs prætĕxĕrĕ fūnĕră sācris Gērmānām crēdĭt. *V.* Hōc prætĕxīt nōmĭnĕ cūlpam. *Id.* Blāndō frauдĕm prætĕxĕrĕ rīsū. *Cl.* SYN. Prætĕndō, tĕgō, cēlō, *qqf.* caŭsŏr.

Prætĕxtă, æ. *f.* (*s. ent.* toga). *Prétexte, longue robe blanche, bordée de pourpre, que portaient les enfans nobles jusqu'à l'âge de dix-sept ans.* Mox ŭbī jām facĭbŭs cēssīt prætĕxtă mărītīs. *Pp.* (IV, 11, 33). PPH. Tŏgă prætĕxtă, pŭră, cāndĭdă, cāndĭdŏr, lĭbĕră. Prætĕxtŭm vēlāmĕn. Pātrĭcĭŭm ōstrŭm. VERS. Pōnĕrĕ purpŭrĕōs ĭnfantĭa ādĕgĭt ămictŭs, Stirpĭs hŏnōrĕ dătōs. *St.* Nēc-sāltēm tĕnĕrīs ōstrŭm pŭĕrīlĕ lăcĕrtīs Indŭīt, albentīque hŭmĕrōs ĭndŭxĭt ămictū. *Id.* Quŭm prīmŭm pāvĭdo cūstōs mĭhī pūrpŭrā cēssīt. *Pers.* Pūrā vĕnĕrābĭlĭs æquĕ, Quām cūrrūs ōrnāntĕ, tŏgā. *L.* Ĭngĕnŭī vultŭs pŭĕr ĭngĕnŭīquĕ pŭdōrĭs, Quālĕs ēssĕ dĕcĕt quōs ārdēns pūrpŭrā vēstĭt. *J.* ‖ *Toge des consuls, des sénateurs, des magistrats, etc.* Ēt quōs prætĕxtă vĕrēndōs, Virgaquĕ cūm vĕrbĭs ĭmpĕrĭōsa făcĭt. *O.* Prætĕxta, ēt trăbĕæ, făscēs, lĕctĭcă, tribūnăl. *J.* (10, 35). ‖ Prætĕxtă (*s. ent.* fabula). *Pièce de théâtre où les acteurs portaient la robe prétexte, d'un genre élevé, tragédie.* Vēl quī prætĕxtās, vēl quī dŏcŭĕrĕ tŏgātās. *H.* SYN. Prætĕxtātă. (Cf. *Diom.* 3, 488.)

Prætĕxtātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la robe prétexte.* Quēm sponsæ tūrpēs, ēt prætĕxtātŭs ădŭltĕr. *J.* (1, 78. Et *Cat.* 61, 179). SYN. Prætĕxtŭs. ‖ *De jeunesse.* Ēt prætĕxtātă cūltŭs ămīcĭtĭă. *M.* (X, 21). ‖ *Des magistrats qui portaient cette robe.* Incēdit sēnsīm tŭm prætĕxtātă pŏtēstās. *Fort.* (VIII, 4, 137). ‖ Prætĕxtātă (fabula). *Voy.* Prætexta. ‖ Prætĕxtātŭs sermō, Prætĕxtātă vērbă. *Paroles obscènes débitées dans les cérémonies du mariage.* (Cf. *Fest.*) *Voy.* Fescenninus. ‖ *En gén. Obscène.* Sic prætĕxtātōs rĕfĕrūnt ārtăxātă mŏrēs. *J.* (2, 170). *Voy.* Impudicus.

Prætĕxtŭm, ī. *n. Voy.* Prætextus, us.

Prætĕxtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prætexo. *Couvert en devant; mis devant, qui recouvre.* Squāmæ squallĭdo aūro ēt pūrpŭrā prætĕxtæ. *Att.* (apud *Gell.* 2, 6). Quīd rĕfĕrām Bāĭās prætĕxtāquĕ lĭtŭŏrā vēlis? *O.* Prætĕxtāquĕ quĕrcŭ stĕt dŏmŭs. *Id.* SYN. Tĕctŭs, ŏbtĕctŭs, vēlātŭs, ŏpĕrtŭs, etc. ‖ — tŏgă. *Voy.* Prætexta. ‖ *De la robe prétexte.* Primævă sŭōrum Cōrpŏră prætĕxtō spŏlĭānt vēlāmĭnĕ. *Sil.* ‖ *Vêtu de cette robe.* Cūrlă, prætĕxtō quæ nūnc nĭtĕt ăltă sĕnātū. *Pp.* (IV, 1, 11). Pūbēs prætĕxtă. *Aus.* (*Prof.* 18, 7). SYN. Prætĕxtātŭs. ‖ — fabŭlă. *Voy.* Prætexta. ‖ *Au fig.* Aūgŭstō prætĕxtŭm nōmĭnĕ tēmplŭm. *O.*

Prætĕxtŭs, ūs. *m. Ce qui recouvre, au fig. prétexte.* Ēt fāmæ mŏdŭs, ēt spĕcĭōsō Grātĭă prætĕxtū. *Man.* (III, 130. Alii leg. *prætexto*).

Prætĭmĕō, ēs, ērĕ. *Craindre d'avance.* Mīrārī nōn ēst æquūm, sĭbī sī prætĭmĕt. *Pl.* (*Amp. prol.* 29). Ēt frustra ĭmmĕrĭtŭm prætĭmŭīssĕ vĕlīt. *Tib.* (III, 4, 14).

† Prætĭmĭdŭs, ă, ŭm. *Qui craint d'avance ou beaucoup.* Fămŭlŭm sēse ēssĕ fătētŭr Prætĭmĭdŭm fĭdūmquĕ Dĕī. *Tert.* (*Niniv.* 66).

Prætinctŭs, ă, ŭm. *part. p. de Vinus.* Prætinguo. *Enduit d'avance.* Sēmĭnă mōllĭt hŭmŭs vahĭdō prætinctă vĕnēnō. *O.*

Prætŏr, ōrĭs. *m. Préteur, magistrat romain chargé de la justice.* Vērbăque bŏnōrātŭs lĭbĕră prætŏr hăbĕt. *O.* Prætōrēm paŭpĕr cēntŭm sēstĕrtĭa Gaūrŭs Ōrābăt. *M.* (IV, 67). Vēndentĭs vocēm prætōrĭbŭs. *J.* (6, 380).

Prætōrĭānŭs, ă, ŭm. *Du préteur, du prétoire.* ‖ Prætōrĭānă cŏhŏrs, Prætōrĭānī mīlĭtēs. *Garde prétorienne.* PHR. Īllĕ sācrī lătĕrĭs cūstōs, mārtĭsquĕ tŏgātī. *M.*

Prætōrĭcĭŭs *et* Prætōrĭŭs, ă, ŭm. *Du préteur, du général.* Dē prætōrĭcĭā fōllĭum mīhī, Paūlĕ, cŏrōnā Mūtĭŭs. *M.* (VIII, 33). Nīl tĭbī sīt raūcō prætōrĭă clāssĭcă cōrnū. *Pp.* (III, 2, 41). Brūtī prætōrĭă pūppĭs. *L.*

Prætōrĭŭm, ĭī. *n. Prétoire, tribunal du préteur, palais de justice.* Pōst prætōrĭă rēctă Gallĭārŭm. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 7). SYN. Trĭbūnăl. ‖ *Tente du général.* Ād lăpĭdēm Tōrquātŭs hăbĕt prætōrĭă quārtŭm. *M.* (X, 79). SYN. Cāstră. ‖ *Palais.* Sēdĕt ād prætōrĭă rēgĭs, Dōnēc Bĭthўnō lĭbĕāt vĭgĭlārĕ tўrānnō. *J.* (10, 161). *Voy.* Aula. ‖ *Au fig.* Ēt circŭm rēgem ātque ĭpsa ād prætōrĭă dēnsæ Mĭscēntŭr (apes). *V.* ‖ *Maison de plaisance.* Crĭmĭnĭbŭs dŏbĕnt hŏrtōs, prætōrĭă, mēnsās. *J.* (1, 75). Ălтērnās sērvānt prætōrĭă rīpās. *St.* (*Silv.* I, 3, 25, de villa). SYN. Villă.

Prætōrĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Prætoricius.

Prætōrquĕō, ēs, ērĕ. *Tordre d'avance.* Prætōrquĕte injurĭæ prĭŭs cōllŭm, quam ād vōs pĕrvĕnăt. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 12).

Prætōrrĭdŭs, ă, ŭm. *Très brûlant.* Quōs ētĭām prætōrrĭdă mūnĕrăt æstās. *Calp.* (2, 80).

Prætrĕpĭdāns, tis. *Très agité.* Jām mēns prætrĕpĭdāns āvĕt vāgārī. *Cat.* (46, 7).

Prætrĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui tremble beaucoup, très agité.* Lætārī prætrĕpĭdŭm cŏr. *Pers.* (2, 53. Quidam leg. *pertrepidum*). Prætrĕpĭdă vēlox răpĭt ād pĕnĕtrālĭă dĕxtrā. *Paul. Petr.* (6, 477).

Prætrĭcōsŭs, ă, ŭm (*de* trica). *Très embarrassé.* Rēs prætrĭcōsa ēst, Cōtĭlĕ, bēllŭs hŏmō. *M.* (III, 63. Alii leg. *pertricosa*).

Prætrŭncō, ās, ārĕ. *Couper par le bout.* Nōnnŭ

ĭībi istām prætrūncārī linguām lārgīlŏquām jūbēs? *Pl.* (*Mil.* II, 3, 47. *Id. Capt.* IV, 3, 2).

Prætŭmĭdŭs, ă, ŭm. *Très enflé ou gonflé.* Ēffĕrā prætŭmĭdō quātĭābāt cŏrdā fŭrōrĕ. *Cl.* Prætŭmĭdæ jāctātĭō mēntĭs. *Juvc.* (I, 610).

Prætūrā, æ. *f. Préture, dignité de préteur.*

Prætūtĭŭs, ă, ŭm. *Du territoire Prétutien, dans le Picénum.* Prætūtĭā pūbēs. *Sil.* (XV, 571).

Præūstŭs, ă, ŭm. *Brûlé par le bout.* Stīpĭtĭbŭs dūrīs ăgĭtur sŭdĭbŭsvĕ præūstīs. *V.* (Quantitatem notat, et cum exemplis græcis comparat *Prisc.* 3, 561). *Voy.* Sudes.

Præ ŭt *ou* Præŭt (*et peut-être* Prăŭt). *conj. En comparaison de.* Præŭt ējŭs răbĭēs quæ dăbĭt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 9). Immŏdēstĭŏr quĭdem ēst nūnc vērbĭs, præŭt dūdŭm fŭīt. *Pl.* (*Men.* V, 5, 33. Male vulgo, *Immo modestior.* Adde *Amp.* I, 1, 218).

Prævălĕō, ēs, ĕrē. *n. Exceller.* Jăcŭlōquĕ pŏtēns, quī prævălĕt ārcū. *St.* Virtūtĕ sēmpĕr prævălĕt săpĭēntĭă. *Ph.* (I, 13. Sed versus spurius jure videtur).

Prævălĭdŭs, ă, ŭm. *Très fort.* Neŭ sē prævălĭdām primīs ostendăt ăristis (de terra). *V.* Prævălĭdæ fūsōs cōmmĭnŭĕrĕ mānŭs. *O. Voy.* Validus.

Prævăllō, ās, ārĕ. *Munir par devant.* Ēt sævum gēntĭbŭs ămnĕm, Tibrĭdĭs ĭn mōrēm, dŏmĭbŭs prævăllĕt ămœnīs. *Cl.*

Prævărĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Prévariquer.* ‖ † Prævărĭcŏr. Prævărĭcándō dŭŏ prōbrō dămnāntŭr ăcĕrbō. *Fort.* (IX, 2, 7).

Prævĕhŏr, ĕrĭs, ĕctŭs sŭm, ĕhī. *p. et d. Être transporté au delà, passer.* Ĭndĕ plăgās Phœbī, dămnŭm nōn pæssŭs æquārŭm Prævĕhĕrĭs. *L.* Quūm prævĕctŭs ĕquō (nuntius). *V.* Vŏlūcrī prævĕctŭs lĭttŏrā clāssĕ. *Sil.* SYN. Prætĕrvĕhŏr, prætĕrĕō.

Prævĕllō, ĭs, ellī *ou* ŭlsī, ŭlsŭm, ellĕrĕ. *Tirer par devant.* Ălĭquā pārtī prævŭlsĕrāt. *Laber.* (apud *Diom.* 1, 369).

Prævĕlō, ās, ārĕ. *Voiler par devant.* Flāmmĕă sōlĭcĭtŭm prævēlātūrā pŭdōrĕm. *Cl.* Prævēlāns frondĕ sĕcūrēs. *Id.*

Prævĕnĭō, ĭs, īrĕ. *Prévenir, devancer.* Cāndĭdă Lūcĭfĕrō prævĕnĭēntĕ dĭēs. *O.* Prævĕnīt hōrā mŏrās. *Aul. Sab.* (2, 18). Præquĕ dĭĕm vĕnĭēns. *V.* ‖ *pass. unip.* Quōd nōn prævĕntŭm mōrtĕ fŭissĕ, dŏlĕt. *Ovid.*

Prævĕntŭs, ă, ŭm. *Prévenu, devancé.* Nūntĭŭs ĭpsĕ sŭīs lōngās ĭncōgnĭtŭs ēgĭt Prævĕntō rūmōrĕ vĭās. *Cl.* Præcĭpĭtī cāsū vŏlūcrī prævĕntă sŭb ĭctū. *Fort.* (VI, 7, 255).

Prævĕrrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Balayer d'avance ou devant.* Prævĕrrūnt lātās vēstĕ jăcēntĕ vĭās. *O.* (*Am.* III, 13, 24). Prævĕrrit caudă sĭlĭcēs (*Moret.* 23. Quidam leg. *perverrit*).

† Prævĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ēt prævĕrsă vĭgil mŏnĕrĕ sĕnsă. *Capel.* (I, p. 10)..

Prævĕrtŏ, *arch.* Prævŏrtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Mettre devant, préférer.* Nĕ mĕ ūxōrēm prævŏrtissĕ dĭcānt præ rēpŭblĭcā. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 30). SYN. Præfĕrō, præpŏnō, etc. ‖ *Précéder, devancer.* Flāmmĕă prævŏrtĕt cĕlĕrīs vēstĭgĭă cērvæ. *Cat.* (64, 341). Cūrsūquĕ pĕdŭm prævĕrtĕrĕ vēntōs. *V.* Ĭpsĕ pĕdēs prævĕrtĭt ĕquōs. *Sil.* SYN. Prævĕrtŏr, præcurrō, ănteĕō, etc. *Voy.* Præcedo. ‖ *Prévenir, occuper d'avance.* Vīvō tēntāt prævĕrtĕre āmōrĕ Jāmdudŭm rēsĭdēs ănĭmōs. *V.* Sūmmă dĭēs cĕlĕrī prævĕrtĭt trīstĭă lētō. *L.* Nĕquĕ prærĭpĭō pŭlpāmēntŭm, nĕquĕ prævŏrtŏ pōcŭlŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 59). SYN. Occŭpō, prærĭpĭō. ‖ *qqf. Prévenir, détourner.* Sī nĕquĭt ĭnfāndŭm prævĕrtĕrĕ caūtĭō vīrūs. *Ser. Sam.* (*vs.* 1077). SYN. Prævĕnĭō. ‖ *n. L'emporter sur.* Pĭĕtātem ămōrī tuō vĭdĕō prævŏrtĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 59. *Id. Amp.* V, 1, 16). *Voy.* Supero. ‖ *Se tourner vers de préférence.* Ăbĭgĕ ăbs tĕ lāssĭtūdĭnēm; căvĕ plĭgrĭtĭæ prævŏrtĕrĭs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 3). *Voy. le suiv.*

Prævĕrtŏr, ĕrĭs, ī. *d. Comme* Præverto. Vŏlūcrēmquĕ fŭgā prævĕrtĭtŭr Hēbrŭm. *V.* Pūlchrĕ prævŏrtār vīrōs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 75). ‖ *S'empresser de saisir.* Sī quĭd dictum ēst pĕr jōcŭm, Nōn æquum ēst īd tĕ sērĭō prævŏrtĭĕr. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 39). ‖ *d. et pass. Se tourner d'abord vers, se mettre promptement à, s'occuper d'abord de.* Illūc prævĕrtāmŭr, ămātōrēm quŏd ămĭcæ, etc. *H.* Ĭstī rĕ sī prævŏrtēmŭr. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 101). Rĕ māndātæ ōmnēs săpĭēntēs prīmum prævŏrtī dĕcĕt. *Id.* (*Merc.* II, 3, 40. *Id. Pers.* V, 2, 20). In rēm, quōd sīt, prævŏrtārĭs. *Id.* (*Ps.* I, 3, 8). Hōc prævŏrtār prīncĭpĭō (*Ib.* II, 2, 8).

Prævĕtŭstŭs, ă, ŭm. *Défendu d'avance ou fortement.* Prævĕtŭtŭm nāmquĕ ēt căpĭtāl prævĕrtĕrĕ mārtēm Spōntĕ vīrīs. *Sil.*

Prævĭdĕō, ēs, ĭdī, ĭsŭm, ĭdērĕ. *Voir d'avance, de loin.* Jām, quās prævĭdĕrāt ūrbēs, Nāvĭtă cōndĕbāt. *V. Fl.* Ille ĭctŭm vĕnĭēntem ă vĕrtĭcĕ vēlox Prævĭdĭt. *V.* SYN. Prōspĭcĭō. ‖ *Prévoir.* Cūnctăquĕ mēns ŏcŭlīs prævĭdĕt illă sŭīs. *O.* SYN. Præsēntĭō, præsāgĭō, prænōscō, prōspĭcĭō, præscĭō, præscīscō, aūgŭrŏr, aūgŭrŏr. (Confunduntur *Prævideo* et *Provideo.*)

† Prævĭncŏ, ĭs, ĕrĕ. *Surpasser de beaucoup.* Ārdŭă sūblīmēs prævĭncūnt cŭlmĭnă thērmæ (*Anth.* I, p. 481).

Prævĭrĭdāns, tĭs. *Très vert, au fig. très robuste.* Cŭr, quūm vĭgēbām mēmbrīs prævĭrĭdāntĭbŭs. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7).

Prævīsŭs, ă, ŭm. *Vu d'avance; prévu.* Prævīsōs ĭn æquā tīmēt hōstĭă cūltrōs. *O.*

Prævĭtĭō, ās, ārĕ. *Gâter d'avance.* Hūnc dĕă prævĭtĭāt (gurgitem). *O.*

Prævĭus, ă, ŭm. *Qui va devant.* Prævĭŭs Aūrōræ, Sōlis Nōctĭsquĕ sātēllēs. *Cic.* (*Arat.* apud *Non.* 1, 330). Nūnc præcēdēntēm sĕquĭtŭr, nūnc prævĭŭs ănteīt. *O.* SYN. Præcēdēns, prægrēssŭs, ăntĕvŏlāns.

Prævŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Voler devant, et au fig.* Lōngē sĕd ārtŭs prævŏlānt Tēllūrĭs ăd mōllēm sĭnŭm. *Prud.* (*Peri.* 1738). Nōvissĕ mōrēs mē tuōs mĕdĭtātĕ dĕcēt, Cūrămquĕ ădhĭbĕre ŭt prævŏlĕt quō tū vēlīs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 40. Quidam leg. *prævelit*, minus bene).

? Prævŏlŏ, vīs. *Voy. le précéd.*

Prāgmătĭcŭs, ă, ŭm (πραγματικός). *Consultant, avoué.* Ĭndĕ cădŭnt pārtēs ĕx fādĕrĕ prāgmătĭcōrŭm. *J.* (7, 123. Et *Mart.* XII, 72).

Prāndĕō, ēs, dī, sŭm, dērĕ. *n. et act. Déjeuner, manger.* Prāndĕō, pōtō, cānō. *M.* (IV, 90). Lūscĭnĭās sōlĭtī ĭmpēnsō prāndērĕ cōēmptās. *H.* Sī prāndērĕt ōlŭs. *Id.* Căllĭdŭm prāndīstī prāndĭum hŏdiē? *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 14). *Voy.* Cœno, Edo, Convivor.

Prandĭŭm, ĭī. *n. Déjeuner, repas.* Nĭgrīs prāndĭă mōris Fĭnīēt. *H.* Præstābit pŭĕrīs prāndĭă mīllĕ tŭīs. *M.* (XIII, 30). Prāndĭŭm cŏrrŭmpĭtŭr. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 49). *Voy.* Cœna, Convivium. ‖ *qqf. En parlant des animaux.* Ŭt būbŭs glāndĕŭm prāndĭō dēprōmĕrĕm. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 2).

Prānsĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. du précéd.* Quī pŏlēntām prānsĭtānt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 20).

Prānsŏr, ōris. *m. Convive.* Bŏnum ăntĕpōnām prāndĭŭm prānsōrĭbŭs. *Pl.* (*Men.* II, 2, 2).

Prānsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prandeo. *Qui a dîné.* Prānsŭs nōn āvīdē. *H.* Neŭ prānsæ Lămĭæ vīvŭm pŭĕrum ēxtrāhăt ălvō. *Id.* SYN. Sătŭr. PPH. Ēpŭlīs fūnctŭs. (De passiva forma cf. *Char.* 3, 233; *Diom.* 1, 397.)

Prāsĭnŭs, ă, ŭm (πράσινος). *De couleur de poireau, vert tendre.* Dē nōstrā prāsĭnā ēst sўnthēsĭs ēmptă tōgā. *M.* (X, 29. *Id.* III, 82). Flēctĭt pĕr prāsĭnŭm vĭtrŭm lāpillōs. *Sid.* (*Ep.* II, 10, 15). || *Écuyer vêtu en vert dans les courses du cirque.* (*Mart.* X, 48; XIII, 78; *Anth.* II, p. 600.) || *Subst. m. Prase, quartz agate.* Indĕ nĭtĕt prāsĭnŭs, illĭnc cārbūncŭlŭs ārdĕt. *Tert.* (*Jud. Dom.* 213).

Prāsĭŏn *ou* Prāsĭŭm, ĭī. *n. Marrube, plante.* Rāmēntum, ēt quæ nōmĭnĕ prāsĭŏn hĕrba ēst. *Ser. Sam.* (*vs.* 363. Prima non bene producta videtur. Alii scrib. *prassion*).

Prātēnsĭs, ĕ. *De pré.* Prātēnsĭbŭs ōptĭmă fūngis Nātūra ēst. *H.*

Prātŭm, ī. *n. Pré, prairie.* Rīpārūmquĕ tōrōs ēt prātă rēcēntĭă rīvīs. *V.* Fāctĭs prātī dē flōrĕ cōrōnis. *O.* EP. Hūmĭdŭm, ūdŭm, irrīgŭŭm, lætŭm, ămœnŭm, rīdēns, grāmĭnĕŭm, hĕrbĭdŭm, mōllĕ, vīrēns, vīrĭdāns, vīridĕ, vērnāns, flōrēns, flōrĭdŭm, pictŭm, gĕmmāns. PPH. Hĕrbōsŭs, grāmĭnĕŭs cāmpŭs. Hĕrbĭdă, flōrĭdă rūră, tēllŭs. Vīrĭdāntĭă jŭgĕră prātī. Ārvă vīrĭdāntĭă. Vīrēntēs, vēstĭtī grāmĭnĕ cāmpī. Grāmĭnă cāmpī. VERS. Āntĕ nŏvīs rŭbēānt quām prātă cŏlōrĭbŭs. *V.* Plānissĭmă cāmpī Ārĕă, quām vīrĭdēm făcĭēbānt grāmĭnis hĕrbæ. *O.* Innŭmĕrīs dīstinctæ flōrĭbŭs hĕrbæ. *Id.* Florĭdă fūlsērunt vīrĭdāntī prātă cŏlōrĕ. *Lr.* Hīc rădĭānt flōrēs, ēt prātī vīvă vŏlŭptās. *Cl.* Nēc mōllĭă dēsūnt Prātă tĭbī, zĕphўrīs illĭc mĕllĭōrĭbŭs hălānt Pērpĕtŭī flōrēs. *Id.* Florĕă gĕmmātō grāmĭnĕ prātă vīrēnt. *Fort.*

Prāvĕ. *adv. Mal, de travers, à tort.* Hōc mĭhī vĭdētur făctum prāvĕ. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 24). Cūr nēscirĕ, pūdēns prāvĕ, quām dīscĕrĕ mălŏ? *H.* Prāvē sĕctum stŏmăchērĭs ŏb ūnguēm. *Id.* Quām stŭltă prāvĕ jūdĭcēt sēntēntĭă. *Ph.* SYN. Mălĕ, pĕrpĕrām, pĕrvĕrsē.

Prāvĭtās, ātis. *f. Mauvaise qualité d'une chose; méchanceté, perversité.* Quæ ĭsta ēst prāvĭtās? *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 20). SYN. Ĭmprōbĭtās.

Prāvŭs, ă, ŭm. *Qui est de travers, contrefait, difforme.* In fābrĭcā, sī prāva ēst rēgŭlă prīmă. *Lr.* (IV, 514). Quām prāvō vīvĕrĕ năsō. *H.* Prāvĭs fŭltŭm mălĕ tālis. *Id.* Prāvam ēxtōrtămquĕ pŭellām Eurōpēn. *J.* (8, 33). Mŭltĭmŏdis ĭgĭtŭr prāvās tŭrpēsquĕ vĭdēmŭs Ēsse in dēlĭcĭīs. *Lr.* (IV, 1153). SYN. Dīstōrtŭs, pĕrvĕrsŭs. || *Au fig. Erroné, qui juge mal, aveugle.* Prāvō fāvōrĕ lābī mōrtālēs sōlēnt. *Ph.* Quæ bĕllŭă rŭptis, Quum sēmĕl ēffugit, rĕdŭlt sē prāvă cātēnis? *H.* SYN. Stŭltŭs, etc. || *Faux.* Tām fictī prāvīquĕ tĕnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Băttĭădæ prāvōs fīdēī. *Sil.* || *Mauvais, vicieux, pervers.* Dōcĭlēs ĭmĭtāndīs Tŭrpĭbŭs ēt prāvis. *J.* (14, 40). Plūrēs ēssĕ Blās prāvōs. *Aus.* (*Sep. Sap.* 7). Prāvă cōnsĭlĭă. *Ph.* SYN. Mălŭs, ĭmprōbŭs.

Prāxĭtĕlēs, ĭs. *m.* (Πραξιτέλης). *Praxitèle, sculpteur célèbre de la Grèce.* Prāxĭtĕlĕm vārĭŭs vĭndĭcăt ŭrbŏ lāpĭs. *Pp.* (III, 7, 16). Vīvūnt quæ mārmŏră cælō Prāxĭtĕlĭīs. *St.*

† Prĕcāmĕn, ĭnis. *n. Prière.* Rūrsŭs mūtātīs fūndēnsquĕ prĕcāmĭnă mīllĕ (*Poet. Min. Wernsd.* VI, p. 386).

Prĕcāns, tis. *Qui prie, suppliant.* Vīr Trōjānē, sīne hānc ānĭmam, ēt mĭsērērĕ prĕcāntīs. *V.* Vīr vĕrbă prĕcāntĭă dĭcāt. *O. Voy.* Supplex.

† Prĕcāntĕr. *En priant.* Fērtĕ prĕcāntĕr ŏpĕm. *Fort.* (*Vit. S. M. præf.* 39).

Prĕcārĭō. *adv. En priant, d'une manière précaire.* Vērŭm prŏfĕcto hōc pĕtĕrĕ mē prĕcārĭō Ā vōbīs jŭssīt. *Pl.* (*Amp. prol.* 24. Adde *Ter. Eun.* II, 3, 27). Ŭbĭcūnquĕ tāntum hŏnēstă dŏmĭnāntī lĭcēnt, Prĕcārĭō rēgnātŭr. *Sen.* (*Thyest.* 214).

Prĕcārĭŭs, ă, ŭm. *Précaire; emprunté.* Quī, vērsŭs ĭn ānguēm, Ārma ălĭēnă mŏvēs, quēm fōrmă prĕcārĭă cēlāt. *O.*

Prĕcātŏr, ōris. *m. Qui prie.* Vōlŭcrūmquĕ prĕcātŏr Ĭbўcus. *St.* || *Ordint. Qui prie pour un autre, intercesseur.* Nēc tu ārām tĭbī Nēc prĕcātōrēm pārārīs. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 22. Adde *Pl. As.* II, 4, 9; *Ps.* II, 2, 12).

† Prĕcātrīx, ĭcis. *f. Qui prie, intercède.* Leūcădĭō pārĭtĕr prō præsŭlĕ prōmptă prĕcātrīx. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 342).

Prĕcātŭs, ă, ŭm. *Qui a prié, demandé.* Cōnstĭtĭt ānte ārās sŭpplĕx pĕr vōtă prĕcātŭs. *V.* Pōtĭōră prĕcātŭs. *O.* SYN. Sŭpplĕx. || † *Prié.* Sŭspĭcĭēnsquĕ dĕhīnc cœlum, gĕnĭtōrĕ prĕcātō. *Juvc.* (III, 86).

† Prĕcātŭs, ūs. *m. néol. Action de prier, prière.* Īnfēstārĕ lĭbēt mānēs, mĕrĭtōquĕ prĕcātŭ Pācem ăfferrĕ rōgis. *St.* (*Id. Th.* X, 71). Nōstrō rĕddī tĕ pōssĕ prĕcātŭ. *Aus.* (*Epist.* 24, 114).

Prĕcĕ, prĕcī, *qqf.* prĕcēm. *f.; ordint.* Prĕcēs, ŭm. *pl. Prière, prières.* Jūnōnis māgnæ prīmŭm prĕcĕ nūmĕn ădōrā. *V.* In prĕcĕ tōtŭs ĕrām. *O.* Nĭhĭl ēst prĕcī lōcī rēlĭctŭm. *Ter.* (*And.* III, 2, 22). Ădjĕctūră prĕcēs ērăt hīs Lātōnă rēlātīs. *O.* Sēd vōtīs prĕcĭbŭsquĕ jŭbēnt ēxpōscĕrĕ pācĕm. *V.* Sātĭs prĕcŭm dătum Dĕō. *Aus.* (*Ephem.* 4, 1. Adde *Pl. Capt.* II, 1, 47, *precem*). SYN. Vōtă. EP. Sōlēnnēs, plăc, cāstæ, sŭpplĭcēs, blāndæ, mōllēs, hŭmĭlēs, tĭmĭdæ; āssĭdŭæ, ĭtĕrātæ, frĕquēntēs, crēbræ, sōllĭcĭtæ; pōtēntēs, ĭnānēs, vānæ. PPH. Vĕrbă prĕcāntĭă, prĕcāntĭs *ou* prĕcāntŭm. Sŭpplĕx vōtŭm, vōtă rōgāntĭs, prĕcāntŭm. Vōx rōgans, sŭpplĕx. Supplĭcĭbŭs vōtīs. || *Écouter, exaucer les prières.* Prĕcēs, vōtă audĭō, ēxaudĭō, ăccĭpĭō, ēxcĭpĭō, sūscĭpĭō, admittō. Vĕrbă prĕcāntĭs *ou* prĕcāntŭm audĭō, ēxaudĭō. Prĕcĕ, prĕcĭbŭs mŏvĕŏr, flĕctŏr, ĭnflĕctŏr, plăcŏr, vīncŏr, frāngŏr, mōllĭŏr, succumbŏ. Prĕcĭbŭs, vōtīs ānnŭō, fāvĕō, ădsŭm. Prĕcĭbŭs sŭpplĭcīs audĭō, ēxaudĭō. Ōrāntī, prĕcāntī, rōgāntī ānnŭō, fāvĕō, aūrēs bĕnīgnas, făcĭlēs præbĕō. Aūrĕ āttēntă, făcĭlī, placĭdă prĕcēs ēxcĭpĭō. Dō mē făcĭlĕm vōtīs. Sŭm făcĭlīs rōgāntī. Pētēntī nōn āvērsŏr. Prĕcēs nōn spērnō, dēspĭcĭŏ, rēspŭō. Prĕcēs rătæ. Prĕcāntēs vēnĭă prōsĕquŏr, haūd āspērnŏr. Vōtă rătă făcĭō. Prĕcĭbŭs ānĭmōs flĕctŏ. Prĕcēs ānĭmum, pectus, præcordia tāngunt. Sŭpplĭcĭbŭs vōtis sŭpĕrō. Prĕcĭbŭs sēntēntĭă flĕctĭtŭr. Vultŭm prĕcāntī nōn āvērtō. Nōn sūrdŭm mē prĕcēs, vōtă hăbēnt. Nōn sīnō prĕcēs īrē incassŭm, vānās. Prĕcĭbŭs nūllă rĕpŭlsă fŭīt. Lēnītō pectŏrĕ prĕcēs ēxaudĭō. VERS. Īntēntāquĕ tŭīs prĕcĭbŭs sē præbŭīt aurē. *Tib.* Quōd sī dĕūs ōrē sērēnō Ānnŭĕrĭt. *M. Voy.* Faveo, Placor. || *Rejeter les prières.* Vōtă, prĕcēs spērnō, dēspĭcĭŏ, āvērsŏr, cōntēmnō, rēspŭō, rĕpēllō, dēsŭētŭō, nēgligō, nōn āccĭpĭō, nōn sūscĭpĭō, nōn audĭō. Prĕcĭbŭs rēpugnō. Prĕcĭbŭs, prĕcāntī, vōtīs

aūrĕm nĕgŏ, claŭdŏ, ŏcclūdŏ, sūrdās aūrĕs præbĕŏ. Prĕcĭbŭs nōn mŏvĕŏr, flĕctŏr, mōlliŏr. Prĕcĕs nōn mē mŏvēnt, flĕctŭnt. Vōtă ĭnsūscēptă rĕlĭnquŏ. Sūrdă aūrĕ āvĕrtŏr. Aūrĭbŭs dūris spērnŏ. VERS. Excĭdĕrunt sūrdō tōt mĕă vōtă Jŏvī. *Pp.* Jūpĭtĕr ĕt sūrdă nĕglĭgĭt aūrĕ prĕcēs. *Id.* Vĕrbăque ĭncāssūm sĕrŏ. *Sen.* Sī nĭmīs dūrŭs prĕcēs Spērnĕt Thўēstēs. *Id. Voy.* Durus. ‖ *qqf. Imprécations.* Mīsĭt Thўēstæās prĕcēs. *H.* Hōstĭlĭquĕ căpŭt prĕcĕ dētēstātŭr ĕuntĭs. *O. Voy.* Diræ.

Prĕclæ *ou* Prētlæ vītēs. *f. pl. Sorte de vigne et de raisin.* Pūrpŭrĕæ prĕclæque. *V.* (*G.* II, 95).

Prĕcŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Prier.* Vōs, ō Cālliŏpē, prĕcŏr, ădspīrātĕ cănentī. *V.* Tĭbī fās ănĭmŭm tĕntārĕ prĕcāndŏ. *Id.* Dēōsquĕ prĕcētŭr ĕt ōrĕt. *H.* Lārgă prĕcātūră fūndītĕ vīnă mănū. *O.* SYN. Ōrŏ, rŏgŏ, ŏbsĕcrŏ, ōbtēstŏr, ĭnvŏcŏ, ĭmplōrŏ, pōstŭlŏ, sŭpplĭcŏ, quæsŏ, dēprĕcŏr, pōscŏ, ēxpōscŏ, flăgĭtŏ, ēfflăgĭtŏ. PPH. Sŭpplĕx prĕcŏr, pĕtŏ. Vŏcĕ prĕcŏr. Prĕcĕs fūndŏ, ădmŏvĕŏ, ădhĭbĕŏ, ădjĭcĭŏ, ădhĭbĕŏ, cōncĭpĭŏ, ēxōrdĭŏr, ăgŏ, ĭmmiscĕŏ. Prĕcĕs, vōtă fĕrŏ. Vōtĭs, ĭn vōtă vŏcŏ. Prĕcĭbŭs, prĕcĕ, vōtĭs pōscŏ, rōgŏ, ēxpōscŏ, prōsĕquŏr, tēntŏ, sōllĭcĭtŏ, ĭmplōrŏ, ădōrŏ, vĕnĕrŏr. Vĕrbă prĕcāntĭă dīcŏ, fūndŏ. Vōtă făcĭŏ. Vŏcĕ ou prĕcĭbŭs, vōtĭs prĕcĭbŭsquĕ vŏcŏ. Aūxĭlĭŏ vŏcŏ. Ăd prĕcĕs dēcūrrŏ. Tēntŏ (aliquem) prĕcāndŏ. Sŭpplĭcĕ vŏcĕ, mānĭbŭs sūpīnĭs, flĕxŏ pŏplĭtĕ prĕcŏr, ōrŏ, ōbtēstŏr. Sŭpplĭcĭbŭs vōtĭs vĕnĕrŏr. Ăntĕ pĕdēs vōlvŏr, ădvōlvŏr, prōstĕrnŏr, cădŏ. Ăd cœlŭm, ăd sīdĕră pălmās tĕndŏ. VERS. Ăd quĕm tūm Jūnō sŭpplĕx hīs vŏcĭbŭs ūsa ĕst. *V.* Tĕndōquĕ sūpīnās Ăd cœlŭm cūm vōcĕ mānŭs. Mūltă dĕōs ōrāns, ōnĕrāvĭtquĕ ætherā vōtīs. Prĕcēs dēscendĕre ĭn ōmnēs. Aūxĭlĭōquĕ vŏcārĕ dĕōs, ĕt tendĕrĕ pālmās. *Id.* Ănĭmōque ĕt vōcĕ prĕcārī. *O.* Sōllĭtă prĕcĕ nūmĕn ădōrāt. Sōlēnnēs sătīs ĕst pōssĕ mŏvērĕ prĕcēs. *Id.* Tĕ, paŭpĕr ămbĭt sōllĭcĭtă prĕcĕ. *H.* Dīvōrūmquĕ săcrā vĕnĕrāntēs nūmĭnă vōcĕ. *Man.* Prĕcĭbŭs īrātam āggrĕdī. *Sen.* Ăd tĕ prĕcēs nūnc, nătĕ, mătĕrnās fĕrăm. *Id.* Ĭnquĕ hŭmĭlēs dēmissă prĕcēs. *Cl. Voy.* Adoro, Genu. ‖ *Demander, implorer une chose.* Sæpĕ prĕcŏr mōrtĕm, mōrtĕm quŏquĕ dēprĕcŏr ĭdĕm. *O.* Ălĭmēntăquĕ primă prĕcātŭr. *Id. Voy.* Posco. ‖ — dīră, dīrās. *Faire des imprécations.* Tĕ mĭ mĭhĭ dīră prĕcārī Cōgĭs. *Tib.* (II, 6, 17. *Ib.* 53, *precor diras*). *Voy.* Imprecor.

Prĕhĕndŏ, *et sync.* Prĕndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Saisir, prendre, atteindre, et au fig.* Quĭs mĕ prōpĕrāntĕm prĕhĕndĭt pălliŏ? *Pl.* (*Epid.* I, 1, 1). Jām vērŏ cœpĭtquĕ lŏquī, dēxtrāmquĕ prĕhĕndĭt. *O.* Jām tāndem ĭtăliæ fŭgĭēntĭs prĕndĭmŭs ōrās. *V.* Prĕndĕrĕ quæ pōssĭs ŏcŭlōrŭm lūmĭne ăpērtō. *Lr.* (IV, 1136). Vix ŏcŭlō prĕndēntĕ mŏdŭm. *L.* SYN. Cŏmprĕhĕndŏ *ou* cŏmprĕndŏ, prĕnsŏ, căpĭŏ, cŏrrĭpĭŏ, ărrĭpĭŏ, ăssĕquŏr. ‖ *Arrêter quelqu'un pour lui parler.* Prĕndo hŏmĭnĕm sōlŭm. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 15. *Id. And.* II, 2, 16; *Heaut.* III, 1, 89). SYN. Sēdŭcŏ. ‖ *Surprendre.* Ĭn fūrtŏ ŭbĭ sis prĕhēnsŭs. *Pl.* (*As.* III, 2, 17). SYN. Dēprĕhĕndŏ, dēprĕndŏ. ‖ *Faire prendre une racine.* Nām quōrŭm stīrpēs tēllŭs ămplĕxă prĕhĕndĭt. *Cic.* (*Arat.* 116).

Prĕhēnsŭs, *et sync.* Prēnsŭs, ă, ŭm. *Saisi, pris.* Raptātŭrquĕ cŏmĭs pĕr vĭnă nŏvă nŭptă prēhēnsis. *O.* Dĕxtrāquĕ prĕhēnsŭm Cōntĭnŭlt. *Id.* Prēnsă mănū magnă (corpora). *V.* Ĕt prēnsōs dŏmĭtārĕ bŏvēs. *Id.* ‖ *Surpris.* Ōtĭŭm dīvōs rōgăt ĭn pătēntī Prēnsŭs Ægæō. *H.* SYN. Dēprēnsŭs. ‖ *Convaincu.* Prēnsŭs mănĭfēstī fūrtī. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 45).

Prēlŭm. *Voy.* Prælum.

Prĕmŏ, ĭs, prēssī, prēssŭm, prĕmĕrĕ. *Presser, exercer une pression sur, charger.* Tēllūrĭs īllăm pōndŭs ĭmmēnsŭm prĕmĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 424). Pĭnguis ĕt ĭngrātæ prĕmĕrētŭr cāsĕŭs ūrbī. *V.* Rĭgĭdō nĕc prĕmĕ tērgă gĕnū. *O.* Prēssĕrăt ētĕrnă nāvĭtă mĕrcĕ rătĕm. *Tib.* (I, 3, 40). Nōn trăbĕs Hўmēttĭæ Prĕmŭnt cōlŭmnās. *H.* SYN. Prēssŏ, cŏmprĭmŏ, pērprĭmŏ, ōnĕrŏ, grăvŏ, ĭncŭmbŏ. ‖ *En partic. Presser, fouler de son corps.* Quī sēntĭbŭs ănguĕm Prēssit hŭmī nītēns. *V.* Făctăquĕ dē vīvō prēssĕrĕ cŭbĭllă săxō. *O.* Īllĕ prĕmĭt dūrām sănguĭnŏlēntŭs hŭmŭm (de moriente). *Id.* SYN. Pērprĭmŏ, ĭncŭmbŏ, *qqf.* călcŏ, etc. *Voy.* Calco. ‖ *Serrer.* Ĕt prĕmĕre ĕt lăxās scirĕt dărĕ jūssŭs hăbēnās. *V.* Ĕt trĕpĭdæ mātrēs prēssēre ăd pectŏrā nātōs. *Id.* Quæquĕ mănū prĕmĕrĕt, fēlīcĭă frēnă vŏcābăt. *O.* Nĭmĭŭm prĕmendō Littŭs ĭnīquŭm. *H. Voy.* Stringo, Arcto. ‖ *Etrangler.* Gĕmĭnōsquĕ prĕmēns ēlīsĕrĭt ănguĕs. *V.* Lăquĕō cōllŭm prēssīssĕ pătĕrnŭm. *H. Voy.* Strangulo. ‖ — ēnsĕm. *Dégainer.* Prĕmĭt ōmnīs dēxtĕrā fĕrrŭm. *Sil.* (*Id.* II, 615). SYN. Strĭngŏ, nūdŏ, etc. ‖ *Presser, serrer, ceindre d'une coiffure.* Mōlliquĕ flŭēntem Frōndĕ prĕmīt crīnĕm. *V.* Cānĭtĭēm gălĕā prĕmĭmŭs. *Id.* Mĭtrăquĕ căpĭllōs Prēssĕrăt. *O.* SYN. Strĭngŏ, cĭngŏ, vĭncĭŏ. ‖ *Imprimer.* Dēntēs ĭn vītĕ prĕmēntĕm. *O.* Ĭntactō prĕmĭmŭs vēstĭgĭă muscō. *Nem.* (*Cyn.* 11). SYN. Ĭmprĭmŏ, etc. ‖ *Enfoncer.* Ēnsĕm gĕrmāni ĭn cŏrpŏrĕ prēssit. *St.* Ĕt quī primŭs hŭmō prēssĭt ărātrā pŭēr. *Rutil.* (1, 74). SYN. Ĭnfīgŏ, ĭmmittŏ, etc. ‖ *Planter.* Quæcūnquĕ prĕmēs vīrgŭltă pĕr ăgrōs. *V.* SYN. Plāntŏ, sĕrŏ. *Voy.* Sero. ‖ *Creuser.* Sūlcūmquĕ sĭbī prĕmăt ĭpsă cărīnă. *V. Voy.* Fodio. ‖ *Faire sortir en serrant.* Aūt tĕnĕrā sūccōs prēssĕrĕ mĕdullā. *L.* Cōllĕctŭmquĕ prĕmēns vōlvit sŭb nārĭbŭs ĭgnĕm. *V.* SYN. Ēlĭcĭŏ, etc. ‖ *Abaisser.* Prĕmĭtŭr Lĭbўæ dĕvĕxŭs ĭn aūstrŏs. *V.* Nĕc prĕmĕ, nĕc sŭmmŭm mōlīrĕ pĕr ætherā cŭrrŭm. *O.* SYN. Dēprĭmŏ. ‖ *Enfermer.* Ēx ŏpĭbŭs tāntĭs quæ grăvĭs ārcă prĕmĭt. *M.* (III, 40). Hĭnc Tūscō clauūdĭmŭr ămnī, Hĭnc Rŭtŭlŭs prĕmĭt. *V.* Ūrbem ōbsĭdiōnĕ prĕmēbăt. *Id. Voy.* Claudo. ‖ — ŏcŭlŏs. *Fermer les yeux à quelqu'un.* Prēssīvĕ ŏcŭlōs, aūt vūlnĕrā lăvī. *V.* SYN. Claŭdŏ. ‖ *Presser, chasser, poursuivre.* Ĭngēntĕm clāmōrĕ prĕmēs ĭn rētĭă cērvūm. *V.* Hōstēmquĕ pĕr aūrās, Făctă nŭbĕ, prĕmūnt. *Id.* SYN. Ūrgĕŏ, ĭnstŏ, ăgŏ, ăgĭtŏ, pērsĕquŏr, ĭnsĕquŏr. ‖ *Élaguer.* Fălcĕ prēmēs ŭmbrăm. *V.* Vĕrbēnāsquĕ prĕmēns. *Id.* Fălcĕ Quă mŏdŏ lūxŭrĭĕm prĕmĭt. *O.* Prĕmānt Călēnă fălcĕ (vitem). *H. Voy.* Puto. ‖ *Retenir, arrêter.* Sic mĕmŏrăt, vōcēmquĕ prĕmĭt. *V.* Āttŏnĭtī prēssĕrĕ gradŭm. *V. Fl.* Cordĕ prĕmĭt gĕmĭtŭm. *V.* SYN. Cŏmprĭmŏ, sŭpprĭmŏ, rēprĭmŏ, sistŏ, tĕnĕŏ, cōntĭnĕŏ. ‖ *Cacher.* Lūmĕnquĕ ŏbscūrā vĭcĭssĭm Lūnă prĕmĭt. *V.* Ōmnĕ lūcrŭm tĕnĕbrīs ăltă prĕmēbăt hŭmŭs. *O. Voy.* Abdo. ‖ *qqf. Comme* Exprimo. *Représenter.* Īllĭc sērvāti gĕnĭtōrĭs cōnsĭlă sācră Prēssĭt ăcŭ. *V. Fl.* Cīngŭlaque ĕt mănĭcās, nĕ cōnjŭgĕ vīllŏr ĭrĕt, Prēssĕrat. *St.* ‖ *Au fig. Presser, charger, surcharger, opprimer, accabler.* Ŏcŭlōs ŭbĭ lānguĭda prēssit Nŏctĕ quĭĕs. *V.* Prēssitquĕ jăcēntĕm Dūlcĭs ĕt ăltă quĭĕs. *Id.* Phthīām clārasquĕ Mўcēnās Sērvĭtĭŏ prĕmĕt. *V.* Mătĕrĭă prĕmĭs ĭngēntĭbŭs. *O.* Nōmĭnă măgnă prĕmūnt. *Id.* Quă zōnă nĭvālĭs Pērpĕtŭăquĕ prĕmūnt hiēmēs. *L.* Nūnc prĕmŏr ărtĕ mĕă. *Tib.* (I, 7, 10). Ă nŏxĭōrŭm prĕmĭtŭr ĭnsŏlēntĭŭs. *Ph.* SYN. Ūrgĕŏ, grăvŏ, ŏbrŭŏ, ŏpprĭmŏ, ŏnĕrŏ, ĭncŭmbŏ, vĕxŏ, ăfflĭcĭŏ. ‖ *En partic.*

Charger d'une accusation, condamner. Crīmĭnĭbŭsquĕ prĕmūnt vērīs. *O.* Quīd tōtŭm prĕmĭtis, quīd tōtum absōlvĭtis ōrbĕm? *L.* ‖ *Cacher.* Cūrām sŭb cordĕ prĕmēbat. *V.* Prĕmīt ăltŭm cordĕ dŏlorĕm. Dūm nŏctĕ prĕmēntŭr. Prēssa ēst īnsignīs glorĭă factī. *Id.* ‖ *Vaincre, surpasser.* Sī tĭtŭlōs ānnōsquĕ tŭōs nūmĕrārĕ vĕlīmŭs, Factă prĕmānt ānnōs. *O.* Nĕ prīscă vĕtŭstās Laŭdĕ pŭdĭcĭtĭæ sæcŭlă nōstrā prĕmāt. Nēc sĭnĭs ingĕnĭŭm nōbĭlĭtātĕ prĕmī. *Id.* Quāntŭm Lātōnĭă nўmphās Vīrgŏ prĕmīt. *St.* SYN. Dēprĭmŏ, vīncŏ, sŭpĕrŏ. ‖ *Déprimer, abaisser.* Fāmāmquĕ dŏmŭs... Pērfĭdĭæ gĕmĭnă nĕ prĕmĕ, dūră, nŏtă. *Aul. Sab.* (2, 102). SYN. Ŏnĕrŏ. ‖ *Rabaisser, ravaler.* Extŏllĕrĕ vīrēs Gēntĭs bĭs victæ; contrā prĕmĕre ārmă Lātīnī. *V.* SYN. Dēprĭmŏ, ĕlĕvŏ. ‖ *Remettre, différer.* Nōnūmquĕ prĕmātŭr ĭn ānnŭm. *H. Voy.* Différo.

Prēnsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Prendo. Prēnsāntēmquĕ ūncīs mănĭbŭs căpĭta āspĕrā mōntīs. *V.* Prēnsant fastĭgĭă dextrīs. *Id.* Lūbrĭcă prēnsāntēs effŭgĭt ūmbră mānŭs. *O.*

Prēsbўtĕr, ĕrī. *m.* (πρεσβύτερος). *Eccl. Prêtre, ministre chrétien en état d'officier.* Quī quōndăm schismă Nŏvātī Prēsbўtĕr āttĭgĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 3350). Prēsbўtĕr ĭndĕ sācĕr mānsĭt vĕnĕrābĭlĭs ūrbī. *Fort.* (IV, 13, 7). Prēsbўtĕrō trĭbŭĭt. *Id.* (*V. S. M.* II, 105).

Prēsbўtĕrātŭs, ūs. *m. Sacerdoce.* Hōc quŏquĕ ăpŭd sānctŭm fŭĭt ōrdĭnĕ prēsbўtĕrātŭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 109).

Prēssĕ. *adv. En serrant, au fig. d'une manière pressée, serrée.* Prēssĕ aŭfĕrĕt ōmnĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 428). Hōc stārĕ cĕrtō prēssĭus fortĕm grădŭ. *Sen.* (*OEd.* 85).

Prēssī. *parf. de* Premo.

Prēssō, ās, ārĕ. *fréq. de* Premo. Prēssātŭr pĕdĕ pēs, mūcrō mūcrōnĕ, vīrō vīr. *Furius Ant.* (apud *Macr. Sat.* 6, 3). Frūstrā prēssābĭmŭs ūbĕrā palmīs. *V.* Et nŏvă prēssāntēs ĭnquĭnĕt ūvă pĕdēs. *Pp.* (III, 15, 18). ‖ *Au fig.* Et sānctŭm mēndăx făcundĭă prēssăt. *Juvc.* (IV, 598).

Prēssūră, æ. *f. Action de presser.* ‖ † *Au fig.* Cōrpŏrĕī nēc jām prēssūrā lăbōrĭs Cōntĕrĕt ĭncertos. *Prosp.* (*Ing.* IV, 166). SYN. Ŏnŭs, pondŭs. ‖ *Liqueur exprimée par la pression.* Tōtĭs sē effŭndĕrĕ signĭs Corўcĭī prēssūrā crŏcī. *L.*

Prēssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Premo. *Pressé, serré, foulé, chargé, accablé, caché, supprimé, etc.* Et prēssām nōtō pondĕrĕ vīdĭt hŭmŭm. *O.* Et prēssī cōpĭă lăctĭs. *V.* Ceū prēssæ quŭm jām pŏrtŭm tĕtĭgĕrĕ cārīnæ. Prēssĭs pŭgnāt hăbēnīs. *Id.* Et cŭbĭtō rĕmānētĕ prēssō. *H.* Ōscŭlă prēssă. *O.* Gūrgĭtĕ prēssă grăvī. *Id.* Prēssŭs membră mĕrō. *Pp.* (II, 14, 42). Prēssō vīās Scrūtātŭr ōrĕ. *Sen.* (*Thyest.* 498, de cane). Ût clāmŏr prēssŭs grăvĭtātĕ rĕgēntĭs. *O.* Prēssōquĕ ōbmūtŭĭt ōrĕ. *V.* Ancĭpĭtī mēntēm fōrmĭdĭnĕ prēssŭs. *Id.*

Prēssŭs, ūs. *m. Action de presser.* Hĭc prēssū dŭplĭcī pălmārŭm cōntĭnĕt ānguĕm. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42). Vēstrōnĕ prēssū quōndăm Nĕmææŭs lĕō Frēndēns effĕvĭt grăvĭtĕr ēxtrēmum hălĭtŭm? *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2. Quem ipsum *Tullium* credo).

Prēstĕr, ērĭs. *m.* (πρηστήρ). *Colonne de vent enflammé.* Prēstērās Grāĭī quŏs āb rĕ nōmĭnĭtārunt. *Lr.* (VI, 423. Cf. *Sen. Q. N.* 5, 13; *Plin.* 2, 48). ‖ *Espèce de serpent venimeux.* Pērcūssīt prēstĕr : ĭllī rŭbŏr ignĕŭs ōrā. *L.* (IX, 791. *Ib.* 722).

Prētĭōsē. *adv. Richement.* Tēmplă vĕtŭstă nŏvās, prētĭōsĭŭs ēt nŏvă cōndĭs. *Fort.* (III, 27, 11).

Prētĭōsŭs, ă, ŭm. *Précieux.* Ingĕnĭŭm quōndām fŭĕrāt prētĭōsĭŭs aurō. *O.* Aurō dētĕrĭŏr, fŭlvō prētĭōsĭŏr ærĕ. *Id.* SYN. Cārŭs, *par ext* præstāns, bŏnŭs. PPH. Māgnī prētĭī. Quŏd īn prētĭō, īn māgnō prētĭō ēst. Rēs dīgnă pĕtī. ‖ *Qui coûte beaucoup, cher.* Prētĭōsās sūmĕrĕ vēstēs. *O.* Exercēs prētĭosa ŏdĭa ēt cōnstantĭă māgnō. *Id.* Prētĭōsă fāmēs. *M.* (X, 92). SYN. Cārŭs, *par ext.* māgnĭfĭcŭs, sŭpĕrbŭs, dīvēs. ‖ *Riche, opulent.* Prētĭōsāquĕ mūrĭcĕ Sīdōn. *L.* Prētĭōsāquĕ pictō Mārmŏrĕ. *Cl. Voy.* Dives. ‖ *Qui paie largement.* Dēdĕcŏrum prētĭōsŭs ēmptŏr. *H.* SYN. Lārgŭs, prōdĭgŭs.

Prētĭŭm, ĭī. *n. Prix, valeur.* Jūdĭcĭō prētĭum rēs hăbĕt ĭstă tŭō. *O.* Æs ĕrăt īn prētĭō. *Id.* Dŏmĭnōs prētĭŭs mūtārĕ jŭbēntŭr Exīgŭīs. *J.* (8, 65). ‖ Pārvī, mĭnĭmī, *ou* māgnī prētĭī. *De peu de valeur, méprisable; précieux, estimable.* Hŏmō quī ădmĭsĭt ĭn sē cūlpām, nūllŭ' st tām pārvī prētĭ Quin pŭdĕăt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 60. *Id. Cas.* I, *vs.* 10, *magni preti*). ‖ Prētĭum făcĭŏ. *Dire le prix d'une marchandise qu'on veut vendre.* Indĭcă, făc prētĭum. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 37. Adde *Mart.* I, 86). ‖ Prētĭō. *Pour un prix, pour de l'argent.* Ūrbĕm Exīgŭām prētĭō pōsŭīt. *V.* Fixīt lēgēs prētĭo ătquĕ rĕfixīt. *Id.* Prētĭō părātă, vīncĭtŭr prētĭō fĭdēs. *Sen.* (*Ag.* 287). ‖ Est ŏpĕræ prētĭum. *Voy.* Opera. ‖ *Dépense.* Nil prētĭō pārsīt. *Pl.* (*Capt. prol.* 32). Nōn ūnquam ānĭmō prētĭīs ōbstāntĭbŭs. *J.* (11, 15). SYN. Sūmptŭs, īmpēnsă. ‖ *Salaire, récompense, prix.* Mōrs prētĭum tārdĭs : ĕă lēx cērtāmĭnĭs ēstō. *O.* Jūnctă sŭō prētĭŭm dăbĭtŭr tĭbĭ fēmĭnă taŭrō. *Id.* Et pălmæ, prētĭum victōrĭbŭs. *V.* Aŭsŭs Pēlĭdæ prētĭum sĭbĭ pōscĕrĕ cūrrŭs. *Id.* SYN. Præmĭŭm, mĕrcēs. *Voy.* Præmium. ‖ *En mauv. part: Prix, châtiment.* Et pēccārĕ nĕfās, et prētĭum ēst mŏrī. *H.* Ĭllĕ crŭcēm scĕlĕrīs prētĭum tŭlĭt, hīc dīādēmă. *J.* (13, 105). SYN. Præmĭŭm, mĕrcēs, pœnă. ‖ *Or, argent, richesses.* Cōnvĕrso īn prētĭum dĕō (scil. Jove). *H.* Prētĭo ēst illă rĕdēmptă mĕō (palla). *O.* In prētĭō prētĭum nūnc ēst, dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *Id.* Ōmnĭă Rōmæ Cūm prētĭō. *J.* (3, 183). SYN. Aurŭm, ărgēntŭm, pĕcūnĭă. *Voy.* Divitiæ. ‖ *Argent, gain.* Prētĭō căpĭuntŭr ăvāræ. *Tib.* (III, 1, 7). SYN. Lucrŭm.

† Prētŏr. *Au lieu de* Prætor. Prētŏr nē rūsticŭs fĭăt. *Lucil.* (apud *Diom.* 2, 447, qui barbarismum notat).

Prex (*inus.*). *Voy.* Prece.

Priămēlis, ĭdis. *f.* (Πριαμηΐς). *Fille de Priam.* Priămēlĭdă vīdērăt ipsăm. *O.* Vīsă Priămēlĭdē. *Id.*

Priămēĭŭs, ă, ŭm (Πριάμειος *et* Πριαμήϊος). *De Priam.* Ō fēlix ūna ănte ălĭās Priămēĭă virgŏ! *V.* Priămēĭŭs hŏspĕs. *O.*

Priămĭdēs, *et ordint.* Priămĭdēs, æ. *m.* (Πριαμίδης). *Fils de Priam.* Priămĭdēs mūltīs Hĕlĕnŭs cōmĭtantĭbŭs ăffĕrt. *V.* Dēplōrātōsquē rĕcēnsēnt Priămĭdās. *O.*

Priămŭs, ī. *m.* (Πρίαμος). *Priam, fils de Laomédon, mari d'Hécube, roi de Troie, fut tué par Pyrrhus.* Fōrsĭtăn ēt, Priămī fŭĕrint quæ fātă, rĕquīrās. *V.* Trōjă sĭmŭl Priămūsquē cădunt. *O.* SYN. Lāŏmēdōntĭădēs.

Priāpēŭs *et* Priāpēĭŭs, ă, ŭm (Πριάπειος *et* Πριαπήϊος). *De Priape.* ‖ — vērsus. *Vers hexamètre coupé après le troisième pied, comme ce vers de Virgile :* Qui non dictus Hylas puer — *et* Latonia

virgo? || *Autre Priapéen d'une espece particuliére, dont on voit le modéle dans Catulle:* (*Carm.* 18.) Vērsūs ērgō măgīstrī vŏcānt hŏs Prĭāpēōs. *T. Maur.* (*Met.* 1199. Cf. 1184 *sq.*; *Diom.* 3, 494 et 515). SYN. Lāmpsăcĭūs.

Prĭāpŭs, ī. *m.* (Πρίαπος, *Ion.* Πρίηπος). *Priape, fils de Bacchus et de Vénus, né à Lampsaque, dieu des jardins et de la débauche. On plaçait dans les jardins un Priape armé d'une faux, pour effrayer les oiseaux et les voleurs.* Hellēspōntiăci sērvēt tūtēlă Prĭāpī. *V.* Lāmpsăcūs hŏc ănīmăl sŏlĭta est măctārĕ Prĭāpō. *O.* EP. Rūrĭcŏlă, frūgĭfĕr, cūstōs; prōtērvŭs, tūrpis, lāscīvŭs, ŏbscēnŭs, sălăx. PPH. Dĕŭs Hellēspōntiăcŭs, Lāmpsăcĭŭs. Hōrtōrŭm dĕŭs, cūstōs, prædēs. Pĕcŏris pătĕr. Rūris cūstōs. Cūstōs vītis ĕt hōrti. Rŭbĕr cūstōs. Fălcĭfĕr sĕnex. Dĕŭs rūrĭcŏlă. Dĕŭs sălăx. Băcchi fĭlĭŭs, prōlēs. VERS. Fūrum ăvĭūmquĕ Măximă fōrmīdō. *H.* Tūm Băcchi rĕspōndĕt rūstĭcă prōlēs, Ārmātŭs cūrvă sīc mihĭ fălcĕ dĕŭs. *Tib.* Est tŭgŭri cūstōs ārmātŭs fălcĕ sălignă (*Copa*, 23).

Prĭdĕm, *et ordint.* Jămprĭdĕm *ou* Jām prĭdĕm. *adv. Depuis long-temps.* Jām prĭdĕm cœlī nōbis tē rēgĭă, Cæsăr, Invidĕt. *V.* Quām prĭdĕm pătĕr Mi ĕt mātĕr mōrtŭi essent. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 11). Nōn ĭtă prĭdĕm Spōndĕōs stăbĭlēs ĭn jūră pătĕrnă rĕcēpīt. *H.* Ceū prĭdĕm dēbĭtă fātĭs. *L.* SYN. Dūdŭm. *Voy. ce mot.*

Prĭdiĕ. *adv. La veille.* Prĭdiĕ nōs tĕ ădvŏcātōs hŭc dŭxīsse ŏpŏrtŭlt. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 23. *Id. Stic.* I, 2, 63). *Voy.* Heri.

Prĭdiānŭs, ă, ŭm. *De la veille.* Cōnvĕrrītōrĕm prĭdiānæ rĕlĭquĭæ. *Vet. Poet.* (apud *Apul. Apol.*). SYN. Hēstĕrnŭs.

Prĭēnæŭs, ă, ŭm, *et* Prĭēneŭs, ĕŏs. *m.* (Πριηναῖος *et* Πριηνεύς). *De Priène.* Blās Prĭēneŭs dīxĭt: Οἱ πλεῖστοι κακοί. *Aus.* (*Sept. Sap. Lud.* 14. Sic in *Anth.* I, p. 571). || † Prĭēnæŭs. Prĭēnæē Blā, quōd plūs lĭbī tūrbă mălōrum est. *Sid.* (*Pan.* 191. *Lb.* 2504).

Prĭēnē, ēs. *f.* (Πριήνη). *Priène, ville d'Ionie, patrie de Bias.* Plūrēs ēssē Blās prāvōs, quēm clārā Prĭēnē. *Aus.* (*Sept. Sap.* 7). Ĭntĕr Mīlētŭm cūrrēns lātāmquĕ Prĭēnēn. *Prisc.* (*Peri* 788).

Prĭēneŭs. *Voy.* Prienæus.

Primævŭs, ă, ŭm. *Jeune.* Quōrŭm prīmævŭs Hēlĕnōr. *V.* Cōnfisŭs prīmævō flōrĕ jŭvēntæ. Fīdēns prīmævō cōrpŏrĕ Laūsŭs. *Id.* SYN. Jŭvēnĭlis, jŭvēnĭs.

Prīmārĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Primus. Vēl prīmārĭŭm pārăsītum ătque ŏbsōnātōrem ŏptŭmŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 73). Ătque ĕă condĭtĭo huīc vēl prīmārĭa est. *Id.* (*fr. Trin.* ed. *Maio*). Fēminæ prīmārĭæ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 78).

† Prīmē. *adv. En première ligne.* Ăcōntĭzōmĕnōs făbŭla est primē prŏbă. *Næv.* (apud *Char.* 2, 188. Vocem agnoscit et *Prisc.* 3, 605).

Prīmĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Le premier en date, produit le premier.* Pōst mundī tēmpŭs gĕnĭtālĕ, dĭēmquĕ Prīmĭgĕnŭm mărīs ĕt tērræ. *Lr.* (II, 1105). Mēntis prīmĭgĕnæ pĕnĕtrālĭă dūrā rĕsōlvēns. *Avien.* (*Arat.* 13).

Prīmĭpīlŭs, ī. *m. Primipile, chef de la 1re compagnie.* Pūgnāt ăd ĕxēmplŭm prīmī, mĭnŏr ōrdĭnĕ, pīlī. *O.* SYN. Pīlŭm. PHR. Prōquĕ bŏnō vērsū prīmŭm dēdūcĭtĕ pīlŭm. *O.* Summī tūm mūnĕră pīlī Lælĭŭs ēmĕrĭtĭquĕ gĕrēns ĭnsignĭă dōnī. *L.*

† Prīmĭtĕr. *Comme* Primo. Quīn bŏno ănĭmo ĕs, ĕrīpis prīmĭtĕr. *Pomp.* (apud *Char.* 2, 187, et *Non.* 2, 661, qui addit *dapes*).

Prīmĭtĭæ, ārŭm. *f. pl. Premices, premiers fruits.* Prīmĭtĭās frūgŭm Cĕrĕrī, sūă vīnă Lȳæō. *O.* Prīmĭtĭās Cĕrĕrī fārră rĕsĕctă dăbānt. *Id.* PPH. Prīmă dōnă, mūnĕră. || *Au fig. Prémices, début, commencement.* Prīmĭtĭæ jŭvĕnĭs mīsĕræ, bellīquĕ fūturī Dūră rūdīmēntă! *V.* Hei mihĭ prīmĭtĭīs ārmōrum ēt rītĕ nĕfāstō Lībātŭs! *St.* Jūstæquĕ dŏlōrŭm Prīmĭtĭæ. *V. Fl.* SYN. Ēxōrdĭă, ēxōrsă, prīmōrdĭă.

? Prīmĭtĭŭs, ă, ŭm. *Principal, très grand. Voy.* Prunitius.

Prīmĭtīvŭs, ă, ŭm. *Comme.* Primus. Ūt prīmĭtīvŭm crēdĕrēs fētŭm gĕrī. *Prud.* (*Peri.* 3020).

Prīmĭtŭs. *adv. Originairement, dès le commencement.* Tūm quĭbŭs ætātĭs frētă prīmĭtŭs ĭnsīnŭāntŭr. *Lr.* (IV, 1028). Prōtŭlĭt, ĭngĕntī prĕtĭō dăt prīmĭtŭ' paūcōs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 118). Mātĕrĭām sūmpsissĕ sĭbī, quă prīmĭtŭs ēssĕ ĭncĭpĕrĕt. *Prud.* (*Ham.* 235. Adde *Cat.* 19, 11).

Primō. *adv. D'abord, en premier lieu.* Ēt tĭmŭit primō nĕ Jūpĭtĕr ēssĕt ĭn illă. *O.* Hŏs nātūră mŏdōs primō dĕdĭt. *V.* Ēt quāmvis primă fĕrrum strīnxĕrĕ gĕmēntēs. *L.* SYN. Prīncĭpĭō.

Primōgĕnĭtŭs, ī. *m. Premier né.* || *Eccl. Le premier homme.* Ēxpŭlĕrāt primōgĕnĭtŭm sævissĭmŭs ănguīs. *Sedul.* (2, 1).

† Primōplāstŭs, ī. *m.* (*mot hybride, formé de* Primus *et* πλαστός). *Comme le précéd.* Ĭndŭit nē gēns pĕrīrĕt primōplāsti ex gĕrmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 1222). *Voy.* Protoplastus.

Primŏr (*inus.*). *gén.* Primōrĭs. *adj. m. f. n. Le premier, en parlant de deux; en gén. Premier, qqf. jeune.* Hauĭd mē dissimĭlem, Ălcidē, primōrĭbŭs ānnis Āgnōscēs, ĭnvĭctē, tŭīs. *Sil.* Ēxcīsām primōrī mārtĕ Sāgūntŭm. *Id.* Primōrĭbŭs ex ēlĕmēntīs. *Lr.* (VI, 1009). Tē primōrĕ vīgēns, tē dēfĭcĭēntĕ rĕlābēns. *Aus.* (*Par.* 15, 7). || *Subst. m. pl. Les grands.* Primōrēs pŏpŭli ārrīpŭīt. *H.* Vīsa ĭnĭmĭcōrŭm primōrĭbŭs. *J.* (15, 40). SYN. Prōcĕrēs, primī. || *Placé en avant, au bout.* Nāsī primōrĭs ăcūmĕn. *Lr.* (VI, 1191). Ēdūxĭquĕ ănĭmam ĭn primōrĭbŭ' nārĭbŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 24). Ĭn lābrīs primōrĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 65). Sēd primōrĕ vădō pōst rĕfūgŭm mārĕ. *Aus.* (*Epist.* 7, 42). SYN. Primŭs.

Primōrdĭŭm, ĭī. *n., ordint.* Primōrdĭă, ōrŭm. *pl. Commencement.* Ēt prōfŭgum Ænēān, ăltæ prīmōrdĭă Rōmæ. *O.* Primōrdĭă bellī. *St.* Primōrdĭă gēntĭs. *L.* Sī pĕdĭs ălterĭŭs primōrdĭă cōnsŏna ēt ūdă. *T. Maur.* (*Syll.* 822). SYN. Prīncĭpĭŭm, ēxōrdĭă, ōrīgŏ, etc. *Voy.* Initium. || *Les élémens du monde, molécules, atômes.* Sūnt ĭgĭtŭr sōlĭdă prīmōrdĭă sīmplĭcĭtātĕ. *Lr.* (I, 550. *Id.* II, 156). SYN. Prīncĭpĭă, primă, sēmĭnă, cōrpŏră, cōrpŭscŭlă, ēlēmēntă, pārtĭcŭlæ. EP. Primă, cōncordĭă, discordĭă, pūgnantĭă. PPH. Rērŭm primōrdĭă, sēmĭnă, cōrpŏră. Gĕnĭtālĭă cōrpŏră. Ēlēmēntă primă. PHR. Rēcūndāquĕ sēmĭnă rērŭm. *O.* Nōn bĕnĕ jūnctārŭm discōrdĭă sēmĭnă rērŭm. *Id.* Primōrdĭbŭs ex ēlĕmēntĭs. *Lr.* Quōd pūgnantĭă sēmĭnă Fœdŭs pērpĕtŭŭm tĕnēnt. *Boet.* (Cf. *Ov. Met.* 1, 26 *sq.*, *Met.* XV, 239; *Lucr.* I, 716 *sq.*)

Primōrĭs. *Voy.* Primor.

Primŭlŭm. *adv. dimin. de* Primum. Dŏlōrēs, mĕă tū, ŏccĭpĭūnt primŭlŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 2. Adde *Pl. Men.* V, 5, 18, et passim).

Primŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Primus. Primŭlo dīlūcŭlo ăbīvīstī. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 105).

Primum. *adv.* *En premier lieu.* Ōmnium prīmum, dīvērsæ stātē. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 16. Et *Ter. Heaut.* II, 3, 33). SYN. In primis. || *Pour la première fois.* Quō tempōrē prīmum Deūcalīōn vāccuum lāpidēs jactāvit in orbem. *V.* Vōs cēlsis nunc prīmum à nāvibus ītis ! *Id.* Tunc primum pōsūēre cōmās (arbores). *L.* || Quāmprīmum. *Voy. ce mot.*

† Primumdum. *arch.* (*de* Primum *et* dum). Prīmumdum huīc essē nōmen urbī Diphilus. *Pl.* (*Rud. prol.* 32. *Id. Mil.* II, 3, 26, et passim).

Primus, a, um. *Premier.* Pinguē sōlum primis ētēmplo in mēnsibus ānni. *V.* Itallam primus cōnclāmāt Achātēs. *Id.* Ā sūpēris hīc mihī primus ērit. *O.* Primus inīrē mānū, postrēmus pōnērē mārtem. *Sil.* SYN. Prior, princeps, *qqf.* primor. || Cum primis, in primis. *Voy.* Cumprimis, Imprimis. || Ā primo. *Dès l'abord, en premier lieu.* Multo improbiōrēs sunt quam ā primo crēdidī. *Pl.* (*Most.* III, 2, 139. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 37). || *Le premier, qui est à la tête; subst. m. pl. Les premiers citoyens, les grands.* Est gēnus hominum qui essē primos se omnium rērum vōlunt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 10). Jūrēnum primos tōt mīserit Orcō. *V.* Ad līmina primi Pœnorum exspectant. *Id.* Mē primis urbis bellī placuissē dōmiquē. *H.* Dūctōrēs Dānaum dēlēcti, primā virōrum. *Lr.* (I, 85. Græce : τὰ πρῶτα τῶν ἀνδρῶν). SYN. Optimus, primāriūs, princeps, *au plur.* primōrēs, prōcērēs. || Primæ partēs. *Le premier rôle.* Quīā primās partēs quī āgēt, is ērit Phormiō. *Ter.* (*Ph. prol.* 28). *Voy.* Pars. || *Subst. pl. n. Les molécules, les atômes.* Proptērēa quīā sunt ē primīs factā minūtis. *Lr.* (IV, 186). His exordia primis Omnia. *V.* *Voy.* Primordium. || *Ancien, les ancêtres.* Majōrum primus quisquis fuit illē tuōrum. *J.* (8, 274). Nam primī cūneis scindēbant fissilē lignum. *V.* SYN. Priscus, antiquī, vetērēs. || *Excellent, de première qualité, qui a le premier rang, distingué.* Non facit ad sævos cērvix, nisi prima, leōnes. *M.* (I, 52). Primos sibi poscat honorēs. *V.* SYN. Egrēgius, eximius, præstāns, insignis. || *Placé en avant, au bout.* Prima hominis faciēs. *V.* Vestigia primi Albā pedis. Primaquē ferrātis præfigunt ora capistris. Vix primas attollēns gurgitē palmas. *Id.* Limine primō. *J.* (1, 95). SYN. Primor, antēriōr. || *Qui commence, qui se lève, naissant.* Et jam primā novō sparsērat lumine terrās (Aurora). *V.* Autumni frigōre primō. *Id.* Primō sōlē. *J.* (2, 133). SYN. Incipiēns, orīens, nascēns. || *Pour l'adv.* Primum. Vix primos inōpinā quiēs laxavērat artus. *V.* Bellī, Primā quōd ad Trōjam prō cāris gessērat Argis. Tuque ō, cui primā frēmentem Fūdit æquum tellus. *Id.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Patrīā Rōmā mihi, nōmen mēū' Primus, in ævum. *Inscr.* (apud *Murat.* p. 1442).

Princeps, ipis. *m. f. Premier.* Mātri Quī dēderit princeps osculā, victor ērit. *O.* Principes turmas inducit Asylas. *V.* Rērumque à principe cursus Fixa manent. *V. Fl.* Princeps stat lāncea murō. *St.* SYN. Primus. *Voy. ce mot.* || *m. pl. Les premiers citoyens.* Principibus placuissē virīs, non ultima laus est. *H.* SYN. Primi, primōrēs, prōcērēs. || *Chefs, généraux.* Pōstridie in castra ex urbe ad nos, venīunt flentēs principēs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 100). Dux. || *Le prince, le chef de l'état, l'empereur.* Hic āmēs dīci patēr ātque princeps. *H.* Sīt piger, Pœnās princeps, ad mūnera vēlox. *O.* Ō dulce [illegible] principis ingenium ! *M.* (*Spect.* 20). *Voy.* Rex. *Nom d'homme.* (*Phæd.* V, 7.)

Princip[illegible] *et* Principālis, e. *Qui tient au principe, qui est du commencement, originaire, initial.* Prō principāli rītē nōbiscum dēos ōrārē vītā. *Prud.* (*Peri.* 2614). Et vīdēmus quāndō fixām principāli in nōmine. *T. Maur.* (*Syll.* 172). Haud sinē principāli āliquō lævōrē crēata est. *Lr.* (II, 423. *Id.* V, 247).

Principātūs, ūs. *m. Suprématie, pouvoir suprême.* Dē principātū quūm dēcērtārent grēgis. *Ph.* In principātū commūtandō civium. *Id. Voy.* Imperium.

† Principiālis. *Voy.* Principalis.

Principiō. *adv. Voy. le suiv.*

Principium, ii. *n. Commencement, principe, origine, qqf. auteur.* Ab Jōvē principium, Mūsæ. *V.* A sanguine Teucri Ducērē principium. *O.* A tē principium lucis. Græcia principium mōris fuit. *Id.* Mihi Bēlus āvōrum Principium. *Sil.* SYN. Primordium, initium, orīgō, fons, caput, *qqf.* princeps, auctor. *Voy.* Initium. || Ā *ou* In principiō, *et absolt.* Principiō. *Dès le commencement, en commençant, d'abord.* Ūtinam ā principiō rēi ītem parsissēm mēæ ! *Pl.* (*Truc.* II, 4, 24. *Id. Capt.* III, 4, 91). Et blande in principio allōquī. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 22). Principio ut illo advēnimus. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 48). Principiō dēlūbra ædēunt. *V.* SYN. Primō. PPH. Ante omnia. || *Principes des corps, atômes.* Sēd rārā vagantur Principia aurārum. *Man.* (I, 828). Nēc quidquam commūtārī sinē concilliātū Principium. *Lr.* (II, 937). *Voy.* Primordia. || *qqf. L'endroit dans le camp où était la tente du général.* Tu hosce instrue : hīc ego ērō post principia : inde omnibus' signum dabō. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 11. Ubi *Donat.*) || Postprincipia. *Voy. ce mot.*

† Princīpor, aris, ari. *d. néol. Être chef, commander.* Rēgnis principibusque principantēm. *Sid.* (*Pan.* 1914. *Ib.* 3165).

Prion, onis. *m. Prince des Gètes, tué par Jason.* Et Gētīcum Prionā ferīt. *V. Fl.*

Prior, ius, oris. *Premier, en parlant de deux.* Tuque prior, tū parcē, gēnus qui ducis ōlympo. *V.* Et, quōd priūs ordinē vērbum est, Posterius facies. *H.* || *Précédent, ancien, m. pl. Ceux qui ont vécu avant nous, ancêtres.* Ævique exemplā priōris. *O.* Morē priōrum. *Id.* Nōmen dixerē priores Ortygiam. *V.* Abiturus illuc quō priōres abiērunt. *Ph.* SYN. Priscus. *Voy.* Avus. || *Premier, meilleur, supérieur.* Artibus in dubio est hæc sit, an illa, prior. *O.* Pūnicēæ florē prior rosæ. *H.* Si vocem habērēs, nūlla prior ales fōret. *Ph.* SYN. Melior, præstantior. || *Plus important.* Bellī pugnæque propinquæ Cūra prior. *V. Fl.*

Priscilianus, i. *m. Nom d'homme.* Accūsātōrem vetērāti Priscilliani. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 336. Et *Anth.* II, p. 2).

Priscilla, æ. *f. Nom de femme.* Hinc, Priscillā, tuō sōlātā grātā marito Cōnciperērem. *St.*

Priscus, a, um. *Ancien, du temps passé.* Et priscōs dōcuit cēlebrārē Latinos. *V.* Paucā tamen sūberunt priscæ vestigia fraudis. *Id.* Priscā juvent allos. *O.* Priscō morē. *Id.* SYN. Vetus, antiquus, vetustus, etc. *Voy.* Vetus. || Prisci. *m. pl. Les anciens.* Quum prisci cōlērent studiōsius ægros. *O. Voy.* Veteres. || *De l'ancien temps, par rapport à l'innocence.* Heu pietas ! heu prisca fides ! *V.* || *Par rapport à la sévérité.* Sævā quōd horrēbās prisci præcepta parentis. *Cat.* (64, 159). Ah pereat, cui sunt priscā supercilia ! (*Copa*, 34.) || *qqf. Précédent, premier.* Quid si priscā rēdit Vēnus ? *H.* Pri-

scūm pārītĕr cūm cōrpŏrĕ nōmĕn Mūtāt. *O.* Paūlātim ĭn ĭmāgĭnĕ prīscā ĭbāt ăgrīs Īō. *V. Fl.* SYN. Pristĭnŭs, prĭŏr. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Mŏdŏ lævā Prīscŭs ĭnānī. *H.* (Adde *Mart. Spect.* 29 ; *Anth.* 1, p. 198).

Prīstĭnŭs, ă, ŭm. *D'auparavant, primitif, premier.* În nĕmŭs ūmbrĭfĕrūm, cōnjŭx ŭbī prīstĭnŭs illī. *V.* Mēns tāntūm prīstĭnă mānsĭt. *O.* SYN. Prĭŏr, prīscŭs. ‖ *qqf. Ancien.* Prīstĭnă Rōmŭlēīs ĭnflōrŭīt ārcĭbŭs ætās. *Cl.* În vōbĭs rĕsĭdēnt mōrēs prīstĭnī. *Pl.* (*Truc. prol.* 7). SYN. Ăntĭquŭs, prīscŭs.

Prīstĭs, Prīstrīx. *Voy.* Pistris.

Prĭŭs. *adv. Avant, auparavant ; jadis.* Nōn prĭŭs ădspĭcĭēs ŭbī fĕssum ætātĕ pārentĕm Lĭquĕrĭs? *V.* Tibicĕn dĭdĭcit prĭŭs, ĕxtĭmŭĭtquĕ măgistrŭm. *H.* Ōtĭum ĕt rēgēs prĭŭs, ĕt bĕātās Pĕrdĭdĭt ŭrbĕs. *Cat.* (51, 13). SYN. Ăntĕ, ăntĕă, quōndăm, ōlĭm. ‖ *Plutôt, de préférence.* Tēllŭs prĭŭs ĭmă dēhīscăt. *V.* SYN. Cĭtĭŭs, pŏtĭŭs, măgis.

Prĭŭsquăm *ou* Prĭŭs... quăm. *conj. Avant que.* Fĕrrō cōmpĕscĕ, prĭŭsquăm Dīrā pĕr ĭncaūtŭm sērpānt cōntāgĭă vŭlgŭs. *V.* Vōs ĭstă dĕcĕt vīndictă, prĭusquăm Ēmathĭī Thrācēsquĕ dŏlēnt. *St.* Ăt prĭŭs ĭgnōtum fĕrrō quăm scīndĭmŭs æquŏr. *V.* SYN. Ăntĕquăm. PPH. Fŏvĭt ĭn ŭlnīs, Quăm prĭŭs ăbjūnctōs sēdŭlă lăvĭt ĕquōs. *Pp.*

Privātĭm. *En particulier.* Nĭmĭo hīc prīvātĭm sērvārĕtŭr rēctŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 80). Nōn flĕō privātĭm, sĕd gĕnĕrālĕ chăos. *Maxim.* (5, 112).

Privātŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Privo. *Privé de.* Ălĭēr ŏb huīc sīmĭlĕm privātŭs lūmĭnĕ cūlpam. *O.* Nāmque ŏrbām nātō sīmŭl ĕt privātăm vĭrō. *Ph.* Privātă cĭbō nātūra ănīmāntŭm. *Lr.* (I, 1036). SYN. Spŏlĭātŭs, nūdātŭs, ŏrbātŭs, ŏrbŭs. *Voy.* Egens. ‖ *qqf. Qui n'a pas, délivré.* Privātă dŏlōre ŏmnī, privātă pĕrīclīs. *Lr.* (I, 59). Dŏmĭnīs privātă sŭpĕrbis. *Id.* (II, 1090). SYN. Ĕxpĕrs, ĕxēmptŭs, lĭbĕr. ‖ 2. *adj. Privé, qui concerne les particuliers.* Rēs quŏquĕ privātās stātŭī sĭnĕ crīmĭnĕ jŭdĕx. *O.* Privātās ŭt quærāt ŏpēs. *H.* Privātŭs illīs cēnsŭs ĕrāt brĕvis. *Id.* SYN. Privŭs, prŏprĭŭs. ‖ *Subst. m. Particulier.* Cōncĭdĕt, ĕt Cæsăr gĕnĕrŭm privātŭs ămābĭt. *L.* Cōnsĭlĭŭm dĕdĭmŭs Sūllæ, privātŭs ŭt ăltŭm Dōrmīrĕt. *J.* (1, 16). PHR. Ipse ĕgŏ privālæ cŭpĭdŭs mĕ rĕddĕrĕ vītæ, Plēbēĭāquĕ tŏgā mŏdĭcŭm cōmpōnĕrĕ cīvĕm. *L.*

Privĕrnās, ātĭs. *m. f. De Priverne.* Sūllā Fĕrēntĭnōs Privĕrnātŭmquĕ mānĭplōs. *Sil.*

Privĕrnŭm, ī. *n.* (Πριούερνον, *Steph.* Πριούερνος). *Priverne, ville des Volsques.* Privĕrno ăntīquā Mĕtăbus quum ĕxcēdĕrĕt ŭrbĕ. *V.* Lævĭnŭs ăb ălto Privĕrnō. *Sil.*

Privignŭs, ī. *m., et* Privignă, æ. *f. Beau-fils, belle-fille.* Quŏd dŭbĭus Mārs ĕst, pĕr tĕ, privignĕ, Cŭpīdo, ĕst. *O.* Privigni mātrĕ cārentēs. *H.* Ăn mārĕ ăb invīsō privignæ nōmĭnĕ dictŭm. *O.* ‖ *Au fig.* Privignæsquĕ rōgāt prōlēs. *Col.* (10, 163, nempe terra).

Prīvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Priver.* Pāmphĭlămne hāc ŭrbĕ privāri sīnēs? *Ter.* (*Ph.* III, 2, 32). Aut ĭgĭtŭr mŏtū prīvāndum ĕst cōrpŏrā quæquĕ. *Lr.* (I, 381). Sĕd fāta mōnēntĕm Privāvĕrĕ fĭdē. *St.* Vītā privāvīt Achillēs. *V.* SYN. Spŏlĭō, nūdō, ŏrbō, ĕxclūdō, ĕxcūtĭō, frāudō ; ēripĭō, aūfĕrō, ădĭmō, tollō. ‖ *qqf. Débarrasser.* Haūd ūnquăm mĭsĕrā formīdĭnĕ privĕt. *H.* SYN. Sōlvō, ĕxpĕdĭō; dēmō, aūfĕrō. ‖ † *Avec le gén.* Mē quŭm privāstī tŭī. *Afr.* (apud *Non.* 9, 6).

Prīvŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à chacun en particulier.* Ītem hīs discĭpŭlīs prīvŏs custŏdēs dăbŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 76). Ābdŏmĭnă thўnnī Ādvĕnĭēntĭbŭ' prīvă dăbō. *Lucil.* (apud *Gell.* 10, 20, et *Non.* 1, 152). Nĕc rēpēntis ĭtŭm cūjŭsvīscūnquĕ ănĭmāntĭs Sēntīmŭs, nĕc prīvă pĕdŭm vēstīgĭă quæquĕ. *Lr.* (III, 389). SYN. Singŭlārĭs, singŭlī. ‖ *Qui appartient en propre, particulier.* Lŏcŭplēs quēm dūcit prīvă trĭrēmĭs. *H.* Prīvă rătē pēllĭmŭs ūndās. *Man.* (II, 59). Tūrdŭs, Sīve ălĭŭd prīvŭm dăbĭtŭr tĭbī. *H.* SYN. Prīvātŭs, prŏprĭŭs, etc. *Voy.* Proprius.

1. Prō. *prép. Devant, en avant de.* Prō tūrrĭbŭs ădstānt. *V.* Ăd summă pĕrgĭt mœnĭa : ŭt summă stĕtĭt Prō tūrrĕ. *Sen.* (*Troad.* 1094). Stăbăt prō tēmplō. *V.* Prō rŭpĕ. *V. Fl.* SYN. Ăntĕ. ‖ *Pour, dans l'intérêt de.* Quŭm făcĭlăm vĭtŭlă prō frŭgĭbŭs. *V.* Prō rĕ paūcă lŏquār. *Ib.* Prō conjŭgĕ mōvīmŭs ārmă. *O.* ‖ *Comme, à l'instar de.* Hūnc... hăbŭī, ămāvī prō mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 23). Nĕquĕ nōs pōpŭlŭs pro cērrĭtĭs ĭnsĕctābĭt lăpĭdĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 25). SYN. Tānquăm, ŭt, ĭnstăr. ‖ *Au lieu de.* Prō dŭlcī Ăscānĭō vĕnĭăt. *V.* Prōquĕ vīrō rĕbŭlăm ĕt vēntŏs ŏbtēndĕrĕ lĭnĕīs. *Id.* SYN. Lŏcō, vicĕ (*avec le gén.*). ‖ *En échange de.* Vītăm prō laūdĕ pācīscī. *V.* SYN. Cūm. ‖ *Pour prix de, à cause de.* Quæ tĭbī, quæ tālī rĕddăm prō cārmĭnĕ dōnā? *V.* Ĕt prō vīrgĭnĕō pœnās dăt Scўllă căpillō. Prō tālĭbŭs aūsīs. Rūptă grăvĭtĕr prō cōnjŭgĕ sævīt. *Id.* SYN. Ŏb, prŏptĕr. ‖ *Selon, suivant.* Nūnc tĕ mārmŏrĕŭm prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs. *V.* Prō sĕ quīsquĕ vīrī summă nītŭntŭr ŏpŭm vī. *Id.* SYN. Ĕx, ăd, sĕcūndŭm. ‖ Pro ŭt. *Voy.* Prout.

2. Prō. *interj. Voy.* Proh.

Prŏăvĭtŭs, ă, ŭm. *Du bisaïeul, en gén. des ancêtres.* Pūgnāntĕm prō sĕ, prŏăvĭtăquĕ rēgnă tŭēntĕm Sæpĕ vĭdērĕ pătrēm (de Astyanacte). *O.* Prŏă vĭtă pŏtēntĭă. *Sil.*

Prŏăvŭs, ī. *m. Bisaïeul.* Pătĕr, ăvŭs, prŏăvŭs, ăbăvŭs, etc. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 20). ‖ *Au plur. Ancêtres.* Cuī gĕnŭs ā prŏăvīs ĭngĕns. *V.* Ūsquĕ ā prŏăvīs vĕtŭs ōrdĭnĭs hērēs. *O.* Ăt vēstrī prŏăvī, etc. *H. Voy.* Avus.

Prŏbă. *f. Voy.* Probus.

Prŏbābĭlĭs, ĕ. *Digne d'approbation, de foi.* Jŭgāndă dēmŭm vērbă ; nām prŏbābĭlĭs Hīc ōrdŏ rĕbŭs. *Capel.* (III, p. 71). Ratāsquĕ rĕddit quās vīdĕt prŏbābĭlĕs. *Prud.* (*Peri.* 2183, de precibus). Căpī ŭt vălĕrĕt hīs prŏbābĭlī fĭdē. *Avien.* (*Or. mar.* 3). *Voy. le suiv.*

Prŏbăndŭs, ă, ŭm. *Digne d'approbation.* Dēlĭctī tămĕn ĕst causă prŏbāndă mĕī. *O.* SYN. Laūdāndŭs, laūdābĭlis, prŏbābĭlis.

Prŏbātĭō, ōnis. *f. Démonstration, preuve.* Sĕd sincĕrŭs ămŏr fămŭlĭquĕ prŏbātĭō jŭsti ĕst. *Victor.* (*Gen.* 3, 30).

Prŏbātŏr, ōris. *m. Approbateur.* Ārtĭbŭs ĕxcĕptĭs, sæpĕ prŏbātŏr ĕrās. *O.*

Prŏbātŭs, ă, ŭm. *Prouvé.* Crīmĕnquĕ pătĕt sĭnĕ tĕstĕ prŏbātŭm. *O.* Sī quă fĭdēs rēbŭs tămĕn ĕst ădhŭc prŏbāndă prŏbātĭs. *Id.* ‖ *Approuvé.* Quārŭm jūdĭcĭō si qua prŏbāta, prŏba ĕst. *O.* ‖ *Dont on a fait l'essai, éprouvé, reconnu.* Prŏbātī ārgēntī hīc sūnt sēxāgintă mĭnæ. *Pl.* (*Pers.* IV, 6, 1). Gĕrmĭnĕ sūblĭmī, Prŏbă nōmĭnĕ, mēntĕ prŏbātă. *Inscr.* (apud *Mur.* 1, p. 423). Tuām prŏbātām mī ĕt spĕctātām

inaxúme ădŏlēscĕntlăm. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 60). SYN. Spĕcŭlātŭs, ĕxpĕrtŭs. ‖ ***Subst. m. Nom d'homme.*** Cōnjŭgē nāmque ūnŏ vīxīt contĕntă Prŏbātō. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1694).

Prŏbē. *adv. Bien, à merveille.* Sērvās ĭmpĕrĭŭm prŏbē. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 7). Cūrāstī prŏbē. *Ter.* (*And.* V, 2, 6). Acūtŭs cŭltĕr prŏbē. *Pl.* (*Mil.* V, 4). SYN: Bĕnĕ, rēctē, pŭlchrē, ēgrĕgiē. ‖ *Formule de réponse affirmative.* Ĕŭ, prŏbē. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 10). Prīmum ædēs ĕxpūgnābŏ. Rēctē. Vīrginem crĭpiām. Prŏbē. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 3. *Id. Ad.* III, 3, 65, *probissime*). ‖ *Complètement, à fond.* Pĕrĕō prŏbē. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 102). Errānt prŏbē. *Id.* (*Amp.* III, 3, 20). SYN. Plānē, prōrsŭs, fundĭtŭs.

Prŏbĭānŭs, *et* Prŏbīnŭs, ī. *m. Noms d'hommes.* Tĕ, Prŏbĭānĕ, pŭdŏr, tē fēlix grātiă, tĕquĕ. *Symm.* (*Auctuar.* 1. Et *Aus. Epist.* 16, 84, de eodem). Quēm prĭūs āggrĕdĭār? vĕtĕrīs quis factă Prŏbīnī Nēsciăt? *Cl.*

Prŏbĭtās, ātis. *f. Probité, droiture.* Scīlĭcĕt ădvĕrsīs prŏbĭtās ēxĕrcĭtă rĕbŭs. *O.* Quūmque ĕgŏ dē vēstrā nūpĕr prŏbĭtāte rĕfĕrrĕm. *Id.* SYN. Pĭĕtās, vīrtŭs, sĭmplĭcĭtās, etc. *Voy.* Probus, Virtus. ‖ *Pudeur, chasteté.* Nĕc prŏbĭtātĕ tŭā prĭŏr ēst aŭt lĕctōrĭs ūxŏr. *O.* Quāntă tŭa ēst prŏbĭtās, quāntă ēst præstantĭă fōrmæ. *M.* (VIII, 46). Dūlcī prŏbĭtātĕ rŭbēntĕm. *St. Voy.* Castĭtas.

Prŏblēmă, *et à tort* Prŏblēmă, ătis. *n.* (πρόβλημα). *Problème.* Quæstĭō tāntă lĭgāt, nĕquĕ prŏblēmă sōlvīt ēgēni. *Fort.* (*V. S. M.* III, 44, solenni vitio).

Prŏbŏ, ās, āvi, ātum, āre. *Approuver.* Idquĕ pĭō sēdĕt Ænĕæ, prŏbāt aūctŏr Ācēstēs. *V.* Vīdĕō mĕlĭōrā prŏbōquĕ. *O.* Laūdānt fābrum ātque ædēs prŏbānt. *Pl.* (*Most.* 1, 2, 20). SYN. Āpprŏbŏ, cōmprŏbŏ, laūdŏ, *qqf.* āssentĭŏr. ‖ *Éprouver.* Ănĭmīquĕ prŏbārāt Cornĭpēdēm. *Sil.* Ēxĭtŭs āctă prŏbāt. *O.* Nām vĕlŭt ārgēntum călīdă fornācĕ prŏbātur. *Fort.* (VII, 24, 3). SYN. Explōrŏ. ‖ *Prouver, démontrer.* Et prŏbāt ĭnvictās sūmmă tĕnērĕ dĕās. *O.* Et pātrĭŏ pătĕr ēssĕ mĕtŭ prŏbŏr. *Id.* Plūs ŭbī, quām dŏmĭnŏ, pŭĕrōs præstārĕ prŏbābŏ. *M.* (XII, 98). Tūrpēmque āpĕrtō pīgnŏre ērrōrēm prŏbāns. *Ph.* SYN. Mōnstrŏ, ōstendŏ, ārgŭŏ, ĭndĭcŏ, cōnvĭncŏ. ‖ *Soumettre à l'approbation, faire approuver.* Aurĭbŭs et pŭrīs scrīpta prŏbāssĕ mĕă. *Pp.* (II, 10, 12). *Voy.* Approbo. ‖ *qqf. Estimer, apprécier.* Vulgŭs ămīcĭtĭās ūtĭlĭtātĕ prŏbāt. *O.* Ex cōrum ingĕnĭo ingĕnĭum hōrum prŏbānt. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 42). SYN. Æstĭmŏ.

Prŏbŏscĭs, ĭdis. *f.* (προβοσκίς). *Trompe d'éléphant, d'insecte.* ‖ † Prŏbŏscĭs. Sēd lĭcĕt ĭmmānī pūgnēt prŏbŏscĭdĕ bārrŭs (*Anth.* II, p. 440). *Voy.* Promuscis.

Prŏbrōsŭs, ă, ŭm. *Honteux.* Ō māgnă Cārthāgŏ, prŏbrosĭs ălтĭŏr Ităliæ rūinis! *H.* Vēstĭgĭă tūrpĭs Tĕstat ădhūc prŏbrosă fŭgæ. *Sid.* (*Pan.* 1043). SYN. Pŭdēndŭs, Inhŏnēstŭs, tūrpĭs.

Prŏbrŭm *et* Prŏbrŏm, ī. *n. Action honteuse, déshonneur.* Haŭd pŏsse ă tūrpī mēntem ĭnhĭbērĕ prŏbrō. *Cat.* (91, 4). Et vĕlŭtŏ tĕmĕrāt sācrārĭa probro. *O.* Et fŭĕrĭnt ōcŭlĭs probra vĭdēndă mĕĭs. *Id.* SYN. Ŏppróbrĭŭm, dēdĕcŭs, etc. *Voy.* Dedecus. ‖ Prŏbrā jăctō, cănō, etc.; Prŏbrĭs lăcĕssō, etc. *Injurier.* Nām cŏĕūnt, cērtāquĕ prŏbrā cănūnt. *O.* Nātă gĕnĭtrĭcem ĭmpiĕ Prŏbrĭs lăcessĭt. *Sen.* (*Ag.* 979). SYN. Cōnvĭtĭă, ŏppróbrĭă, mălēdĭctă, etc. *Voy.* Convitior.

Prŏbŭs, ă, ŭm. *Bon, de bonne qualité.* Dānduм hĭnc ārgēntum ēst prŏbŭm. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 31). Duās clāvēs? Sēd prŏbās: prŏpĕrā citŏ (*Ib.* III, 5, 20. *Id. Pœn.* 1, 2, 129, *proba merx*). *Voy.* Bonus, Improbus. ‖ *Honnête, probe, intègre.* Vīr jūstŭs, prŏbŭs, innŏcēns tĭmĕrīs. *M.* (III, 44). Mūltŏs nūllīs mājŏrĭbŭs ōrtŏs Et vixissĕ prŏbŏs, etc. *H.* Sī quī prŏbĭŏrēm făcĕrĕ pŏssīs. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 84). SYN. Hŏnēstŭs, bŏnŭs, plŭs, cāstŭs, sānctŭs, frūgi, ĭntĕgĕr, innŏcēns, jūstŭs, æquŭs. PPH. Jūstĭtĭæ cŭltŏr. Cūstŏs, sērvātŏr hŏnēstī, rēcti. Scĕlĕrīs pūrŭs. Vītæ ĭntĕgĕr. Vītæ lăbĕ cārēns. Plĕtātĕ ĭnsignĭs. Fraŭdīs, fraŭdŭm ĭnscĭŭs, nēscĭŭs, ĭgnārŭs. Expĕrs dŏlī. Mōrĭbŭs ēximĭŭs. *Voy.* Innocens, Virtus. ‖ *Chaste.* Prŏba ēt pŭdĭcă quŏd sŭm. *Afr.* (apud *Non.* 4, 64. Et *Hor. Epod.* 17, 40). Quām prŏbă, tām tĭmĭda ēst. *O.* Prŏbāmquĕ Paŭpĕrĭēm sīnĕ dotĕ quærō. *H. Voy.* Castus, Probitas. ‖ *Subst. m. Nom d'homme; en partic. d'un empereur romain.* Dilēctæ Prŏbŭs hæc pĕrsōlvō mūnĕră mātrī (*Anth.* I, p. 323). Quām Prŏbŭs ă nōstrō pŏssīt dīscēdĕrĕ sēnsū. *Cl.* ‖ *M. Val. Probus, grammairien latin originaire de Syrie, qui vivait sous Néron.* Scaūrŭm Prŏbŭmquĕ cŏrdĕ călĭēns ĭntĭmō. *Aus.* (*Prof.* 15, 12). Īllō vĭndĭcĕ, nĕc Prŏbŭm tĭmĕtō. *M.* (III, 2. Cf. *Suet. Gram.* 24). ‖ ***Subst. f. Nom de femme.*** (*Anth.* I, p. 323 et 479.)

Prŏcă, æ. *m. Voy.* Procas.

Prŏcācĭtās, ātis. *f. Impudence, effronterie.* Lūdĭt quī stŏlĭdă prŏcācĭtātĕ. *M.* (I, 42). SYN. Pĕtŭlāntĭă, prŏtĕrvĭă, aūdācĭă. ‖ *Mœurs relâchées, discours obscènes.* Et cōnvĭvĭă nēquĭōrā vītă, Et quĭdquĭd lēpĭdă prŏcācĭtātĕ Lăxāt pĕrspĭcŭō lăbĕllă rīsū. *M.* (II, 41). SYN. Nēquĭtĭă, ĭmprŏbĭtās, lăscĭvĭă.

Prŏcācĭtĕr. *Avec effronterie.* Intēndĭt ūnŭs fortĕ prŏcācĭtĕr Ōs ĭn pŭellām. *Prud.* (*Peri.* 3796). SYN. Prŏtĕrvĕ, pĕtŭlāntĕr, lăscĭvĕ.

Prŏcās *et* Prŏcă, æ. *m.* (Πρόκας). *Procas, roi d'Albe, grand-père de Romulus et de Rémus.* Prŏcīmŭs īllĕ, Prŏcās, Rōmānæ glōrĭă gēntis. *V.* Prŏcă nātŭs ĭn īllīs. *O.* Pōst illŭm trādĭtă rēgnă Prŏcæ. *Id.*

Prŏcăx, ācis. *Qui demande effrontément, effronté, audacieux.* Prŏcăx, răpāx, trăhāx. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 6, leno). Prŏcăx lĭbĕrtās cīvĭtātĕm mĭscŭit. *Ph.* Quāmvĭs prŏcācĕm tōrvŭs ărmāssĕt mānŭm. *Sen.* (*Ag.* 209). SYN. Prŏtĕrvŭs, pĕtŭlāns, aūdāx. ‖ *Au fig.* Pēnĭtūsquĕ prŏcācĭbŭs aūstrīs. *V.* Quā Vigĕnnă prŏcăx lĭttŏrĕ frāngit æquās. *Fort.* (III 21, 4). ‖ *Sans pudeur, obscène.* Sīvĕ prŏcăx ălĭquă ēst, căpĭŏr. *O.* Cārmĭnĭs ĭncŏmpti lūsūs lĕctūrĕ prŏcācĕs (*Anth.* II, p. 478). Tū quĕm dēlĭctæ prŏcācĭorēs Dēlectānt. *M.* (V, 2). Neū dīū tăcĕāt prŏcāx Fēscēnnĭnă lŏcūtiō. *Cat.* (61, 126). *Voy.* Impudicus.

Prŏcēdŏ, ĭs, cēssī, cēssŭm, cēdĕrĕ. *n. Avancer, s'avancer.* Vīdīt, ĕt æquātīs clāssēm prŏcēdĕrĕ vēlīs. *V.* Tăcĭtō prŏcēdēns āgmĭnĕ. *Sil.* SYN. Prōgrĕdĭŏr, ĕō. ‖ *Au fig.* Jāmquĕ dĭēs ălтĕrquĕ dĭēs prŏcēssĕrĭt. *V.* Prŏcēdĕrĕ lōngĭŭs īrās. *Id.* ‖ *Sortir.* Mēdĭă prŏcēdīt ab aulă. *O.* Prŏcēdĕrĕ cāstrīs. *V.* Ūndĭs prŏcēdĕrĕ. *Cl. Voy.* Exeo. ‖ *Apparaître.* Ēccĕ Dĭonæī prŏcēssit Cæsărĭs āstrum. *V. Voy.* Appareo. ‖ *qqf. Arriver.* Nūnquĭd prŏcēssit ăd fōrum hōc dĭē nŏvī? *Pl.* (*Most.* IV, 3, 7. Vulgo, *hodie*). *Voy.* Advenio. ‖ *Arriver au terme, se terminer, ordint. réussir.* Bĕnĕ, prōspĕre hŏdīe hōc ŏpĕrĭs prŏcēssit mihī. *Pl.* (*Amp.* 1, 2, 1). Sȳrĕ, prŏcēssistī hŏrtĭē pulchrĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 22). Primō prŏcēssit pārum. *Id.* (*And.* IV, 1, 47). SYN. Succēdŏ. ‖ *Servir, être*

utile. illī prōcēdit rērum mēnsūrā tūārum. *O.* Prōcēdit nōn gēntīs hōnōs. *V. Fl.* SYN. Prōsum, jūvat.

Prōcēllā, æ. *f. Tempête.* Tālā jactantī, strīdēns aquilōnē prōcēllā. *V.* Crēbērque prōcēllīs Āfricus. *Id.* Effugit hibernās dēmissa āntennā prōcēllās. *O.* SYN. Tempēstās, hiēms, nimbūs, *qqf.* tūrbō, imbēr. EP. Nimbōsā, ātrā, obscūrā, ōpācā, picēā, turbidā, hibernā, sūbitā, rēpentīnā, inōpīnā, minax, sævā, infēstā, tristis, immitis, strīdēns, sonōrā, effūsā, præcēps, insānā, fūrēns, hōrrida, hōrrendā. PPH. Vīs prōcēllæ, tempēstātis, hiēmis. Marē, æquōr cōmmōtum, tūrbātum, indignātum, ägitātum, tumidum, etc. Æquōrā tūrbidā, spūmantia, etc. Mārīs, pontī, æquōris, frēti rabiēs, īrā, fūror, minæ, æstus, pericula, licentia. Cœli ruīna. Pontī hiēms, tempēstās. Undā tumens, minax, etc. Ventōrum fūriæ. Aquārum tumor. Pelāgi frāgor, murmur, gemitus, sonitus, strīdor. Fluctus tumentes, spūmantēs, insāni, commōti. Impetus undæ. Aquārum molēs, mons, montēs. Aspera cœli tempestās. Mārīs facies aspera, tristissima. Pelāgi cœliquē tumultus. Rabiēs cœliquē marisquē. Nōn tractābilē cœlum. Hibernæ minæ. Marīa, æquorā, frēta ventīs concita, aspera; prōcellīs horrida, turbata; fluctibus albentia; Neptuni quassa tridentē. VERS. Paulātim sēsē tollit mare, et altius undās Ērigit, atque imō cōnsurgit ad æthera fundō. *V.* Et mulcēre dedit ventōs, et tollere fluctus. Ima exæstuat undā Vorticibus, nigramque alte subjectat arēnam. Continuō, ventis surgentibus, aut frēta pontī Incipiunt agitata tumescere. Continuō ventī volvunt mare, magnæque surgunt Æquorā. Fervēlque frētis spūmantibus æquor Imō Nereus ciet æquora fundō. Tot tumque videres Miscēri ante oculos tantis strīdoribus æquor. Totō tempestās æquore sævit. Abruptis turbata procellis, Cæca nocte, natat serus frēta. Quō primum jactati undis et turbine Pœni, etc. *Id.* Sollicitum raucis quod mare fervet aquis. *O.* Nisi æquora sævi Invia fecissent venti. Et modo surgentes pulsabunt sidera fluctus, Et modo diductis terra patebit aquis. Mare quum tumidis alhescere cœpit Fluctibus, et præceps spirare valentius eurus. Fluctibus erigitur, cœlumque æquare videtur Pontus, et inductas adspergine tingere nubes. Jactor in indomito brumali lucē profundo. Mē miserum! quantis increscunt æquora ventis, Erutaque ex imis fervet arēna vadis! *Id.* Vel si sublimis fluctus consurgere imō, Vel si interruptō nūdarēt gurgite pontum. *Tib.* Ut mare quum magni cōmmorunt æquora venti, Vertuntur in canōs candenti marmore fluctus. *Lr.* Quum mare lassatur, quum se tollentibus euris, Frangentem fluctus scopulum ferit, aut latus ālti Montis ādest, serāmaque sibi parat undā ruinam. *L.* Furebat Pontus, et in scopulos totas ērexerat undas. Ægæas trānsit in undas Tyrrhenum; sonat lonio vagus Adria pontō. Erigat ōceanum, fluctusque ad sidera tollat. *Id.* Sæväque ventosi mulcēre periculā pontī. *St.* Mediō cœli pelāgique tumultū. *Id.* Hinc rupti rebōare poli, atque hinc crebra micare Fulmina, et in classem rūcre implacabile cœlum. *Sil.* Fertur ab immēnsō tempestās horrida cœlō, Nigrantesque globōs et turbida nubila torquens. Heu! quænam subitis horrescit turbida nimbis Tempestās, ruptoque polō micat ignēus æther! *Id.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 86, *sq.*; III, 194; V, 693; *Ovid. Met.* XI, 480 *sq.*; *Trist.* I, 2, 45; *Luc.* V, 564; *St. Th.* I, 342; *Sil.* I, 135; IV, 441; XVII, 251; *Sen. Ag.* 470 *sq.*) *Voy.* Pluit, Mergor. Naufragium. || *Ouragan sur la terre.* Atque ūtinam subitæ rapērent | mēā pōmā prōcellæ! (*Ov. Nuc.* 163.) Quātīnam ältās sæpē prōcellæ... dōmōs. *Sen.* (*Oct.* 897). *Voy.* Ventus. || *Au fig.* Effūndit cūnctam rāpidum irārumque prōcellās. *Sil.* || *Défaite, échec, malheur.* Spārsus ab Ēmathiā fugit quicunque prōcellā. *L.* Frangimur heu! tālis, inquit, fortunaque prōcellā. *V.* Nullus hinc terrōr, nec impōtens Prōcellā fortūnæ mövet. *Sen.* (*Ag.* 505). SYN. Tempēstās, tūrbō.

† Prōcellō, lis, crē. *Mettre en mouvement.* Tūrbinis immānem vim provōmit atque procellit. *Lr.* (VI, 447. *Serv.* ad *Æ.* I, 89: « Dicta *Procella*, quod omnia *procellat*, hoc est moveat. » *Gloss. Phil.* Procello, περίστρεπω). || — mē. *Se pencher ou se coucher en avant.* Sēd prōcellūnt sē et prōcumbunt dimidiati, dum āppetunt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 167. Sic codd. et vett. edd. Cf. *Paul.* ex *Festo*: Procellunt, *procumbunt*).

Prōcellōsus, ä, um. *Agité par la tempête.* Ante prōcellōsum scopulis errantibus æquor. *V. Fl.* SYN. Hibernūs, ventōsus, nimbōsus, cōmmōtus, turbātus, ägitātus, etc. || *Qui excite la tempête.* Albā prōcellōsos vēlā referre notōs. *O.* SYN. Nimbōsus, turbidus, *par ext.* fūrens, insānus, violentus, etc.

Prōcerēs, um. *m. pl. Chefs, généraux, princes, grands, nobles.* Fit vāstā Trōjā; scindunt prōcerēs Pergamūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 130). Cāstrōrum prōcerēs. *L.* Post, ālii prōcerēs. *V.* Vōtā mānus prōcerum est. *O.* SYN. Primi, primōres, principēs, potentes, ducēs, ductōres, *qqf.* nobilēs, patricii, præcipui, lecti. PPH. Rērum prōcerēs. Lecti prōcerēs. Prōcerum mānūs, turbā. PHR. Hūc dēlecta virum sortiti corpora furtim Includunt cæco lātēri. *V.* Primi Pœnōrum exspectant. *Id.* Ausūs et armātos plebī miscērē potentes. *L.* Principibus placuisse viris, non ultima laus est. *O.* Virōs primōrum principēs. *Pl.* || — siderei, älīgēri, etc. *Eccl. Anges.* (*Fort. V. S. M.* I, 305; II, 125.) || *qqf. au sing.* Ägnoscō prōcerem. *J.* (8, 20.).

Prōcerītās, ätis. *f. Longueur, élévation.* Per mānum Prōcerītātem et cēlsā per fastigiā. *Avien.* (*Or. mar.* 515).

Prōcerus, ä, um. *Long, large, étendu.* Prōferre viāi Prōcerōs passus. *Lr.* (IV, 824). SYN. Longus, lātus, extensus. || *Haut, élevé.* Atque sōlō prōcerās ērigit ulnōs. *V.* Ārdūā prōcēris spōliantur Gargara silvis. *O.* Longā prōcerior ulnō. *O. Voy.* Celsus. || *De haute stature, en gén. gros.* Prōceræ stabant, Celtārum signa, cohortes. *Sil.* Prōcerōs ödissē lupos (scil. pisces). *H.* Celsior illē gradū procera in membra. *St.* SYN. Altus, celsus, sublimis, ārdūus, magnus, ingens, grandis, vastus, immānis, amplus, immensus, *qqf.* improbus. PPH. Magnā, vastā molē. Ingenti corpore. Vasti corporis. Corporis abundāns. VERS. Corporis immensi pecus. *Avian.* Vāstā sē molē möventem. *V.* Per totā nōvem cui jugera corpus Porrigitur. Atque humeris exstantem suspicit altis. *Id.* Insurgens humeris hominem supēr improbus exit. *St.* Atriāque immodicis āreetat imaginibus. *M.* Formā gigantēæ molis. *Alcim.*

Prōcessī. *parf. de* Procedo.

Prōcessūs, ūs. *m. Action de s'avancer.* Indixitque nefās prōcessu ad tristē tribūnal. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 109). || *Au fig. Développement, progrès.* Sin in prōcessū cœpit crūdescēre morbus. *V.* || *Succès, réussite.* Sic tūa prōcessus habēat fortūna perennēs. *O.* Optimā summī Nunc vīā prōcessūs. *J.* (1, 38). *Voy.* Successus.

Prōchȳtā, æ, *et* Prōchȳtē, ēs. *f.* (προχύτη). *Pe-*

tite île dans le golfe de Naples, auj. Procida. Tūm sōnĭtū Prŏchўta ālтă trĕmĭt. *V.* Hæc vĭdĕt Ĭnărĭmēn, illī Prŏchўta ăspĕră părĕt. *St.* Ĭnărĭmēn Prŏchўtēnquĕ lĕgĭt. *O.*

Prōcĭdō, ĭs, ī, ĕrĕ. *n. Tomber.* Quūm tū lāssātă sĕquēndō Prōcĭdĭs. *O.* Ĭn ēgrĕgĭī văcŭūm jām cōrpŭs amīcī Prōcĭdit. *St. Voy.* Cado. ‖ *S'agenouiller.* Pōstquām, rĕlictīs mœnĭbŭs, rēx prōcĭdĭt Ilĕu! pĕrvĭcācĭs ăd pĕdĕs Achillĕī. *H. Voy.* Genu.

Prōcĭdŭŏs, ă, ŭm. *Qui tombe.* Prōcĭdŭæ sŭpĕr ĕxtĕrnōsquĕ sŭōsquĕ. *St.* Tūrpāns prōcĭdŭām crūŏrĕ frōntēm. *Sid.* (*Pan.* 3488). *Voy.* Cadens.

Prōcĭllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cœnārēs hŏdĭē, Prŏcillĕ, mĕcūm. *M.* (I, 28).

Prōcinctŭs, ūs. *m. Troupe prête à se mettre en campagne, expédition.* Solvĭtĕ prōcinctūm, jūsti, ĕt discēdĭte ăb ārmĭs. *Prud.* (*Psych.* 674). Prōcinctūm vĭdĕt ānguĭcŏmum. *Id.* (*Ham.* 987). ‖ In prōcinctū. *En armes, dans le trouble d'un départ.* Quōquĕ măgĭs nōstrōs vĕnĭă dignĕrĕ lĭbellōs, Hæc ĭn prōcinctū cārmĭnă factă lĕgēs. *O.*

† Prōcĭtŭm. *supin de l'ancien verbe* Procare. *Demander.* Mātrēm prŏcĭtŭm plūrĭmī vēnērunt. *L. Andr.* (apud *Paul.* ex *Festo.* Inde etiam *Procus*).

Prōclāmō, ās, ārĕ. *n. Crier hautement.* Ādjŭvāt, ĕt māgnā prōclāmāt vōcĕ Dĭŏrēs. *V.* Quĭd? nōn prōclāmēs, ĭn cōrpŏrĕ jūdĭcĭs īstă sī vĭdĕās? *J.* (2, 75). SYN. Clāmō, prædĭcō.

Prōclĭnō, ās, ārĕ. *Faire pencher.* Tūm mărĕ ĭn hæc māgnŭs prōclĭnĕt lĭttŏră Nēreūs. *O.* Pārtēs ĭn prōclĭnātās ōmnĕ rĕcumbĭt ōnŭs. *Id. Voy.* Inclino.

Prōclīvĭs, ĕ, *et arch.* Prōclīvŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, penché.* Ēt prōclīvŭs ĭtēm fĭăt mĭnŭs ĭmpētŭs ūndæ. *Lr.* (VI, 728). Hĭnc vĭă lābēndī prōclīvĭŏr. *P. Nol.* (24, 117). Quūm tē prōclīvĭŏr ūrgēs. *Cl.* SYN. Dēclīvĭs, pronŭs, præcĕps. ‖ *n. pris subst. Pente.* Ēt prōcursŭs ĭtēm ĭn prōclīvĕ vŏlŭbĭlĭs ēxstăt. *Lr.* (II, 454). Ipsăquĕ Pĭĕrĭos lăxānt prōclīvĭă cūrrŭs. *Cl.* ‖ *Au fig. Facile.* Nam īstūc prōclīve ēst quōd jūbēs. *Pl.* (*As.* III, 3, 73). SYN. Pronŭs, facĭlis. ‖ In *ou* Ex prōclīvī. *Facile, facilement.* Id faciam, ĭn prōclīvī quōd ēst. *Ter.* (*And.* IV, 2, 17. Et *Pl. Capt.* II, 2, 86; *Mil.* IV, 2, 27, *ex proclivo*). ‖ *Bien disposé pour.* Prōclīvĭs ultrō quum sīt mĭsĕrĭcordĭa. *Ph.* Pictās ĭn tē prōclīvĭŏr ĭbat. *Cl.* SYN. Prōnŭs. ‖ *Enclin.* Ūt ĭngĕnĭum ēst ōmnĭum hŏmĭnum ă labŏrĕ prōclīve ad lĭbīdĭnēm. *Ter.* (*And.* I, 1, 51). Ēt scĕlĕrī prōclīvis ēgēstās. *Sil.* SYN. Propēnsŭs, prōnŭs.

Prōclīvĭtĕr. *En penchant, facilement.* Quĭppe ētĕnĭm multō prōclīvĭŭs ĕxōrĭēntŭr. *Lr.* (II, 791).

Prōclŭs, ī. *m.* (Πρόκλος). *Nom d'homme.* Jūdĭcĕ sŭb Prōclō sŭpĕrās ēlātŭs ăd aūrās (*Anth.* I, p. 249).

Prōcnē *ou* Prōgnē, ēs. *f.* (Πρόκνη). *Progné, fille de Pandion, changée en hirondelle, ou, suivant quelques mythographes, en rossignol* (*Voy.* Philomela). Năctă lŏcūm Prōcnē, sācrōrum pīgnŏră dēmĭt. *O.* Procnēn ĭtă vēllĕ fĕrēbăt. *Ia.* Sī quĭbŭs aŭt Prōcnēs aŭt sī quĭbŭs ollă Thўēstæ Fĕrvēbĭt. *Pers.* (5, 8). SYN. Daŭlĭăs, Daulis, Pandĭŏnĭs. EP. Ăttĭcă, Pandĭŏnĭă, Bistŏnĭă, Bistŏnĭs, Thrēĭcĭă, dūră, sævă, ĭmplă. PPH. Pandĭŏnĕ nātă. Tĕrēŏs cōnjux, ŭxŏr, marĭtă. Ghĕtĭcī ŭxŏr marĭtī. Thrēĭclă, Rhŏdŏpēlă cōnjux. VERS. Sōlă vĭrūm nōn ultă pĭĕ mœstissĭmă mātĕr. *O.* ‖ *Hirondelle.* Mĕtŏpēsque, ăllæquĕ vŏlūcrēs, Ēt mănĭbŭs Prōcnē pĕctŭs signātă crūēntŭm. *V.* Hŏc quĕrŭlăm prōcnēn ălcўŏnēnquĕ făcīt. *O.* Aŭt crŭŏr ēx prōgnē mĭxtŭs cūm pōllĭnĕ tūrĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 1020). SYN. Hĭrūndō. EP. Gārrŭlă, lŏquāx, quĕrŭlă, gĕmēns, nĭgră, vāgă, pĕrĕgrīnă. PPH. Dăŭlĭs, Daulĭăs, Bistŏnĭs, Pandĭŏnĭs, Pandĭŏnĭă, Cēcrōpĭs, Cēcrōpĭă ālēs, vŏlūcrĭs, ăvĭs. Ăvĭs nūntĭă *ou* prænūntĭă vērĭs. VERS. Nĭdūm pōnīt, Ităn flēbĭlĭtĕr gĕmēns, Infēlīx ăvĭs, ēt Cēcrōpĭæ dŏmŭs Æternum ŏppröbrĭŭm, quōd mălĕ bărbărās Rēgum ēst ūltă lĭbīdĭnēs. *H.* Sic Pandĭŏnĭæ rĕpĕtūnt ŭbĭ fīdă vŏlūcrēs Hospĭtĭă. *St.* Tignĭs nĭdūm sūspēndat hĭrūndō. *V.* Pĕnnīs ălta ătrĭă lūstrat hĭrundō. *Id.* Vērĭs ēt ădventūm nĭdĭs cantārĭt hĭrundō. *Col.* Quæ tĕctīs Bistŏnĭs ālēs Rĕsĭdēns sūmmīs, ĭmplă dīrī Fūrtă mărītī gārrŭlă dĕflĕt. *Sen. Voy.* Philomela. ‖ *qqf.* Prōcnē, *à l'imitation des Grecs.* Cūpĭdōquĕ rĕvērtĭtŭr ōrĕ Ad mandātă Prōcnēs. *O.* (*Met.* VI, 467). Tēstīs sĭlvēstĕr ædŏn, Ătque ūrbānă Prōcnē. *Petr.* (*Sat.* 131). Cōlchĭs, ēt ōrbă Prōcnē. *Modestin.* (in *Anth.* I, p. 16).

Prōcnēsŭs, *sync. de* Prōcōnnēsŭs, ī. *f.* (Προκόννησος). *Proconèse, île de la Propontide.* Rēlĭgānt tōnsās, vĕlōquĕ Prōcnēssŏn. *V. Fl.* (III, 34). Săxĭsquĕ rĭgĕt Prōcnēsŭs ĭn ĭllă. *Prisc.* (*Peri.* 556. Ubi alii scrib. *Proconesus*).

† Prŏcŏ, ās, ārĕ. *Demander.* Quĭn, quōd pārērĕ mĕă vōs mājēstās prŏcăt. *L. Andr.* (apud *Non.* 1, 92). *Voy.* Procitum.

Prōcōnnēsŭs. *Voy.* Procnesus.

Prōcōnsŭl, ŭlis. *m. Proconsul.* Rōmam hăbĭtāns, gĕmĭnō prōcōnsŭlĭs aŭctŭs hŏnōrĕ. *Avien.* (in *Anth.* 1, p. 57). Hujŭs ĕgo ēt nātum ēt gĕnĕrŭm prōcōnsŭlĕ vīdī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 45). Ducĭtŭr ăntĕ ălĭŏs, prōcōnsŭlĕ pērfūrēntĕ, vīnctŭs. *Prud.* (*Peri.* 3694).

Prōcōnsŭlārĭs, ĕ. *De proconsul.* Prōcōnsŭlārī vērŏ dāntēm cŭlmĭnī. *Capel.* (IX, p. 336).

Prōcŏpĭŭs, ĭi. *m. Procope, nom d'homme.* Prōcŏpĭō gĕnĭtōrĕ mĭcās. *Sid.* (*Pan.* 98).

Prōcrĕātŏr, ōrĭs. *m. Créateur.*

Prōcrĕātrix, ĭcis. *f. Créatrice.* Ĭntŭs ŏccŭltĭs gŭbĕrnāt prōcrĕātrix vīrĭbŭs (*Pervig. Ven.* 64).

Prōcrĕātŭs, ă, ŭm. *Créé.* Tū fŏntĕ ĭn ĭpsō prōcrĕātŭs Pēgăsī. *Aus.* (*Epist.* 21, 10. Et *Pl. Rud* V, 1, 4). *Voy.* Natus.

Prōcrĕŏ, ās, ārĕ. *Engendrer, procréer.* Vērtĭt, ĕt hĭnc sēnsŭs ănĭmāntŭm prōcrĕāt ōmnēs. *Lr.* (II, 880). Tām mēntĕ dūră prōcrĕāvīt ăc tĕtră. *Cat.* (61, 3). Ătque ălĭquām, dĕ quă prōcrĕĕt, ănguĭs hăbĕt. *O. Voy.* Gigno. ‖ *Au fig.* Octō pŏrrō prōcrĕāntŭr. *T. Maur.* (*Ped.* 35, nempe pedes).

† Procrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Croître.* Ex ignī, tĕrra, ătque ănĭmā prōcrēscĕre, ēt ĭmbrī. *Lr.* (I, 715. *Id.* II, 366, et passim). *Voy.* Cresco.

Prŏcrĭs, ĭs. *f.* (Πρόκρις). *Procris, fille d'Érechthée, fut tuée par mégarde, à la chasse, par Céphale, son époux.* Pēctŏrĕ Prŏcrĭs ĕrāt, Prŏcrĭs mĭhī sēmpĕr ĭn ōrĕ. *O.* His Phædrām Prŏcrĭnquĕ lŏ·ĭs mœstāmque Ĕrĭphўlēn. *V.* Prŏcrĭn ădit. *O.* Vulnĕrā siccāt ădhūc Prŏcrĭs, Cĕphălĭquĕ crūēntăm Dīlĭgĭt ēt pĕrcūssā mănūm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 21. Cf. *Ov. Met.* VII, 695 *sq.*). *Voy.* Cephalus.

Prŏcrustēs, æ. *m.* (Προκρούστης). *Procruste ou Procuste, brigand de l'Attique, tué par Thésée.* Vīdĭt ēt ĭmmĭtēm Cĕphēsĭās ōrā Prŏcrustēn. *O.* Cēcrŏpĭīs mētŭs Tērrīs Prŏcrustēs. *Sen.* (*Thyest.* 1549. ‖ *Nom d'un peuple scythique.* Bisălta, Ostrōgŏthus, Prŏcrustēs, Sārmătă, Moschŭs. *Sid.* (*Pan.* 1081).

Prōcŭbŏ, ās, ŭī, ārĕ. *n. Se coucher en avant, se pencher, et au fig.* Prōcŭbăt hŏrrēndŭm Gĕtĭcō Grădīvŭs ĭn Hæmō. *Cl.* Spēlŭncæquĕ tĕgānt, ēt săxĕă prōcŭbĕt ŭmbrā. *V. Voy.* Procumbo, Immineo.

Prōcŭbŭī. *parf. mixte de* Procubo *et* Procumbo.

Prōcŭdō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Forger.* Ĭn tĕnŭĭă pōssĕ Mucrōnŭm dŭcī fāstĭgĭă prōcūdēndō. *Lr.* (V, 1263). Dūrŭm prōcūdĭt ārātŏr Vōmĕrĭs ōbtūsī dēntēm. *V.* Īrā Prōcūdĭt ēnsēs. *H.* SYN. Cūdŏ, ĕxcūdŏ, ĕxtrūdŏ, cōnfĭŏ, *par ext.* fābrĭcŏ, cŏquŏ, rĕcŏquŏ. PPH. Ignĕ ou ignī mōllĭŏ, rĕcŏquŏ. Fōrnācĕ, incūdĕ nŏvŏ. VERS. Pōsĭtĭs incūdĭbŭs ōmnēs Tēlă nŏvānt; rĕcŏquūnt pātrĭōs fōrnācĭbŭs ēnsēs, Ēt cūrvæ rĭgĭdūm fălcēs cōnflāntŭr ĭn ēnsēm. *V.* Quĭdquĭd ĕt ārgēntō fābrĭcātŭr, quĭdquĭd ĕt aurō ; Quĭd fĕrrūm călĭdī sōlvānt ătque ærā cămīnī. *Manil.* (Cf. *Virg. G.* IV, 170 *sq.* ; *Æ.* VIII, 441 ; *Ov. Met.* XII, 276 ; *Corn. Sev. Ætn.* 37 *sq.*). ‖ *Au fig. Forger, préparer, créer.* Signātŭm præsēntĕ nŏtā prōcūdĕrĕ nōmēn. *H.* Prōcūdam ĕgo hŏdīe hīnc mūltōs dŏlōs. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 20). Nēc pōtŭīssĕ prōpăgāndō prōcūdĕrĕ sæclă. *Lr.* (V, 854). Nēc nŏvă vīvēndō prōcūdĭtŭr ūllă vŏlūptās. *Id.* (III, 1095). SYN. Cūdŏ, fābrĭcŏ, gignŏ, etc. ‖ ? *Frapper, ébranler.* Nām quum mittĭtŭr (imago), ĕxtēmplō prōcūdĭt ăgĭtquĕ ærā. *Lr.* (IV, 246. Alii leg. *protrudit*).

Prōcŭl. *adv. Loin, au loin.* Ĭ prōcŭl hīnc, dīxit, nēc sācrōs pōllŭĕ fōntēs. *O.* Ōbĭtquĕ trŭcī prōcŭl ōmnĭă vīsŭ. *V.* Prōcŭl ă pātrĭā. *Id.* Quæque ĕst prōcŭl ūrbĕ Quīrīnī. *O.* SYN. Longē, lōngĭūs. ‖ *Au fig.* Bĕātŭs ĭllĕ quī prōcŭl nĕgōtĭīs. *H.* Ămbĭtiōnĕ prōcŭl. *Id.* Ā mĕ cūlpam hānc ĕssĕ prōcŭl. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 50). ‖ — dūbĭō. *Sans aucun doute.* Dispĕrtĭtă prōcŭl dūbĭō quŏquĕ vīs ănĭmāī. *Lr.* (III, 640. Etiam uno verbo scribuntur). SYN. Cĕrtŏ, etc. ‖ *qqf. Près, ou plutôt un peu loin.* Sērtă prōcŭl tantūm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* (*E.* 6, 16. Ubi *Serv.* vertit *prope, juxta. Id.* ad *Æ.* VI, 10). Quām prōcŭl ădstantēm, plēctrumquæ ĭmbĕllĕ tĕnēntĕm, Pēltātŭs ĭrrīdēns. *O.* Cŭjă vox sŏnāt prōcŭl ? *Pl.* (*Curc.* I, 2, 18). ‖ *De loin.* Ēt prōcŭl ē tŭmŭlō : Jŭvēnēs, quæ caŭsă sŭbēgĭt, etc. *V.* SYN. Longē, ēmĭnŭs. ‖ Non prōcŭl ĕst quīn. *Il n'est pas éloigné de.* Nōn prōcŭl ĕst quīn jām mānēs ŭmbrāsquĕ pavēscăt. *Sil.* ‖ *qqf. Long-temps.* Dūrābĭsnĕ prōcul, dŏmĭnōquĕ lĕgĕrĕ sūpĕrbō ? *St.*

Prōcŭlă. *Voy.* Proculus.

Prōcŭlcŏ, ās, ārĕ. *Fouler aux pieds.* Ĭncĭtă nēc dŏmĭnī mĕmŏrŭm prōcŭlcăt ĕquōrŭm. *V.* Crĕscēntī sēgĕtēs prōcŭlcăt ĭn hĕrbă. *O.* Ēt prōcŭlcātăs ŏbtĕrĕt dūrō pĕdĕ. *Ph.* SYN. Călcŏ, prōtĕrŏ, etc. *Voy.* Calco. ‖ *Au fig.* Ēt pŭlchrōs fāscēs sævāsquĕ sĕcūrēs Prōcŭlcārĕ. *Lr.* (V, 1252). Prōcŭlcĕt pĕdĭbŭs lētŭm. *Juvc.* (II, 224). Quī fātă prōcŭlcāvĭt. *Sen.* (*Phæn.* 193). *Voy.* Contemno.

Prōcŭlēĭa *ou* **Prōcŭlējă**, æ. *f.*, *et* **Prōcŭlēĭŭs** *ou* **Prōcŭlējŭs**, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* Discĭdĭum nōn ĕst hŏc, Prōcŭlēĭa : lūcrum ĕst. *M.* (X, 61). Vīvĕt ĕxtēntō Prōcŭlēĭŭs ævō. *H.* (Adde *Juv.* I, 40).

Prōcŭlīnă, æ. *f. Nom de femme.* Nōn nūbĭs, Prōcŭlīnă, sĕd fătĕrĭs. *M.* (VI, 22).

Prōcŭlŭs, ī. *m.*, *et* Prōcŭlă, æ. *f. Noms d'homme et de femme.* Ăd Prōcŭlī nĭtĭdos ŏfficĭōsĕ lărēs. *M.* (I, 71. Adde *Aus. Epig.* 15, 9). Lēctŭs ĕrăt Cōdrō Prōcŭlă mĭnŏr. *J.* (3, 205).

Prōcŭmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Se pencher en avant.* Prōcŭmbŭnt dīmĭdĭātī, dum appĕtunt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 167). Ōlli cērtāmĭnĕ sūmmō Prōcŭmbŭnt (*de remigantibus*). *V.* Nĕ grăvĭdīs prōcŭmbăt cŭlmŭs ārīstīs. *Id.* Grātŏs ăvĭdŭs prōcŭmbĭt ăd ămnēs. *V. Fl.* SYN. Ĭncumbŏ, ĭnclĭnŏr, prōpēndĕŏ. ‖ *Tomber en avant, tomber.* Ĕxănĭmīsquĕ trēmēns prōcŭmbĭt hŭmī bŏs. *V.* Prōcŭbŭīssĕ sŏlō Lўrnēssĭă mœnĭa dĕxtrā. *O.* Ēt procumbĕntēs ĭtĕrūm cōnsūrgĕrĕ tăxōs. *L.* SYN. Cădŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Rēs postquām procŭbŭĕrĕ mœæ. *O.* ‖ *Se coucher.* Procubŭit sŭdŏ vēnāndī fessŭs ĕt æstū. *O.* Prōcŭbŭit, sērāmquæ dĕdit pĕr mēmbrā quiētēm. *V.* SYN. Dēcumbŏ, rĕcumbŏ, cŭbŏ, etc. ‖ *S'agenouiller.* Ăntĕ pedĕs supplĕx procŭmbĭt ălūmnæ. *O.* Victă pŏtēs flĕxō procŭbŭīssĕ gĕnū. *Id.* Prōcumbĕrĕ templīs. *Tib.* (1, 5, 41). *Voy.* Genu. ‖ *qqf. Fondre sur.* Quŏd rŭĕt in tĕrgum, vēl quŏs procumbĕt in ārmōs ? *M.* (I, 61). Pārtī ĕx ūnā prōcumbĭt ĕt ŭrgĕt. *Lr.* (VI, 556, de vento. Perperam nonnulli, cum *Lambino*, leg. apud Nostrum, IV, 950, *poplitesque* prōcumbunt : cujus monstri ne apud seriores quidem exemplum invenias. Lege cum aliis *recumbunt*, vel *cubanti*).

Prōcūrātŏr, ōris. *m. Intendant, administrateur.* Ĭndē prōcūrātŏr nīmĭum quŏquĕ mūltă prōcurat. *O.* Prōcūrātōrēm vultu quī præfĕrat ipso. *M.* (V, 72). ‖ *qqf. Gouverneur d'un mineur.* Prōcūrātŏr ĕrām Lēpĭdæ, morēsquĕ rĕgēbam (*Anth.* II, p. 239).

Prōcūrŏ, ās, ārĕ. *Soigner.* Nūtrīcēs pŭĕrōs ĭnfāntēs mĭnūtŭlōs Dŏmī ŭt prōcūrēnt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 28). Ĕxercēnt ĕpŭlīs lætī famŭlōsquĕ prōcūrānt. *Att.* (apud *Macr. Sat.* 1, 7). Lætī bĕnĕ gĕstīs cōrpŏrā rēbŭs Prōcūrātĕ, vīrī. *V. Voy.* Curo. ‖ *Travailler.* Pārs ĭndī prōcūrāt sēgmĭnă dēntīs. *Avien.* (*D. T.* 1316). ‖ *qqf. avec le dat.* Bĕnĕ prōcūrās mihī. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 37). ‖ *Purifier par des expiations, détourner une chose funeste.* Ĭpsĕ prōcūrāvī nĕ pōssēnt sæva nŏcērĕ sōmnĭă. *Tib.* (1, 5, 13). Si procūrārĕ vīs ōstēntūm, vīllĭcĕ. *Ph.* His făcĭtō mĕă tēlă prōcūrēs. *O.* SYN. Plŏ, ĕxpĭŏ.

Procūrrŏ, ĭs, rī, sŭm, rĕrĕ. *n. Courir en avant, surtout en parlant de soldats.* Ēt conferrĕ mănum ēt prōcūrrĕrĕ longĭŭs aūdēnt. *V.* Quōs ăgmĭnă cōntrā Prōcūrrūnt. *Id.* Nūnc lēvĭs ĭntēstō prōcūrrĭt ĭn ăgmĭnă cūrrŭ. *V. Fl.* In jŭs prōcurrūnt. *H.* Ĭn frētă prōcurrō, vīx mĕ rētĭnēntĭbŭs ūndīs. *O.* In marĕ ceū cēlsŭs prōcūrrĕrĭt Apēnnīnŭs. *H.* Ălternō prōcūrrēns gūrgĭtĕ pontŭs. *V. Voy.* Curro. ‖ *Avancer, être saillant.* Tĕrrā trĭbŭs scŏpŭlīs văstŭm prōcūrrĭt ĭn æquŏr. *O.* Săxīs ĭn prōcurrentĭbŭs hærsĭt. *V.* SYN. Ĕxcurrŏ, ĕxstŏ, prōmĭnĕŏ.

Prōcursŭs, ūs. *m. Course.* Prōcursū răpĭdō, cōnjectīs ēmĭnŭs hastīs, Ĭnvādŭnt martĕm. *V.* Procursū cōncĭtŭs axīs. *Id.* Făcĭlēs stĕrnit procursĭbŭs hĕrbās. *St.* SYN. Cursŭs, ĭmpĕtŭs.

Prōcurvŏ, ās, ārĕ. *Courber en avant.* Cēlsŭm prōcūrvat Ăgўllĕă Tўdeus. *St.* Pōmĭfĕrīquĕ sĭmŭl prōcūrvānt brāchĭă rāmī. *Tert.* (*Gen.* 14).

Prōcurvŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Ĕxōrĭtŭr prōcūrva ĭngēns pĕr littŏrā flĕtŭs. *V.* Prōcūrvam ĕxspĕctāns fălcēm. *Id. Voy.* Curvus.

Prōcŭs, ī. *m. Celui qui demande une fille en mariage, prétendant.* Ēn quĭd ăgam ? rūrsŭsnĕ prōcŏs ĭrrīsă prĭōrēs Ĕxpĕrlar ? *V.* Mulcrorum frustră vōtīs ŏptātă prōcōrum. *O.* Spĕ prōpĭōrĕ tōrī, mātĕr sōlērtĭŏr ōrnăt, Ădvĕnĭēntĕ prŏco. *Cl.* VERS. Multī illăm măgno ē Lătĭō totăquĕ pĕtēbant Aūsŏnĭa ; pĕtĭt ănte ălĭos pulchērrĭmŭs ōmnēs Tūrnus. *V.* Cōnnūbĭīs ămbĭrĕ Latīnūm. *Id.* Mīlĕ prŏci cŭpĭūnt. *O.* Nām tē... Ăd sānctă lēcti jūra legĭtĭmī pĕtīt.

Sen. ‖ *Les prétendans de Pénélope.* (*Hor. Od.* I 11, 10, 11; *Sat.* II, 5, 7.)

Prŏcŭrsātĭo. *Voy.* Procrustes.

Prŏcyŏn. *m.* (Προκύων). *Constellation qui paraît avant la canicule.* Ăntĕcănis, Grāĭō Prŏcyŏn quī nŏmĭnĕ fĕrtŭr. *Cic.* (*Arat.* 221). Jām Prŏcyŏn fŭrit. *H.* Ăt Prŏcyŏn ōrĭĕns, etc. *Man.* (V, 197. Qui semper recto casu; nec *Procyonis* dici posse videtur, si Græci nominis meminerimus). SYN. Ăntĕcănis. *Voy.* Canicula.

† Prōdeāmbŭlō, ās, ārĕ. *n. S'avancer.* Prōdeāmbŭlāre hŭc lŭbĭtum ĕst. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 4).

Prōdĕō, is, īvī *ou* ĭi, ĭrĕ. *n. S'avancer, aller en avant.* Ōbvĭă prōdīrĕrām rĕdūcī tĭbī. *O.* Īllæ tāntūm prōdīrĕ vōlāndō (columbæ). *V.* Indĕ, trūcēs Gălli, sōlĭtum prōdistis in hōstĕm. *L.* SYN. Prōcēdō, prōgrĕdĭŏr. *Voy.* Eo. ‖ *Au fig.* Ĕst quādām prōdīrĕ tĕnŭs, sī nōn dătŭr ūltrā. *H.* ‖ *Sortir.* Heūs, Stăphўlă, prōdī ătquĕ ostĭum hpĕrī. *Pl.* (*Aul.* II, 6, 1). Gĕlĭdă Nūmă prōdīt ăb āntrō. *O.* Quūm fōrĭbŭs prōdīrĕt ămātŏr. *Id. Voy.* Exeo. ‖ *Paraître, être mis au jour, naître, et au fig.* Nōvæ quæ prōdĕūnt cōmœdĭæ (*Prol. Pl. Cas.* 9). Jāmquĕ nŏcēns fĕrrūm fĕrrō quĕ nŏcēntĭŭs aūrūm Prōdĭĕrānt. *O.* Quūm tōt prodĭĕrint prētĭō lĕvĭōrĕ cŏlōrēs. *Id.* Jăvĕnūmquĕ prodīs Pūblĭcă cūră. *H.* *Voy.* Appareo, Nascor. ‖ *Être saillant.* Immŏdĭcō prōdĭbānt tŭbĕrĕ tăli. *O.* SYN. Prōmĭnĕō, ĕxstō. ‖ *S'élever.* Prodĭt ĕt ĭn sūmmūm sēmĭnĭs hĕrbă sŏlŭm. *O.* *Voy.* Surgo.

Prōdĕssĕ, etc. *Voy.* Prosum.

Prodĭgĭālĭs, ĕ, *et* Prōdĭgĭōsŭs, ă, ŭm. *Prodigieux, merveilleux.* Dīræque ĕtĭām fŭgĕrĕ vŏlūcrēs Prōdĭgĭālĕ nĕmŭs. *St.* Flāgrānt ēlĭdĕrĕ săxīs Prōdĭgĭālĕ căpŭt. *Cl.* Prōdĭgĭōsă lŏquŏr vĕtĕrūm mīrācŭlă rērūm. *O.* Ōraquĕ Tărtărĕi prōdĭgĭōsa cănis. *M.* (V, 34). SYN. Mōnstrōsŭs, pōrtēntōsŭs. ‖ *n. pris adv.* Prodĭgĭālĕ cănēns. *St.* Prodĭgĭālĕ rūbēns (cometes). *Cl.*

Prodĭgĭālĭtĕr. *D'une manière merveilleuse.* Quī vārĭārĕ cŭpit rēm prodĭgĭālĭtĕr ūnăm. *H.*

Prodĭgĭōsŭs. *Voy.* Prodigialis.

† Prodĭgĭtās, ātĭs. *f. Prodigalité.* Nēquĭtĭa ōccŭpăt hōs, pĕtŭlāntĭă prodĭgĭtāsquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 695).

Prodĭgĭum, ĭi. *n. Prodige.* Prōdĭgĭĭs ăctī cœlēstĭbŭs, ōssă plăbūnt. *V.* Ănxĭă prodĭgĭĭs tūrbātŭs pectŏra Cœlx. *O.* SYN. Monstrum, portēn ŭm, signŭm, mirăcŭlă. ‖ *Monstre.* Tū Crēssĭă măctās Prodĭgĭă. *V.* Prodĭgĭŭmquĕ trĭplĕx (de Geryone). *O.* *Voy.* Monstrum.

Prōdĭgō, ĭs, ēgī, ĭgĕrĕ. *Dépenser, prodiguer.* Quī sūum prōdĭgĕrit. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 60. *Id. Aul.* II, 8, 10). Qui hic ăntĕpărtă pătrīă pĕrēgrĕ prodīgunt. *Nœv.* (apud *Char.* 2, 189). Bĕllōquĕ părāta Prodīgĕre in bĕllŭm făcĭlĭs. *Sil.* SYN. Effundō, prōfundō, etc. *Voy.* Decoquo.

Prodĭgŭs, ă, ŭm. *Prodigue.* Prōdĭgă nōn sēntĭt pĕrēuntēm fāmŭlă cēnsūm. *J.* (6, 362). Pōēmă Quis tam ridĭcŭlūm tām cărĕ prodĭgŭs ēmĭt? *H.* Prodĭgŭs ærĭs. *Id.* SYN. Effusŭs, prōfūsŭs, lūxurĭōsŭs, discinctŭs, lăxŭs, *qqf.* nĕpos, pērdŭcŭs, P. H. Non pārcŭs. PHR. Sēd fīnem impōnĕ non sĕrvāt prodĭgă Rōmă. *J.* Mūlti prodĭgŭs aūri. *Boet. Voy.* Luxus. ‖ *Au fig.* Ārcānīquĕ fŭdēs prodĭga. *H.* Nōscēndi prodĭgŭs. *St.* ‖ *Prodigue de son sang, de sa vie.* Sānguĭnis ātquĕ ănīmæ prodĭgĕ Gāllĕ tŭæ. *O.* Ănĭmæquĕ măgnæ Prodĭgŭm. *H.* Vītæ prodĭgă vīrtūs. *St.* PHR. Nōn ăvārŭs. ‖ *Libéral, qui fournit en abondance.* Prōdĭgă dīvĭtĭās ălĭēnātăquĕ mūltă tĕllŭs Sŭggĕrĭt. *O.* Lătĭcŭm quōrum ĕst haud prodĭgă tĕllŭs. *Sil.* SYN. Lārgŭs, ăbūndāns. ‖ *Excessif en grosseur, en longueur, etc.* Cuī prōdĭgă nūtăt Ālvŭs. *Aus.* (*Idyl.* 10, 104). Crūrĭbŭs ĕxīlĭs, spătĭōsă prodĭgă plāntă (*Moret.* 35). ‖ *Inutile.* Dētĕrĭōr quī vīsŭs, ēum nē prodĭgŭs ōbsĭt, Dēdŏ nĕci. *V.*

† Prōdĭnūnt. *arch. pour* Prodeunt. Prōdĭnūnt fāmŭlī; tūm cāndĭdă cērĕă lūcēnt. *Enn.* (apud *Fest.*).

Prōdĭtĭō, ōnis. *f. Trahison.* Glōrĭă, quēm fālsă sūb prōdĭtĭōnĕ Pĕlăsgi. *V.* Prōdĭtĭōnĕ pŏtēns. *O.* SYN. Pĕrfĭdĭă, dŏlŭs, fraŭs.

Prōdĭtŏr, ōris. *m. Qui décèle, revèle, indiscret.* Ēt vēnĭām cŭlpæ prōdĭtŏr ĭpsĕ mĕæ. *O.* Prōdĭtŏr ĭn mĕdĭō Tāntălŭs ămnĕ sĭtĭt. *Id.* Prōdĭtŏr ĭntĭmō Grātŭs pŭĕllæ rīsŭs ăb ăngŭlō. *H.* SYN. Index. ‖ *Qui découvre, avertit.* Ānsĕr Prōdĭtŏr ŏccŭlti tĕnĕbrōsă nŏctĕ pĕrīcli. *Prud.* (*Sym.* 1512). SYN. Index, mōnĭtŏr. ‖ *Traître, perfide.* Prōdĭtŏr ŭt sævī pĕrfĭt aūrīgă tўrānnī (*Ibis*, 371). Fāllĕrĕt aūgŭstās ŏccultŭs prōdĭtŏr aūrēs. *Cl.* EP. Infidus, pĕrfĭdŭs, fāllāx, mendāx, ĭmplŭs. *Voy.* Fallax, Perfidia.

Prōdĭtrīx, ĭcis. *f. Qui revèle, trahit.* Fāmă nām tĕrrās ĭn ōmnēs pĕrcŭcŭrrit prōdĭtrīx. *Prud.* (*Peri.* 22).

Prōdĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du suivant. Produit à la lumière, montré, découvert, manifesté.* Quid dūbĭtās tāndĕm quin ĕxtrā prōdĭtă cŏrpŭs. *Lr.* (III, 903). Ēmĭnĕt indĭcĭō prōdĭtă flāmmă sŭō. *O.* Sŏcĕrūmquĕ ĕxtĕrrŭit ingens Prōdĭtă vōx. *V. Fl.* ‖ *Engendré, né.* Quid pŭĕr ădmĭsit tām paūcis prōdĭtŭs hōrīs? *O.* Nōstrō prōdĭtă pārtŭ. *Id.* SYN. Ēdĭtŭs, etc. *Voy.* Natus. ‖ *Répandu.* Prōdĭtă pēstis. *V. Fl.* ‖ *Livré, trahi, abandonné.* Tē conjŭx nātæquĕ mānēnt: ĕgō prōdĭta ōbĭbō. *V. Fl.* Primō quæ prōdĭtă sōmnō (tentoria). *V.* Clўpĕi trānsfixō prodĭtŭs ærĕ. *Sil.* ‖ *qqf. Qui penche en avant.* Inclĭnātă mĭnēnt ĭn ēamdēm prōdĭtă pārtĕm. *Lr.* (VI, 562).

Prōdō, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. *Produire à la lumière, tirer, montrer, indiquer, découvrir, et au fig.* Ănte ălĭquā, tānquām pārtŭm, quōd prōdĭtŭr ēxtrā. *Lr.* (II, 931). Cōndĭtă lētĭfĕrīs prodĭt mĕdĭcāmĭnă cistīs. *V. Fl.* Ăltō sūspĕrīă prōdīs Pectŏrĕ. *O.* Eūrus ăb ōccāsū, zĕphўrus sē prōdăt ăb Indĭs. *Cl.* Tūă tē bŏnă cōgnўă prodūnt. *O.* Crīmĕn prōdĕrĕ vūltū. *Id.* SYN. Āpĕrĭō, pāndō, ōstēndō, dētĕgō, ĕxsĕrō, ēdūcō, prōdĕrō, prōfĕrō, etc. *Voy.* Detego. ‖ *Annoncer.* Mūrmŭră vēntūrōs naūtīs prōdēntĭă vēntōs. *V. Voy.* Portendo. ‖ *Transmettre.* Prodĕrĕ rĭtūm. *O. Voy.* Trado. ‖ *Livrer.* Ăd mōrtēm sī tē... Prōdīdĕrim. *V.* Ūnĭus ŏb īrăm Prōdūmŭr. SYN. Trādō, projĭcĭō, dŭdō. ‖ *Trahir, tromper, abandonner.* Nēc jām cŭmjŭgĭum ăntīquūm, quōd prōdĭdit, ōrō. *V.* Prōdānne ĕgō rēgnă pārēntĭs? *O.* Nullă tŭōs currŭs fŭgă sīgnĭs ĕquōrŭm Prōdĭdit. *V.* Prōdĭdit Œnōmāī dēcĕptum Mўrtĭlŭs ăxēm. *Cl.* Sēd văni frīgēntem ĭn mīrtĕ sēnēctam Prodĕbānt ictŭs. *Sil.* SYN. Fallō, dēcĭpĭō, dĕsĕrō, rĕlinquō, dēstĭtŭō. ‖ *Perdre, ruiner.* Non ĭn spĕrāndo cŭpĭdē rēm prōdĕrĕ sūmmām. *Enn.* (apud *Fest.* in *Prodit*). Prĭūs prodlĭtūrūm tē tūām vītam. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 70). SYN. Projĭcĭō, pērdō. ‖ *Prolonger.* Ūt ălĭquōt sāltēm nūptĭīs prōdăt dĭēs. *Ter.* (*And.* II, 1, 13). Pōsītne ēlăbī, ăn pŏrrō prōdēndă dĭēs sĭt. *Lucil.* (apud *Donat.*

ad *Ter.* I. cit.). SYN. Prōfĕrō, prōdūcō. || *Propager.* Gĕnŭs ălto ā sănguĭnĕ Teucrī Prōdĕrĕt. *V. Voy.* Propago 1.

Prōdūcŏ, ĕs, ĕrē. *Enseigner publiquement.* Vīrtūs pōst nūmmōs : hæc Jānŭs sūmmŭs ăb īmō Prōdūcĕt. *H.*

Prōdūcŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ĕrē. *Conduire dehors, faire sortir.* Ubĭ sūnt īstī, quōs ānte ædēs hūc jŭssī prō ūcī fōrās? *Pl.* (*Capt.* II, 2, 2). Vĕlŭt ălĕs, ăb ăltō Quæ tĕnĕrām prōlĕm prōdūcit ĭn ăĕrā nĭdō. *O.* Quēm nĕ tŭŏs prōdūcăt ĭn mĕdĭŭm tĭmōr. *Sen.* (*Troad.* 516). SYN. Prōmōvĕō, prōfĕrō, ēdūcō. || *En partic. Faire sortir pour le combat.* Quūm gĕmĭnōs prōdūcĕrĕt Ārrĭă nātōs. *Pp.* (IV, 1, 85. Adde *Pl. Amp.* I, 1, 62). || *Pour le mariage.* Sŏcĭāquĕ nūrūm prōdūxĭt ăb aūlā. *Cl. Voy.* Duco. || *Élaler pour vendre.* Sērvōs Ōmnēs prōdūxī ăc vēndĭdī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 92. *Id. Eun.* I, 2, 53). || *Reconduire, accompagner.* Prōdūcēsquĕ vīrum, dăbĭt, ēt māndātă rĕvērtī. *O.* Lōngūm prōdūcĕrĕ fūnŭs Ăd tūmŭlūm. *L.* Tĕquĕ Ăd sŭă Caūcăsĕæ prōdūcŭnt flūmĭnă nўmphæ. *V. Fl.* SYN. Dēdūcō, cōmĭtŏr, sĕquŏr. || *Mettre au jour, engendrer, produire.* Quālĭă nūnc hŏmĭnŭm prōdūcit corpŏră tēllūs. *V.* Pārtŭs Lātĭæ prōdūcĕrĕ mātrēs. *Sil.* Sī tĕ Thērsītæ sĭmĭlĕm prōdūcăt Achĭl ēs. *J.* (8, 271). SYN. Gignŏ, pārĭŏ, gĕnĕrō, etc. *Voy.* Gigno. || *Élever, faire l'éducation.* Aūdīēntēm dīcto, mātĕr, prōdūxistī fĭlĭam. *Pl.* (*As.* III, 1, 40. Et *Ter. Ad.* III, 2, 16). Ēt lævō mŏnĭtū pŭĕrōs prōdūcĭt ăvārōs. *J.* (14, 228). *Voy.* Educo 1. || *Au fig. Produire, faire.* Dīră quŏd ēxēmplūm fĕrĭtās prōdūxĕrĭt ævō. *J.* (15, 32). || *Produire, élever aux grandeurs.* Hŏs ămăt (Fortuna), hīs sē Īngĕrĭt, ătquĕ sŭōs rĭdēns prōdūcĭt ălūmnōs. *J.* (6, 607). *Voy.* Promoveo. || ? *Mettre par devant, approcher.* Nĕc dūbĭtă tĕrĕtī scāmnŭm prōdūcĕrĕ lēcto. *O.* Frīgĭdă dāmnātæ prōdūxĭt nūbĭlă mēnti. *St.* (*Silv.* V, 3, 13. Sed alii leg. *præducunt*, quod pro vero habeo in hoc et al.is). || *Conduire à un terme.* Tēmpŭs ĕt ĭn cānās sēmĕn prōdūcĭt ārīstās. *O.* Ăd flāmmās ănĭmă prōdūcĭt ānĭlī (ignes). *Id.* Prōrsŭs jucundē cœnām prōdūxĭmŭs īstām. *H.* || *Prolonger.* Cĭăthōs sōrbillāns paūlātim hūnc prōdūcām dĭēm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 52). Gaūdēs nōctēm prodūcĕrĕ vīnō. *M.* (II, 89). Ābnēgăt ĕxcisă vītām prōdūcĕrĕ Trōjă. *H.* Ūt hŭic mălĕ ălīquām prodūcăm mōram. *Ter.* (*And.* III, 5, 9). SYN. Protrahŏ, prōfĕrō, dĭffĕrō, trāhō, prōrŏgō, ēxtēndō, prōlātō. || *Remettre quelqu'un, le bercer d'un vain espoir.* Mē fālsă spē prōdūcĕrēs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 24). || *Faire avancer.* Tēnŭēm prōdūcit ĭn æquŏră lĭnguam (Hesperia). *L.* SYN. Protēndō, prōfĕrō, ēxtēndō. || *Allonger.* Dēntĭbŭs ăntīquās sōlĭtŭs prōdūcĕrĕ pēllēs. *M.* (IX, 75). Illē sŭpĕrcĭlĭum... Ōbliquă prōdūcit ăcū. *J.* (2, 93). SYN. Ēxtēndō, etc. *Voy. ce mot.* || *Rendre une syllabe longue.* Aut prodūcātŭr, quæ nūnc corrĕptŭs ēxit. *O.* Prodūc pænĕ sŭpŕēmăm. *T. Maur.* (*Met.* 302). SYN. Prōtrahŏ. PPH. Prōdūctăm, lōngăm ĕflĭcĭŏ.

Prōdūctĭō, ōnis. *f. Allongement d'une syllabe.* Prōductĭō longis darĕt ūt tēmpŏra bīnă. *T. Maur.* (*Litt.* 41).

Prōdūctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Produco (Quosdam legere *productem* apud *Ter. And.* III, 5, 9, ubi alii *producam*, testatur *Donat.*)

Prōdūctŭs, ă, ŭm. *Conduit ou mis devant, produit, etc.* Fātālīs ārēnæ Mūnĕrĭbŭs nōn īrā vĭtŭs cōncŭrrĕrĕ cōgīt Prōductōs. *L.* Gĕnĭtrīxquĕ sŭo rĕddī grĕmĭō Mŏdŏ prōductōs vīdīt ălūmnōs. *Sen.* (*OEd.* 746). || *Allongé, long.* Nēvĕ mĭnŏr, neū sīt quīntō prōductĭŏr āctŭ Fābŭlă. *H.* Grātĭŏr ĕst frūctŭs quēm spēs prōductĭŏr ēdĭt. *Prosp.* (*Epig.* 66, 5). SYN. Lōngŭs. || *f. En partic. Syllabe longue.* Sūggĕrĭt ēt tēmpŭs quāntūm prōductă sŏlēbăt. *T. Maur.* (*Met.* 814. *Id. Litt.* 60). SYN. Lōngă.

Prōdŭxĕ. *sync. pour* Produxisse. (*Ter. Ad.* IV, 2, 22.)

? Prōbĭă. *Voy.* Præbia.

Prœlĭārĭs, ĕ. *De combat.* Mœæ pūgnæ prœlĭārēs ōbtrĭtæ jăcēnt. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 17).

† Prœlĭŏ, ās, ārĕ. *Comme* Prœlior. Ītă mōrtālēs ĭntĕr sē pūgnānt, prœlĭānt. *Enn.* (apud *Non.* 7, 38. Obsoletum verbum agnoscit *Prisc.* 8, 799).

Prœlĭŏr *ou* Prælĭŏr, ārĭs, āri. *d. Combattre.* Hīc prœlĭāntĕ ĕxĕrcĭtu. *Prud.* (*Cath.* 1878). SYN. Dēprœlĭŏr, pūgnō. *Voy.* Pugno.

Prœlĭum *ou* Prælĭum, ĭi. *n. Combat, combats, guerre.* Sēd mĕtŭō nē sērō vĕnĭām, dēpūgnātō prœlĭō. *Pl.* (*Men.* V, 6, 31). Ōlīm rēsūmptō prœfĕrōcēs prœlĭō. *Aus.* (*Epist.* 15, 13). Ēndŏpĕrātōrēs pūgnārē ăc prœlĭa ōbīrē. *Lr.* (IV, 964). Quēmquĕ sŭæ rāptūnt scĕlĕrāta ĭn prœlĭă caūsæ. *L.* Quūm cānĕrēm rēgēs ēt prœlĭă. *V.* SYN. Cērtāmĕn, pūgnă. *Voy.* Pugna, Bellum. || *Combats entre animaux.* Īlli ăltĕrnāntēs mūltă vī prœlĭă mīscēnt (tauri). *V.* Īmbēllēs dānt prœlĭă cērvi. *Id.* || *Au fig.* Ōmnĭă vēntōrŭm cōncŭrrĕrĕ prœlĭă vīdi. *V.* Quīd mĕcŭm cērtă prœlĭă mēntĕ gĕrīs? *O.* Sēd quĭd cēssāmŭs prœlĭŭm cōmmĭtĭĕrĕ? *Pl.* (*Pers.* I, 3, 32, de parasito ad epulam se accingente). || *qqf. Guerriers.* Ārmĭgĕră prœlĭă sēvīt hŭmō. *Pp.* (III, 9, 10. Adde *Stat. Th.* I, 8).

Prœtĭdĕs, ŭm. *f. pl.* (Προιτίδες). *Les trois filles de Prœtus, qui, atteintes de délire pour avoir osé se comparer à Junon, se croyaient changées en génisses et furent guéries par Mélampe.* Prœtĭdĕs ĭmplērūnt fălsīs mūgĭtĭbŭs ăgrōs. *V.* Prœtĭdās ăltōnĭtās pōstquām pĕr cārmĕn ĕt hĕrbās Ērĭpŭīt fūrĭīs. *O.* (Adde *Sen. OEd.* 486).

Prœtŭs, ī. *m.* (Προῖτος). *Prœtus, avait usurpé le trône d'Argos sur son frère Acrisius, et fut pétrifié par Persée.* Ācrīsĭŏnæās Prœtŭs pŏssēdĕrăt ārcēs. *O.* (Adde *St. Th.* IV, 589).

Prŏfānātŏr, ōris. *m. Eccl. Profanateur.* Cēdĕ, prŏfānātŏr Chrīstī. *Prud.* (*Apot.* 246).

Prŏfānŏ, ās, ārĕ. *Profaner.* Scĭlĭcĕt ōmnĕ sācrūm mōrs ĭmpōrtūnă prŏfānāt. *O.* Spērnĭtquĕ dĕūm, fēstūmquĕ prŏfānāt. *Id.* Rārā prŏfānātās ĭnspĕctānt nūmĭnă tērrās. *St.* SYN. Vĭŏlō, pōllŭō, tĕmĕrō.

Prŏfānŭs, ă, ŭm. *Profané, profane.* Cōlŭī vēstrōs sī sēmpĕr hŏnōrēs, Quōs cōntra Æncādæ bēllō fēcērĕ prŏfānōs. *V.* Mixtāquĕ ērăt flāmmæ flāmmæ prŏfānă plæ. *O.* Miscēbis sācrā prŏfānīs. *H.* SYN. Prŏfānātŭs, ĭmpĭŭs. || *Homme qui n'est pas initié, profane.* Prŏcŭl ō, prŏcŭl ēstĕ prŏfānī. *V.* Quis cĕrĕris rĭtŭs aūsĭt vulgārĕ prŏfānīs? *O.* || *Impie, criminel.* Nām templă prŏfānŭs Īnvĭă cūm Phlĕgўās făcĭēbăt Dēlphĭcă Phŏrbās. *O.* Ăltĕrnāquĕ rēgnă prŏfānīs Dēcērtāta ŏdĭīs. *St.* SYN. Ĭmpĭŭs, scĕlĕrātŭs, nĕfāndŭs, etc. || *De mauvais présage.* Tēctōquĕ prŏfānŭs Īncŭbŭit būbō. *O.* (*Id. Met.* V, 543). *Voy.* Infaustus. (Primam semper corripi testatur et *Gell.* 2, 17.)

Prŏfārĭs, ātŭr, ārī. *d. Dire, parler.* Tūm brĕvĭtĕr Dīdō, vultūm dēmissă, prŏfātŭr. *V.* Quĭbŭs

illĕ prŏfātŭr. *O. Voy.* Loquor. ‖ *qqf. Annoncer, prédire.* Pȳthia quæ tripŏde ex Phœbi laurŏquĕ prŏfātŭr. *O.* Quăndŏ dĭes ădvĕnĭĕt quĕm prŏfātă Mŏrta ĕst. *L. Andr.* (apud *Gell.* 3, 16).

Prŏfātŭm, ī. *n. Sentence, précepte.* Pārĕt præcluĭbŭs lĭbēns prŏfātis. *Capel.* (1, p. 10). SYN. Effātum.

Prŏfātŭs, ă, ŭm. *part. de* Profari. *Qui a dit.* ‖ † *Dit.* Quănquām sūnt ā mē multă prŏfātă, Multă tămĕn rĕstant. *Lr.* (VI, 80).

Prŏfātŭs, ūs. *m. Parole, parler, langage.* Effrēnō nūbēs æquārĕ prŏfātū. *St.* Quăm fatīlŏquō Dīctĕ prŏfātū Vērsŭs Hŏrātī! *Aus.* (*Prof.* 6, 51). Quīd nunc prŏfātū vōcis incĕrtō sŏnās? *Sen. phil.* (*Apocol.*).

Prŏfĕci. *parf. de* Proficio.

Prŏfĕctĭō, ōnis. *f. Départ.* (*Pacuv.* apud *Cic. Div.* 1, 14.) *Voy.* Discessus.

Prŏfĕctō. *adv. Certes, assurément.* Illĕ prŏfĕctō Rĕdděrĕ pĕrsōnæ scit cŏnvĕnĭĕntĭă cuīquĕ. *H.* Năm quos quæquĕ darēnt mōtūs, pĕpigĕrĕ prŏfĕctō. *Lr.* (I, 1023). Prŏfĕcto ĕdĕpŏl ĕgŏ nunc prŏbe ăbĕō. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 33). SYN. Sānĕ, cĕrtō, næ, ōmninō, plānĕ.

1. Prŏfĕctūrŭs, ă, ŭm. *de* Proficiscor. *Devant partir.*

2. Prŏfĕctūrŭs, ă, ŭm. *de* Proficio. *Qui sera utile.* Non prŏfĕctūrās tĕndĕbăt ăd æthĕră pălmas. *O. Voy.* Utilis.

1. Prŏfectŭs, ă, ŭm. *part. de* Proficiscor. *Qui est parti, venu.* Essĕ vĕlit Tўrĭis ūrbĕm Trōjāquĕ prŏfectis. *V.* Ăd bĕllă prŏfectŭs. *O.* ‖ *Issu de.* Ărcădĕs hĭs ōris, gĕnŭs ă Pălāntĕ prŏfectum. *O.* SYN. Ortŭs, ŏrĭundŭs.

2. Prŏfectŭs, ūs. *m. Succès, avantage.* Vērbăquĕ prŏfectū dissimŭlātă cārent. *O.* Tĕr sinĕ prŏfectū vŏlŭit, etc. *Id.* SYN. Effectŭs, ūtĭlĭtās. ‖ † Prŏfectŭs. Pĕllexi ut mitĕs pĕtĕrent pĕr ămārā prŏfectŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 71).

Prŏferŏ, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter en avant, faire sortir ou paraître.* Vin' prŏferri patĕrām? Prŏferri vŏlŏ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 137). Quīd prĕmăt obscūrum lūnæ, quid prŏferăt ōrbĕm. *H.* Nunc prŏferrĕ căput, sūmmō mŏdō gurgĭtĕ nārē. *O.* Nŏx sĭmŭl ăstrĭfĕrās prŏfert mortălĭbŭs ūmbrās. *V. Fl.* Horrēndŏs primŭs qui prŏtŭlĭt ēnsĕs. *Tib.* (I, 10, 1). SYN. Effĕrŏ, ēdūcŏ, promŏ, exsĕrŏ; prōmŏvĕŏ. ‖ — mē. *Se montrer.* Quŏ lætă Vĕnŭs sē prŏferat āstrō. *J.* (6, 569). *Voy.* Appareo. ‖ — pĕdĕm, grădŭm, etc. *S'avancer.* Nĕc prŏferrĕ pĕdem, nĕc rĕvŏcārĕ licĕt. *Rutil.* (1, 344). Grădum prŏferām. *Pl.* (*Men.* V, 2, 22). Nunc qui fiat, ŭti pāssŭs prŏferrĕ quĕāmŭs. *Lr.* (IV, 875). Ūndĕ pĕdĕm prŏferrĕ pŭdor vĕtĕt, aŭt ŏpĕris lex. *H.* (*A. P.* 134, translate. Alii non probabiliter, *referre*). ‖ *Produire, proposer, offrir.* Sēd sī tĭbi mīnæ vīginti ārgentī prŏferēntŭr. *Pl.* (*As.* III, 3, 61). SYN. Promŏ, propŏnŏ. ‖ *qqf. Créer, produire.* Quæ nĕquĕ jām frondēs, vĭridēs nĕc prŏferĕt ūmbrās. *V. Fl. Voy.* Gigno. ‖ *Au fig. Montrer, découvrir, produire, créer.* Prŏferĕt in lūcĕm spĕcŭlŏsă vŏcābŭlă rērŭm. *H.* Nunc si hŏc palăm prŏferīmŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 41). Et cultum doctŏ pĕctŏrĕ prŏfĕr ŏpŭs. *M.* (1, 26). SYN. Ēdŏ, promŏ, exprŏmŏ, effĕrŏ, prŏdūcŏ, ostendŏ *ou* gignŏ. ‖ *Dire, énoncer.* Tăndem ŭt mŏx mœstās pŏtŭit prŏferrĕ quĕrēlās. *L.* Quī lĭbĕră pŏssĕt Vērba ănimī prŏferrĕ. *J.* (4, 90). Tūnc illă tălĕm prŏtŭlit sēntēntĭăm. *Ph.* Lătĭcĭs prŏprĭŭm prŏferrĕ vŏcāmēn. *Lr.* (II, 656). SYN. Ēdŏ, dīcŏ, ēlŏquŏr, etc. *Voy.* Dico. ‖ *Étendre, reculer.* Sŭpĕr ĕt Gărāmāntās ĕt Indos Prŏferĕt ĭmpĕrĭum. *V.* Et prŏferrĕ lĭbet fīnēs. *J.* (14, 142). Cūr nōn mātrisquĕ tŭumquĕ Impĕrĭum prŏfers? *O.* SYN. Extendŏ, prōtendŏ, prŏlātŏ, etc. *Voy.* Extendo. ‖ *Prolonger, remettre, différer.* Ŭt dēpŏsĭtī prŏferrĕt fātă pārentis. *V.* Sæpĕ lăbĭquŏt dĭēs Prŏfĕr. *Ter.* (*And.* II, 1, 29). SYN. Prodūcŏ, differŏ, rĕmittŏ, prorŏgŏ, etc.

Prŏfessĭō, ōnis. *f. Déclaration.* Prŏfessĭō vērā Mendācī dĕ tĕstĕ sŏnāt. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 392).

Prŏfessŭs, ă, ŭm. *part. de* Profiteor. 1. *Qui a déclaré, montré, annoncé, promis.* Sōla Jŏvēm Sĕmĕlē vīdit Jŏvis ōrā prŏfessŭm. *Nemes.* (*E.* 5, 22). Scūrrāntis spĕcĭēm præbĕrĕ, prŏfessŭs ămīcum. *H.* Prŏfessŭs grandia turgĕt. *Id.* Sēd vītātĕ virōs cūltūm formāmquĕ prŏfessōs. *O.* ‖ 2. *pass. Déclaré publiquement.* Prŏfessă pĕrdŭnt ōdĭă vindictæ lŏcūm. *Sen.* (*Med.* 154). Sōlaquĕ dēformĕm culpa prŏfessă făcit. *O.* Nĕc ăd prŏfessæ mortis aūdācem viam. *Ph.*

Prŏfestŭs (dies), ī. *m. Jour ouvrable.* Lætă nīsi aūstēris vărĭēntŭr festă dĭēbŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 11). Nōsque ĕt prŏfestīs lūcĭbŭs, ĕt sācris. *H.* Nōn ēdī lūcĕ prŏfestă Quīdquām, prætĕr ōlŭs. *Id.*

Prŏficiĕns, tis. *Qui sert, utile.* Vērbă mīsĕr frūstră nīl prŏficiĕntĭa pĕrdŏ. *O.* Rădicĕ vĕl hĕrbă Prŏficiĕntĕ nihil. *H. Voy.* Utilis.

Prŏficiŏ, ĭs, fēcī, fectŭm, fĭcĕrĕ. *n. Aller en avant, avancer.* Cōnvīvăm rĕddēns prŏficiĕntĕ grădū. *Fort.* (VII, 16, 42). SYN. Prōgrĕdĭŏr. ‖ *Ordint. au fig. Avancer, réussir, profiter, être utile.* Sī nōn prŏficiūnt ārtēs, vĕnĭēmŭs ăd ārmă. *O.* Nĕvĕ mŏnēndŏ Prŏfĕcissĕ pŭtēs. *Id.* Nīl ārtĭbŭs illīs Prŏfēcī. *V.* SYN. Prosŭm, prōcēdŏ, succēdŏ, *qqf.* prōmŏvĕŏ, effĭcĭŏ. ‖ *pass. unip.* Proficĭtŭr bellō. *Sil.*

Prŏficiscēns, ēntis. *Partant.* Ŭt prŏficiscēntēm dŏcŭī tĕ sæpĕ dĭūquĕ. *H.* SYN. Discēdēns, *gén.* ăbĕūntis, ĕūntĭs, etc.

† Prŏficiscŏr, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme le suiv.* Hŏrtātŭr hŏmĭnēm, quāmprīmŭm prŏficiscĕrĕt. *Turpil.* (apud *Non.* 7, 21. Adde *Pl. Mil.* IV, 8, 19).

Prŏficiscŏr, ĕris, fectŭs sŭm, fĭcīscī. *d. Partir, s'éloigner.* Illĕ sŏni tĕrrōrĕ pāvēns : Prŏficiscĕrĕ, dixīt. *O.* Măgnum ĭtĕr, ăd dōctās prŏficisci cogŏr Athēnās. *Pp.* (III, 21, 1). Prŏfĕr, dum prŏficiscŏr ăliquō. *Ter.* (*And.* II, 1, 30. Primam corripi jubet *Gell.* 1, 17). SYN. Abĕŏ, discēdŏ, ēxĕō, vādŏ, mĭgrŏ, tendŏ, *qqf.* fŭgĭŏ. PPH. Viam, ĭtĕr tentŏ, corripĭŏ, carpŏ, tendŏ, ingrĕdĭŏr, invādŏ, mollĭŏr. Mē ăgŏ, confĕrŏ in. Ĭtĕr incipĭŏ. Ĭtĕr făcĭō ā. Grĕssŭs dirigŏ. Fĕrŏ pĕdĕm. Patrĭam, patrĭās ōrās linquŏ, rĕlinquŏ. Patrĭā excēdŏ. Pĕrĕgrīnās, lōnginquās, rĕmōtās, ignōtās tĕrrās invīsŏ, vīsŏ, ădĕŏ, pĕtŏ, quærŏ. Lōnginquās in ōrās abĕŏ, tendŏ. Fŭgā abĕŏ. *Voy.* Eo, Exsulo, Vela do.

Prŏfindŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fendre en avant.* Prŏfindŭnt înarātă dŭī Pāngæă jŭvĕnci. *St.* (*Th.* X, 513. Alii leg. *profringunt*).

Prŏfitĕŏr, ĕris, fessŭs sŭm, fitĕrī. *d. Déclarer publiquement, découvrir, avouer.* Dūm dĕă fŭrtivŏs timĭdē prŏfitētŭr amōrēs. *O.* Sī vĕrum prŏfitēmŭr, āmŏr. Primisquĕ dūcēm prŏfitētŭr in ārmis. *Id.* Vŭltŭ prŏfitēntĕ dŏlōrem (*Ad Liv.* 88). SYN. Ostendŏ, dētĕgŏ, dēclārŏ, fătĕŏr, ārgŭŏ, etc. *Voy.* Detego. ‖ *Se faire fort de, s'engager à, promet-*

tre. Ēt stătīm prŏfĕssŭs ĕst Idēm făctūrūm mĕlĭŭs sē pōstrīdiē. *Ph. Voy.* Promitto. ‖ — nōmĕn. *Se faire inscrire, donner son nom.* In hīs pŏētă nōmĕn prŏfĭtētŭr sŭŭm. *Ter.* (*Eun. prol.* 2). Quĭs ălt, hūc? aŭt quis prŏfĭtētŭr? *Pl.* (*Capt.* III, 1, 20). ‖ † Prŏfĭtĕŏr. Te ipsum hōc ŏpōrtēt prŏfĭtērī ĕt prōlŏqui. *Enn.* (apud *Non.* 4, 1. Et *Juvc.* II, 352).

Prŏflātŭs, ă, ŭm. *Exhalé.* Sēd dĕă prŏflātăm trānstŭlĭt hūc ănĭmăm. *Aus.* (*Epig.* 65).

Prŏflātus, ūs. *m. Action de souffler, de ronfler.* Prŏflātū tĕrrēbăt ĕquōs. *St. Voy.* Ronchus.

Prŏflīgātŭs, ă, ŭm. *Abattu, battu.* ‖ — bēllum. *Guerre terminée par la victoire.* Hæc prŏflīgāti vēnit mŏdō laŭrĕa bĕlli. *Aus.* (*Mos.* 425).

Prŏflĭgo, ās, ārĕ. *Abattre, renverser, battre.* Mültōquĕ mĕrō sŏmnōquĕ vīrōrum Prŏfligānda ăcĭēs, quām nōn pĕrfrēgĕrit ēnsis. *Sil.* SYN. Ăfflĭgō, stĕrnō, dējĭcĭō, fundō.

Prŏflō, ās, ārĕ. *Rendre par le souffle.* Immănī prŏflăvīt tŭrbĭnĕ flammās. *Sil.* (Sic *Ov. Fast.* I, 573). Sānguĭnĕos prŏflantĕm pĕctŏrĕ rīvŏs. *St.* SYN. Ĕfflō, spirō, etc. *Voy.* Spiro. ‖ — sŏmnum. *Ronfler.* Tōtō prŏflābăt pĕctŏrĕ sŏmnum. *V. Voy.* Proflatus, us. ‖ † *n. Souffler.* Ūt quălĭtŭr pĕlăgus, quŏtĭĕs prŏflăvĕrĭt eūrus. *Fort.* (III, 51, 11).

Prŏflŭēns, tis, *et* Prŏflŭus, ă, ŭm. *Qui découle.* Nĕquĕ sānguis ūllō pōtis ĕst păctō prŏflŭēns cōnsistĕrĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 16). Vēnārum ŭt ūndăm prŏflŭăm mănantĭŭm Excĭpĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 3035). Prŏflŭă crŭstātŭm strŭxērunt flŭmĭnă mūrum. *Fort.* (In *Notit. Mss. Paris.* T. XII, n. 6, ed. Cl. V. *Guérard*). SYN. Flŭēns, mănans, etc.

Prŏflŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *n. Couler, découler.* In mĕdĭum seŭ stăbĭt ĭnĕrs, seŭ prŏflŭĕt hŭmor. *V.* Quăsī grăvĕdō prŏflŭăt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 51). *Voy.* Fluo.

Prŏflŭŭs. *Voy.* Prŏfluens.

Prŏflŭvĭŭm, ĭi. *n. Écoulement.* Prŏflŭvĭŭm pōrrō quī tĕtrī sānguĭnis ācrĕ Exĭĕrāt. *Lr.* (VI, 1203). SYN. Fluor.

† Prŏflŭvĭŭs, ă, ŭm. *Qui s'écoule.* ‖ *Au fig.* Ităne Antĭpho ĕst ĭnvĕntŭs prŏflŭvĭă fĭdē? *Cæcil.* (apud *Prisc.* 6, 699, et 7, 772). SYN. Flŭxŭs.

Prŏfŏrĕ. *inf. fut. de* Prosum. Quæ nŏcŭĕrĕ, sĕquār, fŭgĭām quæ prŏfŏrĕ crĕdam. *H.* (Adde *Alcim. ad Sor.* 590).

? Prŏfringŏ. *Voy.* Profindo.

Prŏfŭgĭēns, tis. *Fugitif.* Eūmque hīnc prŏfŭgĭēns vēndĭdit ĭn Ălĭdĕ. *Pl.* (*Capt. prol.* 9).

Prŏfŭgĭŏ, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ. *n. Fuir.* Ăbūndĕt, gnătŭs ējus prŏfŭgit ĭnŏpĭă. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 17). Dūm lĭcĕt ăbirĕ, prŏfŭgĕ, tĕque hīnc ērĭpĕ. *Sen.* (*Med.* 493). *Voy.* Fugio. ‖ *act. Fuir, éviter.* Quūm Bābўlōnĭăcās sūbmĕrsă prŏfŭgit ĭn ūndās Ănguipĕdem ălătis hūmĕris Typhōnă fŭrēntĕm. *Manil.* (IV, 578). Prŏfŭgit ūmbrās Tĭtўŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 977). *Voy.* Vito. ‖ † Prŏfŭgĭō. Prŏfŭgīte ē tĕctis, quæ vōs sĕctābĭtŭr, ūrbĭs. *Juve.* (II, 477. In talĭbus sæpe peccaverunt seriores. Primam corripi expresse jusserat *Gell.* 2, 17).

† Prŏfŭgĭŭm, ĭi. *n. Refuge.* Ūnŭm prŏfŭgĭŭm tōtum ĕst Dĕus ipsĕ timēnti. *Prosp.* (*Epig.* 71, 5. Quamvis menti succurrat *perfugium*, non illud exterminem).

Prŏfŭgŭs, ă, ŭm. *Fugitif.* Cōngrĕssŭm, prŏfŭgŭm, căptum vŏs nūntĭăt ūnă. *Cl.* Prŏfŭgī stĕrnŭnt dūmētă jŭvēncī. *V. Fl.* SYN. Fŭgĭēns, fŭgĭtīvŭs. ‖ *Au fig.* Prŏfŭgŭsquĕ pŭdōr sŭă sīgnă rĕlīquĭt. *O.* ‖ *En partic. Exilé.* Ităĭăm, fătō prŏfŭgŭs, Lāvīnăquĕ vēnit Lĭttŏra. *V.* Quāmquĕ pŏtēs prŏfŭgō, nām pŏtēs, ăffĕr ŏpĕm. *O.* Prŏfŭgăquĕ pĕr æquŏră clāssĕ Fĕrtŭr ăb Ăntăndrō. *Id.* SYN. Ĕxsŭl, ĕxtōrrĭs, etc. *Voy.* Exsul. ‖ *qqf. Nomade.* Tē Dăcŭs ăspĕr, tē prŏfŭgī Scўthæ. *H.* SYN. Errāns, vāgŭs.

Prŏfŭi. *parf. de* Prosum.

? Prŏfünctŭs, ă, ŭm. *Comme* Perfunctus. Ārbŏrĭŭs mundi ĕximĭō prŏfünctŭs hŏnōrĕ. *Paul. Petr.* (2, 653).

Prŏfundē. *adv. Profondément.* Quŏd fīxă nōn prŏfundĭŭs Intrārĕt ārtŭs ūngŭlă. *Prud.* (*Peri.* 1358). SYN. Ăltē.

† Prŏfundĭtās, ātis. *f. néol. Profondeur.* Nĕc sŭbstrātă prŏfundĭtās Aūdĕt spŏntĕ dĕhiscĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2025). Quæ mēnsūrā pŏlīs, quāntă prŏfundĭtās! *Capel.* (I, p. 23).

Prŏfundŏ, ĭs, fūdī, fūsŭm, fundĕrĕ. *Répandre en abondance.* Vīx ĕă, quŭm lăcrimās ŏcŭlīs Jŭtūrnă prŏfūdit. *V.* Hās sōlās hăbĕō sēmpĕr, sēmpĕrquĕ prŏfundō (lacrimas). *O.* Āquam hĕrclĕ plōrāt, quŭm lăvăt; prŏfundĕrĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 29). SYN. Fundō, ĕffundō, etc. *Voy.* Fundo. ‖ *Au fig.* Ănĭmăm pĕr vūlnĕrā millĕ prŏfūdit. *Aul. Sab.* (1, 77). ‖ *Mettre au jour.* Ex ălvō mātrīs pŭĕrŭm nātūră prŏfūdit. *Lr.* (V, 226. Adde *Lucil.* apud *Non.* 3, 158). Primă quŏs mixtŏs dīis Prŏfūdit ætās. *Sen.* (*Hip.* 526). SYN. Părĭō, gignō, etc. ‖ *Faire entendre un son, des paroles.* Ōmnĭă vērĭdĭcō quī quōndam ēx ōrĕ prŏfūdit. *Lr.* (VI, 6). SYN. Prōfĕrō, ēdō, etc. ‖ *Prodiguer.* Prŏfundăt, pĕrdăt, pĕrĕăt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 54). *Voy.* Decoquo. ‖ *qqf. Coucher, étendre.* Quŭm sŏmnŭs mĕmbră prŏfūdit. *Lr.* (IV, 758). SYN. Fundō, stĕrnō, etc. ‖ † Prŏfundō. Hās pōstquām mœstō prŏfūdit pĕctŏrĕ vōcēs. *Cat.* (64, 202). Fāma ĕst quŏd gĕmĭnŭm prŏfundēns sīmĭă pārtŭm. *Avian.* (*Fab.* 35, 1). Flŭmĭnă profundēns ălĭēni cōnscĭa cœli. *Cl.* (Confunduntur *Profundo* et *Perfundo.*)

Prŏfundŭm, ī. *n. Voy. le suivant.*

Prŏfundŭs, ă, ŭm. *Profond, creux.* Nōn quī prŏfundŭm Dānŭbĭum bĭbunt. *H.* Ĭpsĕ prŏfundīs Vāllĭbŭs ĕffŭgiēns (amnis). *St.* SYN. Ăltŭs, cāvŭs. ‖ *Placé dans un endroit profond.* Quæcūnque Āchĕrōntĕ prŏfundō Prōdĭtă sūnt ēssĕ. *Lr.* (III, 992). Mānēsvĕ prŏfundī. *V.* Sŭă mōnstră prŏfundō Rĕddĭt hăbĕrĕ Jŏvī. *St.* SYN. Ĭmŭs. ‖ *Creux, élevé, en parlant du ciel.* Tērrāsquĕ, trăctūsquĕ mārīs, cœlūmquĕ prŏfundŭm. *V.* (Et *V. Fl.* VII 478). SYN. Ăltŭs, sŭblĭmĭs, cāvŭs. ‖ *Subst. n. Profondeur, ordinl. Mer.* Vāstūquĕ mārīs tĕntārĕ prŏfundŭm. *O.* Ēt Tūsci stăgnă prŏfundī (de Trasimeno). *Sil.* Pēnĭtūsquĕ prŏfundō Vēlă dăbĭt. *V.* Rhœtēī lævă prŏfundī. *O. Voy.* Mare. ‖ *qqf. Voûte du ciel.* Rēsplēndēnt ăltō cœlī sŭbmōtă prŏfundō. *Manil.* (V, 720). ‖ *Au fig.* Ĭmmēnsūsquĕ rŭīt prŏfundĕ Pĭndărŭs ōrĕ. *H.* Elŏquĭō tōrrēns, ēt rĭtĕ prŏfundĕ lōcūtŭs. *Fort.* (VIII, 5, 7). Ēt ĭn prŏfundō sōmnŭs. *M.* (XII, 57). Sī quāndŏ prŏfundō Nŭbĭgĕnă călŭērĕ mĕrō. *St.* SYN. Ăltŭs. ‖ † Prŏfundŭs. Prŏfundŭm pĕnĕträrĕ mārīs nŏctēmquĕ dĭēmquĕ. *Damas.* (*in Paul.* 17).

Prŏfūsē. *adv. Avec abondance.* Prŏfūsĭŭsquĕ Musă prōmĕrĕt mĕă. *Avien.* (*Or. mar.* 28).

† Prŏfūsŏr, ōris. *m. Qui répand, au fig. qui prodigue.* Prŏfusor prŏprĭī, plŭs ălĭēnă pĕtēns. *Paul. Nol.* (*fragm.* apud *Maium*, T. V, p. 372).

Prōfūsus, ă, ŭm. *part. p. de* Prōfundo. *Répandu.* Ābrŭptă crŭōr ē cervīcē prōfūsŭs. *O.* Lăcrumīs vultŭm lavĕrĕ prōfūsīs. *Id.* ‖ *Au fig.* Călŏr sŏlis lūmĕnquĕ prōfūsŭm. *Lr.* (V, 571). Sērmō sŭmmō clāmōrĕ prōfusŭs. *Id.* (IV, 540). Īnfūla... Ēx ūtrāquĕ pāri mălārum pārtĕ prōfūsa. *Id.* (I, 88). Sīn ĕa, quæ frūctus cūnque ēs, pĕrīrĕ prōfūsa. *Id.* (III, 955). Sīmŭl ūrbĕ prōfūsī ŌEnīdæ. *V. Fl.* Prōfūsŭs gĕmĭtŭ mūrmŭrŏ. *Pac.* (apud *Fest.*). SYN. Fūsŭs, effūsŭs, lārgŭs, ăbundāns. ‖ *qqf. Libéral.* Tūne, ĭnquit, lārgītŏr ŏpūm, quī mēntĕ prōfūsă, etc. *St.* (Et *Mart.* VIII, 38). *Voy.* Liberalis. ‖ † Prōfūsŭs. Qui prĕcĕ prōfūsă Dŏmĭnī vădĭmōnĭă plăcāns. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 405).

Prōgĕnĕr, ĕrī. *m. Le mari de la petite-fille par rapport à l'aïeul.* Quæ nāti, gĕnĕrīque ēt prōgĕnĕrī, sīmŭl ōmnĭum. *Aus.* (*Idyl.* 2, 49).

Prōgĕnĕrō, ās, ārĕ. *Créer.* Nĕc ĭmbellĭm fĕrōcēs Prōgĕnĕrānt aquĭlæ cŏlŭmbam. *H.* Mīnŭs ĭndŭ tōstis Prōgĕnĕrāt. *Man.* (IV, 722). Āc dē stĭrpĕ lŭpī prōgĕnĕrāntŭr ŏvēs. *Fort.* (V, 4, 115). *Voy.* Gigno.

Prōgĕnĭēs, ēī. *f. Race, famille.* Prōgĕnĭēm vēstram ūsque ăb ăvo ātque ātăvo prōfĕrēns. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 48). Jām nŏvă prōgĕnĭēs cœlō dēmittĭtŭr ăltō. *V.* Fĕrrĕă prōgĕnĭēs. *Id.* SYN. Prōlēs, stĭrps, gĕnŭs, sŏbŏlēs, prōpāgō. ‖ *Fils, enfant.* Nōs, tŭă prōgĕnĭēs. *V.* Prōgĕnĭēs haŭd ĭnfĭtĭānda părēntī. *O. Voy.* Proles. ‖ *Petits d'animaux.* Prōgĕnĭēm părvām dulcēsquĕ rĕvīsĕrĕ nĭdōs. *V.* ‖ *Rejeton d'arbre.* Vīrĭdī rēdĭmĭtĕ părēntēm Prōgĕnĭē. *Col.* (10, 164). ‖ *Au fig.* Cārmĭnă sūnt : stĭrps hæc prōgĕnĭēsquĕ mĕa ēst. *O.*

† Prōgĕnĭī. *arch. pour* Progeniei. Pătĕr sŭpremĕ nōstræ progĕnĭī patrīs. *Pac.* (apud *Gell.* 9, 14, et *Non.* 8, 51).

Prōgĕnĭtŏr, ōrīs. *m. Aïeul, un des ancêtres.* Ēt fŏrtī gĕnĭtōre, ēt prōgĕnĭtōrĕ Tōnantĕ. *O.* Dēŭsquĕ Prōgĕnĭtŏr gĕnĭtrīxquĕ dĕūm, Dĕŭs ūnŭs ēt ōmnis. *Val. Soran.* (apud *August. C. D.* 7, 9). SYN. Āvŭs.

Prōgĕnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Prōgĕnĭtam Augustīs, Aŭgŭstōrumquĕ sŏrōrĕm. *Cl.* Fābrō prōgĕnĭtŭs. *Sid.* (*Pan.* 217. Et *Juvc.* 1, 392.) *Voy.* Natus.

Prōgignō, ĭs, gĕnŭī, gĕnĭtŭm, gignĕrĕ. *Engendrer, créer.* Quŏs ādvĕnă Phrixŭs Prōgĕnŭīt. *V. Fl.* Ēnĕĭlădōquĕ sŏrōrĕm Prōgĕnŭīt. *V.* Quālēs Eurōtē prōgignunt flūmĭnă mȳrtŏs. *Cat.* (64, 89). Cōssăndoquĕ nŏvōs rērum prōgignĕrĕ mōtŭs. *Lr.* (II, 80). *Voy.* Gigno.

† Prōgnārĭtĕr. *Avec connaissance.* Āge, ĭndĭcă prōgnārĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 39. Sic leg. *Non.* 2, 625. Alii *prognaviter, prægnaviter.* Adde *Enn. ibid.*, qui locus indubitatus).

Prōgnātŭs, ă, ŭm. *Engendré, né, produit.* Sōsĭām vŏcānt Thēbānī, Dăvō prognātŭm pătrĕ. *Pl.* (*Amp.* 1, 1, 209). Ārtēs quās dŏcĕāt quīvis ēquēs ātquĕ sĕnātŏr Sēmēl prognātos. *H.* Pēlĭacō quondām prōgnātæ vĕrtĭcĕ pīnŭs. *Cat.* (64, 1). *Voy.* Natus.

? Prōgnāvĭtĕr. *Voy.* Prognariter.

Prōgnĕ. *Voy.* Procne.

Prōgrĕdĭĕns, tis. *Qui s'avance.* Paŭlātim dŏcŭīt pĕdĕ ēntĭm prōgrĕdĭentēs. *Lr.* (V, 1452).

† Prōgrĕdĭŏ, ĭs, ĭrĕ. *n. arch. Comme le suiv.* Āgĕ, mŏvĕ tĕ, ignāvĕ! ī prius, progrĕdi. *Nov.* (apud *Non.* 7, 47. Cf. *Prisc.* 8, 799).

Prōgrĕdĭŏr, ĕris, ĕssus sum, ĕdī. *d. S'avancer, marcher en avant.* Prōgrĕdĭŏr pĕrtŭ, clāssĭs littŏrā lĭnquēns. *V.* Tāndĕm prōgrĕdĭtŭr māgnā stĭpāntĕ cătērvā. *Id.* SYN. Prōcĕdŏ, prōdĕŏ. † Prōgredīri, prōgrĕdīris, etc. *arch.* Ōbtŭnsŏ Ōrĕ nūnc pĕrvēlĭm prōgrĕdīrī sĕnēm. *Pl.* (*Cas.* V, 1, 8). Sĕd quo hīc grădĭēt̆ŭr, părītĕr prōgrĕdīmĭnŏr *Id.* (*Ps.* III, 2, 70). *Voy. le précéd.*

Prōgrĕssĭō, ōnis. *f. Action de s'avancer, progression, au fig. progrès.* Syllăbārŭm nōn nŏcēbĭt longĭŏr prōgrĕssĭō. *T. Maur.* (*Ped.* 98).

Prōgrĕssŭs, ă, ŭm. *Qui s'est avancé.* Vīx ēă dīctă, dēhĭnc prōgrĕssŭs, mōnstrăt ĕă ărăm. *V.* Ĭntră tĕlī jactŭm prōgrĕssŭs ūtĕrquĕ. *Id.*

Prōgrĕssŭs, *et à tort* Prōgrĕssŭs, ūs. *m. Marche en avant, au fig. progrès.* Pĕrĭtă fāndī, jām prōgrĕssŭm cōmprĭmĕ. *Capel.* (IV, p. 154).

Prōh ou Prŏ. *interj. O, oh!* Flăvēntĕs ăbscĭssă cŏmās : Prōh Jupĭtĕr ! ĭbĭt. *V.* Proh summĕ gĕnĭtŏr, tēlă cŭr frūstră jăcis? *Sen.* (*Oct.* 245). Prōh dĭem, ĭnfāndum dĭĕm! *Id.* (*H. OEt.* 770). Prōh cæcŭs ēt āmēns Āmbĭtĭōnĕ fŭrŏr! *L.* SYN. Ō, heŭ, āh. (Scriptura *Pro* defenditur a *Prisc.* 16, 1024.)

Prōhĭbēns, tis. *Défendant.* Āt quĭcūnquĕ nĕfās aŭsī, prōhĭbēntĕ dĕōrum Nūmĭnĕ. *O.* SYN. Vĕtāns, nōlēns, ŏbstāns, *qqf.* ĭnfēnsŭs, ŏppōsĭtŭs, ĭnimīcŭs, ĭnvītŭs, ādvĕrsŭs.

† Prōhĭbēssĭm. *arch. pour* Prohibeam. Īd tē Jŭpĭtĕr Prōhĭbēssĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 11).

Prōhĭbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Empêcher, éloigner, écarter.* Ĭnstābĭlēs ānĭmōs lūdō prōhĭbēbĭs ĭnānī. *V.* Hŏspĭtĭō prōhĭbēnŭr ārēnæ. Prōhĭbe ĭnfāndōs ā nāvĭbŭs ĭgnēs. Dī, prōhĭbētĕ mĭnās ! *Id.* SYN. Ārcĕō, ĭnhĭbĕō, rĕpēllō, ămŏvĕō, rĕmŏvĕō, sŭbmŏvĕō, āvertō, ĭmpĕdĭō, ŏbstō, ŏbsĭstō, ŏbsūm, dēfendō, etc. *Voy.* Arceo. ‖ *Empêcher de faire.* Scĭlĭcĕt ĭnfēlĭx nūnquām prōhĭbēbŏr ădīrĕ. *O.* SYN. *Vĕtō*, nōlō, ŏbstō, ŏbsĭstō, ĭmpĕdĭō. PPH. Nōn pătĭŏr, sīnă. ‖ † Proibĕō *ou* Præbĕō. *syner.* Nām sīve ēă ălĭquĭd quŏd proibĕāt ēfflcĭātquĕ. *Lr.* (I, 976). *Voy.* Præbia.

† Prŏĭcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Jetter en avant.* Sīmŭl ātrŏcĭă prŏĭcĕrĕnt ēxtă. *Næv.* (apud *Non.* 2, 62. Sic libri. Alii leg. *porricerent* ; Mercer. *prosicerent*).

Prŏĭn, Prŏĭndĕ, *et* Proin, Proindĕ. *adv. Donc, par conséquent.* Proin, vĭăēr, hunc dĕum vĕrĕbĕrĭs. *Cat.* (20, 16). Proin tū, tăcĕrī sī vĭs, vĕra dīcĭtŏ. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 26. Sic *Sen. Ag.* 129). Prŏĭndĕ lucĕm fŭgĕrĕ dēcrētum ēst mĭhī. *Sen.* (*H. OEt.* 923. Sic *ibid.* 1069). Prŏĭndĕ tŏna ĕlōquĭō, sōlĭtum tĭbĭ. *V.* SYN. Ērgŏ, ĭgĭtŭr, quārĕ. ‖ Prŏĭndĕ ăc, quāsĭ, etc. *Comme, comme si.* Sī pŏssēnt hŏmĭnēs prŏĭndĕ ăc sentīrĕ vĭdēntŭr. *Lr.* (III, 1067). Prŏĭndĕ quāsī ĭgnōtās făcĭēs ătquĕ ōrā tŭēntŭr. *Id.* (IV, 998. Sic *Ter. Ph.* II, 3, 35. *Proinde* et *Perinde* eodem sensu usurpari docet *Charis.* 2, 188).

Prōjĕctĭcĭŭs, ă, ŭm. *Exposé, abandonné.* Ĭs amŏrĕ prōjĕctĭcĭam ĭllam dēpĕrĭt. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 43). SYN. Ēxpŏsĭtŭs, prōjĕctŭs.

Prōjĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Projicio. Ēgŏ prōjĕctŏr, quŏd tū pĕccās. *Enn.* (apud *Ruf. de Fig. Syne.*). Ētĭămnŭc ūltrō tŭīs mē prōjĕctās prōbris? *Pl.* (*Bac.* III, 6, 38. Alii leg. *protectas*, quod verum videtur).

Prōjĕctŭs, ă, ŭm. *Jeté ou placé en avant.* Prōjĕctum ōdōrārĭs cĭbŭm. *H.* Ōrāquĕ prōjĕcta squālent ārēntĭă lĭngŭā. *L.* Prōjĕctō dŭm pĕdĕ lævō Āptāt sē

pūgnæ. *V.* SYN. Prōlātūs, prōmissūs. ‖ *En partic. Rejeté par les flots.* Vix dūō prōjectō trēsvē tūlistīs ŏpĕm. *O.* Prōjectā villŏr ālgā. *V.* ‖ *Saillant, qui avance.* Prōjectāque sāxā Pāchȳnī Rādīmūs. *V.* SYN. Prōmĭnēns, prōcūrrēns, prōtēntūs, etc. ‖ *Rejeté, quitté.* Īllĕ mānūm, prōjectō tēgmĭnĕ, dēmēns Ād vūlnus tūlīt. *V.* Prōjectō lūcīs āmōrĕ. *Sil.* Prōjectīs insignĭbūs. *H.* ‖ *Étendu.* Prōjectūs cēspĭtĕ nūdō. *St.* Vīrīdī prōjectūs īn āntrō. *V.* SYN. Rĕcŭbāns, jācēns, fūsūs, etc. *Voy.* Recubans. ‖ *Exposé, abandonné.* Puellām prōjectam ēx ăngiportū sūstŭlī. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 5). SYN. Prōjecticĭus.

Prōjectūs, ūs. *m. Saillie.* Quāmlĭbĕt immāni prōjectū cōrpŏrĭs ēxtĕt. *Lr.* (III, 1001).

Prōjĭcĭō, ĭs, jēcī, jectūm, jĭcĕrĕ. *Jeter en avant.* Quī sērvōs prōjicĕre aūrūm īn mēdĭā jūssīt Lĭbȳā. *H.* Projĭcĭs īnsānā cȳmbĭă plēnā mānū. *Pp.* (III, 6, 4). In mēdĭūm gĕmĭnōs immānī pŏndĕrĕ cæstūs Prōjēcīt. *V.* SYN. Jăcĭō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Rejeter.* Prōjĭcīt ĭpsĕ sŭās dēductā frōntĕ cōrōnās. *O.* Projĭcĕ tēla manū. *V.* SYN. Rējĭcĭō, ābjĭcĭō, mittō, dīmittō, etc. ‖ *Au fig.* Prōjēcīt ămpullās ēt sēsquĭpĕdālĭa vērbă. *H.* Lūcēmquĕ pĕrōsī Prōjēcĕre ănīmas. *V.* SYN. Rējĭcĭō, ābjĭcĭō, mittō, ōmittō. ‖ *Abandonner.* Lēvĭbŭs projēcĕrāt aūrīs Īndŏcīlēs ērrārĕ cōmās. *Cl.* SYN. Pērmittō. ‖ *Exposer un enfant.* Eām pōstquām pēpĕrīt, jūssīt pārvām prōjĭcī. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 74). *Voy.* Expositus. ‖ *Étendre, coucher.* Strātō prōjēcĕrāt ārtūs. *V. Fl.* Hīc ārtūs... Projēcit. *St.* Tūm sŭpĕr ēxănĭmūm sēsĕ projēcīt āmīcūm. *V.* SYN. Stĕrnō, prōstĕrnō. ‖ *Chasser.* Īmmĕrĭtūmquĕ pătĕr projēcīt ăb ūrbĕ. *O.* SYN. Ēxpĕllō, ējĭcĭō, etc. ‖ *Verser.* Īnflexă fōntĕm quī projēcit urnă. *Manil.* (IV, 259). *Voy.* Fundo. ‖ *Étendre.* Linguam īn ălĭtum prōjēcit. *Pac.* (apud *Gell.* 4, 17, de promontorio).

Prolăbŏr, ĕrĭs, ī. *d. Tomber en avant.* Ipsĕ fĕrām rĕtĭnĕt, prōlābĭtŭr ĭndĕ Ănguĭtĕnēns. *Cic.* (*Arat.* 459). *Voy.* Cado.

Prolāpsŭs, ă, ŭm. *Tombé, et au fig.* Prōlāpsŭm lēvĭtĕr facĭlī trăxĕrĕ lĭquōrĕ. *Pp.* (I, 20, 47). Trōjam incēnsam ēt prōlāpsa vidēntĕm Pĕrgămă. *V.* ‖ *Misau jour.* Nōvissĭmē prolāpsam effundit sārcĭnăm. *Ph.* Mātrĭs prolāpsŭs ăb ālvō (*Ibis*, 223).

Prolātĭō, ōnis. *f. Délai.* (*Pl. Mil.* II, 2, 96.) *Voy.* Mora.

Prolātō, ās, ārĕ. *Étendre, prolonger, allonger.* Effŭgĭūmquĕ fŭgæ prolātĕt cōpĭa sēmpĕr. *Lr.* (I, 981). Mutābĭlis hōræ Prōlātārĕ dĭĕm. *Sil. Voy.* Extendo.

Prolātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Profero. *Mis en avant, avancé, montré, produit.* Nūnc prolāto Pĕdĕ trānsversos captārĕ nōtos. *Sen.* (*Med.* 321, de pede navis). Non dēcĕt prolātō jĕjūnŭs yēnātŏr aŭro. *L.* SYN. Productŭs, dēprŏmptŭs, ēxsĕrtŭs, monstratŭs, etc. ‖ *Au fig. Emporté.* Cæsăr călĭdā prolātŭs ăb īrā. *L.* SYN. Ābrĕptŭs. ‖ *Porté vers, élevé.* Atrĭa, prolātævĕ jŭbēnt ad sĭdĕrā mōlēs. *Cl.* SYN. Ēlātus, ēductus, ductŭs, ēdĭtŭs, etc. ‖ *Raconté, dit.* Dīc mihī, Parmĕnō. Non ēst ŏpŭs prolāto. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 29). ‖ *Différé, en partic. Remises, en parlant des affaires judiciaires.* Turbĭda prōlātis tacuērunt jurgĭa rēbŭs (*Ad Pis.* 74. Adde *Pl. Capt.* I, 10). SYN. Dilatŭs.

Prolĕctō, ās, ārĕ. *dimin. de* Prolicio. Prædă pŭellārēs ănĭmos prolĕctat mānĭs. *O.* Āst ălĭæ, quas nullŭs ămor prolĕctat ēdendī. *Prud.* (*Ham.* 878).

Prōlēs, ĭs. *f. Race, famille.* Hīc gĕnŭs ăntīquām, Teucrī pŭlchērrĭmă prōlēs. *V.* Fēlīx prōlēs vīrūm. *Id.* Fērrĕă tūm vērō prōlēs ēxortă rĕpēntē. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. D.* 1, 63). SYN. Prōgĕnĭēs, stīrps, gĕnŭs, sŏbŏlēs, prōpăgō. ‖ *Enfans, ou un seul enfant.* Mārtĭă tĕr sēnōs prōlēs ădōlēvĕrăt ānnōs. *O.* Ēt pŭlchrā făcĭāt tĕ prōlĕ pārēntēm. *V.* Gĕmĭnăm pārtŭ dăbĭt Īlĭă prōlĕm. Āt Mēssāpŭs ĕquūm dŏmĭtŏr, Nēptūnĭă prōlēs. *Id.* Prōlēs ignāra pārēntī. *O.* SYN. Prōgĕnĭēs, sŏbŏlēs, prōpăgō, filĭŭs *ou* fīlĭă, fĭlĭŏlŭs *ou* fĭlĭŏlă, gĕnŭs, sānguĭs, pīgnŭs, pīgnŏră, pŭĕr, pārtŭs, lĭbĕrī, *qqf.* lētŭs. PPH. Thălămī frūctŭs, pīgnŏră. PHR. Nĕc dūlcēs nātōs, Vēnĕrĭs nĕc pīgnŏră nōrīs. *V.* Vōs ūtĕrī fortūnă mĕī. *St. Voy.* Filius, Filia. ‖ *Enfans d'un pays, nation.* Stĕrnĭtŭr Ārcădĭæ prōlēs, stĕrnūntŭr Ētrūscī. *V.* Nĕc prōlem Aūsōnĭam ēt Lāvĭnă rēspĭcĭt ārvă. *Id.* SYN. Gēns. ‖ *Petits ou race d'animaux.* Ēquōrŭm duēllĭcă prōlēs. *Lr.* (II, 660). Quī tĕnĕrām prōlēm prōdūxĭt ĭn ăĕră nĭdō. *O.* Jām mārĭs ĭmmēnsī prōlem ēt gĕnŭs ōmnĕ nătāntum. *V.* (*Id. G.* III, 65, de vitulis). *Voy.* Pullus, Catulus. ‖ *Rejeton d'arbre, ou fruit.* Ēt prōlēm tārdæ nāscēntĭs ŏlīvæ. *V.* Privīgnāsquĕ rōgāt prōlēs. *Col.* (10, 163). *Voy.* Surculus.

Prōlētārĭus, ĭī. *m. Prolétaire, citoyen de la dernière classe.* Prōlētārĭŭ' pūblĭcītŭs scūtīsquĕ fĕrōquĕ Ōrnātŭr fĕrrō. *Enn.* (apud *Gell.* 16, 10). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Nām prōlētārĭō sērmōnĕ... ūtĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 157).

† Prōlĭcĕō *ou* Prōlĭquĕō, ēs, ērĕ. *n. Couler.* Dēmum ŭbĭ prōlĭcŭĭt dūlcĭs ūndă. *Varr.* (in *Gloss. Isid.* An versus sit, nemo facile dicat).

Prōlĭcĭō, ĭs, ēxī, ĕctūm, ĭcĕrĕ. *Attirer en caressant.* Āmōr cūpīdām mĕ prōlĭcit pĕr tĕnĕbrās. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 2. Adde *Ov. A. Am.* II, 718). *Voy.* Pellicio.

† Prōlĭs, ĭs. *f. Comme* Proles. Ātquĕ sŭŭm rĕpārĕt prōlĭs ŏpĭmă pătrĕm. *Fort.* (VII, 16, 58. *Id.* I, 8, 8. Alii perperam, *proles*). Tūŭs īllĕ sērvŭs, prōlĭs āncīllæ tŭæ. *Prud.* (*Peri.* 3032).

Prōlixē. *adv. Avec étendue, longuement.* Āt quī dēhĭscīt ĭndĕ prōlixē sīnŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 174. *Ib.* 363). SYN. Lātē. ‖ *En beaucoup de paroles.* SYN. Fūsē, fusĭŭs. ‖ *Avec générosité, bienveillance.* Āgĕ prolixē, Mīcĭō. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 20. Ubi *Donat.*). Āccĭpĭt hŏmĭnūm nēmō mĕlĭŭs prōvīsūm nēquĕ prolixĭŭs. *Id.* (*Eun.* V, 9, 52. Cf. *Suet. Tit.* 7 : « Prolixius fovere aliquem. » *Cic. Att.* 6, 3 : « Ariobarzanes in Pompeium prolixior. ») SYN. Bĕnignē.

† Prōlixĭtūdō, ĭnĭs *f. Étendue, longueur.* Nē flĕctās fāndī mī prōlixĭtūdĭnĕm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 697).

Prolixŭs, ă, ŭm. *Long, étendu.* Squālĭdă prōlixīs quī tĕgĭt ōră cōmīs. *O.* Căpillūs pāssŭs, prōlixus. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 49). Aŭt sŏnī prolixĭōris, nūllă dĭffĕrentĭa ēst. *T. Maur.* (*Syll.* 235). SYN. Lōngŭs, prōmissŭs, productŭs, prolatŭs. ‖ *Qui va ou porte loin.* Aŭt nōn tām prolixō prōvŏlāt ictū. *Lr.* (IV, 1239). ‖ *Généreux, bienveillant. Voy.* Prolixe.

† Prōlŏgĭum, ĭī. *n.* (προλόγιον). *Comme le suiv.* Nām mĕ exămĭnāstī prōlŏgĭō tūō. *Pac.* (apud *Fest.*).

1. Prōlŏgŭs, ī. *m.* (πρόλογος). *Prologue.* Nūllum invēnīrĕ prōlŏgŭm pŏtŭissēt nŏvŭs. *Ter.* (*Ph. prol.* 15). Nam in prōlŏgīs is scrĭbundis ŏpĕram ăbūtĭtŭr. *Id.* (*And. prol.* 5. Addidi *is*). Nām prō-

lŏgŏs trĭmĕtrō dĭdĭcīt cōmpōnĕrĕ vērsă. *Rufin.* (*Met. Com.* p. 2709). ‖ 2. Prōlŏgŭs, ī. *m.* (προτολόγος). *L'acteur qui débite le prologue.* Ōrātŏr ăd vōs vĕnĭo ōrnātŭs prōlŏgī. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 1. *Id. Heaut. prol.* 11).

Prōlŏquŏr, ĕrĭs, cūtŭs sŭm, quī. *d. Dire, exposer.* Id ĕgo hīc ăpŭd vōs prōlŏquăr, sī ŏpĕrăm dătis. *Pl.* (*Capt. prol.* 6). Nūnquăm quīdquam ădhūc vĕrbōrum ēst prōlŏcūtŭs pĕrpĕrăm. *Id.* (*Amp.* I, 1, 92). Prōlŏquăr, ătque ūtĭnăm pătrĭæ sīm vānŭs hărŭspex. *Pp.* (III, 11, 59). *Voy.* Dīco.

† Prōlūbĭum, ĭī. *n. Désir.* Mŭlĭĕbre ingĕnĭum, prōlūbĭum, ōccāsĭō. *Att.* (apud *Non.* 1, 324. *Nov. ibid.*). *Voy.* Proluvium.

Prōlūdō *ou* Prælūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *S'exercer d'avance, s'essayer, préluder.* Ictĭbŭs ēt spārsa ād pūgnam prōlūdīt ārēnā. *V.* Vīdīt ārēnōsīs Tătĭum prōlūdĕrĕ cāmpis. *Pp.* (IV, 4, 19). PPH. Mē exĕrcĕō. Vīrēs tēntō, prætēntō, ĕxplōrō. ‖ *Au fig.* Ēt tŭmĭdă tĕnĕrā gūttŭra clĭdens mānū, Prōlūsĭt hўdræ. *Sen.* (*H. Fur.* 221). Prōlūsĭt dŏlŏr Pĕr īstă nostĕr. *Id.* (*Med.* 907). Jūrgĭă prōlūdunt. *J.* (5, 26). ‖ † *Avec l'acc.* Ūt sōlĕt ĕxcūssis pūgnam præ lūdĕrĕ glēbis. *Rutil.* (1, 257).

Prōlŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Humecter largement, inonder, laver.* Grăcchūsquĕ cădēns tĭbī prōlŭīt ēnsēm. *Sil.* Jām saūcĭa prōlŭit ātĕr Pĕctŏră... tŭrrens. *St.* In vīvō prolŭĕ rorĕ mănŭs. *O.* Ēt plēnō sē prōlŭit aūrō. *V.* Lēnī præcōrdĭă mŭlcō Prōlŭĕrĭs pŏtĭŭs. *H. Voy.* Madefacio. ‖ *Entraîner dans le courant.* Quūm rŭīt ăvŭlsŭm vēntō (saxum), seū tŭrbĭdŭs ĭmbĕr Prōlŭīt. *V.* Prōlŭīt insānō cōntōrquēns vōrtĭcĕ sīlvās Ēridanŭs. *Id. Voy.* Volvo.

Prōlūtŭs, ă, ŭm. *Inondé.* Mŭltă prōlūtŭs vāppă naŭta ătquĕ vĭātŏr. *H.* SYN. Mădēns, pĕrfūsŭs, rĭgātŭs, etc.

Prōlŭvĭēs, ēī. *f. Inondation.* Lŭbrĭcă, prōlŭvĭē lārgă lăvĕre hūmĭdă săxă. *Lr.* (V, 951). *Voy.* Dĭluvium. ‖ — ālvī. *Cours de ventre.* Cœdĭssĭmă vēntrĭs Prōlŭvĭēs, ūncæquĕ mānŭs. *V.* Ēt nīgră prōlŭvĭe ālvī. *Lr.* (VI, 1200).

† Prōlŭvĭŭm, ĭī. *n. Comme le précéd.* ‖ *Au fig. Profusion.* Quŏd prōlŭvĭŭm? quæ īstæc sŭbĭta ēst lārgĭtās? *Ter.* (*Ad.* V, 9, 27, sic legentibus *Non.* 8, 81, et *Serv.* ad *Æ.* III, 217. Alĭī, *prolubium.* Adde *Cæcil.* apud *Non.* 1, 154, ubi etiam eadem varietas).

Prōmĕrĕns, tĭs. *Qui mérite bien de.* Ītă vĕlīm mē prōmĕrĕntem ămēs, dūm vīvās, mī pătĕr. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 47. Et *Pl. As.* I, 2, 2). *Voy.* Merens.

Prōmĕrĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ, *et* Prōmĕrĕōr, ĕrĭs, ĭtŭs sŭm, ērī. *d. Mériter* (*en bien ou en mal*). Sēmpĕr ēt āffectŭs prōmĕrŭĕrĕ bŏnōs. *Pp.* (III, 22, 10). Tōt tēmpla, tōt ārās Prōmĕrŭissĕ dătŭr. *St.* Sī quăm prōmĕrŭī pœnăm, mĕ pĕndĕrĕ vŭltĭs. *O.* Quĭd mălī sum, hĕrĕ, tŭa ĕx rĕ prōmĕrĭtŭs? *Pl.* (*Amp.* II, 1, 20). *Voy.* Mereo.

Prōmĕrĭtŭm, ī. *n. Bienfait.* Nēc bĕnĕ prōmĕrĭtīs căpĭtur, nēc tăngĭtur īrā. *Lr.* (II, 651. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 75). *Voy.* Meritum. ‖ Mălĕ prōmĕrĭtă. *pl. Injures, torts.* (*Pl. Trin.* V, 2, 49.)

Prōmĕrĭtŭs, ă, ŭm. 1. *Qui a rendu service.* Nūnquăm, rēgĭnă, nĕgābŏ Prōmĕrĭtăm (te). *V.* Tām bĕnĕ prōmĕrĭtō cōmmŏdă millĕ prĕcŏr. *O. Voy.* Meritus. ‖ *Comme* Emeritus. Claūdĕrĕ prōmĕrĭtăm dēfessō cōrpŏrĕ vītăm. *Paul. Nol.* (16, 40). ‖ 2. *qqf. pass. Mérité.* Postquăm mălŭm prōmĕrĭtum ēst, mĕtŭūnt. *Pl.* (*Men.* V, 6, 24).

Prōmēthĕŭs, ă, ŭm (Προμήθειος). *De Prométhée.* Fictă Prōmēthēō dĭcĕrĭs ēssĕ lŭtō. *M.* (X, 39). Undĕ Prōmēthēō dĭcĕ cōrpŏrĕ sānguĭnĕŭs rōs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Histor.* 10). Nullă, Prōmēthĕæ florĕm dē sānguĭnĕ fībræ. *V. Fl.*

Prōmēthĕŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī. *m.* (Προμηθεύς). *Prométhée, fils de Japet et de Clymène, forma un homme avec le limon de la terre, et l'anima du feu céleste, qu'il avait dérobé. Pour le punir, Jupiter le fit attacher sur le Caucase, où un aigle ou des vautours devaient lui ronger éternellement le foie : il fut délivré par Hercule.* Caūcăsĕăsquĕ rĕfĕrt vŏlŭcrĕs, fūrtŭmquĕ Prōmēthĕī. *V.* Spārsūs crūōrĕ Caūcăsūs Prōmēthĕi. *Sen.* (*Med.* 709). Dīrīquĕ Prōmēthĕōs ārtĕs. *St.* Hīc mīsĕrūm Scўthĭcă sūb rūpĕ Prōmēthĕă rōdāt. *M.* (XI, 85, 9). Īdēm Prōmēthĕŭs, aūctŏr vūlgī fictĭlĭis. *Ph.* SYN. Īăpĕtĭōnĭdēs. EP. Callĭdŭs, sūbdŏlŭs, dŏlōsŭs, aūdăx; prūdēns, cătŭs, prōvīdŭs; mīsĕr, īnfēlix, vīnctŭs. PPH. Īăpĕtī prōlēs, sŏbŏlēs, fīlĭŭs, gĕnŭs. Īăpĕtō nātŭs, sătŭs. VERS. Aūdăx Īăpĕtī gĕnŭs Ignĕm frāudĕ mălă gentĭbŭs întŭlĭt. *H.* Ætherĕīs mīscēns tĕrrēnă, Prōmēthĕŭs Sīncĕrăm pătrĭō mēntēm fūrātŭr ŏlўmpō. *Cl.* Qualĭtĕr īn Scўthĭcă rĕlĭgātŭs rūpē, Prōmēthĕŭs Āssĭdŭăm nĭmĭō pĕctŏrĕ pāvit ăvēm. *M.* Tūnc ălĭŭs sævīs rĕlĭgātŭs rūpē cātēnīs. *Sil.* (Cf. *Sen. Med.* 821 *sq.*; *H. Œt.* 1377; *Phæd.* IV, 14.)

Prōmēthĭdēs, æ. *m.* (Προμηθίδης). *Fils de Prométhée, Deucalion.* Īndĕ Prōmēthĭdēs plăcĭdīs Ēpĭmēthĭdă dictīs Mŭlcĕt. *O.*

† Prōmĭcō, ās, ārĕ. *n. Comme* Promineo. ‖ *act. Étendre, prolonger.* Mŭltă lōngē prōmĭcānda ōrātĭo ēst. *Næv.* (apud *Non.* 1, 329).

Prōmĭnens, tis. *Qui est saillant.* Hānc tū rūbēntēm prōmĭnēntĭbŭs vēnīs. *M.* (V, 4).

Prōmĭnĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. S'avancer, être saillant.* Prōmĭnēt ĭn pōntŭm cūnĕātŭs ăcūmĭnĕ lōngō Cōllīs. *O. Voy.* Procurro. ‖ *S'élever au dessus.* Quūm prōmĭnērĕt ōrĕ quāntum ēxstānt ăquă, etc. *H.* Prōmĭnĕt, ătque ŏcŭlōs lōngĕ tĕnĕt. *V. Fl. Voy.* Superemineo.

† Prōmĭscămn *et* Prōmĭscē. *adv. Comme* Promiscue. *Ensemble, pêle-mêle.* Ūt meă lætĭtĭă lætŭs prōmĭscām sĭēt. *Pl.* (*Ps.* IV, 5, 10). Cnām vīrtūtēm prŏprĭām mŏrtālĭbŭ ' fēcĭt, Cētĕră prōmĭscē vŏlŭit cōmmūnĭa hăbērī. *Varr.* (apud *Non.* 4, 346. Cf. *Paul.* ex *Festo*).

Prōmĭscŭŭs, *et arch.* Prōmĭscŭs, ă, ŭm. *Qui est pêle-mêle.* Întroēămŭs ōmnēs, quāndo ŏpĕram ōmnēs prōmĭscām dămŭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 138). SYN. Mixtŭs, pērmixtŭs, cōmmūnĭs, cōnfūsŭs, indiscrētŭs.

Prōmĭsī. *parf. de* Promitto.

Prōmĭssĕ, Prōmĭstī. *sync. pour* Promisisse, etc. Aūt nōn prōmĭssĕ pŭdīcæ. *Cat.* (108, 5). Prōmĭstīn', sī lĭbĕrālī quisquam hānc āssĕrĕrĕt mănū? *Pl.* (*Curc.* V, 3, 31. *Ib.* 27; *Pœn.* 1, 3, 13; *Ter. Ad.* V, 8, 17.)

Prōmissĭō, ōnĭs. *f. Promesse.* Quō fūngăr ēffĭcācĭŭs Prōmĭssiōnĭs mūnĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 367). *Voy.* Promissum.

Prōmissŏr, ōrĭs. *m. Prometteur.* Quĭd dignŭm tāntō fĕrĕt hīc prōmissŏr hĭātū? *H.*

Prōmissŭm, ī. *n. Promesse.* Mūnĕră prōmissīs ŭbĕrĭōrā sŭīs. *O.* Illŭm prōmissō lūdĭt Ināni. *Id.* Mŭltă fĭdĕm prōmissă lĕvānt. *H.* SYN. Pōllĭcĭtŭm, prōmissĭō, pōllĭcĭtātĭō. EP. Āmīcŭm, grātŭm, jūcundŭm, măgnĭfĭcŭm, măgnŭm; āncĕps, dŭbĭŭm, incĕrtŭm; cērtŭm, tūtŭm, fīdŭm. PPH. Prōmissă,

dătă fidēs. Rēs prōmissă. Fœdĕrā lingua. ‖ *Tenir sa promesse.* Prōmissīs mănĕō, stō. Fidem, prōmissă sĕrvō, præstō. Prōmissă implĕō, dō, rĕddō, pĕrficĭō, pĕrăgō, sōlvō. Dictis, pōllicĭtīs ăddō fidem. Fidem nōn fallō, nōn vĭōlō. Pactă sĕrvō. VERS. Prōmissăquĕ pōstquăm Exhibŭĕrĕ fidem. *O.* Sērgēstum prōmissō mūnĕrĕ dōnāt. *V.* Întĕmĕrātă tĭbi măneānt prōmissă mĕmĕntō. *Aus.* Exsōlvī tĭbī, Măgnē, fidem. *L.* Făcsis nūnc prōmissa āppărĕant. *Ter.* Rĕddĕ nūnc pactām fidem. *Sen.* ‖ *Ne pas la tenir.* *Voy.* Perjūrus.

Prōmissŭs, ă, ŭm. *Envoyé en avant.* Ūngŭlă quō tŭlĕrīt grĕssum, prōmissă cănum vīs Dūcīt. *Lr.* (IV, 681). ‖ *Saillant, allongé, long.* Prōmissăquĕ bărbă. *V.* SYN. Prōlixŭs, lōngŭs. ‖ *Promis.* Nōn sĕrvātă fidēs cĭnĕrī prōmissă Sĭchæō. *V.* Ēn hæc prōmissă fidēs est? *Id.* SYN. Pōllicĭtŭs. *Voy.* Promissum.

† Prōmissŭs, ūs. *m. Promesse.* Flĕntēsquĕ pārentēs Prōmissū vītæ rĕcrĕāt. *Man.* (V, 577).

Prōmisti. *sync. pour* Promisisti. *Voy.* Promisse.

Prōmittō, ĭs, īsī, īssŭm, ittĕrĕ. *Envoyer en avant.* Quăcunquĕ dătur prōmittĕrĕ vīsūs. *Sil.* (III, 534. Sic bene cod. *Colon.*, probante *N. Heinsio.* Alii, *permittere.* Quæ passim confunduntur). SYN. Prōfĕrō, prōdūcō. *Voy.* Promissus. ‖ *Étendre, allonger, prolonger. Voy.* Extendo. ‖ *Ordint. Promettre.* Quĭdquĭd in ārtĕ mĕă pōssŭm prōmittĕrĕ cūræ. *V.* Quŏd ōptānti prōmittĕrĕ nēmō Audĕrĕt. *Id.* Tū prōmittēbās mihī Illī essĕ quæstŭm măxŭmum. *Pl.* (*Rud.* II, 5, 56). SYN. Pōllicĕŏr, spondĕō, *qqf.* pōllicĭtŏr, prōfĭtĕŏr, āssĕrō, jūrō, āffirmō. PPH. Fidem dō, ŏblĭgō, ŏbstrĭngō. Prōmissŭm, prōmissă dō. Dēxtrām, fidem dō. Jŭbĕō spērārĕ. ‖ *Promettre de.* Hæc sē cārmĭnĭbŭs prōmittĭt sōlvĕrĕ mēntēs. *V.* Prōmittō occurrĕrĕ tūrmæ. *Id.* SYN. Spondĕō, prōfĭtĕŏr. ‖ *Promettre aux dieux, vouer.* Nīgrās pĕcūdēs prōmittĭtĕ Dīlī. *Tib.* (III, 5, 33). Lārĭbŭs crīstām prōmittĕrĕ Gallī. *J.* (13, 233). SYN. Vŏvĕō. ‖ — sĭbī. *Se promettre à soi-même.* Cānĭtĭēmquĕ sĭbi ēt lōngōs prōmisĕrāt ānnōs. *V.* ‖ *Annoncer, présager.* Prōmittunt ōmĭnă pœnās. *V. Fl.* Ēt ămīcă rătĭbŭs ăntĕ prōmittĕt vădă Incĕrtă Sȳrtīs. *Sen.* (*Hip.* 569). Fūnŭs prōmittĕrĕ pătrīs Nĕc vŏlō, nĕc pōssŭm. *J.* (3, 43). SYN. Nūntĭō, pōrtĕndō, etc. ‖ *Promettre une chose fâcheuse, menacer.* Quīn sūrrēpturum pālmăm prōmīsīt tĭbī. *Pl.* (*As.* V, 2, 80). Ēt mē Prōmīsī ultōrem. *V.* SYN. Spondĕō, mĭnŏr.

Promō, ĭs, mpsī *ou* mīsī, mptŭm *ou* mtŭm, mĕrĕ. *Tirer hors, sortir une chose, produire, montrer.* Prōmpsīstī tu illī vīnŭm? Non prompsī. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 16). Ēquĕ sagittĭfĕrā prompsit dŭō tēla phărĕtrā. *O.* Lætīquĕ cævō sē roborĕ prōmunt. *V.* Non tamĕn întŭs Dīgnă gĕrī prōmēs in scēnam. *H.* Promēt sūă sidĕră Chirōn. *O.* SYN. Dēprōmō, ēxprōmō, ēducō, extrăhō, ēffĕrō, prōfĕrō, prōducō, prōtrahō, ēllĭcĭō, ēxpĕdĭō, ēdō, ostēndō, ēxsĕrō. ‖ *Éditer un ouvrage.* Sī tŭă, Cĭrĭnī, prōmās ēpĭgrammăta vulgō. *M.* (VIII, 18). SYN. Ēdō, prōfĕrō, vulgō. ‖ *Au fig. Mettre au jour, déployer.* Insignem attĕnŭăt dĕŭs, Ōbscŭrā prōmēns. *H.* Nunc illās prōmīttĕ vīrēs. *V.* SYN. Prōfĕrō, prōducō, exsĕrō, explĭcō. ‖ *Expliquer, dire.* Clīentī prōmĕrĕ jūrā. *H.* Pĕrcontānti prōmam ōmnĭă. *Pl.* (*As.* I, 1, 10). SYN. Explĭcō, ēxpōnō, ēdō, etc. *Voy.* Dico 2.

Prōmŏlŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* IX, 574.)

Prōmōntōrĭum, *plutôt que* Prōmontōrĭum, ĭi. *n. Promontoire.* Indĕ lĕgit Cāprĕās prōmōntōrĭumquĕ Mĭnĕrvæ. *O.* (*Met.* XV, 709). PPH. Prōjĕctă, prōcūrrentĭă săxă. Prōcūrrentēs scŏpŭlī. VERS. Rūpēs văstŭm prōcēdĭt ĭn æquŏr. Ōbvĭă vēntōrum fūrĭis ēxpōstăquĕ vēntō. *V.* Montĕ sŭb ærĭō, quī nūnc Mīsēnŭs ăb illo Dīcĭtŭr. Hinc ătquĕ hinc văstæ rūpēs gĕmĭnīquĕ mĭnantŭr In cœlum scŏpŭlī. *Id.* Rūpīs ĭn ābrŭptæ scŏpŭlōs extrēmăquĕ cūrrēns Littŏră. *L.*

Prōmōrăm, Prōmōssēm, etc. *sync. pour* Promoveram, etc. *Voy.* Promoveo.

Prōmōtŭs, ă, ŭm. *Qu'on a fait avancer.* Sŭās hiĕmēs clāssis prōmōtă sŭōsquĕ Āttŏllit flŭctŭs. *St.* ‖ *Au fig.* Sānguĭnĕ multō Prōmōtŭs, Lătĭām lōngō gĕrīt ōrdĭnĕ vītĕm. *L.*

Prōmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Faire avancer.* Ingēntēm rēmīs Cēntaurŭm prōmŏvĕt: illĕ. *V.* SYN. Mŏvĕō, impĕllō, ăgō. ‖ *Faire sortir, et au fig.* Ūnŭm prōmŏvērāt vix pĕdĕm trĭclĭnĭō. *Ph.* Ārcānă prōmōrāt lŏcō. *H.* SYN. Ēffĕrō, prōfĕrō, ēdūcō, prōdūcō. ‖ *Étendre, développer, propager.* Prōmŏvĕt Aŭsŏnĭŭm fīlĭŭs ĭmpĕrĭŭm. *O.* Rōmā nīsi ĭmmēnsŭm vīrēs prōmōssĕt ĭn ōrbĕm. *Id.* Dōctrīnă sĕd vīm prōmŏvĕt insĭtăm. *H.* SYN. Prōvĕhō, ēxtendō, prŏpăgō, aŭgĕō, ăddō. ‖ *Différer, remettre.* Quăntum hŭīc prōmŏvĕō nūptĭās. *Ter.* (*And.* IV, 7, 27). SYN. Prōfĕrō, etc. *Voy.* Differo. ‖ *n. Avancer, faire des progrès, réussir.* Ăbĭbō, præsēns quăndō prōmŏvĕō pārŭm. *Ter.* (*Hec.* I, 4, 81. *Id. Eun.* V, 3, 4). SYN. Prōfĭcĭō.

Prōmptārĭum. *Voy.* Promptuarium.

Prōmptē. *adv. Volontiers, promptement, facilement.* Ēccĭēsĭīs prōmptē paŭpĕrĭbŭsquĕ dĕdīt. *Fort.* (IV, 26, 62). Quīs mihī quārtŭs Sīt pătĕr, haŭd prōmptē dīcām. *Pers.* (6, 57). Quōrŭm sī nōmĭnă quærās, Prōmptŭs ēxpĕdĭam, etc. *J.* (10, 219). SYN. Lĭbēntĕr, citō, facĭlĕ.

† Prōmptim. *Comme le précéd.* Dŭm dīcīt lūmĭnă prōmptĭm Ăffŭlsīssĕ sĭbi. *Tert.* (*Gen.* 98).

† Prōmptō, ās, ārĕ. *freq. de* Promo. Sī quĭdem hērcle ētĭām sŭpērnī prōmptās thēsaŭrōs Jŏvis. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 33. *Id. Bac.* III, 3, 61).

Prōmptŭārĭum *et* Prōmptārĭum, ĭi. *n.*; Prōmptārĭă cēllă. *f. Armoire, et au fig.* Qui lŏcŭplētē mănŭ prōmptārĭă dŭlĭă laxānt. *P Nol.* (21, 42). Ē promptŭārĭă cēllă dēprōmăr ăd flăgrŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 4). Ălĭquĭd rĕportāns întĕrĭm mūnĭscŭlī Dē lĭbĭgĭtātē mūsĕī prōmptārĭī. *Aus.* (*Epist.* 21, 45).

Prōmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Promo. *Tiré hors.* Neŭ prōmptæ mŏdŭs ămphŏræ. *H.* ‖ *Mis à découvert.* Amĭcĭtĭām ătquĕ ĭnimĭcĭtĭām in frontĕ prōmptăm gĕrō. *Enn.* (apud *Gell.* 19, 8). SYN. Apĕrtŭs, pătēns. ‖ *Prêt.* Vēllēt prōmptās hăbŭissĕ sagĭtās. *O.* SYN. Părātŭs. ‖ *Résolu, dispos, bien disposé.* Nūdŭm prōmptŭmquĕ ad vulnĕra pectŭs. *L.* Prōmptŏs dă bēllă Quirītēs. *O.* Ad hŏrrĭda prōmptĭŏr ārmă. *Id.* Hæc tĭbi prōmptŭs prĕcĕ, vocĕ, mēntĕ sŏlvō. *Fort.* (IX, 7, 81). SYN. Părātŭs, ălacĕr, strēnŭŭs, ēxpĕdītŭs, prōmus, proclivis, propēnsŭs. ‖ *Rapide.* Prōmptŭs ĕt Īsæo torrēntĭŏr. *J.* (3, 74). *Voy.* Celer. ‖ *Facile.* Prōmptum ēst ŏcŭlīs prædīscĕrĕ nīgrum. *V.* Sĕd nĕc mihi dīcĕrĕ prōmptum. *O. Voy. le suiv.* ‖ *Avec l'inf.* Jām prōmptum vīlīs vĕl gūstŭ nōssĕ vēnēnum. *L.* Prōmptæ sŭpĕrōs incĕssĕrĕ Thēbæ. *St.* Īrasci prōmptŭs. *Aus.*

Prōmptŭs, ūs. *m. ancien subst. dont il n'est resté que l'ablatif.* Īn prōmptu. *Qui s'offre, qui est sous la main, prêt, visible, au fig. facile.* Ēt măgis in prōmptū prīmaque in fortĕ lŏcātă. *Lr.*

(I, 880). Dōctŭs ĕt ĭn prōmptū scrīnĭă Brūtŭs hăbĕt. *O.* Plūră quĭdĕm fēcī quăm quæ cōmprēndĕrĕ dictis ĭn prōmptū mihī sĭt. *Id.* SYN. Ăd mānŭm, ĭn mānū, præstō, *ou* prōmptŭm, făcĭlĕ, prōnŭm.

Prōmulgō, ās, ārĕ. *Promulguer.*

† Prōmŭlŭs, ă, ŭm. *Qui finit en pointe, aigu, et au fig.* Ĭmpăctă cōrnŭ spĭcŭlă Sērmōnĕ vīncēns prōmŭlō. *Ennod.* (*Carm.* 12, 10). *Voy.* Acutus.

Prōmŭs, ī. *m. Cellerier, dépensier.* Cōndŭs prōmŭs sŭm, prōcūrātŏr pĕcŭ. *Pl.* (*Ps.* II, 12, 14). Ōvŭm tū quŏquĕ pāssĕrĭs mārīnī, Quōd nūnc prōmŭs ăît prōcŭl rĕlictŭm. *Aus.* (*Epist.* 11, 3). SYN. Cellārĭŭs, cōndŭs. ‖ *Au fig.* Ne ădmittām culpam, ĕgŏ meō sŭm prōmŭs pĕctŏrī. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 44).

Prōmūscĭs, ĭdis. *f. Trompe d'éléphant.* Mōnstrōrŭm princĕps, ĕlĕphās prōmuscĭdĭs ārmĭs hŏrrĕt (*Anth.* II, p. 437. Alii, *proboscide sævus.* Apud *Plin.* 8, 7, legitur *promuscidem* in vett. edd. 1469 et 1472. Quo verbo usi quoque sunt *Solin.* 35; et *Cassiod.* 10, 30). *Voy.* Proboscis.

Prōnæă, æ. *f. Rivière de Belgique, auj. le Pruym.* (*Aus. Mos.* 354.)

Prōnē. *adv. En penchant la tête.* Prōnēquĕ sĕcĭāntŭm Ōră bŏŭm. *Paul. Petr.* (*Vit. S. M.* 4, 546).

Prōnĕctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Filer une longue trame.* Vīdī quăm sērĭĕm mōrāntĭs ævī Prōnĕctānt tĭbĭ cāndĭdæ sŏrōrēs. *St.*

Prōnĕpōs, ōtĭs. *m. Arrière petit-fils.* Ēst Nēptūnŭs ăvŭs, prōnĕpōs ĕgŏ rēgĭs ăquārŭm. *O.* ‖ † Prōnēpōs. Quōd prōnēpōs ōptĕt. *Sid.* (*Pan.* 2363, al. 11 *fin.*).

Prōnĕptĭs, ĭs. *f. Arrière petite-fille.* Pătrŭēlĭs nūllă, prōnĕptĭs Nūllă mănĕt. *Pers.* (6, 54).

† Prōnĭs, ĕ. *arch. Comme* Pronus. (*Varr.* apud *Non.* 8, 94.)

Prōnōmĕn, ĭnĭs. *n. Pronom.* Aŭt gĕmĭnum ĭn tăli prōnōmĭnĕ sī fŭgĭmus C. *T. Maur.* (*Met.* 86).

Prōnŭbă, æ. *f. Celle qui assistait la fiancée pendant la cérémonie nuptiale; qui préside à un mariage.* Prōnŭbă Tĭsĭphŏnē thălămīs ŭlŭlāvĭt ĭn illīs. *O.* Mē prōnŭbă dŭxĭt Erinnўs. *L.* Prima ĕt Tēllŭs, ĕt prōnŭbă Jūnō *V.* VERS. Ĭpsă mānŭ nŏptām gĕnĭtrīx Æmĭlĭă dūcĭt... Ĭpsă tŏrōs ĕt sācrā părăt. *St.* Vos bŏnæ sēmĭbŭs bŏnĭs Cōgnĭtæ bĕnĕ fēmĭnæ, Cŏl'ŏcātæ pŭēllam. *Cat.* ‖ *adj. Au fig.* Tĕnĕrŭm jăm prōnŭbă flāmma pŭdōrĕm Sōllĭcĭtăt. *Cl.* Quūm tĭbĭ prodīdĕrĭt fēstās nŏx prōnŭbă tædās. Prōnŭbă dĕxtrā. *Id.*

Prōnŭbŭs, ī. *m. Celui qui assistait les fiancés.* Ōmnĭbŭs ăc spōnsīs prōnŭbŭs ēssĕ cŭpīt (*Anth.* II, p. 605). Nūbēntĭbŭs ădstat Jēsŭs Pr nŭbŭs. *P. Nol.* (14, 152. Quam vocem *Forcell.* novique editt. se reperisse negant). SYN. Pāranўmphŭs.

Prōnuntĭō, ās, ārĕ. *Réciter, énoncer.* Prōnuntĭārĕ sŭās sōlĕnt sēntēntĭās. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 29). *Voy.* Prædĭco. ‖ *Déclarer, trahir.* Affectum cōrdīs clāmŏr prōnuntĭăt ōrīs. *Paul. Petr.* (1, 356). *Voy.* Detego.

? Prōnŭpĕr. *Tout récemment.* (*Pl. Trin.* II, 4, 26. Sed alii leg. divisim.)

Prōnūrŭs, ūs. *f. Femme du petit-fils.* Prōnūrŭs ĕt māgni Laŏmēdontĭs ĕrŏ. *O.*

Prōnŭs, ă, ŭm. *Qui penche ou se penche en avant.* Nāmque ŭt prōnă jŭgō lævum incumbĕbat ăd ămnem. *V.* Prōnīque ĭn vĕrbĕră pēndēnt. *Id.* Prōnaque quūm spĕctēnt ănĭmālĭă cētĕră tĕrrām. *O.* SYN. Pēndēns, ĭnclĭnātŭs, prōpēndēns. ‖ *Qui descend ou va en pente.* Ēt prōnōs cŭrrūs mĕdĭō crātĕrĕ rĕcēpīt. *O.* Ătque illum ĭn prærĕpēs prōnō răpĭt ălvĕŭs ămnī. *V.* Pōrs cētĕră prōnă Fĕrtŭr ăquā. *Id.* Pĕr prōnă vŏlŭtī. *Sil.* SYN. Prærĕpēs, dēclīvĭs, etc. *Voy.* Declivis. ‖ *Qui est sur son déclin, qui se couche.* Prōnŭs ĕrăt Tītān. *O.* Prōnŭs Ōrĭōn. *Il.* Sīdĕră prōnă. *Pp.* SYN. Cădēns. ‖ *Renversé, précipité, qui tombe.* Sīc illă rŭīnārĭ Prōnă trăhīt. *V* Ēxcūtĭtŭr, prōnūsquĕ măgistĕr Vŏlvĭtŭr ĭn căput Prōnūm stĕrnĕ sŏlō. *Id.* SYN. Præcĕps, cădēns, ĕx cūssŭs, vŏlūtŭs, etc. ‖ *Qui s'agenouille.* Prōnŭs ădōrā. *J.* (6, 48). ‖ *Au fig. Qui penche vers, porté, enclin.* Prōnŭs ăd ōmnĕ nĕfās. *L.* Ĭn ŏbsĕquĭum plūs æquō prōnŭs. *H.* Dŏdĭt nātūră cuī prōnūm mălō Ănĭmŭm. *Sen.* (*Oct.* 868). Rŭēndī ĭn tĕrrŭm mēns prōnă vīrīs. *L.* Aŭdēndī prōnĭŏr. *Cl.* SYN. Prōclīvĭs, prōpēnsŭs. ‖ *Bienveillant, favorable.* Sī mŏdŏ prōnă bŏnīs ĭnvīctī Cæsăris ădsĭnt Nūmĭnă. *St.* Prōnās ăccōmmŏdăt aūrēs. *H.* Sēntēntĭa prōnă. *V. Fl. Voy.* Favens. ‖ *Facile.* Ăd tĕ vĭă prōnă vĭdētŭr. *O.* Prōnă tĭbī vīncī cŭpĭēntĕm vīncĕrĕ pălma ĕst. *Id.* Sĭt prōnūm vĭcissĕ dŏmī. *St.* Prōnum ĕrăt, ŏ jūvĕnĭs (præbere). *L. Voy.* Facilis.

Prōœmĭŭm, ĭī. *n.* (προοίμιον). *Commencement, début, préambule.* Mīsĕræ cōgnōscĕ prōœmĭă rīxæ. *J.* (3, 288).

Prŏpāgātŭs, ă, ŭm. *Propagé.* Ĭndĕ prŏpāgātō pĭă grātĭă lūmĭnĕ vĕrī Mūltĭplĭcāt. *P. Nol.* (24, 504).

† Prŏpāgēs, ĭs. *f. Comme* Propago. Sālvētĕ gĕmĭnī, mĕă prŏpāgēs sānguĭnĭs. *Pac.* (apud *Non.* 1, 327). Stīrpĭs ădŏptīvæ mĕlĭōrĕ prŏpāgĕ cŏlēndŭs. *Aus.* (*Eph. Orat.* 19. Cf. *Fest.*).

? Prŏpāgmĕn, ĭnĭs. *n. Prolongation.* Nōbĭs ūndĕ fĕrēnt frūctŭs vītæquĕ prŏpāgmĕn. *Enn.* (apud *Non.* 1, 327. Alii aliter).

1. Prŏpāgō *et* Prŏpāgŏ, ās, ārĕ. *Propager une race.* Ēffĭcĭs ŭt cŭpĭdĕ gĕnĕrātīm sæcla prŏpāgēnt. *Lr.* (1, 21). Prŏpāgārĕ gĕnŭs pŏssĭt, vītămquĕ tŭērī (*Ibid.* 196). Jŏvĕ prŏpāgātŭs ĕst, ŭt pĕrhĭbēnt, Tāntălŭs. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 2, 413). SYN. Prōdŭcŏ, mŭltĭplĭcŏ, crĕŏ, gignŏ, etc. ‖ *En gen. Propager, étendre.* Hī prŏpāgandī rūērānt prō līmĭtĕ rēgnī. *Cl.* Quī pŏpŭlīs lūcĕm mŏx lætĭtĭămquĕ prŏpāgĕt. *Juvc.* (1, 194). SYN. Prōfĕrŏ, ēxtendŏ, etc. *Voy.* Extendo.

2. Prŏpāgŏ, ĭnis. *f. Rejeton d'arbre, provin de la vigne.* Sĭlvārŭmquĕ ălĭæ prĕssōs prŏpāgĭnĭs ārcŭs Ēxspĕctānt. *V.* Sĕd trŭncīs ŏlĕæ mēllŭs, prŏpāgĭnĕ vītēs Rēspŏndēnt. *Id.* Adūltă vĭtĭŭm prŏpāgĭnĕ ăltās Mărītăt pōpŭlos. *H.* SYN. Sūrculŭs, virgultŭm, etc. ‖ Prŏpāgō. *Race, rejetons, enfans, enfant.* Ălĭ-pŏdĭs dē stīrpĕ dĕī vērsūtă prŏpāgō. *O.* Nōn hæc illĕ dĕus tāntæquĕ prŏpāgĭnĭs aūctŏr. *Id.* Nīmĭŭm vōbĭs Rōmānă prŏpāgō Vīsa pŏtēns. *V.* Cătŭlōrŭm blāndă prŏpāgō. *Lr.* (IV, 905). *Voy.* Proles.

† Propăla, æ. *m. Revendeur, colporteur.* Sīcŭt quŭm primos fĭcus prōpăla rĕcēntēs Protŭlĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 118. Sic oppt. libb. et edd., defendente *Turneb.*, qui vocabulum ducit a *palo.* Alii *propola*, sic *Mercer.* Sed prima, ut græce, corpienda videtur. Verum citandæ fuerunt *Gloss. Isidori* : « *Propala*, vendenda proponens. » Et paulo infra : « *Propolæ*, tabernarii. »)

Propălām. *adv. Ouvertement, en public.* Jam hĭc făxo ădĕrĭt. Ăt nĕ prōpălām. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 42). Clām cŏărgŭās prōpĭnquūm, prōpălām lau-

dăvĕrĭs. Aus. (*Sept. Sap.* 5, 4. Adde *T. Maur. Syll.* 421). *Voy.* Palam.

Prŏpĕ. *prép. Près de.* Trāns Tĭbĕrĭm lŏngē cŭbăt ĭs, prŏpĕ Cæsărĭs hortŏs. *H.* Ēst ĭngĕns gĕlĭdŭm lūcŭs prŏpĕ Cærĕtĭs āmnĕm. *V.* SYN. Ăd, jŭxtā, prŏptĕr, sĕcundŭm. PPH. Nōn prŏcŭl ā. ‖ *adv. Auprès, près, non loin.* Quænām vōx mihī prŏpe hīc sŏnăt? *Pl.* (*Rud.* 1, 4, 10). Nūnc pătriæ jŭgŭlōs ēnsēsquĕ nĕgātĭs, Quŭm prŏpĕ lĭbertās. *L.* Neŭ prŏpĕ fulgēntī lūmĭnă fĕrtĕ făcĕ. *Tib.* (1, 2, 136). SYN. Jŭxtā. PPH. Nōn *ou* haŭd prŏcŭl, lŏngē. ‖ *Bientôt.* Nēc tăcĕt Ēvandrī mātĕr prŏpĕ tēmpŭs ădēssĕ. *O.* SYN. Brĕvī, mōx, jām. ‖ *Presque.* Quŭm jām prŏpĕ lūcĕ pĕractă. *O.* Prŏpĕ fūnĕrātŭs Ărbŏrĭs ictū. *H.* Īnsānis ēt tū, stultīquĕ prŏpe ōmnēs. *Id.* Quĭd sīt, prŏpĕ scīrĕ pŭtō mē. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 41). *Voy.* Fere.

Prŏpĕdĭĕm. *adv.* (*de* Prope *et* dies). *Très prochainement.* Quam ōcissŭme ūt dēs. Cŭpĭō. Næ tū prŏpĕdĭĕm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 28. Adde *Pl. As.* IV, 2, 8; *Pers.* II, 4, 24). *Voy.* Brevi.

Prŏpĕllō, ĭs, pŭlī, pŭlsŭm, pĕllĕrĕ. *Pousser loin devant, mouvoir, par ext. frapper.* Prŏpĕllĭt Bŏrĕās, æstŭs ēt ūndă rĕfĕrt (navem). *O.* Ātque ălĭām præ sē prŏpĕllēns ăĕră vŏlvit. *Lr.* (IV, 286). Cŏrpŭs prŏpĕllit ēt ĭcĭt. *Id.* (III, 161). Prŏpĕllās rēmĭgĕ Phāsĭn. *Pp.* (III, 20, 11). SYN. Ĭmpellō, ăgō, jăctō, mŏvĕō, prōmŏvĕō, prŏvĕhō, fĕrĭō. ‖ *Pousser de manière à renverser.* Cūr fūrĭbundă manū mēnsām prŏpĕllĭs? *Pp.* (III, 6, 3). Lăbĕntēm prŏpŭlit hĕrōs. *V. Fl.* SYN. Dējĭcĭō, sternō, prōstĕrnō. ‖ *Écarter, empêcher.* Prŏpŭlit ē scŏpŭlō părĭtūræ cŏrpŏrā nātæ. *O.* Oppŏsĭtă prŏpĕllēns suāvĭă dēxtrā. *Pp.* (II, 2, 39). SYN. Prŏpulsō, ārcĕō, rĕpellō, etc. *Voy.* Arceo. ‖ *Exciter, animer.* Prŏpellĭtque ăgmĭnă vōcĕ. *Sil.* SYN. Cŏmpellō, ĕxcĭtō, etc. ‖ *Lancer.* Vicīnām mētæ quī prŏpŭlit hāstām. *Sil. Voy.* Jaculor. ‖ ? Prŏpellō. Ēst prŏcŭl ā tĕrgō quæ prŏvĕhăt ātquĕ prŏpellăt. *Lr.* (IV, 195. Quod quum mihi minime patiendum videatur, ultro legerem *procellat*, ut in VI, 447).

Prŏpĕmŏdō *et* Prŏpĕmŏdŭm. *adv. Presque, à peu près.* Quāndōquĭdem dūcēnda ēst, ēgŏmĕt hăbĕō prŏpĕmŏdŭm Quām vŏlō. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 20. Et *Pl. Pœn.* V, 5, 16). Sēd scīn' quĭd nōs vōlŭmŭs? Pŏl ĕgŏ prŏpĕmŏdo, ŭt mălĕ sit mihī. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 42). *Voy.* Fere.

Prŏpendĕō, ēs, ērĕ. *n. Être penché en avant.* Dein tōtis prŏpendēns vĭrĭbŭs hærĕt. *V. Fl.*

† Prŏpendŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Peser plus.* Nēc dēpendĭs, nēc prŏpendĭs. *Pl.* (*As.* II, 2, 30).

Prŏpensŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Propendeo. *Penché en avant.* Pinguis ăquālĭcŭlŭs prŏpensō sēsquĭpĕdē ēxstăt. *Pers.* (1, 57). Rāmentă fĭăt plumĕă prŏpensĭŏr. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 16. *Ib.* 22). SYN. Pronŭs, grăvis. ‖ *Au fig. Porté vers ou pour, enclin, favorable.* Cunctāquĕ quŭm mĕă sint prŏpensō nĭtă favōrĕ. *O.* Propensŏs ăd vōtă dĕōs. *Id.* SYN. Pronŭs, prŏclīvis. ‖ *Qu'on donne volontiers.* Nătīquĕ causă dăt propensă mūnĕră (*Argum. Pl. Truc.* 8). SYN. Prŏnŭs.

Prŏpĕrāns, tis. *Qui se hâte, rapide.* Quōsquĕ lĕgăt vĕrsūs ŏcŭlō prŏpĕrāntĕ vĭātŏr. *O.* Fēstīnāmquĕ rŏtăm sōlĭtō prŏpĕrāntĭŏr ūrgĕt. *Cl.* Prŏpĕrāntĕ rŭīnă Sūmmă cădunt. *L.* SYN. Prŏpĕrŭs, cĕlĕr, etc. *Voy.* Celer. ‖ *En partic. Qui court à la fortune. Voy.* Festinans.

Prŏpĕrāntĕr. *Avec hâte, rapidement.* Usque ădĕŏ prŏpĕrāntĕr ăb ōmnĭbŭs ĭgnĭbŭs ējŭs. *Lr.* (V, 301). Dīēm prŏpĕrāntĭŭs ĭrĕ Jūssĭt. *O.* Sūrgūnt prŏpĕrāntĭŭs āræ. *Sil. Voy.* Propere.

† Prŏpĕrātĭm. *Comme le précéd.* Prŏpĕrātim ĭn tĕnĕbrĭs ĭstūc cōnfectum ēst ŏpŭs. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 651). Pĕrgĭs prŏpĕrātim. *Næv.* (*ibid.* 663).

Prŏpĕrātĭŏ, ōnis. *f. Hâte.* Quærĕrĕ quō tēndăt, quĭdve hæc prŏpĕrātĭō pŏscăt. *Paul. Petr.* (1, 217).

Prŏpĕrātŭs, ă, ŭm. *Hâté, fait à la hâte.* Ēt quāmvis ĭgnī ēxīgŭō prŏpĕrātă mădērent. *V.* Cōmmīsī prŏpĕrātīs vĕrbă tăbellīs. *O.* Ēt prŏpĕrātă tŭīs mănĭbŭs prætĕxtă Mĭnĕrvæ. *St.* SYN. Fēstīnātŭs. ‖ Prŏpĕrātō ŏpŭs ēst. *Il faut se hâter.* (*Pl. Mil.* III, 1, 210; *Sen. Hip.* 862.) ‖ *Qui se hâte.* Sī quām rĕpŏrtās, vŏcĕ prŏpĕrāta ĕdŏcē. *Sen.* (*OEd.* 211). SYN. Prŏpĕrāns. ‖ *Hâté, qui vient avant le temps.* Rēsquĕ dŏmī gĕstæ, prŏpĕrātăquĕ glŏrĭă rērum. *O.* SYN. Præcŏx. ‖ *Accéléré, abrégé.* Eūrŷdĭcēs; ŏrō, prŏpĕrātă rĕtēxĭtĕ fĭlă. *O.*

Prŏpĕrĕ. *adv. Avec hâte, promptement.* Sēd mănŭs ē cæstrĭs prŏpĕrĕ cŏĭt ōmnĭs ĭn ūnŭm. *V.* Prŏpĕrĕ mēnsāsquĕ tŏrōsquĕ ĭnstrŭĭt. *St.* Signă mŏvĕt prŏpĕrĕ. *L.* SYN. Prŏpĕrantĕr, cĭtō, etc. *Voy.* Cito.

† Prŏpĕrĭtĕr. *Comme le précéd.* Clāssem ĭn ăltŭm prŏpĕrĭtĕr dēdūcĕrĕ. *Pac.* (apud *Non.* 2, 663. *Att. ibid.*; *Seren. ib.* 11, 63). Ēt ămĭtă Vĕnĕrĭă prŏpĕrĭtĕr ŏbĭit. *Aus.* (*Parent.* 27).

Prŏpĕrō, ās, ārĕ. *Hâter, précipiter.* Ārmă cĭtī prŏpĕrātĕ vīrō. *V.* Pŭlchrām prŏpĕrānt pĕr vūlnĕră mŏrtĕm. Mūltă, fŏrēnt quæ mōx cælō prŏpĕrāndă sĕrēnō. *Id.* Lānæ Cuī prŏpĕrābāntŭr? *H.* SYN. Fēstīnō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *pass. unip.* Prŏpĕrātŭr ĭn hōstĕm. *St.* ‖ *n. Se hâter.* Sēd nĭmĭŭm prŏpĕrās, ēt ădhūc tŭă mĕssĭs ĭn hĕrba ēst. *O.* Prŏpĕrēs ānnī spĕm crēdĕrĕ tĕrræ. *V. Voy.* Festino.

Prŏpĕrtĭŭs, ĭi. *m. Properce, poète élégiaque de Rome.* Āptĭŏr hīs Gallŭs, blāndīquĕ Prŏpĕrtĭŭs ōrīs. *O.* Ĭnvĕnĭēs ēădĕm blāndī præcĕptă Prŏpĕrtī. *Id.* Sīc ĭgĭtŭr primā mŏrĭĕre ætātĕ, Prŏpĕrtī. *Pp.* (II, 7, 79). EP. Ŭmbĕr, dŭlcīs, blāndŭs, tĕnĕr, mŏllĭs, lăscīvŭs. PPH. Rōmānŭs Callĭmăchŭs. *O.*

Prŏpĕrŭs, ă, ŭm. *Prompt.* Circŭmstānt prŏpĕrī aūrīgæ, mănĭbŭsquĕ lăcēssunt. *V.* Ēccĕ vĕnit Tēlāmōn prŏpĕrŭs, fŏrtĭbŭsquĕ rĕclūsīs. *O.* SYN. Prŏpĕrāns, cĭtŭs, cĕlĕr, etc. *Voy.* Celer.

Prŏpēxŭs, ă, ŭm. *part. p. de Vinus.* Properto. *Peigné en avant.* Illĕ mănŭ mūlcēns prŏpēxam ăd pĕctŏrā bārbam. *O.* Fūsūs prŏpēxam ĭn pĕctŏrĕ bārbăm. *V.* Prŏpēxăquĕ mēntō Cānĭtĭēs. *St.*

Prŏphētă *et* Prŏphētēs, æ. *m.* (προφήτης). *Prêtre qui instruisait les initiés dans les mystères.* Cūm căpŭt ă vīrĭdī laūrō vĕlārĕ ĭmpĕrānt Prŏphētæ. *Julius* (apud *Fest.*). ‖ *Eccl. Prophète.* Jămquĕ prŏphētă plūs gĕsta ēt vĕntūrā vĭdēbăt. *P. Nol.* (6, 148). Vērĭdĭcīs ætās prædĭctă prŏphētīs. *Aus.* (*Ephem. Orat.* 35). Fōrtĕ prŏphētārŭm nātī dŭm līgnă rĕcīdunt. *Prud.* (*Enchir.* 85). Aūdī clāmāntēm măgnă cūm vōcĕ prŏphētēn. *Orient.* (*Comm.* 1, 410). SYN. Vātēs. EP. Sānctŭs, sācĕr, dīvīnŭs, præsclŭs, præsāgŭs, prænūntĭŭs, īnstinctŭs. PPH. Dĕi ĭntērprĕs. PHR. Dēdĕrāt Dŏmĭnŭs cuī nōssĕ fŭtură. *P. Nol. Voy.* Vates.

Prŏphētālĭs, ĕ, *et* Prŏphētĭcŭs, ă, ŭm (προφητικός). *Eccl. Qui concerne les prophètes, prophétique.* Vōcĕ prŏphētălī sānctus cui prōtĭnŭs ĭnflt. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 97). Tāndĕm rĕlēctīs vōcĭbŭs

prŏphētĭcīs. *Prud.* (*Peri.* 2823). Quŏ vĕrbă prŏphētĭcă clāmānt. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 103).

Prŏphētŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Prophétiser.* Nōbĭlĭs Ēlīsăbĕth, dĕ quā cănĭt ăltă prŏphētāns. *Fort.* (VIII, 5, 62). Christĕ, prŏphētābĭs cūjŭs tē pălmă cĕcĭdĭt. *Juvc.* (IV, 572. Et *Prud. Peri.* 3745). *Voy.* Prædīco.

† Prŏplātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Propio.

Prŏpĭnŏ *et* Prŏpĭnō, ās, ārĕ. *n. et act. Présenter une coupe dans laquelle on a bu, offrir à boire, boire à la santé.* Nēmŏ prŏpīnābĭt, Cāllĭŏdōrĕ, tĭbĭ. *M.* (VI, 44). Quāndŏ prŏpĭnāt Vĭrrŏ tĭbĭ. *J.* (5, 127). Hāc prŏpĭnāvĭt bĭtĭæ pulchĕrrĭmă Dīdŏ. *M.* (VIII, 6). Quod nūllī călĭcem tŭūm prŏpĭnās. *Id.* (II, 15). || *Au fig. Offrir.* Hūnc cōmĕdendum ēt dērīdendūm vōbĭs prŏpīnō. Placĕt. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 57). Vērsūs prŏpīnās flāmmĕos mĕdullĭtŭs. *Enn.* (apud *Non.* 1, 140). Prŏpīnāre ārmĭcĭtĭam. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 19. *Id. Stic.* III, 2, 15, *salutem*).

† Prŏpĭnquē. *adv. Proche.* Ăbăt ĕccam ădēst prŏpĭnquē. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 21. *Ib.* 6, 18).

Prŏpĭnquĭtās, ātĭs. *f. Proximité.* SYN. Prŏxĭmĭtās. || *Parenté, liaison.* Quam ăd prŏbōs prŏpĭnquĭtātĕ proxŭmē tē ădjūnxĕrĭs. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 59). Rŭctāns sēmĭdĕūm prŏpĭnquĭtātĕs. *Sid.* (*Pan.* 3526). *Voy.* Consanguinitas.

Prŏpĭnquŏ, ās, ārĕ. *n. Approcher, s'approcher.* Jāmquĕ prŏpĭnquābānt căstrĭs, mūrōquĕ sŭbībānt. *V.* Fŭgĕ, nātĕ, prŏpĭnquānt. Lŭx ĭnĭmĭcă prŏpĭnquāt. *Id.* SYN. Accēdŏ, ădvĕntŏ, ĭnstŏ, ădstŏ, ădsŭm, ăpprŏpĭnquŏ. PPH. Prŏpĭŏr fĭŏ. Prŏpĭŭs ăccēdŏ, vĕnĭŏ, progrĕdĭŏr, succēdŏ, cōnsistŏ. Prŏpĭōră tĕnĕō. Rēs ēst prŏpĕ, fĭt prŏpĭnquă, prŏpĭŏr, nōn jām prŏcŭl ēst. || *act. Approcher, rapprocher, hâter.* Tū rĭtĕ prŏpĭnquēs Augŭrĭūm. *V.* Mŏrtĕm lĭcĕt ārmă prŏpĭnquēnt. *Sil.* SYN. Prŏpĕrŏ, fēstĭnŏ, cĕlĕrŏ, mātūrŏ.

Prŏpĭnquŭs, ă, ŭm. *Voisin, rapproché.* Fīnĭtĭmī prŏcĕrēs cŏcūnt, ūrbēsquĕ prŏpĭnquæ. *O.* Mĭtĭŭs ēxsĭlĭum pauloquĕ prŏpĭnquĭŭs ŏptŏ. *Id.* Molēm prŏpĭnquām nūbĭbŭs ārdŭīs. *H.* SYN. Vīcĭnŭs, fīnĭtĭmŭs, ăffīnis, prŏxĭmŭs, prŏpĭŏr. PPH. Stāns spătĭŏ prŏpĭŏrĕ, spătĭīs prŏpĭŏrĭbŭs. PHR. Quŭm prŏpĕ lĭbĕrtās. *L.* Pārva tĕllurĕ dīrĕmpti. *Id.* || *Prochain.* Lānguēbāt mortĕ prŏpĭnquā. *Lr.* (VI, 1217. Et *Sil.* II, 258). SYN. Vīcĭnŭs, prŏpĭŏr, prŏxĭmŭs, ăccēdēns, urgēns, fūturŭs. || *Lié par le sang, proche.* Cognātās urbēs olĭm pŏpŭlōsquĕ prŏpĭnquos. *V.* Cōnsanguinĭtātĕ prŏpĭnquŭm. *Id.* Ăd sānos ăbĕāt tutēlă prŏpĭnquos. *H. Voy.* Consanguineus.

† Prŏpĭŏ, ās, ārĕ. *néol. act. et n. Approcher, s'approcher.* Nēc dŏmĭbŭs nŏstrĭs prŏpĭēnt mălă. *P. Nol.* (23, 412). Vērum ŭbĭ jām prŏpĭātă jūgo cōnspĕxĭt hăbēnās. *Id.* (27, 405). Ēt făcĭt hoc vŏtŏ sē prŏpĭārĕ pŏlō. *Fort.* (*Supplem.* 2, 44).

Prŏpĭŏr, ŭs, ōrĭs. *compar. formé de* Prope. *Plus proche, plus voisin.* Aūt quos ocĕănō prŏpĭŏr gĕrŭt Indĭă lūcos. *V.* Portŭsquĕ pātescĭt jām prŏpĭŏr. *Id.* Ūt prŏpĭŏr pătrĭæ sĭt fŭga nostră, rōga. *O.* SYN. Vīcĭnĭŏr, prŏpĭnquĭŏr. || *Au fig.* Ăffātă ēst nūmĭnĕ quāndŏ jām propĭorĕ dĕī. *V.* || *Plus rapproché, en parlant du temps.* Quŏd sī prŏpĭorĭbŭs āctĭs Ēst ŏpŭs. *St.* Mĕa quĕm spătĭis prŏpĭorĭbŭs ætās Insĕquĭtur. *V.* || *Lié davantage par le sang.* Illĕ grădŭ prŏpĭŏr sānguĭnĭs, illĕ cōmĕs. *O.* Sĕd prŏpĭor cērtĕ, quăm pătĕr, ĭpsa sĭbĭ ēst. *Id.* || *Qui ressemble plus.* Ēt făcĭĕm taŭrō prŏpĭŏr. *V.* Hŏc tămĕn ēst vērō prŏpĭŭs. *O.* || *Qui touche ou intéresse davantage.* Cūră dĕūm prŏpĭŏr lūctŭsquĕ dŏmēstĭcŭs ăngĭt. *O.* Ā rērŭm cūră prŏpĭŏrĕ văcābĭt. *Id.* Prŏpĭŏr dēlēctātĭŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 34).

Prŏpĭtĭābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut rendre propice.* Hŭīc ēst ănĭmŭs prŏpĭtĭābĭlĭs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 669). || † Prŏpĭtĭābĭlĭs. Pūrgābŏr ōrĭs prŏpĭtĭābĭlĭs Fŭlgŏrĕ, nōstrŭm sĭ jĕcŭr ĭmplĕās. *Prud.* (*Peri.* 3880).

† Prŏpĭtĭātŏr, ōrĭs. *m. Qui rend propice.* Fōns, pătrĭēs, ăgnŭs, vĭtŭlŭs, lĕō, prŏpĭtĭātŏr. *Damas.* (*de Cogn. Salvat.* 6).

Prŏpĭtĭŏ, ās, ārĕ. *Rendre propice.* Hĕrŭ' nĕquĭvĭt prŏpĭtĭārĕ Vĕnĕrĕm suō fēstŏ dĭē. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 26. *Ib.* I, 2, 120. Et sic *Pac.* apud *Non.* 2, 331). || † Prŏpĭtĭŏ. Prŏpĭtĭāntĕ sācrō pĕndēntĭă mēmbră vĭdērēs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 163). Prōspĭcĭt hæc, pŏpŭlōsquĕ sŭōs Cārmĭnĕ prŏpĭtĭātă fŏvĕt. *Prud.* (*Peri.* 1038).

Prŏpĭtĭŭs, ă, ŭm. *Propice.* Sălūtēm prīmŭm jam ă prĭncĭpĭō prŏpĭtĭam. *Pl.* (*Men. prol.* 1). Tĭbĭ dĭcăt, tū pro illa ōrēs, ūt sĭt prŏpĭtĭŭs. *Id.* (*As.* IV, 1, 38). Īrātă, quam illă, quæ pārentēs prŏpĭtĭī. *Ter.* (*And.* I, 1, 6). Ēt sī prŏpĭtĭŏs, ăttămĕn lēntŏs dĕōs. *Sen.* (*Ag.* 405. Referre supersedeo quam multos ex comicis locos congesserim quibus vera quantitas firmatur, jam satis monstrata ab etymo *Propis, e.* Inde vocem apud bonos heroicorum scriptores frustra quæsiveris). *Voy.* Favens. || † Prŏpĭtĭŭs. Nām mĕ prŏpĭtĭŭs rērŭm pătĕr ūnĭcŭs, ăltō. *Juvc.* (I, 43, al. 16. Hoc unum novi). *Voy. les précéd.*

Prŏpĭŭs. *adv. Plus près, de plus près.* Quŏ prŏpĭŭs nūnc ēs, flāmmă prŏpĭŏrĕ călēscŏ. *O.* Prŏpĭŭs rēs ădspĭcĕ nōstrās. *V.* Sī prŏpĭŭs stēs. *H.* || Prŏpĭŭs prŏpĭŭsquĕ, etc. *De plus en plus près.* Vīdī ăltæ prŏpĭŭs prŏpĭŭsquĕ ăccēdĕrĕ dextræ. *St.* Rōgīsquĕ ădŭstās prŏpĭŭs ăc prŏpĭŭs sūdēs In ōrā tēndīt. *Sen.* (*H. Fur.* 983). || *Dans un temps plus rapproché.* Lōngĭŭs aŭt prŏpĭŭs mōrs sŭa quēmquĕ mănĕt. *Pp.* (II, 21, 58).

Propœtĭdēs, ŭm. *f. pl.* (Προποιτίδες). *Filles d'Amathonte, qui méprisèrent Vénus, et furent changées en rochers.* Vēnĕrĕm Prōpœtĭdēs aūsæ Ēssĕ nēgārĕ dĕam. *O.* (*Met.* X, 238 *sq.*).

Prŏpōlă, æ. *m.* (προπωλης). *Revendeur, brocanteur.* Prŏpōlæ, lintĕōnēs, călcĕōlārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 38). || ? Propola. *Voy.* Propala. || † Prŏpōla æ. *f. Boutique de brocanteur.* Bălnĕă, propolæ, mĕrĭtorĭă, templa, thĕātră. *Prud.* (*Ham.* 827).

Prōpŏnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ĕrĕ. *Mettre devant les yeux, exposer.* Ī, pŭĕr, ēt cītŭs hæc ălĭquā propŏnĕ cōlŭmnā. *Pp.* (III, 22, 23). Scōpŭlō propŏnĭt ĭn ăltō Pāllēntēsquĕ mănŭs, etc. *O.* Nēquĕ fictō ĭn pējŭs vūltŭ propŏnī cērĕŭs ŏptō. *H.* SYN. Ēxpōnŏ, ŏbjĭcĭŏ, sŭbjĭcĭŏ, prōlĕrŏ, ostēndŏ. PPH. Ŏcŭlīs ŏbjĭcĭŏ, subjĭcĭŏ. Stātŭō ăntĕ. *Voy.* Ostendo. || *Au fig.* Propŏnĕ flāmmās, vūlnĕra, ēt dīras mălī Pŏlōrīs ārtĭās. *Sen.* (*Troad.* 585). Sīccīs ŏmnĭă nām dūrā dĕūs prŏpŏsŭīt. *H.* || *Proposer, offrir, promettre.* Gĕmĭnum pūgnæ prŏpŏnīt hŏnōrĕm. *V. Voy.* Offero, Promitto. || *Fixer, arrêter, se proposer de.* Hæc sĭbī propŏsŭīt thălamōs tĕmĕrārĕ pŭdĭcōs. *O.* Quod mĕus fĭĕrī prŏpŏnīt ēt inchŏat ipsă. *Lr.* (III, 184). Ēxcēdĭt ănĭmŭs, quĕm propŏsŭīt, tĕrmĭnŭm. *Ph.* Prŏpŏnīmŭs illūc īrĕ. *J.* (3, 24). SYN. Præscrĭbŏ, stātŭŏ, cōnstĭtŭŏ, etc. *Voy.* Statuo.

Prŏpontĭăcŭs, ă, ŭm (Προποντιακός). *De la Propontide.* Hinc quĕ Prŏpontĭăcīs hærentem Cyzĭcon oris. *O.* (Et *Prop.* III, 22, 2).

Prŏpontis, ĭdis. *f.* (Προποντίς). *La Propontide, mer entre la mer Égée et le Pont-Euxin, auj. mer de Marmara.* Euxīnumque fĕrens, parvŏ rŭit ore Prŏpontis. *L.* Longæque Prŏpontĭdos undis. *O.* Faucēsque Prŏpontĭdos arctæ Euxīnŏ jungit Pontŏ. *Man.* (IV, 614). ‖ † Prŏpontis. Æquŏra et extrēmum Prŏpontĭdos Hellespontum. *Man.* (IV, 677).

† Prŏporro. *arch. Comme* Porro. Et sĭbi prŏporro quæ sint primordĭa, quærunt. *Lr.* (II, 977. *Id.* IV, 888, et passim).

Prŏportĭo, ōnis. *f. Proportion.* Pondĕrĭbus pŏsĭtis quantum prŏportĭo suadĕt. *Sid.* (*Pan.* 2525).

Prŏpŏsĭtum, ī. *n. Résolution, dessein; plan de conduite.* Prŏpŏsĭtumque prĕmit, flagrātque cupidĭnĕ currus. *O.* Justum et tĕnācem prŏpŏsĭtī vĭrum. *H.* Quŏd nŏn prŏpŏsĭtō condūcat et hærĕat aptē. *Id.* Flexissĕ vidĕris prŏpŏsĭtum, et vitæ contrārĭus ĭrĕ prĭorī. *J.* (9, 21). Mūtātum tĭbi prŏpŏsĭtum est, et vitæ gĕnus. *Ph.* SYN. Cōnsĭlium, mens, sententĭa, vŏluntās, ĭnceptum, cœptum. *Voy.* Consilium.

Prŏpŏsĭtus, ă, ŭm. *part. p. de* Propono. *Mis devant les yeux.* Prŏpŏsĭta ārmă pĕtō. *O.* SYN. Objectus, præsens. ‖ *Qu'on s'est proposé.* Nŏn est prŏpŏsĭtă pæssă pĕrīrĕ nĕcĕ. *O.* Ambŏ prŏpŏsĭtum pĕragunt ĭtĕr. *H.* SYN. Plăcĭtus, optātus, *qqf.* elĕctus.

† Prŏprĭātim. *D'une manière propre, particulière.* Quid? gĕnus hūmānum prŏprĭātim dē quĭbus actum est. *Lr.* (II, 973. *Non.* 11, 18, legit *propritim;* alii *proprietim.* Primum tamen malim; nam exstitit obsoletum *Proprio, as.* Etiam apud *Arnob.* 3, *fin.*, est *propriatim*).

Prŏprĭē. *adv. D'une manière propre, particulièrement, proprement.* Hŏc est grātum ănimŏ prŏprĭē. *Cat.* (105, 2). Difficile est prŏprĭē cōmmūnĭa dicĕrē. *H.* Hōsque Syrŏs prŏprĭē pĕrhĭbent. *Prisc.* (*Peri.* 843). SYN. Singŭlātim, præcĭpuē. ‖ *D'une manière durable.* Quŏ mĭnŭs essĕ quĕat prŏprĭē quŏdcumque crĕātur. *Lr.* (1, 782).

Prŏprĭĕtās, ātis. *f. Propriétés, qualités propres.* Plūrĭmă prŏprĭĕtātĕ sĭmŭl concrescĕrĕ. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 508). Sī prŏprĭĕtās trādĭta, sī rĕgŭlă nōta est. *T. Maur.* (*Litt.* 23).

Prŏprĭus, ă, ŭm. *Propre, qui appartient en propre.* Vī prŏprĭă nītuntŭr, ŏpĭsque haud indĭgă nostræ. *V.* Cultellō prŏprĭōs pūrgantĕm lēnĭtĕr unguĕs. *H.* Quŏnĭam in prŏprĭă nōn pellĕ quiessĕm. *Id.* SYN. Pĕculiāris, sŭŭs *ou* mĕŭs *ou* tŭŭs, *qqf.* nātīvus, ĭnnātŭs, privŭs. ‖ *Subst. n. Son propre bien.* Ămittĭt mĕrĭtō prŏprĭum, qui ălĭēnum appĕtĭt. *Ph.* Vivĕrĕ dē prŏprĭō. *M.* (XII, 78). ‖ *Solide, durable.* Prŏpria hæc si dōna fŭissent. *V.* Si prŏprĭum hoc fŭĕrit. *Id.* (*E.* 7, 31. Ubi *Serv.*). Nihĭl in vītā prŏprĭum mortālĭ dātum. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 346). Nilne essĕ prŏprĭum cuĭquăm? *Ter.* (*And.* IV, 3, 1. Ubi *Donat.*). SYN. Pĕrpĕtŭus, mansŭrus, stabĭlis, firmŭs, etc. ‖ † *qqf.* Prŏprĭus. Interĭus fŭrĕre accĕnsos : hæc prŏprĭa virtus. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 525). Quĭbus ĕlsi prŏprĭă dēsit Fōrmă. *Germ.* (*Arat.* 376).

Prŏptĕr. *prép. Près de.* Prŏptĕr æquæ rīvum vĭrĭdi procumbit in hĕrbă. *V.* Hic prŏptĕr hunc adsistĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 15). SYN. Prŏpĕ, juxtă, ad. ‖ *adv. Près, non loin.* Interdūm prŏptĕr dōrmiĕt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 76). Ārăquĕ Pănchæō exhălāt prŏptĕr ŏdōrēs. *Lr.* (II, 417). Vēnit pĕr aurās cōrnix, et prŏptĕr vŏlāns. *Ph.* SYN. Prŏpĕ, juxtā. ‖ *A cause de, pour.* Tē prŏptĕr ēumdĕm. *V.* Prŏptĕr mē mōta est, prŏptĕr mē dēsīnāt īrā. *O.* SYN. Ŏb, etc. *Voy. ce mot.*

Prŏptĕrĕā. *adv. A cause de cela.* Nŏn tū prŏptĕrĕā, sĕd Mathŏ paŭpĕr ĕrīt. *M.* (VII, 9. Adde *Ter. And.* II, 5, 2; *Pl. Capt.* I, 2, 71. De quantitate ultimæ vid. in *Postea*). SYN. Ĭdĕō, ĭdcircŏ, ĭndĕ. *Voy.* Ideo. ‖ — quŏd, quĭă. *Parce que.* Prŏptĕrĕā quĭă sūnt ē primis fāctă mĭnūtĭs. *Lr.* (IV, 187). Prŏptĕrĕā quŏd sērvībat lĭbĕrālĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 11). *Voy.* Quia.

Prŏpŭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Obscène, déhonté, infâme.* Quĭă tĭbi ĭnsuāso ĭnfēcistī, prŏpŭdĭōsă, pallŭlam. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 16. *Id. Stic.* II, 2, 10). Căpŭt prŏpŭdĭōsă mĕtĭt. *Rutil.* (1, 387).

Prŏpŭdĭum, ĭī. *n. Obscénité, ordure, infamie.* Ubi īstĕ bŏnŭ' sērvŭs, prŏpŭdĭ quī mē maxŭme ĭnnŏcentĕm Fālso ĭnsīmŭlāvit? *Pl.* (*Mil.* II, 4, 11. Vid. *Fest.*). ‖ *Terme injurieux.* Quīd āīs, prŏpŭdĭum? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 34. *Id. Bac.* IV, 1, 7).

Prŏpugnācŭlum, ī. *n. Fortifications, rempart.* Īt clāmŏr tōtīs pĕr prŏpugnācŭlă mūrīs. *V.* Pontēs et prŏpugnācŭlă jungunt. Prŏpugnācŭlă bellŏ tūtă părant. *Id.* SYN. Mūnīmĕn, mūnīmentum, aggĕr, mūrī, mœnĭa, ārx, tūrrēs, *par ext.* fossæ, vallum. EP. Tūrrĭgĕrum, tūtum, vălĭdum, fidum. VERS. Tūtōs sērvābant aggĕrĕ mūrōs. *V.* Quĭbus hæc mēdĭī fīdūcĭa vallī, Fossārūmque mŏræ, lēti discrīmĭnă părvă, Dānt ănimōs. *Id.* Si tē fērfĕus aggĕr Ambĭat. *St.* Hæc pattēns longō mūnīmĭnĕ cingī Vīsă dŭcī rūpēs, tūtīsque āptīssĭma căstrīs. *L.* Aggĕr Ērĭgĭtŭr, gĕmĭnāsque æquantēs mœnĭa tūrrēs Accĭpĭt. *Id. Voy.* Turris, Vallum. ‖ *Tours sur des vaisseaux.* Ībis lĭbŭrnīs ĭntĕr āltă nāvĭum, Amīcē, propugnācŭlă. *H.* ‖ *Rempart naturel.* Quĭd prŏpugnācŭla poscānt Æquŏrĭs. *St.* ‖ *Au fig. Défense.* Neū gravēt hæc (jura) aliquĭs, pĭa prŏpugnācŭla tĕndĭs. *Fort.* (IX, 1, 85). SYN. Mūnīmĕn, præsĭdĭum.

Prŏpugnātŏr, ōris. *m. Défenseur. Voy.* Defensor.

Prŏpugnō, ās, ārĕ. *n. Combattre en avant.* Prŏpugnāt nūgīs ārmātŭs. *H. Voy.* Pugno. ‖ *act. Défendre, protéger.* Prŏpugnāns pĕctŏrā pārmā. *St.* Ærātæ prŏpugnānt pĕctŏrā crātēs. *Id.* SYN. Dēfendŏ, prōtĕgŏ.

Prŏpŭli. *parf. de* Propello.

Prŏpulsātŏr, ōris. *m. Qui repousse, défend.* Ā crūcĕ quŏd vindĕx prŏpulsātŏrquĕ gĕhennæ. *Orient.* (*Trin.* 54).

Prŏpulsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Propello. Nām quŏd tū spērēs, prŏpulsābŏ facīlĕ. *Ter.* (*And.* II, 4, 21). Prŏpulsābĭmŭs hōstēm. *St.* SYN. Rĕpellŏ, arcĕŏ, etc. *Voy. ces mots.*

† Prŏpulsŏr, ōris. *m. Qui pousse devant.* Cōrnĭgĕri pĕcŭdis prŏpulsŏr mūllŏ trīstis. *Fort.* (*V. S. M.* III, 301).

Prŏpulsus, ă, ŭm. *part. p. de* Propello. *Poussé en avant, chassé.* Cærŭlă prŏpulsæ sūbdūcĭtŭr ūndă cārīnæ. *O.* Prŏpulsāque rōbŏrĕ dēnsō Sūstĭnŭīt sē sĭlvă cădens. *L.* Cānēs, prŏpulsī fūstĭbus, văduīnt fōras. *Ph.*

† Prōquăm *ou* Prō quăm. *Comme* Prout. Nēc sātis est, prōquăm largōs ēxæstŭāt æstūs. *Lr.* (II, 1136). *Voy.* Præquam.

Prōră, æ. *f.* (πρῷρα). *Proue, partie antérieure d'un vaisseau.* Vēlă lĕgunt sōcĭī, et prōras ād lĭttŏră vērtunt. *V.* Prōræ tūtēlă Mēlănthūs. *O.* ‖ *Par*

ext. Vaisseau. Cūr, inquīt, bārbārā Grāiūm Prōrā vēhit? *O.* Quōt prīūs ārātæ stēlērant ād lītt*ŏ*rā prōræ. *V. Voy.* Navis.

Prōrēpō, ĭs, rĕrē. *n. Sortir en se traînant.* Quūm prōrēpsĕrint prīmīs ānimālīā tērris. *H.* Nōn ūsquām prōrēpit (formica). *Id.* Mōnstrūm Pēctŏrē mōx fūsō prōrēpĕrē. *Tert.* (*Gen.* 109). *Voy.* Repo. ‖ *Au fig.* Tārdaquĕ sūdāntī prōrēpūnt bālsămă lignō. *Cl.* Tūm prōrēpēntīs quā sūnt vădă cærūlă Nēreī. *Avien.* (*D. Ter.* 540).

Prōrētă, æ, *et* Prōreūs, ĕōs. *m.* (πρωρήτης *et* πρωρεύς). *Sentinelle placée à la proue d'un vaisseau.* Sī tū prōrēta īsti nāvi ĕs, ĕgŏ gŭbērnētēs ĕrŏ. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 75). Pōnĕ mĕtūm, prōreūs, ĕt quōs cōntĭngĕrĕ pōrtūs. *O.* PPH. Prōræ cūstōs. *V. Fl.* Prorætūtēlă. *O.*

Prōrĭpĭŏ, ĭs, ŭī, ĕptŭm, ĭpĕrĕ. *Emporter ou entraîner en avant.* Dēsīlŭit tūnĭcă vēlātă rēcīnctă, Et dĕcŭit nūdōs prōrĭpŭissĕ pĕdēs. *O.* Dūcārquĕ căpillīs Immĕrĭto, in prōnās prōrĭpĭārquĕ vĭās. *Tib.* (I, 6, 72). SYN. Rāpĭŏ, ābrĭpĭŏ, trāhŏ, etc. ‖ *Au fig.* Nĕ vĭrīlīs Cūltūs in cædem ĕt Lȳcĭās prōrĭpĕrĕt cătĕrvās (filium). *H.* ‖ — mē, *et qqf. absolt. Se porter en avant, s'élancer.* Quō nūnc sē prōrĭpĭt īllĕ? *V.* Făcit tămĕn ōmnĭă, sēquĕ Prōrĭpĭt. *O.* Īllĕ fūrēns īrā sōllō sē prōrĭpĭt āltō. *V. Fl.* Quō dēindĕ rŭīs? quō prōrĭpĭs, ĭnquīt? *V.* SYN. Ērŭmpŏ, rŭŏ, prōsĭlĭŏ, prōrŭmpŏ, *qqf.* ēvādŏ, fŭgĭŏ.

† Prōrĭtŏ, ās, ārĕ. *Exciter, provoquer.* Ut Pēlūsĭăcī prōrītĕt pōcŭla zȳthī. *Col.* (10, 116, scil. sītim accendat).

Prōrōgŏ, ās, ārĕ. *Prolonger.* Ĕt lōngūm nōtō scrīptōrī prōrōgăt ævŭm. *H.* Prōrōgăt ætĕrnām fĕrĭtās tĭbī Pūnĭca fāmām. *Cl.* Quī prorōgārĕ vītām pōssīs hŏmĭnĭbŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 38). SYN. Prōdūcŏ, prōfĕrŏ, prōtrāhŏ, ĕxtĕndŏ, prōpāgŏ. ‖ *Différer.* Rĕctĕ vīvēndī prorōgăt hōram. *H. Voy.* Differo.

Prōrsŭm *et* Prōrsŭs. *adv. En avant.* Sīmŭlă tĕ quāsī ēās prōrsum in nāvēm. *Pl.* (*Pers.* IV, 5, 5). Cūrsārī rūrsŭm prōrsŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 35. Ubi *Donat.*). SYN. Āntĕ. ‖ *Entièrement, tout-à-fait.* Ītă sūnt prædōnēs : prōrsŭm pārcūnt nēmĭnī. *Pl.* (*fr.* apud *Char.* 2, 189). Nĕc prōrsum in rēbŭs mĭnĭmŭm cōnsistĕrĕ quĭdquām. *Lr.* (1, 750). Prōrsŭs ā mĕ ōpĭnĭōnem hānc ĕsse ĕgŏ āmōtām vōlō. *Ter.* (*And.* III, 2, 30). Prōrsŭs jūcūndē cœnām prōduxĭmŭs īllām. *H.* SYN. Ōmnĭnŏ, plānē, pĕnĭtŭs.

† Prōrsŭs, ă, ŭm. *Qui va en avant, droit.* Ĭnnŏcŭŏs prorsŏ trāmĭtĕ sīstĕ grădŭs. *Avian.* (*Fab.* 3, 8. Alii leg. *proso*, eodem sensu; quidam *prono*). *Voy.* Proversus.

Prōrŭmpŏ, ĭs, ŭpī, ŭptŭm, ŭmpĕrĕ. *n. Sortir avec violence, s'élancer, se précipiter.* Mēdĭŭs dēnsōs prōrŭmpĭt ĭn hostĕs. *V.* Ĕt mūltă flăvŭs ārēnă ĭn mārĕ prorŭmpĭt. *Id.* Āllŏ prōrŭmpĭt ăb æxĕ Tēmpēstās. *Cl.* Ĭnfīdă præcĕps prōrŭmpĭt ăb aŭlă. *V. Fl.* SYN. Ĭrrŭmpŏ, ērŭmpŏ, rŭŏ, ĭrrŭŏ, prōsĭlĭŏ, *ou* ĕxsĭlĭŏ, ēxĕŏ, ēvādŏ. PPH. Mē prōrĭpĭŏ. ‖ *act. Pousser avec violence.* Ĭntērdŭmquæ ātrăm prorŭmpĭt ăd ætherā nūbēm. *V.* SYN. Prōrŭŏ, ēmittŏ, ējĭcĭŏ. ‖ † *Prononcer.* Ĭmpĕdĭŏr lăcrĭmĭs prorumpĕrĕ nōmĕn āmantĭs. *Fort.* (IV, 18, 1). ‖ *? Briser en avant.* Prōscissō quæ sūscĭtăt æquŏrĕ tĕrgă, Rursŭs in obĭĭquūm vērsō prōrŭmpĭt ărātrō. *V.* (*G.* I, 97. Alii leg. *perrumpit* : sic *Heyne.* Quod præstat). ‖ *Au pass. Comme* Prorumpo. *n.* Illūc prōrumpĭtŭr in mārĕ vēntī Vīs. *Lr.* (VI 435). *Voy.* Proruptus.

Prōrŭŏ, ĭs, ī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *act. Emporter avec force en avant, renverser.* Ĭnjūrĭōsō nē pĕdĕ prōrŭās Stāntĕm cōlūmnām. *H.* Mūltă prōrŭīt ĭntĕgrūm Cūm laŭdĕ victōrĕm. *Id. Voy.* Everto. ‖ — mē. *S'élancer.* Fōrās sīmŭl ōmnēs prōrŭūnt sē. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 51). *Voy.* Proripio, Prorumpo. ‖ *n. Tomber en avant.* Ĭn căpŭt ātquæ hūmĕrōs ĭpsă vī mōlīs ĕt īrā Prōrŭīt. *V. Fl. Voy.* Cado.

Prōrŭptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prorumpo., *Qui sort ou s'élance avec force.* Ārtŭs Pērfŭndīt tōtō prōrŭptŭs cōrpŏrĕ sūdŏr. *V.* Ĭt mārĕ prōrŭptŭm. *Id.* Ĭntērcĕptă nātāt prōrŭpto ĭn sānguĭnĕ lĭnguă. *St.* Hĭbērnō prōrŭptŭs ăb ārcū Ĭmbĕr. *V. Fl.* Ĭn tŭă prōrŭptŭs ōffēndīt rōbŏră nĭmbŭs. *Avian.* (*Fab.* 16, 17). SYN. Rŭēns, ērŭmpēns, dēmissŭs, cădēns, flŭēns, ēffūsŭs, prōfūsŭs.

Prōrŭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Proruo. Sāxă tŭlĭt pĕnĭtŭs dīscŭssĭs prōrŭtă mūrĭs. *L.* Tōrōs rīpārum ĕt prōrŭtă tŭrbānt Grāmĭnă. *St.* (Adde *Sen. Troad.* 651).

Prōsă, æ. *f. Voy.* Prosus.

† Prōsāĭcŭs, ă, ŭm. *néol. De prose, en prose.* Prōsāĭcō quōtĭēs dīrēxĭt scriptă rĕlātū. *Fort.* (VII, 11, 1). Prōsāĭcō dīgēstă sĭtū. *Id.* (*V. S. M.* I 13). *Voy.* Prosus. ‖ *Prosateur.* Cūjŭs prōsāĭcŭs cĕcĭnĭt prīŭs āctă Sĕvērŭs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 469).

Prōsāpĭă, æ. *f. Ancienne famille, suite d'ancêtres.* Quīd pĕccātōrŭm prōsāpĭă cōrpŏrĕ ĭn īllō? *Prud.* (*Apot.* 1006). Nātōs, nĕpōtēs, ābnĕpōtēs ēdītōs, Tē tōt stŭpрōrŭm sōrdĭdām prōsāpĭām. *Id.* (*Peri.* 2370). Dē Cōclītŭm prōsāpĭă tē ēsse ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 24). *Voy.* Genus.

Prōsātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prosero 1. *Né, issu.* Bĭssŭlă, trāns gĕlĭdūm stīrpe ĕt lārĕ prosătă Rhēnūm. *Aus.* (*Idyl.* 7, 1). Ĕt Christūm pātrĕ prōsātūm pĕrēnnī. *Prud.* (*Peri.* 1861). Dĕūs Jŏvĕ prōsātŭs ĭpsō. *Calp.* (10, 63). *Voy.* Natus. ‖ *Au fig.* Sic ĕrgŏ vērsŭs ēx lāmbĭs prōsātŭs. *T. Maur.* (*Met.* 822).

Prōscēnĭŭm, ĭī. *n.* (προσκήνιον). *Le devant de la scène.* Cædĭtŭr, ĕt vēlĕrēs ĭnēūnt prōscēnĭă plaŭsūs! *Cl.* Scōrtum ēxōlētum nē quĭs ĭn prōscēnĭō Sēdĕāt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 17). SYN. Pūlpĭtă. ‖ *Au fig. Terrasse.* Dēsĕrtāquĕ dēĭīs ātrĭa ĕt ēxūstæ prōscēnĭă dīrŭtă vīllæ. *Prosp.* (*Prov. D.* 816).

Prōscindŏ, ĭs, ĭdī, ĭssŭm, ĭndĕrĕ. *Fendre en avant.* Aŭsŭs ĕt æĕrĭām fĕrrō prōscindĕrĕ quærcŭm. *L.* Spūmāntī Rhōdănŭs prōscīndēns gūrgĭtĕ cāmpōs. *Sil. Voy.* Scindo. ‖ *En partic. Labourer.* Vāllĭdīs tĕrrām prōscindĕ jŭvēncīs. *V.* Tĕrrām prēssīs prōscindĕrĕ ārātrīs. *Lr.* (V, 210). *Voy.* Aro. ‖ *Fendre les flots, naviguer.* Quæ sīmŭl ăc rōstrō vēntōsum prōscīdĭt æquŏr. *Cat.* (64, 12). *Voy.* Navigo. ‖ *Fendre les airs, voler.* Prōscindĕ nōtōs. *Cl. Voy.* Volo 1. ‖ *Au fig. Déchirer.* Ergŏ sŭbmōtūm pātrĭă prōscindĕrĕ, lĭvŏr, Dēsĭnĕ. *O.* Quī tĕ sĕcūrō pōssĭt prōscindĕrĕ rīsū. *Aus.* (*Epist.* 4, 13). SYN. Lăcĕrŏ, cārpŏ.

Prōscīssŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Ăt quī, prōscīssō quæ sūscĭtăt æquŏrĕ tĕrgă. *V.* Prōscīssō rĭgūquŏe ĭnspērsă nŏvālī. *Col.* (10, 318). ‖ *Blessé.* Māgnō prōscīssūm vūlnĕrĕ pĕctŭs. *St.* Prōscīssīsquĕ nātānt pălĕārĭbŭs ārmī. *St. Voy.* Saucius.

Prōscrĭbŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Afficher, mettre en vente. Voy.* Inscribo. ‖ *Proscrire.* Prōscriptī Rēgĭs Rūpīlĭ pŭs ātquĕ vēnēnum. *H.* Prōscrīptŭs

ĕrāt, sĕd păcĕ rĕductā. *P. Nol.* (20, 257). *Voy.* Exsul.

Prōsĕcŏ, ās, ĕcŭī, ĕctŭm, ĕcārĕ. *Couper par devant, en partie. les entrailles des victimes.* Vĕtŭī ēxtă prōsĕcārīĕr. *Pl.* (*Pœn.* II, *vs.* 8. Alii scrib. *prosicarier*). *Voy.* Prosectus, Seco.

† Prōsĕctă, æ. *f. Comme* Prosecta. *n. pl.* Cēnām nūllām, nĕquĕ divō prōsĕctam ullām. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 179).

Prosĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Proseco. Tŭm pĭcĕæ mactantŭr ŏvēs, prosĕctăquĕ păssim pĕctŏrā. *V. Fl.* || *Ordint.* Prōsĕctă, ōrŭm. *n. pl.* (*s. ent.* exta). *Partie des entrailles qu'on brûlait en l'honneur des dieux.* Impōsŭī prōsĕctă călēntĭbŭs ārīs. *O.* Ādvĕrsō dēdĕrāt prōsĕctă Tōnantī. *St.* Ēt lāvī călīdo prosĕctă cĕrēbrō. *L.* Tōstă vāpōrĕ Cum virgis prosĕctă fĕrūnt. *Macer* (apud *Non.* 3, 179).

Prosĕcutŭs, ă, ŭm. *part. de* Prosequor.

† Prōsēda, æ. *f. Comme* Prostans. (*Pl. Pœn.* I, 2, 53. Cf. *Fest.*)

Prōsēmĭnŏ, ās, ārĕ. *Semer, et au fig.* Sēmpĕr ēnim ēx ălĭīs ălĭōs prōsēmĭnāt ūsŭs. *Manil.* (1, 90).

† Prōsēntĭŏ, īs, īrĕ. *Pressentir.* Sī prōsēnsĕrīt mīlĕs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 16). *Voy.* Præsentio.

Prōsĕquŏr, ĕrĭs, ĕcūtŭs sŭm, ĕquī. *d. Suivre loin, accompagner long-temps.* Prōsĕquĕre ĭn dūrī cērtāmĭna mārtĭs ēunŭtēm. *V.* Quă lĭcĕt, ăd sævās prōsĕquŏr ūsquĕ fŏrēs. *O.* Dūrĕ, nĕc ēxsĕquĭās prosĕquĕrĕrĕ mĕās. *Id.* SYN. Sĕguŏr, etc. *Voy. ce mot.* (Confunduntur *Prosequor* et *Persequor.*) || *Au fig. Suivre, poursuivre.* Ōcŭlīs ăbĕuntēm prōsĕquŏr udīs. *O.* Prōsĕquĭmŭr vīsŭ. *St.* Et ĭnănēm prosĕquar ŭmbram. *L.* Prōsĕquĭtur sūrgēns ă pŭppī vēntŭs ēuntēs. *V.* SYN. Sĕquŏr, *qq. v.* sĕrvŏ. || *Décrire, raconter.* Quīd păscŭă vĕrsu Prōsĕquār? *V.* Sācrĭlĕgos mĕrĕtrĭcum ŭt prōsĕquar ārtēs. *O.* Ēt dŭplĕx nĕfās Prōsĕquĕrĕ. *Sen.* (*Troad.* 1068). SYN. Nārrō, ēxpŏnō, dĭcŏ, etc. || *Parler, poursuivre.* Prosĕquĭtur pāvĭtāns, ēt fĭctŏ pĕctŏrĕ fātūr. *V.* Āssēnt deindĕ illī dĕdĭt, Sīc prosĕcūtŭs. *Ph.* SYN. Pĕrgŏ. *Voy.* Dico. || *Avec l'abl. Accompagner de (au physique ou au moral), gratifier de.* Āt tŭă prōsĕquĭmŭr stŭdĭōsō pĕctŏrĕ, Cæsar, Nōmĭnă. *O.* Haūd āspĕrnāndă prĕcāntēs Prōsĕquĭtur vēnĭă. *V.* Prōsĕquĭtur vōtĭs. *Id.*

1. Prosĕrŏ, ĭs, ēvī, ătŭm, ĕrĕrĕ. *Produire, créer.* Prosēvit frŭgēs, ănīmālĭa cūnctă sŭbēgit. *Tertul.* (*adv. Marc.* I, 127). Nōn prōsĕrĭt ullam Flāva Cĕrēs sēgĕtĕm. *L. Voy.* Sero. || *Au fig.* Ex ārtĭbŭs ārtēs Prōsĕrĕrĕ. *Grat.* (*Cyn.* 9).

2. Prōsĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ĕrtŭm, ĕrĕrĕ. *Comme* Exsero. *Mettre hors, tirer, sortir.* Linguam īn tūsĭēndo prosĕrat. *Pl.* (*As.* IV, 1, 50. Alii leg. *proferat*). Aggĕrĭbŭs capŭt Alpīnīs ēt rŭpĕ nīvālī Prōsĕrīt īn Cēltās. *Sil.* (III, 447, de Rhodano). Cĕrĕrīquĕ Thasōs dīlēctă prōfŭndō Prōsĕrĭt ālbēntī sē vērticĕ. *Avien.* (*D. T.* 711). Prōsĕrĭt Hȳdra căpŭt. *Id.* (*Arat.* 711). *Voy.* Profero.

Prōsĕrpēns, tis. *Voy.* Proserpo.

Prōsĕrpĭnă, *et ordint.* Prōsĕrpīnă, æ. *f. Proserpine, fille de Cérès et de Jupiter, enlevée par Pluton, lorsqu'elle cueillait des fleurs dans les champs d'Enna. Cérès, après l'avoir long-temps cherchée, apprit enfin son sort, et obtint de Jupiter qu'elle reviendrait des enfers si elle n'y avait pris aucun aliment; mais elle avait mangé quelques grains de grenade. Jupiter permit néanmoins qu'elle passât alternativement six mois sur la terre et six mois aux enfers. Elle est autrement nommée Hécate, Diane, la Lune.* Quām pænĕ fūrvæ rĕgnă Prōsĕrpīnæ, Ēt jūdĭcāntēm vīdĭmŭs Æăcūm! *H.* (Sic *Sen. H. Fur.* 549). Sĕd mē Īmpĕrĭōsă vŏcāt Prōsĕrpīnă. *Id.* Nēc rĕpĕtĭtă sĕquī cūrĕt Prōsĕrpĭnă mātrĕm. *V.* Quō dŭm Prōsĕrpĭnă lūcō Lūdĭt. *O.* (Sic *V. Fl.* V, 346; *Mart.* III, 43). SYN. Pĕrsĕphŏnē, Hĕcătē. EP. Īnfĕrnă, Lēthæă, Stўgĭă, Tārtārĕă; prŏfŭndă; ācĕrbă, dīră, īmmĭtīs, dūră, fĕră, tōrvă, trĭformĭs. PPH. Cĕrĕrĭs fīlĭă, nātă. Dītĭs cōnjŭx. Plūtōnĭă cōnjŭx. Nīzrī Jŏvĭs ūxŏr, cōnjŭx. Jūnō Ennæă, Īnfĕrnă, Īnfĕră, Āvĕrnă, Stўgĭă, prŏfŭndă. Īnfĕrnă, prŏfŭndă Cĕrēs. Ēlўsĭī spōnsa tўrānnī. Rēgĭnă Ĕrĕbī. Ōrcī dīvă trĭformĭs. Ēlўsĭă pŭēllă. Tārtārĕī rēgĭnă bărāthrī. Ĕrĕbī dīvă, virgō. Nōctĭs hĕră. Răptă Stўgĭō tўrānnō pŭēllă. VERS. Răptōrisquĕ tŭlīt quā vīă Dītĭs ĕquōs. *Pp.* Tērgĕmĭnāmquĕ hĕcătēn, cœlōquĕ Ērĕbōquĕ pŏtēntĕm. *V.* Sīcŭlă tōrvŭs cŭm cōnjŭgĕ Plūtōn. *J.* Hāc Stўgĭīs quōndām stĭmŭlāntĕ cŭpīdĭnĕ rēctŏr, Aūsŭs ădīrĕ dĭēm, mœstōquĕ Āchĕrōntĕ rĕlictō, Ēgīt ĭn ī licĭtās cŭrrŭm pĕr ĭnānĭă tĕrrās: Tŭm răptă prăecĕps Ēunæă virgĭnĕ flĕxĭt Ātlāntĭdos cœlī visŭ lūcēmquĕ păvēntēs Īn Stўgă rŭrsŭs ĕquōs, ēt prædăm condĭdit ŭmbrīs. *Sil.* Quūm Cĕrĕrĭs prōlēs, vētĭtīs întēntă chŏrēīs, Æquŏrĭs Ennæī vērnantīă līlĭă cārpsĭt, Răptāquĕ, Lēthæī cōnjux mōx făcta tўrānnī, Sīdĕrĭbŭs trīstēs ŭmbrās, ēt Tārtārā cœlō Prærĭpŭ-ŭīt, Dītēmquĕ Jŏvī, lētūmquĕ sălūtī: Ēt nūnc ĭnfĕrnō pŏtĭtŭr Prōsĕrpĭnă rēgnō. *Col.* (10, 269 *sq.* Cf. *Ov. Met.* V, 341 *sq.*; *Cl. R. Proserp.*). *Voy.* Pluto, Inferi.

Prōsĕrpŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Ramper.* Quāsī prōsĕrpēns bēstĭă. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 28. *Il. As.* III, 3, 105). Prosĕrpēns pĕlăgo. *Avien.* (*Arat.* 1071, de Scorpio). *Voy.* Serpo. || *Au fig.* Sī vĕro ĭnfandŭm prōsĕrpīt ăd ĭntĭmă vŭlnŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 250).

Prōsĕuchă, æ. *f.* (προσευχή). *Synagogue.* Dic ŭbī cōnsistās; ĭn quā tē quærō prōsĕuchā? *J.* (3, 296).

† Prōslĕcŏ. *Voy.* Proseco.

Prōsĭlĭŏ, ĭs, ŭī, īvī *et* ĭī, īrĕ. *n. Sauter hors, s'élancer rapidement.* Prōsĭlĭt ĭn lātă nīxă pĕdĕm sŏlĕă. *Pp.* (II, 2, 40). Finĭbŭs ōmnēs, Haūd mŏrā, prōsĭlŭĕrĕ sŭīs. *V.* Tūnc pŭppĕ prōpĭnquă Prōsĭlŭīt. *L.* Scintillam sŭbĭtō prōsĭlŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Sī quĭs ădēst, jŭssæ prōsĭlīrĭnt lăcrĭmæ. *M.* (1, 34). SYN. Ēxsĭlĭŏ, ēmĭcŏ, prorŭmpŏ, rŭŏ. || *Venir vite, accourir.* Prōsĭlŭī ămīcum cāstĭgātum ĭnnōxĭum. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 179). Dōnēc cĕrēbrōsŭs prosĭlĭt ūnŭs. *H. Voy.* Accurro. || *Au fig.* Dē capĭtis fĕrtŭr... Vērtĭcĕ cŭm clўpĕō prōsĭlŭīssĕ sŭō (Pallas). *O.* Jām vāga prosĭlĭĕt frēnis nātūra rĕmōtis. *H.*

Prōsŏcĕr, ĕrī. *m. Père du beau-père.* Cūrquĕ sĕnĕx Nēreūs prōsŏcĕr ēssĕ vĕlīt. *O.*

Prōspĕctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Prospicio. *Regarder de loin.* Tūrbāquĕ mīrātur mātrum, ēt prospĕctăt ēuntēm. *V.* Ē puppī pōntūm prospĕctăt ădūncă. *O.* || *Au fig.* Tē quŏquĕ fāta Prospĕctānt ēadēm. *V.* Quæ vīdēt ēmĕrĭtī, jām prospĕctāntĭbŭs ăstrīs, Tēmpŭs ădēssĕ vīrī. *St.* || *Dominer, en parlant d'un lieu élevé.* Dīvīsōs Cēltĭs ăltē prospĕctăt Ībērōs (Pyrene). *Sil.*

Prōspĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prospicio.

Prōspĕctŭs, ūs. *m. Action de regarder au loin; coup d'œil; vue.* Nōn ănĭmūm mōdo ūtī pāscăt prōspĕctŭs ĭnāuēm. *V.* Prospĕctum cērĭpĭēns ŏcŭlīs. *Id.* Æquōră prōspĕctū mĕlĭŏr ăltă mĕō. *O.*

SYN. Visus. ‖ *Point de vue.* Fœdō ŏbjĭcĕ prōspĕctūm cæcantĭă. *P. Nol.* (25, 65).

Prōsper, ĕră, ĕrum. *Propice, favorable.* Dĭcĭtŭr, ĕt Lătĭō prōspĕră sēmpĕr ădĕst (Bellona). *O.* Ōmnēm cursum mihĭ prōspĕră dixĭt Rĕlĭgĭō. *V.* Tĕrră prōspĕrĭōrĕ frŭī. *O.* Prōspĕrăm frugum. *H. Voy.* Favens. ‖ *Heureux, prospère.* Augustō jŭvĕnī prōspĕra bĕllă dărēnt. *O.* Tēllūrĕm fătō prōspĕrĭōrĕ dări. *Id.* Prōspĕr cōnnŭbĭō dĭēs cyprŏscăt. *Sid.* (*Pan.* 2427). SYN. Faustus, fēlix, sēcundus, lætus, etc. *Voy,* Faustus. ‖ Prōspĕrō, ōrum. *n. pl. Prospérité.* Prōspĕră bĕllī. *L.* Prōspĕră rērum. *Id.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme; en partic. Saint-Prosper.* Quīdnam ĭgĭtŭr [illegible] Prōsper tŏlĕrārĕ rēcūsēm? *Prosp.* (*Epig.* [illegible] 175). ‖ *Au nomin. qqf.* Prōspĕrŭs. *Voy. ce mot.*

Prōspĕrē. *adv. Heureusement.* Prōspĕrēque hŏc ŏpĕrīs prōcēssĭt [illegible] (*Amp.* 1, 2, 1). Fĕrt ĭmpĕtrātŭrŭs prōspĕrē. *Prud.* (*Peri.* 806). SYN. Fauste, feliciter.

Prōspĕrĭtās, ātis. *f. Bonheur, prospérité.* Spēs hŏmĭnum plēnă prōspĕrĭtātĕ jŭvāt. *Prud.* (*Peri.* 3508. *Id. Sym.* 884). *Voy.* Felicitas.

† Prōspĕrĭtĕr. *arch. Comme* Prospere. (*Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010.)

Prōspĕrō, ās, ārĕ. *Apporter du bonheur, rendre heureux, faire prospérer.* Nunc ĕt ămīcō meō prōspĕrābō. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 9). Plăcĭdissĭmŭs illŭm Fœdĕrĭs hūmānī cōnsensŭs prōspĕrăt ōrbī. *Prud.* (*Sym.* 1404). Et prōspĕrātŭm dŭlcĕ dēlĕctăt Dĕŭm. *Id.* (*Peri.* 2557). Tŭō făvōrĕ prōspĕrānti sōspĭtās (*Anth.* 1, p. 27). SYN. Sēcundō.

Prōspĕrŭs. *autre nomin. de* Prosper. (Quem agnoscit *Prisc.* 6, 693 et 628. *Id. ib.* 629, mavult *Prosper*, ut *Asper*. Apud *Sil.* X, 202, pauci leg. *Prosperus ausis*, ubi alii *Prosper in.*)

Prōspĭcĭō, ĭs, ēxī, ĕctum, ĭcĕrĕ. *Regarder ou voir de loin.* Prōspĭcit ērrantēs; hōs tōta ārmēntă sĕquuntŭr. *V.* Dārdanĭdæm Sĭcŭlō prōspēxĭt ăbūsquĕ Pachўnō. *Id.* Quī mœnĭă prōspĭcĭs urbĭs, Tārpēĭa dē rūpe tŏnāns. *L.* SYN. Prōspĕctō. PPH. Prōcŭl ădspĭcĭō. Ŏcŭlīs mētĭŏr. Ŏcŭlōs, vīsŭm prōtēndō ĭn. VERS. Prōspĕctum lātē pĕlăgō pĕtĭt. *V.* Prospĭcĭēns tŭmŭlō cămpum spectābat. Quantum ăcĭē possent ŏcŭlī sērvārĕ sĕquentŭm. Āppārēt Camărĭnă prŏcŭl. *Id.* Æquŏră prōspĕctū mētĭŏr ăltă mĕō. *O.* Ūnde ăcĭem in pĕlăgī vāstōs prōtēndĕrĕt æstŭs. *Cl.* ‖ *Dominer, en parlant d'un lieu élevé.* Prōspĭcit Tūscum marĕ. *Ph.* ‖ *Prévoir.* Nēc mĭnŭs ĕx ĭmbrī sōlēs ĕt āpĕrtă sērēnă Prōspĭcĕrĕ (poteris). *V.* SYN. Prævĭdĕō. *Voy. ce mot.* ‖ *Faire le guet.* Pāvōrēm sīmŭlāns, prospĭcit tŏtō [illegible] *Ph.* Plăgæ crēscunt, nĭsĭ prospĭcis. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 17). SYN. Circumspĭcĭō. ‖ *Pourvoir à, veiller sur.* Māndātrĭcem ŏpĕrūm prospectūrămquĕ lărārī. *Cl.* Ĭnquĕ fŭturī tĕmpŏrĭs ætātem vēntūrōrumquĕ nĕpōtum Prōspĭcĭēns. *O.* Tĭbī prōspĕxī ĕt stŭltĭtiæ tuæ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 8). SYN. Cōnsŭlō, prōvĭdĕō, cāvĕō, ĭnvĭgĭlō. ‖ *S'assurer dans l'avenir.* Jŭstās sĭbī nōstra sēnectŭs Prospĭcĭāt flammās. *L.* Nĭsī sī prōspĕctum ĭntĕrĕa ălĭquĭd ĕst, dēsĕrtæ vivĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 11). SYN. Circumspĭcĭō, pārō. ‖ *Voir.* Nēque audĭō, nēque ŏcŭlīs prospĭcĭō sātĭs. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 7. *Id. Curc.* II, 3, 38). *Voy.* Video.

Prōspĭcŭŏs, ă, ŭm. *Qu'on aperçoit de loin.* Prōspĭcŭæ scandēntēm ĭnsŭlæ tŭrrĭs. *St.*

? Prōspissē ou Prōspissŏ. *adv. Lentement.* Sī quĭd bŏnī prōmittŭnt, prōspĭssē ēvēnĭt. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 45. Sed alii rectius legunt, *pro spisso*).

Prōstāns, tis. *Qui avance, saillant.* Sēd măgis ăngēllis paŭlŭm prōstāntĭbŭs. *Lr.* (II, 428). Cōrnĭbŭs ĭmmŏdĭcē prōstāntĭbŭs ēxsĕrĭt ĭgnēs. *Avien.* (*Progn.* 147). SYN. Exstāns, prōmĭnens. ‖ *Qui se prostitue.* (*Juv.* I, 47.)

Prōstĕrnŏ, ĭs, strāvī, strātŭm, stĕrnĕrĕ. *Renverser, abattre.* Ĕt prōstĕrnĭte hūmī jŭvĕnēm măgĭca ārmă mŏvēntēm. *O.* Cōrrŭĭt, ĕt mŭltăm prōstrāvĭt pŏndĕrĕ sĭlvăm. *Id.* Cădĭt lēgĭo, ĕt lātĭs prōstĕrnĭtŭr ārvĭs. *V. Fl.* SYN. Stĕrnŏ, āffligŏ, ēvĕrtŏ, dējĭcĭŏ, rŭŏ. *Voy.* Sterno, Everto. ‖ *Au fig.* Ŏpēs prōstĕrnĕrĕ rēgnī. *Sil.* ‖ — mē. *S'agenouiller.* Fĕrtŭr ăd æquŏrēās, ăc sē prōstĕrnĭt ārēnā. *L.* Sācrōs pēdĭbŭs prōstĕrnĕrĕ cānōs. *Id. Voy.* Genu. ‖ *qqf. Coucher, étendre.* Sæpĕ sŭpĕr tĕnĕrō prōstĕrnĭt grāmĭnĕ corpŭs (*Culex*, 68). SYN. Stĕrnŏ, fundŏ, etc. *Voy.* Recumbo.

† Prōstĭbŭlĭs, ĕ. *Prostitué.* Hīc făcĕrĕt tē prōstĭbĭlĕm prŏpĕdĭĕm. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 56. *Id. Stic.* V, 6, 4).

? Prōstĭbŭlă, æ. *f. Comme le suiv.* Nām mĕrĕtrīcem ădstārĕ in vĭă Sōlām, prōstĭbŭlæ sānĕ ĕst. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 5, 8. Sed valde suspicor legendum *prostibuli*).

Prōstĭbŭlŭm, ī. *n. Courtisane.* Bēllum ĕt pŭdĭcūm vērō prōstĭbŭlūm pŏplī? *Pl.* (*Aul.* II, 4, 6). Ŏccĭdĕ, prōstĭbŭlūm, mānēs pĕtĕ. *Prud.* (*Psych.* 160). *Voy.* Meretrix. ‖ *Lieu de débauche. Voy.* Lupanar.

Prōstĭtŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Exposer en public.* Gaŭdēntĭs fœdō pĕrĕgrīna ăd pūlpĭtă sāltū Prōstĭtŭī, Grāiæque ăpĭum mĕrŭīssĕ cŏrōnæ. *J.* (8, 225). ‖ *Ordint. Vendre honteusement, prostituer.* Crās pōpŭlō prōstĭtŭām vōs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 45). Ĕt făcĭēm lūcrō prōstĭtŭīssĕ sŭăm. *O.* Nōn hōs quæ prīmæ prōstĭtŭĕrĕ căsæ. *M.* (IX, 60). Ĭngrātō vōcēs prōstĭtŭĕrĕ fōrō. *O. Voy.* Prosto. ‖ *Publier, divulguer.* Tū tŭă prōstĭtŭēs fāmæ pĕccātă sĭnīstræ. *O. Voy.* Vulgo.

Prōstĭtūtŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Ĕt prōstĭtūtæ tūrpĕ cōntŭbĕrnĭŭm Sōrōrĭs (*Catal. Virg.* 5, 7). *Voy.* Meretrix.

Prōstŏ, ās, tĭtī, ārĕ. *n. Être saillant. Voy.* Prostans. ‖ *Être exposé aux yeux du public, être mis en vente.* Ilī sāltem ĭn ŏccŭltīs lŏcīs prōstānt. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 21, de lenonibus). Scīlĭcĕt ŭt prōstĕs Sōsĭrŏrum pūmĭcĕ mundūs. *H.* SYN. Vēnĕō. ‖ *Se prostituer; au fig. Être prostitué.* Ăd circūm jŭssās prōstārĕ pŭĕllās. *J.* (3, 65). Quō nōn prōstāt fēmĭnă tēmplō? *Id.* (9, 24). Illŭd ămīcĭtĭæ quōndām vēnĕrābĭlĕ nūmĕn Prōstāt, ĕt ĭn quæstū prō mĕrĕtrīcĕ sĕdĕt. *O.* SYN. Prōstĭtŭŏr, mē prōstĭtŭŏ, *qqf.* stō. ‖ *Devenir trop connu.* Sic ĕrāt: ĭngĕnĭō prōstĭtŭīt illă mĕō. *O.*

? Prōstŏmĭs, ĭs. *f.* (*προστομίς*). *Muselière pour les chevaux mâchans.* Trullĕŭ' prōstŏmĭs huic ĭngēns dē nārĭbŭ' pēndĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 84. Alii *postomis*, al. aliter).

Prōstrāssĕ. *sync. pour* Prostravisse. Cōrpŏră măgnānĭmō sātĭs ĕst prōstrāssĕ lĕōnī. *O.*

Prōstrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Prosterno. *Renversé.* Ingēntī prōstrātum mōlĕ sŏdālem Vīsĕrĕ. *O.* Cāmpis prostrāta jacebant Āgmĭna. *L.* ‖ *Couché.* Āttămĕn ĭntĕr sē prostrāti in grāmĭnĕ mōllī. *Lr.* (II, 29). *Voy.* Recubans. ‖ *Agenouillé.* Ante pĕdēs

pāssīs prōstrātā cāpillīs. *O.* Gĕnĭūmquĕ mĕūm prōstrātūs ădōrāt. *Pp.* (IV, 9, 41). *Voy.* Genu.

Prōsŭbĭgō, ĭs, ĕrĕ. *Frapper en avant.* Ĕt pĕdĕ prōsŭbĭgīt tĕrrām (sus). *V.* Fŭlmĭnā Cyclops Prōsŭbigīt. *V. Fl.* Impōsĭtāmquĕ mōlām Tūrĭbŭlīs pĕdĕ prōsŭbigīt. *Prud.* (*Peri.* 953). SYN. Prōtĕrō.

Prōsŭm, dĕs, fŭī, dĕssĕ. *Servir, être utile.* Aŭt prōdĕssĕ vōlŭnt aŭt dēlectārĕ pŏētæ. *H.* Nīl prōsŭnt ārtēs : ērāt ĭmmĕdĭcābĭlĕ vŭlnŭs. *O.* Tū tāntŭm cōrpŏrĕ prōdĕs, Nōn ănĭmō. *Id.* SYN. Jŭvō, prōfĭcĭō. PPH. Sŭm ūtĭlĭs, cōmmŏdŭs. ‖ *unip. Il est utile.* Sĕd quīd mĭhī fingĕrĕ prōdĕst ? *O.* Sæpe ĕtĭām stĕrĭlĕs incendĕrĕ prōfŭit ārgrōs. *V.* Prōsĭt nōstrīs ĭn mōntĭbŭs ōrtās (scil. quod ortæ sint). *Id.* SYN. Jŭvăt, cōndūcit, ĕxpĕdĭt, prōfĭcit. PPH. Ūtĭlĕ ĕst. Nōn ōbĕst. Nōn nŏcĕt.

† Prōsŭmĭă, æ. *f. Espèce de navire.* Dĕ nōcte ăd pōrtūm sūm prōfĕctūs prōsŭmĭă. *Cæcil.* (apud *Non.* 13, 17. *Id. ibid.*).

? Prōsŭmō, ĭs, ĕrĕ. *Dépenser, employer.* (Sic *Gronov.* leg. apud *Pl. Trin.* V, 2, 6. Quod sane metro vitioso medetur.)

Prōsŭs, ă, ŭm. *Qui va en avant, droit. Voy.* Prorsus. ‖ *Ordint. Qui est en prose.* Prōsa ōrātĭō, *et absolt. Prose.* Seū lēgĕ mĕtrōrŭm Cōndĭtă, seū prōsĭs sōlvĕrĭt ōrā mōdĭs. *Aus.* (*prof.* 3, 3). Dēsīnĭt ēssĕ cāpŭt vĕrsŭs, ĕt prōsā lŏquēlă. *T. Maur.* (*Syll.* 800). Ĕt quēm dĕ scēnīs tĕtrĭca ād sūbsĕllĭă trāxĭt Prōsa Āsĭæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 72). SYN. Sōlūtŭs. PPH. Sōlūtŭs, pĕdēstrĭs sērmō. VERS. Sīve ōrsā lĭbēbăt Āōnĭīs vincīrĕ mōdĭs, seū vōcĕ sōlūtā Spargĕrĕ. *St.* Seū plānā sōlūtīs Quæ strŭīs ōrsā mōdīs. *Id.* Tūquĕ pĕdēstrĭbŭs Dīcēs hĭstōrĭīs prœlĭă Cæsărĭs. *H.* Vĕrbă sōlūtă mōdīs. *O.* Quīquĕ cănēnt vinctō pĕdĕ, quīquĕ sōlūtō. *Tib.* Scrĭbĭmŭs ĭnclūsī, nūmĕrōs ille, hīc pĕdĕ lĭbĕr. *Pers.*

Prōsўmnă, æ, *et* Prōsўmnē, ēs. *f.* (Πρόσυμνα *et* Πρόσυμνη). *Ville de l'Argolide.* Vĭrĭdisquĕ lēgit dēvĕxa Prōsўmnæ. *St.* Hŭīc cĕlsă Prōsўmnē. *Id.*

Prōtădĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Sĕd mĭhī Prōtădĭum vīsĕrĕ cūrā fŭīt. *Rutil.* (1, 342).

Prōtăsĭŭs, ĭī. *m. Saint Protais, martyr.* Sæcŭlă Prōtăsĭum cūm pārĕ Gĕrvăsĭō. *P. Nol.* (*Epist. ad Sev.* 212).

Prōtēctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Dūm gĕnĭtōr nātī pārmā prōtēctŭs ăbĭrĕt. *V.* Nōn illĕ făvōrĕ Nūmĭnĭs ingēntī sūpĕrŭm prōtēctŭs ăb īrā. *L.*

Prōtĕgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Couvrir, protéger.* Sīstăt, ĕt ingēntī rāmōrŭm prōtĕgăt ūmbrā. *V.* Ĕt grăvĭbŭs rāmis tōtŭm prōtēxĕrăt ōrbĕm. *O.* SYN. Tĕgō, cōntĕgō, ŏpĕrĭō, etc. *Voy.* Tego. ‖ *Au fig. Proteger, défendre.* Nīsī fortĭbŭs ārmis Cæsărĭs Aŭsŏnĭæ prōtĕgĕrēntŭr ŏpēs. *O.* Măgnō dīscrīmĭnĕ causām Prōtĕgĕre ārbĭtrĭs ăffēctās. *J.* (11, 32). SYN. Tĕgō, tŭĕŏr, dĕfendō, tūtŏr. ‖ *Écarter.* Cōquĭtur pārs ūvĭda tĕrræ, Prōtēctūra hĭĕmēs. *St.* SYN. Ărcĕō, dĕfendō.

Protēlă (insula). *f. Ile à l'une des bouches du Nil.* Ūrbs tĭbĭ condēnda ĕst quā stāt Prōtēlă tēllŭs. *Jul. Val.* (1, 18. De hac diserte *Luc.* X, 510 *sq.*).

† Protēlō, ās, ārĕ (τῆλε). *Chasser, éloigner.* Nē tĕ ĭrātŭs suīs sævĭdĭcīs dictīs prōtēlĕt. Scĭō. *Ter.* (*Ph.* 1, 4, 36. Ubi *Donat.* Adde *Argum. Pl. Merc.* 12). Proptĕr pĕccātŭm pauxillŭm ĭndīgnīssŭmĕ Pātrĭă protēlātum ēssĕ sævĭtiă patrīs. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 349. Sic *Avien. D. T.* 487. *Gl. Isid.* Protelat, *differt, prolongat*).

† Prōtēlŭm, ī. *n. Tirage continu de bêtes de somme ; ordint. à l'abl. En tirant sans interruption.* Hūnc jŭgă mūlōrŭm prōtēlō dūcĕrĕ cēntŭm Nōn pōssūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 349). Taŭrī Dūcĕrĕ prōtēlō vălĭdīs cervīcĭbŭs pōssēnt (*Id. ibid.*). ‖ *Au fig. Continuité.* Ūndĭquĕ prōtēlō plāgārŭm cōntĭnŭātō. *Lr.* (II, 531. De quo *vs. Donat.* ad *Ter. Ph.* I, 4, 36. Iterum *Lr.* IV, 190).

Prōtĕnăm. *Voy.* Protinam.

Prōtēndō, ĭs, ī, tŭm, dĕrĕ. *Tendre ou allonger en avant.* Ille hŭmĭlīs sŭpplĭcxque ŏcŭlōs dĕxtrāmquĕ prĕcāntĕm Prōtēndēns.. *V.* Hāstāsquĕ rĕductīs Prōtēndūnt longē dĕxtrīs. *Id.* SYN. Tēndō, prōfĕrō, prōdūcō, pŏrrĭgō. (Confunduntur *Protendo* et *Prætendo.*) ‖ *Étendre, prolonger.* Ībo, ĭbō quā præruptă prōtēndīt jŭgă Mēūs Cĭthærōn. *Sen.* (*Phæn.* 12). Ūnde ăcĭem ĭn pĕlăgī vāstōs prōtēndĕrĕt æstŭs. *Cat.* (64, 127). SYN. Ēxtendō, prōfĕrō, prōdūcō, prōpăgō. *Voy.* Extendo.

Prōtēnŏr, ōris. *m.* (Προτήνωρ). *Nom de guerrier.* Prōtēnŏrā pĕrcŭtit Hўpsĕūs. *O.*

Prōtēntātŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Protento, *fréq. de* Protendo. Ceū Sīrĭācō tōrrētŭr spĭcă călōrĕ, Prōtēntātă mānū. *Avien.* (*Arat.* 285).

Prōtēntŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Protendo. Hŭīc ā stīrpĕ pĕdēs tēmō prōtēntŭs ĭn ŏctō. *V.* Prōtēntī crīnĭbŭs hўdrī. *L.* Lūcīs ĭn ēxōrtŭm prōtēntĭōr. *Avien.* (*D. T.* 597, de Phocide).

Prōtĕnŭs *ou* Prōtĭnŭs. *adv.* (*de* Pro *et* tenus). *Au loin, bien loin ; de loin.* Ēn ĭpsĕ cāpēllās Prōtĕnŭs ægĕr ăgō. *V.* (*E.* 1, 13. *Serv.* vertit *porro tenus*). Vōcēm quā prōtĕnŭs ōmnĕ Cōntrēmŭīt nĕmŭs. *Id.* Īnsānăquĕ prōtĕnŭs ābsĭmt Jūrgĭă. *O.* Ĭpsă prōtĕnŭs ā vĭă sălūtēs. *M.* (X, 104). SYN. Longĕ, lātĕ, prōcŭl. (Si credimus *Capro*, *Orth.* p. 2243, *Protenus* refertur ad locum, *Protinus* ad tempus. Quod tamen discrimen non omnes grammatici defendunt, nec optt. codd. observant. *Serv.* ad *Æ.* III, 416 : « Et modo adverbium loci est, alibi temporis. » Sic iterum ad VII, 601. Nec magis distinguit *Non.* 4, 384.) ‖ *Sans interruption.* Quūm prōtĕnŭs ūtraquĕ tēllŭs Ūnă fŏrēt. *V.* SYN. Cōntĭnŭĕ. ‖ *Au fig.* Prōtĕnŭs ærĭī mĕllĭs cœlestĭă dōnă Ēxsĕquār. *V.* Prōtĕnŭs ŭt mŏnĕăm. *H.* SYN. Cōntĭnŭō, deincĕps, ēxindĕ. ‖ *Sans fin.* Illūm pĕrĕnnēs prōtĕnŭs cōmplĕnt ŏpēs. *Prud.* (*Lath.* 1108). Syn. Jugĭtĕr. ‖ *Aussitôt. Voy.* Protinus.

Prōtĕrō, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Fouler, écraser.* Quācunque ĭngrĕdĭtŭr, flōrentĭă prōtĕrĭt ārvă. *O.* Aŭt ăgmĭnă currŭ Prōtĕrĭt. *V.* Prōtĕrĭt ĭmpŭlsū grăvĭs ăgmĭnă. *V. Fl.* Quīd ĭnănĕm prōtĕrĭs umbrăm ? *O.* SYN. Călcō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ĕt mārtĕ Pœnŏs prōtĕrĕt ăltĕrō. *H.* Prōtĕrŭnt hostīlĭm cōpĭās. *Pl.* (*Amp.* 1, 1, 91). SYN. Āttĕrō, *par ext.* stĕrnō, etc. ‖ *Suivre de près les traces.* Pōstĕrĭōrā pĕdŭm Cȳnōsūræ prōtĕrĭt āstrā. *Man.* (1, 633). Vĕr prōtĕrĭt æstās. *H.*

Prōtĕrrĕō, ēs, ĕrĕ. *Chasser en effrayant.* Jăcŭlō pārmāquĕ Mĕnœtĭum Prōtĕrrĕbat ăgēns. *St.* Ādvĕrsō prōtĕrrĕt ĕquō (Aulesten). *V.* Fīlĭŭm Prōtĕrrūīstī hĭnc. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 36). Mĕa ŏpĕra hĭnc prōtĕrrĭtum tē... aūtūmānt. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 77). *Voy.* Fugo.

Prōtĕrvē. *adv. Audacieusement, effrontément.* Qui illīc ĕst qui tām prōtĕrvē nostrās ædēs ārĭētat ? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 4). Multă mĭsĕr timĕō, quĭă fēcī multă prōtĕrvē. *O.* Dīcēsvē prōtĕrvĭŭs æquo. *Id.* SYN. Audācter, prōcācĭtĕr, pĕtŭlāntĕr, lascīvē, licēntĕr.

Prōtĕrvĭă, æ, *et* Prōtĕrvĭtās, ātĭs. *f. Audace,*

impudence, effronterie, immodestie. Căprĭpĕdēs ăgĭtăt quŭm lætă prōtĕrvĭă Pānăs. *Aus.* (*Mos.* 172). Ūrĭt grătă prōtĕrvĭtās. *H.* Quăm pænĕ tŭă mĕ pĕrdĭdĭt prōtĕrvĭtās! *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 10). Tūm lăscīvă prōtĕrvĭtās. *Prud.* (*Cath. præf.* 10). SYN. Pĕtŭlāntĭă, prōcăcĭtās, audācĭă, lăscīvĭă, nēquĭtĭă.

† Prōtĕrvĭtŭr. *Comme* Proterve. Quīs ĕst quī nōstrīs fōrĭbŭs tām prōtĕrvĭtĕr? *Enn.* (apud *Non.* 11, 28. Adverbium etiam *Ennio* attribuit *Prisc.* 15, 1010).

Prōtĕrvŭs, ă, ŭm. *Hardi, effronté, impudent.* Jām tĭbī dē tĭmĭdīs īstĕ prōtĕrvŭs ĕrīt. *Pp.* (II, 19, 14). Quŏtĭēs Āgămēmnŏnĕ nātūm Dixisse ĭn Pўlădēn vĕrbă prōtĕrvă pŭtās? *O.* Ĭcarĭī stēllă prōtĕrvă Cānis. *Id.* Missă pĕtūnt ăvĭdă săxă prōtĕrvă mănū. *Id.* (*Nux.* 116). Trădăm prōtĕrvīs ĭn mărĕ Grēticŭm Pōntŭs ventīs. *H.* SYN. Pĕtŭlāns, prōcăx, impŭdēns, aūdăx, sŭpĕrbŭs, ĭnfrēnīs. || *Immodeste, lascif.* Ōscŭla lūctāntī tāntŭmmŏdŏ paūcă prōtĕrvŭs Abstŭlĭt. *O.* Mē spĕctās ōcŭlīs, lascīvĕ, prōtĕrvīs. *Id.* Pārĕlŭs jūnctās quatĭūnt fēnēstrās ĭctŭbŭs crēbrīs jŭvĕnēs prōtĕrvī. *H.* SYN. Prōcăx, pĕtŭlāns, lăscīvŭs, ĭmprōbŭs, etc. *Voy.* Impudicus.

Prōtĕsĭlāĕŭs, ă, ŭm (Πρωτεσίλαειος). *De Protesilas.* Protesilāēăm Lăŏdămĭă fĭdēm. *Cat.* (68, 73).

Prōtĕsĭlās, ī. *m.* (Πρωτεσίλαος). *Protésilas, fils d'Iphiclus, tué par Hector au moment où il débarquait sur le rivage de la Troade.* Solvŏr ăd ămplexū, Protĕsĭlāĕ, tŭō. *O.* Prōtĕsĭlāĕ, tĭbī nōmĕn sic fātă dedērūnt, Victĭmă quōd Trōjæ prīmă fŭtūrŭs ĕrās. *Aus.* (*Epig.* 20, 5). SYN. Phўllācĭdēs.

Prōteūs, ĕŏs, ĕī ou eī. *m.* (Πρωτεύς). *Protée, fils de l'Océan, gardien des troupeaux de Neptune. Il rendait des oracles, mais il fallait les obtenir par la contrainte, en garottant le dieu qui, pour échapper, avait recours aux plus effrayantes métamorphoses. Il résidait à Pharos.* Ille Proteūs, ēt sē jactū dēdĭt æquŏr ĭn ălтum. *V.* Ātridēs Protei Mĕnĕlāŭs ădusquĕ cŏlūmnās. *Id.* Sūb tēmpŏrĕ vātīs Prōtĕŏs : ăt nūnc ĕst, etc. *L.* Prōtĕa quid rĕfĕrām, Th bānăquĕ sēmĭnă, dēntēs? *O.* EP. Cærūlĕūs, æquŏrĕŭs; cāllĭdŭs, dŏlōsŭs, văfĕr, ămbĭgŭŭs, mutābĭlis, vārĭŭs. PPH. Cārpăthĭŭs, æquŏrĕŭs sĕnĕx, vātēs. Nēptūnī pāstŏr. VERS. Ēt tĕnŭīt phōcas, ēt ĭn ōmnī Prōtĕă fōrmă Trāxĭt (lyra). *Sil.* Phărĭumquĕ cŭbīlĕ Prōtĕŏs. *Cl.* Prōtĕă nāmquĕ fĕrūnt vĕtĕrūm cōmmēnta Pĕlāsgūm, Quī dum sōllĭcĭtīs nōn vult ăpĕrīrĕ fŭtūra, Spūmăt ăpĕr, flŭīt ūnda, frĕmīt lĕō, sĭbĭlăt ănguis. *Licent.* (*Carm. ad August.* 17 *sq.* Cf. *Virg. G.* IV, 387 *sq.*; *Ov. Met.* VIII, 730; *A. Am.* I, 761; *Fast.* I, 367; *Sil.* VII, 420; *V. Fl.* II, 318 *sq.*) || *Par anton. Homme changeant.* Quō tĕnĕăm vūltus mūtantēm Prōtĕă nōdo? *H.* Ēffŭgĭēt tāmĕn hæc scĕlĕrātus vincŭlă Prōtĕus. *Id.*

Prōthĭs, ĭs. *m. Nom de guerrier.* Prōthĭn, ēt ĭnsignēm cĭthărā, etc. *V. Fl.*

Prōthōŏs *et* Prōthōōs, ī. *m.* (Πρόθοος). *Roi de Thessalie, héros au siége de Troie.* Ēt jām sortītus Prōthōŏs vĕrsārăt ăhēnă Cāssĭdĕ. *St.* Pēlĭon, rēgnūm Prōthōī sŭpērbum. *Sen.* (*Troad.* 832).

† Prōthўmē. *adv.* (προθύμως). *De grand cœur.* Hānc dīĕm sūmpsĭmŭs prōthўmē. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 23).

† Prōthўmĭă, æ. *f.* (προθυμία). *Bonté, bienveillance.* Sāltātĭōnēs, blāndĭtĭās, prōthўmĭās. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 11. *Id.* IV, 2, 53).

† Prōtĭnăm. *arch. Comme* Protinus. Ōstĭum ŭbĭ cōnspēxī, ēxĭndĕ mē ĭllĭcō prōtĭnăm dēdī. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 84). Ēt nĕ cum ārgentō prōtĭnăm pērmūtēs dŏmūm. *Id.* (*Pers.* IV, 5, 8). Dārĕ pēdĭbŭs prōtĭnăm sēsĕ ăb hīs rĕgĭōnĭbŭs. *Id.* (*fr.* apud *Non.* 4, 381. Et sic *Næv. ibid.*). Ălĭquĭd cōnvāsāssem, ătque hīnc mĕ ōmjĭcĕrēm prōtĭnam ĭn pĕdēs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 13. Sic legi docent *Donat.* et *Paul.* ex *Festo.* Alii *protinus.* Primam produci hactenus crediderunt, et sic in Germana *Forcell.* editione indicatur).

† Prōtĭnĭs. *adv. Comme* Protinus. (*Afran.* apud *Non.* 4, 384.)

Prōtĭnŭs. *adv. Incontinent, à l'instant, aussitôt.* Protĭnŭs ēxsĭlĭūnt, ănĭmŭm clāmōrĕ fătēntēs. *O.* Prōtĭnŭs ăd rēgēm cūrsŭs dētŏrquĕt Iārbăn. *V.* Prōtĭnŭs hīnc fŭscīs trīstīs dĕă tōllĭtŭr ălīs. *Id.* SYN. Cōntĭnŭō, ēxtēmplō, cōnfēstĭm, ĭlĭcĕt, rĕpēntĕ, sŭbĭtō, ōcĭŭs, brĕvī, ăctūtŭm, cĭtō, prōpĕrĕ, stătĭm, illĭcō, jām, jāmjām, mōx, quāmprīmŭm, pērnĭcĭtĕr, lĕvĭtĕr, mătūrĕ, mătūrātĕ, mōmēntō. PPH. Nēc *ou* haūd mŏrā. Nūllă mŏrā ēst. Nūllă mŏrā. Pārvă mŏra ēst. Nēc mŏrē quīn. Ēxīgŭō, brĕvī tēmpŏrĕ. In brĕvī spătĭō. Nēc lōngŭm. Nēc tārdē. Nēc mūltă mŏrātŭs. Vīx... quŭm. VERS. Haūd mŏrā, cōntĭnŭō mātrīs præcĕptă facēssit. *V.* Nēc lōngum ĭn mĕdĭō tēmpŭs, quŭm, etc. *Id.* Tĭbŭrē mē missă jūssīt ădēssĕ mŏrā. *Pp. Voy.* Brevi, Festino. || *Au loin, sans interruption; etc. Voy.* Protenus.

Prōtŏgĕnēs, ĭs. *m.* (Πρωτογένης). *Protogène, célèbre peintre de Rhodes; autres de ce nom.* Prōtŏgĕnēs ălĭquis, vĕl Dīphĭlŭs, aūt Hĕrmārchŭs. *J.* (3, 120).

Prōtŏllō, ĭs, ĕrĕ. *Élever en avant.* Mănŭm prōtŏllĕt : părĭtĕr prōfĕrtō mănŭm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 71, Vulgo, *si protollet*). Plēlădās părĭtĕr fĕmĕrĭs sŭb fĭnĕ sĭnĭstrī Pērsĕūs prōtŏllĭt. *Avien.* (*Arat.* 567. *Id. D. Ter.* 700). *Voy.* Protendo. || *Reculer, étendre, au fig. différer.* Nēc sānctum nūmĕn fātī prōtĕndĕrĕ fĭnēs Possĕ. *Lr.* (VI, 311). Prōtŏllō mōrtēm mihī. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 11). Sī nōn ămplŭs, ăd lūstrum hōc prōtŏllĕrĕt ūnŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 693). SYN. Ēxtendō, prōfĕrō, prōtrahō, etc. *Voy.* Differo.

Prōtŭlī, ās, ārĕ. *n. Tonner devant.* Nēc gĕnŭs ūndĕ, rōgāt; tăli sĕd prōtŏnat ĭrā. *V. Fl.*

Prōtŏplāsmă, *et à tort* Prōtŏplāsmă, ātis. *n.* (πρωτοπλασμα). *Première créature.* Ēxsĭlŭĭt prōtŏplāsmă sŏlō. *Fort.* (II, 4, 5).

Prōtŏplāstŭs, ă, ŭm (πρωτόπλαστος). *Eccl. Créé le premier, ordinl. Le premier homme, Adam.* Ĭn prōtŏplāstŭm vĭs frēnŭm pĕrdĕrĕ lēgĭs. *Commod.* (58, 21). || † Prōtŏplāstŭs. His prōtŏplāstōrŭm sēnsŭm prīmordĭă sācra Cōntĭnŭērĕ bŏnis. *Alcim.* (II, 39). Pĕr pōmŭm, prōtŏplāstĕ, cădis. *Orient.* (*Comm.* 2. Cf. *Isid. Or.* 19, 15 : « Unde et *Protoplastus* est dictus homo qui ex limo primus est conditus. »)

Prōtŏtŏmŭs, ă, ŭm (πρωτότομος). *Coupé le premier.* || Protŏtŏmī caūlēs, *et absol. Petits choux coupés très jeunes.* Sēd jām protŏtŏmōs tēmpŭs dēcĭdĕrĕ caūlēs. *Col.* (10, 369). Ēt fābă făbrōrŭm prōtŏtŏmīquĕ rūdēs. *M.* (X, 48. *Id.* XIV, 101). SYN. Collĭcŭlus. *Voy. ce mot.*

Prōtractŭs, ă, ŭm. *Tiré en avant.* Prōtractæquĕ trăbēs ĭmpēndēnt, ĭrē părātæ. *Lr.* (VI, 563). Nōn quæ pĕr tĕrrām prōtractō cōrpŏrĕ mānānt. *Tert.*

(*Sod.* 58, de anguibus). ‖ *Au fig. Rédwit à.* Vidêt ipse âd paûpertâtêm prôtractum êssé sê. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 72). ‖ *Différé.* Cêrtâmên lôngâ prôtractûm litê gêrêbânt. *Avian.* (*Fab.* 24, 1).

Prôtrâhô, îs, âxî, âctum, âhêrê. *Tirer en avant, produire en public, et au fig.* Môrs tâmên înclûsûm prôtrâhît îndê căpût. *Pp.* (III, 16, 26). Pêdîbûsque înfôrmê cădâvêr Prôtrâhîtûr. *V.* Mâgnô Câlchântâ tûmûltû Prôtrâhît in mêdîôs. *Id.* Êt vêrûm prôtrâhêre îndê. *Lr.* (I, 410. *Id.* IV, 1182). SYN. Prôfêrô, prôdûcô, prôdô, êdûcô, êffêrô, êrûô. PPH. În lûcêm, în mêdîûm prôtrâhô, prôfêrô. ‖ *Révéler, dévoiler.* Nêc mêûs îndîcîô lâtîtântês vêrsûs âmîcôs Prôtrâhêt. *O.* SYN. Dêtêgô, prôdô, îndîcô, etc. *Voy.* Detego. ‖ *Pousser, amener à.* Ipsâ vîdêtûr Prôtrâhêre âd gêstûm pûêrôs înfântîâ lînguæ. *Lr.* (V, 1050). SYN. Împêllô, âgô, âddûcô. ‖ *Différer, prolonger.* Êt lôngâ fâmê Môrs prôtrâhâtûr lêntâ, nôn vincêt fidêm. *Sen.* (*H. Fur.* 419). *Voy.* Differo. ‖ *Allonger une syllabe.* Côrrîpît quôd nûnc êâsdêm, nûnc êâsdêm prôtrâhît. *T. Maur.* (*Syll.* 84. *Ib.* 202). *Voy.* Produco.

Prôtrâxê. *sync. pour* Protraxisse. (*Lucr.* V, 1158.)

Prôtrâxîs. *sync. pour* Protraxistis. Prôtrâxtîs âd ârmâ Quôd prôfûgôs, sâtîs êst. *Sil.*

Prôtrîtûs, â, ûm. *part. p. de* Protero. Prôtrîtûs âgêr. *St.*

Prôtrûdô, ĭs, ĕrê. *Pousser avec force en avant.* Paûlâtîm molês prôtrûdîtûr âtquê môvêtûr. *Lr.* (IV, 889. *Ib.* 222). Quis tê prôtûdêrêt îstîs Ârtîbûs în laqueôs? *Alc.* (*ad Sor.* 71). Âb ûnîvêrsîs căpîte êst prôtrûsûs fôrâs. *Ph. Voy.* Trudo.

Prôtûbĕrô, ās, ârê. *n. Être protubérant.* Nê quîd hîêt, nê quîd prôtûbêrêt ângûlûs æquîs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 10).

Prôtûlî. *parf. de* Profero.

Prôtûrbî, ĭs, ârê. *Pousser violemment, chasser.* Têlaquê conjîcîûnt, prôturbântque êminûs hôstêm. *V.* Lârîbûsquê sûîs prôturbât înultôs. *Cl.* SYN. Pêllô, rêpêllô, âbîgô, dêpêllô, etc. ‖ *Faire sortir, rendre.* Irâquê ânhêlâtum prôturbât pectôrê mûrmûr. *Sil.* SYN. Ēmittô, mittô. ‖ *Renverser, faire tomber.* Obstântês prôturbât pectôrê sîlvâs. *O.* Nûntîûs hûnc (Æolum) sôlîô Bôrêas prôturbât âb âltô. *V. Fl.* SYN. Dêjîcîô, stĕrnô, etc.

Protûs, i. *m.* (πρῶτος). *Nom d'homme.* Tê Prôtûm rêctînêt mêlîôr sîbî rêgîâ cœlî. *Inscr.* (apud *Grut.* II).

Prôût (*monos.*), *et qqf.* Prŏût. *conj. Selon que, comme.* Pâscô lîbâtîs dăpîbûs, prôût cuîquê lîbîdô êst. *H.* (*Sat.* II, 6, 67. Quod frustra *Bentl.* mutat in *quum ut*, unum alterumve librum secutus). Mîlle ălîî, prôût quêmquê sûûs mâgîs împêtûs ûrgêt. *Aus.* (*Mos.* 372). Sêd tâmên âdspîcĕrês vêllêm, prôût ipsê rôgâbâs. *O.* (*Her.* 21, 227). *Voy.* Ut.

† Prôvectîô, ōnîs. *f. Avancement, progrès. Voy.* Lascivia.

Prôvectûs, ă, ŭm. *Avancé, qui s'est avancé.* Hûc sê prôvêctî dêsêrto în littŏrê côndûnt. *V.* Quûm prôvectûs êquô. *Id.* ‖ *Avancé en âge.* Nêstôrê sîm quâmvîs prôvectîôr. *Aus.* (*Epig.* 19, 5).

Prôvĕhô, ĭs, êxî, êctum, êhêrê. *Pousser, faire avancer, ordint. en voiture ou dans un navire.* Immîssîsquê rătêm sûâ pêr frêtâ prôvêhât eûrîs. *V. Fl.* Dûm sûmûs în pôrtû, prôvêhât aûrâ lêvîs. *O.* Âĕr â tĕrgô quasî prôvêhât. *Lr.* (VI, 1025). SYN. Împêllô, propêllô, âgô, fĕrô, aûfĕrô, prômôvêô. ‖ *Au fig. Porter, emporter.* Quô tê fûrôr prôvêxît ât-tônîtûm tûûs? *Sen.* (*Oct.* 633). Sî mê ûltĕrîûs prôvêxĕrît îrâ. *Pp.* (II, 12, 19). Îdquê mînûtâtim vîtâm prôvêxît în âltûm. *Lr.* (V, 1433). SYN. Âbrîpîô, împêllô, âgô. ‖ *Faire réussir.* Vîm têmpĕrâtâm dî quôquê prôvêhûnt în mâjûs. *H.* SYN. Prômôvêô.

Au pass. S'avancer hors ou vers. Prôvĕhîmûr pôrtû, tĕrræque ûrbêsquê rĕcêdûnt. *V. Voy.* Exeo *ou* Eo. ‖ *Au fig. Continuer de parler.* Quîd ûltrâ Prôvĕhôr, êt fândô sûrgêntês dêmôrêt aûstrôs? *V.*

? Prôvêndô, ĭs, ĕrê. *Vendre en public.* Îs, ût sĕrvôrûm căptûs êst, fâcîllûmê Dômo âtquê nôstrâ fâmîllâ prôvêndîtûr. *Afr.* (apud *Don.* ad *Ter. Ad.* III, 4, 34. Alii scrib. divisim, ut sit metathesis).

Prôvênîô, îs, ênî, êntûm, ênîrê. *n. Paraître en public, se montrer, apparaître.* Nâm quî în scênâm prôvênît Nôvô môdô. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 155). Sêd mâlûm mâxûmûm, sî îd pălâm prôvênît. *Id.* (*Capt.* II, 1, 27). Prôvênîânt mêdîî sîc mîhî sæpê dîês. *O.* SYN. Vênîô, prôdô, prôcêdô, êxĕô, ŏrîôr, prôfĕrôr. ‖ *Naître, pousser, être produit.* Lârgâquê prôvênîât nûllâs læsûrâ pûêllâs. *Id.* Sêrtîs ôrnârê sôlêbânt Ăgrîcôlâs, frûctû prôvênîêntê, dêôs. *Id.* (*Nuc.* 9). SYN. Născôr, prôdûcôr, ŏrîôr, vênîô, *qqf.* rêdêô. ‖ *Au fig.* Cârmînâ prôvênîûnt ânîmô dêductâ sĕrênô. *O.* ‖ *Provenir, arriver.* Trânquîllê cûncta êt ût prôvênîânt sînê mâlô. *Pl.* (*Most.* II, 1, 68). Nôn hæc hûmânîs ôpîbûs, nôn ârtê mâgîstrâ Prôvênîûnt. *V.* SYN. Êvênîô, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Avoir un bon ou un mauvais succès.* Quûm tû rêctê prôvênîstî. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 35). Êdêpôl prôvênî nequîtĕr mûltîs mŏdîs. *Id.* (*Rud.* III, 5, 57). SYN. Prôcêdô, succêdô. ‖ *pass. unip.* Prôvêntum êst nequîtĕr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 61).

Prôvêntûs, ûs. *n. Récolte, fruits, ordint. production abondante.* Prôvêntûque ônĕrêt sûlcôs, âtque hôrrêâ vincât. *V.* Pômâquê prôvêntûs tĕmpŏrîs hûjûs hâbênt. *O.* SYN. Rĕditûs, frûgês, pômâ, frûctûs, côpîâ. ‖ *Au fig.* Tântônê nôvôrûm Prôvêntû scĕlĕrûm quærûnt ûtĕr împĕrêt ûrbî? *L.*

Prôvĕrbîûm, îî. *n. Proverbe.* Hâc quôquê dê câûsâ sî tê prôvĕrbîâ tângênt. *O.* SYN. Âdâgîûm, dîctûm, sêntêntîâ, *qqf.* nævîâ. EP. Vĕtûs, ântîquûm, prîscûm, vĕrûm, cĕrtûm. PPH. Sĕrmô trîtûs, vûlgârîs.

† Prôvĕrsûs, *arch.* Prôvôrsûs, ă, ŭm. *part. p. de* Proverto. *Dirigé en avant.* Ût trânsvôrsûs, nôn prôvôrsûs cêdît, quâsî câncĕr sôlêt. *Pl.* (*fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 5). *Voy.* Prorsus.

† Prôvîdêntĕr. *Avec prévoyance.* Êrît cânêndûm, prôvîdêntĕr quærĕrê. *Prud.* (*Peri.* 2215).

† Prôvêntûm, i. *n. Réussite, succès, gain.* Quî dûm prôvêntîs ălîôrûm gaûdêt înîquîs Lætîôr, înfêlîx êt sûâ dâmna gêmît. *Avian.* (*Fab.* 22, 19).

Prôvîdêntîă, æ. *f. Prévoyance.* SYN. Prûdêntîă. PPH. Prôvîdâ cûrâ. ‖ *Eccl. Providence de Dieu.* PHR. Îpsa êtîâm tôtûm mŏdĕrâns Sâplêntîâ mûndûm. *Maximian.* (5, 129). ‖ † Prôvîdêntîă. Tê dôctrînâ prôbûm, Prôvîdêntîâ sâcrâ môdêstûm Fêcît. *Fort.* (IX, 9, 23).

Prôvîdĕô, ēs, vîdî, vîsûm, vîdêrê. *Prévoir un mal, se précautionner.* Quæ sî nôn âstû prôvîdêntûr, mê aût hĕrûm pêssûmdâbûnt. *Ter.* (*And.* I, 3, 3). Prôvîsum êst ne în præsêntîa hæc âbêât. *Id.* (*Ph.* V, 2, 14). Êgô mî prôvîdêrô. *Pl.* (*Most.* II, 2, 93). SYN. Prôspîcîô, cavĕô, præcavĕô, *qqf.* cûrô, cônsûlô. ‖ *Attendre.* Quôd nôn mânê dêmûm vênîssêt, dênîquê quôd nôn Prôvîdîssêt ĕûm. *H.* ‖

Faire des provisions, se pourvoir d'avance. Voy. Provisus.

Prōvīdŭs, ă, ŭm. *Qui prévoit.* Ōbstŭpŭĕre ōmnēs: āt vĕrī prōvīdŭs aŭgŭr. *O.* SYN. Prævĭdŭs, dīvīnŭs. ‖ *Prévoyant.* Mŭltōrŭm prōvīdŭs ūrbēs Ēt mōrēs hŏmĭnŭm prōspexĭt. *H.* Cāvĭt sācrātī prōvīdă cūrā dĕī. *O.* SYN. Prūdēns, cautŭs.

Prōvĭnclă, æ. *f. Charge, emploi.* Ō Gĕtă, prōvĭnclām Cēpistī dūrām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 22). Dēdĕrāmque eās prōvĭnclās. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 15). Ĭpsi ōbsōnānt : quæ pārăsītōrum ānte ĕrāt prōvĭnclă. *Id.* (*Capt.* III, 1, 14). *Voy.* Munus. ‖ *Province.* Rēdĭtăque ēst ōmnĭs pŏpŭlō prōvĭnclă nōstrō. *O.* Āt tŭ, vĭctrix prōvĭnclă, plōrās. *J.* (1, 50). ‖ *La Provence.* Nēc tŭ, Mārtĭē Nārbŏ, sīlĕbĕrĕ nōmĭnĕ cūjŭs Fūsă pĕr ĭmmēnsŭm quōndăm Prōvĭnclă rēgnŭm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 2).

Prōvīsŏ, ōnis, ĕrē. *Venir voir d'avance, songer à se précautionner.* Prōvīsăm quām mōx vīr mĕŭs rĕpĕtăt dŏmŭm. *Pl.* (*Men.* V, 1, 4). Prōvīsŏ quĭd ăgăt Pămphĭlus. *Ter.* (*Aud.* V, 5, 1).

Prōvīsŏr, ōris. *m. Qui fait provision.* Ūtĭlĭum tārdŭs prōvīsŏr, prōdĭgŭs ærĭs. *H.*

Prōvīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Provideo. *Prévu, à quoi l'on a pourvu.* Quĭn ĕxplōrātŭm dĭco ēt prōvīsum hōc tĭbĭ. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 110). ‖ *Dont on a fait provision.* Quæ mŭltō ānte mĕmŏr prōvīsă rĕpōnēs. *V.* Prōvīsæ frūgīs in ānnŭm Copĭă. *H.* SYN. Cōllectŭs, pārātŭs, sēpŏsĭtŭs.

Prōvŏcātŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ēxĭgīt pœ̄nās mārē prōvŏcātŭm. *Sen.* (*Med.* 616. Et *Pl. Epid.* V, 1, 57).

Prōvŏcŏ, ās, ārē. *Appeler dehors, faire sortir.* Hĕrŭ' sī tuŭs dŏmī ēst, quĭn prōvŏcās? *Pl.* (*Ps.* II, 2, 43). Prōvŏcātŭr pædăgōgŭs. *Id.* (*Bac.* III, 3, 40). Māndānt ŭt ăd sē prōvŏcēt Sīmōnīdēm. *Ph.* Quōd tēpĭdŭm vĭgĭlī prōvŏcăt ōrĕ dĭēm. *O.* SYN. Ēvŏcŏ, vŏcŏ, sŭscĭtŏ, ēlĭcĭŏ, ārcessŏ. ‖ *Au fig.* Dūm rŏtă Lucĭfĕrī prōvŏcēt ōrtă dĭēm. *Tib.* (I, 10, 62). ‖ *Provoquer, défier.* Ēxcŭbăt, ătque ōmnī fōrtūnām prōvŏcăt hōrā. *L.* Tūm cursĭbŭs aūrās Prōvŏcēt (equus). *V.* Prōvŏcăt me ĭn ălĕăm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 75). SYN. Vŏcŏ, pōscŏ. VERS. Cāntū vŏcēt ĭn cērtāmĭnă dīvōs. *V.* Quōd sī mē sōlŭm Teŭcrī ĭn cērtāmĭnă pōscunt. Ĭn prœlĭă pōscĕrĕ Tūrnŭm. *Id.* Pōscēntēm cūm quō cōncurrĕrēt. *O.* Dēt sēsē cāmpo, ătque ĭnĕāt cērtāmĭnă mēcūm. *Sil.* ‖ *Au fig.* Pātrĭcĭŏs ōmnēs ōpĭbŭs quūm prōvŏcēt ūnŭs. *J.* (1, 24). ‖ *Irriter.* Īrātās ĭncērtă prōvŏcăt ūmbră (aspidas). *L.* SYN. Īrrĭtŏ, lăcessŏ.

Prōvŏlŏ, ās, ārē. *n. Voler en avant, et au fig.* Aūt nōn tām prōlixō prōvŏlăt ĭctū. *Lr.* (IV, 1239). Ārdēntī sŏnĭtŭs quūm prōvŏlăt ictū. *Id.* (VI, 291). Prōvŏlăt ĭn mĕdĭum. *O.* SYN. Prōcŭrrŏ, rŭŏ.

Prōvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Renversé, ou agenouillé.* Mūltă sĭtī prōstrātă vĭăm pĕr, prōquĕ vŏlūtă Cōrpŏră. *Lr.* (VI, 1262).

Prōvŏlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Rouler en avant.* Trūncūmquĕ rĕpēntĕ Prōvŏlvēns. *V.* Hūnc lōra ēt jŭgă sŭbtĕr Prōvŏlvĕrĕ rōtæ. *Id.* Mŏrĭbŭndă cĕlĕrēs mēmbră prōvŏlvūnt rōtæ. *Sen.* (*Hip.* 1097). *Voy.* Volvo.

Prōvŏmŏ, ĭs, ĕrē. *Vomir.* Tūrbĭnĭs ĭmmānēm fīm prōvŏmĭt ătquĕ prŏcĕllæ. *Lr.* (VI, 446). *Voy.* Vomo.

Prōxĕnēta *et* Prōxĕnētēs, æ. *m.* (προξενήτης). *Proxénète, entremetteur, courtier.* Vālĭnĭōrŭm prōxĕnēta frāctōrŭm. *M.* (X, 3).

Prōximē. *adv. Très près.* Ăd prōbŏs prōpĭnquĭtātē prōxŭmē tĕ ădjūnxĕrĭs. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 59).

Prōximĭtās, ātĭs. *f. Proximité, au fig. affinité.* Mēquĕ rĕăm nĭmĭrūm prōximĭtātĭs ăgī. *O.* (*Nuc.* 56). Vērum ūt cŭĭquæ ēst prōximĭtās lŏcī, sōnĭvĕ. *T. Maur.* (*Litt.* 99). Ēt lātĕāt vĭtĭŭm prōximĭtātĕ bŏnī. *O.* SYN. Vīcĭnĭă, affĭnĭtās.

Prōximŭs, ă, ŭm. *Qui est très près, le plus près.* Prōximŭs hŭīc, lŏngō sēd prōximŭs ĭntervallō. *V.* Prōximă Cāmpānō pŏntī quæ vīllŭlă. *H. Voy.* Vicinus. ‖ Ē *ou* Ex prōximō. *De près, du voisinage.* Quĭd hŏc clāmōrĭs ōrĭtŭr hĭnc ex prōxŭmō? *Pl.* (*Aul.* II, 9, 7. *Id. As.* I, 1, 38). ‖ In prōximō *ou* prōximŭm. *Près, dans le voisinage.* Fōrtĕ fōrtūnā pĕr ĭmplŭvĭum hŭc dēspexī ĭn prōxŭmŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 15). Quum ĭn prōxŭmo hæc sĭt ægrā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 2). SYN. Prŏpĕ. ‖ — ăb, *ou avec l'accus. sans prép.* Prōximŭs ă dŏmĭnā, nullō prōhĭbēntĕ, sēdētō. *O.* (Et *Juv.* 10, 121). Quĭs pūltāt? Quī tĕ prōximŭs ēst. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 1). ‖ — vīcĭnŭs. *Voisin qui habite une maison attenante.* Dē vīcīno hŏc prōxŭmō tŭŭs ēmīt ædēs fĭlĭus. *Pl.* (*Most.* III, 1, 138. Adde *Ter. Hec.* 1, 2, 49). ‖ *Au fig. Parent.* Heŭs! prōximŭs ĕgŏmĕt mihĭ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 12). *Voy.* Cognatus. ‖ *Lié, ami.* Āccēndĭs quārĕ cŭpĭăm măgīs illī Prōximŭs ēssĕ. *H.* ‖ *Qui approche de, se rapproche, ressemble.* Prōximă Phœbī Vērsĭbŭs ĭllĕ făcĭt. *V.* Fīctă vŏlūptātĭs causă sĭnt prōximă vērīs. *H. Voy.* Similis. ‖ *Ce qui est devant nous, sous la main.* Sēd quĭă prōfŭndă nōn lĭcĕt lūctārlĕr Rătĭōnĕ tēcūm, cōnsūlāmŭs prōximă. *Prud.* (*Peri.* 2843. Grœce, τὰ ἐν ποσί). ‖ † Prōximĭŏr. *comp.* Quūm sĭt prōximĭōr, ūnă vĕlŭt, dŏmŭs (*Anth.* II, p. 595. Sic *Ulpian.* apud *Prisc.* 3, 607, qui notat verbum frequens esse apud *JCtos*).

Prūdēns, tĭs. *Qui sait, à bon escient.* Prūdēns, sciēns, vīvŭs vīdēnsquĕ pĕrĕō. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 27). Tŭ, prūdēns, scĕlŭs ŏb tĭtŭlōs quum ădmittĭs ĭnānēs, Stās ănĭmō? *H.* Nōn ĕgŏ tĕ lædī prūdēns. *Tib.* (I, 6, 29). SYN. Sciēns, *qqf.* spōntĕ. ‖ *Instruit, habile.* Dēfĭcĭŏr, prūdēns ārtĭs, ăb ārtĕ mĕă. *O.* Quĭd, quōd ădūlāndī gēns prūdēntĭssĭmă laūdāt? *J.* (3, 84). Mŭltārŭm vĕtĕrŭm lēgŭm dīvūmquĕ hŏmĭnŭmquĕ Prūdēntēs. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4). Ēst ănĭmŭs tĭbĭ Rērūmquĕ prūdēns. *H.* SYN. Sciēns, pĕrĭtŭs, dŏctŭs, callĭdŭs, cāllēns, gnārŭs, sōlērs. ‖ *Qui prévoit, sage, prudent.* Consĭlĭŭm prūdēnsque ănĭmī sēntēntĭă jūrāt. *O.* Nēc tĭbĭ tām prūdēns quīsquām pērsuādĕāt aūctŏr. *V.* Ēt quōd prūdēntī vītām cōnsĭlĭŏ mōnĕt. *Ph.* SYN. Prōvīdŭs, cautŭs, săpiēns, sōlērs, săgāx, circumspectŭs. PPH. Cōnsĭlĭŏ pŏtēns, præstāns, pollēns, prædĭtŭs. Ănĭmī *ou* ănĭmō mātūrŭs. Lōngō ūsū ēdoctŭs. Cuī mēns prōvīdă, prūdēns, săgāx. Cōnsĭlĭī plēnŭs. VERS. Ānte ānnōs ănĭmūmquĕ gĕrēns cūrāmquĕ vĭrīlĕm. *V.* Cōnsĭlĭīs hăbĭtŭs nōn fŭtĭlĭs aūctŏr. Quīă sĭt dīvīnĭtŭs illīs Ĭngĕnĭum, aŭt fātō rērūm prūdēntĭă mājŏr. *Id.* Ō făcŭndē sĕnĕx, ǣvī prūdēntĭă nōstrī! *O.* Sēra ēt săpiēntĭŏr ætās. Cui săpiēntĭă mēntĕm ĭmbŭit. *Id.* Scīlĭcĕt ĭngĕnĭum, ēt rērŭm prūdēntĭă vēlŏx Ānte pĭlŏs vēnit. *Pers.* Ōrĕ pŭĕr, pŭĕrīque hăbĭtū; sēd cōrdĕ săgāci Æquābăt sĕnĭŭm. *Si.* Cōnsĭlĭŭm quŏquĕ mājŭs, ēt aūctĭŏr ēst ănĭmī vis. *Lr.* Sēd plūs cōnsĭlĭī jūdĭcĭŭmquĕ fŭīt. *Rutil.*

Prūdēntĕr. *Sagement, prudemment.* Prūdēns prūdēntĕr Prūdēntĭŭs ĭmmōlăt ăctŭs. *Fort.* (*V. S. M.* 1, 19). *Voy.* Sapienter.

Prūdēntĭă, æ. *f. Science, connaissance.* Prætĕrĕă, sī quă ēst Hĕlĕnō prūdēntĭă vātī. *V.* Nūllăm

Prūdĕntĭă cānī Rēctōrīs cōnferrĕt ŏpĕm. *J.* (12, 32). SYN. Pĕrĭtĭă, ārs, sōlĕrtĭă. ‖ *Prévoyance, sagesse, prudence.* Ingĕnĭum, aūt rērūm fātō prūdēntĭă mājŏr. *V.* Misĕrōs prūdēntĭă prīmă rĕlīnquĭt. *O.* Nūllūm nūmĕn ăbĕst, sī sīt prūdēntĭă. *J.* (10, 365). Sæpe ācrī pŏtĭŏr prūdēntĭă dēxtrā. *V. Fl.* SYN. Săpĭēntĭă, cōnsĭlĭūm, jūdĭcĭūm. EP. Mātūrā, săgăx, sōlĕrs, caūtă, circūmspĕctă, præscĭă. PPH. Rērūm prūdēntĭă, ĕxpĕrĭēntĭă. Prōvĭdă mēns, cūrā. Săgăx ănĭmŭs, cŏr. Ănĭmī prūdēntĭă. Prūdēns ănĭmī sēntēntĭă. *Voy.* Prudens.

Prūdēntĭŭs, ĭī. *m. Prudence, le prince des poètes chrétiens.* Aūdī bĕnīgnŭs sŭpplĭcĕm Chrīstī rĕūm Prūdēntĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 821). Ēt prūdēnti ōlīm cĕcĭnīt Prūdēntĭŭs ōrĕ. *Alc.* (*ad Sor.* 416. Vid sup. in *Prudenter*).

Prūĭnă, æ. *f. Gelée blanche, frimas, neige.* Mōllĭs ĕrāt tĕllūs rōrātă mānĕ prūĭnā. *O.* Ārvāquĕ Rĭphæīs nūnquām vĭdŭātă prūĭnīs. *V.* Stānt circumfūsă prūĭnā Cōrpŏră māgnă bŏūm. *Id.* SYN. Gĕlū, glăcĭēs, nix. *Voy. ces mots.* ‖ *Hiver.* Ād mĕdĭās sēmēntem ĕxtēndĕ prūĭnās. *V. Voy.* Hiems.

Prūĭnōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de gelée blanche, froid, glacé.* Lōngă prūĭnōsă frigŏrā nŏctĕ pătī. *O.* Sōlquĕ prūĭnōsās rădĭs sĭccāvĕrăt hĕrbās. *Id.* SYN. Gĕlātŭs, gĕlĭdŭs, glăcĭālĭs, hĭbĕrnŭs. ‖ *Qui ne tient pas chaud.* Sōlă prūĭnōsĭs hŏrrĕt făcūndĭă pānnĭs. *Petr.* (*Sat.* 84). *Voy.* Algens.

Prūnă, æ. *f. Charbon ardent.* Sūbjĭcĭūnt vĕrŭbūs prūnās, ĕt vĭscĕră tōrrēnt. *V.* Mūltă prēmĭmŭs vēstĭgĭă prūnā. *Id.* Lātūm clāvūm prūnæquĕ bătīlĭūm. *H.* SYN. Cărbŏ, ĭgnĭs. EP. Ăccēnsă, ārdēns, ĭgnĕă, rūbēns.

? Prūnĭcĭŭs, ă, ŭm. *Embrasé.* Ēccĕ răpīt mēdĭīs flăgrāntĕm Rhætŭs ăb ārĭs Prūnĭcĭūm tōrrĕm. *O.* (*Met.* XII, 271. Alii minus bene, *primitium*).

Prūnŭm, ī. *n. Prune.* Prūnāquĕ nōn sōlŭm nĭgrō livēntĭă sūccō. *O.* Ēt spīnōs jām prūnă fĕrēntēs. *V.* Prūnă pĕrēgrīnæ cārĭē rūgōsă sĕnēctæ. *M.* (XIII, 29). EP. Cānŭm, cērĕŭm, rūbēns, dūlcĕ, mītĕ.

Prūnŭs, ī. *f. Prunier.* Spīnĭfĕrās prūnōs, ārmātāquĕ rōbŏrā sēntēs. *Pallad.* (*Insit.* 81).

Prūrīgō, ĭnĭs. *f.*, *et* Prūrītŭs, ūs. *m. Demangeaison.* Sī tĭbĭ mŏrōsă prūrīgĭnĕ vērmĭnăt aūrĭs. *M.* (XIV, 23). Prūrītŭs aūtēm sălsŭs lĕvăt hūmŏr ăcētī. *Ser. Sam.* (*vs.* 87).

Prūrĭō, īs, īrĕ. *n. Démanger, éprouver une démangeaison.* Ĭtă dōrsŭs tōtŭs prūrīt. *Pl.* (*Mil.* I, 4, 44. *Id. Amp.* I, 1, 139). PPH. Prūrītŭ, prūrīgĭnĕ ārdĕō. ‖ *Au fig. Désirer vivement.* Vītŭlūsquĕ ĭnērmī frōntĕ prūrīt ĭn pūgnām. *M.* (III, 58). Sīlēndă prūrīt prōdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 494). *Voy.* Ardeo.

Prūrītŭs, ūs. *m. Voy.* Prurigo.

Prūsĭăcŭs, ă, ŭm. *De Prusias.* Dōnēc Prūsĭăcās dēlātŭs sēgnĭtĕr ōrās. *Sil.* ‖ *De Pruse, capitale de Bithynie. Voy.* Navicula.

Prūsĭās, æ. *m. Prusias, roi de Bithynie, chez lequel Annibal se réfugia et mourut.* PHR. Mīrāndusquĕ chĕns sĕdĕt ād prætorĭa rēgĭs, Donēc Bithўnō lĭbĕāt vĭgĭlārĕ tўrānnō. *J.*

Prўtanĭs, ĭs. *m.* (πρύτανις). *Nom de guerrier.* Hăliūmquĕ, Nŏēmŏnāquĕ, Prўtănĭnquĕ. *O.*

Psāllō, ĭs, ĭ, crĕ (ψάλλω). *Jouer du luth, chanter au son du luth, en gén. chanter.* Psallīmŭs ēt lūctāmŭr Āchīvīs dōctĭŭs ūnctīs. *H.* Psallēntēs aūdīt ĭnsŭpĕr Prædŭlcĕ cārmĕn mārĭўrīs. *Prud.* (*Peri.* 1552). Hūjŭs lætĭtĭæ prīncĕps psallēntĭbŭs ĭbō. *Paul. Nol.* (24, 458). Dēscrībit, tōtō quōd psallĭtŭr ōrbĕ, trŏpæŭm. *Alc.* (V, 726). Cāllĭŏpē prīncĕps săpĭēntī psallĕrăt ōrĕ. *Cæs. Bass.* (apud *Prisc.* 10, 897). *Voy.* Cithara, Cano.

Psālmŏgràphŭs, ī. *m.* (ψαλμογράφος). *Eccl. Psalmiste, David.* Psālmŏgràphī plēctrō cāntāta ēst īstă vĭrāgŏ. *Fort.* (VIII, 5, 21). Psālmŏgràphŭs Dāvĭd. *Tertul.* (*adv. Marc.* III, 130).

Psālmŭs, ī. *m.* (ψαλμός). *Eccl. Pseaume.* Mўstĭcă dūlcĭmŏdĭs vīrtūtŭm cārmĭnă psālmĭs. *Prud.* (*Psych.* 732). Psālmōrum hĭc mŏdŭlātŏr ēt phŏnāscŭs. *Sid.* (*Ep.* IV, 11, 13). Ăn tĭbī prō psālmis pōcŭlă cōrdĕ sĕdēnt? (*Anth.* II, p. 588.) SYN. Hўmnŭs, cāntĭcŭm.

Psāltērĭŭm, ĭī. *n.* (ψαλτήριον). *Psaltérion, sorte de harpe.* Nōn ārgūtă sŏnānt tĕnŭī psāltērĭă chŏrdā (*Ciris*, 177). *Voy.* Cithara. ‖ † Psāltērĭŭm. Stāmĭnă psāltērĭī lўrĭcō mŏdŭlāmĭnĕ tĕxēns. *Fort.* (II, 19, 43. *Id.* IV, 7, 15).

Psāltēs, æ. *m.* (ψάλτης). *Qui joue d'un instrument à cordes, chanteur, musicien.* Chŏrdă, vōcĕ, mĕtrō stūpēndĕ psāltēs. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 16). SYN. Cĭthărœdŭs, mūsĭcŭs.

Psāltrĭă, æ. *f.* (ψάλτρια). *Joueuse de lyre, de luth, etc.* Īstæc jām pĕnĕs vōs Psāltrĭa ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 34). Psāltrĭă, rēspērsīs mānĭbŭs dē sānguĭnĕ jūstō. *Prud.* (*Ench.* 136). SYN. Cĭthărĭstrĭă.

Psămăthē, ēs. *f.* (Ψαμάθη). 1. *Fille de Crotope, aimée d'Apollon.* Ūtquĕ pātrēm Psămăthēs, cōndăt tē Phœbŭs ĭn ĭmă Tărtărā (*Ibis*, 573. Cf. *St. Th.* I, 570 *sq.*). ‖ 2. *Néréide, mère de Phorcus.* (*Ov. Met.* XI, 398.) ‖ 3. *Source de Laconie.* Quī tĕnĕt ūndōsām Psămăthēn. *V. Fl.*

Psēcās, ădĭs. *f.* (ψεκάς). *Nom d'une suivante ou femme de chambre.* Ēt Psēcās, ēt Phĭălē. *O.* Nūda hūmĕrōs Psēcās ĭnflĕtĭx. *J.* (6, 491).

Pseudŏlŭs, ī. *m. Nom d'un personnage et d'une pièce de Plaute.* Prōfĕctō nĕ quīs quĭdquām crēdăt Pseūdŏlō (*Ps.* II, 2, 114).

† Pseūdŏphŏrŭm, ī. *n.* (ψευδόφορον). *Fausse porte, porte de derrière.* Nāmque ād pseūdŏphŏrŭm cēllæ dum āccēdĕrĕt ægĕr. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 388).

Psīlōthrŭm, ī. *n.* (ψίλωθρον). *Vigne blanche, plante qu'on employait comme dépilatoire.* Psīlōthrō făcĭēmquĕ lāvās ēt drōpācĕ călvām. *M.* (III, 74. *Id.* VI, 93).

† Psīlŭs, ă, ŭm (ψιλός). *Rasé, sans poil.* Psīlæ ātquĕ ămphĭtăpæ, vīllīs ĭngēntĭbŭ' mōllēs. *Lucil.* (apud *Non.* 14, 24).

Psīthĭă ou Psўthĭă ūvă, vītĭs. *f.* (ψιθία *et* ψυθία). *Espèce de vigne.* Ēt pāssō psīthĭa ūtīlĭōr. *V.* Dēfrūtă, vēl psīthĭă pāssōs dē vītĕ răcēmōs. *Id.* Vēl pāssūm psīthĭīs sŭīs rĕcōctŭm. *St.* (Cf. *Plin.* 12, 27; *Col.* 3, 2).

Psittăcŭs, ī. *m.* (ψίττακος). *Perroquet.* Psittăcŭs, cĕōĭs ĭmĭtātrīx ālĕs ăb ōrĭs. *O.* Psittăcĕ, dūx vŏlŭcrŭm, dŏmĭnī făcūndă vŏlŭptās. *St.* Quīs ĕxpēdīvit psittăcō sūŭm chærĕ? *Pers.* (*Prol.* 8). EP. Pĕrēgrīnŭs, gārrŭlŭs, lŏquāx, vōcālĭs, pictŭs, vērsĭcŏlor. PHR. Hūmānæ vōcĭs, lĭnguæ ĭmĭtātŏr, sĭmŭlātŏr ālĕs, ĭmĭtrātrix vŏlŭcrĭs. Avĭs dōctă lŏquī. Quī hūmānās lŏquĕlās, vōcēs ōrĕ, gŭttŭrĕ dēprōmit, rĕfĕrt, ĭmĭtātŭr, sĭmŭlāt. VERS. Ōccĭdĭt illĕ, lŏquāx hūmānæ vōcĭs ĭmāgŏ, Psittăcŭs. *O.* Non fŭīt ĭn tĕrrīs vōcūm sĭmŭlāntĭŏr ālĕs, Rĕddĕbās blæsō

tām bĕnĕ vĕrbă sŏnō. *Id.* Humānæ sōlĕrs ĭmĭtātŏr, psittăcĕ, linguæ. *St.* Mŏnstrataquĕ reddĕrĕ vĕrbă Tām facĭlĭs. *Id.* Psittăcŭs ā vobis ălĭōrŭm nōmĭnă dīscæm; Hæc dīdĭcī pĕr mĕ dīcĕrĕ: Cæsăr, ăvē. *M.* Psittăcŭs hīc vĭrĭdis, dēcŏrātŭs tŏrquĕ rŭbēntī, Născĭtŭr, hūmānæ sīmŭlāt quī vĕrbĕrā linguæ. *Prisc.* Psittăcŭs hūmānās dēprōmĭt vōcĕ lŏquēlās, Ătquĕ sŭo dŏmĭnō chærĕ sŏnāt vĕl ăvē (*Auct. Phil.* 31. Cf. *Ov. Am.* II, 6; *St. Silv.* II, 4).

Psŏphăĭcŭs, ă, ŭm. *De Psophis.* Ēt cĕlĕr Īsmēnŭs cŭm Psophăĭcō Ērȳmānthō. *O.* (*Met.* II, 244. Male alii, *Phocaico*).

Psŏphĭs, ĭdĭs. *f.* (Ψωφίς). *Ville d'Arcadie.* Ōrchŏmĕnŏn, Psŏphĭdăquĕ, Cȳllēnŭmquĕ. *O.* (Adde *St. Th.* IV, 296).

Psȳllī, ōrŭm. *m. pl.* (Ψύλλοι). *Psylles, peuple de Libye. Ils avaient des préservatifs et des remèdes contre la morsure des serpens.* Mārmărĭdæ Psȳlli; păr linguă pŏtēntĭbŭs hĕrbĭs. *L.* Sīc pignŏrā gentĭs Psȳllŭs hăbēt, sī quĭs tăctōs nōn hōrrŭĭt ānguēs. *Id.* Sōmnĭcŭlōsam ŭt Pœnŭs ăspĭdĕm Psȳllŭs. *Helv. Cin.* (apud *Gell.* 9, 12). Psȳllō, Năsāmōnĕ tĭmētŭr. *Sid.* (*Pan.* 940. Cf. *Luc.* X, 891 *sq.*; *Sil.* I, 411 *sq.* De quibus *Char.* 1, 85: « Cetĕrum *Psylli* sunt in Africa serpentibus medentes, sicut in Italia Marsi. »)

Psȳthĭă. *Voy.* Psithia.

Ptĕ. *Particule inséparable qui se place à la fin des adj. possessifs:* Meopte, Meapte, Tuapte, Suapte, etc. *Voy. ces mots.*

Ptĕlĕŏn, ī. *n.*, *et* Ptĕlĕŏs, ī. *f.* (Πτελεόν *et* Πτελεός). *Ville de Thessalie.* Quŏs Hĕlŏs, ēt Ptĕlĕŏn, Gĕtĭcō quŏs flĕbĭlĕ vātī Dorĭŏn. *St.* Ptĕlĕŏsquæ ēt Dorĭŏn ĭrā Flĕbĭlĕ Pĭĕrĭdŭm. *L.*

Ptĕrĕlās *et* Ptĕrĕla, æ. *m.* (Πτερέλαος). *Roi des Taphiens.* Quām tĭbī vĕl, Ptĕrĕlā, vĕl tĭbī, Nīsĕ, fŭīt (*Ibis*, 362). ‖ *Roi des Téléboens.* Quī Ptĕrĕlă pŏtĭtārĕ rēx sōlĭtŭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 105). ‖ *Nom de guerrier.* Ĭt jŭssŭs Ptĕrĕlās, ēt ăhēnæ lŭbrĭcă massæ Pondĕra (dejicit). *St.* ‖ *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 212.)

Ptĭsăna, æ. *f.*, *et* Ptĭsănārĭŭm, ĭī. *n.* (πτισάνη). *Tisane d'orge mondée, tisane.* Frūmēntŭm, mīlium, ptĭsănāmquĕ, fabāmquĕ sōlĕbās Vēndĕrĕ. *M.* (XII, 73). Sume hŏc ptĭsănārĭum ōrȳzæ. *H.*

Ptŏlĕmæŭs, ă, ŭm (Πτολεμαϊκός). *Des Ptolémées.* Ēt Ptŏlĕmæĕæ littŏrā căptă Pharī. *Pp.* (II, 1, 30).

Ptŏlĕmæŭs, ī. *m.* (Πτολεμαῖος). *Ptolémée, un des généraux d'Alexandre, qui devint roi d'Égypte; nom des membres de sa dynastie.* Hīc Pellæa vĭrum Ptŏlĕmæī scēptrā vĕhēntum Ēt Pŭpĕrē mīnĭs. *Sil.* Scēptrā pŭēr Ptŏlĕmæus hăbēt tĭbī dēbĭtă, Māgnē. *L.* Quum Ptŏlĕmæorum mānēs sĕrĭēmquĕ pŭdēndam Pȳramidēs claudānt. *Id.* SYN. Lāgŭs ou Lagidēs. PPH. Rēx Pharĭus, Pellæŭs. VERS Rĕgĕ sŭo ĭmpŭro Nilotĭcă rēgnă tĕnēntĕ. *L.* Pharĭī prōlēs clārissĭma Lāgī. *Id.*

Ptŏlĕmaïs, ĭdĭs. *f.* (Πτολεμαΐς). *Des Ptolémées.* Dōrĭda dīffŭsam prēmĕrĕt Ptŏlĕmaïdĕ gāza. *Sid.* (*Pan.* 1065). Cōndĭtŏr hīc forsān fŭĕrĭt Ptŏlĕmaïdŏs aulæ. *Aus.* (*Mos.* 311). ‖ *Fille d'un Ptolémée, en partic. Cléopâtre.* Miscŭlĭt incēstām dūcĭbŭs Ptŏlĕmaïda nostrīs. *L.* Incēstām văcŭāt patrĭō Ptŏlĕmaïda rēgno. *Sid.* (*Pan.* 1338). *Voy.* Cleopatra. ‖ *Villes de Phénicie, de la Cyrenaïque, etc.*

Ptŏlĕmŏcrătĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Pl. Rud.* II, 5, 24.)

† Pubēda, æ. *m. Jeune homme.* Pūbēdă vīxdŭm vēl pătĕrnă cōntrānens Præcĕpta ădīrĕ. *Capel.* VI, p. 12. *Gl. Isid.* Pubeda *vel* Pubeta, *adolescens*.

Pūbens, tis. *Couvert de poil follet, jeune.* Sūnt mĭhī pūbēntēs ăltō dē sēmĭnĕ frātrēs. *Cl. Voy.* Puber. ‖ *Couvert de duvet, en parlant de plantes, mûr.* Pūbēntēsquĕ sĕcānt hĕrbās. *V.* Pūbēntēs săllĭcŭm frondēs. *Aus.* (*Epist.* 2, 14). SYN. Pūbescens, pūbĕr.

Pūbĕō, ēs, ĕrĕ. *n. Voy.* Pubesco.

Pūbĕr *ou* Pūbis. *m. f.*; *gén.* Pūbĕrĭs. *m. f. n. Qui est en âge de puberté.* Urbis ĭn ĕxcĭdĭūm, vīx pūbĕr ĭn ārmă vŏcātĭs Pātrĭbŭs ēdŏcŭī (*Anth.* I, p. 208). Pōrmāstī rhĕtŏr mētām prŏpĕ pūbĕrĭs ævī. *Aus.* (*Prof.* 17, 11. Sic et in *Parent.* 13, 5. Rectus casus est etiam *Pubes* apud *Fest.*; apud *Prisc.* 6, 707, *Pubis*, hoc volente *Cæsare*). SYN. Jŭvĕnīlis, ădŭltŭs. *Voy.* Juvenis. ‖ *En parlant des plantes. Comme* Pubens. Pūbĕrĭbŭs cāŭlēm fŏlĭīs ēt flōrĕ cōmāntēm. *V.* ‖ *Subst. m. Comme* Pubes. Sārtāgŏ frīxŭm tōrrŭĭssĕt pūbĕrĕm. *Prud.* (*Peri.* 2951).

Pūbertās, ātis. *f. Puberté.* Pūbertātĕ rŭdī nōn rŭdĭs ĭntĕrfĭt. *Aus.* (*Idyl.* 2, 40). Pūbertās sīgnātā mānēt. *Prud.* (*Apot.* 641). *Voy.* Juventus.

Pūbes, is. *f. Poil follet. Voy.* Lanugo. ‖ *Ceinture, aine.* Ēt pulchrō pēctŏrĕ virgō Pūbĕ tĕnŭs. *V.* Pūbĕ prĕmīt răbĭdōs ĭnguĭnĭbŭsquĕ cănēs. *O.* SYN. Ĭnguĕn. ‖ *Jeunesse, jeunes gens, troupe.* Ēquĭtĕs bīs cēntŭm, rōbŏră pūbis Lēctă dăbō. *V.* Cūnctă tĭbī Cĕrĕrĕm pūbēs ăgrēstĭs ădōrēt. Cōllēctam ēxsīllō pūbĕm. *Id.* Pūbī prāsēntĕ ĭn cōncĭlĭōne, ōmnī pōplō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 124). SYN. Jŭvēntŭs. *Voy. ce mot.*

Pūbescō, ĭs, ĕrĕ. *n. Commencer à se couvrir de poil follet; grandir.* Pūbēscūnt dūlcēs mălæ. *V. Fl.* Ēt nūnc æquālī tēcŭm pūbēscĕrĕt ævō. *V.* Pŭĕr vīx pūbēscēntĕ jŭvēntā. *Sil.* SYN. Ădŏlēscō. *Voy.* Lanugo, Juvenis. ‖ *Pousser avec vigueur.* Hinc ōmnīs lārgō pūbēscit vīnĕa fētū. *V.* Prātāquĕ pūbēscūnt vārĭōrŭm flŏrĕ cŏlōrum. *O.* SYN. Pūbĕō, crēscō, ădŏlēscō, lŭxŭrĭō, ēxūbĕrō. ‖ *Au fig. Croître, grandir, se fortifier.* Nĕc pūbēscēntĭbŭs ăllĕ Crĭstātūm rădīs (de sole). *Cl.* Prŏprĭoquĕ sōlĕs pūbēscĕrĕ lētō. *Id.* (*Phæn.* 51). Ēxplĭcŭĭt tĕnĕrŭm spĕ pūbēscēntĕ dĕcŏrĕm. *Prud.* (*Psych.* 954).

† Pūbis, is. *f. Comme* Pubes. Ōmnīs ădōrāt Pūbĭs; ēunt, rĕdēunt, sōlĭs ădūsque ōbĭtŭm. *Prud.* (*Peri.* 3521. *Id. Cath.* 1051. Quod frequens in talibus).

Publĭcānŭs, ī. *m. Percepteur d'impôts.* Ŭbī nōn ēst, scrĭptōrum ūndĕ dēnt, incūsānt publĭcānōs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 44). Publĭcānŭs vērō ŭt ăsĭă fīam, ŭt scrīptūrārĭŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 172). SYN. Cōăctŏr.

Publĭcē. *adv. Par l'autorité publique.* Is pūblĭcē lēgātŭs Naŭpactum hinc fŭīt. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 24). Ămbraciă vēnīunt hŭc lēgātī publĭcē. *Id.* (*Stic.* III, 2, 35). Ībī cŭstŏs publĭcē ēst nūnc. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 59). SYN. Publĭcĭtŭs. ‖ *Pour la chose publique.* Haud cītō malī quĭd ōrtum ēx hŏc sīt publĭcē. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 79).

Publĭcĭtŭs. *arch. Comme le précéd.* An fōris cēnsēbās nōbis publĭcĭtŭs prædēlĭrī? *Pl.* (*Amp.* IV, 2, 7). Hŭic hŏmĭnī quæstōre ălĭquō ēsse ŏpŭs ătquĕ chŏrāgō Publĭcĭtŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 11, 27). ‖ *En public.* Sīc ēlŏcūtăm, publĭcĭtŭs jŭbēt Flēxu ĭn platēæ sistĕrĕ virgĭnĕm. *Prud.* (*Peri.* 3788). Publĭcĭtŭs vēndĭs tămĕn, ătque ēxtrēmā lĭgŭrīs. *Lucil.* (apud *Non.* l. cit.). SYN. Palām.

Pūblicŭlus, ī. *m. Nom de deux frères qui furent édiles à Rome.* Plēbis ăd ēdīlēs pērductă licentiă tālis Pūblicŏs. *O.* (Vid. *Fest.*). ‖ Pūblicĭus Clīvus. *Rue sur l'Aventin, pavée par les précédens.* Ūtilĕ nunc ĭtĕr est, Pūblicĭumquĕ vŏcant (Clivum). *O.*

Pūblĭcō, ās, āre. *Livrer au public, publier, faire connaître.* Nām vŭlnŭs rēsĕrāt quī mălă pūblĭcāt. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 7). Tū pulsātĕ placēs, fidēmquĕ fortĕm Oppugnātĭō pāssă pūblĭcāvīt. *Sid.* (*Pan.* 3141, de Narbone). SYN. Ēdō, vulgō, pătĕfăcĭō, ăpĕrĭō. ‖ *Prostituer.* (*Pl. Bac.* IV, 8, 22.)

Pūblĭcŏlă, æ. *m. Comme* Poplicola.

Pūblĭcus, ă, ŭm. *Public, opposé à particulier.* Pūblĭcă prīvātĭs sēcernĕrĕ, sācră prōfānīs. *H.* Vīndĭcĕ sērvābānt nūllō sŭă pūblĭcă vulgŭs. *O.* SYN. *qqf.* Cōmmūnis. PHR. Privātŭs illīs cēnsŭs ĕrăt brĕvis, Cōmmūnīs ingĕns. *H.* ‖ *Au fig.* Pūblĭcă mătĕrĭēs privātī jūris ĕrīt. *H.* ‖ Pūblĭcă rēs. *Comme* Respublica. Rūrsŭs sē gĕmĭnīs rĕddĭt dūctōrĭbŭs ōmnis Pūblĭcă rēs. *Prud.* (*Sym.* 12, 35). ‖ *Subst. n. Le trésor public.* Răpĕrĕ cūpīō pūblĭcŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 55. Sic *Nep. Timoth.* 1 : « Mille et ducenta talenta prædæ in *publicum* retulit. ») *Voy.* Ærārium. ‖ *qqf. Ferme des impôts* Pārs hŏmĭnŭm gĕrĕbāt cōndūcĕrĕ pūblĭcă. *H.* Ille, haūd ĕgo, hăbŭit pūblĭcŭm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 41). ‖ Pūblĭcŭs sērvŭs. *Esclave attaché à certaines fonctions publiques.* Quīppĕ tĕnĕt sūdāns hānc pūblĭcŭs, ĕt sĭbī cōnsŭl Nĕ plăcĕāt, cūrrŭ sērvŭs pōrtātŭr ēodĕm. *J.* (10, 41). ‖ In pūblĭcum *ou* pūblĭcō. *En public.* *Voy.* Palam. ‖ *Du peuple, de tous.* Jŭvĕnumquĕ prōdīs Pūblĭcă cūrā. *H.* Pūblĭcŭs invītō quăm fāvŏr īmpŏsŭīt. *O.* ‖ *Commun, général.* Pūblĭcă lĕx hŏmĭnŭm, nātūrāquĕ cōntĭnĕt hōc fās. *Pers.* (5, 98). Pūblĭcŭs ūsŭs. *H.* SYN. Cōmmūnis. ‖ *Commun, vulgaire, trivial.* Nōn quĭă nūrĭtrĭca ĕst, sĕd quōd nōn pūblĭcă cērtĕ (structura carminis). *O.* Sĕd vātem ēgrĕgĭum, cuī nōn sit pūblĭcă vēnă. *J.* (7, 53). SYN. Vŭlgārĭs, plēbēĭus.

Pūblĭus, ĭ. *m. Prénom romain.* Quīntĕ, pŭta, aŭt Pūbli : gaūdĕnt, prænōmĭnĕ mōllēs aūrĭculæ. *H.* Sī vincăt Nōvĭumquĕ Pūbliumquĕ. *M.* (VII, 71. *Id.* I, 110).

Pūdēndŭs, ă, ŭm. *Honteux.* Āt nōn, Ēvāndrĕ, pūdēndīs Vŭlnĕrĭbŭs pūlsum āccĭpĭēs. *V.* Pĕrquĕ āditŭs tālēs lăcră pūdēndă pĕtānt. *O.* SYN. Turpis, prōbrōsŭs, fœdŭs, infāmis.

Pūdens, tis. *Modeste, réservé.* Ănĭmī est pūdēntis signum ĕt nōn instrēnŭī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 68). Ēt dĕcŏr, ĕt vŭltŭs sīnĕ rūsticĭtātĕ pūdentēs. *O.* Mūtă, pūdens est. *Lr.* (IV, 1157). *Voy.* Pudibundus. ‖ *Qui rougit, qui a honte.* Cūr nescīrĕ, pūdens prāvĕ, quām dīscĕrĕ mălō? *H.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Claudĭă, Rūfĕ, mĕō nūbīt Pērĕgrīnă Pūdēnti. *M.* (IV, 13. *Id.* VI, 58).

Pūdēntĕr. *Avec pudeur, modestie.* Dīstăt, sūmāsnĕ pūdēntĕr, Ăn răpĭās. *H.* Dăbĭturquĕ licentĭă sūmptă pūdēntĕr. *Id.* Mălō pūdēntĕr mēntĭentēm. *Aff.* (apud *Char.* 2, 190). *Voy.* Pudice.

Pūdēntillă, æ. *f. Nom de femme.* Tūquĕ Pūdēntillām vērbīs āffārĕ sūprēmīs. *Aus.* (*Par.* 19, 14).

† Pūdĕō, ēs, ērĕ. *n. Causer de la honte, faire rougir.* Nōn tĕ hæc pūdĕbunt? *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 38). Īdnĕ pūdĕt tē? *Pl.* (*Epid.* I, 2, 4). Sēmpĕr mĕtŭēt, quēm sævă pūdĕbunt. *L.* (VIII, 495). Pūdĕbăt, crēdō, cōmmĕmŏrāmēntŭm stŏprī. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 115). ‖ *Avoir honte.* Ītă nūnc pūdĕo ātquĕ ītă nūnc pæ̆vĕō. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 3. Cf. *Prisc.* 11, 922). *Voy.* Pigeo, Pœniteo.

† Pūdĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Avoir honte.* Īpsĕ gĕrīt, quōd strūxīt, ŏpŭs, nĕc fĕrrĕ pūdĕscīt. *Prud.* (*Apot.* 844. *Id. Cath.* 171; *Ench.* 28).

Pūdĕt, ŭīt *et* ĭtum est, ērĕ. *n. unip. Avoir honte.* Nōn pūdĕt ōbsĭdĭōnĕ ĭtĕrŭm vāllōquĕ tĕnērī? *V.* Extrēmōs pūdĕāt rĕdīssĕ. *Id.* Āh! pūdĕt ānnōrŭm. *O.* Cīcātrīcum ĕt scĕlĕrīs pūdĕt. *H.* Vīdī, pūdŭītquĕ vīdērĕ. *O.* Nĕquĕ mĕī, nĕquĕ tŭī ĭntŭs pūdĭtum est. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 12. Duplex perfectum dant *Char.* 2, 141, et 3, 224; *Diom.* 1, 392). SYN. Ērŭbēscō, *qqf.* vērēōr. PPH. Est pūdŏr, rŭbŏr. Nōn sūstĭnĕō. PHR. Hăbĕāt jām Rōmă pūdōrĕm! *J.* Nĕc turpĕ pūtārēnt Prædōnēs fĭērī. *Id.* Ō ŭbī quāntŭs ĕrīt, fāctī rŭbŏr! *Aul. Sab.* Vītŭm sĕd causă pūdŏrī est. *Alcim.* *Voy.* Erubesco.

Pūdĭbundŭs, ă, ŭm. *Qui rougit facilement, honteux, modeste, réservé.* Întĕrĕrīt Sātўrĭs paūlŭm pūdĭbŭndă prŏtĕrvīs. *H.* Pūdĭbundăquĕ cēlăt ămictū ōrā. *O.* Nūm, quæcūnquĕ bŏnŭs fōrmāvīt mēmbră crĕātŏr, Cūr pūdĭbŭndă fŏrēnt? *Alc.* (II, 24). SYN. Pūdens, mŏdēstŭs, vērēcundŭs. *Voy.* Modestus. ‖ *Rougissant, rouge.* Ēxŏrĭtŭr pūdĭbŭndă dīēs. *St. Voy.* Ruber. ‖ *qqf. Honteux, déshonorant.* Indĕcōrī pūdĭbŭndă sĕnēctās Ēxĭtĭă. *V. Fl. Voy.* Turpis.

Pūdĭcē. *adv. Avec pudeur, chasteté.* Prīmum hæc pūdĭcē vītām, pārce ăc dūrĭtĕr ăgēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 47). Cōnsĕrvēs pŭĕrŭm mihī pūdĭcē. *Cat.* 15, 5). SYN. Castē, pūdēntĕr, vērēcundē. ‖ *En gén. Avec honneur, vertu.* Quīd tĭbī nunc prōsūnt mōrēs, āctŭmquĕ pūdĭcē Ōmne ævŭm? (*Ad. Liv.* 41.) SYN. Hŏnestē, sānctē, pĭē, castē. ‖ Pūdĭcĭus. *compar.* (*Pl. Merc.* IV, 3, 15.)

Pūdĭcĭtĭă, æ. *f. Chasteté, surtout des épouses.* Castă pūdĭcĭtĭām sērvāt dŏmŭs. *V.* Lis est cūm fōrmă măgnă pūdĭcĭtĭæ. *O.* Ātquĕ intrārĕ dŏmŏs jūssă pūdĭcĭtĭa est. *M.* (VI, 7). SYN. Pūdŏr, castĭtās, *qqf.* virgĭnĭtās. EP. Castă, illæsă, invĭŏlātă, întĕmĕrātă, întĕgră, pūră, sānctă, incorrŭptă, hŏnestă, virgĭnĕa. PPH. Pūdĭcĭtĭæ laŭs, hŏnŏr *ou* hŏnŏs, dĕcŏr, dĕcŭs, lēgēs. Mōrēs pūdĭcī, sānctī, castī. Vītă pūdĭcă, castă, sīnĕ lābĕ. Pūdōris jūrā, dĕcŭs. *Voy.* Castus, Virginitas.

† Pūdĭcĭtĭēs, ēī. *f. Comme le précéd.* Dīxĕrăt hæc, ĕt lætă Lĭbĭdĭnis întĕrfĕctæ Laŭdĕ Pūdĭcĭtĭēs, glădĭŭm Jordānis in ŭndis. *Prud.* (*Psych.* 166. *Ib.* 109. Vulgo *Pudicitia*, productum cæsura. Sed vetus declinatio *Amicities, Avarities, Blandities*, apud istos poetas frequens).

Pūdĭcŭs, ă, ŭm. *Pudique, chaste.* Essĕ pūdĭcārŭm tĕ vēstām, Livĭă, mātrŭm. *O.* Înfērnis nĕquĕ ēnim tĕnĕbrīs Dīānă pūdĭcŭm Lĭbĕrāt Hippŏlўtŭm. *H.* Ēt quă pārtĕ vĕlit pūdĭcĭōrĕm. *M.* (II, 54). SYN. Castŭs, pūrŭs, vērēcundŭs, întĕgĕr, etc. *Voy.* Castus. ‖ *Au fig.* Rōrĕ pūdĭcō Cāstăllæ. *St.* Quārŭm nĕc vĭttă pūdĭcōs Cōntĭgĕrit crīnēs. *O.* ‖ *Vertueux, honnête.* Plum ăc pūdĭcum ingĕnĭum nārrās Pămphĭlī. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 77). Is est hŏnŏs hŏmĭnī pūdĭcō, mĕmĭnissĕ ŏfflĭcĭum sŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 71. Alĭī pudentem intelligunt). *Voy.* Honestus.

Pūdŏr, ōris. *m. Honte, confusion.* Încŭtĭāntĭ ăllĕnă tĭbī pēccātă pūdōrĕm. *H.* Sĕd tămĕn ădmissī tārdă pūdōrĕ mĕī. *O.* Æstŭāt ingĕns ĭmo in cōrdĕ pūdŏr. *V.* SYN. Rŭbŏr. PPH. Pūdōris rŭbŏr. ‖ Est pūdŏr. *Pas honte.* Pūdŏr est prōmissă prĕcēsquĕ

(referre). *O.* Quīs dēsīdĕrĭō sīt pŭdŏr aūt mŏdŭs? *H.* Ītĕ dŏmum pāstī, sī quīs pŭdŏr, ītĕ jŭvēncī. *V.* SYN. Pŭdĕt. *Voy.* Erubesco. ‖ *Honte, déshonneur.* Ēt nōstrūm vŭlgāt clāmŏrĕ pŭdŏrēm. *O.* Hūnc thălāmīs rĕmŏvērĕ pŭdŏrēm. *Id. Voy.* Dedecus. ‖ *En parlant d'une personne.* Pŏrtūnæ, Ptŏlĕmæĕ, pŭdŏr! *L.* Heŭ tĕrræ cœlīquĕ pŭdŏr! *Cl.* ‖ *Pudeur, chasteté.* Ăntĕ, pŭdŏr, quām tē vĭŏlō. *V.* Dāmnă pŭdŏrĭs Tūrpĭă. *Cl.* SYN. Pŭdĭcĭtĭă. ‖ *Pudeur, modestie.* Nōn ădĕō nōstrō fŭgīt ăb ōrĕ pŭdŏr. *O.* Lūmĭnă fīxă tĕnēns plēnă pŭdōrĭs hŭmō. *Id.* Sī nōn Nōstrā vĕrēcūndō vōtă pŭdōrĕ cārēnt. *St.* SYN. Mŏdĕstĭă, rŭbŏr. EP. Vĕrēcūndĭus, pūrpŭrĕŭs, ĭngĕnŭŭs, mŏdēstŭs, hŏnēstŭs, tĕnĕr, dĕcōrŭs, vīrgĭnĕŭs, pŭēllārĭs. *Voy.* Modestia. ‖ *Honneur, vertu.* Sūmmūm crēdĕ nĕfās vītām præfĕrrĕ pŭdōrī. *J.* (8, 83). Ō pŭdŏr, ō pĭĕtās! *M.* (VII, 78). SYN. Hŏnēstās, etc. *Voy.* Virtus. ‖ *Crainte de, considération pour.* Deūm mē ĭncēndit fācĕrĕ pĭĕtās, cīvĭūm pōrcēt pŭdŏr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 696). Mĭsĕrĭcōrdĭa hūjus, tūm pātrĭs pŭdŏr. *Ter.* (*And.* I, 5, 26). SYN. Mĕtŭs, rĕspĕctŭs. ‖ *qqf. Fraîcheur du teint.* Miscĕt jūstă pŭdōrĕm Tēmpĕrĭēs. *Cl. Voy. le suiv.*

† Pŭdōrĭcŏlŏr, ōrĭs. *Rouge.* Aūrōră pŭdōrĭcŏlŏr (*Læv.* vel *Næv.* apud *Gell.* 19, 7).

Pŭēllă, æ. *f. Jeune fille.* Tūm cānĭt Hĕspĕrĭdūm mīrātām pŏmă pŭēllam. *V.* Ūt cŏrpŭs, tĕnĕrīs sīc mēns ĭnfīrmă pŭēllīs. *O.* SYN. Vīrgŏ, pŭēllŭlă, etc. *Voy.* Virgo. ‖ *qqf. Jeune femme.* Quæ lăbōrān-tēs ūtĕrō pŭēllās. *H.* Cērtĕ ĕgŏ quæ fŭĕrām tĕ dīscēdēntĕ pŭēllă (Penelope). *O.* Vīdŭæ cēssātĕ pŭēllæ. *Id.* SYN. Fēmĭnă. *Voy.* Uxor. ‖ *qqf. En parlant d'une femelle.* Nĕc ĭnvēnīmŭs Dīgnūm tām tĕnĕrā vīrūm pŭēllā. *M.* (I, 110, de catella).

Pŭēllārĭs, ĕ. *De jeune fille.* Prædă pŭēllārēs ănĭmōs prŏlĕctăt ĭnānīs. *O.* Sæpĕ pŭēllārēs sŭbdūcĭt ăb æquōrĕ plāntās. *Id.* (Et *Juv.* 15, 137). SYN. Vīrgĭnĕŭs.

Pŭēllŭlă, æ. *f. dimin. de* Puella. Cōntĭnŭō quāmdām nāctŭs ēst pŭēllŭlām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 31). Rivālēs sōcĭī pŭēllŭlārŭm. *Cat.* (57, 9. *Id.* 61, 57).

† Pŭēllŭs, ī. *m. Jeune enfant.* Ūndĕ pŭēllōs Sūscĭpĕre, ēt pārtū pŏssiunt dĭtēscĕrĕ dŭlcī. *Lr.* (IV, 1246). Prætĕrĕă, sī fortĕ prēmit strīx ătră pŭēllos. *Ser. Sam.* (*vs.* 1041). Mĕŭm pŭēllŭm suāvĭŏr. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11, et *Macr.* 2, 2. Adde *Lucil.* et *Enn.* apud *Non.* 2, 688). *Voy.* Infans.

Pŭĕr, ĕrī. *m. Enfant, jeune garçon.* Fāllĕ dŏlo, ēt nŏtōs pŭĕrī pŭĕr indŭĕ vŭltŭs. *V.* Rēddĕrĕ qui vōcēs jām scīt pŭĕr, ēt pĕdĕ cērtō. *H.* Pænĕ mihi pŭĕrō cōgnĭtĕ pænĕ pŭĕr. *O.* SYN. Ĕphēbŭs, ădŭlēscēns, *qqf.* pŭēllŭs, *par ext.* ĭnfans. EP. Pārvŭs, pārvŭlŭs, tĕnĕr, mollis, ĭmbērbĭs *ou* ĭmbērbŭs, ĭmpŭbēs; cāndĭdŭs, fōrmōsŭs, ĭngĕnŭŭs, vērēcūndŭs; lēvĭs, ĭncautŭs, ĭmprōvĭdŭs. PPH. Pŭĕrōrŭm ætās ĭmprōvĭdă. Ævī rŭdĭs. Primīs, tĕnĕrīs ĭn ānnīs. Primīs sŭb ānnīs. PHR. Tĕnĕrīs ădhūc ĭn ānnīs. *St.* Primone ĭn ævō vĭrĭdīs, ăn frācto ŏccĭdit? *Sen.* Ĭnnŏcŭa ēst ætās. *L. Voy.* Infans, Pueritia. ‖ Ă pŭĕrō *ou* pŭĕrĭs (*ἐκ παιδὸς ou παίδων*). *Dès l'enfance.* Sērvum ūna mittit, qui ŏlim ă pŭĕro pārvŭlō Mĭhī pædăgogŭs fŭĕrāt. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 89). Nōs jam ă pŭĕrīs illīcō nāti sēnēs. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 2). SYN. Primīs ăb ānnīs. Ă pŭĕrīlĭbŭs ānnīs. Dē tĕnĕrō ŭngŭī. ‖ *Enfant, fils.* Tŭquĕ pŭĕrquĕ tŭŭs. *V.* Thēbānæquĕ jŭbēt mē Sēmĕlēs pŭĕr. *H.* Pŭĕrōs Lēdæ. *Id. Voy.* Filius. ‖ *qqf. Jeune homme.* Prōsĕquĭtŭrque ŏcŭlis pŭĕr ādvĕnĕrātŭs ēuntēs (de Scipione annos jam nato plus viginti). *Sil.* Quīnquĕ ērĭt vītæ, scrĭbām, cŏlŏr. Ō pŭĕr, ūt sīs Vītālĭs mĕtŭō! *H.* Octāvī vĕnĕrāndĕ, mĕīs ālĭābĕrĕ cœptīs, Sānctĕ pŭĕr (*Culex*, 25). SYN. Jŭvĕnĭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Esclave.* Persĭcōs ōdī, pŭĕr, ăppārātūs. *H.* Pŭĕr ălte cĭnctŭs. Pŭĕrōsquĕ vĕrnās. *Id.* Plēbēĭos călĭcēs... Pōrrĭgĕt ĭncultŭs pŭĕr. *J.* (11, 123). *Voy.* Servus. ‖ † *arch f.* Sāncta pŭĕr, Sāturnī fīlĭă. *Liv. And.* (apud *Prisc.* 6, 697. *Næv. ibid.*). Mĕă pŭĕr. *Vet. Poet.* (apud *Char.* 1, 64. Cf. *Prisc.* l. cit. et 11, 923).

† Pŭĕră. *f. Voy.* Puerus.

Pŭĕrāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir enfant, et au fig.* Ŏbdūctōsquĕ sĕnīs fācĭēs pŭĕrāscĕrĕ sēnsŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 55).

Pŭĕrīlĭs, ĕ. *D'enfant, enfantin.* Tēlă mănŭ jām tūm tĕnĕră pŭĕrīlĭă tōrsīt. *V.* Āh! quām vīrgĭnĕŭs pŭĕrīlī vŭltŭs ĭn ōre ēst! *O.* SYN. Tĕnĕr, mōllĭs, jŭvĕnīlĭs, jŭvĕnĭs. ‖ *Au fig. Inconsidéré.* Stŭltĕ, quīd ō frūstră vōtĭs pŭĕrīlĭbŭs ōptās? *O* Ĭnēptī vēstră pŭĕrīlī sēntēntĭă. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 55). Sī pŭĕrīlĭŭs hīs rătĭo ēsse ēvīncĕt ămārĕ. *H.* SYN. Ĭncōnsŭltŭs, etc.

Pŭĕrīlĭtĕr. *En enfant.* Quæ mŏdŏ dēcērpēns tĕnĕrō pŭĕrīlĭtĕr ŭngŭī. *Pp.* (I, 20, 39). Pŭĕrīlĭtĕr lūdēntēs fŏrtĕ ĭnspēxĕrānt. *Ph.* PPH. Pŭĕrī, pŭĕrōrŭm mŏrĕ, dē mŏrĕ. ‖ *Au fig.* Nīmīs tū quīdem hŏmŏ stūltŭs ēs pŭĕrīlĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 42).

Pŭĕrĭtĭă, ēt *sync.* Pŭĕrtĭă, æ. *f. Enfance, adolescence.* Ădduxī ăd cœnām; nām mihī cūm ĕō jam ĭndĕ ūsque ă pŭĕrĭtĭă. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 9). Quī nōs tăntōpĕre ĭndŭlgēnt ĭn pŭĕrĭtĭă. *Afr.* (apud *Non.* 9, 19). Ăctæ nōn ălĭō rēgĕ pŭĕrtĭæ. *H.* SYN. Ĭnfāntĭă, ădŏlēscentĭă, jŭvēntă. PPH. Pŭĕrīlēs, prīmī, tĕnĕrī, rŭdēs, ĭncautī ānnī. Ætās pŭĕrīlĭs, tĕnĕră, mōllĭs, prīmă, ĭmprōvĭdă. Tēmpŭs pŭĕrīlĕ. Prīmŭm ævŭm. Prīmă pārs ævī. Ætātĭs prīmŭm tēmpŭs. *Voy.* Puer, Juventa.

Pŭĕrĭtĭēs, ēī. *f. Comme le précédent.* ‖ † Pŭĕrĭtĭēs. *synér.* Hŭīc mĕă prīncĭpĭō crēdĭtă pŭĕrĭtĭēs. *Aus.* (*Prof.* 10, 15).

Pŭērpĕră, æ. *f. Accouchée, mère.* Hīnc quŏquĕ Jūnōnēm fŭgīssĕ pŭērpĕră fĕrtŭr. *O.* Laūdāntŭr sīmĭlī prŏlĕ pŭērpĕræ. *H.* SYN. Ēnīxă, fĕtă, mātĕr. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Qui concerne l'accouchement.* Ădmōvītquĕ mānŭs, ēt vĕrbă pŭērpĕră dīxīt. *O.*

Pŭērpĕrĭŭm, lī. *n. Accouchement, enfantement.* Fālsŭm mēndācī vēntrĕ pŭērpĕrĭŭm. *Cat.* (61, 48. Adde *Pl. Truc.* II, 5, 22). Tālĕ pŭērpĕrĭŭm quŏtēs ēs Lūcĭnă rĕsōlvīt. *Sid.* (*Pan.* 142). SYN. Pārtŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ĭpsām pŏrrō ănĭmām crūdēlĭă vūlnĕră cārpūnt Millĕ pŭērpĕrĭīs. *Prud.* (*Ham.* 683, scil. peccaminibus). ‖ *Enfans.* Quĕrcŭs laŭrĭquĕ fĕrēbānt Crūdă pŭērpĕrĭă. *St.* SYN. Pārtŭs, prōlēs, etc. *Voy.* Proles.

Pŭērpĕrŭs. *Voy.* Puerpera.

Pŭērtĭă. *Voy.* Pueritia.

† Pŭĕrŭs, ī. *m. arch. pour* Puer. Pŭĕrĕ, jămnĕ ăbīs? *Pl.* (*Most.* IV, 2, 74. *Id. As.* V, 2, 41; *Pers.* V, 2, 14, et passim. Adde *Cæcil.* et *Afr.* apud *Prisc.* 6, 697). ‖ Pŭĕră, æ. *f.* Mĕă pŭĕră. *Liv. And.* (apud *Prisc.* l. cit. Adde *Pl. Truc.* I, 2, 48). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ĭn pŭĕrăm fāclĕm vĕtĕrānă rĕflōrŭīt ætās. *P. Nol.* (25, 217).

Pūgă. *Voy.* Pyga.

Pūgil, llĭs. *m. Athlète pour l'exercice du pugilat.* Tyndarĭdæ frātrēs, hic ĕquēs, illĕ pūgil. *O.* Mēdĭa ĭntĕr cārmĭnă pōscunt Aūt ursum aūt pūgilēs. *H.* SYN. Lūctātŏr, pyctă, athlētă. ‖ † Pūgil. Unctis

pūgilibūs milēs pūgnābāt Ētrūscūs. *Prud.* (*Sym.* 1316).

Pūgilātōrlūs, ă, ŭm. *De poing, qu'on lance avec le poing.* Ēgŏ tĕ fŏllĕm pūgilātōrĭŭm Făcĭăm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 16).

Pūgilātŭs, ūs. *m. Pugilat, combat à coups de poing.* Hĭc hŏmŏ pūgilātum ĭncĭpĭt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 13. *Id. Bac.* III, 3, 24). *Voy.* Lucta.

† **Pūgilĭcē.** *adv. En athlète.* (*Pl. Epid.* I, 1, 18.)

Pūgillār, ārĭs. *n.*, *ordint.* **Pūgillārĭă**, ŭm. *pl.*, *et* **Pūgillārēs**, ĭŭm. *m. pl. Tablettes pour les correspondances.* Bĭpătēns pūgillār ĕxpĕdī. *Aus.* (*Epig.* 146, 3. Sic *Laber.*, auctore *Char.* 1, 75). Ĕt nĕgăt mihĭ vōstrā rĕdditūrăm Pūgillārĭă, sī pătī pŏtēstĭs. *Cat.* (43, 4. *Pugillares* pluraliter tantum usurpari testatur *Diom.* 1, 315). ‖ *adj.* Ŭndĕ pūgillārēs sōlĭtī pĕrcurrĕrĕ cērās. *Prud.* (*Peri.* 2100). *Voy. le précéd.*

Pūgillŭs, ī. *m. dimin. de* Pugnus. *Poing, main, poignée.* Cŭjŭs mundī ŭno ēst hæc măchīnă tĕctă pūgillō, Claŭdĭtŭr ĭn fĭbrĭs, căstă pŭēllă, tŭĭs. *Fort.* (VIII, 5, 111). Cŭjŭs claŭdūntur cūnctă pūgillō. *Id.* (III, 7, 59). Fŭĕrĭtquĕ cĭnĭscŭlŭs ārēns Mĭnĭmī mēnsūră pūgillī. *Prud.* (*Cath.* 1564. Cf. *Prisc.* 3, 614).

Pūgĭō, ōnĭs. *m. Poignard.* Pūgĭō quĕm cūrvĭs cĭngit brĕvĭs ōrbĭtă vēnĭs. *M.* (XIV, 33). Jŭgŭlōquĕ mājŏr pūgĭo ēst. *Prud.* (*Cath.* 1825). SYN. Sică. *Voy.* Ensis.

Pūgnă, æ. *f. Combat, bataille.* Sēmpĕr ĕquōs ātquĕ ārmă vĭrŭm pūgnāsquĕ cănēbăt. *V.* Quŏd nōn tĕrgă fŭgæ, sĕd pūgnæ pĕctŏră præbĕt. *O.* Āctă pūgnă. *H.* SYN. Cērtāmĕn, prœlĭŭm, cōngrēssŭs, ārmă, ăcĭēs, bēllŭm. EP. Ācrĭs, āspĕră, ātrŏx, sævă, fĕră, crūdēlĭs, crūēntă, călĭdă, fĕrvēns, ĭngēns, măgnă; trīstĭs, mīsĕră, flēbĭlis, lūgēndă, mīsĕrāndă, fūnēstă; āncēps, dŭbĭă, ĭmpār, ĭnīquă. PPH. Pūgnæ cērtāmĕn, cērtāmĭnă. Pūgnæ cērtāmĭnĭs. Cērtāmĭnă Mārtĭs. Mīlĭtiæ, Mārtĭs ŏpŭs. *Voy.* Pugno, Bellum. ‖ Pūgnārĕ pūgnām. *arch.* Măgnām pūgnāvīmŭs' pūgnām. *Lucil.* (apud *Don.* ad *Ter. Ad.* V, 4, 5. Adde *Pl. Amp.* 1, 1, 97; *Gall. fr. vs.* 83). ‖ *Cesser le combat.* Pūgnām rĕlinquō, dēsĕrō, ābrŭmpō. Ārmă pōnō, dēpōnō, rĕpōnō. Cērtāmĭnĕ, pūgnā dīscēdō, sēcēdō, rĕcēdō, dēsīstō. Cāmpō dīscēdō. Āb ārmīs sēcēdō, dīscēdō, rĕcēdō, quīēscō. Bēllŭm fĭnĭō, ābsōlvō, pĕrāgō. *Voy.* Pax. ‖ *qqf. Troupes en bataille.* Vōxquĕ dĕī pārĭtĕr pūgnās aŭdĭtă pĕr ōmnēs. *V. Fl. Voy.* Acies. ‖ *Combat sans armes, rixe.* Sārmēntī scūrræ pūgnām Mēssiquĕ Cĭcĭrrī, Mūsă, vĕlĭm mĕmŏrēs. *H.* SYN. Cērtāmĕn, rixă. ‖ *Lutte entre les animaux.* Cērvŭs ĕquūm, pūgnă mĕlĭŏr, cŏmmūnĭbŭs hērbĭs Pĕllĕbăt. *H.* ‖ *Combat des élémens.* Āc, vĕlŭt ætĕrnō cērtāmĭnĕ, prœlĭă pūgnāsquĕ Ēdĕrĕ, tŭrmātim cērtāntĭă. *Lr.* (II, 117). *Voy.* Pugnans.

† **Pūgnācŭlŭm**, ī. *n. Rempart.* Dētŭrbābŏ jam ĕgo īllum dē pūgnācŭlīs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 63).

Pūgnāns, tis. *Qui combat.* Dux bĕnĕ pūgnāntĕs ĭncĭtat ōrĕ vīros. *O.* SYN. Cērtāns, dēcertāns, cōnsertŭs, cōmmissŭs, cōngrēssŭs. PHR. Cōnsĕrtæ cāmpis ăcĭēs. *V.* ‖ *Au fig. Qui résiste.* Mĭhī quæ pugnante cŏrymbō Mollĭa cōntortīs ălligăt ossă cŏmīs. *Ov.* (IV, 7, 89). ‖ *Qui est en guerre, opposé, contraire.* Quod pūgnāntĭa sēmĭna Fœdus pĕrpĕtŭum tĕnēnt. *Boet.* (2, 8). Pĕrgis pugnāntĭa sēcum Frontĭbus adversis cōmpŏnĕrĕ. *H.* Āt quanto mĕlĭōrā mŏnĕt pūgnāntĭaque īstīs! *Id.* SYN. Pūgnāx, ādversŭs, ŏppŏsĭtŭs, cōntrārĭŭs.

Pūgnātŏr, ōrĭs. *m. Combattant.* Pūgnātōrī ŏpĕrī căpŭt ĭngĕns ōrĭs hĭātŭs. *V.* Flōrŭĕrāt prīmō clārŭs pūgnātŏr ĭn ævō. *Sil.* (Adde *Sid. Pan.* 1449). SYN. Pūgnāns, bēllātŏr, mīlĕs, ārmātŭs.

Pūgnātrīx, ĭcĭs. *f. Femme qui combat.* Ĭntŭlĭt hŏc vūlnŭs bēllātrīx sŭbdŏlă. *Prud.* (*Psych.* 749).

Pūgnātŭs, ă, ŭm. *Combattu, livré.* Sī quĭs bēllă tĭbī tĕrrā pūgnātă mărīquĕ. *H.* (*Id. Od.* III, 19, 4). ‖ *qqf. Battu, vaincu.* (*Pl. Amp.* I, 1, 93.)

Pūgnāx, ācĭs. *Belliqueux.* Ēssĕnt pūgnācēs, quī fĕră bēllă cănunt. *O.* Quām fŭīt ēt Tūllī cēnsŭs pūgnācĭs ĕt Āncī. *J.* (5, 57). Pūgnāx īrĕ pĕr hōstēs. *Pp.* (III, 7, 25). SYN. Bēllātŏr, bēlligĕr, bēllāx, bēllĭcōsŭs, mārtĭŭs, *par ext.* fōrtĭs, strēnŭŭs. PPH. Ād ārmă prōmptŭs, prōmptĭŏr. Bēllō, ārmīs clārŭs, præclārŭs, măgnŭs, ēgrēgĭŭs, ĭnsīgnĭs, præstāns, ūtĭlĭs, ĭngēns, āspĕr, fōrtĭs, tĕrrĭbĭlis, fĕrōx. Ācĕrrĭmŭs ārmīs. Ĭn ārmīs ācĕr, vĭōlēntŭs, sævŭs. Pūgnæ ăvĭdŭs. Cuī bēllă, prœlĭă cordī. Fōrtĭă pĕctŏră bēllō. Mārtĭs ămāns. VERS. Ĭn pūgnæ stŭdĭō quŏd dēdĭtă mēns ēst. *Lr.* Gĕnŭs ĭntrāctābĭlĕ bēllō. *V.* Stŭdĭīs āspĕrrĭmă bēllī Cārthāgō. Bēllō lēctă jŭvēntŭs. Ācĕr ĕrāt, bēllōquĕ fĕrōx, ād vĭmquĕ pārātŭs. Sūnt nōbĭs fōrtĭă bēllō Pĕctŏră, sūnt ănĭmī, ēt rēbŭs spēctāta jŭvēntus. Vīvĭdă bēllō Dĕxtră vĭrīs, ănĭmōsquĕ fĕrōx pătĭēnsquĕ pĕrīclī. Quōs nūllă fătīgānt Prœlĭă, nĕc victī pŏssūnt absistĕrĕ bēllō. Bēllōquĕ frĕmēntĕm Ītălĭăm. *Id.* Mārtĕ fĕrōx, ēt vīncī nēscĭŭs ārmīs. *O.* Bēllī laŭdĕ prĭŏr. Dĕă bēllĭcă. *Id.* Ēt sēquĕrĕr dūrōs ætĕrnī mārtĭs Alānōs. *L.* Āltrīx bellōrŭm tēllŭs. *Sil.* Ārmōrŭm præstāns ănĭmīquĕ. *St.* Fĕrŭs ōmnī pĕctŏrĕ sævīt Mārtĭs ămōr. *Id.* Ārmă fătīgānt Rŭrĭcōlæ, Grādĭvĕ, tŭī. *V. Fl.* Bēllī cuī sævă vŏlŭptās. *Tertul. Voy.* Fortis. ‖ *Au fig.* Vīctāquĕ pūgnācī jūrā sŭb ēnsĕ jacēnt. *O.* ‖ *Opposé, contraire.* Quūmquĕ sĭt ĭgnĭs ăquæ pūgnāx. *O. Voy.* Pugnans.

Pūgnĕŭs, ă, ŭm. *De poing.* Jam hērclĕ tĭbī mēssĭs ĭn ōrĕ fĭĕt mērgis pūgnĕīs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 58).

† **Pūgnĭtŭs.** *adv. A coups de poing.* Pūgnĭtŭs pēssŭmdărī. *Cæc.* (apud *Non.* 11, 38).

Pūgnō, ās, āvī, ātŭm; ārĕ. *n. Combattre.* Ēt tĕrĕtī pūgnānt mūcrōnĕ vĕrŭquĕ Sābēllō. *V.* Nūnc quōnĭām fĕrŭs hĭc prō caŭsā pūgnăt ĭnīquă. *O.* SYN. Cērtō, dēcertō, dīmĭcō, cōnflĭgō, cōncŭrrō, cōntēndō, cōngrĕdĭŏr, bēllō ou bēllŏr, cŏĕō, dēcērnō, cōmmittŏr, *qqf.* cērnō. PPH. Pūgnām cōmmittō, ĭnĕō, ŏbĕō, tēntō, lăcēssō, ĭnvādō. Cērtāmĕn ĭnĕō, ŏbĕō. Mānŭs, mānŭm cōnfĕrō, cōnsĕrō, committō. Dĕxtĕram cōnsĕrō. Pūgnā, fĕrrō, ārmīs cōncŭrrō, dēcērnō, dīmĭcō, contēndō. Prœlĭă mŏvĕō, miscĕō, cōnsĕrō, dō, cōmmittō. Mārtĕm lăcēssō, fătīgō. Ād pugnām ĕxĕō, prōcŭrrō, rŭō. Pūgnæ occŭrrō, mē crēdō, cōmmittō. In ādvērsōs, ĭn hostēs tēndō. Pūgna cōmmittĭtŭr. VERS. Pūgnās ĭnĕunt, ēt prœlĭă tēntant. *V.* Totīs ĭn pugnām vīrĭbŭs ītŭr. Ītur pĕr tēla, pĕr hostēs. Ād prœlĭa vēntum ēst. Immiscentquĕ manŭs manĭbŭs, pugnamquĕ lacessunt. Pugna aspĕra sūrgit. Īlli intĕr sēsē duri certāmĭna martĭs Contŭlĕrant. Ēffūso crudescunt sanguĭnĕ pugnæ. Ubi sanguĭnĕ bēllum ĭmbuit, ăc primæ commisit funĕra pugnæ. Audĕt prima manū tēntārĕ pĕrīcŭla bēllī. Ænēadæ in fĕrrūm prō lĭbertātĕ rŭēbant. Clȳpeātăquĕ tōtus Āgmĭna densantur campis. Multă vi

prœlia miscent. Undique collati cōĕunt, martēmque fatigant. Heu! quantum inter sē bellum, sī humana vitā Attigĕrint, quantas aciēs strāgēmque ciĕbunt! Procursu rapido, projectis ĕmmŭs hastis, Invādunt mārtem. Aspĕrā mārtis Pugnā vocāt. *Id.* Prima movet collata prœlia dĕxtra. *O.* Ārma movēnt pugnam. Concurrit Latio Tyrrhēnā tota, duquĕ Ardŭā sollĭcĭtis victoria quæritur armis. *Id.* Conferrĕ manu certāmina pugnæ. *Lr.* Pugnāre ĕt prœlia cōbirĕ. *Id.* Ergo ūtrimquĕ pari concurrunt agmina motū Irarūm. *L.* Pugna ēst dē paupĕrē rēgno. *St.* Concurrātur: hōræ Momento aūt cita mors venit, aut victoria læta. *H. Voy.* Bellum, Exercitus. ‖ *pass. unip.* Stant bĕlī causæ, pugnatur commūnis ārmis. *V.* ‖ *act.* Pugnavit... Dicendā Musis prœlia. *H. Voy.* Pugna, Pugnatus. ‖ *Au fig. Lutter, résister.* Placĭtone ĕtiām pugnābĭs amōrī? *V.* Insultāns sŏni pĕs, ĕt prēssis pugnat habēnis. *Id.* Nĕ pugnĕt vulgūs habēnis. *St.* Nostris pugnavit mōmtis furor. *Sil.* SYN. Rĕsistō, obsistō, obtuctŏr, etc. *Voy.* Resisto. ‖ *Être contraire.* Pugnat sententĭa secum. *H.* Frigida pūgnābunt calidis. *O.* SYN. Dissidĕō. ‖ *S'efforcer de.* Pugnat in adversās ire natator aquās. *O.* Pugnāt mollēs evincere somnos. *Id.* In chaōs antīquum pugnant temŏnē rĕvertī. *Cl. Voy.* Conor. ‖ *Dans les comiques : Attaquer par ruse.* (*Pl. Epid.* III, 4, 57; *Capt.* III, 4, 55; *Ter. Ad.* V, 3, 57.)

Pugnūs, i. *m. Poing.* Ūnguibŭs ora sŏrŏr fœdāns ĕt pectŏra pugnis. *V.* Juvenili pectŏra pugnō Rupit. *O.* Ūngulĭbŭs ĕt pugnis, dein fustĭbus, ātque ĭta porro Pugnābant armis. *H.* SYN. Manus ; pugnis contundō, cædō, pectō, mcursō, etc. *Donner des coups de poings.* (*Hor. Sat.* I, 2, 66; *Pl. Men.* V, 7, 8; *Rud.* III, 4, 17; *Amp.* II, 1, 77.) ‖ *Pugilat.* Nĕquĕ pūgnō, Nĕquĕ sēgni pĕdĕ victŭs. *H.*

Pulchĕr, chrā, chrŭm, *ou* crā, crŭm. *Beau, au physique.* Grātiŏr ĕt pulchro vēnēnis in corpŏre virtus. *V.* Turba docenda venit, pulchræ turpesque puĕllæ. *O.* Pulcherrimus Āstur. *V.* SYN. Formōsus, dĕcŏrus, dĕcens, spĕcĭōsus, bellus, vēnustus, perpulchĕr, honestus, *qui mérite*. PH. Fōrma cōnspĭcŭus, conspĭcŭendus, ēgrēgĭus, eximĭus, insignis, præstāns, pulchĕr, clarŭs, præclārus, dotātus, pulchĕrrimus. Facĭē spĕctābilis. Facĭē, formā, spĕcĭē ēgrēgia, eximiā, honēsta, dĕcente *ou* decentī, præstantē, sŭpĕrantĕ, bonā. Pulchrō, præstāntī corpŏrĕ. Corpŏris ēgrēgĭī. Cui pulchra formā, spĕcĭēs, ora. Dĕcorĕ fēlix. Formæ decorē; dĕcorĕ, munĕrĕ, hŏnorĕ præstāns, insignis. Qui *ou* quæ ommĕs formā vincit, sŭpĕrat. VERS. Quārum, quæ formā pulchĕrrimā, Dēlŏpēam, etc. *V.* Ipse ānte ālios pulchĕrrimus ommes. Quo pulchrĭŏr ālĭĕr Non fuit Æneādum. Ūt fortē nŏvēm pulchĕrrimā frātrum Corpŏra constitĕrānt. Ēgrēgio tantum dēcŭs ēmtēt orĕ. *Id.* Laudatissima formæ Dote fuit virgo. *O.* Dotatissima forma. Quā nulla dēcentiŏr. Rārā quīdēm facie. Jŭvēnum pulchĕrrimŭs ālter. *Id.* Quō gratiŏr ora Non fŭit, æ nullā mītuit plus frontĕ dĕcoris. *Sil.* ‖ *Beau en parlant des objets.* Varĭos pulchra tĕstūdine postes. *V.* Pulchro sēdet illa rĕcessū. *O.* Campi pulchros spectantis in hortos. *Id.* Ăt pānis longē pulchĕrrimŭs. *H.* Pulchræ tūnicæ. *Id.* ‖ *Au fig. Beau, louable.* Non satis ēst pulchra essĕ pŏēmata, dulcia sunto. *H.* Consĭlĭis pārē, quæ nunc pulchĕrrima Nautēs Dăt sĕnĭŏr. *V.* Pulchĕrrimā dictū. *J.* (11, 56). SYN. Ēgrēgĭus, præstāns, laudābilis, laudāndŭs. ‖ *Cher, précieux.* Ăd pœnām pulchra prō lĭbertāte vŏcābit. *V.* Pulchĕrrima præmĭa. *Id.* Divina humānāquĕ pulchris Divĭtĭis parēnt. *H.* SYN. Cārŭs, prĕtiosŭs. ‖ *Riche, brillant.* Pulchrisquĕ pĕr urbĕm Fūnĕrĭbus ferrī. *O.* SYN. Clārŭs, præclārus, ēgrēgĭus, conspĭcĭēndŭs, splēndĭdŭs, māgnificus. *Voy.* Dives. ‖ *Beau, glorieux.* Pulchrāmquĕ pĕtunt per vulnĕra mortēm. *V.* Pulchrūmquĕ mŏrī succurrit in ārmis. *Id.* Hanc mihi militiam, vetĕrum quæ pulchrĭŏr ārtis, Annuĕ. *V. Fl.* Pulchrius hāc fŭĕrāt, Trōjā, pĕrĭtē tibi. *Pp.* (II, 2, 44). SYN. Dĕcŏrus, glōrĭōsŭs, honōstŭs. ‖ *Illustre, noble.* Nāscetŭr pulchra Trōjanŭs ŏrĭgĭnĕ Cæsar. *V. Voy.* Nobĭlis. ‖ *Heureux, favorable.* Cressa nĕ cārĕāt pulchrā dĭēs nōtā. *H.* Rĕspĭcĭāt nōstrōs stĭnām fortūna labŏrēs Pulchrĭŏr! *Calp.* (4, 164). *Voy.* Faustus, Favens. ‖ ? *Brave.* Sātŭs Hĕrcŭlĕ pulchrō Pulchĕr Avēntinŭs. *V* (*Æ.* VII, 656. Sic enim *Serv.* interpretatur, ut græce καλὸς). ‖ † *arch.* Pōlcĕr. (*Enn.* apud *Cic. Div.* 1, 48.)

Pulchrē. *adv. Avec beauté, élégance.* Signŭm pictum pulchrē vidĕris. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 18). Ăn nŏva consumptis surgant pallŏtia flammis Pulchrĭus. *St.* SYN. Dĕcorē, spĕcĭōsē, bellē, ēgregie, bĕne. ‖ *Bien.* Pulchrē valĕt Charinus, ĕt tamen pallĕt. *M.* (I, 78). Pulchrē munītum ārbitrŏr. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 6, oppidum). Pulchre dictum. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 26). Quæ gĕnŭs ūtrumquĕ quūm nossĕt pulchĕrrimē. *Ph.* SYN. Bellē, prŏbē, etc. *Voy.* Bene. ‖ *Formule d'approbation, de réponse affirmative.* Clāmābit ĕnim: Pulchrē! bĕnē! rēctē! *H.* Jām tĕnēs præcĕpta ĭn cordĕ? Pulchrē. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 1. Et *Ter. Eun.* IV, 7, 8). ‖ *Beaucoup.* Quum pulchre nostri domĭnæ placŭērĕ lıbēlli. *O.* Quod pulchrē negas. *Ph. Voy.* Multum. ‖ *Entièrement.* Pulchrē, Pulĭnāre, occīdi. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 58. *Id. Mil.* II, 4, 50, *peristi pulchre*). SYN. Plānē, ōmninō, prōrsŭs, etc. ‖ *Heureusement.* Mē victitārĕ pulchrē. Tē miserīs mŏdis. *Pl.* (*Most.* I, 4, 51). Pulchrē quum dēgerĕt ævum. *Lr.* (V, 175). SYN. Benĕ, felicĭtĕr. ‖ — ēst mihi. *Avoir du bon temps, du plaisir.* Fūndāni, pulchrē fŭĕrit tibi, nossĕ labōrō. *H.* Quum ōbsonĭum Curāmŭs, ut pulchrē simŭs. *Pl.* (*Merc.* III, 3, 21). Ēst pulchrē tibi cum tuo pārentē. *Cat.* (23, 5).

† Pulchrēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir beau, s'embellir.* Aut succīs hēdĕræ pulchrescĕrit fœda cicātrix. *Ser. Sam.* (*vs.* 824). Postrēmum tāntō pŏpŭli pulchrescĕris ānnō (*Anth.* II, p. 615).

† Pulchritās, ātis. *f. Beauté.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 665.)

Pulchritūdō, ĭnis. *f. Beauté.* Nīl ădĕrāt ădjūmēnti ăd pulchritūdĭnĕm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 55). Amat hunc hŏmĭnem mīnĭmum lēpidum ĕt mīnĭmā pulchritudĭnĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 8). SYN. Fōrma, dĕcŏr, grātiā, vēnŭstās, nĭtŏr. EP. Dĕcŏrā, præstāns, īnsignis, ēgrēgiā, eximia; fragilis, brĕvis, fluxa. PPH. Fōrmæ dĕcŭs, dĕcŏr, hŏnŏr *ou* hŏnos, grātiā. Faciēs, formā, spĕcĭēs eximiā, ēgrēgiā, bŏnā, hŏnestā. Dos ōris. Pulchrūm, eximium corpŭs. *Voy.* Pulcher.

Pulēium *ou* Pūlĕjŭm, *et* Pūlĕgĭŭm, ĭi. *n. Pouliot, plante.* Quădrimā nigri nĕc cŏrōnā pūlĕji. *M.* (XII, 32). Pulĕgiumquĕ pōtēns ūnā sŭpĕr aūrĕ lŏcābis. *Ser. Sam.* (*vs.* 18. *Id.* 599. Alii leg. *pulejum*).

Pūlex, ĭcis. *m. Puce.* Pūllcĕ, vēl sī quid pūlicĕ sŏrdidĭŭs. *M.* (XIV, 83). Ūt muscæ, cullĭcēs, cīmicēs, pēdĕsquĕ, pūlicēsquĕ. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 14). ‖ *Puceron de légumes.* Pārvŭlŭs aūt pūlex irrĕpens dēntĕ lacĕssit. *Col.* (10, 321). ‖ † Pūlex.

Pina è pulex, ĕt ămărā lūĕs. *Ofil.* (*de Pul.* 1, in *Excl Min.* VII).

Pullarĭus, ă, ŭm. *Qui concerne les petits.* Quīs Mārcūs? Fēlēs nūpĕr pullārĭă dictŭs. *Aus.* (*Epig.* 70, 5. Etiam *pullaria manus* apud *Plaut.*, auctore *Festo*).

Pūllātus, ă, ŭm. *Vêtu de deuil.* Pūllātī prŏcĕrēs, differt vădimōnĭă prætŏr. *J.* (3, 215). *Voy.* Atratus. ‖ *qqf. Noir.* Cērtŏr ăccrēscīt pullātīs vultĭbŭs horrŏr. *Alc.* (1, 204, de Indis).

Pullŭlāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme* Pullulo. Ūtrŭm rĕnātis pullŭlāscăt ārtŭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 3074).

† Pullŏ, ās, ārĕ. *n. Comme le suiv.* Tūnc ĕtĕnĭm tōtō vernānti grāmĭnĕ silvă Pullăt, ĕt æstīvās, etc. *Calp.* (5, 19).

Pullŭlŏ, ās, ārĕ. *n. Pousser des rejetons, pulluler.* Pullŭlăt āb rādīce ălīis dēnsissīmă silvă. *V.* Floridă quŭm sŏbŏlēs mātĕrnō pullŭlăt ălvō. *Col.* (10, 146). Pullŭlĕt ĕt nōstrō fārrĕ nŏvālĕ fĕrāx. *Fort.* (VII, 12, 96). SYN. Gĕrmĭnŏ, frŭtĭcŏ, lūxurĭŏ. ‖ *Au fig.* Tōt pullŭlăt ātrā cŏlŭbris. *V.* Ăc vĕlŭt ĕxhaustā rĕcĭdīvŭs pullŭlĕt ārcā Nummŭs. *J.* (6, 363).

1. Pullŭs, ă, ŭm. *Noir.* Rējĭcĕ, nĕ măculīs īnfūscĕt vĕllĕră pullis. *V.* Cōnclĭdit ăd māgĭcŏs hōstĭă pulla dĕŏs. *Tib.* (1, 2, 62). Seū pĕndĕnt nīvĕă pullī cĕrvicĕ căpillī. *O.* (*Am.* II, 4, 41). *Voy.* Niger. ‖ *De deuil; de pauvre, pauvre.* Pullŏ vēlāmĭnĕ tĕctŭs. *O.* Ŭbī pullă sŏrdĭdă vēstĕ. *Calp.* (7, 26). *Voy.* Atratus. ‖ *Subst. n. Couleur noire.* Pulla dĕcēnt nīvĕās. *O.* Ōbscūrāquĕ carbăsă pullō. *Id.*

2. Pullŭs, ī. *m.* (*sync. de* Puellus). *Petit de quadrupède. En partic. Poulain.* Cōntĭnŭō pĕcŏrĭs gĕnĕrōsī pullŭs ĭn ārvis ălтĭŭs ingrĕdĭtŭr. *V.* Cuī tōtam tremŭlī frontĕm Cæsŏnĭă pullī īnfundit. *J.* (6, 615). ‖ *Petits d'oiseaux.* Ŭt āssīdēns ĭmplūmĭbŭs pullis ăvis. *H.* Sērpĕntĕ cĭcōnĭă pullos Nūtrīt. *J.* (14, 74). Quāsī cŏlumbæ pullī. *Pl.* (*As.* I, 3, 57). SYN. Fētus, nīdī, nātī, prōlēs, progĕnĭēs. ‖ — gallinācĕus, *et absolt. Poulet.* Cōnclusī ĭtĭdem ŭtī pullī gallĭnācĕī. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 80). Accĭpis ūvăm, Pullos, ŏvă, cădŭm tĕmētī. *H.* (*Id. Sat.* I, 3, 192). ‖ *qqf. Enfant.* Ĕt pullŭm, mălĕ pārvŭs sī cuī fīlĭus ēst (appellat). *H.* Meŭs pullus, păssĕr, etc. *Pl.* (*Cas.* I, *vs.* 50. Cf. *Gloss. Placidi*).

Pulmentārĭum, ĭī. *n. Comme le suiv.* Ŭnctă cădŭnt lāxis tūnc pulmentārĭa lābris. *Pers.* (3, 102). Vēnit quī pulmentārĭă cōndit. *J.* (7, 185). Tū pulmentārĭă quærĕ Sūdandō. *H.* Ĕt, quŏd fāstīdīt quisquĕ, pulmentārĭum. *Ph.*

Pulmentŭm, ī. *n. Potage, purée, ragoût, matelote; en gén. mets.* Ipse ĕgŏ pulmento ūtor magis. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 84). Cōnĕs ŭt pārtĕr pulmentă labōrĭbŭs ĕmptă. *H.* Mullum, īn singŭla quēm mīnŭās pulmentă nĕcĕsse ēst. *Id.* SYN. Pulmentārĭum, *par ext.* fercŭlum, dapēs.

Pulmŏ, ōnis. *m. Poumon, par ext. entrailles.* Ĕt fixŏ fĕrrum īn pulmŏnĕ tēpescīt. *V.* Quŏd pulmo, animæ prælārgŭs, ānhēlĕt. *Pers.* (1, 14). Īmis pulmōnĭbŭs ĕrrat Ignis ēdăx. *O.* SYN. *par ext.* Cŏr, præcordĭă, viscĕra. EP. Mollis, tūmens, tūmĭdŭs, spīrāns, ĭmŭs, tēpēns, tēpĭdŭs. PPH. Animæ spīrāmentă, spīrācŭla, lătĕbræ. Pulmōnis fibræ, mĕātŭs. VERS. Ăddĭtŭr ĕt tĕnŭī păscēndŭs ăb ĕrĕ pulmŏ, Ŭt rōncēpta trăhēns lēnti spīrāmĭnă flātŭs, Ăccĭpĭăt rĕddēns, rĕddăt quās sūmpsĕrĭt aūrās, Pĕrquĕ vicēs crēbrō pĕllātŭr ānhēlĭtŭs haūstū. *Alcim.* (1, 105). ‖ Pulmōnĕm ăgĭtŏ, mŏvĕŏ, etc. *Rire.* Pĕrpĕtŭō risū pulmōnem aghārē sŏlēbăt. *J.* (10, 33). Nōnnĕ pulmonĕm mŏvĕt Dērisŭs? *Prud.* (*Peri.* 2439). *Voy.* Rideo. ‖ *Entrailles des victimes.* Cālĭdæ pūlmŏnĕ cōlūmbæ Trăctātŏ. *J.* (6, 548). Pulmōnis ānhēlī Fibră lătĕt. *L. Voy.* Exta.

Pulmōnārĭus, ă, ŭm. *De poumon.* Pulmōnĕum ĕdĕpŏl nīmĭ' vĕlim vōmĭtum vōmās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 27. *Id. Epid.* V, 1, 21).

Pulpă, æ. *f. Maigre de la viande, chair.* Ĕt pulpām dūbĭō dē pĕtāsōnĕ vōrās. *Mr* (III, 77). Ĕt pulpās dūcĕrĕ dōctă mānŭs (*Anthol.* II, p. 446). SYN. Cārō. ‖ *Au fig.* Ĕt bŏnă dīs ēx hāc scĕlĕrātă dūcĕrĕ pulpă. *Pers.* (2, 63). Nĕc fās ēst mīhī rēgīs măgistrō Plēbēĭām nūmĕrōs dōcĕrĕ pulpām. *Aus.* (*Epist.* 5, 96). ‖ *Pulpe, chair des fruits.*

Pulpāmēntŭm, ī. *n. Ragoût.* Ĕt pulpāmēntŭm quærīs. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 36. Et *Pl. Ps.* IV, 1, 37). SYN. Pulpāmĕn, pulmentŭm. (Confunduntur *Pulpamentum* et *Pulmentum*. Cf. *Pl. Curc.* I, 1, 90, ubi hoc cum *Scalig.* legendum.)

Pulpĭtŭm, ī. *n. Le théâtre, la scène.* Nĕc fŭĕrant ĭmpŭdēns pulpĭtă rubra crŏcō. *O.* Trăxĭtquĕ vāgŭs pĕr pulpĭtă vēstĕm. *H.* Hŏmō mĕŭs sē īn pulpĭtō Tōtum prōstĕrnīt. *Ph.* SYN Scēnă, thĕātrum. ‖ *Tréteaux, tribune, chaire.* Lōngă pĕr ăngŭstŭs fīgāmŭs pulpĭtă vīcōs. *J.* (6, 78). Grāmmătĭcās ămbīrĕ tribŭs ĕt pulpĭtă dīgnŏr. *H.* Pulpĭtă tēmplōrāmus, nĕ pulpĭtă quærĕ tăbĕrnæ. *Luxor.* (in *Anth.* II, p. 588).

Pulpŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme le vautour.* Dūmquĕ clāngunt ăquĭlæ, vultŭr pulpārĕ prŏbātŭr (*Auct. Phil.* 27).

Pŭls, pultĭs. *f. Bouillie, purée.* Quŏd mĕă cūm vĕtŭlō cŏllŭit pŭls ānnŭă lĭbō. *J.* (16, 3). Sic *Aus. Idyl.* 12, *de Cib.* 7). Ămpliŏr, ĕt grāndēs fūmābānt pultĭbŭs ōllæ. *J.* (14, 171). Pœnĭcĕæ crāssō vīlārūnt ūnguĭnĕ pultēs. *Pers.* (6, 140). ‖ *Au fig.* Cautĭbŭs tĭnctis călĭdă sŏlŭtī Pultĕ cĕrĕbri. *Sid.* (*Ep.* IX, 16, 75).

Pulsātĭō, ōnis. *f. Action de frapper. Voy.* Pultatio.

Pulsātŏr, ōris. *m. Qui frappe.* Cithăræ pulsātŏr Ăpōllō. *V. Fl.*

Pulsātŭs, ă, ŭm, *Frappé, battu.* Pulsātæ sōnŭĕrĕ fŏrēs. *L.* Æquŏr lăsŏnĭō pulsātŭm rēmĭgĕ primŭm. *O.* Pulsātŭsvĕ pārēns. *V.* ‖ *Chassé.* Pulsātŏs rĕfĕrēns ĭnfēctō fœdĕrĕ dīvŏs. *V.*

Pulsŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Pello. *Frapper, battre.* Sūb gălli cāntum cōnsultŏr ŭbi ōstĭă pulsăt. *H.* Pĭnifĕrum căpŭt ĕt vēntō pulsātŭr ĕt ĭmbrī. *V.* Tĕrrās ĕgŏ grāndĭnĕ pulsŏ. *O.* Căpŭlō cāvă tēmpŏră pulsăt. *Id.* SYN. Vĕrbĕrŏ, cædŏ, pĕrcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, etc. *Voy.* Verbero. ‖ *Toucher d'un instrument à cordes.* Nunc ĕădĕm dĭgĭtis, nunc plectĭnĕ pulsăt ĕburnō. *V.* Pulsātquĕ chĕlўn pŏst pŏcŭlă Chīrōn. *V. Fl. Voy.* Cithara. ‖ *Frapper, en parlant du son.* Clāmŏr sidĕră pulsăt. *Sil.* Pulsāntquĕ tŭās ūlŭlātŭs cōnjŭgis aūrēs. *Cl.* ‖ *Au fig. Ébranler, agiter.* Ēxsultāntĭāque haūrīt Cordă păvŏr pulsāns. *V.* Vārĭă mĕrĭtos formĭdĭnĕ pulsānt. *V. Fl.* Quăle vĕcordĭă pulsăt? *O.* SYN. Ăgŏ, ĭmpĕllŏ, ăgĭtŏ, mŏvĕŏ, etc. ‖ *Repousser, renverser.* Tū pulsēs ōmnĕ quŏd ĭnstat. *H. Voy.* Dejicio. ‖ *Repousser, éloigner.* Ĕt nostră pĕrīcŭlă tēndŭt Pōsthăbĭtis pulsārĕ sŭis. *Cl. Voy.* Repello.

Pulsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pello. *Frappé, battu.* Tўmpănă pulsă mănū. *O.* Mænăllō jăcŭit pulsŭs trĭă tēmpŏră rāmō Cācŭs. *Pp.* (IV, 9, 15). Aūstĕr, Ĕt pulsās ēvĕrtĭt ăquās. *Petr.* (*Sat.* 123). ‖

Chassé, exilé. Pūlsŭs ŏb ĭnvĭdĭām sōllō scēptrĭsquĕ pātĕrnis. *V.* Tārquĭnĭūs rēgnō pūlsūs fŭgīt. *H. Voy.* Exsul. ‖ *Au fig. Chassé, éloigné.* Pūlsă sĭtīs flŭvĭō. *St.* Pūlsă fŭgīt măcĭēs. *O.* Pūlsūsquĕ pārŭmpĕr Cōrdĕ dŏlŏr. *V.* Aūrō pūlsă fĭdēs. *Pp.* (III, 11, 49).

Pūlsŭs, ūs. *m. Action de frapper, coups.* Pūlsūquĕ pĕdŭm trĕmĭt ēxcĭtă tēllŭs. *V.* Lætĕ lўræ pūlsū. *O.* SYN. Ictŭs, vērbĕr, ĭmpūlsŭs. ‖ *Battement du cœur, pouls.* Pōstrēmōsquе ānĭmæ pūlsūs ĭn cōrdĕ tĕpēntī. *Prud.* (*Apot.* 536). Fĭbrāsque ōmnēs ānĭmārĕ pŭdĭcīs Pūlsĭbŭs. *Id.* (*Ham.* 737).

Pūltātĭō, ōnis. *f. Action de frapper à la porte.* Quĭd tĭbi ăd hāsce ăccessĭō ædēs ēst prŏpe, aŭt pūltātĭō? *Pl.* (*True.* II, 2, 3). Quæ istæc ēst pūltātĭō? *Id.* (*Bac.* IV, 2, 1. Hic vulgo *pulsatio*).

Pūltĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Dont on fait de la bouillie.* Mōx ădŏr, ātque ădŏrīs dĕ pōllĭnĕ pūltĭfĭcŭm făr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 5).

† Pūltĭphăgŭs *ou* Pūltĭfăgŭs, ī. *m.* (*mot hybride composé de* Puls *et* φαγεῖν). *Mangeur de bouillie.* (*Pl. Most.* III, 2, 143. Cf. *Prol. Pœn.* 54.)

Pūltō, ās, ārĕ. *arch. Comme* Pulso. *Frapper, ordint. à la porte.* Ubi vēntum ăd ædēs ēst, Drŏmō pūltāt fŏrēs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 34. Adde *Pl. Amp.* I, 1, 293, et passim).

Pūlvĕrĕŭs, ă, ŭm. *De poussière.* Ŏcŭlīsquĕ sĕquūntur Pūlvĕrĕām nūbĕm. *V.* Pūlvĕrĕus tŭrbō. *Cl.* ‖ *Poudreux.* Pūlvĕrĕumquĕ sōlŭm pĕdĕ pūlsāvĕrĕ bĭsŭlcō. *O.* Pūlvĕrĕumquĕ fĕrā crĭnĕm dētērsĭt ōlĭvă. *St. Voy.* Pulverulentus.

Pūlvĕrō, ās, ārĕ. *Réduire en poussière, sécher.* Ēt frăgĭlēs nĭmbŭs sōl pūlvĕrăt hĕrbās. *Calp.* (5, 88). *Voy.* Pulvis. ‖ *n. Être couvert de poussière.* Nōlo hŏc pūlvĕrēt. *Pl.* (*fr.* apud *Gell.* 18, 12, de vestibulo).

Pūlvĕrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Poudreux, couvert de poussière.* Pūlvĕrŭlēntŭs ĕquĭs fŭrīt: ōmnēs ārmă rĕquīrūnt. *V.* Ægmĭnă cērvī Pūlvĕrŭlēntă fŭgă glŏmĕrānt. *Id.* (Adde *Prop.* III, 12, 7). SYN. Pūlvĕrĕus. PPH. Pūlvĕrĕ rĕspĕrsŭs, pĕrfŭsŭs, fœdātŭs, tŭrpĭs, squălĭdŭs, squălēns, sōrdĭdŭs, ātĕr. ‖ *Au fig.* Prædă mĭlĭtĭæ pūlvĕrŭlēntă sĕquī. *O.* ‖ *Sec.* Glĕbăsquĕ jăcēntēs Pūlvĕrŭlēntă cŏquat mātūrĭs sŏlĭbŭs æstās. *V.* Ōstĭă sēptēm Pūlvĕrŭlēntă văcānt (Nīlī). *O.* Sĕquĭtur călŏr ārĭdŭs, ēt cŏmēs ūnă Pūlvĕrŭlēntă Cērēs. *Lr.* (V, 740). SYN. Siccŭs, ārĭdŭs. *Voy.* Pulvis.

Pūlvĭllŭs, ī. *m. dimin. de* Pulvinus. *Petit coussin.* Quĭd, quŏd lĭbellī Stōĭcī ĭntĕr sĕrīcŏs Jăcĕrĕ pūlvĭllŏs āmant? *H.*

Pūlvĭnār, ārĭs. *n. Oreiller, coussin.* Hĭc tĭbĭ Sĭdŏnĭō cēlsum pūlvĭnār ăcānthō Tĕxĭtŭr. *St.* SYN. Cērvĭcăl, cŭĭcĭtă, cŭbĭtăl, *qqf.* pūlvĭnŭs. EP. Mollĕ, tĕnĕrŭm, plŭmĕŭm, tŭmens, tŭrgēns, tŭrgĕscēns, pŭrpŭrĕŭm. ‖ *Par ext. Lit, couche nuptiale.* Pūlvĭnār vĕrō dīvæ gĕnĭālĕ lŏcātŭr Sēdĭbŭs ĭn mĕdĭīs. *Cat.* (64, 47). Incŏlŭmīs conjŭx sŭă pūlvĭnărĭa sĕrvat. *O.* Lŭpanāris tŭlit ăd pulvinar ŏdŏrem. *J.* (6, 151). *Voy.* Lectus. ‖ *Lit sur lequel on déposait les dieux.* Pŭlchra sŭbit facĭēs, ēt pūlvĭnārĭbus ăltis Dignŏr (de Quirīno). *O.* Ēt Saharĭbus Ōrnārĕ pūlvĭnār dĕōrum Tēmpŭs ĕrat. *H.* Dēcĕrnūnt ĭnfamĕ Jŏvī pūlvĭnar, ēt omnĕ. *Prud.* (*Sym.* 693).

Pūlvĭnārĭŭm, ĭī. *n. Lieu où l'on mettait les navires à sec.* Ĭbo ĭntro, ŭt subdūcām nāvim rursum ĭn pūlvĭnārĭŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 27. *Pulvinus* est apud rei rusticæ scriptores terræ congestus, parvus tumulus. Aliter verbum trahere possis ab [illegible] *Isidori, Or.* 19, 2: « *Pulvini* sunt machinæ quibus naves deducuntur et subducuntur in portum. »)

? Pūlvĭnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne le* Pulvinar. Sĕd quĭd măcēllŭm pĭnguĕ pūlvĭnārĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 3248, nempe criminor. Sed alii melius hoc volunt esse gen. plur. a *Pulvinar*).

Pūlvĭnŭs, ī. *m. Coussin pour s'asseoir.* Ĕgŏ sēdĕro in sŭbsēllĭō. Mănĕ pūlvĭnŭm. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 38). Ēt dĕ pūlvĭnō sŭrgăt ĕquēstrī. *J.* (3, 154). Effŭltŭs ōstrō sĕrĭcisquĕ pūlvĭnis. *M.* (III, 82). SYN. Pūlvĭllŭs, cŭlcĭtă, *qqf.* pūlvĭnār. ‖ *qqf. Oreiller.* Cōllăquĕ pūlvĭnō nōstră fĕrēndă dĕdī. *O. Voy.* Pulvinar.

Pūlvĭs, ĕrĭs. *m. Poussière, sable, terre.* Pūlvĭs, ēt ĕ spĕcŭlis pĕrcŭssæ pĕctŏră mātrēs. *V.* Pĕdŭm călĭdus vēstĭgĭă pūlvĭs hăbēbăt. *O.* Pūlvĕrĭs ēxŭgŭī jăctū cōmprēssă quĭēscēnt. *V.* Sūmmō vēstĭgĭă pūlvĕrĕ signēnt. *Id.* SYN. Ārēnă, *par ext.* sōlŭm, tĕrră, etc. EP. Lĕvĭs, tĕnŭĭs, vŏlāns, crāssŭs, ŏpăcŭs, ātĕr, nĭgĕr, nĭgrāns, cæcŭs, ŏbscūrŭs, sōrdĭdŭs, tŭrpĭs, ĭmmundŭs. PPH. Pūlvĕrĭs tŭrbō, glŏbŭs, nūbēs. Pūlvĕrĕŭs tŭrbō. Pūlvĕrĕă nūbēs. Tŭrbĭnĕ cōllĕctŭs pūlvĭs. Cōmmōtō pūlvĕrĕ nūbēs. Pūlvĕrĭs ŏbscūrō tŭrbĭnĕ nūbēs. Pūlvĭs călĭgĭnĕ cæcă. VERS. Pūlvĕrĭs ēxhālāt nĕbŭlăm nūbēsquĕ vŏlāntēs (terra). *Lr.* Vŏlvĭtŭr ăd mūrōs călĭgĭnĕ tŭrbĭdŭs ātră Pūlvĭs. *V.* Hic sŭbĭtām nĭgrō glŏmĕrārī pūlvĕrĕ nūbĕm Prōspĭcĭūnt Teūcrī, ăc tĕnĕbrās ĭnsŭrgĕrĕ cāmpīs. Tūm cæcō pūlvĕrĕ cāmpŭs Miscētŭr. Fūmāntēs pūlvĕrĕ cāmpōs Prōspēxīt. Jām pūlvĕrĕ cœlŭm Stārĕ vĭdēt. *Id.* Dēnsŭs ārēnōsă sŭrgēns tēllūrĕ sŭb aūrās Ērĭgĭtŭr glŏbŭs. *Sil.* Ĭt glŏbŭs ĭntŏrquēns nĭgrāntī tŭrbĭnĕ nūbĕm Pūlvĕrĭs. Sūblātum pūlvĕrĕ cāmpŭm Vūltŭrnŭs rŏtăt, ēt cāndēntēs tŏrquĕt ārēnās. *Id.* Quāntŭs Bīstŏnĭō tŏrquētŭr tŭrbĭnĕ pūlvĭs. *L.* Ēt ăltŭs Cæsārēăs pūlvĭs tēstātŭr ădēssĕ cŏhŏrtēs. Ĭmbrĭfĕrăm cŭm tŏrtō pūlvĕrĕ nūbĕm. Pārs plūrĭmă tērræ Tōllĭtŭr. *Id.* Vīdĕ ŭt ātră nūbēs pūlvĕrĕ ăbscōndăt dĭĕm. *Sen.* Pēllĭtŭr ēxŭstæ glŏmĕrātŭs nĭmbŭs ārēnæ. *Corn. Sev.* Cērnŭnt pūlvĕrĕăs ĭn cœlŭm sŭrgĕrĕ nūbēs. *Alcim.* ‖ *Cheveux roulés dans la poussière, ordint. en signe de deuil.* Căpĭllōs, crīnēs, cŏmăm, cānĭtĭēm pūlvĕrĕ fœdō, dēformō, tŭrpŏ. VERS. Cānĭtĭem ĭmmundō pĕrfŭsăm pūlvĕrĕ tŭrpāns. *V.* Fœdārе ĭn pūlvĕrĕ crīnēs. *Id.* Ĭntonsōs multō dētŭrpăt pūlvĕrĕ crīnēs (*Ciris*, 284). Pūlvĕrĕ cānĭtĭēm gĕnĭtōr vŭltŭsquĕ sĕnīlēs Fœdăt hŭmī fŭsŭs. *O.* Lōngăquĕ ĭn ĭmmundō pūlvĕrĕ trăcta cŏma ēst. *Id.* Tămĕn heū! sērŭs ădŭltĕrōs Crīnēs pūlvĕrĕ cōllĭnēs. *H.* Pĕr cōllă flŭūnt mœstă căpillī Tĕpĭdō Trojæ pūlvĕrĕ turpēs. *Sen.* Ēt crīnis pātrĭō pūlvĕrĕ sōrdĭdŭs. Sparsitquĕ cĭnis fĕrvĭdus ōrā. *Id.* Mūltăquĕ cōmās dĕformăt ārēnă. *V. Fl.* Ĭnformī squălēntēs pūlvĕrĕ crīnēs Discūtĭēns. *Avian.* ‖ *Sable pour tracer des figures.* Ūt dŏcŭit tĕnŭī scrĭbēns ĭn pūlvĕrĕ Mūsă. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 54). Nēc quī ābăcō nūmĕrōs ēt sĕcto ĭn pūlvĕrĕ mētās. *Pers.* (1, 131. Adde *Sil.* XIV, 677). SYN. Ārēnă. ‖ *Terre de potier.* Ăccĭpĕ nōn vīlī călĭcēs dĕ pūlvĕrĕ nātos. *M.* (XIV, 102. *Ibid.* 114). SYN. Lūtŭm, ărgĭlla. ‖ — cŏctŭs. *Pouzzolane.* Ĭllī săxă lĕgŭnt, ŏpŭsquĕ tĕxūnt Cŏctŏ pūlvĕrĕ sōrdĭdŏquĕ tōfo. *St.* (De *Puteolano pulvere* vid. *Isid. Or.* 16, 1). ‖ *En gén. Poudre, farine.* Ātque ĕă cūm fōllĭs ēt ămōmī pūlvĕrĕ mīscĕ. *O.* Cārbŏnĭs pūlvĕrĕ. *Id.* SYN. Pūlvĭscŭlŭs. ‖ *Sécheresse.* Hĭbĕrnō lætissĭmă pūlvĕrĕ fārrā. *V.* Nĕ pūlvĕrĕ vīctă fătiscăt (area). *Id.* Ēt pūlvĕrĕ băc-

chum Ēnēcāt. *L.* (IX, 433). Æstivō dēfessum pūlvĕrĕ (*Copa*, 5). *Voy.* Pulverulentus, Aridĭtas. ‖ *qqf. Cendres des morts.* Nŏvendĭālēs dissīpārĕ pŭlvĕrēs. *H. Voy.* Cinis. ‖ *Lice, carrière.* Ācĕr ĕquūs quōndām, māgnæque īn pŭlvĕrĕ fāmæ. *O.* Inquĕ suō nōstĕr pŭlvĕrĕ currāt ĕquūs. *Id.* SYN. Cāmpus. ‖ *Au fig. Travail, peine.* Cuī sīt cōndĭtiō dūlcis sīnĕ pŭlvĕrĕ fāmæ. *H.* ‖ *arch. f.* Pŏlvis fŭlvā vŏlāt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 157). Quī nunc jācĕt ārĭdā pŭlvis. *Pp.* (II, 10, 35. Hoc laudatur a *Charis.* 1, 69. Verum expresse masculinum requirunt *Char.*, et *Diom.* 1, 314). ‖ *Par licence*, Pŭlvis. Ēt vērsā pŭlvis īnscrĭbĭtŭr hāstā. *V.* (*Æ.* I, 482. Ectasin notat *Charis.* 4, 249. Præter allatos locos, posteriorem corripiunt *Ov. Trist.* I, 5, 48; *Hor. Od.* IV, 7, 16; corripi jubet *Capel.* III, p. 79).

Pŭlvĭscŭlus, ī. *m. dimin. du précéd. Poussière fine.* Tĕnŭēm, cāndĭfīcŭm, nōbĭlēm pŭlvĭscŭlum. *Apul.* (*Apolog.* Adde *Pl. Truc. prol.* 19, *Rud.* III, 6, 7).

Pŭlÿdāmās. *Voy.* Polydamas.

Pūmex, ĭcis. *m. Pierre ponce.* Cuī dŏmŭs ēt dūlcēs lātĕbrōso īn pūmĭcĕ nĭdī. *V.* Pūmĭcĭbŭsquĕ cāvis. *Id.* Ēst spĕcŭs ēxēsī strŭctūrā pūmĭcis āspĕr. *O.* Ēt pūmĭcĕ vīvō. *Id.* Pūmex nōn æque ēst ārĭdŭs ātque hīc ēst sĕnex. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 18). SYN. Tōfus. EP. Cāvus, mŭltĭcāvus, sĭccus, ārĭdus, frāgĭlis, mōrdax, pĕndens, lēvis. ‖ *On s'en servait pour polir, pour épiler.* Nēc frāgĭlī gĕmĭnæ pŏlĭantŭr pūmĭcĕ frontes. *O.* Pūmĭcĕ mundŭs (liber). *H.* Exactus tĕnŭī pūmĭcĕ versus ĕāt. *Pp.* (III, 1, 8, translate). Nēc tŭā mōrdācī pūmĭcĕ crurā tĕrās. *O. Voy.* Pumico. ‖ † *f.* Ārĭdā mŏdō pūmĭce ēxpŏlītum. *Cat.* (1, 2).

Pūmĭcēus, ă, ŭm. *De pierre ponce.* Ēt quæ pūmĭcēis fontĭbŭs ārdŭa călēnt. *M.* (IV, 57). Ēt quæ pūmĭcēas vērsāt āsēllā mŏlas. *O.* ‖ *Au fig. Sec.* Quīn flēs? Pūmĭcēos ŏcŭlos habēbŏ; nōn quĕō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 73). Pūmĭcēum cŏr ĕgĕt lācrĭmis. *P. Nol.* (15, 423).

Pūmĭcō, ās, ārĕ. *Polir avec la pierre ponce, ordint. la peau.* Pūmĭcēt, ēt cānas tōndĕāt ānte cŏmas. *Tib.* (III, 1, 10). Dēntem ātquĕ rūssām pūmĭcārĕ gingīvām. *Cat.* (39, 19). Rādor, sŭbvĕllor, dēsquāmor, pūmĭcŏr, ōrnŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 202). Ēt pūmĭcātā paŭpĕrēs mānū mōnstrās. *M.* (V, 42). PPH. Pūmĭcĕ pŏlĭŏ, tĕrŏ, āttĕrŏ, rādŏ.

Pūmĭlĭō *et qqf.* Pūmĭlŏ, ōnis. *m. f. Nain.* Pārmā tĭbī scūtum pumĭlĭōnis ĕrīt. *M.* (XIV, 213). Pārvŭlā, pūmĭlĭō. *Lr.* (IV, 1155). Hic audāx sŭbĭit ordŏ pūmĭlĭōnum. *St.* SYN. Pūmĭlus, nānus, *qqf.* pygmæus. PPH. Hŏmŏ pusillus. Brĕvī corpŏrĕ. PHR. Nānus, ēt ipsĕ sŭos brĕvĭtĕr cōntractus īn ārtŭs. *Pp.*

Pūmĭlus, *et à tort* Pūmĭlus, ī. *m. Comme le précéd.* Mīrantŭr pūmĭlŏs fĕrōcĭōrēs. *St.* (*Silv.* I, 6, 64).

Pūnctum, ī. *n. Piqûre.* Pūnctāquĕ, lāscīvā quæ tĕrĕbrantŭr ācu. *M.* (XI, 45). Rŭptām mīnŭtis præfĕrēns pūnctis cŭtem. *Prud.* (*Peri.* 2097). Quānquām fŏrāssēm fŏrtĕ sī pūnctō lēvī (*Ibid.* 3178). Pūnctum vŏlūcris pārvŭlæ Vŏlŭstī mŏrte ulcīsci. *Ph.* (In quo rectus casus potest etiam esse *Punctus*). SYN. Pūnctus. ‖ *Petit trou.* Ēt mājōris lūmĭnis ūsūm Pērspĭcŭa in pătĕris cōmpēnsānt pūncta prōfundis. *Sid.* (*Pan.* 281). SYN. Fōrāmĕn, fĕnēstra. ‖ *Point dans l'écriture.* Lūcĭus ūnā quīdēm, gĕmĭnis sĕd dissĭtā pūnctis Littĕrā. *Aus.* (*Epig.* 55). ‖ *Point, signe tachygraphique.* Cuī mŭltā fandī cōpĭa Pūnctis pĕrācta nŏtīs. *Aus.* (*Epig.* 146, 4). ‖ *Point mathématique, et au fig.* Sic ădāmās, pūnctum lāpĭdis, prĕtĭōsĭŏr aŭro ēst. *Man.* ‖ *Points servant de divisions dans la balance.* Dīlŭīs hēllēbŏrum, cērtō cōmpēscĕrĕ pūnctō Nēscĭus ēxāmĕn. *Pers.* (5, 100). ‖ *Points des dés.* Hīc mihī bīs sēnō nūmĕrātŭr tēssĕrā pūnctō. *M.* (XIV, 17). ‖ *Coup de dés, et au fig.* Nārrantĕm fīdō pĕr singŭlā pūnctā rĕcūrsū, Quæ dătā, pĕr lōngās quæ rĕvŏcātā mŏrās. *Aus.* (*Prof.* 1, 29). ‖ *Au fig.* Pūnctum tēmpŏris, *et arch.* Pūnctum tēmpus. *Un moment.* Tēmpŏris īn pūnctō rērum sīmŭlācrā fĕrantŭr. *Lr.* (IV, 165). Tūm tēmpŏris mihī pūnctum ăd hānc rem ēst. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 7. Adde *Prud. Peri.* 1910). Pătĕfăctīs tēmpŏrĕ pūnctō Cārnĕrĭbus. *Lr.* (II, 263. *Ib.* 455). Hæc pūnctō cērnuntŭr lāpsă dĭēi. *Id.* (IV, 200). Pūnctō quōd mōbĭlĭs hōræ Pērmūtēt dŏmĭnōs. *H.* SYN. Mōmentum. *Voy. ce mot.* ‖ *Suffrage, vote, et au fig.* Sūffrāgĭōrum pūnctā nōn tŭlĭt sēptĕm (*Anth.* I, p. 305). Nil pălām sānē lŏquĭtŭr, păvētquĕ Pūblĭcă pūnctă. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 11). Ōmnĕ tŭlit pūnctum quī miscŭit ūtĭlĕ dŭlcī. *H.* Discēdo Ălcæūs pūncto illĭus. *Id.* (Cf. *Fest.* in *Suffragatores*). *Voy.* Suffragium.

Pūnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Pungo. *Piqué.* Ēt quĕrĭtŭr lābrīs pūncta pŭēllă mĕīs. *M.* (XI, 40). ‖ Pūnctum tēmpus. *Voy.* Punctum.

Pūnctŭs, ūs. *m. Piqûre. Voy.* Punctum.

Pūngō, ĭs, pŭpŭgī *et* pūnxī, pūnctum, pūngĕrĕ. *Piquer.* Stўlō mihi īn mānum pŭpŭgit. *Næv.* (apud *Prisc.* 10, 894). Jāmdūdum mĕum īllĕ pĕctŭs pūngit ăcŭlĕŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 158, translate). SYN. Cōmpūngō, fŏrō, fŏdĭō. ‖ *Percer, pénétrer.* Pūngĕre ūtī pōssĭnt cōrpŭs, pĕnĕträrĕquĕ sāxă. *Lr.* (II, 449). ‖ *Au fig. Exciter.* Āt cōntrā pūngunt sēnsūm, lăcĕrāntquĕ cōrtă. *Lr.* (IV, 626). SYN. Vĕllĭcō. ‖ *Tourmenter, faire souffrir.* Ōdi ĕgō, quōs nūnquām pūngunt sūspirĭă, sōmnōs. *Pp.* (III, 6, 27). SYN. Stĭmŭlō, crŭcĭō. ‖ † Pŭpūgī. *parf.* Mājŏr tōrtŏr ĕrāt, quī summă pŭpŭgĕrāt īnfāns. *Prud.* (*Peri.* 2144). ‖ † Pĕpūgī. *ancien parf.* Sēd sī pĕpūgĕrō, mĕtŭēt. *Atta* (apud *Gell.* 7, 9). *Voy.* Memordi.

Pūnĭcē. *adv. A la manière des Carthaginois, en langue Punique.* Ădībo ăd hōsce, ātque āppĕllābŏ Pūnĭcē. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 22. *Ib.* 40, *salutare*).

Pūnĭcĕus, *arch.* Pœnĭcĕus, ă, ŭm (ποινίκεος). *De couleur de pourpre, rouge.* Pūnĭcĕīs īnvĕctă rōtīs Aūrōră rŭbēbĭt. *V.* Cāndĭdă pūnĭcĕō pērfundit membră crŭōrĕ. *O.* Fiĕt tĭbī pœnĭcĕum cŏrĭum. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 61). *Voy.* Purpureus. ‖ *qqf. De Carthage.* Vēl quæ... Ā dūcĕ Pūnĭcĕō pērtŭlĭt, ipsĕ fĕrās (*Ibis*, 284). Lūx mĕă Pūnĭcĕum mittit mihī Lēsbĭa mālum. *Alcim.* (in *Anth.* I, p. 645). *Voy. le suiv.*

Pūnĭcus, ă, ŭm. *De Carthage.* Pūnĭcă rēgnă vidēs, Týrĭōs ēt Agēnŏrĭs ūrbēm. *V.* Pērfĭdĭām vĭtārē mŏnēnt trĭă Pūnĭcă bēllă. *Aus.* (*Idyl.* 15, 29). Ēt pērjūrlă Pūnĭcī fŭrōris. *M.* (VI, 19). SYN. Pœnus, etc. *Voy.* Pœni. ‖ Pūnĭci, ōrum. *m. pl. Carthaginois.* Nāmque Ăbўlām vŏcānt Gēns Pūnĭcōrum. *Avien.* (*Or. mar.* 345). ‖ Pūnĭcŭm mālum, pōmum, *et absolt. Grenade.* Aūt ĭmĭtātă brĕvēs Pūnĭcă mālă rŏsās. *M.* (I, 44). Pūnĭcă quæ lēntō cōrtĭcĕ pōmă tĕgūnt. *O.* Pūnĭcă sŭb lēntō cōrtĭcĕ grānă rŭbēnt. *Id.* ‖ *Comme* Puniceus. *Rouge.* Pūnĭcō Lūgŭbrĕ mūtāvīt sāgŭm. *H.* Tĭnctă gĕrēns rŭbrō pūnĭcă rōstră crŏcō. *O.* (Adde *Prop.* III, 2, 32).

Pūnĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītum, īrĕ. *Punir.* Pērjūrās tūnc illĕ sōlĕt pūnīrĕ pŭellās. *Pp.* (II, 13, 53). Mihī nĕc pūnīrĕ pŏtēstās. *St.* Mēntītă fĭnxī; vānă pūnīstī, pătĕr. *Sen.* (*Hip.* 1194). SYN. Cāstīgō, plĕctō, mŭlctō, ŭlcīscŏr, vindĭcō; ănĭmādvĕrtō, sævĭō (in); *qqf.* pūnĭŏr, ŏbjūrgō. PPH. Pœnās sūmō, pōscō, rĕpōscō, exĭgō, capĭō, rĕpĕtō, pĕtō, rĕcĭpĭō, pĕrcĭpĭō, ĕxĕrcĕō, sānĕō, dēcĕrnō, ĭmpōnō, irrōgō, statŭō (in). Sŭppliclō, pœnā afflĭcĭō, crŭclō, torquĕō, prĕmō. Pœnīs ĕxĕrcĕō. Vindĭcĕ pœnā mŭlctō. Sŭppliclŭm pĕtō. Crīmĕn, scĕlŭs pœnīs ŭlcīscŏr, vindĭcō, cāstīgō. Pœnās scĕlĕrŭm sūmō. Pœnās cŭm sānguĭnĕ pōscō. Ād pœnās, ād sŭppliclŭm rĕpōscō. Ādmīssă sēd jām mōrtĕ pūnīrī sāt ēst. *Sen.* (*Oct.* 825). Dūmquĕ pūnītŭr scĕlŭs. *Id.* (*Thyest.* 31). SYN. Cāstigŏr, mŭlctŏr, plĕctŏr. PPH. Pœnās dō, sōlvō, ĕxsōlvō, pērsōlvō, lŭō, sŭbĕō, pēndō, ĕxpēndō, pătĭŏr, ĕxpĕrĭŏr. Sŭppliclŭm, sŭppliclă lŭō, ĕxpēndō. Sŭppliclŭm dō. Mōrtĕ, sānguĭnĕ pœnās dō, pēndō, pērsōlvō, etc. Scĕlĕrŭm, crīmĭnis, fāctī, mĕrĭtī pœnās dō, sŭppliclă ĕxpēndō. Pœnā, sŭppliclō afflĭcĭŏr, mŭlctŏr, crŭclŏr, torquĕŏr. Pœnīs ĕxercĕŏr. Pœnā, mōrtĕ, căpĭtĕ scĕlŭs, crīmĕn, cōmmissă lŭō. Ēxĭtĭō pœnās pēndō. Explĕō sānguĭnĕ pœnās. Prō crīmĭnĕ pœnās mōrtĕ lŭō. Sŭppliclŭm mĕ mānĕt. Pœnæ rēsĕrvŏr, rĕlinquŏr, crŭciāndŭs rēsĕrvŏr. In pœnām trăhŏr. Mĕrĭtās pœnās fĕrō, lŭō, dō. ‖ *qqf. d. Comme* Punio.

† Pūnĭŏr, ōris. *Plus Carthaginois.* Nūllŭs mĕ ēst hŏdiĕ Pœnŭs Pūnĭŏr. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 31. Alii scrib. *Pœnior*; sic *Bothe*).

Pūnītŏr, ōris. *m. Punisseur.* Crīmĭnis aūctŏr Pūnītŏrque ĭdem ēst. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 666). SYN. Cāstigātŏr, ŭltŏr.

Pūnītŭs, ă, ŭm. *Puni.* Ēt pūnītōrŭm trīstissĭmă fātă rĕōrŭm. *Paul. Petroc.* (2, 188).

Pūpă *ou* Pŭppă, æ. *f. Petite fille.* Pūpăm sē dīcīt Gēllĭă, quŭm sīt ānŭs. *M.* (IV, 20). SYN. Pŭellŭlă. ‖ *Poupée.* Vĕnĕrī dōnātæ ā vīrgĭnĕ pŭpæ. *Pers.* (2, 70. Quod laudat *Lact.* 2, 4).

Pūpillă, æ *f. dimin. du précéd.* 1. *Jeune fille.* (Hoc quidam leg. in *Horatii* loco qui in *Pusilla.*) ‖ 2. *Prunelle de l'œil.* Ēt quāsī pērtĕrgĕt pūpillās, ātque ĭtă trānsĭt. *Lr.* (IV, 249). Ŏcŭlōs pūpillă rĕpingĭt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 171). SYN. Pūpŭlă.

? Pūpillŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme le paon.* Pūpillăt pāvō, trissăt hīrundō vāgă (*Auct. Phil.* 25. Alii leg. *pululat at p.*).

Pūpillŭs, ī. *m. Pupille, mineur.* Pūpillī, quōs dūră prĕmīt cūstōdiă mātrŭm. *H.* Vōs ĕgŏ, pūpillī, mŏnĕō. *J.* (6, 628). Māgnī pūpillĕ Pĕricli. *Pers.* (4, 3).

Pūpĭŭs *ou* Pūppĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un poète.* Lăcrīmōsă pŏēmătă Pūpī. *H.*

Pūppis, ĭs. *f. Poupe, partie postérieure du vaisseau.* Prōsequĭtŭr sūrgĕns ā pūppī ventŭs ēuntēs. *V.* Stāns cĕlsa ĭn pūppī. *Id.* ‖ *Par ext. Vaisseau.* Pūppĭbŭs īllă prĭŭs patŭlis, nūnc hōspĭtă plaŭstris. *V.* Āh! lăcĕrās ētĭām pūppēs fŭrĭōsă rĕfĕci. *O.* Ĭntĕr mĭllĕ rātēs tŭă sīt mīllēsĭmă pūppis. *Id. Voy.* Navis. ‖ *Le Vaisseau Argo, constellation.* Ēt pōst ĭpsĕ trahĭt clārō cŭm lūmĭnĕ Pūppim. *Cic.* (*Arat.* 391. Adde *German.* 484). *Voy.* Argo.

Pūpŭgī. *parf. de* Pungo.

Pūpŭlă, æ. *f. dimin. de* Pupa. *Jeune fille.* ‖ *Ordint. Prunelle.* Ŭt lăcĕrātō ŏcŭlō circŭm sī pūpŭlă mānsĭt. *Lr.* (III, 409). Ŏcŭlīs quŏquĕ pūpŭlă dūplĕx Fŭlmĭnăt. *O.* Ĭntābŭissēnt pūpŭlæ. *H.* SYN. Pūpillă.

† Pūpŭlŭs, ī. *m. dimin. du suiv.* Dēprēndī mŏdŏ pūpŭlŭm pŭellæ. *Cat.* (56, 5).

† Pūpus, ī. *m. Petit garçon.* Āc māmmām lăctīs sūgēntēm pāscĕrĕ pūpŭm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 675). ‖ *qqf. Prunelle.* Sūb vītrĕā nīgrī lătĕt ălbŭs ĭmāgĭnĕ pūpī. *P. Nol.* (2, 180).

Pūrē. *adv. Avec propreté, clarté.* Văscŭla ĭntŭs pūrē prŏpĕra ātque ēlŭē. *Pl.* (*Aus.* II, 3, 3). Splēndēntĭs Pārĭō mārmŏrĕ pūrĭŭs. *H.* SYN. Clārē, nĭtĭdē. ‖ *Au fig. Clairement.* Plūrĭmă, quæ ĭnvĭdĕānt pūre āppārĕrĕ tĭbī rĕm. *H.* SYN. Clārē. ‖ *Sans nuage.* Quīd pūrē trānquillĕt, hŏnōs ăn dūlcĕ lūcēllum. *H.* ‖ *Avec pureté, vertu, chasteté, sainteté.* Quĭdvĕ, plĕ dūm sācrā cōlīs, pūrēquĕ lăvārī Tē mĕmĭnī. *Tib.* (1, 3, 25). Rĕspĭcĭt, ēt pūrē sācrā pĕrăctă pŭtăt. *O.* SYN. Sānctē, pĭē, castē.

Pūrgāmĕn, ĭnis. *n. Action de nettoyer.* Mĭcĕt mĕtăllī sīvĕ lūx ārgentĕī; Sūdūm pŏlītō prænĭtēns pūrgāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 968). ‖ *Ordure.* Trānsfĕrt ĭn cribră fārīnās, Ēt quātĭt, āc rĕmānēnt sūmmō pūrgāmĭnă dōrsō (*Moret.* 40). SYN. Pūrgāmēntūm, sōrdēs. ‖ *En partic. Immondices, excrément, fiente.* Fœdă flŭūnt cūrvī quæ pūrgāmēntă cămēlī. *Ser. Sam.* (*vs.* 162). Ēt pūrgāmēntă cŏlūmbæ (*Id.* 745. Adde *Ov. Fast.* VI, 227). SYN. Stĕrcŭs, fĭmŭs. ‖ *Purification, expiation.* Sūmŭt ăb Æmŏnĭō pūrgāmĭnă cædĭs Ācāstēs. *O.* (*Id. Fast.* II, 35). *Voy.* Piamen.

Pūrgātĭō, ōnis. *f. Action de nettoyer, de purger, de guérir.* Pūrgātĭō mōrbī. *Fort.* (*V. S. M.* I, 419). ‖ *Au fig. Justification.* Nēscĭō quīd pĕccātī pōrtāt hæc pūrgātĭō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 12).

† Pūrgātŏr, ōris. *m. Qui lave, purge, et au fig.* ‖ † *adj. n.* Cōgnōvērĕ Dĕum, pūrgātŏrisquĕ lăcrācri Mūnĕrĕ. *Prosp.* (*Ing.* II, 212).

Pūrgātōrĭŭs, ă, ŭm. *Purgatif.* ‖ *Subst. n. Purgation, purgatif.* Sī lædūnt mĕdĭcă dătă pūrgātōrĭă dēxtrā. *Ser. Sam.* (*vs.* 546).

Pūrgātŭs, ă, ŭm. *Nettoyé.* Ēst mĭhĭ, pūrgātām crēbrō quī pērsōnĕt aūrĕm. *H.* Sōmnĭă pītuītă quī pūrgātissĭmă mittūnt. *Pers.* (2, 57). Nūnc quŏnĭām mānĭbŭs pūrgātŭm sānŭĕrāt ōrbĕm. *Pp.* (IV, 10, 83). SYN. Ābstĕrsŭs, tĕrsŭs, lautŭs, mūndŭs. ‖ *Rejeté.* Nōn ălĭŭs lānām, pūrgātĭs sōrdĭbŭs, æquĕ Prælbŭĕrĭt călăthīs. *Cl.* ‖ *Purgé, guéri.* Ēt morbī mĭrŏr pūrgātŭm tē ĭllīus. *H.* ‖ *Purifié.* Nōndŭm Scўthĭcă pūrgātŭs ĭn ārā (Orestes). *L.*

† Pūrgĭtŏ, ās, ārĕ. *freq. du suiv.* Cārnĭfĭcīs ăngĭpŏrtă pūrgĭtāns. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 3, 1). ‖ *Au fig.* Quī, quāndŏ malĕfēcĕrūnt, pūrgĭtānt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 23. *Id. Merc.* IV, 3, 37).

Pūrgŏ, ās, ārĕ. *Nettoyer.* Ōmnĭă pūrgāt ĕdāx ĭgnīs, vĭtĭūmquĕ mĕtāllīs Ēxcŏquĭt. *O.* Nēc dūbĭtēm longis pūrgārĕ lĭgōnĭbŭs ārvă. *Id.* Cūltēllō prōprĭōs pūrgāntēm lēnĭtĕr ŭngŭēs. *H.* Pūrgēntquĕ sævæ cānă lăbră vōlsēllæ. *M.* (IX, 28). SYN. Ĕxpūrgŏ, mundŏ, ablŭŏ, ĕlŭŏ, ābstergĕō *ou* ābstĕrgŏ. ‖ *Au fig.* Vērĭdĭcīs ĭgĭtŭr pūrgāvit pĕctŏră dictīs. *Lr.* (VI, 25). ‖ *Purger, se purger.* Quī pūrgŏr bīlĕm sūb vērnī tēmpŏrīs hōram. *H.* ‖ *Purger, débarrasser de.* Quæ tĭbī mōlēstĭs mūrĭbŭs pūrgō dŏmŭm. *Ph.* Pūrgŏn' ĕgŏ mē dē istāc Thāidē? *Ter.* (*Eun.* III, 1, 44). SYN. Lĭbĕrŏ, ĕxĭmŏ, sōlvŏ. ‖ *Purifier.* Dī pātrīī, pūrgāmŭs ægrōs, pūrgāmŭs ægrēstēs. *Tib.*

II, 1, 17). Hūmānūm pūrgēt ūt īgnīs ōnūs. *O.* Pontificēs testō pūrgāntēs mœnĭă lūstrō. *L.* Pūrgāntibŭs ūndīs. *Juvc.* (IV, 799). SYN. Pĭō, ĕxpĭō, ēlŭō. ‖ *Disculper.* Ēt ĭd hūc rĕvōrtī, ūtī mē pūrgārēm tibĭ. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 28). Pūrgārī factum nē quŏquē testē sŭum. *O.* Pūrgēt milēs quōd vicē*ĭt* hostēm. *Sil.* SYN. Ĕxcūsō, dīlŭō.

Pūrĭficātĭō, ōnis. *f.* Sēd simplĕx ănĭmī pūrĭfi-jātĭō frūitŭr bonīs. *Sev. Sanct.* (*C. B.* 119).

Pūrĭficō, ās, ārē. *Purifier.* Ipse in sē nĭhĭlŭm, quŏ pūrificētŭr, hăbēblt. *P. Nol.* (6, 72). Pūrĭfi-jātŭs āquīs. *Id.* (*fr.* apud *Maium*, T. V, 375).

† Pūrĭficus, ă, ŭm. *Qui purifie.* Pūrificumquĕ vŏvēm Trivĭămquĕ prĕcātŭs. *Cl.* (*Cons.* VI *Honor.* 328. Pauci leg. *Terrificum*). ‖ *Pur, clair.* Quālēs pūrĭficō spĕcŭlōrum ĕx ōrbĕ rĕdūcit. *Euphorb.* (in *Anth.* II, p. 381).

† Pūrĭflŭus, ă, ŭm. *Aux flots limpides.* Fōntīs pūrĭflŭī dīlŭit irrīgŭō. *Ambros.* (*Inscr.* ap. *Grut.* II).

† Pūrĭtĕr. *arch. Comme* Pure. Aŭt quĭlĭbēt, qui pūrĭtĕr lævīt dēntēs. *Cat.* (39, 14). Sī vītām pūrĭtĕr ēgī. *Id.* (76, 19. Adde *Pomp.* et *Nov.* apud *Non.* 11, 58; *Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010).

Pūrpŭra, æ. *f. Pourpre, couleur variant de l'écarlate au violet foncé; étoffe de pourpre.* Fūndāntŭr, vĭŏlæ sŭblūcĕt pūrpŭrā nĭgræ. *V.* Cērtāntem ĕt ūvām pūrpŭræ. *H.* Īllĭc ĕt Tȳrĭŭm quæ pūrpŭrā sēnsĭt āhēnŭm. *O.* Īllĭs Tænārĭōs pārĭtĕr rĕmĭt ignĕă fūcō Pūrpŭrā. *V. Fl.* SYN. Mūrex, ōstrŭm, cōnchȳlĭŭm, fūcŭs, cŏccŭm, *qqf.* cōnchæ. EP. Tȳrĭă, Āssȳrĭă, Phœnīssă, Sīdōnĭă, Sārrānă, rŭbēns, sānguĭnĕă, ārdēns, fŭlgēns, rŭtĭlă, ignĕă; nōbĭlis, īnsignis, dīvēs, prĕtĭōsă, sŭpērbă. PPH. Pūrpŭrĕŭs, Tȳrĭŭs, Āssȳrĭŭs cōlŏr, fūcŭs, sūccŭs. Pūrpŭrĕŭm, Tȳrĭŭm, Āssȳrĭŭm, Sīdōnĭŭm vĕnēnum, ōstrŭm, cōnchȳlĭŭm, tābō (*abl.*), vēllŭs, stāmĕn. Vēstīs pūrpŭrĕă. Pūrpŭrĕus āmictŭs. Tinctă mūrīcĕ lānă. Vēstīs ōstrō, mūrīcĕ, fūcō, cŏccō tinctă, mădĭdă, illĭtă, pērfūsă, mēdĭcātă, ĭmbūtă, vĭtĭātă, ĕbrĭă, sātŭrātă. Tēlă ōstrō, mūrīcĕ măcŭlātă. Ōstrī, mūrĭcis nĭtŏr, splēndŏr. Tȳrĭōs incŏctă rŭbōrēs vēllĕrā. VERS. Pūrpŭrā Thēssălĭcō cōnchārum tinctă cŏlōrĕ. *Lr.* Mūrĭcĭbŭs Tȳrĭs ĭtĕrātæ vēllĕrā lānæ. *H.* Quæ dē Tȳrĭō mūrĭcĕ lānă rŭbĕt. *O.* Īn strātis cōnchă Sīdōnĭdĕ tinctīs. *Id.* Vēllĕrā Sīdōnĭō jām paŭcă rŭbēscĕrĕ tābō. *St.* Quō pŏtĭŭs prĕtĭōsă Tȳros rŭbĕāt, quō pūrpŭrā fūcō Sīdōnĭis ĭtĕrātă cădis. *Id.* Īllŭm Sīdōnĭō fŭlgēntem ārdōrĕ tăpētă. *Sil.* Ōstro ĭpse ātquĕ ōstrō sŏnĭpēs, tōtŭmquĕ pĕr āgmĕn Pūrpŭra Āgēnōrĕis sātŭrātă mĭcābăt āhēnis. *Id.* Ēt Tȳrŭs ōstrĭnōs prædĕbĕt Cădmēă cōlōrēs. *Pp.* Ēt nivĕām Tȳrĭō mūrīcĕ tĭngĭt ŏvēm. *Tib.* Nōn Sīdonĭō mollĭs āhēnō Rēpētĭta bĭbĭt lānă rŭbōrēs. *Sen.* Pūrpŭrā tōrrētŭr cōnchȳlĭ pērlĭtă fūcō. *Ser. Sam.* Quæ gēmmĭs nivĕīs ūndă fĕrācĭŏr, Vēl quæ rŭbēntĭs mūrīcĕ pūrpŭræ. *Boet. Voy.* Purpuratus.

‖ *Bande de pourpre qui bordait la robe prétexte, robe des magistrats supérieurs de Rome.* Pūrpŭrā sæpĕ tŭōs fŭlgēns prætĕxĭt ămictŭs. *O.* Pĕr hōc ĭnānĕ pūrpŭræ dēcŭs prĕcŏr. *H.* Jāmquĕ nŏvī prætĕxunt fascēs, nŏvă pūrpŭrā fŭlgĕt. *O.* Pūrpŭrā tĕ fēlĭx, tĕ cōlăt ōmnĭs hŏnōs. *M.* (VIII, 8). Quĭd cōnfĕrt pūrpŭrā mājŏr Ōptandŭm? *J.* (1, 106). *Voy.* Prætexta. ‖ *Manteau royal.* Īllŭm nōn pŏpŭli fascēs, nōn pūrpŭrā rĕgŭm Flexĭt. *V.* Ātquĕ ōmnĭs Lătĭō quæ sērvĭt pūrpŭrā fĕrrō. *L.* ‖ Aurum ĕt pūrpŭrā. *L'or et la pourpre, pour désigner les choses les plus précieuses.* Nūhc aūrum ĕt pūrpŭrā cūrīs Exercĕnt hŏmĭnŭm vītām. *Lr.* (V, 1422. Sic *Hor. Od.* II, 16, 7; *Pl. Most.* 1, 3, 128). ‖ *Le cheveu de Nisus.* Pūrpŭrā mĕ vōtĭquĕ mĕī factūra pŏtēntem. *O.* (*Met.* VIII, 80). ‖ *Barbe rousse.* (*Mart.* IX, 77, 5.) ‖ *Porphyre.* Sōlă nĭtĕt Nŏmădum flāvīs ĕxcīsă mĕtăllīs Pūrpŭrā. *St.*

Pūrpŭrāns. *Voy.* Purpuro.

Pūrpŭrātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de pourpre.* Pūlchrā mūlĭĕr nūda ĕrĭt, quām pūrpŭrātă, pūlchrĭŏr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 131). SYN. Pūrpŭrĕŭs. PPH. Pūrpŭrā, ōstrō, mūrīcĕ tĕctŭs, fŭlgēns, clārŭs, dĕcōrŭs, īnsignis, īgnĕŭs. Cōnspĕctŭs ĭn ōstrō. VERS. Tinctă tĕgīt rōsĕō cōnchȳlī pūrpŭrā fūcō. *Cat.* Tȳrĭōque ārdēbăt mūrīcĕ lānă. *V.* Ūt rĕgĭŭs ōstrō Vēlĕt hŏnōr lævēs hūmĕrōs. *Id.* Hīc quī Sīdōnĭō fŭlgĕt sŭblīmis ĭn ōstrō. *O.* Nōn quīcūnquĕ căpit sātŭrātās mūrīcĕ vēstēs. *M.* Nām mŏdō fŭlgēntēm Tȳrĭō sŭbtēmĭnĕ vēstēm Indŭĕrās. *Tib.* Nēc pūrpŭrārŭm sīdĕrĕ clārĭŏr Dēlĭnit ūsŭs. *H.* Quōs ārdēns pūrpŭrā vēstĭt. *J.* Hōrum ĕgŏ nōn fŭgĭăm cōnchȳlĭă? *Id. Voy.* Purpura. ‖ *Au fig.* Nēc pŏssĕ pūrpŭrātīs Nīmĭŭm placĕre ōcēllīs. *Capel.* (IX, p. 311).

Pūrpŭrĕŭs, ă, ŭm. *De pourpre.* Aūrĕă pūrpŭrĕām sŭbnēctĭt tĭbŭlă vēstēm. *V.* Ēt prō pūrpŭrĕō pœnās dătă Scȳllă căpillō. *Id.* Mēnsăquĕ pūrpŭrĕōs dēsĕrĭt ălă tōrōs. *O.* SYN. Ōstrĭnŭs, cŏccĭnĕŭs, *par ext.* Tȳrĭŭs, Āssȳrĭŭs, Sīdōnĭŭs. PPH. Ōstrō, mūrīcĕ tinctŭs, ĭmbūtŭs, illĭtŭs, fūcātŭs, pērfūsŭs, sātŭrātŭs, mădĭdŭs, fŭlgēns, splēndĭdŭs. Tȳrĭō, pūrpŭrĕō cōlōrĕ, fūcō, sūccō tinctŭs, etc. *Voy.* Purpura. ‖ *Vêtu de pourpre.* Mēdĭō rĕx ĭpsĕ rĕsēdīt Āgmĭnĕ pūrpŭrĕŭs. *O.* Vīs tĕ pūrpŭrĕum, Mārcĕ, sāgātŭs ămēm? *M.* (VI, 11). Ēlōquēntĕ Cāntū pūrpŭrĕŭm trāhēs sĕnātŭm. *St. Voy.* Purpuratus. ‖ *De couleur de pourpre, rouge.* Prō mōllī vĭŏlă, prō pūrpŭrĕō nārcĭssō. *V.* Plēnăquĕ pūrpŭrĕō sŭbrŭbĕt ūvă mĕrō. *O.* Pūrpŭrĕŭm rāpĭdō quī vēhĭt ăxĕ dĭĕm. *Id.* SYN. Pūnĭcĕŭs, rŭbēns, rōsĕŭs, etc. *Voy.* Ruber. ‖ *En parlant de la lumière de l'Élysée.* Pūrĭŏr hīc cāmpōs ætherĭ ēt lūmĭnĕ vēstĭt Pūrpŭrĕō. *V.* Nūmĭnă nūnc ĭnfernă, prĕcŏr, pātrī dătĕ lūcōs Quĕīs ĕst pūrpŭrĕŭs pērpĕ-tūŭsquĕ dĭēs. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1769). ‖ *Foncé comme la pourpre, noir.* Īn mārĕ pūrpŭ-rĕŭm vĭŏlēntĭŏr ĭnflŭit ămnĭs. *V.* (*G.* IV, 275. Cf. *Servium.* Quod ex *Homero*: ἅλα πορφύεσσαν, πορφύρεον κῦμα, ὕδατι πορφυρέῳ). Pūrpŭrĕīs ăgĭtă-tām flŭctĭbŭs Hēllēn. *Pp.* (II, 20, 5). Ōlīm pūrpŭrĕō mărī nătābăt. *Petr.* (*fragm.* p. 687). *Voy.* Ater. ‖ *Brillant, beau comme la pourpre.* Brāchĭă pūrpŭrĕă cāndĭdĭōră nĭvĕ (*Ad Liv.* 62). Pūrpŭrĕīs ălēs ŏlōrĭbŭs. *H.* Ēn frigĭdŭs ōrbēs Pūrpŭrĕōs jām sōmnŭs ōbĭt (scil. oculos). *V. Fl.* Jām vēr pūrpŭ-rĕŭm. *Col.* (10, 256. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 593). ‖ † *Subst. m. Nom d'un géant ordint. appelé Porphyrion.* (*Næv.* apud *Prisc.* 6, 679.)

Pūrpŭrissātŭs, ă, ŭm. *Teint de* Purpurissum. Būccās tām bēllē pūrpŭrissātās hăbēs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 35).

Pūrpŭrissŭm, i. *n. Écume de pourpre.* Cēdŏ pūrpŭrissŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 104. Adde *Afr.* et *Næv.* apud *Non.* 3, 166).

Pūrpŭrō, ās, ārē. *Rendre rouge, rougir, qqf. noircir.* Āc nī rōsētīs pūrpŭrārĕt cūlmĭnă Aūrōră *Capel.* (II, p. 47). Spīrĭtŭs eurōrum vĭrĭdēs quŭm pūrpŭrāt ūndās. *Furius* (apud *Gell.* 18, 11). ‖ *n. Être rouge.* Ipsă gēmmĭs pūrpŭrāntēm pīngĭt ānnŭm flōrĭbŭs (*Pervig. Ven.* 12). Hīc pūrpŭrān-tēm cōrpŏrĭs Gaūdēt crūōrem lāmbĕrē. *Prud.* (*Peri.* 1578).

† Pŭrrhŭs, ī. *m. arch. pour* Pyrrhus. (*Enn.* apud *Cic. Or.* 30.)

Pūrūs, ă, ŭm. *Propre.* Pūrās sĭbi essĕ vōlt ædēs. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 6). SYN. Mundŭs, lautŭs, tersŭs, etc. *Voy.* Mundus. ‖ *Pur, épuré.* Pūrissĭmă mellă. *V.* Illĭŭs pūrō dēstillēnt tempŏrā nardō. *Tib.* (II, 2, 7. *Id.* I, 10, 24, *purus favus*). ‖ *Pur, limpide.* Primŭs ĕgo ingrĕdĭŏr pūrō dē fontĕ sācerdŏs. *Pp.* (III, 1, 3). Pūrĭŏr ēlectrō campŏs pĕtĭt ămnis. *V.* SYN. Limpĭdŭs, clārŭs, nĭtĭdŭs, lĭquĭdŭs, etc. *Voy.* Limpidus. ‖ *Clair, serein.* Pūrā sōlŭm sŭb nŏctĕ cănentĕm. *V.* Pūrāque īn lūcĕ rĕfulsit. *Id.* Ŭt pūrō tēstantŭr sīderă cœlō. *Tib.* (IV, 1, 10). Sōl pūrŭs. *H.* SYN. Nĭtĭdŭs, serēnŭs, clārŭs, etc. *Voy.* Serenus. ‖ *n. pris subst.* Lāxīs pĕr pūrum immissŭs hăbēnis. *V. Voy.* Sudum. ‖ — vēstis. *Robe blanche.* Pūrāque īn vēstĕ sācerdōs. *V.* Castă placēnt sŭpĕrīs : pūrā cūm vēstĕ vĕnītĕ. *Tib.* (1, 11, 23). Tōgămquĕ pūrăm jăm părārēt fīlĭō. *Ph.* SYN. Candĭdă. ‖ *Simple, sans ornement, en partic. sans ciselure.* Ārgentī văscŭlă pūrī. *J.* (9, 141). ‖ *Au fig.* Nōn sātis ēst pūrīs vērsŭm trānscrībĕrĕ vērbīs. *H.* ‖ — hāstă. *Lance sans fer.* Pūrā quī nĭtĭtŭr hāstă. *V.* (Adde *Prop.* IV, 3, 68). ‖ *Libre, vide.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spĕctăbĭlĭs ŭndĭquĕ campŭs. *O.* Et fĕrēt ŏccŭltās pūrā tăbellă nōtās. *Id.* Pūræ sūnt plătææ, nĭhĭl ŭt mĕdĭtāntĭbŭs ŏbstĕt. *H.* Quūm primă pūrās bārbă signārĕt gĕnās. *Sen.* (*Hip.* 648). *Voy.* Vacuus. ‖ *Au fig. Pur, non souillé, innocent, vertueux.* Sī tūă cōntĭgĭmŭs mānĭbŭs dōnārĭă pūrīs. *O.* Dŏmŭs hăc nĕc pūrĭŏr ūllă. *H.* Sĕd vīta ĕt pectŏrĕ pūrō. Întĕgĕr vītæ scĕlĕrīsquĕ pūrŭs. *Id.* Pūræquĕ nĕfāndī Sāngŭĭnis (hastæ). *St.* SYN. Întĕmĕrātŭs, ĭnvĭŏlātŭs, întāctŭs, încorrŭptŭs, sincērŭs, castŭs, pĭŭs, întĕgĕr, innŏcŭŭs, etc. PHR. Ădspĭcĭās sĭnĕ lābĕ dŏmŭm. *J. Voy.* Innocens. ‖ *En part. Chaste.* Pūrō sĕcŭbŭissĕ tōrō. *Tib.* (I, 3, 26. Adde *Prop.* IV, 5, 34; *Mart.* VI, 66). *Voy.* Castus. ‖ — pŭtŭs. *Voy.* Putus.

Pūs, *qqf. abl.* pūrĕ. *n. Pus, humeur.* Līvĭdă mēns hŏmĭnŭm cōncrētum fĕllĕ cŏquāt pūs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 4). Ĭmprēssām, pĕnĭtŭsquĕ pŭtrī dē pūrĕ pĕrēsām. *Prud.* (*Sym.* 106. Sic etiam *Cels.* 5, 28. Nomen tamen inter monoptota recenset *Char.* 1, 23). ‖ *Au fig. En parlant d'une personne.* Prōscrīptī Rēgis Rŭpĭlĭ pūs ātquĕ vĕnēnŭm. *H.* Fĕbrīs, sĕnĭŭm, vŏmĭtŭs, pūs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 1, de Trebellio).

Pūsă, æ. *f. Petite fille.* Dīc tu īllăm pūsām. *Pomp.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3).

Pūsillă, æ. *f. dimin. du précéd.* Rūfam aŭt pūsillam ăppĕllĕt. *H.* (*Sat.* II, 3, 216. Sic optt. libb. Alii aliter).

Pūsillŭs, ă, ŭm. *De très petite taille.* Tĕrrā mălōs hŏmĭnēs nūnc ēdūcăt ātquĕ pūsillōs. *J.* (15, 70). Et quā pūsillī fĕrvĕt Hĕrcŭlīs fānŭm. *M.* (III, 47. Et *Pl. Truc.* IV, 4, 15, *pusillus mus*). SYN. Pĕrpărvŭs, mĭnĭmŭs. *Voy.* Parvus. ‖ *Au fig. Petit, faible, peu important, méprisable.* Ĭnŏpīs mē quodquĕ pūsillī Finxĕre ingĕnĭī. *H.* Hæc ănĭmŭs, Quintĕ, pūsillŭs ēmīt. *M.* (III, 62). Sĕd quī bēllŭs hŏmo ēst, Cōttă, pūsillŭs hŏmo ēst. *Id.* (I, 10). Nĕc ūnquām Sāngŭĭnĕ caŭsidĭcī mădŭērunt rostră pūsillī. *J.* (10, 121). Ĭnfīrmīs caŭsă pūsillă nŏcĕt. *O.*

Pūsĭŏ, ōnis. *m. Petit garçon.* Nām pūsĭŏ nondŭm Nōrat, ĕt ōrā Dĕō rĕsĕrābat gārrŭlă Chrīstō. *Prud.* (*Apot.* 660). Vīx hæc prŏfātŭs, pūsiōnēm præcĭpĭt Sŭblīmĭs tollānt. *Id.* (*Peri.* 2888. Adde *Juv.* 6, 34). SYN. Pŭellŭs, *qqf.* pŭellŭlŭs. *Voy.* Puer.

† Pūsĭŏlă, æ. *f. Petite fille.* Ipsă crĕpundĭă rĕpŭlĕrāt, Lŭdĕrĕ nescĭă pusĭŏlă. *Prud.* (*Peri.* 886).

? Pūsĭtō, ās, ārĕ. *n. Crier comme l'étourneau.* Stūrnŭs tūnc pūsĭtāt ōrĕ (*Auct. Phil.* 17. Alii leg. *pisitat*, alii aliter).

Pūstŭlă, æ. *f. Ampoule, pustule.* Lædĕrĕt ĕt tĕnĕrās pūstŭlă rŭptă mănŭs. *Tib.* (II, 3, 10). Nōn ŭlcŭs ācrĕ, pūstŭlævĕ lŭcentēs. *M.* (XI, 98). Fĕrvĭdă nĕ trītō tĭbĭ pōllĭcĕ pūstŭlă sūrgāt. *Id.* (XIV, 167. Alii leg. *pusula*). SYN. Ampŭllă, păpŭlă, ŭlcuscŭlŭm. EP. Tūmens, tŭmĭdă, rŭbens, pallens, ignĕă, ārdens. ‖ *Au fig.* Ēt nĭvĕŭm fēlĭx pūstŭlă vincĭt ĕbŭr. *M.* (VIII, 51, de argento). *Voy. le suiv.*

Pūstŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a des aspérités.* Ārgentī tĭbī lībră pūstŭlātī. *M.* (VII, 85).

Pūsŭlă. *Comme* Pustula.

Pūsŭs, ă, ŭm. *Petit ; m. petit garçon.* Nam ēs vērĕ pūsus tŭ ; tŭa ămīcă sĕnex. *Pomp.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). Pūsī sæpĕ lăcūm prōptĕr sĕ ăc dōlĭă cūrtă. *Lr.* (IV, 1024. Alii leg. *puri*, pro *pueri*. Sic *Eichst.*). SYN. Pūsillŭs, pūsĭŏ.

Pŭtă. *adv. Supposez, par exemple.* Quīntĕ, pŭta, aŭt Pūblī. *H.* Hŏc, pŭtă, nōn jūstum ēst : illūd mălĕ, rĕctĭŭs illūd. *Pers.* (4, 9. Sic *Auct. Priap.* 38. Posteriorem corripi notant *Serv.* ad *Æ.* II, 651; *Prisc.* 15, 1007).

Pŭtāmĕn, ĭnis. *n. Ce qu'on coupe d'une chose pour le jeter.* (Cf. *Non.* 2, 683.) ‖ *Rejetons élagués.* Tūnc sī quæ ĕx illīs dēlāpsă pŭtāmĭnă rāmīs. *Cypr.* (*Cruc.* 42). ‖ *Ordint. Coquille de noix, etc.* Nūclĕum ămīsī, rĕlĭquī pignĕrī pŭtāmĭnă. *Pl.* (*Capt.* III, 2, 122). Ēt dŭplĭcī dēfēnsă pŭtāmĭnĕ quīnquĕgĕnŭs nūx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 10). Deindĕ pŭtāmĕn Marrhŭbĭī sŭcco implēbis. *Ser. Sam.* (*vs.* 755).

Pŭtātŏr, ōris. *m. Qui taille les arbres.* Quī cănăt întĕr ŏpus mūsă mŏdŭlāntĕ pŭtātŏr. *Col.* (10, 228). Sērās pŭtātŏr hŏrrĭdus rĕfĕrt ūvās. *M.* (III, 58). Vītīsquĕ pŭtātŏr. *O.* SYN. Frondātŏr.

Pŭtātŭs, ă, ŭm. *Taillé, coupé.* Ănguēsquĕ pŭtātī Īllŭsōs tĕrrēnt ŏcŭlōs fallēntĕ figūrā. *Alc.* (V, 75). ‖ *Trié, épluché.* Dătĕ pēnsām lānām : quī nōn rĕddĕt tēmpĕrī Pŭtātām rēctĕ, etc. *Titin.* (apud *Non.* 4, 362).

Pūteāl, ālis. *n.* (Libonis). *Parquet circulaire sur le Forum, où se tenaient les changeurs et les usuriers.* Fŏrūm pūtĕālquĕ Lĭbōnis Mandăbo siccis. *H.* Rōscĭŭs ōrābat, sībi ădēssēs ăd pūtĕāl crās. *Id.* Quī pūtĕāl Jānumquĕ timēnt, cĕlĕrēsquĕ călendās. *O.* (Et *Pers.* 4, 49).

Pūtĕālis, ĕ. *De puits.* Mūltī præcĭpĭtēs lymphis pūtĕālĭbŭs ăltē Incĭdĕrunt. *Lr.* (VI, 1172). Ēt quīs tĕ sĭtīēns pūtĕālĭă pōcŭlă pōscăt. *Juvc.* (II, 259). Ŭt quōs dŭx Pœnŭs mērsīt pūtĕālĭbŭs ŭndīs (*Ibis*, 391).

? Pūtefactŭs. *Voy.* Putrefactus.

Pūtĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Sentir mauvais.* Nōctŭrnō cērtārĕ mĕrō, pūtĕrĕ dĭūrnō. *H.* Pūtĕt ăpĕr rhŏmbūsquĕ rēcens. *Id.* (Adde *Juv.* 11, 121; *Pers.* 3, 73). *Voy.* Fœteo.

Pūtĕŏlī, ōrum. *m. pl. Pouzzoles, ville près de Naples. Voy.* Dicarchæa.

Pūtĕus, ī. *m. Puits.* Aŭt pūtĕīs mānārĕ crŭōr cēssāvīt, ĕt ăltæ. *V.* Cōllectōsquĕ bĭbānt ĭmbrēs pūtĕōsquĕ pĕrēnnēs. *H.* Flŭvĭīs pūtĕīsquĕ căpācĭbŭs hærēnt. *O.* EP. Ăltŭs, prŏfundŭs, cāvŭs, hĭāns, jŭgĭs, pĕrēnnis. ‖ *Fosse pour planter des arbres.*

Altēquĕ jŭbēbīs īn sōlĭdō pŭtĕum dēmittī. *V. Voy.* Scrobs. ‖ *Cachot pour les esclaves.* Vincītŏ, vĕrbĕrāte, īn pŭtĕum condĭtē. *Pl.* (*Aul.* II, 5, 21. *Ib.* 7, 1). ‖ *Eccl. Abîme de l'enfer.* Pŭtĕō dēmērsus īnīquō. *Tert.* (*adv. Marc.* II, 143. *Ib.* 206, *puteus inferni*).

Pūtĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Putidus. Altĕrā rīdĭcŭla est, altĕrā pūtĭdŭlā. *M.* (IV, 20).

Pūtĭdŭs, ă, ŭm. *Qui sent mauvais, rance.* Pūtĭdŭs est, tūtĭēs sī mīhī pōnīs āprŭm. *M.* (III, 50). SYN. Rāncĭdŭs, fœtĭdŭs, etc. *Voy.* Fœtidus. ‖ *Pourri.* Tūm vīnŭm, priūsquam est cŏctum, pĕndĕt pūtĭdŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 125. *Id. Bac.* IV, 7, 23, *putidus fungus*). Et fallāci ādspectū pārĭēs pictus pūtĭdus. *Afr.* (apud *Non.* 2, 645). Condūcit nāvem pūtĭdam. *Cæc.* (*ibid.*). *Voy.* Putris. ‖ *Au fig. Vieux, ennuyeux, fatigant, insensé.* Tūn', hŏmō pūtĭde, āmātŏr? *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 44). Pūtĭdĭŭs multō cērĕbrum est, mīhī crēdĕ, Pĕrillī. *H.* Quōrsum hæc tām pūtĭdā tendant? *Id.*

Pūtīllŭs, ī. *m. dimin. de* Putus *ou* Potus. *Enfant délicat.* (*Pl. As.* III, 3, 104.)

Pūtō, ās, āvī, ātum, ārĕ. *Tailler, émonder.* Cūrvō Sātūrnī dentĕ rĕlictăm Pērsĕquĭtur vītem āttondens, fingŭlquĕ pŭtāndō. *V.* Mē tĕnĕrās sālĭcēs jŭvāt aut ŏlĕāstrā pŭtārĕ. *Calp.* (2, 44). SYN. Tondĕō, āttondĕō, cædō, dēcīdō, rĕcīdō, rĕsĕcō, āmpŭtō, præcērpō, pūrgō, prēmō. PPH. Falcĕ prēmō. Rāmōs āmpŭtō. Luxurĭēm rāmōrŭm, fōlĭōrŭm cōmpēscō. VERS. Ārbŏrĭbŭs vĕtĕrēs dēcidērĕ falcĭbŭ' rāmos. *Lr.* Vītēs incīdērĕ falcĕ nŏvēllās. *V.* Et rūrĭs ŏpācī Falcĕ prēmēs ūmbrās. Pōsŭĭtquĕ cōmās et brāchĭă fērrō (arbor). *Id.* Incĭpĕ falcĕ nĕmŭs vīvāsquĕ rĕcīdĕrĕ frondēs. *Calp.* Nōn mīhī falx nīmĭās Sātūrnĭa dēpŭtat ūmbrās (*Ov. Nuc.* 63). Inūtīlēsvĕ falcĕ rāmōs āmpŭtāns. *H.* Et vītēm dōctām pōnĕrĕ falcĕ cōmās. *Pp.* Hīc vīrĭdēm dūrā cædĕrĕ falcĕ cōmam. *Tib.* ‖ *Supputer, compter.* Āt pōstquām rĕm cōmpĕdĭt, rătiōnĕm pŭtāt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 15. *Id. Aul.* III, 5, 52. Cf. *Varr. L. L.* 5, 7; *Paul.* ex *Fest.* in *Putus*). Rem ipsām pŭtēmŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 10). SYN. Cōmpŭtō, dēpŭtō, dīnūmĕrō, ēxīgō, nūmĕrō, etc. *Voy.* Numero. ‖ *Estimer.* Tāntīquĕ pŭtāt cōnnŭbĭă nōstrā. *O. Voy.* Æstimo. ‖ *Méditer, rouler dans son esprit.* Mūltāquĕ dūrā sŭō trīstī cūm cōrdĕ pŭtābānt. *V.* Mūltă pŭtāns, sōrtēmquae ānīmō mīsĕrātŭs īnīquām. *Id.* Dum hæc pŭtō. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 4). SYN. Rēpŭtō, cōgĭtō, vōlvō, āgĭtō, etc. ‖ *Penser, croire, s'imaginer.* Silvīs tē, Tyrrhēnē, fĕrās āgĭtārĕ pŭtāstī. *V.* Nĕ vānă pŭtēs hæc fingĕrĕ sōmnūm. Aŭt vĭdĕt aŭt vīdīssĕ pŭtāt. *Id.* Stārĕ pŭtēs: ădĕō prōcēdūnt cōrpŏrā tardē. *O.* Et, pŭtō, pēs illī longĭŏr āltĕr ērāt. *Id.* SYN. Ārbĭtrŏr, ŏpīnŏr, ēxīstīmō, crēdō, jūdĭcō, cēnsĕō, sēntĭō, rĕŏr, suspĭcŏr, cōnjĭcĭō, *qqf.* vĭdĕŏr. PPH. Mihī vidētŭr, fingō. In ānīmŭm, in mēntēm īndūcō. Pērsuāsŭm hăbĕō. Mihī pērsuāsŭm est.

Pūtŏr, ōris. *m. Puanteur. Voy.* Fœtor.

Pūtrēdō, ĭnis. *f. Pourriture, putréfaction.* Scālpēllă tingĭt, dum pūtrēdo ābrādĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 2692). Membră mŏrbis ulcĕrōsă, vīscĕrŭm pūtrēdĭnēs Mando ŭt ăblŭāntŭr. *Id.* (*Cath.* 1250). *Voy.* Putror.

Pūtrĕfăcĭō, ĭs, ĕrē. *Faire pourrir.* Tīgnă, pūtrĕfăcīt āĕr ŏpĕrām fābrī. *Pl.* (*Most.* I, 2, 31). SYN. Cōrrŭmpō. ‖ Pūtrĕfīō, āctŭs sŭm, fĭĕrī. *p. Se pourrir.* Sūnt quī, quŭm clausō pūtrĕfācta est spīna sēpulcrō. *O. Voy.* Putresco.

Pūtrĕfăctŭs, ă, ŭm. *Pourri.* Et pūtrĕfăctās Tīncta rŭbōrĕ gĕnās paŭlātīm pūrpŭră vēstit. *Prud.* (*Apot.* 829). Et vēste, et ōmnī pūtrĕfăctŭs cōrpŏrĕ. *Id.* (*Peri.* 3227. *Heins.* leg. *putefactus*, non sine libris). Et tāmĕn hæc quŭm sīnt quāsī pūtrĕfăctă pĕr īmbrēs. *Lr.* (II, 897). *Voy.* Putris.

Pūtrĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pūtrĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se pourrir.* Hæc tīgna hūmĭdē pūtrēnt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 67. Alii leg. *putent.*). Exsāngŭe est mīhī cŏrpŭs, ătque ānnis pūtrĕt. *Att.* (apud *Non.* 2, 692). Nōn ălĭă quām quā Byzantĭă pūtrŭit ōrcă. *H.* Cui strāgŭlă vēstīs... pūtrēscāt ĭn ārcā. *Id.* Undĕ pūtrēscentĭs rĕdīērūnt membră sēpultī. *Prud.* (*Ench.* 152). SYN. Tābēscō, lĭquēscō, cōrrŭmpŏr, vĭtĭŏr. PPH. Pūtrĭs, pūtrĭdŭs fĭō. VERS. Gēlĭdis quŭm montĭbŭs hūmŏr Lĭquĭtŭr, et zĕphўrō pūtris sē glēbă rĕsōlvīt. *V.* Rūrsŭs ăbundābăt flŭĭdŭs lĭquŏr, ōmnĭăque ĭn sē Ōssă mĭnūtātim mŏrbō cōllāpsă trăhēbăt. Tūrpi dīlāpsă cădăvĕră tābō. Lĭquĕfăctă bŏŭm pĕr vīscĕră. *Id.* Sŭffīxă cădăvĕră trūncīs Lēntă dĭēs sēpĕlīt, pūtrī lĭquēntĭă tābō. *Sil. Voy.* Tabes.

Pūtrĭdŭs, ă, ŭm. *Pourri.* Pūtrĭdă mūltĭvăgīs pŏpŭlātŭs flātĭbŭs ānträ. *Cl.* Trāmās pūtrĭdās. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 37). *Voy. le suiv.*

Pūtrĭs *et* Pūtrĭs, ĕ. *Pourri.* Pūtrĭs ĕt ĭn văcŭā nāvis rĕquīēscĭt ārēnā. *Pp.* (II, 19, 45). Et phthīsis, et vŏmĭcæ pūtrēs. *J.* (13, 95). Fērvēnt ēxāmĭnā pūtrī Dē bŏvē. *O.* Ipsĕ sĭtŭs pūtrīquĕ făcit jām rŏbŏrĕ pāllŏr Āttŏnĭtŏs. *L.* Pūtrī cæpās hālēcē natantēs. *M.* (II, 77). SYN. Pūtrĭdŭs, pūtrēscēns, pūtrĕfăctŭs, cŏrrŭptŭs, lĭquĕfăctŭs, tābĭdŭs, tābescēns, vĭtĭātŭs, cărī sŭs. *Voy.* Putresco. ‖ *Que la secheresse fait tomber en poussière.* Quādrŭpēdāntĕ pūtrēm sonĭtu quătit ūngŭla cāmpŭm. *V.* Quæ tēllūs sit lēnta gĕlu, quæ pūtrĭs ab æstū. *Pp.* (IV, 3, 39). Sōle ĕt pūlvĕrĕ pūtrĭs (tellus). *St.* Pūtrēs cĭnerēs. *Id.* SYN. Pūlvĕrŭlēntŭs. *Voy.* Aridus. ‖ *Au fig.* Māmmæ pūtrēs. *H.* Ătque ānĭmam ĭn tĕgĕtēs pŭtrem ēxspīrārĕ pătērnās. *Pp.* (IV, 5, 67).

Pūtrŏr, ōris. *m. État de putréfaction.* Terrām Īntempēstīvos quŭm pŭtrŏr cēpit ŏb ĭmbrēs. *Lr.* (II, 927. *Ib.* 871). SYN. Pūtrēdō, *qqf.* tābo (*abl.*).

† Pūtŭs, à, ŭm. *arch. Pur, épuré.* ‖ Pūrŭs pūtŭs. *Même sens.* ‖ *Ordint.* Purŭm pūtŭm argēntum. *Argent d'un titre fin.* (Cf. *Varr. L. L.* 5, 7; *Fest.*, et *Gell.* 6, 5, qui *Ennium* laudat.) ‖ *Au fig.* Pūrŭs pūtŭs hīc sўcŏphanta est. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 105. *Ib.* 2, 32. Quod *putus* exponitur *purus*, non ideo credendum fuit priorem produci, ut video; nam *putus* est *putatus*. Quantitatem expresse notaverat *Gell.* l. cit.).

† Pўctă *et* Pўctēs, æ. *m.* (πύκτης). *Athlète.* Vīctōri laŭdēm cuīdām pўctæ ŭt scrībĕrēt. *Ph. Voy.* Athleta.

? Pўĕlŭs, ī. *f.* (πύελος). *Siége de bain.* Pōst ībō lāvātum īn pўĕlŭm. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 62. Sic *Lamb.*, *Salm.* et *Bothe.* Vulgo *pilum*).

Pўgă ou Pūgă, æ. *f. Fesse.* Nē nūmmī pĕrĕānt, aŭt pўgæ, aŭt dēnīquĕ fāmă. *H.* (Adde *Nov.* apud *Non.* 1, 184).

Pўgārgŭs, ī. *m.* (πύγαργος). *Pygargue, oiseau de proie.* ‖ *Espèce de gazelle.* Sūmĭnĕ cūm māgnō lĕpŭs, ătque āpĕr, ĕt pўgārgŭs. *J.* (11, 139).

Pўgmæi, ōrŭm. *m. pl.* (Πυγμαῖοι). *Pygmées, race de nains que la fable plaçait dans l'Inde, l'Éthiopie et la Thrace, et supposait en guerre continuelle avec les grues.* Pўgmæŭs pārvīs cūrrit bēllātŏr ĭn ārmīs. *J.* (13, 168). Sēd rătĭo est, mīxtŭs lōngis Pўgmæŭs ĭn ārmīs (*Anth.* II, p. 464).

‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Pygmée.* Nec quæ Pygmæo sanguĭnĕ gaudĕt, ævĕm. *O.* Crēdĕrĕ mălŭĕrim Pygmææ dămnă cŏhŏrtĭs, Et cōnjŭrātās ĭn sŭă bĕllă grŭĭs. *Rutil.* (1, 291). Quŏs aŭt Pygmææ gĕntēs, aŭt Indĭă cārpĭt. *Lact.* (*Phœn.* 81). ‖ *Au fig.* Brĕvĭŏrquĕ vĭdētŭr Vĭrgĭnĕ pygmæă. *J.* (6, 506).

Pygmălĭōn, ōnis. *m.* (Πυγμαλίων). 1. *Pygmalion, frère de Didon, tua Sichée, son beau-frère, pour s'emparer de ses trésors.* Pygmălĭōn, scĕlĕrĕ ānte ălĭōs immānĭŏr ōmnēs. *V.* Pŏrtāntŭr ăvārī Pygmălĭōnis ŏpĭs. *Id.* ‖ 2. *Statuaire qui devint amoureux d'une statue d'ivoire, ouvrage de ses mains.* Sīt cōnjŭx ŏptō, nōn aŭsŭs ĕbŭrnĕă vīrgō Dĭcĕrĕ Pygmălĭōn. *O.* (Cf. *Met.* X, 243 *sq.*)

Pygmălĭōnĕŭs, ă, ŭm. *De Pygmalion; Tyrien, Carthaginois.* Pygmălĭōnēăm tĕntārem ēxprōmĕrĕ gēntĕm. *Sil.*

Pylădēs, æ. *m.* (Πυλάδης). *Pylade, fils de Strophius, et fidèle ami d'Oreste.* Quŏ Pylădēs ĕx mōrĕ pĭŭs, quŏ Dārdănă gĕssĭt. *St.* Nārrātŭr Pylădēn ĭpsĕ prŏbāssĕ Thŏās. *O.* Ŏppŏsĭtō răbĭdām Pylădē vŏlāssĕ Mĕgærăm. *St* EP. Æmŏnĭdēs, Phŏcæŭs, Thēssalŭs, fĭdŭs, fĭdēlĭs. PPH. Strŏphĭō nātŭs. Fīdŭs Ōrēstæ sŏdālis, ămīcŭs. *Voy.* Orestes, Amicitia. ‖ *Nom d'homme.* Sūbdūctūm prīmæ Pylădēn hæc ărā jŭvēntæ. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 564).

Pylēnē, ēs. *f.* (Πυλήνη). *Ville d'Étolie.* Sēnsĭt scŏpŭlōsa Pylēnē. *St.*

Pylĕūs, ī. *m. Nom de guerrier.* Hippŏthŏŭm Pylĕūmquĕ tĕnēt grĕmĭo ĭnfīmă tēllūs. *Aus.* (*Epit. Her.* 21).

Pylĭŭs, ă, ŭm (Πύλιος). *De Pylos; de Nestor.* Īncūsłōdītæ Pylĭŏs mĕmŏrāntŭr ĭn ægrōs Prōcēssissĕ hŏvēs. *O.* Æquārūnt Pylĭŏs quūm tŭă fātă dĭēs. *Id.* Pylĭă sĕnēctă. *M.* (VIII, 2).

Pylŏs *ou* **Pylŭs**, ī. *f.* (Πύλος). *Pylos, nom de trois villes du Péloponnèse, qui se disputaient l'honneur d'avoir donné le jour à Nestor.* Nou Pylŏs aŭt Ithăcē tāntŏs gĕnŭissĕ fĕrūntŭr. *Tib.* (IV, 1, 21). Nōs Pylŏn, ăntīquī Nēlēĭă Nēstŏrĭs ārva Mĭsĭmŭs. *O.*

Pyră, æ. *f.* (πυρά). *Bûcher.* Cōnstĭtŭĕrĕ pyrās : hūc corpŏră quīsquĕ sŭōrŭm. *V.* Dĕs tŭă sŭccēnsæ mēmbră crĕmāndă pyræ. *O.* SYN. Rōgŭs. *Voy. ce mot.*

Pyrācmōn *ou* **Pyrāgmōn**, ŏnis. *m.* (Πυράκμων). *Un des Cyclopes ouvriers de Vulcain.* Brontēsquĕ, Stĕrōpēsquĕ ĕt nūdŭs mēmbră Pyrācmōn. *V.* Lāpsō mūtāta Pyrācmŏnĕ tēmnēns Fŭlmĭnă. *St. Voy.* Cyclops.

Pyrāmĕŭs, ă, ŭm. *De Pyrame.* ‖ — ārbŏr. *Mûrier.* Ārbŏrĕ Pyrămēă cōrtĕx dērēptă cŏquētŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 552).

Pyrămĭs, ĭdis. *f.* (πυραμίς). *Pyramide.* Sūrgĭt, ĕt ipsa sŭās cōnsŭmit pyrămĭs ŭmbras. *Aus.* (*Mos.* 515). SYN. Obelĭscŭs, conŭs. PHR. Quārum tēgit ă la cā'cŭlŭs ălbēns In cōnŭm cæsus căpĭtă. *Prud.* ‖ *Ordnt. au pl. Pyramides d'Égypte, sépultures royales.* Bārbără pyrămĭdŭm sĭlĕat mīrăcŭla Mēmphis. *M.* (*Spect.* 1, 1). EP. Ægyptĭa, Pharĭă, Mēmphĭtĭcă; ăltă, ārdŭă, cēlsă, æcra, sublīmĭs, sŭpĕrba, nŏbĭlĭs, regĭa. PPH. Pyramidum sæva, moles, tŭmŭli, mīrăculă, ŏpŭs. Pharĭī horrēs. VERB. Qui sibi pyrămidās, qui non cădentia templis Ornāmēnta sŭos ēxstrŭxit cŭlmĭnĕ mānēs. *Cl.* Rēgĭa pyramidūm. Cæsar, mīrăcŭla ride, Jam tăcĕt ĕoŭm bārbărā Mēmphĭs ŏpŭs. *M.* Quūm pŭblĭcārum mānēs sĕrĭēmquĕ pŭdēndām Pyrămĭdēs claŭdānt, ĭndīgnāquĕ mausolēă. *L.* Rēgālĭquĕ sĭtū pyrāmĭdum ăltĭŭs. *H.* Aūdācĭă sæxă Pyrămĭdŭm. *St.* Pyrāmĭdūm sūmptūs ăd sīdĕră dūctī. *Pp.* Pyrămĭs dăsquĕ aūsās vĭcĭnum ăttingĕrĕ cœlum (*Anth.* I, p. 448). *Voy.* Mausoleum.

Pyrămŭs, ī. *m.* (Πύραμος). 1. *Pyrame, jeune babylonien, amant de Thisbé.* Pyrămŭs ĕt Thĭsbē, jŭvĕnŭm pŭlchērrĭmŭs ăltĕr. *O.* (*Met.* IV, 55 *sq.*). ‖ 2. Pyrămŭs *et* Pyrāmŭs. *Rivière de Cilicie.* Ūndĭsŏnīs lātē quūm Pyrămŭs ōlīm. *L. Voy.* Pinarus.

Pyrēnæŭs, *qqf.* Pyrēnæŭs mōns, *et m. absolt.* (Πυρηναῖος). *Les Pyrénées, montagnes entre la France et l'Espagne.* Ēt Pyrēnæī frondōsă cæcūmĭnă mōntĭs. *Sil.* Bīmārīs jŭgă nĭngŭldă Pyrēnæī. *Aus.* (*Epist.* 24, 69). Ădditŭr ĭmpĕrĭīs Hispānĭa; Pyrēnæŭm Trānsīlĭt. *J.* (10, 151). SYN. Pyrēnē. *Voy.* Mons. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Des Pyrénées.* Teūtŏnĭcūs vŏmĕr Pyrēnæĭquĕ jŭvēncī. *Cl.* Jamquĕ Pyrēnææ, quās nūnquām sōlvĕrĕ Titān Ēvălŭīt. Ĭnæxĕrĕ nīvēs. *L.* Sēptĭm dĭērūm; pōst Pyrēnæŭm jŭgŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 565). Ĭndĕ Pyrēnæās pĕr nūbēs trānsīlĭt ălpēs. *Fort.* (VI, 7, 169).

Pyrēnæĭcŭs, ă, ŭm. *Des Pyrénées.* Quā Pyrēnæĭcīs nĭvĭbŭs dĭrĭmūntŭr Ĭbērī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 6).

Pyrēnē, *qqf.* Pyrēnē, ēs. *f.* (Πυρήνη). *Pyrène fille de Bébryx, ensevelie sous les Pyrénées.* ‖ *Pyrénées.* Pyrēnē cēlsă nĭmbōsī vĕrtĭcĭs ārcē. *Sil.* Ălpis Nūbĭfĕræ pŏpŭlōs, ătque ārĕrĭām Pyrēnēn. *L.* (Sic *Aus. Epist.* 24, 87). Nōn sĭnĕ mē tĭbĭ pārtŭs hŏnōs : Tārbĕllă Pyrēnē Tēstīs. *Tib.* (I, 8, 9). Gāllōrum ēxtrēmōs ĭntĕr cēlsāmquĕ Pyrēnēn. *Aus.* (*Mos.* 441. Sic *Avien. Or. mar.* 559 et 562).

† Pyrēnēŭs, ă, ŭm. *Au lieu de* Pyrenæus. Tĕrrārūm pŏpŭlī Pyrēnæārum. *Prud.* (*Peri.* 1962).

Pyrēneŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Πυρηνεύς). *Pyrénée, roi de Thrace, enferma les Muses dans son palais. Apollon leur donna des ailes pour s'enfuir, et Pyrénée, voulant les poursuivre, tomba du haut d'une tour.* Ĭmpĕtŭs ĭre fŭīt; claŭdit sŭă tĕctă Pyrēneŭs. *O.* (Cf. *Met.* V, 274 *sq.*).

Pyrēnĭs, ĭdis. *f. Des Pyrénées.* Hīc ōlĭm Pyrēnĭdĕ pulsŭs ăb ōrā. *Avien.* (*D. T.* 885).

Pyrēthrŭm, ī. *n.* (πύρεθρον). *Pyrèthre ou matricaire, plante.* Trītăque ĭn ānnosō flăvă pyrēthră mĕrō. *O.* Pūrgātŭr cĕrĕbrūm mānsă rādĭcĕ pyrēthrī. *Ser. Sam.* (*vs.* 100).

Pyrētŭs, ī. *m. Nom d'un Centaure.* Victōrēm gĕmĭnī Pĕrĭphāntă Pyrētī. *O.* (Forte scribendum *Pyræthus*).

Pyrgēnsis, ĕ. *De Pyrges.* (*Lucil.* apud *Serv.* ad *Æ.* X, 184.)

Pyrgī, ōrŭm. *m. pl.* (Πύργοι). *Ville d'Étrurie, auj. Civita-Vecchia.* Ēt Pyrgī vĕtĕrēs ĭntĕrmpēstāquĕ Graviscæ. *V.* Ălsĭă prælĕgĭtŭr tēllŭs, Pyrgīquĕ rĕcēdunt. *Rutil.* (1, 223).

Pyrgō, ūs. *f.* (Πυργώ). *Nom de femme.* Pyrgō, tot Prīămī nātōrŭm rēgĭă nūtrīx. *V.*

Pyrgŏpŏlĭnicēs, ĭs. *m. Nom de soldat forgé par Plaute.* (*Mil.* I, 1, 156 : πυργος, πολις, νικε.)

Pyrgŭs, ī. *m.* (πύργος). *Petite tour échelonnée par laquelle on faisait tomber les dés.* Ĭn pārte ălvĕŏlī pyrgus vĕlŭt urnă rĕsēdit, Quī vŏmĭt ĭntērnīs tĕssĕrŭlas gradĭbŭs (*Anth.* I, p. 519. *Ib.* II, 605. Nonnulli addunt *Horatii* locum qui in *Phimus*).

Pyrītēs, *et à tort* Pyrītŏs, æ. *m.* (πυρίτης). *Pyrite ou pierre à feu.* Nec non pyrītēs, digĭtos quī strictŭs ădŭrit. *Prisc.* (*Peri.* 987). PHR. Ignĕ lăpis cāndĕns dătŭr ēxsŭltāntĭbŭs undīs. *Ser. Sam.*

Pȳrnŭs, ī. *f. Ville de Carie.* ‖ *m. Nom de guerrier.* Ēt Pȳrnō mēllŏr gĕnĭtōrĕ Blĕnŏr. *V. Fl.*

Pȳrŏïs, ĕntĭs. *m.* (Πυρόεις). 1. *Étoile de Mars.* Ultĭmē circŭĭtū; prŏcŭl ā Pȳrŏëntĕ rĕmōtŭs. *Aus.* (*Idyl.* 8, 24). ‖ 2. *Un des chevaux du soleil.* Īnrĕā vŏlŭcrēs Pȳrŏïs, Ēōŭs ĕt Æthōn. *O.* Ēt fōrmīdāntēm pātrĭōs Pȳrŏëntă dŏlōrēs. *V. Fl.*

Pȳrōpŭs, ī. *m.* (πυρωπός). *Alliage d'or et d'airain.* Clārā mĭcāntĕ aurō, flammāsquĕ ĭmĭtāntĕ pȳrōpō. *O.* Nāmque ălĭās fĭt ūtī clārō sīt rŭbrā pȳrōpō. *Lr.* (II, 803). Pīctă nĕc ĭndūctă fŭlgĕbāt pārmă pȳrōpō. *Pp.* (IV, 10, 21. Et *Manil.* V, 711).

Pȳrrhă, æ, *et* Pȳrrhē, ēs. *f.* (Πύρρα *et* Πύρρη). *Pyrrha, femme de Deucalion.* Deūcălĭōn lăcrĭmīs ĭtă Pȳrrham ăffātŭr ŏbortīs. *O.* Sæcŭlŭm Pȳrrhæ nŏvă mŏnstră quæstæ. *H.* Ēxōsŭs Pȳrrhæ gĕnŭs. *V. Fl.* Ēt vīr ĕt Pȳrrhē, mārĕ quūm vĭdērent. *Sen.* (*Troad.* 1042). *Voy.* Deucalion. ‖ *Nom d'Achille à Scyros.* Ĭndĕ Scȳrĭădŭm dătŭs pārĕntī, Fālsæ nōmĭnă prætŭlissĕ Pȳrrhæ. *Sid.* (*Pan.* 2003).

Pȳrrhæŭs, ă, ŭm (Πυρραῖος). *De Pyrrha.* Prōmēthēāsquĕ mănŭs Pȳrrhæăquĕ sāxă Gignĭs. *St.*

Pȳrrhĭă, æ. *f. Nom de femme.* Ūt vīnōsă glŏmŭs fūrtīvæ Pȳrrhĭæ lānæ. *H.*

Pȳrrhĭās, ădis. *f.* (Πυρρίας). *De Pyrrha, ville de Lesbos.* Nōn mē Pȳrrhĭădēs Mēthȳmnĭădēsquĕ pŭēllæ. *O.*

Pȳrrhĭchă, æ, *et* Pȳrrhĭchē, ēs. *f.* (πυρρίχη). *Danse pyrrhique, danse armée.* Fēmĭnĕăm mārĭbŭs nām cōnfĕrt pȳrrhĭchă clāssĕm, Ēt, vĕlŭt ĭn mōrēm mīlĭtĭs, ārmă mŏvĕt (*Anth.* I, p. 626). VERS. Ārmātī ĭn nūmĕrŭm pŭlsārēnt ærĭbŭs ærā. *Lr.* Nūnc, pĕdĭs ăltĕrnō pĕrcŭssă vĕrbĕrĕ tĕrrā, Ād nūmĕrŭm rĕsōnās gaudēntĕm plaŭdĕrĕ cætrās. *Sil. Voy. le suiv.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. Rĕsōnētquĕ mixtŭs ĭllĕ pēs cĕlĕrrĭmŭs, Bĕnĕ nūncŭpātŭs quōndam ăb ārtĕ pȳrrhĭchă. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 7).

Pȳrrhĭchĭŭs, ă, ŭm (πυρρίχιος). *Pyrrhique, pied composé de deux brèves.* Pȳrrhĭchĭŭs ĭdēm vŏcātŭr, quĭppe ĕt āptŭs pȳrrhĭchæ. *T. Maur.* (*Ped.* 8). Pȳrrhĭchĭŭsvĕ cītŭs fīnēm cōnclūdĕrĕ pŏssĭt. *Rufin.* (*Met. Comic.* p. 2710). SYN. Dĭbrāchȳs. *Voy. le précéd.*

Pȳrrhĭchŭs, ă, ŭm (πυρρίχιος). *Voy.* Pyrrhicha.

Pȳrrhŭs, ī. *m.* (Πύρρος). 1. *Pyrrhus ou Néoptolème, fils d'Achille et de Déidamie, épousa Andromaque, puis Hermione, et périt dans le temple de Delphes, assassiné par Oreste, son rival.* Pȳrrhŭs Āchillĭdēs, ănĭmōsŭs ĭmāgĭnĕ pātrĭs. *O.* SYN. Nēoptŏlĕmŭs, Āchillĭdēs, Æăcĭdēs. PPH. Scȳrĭŭs hērōs, jŭvĕnĭs. ‖ 2. *Pyrrhus, roi d'Épire, fameux par son expédition contre les Romains.* Nōn tŭ, Pȳrrhĕ fĕrōx, nĕc tāntĭs clādĭbŭs aūctŏr Pœnŭs ĕrīt. *L.* Ēt Pȳrrhī ād nōstrōs glorĭă frāctă pĕdēs. *Pp.* (III, 9, 60). SYN. Æăcĭdēs.

Pȳrŭm, Pȳrŭs. *Voy.* Pirum, etc.

Pȳthăgŏrās, æ. *m.* (Πυθαγόρας). *Pythagore, philosophe de Samos, professa le système de l'harmonie des nombres et le dogme de la métempsycose, qu'il avait rapportés de l'Orient. Son école, établie dans la grande Grèce, était une sorte de congrégation où l'on n'était admis qu'après les plus pénibles épreuves.* Pȳthăgŏrān Ănȳtīquĕ rĕūm, dŏctūmquĕ Plătōnă. *H.* Pȳthăgŏra Eūphorbī, rĕpărās quī sēmĭnă rērŭm. *Aus.* (*Epig.* 70). Āt nōn Pȳthăgŏræ mŏnĭtūs ānnīquĕ sīlēntēs. *Cl.* EP. Sāmĭŭs, dīvĭnŭs, grăvĭs, săpĭēns, dŏctŭs. PPH. Sāmĭæ tĕllūrĭs ălūmnŭs. Sāmĭŭs vīr, sĕnēx, sŏphŭs. (Cf. *Ov. Met.* XV, 60 *sq.*; *Hor. Od.* I, 28, 9 *sq.*)

Pȳthăgŏrēŭs, ă, ŭm (Πυθαγόρειος). *De Pythagore.* Quō prōmissă cădānt ĕt sōmnĭă Pȳthăgŏrēă. *H.* Mæŏnĭdēs Quintŭs pāvōnĕ ex Pȳthăgŏrēō. *Pers.* (6, 11). ‖ *m. pl. Les Pythagoriciens.* Pȳthăgŏrēōrŭm pĕrĭīt schŏlă dŏctă sŏphōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 15, 32. Adde *Juv.* 3, 229).

1. Pȳthĭă, æ. *f.* (Πυθία). *La Pythie, prêtresse d'Apollon.* Pȳthĭă, quæ trĭpŏde ex Phœbī laūrōquĕ prōfātŭr. *Lr.* (I, 741). Spārtānō cuīdām rĕspōndĭt Pȳthĭă vātēs. *J.* (13, 199). SYN. Phœbās, Dēlphĭs. PPH. Phœbī | Āpōllĭnĭs săcĕrdōs, ānīsīltă. *Voy.* Delphi.

2. Pȳthĭă, ōrŭm. *n. pl.* (Πύθια). *Les jeux Pythiques, célébrés en l'honneur d'Apollon.* Īnstĭtŭīt săcrōs cĕlĕbrī cērtāmĭnĕ lūdōs, Pȳthĭă dē dōmĭtæ sērpēntĭs nōmĭnĕ dictōs. *O.* Pārnāssŭs Clārĭō săcrāvīt Pȳthĭă Phœbō. *Aus.* (*Ecl. de Loc. Agon.* 2. *Ib. de Auct. Ag.* 5). PPH. Phœbī, Āpōllĭnĭs lūdī, săcră, fēstă.

Pȳthĭās, ădis. *f.* (Πυθιάς). *Nom de servante.* Pȳthĭās ēmūnctō lūcrātă Sīmōnĕ tālēntūm. *H.* (Cf. *Ter. Eun.* passim).

Pȳthĭŭs, ĭi. *m.* (Πύθιος). *Pythien, surnom d'Apollon à Delphes, en mémoire de sa victoire sur le serpent Python.* Dēĭndĕ ĭntĕr mālrēm dĕŭs ĭpsĕ, ĭntĕrquĕ sŏrōrēm, Pȳthĭŭs ĭn lōngā cārmĭnă vēstĕ sŏnāt. *Pp.* (II, 23, 15). Ēt quī tĭbĭ, Pȳthĭĕ, Lādŏn Pænĕ sŏcĕr. *St.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. Nōn trĭpŏdās Dēli, nōn Pȳthĭă cōnsŭlĭt ântrā. *L.* Dūm pĕtĭt ĭntōnsī Pȳthĭă rēgnă dĕī. *Pp.* (III, 11, 54). SYN. Dēlphĭcŭs.

Pȳthō, ūs. *f.* (Πυθώ). *Ville de Phocide, où était l'oracle d'Apollon.* Dēlŏs ŭbī nūnc, Phœbĕ, tŭa ēst? ŭbī Dēlphĭcă Pȳthō? *Tib.* (II, 3, 27). Seū bārbărĭcă quūm lāmpădĕ Pȳthō Ārsĭt. *L. Voy.* Delphi.

Pȳthōn, ōnĭs. *m.* (Πύθων). *Le serpent Python, qu'Apollon perça de ses flèches.* Phœbēō dōmĭtŭs Pȳthon quūm dēcĭdit ārcū. *Cl.* Strāvīmŭs ĭnnūmĕrĭs tumĭdum Pȳthŏnă sāgĭtbis. *O.* Pȳthon ĭn Hȳdra; Bācchŭs ĕt Pērseus dēīs. *Sen.* (*H. Æt.* 94). EP. Deūcălĭōnēŭs, tūmēns, ĭmmānĭs, sævŭs. ‖ *Sa peau recouvrait le trépied de la Pythie.* Sūb stĭmŭlō Pȳthōnĭs āĭt bācchātă pŭēllă. *Arat.* (*A. Ap.* II, 390).

Pȳtĭsmă, ătĭs. *n.* (πύτισμα). *Crachat.* Quī Lăcĕdæmōnĭŭm pȳtĭsmātĕ lūbrĭcāt ōrbĕm. *J.* (11, 173. Alii aliter; sic autem melius). *Voy.* Sputum.

Pȳtĭssō, ās, ārĕ. *n.* (πυτίζω). *Cracher.* Nam ŭt ălĭa ŏmittăm, pȳtĭssāndō mŏdō mihĭ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 48. Alii scrib. *Pitisso*: et sic exhibent *Diom.* 1, 356, et 2, 417; *Prisc.* 1, 552).

†Pȳxăgăthŭs, ī. *m.* (*de πύξ et ἀγαθός*). *Habile au pugilat.* Pȳxăgăthŭs fŭĕrĭt, nūnc ĕrīt Hippŏdămŭs. *M.* (VII, 56. Respicit ad *Hom. Iliad.* III, 237).

Pȳxĭs, ĭdis. *f.* (πυξίς). *Boîte.* Pȳxĭdās ĭnvĕnĭēs, ĕt cēntūm mīllĕ cŏlōrēs. *O.* Ēt jăcĕās cēntūm cōndĭtă pȳxĭdĭbŭs. *M.* (IX, 38. Et *Juv.* 2, 141).

Q

Q. *Lettre de l'alphabet. Voy.* Persevero, Præscribo.

1. Quă. *f. et pl. n. de* Quis. Tū nĕ quă părēntĭs Jūssă tĭmē. *V.*

2. Quā. *abl. f. de* Qui. ‖ *adv. Par où.* Quāque ēst difficĭlĭs, quāque ēst vĭă nūllă, sĕquūntŭr. *V.* Cŏĕānt ĭn fœdĕră dextræ Quā dătŭr. *Id.* ‖ *Comment, par quel moyen.* Quā făcĕre ĭd pōssĭs, nōstrām nūnc ăccĭpĕ mēntĕm. *Lucil.* (apud *Schol. Crug.* ad *Hor. Sat.* I, 4. Quod mutuatus est *Virg. Æ.* I, 685). *Voy.* Quomodo. ‖ Quā... quā. *D'un côté, de l'autre.* Mōrēs vērō răpĕrĕ prōpĕrānt quā săcrūm, quā pŭblĭcŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 37). Quā pĕcŭs, quā pălmĭtĕm, Quā dōnă flăvæ Cĕrĕrĭs ēdūcat sōlŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 501). SYN. Hĭnc... illĭnc.

Quācūmquĕ *ou* Quācūnquĕ. *adv. Par quelque endroit que ce soit.* Sic Tūrnō, quācūnquĕ vĭăm sĕcăt, ăgmĭnă cēdūnt. *V.* Quā sē cūnquĕ fĕrēns mĕdĭō tŭlĭt ăgmĭnĕ vīrgō. *Id.* ‖ *Par quelque moyen que ce soit.* Quācūnquĕ nōvās ĭncĭdĕrĕ lītes. *V.*

Quādāmtĕnŭs *ou* Quādāntĕnŭs. *adv. Jusqu'à une certaine limite.* Ēst quādām prōdīrĕ tĕnŭs, sī nōn dătŭr ūltrā. *H.*

Quādră (*et peut-être* Quădră), æ. *f. Pain ou gâteau sur lequel était figuré une croix, en gén. pain.* Ōrbĕm Fătālis crūstī, pătŭlis nĕc pārcĕrĕ quādris. *V.* Ēt mĭhī dīvĭdŭō fĭndētur mūnĕrĕ quādră. *H.* Quūm mittis tūrdūmvĕ mĭhī quādrāmvĕ plăcēntæ. *M.* (VI, 75). ‖ *En gén. Quart d'une chose, quartier, morceau.* Nĕc quădrā deĕrat căsĕī Thŏlōsātis. *M.* (XII, 32). Sĕctā plūrīmă quădrā dĕ plăcēntā. *Id.* (IX, 92). ‖ *Au fig.* Allēnă vīvĕrĕ quădră. *J.* (5, 2).

Quădrāgēnārĭŭs, ă, ŭm. *Quadragénaire; Eccl. de carême.* In hŏc săcrō jējūnĭō Fūsās quădrāgēnārĭō. *Ambros.* (*Hymn.* 10, 4).

Quădrāgēnī, æ, ă. *pl. Au nombre de quarante.* Bīs quădrāgēnīs ŏccāsŭs dīvēs ĭn āctŭ sōlĭs ērăt. *Manil.* (III, 591). Quī quădrāgēnīs lūstrīs ĭbī vīxĭt, ĕt ūnō. *Victor.* (*Gen.* 3, 275).

Quădrāgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Quarantième.*

Quădrāgintā, *et postérieurement* Quădrāgintă. *indécl. Quarante.* Trīgintă jŭgĕră prātī, Quădrāgĭnta ārvī; cētĕră sūnt mărīă. *Cat.* (115, 1. Adde *Pl. Most.* III, 1, 102). SYN. Quădrāgēnī, æ, ă. PPH. Quātĕr dēnī. Bīs vīcēni. PHR. Quīnīs dēnīs ŏctĭēs lăbēntĭbŭs. *Prud.*

Quădrāns, *qqf.* Quădrāns, tis. *m. Petite monnaie qui valait le quart de l'as; au fig. obole.* Dăt Băiānæ mĭhī quădrāntēs spōrtŭlă cēntŭm. *M.* (I, 60. Sic *Id.* X, 75). Fōrtĕ mĭnŭs lōcŭplēs ūnō quădrāntĕ, pĕrīrĕt. *H.* Nām sī Pĭĕrĭă quădrāns tĭbī nūllŭs ĭn ārcā. *J.* (7, 8). ‖ *Poids de trois onces.* Mittēbās lĭbrām : quădrāntēm, Gārrĭcĕ, mittĭs. *M.* (XI, 109). ‖ *En gén. Le quart.* Quădrāntēmque ēt quīnquĕ dĭēs sĭbī compŭtăt ānnŭs. *Aus.* (*Eclog.* 11, 10). Hōră nōvō crēscĭt pĕr singŭlă sīgnă quădrāntē. *Man.* (III, 284).

Quădrāntāl, ālis. *n. Grand vase à vin, le même que l'amphore.* Hĭnc brōmĭī quădrāntāl, ĕt hĭnc Sīcānă mĕdīmnă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 46. Adde *Pl. Curc.* I, 2, 15. Vid. *Fest.*).

Quădrātē. *adv. Carrément.* Tērnăquĕ bīs sēnīs quădrātē fingĕrĕ sīgnīs. *Man.* (II, 295).

Quădrātŭs, *et qqf.* Quădrātŭs, ă, ŭm. *Carré, de forme carrée.* Dīrŭĭt, ædĭfĭcăt, mūtăt quădrāta rōtūndīs. *H.* Quădrātăsquĕ prŏcūl tūrrēs quūm cērnĭmŭs ūrbis. *Lr.* (IV, 354). Sēd sī quis contēntŭs ērit nŭmĕrāssĕ quădrātă. *Man.* (II, 297). ‖ — ăgmĕn. *Bataillon carré.* Seū sīt ŏpŭs, quădrātum ăcĭēs cōnsistĭt ĭn ăgmĕn. *Tib.* (IV, 1, 101). ‖ *Vers iambique de huit pieds.* Sĕd hīc trĭmĕtrŭs quāndŏ dūplĭcĕm pĕdĕm Ā căpĭtĕ sūmĭt, tūnc quădrātŭs dīcĭtŭr. *T. Maur.* (*Met.* 707).

Quădrĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu en quatre.* Quădrĭfĭdāsquĕ sŭdēs, ĕt ăcūtō rōbŏrĕ vāllōs. *V.* Quūm fingĕrĕt ăltē Quădrĭfĭdă trăbĕ tēlă Jŏvīs. *V. Fl.* ‖ *Au fig.* Incĭpĕ quădrĭfĭdūm Phœbī tōrquērĕ lăbōrĕm. *Cl.*

Quădrĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule par quatre bras.* Prātăquĕ mūltĭcŏlōrā lătēx Quădrĭflŭō cĕlĕr ămnĕ rĭgăt. *Prud.* (*Cath.* 361).

Quădrĭfōrmis, ĕ. *Qui a quatre formes.* Ēt īllă mōlēs quădrĭfōrmis măchĭnæ. *Orient.* (*Orat.* 24, 2).

Quădrīgæ, *qqf.* Quădrīgæ, ārŭm. *f. pl. Char attelé de quatre chevaux.* Ūt quūm cărcĕrĭbŭs sēse ēffūdĕrĕ quădrīgæ. *V.* Rŏsĕīs Aūrōră quădrīgīs. *Id.* Nāvĭbŭs ātquĕ Quădrīgīs pĕtĭmŭs bĕnĕ vīvĕrĕ : quŏd pĕtīs, hīc ēst. *H.* SYN. Quădrĭjŭgēs, quădrĭjŭgī. PPH. Quădrĭjŭgŭs cūrrŭs. Quădrĭjŭgī *ou* quădrĭjŭgēs ĕquī, cūrrŭs. *Voy.* Currus. ‖ *Les quatre chevaux.* Pōtnĭădēs mălis mĕmbra ābsūmpsĕrĕ quădrīgæ. *V.* Nūnquam ēdĕpŏl quădrīgīs ălbīs ĭndĭpiscēt pōstēă. *Pl.* (*As.* II, 2, 15). ‖ † *Au fig.* Irārum ēffūndĕ quădrīgās. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 499). ‖ *qqf. Au sing.* Ămphĭărāēæ nĭl pōssūnt fātă quădrīgæ. *Pp.* (II, 25, 39. *Id.* III, 7, 17). Văpŭlăt āssĭdŭō vēnĕtī quădrīgă flăgēllō. *M.* (VI, 46. Adde *Grat. Cyn.* 228. Nomen singulari carere ait *Gell.* 19, 8, communem certe usum notans).

Quădrĭjŭgēs, ŭm, *et* Quădrĭjŭgī, ōrŭm. *m. pl. Quatre chevaux attelés de front.* Quădrĭjŭgēs ĭn ĕquōs, ădvērsăquĕ pēctŏrā tĕndīt. *V.* (*Æ.* X, 570. Ubi *Serv.*). Quōd sĭmŭl ăc sēnsērĕ, rŭūnt, trĭtŭmquĕ rĕlĭnquūnt Quădrĭjŭgī spătĭŭm. *O.* Stringis quădrĭjŭgōs, ĕt ārtĕ sŭmmă. *Sid.* (*Pan.* 3445). *Voy.* Quadrigæ. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Attelé de quatre chevaux.* Cēntŭm quădrĭjŭgōs ăgĭtăbo ād lĭttŏră cūrrŭs. *V.* Quădrĭjŭgōs æquo cărcĕrĕ mīsĭt ĕquōs. *O.*

Quădrĭlĭbrĭs, ĕ. *Qui pèse quatre livres.* Quădrĭlĭbrem aūlam, ōnūstam aūrō. *Pl.* (*Aul.* V, *vs.* 2).

Quădrimŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* (*Pl. Capt.* V, 3, 4; *Pœn. prol.* 85.)

Quădrimŭus, ă, ŭm. *Qui a quatre ans.* Dēprōmĕ quădrimŭm Săbīnă, Ō Thălĭărchĕ, mĕrūm dĭōtă. *H.* Quădrīmă nīgrī nĕc cŏrōna pŭlĕjī. *M.* (XII, 32).

Quădrīngēnī, æ, ă. *Comme le suiv.*

Quădrīngēntī, æ, ă. *Quatre cents.* Quām nōn sēnsūrō dărē quădrīngēntă căbāllō. *M.* (V, 28). Quīnquĕ tăbĕrnæ Quădrīngēntă pārānt. *J.* (1, 105). Quădrīngēntōs fīllōs hăbĕt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 50).

Quădrīnī, æ, ă. *Quatre.* Nām plūs quæstī făcĕrēm, quām sī quădrīnās hăbĕām mōlās. *Pomp.*

(apud *Non.* 8, 6. Vulgo, *quadrinas si haberem*).

Quădrīpartītŭs *ou* Quădrĭpertītŭs, ă, ŭm. *Partagé en quatre.* Quī quădrĭpartītīs mundī sŭb pārtĭbŭs āmplī. *Fort.* (VI, 4, 5).

Quădrīrēmis, ĭs. *f. A quatre rangs de rames.* Scăphām sĕquācēm quădrīrēmīs măchĭnæ. *P. Nol.* (13, 73). PHR. Quāsquĕ quātĕr sürgēns ēxstrŭctī rēmĭgĭs ōrdŏ Cōmmŏvĕt. *L.*

Quădrĭvĭum, ĭi. *n. Carrefour.* Nōnnĕ lĭbĕt mĕdĭō cērās implĕrĕ căpācĕs Quădrĭvĭō? *J.* (1, 64). Nūnc ĭn quădrĭvĭis ĕt ăngĭpōrtis. *Cat.* (58, 4). *Voy.* Trivium.

Quădrō, *qqf.* Quādrō, ās, ārĕ. *Rendre carré, équarrir.* Tērtĭă sŭccēdānt, ĕt quæ pārs quădrĕt ăcērvŭm. *H.* ‖ *n. Être carré, se rapporter, être en harmonie.* Ārbŏrĭbŭs pŏsĭtis sĕctō vĭa lĭmĭtĕ quădrĕt. *V.* Dīmēnsĭs, quădrēnt ŭt quāttŭŏr ŭndĭquĕ frōntēs. *Prud.* (*Cath.* 895). *Voy.* Convenio.

Quădrŭpēdāns, tis. *Qui a quatre pieds.* Qui ădvĕhūntŭr quădrŭpēdāntī crŭcĭāntī cānthĕrĭō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 34). ‖ *Qui se fait avec quatre pieds, ou de cheval.* Quădrŭpēdāntĕ pŭtrēm sŏnĭtū quātĭt ŭngŭlă cāmpŭm. *V.* (Adde *Sil.* XII, 564). ‖ *Subst. m. Cheval.* Pĕrfrăctāquĕ quădrŭpēdāntŭm Pĕctŏră pĕctŏrĭbŭs rūmpunt. *V.* Nŭpĕr quădrŭpēdāntĕ cōncĭtātō Īrĕs Phōcĭdă Sēstĭāsquĕ bălās. *Sid.* (*Pan.* 3076). *Voy. le suiv.*

Quădrŭm, ī. *n. Carré, figure carrée.* Tĕr trĭgīntă quădrŭm pārtĕs pĕr sĭdĕră rĕddānt. *Man.* (II, 322).

Quădrŭpēs *ou* Quădrŭpĕs, ĕdis. *m. f. Qui a quatre pieds.* Dēnīquĕ vī māgnă quădrŭpēs ēquēs atque ēlĕphāntī. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 5, et *Macr.* 6, 9). SYN. Quădrŭpēdāns. ‖ *En parlant de l'homme marchant comme un quadrupède.* Fitquĕ trĭpēs prōrsŭs quădrŭpēsque, ŭt pārvŭlŭs īnfāns. *Maxim.* (1, 219). Cūra āssĕrvāndŭm vīnctum : ătque audĭn? quădrŭpēdĕm cōnstrĭngĭtŏ. *Ter.* (*And.* V, 2, 24). ‖ *Subst. m. f. Cheval, jument.* Tōllĭt sĕ ārrĕctŭm quădrŭpēs, ĕt călcĭbŭs aūrās vērbĕrăt. *V.* Quădrŭpĕdēs, ēt frēnă jŭgo cōncōrdĭă fĕrrĕ. Nūllă nĕquĕ ămnĕm Lĭbāvĭt quădrŭpēs. *Id. Voy.* Equus. ‖ *Constellation.* Hīc dĕxtrām pōrgēns Quădrŭpēs, quă vāstă tĕnētŭr. *Cic.* (*Arat.* 213). *Voy.* Equus.

Quădrŭplātŏr, ōris. *m. Accusateur qui avait un quart des biens de l'accusé.* Ŭbī quădrŭplātŏr quēmplăm ĭnjēxĭt mănŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 18).

Quădrŭplĕx, ĭcis. *Quadruple, qui est au nombre de quatre.* Prætĕr quădrŭplĭcēs stēllās ĭn frōntĕ lŏcātās. *Cic.* (*Arat.* 93). Quæ mŏdŏ quădrŭplĭcēs ēx sē quum effŭdĕrĭt ūrbēs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 12, 7).

† Quădrŭplĭcātĭō, ōnis. *f. L'action de quadrupler.* Ĭndĕ trĭēns ĭpsĭŭs quădrŭplĭcātĭō bēssis (*Anth.* II, p. 404).

Quădrŭplĭcō, ās, ārĕ. *Quadrupler.* Jŭvĭt, lŏcrĭsquĕ quădrŭplĭcāvĭt rĕm mĕăm. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 4).

Quădrŭplŏr, ārĭs, ārī. *d. Obtenir le quart des biens d'un accusé.* Nĕquĕ quădrŭplārī mĕ vŏlō, nĕquĕ ēnĭm dĕcĕt. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 10). *Voy.* Quadruplator.

Quădrŭplŭs, ă, ŭm. *Quadruple.* Pōst ĭd, ĕgŏ tĭbī mănŭm ĭnjĭclăm quădrŭplī, vĕnĕfĭcă. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 49).

† Quădrŭrbs, ūrbĭs. *f. Réunion de quatre villes.* (*Att.* apud *Fest.*)

Quădrŭs, a, ŭm. *Comme* Quadruus. Nām quădrĭs cōnstăt nōnĭs cōncurrĕrĕ mēnsēs (*Anth.* II, p. 350. Adde *Aus. Mos.* 312, *quadro cono*).

† Quădrŭvĭŭm, ĭi. *n. Comme* Quadrivium. (*Att.* apud *Non.* 2, 583, ex opt. libb.)

Quădrŭus, ă, ŭm. *Carré.* Quădrŭă mūrōrŭm spĕcĭēs; sīc tūrrĭbŭs ăltīs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 12). Errăbām rĭgŭis pĕr quădrŭă cōmpĭta ĭn hōrtīs. *Id.* (*Idyl.* 14, 15). Quă cōrpŏrĕ tōtō Quădrŭă vīs ănĭmæ. *Prud.* (*Psych.* 910). SYN. Quădrātŭs.

Quæ, Quæcūnquĕ, Quælĭbĕt, etc. *Voy.* Qui, Quicunque, etc.

Quærĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Quæro. Ăgēbāt, lāna ăc tēlă vīctŭm quærĭtānS. *Ter.* (*And.* I, 1, 48). Sūm dēfessŭs quærĭtāndō. *Pl.* (*Amp.* IV, 1, 6). Istĭccĭnĕ vōs hăbĭtātis? Quĭd tu ĭd quærĭtās? *Id.* (*Rud.* I, 2, 22).

Quærō, ĭs, sīvī *ou* ĭi, sītŭm (*de l'ancien verbe* Quæso), quærĕrĕ. *Chercher.* Măgnāquĕ Phœbēī quærīt vēstĭgĭă mūrī. *L.* Stāt pĕcŭs, ătque ămnēs quærūnt ārmēntă nātātōs. *St.* Quærēnti dēfŭit ōrbis. *O.* Tūnc ēst quæsītă pĕr ōmnēs Nātă mĭhī tĕrrās. *Id.* Quæsīvit cœlō lūcem, ĭngĕmŭĭtquĕ rĕpertă. *V.* SYN. Ĭnquīrō, pĕrquīrō, rĕquīrō, ēxquīrō, scrūtŏr, pĕrscrūtŏr, vēstĭgō, ĭnvēstĭgō, ĭndăgō, cĭrcūmspĭcĭō, rĭmŏr. PPH. Ōcŭlīs quærō, vēstĭgō. Lūstrāns vēstĭgō. ‖ *Chercher, se procurer, acquérir, obtenir.* Quīdquīd quæsīērāt, vēntrī dōnābat āvārō. *H.* Sānguĭnĕ quærēndī rĕdĭtŭs. *V.* Nĕc mĭnŏr ēst vīrtŭs, quām quærĕrĕ, pārtă tŭērī. *O.* Tū tĭbī laŭdem ĭs quæsītŭm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 74). SYN. Pārō, cōmpārō, ăcquīrō, etc. *Voy.* Acquiro. ‖ — vīctŭm. *Gagner sa vie.* Pōstīllă cœpīt vīctŭm vūlgō quærĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 38. *Id. Eun.* II, 2, 29). ‖ — rĕm, *et absolt. Amasser.* Cōnsĕrvă quærĕ, pārcĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 27. *Id.* V, 5, 15). ‖ *Avec l'infin. Chercher à, vouloir.* Stūltæ dūm tĕ jăctārĕ mărītæ Quærīs. *O.* Vēstis bŏnă quærīt hăbērī. *Id.* Ōpēs Exăggĕrārĕ quærīs ōmnī vĭgīllā. *Ph.* SYN. Cūrō, stŭdĕō, cŭpĭō, vŏlō. ‖ *Demander, s'informer.* Īllĕ nĭhīl, nĕc mĕ quærēntĕm vānă mŏrātŭr. *V.* Sæpe ălĭquōd vĕrbŭm quærō, nōmēnquĕ, lŏcūmquĕ. *O.* Quærītĭs, Ægĭsthŭs quārĕ sĭt factŭs ădūltĕr. *Id.* SYN. Ēxquīrō, rŏgō, ĭntĕrrŏgō, etc. *Voy.* Interrogo. ‖ *Faire une enquête judiciaire, appliquer la question.* *Ter. Ad.* III, 5, 36.)

Quæsītŏr, ōris. *m. Juge criminel.* Quæsītŏr Mīnōs ūrnām mŏvĕt. *V.* Quæsītŏr scĕlĕrum vĕnĭĕt, vīndĭcsquĕ rĕōrum. *Man.* (V, 405). Nōn ūnŭs ăltă sēdĕ quæsītŏr sĕdēns. *Sen.* (*H. Fur.* 731). ‖ † *Qui fait des recherches.* Ūnām (ovem) quūm fortĕ sĕōrsŭm Nēscĭŭs ērrōr hăbĕt, quæsītŏr dēsĕrit ōmnēs. *Juvc.* (III, 413, de pastore).

Quæsītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Quæro. *Cherché.* Quæsītæquĕ nŏcēnt ārtēs. *V.* Mārsīs quæsītæ mōntĭbŭs hērbæ. *Id.* ‖ *Subst. n. Ce qu'on a acquis.* Āspĕr ĕt āttēntŭs quæsītīs. *H.* Ĭn mĕdĭŭm quæsītă rĕpōnunt. *V.* Quæsītĭquĕ tĕnāx. *O.* SYN. Pārtŭm, pārtă. ‖ *Question.* Accĭpĕ quæsītī causām. *O.*

Quæsīvī. *parf. de* Quæso, *servant à* Quæro.

Quæsŏ, ūmŭs. *Verbe défect. Je vous prie, je demande, j'interroge.* Īmo ĭtă făc, vātŭm, quæsŏ, stŭdĭōsĕ nŏvōrŭm. *O.* Ārcadĭī, quæsŏ, mīsĕrescītĕ rēgīs. *V.* Āc tālĭă quæsō. *Id.* Nūnc ĕgŏ tĕ quæso ŭt me ŏpĕra ĕt cōnsīllŏ jŭvēs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 52). Nōn ārdŭă rēgnīs Quæsūmŭs aŭt ĭnhŏnōrā tŭīs. *Sil.* (XVI, 250). Quæsūmŭs, ĭngrātōs, pŏpŭlus, dēpōnĕ tĭmōrēs. *Alcim.* (V, 563). SYN. Ōrō, prĕcŏr, ŏbtēstŏr, rŏgō, etc. *Voy.* Precor. ‖ † Quæsīt, quæ-

sērē, etc. *arch.* Ac prēcē quæsīt Vēntōrūm pāvīdus pnces. *Lr.* (V, 1229). Nāutisquē mārī quæsentibū' vītām. *Enn.* (apud *Fest.*). Quæse, ādvēnīentē mōrbō, nūnc mēdīcūm tibī. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 1, 213). Mīrum ēst me, ūt rēdĕām, te ŏpērē tāntō quæsērē. *Id.* (*Bac.* II, 2, 1).

† Quæstī. *ancien gén. de* Quæstus. Nīl ēst āllūd quæstī fūribūs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 5. *Id. Pœn. prol.* 95; *Ter. Hec.* V, 3, 38; *Pomp., Titin., Turpil. Cæcil.* apud *Non.* 8, 6 et 73. Cf. *Charis.* 1, 10).

Quæstĭō, ōnis. *f. Recherche.* Sēd vīdēsis nea in quæstiŏnĕ sis. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 68. *Id. Capt.* II, 2, 3). *Voy.* Inquisitio. ‖ *Information judiciaire; interrogatoire par la torture, question.* Sērvōs pōllicĭtŭ'st dārĕ Suōs mĭhi ōmnēs quæstiōnī. *Pl.* (*Most.* V, 1, 37), Īgni, ēt grābāto, ēt lāmĭnis Exĕrcētātur quæstiō. *Prud.* (*Peri.* 1446). ‖ † *Question, demande.* Quæstiŏ crēbrā sŏnāt. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 326). ‖ *Question philosophique, problème, difficulté.* Nēc quæstiōnis pŏsītæ caūsam intēlligĭt. *Ph.* Sūmmūm grāmmātĭcum, ŏptĭmūm pŏētām, Ōmnēs sōlvĕrĕ pŏssĕ quæstiōnēs. *Val. Cat.* (apud *Suet. Vit. Gram.* 11). ‖ *Eccl. Parabole.* Dīscĭpŭli rŏgĭtānt, lōlĭī quīd quæstiō vēllĕt. *Juvc.* (III, 2).

Quæstŏr, ōris. *m. Questeur, sorte de trésorier public.* Quæstŏr āvūs, pătĕr ātquĕ mĕūs, pātrŭūsvĕ fŭissĕt. *H.* Quæstŏr āb īdĭlĭō Cĭnȳrææ littŏrĕ Cȳpri. *L.* Nūnc hānc prædam ōmnēm jam ād prætōrēm dēfĕrām. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 152).

† Quæstuis. *ancien gén. de* Quæstus. (*Nov.* apud *Non.* 8, 6.)

Quæstŭōsŭs, ă, ŭm. *Lucratif.* ‖ *Qui se fait payer.* Eām dēs quæ sīt quæstŭōsā. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 190).

Quæstŭră, æ. *f. Questure.*

Quæstŭs, ūs. *m. Profession lucrative, gain, profit.* Nūnc hīc ōccēpīt quæstum hūnc, fīlī grātĭa. *Pl.* (*Capt.* 1, 2, 30). Nŏvīcĭum mĭhi quæstum īnstĭtŭī nōn mălum. *Id.* (*Most.* III, 2, 92). SYN. Lŭcrum. ‖ *Au fig.* Aūtūmnūsquĕ grāvīs, Lĭbĭtīnæ quæstŭs ăcērbæ. *H.* ‖ *En partic. Métier de courtisane.* Prōstăt, ĕt īn quæstū prō mĕrĕtrīcĕ sĕdĕt. *O.* (Adde *Ter. Heaut.* IV, 1, 28; *Pl. Pœn.* V, 3, 2).

Quălĭbĕt. *adv. Par quelque endroit que ce soit.* Ēăt tūtūsquĕ săcĕrquĕ Quălĭbĕt. *Tib.* (I, 2, 27). ‖ *Par tous les moyens.* Quălĭbĕt ēssĕ nōtŭs ŏptās. *Cat.* (40, 6).

Quălis, ĕ. *Quel !* Ō quălīs făcĭēs ēt quălī dīgnă tăbēllă! *J.* (10, 157). Cērnĭtĕ sīm quălis, quī mŏdŏ quălis ĕrām! *O.* SYN. Quis, *qqf.* quāntŭs. ‖ *Quel, que, tel que.* Quălis ĕrām, quŭm prīmam ăcĭēm Prænēstĕ sŭb ĭpsā Strāvī. *V.* Hīc quŏquĕ tālis ĕrīt quălis fortūnă pŏētæ. *O.* SYN. Qui, *qqf.* ăc, ātquĕ. ‖ *Formule de comparaison.* Quălis pŏpŭlĕă mærēns phĭlŏmēlă sŭb ŭmbrā. *V.*

Quăliscūmquĕ *ou* Quăliscunquĕ, ĕcūnquĕ. *Quel qu'il soit.* Quĭbŭs hæc, sūnt quallăcūnquĕ, Ārrīdērĕ vĕlīm. *H.* Ōmnĕ quĭdĕm signŭm sŭb quălicunquĕ fĭgūră. *Man.* (II, 856). Quālīs ēnĭm cūnque ēst. *O.* Hŏc quălĕcūnquĕ, cŭjŭs ălĭquă pārs ĭpsa ēst. *M.* (VII, 25). SYN. Quicūnquĕ, quilĭbĕt.

Quālĭtās, ātis. *f. Qualité.* Cūrāndă mērcis quālĭtās quænām mĭhĭ Cōntingăt. *Prud.* (*Peri.* 2668). Sic sēmpĕr āptă quālĭtātĕ mōrĭbŭs Jūstĭtĭă. *P. Nol.* 13, 448).

Quālĭtĕr. *Comment, de quelle manière.* Quālĭtĕr ō vīvām! quām lārgē, quāmquĕ bĕātē! *M.* (I, 104). *Voy.* Quomodo. ‖ *Comme, de même que.* Quālĭtĕr Āssȳrĭōs rĕnōvānt īncēndĭă nīdōs. *M.* (V, 7). Quālĭtĕr ĭn tnălāmōs fōrmōsă Sēmīrāmis ĭssĕ dīcĭtŭr. *O.* Quālĭtĕr ēx āltă quūm Jūpĭtĕr ārcĕ cŏrŭscāt. *V. Fl.* SYN. Ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī. *Voy.* Ut.

Quālŭm, ī. *n. Comme le suivant.*

Quālŭs, ī. *m. Panier pour passer le vin doux.* Tū spīssō vīmĭnĕ quālŏs, Cōlāquĕ prælōrūm fūmōsīs dērīpĕ tēctīs. *V.* ‖ *En gén. Panier.* Tĭbĭ quālūm Cȳthĕrēæ pŭĕr ālĕs (aufert). *H.* Ĭpsĕ fĕrēns ōllĭtŏr dēdūctōs pōndĕrĕ quālŏs. *Col.* (10, 84). Fĕrrĕ quālīs tĕr quātĕrnīs fĕrcŭlōrūm frāgmĭnă. *Prud.* (*Cath.* 1304). *Voy.* Calathus.

Quām. *conj. Que.* Tām fictī prāvīquĕ tĕnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Ārmă pĕr Ēmāthĭōs plūs quām cīvĭlĭă cāmpōs. *L.* Nī mĕlĭūs dōrmīrĕ pŭtēm quām scrĭbĕrĕ vērsūs. *H.* Nĕ mē sēcŭs hŏnōre hŏnēstēs quam ēgŏ tē. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 50). SYN. Ăc, ātquĕ. ‖ Āntĕ *ou* Prīŭs quām. *Voy.* Antequam, etc. ‖ *Combien !* Quām dīvēs pĕcōrĭs! nīvĕī quām lăctĭs ăbundāns! *V.* Ō quām sæpĕ, cōmās ăllŏ mīrāntĕ, rūbēbĭs! *O.* SYN. Ŭt. ‖ *Aussi... que, autant que (avec ellipse).* Tĭbrĭs ĕă flŭvĭūm, quām lōnga ēst, nŏctĕ tūmēntĕm Lēnītĭ. *V.* Quām făcĭle āccĭpĭtĕr... Cōnsĕquĭtŭr pēnnĭs sūblīmem ĭn nūbĕ cŏlumbam. *Id.* Făc tĭbĭ mē, quām cŭpĭs, ēssĕ brĕvēm. *M.* (X, 1). Ŭbĭ bĭbās, ēdās dē ăllĭēnō, quām vēlĭs, ūsque ăffătĭm. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 31). SYN. Quāntŭm, ŭt. ‖ — pōssŭm. *Autant que je peux.* Ēt, quām quīsquĕ pŏtēst, ălĭquă mălă nōstră lĕvātĕ. *O.* Cōncēde hūc ăb īstō, quām pŏtēst, lōngissŭmē. *Pl.* (*Men.* V, 2, 81). *Voy.* Possum. ‖ *Avec un superl. Le plus possible.* Ŭt ēssĕt ăpŭd tĕ hŏc quām grātissŭmūm. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 127). ‖ *Avec un posit. Beaucoup, fort, très.* Ātque ŏdŏr īnsīnŭātŭr Quām făcĭle īn cērĕbrŭm. *Lr.* (VI, 802). Rējēcīt se īn ēum, flēns, quām fămĭlĭārĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 109). Jūrābāt quŏtĭēs Bācchĭdī quām sānctē. *Id.* (*Hec.* I, 1, 3). Ō quām mōllĭtĕr ōssă quĭēscānt! *V.* Ădmŏdŭm quām sævŭs ēst. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 45). SYN. Vāldē, mūltŭm. ‖ Quām măgis. *poét. pour* Quanto magis. Quām măgis ēffūsæ crūdēscūnt sānguĭnĕ pūgnæ. *V. Voy.* Magis. ‖ Quām prīus. *Comme* Priusquam. *Voy. ce mot.*

† Quāmdĕ. *arch. Comme le précéd.* Măgis ĭntĕr ĭnānēs Quāmdĕ grāvēs ĭntĕr Grāīos. *Lr.* (I, 639. Adde *Enn.* apud *Fest.*).

Quāmdĭū *ou* Quāndĭū. *adv. Aussi long temps que.* Lāssō clīēntī : quāmdĭū sălūtātŏr Cēntŭm mĕrēbŏr plūmbĕŏs dīē tōtō. *M.* (X, 74). *Voy.* Donec. ‖ *Depuis combien de temps ?* Quām dĭu id făctum ēst? *Pl.* (*Capt.* V, 3, 3). ‖ *Combien de temps !* Quāmdĭū mĭhi cŏr rētūnsum ēst ŏppūgnāndō pĕctŏrĕ! *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 7). SYN. Quāmdūdŭm.

Quāmdūdŭm *ou* Quām dūdŭm. *Depuis combien de temps ?* Quām dūdŭm ĭstūc, aŭt ŭbi ăctum ēst? *Pl.* (*Trin.* III, 1, 7).

Quāmlĭbĕt. *adv. Autant qu'on voudra.* Quāmlĭbĕt ĭmmāni prōjĭectū corpŏrĭs ēxstĕt. *Lr.* (III, 1002). Quāmlĭbĕt ĭnfirmās ādjŭvăt īrā mānŭs. *O.*

Quām mūltī, æ, ă. *En aussi grand nombre que.* Quām mūlta ĭn silvis aūtūmni frīgŏrĕ prīmō Lāpsă cădunt fŏlĭă. *H.* Quām mūlti Lĭbўcō vŏlvūntŭr mārmŏrĕ flŭctŭs. *V.* SYN. Quŏt.

Quam ŏb rĕm *ou* Quamŏbrĕm. *adv. Pourquoi.* Mūltæ sūnt caūsæ quamŏbrĕm cŭpĭam ăbdūcĕrĕ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 65. Sic *ib.* 68). Nūnc cŭjŭs jūssū vĕnĭam, ēt quamŏbrĕm vēnĕrim. *Pl.* (*Am.*

prol. 17). SYN. Cūr. ‖ *Pourquoi ?* Quamōbrēm ? Quīā jām nūnquam aūdibis vērbā tōt tām suāvīa. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 97. Et *Ter. And.* I, 5, 14). ‖ *C'est pourquoi. Voy.* Ergo.

Quāmplūrēs *ou* Quām plūrēs, ă. *Bien plus nombreux, très nombreux.* Sēd cūriōsī sūnt hīc quāmplūrēs mālī. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 44). *Voy.* Plures. ‖ Quāmplūrīmī, ē, ă. *Très nombreux.* Mūltōrum mēdīcūs quāmplūrīmā vūlnĕrā pōrtāns. *Fort.* (*V. S. M.* II, 47).

Quāmprīmŭm *ou* Quām prīmŭm. *adv. Au plus tôt.* Invīsām quærēns quāmprīmum ābrumpĕrĕ lūcĕm. *V.* Ūt, quām prīmum pōssīs, rĕdĕās. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 88). *Voy.* Protinus.

Quāmquām. *Voy.* Quanquam.

† Quām'sī. *arch. Comme* Quasi.

Quāmvīs. *conj. Quoique.* Quāmvīs Ēlȳsĭōs mīrētŭr Græcĭă cāmpōs. *V.* Ergo ipsās, quāmvīs ängŭsti tĕrmĭnŭs ævī Excĭpĭăt. *Id.* Īllā sūŭm, quāmvīs rādīcĕ tĕnētŭr, Vĕrtĭtŭr ād sōlĕm. *O.* SYN. Quānquām, ētsī, lĭcĕt, lĭcēbĭt, ŭt, *qqf.* sī. ‖ *Autant que tu voudras.* Deīnde ēstō quāmvīs sævŭs ĕt īndŏmĭtŭs. *Cat.* (102, 2). Mūlta ĕgŏ pōssŭm dōctă dicta ĕt quāmvīs făcundē lŏquī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 99). SYN. Quāntŭmvīs.

Quāndŏ, *et postérieurement* Quāndō. *Quand ?* Quando ĕgŏ nōn tĭmŭī grăvĭōrā pĕrīcŭlă vĕrĭs ? *O.* Ō rūs, quando ĕgŏ tĕ ădspĭcĭăm, quandōque lĭcĕbĭt, etc. *H.* Dīc mĭhī, crās īstūd, Pōstŭmĕ, quandō vĕnīt ? *M.* (V, 58. Sic *Stat. Th.* VII, 86 ; *Sen. H. OEt.* 1769). ‖ *Quand, lorsque.* Āffāta ĕst nūmĭnĕ quandŏ Jām prōpĭorĕ dĕī. *V.* Quando ēsŭrĭŏ, tŭm crĕpānt. *Pl.* (*Men.* V, 5, 28). SYN. Quŭm, ŭbī, ŭt, etc. *Voy.* Quum. ‖ *Puisque.* Quandō paupĕrĭēm missĭs ambăgĭbŭs hŏrrēs. *H.* Quando ĭtă măjōrēs vŏlŭērunt. *Id.* SYN. Quandōquidĕm, quŭm, quŏnĭăm, ŭt. ‖ Sī quandŏ. *Si quelquefois, quand.* Frīgĭdŭs ăgrĭcŏlăm sī quandō cōntĭnĕt ĭmbĕr. *V.* Nunc mĭhī, sī quandō, pŭĕr ĕt Cўthĕrēă, făvētĕ. *Ovid.*

Quāndōcūmquĕ *ou* Quāndōcūnquĕ, *et* Quāndōquĕ. *conj. Toutes les fois que, quand.* Quandōcūnquĕ, prĕcŏr, nōstrō plăcātă pārēntī. *O.* Quandōcunquĕ trăhūnt ĭnvīsă nĕgōtĭă Rōmām. *H.* Cōncĭnēs măjōrĕ pōtă plēctrō Cæsărĕm, quandōquĕ trăhĕt fĕrōcēs (Sicambros). *H.* Ēt, quandōquĕ mĭhī fortūnæ ārrīsĕrĭt hōrā, Nōn sīne hŏnōrĕ tŭŭm pătĭar dĕcŭs. *Petr.* (*Sat.* 133). SYN. Quandō, etc. *Voy.* Quum. ‖ *adv. Quelquefois, quelque jour.* Gārrŭlŭs hunc quandō cōnsŭmĕt cūnquĕ. *H.* Si nōn pĕrĭĕrūnt ōmnĭă mēcŭm, Quandocunquĕ mĭhī pœnās dăbis. *O.* Fœdĭŭs hōc ălĭquĭd quandōque aūdĕbĭs ămĭctŭ. *J.* (2, 82). Nām rĕsīdēs quandōquĕ făcĕs ădŏlĕrĕ lĭcēbĭt. *Prud.* (*Sym.* 1885). SYN. Alĭquandō, ĭntĕrdŭm, ōlĭm. ‖ *qqf.* Quandŏcūnquĕ *et* Quandōquĕ. Āst ĕnĭm Grăĭŭs lŏcāhĭt quandōcūnque hăno ultĭmām. *T. Maur.* (*Syll.* 669). Ūt mĕrĕăr claŭdī quandōquĕ clāvĕ Pĕtrī. *Fort.* (IV, 27, 22).

Quāndōquĭdĕm. *conj. Puisque.* Dīcĭtĕ, quandōquĭdem īn nŭllī cōnsēdĭmŭs hĕrbā. *V.* Quandōquidĕm tōtīs mortālĭbŭs ădsĭmŭlātă. *Lr.* (II, 980). SYN. Quandō, quŭm, ŭt. ‖ *arch.* Quandōquĭdĕm. Hērclĕ quīă æquum pōstŭlābăt illĕ sĕnĕx, quandōquidĕm. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 53. Sic apud Nostrum, Siquidem).

Quānquām. *conj. Quoique.* Āt plŭs Ænēās, quānquām lēnīrĕ dŏlēntĕm sōlāndō cŭpĭt. *V.* Quānquam ănĭmŭs mĕmĭnisse hŏrrĕt. *Id. Voy.* Quamvis. ‖ *Pourtant !* Quānquam ō !.. Sēd sŭpĕrēnt quĭbŭs hōc, Nēptūnĕ, dĕdistī. *V.* Essĕ nŏcēns cœpī... quānquām quōs glorĭă tĕrrĕt ? *Petr.* (*Sat.* 122).

Quāntī. *adv. Combien cher.* Tu īllŭm nūnquam ōstēndīstī quāntī pĕndĕrēs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 103). Quānti sĭbī gaŭdĭă cōnstēnt. *J.* (6, 365).

† Quāntŭlŭs, ă, ŭm. *Combien petit.* Quāntæ ē quāntŭlĭīs jām sūnt factæ ! *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 48. *Id. Truc.* II, 8, 7). *Voy.* Quantulus. ‖ *n. Combien peu.* Sĭtĭt hæc ănŭs. Quāntŭlŭm sĭtĭt ? *Pl.* (*Curc.* I, 2, 14).

Quāntŭspĕr. *adv. Pendant combien de temps ?* Quāntŭspĕr ? Nōn plŭs trĭdŭŭm. *Cæcil.* (apud *Non.* 11, 20. *Pomp. ibid.*).

Quāntō. *adv. D'autant que.* Sēd quānto īllĕ măgīs fōrmās sē vĕrtĕt ĭn ōmnēs, Tāntō, nătĕ, măgīs, etc. *V.* Ēt quāntō măgīs Pūgnāt, sēquācĕs hōc măgīs nōdōs līgāt. *Sen.* (*Hip.* 1086). SYN. Quō, *qqf.* quām. ‖ *Combien !* Āt quāntō mĕlĭōrā mŏnĕt ! *H.* Quāntō fēlĭcĭŏr ! *J.* (15, 312). Āh, mĕā quāntō Sīthŏnĭă măllĕm nūpsĭssĕt vīrgŏ sŭb Ārctō ! *St.* SYN. Ūt.

Quāntŭlŭs, ă, ŭm. *Combien petit.* Sēd măgnī rēfĕrre, ĕă prīmŭm quāntŭlă cōnstēnt. *Lr.* (II, 894). Mōrs sōlă fătĕtŭr Quāntŭlă sīnt hŏmĭnŭm corpŭscŭlă. *J.* (10, 172). ‖ *n. Combien peu.* Quāntŭlum ēnĭm sŭmmæ cūrtābĭt quīsquĕ dĭērum ! *H.* (Et *Juv.* 6, 151).

Quāntŭlŭscūnquĕ, ă, ŭm. *Quelque petit que ce soit.* Pārs ĕgŏ sīm cēnsŭs quāntŭlăcūnquĕ tŭī. *O.* Nām tĕrra ĕst illī quāntŭlăcūnquĕ grăvis. *M.* (XI, 15. Et *Juv.* 13, 183).

Quāntŭm, *adv. Que, autant que.* Ēt, quāntŭm vĕrtĭcĕ ăd aūrās Ætherĭās, tāntŭm rādĭcĕ ĭn Tartărā tĕndĭt. *V.* Ēt quāntum ă sūmmīs, tāntŭm sēcēssit ăb ĭmīs Tērrā. *O.* SYN. Quām. ‖ Quāntŭm pōssŭm, pōtĕst. *Autant que je peux, autant que possible ; souv. le plus vîte possible.* Prōpĕrā jām quāntŭm pōtĕst. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 64). Pōstīdĕă dŏmŭm Mĕ rūrsŭm, quāntŭm pōtĕrŏ, tāntŭm rĕcĭpĭăm. *Id.* (*Aul.* I, 2, 40). *Voy.* Possum. ‖ — aūdĭŏ, sŭspĭcŏr. *A ce que j'entends dire, à ce que je soupçonne.* (*Ter. And.* II, 5, 12 ; *Eun.* I, 2, 62.)

Quāntŭmcūnquĕ. *adv. Voy.* Quantuscunque.

Quāntŭmvīs. *adv. Autant qu'on voudra.* SYN. Quāmtŭmlĭbĕt, quāmvīs. ‖ *Quoique.* Pōst hæc illĕ cătŭs, quāntŭmvīs rŭstĭcŭs. *H.* Eugănĕă quāntŭmvīs mŏllĭŏr ăgna. *J.* (8, 15). *Voy.* Quamvis.

Quāntŭs, ă, ŭm. *Combien grand !* Quāntŭs ĕquīs quāntŭsquĕ vīrīs ĭn pŭlvĕrĕ crāssō Sŭdŏr ! *St.* Quāntās ōstēntānt, ădspĭcĕ, vīrēs ! *V.* Ăpĭbŭs quānta ēxpĕrĭēntĭă pārcĭs, Hīnc cănĕre incipĭam. *Id.* SYN. Quīs, quālīs. PPH. Quām măgnŭs. PHR. In ārmīs Quām măgnum vīrtŭs crīmen cīvīlĭbŭs ēssĕt. *L.* ‖ *Combien long.* Ăcta ĕst pĕr lăcrĭmās nox mĭhī : quāntă fŭīt ! *O.* ‖ *Que* (*après* tantus). Dēnīquĕ tāntŭs ămŏr nōbis, cārissĭmĕ, sēmpĕr Quāntŭs ĭn Æăcĭdĕ, etc. *O.* ‖ *Aussi grand que, tel que* (*avec ellipse*). Quāntŭs Athōs, aūt quantŭs Erўx. *V.* Quāntŭs ăb ŏccāsū vēnĭens plŭvĭālĭbŭs Hœdīs (imber). *Id.* ‖ *n. Combien de.* Heū ! quāntum pōtŭīt tĕrræ pĕlăgīquĕ pārārī ! *L.* Quāntŭm pĕrfĭdĭæ tĕcŭm, scĕlĕrātă, pĕrīssĕt ! *O.* ‖ *Tout ce qu'il y a de.* Ēt quāntum ĕst hŏmĭnŭm vēnŭstĭōrŭm. *Cat.* (3, 2). ‖ In quantŭm. *Autant que.* Pĕdŭm dĭgĭtŏs, ĭn quantum quæquĕ sĕcūta ĕst, Trāxĭt. *O.* In quantŭm sĭtĭs, ătquĕ fāmēs ĕt frīgŏră pŏscunt *J.* (14, 318). ‖ *Au plur. Comme* Quot.

Ăt tĭbĭ cūrārūm mīllĭă quāntă dăbĭt! *Pp.* (1, 5, 10). Ĕt quāntŏs ĕgŏ Dēlĭūm pŏpŏscī (annos). *St.*

Quāntŭscŭnquĕ, tăcŭnquĕ, etc. *Aussi grand que.* Nĕc tŭlĭt ūltrā... dŏlōrĕm Quāntŭmcŭnquĕ sĭbĭ vīrēs trĭbŭĕrĕ vīrĭlēs (*Culex*, 385). ‖ *Quelque grand qu'il soit.* Tē rĕspĭcĭt ĭllŭd Quāntŭmcŭnquĕ bŏnŭm. *Sid.* (*Pan.* 2731). ‖ *n. pris adv. Autant qu'on voudra.* Quāntŭmcŭnquĕ tămĕn præcŏnĭă nŏstrā vălēbŭnt. *O.* ‖ Quāntĭcŭnquĕ. *De quelque prix que ce soit.* Quāntĭcŭnquĕ dŏmŭs. *J.* (7, 184).

SYN. Quāntŭsvĭs, quāntŭscŭnquĕ.

† Quāntŭs quāntŭs, quāntă quāntă, etc. *arch. Comme le précéd.* Tŭ, quāntŭs quāntŭs, nĭl nīsĭ sāpĭentĭa ĕs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 40. *Id. Ph.* V, 7, 10; *Pl. Pœn.* III, 4, 28).

Quāntŭsvĭs, tăvĭs, etc. *Comme* Quantuslibet. Nĕ tŭ hăbĕs sērvūm grăphĭcum ĕt quāntĭvis prĕtĭ. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 29). Ĕt mănŭs ūnă rĕgīt quāntŏvīs ĭmpĕte ēuntĕm. *Lr.* (IV, 904).

Quāprōptĕr. *adv. Pourquoi.* Nōn tŭ scīs, mŭlĭĕr, Hĕcŭbăm quāprōptĕr cănĕm Grāji ĕssĕ prædĭcābānt? *Pl.* (*Men.* V, 1, 14). SYN. Quārĕ, cūr. ‖ *Pourquoi ?* Quāprōptĕr ĭd vōs făctum sŭspĭcāmĭnī? *Pl.* (*Most.* II, 2, 52). ‖ *C'est pourquoi.* Quāprōptĕr sīmŭl ĭntĕr sē rĕtrăhūntŭr, ĕt ĕxtrā. *Lr.* (II, 154). Quāprōptĕr aŭfĕr frīvŏlam ĭnsōlēntĭam. *Ph.* SYN. Quārĕ, ērgŏ, etc.

† Quāquā. *adv. De quelque côté que.* Īs dērĭdĭcŭlŭ'st, quāquă ĭncēdĭt, ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 14. *Id. Epid.* V, 2, 9).

† Quāquām. *adv. De tout côté.* Nĕque ōmnĭnō quāquām dĭvĕrsă mĕārĕ. *Lr.* (I, 427. Alĭī mĭnus bene, *quoquam*). ‖ *De toute manière.* Quāquām nĕgās nŭptăm. *Pomp.* (apud *Char.* 2, 192).

Quāquĕ. *adv. Comme* Quaqua. Nōn ūllō cārĕāt dĭgnō, quāque īvĕrĭt, hăstă. *Man.* (V, 313).

Quārĕ. *adv. Pourquoi.* Nūnc ăccĭpĕ quārĕ Dēsĭpĭānt ōmnēs. *H.* Ăccēndĭs quārĕ cūpĭăm măgĭs ĭllī Prōxĭmŭs ēssĕ. *Id.* Ĕt sī quĭs quærăt quārĕ pūgnārĕ rĕcūsēs. *O. Voy.* Cur. ‖ *Pourquoi ?* Quārĕ aŭsŭs? *Pl.* (*Mil.* V, *vs.* 12). ‖ *C'est pourquoi.* Quārĕ pārtĭcĭpĕm lētī quŏquĕ cōnvĕnĭt ēssĕ. *Lr.* (III, 463). Quārĕ ăgĭte, ō jŭvēnēs. *V.* Quārĕ pĕr dīvŏs ōrātŭs ūtĕrquĕ Pēnātēs. *H.* SYN. Quāprōptĕr, ērgŏ, etc. *Voy.* Ergo.

Quārtānă fĕbrĭs, *et absolt. Fièvre quarte. Voy.* Febris. ‖ † Quārtānŭs cămīnŭs. *Même sens.* Quārtānō gĕnĭtām grăvĭtĕr crŭcĭāntĕ cămīnō. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 20).

Quārtārĭus, ĭi. *m. Le quart du* Sextarius. ‖ *Muletier.* Pōrro hŏmĭnēs nĕquām, mălŭs ŭt quārtārĭŭ', cippōs. *Lucil.* (apud *Fest.*).

† Quārtĕ (die). *Voy.* Diequarte.

Quārtō *et* Quārtŭm. *adv. Pour la quatrième fois.* Tĕr conāta lŏquī, tĕr dēstĭtĭt; aŭsăque quārtō. *O.* Quīntŭ' patĕr quārtŭm fŭit cōnsŭl. *Enn.* (apud *Gell.* 10, 1).

Quārtŭs, ă, ŭm. *Quatrième.* Vēnīmŭs ăd quārtŭm, quo tū cĕlĕbĕrrĭmă mĕnsĕm. *O.* Pĭlūmnŭsque ĭllī quārtŭs pătĕr. *V.* ‖ Quārtă hōră, *et absolt. La quatrième heure.* Ĭndĕ ŭbĭ quārtă sĭtĭm cœlī cōllēgĕrĭt hōra. *V.* ‖ — dĭēs. *Le jour de la fièvre quarte. Voy.* Febris. ‖ Ăd quārtŭm (*s. ent.* lapĭdem, mĭlĭārĭum). *A la quatrième borne, à quatre milles; par ext. Maison de campagne.* Ăd quārtŭm brĕvĕ rŭs ēmīt Ōtăcĭllŭs. *M.* (X, 79). Ăn Pōllĭōnĭs dūlcĕ cŭrrīt ăd quārtŭm? *Id.* (III, 20). ‖ Dĭē quārtō. *Voy.* Diequarte.

Quārtŭsdēcĭmŭs *ou* Quārtŭs dēcĭmŭs, ă, ŭm. *Quatorzième.* Ĕt quārtŏdēcĭmō... Jām pānēm gūstārĕ dĭē. *Victor.* (*Gen.* 3, 1139).

Quāsĭ. *adv. Comme.* Sĕd quāsĭ naŭfrăgĭīs măgnīs mūltīsquĕ cŏōrtīs. *Lr.* (II, 553). Ĕt quāsĭ cūm vērō nūmĭnĕ pōssĕ lŏqui. *O.* Quāsĭ rĕ bĕnĕ gēstā. Sānĕ nōllem hūc ĕxītum. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 13). Nōn prōrsŭs, vērum ĕx trānsvŏrsō cēdĭt, quāsĭ cāncĕr sŏlĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 45). Tāntĭdĕm, quāsĭ fĕlă cānĕs, sĭnĕ dēntĭbŭ' lātrāt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). SYN. Tānquām, ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī, etc. *Voy.* Tanquam. ‖ *Presque.* Quīă quāsĭ ūna ætās ĕrāt. *Pl.* (*Capt. prol.* 20). *Voy.* Fere. ‖ *Environ.* Quāsĭ tālēnta ăd quīndĕcĭm Cŏēgī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 93). ‖ *conj. Comme si.* Ădĭbo, ătque ădsĭmŭlābŏ quāsĭ nūnc ĕxĕăm. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 8). Quāsĭ sĭt sīgnum ĭn pārlĕtĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 42). SYN. Tānquām, vĕlŭt, etc. ‖ † Quāsi. Ĕt dēvĭctă quāsi cōgĕtŭr fĕrrĕ pătĭquĕ. *Lr.* (I, 291. *Id.* V, 728. Sed expresse *Capel.* III, p. 69 : « Item *quasi* corripitur. »)

Quāsĭllŭm, ī. *n., et* Quāsĭllŭs, ī. *m. Panier, corbeille, en partic. où les ouvrières mettaient la laine.* Sī tĭbĭ cūrā tŏga ēst pŏtĭōr, prēssūmquŏ quāsĭllŏ Scōrtŭm. *Tib.* (IV, 10, 3. Adde *Prop.* IV, 7, 37). *Voy.* Calathus.

Quāssābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut ébranler.* Sĕd mūnīmĕn hăbĕt nūllō quāssābĭlĕ fĕrrō. *L.* (VI, 22. Vocem agnoscit *Prisc.* 4, 632).

Quāssāns, tis. *n. Secoué, agité.* Quāssāntī căpĭtĕ ĭncēdĭt. *Pl.* (*As.* II, 3, 23. *Id. Bac.* II, 3, 71; *Cæcil.* apud *Serv.* ad *Virg. G.* 1, 74). Lætum sĭlĭquā quāssāntĕ lēgūmĕn. *V.*

Quāssātŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Quāssātām vēntīs lĭcĕāt sŭbdūcĕrĕ clāssēm. *V.* ‖ *Au fig.* Quāssātă Plācēntĭă bēllō. *Sil.*

Quāssō, ās, ārĕ. *fréq. de* Quatio. *Ébranler, agiter fortement.* Tūm, quāssāns căpŭt, hæc ēffūndĭt pĕctŏrĕ dĭctă. *V.* Quassābăt Ētrŭscām Pīnŭm. *Lil.* Quāssānda ēst īstă Pēlĭas hăstă mănū. *O.* ‖ *qqf. Frapper.* Sēnĭō nĕc nōstrūm cūm cănĕ quāssăt ĕbŭr. *M.* (XIII, 1). ‖ *Au fig.* Pārcĕ tŭăm, cōnjŭx, flĕtū quāssārĕ jŭvēntam. *Inscr.* (apud *Grut.* 607, 4). ‖ *n. Voy.* Quassans.

Quāssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Quatio. Īn cāvă dūcūntŭr quāssæ nāvālĭă pūppēs. *O.* Jāmquĕ rŏgūm quāssāsquĕ făcēs, etc. *Id.* ‖ *Au fig.* Fēssāmquĕ sĕnĭō, nĕc mĭnŭs quāssām mălīs. *Sen.* (*H. fur.* 1308, nempe animam).

† Quāssŭs, ūs. *m. Mouvement.* Nāmque ātĕrrĕctātu ĕt quāssū sævum āmplĭfĭcātĭs dŏlōrĕm. *Pac.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21).

Quatĕnŭs, *arch.* Quatĭnŭs. *conj. Jusqu'au point où.* Quātĕnŭs ĭmă pĕtĭt, vŏlvēns ălĭēna, vĭtēllŭs. *H.* Nōmĕn amīcĭtĭæ sī, quatĕnŭs ēxpēdĭt, hærēt. *Petr.* (*Sat.* 80). ‖ *Puisque.* Jŭbĕās mĭsĕrum ēssĕ, lĭbēntĕr Quātĕnŭs ĭd făcĭt. *H.* Quātĕnŭs ĕt nōn ēst ĭn cārō cōnjŭgĕ fēlix. *O.* Quatĕnŭs hī nōn sūnt, ēstō tŭ, Cæsar, ămīcŭs. *M.* (V, 20). SYN. Quŏnĭām, quāndō, quŭmī.

Quātĕr. *indécl. Quatre fois.* Sūbstĭtĭt, ătque ūtĕro sōnĭtŭm quātĕr ārmă dĕdĕrĕ. *V.* Ŭt tōtō nōn quātĕr ānnō Mēmbrānām pōscās. *H.* Ō quātĕr ĕt quŏtĭēs, etc. *O.*

Quātērdēnī *ou* Quātēr dēnī, æ, a. *Quarante.* Ante quātēr dēnōs nunc sērūs nāscītur annōs. *O.* Sēd quæ sīt longa trecentīs, Lātā quātēr dēnīs. *Victor.* (*Gen.* 2, 308).

Quātērnŭs, ă, ŭm, *et ordint.* Quātērnī, æ, a. *Quatre à quatre, quatre.* Sæpē tribus lectis vidēās cœnārē quātērnōs. *H.* Gēns illī triplex, pŏpŭlī sub gentē quātērni. *V.* ‖ *Quatrième.* Hōs sexagēnōs tribuit, duplicatquē quātērnōs. *Man.* (III, 596). Nec minŭs sæpe ēt quātērnās, porrō quinās pārcītus. *T. Maur.* (*Syll.* 678). Distinguit illīc quās quātērnŭs ōrdō. *Prud.* (*Peri.* 3630). SYN. Quartŭs.

Quātērquīnī *ou* Quātēr quīnī, æ, a. *Vingt.* Vīgintī minis? Ūtrumvīs, vēl quātēr quīnīs minis. *Pl.* (*Ps.* 1, 3, 111). Ipsē quātēr quīnōs vălŭit sŭpĕrēssĕ pĕr annōs. *Fort.* (in *Notit. Mss. Paris.* XII, n. 4, ed. *Guérard*).

Quātĭō, īs, (*sans parf.*), āssŭm, ātĕrĕ. *Agiter, secouer.* Āt vēro ingentēm quatiēns Mezentius hāstam. *V.* Mihī frīgĭdŭs hŏrrŏr Membra quătit. Māgnīs quatiūnt clāngōrĭbŭs ālās. *Id.* Ārdŭa sī tērræ quatiātur mōtĭbus īdē. *O.* Ēt rīsū pŏpŭlum quatit. *H.* SYN. Quassŏ, cōncŭtĭō, mŏvĕō, ăgĭtō, *qqf.* lĭbrō. ‖ *Donner du mouvement, de l'exercice.* Sæpe ētiam cursū quătiūnt (equos). *V.* SYN. Agĭtō, ăgō, impĕllō. ‖ *Pousser, chasser.* Quōd quāsī tēmōne ădjunctam præ sē quatit Arctŏn. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42). Hŏmo quatĭētur cērtē cum dŏnō fŏrās. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 66). *Voy.* Pello. ‖ *Frapper, ébranler.* Quādrŭpēdantē pŭtrēm sŏnĭtū quatit ungŭla campum. *V.* Parcĭus jūnctās quatiūnt fenestrās. *H.* Tympana sī quatiam, planctum mihī tympana rēddunt. *Cl.* SYN. Fĕrĭō, pĕrcŭtĭō, tundō, etc. ‖ *Au fig. Agiter, ébranler, frapper, troubler.* Aut quatit ōppĭdā bellō. *V.* Quatiuntque trŭcēs ōrācŭlā Colchŏs. *V. Fl.* Terrĭfĭcīs quatit ăttŏnĭtās rumōrĭbus ūrbēs. *Sil.* Quatitur formīdĭnē sŏmnŭs. *L.* Ădytīs quatit Mentem sācerdōtum incŏlă Pythĭus. *H.* Nōn civium ārdōr prāvă jubentium Mentē quatit sŏlĭdā. *Id.* SYN. Agĭtō, mŏvĕō, cōmmŏvĕō, cōncŭtĭō, quassŏ, pĕrcellō, turbō. ‖ *Célébrer le culte d'un dieu.* Nōn ego tē, candidē Bassārĕū, Invītum quatiam. *H. Voy.* Moveo.

Quātrīquŭm, ī. *n. Espace de quatre jours.* Pictūra sit, ĕăm vēndat; ni quātriduō. *Pl.* (*As.* IV, 1, 19. *Id. Pers.* I, 1, 38).

Quātŭōr, *et mieux* Quattŭōr. *indécl. Quatre.* Quattŭōr ēximĭōs præstanti corpŏrĕ taurōs. *V.* Quattŭōr autumnōs Plēĭas ōrta făcit. *O.* Quattŭōr hinc rāpĭmur viginti ēt millĭă rhēdis. *H.* PHR. Bis bīnă rĕsurgit ăb īmō. *Man.* ‖ †Quattŭōr. *synér.* Cēdunt tĕr quattuor dē cœlō corpŏră sānctă. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48). Quattŭor quădraginta illī dēbentur minæ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 121). *Voy. le suiv.*

Quattŭōrdĕcim, *et synér.* Quattuordĕcim. *Quatorze.* Gradĭbus prŏpinquis in quattŭōrdĕcim sēdes. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 5). PPH. Bis sĕptēm, sĕptēnī, æ, a. PHR. Quattŭōr ătquĕ dĕum lustris tantum indē rĕmōtis. *Alcim.* Duō pĕr sĕptennĭă tempus. *Prud.*

Quĕ, *conj. Et.* Pĕrquĕ nivēs ălĭŭm, pĕrque hŏrrĭdă sāxă sĕcūta ēst. *V.* Dēsinĕ mēquĕ tŭīs incendĕrĕ tēquĕ quĕrēlis. *Id.* Āquĕ sŭă cæsum mātrĕ quĕruntur Ilyn. *O.* SYN. Ēt, ătquĕ, etc. *Voy.* Et. ‖ *qqf. Ou.* Qualis ŭbi hibernam Lȳcĭam Xanthiquĕ flŭēntă Dēserit. *V.* Saxum ingens vŏlvunt ălĭī, radĭisquĕ rōtārum Dēstrictī pendent. Aut pĕlăgō Dănaum insĭdiās... Præcipitārĕ jŭbent, sŭbjectisque ūrĕrĕ flammis. *Id.* (*Æ.* II, 36, sic legente *Serv.* ad IV, 143. Alii *ve*). *Voy.* Vel.

Quĕis *ou* Quīs. *ancien dat. pl. de* Qui. Ēn quĕis cōnsĕvīmŭs ægrōs! *V.* Quĕis ante ōrā pătrūm... Cōntĭgit ōppĕtĕrĕ. *Id.* SYN. Quĭbŭs.

Quemādmŏdŭm *ou* Quem ād mŏdŭm. *adv. Comme, comment.* Ego omnēm rēm scīŏ quemādmŏdum ēst. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 69). Quemādmŏdum ĕgŏ sŭm, sæpe in spĕcŭlo inspĕxi. *Id.* (*Amp.* I, 1, 286. Prima semper elĭditur, ut in *Quamobrem, Tametsi*). SYN. Quōmŏdŏ. ‖ *Comment ?* Făcĕre ămīcum mē tibī pŏtīs ēst sempĭtĕrnŭm. Quemādmŏdŭm? *Pl.* (*Pers.* I, 1, 36). ‖ *Comme, de même que.* SYN. Ŭt, sīcŭt.

Quĕŏ, quīs, quīvī *ou* ĭī, quĭbŏ, quĭtŭm, *sans infin. pr. Pouvoir.* Tĕpĕfactŭs ārdēt: vix quĕō mōnstrum ēlŏquī. *Sen.* (*H. OEt.* 728). Nāmque ălĭŭd quīd sīt quŏd jam implōrārĕ quĕāmŭs! *V.* Lĭbĕr sŭm, dic ăgĕ: nōn quīs. *H.* Nĕque ĕās ērĭpĕrĕ quĭbăt indĕ. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 8). Nēc crēdĕrĕ quīvī. *V.* Ŭt quīvērŏ, vērsŭ blătĕrābŏ Sōtādēō. *T. Maur.* (*Litt.* 26). Nōn quĭērit cālĭdum sŭpĕrā dē rēddĕrĕ pārtĕ. *Lr.* (VI, 857). Făcĕre ĭā nōn quīssĕ pŭtēntur. *Id.* (V, 1043). Ātque ŭtīnam ēt Thēbas quīssēnt pārtĭrĭĕr ipsās! *Aus.* (*Epig.* 139, 7). Hūjŭs ēnim vōcēm nūnquām cōmprēndĕrĕ quīstĭs. *Juvc.* (II, 679). Ōpēs Ērĭpĕrĕ quīvīt, ăt virtūtem nōn quīvīt. *Att.* (apud *Macr.* 6, 1). Quĭbit prō factīs rēddĕrĕ ōpræ prĕtĭŭm. *Enn.* (apud *Cic. Leg.* 2, 22. Adde *T. Maur. Ped.* 203). Ūtīnām quĭdĕm rēscindĕre hās quīrĕm vīas! *Sen.* (*Phæn.* 226). *Voy.* Possum. ‖ † *arch. Au pass. avec un verbe pass. Même sens.* Dūm vĕnīānt ălĭæ, ăc sŭpplĕrī sūmmă quĕātŭr. *Lr.* (I, 1043). Sī nōn sārcīrī quītŭr. *Cæcil.* (apud *Diom.* 1, 380). Nēc sŭbĭgī quĕāntŭr ūnquām. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 12). Fōrma in tĕnĕbrīs nōscī nōn quīta ēst. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 57). Nĕquĕ vī impĕllī, nĕquĕ prĕcĕ quītus sŭm. *Att.* (apud *Diom.* l. cit.). *Voy.* Cœptus sum.

Quĕrcētŭm, ī. *n. Lieu planté de chênes, chênaie.* Rōrābŭnt quĕrcētă fāvis. *Cl.* Quĕrcētă Gargārī lăbōrant. *H.* SYN. Æscŭlētŭm. PHR. Ānnōsō rōbŏrĕ lūcŭs. *Sil.*

Quĕrcēns, ēns. *m. Nom de guerrier.* Cōntĭnŭō Quĕrcēns ēt pulchĕr Equicŏlŭs ārmis. *V.* (Et *Sil.* X, 151).

Quĕrcŭs, ūs. *f. Chêne.* Cōncussăquĕ fāmem in sīlvis sŏlābĕrĕ quĕrcū. *V.* Cōnsurgunt gĕmĭnæ quĕrcūs, întonsăquĕ cœlō. *O.* Quālis frūgĭfĕrō quĕrcūs sublīmĭs in ægrō. *L.* SYN. Ilex, rōbŭr, æscŭlŭs. EP. Chāŏnĭă, Dōdōnææ; ăĕrĭă, ārdŭă, prōcĕrā, sublīmis, ăltă, īngēns; pătŭlă, ōpăcă, dēnsă, ūmbrōsă, frondōsă; dūrā, nōdōsă, vălĭdă, rigĭdă; ānnōsă, vĕtŭstă, ăntīquă; glandĭfĕră. PPH. Jŏvis ārbŏr. Ārbŏr Chāŏnĭă, Dōdōnææ, Dōdōnĭs, Chāŏnĭs. Ārbŏr Jŏvī ămīcă, sācrā. Quĕrnŭm *ou* ilĭcĕum rōbŭr. Quĕrnŭs stĭpēs. Frondĭbus æscŭlŭs ăltis. Ăntīquō rōbŏrĕ quĕrcūs. ‖ *Divers objets en chêne. Navire.* Ērgīnŭm fātō vŏcat ipsă mŏnēnti Quĕrcūs. *V. Fl. Voy.* Navis. ‖ *Lance.* Impactă lătŭs intĕr ēt ilĭă quĕrcū. *V. Fl. Voy.* Hasta. ‖ *Coupe.* Quĕrcu in crātĕrā cāvātā. *Sil.* ‖ *Couronne de chêne.* Ātque ūmbrātă gĕrunt cīvīlī tempŏră quĕrcū. *V.* (Et *Ov. Fast.* IV, 953; *Juv.* 6, 386). *Voy.* Corona. ‖ *qqf. Gland.* Cōntĭnguntque hŏmĭnēs vĕtĕrĭs fāstidĭă quĕrcus. *J.* (14, 184). *Voy.* Glans.

Quĕrēlă, æ. *f. Plainte.* Aŭfĕr ăbhinc lăcrĭmās, bārde, ēt compēscĕ quĕrēlas. *Lr.* (III, 968). Dēsinĕ mēquĕ tŭīs incendĕrĕ tēquĕ quĕrēlis. *V.* Sistĕ tŭās,

īngrātē, quĕrēlās. *O.* SYN. Quēstŭs, quĕrīmōnĭă, lāmentum, etc. *Voy.* Lamentum, Gemitus. ‖ *Chant ou cri plaintif d'animaux.* Ēt vĕtĕrem īn līmō rānæ cĕcĭnērĕ quĕrēlam. *V.* Ātque ōmnē quĕrēlīs ĭmplērī nēmus (scil. boum.). *Id.* Īmprōbă Cēcrōpĭās ōffendĭt pĭcă quĕrēlās. *M.* (1, 54). Mœstīsquĕ rĕplēt jŭgă nōtă quĕrēlīs (cervus). *O.* ‖ *Sons plaintifs d'un instrument.* Trīstĭsquĕ quĕrĕlās Tĭbĭă quās fundĭt. *Lr.* (IV, 385). ‖ *Chant des nourrices.* Ēt longă sōmnum suādērĕ quĕrēlă. *St.* SYN. Nænĭă. ‖ *Chant ou inscription funèbre.* Ăc nōstrī mĕmōrēm sēpŭlchrō Scălpĕ quĕrēlam. *H.* Donă quĕrēlă fūnĕbrī. *Aus.* (*Par.* 13, 12). SYN. Nænĭă, quĕrĭmōnĭă. ‖ *Plaintes, reproches.* Quĕrēlīs Haūd jūstis ăssŭrgīs. *V.* Īncrĕpăt ēt sævīs Vŭlcānum mœstă quĕrēlīs. *L.* SYN. Quĕrĭmōnĭă, convĭtĭum, cōnvĭtĭă. PPH. Trīstĭă vĕrbă. Quĕrentĭs lĭnguă, vĕrbă. Quĕrens lĭnguă. Quĕrŭlæ vōcēs.

Quĕrens, tis. *Se plaignant.* Audĭbăt jămdūdŭm vĕrbă quĕrentĭs. *O.* Nec plūră quĕrentēm Păssă Vĕnŭs. *V. Voy.* Querulus.

Quĕrĭbundŭs, ă, ŭm. *Plaintif.* Cūrăque, ĭnsĭdĭæque, ātque hinc quĕrĭbundă sĕnectus. *Sil.* Tōtōs lūstrăt quĕrĭbundă pĕnātēs. *V. Fl. Voy.* Querulus.

Quĕrĭmōnĭă, æ. *f. Plainte.* Vērsĭbŭs ĭmpărĭtĕr jūnctīs quĕrĭmōnĭă prīmŭm (inclusa est). *H.* Scūrrārŭm quĕrĭmōnĭām crĕpārĕ. *Sid.* (*Ep.* IX, 11, 41). *Voy.* Querela.

† Quĕrĭmonĭūm, ĭī. *n. Comme* Querimonia. Jūdĭcīs ĭn vūltŭs ĭnōpŭm quĕrĭmōnĭă pāndens. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 401).

† Quĕrĭtŏr, ārĭs, ārī. *d. fréq. de* Queror. Quāre grātāndŭm măgīs ēst tĭbĭ quām quĕrītāndām. *P. Nol.* (10, 147).

Quĕrnŭs, ă, ŭm. *De chêne.* Sēd tămĕn ēt quĕrnās glāndēs tūm strĭngĕrĕ tēmpŭs. *V.* Lūx ădĕrăt, quĕrnō sōlvūnt ă stīpĭtĕ fūnēm. *O.* SYN. Īlĭcĕŭs, īlĭgnĕŭs, īlĭgnŭs, rōbŏrĕŭs.

Quĕrŏr, ĕrĭs, quæstŭs sŭm, quĕrī. *d. Se plaindre, se lamenter.* Ēt tānquām pōssĭt vĕrbă rĕfĕrrĕ, quĕrŏr. *O.* Sæpĕ rhĕă quæsta ēst tōtĭēs fĕcundă, nec ūnquām Mātĕr. *Id.* Sēd quĕrŏr haūd făcĭlēs, jŭvĕnum rārissĭmĕ, quæstŭs. *St.* SYN. Cōnquĕrŏr, lāmentŏr, etc. *Voy.* Lamentor. ‖ *Cesser de se plaindre.* Quĕrēlās, quæstŭs dēsĭnō, sŭppōnō, sīstŏ, mĭttŏ, ōmĭttŏ, pōnō, dēpōnō, sēdō, sēpōnō, fĭnĭō, claūdō, cōmprĭmō. Quæstĭbŭs pārcō. PHR. Dēsĭnĕ mōllĭūm Tāndĕm quĕrēlārūm. *H.* Pārcĕ quĕrī. *V. Fl.* Tūque ĭpsă plānctŭs pōnĕ fūnĕrĕos, prĕcŏr. *Sen.* Clādĭbŭs quæstŭs mĕīs Rĕmōvētĕ. *Id.* ‖ *Déplorer.* Āmīssōs quĕrĭtŭr lĕtŭs. *V.* Sīc tĭbĭ, quām răptām quĕrĕrĭs, sīt fīlĭă sōspēs. *O. Voy.* Defleo. ‖ *Se plaindre de, accuser.* Ībăt ŭt Ōcĕănō quĕrĕrētŭr făctă mărītī. *O.* Nĕque ēnĭm fortūnă quĕrēnda ēst sōlă tĭbĭ. *Id.* Ātque ĭrrītă Dītĭs Dōnă quĕrēns. *Id.* Rēgnă dĕæ ĭmmĭtĭs pārce ĭrrītārĕ quĕrēndō (*ad Liv.* 375). SYN. Īncūsŏ, lăcessŏ, ĭncrĕpŏ, ĭncrĕpĭtŏ. PPH. Mūltă quĕrŏr. Quĕrēlĭs ăssŭrgŏ, ĭncūsŏ, lăcessŏ, ĭmpĕrŏ. *Voy.* Culpo. ‖ *Avec l'infin.* Ātque hŏmĭnŭm quĕrĭtŭr cūrārĕ trĭūmphōs. *V.* Vēlă quĕrŏr rĕdĭtŭ, vĕrbă cārĕrĕ fĭdē. *O.* ‖ *Faire entendre un chant, un cri, un son plaintif.* Sæpĕ quĕrī, ēt lōngās ĭn flĕtŭm dūcĕrĕ vōcēs (bubo). *V.* Possĕ quĕrī tāntŭm raūcō strĭdōrĕ rĕlĭquīt (simĭis). *O.* Flēbĭlĕ nēscĭŏ quĭd quĕrĭtŭr lўrā. *Id.*

Quĕrquĕdŭlă, æ. *f. Sorte d'oiseau aquatique.* Aūt frīgĭdōs ĭmbrēs... Prænĭnnĕrĭnt ăquātĭlēs quĕrquĕdŭlæ nātāntēs. *Varr.* (apud *Non.* 2, 172).

Quĕrquĕră *ou* Quĕrcĕră fĕbrĭs. *f. Fièvre qui donne le frisson.* Quĕrquĕră cōnsĕquĭtŭr fēbrĭs, căpĭtīsquĕ dŏlōrēs. *Lucil.* (apud *Fest.* Adde *Pl. fr.* apud *Prisc.* 6, 719).

Quĕrŭlŭs, ă, ŭm. *Plaintif.* Ēt nūnquām quĕrŭlī caūsă dŏlōrĭs ăbēst. *O.* Nĕc quĕrŭlŭs, tŭrbă quāmvĭs clīdĕrĕr, ēssĕm. *Id.* SYN. Quĕrens, quĕrĭbundŭs, gĕmēbundŭs, *qqf.* flēbĭlis, lăcrĭmōsŭs. ‖ *Qui se plaint toujours, morose.* Dĭfficĭlis, quĕrŭlŭs (senex). *H.* ‖ *Qui fait entendre un chant, un cri, un son plaintif.* Ēt cāntū quĕrŭlæ rŭmpēnt ārbūstă cĭcādæ. *V.* Ēt flĕtŭm quĕrŭlæ rūdēm căpēllæ. *M.* (VII, 31). Ēt strūxīt quĕrŭlās raūcă pĕr ōssă tŭbās. *Pp.* (IV, 3, 20). Quĕrŭlās ĭmpŭlĭt aūră fōrēs. *O.* Quĕrŭlō vērsābăt rōrĕ lăpĭllōs. *Petr.* (*Sat.* 131). SYN. Flēbĭlis, gĕmēbundŭs, *ou* strĭdŭlŭs, ărgŭtŭs, cănōrŭs, lŏquāx, gārrŭlŭs, sŏnāns.

† Quēs. *ancien pl. de* Quis *ou* Qui. Quēs sūnt ĭstī ignōtī? Nēsciŏ quēs ignōbĭlēs. *Pac.* (apud *Char.* 1, 70, et *Prisc.* 13, 960. Adde *Enn.* apud *Varr. L. L.* 6, 3, et Cf. *Fest.*).

† Quēsdām. *ancien pl. de* Quidam. (*Att.* apud *Prisc.* 13, 960.)

Quæstŭs, ă, ŭm. *part. de* Queror. *Qui s'est plaint.* Essĕ dĕōs Erĕbī crūdēlēs quæstŭs, ĭn ăltăm. *O.* Thălămīs mŏdŏ quæstă mŏrārī. *V. Fl.*

Quæstŭs, ūs. *m. Plainte.* Ēt tăcĭtōs mūtō vōlvūnt ĭn pectŏrĕ quæstūs. *L.* Ēt cœlūm quæstĭbŭs ĭmplĕt. *V. Voy.* Querela. ‖ *Reproches.* Quæstūque Jŏvēm tĕstātŭr ăcĕrbō. *V. Fl. Voy.* Convitium. ‖ *Cris plaintifs d'animaux.* Ēt mœstīs lātē lŏcă quæstĭbŭs ĭmplĕt (philomela). *V.*

1. Quī, quæ, quŏd. *Qui, lequel.* Ārmă vĭrūmquĕ cănō, Trōjæ quī prīmŭs ăb ōrīs. *V.* Āst ĕgŏ, quæ dīvum ĭncēdō rēgīnă. Prīmă quŏd ăd Trōjām prō cārīs gēssĕrăt Ārgīs (belli). Grāndĭă sæpĕ quĭbŭs māndāvīmŭs hŏrdĕă sŭlcīs. *Id.* ‖ *Au dat. Voy.* Cui. ‖ Ex quō (*s. ent.* tempore). *Depuis que.* Ex quō sūffrăgĭă nūllī Vēndĭmŭs. *J.* (10, 77). ‖ *Celui qui* (*avec ellipse de l'antécédent*). Quī prĕlĭūm mĕrĭtī ăb ĭmprōbĭs dēsidĕrăt. *Ph.* ‖ Quī mĕŭs, mĕă, mĕŭm ēst... *Tel est mon, ou égard à mon...* Ēt tămĕn ĭn cœlō, quæ jām pătĭēntĭă nōstra ēst, Spērnīmŭr. *O.* Quæ tūă nēquĭtĭa ēst. *Id.*

2. Quī, quæ, quĭd. *Comme* Quis. Sēd tămĕn ĭstĕ dĕŭs quī sīt, dă, Tĭtўrĕ, nōbĭs. *V.* Quī căsŭs ăgăt rēs. *Id.* (De quo *Char.* 1, 70). Ō quī tŭārŭm, cōrvĕ, pĕnnārum ēst nĭtŏr! *Ph.* Quī vŏcăt? *Pl.* (*Aul.* II, 6, 1).

3. Qui. *ancien abl. s. de* Qui. Quī Ptĕrĕlă pōtĭtārĕ rĕx sōlĭtŭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 104). Ŭt dĕt quī fĭămŭs lĭbĕrī. *Id.* (*Aul.* II, 4, 31. Cf. *Diom.* 1, 319). *Voy.* Quicum. ‖ *qqf. pl.* Quīn tu ĭn pălūdem ĭs, ĕxsĭccāsque ārūndĭnēs, Quī pērtĕgāmŭs vīllăm, dum sūdum ēst. *Pl.* (*Rud.* 1, 2, 34. *Id. Aul.* III, 5, 26; *Ter. And.* III, 2, 31). ‖ *Ordint. pris adv. Comment?* Quī fĭt, Mæcēnās, ŭt nēmō, quām sĭbĭ sōrtĕm... Cōntēntūs vīvăt? *H.* Quī pŏtĕ? *Pers.* (1, 56). Quī, cĕdŏ? *Ter.* (*And.* I, 1, 124). SYN. Quōmŏdŏ. ‖ *Comment.* Nīmī' dēmīrŏr quī īllæc... Scīăt. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 133). Nĕc quī hŏc mĕ ēvēnīăt, scīŏ. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 6). ‖ *Combien, avec un verbe de prix.* Præco ĭbī ādsīt cūm cŏrōnā, quīquĕ lĭcĕăt, vēnĕăt. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* in *Sub corona. Id. Men.* III, 3, 25; *Pers.* IV, 4, 41). SYN. Quānti. ‖ *conj. Comme* Ut, utinam. Quī īllūm dī ōmnēs pĕrdŭint! *Ter.* (*Ph.* I, 2, 73. Ubi *Donat.*, qui citat *Lucil.*). Quī īstūm dī pĕrdānt! *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 78).

Quīă. *conj. Parcequ.* Nām quīă nēc fātō, mĕ-

rītā nēc mortē pĕrībat. *V.* Vēl quĭă sūm vātēs, vēl quĭă sācrā cănō. *O.* Quĭă tāntī, quāntum hăbēās, sis. *H.* SYN. Quŏnĭăm, quŏd, *qqf.* quŭm; năm, nāmquĕ, ĕnĭm. PHR. Ĕō quŏd ĭllĕcĕbrīs ĕrāt ĕt grātā nŏvĭtātĕ mŏrāndŭs. *H.* ‖ † Quĭă. Sĕd quĭă nōstrō dŏcŭĕre ĭn ævō. *Aus.* (*Prof.* 8, 7. Multi addunt *Phæd.* I, 5). ‖ † Quĭă (*monos.*). Quĭă mūtās ĭtă cŏnjŭngī nātūrā rĕcūsāt. *T. Maur.* (*Syll.* 749. *Ib.* 994. Et passim).

Quĭănăm? *arch. Pourquoi?* Quĭănăm dīctīs nōstrīs sēntentĭă flĕxa ēst? *Enn.* (apud *Fest.* Adde *Pl. Truc.* I, 2, 34). Heū, quĭanăm tāntī cĭnxērūnt æthĕrā nĭmbī? *V.*

Quĭănĕ? *Est-ce à cause?* Quĭăne aūxĭlĭō jŭvāt āntĕ lĕvātōs? *V.* (Adde *Pl. Pers.* V, 2, 69; *St. Th.* X, 592).

Quĭbŏ. *fut. de* Queo.

Quĭcquăm, Quĭcquĭd. *Voy.* Quisquam, Quisquis.

Quĭcūm. *arch. Avec lequel, laquelle.* Fīda ānte ălĭās quæ sōlă Camĭllæ, Quĭcūm pārtĭrī cūrās. *V.* (*Æ.* XI, 822. Sic et leg. *Prisc.* 13, 960. In antiquis plerisque libb. *quacum*, teste *Pier.*). Quĭcūm lūdĕrĕ, quēm sĭnŭ tĕnĕrĕ. *Cat.* (2, 2). Quĭcūm rēs tĭbī, ĕst pĕrēgrīnŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 21). SYN. Cūm quō, cūm quā. *Voy.* Qui 3. ‖ *qqf. pour* Quibuscum. Aūt ānātēs aūt cōturnĭcēs dāntur, quĭcūm lūsĭtent. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 6. *Id. Aul.* III, 5, 28).

Quĭcūmquĕ *ou* Quĭcūnquĕ, quæcūnquĕ, quŏdcūnquĕ. *Quiconque, quelconque.* Ēt quĭcūnquĕ tūās āccōlĭt, Hæmĕ, nĭvēs. *O.* Vōs ănĭmam hānc pōtīŭs quŏcūnque ābsūmĭtĕ lētō. *V.* Quæ mē cūnquĕ vŏcānt tĕrræ. *Id.* Ăllātrās nōmĕn quŏd tĭbĭ cūnquĕ dătum ēst. *M.* (II, 61). SYN. Quĭlĭbĕt, quĭvĭs, quālĭscūnquĕ, quĭsquĭs. ‖ *Au dat. Voy.* Cuicunque.

Quĭcūmvĭs. *pour* Cum quovis. Quĭcūmvĭs dēpūgnŏ mūltō făcĭlĭūs quăm cūm fămē. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 47).

Quĭd. *n. de* Quis.

Quĭdăm, quædăm, quŏddăm *et* quĭddăm. *Un certain, quelqu'un, quelque.* Năm fŭīt Ărgĭlĭcō gĕnĕrātŭs Ălēmŏnĕ quĭdăm. *O.* Ŭt quĭdăm mĕmŏrātŭr Āthēnīs. *H.* Quippe ĕtĭăm fēstīs quædam ēxĕrcērĕ dĭēbŭs. *V.* SYN. Alĭquĭs, nōnnūllŭs, *qqf.* ūnŭs.

Quĭdĕm. *adv. A la vérité, certes.* Īnfĕcūndă quĭdĕm, sĕd lætă ēt fortĭă sūrgūnt. *V.* Cērtă quĭdĕm nōstra ēst (sagitta). *O.* Ēt gĕns īllă quĭdĕm sūmptīs nōn tārdă phărētrīs. *V.* SYN. Ēquĭdĕm, sānĕ, cērtĕ, prŏfēctō. ‖ Nĕ… quidĕm. *Pas même.* Nēc signārĕ quĭdem aūt pārtĭrī lĭmĭtĕ cāmpūm. *V.* SYN. Nĕc. PPH. Nōn ētĭam.

Quĭdnī *ou* Quĭd nī? *adv. Pourquoi non?* Vērsūs tămĕn aūdēt fingĕrĕ : quĭdnī? *H.* Gēllĭūs ēst tĕnŭīs : quĭdnī? cui tām bŏnă mātĕr. *Cat.* (88, 1). Clīnĭa hæc fĭērī vīdēbāt? Quĭdnī? *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 34). SYN. Quīn. PPH. Cūr nōn. ‖ *Avec tmèse.* Quĭd ĕgŏ nī tĕnĕăm? *Pl.* (*Ps.* II, 2, 57. Et *Ter. Ad.* IV, 5, 28).

Quĭdquĭd. *n. de* Quisquis.

† Quĭdūm? *arch.* (*de* Qui *et* dum). *Comment?* Quĭdūm? Nē tĕ ūxōr sĕquātŭr, rĕspĭcĭās ĭdēntĭdĕm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 31. Et *Ter. Eun.* II, 2, 42).

† Quīd. *ancien abl. de* Quies (ei). Sōllĭcĭtō cōrdĕ cōrpŭs nōn pōtĭtŭr nūnc quīĕ. *Afr.* (apud *Prisc.* 6, 703. *Næv. ib.*, suavi *quie*).

Quĭĕrăm. *syncope pour* Quieveram. Cōrpŏră pĕr tĕrrās, sĭlvæque, ēt sævă quĭĕrānt Æquŏră. *V.*

1. Quĭĕrĭm. *fut.* 2 *de* Queo.

2. Quĭĕrĭm. *syncope pour* Quieverim. Quŏd, nĭsĭ quĭĕrīs, Mĕnĕlāe, hāc dĕxtra ŏccĭdēs. *Vet. Poet.* (apud *Sen. Epist.* 80).

Quĭĕrūnt. *sync. pour.* Quieverunt. *Voy.* Quiesco.

Quĭēs, ētis. *f. Repos, cessation.* Ōmnĭbŭs ūnă quĭēs ŏpĕrūm, lăbŏr ōmnĭbŭs ĭdĕm. *V.* Pōstquām prīmă quĭēs ĕpŭlīs. *Id.* Sōmnĕ, quĭēs rērūm. *O.* SYN. Rĕquĭēs, ōtĭūm, ōtĭă, *qqf.* stătĭō. EP. Ălmă, ămīcă, blāndă, grātă, dŭlcĭs, jūcŭndă, plăcĭdă, sēcūră, trānquillă, ōptātă; tăcĭtă; mōllĭs. dēsīdĭōsă. ĭnĕrs, lānguēns, lānguĭdă, sēgnĭs, pĭgră. PPH. Plăcĭdūm, quĭētūm tēmpŭs. *Voy.* Otium. ‖ *Sommeil.* Prōcŭbŭĭt, sērāmquĕ dēdĭt pĕr mēmbrā quĭētēm. *V.* Fēssūm cōrpŭs māndārĕ quĭētī. *Lr.* (IV, 846). *Voy.* Somnus. ‖ *Calme du temps. de la mer.* Sī nōn tāntă quĭēs īrĕt frigŭsquĕ călōrēmque ĭntĕr. *V.* Mīră quĭēs pĕlăgī. *St. Voy.* Mare, Serenum. ‖ *Calme, paix.* Rŭptă quĭēs pŏpŭlīs. *L.* Ăddĕ trĭūmphātōs mŏdō Pæōnās, ăddĕ quĭētī Sūbdĭtă mōntānæ brāchĭă Dălmatĭæ. *O. Voy.* Pax. ‖ *Mort.* Quōd sī fortĕ tĭbī prōpĕrārĭnt fātă quĭētēm. *Pp.* (II, 21, 27). Ōlli dūră quĭēs ŏcŭlōs ēt ferrĕus ūrgĕt Sōmnŭs. *V. Voy.* Mors. ‖ *qqf. Gîte d'un animal.* Nārĭbŭs ĭnvĕnĭūnt ĭntĕctās frūndĕ quĭētēs. *Lr.* (I, 404). ‖ † *ancien adj. Tranquille.* Jāmquĕ ŏcŭs mēntēm fortūna fĕcĕrāt quĭētēm. *Næv.* (apud *Prisc.* 6, 704).

Quĭēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. Se reposer.* Lŏngă quĭēscēndī tēmpŏră fātă dăbūnt. *O.* Nōctĭvăgŭm quī cārpĭt ĭtĕr, nōn aūrĕ quĭēscĭt, Nōn ŏcŭlĭs. *V. Fl.* Nūnquăm hŏdīē quĭēscĕt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 59). SYN. Rĕquĭēscō, ōtĭōr. PPH. Quĭētēm căpĭō, cārpō. Quĭētī indŭlgĕō, văcō, mē dō. Quĭētĕ frŭōr. PHR. Vōbĭs pārtă quĭēc. *V.* ‖ *Dormir.* Quĭēvī ĭn nāvī nōctēm pĕrpētēm. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 100). *Voy.* Dormio. ‖ *Reposer, être mort.* Ō mihĭ tūm quăm mōllĭtĕr ōssă quĭēscānt! *V.* Nūnc plăcĭdă cōmpōstūs pācĕ quĭēscĭt. *Id. Voy.* Jaceo. ‖ *Reposer, être déposé.* Prātō grāvĭa ārmă quĭēscūnt. *V.* ‖ *S'abstenir.* Ĭndōctūsquĕ pĭlæ, dĭscrīvĕ trŏchīvĕ, quĭēscĭt. *H. Voy.* Abstineo. ‖ *Être ou devenir immobile, se calmer, cesser.* Nōn pūgnāvĭt hūmūs, mĭlĭque hŏrrōrĕ quĭēvĭt. *Petr.* (*Sat.* 123). Pōstquām cōllāpsī cĭnĕrēs, ēt flāmmă quĭēvĭt. *V.* Pōstquam ăltă quĭērūnt Æquŏră. *Id.* Quæquĕ quĭēscēbăt, nĕ mōtă rāsæ vĭāt ĭră. *O.* SYN. Cēssō, dēsĭnō, rĕquĭēscō, pŏnō, plăcŏr. PPH. Pācĕm hăbĕō. ‖ *Se taire.* Jāmquĕ quĭēscēbānt vōcēs hŏmĭnūmquĕ dĕūmquĕ. *O.* Tāndēmquĕ quĭēscūnt Dissŏnă pĕrvĭgĭlī plānctŭ jŭgă. *V. Fl. Voy.* Sileo. ‖ *Être tranquille, ne pas s'inquiéter.* Quæso, ĕgŏ dăbŏ : quĭēscĕ. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 64. Adde *Pl. Mil.* III, 3, 52). ‖ † *pass. unip.* Quăm făcĭlĕ pŏtŭĕrāt quĭēscī. *Ter.* (*And.* IV, 2, 8). ‖ † *act. Faire cesser.* Quăm tūās laūdēs pŏpŭlī quĭēscānt. *Sen.* (*H. OEt.* 1586. Quem verbi usum testatur *Serv.* ad *Ecl.* 8, 4).

Quĭēssĕm. *sync. pour* Quievissem. Ŭndĭquĕ mātĕrĭēs quŏnĭăm stīpātă quĭēssĕt. *Lr.* (I, 346). Quŏnĭam ĭn prŏprĭă nōn pĕllĕ quĭēssĕm. *H.*

Quĭētē. *adv. Tranquillement.* SYN. Trānquillē, placĭdē. *Voy.* Tranquille.

Quĭētŭs, ă, ŭm. *Tranquille, paisible.* Tyrrhēnāmvĕ fĭdem aūt gēntēs ăgĭtārĕ quĭētās. *V.* Mōx ăērĕ lāpsă quĭētō. *Id.* Quĭētĭōrĕ nēc fĕrātŭr æquŏrĕ. *H.* SYN. Plăcĭdŭs, trānquillŭs, etc. *Voy.* Tranquillus. ‖ *Calme d'esprit, sans souci.* Scĭlĭcĕt hīc sŭpĕrīs lăbŏr ēst, ĕă cūrā quĭētŏs Sōllĭcĭtăt! *V.* Quĭētŭs ēsto, ĭnquăm. *Ter.* (*Ph.* IV, 5, 1). SYN. Plăcĭdŭs, ōtĭōsŭs, sēcūrŭs. ‖ *qqf.* Quĭētī, ōrŭm.

m. pl. Lēs morts. Sī sēntīrē datūr pōst fātă quiētīs. *Nem.* (*E.* 1, 38). || *Bienveillant.* (*Virg. Æ.* I, 303.)

Quīlĭbĕt, quælĭbĕt, quŏdlĭbĕt *et* quĭdlĭbĕt. *Qui ou quoi que ce soit.* Quīlĭbĕt ăltĕr ăgăt pōrtāntēs lūmĭnă cūrrūs. *O.* Quāmlĭbĕt ăccūsēs. *Id.* Dō nōmĕn quŏdlĭbĕt ĭllī. *H.* Quĭdlĭbĕt audēndī sēmpĕr fŭīt æquă pōtēstās. *Id.* || *Au dat. Voy.* Cuilibet.

Quīn. *adv. Pourquoi ne? que ne?* Quīn pōtĭūs pācem æternăm pactōsque hȳmĕnæōs Exercēmŭs? *V.* Quīn tu ălĭquĭd pōtĭūs (paras)? *Id.* SYN. Quīdnī. PPH. Cūr nōn. || *Allons, eh bien, donc.* Quīn tu ūnō vĕrbō dīc. *Ter.* (*And.* I, 1, 18). Quīn tu audī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 42). SYN. Ăgĕ, ĕrgŏ, ĭgĭtŭr. || *Bien plus, et même.* Quīn ĕtĭăm cœlī rēgiōnem ĭn cōrtĭcĕ sīgnant. *V.* Quīn ăspĕrā Jūnō Cōnsĭlĭa ĭn mĕlĭŏs rĕfĕrĕt. *Id. Voy.* Imo. || *conj. Que ne, après un verbe.* Nēc rēquīēs, quīn aūt pōmĭs exŭbĕrĕt ănnŭs. *V.* Nēc flōs ūllŭs hĭăt prătīs, quīn ĭllĕ dĕcĕntĕr Ĭmpōsĭtŭs frontī lānguĕăt ăntĕ mĕæ. *Pp.* (IV, 2, 45. Et *Ter. Ph.* IV, 4, 16). SYN. *qqf.* Quōmĭnŭs.

Quīnam. *arch. Comme* Quisnam. Quīnăm Tāntălĭdārum ĭntērnĕcĭōnī mŏdŭs sit. *Att.* (apud *Charis.* 1, 70. Et *Pl. Aul.* IV, 9, 17). Sĕd quīnam Eūrўmĕdōn, fŭrŏr ĭstĕ? *Sil.* (I, 645). Quŏd quī cōnfīrmās, quīnăm dīstābĭs ăb ĭllīs? *Prosp.* (*Ing.* I, 143. *Quinam* pro *quonam*). || *Avec tmèse.* Sĕd quī hinc nam ă nōbĭs exĭt? *Pl.* (*Merc.* IV, 2, 8).

Quīnctĭānŭs, Quīnctĭlĭānŭs, Quīnctĭlĭs, etc. *Voy.* Quintianus, etc.

Quīncŭnx, ŭncĭs. *m. Poids de cinq onces.* Sī dē quīncŭncē rĕmōta ēst Ūncĭa. *H.* Jam quīncŭnx tĭbī nūllŭs ĕrīt, sī prīmă rĕvēllăc. *Aus.* (*Eclog.* 1, 23). Sĕptūncēm dēmptō quīncŭncē vŏcārūnt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 51). || *Mesure de capacité.* Quīncŭncēs, ĕt sĕx cўăthōs bēssēmquĕ bĭbāmŭs. *M.* (XI, 56. *Id.* I, 28). || *Intérêt de 5 p.* 100. Quĭd pētĭs ŭt nūmmī, quōs hīc quīncŭncē mŏdēstō Nūtrĭĕrās, pĕrăgānt ăvĭdōs sŭdōrĕ dēŭncēs? *Pers.* (5, 149).

Quīncŭplĕx, ĭcis. *Plié en cinq.* Quīncŭplĭcī cērā quŭm datŭr aūctŭs hŏnōr. *M.* (XIV, 4). || *Divisé en cinq.* Quīncŭplĭcēm sŏcĭās tĭbĭ, Mārtĭĕ Nārbō, Thōlōsām. *Aus.* (*Epist.* 24, 85).

Quīndĕcĭēs. *adv. Quinze fois.* Dīcĕrĕ quīndĕcĭēs pōtĕrām: quĭd pĕrtĭnĕt ăd tē? *M.* (VII, 9). Quīndĕcĭēs, sævus pōtĭtŭr dum frātĕr hăbēnis. *Aus.* (*Temp. Cæs.* 12).

Quīndĕcim. *indécl. Quinze.* Pōst ănnōs mŏdō quīndĕcim rĕvērsō. *M.* (XII, 59). Vērum ăd mīllĭă quīndĕcim, ĕt dūcēntōs. *Cat.* (26, 4). PPH. Tēr quīnquĕ. Quīnquĕ tēr. Tēr quīnī.

Quīndĕcimvīrī, ōrŭm. *m. pl. Quindécemvirs, magistrats préposés à la garde des livres sibyllins.* Quīndĕcim Dĭānă, prĕcēs vīrōrŭm Cūrăt. *H.* Sōlēnnī prĕcĕ quīndĕcim vīrōrŭm. *St.*

Quīndēnī, æ, ă. *Quinze.* Ŭbī ălĭquī quīndēnīs hāstīs cōrpŭs trānsfĭgī sōlēnt. *Pl.* (*Most.* II, 1, 10). || *Au s.* Extĭtĕrāt nūmĕrō quīndēnŭs cāndĭdŭs ĭpsĕ (*Anth.* II, p. 402).

Quīnĕ, quænĕ, quŏdnĕ *et* quĭdnĕ. *Qui?* Quēmnæ ĕgo hĕrī vīdī ăd vōs ăffĕrrī vēspĕrī? *Ter.* (*And.* IV, 4, 29). Quæne ējĕctæ ē mărī sūmŭs ămbæ? *Pl.* (*Rud.* I, 5, 14). Ō sērī studiōrŭm! quīnĕ pūtētĭs Dĭffĭcĭlĕ ēt mīrŭm? *H.*

Quīnētĭăm. *Voy.* Quin.

Quīngēnī *et* Quīngēntī, æ, ă. *Cinq cents.* Bīs quīngēntă dĕdīt. *J.* (6, 137). Hīc quŏquĕ quīngēntos ĭn sē Mēzentĭŭs ārmăt. *V.* Quīngentīs ēmptō drachmis. *H.*

Quīnī, æ, ă. *Cinq.* Quīnās hīc căpĭtī mĕrcēdēs ēxsĕcăt. *H.* Cēdĭt quīnās dē mōrĕ bĭdēntes. *V. Voy.* Quinque.

Quīnquāgēnī, æ, ă. *Cinquante.* Bīs quīnquāgēnīs dŏmŭs ēst tĭbĭ mīllĭbŭs ēmptă. *M.* (XII, 67). Pĕr quīnquāgēnās cōmplĕt sŭă mūnĕră brŭmās. *Man.* (III, 603).

Quīnquāgēsĭēs. *Cinquante fois.* Vīx, crēdō, tōta aūctiōnĕ căpĭēt quīnquāgēsĭēs. *Pl.* (*Men.* V, 9, 109).

Quīnquāgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Cinquantième.* Quīnquāgēsĭmă lĭbă, sĕptĭmāmquĕ. *M.* (X, 24).

Quīnquāgīntă, *et postérieurement* Quīnquāgīntă. *indécl. Cinquante.* Quīnquāginta ĭntŭs fămŭlæ, quĭbŭs ōrdĭnĕ lōngō. *V.* Mūtŭă quōd nōbĭs tēr quīnquāgīntă dēdīstī. *M.* (III, 40).

Quīnquātrĭă, ōrŭm *ou* ŭm. *n. pl., et* Quīnquātrŭs, ŭŭm. *f. Fêtes à Rome en l'honneur de Minerve. Ce sont les mêmes que les Panathénées des Grecs.* Nēc tĕ dēcĭplānt vĕtĕrēs quīnquātrĭă cēræ. *O.* Ēt jām quīnquātrŭs jŭbĕŏr nārrārĕ mĭnōrēs. *Id.* Quīnquātrŭsquĕ dĕæ Pallădĭŏs ēxpĕdĭām. *Aus.* (*Eclog.* 18, 4). Pŭĕr ŭt fēstīs quīnquātrĭbŭs ōlīm. *H.* Tōtīs quīnquātrĭbŭs optăt. *J.* (10, 115). PHR. Pōst, fīūnt sācrā Mĭnĕrvæ, Nōmĭnăquæ ă jūnctīs quīnquĕ dĭēbŭs hăbēnt. *O.* (Cf. *Fast.* III, 809 *sq.*; *Gell.* 2, 24).

Quīnquĕ. *Cinq.* Quīnquĕ tĕnēnt cœlŭm zŏnæ: quārum ūnă cōrŭscō. *V.* Mēnsŭraquĕ rŏbŏrīs ūlnās Quīnquĕ tĕr ĭmplēbăt. *O.* SYN. Quīnī, æ, ă.

Quīnquĕgĕnŭs, ĕrĭs. *m. f. n. Qui est de cinq espèces.* Ēt dūplĭcī dēfēnsă pūtāmĭnĕ quīnquĕgĕnŭs nŭx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 10).

Quīnquĕjŭgŭs, ă, ŭm. *Qui a cinq sommets.* Vērtĭcĕ quīnquĕjŭgō rērŭm sēcrētă gŭbĕrnāns. *Jul. Val.* (1, 18).

Quīnquēnnālĭs, ĕ. *Comme* Quinquennis. Ēt quīnquēnnālī vīncŭlă lăxă fămē. *Sid.* (*Ep.* VII, 17, 6).

Quīnquēnnālĭă, ŭm. *n. pl. Comme* Quinquennium. Quīnquēnnālĭă făscĭbŭs dīcēntŭr. *Sid.* (*Pan.* 24, 15).

Quīnquēnnĭs, ĕ. *De cinq ans, qui a cinq ans.* In Scўthĭă nōbĭs quīnquennĭs ōlўmpĭās ăcta ēst. *O.* Quīnquennēs ōlĕăs ēst, ēt sĭlvēstrĭă cōrnŭ. *H.* SYN. Quinquennālis.

Quīnquēnnĭŭm, ĭī. *n. Espace de cinq ans.* Jāmquĕ fĕrē trăctō dŭŏ pĕr quīnquennĭă bēllō. *O.* Plūs jām sūm lĭbĕră quīnquēnnĭŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 62). SYN. Ōlўmpĭās, lūstrŭm.

Quīnquertĭō, ōnis. *m. Athlète au pancrace.* Quīnquertĭōnēs præcŏd in mēdĭŭm vŏcāt. *Liv. And.* (apud *Fest.*).

Quīnquĕvīrī, ōrŭm. *m. pl. Commission de cinq membres pour des affaires administratives.* Scrība ex quīnquĕvīrō cōrvŭm dēlūdĕt hīantĕm. *H.*

Quīnquiēs. *adv. Cinq fois.* Quām dōlĭs mihĭ quīnquiēs dūcēnă. *M.* (XII, 76).

Quīntă *et* Quīntĭă, æ. *f. Noms de femmes.* Claūdĭă Quīntă gĕnŭs Claūsō rĕfĕrēbăt ăb ăltō. *O.* Quīntĭă fōrmōsa ēst mūltīs. *Cat.* (87, 1).

Quīntĕrĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Īstī Quintĕrĭnŭm dēdĭt sēpŭlchrō (*Anth.* II, p. 68).

Quīntĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ō Quintĭānĕ, lĭbĕrālĭs ēst paŭpĕr. *M.* (V, 18. Adde *Sid. Pan.* 2154).

Quīntĭlĭă, æ. *f. Nom de femme.* Cērtĕ nōn tānto mōrs ĭmmātūră dŏlōrī ēst Quintĭlĭæ. *Cat.* (95, 6. Adde *Prop.* II, 25, 90).

Quīntilliānŭs *ou* **Quīnctilliānŭs**, ī. *m. Quintilien, rhéteur célèbre, né en Espagne, tint école publique à Rome.* Quintilliāně, vāgæ mŏdĕrātōr summæ jŭvēntæ. *M.* (II, 90). Ălter rhētŏrĭcæ Quintilliāně tŏgæ. *Aus.* (*Prof.* 1, 2).

Quīntĭlis *ou* **Quinctĭlis**, ĭs. *m.* (*s. ent.* mensis). *Le mois de juillet, appelé plus tard* Julius. Dēnīque quīntŭs ăb hōc fŭĕrāt quīntĭlis, ĕt ĭndĕ. *O.* Nōmĭně Cæsărĕō quintĭlem Jūlĭŭs aŭgĕt. *Aus.* (*Eclog.* 9, 7). SYN. Jūlĭus.

Quīntĭlĭŭs *ou* Quinctĭlĭŭs, ĭī. *m. Quintilius Varus, poète latin.* Ērgō Quintĭlĭum pērpĕtŭŭs sōpŏr ŭrgĕt ! *H. Voy.* Varus. ‖ *Autres.* Vincĕrĕ Quintĭlĭōs nōn pŏtŭissĕ sŭos. *O.*

Quīntillă, æ. *f. Nom de femme.* Quīntillæ quŏd dōnĕt. *J.* (7, 75).

Quīntĭō, ōnis. *m. Nom d'homme.* Fŭĕrāt cuī Quintĭō nōmĕn. *Inscr.* (apud *Mur.* 3, p. 1433).

Quīntĭus *ou* Quinctĭus, ĭī. *m.* (Κοΐντιος). *Nom d'homme.* Ŭbi ĭstĕ pōst Săbīnŭs, ăntĕ Quintĭō (*Virg. Catal.* 8, 8). Ŏptĭmĕ Quintī. *H.* ‖ *En partic. Cincinnatus.* Sūlcŏquĕ tĕrēns dēntālĭă, Quintī. *Pers.* (1, 53).

Quīntŭs, ă, ŭm. *Cinquième.* Fēlĭcēs ŏpĕrŭm : quīntam fŭgĕ. *V.* Ā Jŏvĕ quīntŭs ĕrĭs. *O.* ‖ *Subst. m.* (Κοΐντος). *Prénom romain.* Quintī prōgĕnĭēs Ārrĭ. *H.* Hæc ănĭmŭs, Quintĕ, pūsillŭs ēmit. *M.* (III, 62). ‖ *En partic. Prénom d'Ennius.* Măōnĭdēs Quintŭs pāvōne ĕx Pȳthăgŏrēō. *Pers.* (6, 11).

Quĭppĕ. *conj. Car.* Quĭppĕ sōlō nātūrā sŭbēst : tămĕn hæc quŏquĕ sī quĭs. *V.* Quĭppĕ vĕtŏr fātĭs. *Id.* SYN. Nām, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *A savoir, vu que.* Nī făcĭāt, mărĭa āc tĕrrās cœlŭmquĕ prŏfūndŭm Quĭppĕ fĕrānt răpĭdī sĕcŭm. *V.* Quĭdăm cōntrā mīsĕrītī Pĕrītūræ quĭppĕ, quămvīs nēmō lædĕrĕt. *Ph.* SYN. Scīlĭcĕt, nēmpĕ, nīmīrŭm, ūtpōtĕ. ‖ Quĭppĕ quī, quæ, etc. *Même sens.* (*Pl. Amp. prol.* 22; II, 2, 113; *Epid.* III, 2, 31.) SYN. Ūtpŏtĕ quī. ‖ † — ĕnĭm, ĕtĕnĭm. *arch. Comme* Quippe. Quĭppe ētĕnĭm mūltō prōclīvĭŭs ĕxŏrĭēntŭr. *Lr.* (II, 792. *Id.* VI, 617, *q. enim*). ‖ ? *Comme* Quidni. Quĭppĕ vĕtŭstă vīrūm nōn ēst sātĭ' bĕllă prŏbārī ? *Enn.* (apud *Fest.* et *Paul.* Sed viris doctis non liquet).

Quĭppĭam. *Voy.* Quispiam.

Quĭppĭnī *ou* Quĭppĕnī ? *adv. Pourquoi non ?* Nĕque hērclĕ vērō. Quĭd ŏpŭ' st vērbĭs ? quippĭnī ? *Pl.* (*Pœn.* 1, 3, 27. *Id. Truc.* II, 4, 60, et passim). SYN. Quidni.

† Quiquăm. *ancien abl. de* Quisquam. Cūm quĭquām vīrō. *Pl.* (*Cist.* 1, 1, 88).

† Quiqui, quæquæ, etc. *arch. Comme* Quisquis. Nĕquĕ pārtĕm tĭbī Ăb ĕō, quĭqui ēst, indĭpiscĕs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 44).

Quĭrĭăcŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Luxor.* in *Anth.* II, p. 591.)

Quĭrĭnālis, ĕ. *Des Sabins, des Romains.* Īpsĕ Quirĭnāli trabĕā cīnctŭquĕ Găbīnō Insignis. *V.* Mundum Quirĭnāli tŏgæ Sērvire, ĕt ārmis cēdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 659). ‖ — mons. *Mont Quirinal, une des collines de Rome.* Īnquĕ Quirĭnāli cōnstĭtŭĕrĕ jŭgō. *O.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ūxŏrem hăbēndām nōn pŭtāt Quĭrĭnālis. *M.* (I, 85).

Quĭrĭnŭlus, ĭī. *m. Nom de guerrier.* Immānĕ Quĭrĭnĭŭs audēns. *Sil.*

Quĭrĭnŭs, ī. *m.* (Κυρῖνος). *Nom de Romulus.* Cānă Fĭdēs, ĕt Vēstă, Rĕmō cūm frātrĕ Quĭrĭnŭs. *V.* Prōximă lŭx văcŭa ēst; ăt tĕrtĭă dictă Quĭrĭnō. *O.* (Cf. *Fast.* II, 475 *sq.*). ‖ — gĕmĭnī. *Romulus et Rémus.* (*Juv.* 11, 105.) ‖ *Surnom de Janus.* Ēt văcŭum dŭĕllĭ Jānŭm Quĭrĭnŭm claŭsĭt. *H.* ‖ *Nom d'Auguste.* Īn fŏrĭbŭs pūgnam ĕx aŭrō sōlĭdōquĕ ĕlĕphāntō Gāngărĭdum făcĭām, victōrīsquĕ ārmă Quĭrĭnī. *V.* (*G.* III, 25. Ubi *Serv.*). ‖ *En gén. Romain.* Ălterā classis ĕrāt tĕnĕrō dōnātă Quĭrĭnō. *Pp.* (IV, 6, 21, de Antonio). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Romulus ; du Quirinal.* Hīc spŏlĭa ēx hŭmĕrīs aŭsŭs spĕrārĕ Quĭrĭnīs. *Pp.* (IV, 10, 11, de Tatio). Lūcŭm pĕtĕ, cōllĕ Quĭrĭnō Quī vīrĕt. *O.*

Quĭrĭs. *f. Lance. Voy.* Curis. ‖ Quĭrĭs, ĭtĭs. *m.*, Quĭrītēs, ŭm *ou* ĭum. *pl. Ancien nom des Romains, en gén. Romain, citoyen, par opposition à soldat.* Ūna ingĕns Āmītĕrnă cōhŏrs, prīsciquĕ Quĭrītēs. *V.* Mĕmŏrātquĕ Quĭrītĭbŭs āctă. *O.* Mīnĭmă dē plēbĕ Quĭrītēm. *Id.* Trādĭtĕ nōstrā vīrīs ignāvī sīgnă Quĭrītēs. *L.* Quīs tē rĕdōnāvīt Quĭrītēm Dis pătrĭis Ītălŏquĕ cœlo ? *H.* Hūnc sī mŏbĭlĭŭm turbă Quĭrītĭŭm. *Id.* Vĕtĕrŭm quæ scītă Quĭrītŭm. *Aus.* (*Prof.* 22, 9). SYN. Romānŭs, *qqf.* civis, privātŭs. ‖ *Au fig.* Ipsæ rēgēm pārvōsquĕ Quĭrītēs Sūffĭcĭūnt (de apibus). *V.*

Quĭrītis. *ancien nomin. du précéd.* Īsrāēlītă cānīt, sīmŭl Ătticŭs, ătquĕ Quĭrītis. *Fort.* (*V. S. M.* III, 498. Quod agnoscit *Prisc.* 4, 633). *Voy.* Samnitis.

† Quĭrĭtō, ās, ārĕ. *n. Crier au secours.* Cōncŭrsās ūtī ārĕnārĭŭs, clārēquĕ quĭrĭtāns. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 78. Cf. *Varr. L. L.* 5, 7).

Quĭrrĭtō, ās, ārĕ. *n. Grogner comme les cochons.* Quĭrrĭtānt vērrēs (*Auct. Phil.* 55).

1. Quis, quæ *et* quă, quŏd *et* quĭd. *Qui ? quel ?* Mē tămĕn ūrīt ămŏr : quis ĕnĭm mŏdŭs ādsĭt ămōrī ? *V.* Nām quŏd cōnsĭlĭum, aŭt quæ jām fortūnă dăbātŭr ? Quæ quĭbŭs ăntĕfĕrām ? *Id.* Quĭd mihī nūnc ănĭmī mīsĕræ fŭīt ? *O.* SYN. Quī, quisnam PPH. Nām quis. Quis hŏmŏ. Quæ rēs. Quĭd rērŭm. PHR. Quīsnam hŏmĭnum ēst quēm tū contentum vĭdĕrīs ūnō ? *J.* ‖ *Qui, entre deux verbes.* Nēsciŏ quis tĕnĕrŏs ŏcŭlŭs mihī fāscĭnāt ăgnŏs. *V.* Tŭŭs, ō rēgĭnă, quĭd ŏptēs, Ēxplōrārĕ lăbŏr. *Id.* Sī quærēt quĭd ăgām. *O.* ‖ Quĭd mūltă (*s. ent.* dicam) ? *Que dirai-je de plus ? bref.* Quĭd mūltă ? vārĭis dissīdēnt sēntentĭis. *Ph.* ‖ Quĭd, quī *ou* quæ *ou* quŏd (*s. ent.* dicam) ? *Que dirai-je de celui qui ? ajoutez, de plus.* Quĭd, quī, nē grăvīdīs prōcūmbăt cŭlmŭs ārīstīs, Lūxŭrĭēm sēgĕtum tĕnĕrā dēpāscĭt ĭn hērbā ? *V.* Quĭd, quæ tē pūrā sōlum sŭb nŏctĕ cănēntem Audĭrĕrām ? *Id.* Quĭd, quŏd nīl ūnquām Pȳlădī dōnāvīt Ōrēstēs ? *M.* (X, 11. Adde *Ov. Met.* VII, 62; *Juv.* 3, 84). Quĭd, quŏd lībellī Stōĭcī ĭntĕr sērĭcōs Jăcērĕ pūlvillos ămant ? *H.* SYN. Quīn, īmŏ, ăddĕ quŏd. ‖ Quĭd mihī cūm. *Qu'ai-je affaire à.* Quĭd mēcum, fŭrŭlōsĕ, tĭbī ? *O.* Quĭd tĭbī cūm spĕcŭlō ? *Id.* ‖ Quĭd ăd rĕm, ăd mē ? *Qu'importe, que m'importe ?* Cūpĭāt mĕtŭātnĕ, quĭd ăd rĕm ? *H.* ‖ *n. pris adv. Pourquoi ?* Dăphnĭ, quĭd ăntīquōs āstrōrūm suspĭcĭs ōrtŭs ? *V.* Quĭd tămĕn hūc vēnĭās, etc. *O.* Quĭd lătĕt ? *H.* SYN. Cūr. ‖ *Quelqu'un, quelque chose, ordint. après les mots* Si, nē, num, etc. Sī quă tĭbī Cōrȳdōnĭs hăbĕt tĕ cūră, vēnītō. *V.* Dīc ăgĕ, sī quĭd hăbēs. *Id.* Nēvĕ quĭs invītām cogĕrĕt ēssĕ sŭām. *Pp.* (I, 3, 30). Seū quĭs Ōlȳmpĭăcæ mīrātŭs præmĭă pālmæ. *V.* Heŭs Sīmōni ădēssĕ mĕ, quis nuntiātĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 37). *Voy.* Numquis. ‖ *qqf. Comme* Qualis. Quis vĭdĕōr ? Mīsĕr æquĕ, etc. *Ter.* (*And.*

IV, 2, 19). Sēd quīd vīdētŭr Hŏc tĭbī mănclplŭm? *Id.* (*Eun.* II, 2, 42). ‖ *Comme* Quisque. Cōgĭtŭquĕ fătĕrī Quæ quis ăpŭd sūpĕrōs... Dīstŭlĭt ĭn sĕrām cŏmmissă plăcŭlă mōrtĕm. *V.* (*Æ.* VI, 568. Sic græce τίς). ‖ † Quĭs. *f.* *arch.* Quĭs tu ēs mŭlĭĕr, quæ me ĭnsuēto nūncŭpāstī nōmĭnĕ? *Enn.* (apud *Diom.* 2, 449). Sēd quis ĕa ēst mŭlĭĕr? *Pl.* (*Epid.* V, 2, 37. Cf. *Varr. L. L.* 6, 5; *Non.* 3, 49; *Prisc.* 13, 960. Sic etiam græce τίς. *m. f.*).

2. Quĭs *ou* Queis. *Comme* Quĭbus. *Voy.* Queis.

Quĭsnăm, quænăm, quŏdnăm *et* quĭdnăm. *Qui? quoi?* Quĭsnam ĭgĭtŭr lĭbĕr? săpiĕns. *H.* Nĭlĕ pătĕr, quānăm possŭm tĕ dīcĕrĕ raŭsă? *Tib.* (I, 8, 23). Quŏdnam ŏb făcĭnŭs? *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 3). Quĭdnam ĭd ēst? *Pl.* (*Trin.* V, 2, 45). *Voy.* Quis 1. ‖ *qqf. Comme* Aliquis. Nūm quĭdnam ămplĭŭs... fŭīt? *Ter.* (*And.* II, 1, 25). ‖ *Avec tmèse.* Quĭd tū, mălŭm, nām mĕ rĕtrāhĭs? *Pl.* (*Rud* IV, 3, 8. *Id. Aul.* II, 1, 16). ‖ † Quĭsnăm. *ancien f.* Nōstrārŭm quĭsquăm nūnquăm vĭdĭt, Phædrĭă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 11, et apud *Prisc.* 13, 960. Cf. *Donat.*). *Voy.* Quis.

Quĭspĭăm; quæpĭăm, quĭdpĭăm *ou* quĭppĭăm. *Quelqu'un, quelque chose.* Nĕ prīmŭs ēssēt, nĕ vĕl ĭmŭs quispĭăm. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 9). Ērrābŏ pŏtĭŭs quăm pĕrdūctĕt quispĭăm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 131). Vīdĕ mŏdŏ ne illĭc sīt cōntĕchnātŭs quippĭăm. *Id.* (*Ps.* IV, 6, 34. Sic *Ter. And.* II, 6, 7). *Voy. le suiv.*

Quisquăm, quæquăm, quĭdquăm *ou* quĭcquăm. *Quelqu'un, quelque chose.* Nĕc tĭbī tām prudĕns quisquăm pĕrsuādĕāt aŭctŏr. *V.* Præsēnsquĕ mĭnārŭr Exĭtĭŭm, sī quisquam ădĕāt. *Id.* Nĕc quĭdquam ăd nōstrās pĕrvĕnīt ăcĕrbĭŭs aŭrēs. *O.* Ăn ĭnvēnīrĕ pōstŭlās quēmquăm cŏcŭm? *Pl.* (*Ps.* III, 3, 62). Nĕc quisquăm lŏcŭs ēst. *Lr.* (I, 1075). SYN. Quĭs, ălĭquĭs. ‖ *Avec interrog.* Ēt quisquăm nūmĕn Jūnōnĭs ădōrĕt Prætĕrĕă? *V.* Ēt quisquăm præcĕptă pŏtĕst mĕă dūră vŏcārĕ? *O.* ‖ *Au dat. Voy.* Cuiquam. ‖ † *arch.* Quisquăm. *f.* Nĕc quisquam ălĭă mŭlĭĕr. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 68. Et *Ter. Eun.* II, 3, 82). *Voy.* Quis.

Quisquĕ, quæquĕ, quŏdquĕ *et* quĭdquĕ. *Chacun, chaque.* Ēdĭdĕrĭt, quēm quisquĕ vīrum dēmīsĕrĭt Ōrcō. *V.* Trăhĭt sŭă quēmquĕ vŏlŭptās. *Id.* Quisquĕ dĭērŭm. *H.* Quŏquĭăm rĕfĭcī rēm quămquĕ vĭdēmŭs. *L.* (I, 562). Quidque ĭn cœtŭ vārĭantĭs ăcērvī (*Ib.* 776). Quisquĕ văgō pāssĭm pēdĕ dīscēdēbānt. *Cat.* (64, 277). Vincāmŭs dŏmĭnæ quisquĕ fāvōrĕ sŭæ. *O.* SYN. Ūnŭsquisquĕ, quĭvīs, quĭlĭbĕt, ōmnĭs, ōmnĕ, ōmnēs. ‖ Ŭt quisquĕ, etc. *Tout ce qu'il y a de.* Corrĭpĭtŭr flāmmis ŭt quæque ăltissĭmă tĕllŭs. *O.* Obsĕcrābo, ŭt quēmque ămīcum vīdĕrō. *Pl.* (*As.* I, 3, 93). ‖ *qqf. Comme* Quisquis. Pārētŏ lēgī, quisquĕ lēgēm sānxĕrĭs. *Aus.* (*Sept. Sap. Sent. Pitt.* 5). Sēd, quēmque ăttĭgĭt, Māgno ătquĕ ătquĕ sōlĭdō mūlctăt ĭnfortūnĭō. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 20). ‖ *Comme* Uterque. Ōscŭlă quisquĕ sŭæ mātrī prōpĕrātă tŭlērunt. *O.* (*Fast.* II, 715. *Id. Her.* 19, 169). ‖ *Au dat. Voy.* Cuique. ‖ † *arch.* Quisquĕ. *f.* Mĕrĕtrīcēs, ŭbĭ quisque hăbĭtānt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 107. Et *Ter. Hec.* II, 1, 19).

Quisquĭlĭæ, ārŭm. *f. pl. Brins de feuilles sèches; au fig. bagatelles.* Quisquĭlĭās, vŏlāntēs vēntī spŏlĭă, mĕmŏrās. *Cæcil.* (apud *Fest.* Et *Nov. ibid.*). Būrrās quisquĭlĭasque, ĭnēptĭasquĕ. *Aus.* (*Præf. ad Lat. Pac.* 4).

Quisquĭs, quæquæ, quĭdquĭd *ou* quĭcquĭd. *Quiconque, quelconque.* Quisquĭs ēs, ămīssōs hĭnc jam ōblīvīscĕrĕ Grāĭōs. *V.* Quisquĭs ŭbīquĕ, vīrī, dŏcīlēs ădvĕrtĭtĕ mēntēs. *O.* Quisquĭs ădēst. *Tib.* (II, 2, 1). Quisquĭs hŏnōs tŭmŭlī. *V.* Ōmnĭă mălă ĭngĕrēbăt, quēmquem ădspĕxĕrăt. *Pl.* (*Men.* V, 1, 17). SYN. Quĭcūnquĕ, quĭlĭbĕt, quīvīs. ‖ *n. Tout ce qui, tout ce que.* Quĭdquĭd ērīs, nām tĕ nēc spērĕnt Tārtără rēgēm. *V.* Ĭbĭt ăd ōccāsŭm, quĭdquĭd dīcēmŭs, ăb ōrtū. *O.* Quĭcquĭd dēlīrānt rēgēs, plĕctūntŭr Achīvī. *H.* SYN. Quŏdcūnquĕ. PPH. Ōmnĕ quŏd. ‖ Quĭdquĭd ĭd ēst. *Quoi qu'il en soit.* Quĭdquĭd ĭd ēst, tĭmĕō Dănāōs ĕt dōnă fĕrēntēs. *V.* (Adde *Ov. Her.* 7, 71; *Mart.* VI, 68; *Sen. Thyest.* 827). ‖ *qqf. Comme* Quisque. Ĭnquĕ sŭōs quĭdquĭd rūrsŭs rĕvŏcārĕ mĕātŭs. *Lr.* (II, 955. Adde *Pl. Amp.* II, 1, 52). ‖ † *arch.* Quisquĭs. *f.* Mŭlĭĕr, quisquĭs ēs. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 67. *Id. Rud.* IV, 3, 8, 102. Adde *L. And., Cæcil., Pac.* apud *Non.* 3, 49). *Voy.* Quis.

Quīssĕ, Quissĕm, etc. *de* Queo.

† Quĭtŭs, ă, ŭm. *ancien part. p. de* Queo.

Quivĕrō, Quivī, etc. *de* Queo.

Quīvīs, quævīs, quŏdvis *et* quidvīs. *Quiconque, quelconque.* Nōn quīvīs vīdĕt ĭmmŏdŭlātă pŏēmătă jūdĕx. *H.* Āspĕrĭŏr quōvīs æquŏrĕ frātĕr ĕrāt. *O.* Vītam ōrō, pătĭăr quēmvīs dūrārĕ lăbōrĕm. *V.* Quōvīs sērmŏnĕ mŏlēstŭs. *H.* SYN. Quĭlĭbĕt, quĭcūnquĕ, ōmnĭs.

Quivīscūnquĕ, quævīscūnquĕ, etc. *Comme le précéd.* Nĕc rēpēntis ītŭm cŭjŭsvīscūnque ănĭmāntŭm Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 389). Quōvīscūnquĕ lŏcō pŏtĕs hŭnc fīnīrĕ lĭbēllŭm. *M.* (XIV, 1).

Quō. *adv. de mouv. Où.* Quī vītă bĕnĕ crēdăt ēmī, quō tendĭs, hŏnōrĕm? *V.* Quō cădăt, ĭn dŭbĭō ēst. *O.* SYN. Quōrsŭm. ‖ *Où?* Quō fŭgĭs, Ænēă? *V.* Quō fĕrŏr, ō Pæān? *L.* Quō, quō scĕlĕstī rŭĭtis? *H.* SYN. Quōnām? PPH. Quō gēntĭŭm? ‖ *qqf. A qui, vers qui.* Bĕātŭm quo illæ pĕrvĕnĭbŭnt dĭtĭæ! *Pomp.* (apud *Non.* 10, 27. Adde *Pl. Aul.* III, 5, 13). ‖ *A quoi bon.* Quŏ mihĭ fŏrtūnām, sī nōn cōncēdĭtŭr ūtī? *H.* Quō tĭbī, Pāsĭphaē, prētĭōsās sūmĕrĕ vēstēs? *O.* Quō mī, ĭnquĭt, mūtām spĕcĭēm, sī vīncŏr sŏnō? *Ph.* SYN. Quōrsŭm. ‖ *D'où, par où, c'est pourquoi.* Quō mĭnŭs ēst mīrŭm sī tŭm sūnt plūră cŏōrtă. *Lr.* (V, 800). Quō mĭnŭs ēst ĭllīs cūræ mōrtālĭs ĕgēstās. *V.* SYN. Ŭndĕ, quārĕ, etc. ‖ Quō măgĭs... ĕō *ou* hŏc măgĭs. *Plus... plus.* Quō măgĭs ēxhaustæ fŭĕrĭnt, hŏc ācrĭŭs ōmnēs. *V.* Āt quō sīs hŭmīlĭs măgĭs, ēt sŭbjĕctŭs ămōrī. *Pp.* (I, 10, 7). SYN. Quāntō, *qqf.* quām. ‖ *conj. Afin que.* Sīmŭlātă mēntĕ lŏcūtăm, Quō rēgnum ĭtălīæ Lĭbўcās āvĕrtĕrĕt ōrās. *V.* Frāŭs mĕă quīd pĕtīŭt, nīsī quō tĭbī jūngĕrēr ūnī? *O.* SYN. Ŭt. ‖ *Parceque.* Non ēdĕpol quō tē impŭdĭcum crēdĕrĕm. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 32). Nōn pŏl quō quēmquām plūs ămem, ĕō fēcī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 16). SYN. Quŏd.

Quoăd (*monos.*). *adv. Autant que, tant que; jusqu'à ce que.* Hērēdēs vŏlŭīt: quoăd vīxīt, crēdĭdīt ĭngēns. *H.* Ēt tāmĕn æquæ sīt fīnīs, quoăd mœnĭă mundī. *Lr.* (V, 1212. *Ib.* 1432). Jŭbĕō tĕ sālvērĕ vŏcĕ sūmmā, quoăd vīrēs vălēnt. *Pl.* (*As.* II, 2, 30). *Voy.* Dum.

Quōcircă. *adv. C'est pourquoi.* Quōcircă căpĕre ănte dŏlīs ēt cingĕrĕ flāmmă Rēgīnam mēditŏr. *V.* Quōcircă vīvĭtĕ fortēs. *H. Voy.* Ergo.

Quōcŭm. *Avec lequel.* Ŭt sī tĭbī rēs sīt... quōcŭm mī ēst. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 19). SYN. Quĭcŭm, cūm quō.

Quōcūnquĕ. *adv. Partout où.* Vĕnĭăm quōcūn-

quĕ vŏcārīs. *V.* Quō mē cūnquĕ rāpīt tēmpēstās. *H.* SYN. Quōvīs, quōquō, quōlĭbĕt.

Quŏd. *n. de* Qui. ‖ *Pris comme conj. Que.* Īllum ădĕō plăcŭīsse ăpŭdsē mīrābĕrē mŏrēm, quŏd nōn cōncŭbĭtu ĭndŭlgēnt. *V.* Nē tēmnĕ quŏd ūltrō Præfĕrīmŭs mānĭbŭs vittās. *Id.* Sclŏ jām fīlĭŭs meŭs quŏd ămĕt. *Pl.* (*As.* I, 1, 37). Nēc crēdĭt quŏd brūmă rōsās ĭnnōxĭă sērvĕt. *Cl.* ‖ *De ce que, parce que.* Ægram, ĭndignāntēm, tālī quŏd sōlă cārērĕt Mūnĕrĕ. *V.* Sī quĭs ērāt dīgnŭs dēscrībī, quŏd mălŭs aŭt fŭr. *H. Voy.* Quia. ‖ *Pour que.* Nē caŭsæ quĭd sĭt, quŏd tē quīsquām quærĭtĕt. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 14). Nōn ēst quŏd mūltă lŏquāmŭr. *H.* SYN. Cŭr. ‖ *Que, en parlant du temps.* Extrēmŭm fātō quŏd tē ăllŏquŏr, hŏc ēst. *V.* Ēt nūnc quŏd pātrĭās vēntō pĕtĭērĕ Mȳcēnās. *Id.* Jām dĭu ēst quŏd vīctŭm nōn dătĭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 146). SYN. Quŭm. ‖ *Quoique.* Quŏd nōn Tēnārĭīs dŏmŭs ēst mĭhĭ fŭltă cŏlŭmnīs, etc. *Pp.* (III, 1, 49). Nēc, quŏd frigĭdă vis sit fĕrrī, sĕcĭŭs īllă, etc. *Lr.* (VI, 313). *Voy.* Quamvis. ‖ *adv. C'est pourquoi, donc.* Quŏd tē pĕr sŭpĕrōs ēt cōnsĕĭă nūmĭnă vĕrī Ōrō. *V.* Quŏd te Æscŭlāpi, ēt tē, Sălŭs... ōrō. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 3). SYN. Quārē, ērgŏ. ‖ Quŏd sī. *Que si.* Quŏd sī mĕă nūmĭnă nōn sūnt Māgnă sătĭs. *V.*

† Quoĭ. *arch. pour* Cui. Quoĭ dōnō lĕpĭdŭm nŏvŭm lĭbĕllŭm? *Cat.* (1, 1. Cf. *Quint.* 1, 7).

† Quŏĭās *ou* Quŏjās, Quŏjŭs. *arch. pour* Cujas, Cujus.

Quŏlĭbĕt. *adv. En quelque lieu que ce soit.* Ēt pătĭār? nēc mē quŏlĭbĕt īrā fĕrāt? *O. Voy.* Quocunque.

Quŏm. *Voy.* Quum.

Quŏmĭnŭs. *conj. Que ne.* Prŏhĭbēntquĕ cŏlōrēs Quōmĭnŭs ēsse ūnō pŏssĭt rēs tōtă nĭtōrĕ. *Lr.* (II, 786). SYN. Nĕ, quīn. ‖ *Avec tmèse.* Quīdquām ĭn hīs tĕ nūptĭīs Fāllăcĭæ cōnārī, quō frāntĕ mĭnŭs. *Ter.* (*And.* I, 2, 25). Mĭnŭs jām quō rĕdĕăt dŏmŭm. *Id.* (*Hec.* IV, 4, 8. Sic *Argum. acr. Pl. Trin.* 6). ‖ Quō mĭnŭs. *Comme* Quare minus. *Donc moins. Voy.* Quo. ‖ *Et pour que moins.* Quōquĕ mĭnŭs sprētæ fāctŭm mĭrērĕ Dĭānæ. *O.*

Quōmŏdŏ. *adv., et* Quō mŏdŏ. *Comment, de quelle manière.* Nōn mĕmĭnīssĕ nōs rătŭs Quō mŏdŏ trĕcēntōs phĭlippōs Cōllўbĭscō vīllĭcō Dĕdĕrīs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 54). Quōquĕ mŏdŏ pōtīs gaŭdērēnt ĭntўbă rīvīs. *V.* Quō pŭĕr ĭpsĕ mŏdŏ. *Id.* Quo sōlă tĭmōrēm Fĕrrĕ mŏdŏ pŏssēs. *O.* SYN. Quă, ŭt, quemădmŏdŭm. PPH. Quō pāctō. Quă rătiōnĕ. Quă vĭă. Quĭbŭs mŏdĭs. ‖ *Comment ?* Mæcēnās quōmŏdŏ tĕcŭm? *H.* Quōmŏdŏ? cæcŭs ămăt. *M.* (III, 15). SYN. Quī, ŭt. PPH. Quō pāctō? Quōnām mŏdō? Quēmnam ăd mŏdŭm?

Quōnăm? *adv. de mouv. Où ?* Aŭt quōnām nōstrī lĭbī cūră rĕcēssĭt? *V.* Quōnam hīc ūsquĕ sŏpŏr? *St.* SYN. Quō.

Quōndăm. *adv. Autrefois.* Ītĕ mĕă, fēlix quōndăm pĕcŭs, ītĕ căpēllæ. *V.* Quōndămquĕ sŭīs ērrāvĭt ĭn ægrīs. *V.* SYN. Ōlĭm, ăntĕ, prĭŭs, ăntehăc. PPH. Prætĕrītō, ăntеactō tēmpŏrĕ. PHR. Quæcūnquĕ prĭorĭbŭs ānnīs Vīdĭmŭs. *Calp.* ‖ *Un jour à venir.* Hīc tămĕn ăd mĕllĭŭs pŏtĕrĭt trānscŭrrĕrĕ quōndăm. *H.* Nēc Rōmŭla quōndăm Ōllō sē tāntŭm tellŭs jactābŭt ălŭmnō. *V.* SYN. Ōlĭm. ‖ *Quelquefois.* Frigĭdŭs ŭt quōndăm sĭlvīs ĭmmūrmŭrăt aŭstĕr. *V.* Cæŭ quōndăm lāmĭnă cāndēns, ĭnctă lăcū, strĭdĕt. *O.* SYN. Ōlĭm, ĭntĕrdŭm, etc. *Voy.* Interdum.

Quŏnĭăm. *conj. Parce que.* Quīsquĭs ĭs ēst, plăcĕăt, quŏnĭăm plăcĕt ăntĕ Dĭānæ. *O.* Vēl mĕrĭtō, quŏnĭăm ĭn prŏprĭă nōn pĕllĕ quĭēssĕm. *H.* Quŏnĭăm sōrdēnt tĭbĭ mūnĕră nōstră. *V.* SYN. Quĭă, quŏd. *Voy.* Quia.

Quŏpĭăm. *adv. de mouv. Comme le suiv.* Ītūrāne Thāĭs quŏpĭam ĕs? *Ter.* (*Eun.* III, 2, 9. Adde *Pl. Most.* IV, 2, 50, sine interrog.).

Quŏquăm. *adv. de mouv. En quelque lieu, quelque part.* Ăn tū cŏquĭtātŭm te īrĕ quŏquăm pōstŭlās? *Pl.* (*Ps.* III, 2, 64). Nēc cēdĕrĕ quoquăm. *Lr.* (V, 841). SYN. Alĭquō.

1. Quŏquĕ. *conj. Et, même, aussi.* Rōbŭstŭs quŏquĕ jām taŭrīs jŭgă sŏlvĕt ărātŏr. *V.* Tē quŏquĕ, măgnă Pălēs. *Id.* Sē quŏquĕ fŭgīt. *H.* SYN. Ēt, ĕtĭām. *Voy.* Etiam. ‖ Nūnc quŏquĕ. *Voy.* Etiamnum. ‖ † Quŏque ĕtĭăm. *Voy.* Etiam. ‖ 2. Quŏquĕ. *Comme* Et quo. Quŏquĕ măgīs fessās ŏptĕm dēdūcĕrĕ nāvēs. *V.* Quŏquĕ măgīs fāvēās. *O.* Quŏquĕ măgīs mĭsĕrōs ūndæ jējūnĭă sŏlvānt. *L.*

Quŏquō. *adv. de mouv. Partout où.* Īllăm, quĭdquĭd ăgīt, quŏquō vēstīgĭă mŏvīt. *Tib.* (IV, 2, 7). Jāmpridĕm, quŏquō pŏssēt, mĭttĕrĕt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 22). *Voy.* Quocunque.

Quŏquŏvĕrsŭm *et* Quŏquŏvĕrsŭs. *adv. De tout côté.* Quŭm quŏquŏvĕrsŭm spătĭŭm văcĕt ĭnfĭnītŭm. *Lr.* (II, 1051. Alii leg. *Undique quum vorsum*).

Quŏrsŭm. *adv. de mouv. Vers quel lieu, où.* Nēscĭo hĕrclĕ... Quŏrsum ĕăm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 13). SYN. Quō. ‖ *Ordint. au fig. Vers quel but, où.* Nōn dīcēs hŏdĭē, quŏrsum hæc tăm pŭtīdă tēndānt? *H.* Quorsum ēst ŏpŭs? *Id.* Quăm tĭmĕō quŏrsum ēvādās. *Ter.* (*And.* I, 1, 10, de narrante).

Quŏrsŭs. *adv. Comme le précéd.* Ĭncĕrtum, hŏc quŏrsŭs ăccĭdăt. *Ter.* (*And.* I, 5, 29).

Quŏt. *indécl. Combien, en quel nombre.* Nōssĕ quŏt Īōnĭī vĕnĭănt ăd littŏră flŭctŭs. *V.* Nārrābō dŏmĭnæ quŏtquĕ quĭbŭsquĕ mŏdĭs. *O.* PPH. Quăm mūltī, æ, ă. ‖ *Combien.* Quŏt sūnt? *Pl.* (*Rud.* II, 7, 6). ‖ *Que, après* Tot. Cuĭ quŏt sūnt cŏrpŏrĕ plūmæ, Tŏt vĭgĭlēs ŏcŭlī sŭbtĕr. *V.*

Quŏtānnīs. *adv. Tous les ans.* Pōcŭlă bīnă nŏvō spūmāntĭă lāctĕ quŏtānnīs (statuam). *V.* Dōnĕc ĭn hæc vĕnĭt Tĭrўnthĭus ārvă, quŏtānnīs. *O.* Lĕx mĭhĭ jūrĕ pĭō pŏsĭta hūnc cĕlĕbrārĕ quŏtānnīs. *P. Nol.* (21, 1). PPH. Quōquĕ ānnō. Nūllō nōn ānnō. Quŏtquŏt ĕūnt ānnī.

† Quŏtcălēndīs. *Toutes les calendes.* Vōs mĕmĭnīstīs quŏtcălēndīs pĕtĕrĕ dēmēnsŭm cĭbŭm. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 3).

Quŏtcūnquĕ. *indécl. En aussi grand nombre que.* Nām quŏtcūnquĕ fĕrūnt cāmpi. *Cat.* (64, 280, nempe flores). Tŏtquĕ dăbĭt vīrīs, dŏmĭnōs quŏtcūnquĕ rĕcēpīt. *Man.* (IV, 315).

† Quŏtĭdĭānō. *adv. Comme* Quotidie. Ētĕnīm cŏtĭdĭānō ĭn rēbŭs măxŭmīs. *Afr.* (apud *Char.* 2, 177).

Quŏtĭdĭānŭs, *arch.* Cŏtĭdĭānŭs, ă, ŭm. *De chaque jour, quotidien.* Cŏtĭdĭanæ vītæ cōnsuētŭdĭnĕm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 42. Et *Pl. Capt.* III, 5, 67). Lævis drōpăcĕ tŭ quŏtĭdĭānă. *M.* (X, 65). Ōrphĕum vīsĕrĕ, quī quŏtĭdĭānă. *Sid.* (*Ep.* IX, 11, 19). ‖ ? Quŏttĭdĭānŭs. Cōnjŭgĭs ĭn cŭlpă flāgrāvĭt quŏttĭdĭānă. *Cat.* (68, 139).

Quŏtĭdĭē, *arch.* Cŏtĭdĭē. *adv. Tous les jours.* Nām mĭhĭ quĭdēm cŏtĭdĭe aŭgēscīt măgĭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 14). Eum ŏdōrēm cœnāt Jŭpĭtĕr

cŏtĭdiē. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 53). Quŏtĭdĭe, ĭnquīt, spĕcŭlō vōs ūtī vŏlō. *Ph.* Quŏtĭdiē dāmnātŭr, quī sĕmpĕr tĭmĕt. *P. Syr.*PPH. Quŏquĕ diē. Quŏtquŏt ĕūnt diēs. Nūllă nōn lūcĕ. PHR. Bĭnă diē nūmĕrānt ămbō pĕcŭs. *V.*

Quŏtĭēs, *et* Quŏtĭēns. *adv. Combien de fois!* Ō quŏtĭēs ĕt quæ nōbis Gălătēa lŏcūta ĕst! *V.* Ō quŏtĭēs, ĭllō vĭtŭlŭm gēstāntĕ pĕr ægrōs, Dĭcĭtŭr occūrrēns ĕrŭbŭissĕ sŏrŏr! *Tib.* (II, 3, 17). PPH. Quăm sæpĕ. ‖ *Toutes les fois que.* Quŏtĭēs hūmēntĭbŭs ŭmbrīs Nōx ŏpĕrīt tĕrrās. *V.* Ămbĭgĭtŭr quŏtĭēs ŭtĕr ūtrō sit prĭŏr. *H. Voy.* Quum.

Quŏtĭēscūnquĕ. *adv. Toutes les fois que.* Quĭd tu hŏc ŏccūrsās, ĭn ŭrbĕm quŏtĭēscūnque ădvĕnīmŭs? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 27). SYN. Quŏtĭēs.

Quŏtquŏt. *indécl. Tous tant que.* Nōn sī trĭcĕnīs, quŏtquŏt ĕūnt dīēs. *H.* Ōmnēs ŭndĭquĕ, quŏtquŏt ĕstĭs, ōmnēs. *Cat.* (42, 2). Vĕrtŭmnīs, quŏtquŏt sūnt, nātŭs ĭnĭquīs. *H.* SYN. Quĭcūnquĕ, etc.

† Quŏtĭdiānŭs. *Voy.* Quotidianus.

† Quŏtŭmŭs, ă, ŭm. *Quel?* Quŏtŭmās ædēs dīxĕrĭt. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 7. *Ib.* 7, 77).

Quŏtŭs, ă, ŭm. *En quel rang, en quelle quantité, quantième.* Scīrĕ vĕlim, chartīs prætĭum quŏtŭs ărrŏgĕt ănnŭs. *H.* Tū quŏtŭs ĕssĕ vĕlīs, rĕscrībĕ. *Id.* Quŏtŭs ănnŭs ĕăt. *O.* Scīs quŏtă dĕ Lĭbўcō littŏrĕ puppis ĕăt. *M.* (IX, 36). SYN. Quŏt. ‖ *Comme* Qualis, Quantus, Quantulus. Ĕt quŏtă pārs hŏmŏ sit tĕrrāī tōtĭŭs ūnŭs. *Lr.* (VI, 652). Ĕt quŏtă fortūnæ pārs ĕst ĭn cārmĭnĕ nōstrō. *O.* Ex tŏt ĭn Ātrĭdă pārs quŏtă laŭdīs ĕrăt? *Id.* Pārs quŏtă tĕrrārŭm. *L.* ‖ Quŏtŭs quisquĕ. *Combien y en a t-il qui?* Fōrmă quŏtă quæquĕ sŭpĕrbĭt? *O. Voy. le suiv.*

Quŏtŭscūnquĕ, quŏtăcūnquĕ, etc. *Comme* Quotus quisque. Mōvĕrĭt ĕ vōtīs pārs quŏtăcūnquĕ dĕōs. *Tib.* (II, 7, 36). Ĕt sĕquĭtŭr rēgnī pārs quŏtăcūnquĕ sŭī. *O.* (*Her.* 13, 60. Alii leg. *quotaquæque*).

Quoūsquĕ *ou* Quo ūsquĕ, *et* Quōūsquĕ. *Jusqu'à quand?* Quoūsquĕ, quæso ăd hūnc mŏdŭm? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 48. Sic *As.* I, 1, 29). Quŏūsquĕ tandĕm sūmmŭs hīc nōbis măgŭs..? *Prud.* (*Peri.* 3060). PHR. Quō mē dēcĕt ūsquĕ tĕnērī? *V.* Quōnam hīc ūsquĕ sŏpŏr? *St.* Quō tē spĕctābĭmŭs ūsquĕ? *M.*

Quōvīs. *adv. de mouv. En quelque lieu que ce soit.* Īmo ăbĕăt mūltō, mălō, quōvīs gēntĭŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 55). Quōvīs ădmīttūnt ăvēs. *Pl.* (*As.* II, 1, 11). SYN. Quōcūnquĕ, quolĭbĕt.

Quŭm *ou* Cŭm, *arch.* Quŏm. *conj. Quand, lorsque.* Nāmquĕ lăbōrīfĕrī quŭm jām nātālīs ădēssĕt Hĕrcŭlīs. *O.* Ĭnjūstō sŭb fascĕ vĭăm quŭm cārpĭt. *V.* Quŭm făcĭām vĭtŭlă prō frūgĭbŭs, īpsĕ vĕnītō. *Id.* Quŭm tē cōmmĭsĕrīs ŭndīs. *L.* Dōrmīrĕ vĭrŭm quŭm sēnsĕrăt ūxŏr, Lĭnquēbăt, etc. *J.* (6, 116). SYN. Quāndŏ, pōstquăm, quāndōquĕ, quāndōcūnquĕ, ŭt, ŭbī, dŭm, *qqf.* quŏtlēs, sī. PPH. Tēmpŏrĕ quŏ. Quŏ tēmpŏrĕ. Sī quāndŏ, fortĕ. ‖ *Quoique. Voy.* Quamvis. ‖ *Puisque, vu que.* Quŭm tōt sūstĭnĕās ĕt tāntă nĕgōtĭă sōlŭs. *H.* Quŭm dīcās ĕssĕ pārēs rēs Fūrtă lătrōcĭnĭīs *Id.* SYN. Quāndŏ, ŭt (*avec l'indic.*).

Quŭmmăxĭmĕ. *adv. Quand surtout.* (*Ter. Heaut.* IV, 5, 40; *Ph.* II, 1, 11.)

Quŭmcŭmquĕ. *adv. Comme* Quandocunque. (*Lucr.* II, 113.)

Quūr. *arch. pour* Cur. (Cf. *Prisc.* 1, 560.)

R

R. *Lettre de l'alphabet.* VERS. Īrrītātă cānēs quŏd, hŏmŏ quăm, plānĭŭ' dīcĭt. *Lucil.* (apud *Char.* 1, 100, et *Non.* 1, 132). Sŏnăt hīc dē nārĕ cănīnă Littĕră. *Pers.* (1, 109). Vĭbrāt trĕmŭlīs ĭctĭbŭs ārĭdum sŏnōrĕm. *T. Maur.* (*Litt.* 162).

Rāăb *ou* Rāhāb. *f. indécl. Raab, courtisane de Jéricho, dont Josué sauva la maison.* Prōcŭbŭit Jĕrĭchō; sōla ădstānt ātrĭă Rāăb. *Prud.* (*Ench.* 61).

Rābbī. *m. indécl.* (Hebr. *maître*). *Un des surnoms de J. C.* Mēssĭās, Zĕbaōth, Rābbī, sponsus, mĕdĭātŏr. *Damas.* (*Cogn. Salv.* 3).

Rabĭdŭs, ă, ŭm. *Enragé, au fig. furieux.* Ādjĭcĭs, ĕt rābĭdæ trādĭs ŏvĭlĕ lupæ. *O.* Āt rabĭdæ tigrēs ăbsūnt. *V.* Īllĕ (Cerberus) fāmē rabĭda trĭă guttŭră pandēns. *Id.* Quī, rabĭdārum mŏrĕ fĕrārŭm, Mandăt ătrox hostĭlĕ căpŭt. *St.* Ēccĕ rŭunt vāsto rabĭdī clāmōrĕ bĭmēmbrēs. *V.* SYN. Rabĭosŭs, furēns, fŭrĭosŭs, īratŭs, ēffĕrŭs, sævus, ĭnsānŭs, ăvĭdŭs. *Voy.* Iratus, Sævus. ‖ *Au fig.* Rabĭdos compĕscĕrĕ mŏrēs. *O.* Rabĭdoque ĭtă murmŭrĕ tĕrret. *V. Fl.* Ĕt rabĭda ārmă quĕrūnt. *Sil.* Rabĭdum ēxsātūrārĕ fŭrōrĕm. *St.* Rabĭdă sĭtīs. *Sen.* (*H. OEt.* 1077). ‖ *Possédé de l'inspiration.* Tāntō magĭs īllĕ fătīgat Ōs rabĭdŭm. *V.* SYN. Fūrēns, etc. *Voy.* Afflatus.

Rabĭēs, ēi. *f. Rage, au propre.* Hīnc cănĭbŭs blāndis rabĭēs vĕnīt. *V.* Quī quanquām sævīt pārĭtĕr rabĭēquĕ fāmēquĕ (lupus). *O.* Plūrĭmă pĕr cătŭlōs rabĭēs, ĭnvĭctăquĕ tārdīs. *Grat.* (*Cyn.* 383). VERS. Nēc fōrmĭdātĭs aūxĭlĭātŭr æquīs (medicina). *O.* Quĭdquĭd ĭd ĕst (malum), īmās ægĭtăt sŭb cōrdĕ mĕdullās; ĭnquĕ fĕrōs rictŭs, nĭgrō spūmāntĕ vĕnēnō, Prōsĭlĭt, ĭnsānōs cōgēns ĭmfīgĕrĕ mōrsŭs. *Nemes.* ‖ *Au fig. Rage, fureur, cruauté, désir violent.* Hīc fŭrŏr, hīc rabĭēs, hīc sūnt tŭă crīmĭnă, Cæsăr. *L.* Æquŏră sēmpĕr Vēntōrūm rabĭē ... tŭmēnt. *O.* Rabĭēm tāntăm cēlĭquĕ mărīsquĕ *V.* Ĕt bēllī rabĭēs, ĕt ārmōr sūccēssĭt hăbēndī. *Id.* SYN. Fŭrŏr, ĭnsānĭă, vēsānĭa, fŭrĭæ, īrā, vĭŏlēntĭă, sævĭtĭă, cŭpīdō, ĭmpĕtŭs. EP. Sævă, dīrā, ēffĕrā, ĭndŏmĭtă, ĭnsānă, cæcă, etc. *Voy.* Ira, Sævitia. ‖ — vēntrĭs, ēdēndī. *Faim dévorante.* Cōllēctă fătīgăt ēdēndī Ex lōngō rabĭēs. *V.* Ĭmprŏbă vēntrĭs Exēgĭt cæcōs rabĭēs. *Id. Voy.* Fames. ‖ *Transport de l'inspiration.* Sēd pĕctŭs ănhēlŭm, Ĕt rabĭē fĕrā cōrdă tŭmēnt. *V.* SYN. Fŭrŏr.

Rabĭō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être enragé, furieux.* Quĭd ĕst? quĭd blătĕrās? quĭd rabĭs? quĭd vīs tĭbĭ. *Varr.* (apud *Non.* 1, 186). Sēd quĭd ŏcŭlīs răbĕrĕ vīsa ĕst dērĕpēntĕ ārdēntĭbŭs? *Vet. Poet.* (apud. *Cic. Div.* 1, 31). Lātrātquĕ Cănĭcŭlă flāmmāns, Ĕt rabĭ' īgnĕ sŭō. *Man.* (V, 207. Hærent inter *Rabio* et *Rabo*; sed illud videtur ex analogia: *Luxuries, Luxuriosus, Luxurio*).

Rabĭōsŭs, ă, ŭm. *Enragé, frénétique.* Hāc răbĭōsă fŭgīt cănĭs, hāc lūtŭlēntă rŭīt sŭs. *H.* Hīc hŏmŏ răbĭōsŭs hăbĭtŭs ĕst ĭn Ālĭdĕ. *Pl.* (*Capt.* III,

4, 15). SYN. Răbĭdŭs. || *Furieux.* Hĭc clāmōsī răbĭōsă fŏrī Jūrgĭă vēndēns. *Sen.* (*H. Fur.* 172). Răbĭōsă sīlēntĭă rōdūnt. *Pers.* (3, 81).

Răbĭrĭŭs, ĭī. *m. Poète épique latin.* Quūm fŭĭt ēt Mārsūs, măgnĭquĕ Răbĭrĭŭs ōrīs. *O.* || *Autres.* Āstră pōlūmquĕ tŭă cēpīstī mēntĕ, Răbĭrī. *M.* (VII, 55).

1. Răbŏ, ōnĭs. *Voy.* Rabio.

2. Răbŏ, ōnĭs. *m. Voy.* Rhabo.

Răbŭlă, æ. *m. Mauvais orateur.* (*Lucil.*, auctore *Festo.*)

? Răccŏ, ās, ārĕ. *n. Crier comme le tigre.* Tĭgrĭdēs ĭndŏmĭtæ răccānt (*Auct. Phil.* Alii leg. *rancant*, *raucant*. Hoc præstare videtur).

Răcēmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des grappes de raisin.* Băcchĕ, răcēmĭfĕrōs hĕdĕrā rĕdĭmītĕ căpīllōs. *O.* (*Id. Met.* III, 666; *Sid. Pan.* 352). PPH. Răcēmĭs ŏnūstŭs, grăvĭs.

Răcēmŭs, ī. *m. Grappe.* Sīlvēstrĭs rārĭs spārsĭt lăbrūscă răcēmīs. *V.* || *Ordint. Grappe de raisin, raisin.* Ēt tūrpēs ævĭbŭs prædām fĕrt ŭvă răcēmōs. *V.* Extēntĭs tŭmĕt ŭvă răcēmĭs. *O.* Lūcēntēs sōlĕ răcēmōs. *Sil. Voy.* Ŭva, Vitis. || *Par ext. Vin.* Dōnĕc ērās mīxtŭs nūllīs, Achēlŏĕ, răcēmĭs. *O.*

Răchēl. *f. indécl. Rachel, fille de Labaŭ, femme de Jacob.* Sārā, Rēbĕccă, Răchēl. *Fort.* (VIII, 4, 57).

Rădĭāns, tĭs. *Qui rayonne, lumineux, brillant.* Sōlĕ rēpĕrcŭssum, aŭt rădĭāntĭs ĭmāgĭnĕ lūnæ. *V.* Ārmă sŭb ādvērsă pŏsŭīt rădĭāntĭă quĕrcū. *Id.* SYN. Rădĭātŭs, lūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, etc. *Voy.* Fulgidus. || *Au fig.* Ĭpsī ĭntĕr mĕdĭōs rŏsĕă rădĭāntĕ jŭvēntă. *V. Fl.* Rădĭāntĕ Mārĭă. *Fort.* (VI, 7, 281). || *compar.* Gēmmĭfĕr ēlōquĭīs, rădĭāntĭŏr ōrĕ lăpīllīs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 138).

† Rădĭātĭlĭs, ĕ. *Comme le précéd.* Ŭndĭquĕ vīsă rŏtæ spārgēns rădĭātĭlĕ lūmĕn. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 13. *Ib.* II, 286).

Rădĭātŭs, ă, ŭm. *Qui reçoit des rayons.* Mīlĕs ŭt ādvērsō Phœbī rădĭātŭs ăb ictū. *L.* Sidĕrĕĭquæ ōrbēs, rădĭātăquĕ lūmĭnă cœlō. *St.* || *Ordint. Comme* Radians. Dūm vēnĭāt rădĭātum ĭnsīgnĕ dĭēī. *Lr.* (V, 699). Ōcŭlīs lūmĕn rădĭātŭm răpĕ. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 3, 40). Ō dēcŭs mūndī, rădĭātĕ Tītān. *Sen.* (*H. OEt.* 1518. Adde *Mart.* I, 71).

Rădĭcītŭs. *adv. Jusqu'à la racine.* Tŭlĭt rădĭcĭtŭs ăltās Fāgōs. *Cat.* (64, 288). Ēt fūsūra ŭmbrās rădĭcĭtŭs ēxĭgĭtŭr stīrps. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Ver. prim.* 3). Huĭc flŭctŭs vīvōs rădĭcĭtŭs ābstŭlĭt ŭnguēs. *Pp.* (III, 5, 65). SYN. Rădĭcĕ, rădĭcĭbŭs. PPH. Ă stīrpĕ, rădĭcĭbŭs. Ăb ĭmīs rădĭcĭbŭs. Ūsque ă rădĭcĭbŭs. *Voy.* Evello. || *Au fig.* Ŏmnĭă mălĕfăctă vōstră rĕppĕrī rădĭcĭtŭs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 62). || *A fond, entièrement.* Nĕc rădĭcĭtŭs ēvĕllī mălă pŏssĕ pŭtāndum ēst. *Lr.* (III, 311). SYN. Fūndĭtŭs, pĕnĭtŭs.

Rădĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Radix. Rădĭcŭlæ, hĕrbæ, sūrcŭlī. *Apul.* (*Apolog.*).

Rădĭō, ās, ārĕ. *n. Jeter des rayons, être brillant.* Ārgentī bĭfōrēs rădĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* Ŭndă rēpĕrcŭssæ rădĭābăt lūmĭnĕ lūnæ. Rădĭānt ŭt sīdŭs ŏcĕllī. *Id.* Pictīs rădĭābăt ĭn ārmīs. *Sil.* SYN. Ĭrradĭō, mĭcō, etc. *Voy.* Fulgeo. || *Au pass. Même sens.* Scūtă sĕd ēt gălĕæ gĕmmīs rădĭāntŭr ēt aurō. *O.* (Adde *Cl. R. Pros.* II, 48). *Voy.* Radiatus. || *Au fig.* Quāntŭs ĭn ōrĕ pătĕr rădĭāt! *Cl.* Plăcĭdī rădĭānt ĭn cāssīdĕ vultŭs. *Id.* || *qqf. act.* Ārcānūm rădĭānt ŏcŭlī jŭbār. *Cl.* (*Phœn.* 17).

Rădĭōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Radians. Cōmmŏdŭm rădĭōsŭs ēccĕ sōl sŭpĕrābăt ēx mārī. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 41).

Rădĭŭs, ĭī. *m. Baguette pour tracer des figures géométriques, par ext. compas.* Dēscrīpsĭt rădĭō tōtŭm quī gēntĭbŭs ōrbĕm. *V.* Cœlĭquĕ mēātŭs Dēscrībēnt rădĭō. *Id.* || *Rayon, éclat.* Nĕc frātrĭs rădĭīs ōbnōxĭă sūrgĕrĕ lūnā. *V.* Cuī tēmpŏră circŭm Aūrātī bĭs sēx rădĭī fūlgēntĭă cīngŭnt. *Id.* SYN. Lūx, lūmĕn, jŭbār, fūlgŏr, īgnĭs, flāmmă. EP. Phœbēŭs, sīdĕrĕŭs, aūrĕŭs, clārŭs, nĭtĭdŭs, ārdēns, flāmmāns, etc. PPH. Rădĭōrŭm lūx, fūlgŏr, splēndŏr, vērbĕră. *Voy.* Lumen. || *Carreaux de la foudre.* Trēs ĭmbrĭs tōrtī rădĭōs. *V.* (*Æ.* VIII, 429. Adde *V. Fl.* VI, 55). || *Éclat.* Tōrvŭs ăd ārmōrŭm rădĭōs. *St. Voy.* Fulgor. || *Chaleur.* Rădĭīs gĕlĭdī călŭĕrĕ Trĭōnēs. *O. Voy.* Calor. || *Rayon de roue.* Hĭnc rădĭōs trĭvērĕ rōtĭs. *V.* Rădĭōrum ārgēntĕŭs ōrdŏ. *O.* || *Navette de tisserand.* Ēxcŭssī mānĭbŭs rădĭī, rĕvŏlūtăquĕ pēnsă. *V.* Ĭlla ētĭām stāntēs rădĭō pĕrcūrrĕrĕ tēlās Ērŭdīt. *O.* || *Maillet.* Ĭn nūmĕrŭm quŏtĭēs, rădĭīs fĕrĭēntĭbŭs' ictæ, Rēspōndēnt dŏcĭlēs mŏdŭlātō vērbĕrĕ pēlvēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 24). || *Espèce d'olive.* Ōrchītēs ēt rădĭī. *V.* (Cf. *Plin.* 15, 3; *Col.* 5, 8).

Rădix, ĭcĭs. *f. Racine.* Trūdĭtŭr ē sīccō rădīx ŏlĕāgĭnă trūneō. *V.* Rădĭcīs fĭbrās lăbēntĭbŭs ĭrrĭgāt ŭndīs. *O.* Hērbās pārtĭm rădĭcĕ rĕvēllĭt. *Id.* SYN. Stīrps. EP. Ăltă, ĭmă, prŏfŭndă; fīrmă, vălĭdă, tĕnāx; ērrāns, văgă. || *En partic. Raifort.* Ācrĭă cīrcŭm Răpūlă, lăctūcæ, rădĭcēs. *H.* Ĭntŭbāque, ēt rădix, ēt lăctīs mässă cŏăctī. *O.* || *Au fig. Racine de montagne, etc.* Ēt săxō, quŏd ădhūc vīvă rădĭcĕ tĕnētŭr. *O.* Āvŭlsām sōlvit rădĭcĭbŭs (silicem). *V.* Rădĭx mĭcāt ūltĭmă lĭnguæ. *O.* Plūma ērāt, ĭnquĕ cūtēm rădĭcēs ēgĕrāt ĭmās. *Id.* || *Souche.* Rădix Ĭessæ flōrŭit. *Fort.* (VIII, 3, 13).

Rădō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Racler, ratisser, pour enlever la surface.* Săcrĭlĕgŭs quī Rădāt ĭnaūrātī fĕmŭr Hērcŭlĭs. *J.* (13, 150). Hæc băccām cōnchæ răsīssĕ. *Pers.* (2, 66). SYN. Ābrādō, ērādō, dērādō, dētrāhō. || *Pour polir.* Mātĕrĭēm lævārĕ, dŏlārĕ, ēt rādĕrĕ tignă. *Lr.* (V, 1268). *Voy.* Polio. || *En balayant.* Lāpĭdēs lūtŭlēntă rādĕrĕ pālmă (scil. palmeis scopis). *H. Voy.* Verro. || *En labourant.* Hērnĭcăque ĭmprēssō rāduntŭr vōmĕrĕ sūxă. *Sil. Voy.* Aro. || *Raser, faire la barbe.* Hĭc mĭsĕrŭm Scўthĭcă sŭb rūpĕ Prōmēthĕă rādăt. *M.* (XI, 85. *Id.* VI, 57). *Voy.* Barba, Rasus. || *Baigner, en parlant d'un fleuve, de la mer.* Ēt rīpās rādēntĭă flūmĭnă rādunt. *Lr.* (V, 257). Rādēnsquĕ Sălērnī Cūltă Sīlēr. *L.* Gўndēs Rădīt Ārĕtēōs haūd ūnă pĕr ōstĭă campōs. *Tib.* (IV, 1, 142). SYN. Mordĕō, lĭbō, āllŭō, etc. *Voy.* Præfluo. || *Au fig. Racler, balayer.* Āquōsŭs eūrŭs ārvă rādĭt ĭmbrĭbŭs. *H.* Sīve āquīlō rādit tĕrrās. *Id.* SYN. Verro. || *Enlever, faire perdre.* Scīre ērāt ĭn vōtĭs, dămnōsă cănīcŭlă quāntŭm Rādĕrĕt. *Pers.* (3, 50). || *Déchirer les oreilles.* Tĕnĕrās mōrdācī rādĕrĕ vĕrō Aūrĭcŭlās. *Pers.* (1, 107). || *Toucher rudement, censurer.* Pāllēntēs rādĕrĕ mōrēs. *Pers.* (5, 15). SYN. Cārpō. || *Raser, effleurer.* Prōxĭmă Cīrcēæ rāduntŭr lĭttŏră tērræ. *V.* Rādĭt ĭtĕr lĭquĭdum, cēlĕrēs nĕquĕ cōmmŏvēt ālās. *Id.* Ăltĕr rēmŭs ăquās, ăltĕr tĭbī rādăt ārēnās. *Pp.* (III, 2, 23). Rādĭtŭr hæc ēlĕgĭs ultĭmă mētă mĕīs. *O.* SYN. Lĭbō, lĕgō.

Rāllă, æ. *f.* (tunica). *Tunique d'une étoffe légère.* Tūnĭcām rāllām, tūnĭcām spīssām. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 46. Cf. *Non.* 14, 14. *Gloss. Isid.* Rallum, *rasorium*).

Rāmālĕ, is. *n. Branche sèche.* Ūt rāmālĕ vĕtŭs. *Pers.* (1, 97). Rāmālĭăque ārīdă tĕctō dētŭlīt. *O.*

† Rāmĕntă, æ. *f. Comme le suiv.* Rāmĕntă flăt plūmĕă prōpēnsiōr. *Pl* (*Bac.* III, 4, 15. *Id. Rud.* IV, 3, 77. Cf. *Non.* 3, 189).

Rāmĕntŭm, i. *n. Râclure, copeau, parcelle.* Ēt rāmĕntă sīmŭl fĕrrī fĕrēnt intŭs āhēnis. *Lr.* (VI, 1043). Pārvăquĕ rāmĕntīs făcĭēt mōmĕntă mĭnūtīs. *Man.* (V, 529). Īdem āmnīs aūtēm flŭctĭbŭs stānnī grāvīs Rāmĕntă vōlvĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 296). Rāmĕntŭm nĭvĕī crēdŭnt prōdēssе ĕlĕphāntīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 551). SYN. Pārtĭcŭlă, frăgmēntŭm, *qqf.* strictūră.

Rāmĕŭs, ă, ŭm. *De branches* Sīc pŏsĭtum īn clausŏ linquūnt, ēt rāmĕă cōstīs Sŭbjĭcĭūnt frăgmēntă. *V* SYN. Ārbŏrĕŭs.

Rāmex, ĭcis. *m. Longue branche, perche. Voy.* Pertica. ‖ *Hernie.* Quōd māncŭs, mīsĕr, ĕxīlis, cūm rāmĭcĕ māgnō. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 745. Et *Juv.* 10, 205; *Seren. Sam. vs.* 686). SYN. Hērnĭă. ‖ *Vaisseaux du poumon.* Tuă caŭsă rŭpī rāmĭcēs; jămdūdŭm spūtŏ sānguĭnĕm. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 27. *Id. Pœn.* III, 1, 37. Cf. *Varr.* apud *Non.* l. cit.).

Rāmnēs. *Voy.* Rhamnes.

Rāmōsŭs, ă, ŭm. *Fourni en branches, touffu.* Gārrŭlă rāmōsă prōspēxīt āb īlĭcĕ cōrnix. *O.* Sīlvānī rāmōsă dŏmŭs. *Pp.* (IV, 4, 5). *Voy.* Frondens. ‖ *En parlant du bois des cerfs.* Ēt rāmōsă Mўcōn vīvācis cōrnŭă cērvī. *V.* Ībī dŭm rāmōsă mīrāns laŭdāt cōrnŭă. *Ph.* SYN. Ārbŏrĕŭs. ‖ *Au fig. Qui a plusieurs branches, rejetons ou embranchemens.* Rāmōsām nātīs ē cædĕ cōlŭbrīs (hydram). *O.* Ētĕnim rāmōsă vidēmŭs Nūbīlă. *Lr.* (VI, 152). Rāmōsa īn cōmpĭtă. *Pers.* (5, 35).

Rāmŭlŭs, i. *m. dimin. du suiv.* Flōrĭdīs vĕlŭt ēnĭcēns Mўrtŭs Āsĭă rāmŭlis. *Cat.* (61, 21).

Rāmŭs, i. *m. Branche, rameau.* Jām frăgĭlēs pŏtĕram ā tĕrrā cōntingĕrĕ rāmōs. *V.* Ēxĭlĭt ād cœlŭm rāmīs fēlīcĭbŭs ārbŏs. *Id.* Flĕctĭtŭr ōbsĕquĭŏ cūrvātŭs āb ārbŏrĕ rāmŭs. *O.* Ōbscūrŭm cīngĕns cōnnexīs aĕrā rāmīs. *L.* SYN. Frŭtĕx, rāmŭlŭs, *qqf.* pālmēs, sūrcŭlus. EP. Nōvŭs, tĕnĕr, frăgĭlis, vīrēns, vīrĭdis; cōmāns, frōndēns, ŏpācŭs, pātŭlŭs; cūrvŭs, cūrvātŭs, lēntŭs, pēndēns. PPH. Ārbŏrĭs brāchĭă. Rāmōrŭm ūmbrā. *Voy.* Frondeo, Pomosus, Umbraculum. ‖ *Par ext. Arbre.* Victum īnfēlīcēm, hāccās lăpĭdōsăquĕ cōrnă Dānt rāmī. *V.* ‖ *Branche dépouillée, bâton, massue.* Mænālĭō jăcŭīt pulsŭs trĭă tēmpŏră rāmō Cācŭs. *Pp.* (IV, 9, 15). SYN. Fūstĭs, bācŭlus, *ou* clāvă. ‖ *Bois à brûler.* Flāmmīs impōnĕrĕ rāmŭm. *O. Voy.* Lignum. ‖ *Feuillage.* Ēt tēmpŏră cingĭtĕ rāmīs. *V.* Glaucō Tēmpŏră nĕctūntŭr rāmō. *V. Fl. Voy.* Frons 1. ‖ *Rameau d'un arbre généalogique.* Stēmmătĕ quōd Tŭsco rāmŭm mīllēsĭmĕ dūcĭs. *Pers.* (3, 28).

Rānă, æ. *f. Grenouille.* Sēmĭnă līmŭs hăbĕt vīrĭdēs gĕnĕrāntĭă rānās. *O.* Īmpróbŭs ĭnglŭvĭēm rānĭsquĕ lŏquācĭbŭs ēxplĕt. *V.* Mălī cūlĭcēs rānăquĕ palustrēs Āvĕrtŭnt sōmpŏs. *H.* SYN. Rānuncŭlus, ranŭla. EP. Vīrĭdĭs, vīrēns, pălŭstrĭs, sōrdĭdă, lŭrpis, lŏquāx, gārrŭlă, raŭcă, mōlēstă, ĭmpōrtūnă. PHR. Quædam tŭm stāgni incŏla. *Ph.*

Rāncēns, tis. *Comme* Rancidus. Ūndĕ cădăvĕră rāncēnti nunc viscĕrĕ vērmēs Ēxspīrānt. *Lr.* (III, 721). Vĕtŭs ēt rāncēns āxungĭă. *Ser. Sam.* (*vs.* 978).

Rāncĭdŭlus, ă, ŭm. *Un peu rance.* Nōn tāmĕn hīs ŭlla ŭnquam ōbsŏnĭă fiūnt Rāncĭdŭla. *J.* (11, 135). ‖ *Au fig.* Rāncĭdŭlum quĭddām bālbă dĕ nārrĕ lŏcūtŭs. *Pers.* (1, 33). Quī sīc rāncĭdŭlō lŏquātŭr ōrĕ. *M.* (VII, 34). *Voy. le suiv.*

Rāncĭdus, ă, ŭm. *Rance, qui tourne à la putréfaction.* Rāncĭdă quō pĕrŭlēnt prōjĕctă cădăvĕră rĭtū. *Lr.* (VI, 1155). Rāncĭdum āprŭm vĕtĕrēs laŭdābant. *H.* SYN. Rāncĭdŭlus, rāncēns, pūtĭdus, fœtĭdus, etc. *Voy.* Fœtidus. ‖ *Au fig. Déplaisant, désagréable.* Nām quĭd rāncĭdĭŭs quām quŏd sĕ nōn pūtăt ūllă Fōrmōsām? *J.* (6, 184). Rāncĭdæ Ēdēntŭlārŭm cāntĭlēnæ suāsērĭnt. *Prud.* (*Peri.* 2496). SYN. Rāncĭdŭlus, pūtĭdus, pūtĭdŭlus, ŏdlōsŭs, mōlēstus, grăvis.

? Rāncŏ, ās. *Voy.* Racco.

† Rāpă, æ. *f. Comme* Rapum.

† Rāpācĭdă *ou* Rāpăcĭdēs, æ. *m. Patronymique formé de* Rapax. Rāpăcĭdārum ūbĭ tāntŭm slĕt ĭn ædĭbŭs. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 8).

Rāpācĭtās, ātĭs. *f. Rapacité, avidité.* Fūr nōtæ nĭmĭŭm rāpācĭtātĭs. *M.* (VI, 72). Sĕd, quæsītă vōrāns, sævă rāpācĭtās Ālтŏs pāndĭt hlătŭs. *Boet.* (2, 2). Cūjŭs nōn vălŭīt rāpācĭtātĕm Vēl Lўdī sătĭārĕ gāzā Crœsī. *Sid.* (*Pan.* 1895). *Voy.* Rapina.

Rāpāx, ācis. *Ravisseur, voleur.* Cērvī, lŭpōrŭm prædă rāpācĭŭm. *H.* Lĭtĭŭm Plēnī, rāpācēs, vīrī fraŭdŭlēntī. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 13). *Voy.* Fur. ‖ *Avide d'argent.* Sāgæ præcĕptă rāpācīs Dēsĕrĕ. *Tib.* (I, 6, 23. *Id.* II, 4, 25). SYN. Āvārŭs. ‖ *En gén. Avide.* Rāpāx ignis nōn ŭnquam ălīmēntă rĕcūsāt. *O.* Rāpāx Orcŭs. *H.* (Hoc et habet *Prop.* IV, 1, 105). ‖ *Qui emporte, entraîne.* Flŭvĭōs ĭnnārĕ rāpācēs. *V.* Nēc mĕă dĭctă rāpāx pĕr mārĕ vēntŭs āgĭt. *O.* Āvĭă quŭm Phāēthōntă rāpāx vĭs... Rāptāvīt. *Lr.* (V, 397).

Rāphāēl, ēlis. *m. Raphaël, ange envoyé pour conduire Tobie.* Ādvŏlĕt, mīssŭs Rāphāēl ŭt ōlim Tōbĭæ Mēdis. *P. Nol.* (30, 141). Quālĭtĕr aūt Rāphāēl ōccūrsum ĭmpēndĕrĕt ālmæ. *Fort.* (VIII, 5, 147. Ultimam produci monet *Prisc.* 5, 644).

Rāphānŭs, i. *m.* (ῥάφανος). *Raifort.* Pĕrcūrrūnt rāphānĭquĕ mūgĭlēsquĕ. *Cat.* (15, 19). Dēcōctŭm rāphānī sēmĕn cūm mĕllĕ vōrābis. *Ser. Sam.* (*vs.* 121). SYN. Rādix. ‖ *qqf. f.* Sōrbĭtĭŭm mēnthæ, rāphānŭs vĕl cōctă jŭvābit. *Ser. Sam.* (*vs.* 374 Sic etiam *Pallad.* 9, 5).

Rāpĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Rapax. Dēstĭtŭōr rāpĭdīs prædă clĭbŭsquĕ fĕrīs. *O.* (*Her.* 10, 96. Et *Lucr.* IV, 714, *rapidi leones*, sic legente *Eichst.*). Jām rāpĭdŭs tōrrēns sĭtĭēntēs Sīrĭŭs Īndōs. *V.* Rāpĭdīquĕ Lĕōnīs Sōlstĭtĭālĕ căpŭt. *L.* Æstŭāt ŭt clausīs rāpĭdŭs fōrnācĭbŭs ignis. *V.* Rāpĭdō fēssīs mēsōrĭbŭs æstŭ. *Id.* Ĭmpōsŭīt rāpĭdīs viscĕră nōstrā rōgis. *O.* (Sic *Id.* sup., *rapax ignis*). ‖ *Rapide, léger.* Rāpĭdōquĕ vōlāns ōbĭt ōmnĭă cūrsū. *V.* Rāpĭdă vēlōcĭŭs aūrā. *O.* Ūt vŏlŭcrīs vīsīs rāpĭdīssĭmă mĭlŏŭs ĕxtĭs. *Id. Voy.* Celer.

Rāpīnă, æ. *f. Action d'emporter, en partic. déménagement précipité.* Tūm vĕro, ŭt cuīque ănĭmŭs vīrēsquĕ, rāpīnæ Tūtārī cōnāntŭr ōpēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 611). ‖ *Ordint. Vol, rapine.* Prædāquе ēt hōstīlēs lŭxŭm suāsērĕ rāpīnæ. *L.* Ābstractæquĕ bŏvēs ābjŭrātæquĕ rāpīnæ. *V.* Pārs āvĭdæ sŭbductă rāpīnæ. *O.* SYN. Prædă, răptŭm, fŭrtŭm. *Voy.* Furtum. ‖ *Proie, prise.* Piscātor fĕrāt æquŏrŭm rāpīnās. *M.* (X, 87. *Id.* VIII, 78). SYN. Prædă.

† Rāpīnātŏr, ōris. *m. Comme* Raptor. (*Lucil.* apud *Non.* 2, 753.)

Răpĭŏ, is, pŭī, răptŭm, răpĕrĕ. *Prendre, sai-*

sīr précipitamment. Ēt vāllīdām dēxtrā rāpīt īndēfessā bipēnnēm. *V.* Rāpit cāllīdum dē vūlnĕrĕ tēlum. *O.* SYN. Cōrrīpĭō, ārrīpĭō, căpĭō, prĕhēndō, etc. *Voy.* Capio. ‖ *Ravir, enlever, voler.* Sī quis rāpīāt stābŭlis ārmentă rĕclūsis. *O.* Dīstăt, sūmāsnĕ pūdēntĕr, Ān rāpĭās. *H.* Tūnc rĕs rāpŭissĕ lĭcēbit. *V.* Rāpĕ, cōngĕre, aŭfĕr, pōssīdĕ. *M.* (VIII, 44). SYN. Ērīpĭō, dīrīpĭō, aŭfĕrō, tōllō, ēxtorquĕō, prædŏr, invādō, ābdūcō, fŭrŏr, etc. *Voy.* Furor 1, Prædor. ‖ *Ravir une femme.* Tū rāpis, hīc castās dūcĕ sē jŭbĕt ēssĕ mărītās. *O.* SYN. Ābdūcō. ‖ *Piller.* Āllī rāpĭūnt īncēnsă fĕrūntquĕ Pĕrgămă. *V.* SYN. Rāpĭō, dīrīpĭō. ‖ *Enlever, ôter, soustraire.* Ingĕnĭō vīrēs īllĕ dăt, īllĕ rāpīt. *O.* Rāpit sōmnōs pāvŏr. *Sen.* (*H. OEt.* 396). Cūr, Phœbĕ, tūōs rāpis ādspēctūs? *Id.* (*Thyest.* 793). SYN. Aŭfĕrō, ădĭmō, tōllō, ērīpĭō, sŭbdūcō, etc. *Voy.* Adimo. ‖ *Entraîner, emporter rapidement.* Ātque illum in prācĕps prōnō rāpĭt ālvĕŭs āmnī. *V.* Sī pĕrītūrŭs ābīs, ēt nōs rāpe in ōmnĭă tĕcūm. *Id.* Rāpĭūntquĕ pĕr āvĭă cūrrūm. *O.* SYN. Ābrīpĭō, aŭfĕrō, rāptō, prōrīpĭō, tōllō. ‖ *Emmener à la hâte.* Fĕrōcĕs Mīllĕ rāpīt pōpŭlōs. *V.* Rāpīt ācĕr Tōtam ăcĭēm in Teŭcrōs. *Id.* ‖ *Emmener un condamné.* Rāpī tĕ ōbtŏrtō cōllō māvīs. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 15. *Id. Mil.* V, *vs.* 1, et passim). SYN. Trăhō. ‖ — in jūs. *Trainer devant les tribunaux.* Quūm rāplĕs in jūs mālis rīdēntem ălĭēnīs. *H.* (Adde *Pl. Pœn.* V, 5, 56. Et *Id. Aul.* IV, 10, 30, *ad prætorem*). ‖ *Transporter rapidement.* Quāttŭōr hīnc rāpĭmŭr vigīntī ēt mīllĭă rhēdis. *H.* ‖ — mē. *Se retirer précipitamment.* Ōcĭŭs hīnc tē Nī rāpis. *H.* SYN. Prōrīpĭō, ērīpĭō, aŭfĕrō, etc. *Voy.* Fugio. ‖ — vĭăm, cāmpŭm, ĭtĕr, etc. *Aller à la hâte.* Hūc rāplĕs, gĕrmānĕ, vĭăm. *St.* Ācrĭŏr ēt cāmpŭm sŏnĭpēs rāpīt. *Id.* Ūt vĭdēt... tēmplă rēvēllī Mŏlĕ, rāpīt grēssŭs. *L.* Ōcĭōr cūrsūm rāpĭēntĕ flāmmă. *Sen.* (*Hip.* 738). *Voy.* Curro, Festino. ‖ *Traîner, faire avancer rapidement.* Nēc rāpīt īmmēnsōs ōrbēs pĕr hūmūm (serpens). *V.* ‖ *Saisir, en parlant du feu.* Nām cōrpŏră jūnctŭs Ūnă quūm rāpĕrĕt flāmmă rōgŭs. *Sil.* SYN. Cōrrīpĭō. ‖ *Au fig. Prendre, saisir.* Ōcŭlis pōstrēmūm lūmĕn rādĭātum rāpĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3, 40). Rāplāmŭs, ămīcī, Occāsiōnēm dē dīĕ. *H.* Sīc tămĕn ŭt līmis rāplās quīd primă sĕcundō Cērā vĕlit vĕrsŭ (scil. sublegas). *Id.* Ūarbă cōmăquĕ... nīgrūm rāpŭĕrĕ cōlōrĕm. *O.* Nōn dēĕrăt fōrtis rāpiēndō dēxtĕrā lēlō. *L.* ‖ — īgnĕm, flāmmăm. *Prendre feu.* Tēctă... lōngis rāpŭĕrĕ văpōrĭbŭs īgnĕm. *L.* Ādmōtām rāpĭūnt vivācĭă sūlfŭrā flāmmăm. *O.* SYN. Cōncĭpĭō, cōrrīpĭō. ‖ *Emporter, entraîner, transporter.* Ān rāpit vis ācrĭŏr? *H.* Īn pārtēsquĕ rāpit vārĭās (animum). *H.* Īn mēdĭās rēs, Nōn sēcŭs āc nōtās, aŭdītōrēm rāpit. *Id.* Quīdquĭd jūrārūnt, vēntŭs ēt ūndă rāpit. *Pp.* (II, 21, 10). ‖ *Prendre, rendre épris.* Tū quŏquĕ, quæ nōstrōs rāpŭīstī nūpĕr ŏcēllōs. *O.* Quūm rāpŭit vultŭs, Xānthĕ, Nēæră tŭōs. *Id.* ‖ *Attribuer.* Ēt rāpĭēt ăd sē, quŏd crīt cōmmūne ōmnĭŭm. *Ph.*

Rāptātŭs, ă, ŭm. *Entraîné.* Rāptātŭs bĭgīs. *Virg.*

Rāptīm. † *En prenant.* Lūdūnt rāptīm pīlă, dătātim mōrsū. *Nov.* (apud *Non.* 2, 213). ‖ *A la dérobée.* Ēxĭgŭō grātŏquĕ frŭārīs tēmpŏrĕ rāptīm. *H.* ‖ *Ordint. Rapidement.* Fŭgiēns rāptīm sēcăt ārĕa pēnnis. *V.* Vŏlvĭtŭr, ēt plānī rāptīm pĕtĭt æquŏră cāmpī. *Lr.* (III, 1017). Rāptīm dēsĭlit ōbsĕquēntĕ mundō. *Prud.* (*Cath.* 519). *Voy.* Cito.

Rāptĭō, ōnis. *f. Rapt.* Ūna ādfŭisse īn rāptĭōnĕ cum Æschīnō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 2). SYN. Rāptŭs.

Rāptō, ās, ārĕ. *fréq. de* Rapio. *Entraîner.* Tēr circum Īlĭăcōs rāptāvĕrăt Hēctŏră mūrōs. *V.* Rāptātūrquĕ cōmis. *O.* ‖ *Au fig.* Sēd rāptābăt ămōr prīscōs cōgnōscĕrĕ mānēs. *Sil.* Quīd rāptem īn crīmĭnă dīvōs? *Pp.* (III, 9, 27). Sācĕr ĕffĕrā rāptăt Cōrdă pāvŏr. *V. Fl.* ‖ *Ravager, piller.* Ārcēs Dūx rāptārĕ dēdĭt. *St.*

Rāptŏr, ōris. *m. Qui dérobe, voleur.* Rāptōrēs pānis ēt pĕcŭ. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 23). Cācŭs ĕrāt, mĕtŭēndō rāptŏr ăb āntrō. *Pp.* (IV, 9, 9). SYN. Prædātŏr, prædō, fūr. *Voy.* Fur. ‖ *Au fig.* Dīscĭtĕ, rāptōrēs ălĭēnī, dixĭt, hŏnōrīs. *O.* ‖ *Ravisseur.* Īnfĕrnī rāptōrīs ĕquōs. *Cl.* Ēt grātŭs rāptæ rāptŏr ūtĕrquĕ fŭīt. *O.* ‖ *En parlant d'animaux.* Indĕ lŭpī cĕū Rāptōrēs. *V.* Cōnsĭlĭŭm rāptŏr vĕrtĭt ăd sāllŭcĭām (de milvo). *Ph.* SYN. Răpax, prædātŏr, prædō.

Rāptŭm, ī. *n. Vol, rapine.* Cōnvĕctārĕ jŭvāt prædās, ēt vīvĕrĕ rāptō. *V.* Vivĭtŭr ĕx rāptō. *O.* SYN. Rāpīnă, prædă.

Rāptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Rapio. *Pris à la hâte.* Rāptōs ĕx hōstĕ Pĕnātēs Clāssĕ vĕhō mĕcūm. *V.* Rāptōs cōntēntŭs ĭn ārmŭs Dēlĭbāssĕ cĭbōs. *Cl.* Rāptă cērēs. *V. Fl.* ‖ *Dérobé, volé.* Rāptas ăd lĭttŏră vĕrtĕrĕ prædās. *V.* Rāptāsquĕ dŏmōs, ābdūcĭāquĕ cōrăm Ārmēntă. *St.* ‖ *Ravi.* Ābstŭlĕrānt rāptās Phœbēn Phœbēsquĕ sŏrōrĕm. *O.* Rāptă cōnjŭgĕ lēntŭs ĕrāt. *Id.* ‖ *Soustrait.* Sīt quī mē rāptūm pūgnā, etc. *V.* ‖ *Enlevé avant le temps, perdu, mort.* Ăb ūbĕrĕ rāptōs Ābstŭlĭt ātrā dīēs. *V.* Rāpti jactūrā læsŭs āmīcī. *O.* Pōst Ōrphĕă rāptūm. *St.* SYN. Ērēptŭs, prærēptŭs, ădēmptŭs, etc. *Voy.* Mortuus. ‖ *Enlevé, ôté.* Rāptŭs dē sūbĕrĕ cōrtex. *V.* Pōpŭlātāquĕ tēmpŏrā rāptīs Aūrĭbŭs. *Id.* ‖ *Entraîné, trainé.* Tēctāquĕ rāptă fĕrāt. *O.* Rāptŭs ēt Æmŏnĭīs flēbĭlis Hēctŏr ĕquīs. *Id.* ‖ *Au fig.* Cæcō rāptŭs āmōrĕ fŭrīt. *O.*

Rāptŭs, ūs. *m. Action d'entraîner.* Pārĕt, ēt immēnsīs mŏdĕrārĭs rāptŭbŭs ōrbĕm. *Capel.* (II, p. 43). SYN. Āctŭs, ĭmpulsŭs. ‖ *Ordint. Vol.* Ād sĕgĕtūm rāptŭs mōtūrŭs signă. *L.* SYN. Rāptūm. ‖ *Rapt, enlèvement.* Ēt rāptŭs mētĭtŭr cōrdĕ fŭtūrōs. *Cl.* Īnōō lăcĕrāta ēst ăltĕră rāptŭ. *O.*

Rāpŭī. *parf. de* Rapio.

Rāpŭlŭm, ī. *n. dimin. du suiv.* Quūm rāpŭlă plēnŭs Ātque ăcĭdās māvŭlt ĭnŭlās. *H.* Ācrĭă cīrcūm Rāpŭlă. *Id.*

Rāpŭm, ī. *n. Rave.* Hæc tĭbĭ brūmālī gaŭdēntĭă frīgŏrĕ rāpă Quæ dămŭs. *M.* (XIII, 16). Crūdāvĕ dūlcacĭdō miscrĕbis rāpă lĭquōrī. *Ser. Sam.* (*vs.* 150). Pōssīt fĕrvēntĭă rāpă vŏrārĕ. *Vet. Poet.* (apud *Sen. de Mort. Claud.*). SYN. Rāpŭlŭm.

Rārē. *adv. Comme* Raro. Vērŭm rārē căpĭtŭr. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 56, de pisce. Quod laudat *Char.* 2, 193). Hæc sōlēm fācĭēs rārĭŭs āppĕtăt. *Sen.* (*Hip.* 796).

Rārĕfăcĭō, ĭs, fēcī, fāctŭm, făcĕrĕ. *Raréfier.* Ēt rārĕfēcit cāllĭdō miscēntĕ văpōrĕ. *Lr.* (VI, 869). Cōllāxăt, rarĕquĕ fācit lūtĕrāmĭnă vāsī (*Ibid.* 232). ‖ *Au pass.* Nīl prōdēssĕt ēnim cāllĭdum dēnsērĭērĭ ignĕm, Nēc rārĕfĭĕrī. *Lr.* (I, 649). Āc rārĕfactŭm dētractō sānguĭnĕ vēnĭs. *Id.* (III, 443). SYN. Rārescō.

† **Rārēntĕr.** *arch. Comme* Raro. Ēdĕpŏl vōlūntās hŏmĭnī rārēntĕr vēnīt! *Cæcil.* (apud *Non.* 44, 52. Ubi multa alia. Cf. *Charis.* 2, 193).

Rārescō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir peu serré, lâche,*

rare, *s'ouvrir*, *s'éclaircir*, *diminuer*. Quŏm rārēscunt nūbīlă ventīs. *St*. Rārēscīt tĕrrā călōrĕ. Ārdŭă jām dēnsæ rārēscunt mœnĭă Rōmæ. *Id*. Rārēscit mŭltō lāxātŭs vŭlnĕrĕ mīlēs. *Sil*. Sŭbĭtōquĕ pāvōrĕ rēlāxāt jām rārēscēntēs ăcĭēs. *Id*. Æthĕrnām pătĭtŭr rārēscĕrĕ nŏctēm. *Cl*. Ăngŭstī rārēscunt claustră Pĕlōri. *V*. Littŏrĕ sīc tăcĭtō sŏnĭtŭs rārēscīt ārēnæ. *Pp*. (III, 13, 33). SYN. Rārĕfĭō, lāxŏr, rēlāxŏr, ăpĕrĭŏr, pāndŏr, pătēscŏ. PPH. Mĕ lāxŏ, rēlāxŏ, ăpĕrĭŏ, etc.

Rārō. *adv. Rarement*. Jĕjūnŭs stŏmăchŭs rārō vŭlgārĭă tēmnīt. *H*. Sīc rārō scrĭbĭs, etc. *Id*. (Et *Pl. Bac*. IV, 4, 25). PPH. Nōn *ou* haŭd săpĕ.

Rārŭs, ă, ŭm. *Peu serré*, *clairsemé*. Rārā sīt (terra), ăt sŭprā mōrēm sīt dēnsă, rĕquīrās. *V*. Ĕt quæ vōs rārā vĭrĭdĭs tĕgĭt ārbŭtŭs ŭmbrā. Rētĭă rārā, plăgæ. Quă rāra ēst ăcĭēs. *Id*. Rārī sŭb pŏndĕrĕ cribri. *O*. SYN. Lāxŭs. PPH. Nōn spīssŭs, dēnsŭs. ‖ *Rare*, *peu nombreux*. Āppārēnt rārī nāntēs ĭn gurgĭtĕ vāstō. *V*. Rārā pĕr ĭgnōtōs errēnt ănīmālĭă mōntēs. *Id*. Vītĭō pārēntŭm Rārā jŭvēntŭs. *H*. SYN. Paŭcī. ‖ *Rare*, *peu fréquent*. Rāra ăvīs ĭn tĕrrīs. *H*. Frātrŭm quōquĕ grātĭă rāra ēst. *O*. Ævō rārissīmă nōstrō sīmplĭcĭtās. *Id*. Cōrvō quōquĕ rārĭŏr ălbō. *J*. SYN. Ĭnfrĕquēns, ĭnsōlĭtŭs, ĭnsuetŭs. PPH. Non *ou* haŭd frĕquēns, ŏbvĭŭs, vŭlgārĭs. ‖ *Choisi*, *d'élite*, *excellent*, *précieux*. Mĕ rārĭs jŭvăt aŭrĭbŭs plăcērĕ. *M*. (II, 8). Rārōs ĭntĕr nūmĕrāndŭs ămīcōs. *O*. Laŭdātī jŭvēnĭs rārissīmă cōnjŭx. *St*. SYN. Ēxīmĭŭs, ēgrēgĭŭs, præstāns. ‖ *Pour l'adv.* Rāro. Ūltĕrĭŭs tōtō fulmĭnĕ rārā mănŭs. *M*. (VI, 83). Sī rārā jŭgō Victŏrĭă sēdīt. *J*. (8, 63). ‖ *qqf. avec le gén.* Rōstră vŏlŭnt mōntēmquĕ Sācrŭm, rārōsquĕ Quĭrītēs Pācĭs. *Man*. (V, 123).

Rāsī. *parf. de* Rado.

Rāsĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut polir*. Nĕc tĭlĭæ lævēs, aŭt tornō rāsĭlĕ bŭxŭm. *V*. ‖ *Raboté*, *aplani*, *poli*. Rāsĭlĕmquĕ sŭbī fŏrĕm. *Cat*. (61, 168). Pĭcēntī rāsĭlĭs hāstă. *Sil*. Rāsĭlĭbŭs călăthĭs ĭmpōsŭissĕ mānŭm. *O*. Rāsĭlĭs hŭic sŭmmām mŏrdēbăt fĭbŭlă vēstēm. *Id*. *Voy*. Rasus. ‖ *Campagne nue*, *montagne pelée*. Stĕrnĕrĕ rāsĭlĭbŭs scŏpŭlis. *Prud*. (*Peri*. 894).

Rāstrŭm, ī. *n*. ; *pl*. Rāstrā, *et* Rāstrī, ōrŭm. *m*. *Sorte de bêche à plusieurs dents*, *par ext*. *hoyau*, *rateau*. Ipsă quōquĕ ĭmmūnĭs, rāstrōquĕ ĭntāctă, nĕc ūllĭs Saŭcĭă yōmĕrĭbŭs (tellus). *O*. Rāstrīsquĕ cōlŭnt Æquĭcŭlă rūră. *Sil*. Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmŭs, nŏn vĭnĕă fălcēm. *V*. (Sic *Id*. *G*. 1, 164; *Ter*. *Heaut*. V, 1, 58). Ārvāquĕ Cyclopum, quĭd, rāstră, quĭd ūsŭs ărātrī, Nēscĭă. *O*. (Sic et *St*. *Th*. III, 589; *Juv*. 15, 166). SYN. Bidēns, *par ext*. ligō. EP. Grăvĕ, dūrŭm, rigĭdŭm, mordăx. PPH. Rāstrī ŏnŭs, pŏndŭs, dēntēs. Rāstrōrŭm vulnĕra.

Rāsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Rado. *Ratissé*, *raboté*, *poli*. Tūm lævēs călămōs, ĕt rāsæ hāstīlĭă virgæ. *V*. Lĭber pŭmĭcĕ rāsŭs. *M*. (I, 118). Nĕc rāsŭm căvĕă latŭs bĭsōntĭs. *Id*. (IX, 58). SYN. Rāsĭlĭs, pŏlītŭs, lævĭs, ăttrītŭs, etc. *Voy*. Politus. ‖ *Au fig*. Nōtă lĕgēs quædăm, sĕd līmă rāsă rĕcēntī. *M*. (X, 2). Crīmĭnă rāsĭs Librăt ĭn ănītthĕtĭs. *Pers*. (1, 85). ‖ *Ras*, *en parlant d'un drap*. Cærŭlĕa ĭndūtŭs scūtŭlātă, aŭt gălbănă rāsă. *J*. (2, 97). Rāsă tŏgă. *M*. (II, 85). ‖ *Rasé*, *tondu au rasoir*. Vērtĭcĕ rāsō. *J*. (5, 171). *Voy*. Tondeo. ‖ *Gravé*. Oculosquĕ mŏrĕtŭr Littŏrĕ ĭn ēxtrēmō littĕră rāsă mĕŏs. *O*. ‖ *Rasé*, *effleuré*. Tĕrrāquĕ rāsă sŏnăt squāmĭs. *O*.

Rătĭō, ōnĭs. *f*. *Manière*, *moyen*. Quă rătĭōnĕ quŏd ĭnstăt Cōnfĭĕrī pŏssĭt. *V*. Sī nĕquĕ mājōrēm fēcī rătĭōnĕ mălă rĕm. *H*. Tĕdămquĕ pārī rătĭōnĕ. *Lr*. (VI, 902, accendi). SYN. Mŏdŭs, vĭă, ărs, ărtēs, păctŏ (*abl*.). ‖ *Procédé*, *art*, *science*. Ĭmpŏbă nāvĭgĭī rătĭō tūm cæcă lătēbăt. *Lr*. (V, 1004). SYN. Ărs. ‖ *Doctrine*, *système*. Nām sĭmŭl ăc rătĭō cœpĭt tŭă vōcĭfĕrārī. *Lr*. (III, 14. *Id*. I, 941). SYN. Dŏctrīnă, sēntēntĭă. ‖ *Compte*, *calcul*. Lōngīs rătĭōnĭbŭs ăssēm Dīsĕunt ĭn pārtēs cēntŭm dīdūcĕrĕ. *H*. Quāntŭm rătĭōnĭbŭs ăddăt Spōrtŭlă. *J*. (1, 118). Vĕl rătĭōnēm pŭtă. *Pl*. (*Most*. I, 3, 141). Bĕnĕ ĭgĭtur rătĭo ăccēpti ātquĕ expēnsi ĭntĕr nōs cōnvēnĭt. *Id*. (*Most*. I, 3, 146). *Voy*. Puto. ‖ *Au fig*. *Compte*. Nūm rătĭŏ vōbĭs rĕddīta ēst vītæ mĕæ ? *Sen*. (*OEd*. 696). ‖ *Compte*, *égard*. Ātquĕ tĭbī rătĭō laŭdīs hăbēndă tŭæ ēst. *O*. SYN. Cūră, rēspĕctŭs. ‖ *Raison*, *motif*. Rūrsŭs ămŏr pātrĭæ, rătĭōnĕ vălēntĭŏr ōmnī. *O*. Quæ rătĭo ēst ? ĭnquīs. *M*. (VI, 56). Sīc vŏlŏ, sīc jŭbĕō : sīt prō rătĭōnĕ vŏlūntās. *J*. (6, 223). SYN. Caŭsă. ‖ *Raison*, *bon sens*. Nēsciŏ ăn Āntĭcўræ rătĭo illĭs dēstĭnĕt ōmnĕm. *H*. Ārma ămēns căpĭō : nĕc sāt rătĭōnĭs ĭn ārmĭs. *V*. Rătĭōnĕ fŭrōrĕm Vĭncĕrĕ. *O*. SYN. Mēns, jŭdĭcĭŭm, cōnsĭlĭŭm, prūdēntĭă. PPH. Sānī sēnsŭs. Sānă mēns.

Rătĭōcĭnŏr, ārĭs, ārī. *d*. *Calculer*, *réfléchir*, *raisonner*. Prīncĭpĭŭm ĕgŏ quŏ pāctŏ cum illĭs ōccĭpĭam, ĭd rătĭōcĭnŏr. *Pl*. (*Stic*. I, 2, 17).

Rătĭōnālĭs, ĕ. *Doué de la raison*. Quæ (caro) rătĭōnālĭs vās ănĭmæ fŭĕrĭt. *P*. *Nol*. (15, 302).

Rătĭs, ĭs. *f*. *Radeau*. Quāsĭ pŭĕrīs, quĭ nārĕ dīscunt, scīrpĕa ĭndŭĭtur rătĭs. *Pl*. (*Aul*. IV, 1, 9). ‖ *En gén*. *Navire*. Ūt pĕlăgŭs tĕnŭĕrĕ rătēs. *V*. Nām rătĕ, quæ cūră pūgnācĭs făctă Mĭnĕrvæ. *O*. Frăctārŭm sŭbĭtă rătĭum pĕrlĕrĕ rŭīnă. *L*. (Iterum *Id*. III, 706; *Aus*. *Mos*. 217). SYN. Nāvĭs, etc. *Voy*. *ce mot*. ‖ *Constellation*. Ēt Rătĭs hĕrōŭm quæ nunc quŏquĕ nāvĭgăt ăstrĭs. *Man*. (I, 13). *Voy*. Argo.

Rătĭtŭs, ă, ŭm. *Qui porte l'effigie d'une* Ratis. Quādrāntēs rătĭtī. *Lucil*. (apud *Varr*. *L*. *L*. 4, *T*. Cf. *Fest*.).

Rătĭūncŭlă, æ. *f*. *Petit compte*. Bĕātŭs vĭdĕŏr, sŭbdūxī rătĭūncŭlās. *Pl*. (*Curc*. III, 1, 1. Et *Ter*. *Ph*. I, 1, 2).

Rătŭs, ă, ŭm. *part*. *de* Reor. 1. *Qui a pensé*, *pensant*, *persuadé*. Nōs ăblīssĕ rătī, ĕt vēntō pĕtīssĕ Mўcēnās. *V*. Ipsĕ, rătŭs dignăm. *O*. ‖ 2. *pass*. *Établi d'une manière invariable*, *assuré*. Ānnŭīt, ĭdquĕ rătŭm Stўgĭī pĕr flūmĭnă frātrĭs. *V*. Ātquĕ hæc Tūrnō rătă vītă mănērĕt. *Id*. Stānt rătă nōn ūllă fīlă tĕnēndă mănū (*Ad Liv*. 444). Fătă vĕtānt : rătŭs ōrdŏ dĕūm, mĭscērĕ crūēntās Eūrōpæque Āsĭæquĕ mănŭs. *St*. SYN. Fīxŭs, cērtŭs, stăbĭlĭs, firmŭs. ‖ *Fixé*, *qui est l'attribut de*. Rēgĭŭs ăgnōscŏr pĕr rătă signă pŭĕr. *O*. ‖ *Effectué*, *accompli*. Sīnt rătă dictă Jŏvĭs. *O*. Efficĭantquĕ rătās ūtrāquĕ drĭvă prĕcēs. *Id*. Scīrĕ, rătōsnĕ hăbĕānt ăn vānōs pĕctŏrĭs ōrsŭs. *Cic*. (*Div*. 2, 30). Spēs jŭbĕt ēssĕ rătās. *H*. Rĕtă vŏtă tŭlĭstī. *St*. SYN. Plēnŭs.

Raŭcĭŏ, īs, ī, sŭm, cīrĕ. *n*. *S'enrouer*. Raŭsūrō trăgĭcŭs quĭ cārmĭnă pĕrdĭt Ōrēstĕ. *Lucil*. (apud *Prisc*. 10, 907).

Raŭcĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui a un son rauque*. Mŭltī raŭcĭsŏnĭs ăffĭăbănt cōrnŭă bŏmbĭs. *Cat*. (64, 263). Raŭcĭsŏnōquĕ mĭnănтŭr cōrnŭă cāntŭ. *Lr*. (II, 619. Et *Avien*. *Prog*. 65, de ponto).

? Raucĕ, ās. *Voy.* Racco.

Raucŭs, ă, ŭm. *Enroué, rauque, qui a un son rauque.* Raucīs rĕsŏnānt ārbŭstă cicădīs. *Id.* Ārgūtum raucō fŭrtă dēdĕrĕ sŏnō. *O.* Sālsăquĕ pĕr faucēs raucās vīx ēdĭtă tŭssī. *Lr.* (VI, 1187, sputa). Vēxātŭs tōtĭēs raucī Thēsĕĭdē Cōdrī. *J.* (1, 2). Plēnăquĕ tērrōrīs raucō dē gŭttŭrĕ fĕrtŭr (vox). *O.* Raucō quŏd prōtĭnŭs ærĕ rĕpŭlsŭm (telum). *V.* Mārtĭŭs ĭlle ærīs raucī cănŏr. *Id.* Frāctīsquĕ raucī flŭctĭbŭs ădrĭæ. *H.* Raucă tŏnĭtrŭă. *St.* SYN. Raucīsŏnŭs. PPH. Raucă sŏnāns. *Voy.* Sonans. || *Comme* Canorus. Dănt sŏnĭtŭm raucī pĕr stăgnă lōquăcĭă cygnī. *V.* (*Æ.* XI, 458. Ubi *Servius* : « *Rauci τῶν μέσων* est; nam modo canoros significat, alias voce pessima. » *Id.* VII, 704, ubi *Serv.* idem notat. Et in *Ecl.* 2, 13, *rauca cicada*, quæ alias *arguta*, *λιγεῖα*). || *n. pris adv.* Īllă sŏnăt raucŭm. *O.* Ămnĭs Raucă sŏnāns. *V.*

Raŭdŭs. *Voy.* Rodus.

Raŭsī. *parf. de* Raucio.

† Rāvāstēllŭs *ou* Grāvāstēllŭs, ă, ŭm. *Gris.* Īllīc rāvāstēllŭs quī vĕnĭt. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 14. *Festus* habet *Gravastellus* in ordine per litteras. *Paul.* tamen ex eo : « *Ravi* coloris appellantur qui sunt inter flavos et cæsios, quos Plautus appellat *ravistellos*. » Et quidem *Ravus*, *Ravaster*, *Ravastellus*).

Rāvĕnnă, æ. *f.* (*Ῥάβεννα et Ραουεννα*). *Ravenne, ville de la Gaule Cisalpine, sur la mer Adriatique.* Lēntă pălŭdōsæ prōscĭndŭnt stăgnă Rāvĕnnæ. *Sil.* Mōllĭs ĭn æquōrĕă quæ crēvĭt spīnă Rāvĕnnă. *M.* (XIII, 21).

Rāvĕnnās, ātĭs. *m. f. n. De Ravenne.* Mĕlĭūsvĕ rānæ gārrĭānt Rāvĕnnātēs. *M.* (III, 93. *Id.* XI, 22). || *m. pl. Habitans de Ravenne.* Ĭndĕ Rāvĕnnātŭm plăcĭdām pĕtĕ dūlcĭŭs ŭrbĕm. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 680).

Rāvĭŏ, īs, īrĕ. *n. S'enrouer en criant.* Nĕgo, ēt nĕgāndŏ, sī quĭd rĕfĕrt, rāvĭŏ. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 33. Cf. *Paul.* ex *Festo*).

Rāvīs, ĭs. *f. Enrouement.* Ŭbĭ, sī quĭd pōscam, ūsque ăd rāvim pōscām prĭŭs. *Pl.* (*Aul.* II, 5, 10. *Id. fr.* apud *Non.* 2, 750; *Cæcil.* apud *Fest.*).

Rāvŭlŭs, ă, ŭm (ravus). *Enroué.* Dătĕ rāvŭlōs chŏrāŭlās. *Sid.* (*Ep.* IX, 14, 127).

1. Rāvŭs, ă, ŭm. *Enroué.* Pēllĭtŭs rāvŭm præcōnĕm sŭscĭpĭt hōstĭs. *Sid.* (*Pan.* 1165). Hīc quŭm fēstă dĭēs cĭērĕ rāvōs Cāntŭs cœpĕrĭt. *Id.* (*Ep.* IX, 11, 39. *Festus* : « *Ravam* vocem significat, ait Verrius, raucam et parum liquidam. ») || 2. *D'un gris tirant sur le bleu.* Rāvă dĕcŭrrēns lŭpă Lānŭvīnō. *Hor.*

† Rĕ. *arch. pour* Rei. Rĕmōrāmquĕ făcĭūnt rĕ prīvātæ ăc pŭblĭcæ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 15). Quĭd re essĕt dīxtī hŭnc? Dīxī plērăquĕ ōmnĭă. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 2).

Rĕă. *Voy.* Reus.

† Rĕăgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Pousser ou entraîner de nouveau.* Ĭn pōntŭm rĕāgŭnt lŭcră sēmpĕr hĭāntēs. *Avien.* (*Arat.* 668).

† Re ăpsĕ *ou* Reăpsĕ. *abl. Comme* Re ipsa. *Réellement.* De istōc ĭpsa, ētsī tū tăcēās, reăpse ēxpĕrta intēlligŏ. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 41). Sī nōn ēst ingrātum reapsĕ quŏd fēcī bĕnĕ. *Pac.* (apud *Fest.*). Essĕ dĕŭm mātrem, dŭm rĕ nōn sīt tămĕn ăpsĕ. *Lr.* (II, 658. Aliter *Eichst.*). SYN. Rēvĕrā.

Rĕātĕ, ĭs. *n.* (*Ῥιήτιον*). *Ville des Sabins, auj. Rieti.* Hŭnc Fŏrŭlī, măgnæquĕ Rĕātĕ dĭcātŭm Cœlĭcŏlŭm Mātrī. *Sil.* (Pauci scrib. *Rheate*).

Rĕātŭs, ūs. *m. État d'accusation, prévention.* Sī dĕt ĭnĭquă tĭbī trīstĕm fortūnă rĕātŭm. *M.* (II, 24). Ætĕrno incŏlŭit Tŏmōs rĕātū. *Sid.* (*Pan.* 2133). SYN. Crīmĕn. || *Eccl. Faute, péché.* Dējectŭs ĭpse, ĕt ĭrrītīs Plāngēns rĕātŭm flĕtĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1696). Prōgĕnĭtōs ĭgĭtŭr nūllŭm trăxissĕ rĕātŭm Dē pătrĭbŭs. *Prosp.* (*Ing.* I, 20). Pōst vĕtĕrēs quōs ēdĭdĭt Ēvă rĕātŭs. *Alcim.* (V, 729). *Voy.* Peccatum.

Rĕbĕccă, æ. *f. Rébecca, femme d'Isaac.* Pŭlchrā Rĕbĕccă sācrūm quŭm spōnsă vĕnīrĕt ăd Īsāc. *P. Nol.* (14, 108). Nĕc sĕcŭs ĭntrĕmŭī quām sī mē fortĕ Rĕbĕccæ, etc. *Sid.* (*Pan.* 2744).

Rĕbĕllāns, tis. *Comme* Rebellis. Ēxemplōquĕ tŭō sēmpĕr tĭbī tērră rĕbĕllāns. *Alc.* (III, 165).

Rĕbĕllātrix, ĭcis. *f. Comme* Rebellis. Tŭquĕ, rĕbĕllātrīx, tăndĕm, Gērmānĭă, măgnī. *O.*

Rĕbĕllis, ĕ. *Qui reprend les armes après des défaites, rebelle, révolté.* Nĕc pōst, ărma ullă rĕbĕllĕs Ænĕădæ rĕfĕrent. *V.* Stĕrnĕt Pœnōs Gallumquĕ rĕbĕllĕm. *Id.* SYN. Rĕbĕllāns, ĭndŏmĭtŭs, ĭndŏcĭlis. PPH. Ĭndŏcĭlis păcĭs. Jūgī ĭmpătĭēns. Quī jŭgŭm *ou* jŭgă dētrēctăt, rĕcūsăt, ēxcūtĭt. PHR. Nĕc victī pŏssŭnt ăbsistĕrĕ bēllō. *V.* Cāntăbrum ĭndŏctum jŭgă fĕrrĕ nostră. || *Au fig.* Dētrēctăt ōnus cervĭcĕ rĕbĕllī. *Cl.* Ĭnfĕrĕt ărmă tĭbī sævă rĕbĕllĭs Āmŏr. *O.*

Rĕbĕllŏ, ās, ārĕ. *n. Reprendre les armes, se soulever, se révolter.* Pœnĕ, rĕbĕllārēs, ēt lētō cōnsŭlis ōmnēs. *O.* SYN. Dēscīscŏ, dēfĭcĭŏ. PPH. Bēllum rĕsūmŏ, rĕnŏvŏ, nŏvŏ, ĭnstaŭrŏ. Ārmă rĕsūmŏ, ĭtĕrŭm părŏ. || *Au fig.* Fēssŭs quĭdem, ēt dējēctŭs, ēt pēssŭmdătŭs, Pŭdŏr rĕbĕllăt. *Sen.* (*Ag.* 137). Ēt pērmūtātă rērŭm stătĭonĕ rĕbĕllānt. *Petr.* (*Sat.* 120, aquæ). Nĕc ēnĭm mĭnŏr īrā rĕbĕllăt Pĕctŏre ĭn hŏc (*Ib.* 121).

† Rĕbĭtŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Revenir.* Sī nōn rĕbĭtās hŭc, ūt vīgintī mĭnās. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 20. *Ib.* 49). *Voy.* Beto.

Rĕbŏŏ, ās, ārĕ. *n. Répondre à un mugissement, à un cri.* Rĕbŏātquĕ sŭpĕrbīs Ursă lŭpīs. *V. Fl.* || *Ordint. Retentir fortement.* Nĕc cĭthărīs rĕbŏānt lăquĕātă aūrātăquĕ tēmplă. *Lr.* (II, 28). Rĕbŏānt sĭlvæquĕ ēt măgnŭs ŏlўmpŭs. *V.* Hĭnc rŭptī rĕbŏārĕ pŏlī. *Sil.* SYN. Rĕmūgĭŏ, rĕsŭltŏ, rĕsŏnŏ, etc. *Voy.* Resono. || *qqf. act. Répéter fortement, à haute voix.* Nūnc tĕ plătanŭs, Mĕlĭbœē, sŭsūrrat, Tĕ pīnŭs rĕbŏāt. *Nemes.* (*E.* 1, 72. Quanquam alii aliter distinguunt). Vōcĭfĕrāns... rĕbŏāt præcōnĭă Chrīstī. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 51).

Rĕcălcĭtrŏ, ās, ārĕ. *n. Regimber, et au fig.* Cuī mălĕ sī pălpĕrĕ, rĕcălcĭtrāt ŭndĭquĕ tūtŭs. *H.*

Rĕcălcŏ, ās, ārĕ. *Fouler de nouveau.* Līmĕn rĕcălcāndŭm pătĕt. *Prud.* (*Cath.* 1339).

Rĕcălĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Rĕcălēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se réchauffer.* Rĕcălēnt nostrō Tĭbĕrīnă flŭēntă Sāngŭĭnĕ. *V.* Sī quĭs ēt ĭn sŭdĭbŭs rĕcălēntī ădspērgĭnĕ sāngŭis ĭnsĭdĕt. *Prud.* (*Peri.* 3475). Ĭmpĕrĭoquĕ mēdēns gēlĭdām rĕcălēscĕrĕ pălmām. *Sedul.* (3, 185). Nĕc pōst ōbĭtŭm rĕcălēscēns Cōmpāgō fătiscĕrĕ novīt. *Prud.* (*Cath.* 1516). PPH. Călōrĕm ĭtĕrŭm dŭcŏ, cōncĭpĭŏ. Călŏr rĕdĭt. || *Au fig.* Nūnc quŏquĕ ĭn nostrīs rĕcălēs mĕdullīs, Blāndĕ Lĕōntī. *Aus.* (*Profes.* 7, 15). Quĭd jŭvāt ādmŏnĭtū tĕpĭdām rĕcălēscĕrĕ mēntĕm? *O.* Lōngē rĕcălĕt fŭrŏr. *St.* Ăc nostrō dŏcŭit rĕcălēscĕrĕ cūltū. *Prud.* (*Sym.* 1078).

Rĕcălfăcĭō, is, ĕrē. *Réchauffer, et au fig.* Călĭdūmquĕ prĭŏrĭs Cædē, rĕcălfĭcit cōnsōrtis sānguĭnĕ tĕtŭm. *O.* Tĕpĭdāmquĕ rĕcălfăcĕ mēntēm. *Id. Voy.* Calefacio.

Rĕcălvŭs, ă, ŭm. *Chauve par derrière.* Ēcquēm rĕcălvŭm... sĕnĕm? *Pl.* (*Rud.* II, 2, 11).

Rĕcāndĕō, ēs, ŭī, ēre, *et* **Rĕcāndĕscō, ĭs, ĕre.** *n. Devenir ou redevenir blanc.* Pērcŭssā rĕcāndŭĭt ūndā. *O.* ‖ *Redevenir chaud, brûlant.* Sōlĭbŭs ætherĭīs ăltoquĕ rĕcāndŭĭt æstŭ. *O.* Flāmmā rĕcandēscĕt, quæ mŏdŏ nūllă fŭĭt. *Id.* ‖ *Au fig.* Aūdĭto clāmōrĕ rĕcāndŭĭt īrā. *O.*

Rĕcāntātŭs, ă, ŭm. *Rétracté en chantant la palinodie.* Fīās rĕcāntātĭs ămĭcă Ōppröbrĭīs. *H.* ‖ *Éloigné par des enchantements.* Nūllă rĕcāntātās deponĕnt pĕctŏrā curās. *O.*

Rĕcāntō *et* **Rĕcĕntō, ās, ārē.** *Répéter, redire.* Nūsquăm Græcŭlă quŏd rĕcāntāt Ēchō. *M.* (II, 36). Ēt licĕt ābsēntēm părĭēs, lŏcŭs, aŭlă rĕcĕntĕt. *Fort.* (VII, 12, 56). *Voy.* Recino.

† **Rĕcăvŭs, ă, ŭm.** *néol. Concave, creux.* Frāngĕrĕt, ēt rĕcăvō mĭscĕrĕt lăbră pălātō. *Prud.* (*Psych.* 491. *Id. Peri.* 3518. Adde *P. Nol.* 28, 408; *Alcim.* I, 87).

Rĕcĕdō. *Voy.* Recido 1.

Rĕcĕdō, ĭs, essī, essŭm, ĕdĕrĕ. *n. Aller en arrière, rétrograder, s'en aller, se retirer.* Ādvĕrsō protĕrrĕt ĕquō; rŭît īlĭē rĕcēdēns. *V.* Nēc vĕro ā stabŭlīs, plŭvĭa ĭmpēndentĕ, rĕcēdŭnt Lōngĭŭs. *Id.* Jamquĕ rĕcessūræ, vĭrĭdi dē stĭpĭtĕ frāctās (*Ibis*, 259). SYN. Rĕtrŏcēdō, cedō, ăbscēdō, ăbĕō, discēdō, rĕfŭgĭō, rĕfĕrŏr. PPH. Pĕdĕm, gradŭm, grĕssŭm rĕfĕrō, rĕvŏcō, rĕflĕctō. Mē, cursŭm, vēstĭgĭă rĕfĕrō. Pĕdĕm rĕtrahō. Rĕtrō pĕdĕm, corpŭs rĕfĕrō. Dō mē rĕtrō. Rĕtrō rĕdĕō, rŭō, vĕrtŏr. Pĕdĕm vĕrtō. Rĕtrō grădŭm flectō. VERS. Trĕpĭdūsquĕ fŭrentēs Flĕctĕrĕ Phœbŭs ĕquīs rĕvŏlūtō cogĭtŭr ōrbĕ. *Petr.* Ītĕrŭm pĕtĭt ĭnvĭa rĕtrō. *V. Fl.* Dārĕ vērsa rĕtrorsŭs Tĕrgă mĕtŭ. *V. Fl. Voy.* Abeo, Fugio. ‖ *Sortir.* Mŏnŭĭt, thălămōquĕ rĕcēssĭt. *O.* Fluĕre ătquĕ rĕcēdĕrĕ rēbŭs ŏdŏrēs. *Lr.* (IV, 696). *Voy.* Exeo. ‖ *S'éloigner, en parlant des terres quand on navigue.* Terræque ūrbēsquĕ rĕcēdunt. *V.* (Adde *Ov. Met.* XI, 466; *Sil.* III, 157; *St. Th.* I, 549). ‖ *Être dans un lieu retiré.* Sēcrētă părēntĭs Ănchīsæ dŏmŭs ārbŏrĭbusquĕ obtĕctă rĕcēssit. *V.* Quăcumquĕ ŏpŭlēntă rĕcēssit Rēgĭă. *Cat.* (64, 43). ‖ *Être désuni, se séparer.* Trŭncō cērvix ăbscissa rĕcēssĭt. *L.* Āntĕ rĕcēssissĕt căpŭt hŏc cērvĭcĕ crūēnta. *O.* SYN. Āvēllŏr, dīvēllŏr, sēparŏr. ‖ *Au fig.* In ventos vitā rĕcessit. *V.* Ŏpēs frāctæ, ēt fortunā rĕcēssit. *Id.* Ut in ōtĭă tūtă rĕcēdānt. *H.* Sic nunquăm cordĕ rĕcēdit Nāta tŭō. *St.* Spēs nūnquam implendā rĕcēssit. *L.*

† **Rĕcēllō, ĭs, ĕrē.** *Tirer en arrière.* Rētrōquĕ rĕcēllīt, Ēt rĕcĭpit prolāpsă sŭās in pŏndĕrĕ sēdēs. *Lr.* (VI, 573).

Rĕcēns, tis. *Récent, nouveau.* Ĭnvītānt hērbæ gĕmmāntēs rōrĕ rĕcentī. *L.* (II, 319). Fāllĭtquĕ ŏcŭlos ĕ lactĕ rĕcentī Littĕră. *O.* Sēmpĕrquĕ rĕcentī Cædē tĕpĕbat hŭmŭs. *V.* Sērtīsquĕ rĕcentĭbŭs hălānt. *Id.* SYN. Nŏvŭs. *Voy. ce mot.* ‖ — āqua. *Eau nouvellement puisée.* Īllă rĕcēns pŏta ēst, nŏstră tĕpŭĭt āqua. *O.* ‖ — sŏl. *Comme* Orĭens. Mūtāt sub sōlĕ rĕcentī Rugōsŭm pīpĕr. *Pers.* (5, 54). ‖ *Qui a toutes ses forces, en partic. troupes fraiches.* Ārdŭa primā vĭa ēst, ēt quā vix mānĕ rĕcentēs Ēnĭtantŭr ĕquī. *O.* SYN. Ĭntĕgĕr. ‖ *Avec* a *ou* ab. Rĕcens ā vūlnĕrĕ Dīdō. *V.* ‖ *n. pris adv. Récemment.* Ēt quūm scēnă crŏcō Cĭlĭcī pērfūsă rĕcēns ēst. *Ir.* (II, 416). Sōlĕ rĕcēns ŏrtō. *V.* SYN. Nūpĕr.

Rĕcēnsĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērē. *Compter, recenser.* Fŏrtĕ rĕcēnsēbāt nŭmĕrŭm cārōsquĕ nĕpōtēs. *V.* Ūtquĕ rĕcēnsērēm cāptīvōs ōrdĭnĕ pīscēs. *O.* SYN. Nūmĕrō, rĕcōgnōscō. ‖ *Parcourir.* Signă rĕcēnsŭĕrāt bĭs sōl sŭă. *O. Voy.* Percurro. ‖ *Passer en revue dans son esprit.* Fŭlgēntēsquĕ plăgās rērŭmquĕ clēmēntă rĕcēnsē. *St.* ‖ *Raconter.* Ī nūnc, tōllĕ ănĭmōs, ēt fŏrtĭă factă rĕcēnsē. *O. Voy.* Narro.

Rĕcēnsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Prīscă rĕcēnsĭtīs ēvŏlvĭtĕ sæcŭlă fāstīs. *Cl.* Quūmquĕ rĕcēnsĭtīs constārĕt pārtĭbŭs īllĕ. *Prud.* (*Peri.* 3479).

† **Rĕcēntō, ās, ārē.** 1. (*de* Recens). *Renouveler.* Jāmjam ălbĭcāscit Phœbŭs, ēt rĕcēntātŭr Cōmmūnĕ lūmĕn ōmnĭbŭs, vŏlŭptāsquĕ. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 15, 25, et *Non.* 2, 751). ‖ 2. (*de* Canto). *Voy.* Recanto.

Rĕcĕpī. *parf. de* Recipio.

† **Rĕcĕpsō.** *arch. pour* Recepero. Sī nĕfārĭă scrīptă Sēxtī rĕcĕpsō. *Cat.* (44, 19).

† **Rĕcĕptĭō, ōnis.** *f. Action de recéler quelqu'un.* Quīd ŭbī hŭc rĕcĕptĭo ăd tē ēst meūm vīrŭm? *Pl.* (*As.* V, 2, 70).

Rĕcĕptō, ās, ārē. *fréq. de* Recipio. Meūm rĕcēptās fīlĭum ăd tē. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 16). Placĭdō nātūră rĕcēptāt Cūnctă sĭnū. *L.* Hāstāmquĕ rĕcēptāt Ōssĭbŭs hærēntēm. *V.* Frīgĭdă Sāturnī sēsĕ quŏ stēllă rĕcēptet. *Id.* Paūlātīm rēdĭt in sēnsūs, ănĭmāmquĕ rĕcēptat. *Lr.* (III, 504).

Rĕcĕptŭs, -ă, ŭm. *part. p. de* Recipio. *Reçu.* Fŭgām cĕlĕrārĕ, rĕcĕptō Sŭppllcĕ. *V.* Cœlō rĕcĕptŭs prōptĕr vīrtūtem Hĕrcŭlēs. *Ph.* ‖ *Au fig. Accueilli.* Prĕcĭbūsquĕ rĕcĕptīs. *St.* ‖ *Repris, recouvré.* Pōst, ŭbī cōllĕctŭm rŏbŭr, vīrēsquĕ rĕcĕptæ. *V.* ‖ *Délivré, sauvé.* Ālcĭdēn tērră rĕcĕptă vŏcāt. *Pp.* (IV, 9, 38). Frūgēsquĕ rĕcĕptās Ēt tōrrērĕ pārānt. *V.*

Rĕcĕptŭs, ūs. *m. Retraite, action de se retirer.* Cēcĭnit jussōs ĭnflātă rĕcĕptūs (tŭba). *O.* Suādēbātquĕ fŭgam ēt tūtōs ĭn cāstrā rĕcĕptūs. *St.* Cōmmūnī mĕtŭēt ĭndiscrētă rĕcĕptū. *P. Nol.* (21, 81). ‖ *Lieu où l'on se retire.* Plānĭtĭēs ignōtă jăcēt, tūtīquĕ rĕcĕptūs. *V.* Plăcŭit sēdēs, fĭdīquĕ rĕcĕptūs. *St.* SYN. Rĕcessŭs, sēcessŭs.

† **Rĕcēssĕ, Rĕcēssēm.** *sync. pour* Recessisse, etc. Rĕffŭgissĕ vŏlŭnt lŏngē, lŏngēquĕ rĕcēssĕ. *Lr.* (III, 69). Postquăm rĕcēssĕt vītă pātrĭo cŏrpŏrĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 73).

Rĕcēssim. *adv. En reculant.* Rĕcēssim cēdam ăd pārietem; ĭmĭtābŏr nēpăm. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 7. *Id. Amp.* V, 1, 60). *Voy.* Retro.

Rĕcēssŭs, ūs. *m. Action de se retirer.* ‖ *Enfoncement, éloignement, retraite.* Hic spēlūncă fŭit, vāsto submōta rĕcēssū. *V.* Lŏngĭs spēlŭncæ rĕcēssĭbŭs ĭngēns. *O.* Sēductos nāctă rĕcēssŭs Gūrgĭtis. *Id.* SYN. Sēcessŭs, lătebræ, pēnētrāle. *Voy.* Secessus. ‖ *Au fig.* Sānctōsquĕ rĕcēssus Mēntis. *Pers.* (3, 73).

† **Rĕchārmĭdō, ās, ārē** (se). *Cesser d'être* Charmides. Proin tū te ĭtĭdem, ut Chārmĭdātŭs ēs, rursūm rĕchārmĭdā. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 135).

Rĕcĭdīvŭs, ă, ŭm. *Qui repousse, se relève, renaît.* Ēt rĕcĭdīvă mānu pŏsŭissēm Pĕrgămă victīs. *V.* (*Id. Æ.* X, 58. Ubi *Servius* : « *Recidiva*, renascentia. Tractus est autem hic sermo ab arboribus, quæ sectæ repullulant. ») Rĕcĭdīvă pŏnās Pĕrgăma, ēt spārsōs fŭgā Cīvēs rĕdūcās. *Sen.* (*Troad.* 475). Cōrpŏră tāntŭm Gignĭt, ălit, rĕpărāt, rĕcĭ-

dīvāquĕ sēmĭnă sĕrvāt. *Prud.* (*Sym.* 1631. Cf. *Char.* 1, 76 : « *Redĭvīva* dicimus quæ post interitum redeunt, *recidiva* quæ ex suo casu restituuntur. » Sic *Retego*, *Recludo*, *Recingo*, contrariam simplici notionem habent).

1. Rĕcĭdŏ, *et ordint.* Rĕccĭdō *ou* Rĕcĭdō, ĭs, ĭ, ĕrĕ (*de* Cado). *Retomber, et au fig.* Omnēs in tĕ īstæ rĕcĭdĕnt cōntūmēliæ. *Pl.* (*Men.* III, 2, 54). Rĕccĭdit inquĕ sŭōs mēnsă sŭpīnă pĕdēs. *Pp.* (IV, 8, 44). In quĕm rĕccĭdīmŭs, quīdquīd mōrtālĕ crĕātur. *O.* Ēt mē, quŏd in ipsăm rĕccĭdăt, ōrbăm Dixīt. *Id.* Dēlūsă nĕ spēs ăd quĕrēlăm rĕccĭdăt. *Ph.* (Et sic *Luor.* I, 1061; *Aus. Parent.* 4, 10). SYN. Rĕlābŏr, *qqf.* rĕdĭgŏr, dēvĕnĭŏ.

2. Rĕcĭdŏ, ĭs, ĭdī, ĭsŭm, ĭdĕrĕ (*de* Cædo). *Couper, enlever.* Fŏrtĕ prŏphētārŭm nūtī dūm lignă rĕcĭdūnt. *Prud.* (*Ench.* 85). Jām lībĕr hirsūtām tĭbī fālcĕ rĕcĭdĕrĕ bārbăm. *O.* Immĕdĭcābĭlĕ vūlnŭs Ēnsĕ rĕcĭdēndum ēst. *Id.* Pōmpēīī dīrō săcrūm căpŭt ēnsĕ rĕcĭdīs. *L.* Cērāsquĕ rĕcĭdĕre ĭnānēs. *V.* SYN. Cædŏ, ăbscĭdŏ, āmpŭtŏ, sĕcŏ, etc. *Voy.* Seco, Adimo. ‖ *Au fig. Retrancher.* Hī stīrpem hōstĭŭm Gaūdēnt rĕcĭdī. *Sen.* (*Troad.* 1127). Ambĭtĭōsă rĕcĭdēt Ornāmentă. *H.* Sī nōn sŭpplĭcĭō culpă rĕcĭdĭtŭr. *Id.*

Rĕcĭnctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ūnum ēxŭtă pĕdĕm vĭnclĭs, ĭn vēstĕ rĕcĭnctă. *V.* Zōnă rĕcĭnctă. *Ovid.*

Rĕcĭngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Oter un vêtement, détacher, délier.* Dēscēndūnt, vēlāntquĕ căpŭt, tūnĭcāsquĕ rĕcĭngūnt. *O.* Rĕcĭngŏr, Nūdāquĕ mĕrgŏr āquīs. Sūmptūmquĕ rĕcĭngĭtŭr ānguĕm. *Id.* Pērmīssūm lāxārĕ ānĭmōs, fĕrrūmquĕ rĕcĭngī. *St.* SYN. Sōlvŏ, ēxŭŏ, pōnŏ.

Rĕcĭnŏ, ĭs, ĭnŭī, ĕrĕ. *n. et act. Chanter souvent, répéter, redire.* Ĭmpĭŏs pārræ rĕcĭnēntĭs ōmen Dūcăt. *H.* Sēd vēlŭt ālĕrnōs pŭĕrīs rĕcĭnēntĭbŭs hўmnōs. *P. Nol.* (23, 237). Cŭjŭs rĕcĭnĕt jŏcōsă Nōmĭn ĭmāgŏ. *H.* Hæc rĕcĭnŭnt jŭvĕnēs dictātă sĕnēsquĕ. *Id.* SYN. Rĕcāntŏ, rĕfĕrŏ, gĕmĭnŏ, ĭngĕmĭnŏ.

Rĕcĭpĭŏ, ĭs, cēpī, cēptŭm, cĭpĕrĕ. *Reprendre une chose qu'on a eue, recouvrer.* Rĕm pōpŭlŭs rĕcĭpĭt; mulctām sŭbĭĕrĕ nŏcēntēs. *O.* Quāndŏ rĕcēpīt Ējĕctum sēmĕl āltrītă dĕ frōntĕ rŭbōrĕm? *J.* (13, 241). SYN. Rĕcēptŏ, rĕsūmŏ, *qqf.* rĕcūpĕrŏ. ‖ — ānhēlĭtŭm, ānĭmăm. *Reprendre haleine.* Rĕcĭpĭam ānhēlĭtŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 21). Ānĭmăm rĕcĭpĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 26. Ubi *Donat.*). ‖ — mē, ānĭmŭm. *Se remettre, revenir à soi.* Ēt nōndūm mē tōtă mēntĕ rĕcēpī. *O.* Rĕcĭpĕ tŭrbātŭm mălīs, Hērā, pēctŭs. *Sen.* (*Med.* 425). SYN. Rĕcōllĭgŏ. *Voy.* Redeo. ‖ *Recevoir en échange.* Tūn' māgnŭs quŏd dăs? ĭmo ĕgŏ quŏd rĕcĭpĭs. *M.* (III, 40). Dūm dăt rĕcĭpĭtquĕ tăbēllās. *O.* ‖ *Recevoir quelqu'un, lui donner asile.* Hŏspĭtĭŏ rĕcĭpĭt. *O.* Neū rĕcĭpī pŏrtīs, aūt dūcī in mœnĭă pŏssĭt. *V.* Rĕcēpīt Ād sēsĕ, ēt săcrā lōngævum in sēdĕ lŏcāvīt. *Id.* Nōs in cūstōdĭăm tūăm Ūt rĕcĭpĭās. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 34). SYN. Rĕcēptŏ, ăccĭpĭŏ, ēxcĭpĭŏ. ‖ *En gén. Recevoir.* Ūtquĕ frētūm rĕcĭpĭt dĕ tōtā flūmĭnă tērrā. *O.* Mēdĭŏ currŭs crātērĕ rĕcēpīt. Intĭmă frīgŭs Ōssă rĕcēpērunt. *Id.* Cōnsultă rĕcēpī. *St.* Mēritīquĕlē lūcŭs, quod jŭssă rĕcēpī. *V. Fl. Voy.* Accipio. ‖ *Sauver.* Ēripŭī hīs hŭmĕrīs, mĕdĭōquĕ ēx hostĕ rĕcēpī. *V.* SYN. Ērĭpĭŏ, sērvŏ. ‖ *Souffrir, subir.* Jāmquĕ indignāntī nŏvă frēnă rĕcēpĕrat ōrĕ. *O.* SYN. Sūbĕŏ, pătĭŏr. ‖ *Admettre, comporter.* Rĕcĭpĭt hŏc rēgnum dŭŏs. *Sen.* (*Thyest.* 534). SYN. Căpĭŏ, ădmittŏ, cōntĭnĕŏ. ‖ *Prendre, tirer.* Pœnās ĭnīmīco ā frātrĕ rĕcēpī. *V.* SYN. Sūmŏ, căpĭŏ. ‖ *Retirer à soi.* Ēnsĕm Cōndĭdĭt āssūrgēntī; ēt multă mōrtĕ rĕcēpīt. *V. Voy.* Retraho. ‖ — mē, grădŭm, *et qqf. absolt. Reprendre le chemin de, revenir.* Quō fĕssŭs ăb ūndīs Sē rĕcĭpīt. *V.* Rĕcĭpĭtquĕ ăd lĭmĭnă grēssŭm. *Id.* Rūrsum ĭn pōrtūm rĕcĭpīmŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 60. *Id. Merc.* II, 4, 30). Vīr ēst hōrtātŭs, cōrpŭs lēctō rĕcĭpĕrĕt. *Ph. Voy.* Redeo. ‖ *Au fig.* Ād īngĕnĭŭm... tē rĕcĭpĭs tŭŭm. *Pl.* (*As.* II, 1, 7). ‖ — ăd *ou* ĭn mē. *Se charger de.* Ād mē rĕcĭpĭŏ; făcĭēt. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 12). ‖ *qqf. Excepter, se réserver.* Pōstĭcŭlum hŏc rĕcēpī, quum ædēs vēndĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* 1, 2; 57. Cf. *Gell.* 17, 6; *Non.* 1, 267).

? Rĕcĭpĭscŏ, ĭs, ĕrĕ. *inchoat. de* Recipio. Tū tĕ rĕcĭpĭscĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 104).

Rĕcĭprŏcātŭs, ă, ŭm. *Comme* Reciprocus. Quī nōstrōs dĭēs Rĕcĭprŏcātĭs ādmĭnĭstrāt circŭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2765).

† Rĕcĭprŏcĭcōrnĭs, ĕ. *Qui a les cornes recourbées en dedans.* (*Laber.* apud *Tert. Pall.* 1.)

Rĕcĭprŏcŏ, ās, ārĕ. *Faire revenir par un mouvement alternatif.* Quās aūgĕt vēnĭēns, rĕflŭŭsquĕ rĕcĭprŏcăt æstŭs (undas). *Sil.* Rūrsŭs prōrsŭs rĕcĭprŏcăt flŭctŭs fĕrām. *Enn.* (apud *Non.* 2, 737. Adde *Pac.* et *Pl.* apud *Fest.*). Nām quātĕr rĕcĭprŏcāntŭr nŭmĕrŭs ēt tēmpŭs dŭplĕx. *T. Maur.* (*Ped.* 34). ‖ *n. Revenir alternativement.*

Rĕcĭprŏcŭs, ă, ŭm. *Qui revient alternativement, qui va et vient, alternatif.* Ītquĕ rĕdĭtquĕ rătĭs, lāpsōquĕ rĕcĭprŏcă flŭctŭ Dēscēndĭt. *V. Fl.* Sŏpŏr ēst : rĕcĭprŏcōs spīrĭtŭs mōtŭs ăgīt. *Sen.* (*H. Fur.* 1050). Rĕcĭprŏcă tēndēns nervo ĕquīnō cōnclă Tēlă. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5, scil. cum nervo adducta et emissa). SYN. Ālternŭs. ‖ *Ordint. en parlant des flots, du flux et reflux.* Fĕrtquĕ rĕfĕrtquĕ frētŭm, sĕquĭtŭrquĕ rĕcĭprŏcă Tēthўs. *Sil.* SYN. Ālternŭs, rĕflŭŭs. PHR. Ūndă rĕcĭprŏcă. Rĕflŭŭs æstŭs. Rĕflŭŭm, rĕlābēns, ăbscēdēns, rĕfūsŭm mărĕ, æquŏr. Ūndæ rĕlābēntēs, rĕflŭēntēs. Rĕvŏlūbĭlĭs ūndă. Ālternī flŭctŭs. Pōntī rĕcūrsŭs. VERS. Quālĭs ŭbī, ālternō prōcurrēns gūrgĭtĕ, pōntŭs Nūnc rŭīt ād tērrās, scŏpŭlōsquĕ sŭpĕr jăcīt ūndăm Spūmĕŭs, ēxtrēmāmquĕ sĭnŭ pĕrfundĭt ārēnăm; Nūnc răpĭdŭs rĕtrō, ātquĕ æstŭ rĕvŏlūtă rĕsōrbēns Săxă, fŭgĭt, lĭttūsquĕ vădō lābēntĕ rĕlĭnquĭt. *V.* Quā vī mărĭa ăltă tŭmēscānt Ŏbjĭcĭbŭs rŭptīs, rūrsŭsquĕ ĭn sē ĭpsă rĕsīdānt. Ūt mărĕ sōllĭcĭtŭm strīdĕt rĕflŭēntĭbŭs ūndīs. *Id.* Quāquĕ jăcēt lĭttŭs dŭbĭŭm, quŏd tērră frētŭmquĕ Vindĭcăt ăltērnīs vĭcĭbŭs, quŭm fundĭtŭr ĭngēns Ōcĕănŭs, vēl quŭm rĕfŭgīs sē flŭctĭbŭs aūfĕrt. *L.* Dūm sē dēclīvĭbŭs ūndīs Æstŭs lăgăt, rĕflŭŏquĕ mări nūdēntŭr ārēnæ : Jāmquĕ rĕlābēntī crēscĕbant lĭttŏră pōntō. *Id.* Fĕrvētquĕ sēmpĕr flŭctŭs ăltērnă vicĕ. *Sen.* Vērum ŭbī cōncēssĭt pēlăgī rĕvŏlūbĭlĭs ūndă, Ēt flŭctŭs rāpĭdō fŭgĭēbat ĭn æquŏra lāpsŭ. *Sil.* Hāc pōntum vīce, ŭbī ēxercēt discordĭa vēntōs, Fĕrt bŏrĕās eurusquĕ rĕfĕrt, mŏlēmquĕ prōfundī Nūnc hūc ăltērnō, nūnc illūc flāmĭnĕ fĕrtŭr. *Id.* Pĕr ălternōs ūndă lābēntĕ rĕcūrsus (*Ibis*, 423). Tēthўōs ăltērnæ rĕflŭăs călcāvĭt ārēnās. *Cl.* Rĕvŏlūtāquĕ Tēthўs Sūbstĭtĭt. Rĕlābēntēs ūndās æstŭmquĕ sĕcūtæ. *Id.* Ēt vōmĭt ŏcĕānŭs pōntŭm, rūrsŭsquĕ rĕsōrbĕt, Nēc sēsĕ ĭpsĕ căpit. *Manil.* Sēd cōnfūsă dĕhĭnc ūndă rĕvŏlvĭtŭr, In sēmĕt rĕvŏlāns gūrgĭtĕ cōnflŭō. *Prud.* Ēt lăcŭs, ēt blvĭō rĕflŭus mănămĭnĕ pōntŭs. *Aus.* Quæ Mēdŏlōrŭm Dulcĭbŭs ĭn stāgnĭs rĕflŭī mărĭs æstŭs ŏpīmăt. Quōtquæ hōrīs pēlăgŭs prōflŭĭt ăc rĕflŭĭt.

Id. Quālĭtĕr ŏcĕānŭs mĕdĭīs ĭnfundĭtŭr ægrīs, Dēstĭtŭēndă văgō quŭm prĕmĭt ārvă sălō; Sīve, ălĭō rĕflŭŭs, nōstrō cōllĭdĭtŭr ōrbĕ. *Rutil.* Currĭt ĭn ădvĕrsŭm pōntŭs. *Sid.* Quă pŭlsŭs ăb æstū Ōcĕānŭs rĕdŭŭm spărgit pĕr cŭltă Gărūmnăm, Ĭn flŭmĕn currēntĕ mănĭ. *Id.* Frăctă rĕcēdŭnt Æquŏră. *V. Fl.*

Rĕcīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Recīdo. *Coupé.* Quŭm sĕmĕl ĭn sĭlvīs ĭmō dē stĭrpĕ rĕcīsŭm Mātrĕ cārēt. *V.* Cūnctōs sĭmŭl ēnsĕ rĕcīsōs. *L. Voy.* Desectus. ‖ *Au fig.* Vītĭīs ăb stĭrpĕ rĕcīsīs. *Cl.* Fŭlgōrquĕ rĕcīsŭs Sīdĕrĭbŭs. *St.*

Rĕcĭtātŏr, ōrĭs. *m. Qui lit ou récite à haute voix.* Ĭndoctŭm dŏctŭmquĕ fŭgăt rĕcĭtātŏr ăcĕrbŭs. *Hor.*

Rĕcĭtō, ās, ārĕ. *Lire à haute voix, réciter.* Nēc rĕcĭtō cuĭquăm, nīsī ămīcīs, ĭdquĕ cōactŭs. *H.* Ĭmpūnĕ ērgō mĭhī rĕcĭtāvĕrĭt ĭllĕ tōgātās? *J.* (1, 3). Ūt rĕcĭtātă prōbēntŭr Cārmĭnă. *O.* Quŭm lŏcă jām rĕcĭtātă rĕvōlvĭmŭs. *H. Voy.* Lego 2.

Rĕclāmō, *qqf.* Rĕclāmŏ, ās, ārĕ. *n. Crier pour s'opposer, se récrier contre.* Cuī quŏnĭām rătĭō rĕclāmāt vĕrā, nēgātquĕ Crēdĕrĕ pōssĕ ănĭmŭm. *Lr.* (I, 616). Frūstrāquĕ rĕbēllī Vōcĕ rĕclāmāntēs cōmpĕllĭt ădūsquĕ sēpŭlchrŭm. *P. Nol.* (21, 96). ‖ *S'écrier.* Jūtūrnă rĕclāmāt : Quō vītăm dēdĭt ætĕrnăm? *Aus.* (*Idyl.* 15, 19). Rĕclāmānt ōmnēs, vĭndĭcāndam ĭnjurĭām. *Ph.* ‖ *act. Appeler à plusieurs reprises.* Dŏmĭnămquĕ rĕclāmānt Nōmĭnĕ. *V. Fl.* Rūrsŭs Hȳlān pĕr lōngă rĕclāmāt Ăvĭă. *Id.* ‖ *Au fig. Répondre, retentir.* Scōpŭlīs ĭllīsă rĕclāmānt Æquŏră. *V.* Gĕmĭtu ēt plāngōrĭbŭs ārvă rĕclāmānt. *St. Voy.* Resono.

Rĕclĭnātŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Seū tē ĭn rēmōtō grāmĭnĕ, pĕr dĭēs Fēstōs, rĕclĭnātŭm bĕārĭs Ĭntĕrĭōrĕ nŏtă fălērnī. *H.* Rĕclĭnātō dŭm pĕrlĕgĭs ōmnĭă vūltū. *P. Nol.* (24, 520).

Rĕclĭnĭs *et* Rĕclĭnis, ĕ. *Penché en arrière, appuyé sur, couché.* Ĭnvīdĕrĕ vīrō : jāmdūdŭm pōstĕ rĕclĭnĭs. *St.* Ēt prīscæ rĕclĭnĭs ăb ĭctĭbŭs ūlmī Tĕrgă tŭēbātŭr trūncō. *Sil.* Sīc ĭn grāmĭnĕ flōrĕō rĕclĭnĭs. *M.* (IX, 92). Hūnc ŭbĭ rĕclĭnēm strātĭs ēt pācĕ frŭēntēm Ădspĭcĭt. *V. Fl.* SYN. Rĕclĭnātŭs, ăccllĭnĭs, ĭnnīxŭs, fūltŭs, *ou* jăcēns, rĕcŭbāns, etc. *Voy.* Recubans.

Rĕclĭnō *et* Rĕclĭnŏ, ās, ārĕ. *Appuyer, pencher en arrière, renverser, coucher.* Dēfīgŭnt tēllūre hāstās, ēt scūtă rĕclĭnānt. *V.* Ēt lāssōs quă rĕclĭnāvĕrĭt ārtŭs Ĭlĭcĕ. *St.* Āt Cēpheŭs căpŭt ātquĕ hŭmĕrōs pălmāsquĕ rĕclĭnāt. *Cic.* (*Arat.* 417). Nīxāquĕ mōx fămŭlīs, mārcentĭă tĕrgă rĕclĭnāt. *Capel.* (VI, p. 227). SYN. Fūlcĭō, dēpōnō, stĕrnō, rĕflĕctō. ‖ *Au fig.* Nūllum ē lăbōrĕ mē rĕclĭnāt ōtĭŭm. *H.* Lætŭs ĭn hērēdĭs grĕmĭō sŭă vōtă rĕclĭnāt. *Fort.* (VI, 4, 51).

† Rĕclĭvŏ, ās, ārĕ. *n. S'appuyer sur.* Nēc sŭpĕrēst quōd dūlcĕ vōcĕm, quō fĕssă rĕclĭvĕm, Ūbĕrĕ quōd rĕcrĕĕm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 182. Forte legendum *reclivet* vel *reclinet*).

Rĕclūdō *et* Rĕclūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Ouvrir.* Mōrĕ jŭbēbātŭr, trĭstēsquĕ rĕclūdĕrĕ pōrtās. *V.* Ærātās hōstī rĕclūdĕrĕ pōrtās. *O.* Pĕrgăm pūltārĕ ostĭum : hĕūs rĕclūdĕ ! *Pl.* (*Most.* IV, 2, 27). SYN. Ăpĕrĭō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Ouvrir, fendre, percer.* Tēllŭs quŭm dēntĕ rĕclūdĭtŭr ūncō. *V.* Strictō Mēdēă rĕclūdĭt Ēnsĕ sĕnĭs jŭgŭlūm. *O. Voy.* Confodio. ‖ *Tirer une chose cachée, découvrir.* Vētĕrēs tēllūrĕ rĕclūdĭt Thēsaūrōs. *V.* Ēnsēmquĕ rĕclūdĭt. Săcrōs aŭsŭs rĕclūdĕrĕ fontĕs. Cœlūmquĕ æstīvă lūcĕ rĕclūsĭt. *Id.* SYN. Ăpĕrĭō, pătĕfăcĭō, ĕxsĕrō, ēdūcō, ēffĕrō, dētĕgō, etc. *Voy.* Ostendo. ‖ *Au fig.* Vīrtŭs rĕclūdēns ĭmmĕrĭtīs mŏrī Cœlŭm. *H.* Nōn lēnīs prĕcĭbŭs fātă rĕclūdĕrĕ (Mercurius). *Id.* Quĭbŭs ĕgo īram ōmnēm rĕclūdam, ātque illī pĕrnĭcĭēm dăbō. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. D.* 3, 26). ‖ *Dévoiler.* Quĭd nōn ēbrĭētās dēsīgnăt? ōpĕrtă rĕclūdĭt. *H. Voy.* Detego. ‖ *qqf. Refermer, renfermer.* Sīc ălt, ēt spĕcŭlŭm rĕclūsĭt, ĭmāgĭnĕ răptă. *St.* (*Silv.* III, 4, 98).

Rĕclūsŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Răpĭăt stăbŭlĭs ārmēntă rĕclūsĭs. *O.* Sĭmŭl ēnsĕ rĕclūsō. *V.* Ōstĭă pĕrcĭpĭūnt ūllŭm rĕclūsă lăbōrēm. *Lr.* (III, 367). *Voy.* Apertus.

Rĕcōctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Recoquo. *Cuit une seconde fois.* Tūm lævēs ŏcrĕās clēctro aŭrōquĕ rĕcōctō. *V.* Ăddĭtŭr ārs, ūt fīla hērbĭs sătūrātă rĕcōctīs. *Prud.* (*Ham.* 355). Cēū yăsă rĕcōctō Fictă lŭtō. *P. Nol.* (7, 14). PPH. Bīs cōctŭs. ‖ *Calciné.* Săxă rĕcōctă vŏmŭnt ĭgnēm. *Prud.* (*Peri.* 3722). ‖ *Au fig.* Ānŭs rĕcōctă vīnō, Trĕmēntĭbŭs lăbēllīs. *Petr.* (*fr.* apud *Diom.* 3, 517). ‖ *Retors, expérimenté, routier.* Plērŭmquĕ rĕcōctŭs Scrĭba ēx quīnquēvīrō cōrvŭm dēlūdĕt hĭantēm. *H.* Tĭbi ēt Fūfĭtĭō, sĕnī rĕcōctō. *Cat.* (54, 5). SYN. Rĕtōrrĭdŭs.

Rĕcōgĭtō, ās, ārĕ. *Réfléchir.* Cōquēnda ēst cœna ; ātque ĕquĭdēm quŭm rĕcōgĭtō. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 2. *Id. Capt. prol.* 51). *Voy.* Cogito.

Rĕcōgnōscō, ĭs, ōvī, ĭtŭm, ōscĕrĕ. *Reconnaître.* Ēt quæ lŏcă vīdĕrăt ăntĕ, Cūnctă rĕcōgnōscīt. *O. Voy.* Memini. ‖ *Passer en revue, recenser.* Dōnă rĕcōgnōscīt pŏpŭlōrum, ăptătquĕ sŭpĕrbĭs Pōstĭbŭs. *V.* Signă rĕcōgnōscō, quæ prĭŭs ăctă lĕgō. *Fort.* (VIII, 1, 48). SYN. Rĕcēnsĕō, pĕrcēnsĕō.

† Rĕcōgō, ĭs, ĕrĕ. *Réunir de nouveau.* Sī dŭbĭtās cĭnĕrēs ĭn cŏrpŏră pōssĕ rĕcōgī. *P. Nol.* (35, 309).

Rĕcōllĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ĭpsĕ rĕcōllĕctīs aŭdāx Ārĭāsmēnŭs ārmīs. *V. Fl.* Quŭmquĕ rĕcōllĕctōs aŭdērĕt mittĕrĕ tălos. *Vet. Poet.* (apud *Sen. Mort. Claud. fin.*).

Rĕcōlligō, ĭs, ēgī, ĕctŭm, ĭgĕrĕ. *Rassembler.* Dăt strāgĕm lātĕ, spărsōsquĕ rĕcōllĭgĭt ĭgnēs. *L.* Rĕcōllĭgĭt rĕctōr grĕgĕm. *Fort.* (1, 6, 65). SYN. Cōllĭgō, cōgō. ‖ *Reprendre, et au fig.* Lūnāquĕ dĭmĭssōs dŭm plēnă rĕcōllĭgĭt ignēs. *Sen.* (*OEd.* 505). Ĭn flōrēm rĕdĕăt, prīmōsquĕ rĕcōllĭgăt ānnōs. *O.* SYN. Rĕsūmō, rĕcĭpĭō. ‖ — mē, ănĭmŭm. *Se remettre.* Quĭn ănĭmŭm fĭrmās, tēquĕ ĭpsă rĕcōllĭgĭs, Ĭphĭ? *O.* Rĕcōllĭge ănĭmŭm, rĕcĭpĕ lætĭtĭām, prĕcŏr. *Sen.* (*Oct.* 754). SYN. Rĕcĭpĭō. *Voy.* Redeo.

Rĕcŏlŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Cultiver de nouveau.* Ēt nōstrōs rĕcŏlĕ, hŏspĕs, ăgrōs. *V. Fl.* ‖ *Célébrer de nouveau.* Ĭstĕ dĭēs sēmpĕr fēstīs rĕcŏlētŭr ŏpīmĭs. *Cl.* ‖ *Renouveler, restaurer.* Cērtum ēst : ăntīquă rĕcŏlăm, ēt sĕrvĭbō mĭhī. *Pl.* (*Merc.* III, 2, 3). Gēntēm Quī rĕcŏlant, quī scēptră gĕrānt. *V. Fl.* SYN. Rĕnŏvō, rĕpărō, ĭnstaŭrō. ‖ *Repasser dans sa mémoire.* Ĭnclūsās ănĭmās, sŭpĕrŭmquĕ ăd lūmĭn ĭtūrās, Lūstrābāt studĭō rĕcŏlēns. *V.* Hæc tŭă, nām rĕcŏlō, quōndām gĕrmānă cănēbāt. *O.* Sĭmŭl ĭpsă pĕctŏre Ăttys sŭă fāctă rĕcŏlŭīt. *Cat.* (63, 45. Et *Pl. Trin.* II, 1, 24). SYN. Vŏlvŏ, vĕrsō, rĕcōrdŏr, mĕmĭnī, cōgĭtō. ‖ † Rĕccŏlō. Quĭquĕ crĕpŭndĭă Tĕrrĭs rĕccōlĭtĭs vēstrā tĕnēnrĭĕr. *Capel.* (1, p. 23).

† Rĕcōmmĭnĭscŏr, ĕrĭs, ĭ. *d. Se ressouvenir.*

Littĕrīs rĕcōmmĭnīscār : C prīncĭpĭum ēst nōmĭnĭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 70).

Rĕcōmpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Recompono. *Rajusté.* Pōnĕ rĕcōmpŏsĭtās ĭn stătĭōnĕ cōmās. *O.*

Rĕcōncĭllō, ās, ārĕ. *Ramener.* Rĕcōncĭllārī ūt făcĭllŭs pōssĕt dŏmŭm. *Pl.* (*Capt. prol.* 33). Nam illŭm cōnfĭdō dŏmŭm ĭn hīs dĭēbŭs mē rĕcōncĭllāssĕrĕ (*Ib.* I, 2, 64, scil. reducturum esse. *Ib.* III, 4, 44, *reconciliasso*). Tŭă rĕcōncĭllĭētŭr ūxōr. *Enn.* (apud *Ruff. de Fig.*). ‖ *Réconcilier.*

Rĕcōncĭnnō, ās, ārĕ. *Rajuster, rattacher, refaire.* Pāllăm... dēfĕrās, Ūt rĕcōncĭnnētŭr. *Pl.* (*Men.* II, 3, 72. *Ib.* III, 3, 3).

Rĕcōndĭdī. *parf. de* Recondo.

Rĕcōndĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv. Caché. Ăst ăllæ, quŏtĭēs aŭlææ rĕcōndĭtă cēssānt. J.* (6, 67). Ĭmōquĕ rĕcōndĭtŭs ăntrō. *O.* Prōmĕ rĕcōndĭtŭm, Lȳdĕ, strēnŭă cæcŭbŭm. *H. Voy.* Abditus. ‖ *Retiré, secret.* Sālūtūmquĕ rĕcōndĭtōrŭm. *Cat.* (34, 10). SYN. Rĕdūctŭs. ‖ *Au fig. Voy.* Arcanus.

Rĕcōndō, ĭs, dĭ, ĭtŭm, ĕrĕ. *Cacher.* Aūt sŭpĕr ĭdăllŭm, sēcrētă sēdĕ, rĕcōndăm. *V.* Quāsquĕ rĕcōndĭdĕrāt, Stўgĭīsquĕ ădmōvĕrāt ūmbrīs, Ēffōdĭūntŭr ōpēs. *O.* SYN. Cōndō, ăbdō, ălscōndō, etc. *Voy.* Abdo. ‖ *Enfoncer.* Ēnsēm tŭmĭdo ĭn pŭlmōnĕ rĕcōndĭt. *V.* Lătĕrĭquĕ rĕcōndĕrĕ dūrŭm Lūctātŭr glădĭŭm. *O.* Āvĭdāquĕ rĕcōndĭt ĭn ălvō. *Id.* SYN. Cōndō, ĭnfōdĭō, mĕrgō, etc. ‖ *Refermer.* Ōcŭlōs jām mōrtĕ grăvātōs Pўrămŭs ērĕxĭt, vīsāquĕ rĕcōndĭdĭt illā. *O. Voy.* Claudo. ‖ *Au fig.* Mūltī prætĕrĕā, quōs fāma ŏbscūră rĕcōndĭt. *V.* Quīdquĭd ārcānī ăppārō, Pēnĭtŭs rĕcōndās. *Sen.* (*H. OEt.* 476). ‖ *qqf. Tirer hors, rejeter.* Quŭm sŭbĭtō Trītōn ōrĕ rĕcōndĭt ăquās. *Pp.* (II, 23, 50).

Rĕcōnflō, ās, ārĕ. *Reforger; réparer.* Ūndĕ rĕcōnflārī sēnsŭs pĕr mēmbră rĕpēntĕ Pōssĭt. *Lr.* (IV, 928).

Rĕcōnvălēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Revenir à la santé.* Ūt vīvă dŭlcī fūnĕrĕ Rĕcōnvălēscūnt cōrpŏră. *Ennod.* (10, 3).

Rĕcŏquō, ĭs, ōxī, ŏctŭm, ŏquĕrĕ. *Faire recuire ou cuire.* Rĕcŏquēntĕ quās ăhēnō Ōpŭlēntĕt ūt mĕrācō. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 72). Rĕcŏquĭt fēssōs ætātĕ pārēntēs (Medea). *V. Fl.* Tōrrēns, ārdēntēs rĕcŏquēns ārēnās. *Boet.* (2, 6). *Voy.* Coquo. ‖ *Remettre à la forge.* Rĕcŏquūnt pătrĭōs fornācĭbŭs ēnsēs. *V.* SYN. Rĕcūdō. *Voy.* Procudo.

Rĕcordāns, tĭs, *et* Rĕcordātŭs, ă, ŭm. *Qui se rappelle, s'est rappelé.* Illĕ, rĕcordāntī plūră măgīsquĕ placēnt. *O.* Indĕ rĕcordātī, Teucrōs ă sānguĭnĕ Teucrī Dūcĕrĕ prīncĭpĭum. *Id. Voy.* Memor.

Rĕcordŏr, ārĭs, ārī. *d. Se souvenir, rouler dans sa mémoire.* Ēt vōcem Ānchīsæ măgnī vŏlŭtūmquĕ rĕcordŏr. *V.* Mēcŭm lŏquŏr hæc, tăcĭtūsquĕ rĕcordŏr. *H.* Nōn tāntŭm, quæ sūm pāssūră, rĕcordŏr. *O. Voy.* Memini, Cogito.

Rĕcrēmentŭm, ī. *n. Ordure, en partic. Gros son.* Ūrāt rĕcrēmentŭm fŏcīs. *Prud.* (*Apot.* 66).

† Rĕcrĕmō, ās, ārĕ. *Brûler de nouveau, brûler.* Nēc pălēās gĕnĕrās, frūmēntă sĕd ĭntēgrā gignīs, Nēc rĕcrĕmāndă fŏcīs. *Fort.* (IX, 2, 134).

Rĕcrĕō, ās, ārĕ. *Créer de nouveau, faire revivre, renouveler, réparer.* Cōrpŏră rētrĭbŭāt rēbŭs, rĕcrĕētquĕ flŭēntēs. *Lr.* (V, 757). Rĕcrĕārĕquĕ lūmĕn (*Ib.* 558, de sole). SYN. Rĕnŏvō, rĕpārō. *Voy.* Resuscito. ‖ *Ranimer, raffermir.* Sēd rĕcrĕārĕ vŏlĕt tĕnŭātŭm corpŭs. *H.* SYN. Rĕfĭcĭō, rēstĭtŭō, rĕlĕvō. ‖ *Charmer, réjouir, récréer.* Ārbŏr æstīvă rĕcrĕātŭr aūrā. *H.* Tĕr pūrē lēctō pŏtĕrūnt rĕcrĕārĕ lībellō. *H.* SYN. Jŭvō, mūlcĕō, ŏblĕctō, dēlĕctō. ‖ ? Rĕcrĕō.

Rĕcrĕpō, ās, ārĕ. *n. Résonner.* Cāvă cўmbălă rĕcrĕpānt. *Cat.* (63, 29). Cāntĭbŭs ēccĕ tŭīs rĕcrĕpānt arbŭstă cānōrīs. *Jul. Sper.* (*Laud. Phil.* 17). ‖ † *act. Répéter.* Sæpĕ lăpīs rĕcrĕpāt Cўllēnĭă mūnĕră pūlsŭs (*Ciris*, 108).

Rĕcrēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Croître de nouveau.* Lūnă quātĕr lātŭīt, plēnō quātĕr ōrbĕ rĕcrēvīt. *O.* Ērgō tĕrrā ŭbī lĭmātŭr, ēt aūctă rĕcrēscĭt. *Lr.* (V, 261. Adde *Alcim.* I, 112).

Rĕcrētŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Lĭcĕt illĕ fortĭs pŏstĕă rĕcĕpĕrĭt Rōbŭr rĕcrētĭs crīnĭbŭs. *P. Nol.* (13, 560).

Rĕcrūdēscō, ĭs, dŭī, dēscĕrĕ. *n. S'augmenter, empirer.* Fŭgissem; ĭnhærēt ăc rĕcrūdēscĭt nĕfās. *Sen.* (*Phæn.* 231). Mōx rĕcrūdēscēntĭbŭs Plāgis ăpērtās pērsæquĕbāntŭr nōtās. *Prud.* (*Peri.* 2990). *Voy.* Crudesco.

Rēctā. *abl. f. pris adv. Droit, en droite ligne.* Tēndĭmŭs hīnc rēctā Bĕnēvēntŭm. *H.* Ēxōrāt, aūfĕrt, dētŭlĭt rēctā dŏmŭm (*Prol. Cas. Plaut.* 45. Adde *Pl. Amp.* V, 1, 8). PPH. Rēctā vĭā. Rēctō trămĭtĕ, lĭmĭtĕ. VERS. Tūm se ăd Cāĭētæ rēctō fĕrt lĭttŏrĕ pōrtŭm. *V.* Ĭpse ĕgō tē rĭpīs ēt rēctō flūmĭnĕ dūcām. *Id.* Rēctō grāssĕtŭr lĭmĭtĕ mīlēs. *O.* Pĕr rēctă cŭcūrrĭt. *L.* Rēctōs dēfĕrt ĭn Tărtără cūrsūs. *St.* Trămĭtĕ rēctō Cārpĕrĕ cællēm. *Boet.*

Rēctē. *adv. Bien.* Tū rēctē vīvīs, sī cūrās ēssĕ quŏd aūdīs. *H.* Ĭpsĕ dĕcōr rēctē fāctī, sī præmĭă dēsĭnt. *O.* Quĭd tū? rēctēn' ătquĕ ūt vīs vălēs? *Pl.* (*Aul.* II, 2, 6). Mūlĭĕr rēctē ōlĕt. *Id.* (*Most.* I, 3, 116). Nōn rēctē vīnctŭs ēst. *Ter.* (*And.* V, 4, 52). Rēctĭŭs ŏccŭpăt Nōmĕn bĕātī. *H.* Rēctĭŭs vīvēs, Lĭcĭnĭ, nĕque ăltŭm sēmpĕr ūrgēndō, etc. *Id.* SYN. Bĕnĕ, prŏbĕ, pŭlchrĕ, *qqf.* săpĭēntĕr, rătĭōnĕ, *ou* jūrĕ, mĕrĭtō. *Voy.* Bene. ‖ *Splendidement.* Ēgō tē hŏdiē făxō rēctē ăccēptum, ūt dignŭs ēs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 21). Rādĕm lĭcēbĭt mōx cœnārĕ rēctĭŭs. *Id.* (*Merc.* IV, 4, 62). SYN. Laūtē. *Voy.* Rectus. ‖ *Formule d'approbation.* Prīmum ædēs ēxpūgnābŏ. Rēctē. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 3).

† Rēctĭtātŏr, ōrĭs. *m. Comme* Rector. Cærŭlī mŏnārchă pōntī, rătĭsquĕ rēctĭtātŏr. *Vet. Poet.* (apud *Mar. Vict.* p. 2551).

Rēctŏr, ōrĭs. *m. Celui qui gouverne, maître, roi, souverain.* Ēt nūllō crēdānt mundī rēctōrĕ mŏvērī. *J.* (13, 87). Ēt dīvūm tū maxĭmĕ rēctŏr, Jūpĭtĕr. *V.* Dŏlŏpūm rēctŏr. *O.* Nĕque ēnĭm tūnc Æŏlŭs illĭs Rēctŏr ĕrāt. *V. Fl.* SYN. Rex, præsĕs, dŏmĭnŭs, gŭbĕrnātŏr, ārbĭtĕr. ‖ *En partic. Pilote.* Ĭpsĕ gŭbĕrnāclō rēctŏr sŭbīt. *V. Voy.* Gubernator. ‖ *Gouverneur d'enfant.* Rēctōrēs jŭvĕnum ēt rērŭm dēdĭt ēssĕ măgīstrōs. *V.* SYN. Cūstŏs. ‖ *Maître, propriétaire.* Fēlīx aūrīfĕræ cōlŏnĕ tĕrræ, Rēctōrēm vācŭō sīnŭ rĕmittĕs. *M.* (X, 78). SYN. Dŏmĭnŭs, pōssessŏr. ‖ *Cocher.* Rēctōrum ălĭpēdūmquĕ sŭdōr ĭbăt. *Sid.* (*Pan.* 3449). *Voy.* Auriga. ‖ *Eccl. Évêque.* Fūnĕrĕ rēctōrĭs plēbs mŏdō mœstă gĕmīt. *Fort.* (IV, 3, 14).

Rēctŭm, ī. *n. pris subst. La droite ligne, le droit chemin.* Vīdīt ŭt hōstīlēs ĭn rēctum ēxīrĕ cătervās. *L.* Ĭtĕrquĕ Nōn ăgĭt ĭn rēctŭm. *O.* ‖ *Le droit, le bien, le juste.* Quōs ĭntrā cĭtrāquĕ nequīt cōnsīstĕrĕ rēctŭm. *H.* Ēt mēns sĭbī cōnscĭa rēctī. *V.* Sīnĕ lēgĕ fĭdēm rēctūmquĕ cŏlēbānt. *O.* Aūt cuī plūs lēgēs dēbērēnt rēctă sĕquēntī. *L.* SYN. Æquŭm, jūs. *Voy.* Virtus. ‖ *Ce qui est raisonnable.* Ĭntĕrdūm vūlgūs rēctŭm vīdĕt. *H.*

Rēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Rego. *qqf. Conduit, administré.* Prætēctus jăcĕt hīc Apollĭnārĭs, Pōst prætōrĭa rēctă Gallĭārŭm. *Sid.* (*Ep.* III, 12, 6). ‖ *Ordint. Droit, opposé à courbe.* Ipse ĕgŏ tē-rīpīs ĕt rectō flūmĭnĕ dūcăm. *V.* Illă quĭdĕm rēctō pŭgnăt se ăttŏllĕrĕ trŭncō. *O.* Lōngă trăbĕ rēctĭŏr ĕxĭt (anguis). *Id.* Rēctōque Ērўmănthĭŭs ēnsĕ. *St.* SYN. Dirēctŭs. ‖ Rēctă vĭă. *En droite ligne, tout droit.* Ădvĕnĭēns īrem ĭn cārcĕrĕm rēctă vĭă. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 79). *Voy.* Recta. ‖ Rēctă vĭă. *Une des voies de Rome.* Lingŏnŭs ă Rēctă Flāmĭnĭāquĕ rĕcēns. *M.* (VIII, 75. Et *Ov. Fast.* VI, 191). ‖ *Qui se tient droit, non penché.* Quŏd nōn lĕgăt ădvĕnă rēctŭs (nomen). *L.* Prīma ĕt rēctă sĕnĕctŭs. *J.* (6, 26). SYN. Stāns. ‖ *Qui est en face, qui va en avant.* Excĭpĭănt rēctō fŭgĭēntēs ăgmĭnĕ fĕrrūm. *L.* Nĕ quă fŏrēnt pĕdĭbŭs vēstĭgĭă rēctĭs. *V.* Dūcĕrĕ nēc rēctās Cācŭs ĭn ăntră bŏvēs. *M.* (V, 65). SYN. Ădvĕrsŭs. ‖ *Droit, qui ne se détourne pas, fixe.* Quĕm, quī rēctō sē lūmĭnĕ vĭdīt, Pāssă Mēdūsă mŏrī ēst? *L.* Nūsquăm rēcta ăcĭēs. *O.* Fōrtūnāmquĕ tŭēns ūtrămquĕ rēctŭs, ĭnvĭctŭm pŏtŭīt tĕnērĕ vultŭm. *Boet.* (1, 4). Ipsă lŏquī rēctă făcĭĕ. *J.* (6, 400). SYN. Fixŭs, *qqf.* irrētortŭs. ‖ *Au fig. Droit, non penché.* Quō vōbīs mēntēs, rēctæ quæ stārĕ sōlēbănt Ănthēăc, dēmēntī sēsĕ flĕxĕrĕ rūīnă? *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 6). Sēcŭndīs Tēmpŏrĭbŭs dŭbĭīsquĕ rēctŭs. *H.* SYN. Stāns, ĭndējectŭs. ‖ *Droit, bon, beau, louable, excellent.* Ūt nătūră dēdīt, sīc ōmnĭs rēctă fĭgūră. *Pp.* (II, 14, 29). Ăc mĕă paucĭs Mēndōsa ēst nătūra, ăllĭŏquī rēctă. *H.* Rēctă cōnsĭlĭa ægrōtĭs dămŭs. *Ter.* (*And.* II, 1, 9). Quĭd tĕ cŏĕrcēs, ĕt nēcās rēctam ĭndōlĕm? *Sen.* (*Hip.* 454). SYN. Bŏnŭs, prōbŭs, pŭlchĕr, præstāns, etc. ‖ *Juste, probe, vertueux.* Cētĕrā quī vītæ sērvārĕt mūnĭă rēctŏ Mŏrĕ. *H. Voy.* Rectum, Justus. ‖ Rēctă cœnă, *et absolt.* Rēctă. *Repas dans les règles, splendide.* Ēn rŏgăt ăd cœnām Mĕlĭŏr tĕ, Clāssĭcĕ, rēctām. *M.* (II, 60. *Id.* VII, 20, absolute). *Voy.* Recte. ‖ Rēctŭs cāsŭs. *Le nominatif.* Spōntĕ ăblātīvī cāsŭs quīs rēctŭs ĕrĭt? Spōns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per inter.* 11). SYN. Nōmĭnātīvŭs.

Rēcŭbāns, tis. *Couché, étendu.* Tĭtўrĕ, tū pătŭlæ rēcŭbāns sŭb tēgmĭnĕ fāgī. *V.* Ōssă sŭpĕr rēcŭbāns ăntrō sēmēsă crūēntō. *Id.* Immēnsīs rēcŭbāntem ănfractĭbŭs ānguĕm Tūrbăt. *V. Fl.* SYN. Rēcumbēns, jăcēns, strātŭs, rĕclīnīs, rĕclĭnātŭs, fūsŭs, rēsūpīnŭs, prōjectŭs, cŭbāns, prōstrātŭs, dēcumbēns, ēxtēnsŭs, *qqf.* compŏsĭtŭs. PPII. Hūmī jăcēns, fūsŭs, strātŭs. In hērbă, ĭn ūmbrā, ĭn grāmĭnĕ, pĕr grāmĭnā, pĕr hērbăm fūsŭs. Membră fūsă tōrō. Cōrpŭs hūmī strātŭs. Cōrpŏrĕ fūsŭs hūmō. Sōlō jăcēns, rēcŭbāns. Sŭb ūmbrā jăcēns, strātŭs. VERS. Āttāmĕn ĭntĕr sē prōstrāti ĭn grāmĭnĕ mōlli. *Lr.* Illĕ lātŭs nĭvĕūm mōlli fultŭs hўăcinthō. *V.* Mŏdŏ rēsūpīnŭs ĭn ăntrō. Sīlēnum pŭĕri somnō vidērĕ jăcēntēm. *Id.* Nunc vīrĭdī membră sŭb ārbūtō Strātŭs. *H.* In nūdă tēllūrĕ jăcēns. *L. Voy. le suiv.*

Rēcŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Être couché.* Sŭb quā nūnc rēcŭbās ārbŏrĕ, virgă fŭīt. *O.* Fēcit ŏlōrinis Lēdăm rēcŭbārĕ sŭb ālīs. *Id.* SYN. Rēcumbŏ, jăcĕŏ, stĕrnŏr, dēcumbŏ, ēxtēndŏr, quīescŏ. VERS. Cervīcem ĭnflexăm pōsŭīt, jăcŭĭtquĕ pĕr ăntrum. *V.* Propter ăquæ rivum, sŭb rāmīs ārbŏrĭs ăltæ Procŭbŭīt. Sternĭmŭr ŏptātæ grĕmĭō tellūris ăd ūndam. *Id.* Nunc latŭs in fŭlvis nivĕum dēpōnit ārēnis. *O.* Fĕssă rĕsēdit hūmī. Nūdă nūdă rēcumbĭs hūmō. Cōrpŏrā phōcārum, sōmnō rĕsūpīnă prōfundō, Exănĭmātă jăcēnt. Ĕt jăcŭīt rĕsūpīnŭs hūmī. Sōlō, quōd tĕxĕrāt hērbă, jăcēbāt. *Id.* Ārtŭs ĭmbrī ventōquĕ rigēntēs Prōjĭcīt. *St.* Seū rēsīdĕrĕ lĭbĕt, dăbĭt ēccĕ sĕdīllă tōfŭs; Pōnĕrĕ seū cŭbĭtum, mĕllĭŏr vīrĕt hērbă tăpētis. *Calp.* Strātōquĕ grăvēs prōjĭcĕrāt ārtŭs. *V. Fl.* Ăc tĕnĕrā dēcumbĕre ĭn hērbă Suādĕt. *Col. Voy.* Recubans, Jaceo, Cubo, Dormio.

† **Rēcŭlă**, æ. *f. dimin. de* Res. Prō cōpīă, prō rēcŭlă. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 3, 613).

Rēcŭltŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Recolo. *Cultivé de nouveau.* Spārgĕre hūmō, pārtim pōst tēmpŏră lōngă rēcultæ. *O.*

Rēcumbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Se coucher, être couché.* Ĭntĕr ŏpŭs taurōs, mĕdĭŏquĕ rēcumbĕrĕ sŭlcō. *O.* Spōndăquĕ sĭbī prŏplōrĕ rēcumbĭt. *Id.* Nūllă strūĕ membră rēcumbŏ. *L. Voy.* Recubo. ‖ *Se coucher devant la table.* Sī pŏtēs Ārchĭăcīs cōnvīvă rēcumbĕrĕ mēnsīs. *H.* Quōs ĭntĕr Aūgustūs rēcumbēns. *Id.* Prōmīsīt; rĕdĭit hōră dictă, rēcŭbŭīt. *Ph. Voy.* Accumbo. ‖ *Se pencher, s'affaisser.* Ĭnque hŭmĕrōs cervīx cōllāpsă rēcumbĭt. *V.* Ipsă sĭbī ĕst ōnĕrī cervīx, hŭmĕrōquĕ rēcumbĭt. *O.* SYN. Inclĭnŏr, incumbŏ. PHR. Sēd fēssă lābăt mihī pondĕrĕ cervīx (*Ad Pis.* 253). ‖ *Être situé sur un coteau.* Jŭlī jŭgĕrā paucă Mārtĭālĭs Lōngō Jānĭcŭlī jŭgō rēcumbŭnt. *M.* (IV, 64). *Voy.* Jaceo. ‖ *qqf. Être renversé par un adversaire.* Dīc, ŭbī, mors ĭnĭmīcă, jăcēs? ŭbī victă rēcumbĭs? *Fort.* (II, 8, 39).

Rēcŭpērātŏr, ōris. *m. Arbitre chargé d'évaluer les indemnités dues à un demandeur.* Prætōr rēcŭpērātōrēs dĕdĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 3. *Id. Rud.* IV, 8, 2).

Rēcŭpĕrŏ, *arch.* Rēcĭpĕrŏ, ās, ārĕ. *Recouvrer.* Tāntūm stŭdēns ŭt nātūm rēcŭpĕrĕt sŭŭm (*Argum. Pl. Capt.* 4). *Voy.* Recipio.

Rēcurrŏ, ĭs, cūrrī *et qqf.* cŭcurrī, rsŭm, rrĕrĕ. *n. Revenir en courant, au fig. revenir, retourner.* Ăd Mæcēnātēm mĕmŏrī sī mēntĕ rēcurrās. *H.* Ĭnquĕ sŭōs fōntēs vērsă rēcurrĭt ăquă. *O.* Quă sōl ūtrĭnquĕ rēcurrēns Ădspĭcĭt ŏcĕănŭm. *V.* Ĕt prŏpĕrāntĕ grădū rēcucurrīt ăd hōspĭtă tēctī. *P. Nol.* (27, 99). Nātūram ĕxpĕllās fūrcă, tămĕn ŭsquĕ rēcurrĕt. *H.* Dūm littĕră nōstră rēcurrēns. *O.* SYN. Rēcursŏ, rĕvŏlŏ, rĕdĕŏ, etc. *Voy.* Redeo. ‖ *Courir.* Rēctām vōcātŭs quŭm rēcurrīt ăd cœnām. *M.* (VII, 20). ‖ *Avoir recours.* Ăd vātis fātă rēcurrīt. *O.* SYN. Cōnfŭgĭŏ. ‖ *act. Recommencer.* Cœptŭm sæpŏ rēcurrīt ĭtĕr. *O. Voy.* Curro.

† **Rēcursĭō**, ōnis. *f. Retour, révolution.* Quō gĕmmātă pŏlī vŏlvĕrĕ sīdĕră Suēvit lĕgĕ rātă sācră rēcursĭō. *Capel.* (IX, p. 308).

Rēcursŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Recurro. Quĭd ŏgo hūc rēcursem, aut ŏpĕrăm sūmam, aut cōntĕrăm? *Pl.* (*Most.* III, 1, 54). ‖ *Au fig. Revenir, se représenter à la mémoire.* Multă vīrī vīrtūs ănĭmō multūsquĕ rēcursăt Gēntĭs hōnōs. *V.* Sŭb nōctĕm cūră rēcursăt. *Id.* SYN. Rēdĕŏ, ŏbvĕrsŏr, sŭbĕŏ.

Rēcursŭs, ūs. *m. Course en sens inverse, marche rétrograde.* Ĭnde ălĭos ĭnĕūnt cursūs ălĭōsquĕ rēcursūs. *V.* Pĕr ălternōs ūndă lābĕntĕ rēcursūs Sŭbtrāhĭtŭr. *O.* Nĕquĕ flūxa hăbēnt rēcursūm. *P. Nol.* (31, 10). ‖ *Retour.* Dānt fātă rēcursūm. *O.* Fōrtūnă rēcursūs sī dĕt ĭn Hēspĕrĭām. *L. Voy.* Reditus.

Rēcūrvātŭs, ă, ŭm. *Comme* Recurvus. Quīquĕ

rĕcūrvātĭs lūdĭt Mæ̆ænder ĭn ūndīs. *O.* (Et *Sen. Ag.* 566).

† Rĕcūrvŏ, ās, ārĕ. *Recourber.* Hōrrēntēsquĕ sĭtū clādĭbŭs ĭn sævă rĕcūrvānt Vŭlnĕrā. *St.* Sīvĕ fĕrōcĭs equī lūctāntĭă cōllă rĕcūrvās. *O.* SYN. Cūrvŏ, flectŏ, etc. *Voy.* Curvo.

Rĕcūrvŭs, ă, ŭm. *Courbé, recourbé.* Pāstōrālĕ cănit signŭm, cōrnūquĕ rĕcūrvō. *V.* Quĭquĕ tĕgunt pārvīs æră rĕcūrvă clĭpĕis. *O. Voy.* Curvus.

Rĕcūsāns, tĭs. *Qui refuse, s'oppose.* Jūssă rĕcūsāntēs pĕrāgunt lăcrĭmōsă mĭnīstrī. *O.* SYN. Rĕlūctāns, ĭnvītŭs, nōlēns.

Rĕcūsō, ās, ārĕ. *Refuser.* Ūxōrĕm grāndī cūm dōtĕ rĕcūsāt. *H.* Quæ făcĕre ĭpsĕ rĕcūsĕm. *H.* Quī frēnă cōactŭs sæ̆pĕ rĕcūsāllī cēpĕrĭt ĭmpĕrĭī. *O.* Nĕc, nătĕ, tĭbī cōmĕs ĭrĕ rĕcūsō. *V.* SYN. Ābnĕgŏ, dētrēctŏ, nōlŏ, rĕfŭgĭŏ, rĕnŭŏ, *qqf.* nĕgŏ. ‖ *Au fig.* Ĭntĕrdūm gĕnŭa ĭmpēdīūnt, cūrsūmquĕ rĕcūsānt. *V.* Ignis nōn ūnquam ălīmēntă rĕcūsāt. *O.*

Rĕcussŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Recutio. Ūtĕrōquĕ rĕcūssō ĭnsōnŭĕrĕ cævæ, gĕmĭtŭmquĕ dĕdĕrĕ cavērnæ. *V.* Pĕnĭtūsquĕ rĕcūssō Æquŏrĕ. *V. Fl.* Dĕ nōctĕ rĕcūssă Excĕptī rōrēs. *Sid.* (*Pan.* 457).

Rĕcussŭs, ūs. *m. Choc, ébranlement.* Quæ prĭŭs ēx longō nŏcŭērūnt tēlă rĕcussū. *L.*

Rĕcūtĭŏ, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ūtĕrĕ. *Repousser par un choc, ébran'er. Voy.* Recussus. ‖ *Répercuter.* Prōtĭnŭs ūt lĭquĭdum Phœbī jŭbār ōrĕ rĕcussĭt (*Epith. Ausp. et Ael.* 31).

Rĕcūtĭtŭs, ă, ŭm. *Écorché.* Nĕc rŭptæ rĕcūtītă cōllă mūlæ. *M.* (IX, 58). ‖ *Circoncis, Juif.* Fĕrt rĕcūtītōrŭm prīmōrdĭă Jūdæōrŭm. *Sid.* (*Pan.* 3030. Sic et *Mart.* VII, 29. Cf. *Pers.* 5, 184. *Gloss. Placid.* Recutiti, *Judæi*).

Rĕdăctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Redigo. *Redait.* Ăd bĕnĕ dīcendŭm dēlēctāndumquĕ rĕdactī. *H.* Est gĕnŭs ĭn tōtĭdĕm tĕnŭī rātĭōnĕ rĕdactŭm Scriptūlă. *Ovid.*

Rĕdămbŭlŏ, ās, ārĕ. *n. Revenir.* Bĕne ămbŭla ēt rĕdămbŭlă. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 120).

† Rĕdămŏ, ās, ārĕ. *Rendre amour pour amour.* Et părĭbus sēmpĕr rĕdămandī lēgĭbus æquă. *P. Nol.* (11, 43, nempe amicitia). Quō rĕdămētŭr, ămāns, ēt ămōr quĕm cōnsĕrĭt, ĭpsĕ ēst. *Prosp.* (*Ing.* II, 170).

† Rĕdămptrŭŏ, ās, ārĕ. *n. Voy.* Amptruo.

? Rĕdardēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se rallumer.* Flămmă rĕdardēscĕt, etc. *O.* (*R. Am.* 754. Sed alii leg. *recandescet*).

Rĕdargŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Démontrer qu'une chose est fausse, dévoiler le mensonge, réfuter.* Advĕnīt quī vēstră dĭēs mūlĭēbrĭbŭs ārmis Vērbă rĕdargŭĕrēt. *V.* Vēris fălsă rĕdargŭīt. *Boet.* (5, 4). Occīdăt ōmnĕ vĭgĕns, fĭnīsquĕ rĕdargŭăt ōrtă. *Alc.* (III, 197). SYN. Rĕfellŏ, rĕfūtŏ, dētĕgŏ, ōstendŏ, ărgŭŏ.

† Rĕdaŭspĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Réintégrer.* Rĕdaŭspĭcāndum ēsse ĭn cātēnās dēnŭō. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 109).

† Rĕddĭbŏ. *arch. pour* Reddam. (*Pl. Epid.* I, 1, 22; *fr.* apud *Non.* 7, 75, et *Prisc.* 6, 692.)

Rĕddĭdī. *parf. de* Reddo.

Rĕddĭtĭŏ, ōnĭs. *f. Action de rendre.* Nĭsī ăctūtŭm sĕnī aŭrī rĕddĭtĭo ēst (*Suppos. Pl. Aul.* V, 3).

† Rĕddĭtŏr, ōrĭs. *m. Eccl. Qui rend, qui paie.* Mĕrcēdis rĕddĭtŏr æquŭs. *Tert.* (*adv. Marc.* I, 198).

Rĕddĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Reddo. *Rendu.* Rĕddĭtăque Eurўdĭcē sŭpĕrās vĕnĭēbăt ăd aūrās. *V.* Vōx rĕddĭtă fĕrtŭr ăd aūrēs. *Id.* Lătĭŏ rĕddĭtă vōtă Jŏvī. *O.* Spīrăt Æpēllēă rĕddĭtŭs ārtĕ Mĕmŏr. *M.* (XI, 10).

Rĕddŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Rendre, restituer.* Ēreptum rĕddī sĭbĭ pōscīt hŏnōrĕm. *V.* Ēt sătă cūm mūltō fœnŏrĕ rĕddĭt ăgĕr. *O.* Quæ tū rĕddĭdĕrĭs, ĭgŏ prīmŭs pōcŭlă sūmăm. *Id.* SYN. Rēsĭtŭŏ, rĕfĕrŏ, rĕpōnŏ, trādŏ. ‖ *Donner une chose qu'on doit, payer.* Ēt quŭm sōlēnnĭă vōtă Rĕddēmŭs nўmphis. *V.* Lānĕrĭbŭs ēt pāndĭs fūmāntĭă rĕddīmŭs ēxtă. *Id.* Āt pĕdĕs ēxsŏquĭās rĕddĭt ĕquēsquĕ dŭcī. *O.* Rĕddĕrĕque ānīmĭquō mēnstrŭă tūrā Lārī. *Tib.* (II, 3, 34). Dāmnātŭs dēmŭm, vī cōactŭs rĕddĭdĭt Dūcēntōs mīllĕ phlĭppŭm. Tāntŭm dēbŭĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 37. Græcum est ἀποδοῦναι). SYN. Sōlvŏ, ēxsōlvŏ, pærsōlvŏ, rĕfĕrŏ, fĕrŏ, dŏ. ‖ *Rendre quelqu'un qui était éloigné ou mourant.* Rĕddĕrĭs heū! quāntō fālōrŭm mūnĕrĕ nōbĭs, Gūstātă Lēthēs pænĕ rĕmĭssŭs āquă! *M.* (VII, 46). Lālĭus, ĭmmĭtī quēm jām dĕŭs ālĕs Āvĕrnō Rĕddĭdĕrāt *St.* Fĭnītīs ānĭmŭm rĕddĕre āmōrĭbŭs. *H.* SYN. Rĕdōnŏ, rĕmĭttŏ, rĕvŏcŏ. ‖ *Rendre, envoyer en retour.* Pōtēstās Rĕddĕrĕ tēlă fŭīt. *St.* SYN. Rĕmĭttŏ. ‖ *Répéter, réciter.* Ūt pŭĕrŭm crēdās sævō dictātă măgīstrō Rĕddĕrĕ. *H.* Nūptă jām dīcēs: Ēgŏ dīs āmīcŭm Rĕddĭdī cārmĕn. *Id.* SYN. Rĕpĕtŏ. ‖ *Rendre des paroles, absolt. répondre.* Nĕc rĕspōnsă pōtēst cōnsŭltŭs rĕddĕrĕ vātēs. *V.* Nōtās aūdīre ēt rĕddĕrĕ vōcēs. Rĕddĭdĭt ūnă bŏŭm vōcĕm. *Id.* Dehĭnc tālĭă rĕddĭt. *St.* Quŭm tālĭă rĕddĭdĭt hōspĕs. *O.* SYN. Rĕfĕrŏ, ēdŏ. *Voy.* Respondeo, Loquor. ‖ *Rendre un son.* Jānŭă quæ vĕrsō strīdōrĕm cārdĭnĕ rĕddīt. *O.* Chŏrdă sŏnŭm rĕddĭt. *H.* SYN. Mĭttŏ, dŏ, etc. ‖ *Rendre un fluide.* Rĕddĭt spĕcŭs ātrī vŭlnĕrĭs ūndăm Spūmāntĕm. *V.* (Et *Ov. R. Am.* 437). SYN. Mĭttŏ, ēmĭttŏ, ēgĕrŏ, etc. ‖ *Enfanter.* Flămmĭfĕrăm plēnō rĕddĕrĕ vēntrĕ fācĕm. *O. Voy.* Gigno. ‖ — ānĭmăm, vītăm, etc. *Rendre l'âme, mourir.* Hānc ānĭmăm văcŭās rĕddēmŭs ĭn aūrās. *O.* Ātque ūtĭnăm prō tē vītăm tēcūmquĕ lĭcērĕt Rĕddĕrĕ! *Id.* Hānc pōtŭī bĕnĕ rĕddĕrĕ lūcĕm. *Id. Voy.* Morior. ‖ — jūrā. *Rendre la justice.* Nūllŭs ērăt jūstĭs rĕddĕrĕ jūrā lăbŏr. *O.* Rĕddĕrĕ jūrā fŏrō. *St.* (Et *Phæd.* IV, 12). ‖ — rātĭōnĕm. *Rendre compte.* Tĭbī ĕgŏ rātĭōnĕm rĕddăm? *Pl.* (*Aul.* I, 1, 6). *Voy.* Ratio. ‖ *Reproduire quelqu'un, lui ressembler.* Lūx æmŭlă vūltŭm Rĕddĭdit, ēt sīmĭlĕm tāndĕm sĕ vīdit ĭn aūrō. *St.* Ēt quī tĕ nōmĭnĕ rĕddĕt, Sīlvĭŭs Ænēās. *V.* Rĕddĕntĭă fōrmăm Ōrā tŭăm lăcĕrās. *Sil.* SYN. Rĕfĕrŏ, ēxhĭbĕŏ, ēxprĭmŏ. ‖ *Rendre, faire.* Nōtŭm sī cāllĭdă vērbŭm Rĕddĭdĕrĭt jūnctūră nŏvŭm. *H.* Sī mĕlĭorā dĭēs, ūt vīnă, pŏēmătă rĕddăt. *Id.* Mūltăque ĭnsignŭm rĕddĭdĭt ārtĕ. *V.* Ălbŭlă, quēm Tĭbrĭn mērsŭs Tĭbĕrīnŭs ĭn ūndă Rĕddĭdĭt. *O.* SYN. Fĭnĭŏ, făcĭŏ, præstŏ. ‖ — mē, *et* Rĕddŏr. *Être rendu à, revenir.* Tē rĕdūcĕm... rĕddĭs ăb ūrbĕ Nūmæ. *M.* (XII, 63). Ēt lūx quŭm prīmŭm tērrīs sē crāstĭnă rĕddĕt. *V.* Sē rĕddĭt ĭn ārmă. Ēxplēbō nūmĕrŭm, rĕddārquĕ tĕnēbrīs. *Id.* Tūm rĕddĕrĕ sēsĕ Fēstĭnānt ēpŭlīs. *Sil. Voy.* Redeo. ‖ *qqf. Remettre.* Ibĭ dŏmĭnŭs... rĕddĕre ălĭās nĕvŏlt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 27, tegulas. Cf. *Non.* 4, 392). ‖ *Donner.* Nūnc tēmpŭs, ămīcī: Rĕddīte ōpĕm. *St.* SYN. Dŏ, ăffĕrŏ. ‖ *Donner, attribuer.* Quærĕ sĭt ōllīs Rĕddĭtă mobĭlĭtās măgnūm pĕr ĭnānĕ mēandī. *Lr.* (II, 63). Sī nūllă cōlōrĭt prīncĭpĭīs ēst Rĕddĭtă nātūră (*Ib.* 756). SYN. Dŏ, trĭbŭŏ. ‖ † *Faire, exécuter.* Plūtŏnĭs ēxcūdĭt,

tectăque ēt tēstūdĭnēs Rĕddĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 392, qui vertit *facere*. Vulgo *excutit*).

† Rĕdducō. *Voy.* Reduco.

Rĕdēmī. *parf. de* Redimo.

Rĕdēmptĭō, ōnis. *f. Eccl. Rédemption.* Rōmānŭs ĭnquĭt : Hŏmĭnis hæc rĕdemptĭo ēst. *Prud.* (*Peri.* 2779). Pĕr quam ēst sē nāscī dignātă Rĕdēmptĭō mundī. *Fort.* (VIII, 5, 321).

Rĕdēmptŏr, ōris. *m. Entrepreneur de travaux publics.* Fēstĭnāt călĭdūs mūlĭs gĕrūlĭsquĕ rĕdēmptŏr. *H.* Sæpĕ rĕdēmptōrĭs prōdĕrĕ fūrtă sŏlĕt. *M.* (XIV, 92). ‖ *Eccl. Le Rédempteur.* Ēt pŭĕr Rĕdēmptŏr ōrbĭs ŏs săcrātŭm prōtŭlĭt. *Prud.* (*Cath.* 1230). Nātūræ ŭt nōstræ Chrīstŭs caŭsæquĕ Rĕdēmptŏr. *Prosp.* (*Epig.* 63, 5. Et *Fort. V. S. M.* II, 337). *Voy.* Christus.

Rĕdēmptrīx, īcis. *f. Eccl. Qui rachète.* Ēt sīt rĕdēmptrīx prīmă mēmbrōrum ōmnĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2963. Et *Corip. L. Just.* 4, 297).

Rĕdēmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Redimo. *Racheté, acheté.* Prĕtĭōquĕ rĕdēmptŭm Mandĕt hŭmō. *V.* Sī quĭs ĕrĭt căpĭtĭs mĕrcēdĕ rĕdēmptŭs. *O.* ‖ *Au fig.* Mōnstrŭm nūllă vīrtūtĕ rĕdēmptŭm Ā vĭtĭīs. *J.* (4, 2). ‖ *Eccl. Racheté, sauvé.* Nām sī nēmo ūsquam ēst, quēm nōn vēllĭt ēssĕ rĕdēmptŭm. *Prosp.* (*Ing.* II, 88). Ĭntrāntēs ĭn rēgnă Dĕī, pĭĕtātĕ rĕdēmpti. *Fort.* (VIII, 5, 291).

Rĕdĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īre. *n. Revenir, retourner.* Tĭtўrĕ, dūm rĕdĕō, brĕvĭs ēst vĭă, păscĕ căpēllās. *V.* Quĭnquĕ grĕgēs illī bālāntum ēt quĭnă rĕdĭbānt Ārmēntă. Extrēmōs pūdĕăt rĕdīssĕ. *Id.* Cōntrā cōllēgæ jŭssă rĕdīssĕ sŭī. *O.* SYN. Rĕvĕrtŏr, rĕgrĕdĭŏr, rĕmĕō, rĕmĭgrō, rĕddŏr, rĕfĕrŏr. PPH. Mē rĕcĭpĭō, rĕddŏ, rĕfĕrŏ. Sŭm rĕdŭx. Pĕdĕm, grĕssŭm, grădŭm, vēstĭgĭă rĕfĕrŏ, rĕflĕctŏ, rĕvŏcō, rĕpŏrtŏ. Ĭtĕr rĕpĕtŏ, rĕlĕgō. Cūrsŭs ĭtĕrō. Mē rĕdŭcĕm rĕddŏ, rĕfĕrŏ. Lŏcŭm rĕpĕtŏ, rĕvīsŏ. Ĭtĕrŭm, rūrsŭs ădsŭm. Rūrsŭs tĕndŏ ăd. VERS. Sī pătrĭōs ūsquăm rĕmĕăssēm victŏr ăd Ārgōs. *V.* Vēstĭgĭă rĕtrō Ōbsĕrvātă sĕquŏr. Pĕlăgōquĕ rĕmēnsō Ĭmprōvīsī ădĕrŭnt. Pērplĕxum ĭtĕr ōmnĕ rĕvōlvēns. *Id.* Tē rĕdŭcĕm pătrĭæ sēxtă, pătĕr ŏptĭmē, brūmă Pācĭfĭcī Lătĭă rĕddĭs ăb ūrbĕ Nŭmæ. *M.* Rĕdŭcem ēxpĕtĭtō lĭttĕrī ĭmprēssĭt pĕdĕm. *Sen.* Rĕdĭtum ĭn nēmŏră fĕrat. *Cat.* ‖ *Au fig.* Illūc, ŭndĕ ăbĭī, rĕdĕō (scil. post digressionem). *H.* Rūrsŭs ăd ĭngĕnĭum rĕdĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 46). ‖ *En parlant de choses.* Rĕdĕunt Sătŭrnĭă rēgnă. *V.* Rĕdĕunt ĭn aūrūm Tēmpŏră prīscŭm. *H.* Rĕdĭt ăgrĭcŏlĭs lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* Quĭă vērĕ călŏr rĕdĭt ōssĭbŭs. *V.* Rĕdĕunt jăm grămĭnă cămpĭs. *H.* SYN. Rĕvĕrtŏr, rĕdŭcŏr, rĕnāscŏr. ‖ *Retourner, retomber, être réduit.* Nĕ tĭbĭ rēs rĕdĕānt ăd nīlŭm fŭndĭtŭs ōmnēs. *Lr.* (I, 674). Sæpĕ ĭn măgistrūm scĕlĕră rĕdĭĕrūnt sŭă. *Sen.* (*Thyest.* 311). SYN. Rĕcĭdŏ *ou* rĕccĭdŏ. ‖ *Aboutir.* Hæc nūnc vērba hūc rĕdĕunt dēnīquĕ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 78). In ĕum jām rēs rĕdĭit lŏcum, ŭt, etc. *Id.* (*Heaut.* II, 3, 118). SYN. Vĕnĭŏ, dēvĕnĭō, rĕdĭgŏr. ‖ *Être en revenu.* Ex pĕcŏrĕ rĕdĕunt tĕr dūcēnă Pārmēnsī. *M.* (IV, 37). ‖ *Revenir en héritage.* Ĕa ăd hŏs rĕdĭbăt lēgĕ hērēdĭtās. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 97). ‖ — ăd mē. *Revenir à soi, se remettre.* Dōnēc discŭssīs rĕdĕunt ērrōrĭbŭs ăd sē. *Lr.* (IV, 998). Tăndĕm rĕprīme īrăcŭndĭam, ătquĕ ăd tē rĕdī. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 8). SYN. Rĕsīpiscŏ. PPH. Mēntĕm, ănĭmŭm rĕcĭpĭŏ, rĕcōllĭgŏ. VERS. Paŭlātĭm rĕdĭt ĭn sēnsŭs, ănĭmŭmquĕ rĕcēptăt. *Lr.* Ut primŭm discŭssæ ŭmbræ, ēt lŭx rĕddĭtă mēntī. *V.* Mēntēmquĕ rĕcēpĭt. *Id.* Ēt mēns, ēt rĕdĭtĭ vērŭs ĭn ōră cŏlŏr. *O.* Hānc ănĭmō nŭbēm dŏlŏr ĭpsĕ rĕmōvĭt, Ēt tăndĕm sēnsŭs cōnvălŭērĕ mĕī. Lōngōquĕ rĕfectă Tēmpŏrĕ. *Id.* Rĕcĭpĕ tŭrbātŭm mălĭs, Hĕră, pĕctŭs. *Sen.* Rĕmĭgrāt ănĭmŭs nūnc dēmŭm mĭhĭ. *Pl.* ‖ Ănĭmŭs rĕdĭt. *Reprendre courage.* Istōc vĕrbo ănĭmŭs rĕdĭīt. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 12). Sīc ănĭmī rĕdĭĕrĕ vīrīs. *V. Fl.* Quōndam ētĭām victīs rĕdĭt ĭn præcōrdĭă vīrtūs. *V.* ‖ — vĭăm. *Reparcourir un chemin.* Ĭtquĕ rĕdĭtquĕ vĭăm tōtĭēs. *V. Voy.* Eo. ‖ *pass. unip.* Aūt ăd ārbĭtrŭm rĕdĭtŭr. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 79). Ēpĭdămnŭm pĕdĭbŭs rĕdĕundum ēst mĭhĭ. *Id.* (*Men. prol.* 49). Dūm stās, rĕdĭtum ōpŏrtŭit. *Id.* (*Pers.* III, 3, 43).

† Rĕdĕundŭs, ă, ŭm. *Dont on doit revenir.* Ĭntrārūnt cæcæ nōn rĕdĕunda dŏmŭs (*Ibis*, 376, tecta).

† Rĕdhālŏ *ou* Rĕhālŏ, ās, ārĕ. *n. Exhaler.* Tĕrrāquĕ quūm fūmāns hūmōrĕm tōtă rĕdhālăt. *Lr.* (VI, 522).

Rĕdhĭbĕō, ēs, ērĕ. *arch. Reporter une marchandise de mauvaise qualité, en gén. rendre.* Si mălĕ ēmptæ Fōrēnt, nōbis ĭstās rĕdhĭbēre haūd lĭcērĕt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 113. *Id. Merc.* II, 3, 84). Ēxōrtŭm rĕdhĭbērĕ plŏ grātātŭr hŏnōrēm. *Paul. Petr.* (4, 319. Cf. *Gell.* 4, 2. *Gloss. Isid.* Redhibere, *reddere*).

† Rĕdhōstĭŏ, īs, īrĕ. *Rendre, rendre un bienfait.* (*Næv.* et *Att.* apud *Fest.*, et *Non.* 2, 740.)

† Rĕdi. *arch. pour* Redĭi. Rĕdĭ vērō āctŭtum : ĕgo ĭntĕrĭm tē ăpŭd vōs ŏppĕrĭbŏr. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 106). *Voy.* Abi.

Rĕdĭēns, ēuntis. *Qui revient.* Ăŏnĭō rĕdĭēns dēdūcăm vērtĭcĕ Mūsās. *V.* Ædĕ sŭbūrbānă rĕdĭēns. *O.* Pērquĕ nŏvem ērrāvīt rĕdĕuntĭs cōrnŭă lūnæ. *Id.* Cōnspĕctŭ rĕdĕuntŭm vīsă prōpĭnquō. *Sil.* SYN. Rĕvĕrtēns. *Voy.* Redux.

Rĕdĭgō, ĭs, ēgī ăctŭm, ĕrĕ. *Ramener, faire revenir.* Fillă pārvă dūās rĕdĭgēbăt rūpĕ căpēllās. *O.* Disjĕctōsquĕ rĕdĕgīt ĕquōs, jūnxĭtquĕ trĕmentēs. *Lr.* (V, 405). SYN. Rĕdŭcŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Tū rĕdĭge ĭn mĕmŏrĭām. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 36). SYN. Rĕvŏcŏ. ‖ *Amener, conduire, et au fig.* Dōnĭcum ăd ĭntĕrĭtum gĕnŭs ĭd mōrtālĕ rĕdĕgīt. *Lr.* (V, 875). Rĕdĭgam ŭt, quō sē vōrtăt, nēsciăt. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 73). Ăd ĭnōpĭām rĕdĭgăt pătrĕm (*Ib.* 55). Mēntēmquĕ lymphātām Mārcēllī Rĕdĕgīt ĭn vērōs tĭmōrēs. *H.* SYN. Ăddŭcŏ, ăgŏ, ădĭgŏ, pērtrăhŏ, cōmpēllŏ (is). ‖ *Faire rentrer ses créances, faire de l'argent:* Ōmnēm rĕdĕgīt ĭdĭbŭs pĕcūnĭām. *H.* Ōmne ărgēntūm tĭbĭ rĕdĭgām. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 23).

Au pass. Rĕdĭgŏr. *Être ramené ou amené, réduit.* Quōd sī cōmmĭnŭās, vīlēm rĕdĭgātŭr ăd āssēm. *H.* Nōn tāmĕn ăd nŭmĕrŭm rĕdĭgār spōlĭātă dŭōrŭm. *O.* SYN. Ăddŭcŏr, ăgŏr, rĕdĕŏ, rĕcĭdŏ.

Rĕdĭmĭcŭlŭm, ī. *n. Ornement de tête ou de cou, à l'usage des femmes, attaches de mitre, cordon, ruban, barbes.* Aūrĕă lēvēs băccæ, rĕdĭmĭcŭlă sŏlvĭtĕ cōllo. *Id.* Ēt tūnĭcæ mănĭcas, ēt bărbănt rĕdĭmĭcŭlă mĭtræ. *V.* Qui lōngă dŏmī rĕdĭmĭcŭlă sūmūnt Frōntĭbŭs. *J.* (2, 84). ‖ *qqf. Comme* Vinculum, Laqueus. (*Pl. Truc.* II, 4, 41.)

Rĕdĭmĭŏ, īs, ĭtŭm, īrĕ. *Ceindre, couronner.* Ĭnfŭla cui săcrā rĕdĭmĭbăt tēmpŏrā vittā. *V.* Mĭtrā rĕdĭmīrĕ căpĭllōs. *O.* Crĭnēm rĕdĭmīrĕ cŏrўmbis. *St.* SYN. Cĭngŏ, etc. *Voy.* Corono. ‖ *Entourer.* Pŭnĭcă sūrgēntēs rĕdĭmĭbăt zōnă pāpillās. *Aus.* (*Epig.* 94). *Voy.* Circumdo.

Rēdĭmītŭs, ă, ŭm. *Ceint, couronné.* Quām Cĕrĕrī, tōrtă rēdĭmītŭs tempŏră quĕrcŭ. *V.* Bācchĕ răcēmĭfĕrōs hēdĕră rēdĭmītĕ căpillōs. *O.* SYN. Cŏrōnātŭs, cĭnctŭs, præcĭnctŭs, ēvinctŭs. ‖ *En gén. Entouré, orné.* Ădĭtque ōpăcă, sĭlvis rēdĭmītă lŏcă dĕæ. *Cat.* (63, 3. *Ib.* 66, *corollis redimita domus*). Rēdĭmītŭm mīssĭlĕ (de thyrso). *St.*

Rēdĭmō, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĕrĕ. *qqf. Acheter de nouveau.* Mihī pāllăm rēddăt, quām dūdŭm dĕdī; Ăllăm illī rēdĭmăm mĕllĭōrĕm. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 19). ‖ *Racheter un prisonnier.* Sī tĭbi ăb Ātrīdă prĕtĭo rēdĭmendă fŭissĕm. *O.* Tū rēdĭmĕs mĕ, sī me hōstēs întercēpĕrint? *Pl.* (*As.* I, 1, 93). ‖ *En gén. Racheter, délivrer, sauver.* Sī frātrĕm Pōllūx ăltĕrnă mortĕ rēdēmit. *V.* Ūt cōrpŭs rēdĭmās, fĕrŭm pătĭĕrīs ĕt ignēs. *O.* Nēc tē, pūgnāntĕm tŭă, Cўllărĕ, fōrmă rēdēmīt. *Id.* SYN. Lĭbĕrō, ēximō. ‖ *Racheter quelque chose par un échange.* Sī mĕă mōrs rēdĭmendă tŭă. *O.* SYN. Rĕpēndō. ‖ — cŭlpăm, scĕlŭs. *Racheter une faute.* Ūt sŭă pĕr nōstrăm rēdĭmăt pĕrjūrĭă pœnăm. *O.* SYN. Rĕpēndō. ‖ *Réparer.* Præcĭpĭtānt, rēdĭmūntquĕ mōrās. *St.* SYN. Sārcĭō, rēsārcĭō. ‖ *Acheter.* Ēt rēdĭmunt sōli cārmĭnă doctă cŏquī. *M.* (VI, 60). *Voy.* Emo. ‖ *Entreprendre des travaux publics. Voy.* Redemptor.

Rēdintĕgrātĭō, ōnis. *f. Voy.* Integratio.

† Rēdĭnūnt. *arch. Pour* Redeunt. (*Enn.* apud *Fest.*)

Rēdintĕgrō, ās, ārĕ. *Comme* Integro.

† Rēdĭpiscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Ravoir.* Întĕr ōsne hōmĭnĕs cōndălĭŭm tē rēdĭpiscī pōstŭlās? *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 15).

† Rēdiscō, ĭs, ĕrĕ. *Rapprendre.* Grēssŭm mĕdĭtāndō rēdiscēns. *Fort.* (*V. S. M.* I, 122).

Rēdĭtĭō, ōnis. *f. Retour.* Quĭd hŭc rēdĭtĭo ēst? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 4. Et *Pl. Most.* II, 1, 30). *Voy.* Reditus.

Rēdĭtūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit revenir.* Flūmĭnăque ĭn fōntēs cūrsū rēdĭtūră sŭpīnō. *O.*

Rēdĭtŭs, ūs. *m. Retour.* Vōtŭm prō rēdĭtū sĭmŭlānt. *V.* Vēlă cārēnt rēdĭtū. *O.* Rēdĭtŭs ăbscĭndĕrĕ dŭlcēs. *H.* Hī nōstrī rēdĭtŭs! *V.* SYN. Rĕgrēssŭs, rĕcūrsŭs. EP. Ōptātŭs, sērŭs, fēlix. ‖ *Revenu.* Āt rēdĭtŭs jām quīsquĕ sŭōs ămāt. *O.* Aŭt pŏpŭlī rēdĭtŭs pōsĭtăm cŏmpŏnĕt ăd hāstăm. *Id.* SYN. Prōvēntŭs, *qqf.* vectigal.

† Rēdĭvĭæ *ou* Rēdŭvĭæ, ārŭm. *f. pl. Peau qui s'arrache près des ongles, envies.* ‖ *Au fig.* Lāssĭtūdō cōnsĕrvŭm, rēdĭvĭæ flāgrī. *Titin.* (apud *Fest.* Aliter *Gloss. Isid.* Redubias, *reliquias.* Et *Gloss. Placid.* p. 497: « *Redubiæ* dicuntur spolia serpentum, etc. » Quæ omnia ad *Titinii* locum facere possunt).

† Rēdĭvĭŏsŭs, ă, ŭm. *Dont la peau s'arrache, au fig. qui a des aspérités.* Scăbra ĭn lēgēndō, rēdĭvĭosăve ōffēndens. *Læv.* (apud *Fest.* *in Redivivam*).

Rēdĭvīvŭs, ă, ŭm. *Qui renaît, revit.* Æstŭāt, ēt vēnis sānguis rēdĭvīvŭs ĭnundāt. *Cl.* (*Phæn.* 68). Vēlŭt ēxhaustă rēdĭvīvŭs pŭllŭlĕt ārcă Nūmmŭs. *J.* (6, 362. Utrobique legitur et *recidivus.* Quo differant, vid. in *Recidivus*). SYN. Rĕnāscēns, rĕnātŭs, rĕparātŭs, rĕnōvātŭs, rēsurgēns. PPH. Ad vītăm, ă mortĕ rĕvŏcātŭs. Sūpĕrīs aūrīs rēdditŭs. PHR. Pæonĭīs rĕvŏcātum hĕrbīs. *V.* Gūstātă Lēthēs pœnĕ rĕmissŭs āquă. *M.* Ĭnfĕrnīs rĕvŏcātŭs ăb ŭmbrīs. *O.* Sūrgēns ă mortĕ crĕātŏr. *Alc.* Pătĕt ēccĕ sēpŭlchrŭm, Dēsĕrŭit văcŭum victă quōd mortĕ rēsurgens. *Id.* *Voy.* Revivisco.

Rēdŏ, ōnĭs. *f. Sorte de goujon.* Ēt nūllō spīnæ nŏcĭtūrŭs ăcūmĭnĕ rēdō. *Aus.* (*Mos.* 89).

Rēdŏlĕns, tis. *Qui a de l'odeur.* Ērĭpĭtŭr, nēc mēllă thўmī rēdŏlēntĭă flōrĕ. *O.* Ārcānō rēdŏlēntēm nēctārĕ rōrĕm. *V. Fl. Voy.* Olens. ‖ —grăvĭtĕr. *Qui a une odeur forte.* Flă Tărēntīnī grăvĭtĕr rēdŏlēntĭă pōrrī. *M.* (XIII, 18). SYN. Grăvĕŏlens.

Rēdŏlĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Avoir de l'odeur.* Fērvĕt ŏpŭs, rēdŏlēntquĕ thўmō frāgrāntĭă mēllă. *V. Voy.* Oleo. ‖ *Avec l'acc.* Īllă tŭās rēdŏlēnt, Phīneū, mēdīcāmĭnă mēnsās. *O.* Dēlĭclās Nīnī vōs rēdŏlētĕ, nūrŭs. *M.* (XIV, 59).

Rēdŏnō, ās, ārĕ. *Rendre.* Quīs tē rēdŏnāvīt Quĭrītēm Dīs pătrĭīs Ītălōquĕ cœlō? *H. Voy.* Reddo.

† Rēdūcĕ. *pour* Reduc. (*Ter. Hec.* IV, 2, 29.)

Rēdūcō, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Ramener, faire revenir.* Ōmĭnă nī rĕpĕtānt Ārgīs, nūmĕnquĕ rēdūcānt. *V.* Vēspĕr ŭbi ē pāstŭ vītŭlōs ăd tēctă rēdūcit. *Id.* SYN. Rĕdĭgō, rĕtrăhō, rĕvŏcō. PPH. Rēdūcĕm sīstō. *Cat.* ‖ — ūxōrĕm. *Reprendre une épouse.* Rēdūc ūxōrem, ăc nōli ădvōrsārī mĭhī. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 32). ‖ *Reconduire quelqu'un.* Quāntă rēdūcī Rēgŭlus sōlĕt tŭrbă. *M.* (II, 74). SYN. Dēdūcō. ‖ *Au fig. Ramener, rendre.* Cōllĕctāsquĕ fŭgāt nūbēs, sōlēmquĕ rēdūcit. *V.* Frōndōsă rēdūcĭtŭr æstās. *Id.* Nōn ăvĭŭm cĭthărāquĕ cāntūs Sōmnŭm rēdūcēnt. *H.* Rēdūcĕrĕ fēbrĭm. Tū spēm rēdūcīs mēntĭbŭs ānxĭīs. *Id.* SYN. Rēddō, rĕvŏcō, rĕfĕrō, rēstĭtŭō, rĕvĕhō. ‖ — ĭn grātĭām. *Remettre en grâce.* Jāmdūdŭm rēs rēdūxīt mē ĭpsa ĭn grātĭām. *Ter.* (*And.* V, 4, 45). ‖ *Reproduire, faire revivre.* Cūjŭs prīscă grāvēs lĭngŭă rēdūxīt ăvōs. *M.* (VI, 46). SYN. Rēddō, rĕfĕrō. ‖ *Ramener en tirant ou en arrière.* Rēdūcānt Ōrdĭnĭbŭs gĕmĭnīs ăd fōrtĭă pēctŏră rēmōs. *O.* Tĭmĭdāsquĕ rēdūcĕrĕ plāntās. *Id.* Pŭdĭbŭndaquĕ lōngĕ Ōră rēdūcēntem. *St.* SYN. Rĕtrăhō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Mēque ĭpsŏ rēdūcŏ, Ā cōntēmplātŭ sŭbmōvĕōquĕ mālī. *O.* Sŏcĭōs ă mortĕ rēdūxī. *V.* ‖ *qqf. Amener.* Fingĭt, ĕt ĭn fōrmăm, quāntăm căpĭt ĭpsă, rēdūcit. *O.* Lăcrĭmæ rēdūcūnt ănĭmum ăd mĭsĕrĭcōrdĭăm. *Ter.* (*And.* III, 3, 27). SYN. Ăddūcō. ‖ † Rēdducō *ou* Rēducō. Ūnde ănĭmālĕ gĕnŭs gĕnĕrātim ĭn lūmĭnă vītæ Rēdducit Vĕnŭs? aŭt rēdductum dædălă tēllŭs, etc. *Lr.* (I, 228. *Id.* IV, 990, et V, 1336). Cētĕrum dē rēdducēnda ĭd făcĭās, etc. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 31. Cf. *Prisc.* 2, 568: « *Addo, Reddo, Redduco*, quod etiam *Reduco* dicitur. » Scripturam *Redduco* docti sine causa, ut videtur, spernunt).

Rēdūctŭs, ă, ŭm. *Ramené, rendu.* Sērvātam ŏb nāvēm lætŭs sŏcĭōsquĕ rēdūctōs. *V.* ‖ *Ramené en arrière.* Dūrōsquĕ rēdūctă Lībrāvīt dēxtră (cæstus). *V.* Spūmārĕ rēductīs Cōnvŭlsŭm rēmīs (æquor). Ĭnquĕ sĭnŭs scīndit sēsĕ undă rēdūctōs. *Id.* Paŭlūmquĕ rēductīs Pāssĭbŭs. *V. Fl.* ‖ *Éloigné, retiré.* Aut ĭn rēdūctă vāllĕ, mūgīentĭum. *H.* Ĭn vāllĕ rēductă. *V.* (Cf. *Gloss. Isid.* Reducta, *concava, depressa*). SYN. Rēmotŭs, sēcrētŭs, etc. ‖ † Rēdductŭs. *Voy.* Reductus.

Rēdŭncŭs, ă, ŭm. *Recourbé, crochu.* Ăvĭs pēnnīs rōstrōquĕ rēdŭncō. *O. Voy.* Uncus.

Rēdŭndāns, tis. *Qui déborde, débordé.* Ămnĕ rēdŭndāntī, fōssă mădēbăt āquă. *O.* Quī sŭbĭtis aucto flŭvĭīs tōrrēntĕ rēdŭndāns. *P. Nol.* (23, 413). SYN. Exŭbdans, effŭsŭs, stagnans. ‖ *Au fig. Excessif.* SYN. Luxŭrĭāns.

Rēdŭndātŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Sīvĕ rĕdundatas flumĭne cogit aquas. *O.* (*Id. Fast.* VI, 402).

Rĕdūndō, ās, ārĕ. *n. Déborder.* Prātă rīgĕt fōns ĭmtĕrdŭm, cămpīsquĕ rĕdūndĕt. *Lr.* (V, 603. *Id.* VI, 712). Gŭttŭrĕ făc plĕnō sŭmptă rĕdūndĕt ăquă. *O.* SYN. Ĕxundō, ăbundō, stāgnō, sŭpĕrflŭō. ‖ *Au fig. Découler, abonder, regorger.* Rĕdūndăt aūrum ĕt thēsaurī pătĕnt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 400). Mŭltōquĕ rĕdundăt Ēlŏquĭō. *Cl.* SYN. Ăbundō, ăffluō, sŭpĕrfluō. ‖ *Revenir à, appartenir, retomber sur.* Sī scĕlŭs ĕst, ĭn mĕ cŏmmissī pœnă rĕdundĕt. *O.* Prōpĭnquī mūnĕra ăd nōstrōs lārĕs Scēptrī rĕdūndānt. *Sen.* (*H. OEt.* 690). SYN. Rĕdĕō, rĕlābŏr, pĕrtĭnĕō *ou* rĕcĭdō. ‖ *qqf. act.* Pāndĭs tālĭă faucĭbŭs rĕdundăt (scil. copiose dicit). *St.* Pūrō fontĕ rĭgāns, nĕctār dē fauce rĕdundăt. *Fort.* (VII, 17, 9).

Rĕdŭvĭæ, *Voy.* Redivīæ.

Rĕdux, ŭcis. *m. f. Qui ramène, qui préside au retour.* Ĕt sūă dĕt rĕdŭcī vīr mĕŭs ārmă Jŏvī. *O.* Aūrĕă Fōrtūnæ rĕdŭcī sī tĕmplă prĭōrēs Ōb rĕdĭtŭm vōvērĕ dŭcŭm. *Cl.* (*Cons.* VI *Honor.* 1. Adde *Mart.* VIII, 65). ‖ *Ordint. Qui est de retour, revenu, sauvé.* Nāmquĕ tĭbī rĕdūcēs sŏcĭōs clāssēmquĕ rĕlātăm Nūntĭō. *V.* Quæ tĭbī pōllĭcĕōr rĕdŭcī rĕbūsquĕ sĕcūndīs. *Id.* Quæ causă lētī? rĕdŭcĕ cūr mŏrĭtur vīrō? *Sen.* (*Hipp.* 856). Lĭttŏrā Thēssălĭæ rĕdŭcī tĕtĭgissĕ cārīnă. *O.* SYN. Rĕvĕrsŭs, rĕddĭtŭs, rĕdūctŭs, rĕdĭēns, ĭncŏlūmĭs, sĕrvātŭs. ‖ *Qui se renouvelle.* Nūnc cōnsŭl, prætōrvĕ tĕnĕī, rĕdŭcēsquĕ chŏrēæ. *M.* (X, 70). Rĕdūcĭsquĕ pārāns ĕxordĭa fōrmæ (Phœnix). *Cl.*

Rĕduxī. *parf. de* Reduco.

Rĕfĕcī. *parf. de* Reficio.

Rĕfĕctŏr, ōris. *m. Celui qui répare, restaure.* Vīrquĕ ūnŭs rĕsīdĕt gĕnĕrīs pŏpŭlīquĕ rĕfĕctŏr. *Hil. Pict.* (*Gen.* 180). Vĕtĕrĭs bŏnŭs ĭpsĕ rĕfĕctŏr. *Tert.* (*adv. Marc.* II, 212).

Rĕfĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Reficio. *Réparé, remis, qui revient à soi, reprend ses forces, guéri.* Jămquĕ rĕfĕctă Jŏvī (Io, scil. ad humanam formam revocata). *V. Fl.* Ārmis ănĭmīsquĕ rĕfĕctī. *V.* Lōngōquĕ rĕfĕctă Tēmpŏrĕ (Procris). *O.* Ĕt vīrēs flāmma rĕfĕctă căpĭt. *Id.* Ārtĕ rĕfĕctŭs Tēlĕphŭs Æmŏnĭă. *St.*

Rĕfĕllō, ĭs, ī, ĕrĕ. *Réfuter.* Ĕt sōlŭs fĕrrō crīmĕn cŏmmunĕ rĕfĕllăm. *V.* Nĕquĕ tē tĕnĕō, nĕc dīctă rĕfĕllō. *Id.* Tŭm sī īd fălsŭm fŭĕrăt, fĭllŭs Cŭr nōn rĕfĕllĭt? *Ter.* (*Ph.* II, 3, 53). SYN. Rĕfūtō, cōnfŭtō, cōargŭō, rĕdărgŭō, ĕxplōdō, frāngō.

Rĕfĕrcĭō, ĭs, rsī, rtŭm, rcīrĕ. *Remplir, combler.* Mōdŏ quēm fōrtūnă fŏvēndō Cōngĕstĭs ŏpĭbus dōnīsquĕ rĕfērsīt ŏpĭmis. *Sil.* SYN. Ĭmplĕō, cŭmŭlō.

Rĕferĭō, ĭs, ĭrĕ. *Rendre un coup.* Ĕt mĕ sērvōlŭm, Quī rĕfĕrīrĕ nōn aūdĕbăm, vĭcĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 27). Patĭtŏr tŭ ĭtĕm, quum ĕgŏ tē rĕfĕrlăm. *Pl.* (*As.* II, 2, 108). ‖ *Réfléchir, réfléter, répercuter.* Ŏppŏsĭtă spĕcŭlī rĕfĕrĭtŭr ĭmāgĭnĕ Phœbŭs. *O.* SYN. Rĕpĕrcŭtĭō.

1. Rĕfĕrō, ĕrs, rĕtŭlī *et ordint.* rĕlātŭm, rĕfĕrrĕ. *S'en aller en emportant.* Nūnc dŏmum hæc ăb ædĕ Vĕnĕrĭs rĕfĕrō vāsă. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 25). *Voy.* Aufero. ‖ *Porter en arrière, tirer.* Rūrsŭsquĕ rĕfĕrrī Văgĭnă jŭssūrum ēnsēs. *Sil.* SYN. Rĕtrăhō, rĕdŭcō. ‖ — pĕdĕm, grădum. *Reculer.* Tūrbātŭm vīsō rĕttŭlĭt ānguĕ pĕdĕm. *O.* Rĕttŭlĭt illĕ grădŭs. *Id.* Fĕrōquĕ vīsō, rĕttŭlĭt rĕtrō pĕdĕm. *Ph. Voy.* Recedo. ‖ — mē, *et qqf.* pĕdĕm. *Revenir.* Ĕccĕ autem Ĭnachĭīs sēsĕ rĕfĕrēbat ăb Ārgīs. *V.* Ăd sŏcĭōs paŭlŭm sē rĕttŭlĭt hērōs. *V. Fl.* Jămquĕ, pĕdĕm rĕfĕrēns, căsŭs ēvāsĕrăt ōmnēs. *V. Voy.* Redeo. ‖ *Remmener, remporter.* Ō nāvīs, rĕfĕrēnt ĭn mārĕ tē nŏvī Flŭctŭs! *H.* SYN. Rĕdŭcō, rĕpōrtō. ‖ *Apporter de nouveau.* Ĕt īs quī scrīpsĭt hānc (comœdĭam), ŏb ĕām rĕm nōlŭīt Ĭtĕrŭm rĕfĕrrĕ. *Ter.* (*Hec. prol.* 1, 6). ‖ *Rapporter, ramener, reporter.* Rătĕm Æstŭs, rĕsīstēns rēmĭgī ĕt vēntō, rĕfĕrt. *Sen.* (*Thyest.* 438). Sēdĭbŭs hūnc rĕfĕr ăntĕ sŭīs, ĕt cōndĕ sēpŭlchrō. *V.* SYN. Rĕpōrtō, rĕdŭcō. ‖ *Au fig.* Ænēān ănĭmō nōxquĕ dĭēsquĕ rĕfĕrt. *O.* Ō mĭhī prætĕrītōs rĕfĕrāt sī Jūpĭtĕr ānnōs! *V.* SYN. Rĕdŭcō, rĕvŏcō, rĕddō. ‖ *Réfléchir, répercuter.* Sīc spĕcŭlō sĭmĭlĕm fōrmă rĕprēssă rĕfĕrt. *Fort.* (VII, 17, 8). ‖ *Représenter, reproduire.* Pārvŭlŭs... Ænēās, quī tē tāntum ōrĕ rĕfĕrrĕt. *V.* Sĭmĭlĭsquĕ mĭnācī Tēmpŏrĭs ĭllĭus vŭltūm rĕfĕrēbăt Āchillēs. *O.* SYN. Rĕddō, ĕxprĭmō, ĕxhĭbĕō, sĭmŭlō. ‖ *Reproduire un usage.* Hūnc mōrem, hōs cūrsūs, ātque hæc cērtāmĭnă prīmŭs Rĕttŭlĭt. *V.* ‖ *Renouveler.* Fās ĭmplă bĕllă rĕfĕrrĕ Bŏĭōrŭm pŏpŭlīs. *Sil.* Sērvŭlō sī tām făcĭlĕs, cŭr bĕllă rĕfĕrtĭs? *Id.* SYN. Rĕnŏvō, rĕsūmō, etc. ‖ *Rendre, vomir.* Cūm sānguĭnĕ mīxtă Vīnă rĕfĕrt mŏrĭēns. *V.* SYN. Vŏmō. *Voy. ce mot.* ‖ *Renvoyer des injures, riposter.* Hæc ŏppróbrĭă nōbīs Ĕt dĭcī pŏtŭīsse, ĕt nōn pŏtŭīssĕ rĕfĕrrī. *O.* SYN. Rĕgĕrō, rĕpōnō. ‖ *Raconter, rapporter.* Mōnstră dĕūm rĕfĕrō. *V.* Hōrrĭscō rĕfĕrēns. *Id.* Scītārĭs dignă rĕlātū. *O. Voy.* Narro. ‖ *Répondre.* Tālĭă vōcĕ rĕfĕrt. *V.* Ĭllĕ rĕfĕrt: Ō lūx ĭmmēnsī pŭblĭcă mundī. *O. Voy.* Respondeo. ‖ *Dire.* Quīă rĕttŭlĭt hērōs Essĕ Jŏvīs prōnēpōs. *O. Voy.* Dīco. ‖ *Chanter, célébrer.* Ĕt jŭvĕnŭm cūrās ĕt lĭbĕră vīnă rĕfĕrrĕ. *H. Voy.* Cano. ‖ *Se rappeler, réfléchir à.* Sæpĕ rĕfĕr tēcum scĕlĕrātæ fāctă pŭellæ. *O.* Ĕt quāntō, sī fortĕ rĕfĕrs, præsēntĭōr ĭpsĕ. *Id.* Hōc sī mōlĕstŭs ĭlle ăd ănĭmŭm rĕttŭlĭt. *Ph. Voy.* Memini, Meditor. ‖ *Tourner, retourner, et au fig.* Hæsĭt, ĕt ăd jŭvĕnĕm pāllĕntĭă rĕttŭlĭt ōră. *V. Fl.* Mŭltă dĭēs vārĭīquĕ lăbōr mūtābĭlĭs ævī Rĕttŭlĭt ĭn mēlĭŭs. *V.* SYN. Vĕrtō, cōnvĕrtō, rĕdŭcō. ‖ — grātĭăm. *Témoigner sa reconnaissance.* Rĕfĕrātŭr grātĭă fācĭēs. *O.* SYN. Rĕpēndō. ‖ — vĭcĕm. *Rendre la pareille.* Ĭlī pŭtō, nōn pŏtĕrĭs ĭpsă rĕfĕrrĕ vĭcĕm. *O.* ‖ — ăccĕptŭm. *Se reconnaître redevable, attribuer à.* Ăccĕptŭm rĕfĕrō vērsĭbŭs, ĕssĕ nŏcēns. *O.*

Au pass. Rĕfĕrŏr. *Être ramené, revenir.* Pēnĭtŭsquĕ dătīs rĕfĕrūntŭr hăbēnīs. *V.* Lĭbўcās vēntō rĕfĕrūntŭr ăd ōrās. *O.* Rūrsŭs ĭn ănтĭquās rĕfĕrūntŭr rĕlligiōnēs. *Lr.* (V, 88). SYN. Rĕdĕō, rĕdŭcŏr, *qqf.* rĕlābŏr, rĕcĭdō. *Voy.* Redeo. ‖ *Autres sens. Voy. le précéd.*

2. Rĕfĕrt, rĕfĕrrĕ. *unip. Il importe.* Quŭm rĕfĕrrĕ nĕgās quālī sĭt quīsquĕ pārēntĕ. *H.* Nĕque ēnĭm nūmĕrō cōmprēndĕrĕ rĕfĕrt. *V.* Prætĕrĕā, măgnī quīd rĕfĕrt, sēmĭnă quæquĕ. *Lr.* (II, 760). Nām quīd ĭd rĕfĕrt mĕā? *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 25). Nūm vērĭtŭs? quīd rĕttŭlĭt? *Ter.* (*And.* III, 2, 16). SYN. Ĭntĕrĕst, ăttĭnĕt, pĕrtĭnĕt.

Rĕfĕrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Refercio. *Rempli.* Tĕrquĕ nĕgātūrīs cĕrā rĕfĕrtă nōdīs. *O.* Scĕlĕrŭmquĕ rĕfĕrtă Dīvĭtĭīs (puppis). *Cl. Voy.* Plenus. ‖ *absolt. Bien fourni, opulent.* Quās quīă rĕfĕrtă vīx dŏmŭs gāzās căpĭt. *Sen.* (*Med.* 485). SYN. Laūtŭs, etc.

Rĕfĭbŭlō, ās, ārĕ. *Déboucher.* (*Mart.* IX, 28.)

Rĕfĭcĭō, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Refaire, réparer, restaurer.* Ăt lăcĕrās ētlăm pŭppēs fŭrlōsă rĕfēcī. *O.* Rōmānĕ, dŏnēc tēmplă rĕfēcĕrīs. *H.* SYN. Rĕnŏvō, rĕstĭtŭō, instaurō, rēstaurō, rĕpārō. ‖ *Remplacer, compléter.* Sēmpĕr ērūnt quārŭm mūtārī cŏrpŏră mālīs: Sēmpĕr ēnĭm rĕfĭcĕ. *V.* SYN.

Sŭpplĕŏ. ‖ *Redonner de la force, remettre, rétablir un malade.* Hŏris mĕ rĕfĭcī vīx pŭtŏ pŏssĕ dĕcēm. *O.* Tĕnĕrās aŭrōrā rĕfĕcĕrāt hĕrbās. *Id.* Aŭrā pŏlŭm rĕfĭcit. *St.* Quŏtīdiānām rĕfĭcĕ naŭsĕām nūmmis. *M.* (IV, 37). SYN. Rĕpārŏ, rĕcrĕŏ. ‖ *Rendre le courage.* Rĕfĭcitque īn prœlĭā pŭlsŏs. *V.* SYN. Ērĭgŏ.

Rĕfĭgŏ, ĭs, xī, gĕrĕ, xŭm. *Détacher, arracher.* Sŭb dŭcĕ, Pārthŏrŭm tēmplis quī signă rĕfīxit. *H.* Vŏs ātrīă rāptŭm Nūdāte, ēt clўpĕŏs īn bēllă rĕfīgĭtĕ cāptŏs. *Sil. Voy.* Refixus, Vello. ‖ *Au fig. Abolir des lois.* Fīxīt lēgĕs prĕtĭo ătquĕ rĕfīxit. *V.* SYN. Rĕscindŏ, ăbŏlĕŏ. *Voy.* Figo. ‖ *? Ficher de nouveau. Voy. le suiv.*

Rĕfĭngŏ, ĭs, īnxī, ĭctŭm, ĭngĕrĕ. *Façonner de nouveau, refaire.* Sŭfficĭŭnt, aŭlāsque ēt cērēă tēctă rĕfĭngŭnt. *V.* (*G.* IV, 201. Alii leg. *refigere.* Alterum tamen cum plerisque magis probo ; nam in IV, 179, *dædala* fingere *tecta*). Ăc cŏnfrāctă dĭu ăc rĕsōlūtă rĕfĭngĕrĕ vāsă. *Alc.* (III, 380).

Rĕfīxŭs, ă, ŭm. *Détaché.* Quānquām clўpĕŏ Trōjānă rĕfīxō Tēmpŏră tēstātŭs. *H.* Nēptūnī săcrō Dānăīs dē pŏstĕ rĕfīxŭm (clypeum). *V.* ‖ *Au fig.* Nōn hāstă rĕfīxās Vēndĭt ŏpēs. *Cl.*

Rĕflăgĭtŏ, ās, ārĕ. *Implorer de nouveau.* Pĕrsĕquāmŭr ĕam, ēt rĕflăgĭtēmŭs. *Cat.* (42, 6).

Rĕflătŭs, ă, ŭm. *Poussé en arrière par le vent.* Ēt Tānăīs vĕrsīs sæpĕ rĕflătŭs ăquīs. *Capel.* (IX, p. 307).

Rĕflĕctŏ, ĭs, ēxī, ĕxŭm, ĕctĕrĕ. *Recourber.* Īnquĕ căpŭt crēscīt, lōngŏsquĕ rĕflĕctĭtŭr ūnguĕs. *O. Voy.* Curvo. ‖ *Tourner en arrière, retourner, détourner.* Clāmōrĕm tŏllānt, ēt mōllĭă cōllă rĕflĕctūnt. *V.* Āh ! quŏtĭēs, lăcrĭmīs vēnĭēntĭbŭs, ōră rĕflĕxī ! *O.* Cŏmă rĕflĕctēns rēgĭūm tōrtă căpŭt. *Sen.* (*Troad.* 47). SYN. Rĕtōrquĕŏ, ĭnflĕctŏ, flĕctŏ. ‖ — ŏcŭlōs. *Regarder en arrière.* Ōdērĕ tămēn, vĭsūsquĕ rĕflĕctūnt. *V. Fl.* Ŏcŭlōsquĕ rĕflĕctūnt. *O. Voy.* Respicio. ‖ — pēdĕm, etc. *Reculer, revenir.* Ĭndĕ pēdĕm victŏr mūltă cūm laŭdĕ rĕflĕxīt. *Cat.* (64, 112). Rĕflĕctĕ grĕssūm, dūm lĭcĕt. *Sen.* (*Thyest.* 428). *Voy.* Recedo, Redeo. ‖ *Au fig.* Īn mĕlĭŏs tŭă, quī pŏtēs, ōrsă rĕflĕctās. *V.* Nĕc prĭŭs ămīssām rĕspĕxī, ănĭmūmquĕ rĕflĕxī. *Id.* ‖ *Fléchir.* Nĕquĕ īllūm mīsĕrĭcōrdĭă Rĕprēssīt aŭt rĕflĕxīt. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 8). Āt tē rĕflĕctāt cōnjŭgĭī nōmĕn săcrūm. *Sen.* (*Ag.* 155). *Voy.* Flecto. ‖ † Rĕflĕctŏ. *Voy. le suiv.*

Rĕflĕxŭs, ă, ŭm. *Recourbé.* Sŏnŭīt rĕflĕxō clāssĭcŭm cōrnū. *Sen.* (*OEd.* 733). *Voy.* Curvus. ‖ *Tourné en arrière, retourné.* Īllăm tĕrĕtī cērvĭcĕ rĕflĕxăm. *V.* Paŭlŭm cērvĭcĕ rĕflĕxā. *O.* (Et *Stat. Ach.* I, 382). SYN. Flĕxŭs, rĕtōrtŭs, rĕclīnĭs. PHR. Vŭltŭ dēflĕxă rĕtrōrsŭm. *Alcim.* ‖ *Tortueux.* Ĭntĕr rĕflĕxās sēmĭtās. *Prud.* (*Apot. præf.* 18). SYN. Tōrtŭs. ‖ † Rĕflĕxŭs. Ēt rĕflĕxă, prŏpĕ ĭn sūmmō flŭĭtārĕ lĭquōrĕ. *Lr.* (IV, 444). Pŏnĕ jăcīt vŏlvēns rĕflĕxō pŏndĕrĕ tūrrĭm. *Sil.* (IX, 596).

Rĕflŏ, ās, ārĕ. *n. Souffler dans un sens contraire.* ‖ † *Respirer de nouveau, revivre.* Pŏstquĕ dĭēm quārtūm Lāzărŭs ōrĕ rĕflāt. *Fort.* (VIII, 5, 14). ‖ *act. Exprirer, opposé à aspirer.* Æĕr Vērbĕrāt, hĭc ĭdĕm quŏm dūcĭtŭr ătquĕ rĕflātŭr. *Lr.* (IV, 935). Ēt jām cōrnĭpēdēs, trĕpĭda ăc mŏrĭbŭndă rĕflāntēs Cōrpŏră. *St.* Quĭbŭs ăntră pĕr pălātī Crĕpŭlĭs rĕflŭndă bŭccīs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 2). *Voy.* Spiro. ‖ *Exhaler.* Suāvĭŭs ēt rĕcrĕās quăm quŏd ărōmă rĕflāt. *Fort.* (VII, 12, *fin.*).

Rĕflōrĕscŏ, *mieux que* Rĕflōrescŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Refleurir, et au fig.* Ĭn pŭĕrām făcĭēm vĕtĕrātă rĕflōrŭīt ætās. *P. Nol.* (25, 146). Cēlsŭs, ceŭ primă rĕflōrescēntĕ jŭvēntă. *Sil.*

† Rĕflŭāmĕn, ĭnis. *n. Débordement, écoulement.* Sīccāvĭtquĕ sŭō rĕflŭāmĭnă flŭxă flŭēntō. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 16. *Ib.* I, 29).

Rĕflŭēns, ēntĭs. *Comme* Refluus. Ūt mărĕ sōllĭcĭtŭm strīdĕt rĕflŭēntĭbŭs ūndīs. *V.* Dēstĭtŭīt rĕflŭēns mīssās ĭn bālnĕă clāssēs. *Sid.* (*Pan.* 2962). ‖ † *Au fig. Qui abonde.* Sēd tămēn lārgō rĕflŭēns ămōrĕ. *Fort.* (IX, 7, *fin.*).

Rĕflŭŏ, ĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ. *n. Couler en arrière, refluer, se retirer.* Dissŭltānt rīpæ, rĕflŭīt quĕ ēxtĕrrĭtŭs ămnĭs. *V.* Nīlŭs Quŭm rĕflŭīt cāmpīs. *Id.* Ēt rĕflŭŭnt obstrŭctī strāgĭbŭs ămnēs. *Sil.* SYN. Rĕlābŏr, rĕcŭrrŏ, rĕcēdŏ. PPH. Rĕtrō fĕrŏr, rĕfĕrŏr. VERS. Rĕvŏcātquĕ pĕdēm Tĭbĕrĭnŭs ăb ăltō (amnis). *V.* Rĕtrăhĭtquĕ pĕdēm sīmŭl ūndă rĕlābēns. Ămnĭs ēt Ădrĭăcās rĕtrō fŭgĭt Aŭfĭdŭs ūndās. *Id.* Rīpīs mīrantĭbŭs, ămnēs Ĭn fontēs rĕdĭĕrĕ sŭōs. *O.* Ăd fontēm vērsă-rĕcūrrĕt ăquă. *Id.* Rĕflŭōquĕ pĕr ăspĕră lāpsū Ĭn sēsĕ rĕcĭt (amnis). *Sil.* Fontīquĕ rĕlābĭtŭr ămnĭs. *Id.* Æquŏră frāctă rĕcēdūnt. *V. Fl.* Rĕgĕrĕt ĭn fontēm cītās Rĕvŏlūtŭs ūndās ămnĭs. *Sen. Voy.* Reciprocus.

Rĕflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule en arrière, se retire.* Ēt, quās ŏcĕănō rĕflŭŭm mărĕ lāvĭt, ārēnās. *O.* Rĕflŭī pūgnārūnt mōntĭbŭs ămnēs. *Sil.* Ēt rĕflŭō circumsŏnă gūrgĭtĕ Thūlē. *St.* SYN. Rĕflŭēns, rĕlābēns, rĕcūrrēns, rĕvŏlūtŭs. *Voy.* Reciprocus. ‖ *Au fig.* Rĕflŭūmquĕ mălīgnŭs Cōmmŏdăt ĭmpĕrĭŭm. *Cl.* ‖ † *Qui abonde, qui a de l'abondance oratoire.* Tū rĕflŭŭs Cĭcĕrō, etc. *Fort.* (VII, 1, 3). *Voy.* Refluens.

Rĕfŏdĭŏ, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Déterrer.* Sēd tĕrtĭŭs īllĕ rĕfŏdĭt, Rĕddĭdĭt ēt dŏmĭnō tālī cūm vōcĕ tālēntŭm. *Juvc.* (IV, 240). *Voy.* Effodio.

Rĕfōrmātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Reformo.

Rĕfōrmĭdŏ, ās, ārĕ. *Redouter.* Ăntĕ rĕfōrmĭdānt fĕrrŭm ; tūnc dēnĭquĕ dūrā. *V.* Saŭcĭă tăctŭm Mēmbrā rĕfōrmĭdānt. *O. Voy.* Timeo.

Rĕfōrmŏ, ās, ārĕ. *Rendre la première forme, refaire, réparer.* Sēd prĕmĕ quīdquĭd ērĭt, dūm, quŏd fŭīt ăntĕ, rĕfōrmĕt. *O.* Ōrĕ rĕfōrmātŭs prīmŏs Ĭdŏlăŭs ĭn ănnŏs. *Id.* SYN. Rĕfĭngŏ, rĕfĭcĭŏ, rĕddŏ, rĕvŏcŏ. ‖ *Au fig.* Nōn ēst ămārŭm, quŏ rĕfōrmātŭr sălŭs. *Prud.* (*Peri.* 3695). Nōn hæc nōs ēscă rĕfōrmăt. *Prosp.* (*Ing.* III, 37). ‖ *Former de nouveau.* Spĕcĭēs rĕfōrmānt plūrĭmās ĭn vērsĭbŭs. *T. Maur.* (*Met.* 46).

Rĕfossŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Refodio. *Creusé.* Tēllūrĕ rĕfŏssă Occŭltŏs lătĭcēs quærūnt. *L.* Lĕvĭtĕr dĭgĭtīs tēllūrĕ rĕfŏssă (*Moret.* 87).

Rĕfōtŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ūt vīvīs frŭĕrēntŭr ăquīs ; mŏx ămnĕ rĕfōtŏs. *Aus.* (*Mos.* 343).

Rĕfŏvĕŏ, ēs, ōvī, ōtŭm, ōvērĕ. *Rechauffer.* Dūmquĕ mānēt cōrpŭs, rĕfŏvēntquĕ fŏvēntquĕ. *O.* Prēssă rĕfŏvīstī pectŏră nōstră tŭīs. *Id.* Ădstrĭctŏs rĕfŏvĕt cōmplexĭbŭs ārtŭs. *L. Voy.* Foveo. ‖ *Au fig. Ranimer.* Tēpĭdōsquĕ rĕfŏvĕrāt ĭgnēs (scil. amoris). *O.* Dăt vīrēs rĕfŏvētquĕ dĕŭs. *St.* Nĕc rĕfŏvērĕ dătŭr tōrpēntĭă mēmbrā quĭētĕ. *Sil.* SYN. Rĕfĭcĭŏ, rĕpārŏ.

Rĕfrāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Refringo. *Brisé.* Ēt mūgīrĕ rĕfrāctīs Cōrnĭgĕr Hēbrŭs ăquīs. *St.* ‖ *Brisé, par la loi de la réfraction.* Quæ dēmĕrsă lĭquōrĕ ŏbēŭnt, rĕfrāctă vīdēntŭr Ōmnĭă cōnvĕrtī. *Lr.* (IV, 441). ‖ *Au fig. Vaincu.* Jām zĕphўrĭs ăquĭlō rĕfrāctŭs. *St.* ‖ *Cassés, en parlant de la voix.* Mēntĕ hĕbĕs, ōrĕ pŭtrĭs, lăcĕrŭs pĕdĕ, vōcĕ

rĕfrăctŭs. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 493, de leproso. Id enim legendum; vulgo *refrictus*). *Voy.* Refringo.

Rĕfrăgŏr, ārĭs, ārī. *d. S'opposer, être contraire.*

Rĕfrēnŏ, *et qqf.* Rĕfrēnŏr, ās, ārĕ. *Arrêter, empêcher, réprimer.* Illĕ rĕfrēnāt aquās, obliquăquĕ flumĭnā sistit. *O.* Hic nātūrā sŭīs rĕfrēnāt vīrĭbŭs auctŭm. *Lr.* (II, 1121). Rellĭgiōnĕ rĕfrēnātŭs nĕ fortĕ rĕārĭs. *Id.* (V, 115). Indŏmĭtam audĕāt Rĕfrēnārĕ licentiām. *H.* SYN. Cōhĭbĕŏ, cōĕrcĕŏ, frenŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. ‖ *Dérober, soustraire.* Et pĕrĕunt, nĕque ăb exĭtĭo rēs ullă rĕfrēnāt. *Lr.* (I, 849). *Voy.* Subduco.

Rĕfrĭcŏ, ās, cŭī, cārĕ. *Frotter à plusieurs reprises.* Atque ŏlĕī succŏ rĕfrĭcānt ălbentĭă membră. *Ser. Sam.* (*vs.* 511). ‖ *Au fig. Ranimer une blessure.* Admŏnĭtŭ rĕfrĭcātŭr ămor, vulnusquĕ novātum Scindĭtŭr. *O.*

Rĕfrĭgĕrĭum, ĭī. *n. Eccl. Action de rafraîchir; au fig. adoucissement, consolation.* Stillāvit dĭgĭtō gūttă rĕfrĭgĕrĭī. *P. Nol.* (15, 500).

Rĕfrĭgĕrŏ, ās, āvī, ātum, ārĕ. *Refroidir, rafraîchir.* Gūrgĭtĭs inclūsă sŭă membră rĕfrĭgĕrāt undă. *O.* Tăli pŏtu ūtĭnăm vĕl pārtĕ rĕfrĭgĕrĕr ullă! *Fort.* (VI, 7, 54). Dūm sē cĭcātrix cōlligit rĕfrĭgĕrātī sānguĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 1582). Nĕrōnĭānās ĭs rĕfrĭgĕrāt thermās. *M.* (III, 25, translate de inepto). SYN. Frigĕfăctŏ. PPH. Călōrĕm, æstŭm frāngŏ, lēnĭŏ, tēmpĕrŏ, lĕvŏ, rĕlĕvŏ, mĭnŭŏ, mĭtĭgŏ, sŏlŏr. Frīgŭs dŭcŏ, căptŏ. Nĭmĭŏs sōlēs frāngŏ, dēfēndŏ. ‖ ? Rĕfrĭgĕrŏ. *Voy. le suiv.*

Rĕfrĭgēscŏ, *et qqf.* Rĕfrĭgescŏ, ĭs, frīxī, frĭgēscĕrĕ. *n. Se refroidir.* Cōrpŏrĕ cūm tōtō, pōst tēla ēductă, rĕfrīxĭt (cor). *O.* Rĕfrĭgēscit ēnĭm cūnctandō plăgă pĕr aūrās. *Lr.* (IV, 704). SYN. Rĕfrĭgĕrŏr, dēfervĕŏ, dēfervescŏ. *Voy.* Frigeo. ‖ *Au fig.* Nĭhĭl ēst, rĕfrīxĕrĭt rēs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 25). Rĕfrīxĭt ēx illō dīē Cultūs dĕōrūm turpĭūm. *Prud.* (*Peri.* 737). SYN. Lānguescŏ, etc.

Rĕfringŏ, ĭs, frēgī, frāctŭm, frĭngĕrĕ. *Briser, rompre.* Corrĭpĭt Ænēās extemplo, ăvĭdūsquĕ rĕfringit Cūnctantēm (ramum). *V.* Bĕllī ferrātōs pŏstēs portāsquĕ rĕfrēgĭt. *Enn.* (apud *Hor. Sat.* I, 4, 61). Silvās hūmĕrĭs ēt ūtrōquĕ rĕfringens Pēctŏrĕ. *St. Voy.* Frango. ‖ *Au fig. Abattre, vaincre.* Teūtŏnĭcās Rōma rĕfringăt ōpēs. *Pp.* (III, 2, 44). Pūgnācēs Achīvōs Hectŏrĕīs ōpĭbŭs rĕfrēgĭt. *H.* ‖ — vĕrbă. *Parler d'une manière saccadée.* (*St. Silv.* II, 1, 123.) *Voy.* Frango, Refractus. ‖ † Rĕfrīngŏ. *Voy.* Refractus.

Rĕfrundēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se recouvrir de feuilles.* Spŏntĕ rĕfrondēscit pĕr brāchĭă roscĭda pālmēs. *Sid.* (*Pan.* 2875).

Rĕfŭgĭŏ, ĭs, fūgī, fŭgĕrĕ. *n. S'éloigner en courant.* Saūcĭŭs ăt quādrŭpēs nōta intĕr tēctă rĕfŭgit. *V.* SYN. Fŭgĭŏ, aufŭgĭŏ, rĕcūrrŏ, rĕdĕŏ, etc. *Voy.* Fugio. ‖ *Reculer, s'éloigner, fuir.* Ex ŏcŭlīs visă rĕfŭgit hūmŭs. *O.* Mĕdĭoquĕ rĕfŭgĕrĭt ōrbĕ (sol). *V.* Quīn rĕfŭgĭat tĭmĭdō sanguĕn. *Enn.* (apud *Cic. Fin.* 5, 11). SYN. Fŭgĭŏ, ăbscēdŏ, ăbsistŏ, rĕcēdŏ, etc. ‖ *Être dans un lieu retiré.* Rĕfŭgĭtquĕ ă līttŏrĕ tēmplūm. *V.* SYN. Rĕcēdŏ. ‖ *act. Éviter en reculant, refuser avec horreur.* Trēpĭdūsquĕ rĕpentĕ rĕfŭgit Āttollēntem īrās. *V.* Āvĕrsūsquĕ rĕfŭgit Fœda mĭnĭstērĭa. *Id.* Munĕrā porrexit: Mīnŏs porrēcta rĕfŭgit. *O.* Mŏrs ipsă rĕfŭgit sæpĕ vīrūm. *L.* SYN. Fŭgĭŏ, vĭtŏ, etc. ‖ *Craindre de, refuser de.* Nēc Pōlўhўmnĭă Lēsbŏum rĕfŭgit tendĕrĕ bārbĭtŏn. *H.* Ni rĕfŭgĭs, tĕnŭēsquĕ pīgĕt cognoscĕrĕ curās. *V.* SYN. Ābnŭŏ, rĕcūsŏ, nōlŏ, etc. ‖ † Rĕffŭgĭŏ *ou* Rĕfŭgĭŏ. Rĕffŭgissĕ vŏlŭnt lōngē, lōngēquĕ rĕcessĕ. *Lr.* (III, 69).

Rĕfŭgĭŭm, ĭī. *n. Refuge.* ‖ † Rĕffŭgĭŭm *ou* Rĕfŭgĭŭm. Crŭx Dŏmĭnī mĕcum, crux mihī rĕffŭgĭŭm. *Fort.* (II, 6, *fin.*). *Voy.* Perfugium.

Rĕfŭgŭs, ă, ŭm. *Qui recule, fuit.* Mœnĭă mīrēntŭr rĕfŭgī Bābўlōnĭă Pārthī. *L.* Vĕlŭt rĕfŭgī quēm cōntĭgĭt ĭmpröbă Maūrī Lāncĕă. *V. Fl.* SYN. Rĕcēdēns, fŭgĭēns, fŭgāx. ‖ *En partic. Qui se retire, en parlant de l'eau, qui rentre dans son lit.* Spēmquĕ sŭō rĕfŭgī flumĭnĭs ōrĕ sĕquī. *O.* Öcĕānŭs, vĕl quūm rĕfŭgĭs sē flūctĭbŭs aūfert. *L.* SYN. Rĕflŭŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Rĕfŭgŏsquĕ gĕrēns ă frōntĕ căpillōs. *L.* Ātque cădēm rĕfŭgă cēdentēs ārtĕ rĕsolvūnt. *Sil.* Tū rĕfŭgās vīrēs ēt pĕctŏră bĕllŏ Exănimātă rĕplē. *St.* Cōrnĭpēdūm rĕfŭgās ōrbĭtă trītă rōtās. *Prud.* (*Peri.* 3434, sequitur). ‖ † Rĕffŭgŭs *ou* Rĕfŭgŭs. Īdŏlĭs lītārĕ nĭgrīs, ĕssĕ Chrīstī rĕffŭgās. *Prud.* (*Peri. Præf.* 47).

Rĕfŭlgens, tĭs. *Brillant.* Lūcĕ mălă Pāngæă fĕrīt, sōlēmquĕ rĕfŭlgēns Tērrĭtăt. *St.* Tē Jŏvĭs ĭmplŏ Tūtēlă Sāturnō rĕfŭlgens Ērĭpŭīt. *H. Voy.* Fulgens.

Rĕfŭlgĕŏ, ēs, lsī, lgērĕ. *n. Briller.* Sōlĭs ĭnārdēscīt rădĭīs, lōngēquĕ rĕfŭlgĕt (nubes). *V.* Sīmŭl ălbă nautĭs Stēllă rĕfŭlsĭt. *H. Voy.* Fulgeo. ‖ *Au fig.* Splendĭdăquĕ ă dŏctō fāmă rĕfŭlgĕt ăvō. *Pp.* (III, 18, 8). Sĕd ĭn hōc mihī clārĭŭs ānnō Ōrtă rĕfŭlsistī. *P. Nol.* (24, 150).

Rĕfundŏ, ĭs, fūdī, fūsŭm, fundĕrĕ. *Reverser.* Tōllĭtŭr: hoc nōctēs rĕfĕrunt, Nīlōquĕ rĕfundunt. *L.* Ēgĕrit hīc flūctŭs, æquōrquĕ rĕfundit ĭn æquōr. *O.* SYN. Rĕgĕrŏ. ‖ *Rendre l'eau qu'on a bue.* Flūctŭs rĕfundēns ōrĕ phўsētĕr căpax. *Sen.* (*Hip.* 1030). Mŏx sŭă pŏntō, Singŭlĭtante ănīmă, prōpŭlsă rĕfundĭtŭr undă. *Sil.* SYN. Rĕgĕrŏ, ēgĕrŏ, vŏmŏ, ējectŏ, etc. ‖ *Rejeter en arrière, repousser.* Lāssāsquĕ rĕfundĕrĕt undās (insula). *L.* Latĕrīque illīsă rĕfundĭtŭr ălgă. *V.* SYN. Rējĭcĭŏ, rēpellŏ, etc. ‖ *Au fig.* Quŏdcūnquĕ prōfundă Trāxĭt āvāritĭēs, luxŭ pējorĕ rĕfundit. *Cl.* Quūm sērtă rĕfŭdĭt Cānĭtĭēs. *Id.*

Rĕfŭsŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Pōntō sōnăt undă rĕfusō. *V.* Quă tĕrra extrēmă rĕfusō Pēndĕt ĭn öcĕanō. *L.* ‖ *Au fig.* Ītĕrūmquĕ rĕfūsă Cōnjŭgĭs ĭn grĕmĭŭm. *L.* ‖ *Comme* Fusus, Effusus. Flētŭ sŭpĕr ōrā rĕfūsō. *O.* Spīrĭs nēmŭs ōmnĕ rĕfūsĭs Ĭmplĭcŭīt (anguis). *V. Fl.* Rĕfūsĭs ĭn spătĭum ĭmmēnsŭm cāmpĭs. *Sil.* Vĕl mihī vērbă dārēs dē fontĕ rĕfūsă lŏquācī. *Fort.* (VI, 11, 17).

† Rĕfūtātŭs, ūs. *m. Réfutation.* Ănclpĭtĭquĕ rĕfūtātū cōnvīncĕrĕ fālsŭm. *Lr.* (III, 526).

Rĕfūtŏ, ās, ārĕ. *Repousser, éloigner.* Ād mōrtēm sī tē, fōrs dĭctă rĕfūtĕt! Prōdīdĕrĭm. *V.* SYN. Āmŏvĕŏ, āvertŏ, rēpellŏ. ‖ *Réfuter.* Princĭpĭĭs cōnstārĕ, nĕque ĭd mănĭfēstă rĕfūtānt. *Lr.* (II, 867). SYN. Rĕfellŏ. ‖ *Nier.* Sī quis corpŭs sēntīrĕ rĕfūtat. *Lr.* (III, 351. Et *V. Fl.* VI, 123).

Rēgālis, ĕ. *Royal.* Ăt dŏmŭs ĭntĕrlōr rēgālī splēndĭda luxū. *V.* Ārmēntŭm rēgālĕ vĭdēs. *O.* Rēgālĭa jūssă. *V. Fl.* SYN. Rēgĭŭs, rēgĭfĭcŭs. ‖ Rēgālĕ cārmĕn. *Poème où les rois figurent, tragédie.* Ēt dēdūnŭs tragĭcīs scriptum rēgālĕ cōthūrnīs. *O.* (*Id. Pont.* IV, 16, 9). ‖ † *compar. Plus roi.* Sēd rēgūm rex rēgālĭŏr. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 25).

Rēgālĭtĕr. *En roi.* Excūsāt, prĕcĭbusquĕ mīnās rēgālĭtĕr ădhĭt. *O. Voy.* Regilice.

Rēgēlātŭs, ă, ŭm. *Dégelé, échauffé.* Succĭnă vīrgĭnĕă quod rēgēlātă mănū. *M.* (XI, 8).

Rēgĕlŏ, ās, ārĕ. *Faire dégeler, échauffer.* Fricŏrā brūmæ Cāndidŭs āprīcā zephўrŭs rēgĕlāvĕrāt aūrā. *Col.* (10, 8). Rēgĕlārĕ nēc tē pōstīlēntīā possīt. *M.* (III, 93). SYN. Tēpĕfăcĭŏ, călĕfăcĭŏ *ou* călfăcĭŏ.

Rēgĕmŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *n. Répondre à un gémissement, à un bruit.* Tūnc rēgĕmūnt pīgrīquĕ lăcūs, vāstæquĕ pălūdēs. *St.* (*Id. Th.* VIII, 17). *Voy.* Resono.

Rēgēns, tĭs. *Qui dirige.* Cæcă rēgēns flŏ vēstīgĭă. *V.* ‖ *Subst. m. Conducteur de char.* Īnstānt vērbĕrĭbŭs sūmŭl rēgēntēs. *Sid.* (*Pan.* 3424). SYN. Rēctŏr. *Voy.* Auriga. ‖ *Chef, général, souverain.* Sūbstĭtĭt ŭt clāmŏr prēssŭs grăvĭtātĕ rēgentĭs (scil. Jovis). *O.* Tālī cōmpĕllāt vōcĕ rēgentĕm (scil. ducem). *L.* Scīlĭcĕt īn vŭlgŭs mānānt ēxēmplă rēgentum. *Sil. Voy.* Rex, dux.

Rēgĕrmĭnŏ, ās, ārĕ. *n. Pousser de nouveau.* Dēnsāt ōdōrē cōmās, stūpēfăctă rēgĕrmĭnāt ārbŏs. *Calp.* (4, 111).

Rēgĕrŏ, ĭs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Reporter une chose au lieu où on l'a prise, renvoyer, rejeter, rendre.* Rēgĕrĕt īn fōntĕm cītās Rĕvŏlūtŭs ūndās āmnĭs. *Sen.* (*Phœn.* 85. *Id. OEd.* 638; *St. Th.* IV, 652). Ēt lāpĭs ăccrētŭs, rēgĕrēndīs ignĭbŭs āptŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 223). SYN. Rējĭcĭŏ, rēddŏ, rēfundŏ. ‖ *Au fig. Renvoyer des paroles, rétorquer.* Rēgĕrāmŭs ĭpsī crīmĭn, ătquĕ ūltro īmpĭăm. *Sen.* (*Hip.* 720). Rēgĕrīt cōnvĭtĭă dūrō Ēxprēssa ārbŭstō. *H.*

Rēgēstŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* Īndĭcĭūmquĕ sŭæ vōcīs tēllūrĕ rēgēstă Ōbrŭīt. *O.* Trānsĭlŭīt ignīs, ĭnquĕ trēpĭdantēs fŏcos Bis tēr rēgēstŭs. *Sen.* (*Thyest.* 768).

Rēgĭă, æ. *f. Habitation royale, palais.* Īntōnsī rēgĭă măgnă Nūmæ. *O.* Mœstōquĕ ĭmmūgĭt rēgĭă lūctū. *V.* SYN. Aūlă, *néol.* pălātĭă. EP. Āntīquă, vĕtŭs; ārdŭă, cēlsă, sŭblīmĭs, ālta; āmplă, vāstă; dīvēs, măgnĭfĭcă, sŭpērbă, splēndĭdă, nōbĭlĭs; pīctă, mārmŏrĕa. PPH. Rēgĭă tĕctă. Rēgĭă, rēgālis dŏmŭs, sēdēs. Aūgŭstŭm rēgĭs tĕctŭm, hospĭtĭŭm. Rēgŭm ātrĭa, līmĭna, pĕnĕtrālĭă. Aūgŭstī fastĭgĭa tēctī. VERS. Āt dŏmŭs ĭntērĭŏr rēgālī splēndĭdă lŭxū. *V.* Tĕctum augŭstum, ingēns, cēntŭm sŭblīmĕ cŏlŭmnīs. *Id.* Ātrĭă cīngīt ēbur, trăbĭbŭs sŏlĭdātŭr ăhēnīs Cŭlmĕn, ēt īn cēlsās sūrgūnt ēlēctră cŏlŭmnās. *O.* Quōd nōn Tænārĭīs dŏmŭs ēst mĭhĭ fultă cŏlŭmnīs, Nēc cămĕrā aūrātās ĭntĕr ēburnă trabēs. *Pp.* ‖ *Demeure des dieux.* Rēgĭă cœlī. *V.* Nigrī fĕrā rēgĭa Dītĭs. *O.* Rēgĭă Sōlis ērăt. *Id.* ‖ *Ville où est la résidence royale.* Crōsī rēgĭă Sārdēs. *H.* Dŏcĭlis rēgĭa Āmătæ. *V.* ‖ *Habitation d'un personnage important.* Āt spĕcŭs, ēt Cæcī dētēcta appārŭīt ingens Rēgĭa. *V.* Īllĭc bēllĭgĕrī sŭblīmis rēgĭa Paŭli. *St.* ‖ *Souveraineté.* Āc vēlŭt īllĕ, grĕgis cuī cēssit rēgĭă. *V. Fl.* SYN. Ĭmpĕrĭŭm. ‖ *La cour.* Nēc cūrĕt āltō rēgĭām trŭcēm vultū. *Petr.* (*Sat.* 5). SYN. Aūlă. ‖ *Au fig.* Ĭnīmŭs ĭntra rēgĭām sălŭtĭs. *Prud.* (*Peri. præf.* 30).

Rēgĭē. *adv. En roi.* Āccŭbābŏ rēgĭē. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 53). *Voy. le suiv.*

Rēgĭfĭcē. *adv. Royalement.* Rēgĭfĭce ēxstrŭctīs cĕlēbrānt cōnvīvĭă mēnsīs. *Sil.* (XI, 271). Aūro, ĕbŏre ĭnstrŭctam rēgĭfĭcē. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). SYN. Rēgālĭtĕr, rēgĭē, *par ext.* laūtē, nĭtĭdē, magnĭfĭcē. PPH. Rēgālī lŭxū, pārātū, mŏrē, rĭtū.

Rēgĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Royal, de roi, digne d'un roi.* Rēgĭfĭcō lūxū: Fŭrĭārŭm măxĭmă jūstă. *V.* Mēnsæquĕ pārātū Rēgĭfĭcō. *V. Fl.* SYN. Rēgĭŭs, rēgālis, laūtŭs, măgnĭfĭcŭs, ŏpŭlēntŭs, splēndĭdŭs, dīvēs.

Rēgĭfŭgĭŭm, ĭī. *n. Fête anniversaire de l'expulsion des Tarquins.* Nēc rēgĭfŭgĭūm, pūlsīs ēx ūrbĕ tўrānnīs, Lætŭm Rōmānīs fās rĕtĭcērĕ dĭēm. *Aus.* (*Eclog. de Fer. R.* 13. Secunda fuit necessitate producta. Cf. *Ov. Fast.* II, 685, et *Fest.*).

Rēgignŏ, ĭs, ĕrĕ. *Reproduire.* Quūm vĭdēăm mēmbra ăc pārtēs cōnsumptă rēgignī. *Lr.* (V, 245).

Rēgillă, æ. *f.* (tunica). *Sorte de tunique.* (*Pl. Epid.* II, 2, 39. Cf. *Non.* 14, 13, et *Fest.*)

Rēgĭmĕn, ĭnĭs. *n. Action de conduire.* Īn quō cōnsĭlĭŭm vītæ rēgĭmĕnquĕ lōcātum ēst. *Lr.* (III, 95, de animo). Īd mĕis rēbŭs rēgĭmĕn rēstăt. *Enn.* (apud *Rufin. de Fig.*). SYN. Mŏdĕrāmĕn, dūctŭs. ‖ *Gouvernail.* Ăddĭdĭcī rēgĭmĕn dēxtrā mŏdĕrāntĕ cārīnæ Flēctĕrĕ. *O.* (Et *Petr. Sat.* 123). *Voy.* Gubernaculum. ‖ *Puissance souveraine, empire, sceptre.* Āggrĕdĭtŭr rēgĭmĕn vĭrĭdī Trājānŭs ĭn ævō. *Aus.* (*Cæs.* 14, 1). Manū rēgĭmĕn trāctārĕ crūēntum. *St.* SYN. Ĭmpĕrĭŭm, scēptrum.

Rēgĭnă, æ. *f. Reine.* Rēgĭna ăd tēmplŭm fōrmā pūlchĕrrĭmă Dīdō. *V.* Prætĕrĕă rēgĭnă, tŭī fĭdissĭmă, dēxtrā Öccĭdĭt, etc. *Id.* PPH. Rēgĭă cōnjŭx, ŭxŏr, cōnsōrs. ‖ — dĕōrŭm. *Junon.* Quīdvĕ dŏlēns rēgĭnă dĕūm, etc. *V.* ‖ *En gén. en parlant des déesses.* Ō Vĕnŭs, rēgĭnă Gnĭdī Păphĭquĕ. *H.* (*Id. Carm. Sæc.* 35, de Luna; *Sen. H. Fur.* 1105, de Proserpina). ‖ *Fille de roi.* Rēgĭna, ălтōnĭtō quānquām pāvŏr ōrē sĭlēntĕm Ēxănĭmĕt. *V. Fl.* (V, 374, scil. Medea). Āt tĭbĭ Cōlchōrūm, mĕmĭnī, rēgĭnă văcāvī. *O.* (Et *St. Ach.* I, 295). PPH. Rēgĭă vīrgŏ. *Voy.* Rex. ‖ *qqf. Maîtresse de maison.* (*Pl. Truc.* II, 6, 50.) *Voy.* Rex. ‖ *Qui préside, qui est la première.* Sīlvēstrĭs rēgĭnă chŏrī. *St.* Ălpīnī vĕlŭtī rēgĭnă cŭprēssŭs Vērtĭcĭs. Āpplă löngārŭm tĕrĭtŭr rēgĭnă vĭārŭm. *Id.* SYN. Dŏmĭnātrĭx, dŏmĭnă, prīncĕps. ‖ *Au fig.* Ēt gĕnŭs ēt fōrmām rēgĭnă pĕcūnĭă dōnāt. *H.*

Rēgĭŏ, ōnĭs. *f. Ligne, direction, chemin.* Nōrmăquĕ sī fāllāx rēctīs rēgĭōnĭbŭs ēxĭt. *Lr.* (IV, 517. Cf. *Cic. Verr.* 68: « Si quis tantulum de recta regione deflexerit. ») Nōta ēxcēdō rēgĭōnĕ vĭārum. *V.* SYN. Līnĕă, vĭă. ‖ Ē rēgĭōnĕ. *En face, vis-à-vis; droit, en droite ligne.* Ē rēgĭōnĕ lŏcūm quāsī ĭn ūnŭm cūnctă fĕrūntŭr. *Lr.* (VI, 343). SYN. Rēctă, *ou* ăntĕ, cōntrā. ‖ *Limites.* Ārgūmēntī nūnc rēgĭōnēs, līmĭtēs, cōnfĭnĭă Dētērmĭnābŏ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 48). SYN. Līmĭtēs, fĭnēs. ‖ *Localité, endroit, région.* Nōn lævă cōrdīs rēgĭŏ, nōn mōlli ămbĭtŭ. *Sen.* (*OEd.* 369). SYN. Pārs, lŏcŭs. ‖ *Canton, région, pays.* Quæ rēgĭo ĭn tērrīs nōstrī nōn plēnă lăbōrĭs? *V.* Nūllă tĭbī ādvērsīs rēgĭō sēse öffĕrĕt ārmīs. *Tib.* (IV, 1, 148). Sūnt ēt Sĭcŭlīs rēgĭōnĭbŭs ūrbēs. *V.* Pĕr ōrās Īgnōtæ rēgĭōnīs ēūnt. *O.* SYN. Plăgă, trăctŭs, pārs, ōră, lĭttŭs, tērră, tēllŭs, ōrbĭs, fĭnēs. ‖ *Région du ciel.* Cœlī ĭn rēgĭōnĕ sērēnā. *V.* Ătquĕ ēadēm rēgĭō Vēspĕr ēt Ōrtŭs ērūnt (*Ibis*, 38). SYN. Pārs, plăgă.

Rēgĭŭs, ă, ŭm. *Royal, d'un roi, digne d'un roi.* Īntĕxtūsquĕ pŭēr frōndōsā rēgĭŭs Īdā. *V.* Rēgĭă vīrgō. *O.* Vīncīt cēntum ŏcŭlōs, rēgĭē pāvŏ, tŭōs. *Aus.* (*Epist.* 20, 10). Rēgĭă, crēdĕ mĭhī, rēs ēst sūccūrrĕrĕ lāpsīs. *O.* Jām pauca ārātrō jūgĕră rēgĭæ Mōlēs rĕlīnquēnt. *H.* SYN. Rēgālis, *qqf.* rēgĭfĭcŭs. *Voy.* Regificus. ‖ — mŏrbŭs. *Maladie autrement*

nommée Arquatus. Ūt mālā quēm scābīēs, aūt mōrbūs rēgiūs ūrgēt. *H.* Rēgiūs ēst vērō signātūs nōminĕ mōrbūs, Mōlliŭtĕr hīc quŏnĭām cēlsā cūrātŭr in aūlā. *Ser. Sam.* (*vs.* 1031. Aliam nominis causam dant *Gloss. Placidi.* Cf. *Plin.* 22, 24; *Cels.* 3, 24).

† Rēgliscĕ *ou* Rēglēscĕ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'accroître.* (*Pl.* apud *Fest.*)

Rēglūtĭnō, ās, ārē. 1. *Décoller.* Quæ nūnc tūis ăb ūngŭibŭs rēglūtīna, ăc rĕmittĕ. *Cat.* (25, 9). ‖ 2. *Recoller.* Vĕl ămpūtātŭm plāgă cōllŭm dīvīdēns, Rūrsŭs cŏībĭt ăc rēglūtinābĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 3065).

Rēgnāns, tis. *Régnant.* Tērtĭă dŭm Lătĭō rēgnantēm vidĕrĭt ēstās. *V.* PHR. Crēdō Pŭdĭcĭtĭām Sātŭrnō rēgĕ mōrātăm In tĕrrīs. *J.* ‖ *Au fig.* Rēgnantem ēxcūtiēns mōrbŭm. *Grat.* (*Cyn.* 463). Tăcĭtām lūnă rēgnantĕ pĕr Arctŏn. *Cl.*

Rēgnātŏr, ōris. *m. Souverain.* Tōt quōndām pŏpŭlīs tĕrrīsquĕ sŭpĕrbŭm Rēgnātōrem Āsĭæ. *V. Voy.* Rex. ‖ — dĕōrŭm, etc. *Jupiter.* Dĕŭm rēgnātŏr, ārchĭtĕctŭs ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Amp. prol.* 45). Sŭpĕrī rēgnātŏr ŏlўmpī. *V.* ‖ *En gén. Chef, le premier.* Ōccĭdŭīs rēgnātor mōntĭbŭs Ātlas. *V. Fl.* Rēgnātŏr lўrĭcæ cŏhortĭs (de Pindaro). *St.* SYN. Princĕps, primŭs. ‖ *Possesseur.* Quīsquĭs ĕrĭt nōstrī pōst mĕ rēgnātŏr ăgēllī. *M.* (X, 61).

Rēgnātrīx, ĭcis. *f. Souveraine.* Dānt rēgnātrīcēm flūmĭnă sānctă fĭdēm. *Damas.* (in *Bibl. SS. PP.* T. XXVII, p. 96).

Rēgnātŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Rēgnō, ās, ārē. *n. Régner.* Nēc tĭbĭ rēgnāndī vĕnĭăt tām dīrā cŭpīdō. *V.* Prĭămĭdēn Hĕlĕnŭm Grāĭās rēgnārĕ pĕr ūrbĕs. *Id.* SYN. Ĭmpĕrō, dŏmĭnŏr, præsŭm. *Voy.* Impero. ‖ *Au fig.* Quīd quærĭs? vivo ĕt rēgnō, sīmŭl illă rĕlīquī. *H.* ‖ *En parlant de choses.* Pĕr rāmōs victŏr pĕrque ăltă căcūmĭna rēgnāt (ignis). *V.* Pĕrque ăvĭdās faucĕs ĭmmēnsăquĕ vīscĕră rēgnāt (fames). *O.* Hūmŏr rēgnārĭt ĭn ārvīs. *Lr.* (V, 396). Ĭn tōtŭm rēgnārĕt Sīrĭŭs ānnŭm. *St.* Quŭm rēgnāt rōsă, quŭm mādēnt căpīllī. *M.* (X, 19). ‖ *Au pass. unip.* Hīc jām tĕrcēntŭm tōtōs rēgnābĭtŭr ānnōs. *V.* ‖ *Au pass. Être sous la domination de.* Sī ūnquām rēgnāndam ăccēpĕrĭt Ālbăm. *V.* Tĕrrā... ācrī quōndām rēgnātă Lўcurgō. *Id.* Ēt rēgnātă pĕtām Lăcōnī Rūrā Phălāntō. *H.* SAN. Pārĕō, rēgŏr.

Rēgnŭm, ī. *n. Royaume, états.* Vūltŭs ĕt hīs mĕcŭm pārĭtĕr cōnsīdĕrĕ rēgnīs? *V.* Cēntum ūrbēs hăbĭtānt măgnās, ūbĕrrĭmă rēgnă. *Id.* Nūdă trĭūmphālī jăcŭīt pĕr rēgnă Jŭgūrthæ. *L.* SYN. Ĭmpĕrĭŭm, *qqf.* tĕrră, tēllŭs. EP. Ămplŭm, vāstŭm, ŏpŭlēntŭm, dīvēs. PPH. Rēgnī fīnēs. ‖ *Royauté, règne, domination.* Nōn pārcit pŏpŭlīs rēgnum brĕvĕ. *St.* Rēgno aūt ōptātă lūcĕ frŭātŭr. *V.* Nūllă fĭdēs rēgnī sŏcĭīs. *L.* Āffectassĕ fĕrūnt rēgnŭm cœlēstĕ gĭgāntas. *O.* SYN. Ĭmpĕrĭŭm, dŏmĭnātŭs, *par ext.* sōlĭŭm, sceptrŭm. *Voy.* Imperium. ‖ *Tyrannie.* Vīxĭt, ŭt ōccĭdĕrĕt dămnātŭs crīmĭnĕ rēgnī (Manlius). *O.* Rēgnumne, Æschĭne, hic possidēs? *Ter.* (*Ad.* II, 1, 21). ‖ *Au fig. Règne, en partic. de l'amour.* Lōngă mĕă in lĭbrīs rēgnă fŭĕrĕ tŭīs. *Pp.* (IV, 7, 50). Inquĕ mĕŭm sēmpĕr stēnt tŭă rēgnă căpŭt, *Id.* (III, 8, 18). Ēt dēdĕrunt rēgnă sŭpĕrbă tĭbī. *Tib.* (IV, 5, 3). Quālĭs ĕrăm bŏnæ Sub rēgnō Cĭnўræ. *H.* ‖ *Pouvoir souverain.* Sīve ălĭquĭd rēgnī ĕst in cārmĭnĕ. *O.* ‖ *Royauté du festin.* Nēc rēgnă vīnī sōrtĭērĕ tālis. *H.* ‖ *Domaine, propriété.* Pōst ălĭquōt mĕă rēgnă vĭdēns mīrābŏr ārīstās. *V.* Rēgnă vĭdēt paŭpĕr Năsāmōn ĕrrāntĭă vēntō. *L.* (Ēt *Mart.* XII, 57). ‖ *qqf. La royauté, les rois.* Ētsī rēgnă vĕtānt. *St.* (*Th.* XII, 980). ‖ — cœlōrŭm. *Eccl. Le royaume des cieux.* Cœlōrum ăd rēgnŭm nōn hăbĕt ŭndĕ vōlĕt. *Prosp.* (*Epig.* 7, 8).

Rĕgō, ĭs, rēxī, rēctŭm, rĕgĕrĕ. *Conduire, diriger.* Dŭm mĕmŏr ĭpsĕ mĕī, dŭm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtŭs. *V.* Cæcă rĕgēns fīlō vēstĭgĭă. *Id.* Dædălĕŭm lĭnō quŭm dūcĕ rēxĭt ĭtĕr. *Pp.* (II, 11, 7). SYN. Dūcō, dīrĭgō. ‖ *Diriger un trait.* Ĭpsī tēlă rĕgēnt ĭn vīscĕră Cæsārĭs. *L.* Nūsquām rēxĕrĕ săgĭttās. *Id. Voy.* Jaculor. ‖ *Tenir le gouvernail.* Ĭpsĕ sēdēns clāvūmquĕ rĕgīt, vēlīsquĕ mĭnīstrāt. *V.* Dūbĭām rĕgĕ, nāvĭtă, pĭnŭm. *O.* SYN. Mŏdĕrŏr, gŭbĕrnō. ‖ *Diriger un cheval, un char.* Quī nōn bĕnĕ rēxĕrāt ĭllōs (equos). *O.* Ārtĕ lĕvēs currŭs, ārtĕ rĕgēndŭs ămŏr. *Id.* (Et *Pont.* IV, 12, 24, *frena*). Ăblātō nī Rēgŭlŭs ārtĕ rĕgēndī Ĭnstāntem ēlūsĭssĕt ĕquō. *Sil. Voy.* Auriga. ‖ *Au fig.* Ēxēmplōquĕ sŭō mōrēs rĕgĕt. *O.* Ănĭmŭm rĕgĕ, quī nĭsī pārĕt, Ĭmpĕrāt. *H.* Rēgĭtquĕ ănĭmōs, ēt tēmpĕrāt īrās. *V.* ‖ *Gouverner un peuple.* Lōngă pŏpŭlōs ĭn pācĕ rĕgēbāt. *V.* Tū rĕgĕrĕ ĭmpĕrĭō pŏpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmēntō. *Id.* Rēctūrī prīncĭpĭs ōrbĕm. *Man.* (IV, 762). Svn. Mŏdĕrŏr, gŭbĕrnō, dŏmĭnŏr, ĭmpĕrō, frēnō, tēmpĕrō. *Voy.* Impero. ‖ *Marquer les limites.* Quī rēgĕrĕt cērtīs fīnĭbŭs ārvă, lăpĭs. *Tib.* (I, 3, 43).

† Rēgrĕdĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme le suiv.* Quō nūnc, ĭncērtă rĕ ătquĕ ĭnōrātă, grădŭm Rēgrĕdĕrĕ cōnārĕ? *Enn.* (apud *Non.* 2, 745. Quod vulgo dant *Regredo*, mihi barbarum videtur).

Rēgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ĕdī. *d. Revenir, retourner.* Īllūc rēgrĕdĕrĕ ăb ōstĭō. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 7). SYN. Rĕvĕrtŏr, rĕdĕō. ‖ *Rentrer dans son lit.* Rēgrĕdĭtŭr Nīlŭs, spārsāsquĕ rĕcōlligĭt ūndās. *Alc.* (1, 281). ‖ *Au fig.* Nūnc ĕdĕpŏl ĭn mĕmŏrĭām rēgrĕdĭŏr, quŭm cōgĭtŏ. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 25).

Rēgrĕssŭs, ūs. *m. Retour.* Dĭcĕrĕ: rēgrĕssŭs nōn dăbăt illă vĭrō. *O.* SYN. Rĕdĭtŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Fūndĭtŭs ōccĭdĭmŭs, nĕque hăbĕt fōrtūnă rēgrĕssŭm Mālŭlt. *St.*

Rēgŭlă, æ. *f. Règle à mesurer.* Dēnĭquĕ, ŭt ĭn făbrĭcă, sī prāva ĕst rēgŭlă primă. *Lr.* (IV, 517). Jām rŭīt, ătquĕ æquŭm sūbmīsĭt rēgŭlă līmĕn. *St.* (*Th.* VI, 594, de repagulo ferreo). ‖ *Au fig.* Āppōsĭta ĭntōrtōs ōstendit rēgŭlă mōrēs. *Pers.* (5, 38). Rēgŭlă, pĕccātīs quæ pœnās ĭrrōgăt æquās. *H.* Ō cērtă lōquendī Rēgŭlă! *Aus.* (*Epist.* 25, 41). Sī præcĕptōrī vērbōrŭm rēgŭlă cōnstĕt. *J.* (7, 230). Ādstăt pērfĕctæ Mārtĭnŭs rēgŭlă vītæ. *P. Nol.* (*ad Sever.* 3). SYN. Nōrmă, lēx.

Rēgŭlŭs, ī. *m.* 1. *Roi d'un petit état.* Rēgŭlŭs hīnc nātō quīdām mŏrĭēntĕ rōgābăt. *Sedul.* (3, 12). Ūt fŭīt ōlĭm Tārtēssĭōrŭm rēgŭlŭs. *Aus.* (*Epist.* 10, 5). ‖ *Au fig.* Dās glădĭātōrēs, sūtōrŭm rēgŭlĕ, cērdŏ. *M.* (III, 16). ‖ 2. *Roitelet, oiseau.* Rēgŭlŭs, ătquĕ mĕrŏps, ēt rŭbrō pĕctōrĕ prōcnē (*Auct. Philom.* 43). ‖ 3. *Basilic, serpent venimeux.* Rēgŭlŭs ătquĕ āspĭs, cēdŭnt quĕis cūnctă vĕnēnă. *Fort.* (VIII, 5, 159). ‖ 4. *M. Attilius Régulus, consul romain, fut fait prisonnier, et périt à Carthage.* Cārcĕrĭs ĭn tĕnēbrās, spēs ēt fīdūcĭă gēntis Rēgŭlŭs Hĕctŏrĕæ. *Sil.* Prōrōgăt ætērnăm fĕrĭtās tĭbī Pūnĭcă fāmăm, Rēgŭlĕ. *Cl.* (Cf. *Sil.* II, 340 *sq.*; VI, 346; *Hor. Od.* III, 5). ‖ *Autres.* Ēt tē dēfendānt Rēgŭlŭs ĭpsĕ lĭcēt. *M.* (IV, 16).

Rēgustō, ās, ārē. *Goûter de nouveau.* Bārō,

rēgūstātūm dīgītō tērēbrārē sālīnūm. *Pers.* (5, 138).

Rēhālō. *Voy.* Redhalo.

1. † Rēĭī *ou* Rējī. *anciens gén. et dat. de* Res. Cōrpŏrā jăctārī ūnīūs gĕnĭtālĭă rēĭī. *Lr.* (II, 548. *Id.* passim). *Voy.* Eii.

2. Rēĭī *ou* Rējī, ōrŭm. *m. pl. Colonie de la Narbonaise.* Prætĕrēā, quōd mē prīdĕm Rēlōs vĕnĭēntĕ. *Sid.* (*Pan.* 2735).

Rejĭcĭō, ĭs, ĕrē (*de* Re *et* icio). *Comme* Rejicio. Tĭtўrĕ, pāscēntēs ā flūmĭnĕ rejcĕ căpēllās. *V.* (*E.* 3, 96. Quod laudat *Prisc.* 1, 555, de hoc ipso agens). Tēlă mānū, rejcītquĕ cănēs ĭn vūlnŭs hĭăntēs. *St.* (*Th.* IV, 574). Ille ăd fămem hūnc ăb studĭō stŭdŭit rejcĕrĕ. *Ter.* (*Ph. prol.* 19. Vid. *Abicio*, *Adicio*, *Obicio*, etc.).

Re ipsă *ou* Reīpsă. *adv. Réellement.* Vīrtūs ĭd dărĕ quōd reīpsă dēbētŭr hŏnōrī. *Lucil.* (apud *Lact. Inst.* 6, 5). Nūnc qui ĭn mēntēm vēnĕrit mī, reīpsă mŏdŏ cōmmōnĭtŭ' sŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 43). PHR. Ipsă re ĕxpĕrībĕrĕ. *Ter. Voy.* Revera.

Rējēci. *parf. de* Rejicio.

Rējēctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Rejicio. Mōntēs Ictī rējectāntĕ vōcēs ăd sīdĕră mundī. *Lr.* (II, 330. Qui legunt apud *Virg. Æ.* V, 470, *Ore rejectantem*, pro *ejectantem*, vix refellendi mihi videntur).

Rējectŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Bīs rējēcti ārmīs, respectānt tĕrgă tĕgēntēs. *V.* Vōx sōlĭdis āllīsă lŏcīs, rējectă sŏnōrĕm Rēddĭt. *Lr.* (IV, 571). || *Au fig.* Rējectāquĕ rētrōrsum Ānnĭbălĭs mĭnæ. *Hor.*

Rējĭcĭō, ĭs, jēcī, jectŭm, jĭcĕrĕ. *Rejeter en arrière.* Ĕxtēmplō tŭrbātæ ăclēs, vērsīquĕ Lătīnī Rējĭcĭūnt pārmās (scil. ad tergum referunt). *V.* || — mē. *Se pencher en arrière.* Rējēcīt se ĭn ĕŭm, flēns, quām fămĭlĭārĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 109). SYN. Rēclĭnō. || *Rejeter, déposer, poser.* Dŭplĭcem ex hŭmĕrīs rējēcīt ămictŭm. *V.* Rējēcī vīrīdēm dē cōrpŏrĕ vēstēm. *O.* Ē grĕmĭō rējĭcĭātquĕ sŭō (librum). *Id.* SYN. Pōnō, dēpōnō, mittō, *qqf.* ēxŭō, *ou* āmŏvĕō, rĕmŏvĕō, ābjĭcĭō. || *Éloigner, repousser.* Hōs rējĭcīt ictŭs, Hōs cāvēt. *St.* SYN. Rēpēllō, āvĕrtō, ārcĕō, etc. || *qqf. Faire rentrer.* Ūt pŏssĭm ĭn bŭbĭlēm rējĭcĕrĕ, nĕ vāgēntŭr. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 18, de bubus). || *Au fig. Éloigner.* Quin ābs tē sŏcōrdĭam ōmnēm rejcĕ. *Pl.* (*As.* II, 1, 6). *Voy.* Reicio. || *Dédaigner, refuser.* Rējēcīt āltō dōnā nŏcēntĭŭm Vŭltŭ. *H.* Quæ fŭĕrām nōn rējēctūră pētēntēm. *O.* Ēt, sī rējĭcĕrĕr, pŏtŭī mŏrītūră vĭdērī. *Id.* SYN. Fāstĭdĭō, rĕspŭō, dēdignŏr, spērnō, āspĕrnŏr, etc.

Rēlābēns, tĭs. *Qui retombe.* Vīx ŏcŭlōs tōllēns, ĭtĕrūmquĕ ĭtĕrūmquĕ rēlābēns. *O.* || *Qui se retire.* Jāmquĕ rēlābēntī crēscēbānt lĭttŏră pōntō. *L.* Quăquĕ rēlābēntēs ūndās æstūmquĕ sĕcūtæ. *Cl. Voy.* Refluus.

Rēlābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī. *d. Retomber, et au fig.* Nūnc ĭn Ārĭstĭppī fŭrtĭm præcĕptă rēlābŏr. *H.* SYN. Rĕcĭdō. *Voy. ce mot.* || *Redescendre.* Prēnsōquĕ rūdēntĕ rēlābī (de nauta). *O.* || *Se retirer en parlant des eaux.* Prōnōs rēlābī pŏssĕ rīvōs mōntĭbus. *H. Voy.* Relabens, Refluo. || *Échapper de nouveau.* Flĕxĭt ămāns ŏcŭlōs, ēt prōtĭnŭs illă rēlāpsa ēst. *O.* SYN. Ēxcĭdō. || *Revenir par mer ou en volant.* Flĕctĕ rătĕm, Thēsĕū, vērsōquĕ rēlābĕrĕ vēlō. *O. Voy.* Redeo.

† Rēlāmbō, ĭs, ĕrĕ. *Ravaler après avoir rendu.* Vōmĭtum quĭcūnquĕ sŭūm cānĭs ĭpsĕ rēlāmbĭt. *Sedul.* (4, 248).

Rēlānguĕō, ēs, gŭī, guērĕ, *et* Rēlānguēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Languir de nouveau, et au fig.* Quūm bĕnĕ pērtæsum ēst, ănĭmōquĕ rēlānguĭt ārdōr. *O.* Ănĭmūsquĕ rēlānguĭt ātrōx. *Cl. Voy.* Langueo. || *Tomber en défaillance.* Ĭmpōsĭtō frātrī mŏrĭbundă rēlānguĭt ōrĕ. *O. Voy.* Linquor.

† Rēlātŏr, ōrĭs. *m. Qui rapporte, fait un récit.* Nōc tĭbī nēc sătĭs ēst, hŭjŭs quōd ēs ĭpsĕ rēlātŏr. *Fort.* (V, 4, *fin.*). Vērī fĭdūsquĕ rēlātŏr. *P. Petr.* (5, 206).

Rēlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Refero 1. *Rapporté, ramené, reporté.* Ăt sī, quūm rĕfĕrētquĕ dĭēm, cōndētquĕ rēlātŭm. *V.* Clāssēmquĕ rēlātăm Nūntĭŏ. *Id.* Cĭnĕrēs tĕr ăd ōră rēlātōs Prēssĭt. *O.* || *Rapporté, redit.* Ăccĭpĕ cūm vērā vērbă rēlātă fĭdē. *O.* || † Rēllātŭs *ou* Rēlātŭs. Ĭd rūrsŭm cœlī rēllātum ĭn tēmplă rĕcēptānt. *Lr.* (II, 998. Adde *Ter. Ph. prol.* 22, ubi *Donat.*).

† Rēlātŭs, ūs. *m. néol. Récit, paroles, discours.* Cōnjēctēnt, vārĭōquĕ trāhānt ēvēntă rēlātū. *Aus.* (*Eph. ult.* 33). Cĕlĕrī nārrābŏ rēlātū. *P. Nol.* (25, 61). Prōsălcō quōtĭēs dīrēxtī vērbă rēlātū. *Fort.* (VII, 11, 1). || *qqf. Rapport entre des choses, relation, ou échange.* Mīrōquĕ rēlātū Lўmphă bĭbīt sōlĕm, etc. *Sid.* (*Pan.* 2242).

Rēlāxŏ, ās, ārĕ. *Relâcher, desserrer.* Tŭnĭcārūm vīnclă rēlāxāt. *O.* Lætă rēlāxātæ flānt vīnētă cătēnæ. *Sid.* (*Pan.* 3059). Ārcŭs, Phœbē, rēlāxă. *Sen.* (*Ag.* 322). *Voy.* Laxo. || *Ouvrir.* Călŏr ĭllĕ vīās ēt cæcă rēlāxāt Spīrāmēntă. *V.* Cæcōsquĕ rēlāxāns Ōcĕānī fōntēs. *Sil.* Rēlāxāns Brāchĭă. *Id. Voy.* Aperio. || *Au fig. Donner quelque relâche.* Ānxĭfĕrās cūrās rēquĭētē rēlāxāns. *Cic.* (*de Consul., Div.* 1, 13). SYN. Lāxō, rĕmittō, lĕvō, rĕcrĕō, rĕfĭcĭō. || *Rendre relâché.* Mōrēs ætās lāscīvă rēlāxāt. *Cl.*

Rēlĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Relego 2.

1. Rēlĕgō, ās, ārĕ. *Éloigner, reléguer, exiler.* Ătque ĭdĕō taurōs prōcŭl ătque ĭn sōlă rēlĕgānt Pāscŭă. *V.* Nўmphæ Ēgĕrĭæ nĕmŏrīquĕ rēlĕgāt (Hippolytum). *Id.* Sēxtă rēlĕgātūm brūmă sŭb ăxĕ vĭdēt. *O.* SYN. Ablĕgō, rĕmŏvĕō, āmŏvĕō, pellō, āmāndō. *Voy.* Removeo, Exsul. || *Au fig.* Pĕrlĕgĕ, nĕc mĕcūm părĭtĕr mĕă vērbă rēlĕgā. *O.* Dūm bĕllă rēlĕgĕm. *L.* Ămbĭt nōn sævă tĕrrīs gēns rēlĕgāta ūltĭmīs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). Ēt quōs ĭntĕrlōr nĭmĭō plăgă sōlĕ rēlĕgāt. *Cl.* Ămbĭtiōnĕ rēlĕgātā. *H.* || *qqf. Attribuer.* Illă quĭdem ōrnāndī caŭsās tĭbī, dīvă, rēlĕgāt. *Tib.* (IV, 6, 5).

2. Rēlĕgō, ĭs, ēgī, ectŭm, ĕgĕrĕ. *Recueillir, ramasser.* Jānŭă dĭffĭcĭlĭs fĭlo ēst ĭnvēntă rēlĕctō. *O.* SYN. Rĕcōllĭgō. || *Retirer, reprendre.* Dŏcĭlĭs rēlĕgī dŏcĭlīsquĕ rēlīnquī (hasta). *V. Fl.* Tēr rēlĕgēns cœlō, tērquĕ ōrā rĕtĕxēns (luna). *St.* || *Reprendre un chemin, parcourir de nouveau.* Dūm dētŭr, rēlĕgānt pōntŭm. *Sil.* Rēlĕgēns ērrātă rētrōrsŭm Lĭttŏră. *V.* Hēllēspōntĭācās illă rēlĕgĭt ăquās. *O.* Ēgrēssī rēlĕgŭnt cāmpōs. *V. Fl.* SYN. Rĕpĕtō, rĕvīsō. *Voy.* Redeo. || *Relire.* Quūm rēlĕgō, scrīpsissĕ pūdĕt. *O.* || *Lire.* Tū mŏdŏ, dē nōstrīs rēlĕgēs quēmcūnquĕ lĭbēllīs, Ēssĕ pŭtă sōlŭm. *M.* (IV, 29). Lōngī rēlĕgĭt trānsvĕrsă dĭūrnī. *J.* (6, 483). *Voy.* Lego.

Rēlēntēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se ralentir.* Nēvĕ rēlēntēscāt sæpĕ rĕpŭlsŭs ămŏr. *O.* SYN. Lānguēscō.

Rēlēvāmĕn, ĭnĭs. *n. Soulagement.* Prægnāntĭbŭs ĭstă Aūxĭlĭŭm cōnfĕrt, făcĭlĭs rēlēvāmĭnĕ pārtŭs. *Prisc.* (*Peri.* 440).

Rēlēvī. *parf. de* Relino.

Rēlēvō, ās, ārĕ. *Relever, soulever.* Ā tĕrrā cōr-

pūs rĕlĕvārĕ vōlēntĕm. *O.* Ūt nēquĕām rĕlĕvārĕ căpŭt. *L.* Rĕlĕvātē cōllă. *Sen.* (*OEd.* 1054). SYN. Lĕvō, ăllĕvō, sūblĕvō, ērĭgō, etc. ‖ *Décharger, soulager.* Sīc ūnquām lōngă rĕlĕvērĕ cătēnă. *O.* Ūt rĕlĕvēnt dēmptī vīmĭnă tōrtă fāvī. *Id.* SYN. Lĕvō, ēxŏnĕrō. ‖ *Au fig.* Ōmnĭs ăb hāc cūră mēns rĕlĕvātă mĕa ēst. *O.* Nōn ēst ĭn mĕdĭcō sēmpĕr, rĕlĕvētŭr ŭt ægĕr. *Id.* SYN. Rĕfĭcĭō, rĕcrĕō. ‖ *Diminuer.* Cōpĭă nūllă fāmēm rĕcrĕāt. *O.* Aūră, mĕōs rĕlĕvĕs æstŭs. Quæ rĕlĕvēt lūctŭs. *Id.* SYN. Lĕvō, mĭnŭō. ‖ † Rĕllĕvō *ou* Rēlĕvō. Nam ĕt illī ănĭmōm jām rĕllĕvābis, quæ dōlōre ăc mĭsĕrĭā Tābēscīt. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 11).

Rēlĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Relinquo. *Laissé.* Cuī paūcă rēlicti Jūgĕră rūris ĕrānt. *V.* Jām rēbŭs quīsquĕ rēlictis, Nātūrām prīmŭm stŭdĕāt cognōscĕrĕ rērŭm. *Lr.* (III, 1085). ‖ *Abandonné.* Dēsĕrtōsquĕ vĭdērĕ lŏcōs lĭttūsquĕ rēlictŭm. *V.* Flĕvīstī ignōtō sōlă rēlictă mărī. *Tib.* (III, 6, 40). ‖ *Au fig.* Lētō pœnæquĕ rēlictŭs. *O.*

† Rēlĭcŭus. *Voy.* Reliquus.

† Rēlĭdō, ĭs, īsī, sŭm, dĕrĕ. *néol. Froisser, heurter, briser.* Mājŭs ĭtĕr grădĭēns, quă sē vădă glaŭcă rēlĭdūnt. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 15). Dēntĕ rēlīsă cāvō prōdūcēns vĕrbă frĭtīllō (*Ib.* IV, 41). Frāngūnt: rēlīsă frōntĕ lignŭm dissĭlĭt. *Prud.* (*Peri.* 2133). *Voy.* Allido, Frango. ‖ *Ébranler, faire vibrer.* Quă cĭtharīs Ērātō dūlcĕ rēlĭdīt ēbŭr. *Fort.* (VI, 12, 4). SYN. Pŭlsō, etc. ‖ *Renverser.* Ănĭmōsŭm fingēns, spōntĕ rēlīsŭs hŭmī. *Avian.* (*Fab.* 9, 10). ‖ *Au fig. Renverser, réfuter.* Quæ fīrmātă prōbānt, aŭt ĭnfīrmātă rēlĭdūnt. *Aus.* (*Epist.* 25, 43).

Rēlĭgāmĕn, ĭnis. *n. Attache, lien.* Cōmbĭbăt ĭnfūsūm crŏcĕō rēlĭgāmĭnĕ nārdūm. *Prud.* (*Psych.* 426). *Voy.* Vinculum.

Rēlĭgātŭs, ă, ŭm. *Attaché.* Īn quĕrnō rēlĭgātūm stĭpĭtĕ fūnĕm. *O.* Rēlĭgātos rītĕ vĭdēbāt (equos). *V.*

† Rēlĭgēns, tis. *Pieux.* Rēlĭgēntem ēsse ŏpōrtĕt, rēlĭgiōsūm nĕfās. *Vet. Carm.* (apud *Gell.* 4, 9).

Rēlĭgiō, *et* Rēlligiō *ou* Rēligiō, ōnis. *f. Religion, culte.* Hāc căstī mănēānt īn rēlligiōnĕ nēpōtēs. *V.* Quæque Ætherĭs ăltī Rēlligiō. *Id.* Ēst lăcŭs ăntīquă rēlligiōnĕ săcĕr. *O.* SYN. Cūltŭs, pĭĕtās. EP. Ăntīquă, prīscă, vĕrēndă, pĭă, sănctă. PPH. Dĕōrŭm, dīvūm rēlligiō, cūltŭs. Săcĕr cūltŭs. Săcrōrŭm rītŭs, mōs. ‖ *Eccl.* Sīs quōquē căthōlĭcæ rēlligiōnĭs ăpex. *Fort.* (IX, 1, *fin.*). ‖ *Loi religieuse.* Rīvōs dēdūcĕrĕ nūllă Rēlligiō vĕtŭit. *V.* ‖ *Chose religieuse.* Quæ rēlligiō? aŭt quæ măchĭnă bēllī? *V.* ‖ *Crainte religieuse.* Jām tūm rēlligiō pāvĭdōs tĕrrēbăt ægrēstēs Dīrā lŏcī. *V.* (*Æ.* VIII, 598. *Serv.* vertit *metus.* Qui etiam ad *Æ.* II, 715, vertit *pavore*). SYN. Mĕtŭs, fōrmidō, pāvōr. ‖ *Superstition.* Rūrsŭs ăd ăntīquās rĕfĕrūntŭr rēlligiōnĕs. *Lr.* (V, 88. *Id.* I, 931). *Voy.* Superstitio. ‖ *Divinité, oracle.* Ōmnĕm mĭhī prōspĕrā cūrsŭm Dīxīt rēlligiō. *V.* Rĕpĕntĕ vōcēm sănctă mīsīt rēligiō. *Ph.* Nōn īnsciă suāsīt Rēlligiō. *St. Voy.* Oraculum. ‖ *Religion du serment, du devoir.* Sēd nĕ rēlligiō pĕccĕt īmprūdēns mĕa. *Ph.* ‖ *Scrupule.* Nūllă mĭhī, īnquăm, Rēlligio ēst. *H.* Nām nĭhīl ēssĕ mĭhī, rēligio ēst dīcĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 16. *Id. And.* V, 4, 38; *Pl. Merc.* V, 2, 40). SYN. Scrŭpŭlŭs.

Rēligiōsŭs, *et* Rēlligiōsŭs *ou* Rēligiōsŭs, ă, ŭm. *Saint, sacré, religieux.* Cōrpŏră, pĕrquĕ dōmōs ĕt rēlligiōsă dĕōrŭm Līmĭnă. *V.* Æppŏnĕ taūrīs rēlligiōsās ārŭlās. *Prud.* (*Peri.* 2450). SYN. Săcĕr, sănctŭs, etc. ‖ Rēligiōsī dĭēs. *Jours néfastes.* (*Lucil.* apud *Non.* 4, 387. Vid. *Fest.*) ‖ *Pieux, religieux.* Deūm nūllūm; măgĕ sī rēlligiōsă fŭvērĭt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 37). SYN. Pĭŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Superstitieux. Voy.* Religens. ‖ *Scrupuleux.* Stūltæ ĕt mĭsĕræ ōmnēs sūmŭs Rēlligiōsæ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 35. Cf. *Gell.* 4, 9).

Rēlĭgō, ās, ārĕ. 1. *Lier, attacher.* Rōbŏrăque ĭmmēnsīs lātĕ rēlĭgārĕ cătēnīs. *L.* Cuī flāvăm rēlĭgās cōmăm? *H.* SYN. Ligō, etc. *Voy.* Vincio. ‖ *En partic. Amarrer.* Grāmĭnĕō rīpæ rēlĭgāvīt ăb ægĕrĕ clāssēm. *V.* Littŏrĕ Thrēĭcĭō clāssēm rēlĭgārĕt Ātrīdēs. *O.* ‖ 2. *Délier, démarrer, dételer.* Nūllŭs ăb Ēmăthĭō rēlĭgāssēt littŏrĕ fūnĕm. *L.* Pĕrfĭdŭs ĭn Crētām rēlĭgāssĕt nāvĭtă fūnĕm. *Cat.* (64, 174). Rēlĭgātquĕ jŭgă mānū. *Id.* (63, 84). *Voy.* Solvo.

Rēlĭnō, ĭs, lēvī *ou* livī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Déboucher un vase.* Rēlĭvī dōlĭa ōmnĭa, ōmnēs sĕrĭās. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 51. Sic leg. *Diom.* 1, 367. Aliter *relevi*). Nōlo ĕgō nōs prō sūmmō bĭbĕrĕ; nūllī pōst rēlĕrīmŭs. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 38. Vulgo, *postea relerimus*, turbato metro. Ceterum *relerimus* pro *releverimus*). Sērvātăquĕ mēllă Thēsaūrīs rēlĭnēs. *V.* VERS. Cortĭcem ădstrictūm pīcĕ dīmōvēbĭt Ămphŏræ. *H.* Ēt Chīō sōlvĭtĕ vīnclă cădō. *Tib.*

Rēlīnquō, ĭs, līquī, lĭctŭm, īnquĕrĕ. *Laisser derrière soi.* Ædĭlĭām Pītānēn *a* lævă pārtĕ rēlīnquīt. *O.* Ēt Līmўrēn, Xānthīquĕ rēlīquĕrāt ūndās. *Id.* SYN. Līnquō. ‖ *Laisser quelqu'un derrière soi.* Jāmque hŏs, jāmque illŏs pōpŭlō mīrāntĕ rēlīquīt. *Sil.* SYN. Prætĕrĕō. ‖ *Laisser en mourant.* Rēlīquīt fīlĭam ădŏlēscēntŭlām. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 41). Mī rēlīquīt hæc, quæ hăbĕo, ōmnĭă. *Id.* (*Eun.* I, 2, 40). SYN. *qqf.* Lēgō. ‖ *Quitter, s'éloigner de.* Rōmă rēlīnquēnda ēst. *O.* Ārdĕt ăbīrĕ fŭgă, dūlcēsquĕ rēlīnquĕrĕ tērrās. *V.* Călŏr ōssă rēlīquīt. Pūgnās ēxōsă rēlīnquō. *Id.* SYN. Līnquō, dēsĕrō, fŭgiō, dīscēdō, ăbĕō, ăbscēdō. *Voy.* Abeo. ‖ *Abandonner, délaisser.* Jāmne ĕgō rēlīnquŏr? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 58). Īn mēdĭīs lăcĕrā pŭppē rēlīnquŏr ăquīs. *O.* Scўthĭcă tē mœstă rēlīnquĕt ārēnă. *V. Fl.* Nūnquām tŭă signă rēlīquī. *O.* SYN. Dēsĕrō, dēstĭtŭō, prōdō. *Voy.* Desero. ‖ *Laisser, ne pas emporter.* Ēnsĕm... frātrĭs nōn frātĕr cōrdĕ rēlīquit. *St.* Ēt spīcŭlă cæcă rēlīnquūnt. *V.* Spēm grēgĭs ăh! sĭllĭcĕ ĭn nūdă cōnnīxă rēlīquīt. *Id.* ‖ *Laisser, ne pas achever.* Īnfēctăquĕ săcră rēlīnquūnt. *O.* Vĕrba ĭmpĕrfēctă rēlīquīt. *Id.* SYN. Līnquō, dēstĭtŭō, ōmĭttō, ăbrumpō. ‖ *Laisser, faire qu'une chose reste.* Ūt nūllŭs lŏcŭs rēlīnquātŭr prĕcī. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 15). Ălĭīs pōst cōmmēmōrāndă rēlīnquō. *V.* Mĭhī jām mĭsĕræ nīhīl ĭpsă rēlīquī. *Id.* Nūllīnĕ rēlīnquēs Ālĭūs Aūsŏnĭæ pĕnĕtrārĕ ĭn vīscĕră tērræ? *Sil.* SYN. Līnquō, sĕrvō, rĕsĕrvō, *qqf.* sēpŏnō. ‖ *Quitter, déposer.* Mōrtālēs vīsūs mĕdĭō sērmonĕ rēlīquīt. *V.* SYN. Pōnō, dēpōnō, ēxŭō. ‖ — ănĭmăm, vītăm, lūcĕm, etc. *Quitter la vie.* Ănĭmām rēlīnquăm pŏtĭūs, quam īllās dēsĕrām. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 52). Ălīā vītām sŭb nūbĕ rēlīnquūnt. *V.* (*Id. Æ.* X, 855, *lucem*; XII, 62, *hæc lumina*). ‖ — vītā mĕ *ou* cōrpŭs līnquīt. *Même sens.* (*Virg. Æ.* VI, 735; X, 820.) ‖ — mē ănĭmōs. *Tomber en défaillance.* Ēt cŏlŏr, ēt sānguis, ănĭmūsquĕ rēlīnquīt ēūntĕm. *O. Voy.* Linquor. ‖ † Rēllĭnquō *ou* Rēlĭnquō. *arch.* Jām mārĕ Tўrrhēnūm lōngĕ pĕnĭtūsquĕ palūmbēs Rēlliquit. *Cic.* (apud *Serv.* ad *Ecl.* 1, 58).

† Rēlĭquĕ, *adv. f. Comme le suiv.* Cōnvĕrrĭtōrēm prĭdĭānæ rēlĭquĕ. *Apul.* (*Apol.*).

Rēlĭquiæ, *et* Rēllĭquiæ *ou* Rēlĭquiæ, ārŭm. *f.*

pl. Restes, restant, et au fig. Rēlliquĭæ mōtūs vītālis vincĕrĕ sæpĕ. *Lr.* (II, 955). Trōās, rēlliquĭās Dānăum ātque immĭtis Achillī. *V.* Rēlliquĭās Trōja ēx ārdēntĕ rĕcēptās. *Id.* Lānguēntīs ævī dūm sūnt ălïquæ rĕlïquĭæ. *Ph.* Quām gaudĕo, ŭbi ĕtĭam hŭjus gĕnĕrīs rēliquĭās Rēstārĕ vĭdĕō! *Ter.* (*Ad.* III, 3, 90). SYN. Rēlïquŭm, rēsĭdŭum. PPH. Pārs rēlïquă, rēsĭdŭă, cētĕră. ‖ *En partic. Débris d'un repas.* Nōn hūc intro ībō; vīsam hēstĕrnās rēliquĭās. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 25). Nūnc, quĭă lăbōrās ūt frŭgārīs rēliquĭīs. *Ph.* ‖ *Restes, dépouilles mortelles, cendres.* Ēx quō rēlliquĭās dīvīnīque ōssă părēntīs Cōndĭdĭmūs tĕrrā. *V.* Dūlcēsquĕ mĕōrŭm Rēlliquĭās. *Id.* SYN. Cĭnīs, cĭnĕrēs, ōssă. (Quod attinet ad scripturam, geminari litteram multo præstat, quum prima longa est, licet multi refragentur ex libris. *Donat.* ad *Ter. Ph. prol.* 22 : « Et geminavit *l*, ut, *Relliquias Danaum.* » Item *Diom.* 2, 447 : « Syllaba producta est... adjectione litteræ; ut si quis *relliquias* geminata *l* pronuntiet, ut, *Relliquias Danaum*, etc. »)

Rēlïquŭs, ă, ŭm. *Restant, qui est de reste.* Tēxāntŭr rēlïquă tēctă pălūdĕ tĭbī. *M.* (XIV, 38). Sēd rēlïquōs fŭgĭēndă pătrūm vēstĭgĭă dūcŭnt. *J.* (14, 36). SYN. Cētĕrŭs, ălĭŭs, sŭpērstĕs, rēstāns, rēsĭdŭŭs. ‖ *Subst. n. Le reste.* Ōcĕānō mērsāntŭr pĕctŏră raucō Sōlă sĕnīs; rēlïquŭm pōlŭs āst ă lĭttŏrĕ vērsāt Sēmpĕr ĭnōccĭdŭŭm. *Avien.* (*Arat.* 1260). ‖ † Rēlïquŭs *et* Rēlïcŭs, ă, ŭm. *arch.* Ŭt pērnōscātĭs ēcquĭd spĕ sīt rēlïquŭm. *Ter.* (*And. prol.* 25. Sic *Donat.* Aliter possit esse rēlïcŭŭm). Sēd rēlïquăm dăt ŏpĕrām, nĕ sīt rēlïquŭm. *Pl.* (*Truc. prol.* 15). Tūnc dĕ rēlïcŭĭs ūnă : Mĕrĭtō plĕctĭmŭr. *Ph.* Rēlïcŭās tămĕn ĕssĕ vĭās ĭn mēntĕ pătēntēs. *Lr.* (IV, 977). Nūnc quōd rēlïcŭŭm rēstăt, vōlō pērsōlvĕrĕ. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 40).

† Rēlĭsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Relido.

Rēlĭvī. *parf. de* Relino.

† Rēllātŭs, Rēllĕvō. *Voy.* Relatus, etc.

Rēlligiō. *Voy.* Religio.

† Rēllĭnquŏ. *Voy.* Relinquo.

Rēlliquĭæ. *Voy.* Reliquiæ.

† Rēlŏcō, ās, ārĕ. *Replacer.* Hæc sūnt mūrōrŭm mōx rēlŏcāndă mĭnīs (*Anth.* I, p. 41).

Rēlūcĕō, ēs, xī, cērĕ. *n. Refléter une lueur, luire.* Tēr flāmma ăd sŭmmŭm tēctī sŭbjēctă rēlūxĭt. *V.* Sīgēa ignī frētă lātă rēlūcēnt. *Id.* Vēstīs fūlgōrĕ rēlūxĭt Sācră dŏmŭs. *O. Voy.* Luceo.

Rēluctāns, tis. *Résistant, luttant contre.* Ēt spīrĭtŭs ōrīs Mūltă rēluctāntī ōbsŭĭtŭr. *V.* Ōrĕ rēluctāntī fŭlmĭnĭs īrĕ mŏdō. *O.* SYN. Ōblŭctāns, lŭctāns, rēsistēns, ōbsistēns, ĭnvītŭs.

Rēluctŏr, āris, ārī. *d. Résister, lutter contre.* Ēt sŭscĭtantī Lēctŏ rēluctātŭr. *M.* (V, 36). Rēfŭgĭt ignĭs, ēt rēluctāntŭr făcēs. *Sen.* (*H. OEt.* 1728). Pænĕ rēluctātĭs ĭtĕrŭm pūgnāntĭă rēbŭs (elementa). *Cl.* ‖ *Avec l'inf.n.* Ōrĕ rēluctātŭr prēssis sēdārĕ lŭpātis. *Cl.*

Rēlūdō, ĭs, ĕrĕ. *n. Rendre la paume.* Ēt tĕnĕāt tāntos ōrbēs, sĭbĭque ĭpsĕ rēlūdat. *Man.* (V, 170).

† Rēlŭō, ĭs, ĕrĕ. *Payer pour retirer un objet qui est en gage.* Ŭt aurum ēt vēstēm, quōd mātrīs fŭīt, Rēlŭăt, quōd vīva ĭpsa oppōsīvit pignĕrī. *Cæc.* (apud *Fest.*).

? Rēmă, æ. *f. Nom qu'on voulait donner à Rome* (*de Rémus*). Cērtābant, ŭrbēm Rōmānnĕ Rēmămnĕ vŏcārēnt. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48. Alii libb. *Romam Remoramne.* Dicitur Ῥεμορίκ a *Dion. Hal.* 1, 87. *Fest.* in *Remurium* habet *Remona*).

Rēmănĕō, ēs, ānsī, ānsŭm, ānērĕ. *n. Rester, demeurer.* Pārvŭlŭs ēxŭstō rēmănēbĭt stīpĭtĕ fūmŭs. *V.* Quō fŭgĭs? ō rēmānĕ. *O.* Nūnc quŏquĕ ĭn ălĭtĭbŭs făcundĭă prīscă rēmānsīt. *Id. Voy.* Maneo. ‖ *Persévérer.* Ĭn dūrīs rēmānēntēm rēbŭs ămīcŭm. *O.* Sī quĭd ăntīquī tĭbī Rēmānĕt vīgōrīs. *Sen.* (*Med.* 41). *Voy.* Persto.

Rēmānō, ās, ārĕ. *n. Refluer.* Pērcōlātŭr ēnĭm vīrŭs, rētrŏquĕ rēmānăt Mātĕrĭēs hūmōrīs. *Lr.* (V, 270). *Voy.* Refluo. ‖ ? *Regagner.* Dēstĭtŭūnt rīvōs, cāmpōsquĕ rēmānānt. *Enn.* (apud *Fest.*, qui vertit *repetunt.* Alii leg. *remant*, alii aliter).

Rēmānsī. *parf. de* Remaneo.

? Rēmānt. *Voy.* Remano.

Rēmēābĭlĭs, ĕ. *Qui peut revenir, qui revient.* Quĭs ēnĭm rēmĕābĭlĕ sāxŭm...? *St.* Ē tŭmŭlō quŭm jām rēmĕābĭlĭs ādstăt. *Prud.* (*Apot.* 1118). ‖ *Par où l'on peut revenir.* Ēsse ĭtĕr ætĕrnæ dōcŭit rēmĕābĭlĕ vītæ. *Aus.* (*Ephem.* 3, 23). ‖ *D'où l'on peut revenir.* Ūnī rēmĕābĭlĕ bēllŭm. *St.*

Rēmēdĭum, ĭī *et synér.* ī. *n. Remède.* Nēc rātĭō rēmēdĭ cōmmūnīs cērtă dăbātŭr. *Lr.* (VI, 1276). SYN. Mēdēlă, mēdīcīnă, mēdĭcāmĕn. ‖ *Au fig.* Grāvĭōrā quædām sūnt pĕrīclis rēmēdĭă. *P. Syr.* Māgnŭm tĭmōris rēmēdĭum ēst clēmēntĭă. *Sen.* (*Oct.* 442). Rēmēdĭŭm sōlŭm mălī ēst : Făcĭās ămīcŭm. *M.* (XI, 99).

† Rēmĕligō, ĭnis. *f. Comme* Remora. (*Pl. Cas.* IV, 3, 6. Adde *Afran.* apud *Fest.*)

Rēmēnsŭs, ă, ŭm. *part. de* Remetior. 1. *Qui a remesuré.* Īllĕ fĭdē sŭmmā tēstæ sŭă vīnă rēmēnsŭs. *M.* (VI, 89). ‖ *Qui a parcouru de nouveau.* Jāmquĕ rēmēnsŭs ĭtĕr. *St.* ‖ 2. *pass. Mesuré, parcouru de nouveau.* Pēlăgōquĕ rēmēnsō, ĭmprōvīsī ădĕrūnt. *V.* Ēxsŭpĕrātquĕ pŏlŭm fĕrvēns scintillă rēmēnsŭm. *Prud.* (*Apot.* 916).

Rēmĕō, ās, ārĕ. *n. Revenir, retourner.* Sī pātrĭōs ūnquăm rēmĕāssēm vīctŏr ăd Ārgōs. *V.* Ēffŭgĭt, ēt rēmĕăt, pĕr quōs mŏdō vēnĕrăt, ārcŭs. *O.* Mĕtŭe āc vĕrĕrĕ scēptră rēmĕāntīs vīrī. *Sen.* (*Hip.* 217). SYN. Rēdĕō, rĕvĕrtŏr. *Voy.* Redeo. ‖ *Sans prépos.* Pātrĭās rēmĕābo ĭnglōrĭŭs ūrbēs. *V.* (Et *St. Silv.* III, 5, 12).

Rēmētĭŏr, īrĭs, mēnsŭs sŭm, mētīrī. *d. Remesurer. Voy.* Remensus. ‖ *Parcourir de nouveau.* Nōn rēdĭt ĭn ōrtŭs, ēt rēmētĭtŭr dĭēm? *Sen.* (*Med.* 31, de sole). SYN. Rĕlĕgō, rĕcūrrō. ‖ *Repasser dans son esprit.* Sī mŏdō rītĕ mĕmŏr sērvātă rēmētĭŏr āstrā. *V.* SYN. Rĕvōlvō, rĕcognōscō.

Rēmex, ĭgis. *m. Rameur.* Lĭttŏrăquĕ ēt văcŭōs sēnsīt sĭnĕ rēmĭgĕ pōrtŭs. *V.* Vēlă dămŭs, quămvīs rēmĭgĕ pŭppis ĕăt. *O.* Sĭnĕ rēmĭgĭs ictŭ. *Id.* Ēt cŭm rēmĭgĭbŭs grūnnīssĕ Ēlpĕnŏra pōrcīs. *J.* (15, 22). SYN. *qqf.* Rēmĭgĭŭm. EP. Valĭdŭs, rōbustŭs, sŭdāns, ăcĕr, aŭdāx, æssŭrgēns, ĭncumbēns, prōnŭs. *Voy.* Remigo. ‖ *En partic. Charon.* Jām lĭcĕt ēt Stўgĭă sēdĕăt sŭb ārūndĭnĕ rēmex. *Pp.* (II, 20, 71). Ūnō tōt pŏpŭlī rēmĭgĕ nāvigānt. *Sen.* (*H. Fur.* 557). *Voy.* Portitor. ‖ *Qui vole.* Rēmĭgĕ pēnnĭgĕrō. *Fort.* (*V. S. M.* II, 326, scil. angelo). ‖ *qqf. f. au fig.* Tē pĕtĕrēm, tăbŭlă rēmĭgĕ vēctă marī. *Fort.* (*Supplem.* 1, 130).

Rēmī. *Voy.* Rhemi.

Rēmĭgĭŭm, ĭī. *n. Appareil des rames.* Aūt mārĕ rēmĭgĭŭs, aūt vōmĕrĕ fĭnditĕ tĕrrās. *O.* Flūmĭnĕ lēmbŭm Rēmĭgĭŭs sŭbĭgīt. *V.* Nūdŭm rēmĭgĭo lātŭs. *H.* SYN. Rēmī. PPH. Rēmōrŭm ōrdŏ, ōrdĭnēs. ‖ *Action de ramer.* Ŭbī pōrtŭ ēxīmŭs, hŏmĭnēs rēmĭgĭō sĕquī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 35). Ōllī rēmĭgĭō nōctēmquĕ

dīlēmquĕ fātīgānt. *V.* SYN. Rēmi. PPH. Rēmōrŭm aŭxĭlĭŭm, pūlsŭs, vērbĕrā, ŏpĕ, vērbĕrĕ, ictū. Rēmĭgis ŏfficĭŭm. PHR. Āgmĭnĕ rēmōrŭm cĕlĕrī. *V.* || *Rameurs.* Rēmĭgĭŭm sŭpplĕt, sŏcĭos sĭmŭl ĭnstrŭĭt ārmis. *V.* Rēmĭgĭŭm vĭtĭōsum Ithăcēnsĭs Ŭlyssei. *H.* SYN. Rēmex, rēmigēs. || *Au fig.* Meō rēmĭgĭō rĕm gĕrō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 149). || *En parlant des ailes.* Vŏlăt ĭllĕ pĕr āĕrā māgnŭm Rēmĭgĭo ālārŭm. *V.* Rēmĭgĭŭm vŏlŭcrēs dispōnit ĭn ōrdĭnĕ pĭnnās. *O.*

Rēmĭgō, ās, ārĕ. *n. Ramer.* Nēc tĕ, cēntēnīs clāssis quŏd rēmĭgĕt ālis, Tērrĕāt. *Pp.* (IV, 6, 47). PPH. Rēmōs dūcō, ĭmpēllō, mŏvĕō, āgĭtō. lēntō, ĭncūrvō, flĕctō. Rēmis ūtŏr, ēnĭtŏr. Rēmō, rēmis, rēmĭgĭō, rēmĭgĭīs mārĕ, æquŏrā, pēlăgŭs, frĕtă, ūndās, āquās, flŭctŭs fĕrĭō, scīndō, fĭndō, sĕcō, propēllō, ĭmpēllō, vērbĕrō, dīvidō, tōrquĕō, pūlsō, sōllĭcĭtō, fātĭgō, vērrō, vĕrtō, ĭnvĕrtō, frāngō, fŏdĭō, sŭlcō, dīvēllō, cōnvēllō. Rēmīs ĭncŭmbō, ĭnsŭrgō. Āmnĕm rēmis sŭpĕrō. Cærŭlă rēmō pĕrāgō. Navēm, lēmbŭm rēmis, rēmĭgĭō, rēmĭgĭīs āgō, sŭbĭgō, mŏvĕō, rĕgō, ĭmpēllō, dūcō, ūrgĕō. Puppēs, classĕm rēmĭgĕ ĭmpēllō. Rēmĭgĭō, rēmĭgĕ nāvis ĭt, fĕrtŭr, āgĭtŭr, sē mŏvĕt, cārpĭt ĭtĭnĕr. Rēmis vĭăm cārpō. Tōnsās ābdūcō, rĕvŏcō. Rēmis brāchĭă ĭntendō, cōmpōnō, lăcĕrtōs āptō. VERS. Trĭnācrĭă lēntāndŭs rēmŭs ĭn ūndă. *V.* Ābdūctīs spūmānt frĕtă vērsă lăcĕrtīs. Ĭnfĭndūnt pārĭtĕr sŭlcōs, tōtŭmquĕ dēhĭscīt Cōnvŭlsum rēmis rōstrīsquĕ trĭdēntĭbŭs æquŏr. Rēmis vēntīsquĕ pĕtīvīt. Vēlōcēm Mnēstheŭs āgĭt ācrī rēmĭgĕ prīstĭn. *Id.* Rĕdūcŭnt Ōrdĭnĭbŭs gĕmĭnīs ăd fōrtĭă pĕctŏră rēmōs, Æquālīquĕ ictŭ scīndŭnt frĕtă. *O.* Jām făcĭēnt cēlĕrēs rēmŭs ĕt aūră vĭās. Dīvŭlsăquĕ rēmis Ūndă sŏnăt. Rĕrēns lēntōs ăd pĕctŏra rēmōs. Rēmōrum ĭn vērbĕrĕ pērstānt. Sŭlcăt āquās, jŭvĕnŭm sŭdāntĭbŭs āctă lăcĕrtīs (navis). *Id.* Nōn hūc Ārgōō contēndit rēmĭgĕ pīnŭs. *H.* Ĭpsĕ lĕvŏm rēmō pĕr frĕtă pēllĕ rătĕm. *Tib.* Prætōrĭă pŭppīs Vērbĕrĭbŭs sēnis āgĭtur, mōlēmquĕ prōfūndō Ĭnvĕhĭt, ĕt sūmmis lōngĕ pĕtĭt æquŏră rēmis. *L.* Ŭt vērō rēmis āctum marĕ prōpŭlit ōmnĕ Clāssis ŏnŭs. Aŭxĭlĭō rēmōrum ĭnfāndă pĕtēbăt Lĭttŏră. *Id.* Tōrtaquĕ rēmĭgĭo spūmis incānŭit ūndă. *Cat.* Vērbĕrĭbŭs tōrsĕrĕ frĕtŭm. Sālis ĭcta frĕquentī Ālbēscīt pŭlsū facĭēs. *Sil.* Jām rēmī răpŭērĕ rătĕm. *V. Fl.* Cōncŭssōquĕ rătĕm gaŭdērĕm tŏllĕrĕ rēmō. Ĭnsŭrgĭt trānstrīs, ĕt rēmō Nērĕa vērsăt. Ĭbŭnt æquō nēmpe ōrdĭnĕ rēmī. *Id.* Ĕt rēmōs āgĭtārĕ, ĕt lēntās flĕctĕrĕ tōnsās. *Man.* || *qqf. act.* Ăctāmquĕ Pădō quī rēmĭgăt ālnum. *Cl.*

Rēmĭgrō, ās, ārĕ. *n. Revenir.* Ĭnquĕ lŏcum quāndō rēmĭgrānt. *Lr.* (II, 964). *Voy.* Redeo. || *Au fig.* Rēmĭgrāt ănĭmŭs nūnc dēmum mihĭ. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 42). || †Rēmmĭgrō ou Rēmĭgrō. Crŭmĭnam hānc ēmĕre, aŭt facĕre ŭt rēmmĭgrēt dŏmum. *Pl.* (*Pers.* IV, 6, 3).

Rēmĭnīscēns, tis. *Qui se ressouvient.* Vōcĕ Crĕātōrĭs rēmĭnīscēns ĭpsĕ bĕātŏs. *Fort.* (II, 10, 65). *Voy.* Memor.

† Rēmĭnīscŏ, ĭs. *pour* Reminiscor. *Barbarisme dont se moque Ausone.* (*Epig.* 48. Antiquos tamen id usurpasse testatur *Prisc.* 8, 799.)

Rēmĭnīscŏr, ĕrĭs, ī. *d. Se ressouvenir.* Ādspĭcĭt, ĕt dūlcēs mŏrĭēns rēmĭnīscĭtŭr Ārgŏs. *V.* Nām mŏdŏ vōs ănĭmō dūlcēs rēmĭnīscŏr āmīcī. *O.* (Pro perfecto, quo caret verbum, *Char.* 3, 221, et *Diom.* 1, 376, dant *Recordatus sum.*) SYN. Mĕmĭnī, recordŏr. *Voy.* Memini.

Rēmĭpēs, ĕdĭs. *m. f. Qui marche par le moyen de rames.* Rēmĭpĕdēs mēdĭō cērtānt quŭm flūmĭnĕ lēmbī. *Aus.* (*Mos.* 201). SYN. Rēmĭvăgŭs. || *Au fig.* Ānātēs mārīnās jūnxĭmŭs, Rēmĭpĕdēs. *Aus.* (*Epist.* 3, 12).

Rēmiscĕō, ēs, ērĕ. *Méler.* Ătque ĭtă mēntĭtŭr, sīc vērīs fālsă rēmiscĕt. *H. Voy.* Misceo.

Rēmisi. *parf. de* Remitto.

Rēmissē. *adv. D'une manière lente, tiède, molle.* Nōn ēnĭm cūrsŭm aūt rēmissē tām mīnŭta ăcŭmĭnă Ăssĕquī quīcūnquĕ pŏtĕrīt. *T. Maur.* (*Syll.* 41).

Rēmissĭō, ōnis. *Eccl. Remission des péchés.* Ĕxhĭbĕ Rēmissiōnis grātĭām. *Ambros.* (*Hym.* 10, 8).

Rēmissŭs, ă, ŭm. *Renvoyé.* Mānēsque Āchĕrōntĕ rēmissōs. *V.* Tēlōquĕ fĕrōx ĭnĭmīcă rēmissō Pectŏră rūpissĕt. *O.* Ē mōlli sānguis pulmŏnĕ rēmissŭs. *Id.* || *Relâché, détendu.* Dēquĕ mĕis mānĭbŭs lōrā rēmissă flŭēnt. *O.* Vādit sŏnĭpēs cērvīcĕ rēmissă. *V. Fl.* Ĕt rēmissō Fīlĭŭs ārcū. *H.* Lăcŭs Quĭbŭs rēmissŭm cōrpŭs ādstringās brĕvī Sălōnē, quī fĕrrŭm gĕlăt. *M.* (I, 50). Taŭrī sēvō cērīsquĕ rēmissīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 269). SYN. Lāxātŭs, lāxŭs, sōlūtŭs, mōllis, etc. || *Déridé.* Nōn tōrvă lĕgĕ frōntĕ, sĕd rēmissă. *M.* (IV, 14). || *Au fig. Détendu, oisif.* Quis cērnĕrĕ cūrīs Tē văcŭŭm pŏtŭīt? quīs tōtă mēntĕ rēmissŭm? *Cl.* Ăgĭtāssĕ rēmissōs cŭm Jūnōnĕ jŏcōs. *O. Voy.* Otiosus. || *Lent, mou, inactif.* Ōdērūnt ăgĭlĕm gnāvŭmquĕ rēmissī. *H. Voy.* Ignavus. || *Doux, tranquille, calme.* Īrās rēmissō pectŏre āc plācidō fĕrās. *Sen.* (*Phæn.* 186). SYN. Plăcĭdus, quiētus, mītis. || *Simple, modeste.* Nē tămĕn ōmnĕ mĕŭm crēdās ŏpŭs ēssĕ rēmissŭm: Sæpĕ dĕdī nōstræ grāndĭă vēlă rătī. *O.* || *Quitté, déposé.* Hōs pŏtĭŭs pŏpŭlōs ĭn dōtem, ămbāgĕ rēmissă, Æccipĕ. *O.*

Rēmittŏ, ĭs, īsī, īssŭm, ittĕrĕ. *Envoyer de nouveau, renvoyer.* Mēque ĭn mĕă rēgnă rēmīsīt. *V.* PPH. Rūrsŭs, rūrsŭm mittō. || *Envoyer en retour, renvoyer, riposter.* Jāmquĕ rēmissūrŭs trăctŭm dĕ cōrpŏrĕ tēlŭm. *O.* Nēc lĕvĭōră dătīs Trōjānī dōnă rēmittŭnt. Nīctŭ quŏquĕ signa rēmittīs. Sōnos, ăd quŏs sŭă vērbă rēmittăt. *Id.* Rŭtŭlĭīs rĕspōnsă rēmittūnt. *V.* || *Envoyer en arrière, renvoyer, repousser.* Rĕsīstĭt ūndīs, ĕt lăcĕssēntēs āquās Lōngĕ rēmittĭt. *Sen.* (*Hipp.* 581, cantus). Tām cŭpīdĕ sūrsŭm rĕvŏmĭt măgĭs ătquĕ rēmittĭt. *Lr.* (II, 200, de aqua obstantia repellente). SYN. Rĕpēllō, rējĭcĭō. || *Renvoyer un son.* Vōcēm lātĕ nēmŏra ālta rēmittūnt. *V.* Gaŭrō Māssĭcŭs ūvĭfĕr rēmittĭt (echo). *St.* SYN. Rēddō, rĕpĕtō, etc. || *Rendre, produire.* Pōscēntĭquĕ grāvĕm, pĕrsæpĕ rēmittĭt ăcūtŭm (sonum). *H.* Prēssă Vēnăfrānæ quŏd băccă rēmīsit ŏlīvæ. Trăctātă nōtām lābēmquĕ rēmittūnt Ātrāmēntă. *Id.* Stĕrĭlĭs quŏdcūnquĕ rēmīsit Tērrā. *Grat.* (*Cyn.* 521). SYN. Dō, rēddō, prōdūcō, ēdō. || *Remettre, livrer.* Ŭt ĭstās rēmittăt sĭbĭ. *Pl.* (*Most.* III, 2, 10, ædes). SYN. Trādō, trānsfĕrō. || *Quitter, déposer, omettre.* Ĭncēptāquĕ fīlă rēmīsīt. *O.* Nūllŭm rēmittĭs tēmpŭs, nēquĕ tē rĕspĭcĭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 18). SYN. Mittō, pōnō, ōmittō. || Rēmittĕ, *avec l'infin.* *Cesser de.* Rēmittās mē ōnĕrārĕ ĭnjŭrĭīs. *Ter.* (*And.* V, 1, 8). Rēmittās Quærĕrĕ. *H.* SYN. Mittĕ, ōmittĕ, etc. *Voy.* Desino. || *Détendre, relâcher, fondre, dégeler.* Nēc frēnā rēmittĭt, Nēc rētĭnĕrĕ vălĕt. *O.* Sī brāchĭă fortĕ rēmīsīt. *V.* Quŭm sē pŭrpŭrĕō vērĕ rēmittĭt hŭmŭs. *Tib.* (III, 5, 4). Ēădēmquĕ călōr lĭquĕfăctă rēmittĭt (mella). *V.* SYN. Lāxō, rĕlāxō,

sōlvō, rĕsōlvī, *qqf.* lĭquĕfăcĭō, etc. ‖ *Remettre une faute, faire grâce, épargner.* Sī pœnām sērvō, sī vincŭlā sævā rĕmittīs. *O.* Aspĕrā confessō vērbā rĕmittĕ rĕō. *Id.* Mŭltīs rĕmissa est vītā. *Sen.* (*H. OEt.* 900). Cŭlpāmquĕ rĕmittēns. *V. Fl.* Dā rĕquīem gravĭdō, sōlūtosquĕ rĕmittĕ lăbōrēs. *Grat.* (*Cyn.* 286). SYN. Condōnō, dōnō, ĕxīmō, pārcō, ignōscō. ‖ *Permettre de.* Nĕc rēs dŭbĭtārĕ rĕmittīt. *O.* Occŭltō sævīrĕ vĕtāt, prōdessĕ rĕmittīt. *Cl. Voy.* Permitto. ‖ *qqf. n. S'adoucir, s'apaiser.* Nām sī rĕmittēnt quippĭăm Phīlūmēnæ dolōrēs. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 14. Ubi *Donat.* Multi tamen vetusti codd. *Philumenam*). SYN. Pōnō, etc.

Rĕmĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui va au moyen de rames.* Nautæ rĕmĭvăgām mōvēnt cĕlŏcēm. *Varr.* (apud *Non.* 13, 1).

Rĕmixtŭs ou Rĕmīstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Remisceo. Rursŭs rĕvŏcātā rĕmixtō corpŏrĕ. *P. Nol.* (21, 73). Lȳdīs rĕmixtō cārmĭnĕ tibĭīs. *H.*

Rĕmolĭŏr, īrīs, ītŭs sŭm, īrī. *d. Soulever avec effort, déplacer.* Sæpĕ rĕmōlīrī lŭctātŭr pōndĕrā tĕrræ. *O.* Ēt fĕrrĕā sūdānt Clāustrā rĕmōlīrī. *St. Voy.* Molior. ‖ *Préparer avec effort.* Ĭtĕrum īnstaūrātā cāpēssēns Ārmā, rĕmōlītŭr dūx āgmĭnā. *Sil.* ‖ Rĕmōlītŭs, ă, ŭm. *part. p. Déplace.* Nĕc ōrbĕ sī rĕmōlītō quĕāt Ād sūpĕrā vīctōr nūmĭna Ālcidēs vĕhi. *Sen.* (*H. Fur.* 504).

Rĕmōllēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se ramollir.* Cērā rĕmōllēscĭt. *O. Voy.* Mollesco. ‖ *Au fig.* Prĕcĭbŭs sī nūmĭnā jŭstīs Vīctā rĕmōllēscūnt. *O. Voy.* Placor.

Rĕmōllĭō, īs, īrĕ. *Ramollir.* Sālmācĭs ēnervĕt, tāctōsquĕ rĕmōllĭāt ārtŭs. *O. Voy.* Mollio.

Rĕmŏra, æ. *f. Retard, obstacle.* Rĕmŏrāmquĕ făcĭūnt rē privātæ ēt pŭblĭcæ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 15). Quæ vōx ĕx tē rĕsōnāns meō grādŭ rĕmŏrām făcīt? *Lucil.* (apud *Fest.* in *Remeligines*). ‖ *Rémore, poisson. Voy.* Echeneis. ‖ ? *Nom de Rome. Voy.* Rema.

Rĕmŏrām. *Voy.* Removeo.

? Rĕmŏrāmĕn, ĭnĭs. *n. Retard, obstacle.* Ēt crēscīt rābĭēs, rĕmŏrāmĭnāquĕ ĭpsā nŏcēbānt. *O.* (*Met.* III, 567. Alii, *moderamina, revocamina*).

Rĕmŏrātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est arrêté.* Sēd pōstquām rĕmŏrātā sŭōs cōgnōvīt āmōrēs. *O.* Mōrs mōvĕt ālterīnum, nīl rĕmŏrātā pĕdēm. *Orient.* (*Comm.* 2, 202). ‖ *pass. Retardé.* Ēt rursŭs pōmī jāctū rĕmŏrātā sĕcundī, Cōnsequĭtŭr. *O.*

Rĕmŏrbĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Retomber malade.* (*Enn.* apud *Fest.*)

Rĕmordĕō, ēs, ērĕ. *Rendre morsure pour morsure.* Ēt mē rĕmŏrsūrŭm pĕtīs. *H.* ‖ *Mordre, et au fig.* Quā littŏrā plānā rĕmŏrdēns Mītīs ātăx. *Fort.* (VI, 7, 125). ‖ *Ordint. Peiner, causer du souci, des remords.* Quāndo hæc tē cūrā rĕmordĕt. *V.* Castīgātā rĕmordēnt. *J.* (2, 34, vitia). Prætĕrlīs ādmissa ānnis pĕccātā rĕmordēnt. *Lr.* (III, 840). *Voy.* Morsus, Conscientia.

Rĕmŏrŏr, ārīs, ārī. *d. Retarder, arrêter, retenir.* Quōdquĕ pōtēst, pūgnēt: cūr nōn rĕmŏrātŭr ĭtūros? *O.* Ēt fŭgĭūnt, frēnō nōn rĕmŏrāntĕ, dĭēs. *Id.* Quāmvīs tē lōngæ rĕmŏrēntŭr fātă sĕnēctæ. *Pp.* (1, 19, 17). SYN. Mŏrŏr, tārdō, rĕtĭnĕō, obstō, etc. *Voy.* Moror. ‖ *Au fig.* Mānēbō, nē quōd vōstrum rĕmŏrēr commŏdūm. *Ter.* (*And.* IV, 3, 24). ‖ *Absolt. Tarder, rester.* Nĕc rĕmŏrāntŭr ĭbi. *Lr.* (II, 74). Pĕrgĕ, nē rĕmŏrārĕ. *Cat.* (61, 201). SYN. Mŏrŏr, mānĕō, etc. ‖ Rĕmŏrāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être arrêté.* Sēd āpĕrĭuntŭr ædēs; rĕmŏrāndŭ'st grādŭs. *Pl.* (*Pers.* 1, 2, 28).

Rĕmōssē. *sync. pour* Removisse. (*Lucr.* III, 69.)

Rĕmōtŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv. Éloigné, retiré.* Pōstquam ēxēmptā fāmēs ēpŭlīs, mēnsæquĕ rĕmōtæ. *V.* Tĭthōnūsquĕ rĕmōtŭs ĭn aūrās. *H.* ‖ *Qui est éloigné, reculé.* Lōngā rēgiōnĕ rĕmōtŭs *O.* Rĕmōtĭŭs āntrŭm. *Id.* SYN. Dissĭtŭs, sēmōtŭs, etc. *Voy.* Divisus. ‖ *Au fig. Inaccessible.* Dēŭm nātūrā rĕmōtā Sēnsĭbŭs ā nostrīs. *Lr.* (V, 149). ‖ ? Rĕmmōtŭs *ou* Rēmōtŭs. (*Donat.* ait *Terent. Hec. prol.* 2, 14, geminavisse *m.* Quod autem versus non requirit.)

Rĕmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm. *Écarter, éloigner.* Rōrāntēsquĕ cŏmās ā frōntĕ rĕmōvīt ăd aūrēs. *O.* Ēt mōnēt ārcānīs ōcŭlōs rĕmōvērĕ prōfānōs. *Id.* Tābŭlās ā tē rĕmōvērĕ mĕmēntō. *H.* SYN. Āmŏvĕō, sūbmŏvĕō, āvĕrtō, rĕpēllō, rējĭcĭō, ābdūcō, ārcĕō, *qqf.* sūbdūcō. *Voy.* Arceo, Ejicio. ‖ — mē. *S'éloigner.* Quīn ŭbī sē ā vŭlgo ēt scēna ĭn sēcrētă rĕmōrānt (pro *removerant*). *H.* SYN. Rĕcēdō, sēcēdō. ‖ *Retirer, soustraire, priver de.* Mēllăquĕ dēcūssīt fŏlĭīs, ĭgnēmquĕ rĕmōvīt. *V.* SYN. Aūfĕrō, ērĭpĭō, sūbdūcō, ădĭmō, etc. ‖ *Au fig. Éloigner.* Vīm prŏcŭl hĭnc rĕmōvē. *O.* Cūrā rĕmōvēntĕ sŏpōrēm. Mōquĕ mĭnĭstērĭō scĕlĕrīsquĕ ārtīsquĕ rĕmōvī. *Id.*

Rĕmūgĭō, īs, īrĕ. *n. Répondre par des mugissemens.* Quōdquĕ ūnŭm pŏtēs, ăd mĕă vērbă rĕmūgīs. *O.* PHR. Rēddĭdĭt ūnă bŏūm vōcēm. *V. Voy.* Mugio. ‖ *Au fig.* Hōrrēndās cānĭt ămbāgēs, ăntrōquĕ rĕmūgĭt. *V.* ‖ *Retentir.* Ēt vōx āssēnsū nēmōrum ĭngĕmĭnātă rĕmūgĭt. *V.* Quō nēmŭs ĭntrā pūlchra sătŭm tēctă rĕmūgĭāt. *H.* SYN. Rĕbŏō, rĕsŏnō, etc. *Voy.* Resono.

Rĕmŭlcĕō, ēs, lsī, lsŭm, lcērĕ. *Caresser.* Caūdāmquĕ rĕmŭlcēns Sūbjēcīt pāvītāntem ūtĕrō. *V.* SYN. Mŭlcĕō, blāndĭŏr. ‖ *Au fig. Radoucir.* Mīnās stĭmŭlātāquĕ cōrdă rĕmŭlcĕ. *St. Voy.* Mulceo.

Rĕmŭlcŭm, ī. *n., et* Rĕmŭlcŭs, ī. *m. Corde pour haler les bateaux; bateau remorqueur.* Hīc mĕă mē lōngō sŭccrēdēns prōrā rĕmŭlcō Lætāntēm grātīs sīstīt ĭn hospĭtĭīs. *Valgius* (apud *Isid. Or.* 19, 4). Ēt quŭm pĕr rīpās, nūsquām cēssāntĕ rĕmŭlcō, Întendūnt cōllō mŭlārŭm vīncŭlă nautæ. *Aus.* (*Mos.* 41). Cĕlĕrīsquĕ rĕmŭlcī Cūlpăbām prōpĕrōs ădvĕrsō flŭmĭnĕ cūrsūs. *Id.* (*Epist.* 2, 9). In curvā rĕmŭlcō Littŏrā cērtātĭm sŭbĕūnt. *Avien.* (*Arat.* 760).

1. Rĕmŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Rēmus. *Rémus.* Sēd gĕnŭs Aūsŏnĭdūm Rĕmŭlīque ĕxtŭrbăt ālūmnōs. *Sulpitia* (*Sat. vs.* 19). ‖ *Roi des Latins, foudroyé à cause de son impiété.* Jām tămĕn Ægrippām nātūm Rĕmŭlūmquĕ pōtēntēm Vīdĕrăt. *O.* (*Fast.* IV, 49 *sq.*) ‖ *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* IX, 360; *Sil.* IV, 186.)

2. Rĕmŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Rēmus. *Petite rame.* Rĕmŭlīs sēnsīm cēlŏx ăb ōppĭdō prōcēssĕrāt. *Turpil.* (apud *Non.* 13, 1).

Rĕmūnĕrŏ, ās, ārĕ. *Comme le suiv.*

Rĕmūnĕrŏr, ārīs, ārī. *d. Récompenser, et en mauv. part.* Pālmis sĕrīcă, tōrquĕbŭs cōrōnās Cōnjungī, ēt mĕrĭtum rĕmūnĕrārī. *Juv.* (*Sat.* 3, 498). Āt tē hīs sŭpplĭcĭīs rĕmūnĕrābŏr. *Cat.* (14, 20). PHR. Prĕtĭum, mĕrcēdĕm sōlvō, rĕpendō. Grātĭām, vīcĕm rĕfĕrō, rĕpōnō, rēddō, rĕfĕrĭbŭō. Præmĭă rĕfĕrō, rēddō. Dōna rĕpendō, rēddō. *Voy.* Gratia.

Rĕmūrĭă. *n. pl. Voy.* Lemuria.

Rĕmūrmŭrŏ, ās, ārĕ. *n. Répondre à un murmure, murmurer, retentir.* Quā vādă nōn spīrānt, nēc frāctă rĕmūrmŭrāt ūndă. *V.* Ēt nūllī spōlĭātă rĕmūrmŭrāt aūræ (pinus). *St. Voy.* Resono. ‖ *qqf.*

act. *Répéter, faire retentir.* Cērtē mĕă cārmĭnă nēmŏ, Prætĕr ăb hīs scŏpŭlīs vēntōsă rēmūrmŭrăt ēchō. *Calp.* (4, 27).

1. Rēmŭs, ī. *m.* (Ῥέμος). *Rémus, frère de Romulus, qui le tua pour avoir franchi les murs de Rome naissante.* Cānă Fīdēs, ēt Vēstă, Rēmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* Mœnĭă cōnsortī nōn hăbĭtāndă Rēmō. *O.* VERS. Cēlsăquĕ Rōmānīs dēcērptă Pălātĭă taūrīs Ōrdĭăr, ēt cæsō mœnĭă fīrmă Rēmō. *Pp.* Frātĕrnō primī mădŭērūnt sānguĭnĕ mūrī. *L.* Gĕmĭnōs sūb rūpĕ Quĭrīnōs. *J.* || *Comme* Romulus. Rēgnāvĕ primă Rēmī. *Pp.* (II, 1, 22). Măgnănĭmōs Rēmī nĕpōtēs. *Cat.* (58, 5). || *Nom de guerrier.* Ārmĭgĕrūmquĕ Rēmī prĕmīt. *V.*

2. Rēmŭs, ī. *m.* *Rame, aviron.* Āgmĭnĕ rēmōrūm cĕlĕrī vēntīsquĕ vŏcātīs. *V.* Ēt dūcit rēmōs illīc ŭbī nūpĕr ărărăt. *O.* Cērtātīm rēmīs ăgĭtur mărĕ. *V. Fl.* SYN. Pālmŭlă, tōnsæ, ārbŏr, rēmĭgĭŭm, *qqf.* pălmă, rēmŭlŭs. EP. Vălĭdŭs, lōngŭs, lĕvĭs, cītŭs, vēlŏx; hūmēns, spūmāns; lēntŭs. PPH. Rēmī pălmŭlă, pălmă, vērbĕră. PHR. Cēntēnăquĕ ārbŏrĕ pōntūm Vērbĕrăt. *V. Voy.* Remigo. || *Au fig. Bras et jambes d'un nageur.* Rēmīs ĕgŏ cōrpŏrĭs ūtăr. *O.* || *Ailes des oiseaux.* Pōssĕ sūpĕr flŭctŭs ălārum īnsistĕrĕ rēmīs. *O.* Lāpsūmquĕ sōlŭtīs Pēnnārūm rēmīs (Icarum). *Sil.* SYN. Rēmĭgĭŭm.

† Rēn, rēnĭs. *m.* *Rein.* Ējŭs rēnĭs ădēst cīnctōrĭŭmquĕ fĭdēs. *Fort.* (VIII, 5, 100. Cf. *Prisc.* 5, 645). *Voy.* Renes.

Rēnārrō, ās, ārĕ. *Raconter.* Fātă rēnārrābăt dīvūm, cūrsŭsquĕ dōcēbăt. *V.* Ūtquĕ fĭt, à factō prŏpĭōrĕ prĭōrā rēnārrānt. *O. Voy.* Narro.

Rēnāscēns, tis. *Qui renaît.* Sīc īncōnsūmptūm Tĭtўī sēmpĕrquĕ rēnāscēns (jecur). *O.* Trojæ rēnāscēns ălītĕ lugŭbrī Fōrtūnă. *H.* SYN. Rĕparābĭlĭs, rĕdīvīvŭs.

Rēnāscŏr, ĕrĭs, nātŭs sŭm, nāscī. *d. Renaître, et au fig.* Cōrpŏrĕ dē pătrĭō pārvŭm phœnĭcă rēnāscī. *O.* Ĭtĕrūmquĕ rēnāscĭmŭr ĭntŭs Pĕrfŭsī. *Prud.* (*Apot.* 993). Ēxsĭstīt prŏcŭl hīnc, ălĭŏquĕ rēnāscĭtŭr ōrbĕ (de flumine). *Id.* Occŭltŭs sŭb cordĕ rēnāscĭtŭr ārdŏr. *St.* Mŭltă rēnāscēntŭr, quæ jām cĕcĭdērĕ (vocabula). *H.* SYN. Rĕgignŏr, rĕcrēscŏ, rĕvīvīscŏ, rĕvīvŏ, rĕsūscĭtŏr, rĕsurgŏ, rĕnōvŏr, rĕpārŏr, rĕvīrĕō. *Voy.* Revivo.

Rēnātŭs, ă, ŭm. *Rendu à la vie.* Nēc tē Pўthagŏræ fallānt ārcānă rēnātī. *H.* Sīc fāmă rēnātŭm Pўthagŏræ dōcŭīssĕ fĕrūnt. *Aus.* (25, 38). Gĕnĭtŏrĕ rēnātō. *St. Voy.* Redivivus, Revivo. || *En gen. Qui est revenu, qui a reparu, s'est relevé.* Nēc fĭbrīs rĕquĭēs dătŭr ūllă rēnātīs. *V.* Nŏvō dē fōntĕ rēnātŭm (flumen). *L.* Nōndum ōmnī dēntĕ rēnātō. *J.* (14, 11). Tōt nāscēntĭă tēmplă, tōt rēnāta. *M.* (VI, 4). SYN. Rĕcrĕātŭs, rĕpārātŭs, rĕsurgēns, rĕnōvātŭs, rĕdīvīvŭs, rĕcĭdīvŭs. || *Eccl. Régénéré.* Ălterā pŏclă dēcēnt hŏmĭnēs Jōrdānĕ rēnātos. *P. Petr.* (4, 255). Ĭn quō pĕr lāvācrum fĭdēī vīrtūtĕ rēnātă. *Prosp.* (*Epig.* 60, 11).

Rēnāvĭgō, ās, ārĕ. *Retraverser en naviguant.* Gūrgĭtĕ lāpsă nātāns, tōtŭsquĕ rēnāvĭgāt ūndās. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 281). Achĕrōn ĭnvĭŭs Rēnāvĭgārī. *Sen.* (*H. Fur.* 715).

Rēnĕctō, ĭs, ĕrĕ. *Attacher par derrière.* Cōrnĭpēdis sīmŭl hŭnc lŭx ĭndiscrētă rēnĕctīt. *Avien.* (*Arat.* 474).

Rēnĕō, ēs, ērĕ. 1. *Filer de nouveau.* Āt Lăchĕsis Clōthoquĕ dōlēnt sŭă fīlă rēnērī. *O.* (*Fast.* VI, 757, scil. Virbio renato). Pārcārŭm fīlă rēnēbō, Ēxtēndāmquĕ cōlŏs. *St.* (*Silv.* III, 1, 171. Utrobique et legitur *teneri, tenebo*; quod ne nos moretur). || 2. *Défaire un ouvrage filé.* Stānt rătă nōn ūllă fīlă rēnēndă mānū (*Ad Liv.* 444. Et hic *tenenda*).

Rēnēs, ŭm. *m. pl. Reins.* Quōd lătŭs aūt rēnēs mōrbō tēntāntŭr ăcūtō. *H.* Llĕn nĕcāt, rēnēs dōlēnt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 21). || *Par ext. Dos.* Cānis sīt crūrĭbŭs ăltīs, Rēnĭbŭs āmplă sătīs vălĭdīs. *Grat.* (*Cyn.* 112). Stŭdĕātquĕ săcērdōs Rēnĭbŭs ōbstrictīs mўstĕrĭă cāstŭs ădīrĕ. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 352). SYN. Lūmbī.

Rēnīdēns, tis. *Brillant.* Lātĕ flŭctŭāt ōmnĭs Ærĕ rēnīdēntī tēllŭs. *V. Voy.* Fulgidus. || *Riant, joyeux.* Ōrĕ rēnīdēntī. *O.* Rēnīdēntī cōhĭbēns sūspĭrĭă vūltū. *V. Fl.* SYN. Rīdēns, hĭlărĭs, gaūdēns, etc. *Voy.* Lætus.

Rēnīdĕō, ēs, ērĕ. *n. Briller.* Ēt spārsa ōrĭchălchă rēnīdēnt. *St.* Nēque aērĕūm Mĕă rēnīdĕt ĭn dōmō lăcūnăr. *H.* Ūt pūră nōctūrnō rēnīdĕt Lūnă mărī. *Id.* Sīc prātă vērnīs flōrĭbŭs rēnīdēnt. *Prud.* (*Peri.* 3632). SYN. Rēnīdēscŏ, nĭtĕō, mĭcŏ, etc. *Voy.* Fulgeo. || *Rayonner de joie, être riant.* Sōlī sērēnō frōns rēnīdĕt gaūdĭō. *Prud.* (*Peri.* 2904). Quōd candīdōs hăbĕt dēntēs, Rēnīdĕt ūsquĕquāquĕ. *Cat.* (39, 1). Ōcŭlōs ūbĕrī flĕtū rĭgăt, Rēnīdĕt: ōmnĭs spĕcĭmĕn āffectŭs căpīt. *Sen.* (*Med.* 388). *Voy.* Rideo, Gaudeo. || *Avec v'inf.* Ādjēcissĕ prædăm Tōrquĭbŭs ĕxĭgŭīs rēnīdĕt. *H.* || *Au fig.* Jām sōlă rēnīdĕt ĭn Stīllĭchōnĕ sălūs. *Cl.*

Rēnīdēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. inchoat. du précéd.* Tōtăquĕ cīrcūm Ærĕ rēnīdēscīt tēllŭs. *Lr.* (II, 327). Ipsăquĕ trĭnō Flōrĕ rēnīdēscēns. *Avien.* (*Prog.* 460).

† Rēnĭtĕō, ēs, ērĕ. *n. Briller.* Pūrĭŏr āt sōlī rēnĭtĕt nūdātŭs ăb ūndīs. *Prisc.* (*Peri.* 258).

Rēnĭtŏr, ĕrĭs, ĭsŭs *ou* ĭxŭs sŭm, ĭtī. *d. Résister.* Cōpĕrāt hīs dēmēns Ānātŏlĭŭs ērgō rēnītī. *Fort.* (*V. S. M.* II, 271, tertia male producta in *Anatolius*). Chrīstō cālēntēm, fortĭtĕr ĭmplĭs Jŭssīs rēnīsām. *Prud.* (*Peri.* 3762). *Voy.* Resisto.

† Rēnnŭō. *Voy.* Renuo.

Rēnō, ās, ārĕ. *n. Repasser à la nage ou en bateau.* Nūllăquĕ pĕr Stўgĭās ūmbrā rēnāvīt ăquās (*Ad Liv.* 432). || *Surnager.* Sīmŭl ĭmīs sāxă rēnārīnt Vădīs lĕvātă. *H.*

Rēnōdō, ās, ārĕ. 1. *Nouer par derrière.* Aūt tĕrĕtīs pŭĕrī lōngām rēnōdāntīs cōmām. *H. Voy.* Nodo. || 2. *Dénouer.* Tēquĕ rēnōdātām phārĕtrīs ăc pācĕ frūēntēm Ād sŭă Caūcāsēă producūnt flūmĭnă nўmphæ. *V. Fl.* (V, 381).

† Rēnōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Reconnaître.* Ād prīmōs pāvĕfactă sōnōs, vīx nōtă rēnōscīt Āllŏquĭă. *P. Nol.* (19, 442).

Rēnōvāmĕn, ĭnĭs. *n. Renouvellement; métamorphose.* Fōrmă sēmĕl mōta ēst, ēt ĭn hōc rēnōvāmĭnĕ mānsīt. *O.*

† Rēnōvātŏr, ōrĭs. *m. Qui renouvelle, change.* Ipsĕ fĭgūrātŏr, rēnōvātŏr cōrpŏrĭs ipsĕ. *Tert.* (*adv. Marc.* 1, 39).

Rēnōvō, ās, ārĕ. *Rendre nouveau, renouveler.* Ēnītŏr gĕmĭnōs, dūrŏquĕ sūb hōspĭtĕ mātĕr Nōmĭn āvī rēnōvō. *St.* Rĕpētītaquĕ fōrmă lŏcōrūm Ēxsĭlĭŭm rēnōvāt trīstĕ, rĕcrēnsquĕ făcīt. *O.* SYN. Ĭntēgrō, rĕpĕtō, ĭtĕrō, ĭnstaūrō. || *Recommencer.* Stāt casūs rēnōvāre ōmnēs. *V.* || *En partic. Renouveler une douleur, rouvrir une blessure.* Ĭnfāndūm, rĕgĭnă, jŭbēs rēnōvārĕ dŏlōrĕm. *V.* Ādmōnĭtŭ quānquām lŭctŭs rēnōvāntŭr āmārī. *O.* Rēnōvāt lĭttŭsquĕ lŏcūsquĕ Alcўŏnēs lăcrĭmās. Rēnōvem ūt tŭă vūlnĕrā, Cæsăr. *Id.* || *Labourer.* Durum tōtĭēs rēnōvāvĕ-

rāt ārvŭm. *O.* Nēc rĕnŏvātŭs ăgĕr. *Id.* Sānguĭnĕăm rāstrīs quæ rĕnŏvābăt hŭmŭm. *M.* (II, 75). *Voy.* Aro. ‖ *Rendre la force, rajeunir.* Tēquĕ, nīhĭl lăsŭm, vīrīdī rĕnŏvābŏ sĕnēctā. *St.* Ănchisæ rĕnŏvārĕ păciscĭtŭr ănnos. *O.* Rĕnŏvātă sĕnēctŭs. *Id.* SYN. Rĕpărŏ, rĕfĭcĭŏ. ‖ *Réparer la déperdition, entretenir.* Ŭndĕ măre ĭmmĕnsŭm... fontēs Assidŭe rĕnŏvĕnt. *Lr.* (II, 591). ‖ *Changer.* Nēptūnī flŭctŭ rĕnŏvārĕ. *Lr.* (VI, 1075, nempe colorem). *Voy.* Muto.

Rĕnŭēns, tis. *Qui refuse.* Ŏcŭlō rĕnŭēntĕ nĕgāvī. *O.* Fātō rĕnŭēntĕ. *Sil.* SYN. Obstāns, rĕsistēns, nōlēns, nĕgāns. ‖ *adj. Avec le gén.* Hīc fontīs rĕnŭēns, grāminis ĭmmĕmŏr. *Sev. Sanct.* (*C. B.* 65).

Rĕnŭmĕrŏ, ās, ārĕ. *Recompter une somme, la rendre.* Sīn ăllo ēst ănĭmō, rĕnŭmĕrēt dōtem hūc, ĕăt. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 52. Et *Pl. Bac.* I, 1, 12).

Rĕnuntĭō ou Rĕnuncĭō, ās, ārĕ. *Annoncer.* Rūs ăblīsse aibant, nunc dēmum rĕnuntĭō. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 2). Quīd rĕnuntĭāvīt ōlim? Fēcisse id quōd jussĕrăm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 48). *Voy.* Nuntio. ‖ — rĕpudĭum. *Déclarer qu'on divorce.* (*Pl. Aul.* IV, 10, 53; *Ter. Ph.* IV, 3, 72.) ‖ *Renoncer.* Sācrīs sācrīlĕgĭis rĕnuntĭāvīt. *Sid.* (*Ep.* III, 12, 17). SYN. Ābdĭcŏ, rējĭcĭŏ.

† Rĕnuntĭŭs, ĭī. *m. Messager.* Cīstēllātrīcēs, nūntĭī, rĕnuntĭī. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 23).

Rĕnŭō, ĭs, ī, ĕrŭ. *n. Faire un signe négatif, ne pas consentir, s'opposer.* Pīngĭtŭr, ān rĕnŭĭs? vīn' tū gaŭdērĕ rĕlictīs? *Pers.* (6, 63). Quōd pŏtŭī, rĕnŭī, nĕ nōn ĭnvītā tĕnērĕr. *O.* Rĕnŭīt nĕgĭtātquĕ Sabellŭs. *H.* SYN. Ābnŭŏ, ābnĕgŏ, rĕcūsŏ, nōlŏ. ‖ *act. S'opposer à, défendre.* Rĕnŭīs quōd tū, jŭbēt ălтĕr. *H. Voy.* Veto. ‖ *Refuser.* Nēc laudēm Dānāī tāntō rĕnŭērĕ lăbōrī. *Aul. Sab.* (1, 27). Hīc ērăt, ēt rĕnŭīt dēvīctī mūnĕrā Pyrrhī (*Vet. Epig.* apud *Maium*, *T.* III, p. 360). *Voy.* Recuso. ‖ † Rĕnnŭŏ *ou* Rĕnŭŏ. Rĕnnŭīs? ān rĕcōlĭs quōd cănnă Dăvĭdĭcă păngăt? *Fort.* (V, 4, 57. Sic in *Anth.* 1, p. 67).

† Rĕnŭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. du précéd.* Sīmŭlācră rĕnŭtānt. *Lr.* (IV, 602).

Rĕŏr, rĕrĭs, rātŭs sŭm. *d. Penser, croire.* Dīs ĕquĭdem aŭspĭcĭbŭs rĕŏr ēt Jūnōnĕ sĕcŭndā. *V.* Dūcĕbam ănĭmō, rĕbărquĕ fŭturŭm. Quōd mĭnĭmē rĕrĭs. *Id.* Nōn ĭstō vīvĭmŭs ĭllĭc, quō tū rērĕ, mŏdō. *H.* Nēc sē tānta ĭn cērtāmĭnă rētŭr Sŭffĭcĕrĕ. *St.* Tūm rēstĭtŭtās frātrĭbŭs rĕbŏr mĕis Ănĭmās. *Sen.* (*H. Fur.* 303). Ignōscēndă istæc, ăn cognōscēndă rĕărĭs. *Aus.* (*Sept. Sap. init.*). Ūxōrĕm, quām nūnquam ēst rātŭs pŏsthāc se hăbĭturŭm, rĕdĭdŏ. *Ter.* (*Hec.* V, 3, 21. Adde *Pl. As.* V, 3, 6, *remur*; *Aul.* I, 2, 28, *rebitur*; *Ps.* I, 2, 34, *reantur*). SYN. Pŭtŏ, ŏpĭnŏr, etc. *Voy.* Puto.

Rĕpăgŭlă, ōrŭm. *n. pl. Barre de clôture.* Ŏcclūdĭte ædēs pēssŭlĭs, rĕpăgŭlĭs. *Pl.* (*Cist.* I, *vs.* 18). Răptāquĕ dē dĕxtrō rōbustă rĕpăgŭlă pōstĕ. *O.* SYN. Vēctĭs, ŏbēx. ‖ *Barrière.* Pĕdĭbusquĕ rĕpăgŭlă pūlsānt (Solis equi). *O.* Ĭmmĭnĕāt fŏrĭbŭs, prōnusquĕ rĕpăgŭlă laxĕt (sonipes). *L.* SYN. Ŏbēx, *qqf.* carcĕres. ‖ *Au fig.* Īllĕ mī hŏdiē trādĭdĭt rĕpăgŭlă, Quĭbŭs ĕgo īram ōmnēm rĕclūdăm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. D.* 3, 26). Ēt cŏnfrāctă trŭcis călcārĕ rĕpăgŭlă lētī. *R. Help.* (*Ben. Chr.* 101).

† Rĕpăndĭrōstrŭs, ă, ŭm. *Qui a le museau retroussé.* Nērēī rĕpăndĭrōstrum, ĭncŭrvĭcērvĭcŭm pĕcŭs. *Pac.* (apud *Quintil.* 1, 5, qui dictum dure judicat).

Rĕpăndŭs, ă, ŭm. *Retroussé, recourbé en l'air.* Trŭncōquĕ rĕpăndŭs ĭn ūndās Cōrpŏrĕ Dēsĭlŭĭt (delphin). *O.* Lăscĭvīrĕ pĕcŭs jŭssīt rostrīquĕ rĕpăndŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 689). Hīrtām dōrsă fĕrām, rĕpăndă tēlă ăttrĭtu ăssĭdŭō căcŭmĭnăntĕm. *Sid.* (*Pan.* 3368). *Voy.* Pandus.

Rĕpărăbĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut réparer, suppléer.* Dīc, Thĕmĭ, quă gĕnĕrĭs dămnūm rĕpărăbĭlĕ nōstrī ărtĕ sĭt. *O.* Nūllă rĕpărăbĭlĭs ărtĕ Læsă pŭdĭcĭtĭa ēst. *Id.* ‖ *Qui peut revivre.* Phœnīx, rĕpărăbĭlĭs ălēs. *Aus.* (*Idyl.* 18, 6). ‖ *Qu'on peut acheter.* Cœlŭm nūllă rĕpărăbĭlĕ gāzā. *V. Fl.* SYN. Vēnālĭs. ‖ *Qui répète.* Rĕpărăbĭlĭs ăssŏnăt ĕchō. *Pers.* (1, 102).

† Rĕpărātĭō, ōnĭs. *f. néol. Action de réparer, de restaurer.* Huīc quōndăm jŭvĕnī rĕpărātĭō crēdĭtă păcĭs. *Sid.* (*Pan.* 105). Mōrs hæc rĕpărātĭō vītæ ēst. *Prud.* (*Cath.* 1541. Sic et *Juvc.* IV, 34).

Rĕpărātŏr, ōrĭs. *m. Réparateur.* Ipse ētĭam ĭmmēnsī rĕpărātŏr măximŭs ævī (scil. Janus). *St.* Eŭgĕ, vĕtŭstōrum rĕpărātŏr. *Ennod.* (*Epig.* 60, 7). Quă pătĕr Ŏcĕănŭs, rŭtĭlī rĕpărātŏr Eōī. *Avien.* (*Arat.* 166).

† Rĕpărcŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'abstenir.* Scīlĭcĕt ēx nūllă făcĕre ĭd sī pārtĕ rĕpărcēnt. *Lr.* (1, 669. Sic *Eichst.* Aliter *ulla*). Ūtĭnam ă prīncĭpĭŏ rĕi ĭtĕm pārsissēm mĕæ, Ŭt nūnc rĕpărcĭs suāvĭīs. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 24).

Rĕpărŏ, ās, ārĕ. *Se procurer de nouveau; recouvrer ou faire une nouvelle acquisition.* Nēc rĕpărārĕ nŏvās vīrēs. *L.* Ăcĭēs rĕpărārĕt ădēmptŭm Mŏlĕ nŏvă cāmpŭm. *Sil.* Nēc lātēntēs Classĕ cĭtă rĕpărāvīt ōrās. *H.* (*Od.* I, 37, 23. Qui locus, multis interpretationibus conjecturisque vexatus, ad solennem sensum redire mihi videtur). SYN. Rĕcĭpĭŏ, rĕcŭpĕrŏ. ‖ *Acquérir en retour, échanger, acheter.* Vīnă Sўră rĕpărātă mercĕ. *H. Voy.* Emo. ‖ *Réparer, rétablir, renouveler.* Dămnă tămĕn cĕlĕrēs rĕpărānt cœlēstĭă lūnæ. *H.* Nēc nŏvă crēscēndō rĕpărābăt cŏrnŭa Phœbē. *O.* Lūnæquĕ sĕnēctŭs, Ēt rĕpărātŭs hŏnōs. *Petr.* (*fr.* p. 677). SYN. Rĕfĭcĭŏ, rĕnŏvŏ, nŏvŏ, rĕsārcĭŏ, sārcĭŏ. ‖ *Restaurer, refaire, rendre la force.* Membră mĭnĭstrĭīs nŭtrĭt, rĕpărātquĕ lăbōrī. *O.* Hæc rĕpărāt vīrēs, fēssăquĕ membră nŏvāt. *Id.* SYN. Rĕfĭcĭŏ, rĕcrĕŏ, rĕlĕvŏ. PPH. Vīrēs rĕddŏ. Vīrēs rĕcēntēs ăddŏ, ăffĕrŏ. ‖ *Créer de nouveau, faire revivre.* Ūna ēst quæ rĕpărĕt, sēque ipsă rĕsēmĭnĕt, ălēs. *O.* Ēt dē fēmĭnĕō rĕpărāta ēst fēmĭnă jactū. Ex ăllīs ăllās rĕpărāt nātūră fīgūrās. *Id.* Dēsĕctām tĭmŭīt rĕpărātĭs ŭngŭlĭbŭs hўdrăm. *L.* SYN. Rĕnŏvŏ, nŏvŏ.

† Rĕpărtŭrĭŏ, īs, īrĕ. *Engendrer de nouveau, régénérer.* Tēquĕ rĕpărtŭrĭēns mĕllĭŭs quăm cŏrpŏrĭs ălvō. *Alc.* (*ad Sor.* 71).

Rĕpăscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Nourrir en retour.* Ŭt pūllŭs ăquĭlæ dĭcĭtŭr rĕpăscĕrĕ Cūrā pārēntēs mūtŭā. *P. Nol.* (13, 855).

Rĕpăstĭnŏ, ās, ārĕ. *Défoncer un terrain.* Rĕpăstĭnāssĕ rātŭs sēntēs, fŭgīs. *Afran.* (apud *Fest.*).

Rĕpēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mêler les cheveux.* Cōllă tŏrīs crīnĭtă tŭmēnt, stāntēsquĕ rĕpēctĭt Aūrā jŭbās. *St.* (*Th.* VI, 418. Sic *Schol.* et oppt. edd. Alii *reflectit*). ‖ *Peigner.* Īn lĭquĭdōs fontēs sē bārbă rĕpēctĭt. *Cl.* (*Cons. P. et Olyb.* 222, de Tiberino).

† Rĕpēdābĭlĭs, ĕ. *Qui peut aller en arrière, qui recule.* Extĭmŭit fŭgĭtīvă vīrum rĕpēdābĭlĭs ārbŏr. *Fort.* (*V. S. M.* 1, 266).

† Rĕpēdŏ, ās, ārĕ. *n. Retourner, revenir.* Rŭmām rĕpēdābăm nūmĕrŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 7,

738). Ad prŏprĭāmquĕ dŏmūm rĕpĕdāt jām cĕrtă fŭtūrī. *Juvc.* (I, 131). ‖ *act.* Paŭlūm rĕpĕdā, gnāte, ā vēstĭbŭlō grădŭm. *Pac.* (apud *Fest.*). Ĕt rĕpĕdāvīt ītĕr, dēdĕrāt quă vipĕrā vīrūs. *Fort.* (*V. S. M.* III, 107). *Voy.* Redeo.

Rĕpēllŏ, ĭs, rĕpŭlī *et ordint.* rĕppŭlī *ou* rĕpŭlī, pŭlsŭm, pĕllĕrĕ. *Repousser, éloigner.* În tŭrbam incĭdĕrĭs, cūnctōs ŭmbōnĕ rĕpĕllĕt. *M.* (III, 46). Dūrĭtĭă pĕllĭs, vāllĭdōs cŭtĕ rĕppŭlīt ictŭs. *O.* Ĭmprĕssă tĕllūrĕm rĕppŭlĭt hāstă. *Id.* Öccānī sprĕtōs pĕdĕ rĕppŭlīt āmnēs. *V.* SYN. Pĕllŏ, prōpŭlsŏ, āmōvĕŏ, rĕmōvĕŏ, ārcĕŏ, rējĭcĭŏ, āvĕrtŏ, prōhĭbĕŏ. *Voy.* Arceo. ‖ *Aŭ fig.* Jūdĭcĕ mĕ, fraŭs ĕst cōncēssă, rĕpēllĕrĕ fraŭdĕm. *O.* Ille fĕrōx ipsămquĕ prĕcĕssquĕ rĕpēllĭt. *St.* ‖ *Renverser en poussant.* Thrācĭŭs ingentī mēnsās clāmōrĕ rĕpēllĭt. *O.* Rĕppŭlīt ārās. *Id.* SYN. Prōtŭrbŏ, ēvĕrtŏ. ‖ *Refuser.* Cōnnŭbĭă nōstră Rĕppŭlīt. *V.* SYN. Rējĭcĭŏ, rĕcūsŏ, etc. ‖ *Succéder à.* Rĕpēllĭt Vĕr hĭĕmĕm. *O.* SYN. Trūdŏ. ‖ *Rejeter dans, réduire à.* Nĕque ĕgo hānc... Rĕpŭlī ăd mĕrĕtrīcĭum quæstŭm. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 43). SYN. Cōmpēllŏ, rĕdĭgŏ.

Rĕpĕndŏ, ĭs, dī, pēnsŭm, pēndĕrĕ. *Rendre une chose qu'on a reçue et qui se pèse.* Æquāquĕ fāmōsæ pēnsă rĕpēndĭs hĕræ. *O.* Ĕt grăvĭōrā rĕpēndĭt Ĭniquīs pēnsă quăsillīs. *Pp.* (IV, 7, 37). ‖ *Payer un objet qu'on a acheté.* Aŭrō rĕpēnsŭs scīlĭcĕt ăcrĭŏr Mīlēs rĕdĭbĭt? *H. Voy.* Solvo. ‖ *Au fig. Payer en retour.* Hāc vītām sērvātām dōtĕ rĕpēndĭs. *O.* Neŭ grātīă factī Nūllă rĕpēndātŭr. *Id.* Sī vērā fĕrām, sī māgnă rĕpēndām. *V.* Dūm prĕtĭum vītæ grātă rĕpēndĭt hŭmŭs. *Pp.* (IV, 11, 100). Hæc præmĭă dignă rĕpēndŏ. *St.* SYN. Sōlvŏ, pērsōlvŏ, rĕfĕrŏ, rĕtrĭbŭŏ. ‖ — pœnās. *Être puni.* Nūnquām rĕpēndām scĕlĕrĭbŭs pœnās pārēs. *Sen.* (*ŒEd.* 1030). *Voy.* Punior. ‖ *Racheter, compenser.* Ingĕnĭō fōrmæ dāmnă rĕpēndŏ mĕæ. *O.* (*Her.* 15, 31. Sī modo *Ovidiana* sunt. De quo et ob istam quantitatem dubito). Trīstēsquĕ rŭīnās Sōlābăr, fătīs cōntrārĭă fătă rĕpēndens. *V.* Clādēmquĕ rĕpēndĭt Ūnum ĭntĕr strāgēs tūtŭm căpŭt. *Sil.* Pērēmptōs Ŭlcīscī sŏcĭōs, mœstāmquĕ rĕpēndĕrĕ nōctēm. *St.* SYN. Pēnsŏ, cōmpēnsŏ, rĕpēnsŏ, rĕdĭmŏ. ‖ *qqf. Comme* Expendo. *Examiner, peser.* Quī factă rĕpēndens, Cōnsĭllŏ pūnīrĕ pŏtēst. *Cl.*

1. Rĕpens, tis. *Comme* Repentinus. Sēdĭtĭōquĕ rĕpens, dŭbĭōquĕ aŭctōrĕ sŭsūrrī. *O.* Vōcĭsquĕ rĕpens singŭltŭs ăpĕrtŭm ĭntĕrclūsĭt ītĕr. *St.* Quōve istă rĕpens discordiă sūrgit? *V.* Nĕ mĕ ĭmpărātum cūră lăcĕrārĕt rĕpens. *Cic.* (*Tusc.* 3, 29). Māgnānĭmŭm Phăĕthōntă rĕpēnti fūlmĭnis ictū Dētŭrbāvīt ĕquis. *Lr.* (V, 401). ‖ Dē rĕpēntĕ. *Voy.* Derepente. ‖ ? *n. pris adv.* Bīnă rĕpens ŏcŭlis ŏbtŭlĭt ōră mĕīs. *O.* (*Fast.* I, 96. Alii leg. *repente*).

2. Rĕpens, tis. *part. de* Repo. *Rampant. Voy.* Repo.

Rĕpensŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Rependo. Brĕvī rĕpēnsāns quĭdquĭd ădjĕcĭt mŏræ Scȳrŏs. *Sen.* (*Troad.* 207. Sed verba *brevi repensans* e conjectura sunt, ad supplendam lacunam).

Rĕpensŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Rependo. *Voy. ce mot.*

Rĕpentĕ. *adv. Tout-à-coup.* Prēssĭt hŭmī nītens, trĕpĭdūsquĕ rĕpentĕ rĕfūgit. *V.* Aŭt nīvĕ quæ, zĕphȳrō victă, rĕpentĕ flŭīt. *O. Voy.* Protinus.

† Rĕpentĭnō. *adv. Comme le précéd.* Ŭt sīnt rĕpentĭno ăppārāndæ nŭptĭæ. *Afr.* (apud *Char.* 2, 193). Rĕpentĭno ŏccĭdī. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 37).

Rĕpentīnŭs, ă, ŭm. *Subit, soudain.* Sūmquĕ rĕpentīnās ējăcŭlātŭs ăquās. *O.* Ĭnquĕ rĕpentīnōs cōnvĭvĭă vērsă tŭmŭltŭs. *Id.* Mīrāndo hŏc tāntō, tām rĕpentīnō bŏnō. *Ter.* (*And.* V, 4, 35). SYN. Rĕpens, sŭbĭtŭs, etc. *Voy.* Subitus.

Rĕpercūssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Repercutio. *Repoussé par un choc.* Ŏmnĕ rĕpercūssŭm squālēntī missĭlĕ tĕrgō. *L.* Clўpĕī, quĕm lævă tĕnēbăt, Ærĕ rĕpercūssō. *O.* SYN. Rĕpŭlsŭs. ‖ *Réfléchi, reflété.* Lābrīs ŭbī lūmĕn ăhēnīs Sōlĕ rĕpercūssŭm. *V.* Clārā rĕpercūssō rĕddēbānt lūmĭnă Phœbō. *O.*

Rĕpercŭtĭŏ, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Repousser par un choc.* Ătque ĕgŏ rĕpercŭtĭŏ rătĭbŭs mārĕ. *Att.* (apud *Fest.* in *Ratis*). SYN. Rĕpēllŏ, rĕflĕctŏ, rĕvĕrbĕrŏ. ‖ *Répercuter, réfléter, réfléchir.* Născēns aŭrōră rĕpercŭtĭt Ĭndōs. *Alcim.* (?). *Voy. le précéd.*

† Rĕpĕrĭbŏ. *arch. pour* Reperiam. Alĭquă rĕppĕrĭbĭtŭr. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 48. Adde *Cæcil.* et *Pomp.* apud *Non.* 10, 29).

Rĕpĕrĭŏ, ĭs, rĕpĕrī, *et ordint.* rĕppĕrī *ou* rĕpĕrī, rĕpertŭm, rĕpĕrīrĕ. *Retrouver une chose qu'on a perdue.* Mĕă Glўcĕrĭŭm suŏs pārentēs rĕpĕrīt. *Ter.* (*And.* V, 6, 5). Ĕgŏ căpŭt hŭīc ārgentō fŭī hŏdiē rĕpĕrīŭndō. *Pl.* (*As.* III, 3, 138). ‖ *Trouver, rencontrer.* Dūm quærīt ēscăm, mărgărītăm rĕppĕrīt. *Ph.* Vērum ŭbī nūllă vīăm rĕpĕrīt pĕllăcĭă, victŭs. *V.* Āt, nĕ bīs sēnsūm lēctŏr rĕpĕrīrĕt ēŭmdĕm. *O.* Ŏptŭmăm prōgĕnĭĕm Prīămō rĕpĕrīstī ētrā me: hŏc dŏlĕt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). SYN. Ĭnvĕnĭŏ, nāncīscŏr, etc. *Voy.* Invenio. ‖ *Découvrir, dévoiler quelqu'un.* Rĕpĕrĭuntŭr fālsī fālsĭmōnĭīs. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 12). SYN. Dēprēndŏ, cōgnōscŏ. ‖ *Acquérir.* Sīmŭl rem ĕt bēllī glōrĭam ārmīs rĕppĕrī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 60). SYN. Ăcquīrŏ, pārŏ, etc. ‖ *Imaginer.* Ălĭquĭd rĕpĕrīrĕt, fĭngĕrĕt fālläcĭās. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 22). Ĕt sērrāt rĕppĕrīt ūsūm. *O.* SYN. Ĭnvĕnĭŏ, ĕxcōgĭtŏ, cōmmĭnīscŏr. (Quod ad scripturam attinet, litteram *p* in perfecto geminari vult *Prisc.* 10, 905.)

Rĕpertŏr, ōris. *m. Celui qui a trouvé, inventeur, auteur.* Hŏmĭnŭm rērumquĕ rĕpertŏr. *V.* Mĕdĭcæquĕ rĕpertŏr Phœbŭs ŏpis. *O.* Pallăquĕ rĕpertŏr hŏnēstæ Æschўlŭs. *H.* SYN. Ĭnvĕntŏr, aūctŏr. *Voy.* Auctor.

Rĕpertŭm, ī. *n. Découverte, invention.* Sēd lēgĕ vălēnt hŏmĭnŭmquĕ rĕpertīs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 15). Ĕxpōnūnt præclārā rĕpertă. *Lr.* (I, 736). SYN. Ĭnvĕntŭm.

Rĕpertŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Reperio. *Trouvé.* Quæsīvīt cœlō lūcem, ingĕmŭĭtquĕ rĕpertă. *V.* Tū, nōn ĭnvēntă, rĕpertă Lūctŭs ērās lĕvĭŏr. *O.*

† Rĕpĕtēntĭă, æ. *f. Mémoire.* Ĭntĕrrŭptă sēmĕl quŭm sĭt rĕpĕtēntĭă nōstră. *Lr.* (III, 864. Alii aliter).

Rĕpētītŏr, ōris. *m. Qui redemande, réclamant.* Sīt sŏcĕr ēxēmplō, nŭptæ rĕpētītŏr ădēmptæ. *O.*

Rĕpētītŭs, ă, ŭm. *Repris.* Rĕpētītăquĕ lōngō Vēllĕră mōllĭbăt... trăctŭ. *O.* ‖ *Renouvelé.* Rĕpētītŭm Mūlcĭbĕr ævŭm Pōscīt Ērĭchthōnĭō. *O.* ‖ *Répété, réitéré.* Öscŭlă dīmissæ quŏtĭĕs rĕpētīta dĕdīstī! *O.* SYN. Ĭtĕrātŭs, frĕquēns, crĕbĕr, mŭltŭs. *Voy.* Multus. ‖ *Redemandé.* Nĕc rĕpētīta sĕquī cūrēt Prōsĕrpĭnă mātrĕm. *V.*

Rĕpĕtŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, ĕrĕ. *n. Revenir, au fig. remonter à.* Ĭntactō rĕpĕtēns prīma ăd vēstĭgĭă gўrō. *Grat.* (*Cyn.* 245). Ĭmă rĕcūrrēntĭs rĕpĕtēbānt ăd vădă lўmphæ (*Culex*, 104). Sī prī-

mâ rĕpētēns āb ōrigĭnĕ pĕrgăm. *V.* Hĭnc Dărdănŭs ortŭs, Hŭc rĕpĕtĭt. *Id. Voy.* Redeo. ‖ *Ordint. act. Regagner un lieu.* Quŭm prīmŭm pāstī rĕpĕtēnt prænĕpŏtă taŭrī. *V.* Ĭnvītŭs rĕpĕtō pătrĭăm. *O.* Quă sī dēstĭtŭŏr, rĕpĕtăm frātrĕsquĕ vīrōsquĕ. *Id.* ‖ *Au fig.* Sī prīmă dŏmŭs rĕpĕtātŭr ōrigŏ. *V.* ‖ *Retourner chercher, en gén. reprendre.* Ōmĭnă nī rĕpĕtānt Ārgīs. *V.* Ēmĕrĭtās rĕpĕtūnt nāvālĭbŭs ālnōs. *L.* Prōpōsĭtŭm rĕpĕtāmŭs ŏpŭs. *O.* Sĕd rĕpĕtāmŭs ĭtĕr. *Id.* Grāndĕ mūnŭs Cĕcrŏpĭō rĕpĕtēs cŏthŭrnō. H. SYN. Rĕsūmŏ, *qqf.* rĕtrăhŏ, rĕdūcŏ. ‖ *Repasser dans sa mémoire.* Ănĭmō rĕpĕtēntem ĕxēmplă tŭōrŭm. *V.* Gĕnĭtŏr mĭhĭ tālĭă nāmquĕ, Nūnc rĕpĕto, Ănchīsēs fātōrum ārcānă rĕlĭquit. *Id.* SYN. Rĕvŏcŏ, rĕcōrdŏr. ‖ *Redemander.* Bēllă pārant, rĕpĕtūntquĕ sŭās ĕt frātĕr ĕt Īdas. *O.* Sī fŏrtĕ sŭās rĕpĕtītŭm vēnĕrĭt ōlĭm Grēx ăvĭŭm plūmās. *H.* Rĕpūdĭātŭs rĕpĕtŏr. *Ter.* (*And.* I, 5, 14). SYN. Rĕpōscŏ, rĕquīrŏ. ‖ *Répéter, redire.* Ĭd rĕpĕtēns ĭtĕrūmquĕ ĭtĕrūmquĕ mŏnēbŏ. *V.* SYN. Ĭtĕrŏ, ĭngĕmĭnŏ. ‖ *Réitérer.* Tālĭbŭs ālloquĭtŭr, rĕpĕtēns sŭspīrĭă dictīs. *O.* SYN. Ĭtĕrŏ, etc.

Rĕpexŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Repecto. *Peigné de nouveau, repeigné.* Sæpĕ jăcērĕ Hĕsternăm crēdās: īllă rĕpexă mŏdo ēst. *O.* Crīnēmquĕ rĕpexī (jugales). *Cl.* Seū tŭ Lĭbўcō Trītōnĕ rĕpexās Lōtă cŏmās. *St. Voy.* Pecto. ‖ *Qui a les cheveux ornés de.* Cŏrōnă tūm rĕpexŭs aūrĕă. *Prud.* (*Peri.* 3206).

† Rĕpĭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *néol. Colorer de nouveau, colorer.* Stāt rŭbŏr ĭndĕ gĕnīs; ŏcŭlŏs pŭpīllă rĕpĭngĭt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 171). ‖ *Tracer, figurer.* Dĭgĭtīs crŭcīs ārmă rĕpĭngēns. *Fort.* (*Ib.* 246). ‖ *Au fig.* Ŭt sōlĕt in sōmnīs ănĭmūs vēntūră rĕpingēns. *Phoc.* (in *Anth.* I, p. 364).

Rĕplĕŏ *et* Rĕplĕŏ, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Remplir, emplir.* Fōssă rĕplētŭr hŭmō, plēnæquĕ ĭmpōnĭtŭr ārĕ. *O.* Haūstŭm crātĕră rĕplērī. *Id.* Mixtŏ lăgēnăm rĕplĕt ăd pĕdēs vīnō. *M.* (VII, 19). Ēt rĕplētŭr ĭtĕm, văcŭŭm quŏd cōnstĭtĭt ăntĕ. *Lr.* (I, 395). SYN. Ĭmplĕŏ, cōmplĕŏ, etc. *Voy.* Impleo. ‖ *Rassasier.* Ŭbi ēscă sē rĕplēvĭt ēt prōlēm sŭăm. *Ph. Voy.* Satio. ‖ *Au fig.* Tālĭă vōcīfĕrāns, gĕmĭtū tĕctum ōmnĕ rĕplēbăt. *V.* Sĕd nōn rĕplēndă ēst cūrĭă vērbīs. *Id.* Dædălĭă vāstō olaūstră mūgītū rĕplēns. *Sen.* (*Hipp.* 1171). Ēt pĕctŏră bēllō Ēxănĭmātă rĕplē. *St.* ‖ *Compléter.* Summă rĕplētŭr. *Man.* (II, 719). Nūmĕrūmquĕ rĕplērī. *Lr.* (II, 536). SYN. Cōmplĕŏ, ăbsōlvŏ, pērfĭcĭŏ, cōnfĭcĭŏ. ‖ *Suppléer.* Quŏd vōcī deērăt, plāngōrĕ rĕplēbăm. *O. Voy.* Suppleo. ‖ Rĕplēstī, Rĕplērăm. *sync. pour* Replevisti, Repleveram. (*St. Silv.* III, 1, 92; *Th.* X, 563; *Lucr.* VI, 1070.)

Rĕplētŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Pōmīs ēt flōrĕ rĕplētŭm. *O.* Vītăquĕ rĕplētōs. *L.* Ăntīquŭm gĕnŭs, ŭt plētātĕ rĕplētŭm. *Lr.* (II, 1171). SYN. Plēnŭs, rĕfĕrtŭs, *qqf.* sătŭrātŭs.

Rĕplexŭs, ă, ŭm. *part. p. de l'inus.* Replecto. *Replié.* ‖ ? *Comme* Implexus. *Entrelacé.* Hærēbănt ĭn sē ămplĕxæ părĭtĕrquĕ rĕplexæ. *Fort.* (VI, 7, 157. Alĭī *reflexæ*, ut semper).

† Rĕplĭcābĭlĭs, ĕ. *Qui doit être répété.* Ō nōmĕn mĭhĭ dūlcĕ Lūpī, rĕplĭcābĭlĕ sēmpĕr! *Fort.* (VII, 8, 33).

Rĕplĭcātŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ŭt rūrsŭm pātrĭs ĭn grĕmĭŭm rĕplĭcātă rĕpōrtĕt Mōrtŭă quæ fŭĕrānt. *Prud.* (*Apot.* 300).

Rĕplĭcŏ, ās, ārĕ. 1. *Replier, plier.* Dōnĕc cōnsĭmĭlĭs lignī rĕplĭcētŭr ĭn ōrbĕm. *Aus.* (*Epist.* 23, 27). Sīn autĕm sŭbĭtō rĕplĭcāntŭr cōrpŏră mōrbō. *Ser. Sam.* (*vs.* 986). *Voy.* Plico. ‖ 2. † *Déployer, et au fig. Développer, raconter, dire.* Nōmĭnă: difficĭle ēst ŭt rĕplĭcārĕ quĕăm. *Prud.* (*Peri.* 3336). Cētĕră quĭd rĕplĭcĕm? *Alc.* (*ad Sor.* 632). SYN. Explĭcŏ, ēvŏlvŏ, etc. ‖ *Recommencer.* Ōtĭă sī rĕplĭcō prīscæ bĕnĕ nōtă quĭētīs. *Sid.* (*Pan.* 1665). Dūm, spătĭūm rĕplĭcāns, gĕmĭnōs sōl dūcĕrĕt ānnōs. *Alc.* (*ad Sor.* 632). SYN. Rĕvŏlvŏ. ‖ *Au pass. Revenir.* Aūt rīte ĭn vĕtĕrĕm cūltūm rĕplĭcāntŭr ăbōllæ. *Capel.* (VII, p. 269). SYN. Rĕvŏlvŏr.

Rĕplĭctŭs, ă, ŭm. *sync. de* Replicatus *ou* Replicitus. Nōn ēllўchnĭă sĭccă, nōn rĕplĭctæ Bŭlbōrŭm tūnĭcæ. *St.*

† Rĕplūmĭs, ĕ. *Qui se remplume.* Dōnēc rĕplūmī vēstĭāntŭr cōrpŏrĕ. *P. Nol.* (13, 81).

Rĕpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *n. Ramper, se traîner.* Nēc rĕpēntĭs ĭtŭm cŭjŭsvīscŭnquĕ ănĭmāntĭs Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 389). Hōc mōnstrānt vĕtŭlæ pŭĕrīs rĕpēntĭbŭs āssæ. *J.* (14, 208). Rĕpsĕrăt ĭn cūmĕrām frūmēntī (nitedula). *H.* SYN. Rĕptŏ, sērpŏ, ādrĕpŏ, prōsērpŏ. PPH. Hūmī, hūmō, pĕr hŭmŭm sērpŏ. Cōrpŭs hūmī trāhŏ. Pĕctŏrĕ, cōrpŏrĕ tĕrrām, hŭmŭm vĕrrŏ. ‖ *Au fig. S'avancer lentement.* Mīllĭă tūm prānsī trĭă rĕpīmŭs. *H.* Ăd hūnc cērtē rĕpsīt Tĭrўnthĭŭs āmnĕm. *St.* Sĕd pĕr ĭtĕr lōngŭm caūsă rĕpsērĕ lătēntī (turres). *L.* Æquŏre ĭn ăltō rătĭbŭs rĕpēntĭbŭs. *Pac.* (apud *Varr. L. L.* 6, 2). Pĕrquĕ fābām rĕpūnt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *G.* III, 76, de gruibus). Ŭt nĕbŭla ăc nūbēs paūlātĭm rĕplī. *Lr.* (VI, 1120). ‖ *Se glisser, s'insinuer.* Ēxsistīt săcĕr ĭgnīs... rĕpītquĕ pĕr ārtŭs. *Lr.* (VI, 660). Ŭbī quōndām cōnscĭă culpæ Lēmnĭă rĕpsērŭnt dēprēnsō vīncŭlă fūrtō. *St.* SYN. Sērpŏ, ĭnsĭnŭŏ. ‖ *Être rampant, peu élevé.* Rĕpēntēs pĕr hŭmŭm (sermones). *H.*

Rĕpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, *et sync.* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Remettre en place, replacer, mettre de nouveau.* In sōlĭdō pūtĕŭm dēmīttī, ōmnēmquĕ rĕpōnēs Rūrsŭs hŭmŭm. *V.* Ārīsquĕ rĕpōnīmŭs ignēm. *Id.* SYN. Rĕfĕrŏ, *qqf.* rēddŏ. ‖ *En partic. Remettre sur table, servir de nouveau.* Ēt vīnă rĕpōnītĕ mēnsīs. *V.* Ūllŭs sī pŭdŏr ēst, rĕpōnĕ cœnăm. *M.* (I, 37). ‖ — crūră. *Poser de nouveau le pied à terre.* Pĕrquĕ fābām rĕpūnt, ēt mōllĭă crūră rĕpōnūnt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *G.* III, 75). Ăltĭŭs ingrĕdĭtŭr, ēt mōllĭă crūră rĕpōnīt (de equo). *V.* ‖ *Calmer les flots.* Pōntŭm pătĕr ēt tŭrbātă rĕpōnīt Lĭttŏră. *V. Fl.* Quŭm sē mărĭa ăltă rĕpōnūnt. *Sil. Voy.* Pono. ‖ *Au fig. Offrir de nouveau, remettre en scène, redonner.* Fābŭlă quæ pōscī vŭlt, ēt spĕctātă rĕpōnī. *H.* Sī fŏrtĕ rĕpōnīs Āchillĕm. *Id.* Neū dictă rĕpōnĕ pătērnă. *Pers.* (6, 65). SYN. Rĕpĕtŏ. ‖ *Replacer, rétablir.* Sīc nōs ĭn scēptră rĕpōnīs? *V.* Cērtābăt pŭlsōs pĕr bēllă rĕpōnĕrĕ rēgēs. *Sil.* ‖ *Substituer.* Dīră nĕ sēdēs văcĕt, Mōnstrūm rĕpōnĕ mājŭs. *Sen.* (*Phœn.* 121). ‖ *Réparer.* Flāmmīs ămbesă rĕpōnūnt Rŏbŏră. *V.* Mōlēmquĕ rĕpōnūnt, Nōctīs ŏpŭs. *Sil.* SYN. Rĕpārŏ, rĕfĭcĭŏ. ‖ *Rendre.* Ēt quāntūm lōngīs cārpēnt ārmēntă dīēbŭs, Ēxīgŭă tāntūm gĕlĭdūs rōs nōctĕ rĕpōnĕt. *V.* Nūmmōs... Quōs cōntĭnŭō tĭbī rĕpōnām. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 38). Pācēmquĕ rĕpōnĕrĕ tĕrrīs. *Sil. Voy.* Reddo. ‖ *Répondre, riposter.* Sēmpĕr ĕgo aūdĭtŏr tāntūm? nūnquāmnĕ rĕpōnām? *J.* (1, 1). ‖ —scēlŭs. *Se venger d'un crime par un crime.* (*Sen. Thyest.* 1053.) ‖ *Déposer, quitter.* Hīc victŏr cæstŭs ārtēmquĕ rĕpōnŏ. *V.* Cālăthōs ĭnflĕctăquĕ pēnsă

rĕpōnūnt. *O.* Jām tōrtă rĕpōnānt Rōmānă. *St. Voy.* Depono. ‖ *Au fig.* Quūm mēns ōnūs rĕpōnīt. *Cat.* (31, 8). Figūrās Sūmĕrĕ quās vēllēt, rūrsūsque rĕpōnĕrĕ sūmptās. *O.* Quæque illīc sūmūnt īrās, hic āctă rĕpōnūnt. *Man.* (II, 650). Brĕvēmque fŭgām nĕcōpinō fīnĕ rĕpōnūnt. *St.* Jām vīnctæ vītēs, jām falcem ārbūstă rĕpōnūnt. *V.* ‖ *Déposer, poser, placer.* Dissŏlvĕ frigŭs, lignă sŭpĕr fŏcō Lārgĕ rĕpōnens. *H.* Lānguĭdŭs īn cŭbĭtŭm sēsē cōnvīvă rĕpōnĕt. *Id.* Ēt strātīs mēmbră rĕpōnūnt. *V.* Āllĕvăt Æsōnĭdēs, cēlsōque rĕpōnīt īn ōstrō. *V. Fl.* Nīdūm Āntĕ fŏrēs sācrās Hўpĕrĭŏnĭs ædĕ rĕpōnīt. *O.* SYN. Dēpōnō, pōnō, cōllŏcō, stātŭō, etc. ‖ *Au fig.* In te ānĭmōs, sĕd ĕt ōmnĭă nōstră rĕpōnō. *V. Fl.* ‖ *Placer dans un lieu retiré, cacher.* Ān pōtĕris sīccīs mĕă fātă rĕpōnĕre ōcellīs ? *Pp.* (I, 17, 11). Tū pīās lætīs ānĭmās rĕpōnīs Sēdĭbŭs. *H.* SYN. Rĕcōndō, cōndō, etc. *Voy.* Repostus. ‖ *Mettre en réserve, serrer.* Aŭt pārvō sălĕ cōntīnguūnt, hiĕmīquĕ rĕpōnūnt. *V.* Ingĕntēm fārrīs ācĕrvum Quūm pŏpŭlānt... tĕctōquĕ rĕpōnūnt. *Id.* SYN. Rĕcōndō, sēpōnō, sĕrvō. ‖ *Au fig.* Sēnsĭbŭs hæc īmīs, rēs ēst nōn pārvă, rĕpōnās. *V.*

Rĕpōrtō, ās, ārĕ. *Porter en arrière, ramener.* Pēdēmque ĕx hōstĕ rĕpōrtāt. *V.* Lōngē quōs sīmŭl ă dŏmō prōfectōs Dīvērsōs vārĭæ vīæ rĕpōrtānt. *Cat.* (46, 10). SYN. Rĕfĕrō, rĕdūcō. ‖ *Porter en revenant, remporter, rapporter.* Aŭt ātræ māssām pĭcis ŭrbĕ rĕpōrtāt. *V.* Spēm bŏnām cērtāmquĕ dŏmūm rĕpōrtō. *H.* SYN. Rĕfĕrō, rĕvĕhō. ‖ *Au fig.* Ēt mĕă cūm mūltīs lăcrĭmīs māndāta rĕpōrtă. *Pp.* (III, 4, 37). Aūdītāquĕ vērbă rĕpōrtāt (echo). *O.* SYN. Rĕfĕrō. ‖ *Rapporter une réponse, rapporter.* Īsque ădўtīs hæc trīstĭă vērbă rĕpōrtāt. *V.* Rĕpōrtāt Ādvĕnīssĕ vīrōs. *Id. Voy.* Nuntio. ‖ *Apporter de nouveau, rapporter.* Quālīs pĭă jūrā rĕpōrtāns Dēscendīt. *P. Petr.* (3, 82, de Mose).

Rĕpōscō, īs, pŏpōsci, pōscĕrĕ. *Redemander.* Rēgem ăd sūpplĭcĭūm præsentī mārtĕ rĕpōscūnt. *V.* Pārthōsquĕ rĕpōscĕrĕ signă. *Id.* Mēndācēm prōmīssă rĕpōscĕrĕ rēgēm. *V. Fl.* Illīc quōquĕ pāctă rĕpōscam. *St.* SYN. Rĕpĕtō. ‖ *Au fig.* Quōs illī fōrs ăd pœnās ōb nōstră rĕpōscent Effŭgĭă. *V.* Quō măgis āttēntās aūrēs ānĭmūmquĕ rĕpōscō. *Lr.* (VI, 920). Āmissāmquĕ mĕă vīrtūtēm vōcĕ rĕpōscō. *O.* SYN. Rĕpĕtō, ĕxigō, pōstŭlō. ‖ — pœnās. *Punir.* Nē pœnās Nēmĕsis rĕpōscăt ă tē. *Cat.* (50, 20). *Voy.* Punio. ‖ — vicēm. *Vouloir du retour.* Căptĕt fōrsĭtan, aŭt vicēm rĕpōscăt. *M.* (VIII, 38).

Rĕpōsĭtŭs, *et sync.* Rĕpōstŭs, ă, ŭm. *Replacé, remis, en partic. remis sur table.* Mēnsæ nōcŭĕrĕ rĕpostæ. *V.* ‖ *Placé.* Ēt cērvīcĭbŭs Hīs, hīs rĕpōsĭtum, dēgrăvĕt fēssās mānŭs Săxūm. *Sen.* (*Hip.* 1229). ‖ *Déposé.* Fĕrētrō Pāllāntă rĕpōstō Procŭbŭīt sŭpĕr. *V.* Ēădēm (cura) sĕquĭtŭr tēllūrĕ rĕpōstōs. *Id.* ‖ *Serré, gardé, au fig. caché.* Rĕpōstŭm cæcŭbum ăd fēstās dapēs. *H.* Thĕtĭdī Glaŭcōquĕ rĕpōstă (navis). *V. Fl.* Maŭĕt ăltă mēntĕ rĕpōstŭm Jūdĭcĭum Pārĭdĭs. *V.* Sævĭōr ānte ălĭōs īrās sērvārĕ rĕpōstās. *Sil. Voy.* Abditus. ‖ *Éloigné.* Tērrās tēntārĕ rĕpōstās. *V.* Pĕnĭtŭsquĕ rĕpōstas Māssўlum gēntēs. *Id. Voy.* Divisus.

† Rĕpōsīvī. *arch. pour* Reposui. Sī rĕpōsīvī rēmŭm, etc. *Pl.* (*As.* III, 1, 16). *Voy.* Deposivi, Posivi.

Rĕpōstŏr, ōris. *m. Qui rebâtit, répare.* Tēmplōrum positor, templorum sanctē rĕpōstor. *O.* (*Fast.* II, 65).

Rĕpōstŭs. *Voy.* Repositus.

Rĕpōtĭă, ōrŭm. *n. pl. Festin du lendemain des noces.* Illĕ rĕpōtĭă, nătālēs, ălĭōsvĕ dĭērŭm Albātŭs cĕlĕbrĕt. *H.* Cōnjŭgĭōquĕ dăpēs, aŭt sācră rĕpōtĭă pātrŭm. *Aus.* (*Epist.* 9, 50. *Cf. Gell.* 2, 24, et *Fest.*)

† Rĕppĕrtŏr, ōris. *m. pour* Repertor. Sē dōctŭm jactāns, quōd sī rĕppĕrtŏr ădēssĕt (*Anth.* I, p. 522).

Rĕppĕrī. *parf. de* Reperio.

† Rĕppĕrtŭs, ă, ŭm. *pour* Repertus. Ēt prĭŭs ēst rĕppĕrtum īn ĕquī cōnscendĕrĕ cōstās. *Lr.* (V, 1295).

Rĕppŭlī. *parf. de* Repello.

Rĕpræsentō, ās, ārĕ. *Offrir l'image de, reproduire le caractère.* Vīrtūtēmnĕ rĕpræsēntĕt mōrēsquĕ Cātōnis. *H.* Undĕ rĕpræsēntēs Mārtĭnum īn tĕmpŏrĕ sācrūm. *Fort.* (VIII, 14, 7). SYN. Ĕxhĭbĕō, ĕxprĭmō. ‖ *Offrir sur le champ, payer comptant, exécuter sans délai.* Rĕpræsēntāvĭt īn sē pœnām fācĭnŏris. *Ph.*

Rĕprēhendō, *et sync.* Rĕprēndō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Ressaisir, reprendre, arrêter.* Illæ quæ hĕrĕ pāllĭō Mē rĕprēhendērunt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 59). Ēlāpsūm sēmĕl Nōn ipsĕ pŏssit Jūpĭtĕr rĕprēhendĕrĕ. *Ph.* (Alii leg. *reprendere*). Rēs nĕque āb ēxōrdĭō pŏssīt rĕprēhendĕrĕ ēūntēm. *Lr.* (VI, 567). Quām pŏssīt quisquām vēstrōs rĕprēhendĕrĕ cūrsūs. *Pp.* (III, 17, 9). Ēlāpsăquĕ vērbă rĕprēndō. *O.* SYN. Rĕtrăhō, rĕvŏcō. ‖ *Retenir.* Ēxtrēmūm cūpĭūnt vīrēs rĕprēndĕrĕ vinclūm. *Lr.* (III, 597). *Voy.* Retineo. ‖ — sēnsūs. *Reprendre ses sens.* Nēc pŏrrō pŏtērunt sēnsūs rĕprēndĕrĕ sēsē. *Lr.* (IV, 499). SYN. Rĕcĭpĭō, rĕsūmō, rĕcōlligō. ‖ *Reprendre, blâmer.* Vīr bŏnŭs ēt săpĭēns vērsūs rĕprēhendĕt ĭnērtēs. *H.* Neū tŭă laūdābis stūdĭa, aŭt ălĭēnă rĕprendēs. *Id.* Ēccĕ Phărisæi ōccŭltō rĕprendĕrĕ rīsū. *Juvc.* (II, 354). SYN. Ārgŭō, cārpō, încrĕpĭtō, etc. *Voy.* Culpo.

Rĕprēhensŏr, ōris. *m. Censeur.* Dēlĭctī fīēs ĭdēm rĕprēhensŏr ēt āctŏr. *O.* SYN. Cēnsŏr, cāstīgātŏr.

Rĕprēhensŭs *et sync.* Rĕprensŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Reprehendo. Ān lŏcŭm Rĕprēhensūm, quī prætĕrītŭs nēglĭgentĭa ēst. *Ter.* (*Ad. prol.* 2). Nōn ŭt mājōrē rĕprensīs. *H.*

Rĕprēssī. *parf. de* Reprimo.

Rĕprēssŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv. Arrêté, retenu.* Vōxquĕ rĕprēssă gĕlū. *V. Fl.* Ārentēsquĕ lăcŭs fontēsquĕ rĕprēssī. *St.* ‖ † *Comme* Expressus. *Reproduit, réfléchi.* Sīc spĕcŭlō sīmĭlĕm fōrmā rĕprēssă rĕfĕrt. *Fort.* (VII, 19, 8. Gr. ἀντίτυπος. Qui verbi sensus vulgo omissus).

Rĕprĭmō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĕrĕ. *Arrêter, retenir.* Ātque ēnsēm, quēm jām dăbăt īrā, rĕprēssī. *St.* Rētrōquĕ pĕdēm cūm vōcĕ rĕprēssī. *V.* SYN. Cōntĭnĕō, cōhĭbĕō, rĕtĭnĕō, cōmpēscō, etc. *Voy.* Cohibeo. ‖ *Au fig.* Gĕmĭtūm virtūtĕ rĕprēssīt. *O.* Tāndēm rĕprĭme īrācundĭam, ātque ăd tē rĕdī. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 8). Aŭt ōccāsŭs ūbī, tēmpūsque aūdērĕ rĕprēssīt. *Enn.* (apud *Fest.* in *Occasus*). ‖ — mē, *et* Rĕprĭmŏr. *Se retenir, s'abstenir.* Vīx rĕprĭmŏr quīn tē mānĕrĕ jūbĕam. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 58). *Voy.* Abstineo. ‖ *qqf.* Rĕprĭmō. Prīmūm lētĭfĕrōs rĕprēssīt Sīrĭŭs ignēs. *Sil.*

Rĕprŏbŏ, ās, ārĕ. *Réprouver, rejeter.* Īstī, quēm quīdām rĕprŏbārunt ædĭfĭcāntēs, Nūnc ēădem lăpĭdēm. *Prosp.* (*Ing.* III, 228). Qui Christum rĕprobas, en lăpis irrigŭus. *T. Ruf. Apron.* (*Test.* 36). SYN. Ĭmprŏbŏ, rĕjĭcĭŏ. ‖ † Re-

prŏbŏ. Nōn hŏmĭnēs ōdīt, rĕprŏbăt ĭd quŏd ăgūnt. *Prosp.* (*Epig.* 25, 2).

† **Rĕprŏbŭs**, ă, ŭm. *néol.* *Mauvais, défectueux.* Dētĕgĭtŭr, rĕprŏbum ĭn sēnsūm fallēndŏ rĕvērsŭs. *Prosp.* (*Ing.* II, 23). Hīc ēst īllĕ lāpĭs rĕprŏbŭs, quēm vērtĭcĕ gēstăt Ăngŭlŭs. *Sedul.* (1, 286). Hīc ēst īllĕ sŭīs rĕprŏbŭs prĭŭs. *Orient.* (*Trin.* 45. Adde *Alcim. ad Sor.* 435).

Rĕprōmĭttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Promettre en retour ou de nouveau.* Rĕprōmittam ĭstŏc nōmĭnĕ, sōlŭtām rĕm fŭtūrăm. *Pl.* (*As.* II, 4, 48). Hŏc ĕssĕ signŭm præscīī Nōrūnt rĕprōmīssæ spĕī. *Prud.* (*Cath.* 91).

Rĕpsī. *parf. de* Repo.

Rĕptātŭs, ă, ŭm. *Sur quoi l'on a rampé.* Ēt Nēmĕēs rĕptātŭs ăgĕr. *St.* Crētăquĕ sē jăctāt tĕnĕrō rĕptātă Tōnantī. *Cl.*

Rĕptĭlĭs, ĕ. *Qui rampe.* ‖ *Subst. m. f.* *Reptile.* Fĕrās, vŏlūcrĕs, rĕptĭlĕs, nātātĭlĕs. *Prud.* (*Peri.* 2524). *Voy.* Serpens. ‖ † *Au fig.* *Qui s'insinue.* Ăddēbātquĕ bŏnŭs tūm fĕrcŭlă rĕptĭlĕ gŭstū. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 286).

Rĕptŏ, ās, ārĕ. *n.* *fréq. de* Repo. Rĕptāvīt plăcĭdō trăctū (anguis). *Cl.* Rĕptāstī pĕr scūtă, pŭĕr. *Id.* Flŭxīt ēnīm rĕptāns... Sēnsum ānĭmūmquĕ gĕrēns cœpīt dēcurrĕrĕ vīrgă. *Alc.* (V, 65). ‖ *Au fig.* Ēt tăcĭtum sĭlvās ĭntĕr rĕptārĕ sălūbrēs. *H.* Lānĭgĕræ rĕptānt pĕcŭdēs. *Lr.* (II, 318).

Rĕpŭdĭŏ, ās, ārĕ. *Rejeter.* Rĕpŭdĭŏ quŏd cōnsĭlĭūm primum ĭntēndĕrăm. *Ter.* (*And.* IV, 3, 18. Et *Pl. Trin.* II, 3, 11, *beneficium*). Sālve, ĭnquīt, frātĕr : ĭllĕ ĭndignāns rĕpŭdĭăt Ŏfficĭŭm. *Ph.* Rĕpŭdĭātŭs rĕpĕtŏr. *Ter.* (*And.* I, 5, 14). SYN. Rējĭcĭŏ, rĕspŭŏ, etc. ‖ *Répudier.* *Voy.* Repudium.

† **Rĕpŭdĭōsŭs**, ă, ŭm. *Qu'on rejette.* Ne hæc fāmă făcĭāt rĕpŭdĭōsās nŭptĭās. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 56).

Rĕpŭdĭŭm, ĭī. *n.* *Renvoi, bannissement.* Rĕpŭdĭo ējĕcta ăb Ărgĭs, jămdūdum ēxsŭlō. *Att.* (apud *Fest.*). ‖ *Renvoi d'une femme qu'on répudie, divorce.* Hæc sūnt rĕpŭdĭă ! nĕc pōtēst fiĕrī nŏcēns. *Sen.* (*H. OEt.* 432). SYN. Dīvōrtĭŭm. ‖ — rĕnūntĭō, rĕmĭttō. *Signifier le divorce.* Ĭs mĕ nūnc rĕnūntĭārĕ rĕpŭdĭŭm jŭssīt ĭbī. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 53. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 72). Ea rĕ rĕpŭdĭŭm rĕmīsīt ăvūncŭlŭs, causă mĕă. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 398).

Rĕpŭĕrāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n.* *Redevenir enfant.* Ăiūnt sōlĕre eūm rūrsŭm rĕpŭĕrāscĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 25, de sene).

Rĕpūgnāns, tis. *Luttant contre.* Cēdĕ rĕpūgnāntī. *O.* Contra ĭllĕ rĕpūgnāns. *V.*

Rĕpūgnō, ās, ārĕ. *n.* *Lutter contre, résister, et au fig.* Dēfĭcit ōbsēssŭs, sōlōquĕ pūdōrĕ rĕpūgnāt. *St.* Sēd tū, syllăbă, cōntūmāx rĕpūgnās. *M.* (IX, 12). Fĕrrĕă, crēdĕ mĭhī, nōn sūm ; sēd ămārĕ rĕpūgnō. *O.* Ētsī rĕpūgnāt prĕcĭbŭs ĭnfīxŭs tĭmōr. *Sen.* (*Med.* 294). SYN. Rēsistō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf. Combattre.* Ēt quūm dē victŭ cērtānt, prædāquĕ rĕpūgnānt. *Lr.* (V, 1080). *Voy.* Pugno. ‖ *Être opposé, contraire.* Sēnsŭs mōrēsquĕ rĕpūgnānt. *H.* SYN. Dīscrĕpō, etc.

Rĕpūllŭlō, ās. *n.* *Comme* Pullulo.

Rĕpulsă, æ. *f.* *Mauvais succès dans la recherche des honneurs, en gén. refus.* Ēssĕ mălă, exīgŭūm cēnsŭm tŭrpēmquĕ rĕpūlsām. *H.* Nūllăm patīērĕ rĕpulsām. *O.* Dŏlōrĕ rĕpūlsæ Crēscīt ămōr. *Id.* SYN. *qqf.* Fāstĭdĭă, cōntēmptŭs. SYN. Ĭnīquă, ăspĕră, ăcĕrba, dūră, mŏlēstă, grăvĭs, tristĭs.

Rĕpūlsāns, tis. *part. p. de* Repulso, *fréq. de* Repello. *Qui renvoie un son.* Ītă cōllēs cōllĭbŭs ĭpsīs Vērbă rĕpūlsāntēs ĭtĕrābānt dīctă rĕfĕrrē. *Lr.* (IV, 580. *Ib.* 911. Alia tempora verbi *Repulso* non occurrunt).

Rĕpulsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Repello. *Rejeté en arrière, renvoyé.* Raucō quŏd prōtĭnŭs ærĕ rĕpūlsŭm (telum). *V.* ‖ *Repoussé, rejeté, congédié.* Nēvĕ rĕlēntēscāt sæpĕ rĕpūlsŭs ămŏr. *O.* Fōrĭbŭs tām sæpĕ rĕpūlsŭs. *Id.* ‖ *Frappé.* Īllă tŭă tōtĭēs ærā rĕpūlsă mānŭ. *Tib.* (I, 3, 24).

Rĕpulsŭs, ūs. *m.* *Action de rejeter en arrière.* Sēd rĕsĭlĭt dūrō lōrīcæ ēxcŭssă rĕpūlsū. *Prud.* (*Psych.* 192). Pĕlăgĭquĕ rĕpūlsū Flŭctĭbŭs ēx ĭmīs ēvŏlăt ăctă rătĭs. *Fort.* (*Vit. S. M. præf.* 19). ‖ *Réverbération.* Ăssĭdŭō crēbrōquĕ rĕpūlsū Rējectæ. *Lr.* (IV, 105, effigies). ‖ *Répercussion, écho.* Ōrtŭs ădaŭgēscit scŏpŭlōrŭm sæpĕ rĕpūlsū. *Cic.* (*Div.* 1., 7, stridor). Raucōsquĕ rĕpūlsūs Ŭmbŏnŭm. *Cl. Voy.* Sonitus.

Rĕpūrgŏ, ās, ārĕ. *Nettoyer.* Dūmquĕ rĕpūrgăt hŭmūm, cōllēctăquĕ săxă rĕmittĭt (*Ov. Nuc.* 125). Fūscă rĕpūrgātō fŭgĭēbānt nŭbĭlă cœlō. *O. Voy.* Purgo. ‖ *Purifier.* Quīdquĭd'ĭn Ænēă fŭĕrāt mortālĕ, rĕpūrgāt. *O.* Plēbĕm mārĭno ĭn trānsĭtū Rĕpūrgāt ūndĭs dūlcĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1875).

Rĕpūtŏ, ās, ārĕ. *Méditer une chose, réfléchir à.* Ētĕnĭm ĭpsŭs ĕăm rĕm rēctă rĕpūtāvīt vĭă. *Ter.* (*And.* II, 6, 11). Sēd ēnĭm rĕpūtā tēcum ĭpsē fŭrōrēs. *Sil.* SYN. Mĕdĭtŏr, rĕvōlvŏ, cōgĭtŏ, etc.

Rĕquiĕrăm. *sync. pour* Requieveram. Hŏc mĭsso ĭn Sȳrĭām, rĕquiĕrānt ōmnĭbŭs aūrēs. *Cat.* (84, 7.)

Rĕquiēs, rĕquiēm, rĕquiē. *f.* *Repos.* Ĭs lŏcŭs ūrbĭs ērĭt, rĕquiēs ĕă cērtă lăbōrūm. *V.* Nēc mŏrā, nēc rĕquiēs ĭntērdātŭr ūllă flŭēndī. *Lr.* (IV, 228). Rĕquiēm spătĭūmquĕ fŭrōrī. *V.* Ēt quī rĕquiēmquĕ mŏdūmquĕ Vōcĕ dăbăt rēmĭs. *O.* Et sĭbĭ dūm rĕquiēm (quærit). *H.* Tēntārĕtquĕ fĕrōs rĕquiē lēnīrĕ labōrēs. *O.* Quŏd cārĕt ăltĕrnă rĕquiē, dūrăbĭlĕ nōn ēst. *Id. Voy.* Quies. ‖ † Rĕquiē. *gén.* Sēd rĕquiē stŭdĭīquĕ vĭcēs rătă tēmpŏra sērvānt. *Aus.* (*Idyl.* 4, 4. Sic *Sall.* apud *Prisc.* 7, 781). ‖ † Rĕquiētĭs, etc. *arch.* Tū tămĕn ānxĭfĕrās cūrās rĕquiētĕ rĕlāxās. *Cic.* (*de Cons. Div.* 1, 13. *Id.* apud *Char.* 1, 52, *requietem*). Pācĕ sŏpōrātūm, plăcĭdă rĕquiētĕ sŭpĕrbŭm. *Tert.* (*Nin.* 57).

Rĕquiēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n.* *Se reposer.* Ēt, sī quĭd cēssārĕ pōtēs, rĕquiēscĕ sŭb umbrā. *V.* Ēt rĕquiēvīt hŭmō. *O.* Sŭb quā dēcŭbŭit rĕquiēscēns, dīlīgăt ŭmbrăm Taūrŭs. *Maxim.* (2, 45). *Voy.* Quiesco. ‖ *Reposer dans un lit.* Hīc tămĕn āngustō pōtĕrās rĕquiēscĕrĕ lēctō. *Pp.* (I, 8, 33). *Voy.* Cubo, Dormio. ‖ *Reposer dans la tombe.* Fābrĭcĭō jūnctus fĭdō rĕquiēscĭt Āquīnūs. *M.* (I, 94). Tūtă rĕquiēscĭte ĭn ūrnă. *O. Voy.* Sepelior. ‖ *Au fig.* Mūtātĭs rĕquiēscūnt fētĭbŭs ārvă. *V.* Ēt Phlēgēthōntēæ rĕquiērūnt mūrmŭră rīpæ. *Cl.* SYN. Quiēscŏ, cēssŏ, etc. ‖ *Se reposer sur, s'appuyer.* Cūm tōt sīdĕrĭbŭs cœlūm rĕquiēvīt ĭn ĭllō. *O.* SYN. Ĭnnĭtŏr, ĭncumbŏ. ‖ *qqf. act. Faire reposer.* Ēt mūtātă sŭōs rĕquiērūnt flūmĭnă cūrsūs. *V.* (*E.* 8, 4). Sōl quŏquĕ pērpĕtŭōs mĕmĭnīt rĕquiēscĕrĕ cūrsūs. *Calvus* (apud *Serv.* ad *Virg.* l. cit. Sic et *Auct. Ciris*, 232). Quāmvīs ĭllĕ suăm lāssŭs rĕquiēscăt ăvēnăm. *Pp.* (II, 25, 75). *Voy.* Requietus.

Rĕquiēssēm. *sync. pour* Requievissem. (*Cat.* 64, 176.)

Rēquiētŭs, ă, ŭm. *Qu'on a fait reposer.* Dā rēquiēm : rēquiētŭs ăgēr bĕnĕ crēdĭtă rĕddĭt. *O.* (*A. Am.* II, 351).

† Rēquīrĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Quĭd tu ōtĭōsŭs rēs nŏvās rēquīrĭtās? *Pl.* (*Most.* IV, 3, 11).

Rēquīrō, ĭs, sīvī, sītŭm, rĕrĕ. *Chercher longtemps, avec soin.* Proĭn tū, quŭm quærăm, nĕ rēquīrām tĕ, vĭdĕ. *Afr.* (apud *Non.* 5, 46). Ŭbī tē rēquīrām, quŭm dīēs ādvĕnĕrĭt? *Ph.* Quă tē rēgĭŏnĕ rēquīrām? *V.* Pōrtūsquĕ rēquīrĕ vēlĭnōs. *Id.* Jŭvĕnēmquĕ ŏcŭlīsquĕ ānīmōquĕ rēquīrīt. *O.* SYN. Invēstĭgō, scrūtŏr, etc. *Voy.* Quæro. ‖ *Au fig. Chercher dans son esprit, rechercher.* Ōbstŭpŭī, dŭbĭtōquĕ dĭū, caūsāmquĕ rēquīrō. *O.* Mĕmŏrī quōs mĕntĕ rēquīrīs. Ēt sēcŭm, cŭr sīt bĭs răptă, rēquīrīt. *Id.* ‖ *Regretter.* Āmīssōs lōngō sŏcĭos sērmōnĕ rēquīrūnt. *V. Voy.* Desidero. ‖ *Demander, vouloir, exiger.* Ăd mārĕ quŭm vēnī, gĕnĕrōsum ēt lēnĕ rēquīrō (vīnum). *H.* Sī quĭd Rōmă lĕgīt, rēquīrīt hōspĕs. *M.* (XI, 25). SYN. Pōscō, pōstŭlō, vŏlō. ‖ *S'informer, demander.* Caūsāsquĕ rēquīrīt Insĭcŭs. *V.* Pāndĕ rēquīrēntī nōmĭnă tĕrræquĕ tŭŭmquĕ. *O.* Nĕc; quŏ sīt nātă, rēquīrĕ, Cōnsŭlĕ. *Id. Voy.* Interrogo.

Rēs, rēī. *f. Chose, être, objet de la nature.* Ēt mihĭ rēs, nōn mĕ rēbŭs sŭbmittĕrĕ cōnŏr. *H.* Rērŭm cōncordĭă dīscōrs. *Id.* Fēlix quī rērŭm pŏtŭīt cognōscĕrĕ caūsās! *V.* ‖ *Au fig. Chose, quelque chose.* Năm rīsu inĕptō rēs inĕptĭŏr nūlla ēst. *Cat.* (39, 16). Rēgĭă, crēdĕ mihĭ, rēs ēst succūrrĕrĕ lāpsĭs. *O.* SYN. Ălĭquĭd. ‖ *Chose, action.* Măximă rēs ēffectă, vĭrī. *V.* Rēmquĕ ōrdĭnĕ pāngō. *Id.* Aūt ăgĭtŭr rēs ĭn scēnĭs, aūt ăctă rĕfĕrtŭr. *H.* Nēscĭānt quāntæ rēī Fīānt mĭnistrī. *Sen.* (*Thyest.* 332). SYN. Făctŭm. ‖ *Affaire.* Seū quōd rēs ōmnēs tĭmĭdē gĕrĭdēquĕ mĭnīstrat. *H.* SYN. Nĕgōtĭŭm. ‖ *En partic. Affaires publiques.* Mŏx ŭbī pūblĭcās Rēs ordĭnārĭs. *H.* Nēgōtĭōsĭs rēbŭs ŭrbĭs hærēntī. *M.* (X, 30): ‖ *Affaires judiciaires.* Turbīdă prōlātis tăcŭērūnt jūrgĭă rēbŭs (*Ad Pis.* 74. Et *Pl. Capt.* I, 1, 10). Măgnă mĭnōrvē fōrō sī rēs cērtābĭtŭr ōlĭm. *H.* ‖ *Intérêt, cause.* Nĕ lātrēm prō rē dōmĭnī. *Ph.* Tūă rēs ăgĭtŭr. *H.* SYN. Caūsă, *qqf.* cōmmŏdŭm. ‖ In rēm ēst. *Il est avantageux.* Quæ măxŭmæ in rēm vōstrăm cōmmūnēm sīēnt. *Pl.* (*Amp. prol.* 10). ‖ Ē rē. *Même sens.* Nōn hērcle ēx rē ĭstī mē ĭnstīgāstī, Dēmĭphō. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 76. Et *Pl. Ps.* I, 3, 102). ‖ Ăb rē. *Contrairement à l'intérêt.* Ăb rē cōnsŭlĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 11. Adde *Ter. Ad.* V, 3, 44). ‖ Rēm bĕnĕ gĕrō. *Réussir.* Vălētō, bĕnĕ rēm gĕrĭtō, vĭncĭtō (*Prol. Cas. Pl.* 87). *Voy.* Gestus. ‖ *Avoir, patrimoine, biens.* Rēs ŭbī măgnă nĭtĕt, dŏmĭnō senĕ. *H.* Nĕ pătrĭăm rēm Pĕrdĕrĕ quīs vēlĭt. Ēt gĕnŭs, ēt vīrtŭs, nĭsī cūm rē, vĭlĭŏr ălga ēst. *Id.* Aūt cōnsōlāndo, aūt cōnsĭlĭo, aūt rē jŭvĕrō. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 54). *Voy.* Divitiæ. ‖ — pārvă, tĕnŭĭs, etc. *Pauvreté, misere.* Sordĭdŭs ĭn pārvĭs ōtĭă rēbŭs ăgĭt. *M.* (I, 56). Bŏnĭs tuis rēbŭs meās rēs ĭrrĭdēs malās. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 45). Haūd făcĭle ēmĕrgunt, quōrŭm vīrtūtĭbŭs ōbstāt Rēs ăngŭstă dŏmī. *J.* (3, 164). In tenŭī rē. *H.* Contēmptæ dŏmĭnŭs splēndĭdĭor rēī. *Id. Voy.* Pauperies. ‖ — sēcundæ, etc. *Prospérité.* Quēm rēs plūs nimŭ dēlectāvērĕ sēcundæ. *H. Voy.* Felicitas. ‖ Rēs tŭās ŭbī habē. *Reprendre ses biens, quand on divorce.* Tuās rēs ŭbī habē. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 32). Dēsĕrĭs, ălquĕ jŭbēs rēs sĭbī habērĕ suās. *M.* (X, 41). ‖ — ădvĕrsæ, lāpsæ, ăfflictæ, etc. *Adversité.* Ădvĕrsĭs mĕlĭŭs cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *V. Voy.* Infortunium. ‖ — mălă. *Malheur, punition, mauvais parti* (*dans les comiques*). Ille hŏmo ă mĕ sĭbī mălăm rem ārcēssĭt jūmēntō sŭō. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 171). Ăbī in mălăm rĕm măxŭmăm. *Id.* (*Epid.* I, 1, 72). *Voy.* Crux. ‖ Prō rē. *Suivant ses facultés.* Quīsquĕ sŭŭm prō rē cōnsōrtēm mœstŭs hŭmābăt. *Lr.* (VI, 1279). ‖ *Puissance, empire.* Hīc rēm Rōmānām, măgnō tŭrbāntĕ tŭmŭltū, Sīstĕt ĕquēs. *V.* Rēs Æsăæ Prĭămīque ēvĕrtĕrĕ gēntĕm. *Id.* Rōmānīs dĕcĕāt sŭccūrrĕrĕ rēbŭs. *L.* Cūstōdĕ rērŭm Cæsărĕ. *H.* SYN. Ĭmpĕrĭŭm, ŏpēs, rēgnŭm. ‖ *qqf au pl. Le monde.* Ĭnquĕ căpŭt rērŭm, Rōmānam ĭntrāvērăt ŭrbĕm. *O.* Sēd dŏmĭnām rērŭm... Ēfficĭēt. Rērŭm dŏmĭnōs (deos). *Id. Voy.* Orbis. ‖ *Fortune. sort.* Rēs Ăgămēmnŏnĭās vĭctrĭcĭăquæ ārmă sĕcūtŭs. *V.* Mĕărŭm Dūlcĕ dĕcŭs cōlŭmēnquĕ rērŭm. *H.* SYN. Fōrtŭnă. ‖ — gēstæ, *et absolt. Exploits.* Quīs sĭbĭ rēs gēstās Aūgŭstī dīcĕrĕ sūmĭt? *H.* Rēsquĕ dŏmī gēstæ, prōpĕrātăquĕ glōrĭă rērŭm. *O.* SYN. Gēstă (orum). ‖ *Art, science.* Rēs bēllĭcă. *H.* SYN. Ărs. ‖ *Sujet d'un ouvrage.* Cui lēctă pŏtēntĕr ĕrīt rēs. *H.* Ăngŭstīs hūnc ăddĕrĕ rēbŭs hŏnōrĕm. *V.* SYN. Ărgūmēntŭm. ‖ *Ce qu'on se propose, la question.* Mīttĕ ĭstă, ălquæ ăd rēm rĕdī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 31). Prō rē paūcă lŏquār. *V.* ‖ *Effet, réalité, fait.* Aūt sĭnĕ rē nōmĕn dĕŭs ēst. *O.* Ōmĭnă rē cārēānt. Ēxĭtŭs illăm Rēsquĕ prŏbāt. *Id.* Sī nōn ĭpsă rē lĭbī ĭstūc dōlĕt. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 15). SYN. Făctŭm, ēffectŭs. *Voy.* Reipsa, Revera. ‖ *Choses, idées.* Vērsūs ĭnōpĕs rērŭm. *H.* ‖ — mănĭfēstă *ou* mănĭfēstæ. *L'évidence.* Ăd pœnĭtēndŭm rēbŭs mănĭfēstĭs ăgī. *Ph.* (Adde *Lucr.* I, 805, 892, et passim). ‖ *Cause, motif.* Ēt hæc ŏb ēăm rēm nōx ēst făctă lōngiŏr. *Pl.* (*Amp. prol.* 113). Ălquæ hăc rē nĕquĕūnt ēx ōmnĭbŭs ōmnĭă gīgnī. *Lr.* (I, 172). Hăc rē vīdērĕ nōstră mălă nōn pōssūmŭs. *Ph.* SYN. Caūsă, rătĭō. ‖ *Expérience.* Quīn rēs, ætās, ūsŭs sēmpĕr ălĭquĭd ăpportĕt nŏvī. *Ter.* (*Adel.* V, 4, 2). ‖ Rēm hăbĕō cūm. *Avoir affaire avec.* Quōcūm tum ūnō rēm hăbēbam hōspĭtĕ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 39). ‖ Hānc rēm ăgĕ, ăgĭtĕ. *Faites attention.* (*Pl. Cure.* V, 2, 36.) ‖ Rēs nātă. *Voy.* Natus. ‖ † Rēs. *ancien gén.* Aūt ălĭæ, cŭjŭs dēsīdĕrĭum insīdĕāt, rēs. *Lr.* (III, 933. Alii leg. *re*). ‖ † Rēīī, *Voy. ce mot.*

Rēsævĭō, īs, īrĕ. *n. Redevenir furieux.* Quæquĕ quiēscēbāt, nĕ mōtă rēsævīāt īrā. *O.*

Rēsălūtō, ās, ārĕ. *Rendre le salut.* Pēdĕtēntim hūnc rēsălūtĕm. *Lucil.* (apud *Char.* 2, 190). Sēcūrus nūnquām rēsălūtās, dēspĭcīs ōmnēs. *M.* (IV, 84. *Id.* V, 57; *Aus. Epist.* 6, 1,). PHR. Sălūtāntēs dĕin ĭnvĭcēm. *Ph.*

? Rēsānēscō, ĭs, nŭī, ĕscĕrĕ. *Redevenir sain.* Ănĭmīquĕ rēsānŭīt ērrŏr. *O.* (*Am.* II, 9, 72. Alii leg. *revanuit, relanguit, elanguit*).

Rēsarcĭō, īs, īrĕ. *Reparer.* Dīscĭdĭt vēstēm : rēsarcīētŭr. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 40). *Voy.* Sarcio.

Rēscindō, ĭs, scĭdī, scissŭm, scindĕrĕ. *Séparer, déchirer, ouvrir.* Sīt sătĭs ē membrīs tĕnŭēm rēscindĕrĕ vēstēm. *Tib.* (1, 11, 61). Fĕrrō rēscindĕrĕ sŭmmŭm Ĭlcĭī̆s ōs. *V.* Tēlĭquĕ lātēbrās Rēscindēnt pēnĭtŭs. *Id.* SYN. Scīndō, ăbscindō, ăpĕrĭō. ‖ — vīās. *Ouvrir violemment des chemins.* Vīās rēscindērĕ nōstrīs Sēnsĭbŭs. *Lr.* (II, 406. Alii, *restringere*. Adde *Sen. Phæn.* 226). ‖ *Au fig.* Ērgō, quĭcunque ēs, rēscindērĕ vŭlnĕrā nōlī. *O.* (Alii *restringere*). Ōbdŭctōs ānnīs rēscindĕrĕ lūctŭs. *Id.* Ăn mălĕ sārtă Grātĭă nēquĭdquăm cōllt, ēt

rēscindĭtŭr. *H.* ‖ *Détruire.* Ēt cōnjūrātōs cœlum rēscindĕrĕ frātrēs. *V.* SYN. Dīrŭō, dēstrŭō, ēvĕrtō. ‖ *Abolir, supprimer, casser.* Nām nēc rēscindĕrĕ māgni Jŭssă Jŏvis pŏtĕrās. *O.* Rēscindĕrĕ nūnquăm Dīs lĭcĕt āctă dĕūm. *Id.* SYN. Frāngō, ēvĕrtō, rūmpō, ăbōlĕō, etc.

Rēscīō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *et* Rēscīscō, ĭs, ĕrĕ. *Apprendre, être informé.* Fūrtŭm cōnjŭx mĕă nēscĭĕt, ĭnquit; Aŭt sī rēscīĕrĭt, etc. *O.* Sīmŭl ătquĕ Cārmĭnă rēscīĕrīs nōs fingĕrĕ. *H.* Quum īllŭm rēscīscĕs crīmĭnātōrĕm tŭŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 28). Si... fīlĭŭm rēscīvĕrō Ārgēntum ămōris caŭsā sūmpsĕ mūtŭŭm. *Næv.* (apud *Gell.* 2, 19, qui de verbo diligentius agit). SYN. Scīō, cōgnōscō, audĭō.

Rēscissŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Rescindo. *Déchiré, séparé.* Făc mĕă rēscissō pĕctŏrĕ nūdă sĭnŭ. *Pp.* (III, 6, 8). Rēscissoquĕ nōcēnt suspīrĭă dūrā pălātō. *L.* Rēscissō dicēs cōmpōnĕrĕ nōmĭnĕ vērsŭm. *Aus.* (*Epist.* 5, 57). SYN. Scissŭs, etc. *Voy.* Lacer.

Rēscrĭbō, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Récrire, répondre à une lettre.* Nĭl mĭhĭ rēscrĭbās ăttămĕn, ĭpsĕ vĕnī. *O.* Tū quŏtŭs ēssĕ vĕlīs, rēscrĭbĕ. *H.* (Et *Juv.* 6, 141). PHR. Quāndŏ dăbĭt grātās lĭttĕrăs nōstră vīcēs? *Cl.* ‖ *Rendre de l'argent.* Dictāntĭs quōd tū nūnquăm rēscrībĕrĕ pōssīs. *H.* Ārgēntŭm rūrsŭm jŭbĕ rēscrībī, Phōrmĭō. *Ter.* (*Ph.* IV, 8, 29). Ērgo aŭt prædictōs jām nūnc rēscrĭbĕ dārīōs. *Aus.* (*Epist.* 5, 25. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VII, 422).

Rēsculpō, ĭs, ĕrĕ. *Graver de nouveau.* Hæc ăd fĭgūrām prænōtāta ēst lĭnĕă, Quām nōstră rĕctō vītă rēsculpăt pĕdĕ. *Prud.* (*Psych. præf.* 50).

Rēsĕcō, ās, ĕcŭī, ĕctŭm, ĕcārĕ. *Couper.* Sērvātōquĕ dĭū rēsĕcăt dē tĕrgŏrĕ pārtĕm. *O. Voy.* Seco. ‖ *En partic. Tondre.* Sēd sōlĭtŭs fĕrrō lōngōs rēsĕcārĕ capillōs. *O.* Sīt cŏmă, sīt dŏctă bărbă rēsĕctă mănū. *Id. Voy.* Tondeo. ‖ *Moissonner.* Jām sĕgĕs ēst... rēsĕcāndăquĕ fălcĕ. *O. Voy.* Meto. ‖ *Couper le cou.* Cōllă rēsĕcārī plăcĕt. *Sen.* (*Ag.* 974). *Voy.* Decollo. ‖ *Au fig. Couper, retrancher.* Quædām cūm prīmă rēsĕcĕntŭr crīmĭnă bărbă. *J.* (8, 166). Spēm lōngām rēsĕcĕs *H.* SYN. Excīdō, tollō, ĕtc.

Rēsĕcrō, ās, ārĕ. *Prier de nouveau.* Nūnc tĕ ōbsĕcrō Rēsĕcrōquĕ, mātĕr, quōd dūdum ōbsĕcrāvĕrām. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 4. *Id. Pers.* I, 1, 49).

Rēsĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Reseco. Prīmĭtĭās Cĕrĕrī fārrā rēsĕctă dăbānt. *O.* Quīn mātrĕ rēsĕctŭm Ādjŭngĕt călămīs. *Man.* (V, 241). *Voy.* Desectus.

Rēsĕcŭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Resequor.

Rēsēdī. *parf. mixte de* Resideo *et* Resido.

Rēsēmĭnō, ās, ārĕ. *Semer de nouveau, reproduire.* Ūna ēst quæ rĕpārĕt, sēque ipsă rēsēmĭnĕt, ălēs. *O.*

Rēsĕquŏr, ĕrĭs, ĕcūtŭs sŭm, ĕquī. *d. Répondre immédiatement.* Sē quærī gaudĕns, sīc ēst rēsĕcūtă rōgantēm. *O.* (*Id. Met.* XII, 749). Tūnc sīc Ænēān dūlcī rēsĕcūtŭs ămōrĕ. *Sil.* Sōlātŭr nōstrās Echō rēsĕcūtă quĕrēlās. *Aus.* (*Epist.* 25, 68). *Voy.* Prosequor.

Rēsĕrātŭs, ă, ŭm. *Ouvert.* Pătĕnt rēsĕrātō cārcĕrĕ pōstēs. *O.* Rēsĕrātō pĕctŏrĕ. *Id. Voy.* Apertus. ‖ *Au fig.* Ēmĭcŭīt rēsĕrātă dĭēs. *V. Fl.*

Rēsĕrō, ās, ārĕ. *Ouvrir.* Ūrbem ălĭī rēsĕrārĕ jŭbēnt, ĕt pāndĕrĕ pōrtās. *V.* Pōrtās rēsĕrāvīmŭs hōsti. *O. Voy.* Aperio. ‖ *Ouvrir, séparer, découvrir.* Tĕrrā dĕhīscēns ĭnfĕrnās rēsĕrĕt sēdēs. *V.* ‖ *Ouvrir par une blessure.* Nūnc rĕlūctāntēs pārāt Rēsĕrārĕ faucēs. *Sen.* (*Ag* 718. *Id. Oct.* 367). SYN. Āpĕrĭō, rēsōlvō, etc. *Voy.* Confodio. ‖ *Au fig. Ouvrir, commencer.* Ērgo ŭbĭ, Jānĕ bĭcĕps, lōngūm rēsĕrāvĕrīs ānnūm. *O. Voy.* Incipio. ‖ *Montrer, produire.* Hŏmĭnī rēsĕrāntŭr prædmĭă Christī. *Fort.* (*V. S. M.* II, 215). SYN. Ōstēndō, promō, etc. ‖ *Découvrir, dévoiler.* Aŭgŭstæ rēsĕrābo ōrăcŭlă mēntis. *O.* Hōspĭtĭbŭs rēsĕrāns sēcrētă. *V. Fl.* Rēsĕrāndæ fraŭdis. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 358). *Voy.* Detego.

Rēsĕrvō, ās, ārĕ. *Réserver, conserver.* Cōncēdĭt nātūră, rēsĕrvāns sēmĭnă rĕbŭs. *Lr.* (I, 607). Incōlŭmĕm Pāllāntă mĭhĭ sī fātă rēsĕrvānt. *V.* Aŭt quæ mĕ ād mājōră rēsĕrvō? *Id.* Īllī fūnēstă rēsĕrvă Sŭppliclă. *St.* Ēt sīlvām dōmĭnī fōcīs rēsĕrvēs. *M.* (VIII, 40). SYN. Sērvō, rĕpōnō, rĕcōndō, sēpōnō, dēstĭnō. PHR. Lĕtō pœnæquĕ rĕlictŭs. *O. Voy.* Servo.

Rēsēs, ĭdis. *m. f. n. Oisif, inactif.* Insŭlă quæ rēsĭdēs flŭctŭs mĭtēscĕrĕ cōgit. *Cl.* Jămpridĕm rēsĭdēs ănĭmōs dēsuētăquĕ cōrdă. *V.* Quīn ēttăm rēsĭdēs ēt sēquentēs ōtĭŭm. *Ph.* Sōlvĕre ĭn hōc tāndĕm rēsĭdēs dŭx lĭttŏrĕ cūrās. *V. Fl.* SYN. Dēsēs, segnis, pĭgĕr, etc. *Voy.* Otiosus, Piger.

Rēsĭbĭlō, ās, ārĕ. *n. Répondre par des sifflemens.* Mŏx cōntrā tōnĭtrŭs rēsĭbĭlāntĕ Aŭdēbāt sūpĕrōs cĭērĕ plāntă. *Sid.* (*Pan.* 1948, de anguinis gigantum pedibus).

Rēsīdēns. *part. mixte de* Resideo *et* Resido.

Rēsīdĕō, ēs, sēdī, sĭdērĕ. *n. S'asseoir.* Ūtquĕ pĭgĕr pāndī tērgō rēsīdēbăt āsēllī. *O.* Sōlĭŏquæ ăltē sūbnīxă rēsēdīt. *V. Voy.* Sedeo, Resido. ‖ *Être placé, résider.* Rūpĕ fĕrvēntīs rēsīdēns ĭn Ætnæ. *Sen.* (*Thyest.* 583, Cyclops). Ēt rēsīdēns cēlsā Lătīālīs Jūpĭtĕr Ālbā. *L.* Cēlsā rēsīdēns ārbŏrĕ (corvus). *Ph.* ‖ *Rester, demeurer.* Nām sīnĕ mēntĕ ănĭmōquĕ nĕquīt rēsīdērĕ pĕr ārtūs. *Lr.* (III, 399). Nēvĕ pŭtēs ētĕrnā pœnēs rēsīdērĕ pŏtēssĕ Cōrpŏră. *Id.* (II, 1010). SYN. Mănĕō, rĕmănĕō, etc. ‖ † *aet.* Ītă vēntĕr gŭttŭrquĕ rēsīdēnt ēsŭrĭālēs fĕrĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 8).

? Rēsīdĭă, æ. *f. Oisiveté, paresse.* (Quidam leg. apud *Pl. Merc. prol.* 29. Alĭī, *desidia.*)

Rēsīdō, ĭs, ēdī, īdērĕ. *n. S'arrêter, se fixer.* Cōngrēssī jūngūnt dēxtrās, mĕdĭīsquĕ rēsīdūnt Ædĭbŭs. *V.* Sīcŭlīsnĕ rēsīdĕrĕt ōris. *Id.* Sceptrĭgĕrō cūm rēgĕ, pārī sŭb hōnōrĕ rēsīdunt. *Sil.* Jămjām rēsīdūnt crūrĭbŭs āspĕræ Pēlĭēs. *H.* SYN. Sīdō, mănĕō, rĕmănĕō, hærĕō, etc. *Voy.* Resideo. ‖ *S'arrêter après avoir reculé, retomber.* Quā vī mārĭa ăltă tūmēscānt Ōbjĭcĭbŭs rūptīs, rūrsŭsquĕ ĭn sē ĭpsă rēsīdānt. *V.* Rētrōquĕ rēsīdunt ĭn pārtĕm quæ pēstĕ cārĕt. *Id.* SYN. Rĕcēdō, rĕrīdō, rĕlābŏr. ‖ *Au fig.* Sēx mĭhĭ sūrgāt ōpŭs nūmĕrīs, ĭn quīnquĕ rēsīdăt. *O.* ‖ *Se calmer.* Tūmŭla ēx īrā tūm cōrdă rēsīdūnt. *V.* Ōmnĭsquĕ rĕpēntĕ rēsēdīt Flātŭs. *Id.* Pŭlsūsquĕ rēsēdĕrāt ārdŏr. *O.* Bĕllŭm rēsēdīt. *H.* Īrāmquĕ flāmmīs jām rēsīdēntem ĭncĭtās. *Sen.* (*Ag.* 261). SYN. Quīēscō, cădō, plăcŏr, pōnō. ‖ *qqf. S'appuyer sur.* Tē, lăpĭs, ŏbtēstŏr, lĕvĭtĕr sūpĕr ōssă rēsīdās. *Inscr.* (apud *Gori*, I, p. 149).

Rēsīdŭŭs, ă, ŭm. *Qui reste, restant.* Hăbĕre ŭt pōssīt ălĭquĭd ŏpĕrīs rēsīdŭī. *Ph.* Sūrgit rēsīdŭŭs prīstĭnæ mēntīs pŭdŏr. *Sen.* (*Ag.* 288). Ī dăbĭt pārtĕm rēsīdŭăm, quām mĭnĭstrānt cōnsŏnæ. *T. Maur.* (*Syll.* 293). SYN. Rĕlīquŭs, sŭpērstĕs ‖ † *Comme* Reses. (*Att.* apud *Fest.* in *Reses.*)

Rēsignō, ās, ārĕ. *Ouvrir une lettre, décacheter.* Ăddūcit fĕbrĕs, ĕt tēstāmēntă rēsignăt. *H.* Ēas rēsignātās sĭbĭ Inspĕctāsquæ ēssĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 3,

65, epistolas). ‖ *En gén. Ouvrir.* Dāt sōmnōs, ădĭmitque, ēt lūmĭnă mōrtĕ rēsignăt. *V.* (*Æ.* IV, 244, de Mercurio. Qui locus interpretes mire vexavit, in fraudem rapiente *Servio*, qui vertit *claudere*. Equidem nullus dubito quin sensus sit : Et aperit oculos *a* vel *in* morte. Quod mihi non tam ex ipso vocabulo liquet, quam Virgiliano more, idem mutatis verbis protinus iterandi. Vide locum persimilem, in *Æ.* I, 228 : Seu vivere credant, Sive extrema pati, *nec jam exaudire vocatos*. Adde *G.* I, 87 *sq.*). ‖ *Au fig. Découvrir, dévoiler.* Vērbă dūcĭs Dăcī chărtīs mandātă rēsignās. *M.* (IX, 36). Nūnc, ălĭt, ō vātēs, vĕnīēntĭă fātă rēsignā. *O.* Tōtūmque hōc vērbă rēsignēnt Quōd lătĕt ārcānă nōn ēnārrābĭlĕ fĭbrā. *Pers.* (5, 28). SYN. Apĕrĭō, pāndō, etc. *Voy.* Detego. ‖ *Briser.* Irrūmpit mōlĕ rūĭnæ Aūsōnĭūs glōbŭs, ēt pĕrjūrĭă Grāĭă rēsignăt. *Sil.* (XVII, 425). In lūcĕm rĕvŏcāsse ānīmās, Cōcȳtĭă lētī Jūrā rēsignāssĕ. *Prud.* (*Sym.* 180). SYN. Sōlvō, rūmpō, frangō. ‖ *Déchirer un contrat.* Ī, pāctă rēsignā Pĕr cūnctōs jūrātă dĕōs. *Sil.* (IV, 788). ‖ *Rendre.* Hāc ĕgŏ sī cōmpĕllŏr ĭmāgĭnĕ, cūnctă rēsignō. *H.* Rēsignō quæ dĕdĭt. *Id. Voy.* Reddo. ‖ ? *Fermer. Voy. ci-dessus.*

Rēsĭlĭō, īs, lī *ou* ŭī, īrĕ. *n. Sauter en arrière, reculer, rebondir, rejaillir.* In gĕlĭdōs rēsĭlīrĕ lăcūs (ranæ). *O.* Nōn sĕcūs hæc rēsĭlīt quām tēcti ā cūlmĭnĕ grandō. *Id.* Ēt sāxūm rēsĭlīt. *Sen.* (*H. OEt.* 154). Āc rēsĭlīre ăb rēbŭs. *Lr.* (IV, 324, simulacra). SYN. Rēsultō, rējĭcĭŏr, rĕpellō, rĕflĕctŏr, rĕfŭgĭō, rĕcŭrrō, rĕcēdō. PPH. Rĕtrō sălĭō, fĕrŏr, *qqf.* ēxcŭtĭŏr. ‖ *S'éloigner, fuir loin de, et au fig.* Ăd sūă quēmquĕ Pābŭlă dūcĭt, ēt ā tĕtrō rēsĭlīrĕ vĕnēnō Cogĭt. *Lr.* (IV, 688). Jām rēsĭlīrĕ vĭă prŏpĕrātĭs ĭnĭquā. *P. Nol.* (7, 28). Sī rēsĭlĭt, mĭsĕrō dēgĭt ĭn ēxsĭlĭō. *Prosp.* (*Epig.* 62, 4, scil. a deo deflectit). Ūt rēsĭlīrĕt āmŏr. *Fort.* (VII, 12, 66). SYN. Rĕcēdō, ăbĕō, fŭgĭō, etc. ‖ *Se retirer sur soi-même, se réduire.* In spătĭūm rēsĭlīrĕ mānŭs brĕvĕ. *O.* SYN. Cōntrāhŏr.

Rēsĭmŭs, ă, ŭm. *Camus.* Nārēs ă frōntĕ rēsīmās (de simiis). *O. Voy.* Simus.

Rēsĭnă, æ. *f. Résine.* Rēsĭnām mĭscēs ēt săxīs hōrdĕă frāctă. *Ser. Sam.* (*vs.* 715). Nōn pŏtĕs īlĭcĭs Rēsĭnă, Vĕnētō sĕd rēsĕcārĕ lūtō. *M.* (III, 74). EP. Pinguis, liquidă.

Rēsĭnātŭs, ă, ŭm. *Enduit de résine.* Dēspĭcĭās mĕrĭtō, quĭd rēsĭnātă jŭvēntŭs, etc. *J.* (8, 114, scil. volsellæ causa). ‖ *Mélangé de résine.* Rēsĭnātă bĭbĭs; vīnă Fălērnă nĕgās. *M.* (III, 77).

Rēsĭpĭō, īs, ĕrĕ. *n. Avoir une certaine saveur. Voy. le suiv.*

Rēsĭpĭscō, ĭs, sĭpŭī, *et* sĭpĭī, *synér.* sĭpī (*de* Resipio), sĭpiscĕrĕ. *n. Se remettre d'une fatigue, revenir à soi, reprendre son bon sens.* Nūnc dēmūm vāstō fĕssī rēsĭpiscĭmŭs æstū. *Pp.* (III, 22, 17). Æquidēm nūnc rēsĭpŭī, pōstquām pĕctŭ' st lætĭtĭa ōnustŭm. *Afr.* (apud *Prisc.* 10, 879). Nūnc mĕ fortūnātissŭmŭm Factŭm pŭto ēssĕ, gnātĕ, quūm tē intēlligŏ Rēsĭpiscĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 1). Insānŭm jŭvēnĕm pōstquām rēsĭpīssĕ vīdēbant. *Juvc.* (II, 72). PPH. Ăd mē rĕdĕō. *Voy.* Redeo.

Rēsistō, ĭs, rĕstĭtī, rēsistĕrĕ. *n. S'arrêter, ne pas avancer.* Rēstĭtīt ăd nostrās fĕssă labōrĕ fŏrēs. *O.* Rēstĭtīt illĕ gradŭ. *V. Fl.* Ăd fontēm cērvŭs quŭm bĭbĭssĕt, rēstĭtīt. *Ph.* Ālūmnă, cĕlĕrĕm quŏ rapis tēctis pĕdĕm? Rēsistĕ. *Sen.* (*Med.* 380). Hōspĕs, rēsistĕ, ēt sŏphĭām Dossēnnī lĕgĕ. *Inscr.* (apud *Sen. Epist.* 89). SYN. Sīstŏ, cōnsistŏ, stŏ, quĭēscŏ, mŏrŏr. ‖ *Au fig.* Īncĭpĭt effārī, mĕdĭāque īn vōcĕ rēsistīt. *V.* Vērbă rēsistūnt. *O.* ‖ *Résister, lutter contre.* Pōrtārŭm vĭgĭlēs, ēt cæcō mārtĕ rēsistūnt. *V.* SYN. Ōbsistŏ, rĕnītŏr, ōbnītŏr, ădvĕrsŏr, rĕpūgnŏ, ōblūctŏr, rĕlūctŏr, rēstŏ, ōbstŏ, lūctŏr, pūgnŏ, *qqf.* rēspōnsŏ. PPH. Cōntrā stŏ, ōbsistŏ, sīstŏ, ōbnītŏr, nītŏr. Hōstĕm, hostĭs *ou* hōstĭlĕm ĭncūrsūm sūstĭnĕō, rĕtārdŏ, ēxcĭplŏ, sūstēntō. Immōbĭlĭs, immōtŭs ōbsistŏ, rēsistŏ. PHR. Nēc quīsquam ĭnstantēs Teūcrōs, lētūmquĕ fĕrentēs, Sustēntārĕ vălēt tēlĭs, nūt sistĕrĕ cōntrā. *V.* ‖ *Au fig.* Sī quă dŏmūs mānsīt, pōtŭītquĕ rēsistĕrĕ tāntō Indējēctă mălō. *O.* Ārĕt Pēllĭs, ēt ăd tāctŭm trăctāntĭ dūrā rēsistīt. *V.* Tēntātă prĕcĭbŭs rēstĭtī. *Sen.* (*Hip.* 891).

Rēsŏlūbĭlĭs, ĕ. *Qui peut se dissoudre, se fondre.* Sēd dūm rēsŏlūbĭlĕ cōrpŭs Rĕvŏcās Dĕŭs ātquĕ rĕfōrmās. *Prud.* (*Cath.* 1570). Ēt nūllī rēsŏlūbĭlēs călōrī Cūrvātă rŭĕrēnt nĭvēs ăb Ōssā. *Sid.* (*Pan.* 3562). *Voy.* Solubilis. ‖ *Au fig.* Rēsŏlūbĭlĕ Chrīstō ēst Hōc fœdŭs. *Prosp.* (*Prov. D.* 849).

Rēsŏlūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Resolvo. *Délié, relâché.* Rēsŏlūtă cātēnīs Incēdĭt vīrgō. *O.* Rēsŏlūtă cāpillōs. *Id.* Rēsŏlūtăquĕ nōndŭm Ōssă sātīs nĕrvīs. *L. Voy.* Solutus. ‖ *Au fig. Délié, délivré, affranchi.* Tūnc dătă lībĕrtās ōdĭīs, rēsŏlūtăquĕ lēgŭm Frēnīs īrā rŭīt. *L.* Pāvŏr rēsŏlūtō cordĕ quiēvīt. *Cl.* Fāllācī rēsŏlūtŭs ămōrĕ Tĭbullŭs. *Tib.* (1, 10, 83). SYN. Sōlūtŭs, lībĕr. ‖ *Séparé, ouvert.* Rēsŏlūtō rōbŏrĕ lābēns Prēssă dēhīscīt. *Sen.* (*Oct.* 317, navis). ‖ *Fondu.* Ēurī rēsŏlūtæ flātĭbŭs Ālpēs. *L.* ‖ *Qui tombe en consomption.* Scilĭcĕt hūc rēddī dēĭndĕ ăc rēsŏlūtă rĕfĕrrī Ōmnĭă. *V.* ‖ *Énervé, mou.* Ēx ĭmīs rēsŏlūtă mēdullīs Fēmĭnă. *O.* Rēsŏlūtăquĕ sōmnō Brāchĭă. *Id.* Īdæō rēsŏlūtĭŏr cĭnædō. *M.* (X, 98). SYN. Sōlūtŭs, frāctŭs, mōllĭs, lānguĭdŭs, etc. ‖ *Immodéré, sans frein.* Rēsŏlūta īn gaudĭă cœtū Cōnvĕrsō. *Sil.* SYN. Effūsŭs, ĭmmōdĭcŭs.

Rēsŏlvō, ĭs, ī, sōlūtŭm, sōlvĕrĕ. *Délier, détacher, dénouer.* Ēt vēlātĕ căpŭt, cĭnctāsquĕ rēsōlvĭtĕ vēstēs. *O.* Tēr jŭngāt Tĭtān, tērquĕ rēsōlvāt ĕquōs. *Id. Voy.* Solvo. ‖ *Au fig.* Dædălŭs ĭpsĕ dŏlōs tēcti ămbāgēsquĕ rēsōlvĭt. *V.* Discĭnxĭt rătĭōnĕ dŏlōs, frauděsquĕ rēsōlvĭt. *Sil.* ‖ *Délivrer, affranchir.* Lūctāntēmquĕ ānīmām nēxōsquĕ rēsōlvĕrĕt ārtūs. *V.* Tāndēmquĕ rēsōlvăt Hēspĕrĭam. *Sil.* SYN. Sōlvŏ, lībĕrŏ, ēxĭmŏ, etc. ‖ *Absoudre.* Tēquĕ plăcŭlă nūllă rēsōlvēnt. *H.* ‖ *Relâcher, diminuer.* Ĭnvītăt gĕnĭālis hĭems, cūrāsquĕ rēsōlvĭt. *V.* Nēc vĕro ĭpsĕ mētŭs cūrāsquĕ rēsōlvĕrĕ dŭctŏr. *V. Fl.* SYN. Sōlvŏ, lāxŏ, ēxĭmŏ, rĕmĭttŏ. ‖ *Déployer.* Lōngōquĕ rēsōlvēns Mārgĭnĕ sē rīpæ (serpens). *Sil.* Ātquĕ immānĭă tērgă rēsōlvĭt Fūsŭs hūmī (Cerberus). *V. Voy.* Explico. ‖ *Séparer, désunir.* Vīs nūllă, gĕnĭtŏr, ā tŭō nōstrām mānŭm Cōrpŏrĕ rēsōlvĕt. *Sen.* (*Phœn.* 51). *Voy.* Avello. ‖ *Ouvrir.* Vīx ĕquĭdĕm fauĭcēs hæc ĭpsa ĭn vērbă rēsōlvō. *O.* Jūgŭlōm mūcrōnĕ rēsōlvĭt. *Id.* Sīc fātīs ōrā rēsōlvīt. *V. Voy.* Aperio. ‖ *Briser.* Dūroquĕ rēsōlvĕrĕ mūrōs Ārĭēlĕ. *Sil. Voy.* Frango. ‖ *Au fig.* Fās mĭhī Grāĭōrŭm sācrātă rēsōlvĕrĕ jūra. *V.* ‖ *Fondre, dissoudre.* Ignĭs ēnĭm lĭquĭdum fācĭt æs, aūrūmquĕ rēsōlvĭt. *Lr.* (VI, 966). Cōrpŏrā rēs vārĭās gignānt, gĕnĭtāsquĕ rēsōlvānt. *Id.* (II, 62). Nēc sŏl plŭvĭæquĕ rēsōlvūnt (nivem). *O. Voy.* Liquefacio. ‖ *Dissiper.* Tĕnĕbrāsquĕ rēsōlvĭt (Lucifer). *V.* SYN. Discutĭō, fŭgō, etc. ‖ *Amollir, énerver.* Quī nōn ūtrūmquĕ rēsōlvūnt. *O.* (*A. Am.* II, 683). Ăd mōllēs membră rēsōlvĕ chŏrōs. *Pp.* (II, 25, 42). SYN. Sōlvŏ, frangŏ, ēnervŏ, etc. ‖ *Re-*

soudre une question. Nīl ăgĭt ēxēmplŭm, quōd lītēm lītĕ rĕsōlvīt. *H.* || *Expliquer.* Quā fĭĕrĭt quīdquīd pōssĕt rătiōnĕ, rĕsōlvī. *Lr.* (V, 771, scil. explicui, exposui). || *arch. Payer.* Ēcquĭs prō vēctūra ōlīvī Rĕsōlvit? *Pl.* (*As.* II, 4, 26. *Id. Epid.* 1, 2, 38; *Men.* V, 5, 30).

Au pass. Rĕsōlvŏr, *ou* Rĕsōlvŏ mē. *Se fondre, se dissoudre.* Pāssăque ērăt nĕbŭlās vēntīs ăc sōlĕ rĕsōlvī. *O.* Liquĭtŭr, ăc zĕphўrō pŭtrīs sē glēbă rĕsōlvīt. *V. Voy.* Liquesco.

Rĕsōnābĭlĭs, ĕ. *Qui répète un son.* Nēc prĭŏr ĭpsă lŏquī dīdĭcīt rĕsōnābĭlĭs Ēchō. *O.* (Et *Aus. Epig.* 99, de eadem).

Rĕsōnāns, tis. *Qui résonne, retentit.* Cærŭlĕīs cănĭbŭs rĕsōnāntĭă săxă. *V.* Aūt rĕsōnāntĭă lōngē Lĭttŏră miscērī. *Id.* Ēxĭgŭō rĕsōnāntĭă săxă lăpīllō. *O.* || *Bruyant.* Ignĭs ætērnĭs rĕsōnāns cămĭnŭs. *Sen.* (*Thyest.* 584). *Voy.* Sonans. || *act. Voy. le suiv.*

Rĕsōnō, ās, *qqf.* āvī, ātŭm. *n. Résonner, retentir.* Āvĭă tūm rĕsōnānt āvĭbŭs vīrgŭltă cănōrīs. *V.* Prætĕrĭt Hippŏmĕnēs; rĕsōnānt spectăcŭlă plaūsū. *O.* Suāvĕ lŏcŭs vōcī rĕsōnāt cōnclūsŭs. *H.* SYN. Rĕsŭltō, rĕmŭgĭō, rĕclāmō, rĕbŏō, rĕmūrmŭrō. PPH. Sŏnŭm rĕddō, rĕfĕrō, rĕmĭttō. || *Faire du bruit.* Aūrā pĕr ēxtrēmās rĕsōnāvīt flĕbĭlĕ rūpēs. *Man.* (V, 566). Rĕsōnānt æra aŭxĭlĭārĭă lūnæ. *O.* Cēntēnīs rĕsōnānt sī vōcĭbŭs ōrā. *Cl. Voy.* Sono. || *act. Répéter, redire.* Fōrmōsām rĕsōnārĕ dŏcēs Āmărўllĭdă sĭlvās. *V.* Ōmnĭsquĕ mărītŭm Pallădĭŭm rĕsōnābăt ăgēr. *Cl.* Sī mĕă vōx jŭgī rĕsōnārĕt ăcūmĭnĕ cārmēn. *Fort.* (III, 26, 9). Rĕsōnāntēs cāntĭcă. *Alc.* (*ad Sor.* 731). SYN. Ĭtĕrō, ĭngĕmĭnō, rĕpĕtō, etc. || *qqf. Résonner de.* Littŏraque ălcўŏnēn rĕsōnānt, ăcălānthĭdă dūmī. *V.* (*G.* III, 338. Sī modo vera lectio est). || *Faire retentir.* Ūbī sōlĭs fīlĭă lūcōs Āssĭdŭō rĕsōnāt cāntū. *V. Voy.* Personо.

† Rĕsōnō, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Comme le précéd.* Tūm clўpĕī rĕsōnūnt, ēt fĕrrī strĭdĭt ăcūmĕn. *Enn.* (apud *Prisc.* 9, 863). Sēd vălvæ rĕsōnūnt rēgĭæ. *Att.* (*ibid.* Etiam *Id.* et *Pac.* apud *Non.* 10, 4).

Rĕsōnŭs, ă, ŭm. *Qui résonne.* Ēxcēpĭt rĕsōnĭs clāmōrĕm vāllĭbŭs Hæmŭs. *L.* Hæc rĕsōnĭs ĭtĕrābăt vōcĭbŭs. *O.* SYN. Rĕsōnāns, sŏnōrŭs. *Voy.* Sonorus.

Rĕsōrbĕō, ēs, bŭī, ptŭm, bērĕ. *Ravaler, engloutir de nouveau.* Quæquĕ vŏmĭt tōtĭdĕm flŭctŭs, tōtĭdēmquĕ rĕsōrbĕt. *O.* Ălque æstŭ rĕvŏlūtă rĕsōrbēns săxă, fŭgĭt. *V.* || *Au fig. Dévorer ses larmes.* Lăcrĭmāsque ĭnsānă rĕsōrbĕt Īră pătrĭs. *St.* Flĕtŭmquĕ rĕsōrbĕnt. *Sil.* SYN. Dēvŏrō. || † — clāmōrĕm. *Grogner intérieurement.* Mōx præcĭsă cānĭs răbĭdī vōx orĕ pēpēndĭt, Clāmōrēmquĕ vāgŭm mĕdĭă dē fauce rĕsōrbet. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 91).

† Rĕsōrdĕō, ēs, ērĕ. *n. Comme* Sordeo. Ēt tĭbĭ mūnŭs Cĕrĕrĭs rĕsōrdĕt (*Anth.* II, p. 594. Quod Lexica omittunt).

Rĕspectō, ās, ārĕ. *fréq. de* Respicio. Bĭs rĕjĕctī ārmĭs, rĕspectānt tērgă tĕgēntēs. *V.* Rĕspectēntquĕ trŭcēs ōbliquō lūmĭnĕ mātrēs. *St.* || *S'intéresser à.* Sī quă plŏs rĕspectānt nūmĭnă. *V.* || *qqf. Attendre.* Sēd tăcĭtī rĕspectābānt, sōmnōquĕ sēpŭllī, Dūm rōsĕă făcĕ, etc. *Lr.* (V, 973. *Id.* VI, 1232). *Voy.* Exspecto.

Rĕspectŭs, ūs. *m. Égards, considération.* Hūjŭs rĕspectū fābŭlæ dēterrĭtŭs. *Ph.* Rĕspectūquĕ tāmĕn nōn pŏsŭissĕ mĕī. *O.* Sēd tĭbĭ tāntŭs ĭnēst vĕtĕrĭs rĕspectŭs ămĭcī. *M.* (VIII, 18). SYN. Cūră.

1. Rĕspĕrgō, ĭnĭs. *f. Action d'arroser, de mouiller.* Mārmŏrā tābēntī rĕspĕrgĭnĕ tīnctă lăvārĕ. *Prud.* (*Sym.* 585). *Voy.* Adspergo.

2. Rĕspĕrgō, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Arroser, mouiller.* Rĕspĕrgī nōstrō, spārsă crūōrĕ vīrī. *O.* Ūt taūrī rĕspĕrgēns sānguĭnĕ dēxtrām. *Cat.* (64, 230). *Voy.* Spargo. || *Au fig. Couvrir.* Quūm primūm aūrōră rĕspĕrgīt lūmĭnĕ tērrās. *Lr.* (II, 143, sic legente *Macr. Sat.* 6, 1). Vīrtūtēm cōrdīs rĕspĕrgēns flōrĕ lĕpōrĭs. *P. Petr.* (4, 505).

Rĕspĕrsŭs, ă, ŭm. *Arrosé.* Cōlchĭdă rĕspĕrsām pŭĕrōrŭm sānguĭnĕ cūlpānt. *O.* Gaūdēnt rĕspĕrsī sānguĭnĕ frātrŭm. *V. Voy.* Madens. || *Au fig. Couvert.* Rĕspĕrsŭs pūlvĕrĕ cāmpī. *St.* Nūllă lŭbĕ rĕspĕrsŭs jŭbār. *Sen.* (*H. OEt.* 722, Titan).

† Rĕspĕxĭs. *arch. pour* Respexeris. Aūt sī rĕspĕxĭs dōnĭcum ĕgō tĕ jŭssĕrō. *Pl.* (*Aul.* 1, 1, 19).

Rĕspĭcĭō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *n. et act. Regarder derrière soi.* Quāsĭ dē ĭmprōvīsō rĕspĭcĕ ăd ēūm. *Ter.* (*And.* II, 5, 6). Rĕspĭcĭo, ēt quæ sīt mĕ circūm cōplă, lūstrō. *V.* Fīnĭērāt Jūnō: rĕspĕxĭmŭs. *O.* SYN. Rĕspĕctō. PPH. Rĕtrō ădspĭcĭō, ĭntŭĕōr. Spĕctō pŏst. Ŏcŭlōs vĕrtō, cōnvĕrtō. Aclĕm flectō. PHR. Ŏcŭlōs ăd tĕctă rĕtōrsĭt. *V.* || *Regarder, observer.* Sī vērō sōlem ăd răpĭdŭm lūnāsquĕ sĕquēntēs Ōrdĭnĕ rĕspĭcĭēs. *V.* Tāndĕm dūlcēs jām cāssŭs ĭn aūrās Rĕspĭcĭt. *V. Fl.* Sidĕră rĕspĭcĭēns. *L. Voy.* Specto. || *Au fig. Faire attention, considérer.* Nōn sōlēs rĕspĭcĕrĕ tē, quūm dīcās ĭnjūstē ăltĕrī. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 18). Rĕspĭcĭēns ăn vērā sŏrŏr. *V. Fl.* Cōmmūnēs rĕspĭcĕ nātōs. *O.* Nēc prĭŭs ămīssām rĕspĭcī. *V.* SYN. Ăttēndō, ĕtc. || *Regarder favorablement.* Dī nōs rĕspĭcĭūnt. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 34). Sī quĭd pĭĕtās ăntīquă lăbōrēs Rĕspĭcĭt hūmānōs. *V.* Nēc rĕspĭcĭt ūltrā Aūsōnĭăm (libertas). *L.* SYN. Rĕspĕctō, ădspĭcĭō, cūrō, etc. PHR. Cōnvĕrtĕ vūltŭs ăd mĕās clādēs, pătĕr. *Sen.* Quēm tū, Mĕlpŏmĕnĕ, sēmĕl Nāscēntēm plăcĭdō lūmĭnĕ vĭdērĭs. *H. Voy.* Faveo.

Rĕspīrāmĕn, ĭnĭs. *n. Canal de la respiration.* Vītālĭsquĕ vĭās ēt rĕspīrāmĭnă clausĭt. *O. Voy.* Spiramen.

Rĕspīrō, ās, ārĕ. *n. Souffler.* Quōd, nĭsĭ rĕspīrēnt vēntī, vĭs nūllă rĕfrēnĕt. *Lr.* (VI, 568). *Voy.* Spiro. || *Respirer, reprendre haleine.* Sĭnĕ rĕspīrārĕ mĕ, tĭbĭ ūt rĕspōndĕām. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 12). Ūt nōn tĕr dēclēs rĕspīrĕt. *J.* (14, 28). Nēc rĕspīrārĕ pōtēstās. *V.* PPH. Spīrĭtum dūcō, trāhō. Aūrās dūcō, ăccĭpĭō, rēddō. Ănĭmām rĕcĭpĭō. || *Au fig.* Tĭmĕō. Rĕspīrā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 12). Ēt Sĭcŭlō rĕspīrāt ĭn æquōrĕ Cўclōps. *V. Fl.* || *Rendre un souffle, un son.* Tĭnnŭlă tām frăglĭ rĕspīrēt fĭstŭlă būxō. *Calp.* (4, 74). || *Rendre une odeur.* Ēt tĕnŭēs Ārăbŭm rĕspīrānt gĕrmĭnĕ plŭmæ. *St.* Rĕspīrānt crŏcĕīs dēpĭctă cŏlōrĭbŭs ārvă. *Fort.* (1, 18, 3). SYN. Spīrō, hālō, etc. || *qqf. act.* Ĭndĕ mălignŭm Ærā rĕspīrăt (Nesis). *Sil.*

Rĕsplēndēns, tis. *Brillant.* Hīc fōns pērspĭcŭō rĕsplēndēns gūrgĭtĕ sūrgĭt. *Alc.* (I, 253).

Rĕsplēndĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Reluire, briller.* Dīssĭlŭĭt; fŭlvă rĕsplēndēnt frāgmĭna ārēnā. *V.* Ēt trŭmŭla ĭnfūsō rĕsplēndēnt cærŭlă Phœbō. *Sil.* Pāvĭdīs rĕsplēndŭĭt ūmbrīs. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 178, Christus). *Voy.* Fulgeo. || *Au fig.* Rĕsplēndĕt glōrĭă Mārtĭs. *Cl.*

Rĕspōndĕō, ēs, dī, sŭm, dērĕ. *n. et act. Répondre.* Ōllī sēdātō rĕspōndĭt cōrdĕ Lătīnŭs. *V.* Cuī rĕspondērĕ părāntī. *O.* Rĕspondēs, ūt tŭūs ēst mŏs, Paūcă. *H.* SYN. Ēxcĭpĭō, sūbjĭcĭō, rĕsĕquŏr, rĕ-

rĕrŏ. PPH. **Rĕspōnsŭm, rĕspōnsā dŏ, rĕddŏ, rĕfĕrŏ, rĕmittŏ. Vōcĕm, vōcĕs, dictā, vĕrbā rĕddŏ, rĕfĕrŏ. Cōntrā ōrdĭōr, fārī. Dictĭs dictā sĕquŏr. Vĕrbā vĭcissĭm dō. VERS.** Sīc Vēnŭs; ăt cōntrā Vēnĕrīs sīc fīlĭūs ōrsŭs. *V.* Dīxĕrăt, ĕt dicta fīlĭōneŭs sīc vōcĕ sĕcūtŭs. Cōntrā quŏm tālĭă fātŭr. Tūm cōntrā Jūnō. Æ̆dĭūs hæc cōntrā. Tūrnŭs ăd hæc. Tūm sīc paucă rĕfĕrt. Vīx paucă fūrēnti Sūbjĭcĭō. Tūm sīc excēpīt Jūno. Sic cōntra ēst ingressă Vēnŭs. Ille hæc placĭdŏ sīc rĕddĭdĭt ōrĕ. Sic ōrsă vicissim Ōrĕ rĕfĕrt. Vīx ĕă fātŭs ĕrăt, gĕmĭtŭ quŭm tālĭă rĕddĭt. Ille nihĭl. *Id.* Nōn mūtŭă nobis Dictă rĕfĕrs. *O.* Tālĭbŭs ōbscūrām rĕsĕcūtă ēst Pălladă dictis. His ēst rĕsĕcūta rogantĕm. *Id.* ‖ *Répondre, chanter à son tour.* Ĕt cantārĕ părēs ĕt rĕspōndērĕ părātī. *V.* Quæ rĕspōndērĭt Ălphēsĭbœŭs. *Voy.* Amœbæus. ‖ — jūrā. *Répondre à une consultation.* Seū lĭnguăm cautsis ăcŭĭs, seū cīvĭră jūrā Rĕspōndērĕ părās. *H.* ‖ *Répondre en justice, être caution.* Ĕt căsū tūnc rĕspōndērĕ vadātŭs Dēbĕbăt. *V. Voy.* Spondeo. ‖ *Répondre, en parlant de l'écho.* Rĕspondĕnt flēbĭlĕ rīpæ. *O.* Nūllĭquĕ lăbantēs ūnquam Rĕspōndērĕ sŏnō. *Id.* Aut rĕspondēntia tēnānt Tympăna. *St.* Rĕspōndĕnt ōmnĭă sīlvæ. *V.* SYN. Rēddŏ, rĕfĕrŏ, etc. ‖ *Être reflété.* Sīdĕră rĕspondĕnt ĭn æquă radiāntĭă mundī. *Lr* (IV, 214). ‖ *Répondre, être conforme.* Dictis rĕspondĕnt cētera mātris. *V.* Fructŭ nōn rĕspondēntĕ labōri. *O.* Irmă Cæsaris Augŭstī nōn rĕspōnsūra lăcertis. *H.* SYN. Cōngrŭŏ, cōnvĕnĭŏ. ‖ *Répondre, satisfaire.* Illă sĕgēs dēmūm vōtis rĕspōndēt ăvārī Agrĭcŏlæ. *V.* Nōn tāmĕn ingĕnĭŭm nōbis rĕspondĕt, ŭt ămī. *O.* ‖ *Être vis-à-vis.* Cōntra ēlĭă mari rĕspondĕt Gnōssĭă tēllŭs. *V.* ‖ *Résister.* Hă tēnŭs invidiæ rĕspōndĭmŭs. *O.* (*R. Am.* 393). *Voy.* Resisto.

Rĕspōnsĭō, ōnĭs. *f. Action de répondre, réponse.* Rĕspōnsiōnĕs ōmnēs hōc vĕrbo ĕrpĭtĕ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 62. *Erpite* pro *eripite* dictum credo, ut *surpui*, etc. Vulgo *eripite*). Ătquĕ rĕmissă vīrī rĕspōnsiō nūbilă tāngat. *Fort.* (*V. S. M.* II, 233).

Rĕspōnsŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Respondeo. *Répondre.* Neū quisquăm rĕspōnsĕt, quāndo hāsce ædēs pulsābit sĕnex. *Pl.* (*Most.* II, 1, 56. *Id. Cist.* II, 1, 31). ‖ *Répondre à un bruit, retentir.* Ripæquĕ lăcūsquĕ Rĕspōnsānt circŭm. *V.* Rĕspōnsăt clāmŏr lītŭis. *Sid.* (*Pan.* 1013). ‖ *Résister.* Fōrtūnæ tē rĕspōnsārĕ sŭpērbæ. *H.* Rĕspōnsārĕ cŭpīdĭnĭbŭs, cōntēmnĕrĕ hŏnōrēs. Nĕ gallīnă malŭm rĕspōnsĕt dūrā p lātō. *Id.* Num ancillæ aŭt sērvī tibĭ Rĕspōnsānt? *Pl.* (*Men.* IV, 2, 56).

Rĕspōnsŏr, ōris. *m. Qui répond à une question.* Nĕquĕ, quĕm rōgĭtēm, rĕspōnsōrĕm... invēnĭō. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 7). ‖ *Qui répond en justice.* Quō rĕspōnsōre ĕt quo causæ tēstĕ tenēntŭr. *H.* (*Epist.* 1, 16, 45. *Bentl.* leg. *res sponsore*).

Rĕspōnsŭm, ī. *n. Réponse.* Dīxīt, ĕt ēxtēmplō, nēque ēnim rĕspōnsă dĭbantŭr Fidă sătis. *V.* Ătque hŭīc rĕspōnsŭm paucis ĭtă rĕddĭdĭt hērōs. *Id.* SYN. Rĕspōnsĭō. ‖ *Oracle.* Hinc Ītălæ gēntēs ōmnīsque Œnotrĭa tēllŭs In dubĭīs rĕspōnsă pĕtūnt. *V.* Rĕspōnsis hōrrent dīvūm. *Id.* Nōn Ăpollĭnis măgīs vērŭm, quam hōc, rĕspōnsum ēst. *Ter.* (*And.* IV, 2, 15). *Voy.* Oraculum.

Rĕspūblĭcă *ou* **Rēs pūblĭcă, rēĭpūblĭcæ.** *f. La chose publique, les affaires publiques.* Sĕd sūmne ĕgō stultŭs, qui rēm cūrō pūblĭcām, etc. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 23). PPH. Pūblĭcă nĕgōtĭă. *Voy.* Publicus. ‖ *La République, l'État.* Ōppōsŭīt răbidō rĕspūblica

tĕrrĭtă Cīmbrō. *Sid.* (*Pan.* 261). Sīve ănīmām, pĕr quām rĕspūblĭcă fātŭm Haŭsĕrĭt. *Prud.* (*Sym.* 1214). Sĕ gĕmĭnīs rĕddĭt dūctōrĭbŭs ōmnĭs Pūblĭcă rēs (*Ib.* 1236). SYN. Ĭmpĕrĭŭm, cīvĭtās, *qqf.* ūrbs. ‖ *qqf. Commandement militaire.* Ŭt gĕssĕrĭt rĕmpūblĭcām dūctu, ĭmpĕrĭō, etc. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 12. *Ib.* 3, 26).

Rĕspŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Recracher, rejeter.* Saūcĭŭs ēxtrēmō dŏnēc cūm sānguĭnĕ frēnōs Rĕspŭĭt (equus). *St.* Rĕspŭĕt ĭnvīsŭm jūstă cădāvĕr hūmŭs (*Ibis*, 170). SYN. Rĕvŏmŏ, rējĭcĭŏ, rēddŏ, etc. *Voy.* Vomo. ‖ *Repousser.* Căpŭt ĭndĕ Păchўnī Rĕspŭĭt Ĭōnĭās prætēntĭs rūpĭbŭs īrās. *Cl.* Sūtis ĕt ăcūmĕn vūlnĕrĭs hāmīs Rĕspŭĕrūnt. *Prud.* (*Psych.* 386. Adde *Lucr.* VI, 1053). *Voy.* Repello. ‖ *Au fig. Rejeter avec dédain.* Quæ nīsĭ rĕspŭĭs ĕx ănĭmō, lōngēquĕ rĕmittĭs. *Lr.* (VI, 67). Ăt vōs ĕt præsēns ĕt pōstĕră rĕspŭĕt ætās. *H.* Rĕspŭĭt ătque ŏdĭō vĕrbă mŏnēntĭs hăbĕt. *O.* SYN. Rējĭcĭŏ, ăbjĭcĭŏ, ăspĕrnŏr, spĕrnŏ, fāstĭdĭŏ, etc.

Rēstāgnŏ, ās, ārĕ. *n. Déborder.* Quăm rēstāgnāntĭs fĕcĭt mărĭs ūndă pălūdĕm. *O.* Ăltō rēstāgnānt flūmĭnă vāllō. *L.* Trīstĭs sŭb illā... Rēstāgnăt hūmŏr. *Sen.* (*OEd.* 545). *Voy.* Stagno.

Rēstāns, tĭs. *Qui résiste.* Ærăquĕ, quæ clausĭtrĭs rēstāntĭă vōcĭfĕrāntŭr. *Lr.* (II, 450). Nūnc ĭn rēstāntēs mūcrōnēm cōmĭnŭs ūrgĕt. *Sil.* ‖ *Qui reste, survit.* Dōnă fĕrēns, pĕlăgo ĕt flāmmīs rēstāntĭă Trōjæ. *V.* SYN. Sūpērstĕs, rĕlīquŭs.

Rēstaūrŏ, ās, ārĕ. *Refaire, réparer.* Rēstaūrāt sŏlĭdās sæcūrō prīncĭpĕ vīrēs. *P. Petroc.* (6, 117). Et rēstaūrāvīt lēgēs. *Tert.* (*adv. Marc.* III, 137). *Voy.* Reparo.

† **Rēstĭbĭlĭŏ, īs, īrĕ.** *Rétablir.* Nām Teūcrūm rēgī săpsă rēs rēstĭbĭlĭĕt. *Pac.* (apud *Fest.* in *Sas*).

Rēstĭllŏ, ās, ārĕ. *n. Revenir en coulant.* Ăd prŏprĭŭm rēstĭllĕt vēnă mĕtāllŭm. *Prud.* (*Sym*, 1096).

Rēstīnctŭs, ă, ŭm. *Éteint.* Rōbŏră, rēstīnctŭs dōnēc văpŏr ōmnĭs. *V.* ‖ *Au fig.* Fēssăquĕ rēstīnctĭs ăbsōlvăt pēctŏră cūrīs. *P. Nol.* (23, 272).

Rēstīnguŏ, ĭs, nxī, nctŭm, nguĕrĕ. *Éteindre.* Ēxcūtĕre, ĕt sānctōs rēstīnguĕrĕ fōntĭbŭs ĭgnēs. *V.* Ătque ōmnēs rēstīnguĕrĕ vēllĕ vĭdērēs. *H.* Nūtrītŭr vēntō, vēntō rēstīngultŭr ĭgnīs. *O.* SYN. Ēxstīnguŏ, cōmprĭmŏ. PPH. Ĭgnĕm, ĭgnēs sŭpĕrŏ, dŏmŏ. Flāmmām, flāmmās ăquā, ūndā, fōntĭbŭs rēstīnguŏ, sŭpĕrŏ, dŏmŏ, nĕcŏ. Vŭlcānŭm ūndā ōbrŭŏ. VERS. Spēctēnt ĭncēndlă lætī, Nēc quīsquăm flāmmæ sēdŭlŭs ăddăt ăquām. *Tib.* Prōfŭsŭs ĭmbēr nūbĭbŭs Rēpressit ĭgnĕm. *Aus.* ‖ *Au fig.* Hæc vĕrba ūnă... lăcrĭmŭlă rēstīnguĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 22. *Id. Ph.* V, 7, 81). Rēstīnguĕt ārdēntis fălĕrnī Pōcŭlă prætĕrĕūntĕ lymphă. *H.* SYN. *qqf.* Frāngŏ. ‖ ‖ *Étancher la soif.* Dūlcĭs ăquæ sălĭēntĕ sĭtīm rēstīnguĕrĕ rīvō. *V.* ‖ *Éteindre, étouffer, supprimer.* Gĕnŭ' quī rēstīnguās tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 50). *Voy.* Exstinguo.

Rēstĭŏ, ōnis. *m. Cordier.* Pōtĭūs quam ĕgŏ sīm rēstĭō. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 1).

Rēstĭs, ĭs. *f. Corde, petite corde.* Hōrtŭlŭs hīc, pŭtĕŭsquĕ brĕvīs, nĕc rēstĕ mŏvēndŭs. *J.* (3, 126). Dēscēndŭnt stătŭæ rēstēmquĕ sĕquūntŭr. *Id.* (10, 58). Brūmāmquĕ fāmēmquĕ Īllă rēstĕ căvēt. *Id.* (14, 273, de funambulo). *Voy.* Funis. ‖ Rēstīm dūcŏ. *Exécuter une danse dans laquelle les danseurs se tenaient entre eux par une corde.* Tu ĭntĕr ĕās rēstīm dūctāns sāltābĭs. *Ter.* (*And.* IV, 7, 34. Ubi *Donat.*). ‖ *En partic. Corde pour se pen-*

dre. Sī nūnc mē sūspēndām, mēam ŏpĕrām lūsĕrīm, Ēt prætĕr ŏpĕrām, rēstīm sūmpti fēcĕrīm. *Pl.* (*Cas.* II, 7, 1). Nīl Ammīānō, prætĕr ārīdām rēstēm Mŏrīēns rēlīquit. *M.* (IV, 70). Fĕrrĕ pŏtēs dŏmĭnām, sālvīs tŏt rēstībŭs, ūllām? *J.* (6, 30). SYN. Lāquĕūs. ‖ Rēs ād rēstīm rĕdīit. *prov. Les choses sont désespérées.* Ād rēstīm rēs rĕdīit. *Cæc.* (apud *Non.* 3, 64. Et *Ter. Ph.* IV, 4, 4). ‖ — ālli, cæpæ. *Queue d'ail, d'oignon.* Călvæquĕ rēstēs ālliōquĕ cæpisquĕ. *M.* (XII, 32).

Rēstīli. *parf. mixte de* Resisto *et* Resto.

Rēstītō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Resto. Ēxī fŏrās, scĕlēste! ăt ētĭām rēstītās? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 1. Et *Pl. Capt.* II, 2, 3).

† Rēstītrix, ĭcis. *f. Qui s'arrête.* Hīc rēstītrīx hīs præsīdēbŏ. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 5).

Rēstītŭō, ĭs, ī, tūtŭm, tŭĕrĕ. *Placer de nouveau.* Ŭt quō quāquĕ (*arber*) mŏdō stĕtĕrīt... Rēstītŭānt. *V.* SYN. Rĕpōnō. ‖ *Réparer.* Fŏrēs ēffrēgīt: rēstītŭēntŭr. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 40). SYN. Rĕpōnō, rĕpārō, rĕnŏvō. ‖ *Remettre en place, rétablir, et au fig.* Tūrbātās rēstītŭītquĕ cōmās. *O.* Cŭpīō: rēstītŭe īn quēm mē āccĕpīstī lŏcŭm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 57). Ūnŭs quī nōbis cūnctāndō rēstītŭīt rĕm. *V.* (*Æ.* VI, 846, post *Ennium*). Rēstītŭēs īn grātĭām. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 11). Cĕrĕrīs tūm mūnĕrĕ fēssās Rēstītŭūnt vīrēs. *V. Fl.* Jūs tămĕn āntīquŭm rēstītŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Rēstītŭām jam ĕgŏ tĕ īn gaudĭă. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 44). SYN. Rĕpōnō, rĕfĭcĭō, rĕpārō. ‖ *Rendre, restituer.* Quāpropter āpĭbŭs frŭctŭm rēstītŭō sŭŭm. *Ph.* Cæsārīs ĭmpĕrĭō rēstītŭēndŭs ĕrīs. *O.* Ŭt suīs rēstītŭam āc rĕddām. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 68, virginem). *Voy.* Reddo. ‖ *Rappeler, retirer.* Ā mōrtīs līmĭnĕ rēstītŭās. *Cat.* (68, 4). *Voy.* Revoco. ‖ *Réconcilier.* Rēstītŭīs cŭpīdo, ătque ĭnspērānti īpsă rĕfĕrs tĕ. *Cat.* (107, 5. *Id.* 36, 2).

Rēstītūtŭs, ă, ŭm. *Remis en place, rétabli, rendu.* Tūm rēstītūtās frātrĭbŭs rĕbŏr mĕīs Ānĭmās. *Sen.* (*H. Fur.* 303). Ēt pĕr tē bĕnĕ pācĕ rēstītūtă. *Sid.* (*Pan.* 3335). Ēt ād sūpĕrnām rēstītūtī ĭmāgĭnĕm. *P. Nol.* (13, 955). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Făcūndī plă Rōmă Rēstītūtī. *M.* (X, 87).

Rēstō, ās, stĭtī, stātŭm. *n. S'arrêter.* Sī rēstō, pĕrgīt ĭtĕr. *Pac.* (apud *Non.* 2, 73). *Voy.* Resisto. ‖ *Rester en place, ne pas reculer en combattant.* Īllŭrĭcī rēstānt, sĭcĭs sĭbĭnisquĕ fŏdentēs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Sibinam*). Dūm vĭncŭnt Dānāī, dūm rēstāt bārbārŭs Hĕctŏr. *Pp.* (III, 6, 31). Tŭŭs īllĕ pārēns dĕcŏra āltă părāvīt Rēstāndo ădvērsīs. *Sil.* Īn quā rē nūnc tām cōnfīdēntĕr rēstās? *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 7). *Voy.* Resisto. ‖ *Au fig. Rester, persister.* Hīc mĕo hĕro ămīcŭs sōlŭs fīrmŭs rēstītīt. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 18). *Voy.* Maneo. ‖ *Rester, être de reste, survivre.* Hŏc sōlŭm nōmĕn quŏnĭām dĕ cōnjŭgĕ rēstāt. *V.* Nĕc spēs jām rēstāt Iŭlī. Sūpērstēs Rēstārem ŭt gĕnĭtŏr. *Id.* Tŏt rēstānt dĕ mēnsĕ dĭēs quŏt nōmĭnă Pārcīs. *O.* SYN. Sūpērsūm, mănĕō. PPH. Sŭm sūpērstēs. Rēlīquŭm ēst. ‖ *Avec l'inf.* Īrĕ tămĕn rēstāt. *H.* Rēstābăt vērbă rĕfĕrrĕ. *O.*

Rēstrictĭm. *D'une manière serrée, sévère.* Rēstrictĭm cōgĭtāta ătquĕ ōmnĭbŭs rātiōnĭbŭs. *Afr.* (apud *Non.* 11, 55).

Rēstrictŭs, ă, ŭm. 1. *Lié par derrière, lié.* Sīlĭcī rēstrictŭs mēmbră catēnă. *Cat.* (64, 296). Quī lōră rēstrictĭs lăcĕrtīs sēusĭt ĭnĕrs. *H. Voy.* Vinctus. ‖ *Au fig. Resserré.* Pōtĭbŭs aŭt dūrīs rēstrictă mŏrābĭtŭr ălvŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 518). ‖ *Arrêté.* Sūbstĭtĭt ēt paŭlŭm rēstrictīs mōtĭbŭs ăgmĕn. *Alc.* (V, 625. *Ib.* 200). ‖ *Serré, avare.* Dūm tĭbĭ rēstrictŭs mănĕās, ēt lărgŭs ēgēnīs. *Fort.* (III, 9, 9, ita *Cic.* non uno loco). *Voy.* Avarus. ‖ 2. *Relâché, ouvert.* Rēstrictīs fŏrtĕ sī lăbēllīs rīsĕrīs. *Apul.* (*Apolog.*). SYN. Lāxŭs, āpĕrtŭs, etc.

Rēstringŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. 1. *Attacher par derrière, attacher.* Vīx ămbŏ cōnātĭbŭs ămbās Rēstrīnguūnt cōhĭbēntquĕ mānŭs. *St. Voy.* Vincio. ‖ *Au fig. Enchainer, empêcher.* Hūjŭs ăb ādspēctŭ vēlātŭm rēstringītĕ tăctŭm. *Alc.* (I, 314). Ātquĕ rēpēntīnŏ rēstrīngītĕ crīmĭnă frēnŏ. *Id.* (*ad Sor.* 143). ‖ 2. *Relâcher, ouvrir.* Sāllĕm sī nōn ārrīdērēnt, dēntēs ŭt rēstrīngĕrēnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 26). ‖ *Au fig.* Ŏbdūctōs ānnīs rēstrīngĕrĕ lūctŭs. *O.* (*Met.* XII, 542. Alii leg. *rescindere*).

Rēsūdō, ās, ārĕ. *n. Suer, couler.* Sŭă tūnc tōrmēntă rēsūdāns Lŭēt ĭntĕr vĭncŭlă millĕ. *Prud.* (*Cath.* 1527, morbus). Ātquĕ rēsūdāntēs ŏrbĭtă sīstīt āquās. *Fort.* (I, 21, 28). ‖ *act. Faire couler.* Crūdŭs cōnvīvă rēsūdăt Cōngĕrĭēm vēntrīs. *Prud.* (*Apot.* 787).

Rēsŭlcō, ās, ārĕ. *Sillonner de nouveau.* Bīs, tĕrquĕ, quātĕrquĕ rēsŭlcāns. *Fort.* (*V. S. M.* III, 163, novalia). Præsĭccă rūrsŭs vŭlnĕrā Mānŭs rĕsŭlcāns dīrĭtĭt. *Prud.* (*Peri.* 1383).

Rēsultāns, tis. *Qui retentit.* Mūrmŭr ēt ŭmbōnŭm pŭlsū mŏdŭlāntĕ rēsultāns. *Cl.*

Rēsultō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Resilio. *Sauter en arrière.* Quēm tĕxīt nāssă, rēsultāt (*Ov. Hal.* 18, de scaro). *Voy.* Resilio. ‖ *Bondir en arrière, être repoussé.* Gălēă clўpĕōquĕ rēsultānt īrrītă (tela). *V.* Īllīsŭm căpŭt Scōpŭlīs rēsultāt. *Sen.* (*Hip.* 1093). ‖ *Retentir, résonner.* Pŭlsātī cōllēs clāmōrĕ rēsultānt. *V.* Vōcīsque ŏffēnsă rēsultāt ĭmāgō. *Id.* Ēt jŭgă lōngă rēsultānt. *St. Voy.* Resono.

Rēsūmō, ĭs, mpsī, mptŭm, mĕrĕ. *Reprendre, ressaisir.* Ĭnquĕ vīcĕm sūmptās pōnīt, pŏsĭtāsquĕ rēsūmīt. *O.* SYN. Rĕprēndō. ‖ *Au fig.* Īnstāt ānhēlāntī, prŏhĭbētquĕ rēsūmĕrĕ vīrēs. *O.* Scĕlĕrūmque ĭmmānĕ rēsūmīt Īngĕnĭŭm. *Cl.* Nūllŭs Āntæŭs Lĭbўs Ānĭmām rēsūmīt. *Sen.* (*H. OEt.* 24). SYN. Rĕcĭpĭō, rĕcōllĭgō. ‖ *Reprendre ce qu'on a crée.* Gēntēs ōmnēs pĕpĕrīt, ēt rēsūmīt dēnŭō. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 10, de Terra). ‖ *Résumer.* Hīc paucīs cŭm Mōsĕ rēsūmĕrĕ fās ēst. *Vict.* (*Gen.* 1, 168).

Rēsūmptŭs, ă, ŭm. *Repris.* Pēnnīs līgāt īllĕ rēsūmptīs. *O.* Spĕcĭĕ cœlēstĕ rēsūmptă. *Id.*

Rēsŭpīnātŭs, ă, ŭm. *Comme* Resupinus. Ēt rēsŭpīnātī cēssāntīă tўmpănă Gāllī. *J.* (8, 175).

Rēsŭpīnō, ās, ārĕ. *Faire pencher en arrière.* Pōnĕ āpprēndīt pāllĭŏ, rēsŭpīnāt. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 23). Sīccă Lўcăŏnĭŭs rēsŭpīnāt Plaŭstră Bŏōtēs. *Gætul.* (apud *Prob.* ad *Virg. G.* 1). SYN. Rĕflĕctŏ, rĕclīnō. ‖ *Renverser.* Tē quŏquĕ... rēsŭpīnāt ădēmptīs Dōrĭcă cūspīs ĕquīs. *St.* Nĕc mŏrā, quŭm tōtās rēsŭpīnāt Cўnthĭă vālvās. *Pp.* (IV, 9, 23). SYN. Dējĭcĭō, slĕrnō, ēvĕrtŏ, etc. ‖ † *Au fig.* Quīd ăgĭs? pĕrtŭrbās rem ōmnem ăc rēsŭpīnās, sŏrŏr. *Att.* (apud *Non.* 2, 734).

Rēsŭpīnŭs, ă, ŭm. *Penché en arrière.* Fĕrtŭr ĕquīs, currŭque hærēns rēsŭpīnŭs ĭnānī. *V.* Ēt rĕtrŏ lēntās tĕndō rēsŭpīnŭs hābēnās. *O.* Spĕctăt rēsŭpīnō sīdĕră vultū. *M.* (IX, 44). SYN. Rēsŭpīnātŭs, sŭpīnŭs, rēclīnīs. ‖ *Couché sur le dos.* Mēdĭō rēsŭpīnŭs ĭn āntrō. *V.* Et mŏdō cāntābām vĕtĕrēs rēsŭpīnŭs ămōrēs. *O. Voy.* Recubans. ‖ *Renversé.* Cōmĭnŭs ingēntī rēsŭpīnŭm cōrpŏrĕ fūdī. *O.* SYN. Strātŭs, prōstrātŭs, dējectŭs, etc. ‖ *Au fig.*

Orgueilleux. Ēt mĕdiām tŭlĕrāt grēssŭs rĕsŭpīnā pĕr ūrbĕm. *O. Voy.* Superbus. ‖ *Qui va en pente.* Aŭgĕt rĕsŭpīnā mănĭplōs Ēllis. *St. Voy.* Supinus.

Rĕsŭrgēns, ĭs. *Qui se relève, et au fig.* Pĕrquĕ rĕsŭrgēntēs rivis lăbēntĭbŭs hĕrbās. *O.* Rŭrsŭsquĕ rĕsŭrgēns Sævīt ămŏr. *V.* ‖ *Eccl. Qui ressuscite.* Fissă rĕsŭrgēntēs rŭpĕrūnt săxă sĕpŭltī. *P. Nol.* (15, 341). Atquĕ rĕsŭrgēntis primæ dēnt nūntĭă Christī. *Alc.* (*ad Sor.* 290. Et *Arat. A. Ap.* 1, 47). *Voy.* Redivivus.

Rĕsŭrgŏ, ĭs, rrexī, rrectŭm, rgĕrĕ. *n. Se relever, et au fig.* Nūntĭēt hŭc ălĭquis dŏmĭnām vēnissĕ, rĕsŭrgām. *O.* Illĭc făs rĕgnă rĕsŭrgĕrĕ Trōjæ. *V.* Ōrbĕ rĕsŭrgēbānt lūnārĭă cōrnŭă nōnō. *O.* SYN. Rĕpărŏr, rĕfĭcĭŏr, rĕnōvŏr, ĭnstaŭrŏr. ‖ *Eccl. Ressusciter.* Hŏmo ēst pĕrēmptŭs, ēt rĕsŭrrexĭt Dĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 2797). Spēmquĕ rĕsŭrgēndī cŏrpŏrĭbŭs pōsĭtām. *P. Nol.* (15, 164). *Voy.* Revivo.

† Rĕsŭscĭpĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Reprendre.* Dōnīquĕ rĕsŭscĭpĭs ūsŭm. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 589).

Rĕsŭscĭtŏ, ās, ārĕ. *Réveiller, et au fig.* Ĭnquĕ vĭcēm pōnīt, pŏsĭtāmquĕ rĕsŭscĭtāt īrām. *O.* Miscĕt cūnctă frăgŏr rĕsŭscĭtātĭbŭs. *Sid.* (*Pan.* 3490). SYN. Rĕnōvŏ, ĭnstaŭrŏ. ‖ *Eccl. Ressusciter, faire revivre.* Rĕsŭscĭtāns cădāvĕră. *Sedul.* (*Hymn. vs.* 48). Sĕd nĕc rĕlĭquĭās rĕsŭscĭtāndās Discrētĭs lŏcă dividānt sēpŭlchrīs. *Prud.* (*Peri.* 1951). Ĭnfundēns tăcrĭmās, lāmēntă rĕsŭscĭtāt ārdēns. *Fort.* (VIII, 4, 361). PPH. Ăd vītām rĕvŏcŏ, rĕdŭcŏ. Ăb ĭnfĕrnīs ūmbrīs rĕdŭcŏ, rĕvŏcŏ, ēxtrăhŏ. Vītam, ănīmām rĕddŏ, rĕstĭtŭŏ. Ăd lūcĕm rĕvŏcŏ. Vītæ, sŭpĕrīs aūrīs rĕddŏ, rĕstĭtŭŏ. Ăd lūcĕm, sŭb lūmĭnīs aūrās, ăd mūnĕră *ou* līmĭnă vītæ rĕvŏcŏ. Dīem ērĕptūm rĕvŏcŏ. Ănĭmām ĭn cōrpŭs, ănīmās ĭn cōrpŏra fūnctă rĕdŭcŏ. VERS. Dēfūnctă cădāvĕră vītæ Rĕstĭtŭĭt. *V.* Ĭnfĕrnīs nĕque ēnĭm tĕnŭēbrīs Dīāna pŭdīcum Lĭbĕrāt Hippŏlўtŭm. *H.* Nōn Lēthæă vălēt Thēsēūs ābrumpĕrĕ cārō Vincŭlă Pīrĭthōō. *Id.* Ārtŭs... Ĭn vīvŭm rĕvŏcārĕ călōrĕm. *O.* Ăd hŭmānæ rĕvŏcāt prīmōrdĭă fōrmæ. *Cl.* Vītāmquĕ mĭhī pōst fāta rĕdūcās. *Petr.* Cœptæ rĕvŏcare ēxōrdĭă vītæ. *Juve.* Trāditŭr ēxtĭnctās, sŭmptæ mŏdĕrāmĭnĕ vīrgæ, Ĭn lūcĕm rĕvŏcāsse ănīmās (Mercurius). *Prud.* Rĕstĭtŭĭt dēfūnctă cădāvĕră vītæ. *Fort. Voy.* Redivivus, Revivo.

Rĕtārdŏ, ās, ārĕ. *Retarder.* Nōn scŏpŭlī, rūpēsquĕ cāvæ, ătquĕ ŏbjēcta rĕtārdānt Flūmĭnă. *V.* Tŭă mĕ rĕtārdĕt Aūrā marītŏs. *H. Voy.* Tardo.

Rētĕ, ĭs. *n. Rets, filet.* Illĕ lēvī vēlŏx sŭpĕrāhăt rētĭă sāltŭ. *O.* Ĭngēntēm clāmōrĕ prēmēs ăd rētĭă cērvum. *V.* Ĭpsa ĕgŏ pĕr montēs rētĭă tōrta fĕrām. *Tib.* (IV, 3, 12). Fluctĭbŭs tēctōs grăvēs Ēxtrahĕrĕ piscēs rētĕ, vĕl călămō lēvī, etc. *Sen.* (*Oct.* 410). Ille hămīs ēt rētĕ pōtēns. *Aus.* (*Mos.* 280. Utrobique casus rectus esse potest *Retis*. Sic etiam *Ov. Fast.* V, 371). SYN. Cāssēs, lăqueī, plăgæ, lĭnă, fĭlă, *qqf.* pēdīcæ, ĭndăgō. EP. Nēxĭlĕ, rārum, cāvum, sĭnŭōsum; lātēns, ăbdĭtum, dŏlōsum, lātĭtāns, ōccŭltum, fāllāx, sŭbdŏlum. PPH. Plăgārum, lăqueōrum fraus, ĭnsidiæ. ‖ *Tendre des filets.* Rētĭa, plăgās, lăqueōs tēndŏ, pōnŏ, dispōnŏ. Rētĭbŭs, laqueīs claudŏ, cĭngŏ, dēcĭplŏ. Silvās, sāltūs ĭndăgĭnĕ cingŏ, claudŏ, ămbĭŏ, circŭmdŏ, sēpĭŏ. Ĭn rētĭă ăgĭtŏ. Āvĭbŭs, pīscĭbŭs, fĕrīs dŏlum, ĭnsidĭās mŏlĭŏr, strŭŏ, pārŏ, tēndŏ, mĕdĭtŏr. *Voy.* Aucupor, Piscor, Venor. ‖ *Au fig.* Nōn ĭtă difficĭlĕ ēst, quām captŭm rētĭbŭs illīs Ēxīrĕ. *Lr.* (IV, 1140, scil. amoris). Tēndīs ĭnĕrs doctō rētĭă nōtă mihī. *Fp.* (II, 23, 70). Tum rētĭă nēxit. *Lucil.* (apud *Prisc.* 10, 905). SYN. Laqueūs.

Rētĕctŭs, ă, ŭm. *Découvert.* Jām sōle ĭnfūsō, jām rēbŭs lūcĕ rētĕctīs. *V.* Dēntēs crēpŭērĕ rētĕrtī *Pers.* (3, 101).

Rētĕgŏ, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕgĕrĕ. *Découvrir, ouvrir.* Ēxtŭlĕrĭt Tītān, rădiisquĕ rētĕxĕrĭt ōrbĕm. *V.* Scissō rētĕgĭt vēlāmĭnĕ vūltŭs. *L.* Tūm fĕrrō rētĕgūnt sīlvās. *St.* Lātōquĕ sōlŭm rētĕgātŭr hiātū. *O.* SYN. Dētĕgŏ, ăpĕrĭŏ, pāndŏ, pătĕfăcĭŏ, etc. ‖ *Au fig.* Cæcūmquĕ dŏmŭs scĕlŭs ōmnĕ rētĕxĭt. *V.* Trōjānăquĕ fāta rētĕxī. *O. Voy.* Detego.

Rētĕjăcŭlum, ī. *n. Sorte de filet.* (*Pl. As.* I, 1, 87; *Truc.* I, 1, 14.)

Rētĕndŏ, ĭs, ī, sŭm *ou* tŭm, dĕrĕ. *Détendre.* Ēxŭlt hīc hŭmĕrō phărĕtrām, lēntōsquĕ rētĕndĭt Ārcŭs. *O.* Ēt sōntēs ŏpĕrĭt phărĕtrās, ārcŭmquĕ rētĕndĭt. *St. Voy.* Laxo.

Rētēnsŭs, ă, ŭm. *Détendu.* Phărĕtrāmquæ ārcŭsquĕ rētēnsŏs. *O.* (*Met.* III, 166. Alii leg. *retentos*). Ārcŭm rētēnsŭm pŏsŭlt ĭn mĕdĭă vĭă. *Ph. Voy.* Laxus.

Rētĕntŏ, ās, ārĕ. 1. *fréq. de* Retineo. *Retenir.* Lōrā, mŏdo ădmīssŏs ārtĕ rētēntĕt ĕquōs. *O.* Grāĭŭmquæ aūdāx āplūstrĕ rētēntāt. *L. Voy.* Retineo. ‖ *Au fig.* Fērt sōnĭtŭs ĭmmōtă phălānx, īrāsquĕ rētēntāt. *V. Fl.* ‖ 2. *de* Tento. *Tenter de nouveau.* Dīgĭtīs mŏrĭēntĭbŭs illĕ rētēntāt Fīlă lўræ. *O.* Prōnŭs ābĭt, lētīquĕ vīām sĭnĕ fīnĕ rētēntāt. Sī dēmēns studĭŭm fātālĕ rētēntēm. *Id.* Vēl, sī lĭbĕt, ārma rētēntā. *L.* SYN. Rĕtractŏ, rĕsūmŏ. ‖ *Au fig.* Spēs mĕ vānă rētēntāt. *V. Fl.* Dēmissāvĕ vŏlā rētēntēt. *Id.*

† Rētēntŏr, ōris. *m. néol. Qui retient, arrête.* Vīsŭs ēt ă dŏmĭnīs ĭpsĕ rētēntor ĕquō. *Fort.* (X, 12, 2).

Rētēntŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Retineo. *Retenu.* Pērsĕquĭtŭr Pārthă signa rētēntă mănū. *Id.* ‖ 2. *de* Retineo. *Voy.* Retensus.

† Rētēntŭs, ūs. *m. Action de retenir.* Vīvŏs ĭmĭtāta rētēntŭs. *Cl.* (*Ruf.* II, 438, manus).

Rētĕrō, ĭs, xŭī, xtŭm, xĕrĕ. 1. *Défaire un tissu.* Nōn ĭntērtĕxtās cōmmēntă rētĕxĕrĕ tēlās. *St.* SYN. Dissŭŏ. ‖ *Au fig.* Hæc nĕquĕ dissŏlvī plăgīs ēxtrīnsĕcŭs ĭctă Pōssŭnt, nĕc pŏrrō pēnĭtŭs pēnētrātă rētĕxī. *Lr.* (1, 529). Rŭrsŭs ămŏr pătrĭæ... Quŏd tŭă tĕxŭērānt scriptă, rētĕxĭt ŏpŭs. *O.* Lūnă quātĕr plēnŭm tĕnŭātă rētĕxŭĭt ōrbĕm. *Id.* Tĕr rēlēgēns cœlō tĕrquĕ ōră rētĕxēns (luna). *St.* SYN. Dissōlvŏ, dēstrŭŏ. ‖ 2. *Tisser de nouveau.* Eūrўdĭcēs, ōrō, prōpĕrātă rētĕxĭtĕ fīlă. *O.* ‖ *Au fig. Recommencer, refaire.* Quīnquĕ ōrbēs ĕxplēnt cursu, tōtĭdēmquĕ rētĕxūnt. *V.* Ĭndĕ rĕtrō rĕdĕunt, ĭdēmquĕ rētĕxĭtŭr ōrdŏ. *O.* Tūrpĕ rētĕxit ĭter. *Cl.* Scriptorum quæquĕ rētĕxēns. *H.* SYN. Rĕpĕtŏ, rĕnōvŏ, ĭtĕrŏ. ‖ *néol. Décrire, raconter, dire.* Tālĭă dūm longō sēcŭm sermōnĕ rētĕxūnt. *Cl.* Quī pŏtĭs, ĭnnūmĕrōs cultūsquæ habĭtūsquĕ rētĕxēns. *Aus.* (*Mos.* 298). Mūltūmquæ ēt ŭbĭquĕ rētĕxēns, Lēgātūm Grāĭă sēsĕ dē gēntĕ, etc. *St.* SYN. Ēvŏlvŏ, rĕfĕrŏ, dicŏ, etc.

Rētĕxtŭs, ă, ŭm. *Dont le tissu est défait.* Tārdăquĕ nōctūrnō tēla rētĕxtă dŏlō. *O.*

† Rētĭă, æ. *f. arch. Comme* Rete. Nūnc ēt ŏpĕrām lūdōs făcĭt ēt rētĭām. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 9, sic legente *Prisc.* 7, 759. Alii *retia*).

Rētĭcentĭă, æ. *f. Silence, obstination à se taire.* Quīd tăcēs? dīc: ēnĭcās mē mĭsĕrūm tuă rētĭcentĭă. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 52).

Rētĭcĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Se taire.* Illă dĭū rētĭcēt,

pŭdĭbŭndăquĕ cēlăt ămĭctŭ Ōrā. *O. Voy.* Sileo. ‖ *Au fig.* Vēl lȳrā quæ rĕtĭcĕt. *Cl.* Rĕtĭcĕt pāstōrĕ fŭgātō Pēlĭŏn. *Id.* ‖ *act. Taire une chose.* Rĕtĭcĕtŭr fōrmŭlă pactī. *O.* Mūltăquĕ prætĕrĕā lĭnguæ rĕtĭcēndă mŏdēstæ. *Id.* Vēstrōs dĭdĭcī rĕtĭcērĕ dŏlōrēs. *Pp.* (I, 10, 13). ‖ *Passer sous silence.* Nēc cūltōr nĕmōrŭm rĕtĭcēbĕrĕ, Mænălĭdē Pān. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Diis* 8).

Rĕtĭcŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Rete. *Sac à mailles, en partic. pour recevoir la balle dans un jeu de jeunes filles.* Rĕtĭcŭlōquĕ pīlæ lævēs fūndāntŭr āpertō. *O.* ‖ *Sorte de gibecière.* Mōx cūm rĕtĭcŭlīs, ēt pāne, ēt ventrĕ lăgēnæ. *J.* (12, 60). Rĕtĭcŭlŭm pānĭs. *H.* ‖ *Résille, coiffe à réseau.* Rĕtĭcŭlŭmquĕ cōmīs aūrātum ingentĭbŭs implĕt. *J.* (2, 96).

Rĕtĭnāclŭm, ī. *n. sync. du suiv.* Nē rĕtĭnāclīs Mōllĭbŭs āc lēntīs nexa ēt căptīvă prēmātŭr. *Prud.* (*Sym.* 956).

Rĕtĭnăcŭlŭm, ī. *n. Tout ce qui sert à retenir, lien.* Aūt Ămĕrīnă pārānt lēntæ rĕtĭnăcŭlă vītī. *V. Voy.* Vinculum. ‖ *Rênes.* Frūstrā rĕtĭnăcŭlă tēndēns (auriga). *V. Voy.* Habena. ‖ *Cordage.* Strictōquĕ fĕrīt rĕtĭnăcŭlă fĕrrō. *V.* Stŭppĕă pērrumpĭt Phrўgiæ rĕtĭnăcŭlă clāssis. *O. Voy.* Funis. ‖ *Au fig.* Tāndem ēluctānti rĕtĭnăcŭlă blāndă mŏrārŭm. *Aus.* (*Epist.* 8, 1).

† Rĕtĭnentĭă, æ. *f. Souvenance, mémoire.* Ŭt āctārum excĭdĕrĭt rĕtĭnentĭă rĕrŭm. *Lr.* (III, 676. *Ib.* 864).

Rĕtĭnĕō, ēs, ŭī, tēntŭm, tĭnērĕ. *Retenir, contenir.* Nēc ēxănĭmēs pōssŭnt rĕtĭnērĕ măgistrī. *V.* Firmis quămvis rĕtĭnēbĕrĕ vīnclis. *O.* Nēc rĕtĭnēt lăcrĭmās. *Id.* SYN. Contĭnĕō, cōhĭbĕō, cōërcĕō, etc. *Voy.* Cohibeo. ‖ *Au fig.* Pŭdōre ēt lĭbĕrālĭtātē lĭbĕrōs Rĕtĭnērĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 32). ‖ *Retenir, retarder.* Nēc tămĕn effĕcĭt, quămvis rĕtĭnēbăt ēuntēm. *O.* Vēntō rĕtĭnēntĕ mŏrārī. *Id.* Quōd sī lōnginquōs rĕtĭnērēr mīlēs ăd Indŏs. *Pp.* (II, 7, 67). SYN. Tĕnĕō, tārdō, mŏrŏr. *Voy.* Moror. ‖ *Garder, conserver.* Nātīvūm rĕtĭnēnt ĭnvĭŏlātă dĕcŭs. *O.* Nēc rĕtĭnēnt pātŭlæ cōmmissă fĭdēlĭtĕr aūrēs. *H.* Rĕtĭnērĕ vĕlĭs sērvārĕquæ ămīcōs. *Id.* SYN. Tĕnĕō, sērvō. *Voy.* Servo. ‖ *qqf. Tenir.* Quōrum ālĭī făcŭlās, ālĭī rĕtĭnērĕ sāgittās. *Pp.* (II, 22, 5. Et *Pl. Capt.* II, 3, 82). *Voy.* Teneo. ‖ *Avoir, occuper.* Tērrārum mīllĭă multă, Quæ vārĭæ rĕtĭnēnt gēntēs. *Lr.* (IV, 414).

† Rētĭs, ĭs. *m. f. arch. Comme* Rete. Ŭvĭdŭm rētĕm sīnĕ squāmōsō pēcŭ. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 5, sic legente *Prisc.* 7, 759. *Char.* 1, 20 : Retes, δίκτυον. *Ib.* 45; *Prisc.* 5, 659).

Rētōnō, ās, ārĕ. *n. Retentir.* Frĕmĭtŭ lŏcă rĕtōnēnt. *Cat.* (63, 82). *Voy.* Resono.

Rĕtŏrquĕō, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Tourner en arrière, retourner, détourner.* Illĕ, dŏlōrĕ fĕrōx, căpŭt ĭn sŭă tērgă rĕtōrsĭt. *O.* Sēmpĕr ăb Eŭbŏĭcīs vēla rĕtŏrquĕt āquīs. *Id.* Āvĕrsōs tōtīēs cūrrūs Jūturnă rĕtŏrsĭt. *V.* SYN. Rĕflĕctō, flĕctō, dēflĕctō, āvĕrtō. ‖ *Au fig.* Dīrāmquĕ rĕtŏrquĕt ĭn sŏcĭōs nōn spontĕ lŭĕm. *V. Fl.* SYN. Vĕrtō. ‖ *Fléchir.* Ānnŭĭt hīs Jūno, ēt mēntēm lætātă rĕtŏrsĭt. *V.* SYN. Flĕctō. ‖ *Repousser.* Rhœtŭm rĕtŏrsĭstī lĕōnīs Ŭnguĭbŭs. *H.* SYN. Rĕpĕllō. ‖ —vĭăm. *Reprendre un chemin.* Ubĭ mīllĕ vĭās lōnginquă rĕtŏrsĕrĭt ætās. *Cl.*

Rĕtŏrrĭdŭs, ă, ŭm. *Séché, desséché, sec, rabougri.* ‖ *Au fig. Retors, fin matois.* Ălĭquot pĕcŭtīs, vēnĭt ēt rĕtŏrrĭdŭs. *Ph.* (Alii intelligunt vetulus). *Voy.* Recoctus.

Rĕtŏrsī. *parf. de* Retorqueo.

Rĕtōrtŭs, ă, ŭm. *Tourné en arrière, attaché par derrière.* Dūcĕtŭr mānĭbŭs pōst tērgă rĕtōrtīs. *O.* Rĕtōrtă tērgō brāchĭă lĭbĕrō. *H.* Illĕ rĕtōrtō... sŭccīnctŭs ămĭctū. *V.* ‖ *Tordu.* Cōllă nĕc ōrnātū pătĭtŭr mōllĭrĕ rĕtōrtō (scil. torque). *Cl. Voy.* Tortus. ‖ *Frisé, crépu.* Hīc quī rĕtōrtō crīnĕ Maūrŭs ĭncēdĭt. *M.* (VI, 39). ‖ *Repoussé en arrière.* Tĭbĕrĭm rĕtōrtīs Littŏre Ētrŭscō vĭōlēntĕr ŭndĭs. *H.* Sīdĕra ōbliquōs āgānt Rĕtōrtă cŭrsūs. *Sen.* (*Hip.* 676).

Rĕtractō, ās, ārĕ. 1. *frég. de* Retraho. *Tirer en arrière, retirer.* Sēmănĭmēsquĕ micānt dĭgĭtī, fĕrrūmquĕ rĕtractānt. *V.* Sēd mānĭbŭs pōmum ĭgnārīs lētālĕ rĕtractāns. *Alc.* (II, 216, scil. decerpens). ‖ *Au fig. Retirer, révoquer, rétracter.* Nihĭl ēst quōd dictă rĕtractĕnt. *V.* SYN. Rĕvŏcō. ‖ *n. Se rétracter, refuser.* Quæ dēindĕ mŏra ēst? aūt quĭd jām, Tūrnĕ, rĕtractās? *V.* Nihĭl illĕ rĕtractāns. *P. Petr.* (2, 442. In hac notione etiam *Retracto* scribitur). ‖ 2. *de* Tracto. *Toucher de nouveau, remanier.* Nēvĕ rĕtractāndō nōndŭm cŏĕūntĭă rūmpām Vūlnĕrā. *O.* ‖ *Reprendre.* Dēsuētāquĕ bēllō Āgmĭna ĭn ārmă vŏcāt sŭbĭtō, fĕrrūmquĕ rĕtractāt. *V. Voy.* Resumo. ‖ *Au fig.* Pĕrvĭgĭl ĭgnĕ Cārpĭtŭr ĭndŏmĭtō, fŭrĭŏsāquĕ vōtă rĕtractāt. *O.* Dūm prīmă rĕtractānt Fāta dŏmŭs, rĕlĕguntquĕ sŭōs sērmōnĕ lăbōrēs. *Id.* SYN. Rĕvŏlvō, rĕvŏcō, āgĭtō. ‖ *Repasser dans sa mémoire.* Mēcūmquĕ dĕæ mĕmŏrātă rĕtractō. *Id.* Tēcūmquĕ rĕtractă Cūmquĕ tŭīs hæc vōtă dĭīs. *V. Fl. Voy.* Memini.

Rĕtractŭs, *mieux que* Rĕtractŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Hīs ĭgĭtŭr rēbŭs rĕtractĭs, tērrā rĕpēntē. *Lr.* (V, 481).

Rĕtrăhō, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer en arrière.* Impĕdĭūnt, rĕtrahĭtquĕ pĕdēm sīmŭl ūndă rĕlăbēns. *V.* Quō fātă trahūnt rĕtrahūntquĕ, sĕquāmŭr. *Id.* Sē rĕtrăhĕbăt ăb ĭctū, Læsăquĕ cōllă dăbăt rĕtrō. *O.* SYN. Rĕdūcō, rĕtractō, rĕcĕptō, rĕvŏcō, ābstrahō, āvĕrtō. PPH. Rĕtrō fĕrō, rĕfĕrō, rĕprĭmō. ‖ *Au fig.* Pŏētām nōn pŏtēst Rĕtrăhĕre ăb stŭdĭō. *Ter.* (*Ph. prol.* 1). ‖ —mē. *Se retirer, refuser, se désister.* Āc nē tē rĕtrăhās. *H.* Ĭdēm nunc rĕtrăhĭs te, ăc tŭă dicta ōmnĭă vēntos Ferrē sīnis. *Cat.* (30, 9). ‖ *Retrancher.* Prīămĭdæ quŏt ērānt, sī hīs dēnī rĕtrăhantŭr. *Aus.* (*Epist.* 7, 14). *Voy.* Demo. ‖ *Abréger.* Quā rĕtrăhĭs dūctās sŭmma ăd fāstīgĭă nōctēs. *Man.* (IV, 254). *Voy.* Contraho. ‖ † Rĕtrahō. *Voy.* Retractus.

Rĕtrĕctō. *Voy.* Retracto.

Rĕtrĭbŭō, *mieux que* Rĕtrĭbŭō, ĭs, ĕrĕ. *Rendre.* Cōrpŏrā rĕtrĭbŭāt rēbŭs, rĕcrēētquĕ flŭēntēs. *Lr.* (V, 278). Nēc rĕtrĭbŭĭtă sŭīs, nēc pŏtĭēndă tĭbī. *P. Nol.* (15, 528).

† Rĕtrĭtŭs, ă, ŭm. *Très frotté, très usé.* (*Nœv.* apud *Fest.* in *Rutabulum.*)

Rĕtrō *et* Rĕtrō. *adv. En arrière.* Ābdūxĕrĕ rĕtrō lōngĕ căpĭta ārdŭa ăb ictū. *V.* Āmnĭs ĕt Ādrĭăcās rĕtrō fŭgĭt Aūfĭdŭs ūndās. *Id.* Ēt lævĭs ĭmpĕxōs rĕtrō dăbăt aūrā căpillos. *O.* Fŭgĭt rĕtrō Lævĭs jŭvēntās ēt dĕcŏr. *H.* SYN. *qqf.* Rĕtrōrsŭm, rĕtrorsŭs. ‖ *Au fig.* Rĕtrōquĕ Vŭlgŭs ăbhōrrĕt ăb hāc. *Lr.* (1, 945). SYN. Longē. ‖ *En sens opposé, au rebours.* Ēt rĕtrō fĭt, ŭtī contrā sĭt sæpĕ vĭcissĭm. *Lr.* (III, 109). SYN. Contrā. ‖ *qqf. En parlant du temps.* Nōn tămĕn ĭrrĭtŭm, Quodcŭnquĕ rĕtrō ēst, effĭcĭēt. *H.* Prædmissăquĕ rĕtrō Nōbĭlĭtās. *St.* SYN. Ăntĕ. ‖ † Rĕtrō. Ūndĕ rĕtrō nēmō : tūlĭmŭs ōcĕāni mīnās. *Sen.* (*H. OEt.* 49. Aliter bonus *Florent.* cod. *Unde omne retro est*). Lētĭfĕrŭm rĕvŏcāt rĕtrō fīstŭla rīvŭm. *Fort.*

(*V. S. M.* III, 115). Rēcŏlo innŭmĕrābilĕ vŭlgŭs
Rĕtrŏ sĕnum ĕt jŭvĕnŭm. *Prosp.* (*Ing.* II, 205).

Rĕtroăgo *ou* Rĕtro ăgŏ, is, ĕrē. *Faire reculer.* Cæliquĕ mĕătŭs Tŭrbārĕt, jussī rĕtro ăctŏ lŭmĭnĕ sōlīs. *P. Nol.* (*ad Jov.* 129).

Rĕtrōcēdo *ou* Rĕtrŏ cēdŏ, is, ĕrē. *n. Reculer, se retirer.* Jām Lērnā rĕtrōcēssit. ĕt Phlŏrōnīdēs. *Sen.* (*Thyest.* 115). Ăt vŭlgŭs ĭnfīdum, ĕt mĕrĕtrīx rĕtrŏ Pĕrjūrā cēdit. *H. Voy.* Recedo.

Rĕtrorsŭm, *qqf.* Rĕtrōrsŭm, *et* Rĕtrōrsŭs. *adv. de mouv. En arrière, par derrière.* Mē vēstĭgia tĕrrēnt, Ōmnĭa tĕ ādvĕrsum spĕctantĭă, nullă rĕtrorsŭm. *H.* Ipsĭquĕ rĕtrōrsŭm Ēffūsī, făcĭēm vĭtābānt Gōrgŏnĕŏs ănguēs. *L.* Dārē vērā rĕtrorsŭs Tĕrga mĕtŭ. *V. Fl.* Cēdentem ĭmpēllit rĕtrorsŭs ĭn æquŏră pōntŭm. *Sil.* SYN. Rĕtro, rursŭs.

Rĕtrovērsŭm. *adv. A reculons.* Rĕtrōvōrsŭm cēdam, ĭmĭtābŏr nĕpām. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 2, 592).

Rĕtrōvĕrtŏ *ou* Rĕtrŏ vĕrtŏ, is, ĕrē. *Tourner en arrière.* Ipsĕ rĕtrōvĕrsŭs squālēntĭă prōtŭlit ōră. *O.* Sistĕre æquăm flŭvĭīs, ĕt sidĕră vĕrtĕrĕ rĕtro. *V.* ‖ *Au fig.* Quīnam sēntēntĭă vōbīs Vērsă rĕtro? *V.*

Rĕtrūdŏ, is, sī, sŭm, dĕrĕ. *Pousser en arrière.* Quāsī rĕtrudĕrĕt hŏmĭnum mĕ vĭs. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 64). ‖ *Au fig.* Sŭīs rĕtrusus possidĕrĕ thēsaŭrīs. *Boet.* (3, 11, scil. in se reflexus).

Rĕttŭdi. *Voy.* Retundo.

Rĕttŭlī. *pour* Retŭli. *Voy.* Refero 1.

Rĕtundŏ, is, rĕtŭdī *et* rĕttŭdī, rĕtūnsŭm *ou* rĕtusŭm, rĕtundĕrĕ. *Repousser.* Occurrit gĕlĭdus bŏrĕās, pĕlăgusquĕ rĕtundit. *L.* (V, 601. Forte *refundit*). *Voy.* Repello. ‖ *Ordint. Émousser.* Quid jŭvat ĭn nudīs hāmata rĕtundĕrĕ tēla Ossĭbŭs? *O.* Jŭgŭmsquĕ rĕtundĭtĕ fĕrrum. *L.* SYN. Hebĕto. ‖ *Au fig. Repousser, réprimer, arrêter, émousser.* Qui luxŭrĭa ĕt lascīvĭă bĭlĭbŭnt, rĕtundam. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 72). Ōmnĕm prōfectŏ rĕttŭdī sŭpĕrbĭam. *Ph.* Quīă sŭccŭlēntī corpŏrĭs hĭcēntĭă Rĕtundĭtur jējūnĭs. *P. Nol.* (13, 645). SYN. Hebĕto, cŏĕrcĕo, rĕprĭmo, etc. *Voy.* Cohibeo.

Rĕtūnsŭs *et* Rĕtusŭs, ă, ŭm. *Émoussé.* Ăd hæc rĕtunsa ĕst. *Pl.* (*Ps.* 1, 2, 26, securis). Neū fĕrro lædĕ rĕtūnsŏ sēmĭna. *V.* (*G.* II, 501. Sic *Pier.* ex codd. vetustioribus. Alii *retuso*). Tēla rĕtūsa cadūnt. *O. Voy.* Hebes. ‖ *Au fig. Émoussé, affaibli, languissant.* Ĕt bēllī fĕrvŏrĕ rĕtusŏ. *Sil.* Rebusquĕ rĕtusis (scil. fractis). *Id.* Aut fĕrrum ĭn ōrĕ, nĭl ăgēns ĕt irrītum, Vĕrsāssĕ frūstră, seu rĕtūnsis tăctĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 5163). Nēc crīmĕ rĕtūsŏ Lānguĭda (stella). *Cl.* ‖ *qqf. Frappé.* Tē frontĕ rĕtūsa Lŭgĕt. *Cl.* ‖ *Qui manque d'intelligence.* Ădĕonĕ rĕtusī Quīsquām cordīs ĕrit? *Cl. Voy.* Obtusus.

Rĕūs, i. *m.*; Rĕă, æ. *f. Accusé, accusée.* Squālĭdŭs ăd sūpĕros tendĕns rĕūs ōră mănusquĕ. *O.* Sprētārumque agĭtur lēgum rĕūs. *Id.* Insignĕ mœstis præsīdĭum rĕīs. *H.* Nēc sit tĭbī bārbă rĕōrum. *M.* (II, 56). Dēsīdĭæ tĭbī sūm, dōctĕ Pōtītĕ, rĕūs. *Id.* (X, 70). SYN. Accūsātŭs. EP. Trīstis, pāvĭdŭs, sōllĭcĭtŭs, ānxĭtŭs, pallĭdus. ‖ Rĕūm ăgŏ, Rĕūs ăgŏr. *Accuser, être accusé.* Ēgīt mē lăcrĭmis ōrĕ sīlentĕ rĕūm. *O.* Ĕt pĕragŏr pōpŭlī pŭblĭcus ōrĕ rĕūs. Quīd fĭĕt sōntī, quūm rĕă laŭdīs ăgăr? *Id. Voy.* Agor. ‖ — vōtī. *Qui a un vœu à accomplir.* Taŭrŭm Cōnstĭtŭam ante ārās, vōtī rĕūs. *V.* (*E.* 5, 80. Ubi *Serv.* Cf. et *Macr. Sat.* 3, 2). Hūnc crīnĕm, vōtī rĕūs, ăntĕ dĭcārĕm. *St.* Ĕt vōtī rĕūs, ĕt quī vēndĭdit ōrbĕm. *Petr.* (*fr.* in *Anth.* I, p. 576). SYN. Dēbĭtŏr, dămnātŭs. PHR. Ĕt mĕrĭtŭs vōtī dēbĭtă sŏlvit hŏnōs. *O.* Cui vōtūm dēbēbăt. *Ph.* ‖ † Rĕă. *adj. pl. n.* Nām rĕă cūm dignis sūbsīdent ārvă cŏlōnis. *Alc.* (II, 357).

Rĕvălēscŏ, is, ĕrē. *n. Recouvrer la santé.* Nĕ tămĕn ĭgnōrēs, ŏpĕ quă rĕvălēscĕrĕ pōssīm. *O.* Cōntĭgĭt, ă mōrbo ūt prĕcĭbŭs rĕvălēscĕrĕt ējŭs. *Alc.* (*ad Sor.* 585). SYN. Cōnvălēscŏ, rĕflcĭŏr. ‖ *Au fig. Recouvrer ses forces.* Ăd cœptūm rĕvălēscĭt ŏpŭs. *P. Petr.* (2, 395).

? Rĕvānēscŏ, is. *n. S'évanouir. Voy.* Resanesco.

Rĕvĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Hāc ĕgŏ sūm răptīs pārtĕ rĕvĕctŭs ĕquīs. *O.*

Rĕvĕhŏ, is, vēxī, vĕctŭm, vĕhĕrĕ. *Ramener (en voiture ou par mer), rapporter.* Trōjānam ĕx hōstĭbŭs ūrbĕm Quī rĕvĕhis nōbīs. *V.* Quæ pōstquam ăd Grāĭos, dŏmĭnō cŏmĭtāntĕ, rĕvēxīt (tela). *O.* SYN. Rĕdūcŏ, rĕfĕrŏ, rĕpōrtŏ. ‖ *Au pass. Revenir.* Nōn sātĭs ēst ĭthăcām rĕvĕhī pātrĭōsquĕ pĕnātēs? *H.* Sōspēs Lătĭās rĕvĕhĕrīs ăd ūrbēs. *M.* (VI, 58). *Voy.* Redeo. ‖ *qqf. Emporter, transporter.* Rēmīsquĕ sūpĕrbăm Pōscĕrĕ quōs rĕvĕhăt (ratem). *V. Fl.*

Rĕvēllŏ, is, ēllī *et* ŭlsī, ŭlsŭm, ēllĕrĕ. *Arracher, détacher.* Ārrĭpĭt ĭpsŭm Pēndēntem, ĕt māgnă mūrī cūm pārtĕ rĕvēllit. *V.* Rĕvēllis ăgrī tĕrmĭnŏs. *H.* Ūt chartæ tĭtŭlūm dē frōntĕ rĕvēllās. *O.* Ā sīlvīs sīlvās ĕt ăb ārvīs ārvă rĕvŭlsī. *Id.* Plēctrŭm pălātī ĕt saūcĭŭm sævūs tĭbī Tōrtŏr rĕvŭlsit. *Prud.* (*Peri.* 2201). SYN. Āvēllŏ, vēllŏ, dētrāhŏ, *qqf.* rĕfĭgŏ. *Voy.* Vello. ‖ — signă. *Décamper.* (*Sil.* XII, 733; *Luc.* VII, 77.) ‖ *Briser.* Nēc pātrĭs Ānchīsæ ēlmĕrēs mānēsvĕ rĕvēllī. *V.* Ĕt vĕlĕrēm cūrvō dēntĕ rĕvēllit hŭmŭm. *O.* Īngēntī Sātŭrnĭă tēmplă rĕvēllī Mōlĕ. *L.* SYN. Cōnvēllŏ, etc. *Voy.* Frango. ‖ *Arracher, enlever.* Ĭnjĭcĭuntquĕ mānŭm, pŭĕrūmquĕ rĕvēllĕrĕ tēntānt. *O.* Aūrĕă Phrўxēæ tĕrgă rĕvŭlsit ŏvīs. *Id.* SYN. Ābstrāhŏ, āvēllŏ, ĕrīpĭŏ, aūfĕrŏ, etc. ‖ *Au fig.* Ĕt quōs Sīdŏnĭă vīx ūrbĕ rĕvēllī, Rursŭs ăgām pĕlăgŏ? *V.* Dūm vĕtĕrēs āvĭās tĭbī dē pŭlmŏnĕ rĕvēllŏ. *Pers.* (5, 92). Sī jŭvăt ĭmpĕrĭūm pēnĭtŭs dē stīrpĕ rĕvēllī. *Cl.* (Utrumque perfectum agnoscit *Diom.* 1, 370, magis probat *Revelli*; ut etiam *Serv.* ad *Æ.* IV, 427.)

Rĕvēlŏ, ās, ārē. *Oter le voile, dévoiler.* Ērĭpĭt ĭnfāntēm, mēntĭtăquĕ sācrā rĕvēlăt. *O.* Ōrĕ rĕvēlātŏ. *Id.* Ătquĕ rĕvēlātă fălsĕ sīc cōmĭnŭs ĭnfīt *Fort.* (*V. S. M.* IV, 369). *Voy.* Detego. ‖ *Au fig.* Sōrs ĭpsă rĕvēlăt, Ēxēmplūmquĕ crĕāt. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 621).

Rĕvĕnĭŏ, is, vēnī, vĕntŭm, vĕnīrĕ. *n. arch. Revenir.* Victōrēs victīs hōstĭbŭs lēgiōnēs rĕvĕnīēnt dŏmŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 33. *Id. Trin.* 1, 2, 119; *Bac.* IV, 2, 24, et passim). Vĕnīām, quĭbŭs īllĕ rĕvēnīt Cālcātă dē mōrtĕ, vīīs. *Prud.* (*Apot.* 1132). *Voy.* Redeo. ‖ — in grātĭam. *Se reconcilier.* Ĭntĕr ĕos rūrsŭm sī rĕvĕntŭm ĭn grātĭam ēst. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 61).

† Rĕvĕntŭs, ūs. *m. Retour.* Sūō pōst ĭndĕ rĕvĕntū. *Suevius* (apud *Macrob. Sat.* 2, 14, de Graiis). *Voy.* Reditus.

Rĕ vērā *ou* Rēvĕrā. *adv. En effet, effectivement.* Rēvĕràquĕ mĕtŭs hŏmĭnŭm cūræquĕ sequācēs. *Lr.* (II, 47). Rēvĕrā cērtō lāpsŭ spătĭŏquĕ fĕrŭntŭr. *Cic.* (*de Cons. Dic.* 1, 11). SYN. Re ipsa.

Rĕvērbĕrŏ, ās, ārē. *Repousser en arrière.* Ātquĕ ĭmīs Typhōnă rĕvērbĕrăt ăntrīs. *V. Fl.* ‖ *Refléter.* Zōnă rĕvērbĕrăt ĭgnēs. *V. Fl.* SYN. Rĕpĕrcŭtĭŏ.

† Rĕvĕrĕcŭndĭtĕr. *arch. Comme* Reverenter. (*Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010.)

Rĕvĕrēndŭs, ă, ŭm. *Respectable.* Īllŭd ŏpŭs pĭĕtās, īstŭd rĕvĕrēndă vīrōrum Nōmĭnă. *Aus.* (*Prof.* 5, 6). Pātrĭcĭī rĕvĕrēndă fŏvĕt sācrārĭă cœtŭs. *Cl. Voy.* Venerandus.

Rĕvĕrēns, tĭs. *Qui révère.* Nĕc tū vīrgĭnĭbŭs rĕvĕrēntĭă mŏvĕrĭs ōră. *Pp.* (II, 23, 29). Nōn hĭc ūllōs rĕvĕrēntĭă rĭtŭs Pĕctŏră. *V. Fl.*

Rĕvĕrēntĕr. *Respectueusement.* Fōrtūnām rĕvĕrēntĕr hăbĕ. *Aus.* (*Epigr.* 8, 7). Jūrā sācērdōtĭs mĕrĭtō rĕvĕrēntĕr ădĕptŭs. *Fort.* (V, 2, 9).

Rĕvĕrēntĭă, æ. *f. Respect, vénération.* Măgnă fŭīt quōndām căpĭtĭs rĕvĕrēntĭă cæsī. *O.* Tāntă tĭbī ĕst rēctī rĕvĕrēntĭă. *M.* (XI, 5). Măxĭmă dēbētŭr pŭĕrō rĕvĕrēntĭă. *J.* (14, 47). SYN. Vĕnĕrātĭŏ, cultŭs, hŏnŏr *ou* hŏnŏs, rĕspectŭs, ŏbsĕrvāntĭă, *qqf.* cūră. ‖ *Respect, retenue.* Hīc nŭllŭs vērbĭs pŭdŏr, aŭt rĕvĕrēntĭă mēnsæ. *J.* (2, 110). Nūlla ĕst pŏscēndī, nūlla ĕst rĕvĕrēntĭă dăndī. *Pp.* (III, 11, 13). SYN. Pŭdŏr, mŏdŭs. ‖ *Déesse adorée à Rome.* (*Ov. Fast.* V, 23.)

Rĕvĕrĕŏr, ĕrĭs, ĭtŭs sŭm, ĕrī. *d. Respecter.* Ī nūnc, ī, mĕrĭtī lĕctŭm rĕvĕrĕrĕ pārentĭs. *O. Voy.* Veneror. ‖ *Admirer.* Quāsīque ējŭs ŏpŭlēntĭtātēm rĕvĕrĕārĭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 35). ‖ *Craindre.* Nĕ rĕvĕrĕātŭr, mĭnŭ' jām quō rĕdĕăt dŏmŭm. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 8). *Voy.* Vereor. ‖ † Rĕvĕrĕtŭr (me alicujus). *unip.* Sī nīl meī rĕvĕrĕātŭr. *Varr.* (apud *Non.* 9, 4, nempe te). *Voy.* Vereor.

Rĕvĕrrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Balayer en sens contraire; au fig. dissiper.* Rĕvĕrram hĕrcle hōc, quōd cōnvĕrrī mŏdŏ. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 64).

† Rĕvĕrsĭŏ, ōnĭs. *f. Retour.* Rĕvŏrsĭōnem ăd tĕrrām făcĭūnt vēspĕrī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 62).

Rĕvĕrsŭs, ă, ŭm. *Revenu.* Pĕrdĭdĕrĭt nūllŭm vītă rĕvĕrsă dĭĕm. *M.* (VII, 46). Rătĭs flŭctŭ lăbĕfăctă rĕvĕrsō. *V. Fl.*

Rĕvĕrtŏ *ou* Rĕvŏrtŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Comme le suiv.* Essĕ dŏmī quŭm pĕrtæsum ĕst, sŭbĭtŏquĕ rĕvŏrtĭt. *Lr.* (III, 1075). Rĕvŏrtĭt mœstŭs ăd mē. *Pomp.* (apud *Non.* 7, 68. Et *Pl. Men.* II, 1, 31; *Prud. Peri. præf.* 27).

Rĕvĕrtŏr, *arch.* Rĕvŏrtŏr, ĕrĭs, ĕrsŭs sŭm, ĕrtī. *d. Revenir, retourner.* Stāt cæsŭs rĕnŏvāre ōmnēs, ōmnēmquĕ rĕvĕrtī Per Trōjām. *V.* Aŭt fessŭs sŭb ŏpācă rĕvĕrtĭtŭr ântrā. *O.* Rĕvŏrtŏr rursŭs dēnŭo Cārthāgĭnēm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 79). SYN. Rĕdĕŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ēt tămĕn ăd Mūsās, quāmvīs nŏcŭērĕ, rĕvĕrtī. *O.* Ăd vītām pŏssēnt, conjĕctă mēntĕ, rĕvŏrtī. *Lr.* (II, 961). ‖ *Revenir après une digression.* Nūnc ăd tĕ ēt tŭă măgnă, pătĕr, cōnsŭlta rĕvĕrtŏr. *V.* ‖ *Se retirer, refluer.* Ēt Tĭbĕrĭm rĕvĕrtī. *H. Voy.* Refluo. ‖ *Revenir, en parlant de choses périodiques.* Lunā rĕvĕrtēntēs quŭm primŭm cōllĭgĭt ignēs. *V.* ‖ *Repousser.* Cæsăquĕ rĕvĕrtī Pŏssŭnt. *V.* ‖ *Retomber.* Pœnă rĕvĕrsūra ĕst in căpŭt ĭstă tŭŭm. *O. Voy.* Recido.

† Rĕvēstĭŏ, ĭs, īrĕ. *Vêtir de nouveau.* Dēspĕctŭm lŭcĕ rĕvēstĭt. *Tert.* (*adv. Marc.* V, 129).

Rĕvĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Revinco *et* Revivo. *Voy. ces mots.*

† Rĕvĭdĕŏ, ēs, ērĕ. *Revoir.* Ĭstæ jām cŭpĭūnt vōs rĕvĭdērĕ fŏrēs. *Fort.* (VIII, 10, 16). *Voy.* Reviso. ‖ *n. Venir pour revoir.* Nūnc ăd hĕrăm rĕvĭdēbŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 65. Sic inf. *Reviso ad.* Cf. *Gloss. Isid.* Revidere, *reverti, redire, repedare.* Id enim suspicor pro corrupto *Revidare*; alii emendant *Reviare*).

Rĕvĭgēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Reprendre sa force.* Hūnc sīmĭlĕm sānctī flātŭs rĕvĭgēscĕrĕ cērtum ĕst. *Juv.* (II, 204).

Rĕvĭncĭŏ, īs, īnxī, īnctŭm, īncīrĕ. *Attacher par derrière, ou fortement.* Ērrantēm Gўārō cēlsā Mўcōnŏquĕ rĕvīnxīt (Delon). *V.* Lātŭs ēnsĕ rĕvīncīt. *Pp.* (III, 12, 11) *Voy.* Vincio. ‖ *Au fig.* Mēntem ămōrĕ rĕvĭncīēns. *Cat.* (61, 33). Ōrbĕsquĕ rĕvīnxīt Lēgĭbŭs. *Cl.*

Rĕvĭncŏ, ĭs, īcī, ĭctŭm, īncĕrĕ. *Vaincre entièrement.* Ēt quō jūdĭcĭō fōrmă rĕvĭctă sŭa ĕst. *O.* (*Fast.* VI, 432). Cătĕrvæ Cōnsĭllĭs jŭvĕnĭs rĕvĭctæ. *H.* Ĭndĕ cădŭnt vīrēs ăllĭquā rătĭōnĕ rĕvĭctæ. *Lr.* (V, 411). Ŭt cŏlŏr hĭc gĕmmās, tūră rĕvĭncăt ŏdōs. *Fort.* (VIII, 9, 17). *Voy.* Vinco. ‖ *Réfuter, démontrer le contraire.* Ăn cōnfūtăbūnt nārēs, ŏcŭlĭvĕ rĕvĭncēnt? *Lr.* (IV, 489).

Rĕvĭnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Revincio. *Attaché par derrière.* Quīd mĭnŭs Ăndrŏmĕdæ fŭĕrăt spērārĕ rĕvĭnctæ? *O.* Quām dūra ăd sāxă rĕvĭnctăm Vĭndĭcăt Ălcĭdēs. *Id.* ‖ — pōst tērgă, pōst tērgă mānŭs. *Qui a les mains attachées derrière le dos.* Ēt pōst tērgă rĕvĭnctŭm. *Sil.* Pălmās pōst tērgă rĕvĭnctŭs. *Id.* Mānŭs jŭvĕnēm pōst tērgă rĕvĭnctŭm. *V.* VERS. Flĕxīs pōst tērgă lăcĕrtīs. *O.* Ēvĭnctī gĕmĭnās pōst sŭă tērgă mānŭs. *Id.* Gĕmĭnās ārctīs pōst tērgă cătēnīs Ēvĭnctŭs pălmās. *Sil.* Rĕtōrtă tērgō brāchĭă lĭbĕrō. *H.* Quī lōră rēstrĭctīs lăcĕrtīs Sēnsĭt Ĭnĕrs. *Id.* Nōn āssuētās ăd scēptră mānŭs Pōst tērgă dăbīt. *Sen.* Pălmās vīnctă pōst tērgŭm dătās. Pōst tērgă jŭvĕnŭm nōbĭlēs rĕvŏcat mānŭs. *Id.* ‖ *En gén. Attaché.* Zōnă dĕ pōstĕ rĕvĭnctă. *O.* Pārtĭbŭs ærĭis mūndī cœlŏquĕ rĕvĭnctă. *Lr.* (V, 554, terra). Vēllĕrĭbŭs nīvĕīs ēt fēstă frōndĕ rĕvĭnctŭm (templum). *V. Voy.* Vinctus. ‖ *Au fig.* Ĭmplĭcĭtŏs mĭsĕrāquĕ ĭn pēstŏ rĕvĭnctŏs. *V. Fl.* Rĕvĭnctŏs ĭn glăcĭēm lătĭcēs. *Cl.*

Rĕvĭrēns *et* Rĕvĭrēscēns, tĭs. *Qui reverdit, et au fig.* Ăddĭtŭr ārbŏrĭbŭs flōrēns rĕvĭrēntĭbŭs ætās (*In Obit. Mæcen.* 113). Prōmĭssæ rĕvĭrēscēns pignŏrĕ laŭdīs. *Sil.*

Rĕvĭrĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Comme le suiv.*

Rĕvĭrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Reverdir.* Læsāsquĕ jŭbĕt rĕvĭrēscĕrĕ sīlvās. *O.* ‖ *Au fig. Être rajeuni.* Ārtŏ sŭŭm pārĭī rĕvĭrēscĕrĕ pŏssĕ pārēntēm. *O.* SYN. Rĕpārŏr, jŭvĕnēscŏ. ‖ *Refleurir, revivre.* Ārdŭă măgnānĭmī rĕvĭrēscĭt glōrĭă Blæsī. *St.* Ārĭdŭs ĭn rāmīs pŏtĕrām rĕvĭrēscĕrĕ prōlīs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 406). SYN. Rĕnŏvŏr, rĕflōrĕŏ.

Rĕvīsŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Venir revoir, revisiter.* Prōgĕnĭēm pārvām dūlcĕsquĕ rĕvīsĕrĕ nātōs. *V.* Ĭnstaūrātŏ rĕvīsām Prœllă. *Id.* Nōn īllām nūtrīx ōrīēntī lūcĕ rĕvīsēns. *Cat.* (64, 377). Rĕvīsŏ quīd ăgānt, quīdvĕ căptēnt cōnsĭlĭī. *Ter.* (*And.* II, 4, 1). SYN. Ĭtĕrŭm, rūrsŭs vīsŏ, ĭnvīsŏ, ădĕŏ. ‖ † *n. arch. Revenir.* Ăd mē rĕvīsās. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 79). Ēt crĕbrā rĕvīsĭt Ăd slăbŭlŭm. *Lr.* (II, 360). *Voy.* Revideo.

Rĕvīvīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme le suiv.* Ērgŏ rĕvīvīscēns nōfīssĭmă cōmĭnŭs ōrā. *P. Nol.* (19, 406). Īllĕ rĕvīvīscĕt jām nūnquām. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 15).

Rĕvīvŏ, ĭs, īxī, ĭctŭm, īvĕrĕ. *n. Revivre, ressusciter.* Quŭmquĕ ōmnēs, ĭn quā vīxĕrūnt, cārnĕ rĕvīvēnt. *P. Nol.* (35, 568). Sĕcārĕ mēmbrā nōn rĕvīctūrī sēnŭs. *Sen.* (*Med.* 476). SYN. Rĕvīvīscŏ, rĕnāscŏr, *qqf.* rĕsūrgŏ, rĕsŭscĭtŏr. PPH. Ăd vītām rĕsūrgŏ, rĕvŏcŏr, rĕdĕŏ. Ĭn vītām rĕdĕŏ. Lūcĕm,

vītām rĕcĭplŏ. Ănĭmām, vītām rĕsūmŏ. Ā mōrtĕ rĕsūrgŏ. Æthĕrĭās sŭb aūrās rūrsŭs vĕnĭŏ. Ād līmĭnā vītæ rĕdĕŏ, rĕmĕŏ. Sŭpĕrās ăd aūrās rĕdĕŏ. Āb īnfernīs ūmbrīs rĕvŏcŏr. Sĕpŭlchrō, tūmŭlō ĕxĕŏ. VERS. Sŭpĕrās cœlī vĕnīssĕ sŭb aūrās, Pæōnĭīs rĕvŏcātum hĕrbīs. *V.* Sŭpĕra ūt cōnvĕxa rĕvīsānt. Ălĭquem ĭndīgnātŭs ăb ūmbrīs Mōrtālem īnfernīs ād lĭmĭnā sūrgĕrĕ vītæ. Rūrsŭs ĕt ĭncĭpĭānt īn cōrpŏrā vĕllĕ rĕvĕrtī. Rēddĭtăquæ Eūrўdĭcĕ sŭpĕras vĕnīrĕbăt ăd aūrās. *Id.* Dūmquĕ rĕdīrĕ vōlēs ævī mĕllĭōrĭs ĭn ānnōs. *O.* Eūrўdĭcēs prŏpĕrātă rĕtĕxĭtĕ fātă. *Id.* Rēddĕrĭs hĕū! quāntō fātōrūm mūnĕrĕ nōbĭs, Gūstātă Lēthēs pænĕ rĕmĭssūs æquā! *M.* Sī rĕdĕānt vĕtĕrēs, ĭngēntīă nōmĭnă, pātrēs, Ēlўsĭum lĭcĕăt sī văcŭārĕ nĕmŭs. Ĭpsĕ quŏquĕ ĭnfernīs rĕvŏcātŭs Dītĭs ăb ūmbrĭs. *Id.* Mārcŭs jām fātă nŏvĭssĭmă fūnctŭs, Sī rĕdĕăt vītām rūrsŭs ĭn æĕrĭām. *Aus.* Nŏvŭs ĭn lūcĕm rĕdĕăt, vītāmquĕ rĕsūmăt. *Juvc.* Rēpētĭt prĭmōrdĭă vītæ. Ātquĕ nŏvām căpĭāt dīvĭnō mūnĕrĕ vītām. Ănĭmās rĕdīvĭvō cōrpŏrĕ nēctī. Quūm sūrgĕt rēddĭtă vītā. Lāzărŭs hæc vītæ rĕdīvīva ĭn lūmĭnă sūrgĕt. Lūmĭnă vītæ... dēvictă mōrtĕ rĕcēpīt. *Id.* Quōd sī prætĕrītæ rēddātŭr cōpĭă vītæ. *Alc.* Ātque ănĭmām, vīvōs quæ mōx rĕmĕārĕt ĭn ārtŭs. *Id.* Ūndĕ pūtrēscĕntĭs rēdĭĕrūnt mĕmbra sēpŭltī. *Prud.* Nĕc născī bĭs pōssĕ dătŭr. *Sil. Voy.* Redivivus. ‖ *Au fig.* Mōrtŭă, crēdĕ mĭhĭ, tămĕn ād tŭă vĕrbă rĕvīxī. *O.*

Rĕvŏcābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut rappeler, faire revenir.* Nōn ĕst rĕvŏcābĭlĭs ĭstĭs, Quĕm sĕmĕl ūmbrĭfĕrā nāvĭtă lĭntrĕ tŭlĭt (*Ad Liv.* 427). Ĕt nōn rĕvŏcābĭlĭs ūnquăm Cēssĭt ăb ōrĕ pŭdŏr. *V. Fl.* Quūm jām rĕvŏcābĭlĕ tēlŭm Nōn fŭĭt. *O.*

Rĕvŏcāmĕn, ĭnis. *n. Action de rappeler, rappel.* Ăccĭplŏ rĕvŏcāmĕn, ăĭt. *O.* (*Id. Met.* II, 596).

Rĕvŏcātŭs, ă, ŭm. *Rappelé.* Ād Stўgĭās rĕvŏcātŭs æquās. *V.* Rĕvŏcātum ă mōrtĕ Dārētă. *Id.*

Rĕvŏcō, ās, ārĕ. *Rappeler, dire de revenir.* Quōtĭĕs fōrās īrĕ vōlō, mĕ rētĭnēs, rĕvŏcās. *Pl.* (*Men.* I, 2, 5). Ĕxclūsĭt : rĕvŏcāt : rĕdĕăm ? *H.* Cūm clāmōrĕ Gўās rĕvŏcābăt. *V.* ‖ *Faire revenir, faire rebrousser chemin, retirer, rappeler, éloigner.* Ĕt rĕvŏcānt nĭvĕōs Sōlĭs ēuntĭs ĕquōs. *O.* Quēm nŏctĕ sŭbĭtă frēnă rĕvŏcāntĕm sŭă. *Sen.* (*Ag.* 296). Vērum ŭbĭ dŭctōrēs ăcĭē rĕvŏcāvĕrĭs ămbō. *V.* SYN. Rĕtrăhŏ, rĕdūcŏ, āvĕrtŏ, āvŏcŏ, ăbstrăhŏ, ăbdūcŏ, āmōvĕŏ, rĕmōvĕŏ. ‖ — grădŭm, pĕdĕm, etc. *Rétrograder.* Rĕvŏcātquĕ pĕdĕm Tĭbĕrĭnŭs ăb ăltō. *V.* Sĕd rĕvŏcārĕ grădŭm. *Id. Voy.* Recedo. ‖ *Au fig. Faire revenir.* Sĕd rĕvŏcās ŏcŭlŏs prōtĭnŭs ĭpsa mĕŏs. *O.* Rĕvŏcăt fŭlvās ĭn pĕctŏră pĕllĕs. *Cl.* ‖ *Rappeler, réparer, rétablir, rendre.* Tūm victŭ rĕvŏcant vīrēs. *V.* Rĕvŏcātæ ănĭmōs. *Id.* Hūmēntĭ flŭvĭŏ rĕvŏcārĕ cŏlōrĕm. *Sil.* Sĕnĭbŭsquĕ fĕssĭs Rūrsŭs ĕxstĭnctōs rĕvŏcās călōrēs. *Sen.* (*Hip.* 291). Ĕt cōmăm sĭlvīs rĕvŏcābĭt ăstās. *Id.* (*OEd.* 1578). SYN. Rĕpărŏ, rĕfĭcĭŏ, rĕnŏvŏ, rĕddŏ, etc. ‖ *Détourner.* Ănĭmūm rĕvŏcāvĭt ăb īrā. *O.* Nĕc tămĕn īllă sūæ rĕvŏcātŭr pārcĕrĕ fămæ. *Pp.* (I, 16, 11). SYN. Āvŏcŏ, dētĕrrĕŏ, etc. ‖ *Faire revivre.* Nĕc gĕnŭs ūndĕ nŏvæ stĭrpĭs rĕvŏcētŭr, hăbĕbĭt. *V.* ‖ *Faire revivre une loi, un usage*, etc. Qui tūnc lēgēs rĕvŏcābăt ămārās. *J.* (2, 30). Ĕt vĕtĕrēs rĕvŏcābĭt ārtēs. *H.* SYN. Rĕducŏ, rĕfĕrŏ. ‖ *Reprendre, remonter à.* Ĕt prīmæ rĕvŏcābo ĕxōrdĭă pūgnæ. *V.* SYN. Rĕpĕtŏ. ‖ *Rappeler à son souvenir.* Et rĕvŏcātæ ĭn pectŏră Cānnās. *Sil.* ‖ *Faire qu'une chose n'ait pas eu lieu.* Sī fāctă mĭhĭ rĕvŏcārĕ lĭcērĕt. *O.* ‖ *Inviter à son tour.* Nunquām mĕ rĕvŏcās, vĕnĭās quūm sæpĕ rŏgātŭs. *M.* (III, 27). Quæ vūlpēm quūm rĕvŏcāssĕt (ĭcōnĭa). *Ph.*

Rĕvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Revenir en volant.* Quūm mĕdĭō cĕlĕrēs rĕvŏlānt ĕx æquŏrĕ mĕrgī. *V.* Jām sĭccīs rĕvŏlānș pĕnnīs, dēdĭt ōmĭnă pācīs. *Hil. Pict.* (*Gen.* 187, ales). *Voy.* Volo 1. ‖ *En parlant d'une flèche.* Ĕt rĕvŏlāt, nūllō rĕfĕrēntĕ, crūēntŭm (telum). *O.* ‖ *Au fig.* Quūm sōl æquŏrĕīs rĕvŏlāns dēcŭrrĭt ĭn āstrīs. *Man.* (II, 193).

Rĕvŏlūbĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut tourner ou rouler de nouveau ou en arrière.* Sīsўphĕ, cuī trādās rĕvŏlūbĭlĕ pōndŭs, Hăbēbĭs (*Ibis*, 191). Vŏlvēntēm sĭnĕ fīnĕ rōtam ĕt rĕvŏlūbĭlĕ saxŭm. *P. Nol.* (15, 485). Fātōrūm stāmĕn rĕvŏlūbĭlĕ nūllī. *Pp.* (IV, 7, 51).

Rĕvŏlūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Revolvo. *Roulé en arrière.* Spīssa ātque æstŭ rĕvŏlūtă rĕsōrbēns Săxă. *V.* ‖ *Renversé.* Spīssă jăcŭīt rĕvŏlūtŭs ārēnă. *V.* Ĭmmēnsī rĕvŏlūtŭs cŭlmĭnĕ fātī. *Cl.* ‖ *Qui a fait sa révolution.* Rĕvŏlūtă rŭēbăt Mātūră jām lūcĕ dĭēs. *V.* ‖ *Au fig. Qui est retourné, revenu.* Rūrsŭs ĕt ĭn vĕtĕrēm fātō rĕvŏlūtă fĭgūrăm. *V.* ‖ *Déroulé.* Ēxcūssī mānĭbŭs rădīī rĕvŏlūtăquĕ pēnsă. *V.* (Et *Sen. OEd.* 985).

Rĕvŏlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Rouler de nouveau ou en arrière.* Drăcō sērpĭt, sŭprāquĕ rĕvŏlvēns sēsĕ. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42). Ĕt vēntŭs rĕtrō Æstŭm rĕvŏlvĭt. *Sen.* (*Ag.* 488). ‖ *Au fig.* Tĕ sæcŭlă tĕslĕ Cūnctă rĕvŏlvūntŭr. *Cl.* (*Phæn.* 104). ‖ *Dérouler, dépelotter.* Ĭmmĭtĕs scīs nūllă rĕvŏlvĕrĕ Pārcās Stāmĭnă. *St.* Nĕc stŭă rĕtrō fīlă rĕvŏlvūnt. *Sen.* (*H. Fur.* 181). ‖ *Au fig. Parcourir de nouveau.* Rūrsŭs pĕrplĕxum ĭtĕr ōmnĕ rĕvŏlvēns. *V.* Ĭtĕrūmquĕ rĕvŏlvĕrĕ cāsŭs Dă, pătĕr, Ĭlĭăcōs nōbĭs. *Id.* Nūgās... bĭs tĕrvĕ rĕvŏlvĕrĕ Cæsăr. *M.* (VI, 64). SYN. Rĕmĕtĭŏr. ‖ *Réciter de nouveau.* Quūm lŏcă jām rĕcĭtātă rĕvŏlvĭmŭs ĭrrĕvŏcātī. *H.* ‖ *Raconter.* Sĕd quĭd ĕgo hæc autēm nequĭdquam ĭngrātă rĕvŏlvō? *V.* Quīd fāctă rĕvŏlvam Mīlĭtĭămquĕ pātrĭs? *Cl.* SYN. Ēvŏlvŏ, rĕfĕrŏ, etc. *Voy.* Narro. ‖ *Repasser dans son esprit.* Cūnctă rĕvŏlvēns Vītæ fāta mĕæ. *L.* Nūmă vīsă rĕvŏlvĭt. *O.* Cūrās rĕvŏlvĭt ănĭmŭs. *Sen.* (*OEd.* 764). SYN. Vŏlvŏ, vĕrsŏ, etc.

Au pass. Rĕvŏlvŏr. *Retomber.* Tĕr rĕvŏlūtă tŏro ĕst. *V.* Rĕvŏlūtăquĕ rūrsŭs ĕodem ĕst. *Id. Voy.* Recido. ‖ *Au fig. Retomber, être ramené, revenir.* Quĭd ĭn īstă rĕvŏlvŏr? *O.* Nūnc cōntra ĭn mētŭs Rĕvŏlvŏr. *Sen.* (*Thyest.* 418). Ĭn ĕămdĕm vītām tĕ rĕvŏlūtŭm... vīdĕō. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 69). SYN. Rĕlābŏr, rĕcĭdŏ, rĕddŏ, etc.

Rĕvŏmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Revomir.* Ĕt sālsōs rĭdēnt rĕvŏmēntēm pectŏrĕ flŭctŭs. *V.* Vŏrāt hæc rāptās rĕvŏmĭtquĕ cārīnās. *O. Voy.* Vomo. ‖ *Au fig.* Ĕt rĕvŏmŭnt mūltŏs Tārtărā frācta vīrōs. *Fort.* (X, 14, 10). ‖ *Repousser, rejeter.* Ĭllīsūm scŏpŭlīs rĕvŏmēntĭbŭs æquŏr. *L.* Tām cŭpĭdĕ sūrsūm rĕvŏmĭt măgīs ātquĕ rĕmĭttĭt. *Lr.* (II, 199, trabes).

Rĕvŭlsī. *un des parf. de* Revello.

Rĕvŭlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Revello. Căpŭt ă cērvĭcĕ rĕvŭlsŭm. *V.* Pĕlăgŏ crēdās ĭnnārĕ rĕvŭlsās Cўcladās. *Id.* Ĭllĭc tēmōnĕ rĕvŭlsŭs Axĭs. *O.*

Rex, rēgis. *m. Roi, prince.* Rex ĕrāt Ænēās nōbĭs, quō jūstĭŏr ălтĕr. *V.* Ăn nēscĭs lōngās rēgĭbŭs ēssĕ mănŭs? *O.* Cōmpōnĭtŭr ōrbĭs Rēgĭs ăd ēxēmplŭm. *Cl.* SYN. Princĕps, rēgnātŏr, rĕctŏr, rēgēns, *qqf.* ĭmpĕrātŏr, dūx, dūctŏr, dŏmĭnŭs. EP. Jūstŭs, æquŭs; bĕnĭgnŭs, bŏnŭs, mītĭs, pōtēns, fortis. PPH. Pŏpŭli rĕctŏr, mŏdĕrātŏr, dŏmĭnātŏr.

Rēgnī princeps, prāsēs. Rērūm prāsēs, pōtēns. Ārbĭtĕr impĕrĭi. Rēgālī jūrĕ pōtēns. Rēgnā, scēptrā tĕnēns. Quī scēptrūm, scēptrā gĕrīt, gĕstāt, tōrquĕt, mŏdĕrātŭr, mānū gĕstāt, etc. Quī aūlā dŏmĭnātŭr. Augūstā sūpērbŭs aūlā. Quēm rēgālīs pūrpŭrā tĕgīt, ornāt, dĕcŏrāt. Quī jūra dăt pŏpŭlīs. Quĕm, cūjŭs frontĕm diădēmā cŏrōnāt. Diădēmātē cinctŭs. Sōlĭō fultŭs. VERS. Quĭbŭs sūpērbā scēptrā gēstantŭr manū. *Sen.* Multī rēgēs rērumquĕ pōtentēs Occĭdĕrūnt, māgnīs quī gentĭbŭs impĕrĭtārūnt. *Lr.* Quī rēgīs Augūstīs pārentēm lēgibŭs ōrbĕm. *Manil. Voy.* Impero. ‖ *En partic. Roi de Perse.* In Asĭam ăd rēgĕm mīlĭtātum ăbĭīt. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 65. *Id. Eun.* III, 1, 7. Gr. ὁ βασιλεύς). ‖ — dĕōrum. *Jupiter.* Cuī rēx dĕōrum rēgnum in āvĕs vāgās Pērmīsit. *H.* (Et *Virg. Æ.* XII, 851). ‖ *Fils de roi, prince royal.* Ipsĕ cōmĕs Nīsō grādītŭr, rēgēmquĕ rĕquīrūnt. *V.* (*Æ.* IX, 223, scil. Ascanium. Adde *V. Fl.* I, 174; *St. Ach.* I, 156; *Manil.* II, 2). PPH. Rēgĭŭs pŭĕr, jŭvĕnĭs. ‖ Rēx sācrōrūm *ou* sācrĭfĭcŭs. *Dignité supérieure de la religion chez les Romains.* Et sōlī nōn mītĭs Ārĭcĭă rēgī. *V. Fl.* (II, 305). ‖ *Roi du festin.* Sĕd ēnim convīvĭūm Cūm rēgĕ jūstŭm. *Aus.* (*Eph.* 5, 5). Ipsĕ rēx săpōrĕ tinctīs obstŭpēscit pōcŭlīs. *Prud.* (*Cath.* 1248). *Voy.* Regnum. ‖ *Heureux comme un roi.* Rēx sŭm, si ĕgo illum hŏmĭnem ăd me ăllĕxĕrŏ. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 58). Rēx ĕrīs, āiūnt, sī rēctē făcĭēs. *H.* ‖ — rēgum. *Le roi des rois, Dieu; le premier des rois; qui est plus puissant ou plus heureux que les rois.* Dā vigĭlēm sēnsūm, rēx rēgum, cūnctă gŭbērnāns. *Eugen.* (*Orat. vs.* 3). Ō mē cœlĭtum ēxcĕlsissĭmŭm, Rēgūmquĕ rēgĕm! vōtă trānscendī mĕă. *Sen.* (*Thyest.* 911. Loquitur Atreus). Săpĭēns ūnō mĭnŏr ēst Jŏvĕ, dīvēs, Lĭbĕr, hŏnōrātŭs, pŭlchĕr, rēx dēnīquĕ rēgūm. *H.* ‖ Pŏpŭlŭs rēx. *Le peuple roi, le peuple romain.* Hīnc pŏpŭlūm lātē rēgēm, bēllōquĕ sūpērbŭm. *V.* ‖ *Patron, grands, riches.* Quĕm rēgem ēt dŏmĭnŭm prĭŭs vŏcābām. *M.* (II, 68). Ōptĭmă sīlvārum īntĕrĕă pēlăgĭquĕ vōrābit Rēx hōrūm. *J.* (1, 135). In mōrēs, in lŭxum ēt prāndlă rēgūm. *Pers.* (1, 67). ‖ *qqf. Gouverneur d'enfant.* Āctæ nōn ăllō rēgĕ puĕrītiæ. *H.* ‖ *Roi parmi les animaux.* Quūm sē fĕrārum rēgēm fēcissĕt lĕō. *Ph.* Rēgēmquĕ pērēmptūm Ipsĕ ăgĕr... ēt mūta ārmēntă quĕrūntŭr. *St.* Et circă ăgĕr... et mūta ārmēntă quĕrūntŭr. *St.* Et circă rēgĕm... Miscentŭr (apes). *V.* ‖ *Parmi les êtres inanimés.* Flŭvĭorūm rēx Ērĭdănŭs. *V.* Tmōlŭs ĕt ăssŭrgit quĭbŭs, ēt rēx ipsĕ Phānæŭs. *Id.* ‖ *Surnom romain* (Ῥήξ). Prōscrīpti Rēgīs Rŭpīlī pŭs ătquĕ vēnēnŭm. *H.*

† Rhăbŏ, ōnis. *m. pour* Arrhabo, *abréviation en usage chez les Campaniens.* Pĕrlī! rhăbōnēm? quam ēssĕ dīcam hūnc bēllŭăm? *Pl.* (*Truc.* III, 2, 21. *Ib.* 20).

Rhăcĭnŭs, ī. *m. Sorte de poisson.* (*Ov. Hal.*, teste *Plin.* 32, 54.)

Rhădămānthŭs, ī. *m.* (Ῥαδάμανθυς). *Rhadamanthe, fils de Jupiter et d'Europe, frère de Minos, roi de Lycie. Sur sa réputation de justice, les poëtes l'ont fait juge aux Enfers.* Gnōssĭŭs hæc Rhadamanthŭs hăbēt durissĭma rēgna. *V.* Quum vĭdĕāt fessōs Rhadamanthŏn ēt Æăcŏn annis. *O.* SYN. Ăgĕnŏrĭdēs. *Voy.* Minos.

† Rhădĭnē, ēs. *f.* (ῥαδίνη). *Maigre.* Prā măcĭē, rhădĭnē vēro ēst. *Lr.* (IV, 1061. Alii melius Græcis litteris scribunt).

Rhæti, ōrum. *m. pl.* (Ῥαετοί). *Rhétiens, peuple des Alpes Orientales, auj. les Grisons.* Vidērĕ Rhætī bēllă sŭb Ălpĭbŭs Drūsŭm gĕrēntēm. *H.* (*Niebuhr* scribi vult *Rœti*).

Rhætĭă, æ. *f. Rhétie.* Prōmĭnĕt Hĕrcўnĭæ cōnfĭnĭs Rhætĭă sīlvæ. *Cl. Voy. le précéd.*

Rhætĭcŭs, ă, ŭm (Ῥαιτικός). *De Rhétie.* Rhætĭcă nūnc præbēnt Thrācĭăque ārvă mĕtūm. *O.* Hīc jăcĕt in tŭmŭlō quēm flēvit Rhætĭcă tēllūs. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 425). ‖ — vītis. *Une espèce de vigne.* Ēt quō tē cārmĭnĕ dīcām, Rhætĭcă? *V.* Pōtāstī tēstă Rhætĭcă vīnă mĕă. *M.* (XIV, 10).

1. Rhāmnēs *ou* Rāmnēs. *m. pl. L'une des trois centuries des chevaliers institués par Romulus.* Cēlsī prætĕrēūnt aūstĕrā pŏēmătă Rhāmnēs. *H.* Rhāmnēsquĕ vĭrī Lŭcĕrēsquĕ cŏlōnī. *Pp.* (IV, 1, 31). Ūndĕ Rhāmnēs ēt Quĭrītēs, prōquĕ prōlĕ pōstĕrūm (*Pervig. Ven.* 73).

2. Rhāmnēs, ētis. *m. Nom d'un guerrier Rutule.* Sīmŭl ēnsĕ sūpērbŭm Rhāmnētem āggrĕdĭtŭr. *V.* Quām quŏs cūm Rŭtŭlō mōrtī Rhāmnētĕ dēdērunt (*Ibis*, 631).

Rhāmnŏs *ou* Rhāmnūs, ī. *m.* (ῥάμνος). *Sorte de buisson.* Lūbrĭcă jām lăpăthōs, jām rhāmnī spōntĕ vīrēscunt. *Col.* (10, 373. Cf. *Plin.* 24, 14).

Rhāmnūs, ūntis. *f.* (Ῥαμνοῦς). *Bourg de l'Attique, célèbre par le culte de Némésis.* Ēt tūmĭdīs infēstă cŏlĭt quă nūmĭnă Rhāmnūs. *L.*

Rhāmnūsĭăs, ădis, um (Ῥαμνούσιος). *De Rhamnonte.* Rhāmnūsĭūm sē āiēbāt. *Ter.* (*And.* V, 4, 27). ‖ Rhāmnūsĭă vīrgŏ, *absolt.* Rhāmnūsĭădĭs, æ, *et* Rhāmnusĭs, ĭdĭs. *f.* (Ῥαμνουσία *et* Ῥαμνουσίς). *La Némésis de Rhamnonte.* Pācĕ tŭă fārī lĭcĕāt, Rhāmnūsĭă vīrgŏ. *Cat.* (66, 71). Exĭgĕt ăt dignās ūltrix Rhāmnūsĭă pœnās. *O.* Dĕă quæ nĭmĭīs ŏbstăt Rhāmnūsĭă vōtīs. *Cl.* Mĕmŏrēmquĕ tĭmē Rhāmnūsĭdĭs īrām. *O. Voy.* Nemesis.

Rhănĭs, ĭdis. *f.* (ῥανίς). *Une des nymphes de Diane.* Hўălēquĕ Rhănīsquĕ. *O.*

Rhăscŭpŏlĭs, ĭdis. *m.* (*App.* Ῥασκουπόλις, numi ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙΣ). *Chef d'une dynastie qui régna sur le Bosphore de Thrace au commencement de l'empire Romain.* Dējŏtārum ēt gēlĭdæ dŏmĭnum Rhăscŭpŏlĭn ŏrĕ Cōllaūdānt. *L.*

Rhēa, Rhēă, Rhēă, æ, *et* Rhēē, ēs. *f.* (Ῥέα, Ῥέη, *et* Ῥεία, Ῥείη). 1. *Rhée, Ops ou Cybèle.* Quæ Thēmĭs ēst Grāĭīs; pōst hānc Rhēă quæ Lătĭīs Ŏps. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 2). Sæpē Rhēă quæsta ēst tōtĭēs fēcundă. *O.* (*Fast.* IV, 201). ‖ 2. *Rhea Sylvia ou Ilie.* Cōllĭs Āvēntīnī sīlvā quēm Rhēă sācērdōs. *V.* Ēt sī Rhēă sācrām lăscivī Mārtĭs ămōrĕ. *Prud.* (*Sym.* 263). *Voy.* Ilia.

Rhēbās, æ. *m.* (*Steph.* Ῥήβας). *Fleuve de Bithynie.* Lōnginquĭque ēxīrēnt flūmĭnă Rhēbæ. *V. Fl.* (IV, 698. Et *Prisc. Perï.* 762)

Rhēdă, æ. *f. Voiture à quatre roues, sorte de calèche non suspendue.* Sĕd dūm tōtă dŏmūs rhēdă cōmpōnĭtŭr ūnă. *J.* (3, 10). Quūm cāthĕdrālĭcĭōs pōrtĕt tĭbī rhēdă mĭnīstrōs. *M.* (X, 13). Rhēdă tōllo ălĭquēm. *H.* SYN. Cārpĕntŭm, cārrŭcă, essēdŭm, cŏvĭnŭs, plaustrŭm, cārrŭs, currŭs. EP. Mollis, lēvis, cĭtă, răpĭdă.

Rhēgīnŭs, ă, ŭm (Ῥήγινος). *De Rhégium.* Dūm Lĭbўs hauđ lætŭs Rhēgīna ăd lĭttŏră tēndĭt. *Sil.*

Rhēgĭŭm *ou* Rhēgĭon, ĭi. *n.* (Ῥήγιον). *Rhégium, ville de Calabre, en face de la Sicile.* Lĭquĕrat ēt Zānclēn, ădversāquĕ mœnĭă Rhēgī. *O.* Rhēgĭŏn ingrĕdĭtŭr. *Id.*

Rhēmī *ou* Rēmī, ōrum. *m. pl.* (Ῥῆμοι). *Peuple de la Gaule Belgique, dans le pays Rhémois.* Ōptĭmus

ĕxcūssō Leūcūs Rhēmūsquĕ lăcĕrtō. *L.* (*Cl. Cæs. B. G.* 2, 3 et 5).

Rhēnānŭs, ă, ŭm. *Du Rhin.* Rhēnānām nūmĕrās Sārmătĭcāmquĕ mānŭm. *M.* (IX, 36).

Rhēnŭs, ī. *m.* (Ῥῆνος). *Le Rhin, fleuve entre la Gaule et la Germanie.* Ălpinās āh ! dūrā nĭvēs ĕt frĭgŏrā Rhēnī. *V.* Trādĭdērāt fāmŭlās jām tĭbī Rhēnŭs āquās. *O.* ‖ *adj.* Aūt flūmĕn Rhēnum, aūt plŭvĭŭs dēscrĭbĭtŭr ārcŭs. *H.* (Sic *Id. Od.* IV, 4, 58, *Metaurum flumen*). ‖ Rhēnī, ōrŭm. *m. pl.* (*Steph.* Ῥῆνοι). *Peuples riverains du Rhin.* Ārctĕās ăclĕs Rhēnūmquĕ rĕbĕllēm Pānděrĕ. *St.* Ingēntēsquĕ lŏcāt Cæsōnĭa Rhēnōs. *Pers.* (6, 47, nempe captivos). ‖ *Petite rivière d'Italie, sur le territoire de Bologne.* Pārvīquĕ Bŏnōnĭă Rhēnī. *Sil.*

Rhēsŭs, ī. *m.* (Ῥῆσος). *Rhésus, roi de Thrace, vint au secours de Priam, et fut tué, la nuit même de son arrivée, par Ulysse et Diomède.* Nĕc prŏcŭl hĭnc Rhēsī nĭvĕīs tĕntōrĭă vēlis. *V.* Ābstŭlĭt, ĕt Rhēsī cūm dūcĕ castră sŭō. *O.* (*Cl. Homer. Il.* X, 382 *sq.*; *Virg. Æ.* I, 469 *sq.*; *Ovid. Met.* XIII, 249; *A. Am.* II, 135; *Cat.* 55, 26; *Sid. Pan.* 2016 *sq.*).

Rhētēnŏr, ŏris. *m. Un des compagnons de Diomède.* Ĕt cūm Rhētēnŏrĕ Nȳcteus. *O.*

Rhētŏr, ŏris. *m.* (*ῥήτωρ*). *Rhéteur.* Quīd cūm grāmmătĭcīs rhētŏrĭbŭsquĕ mīhī ? *M.* (IX, 75). Cēdŭnt grāmmătĭcī, vincuntur rhētŏrēs, ōmnīs Tūrbă tăcēt. *J.* (6, 438). Ĕt fāmă, māgnō quālĭs ĕst pār rhētŏrī. *Aus.* (*Prof.* 19, 6).

Rhētŏrĭcē, ē, et Rhētŏrĭcĕ, ēs. *f.* (*ῥητορική*). *Rhétorique.* Ălĭī rhētŏrĭcām tŏngĕnt. *Enn.* (apud *Fest.* in *Tongent*). PHR. Quām vīs sŏphŏrūm cāllĭda, ātquĕ ārs rhētŏrūm. *P. Nol.*

† Rhētŏrĭcŏ, ās, ārĕ. *n. Comme* Rhetorisso. Ăgĕ nūnc, quandŏ rhētŏrĭcā-tī, rĕspŏndĕ quod tĕ rŏgō. *Nov.* (apud *Non.* 7, 69).

† Rhētŏrĭcōtĕrŭs, à, ŭm (*ῥητορικώτερος*). *Plus rhéteur.* Crāssum hăbeō genĕrum, nĕ rhētŏrĭcōtĕrŏ' tū sis. *Lucil.* (apud *Cic. Or.* 3, 45).

Rhētŏrĭcŭs, ă, ŭm (*ῥητορικός*). *De rhétorique, de rhéteur.* Ăd pūgnām quī rhētŏrĭcā dēscēndĭt ăb ūmbrā. *J.* (7, 175). Ălĭēr rhētŏrĭcæ Quīntĭlĭānē tŏgæ. *Aus.* (*Prof.* 1, 2). Māsculă rhētŏrĭcō schēmătĕ lingua tŏnat. *Ennod.* (*Epig.* 3, 10). Ōrīs rhētŏrĭcī dēpŭlĭt hălĭtŭs. *Prud.* (*Sym. præf.* 77).

† Rhētŏrĭssŏ, ās, ārĕ. *n.* (*ῥητορίζω*). *Faire de la rhétorique, parler en rhéteur.* Ĕtĭām rhētŏrissās ? *Pomp.* (apud *Non.* 2, 742).

Rhīnŏcĕrōs, ōtis. *m.* (*ῥινόκερως*). *Rhinocéros, quadrupède qui a une corne sur le nez.* Prædstĭtĭt ēxhĭbĭtŭs tōtă tĭbī, Cæsar, ārēnā, Quæ nōn prōmīsĭt, prælĭă rhīnŏcĕrōs. *M.* (*Spect.* 9). ‖ Nāsŭm rhīnŏcĕrōtĭs hăbĕō, etc. *Critiquer en se moquant.* Ĕt pŭĕrī nāsŭm rhīnŏcĕrōtĭs hăbēnt. *M.* (I, 4). Nĕc nōs rhīnŏcĕrōtĕ nōtat. *Sid.* (*Pan.* 586). *Voy.* Nasus, Nares. ‖ *Vase en corne de rhinocéros.* Māgnō cūm rhīnŏcĕrōtĕ lăvārī Quī sŏlĕt. *J.* (7, 130). Gēstāvīt mŏdŏ frōntĕ mē jŭvēncŭs ; Vērŭm rhīnŏcĕrōtă mē pŭtābĭs. *M.* (XIV, 52, in epig. cujus lemma : *Guttus corneus*). ‖ *Au fig. Homme qui a les dents saillantes.* (*Lucil.* apud *Non.* 1, 102.)

Rhīnŏcĕrōtĭcŭs, ă, ŭm. *De rhinocéros.* Nārēm rhīnŏcĕrōtĭcām mīnĕtŭr. *Sid.* (*Pan.* 2006, translate).

Rhīpæī, Rhīphæī ou Rīphæī mōntēs. *m. pl.* (*Ῥιπαῖα ὄρη*). *Les monts Riphées, en Scythie.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Mūndŭs ŭt ăd Scȳthĭām Rhīpæāsque ārdŭŭs ārcēs. *V.* Ārvăquĕ Rhīpæīs nōnquām vĭdŭātă prŭīnīs. Rhīpæō tūndĭtŭr eūrō. *Id.* Vērtĭcĕ lāpsŭs Rhīpæō Tānăīs. *L.* Vŏlūcrēs Rhīpæă pĕr ārdŭă nūbēs, *V. Fl.* ‖ *qqf. Qui habite ces montagnes.* Nĕc nōs Rhīpæī prōstērnĕrĕt ārcŭs Ălānī. *Victor.* (*ad Salm.* 88).

Rhīpē, ēs. *f. Ville d'Arcadie.* Rhīpēque ĕt Strătĭē. *St.*

Rhīpeŭs ou Rhīpheŭs, ĕŏs. *m.* (*Ῥιπεύς*). *Nom d'un Centaure.* Ĕt sūmmīs ēxstăntĕm Rhīpĕă sīlvīs. *O.* ‖ *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* II, 426; *V. Fl.* VI, 558.)

Rhō. *indécl.* (*ῥῶ*). *Lettre de l'alphabet grec.* Ĕt rhō quōd græcum ĕst, mūtābĭtŭr ĭn Lătĭūm P. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 17).

Rhŏdănĭtis, ĭdis. *f. Du Rhône.* Sīmīlis fāvōr rĕsūltăt Rhŏdănĭtĭdās pĕr ūrbĕs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 145).

Rhŏdănthĭŏn, ŏnīs. *m. Nom d'homme.* Ĕt lætŭs ōmnī mōrĕ Rhŏdănthĭŏn. *Inscr.* (apud *Murat.* III, p. 1757).

Rhŏdănŭs, ī. *m.* (*Ῥοδανός*). *Le Rhône, grand fleuve de France, qui se jette dans la Méditerranée.* Hēspĕrĭōsquæ ămnēs, Rhēnŭm, Rhŏdănūmquĕ, Pădūmquĕ. *O.* Quă Rhŏdănŭs, răptŭm vēlōcĭbŭs ūndĭs, Ĭn mărĕ fĕrt Ărārĭm. *L.* Quōs Rhŏdănŭs vēlŏx, Ărārĭs quōs tărdĭŏr ămbĭt. *Cl.* Ŭbī Rhŏdănŭs ĭngēns ămnĕ prærăpĭdō flŭĭt, Ărārquĕ, dŭbĭtāns quō sŭōs cūrsŭs ăgāt, Tăcĭtŭs quĭētīs āllŭĭt rīpās vădīs. *Sen. phil.* (*de Morte Claud.*).

Rhŏdĭēnsĭs, ĕ. *Rhodien.* (*Turpil.* apud *Non.* 2, 447). *Voy.* Rhodius.

Rhŏdē *et* Rhŏdīnē, ēs. *f.* (*ῥοδῆ et ῥοδίνη*). *Noms de femmes.* Pūrō tĕ sīmĭlēm, Tēlĕphĕ, Vēspĕrō Tēmpēstīvă pĕtīt Rhŏdē. *H.* Nām tēcūm, Rhŏdīnē, gaūdĭă nōstră jăcēnt. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1073).

Rhŏdĭŭs, ă, ŭm. *f.* (*Ῥόδιος*). *De Rhodes.* Hērcŭlĭs, ō Rhŏdĭæ dūctŏr fortissĭmĕ clāssis. *O.* ‖ Rhŏdĭī, ōrŭm. *m. pl. Rhodiens.* Quō pactō Rhŏdĭūm tĕlŭgĕrĭm ĭn cōnvīvĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 30. Aude *Juv.* 8, 113). SYN. Rhŏdĭēnsēs. ‖ Rhŏdĭă vītis. *Une espèce de vigne.* Nĕc tĕ, mēnsĭs āccēptă sĕcundis, Trānsĭĕrĭm, Rhŏdĭă. *V.* ‖ Rhŏdĭūm ŏpŭs. *Colosse de Rhodes.* (*Mart.* I, 71).

Rhŏdŏdăphnē, ēs. *f.* (*ῥοδοδάφνη*). *Laurier-rose.* Laūrūs ĭtĕm Phœbī sūrgēns dēcŭs, hīc rhŏdŏdăphnē (*Culex*, 401). Rōscĭdŭs ĕt vĭrĭdēm quī vēstĭt flōs rhŏdŏdăphnēn. *Prud.* (*Ham.* 299).

Rhŏdŏpē, ēs. *f.* (*Ῥοδόπη*). *Rhodope, montagne de Thrace.* Quāquĕ rĕdĭt mĕdĭum Rhŏdŏpē pŏrrēcta sŭb ăxĕm. *V.* Quūm fŭgĭt ĭn Rhŏdŏpēn ātquĕ ĭn dēsērtă Gĕtārŭm. *Id.* Ŏthrўn, ĕt Īcārĭă Rhŏdŏpēn āssuēvērăt ūmbrā. *St.* EP. Thrēīcĭă, Ārctōă, ăltă, ārdŭă, gĕlĭdă, glăcĭālĭă, nĭvālĭs. ‖ *Nom de femme.* (*Juv.* 9, 4.)

Rhŏdŏpēĭŭs *et* Rhŏdŏpēŭs, ă, ŭm (*Ῥοδοπήϊος et Ῥοδοπεύς*). *Du Rhodope.* Hānc sīmŭl ăc lēgem Rhŏdŏpēĭŭs āccĭpĭt Ōrphĕūs. *O.* Rhŏdŏpēĭă sāxă Ōrphēīs ānīmātă mŏdīs. *Cl.* Rhŏdŏpēĭa regna. *Sil.* Æquōrăque, ĕt cāmpī, Rhŏdŏpēăquĕ sāxă lŏquēntŭr. *L.* VI, 618. Forte scribendum *Rhodopæus*). ‖ Rhŏdŏpēĭă cōnjŭx. *Procné.* (*St. Th.* V, 121.)

Rhŏdŏs ou Rhŏdŭs, ī. *f.* (*Ῥόδος*). *Rhodes, île et ville de la mer Égée, célèbre par son colosse.* Laūdābūnt ălĭī clārăm Rhŏdŏn, aūt Mĭtўlēnăs. *H.* Pelăgiquĕ pŏtēns Phœbēĭă dōnis Ēxōrnātă Rhŏdŏs. *L.* Phœbēămquĕ Rhŏdŏn. *O.* PPH. Īnsŭlă Sōlis.

Rhœbŭs, ī. *m. Nom d'un cheval.* (*Virg. Æ.*

X, 861. Alii ex uno codice scrib. Rhæbus, Gr. ῥαιβός.)

Rhœcŭs. *Voy.* Rhœtus 1.

Rhœtēĭŭs, *et* Rhœtēŭs, ă, ŭm (Ῥοιτεῖος *et* Ῥοιτήϊος). *Du promontoire Rhétée.* Tunc ĕgŏmĕt tŭmŭlūm Rhœtēo in littŏre ĭnaněm Cōnstitŭi. *V.* Et primă Rhœtēĭă littŏră pīnū (tetigit). *L. Voy. le suiv.* ‖ Rhœtēum mărĕ, *et absolt. Mer qui baigne ce promontoire.* Dĕxtĕră Sigēi, Rhœtēi dĕxtră prŏfundī. *O.* Rhœtēă vădă. *Sen.* (*Troad.* 1122). Rhœtēumquĕ răpăx. *O.* ‖ *Par ext. Troyen.* Tālīs ĭn ādvĕrsōs dūctōr Rhœtēĭăs hostēs. *V.* Quūm prīmum ĭn gurgĭtĕ nōstrō Rhœtēæ cēcĭdĕrĕ trăbēs. *St. Voy.* Trojanus. ‖ *qqf. Romain.* Pulsăt Ăgēnŏrĕās Rhœtēĭă lānceă portās. *Sil.* Rhœtēĭă pūbēs. *Id.*

Rhœtēum, ī, *et* Rhœtĭŏn, ĭi. *n.* (Ῥοίτειον). *Promontoire de la Troade, célèbre par le tombeau d'Ajax.* Ēt Grāiō nōbĭlĕ bŭstō Rhœtĭŏn, ēt mŭltum dēbēntēs vātĭbŭs ūmbrās. *L. Voy. le précéd.*

Rhœteŭs, ĕŏs *ou* ĕi. *m.* (Ῥοιτεύς). *Nom de guerrier.* Tūm Pāllās bĭjŭgīs fŭgĭēntēm Rhœtēă prætĕr Trājĭcit. *V.*

Rhœtŭs *ou* Rhœcŭs, ī. *m.* (Ῥοῖτος *et* Ῥοῖκος). 1. *Un des Géants.* Dēcĭdĭt ēt Rhœtī jām grăvĭs Ōssă mānū. *Sid.* (*Pan.* 1231). Rhœtŏrsistī lĕōnis Ūnguĭbŭs. *H.* (*Od.* II, 19, 23. Ubi *Bent.* Quidam etiam scribunt Rhæcus). ‖ 2. Rhœtŭs. *Un des Centaures.* Tĕquĕ sŭb Œtæō vōlventēm vĕrtĭcĕ vūlsās, Rhœtĕ fĕrōx (ornos). *L.* Ēccĕ răpīt mēdĭīs flăgrāntēm Rhœtŭs ăb ārīs, etc. *O.* (Adde *Virg. G.* II, 456; *V. Fl.* I, 140). ‖ 3. *Roi des Marrhubiens.* Ēt Rhœtī dē gēntĕ vĕtŭstā Ānchēmōlūm. *V.*

Rhombŭs, ī. *m.* (ῥόμβος). 1. *Fuseau d'airain dont on se servait dans les enchantemens.* Tūm cāntātă lĭgāt cūm fūscō lĭcĭă rhombō. *O.* Dēfĭcĭūnt măgĭcō tortī sŭb cārmĭnĕ rhombī. *Pp.* (II, 21, 35). Thēssălĭcō lūnăm dēdūcĕrĕ rhombō. *M.* (IX, 30. *Id.* XII, 57; *Ov. Am.* I, 8, 7). *Voy.* Turbo. ‖ 2. *Turbot, poisson.* Ingŭstātă mĭhī pŏrrēxĕrāt īllă rhombī. *H.* Ādrĭăcī spătĭum ādmīrābĭlĕ rhombī. *J.* (4, 39. Et *Mart.* XIII, 81).

Rhomphæă *ou* Rŏmphæă, *et* Rhomphĕă, Rhŭmpĭă *ou* Rŭmpĭă, æ. *f.* (ῥομφαία). *Lance en forme de croc, dont se servaient les Thraces.* Sīc Gĕtĭcās ūltrix fĕrĭāt rhomphæă cătĕrvās. *Cl.* (*Epig.* 27). Rhomphæă jām cœlestĭŭm Vĭndex ĕrĭt vŏlŭmĭnŭm. *Prud.* (*Peri.* 1428). Æquāquĕ, nĕc fĕrrō brĕvĭor nĕc rŭmpĭă lignō. *V. Fl.* (VI, 98. *Gell.* 10, 25, scrib. *rumpia*, eoque verbo usum esse *Ennium* testatur).

Rhomphæālis *ou* Rhomphĕālis, ĕ. *De la lance nommée* rhomphæa. Dēxtrām pĕrārmāt rhomphĕăli ĭncēndĭo. *Prud.* (*Cath.* 963).

Rhonchĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait entendre un ronflement ou un ricanement. Voy.* Rhinoceros.

Rhonchŭs *ou* Rŏnchŭs, ī. *m.* (ῥόγχος). *Ronflement.* Nōs āccŭbāmŭs, ēt sīlentĭŭm rhonchīs Præstārĕ jussī. *M.* (III, 82). ‖ *Bruit qu'on fait quand on ricane, moquerie.* Majōrēs nūnquām rhonchī. *M.* (I, 4). Ēt rhonchōs mētŭēs mălignĭōrŭm. *Id.* (IV, 87). SYN. Sānnă. PHR. Illă sŏnăt raucum, quĭdāmque ĭnămābĭlĕ rīdĕt. *O.*

Rhondēs, æ. *m. Nom d'un pirate.* (*Fest.* in *Rhondes* et in *Querqueram.*)

Rhōtŏmăgēnsĭs, ĕ. *De* Rhotomagus, *ville sur la Seine, auj. Rouen.* Pērvēnit quā sē pīscōsō Sēquāna flŭctū ĭn mărĕ fĕrt junctō Rhōtŏmăgēnsĕ sĭnū. *Fort.* (VI, 7, 163).

Rhūncŭs, ī. *m. Géant, probablement le même que* Rhœcus *ou* Rhœtus. (*Nev.* ap. *Prise.* 6, 679.)

Rhŷndăcŭs, ī. *m.* (Ῥύνδακος). *Fleuve de Mysie.* Tĕque ētĭām mēdĭō flāvēntēm, Rhŷndăcĕ, pontō. *V. Fl.* ‖ *Nom de guerrier.* Rhŷndăcŭs hīs dūctŏr. *Sil.*

Rhŷthmĭcus, ă, ŭm (ῥυθμικός). *De rhythme, rhythmique, mesuré.* Mĕlō fāvēntĕ rhŷthmĭcō. *Capel.* (II, p. 30). ‖ Rhŷthmĭcī, ōrŭm. *m. pl. Orateurs qui font une recherche curieuse de l'harmonie.* Lātĭūs trăctānt măgistrī rhŷthmĭcī vēl mūsĭcī. *T. Maur.* (*Syll.* 1068. *Cf. Cic. Or.* 3, 49).

Rhŷthmŭs, ī. *m.* (ῥυθμός). *Rhythme, mesure.* Nĭsĭ quāndŏ rhŷthmūm, nōn mĕtrūm cōmpōnĭmŭs. *T. Maur.* (*Met.* 52). Aūt quūm fŏrtĕ pĕdūm mĭnōrĕ rhŷthmō. *Sid.* (*Pan.* 2091). Prōbāns plăcĭtīs bĕnĕ cōnsōnă rhŷthmīs. *Pub. Optat.* (*Organ.* 45).

Rhŷtĭŭm, ĭi. *n.* (ῥυτίον). *Vase à boire en forme de corne.* Ĭn rhŷtĭō pōtĕrās, Phœbĕ, lăvārĕ, pĕdēs. *M.* (II, 35).

Rīcă, æ. *f. Pièce d'étoffe carrée dont les femmes se couvraient la tête, sorte de capuchon ou de mantelet.* Sŭppărūm, aūt sūbmĭnĭūm, rīcām. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 48). Rīca ēst ĕx lānā sŭccīda ălbā vēstĭtŭs. *Titin.* (apud *Fest.* Adde *Sept. Seren.* et *Nov.* apud *Non.* 14, 15. Cf. *Varr. L. L.* 4, 29; *Gell.* 10, 15). SYN. Rīcŭlă, rīcĭnĭŭm, rīcĭnŭs.

Rīcĭmĕr, ĕrĭs. *m. Ricimer, soldat suève, arbitre des destinées de l'Occident sous les derniers empereurs.* Prætĕrĕa ĭnvictŭs Rīcĭmĕr, quēm pūblĭcă fātă Rēspĭcĭūnt. *Sid.* (*Pan.* 382). Sīt sŏcĕr aŭgŭstŭs gĕnĕrō Rīcĭmĕrĕ bĕātŭs (*Ib.* 514).

1. Rīcĭnŭs, ī. *m. Tique, vermine des bestiaux.* Pūrgābĭtŭr ŭlcŭs Sānguĭnĕ seū rīcĭnī, quēm bŏs gēstāvĕrĭt ānte. *Ser. Sam.* (*vs.* 595).

2. Rīcĭnŭs, ī. *m. Comme* Rica. Rīcīni aūrātī, rīcæ, ātque ōrārĭă mĭtræ. *Lucil.* (apud *Non.* 14, 16. Sic *Voss.* Alii leg. Rīcĭni ēt; alii aliter).

† Rīctŭm, ī. *n. arch. Comme le suiv.* Mōllĭă rīctă frĕmŭnt, dūrōs nūdantĭă dēntēs. *Lr.* (V, 1063. *Id.* VI, 1193).

Rīctŭs, ūs. *m. Ouverture de la bouche, bouche ouverte.* Sĭnt mŏdĭcī rictūs, ēt pārvæ ūtrinquĕ lăcūnæ. *O.* Fūsĭlĕ pĕr rictūs aūrūm flŭtārĕ vĭdētŭr. *Id.* Ăd cōnspēctūm cœnæ dīdūcĕrĕ rictūm. *J.* (10, 250). Quūm cŏmpărātă rictĭbŭs tŭīs ōrā. *M.* (III, 93). SYN. Ōs, hĭātŭs. PPH. Ōrīs hĭātŭs, rictūs. PHR. Ōrīsquĕ rictūm pērvīūm. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11). Dūlcēmquĕ flōrēm spīrĭtŭs Dūco ēx āpērtō trāmĭtĕ (*Id. ibid.*). *Voy.* Ōs. ‖ *Bouche ouverte quand on rit.* Rīsū dīdūcĕrĕ rictūm. *H. Voy.* Rideo. ‖ *Gueule.* Cædĕ lĕænă bŏūm spūmantēs ōblĭtă rictūs. *O.* Innŏcŭōsquĕ dĭū rictūs tŏrpentĕ vĕnēnō Intĕr mēmbrā fŏvēnt. *L.*

Rīcŭlă, æ. *f. dimin. de* Rica. Intĕrĕa ādspēxīt vīrgĭnem ĭn căpĭtĕ gēstantēm rīcŭlām. *Turpil.* (apud *Non.* 16, 8).

Rīdēndŭs, ă, ŭm. *Ridicule.* Pēccĕt ăd ēxtrēmūm rīdēndŭs, ēt īllă dūcăt. *H.* Rīdēndă pŏēmătă mālŏ. *J.* (10, 124). *Voy.* Ridiculus.

Rīdens, tis. *Qui rit.* Ūt rīdentĭbŭs ārrīdēnt, ĭtă flentĭbŭs ădflent. *H. Voy. le suiv.*

Rīdĕō, ēs, sī, sŭm, dērĕ. *n. Rire.* Rīdĕt ēt ĭpsĕ dĕŭs, lĭmūmque ĭndūcĕrĕ mōnstrăt. *O.* Dūlcĕ Vĕnŭs rīsit. *Id.* Ātquĕ dŏlīs rīsit Cўthĕrĕă rēpērtīs. *V.* Rīdēmŭs, ēt ĭpsĕ Mēssĭus. *H.* Āst ĕgŏ vīcissīm rīsĕrŏ. *Id.* SYN. Rēnīdĕŏ, *qqf.* căchĭnnŏr *ou* sŭbrīdĕŏ. PPH. Ĭn rīsūm, ĭn rīsus, ĭn căchĭnnōs sōlvŏr, ēffūndŏr, dīffūndŏr. Rīsūs ēdŏ. Risū, căchĭnnō cōncŭtĭŏr, quătĭŏr, cŏrrŭŏ, ēmōrĭŏr, rūmpŏr. Ōs, rīctūm rīsū dīdūcŏ, lăxŏ. Ĭn rīsūm ĕŏ. Rīsūm, cā-

chīnnŭm gĕmĭnŏ, ingĕmĭnŏ. Illă rīsū quătĭŏ, cōmmōvĕŏ, rumpŏr, dissōlvŏ. VERS. Nec sŭă pĕrpĕtŭŏ contĕndānt illă rīsū. *O.* Nĕ spīssæ rīsum tollānt impūnĕ cŏrōnæ. *H.* Quĕm bīs tĕrvĕ bŏnum cum rīsū mīrŏr. Cum māgnō rīsŭquĕ jŏcōquĕ vidērēs. Pōssĕnt ŭt jŭvĕnēs vīsĕrĕ fĕrvĭdī Multō nōn sīnĕ rīsū. *Id.* Rīsū trĕmŭlō cōncŭssă căchinnānt Ōră. *Lr.* Ingĕmĭnāt trĕmŭlōs năsō crispantĕ căchinnōs. *Pers.* Lăxāt pērspĭcŭō lăbĕllă rīsū. *M.* Pĕrpĕtŭō rīsū pŭlmōnem ăgĭtārĕ sōlĕbāt. *J.* || *Faire rire. Voy.* Risus. || *Avec le dat. Rire à quelqu'un.* Cuĭ nōn rīsērĕ pārentēs. *V.* Rīsīt pătĕr ŏptĭmŭs illī. *Id.* SYN. Arrīdĕŏ. || *qqf. avec l'infin.* Pērdĕrĕ Sidŏnĭŏs hŭmērīs rīdēbāt ămīctŭs. *St.* || *Plaisanter.* Rīdēntēm dĭcērĕ vērŭm Quĭd vĕtāt? *H.* SYN. Jŏcŏr. || *act. Rire de quelqu'un, se moquer.* Rīsērŭnt sālsŏs rĕvŏmēntēm pectŏrĕ fluctŭs. *V.* SYN. Dērīdĕŏ, īrrīdĕŏ. *Voy.* Rideor. || *Rire d'une chose.* Illĕ dŏlŭm rīdēns. *V.* Nōmĭnă rīdēbĭs. *O.* Sēnēm, quŏd ōmnēs rīdĕānt, ădultĕrŭm. *H.* || *qqf. Faire peu de cas de.* Jŭpĭtĕr ĕx ăltō pērjŭrĭă rīdĕt ămantŭm. *O.* (Et *Tib.* III, 6, 49). || *Au fig. Sourire, être favorable.* Dum jŭvāt, et rīdĕt vultŭ Fōrtūnă sērēnō. *O. Voy.* Faveo. || *Être riant, fleuri, brillant.* Flōrūmquĕ cŏlōrĭbŭs ōmnĭs Rīdĕt ăgĕr. *O.* Mixtāquĕ rīdēnti cŏlŏcāsĭă fundĕt ăcānthō. *V.* Ōmnĭă nunc rīdēnt. *Id.* Ōrāquĕ rīdēnti lānūgĭnĕ vestĭāt ætās. *Cl.* Rīdĕt ārgēntō dŏmŭs. *H.* SYN. Rēnīdĕŏ, rēnīdescŏ, nĭtĕŏ, flōrĕŏ. || *Être agréable, sourire.* Queīs pērmŭlsă dŏmŭs jŭcundō rīsĭt ŏdōrĕ. *Cat.* (64, 282). Illĕ tĕrrārŭm mīhĭ prætĕr ōmnēs Ăngŭlŭs rīdĕt. *H.* Sīve ārmĭgĕræ rīdēnt Trĭtōnĭdĭs ārcēs. *Petr.* (*Sat.* 5). SYN. Arrīdĕŏ, plăcĕŏ. || *Être serein.* Præsērtŭm quŭm tēmpēstās rīdēbāt. *Lr.* (V, 1394). Rīdēntĭbŭs ūndīs (*Ib.* 1003).

Au pass. Rīdĕŏr. *Être l'objet des moqueries.* Rīdēntŭr, mălă quĭ cōmpōnŭnt cārmĭnă. *H.* Rīdĕăr, ĕt mĕrĭtō pectŭs hăbērĕ nĕgĕr. *O. Voy.* Derideor.

† Rīdĭbŭndŭs, ă, ŭm. *Qui étouffe de rire.* Ĭtă rīdĭbŭndam ătque hĭlăram hūc ădduxĭt sĭmŭl. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 32).

† Rīdĭcŭlārĭă, ōrŭm. *n. pl. de* Ridicularius. *Plaisanteries.* Hŏc ănĭmum ădvŏrte, ătque aŭfĕr rīdĭcŭlārĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 28. *Id. As.* II, 2, 64). SYN. Rīdĭcŭlă.

Rīdĭcŭlē. *adv. Plaisamment.* Rīdĭcŭlē măgĭs hŏc dĭctum quăm vērē æstĭmŏ. *Ph.* Novistĭn' hŏmĭnēm? Rīdĭcŭlē rogĭtās, quĭcum ūnă cĭbum Căpĕrĕ sōlĕō. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 60). SYN. Lēpĭdē, făcētē.

† Rīdĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Ridiculus. Ădvēxĭt sēcum pārăsītŏs... Rīdĭcŭlōsissŭmŏs. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 64).

Rīdĭcŭlŭm, ī. *n. Ce qui fait rire, plaisanterie.* Rīdĭcŭlum ācri Fortĭŭs ac mĕllĭŭs magnas plĕrumquĕ sĕcăt rēs. *H.* Ēquidĕm jŏco illă dixĕrăm dūdum tĭbĭ Rīdĭcŭli causā. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 35). || *pl. n. Bons mots.* Meum me ŏblēntŭrum rēgem rīdĭcŭlis mĕis. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 2). *Voy.* Sales.

Rīdĭcŭlŭs, ă, ŭm. *Plaisant, qui fait rire.* Rēs ĕst rīdĭcŭla ĕt nīmĭs jŏcōsa. *Cat.* (57, 4). Dīco ūnum rīdĭcŭlum dē dictis mellĭorĭbus. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 22). Quando ădbĭbĕro, ălludĭăbŏ: tūm sum rīdĭcŭlissŭmŭs. *Id.* (*Stic.* II, 2, 58). SYN. Făcētŭs, jŏcōsŭs, lēpĭdŭs, *qqf.* jŏcŭlārĭs, urbānŭs. || *Avec l'infin.* Rīdĭcŭlus totas sĭmŭl ĕxsōrbērĕ plăcēntas. *H.* || *Subst. m. Plaisant, bouffon.* Nĕquĕ rīdĭcŭlōs jām tĕrūncī făcĭūnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 17. *Ib.* 10). *Voy.* Scurra. || *Subst. n. Voy. le précéd.* || *Risible, ridicule.* Pārtūrĭūnt montes, nāscētŭr rīdĭcŭlus mūs. *H.* Rīdĭcŭlŭm ăcŭpŭt! *Ter.* (*And.* II, 2, 34). Rīdĭcŭlum ĕst tē istūc mē ădmŏnērĕ. *Id.* (*Heaut.* II, 3, 112). SYN. Dērīdēndŭs, īrrīdēndŭs, rīdēndŭs. PPH. Rīsū, căchinnō dignŭs. || *Dont on se moque.* Nĭl hăbĕt ĭnfēlĭx paŭpĕrtās dūrĭŭs ĭn sē, Quăm quŏd rīdĭcŭlōs hŏmĭnēs făcĭt. *J.* (3, 152).

† Rīdŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Comme* Rideo. (*Quidam, inter quos Eichst.*, leg. *ridit* apud *Lucr.* III, 378. Obsoletum verbum agnoscit *Diom.* 1, 378.)

† Rĭlĕn, ēnis. *m. arch. Comme* Ren. Quī glăbĕr ērăt tănquăm rīĕn. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* Cf. *Char.* 1, 24; *Prisc.* 5, 645). *Voy.* Renes.

† Rīgātŏr, ōris. *m. Qui arrose* Ēt sĭtīentĭs hŭmī pērcŭssă rūpĕ rīgātŏr. *P. Nol.* (23, 237).

Rīgātŭs, ă, ŭm. *Arrosé.* Nullŏque hŭmōrĕ rīgātŭs. *L.*

† Rīgātŭs, ūs. *m. Arrosement, et au fig.* Ārēntēm vestrō mădēfēcĭt ŏpīmă rīgātū. *Fort.* (VIII, 24, 3).

Rīgens, tis, *et* Rīgĭdŭs, ă, ŭm. *Dur.* Ēt sĕcŭi mădĭdās ūnguĕ rīgentĕ gĕnās. *O.* Mūrōs ădămantĕ rīgentēs. *Cl.* Lōricam ĕx ærĕ rīgentēm. *V.* Ēt cūrvæ rīgĭdum fălcēs cōnflantŭr ĭn ēnsēm. *Id.* Ēt rīgĭdō tĕnĕrās ūngĕ nōtārĕ gĕnās. *O.* SYN. Dūrŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *En partic. Glacé, gelé.* Aquăm pōtārĕ rīgentēm Dĕ nīvĕ. *M.* (XIV, 117). Nunc trīstĕ rīgentēm Dānŭbĭum călcārĕ lĭcĕt. *Cl.* Siccă rīgens ădstrīnxĭt vŭlnĕră sānguĭs. *L.* Nĕc pŏtĕrĭt rīgĭdās fundĕrĕ rēmŭs ăquās. *O.* Tellūrĕm bŏrĕă rīgĭdām spīrāntĕ mŏvērī. *V. Voy.* Gelatus. || *Qui se tient raide.* Tūm rīgĭdās mōtārĕ căcūmĭnă quĕrcūs. *V.* Rīgĭdō pendentĭă lĭntĕă mālō. *O.* Prō rīgĭdīs călămōs stătŭĕrĕ cōlūmnīs. *Id.* SYN. Stāns, ārrēctŭs, rēctŭs, ērēctŭs. || *En partic. Chevelure hérissée.* Cānă rīgentēm pōpŭlō vinctus cŏmăm. *Sen.* (*H. OEt.* 578). Nĕ mălĕ dēfōrmĕt rīgĭdōs tōnsūrā căpillōs. *O. Voy.* Hirsutus. || *Au fig.* Rīgens. *Glacé, endurci.* Sī mĕtŭ cōrpŭs rīgens Rĕmittĕt ārcŭs. *Sen.* (*Thyest.* 634). Tōrpens mălīs rīgensquĕ, sīnĕ sēnsū fĕrō. *Id.* (*Troad.* 420). SYN. Torpens. || Rīgens *et* Rīgĭdus. *Dur, sévère, insensible, cruel.* Ănĭmum rīgentēm trīstĭs Hippōlўtī dŏmă. *Sen.* (*Hip.* 413). Ēt pătrĭæ rīgĭdă mentĕ nĕgāvīt ŏpēm. *O.* Quēmquĕ vŏcānt ălĭæ vultum rīgĭdumquĕ trucēmquĕ. Rīgĭdī cērtāmĭnă Mārtĭs. *Id.* SYN. Dūrŭs, trŭx, æspĕr, tĕtrĭcŭs, sævŭs, etc. || Rīgĭdŭs. *Sévère, rigide.* Jūstĭtĭæ cultŏr, rīgĭdī sērvātŏr hŏnēstī. *L.* Virtūtĭs vēræ cūstŏs rīgĭdūsquĕ sătēllēs. *H.* Rīgĭdī mŏrēs. *O.* Rīgĭdæ Sābīnæ. *Id. Voy.* Severus. || *Endurci à la fatigue.* Nĕc rīgĭdŭs fŏssŏr, sēd nĕc ārātŏr ĕgĕt. *M.* (VII, 70). Rīgĭdī Sābīnī. *H.* SYN. Dūrŭs, pătiēns.

Rīgĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Rīgescŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Être ou devenir dur.* Tĕrgă bŏum plumbo insŭtō fĕrrōquĕ rīgēbant. *V.* Gorgŏnĕ bīs centŭm rīgŭĕrūnt cōrpŏră vīsă. *O.* Rōbŏrĭbŭs dūris jănŭă fŭllă rīgĕt. Mătĕrnă rīgescĕrĕ sēnsīt Ūbĕră (scil. in lignum mutata). *Id.* SYN. Dūrescŏ, ĭndūrescŏ, ŏbdūrescŏ, ĭndūrŏr, etc. || *En partic. Se geler, se glacer.* Seū dūrātă rĭgĕt dēnsăm ĭn glăcĭēmquĕ nĭvēmquĕ. *Tib.* (IV, 1, 156). Glăcĭē rīgĕt hŏrrĭdă bărba. *V.* Vēstēsquĕ rīgescūnt Īndūtæ. Stillātăquĕ sōlĕ rīgescūnt Dĕ rāmīs ēlectra nŏvīs. *O. Voy.* Gelor. || *Se tenir raide.* Ēt rīgĕt ămīssă spīnă rĕlictă rŏsa. *O.* Sīnĕ frondĭbŭs ārbŏs Nūdă rīgĕt. *Id.* SYN. Stŏ. || *En parlant des tissus où il entre du métal.* Mănĭcæquĕ rīgēbant Ēx aūrō. *Sil.* Vēstēs aūrōque ŏstrōquĕ rīgentēs. *V.* || *Être hérissé.* Gēlĭdōquĕ cŏmæ tĕrrōrĕ

rigēbānt. *O.* SYN. Hōrrĕō, stō. ‖ *Au fig. Être raide, immobile.* Vērsī rētrō Tōrquentŭr ŏcŭlī ; rursŭs immītēs rigent. *Sen.* (*Ag.* 714). Lĭnguăquĕ nē rigĕāt. *O.* SYN. Tōrpĕō, tōrpēscō. ‖ *Être dur, insensible.* Sĕd fĕrītās immōtă rigĕt. *M.* (V, 31). SYN. Indūrēscō. ‖ *Devenir rigide.* Nūnquām cōrrŭptă rigēscĕnt Sæcŭlă? *Cl.*

Rigĭdē. *adv. Avec dureté ; au fig. sévèrement.* Ecquĭd ăb hāc ōmnēs rigĭdē sŭbmōvīmŭs Ārtĕ? *O.* SYN. Dūrē, sĕvērē.

Rigĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Rigĭdus. *Grelotant.* Pallĭdŭlă, rigĭdŭlă, nūdŭlă. *Adrian.* (apud *Spart. Adr.* 25, de anima).

Rigĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Rigens.

Rigō, ās, āvī, ātŭm, ārē. *Arroser, mouiller.* Imbrēs quī mărīa ăc tērrās spărgūntquĕ rigāntquĕ. *Lr.* (VI, 612). Ēt spārsō lātē rigāt ārvă crŭōrē. *V.* Indīgnō tĕnĕrās imbrĕ rigāntĕ gĕnās. *O.* Nātōs Ūbĕrĭbŭs grăvĭdīs vītălī rōrĕ rigābăt. *Cic.* (*de Consul. Div.* 1, 12). SYN. Irrigō, imbŭō, lingō, mădĕfăcĭō, hūmĕctō, irrōrō, spărgō, ădspĕrgō, cōnspĕrgō, rĕspĕrgō, pĕrfundō, fundō, ăblŭō, cōllŭō, *qqf.* ungō, linō, illinō. ‖ *Au pass. Voy.* Madefio. ‖ *En partic. Arroser des plantes, un champ.* Aŭră fŏvĕt : lĭquĭdæ fontĕ rigāntŭr ăquæ. *O.* PPH. Aquā, ăquis spărgō, rigō, etc. Ăquăm, rōrĕm, flŭvĭŏs, fontēs mĭnistrō. Rivōs dēdūcō. Rivōs, flŭvĭŏs sătis indūcō. VERS. Scătēbrīs ārēntĭă tempĕrăt ārvă (unda). *V.* Pōtīs gaŭdĕrēnt întŭbă rivīs. *Id.* Spārsăquĕ cœlĕstī rōrĕ mădēbit hŭmŭs. *O.* Ipsĕ pōtēs rivōs dūcĕrĕ lēnĭs ăquæ. Pĕrquĕ rĕsūrgēntēs rivīs lăbēntĭbŭs hĕrbās. *Id.* Tūnc bĭbĭt Irrīgŭās fĕrtīllĭs hōrtŭs ăquās. *Tib.* Primĭtĭīs plantæ mŏdĭcōs tūm prædĕăt imbrĕs Sēdŭlŭs irrōrāns ōlĭtŏr. *Col.* ‖ *Baigner un pays.* Quăque Hēbrŭs Tănăisquĕ Gētās rigăt. *Tib.* (IV, 1, 146). SYN. Ălluō, præflŭō, etc. *Voy.* Præfluo. ‖ *Au fig.* Vātŭm Pĭĕrĭis ōră rigāntŭr ăquīs. *O.* Ōră Philētēă nōstră rigāvit ăquă. *Pp.* (III, 2, 51, Calliope). Tērrās cœlūmquĕ rigārĕ. *Lr.* (IV, 200, de luce). Mītēmquĕ rigāt pĕr pectŏră sōmnŭm. *Furius* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). Pĕctŭsquĕ fĕrĭātŭm Plācāt rigāntĕ sōmnō. *Prud.* (*Cath.* 764). Hæc sī Jūdæĭcōs sic întēllĕctă rigāssĕnt Aŭdītŭs. *Id.* (*Apot.* 389). Hinc dŏctrīnă rigāns. *Fort.* (IV, 18, 9). *Voy.* Irrigo.

Rigŏr, ōris. *m. Dureté, raideur.* Cōllăbĕfăctātŭs rigŏr aŭrī sōlvĭtŭr æstŭ. *Lr.* (I, 492). Pōnĕrĕ dūrĭtĭēm cœpĕrĕ sŭŭmquĕ rigŏrĕm. *O.* Tūm fĕrrī rigŏr. *V.* SYN. Dūrĭtĭă, dūrĭtĭēs. ‖ *Dureté du sol, froid.* Primă călōrīs ēnĭm pārs, ēt pōstrēmă rigōrīs. *Lr.* (VI, 367). Ălpīnō mŏdŏ quæ cērtārĕ rigōrī Aŭdēbātĭs, ăquæ. *O.* Immōtōs Ursæ rigŏr invēnĭt ămnēs. *V. Fl. Voy.* Frigus. ‖ *Au fig. Dehors négligés.* Tē tŭūs ĭstĕ rigŏr, pŏsĭtīquĕ sīne ārtĕ căpillī, Ēt lēvĭs ĕgrĕgĭo pulvĭs in ōrĕ dĕcĕt. *O.* (*Her.* 4, 77. Dictum credo tantum de *horridis* capillis). ‖ *Insensibilité, rigueur.* Hōc mĕūs mĕrŭīt rigŏr? *Sen.* (*Hip.* 686). SYN. Fĕrĭtās, āspĕrĭtās, rūstĭcĭtās, sævĭtĭă, dūrĭtĭă. ‖ *Rigidité.* Întactūm vĭtĭō sĕrvārĕ rigŏrĕm. *Cl.*

Rigŭŭs, ă, ŭm. 1. *Arrosé.* Ipsĕ pōtēs rigŭīs plāntām dēpōnĕrĕ in hōrtīs. *O.* SYN. Irrīgŭŭs, hūmĭdŭs, ūdŭs. ‖ 2. *Qui arrose.* Rūră mihi ēt rigŭī placĕānt in vāllĭbŭs ămnēs. *V.* Cocȳtī rigŭă frondōsĭŏr ūndă. *Sil.* SYN. Irrīgŭŭs. PPH. Largītŏr lătĭcĭs. *Sil.*

Rīmă, æ. *f. Fente.* Accĭpĭūnt ĭnīmīcum imbrēm, rīmīsquĕ fătiscūnt. *V.* Fortĕ pĕr ăngustām tĕnŭīs vulpĕcŭlă rimăm Rēpsĕrăt. *H.* Fissŭs ĕrăt tĕnŭī rimă (paries). *O.* Dissĭlĭt ōmnĕ sŏlum, pĕnētrātque in Tārtără rīmīs Lūmĕn. *Id.* SYN. Fissūră, fĕnēstră, hĭātŭs, fōrāmĕn, ōs, mĕātŭs. EP. Tĕnŭis, ăngŭstă, pārvă, hĭāns, ăpērtă, lātă, pātēns. ‖ Rīmās ăgō, dūcō, etc. *Se fendre. Voy.* Fatisco. ‖ *Au fig.* Cūnctăquĕ, Fortūnă rīmăm făcĭēntĕ, dēhiscūnt. *O.* Pĕrsuāsæ fallĕrĕ rīmă sāt ēst. *Pp.* (IV, 1, 146). Ălĭquām rĕpĕrīlĭs rīmăm. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 23). Plēnŭs rīmārŭm sŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 25, de garrulo futili). ‖ — ignĕă. *Lueur de la foudre perçant les nuages.* (*Virg. Æ.* VIII, 392.)

Rīmātŭs, ă, ŭm. *Qui a fouillé.* Vēnās rīmātă sĕquācēs. *Cl.* Rīmātŭs lōngĕ. *St.*

† Rīmō, ās, ārē. *arch. Comme le suiv.* Ūt lătĕbrās rūspāns rīmārem ōptŭmās. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* in *Ruspari.* Alii leg. *rimer maritimas.* Adde *Att.* apud *Non.* 4, 395, sic legente *Vossio.* Verbum inter Latina recenset *Prisc.* 8, 799).

Rīmŏr, ārīs, ārī. *d. Fendre, ouvrir, creuser.* Ergo ægrĕ rāstrīs tērrām rimāntŭr. *V.* (Sic *Tac. Hist.* 2, 29 : « Tabernacula ducis ipsamque humum pilis et lanceis *rimabantur.* ») Dulcĭbŭs ĭn stāgnīs rimāntŭr prātă Căÿcī (de cycnis). Vīscĕră rimātŭrque ĕpŭlis. *Id.* SYN. Findō, fŏdĭō. ‖ *Fouiller, au fig. chercher avec soin.* Pārtēs rimātŭr ăpērtās, Quă vŭlnŭs lētālĕ fĕrāt. *V.* Quŏd cuīquĕ rĕpĕrtum ēst Rīmāntī, tēlum īră făcīt. *Id.* Pectŏră pullōrum rimātŭr ēt ĕxtă cătēllī. *J.* (6, 551). Ēt scĕlĕrūm tăcĭtō rimātŭr sēmĭnă vōtō. *St.* Rimāntŭr nārĭbŭs ăūrās (*Ov. Hal.* 77). SYN. Scrūtŏr, pērscrūtŏr, etc. *Voy.* Quæro.

Rīmōsŭs, ă, ŭm. *Plein de fentes.* Sūtĭlĭs, ēt mūltam ăccēpit rīmōsă pălūdĕm (cymba). *V.* Lævī rīmōsă cŭbīllă limō Ūngĕ. *Id.* Quōtlĭēs rīmōsa ēt cūrtă fĕnēstrīs Vāsă cădūnt. *J.* (3, 270). SYN. Hiāns, hĭulcŭs. ‖ *Au fig. Indiscret.* Ēt quæ rīmōsā bĕnĕ dēpōnūntŭr ĭn aŭrĕ. *H.* PHR. Plēnŭs rīmārŭm sum ; hāc ēt illāc pērflŭō. *Ter.*

Ringŏr, ĕris, rīctŭs sŭm, ringī. *d. Montrer les dents comme les chiens en colère.* ‖ *Au fig. Être en colère, ronger son frein.* Trīstĭs săltāt, rīdēns ringĭtŭr. *Att.* (apud *Non.* 12, 1). Īllĕ ringĭtŭr, tŭ rīdēās. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 27). Quām săpĕre ēt ringī. *H.*

Ripă, æ. *f. Rive, bord.* Rīpārūmquĕ tōrōs ēt prātă rĕcēntĭă rīvīs. *V.* Spōntĕ sŭă nātās rīpīs dēclīvĭbŭs ūmbrās. *O.* Ūltĕrĭŏr Lēthēs ăccēpit rīpă, prōfundī Lēge Ērĕbī. *St.* SYN. Ōră, mărgō, ăggĕr, *qqf.* lĭttŭs. EP. Flŭvĭālĭs, flūmĭnĕă ; frondēns, ūmbrōsă, ōpăcă ; vīrēns, vīrĭdis, grāmĭnĕă ; hūmēns, hūmĭdă, ūdă, rīguă, irrīguă ; dēclīvis, pendēns. PPH. Rīpæ mărgō, ăggĕr, crĕpĭdō. Rīpārŭm mărgō. ‖ *qqf. Rivage de la mer. Æquŏris* nigrī frĕmĭtum, ēt trĕmēntēs Vērbĕrĕ rīpās. *H.* Quālēs Mæōtĭdĕ rīpă, etc. *St. Voy.* Littus. ‖ *Au fig.* Rīpīs sŭpērāt mī ātque ăbundāt pectŭs lātĭtiă mĕŭm. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 6).

Rīpæī *ou* Rīphæī (montes). *Voy.* Rhipæi.

Rīphĕŭs. *Voy.* Rhipheus.

Rīscŭs, ī. *m.* (*ῥίσκος*). *Malle recouverte de cuir.* Ubī sĭta ēst ? In rīscō. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 16).

† Rīsĭlō, ōnis. *f. Comme* Risus. Quŏt rīsĭlōnēs, quŏt jōcōs. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 10).

† Rīsĭtō, ās, ārē. *fréq. de* Rideo. Jŏcă, dictă rīsĭtānt. *Næv.* (apud *Non.* 3, 116).

Rīsŏr, ōris. *m. Rieur, plaisant.* Vērum ĭtă rīsōrēs, ĭtă cōmmendārĕ dīcācēs Cōnvĕnĭĕt Sātȳrōs. *H.*

Rīsŭs, ūs. *m. Ris, rire.* Inclīnĕ, pārvĕ pŭer, rīsū cognōscĕrĕ mātrĕm. *V.* Tūm vĕnlūnt rīsŭs, tūm paŭpĕr cōrnŭă sūmīt. *O.* Mūltō nōn sīnĕ rīsū.

H. SYN. *qqf.* Cachinnus. EP. Blandus, dulcis, tener, mollis, lætus, hilaris, gratus, trémulus, effusus, sollutus. *Voy.* Rideo. ‖ *Rire moqueur.* Et spissæ risum tollant impunè corônæ. *H.* SYN. Cachinnus, sannâ. ‖ *Faire rire.* Risum (alicui) excutio, móveo, facio, præbeo, do, trado, efficio, exhibeo. In risum îrè compellô. VERS. Captâtorque dabit risus Nasicâ Corâno. *H.* Dum risus undiquè quærit. Qui captât risus hominum famamque dicacis. Dein Gnatiæ... dedit risusque jocosque. *Id.* Nullius sibitios affert injuria risus (*Ad Pis.* 104). Nonnè pulmonem movêt Derisus istis intuenti inepti as? *Prud.* ‖ *Sempêcher de rire.* Risum tenêo, compesco. ‖ *Moquerie.* Aslnæquè patérnum Cognomen vertas in risum. *H.* Tunc quoquè matériam risus invenit. *J.* (10, 47). SYN. Derisus, jocus. ‖ *Personne qui est un objet de moquerie.* Omnibus ad lunæ lumina risus erat. *O.* O magnus postbac inimicis risus! *H.* Risus eram positis inter convivia mensis. *Pp.* (III, 22, 21). *Voy.* Derideor.

Ritè. *adv. Selon le rite, les formes religieuses.* Ritè perfectis sacris. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5). Ergò ritè suum Bacchò dicemus honorem. *V.* Templa sacerdotum ritè dicata manu. *O.* Ritè deos prius apprecati. *H.* ‖ *Suivant l'usage.* Manu retinentes poculà ritè. *Ir.* (I, 495). Quorum plaustra vagas ritè trahunt domos. *H.* Relligatos ritè vidébat Carpere gramen equos. *V.* SYN. Morè. PPH. Dè ou ex morè. Ut fit. ‖ *Bien.* Idque ut rite intellegas te facere. *Afr.* (apud *Char.* 2, 193). Si modò ritè memor servâta remetior astra. *V.* Ritè sæcundarent visus, omenquè levarent. *Id.* SYN. Benè, etc. *Voy. ce mot.* ‖ † *qqf. abl. de* Ritus. Primitiis armorum et ritè nefasto Libatus. *St.* (*Th.* XI, 286).

Ritus, ûs. *m. Rite, cérémonies religieuses.* Hinc popüli ritus edidicere novos. *O.* Ritumquè plandi. *Id.* Morem ritusque sacrorum Adjiciam. *V.* SYN. Sacra, cultus. *Voy.* Religio. ‖ *Coutume.* Ritusque referre Cyclopum. *O. Voy.* Mos. ‖ *Manière.* Et novo Sublimè ritu mollar atrium. *H. Voy.* Modus. ‖ *Ordint.* Ritu. *A la manière de, comme.* Certe hæc mulier canthêrino ritu hic adstans somniat. *Pl.* (*Men.* II, 3, 44). Rancidâ quo perolent projecta cadavera ritu. *Lr.* (VI, 1153). Cetera flumi nis Ritu feruntur. *H.* Crebrâ nivis ritu (tela). *V.* SYN. Morè, modo. *Voy.* Tanquam.

Rivalis, is. *m. Rival en amour.* Ædem ämica ämbobus : rivales sumus. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 30. Et *Ter. Eun.* II, 3, 62). Nec mihi rivalis certos subducet ämores. *Pp.* (I, 8, 45). Rivalem patientèr habe. *O.* ‖ *Au fig.* Quin sinè rivali teque et tua solus ämares. *H.* ‖ *En gén. Rival.* Illè supérbus Incedet victis rivalibus. *J.* (11, 125). SYN. Æmulus.

† Rivinus, i. *Comme le précéd.* Rivinus ämens ob prærreptam mulierem (*Argum. As. Pl.* 7. *Gloss. Philox.* Rivinus, ἀντίζηλος).

† Rivo, as, are. *Comme* . Condità pèrductos rivarèt in ätria fontes. [illegible] (28, 614).

Rivulus, i. *m. dimin. de* . *Fil d'eau.* Almonis usquè pervenitis ri . *Prud.* (*Peri.* 2351). Rivulus iste meus v fontè creatur. *Corip.* (*Pan. Anast.* 47).

Rivus, i. *m. Ruisseau.* D quæ sallentè sitim röstinguerè rivo. *V.* Ad bentes jucundo murmure rivos. *O.* Quam qu ronum trepidat cum murmure rivum. *H.* SY lus, fons, *par ext.* undâ, lymphâ, âquâ, . EP. Fugiens, fugax, perennis, purus, nitid plitans, loquax, etc. *Voy.* Fons. PPH. Rivus VERS. Miscendas parcè rivus agebat aquas. *O.* Sic sollèt exiguæ currerè rivus aquæ. Arvâ perérrantur Pelignâ liquentibus undis. *Id.* Ad rivos prætereuntis aquæ. *Tib.* Hic avium cantus, labentis murmurâ rivi. *Cl.* Et strepitans raucò murmure rivus aquæ. *Calp.* Quales in aerii pelucens vertice montis, Rivus muscoso prosilit e lapide. *Cat. Voy.* Fons, Fluvius. ‖ *Canal artificiel.* Murmoribus rivi propérant. *J.* (6, 450). SYN. Canalis. ‖ *En parlant d'un fluide quelconque.* Sudor fluit undiquè rivis. *V.* Plenos spumanti sanguine rivos. Fluit æs rivis aurisque metallum. Rivis currentia vina. *Id.* Humectat lacrimarum grämina rivo. *O.* SYN. Flumen, torrens, *qqf.* ros.

Rixa, æ. *f. Rixe, querelle.* Nec tua nocturna frangatur janua rixa. *O.* Si rixa est, ubi tu pulsas, ego vapulo tantum. *J.* (3, 283). Litium et rixæ cupidus protervæ. *H.* SYN. Lis, jurgium, *pl.* jurgia, certamen, certatio, discordia. EP. Aspera, fervida, callida, calens, improba, furens, insana, vesana, vecors, sæva, fera, cruenta, sanguinea. ‖ *qqf. Combat.* Centaurea monet cum Lapithis rixa super mero. *H. Voy.* Pugna. ‖ *Au fig.* Nobilis hæc esset pietatis rixa duobus. *M.* (I, 37). SYN. Certamen.

Rixator, oris. *m. Querelleur. Voy.* Rixor.

† Rixo, as, are. *n. arch. Comme le suiv.* Vigilant, clamant, calent, rixant. *Varr.* (apud *Non.* 7, 8. *Id. ibid.*).

Rixor, aris, ari. *d. Quereller, se quereller, se disputer.* Aller rixatur de lana sæpe caprina, Propugnat nugis armatus. *H.* (*Ep.* I, 18, 15. Pauci leg. *rixator*). Multo cum sanguine sæpe Rixantes. *Lr.* (VI, 1283). Cicer ingere larga Rixanti popülo. *Pers.* (5, 177). SYN. Jurgo ou jurgor, altercor, litigo, certo, contendo, pugno. PPH. Rixam excito, concito, suscito, misceo, sero. Jurgia misceo, necto cum. Rixa fit cum. In jurgia erumpo. VERS. Dum frangere postes Non pudet, et rixas inserüisse juvat. *Tib.* Vecordem parat excitare rixam. *Cat.* Nunc sera quærelis Haud justis assurgis, et irrita jurgia jactas. *V.* Tum linguam ad jurgia solvit. *O.* Sævisque furens in jurgia dictis. *V.* Fert. *Voy.* Pugno, Convitior. ‖ *Au fig.* Et cum theatro sæculoque rixaris. *M.* (IX, 28).

Robidus. *Voy.* Rubidus.

Robigo, inis. *f. Voy.* Rubigo.

† Roborasco, is, ere. *n. Prendre de la force.* (*Næv.* apud *Non.* 2, 368.)

Roborëus, a, um. *De chêne.* Mittere roborëo scirpea pontè solet. *O.* SYN. Quernus, etc. *Voy. ce mot.*

Roboro, as, are. *Fortifier, et au fig.* Et validas augèt vires, et roborat ictum. *Lr.* (VI, 342). Adulta ætas quum primum roborat artus. *Id.* (IV, 1032). Sæcurilatè roborante audaciam. *Avien.* (*Or. Mar.* 143. *Id. D. Ter.* 1254). Rectiquè cultus pectora roborant. *H.* SYN. Firmo, *qqf.* vegeto, augeo. PPH. Vim, vires, robur do, addo, suppedito, suffacio, suggero, ministro. Vires augeo. Vigorem addo. PHR. Cui vires dedit Roburque. *Sen.*

Robur, oris. *n. Une espèce de chêne.* Gensquè virum truncis et duro robore nata. *V.* Innataquè rupibus altis Robora. *O.* SYN. Quercus, etc. ‖ *Divers objets en chêne. Lance, trait.* Ferro præfixum robur acuto. *V.* Robur letale. *Sil. Voy.* Hasta. ‖ *Massue.* Cujus lævâ calet robore. *M.* (IX, 44. Et *St. Silv.* III, 1, 55). *Voy.* Clava. ‖ — arator. *Bois de la charrue.* Grave robur aratri. *V.* (Et *V. Fl.* VII, 555). ‖ *Espèce d'armoire qui servait de cachot.* Sævâ tribunicio mandaverunt ro-

bŏră tăbŏ. *L.* (II, 125. Cf. *Fest.* Additur *Lucr.* III, 1031, ubi alii de equuleo intelligunt). *Voy.* Robustus. || *Toute espèce de bois dur.* Āntīquŏ rŏbŏrĕ quĕrcŭs. *V.* Vīrĭbŭs haŭd ūllīs pŏtŭit discŭdĕrĕ mŏrsŭs Rŏbŏrĭs (scil. oleastri). *V.* Īgnĭs Rŏbŏră cŏmprēndĭt (olearum). *Id.* || Māssўlă, Maurŏrŭm rŏbŏră. *Citronnier.* (*St. Silv.* III, 3, 94; IV, 2, 39.) || *Au fig. Dureté.* Frūgēs cūm rŏbŏrĕ săxī Frāngūntŭr. *Lr.* (1, 889). Ætĕrnāquĕ fĕrrī Rŏbŏră. *V.* SYN. Dūrĭtĭă, rĭgŏr. || *Force du corps.* Sōlĭdæquĕ sŭŏ stānt rŏbŏrĕ vīrēs. *V.* Pŏst, ŭbĭ cōllĕctŭm rŏbŭr vīrēsquĕ rĕcēptæ. *Id.* Sīnĕ rŏbŏrĕ flāmmă. *Sil.* Quūm tālēs întrāssĕ dūcēs, tŏt rŏbŏră cērnŏ. *V. Fl.* SYN. Vīs, etc. *Voy. ce mot.* || *Force d'esprit.* Māgnæ sŭbnīxŭs rŏbŏrĕ mēntĭs. *M.* (1, 40). Māgnŏ rŏbŏrĕ ærūmnās dŏmă. *Sen.* (*Phœn.* 78). *Voy.* Constantia. || *Chêne pris pour symbole de l'insensibilité.* Ō săxīs nīmĭrum ēt rŏbŏrĕ nātī! *St.* Īllī rŏbŭr ēt æs trĭplĕx Circă pectŭs ĕrāt. *H. Voy.* Durus.

Rŏbŭstŭs, ă, ŭm. *De chêne.* Ād pŭltĕum ātque ād rŏbŭstŭm cŏdĭcĕm. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 34. *Id. Curc.* V, 2, 3, *robusto carcere*). Tristĭă rŏbŭstīs lūctāntŭr fūnĕră plaŭstrīs. *H.* Rŏbŭstæquĕ fŏrēs. *Id.* (Hæc autem duo ad solennem sensum etiam referri possunt). SYN. Rŏbŏrĕŭs, etc. || *Ordint. Fort, robuste, solide.* Quāntās ōstentāt rŏbŭstŏ pectŏrĕ vīrēs! *V.* Crāssāquĕ rŏbŭstŏ dēdūcīt pŏllĭcĕ fīlă (Hercules). *O.* Trānsĭt ĭn æstātĕm pŏst vēr rŏbŭstĭŏr ānnŭs. *Id.* SYN. Fŏrtĭs, firmŭs, vălēns, vălĭdŭs, vĕgētŭs, *qqf.* lăcĕrtōsŭs, nērvōsŭs. PPH. Vīrĭbŭs præstāns, ĭnsīgnĭs, pŏtēns, ēxcĕllēns, ăcĕr, ĭnvictŭs, prædūrŭs, frĕtŭs, fīdēns. Rŏbŭstŏ cŏrpŏrĕ. PHR. Hīc membrīs ēt mŏlĕ vălēns. *V.*

Rŏdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Ronger.* Sæpĕ căpŭt scăbĕrĕt, vīvŏs ēt rŏdĕrĕt ŭnguēs. *H.* Cămĭdlă rŏdēns pŏllĭcĕm. *Id.* Rŏdĕ, căpĕr, vītĕm. *O.* Ēt dīvīna ŏpĭcī rŏdēbānt cărmĭnă mūrēs. *J.* (3, 207). Ātque ărctŏs rŏdĕrĕ cæssēs. *Pers.* (5, 170). SYN. Ārrodŏ, cōrrŏdŏ, circūmrŏdŏ, circūmcīdŏ. || *Par ext. Manger.* Cūm sērvīs ūrbānă dĭărĭă rŏdĕrĕ māvīs. *H.* Ēt tăcĭtŭs quærās, quām pŏssīs rŏdĕrĕ, cărnĕm. *M.* (VI, 64. Et *Juv.* 5, 153). *Voy.* Edo. || *Au fig. Ronger, en parlant de la rouille, de la vetusté.* Rŏdĭtŭr ŭt scăbrā pŏsĭtŭm rŭbīgĭnĕ fĕrrum. *O.* Nīsĭ vŏs cărĭōsă sĕnēctŭs Rŏdăt (de tabellis). *Id. Voy.* Exedo. || *En parlant de l'eau.* Rīpās rădēntĭă flŭmĭnă rŏdūnt. *Lr.* (V, 257). SYN. Mordĕŏ, ēxĕdŏ, pĕrĕdŏ, lĭbŏ, etc. || — *Diminuer.* Prŏ pārtĕ sŭă, quŏdcūnquæ ălĭt, aŭgĕt, Rŏdĭtŭr. *Lr.* (V, 258). *Voy.* Minuo. || *Critiquer, médire.* Ābsēntĕm quī rŏdĭt ămīcŭm. *H.* Quēm rŏdūnt ŏmnēs lĭbĕrtīnŏ pātrĕ nātŭm. *Id.* Rŭbīgĭnōsĭs cūnctă dēntĭbŭs rŏdĭt. *M.* (V, 28). SYN. Cārpŏ, mordĕŏ, ŏbtrēctŏ, ĭmpĕtŏ, etc. || — răbĭōsă sīlentĭă. *Murmurer entre ses dents.* (*Pers.* 3, 81.)

† Rŏdŭs ou Raŭdŭs, ĕris. *n. Toute matière brute, en partic. Airain brut.* Hīnc mānĭbŭs răpĕrĕ rŏdŭs săxĕŭm grāndĕ ēt grăvĕ. *Att.* (apud *Fest.*). Plūmbī păxillŭm, rŏdŭs, lĭnīquĕ mētāxăm. *Lucil.* (*Ibid.* Alii leg. *rodi.* Cf. *Varr. L. L.* 4, 34). Sculptŏr ăb ærīs Rŏdĕrĕ dēcœtăm cōnsuēscit fingĕrĕ māssăm. *Prud.* (*Apot.* 792).

Rŏgālis, ĕ. *Du bûcher.* Tēnĕ, săcĕr vātēs, flāmmæ răpŭĕrĕ rŏgālēs? *O.* Hæc ignĕ rŏgālī Fŭlgŭrăt. *St.*

Rŏgāns, tis. *Qui prie, suppliant.* Mittŏquĕ rŏgāntīă vērbă. *O.* SYN. Prĕcāns, sŭpplĕx. *Voy.* Supplex.

Rŏgātŏr, ōris. *m. Mendiant.* Bālānās sĕdĕt ād lăcŭs rŏgātŏr. *M.* (IV, 30. *Id.* X, 5). || *Qui propose une loi.* Cōnsĭlĭŭm pătrĭæ lēgūmquæ ōrlŭndŭ' rŏgātŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 397).

Rŏgātŭs, ă, ŭm. *Prié.* Ūt nūnquam īndūcānt ănĭmum cāntārĕ rŏgātī. *H.* || *Portée, en parlant d'une loi.* Quās vŏs rŏgātās rumpĭtĭs. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 24).

Rŏgātŭs, ūs. *m. Demande adressée à quelqu'un.* || † *Prière religieuse.* Nām dūm sōlēnnī cŭmŭlāt pĭă dōnă rŏgātū. *P. Petr.* (4, 87).

Rŏgĭtātĭō, ōnis. *f. Demande; proposition de loi.* Rŏgĭtātĭōnēs pūblĭcās prōptĕr vōs pŏpŭlŭs scīvīt. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 23).

Rŏgĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Rogo. *Questionner souvent, demander.* Multă sŭpĕr Prīămō rŏgĭtāns, sŭpĕr Hĕctŏrĕ multă. *V.* Rŏgĭtāndō sūm raucŭs factŭs. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 16). Rŏgĭtārĕ ŏportĕt prĭŭs ēt pērcontārlĕr. *Id.* (*Cas.* III, 3, 8). Ūbi ēst? Rŏgĭtās? nōn vĭdēs? *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 18). *Voy.* Interrogo. || *qqf. Prier.* Ēt rŏgĭtārĕ, ād cœnam ŭt vĕnĭat. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 35).

Rŏgō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. et act. Questionner, interroger, demander.* Jām dē īstōc rŏgārĕ ŏmittĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 90). Dīcīsne hōc quōd tē rŏgō? *Id.* (*Most.* III, 1, 130). Öccīdīs sæpĕ rŏgāndō. *H.* Nĕc, sī fŏrtĕ rŏgēs, pŏssīm tĭbī dīcĕrĕ quōt sint. *O.* SYN. Rŏgĭtō, quærŏ, etc. *Voy.* Interrogo. || *Demander, prier.* Dūm rŏgāt, ēt prĕcĭbŭs māvŭlt, quām vīrĭbŭs, ūtī. *O.* Sūbmissă vōcĕ rŏgāvīt ŏpēm. *Id.* Nām mē rŏgāt, ēt prĕcĕ cōgīt. *H.* SYN. Prĕcŏr, etc. *Voy. ce mot.* || — lēgēm. *Proposer une loi, la faire porter.* Ēt rĕcrĕāvērūnt vītām, lēgēsquĕ rŏgārūnt. *Lr.* (VI, 3. Cf. *Fest.*).

† Rŏgŭm, ī. *n. Comme le suiv.* Pūlchre hōc ĭncēndī rŏgŭm. *Afran.* (apud *Non.* 3, 186).

Rŏgŭs, ī. *m. Bûcher pour brûler les morts.* Cōnscēndĭt fŭrĭbūndă rŏgōs, ēnsēmquĕ rĕclūdĭt. *V.* Ūltĭmă plōrātō sŭbdĭtă flāmmă rŏgō ēst. *O.* Rŏgŭs ădspĭcĭēndŭs ămātæ Cōnjŭgĭs. *J.* (10, 241). SYN. Pўră, bustŭm, *par ext.* sēpŭlchrŭm, tŭmŭlŭs, EP. Fūnĕrĕŭs, lŭgŭbrĭs, fĕrālĭs, flēbĭlis, fūnĕbrĭs, mœstŭs, trīstĭs, mīsĕr; ăltŭs, ārdŭŭs, sublīmĭs, ērĕctŭs, ārdēns, flāgrāns, ăvĭdŭs, rāpĭdŭs. PPH. Īgnĭs fūnēstŭs, fūnĕrĕŭs. Sūprēmī īgnēs. Rŏgālēs flāmmæ, īgnēs. Rŏgī flāmmă, flāmmæ, īgnēs, făx. Dirī făx summă rŏgī. Pўră ērĕctă rŏbŏrĕ sĕctō, tædĭs ātque ĭlĭcĕ sĕctā. || *Construire un bûcher.* Rŏgŭm, pўrăm cōnstrŭō, ērĭgŏ, pōnŏ, ædĭfĭcŏ, constrŭō. (Cf. *Virg. Æ.* IV, 494 *sq.*; XI, 185; *St. Th.* V, 314, VI, 85; *Sil.* X, 524; *V. Fl.* V, *init.*) || *Mettre sur le bûcher, brûler.* Cōrpŭs, membră, ārtŭs rŏgō, pўræ ĭmpōnŏ, ĭnfĕrō, dō. Cōrpŭs crĕmŏ, sŭprēmīs ĭgnĭbŭs ĭmpōnō. Rŏgŭm ăccēndŏ, ĭncēndŏ, flāmmæ pērmittŏ. VERS. Nunc mīsĕrīs sŭppōnĭtĕ cīvĭbŭs ĭgnēm. *V.* Ĭmpōsĭtīquĕ rŏgīs jŭvĕnēs ănte ōră pārēntŭm. Cētĕră, cōnfūsæque ĭngēntēm strāgīs ăcĕrvŭm Nēc nūmĕrō nēc hŏnōrĕ crēmānt. *Id.* Ĭmpōsĭtōs sūprēmīs ĭgnĭbŭs ārtŭs. *O.* Ūltĭmă plōrātō sŭbdĭtă flāmmă rŏgō ēst. Cōrpŏră sīvĕ rŏgŭs flāmmă, seŭ tābĕ vĕtŭstās Ābstŭlĕrĭt. În tĕpĭdō dēsĕrĕt ōssă rŏgō (spiritus). *Id.* Ĭnquĕ pўrăm tĕcŭm cārissĭmă pīgnŏră mittās (*Ibis*, 313). Dēs tŭă succēnsæ membră crēmāndă pўræ (*Ib.* 520). Ēt vŏrăt hōs ĭpsōs flāmmă rŏgūsquĕ sĭnŭs (*Ad Liv.* 134). Vīx membră rĭgēntĭă tāndĕm Ĭmpōsŭĕrĕ rŏgō. *V. Fl.* Gĕmĭnīs flāgrāntĭă cērnēns Cōrpŏră cārā rŏgīs. *Id.* Cŭmŭlārĕ pўrăm, quæ cri-

mīnā cæsī Anguis ēt īnfaustī crēmēt ātrā plācŭlā bēllī. *St.* Vētāt īgnē rāpī. *Id.* Sŭppōnūnt flāmmam, ēt mānantĭă cōrpŏrā tābō Hōstĭlī tēllūrĕ crēmānt. *Sil.* Īnnūmĕrīs ēxŭstā rōgīs (juvenum copia). *Cl. Voy.* Exsequiæ, Sepelio. ‖ *Au fig.* Ōmnĭă (scripta) pōnĕ fĕrōs, quāmvīs īnvītŭs, īn īgnēs, Ēt dic : Ārdōrīs sīt rōgŭs īstĕ mĕī. *O.* ‖ *Tombeau, mort.* Ēffŭgĭūnt ăvĭdōs cārmĭnă sōlă rōgōs. *O.* Rōgōs ēffŭgĭt glōrĭă rērŭm (*Ad Liv.* 266). SYN. Sēpŭlchrŭm, fūnŭs, mōrs.

Rōmă, æ. *f.* (Ῥώμη). *Rome, ville d'Italie, capitale de l'empire Romain.* Nēc mĭhī mātĕrĭām bēllātrīx Rōmă nĕgābăt. *O.* Ūrbĕm quām dīcūnt Rō-mām, Mēlĭbœē, pŭtāvī. *V.* Ēgrēssŭm māgnā mĕ ăccēpīt Ārĭclă Rōmă. *H.* SYN. Ūrbs. EP. Māvortĭa, Aūsōnĭă, ālta, ārdŭă, sŭpērbă, pōtēns, bēllĭgĕrā, bēllātrix, fĕrōx; ānt̄īquă, vĕtŭs, prīscă; clārā, īn-clўtă, nōbĭlĭs. PPH. Ūrbs Rōmānă, Rōmŭlă. Rō-mānæ, Rōmŭlĕæ ārcēs. Māvortĭă mœnĭă. Ālta mœnĭă Rōmæ. Ūrbs ālta Quĭrīnī, Rēmī. Ūrbs Aūsōnĭă, tōgātă, dŏmīnă. Ūrbs rērŭm căpŭt. Ūrbs tĕrrārŭm *ou* ōrbĭs căpŭt, dŏmīnă, rēgīnă. Impĕrīī Lātĭālĕ căpŭt. Dŏmŭs ālta Rēmī. VERS. Rērŭm făcta ēst pŭlchĕrrīmă Rōmă, Sēptēmquĕ ūnă sĭbī mūrō circūmdĕdĭt ārcēs. *V.* Īlla īnclўtă Rōmă Impĕrĭūm tĕrrīs, ānĭmōs æquābĭt ōlўmpō. *Id.* Rōmānæ spatĭum ēst ūrbĭs ĕt ōrbĭs ĭdĕm. *O.* Sēd quæ dē sēptēm tōtŭm circūmspĭcit ōrbĕm Mōn-tĭbŭs, Impĕrĭī Rōmă dēŭmquĕ lŏcŭs. *Id.* Quæ Lā-tĭŭm sēptēnăquĕ cŭlmĭnă, Mūsæ, Īncōlĭtĭs. *St.* Sēptem ūrbs ālta jŭgīs, tōtī quæ præsĭdĕt ōrbī. *Pp.* Tērrārŭm dĕă gēntĭŭmquĕ, Rōmă, Cuī pār ēst nĭhĭl ēt nĭhĭl sĕcūndŭm. *M.* Sīgnāt sēptēnīs cŭl-mĭnă clārā jŭgīs. *Rutil.* Hī quōrŭm cĭnĕrĕs ūrbs căpŭt ōrbĭs hăbĕt. *Fort.* (Cf. *Claud. L. Stil.* II, 130 *sq.*). ‖ — nŏvă. *Constantinople.* Ēt jūcūndă nŏvæ circēnsĭă gaūdĭă Rōmæ. *Corip.* (*L. Just.* 1, 344). *Voy.* Byzantium.

Rōmānē. *adv. A la manière des Romains; en latin. Voy.* Hispane.

Rōmānī, ōrŭm. *m. pl.* (Ῥωμαῖος). *Les Romains.* Īllĭc rēs Ītălās Rōmānōrŭmquĕ trĭŭmphōs. *V.* Ēt dătă Rōmānīs vēnĭa ēst īndīgnă pŏētīs. *H.* Mīlēs Rō-mānŭs īn ārmīs. *V.* Tū rēgĕre ĭmpĕrĭō pŏpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmēntō. *Id.* SYN. Rōmŭlĭdæ, Quĭrītēs, *qqf.* Ænēădæ, Dārdănĭdæ, Laūrēntēs, Ītălī, Lă-tīnī. EP. Aūdācēs, bēllĭgĕrī, pūgnācēs, fortēs, fĕ-rōcēs, īnvĭctī, indŏmĭtī. PPH. Pŏpŭlŭs Rōmānŭs. Rōmānă, Rōmŭlĕă gēns, stīrps, prŏpăgō, pŭbēs. Rōmŭlă plēbs *ou* plēbēs. Quĭrīnī prōlēs, sŏbŏlēs, tŭrbă. Plēbs Nŭmæ. Mārtĭăl tŭrbă. Tōgātă gēns, tŭrbă. Rēmī tŭrbă, plēbs, nepotēs. VERS. Hīnc pŏpŭlūm lātē rēgēm bēllōquĕ sŭpērbŭm. *V.* Rōmānos rērŭm dŏmĭnōs gēntēmquĕ tōgātăm. *Id.* Cōmmŏdăt īn pŏ-pŭlūm tĕrræ pēlăgīquĕ pōtēntĕm. *L.* Īllĕ dĭū mīlēs pŏpŭlūs, quī præfŭlt ōrbī, Quī trăbĕās ēt scēptră dăbăt, quĕm sēmpĕr īn ārmīs Hōrrĭbĭlēm gēntēs, plăcĭdūm sēnsērĕ sūbactæ. *Cl.* Ŭbī Rōmānī vīs ēst pŏpŭlī? Frēgit clārōs quī sæpĕ dūcēs, Dēdĭt īnvīctæ lēgēs pātrīæ, Fāscēs dīgnīs cīvĭbŭs ōlīm, Jŭssit bēl-lŭm pācēmquĕ, fĕrās Gēntēs dŏmŭit, căptōs rēgēs Cārcĕrĕ claūsĭt. *Sen.* Īpsŭm Sānguĭnīs Hĕctŏrĕī pŏ-pŭlūm. *Prud.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Des Romains, de Rome, Romain.* Īmbēllem ăvĕrtīs Rōmānīs ārcĭbŭs Indŭm. *V.* Rōmānæ fĭdĭcēn lўræ. *H.* Rōmānōquĕ fŏrō. *O.* Rōmānă pŏtēstās. *Cl.* SYN. Rōmŭlĕŭs, Rōmŭ-lŭs, *par ext.* Aūsōnĭŭs, Lătĭŭs, Lătīnŭs, Ītălŭs, Māvōrtĭŭs, Mārtĭŭs, Laūrēns, Laūrēntīnŭs, Laūrēn-tĭŭs. ‖ *Subst. m. Saint-Romain, martyr.* Rō-mānē, Chrīstī fōrtĭs āssērtŏr Dĕī. *Prud.* (*Peri.* 2195).

† Rōmānĭă, æ. *f. Le monde Romain.* Hīnc cuī Bārbărĭēs, illīnc Rōmānĭă plaūdĭt. *Fort.* (VI, 4, 7).

Rōmānŭs. *Voy.* Romani.

Rōmēchĭŭm, ĭī. *n. Ville maritime de la Grande-Grèce.* Rōmēchĭūmquĕ lĕgīt, Caūlōnăquĕ Nārўcĭām-quĕ. *O.*

Rōmphæa. *Voy.* Rhomphæa.

† Rōmŭlārĭs, ĕ. *Des Romains.* Pŏpŭlūsquĕ Rō-mŭlārĭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 118).

Rōmŭlĕŭs *et* Rōmŭlŭs, ă, ŭm. *Des Romains.* Nēc mŏrā, Rōmŭlĕōs cūm vīrgĭnĕ Thaūmāntĕā Īn-grĕdĭtŭr cōllēs. *O.* Ēt quæ Rōmŭlĕŭs sācrā Tārēn-tŭs hăbĕt. *M.* (IV, 1). Nēc Rōmŭlă quōndăm Ūllō sē tāntŭm tēllŭs jăctăbĭt ălūmnō. *V.* Āccēpĕrĕ tūæ Rōmŭlă vīnclă mānŭs. *Pp.* (III, 9, 52). Rōmŭlă vīrtūs. *Sil. Voy.* Romani. ‖ *qqf.* Rōmŭlĕŭs. Rō-mŭlĕās ĭpsă fēcĭt cūm Sābīnīs nŭptĭās (*Pervig. Ven.* 72).

Rōmŭlĭdæ, dārŭm *et sync.* dūm. *m. pl. Comme* Romani. Ēcce ĭntĕr pŏcŭlă quærūnt Rōmŭlĭdæ sā-tūrī quĭd dĭă pŏēmătă nārrēnt. *Pers.* (1, 31). Sŭb-ĭtŭquĕ nŏvūm cōnsūrgĕrĕ bēllum Rōmŭlĭdīs. *V.* Nōn rēgēm pŏpŭlī Pārthōrum aŭt Rōmŭlĭdārŭm. *Prud.* (*Apoth.* 293). Tūrbārĕ sălūtēm Tēntāt Rō-mŭlĭdūm. *Id.* (*Sym.* 89).

Rōmŭlŭs, ĭ. *m.* (Ῥωμύλος). *Romulus, fils de Mars et d'Ilie, fut exposé sur le Tibre avec son frère Rémus, retiré par un berger, et allaité, dit-on, par une louve. Il fonda Rome, tua son frère, et fut mis, après sa mort, au rang des dieux.* Rōmŭlŭs ēxcĭpĭēt gēntem, ēt Māvōrtĭă cōn-dĕt Mœnĭă. *V.* Prīmŭs sōllĭcĭtōs fēcīstī, Rōmŭlĕ, lŭdōs. *O.* SYN. Quĭrīnŭs, Ĭlĭădēs. EP. Mārtĭgĕnă, Māvōrtĭŭs, ācĕr, aūdāx, fōrtĭs, bēllĭgĕr. PPH. Mārtĕ sātŭs. Mārtĭă prōlēs. Rōmānæ ūrbĭs pātĕr, aūctŏr, cōnditŏr. PHR. Dīvūm fāvōrĕ quūm pŭĕr Māvōrtĭŭs Fūndārĕt ārcēm sēptĭcōllĕm Rōmŭlŭs. *Prud. Voy.* Rēmus. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Voy.* Romu-leus. ‖ *qqf. m. Romain.* Ādspĭcĕ fēlīcēm sĭbī, nōn tĭbī, Rōmŭlĕ, Sūllăm (*Epig.* apud *Suet. Tib.* 59. Adde *Pers.* 1, 87).

Rōnchŭs. *Voy.* Rhonchus.

Rōrāns, tis. *Qui arrose.* Pārtĕ sĭnīstrā Rōrāntĭs jŭvĕnīs. *Manil.* (V, 482, de Aquario). *Voy.* Roro. ‖ *n. Couvert de rosée, mouillé, dégouttant.* Īntĕgrā quærāmŭs rōrāntēs prātă pĕr hērbās. *Man.* (II, 53). Tĕr spūmam īllīsam ēt rōrāntĭă vīdīmŭs āstrā. *V.* Ēt rōrāntĭă sānguĭnĕ pōrtăt (capita). *Id.* Rōrāntĭă fōntĭbŭs āntrā. *O.* SYN. Stīllāns, flŭēns, mānāns, mădēns, etc.

Rōrārĭŭs, ĭī. *m. Fantassin armé à la légère.* Pōnĕ pălūdātŭm stăbăt rōrārĭŭ' vēlōx. *Lucil.* (apud *Non.* 18, 3. Adde *Pl. fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 3. Cf. *Fest.*).

Rōrātŭs, ă, ŭm. *Qui tombe en rosée.* Vīrgăquĕ rōrātās laūrĕă mīsĭt āquās. *O.* Quām... Rōrātīs lū-strāvīt āquīs Thaūmāntĭās Īrĭs. *Id.* SYN. Stīllātŭs, ădspērsŭs, spārsŭs.

Rōrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se résoudre en rosée.* Rĕ-sōlūtāquĕ tēllŭs īn lĭquĭdās rōrēscĭt āquās. *O.* (*Met.* XV, 245. Pauci leg. *rarescit*).

Rōrĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui répand la rosée.* Hōc ŭbĭ rōrĭfĕrīs tĕrrām nox ōbrŭit umbrīs. *Lr.* (VI, 864). Rōrĭfĕrā gĕlĭdŭm tĕnŭāvĕrāt āĕra bīgā (Titanis). *St.*

† Rōrĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui fait couler la rosée.*

Quăm nŏs rōrĭflŭăm sēctēmŭr cārmĭnĕ lūnām. *Sisebut.* (in *Anth.* II, p. 327).

† Rōrĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Comme* Rorifer. Cærŭlā rorĭgĕris pĭgrēscĕrĕ jŭssĕrăt ălis. *Fulg.* (*Myth.* 1).

Rōrŏ, ās, ārĕ. *Répandre la rosée.* Nunc quŏquĕ dăt lăcrĭmās, ēt tōtŏ rōrăt ĭn ōrbĕ. (Aurora). *O.* Hŭmŏr īllĕ, quĕm sērēnĭs ăstrā rōrānt nŏctĭbŭs (*Pervig. Ven.* 20). || *En gén. Répandre, verser.* Ārbŏr dŭlcĭs ægrī, rōrāns ē cōrtĭcĕ nĕctār. *Fort.* (II, 4, 27). SYN. Fūndŏ, spārgŏ, etc. || *Arroser, mouiller.* Lăcrĭmĭs rōrantēs ōrā gĕnāsquĕ. *Lr.* (III, 470). Quŭm vĭdĕt ĭn scŏpŭlō rōrantēm săxă crŭōrĕ. *Sil.* Scrĭbĭmŭs, ēt lăcrĭmĭs ŏcŭlī rōrantŭr ŏbortīs. *O. Voy.* Rigo. || *Au fig.* Fōntĭbŭs ĭngĕnĭī sĭtīentīă pĕctŏră rōrāns. *Fort.* (*V. S. M.* I, 131). || *n. Découler, dégoutter.* Spārsī rōrābant sānguĭnĕ vēprēs. *V.* Ūndĭquĕ dānt sălтūs, mūltăque ădspĕrgĭnĕ rōrant. *O.* Rōrābŭnt quĕrcētă fāvīs. *Cl.* SYN. Stillŏ, flŭŏ, mānŏ, etc.

Rōrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Couvert de rosée, mouillé.* Ūt rōrŭlēntās tĕrrās fĕrrō prōscĭndānt. *Att.* (apud *Non.* 4, 427). Cōntingăt ōrĕ rōrŭlēntă grāmĭnă. *Prud.* (*Cath.* 1057). *Voy.* Roscidus.

Rōs, rōris. *m. Rosée.* Quŭm rōs ĭn tĕnĕrā pĕcŏrī grātĭssĭmŭs hĕrba ēst. *V.* Spārsăquĕ cœlēstī rōrĕ mādĕbĭt hŭmŭs. *O.* Quŭm prīmŭm gĕlĭdōs rōrēs aūrōră rĕmīttĭt. *Cic.* (*Arat. Div.* 1, 8). EP. Mātūtīnŭs, nŏctŭrnŭs, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs; hūmēns, hūmĭdŭs, lĭquĭdŭs; gēmmāns, cădēns; dŭlcĭs, fācūndŭs, cœlēstĭs, ærĭŭs. PPH. Rōrĭs, Aūrōræ lăcrĭmæ, gūttæ. Æquă rōrātă. Rōrĭs ĭmbĕr, æquæ. Mātūtīnŭs, rōscĭdŭs hŭmŏr. VERS. Quŭm rōrĕ sērēnŭs Ālbĕt ăgĕr, spārsōsquĕ bĭbūnt vĭōlārĭă sūccōs. *Cl.* Vĭtrĕōquĕ mādēntĭă rōrĕ Tēmpŏră nŏctĭs ēūnt. *O.* Hĭērbæ gēmmāntēs rōrĕ rĕcēnti. *Lr.* Frīgĭdă nŏctŭrnō tīnguntŭr grāmĭnă rōrĕ, ēt mātūtīnæ lūcēnt ĭn grāmĭnĕ gūttæ. *Calp.* Hŭmŏr ælgēns quĕm sērēnĭs ăstrā sūdānt nŏctĭbŭs. *Fulg.* (*Myth.* 1). || *Eau.* Rōrĕm lātĕ dispĕrgĭt ămārŭm. *V.* Ārtŭs lĭquĭdō pĕrfundĕrĕ rōrĕ. *O.* Quī rōrĕ pūrō Cāstālĭæ lăvĭt Crīnēs. *H.* Ēt quĕrŭlō vērsābāt rōrĕ lăpīllŏs. *Petr.* (*Sat.* 131, amnis). *Voy.* Aqua. || *Larmes.* Mădĭdæ lăcrĭmārŭm rōrĕ cŏrōnæ. *O.* Sŭpĕr hīs stillābĭt ămīcŭm Ex ŏcŭlīs rōrĕm. *H.* Vĭōlāvĭt ŏbortō Rōrĕ gĕnās. *Cl. Voy.* Lacrimæ. || *En gén. Liquide.* Spārgĭt răpĭda ūngŭlă rōrēs Sānguĭnĕōs. *V.* Nātōs Ūbĕrĭbŭs grāvĭdīs vĭtālī rōrĕ rĭgābat. *Cic.* (*de Cons. Div.* 1, 12). Nōn Ārăbō nōstĕr rōrĕ căpīllŭs ŏlĕt. *O.* Mīrātŭr pīnguī sē rōrĕ tĕnĕrī. *M.* (IV, 59, scil. succino). || — mārīnus, mărīs, *et qqf. absolt. Romarin, plante odorante.* Pārvōs cōrōnāntĕm mărīnō Rōrĕ dĕōs frăgĭlĭquĕ mȳrtō. *H.* Ēt călīdă flōrĕm dē rōrĕ mărīnō Ēbĭbĕ. *Ser. Sam.* (*vs.* 322). Sīvĕ mȳrīcă pōtēns, seū rōs cūm pānĕ mărīnŭs (*Id.* 411). Lĭlĭăque, ēt rōris nōn ăvĭă cūrā mărīnī (*Culex*, 402). Rōs mărīs, ēt laūrŭs, mĭgrăquĕ mȳrtŭs ŏlēnt. *O.* (Sic *Id. Met.* XII, 410). Vīx hŭmĭlēs ăpĭbŭs cāsĭās rōrĭmquĕ ministrāt. *V.* SYN. Cȳpĕrŏn.

Rōsă, æ. *f. Rose, fleur consacrée à Vénus.* Prīmŭs vērĕ rōsam, ātquĕ aūtūmnō cārpĕrĕ pōmă. *V.* Grātĭă sūmēndæ nōn ērăt ūllă rōsæ. *O.* Pæstānīs rūbĕāntĕ æmūlă lăbră rōsis. *M.* (IV, 42). EP. Cȳprĭă, Cȳthĕrēĭă, Īdalĭă, Păphĭă; tĕnĕră, mōllis, flōrēns: dŭlcĭs, frāgrāns, ŏdōră, ŏdōrātă, hălāns, bĕnĕōlēns; rūbēns, rūbră, pūnĭcĕă, pūrpŭrĕă; brĕvīs. PPH. Flōs rōsæ. Flōs Īdălĭūs, Vĕnĕrĭs. Flōs Vĕnĕrī săcĕr *ou* grātĭssĭmŭs. Flōrŭm rēgĭnă. Pæstānī gloria rūris. VERS. Ēt rōsă purpŭrĕo crēscīt rūbĭcūndă cŏlōrĕ (*Culex*, 398). Ēt nūmĭlŭm brĕvēs flōrēs ămœnă fĕrrĕ jŭbĕ rōsæ. *H.* Ūt rōsă dēlēctāt, mĕtĭtŭr quæ pōllĭcĕ prīmō. *M.* Vīrgĭnĕās ădăpĕrtă gĕnās rōsă præbĕt hŏnōrēs Cœlĭtĭbŭs. *Col.* Vērnantĭsquĕ rōsæ rŭbĭcundō sānguĭnĕ flōrēm. *Man.* Ūnă dĭēs ăpērīt, cōnfĭcĭt ūnă dĭēs. *Aus.* (Cf. *Idyl.* 6). || *Au fig.* Lĭbĕr ĭn ætĕrnă vīvĕrĕ dīgnĕ rōsă. *M.* (VIII, 77). Quīdquĭd cālcāvĕrĭt hīc, rōsă fīāt. *Pers.* (2, 38). Quāmcūnquĕ pĕr hĕrbām Rēptārēs, flŭxĕrĕ rōsæ. *Cl.* || *Terme d'affection.* Mĕŭs ŏcĕllŭs, mĕă rōsă! *Pl.* (*As.* III, 3, 74).

Rōsārĭŭm, ĭī. *n. Lieu planté de rosiers.* Leūcŏsĭāmquĕ pētīt, tĕpĭdĭquĕ rōsārĭă Pæstī. *O.* Blĭĕrĭquĕ rōsārĭă Pæstī. *V.* Frāgrāvĭt ōrĕ quŏd rōsārĭūm Pæstī. *M.* (V, 38).

Rōsātŭs, ă, ŭm. *Parfumé de roses; subst. n. Vin, huile à la rose.* Nēctārĕŭm vĭtĭēt nūnc laūsĕră tĕtră rōsātŭm. *Eucher.* (in *Anth.* II, p. 409). Lāna ōlĕō mădĕfīt, sĕd nōndŭm lōtă, rōsātō. *Ser. Sam.* (*vs.* 637).

Rōsclă (lex). *Voy.* Roscius.

Rōscĭdŭs, ă, ŭm. 1. *Qui répand la rosée.* Rōscĭdă lūcĭfĕrōs quŭm dĕă jūngĭt ĕquōs. *O.* Hĕspĕrŭs ēt fūscō rōscĭdŭs ĭbāt ĕquō. *Id.* Ergo Īrĭs crŏcĕīs pĕr cœlŭm rōscĭdă pēnnīs. *V.* Gĕnĭtrīx prīmæ rōscĭdă lūcis. *Sen.* (*Thyest.* 816). SYN. Rōrĭfĕr, rōrāns, hūmĭdŭs, hūmēns. || 2. *Couvert de rosée, humide.* Rōscĭdă mōbĭlĭbŭs lāmbĕbānt grāmĭnă rīvis. *Cl.* Tē rōscĭdă mālă... vĭdī cŭm mātrĕ lĕgēntĕm. *V.* SYN. Rĭgŭŭs, irrĭgŭŭs, ūdŭs, hūmĭdŭs. PPH. Rōrĕ mādēns, sătūrātŭs, ælbēns.

Rōsclŭs, ĭī. *m.* (Ῥώσκιος). *Roscius, nom d'homme.* 1. *Roscius Othon, connu par une loi qui réglait au théâtre les places des différens ordres.* Rōsclĭă dīc, sōdēs, mĕllĭŏr lĕx, ăn pŭĕrōrŭm Nænĭă? *H.* (Cf. *Epod.* 4, 15; *Juv.* 3, 159; *Mart.* V, 8 et 14). || 2. *Q. Roscius, comédien ami de Cicéron.* Quŭm sŭbĭtō ā lævā Rōsclĭŭs ēxōrĭtŭr. *Q. Catul.* (apud *Cic. N. D.* 1, 28). Quæ grāvĭs Æsōpŭs, quæ dōctŭs Rōsclĭŭs ēgĭt. *H.* || *Autres.* Rōsclĭŭs ōrābāt sĭbī ădēssēs ăd pūtĕāl crās. *H.*

Rōsĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Roseus 2. Dūxĕrăt ēt mĭnĭō rōsĕŏlăm sānĭēm. *Prud.* (*Peri.* 3462).

Rōsētŭm, ī. *n. Rosier.* Pūnĭcĕīs hŭmĭlĭīs quāntŭm sălĭūncă rōsētīs (cedit). *V.* Sŭbĭtĭsquĕ sē rōsētīs Vēstĭāt Ālpĭnŭs ăpēx. *Cl.* Lĭlĭă ceū nĭtēānt rūtĭlīs cōmmīxtă rōsētīs (*Epith. Laur. et Mar.* 32). Tūnc nĕ pūrpŭrĕī lædāt tĕ spīnă rōsētī. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 52. Cf. *Varr. R. R.* 1, 35: « Quod jam egit radicem, *rosetum* conciditur radicitus, etc. » Non ergo *Rosetum* est *Rosarium*, quod volunt; nec *Rosa*, nisi συνεκδοχικῶς). || *Au fig.* Ēt clām rōsētă pārvæ Lĭlĭăquĕ dēt păpīllæ. *Capel.* (VII, p. 236).

1. Rōsĕŭs, ă, ŭm. *De rose.* Præcĭngēns rōsĕō tēmpŏră vīncŭlō. *Sen.* (*Med.* 70). Ēt grāvĭdŭm rōsĕō nĕctĕ căpŭt strŏphĭō (*Copa*, 32). Rōsĕīsquĕ cŭbĭllă sūrgŭnt Flōrĭbŭs. *Cl.* || *qqf. Planté de rosiers.* Ēt rōsĕīs fōrmōsŭs Dūrĭă rīpis. *Cl.* || *Ordint. De couleur rose.* Dixĭt, ēt āvērtĕns rōsĕă cervĭcĕ rĕfūlsit. *V.* Ēt rōsĕās lānĭātă gĕnās. *Id.* Cāndōrĕm rōsĕō sŭffūsă rŭbōrĕ. *O.* Rōsĕō pĕctĕbāt pōllĭcĕ crīnēs. *Cl. Voy.* Rubens.

2. Rōsĕŭs, ă, ŭm. *De rosée, humide de rosée. Voy.* Roseolus. || — cāmpŭs. *Canton des Sabins.* Cōlŭnt quī Rōsĕă rūrā Vĕlīnī. *V.* (Cf. *Fest.*, et *Cic. Att.* 4, 15).

Rōsmārīnŭs. *Voy.* Ros.

Rōstră. *Voy.* Rostrum.

Rōstrātŭs, ă, ŭm. *Qui a des éperons de navire.*

Tŏt ōrā nāvĭŭm grāvī Rōstrātā dūcī pōndĕrĕ. *H.* ‖ — cōlūmnā. *Colonne ornée d'éperons de navires.* PHR. Nāvālī sūrgēntēs ærĕ cōlūmnās. *V.* Æquōrĕŭm jŭxtā dĕcŭs, ĕt nāvālĕ trōpæŭm Rōstrā gĕrēns, nīvĕā sūrgēbāt mōlĕ cōlūmnā. *Sil.* ‖ — cōrōnā. *Voy.* Corona.

Rōstrŭm, ī. *n. Bec d'oiseau.* Pōrrĭgĭtŭr, rōstrōque ĭmmānĭs vŭltŭr ōbŭncō. *V.* Rōstrŭm lătĕrī dĕfīgĭt ācūtŭm. *O.* SYN. Ōs. EP. Dūrŭm, rĭgĭdŭm; cūrvŭm, ĭncūrvŭm, ūncŭm, ădūncŭm, rĕdūncŭm. PHR. Ōrĕ fĕrēns dŭlcĕm nīdĭs ĭmmĭtĭbŭs ēscăm. *V.* ‖ *Grouin, museau.* Ōsquĕ mĕŭm sēnsī pāndō cōălēscĕrĕ rōstrō (scil. ĭn suem versus). *O.* Silvă cănī, nīsī quī prēssō vēstĭgĭă rōstrō Cōllĭgĭt. *L.* Sīmĭle ēst hŏc rōstrō tŭō. *Ph.* SYN. Ōs. ‖ *En parlant d'un homme, avec une idée de mépris.* Nĕ dēsignātī rōstrŭm prætōrī' pĕdēsquĕ Spĕctēs. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 41. Adde *Pl. Men.* I, 1, 12). ‖ *Trompe de mouche.* Ĕt lĭcĕt ĭmmērsīs dēfīgānt vūlnĕrā rōstrīs. *Alcim.* (V, 156). ‖ *Éperon de vaisseau, pièce d'airain ou de fer placée à la proue.* Ĕt fōrs æquātīs cēpissēnt prælĭă rōstrīs. *V.* Pārtēm rōstrō prĕmĭt æmŭlă prīstis. *Id.* SYN. Ĕs. PPH. Rōstrŭm trīsŭlcŭm, ærĕ mūnītŭm. Æs trĭdēns. Nāvĭs ærātă. PHR. Spūmās sălĭs ærĕ rŭēbānt. *V.* ‖ Rōstră, ōrŭm. *n. pl. Tribune aux harangues à Rome.* Frĭgĭdŭs ă Rostris mānĕt pĕr cōmpĭtă rūmōr. *H.* Hīc stŭpĕt ăttōnītŭs Rōstrīs. *V.* Nĕc ūnquăm Sānguĭnĕ caūsīdĭcī mădŭĕrūnt Rōstră pūsīllī. *J.* (10, 120). Tūnc quŭm mihĭ Rōstră tĕnĕrĕ Jŭs ĕrăt. *L.*

Rōsŭlă, æ. *f. dimin. de* Rosa. Quī rōsŭlīs stēllārĕ nĕmŭs vēl flōrĭbŭs ăgrōs Ĭmpĕrăt. *Dracont.* (*Hexaem.* 1, 165).

Rōsŭlēntŭs, ă, ŭm. *Couvert de roses.* Flōrĭbŭs ŭt rōsŭlēntă pŭtēs Prātă rŭbēscĕrĕ mŭltĭmŏdīs. *Prud.* (*Peri.* 1021).

Rōsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Rodo. *Rongé.* Vītĕ nŏcēns rōsă stăbăt mŏrĭtŭrŭs ăd ārās Hĭrcŭs. *M.* (III, 24). Ĕt rōsŭs tĭnĕīs, sĭtŭquĕ pūtrīs. *St.*

Rŏtă, æ. *f. Roue.* Nī rŏtă, pērpĕtŭŭm quæ cĭrcŭmvĕrtĭtŭr ăxĕm. *O.* Āccĭngŭnt ŏmnēs ŏpĕrī, pĕdĭbŭsquĕ rŏtārŭm Sŭbjĭcĭŭnt lāpsŭs. *V.* SYN. Ōrbĭs, rŏtŭlă. EP. Cĭtă, vŏlūcrĭs, lĕvĭs, præcŏeps, vŏlŭbĭlĭs, vŏlāns, fĕrvēns, fĕrvĭdă; gĕmēns, strīdēns; fĕrrātă, ærĕă. PPH. Rŏtæ ōrbĭs, āxĭs, cūrvāmĕn, gȳrŭs. Rŏtārŭm lāpsŭs, strĕpĭtŭs. ‖ *Roue de potier.* Cūrrēntĕ rŏtă cŭr ŭrcĕŭs ĕxĭt? *H.* Fĭngēndŭs sĭnĕ fīnĕ rŏtă. *Pers.* (3, 24). Ārgillam ălquĕ rŏtām cĭtĭŭs prōpĕrātĕ. *J.* (4, 134). ‖ *Roue de la fortune.* Vērsātŭr cĕlĕrī Fōrs lĕvĭs ōrbĕ rŏtæ. *O.* ‖ *Par ext. Char, voiture.* Aūt Ālphēă rŏtĭs prælăbī flūmĭnă Pīsæ. *V.* Ĕquĕ rŏtĭs măgnām prōspēxĭt ăd ūrbĕm. *Id.* Sī rŏtă dēfŭĕrĭt, tū pĕdĕ cārpĕ vĭăm. *O.* Sūppōsĭtŭmquĕ rŏtĭs sŏlĭdŭm mărĕ. *J.* (10, 176). *Voy.* Currus, Plaustrum, Rheda. ‖ *Char du Soleil, des astres.* Ĭndĕ pătĕfēcĭt rădĭīs rŏtă cāndĭdă cœlŭm. *V. Fl.* Tēstŏr nĭtēntĭs flāmmĕām Phœbī rŏtām. *Sen.* (*H. OEt.* 1022). Dūm rŏtă Lūcĭfĕrī prōvŏcĕt ōrtă dĭĕm. *Tib.* (I, 10, 62). ‖ *Roue, instrument de supplice; en partic. Roue d'Ixion.* Mĕmbră quīs prælĕbĕt rŏtă? *Sen.* (*H. OEt.* 1010). Rădĭīsquĕ rŏtārŭm Dēstrĭctī pēndēnt. *V.* Nōn rŏtă sūspēnsŭm præcĕps Ixĭŏnă tŏrquĕt. *Cl.* ‖ *Tour.* Stāmĭnĕă rhŏmbī dūcĭtŭr ĭllĕ rŏtă. *Pp.* (III, 4, 26). SYN. Tūrbŏ. ‖ *Au fig. Tour, circuit, révolution, succession, alternative.* Sēptĭmă quām mĕtām trĭvērĭt ānnī rŏtă. *Pp.* (II, 19, 65). Vŏlūcrĭquĕ dĭĕ Rŏtă præcĭpĭtĭs vērtĭtŭr ānnī. *Sen.* (*H. Fur.* 179). Vīncĕrĭs aŭt vīncĭs : hæc ĭn ĭmōrĕ rŏta ēst. *Pp.* (II, 7, 32). Pĕr vărĭŏs præcĕps cāsŭs rŏtă vŏlvĭtŭr æqui. *Sil.* Fātōrŭm cūrrēntĕ rŏtā. *Sid.* (*Pan.* 899). SYN. Ōrbĭs, gȳrŭs. ‖ Rŏtæ ĭmpārēs, dīspārēs. *En parlant des distiques.* Ĭmpārĭbŭs vĕctă Thālīă rŏtīs. *O.* (*Id. Pont.* III, 4, 86). ‖ † Rŏtă ēlŏquĭī. *Comme* Rotatus, us. Ēlŏquĭī cūrrēntĕ rŏtā. *Fort.* (VIII, 1, 15).

Rŏtāns, tĭs. *n. Comme* Rotatus. *Roulé.* Quă săxă rŏtāntĭă lātĕ ĭntŭlĕrāt tōrrēns. *V.*

Rŏtātĭlĭs, ĕ. *Qui tourne comme une roue; rapide.* Sācrāmŭs, ĕt rŏtātĭlĕs trŏchæŏs. *Prud.* (*Peri. præf.* 8. Cujus diserta sane interpretatio est apud *Diom.* 3, 473 *sq.*).

Rŏtātŏr, ōrĭs. *m. Qui fait pirouetter.* Ĕt tū, Bāssărĭdūm rŏtātŏr Evān. *St.*

Rŏtātŭs, ă, ŭm. *Mu circulairement; qu'on fait pirouetter.* Cērvĭcĕ rŏtātă Ĭncĭpĭt ēffūsōs ĭn gȳrŭm cārpĕrĕ cūrsŭs (*Ad Pis.* 53). Pŏtĕrīsnĕ rŏtātīs Ōbvĭŭs ĭrĕ pŏlĭs? *O.* Cīrcŭm căpŭt ĭgnĕ rŏtātō Ĭnsĕquĭtŭr. *Id.* ‖ — sērmō. *Discours rapide.* Aūt cūrtŭm sērmōnĕ rŏtātō Tōrquĕāt ēnthȳmēmă. *J.* (6, 44). Ātquĕ cōthūrnātō vērbă rŏtātă sŏphō. *Fort.* (III, 21, 2).

† Rŏtātŭs, ūs. *m. néol. Action de faire tourner, pirouetter.* Dĭdĭcī quō Pæŏnĕs ārmă rŏtātū. Quō Mācĕtæ sŭă gæsă cĭēnt. *St.* Præcĭpĭtī tōrquēns Cĕrĕāllă săxă rŏtātū. *Aus.* (*Mos.* 362). Nūtū, crūrĕ, gĕnū, mānū, rŏtātū. *Sid.* (*Pan.* 3344, de saltatore). ‖ *Au fig. Cours rapide.* Cēlĕrī vĭdēs rŏtātū Dīēs răpĭdōs mĕārĕ. *Prosp.* (*Epig.* 93, 97). Sīc ăltĕrnāntēm cōmmūtānt fāctă rŏtātūm. *Alc.* (*ad Sor.* 14). *Voy.* Rota. ‖ *Rapidité du langage, de style.* Ĭncĭpiēns tĕnĕrō prōscĭndĕrĕ vērbă rŏtātū. *Fort.* (*Y. S. M.* IV, 45. Et passim).

Rŏthŭs, ī. *m.* (*ῥόθος*). *Nom de guerrier.* Nĕc cædĕ Rŏthī, nĕc cædĕ Jŭgūrthæ. *Sil.*

Rŏtŏ, ās, ārĕ. *Mouvoir circulairement, tourner.* Prōtūrbānt : ĭnstāt nōn sēgnĭŭs, ăc rŏtāt ēnsēm. *V.* Ĭlĭs ēadem ēst vĭă quæ mundō, pāritĕrquĕ mŏvēntŭr. *Man.* (I, 595). Sē rŏtāt ĭn vūlnŭs. *L.* Clȳpĕumquĕ rŏtāns. *V. Fl.* SYN. Vērtŏ, vĕrsŏ, cīrcŭmăgŏ, tŏrquĕŏ, cīrcŭmvŏlvŏ. PPH. Ĭn ōrbĕm, ĭn gȳrŭm dūcŏ, ăgŏ. ‖ *Faire pirouetter, par ext. renverser.* Fūlmĭnĕō răpĭdōs dūm rŏtāt ōrĕ cānēs. *O.* Nōndum ārtīs ērāt căpŭt ēnsĕ rŏtārĕ. *L. Voy.* Sterno. ‖ *Lancer.* Ĭn ōrā lŏquēntīs Tēlum ĭmmānĕ rŏtāt. *St.* Sēmāmbūstă rŏtāt lĭquĕfāctīs săxă cāvērnīs. *Sil.* Ĕt bīs tĕrquĕ pĕr aūrās Mōrĕ rŏtāt fundæ (Iearchum). *O. Voy.* Jaculor. ‖ *Au fig.* Cāsĭbŭs ĭnnūmĕrīs hŏmĭnŭm mōmēntă rŏtāntŭr. *Fort.* (XI, 24, 1). ‖ — vērbă. *Parler rapidement.* Vōcĕ vĕnēnātă vērbă hæc ănguĭnă rŏtābānt. *Fort.* (*Y. S. M.* IV, 527).

Rŏtŏmăgēnsīs. *Voy.* Rhotomagensis.

Rŏtŭlă, æ. *f. Petite roue.* Quīd rŏtŭlæ ĭnsīstĭs? Stārĕ lŏcō nĕquĕō. *Aus.* (*Epig.* 12, 4). Ābĕūnt, quam ĭn cūrsū rŏtŭlă circumvŏrtĭtŭr. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 38).

Rŏtŭlŭs, ī. *m. Rouleau, cylindre.* Stērnĭtŭr ădjūnctīs ŏbŭr ădmīrābĭlĕ trūncīs, Ĕt cōĭt ĭn rŏtŭlūm. *Calp.* (7, 50. Sic melius, quanquam alii aliter). SYN. Cȳlĭndrŭs.

Rŏtundĭtās, ātĭs. *f. Rondeur.* ‖ *Au fig. En parlant du discours.* Seū linguæ Ārgŏlĭcæ rŏtundĭtātĕ. *Sid.* (*Pan.* 3311).

Rŏtundŏ, ās, ārĕ. *Arrondir.* Quādrātūmquĕ lĕvās crīstă rŏtundāt ŏpŭs. *Fort.* (III, 5, 32). ‖ *Au fig.* Millĕ tālēntă rŏtundēntŭr. *H.*

Rŏtŭndŭs, ă, ŭm. *Rond.* Têrra : quòd ût fiât, fŏrmâ rŏtŭndâ fâcit. *O.* Mûlât quadrâtâ rŏtŭndîs. *H.* Nêc sît marîtâ, quæ rŏtŭndîŏribus Ônûstâ bâccis ambŭlêt. *Id.* SYN. Glŏbŏsŭs, têrês. ‖ *Au fig. Arrondi, en parlant du langage, qui a un style arrondi.* Grâîis dêdît ôrê rŏtŭndô Mûsâ lŏquî. *H.* Vîr cênsû vâstûs, lârê cêlsûs, êt ôrê rŏtŭndûs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 381). ‖ *Qui n'offre aucune prise.* Tôtûs têrês ætquê rŏtŭndûs (de sapiente). *H.*

Rŭbĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rougir.* Vîx Ætlantîâdûm rŭbĕfêcêrât ôrâ sŏrôrum. *Sil.* Êxîgûô rŭbêfêcît sanguînê sêtâs. *O.* Rŭbĕfactâquê sanguînê têllûs. *Id.* PPH. Rŭbôrêm âddô, înfundô. Rŭborê tîngô, pingô, înficîô.

Rŭbĕllŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Rubellus. Tûrgôrê pînguîs însûît rŭbêllûlum. *Capel.* (V, p. 187, libri umbilicum).

Rŭbĕllŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Têcum êst mihî sermô, Rŭbêlli. *J.* (8, 39).

Rŭbĕllus, ă, ŭm. *dimin. de* Ruber. ‖ Rŭbĕllum, ĭ. *n.* (*s. ent.* vînum). *Vin rosé.* Êt Vêiêntâni bîbîtur fæx crassâ rŭbêlli. *M.* (I, 104. Et *Pers.* 5, 147).

Rŭbens, tis. *Qui devient rouge, rougissant.* Flŭidôquê crŭôrê rŭbêntêm Indûitur pallâm. *O.* Sônum dêdît, ût dârê fêrrûm îgnê rŭbêns plêrûmquê sôlêt. *Id.* Pênêtûs âmnis Êmathîâ jam clâdê rŭbêns. *L.* SYN. Rŭbêscêns. ‖ *Rouge.* Dîgitôsquê lîgât jûnctûrâ rŭbêntês. *O.* Tŷrîoquê rŭbêntîâ fûcô Têrgâ. Vînâ rŭbêntîâ. *Id.* Stagnâ rŭbêntîs Aûrêâ Pâctôli. *Ci. Voy.* Ruber. ‖ — mârê, pêlagûs. *Voy.* Ruber. ‖ *Qui rougit de pudeur.* Quêm Gêrmânîcûs ôrê nôn rŭbêntî Côrâm Cêcrôpîâ lêgât pûêllâ. *M.* (V, 2). Înficîtûr tênêras ôrê rŭbêntê gênâs. *Tib.* (III, 4, 31). PPH. Rŭbôrê sûffûsûs. Ôrâ pûdôrê pîctâ, flammâtâ. *Voy. le suiv.*

Rŭbĕō, ēs, ŭî, ĕrĕ. *n. Rougir, être rouge.* Pûrpŭrêîs învêctâ rôtîs Aûrôrâ rŭbêbît. *V.* Nôn êxaudîtî rŭbuêrûnt sanguînê vâtîs. *O.* Bîs Tŷrîô mûrîcê lânâ rŭbêt. *Id.* Hîc frângît fêrûlas, rŭbêt îllê flagêllîs. *J.* (6, 479). Flêndô tûrgîdŭlî rŭbênt ôcêlli. *Cat.* (3, 17). SYN. Rŭbêscô, rŭtîlô, pûrpŭrô. PPH. Rŭbôrê tîngôr, pingôr, înficîôr, pêrfundôr, îllînôr, îmbuôr. Rŭbôrêm dûcô, trâhô, cônclpiô, côlligô. VERS. Qualê rôsæ fulgênt întêr sûa lîlîa mîxtæ. *O.* Pæstânîs rŭbêânt æmûla lâbrâ rôsîs. *M.* Êt côlôr êst tôtîês rôsêô côllâtûs Êôo. *Pp.* Tŷrîûs încôctâ rŭbôrês Vêllêrâ. *V.* Nôn lâbrâ rôsæ, nôn côllâ prûînæ (æquant). *Ci.* ‖ *Rougir, en parlant du visage.* Êt rŭbuêrê gênæ. *O.* Rŭbêt auditôr cuî frigida mêns êst Crîmînîbûs. *J.* (1, 166). PHR. Rŭbôr ignêûs însîcit ôrâ. *L.* Fêrvêns dabat ôra rŭbôrêm. *O.* Nôn ôrâ tîngêns nîtîdâ pûrpŭrêûs rŭbôr. *Sen.* Vêrnârênt prôprîîs ôrâ sêrênâ rôsîs. *Maxim. Voy.* Erubesco. ‖ *Act. Annoncer par la rougeur.* Vêntôrûmquê nôtâm rŭbûît. *L.* (V, 549, de luna. Sed alii leg. *nota*).

Rŭber, rŭbrâ, rŭbrûm, *et peut-être* rŭbrâ, rŭbrûm. *Rouge.* Hîc tîbî dônâtûr pândâ rŭbêr ûrcêûs ânsâ. *M.* (XIV, 106). Cristâquê têgît galêa aûrêâ rŭbrâ. *V.* Nôn fuêrant liquîdô pûlpîtâ rŭbrâ crôcô. *O.* Crûôrê rŭbrôs ôbstêtrîx pânnos lavît. *H.* (Obliquis casibus non video priorem corripi). SYN. Rŭbêns, rôsêûs, pûrpŭrêûs, pûnîcêûs, pûnîcûs, rŭbêscêns, rubicundus, rŭtîlus, sanguîneûs, crŭêntûs, îgnêûs, *qqf.* rŭbêfactûs, rŭbicundŭlus. PPH. Rŭbôrê tînctûs, pictûs, înfectûs, îmbutûs, pêrfusûs. PHR. Suâvê rŭbêns hŷacînthûs. *V. Voy.* Rubeo. ‖ Rŭbrûm ou Rŭbêns mârê, pêlagûs, æquor, etc. *Mer Érythrée ou des Indes, golfe Persique, qqf. golfe Arabique ou mer Rouge.* Plênâ mâris Rŭbrî spôlîis, côllôquê cômîsquê Dîvîtîâs Clêôpâtrâ gêrît. *L.* Littûs înîrâvît pêlagî Rŭbêntîs. *Sen.* (*OEd.* 120, Bacchus). Îllûm pôst âctês, Rŭbrîquê nôvissimâ claustrâ Æquôris (de eodem). *V. Fl.* Êt lêgîtûr Rŭbrîs gêmmâ sûb æquôribûs. *Pp.* (I, 14, 12). SYN. Êrŷthræûm mârê, pêlagûs, prôfundûm, frêtûm, etc. Rŭbêr, Êrŷthræûs, êôûs, Îndûs pôntûs, Rŭbræ ûndæ. *Sil.* Marê Sâbæûm. Rŭbrâ Têthŷs. Pûrpŭrêûs gûrgês. Æthiôpûm pêlagûs. Sînûs Ægŷptîûs. Arabûm sînûs. *Voy.* Erythræus. ‖ *Eccl. Mer Rouge.* Vêstîgîâ Rŭbrî În rêmotê mâris fîgênt. *Alc.* (V, 604. *Ib.* 595 *sq.*, Hebræorum fuga describitur). ‖ — littûs. *Inde, Arabie.* Victôr âb aûrôrâ pôpûlîs êt littôrê Rŭbrô (Antonius). V. Qui Rŭbrî vâdâ littôris. *Sen.* (*Thyest.* 371, tenent). Ônêrêtquê bâccîs côllâ Rŭbrî littôris. *Boet.* (3, 3). ‖ Rŭbræ lêgês. *Voy.* Rubrica. ‖ *qqf. Qui a les cheveux roux.* Crînê rŭbêr, nîgêr ôrê, brêvîs pêdê. *M.* (XII, 54). SYN. Rûfûs.

Rŭbescens, tis. *Rougissant, rouge.* Ûndê rŭbêscêntês fêrâli crînê cômêtæ. *Cl.*

Rŭbĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Rougir, devenir rouge.* Tûm patêr ût têrrâs mûndûmquê rŭbêscêrê vîdît. *O.* Jâmquê rŭbêscêbât râdîis mârê. *V.* Ârvâ nôvâ Nêptûnîâ cædê rŭbêscênt. *Id. Voy.* Rubeo.

Rŭbĕtâ rânâ, *et absolt.* Rŭbêtâ. *f. Sorte de grenouille venimeuse.* Îllûm tûrgêntîs rânæ pôrtêntâ rŭbêtæ. *Pp.* (III, 4, 27). Pôrrêctûrâ, vîrô mîscêt sîtîêntê rŭbêtam. *J.* (1, 67. Cf. *Plin.* 8, 31, et 32, 5).

Rŭbĕtum, ĭ. *n. Lieu plante de buissons, buisson.* Côrnâquê êt în dûris născêntîâ môrâ rŭbêtîs. *V.* În dûris hærêntîâ côrnâ rŭbêtîs. *O. Voy.* Rubus.

Rŭbĕus, ă, ŭm. *De ronce, ou de la ville de Rubes.* Nûnc fâcîlîs Rŭbêâ têxâtûr fiscînâ vîrgâ. *V.* (*G.* I, 266. De urbe tantum intelligit *Serv.*). *Voy. le suiv.*

Rŭbî, ôrûm. *m. pl. Ville d'Apulie.* Îndê Rŭbôs fêssî pêrvênîmûs. *H.*

Rŭbîa, æ. *f. Garance, plante.* Hînc rŭbîa êx mûlsâ fêrtûr côndûcêrê lymphâ. *Ser. Sam.* (*vs.* 1032. *Id.* 705. Cf. *Plin.* 19, 3; 24, 11).

† Rŭbĭcŏ, ās, ârê. *n. Être rouge.* Côccînûs hînc rŭbîcât, lâctêûs îndê nîvêt. *Fort.* (VIII, 9, 12). Cônfûsê flêntês, rŭbîcântê pûdôrê rêclînî. *Id.* (*V. S. M.* III, 145. Male vulgo *rubricante*). Rŭbîcat quîbûs ûndâ crûôris (*Ib.* II, 462).

Rŭbĭcŏ *ou* Rŭbĭcôn, ônis. *m.* (Ῥουβίκων). *Rubicon, petite rivière entre la Gaule Cisalpine et l'Italie, célèbre par le passage de César.* Êt Clânis, êt Rŭbîco, êt Sênônûm dê nômînê sênâ. *Sil.* Pûnîcêûs Rŭbîcôn, quûm fêrvîdâ candûît æstâs. *L.* (1, 215. Alii leg. *Rubico*). Pârvî Rŭbîcônis âd ûndas. *Id.*

Rŭbĭcundŭlus, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Tândem îlla vênît rŭbîcundŭlâ, tôtûm. *J.* (6, 425).

Rŭbĭcundus, ă, ŭm. *D'un rouge vif, rubicond.* Îlla, vêlût cônjûx Ûmbrî rŭbîcûnda mârîti. *O.* Quid, sî rŭbîcûndâ bênîgnê Côrnâ vêprês êt prûnâ fêrânt? *H.* Êt rŭbîcûnda cêrês mêdîo succîdîtûr æstû. *V. Voy.* Ruber. ‖ *qqf. comp.* Rôsêô rŭbîcundîôr ôstrô. *Fort.* (VIII, 5, *fin.* Usus est *Sen. Q. N.* 7, 11).

Rŭbĭdus *ou* Rŭbĭdŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Robus. *De couleur rouge comme le pain bis.* Ætque ibî tôrrêtô mê prô pânê rŭbîdô. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 2). Rŏbîginôsam strîgîlem, âmpûllâm rŭbîdam. *Id.* (*Stic.* I, 3, 78. Ne cogitemus de verbo Rŭber, ob

quantitatem. De *Robo* colore agunt *Fest*, et *Serv.* ad *Ecl.* 6, 22; de *Rubido* ipso, *Gell.* 2, 26, *Isid. Or.* 20, 1, et *Fest.*). Rōbĭdă, cūrvă, căpăx, ălĭēnis hūmĭdă gūttis. *Sympos.* (*Ænigm.* 86, de strigili).

Rūbĭgĭnōsŭs *ou* Rōbĭgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de rouille.* Robiginosam strigilem, ampullăm robĭdăm. *Pl.* (*Stic.* 1, 3, 77). PPH. Rūbĭgĭnē nĭgĕr, plēnŭs, scabĕr, lăsŭs, tĕctŭs, līvēns, hŏrrēns, ētĕsŭs. ‖ *Au fig. Comme* Lividus. Rūbĭgĭnōsĭs cūnctă dēntĭbŭs rodĭt. *M.* (V, 29).

Rūbĭgŏ *ou* Rōbĭgŏ, ĭnĭs. *f. Rouille.* Ērēsa ĭnvĕnĭēt scābră rūbĭgĭnē pĭlă. *V.* Rōdĭtŭr ūt scābrā pōsĭtūm rūbĭgĭnē fĕrrūm. *O.* Ēt nĭgrōs dūræ mōrsŭ rūbĭgĭnĭs ēnsēs. *L.* SYN. Sĭtŭs, *qqf.* fĕrrūgŏ *ou* ærūgŏ. EP. Ăură, nĭgrā, scābră, rigĭdă, ăspĕră, mŏrdăx, ēdăx, squălĭdă. PHR. Rūbĭgŏ fĕrrūm, ārma ĭnfĭcit, ŏbdūcit, tĕrĭt, lădit, rōdit, cŏrrŭmpit, fœdat, ĭnquĭnat, ēst, ēvēdit. Rūbĭgĭnē fĕrrūm tĕrĭtŭr, tĕrĭtŭr, hŏrrĕt, ĭnfēstātŭr. Sĭtŭs ārmă ĭnquĭnat. PHR. Squălĭda dēsĕrtŭs rūbĭgo ĭnfĕrtŭr ārātrĭs. *Cat.* Nec scabie ēt sălsā lădit rūbĭgĭnē fĕrrum. *V.* ‖ *Tartre qui recouvre les dents.* Nūsquām rēcta ăcĭēs, līvēnt rūbĭgĭnē dēntēs. *O.* ‖ *Au fig. Rouille, repos, inaction.* Ădde quōd ĭngĕnĭum longă rūbĭgĭnē lăsŭm Tōrpĕt. *O.* Lăbra ĭncănă sĭtū, scābræ rūbĭgĭnē fauces. *Id.* Ĭnfectŭs longī rūbĭgĭnĕ rŭrĭs. *Cl.* SYN. Sĭtŭs. ‖ *Vétusté, oubli.* Æc vēstrŭm scābrā tăngăt rūbĭgĭnĕ nōmĕn Hæc ătque illă dĭēs. *Cat.* (68, 151). ‖ *Ordure, souillure du péché.* Quōd līmăt ægram pectōrŭm rūbĭgĭnĕm. *Prud.* (*Cath.* 1094). ‖ *Rouille des blés, nielle.* Hinc mala rūbĭgŏ vĭrĭdēs nē tōrrĕat hĕrbās. *Col.* (10, 342). Ūt mala cūlmŭs Essēt rūbĭgŏ. *V.* ‖ *Divinité qui envoyait ce fléau.* Aspĕrā Rūbĭgŏ, pārcās Cĕrĕălĭbŭs hĕrbis. *O.* ‖ *Ulcère, lépre.* Quæ nĭsĭ fĕrrō Rŭmpĭtŭr, āh! mĭsĕrum frăgĭlī rūbĭgĭnĕ cŏrpŭs Corrŏdĕt sānĭēs. *Calp.* (5, 75. Cf. *Serv.* ad *G.* I, 151). ‖ † Rūbĭgŏ. Condĕrĕ văgĭnā gladĭum, nē tĕctă rūbĭgŏ Occŭpĕt. *Prud.* (*Psych.* 173. Sic *Fort.* II, 19, 7).

Rūbŏr, ōrĭs. *m. Rougeur, couleur rouge.* Cŏrpŏră trăxĕrŭnt tĕnŭēm pĕrcŭssă rŭbŏrĕm. *O.* Vēllĕră mūtĕntŭr Tўrĭōs ĭncŏctă rŭbŏrēs. *V.* Quĭs rŭbŏr ĭstĕ pŏtĭ? *V. Fl.* EP. Rōsĕŭs, pŭrpŭrĕŭs, pūnĭcĕŭs, sānguĭnĕŭs, cŏrŭscŭs, mĭcāns, rŭtĭlŭs, ĭgnĕŭs, flammĕŭs. PPH. Cŏlŏr rōseus, purpŭreus, punicĕus. Pūnĭcĕi cŏlōrēs. ‖ *Rougeur du visage, au fig. Pudeur, confusion.* Pulchră vĕrĕcūndō sŭffūndēns ōră rŭbŏrĕ. *O.* Cuī plūrimŭs ĭgnĕm Subjēcĭt rŭbŏr... *V.* Quāndŏ rĕcēpĭt Ējectum sēmĕl ăltrĭtă dē frōntĕ rŭbŏrĕm? *J.* (13, 241). Nec rŭbŏr ēst ēmissĕ pălăm. *O.* EP. Ingĕnŭŭs, vĕrĕcūndŭs, pudens, virgĭnĕŭs, puellāris, decōrŭs. *Voy.* Pudor, Erubesco.

‚Rūbræ, ārŭm. *f. pl. Ville sur le territoire de Véies.* Fidēnās vĕtĕrēs brĕvēsquĕ Rūbrās. *M.* (IV, 64. Aliquis conjecit *Ulubras*).

? Rūbrānus, ĭus. *Rouge.* Hēbræŭs pŏpŭlŭs Rūbrāntĭ cāstrā prōfundō. *Alcim.* (V, 528. Alii leg. *rubicundo*).

Rūbrēnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nec mĭnŏr ānti-quō Rūbrēnŭs Lāppă cŏthŭrnō. *J.* (7, 72).

Rūbrĭcă, æ. *f. Pierre rouge, crayon.* Prōellă rūbrĭcă pĭcta aŭt cārbŏnĕ. *H.* Nōn sĕcŭs ăc si ŏcŭlō rŭbrĭcām dirīgăt ūnō. *Pers.* (1, 65). Buccās rŭbrĭcă, crēta ŏmnĕ cŏrpŭs ĭnlĭnxtī tĭbī. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 39). ‖ *Rubrique, titre de chacune des dispositions du code, écrit en rouge dans les manuscrits, par ext. loi.* Ēxcĕptō sī quĭd Māsūri rūbrĭcă vĕtāvīt. *Pers.* (5, 90). Aŭt cūr rūbrĭcă mĭnĕtŭr, Quæ prōhĭbĕt pĕccārĕ rĕōs? *Prud.* (*Sym.* 1271). PHR. Causās ăgĕ, pĕrlĕgĕ rūbrās Majorum lĕgĕs. *J.*

Rūbrĭcātŭs, ă, ŭm. *Coloré en rouge.* (*Auct. Priap.* in *Anth.* II, p. 543.)

† Rūbrĭcŏ, ās. *Rendre rouge. Voy.* Rubicans.

Rūbrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 4, 105.)

? Rūbŭm, ī. *n. Mûre de ronce.* Ēt dārē pūnĭcĕis plēnă cănīstrā rūbis. *Pp.* (III, 11, 28. Quod merito distinctum a sequenti mihi videtur).

Rūbŭs, ī. *m. Ronce.* Hŏrrēntēsquĕ rūbŏs ēt ămantes ărdŭă dūmōs. *V.* Fĕrāt ēt rūbŭs ăspĕr ămōmum. *Id.* Mixtă fĕrē dūris ūtĭlĭs hĕrbă rūbis. *O.* SYN. Rūbētum, *par ext.* sentes, vĕprēs, spīnă. *Voy.* Dumetum. ‖ ? *f.* Mōsēs nēmpŏ Dĕum spĭnĭfĕra ĭn rūbŏ Vĭdĭt. *Prud.* (*Cath.* 599. Sed alii *spinifero*). ‖ *Fruit de la ronce. Voy. le précéd.*

Rūctāmĕn, ĭnĭs. *n. Comme* Ructus. Cārnis ēt ĭmmŏdĭcæ spūrcō rūctāmĭnĕ crūdōs. *Prud.* (*Ham.* 531).

Rūctātrīx, ĭcis. *f. Qui donne des rapports.* Nēc deēst rūctātrīx mēnthă. *M.* (X, 48).

Rūctātŭs, ă, ŭm. *Rendu, vomi.* Pērmĭscētquĕ mĕrō rūctātŏs ōrĕ crūōrēs. *Sil.* Rūctātŏs scŏpŭlōs cāvāt prōfundō. *Sid.* (*Pan.* 2050).

Rūctō, ās, ārĕ. *n. Avoir des rapports, roter.* Laŭdārĕ pārātŭs, sī bĕnĕ rūctāvīt. *J.* (3, 106). Pērgĭn' rūctārĕ ĭn ōs mĭhī? *Pl.* (*Ps.* V, 2, 9). SYN. Rūctŏr. ‖ *act. Avoir des rapports d'un aliment, rendre, vomir.* Ēt sæpe hŏrrĭdĭŏr glandĕm rūctāntĕ marītō. *J.* (6, 10). Rūctat adhūc ăprum cāllĭdă Rōmă mĕūm, *M.* (IX, 49). Rūctāntēmquĕ pātrĕm nātōs. *Man.* (V, 457, de Thyeste). Pectŏrĕ rūctābăt laticēs. *Sid.* (*Pan.* 367). *Voy.* Vomo. ‖ *Au fig. Réciter ou citer avec emphase.* Cōrdĭs ĭnundāntĭs dōctĭlĭs rūctārĕ flŭēntă. *Fort.* (*Vit. S. M.* 1, 130). Rūctāns sēmĭdĕum prōpĭnquĭtātĕs. *Sid.* (*Pan.* 3527). *Voy.* Vomo. ‖ *qqf. Se répandre sur, inonder.* Rūctāssēnt dītēs Vēsŭvĭna ĭncendĭă Lŏcrōs. *St.* SYN. Spārgŏ, ădspārgŏ.

Rūctŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme le précéd.* Rūctāntŭr jŭvĕnēs, ēt spūtĭs ŏmnĭă fœdānt. *Lucil.* (apud *Perott.* in *Cornucop.*). Hic dŭm sŭblīmēs vērsŭs rūctātŭr. *H.* (*A. P.* 457. De quo *Schol. Cruq.*, et *Serv.* ad *Æ.* III, 576. Cf. *Fest.*).

Rūctŭs, ūs. *m. Rot, rapport.* Extrēmō rūctŭs quūm vēnit ă bărathrō. *M.* (1, 88). Ēxhălăs acĭdos dē pectŏrĕ rūctŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 753). SYN. Rūctāmĕn.

1. Rūdēns, ĭtis. *part. de* Rudo.

2. Rūdēns, tis. *m. Câble.* Ĭnsequĭtŭr clāmŏrquĕ vĭrūm, strĭdŏrquĕ rūdēntum. *V.* Concăvă trăjĕctă cymbă rūdēntĕ vĕhăt. *O.* Arctōsquĕ rudentes Laxāvĕrĕ sĭnŭs. *L.* Cūm strĭdŏrĕ rūdēntĭum. *Prud.* (*Sym.* 754). *Voy.* Funis.

Rūdĕră. *n. pl. Voy.* Rudus.

† Rūdēntĭsĭbĭlŭs, ī. *m. Sifflement des câbles.* (*Pacuv.* apud *Varr. L. L.* 4, 1.)

Rudiæ, ārum. *f. pl.* (Ῥουδίαι *et* Ῥώδιαι). *Rudies, ville de Calabre, patrie d'Ennius.* Mĭsērūnt Călābrī, Rūdĭæ gĕnŭērĕ vĕtŭstæ: Nūnc Rūdĭæ sōlō mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn ălūmnō. *Sil. Voy.* Rudinus.

Rūdĭmēntŭm, ī. *n. Apprentissage.* Tūrpĕ rūdĭmēntŭm, pātrĭæ præponĕrĕ raptăm. *O.* Primĭtĭæ jŭvĕnis mĭsĕræ, bĕllīque prōpĭnqui Dūrā rūdĭmēnta! *V.* Cruda rūdĭmēnta, et teneros formāvĕrat annos. *St.* SYN. Tīrōcĭnĭŭm, primĭtĭæ.

Rūdĭnŭs, ă, ŭm. *De Rudies.* Nŏs sŭmŭ ' Rōmānī, quī fŭvīmŭs ăntĕ Rūdīnī. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 3, 42). || *m. Ennius.* Ŭndĕ Rūdĭnŭs ăit : Dīvŭm dŏmŭs, ăltīsŏnŭm cœl? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 17).

1. Rūdĭs, ĕ. *Rude, qui n'est pas poli.* Dīxĕrăt : Illĕ rŭdĕm nŏdīs ēt cŏrtĭcĕ crŭdō Intŏrquĕt (hastam). *V.* Vēnātŏr rŭdĭbŭs jăcŭlīs. *Sil.* Tēlă rŭdĕs trŭncī. *St.* Nōn ēxăctă sătīs, rŭdĭbŭsquĕ sĭmīllĭmă signĭs. *O.* SYN. Āspĕr. || *Qui n'est pas travaillé, brut.* Ăt rŭdĭs ēnĭtŭīt ĭmpŭlsō vōmĕrĕ cămpŭs. *V.* Sīvĕ rŭdĕm prīmōs lānăm glŏmĕrābăt ĭn ŭnguĕs. *O.* (Sic *St. Ach.* I, 581). SYN. *qqf.* Ĭnfectŭs, ĭnfăbrĭcātŭs. || *Brut, informe.* Chāŏs, rŭdĭs indigestăquĕ mōlēs. *O.* || *Qui n'est pas soigné, orné.* Ēt dări lĕgĕm rŭdĭbŭs căpillīs. *Sen.* (*Hip.* 320). SYN. Ĭnōrnātŭs, ĭncomptŭs, ĭncultŭs. || *Au fig. Qui n'est pas poli, brut.* Placĕt cōnsĭlĭum. Ĭmo ētĭăm ŭbi expŏlīvĕrŏ, Magĭs hŏc tŭm dēmŭm dīcēs : nūnc ētĭăm rŭdĕ ēst *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 60). Nĕc, rŭdĕ quĭd pŏssĭt, vĭdĕo, ingĕnĭŭm. *H.* Ĕnnĭŭs ingĕnĭŏ măxĭmŭs, ărtĕ rŭdĭs. *O.* SYN. Ĭncultŭs, ĭncomptŭs. || *Ignorant, inhabile.* Nōn rŭdĭs ĭndoctă fēcĭt tĕ fălcĕ cŏlōnŭs. *M.* (VI, 73). Ēt rŭdĭs, ēt Grăiās ĭmĭtări nēscĭŭs ărtēs. *Sil.* Rŭdĕm prædĕntĕ mŏdŭm tĭbĭcĭnĕ Tŭscō. *O.* SYN. Ĭndoctŭs, ĭmpĕrītŭs. PHR. Aŭt ĭgnōrātæ prĕmĭt ărtīs crĭmĭnĕ turpī. *H.* || *Qui n'est pas avisé.* Ætātĭs mĕdĭæ quēmdăm mūlĭĕr nōn rŭdĭs Rĕgĕbăt. *Ph.* SYN. Ĭnscĭtŭs, hĕbĕs, tărdŭs. || *Non civilisé.* Illă rŭdēs ănĭmōs hŏmĭnŭm contrăxĭt ĭn ŭnŭm. *O.* SYN. Ĭncultŭs, fĕrŭs, āspĕr, bărbărŭs. || *Qui n'a pas l'expérience de.* Ăd mălă jămdūdŭm nōn sŭmŭs ūllă rŭdēs. *O.* Măctārūnt ŏpĕrūm cŏnjŭgĭīquĕ rŭdĕm (juvencam). *Id.* Cīvĭlĭsquĕ rŭdĕm bĕllī tŭlĭt æstŭs ĭn ārmă. *H.* Illă rŭdĕm cursū prīma ĭmbŭĭt ămphĭtrītēn. *Cat.* (64, 11). SYN. Ignārŭs, ĭnexpĕrtŭs, ĭnscĭŭs, nēscĭŭs, *qqf.* tīrō, nŏvĭcĭŭs. || *Innocent, naïf, simple, sans fard.* Nūllăquĕ ēxpŭlsă nŏcēntŭm Fraŭdĕ, rŭdēs pŏpŭlōs ătque aŭrĕă rēgnă cŏlēbas. *St.* Simplĭcĭtās rŭdĭs ăntĕ fŭīt. *O.* Ēxsolvĭtquĕ rŭdĕm gĕnĭtrīx dĭgrēssă pŭdōrĕm. *St.* SYN. Sĭmplex, ingĕnŭŭs. || *Nouveau.* Lūnămquĕ rŭdĕm mădĕfēcĕrăt aŭstĕr. *Cl.* Fōns vīvŭs ēt hĕrbă rŭdĭs. *M.* (II, 90). SYN. Nŏvŭs, rĕcēns. || *Qui n'est pas mûr, non développé, tendre.* Tŭrgĕt ădhūc vĭrĭdī quŭm rŭdĭs ŭvă mĕrō. *M.* (XII, 68). Ēt făbă făbrōrŭm, prōtŏlŏmĭquĕ rŭdēs. *Id.* (X, 48, scil. qui nondum caules sunt. Alii non bene aliter). SYN. Tĕnĕr, ĭmmātūrŭs, vĭrĭdis. || *Tendre, souv. en parlant de l'enfance.* Pŭĕrĭquĕ rŭdēs, tŭă, Phædĭmĕ, prōlēs. *St.* Blāndīs fīlĭă nēc rŭdĭs labēllĭs. *M.* (VII, 94. *Id.* IX, 72, *rudis agna*). Rēgĭmēnquĕ rŭdī dēpōscĕre ĭn ævō. *Sil.* (Et *Sen. Thyest.* 317, *rudes anni*). Vāgĭtŭmquĕ rŭdĕm, flētŭsquĕ ĭnfantĭs ămābās. *St.* (*Silv.* II, 1, 105. Sic *Mart.* XI, 70, *rudes querelæ*; *Cl. Nupt. Hon. et Mar.* 80, *rudes lacrimæ*). *Voy.* Puerilis. || *qqf. Dont on n'a pas fait l'essai.* Nĕc fōntēs Āpŏnī rŭdēs pŭēllās. *M.* (VI, 42. Quibus puellæ abstinebant ob periculum memoratum a *Cassiod. Var.* 3, 39).

2. Rūdĭs, ĭs. *f. Baguette non polie, dont les gladiateurs se servaient comme d'une espèce de fleuret, pour s'exercer.* Tūtăquĕ dēpōsĭtō pōscĕrĕtur ēnsĕ rŭdĭs. *O.* Rŭdĭbŭs pŭĕr illĕ rĕlictis, Spicŭlă dē phărĕtrā prōmpsĭt ăcūtă sŭă. *Id.* || *Ordint. Baguette que les gladiateurs recevaient du préteur avec leur congé; au fig. Congé.* Spĕctātŭm sătīs, ēt dōnātŭm jăm rŭdĕ, quærĭs, Mæcēnas, ĭtĕrŭm ăntīquō mĕ ĭnclūdĕrĕ lūdō. *H.* Mĕ quŏquĕ dōnārī jăm rŭdĕ tēmpŭs ĕrăt. *O.* Ŭt nōndŭm crēdās mĕ mĕrŭīssĕ rŭdĕm. *M.* (III, 36). Ergŏ sĭbī dăbĭt ĭpsĕ rŭdĕm. *J.* (7, 171).

Rŭdŏ, ĭs, ĕrĕ, *mieux que* Rŭdŏ, etc. *Braire.* Întĕmpēstīvō quŭm rŭdĭt illĕ sŏnō. *O.* Ēccĕ rŭdēns raucō Sīlēnī vēctŏr ăsēllŭs. *Id.* (Sic et *A. Am.* II, 290). Bālătu ăssĭmĭlās; ăslnŏs quŏquĕ rŭdĕrĕ dīcās. *Aus.* (*Epig.* 76, 3). Ărcădĭæ pĕcŭărĭă rŭdĕrĕ dīcās. *Pers.* (3, 9). || *En parlant du cri d'autres animaux.* Grăvĭtĕrquĕ rŭdentēs Cædŭnt (cervos). *V.* Ēt sævă sŭb nŏctĕ rŭdentŭm (leonum). *Id.* Cŏnvĕnĭunt ūrsī; măgnă quŏs vŏcĕ rŭdentēs. *Cl.* || *En parlant de l'homme.* Inclūsŭmquĕ căvō săxo, ătque ĭnsuētă rŭdentĕm (Cacum). *V.* Hæc, ĭnquăm, rŭdĕt ă rōstrīs ătque ējŭlĭtăbĭt. *Lucil.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5). || *Même des choses.* Prīmŭsquĕ rŭdentĕm Cōntŏrsĭt prōrăm. *V.*

Rŭdŭs, ĕris. *n.*; Rŭdĕră, ŭm. *pl. Décombres, gravas, ruines.* Sīc prŏpĕ, sīc lōngĕ sĭtă cūlmĭnă rēspērgĕbăt Rŭdĕrĭs ēt cĭnĕrĭs jūnctī bĭcŏlōrĕ rŭīnă. *P. Nol.* (25, 92). Rŭdĕrĭbŭs lātīs tĕctă sēpŭlchră jăcēnt. *Rut.* (1, 413). SYN. Rŭīnæ. || *Espèce de marne employée comme engrais.* Rŭdĕrĕ tŭm pĭnguī, sŏlĭdŏ vĕl stĕrcŏre ăsēllī. *Col.* (10, 81. *Gloss. Phil.* Rudus, *βῶλος, χῶμα*). || *Cuivre brut. Voy.* Rodus.

Rūfĭllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Pāstīllŏs Rūfĭllŭs ŏlĕt. *H.*

Rūfĭnă, æ. *f. Nom de femme.* Claŭdĭă cærŭlĕīs quŭm sĭt Rūfĭnă Brĭtannīs Ēdīta. *M.* (XI, 54).

Rūfĭnŭs, ī. *m. Rufin, nom d'homme.* Hānc tĭbī Năsō tŭŭs mittĭt, Rūfĭnĕ, sălūtĕm. *O.* (Adde *Mart.* III, 31). || *Entre autres, Un ministre d'Arcadius, qui appela les Goths dans l'empire, et fut tué par ses soldats.* Ābstŭlĭt hūnc tăndĕm Rūfĭnī pœnă tŭmultŭm. *Cl.* Fōrtūnæ mūnĕrĕ prīncĕps, Ingĕnĭō, Rūfĭnĕ, tŭō. *Symm.* (*Auctuar.* 1).

Rūfĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Rūfĭŭs, Ălbīnī glōrĭă vīvă pătrīs. *Rutil.* (1, 168).

Rūfræ, ārŭm. *f. pl. Ville de Campanie.* Quīquĕ Rūfrās Bătŭlūmquĕ tĕnēnt. *V.* (Et *Sil.* VIII, 568).

Rūfŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Măcŭlēntĭs mălīs, rūfŭlŭs. *Pl.* (*As.* II, 3, 20).

Rūfŭs, ă, ŭm. *Roux.* Rōmă quĭdĕm fŭscīs vēstītŭr, Gallĭă rūfīs. *M.* (XIV, 129). Sī quīs mĕ quærĕt rūfŭs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 1). SYN. Rūfŭlŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Măxĭmă Rūndānī glōrĭă, Rūfĕ, sŏlī. *O.* Rūfŭm, quī tŏtĭēs Cĭcĕrōnem Allŏbrŏgă dīxĭt. *J.* (7, 214). Dīc mĭhī, Rūfĕ : tăcēs. *Aus.* (*Epig.* 46, 2. Adde *Cat.* 77; *Hor. Sat.* II, 8, 58; *Anth.* I, p. 219). || *Entre autres, Verginius Rufus, général sous Néron, précepteur de Pline le Jeune.* Hīc sĭtŭs ēst Rūfŭs, pŭlsō quī Vīndĭcĕ quōndăm Ĭmpĕrĭum ăssĕrŭīt nōn sĭbī, sĕd pătrīæ. *Inscr.* (apud *Plin. Epist.* 9, 19).

Rūgă, æ. *f. Ride.* Jăm vĕnĭēnt rūgæ, quæ tĭbī cōrpŭs ărēnt. *O.* Ēt frōntem ŏbscēnăm rūgīs ărăt. *V.* EP. Ănĭlĭs ou sĕnīlĭs, trīstĭs, turpĭs, dĕformĭs, tĕtrĭcă, āspĕră, rĭgĭdă. PPH. Rūgă frōntĭs. Rūgōsă frōns, făcĭēs. Rūgōsŭm ŏs. Frōntĭs, gĕnărŭm sulcī. PHR. Rūgæ frōntĕm, vŭltŭm, ŏs, făcĭēm, gĕnās, cūtĕm turpānt, fœdānt, nōtānt, fĭndūnt, ărānt, pĕrărānt, sulcānt. Rūgă frōntĕm ărăt, sulcăt, ĕxărăt, etc. VERS. Lāxāntŭr cōrpŏră rūgīs. *O.* Quās frōntĭs rūgās ĭn vĕrtĭcĕ pōrtās. Sūlcāvĭtquĕ cūtĕm rūgīs. Rūgāquĕ ĭn ăntīquă frōntĕ sĕnīlĭs ărăt. *Id.* Dūm tărdă sĕnectŭs ĭnducăt rūgās. *Tib.* Et făcĕrĕt scissās lănguĭdă rūgă gĕnās. *Pp.* || *Contraction d'un*

visage sévère ou triste, et au fig. Quŭm běně vīr trăxīt vūltŭm, rūgăsquĕ cōēgit. *O.* Hæc quŏquĕ sī rūgām trăhīt, extĕndĭtquĕ lăbēllŭm. *J.* (14, 325). Dēnsissīmă rūgă Cōgĭtŭr īn frōntĕm. *Id.* (13, 215). Sĕd nūnquām vītæ mē fāllēt rūgă sĕvēræ. *Pp.* (II, 25, 23). Tūnc dŏlōr, ĕt cūræ, rūgāquĕ tristĭs ăbīt. *O. Voy.* Supercilium. ‖ *Pli de vêtement.* Nec brĕvis īn rūgās cingŭlă prēssă sŭās. *O.* SYN. Sīnŭs. *Voy.* Rugo. ‖ *Au fig.* Ĕt nĭtĭdīs măcŭlam ĕt rūgām fĭgentĭă rēbŭs. *J.* (14, 2. Alii leg. *Maculam hæsuram,* et sic *Rupert.* Illud tamen malim).

Rūgĭī, ōrŭm. *m. pl. Peuple Germain des bords de la Baltique.* Pūgnācĕm Rūgĭŭm cōmĭtāntĕ Gĕlōnō. *Sid.* (*Pan.* 1564. Cf. *Tac. Germ.* 43. Quorum urbs Ῥύγιον est apud *Ptolem.*).

Rūgĭō, īs, īrĕ. *n. Rugir comme le lion.* Tĭgrĭdĕs ĭndŏmĭtæ raucānt, rūgĭuntquĕ lĕōnēs (*Auct. Phil.* 49. De quantitate primæ syllabæ nihil affirmare ausim).

Rūgō, ās, ārĕ. *Faire rider.* ‖ *n. Se rider, faire des plis.* Quĭd ēst hōc? rūgāt pāllĭum. *Pl.* (*fr.* apud *Gell.* 18, 12. *Id. Cas.* II, 3, 30).

Rūgōsŭs, ă, ŭm. *Ridé, qui a des rides au visage.* Quŭm mĕă rūgōsă pāllēbūnt ōrā sĕnēctă. *Tib.* (III, 5, 25). Rūgōsās dīstrāhērēntquĕ gĕnās. *O.* Sūlcīsquĕ gĕnārŭm Cōrrŭĕrāt pāssă făcĭēs rūgōsĭŏr ūvā. *Cl.* PPH. Rūgīs ōbsĭtŭs, fœdŭs, tūrpĭs, sūlcātŭs, squālĭdŭs, hōrrĭdŭs. *Voy.* Ruga. ‖ *En gén. Ridé.* Rūgōsōquĕ sŭŭm sērvāntĕs cōrtĭcĕ cāllĕm. *O.* Prūnă pĕrēgrīnæ cārĭē rūgōsă sĕnēctæ. *M.* (XIII, 29). Rūgōsŭm pīpĕr ĕt pāllēntĭs grānă cŭmĭnī. *Pers.* (5, 55). ‖ *Qui fait des plis.* Rūgōsĭōrēm quŭm gĕrās stōlă frōntĕm. *M.* (III, 93). ‖ *Qui fait rider.* Īrā cădăt nāsō rugōsāquĕ sānnă. *Pers.* (5, 91). ‖ *Qui est contracté, resserré.* Rūgōsŭs frīgŏrĕ pāgŭs. *H.* (Eo sensu *Contractus* sæpius occurrit).

Rŭīnă, æ. *f. Chûte.* Sæpĕ gĕlī mūltŭs frăgŏr, ātquĕ rŭīnă Grāndĭnĭs. *Lr.* (VI, 156). Nē cădăt īn mĭsĕrŭm nōstră rŭīnă căpŭt. *M.* (XIII, 25, de nucibus pineis). Tēctāquĕ Pēnthēi Dĭsjēctă nōn lēnī rŭīnă. *H.* Cētĕră nē sĭmĭlī cădĕrēnt lăbēfactă rŭīnā. *O.* SYN. Cāsŭs, lāpsŭs, ĕxcĭdĭŭm. EP. Ĭnōpīnă, rēpēntīnă, sŭbĭtă, præcĕps, răpĭdă; grăvĭs, ĭngēns, vāstă, măgnă; hōrrēndă, flēbĭlĭs, lūgēndă, trīstĭs, ăcērbă, crūdēlĭs, ĭndignă. ‖ Rŭīnæ dō, trăhō, făcĭō. *Tomber, crouler.* Dēdĭt āmplă rŭīnæ, Vŭlcānō sŭpĕrāntĕ, dŏmŭs. *V.* Ĕă lāpsă rēpēntĕ rŭīnæ Cūm sŏnĭtū trăhīt. *Id.* Grāvēs aūlææ rŭīnās ĭn pătĭnæ fēcērĕ. *H. Voy.* Cado. ‖ *qqf.* Rŭīnæ dō. *Renverser.* Cōnnīxī ĭncŭrrunt hāstīs, primīquĕ rŭīnæ Dănt sŏnĭtū ĭngēnti. *V.* (Æ. XI, 615). ‖ — cœlī. *Pluie qui tombe par torrens.* Fluctĭbŭs ōpprēssōs Trōās cœlīquĕ rŭīnā. *V.* (Sic *Id. G.* I, 324, *ruit arduus æther;* et *Ov. Met.* XI, 517, *totum descendere cœlum*). Excĭpĕre ĭnsānōs ĭmbrēs cœlīquĕ rŭīnās. *Sil.* (Et *V. Fl.* VIII, 554). ‖ *Choc des vagues.* Quām nēc Cȳănĕă quōndām pōtŭĕrē rŭīnæ Frāngĕrē. *M.* (VII, 19, de navi Argo. Et *V. Fl.* IV, 694). ‖ *Carnage, massacre.* Nōx ăltă cădēntŭm Ingēntēs aūgĕt sŏnĭtūs, aūgētquĕ rŭīnās. *V. Fl.* Dēvŏtă mōrtī pectŏră lĭbĕrāt Quāntĭs fatīgārēt rŭīnīs. *H.* SYN. Cædēs, strāgēs. ‖ *Mort.* Illĕ dĭēs ūtrāmquĕ Dūcĕt rŭīnām. *H.* Gĕnĕrīs lāpsī sărcīrĕ rŭīnās. *Id. Voy.* Mors. ‖ *Peste, ruine, destruction.* Spēmquĕ pātrīs rēgnīquĕ trăhēt, pātrīæquĕ rŭīnam. *O.* Tāntæ quæ sōlă rŭīnæ Causă fŭī. SYN. Exĭtĭum, pērnĭcĭēs, cāsŭs, clădēs. ‖ *Au fig.* Ætātīs fācta ēst tāntă rŭīnă mĕæ. *O.* ‖ *Déchirement.* Hæc lŏcă vī quōndam ĕt vāstă cōnvŭlsă rŭīnă Dissĭlŭissĕ fĕrūnt, quŭm prōtĕnŭs ūtrăquĕ tēllūs Ūnă fŏrēt. *V.* Hōrrĭfĭcīs jŭxtă tŏnāt Ætnă rŭīnīs. *Id.* ‖ *Au pl. Ruines, décombres.* Nūnc hŭmĭlīs vētĕrēs tāntūmmŏdŏ Trōjă rŭīnās Ōstēndĭt. *O.* Ĕtĭām pĕr-lĕgĕ rŭīnæ. *L.* Ĭmpăvĭdŭm fĕrĭēnt rŭīnæ. *H.* SYN. Rŭdĕră.

Rŭīnōsŭs, ă, ŭm. *Qui menace ruine.* Ōbrŭtă quōrŭm Vītă rŭīnōsīs tŭmŭlīs sĭnĕ fĭnĕ jăcēbit. *Prud.* (*Ench.* 159). *Voy.* Labans. ‖ *Tombé en ruines.* Rŭīnōsās ŏccŭllĭt hērbă dŏmōs. *O.* SYN. Jăcēns, ēvērsŭs, dirŭtŭs, etc.

Rŭĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. f. de* Ruo. *Qui va tomber ou se précipiter.* Ītĕ sĭmŭl, pĕdītēs; rŭĭtūrum ăscēndĭtĕ pōntĕm. *L.* Ūrgēs rŭĭtūrŭm, Sīsўphĕ, săxŭm. *O.* (Et *Mart.* I, 89).

Rūllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Sil.* V, 260.)

† Rūmĕn, ĭnĭs. *n. Gosier.* Ēgŏ rūmōrēm pārvī făcĭŏ, dūm sĭt, rūmĕn qui ĭmplĕăm. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 64).

Rūmex, ĭcis. *m. Patience, plante.* Āppōnūnt rūmĭcēm, brāssĭcām, bētām, blĭtŭm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 26). Fēcūndūsquĕ rūmĕx, mālvæquĕ ĭnŭlæquĕ vīrēbānt (*Moret.* 73). ‖ *Sorte de javelot.* Tūm spārā, tūm rūmĭcēs pōrtāntŭr. *Lucil.* (apud *Fest. Cf. Gell.* 10, 25).

? Rūmĭfĕrō, ās. *Voy. le suiv.*

† Rūmĭfĭcō, ās, ārĕ. *Divulguer, publier.* Quānquām ădĕō cīvēs Thēbānī vērō rūmĭfĭcānt prŏbām. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 46. Unus *Non.* 2, 748, leg. *rumiferant*).

Rūmĭnă fĭcŭs. *f. Figuier sous lequel Rémus et Romulus furent allaités.* Quæquĕ vŏcātŭr Rūmĭnă nūnc fĭcŭs, Rōmŭlă fĭcŭs ĕrāt. *O.* (Vid. *Fest.*).

Rūmĭnō, ās, ārĕ. *Ruminer, remâcher.* Īllĭcĕ sūb nīgrā pāllēntēs rūmĭnāt hērbās. *V.* Dūm lātĕt, ĕt lēntē rēvŏcātās rūmĭnāt hērbās. *O.* Ārmēntūm rēdūcēs dūm gŭttŭrĕ rūmĭnāt ēscās. *P. Nol.* (18, 340). SYN. Rēmāndō, īs. PHR. Ĕt mātūtīnās rēvŏcāt pă-lēārĭbŭs hērbās (taurus). *Calp.* ‖ *Au fig.* SYN. Rĕ-trăctō. *Voy. le suiv.*

† Rūmĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme le précéd.* ‖ *Au fig.* Nēmo hæc vōstræ rūmĭnābĭtŭr mūlĭĕri. *L. Andr.* (apud *Non.* 2, 746).

† Rūmĭtō, ās, ārĕ. *Comme* Rumifico. (*Næv.* apud *Fest.*)

Rūmŏr, ōrĭs. *m. Discours, bruit, nouvelle.* Rūmōrēsquĕ sĕnŭm sĕvērĭōrŭm Ōmnēs ūnĭŭs æstīmēmŭs āssīs. *Cat.* (5, 2). Frīgĭdŭs ă Rōstrīs mānāt pĕr cōmpĭtă rūmŏr. *H.* Fīnītĭmās ĭn bēllă fĕrām rūmōrĭbŭs ūrbēs. *V.* Rūmōre āccēnsŭs āmārō. *Id.* SYN. Sērmŏ, fābŭlă, fāmă, nūntĭŭs, etc. *Voy.* Fama. ‖ Rūmŏr ēst. *On dit. Voy.* Fama est. ‖ Rūmōrĕ sĕcūndō. *Avec un murmure flatteur, avec l'approbation publique, au fig. avec faveur.* Mōx aūfĕrrĕ dŏmōs pŏpŭlī rūmōrĕ sĕcūndō. *Enn.* (apud *Non.* 4, 403). Sōlvĕre ĭmpĕrāt sĕcūndō rūmōre, ădvĕrsāque ăvī. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 16). Ērgo ĭtĕr ĭncēptūm cĕlĕrānt rūmōrĕ sĕcūndō; Lābĭtŭr ūnctă vădīs ăblēs. *V.* (Æ. VIII, 90. Alii aliter interpungunt et explicant. Bene *Non.* l. cit. « Prospero favore et auxilio fluminis. ») Quæ vōs ăd cœ-lūm fĕrtĭs rūmōrĕ sĕcūndō. *H.* ‖ *Renommée, réputation.* Quŭm flāgrēt rūmōrĕ mălō. *H.* SYN. Fāmă. ‖ *Divinité comme la Renommée.* Rūmŏr, ŭt ēst vēlōx, ăgĭlĭtātĭs pērvŏlăt ālĭs. *O.* Quōs Rūmŏr ălbă gĕmmĕŭs vēhĭt pĕnnă. *M.* (X, 3). Nēc tŭĭs dēpēllŏr dictĭis quīn Rūmōrī sērvlām. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 14). ‖ *Au fig. Bruit, murmure.* Flūāntă sŭbtĕr-

lātēntis tăcĭtō rūmōrĕ Mōsēllæ. *Aus.* (*Mos.* 22). Variis vĕctæ Nērēĭdēs ībant, Aŭdītō rūmōrĕ, fĕris. *Cl.* SYN. **Mŭrmŭr.**

Rūmpĭă. *Voy.* **Rhomphæa.**

Rūmpō, ĭs, rūpī, rŭptŭm, rūmpĕrĕ. *Séparer violemment, ouvrir, fendre.* Rūpĕrăt ĕt dūrām vŏmĕr ădŭncŭs hŭmŭm. *O.* Tĕnŭēs ē pĕctŏrĕ vēstēs Rūmpĕrĕ. *Id.* Dissillĕns tēllūs, nēc pārvōs rūmpĭt hĭātūs. *Sil.* Dīdūcit scŏpŭlōs, ĕt mōntēm rūmpĭt ăcētō. *J.* (10, 153). Cūrsū mĕdĭa āgmĭnă rūmpĭt. *V.* SYN. Scĭndō, dīscĭndō, dīssŏlvō, ăpĕrĭō, fĭndō, dīvēllō, dīdūcō, rĕvēllō, etc. ‖ *En partic. Ouvrir par une blessure.* Trānsăbĭit costās, ĕt cāndĭdă pĕctŏră rūpīt. *V.* Rūmpūntŭr nēscĭă vīnci Pĕctŏră. *Id.* Præcordĭă rūmpĭt (sagitta). *O.* SYN. Ăpĕrĭō, dīssŏlvō, etc. *Voy.* Confodĭo. ‖ *Briser.* Ērĭpŭī, fătĕor, lētō mĕ, ĕt vīncŭlă rūpī. *V.* Æquă tĕndīt rūmpĕrĕ plūmbŭm. *H.* Citō rūmpēs ārcŭm, sēmpĕr sī tēnsum habŭērīs. *Ph.* SYN. Frāngō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Faire crever par la tension.* Ĕt rūmpĕrĕ vōcĭbŭs ānguēs. *Man.* (1, 92). Rūmpĕ mīsĕr tēnsūm jĕcŏr. *J.* (7, 117). SYN. Dīrūmpō. ‖ *Faire sortir, jaillir.* Dūrā Mēdūsæī quēm præpĕtĭs ūngŭlă rūpīt (fons). *O.* SYN. Ēlŭcĭō, ēxtŭndō. ‖ *Au fig. Ouvrir violemment.* Fĕrrō rūmpēndă pĕr hōstēs Ēst vĭă. *V.* Fit vĭă vī, rūmpūnt ăbstŭs. *Id.* Rūpĭtque ĭn prælĭă cūrsūm. *Sil.* Pĕctĕră quī frĕmĭtū rūmpūnt. *Lr.* (III, 298, leones). ‖ *Séparer.* Tāntōs rūmpī nōn spĕrāt ămōrēs. *V.* Conjŭgĭălă tŭās rūmpĕrĕ nŭptĭās. *H.* ‖ *Rompre, violer.* Ēt fœdĕrā rūmpānt. *V.* Tĕr plăcĭdām suāsĭt tĕmĕrāndō rūmpĕrĕ pācĕm. *Sil.* Nōn possūnt vĕtĕrūm dēcrēta Sŏrōrŭm Rūmpĕrĕ. *O.* (Et *Lucr.* IV, 175, *leges; Hor. Od.* IV, 15, 22, *edicta*). SYN. Frāngō, rēscĭndō, ăbrūmpō, vĭŏlō. ‖ *Rompre le silence.* Quĭd me ălĭă sīlēntĭa cōgis Rūmpĕrĕ? *V.* Jūpĭtĕr hōc ĭtĕrūm sērmōnĕ sīlēntĭă rūpīt. *O.* ‖ *Interrompre, arrêter brusquement.* Quĭd cœptum, rūstĭcĕ, rūmpis ĭtĕr? *O.* Rūmpat ĕt sērpĕns ĭtĕr ĭnstĭtūtŭm. *H.* Aŭdāx quōs rūmpĕrĕ Pāllās Sācrā vĕtat. *V.* SYN. Ăbrumpō, ĭntĕrrumpō. ‖ *Troubler le repos.* Ōtĭă quī rūmpĕt pătrĭæ. *V.* Ōllī somnum ĭnjĕcĭmus rūpīt pavōr. *Id.* SYN. Ăbrumpō, turbō. ‖ *Briser le tympan, étourdir.* Ēbrĭă nōs mădĭdīs rūmpīt tĭbĭcĭnă bācchis. *M.* (XIV, 64). Ēt cāntū quĕrŭlæ rūmpēnt arbŭstă cĭcādæ. *V. Voy.* Obtundo. ‖ *Faire sortir violemment.* Tāntōs īllĕ sŭō rūmpēbăt pĕctŏrĕ quēstŭs. *V.* Rupĭtque hānc pĕctŏrĕ vōcĕm. *Id.* Invītŭs vōcem hanc ē pĕctŏrĕ rūmpăm. *Sil.* Hōc vōcĕm cārmĭnĕ rūpīt. *O.* SYN. Solvō, fŭndō, effŭndō, ēmittō, mittō. ‖ *Epuiser de fatigue.* Lĕpŏrēmquĕ fortī cāllĭdŭm rumpĕs ĕquō. *M.* (1, 50). Quēm cērtāmĭnă rumpunt. *O.* Ŭt me ămbŭlāndō rūmpĕrĕt. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 21). SYN. Frāngō, dēbĭlĭtō. ‖ *Faire rompre sous le poids.* Īlĭĭs immēnsæ rūpĕrūnt hŏrrĕa mēssĕs. *V. Voy.* Gravo. ‖ *Faire crever de dépit.* Rūpīt fārbĭtăn Tĭmāgĕnis æmŭlă lĭngŭă. *H.* ‖ — mōras. *Renverser tous les obstacles, se hâter.* Rumpē mŏras ōmnēs. *V.* (Et *Ov. Met.* XV, 583; *Luc.* 1, 264). *Voy.* Festino. ‖ *n.* Intro rumpō. *Entrer violemment. Voy.* Introrumpo.

Au pass. Rumpŏr, *et* Mē rumpō. *Être crevé, se crever.* Frigĭdŭs in prātis cāntāndo rumpĭtur ānguis. *V.* SYN. Dīrumpŏr, fĭndor, dissĭlĭō. PHR. Rŭptō jăcŭit corpŏre (rana). *Ph.* ‖ *Au fig.* Egŏ mīsĕrā rīsu clāndestīnō rumpĭŏr. *Afr.* (apud *Non.* 4, 596). ‖ *En partic. Se casser la voix à force de crier.* Egŏ mē tuā causā, ne ērrēs, nōn rŭptūrŭ' sum. *Pl.* (*Capt. prol.* 14). Nōn dēm quantum aūrī pĕrĭt, sī sē rūpsĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 397 pro *ruperit*). ‖ — invĭdĭă, *et absolt. Crever de dépit.* Invĭdĭă rumpāntŭr ŭt illă Cŏdrō. *V.* Rumpā tŭr, quisquis rumpĭtur invĭdĭă. *M.* (IX, 98). Rumpŏr ĕt invĭdĕō. *O.* Rumpāntŭr ĭnīquī. *Pp.* (1, 8, 27). ‖ *Rompre sous le poids.* Prēssăquĕ flāmmĕŏlă rumpātŭr fiscĭnă călthă. *Col.* (10, 307). Cērnĕrĕ jām vīdĕōr rumpī pĕnctrālĭă tŭrbā. *O.* SYN. Fătiscŏ, sŭccŭmbō, grăvŏr, prĕmŏr. ‖ *Se précipiter violemment.* Rumpūntŭr fontĭbŭs ămnēs. *O.* Tāntŭs sē nūbĭbŭs ĭmbĕr Rūpĕrăt. *V.* SYN. Rŭō, ĕrumpō, præcĭpĭtō.

Rūnă, æ. *f. Sorte de javeline.* (*Gloss. Isid.* Runa, *pilum.*) *Voy. le suiv.* ‖ *Écriture alphabétique des anciens Scandinaves.* Bārbărā frāxĭnĕīs pĭngŭntŭr rūnă tăbēllīs. *Fort.* (VII, 18, 19).

Rūnātŭs, ă, ŭm. *Armé de la javeline nommée* Runa. Rūnātă rĕcēdĭt. *Enn.* (apud *Fest.*).

Rūncō, ās, ārĕ. *Arracher les mauvaises herbes.* (*Pers.* 4, 35.)

Rŭō, ĭs, ī, ŭĕrĭ. *act. Pousser violemment.* ‖ *Pousser en avant.* Cētĕrōs rŭĕrem, ăgĕrēm, răpĕrēm, tŭndĕrēm, prōstĕrnĕrēm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 21). Spūmās sălĭs ārĕ rŭēbānt. *V.* Cŭmŭlōsquĕ rŭīt mălĕ pīnguis ārēnæ. *Id.* SYN. Ăgō, pĕllō, prōpĕllō, prōrŭō. ‖ *Pousser pour accumuler.* Undĕ Dīvĭtĭās ārīsquĕ rŭām, dīc, aūgŭr, ăcĕrvōs. *H.* Rŭīs hæc, ĕt collĭgĭs ōmnĭă fūrtīm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 389). SYN. Cōgō. ‖ *Pousser en haut, soulever.* Incŭbŭĕrĕ mărī, tōtūmque ă sēdĭbŭs ĭmīs Ūna ĕŭrusquĕ nōtŭsquĕ rŭūnt. *V.* Ēt rŭīt ātrăm Ād cœlŭm... nūbĕm. *Id.* SYN. Ērŭō, tŏllō. ‖ *Pousser de manière à renverser.* Immānēm Teūcrī mōlēm vŏlvūntquĕ rŭūntquĕ. *V.* Rŭĕt ōmnĭă lātē (nimbus). *Id.* Flŭctŭquĕ ārbŭstă rŭēntēm. *V. Fl.* SYN. Dējĭcĭō, stĕrnō, ēvĕrtō, vŏlvō, ăllĭgō, etc. ‖ *Précipiter d'en haut.* Rŭīt ætherĕ tōtō Tūrbĭdŭs ĭmbĕr æquām. *V. Voy.* Dejicio. ‖ *n. Se précipiter en avant.* Quō mŏrĭtūrĕ rŭīs, majŏrăquĕ vīrĭbŭs aūdās? *V.* Paritērque in bēllă rŭēbānt. Tōtăque ex ūrbe rŭēntēs. *Id.* Rŭīmŭs dītārĕ Mȳcēnās. *St.* SYN. Fĕrŏr, ĕō, currō, prōvŏlō, ĭrrŭō, prōpĕrō. PPH. Cūrsū fĕrŏr, rŭō, vŏlō. Impĕtĕ fĕrŏr. PHR. Finĭbŭs omnēs, Haŭd mŏrā, prosŭĕrĕ sŭīs. *V.* Nōn tām præcĭpĭtī rŭērēnt in prælĭă cūrsū. *L.* ‖ *Au fig.* Pĕr omnĕ Fasquĕ nefasquĕ rŭūnt. *L.* Gēns hūmānă rŭīt pĕr vĕtĭtŭm nĕfās. *H.* Æc pĕr ĭnīquă rŭēbat. *Sil.* Nēscĭt vēstră rŭēns īrā rĕfērrĕ pĕdĕm. *Pp.* (III, 13, 44). ‖ *Se précipiter hors, sortir.* Vērtĭtŭr ĭntĕrĕă cœlum, ĕt rŭīt ŏccæno nox. *V.* Rĕvŏlŭtă rŭēbāt, Māturā jām lūcĕ, dĭēs, nŏctēmquĕ fŭgārat. *Id.* SYN. Ēxĕō, prōdĕō, ērumpō. ‖ *Au fig.* Undĕ rŭūnt tōtĭdĕm vōcēs, præcēpta Sĭbўllæ. *V.* ‖ *Tomber violemment.* Rŭīt ārdŭŏs æthēr. *V.* Rŭūnt dē montĭbŭs ămnēs. *Id.* Sōl rŭīt. *V. Fl.* (1, 274). Ipsă sŭō quōndām pondĕrĕ tĕctă rŭūnt. *O.* SYN. Cădō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ēt sŭblĭtō cāsū, quæ valŭērĕ, rŭūnt. *O.* Ŭrbs antīquă rŭīt. *V* Sīc ōmnĭă fātīs In pējus rŭĕre, ăc rĕtrō sŭblāpsă rĕfĕrrī. Vēl quum rŭīt mănbrĭfĕrum vĕr (scil. cadit, desinit). *Id.* Vīdēsne nē quid imprūdēns rŭās. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 28).

Rupēs, ĭs. *f. Rocher, roche.* Sēd nōn Caūcăsĕă dūrĕō dē rupĕ pŭēllās. *O.* Quī mălĕ pārēntem in rupēs prōtrūsĭt asĕllum. *H.* SYN. Săxŭm, scŏpŭlūs, sĭlex, cautēs, pĕtra. EP. Ācrĭa, ardŭa, ălta, sŭblīmis; ăbrŭpta, præruptă, ăspĕra, dură, scrupĕă, rĭgēns, dūra, săxosă, scŏpŭlōsă; vāstă, immanis, Ingēns, hŏrrēndă, hŏrrĭdă; dūmōsă, frondēns, sil-

vōsă, nĕmōrōsă, ŏpăcă; ĭnăccēssă, ĭnvĭă, ĭnhōspĭtă; frīgĭdă, gĕlĭdă. PPH. Rūpīs, săxī mōlēs, vĕrtĕx, căpŭt, căcūmĕn. Prærūptă, săxĕă mōlēs. Săxīs ārdŭă cautēs. Jŭgŭm săxīs prærūptŭm. VERS. Pĕr rūpēs, scŏpŭlōsque, ădĭtūque carentĭă săxă Tēntăt ĭtĕr. *O.* Jām prīmum săxīs sūspēnsam hānc ādspĭcĕ mōlēm. *V.* Ārdŭă săxīs ĭnsŭlă. Prēnsantēmque ŭncīs mănĭbŭs căpĭta aspĕra montīs. Nōn scŏpŭlī rūpēsque cavæ ātque ŏbjectă rĕtārdant Flūmĭnă. *Id.* Ăttōllunt cāmpō gĕmĭnæ jŭgă săxĕă rūpēs. *L.* Sīvĕ tĕ rūpēs ĕt ăcūtă lētō Săxă dĕlēctant. *H.* Ŭndīquĕ prōspĭcĭmŭs mĭnĭtantēs vĕrtĭcĕ montēs, Nŭbĭlă quō pĕnĕtrāns sūrgit ăcūtă sĭlex; Quă cĕlsōs scŏpŭlōs prærūptă căcūmĭnă tĕndunt, Hĭspĭdŭs ĕt tŭmŭlis crescĭt ăd āstră lăpis. *Fort.* || *Rocher sur le bord de la mer ou dans la mer.* Ille, vĕlŭt pĕlăgī rūpēs ĭmmōtă, rĕsīstit. *V.* Rūpĭbŭs ēxēsīs hærēntēm fŭnĕ cārĭnam. *L.* Undīsŏnīs pĕr nōctem ĭn rūpĭbŭs ādstāns. *St. Voy.* Scopulus. || *En gén. Montagne.* Hinc ăltă sŭb rūpĕ cănīt frondātŏr ăd aūras. *V.* Pārnassĭă rūpēs. *Id. Voy.* Mons. || *Par ext. Caverne dans un rocher.* Quæ rūpĕ sŭb īmă Fătă cănīt. *V.* Cūmānăquĕ rūrsŭs ĭntŏnŭīt rūpēs. *Cl. Voy.* Antrum.

† Rūpĕx, ĭcis. *m. f. Grossier, dont l'esprit n'est pas cultivé.* Bārōnum ăc rūpĭcŭm squarrōsa, ĭncōndĭtă rōstră. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Squarrosus.* Cf. *Gell.* 13, 9).

Rūpī. *parf. de* Rumpo.

Rūpĭlĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Prōscrīptī Rēgīs Rūpĭlĭ pŭs ātquĕ vēnēnŭm. *H.*

Rūptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Rumpo. *Séparé, fendu, ouvert.* Vidīmŭs ŭndantēm rūptīs fornăcĭbŭs Ætnăm. *V.* Rūptōquĕ pōlō micăt ignĕŭs æthēr. *Sil.* || *Brisé.* Rūptīs rĕddĭt sē prăvă cătēnīs. *H.* Ŏbjĭcĭbus rūptīs. *V. Voy.* Fractus. || *Crevé par la tension.* In mĕdĭō nīsŭ vīscĕră rūptă fŏrent. *O.* Æquām cēpērunt bĭbĕrē; sĕd rūptī prĭŭs Pĕrĭērē. *Ph.* Rūptō jăcŭit cōrpŏrĕ. *Id.* PPH. Cūtĕ pĕrdĭtŭs. *Pers.* || *Qui s'est précipité.* Ădvĕrsī rūptō ceū quōndăm tūrbĭnĕ ventī. *V.* (Idem est apud *Petr. Sat.* 123). || *Au fig. Rompu, brisé.* Immĭtĭs rūptă tўrannī Fœdĕră. *V.* Pōstquām rūptă fĭdēs Tўrĭīs. *Sil.* Rūptīs lēgĭbŭs. *L.* || *Interrompu, troublé.* Rūptāquĕ sīngŭltŭ vĕrba lŏquentĭs ĕrant. *O.* Rūptă quĭēs. *V. fl.*

Rūrālĭs, ĕ. *De campagne.* Mūnĕră dăt, laŭrōs cărpēns, rūrālis Āpŏllŏ. *Nemes.* (*E.* 1, 65). Ārvīs quī sōlĭtŭs rūrālĭbŭs ēssŏ lŏcūstās. *Juvc.* (1, 354. *Ib.* 572).

? Rūrēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir agreste.* Rūrēscūnt frūndēs. *Enn.* (apud *Char.* 1, 105. Sed alii vere, *rarescunt*).

† Rūrēstrĭs, ĕ. *néol. De campagne.* Quĕīs plă rūrēstrēm clаudēbăt ĕclēsĭă pŭbēm. *P. Petr.* (4, 151).

Rūrī. *Voy.* Rus.

Rūrĭcĭŭs, ĭī. *m. Saint Rurice, évêque de Limoges.* Călĕt ille sŭpĕrbŭs Rūrĭcĭŭs nostrīs făcĭbŭs. *Sid.* (*Pan.* 2293). || *Autre.* (*Fort. V. S. M.* 1, 204.)

Rūrĭcŏlă, æ. *m. f. Qui cultive les champs.* Lānĭgĕrūmquĕ pĕcŭs, rūrĭcŏlæquĕ bŏvēs. *O.* Rūrĭcŏlīs fĕrĭuntŭr dēntĭbŭs ōssă. *L.* SYN. Ăgrĭcŏlă. || *Qui habite les champs, qui y préside.* Et tē, rūrĭcŏlă, Lămpsăcē, tūtă dĕō. *O.* Rūrĭcŏlæ Cĕrĕrī. *Id.* SYN. Rūsticŭs, ăgrēstis. || *Subst. m. Laboureur, villageois.* Et quæ rūrĭcŏlīs sēmĭna tosta dĕdit. *O.* Ēvāndrŭm rūrĭcŏlāsquĕ vŏcāt. *Id.* Rūrĭcŏlŭm dīscērnĕrĕ lītēs. *Nem.* (*E.* 1, 52). SYN. Ăgrĭcŏlă, ăgrēstis, rūsticŭs. || *qqf. n. Tēmpŏrĕ rūrĭcŏlæ pătĭēns fĭt taŭrŭs ārātrī. O.*

† Rūrĭcŏlārĭs, ĕ. *Comme le précéd.* Ădstānt ĭncūltī cultōrēs rūrĭcŏlārēs. *Fort.* (*V. S. M.* 1, 325).

? Rūrĭgĕnă, æ. *m. f. Né à la campagne.* Rūrĭgĕnæ pāvērĕ fĕrām. *O.* (*Met.* VIII, 765. Alii *rurícolæ, indigenæ*).

† Rūrŏ, ās, ārĕ. *n., et* Rūrŏr, ārĭs, ārī. *d. Vivre à la campagne.* Dūm rūrī rūrānt hŏmĭnēs, quōs lĭgurĭānt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 16).

Rūrsum *et* Rūrsŭs. *adv. de mouv. En arrière.* Rūrsŭs ĭn ārmă fĕrōr, mōrtēmquĕ mĭsĕrrĭmŭs ōptō. *V.* Ā summō nē rūrsŭm cădās. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 15). *Voy.* Retro. || *Au fig.* Ĭntĕr ĕōs rūrsŭm sī rĕvĕntum ĭn grātĭam ēst. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 61). Rūrsŭs cūrā pătrŭm cădĕre ĕt succēdĕrĕ mātrŭm Ĭncĭpĭt. *V.* Rūrsŭs ĕt ĭn vĕtĕrēm fātō rĕvŏlūtă fĭgūrăm. *Id.* || Rūrsŭm vĕrsŭm. *En arrière.* Ĕgŏ cūnās rēcēssĭm rūrsŭm vōrsŭm trăhĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* V. 1, 60. *Id. Epid.* II, 2, 63). || Rūrsŭm prōrsŭm. *En arrière et en avant.* Cūrsārī rūrsŭm prōrsŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 25. Ubi *Donat.*). Mōrtālēs mūltī rūrsŭs āc prōrsŭs mēānt. *Varr.* (apud *Non.* 4, 402). Rūrsŭs prōrsŭs rēcĭprŏcāt flŭctŭs fĕrām. *Enn.* (*Ibid.*). || *Par opposition.* Ĕt quūm lævă dăta ēst, fĭt rūrsum ŭt dĕxtĕră fĭăt. *Lr.* (IV, 310). Fĭgūrās Sūmĕrĕ quās vēllĕt, rūrsŭsquĕ rĕpōnĕrĕ sūmptās. *O.* SYN. Contrā. || *De nouveau.* Dīcdum hōc rūrsŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 40). Pārs ĭngēntēm, fōrmĭdĭnĕ turpī „ Scandūnt rūrsŭs ĕquŭm. *V.* Nōcĭturăque, ŭt ānte, Rūrsŭs ĕrānt dōmĭnō stŏlĭdæ præcordĭă mēntīs. *O.* SYN. Ĭtĕrŭm.

Rūs, rūrĭs. *n. La campagne, opposée à la ville.* Rōmæ rūs ōptās, ābsēntēm rūstĭcŭs ūrbĕm. *H.* Ō rūs, quandŏ ĕgŏ tē ādspĭcĭăm? Quī rūre ĕxtractŭs ĭn Ūrbem ēst. *Id.* EP. Æmœnŭm, lætŭm, blāndŭm, sīlēns. PPH. Rūrĭs dēlĭcĭæ, ōtĭă, sīlentĭă, sēcessŭs, gaudĭă. || Rūrī. *ancien abl. pris comme adv. sans mouv. A la campagne.* Rūrī quī nōbĭs exhĭbĕt nĕgōtĭŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 2. *Id. Capt.* I, 1, 16; *Ter. Ph.* II, 1, 20). SYN. Rūrĕ. (Cf. *Char.* 1, 115; 2, 169, et *Fest.*) || *Campagne, prés, bois, vergers.* Pāndĕre ăgrōs pinguēs, ĕt pāscŭă rĕddĕrĕ rūrā. *Lr.* (V, 1247). Æpĕs æstātĕ nŏvā pĕr flŏrĕă rūrā. *V.* Ĕgŏ laŭdō rūrĭs æmœnī Rivōs. *H.* Æspĕră dūmĭs Rūrā. *V.* Phæācŭm fēlĭcĭbŭs ŏbsĭtă pōmĭs Rūrā. *O.* Rūrĭs hŏnōrum ŏpŭlēntă Cōrnū (Copĭa). *H.* || *Terres labourées.* Laŭdātō ingēntĭă rūrā, Exĭgŭŭm cōlĭtō. *V.* Pătĕrnă rūrā bŏbŭs ĕxĕrcĕt sŭīs. *H.* Rūrā quī scĭndūnt ŏpŭlēntă bŭbŭs. *Sen.* (*Troad.* 1022). *Voy.* Ager. || *Propriété territoriale, maison de campagne.* Nūgārĭs rūrĕ pătĕrnō. *H.* Rūs, Ēntēllĕ, tŭæ præfĕrāt illĕ dŏmŭs. *M.* (VIII, 68). SYN. Prædĭŭm. || *En gén. Territoire, pays.* Ĕt rēgnātă pĕtām Lăcōnī Rūrā Phalāntō. *H. Voy.* Terra. || *Au fig. Rusticité, grossièreté.* Plēnī rūrĭs ĕt ĭnfĭcētĭārŭm. *Cat.* (36, 19. *Id.* 22, 14). Hŏdiēquĕ mānēnt vēstĭgĭă rūrĭs. *H.* (*Epist.* II, 1, 160).

Rūscĭnŭs, ĭ. *m.* (*Strab.* Ῥουσκίνων). *Rivière et ville des Pyrénées.* Ēāsquĕ lātē sūlcāt ămnĭs Rūscĭnŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 567).

Rūscŭm, ĭ. *n., et* Rūscŭs, ĭ. *m. ou f. Fragon épineux.* Hōrrĭdĭor rūscō, prōjēctă vĭlĭŏr ālgă. *V.* (*E.* 7, 42. Alii leg. *rusto*). Nēc nōn ētĭam ăspĕră rūsci Vīmĭnă. *Id.* Dūrīs ĕgŏ pĕrdĭtă rūscīs Jāmdūdum, ĕt nūllīs dūbĭtāvī crūră rŭbētīs Scindĕrĕ. *Calp.* (3, 4). Hirsūtă sēpēs nūnc hŏrrĭdă rūscō.

Col. (10, 374. Quoquo modo scribatur, non distinguenda videntur *Ruscum* et *Rustum*, ut apud *Festum*. Cf. *Erythr.* in *Indice Virg.* « Hodie quoque aliqui *Rusco*, vulgus nostrate *Rusto*, alii *Brusco*. »)

Rūsō, ōnis. *m. Nom d'homme.* Quĭētē Nērvās, cōmĭtātē Rūsōnēs. *M.* (V, 28, vincas).

Rūspīnă, æ. *f. Ville de la côte d'Afrique, près de Leptis.* Quæquĕ prŏcŭl cērnĭt nōn æquōs Rūspīnă flŭctŭs. *Sil.*

† Rūspŏr, ārīs, ārī. *d. Fouiller, chercher avec soin.* Ego ĭbo ŭt lătēbrās rūspāns rīmĕr. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* Adde *Att.* apud *Non.* 2, 744. *Gloss. Isid.* Ruspantur, *perquirunt anxie*).

Rūssātŭs, ă, ŭm. *Comme* Russeus. (Nonnulli leg. apud *Juv.* 7, 114.)

Rūssĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Lūsĕrăt ĕt mĭnŭlŏ rūssĕŏlām făcĭēm. *Prud.* (*Peri.* 3462).

Rūssĕŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Nāmque ăcĭe æquālī cōncūrrīt rūssĕŭs ălbō (*Anth.* I, p. 521, de calculis. *Ib.* 520). ‖ Rūssĕă factĭō. *Couleur d'une faction du cirque.* Rūssĕŭs æstātĭs, rŭbrā sīc vēstĕ rĕfŭlgēns Ŭt nōnnŭllă rŭbēnt ārdēntī pōmă cŏlōrĕ. *Corip.* (*L. Just.* 1, *fin.*).

Rūssŭs, ă, ŭm. *D'un rouge foncé.* Ĕt vŭlgō făcĭunt ĭd lūtĕă rūssăquĕ vēlă. *Lr.* (IV, 73). Dēntem ătquĕ rūssām dēfrīcārĕ gingīvām. *Cat.* (40, 19).

Rūstică, æ. *f. Voy.* Rusticus.

Rūsticānŭs, ă, ŭm. *Comme* Rusticus. (*Cæcil.* apud *Non.* 4, 68).

† Rūsticātim. *En paysan.* Ĕgŏ rūsticātīm tāngām. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 8).

Rūsticē. *adv. D'une manière rustique.* Rūsticĭūs tōnsō tŏgă dēflŭīt. *H.*

Rūsticĭtās, ātis. *f. Manières rustiques, rusticité, grossièreté.* Quærĕ ălīquēm Cūrĭōs sēmpĕr Făbĭōsquĕ lŏquēntēm, Hīrsūtum ēt dūrā rūsticĭtātĕ trŭcēm. *M.* (VII, 57). Cūltŭs ădēst, nēc nōstrōs mānsit ĭn ānnōs Rūsticĭtās. *O.* Sēd pūrā tāntŭm rūsticĭtātĕ rŭdēs. *Pallad.* (*Insit.* 6, libellos). SYN. Āspĕrĭtās, fĕrĭtās. EP. Incŭltă, rŭdĭs, hŏrrĭdă. PPH. Āgrēstēs, incŭltī mŏrēs. Cūltŭs āspĕr, rŭdĭs. ‖ *qqf. Prud.* Ēt dĕcŏr, ēt vŭltŭs sīnĕ rūsticĭtātĕ pŭdēntēs. *O.* Rūsticĭtās, nōn pŭdŏr illĕ fŭit. *Id.* ‖ *Les choses de la campagne.* Ūrbānŭm fārī rūsticĭtātĭs ŏpŭs. *Pallad.* (*Insit.* 12). PPH. Rēs rūstică. ‖ *qqf. Les gens de la campagne.* Sēd turbă frĕquēntĭŏr hĭs ĕst Rūsticĭtās nōn cassă fĭdē. *P. Nol.* (24, 554).

Rūsticŏr, ārīs, ārī. *d. Demeurer à la campagne.* Nēc rīsĭt plă turbă rūsticāntēm. *Sid.* (*Pan.* 2454). PPH. Rūrĕ mŏrŏr, hăbĭtō, dēgō, vīvō. Rūră hăbĭtō. Rūrīs ōtĭă sĕquŏr. Rūrīs dēlĭcĭæ mē tĕnēnt, dēlectant.

Rūsticŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Sēd nōn rūsticŭlŭm nīmīs lĭbēllŭm. *M.* (X, 19). Bīssŭlă nōmĕn tĕnĕræ rūsticŭlŭm pŭēllæ. *Aus.* (*Idyl.* 7, 3). ‖ *Subst. f. Voy. le suiv.*

Rūsticŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la campagne, des champs, rustique.* Rūstică paŭlātĭm taŭrŭs ărātră sŭbīt. *O.* Rūstică Sāturnō rēgnă tĕnēntĕ, fŭit. Rūstică nūmĭnă nўmphæ. *Id.* Bŏvēs, jūmēnta ĕt ĭnstrūmēntŭm rūsticŭm. *Ph.* SYN. Āgrēstĭs, *qqf.* rūrālĭs, rūrĭcŏlă. ‖ *Subst. m. Habitant de la campagne, en partic. cultivateur.* Rūsticŭs urbānō cōnfŭsŭs. *H.* Cūrās vēnīēntem ĕxtēndĭt ĭn ānnŭm Rūsticŭs. *V.* Rūsticŭs āgrĭcŏlām, mīlĕs fĕrā bēllă gĕrēntĕm (amat). *O.* SYN. Āgrĭcŏlă, āgrēstĭs, cŏlōnŭs. *Voy.* Agricola. ‖ *Au fig. Rustique, grossier.* Pōllĭo ămāt nōstrām, quāmvīs ĕst rūstică, mūsām. *V.* Gallĭmāchī, præ nóstris, rūstică dīcāt Cārmĭnă. *O.* Hæc tām rūstică, dēlĭcātē lĕctŏr, Rīdēs nōmĭnă. *M.* (IV, 55). SYN. Incŭltŭs, rŭdĭs, ĭnūrbānŭs, āspĕr, hŏrrĭdŭs, rūsticŭlŭs. PPH. Rūsticĭtātĕ fĕrŭs, rŭdĭs. Plēnŭs rūrĭs. ‖ *qqf. en bonne part : Simple.* Sīccĭs rūstică Vērĭtās căpillĭs. *M.* (X, 72). *Voy.* Simplex. ‖ *Inaccessible à l'amour, insensible.* Nēc tămĕn ĕst (Ceres), quāmvīs ægrōs ămĕt illă fĕrācēs, Rūstică, nēc vidŭŭm pectŭs ămōrĭs hăbĕt. *O.* (*Am.* II, 10, 17. Quod ipsum mihi subrustica παρονομασία videtur). SYN. Fĕrŭs, āspĕr, tĕtrĭcŭs, sĕvĕrŭs, rĭgĭdŭs. ‖ *Qui a une pudeur excessive, prude.* Ĕt pŏtĕrĭt dīcī rūstică, sī quă prŏba ĕst. *O.* Rūstică sīm sānĕ, dūm nōn ŏblītă pŭdōrīs. Fŭgĕ rūsticĕ lōngĕ Hinc Pŭdŏr. *Id.* ‖ Rūstică gallīnă, *et absolt. Poule sauvage, oiseau ressemblant à la pintade.* Rūstică sim ăn pĕrdix, quĭd rĕfĕrt, sī săpŏr ĭdĕm? *M.* (XIII, 76. Alii leg. *Rustica sim perdix.* Cujus lemma est *Rusticula.* De *Rustica* et *Rusticula* vid. *Varr. R. R.* 3, 9; *Col.* 8, 2; *Plin.* 10, 38). ‖ *Subst. m. f. Nom d'homme et de femme.* Rūstică, pērpĕtŭæ nōn tĕ sōrs pallĭdă vītæ Sūstŭlĭt. *Inscr.* (apud *Grut.* 1059, 1).

Rūstŭm, ī. *n. Voy.* Ruscum.

Rūtă, æ. *f. Rue, plante.* Ĭndĕ cŏmās ăpĭī vĭrĭdēs, rūtāmquĕ vĭrentēm. *V.* Ūtĭlĭus sūmās ăcuentēs lūmĭnă rūtās. *O.* Sēd quām cūm rūtæ frōndĭbŭs ŏvă tĕgānt. *M.* (XI, 52).

Rūtābŭlŭm, ī. *n. Fourgon de boulanger.* Ōtĭōsūs rōdēbām rūtābŭlŭm. *Non.* (apud *Fest.*).

Rūtātŭs, ă, ŭm. *Assaisonné de rue.* Sĕctă cŏrōnābānt rūtātōs ŏvă lăcĕrtōs. *M.* (X, 48).

Rūtēllŭm, ī. *n. dimin. de* Rutrum. Frūmēntārĭŭs ĕst : mŏdĭŭm sēcum ătquĕ rūtēllŭm Ūna ăffĕrt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 66).

Rūtēnī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Ῥουτηνοί). *Peuple et ville de la Narbonaise, auj. Rhodez.* Sōlvūntŭr flāvī lōngă stătlōnĕ Rūtēnī. *L.* (Et *Sid. Pan.* 3519).

Rūth. *f. indécl. Ruth, femme moabite, épouse de Boos.* Ădspĭcĕ Rūth gĕnĕrĭs Mōăbĭtĭdĭs. *Prud.* (*Ham.* 844. Et *Alc. ad Sor.* 434. Verbum inter monoptota recenset *Prisc.* 5, 644).

Rūtĭlāns, tis. *Comme* Rutilus. Ārvăquĕ sānguĭnĕō scrībĭt rūtĭlāntĭă gўrō (sonipes). *St.* Rūtĭlāntēs crīnĭbŭs ălæ (de Germanis). *Cl.* ‖ † *Au fig.* Ĭntĕr ăpōstŏlĭcŭm nūmĕrŭm rūtĭlāntĕ sĕnātŭ. *Fort.* (X, 10, 17).

Rūtĭlēscō, ĭs, crĕ. *n. Rougir.* Săcrā fŭlgŭrā cŭr rūtĭlēscānt. *Capel.* (II, p. 31). *Voy.* Rubesco.

Rūtĭlŭs, lī. *m. Consul romain qui se dévoua dans une guerre contre les Marses.* Ĕt grăvĕ măgnānĭmī rōbŭr mīrārĕ Rūtĭlī. *O.* (*Pont.* 1, 3, 65. *Id. Fast.* VI, 563). ‖ ? Rūtĭlĭus. Fāmæ Rūtĭlĭŭm sūæ rēlĭnquăt. *M.* (V, 56. Alii leg *Tutilium*).

Rūtĭlō, ās, ārĕ. *n. Être jaune ou rouge.* Jāmque aŭrōrām rūtĭlārĕ prŏcŭl Cērnō. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5). Sēd prōrŭptūrīs rūtĭlābānt æquŏră flāmmīs. *Sil.* Hŏrrĭdă bārbă sānguĭnĕă rūtĭlāt spūmā. *Id. Voy.* Flavesco *ou* Rubeo. ‖ *Briller.* Ārma ĭntĕr nūbēm, cœlī ĭn rĕgĭōnĕ sĕrēnā, Pĕr sūdŭm rūtĭlārĕ vĭdēnt. *V. Voy.* Fulgeo.

Rūtĭlŭs, ă, ŭm. *D'une couleur variant du jaune au rouge.* Cūjŭs ădhūc rūtĭlām sĕrvābānt brāchĭă pĕllĕm (scil. vellus aureum). *V. Fl.* Lăxĕt rūtĭlōs tĭbĭ Lўdĭă fōntēs (scil. Pactolum). *Cl.* Sērpēns Rōbŏră complexūs rūtĭlo cūrvāta mĕtāllo (scil. auro).

L. Et rūtilis clārūs squāmīs. *V.* (*G.* IV, 93. *Il.* paulo ante, *auro squalentibus*). Sīn mācūlæ inciplēnt rūtilo immiscērier ignī. *Id.* Rūtilum vōmit illē crūōrem. *O.* (Expresse *Gell.* 2, 26 : « *Fulvus*, et *Flavus*, et *Rubidus*, et *Pœniceus*, et *Rutilus*, et *Luteus*, et *Spadix*, appellationes sunt *Rufi* coloris). *Voy.* Flavus *ou* Ruber. ‖ *Cheveux d'un blond ardent.* Ēccĕ vēnit rūtilis hūmĕrōs prōjectā cāpillis Fīlīā. *O.* Aūrō cērtāntem ēt rūtilum sūb vērtĭcĕ nōdum. *Sil.* Cōmām rūtilūs. *Id.* (Adde *Pl. Mero.* II, 2, 35). SYN. Flāvus, rūfus. ‖ *Au fig. Brillant.* Rūtilum thōrācă sequēntī. *V. Fl.* (VII, 620. Sed et hic de colore intelligere possis). *Voy.* Fulgeo. ‖ *Subst. f. Nom de femme.* (*Juv.* 10, 294.)

Rūtrum, ī. *n. Bêche.* Nēc mŏrā, trānsīlŭīt : rūtrō cĕlĕr occŭpăt aūsŭm. *O.* ‖ *Au fig.* Sārculum hinc illō prōfectūs, illinc rēdĭīstī rūtrum. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 66).

† Rūtŭbă, æ. *f.* 1. *Trouble, confusion.* Ērgō tūm Rōmæ pārcĕ pūrēquĕ pūdentēs Vīvĕrĕ, cūm pătrĭă nūnc sūmŭs in rūtŭbă. *Varr.* (apud *Non.* 1, 750. Sic interpungit *Burm. Anth.* I, p. 593). ‖ 2. (*Poutouba*). *Rivière de Ligurie.* Tībrim Cūdă făcīt Rūtŭbāmquĕ cāvūm. *L.* (II, 422. Et *Hor. Sat.* II, 16, 96).

Rūtŭlī, ōrŭm. *m. pl. Rutules, ancien peuple du Latium.* Quūm tāmĕn ingēntēs Rūtŭlōrūm linquĕt ăcĕrvōs. *V.* Et multī Rūtŭlōs, multī Trōjānă tūēntŭr Cāstră. *O.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Des Rutules.* Nūsquam ăcĭēs contrā Rūtŭlās. *V.* Rūtŭlō pĕrfūsōs sānguĭnĕ cūrrūs. *Id.* ‖ *Habitans de Sagonte, fondée par des Ardéates.* Īn Rūtŭlōs, tōtāmquĕ Ērĕbō dēmittĕ Sāgūntŭm. *Sil.* (II, 548). Rūtŭlām fūmāssĕ Sāgūntŭm. *Id.*

Rūtŭpīnŭs, ă, ŭm. *D'un port d'Angleterre* (Rutupiæ), *auj. Sandwich.* Aūt văgă quūm Tēthўs Rūtŭpīnăquĕ littŏră fĕrvēnt. *L.* (VI, 67). Lūcrīnum ād săxŭm, Rūtŭpīnōve ēdĭtă fundō. *J.* (4, 141). Pūnīsti Aūsŏnĭō Rūtŭpīnum mārtĕ lātrōnĕm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 7).

Ryndăcŭs. *Voy.* Rhyndacus.

Rўthmŭs. *Voy.* Rhythmus.

S

S. *Lettre de l'alphabet.* S nōstrum ēt sēmīgræcĕ quōd dīcīmŭ' sīgmă. *Lucil.* (apud *Vel. Long. Orth.* p. 2214).

Sābă, æ. *m.* 1. *La Sambre, rivière de Belgique.* Sēāldīs, Sābă, Sōmēnă, Sūră. *Fort.* (VII, 4, 15. Qui fluvius *Sabis* est apud *Cæs. B. G.* 2, 16). ‖ 2. *f. Comme le suiv.* Sērvībūnt gēntēs, ēt Sābă dōnă dăbīt. *Fort.* (VIII, 5, 70).

Sābæ, ārŭm. *f. pl.* (Σαβαί). *Ville et contrée de l'Arabie Heureuse, renommée pour ses parfums.* In mĕdĭōquĕ Sābæ sūnt cĕspitĕ. *Avien.* (*D. T.* 1346). Cūm gēntĕ Sābārŭm. *Prisc.* (*Perì.* 1048).

Sābæă, æ. *f.* (*s. ent.* terra). *L'Arabie Heureuse.* Nōn ănte dēvictŭs Sābææ Rēgĭbŭs, hŏrrĭbilīquĕ Mēdo. *H.*

Sābæi, ōrŭm. *m. pl.* (Σαβαῖοι). *Peuple de l'Arabie Heureuse.* Indĭă mittĭt ĕbŭr, mŏllēs sŭă tūra Sabæi. *V.* Sōlis ĕst tūrĕă vīrgă Sābæis. *Id.* ‖ — ŏs, ă, ŭm. Quūm tāndĕm tĕrră rĕquīēvit fēssă Sābæă. *O.* Cēntūmquĕ Sābæō Tūrĕ călēnt āræ. *V.* Et mēssĕ Sābæă Pācĕm cōncĭlĭānt āræ. *Cl. Voy.* Arabus.

Sābăōth. *f. indécl.* (σαβαώθ). *Armée, force; m. Dieu des armées, Dieu.* Hīc ĕst quēm Sābăōth Dĕŭm vŏcāmŭs. *Prud.* (*Cath.* 409). Ēst impōssĭbilĕ spĕctārĕ prōfŭndă Sābăōth. *Id.* (*Apot.* 901).

Sabăriă, æ. *f. Ville de Pannonie, auj. Sarwar.* Pānnŏnĭæ gēntī quă clāră Sābărĭă vērnăt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 46).

Sābătĭnŭs *et* Sābătĭŭs, ă, ŭm. *D'un lac et d'une v. d'Étrurie* (*Strab.* Σαβάτια λίμνη). Quīquĕ tŭōs, Flāvīnă, fŏcōs, Sābătĭă quīquĕ stăgnă cŏlunt. *Sil.*

Sābbatārĭus, ă, ŭm. *Du sabbat; qui observe le sabbat.* Quōd jējūnĭă Sābbatārĭōrŭm. *M.* (IV, 4).

Sābbătŭm, ī. *n., et ordint.* Sabbătă, ōrŭm. *pl.* (Hebr. *sabbath*, requies ; Gr. σάββατον). *Sabbat, le septième jour, consacré chez les Juifs au repos et au service divin ; en gén. Fête des Juifs.* Nēc plŭvĭās vītēs, nēc tē pĕrēgrīnă mōrēntŭr Sābbătă. *O.* Hŏdiē tricēsĭmă sābbătă. *H.* Rēcūtĭtăquĕ sābbătă pallēs. *Pers.* (5, 184). Hīc ille ĕst, nōbis quī sēptĭmă sābbătă complēt. *Prud.* (*Apot.* 1063). PHR. Cūltă Pălæstīnō sēptĭmă sācră vĭrō. *O.* ‖ *adj.* Ōbsĕrvānt ŭbĭ fēstă mĕrō pĕdĕ sābbătă rēgēs. *J.* (6, 159. Quanquam *festa* adjectivum esse potest). Illĕ dĭēs vĕtĕrī pōscēbăt lēgĕ quiētĕm : Sābbătă nām prīscīs rĕpĕtēbant ōtĭă jūssīs. *Juvc.* (II, 572).

Sābbŭră, æ. *m. Nom africain.* Aūdăx scīplădæ strīdēntēm Sābbŭră cōrnŭm Excēpīt. *Sil.* ‖ *Lieutenant de Juba.* Cōmmīssī sīmŭlātŏr Sābbŭră bēllī. *L.* (Vocem habet *Prisc.* 2, 567).

Sābēllī, ōrŭm. *m. pl. Comme* Sabini. Quæ dūrī prælĕbĕnt cўmōsă stīrpĕ Sābēllī. *Col.* (10, 137). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Ēt tĕrētī pūgnānt mūcrōnĕ, vĕrūquĕ Sābēllō. *V.* Pūbēmquĕ Sābēllăm. *Id.* Mārsīsquĕ fĕrāx dŏmĭtŭsquĕ Sābēllō Vōmĕrĕ. *L.* Mārsōs mēnsāmquĕ Sābēllăm. *J.* (3, 169). ‖ *Subst. m. f. Nom d'homme et de femme.* Dīstĭchă quōd bēllĕ paūcă, Sābēllĕ, făcīs. *M.* (VII, 84). Cērūssātă tīmĕt Sābēllă sōlēm. *Id.* (II, 41).

Sābēllĭcŭs, ă, ŭm. *Des* Sabelli. Ipsĕ rŭīt, dēntēsquĕ Sābēllĭcŭs ĕxăcŭīt sūs. *V.*

Sābĭdĭŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sēd măgĭs ārdēbăt Sābĭdĭ gŭlă. *M.* (III, 17).

Sābĭnă, æ. *f. Voy.* Sabini.

Sābĭnæŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Rŏgă lăvētŭr rhētŏrēm Sābĭnæūm. *M.* (III, 25. Ita scribitur in *Inscr.* apud *Mur.* 1237, 1).

Sābĭnī, ōrŭm. *m. pl. Sabins, peuple voisin de Rome.* Hānc ōlīm vītām vĕtĕrēs cŏlŭērĕ Sābīnī. *V.* Vēl Gābĭīs, vēl cūm rĭgĭdīs æquātă Sābīnīs (fœdera). *H.* SYN. Sabellī. PPII. Sābīnă, Sābēllă gēns. ‖ Sābīnæ, ārŭm. *f. pl. Femmes Sabines enlevées par Romulus.* Ēt gĕnĕrōs sŏcĕrīs jūnxĕre īmpūnĕ Sābīnæ. *L.* Răptās sīnĕ mŏrĕ Sābīnās Cōnsēssŭ cāvĕæ. *V.* (Cf. *Æ.* VIII, 630 *sq.*; *Ov. A. Am.* I, 100; *Fast.* II, 431; *Prop.* II, 7, 13 *sq.*). ‖ *Les Sabines étaient citées pour la sévérité de leurs mœurs.* Cāstă, nĕc āntīquĭs cēdēns Lāvīnă Sābīnis. *M.* (1, 63. Et *Juv.* 10, 299; *Ov. Am.* II, 4, 15). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Nōn illĕ sātīs cōgnōssĕ Sābīnæ Gēntīs hăbĕt rītūs. *O.* Vāllĕ Sābīnă. *H.* SYN. Sābēllŭs, Sābēllĭcŭs. ‖ *Subst. m. Nom d'homme ; entre autres, Aulus Sabinus, poète du temps d'Auguste.* Quām clīō dĕ tōtō rĕdĭīt mĕūs ōrbĕ Sābīnŭs. *O.*

Dēcĭēs Sābīnūs, ālterūmquĕ Sērrānŭs. *M.* (IV, 37). ‖ Sābīnă hĕrbă, *et absolt. Sabina, sorte de genièvre.* Ără dăbăt fūmōs hĕrbīs contĕntă Sābīnis. *O.* (*Fast.* I, 345. *Ib.* IV, 741. Et *Prop.* IV, 3, 58). Hĕrbăquĕ tūrīs ŏpĕs prīscīs īmĭtātă Sābīnīs (*Culex*, 403. Alii leg. *Sabĭna*). ‖ *Subst. n. Vin des Sabins, mauvaise piquette.* Vīlĕ pōtābĭs mōdĭcīs sabīnŭm Cānthărīs. *H.*

Sābīnillă, æ. *f. Nom de femme.* Ălтă Sābīnillæ dăt dŭlcī mœnĭă nātō. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 1060).

Sābīnŭs. *Voy.* Sabini.

Sābis, ĭs. *f. Nom de femme.* Hīc jăcĕt ætĕrnă Sābĭs hŭmātă dŏmō (*Anth.* II, p. 106).

Sābrătă, æ. *f.* (Σάβρατα). *Ville d'Afrique, près de Lépti.* Sābrătă tūm Tўrĭŭm vŭlgŭs, Sārrānăquĕ Lĕptis. *Sil.*

Sābūcŭs, ī. *m. Sureau.* Hīc frōns lēntīscī, vĕl trīstĭă pōmă săhūcī. *Ser. Sam.* (*vs.* 49). Cōnvēnĭĕt tĕnĕræ rādīx dĕcŏctă săbūcī (*Id.* 502. Et passim).

Sābŭlō, ōnis. *m.*, *et* Sābŭlŭm, ī. *n. Terre sablonneuse, sablon.* Hŭmī sābŭlīquĕ fīmō. *Lucil.*(?) *Voy.* Arena. ‖ † Sāblō *et* Sāblŭm. *sync.* Quīdquĭd sāxă, sāblō, călcĕs, ārgillă tŭēntŭr. *Fort.* (IX, 15, 5. Alii, *sablum*).

Sābŭrră, æ. *f. Lest d'un navire.* Ŭt cўmbæ īnstăbĭlēs, flŭctŭ jăctāntĕ săbŭrrăm. *V.* PHR. Jūstō sĭnĕ pŏndĕrĕ nāvĭs. *O.*

Sābŭrrātŭs, ă, ŭm. *Lesté.* ‖ *Au fig. Qui a l'estomac lesté.* Ŭbĭ sābŭrrātæ sūmŭs. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 2).

Sābŭs, ī. *m. Ancien roi d'Italie, dont les Sabins tiraient leur origine.* Pārs laŭdēs ōrĕ fĕrēbānt, Sābĕ, tŭās. *Sil.* (VIII, 420 *sq.*).

Săcæ, ārŭm. *m. pl.* (Σάκαι). *Les Saces, grande nation Scythique vers le Caucase Indien.* Seū Săcās săgĭttĭfĕrōsquĕ Pārthŏs. *Cat.* (11, 6). Cūjŭs dŏnā Săcæ, Pērsă, Brĭtānnŭs hăbēnt. *Fort.* (VIII, 1, 18). ‖ *Au sing.* Hīc pīctă Săcēs, fŭcātăquĕ Mēdŭs, etc. *Cl.*

Săccharŭm, ī. *n.* (σάκχαρ, σάκχαρον). *Canne de bambou, dont on tirait un suc.* PHR. Quīquĕ bĭbūnt tĕnĕră dŭlcēs ăb ārūndĭnĕ săccŏs. *L.*

Săccĭpērĭŭm, ĭī. *n.* (*de* Saccus *et* pera). *Comme* Saccus. Quŏd plēnum ārgentī fŭlt ĭn săccĭpērĭŏ. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 65. Et *Varr.* apud *Non.* 12, 50).

Săccō, ās, ārē. *Passer du vin à la chausse.* Cæcŭbă săccentŭr, quæque annŭs cōxĭt Ōpīmĭ. *M.* (II, 40). SYN. Cōlō, pĕrcōlō, lĭquō. ‖ *Au fig.* Tōtĭus hŭmōrēm săccātum ŭt cōrpŏrī fundānt. *Lr.* (IV, 1026. Et *Ser. Sam.* 77).

Săccŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Saccus. *Bourse.* Quīd prōdĕst? nēscĭt săccŭlŭs īstă mĕŭs. *M.* (XI, 4). Ignōrĕt quāntŭm fĕrrātă dīstĕt ăb ārcă Săccŭlŭs. *J.* (14, 26). Plēnŭs săccŭlŭs ĕst ārānĕārŭm. *Cat.* (13, 8). SYN. Crūmĕnă, etc. *Voy. ce mot.*

Săccŭs, ī. *m.* (σάκκος). *Sac.* Pĕrdĭtŭs, æc vīlĭs săccī mĕrcātŏr ōlentĭs. *J.* (14, 269). Ältĕr tūmēntēs mūltō săccōs hŏrdĕō (ferebat). *Ph.* ‖ *En partic. Sac d'argent.* Cōngĕstĭs ŭndīquĕ săccīs Ĭndōrmīs ĭnhiāns. *H.* Effūndī săccōs nūmmōrŭm. *Id.* Fĕrvēntĭs aŭrī vĭctŏr āffĕrāt săccōs. *M.* (X, 74). *Voy. le précéd.* ‖ *Sac pour passer des liquides, chausse.* Tŭrbĭdă sōllĭcĭtō trānsmittĕrĕ cæcŭbă săccō. *M.* (XII, 60). ‖ *Eccl. Sac dont s'enveloppaient les anachorètes, cilice.* Grăvĭs hirtō tēgmĭnĕ săccŭs. *P. Nol.* (35, 451).

Săcĕllŭm, ī. *n. Petite chapelle, enceinte non recouverte d'un toit.* Ĕt quō, sāncta făcĭlēs nўmphæ rīsĕrĕ, săcĕllō. *V.* Flōrĕ săcĕllă tēgō, vĕrbēnis cōmpĭtă vĕlō. *Pp.* (IV, 3, 57). Ără mĭhī pōsĭta ĕst, pārvō cōnjūnctă săcĕllō. *O.* SYN. Æ̆dĭcŭlă. ‖ *Eccl. Chapelle.* Nēc tēmpla ēxspĕctāt, nēc claŭstră dĭcātă săcĕlli. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 203).

Săcĕr, săcră, săcrŭm, *et* săcrā, săcrūm. *Saint, sacré.* Mārs pătĕr, ĕt săcræ fātālĭă līmĭnă Vēstæ. *Pp.* (III, 3, 11). Laŭrŭs ĕrāt tĕctī ĭn mĕdĭō, pĕnĕtrālĭbŭs ältĭs, Săcră cŏmæ. *V.* Pĕr jūrā săcĕrrĭmă lĕctī. *O.* SYN. Sānctŭs, rĕlligiōsŭs, săcrātŭs, pĭŭs, aŭgŭstŭs, vĕrĕndŭs, vĕnĕrāndŭs. PPH. Rĕlligiōnĕ săcĕr, vĕrēndŭs. ‖ *En parlant des poètes, des sources, etc., parce qu'ils étaient sous la protection de quelque dieu.* Săcĕr întĕrprĕsquĕ dĕōrŭm (Orpheus). *H.* Cārēnt quīă vātĕ săcrō. *Id.* (Præiverant Græci, *Plat. Ion.* Ἱερόν τι ὁ ποιητής). Nūnc ăd æquæ lēnĕ căpŭt săcræ. *Id.* Trīstĭs ăd extrēmī săcrūm căpŭt ădstĭtĭt ămnĭs. *V.* Nūllām, Vărĕ, săcrā vĭtĕ prĭŭs sĕvĕrĭs ārbōrĕm. *H.* Ĭn quō dēsĭnĭmŭs, quō săcrī cŭrrĭmŭs Ămnēs. *O.* Nĕ fōrtĕ săcĕr tŏt ăb ignĭbŭs ætherĕr Cōncĭpĕrĕt flāmmās. *Id.* Quīsquĭs ămōrĕ tĕnĕtŭr, ĕăt tūtŭsquĕ săcĕrquĕ. *Tib.* (I, 2, 27). SYN. *qqf.* Dīvīnŭs. ‖ *Consacré à.* Ĕt lūcŭs lātĕ săcĕr ădditŭr Ănchīsēō. *V.* Cĕrĕrīquĕ săcrūm Pōlўbētēn. *Id.* Mēnsĭs... Quī săcĕr ĕst ĭmĭs Mānĭbŭs. *O.* SYN. Săcrātŭs, cōnsĕcrātŭs, dĭcātŭs, dictŭs. ‖ Săcră vĭă. *f. La voie Sacrée, à Rome.* Ībam fōrtĕ vĭă Săcrā. *H.* PHR. Hæc ĕst ă săcrīs quæ vĭă nōmĕn hăbĕt. *O.* (Sunt qui scribant uno verbo *Sacravia*, auctoribus *Diom.* 2; 431; *Char.* 1, 6, et *Fest.* in *October.*) ‖ Săcĕr clīvŭs. *m. La même, à cause de la pente qui conduisait au Capitole.* Cæsārēm, quāndōquĕ trāhĕt fĕrōcēs Pĕr Săcrūm clīvŭm (Sicambros). *H.* (Adde *Mart.* I, 71; IV, 79). ‖ Mōns Săcĕr. *Mont sacré, à trois milles de Rome, où le peuple révolté se retira.* Rōstră vŏlūnt mōntēmquĕ Săcrūm. *Man.* (V, 123). ‖ Săcĕr mōns, Săcrum jŭgŭm, etc. *Promontoire d'Espagne, auj. Cap Saint-Vincent.* Hīcquĕ Săcrī, sīc tĕrgă vŏcāt gēns ārdŭă, mōntis. *Avien.* (*D. Ter.* 740. *Id. Or. mar.* 215 et 322). ‖ *Eccl. Subst. m. Un saint personnage.* His săcĕr întrēpĭdŭs nōlēns rĕspōnsă rĕfĕrrĕ. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 304. Et passim). ‖ *Maudit.* Ēgŏ sŭm mălŭs, ēgŏ sŭm săcĕr, scĕlĕstŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 13). Ētlam ĭrrīdēs mĕ, pēssŭme ăc săcĕrrŭmĕ? *Turpil.* (apud *Non.* 4, 431. Vulgo *etiamne*, solenni lapsu). Quīd nōn mōrtālĭă pĕctŏrā cōgĭs, Aŭrī săcrā fămēs? *V.* Întēstābĭlis ĕt săcĕr ēstō. *H.* SYN. Ĭmplŭs, dīrŭs, ēxsĕcrābĭlis, ēxsĕcrāndŭs, dēvōtŭs. ‖ — ignis. *Voy.* Ignis.

Săcērdōs, tis. *m. Prêtre.* Quīquĕ săcērdōtēs cāstī, dūm vĭtă mănĕbăt. *V.* Rĕx ĭdem hōmĭnŭm Phœbīquĕ săcērdōs. *Id.* SYN. Pōntĭfex, ānīstĭtes, mĭnistĕr, *qqf.* mўstēs *ou* mўstă, săcrĭfĭcŭs. EP. Sānctŭs, pĭŭs, rĕlligiōsŭs, cāstŭs, vĕrēndŭs, vĕnĕrāndŭs. PPH. Săcrōrŭm præsēs, ānīstĭtes. Cuī cūră săcrōrŭm *ou* săcră cūræ. Tēmplī săcērdōs. Săcrīs ŏpĕrātŭs. ‖ *f. Prêtresse.* Nĕ sævī, măgnă săcērdōs. *V.* SYN. Ānīstĭtă. ‖ *m. Au fig.* Mūsārŭm săcērdōs. *H.* Jūrīs lēgūmquĕ săcērdōs. *Corip.* (*L. Just.* 1, 17). PHR. Mūsæ, Quārŭm săcră fĕrō. *V.* ‖ *Eccl. Prêtre.* Ăpōstŏlĭcă præfŭlgēns mĕntĕ săcērdōs. *Fort.* (1, 1, 5). SYN. Prēsbўtĕr, mўstēs.

Săcērdōtālis, ĕ. *Sacerdotal.* Cāstă, săcērdōtālĕ gĕnŭs, vĕntūră prōpăgō. *P. Nol.* (14, 237).

Săcērdōtĭŭm, ĭī *et synér.* ī. *n. Sacerdoce, état de prêtre.* Jūrā săcērdōtĭī sērvāns nōmĕnquĕ jŭgālis (*Inscr.* bonæ notæ apud *Mur.* p. 1, 431).

Sācēs, æ, *m. Voy.* Sacæ. ‖ *Nom d'un guerrier Rutule.* (*Virg. Æ.* XII, 651.)

Sācrāmēntŭm *et* Sācrāmēntūm, ī. *n. Serment militaire, enrôlement.* Obstringunt ănĭmās pătrīæ, dictātāquĕ jūrānt Sācrāmēntă dīis. *Sil.* Nempe mĕos scĕlĕri dictātă nĕfāndō Sācrāmēntă tĕnēnt. *L.* ‖ *par ext. Service militaire.* Prælĭă nūnc ălĭa ătque ălĭa ēmŏlŭmēntă nŏtēmŭs Sācrāmēntōrŭm. *J.* (16, 35). ‖ *En gén. Serment.* Nōn ĕgŏ pĕrfīdŭm Dīxī sācrāmēntŭm. *H. Voy.* Jusjurandum. ‖ *Eccl. Sacrement.* Ōmnĕ sācrāmēntŭm, rĕtĭnĕt quōd pāssĭō vĕrā. *Prud.* (*Apot.* 424). Cāstĭfĭcō sōcĭās plă sācrāmēntă lăvācrō. *P. Nol.* (25, 117).

Sācrānī, ōrŭm. *m. pl. Peuple du Latium.* Ēt Sācrānæ ăcĭēs. *V.* (*Æ.* VII, 796. Cf. *Serv.* et *Fest.*).

Sācrārĭŭm *et* Sācrārĭum, ĭī. *n. Lieu où l'on conservait les objets sacrés, espèce de sacristie.* (Cf. *Ov. Met.* X, 691 *sq.*) ‖ *Temple, chapelle.* Ēt vĕtĭtō tĕmĕrāt sācrārĭă prōbrō. *O.* Hĭnc vĭdŭæ Cўbĕlēs, ĭllĭnc sācrārĭă Vēstæ. *M.* (VII, 72). Ēxstrŭctōquĕ ăgĭmŭs lĭbă sācrārĭō. *Prud.* (*Cath.* 713). SYN. Pĕnĕtrālĕ, tēmplŭm, etc. *Voy.* Templum. ‖ *Au fig. Lieu caché, sanctuaire.* Jūrō Vimquĕ dĕum ĭnfĕrnam, ēt dūrī sācrārĭă Dītĭs. *V.* Ārcem hānc ætĕrnām, mēntĭs sācrārĭă nōstræ. *St.* (*Th.* III, 246. Sic Jupiter cœlum vocat). Pātrĭcĭī rĕvĕrēndă fŏvēt sācrārĭă cœtŭs. *Cl.* SYN. Ădўtŭm, pĕnĕtrālĕ, pĕnĕtrālĭă. ‖ *Par ext. Cérémonies religieuses, culte.* Ăt nūnc dēsĕrtīs cēssānt sācrārĭă lūcīs. *Pp.* (III, 11, 47). Ætĕrnæ mŏdō quī sācrārĭă gēntī Cōndĭdĭt. *St.* (*Silv.* V, 1, 240). Rītŭs Rīdĭcŭlōs, tāntōquĕ ĭndīgnă sācrārĭă rēgnō. *Prud.* (*Sym.* 584). *Voy.* Sacrum.

Sācrātŏr, ōris. *m. Nom de guerrier.* Ōbtrūncăt Sācrātŏr Hўdāspēn. *V.*

Sācrātŭs, ă, ŭm. *Consacré, sacré.* Vīsĭtĕ laurĭgĕrō sācrātă Pălātĭă Phœbō. *O.* Vīttāsquĕ rĕsōlvĭt Sācrāti căpĭtis. *V.* Tūm rītĕ sācrātās ĭn flāmmām jŭgŭlānt pĕcŭdēs. Aŭsī sācrāto ævēllĕrĕ tēmplō Pălladĭum. Fās mihĭ Grāĭōrŭm sācrātă rĕsōlvĕrĕ jūrā. *Id.* Cæsārĭs ălmă dĭēs, ēt lūcĕ sācrātĭŏr ĭllă, etc. *M.* (IV, 1). ‖ *Eccl. Consacré à Dieu.* Cērnis sācrātās vĭrgĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 541). Vĭrgŏ sācrātă Dĕō Mānlĭă Dædăllă. *Inscr.* (apud *Grut.* 1055, 2).

Sācrĭcŏlă, æ. *m. Prêtre.* Sācrĭcŏlæ summī; sūmmŭs nām fērtŭr Āărōn. *Prud.* (*Psych.* 548. *Id. Sym. præf.* 47).

Sācrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte les choses sacrées.* Ēst dĕă sācrĭfĕrās pænĕ sĕcūtă rătēs. *O.*

Sācrĭfĭcātrĭx, ĭcis. *f. Qui sacrifie. Voy.* Matrix.

Sācrĭfĭcĭum, ĭī *et synér.* ī. *n. Sacrifice.* Sācrĭfĭcī gĕnŭs ēst, sīc ĭnstĭtŭĕrĕ prĭōrēs. *O. Voy.* Sacrum.

Sācrĭfĭcō *ou* Sācrĭfĭcŏ, *arch.* Sācrŭfĭcŏ, ās, ārĕ. *n. et act. Sacrifier, offrir un sacrifice ou en sacrifice.* Admŏnĕt ēt fortī sācrĭfĭcārĕ dĕæ. *O.* Gĕnĭō sŭo ŭbĭ quāndō sācrŭfĭcāt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 40). Quīve ūllum tūrīs grānŭm sācrŭfĭcāvērĭt. *Id.* (*Pœn.* II, *vs.* 3). EP. Ōpĕrŏr, făcĭŏ, lĭbŏ, *qqf.* lĭtŏ. PPH. Sācrŭm făcĭŏ. Sācrā făcĭŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ, cĕlĕbrŏ, pĕrāgŏ, rĕddŏ, lĭbŏ, lĭtŏ. Sācrīs ōpĕrŏr. Āris dōnă, mūnĕrā, hŏnōrēs īmpōnŏ, fĕrŏ. Sācrīs dĕōs, nūmĕn, nūmĭnă ădōrŏ, vĕnĕrŏr, plācŏ, cōlŏ. Dīis vōtă făcĭŏ, sōlvŏ, pĕrsōlvŏ, rĕddŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ, dĭcŏ. Mūnĕrĭbŭs, dōnīs ārās, ăltārĭă cŭmŭlŏ, ōrnŏ, ŏnĕrŏ, strŭŏ. Ād templă, ăd ārās mūnĕrā fĕrŏ. Sācrīs ăccĕdŏ. Sācrā rītĕ fĕrŏ. VERS. Dōnă fĕrūnt, ŏnĕrāntquĕ ārās. *V.* Ēt mūnĕrā lĭbō ĭntĕmĕrātă fōcīs, pĕrfĕctō lætŭs hŏnōrĕ. Ĭpsĕ tĭbī ād tŭă tēmplă fĕrām sōlēnnĭă dōnă. Sōlēnnēs tūm fortĕ dăpēs ēt trīstĭă dōnă Lĭbābăt cĭnĕrī Ăndrŏmăchē. Tūrĭcrēmīs quūm dōna ĭmpōnĕrēt ārīs. Aŭt ārīs sŭpplĕx ĭmpōnĕt hŏnōrĕm. Ārīs fāctŭs hŏnōs. Mĕrĭtōs ārīs măctāvĭt hŏnōrēs. Lætīs ōpĕrātŭs ĭn hĕrbīs. Sācrā Dĭōnææ mātrī dīvīsquĕ fĕrēbām. *Id.* Fŏvĕt ĭgnĭbŭs ārās, Mūnĕrĭbūsquĕ dĕos ĭmplĕt. *O.* Plă sācrā pārābānt. *Id.* Ōmnĭă sint ōpĕrātă dĕō. *Tib.* Ătque ātrī sōcĭæ tbălāmī nŏvă sācrā pārābām. *Sil.* Ītе ĭgĭtŭr, pŭĕrī, lĭnguīs ănĭmīsquĕ fāvēntēs, Sērtāquĕ dēlūbrīs ēt fārra ĭmpōnītĕ cultrīs. *J. Voy.* Adoro, Libo, Tus. ‖ *En partic. Sacrifier une victime.* Ĭgnāvām sācrĭfĭcātĕ sŭēm. *O.* Sācrŭfĭcās ĭllĭco Orco hōstĭās. *Pl.* (*Epid.* II, 1, 7). SYN. Cædŏ, măctŏ, etc. *Voy.* Victima.

Sācrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui sacrifie, sacrificateur.* Mārcĭă, sācrĭfĭcō dēdūctŭm nōmĕn ăb Āncō. *O.* Tūnc hīs sācrĭfĭcŭm dīctīs ăffātă pārēntēm. *St.* (Et *Luc.* IX, 478, de Numa). Rūmpĕrĕ sācrĭfĭcă mōlītŭr cōllă sĕcūrī. *O.* ‖ *Qui appartient aux sacrifices.* Sācrĭfĭcōs dŏcŭĭt rītŭs. *O.* Sācrĭfĭcām lātō vēstēm dīstīnguĕrĕ clāvō. *Sil.* Quūm stĕtĭt ād ārās ōrĕ sācrĭfĭcō pătĕr. *Sen.* (*Ag.* 166). SYN. Săcĕr.

Sācrĭlĕgĭum, ĭī. *n. Sacrilége, profanation.* Qui ōnŭstŭs sācrĭlĕgĭō quūm dīscēdĕrĕt. *Ph.* (IV, 11. Vulgo, *Onustus qui*, ut sit sācrĭlĕgĭō. *Burm.* delebat *qui*).

Sācrĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Sacrilége, profanateur, par ext. criminel.* Nēc nōs sācrĭlĕgōs tēmplīs ădmovīmŭs ignēs. *Tib.* (III, 5, 11). Pōst ĕxĕo, ătque hūnc pĕrtĕrrĕbō sācrĭlĕgŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 3, 13). Ĕxī ē fānō... sācrĭlĕgīssŭmē. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 1). Sācrĭlĕgŭm strŭĕrĕt quūm Cătĭlīnă nĕfās. *M.* (IX, 71). Sācrĭlĕgās mĕrĕtrīcum ŭt prōsĕquār ārtēs. *O.* SYN. Prōfānātŏr, ĭmpĭŭs, nĕfāndŭs, scĕlĕrātŭs, etc.

Sācrĭpŏrtŭs, ūs. *m. Un des faubourgs de Rome.* Jām quŏt ăpŭd Sācrī cĕcĭdĕrĕ cădāvĕră pŏrtūm. *L.*

† Sācris, ĕ. *arch. Comme* Sacer. Sūnt dŏmĭ āgnī ēt pŏrcī sācrēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 6, 4. *Id. Men.* II, 2, 16. Vid. *Fest.*).

Sācrō *et* Sācrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Consacrer, dédier.* Sānguĭnĕ fœdāntĕm, quōs ĭpsĕ sācrāvĕrāt, ĭgnēs. *V.* Ēt gĕmĭnās, caŭsām lăcrĭmĭs, sācrāvĕrāt ārās. *Id.* Hŏc nĕmŭs ætĕrnō cĭnĕrūm sācrāvīt hŏnōrĕ. *M.* (I, 117). SYN. Cōnsĕcrŏ, dĭcŏ, dēdĭcŏ. ‖ *Mettre au rang des dieux.* Sācrārūnt ălĭquă cărmĭnă pārtĕ tŭŭm (avum). *O.* SYN. Cōnsĕcrŏ. *Voy.* Apotheosis. ‖ *Au fig. Rendre sacré.* Mīrātūrquĕ nĭhĭl, nĭsī quōd Lĭbĭtĭnă sācrāvīt. *H.* ‖ *Destiner, réserver.* Ĭnjĕcĕrĕ mănŭm Pārcæ, tēlīsquĕ sācrārūnt Ēvandrī. *V.* SYN. Dēstĭnŏ, rĕsĕrvŏ.

Sācrŭm *et* Sācrūm, ī. *n.*; Sācrā, ōrŭm. *n. pl. Chose sacrée, objets du culte.* Prēssērūnt hŭmĕrōs sācrā pătĕrquĕ tŭōs. *O.* Jām plŭs Ænēās sācra, ēt, sācra ălūtĕrā, pātrĕm Ăffĕrĕt. Pūrā cōrōnātīs pōrtābānt sācrā cănīstrĭs. *Id.* Sācrā sŭōsquĕ tĭbī cōmmēndăt Trōjă Pĕnātēs. *V.* ‖ *Sacrifice.* Sācrā Dīōnææ mātrī dīvīsquĕ fĕrēbam. *V.* Sācrā Jŏvī Stўglō... Pĕrfĭcĕre ēst ănĭmŭs. *Id.* Cōnsŭlĭō cōmmūnĕ sācrūm quŭm fĭăt ĭn ārā. *O.* SYN. Sācrĭfĭcĭŭm, sōlēnnĭă, hŏnŏr *ou* hŏnōs, hŏnōrēs, lĭbāmĕn, lĭbāmĭnă, *qqf.* plăcŭla, hōstĭă, victĭmă, tūs, tūrā, prĕcēs, vōtă. EP. Dīvĭnŭm, plŭm, cāstŭm, aŭgŭstŭm, sōlēnnĕ, pīnguĕ. PPH. Rēs sācrā, dīvīnā. Dīvīnī, plī rītūs. Dīvīnæ rēs. Plī hŏnōrēs. Sācrā mūnĕrā, dōnă. Tūrīs hŏnōrēs, hŏnōs, hŏnōrēs. Tūrēă dōnă. *Voy.* Sacrifico. ‖ *Culte, cérémonie.* Quī Cĕrĕrīs sācrūm Vŭlgārĭt.

H. Jām nūnc mē sācrā Dīānæ Sūscipĕrĕ. *Pp.* (II, 15, 17, juvat). Jūnōnĭă sācrā. *O.* SYN. Cūltŭs, rītŭs. ‖ *Culte des Muses, travail du poète.* Mūsæ, Quārūm sācrā fĕrō, etc. *V.* Āt mihĭ jām pŭĕrō cœlĕstĭă sācrā placĕbānt, Inquĕ sŭum fūrtīm Mūsă trahĕbăt ŏpŭs. *O.* Sācrā cŏthŭrnātī nōn āttīgŭt āntĕ Mārōnĭs. *M.* (VII, 62). Ād sācrā vātŭm cārmĕn āffĕrō nōstrŭm. *Pers.* (*Prol.* 7). *Voy.* Sacerdos.

Sādălă *ou* Sădălēs, æ. *m. Fils de Cotys, roi de Thrace.* Tūnc Sārălēn fōrtēmquĕ Cōtўn, etc. *L.* (V, 54. Cf. *Cæs. B. C.* 3, 4).

Sāddūcæī, ōrŭm. *m. pl.* (Σαδδουκαῖοι). *Sadducéens, secte parmi les Juifs.* Ĭndĕ Phărīsæī Sāddūcæīquĕ dŏlōsī. *Juvc.* (III, 221. *Id.* IV, 15).

Sæcŭlŭm *et sync.* Sæclŭm, ī. *n. Siècle, espace de cent ans, qqf. de trente ou de mille ans.* Illă quĭdĕm sæclīs vīx mŏrĭtūră nŏvēm. *O.* Sæculō fēstās rĕfĕrēntĕ lūcēs. *H.* Lōngō pūtīdām tē sæculō. *Id.* Quīn mīllĕ ānnōrŭm pĕrpĕtŭō vīvūnt ăb sæclo ād sæclum. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 87). SYN. Ætās. EP. Lōngŭm, rĕcūrrēns, rĕvŏlūtŭm, rĕvŏlūbĭlĕ. PPH. Centēsimă æstās *ou* brūmă. ‖ *Temps de la vie de l'homme, génération.* Mūltă vīrŭm vŏlvēns dūrāndo sæculă vīncīt. *V.* Mūltăquĕ vīvēndō vītāllă vīncĕrĕ sæclă. *Lr.* (I, 202). SYN. Ætās, ævŭm. PHR. Tĕr ævō fūnctŭs (Nestor). *H.* ‖ *Long espace de temps.* Sæclis ĕffĕtă sĕnectŭs. *V.* ‖ *Les siècles, la postérité.* Cæsărīs ūnă dĭēs ĭn fāmam ēt sæculă mittī. *L.* Fāctōque ĭn sæculă ītūrō. *Sil.* Rēbūsque ĭn sæculă tōllăt. *V. Fl.* Æternūmquĕ tĕnĕt pĕr sæculă nōmĕn. *V. Voy.* Immortalis. ‖ *Siècle, ceux qui vivent dans un siècle, temps, âge.* Æspĕră tūm pŏsĭtīs mītēscĕnt sæculă bellīs. *V.* Implăquĕ æternăm tĭmŭĕrūnt sæculă nōctēm. *Id.* Nām tūlĕrĭnt măgnōs quūm sæculă nōstră pœtās. *O.* Fēcundă cūlpæ sæculă. *H.* Ānĭmum cōntră sŭă sæculă rĕctŭm (*Ad Liv.* 45). SYN. Ætās, ævŭm, tēmpŭs. ‖ *Les différens âges de la société.* Aūrĕă cōndĕt Sæculă quī rūrsŭs Lătĭō. *V.* Vărĭō făcĭēm distīnctă mĕtăllō Sæculă. *Cl.* Ærĕ, dĕhĭnc fĕrrō dūrāvĭt sæculă. *H. Voy.* Aureus, etc. ‖ *Ecc. Le siècle, le monde.* Ēt sērvĭēntēm cōrpŏrī Ābsōlvĕ vīnclīs sæculī. *Prud.* (*Peri.* 823). Vāgī cōntēmnēns cŭlmĭnă sæcli. *Sedul.* (4, 291). ‖ *Race, espèce.* Ē tĕrrā vēsci mŏrtālĭa sæclă. *Lr.* (V, 789). Pārĭt ŏmnĭă sæcla fĕrārŭm. *Id.* (II, 95. *Id.* IV, 1225, *muliebre sæclum*, et passim). Ōlĭm Prōmēthĕŭs sæculī fĭgŭlus nŏvī. *Ph.* (*Fab. nov.* 4, 1). SYN. Gĕnŭs, gĕns, prōpăgō, etc. ‖ *Les générations.* Tōtis ĕxspectēnt sæculă rīpis (scil. animæ transmittendæ). *St.*

Sæpĕ. *adv. Souvent.* Sæpĕ tĕnĕr nōstrīs ăb ŏvīlĭbŭs ĭmbŭĕt āgnŭs. *V.* Sæpĕ dĕdī gĕmĭtŭs. *O.* Ălĕbăt sæpĕ dūcentōs, Sæpĕ dĕcĕm sērvos. *H.* Sæpĭŭs Ăndrŏmăchē fĕrre incŏmĭtālă sōlēbăt (se). *V.* Quī tĭbĭ sæpissŭmē Cўăthīsso ăpŭd nōs. *Pl.* (*Men.* II, 2, 28). SYN. Sæpĭŭs, pērsæpĕ, crēbrō, frequēntĕr, *qqf.* dēcĭēs, āssĭdŭē, cōntĭnŭō, plērumquĕ, mūltŭm, dĭū. PPH. Haūd *ou* nōn rārō. Haūd *ou* nōn sæmĕl. Ĭtĕrūmquĕ ĭtĕrūmquĕ. Ĭtĕrum ātquĕ ĭtĕrum. Ētiam ātquĕ ētiam. VERS. Prædĭcam, ēt rĕpĕtēns ĭtĕrūmquĕ ĭtĕrūmquĕ mŏnēbō. *V.* Ēt pĕdĕ tĕrram Crēbrā fĕrīt. Quod nĭsi ēt āssĭdŭis tĕrram ĭnsĕctābĕrĕ rāstrīs. Ērrātque aūrēs ēt tēmpŏră circum Crēbrā mănŭs. Mūltă sŭpĕr Prīămō rōgĭtāns, sŭpĕr Hĕctŏrĕ mūltă. *Id.* Ārcēs Dējēcit ācĕr plŭs vīcē sīmplĭcī. *H.* Ēt crēbrā rĕvĭsit Ād stăbŭlum (vacca). *Lr.* Āh quŏtĭēs, lăcrĭmĭs vĕnĭēntĭbŭs, ōrā rĕflĕxī! *O.* Nārrābō dŏmĭnæ quōtquĕ quĭbusquĕ mŏdĭs. Ōscŭlă... rēpĕtĭtă dēdīstī. *Id.* ‖ *Parfois.* Crēdŭnt sē vīdīssĕ Jŏvēm, quŭm sæpĕ nĭgrāntēm Ægĭdă cōncūtĕrēt dēxtrā. *V.* Impāstŭs stăbŭla ăltă lĕō ceū sæpĕ pĕrāgrāns. *Id. Voy.* Interdum.

Sæpĕ nŭmĕrō, *ou* Sæpĕnŭmĕrō. *adv. Comme le précéd.* Āt sæpe ēst nŭmĕrō fāctŭm, fĭĕrĭquĕ nĕcēsse ēst. *Lr.* (VI, 413).

Sæpēs, ĭs. *f. Voy.* Sepes.

† Sæpĭcŭlē. *adv. Assez souvent.* Sæpĭcŭlē pĕccās. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 59. *Prisc.* 3, 611, leg. *sæpiuscule*; sed illud metro aptius).

Sæpĭō. *Voy.* Sepio.

† Sæpĭŭscŭlē. *Voy.* Sæpicule.

Sætă, Sætĭgĕr, etc. *Voy.* Seta, etc.

Sætăbĭs, ĭs. *f.* (Σατταβίς). *Ville de la Tarraconaise, célèbre par ses tissus de lin.* Sætăbĭs ēt tēlās Ărăbŭm sprēvīssĕ sŭpĕrbă. *Sil.* (Adde *Grat. Cyn.* 41). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De cette ville.* Nām sūdārĭă Sætăba ēx Ĭbērĭs Mīsērūnt mĭhĭ. *Cat.* (12, 14).

Sævē *et* Sævŭm. *adv. Cruellement.* Ĭmpĭă tām sævē gēstūrŭs bēllă, Ĭtăstĭ? *L.* Nīl āctŭm sævē. *St.* Cuī sævum ārrīdēns. *Sil.* SYN. Crūdēlĭtĕr. *Voy. ce mot.* ‖ *D'une manière effrayante.* Lūmĭnă Gōrgŏnĕō sævĭŭs ĭgnĕ micānt. *O.* Incūrvī sævŭm rŭbŭĕrĕ lĭgŏnēs. *St.* Sævumquĕ frĕmēntēs. *Cl.* SYN. Mĭnāntĕr, mĭnācĭtĕr.

† Sævĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui profère des menaces.* Nĕ tĕ īrātŭs suīs sævĭdĭcīs dĭctīs prōtēlĕt. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 36).

Sævĭō, īs, ĭī, īrĕ. *n. Être irrité, furieux.* Sævībat, lĕvĭtĕrquĕ mĭnās pŏnēbăt ĭnānēs. *Lr.* (I, 1001). Nĕ sævī, măgnă sācerdōs: Discēdam. *V.* Sævĭtquĕ ānīmīs ignōbĭlĕ vŭlgŭs. *Id.* Āt pătĕr ārdēns Sævĭt, quŏd, etc. *H.* Quūm bĕnĕ sævīĕrīt. *O.* Hērĕ mī, nĭmĭŭm sævīs. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 20. Et *Ter. And.* V, 2, 27). *Voy.* Irascor. ‖ *Exercer sa fureur, sévir.* Sævĭt tōtō Mārs ĭmpĭŭs ōrbĕ. *V.* Ĭn quēm mĕă sævĭăt īră. *O.* SYN. Fŭrŏ, bācchŏr. ‖ *En parlant des animaux.* Sævĭt rābĭēquĕ fāmēquĕ (lupus). *O.* Ānguĭs... Sævĭt ăgrīs. *V.* ‖ *Des choses.* Ĭmmŏdĭcō nĕ frīgŏrĕ sævĭăt Ursă. *Cl.* Sævĭtquĕ mĭnācī mūrmŭrĕ pontŭs. *Lr.* (I, 276). Quĭd hŏc vĕnēnī sævĭt ĭn præcordĭīs? *H.* Luxŭrĭæ Nērō sævĭēntis. *Boet.* (3, 4). ‖ *Des passions.* Sævĭt ămŏr fĕrrī, ēt scĕlĕrāta ĭnsānĭă bēllī. *V.* Tāntŭs ĭn ērĕptō sævĭt ămŏrĕ dŏlŏr. *Pp.* (II, 7, 24. Et *Hor. Od.* I, 25, 15). ‖ *Du bruit.* Cānŭm sævĭt lātrātŭs ăd aūrās. *V.* Hĭnnĭtŭs sævĭt ĕquōrŭm. *Sil.* ‖ *Crier comme l'ours.* Ĭn præsēpĭbŭs ūrsī Sævīre, ac fōrmæ măgnōrum ŭlŭlārĕ lŭpōrum. *V.* (Cf. *Spart. Get.* 5: « Agni balant, ursi *sæviunt*, rugiunt leones. »)

† Sævĭtĕr. *arch. Comme* Sæve. Āh! nĭmĭtŭm, Stăsĭmĕ, sævĭtĕr! *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 53. *Id. Ps.* V, 2, 3; *Att.* apud *Non.* 11, 5).

Sævĭtĭă, æ, *et* Sævĭtĭēs, ēī. *f. Colère, fureur.* Dă brĕvĕ sævĭtĭæ spătĭum pĕlăgĭquĕ tŭæquĕ. *O.* Făcĭăm vōs maxĭmă, dixĭt, Sævĭtĭæ mōnŭmēntă mĕæ. *Id.* (Et *Cat.* 99, 6). SYN. Fŭrŏr, fŭrĭæ, īră, răbĭēs, etc. *Voy.* Ira. ‖ *Cruauté.* Ātquĕ ūtĭnam hĭs pŏtĭŭs nūgis tōta illă dēdīssēt Tēmpŏră sævĭtĭæ! J. (4, 150. *Ib.* 85). Cuī tāntă pŏtēstās Ĭn mē sævĭtĭæ ēst? *Claud.* SYN. Bărbărĭă, bărbărĭēs, fĕrĭtās, dūrĭtĭă, dūrĭtĭēs, ĭmprōbĭtās, æspĕrĭtās, fĕrōcĭă, crūdēlĭtās, ĭnclēmēntĭă. EP. Dīră, ātrŏx, fĕră, bărbărā, ĭmmānĭs, ĭnexōrābĭlis, tĕrrĭbĭlis, æspĕră, ĭmmĭtĭs, trŭx, ĭmpĭă, præcĕps, cæcă, fŭrēns, fŭrĭōsă, răbĭdă, crūēntă, Gorvă, trŭcŭlēntă, vĭŏlēntă. PPH. Pectus crūdēlĕ, sævŭm. Ānĭmŭs sævŭs, fĕrŏx, ĭmmānĭs. Mēns ēffĕră. Fĕră, fĕrōcĭă, sævă pĕctŏră, cordă. Ĭmmānĭă fāctă. Crū-

dēlēs aūsūs. Crūōrīs sītīs. Mēns cædīs, crūōrīs ævīdă. Sānguinĕă sītīs. Nēscĭă flĕctī bārbārīēs. Mēns flĕctī indōcīlīs. ‖ *Rigueur, insensibilité.* Sævītĭām dūræ cōntūdĭt lāsĭdōs. *Pp.* (I, 1, 10). Ēt flectĭī sævītĭă nĕgāt. *H. Voy.* Rigor. ‖ *Fureur, furie, en parlant des choses.* Sævītĭæ paŭlūm gravīs ūndă rĕmīsit. *O.* Vērtĭcĕ Sævītĭă quātĭtŭr cœlī. *Sil.* SYN. Fūrŏr, īrā, răbĭēs.

† Sævītūdŏ, ĭnis. *f. Comme le précéd.* Sævītūdŏ mălă fit pējŏr. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 2, 796).

Sævŭs, ă, ŭm. *Furieux, irrité.* Ex ămōre hīc ădmōdŭm quām sævŭs ēst. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 43). Nĕ mĕă sævŭs Jūrgārēs ād tē quŏd ēpīstŏlă nūllă vēnīrĕt. *H.* Nōn ĭtă sævă tămĕn vēnĕrĭt īrā mĕă. *Pp.* (I, 18, 14. Cf. *Non.* 4, 413). SYN. Fūrēns, ēffĕrŭs, răbĭdŭs, īrātŭs. *Voy.* Iratus. ‖ *Cruel.* Quīquĕ sīt ă sævŏ lōngĭŭs hōstĕ, lŏcum. *O.* Ēt sævum ămbōbŭs Āchillēm. *V.* Pŏcŭlă sī quāndŏ sævæ infecĕrĕ nŏvĕrcæ. Hīc Jūnō Scæās sævissĭmă pōrtās Primă tĕnĕt. *Id.* SYN. Crūdēlĭs, bārbārŭs, dīrŭs, dūrŭs, fĕrŭs, æspĕr, ācĕrbŭs, ātrŏx, ĭmmānĭs, trūx, trūculēntŭs, fĕrŏx, ēffĕrŭs, ĭnhūmānŭs, fĕrrĕŭs, ĭnclēmēns, ĭmpróbŭs, malŭs, sānguĭnĕŭs, crūēntŭs. PPH. Fĕrĭtātĕ ĭmmanĭs, nōtŭs. Flĕctī nēscĭŭs, ĭndōcīlīs. Cuī mens sævă, ĭmmītĭs; cŏrdă, pĕctŏră sævă, bārbārā, crūdēlĭă, ĭmmanĭă, etc. Crūōrĭs, sānguĭnĭs, cædĭs ævīdŭs, cupīdŭs. VERS. Nēscĭăque hūmānĭs prĕcĭbŭs mānsuēscĕrĕ cŏrdă. *V.* Quām nĕc lōngă dĭēs, pĭĕtās nĕc mītīgāt ūllă. Sēd nūllĭs īllĕ mŏvētŭr Flĕtĭbŭs, aūt vōcēs ūllās trăctābĭlĭs aūdĭt. *Id. Voy.* Durus. ‖ *En parlant des animaux.* Ā sævĭs ōssă rĕlĭctă lŭpīs. *Tib.* (I, 6, 18). Lēænă Sævĭŏr ērrāvĭt cāmpīs. *V.* ‖ *Des choses.* Sævōquĕ gĕlū dūrāmŭs ĕt ūndĭs. *V.* Sævŭs Ŏrĭōn. *Id.* Sævĭsquĕ fūrēns ĭn jūrgĭă dictĭs. *V. Fl.* Sūb jŭgă... Sævŏ mittĕrĕ cūm jŏcō. *H.* SYN. Fūrēns, ĭnsānŭs, băcchāns, etc., *ou* æspĕr, dūrŭs, mălŭs, etc. ‖ *Des passions.* Caūsæ īrārŭm sævĭquĕ dŏlōrēs. *V.* Āt mihĭ sævŭs ămōr sōmnōs ābrumpăt ĭnertēs. *O.* ‖ *Sévère, rigoureux.* Nām pŏsĭta ēst nōstræ cūstōdĭă sævă pŭellæ. *Tib.* (I, 2, 5). Ūt sævŏ crēdās dictātă măgĭstrō Rēddĕrĕ. *H.* SYN. Sēvērŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Terrible, effrayant.* Tĕrrĕāt ūt sævă fălcĕ Prĭāpŭs ăvēs. *Tib.* (I, 2, 22). *Voy.* Metuendus. ‖ *Redoutable, vaillant.* Sævŭs ŭbĭ Æăcĭdæ tēlō jăcĕt Hĕctŏr. *V.* Sævŭs ĭn ārmīs Ænēās. *Id.* Sævŏs ĭllaquĕāntĭ dūcĕs. *H.* SYN. Mĕtŭēndŭs, ātrŏx, etc. *Voy.* Fortis. ‖ *Puissant.* Nōn ĭllī ĭmpĕrĭŭm pĕlăgī sævūmquĕ trĭdēntĕm Sōrtĕ dătŭm. *V.* ‖ *De mauvais présage, funeste.* Nĕ pōssēnt sævă nŏcērĕ Sōmnĭă. *Tib.* (I, 5, 13. Alĭī mallent *scæva.* Sed eodem sensu *dira*). ‖ *n. pris adv. Voy.* Sæve.

1. Săgă, æ. *f. Comme* Sagum. Sāgās cærŭlās. *Enn.* (apud *Charis.* 1, 81).

2. Săgă, æ. *f. Sorcière, magicienne.* Săgăvĕ pūnicĕă dēfīxit nōmĭna cērā. *O.* Ēlŭĕre aūt vāstŏ Thessălă săgă mări. *Pp.* (III, 22, 10. Et *Tib.* I, 2, 42). SYN. Măgă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Entremetteuse.* Săgæ præcĕptă săgācĭs Dēsĕrĕ. *Tib.* (I, 6, 23. Adde *Lucil.* et *Turpil.* apud *Non.* 1, 86).

Săgācĭtās, ātĭs. *f. Sagacité.*

Săgācĭtĕr. *Avec un odorat subtil.* Nāmquĕ săgācĭŭs unŭs ŏdōrŏr. *H.*

Săgănă, æ. *f. Nom d'une magicienne.* Cūm Săgănă măjore ŭlŭlāntĕm. *H.* (*Prisc.* 4, 622, docet *Saganam* et *Sagam* idem esse).

Săgărĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Stic.* III, 1, 35.)

Săgărĭs, ĭs. *m.* (Σάγαρις). *Fleuve de Phrygie.* Hūc Lўcŭs, hūc Săgărĭs, Pĕnĕŭsque, Hўpănĭsquĕ. Crātēsquĕ Ĭnflŭĭt. *O.* SYN. Sāngărĭŭs. ‖ *Nom d'homme.* Ēt Săgărĭm, ēt sūmmīs stāntēm prō tūrrĭbŭs Īdăn. *V.* (Adde *Mart.* VIII, 58).

Săgărĭstĭŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Pers.* IV, 1, 11.)

Săgărĭtĭs, ĭdĭs. *f. Du fleuve Sagaris.* Īn nўmphă Săgărĭtĭdĕ dēsĭnīt ēssĕ. *O.*

Săgătus, ă, ŭm. *Vêtu d'une saie.* Vīs tē pūrpŭrĕŭm, Mārcĕ, săgātŭs ămēm? *M.* (VI, 11).

Săgax, ācis. *Qui a l'odorat subtil.* Nūnc lĕpŏrĕm prōnūm cătŭlŏ sēctārĕ săgāci. *O.* Săgāx năsum hăbĕt. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 18. Et *Manil.* V, 200). SYN. Ŏdōrŭs. PPH. Nārĕ, nārĭbŭs săgax, ūtĭlīs. VERS. Ātque ŏlĭdŭm dōctās nōssĕ cŭbīlĕ cānēs. *Rutil.* Quāntă fĭdēs ēst ēt sōlērtĭă nārĭs (de Umbro). *Grat.* Nūnc dēmissī nārĕ săgāci Căptēnt aūras, lūstrāquĕ prēssō Quærānt rōstrō. *Sen.* ‖ *Qui a l'oreille fine.* Cānĭbūsquĕ săgācĭŏr ānsĕr. *O.* ‖ *Au fig. Subtil, fin, pénétrant.* Nēc mĭnŭs hæc ănĭmō cognōscĕrĕ pōssĕ săgācī. *Lr.* (I, 403). Cūræque săgācēs Ēxpĕdĭūnt pĕr ācūtă bēllī. *H.* Săgāx pārēntum ēst cūră. *Sen.* (*Hip.* 152). Excōgĭtāvīt hŏmō săgāx ēt āstūtŭs. *M.* (XII, 88). SYN. Ācĕr, sŏlĕrs, prūdēns, cāllĭdŭs, prōvĭdŭs, ācūtŭs, pĕrspĭcāx. ‖ *Avec le gén.* Ūtīllĭmquĕ săgāx rĕrŭm (sententia). *H.* Dīvĭnārŭmquĕ săgācĕm Flāmmārŭm. *Sil.*

Săgēnă, æ. *f.* (σαγήνη). *Seine, espèce de nasse pour pêcher.* Excĭpĭtŭr vāstă circūmvāllātă săgēnă. *Manil.* (V, 678). Vīscŭm, săgēnām, lĭnĕămquĕ cŏmpĕdĕm. *Varr.* (apud *Non.* 6, 20).

Săgēs, ĭs *ou* æ. *m. Nom de guerrier.* Vēctŭs ĕquō spūmāntĕ Săgēs. *V.* (Et *St. Th.* IX, 270; *V. Fl.* VI, 182).

Săgīnă, æ. *f. Nourriture propre à engraisser, alimens substantiels.* Prŏpĕră stŏmăchŭm lăxārĕ săgīnīs. *J.* (4, 67). Quī dăbăt ĭmmūndæ vēnālĭă fārtă săgīnæ. *Pp.* (IV, 8, 25). Tūnc cōnsuētăm mĭnŭĭssĕ săgīnām Prōfŭĕrĭt, tĕnŭēsquĕ măgĭs rĕtĭnĕrĕ cĭbātŭs. *Nemes.* (*Cyn.*166). SYN. *qqf.* Ădēps. ‖ *Graisse.* Mūltă quŏd pōtās, ŭlmĭlăquĕ tĕndĭs Mōlĕ săgīnām. *Aus.* (*Ephem.* 1, 5). Prælātă săgīnæ Grātĭă. *P. Nol.* (1, 4, de avibus mensæ appositis). *Voy.* Adeps. ‖ *Animal engraissé.* Ēffĕrcītĕ vōs, săgīnām cædĭtĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 61). ‖ *Lieu où l'on engraisse, où l'on s'engraisse.* Pōst ĕă, săgīna ĕgo ējcĭār cēllārĭă. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 32. *Id. Trin.* III, 2, 99).

Săgīnātŭs, ă, ŭm. *Engraissé.* Pārvă săgīnātī lūstrābănt cŏmpĭtă pŏrcī. *Pp.* (IV, 1, 23). SYN. Pinguis, etc. *Voy. ce mot.*

Sagĭnŏ, ās, ārĕ. *Engraisser.* PPH. Pĭnguĕm, ŏbēsŭm ēffĭcĭŏ, rēddŏ.

Sagittă, æ. *f. Flèche.* Nōn sĕcŭs ăc nĕrvīs pĕr nūbem ĭmpŭlsă sagittă. *V.* Āt pōstquām cēcĭdit Pārĭdis Phœbĭquĕ sagittīs. *O.* SYN. Tēlŭm, spīcŭlŭm, ārūndŏ, missĭlĕ, cālămŭs, *par ext.* jăcŭlŭm, cūspĭs, hāstă, hāstĭlĕ, fĕrrŭm. EP. Scўthĭcă, Crēssă, Cўdōnĭă, Gŏrtўnĭă; ācūtă, ālātă, pĕnnātă, vŏlāns, vŏlūcrĭs, cēlĕrĭs, lēvĭs, cĭtă, ālēs, præcĕps, fŭgĭens, missĭlĭs; sŏnāns, strīdens, sævă, crudēlĭs, fatālĭs, lētālĭs, lētĭfĕra, vēnēnātă, ĭmmĕdĭcābĭlĭs; cērtă, missă. PPH. Fĕrrŭm missĭlĕ, jăcŭlābĭlĕ, vŏlātĭlĕ, vŏlūcrĕ. Tēlă sagittæ. Sagittæ cūspĭs, ācūmĕn, ictŭs, vŭlnŭs, vŭlnĕră. Sibillă tēlĭ. Illĭtă tēlă dŏlīs. Tēlă vēnēnō ĭmbūtă, mĕdĭcātă, tinctă, ārmātă. Jacŭlŭm ācūtă cūspĭdĕ ārmātŭm. ‖ *Lancer une flèche, des flèches.* Sagittam, tēlŭm, călămŏs mittŏ, ēmittŏ, tōrquĕŏ, contōrquĕŏ, întōrquĕŏ, ĭm-

pēllō, jăcĭō, cōnjĭcĭō, dĭrĭgō, fŭndō, effŭndō, întendō, spărgō. Arcŭ sāgittām ēmittō, ēxpellō, tendō. Nĕrvō tēlă, spīcŭlă mittō, ĭmpellō. Nĕrvō sāgittās āptō. Sāgittās ărtē dĭrĭgō. VERS. Cŭrvō dīrĕxit spīcŭlă cornū. *V.* Tēlĭsquĕ vŏlātilĕ fĕrrŭm Spărgĭtŭr. Tēlŭm nĕrvō contĕndĭt ĕquīnō. Obŭmbrānt ætherĭă tēlĭs. Fŭndunt simŭl ŭndĭquĕ tēlă Crĕbrā nĭvis rĭtū. Ĭt tōtō tŭrbidă cœlō Tēmpestās tēlōrum, et fĕrrĕŭs ingrŭit ĭmber. Ēffŭgĕrĭt hŏrrendŭm strīdēns ădductă sāgittă. Vŏlŭcrī quī fixit ărundĭnĕ mălŭm. Ætherĭās tēlŭm cōntōrsĭt ĭn aūrās, Ōstentātāns ărtĕm părĭtĕr ārcumquĕ sŏnantĕm. *Id.* Nēc Gortўnĭăcō călămūs lĕvĭs ēxit ăb ārcū. *O.* Vulnĭfĭcō fixūrŭs pectŏră tēlō. Cĕlĕrĕm Tŏgātă sāgittām Ĭmpŏsŭit nervō, sĭnŭātōque ēxpŭlĭt ārcū. Cŭrvāvĭt cornū, nĕrvōquĕ sāgittām Ĭmpŭlĭt. *Id.* Nēc sēmpĕr fĕrĭēt quŏdcūnquĕ mĭnābĭtŭr ārcŭs. *H. Voy.* Arcus, Jaculor. ‖ *Atteindre ou être atteint d'une flèche.* Sāgittă, tēlō pĕrcŭtĭō, fĕrĭō, cōnfĭgō, trājĭcĭō, cōnfŏdĭō. Sāgittă cōnfĭgŏr, cădŏ, stĕrnŏr, jăcĕŏ, pĕrĭŏ. Tēlĭs ŏbrŭŏr, succumbŏ. VERS. Ēccĕ vĭrō strīdēns ălĭs ălăpsă sāgittă. *V.* Hærĕt lătĕrī lētălĭs ărundŏ. Ĭnjectĭs ŭndĭquĕ tēlĭs Ŏbrŭĭtŭr. Ĭīt hāstă Tăgō pĕr tēmpŭs ūtrumquĕ. *Id.* Tēlĭs mŏrĭuntŭr ădactĭs. *O.* Pārs cădĭt hāmātĭs mĭsĕrē cōnfīxă sāgittĭs. Ăltĕrā pĕr jŭgŭlūm pĕnnīs tĕnŭs ăctă sāgittă ēst. Missă fŭgĭentĭă tĕrgă sāgittă Trājĭcit. *Id.* Ictŭs sāgittīs quī tūīs vītam ēxspŭlit. *Sen.* ‖ *Flèches de l'Amour, et au fig.* Vincĕ Cŭpĭdĭnĕās părĭtĕr Părthăsquĕ sāgittās. *O.* Nōn mĕtŭō... nē pectŏre ĭn ĭstō ălтĕr ămŏr : nullīs ĭn tē nătŭr īrē sāgittĭs. *St.* Vēnĭēnt ă dōtē sāgittæ. *J.* (6, 139). SYN. Tēlă. ‖ *Nom d'une constellation.* Dēlphĭnūs, sīmŭl ŏblĭgātŭr dēpŭlsa Sāgittă. *Cic.* (*Arat.* 384. Et *Manil.* I, 596).

Sāgittārĭŭs, ĭī *et synér.* ī. *m. Archer.* ‖ *Le Sagittaire, constellation.* Ĭndĕ Sāgittārĭ· dēfīxum pŏssĭdĕt ārcŭm. *Cic.* (*Arat.* 281. Sic *Manil.* I, 596). SYN. Sāgittĭfĕr, etc. *Voy.* Arcitenens.

Sāgittātŭs, ă, ŭm. *Percé d'une flèche.* ‖ *Au fig. Pénétrant.* Quum ēxtēmplō sāvĭīs sāgittātĭs pĕrcūssŭ' st. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 16).

Sāgittĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des flèches.* Ēquĕ sāgittĭfĕrā prŏmpsĭt dŭŏ tēlă phărētrā. *O.* ‖ *Au fig.* Primă sāgittĭfĕræ pĕcŭdis dŏcŭmēntă sĕcūtŏs (de hystrice). *Cl.* ‖ *Archer.* Cārăsquĕ sāgittĭfĕrōsquĕ Gēlōnŏs. *V.* ‖ *Le Sagittaire.* Aūtŭmnūs Virginĕ sūrgĭt, Brŭmă Sāgittĭfĕrō. *Man.* (II, 266). *Voy.* Sagittarius.

Sāgittĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme le précéd.* Ōră Sāgittĭgĕrī. *Avien.* (*Arat.* 482).

Sāgittĭpŏtēns, tĭs. *m. Le Sagittaire.* Mēnsĕ, Sāgittĭpŏtēns sōlĭs quŭm sūstĭnĕt ōrbĕm. *Cic.* (*Arat.* 73). Pigrā Sāgittĭpŏtēns jăcŭlātŭr frĭgŏră tērris. *Aus.* (*Eclogar.* 16, 11). *Voy.* Arcitenens.

†Sāgittŏ, ās, ārĕ. *Lancer une flèche, et au fig.* Ōrĕ dĭĕm jăcŭlāns, rădĭōs ā frōntĕ sāgittāns. *Fort.* (VIII, 5, 225. *Id. Vit. S. M.* III, 285). *Voy.* Jaculor.

Sāgmĕn, ĭnĭs. *n. Bouquet sacré que portaient les ambassadeurs dans l'exercice de leurs fonctions.* Jūs săcrātum Jŏvĭs jūrandūm sāgmĭnĕ. *Næv.* (apud *Fest.*).

Sagŭlum *et* Sāgŭm, ī. *n. Saie ou sayon, casaque gauloise, adoptée dans les armées romaines. On la citait comme un vêtement grossier.* Virgātīs lūcent sāgŭlă (Galli). *V.* Ăn sāgă vēndentī nūbĕt, caŭpōnĕ rĕlictō ? *J.* (6, 591). Pūnĭcō Lūgŭbrĕ mūtāvit sāgŭm. *H.* Ĭbĭs ăb ĕxcŭssō missŭs ĭn astră sāgō. *M.* (I, 4). Brăcæ, sāgă, fŭlgĕrĕ tŏrquēs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 245). ‖ *Casaque de général.* Hŭmĕrōquĕ rĕfŭlgĕt Sānguĭnĕī patrĭūm sāgŭlī dĕcŭs. *Sil.* SYN. Pălūdāmēntŭm. PPH. Vēlāmĕn ĭnsignĕ, fŭlgēns, rŭbēns.

Sāgūntīnus, ă, ŭm. *De Sagonte.* Fictă Sāgūntīnō cўmbĭă mălō lŭtō. *M.* (VIII, 6). Primă Sāgūntīnās tŭrbārūnt clāssĭcă pŏrtās. *Sil.*

Sāgūntŭm, ī. *n.*, *et* Sāgūntŭs, ī. *f.* (Σάγουντον, *Steph.* Σάγουντος). *Sagonte, ville d'Espagne alliée des Romains, détruite par Annibal.* Obsēssŭm Pœnō gēssit quŏd mārtĕ Sāgūntŭm. *L.* Sēd tōtă Sāgūntŭs Ignĕ mĭcĕt. *Sil.* Quŏd tāntō cēcĭdĭt mōlīmĭnĕ Grăiă Sāgūntŏs. *Id.*

Sāgŭs, ă, ŭm. *Qui donne des présages.* Nūnc sāgās ăffātŭr ăvēs, *St.* (*Ach.* 1, 519. *Id. Th.* VII, 204; *Prud. Apoth.* 366). *Voy.* Præsagus. ‖ *Qui concerne la magie.* Ērĭpŭit mē sāgă mānŭs, crūdēlĭs ŭbĭquĕ. *Insar.* (apud *Maff. Mus. Ver.* 170, 1). *Voy.* Magicus.

†Sāgŭs, ĭ. *m.* (σάγος). *Comme* Sagum. Tĕrgum ĭgĭtŭr sāgŭ' pĭnguĭs ŏpĕrtăt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 201. Et *Afr.* apud *Char.* 1, 81).

Sāl, sălĭs. *m. n.*; Sālēs. *m. pl.* (ἅλς). *Sel.* Nōn sāl, ŏxўgărūmvĕ cāsĕūsvĕ. *St.* (*Silv.* IV, 9, 36). Sāl, ŏlĕūm, pānĭs, mĕl, pĭpĕr, hĕrbă, nŏvĕm. *Aus.* (*Epigr.* 86, 2. Rectum casum rejicit *Char.* 1, 13). Ĭpsă mĕrŭm sĕcūm pŏrtāt, ĕt ĭpsă sălĕm. *M.* (XIII, 23. Sic *Pl. Merc.* I, 2, 92). Aūt pārcō sālĕ cōntīnguūnt. *V.* Cūm sālĕ pănĭs. *H.* Quī fŭĕrānt dūlcēs, sălĭbŭs vĭtĭāntŭr ămārīs. *O.* SYN. *qqf.* Sālĭnŭm. EP. Æquŏrĕŭs, mărīnŭs, ăcĕr, mŏrdăx, *ou* æquŏrĕŭm, etc. PPH. Sălĭs mĭcă ; grānă VERS. Fārrā dĕæ mĭcæquĕ lĭcĕt sālĭentĭs hŏnōrĕm Dētĭs. *O.* Fār ĕrăt, ĕt pūrī lūcĭdă mĭcă sălĭs. *Id.* Fārrĕ pĭo ĕt sālĭentĕ mĭcā. *H.* Cēspĕs ĕt ēxīgŭō placŭērūnt fārrā sălĭnō. *St.* Dēnĭquĕ ĭn hŏs sălsī vēnit hŭmŏr sæpĕ săpŏrīs, Quŭm mārĕ vōrsāmur prōptĕr. *Lr.* ‖ *Eau de mer, mer.* Ēt sālĕ tăbentēs ărtŭs ĭn lĭttŏrĕ pōnŭnt. *V.* Spūmās sălĭs ærĕ rŭēbant. *Id.* Æquŏrĕī scŏpŭlōs ūt cāvăt ŭndă sălĭs. *O.* Æquŏrĕōsquĕ sālēs lŏngō mĭtēscĕrĕ trāctū. *L. Voy.* Mare. ‖ *Esprit, finesse, grâce, enjouement.* Nūlla ĭn tām māgnō cōrpŏrĕ mĭcă sălĭs. *Cat.* (86, 3). Quī sī Cēcrōpĭō sătŭr lĕpōrĕ, Rōmānæ sālĕ lūsĕrĭt Mĭnĕrvæ. *M.* (IV, 23). Glōrĭam Vĕrbĭs sæpe ĭn sē trānsmŏvĕt, quī hăbĕt sālĕm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 9. Ubi *Donatus* : « *Sal* neutraliter, condimentum est ; masculini, sapientia. » Quæ tamen distinctio non servatur). Fūdĭstī dūlcĕm jŭgĭtĕr ōrĕ sālĕm. *Fort.* (IV, 3, 8). Quĭdquĭd lŏquĭtŭr, sāl mĕrum ēst. *Afr.* (apud *Prisc.* 5, 659). Quōs ĭntĕr scurrā, nōtŭs ūrbānō sālĕ. *Ph.* SYN. Acŭmĕn, lĕpŏs, ingĕnĭum. ‖ Sālēs. *pl. Plaisanteries, bons mots, saillies.* Plaŭtĭnōs ĕt nūmĕrōs ĕt Laudĭvĕrĕ salēs. *H.* Lĕpŏrĕ tĭnctōs Āttĭcō sālēs nārrāt. *M.* (III, 20). Nōn sōlĭtī lūsĕrĕ sālēs. *L.* Salĭbus mŏdēstūs, fēllĕ nullō pĕrlĭtŭs. *Aus.* (*Prof.* 4, 19). Ēt lætis rīsum sālĭbŭs mōvīssĕ facētŭs. *Cl.* SYN. Jŏci *ou* jŏcă, dĭctĕrĭă, *qqf.* ărgūtĭæ, făcētĭæ, rĭdĭcŭlă. EP. Facētī, jŏcōsī, lĕpĭdī, fēstīvī, lætī, hĭlărēs, blandī, jucundī, ūrbānī, hŏnēstī, mŏdēstī, ărgūtī ; procācēs, prōtervī. PPH. Sālsī jŏcī. Dĭctă salĕ tĭncta, ădspersă. ‖ *En partic. Critique ; moquerie, satire.* Quŏd sālĕ mŭltŏ Ūrbĕm dēfrīcŭlt (Lucilius). *H.* Hīc dēlectātŭr lāmbīs, Īllĕ Bĭōnēīs sĕrmonĭbŭs ĕt sălĕ nĭgrō. *Id.* Candĭdŭs ă sălĭbŭs sūffūsis fēllĕ rĕfŭgī. *O.* Ēt sālĕ mŏrdācī dūlcēs quærēntĭa rīsus. *Manil.* (V, 145). *Voy.* Satira.

Salăclă, æ. *f. Déesse de la mer, la même*

qu'Amphitrite ou que Vénus ; au fig. la mer. Hinc sævītiām Sālācīæ fŭgīmŭs. *Pacuv.* (apud *Fest.* Cf. *Serv.* ad *G.* I, 31, et *Æ.* X, 76).

Sălămandrā, æ. *f.* (σαλαμάνδρα). *Salamandre, sorte de lézard si froid, que, suivant la fable, il éteignait le feu par le contact de son corps. On en composait une liqueur dépilatoire.* Hōc (caput) sălămandrā nŏtĕt, vĕl sævā nŏvăcŭlā nūdĕt. *M.* (II, 66). Seū sălămandrā pŏtēns, nullīsque ōbnōxĭă flammīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 107).

Sălămĭnĭăcŭs, ă, ŭm, *et* Sălămĭnĭŭs, ă, ŭm (Σαλαμινιακός). *De Salamine.* Ūt Sălămĭnĭăcum mĕmĭnīt mărĕ. *L.* Ēt Sălămĭnĭăcīs quāntum ēōisquĕ trŏpæīs. *Sil.*

Sălămīs, ĭnĭs. *f.* (Σαλαμίς). 1. *Salamine, petite île en face d'Éleusis, patrie de Télamon, célèbre par la victoire de Thémistocle ; ville principale de cette île.* Teūcĕr Sălămīnā pātrēmquĕ Quŭm fŭgārĕt. *H.* Hōs Sălămīs pŏpŭlōs, illōs Cĕrĕălīs Eleūsīn. *St.* || 2. *Ville fondée par Teucer, fils de Télamon, sur la côte de Chypre.* Lāŏmĕdōntĭădēn Prīămŭm Sălămīnă pētēntĕm. *V.* Ămbĭgŭăm tĕllūrĕ nŏvă Sălămīna fŭtūram. *H.*

Sălănŭs, ī. *m. Un ami d'Ovide.* Cōndĭtă dīspărĭbŭs nŭmĕrīs ĕgŏ Năsō Sălānō (mīsi). *O.*

Sălăpīnŭs, ă, ŭm. *D'un bourg de Daunie* (Salapia, Σαλπία), *auj. Salpi.* Quām rĕcĭpīt Sălăpīnă palūs. *L.*

Sălăr, ărĭs. *m. Jeune saumon.* Quī nĕcdŭm sălmō, nĕc jām sălăr, ămbĭgŭūsquĕ. *Aus.* (*Mos.* 129. *Ib.* 88).

Sălārĭă (via). *f. Nom d'une des voies de Rome.* Illīc Flāmĭnĭæ Sălārĭæquĕ Gēstātŏr pătēt. *M.* (IV, 64). Quæcunquĕ Lātīnă vĕtŭstās Cŭstōdīt cinĕrēs, dēnsisquĕ Sălārĭă bŭstīs. *Prud.* (*Sym.* 487).

Sălārĭŭm, ĭī. *n. Provision de sel qu'on donnait aux soldats.* || *Salaire.* Nihil strŏphārum ĕst jām sălārĭum dāndŭm. *M.* (III, 7). *Voy.* Merces.

Sălārĭŭs, ĭī. *Vendeur de salaisons.* Quŏd vīlēs pŭĕri sălārĭōrum. *M.* (I, 42).

Sălāx, ācĭs. *Lascif.* Sītquĕ sălāx ărĭēs. *O.* Quŭm sācrum fĭĕrĕt dĕō sălācī (*Auct. Priap.* 35). *Voy.* Impudicus. || *Qui rend lascif.* Nēc mĭnŭs ĕrūcās āptŭm vītārĕ sălācēs. *O.* Bulbīquĕ sălācēs. *M.* (III, 75). || — hērbă. *Voy.* Eruca.

† Sălĕ, ĭs. *n. arch. Comme* Sal. Cærŭlĕŭm spūmāt sălĕ, cōnfĕrtă rătĕ pulsŭm. *Enn.* (apud *Prisc.* 5, 659. Cf. *Varr.* apud *Non.* 3, 197).

Sălēbrā *ou* Sălēbră, æ. *f., et oraint.* Sălēbræ, ārŭm. *Terrain raboteux, aspérités.* Quī quĕrĭtŭr sălēbrās, ĕt ācĕrbŭm frigŭs, ĕt ĭmbrēs. *H.* Luna mĭnīstrāt ĭtĕr, dēmōnstrānt āstrā sălēbrās. *Pp.* (II, 14, 15). || *Au fig.* Cārmĭnă nūllă prŏbās, mollī quæ lĭmĭtĕ cŭrrunt, sĕd quæ pĕr sălēbras āltăquĕ săxă cădunt. *M.* (XI, 90).

Sălēbrōsŭs, ă, ŭm. *Apre, raboteux.* Īpsă cŏmĕs vēnĭam, nĕc mē sălēbrosă mŏvēbunt săxă. *O.* SYN. Āspĕr, etc. || *Au fig. Rocailleux.* Lēctōrēs tĕtrĭci, sălēbrōsum ēdiscĭtĕ Sānctrām. *M.* (XI, 3).

Sălēĭanŭs *ou* Sălējānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cūr tristiōrēm cērnĭmŭs Sălēĭānum? *M.* (II, 65).

Sălēĭŭs *ou* Sălējŭs, ī. *m. Saleius Bassus, poète latin.* Āt Sērrānō tĕnŭīquĕ Sălēĭō Glorĭā. *J.* (7, 80). SYN. Bāssŭs. *Voy. ce mot.*

Sălentīnī. *Voy.* Sallentini.

Sălērnŭm, ī. *n.* (Σάλερνον). *Salerne, ancienne capitale des Picentins.* Ād pōrtām mīllĕ, ā pŏrta ēst sex ĭndĕ Sălērnŭm. *Lucil.* (apud *Macr. Sat.* 1, 5). Rādēnsquĕ Sălērnī Cūltă Sĭlĕr. *L.* Pūgnāxquĕ Sălērnŭm. *Sil.*

Sălēs. *m. pl. Voy.* Sal.

Sălgămă, ōrŭm. *n. pl.* (σάλγαμα). *Fruits gardés dans des vases, conserves.* Tēmpŏrĕ nōn ăllŏ vĭlī quŏquĕ sălgămă mĕrcĕ. *Col.* (10, 117). Sălgămă nōn hŏc sūnt quŏd bālsămă. *Aus.* (*Epig.* 125).

Sălĭă, æ. *f. La Seille, petite rivière qui se jette dans la Moselle.* Hinc dĕxtrā dē pārtĕ flŭīt quă Sălĭă fĕrtŭr. *Fort.* (III, 12, 5).

Sălĭārĭs, ĕ. *Des Saliens.* Jām Sălĭārĕ Nŭmæ cārmĕn quī laŭdāt. *H.* || Sălĭārēs ĕpŭlæ. *Repas splendides du collége des Saliens.* Nūnc Sălĭārĭbŭs Ōrnārĕ pulvĭnār dĕōrŭm Tēmpŭs ĕrāt dapĭbŭs. *H. Voy.* Albanus.

Sălĭās, æ. *m. Nom d'un consul romain.* Ōblītŭm vĕtĕrīs mĕ Sălĭæ cōnsŭlĭs ārgŭēns. *Prud.* (*Cath. præf.* 24).

Sălĭctŭm, ī. *n. Saussaie, lieu planté de saules ; souv. Saule.* Silvānī lūcŭs ĕxtrā mūrum ēst ăvĭŭs, Crēbrō sălĭcto ŏpplētŭs. *Pl.* (*Aul.* IV, 6, 8). Jūnctă pālŭs hŭīc ēst dēnsīs ōbsēssă sălictis. *O.* Glaŭcă cānēntīă frōndĕ sălictă. *V.* Frōndēs dēpăstă sălictī. *Id. Voy.* Salix.

Sălĭēns, tĭs. *Qui saute.* Ēt călămō sălĭēntēs dūcĕrĕ piscēs. *O.* Dūlcīs āquæ sălĭēntĕ sītim rēstīnguĕrĕ rivō. *V.* Ēt sălĭēntĕ sălĕ. *Tib.* (III, 4, 10).

Sălĭgnŭs, ă, ŭm. *De saule.* Ĭmpŏsĭtŭs lēctō, spōndă pĕdĭbŭsquĕ sălignīs. *O.* Ēt cūstōs fūrum atquĕ ăvĭum, cum fălcĕ sălignă. *V.* Lumbōsquĕ sălignō Fūstĕ dŏlāt. *H.* SYN. Salignĕus.

Sălĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Σάλιοι). 1. *Saliens, prêtres de Mars, institués par Numa.* Jām dēlĕrāt Sălĭīs : ā sāltŭ nōmĭnă dūcunt. *O.* Hīc ĕxsultāntes Sallŏs nūdōsquĕ Lŭpĕrcōs. *V.* Ēt Sălĭūs lætō portāns āncĭlĭă cŏllō. *L.* PPH. Pōntĭfĭcēs Sălĭī. *J.* || — ŭs, a, ŭm. Īn mōrēm Sălĭum tĕr quātiēnt hŭmŭm. *H.* SYN. Sălĭārĭs. || 2. *Saliens, peuple de la confédération des Francs.* Saŭrōmātēs clўpĕō, Sălĭus pĕdĕ, fălcĕ Gĕlonŭs. *Sid.* (*Pan.* 1480). || *m. sing. Nom d'un Arcadien compagnon d'Énée.* Sī prīmī Sălĭō rĕdduntŭr hŏnōrēs. *V.* (Ab hoc Romanos pontifices originem ducere vult *Isid. Or.* 18, 50).

Sălĭllŭm, ī. *n. dimin. de* Salinum. Pūrĭōr sălĭllō. *Cat.* (23, 19). || *Au fig.* Sălĭllum ănĭmāī, quām quum ĕxtēmplo āmīsĭmŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 91, de corpore).

Sălĭnæ, ārŭm. *f. pl. Salines.* Quā dūlcīs Pōmpēĭa pālus vīcīnā sălīnīs. *Col.* (10, 135). Quīn ētĭām māgnās pŏtērunt cēlĕbrārĕ sălīnās. *Man.* (V, 682).

Sălĭnātŏr, ōrĭs. *m. Qui recueille ou vend le sel.* || *Surnom romain.*

Sălĭnŭm, ī. *n. Salière.* Cēspĕs ĕt ēxīguō plăcŭērunt farrā sălīnō. *St.* Pūrum ēt sinĕ labĕ sălĭnŭm. *Pers.* (3, 25). Splendĕt īn mēnsā tĕnŭī sălĭnŭm. *H.* PPH. Cōncha sălis pūri. *H.*

1. Sălĭō, īs, īī *et* ŭī, sălsŭm, sălīrĕ. *n. Sauter.* Limōsōquĕ nŏvæ sălĭūnt īn gurgĭtĕ rānæ. *O.* In tĕctis crĕpĭtāns sălit hŏrrĭdă grandŏ. *V.* Mōllĭbŭs in prātis ūnctos saluĕrĕ pĕr ūtres. *Id.* (*G.* II, 384. Hoc testantur *Diom.* 1, 371; *Serv.* ad *Æ.* III, 416; agnoscit *Prisc.* 10, 906. Alii *saliere*). Pĕr flammās sałuissĕ pĕcus, sałuissĕ cŏlonŏs. *O.* (*Fast.* IV, 805. Sic leg. *Prisc.* l. cit.). Sałiet, tundĕt pĕdĕ tĕrrām. *H.* SYN. Ēxsultŏ, *qqf.* ēmicŏ, insultŏ. PPH. Sāltŭm, sāltus dŏ. Corpŭs sāltu tollĕrĕ, trānsmittŏ.

PHR. Ēquĭtēm dŏcŭērĕ sŭb ārmīs Insŭltārĕ sōlō. *V. Voy.* Salto. ‖ *Sauter d'en haut, dans ou sur, se précipiter.* Inquĕ mārīs sălĭās, Glaŭcŭs ŭt ăltĕr, aquās (*Ibis*, 558). Sălĭam īn pŭtĕŭm præcĭpēs. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 6, 725). SYN. Dēsĭlĭō, præcĭpĭtō, īnsĭlĭō, ĕxsĭlĭō. *Voy.* Præcipito. ‖ *Au fig.* Ălĭēnā nĕgōtĭă cēntŭm Pĕr căpŭt ēt cīrcă sălĭūnt lătŭs. *H.* ‖ *Bondir, palpiter, battre.* Quāntō sălĭĕrūnt pĕctŏră vōtō! *St.* Spīrāntquĕ vēnæ, cŏrque ădhūc trĕpĭdūm sălĭt. *Sen.* (*Thyest.* 756). Īn lævā pārtĕ mămīllæ Nīl sălĭt. *J.* (7, 160). Sălĭūnt tēntātæ pōllĭcĕ vēnæ. *O.* SYN. Sŭbsĭlĭō, ēmĭcō, mĭcō, sŭbsŭltō, pălpĭtō, trĕmō. ‖ *Sortir.* Ē tĕrrāquæ exōrtă rĕpēntĕ ārbŭstă sălĭrēnt. *Lr.* (I, 187). Ēxcŭssō sălĭit cūm tĕgmĭnĕ prōlēs. *Cl.* SYN. Ēxsĭlĭō, prōsĭlĭō, ēmĕrgō, ēdūcŏr, ēffĕrŏr, etc. *Voy.* Exeo.

2. Sălĭō. *Voy.* Sallio.

Sălĭsŭbsŭlī, ōrŭm. *m. pl. Saliens.* (*Cat.* 17, 6.) *Voy.* Salii.

Sălĭtŭs, ă, ŭm. *Salé. Voy.* Sallio.

Sălĭūncă, æ. *f. Lavande, herbe odorante.* Pūnĭcēīs hŭmīlĭs quāntŭm sălĭūncă rōsētis. *V.* Nēglēctīsquĕ rōsis, sălĭūncām sūmĭtĭs ægrī. *Sedul.* (1, 45).

Sălĭŭs. *Voy.* Salii.

Sălīvă, æ. *f. Salive.* Nām prīmŭm tăctā dēsīgnānt membră sălīvā. *L.* Ēt lōngā mānāntĭă lăbră sălīvā. *J.* (6, 621). Lūstrālĭbŭs āntĕ sălīvīs Ēxpĭāt. *Pers.* (3, 33). *Voy.* Sputum. ‖ *Par ext. Saveur.* Ēt Mēthўmnæī Grāĭă sălīvă mĕrī. *Pp.* (IV, 8, 38). Tūrdārŭm nōssĕ sălīvām. *Pers.* (6, 24. Alii, *turdorum*). SYN. Săpŏr. ‖ *Au fig.* Sălīvă Mĕrcŭrĭālĭs. *Désir du gain.* (*Pers.* 5, 112.)

Sălīvōsŭs, ă, ŭm. *Qui ressemble à de la salive, épais.* Quĭbŭs rĕplētŭs, ēt sălīvōsĭs æquīs (*Virg. Catal.* 5, 29).

Sălix, ĭcis. *f. Saule, arbre.* Lēntă sălix quāntŭm pălĭēntī cēdĭt ŏlīvæ. *V.* Ēt fūgĭt ăd sălĭcēs. Nēc vēscās sălĭcŭm frondēs. *Id.* Āmnĭcŏlæquĕ sīmŭl sălĭcēs ēt æquātĭcă lōtŏs. *O.* SYN. Sălĭctŭm. EP. Flūmĭnĕă, flŭvĭālĭs, lēntă, flexĭlis, pălĭens, pallĭdă, cānă, vĭrĭdis, glaŭcă, ămārā. ‖ *Baguette de saule.* Īmpăctă quŏtĭēs cŏrpŭs ăttĭgĕrāt sălix. *Prud.* (*Peri.* 2895).

Sălĭēntīnī *ou* Sălēntīnī, ōrŭm. *m. pl.* (Σαλεντῖνοι, *Steph.* Σαλλεντινός, Σαλλεντία). *Sallentins, habitans de Sallente, ville entre l'Apennin et le golfe de Tarente.* ‖ —ūs, ă, ŭm. Ēt Sălĭēntīnōs ōbsēdit mīlĭtĕ cāmpōs. *V.* Sўbărĭn Sălĭēntīnumquĕ Nēăthŭm. *O.* Călăbĕr Sălĭēntīnæquĕ cŏhōrtēs. *Sil.* (Scribitur etiam *Sallentinus* in *Fast. Cons.* apud *Grut.* 296 et 297.)

Sălĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *et* Sălĭō, ĭs, sălsŭm, sălīrĕ. *Saler.* Sălĭītŭrŭs īstæc, mittām sălĕm. *Næv.* (apud *Prisc.* 10, 910). Sălĭĕrĕ mūrǣnās, mĕrcem īn frigdărĭă fĕrrĕ. *Lucil.* (*ibid.*). Dīstrăctōs ătquĕ sălĭītōs. *Seren.* (apud *Diom.* 1, 372. Alii *Corn. Severo* tribuunt).

Sălĭūstĭŭs, ĭī. *m. Salluste, célèbre historien latin.* Sallūstĭō plūs cōnfĕrĕnt lĭbrī tŭī. *Aus.* (*Prof.* 2, 23). Ōrsă Sălĭūstī brĕvīs, ēt Tĭmāvī Rēddĭs ălūmnūm. *St. Voy.* Crispus. ‖ *Petit-neveu, et fils adoptif du précédent.* (*Hor. Od.* II, 2.)

Sălmăcĭs, ĭdĭs. *f.* (Σαλμακίς). *Nymphe et fontaine de Carie, dont les eaux énervaient ceux qui s'y baignaient.* Quārĕ mălĕ fōrtĭbŭs ūndĭs Sălmăcĭs ēnērvĕt, tăctōsquĕ rĕmōllĭat ārtŭs. *O.* Sălmăcĭ, vēl jăcŭlūm, vēl pictās sūmĕ phărētrās. *Id.* (Cf. *Met.* IV, 286 *sq.*; *Mart.* X, 30; *Stat. Silv.* I, 5, 20; *Aus. Epig.* 69, 11, et 101, 1). ‖ *Au fig. En parlant d'une personne énervée.* Sălmăcĭ, dă spōllă sīnĕ sūdōre ēt sānguĭnĕ. *Enn.* (apud *Fest.* Cf. *Cic. Off.* 1, 18).

Sălmō, ōnis. *m. Saumon, poisson.* Nēc tĕ pūnĭcĕō vīscĕrĕ, sălmō, Trānsĭĕrīm. *Aus.* (*Mos.* 97). Ūt sălmōnĭs ădēps rētĕ trăhātŭr ăquis. *Fort.* (VII, 4, 6).

Sălmōn, ōnis. *m. Nom d'homme.* Dīc ĭgĭtŭr, Sălmōn, quæ rērŭm nūnc tĭbĭ sōrs ĕst? *Victor.* (*ad Salm.* 8).

Sălmōnă, æ. *f. La Salm, rivière qui se jette dans la Moselle.* Nēc fāstĭdĭtōs Sălmōnæ ūsūrpō flŭōrēs. *Aus.* (*Mos.* 366).

Sălmōneŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Σαλμωνεύς). *Salmonée, fils d'Éole, roi d'Élide, voulut imiter le tonnerre au moyen d'un chariot d'airain, et fut foudroyé par Jupiter.* Vīdī ēt crūdēlēs dāntēm Sălmōnĕă pœnās, Dūm flāmmās Jŏvĭs ēt sŏnĭtūs ĭmĭtātŭr ŏlўmpī, etc. *V.* (*Æ.* VI, 585 *sq.*). Hīnc mĭhĭ Sălmōneŭs, quī cœlum ĭmĭtātŭr īn ŏrbĕ Pōntĭbŭs ĭmpōsĭtō, mĭssisquĕ pĕr æră quādrĭgīs Ēxprēssissĕ sŏnūm mundī sĭbĭ vīsŭs, ĕrat. *Man.* (V, 91 *sq.* Adde *Claud. Ruf.* II, 516). SYN. Æŏlĭdēs.

Sălmōnĭs, ĭdĭs. *f.* (Σαλμωνίς). 1. *Fille de Salmonée, Tyro.* Tēstis Thēssălĭcō flāgrāns Sălmōnĭs Ēnīpeo. *Pp.* (III, 17, 13. Adde *Ov. Am.* III, 6, 43). ‖ 2. (Σαλμωνὶς ἄκρα). *Promontoire de Crète.* Rūrsŭs ăb Īdæā Sălmōnĭdē porrĭgĭt æquŏr. *Avien.* (*D. T.* 164. Et *Prisc.* 115).

1. Sălō, īs, īrĕ. *Voy.* Sallo.

2. Sălō, ōnis. *m. Rivière des Celtibériens.* Aūrĭfĕrūmquĕ Tăgŭm sĭtĭām pātrĭūmquĕ Sălōnēm. *M.* (X, 96. *Ib.* 104).

Sălōmōn, ōnĭs. *m.* (Σαλομών). *Salomon, fils de David et roi des Juifs, bâtit le temple de Jérusalem.* Nōs dīgnūm Sălōmōnĕ nĭhĭl, nōs dēgĕnĕr ĭmplĕt. *Prud.* (*Ham.* 645). Nēc Sălōmōnā, grāvēm quūm rēgnī dīvĭtĭs aūlā Āffluĕrĕt. *Juvc.* (1, 674. Et *Fort.* III, 4, 1). PPH. Dāvĭdĭs prōlēs, fīlĭŭs. Dāvĭdĭcă prōlēs, sŏbōlēs. ‖ *Temple de Salomon. Voy.* Salomonius. ‖ *qqf.* Sălōmōn (Σαλομών). Păcĭfĭcŭs quidquid lāta ĭntĕr scēptrā Sălōmōn. *Alc.* (*ad Sor.* 387).

Sălōmōnĭăcŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Quæ Sălōmōnĭăcō pŏtĭs ĕst cōnfligĕrĕ tēmplō. *Sid.* (*Epist.* IV, 18, 11).

Sălōmōnĭŭs, ă, ŭm. *De Salomon.* Cēdānt chrўsŏlĭthĭs Sălōmōnĭă vāsă mĕtāllĭs. *Fort.* (III, 23, 3). ‖ *Temple de Salomon.* Dēstrŭctōnĕ jăcēnt Sălōmōnĭă tēmplă mĕtāllō, Ædĭfĭcātă mănŭ? jăcēt illūd nōbĭlĕ tēmplŭm! *Prud.* (*Apoth.* 580. Ubi fuse describitur). VERS. Sī Sălōmōnĭăcī mĕmŏrētŭr măchĭnă tēmplī. *Fort.* Nāmquĕ tĕnēs ētĭām māgnă Salōmōnĭs īn ædĕ, etc. *P. Nol.* Hiĕrūsălēm tēmplō tunc illūstrātă. *Prud.*

Sălonă, æ. *f.*, *et* Sălōnæ, ārŭm. *pl.* (*Steph.* Σαλῶνα, *Strab.* Σάλων). *Salone, ville de Dalmatie, prise par Asin. Pollion.* Quā mārĭs Ādrĭăcī lōngē fĕrīt ōrā Sălōnās. *L.* Ībĭs lĭttŏrĕās, Mācĕr, Sălonās. *M.* (X, 78).

Sălōnīnŭs, ă, ŭm. *De Salone.* ‖ *m. Nom du fils et des descendans de Pollion.* Sāncta Salōnīnī tĕrrīs rĕquīescĭt Ĭbērīs. *M.* (VI, 18, umbra).

Sălpă, æ. *f.* (σαλπη). *Merluche, poisson de mer.* Mĕrlŭ vĭlissĭmă sălpă (*Ov. Hal.* 124).

† Sălpinx, ingis. *f.* (σαλπιγξ). *Trompette.* Sălpĭnx, cănĕ, tēmpŭs fŭgĭt: ĭntendĕ lăbōrĕm. *Serv.* (*Centim.* p. 1824). Præmĭă sūmptūrŭs quūm clān-

gĕt classĭcă sălpĭnx Aicuin. (*Carm.* 8). *Voy.* Tuba.

Sălpĭgă ou Sŏlpŭgă, æ. *f. Sorte de serpent venimeux.* Quis călcārĕ tŭās mĕtŭāt, sălpŭgă, tĕnĕbrās? *L.* (IX, 857. *Isid. Or.* 12, 4: « *Salpuga*, serpens est quæ non videtur. » Apposite sane; nec bene alii quamdam formicam intelligunt. Cf. *Plin.* 29, 4, et *Fest.* in *Solipunga*).

Sălsāmēntŭm, i. *n. Poisson salé, salaisons.* Sălsāmēnta hæc, Stŏphānĭō, Făc mācĕrēntŭr pŭlchrĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 26).

† Sălsĭpŏtēns, tis. *Dieu de la mer, Neptune.* (*Pl. Trin.* IV, 1, 1.)

Sălsūră, æ. *f. Action de saler, salaison.* Nunc dŭm salsūră sāt bŏna ēst, si ĭd fĕcĕrīs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 27. *Id. Stic.* 1, 2, 35, translate).

Sălsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sallo. *Salé.* Rīsĕrūnt sălsos rĕvŏmēntĕm pĕctŏrĕ flŭctŭs. *V.* Vīnāquĕ dēt tĕpĭdīs sălsāquĕ fārrā fŏcis. *O.* Spārgisquĕ mŏlā căpŭt, ĭmprŏbĕ, sălsā. *H.* SYN. *qqf.* Āmārus. || *Au fig. Piquant, agréable.* Nĕquĕ sălsūm nĕquĕ suāve ēssĕ pŏtēst quĭdquām, etc. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 6). || *Piquant, singulier, comique.* Rēs sălsa ēst, bĕnĕ ŏlĕre ēt ēsūrirĕ. *M.* (III, 12). SYN. Lĕpĭdŭs, fēstīvus. || *Plaisant, ingénieux, moqueur.* Mălĕ sălsŭs Rīdēns dissĭmŭlārĕ. *H.* Nōn, nōn hŏc tĭbĭ, sălsĕ, sīc ăbĭbīt. *Cat.* (14, 16). SYN. Lĕpĭdŭs, făcētŭs, ārgūtus. || *Mordant.* Sălsō mūltŏquĕ flŭēntī Exprĕssa ārbustō rĕgĕrīt convĭtă. *H.* SYN. Āmārus, ācĕrbus.

Sāltātĭō, ōnis. *f. Danse.* Quŏt sāvĭă, sāltātĭōnēs! *Pl.* (*Stic.* V, 2, 12). *Voy.* Saltatus.

Sāltātŏr, ōris. *m. Danseur.* SYN. Pāntŏmīmŭs, hīstrĭō, sāltāns.

Sāltātrīx, īcis. *f. Danseuse.* Ĭmpĭă sāltātrīx, fĭlĭă dignĕ pātrĕ. *P. Nol.* (14, 120). Sāltātrīx ēbrĭă flexit. *Prud.* (*Psych.* 448).

Sāltātŭs, ă, ŭm. *Dansé, chant pendant lequel on danse.* Ēt mĕă sūnt pŏpŭlō sāltātă pŏēmătă sæpĕ. *O.*

Sāltātŭs, ūs. *f. Danse.* Sātȳrī, sāltātĭbŭs āptă jŭvēntŭs. *O.* Ĭndĕ vĭrōrŭm Saltātŭs nīgrō tĭbĭcĭnĕ. *J.* (15, 48. Et *Sen. Troad.* 783). SYN. Sāltātĭō, *qqf.* sāltŭs, mōtŭs. *Voy.* Salto, Chorea.

Sāltĕm. *adv. Du moins, au moins.* Hūnc sāltem ēvērsō jŭvēnem sūccurrĕrĕ sæclō Nē prōhĭbētĕ. *V.* Hŏc sāltĕm mĭsĕræ crūdēlĭs ēpīstŏlă dīcăt. *O.* Sāltĕm tĕnĕt hŏc nōs. *H.* SYN. Cērtē, *qqf.* mŏdŏ, tāntŭm. PPH. Āt cērtē, āt sāltĕm.

† Sălti. *ancien gén. de* Saltus. Nĕmŏrum ĭn sălti faŭrĭbŭs. *Att.* (apud *Non.* 8, 18).

Sāltō, ās, āvi, ātŭm, ārĕ. *Danser.* Sī vōx ēst, cāntā; si mōllĭă brāchĭă, sāltā. *O.* Brāchĭă sāltāntĭs, vocĕm mīrārĕ cănentĭs. *Id.* Sāltāt Mīlōnĭŭs, ŭt sĕmĕl ictō Arcessit fĕrvŏr căpĭtī. *H.* SYN. Mŏvĕŏr. PPH. Āltĕrnō pĕdĕ tĕrrām pŭlsō, quātĭō. Ād nŭmĕrŭm ludō, pĕdĕs mŏvĕō. Cŏrpŭs, brāchĭă mŏvĕō. Dō mōtŭs cŏmpŏsĭtos. Sāltū lŭdō. VERS. Fac sāltĕt, nescit si qua mŏvērĕ mănŭs. *O.* Ŭt mŏvĕat pŏsĭto brāchĭa jussă mĕrō. Ēt jăctānt făcĭlēs ād sūa vĕrba manus. *Id.* Ŭt fēstīs mātrōnă mŏvērī jussă dĭēbŭs. *H.* Mōtŭs dŏcĕrī gaudĕt Ionĭcōs. *Id.* Saltu pĕrnĭcī tollĕrĕ corpŭs. *Lr.* Qui mŏvĕt ĭn vărĭōs brachĭa vulsa mŏdos. *M.* Ēt, mōllēs dārĕ jussă quŏd chŏrĕās Nigrō bĕllŭa nil nĕgăt magistro. *Id.* Seu cantārĕ jŭvăt, seu tĕr pĕdĕ læta fĕrīre Grāmĭnă. *Calp.* Ĭnquĕ mŏdum vocis, nunc mŏtus fortĕ rĕcēntĕs Corpŏrĕ lætă dăbăt; nunc muscĕus dēnĭquĕ plāntās, Nunc ălternă mŏvēns suspēnso pollicĕ crură, Mollĭtĕr ĭnflexō sūbnītēns pŏplĭtĕ sīdit. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 68). *Voy.* Chorea. || *act. Exécuter une certaine danse, imiter un personnage en dansant, danser à des chants.* Pāstōrēm sāltārĕt ūtī Cyclopa rŏgābāt. *H.* Hīstrĭō, sāltāvīt quī Căpănĕă, rŭīt. *Aus.* (*Epig.* 84). Ēt plaudās, ălĭquām mīmō sāltāntĕ pŭēllām. *O.* Cārmĭnă quŏd plēnō sāltārī nōstră thĕātrō. *Id.*

Sāltŭs, ūs. *m.* 1. *Saut.* Sīc ŏnĕre ĭnsuētō văcŭōs dăt ĭn ăcră sāltūs. *O.* Ēt cōrpŏră sāltū Sŭbjĭcĭūnt ĭn ĕquōs. *V.* EP. Ăgĭlis, cĕlĕr, lēvis, præcĕps, vŏlūcĕr, răpĭdŭs. || *En partic. Danse.* Sāltūque ĭnsĭtātŭs ăgrēstī. *O.* Gaŭdēntĭs fœdō pĕrĕgrīna ād pŭlpĭtă sāltū. *J.* (8, 225, de Nerone). *Voy.* Saltatus. || *Action de monter rapidement.* Nōn sāltū sŭpĕrārĕ vĭām sīt pāssŭs, ēt ācrī Cārpĕrĕ prātă vĭă. *V.* Ēt sāltū sŭpĕr ārdŭă vēnīt Pĕrgāmă (equus). *Id. Voy.* Ascensus. || *Course rapide.* Sāltū sŭprā vēnābŭlă fĕrtŭr. *V.* Āscēnsū vīncĕrĕ mōntēs, Plānĭtĭēm cūrsū, vāllēs ēt cōncăvă sāltū. *Cl. Voy.* Cursus. || *Action de sauter en bas.* Cōrpŏră sāltū Ād tĕrrām mĭsĕrĕ. *V.* Præcĕps sāltū sēsĕ ōmnĭbŭs ārmīs Ĭn flŭvĭŭm dēdĭt. *Id.* || 2. *Gorge, défilé. Voy.* Fauces. || 3. *Forêt, bois.* Quīs tĭbĭ mōnstrābāt sāltūs vēnātĭbŭs āptōs? *O.* Sīlvās sāltūsquĕ pĕrāgrāt. *V.* Nĕmŏrūm jām clāudĭtĕ sāltūs. *Id. Voy.* Silva. || *Propriété en bois.* Ūnde ĭgĭtŭr tŏt Quīntĭlĭānŭs hăbĕt sāltūs? *J.* (7, 188. Et *Cat.* 114, 6). || 4. *Campagne découverte, grand pâturage.* Sāltūbŭs ĭn văcŭīs pascānt ēt plēnă sĕcundŭm flūmĭnă. *V.* (*G.* III, 142. *Non.* 4, 409, hoc laudans, vertit *campi spatium*).

Sălŭbĕr *et qqf.* Sălŭbrĭs, is, ĕ. *Salutaire.* Ūtquĕ făcīs, cœptis, Phœbĕ, Sălŭbĕr ădēs. *O.* Nĕc sōmnōs ābrŭmpit cūră sălŭbrēs. *V.* Nĕc pŏtŭīt cūrās sæpārĕ sălŭbrĭbŭs hĕrbis. *Tib.* (II, 3, 13). *Voy.* Salutaris. || *Au fig.* Illĕ sălŭbrĕm Jūstĭtĭām (laudet). *H.* || *Sain, en santé.* Vīrēs ĭngĕnŭæ, sălŭbrĕ cōrpŭs. *M.* (X, 47). *Voy.* Sanus. || *qqf. Petit, faible.* Ōmnĭă tēlă mŏdī mĕllŭs fĭnxĕrĕ sălŭbrĭs. *Grat.* (*Cyn.* 120). Succĕssŭs prĕtĭō pārĕt sălŭbrī. *M.* (X, 104).

Sălŭbrĭtās, ātis. *f. Salubrité.* Sālvē, Nārbŏ pŏtēns sălŭbrĭtātĕ. *Sid.* (*Pan.* 3102). || *Au fig.* Mī sŏdālĭs, mĕă sălŭbrĭtās. *Pl.* (*fr. Cornic.* 5).

Sălŭbrĭtĕr. *D'une manière salutaire, saine.* Ĭn cŭjŭs cȳăthō prædĭctă sălŭbrĭtĕr haŭrīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 912). Ĭnfĕrrĕ cōllĭs, quŏd sēcāt sălŭbrĭtĕr. *Prud.* (*Peri.* 2694). || *Au fig.* Rūrsŭsquĕ sălŭbrĭtĕr ĭnfĭt. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 505).

Sălŭm, i. *n. Pleine mer, mer.* Cūrrĭt ĭn ĭmmēnsŭm pāndă cārīnă sălŭm. *O.* Fĭt sŏnĭtŭs spūmāntĕ sălō. *V.* Ĭnfĭndĭtquĕ sălŭm. *V. Fl. Voy.* Mare. || *Au fig.* Hŏmĭnēs quātĭmŭr fortūnæ sălō. *Boet.* (1, 5). || † *Eau d'un fleuve débordé.* Tāntō vĭŏlēntĭŏr ĭllĕ (amnis), Sævĭt ēnĭm mājōrĕ sălō. *St.*

† Sălŭs, i. *m. Comme le précéd.* Ūndāntĕm sălŭm. *Enn.* (apud *Non.* 3, 199).

Sălŭs, ūtis. *f. Salut.* Sīn ābsūmptă sălŭs, ēt tĕ, pātĕr ŏptĭmĕ Teūcrūm. *V.* Prōximŭs hŭīc grădŭs ēst, bĕnĕ dēspērārĕ sălūtĕm. *O.* Sălūtī quŏd tĭbĭ ēssĕ cēnsēō. *Pl.* (*Merc.* 1, 2, 32). SYN. *qqf.* Vīta. EP. Dŭlcis, ŏptātă, spērātă, ēxspēctātă, āmātă, ălmă, tūtă, cārā, stăbĭlis. || *Déesse fille d'Esculape, qui était honorée à Rome.* Ipsă sī cŭpĭāt Sălŭs, Sĕrvārĕ prōrsŭs hānc fămīlĭām nōn pŏtēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 43. Et *Pl. Capt.* III, 3, 14; *Cist.* IV, 2, 76. Gr. Σωτηρία). || *Eccl. Salut, vie éternelle.* Signūm sălūtis nōn gĕrēntēs frontĭbus. *P. Nol.* (6, 25). Ætĕrnæque ētĭām pŏrta ēst ăngustă sălūtis. *Alc.* (*ad Sor.* 159). PPH. Vītă ætĕrnă, pĕrpĕtŭă. || *Santé* Ēripĭt ĭntĕrdūm, mŏdŏ dăt mĕ-

dīcĭnă sălūtĕm. *O.* Sī tĭbī cōntĭngăt cūm dŭlcī vītă sălūtĕ. *Id.* (Adde *Ter. Ad.* IV, 1, 3). SYN. Sānĭtās, vălētūdō. ‖ *Remède, ressource, refuge.* Ūnă sălūs victīs, nullăm spērārĕ sălūtĕm. *V.* Nām sălūs nūlla ēst scăpŭlīs. *Pl.* (*Cas.* V, 3, 14). SYN. Pĕrfŭgĭum, etc. ‖ *Salut, salutation.* Hæc ŭbī nōs vīdīt, dicta accēptăquĕ sălūtĕ. *O.* Nĕc rĕdĭt ăltĕrnō pōllĭcĕ dŭctă sălūs. *Cl.* Ĭmpĕrtīt sălūtĕm plūrĭmam ĕt plēnissŭmăm. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 34). *Voy.* Saluto. ‖ Sălūtĕm mittō. Hānc tŭūs ē Gĕtĭcō mittīt tĭbī Năsō sălūtĕm. *O.* ‖ — nuntĭō. *Voy. ce mot.* ‖ *Terme d'affection.* Quĭd ăgis, mĕă sălūs? *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3. Et passim).

Sălūstĭus. *Voy.* Sallustius.

Sălūtārĭs, ĕ. *Salutaire.* Tĕrră sălūtārĕs hĕrbās, ĕădēmquĕ nŏcentēs Nūtrīt. *O.* Quī sălūtārī lĕvăt ārtĕ fĕssōs. *H.* SYN. Sălūbĕr, sălūtĭfĕr, ūtĭlis, *qqf.* sānŭs, prælsēns. ‖ *Ecel. subst. n. Chose salutaire, salut.* Quāndō sălūtāre hōc mĕrŭī, tŭă vĕrbă sĕcundŭm. *Fort.* (VIII, 5, 85).

Sălūtātŏr, ōrĭs. *m., et* Sălūtātrīx, īcĭs. *f. Qui salue.* Īstă sălūtātōr scrĭbĕrĕ nōn pŏtŭit. *M.* (I, 71). Illĕ sălūtātōr rēgŭm (corvus). *St.* Tōtă sălūtātrīx jām tŭrbă pĕrĕgĕrīt ōrbĕm. *J.* (5, 21). Pică sălūtātrix. *M.* (VII, 87). SYN. Sălūtāns.

Sălūtātŭs, ă, ŭm. *Salué.* Mātrĕ sălūtātă. *O.*

Sălūtĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Salutaire.* Dăquĕ sălūtĭfĕrām jām mihī frātrĭs ŏpĕm. *O.* Tōtīquĕ sălūtĭfĕr ōrbī Crēscĕ puĕr, dixīt. *Id.* Nōssĕ sălūtĭfĕrās dŭbĭīs ānĭmāntĭbŭs hĕrbās. *St. Voy.* Salutaris.

Sălūtĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme le précéd.* Sĕxtă sălūtĭgĕrum sĕquĭtur Vĕnŭs ālmă pārentĕm. *Aus.* (*Eclog.* 5, 10). Crēdĕ, sălūtĭgĕrōs fĕrēt hīc vĕnĕrāntĭbŭs ōrtŭs. *Prud.* (*Peri.* 3567). ‖ *Comme le suiv.* Faūstă sălūtĭgĕrīs ădscrĭbēns ōrsă lĭbēllīs. *Aus.* (*Epist.* 25, 4, scil. epistolis).

Sălūtĭgĕrŭlus, ă, ŭm. ‖ *En partic.* Sălūtĭgĕrŭlŭs pŭĕr. *Esclave chargé de présenter le bon jour de la part de son maître.* (*Pl. Aul.* III, 5, 27.)

Sălūtō, ās, ārĕ. *Saluer.* Ămpĭtrŭo ūxōrēm sălūtāt lætŭs spērātăm sŭăm. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 44). Sæpĕ sălūtātŭs, nunquăm prĭŏr ĭpsĕ sălūtās. *M.* (V, 67). Vādĕ, lĭbĕr, vĕrbĭsquĕ mĕīs lŏcă grātă sălūtā. *O.* PPH. Sălūtĕm dō, dīcŏ, ăffĕrŏ, fĕrŏ, *qqf.* mittō, pōrtŏ, māndō. Sălvērĕ jŭbĕō. Sălūtātŭm vādō, vĕnĭō. Ăvē fĕrō. Vōcō, mānŭ, nūtŭ sălūtŏ. Sălūtĕ dōnŏ. ‖ *Saluer réciproquement.* Dīcta accēptăquĕ sălūtĕ. *O. Voy.* Resaluto. ‖ *Venir saluer, comme faisaient les clients.* Mānĕ sălūtāntŭm tōtīs vōmĭt ædĭbŭs ūndăm. *V.* Ătquĕ sălūtāndī plūrēs. *H.* Quĭd dās, ūt Cōssum ălĭquandō sălūtēs? *J.* (3, 184). ‖ *Saluer quelqu'un par son nom ou d'un nom.* Quōd tē-nōmĭnĕ jām tŭō sălūtō, Quī rĕgem ēt dŏmĭnum prĭŭs vŏcābăm. *M.* (II, 68). Dŏmĭnum rēgēmquĕ sălūtāt. *J.* (10, 161). Cūr ĕgŏ... pŏētă sălūtŏr? *H. Voy.* Voco. ‖ *Envoyer un salut militaire.* Mōlōquĕ sălūtānt Ēnsĕ sŭōs. *L.* Ēnsĕ sălūtātam. *St.* ‖ *Saluer les dieux, adorer.* Sī dĕōs sălūtās, dĕxtrōvŏrsŭm cēnsĕō. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 70. Et *Ter. Ph.* II, 1, 81). Nūmĭnă cœlēstĕ sălūtŏ. *O.* Mūltīs dŭm prĕcĭbŭs Jŏvĕm sălūtāt. *M.* (XII, 78). SYN. Ădŏrŏ, vĕnĕrŏr, prĕcŏr, etc. ‖ *Saluer une chose.* Ītălĭām lætō sŏcĭī clāmōrĕ sălūtānt. *V.* Nōtām pŭppĕm dĕ rūpĕ sălūtānt. *St.* ‖ *qqf. Dire adieu.* Ēstĕ sălūtātī tēmpŭs ĭn ōmnĕ mihī. *O. Voy.* Valedico.

Sălvātŏr, ōrĭs. *m. Qui sauve, sauveur.* Sălvātŏr gĕnĕrĭs Rōmŭlĕī, prĕcŏr. *Prud.* (*Sym. præf.* 80. Quam vocem a bonis scriptoribus non usurpatam, diserte ostendit locus *Cic. Verr.* 2, 2, ad quem alludit *Capell.* V, p. 166 : « Cicero *soterem* salvatorem noluit nominare. ») *Voy.* Servator. ‖ *Eccl. Le Sauveur, le Rédempteur.* Hæc Sălvātōrĕm gĕrmĭnĕ tĕrrā dĕdīt. *Fort.* (VIII, 5, 50). Sălvātŏr ōstēndīt Pētrō. *Prud.* (*Cath.* 98). Tālĭă Sălvātŏr : cūncti ōbstŭpŭērĕ sĭlēntēs. *Juvc.* (IV, 54. Adde *Sedul.* 2, 155; *P. Nol.* 32, 423). *Voy.* Christus.

Sălvātrīx, īcĭs. *f. Eccl. Qui sauve.* Sălvātrīx aūtēm cūnctōrūm grălĭă Chrīstī. *Prosp.* (*Epig.* 16, 3. *Id. Ingr.* II, 233).

1. Sălvĕ, ētō; *pl.* sălvētĕ; sălvērĕ. *Impér. et infin. de l'inus.* Salveo. *Je vous salue, salut.* Sălve ădŏlēscēns. Ēt tŭ mūltūm sălvētō, ădŏlēscēntŭlă. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 13). Ăve ătquĕ sălvē plūrĭmum. *Aus.* (*Epist.* 16, 3). Ōrbīs ămātōrēm Fūscūm sălvērĕ jŭbēmŭs. *H.* (Sic *Pl. Most.* III, 1, 41; *Trin.* II, 4, 34, et passim). VERS. Ēccĕ sălūtātūm tē vŭlt mĕă lĭttĕră prīmūm. *O.* Ēt mātūtīnūm pōrtăt ĭnēptŭs ăvē. *M.* Mārcŭs ăvērĕ jŭbĕt. *Id.* Jŭbĕō Chrĕmētēm (suppl. salvere). *Ter.* Sălvŭs sīs, Mnēsĭlŏchĕ. *Pl. Voy.* Chære. ‖ *En s'adressant aux dieux.* Sălvē, vērā Jŏvīs prōlēs, dēcŭs ădditĕ dīvīs. *V. Voy.* Saluto. ‖ *A un mort.* Sălvē, sānctĕ pārēns, ĭtĕrūm sălvētĕ rĕcēptī Nēquĭdquām cĭnĕrēs. *V.* ‖ *A un lieu, à une chose.* Sălvē, măgnă pārēns frūgūm, Sătūrnĭă tēllūs. *V.* Sălve, ō vēnūstă Sīrmĭō. *Cat.* (31, 12). Sălvē, lætă dĭēs. *O.* ‖ *Salut, avec ironie.* Sălvētĕ, fūrēs mărītūmī. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 5). Sălvē, nēc mĭnĭmō pŭēllă nāsō. *Cat.* (43, 1). ‖ *qqf. Adieu.* Sălve ætĕrnūm mihī, măxĭmē Pāllă, Ætĕrnūmquĕ vălē. *V. Voy.* Vale. ‖ † Sălvē. Lēctŏr, sălvē. Tăcēs dissĭmŭlāsquĕ? vălē. *M.* (XI, 109). *Voy.* Vale.

2. Sălvē. *adv. de* Salvus. *En bonne santé, en bon état, sans malheur.* Sălvēn' ădvēnĭō? sălvēn' ārcēssī jŭbēs? *Pl.* (*Men.* V, 2, 26). ‖ Sătĭn' *ou* Sătĭnĕ sălvē (*s. ent.* agis, agitur, res habet)? *Formule pour demander si les choses sont en bon état, si l'on se trouve bien.* Quĭd trĕpĭdās? sătĭnĕ sălvē? dīc mihī. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 8. Ubi *Donat.* Sic *Pl. Trin.* V, 2, 53, et passim. *Charis.* 3, 225, et *Diom.* 1, 341, aiunt *salve* in hoc usu adverbium esse, quanquam haud bene cum præcedente *salve* confundere videntur. Nec desunt tamen docti, qui scribendum contendant *salvæ*, supplendo *res*, freti non uno *Livii* loco).

† Sălvĕō. *primitif de* Salve, Salvere. *Être en bonne santé.* Sălvĕ. Săt mī ēst tuăs sălūtīs : nil mŏrŏr; nōn sălvĕō. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 4. De quo *Val. Prob.* in *Cath.* p. 1486).

Sălvĭfĭcō, ās, ārĕ. *Eccl. Sauver.* Cōnsēcrāndă mānŭ quă sălvĭfĭcātă sĭt ĭpsă. *Fort.* (*V. S. M.* II, 33). Pătĕr, īstă mēmĕt ăb hōră Sălvĭfĭcă. *Sedul.* (5, 7). *Voy.* Salvo.

Sălvĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Eccl. Qui sauve, du Sauveur.* Ălbăquĕ sălvĭfĭcūm quæ sĕrvēnt lĭntĕă cōrpŭs. *Alc.* (*ad Sor.* 279).

Sălvŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Sauver.* Sălvāndīs tĕrrŏr ăbēstō. *Alc.* (II, 365, scil. Sodoma excessuris). *Voy.* Servo. ‖ *Ordint. au fig. Sauver, donner la vie éternelle.* Nōn ōmnēs aūtēm sălvāntŭr, mūgnăquĕ pārs ēst. *Prosp.* (*Ing.* II, 90. *Ib.* 333, *salvatos*). Hеū mihī, sălvātor! sălvārī sērvŭs ānhēlat. *Rust. Help.* (*Hist.* 51).

Sălvŭs, ă, ŭm. *Qui est en santé, sain et sauf, sauvé, conservé.* Vivĕrĕ mĕ dīcēs; sălvŭm tămĕn

ēssĕ nĕgābīs. *O.* Ūt tĭbī sīt sālvō Cæsărĕ sālvă părēns. *Id.* Hūc ădēs, ō Mĕlĭbœē : căpĕr tĭbī sālvŭs ĕt hœdī. *V.* SYN. Sōspĕs, incŏlūmĭs, sērvātŭs, întĕgĕr, *qqf.* vīvŭs *ou* sānŭs, etc. *Voy.* Incolumis. ‖ *En parlant de choses.* Mīnæ vīgintī sānæ ăc sālvæ sūnt tĭbī. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 6. *Id. Amp.* V, 2, 142, *salvum signum*). Quĭbŭs ĕt rē sālva ĕt pĕrdĭtă prōfŭĕrăm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 27). ‖ Sālvă rēs ĕst, Sālvŭs sŭm. *locut. famil. Les choses vont bien, nous sommes sauvés.* Ērŭbŭīt : sālvă rēs ĕst. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 9. Et *Pl. Capt.* II, 2, 34). Sālvŭs sŭm, sī hæc vĕrā sūnt. *Id.* (*And.* V, 6, 9). Sī... ōbtĭnēs, sālvī sŭmŭs. *Pl.* (*As.* II, 2, 57). *Voy.* Salve 2. ‖ *A l'abl. absolu : Sans nuire à, sans violer, en respectant.* Impĕrīī sālvā sī mājēstātĕ lĭcĕrĕt. *L.* Grātĭă quōd sālvō vēstră pŭdōrĕ quĕăt. *O.* Linquo ĕtĭăm thălāmōs, sālvō tămĕn ōrdĭnĕ (quippe senior moriens). *St.* SYN. Incŏlūmī, illæsō, etc. ‖ *Eccl. Sauvé dans l'éternité.* Quānquam ōmnēs sālvōs fĭĕrī cŭpĭs ătquĕ bĕātōs. *Alc.* (III, 410). ‖ *qqf. Chaste.* Pēnĕlŏpē pŏtĕrāt bisdēnōs sālvă pĕr ānnos Vivĕrĕ. *Pp.* (II, 7, 41. Huc recidunt *Integra, intacta, illæsa*).

Sălўēs, ŭm. *m. pl.* (Σάλυες). *Peuple gaulois, voisin de Massilie.* Sălўēs ātrōcēs. *Avien.* (*Or. mar.* 691).

† Săm. *arch. Comme* Suam. (Vid. *Fest.*) ‖ *Comme* Eam. Īn sōmnīs vīdīt, prīusquăm sām discĕrĕ cœpīt. *Enn.* (apud *Fest.* in *Sas*).

Sămărīă, æ. *f.* (Σαμάρεια). *Samarie, capitale de l'ancien royaume d'Israël.*

Sămarītă *ou* Sămarītēs, æ. *m.*; Sămarītæ, ārŭm, *et sync.* ŭm. *pl.* (Σαμαρείτης). *Samaritains, habitans de Samarie.* Ēt Sămarītārŭm fraŭdīs vēstĭgĭă călcānt. *Juvc.* (III, 438). Dispērnēns vĕtĕrŭm Samarītārum vōtă, mĭnĭstrĕm (*Ib.* 257). SYN. Sămarītāni. ‖ † Sămarītēs. Ēccĕ Sămarītārum pŏpŭlī vēnērĕ rōgantēs. *Juvc.* (II, 323).

Sămarītānŭs *et* Sămarītĭcŭs, ă, ŭm. *Des Samaritains.* Et Sămarītāni nōs ēxtĕrā cūrā fŏvēbĭt. *Alc.* (III, 432). Ūt tĭbī Jŭdæō, mŭlĭĕr Sămarītĭcă, pŏtŭm. *Juvc.* (II, 256). ‖ † Sămarītānŭs. Prætĕrīēnsquĕ vīæ Dŏmĭnŭs lŏcă Sămarītānæ. *Sedul.* (4, 222).

Sămarītis, ĭdis. *f. De Samarie.* Prætĕrīēns sĕd fortĕ vēnīt Sămarītĭdă Sichĕm. *Juvc.* (II, 246).

Sămbucă, æ. *f.* (σαμβύκη). *Sambuque, harpe triangulaire.* Sămbūcām cĭtĭūs călōnī āptāvĕrĭs altō. *Pers.* (5, 95). Ōrgănă, sămbūcās, cĭtharās, călāmōsquĕ, tŭbāsquĕ. *Prud.* (*Apot.* 216). *Voy.* Psalterion. ‖ *Joueuse de sambuque.* Fidĭcĭnās, tĭbĭcĭnās, Sămbūcās advĕxĭt sēcŭm fŏrma ēximĭă. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 57. Sic rectissime optimus cod. et ed. princeps. Alii leg. *sambucinas* metro, non juxta ferente. Adde quod mulier sambuca canens dicitur *sambucistria* a *Liv.* 3, 6, et in *Gloss. Isid.* Ceterum *sambuca* eodem sensu usurpatur a *Spart. Hadr.* 26). *Voy.* Psaltria.

Sămbūcĭnă, æ. *f. Voy. le précéd.*

Sămbūcŭs. *Comme* Sabucus.

Sămē, ēs. *f.* (Σάμη). 1. *Ville et port de Céphalénie.* Dŭlĭchĭumquĕ, Sămēque, ĕt Nērĭtŏs ārdŭă săxīs. *V.* ‖ 2. *Ile voisine de Céphalénie.* Nĕc mihī Dŭlĭchĭum dŏmŭs ĕst, Ithăcēvĕ, Sămēvĕ. *O.* (Et *Sil.* XV, 303).

Sămĭŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Nōstrŏ Sămĭŏlo pŏtĕrĭō. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 12).

Sămĭus, ă, ŭm (Σάμιος). *De Samos.* Vīr fŭīt hīc ōrtŭ Sămĭŭs; sĕd fŭgērāt ūnă. *O.* Nōn ălĭtĕr Sămĭō ĭdcīrnt ārsissĕ Bathўllō. *H.* ‖ Sămĭă tĕstă, Sămĭum lūtum, etc. *Sorte de poterie ou de faïence, fabriquée avec une terre nommée* samia, *qu'on exploita primitivement à Samos.* Āt tĭbī lætă trăhānt sămĭæ cōnvīvă tēstæ. *Tib.* (II, 6, 29). Ātque ăbăcum sămĭō sæpe ōnĕrāssĕ lŭtō. *Aus.* (*Epig.* 8). Et nōn paŭpĕr ŭtī sămĭō cŭrtōquĕ cătīnō. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 434. Et *Ser. Sam.* 676, *samia olla*). Plăcĭdĕ pŭltă. Mĕtŭīs, crēdō, nĕ fŏrĕs sămĭæ slĕnt. *Pl.* (*Men.* I, 2, 65). *Voy.* Fictilis. ‖ Sămĭŭs sĕnĕx, *et absolt.* Sămĭŭs. *m. Pythagore.* Ēt Sămĭī sūnt rătă dĭctă sĕnĭs. *O.* Sīve ĕrāt ă Sămĭō dŏctŭs. *Id. Voy.* Pythagoras. ‖ *De Pythagore.* Quæ Sămĭōs dīdŭxīt lĭttĕră rāmōs. *Pers.* (3, 56).

Sămnīs, *et qqf.* Sămnītĭs, ĭs. *m.*; Sămnītēs, ŭm *ou* ĭum, *et qqf.* Sămnītæ, ārŭm. *pl.* (Σαμνῖται, Σαυνῖται). *Samnites, habitans du Samnium, dans l'Italie méridionale, auj. les Abruzzes.* Sămnīs sērvĭtĭō fœdĕră sævă lŭīt. *Rutil.* (1, 126). Ădfŭīt ĕt Sămnīs, nōndŭm vērgēntĕ fāvōrĕ. *Sil.* Nām cŭm Dĭctæīs bĕllŭm Cŏrўbāntĭbŭs āspĕr Sămnītīs Mārsŭsquĕ lĕvī sŭdōrĕ gĕrēbānt. *Prud.* (*Sym.* 1324. De qua casus recti forma *Prisc.* 4, 633). Lēntō Sămnītēs ăd lūmĭnă primă dŭēllō. *H.* Sămnītæquĕ trŭcēs habĭtānt cōnfĭnĭă. *Avien.* (*D. T.* 521). ‖ *adj. m. f.* Huīc hŏrrēt thōrāx Sămnītīs pēllĭbŭs ūrsæ. *Sil.* ‖ *m. Gladiateur revêtu de l'armure des Samnites.* Quāmvīs bŏnŭs ĭpsĕ Sămnīs ĭn lūdo ăc rŭdĭbŭs, cuīvīs sātīs āspĕr. *Lucil.* (apud *Cic. Or.* 3, 23. *Id.* apud *Non.* 4, 425).

Sămŏs *et* Sămŭs, ī. *f.* (Σάμος). *Samos, île de la mer Égée.* Jām Sămŏs ă lævō fŭĕrānt Năxŏsquĕ rĕlictæ. *O.* Pōsthăbĭtă cōlŭīssĕ Sămō. *V.* Ēt Sămŏn ĕt vĕtĕrēs ārmīs ēxscindĕ Mўcēnās. *St.* Sēd fŭgērat ollīm Ēt Sămŏn ĕt dŏmĭnōs. *O.* ‖ — Thrēicĭă. *Voy.* Samothracia.

Sămŏthrācēs, ŭm. *m. pl.* (Σαμόθρακες). *Divinités adorées dans les mystères de Samothrace.* Jūrēs lĭcĕt ĕt Sămŏthrācŭm Ēt nōstrōrum ārās. *J.* (3, 144). Quōquĕ plī Sămŏthrācēs ēūnt. *St.*

Sămŏthrăcĭă, æ. *f.* (Σαμοθράκη). *Ile de Samothrace, dans la mer Égée, à l'embouchure de l'Hébre.* Thrēicĭămquĕ Sămŏn, quæ nūnc Sămŏthrăclă fĕrtur. *V.* Mœnĭbŭs ăntīquīs Sămŏthrăcĭă cērnĭtŭr ăltă. *Prisc.* (*Perĭ.* 547). PHR. Măgnaquĕ Thrēicĭă săcrā rĕpĕrtă Sămō. *O.* (*Id. Trist.* I, 10, 20).

Sămŏthrăcĭŭs, ă, ŭm (Σαμοθράκιος). *De Samothrace.* Ēxsultāre ĕtĭăm Sămŏthrăcĭă fĕrrĕă vīdī. *Lr.* (VI, 1044, scil. annuli).

? Sămŏthrācŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* (Quidam leg. aqui *V. Fl.* II, 439.)

Sămpsŭchŭm, ī. *n.* (σάμψυχον). *Marjolaine, plante.* Nātăquĕ jām vĕnĭānt hīlărī sămpsŭchă Cănōpō. *Col.* (10, 171). SYN. Āmărăcŭs.

Sămsōn. *m. indécl.* (Σαμψών). *Samson, l'un des juges d'Israël, doué d'une force extraordinaire.* Ĭnvīctŭm vīrtūtĕ cŏmæ lĕō frangĕrĕ Sămsōn Āggrĕdĭtŭr. *Prud.* (*Ench.* 65). Ūt illĕ Sămsōn vī căpillōrum pŏtēns, Virtūtĕ crinĭtŭs săcrā. *P. Nol.* (13, 541. Adde *Fort.* IX, 11, 29).

Sămŭēl, ēlis. *m.* (Σαμουήλ). *Samuel, juge et prophète d'Israël.* Īsraēl aŭt Sămŭēl crinĭtus ducĕrĕt Annā. *Sid.* (*Pan.* 2745). Ēxcĭtĕt ĕt Sămŭēl, spŏlĭŭm quī dīvīte ăb hostĕ. *Prud.* (*Psych.* 456). Sămuēl ĕt ĭstĕ crĕāvīt ĭn tĕmplō Dĕi. *P. Nol.* (13, 527).

Sānābĭlis, ĕ. *Qu'on peut guérir.* Vīdī ĕgŏ, quōd fŭĕrat primō sanabĭlĕ, vulnŭs. *O.* (*Id. Pont.* II, 2, 59). SYN. Mĕdĭcabĭlis.

† Sānātŏr, ōris. *m. Qui guérit.* Quŭm tāntŭm

pĭsĭti sānātŏr ădēssĕt Spīrĭtŭs. *P. Nol.* (26, 294).

Sānātŭs, ă, ŭm. *Guéri.* Cārmĭnĕ sānātī fēmĭnă vīrquĕ mĕō. *O.*

Sāncāptĭs, ĭdis. *f. Sorte de parfum.* (*Pl. Ps.* III, 2, 43.)

Sancĭŏ, īs, sānxī, sāncītŭm, *arch.* sānctŭm, sāncīrĕ. *Porter une loi, établir.* Quām tĕmĕre īn nōsmĕt lēgēm sāncīmŭs ĭnīquăm! *H.* Tăbŭlās pēccārĕ vĕtāntēs Quās bisquīnquĕ vīrī sānxĕrūnt. *Id.* Ŭt Christŭs sānxīt : jŭvăt hōc, nĕc pœnĭtĕt hŭjŭs. *P. Nol.* (*ad Aus.* 285). His rĕgĭmĕn nātūră dĕdīt, prŏprĭăsquĕ săcrāvīt Ūnĭcuīquĕ vīcēs sānxĭtquĕ. *Man.* (III, 64) Ātque ŏpĭbŭs sānctĕ mŏdŭm. *Sil.* Vĕtĕrŭm pœnās sāncīrĕ mălōrŭm Gēntĭbŭs. *St.* SYN. Dēcĕrnŏ, stātŭŏ, scīscŏ, fĕrŏ. ‖ *Confirmer, assurer, sanctionner.* Quī fœdĕră fŭlmĭnĕ sāncīt. *V.* Hæc mūndō pācēm victŏrĭă sāncīt. *Cl.* Vērba ŏcĭŭs ăcĕr Ĭntŏrtō sāncīt jăcŭlŏ. *Sil.* SYN. Firmŏ, cŏnfirmŏ. PPH. Rătŭm făcĭŏ, ēffĭcĭŏ. ‖ *Mettre en sûreté, préserver.* Nōn ĕgŏ tĕ contrā Stўgĭis fĕrălĭă sānxī Vōlă dĕīs. *St.* Quŏnĭăm mănĭbŭs pūrgātum sānxĕrăt ōrbĕm. *Pp.* (IV, 9, 73).

Sāncītus, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Quīd pōrrŏ nĕquĕānt, sāncītum quāndŏquĭdem ēxstăt. *Lr.* (1, 588). SYN. Dēcrētŭs, rătŭs.

† **Sāncīvī** *ou* **Sānclī.** *ancien parf. de* Sancio. Sāncĭĕrăt jūs ūtĭlĕ cīvĭtātī. *Pomp.* (apud *Diom.* 1, 368, et *Prisc.* 10, 904).

Sānctē. *adv. Saintement, avec piété, vertu.* Vēl Pămphĭlŭs hīc jūrābăt quŏtĭēs Băcchĭdī Quām sānctē. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 3). Hæc sāncte ūt pōscās, Tĭbĕrīno īn gūrgĭtĕ mĕrgīs Mānĕ căpŭt. *Pers.* (2, 15). Hānc sānctē nĕgăt ēssĕ cōlēndăm. *Prud.* (*Sym.* 822). Tĭbĭ bărbără sŏlī Sānctĭŭs Ĭlĭăcă sĕrvāta ēst Phœbădĕ vīrgŏ. *Sil.* Discĕ vērēcundŏ sānctĭŭs ōrĕ lŏquī. *M.* (VIII, 1). SYN. Plĕ, căstĕ, hŏnēstē.

† **Sānctēscŏ**, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir saint, pur.* Æ pĕr nos sānctēscăt gēnŭs. *Att.* (apud *Non.* 2, 576).

Sānctĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Sanctifier.* Hinc cālĭcēm sūmit Dŏmĭnŭs, vĭnōquĕ rĕplētŭm Măgnĭs sānctĭfĭcāt vĕrbĭs. *Juvc.* (IV, 452). Ōmnĭă sānctĭfĭcāntĕ fĭdē. *Prud.* (*Cath.* 272). Sānctĭfĭcēt, dŏcēăt, plāntēt, rĭgēt, ĕxcŏlăt, ōrnēt. *Prosp.* (*Epig.* 56, 3). Hinc Hiĕrĕmĭās ŭtĕro ĭpsŏ sānctĭfĭcātŭs. *Fort.* (VIII, 5, 15).

Sānctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Eccl. Qui sanctifie.* Quæ tām sānctĭfĭcī cōnsĕrvānt mūnĕră tăctŭs. *Paul. Petr.* (5, 119. Et *Juvc.* I, 25).

Sānctĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Eccl. Qui a un langage sacré.* Quod sī sānctĭlŏquōs vōlvāmŭs ăb ōrdĭnĕ lĭbrōs. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 736. Et *Prud. Apot.* 1070).

Sānctĭō, ōnis. *f. Sanction, vigueur de la loi.* Jūră cădēnt rērum, vērtĕtŭr sānctĭō lēgŭm. *Vet. Poet.* (apud *Berengar. Scholast.*, inter *Script. Rer. Franc.* T. XIV, p. 294).

Sānctĭtās, ātĭs. *f. Sainteté, piété.* Frātĕr prŏbātæ sānctĭtātĭs ænŭlŭs. *Prud.* (*Ham. præf.* 15). *Voy.* Pietas. ‖ *Vertu.* Nēc cūrā jūrĭs, sānctĭtās, pĭĕtās, fĭdēs. *Sen.* (*Thyest.* 216). *Voy.* Virtus.

† **Sānctĭtūdŏ**, ĭnis. *f. Sainteté.* Tuām mājēstātem, ĕt nōmĭnĭs mātrōnæ sānctĭtūdĭnēm. *Afr.* (apud *Non.* 2, 805. *Att.* et *Turpil. ibid.*).

Sānctră, æ. *m. Poète contemporain de Martial.* Lēctōrēs tĕtrĭcī, sălēbrōsum ēdiscĭtĕ Sānctrām. *M.* (XI, 3. *Id.* VII, 19).

Sānctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sancio. *Sanctionné.* Ămbĭtĭŏ jām mŏrĕ sāncta ēst, lĭbĕra ēst ā lēgĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 26). ‖ *Ordint. Saint, sacré, respectable, respecté.* Sānctă dĕūm gĕnĭtrix. *V.* Nūmĭnă sānctă prĕcāmŭr Pallădĭs ārmĭsŏnæ. Tŭque, ō sānctĭssĭmă vātēs. *Id.* Sævĕ vĕl īn sānctŏs vērbĕră fĕrrĕ dĕōs. *O.* Ingrĕdĭŏr, sānctōs aūsŭs rēclūdĕrĕ fōntēs. *V.* Sōmnĭă tĕr sānctă dēvēnĕrāndă mŏlă. *Tib.* (I, 15, 18). Sānctĭquĕ pŏtēntĭă jūstī. *V. Fl.* Sānctĭŭs hīs ănĭmăl mēntisquĕ căpācĭŭs ăltæ Deĕrăt ădhūc. *O.* Jūrā măgistrātūsquĕ lĕgūnt, sānctŭmquĕ sēnātŭm. *V.* Dēmŏcrĭtī quŏd sānctă vīrī sēntēntĭă pŏnīt. *Lr.* (III, 372). SYN. Săcĕr, săcrātŭs, pĭŭs, vĕrēndŭs vĕnĕrābĭlĭs, vĕnĕrāndŭs, *qqf.* aūgūstŭs, întĕmĕrāndŭs, *ou* dĭvīnŭs. ‖ *En partic. En parlant d'Hercule.* Sānctĕ pătĕr, sālvĕ, cuī jām fāvĕt āspĕră Jūnō. *Pp.* (IV, 9, 71). Quīdam ĭmmŏlāssĕt vērrĕm quūm sāncto Hērcŭlī. *Ph. Voy.* Sancus. ‖ *Eccl. subst. m. Un Saint personnage, les Saints du Paradis.* Vŏcĕ prŏphētālī Sānctŭs cuī prōtĭnŭs ĭnfit. *Fort.* (*Vit. S. M.* 1, 97. Et passim). Sŭffĭcĭĕt cūnctĭs, Sānctōrūm glōrĭă, Chrīstus. *Alc.* (II, 37). Ĭntĕr hŏnōră vŏlāns Sānctōrūm mīllĭă cœlō. *P. Nol.* (*ad Aus.* 310). Sānctis cōntīgŭŭs sācrōquĕ Pātrī Vīvīt sīc mĕrĭtīs Apŏllĭnārĭs (*Epitap. Sidonii*). SYN. Săcĕr, *pl.* cœlĭtēs, cœlĭcŏlæ, bĕātī. PPH. Plōrŭm cœtŭs, cŏncĭlĭă, cŏhōrs. Bĕātī prŏcĕrēs. ‖ *Saint, pur, chaste, innocent.* Sānctŭs hăbĕrī Jūstĭtĭæquĕ tĕnāx fāctīs dictīsquĕ mĕrēris. *J.* (8, 24. *Id.* 10, 298, *sancti mores*). Sānctămque ūxōrĕm dōrmĭēntĕm cŭbĭcŭlō. *Ph.* Sānctīquĕ pŭdōrĭs Āssīdĕāt cŭstōs. *Tib.* (1, 3, 83). Nĭhil ēst tĕ sānctĭŭs ūnō. *M.* (III, 69). SYN. Căstŭs, pĭŭs, întĕgĕr, ĭnnŏcēns, jūstŭs, etc. *Voy.* Castus, Probus.

Sāncŭs, ī. *m. L'Hercule des Sabins.* Sīc Sānctĭŭm Tătĭī cōmpōsŭĕrĕ Cūrēs. *Pp.* (IV, 9, 74). Quærēbām, nōnās Sāncō Fĭdĭŏnĕ rĕfĕrrēm. *O.* Ēt lætī pārs Sāncum vŏcĕ cānēbānt. *Sil.* (Cf. *Varr. L. L,* 4, 10, et *Fest.* in *Prædia* et in *Propter*). SYN. Fĭdĭŭs.

Sāndălĭgĕrŭlă, æ. *f. Servante chargée de porter les sandales.* (*Pl. Trin.* II, 1. 22.)

Sāndălĭŭm, ĭī. *n.* (σανδάλιον). *Chaussure de femme, espèce de brodequins.* Ūtĭnām tĭbĭ cōmmĭtīgārī vīdĕăm sāndălĭŏ căpŭt! *Ter.* (*Eun.* V, 7, 4). Sāndălĭo ĭnnīxă dīgĭtŭlīs prīmōrĭbŭs. *Turpil.* (apud *Non.* 5, 24). ‖ † Sāndălĭŭm. Ārgēntātă tŭŏs ētĭām sāndălĭă tălos Vĭnxĕrunt (*Ad Liv.* 65).

Sāndăpĭlă, æ. *f. Civière pour emporter les morts de basse condition, par ext. bière, cercueil.* Ĭntĕr cārnĭfĭcēs ēt făbrōs sāndăpĭlārŭm. *J.* (8, 175). Tollĭtŭr ăltē Grāndĭs ĭn ăngŭsta sārcĭnă sāndăpĭlă. *M.* (VIII, 75. *Id.* II, 81). Ŭt mōrtŭă mēmbră Lēctō, sāndăpĭlă, tŭmŭlō cōnsūrgĕrĕ pŏssīnt. *Sid.* (*Pan.* 2702). SYN. Fĕrĕtrŭm. PHR. Plēbēĭī fūnĕrĭs ārcă. *L.* Ōrcĭnlānă quī fĕrūntŭr ĭn spōndă. *M.* Ăngŭstis ējēctă cădăvĕră cēllis Cōnsĕrvūs vĭlī pōrtāndă lōcābăt ĭn ārcă. *H.*

Sāndărăcă *ou* **Sāndărăchă**, æ. *f.* (σανδαράκη *et* σανδαράχη). *Réalgar, arsenic rouge.* ‖ Sāndărăcīnŭs, ă, ŭm. *De cette couleur.* Mĕrŭlă sāndărăcīno ōrĕ. *Næv.* (apud *Fest.*).

Sāndix *ou* **Sāndўx**, ўcis. *f.* (σάνδιξ *et* σάνδυξ). *Herbe dont l'on tirait une teinture écarlate.* Spōntĕ sŭă sāndўx pāscentēs vēstīrĕt ăgnōs. *V.* Illăquĕ plēbēĭō, vēl sīt sāndўcis ămictū. *Pp.* (II, 19, 81). *Voy.* Coccus. ‖ *Vermillon, fard.* Sāndўx ēt cērussa, ălĭās sīmŭlātĕ pŭēllās. *Aus.* (*Idyl.* 7). *Voy.* Fucus. ‖ † *gén.* Sāndўcis. Ĭntĕrdŭm Lĭbўcō fūcāntŭr sāndўcĕ pĭnræ. *Grat.* (*Cyn.* 86).

Sānē. *adv. Sainement, sagement.* Bŏnum ēst paūxillum āmārē sāne : īnsānē, nōn bŏnum ēst. *Pl.* (*Cure.* I, 3, 20). Sānē sāplo ēt sēntīō. *Id.* (*Amp.* I, 1, 292). Nōn ĕgŏ sānĭŭs Bācchābŏr Ēdōnis. *H.* SYN. Sānĭtĕr, sāplēntĕr. ‖ *Ordint. Certes, sans doute, tout-à-fait, entièrement.* Quŏ sānē pŏpŭlūs nūmĕrābĭlĭs, ūtpŏtē pārvŭs. *H.* Nīl sānē fēcīt quŏd tū rĕprēhēndĕrē pŏssis. Dixīt ădhūc ălīquid? Nīl sānē. *Id.* Ēst glŏrĭōsŭs sānē cōnvīctŭs dĕūm. *Ph.* Sāne hērcle ūt dīcīs. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 59). SYN. Cērtō, cērtē, prōfēctō, nē, ōmnīnō, prōrsŭs, vāldē. *Voy.* Certo. ‖ *Certes, avec ironie.* Bĕnĕfĭcĭum māgnum sānē nātali dēdīt. *Ph.* SYN. Scīlĭcĕt, vidēlĭcĕt. ‖ *Eh bien, j'y consens.* Æneās sāne ignōtīs jăctētŭr in ōrīs. *V.* SYN. Quīdĕm.

Sānēsco, īs, ĕrē. *n. Être guéri.* Quæ lĭtā sānēscŭnt dēpŭlsō mēmbrā dŏlōrē. *Ser. Sam.* (*vs.* 881. *Id.* 232). SYN. Sānŏr.

Sāngă, æ. *m. Nom d'homme.* (*Ter. Eun.* IV, 7, 6.)

Sāngărĭŭs, ĭī. *m. Fleuve de Phrygie.* Dīndўmă fūndūnt Sāngărĭum. *Cl.* SYN. Sāgărĭs. ‖ — ĭus, ă, ŭm. *Du Sangarius, Phrygien.* Cēdāt tĭbĭ Lātmĭŭs ūltrō Sāngărĭŭsquē pŭēr. *St.*

† Sānguĕn, ĭnis. *n. arch. Comme* Sanguis. Scīrĕ lĭcĕt nōbis vēnās, ēt sānguĕn, ēt ōssă. *Lr.* (I, 861. *Ib.* 837, quod laudat *Char.* 1, 70). Ō sānguĕn dīs ōrĭundŭm! *Enn.* (apud *Lact.* 1, 15). Excēptŭm pătĕrĭs prælĭbāt sānguĕn ēt ōssă. *St.* (*Th.* IV, 464. Alii minus bene *sanguinem*). Vēnārŭm rīvōs, ēt spārsŭm cōrpŏrĕ sānguĕn. *Hil. Pict.* (*Gen.* 134. Cf. *Prisc.* 6, 708; *Non.* 3, 203, et 10, 2).

Sānguĭnĕŭs, ă, ŭm. *De sang.* Spārsăquē sānguĭnĕīs rŭbŭērūnt păbŭlă gūttīs. *O.* SYN. Crŭēntŭs. ‖ *Sanglant.* Cæsăquē sānguĭnĕām vīctŭmă plāngĕt hŭmūm. *O.* Sānguĭnĕī crĭnēs. *St. Voy.* Cruentus. ‖ *Au fig.* Bācchŭm Sānguĭnĕīs prōhĭbĕtĕ rīxīs. *H.* Sānguĭnĕă jăctānt vērbĕră. *Sen.* (*Ag.* 760, de Furiis). ‖ *De couleur de sang.* Sānguĭnĕīs ĕbŭlī bāccīs mĭnĭŏquē rŭbēntēm. *O.* Sānguĭnĕī pătrĭūm săgŭlī dĕcŭs. *Sil. Voy.* Ruber. ‖ *Sanguinaire.* Sānguĭnĕō tŭm lætă vīrō. *Sil.* (Et *Ov. R. Am.* 153, *sanguineus Mars*). SYN. Crŭēntŭs. PHR. Dūlcēdĭnĕ sānguĭnĭs āspĕr. *O.*

Sānguĭnō, ās, ārē. *n. Être couleur de sang.* Spūmĕă pūrpŭrĕīs dŭm sānguĭnāt ūndă prŏfŭndīs. *Solin.* (*fr.* in *Anth.* II, p. 384).

Sānguĭnŏlēntŭs, ă, ŭm. *Sanglant, ensanglanté.* Ēt nĕcĕ nātōrŭm sānguĭnŏlēntă pārēns. *O.* Illĕ prĕmīt dūrām sānguĭnŏlēntŭs hŭmūm. *Id.* SYN. Sānguĭnĕŭs, crŭēntŭs, crŭēntātŭs. *Voy.* Cruentus. ‖ *De couleur de sang.* Mĭnĭŏ mĕdĭcātă rŭbēbās : illĕ cŏlor vērē sānguĭnŏlēntŭs ērāt. *O.* SYN. Sānguĭnĕŭs, etc. *Voy.* Ruber. ‖ *Au fig.* Nūllăquē, quæ pŏssīt, scriptīs tōt mīllĭbŭs, ēxstāt Littĕrā Năsōnīs sānguĭnŏlēntă lĕgī (*Ibis*, 3).

Sānguĭs, *et qqf.* Sānguīs, ĭnis. *m. Sang.* Gūttam haūd habŭĭ sānguĭnis. *Pl.* (*Most.* II, 2, 76). Ōrā tŭmēnt īrā, nigrēscŭnt sānguĭnĕ vēnæ. *O.* Plēnĭŏr huic sānguis ēt crāssī gūttă vēnēni. *L.* SYN. Tĕpĭdŭs, călēns, călĭdŭs, fĕrvēns, fĕrvĭdŭs; gĕlĭdŭs, frigĭdŭs. ‖ *Sang versé.* Sānguis ăbĭt, mēntēmquē călor cōrpusquē rĕlīquit. *O.* Sānguĭnĕ cērnīs ădhūc spārsŏque ĭnfēctă cērēbrō (arma). *V.* Ūna eădēmquē vīă sānguis ănĭmūsquē sĕquūntŭr. *Id.* (*Æ.* X, 487. Pauci leg. *sanguisque*). Vēctōrĭs istĭc pĕrfĭdi sānguis ĭnēst. *Sen.* (*Med.* 775). SYN. Crŭŏr. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Sang, force, vigueur.* Quĭbŭs întĕgĕr ævī Sānguis, ălt, sŏllĭcĭtāquĕ sĭnŏ stānt rōbŏrĕ vīrēs. *V.* Sānguis hĕbĕt, frigēntquĕ ēffĕtæ ĭn cōrpŏrĕ vīrēs. *Id.* Sānguĭnĕ ĭngĕns... tōtō sānguĭnĕ nīxŭs Sūstĭnĕt. *St.* Discĭpŭlōs mĭhĭ jām plēnōs sānguĭnis. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 45). SYN. Vīrēs, rōbŭr, etc. *Voy.* Vis. ‖ *Sang, race.* Prōgĕnĭēm Trōjāno ă sānguĭnĕ dūcī. *V.* Nōstrī quŏquē sānguĭnis aūctŏr Jūpĭtĕr ēst. *O.* Nōn tĭbĭ dēfōrmēs ōbscūrī sānguĭnis ōrtŭs. *St.* Rēgĭŭs sānguis. *H.* SYN. Gĕnŭs, ŏrīgŏ, etc. *Voy.* Genus. ‖ *qqf. Suc des végétaux.* Pāllās ămāt tūrgēntēs sānguĭnĕ bāccās. *Nemes.* (*E.* 2, 50). Ēt vīrĭdīs nĕmŏrī sānguis dēcēdĭt ēt hērbīs. *Man.* (V, 212). Ēt pinguēs Bācchēō sānguĭnĕ cōllēs. *St.* SYN. Sūccŭs, hūmŏr. (Casu recto posterior syllaba plerumque corripitur, semper a *Virg.*, nisi loco cit., qui et ipse incertus. Producitur tamen, præter allatos locos, a *Lucr.* IV, 1043; *Luc.* II, 338, et VII, 635; *Sil.* X, 23. Nec raro in medio pentametro; sed in hoc minus auctoritatis. Unice corripi vult *Capel.* III, p. 79.)

Sānĭēs, ēm, ē. *f. Pus, sanie, sang corrompu.* Cōrrŏdēt sānĭēs, ēt pūtrĭdă cōntrāhĕt ōssă. *Calp.* (5, 77). Ēt sānĭēm cōnjēcto ēmīttĭt fĕrrō. *O.* Cōrpŭs sānĭē stillāssē pērŭstūm. *L.* Sūmmāquē jējūnă sānĭe ĭnfūscātŭr ārēnă. *V.* SYN. Crŭŏr, pūs, tābō (*abl.*), *qqf.* hūmŏr. EP. Crŭēntă, tĕtrā, ātrā, nĭgrā, fœdă, tūrpĭs, cōrrŭptă, crāssă, cōncrētă, flŭĭdă, flŭēns, stillāns, mānāns; lūrĭdă, pūtrĭs. ‖ *Couvert de sanie.* Sānĭē, tābō flŭēns, mānāns, stillāns, ōblĭtŭs, rĕspērsŭs, ădspērsŭs, măculātŭs, ĭnfectŭs, squālēns. Vūlnĕrĕ mānāns. VERS. Ārtŭs sānĭē tābŏquē flŭēntēs. *V.* Ātĕrquē crŭēntō Pūlvĕrē. Pĕcūdūmquē crŭōrĕ Pinguē sŏlūm. *Id.* Pinguī cōncrētŏs sānguĭnĕ crīnēs. *V. Fl.* Rīgāt ōrā fœdŭs ĭmbĕr. *Sen. Voy.* Cruor, Cruentus. ‖ *Venin.* Sibĭllă dānt, sānĭēmquē vŏmūnt (colubræ). *O.* Pērfūsŭs sānĭē vittās ātrŏquē vēnēnō. *V.* Sērpēns Tābĭfĭcam ēxspīrāt sānĭēm. *Sil. Voy.* Venenum. ‖ *En gén. Fluide épais.* Hīnc sānĭēs prĕtĭōsă flŭīt. *Manil.* (V, 671, de garo).

† Sānĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Salutaire.* Quæ tĕ quŏquĕ dĕxtră pŏtēntēm Sānĭfĕrā vīrtūtĕ dĕdīt. *P. Nol.* (22, 225).

Sānĭtās, ātĭs. *f. Santé.* Ăpŏllŏ, quæsŏ tĕ ūt dēs pācēm prŏpĭtĭŭs, Sălūtem ēt sānĭtātēm nōstræ fămĭlĭæ. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 12). ‖ *Au fig. Usage de ses facultés intellectuelles, raison.* Pārs sānĭtātĭs, vēllĕ sānārī, fŭīt. *Sen.* (*Hipp.* 249). Dūm sānĭtās cōnstābĭt, pŭlchrē mĕmĭnērŏ. *Ph.*

† Sānĭtĕr. *adv. D'une manière saine, raisonnable.* (*Afran.* apud *Non.* 11, 51.)

Sānnă, æ. *f. Grimace.* Ī nūnc, ēt dŭbĭtă quă sōrbĕāt ăĕră sānnă. *J.* (6, 306). ‖ *Moquerie, rire moqueur.* Discĕ; sĕd īrā cădăt năsō rūgōsăquē sānnă. *Pers.* (5, 91. *Id.* 1, 62). SYN. Cāchīnnŭs, rīsŭs, dērīsŭs.

Sānnĭō, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Ter. Eun.* IV, 7, 10.)

Sānŏ, ās, ārē. *Guérir.* Tārdă Phĭlŏctētæ sānāvīt crūră Măchāōn. *Pp.* (II, 1, 61). Nēc mĕdĕārĕ mĭhī sānēsquæ hæc vūlnĕră māndō. *O.* SYN. Mĕdĕŏr, mĕdĭcŏr, cūrō; (aliquem) rĕfĭcĭō, ērĭgō; (malum) cōmpēscō, tēmpĕrō, āvertō, dēpĕllō. *Voy.* Medeor. ‖ *Au fig.* Seū fŭrŏr ēst, hăbĕō quŏd cārmĭnĕ sānĕt ēt hērbīs. *O.* Ēt pŏssum ăltĕrĭŭs cūrās sānārĕ rĕcēntēs. *Pp.* (I, 10, 17). Mōrtĕ sānandum ēst scĕlŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1262).

Au pass. Sānŏr. *Être guéri.* Cōrpŏrā vīx fĕrrō quædăm sānāntŭr ăcūtō. *O.* SYN. Cōnvălĕō, rĕfī-

ciŏr. VERS. Vūlnĕra ĕt ād sānām nūnc cŏĭĕrĕ mĕā. *Pp.* Nām sī Lĭbĭtīnam effŭgĕris ægĕr. *J.* Sŭbĭtōque ōmnīs dē cōrpŏrĕ fŭgit Quĭppĕ dŏlŏr... ātque nŏvæ rĕdĕre in prīstĭnă vīrēs. *V.* Rĕdděris heū! quantō fātōrūm mūnĕrĕ nōbis, Gŭstātă Lēthēs pænĕ rĕmissŭs æquā! *M.*

Sānquālis, ĭs. *f. Orfraie, oiseau.* Bŭtĕŏ, sānquālis, etc. *Enn.* (apud *Parrhas.* Cf. *Paul.* ex *Festo*). *Voy.* Ossifraga.

Sāntŏnĕs, ŭm, *et* Sāntŏnī, ōrŭm. *m. pl.* (Σάντονες *et* Σάντονοι). *Peuple d'Aquitaine, auj. la Saintonge ; Saintes, ville.* Signă mŏvēt, gaudĕtque āmōtō Sāntŏnŭs hōstĕ. *L.* Vīnŭm cŭm bĭjŭgō pārābō plaŭstrō Primō tĕmpŏrĕ Sāntŏnōs vĕhendŭm. *Aus.* (*Epist.* 11, 1. *Ib.* 15, 11). ‖ Sāntŏnĭcŭs, ă, ŭm. *adj.* Tēstīs, ĕt ōcĕāni lĭttŏră Sāntŏnĭcī. *Tib.* (1, 8, 10). Gallĭă Sāntŏnĭcō vēstĭt tĕ bārdŏcŭcūllō. *M.* (XIV, 128. Et *Juv.* 8, 145 ; *Aus.* *Mos.* 463).

Sānŭs, ă, ŭm. *Sain, en santé.* Sī mĕ vīvĕrĕ vīs sānŭm rĕctĕquĕ vălentĕm. *H.* Ille Măchāŏnĭă vix ŏpĕ sānŭs ĕrīt. *O.* Vūlnĕrăquĕ ād sānŭm nūnc cŏĭĕrĕ mĕā. *Pp.* (III, 23, 18). SYN. Vălēns, sospĕs, incŏlūmis, întĕgĕr, *qqf.* sălŭbĕr, sălvŭs. PPH. Sāno, firmo, valĭdo, vălenti corpŏrĕ. Firmis vīrĭbŭs. Mŏrbō lĭbĕr, ĭmmūnĭs. Firmō cōrpŏrĕ sānŭs. *Voy.* Valeo. ‖ *Sain, non altéré.* Nārĕ sāgācī Ærā nōn sānŭm (sentit). *L.* Ārĭnāmēntă sălva ĕt sānă sūnt. *Pl.* (*Merc.* 1, 2, 61). ‖ *Sain d'esprit, raisonnable.* Ōrāndum ĕst ŭt sīt mēns sāna in cōrpŏrĕ sānō. *H.* Exclūdit sānōs Hĕlĭcōnĕ pŏētās. *Id.* Magĭcīs sānōs āvĕrtĕrĕ sācrīs Expĕrtăr sēnsŭs. *V.* PPH. Sānæ mēntīs. ‖ Sānūsne ĕs? Sātis sānŭs ĕs? etc. *locut. famil. Êtes-vous dans votre bon sens? Est-ce raisonnable?* Sātin' tū sānŭs mēntis aŭt ănĭmī tŭī? *Pl.* (*Trin.* II, 2, 53). Sānūsne ĕs? *Id.* (*Bac.* III, 6, 37). Tūn' sānŭs, pŏpŭlūm sī cædĕrĕ sāxīs Incipĭās? *H.* SYN. Stās ănĭmō? *H.* ‖ Mălĕ sānŭs. *Voy.* Malesanus. ‖ — ăb. *Exempt de.* Sānŭs ăb illīs, Pērnĭcĭĕm quæcūnquĕ trăhūnt. *H.*

Săpă, æ. *f. Vin cuit.* Lăc nīvĕŭm pōtēs pūrpūrĕămquĕ săpăm. *O.* Et Lălētānæ nīgră lăgēnă săpæ. *M.* (V, 52). *Voy.* Defrutum.

Săpæi, ōrŭm. *m. pl.* (Σαπαῖοι). *Peuple de Thrace.* Extă cănūm vīdi Trīvĭæ lĭbārĕ Săpæos. *O.* (Quorum urbs Σάπαι est apud *Steph.*).

Săpērdă, æ. *f.* (σαπέρδης). *Petit poisson dont on faisait de la saumure.* Ēn quĭd āgām? Rōgĭtās? ēn săpērdam ădvĕhĕ Pōntō. *Pers.* (5, 134).

Săphărŭs, ī. *m. Nom de guerrier Africain.* (*Sil.* VII, 604.)

Săphirŭs, Săphō, etc. *Voy.* Sapphirus, etc.

Săphōn, ōnis. *m. Voy.* Scaphon.

Săpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a de la saveur.* Ŭbĭ rērum ōmnĭum bŏnārum cōpĭa ĕst săpĭdissŭmă. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 81, de culina. Sic *Both.*, nec male. Vulgo *sæpissume.* ‖ † *Au fig. Comme* Sapiens. Săpĭdæ rāptim prōpĕrātĕ pŭellæ. *Alc.* (*ad Sor.* 506. *Ib.* 732).

Săpiens, tis. *Qui a le palais délicat.* Fēcundæ lĕpŏris săpiēns sĕctābĭtŭr ārmos. *H.* (*Sat.* II, 4, 44. Ubi *Schol. Cruq.*). ‖ *Ordint. Sage, raisonnable, prudent.* Tămĕn quærām cŭr ĕ săpiēntī stŭltă quĕăt fiĕrī. *Lr.* (III, 763). Vīr bŏnŭs ĕt săpiens. *H.* Sĕra ĕt săpiēntĭŏr ætās. *O.* Cōnsĭlĭum săpiēns. *Id.* SYN. Prudens, sānŭs, etc. *Voy.* Prudens. ‖ *Subst. m. Sage, le sage.* Nēvĕ pŭtēs ălĭŭm săpiēntĭ bŏnōquĕ bĕātum. *H.* Săpiēns ūnō minŏr ĕst Jŏvĕ. *Id.* SYN. Sŏphŭs, philŏsŏphŭs. PPH. Clĕanthēă, Zēnōnĭă, Sŏcrătĭcă tūrbă, sĕctă. Sŏcrătĭcŭs grĕx, ōrdŏ, Sŏphŏrūm āgmĭnă. *Voy.* Sapientia. ‖ *Au plur. Les sept Sages de la Grèce.* Quĕm sŭă contēndĭt sēptĕm Săpiēntĭbŭs ætās. *Aus.* (*Parent.* 1, 9). VERS. Săpiensquĕ sŭprā Græcĭæ sēptĕm vīrōs, Ōctāvŭs æccēsĭt sŏphŭs. *Aus.* Quōsquĕ ōrbĕ sŭb ōmnī Ārdŭă sēptēnă nŭmĕrāt săpiēntĭă fāmă. *St.* (Cf. *Aus. Sept. Sap.* ; *Sid. Pan.* 2500 *sq.*)

Săpiēntĕr. *Sagement.* Pĕr sī quĭd sŭpĕrĕst, quŏd sīt săpiēntĕr ăgendŭm. *O.* Mūnĕrĭbŭs săpiēntĕr ūtī. *H.* Bĕnĕ ĕt săpiēntĕr dīxtī dūdŭm. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 30). Săpiēntĭŭs ōptă. *O.* SYN. Prūdēntĕr, scītĕ, cōrdātĕ, doctĕ, cōnsĭlĭō. PHR. Săpiēntĕr ĕt cōnsĭlĭō bŏnō. *Pl.*

Săpiēntĭă, æ. *f. Saveur.* Dē fūmō făcĭēs, săpiēntĭă dē mārĕ nātă. *Sympos.* (*Ænig.* 83, de perna sale tincta). SYN. Săpŏr. ‖ *Goût, pour juger des alimens.* Hōc sălsum ĕst, hōc ădŭstum ĕst, hōc laŭtŭm pārŭm... Mŏnĕō quæ pŏssŭm, prō mĕă săpiēntĭă. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 60. Ubi *Donat.*). *Voy.* Gustus. ‖ *Ordint. Sagesse, prudence.* Tŭ, quæntŭs quæntŭs, nīl nīsī săpiēntĭa ĕs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 40. *Id. Ph.* II, 1, 17). Grātĭă dēsignāta ŏlĕō, săpiēntĭă vīnō. *Alc.* (III, 431). SYN. Rătĭō, prudēntĭă, cōnsĭlĭum, sēnsŭs, jūdĭcĭum. PPH. Sāni sēnsŭs. Sānă mēns. *Voy.* Prudentia. ‖ *Sagesse, philosophie.* Virtūs ĕst vĭtĭŭm fŭgĕre, ĕt săpiēntĭă prīmă Stŭltĭtĭæ cārŭissĕ. *H.* Nūnquam ălĭŭd nātūra, ălĭŭd săpiēntĭă dĭcīt. *J.* (14, 321). Frāctă cădĕt tāntæ săpiēntĭă mōlĕ rŭīnæ. *O.* SYN. Sŏphĭă, *qqf.* săpĕrĕ. PPH. Vītæ ārs, præcēptă, præcēptă bĕātæ. Vītæ sălŭbrĭă jŭssă. Sŏcrătĭcă dōgmătă, plăcĭtă, dŏctrīnă. VERS. Măgnă quĭdĕm, quæ dăt sācris præcēptă lĭbellis Victrix fortūnæ săpiēntĭă. *J.* Primă dŏcĕt rĕctūm săpiēntĭă. *Id.* Et rērum causās, ĕt quĭd nātūră, dŏcĕbăt. *O.* Mēntĕ dĕōs ădĭit, ĕt quæ nātūră nĕgāvit Vīsĭbŭs hūmānīs, ŏcŭlīs ĕă pĕctŏrĭs haŭsit (Pythagoras). *Id.* Quĭdquĭd Sŏcrătĭcō mānāvit ăb ōrdĭnĕ, quĭdquĭd Dōctă Clĕanthēæ sŏnŭērūnt ātrĭă tūrbæ. *Cl.* Illĭc vēl studĭīs ănĭmum ēmendārĕ Plātōnĭs Incĭpĭam, aŭt hortīs, dŏcte Epĭcūrĕ, tŭīs. *Pp.* Intĕr cūnctă lĕgēs, ĕt pĕrcontābĕrĕ doctōs. Quă rătĭōnĕ quĕăs trădūcĕrĕ lēnĭtĕr ævŭm. *H.* In silvīs Ăcădēmī quærĕrĕ vērŭm. Quānquām Sŏcrătĭcīs mădĕt Sērmōnĭbŭs. *Id.* Pūrgātās ĭnsĕrĭs aurēs Frūgĕ Clĕanthēă. *Pers.* Discĭtĕque, ō mīsĕrī, causās cōgnoscĕrĕ rērum, Quĭd sūmŭs, aŭt quĭdnām victŭrī gignĭmŭr, ōrdŏ Quīs dătŭs, aŭt mētæ quă mōllis flĕxŭs, ĕt ŭndæ, etc. *Id.* (3, 66 *sq.*). *Voy.* Physicus. ‖ *La Sagesse, divinité.* Ūsŭs mĕ gĕnŭit ; mātĕr pĕpĕrĭt Mĕmŏrĭă ; Σοφίαν vŏcānt mĕ Grāĭī, vōs Săpiēntĭām. *Afr.* (apud *Gell.* 13, 8). ‖ *qqf. Modération, indulgence.* Quō măgis ignōscăt săpiēntĭæ vēstræ dŏlēntī. *O.* (Adde *Pl. Mil.* IV, 6, 36).

† Săpiēntĭpŏtēns, tis. *Très sage.* Bĕllĭpŏtēntēs sūnt măgĕ quăm săpiēntĭpŏtēntēs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 2, 56).

Săplō, ĭs, ŭī, *et* īvī, ītum, *synér.* ī, ĕrĕ. *n. Avoir du goût, de la saveur.* Ōccīsām sæpĕ săpĕrĕ plūs multo sŭēm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 105). Ŭt săpiant fătŭæ, făbrōrŭm prāndĭă, bĕtæ. *M.* (XIII, 13. *Id.* X, 66). Nīl rhōmbŭs, nīl dămă săpīt. *J.* (11, 121). ‖ *act. Avoir la saveur de.* Quæsīvīt quĭdnām săpĕrĕt (de simii carne). *Ph.* Si ōstrĕă cērnō, Cōgnōrim flŭvĭum, ăc limum, ăc cœnum săpĕre ipsum. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 152). ‖ *Au fig.* Cujus lītāmĕn sŏrdĕt, ĕt tĕrrām săpīt. *Prud.* (*Ham. præf.* 51). Quum săpimus pătrŭos. *Pers.* (1, 11. Eodem

sensu *Redolere*). ‖ *Goûter une chose, avoir un certain goût.* Quŭm tu, întĕr scăbîēm tăntam ĕt cōntăgiă lūcri, Nīl pārvūm săpīās, ĕt ădhūc sŭblīmiă cūrēs. *H.* Quăm pŏpŭlārĕ săpis! *M.* (*Suppositi.* 19, 4). ‖ *n. ordint. Avoir de la raison, être sage.* Scrībendī rēctē, săpĕre ēst ĕt prīncĭpium ĕt fōns. *H.* Haŭd stūltē săpis. *Ter.* (*Eun.* I, 3, 83). Cuī pĕctŭs săpit. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 13). Pōl măgĕ săpŭissēt, sī dōrmīvissēt dŏmī. *Id.* (*Rud.* IV, 1, 8. Sic leg. *Prisc.* 10, 879. Alii *sapisset*). Nūbĕrĕ vis Prīscō : nōn mīrōr, Paŭlă; săpistī. *M.* (IX, 6). Ĕgŏ plūs săpīvī. *Næv.* (apud *Non.* 10, 31, et *Prisc.* l. cit.). PPH. Sŭm prūdēns, săgăx, sōlĕrs, căllĭdŭs, ingĕnĭōsŭs. Cōnsĭlĭō, jūdĭcĭō, ingĕnĭō, sōlĕrtī mĕntĕ vălĕō, pōllĕō. ‖ *act. Être sage relativement à une chose, être éclairé sur.* Gaudĕ, Crāssĕ, nīgrās sī quĭd săpīs întĕr ārēnās. *Pp.* (IV, 6, 83). Nĕc prōdēst quĭddām rēctī săpŭissĕ mălīgnīs. *Prosp.* (*Epig.* 46, 7). Quī sĭbī sēmĭtăm nōn săpīūnt, ălтĕrī mōnstrānt viăm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). Rēcte ĕgŏ meăm rēm săpĭŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 81). Dēnīquĕ mūltă săpīt, sĕd nōn săpīt ōmnĭă nōstræ Vīs ănĭmæ. *Prud.* (*Apot.* 921). ‖ — ăd. *Même sens.* Nīsĭ quæ săpīt ĭn vīno ăd rēm sŭăm. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 1). Ăd ōmnĭa ălĭa ætātĕ săpīmŭs rēctĭŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 46).

Săpis, ĭs. *m.* (Σάπις). *Rivière d'Ombrie.* Hōs Æsĭs Săpīsquĕ lăvānt. *Sil. Voy.* Isapis.

Săpō, ōnis. *m. Savon.* Ălтrītō săpōnĕ gĕnās pūrgārĕ mēmēntō. *Ser. Sam.* (*vs.* 57). PHR. Căpĭtĭcă Teūtŏnĭcōs ăccēndit spūmă căpillōs. *M.* (XIV, 26, in epig. cui lemma : *Sapo.* Cf. *Ibid.* 27).

1. Săpŏr, ōris. *m. Saveur, goût.* Nōn tămĕn ĕxăcŭēt torpēns săpŏr illĕ săpōrēm. *O.* Ēt sălĭs ŏccŭltŭm rĕfĕrūnt ĭn lăctĕ săpōrēm. *V.* Nĭ prĭŭs ēxăctă tĕnŭī rătiōnĕ săpōrŭm. *H.* SYN. Gŭstŭs. EP. Dūlcis, grātŭs, blāndŭs, jūcūndŭs, suāvis, mōllis; ămārŭs, āspĕr, dūrŭs, ācĕr, ăcĭdŭs, aŭstērŭs, ăcērbŭs, trīstis, ingrātŭs. ‖ *La chose même qui a une saveur.* Hĭc tū jŭssōs ădspĕrgĕ săpōrēs. *V.* (*Id. G.* IV, 267). Sānctĕ, vĕnī, tĕcūmquĕ fĕrās quĭcūnquĕ săpōrēs. *Tib.* (IV, 4, 9). ‖ *qqf. Le sens du goût.* Tĕtrīus ēssĕt, Nārĭbŭs, aurĭbus, ātque ŏcŭlīs, ōrisquĕ săpōrī. *Lr.* (II, 509). *Voy.* Gustus.

2. Săpŏr, ōris. *m.* (Σαπωρης). *Sapor ou Schapour, nom de plusieurs rois de Perse Sassanides.* Sŏcĭŭm nōbis fīdūmquĕ Săpōrĕm Pērcŭlit. *Cl.* ‖ *Par ext. Roi des Parthes.* Sī fāllŏ, prōbāstī, Vēntĭdĭō măctātĕ Săpŏr. *Sid.* (*Pan.* 486, de Pacoro).

Săporātŭs, ă, ŭm. *Qui a reçu de la saveur.* Mēllĕ săporātam ēt mĕdĭcātis frŭgibŭs ŏffam. *V.* (*Æ.* VI, 420. Sic aliquot libri; sed pleriq. *soporatam.* Illud tamen non coutemnendum, ob propriam verborum vim, et *Petronii*, quæ sequitur, imitationem : defendebat *Turneb.* Iterum in lib. V, 855 : *Vique soporatum Stygia*, de ramo. Sic omnes. *Serv.* vertit, *morte plenum* : in quo nulla sane *soporis* notio. Hic etiam legendum esse *saporatum*, magis credo quam ceteris approbare nitor). Millĕ săporātam mĕdĭcatīs frugibŭs ŏffam. *Petr.* (*fr.* p. 675 *Burm.*). Dūlcĕ săporātīs cūrvāntŭr rōbŏră pomis. *Fort.* (IX, 3, 9). *Voy. le suiv.*

Săporō, ās, ārĕ. *Donner de la saveur.* Īmpĕrāt, aŭtumnī quī dūlcĭa pōma săpōrāt. *Draconț.* (*Hexaem.* 1, 165). *Voy. le précéd.*

Săporŭs, ă, ŭm. *Savoureux.* Nīl ēst dūlcĭŭs ācĭ măgis săporŭm. *Prud.* (*Cath.* 556).

Săpphĭcŭs, ă, ŭm (Σαπφικός). *De Sapho.* Īgnōscō tĭbī, Săpphĭcă, pŭellă, Mūsă dŏctiŏr. *Cat.* (36, 16). ‖ — vērsŭs. *Vers saphique.* Trădŭnt Săpphĭcŏn ēssĕ nūncŭpāndŭm. *T. Maur.* (*Met.* 967). Fōrs ĕt hæc sōmnŭm tĭbī cāntĭlēnă Săpphĭcō suādĕt mŏdŭlātă vērsū. *Aus.* (*Ephem.* 21). Ātquĕ mētrō Săpphĭcō crēbĕr cĕcĭnī. *Sid.* (*Ep.* IX, 16, 38). SYN. Æŏlĭcŭs, Lēsbĭŭs, Lēsbăcŭs.

Săpphīrātŭs, ă, ŭm. *Orné de saphirs.* ‖ † Săpphīrātŭs. Vērnāns hērbĭdă crūstă săpphīrātōs Flēctĭt pĕr prāsĭnōs vītrŭm lăpillōs. *Sid.* (*Ep.* II, 10, 14). *Voy. le suiv.*

Săpphīrĭnŭs, ă, ŭm (σαπφειρινός). *De saphir.* ‖ Săpphīrĭnŭs. Săpphīrĭnō, vĭrĭdi, măcŭlōsō, cærŭlo ĕt ălbō. *Alc.* (IV, 731).

Săpphīrŭs, ī. *f.* (σάπφειρος). *Saphir, pierre précieuse.* Săpphīrī lătēbrās, ĕt prædūrōs ădămāntās. *Avien.* (*D. T.* 1305). Săpphīrĭquĕ dĕcŭs nĭgrī flāviquĕ cōlōrĭs. *Prisc.* (*Peri.* 1009). Quī sĭbī săpphīrŭm sŏcĭāvĕrāt, ĭndĕ bĕrўllŭm. *Prud.* (*Psych.* 923). ‖ † Săpphīrŭs. Săpphīrŭs ălba, ădămās, crўstāllă, smărăgdŭs, Iāspis. *Fort.* (VI, 2, 86). *Voy. les précéd.*

Săpphō, ūs, *acc.* ō. *f.* (Σαπφώ). *Sapho, poétesse de Lesbos, inventrice du mètre saphique. Ne pouvant se faire aimer de Phaon, elle se précipita du promontoire de Leucade.* Grātă lўræ pōsŭit tĭbī, Phœbĕ, pŏētrĭă Săpphō. *O.* Nōn fōrmīdātă tĕmĕrārĭă Leūcădĕ Săpphō. *St.* Ăn, nīsĭ lēgissēs aūctōrĭs nōmĭnĕ Săpphūs. *O.* Cărmĭnă fingēntēm Săpphō laŭdāvīt ămātrīx. *M.* (VII, 68). SYN. Lēsbĭs. EP. Lēsbĭă, Lēsbĭs, Æŏlĭă, Æŏlĭs, pŏētrĭă. PPH. Lēsbĭă vātēs. Æŏlĭă pŭellă. Pŭellă Lēsbi. Æŏlĭæ pŭellæ fīdēs. Fāstīdĭtă Phāŏnī.

† Săpsă. *arch. Comme* Ea ipsa. Quŏ rēs săpsă lŏcō sēsĕ ōstēntātquĕ jŭbētquĕ. *Enn.* (apud *Fest.* in *Sas.* Et *Pac. ibid.*).

1. Sārā *ou* Sārrā, æ. *f. Sara, nièce et femme d'Abraham, mère d'Isaac.* Tūm Sārā dōtēm pōssīdēns pŭĕrpĕrā. *Prud.* (*Psych. præf.* 67). Sārā, Rĕbĕccă, Rachēl. *Fort.* (VIII, 4, 101).

2. Sārā, æ, *et* Sārăvŭs, ī. *m. La Saar, rivière qui se jette dans la Moselle.* Nāvigĕr ŭndīsŏnă dūdŭm mē mŏlĕ Sārăvŭs. *Aus.* (*Mos.* 367). Īsārā, Sārā, Chārēs. *Fort.* (VII, 4, 5).

Sārăbălă *ou* Sārăbăllă, æ. *f., et* Sārăbăllŭm, ī. *n. Sorte de braies en usage chez les Orientaux.* Mĕrcŭrĭŭs vēstĕr dēpictŭs cūm sārăbăllō. *Commod.* (9, 1. Cf. *Isid. Or.* 19, 23, ubi alii non bene scrib. *Sarabara*).

Sārăcēnī, ōrŭm. *m. pl.* (Σαρακηνοί). *Sarrazins, peuple de l'Arabie déserte.* Ēt Sārăcēnōrŭm crēbrās pērpĕssă sĕcūrēs (*Epitaph. Ludov.* II, in *Anth.* II, p. 331. Quorum præcipua urbs *Saraca* vel *Saracene*, apud *Steph.* Σάρακα).

Sārānŭs. *Voy.* Sarranus.

Sārapis, ĭs. *f.* (σάραπις). *Tunique orientale mêlée de blanc.* (*Pl. Pœn.* V, 5, 33. Vid. *Hesych.*)

Sārăvŭs. *Voy.* Sara 2.

Sārcĭnă, æ. *f. Bagage de voyage, fardeau, charge.* Ēssēm mīlĭtĭæ sarcĭnă fīdă tŭæ. *Pp.* (IV, 3, 46). Nōn ĕgŏ sŭm clāssī sārcĭnă măgnă tŭæ. *O.* Sī tĕ fortĕ mĕæ grăvīs ūrĕt sārcĭnă chārtæ. *H.* Mūli grăvāti sarcĭnis ībānt dŭŏ. *Ph.* SYN. Sārcĭnŭlă, pondŭs, ōnŭs, *qqf.* fāscis. ‖ *Enfant dans le sein de sa mère.* Quī mātrī sārcĭnă quōndām Prīmă sŭæ fŭĕrāt. *O.* Nōvissimē prōlăpsam ēffundīt sārcĭnăm. *Ph.* SYN. Ōnŭs, pondŭs. ‖ *Au fig. Poids, fardeau.* Sārcĭna ĕt hæc ănĭmō nōn sēdĕt āptă mĕō. *O.* Pŭblĭcă sārcĭnă rērum. *Id.* Sōlvātŭr sārcĭnă cūræ. *Fort.* (III, 4, 41). *Voy.* Pondus.

Sarcĭnātŏr, ōrīs. *m. Raccommodeur, tailleur.* Pētūnt fullōnēs, sarcĭnātōrēs pētūnt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 41. Cf. *Serv.* ad *Æ.* XII, 13). Sarcĭnātōrem ēssĕ sūmmūm; sŭērĕ cēntōnem ōptūmē. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 818. Verbum a *Sarcina* deduci, non a *Sarcio*, jure volunt *Non.* 1, 276, et *Bed.* p. 2345).

Sarcĭnātŭs, ă, ŭm. *Chargé.* Vīdĕn' hŏmĭnēs sarcĭnātōs cōnsĕquī? *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 19). Quīă sarcĭnātos ēt grāvēs rēbūs sūīs. *P. Nol.* (13, 911).

? Sarcĭnō, ās, ārĕ. *Charger. Voy. les précéd.*

Sarcĭnŭlă, æ. *f., et ordint.* Sarcĭnŭlæ, ārŭm. *pl. dimin. de* Sarcina. Cōllĭgĕ sarcĭnŭlās, dīcĕt lībĕrtŭs, ēt ēxī. *J.* (6, 148. *Id.* 3, 161). Āptīs sarcĭnŭlīs ēt ēxpĕdītīs. *Cat.* (28, 2).

Sarcĭō, īs, rsī, rtŭm, rcīrĕ. *Raccommoder, réparer; au fig. réparer, racheter.* Incŭmbūnt gĕnĕrīs lāpsī sarcīrĕ rŭīnās. *V.* Sī quīd nūmmō sarcīrī pŏtēst. *Pl.* (*Most.* 1, 2, 34). SYN. Rĕfĭcĭō, rĕparŏ, rĕsārcĭō, pēnsŏ, rĕpēndŏ.

Sarcŏphăgŭs, ī. *m.* (σαρκοφάγος). *Sarcophage, cercueil.* Sarcŏphăgō contēntŭs ērīt. *J.* (10, 172). Hŏc ĭn sarcŏphăgō gĕnĭtrīx dŭō cōrpŏră uātōs Cōndĭdit. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 1181). *Voy.* Sepulchrum.

Sarcŭlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sarculo. *Sarclé.* Quām nāta ĭn hortīs sarcŭlātīs crēdĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 2455).

Sarcŭlŭm, ī. *n. Sarcloir, par ext. hoyau.* Sarcŭlă cēssābānt, vērsīque ĭn pīlă lĭgonēs. *O.* Nĕ mārræ ēt sarcŭlă dēsint. *J.* (3, 311). Tunc quŏquĕ trītă sŏlō splēndēntīă sarcŭlă sūmāt. *Col.* (10, 91). Gaudentēm patrĭōs fĭndĕrĕ sarcŭlō āgrōs. *H. Voy.* Ligo 2.

Sārdă, æ. *f. Sardine, poisson.* Ēt nārdum ēt sārdās ēssĕ săpŏrĕ pārī. *Aus.* (*Epig.* 123).

Sārdanapălŭs, ī. *m.* (Σαρδανάπαλος). *Sardanapale, dernier roi du premier empire d'Assyrie, fameux par son luxe et sa mollesse. Assiégé dans Ninive par ses satrapes révoltés, il mit le feu à son palais, et s'y brûla avec ses femmes et ses trésors.* Ēt vēnĕre, ēt cœnīs, ēt plumă Sardanăpălī. *J.* (10, 362). Quām fīnĕm vītæ Sārdanăpălŭs habĕt (*Ibis*, 314). Tērĕŏs incēsti vĕl mollīs Sārdanăpălī. *Aus.* (*Idyl.* 15, 28). ‖ *Par anton. Homme voluptueux.* Quī Mēntŏra frāngīs ĭn scăphĭum mœchæ, Sārdānăpălĕ, tŭæ. *M.* (XI, 11).

Sārdēs, ĭum. *f. pl., et qqf.* Sārdis, ĭs. *f.* (Σάρδεις, *Steph.* Σάρδις). *Sardes, capitale de la Lydie.* Ūnde, ălt, ăd măgnīs vīcīnŭm Sārdĭbŭs āmnĕm. *O.* Quīd tĭbī vīsă Chĭos? quīd Crœsī rēgĭă, Sārdĭs? *H.* (*Epist.* 1, 11, 1. Seu Sardis erit pro *Sardes*).

Sārdi, ōrŭm. *m. pl. Sardes, habitans de la Sardaigne.* Trīgintă Sārdī, sexāgintă Macēdŏnēs. *Pl.* (*Mil.* 1, 1, 44). Sārdŭs hăbĕbat Īllĕ Tĭgellĭŭs hŏc. *H.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Sārdō cŭm mĕllĕ papāvĕr *H. Voy.* Sardous.

Sardĭnĭă, æ. *f.* (Σαρδώ). *La Sardaigne, île de la Méditerranée.* Ūltĭmă Sārdĭnĭām, Cўrnŏn, trĭfīdămquĕ rētēntăt. *Cl.* In mĕdĭō Tĭbŭrĕ Sārdĭnĭa ēst. *M.* (IV, 60). SYN. Ichnūssa. EP. Fĕrax, fĕcundă, fertĭlĭs, dīvēs; gravĭs, pēstĭfĕră. PPH. Sārdŏă tellūs, terra. VERS. Inde Ichnussa prius Grāĭis mēmŏrātă cŏlōnis, Mox Lĭbўci Sardus gĕnĕrōso sānguĭnĕ fīdēns Hĕrcŭlĭs, ēx sēsē mūtāvīt nōmĭnă tērræ. *Sil.* Sārdĭnĭămquĕ dĕhĭnc mŏlēs circŭmflŭa cīngĭt Æquŏrĭs. *Avien.* (Cf. *Claud. B. Gild.* 507 *sq.*)

Sārdĭnĭēnsis, ĕ. *De Sardaigne.* Tērrām Sārdĭnĭēnsĕm. *Lucil.* (apud *Schol. Cruq.* ad *Hor. Sat.* I, 2).

† Sārdŏ, ās, ārĕ. *Comprendre.* (*Næv.* apud *Fest.*)

Sārdŏnĭcŭs, *et* Sārdŏnĭŭs, ă, ŭm (Σαρδώνιος). *Comme* Sardous. *Voy. ce mot.*

† Sārdŏnўchă, æ. *f. Comme* Sardonyx. Līmĭnă sārdŏnўchæ vārĭātō lūmĭnĕ flōrent. *Fort.* (VIII, 6, 19).

Sārdŏnўchātŭs, ă, ŭm. *Orné de sardoines.* Cūjŭs ēt hĭnc lūcēt sārdŏnўchātă mănŭs. *M.* (II, 29).

Sārdŏnўx, ўchis. *m.* (σαρδόνυξ). *Sardoine, pierre précieuse.* Ĭn mănĭbŭs dēnsī rādĭānt tēstūdĭnĕ tōtă Sārdŏnўchēs. *J.* (6, 380. *Id.* 13, 139). Sārdŏnўchă vērum, lĭnĕīsquĕ tĕr cīnctŭm. *M.* (IV, 61. *Ib.* 28). Sārdŏnўchēm pīngunt ămēthўstĭnă. *Prud.* (*Psych.* 928). *Voy.* Onyx.

Sārdōus, ă, ŭm (Σαρδῶος). *De Sardaigne.* Īnsŭlă: Sārdōăm vĕtĕrēs dīxērĕ cŏlōnī. *Cl.* Sārdōăquĕ rēgnă sĭnistrĭs Rēspĭcĭt ā rēmĭs. *O.* Ĭntĕr Sārdōŭm pēlăgŭs Cōltumquĕ rĕfūsĭs. *Prisc.* (*Peri.* 85. Alii perperam *Sardonium*. Adde *Rutil.* 1, 364, ubi eadem varietas). SYN. Sārdŭs, Sārdĭnĭēnsis. ‖ Sārdōă hĕrbă. *Mélisse, herbe qui est vénéneuse en Sardaigne.* Īmo ĕgŏ Sārdōĭs vīdĕăr tĭbī āmārĭŏr hĕrbĭs. *V.* (Adde *Nem. E.* 4, 53; *Ser. Sam.* 431).

Sārdŭs, ī. *m. Héros qui passe pour avoir conduit en Sardaigne une colonie de Libyens.* Mŏx Lĭbўcī Sārdŭs gĕnĕrōsō sānguĭnĕ fīdēns Hĕrcŭlĭs. *Sil.* ‖ *pl. Voy.* Sardi.

Sārēptă, æ, *et* Sārēptīs, ĭs. *f.* (Σαρεφθά). *Ville de Phénicie.* Dūlcĭă Bācchī Mūnĕră, quæ Sārēptă fĕrāx, quæ Gāză crĕārat. *Corip.* (*L. Just.* 3, 87). Gāzăquĕ, Crētă, Sāmos, Cўprus, Cŏlŏphōnă, Sārēptīs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 81). ‖ *D'où*, Sārēptānŭs, ă, ŭm. Quæquĕ Sārēptānō pālmĭtĕ mīssa bĭbās. *Sid.* (*Pan.* 2801).

Sārgŭs, ī. *m. Sorte de muge, poisson.* Īnsīgnīs sārgusquĕ nōtīs, īnsignĭs ēt ălĭs (*Ov. Hal.* 105). Brundūsīī sārgus bŏnūs ēst. *Enn.* (apud *Apul. Apol.* Adde *Lucil.* apud *Fest.*).

? Sārĭō *ou* Sārrĭō, īs, īrĕ. *Sarcler.* Nām sēmpĕr ŏccānt prĭūs quām sārīūnt rūstĭcī. *Pl.* (*Capt.* III; 5, 5. Alii *sarriunt*, durissima, ut mihi vidētur, synizesi. Prosa oratione sæpe scribitur *Sario*; nec repugnat analogia: Opĕrĭo, operculum; Sarĭo, *sarculum*). Prūrīrĕ: quīd sārīrĕ sī vĕlŭt sāxŭm. *M.* (III, 93).

Sārīssă, æ. *f.* (σάρισσα). *Longue pique macédonienne.* Quī clўpĕō, gladĭōquĕ, Macēdŏnĭăquĕ sārīssă. *O.* Prīmī Pēllæās ārcŭ frēgērĕ sārīssās. *L.* Cuspĭdĕ non quīsquām, lōngæ nēquĕ cædĕ sārīssæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 828).

Sarmătă, *et* Saurŏmătă *ou* Saūrŏmātēs, æ. *m.*, Sārmătæ *et* Saurŏmatæ, ārŭm. *pl.* (Σαρμάται). *Sarmates, grande nation répandue dans l'Europe et l'Asie, au nord des Scythes.* Ēt quī tē laxīs ĭmĭtāntŭr, Sārmătă, brăccīs Vāngĭōnēs. *L.* Vēnīt ēt ēpŏto Sārmătă pāstŭs ĕquo. *M.* (*Spect.* 3). Ēt quī Caspĭă fortĭbŭs Rēclūdunt jūgă Sarmătĭs. *Sen.* (*Thyest.* 374). Ĭntĕr Saurŏmătās ēssĕ Gĕtāsvĕ pŭtēs. *O.* Quā vāgă Saūrŏmātēs sĭbĭ jūnxĕrāt āgmĭnă Chūnī. *Aus.* (*Idyl.* 8, 31). *Voy.* Scytha.

Sārmătĭcē. *adv. En sarmate.* Jam dĭdĭcī Gĕtĭcē Sārmătĭcēquĕ lŏqui. *O.*

Sārmătĭcŭs, ă, ŭm (Σαρματικός). *Des Sarmates.* Sors tŭlĭt ĭn Gĕtĭcos Sārmătĭcōsquĕ sĭnus. *O.* Rhēnānām nūmĕrās Sārmătĭcămquĕ mănūm. *M.* (IX, 36).

Sārmătis, ĭdĭs. *f.* (Σαρματίς). *De la Sarmatie.*

Jūnctā phārētrātis Sārmātis ōrā Gētis. *O.* Sārmātis est tēllūs. *Id.*

Sārmēns, tis. *m. Nom de guerrier Gaulois.* Occumbit Sārmēns, flāvām quī pōnēre victōr. *Sil.*

Sārmentūm, ī. *n. Sarment.* Dēvectā crēmātō Sārmenta, et vāllōs primūs sūb tēcta rēferto. *V.* Sārmentīquē lēvēs frontī rēligārē mānipl0s. *Sil.* Sārmentā mixtim sūbdita, et fœnī strūēm. *Prud.* (*Peri.* 3040).

Sārmentūs, ī. *m. Nom d'homme.* Sārmentī scūrræ pūgnām Mēssīquē Cicirrī. *H.* (Et *Juv.* 7, 3).

Sārnus, ī. *m.* (Σάρνος). *Rivière de Lucanie, auj. Sarno.* Et quæ rīgat æquōrā Sārnus. *V.* Nōcturnæque ēditor aūræ Sārnus. *L.* Plācēant māgis ōtia Sārnī. *St.*

Sārōnis, ĭdis. *f.* (Σαρωνίς). *Du golfe Saronique, entre l'Attique et le Péloponèse.* Nōmine quām Dānāī dīxērē Sārōnĭdā priscō. *Prisc.* (*Peri.* 424, undam).

Sārpēdōn, ōnis. *m.* (Σαρπηδών). *Sarpédon, fils de Jupiter, roi de Lycie, tué par Patrocle au siége de Troie.* Sārpēdōn; ŭbi tōt Sīmōis corrēpta sūb ūndīs. *V.* Quīd Lȳcĭī rēferām Sārpēdōnis āgminā? *O.*

Sārrā, æ. *f.* 1. *Ancien nom de Tyr.* Pūrpŭram ex Sārrā tĭbī Āttŭlī. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 58). Pœnōs Sārra ŏrĭundōs. *Enn.* (apud *Prob.* ad *Virg. G.* II, 506. Ubi etiam *Serv.*). *Voy.* Tyrus. || 2. *Voy.* Sara.

Sārrācŭm, ī. *n. Charrette, fardier; en gén. chariot à deux roues.* Mōdŏ lōngā cōrūscāt Sārracō vēnĭēnte ābĭēs. *J.* (3, 255). Splēndĭdā sārracō quōndām sūbvēctā sūpērbō. *Fort.* (VIII, 1, 29). *Voy.* Plaustrum. || *Le Chariot du Bouvier.* Ille tēmpŏrē quō sē Frīgĭdā circŭmāgūnt pīgrī Sārracā Bŏōtæ. *J.* (5, 22).

Sārrānŭs, ă, ŭm (Σαρρανός). *De Tyr.* Ut gēmmā bĭbāt, et Sārrānō dōrmĭāt ōstrō. *V.* Sārrānō clārĭōr ōstrō. *Cl.* Et pictæ Sārrānā fērentēm Ex hŭmĕris aūlæā tōgæ. *J.* (10, 38). SYN. Tȳrĭus, etc. *Voy. te mot.* || Sārrānæ tibĭæ. *Flûte tyrienne.* (Cf. *Inscrip. Adelph. Terent.*; *Serv.* ad *Æ.* IX, 618.) *Voy.* Tibia. || *Carthaginois.* Jūstŭm Sārrānā dūcēbat clādē trĭumphŭm. *Sil.* (*Id.* VI, 468, et passim). *Voy.* Pœni.

Sārrāstēs, ŭm. *m. pl. Peuple de Campanie.* Sārrāstēs pōpŭlōs, et quæ rīgat æquōrā Sārnus. *V.* (Et *Sil.* VIII, 538).

? Sārrĭō. *Voy.* Sario.

Sārsīnā *ou* Sassīnā, æ. *f.* (Σάσσινα). *Ville d'Ombrie, patrie de Plaute.* Vēl rāstris laūdandē Cămērs, vēl Sārsīnā dīvēs Lăcūs. *Sil.* Nēc tŭā Bāiānās Sārsīnā mālit āquās: *M.* (IX, 59).

Sārsīnās *ou* Sassīnās, ātis. *m. f. De Sarsine.* Mētāmquē lăcūs, Sārsīnātē dē silvā. *M.* (III, 58). || *qqf. nomin.* Sārsinātis. Quid? Sārsīnātis ecqua est? *Pl.* (*Most.* III, 2, 83).

† Sārsurŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Sarcio. Ūnĭtūm mēntīta dēcŭs sārsūrā magistrī (*Anth.* I, p. 485).

Sartāgō, ĭnis. *f. Poêle à frire.* Fiunt ūrceŏlī, pēlvēs, sartāgō, pātēllæ. *J.* (10, 64). Quōs trŭllā, pēlvis, cănthărūs, sartāginēs. *Prud.* (*Peri.* 2491). || *Au fig. Mélange, ou bruit semblable à celui de la friture.* Ūnde hæc sartāgō lōquēndi vēnērit in linguās. *Pers.* (1, 80).

Sartŏr, ōris. *m.* 1. (*de* Sarcio). *Qui raccommode, tailleur.* (Cf. *Non.* 1, 24.) *Voy.* Sarcinator. || 2. (*de* Sarrio). *Qui sarcle.* Sātŏr sartŏrquē scĕlĕrum, et mēssŏr māxŭmē. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 3).

Sartŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sarcio. *Raccommodé, recousu.* Călcĕŭs est sartā tērquē quatērquē cūtē. *M.* (I, 104). Scindūntŭr tūnĭcæ sartæ. *J.* (3, 254). || *Au fig.* Ăn mālē sartā Grātiā nequīquām cōīt, et rēscindĭtur. *H.* || Sartŭs tēctŭs. *Qui est en bon état, non endommagé, au fig. bien conservé.* Lĕōnēs, Jām fāmis ōblĭtī, sartūm tēctumquē tĕnērent, Immūnēmquē sŭīs ā rĭctĭbŭs. *Alc.* (*ad Sor.* 744, puerum). Sartā tēctā tŭā præcēpta ūsque hăbŭī meā mŏdēstĭā. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 36. Cf. *Char.* 2, 195; *Fest.* in *Sarte*). SYN. Illæsŭs, intĕgĕr, etc.

† Sās. *arch. pour* Eas *et* Suas. (*Enn.* apud *Fest.*)

Sāsōn, ōnis. *m.* (Σάσων). *Petite île entre Brindes et l'Épire.* Ēxpāvit sŏnĭtūs trĕmĕfactō littŏrē Sāsōn. *Sil.* Nōn hūmīlēm Sāsōna vădis. *L.*

Sāssīnā, etc. *Voy.* Sarsina.

Sāt. *apocope de* Satis. Hŏc sāt ĕrīt, dīvæ, vēstrūm cĕcĭnīssĕ pŏētam. *V.* Sāt pātriæ Prīămōquē dātūm. *Id.* Pĕrdĕrĕ pŏssĕ sāt est. *O.* Nōn sāt ĭdōnĕūs Pūgnæ fĕrēbārīs. *H.*

Sāta, *n. pl. Voy.* Satus.

Sātāgĭtō, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Ētsi īs quŏquē suārūm rērūm sātāgĭtāt, tămĕn. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 13. Sic leg. *Char.* 2, 193. Alii *satagit, attamen*). Nūnc ăgĭtās sāt tūtē tuārūm rērūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 23).

Sātāgō, ĭs, ēgī, ăgĕrĕ. *S'occuper avec soin d'une chose.* Vīx ānnō exēgī: nūnc sātāgĭt. *Pl.* (*As.* II, 4, 33). || *Ordint. en mauv. part : Se donner du mouvement pour une chose, en être tourmenté.* Ēgŏ nōcte hāc... În sōmnīs ēgī sātĭs, et fŭi hŏmo exercĭtus. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 3). SYN. Trĕpĭdō, exercĕŏr, labŏrō. || † Sātāgō. Stĕrnĭtŭr ānte ŏcŭlōs, Dŏmĭnī prō plēbĕ sātāgēns. *Fort.* (*V. S. M.* III, 190. Et passim).

Sātān. *m. indécl., et* Sātānās, æ. *m.* (Σατᾶν *et* Σατανᾶς). *Satan. Voy.* Diabolus.

Sātārchæ, ārŭm. *m. pl. Peuple de la Chersonèse Taurique.* Et flāvī crīnĕ Sātārchæ. *V. Fl.*

Sātēllēs, ĭtis. *m. Garde, satellite.* Ille dĕæ cūstōs, ille sātēllēs ĕrāt. *O.* Dīrūsque à pōntē sātēllēs. *J.* (4, 116). Age ĕămŭs ērgō; sĕquĭmĭnī sātēllītēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 78). SYN. Milĕs. || *Au fig. Satellite, qui escorte, gardien.* Sātēllēs Orcī (Cerberus). *H.* Virtūtis vēræ cūstos rĭgĭdūsquē sātēllēs. *Id.* Jŏvīs pīnnātā sātēllēs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10, de aquila). Prævĭŭs Aūrōræ, Sōlis Nōctīsquē sātēllēs. *Id.* (*fr.* apud *Non.* 1, 330, de Phosphoro). Nēptūnī sātēllītēs. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 14, scil. Turbines, Venti, etc.). SYN. Cūstōs, mĭnistĕr, dēfensŏr.

† Sātiābilis, ĕ. *Qui peut être rassasié.* Nūllīs sātiābilis ūnquām Āmnibŭs Oceānus. *Victor.* (*Gen.* 2, 372. Et hoc Lexicis addendum).

Sātiās, ātis. *f. arch. Comme* Satietas. Hæc ănĭmōs ōllīs mulcēbant ātquē jŭvābant Cūm sātiātē cĭbī. *Lr.* (V, 1389). Ubī sātiās cœpit fĭĕrī, cōmmūtō lŏcūm. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 3. Adde *Pl. Ps.* I, 3, 100; *Att.* apud *Non.* 2, 791).

Sātiātŭs, ă, ŭm. *Rassasié.* Et sātiātī āgnī lūdunt, blandēque cŏrūssant. *Lr.* (II, 329). Canēs sātiātæ sānguĭne hĕrilī. *O. Voy.* Satur. || *Au fig.* Nōndum sātiātam cædĭbŭs īram. *L.* Heū nīmis longō sātiātē lŭdō! *H.* || *Avec le gén.* Sātiātām sānguĭnis hāstām. *Sil.*

Sātĭcŭlus, ī. *m. Peuplade du Samnium.* Părĭtērquē Sātĭcŭlūs aspĕr. *V.*

† Sātiēs, ēi. *f. Comme* Satias. Dīscĭpŭlī pōnunt

ēnĭās, pŏpŭlūsquĕ rĕplētŭr Ād sātĭēm dăpĭbŭs. *Sēdŭl.* (III, 215).

Sātĭētās, ātĭs. *f. Satiété.* Ădĕo ūsquĕ sātĭētātēm dūm căpĭēt pătĕr. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 10). Ămŏr ămārum ăd sātĭētātem ūsquĕ ōggĕrīt. *Id.* (*Cist.* I, 1, 72). SYN. Sātĭās, sātŭrĭtās. ‖ *Dégoût.* Tūm sīcŭbī ēum sātĭētās Hŏmĭnum, aŭt nēgōtĭ sī quāndo ōdĭum cēpĕrāt. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 13). *Voy.* Fastidium.

Sātĭn', *pour* Satisne. Sātĭn' ĕgo ŏcŭlīs plānĕ vīdĕō? *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 62. *Id. Bac.* IV, 9, 70). Quō pācto hīc? sātĭn' rēctĕ? *Ter.* (*And.* IV, 5, 9. Et passim).

1. Sātĭō, ās, ārĕ. *Rassasier, satisfaire.* Cōncŏrdĕm sātĭāt sēd rŭdis āgnă fămēm. *M.* (IX, 72. *Id.* VI, 35, *sittim*). *Voy.* Saturo. ‖ *Au fig.* Lōngō sătĭāvīt lūmĭnă vīsū. *Sil.* Cōrquĕ fĕrūm sātĭā. *O.* Clĭnĕrēs sātĭāssĕ mĕōrŭm. *V.* Sēd tĕcum ūt lōngæ sātĭārēm gaudĭă vītæ. *Tib.* (III, 3, 7). Ēt āmplĕxu ūltĭmō Āvĭdōs dŏlōrēs sātĭō. *Sen.* (*Med.* 764).

Au pass. Lārgīs sātĭāntŭr ŏdōrĭbŭs ignēs. *O.* Sātĭārī lūmĭnĕ Phœbī. *M.* (VIII, 36).

2. Sātĭō, ōnis. *f. Semailles, ensemencement, plantation.* Vērĕ făbĭs sātĭo ēst. *V.* Āt spĕcĭmĕn sātĭōnĭs, ēt īnsĭtĭōnĭs ōrīgŏ. *Lr.* (V, 1359). Ōptĭmă vīnētĭs sātĭo ēst. *V.* Dĕ sātĭōnĕ Dĕī zizānĭă vŭlsit ămāră. *Fort.* (V, 1, 40).

Sātĭră, æ. *f. Satire, poème satirique.* Sūnt quĭbŭs ĭn sātĭrā vīdĕōr nīmĭs ācĕr, ēt ultrā. *H.* Dĭffĭcĭlĕ ēst sātĭrām nōn scrībĕrĕ. *J.* (1, 30). SYN. *qqf.* Iămbŭs, Iāmbī. EP. Aŭdāx, prŏcāx, mōrdāx, lĭvēns. PPH. Mōrdāx, lĭvēns cārmĕn. Mōrdācēs nŭmĕrī, vērsŭs. Plēnă ōppróbrĭīs cārmĭnă. VERS. Nōn ĕgŏ mōrdācī dēstrīnxī cārmĭnĕ quēmquām. *O.* Cārmĭnĕ mōrdācī pŏpŭlī dēpĭngĕrĕ mōrēs, Pārcĕrĕ pērsōnīs, dīcĕrĕ dē vĭtĭīs. *M.* Sī vĭrĭdī tinctŏs ærūgĭnĕ vērsŭs Fŏrtĕ mălŭs lĭvŏr dixĕrĭt mălĭgnŭs Ātrō cārmĭnĕ quæ mădēnt vēnēnō. *Id.* Lĭvēntēm sātĭrām nĭgrā rūbĭgĭnĕ tūrbās. *St.* Sĕcŭĭt Lūcĭlĭŭs ūrbĕm, Tē, Lŭpĕ, tē, Mūcĭ, ēt gĕnŭĭnŭm frēgĭt ĭn illīs. *Pers.* Sēd lĭngŭă mūlcēntĕ grăvem ĭntĕrlĭdĕrĕ dēntēm, Lūdĕrĕ blāndĭtĭīs ūrēntĭbŭs, ēt mălĕ dūlcēs Fērmēntārĕ jŏcōs sātĭræ lĭvēntĭs ăcētō. *P. Nol.* Cārmĭnă mōrtĭfĕrō tŭă sūnt sŭffūsă vēnēnō, Ēt sūnt cārmĭnĭbŭs pĕctōră nĭgrā măgĭs (*Anth.* I, p. 600). Ĭn tĕ mĭhī lĭbĕr Iāmbŭs Tinctă Lȳcāmbæō sānguĭnĕ tēlă dăbīt (*Ibis*, 53. Cf. *Hor. Sat.* II, 1; *Pers.* 1, 114 *sq.*). *Voy.* Iambus, Maledicens.

† Satĭrōmă, ātĭs. *n. Poésie légère, épigramme.* Hīnc ētĭām nōstrō nūgāla ēst schēmă dŏlōrī, Gārrŭlă mēndōsīs fingĕns sātĭrōmātă mūsis. *Rust. Help.* (*Ben. Chr.* 45).

Sātĭs. *adv. Assez.* Ō quæ sātĭs ĭmă dĕhīscăt Tērră mĭhī? *V.* Jām sātĭs ĭnvāllōsă călāmō lāssavīmŭs ārātŭs. *O.* SYN. Sāt, ăbundĕ. PPH. Sātĭs sŭpĕrquĕ. Sātquĕ sŭpĕrquĕ. Sātĭs ēt nīmĭŭm. Satis nimiumque. ‖ Sātĭs *ou* Sāt ēst. *Il suffit.* Sōlvĭtĕ mē pŭĕrī : satis ēst pŏtŭīssĕ vīdērī. *V.* Cui sātĭs ēst quōd cōntingit, nĭhil ămplĭŭs ōptĕt. *H.* Spīrĭtŭs ēt quāntŭm sāt ērĭt tŭă dīcĕrĕ fāctă. *V.* SYN. Sŭffĭcĭt. ‖ Sātĭs hăbĕō. *Avoir suffisamment, se contenter.* Fŏrtūnāmquĕ dĭēs hăbŭīt sātĭs. *O.* ‖ *Avec le gén.* Jām sātĭs tĕrrīs nĭvĭs ātquĕ diræ Grāndĭnĭs. *H.* Nēc sātĭs ād ōbjūrgāndūm causæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 111). ‖ *Beaucoup, très.* Tūnc tĭbī, lēnă, prĕcŏr dirās : sātĭs ānxĭă vīvās. *Tib.* (II, 6, 53). Sī mē sātĭs aŭdĭās. *H.* Ād flāmmam accēssit ĭmprūdēntĭŭs Satĭ' cūm pĕrīclō. *Ter.* (*And.* I, 1, 104). *Voy.* Multum.

Sātĭsăcĭplĭŏ *ou* Sātĭs ăccĭplĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Recevoir une caution, une garantie.* Sātĭs ăbs tē ăccĭpĭām, etc. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 4). Sī tĭbī sāt ăccĕptum ēst, etc. *Id.* (*Most.* I, 3, 67. Quod sæpe apud JCtos).

Sātĭsfăcĭō, ĭs, fēcī, fāctŭm, fācĕrĕ. *Faire tout ce qu'il faut, satisfaire ; acquitter une dette.* ‖ *Donner satisfaction, faire des excuses.* Īllĕ sātĭsfēcĭt prædæ vēnātŏr, ēt ācrī Dēcĭdĭt ĕxcūssūs, nēc rĕdĭtūrŭs, ĕquō. *M.* (XII, 14). Nīl ĭn tĕ scrīpsī, bĭthўnĭcĕ : crēdĕrĕ nōn vīs, Ēt jūrārĕ jŭbēs ; mălō sātĭsfăcĕrĕ (*Ibid.* 80). Quī dīcīt mūltă pūēllæ Prōbră, sātĭsfĭērī pōstŭlăt īllĕ sĭbī. *O.* Aŭt sātĭ' făcĭăt mĭhī, ātquĕ ādjūrĕt ĭnsŭpĕr. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 8).

Sātĭūs. *compar. n. de* Satis. *Meilleur, préférable.* Nōnnĕ fŭīt sātĭūs trīstēs Ămărўllĭdĭs īrās, Ātquĕ sŭpĕrbă pătī fastĭdĭă? *V.* Ēt sātĭūs tĕnŭēs dūcĕrĕ crēdĭs ăcōs. *M.* (X, 37). SYN. Pŏtĭūs, mĕllŭs.

Sātŏr, ōrĭs. *m. Semeur.* Ēccĕ sātŏr prŏprĭō cōmmēndăt sēmĭnă rūrī. *Juvc.* (II, 745). ‖ *Au fig.* Sātŏr sārtŏrquĕ sĕcĭlĕrum, ēt mēssŏr măxŭmē. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 3); Tūrbārŭm sātŏr. *Sil.* ‖ *Créateur, auteur.* Hŏmĭnŭm sātŏr ātquĕ dĕōrŭm. *V.* Rērŭm sātŏr. *Sil.* Ānnōrŭm nĭtĭdĭquĕ sātŏr pŭlchērrĭmĕ mundī. *M.* (X, 28). SYN. Aūctŏr, cōndĭtŏr, crĕātŏr, etc. *Voy.* Auctor.

Sātrăcŭs. *Voy.* Satricus.

Sātrăpă *et* Sātrăpēs, æ. *m.* (σατράπης). *Satrape, préfet des rois de Perse.* Ōrnātās vēstĕ ātquĕ aūrō ; sātrăpēs sī sĭēt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 43). Quī sūprā sātrăpās sēdĕt tўrānnŭs. *Sid.* (*Pan.* 3326).

† Sātrăps, ăpis. *m. Comme le précéd.* Cōntĕrrĭtŭs hæsĭt Quīsquĕ sēdĕt sŭb rēgĕ sātrăps : ĭtă jūnxĕrăt ōmnēs. *Sid.* (*Pan.* 108. Adde *Alc. ad Sor.* 392).

Sātrĭcŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* IX, 68 *sq.*)

Sātŭr, ŭră, ŭrŭm, *gén.* ŭrī, ŭræ, ŭrī. *Rassasié.* Ītĕ dŏmŭm sātŭræ, vēnīt Hēspĕrŭs, ītĕ căpēllæ. *V.* Jŭpĭtĕr ămbrŏsĭă sātŭr ēst, ēt nēctārĕ vīvīt. *M.* (XI, 58). Satŭr ānsĕrĭs ĕxtĭs. *Pers.* (6, 71). Sātŭr ăltĭlĭŭm. *H.* SYN. Sātŭrātŭs, sātĭātŭs, ĕxplētŭs, rĕplētŭs, plēnŭs, fārtŭs. PPH. Cĭbĭs ĕxplētŭs, vīctŭs. Cĭbō grăvīs. Dăpĭbŭs sātŭr fāctŭs. Pulsă, dēpŭlsă fāmē. *Voy.* Saturor. ‖ *Au fig.* Quām sātŭr ăc plēnŭs pŏssĭs dīscēdĕrĕ rērŭm. *Lr.* (III, 974). Nēc ūnquām sātŭrum ĭndĕ cŏr fŭtūrum ēst. *Cat.* (48, 4). Sātŭr hīc vīx lūmĭnĭs ălmī Cēdĭt. *Avien.* (*Arat.* 1094). Sātŭrī fĭtĕ fābŭlīs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 8. Et *Mart.* XI, 109, *satur libello*). ‖ *Plein, abondant, fécond.* Sātŭrī pĕtĭtŏ longĭnquă Tārĕntī Rūră. *V.* Sātŭra ăd præsēpĭă. *Id.* Rūs sātŭrūm laŭdārĕ. *Pers.* (1, 71). Satŭr aūtūmnŭs. *Col.* (10, 43). *Voy.* Plenus, Fertilis. ‖ *Saturé d'une couleur, teint fortement.* Hўăli sātŭrō fūcātă cŏlōrĕ vĕllĕră. *V.* Lĭbĕt ēt Tўrĭō sātŭrās ōstrō Rūmpĕrĕ vēstēs. *Sen.* (*Thyest.* 955). SYN. Sātŭrātŭs, ēbrĭŭs. ‖ *qqf. Engraissé, gras.* Ēt chŏrtĭs sātŭrās ātquĕ pălŭdĭs āvēs. *M.* (XI, 52). *Voy.* Pinguis.

Sātŭră, æ. *f. Plat chargé de mets qu'on offrait aux dieux.* (Cf. *Diom.* 5, 483, et *Fest.*) ‖ Sātŭră lex. *Loi embrassant divers objets.* Pēr sātŭram ădĭlēm fāctŭm· quī lēgĭbŭ' solvat. *Lucil.* (apud *Diom.* l. cit.). ‖ *Mélange de prose et de vers.* Miscēllă lūsĭt quām lūcĕrnis fămĭnĕ Sātŭră Pēlăsgō. *Capel.* (IX, p. 336).

Sātŭræ pălūs. *f. Partie des marais Pontins.*

Quā Sātūræ jăcĕt ātrā pālūs. *V.* Quā Sātūræ nĕbūlōsā pālūs rēstāgnāt. *Sil. Voy.* Pomptinæ.

† Sātūrāmĕn, ĭnis. *n. Nourriture.* Inŏpūm sātūrāmĭnĕ pāscī. *P. Nol.* (27, 194).

Sātūrātŭs, ă, ŭm. *Rassasié.* Vītăt, ĕt ārmēntī sātūrātōs ædĕ lĕōnēs. *O. Voy.* Satur. ‖ *Au fig.* Nēcdum ăntīquŭm sātūrātă dŏlōrĕm. *V.* Gnātī cārā sātūrātă fīgūrā. *Cat.* (64, 221). ‖ *Saturé d'une couleur.* Vērrĭt hŭmŭm Tўrĭō sātūrātă mūrĭcĕ pālā. *O.* Nōn quīcŭnquĕ căpīt sātūrātās mūrĭcĕ vēstēs. *M.* (VIII, 48). *Voy.* Satur. ‖ *Engraissé.* Ōstrĕă tŭ sūmīs stāgnō sātūrātă Lūcrīnō. *M.* (III, 60).

Sātūrĕă *ou* Sātūrĕjă, æ. *f.*, *et* Sātūrēĭŭm, ī. *n. Sarriette, plante.* Īmpŏbă nēc făcĭūnt jām sātūrĕĭă tĭbī. *M.* (III, 75). Sūnt quī præcĭpĭānt hĕrbās sătūrĕĭă nŏcēntēs Sūmĕrĕ. *O.* Ĕt sātūrēĭă thўmī rĕfĕrēns thўmbræquĕ săpŏrĕm. *Col.* (10, 233). *Voy.* Thymbra.

Sātūrēĭānŭs, ă, ŭm. *De Saturium, bourg d'Apulie.* Mē Sātūrēĭānō vĕctārī rūră căbāllō. *H.*

Sātūrlō, ōnis. *m. Nom d'un parasite.* (*Pl. Pers.* 1, 3, 23.)

Sātūrĭtās, ātĭs. *f. Satiété.* Pōmpām, pĕnūm, pōtātĭōnēs, sātūrĭtātĕm, gaudĭūm. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 4. *Id. Rud.* III, 4, 53, translate). *Voy.* Satietas.

Sātūrnālĭă, ĭŭm *et* ĭōrŭm, ĭbŭs. *n. pl. Les Saturnales, fêtes en l'honneur de Saturne, qui se célébraient à Rome au mois de décembre. Les maîtres et les esclaves y changeaient de rôles.* Īslĕ tĭbī făcĭēt bŏnă Sātūrnālĭă porcŭs. *M.* (XIV, 70). Ab īpsīs Sātūrnālĭbŭs hŭc fŭgīstī sŏbrĭŭs. *H.* Īllĭcĕt aŭt ălĭŏs ăd Sātūrnālĭă fēstă. *Prud.* (*Sym.* 1668). PPH. Sātūrnī fēstă, săcră, dĭēs (*pl.*), tēmpŏră, tēmpŭs. VERS. Sātūrnī sēptĕm vĕnĕrăt antĕ dĭēs. *M.* Nūllă rĕmīsistī părvō prō mūnĕrĕ dōnă, Ĕt jām Sātūrnī quīnquĕ fŭĕrĕ dĭēs. Brumæ dĭēbŭs fĕrĭsquĕ Sātūrnī. Hōc tĭbī Sātūrnī tēmpŏrĕ mūnŭs ĕrīt. Ĕt tŭ, sānctĕ, tŭō sīc sēmpĕr ămĕrĕ dĕcēmbrī (Saturne). Ūnctīs fălcĭfĕrī dĕī dĭēbŭs. Lūdĭtĕ lăscīvī, sĕd tāntūm lūdĭtĕ, sĕrvī: Hæc (flagra) sīgnātă mĭhī quĭnquĕ dĭēbŭs ĕrūnt. Sĕd quĭd ăgām pŏtĭŭs mădĭdīs, Sātūrnĕ, dĭēbŭs? *Id.* Vĕl Sātūrnālĭă dīcām, Fēstăquĕ sĕrvōrŭm, quŭm fămŭlāntŭr hĕrī. *Aus.* Ăgĕ, lĭbĕrtātĕ dĕcēmbrī, Quāndo ŭlă mājōrēs vōlŭērŭnt, ūtĕrĕ. *H.* Ānnŭă Sātūrnī dŭm tēmpŏră fēstă rĕdīrēnt, Pĕrpĕtŭō nŏbĭs sēmpĕr sŏlēnnĭă lŭdō; Pŏst ēpŭlās lætās, pŏst pŏcŭlă dŭlcĭă mēnsæ, etc. *Sympos.* (*Ænigm. præf.* 3 *sq.*).

Sātūrnālĭcĭŭs, ă, ŭm. *Des Saturnales.* Sātūrnālĭcĭās mittĭmŭs ēccĕ nŭcēs. *M.* (VIII, 90. *Id.* X, 17).

Sātūrnĭă, æ. *f.* 1. *Fille de Saturne, Junon.* Īd mētŭēns, vĕlĕrīsquĕ mĕmŏr Sātūrnĭă bĕllī. *V. Voy.* Juno. ‖ 2. *Ancienne ville fondée par Saturne près du Janicule.* Īllī fŭĕrăt Sātūrnĭă nōmĕn (urbī). *V.*

Sātūrnĭgĕnă, æ. *m. Un fils de Saturne, Jupiter.* Caŭcasĕă sŭb rūpĕ Prōmĕthĕŭs Tēstātŭr Sātūrnĭgĕnām. *Aus.* (*Idyl.* 15, 21. Et *Sid. Pan.* 1997).

Sātūrnĭnă, æ. *f. Nom de femme.* Pōllĭă Sātūrnĭnă pārēns (*Anth.* II, p. 46).

Sātūrnīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* ‖ *L. Antonius Saturninus, qui se révolta contre Domitien.* Ĕt Sātūrnīnūm tĕ, mīsĕr, ēssĕ pŭdĕt. *M.* (IV, 11). ‖ *Eccl. Saint Saturnin, martyr.* Sātūrnīnŭs ēnim cūpĭens sē nēctĕrĕ Christō. *Fort.* (II, 8, 5. Ubi martyrium describitur. Iterum *Ibid.* 9, 9 *sq.* Adde *Sid. Epist.* IX, 16, 71 *sq.*).

Sātūrnĭŭs, ă, ŭm. *De Saturne.* Sālvē, mĭnĭă părēns frūgŭm, Sātūrnĭă tēllūs. *V.* Rĕdĕūnt Sātūrnĭă rēgnă. *Id.* ‖ — vērsŭs, nŭmĕrŭs. *Vers saturnien, ancien mètre dont on se servait en Italie avant l'introduction des mètres grecs.* Hōrrĭdŭs īllĕ Dĕfluxĭt nŭmĕrŭs Sātūrnĭŭs. *H.* Quēm crēdĭdĭt vĕtŭstās, Tānquam Ītălīs rĕpērtum, Sātūrnĭŭm vocandum. *T. Maur.* (*Met.* 919. Cf. *Diom.* 3, 512). ‖ *m.* Sātūrnĭŭs Jūpĭtĕr, pătĕr, *et absolt. Jupiter, fils de Saturne.* Lætō Sātūrnĭŭs ōrĕ Jūpĭtĕr ăllŏquĭtŭr. *O.* Nēc Sātūrnĭŭs hæc ōcŭlīs pătĕr ădspĭcĭt æquīs. *V. Voy.* Jupiter. ‖ — dŏmĭtŏr mārĭs. *V. Voy.* Neptunus.

Sātūrnŭs, ī. *m. Saturne, fils d'Uranus et de Vesta, Ops ou Cybèle. Titan, son frère, lui céda son droit d'ainesse, à condition qu'il n'éleverait aucun enfant mâle; aussi Saturne les dévorait-il aussitôt qu'ils étaient nés. Mais son épouse sauva Jupiter, Neptune et Pluton. Saturne fut détrôné par son fils Jupiter, et se réfugia dans le Latium, où il donna des lois. Son regne fut appelé l'âge d'or.* Prīmŭs ăb ætherĭō vēnīt Sātūrnŭs ōlўmpō. *V.* Vix ĕgŏ Sātūrnō quēmquām rēgnāntĕ vīdēbām. *O.* EP. Ăntīquŭs, prīscŭs, cānŭs, sĕnĕx; prōfŭgŭs, ĕxsŭl; fălcĭgĕr, fălcĭtĕnēns. PPH. Sātūrnŭs pătĕr. Fălcĭfĕr sĕnĕx. Fălcĭtĕnēns, fălcĭgĕr dĕŭs. VERS. Ăntīquī rĕx māgnĕ pŏlī mūndīquĕ prīncĭs, Sŭb quŏ pigrā quĭēs nēc lăbŏr ūllŭs ĕrāt. *M.* (Cf. *Virg. Æ.* VIII, 309 *sq.*; *Mart.* XII, 63). *Voy.* Aurea ætas. ‖ *Planète de Saturne, qui passait pour avoir une influence funeste.* Stēllă nŏcēns nĭgrōs Sātūrnī ăccēndĕrĭt ignēs. *L.* Hæc tămĕn ignōrāt quĭd sĭdŭs trīstĕ mĭnētŭr Sātūrnī. *J.* (6, 569). Tē Jŏvĭs ĭmpĭō Tūtēlă Sātūrnō rĕfŭlgēns Ērĭpŭīt. *H.* ‖ Sātūrnī lux *ou* dĭēs, ēī. *Le samedi.* Sātūrnī aŭt săcrăm mē tĕnŭīssĕ dĭēm. *Tib.* (1, 3, 18). Cūnctă sŭpērgrĕdĭēns Sātūrnī sēptĭmă lūx ēst. *Aus.* (*Eclog. de Nom. Dier.* 11).

Sātŭrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rassasier, assouvir, remplir, satisfaire, repaître.* Nōn ēpŭlīs sātŭrārĕ fămēm, nōn fontĭbŭs ūllīs. *Cl.* Sātŭrābăt glĕbŭlă tālīs Pătrem ĭpsŭm tŭrbămquĕ căsæ. *J.* (14, 166). SYN. Ēxsātŭrŏ, sătĭŏ, ēxsatĭŏ, ēxplĕŏ, rĕplĕŏ, pāscŏ, *qqf.* plācŏ, sēdŏ. ‖ *Au fig.* Pōstquām vĭdŭūm sātŭrāssĕt ămōrĕm. *Cat.* (68, 83). Mē dūlcīs sātŭrēt quĭēs. *Sen.* (*Thyest.* 393). ‖ *Remplir.* Hōrrĕa ūtī sātŭrēnt, tŭmĕānt ĕt dōlĭă mūstō. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 264). *Voy.* Impleo. ‖ *Mouiller profondément, teindre fortement, saturer.* Quā sātŭrăt Călābrīs cūltă Gălæsŭs āquīs. *M.* (VIII, 28). Dīrī sātŭrārĕ nŏvālĭă Cādmī. *St.* Mūltō sātŭrābăt ămōmō (capillum). *Id.* Sātŭrāntŭr tēlă vĕnēnō. *L.* Ĕt pictūrātæ sātŭrāntŭr mūrĭcĕ vēstēs. *Cl. Voy.* Madefacio, Tingo. ‖ *Fumer fortement une terre.* Nē sātŭrārĕ fĭmō pinguī pŭdĕăt sōlă. *V.* Ārmentĭvĕ fĭmō sātŭrēt jējūnĭă tĕrræ. *Col.* (10, 82). ‖ *Produire le dégoût.* Hæ rēs vītæ mē, sŏrŏr, sātŭrānt. *Pl.* (*Stic.* I, 1, 18).

Au pass. Sātŭrŏr. *Être rassasié.* Nēc cўtīsō sātŭrāntŭr ăpēs, nēc frondĕ căpēllæ. *V.* SYN. Satĭŏr, ēxsātĭŏr, ēxplĕŏr, *qqf.* ălŏr, nūtrĭŏr. PPH. Sātŭr sŭm, fīō. Fămēm sătĭŏ, sātŭrŏ, ēxplĕŏ, pēllŏ, dēpēllŏ, rēpēllŏ, ēximŏ, cōmprĭmŏ, sēdŏ, plācŏ, lēvŏ, rēlēvŏ, sōlŏr, dŏmŏ, propūlsŏ, dēpōnŏ, sūstēntŏ. Cĭbīs, dăpĭbŭs fămēm pēllŏ, etc. Ēscā mē rēplĕŏ, ēxplĕŏ. Ĭnglŭvĭēm ēxplĕŏ. Jējūnĭă plācŏ, cūrŏ, pāscŏ, sēdŏ. Vēntrĭs jējūnĭă plācŏ. VERS. Pōstquām ēxēmptă fămēs, ĕt ămōr cōmprĕssŭs ēdendī. *V.* Pōstquām primă quĭēs ēpŭlis, mēnsæquĕ

remōtæ. Ūt plācātā fāmēs ēpŭlis bis tērquĕ rēpōstis. Tūm victŭ rĕvŏcānt vīrēs, fūsiquĕ pĕr hērbăm, Implēntŭr vĕtĕrĭs bācchī pīnguīsquĕ fĕrīnæ. *Id.* Nĕque ēnĭm jējūnĭă cūrāt Cæ̆dĕ bŏūm dīrāmquĕ fāmem fīnīrĕ. *O.* Sīc ĕxplētŭr jējūnă cŭpīdŏ. *Lr.* Pūgnāntĭs stŏmāchī cōmpŏsŭĕrĕ fāmem. *Petr.* Vēntĕr ĭmplētŭr mĕŭs. *Ph.* Quĭd ēnĭm tĭbī fīstŭlă rĕddĕt Quŏ tūtĕrĕ fāmem? *Calp.* Vĭrĭdīquĕ fāmem sōlābăr hĭbīscŏ. *Id.* Indĭgŭs hōrtātŭr cōmplērī viscĕră vēntĕr. *Alcim.* Optāvīt sīlīquīs cōmplērī vīlĭbŭs ālvŭm. *Id. Voy.* Ēdo. ‖ *Autres sens. Voy. le précéd.*

Sātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sero. *Semé, planté.* Ătquĕ sātās ălĭō vīdī trādūcĕrĕ mēssĕs. *V.* Quĭd nŏcŭĭt, sūlcŏs nōn hăbŭissĕ sātōs? *Tib.* (II, 3, 42). ‖ Sātă, ōrŭm. *n. pl. Champs ensemencés, moissons.* Ēt plŭvĭa ĭngēntī sātă lætă bŏūmquĕ lăbōrēs Dīlŭĭt. *V.* Dūlcĕ sātĭs hŭmŏr. *Id.* SYN. Cūltă, ăgĕr, sēgĕs, etc. ‖ *Engendré, né.* Ăt nōn ĭllĕ, sătŭm quŏ tē mēntīrĭs, Achillĕs. *V.* Sătĕ sănguĭnĕ dīvŭm. *Id.* Mātrĕ sātŭs Tērrā. *O.* SYN. Crĕātŭs, gĕnĭtŭs, nātŭs, etc.

Sātŭs, ūs. *m. Génération, naissance, origine.* Prŏfĕctō haŭdquāquam ēst ōrtŭs mĕdĭŏcrī sātū. *Att.* (apud *Non.* 2, 806). Ōccŭltōsquĕ sātŭs, ēt tēmpŏră vītæ Mātĕrnō dūcēnda ūtĕrō. *Aus.* (*Eclog. de Puerp.* 8. Adde *Lucr.* IV, 1231). *Voy.* Ortus.

Sătўră, æ. *f. Satire. Voy.* Satira. ‖ *Femme de Satyre.* Sīmŭlă, Sīlēne ăc Sătўra ēst. *Lr.* (IV, 1167).

Sătўrŭs, ī. *m.*; Sătўrī, ōrŭm. *pl.* (Σάτυροι). *Satyres, divinités des forêts.* Intĕrĕrĭt Sătўrĭs paŭlŭm pŭdĭbŭndæ prŏtĕrvīs. *H.* Ēccĕ lĕvēs Sătўrī, prævĭă tŭrbă dĕī. *O.* Dēlĭă, taŭrŭs, ŏlŏr, Sătўrŭs, drăcō, fŭlmĕn ĕt aŭrŭm. *Sid.* (*Pan.* 2321). *Voy.* Fauni. ‖ *Nom d'homme.* Ūrănĭō Sătўrō sūprēmŭm frātĕr hŏnōrēm. *Ambros.* (apud *Grut.* II, p. 1167).

Saūcĭātŭs, ă, ŭm. *Blessé.* Pēllĭt fŭgātōs, saūcĭātōs prōtĕrĭt. *Prud.* (*Psych. præf.* 28).

Saūcĭō, ās, ārĕ. *Blesser.* Rūmpĭt, ĕt ĭndignō saūcĭăt ŭngŭĕ gĕnās. *O.* SYN. Vūlnĕrō, lædō, etc. *Voy.* Vulnero. ‖ *En parlant de choses.* Saūcĭĕt ūt dūrām vŏmĕr ădūncŭs hŭmŭm. *O.* ‖ *Au fig.* Ēt fāmām saūcĭānt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 30). Mihĭ cŏr ŏdĭŏ saūcĭăt (*Ib.* II, 2, 35). ‖ *Enivrer.* Hæc ănŭs... sē saūcĭāvīt florĕ Lĭbĕrī. *Enn.* (apud *Fulg. de Prisc. Serm.* 19).

Saūcĭŭs, ă, ŭm. *Blessé.* Quālĕs mūgītŭs, fŭgĭt quŭm saūcĭŭs ārăm Taūrŭs. *V.* Pārs quŏquĕ dē nōbĭs fūnēstō saucĭă mōrsū. *O.* SYN. Saūcĭātŭs, vūlnĕrātŭs, læsŭs, offēnsŭs, ictŭs, pĕrcūssŭs, cŏnfōssŭs. PPH. Grăvī vūlnĕrĕ saūcĭŭs. Vūlnĕrĕ cŏnfōssŭs, prōscissŭs, tărdŭs. ‖ *En parlant de choses.* Nĕc ūllīs saūcĭă vōmĕrĭbŭs (tellus). *O.* Ēt mălŭs cĕlĕrī saucĭŭs Āfrĭcō. *H.* Āntēnnis saucĭă frāctis (triremis). *Cl.* ‖ *Au fig.* Ăt rēgīnă grăvī jămdūdŭm saucĭă cūrā. *V.* Saucĭă dictis. *St.* Fūnēsti rūmōrĕ mălī jām saucĭŭs aūrēs. *Sil.* Crīmĭne ădŭltĕrĭī quĕm saucĭă fămă fŭgāvīt. *Aus.* (*Prof.* 23, 3). Nōn ĕgŏ Tўdīdēs, ă quō tŭă saucĭă mātĕr. *O.* Mēns ūnde ēst saucĭa ămōrĕ. *Lr.* (IV, 1046). ‖ *Ivre.* Quĭd dīcăt, nēscĭt saucĭă Tērpsichŏrĕ. *M.* (III, 78). Incalŭĭt quŏtĭēs saucĭă vēnă mĕrō. *Id.* (IV, 66). *Voy.* Saucio, Ictus.

Saūfēĭă *ou* Saūfējă, æ. *f.*, *et* Saūfēĭŭs, ī. *m. Noms de femme et d'homme.* Lēnōnum ăncillās pŏsĭtă Saūfēĭă cŏrōnă Prōvŏcăt. *J.* (6, 320). Cīnctŭm tōgătĭs pōst ĕt ăntĕ Saūfēĭŭm. *M.* (II, 74).

Saūl, ūlis. *m. Saül, premier roi des Hébreux.* Prætĕrĕă rĕprŏbō quī sūccēssĕrĕ Saūlī. *Alc.* (*ad Sor.* 435). Saūl ĭn hŏc dēfĭcĭăt ĕt rēgnĕt Dĕŭs. *P. Nol.* (13, 601).

Saūlŭs, ī. *m. Premier nom de Saint Paul.* Saūlŭs quī fŭĕrăt, sīt ădēmptō lūmĭnĕ Paūlŭs. *Prud.* (*Ench.* 186). Saūlŭs ăcĕrbă frĕmēns cŏmmittĕrĕ bēllă Dămascō. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 709).

Saūrĕă, æ. *m. Nom d'esclave.* (*Pl. As.* II, 1, 16.)

Saūrŏmătă, æ. *m. Voy.* Sarmata.

Sāvĭŭm. *Voy.* Suavium.

Sāvŏ, ōnis. *m. Rivière de Campanie.* Ēt Lītĕrnă pălŭs, pĭgĕrquĕ Sāvō. *St.*

Sāvŭs, ī. *m. La Save, rivière de Pannonie.* Pānnŏnĭŭs pōtōrquĕ Sāvī. *Cl.*

Sāxātĭlēs pīscēs. *m. Poissons qui se tiennent dans les pierres; absolt. Un certain poisson.* Tūm vĭrĭdis squāmōsa, pārvō sāxātĭlis ōrĕ (*Ov. Hal.* 110). Aūrātām crassāntŭs ămāt, sāxātĭlĭs ānguĕm. *Eucher.* (*vs.* 17. Cf. *Colum.* 8, 16; *Plin.* 32, 9). ‖ Sāxātĭlis pīscātŭs. *Pêche de ces poissons.* Pōst id, pīscātum hāmātĭlem ĕt sāxātĭlem āggrĕdĭmŭr. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 10).

? Sāxētānŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd. Voy.* Sexitanus.

Sāxĕŭs, ă, ŭm. *De rocher, de pierre.* Ējĕctīquĕ dŏmō, fŭgĭēbānt sāxĕă tēctă. *Lr.* (V, 985). Ăttŏlĭūnt gĕmĭnæ jŭgă sāxĕă mŏlēs. *L.* Quæ pōsŭĭt sēnsŭm, sāxĕă factă, mălī. *O.* SYN. Lăpĭdĕŭs. ‖ *qqf. De marbre.* Sāxĕa ŭt ēffĭgĭēs. *Cat.* (64, 61).

† Sāxĭcŏlă, æ. *m. f. Qui adore des idoles de pierre.* Sāxĭcŏlīs pōllūtă dĭū cūltōrĭbŭs. *P. Nol.* (26, 167, de Nola).

Sāxĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte ou lance des pierres.* Sāxĭfĕræ sūrgāt quĭbŭs ĭmbĕr hăbēnæ. *V. Fl.*

Sāxĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui change en pierre.* Rĕmŏvĕ tŭă mōnstră, tŭosquĕ sāxĭfĭcōs vūltŭs. *O.* Ĭn quŏ sāxĭfĭcām jŭssit spĕctārĕ Mēdūsām. *L.* (Et *Sen. H. Fur.* 902).

Sāxĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les rochers.* Mārĕ sāxĭfrăgĭs ūndĭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3, 42). ‖ Sāxĭfrăgă hērbă, *et absolt. Capillaire, plante à laquelle on attribuait la propriété de briser les calculs dans la vessie.* Sāxĭfrăgām vĕl fōntĭgĕnām sūccūrrĕrĕ crēdūnt. *Ser. Sam.* (*vs.* 601. Cf. *Pl.* 22, 21).

† Sāxĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Engendré de la pierre.* Incūssū sīlĭcis lūmĭnă nōs tămĕn Mōnstrās sāxĭgĕnō sēmĭnĕ quærĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 571).

Sāxŏnēs, ŏnĭs. *m.*; Sāxŏnĕs, ŭm. *pl.* (Σάξονες). *Saxons, peuple pirate du nord de la Germanie.* Quæ sævīs ŏbjĭcĭă Gĕtīs, quæ Sāxŏnă frēnăt, Vēl Scōtŭm lĕgĭō. *Cl.* Dŏmĭtō quŏd Sāxŏnĕ Tēthўs Mĭtĭōr. *Id.* (Adde *Prud. Sym.* 1618; *Fort.* VI, 3, 13; *Sid. Pan.* 1612).

Sāxŏnĭă, æ. *et à tort* Sāxŏnĭă, æ. *f. Le pays des Saxons.* Quæ fŭĕrĭt vĭrtŭs, tristis Sāxŏnĭă cănĭāt. *Fort.* (VII, 16, 47).

Sāxōsŭs, ă, ŭm. *Plein de rochers, de pierres, rocailleux.* Nāscŭntŭr stĕrĭlēs sāxōsis mōntĭbŭs ōrnī. *V.* Sāxōsās ĭntĕr dēcūrrūnt flūmĭnă vāllēs. *Id.* Sāxōsō tōrrĭdă dōrsō (Sardinia). *Sil.* SYN. *qqf.* Scŏpŭlōsŭs, *par ext.* scăbĕr, āspĕr, scrūpĕŭs, sălēbrōsŭs. PPH. Sāxis āspĕr, hōrrēns, rigēns, crēbĕr, frĕquēns. ‖ *n. pris adv.* Sāxōsūmquĕ sŏnāns Hўpānis. *V.*

Sāxŭm, ī. *n. Pierre.* Jămquĕ făcēs ēt sāxă vŏlānt. *V.* Pŏpŭlŭm sī cædĕrĕ sāxis Incĭpĭas. *H.* SYN. Lă-

pĭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Ordint. Grosse pierre, pierre de construction.* Strūctā rigēnt sŏlĭdō stăbŭlōrum mœnĭa săxō. *O.* Tōt congĕstă mănū prærūptis ŏppĭdă săxīs. *V.* Săxă mŏvērĕ sŏnō tĕstūdĭnis. *H.* ‖ *Meule de pierre.* Aūt tŏrrĕre ĭgnī frūgēs, aūt frangĕrĕ săxō. *V.* Frūgēs cūm rŏbŏrĕ săxī Frangĕntŭr. *Lr.* (1, 889). Săxō frūgēs frŏndās. *Att.* (apud *Non.* 5, 103). SYN. Mŏlă. ‖ *Pierre tumulaire, tombeau.* Cōrpŏră dănt tŭmŭlō, signānt quŏquĕ cārmĭnĕ săxūm. *V.* Tŭmŭlī vĕnĕrābĭlĕ săxum. *L. Voy.* Sepulchrum. ‖ *Montagne pierreuse, rocher, écueil.* Mīlĭs ĭn āprīcīs cŏquĭtŭr vīndēmĭă săxīs. *V.* Ēccĕ pĕtūnt rūpēs prærūptaquĕ săxa căpellæ. *Id.* Pĕr scŏpŭlōs ădĭtūquĕ cārēntĭă săxă. *O.* Trēs nŏtŭs ābrēptās ĭn săxă lătēntĭă tŏrquĕt. *V. Voy.* Rupes, Scopulus. ‖ *La Roche Tarpéienne.* Āppēllānt Săxūm : pārs bŏnă mōntĭs ērăt. *O.* Dlŏnўsī fīlĭūs aūdēs Dējĭcĕrĕ ē Săxō cīvēs? *H.* Cārcĕr ĕt hŏrrĭbĭlĭs dē Săxō jăctŭ' dēōrsŭm. *Lr.* (III, 1030). Pējus pĕrĭī quăm sī Săxō sălĭat. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 31). PPH. Săxūm Tārpēĭūm. ‖ *qqf. Mur.* Rōmŭlŭs ŭt săxō lūcŭm cĭrcūmdĕdĭt ăltō. *O. Voy.* Murus. ‖ *Par ext. Marbre.* Āt cānis ăntĕ pĕdēs săxō făbrĭcātŭs ĕōdēm Stăbăt. *O.* Hīc săxō, lĭquĭdis ĭllĕ cŏlōrĭbŭs. *H. Voy.* Marmor. ‖ *Au fig. En parlant d'un sot.* Nūllum hōc est stōlĭdĭŭs săxūm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 23). *Voy.* Lapis.

Scăbĕr, scăbră, scăbrŭm, *et* scăbrā, scăbrŭm. *Non poli, inégal, âpre, rude.* Ēxēsa ĭnvēnĭēt scăbrā rŭbĭgĭnĕ pĭlă. *V.* Cŭi dĭgĭtī pĭnguēs, ēt scăbĕr ŭngŭĭs ērĭt. *O. Voy.* Asper. ‖ *Raboteux, rocailleux.* Ŭt rŭdĭt ăd scăbrām tŭrpĭs ăsēllă mŏlām. *O.* Ēt tōfŭs scăbĕr, ĕt nĭgrīs ēxēsa chĕlўdrĭs. *V.* SYN. Aspĕr, hŏrrēns, hŏrrĭdŭs, *qqf.* scrūpĕŭs. ‖ *Qui a une couche de crasse.* Pĕctŭs ĭllŭvĭē scăbrŭm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 12). Quēm sĭmŭl ădspēxĭt scăbrum ĭntōnsŭmquĕ Philippus. *H.* Scăbrâsquĕ mănŭs ă mēssĭbŭs aūlĕr. *O. Voy.* Squalidus. ‖ *Galeux. Voy.* Scabiosus.

Scăbiēs, ēi. *f. Peau hérissée de boutons, gale.* Ŭt mala quēm scăbĭēs aūt mŏrbŭs rēgĭŭs ŭrgĕt. *H.* Ūnĭŭs scăbiē cădĭt aūt pŏrrĭgĭnĕ pŏrci. *J.* (2, 79). Tŭrpĭs ŏvēs tĕntăt scăbiēs. *V.* SYN. *qqf.* Scăbrĭtĭa, scăbrĭtĭēs. ĘP. Āspĕra, tŭrpĭs, fœdă, ŏbscēnă, ĭmmūnda; mălĕstă. PHR. Ŏvēs scăbiēs tĕntat, ŏccŭpăt, dēpăscĭtŭr. Scăbiēs cŭtĕm rŏdĭt, ēxĕdĭt. Scăbiĕm patĭŏr. Scăbiē ĭnfēstŏr, labŏrō. ‖ *Nom d'une divinité.* Cōnsĕcrāssĕ dĕās Fēbrĭm Scăbiēmquĕ săcellis. *Prud.* (*Ham.* 222). ‖ *Rouille.* Nēc scabiē ēt sălsă lædĭt rŭbĭgĭnĕ fĕrrŭm. *V.* (*G.* II, 220. *Serv.* ad *G.* I, 495 : « *Scabra rubigine*, proprie; nam rubigo quasi *scabies* ferri est. ») *Voy.* Rubigo. ‖ *Au fig. Contagion, corruption.* Quŭm tu ĭntĕr scăbiĕm tăntam ēt cōntăgĭa lūcrī. *H.* ‖ *Démangeaison.* Ō quāntă scăbiē mĭsĕr lăborăt! *M.* (VI, 37). Sīlēndă prurĭt prōdĕrĕ, Scăbiemquĕ cordĭs sŭstĭnēt. *Prud.* (*Peri.* 494). SYN. Prurītŭs.

Scăbiōsŭs, ă, ŭm. *Galeux.* Nāmquĕ ēst scăbiōsŭs, ĕt ăcrī Bĭlĕ tŭmēt. *Pers.* (2, 13). ‖ *Blé rongé par la nielle.* Scăbiosŭm tĕssĕrŭlă făr Pŏssĭdĕt. *Pers.* (5, 74). *Voy.* Rubigo.

Scăbō, ĭs, *qqf.* scăbī, scăbĕrĕ. *Gratter, se gratter.* Sæpĕ căput scăbĕrĕt, vīvōs ĕt rōdĕrĕt ŭngŭes. *H.* Hīc mĕ ŭbī vĭdĕt, sŭbblāndĭtŭr, palpātŭr, căpŭt scăbit. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 30). Scăbĕrāt ŭt pŏrcus cōntrītis ārbŏrĕ costis. *Id.* (apud *Prisc.* 10, 884). SYN. Frīcō, scălpō. PPH. Dīgĭtō, ŭnguĕ scăbō, scălpō, rādō.

Scăbrēdō, ĭnis. *f. Aspérité; rouille.* Mălĕŭs, ĕt trăctæ strīdēnt scăbrēdĭnĕ sērræ. *Corip.* (*L. Just.* 4, 48).

† Scăbrĕō, ēs, ērĕ. *n. Être âpre, raboteux, sale.* Quæ dēsīdĕrĭo ălūmnŭm, pœnĭtūdĭnĕ Squālēs scăbrēsque, ĭncūltă vāstĭtūdĭnĕ. *Pac.* (apud *Non.* 2, 891. Quod, sæpius citatum, varie scribitur : nunc probabilius mihi visum est. Cf. *Turnob. Adv.* 15, 15. Alii *squale scabreque*). Scrūpĕo ĭnvēstĭtæ săxo ătque ōstrēis squāmæ scabrēnt. *Enn.* (*ibid.* 2, 769, sic legente *Bothe*). *Voy. le suiv.*

† Scăbrēs, ēi. *f. Comme* Scabies. Āspĕrūm vāldĕ scăbre ătque ĭllŭvie ĕt vāstĭtūdĭnĕ. *Varr.* (apud *Non.* 2, 892. Adde *Pac. ib.* 2, 769, et 4, 25 : sed var. lect.). *Voy. le précéd.*

† Scăbrĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Scaber. Scăbrĭdă nūnc rĕsōnāt mĕă lĭngŭă rŭbĭgĭnĕ vĕrbă. *Fort.* (II, 10, 7. *Id. V. S. M.* IV, 18, scăbrĭdis *verbis*).

† Scăbrōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Scaber. Ăblūtŭm scăbrōsă sŏrdĕ nĭtŏrĕm. *Prud.* (*Psych.* 174).

Scæă pŏrtă. *f.*; Scææ pŏrtæ. *pl.* (Σκαιαὶ πύλαι). *Porte Scée, à Troie.* Sānguĭnĕ sūdāntĕm, Scææque ăd līmĭnă pŏrtæ. *Sil.* Hīc Jūnō Scææs sævissĭmă pŏrtās Prīmă tĕnĕt. *V.*

1. Scævă, æ. *m. Nom d'homme.* ‖ *Cassius ou Cæsius Scæva, centurion de César.* Scævă vĭrō nōmĕn; cæstrōrum ĭn plēbĕ mĕrēbat. *L.* Īdem ĕgŏ Cæsărĕī dēfēndī cūlmĭnă vāllī. *Vet. Epigr.* (apud *Maium*, T. III, p. 362. Quod factum etiam extollit *Sid. Pan.* 3156 *sq.*). ‖ *Un ami d'Horace.* (*Hor. Epist.* I, 17.) ‖ *Scæva Memor, poète. Voy.* Memor.

2. Scævă, æ. *f. Voy.* Scævus.

Scævĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quī vĭr, Scævĭnĕ, fŭīstī. *M.* (III, 70).

Scævŏlă, æ. *m.* (*Plutarch.* Σκαιόλας). *Mucius Scævola, qui voulut assassiner Porsenna, et se brûla la main, pour s'être trompé de victime.* Nēc mĭnŭs ĕt Scævŏlă trŭncō Nōbĭlĭŏr. *Man.* (I, 784). Scævŏla ĕt ăppŏsĭtō dēxtrām dāmnāvĕrĭt ĭgnī. *Sid.* (*Pan.* 683). SYN. Mūcĭŭs. VERS. Mūcŭlŭs, ĭmpŏsŭit quī sūă mēmbrā fŏcīs. *M.* Ūrĕrĕ quăm pŏtŭit contēmptō Mūcŭlŭs ĭgnĕ, Hānc spĕctārĕ mănŭm Porsĕna non pŏtŭit. *Id.* Trūncō Mūcĭŭs ēminĕt lăcĕrtō. *Sid.* Mucĭus ĕt prūdĕus ārdōrĕm cōrpŏrĕ pæssŭs, Lēgĭtĭmĕ cēssĭt cui frāctă pōtēntĭă rēgis (*Culex*, 364. Cf. *Mart.* 1, 22). ‖ 2. *Autre, qui se distingua dans la seconde guerre punique.* Nēc dēxtra ĭndīgnŭs ăvōrŭm Scævŏlă. *Sil.* (VIII, 383). ‖ 3. *Q. Scævola, consulaire, fut tué par l'ordre de Marius.* (*Luc.* II, 126.)

Scævŭs, ă, ŭm (σκαιός). *Qui vient du côté gauche, qui est un présage, ordint. un mauvais présage.* Cānīsvĕ scæva, susquĕ lĭgnĕō tĭbĭ (*Tibul. Priap. vs.* 17. Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 351, et ad *Ecl.* 3, 13; *Donat.* ad *Ter. Ad.* IV, 2, 8). *Voy.* Lævus, Obscævo. ‖ *Subst. f. Présage, mauvais présage.* Novī : bŏnă scæva ēst mihī. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 39). Hāc ĭbō : cānīnām scævām spērō mĕlĭōrēm fŏrĕ. *Id.* (*Cas.* V, 4, 4. Cf. *Varr. L. L.* 6, 5, et *Fest.*).

† Scāfă, æ. *f. néol. Cuiller à pot.* Frīxūræ, cŭcŭmæ, scāfa, pătĕlla, trĭpēs. *Fort.* (VI, 10, 14. Cf. *Gloss. du Cange*).

Scālæ, ārŭm. *f. pl. Échelle.* Rēscĭndĭt vāllum, ĕt scālās ĭn mœnĭă pōscĭt. *V.* Romāni scālis summă nĭtūntŭr ŏpŭm vī. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 2, 1) Īndūcĕrāt scālās : lēctūrŭm pōmă pŭtāssēs. *O.* EP. Āltæ, ērectæ, sŭblīmēs. PPH. Scālārum grădŭs. ‖

Échelle de navire communiquant avec la terre. Fortĕ rătīs, cēlsă cōnjūnctă crēpĭdĭnĕ săxī, Expŏsĭtīs stăbăt scălis ĕt pōntĕ părātō. *V.* || *Escalier.* In scălis lătŭīt, mētŭēns pēndentĭīs hăbēnæ. *H.* (Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 497). || *Degrés d'escalier, marches.* Quămvīs dēsŭbĭtō trīnīs dēdūcĕrĕ scālīs. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 1). Hæc pĕr dūcentās quūm dŏmūm tŭlĭt scālās. *M.* (VII, 19). SYN. Grădŭs.

Scāldĭs, ĭs. *m. L'Escaut, fleuve de la Belgique.* Īsără, Sără, Chărēs, Scāldĭs, Săbă. *Fort.* (VII, 4, 15).

Scālpēllŭm, ī. *n. Scalpel.* Scālpēllum ĭnūsquĕ gŭttŭr însertāns ăgīt. *Prud.* (*Peri.* 3094).

Scālpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Gratter, frotter.* Quī dĭgĭtō scālpunt ūnō căpŭt. *J.* (9, 133). Dĭgĭtō căpŭt ūnō Scālpīt. *Calvus* (apud *Sen. Controv.* 7, 4). Sēmisŏpōrā lēvī scālpēbāt lūmĭnă pēnnā. *Sid.* (*Pan.* 2291). SYN. Scăbō, frĭcō, rādō. || *Au fig.* Trĕmŭlō scālpuntŭr ŭbi întĭmă vērsŭ. *Pers.* (1, 20). Vĕxātŭr, ēt scālpīt jĕcŭr. *Prud.* (*Peri.* 495). SYN. Frĭcō, dēfrĭcō, rādō. || *Creuser légèrement.* Scālpĕrĕ tĕrrăm ŭnguĭbŭs. *H. Voy.* Fodio. || *Graver.* Ēt nōstrī mĕmŏrēm sĕpŭlchrō Scālpĕ quĕrēlām. *H.* SYN. Însculpō, încidō. || *Sculpter. Voy.* Sculpo.

Scālprŭm, ī. *n. Tout instrument tranchant.* Sī scālpra ēt fōrmās nōn sūtŏr (emat). *H.*

Scālptŏr. *Voy.* Sculptor.

Scālptūrīō, īs, īrĕ. *Avoir envie de gratter.* Ōccĭpĭt ĭbĭ scālptūrīre ŭnguĭbŭs. *Pl.* (*Aul.* III, 4, 8).

Scālptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Scalpo. Frăngĕ cūtĕm pēndentĭīs ăquæ, scālptoquĕ flŭēntō. *Sid.* (*Pan.* 1145). Scălptās clăssĭbŭs ĭssĕ pĕr cāvērnās (*Ib.* 1913). *Voy.* Sculptus.

Scămāndĕr, drī. *m.* (Σκάμανδρος). *Scamandre, rivière de la plaine de Troie.* Tēstĭs ĕrīt măgnīs vīrtūtĭbŭs ūndă Scămāndrī. *Cat.* (64, 357). Fīndūnt Scămāndrī flūmĭnă. *H.* Cōnstĭtĭt, crēdō, Scămāndĕr; ārbŏrēs vēntō vāgānt. *Enn.* (apud *Non.* 7, 2).

Scămnēllŭm, Scāmmēllŭm *ou* Scămēllŭm, ī. *n. dimin. du suiv. Marche-pied, escabeau.* Sī tĕrrā tŭōrŭm Scămnēllŭm mĕrĭtō crēdĭtŭr ĕssĕ pĕdŭm. *P. Nol.* (*fr.* apud *Maium*, T. III, p. 371. Sic *Maius* e cod., et quidem rectius. Apud *Prisc.* 3, 615, scribitur *Scammellum*, ed. *Putsch.*).

Scămnŭm, ī. *n. Banc, petit banc, escabeau.* Quūm fābĕr, încertŭs scămnŭm făcĕrētnĕ dēŭmnĕ. *H.* Nĕc dŭbĭtă tĕrĕtī scămnŭm prōdūcĕrĕ lēctō. *O.* Ēt cāvă sŭb tĕnĕrŭm scămnă dēdissĕ pĕdēm. *Id.* Sēdĕre ĭn ĕquĭtŭm lĭcĕāt ān tĭbī scămnīs. *M.* (V, 41). SYN. Scămnēllŭm. || *Au fig.* Aŭspĭcĭō, rēgnī stăbĭlĭtă scămnă sōlŭmquĕ. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48).

Scāndălŭm, ī. *n.* (σκάνδαλον). *Eccl. Pierre d'achoppement, scandale.* Dāmnātăquĕ căstīs Scāndălă prōcŭlcat pĕdĭbŭs. *Prud.* (*Psych.* 519. *Id. Apot.* 39).

Scandō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *n. Monter.* Ioquĕ dŏmōs sŭpĕrās scandĕrĕ cūrā fŭīt. *O.* Tārpēĭās scāndĭt ĭn ārcĕs. *Id.* Ād nīdŭm scāndit vŏlūcrīs (feles). *Ph. Voy.* Ascendo. || *Au fig.* Scāndĕ sŭpĕr tĭtŭlōs (*Ad Pis.* 33). || *act.* Scāndŭnt rūrsŭs ĕquŭm. *V.* Quămcūnquĕ cūpĭt jām scandĕrĕ pŭpplm. *V. Fl.* Tĕr Căpĭtōlĭă currŭ Scāndĕrĕ Pŏmpējī. *L.* || *Au fig.* Paŭlātīmquĕ grădŭs ætātĭs scandĕre ădŭltæ. *Lr.* (II, 1121). || *Scander un vers.* Scandĕrĕ quī nēscĭs, vērsĭculōs lăcĕrās. *Cl.* (*Epig.* 29). Scāndŭnt pēntămĕtrŭm, dŭō sint quăsī cōmmătă, quidăm. *T. Maur.* (*Met.* 173. *Ib.* 628, et passim).

Scāntīnĭă, *mieux que* Scātīnĭă lēx. *Loi portée contre les corrupteurs de la jeunesse, sur la proposition de Scantinius, tribun du peuple.* Citārī Ănte ōmnēs dēbĕt Scāntīnĭă. *J.* (2, 43). Scāntīnĭām mētŭēns, nōn mētŭit Tĭtĭām. *Aus.* (*Epig.* 89). Lŭāt sĕvērām vīctŭs ēt Scāntīnĭām. *Prud.* (*Peri.* 2595).

Scăphă, æ. *f.* (σκάφη). *Canot, esquif, chaloupe.* Tūnc mē bīrēmīs præsĭdĭō scăphæ. *H.* Vīdēō sēdēntēs ĭn scăphā sōlā dūās. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 74). Scăphām sēquentēm quādrīrēmīs măchĭnæ. *P. Nol.* (13, 74). *Voy.* Cymba. || *Nom de femme.* (*Pl. Most.* I, 3, 2.) || † Scăphă. *Voy.* Scafa.

Scăphĭŭm, ĭī. *n.* (σκαφίον). *Vase allongé, bassin.* Ēt rāmēntă sīmŭl fĕrrī fūrĕre întŭs ăhēnīs ĭn scăphĭīs. *Lr.* (VI, 1045). || *Pot de nuit.* Quī Mēntŏră frăngīs ĭn scăphĭŭm mœchæ. *M.* (XI, 11). Ēt rīdē, scăphĭŭm pŏsĭtīs quūm sūmĭtŭr ārmīs. *J.* (6, 264. Et *Pl. Pers.* I, 3, 44). SYN. Lăsănŭm. || *qqf. Coupe allongée.* Scăphĭo, ēt cānthărīs, Bătĭăcīs bĭbūnt. *Pl.* (*Stiq.* V, 4, 11).

Scăphōn, ōnīs. *m. Cordage placé à la proue.* (*Cæcil.* apud *Isid. Or.* 19, 4.)

Scāptēsŭlă, æ. *f.* (*Steph.* Σκαπτησύλη). *Mine d'argent en Thrace.* Quālēs ĕxspīrāt Scāptēsŭlă sūbtĕr ŏdōrēs. *Lr.* (VI, 812. Cf. *Fest.* Scribit divisim *Plutarch. Cim.* Σκαπτὴν ὕλην).

Scāptĭă, æ. *f. Ancienne ville du Latium.* || Scāptĭŭs, ă, ŭm. *adj.* Hīc Scāptĭă pūbēs. *Sil.*

Scăpŭlæ, ārŭm. *f. pl. Épaules.* Cōnvĕnĭūnt tĕnŭēs scăpŭlīs ănălēctrĭdēs ăltīs. *O.* Lăcĕrnæ, Tōllĕrĕ dē scăpŭlīs quās lĕvīs aŭrā pŏtēst. *M.* (VI, 59). || *En parlant d'animaux.* Dēfōrmīs scăpŭlīs tōrŭs ēmĭnĕt. *Calp.* (7, 61, de tauro). SYN. Ārmī. || *Par ext. Dos.* Nām sălŭs nūlla ēst scăpŭlīs, sī dŏmŭm rĕdĕō. *Pl.* (*Cas.* V, 3, 14. *Id. Truc.* IV, 3, 19; *Ter. Ph.* 1, 2, 26). *Voy.* Tergum.

Scăpŭs, ī. *m.* (σκᾶπος, σκῆπος). *Traverse d'un métier de tisserand.* Īnsĭlĭa, ăc fūsī, ēt rādĭī, scāpīquĕ sŏnantēs. *Lr.* (V, 1352). || *Rouleau de papier, manuscrit roulé. Voy.* Volumen.

Scărăbæŭs, *mieux que* Scărăbæŭs, ī. *m.* (σκαραβαῖος). *Escarbot, insecte sacré chez les Égyptiens.* Nōn căpĕr, aŭt ărĭēs, sĕd scărăbæŭs ĕrīt. *Aus.* (*Epig.* 70). Grillī, scărăbēī, lōcŭstārŭm cōpĭă. *Ph.* (*Fab. nov.* 31, 7. Debeat esse Locusta).

Scărŭs, ī. *m.* (σκάρος). *Scare ou Sarget, poisson de mer qui rumine.* Aŭt scărŭs, aŭt pŏtĕrĭt pĕrĕgrīnă jŭvārĕ lăgŏīs. *H.* Hīc scărŭs, æquŏrĕīs quī vēnĭt ŏbēsŭs ăb ūndīs. *M.* (XIII, 84). Ūt scărŭs ēpăstās sōlŭs quī rūmĭnăt hērbās (*Ovid. Hal.* 119). || † Scărŭs. *arch.* Scărŭm prætĕrflī, cĕrĕbrŭm Jŏvī pænĕ sŭprēmī. *Enn.* (apud *Apul. Apol.*)

Scātĕbræ *et* Scātĕbræ, ārŭm. *f. pl. Eau jaillissante, cascade.* Săxă clĕt, scătĕbrīsque ārēntĭă tēmpĕrăt ārvă. *V.* Cērtātim întĕrĕă rōrāntī pūmĭcē raūcās Ĕxspĕctānt scătĕbrās. *Prud.* (*Apot.* 553). *Voy.* Fons. || *qqf. au sing.* Scătĕbră flŭvĭo ērādĭt rŭpĕm. *Att.* (apud *Non.* 2, 38).

Scătĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Scătō, ĭs, ērĕ. *n. Sourdre, jaillir.* Lārgĭflŭŭm fōntēm scătĕre, ātque ērumpĕrĕ flūmĕn. *Lr.* (V, 598). Fōntēs scătĕre, hērbīs prātă cōnvēstrĭēr. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 28). Sī vīnō scătĕāt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 22, de Pirene). SYN. Flŭō, ĕffluō, ĕxĕō, ērumpō. || *Au fig.* Ēt scătĕre illă fōrās ĭn stŭppăm sēmĭnă. *Lr.* (VI, 896). || *Fourmiller.* Tērrā fĕrārŭm Nūnc ētĭām scătĕt. *Lr.* (V, 40). Ēt scătentēm Bēllŭīs pōntŭm. *H. Voy.* Abundo.

Scātĭnĭă. *Voy.* Scantinia.

Scātūrĭō *ou* Scātūrrĭō, īs, īrē. *n. Jaillir, couler.* Dūm sānguis ēxtrā dēflŭit scātūrrīēns. *Prud.* (*Peri.* 3099). *Voy.* Scateo. ‖ *Au fig.* Scātūrrĭēntēs pĕrdāt ūt lŏquācĭtās. *Prud.* (*Peri.* 2744, scil. verbis fluentes). ‖ *Fourmiller.* Vērmĭcŭlī scātūrrĭēntēs (*Anth.* II, p. 519).

Scaūrŭs, ă, ŭm. *Qui a les pieds bots.* Bālbūtīt scaūrum prāvis fŭltum mălĕ tālīs. *H.* ‖ *Subst. m. Surnom Romain. M. Émilius Scaurus, orateur, censeur, consul. Son fils, qui devint gendre de Sylla, embellit Rome, et fut défendu par Cicéron.* His Scaūrŭs mŏnĭtŏr; tĕnĕrō tūnc Scaūrŭs in ævō. *Sil.* Rēgŭlum ēt Scaūros ănĭmæquĕ mägnæ Prōdĭgŭm. *H.* Scaūrōrŭm nōmĭnă fālso Cōrpŏre lātŭrōs. *J.* (6, 604). ‖ *Mamercus Scaurus, rhéteur et grammairien sous Tibère.* Scaūrum Prōbŭmquĕ cordĕ cāllēs intĭmō. *Aus.* (*Prof.* 15, 12. *Ib.* 20, 7).

Scāzōn, ōntis. *m.* (σκάζων). *Scazon, vers iambique terminé par un spondée.* Sī nōn mŏlēstum ēst, tĕquĕ nōn pĭgĕt, scāzon. *M.* (1, 97). Pōnĭtur aŭt scāzōn : spondēum fīnis hăbēbit. *Ruf.* (*Metr. Com.* p. 2710).

Scĕcīdī. *Voy.* Scicidi.

Scĕlĕdrŭs, ī. *m. Nom d'esclave.* (*Pl. Mil.* II, 3, 5. *Ib.* passim.)

Scĕlĕrātŭs, ă, ŭm. *Scélérat, criminel, coupable, impie.* Fātă mihī, fĕrrō scĕlĕrātam ēxscīndĕrĕ gentĕm. *V.* Fāctō pĭŭs ēt scĕlĕrātŭs ŏdēm. *O.* Egŏ sŭm scĕlĕrātĭŏr illō. *Id.* SYN. Nĕfārĭŭs, nĕfāndŭs, ĭmprōbŭs, ĭmpĭŭs, flāgĭtĭōsŭs, ĭnīquŭs, mălŭs, mămus. PPH. Scĕlĕris, scĕlĕrum ārtĭfex, aūctŏr, rĕŭs, ĭnvēntŏr, hortātŏr. Æquī contēmptŏr, ĭmpătiens. Crĭmĕn, nĕfās aūsŭs, ădōrsŭs. Sōntēs aūdax in aūsŭs. Prōnŭs ăd ōmnĕ nĕfas. VERS. Aūsī ōmnēs ĭmmanĕ nĕfās, aūsōquĕ pōtĭtī. *V.* Nĕ quīd ĭnaudĭtum aŭt intēntātum scĕlĕrīsvĕ dŏlīvĕ fŭīssēt. Scĕlĕre ānte allĭŏs ĭmmanĭŏr ōmnēs. Heŭ! cădĭt in quemquām tāntŭm scĕlus! *Id.* Gēns humāna rŭīt pĕr vĕtĭtum nĕfas. *H.* Nĭtĭmŭr in vĕtĭtum. *O.* Longa mŏra ēst; quāntum noxæ sĭt ŭbīquĕ rĕpertum, Ēnumĕrārĕ. *Id.* Pĕr ōmnĕ Fasquĕ nĕfāsquĕ ruēns. *L.* Cui frigidă mēns ēst Crĭmĭnĭbŭs. *J.* Fāsquĕ nefāsquĕ sĭmŭl glŏmĕrāns, Ĭmpĭa crĭmĭnă mōrtĕ lŭīt. *Prud. Voy.* Injustus. ‖ *En parlant de choses.* Flāgrābānt saūctī scĕlĕrātīs ĭgnĭbŭs ignēs. *O.* Āmŏr scĕlĕrātŭs hăbēndī. *Id.* Scĕlĕrāta ĭnsānĭă bēllī. *V.* SYN. Nĕfāndŭs, ĭnfāndŭs, ĭmpĭŭs, etc. ‖ *Souillé du crime d'un autre.* Quum fŭgerēnt scĕlĕrātās nūmĭnă tĕrrās. *O.* Nūllī fas casto scĕlĕratum ĭnsistĕrĕ līmĭnĭ. *V.* ‖ *Nuisible, funeste.* Āt scĕlĕrātum ēxquīrĕrĕ frīgŭs Difficĭle ēst. *V.* Ūrĕrĕt ĭmplĭcĭtum quūm scĕlĕrāta lŭēs. *M.* (1, 102. Et *Pl. Ps.* III, 2, 28). *Voy.* Noxius. ‖ *Méchant, sévère.* Quīd tĭbī nŏbīscum ēst, lūdī scĕlĕrātē măgistĕr? *M.* (IX, 69). ‖ *Désagréable, importun.* Quod sī nōn scombrīs scĕlĕrāta pœmată dŏnas. *M.* (III, 50). *Voy.* Molestus. ‖ *Rusé.* Effŭgĭēt tămĕn hæc scĕlĕrātŭs vincŭlă Proteus. *H. Voy.* Scelestus. ‖ *qqf. Malheureux, maudit.* Tēne ĕgŏ sustĭnŭī pŏsĭtum scĕlĕrātă vĭdērĕ? (*Ad Liv.* 135.)

Scĕlĕrŏ, ās, ārĕ. *Souiller par un crime.* Pārcĕ pĭās scĕlĕrārĕ manŭs. *V.* Ĭmpĭa nōn vĕrĭta ēst dīvum scĕlĕrārĕ Pĕnātēs. *Cat.* (64, 404). Ĭnsōntīs pŭērī scĕlĕrārĭt sānguĭnĕ dēxtrām. *St. Voy.* Polluo.

Scĕlĕrōsŭs, ă, ŭm. *arch. Criminel.* Relligĭō pĕpĕrĭt scĕlĕrōsa ātquĕ ĭmpĭă fāctă. *Lr.* (1, 84). Ubi ĕgo illum scĕlĕrōsum mĭsĕra atque ĭmpĭum ĭnvēnĭām? *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 1) ŏ dĭēm scĕlĕrōsum ēt ĭndignŭm! *Afran.* (apud *Non.* 2, 809).

? Scĕlĕrŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Tĕrĭtŭr sĭnāpĭs, scĕlĕrā cum illĭs quī tĕrŭnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 28. Sic *Serv.* ad *Æ.* IX, 486, metro probante. Non tamen apud doctos fidem obtinet. Vulgo, *scelerata*).

Scĕlēstē. *adv. Criminellement.* Nām sī quīd scĕlēstē fēcīt, lĭnguă prō illō pĕjĕrāt. *Pl.* (*As.* II, 2, 27).

Scĕlēstŭs, ă, ŭm. (*Ce mot ne se trouve jamais dans le vers hexamètre.*) *Qui a commis un crime, criminel.* Rāro ăntĕcēdēntēm scĕlēstŭm dēsĕrŭīt pēdĕ Pœnă claūdo. *H.* Quām cūm scĕlēstī cōnjŭgĭs mēnte ĭmpĭă. *Sen.* (*Oct.* 225). Fraŭde ēt scĕlēstă sic ēvērtit mălĭtĭă. *Ph. Voy.* Sceleratus. ‖ *Malheureux.* Heu heu! scĕlēstŭs gălĕam ĭn nāvī pērdĭdī! *Pl.* (*Rud.* III, 5, 22). Scĕlēstissŭmŭm Me ēssĕ crēdō. *Id.* (*Cas.* III, 5, 34). ‖ *Funeste.* Scĕlēstō rem ĕgo ānnum ārgēntō fēnŏrī Nūnquam ūllūm vīdī. *Pl.* (*Most.* III, 1, 1). ‖ *Rusé.* Lĕpĭda ēst Scāphă! sāpit scĕlēstă mūltūm! *Pl.* (*Most.* I, 3, 14).

Scĕlŭs, ĕrĭs. *n. Crime, forfait.* Nōn scĕlŭs ĭnvĕnĭēs, quŏd ēnĭm scĕlŭs ērrŏr hăbēbăt? *O.* Tē dūcĕ, sī quā mānēnt scĕlĕrīs vēstĭgĭă nōstrī. *V.* Pōst tē fūrēntēs; scĕlĕrĭbŭs pœnās dăbīs. *Sen.* (*Hipp.* 957). SYN. Făcĭnŭs, nĕfās, crīmĕn, flāgĭtĭum, plăcŭlă, cōmmissŭm, dēlictŭm, culpă, pĕccātŭm, ĭmpĭĕtās. EP. Ĭnfāndŭm, nĕfāndŭm, nĕfārĭŭm, ĭmpĭŭm, ĭmprōbŭm, ĭnīquŭm, ātrŭm, ĭmmānĕ, sævŭm, crūdēlĕ, ātrŏx, fœdŭm, tūrpĕ, pūdēndŭm; cæcŭm, latēns, ăbdĭtŭm, occŭltŭm, apĕrtŭm. PPH. Scĕlĕrātŭm, nĕfāndŭm fāctŭm. Ĭmpiă, nĕfārĭă fāctă. Sontēs, nĕfāndī aūsŭs. Culpæ crīmĕn. Scĕlĕrŭm lābēs, lŭēs, dēdĕcŭs, prōbrŭm. Vĕtĭtŭm nĕfas. Scĕlĕrātæ crīmĭnă vītæ. *Voy.* Culpa, Sceleratus. ‖ *Le crime personnifié.* (*Sen. H. Fur.* 96.) ‖ *Homme criminel, coquin.* Ubi illĭc ēst scĕlŭs quī mĕ pērdĭdit? *Ter.* (*And.* III, 5, 1. Adde *Pl. Bac.* V, 2, 57, et passim). ‖ *Objet criminel.* Scĕlĕrūm nōn Thrācĭă tāntŭm Vīdit Bistŏnĭī stabŭlīs pēndērĕ tўrannī. *L.* ‖ *qqf. Châtiment.* Quōd scĕlus aut Lăpĭthās tāntum, aut Calўdonă mĕrēntem? *V.* ‖ *Malheur.* Quīd hōc ēst scĕlĕrĭs? *Ter.* (*Eun.* II, 3, 35. Et *Pl. Capt.* III, 5, 104).

Scēmă. *Voy.* Schema.

1. Scēnă, æ. *f.* (σκηνή). *Lieu ombragé comme une tente, berceau de verdure.* Tūm silvīs scēnă cŏrūscīs Dēsŭpĕr, hŏrrēntīque ātrūm nĕmŭs ĭmmĭnĕt ūmbrā. *V.* (*Æ.* I, 168. Ubi *Serv.* Cf. *Gloss. Placidi* : « *Scena* dicitur arborum in se incumbentium quasi concamerata densatio, ut subterpositos tegere possit. ») *Voy.* Umbraculum. ‖ *Ordint. Scène, théâtre.* Nōn tămĕn ĭntŭs Dignă gĕrī prōmēs ĭn scēnam. *H.* Scēnīs ăgĭtātŭs Orēstēs. *V.* Vārĭāsquĕ pĕr artēs Scenarum, cērtānt ēpŭlās dīstĭngŭĕrĕ ludō. *Sil. Voy.* Theatrum. ‖ *Au fig.* Quīn ŭbī sē ă vulgo ēt scēna ĭn sēcrētă rĕmōrānt. *H.*

2. † Scēnă, æ. *f. sync. pour* Sacena. *Couteau de sacrificateur.* Corrŭit quāsī ictŭs scēna, haud mūltō sæcŭs. *Liv. And.* (apud *Fest.*).

Scēnālĭs, ĕ. *Qui forme le berceau.* Scēnālēs frōndēs dētexunt hinc gĕminam ūmbrām. *Epitaph.* (apud *Mur.* II, p. 771). ‖ ? *Scénique.* Et ōmnēm Scēnālēm spĕcĭēm. *Lr.* (IV, 77. Sic *Eichst.* Alii plerique, *Scenai*).

† Scēnātĭcŭs, ă, ŭm, *et* Scēnātĭlĭs, ĕ. *Comme le suiv.* (*Varr.* apud *Non.* 2, 822.)

Scēnĭcŭs, ă, ŭm (σκηνικός). *Scénique, qui ap-*

partient au théâtre. Pŏtēstās cōndĕcŏrāndī lūdōs scēnĭcōs. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 37). Ēt sōlā tāntūm scēnĭcūs ārtĕ fĕrŏr. *M.* (IX, 29). SYN. Thĕātrālis.

Scēpsĭŭs, ă, ŭm (Σκήψιος). *De Scepsis, ville de Troade.* ‖ *m. Métrodore de Scepsis, écrivain grec, ennemi de Rome.* Nōn lŏcă, sĕd mōrēs dictīs vĕxāvīt ămārīs Scēpsĭŭs Aūsōnĭōs. *O.*

Scēpārnĭō, ōnis. *m.* (σκεπαρνον). *Nom d'esclave.* (*Pl. Rud.* I, 2, 19.)

Scēptrĭfĕr *et* Scēptrĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte le sceptre.* Scēptrĭfĕrās ārctă pālmās vīnxissĕ cătēnā. *Sil.* Scēptrĭgĕrō cŭm rēgĕ. *Id. Voy.* Regius.

Scēptrŭm, ī. *n.* (σκῆπτρον). *Bâton, canne, bâton que portaient les rois, sceptre.* Ūt scēptrum hōc... Nūnquām frondĕ lĕvī fundĕt vīrgultă nĕc ūmbrās. *V.* Rēx scēptro īnsignīs ĕburnō. *O.* Aūrĕă cŭr dĕxtræ scēptră dĕdĕrē mĕæ? *Id.* SYN. Scīpĭō, *qqf.* rēgĭmĕn. EP. Aūrātŭm, aūrĕŭm, ĕburnŭm, dĕcōrŭm, īnsignĕ, fŭlgēns, cōrŭscŭm, vĕrĕndŭm, vĕnĕrāndŭm, pŏtēns. PPH. Rēgīs īnsignĕ, gēstāmĕn. Scēptri dĕcŭs, ĕbŭr, hŏnōs, grăvĭtās. Rēgālis dĕxtræ rēgĭmĕn. *Voy.* Diadema. ‖ *Au fig. Autorité royale.* Ānte ētiām scēptrŭm Dictæi rēgis. *V.* Scēptrisquĕ pŏtīrī Cōntīgĕrīt. *Id.* SYN. Rēgnŭm. ‖ *Bâton d'ivoire surmonté d'un aigle, que portaient les triomphateurs et les empereurs.* Dā nūnc ēt vŏlūcrĕm scēptrō quæ sūrgĭt ĕburnō. *J.* (10, 43). Ūt scēptrŭm gĕssĕrĕ mānū. *Cl.* ‖ Scēptră pædăgōgōrŭm. *Férule.* (*Mart.* X, 62.)

Scētānĭŭs, ĭi, *ou* Scētānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quŭm dētĕrrērĕt; Scētāni dissimĭlĭs sīs. *H.*

Schāldis. *Voy.* Scaldis.

Schĕdă, Schĭdă *ou* Scĭdă, æ. *f.* (σχέδη). *Feuille, feuillet, page.* Nĕc summă pŏtēs īn schĕdă tĕnērī. *M.* (IV, 91. Scripturam *Schida* et *Scida* probat *Char.* 1, 81). SYN. Pāgĭnă, plăgŭlă.

Schĕdĭum, ĭi. *n.* (σχέδιον). *Impromptu.* Bissŭla ĭn hōc schĕdĭō cāntābĭtŭr, aŭt Ērāsīnŭs. *Aus.* (*Idyl. præf.* 7. Cf. *Fest.*). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* (*Lucil.* apud *Apul. Florid.* p. 364. Cujus verba sunt: « In isto, ut ait Lucilius, *schedio* et incondito experimini. »)

† Schēmă, ătis. *f.* (*Hesych.* σχέμα). *Comme le suiv.* Quŏd ĕgo hūc prōcēssī sīc cŭm sērvīlī schēmă. *Pl.* (*Amp. prol.* 117. *Id. Pers.* IV, 2, 2; *Cæcil.* apud *Prisc.* 6, 679; *Pomp.* apud *Non.* 3, 206).

Schēmă, ătis. *n.* (σχῆμα). *Forme, figure.* ‖ *Ordint. Costume.* Pērgĭtĕ, thȳrsĭgĕræ Bācchæ mŏdŏ Bācchĭcō cŭm schēmătĕ. *Næv.* (apud *Non.* 3, 206). Cæsăris ātquĕ Jŏvis cōnfĕr nūnc schēmă, Jŭvēncī. *M.* (*Spect.* 16). ‖ *Figure de mots.* Schēmătĕ nōn dūblō, sĕd āpertĕ nōmĭnāt īllăm. *M.* (III, 68). Māscŭlă rhētŏrĭcō schēmătĕ lĭnguă tŏnĕt. *Ennod.* (*Epig.* 3, 10). Quæ trŏpōs ōmnēs rēlĭnquāt ēt sŭpĕrbă schēmătă. *T. Maur.* (*Syll.* 26). SYN. Fĭgŭră.

Schīnis. *Voy.* Sinis.

Schīsmă, ătis. *m.* (σχίσμα). *Eccl. Schisme.* Ĭnvĕnĭō Hippŏlўtŭm, quī quōndăm schīsmă Nŏvātī Pēsbўtĕr ăttĭgĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 3351). Rēūs aūt sŭpĕrbī schismătis. *P. Nol.* (13, 128). SYN. Scīssūră.

Schœnēis *et* Schœnis, ĭdis. *f.* (Σχοινίς). *Fille de Schœnée, Atalante.* Ūt tŭlĭt Hippŏmĕnēs Schœnēĭdă prædmiă cūrsūs. *O.* Tārdāt Schœnēĭdă tĕr cădĕntĕ pōmō. *Sid.* (*Pan.* 2241. *Ib.* 523). *Voy.* Atalanta.

Schœnēĭus, ă, ŭm (Σχοινεῖος *et* Σχοινήϊος). *De Schœnée, roi d'Arcadie, père d'Atalante.* Gaudĕāt, ān vĭrgō măgis hīs Schœnēĭă dictīs. *O.* ‖ *f. absolt. Atalante.* Dīcēntĕm mōllī Schœnēĭă vultū Ādspĭcĭt. *O.*

Schœnĭcŭlă, æ. *f. Femme qui se parfume de schœnus.* (*Pl. Pœn.* I, 1, 54, et apud *Varr. L. L.* 6, 3, et *Fest.* Sic melius, quanquam alii aliter.)

Schœnĭs. *Voy.* Schœneis.

Schœnŏbătēs, æ. *m.* (σχοινοβάτης). *Danseur de corde.* Aūgŭr, schœnŏbătēs, mĕdĭcŭs, măgŭs: ōmnĭă nōvīt. *J.* (3, 77). Mīmŏs, schœnŏbătās, gĕlāsinōs. *Sid.* (*Pan.* 3375). *Voy.* Funambulus.

Schœnŭs, ī. *m.* (σχοῖνος). *Jonc.* ‖ *Parfum de vil prix qu'on tirait de la fleur du jonc.* Mīsĕrās, schœnō dēlĭbūtās. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 55). *Voy.* Schœnicula.

Schŏlă, æ. *f.* (σχολή). *École.* Ēt cēssārĕ lĭcēt: Grāĭo schŏlă nŏmĭnĕ dicta ēst. *Aus.* (*Idyl.* 4, 6). Quārtŭs dĭēs ēst, ĭn schŏlă pŏētārŭm. *M.* (IV, 61). SYN. Lūdŭs, gўmnăsĭŭm. ‖ *Classe de rhéteurs, l'école.* Lĭbĕrām schŏlæ nĭtŏrĕ, vātĭs ēxūtām stŏlā. *T. Maur.* (*Syll.* 25). ‖ *Collège, corporation; gardes du palais depuis Constantin.* Āccĭtī prōcērēs ōmnēs, schŏlă cūnctă pālātī Jūssa ădstārĕ lŏcīs. *Corip.* (*L. Just.* 3, 158).

Schŏlārĭs, ĕ. *D'école.* Schŏlārĕ mūrmŭr ānnŏtāntēs scrīpsĕrānt. *Prud.* (*Peri.* 2101). SYN. Schŏlĭcŭs.

Schŏlāstĭcŭs, ă, ŭm (σχολαστικός). *D'école.* ‖ *Subst. m. Rhéteur.* Ursūmquĕ cănĭtĕ vŏcĕ cōncōrdī sĕnĕm, Hĭlārĕm, jŏcōsŭm, pĭlĭcrĕpŭm, schŏlāstĭcŭm. *Inscr.* (apud *Grut.* I, p. 637). Schŏlāstĭcŭsquĕ sŭb rōtūndĭōrĭbŭs Pĕtrŭs Cămēnis dĭctĭtāssĕt ācrĭŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 39).

Schŏlĭcŭs, ă, ŭm (σχολικός). *D'école.* Sĕd Grærcŭlă quædăm schŏlĭcæ nĭtēlă vōcīs. *T. Maur.* (*Litt.* 140). Ādvĕnĭt, ēt schŏlĭcŭm præstrŭĭt ăxĭŏmă. *Capel.* (IV, p. 94. Debebat esse axiŏma). SYN. Schŏlāris.

Sclāthŏs, ī. *f.* (Σκλαθος). *Petite île de la mer Égée.* Jām Sclāthŏs sūbsēdĭt āquīs. *V. Fl.*

† Scībō, īs. *ancien fut. de* Scio. Vērŭm jām scībō. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 5. *Id. Pœn.* V, 4, 57; *Ter. Eun.* IV, 4, 59. Iidem innumeris locis). Quŏd quŭm scībĭtŭr, pĕr ūrbem īrrīdēbŏr. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 5. De quo *Capel.* III, p. 91).

† Scĭcĭdī. *ancien parf. de* Scindo. Nōn ĕrgo āquīla ĭtă ŭt prædĭcānt, Scĭcĭdĕrāt pĕctŭs. *Att.* (apud *Prisc.* 10, 890. *Afran.*, *Enn.* et *Næv. ibid.* Scribitur *scicidi* etiam in lib. 1, 551. Melius tamen *Gell.* 7, 9, dat *scecidi*, ut in talibus: *Memordi, Spepondi*, etc.).

Scīdă. *Voy.* Scheda.

Scĭdī. *parf. de* Scindo.

Sclēns, tis. *Qui sait, informé.* Nām tĕ sclēntĕm făcĭām, quĭdquĭd ĕgĕrŏ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 32). SYN. Gnārŭs, cērtĭŏr, mŏnĭtŭs. ‖ *Qui agit de propos délibéré.* Sūpērsūnt mĭhī quæ scrĭbām, sĕd pārcō sciēns. *Ph.* Quŭm cœpīstī sclēns. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 505). SYN. Prūdēns, spōntĕ. ‖ *Instruit, habile.* Ēt Sthĕnēlŭs sciēns Pūgnæ. *H.* Sōlutŭs ămbūlāt vēnĕrĭcæ Scientĭōris cārmĭnĕ. *Id.* SYN. Dōctŭs, pĕrītŭs. *Voy.* Doctus.

Sclēntĭa, æ. *f. Science.* Jāmjam ēffĭcācī dō mānŭs sclēntĭæ. *H.* Dĕī tĭmōrēm, rēgŭlam sclēntĭæ. *Prud.* (*Peri.* 2550). SYN. Dōctrīnă, ārs, dĭscĭplīnă, stŭdĭŭm, *qqf.* scīrĕ. PHR. Scīrĕ tŭŭm nĭhĭl ēst. *Pers.* Cāstæ Pallădĭs ārtēs. *Pp. Voy.* Ars, Studium.

Scīi. *parf. de* Scio, *pour* Sciví.

Scīlicĕt. *conj. A savoir, car, en effet, c'est que.* Scīlicĕt īn vūlgūs mānānt ēxēmplă rēgēntūm. *Cl.* Tēr sūnt cōnāti īmpōnĕrĕ Pēllō Ossām Scīlicĕt. *V.* Scīlicĕt ēssĕ glŏbōsă tămēn, quŭm squālĭdă cōnstēnt. *Lr.* (II, 468). SYN. Nēmpĕ, vīdēlĭcĕt, nīmīrūm, quippĕ. *Voy.* Nam. ‖ *Or, donc, par conséquent.* Scīlicĕt ĕt tēmpŭs vĕnĭĕt, quŭm fīnĭbŭs illīs, etc. *V.* SYN. Pōrrō, ērgō, ĭgĭtŭr. ‖ *Certes, assurément.* Nūnc vīvāt nēcne, ĭd Ōrcūm scīre ŏpōrtĕt scīlicĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 33). Cōmĭtēs sēcūti scīlicĕt sūnt vīrgĭnēm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 54). Pōrcēllum ōbtĕgĕrĕ, quōd făcĭēbăt scīlicĕt. *Ph.* SYN. Nīmīrūm, nēmpĕ, prōfēctō, næ. ‖ *Oui, dans les réponses.* Ēt dūcēnda īndōtāta ēst. Scīlicĕt. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 11. *Id. Eun.* V, 9, 10). SYN. Næ, ĭtă, māxīmē, plānē, etc. ‖ *Sans doute, apparemment, avec ironie.* Scīlicĕt ĭs sŭpĕrĭs lăbŏr ēst. *V.* Ĭd pŏpŭlus cūrăt scīlicĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 15). Scīlicĕt hōc ĕtĭām rēstăbăt. *O.* SYN. Vīdēlĭcĕt, nēmpĕ, etc.

Scillă, æ. *f.* (σκίλλα). *Scille ou oignon marin.* Scīllāmque hēllĕbŏrōsquĕ grāvēs, nīgrūmquĕ bĭtūmĕn. *V.* Tēr prōrūmpēntĭs scīllæ tĕrĕs ērĭgĭtŭr flŏs. *Avien.* (*Prog.* 462). Ēt scillæ căpŭt ātque întăctă bĭtūmĭnă pōrtă. *Calp.* (5, 79). *Voy.* Bulbus.

Scillĭnŭs, ă, ŭm (σκιλλινος). *Comme le suiv.* Sæpe ĕt scillĭnō pēllūntur nōxĭă băccho. *Ser. Sam.* (*vs.* 510. Sic recte. Alii *scillitico*, quia σκιλλιτικος. Verum secunda produci debuit, ut in talibus : *Sibylla, Sibyllinus*).

Scillītēs, æ. *m. f. n. Apprêté avec le jus de la scille.* Scillītē dēcĭēs nōn sī pūrgēris ăcētō. *Aus.* (*Epist.* 4, 69. Sic *Colum.* 12, 33. Et *Plin.* 32, 10, *ex aceto scillite.* Quod Latini levius a Græcis desumpserunt, apud quos οἶνος σκιλλίτης probe dictum fuit. Eodem modo *Plin.* 14, 7, *Ambraciotes vinum*). ‖ *Poisson. Voy.* Squilia.

Scīn', *pour* Scisne. *Sais-tu?* Scīn' quĭd ēst quōd ăd tē vĕnĭō? *Pl.* (*Men.* IV, 3, 3).

Scīndō, ĭs, scīdī, scīssŭm, scīndĕrĕ. *Séparer, partager, fendre, entr'ouvrir, déchirer, arracher.* Năm prīmī cūnēīs scīndēbānt fissīlĕ lignŭm. *V.* Nēc vălĭdō quīsquām tērrās scīndēbăt ărātrō. *O.* Pārcĕ tămēn lăcĕrārĕ gĕnās, nēc scīndĕ căpīllōs. *Id.* Ĭctĭbŭs ĭnnŭmĕrīs lăcĕrūm scīndēntĭă cōrpŭs (verbera). *Sil.* Quă mārĕ tēllūrĕm sŭbĭtīs aŭt ōbrŭĭt ūndīs, Aŭt scīdĭt, ĕt mēdĭōs, etc. *L.* (Sic et *Sen. H. OEt.* 552). SYN. Findō, dividō, sēpărō, dīdūcō, ăpĕrĭō, prōscīndō, dīscīndō, rūmpō, ăbrūmpō, lăcĕrō, sĕcō, *qqf.* vēllō. *Voy.* Separo, Seco. ‖ *Au fig.* Scīndĭtŭr ĭncērtŭm stŭdĭă īn cōntrārĭă vūlgūs. *V.* Sī flētū scīndēntŭr vērbă. *O.* Flōrēntēsquĕ mānū scīdĭt Ātrŏpŏs ānnōs. *St.*

Scīnis. *Voy.* Sinis.

Scīnĭfēs *ou* Cīnĭfēs, ŭm. *m. pl.* (σκινίπες, κνίπες *et* κνῖφες). *Sorte de cousins, dont la piqûre produit la noix de galle.* Ērgō mūscārūm, scīnĭfēs dīxērĕ, pērēmptīs Cōnfēstīm rānīs. *Alc.* (V, 151 *sq.* Cf. *Isid. Or.* 12, 8).

Scintillă, æ. *f. Étincelle qui jaillit du caillou.* Ēt prīmŭm scīlĭcī scintillam ēxcūdĭt Āchātēs. *V.* Scintillām sŭbĭtō prōsīlīssĕ fĕrūnt. *O.* Ēt clārās scintillās dīssŭpăt ignīs. *Lr.* (VI, 161). EP. Rŭbēns, ignĭtă, ignĕă, ārdēns, cōruscāns, micāns, vŏlāns, tĕnŭīs. PPH. Sēmĭnă flāmmæ. ‖ *Au fig.* Tōtŏque ārdēntĭs ăb ōrĕ Scintillæ ăbsīstūnt. *V.* SYN. Ignīs, ignēs, flāmmă, flāmmæ, fulgŭră. ‖ *Faible émanation d'un objet.* Scintillām .. gĕnŭ' quī cōngĭscăt tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 52). ‖ *qqf. Flamèche.* Scintillīs lātē vŏlĭtāntĭbŭs, ignĕŭs ĭmbĕr. *P. Nol.* (25, 92). SYN. Făvillă.

Scintillō, ās, ārĕ. *n. Jeter des étincelles, et au fig.* Scintillāre ōlĕum, ĕt pūtrēs cōncrēscĕrĕ fūngōs. *V.* Ārdēntī scintillēt sānguĭnĕ lāmpās. *Calp.* (1, 81). Ūt ŏcŭlī scintillānt! vīdĕ. *Pl.* (*Men.* V, 2, 77). PPH. Scintillās mittō, dō, jăcĭō, ăgō. Scintillă prōsĭlĭt, ēxsĭlĭt, ăbsīstĭt.

Scĭŏ, scīs, scīvī *ou* scĭī, scītŭm, scīrĕ. *Savoir.* Nūnc scĭō quĭd sĭt ămōr : dūrīs īn caūtĭbŭs īllŭm. *V.* Scīs ĭpsă, ĕt scīrĕ fătĕrīs. *Id.* Scīmŭs ĭnūrbānūm lĕpĭdō sēpōnĕrĕ dictŭm. *H.* Dūc, ĭnquit; scīstī quă cōgĕrĕ pōssēs. *O.* Scīssĕ sĕd ĭpsă nĕgāt. *Id.* Ān scĭĕrīs ădvĕrsă pătī. *L.* Quūm scīĕrint ēssĕ tālĕ cūlpæ prædmĭŭm. *Ph.* Nēmō rīdĕt; scīvī ēxtēmplō rēm dĕ cōmpăctō gĕrī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 24). SYN. Nōvī, căllĕō, cognōscō, întĕlligō, *qqf.* tĕnĕō. PPH. Nōn ĭgnōrō. Nōn nēsclō. Nōn sŭm ĭgnārŭs, nēscĭŭs. Nōn mē lātĕt, fŭgĭt, prætĕrĭt. Mĭhĭ lĭquĕt, cōmpĕrtŭm ēst, nōtŭm ēst. ‖ Scībăm, ās, etc. *imparf. pour* Sciebam. Quōd scībānt Pārcæ nōn lōngē tēmpŭs ābēssĕ. *Cat.* (68, 85. Adde *Pl. Amp. prol.* 22; *Lucr.* V, 960). ‖ Quōd scīām. *Que je sache, autant que je sache.* Mĕnæchmē, vīgĭlă. Vīgĭlo hĕrcle ĕquĭdĕm, quōd scīăm. *Pl.* (*Men.* III, 2, 39. *Ib.* 35; *Capt.* I, 2, 70). ‖ Scīrĕ. *infin. pris subst. Science.* Scīrĕ tŭŭm nĭhĭl ēst, nĭsī tē scīre hōc scīăt ăltĕr. *Pers.* (1, 27). ‖ Scīrēs. *avec l'infin. Vous diriez que.* Jūrgĭă fīnīērāt : scīrēs aūdīssĕ; rūbēbăt. *O.* Seū pīngēbăt ăcū, scīrēs ă Pāllădĕ dōctām. *Id.* ‖ *Au pass. unip.* Quĭd tĭbĭ dēbērēm, tōtă scīrētŭr ĭn ūrbĕ. *O.*

Scīpĭădēs, æ. *m., et* Scīpĭō, ōnis. *m. Scipion, nom d'une branche illustre de la famille Cornélia.* Clārām Scīpĭădŭm tăcĕăt Cōrnēlĭă gēntēm. *Cl.* ‖ *Les deux frères qui combattirent Asdrubal, et périrent en Espagne.* Ēn ŭbĭ nūnc Grăccchi, ătque ŭbĭ nūnc dŭŏ fūlmĭnă gēntĭs, Scīpĭădæ? *Sil.* (VII, 106). ‖ *Le premier Africain, fils et neveu des précédens, qui vainquit Annibal.* Vīrtūs Scīpĭădæ ĕt mītĭs săpiēntĭă Lælĭ. *H.* Pœnūm quī Lătĭīs rĕvŏcāvīt ăb ārcĭbŭs hōstēm, Scīpĭō. *L.* SYN. Africānŭs. ‖ *Le second Africain, destructeur de Numance et de Carthage.* Fōrsăn Scīpĭădæ cōnfēcti nōmĭnă bēllī Răptūrŭs. *Sil.* Ennĭŭs ēmĕrŭīt, Călăbrīs ĭn mōntĭbŭs ōrtŭs, Cōntĭgŭŭs pōnī, Scīpĭō măgnē, tĭbī. *O.* ‖ *Les deux Africains.* Aūt gĕmĭnōs, dŭŏ fūlmĭnă bēllī, Scīpĭădās. *V.* Scīpĭădēs fūlmĭnă bēllī, Cārthăgĭnĭs hōrrŏr. *Lr.* (III, 1049). PHR. Dūxīt ăb ŏppressā mĕrĭtŭm Cārthāgĭnĕ nōmĕn. *H.* Ējus quī dŏmĭtă nŏmĕn ăb Āfrĭcā Lūcrātĭus rĕdĭit. *Id.* ‖ *Scipion Nasica. Voy.* Nasica.

Scīpĭō, ōnis. *m.* 1. *Bâton, baguette.* Quĭd fēcīstī scīpĭōne? aŭt quōd hăbŭīstī pāllŭm? *Pl.* (*Cas.* V, 4, 6). Frŏntēm tăbĕrnæ scīpĭōnĭbŭs scrĭbăm. *Cat.* (38, 9). *Voy.* Baculus. ‖ 2. *Scipion. Voy. le précéd.*

Scīrōn, ōnis. *m.* (Σκίρων). *Sciron, brigand tué par Thésée, et dont les os furent changés en rochers.* Scīrōnis mēdĭă sī lĭcĕt īrĕ vĭă. *Pp.* (III, 15, 12). Scōpŭlis nomĕn Scīronis ĭnhærēt. *O.* Infāmes Scīronĕ pētræ. *St.* ‖ *Nom d'homme.* Vīllŭlă, quæ Scīrōnis ērās, ēt paŭpĕr ăgēllæ (*Catal. Virg.* 10, 1).

Scīrōnĭs, ĭdis. *f.* ; Scīrōnĭus, ă, ŭm. *De Sciron.* Ēt scĕlĕrĕ pētræ nōbĭlēs Scīrōnĭdēs. *Sen.* (*Hip.*

1023). Mittārvē præcēps sāxā pĕr Scīrōnĭă (*Ibid.* 1225). Vāllātă mări Scīrōnĭă rūpēs. *Cl.*

Scīrpĕŭs, ă, ŭm. *De jonc.* Scīrpĕă prō dŏmĭnō Tĭbĕrī jăctētŭr ĭmăgō. *O.* Quăsī pŭĕrīs, quī nārē dīscŭnt, scīrpĕa ĭndŭltŭr rătīs. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 9). SYN. Jūncĕŭs. ‖ Scīrpĕŭm fīlŭm. *Mèche faite en jonc.* Quīn ĕt fīlă făvīs scīrpĕă flŏrēīs, etc. *Prud.* (*Cath.* 583).

Scīrpĭcŭlă. *Voy.* Sirpicula.

Scīrpŭs, ī. *m. Jonc.* Ō scīrpĕ, scīrpĕ, laŭdō fŏrtūnās tŭās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 39). Aŭt scīrpōs ălgāsquĕ lēvēs dēdūcĕrĕ mōs ĕst. *Alc.* (I, 297). SYN. Jūncŭs. ‖ Īn scīrpō nōdŭm quærō. *prov. Chercher un nœud dans un jonc, c'est-à-dire chercher une difficulté là où il n'y en a point, se créer des difficultés.* Quærūnt in scīrpō, sōlĭtī quŏd dīcĕrĕ, nōdŭm. *Enn.* (apud *Fest.*). In scīrpō nōdŭm quærīs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 22. Et *Ter. And.* V, 4, 38, ubi *Donat.* Alii scrib. *Sirpus*).

Scīscĭtātŏr, ōrīs. *m. Qui recherche; qui interroge.* Explōrāt ārtĕ scīscĭtātŏr cāllĭdŭs, Dēŭsnĕ mēmbrīs sĭt rēcēptŭs tĕrrēīs. *Prud.* (*Cath.* 1082).

† **Scīscĭtō**, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Paŭcŭla ētĭām scīscĭtārĕ prĭŭs vōlō. *Pl.* (*Merc.* III, 2, 51. Cf. *Fest.*).

Scīscĭtŏr, ārīs, ārī. *d. Demander, s'enquérir.* Prŏcŭl hînc lŭbĕt, quĭd sĭt, scīscĭtārī. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 10). *Voy.* Scitor.

Scīscō, ĭs, scīvī, scītŭm, scīscĕrĕ. *Apprendre, savoir.* Ōcĭŭs ăccurro, ŭt scīscām quĭd vēlīt. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 17). Ŭt ĭlli ĭd făctum scīscĕrēnt. *Id.* (*Bac.* II, 3, 68). Præfēstīnāmŭs, quæ sit caŭsă, scīscĕrĕ. *Afr.* (apud *Char.* 2, 186). *Voy.* Rescisco. ‖ *Décréter.* Ēt sōlēm cōncēdĕrĕ nōctī Scīscānt. *Sil.* (VII, 544). SYN. Dēcĕrnō, etc. *Voy.* Scitum.

Scīssĕ. *sync. pour* Scivisse.

Scīssĭm. *En se fendant.* Ēccĕ dĕī fămŭlīs scīssĭm frĕtă Rŭbră dĕhīscūnt. *Prud.* (*Dittoch.* 34).

† **Scīssĭō**, ōnīs. *f. Déchirement.* Jām scīssĭō vēlī... nūdāvīt mўstĭcă tēmplă. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 523).

Scīssūră, æ. *f. Fente, déchirure, trou.* Vēstĭbŭs ŭt tŭrpĭs pĕjŭs scīssūră pătēscăt. *Juvc.* (II, 375). ‖ *Au fig. Divisions, discorde.* Scīssūră dŏmēstĭcī tŭrbăt Rĕm pŏpŭlī. *Prud.* (*Psych.* 824).

Scīssŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Scindo. *Séparé, fendu, déchiré.* Ēt scīssī rĕspĕrsŭs pŭlvĕrĕ cāmpī. *St.* Nēc pŭdŭīt scīssīs ĕxŭlŭlārĕ cŏmīs. *O.* Scīssă cŏmām. *V.* Ēt scīssō gŭrgĭtĕ rīvīs. *L.* SYN. Ābscīssŭs, dīvīsŭs, āpērtŭs, lăcĕrātŭs, etc. *Voy.* Lacer.

Scītāmēntă, ōrŭm. *n. pl. Friandises.* Nēquāmvĕ scītāmēntă pīpŭlō pōscīt. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 20, 9). Ătque āllquĭd scītāmēntōrŭm dĕ fōro ŏbsōnārĭĕr. *Pl.* (*Men.* I, 3, 26).

Scītē. *adv. Bien, habilement.* Āt sī sclās quām scīte īn mēntĕm vēnĕrīt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 16). Quĭd? ĕgo ŭt sŭblĕcto ŏs? Scītē. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 74). Sæpe ĕxāntlāvīt sŭbmĕrŭm scītissŭmē. *Id.* (*Stic.* I, 3, 116). *Voy.* Bene.

Scītŏr, ārīs, ārī. *d. Questionner, interroger.* Tūm vĕro ārdēmŭs scītārī ĕt quærĕrĕ caŭsās. *V.* Sŭspēnsī Ēurўpўlŭm scītātum ōrăculă Phœbī Mittĭmŭs. *Id.* Scītārī lĭbĕt ĕx ĭpsō. *H.* Caŭsāmquĕ vīă scītantĭbŭs ĭnfit. *O. Voy.* Interrogo.

Scītŭ. *supin de* Scio. (*Ter. Hec.* III, 1, 15.)

Scītŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Scitus. *Gentil, joli.* Quă sūnt făcĭlĕ? Scītŭlă. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 7).

Scītŭm, ī. *n. Ordonnance, décret.* Scītă pătrum ĕt lēgēs. *Sil.* (*Id.* VII, 545, *plebis*). Quŭm scītă pătrŭm pŏpŭlīquĕ frĕquēntĕr. *Prud.* (*Sym.* 1119). SYN. Dēcrētŭm. *Voy.* Plebiscitum. ‖ *Doctrine, préceptes.* Pōst Mārcō tūtēlă dătŭr, quī scītă Plătōnĭs Flĕctăt ăd ĭmpĕrĭŭm. *Aus.* (*Cæs.* 17, 1).

Scītŭs, ă, ŭm. *Instruit, qui sait.* Mēmbrīsquĕ vălēns, scītŭsquĕ vădōrŭm. *O.* Cūrvæ scītă Thălĭă lўræ. *Id.* Scītŭsque ăccēndĕrĕ cōrdă Laŭdĭbŭs. *Sil.* Nāvītă quīd cāvĕāt, quīd scītŭs vītēt ărātŏr. *Germ.* (*Arat.* 13). Nōn sūm scītĭŏr. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 12). SYN. Sclēns, pērītŭs, dōctŭs. ‖ *Habile, avisé.* Hŏmĭnem āstūtŭm, dōctŭm, scītum ēt cāllĭdŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 151). Ēhŏ, nĭmĭŭm scītē scītŭs ĕs. *Id.* (*Cas.* III, 1, 8). SYN. Cāllĭdŭs, ārgūtŭs. ‖ *Joli, charmant, élégant.* Pĕr ēcāstŏr scītŭs pŭĕr ĕst nātŭs Pāmphĭlō. *Ter.* (*And.* V, 2, 6). Sătī scītum fīlŭm mŭlhĕrīs. *Pl.* (*Men.* IV, 4, 16). Ōrātĭo ōptŭma ēt scītissŭmă. *Id.* (*Stic.* I, 3, 30). SYN. Pŭlchĕr, ēlēgāns.

Sclūrŭs, ī. *m.* (σκίουρος). *Écureuil.* Ĭnămābĭlīs sclūrŭs, ēt frĕquēns phœnīx. *M.* (V, 38).

† **Scĭus**, ă, ŭm. *Qui sait.* Nēquĕ quēmquam ĭnvēnīt scĭum. *Pac.* (apud *Prisc.* 4, 634).

Scīvī. *parf. de* Scio.

Sclōppŭs. *Voy.* Stloppus.

Scōbīnă, æ. *f. Râpe de menuisier.* Scōbīnam ēgŏ līma ăctŭtum ădrāsī. *Pl.* (*fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 3).

Scōbĭs *ou* **Scōbs**, ŏbĭs. *f. Sciure.* Vīlĭbŭs ĭn scōpīs, ĭn măppīs, ĭn scōbĕ quāntŭs. *H.* Sēmōdĭō scōbĭs hæc ēmēndāt sērvŭlŭs ūnŭs. *J.* (14, 67). Quām prō sāngŭlnĕ pŭlvĕrĕm scōbēmquĕ (*Anth.* II, p. 507).

Scōdrī *ou* **Scōthrī**, ōrŭm. *m. pl. Peuplade indienne.* Hînc Scōdrī pōst hŏs sūnt Peŭcălēīquĕ fĕrōcēs. *Prisc.* (*Peri.* 1049).

Scōlŏs, ī. *f. Petite ville de Béotie.* Quī Scōlŏn, dēnsāmquĕ jŭgīs, etc. *St.*

Scōlŏpăx, ăcĭs. *m.* (σκολόπαξ *et* σκαλώπαξ). *Bécasse, oiseau.* Prædă ĕst făcĭlis ĕt ămœnă scōlŏpăx. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 2, 3).

Scōmbĕr, brī. *m.* (σκόμβρος). *Poisson de mer qu'on croit être le maquereau. On en composait une saumure nommée* garum. Ēssēm sī scōmbrī, nŏn tĭbī mīssă fŏrēm. *M.* (XIII, 103). Ēt lāxās scōmbrīs sæpĕ dăbūnt tūnĭcās. *Cat.* (94, 6). PPH. Pīscīs ībĕrūs. *H.*

Scōpæ, ārŭm. *f. pl. Balai.* Vīlĭbŭs ĭn scōpīs, ĭn măppīs, ĭn scōbĕ quāntŭs. *H.* Ĭn prētĭō scōpās tēstātŭr pălmă fŭīssĕ. *M.* (XIV, 82). Effĕrte hŭc scōpās. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 23).

Scōpās, æ. *m.* (Σκόπας). *Scopas, célèbre statuaire.* Quās aŭt Pārrhāsĭus prōtŭlĭt, aŭt Scōpās. *H.* Sōlŭs Prāxĭtĕlĭs mānŭs, Scōpæquĕ. *M.* (IV, 39. Et *Sid. Pan.* 3579).

Scōpē, ēs. *f.* (σκοπή). *Nom de femme.* Răptă Scōpē nūnc lĕgŏr ĭn tĭtŭlō. *Inscr.* (apud *Don.* p. 431).

Scōpŭlōsŭs, ă, ŭm. *Semé d'écueils, rocailleux.* Hînc illînc montēs scōpŭlōsæ rūpĭs āpērtō. *L.* Ēt scōpŭlōsī vĕrtĭcĕ cōllēs. *Sil.* SYN. Sāxōsŭs.

Scōpŭlŭs, ī. *m. Rocher sur le bord de la mer ou dans la mer, récif, écueil.* Tūrbĭnĕ cōrrĭpŭīt, scōpŭlōque ĭnfīxit ăcŭtō. *V.* Gĕmĭnīquĕ mĭnāntŭr Ĭn cœlum scōpŭlī. *Id.* Ĭnfāmēs scōpŭlōs Ācrŏcĕraŭnĭă. *H.* Scōpŭlūm quōquĕ nāvĭtă vītāt. *O.* SYN. Rūpēs, sāxum, cautēs, sĭlex. EP. Dūrŭs, āspĕr; ĭngēns, ĭmmānis, sŭblīmis, sŏnāns, ŭndĭsŏnŭs, frăgōsŭs, nāvĭfrăgŭs, hūmēns. PPH. Scōpŭli, scŏ-

pŭlōrŭm caŭtēs, pĕrĭcŭlă, pĕrĭclă. VERS. Rūpēs, vāstŭm quæ prōdĭt ĭn æquŏr, Ōbvlă vēntōrŭm fŭrlĭs ēxpōstăquè vēntō. *V.* Săxŭmque ūndĭs ĭmmānè mĭnātŭr. Dōrsum ĭmmānè mărī sŭmmō. *Id.* Tĕrră trĭbŭs scŏpŭlīs vāstŭm prōcŭrrĭt ĭn æquŏr Trĭnăcrĭs. *O.* Ĭn mĕdĭō rūpēs lătĕt hŏrrĭdă pōntō. *V. Fl.* Hīc ăltă rūpēs ārdŭō sūrgĭt jŭgō, Spĕctătquè lōngè spătĭă sŭbjĕctī mărĭs. *Sen.* ‖ *Au fig. Écueil.* Ēt pīrātārŭm scŏpŭlŭs. *Petr.* (*Sat.* 123, de Pompeio). Vīve, ĕt ămīcĭtĭăs rēgŭm fŭgĕ... Măxĭmŭs hīc scŏpŭlŭs (*Anth.* I, p. 508). Ōmnĭă... tăbescĕre, ĕt īrĕ Ăd scŏpŭlŭm. *Lr.* (II, 1170). ‖ *En gén. Rocher.* Pĕr rūpēs, scŏpŭlōsquе, ădĭtŭquè cārentĭă săxă Tĕntăt ĭtĕr. *O. Voy.* Rupes.

† Scŏpŭs, ī. *m.* (σκοπός). *But, dessein.* (Quidam leg. ex *Lucil.* apud *Non.* 4, 177.)

Scŏrŏdŏn, ī. *n.* (σκόροδον). *Ail.* Scŏrŏdŏn ā Grăcīs, sūnt ăllĭă dictă lătīnē. *Æmil. Macer* (1, 5, prima male producta. Nisi legendum : *A Græcis scorodon*).

Scŏrpĭŏs *ou* Scŏrpĭŭs, ĭī. *m.* (σκορπίος). *Scorpion, insecte venimeux.* Scŏrpĭŭs ēxĭbĭt, caŭdăquè mĭnābĭtŭr ūncă. *O.* Quis fătă pŭtārĕt Scŏrpĭŏn aŭt vīrēs mātūrē mŏrtĭs hăbērĕ? *L.* Scŏrpĭŭs ŭt grăvĭs ēst, ĕt ārāněŭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 864). EP. Dīrŭs, ĭnfēstŭs, lētĭfĕr, vēnēnōsŭs. PHR. Caŭdă vēnēnĭfĕr ūncă. Mĕtŭēndŭs ăcŭmĭnĕ caŭdæ. ‖ *Signe céleste.* Scŏrpĭŏs ēt cœlī jŭstă plŭs pārtĕ rĕlĭnquĭt. *V.* Scŏrpĭŏn ĭmmĭsĭt tēllŭs. *O.* SYN. Nēpă. PPH. Nēpæ āstră, signă. ‖ *Nom d'un poisson.* Ēt căpĭtĭs dūrō nŏcĭtūrŭs scŏrpĭŏs ĭctū (*Ov. Hal.* 117).

Scŏrpŭs, ĭ. *m. Nom d'un célèbre gladiateur.* Ille ĕgŏ sŭm Scŏrpŭs clāmōsī glorĭă Cĭrcī. *M.* (X, 53).

Scŏrtātŏr, ōrĭs. *m. Débauché.* Laŭdātŏ : scŏrtātŏr ĕrīt? căvĕ tē rŏgĕt. *H.* (Et *Pl. Amp.* 1, 1, 131).

Scŏrtātŭs, ă, ŭm. *De cuir.* Scŏrtātă nōn illī fās ēst ĭnfĕrrĕ săcēllō. *O.* ‖ *Subst. f. Casaque de cuir.* Ăd sūbĭtās nŭnquăm scŏrtătă dēsĭt æquās. *M.* (XIV, 150).

Scŏrtĭllŭm, ĭ. *n. dimin. de* Scortum. Scŏrtĭllŭm mĭhī quăm rēpēntè vīsŭm. *Cat.* (10, 3).

Scŏrtŏr, ārĭs, ārī. *n. Fréquenter les courtisanes.* Quāndŏ mēcŭm pārĭtĕr pōtānt, pārĭtĕr scŏrtārī sŏlēnt. *Pl.* (*As.* II, 2, 4. *Ter. Heaut.* I, 2, 32).

Scŏrtŭm, ĭ. *n. Courtisane.* Dōrmĭētĕ ĭn lūcĕm, scŏrtŏ pōstpŏnĕt hŏnēstŭm. *H.* Quæ tĭbĭ vēstĭtī făcĭēs scŏrtī plăcĕt, hærēs. *J.* (3, 135). *Voy.* Meretrix. ‖ *Au fig.* (*Pl. Capt.* I, 1, 1, de parasito.)

Scōtī, ōrŭm. *m. pl. Scots, Hiberniens conquérans de la Calédonie, appelée depuis Ecosse.* Scōtōrŭm cŭmŭlōs flēvĭt glăcĭālĭs Ĭernē. *Cl.* Gēpĭdă trŭx sĕquĭtŭr, Scōtŭm Burgundĭō cōgĭt. *Sid.* (*Pan.* 1565). Sēmĭfĕr ĕt Scōtŭs sēntĭt cănĕ mīlĭtĕ pĕjŏr. *Prud.* (*Apot.* 284).

Scōtĭcŭs, ă, ŭm. *Des Scots.* Ĭllĭŭs ĕffĕctŭm cūrĭs nĕ tĕlă tĭmĕrĕm Scōtĭcă. *Cl.*

? Scrāptă, æ. *f. Femme méprisable.* Lēctum hŏdĭē strātŭm vĭdī scrāptæ mŭlĭĕrĭs. *Titin.* (apud *Fest.* Adde *fr. Pl.* apud *Varr. L. L.* 6, 3, *Non.* 2, 580, et *Gell.* 3, 3. Sed alii leg. *Scrattæ, Scrancicæ, Strateæ*).

Scrĕātŏr, ōrĭs. *m. Qui crache souvent.* Mĭnĭmē sputātŏr, scrĕātŏr sŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 52).

Scrĕātŭs, ūs. *m. Crachement.* Gĕmĭtŭs, scrĕātŭs, tŭssĭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 132).

Scrĕō, ās, ārĕ. *n. Cracher.* Tĭbĭ quī scrĕāntī, sĭccæ, etc. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 22). *Voy.* Spuo.

Scrībă, æ. *m. Écrivain, greffier, secrétaire.* Dōnāssēt jămnè cătēnăm Ex vōtō Lārĭbŭs, quærēbāt : scrībă quŏd ēssĕt. *H.* Mūsă, rŏgātă rĕfĕr cōmĭtī scrībæquè Nērōnīs. *Id.* ‖ *Eccl. Les Scribes, docteurs de la loi chez les Juifs.* Tăllă tŭm cōntrā scrībārŭm vērbă sĕquūntŭr. *Juvc.* (II, 699).

Scrībĭlĭtă *ou* Scrĭbīllĭtă, *et* Scrĭblĭtă, æ. *f. Ramequin, sorte de pâtisserie.* Nūnc, dŭm scrĭbĭlĭtæ æstŭānt, ŏccurrĭtĕ. *Pl.* (*Pæn. prol.* 43. Alii leg. *scriblitæ*). Circumlātă dĭū mēnsīs scrĭbĭlĭtă sĕcundīs. *M.* (III, 17. Alii ubique legi volunt *striblitæ*).

Scrĭblĭtārĭus, ĭī. *m. Qui fabrique du ramequin.* Pīstōrī nūbăt, cŭr nōn? scrĭblĭtārĭō. *Afr.* (apud *Non.* 2, 483).

Scrībō, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Tracer des lignes, sillonner.* Ārvăquè sānguĭnĕō scrĭbīt rŭtĭlāntĭă gȳrō. *St.* Chărăxăt ămbās ūngŭlīs scrĭbentĭbŭs Gēnās. *Prud.* (*Peri.* 2752). SYN. Sŭlcō, ārō, ĕxārō, etc. ‖ — ăcŭ. *Broder.* Ăltălĭcīs vărĭātă pĕr ārtĕm Aŭlæīs scrĭbūntŭr ăcŭ. *Sil. Voy.* Pingo. ‖ *Représenter.* Ăpēllēæ cŭpĕrēnt tē scrĭbĕrĕ chărtæ. *St.* SYN. Ēffĭngō, pĭngō, etc. ‖ *Écrire, tracer des caractères d'écriture.* Pōmă nĕgăt rĕgĭō ; nĕc hăbērĕt Ăcōntĭŭs, ĭn quō Scrĭbĕrĕt hīc dŏmĭnæ vērbă lĕgēndă sŭæ. *O.* Scrĭbĭtŭr ēt vēstrīs Cȳnthĭă cōrtĭcĭbŭs. *Pp.* (I, 5, 22). SYN. Cōnscrĭbō, ĭnscrĭbō, ārō, pĕrārō, ĕxārō, nōtō, signō, *qqf.* scălpō. PPH. Călămō tăbēllās, mĕmbrānăm ĕxārō, pĕrārō. Chărtīs īllĭnō. Cērās ĭmplĕō. Chărtăm ārō. VERS. Fōllĭsquè nōtās ĕt cărmĭnă mandă. *V.* Jām sătĭs ĭnvălĭdōs călămō lāssāvĭmŭs ārtŭs, Ēt mănŭs ŏfflcĭŭm lōngĭŭs ægrā nĕgăt. *O.* Littĕrā, prō vērbĭs, quăm pēs ĭn pŭlvĕrĕ dŭxĭt, Cōrpŏrĭs ĭndĭcĭŭm mūtātī trĭstĕ pĕrĕgīt. *Id.* ‖ *Graver une inscription.* Lĭcĕăt tŭmŭlō scrīpsĭssĕ : Cātōnĭs Mārclă. *L.* SYN. Ĭnscrĭbō, scălpō, ĭncīdō, etc. ‖ *Écrire une lettre.* Aūdēbō tĭbĭ mē scrīpsĭssĕ fătērī. *O. Voy.* Epistola. ‖ *Écrire un ouvrage, composer.* Sēx ĕgŏ Fāstōrŭm scrīpsī, tōtīdēmquĕ lĭbēllōs. *O.* Plĕr scrĭbēndī fĕrrĕ lăbōrĕm. *H.* Scrĭbēbāmŭs ĕpŏs. *M.* Difficĭle ēst sătĭrăm nōn scrĭbĕrĕ. *J.* SYN. Cōnscrĭbō, pĕrscrĭbō, cŏmpōnō, pāngō. PPH. Chărtīs ĭntĕxō, măndō, trădō, cŏmmittō, dēscrĭbō. VERS. Ĭllĕ vĕlŭt fĭdīs ărcănă sōdālĭbŭs ōllĭm Crēdēbăt lĭbrīs. *H.* Ūbĭ quĭd dătŭr ōtī, Ĭllūdō chărtīs. *Id. Voy.* Carmen. ‖ *Chanter, célébrer.* Scrĭbērīs Vărĭō fortĭs, ĕt hōstĭŭm Victŏr. *H.* SYN. Cănō, dicō, cĕlĕbrō, etc. *Voy.* Celebro. ‖ *Inscrire sur son testament, instituer héritier.* Prōptĕr mē scrĭbĕrīs hērēs. *J.* (9, 87). Ūt ĕt scrĭbārĕ sĕcundŭs Hērēs. *H.* ‖ *Inscrire une dette.* Scrībĕ dĕcĕm Nērĭō. *H.* (Adde *Pl. As.* II, 4, 34, *nummos*). ‖ *Décrire.* Scrĭbĕtŭr tĭbĭ fōrmă lōquācĭtĕr, ĕt sĭtŭs ægrī. *H. Voy.* Describo. ‖ *Assigner, imposer.* Lēgēsquè nŏvās scrĭbĕrĕ vēntīs. *Sen.* (*Med.* 320). Hŏmĭnŭmquĕ vŏcābŭlă mūtīs Scrīpsĕrūnt rēbŭs. *Prud.* (*Sym.* 383). SYN. Ădscrĭbō, ĭmpōnō. ‖ *Graver dans sa mémoire.* Ētĭāmnūnc mĭhĭ Scrīpta illă dictă sūnt ĭn ānĭmō Chrȳsĭdis. *Ter.* (*And.* I, 1, 49). SYN. Ĭnfīgō, dēfīgō, rēpōnō.

Scrĭbōnīă, æ. *f. Nom de femme.* Nēc tē, dūlcĕ căpŭt, mātĕr Scrĭbōnīă, læsī. *Pp.* (IV, 12, 55).

Scrĭnŭlŭm, ĭī. *n. Coffret.* Scrĭnŭlăquе ăd lēctī clŭsă tĕnĕrĕ pĕdēs. *Pp.* (III, 4, 14). SYN. Căpsă, ărcă, ărcŭlă. ‖ *Coffret cylindrique pour serrer les manuscrits roulés; par ext. portefeuille.* Sōlĕ vigĭl călămum, ĕt chărtās, ĕt scrĭnĭă poscō. *H.* Nē mē Crispĭnī scrĭnĭă lĭppī Cŏmpĭlassĕ pŭtēs. *Id.* Cōntĭgĕrĭsquĕ tŭăm, scrĭnlă cūrvă, dŏmŭm. *O.* Ăd

sŭlārĭōrŭm Cūrrās scrīnĭă prōtĭnŭs lĭcēbĭt. *M.* (IV, 87).

Scrīplŭm. *Voy.* Scripulum.

Scrīpsĕ, Scrīpstī. *sync. pour* Scripsisse, Scripsisti. Dēlphĭs sōlōnēm scrīpsĕ fāma ēst Āttĭcŭm. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 1). Ūt cārĕāt. Pūlchrĕ scrīpsĭt : scītŭm sўngrăphŭm ! *Pl.* (*As.* IV, 1, 57).

Scrīpsī. *parf. de* Scribo.

Scrīptĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Æōlĭcă gēns tūnc dīgāmmŏn dēnĭque īllăm scrīptĭtānt. *T. Maur.* (*Syll.* 357. Et *Anth.* I, p. 450).

Scrīptō, ās, ārĕ. *fréq. de* Scribo. *Écrire souvent.* Pōst hānc vāgŏr, aŭt ĕgŏ lēctō, Aŭt scrīptō, quŏd mĕ tăcĭtŭm jŭvĕt. *H.* (*Sat.* I, 6, 122. Inter alios, *Bentl.* acrius contendit *scripto* participium esse. Videndum tamen quod notavimus in *Lecto*, auctore *Charis.*, qui hoc diserte agnoscit).

Scrīptŏr, ōrĭs. *m. Écrivain, copiste.* Ūt scrīptōr sī pĕccăt ĭdĕm lĭbrārĭŭs ūsquĕ. *H.* SYN. Lĭbrārĭŭs. || *Écrivain, auteur.* Ēt lōngŭm nōtō scrīptōrī prōrōgăt ævŭm. *H.* Trōjānī bēllī scrīptōrĕm. Sătўrōrŭm scrīptŏr. *Id.* SYN. Aŭctŏr, cēnsĭtŏr, *qqf.* pŏētă, vātēs.

Scrīptŭm. *Voy.* Scripulum.

Scriptŭm, ī. *n. Écrit, ouvrage.* Scrīptă fĕrūnt ānnōs, scrīptīs Ăgămēmnŏnă nōstī. *O.* Mĕmbrānăm pōscās, scrīptōrŭm quæquĕ rētĕxēns. *H.* SYN. Ŏpŭs, lĭbĕr, lĭbēllŭs, chārtă, vōlūmĕn, *qqf.* scrīptūră, mŏnŭmēntŭm, mŏnŭmēntă. PPH. Scrīptŭs lĭbĕr, lĭbēllŭs. Mānsūræ chārtæ. PHR. Vōs ĕxēmplārĭă Græcă Nōctūrnă vērsātĕ mănū, vērsātĕ dĭūrna. *H.* || *Eccl. L'Écriture Sainte.* Scrīptī Vĕtĕrĭs mŏnŭmēntă rētĕxēns. *Juvc.* (II, 577).

Scrīptūră, æ. *f. Copie, exemplaire manuscrit.* Scrīptūră quāntī cōnstĕt, ĕt tŏmŭs vīlīs. *M.* (I, 67). || *Composition d'un ouvrage, l'ouvrage même.* Pōstquām pŏētă sēnsīt scrīpturăm sŭăm Ab ĭnīquīs ŏbsĕrvārī. *Ter.* (*Ad. prol.* 1). *Voy.* Scriptum. || *Style.* Tĕnŭī ēsse ōrātiōne ĕt scrīptūră lĕvī. *Ter.* (*Ph. prol.* 5). SYN. Ōrātĭŏ, stīlŭs. || *Droit perçu pour le pacage.* Ŭbĭ nōn ēst, scrīptūram ŭndĕ dēnt, ĭncūsānt pŭblĭcānōs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 44). || *Eccl. L'Écriture Sainte.* Tēstĭs ĕrīt Scriptūră tĭbī, quæ spondĕt æpertĕ. *Juvc.* (I, 419). Dīvīno ēlŏquĭō Scriptūrāque ĭndĭcĕ nōstī. *Alc.* (*ad Sor.* 426).

Scrīptūrārĭŭs, ĭī. *m. Percepteur de l'impôt nommé* scriptura ; *en gén. Receveur.* Pŭblĭcānŭs vĕro ŭt Āsĭæ fiām scrīpturārĭŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 315. *Ib.* 1, 172. Vid. *Fest.*).

Scrīptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Scribo. *Écrit. couvert d'écriture.* Scrīptŏs ābsūmĭmŭs ĭgnĕ lĭbēllŏs. *O.* Tăbĕrnă Scrīptīs pōstĭbŭs hīnc ĕt ĭndĕ tŏtīs. *M.* (I, 118). || *Peint, représenté.* Tōt scrīptō vīvēntēs lūmĭnĕ cērās. *St.* Scrīptŭs ĕs ētĕrnō nūnc prīmŭm Jūpĭtĕr aūrō. *M.* (XI, 4). || *Fixé, déterminé.* Nūllī jŭssō cēssārĕ lĭcēt, Nūllī scrīptum prōfĕrrĕ dĭĕm. *Sen.* (*H. Fur.* 189). SYN. Fīxŭs.

Scrīpŭlŭm, Scriptŭlŭm, Scrupŭlŭm, *sync.* Scriptŭm *et* Scrīplŭm, ī. *n. Poids équivalant à la vingt-quatrième partie de l'once.* Quīnquĕ trāhānt mărāthī scrūpŭlă ; mўrrhă novĕm. *O.* Ergŏ nĕc ārgēnti sĕx scrīpŭlă sēpticĭāni. *M.* (IV, 89. Alii *scriptula. Id.* V, 20). Quēm pondĕrĕ dūplō Grāmmă vŏcānt, scrīplŭm nōstrī dīxĕrĕ prīōrēs. *Hem. Fan.* (*Pond.* 8). || (Ludus duodecim scriptulorum *ou* scriptorum). *Espèce de jeu de dames.* Ēst gĕnŭs ĭn tōtĭdĕm tĕnŭī rătĭōnĕ rĕdāctŭm Scriptŭlă quŏt mēnsēs lūbrĭcās ānnŭs hăbĕt, etc. *O.* (*A. Am.* III, 363 *sq.*).

† **Scrīpŭlŭs**, *sync.* Scrīplŭs, ī. *m. Comme le précéd.* Ūnclă vīgintī scrīplŏs ēt quāttŭōr ămbīt (*Anth.* II, p. 405). Ūnŭs ĭtĕm scrīplŭs călcīs cōmpōnĭtŭr octŏ (*Ibid.* Utrobique non bene *Burm.* dat *scrípulus*). Scrīpŭlŭs ōmnĭs. *P. Nol.* (*fr.* apud *Maium*, T. V, p. 376).

Scrōbĭs *ou* **Scrōbs, ōbis.** *m. f. Trou pour déposer un jeune plant, un arbre, fosse.* Insĕrāt, ĕt scrōbĭbŭs māndĕt mūtātă sŭbāctīs. *V.* Ēgēstă scrōbĭbŭs tellūrĕ dŭăbŭs. *O.* Frāgmēntă cārīnæ Ēxīgŭă trĕpīdŭs pōsŭīt scrōbĕ. *L.* Ēgo ēcfŏdĭēbăm ĭn dīē dēnōs scrōbĕs. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 3, 207. *Id.* apud *Prisc.* 7, 751. *Capel.* III, p. 78, utrumque genus agnoscit, et dat *Scrobis* pro recto casu). SYN. Fŏssă, pŭtĕŭs. || *Fosse pour enterrer.* Jām scrōbĕ, jām lēctō, jām pōllĭnctōrĕ părātō. *M.* (X, 97).

Scrōfă, æ. *f. Truie.* Ātque ĕădĕm scrōfă Nīŏbĕ fēcūndĭōr ălbă. *J.* (6, 177). Grūnnĭēntem ādspexī scrōfăm. *Laber.* (apud *Non.* 2, 356. Et *Pl. Capt.* IV, 2, 29. Quidam scrib. *Scropha*). SYN. Pŏrcă, sūs.

† **Scrōfĭpāscŭs**, *m. Nourrisseur de truies.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 27.)

† **Scrūpēdă, æ.** *f. Femme qui marche péniblement, de travers.* (*Pl. fr.* apud *Gell.* 3, 3. Cf. *Varr. L. L.* 6, 3.)

Scrūpĕŭs *et* **Scrūpōsŭs,** ă, ŭm. *Pierreux, rocailleux, âpre.* Scrūpĕă, tūtă lăcū nīgrō nĕmŏrumquĕ tĕnēbrīs (spelunca). *V.* Scrūpĕŭs āsprātă lātrārĕ cŭpīdĭnĕ mūrēx. *Sid.* (*Pan.* 2959. Et *Sen. Ag.* 558). Scrūpōsīs ăngŭstă văcānt ŭbĭ lĭttŏră sāxīs. *L.* Lūstrātŭr ĕquīs scrūpōsă Pўrēnē. *Grat.* (*Cyn.* 514). SYN. Săxōsŭs, āspĕr, hōrrēns, scăbĕr, *par ext.* ĭnvĭŭs, ārdŭŭs, difficĭlĭs. || *Au fig.* Rējĭcĭās āb tē rēlĭgĭōnēm; scrūpĕæ ĭmpōnās. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). Haūdquāquām rătĭō scrūpōsă rēlicta ēst. *Lr.* (IV, 524).

Scrūpŭlōsĕ. *adv. Avec une recherche minutieuse.* Nūm mĭnŭs sĭt scrūpŭlōsĕ vīs rēpērta ēt prōdĭtă ? *T. Maur.* (*Syll.* 15).

Scrūpŭlōsŭs, ă, ŭm. *Qui a une exactitude minutieuse, scrupuleux.* || ? *Comme* Scrupeus. Ādvĕnĭō in scrūpŭlōsăm spĕcŭm. *Pac.* (apud *Prisc.* 6, 713. Sed lege *scruposam specum*, ut est apud *Non.* 3, 194, qui idem citat, perperam tamen *Attio* tributum).

Scrūpŭlŭm, ī. *n. Voy.* Scripulum.

Scrūpŭlŭs, ī. *m. Petite pierre. Voy.* Calculus. || *Au fig. Embarras, scrupule.* Ĭnjĕcī scrūpŭlum hŏmĭnī. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 20. *Id. And.* V, 4, 37). Scrūpŭlūm sōlēnt mŏvērĕ, rătĭō sī nōn cērnĭtŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 710).

Scrūpŭs, ī. *m. Lieu escarpé, récif.* Caūtĭbŭs hōrrēscit ; scrūpŭs sōla crēbĕr ĭnīquă Āspērāt. *Avien.* (*D. T.* 503). Ēt scăbĕr ĭn mūltīs scrūpŭs rĭgĕt (*Ib.* 810. Vid. *Fest.*). SYN. Mūrēx, *qqf.* caūtēs, silĕx, scŏpŭlus.

Scrūtă, ōrŭm. *n. pl. Vieilles nippes, vieilleries.* Quīdnī ? ēt scrūtă quīdem ŭt vēndăt, scrūtārĭŭ' laūdăt. *Lucil.* (apud *Gell.* 3, 14). Vīllă vēndēntĕm tūnĭcātō scrūtă pŏpēllō. *H.*

Scrūtārĭŭs, ĭī. *m. Vendeur de vieilleries. Voy. le précéd.*

Scrūtātŏr, ōrĭs. *m. Qui fouille, recherche.* Flūctĭvāgōs naūtās scrūtātōrĕsquĕ prōfūndī. *St.* Pēlāgi scrūtātŏr ĕōī. *Id.* || *En partic. Mineur.* Āstūrĭī scrūtātŏr pāllĭdŭs aūrī. *L.* Scrūtātŏr fūlvŭm cōncēssīt pāllĭdŭs aūrŭm. *Ennod.* (*Epig.* 16, 7).

Voy. Fodina. ‖ *Au fig.* Sōlūsque ănĭmī scrūtātŏr ŏpērtī. *Alc.* (*ad Sor.* 712, Deus).

Scrūtātrix, īcis. *f. du précéd.* Scrūtātrix Ēvă mălōrŭm. *Alc.* (II, 326).

Scrūtātŭs, ă, ŭm. *Qui a fouillé.* Īmās mūcrōnĕ cŏrŭscō Scrūtātŭs lătĕbrās. *St.*

? **Scrūtillŭs**, ī. *m. Ventre de cochon farci.* (*Pl.* apud *Paul.* ex *Festo.* Alii aliter.)

Scrūtŏr, ārīs, ārī. *d. Fouiller, plonger dans, chercher avec soin, examiner, fureter.* Nĕc, quŏd sūb măgnō scrūtētŭr pĕctŏrĕ, quīdquăm. *Lr.* (III, 1006). Scrūtātŭr ĕt întĭmă vūltŭs Uncă mănŭs. *St.* Quīd viscĕră nōstră Scrūtārĭs glădĭō? *L.* (Sic et *Sen. Med.* 1013). Ăc prēssō vĭās scrūtātŭr ōrĕ. *Sen.* (*Thyest.* 498, de cane). Dŭm scrūtātŭr ĭtĕr. *Cl.* Dŭm scrūtātŭr singŭlă. *Ph.* SYN. Pērscrūtŏr, rīmŏr, pērquīrŏ, ēxquīrŏ, ĭnquīrŏ, vēstīgŏ, ĭnvēstīgŏ, ēxplōrŏ. *Voy.* Quæro. ‖ *Fouiller quelqu'un.* Jām scrūtārĭ mĭttŏ : rĕdde hūc. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 24). ‖ *Au fig.* Fibrās Inspĭcĭūnt, mēntēsquĕ dĕŭm scrūtāntŭr ĭn illĭs. *O.* Ărcānŭm nĕquĕ tū scrūtābĕrĭs ūllīus ūnquăm. *H.*

Scŭlpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Creuser, graver.* *Voy.* Scalpo. (Verbum *Sculpo* non agnoscit *Diom.* 1, 374, omniaque hujus exempla refert ad *Scalpo.*) ‖ *Tailler, sculpter.* Întĕrĕă nīvĕŭm mīrā fēlĭcĭtĕr ārtĕ Scŭlpsĭt ĕbŭr. *O.* (*Met.* X, 248. Alii leg. *sculpit, scalpsit*). Scŭlpēntēm făcĭēt sānctīs lăquĕārĭă tēmplīs. *Manil.* (V, 504). Hīc æccūmbēntēm scŭlpī gĕnĭālĭtĕr ārtĕ sĕ jūssīt. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 823). Quām fōrmām scŭlpsĭt tām sŭpĕr ăstră făbĕr. *Fort.* (VIII, 5, 220). ‖ *Tailler ou couler une statue.* SYN. Pōnŏ, cælŏ, cūdŏ, ēxcūdŏ, fōrmŏ, effĭngŏ. PPH. Cælō mārmŏr, æs, ĕbŭr, aūrŭm effĭngŏ, fōrmŏ. Signă effĭngŏ. Æră cūdŏ, ēxcūdŏ. Mārmŏrĕ, ĕbŏrĕ, aūrŏ effĭngŏ, sĭmĭlŏ, etc. VERS. Ēxcūdent ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs æră. *V.* Quīquĕ făcĭs dōctă mōllĭă săxă mănū. *O.* Glōrĭă Lysippō ĕst, ănĭmōsa effĭngĕrĕ signă. *Pp.* Aūt ălĭŭs Lysippō cūdĕrĕt æră Fōrtĭs Alēxandrī vūltŭm sĭmĭlāntĕ. *H.* Dīvĭtĕ mĕ scĭlĭcĕt ārtĭŭm Quās aūt Pārrhăsĭŭs prōtŭlĭt, aūt Scōpās, Hīc săxō, līquĭdīs ĭlĭĕ cŏlōrĭbŭs Sōlĕrs nunc hŏmĭnĕm ponĕrĕ, nunc dĕŭm. Făbĕr ĭmŭs ĕt ŭnguĕs Exprĭmĕt, ĕt mōllĕs ĭmĭtābĭtŭr ærĕ căpillōs. *Id.* Sī mănŭs aūt sĭmĭlēs dŏcĭlĭs mĭhī fingĕrĕ cērās, Aūt ĕbŭr ĭmprēssīs aūrŭmve ănĭmārĕ fĭgūrīs. *St.* Quŏd Pōlyclĕtēīs jūssum ĕst spīrārĕ căminīs (ebur). *Id.* Ārtīs Phīdĭăcæ tōreūmă clārŭm, Pīscēs ădspĭcĭs : ădde æquām, nātābŭnt. *M.* Tālĕm fēcērŭnt ferrĕă cælă dĕŭm. *Aus.* Sēd fĕrro ŏpŭs ōmnĕ pōlīmŭs. Būcŭlă sūm, cælō gĕnŭtōrĭs factă Myrōnĭs Ærĕă. *Id.* Sēd pŭlchră rēs ĕst, fōrma ĭn ærĕ scŭlptīlĭs. *Prud.* *Voy.* Cælo, Statua,

Scŭlpōnĕæ, ārŭm. *f. pl. Sabots.* Quī, quæsŏ, pŏtĭūs, quām scŭlpōnĕās, Quĕĭs tĭbĭ bătŭātŭr ŏs, sēnĕx nēquissŭmĕ? *Pl.* (*Cas.* II, 8, 60. Et *Næv.* apud *Fulg. de Prisc. Serm.* 21).

Scŭlptĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut tailler, sculpter; sculpté.* Ĕt tōtŭm Nūmĭdæ scŭlptĭlĕ dēntĭs ĕbŭr. *O.* Sēd pŭlchră rēs ĕst, fōrma ĭn ærĕ scŭlptīlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2457).

Scŭlptŏr, ōris. *m. Sculpteur, ciseleur.* Scŭlptŏr ăb ærĭs Prōdĕrĕ dēcŏctām cōnsuēscĭt fingĕrĕ mās-sām. *Prud.* (*Apot.* 792). SYN. Cælātŏr. *Voy.* Sculpo.

Scŭlptūră, æ. *f. Sculpture.* SYN. *qqf.* Cælātūră, statŭārĭa. PPH. Pōlyclĕtī, Prāxĭtĕlĭs, Mēntŏrĭs ārs, lăbŏr, ŏpŭs, mănŭs. Ārs Phīdĭăcă. Phīdĭăcæ, Mēntŏrĕæ ārtēs. *Voy.* Sculpo.

† **Scŭlpturātŭs**, ă, ŭm. *Sculpté, de sculpture.* Ĕt scŭlpturātă lūsĭt ĭn ārtĕ făbĕr. *Fort.* (IX, 15, 8).

Scŭlptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sculpo. Quīd scŭlptum ĭnfăbrĕ, quīd fūsŭm dūrĭŭs essĕt. *H.* (*Sat.* II, 3, 22. Pauci leg. *scalptum*). Scŭlptăquĕ sērvābānt măgĭcās ănĭmālĭă lĭnguās. *L.*

Scūpī, ōrŭm. *m. pl.* (Σκῶποι). *Ville de Mœsie.* Ĭbĭs ĕt Scūpōs pātrĭæ prōpĭnquōs Dārdănŭs hōspĕs. *P. Nol.* (30, 188).

Scūrră, æ. *m. Plaisant de bon goût, bouffon.* Tu ūrbānŭs vērō scūrră, dēlĭcĭæ pŏplī. *Pl.* (*Most.* I, 1, 14). SYN. Ūrbānŭs, dĭcāx. EP. Ūrbānŭs, dĭcāx, lĕpĭdŭs, făcētŭs, jŏcōsŭs. ‖ *Bouffon par métier, baladin.* Quōs ĭntĕr scūrră, nōtŭs ūrbānō sălĕ. *Ph.* Mīmum ăgĭt illĕ, Ūrbāni quālĕm făcundŭs scūrră Cătūllī. *J.* (13, 110). ‖ *Bouffon à la table des grands, par ext. flatteur.* Scūrră vāgŭs, nōn quī cērtŭm præsēpĕ tĕnērĕt. *H.* Ĭnfīdō scūrræ distēbŭlt ămīcŭs. *Id.* Pūrpŭrĕŭs măgnī rūctārĭt scūrră Pălātī. *J.* (4, 31). Nōn plăcĕt, quām scūrræ laŭdānt, mānĭpŭlārēs mūssĭtānt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 10. *Id. Trin.* I, 2, 166).

Scurrĭlis, ĕ. *De bouffon, qui parodie.* Scūrrĭlī strĕpĭtŭ quĭdquĭd ĕt audĭt, ăit (*Auct. Phil.* 34).

Scūrrŏr, ārīs, ārī. *d. Faire le bouffon; flatter.* Scūrrŏr ĕgo ĭpsĕ mĭhī, pŏpŭlō tū. *H.* Scūrrāntĭs spĕcĭēm præbērĕ, prōfĕssŭs ămīcum. *Id. Voy. le précéd.*

Scūtă, æ. *f. Terrine, sébile.* Scūtām lignĕŏlām cērĕbro ĭnfixĭt. *Lucil.* (apud *Prisc.* 3, 618). SYN. Scūtŭlă, scūtēllă.

Scūtārĭus, ĭi. *m. Fabricant de boucliers longs.* Ĭd mŏdŏ vīdendum, ŭt mātĕrlēs sŭppētăt scūtārĭis. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 35).

Scūtātŭs, ă, ŭm. *Armé du bouclier long.* Tērcentūm, scūtāti ōmnēs, Vŏlscēntĕ măgistrō. *V.* Scūtātăquĕ răptūm Cōnsĕquĭtŭr mănŭs. *Sil.* SYN. *qqf.* Clўpĕātŭs.

Scūtēllă, æ. *f. dimin. de* Scuta. ‖ † Scūtēllă. Ŭt scūtēllă lĕvĕt quŏd cōchlĕārĕ sōlĕt. *Fort.* (III, 13, 4. *Id.* XI, 10, 7).

Scūtĭcă, æ. *f. Martinet, lanières de cuir.* Crēdĕrĭs ĭnfēlīx scūtĭcæ trĕmēfactŭs hăbēnis. *O.* Nĕ scūtĭcă dignum hŏrrĭbĭlī sĕctērĕ flăgēllō. *H.* Sī quōs Ōrbĭllĭus fĕrŭlă scūtĭcăquĕ cēcĭdĭt. *Dom. Mars.* (apud *Suet. Gram.* 9). SYN. Lōrum, hābēnă, etc. *Voy.* Flagellum.

Scūtĭgĕrŭlŭs, ī. *m. Esclave qui porte le bouclier de son maître.* (*Pl. Cas.* II, 3, 44.)

Scūtră, æ. *f. Comme* Scutella. Bĕne ŭt ĭn scūtrīs cōncălĕānt, ĕt călămum ĭnjĭcĕ. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 8).

Scūtŭlă, æ. *f.* 1. *Écuelle.* Ĕt lævēs scūtŭlās cāvāsquĕ lăncēs. *M.* (XI, 32). Bēssălem ăd scūtŭlām sēxtō pērvĕnĭmŭs ānnō. *Id.* (VIII, 71). SYN. Scūtēllă. ‖ 2. *Tricot, tissu à mailles.* Flŭĭtāntēs sūmĕre ămīctŭs Gaŭdēnt, ĕt scūtŭlīs dūrŭm pērfūndĕrĕ cōrpŭs. *Prud.* (*Ham.* 354).

Scūtŭlātŭs, ă, ŭm. *Tricoté.* Cærŭlĕa ĭndūtŭs scūtŭlāta, aūt gălbĭnă răsă. *J.* (2, 97).

Scūtum, ī. *n. Bouclier long et carré, en gén. bouclier.* Scūtă vĭrum, ĕt gălĕās, ĕt fōrtĭă cōrpŏra vōlvĭt. *V.* Cymbălă prō gălĕīs, prō scūtis tўmpănă pŭlsānt. *O.* Gladĭŏquĕ lātŭs scūtōquĕ sĭnĭstrăm (subjĭcĭo). *Id.* SYN. Clўpĕŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† **Scutŭs**, ī. *m. arch. Comme le précéd.* Quīă nōn

mĭnŭs rĕs hŏmĭnĕm, quăm scūtŭs tĕgĭt. *Turpil.* (apud *Non.* 3, 233).

Scȳlăcēlŭs, ă, ŭm. *De Scylacée* 2. Ergŏ săxă pĕvĕns pŏstquăm Scȳlăcēlă lēgit (*In Obit. Mæcen.* 107. Sic bene *Heins.* Vulgo *Scylleia*).

Scȳlăcēŏn *et* Scȳlăcēŭm, ī. *n.* (Σκυλακεῖον). 1. *Promontoire de Calabre.* Caŭlōnĭsquе ārcēs, ĕt nāvĭfrăgŭm Scȳlăcēŭm. *V.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. Prætĕrquе Lăcīnĭă tĕmplă Nōbĭlĭtātă dĕæ, Scȳlăcēăquе lĭttŏră fertŭr. *O.* ‖ 2. *Ville de la petite Mysie.* Spūmōsūmquе lĕgūnt frăctă Scȳlăcēŏn ăb ūndă. *V. Fl.* (III, 36).

Scȳlăx, ăcis. *m.* (Σκύλαξ). *Scylax, ancien géographe.* Āthēnīēnsīs, Cārȳăndæŭs Scȳlăx. *Avien.* (*Or. mar.* 44. *Ib.* 372. Cf. *Strab.* 14).

Scȳllă, æ. *f.* (Σκύλλα). 1. *Scylla, fille de Phorcus, changée en monstre marin, que les poètes représentent entourée de chiens et de loups qui aboient et hurlent sans cesse. C'est un écueil voisin de Charybde, en face de Messine.* Scȳllam, ĕt cærŭlĕīs cānĭbŭs rĕsōnāntĭă săxă. *V.* Cīnctăquе săvīs Scȳllă răpāx cānĭbŭs sīculō lātrārĕ prŏfundō. *O.* PPH. Scȳllæă săxă, mōnstră. Scȳllæ ĭmpĕtŭs, răblēs. Scȳllæă răblēs. PHR. Sīculī vīrgŏ Pĕlōrī. *Sen.* Sīculī pŏpŭlātrīx vīrgŏ prŏfundī. *St.* (Cf. *Virg. Æ.* III, 420 *sq.*; *Ov. Met.* XIV, 1; *Lucr.* IV, 735, et V, 890; *Sen. Med.* 350; *Tib.* III, 4, 89, et IV, 1, 104; *Cat.* 60). *Voy.* Charybdis. ‖ *Monstres de l'enfer ayant la même forme.* Cēntaŭrī ĭn fōrĭbŭs stăbŭlānt, Scȳllăquе bĭfōrmēs. *V.* Quīd tĭbī mōnstra Erĕbī, Scȳlās, ĕt ĭnānē fŭrēntēs, etc. *St.* ‖ 2. *Fille de Nisus, changée en alouette, pour avoir arraché à son père le cheveu de pourpre auquel était attachée la destinée de son royaume.* Ēt prō pūrpŭrĕo pœnās dăt Scȳllă căpillō. *V.* Scȳllă, tĭbī trādō pătrĭămquе mĕōsquе pĕnātēs. *O.* SYN. Nīsēĭs. PPH. Nīsēĭă virgŏ. Nīsī fīllă, rēglă prōlēs. (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 1 *sq.*; poemation *Cirin*, Virgilio adscriptum.) ‖ *Les deux Scylla confondues par les poètes.* Quīd lŏquār aūt Scȳllām Nīsī, quăm fāmă sĕcūta ĕst, Cāndĭdă succīnctăm lātrāntĭbŭs ĭnguĭnă mōnstrīs, Dūlĭchĭās vēxāssĕ rātēs? *V.* Quīd mīrum ĭn patrĭōs Scȳllām sævīssĕ căpillōs, Cāndĭdăquе ĭn sævōs ĭnguĭnă vērsă cānēs? *Pp.* (IV, 4, 37. Et *Ov. Am.* III, 12, 21; *Fast.* IV, 500. De quo diligentius agit *Auct. Cir.* 48 *sq.*) ‖ *Nom d'un vaisseau.* Cēntaŭro ĭnvēhĭtŭr māgnă, Scȳllăquе Clŏānthŭs. *V.* ‖ *Ognon. Voy.* Scilla.

†Scȳllētŭs. *Voy.* Scylaceus.

Scȳllæŭs, ă, ŭm (Σκυλλαῖος). *De Scylla* 1, *de la mer de Sicile.* Vōs ĕt Scȳllæām răblēm, pĕnĭtŭsquе sŏnantēs Āccēstīs scŏpŭlōs. *V.* Scȳllæĭs clаudĭtŭr undĭs. *L.* ‖ *De Scylla* 2, *de Mégare.* Scȳllæăquе rēgnă Pūrpŭrĕō rēgnātă sĕnī. *St.*

† Scȳmnŭs, ī. *m.* (σκύμνος). *Lionceau, en gén. petit d'un animal.* Āt cātŭlī pānthĕrārŭm, scȳmnīquе lĕōnŭm. *Lr.* (V, 1035).

Scȳphŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Scyphus. *Godet.* Ĭlĭs scȳphŭlĭs ĭncērtă rĕlūcēnt Lūmĭnă, quŭm fĕrt fēstă dĭēs. *P. Nol.* (26, 463).

Scȳphŭs, ī. *m.* (σκύφος). *Coupe, tasse.* Ēt săcĕr ĭmplēvĭt dĕxtrām scȳphŭs : ōcĭŭs ōmnēs. *V.* Făgĭnŭs ādstābăt quŭm scȳphŭs āntĕ dăpēs. *Tib.* (I, 11, 8). Căpăcĭŏrēs āffĕr hūc, pŭĕr, scȳphŏs. *H. Voy.* Poculum.

Scȳrēĭs, ĭdĭs. *f.* (Σκυρηΐς). *Comme le suiv.* Nēc mĭnŭs, ēgressæ thălămīs, Scȳrēĭdēs ĭbānt. *St.*

Scȳrĭās, ădis. *f.* (Σκυριάς). *De Scyros.* Nēc tūrbă pĭārŭm Scȳrĭādŭm cēssăt. *St.* Ĭndĕ Scȳrĭādŭm dătŭs pārēntī. *Sid.* (*Pan.* 2003). ‖ Scȳrĭăs *et* Scȳrĭă vīrgŏ. *Dēīdamie.* Scȳrĭās Æmŏnĭŏ jūnctă pŭēllă vīrō. *O.* Scȳrĭă vīrgŏ. *Cl.*

Scȳrĭŭs, ă, ŭm (Σκύριος). *De Scyros.* Ārmĭgĕr Aūtŏmĕdōn : ūna ōmnīs Scȳrĭă pūbēs. *V.* Scȳrĭă nĕc vĭdŭō Dēīdămĭē. *Pp.* (II, 7, 54). ‖ — jūvĕnīs. *Pyrrhus.* (*Sen. Troad.* 976.) ‖ — vīrgŏ. *Voy. le précéd.*

Scȳrōn, ōnĭs. *m. Voy.* Sciron.

Scȳrŏs *ou* Scȳrŭs, ī. *f.* (Σκῦρος). *Scyros, île de la mer Égée, où régnait Lycomède. Achille y fut élevé sous un costume féminin, et aima Déidamie, fille du roi, qui donna le jour à Pyrrhus.* Quīs lŏcŭs Ājācī? Phthīam hæc, Scȳrŏnvĕ fĕrāntŭr. *O.* Hŏs Scȳrŭs ānĭmŏs? scĕlĕrĕ quæ frātrŭm cārĕt. *Sen.* (*Troad.* 342). Quŭm sĕ scŏpŭlōsă lĕvāvĭt Scȳrŏs, ĭn hānc tōtōs, etc. *St.*

Scȳtălă, æ, *et* Scȳtălē, ēs. *f.* (σκυτάλη). *Scytale, lanière de parchemin sur laquelle le gouvernement Lacédémonien transmettait ses ordres secrets.* Vēl Lăcēdæmŏnĭām scȳtălēn ĭmĭtārē, lĭbellī Sēgmĭnă Pērgămēī tĕrĕtī circūmdătă lignō Pērpĕtŭo ĭnscrĭbēns vērsŭ : quī dēīndĕ sōlūtŭs, Nōn rēspŏndēntēs spārsō dăbĭt ōrdĭnĕ fōrmās, Dōnēc cōnsĭmĭlīs lignī rĕplĭcētŭr ĭn ōrbĕm. *Aus.* (*Epist.* 23, 23. Cf. *Gell.* 17, 9). ‖ *Sorte de serpent.* Ēt scȳtălē spārsīs ĕtĭāmnūnc sōlĕ prūīnīs. *L.*

Scȳthă *et* Scȳthēs, æ. *m.*; Scȳthæ, ārŭm. *pl.* (Σκύθαι). *Scythe, Scythes, nom générique des peuples nomades répandus derrière la mer Caspienne, le Pont-Euxin et le Borysthène.* Nōn Scȳthă, nōn fixō quī lūdĭt ĭn hōspĭtĕ Maūrŭs. *L.* Tē Dācŭs āspĕr, tē prŏfŭgŭs Scȳthēs Mĭrātŭr. *H.* Quīs Pārthŭm pāvĕāt, quīs gĕlĭdum Scȳthēn? *Id.* Ēt quæ vāgŏs vĭcĭnă prōspĭcĭēns Scȳthās. *Sen.* (*Troad.* 12). SYN. *par ext.* Sārmătă, Saurŏmătæ, Mässagĕtæ, Gĕtæ, Săcæ, Gĕlōnī. EP. Errāntēs, prŏfŭgī, vāgī, gĕlĭdī, fĕrōcēs, fĕrī, bārbārī, trūcēs, sævī, ĭmmītēs ; pŭgnācēs, ĭndŏmĭtī. PPH. Gēns Scȳthĭcă. Scȳthĭæ pŏpŭlī. ‖ *adj. m.* Ĭndŏs sārdŏnўchās, Scȳthās smăragdŏs. *M.* (IV, 28). Quām Scȳthă cūrvālĭs ērĕctŭs flŭctĭbŭs ūnquăm Pōntŭs. *St.* (Item *Sen. H. Fur.* 1210). Hūnc Grălă tēllŭs gĕnŭĭt, ān Taŭrŭs Scȳthēs? *Sen.* (*Hip.* 906). ‖ *qqf. f.* Scūticăquē lōrīs hōrrĭdĭs Scȳthæ pēllīs. *M.* (X, 62).

Scȳthĭă, æ. *f.* (Σκυθία). *Scythie, pays des Scythes.* Dēnīquĕ quīd pröpĕrō? Scȳthĭa ēst quō mittĭmŭr, ūnquăm. *O.* Pārs Scȳthĭam, ĕt răpĭdum Crētæ vēnĕmŭs Oăxĕm. *V.* EP. Gĕlĭdă, frĭgĭdă, nĭvālĭs, glăcĭālĭs; stĕrĭlĭs, āspĕră, hŏrrēndă. PPH. Scȳthĭcă tēllŭs, ōră.

Scȳthĭcŭs, ă, ŭm (Σκυθικός). *De Scythie, Scythique.* Ēxpĕrtī Scȳthĭcās, Crāssō pĕrēūntĕ, sāgittās. *L.* Quōd sīc ĭn Scȳthĭcīs fīnĭbŭs ēssĕ quĕrŏr. *O.* Scȳthĭcīquе ĭn fīnĭbŭs Ĭstrī. *Id.* SYN. Scȳthă *ou* Scȳthēs. *m.*, Scȳthĭs. *f.* ‖ Scȳthĭcă vŏlŭcrīs. *Voy.* Phasianus.

Scȳthĭs, ĭdĭs. *f.* (Σκυθίς). *De Scythie.* Ēxĕrcēre ārtēs Scȳthĭdēs mĕmŏrāntŭr cāsdĕm. *O.* Æquālī Scȳthĭdŭm cŏmĭtāntĕ cătērvā. *V. Fl.*

Scȳthŏn, ōnĭs. *m. Au lieu de* Sithon.

Sē. *accus. et abl. de* Sui.

Sēbāstĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nēc nōn prælĭpĭtēm Sēbāstĭānŭm. *Sid.* (*Pan.* 2143).

Sēbēthŏs *ou* Sēbēthŭs, ī. *m.* (Σήθηθος). *Rivière de Campanie, qui se jette dans le golfe de Naples.* Ēt pŭlchrā tŭmēāt Sēbēthŏs ālūmnā. *St.* (*Silv.* I, 2, 204). ‖ *D'où*, Sēbēthĭs, ĭdis. *adj. f.*

(Σκηβίς). Dōctăquĕ Pārthĕnŏpē, Sēbēthĭdē rōscĭdă lymphă. *Col.* (10, 134). Sēbēthĭdē nymphă. *V.*

Sēbŭm *ou* Sēvŭm, ī. *n. Graisse, suif.* Ălbēntēs sēbi glŏbŭlōs ēt pinguĭă cēræ Pōndĕrā. *Aus.* (*Epist.* 4, 19). Rōbŏrĕāsvĕ pīlās ūrsĭnō jūngītō sēbō. *Ser. Sam.* (*vs.* 113 Et *Pl. Capt.* II, 2, 31. *Non.* 5, 22 : « *Sebum* fit ex adipe ruminantium. »)

Sēcăbĭlis, ĕ. *Qu'on peut couper.* Nūlliquĕ sēcābĭlĕ sēgmĕn. *Aus.* (*Eclog.* 1, 7). SYN. Sēctĭlis.

Sēcēdō, ĭs, essī, essŭm, ĕdĕrĕ. *n. Se retirer à l'écart, chercher la retraite.* Sēd mŏdŏ quōs hăbŭī, văcŭōs sēcēdĕre ĭn hŏrtōs. *O.* Nēc, quō sēcēdăm, lŏcŭs ēst. *Id.* SYN. Rēcēdō, ăbscēdō. PPH. Sēcessŭm sēcrētŭm pĕtō. PHR. Quĭn, ŭbĭ se ā vūlgo ēt scēna ĭn sēcrētŭm rĕmōrānt. *H.* Ŭt ĭn ōtĭă tūtă rēcēdās. *Id.* || *S'éloigner, se séparer.* Lex ĭgĭtŭr Spartānă vētăt sēcēdĕre ămantēs. *Pp.* (III, 14, 21). Sēcēssērĕ trăbēs cŏmmōtō pōndĕrĕ. *St.* SYN. Dīscēdō, etc. || *Au fig.* Ā fēssō sēcēdŭnt cŏrpŏrĕ sēnsŭs. *Cat.* (64, 189). || *Être éloigné.* Quāntŭm sōlīs sēcēdĭt ăb ōrbĕ. *Lr.* (V, 705, luna). Ēt quāntum ā summīs, tāntŭm sēcēssĭt ăb ĭmīs Tērrā. *O.* Quæ sīc ĭmpĕrvĭă fāmæ Sēcēssĭt rēgĭō. *Cl.* SYN. Dīstō, etc.

Sēcēl. *Voy.* Sĭclus.

Sēcērnō, ĭs, crēvī, crētŭm, cērnĕrĕ. *Mettre à part.* Jūpĭtĕr illă pĭă sēcrēvĭt lĭttŏră gēntī. *H.* SYN. Sēpŏnō, sēlĭgō. || *Séparer, distinguer, éloigner.* Cur, ănĭmō jūncti, sēcērnĭmŭr ūndĭs? *O.* Ēt lĭquĭdō spissŭm sēcrēvĭt ăb ăĕrĕ cœlŭm. *Id.* Quă mĕdĭŭs lĭquŏr Sēcērnĭt Eūrōpēn ăb Āfrō. *H.* SYN. Dīvidō, sēpărō, etc. *Voy.* Separo. || *Au fig. Séparer, distinguer.* Pūblĭcă prīvātĭs sēcērnĕrĕ, sācră prŏfānĭs. *H.* Jūstō sēcērnĕre ĭnīquŏs. *Id.* Mēnsēsquĕ nōtă sēcrēvĭt ēadĕm. *O.* SYN. Dīscērnō, dīstinguō.

Sēcēssī. *parf. de* Secedo.

Sēcēssŭs, ūs. *m. Enfoncement, endroit retiré, retraite, et au fig.* Ēst ĭn sēcēssū lōngō lŏcŭs. *V.* Ēt grātŭm lĭttŭs ămœnī Sēcēssŭs. *J.* (3, 4). *V.* Cārmĭnă sēcēssŭm scrĭbentĭs ēt ōtĭă quærūnt. *O.* SYN. Rēcēssŭs, *qqf.* sēcrētŭm, sēcrētă, sīlēntĭă, ūmbră.

Sēclŭs. *Voy.* Secus.

Sēclūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Enfermer à l'écart, séquestrer, séparer, cacher.* Ĭntŭs ăle, ēt sīmĭlēs ĭntĕr sēclūdĕ pŭēllās. *St.* Nām cŭr lūnă quĕăt tērrăm sēclūdĕrĕ sōlĭs Lūmĭnĕ. *Lr.* (V, 752). Illĕ sŭb ēxtrēmă pēndēns sēclūdĭtŭr ālā. *Pp.* (I, 20, 29). *Voy.* Separo, Claudo. || *Mettre de côté, chasser.* Sōlvĭtĕ cordĕ mĕlŭm, Teūcrī, sēclūdĭtĕ cūrās. *V.* SYN. Rĕmŏvĕō, pĕllō, pŏnō, etc.

Sēclŭm. *Voy.* Sæclum.

Sēclūsŭs, ă, ŭm. *Enfermé à l'écart.* Tăcĭtăquĕ sēclūsās dŏmō. *P. Nol.* (13, 742). || *Placé à l'écart, retiré.* Ĭn vāllĕ rĕdūctă Sēclūsŭm nēmŭs. *V.* SYN. Rēmōtŭs, rĕdūctŭs, sēcrētŭs.

Sēcō, ās, ŭī, sēctŭm, sēcārĕ. *Couper.* Pūbēntēsquĕ secant hērbās. *V.* Pārs ĭn frūstă sēcānt. *Id.* Fălcĭfĕræ sēcŭĕrĕ mānŭs (serta). *O.* SYN. Rēsēcō, cædō, rĕcīdō, ămpŭtō, scīndō, ăbscīndō, ēxcīdō, ēxsēcō, rēscīndō, *qqf.* dīssēcō, āvēllō, dīvīdō, cærpō, discērpō. PPH. Fērrō fĕrīō, dīscīndō, dīrŭmpō, dīvīdō, aufĕrō, ămpŭtō. VERS. Cōmprēnsām fōrcĭpĕ lĭnguam Ābstŭlĭt ēnsĕ fĕrō. *O.* Immēdĭcābĭlĕ vūlnŭs Ēnsĕ rĕcīdēndŭm. *Id.* Fērrō rēscīndere summŭm Ulcĕris ōs. *V.* Dīvīsĭt mĕdĭŭm fōrtĭssĭmă Tyndărĭdărŭm. *H.* || — ăgrōs, ārvă. *Labourer.* Pīnguĭă Nīlī Fērtĭlĭs ārvă sēcāt. *V. Fl.* SYN. Fīndō, scīndō, prōscīndō, etc. *Voy.* Aro. || *Fendre les flots, les airs.* Cāmpōs sălīs ærĕ sēcābānt. *V.* Quālĭtĕr ūndās Quī sēcāt. *L.* Fŭgĭēns sēcāt ætheră pēnnīs. *V.* Strīdŭlă cōrnŭs, ēt aūrās Cērtă sēcāt. *Id.* SYN. Fīndō, scīndō. *Voy.* Navigo, Volo 1. || *Déchirer.* Āh! ŭbĭ nĕ tĕnĕrās glăcĭēs sēcĕt ăspĕră plāntās! *V.* Hirsūtī sēcŭērunt corpŏră vēprēs. *Id.* Crūră sēcānt sēntēs. *O.* Ĭntŏrtō vērbĕrĕ tērgă sēcă. *Tib.* (I, 10, 22). Lūctāntĭs ăcūtō nĕ sēcĕr ūnguī. *H.* SYN. Discīndō, lăcĕrō, etc. || *Faire souffrir.* Aūt sī quēm mĕrĭtō tārdă pŏdāgrā sēcāt. *Cat.* (71, 2). Pŏdāgrā chĕrāgrāquĕ sēcātŭr. *M.* (IX, 93). *Voy.* Crucio. || *Au fig. Déchirer.* Sēcŭīt Lūcĭlĭŭs ūrbĕm, Tē Lūpĕ, tē Mūcī. *Pers.* (1, 114). || *Trancher, terminer.* Quō mūltæ māgnæquĕ sēcāntŭr jūdĭcĕ lītēs. *H.* Rīdĭcŭlum ācrī Fōrtĭŭs ēt mēlĭŭs māgnās plĕrūmquĕ sēcāt rēs. *Id.* SYN. Dīrĭmō. || *Couper, séparer.* Sēcāt ōblĭquō trāmĭtĕ zōnās. *Sen.* (*Thyest.* 845, Signifer). Quālĭtĕr ūndās Quī sēcāt, ēt gĕmĭnum grăcĭlĭs mărĕ sēpărāt ĭsthmŏs. *L.* SYN. Dīvīdō, sēpărō, etc. || *Couper, traverser, parcourir.* Quōsquĕ sēcāns ĭnfaūstum ĭntĕrlŭīt Āllĭă nōmĕn. *V.* Nēc quæ Flāmĭnĭăm sēcānt sălēbræ. *M.* (IX, 58). Ĭn lōngās ōrbĕm quī sēcŭĕrĕ vĭās. *O.* Vōlŭcrī cūrrŭ mĕdĭŭm sēcāt ægmĕn. *V.* Bārbārā fūlmĭnĕō sēcŭīt tēntōrĭă cūrsū. *Cl.* Ĭngēntēmquĕ fŭgā sēcŭīt sŭb nŭbĭbŭs ārcŭm. *V.* Ămēthўstĭnātŭs mĕdĭă quī sēcāt septă. *M.* (II, 57). SYN. Pĕrcūrrō, trānsĕō. || — vĭăm, cāmpŭm. *Suivre un chemin, aller.* Illĕ vĭăm sēcāt ăd nāvēs. *V.* Fāllācī gўrō cāmpŭm sēcāt. *Sil.* Mājōrĕ sēcāt spătĭă ēxtĕrā gўrō. *Grat.* (*Cyn.* 225). SYN. Cārpō, cōrrĭpĭō, sĕquŏr. *Voy.* Eo. || *Au fig. Suivre.* Quām quīsquĕ sēcāt spĕm. *V.* || *qqf. Ronger.* Ămbo ăb ĭnfĭmō tārmēs sēcāt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 138, de postibus). *Voy.* Rodo.

Sēcōrdĭă, etc. *Voy.* Socordia.

Sēcrētārĭŭm, ĭī. *n. Eccl. Salle attenante à une église, sacristie.* Ēcclēsiæ Dōmĭnī quă sēcrētārĭă pōllēnt. *Fort.* (*V. S. M.* III, 272).

† Sēcrētē. *adv. Comme le suiv.* Sēcrētē āllŏquĭtŭr. *Juvc.* (III, 205).

Sēcrētō. *adv. En secret, à part ou en cachette.* Ĭdcīrco hæc ăgĕrĕ tĕcŭm sēcrētō vōlŭī. *Afr.* (apud *Char.* 2, 196). Mē quŏquĕ sēcrētō grātēs sĭbī mă gnŭs ăgēntĕm Aūdīssēt. *O.* Sēcrētō ămīcōs ădmŏnĕ laūdā pălām. *P. Syr.* SYN. Ārcānō, etc. *Voy.* Clam.

Sēcrētŭm, ī. *n. Lieu retiré.* Ŭbĭ se ā vūlgō... ĭn sēcrētă rĕmōrant. *H.* Hōrrēndăquĕ prŏcŭl sēcrētă Sĭbўllæ. *V.* Sēcrētŭm pĕtĭt. *Ph.* Lăcrĭmās cīvĭlĭbŭs ārmĭs Sēcrētŭmquĕ dămŭs. *L.* SYN. Sēcēssŭs, rĕcēssŭs, *qqf.* pĕnētrālĕ, ūmbră. || *Séjour dans la retraite.* Sēcrētī lōngī caūsa ōptĭmă sōmnŭs. *O.* || *Secret.* Scīrĕ vōlūnt sēcrētă dŏmŭs, ătquĕ ĭndĕ tŭmēri *J.* (3, 113). Vērbĕrŭm vīs ēxträhăt Sēcrētă mēntĭs. *Sen.* (*Hip.* 884). SYN. Ārcānŭm, *qqf.* cōmmissŭm, dēpōsĭtŭm. EP. Ābdĭtŭm, ŏccūltŭm, tăcēndŭm, sīlēndŭm, cōmmissŭm. PPH. Mēntĭs, ănĭmī sēcrētă. PHR. Prōdĭdĕrĭt cōmmissă fĭdē. *H.*

Sēcrētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Secerno. *Placé à l'écart, reculé, éloigné, retiré.* Ăt prōcŭl ĭn sōlĭ sēcrētæ Trōădĕs ăctă. *V.* Ārvă tĕnēbānt Ūltĭmă, quæ bēllō clārī sēcrētă frĕquēntānt. *Id.* Sēcrētŭs ăb ōmnĭ Vōcĕ lŏcŭs. *O.* SYN. Sēclūsŭs, rēmōtŭs, rĕdūctŭs || *Caché, secret.* Ēt sēcrētă dūcĭs pēctŏră nōssĕ bĕ cēt. *M.* (V, 5). Quī fātă dĕŭm sēcrētăquĕ cārmĭnă sērvānt. *L.* Sēcrētās ădvŏcat ārtēs. *O.* SYN. Ābdĭtŭs, ārcānŭs, etc. *Voy. ces mots.* || *qqf. Privé d* Nēc pŏrrō, sēcrētă clĭbō, nātūra ănĭmantŭm Prōpăgārĕ gĕnŭs pōssĕt. *Lr.* (1, 194. *Id.* II, 842, a

reta teporis). SYN. Exclūsūs, privātūs, etc. *Voy.* xpers.

Sēcrēvī. *parf. de* Secerno.

Sēctă, æ. *f. Manière de vivre, principes, système, secte.* Divīsiōnis ēnim sēctām plērumquĕ sĕquuntur. *Lr.* (V, 1114). Ut illām īrē viām pērgant, ĕ ēidem incŭmbĕrē sēctæ. *J.* (14, 121). Hī mōrēs, æc dūri immōtā Cātōnis Sēctā fŭit. *L.* Tū quī sēctārum causās ēt pōndĕrā nōstī. *M.* (IX, 48). SYN. nstitūtum, scītă, plăcită, doctrinā, *par ext.* ūrbă, ăgmĕn. PHR. Epĭcūri dē grĕgĕ pōrcum. *H.* | *Sectes religieuses.* Sīt mĭhī rĕctă fidēs, nĕc fălsīs bvĭă sēctīs. *Eugen.* (*Orat. vs.* 5). Quō sēctă prāūni sĕmĭnāns. *Prud.* (*Peri.* 1422).

Sēctāns, tis. *Eccl. Disciple.* Sēctāntum ē nŭmĕrō ēlēctōs. *Juvc.* (II, 517).

Sēctānŭs. *Voy.* Scetanus.

Sēctārĭŭs, ĭi. *m. Coupé.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 40.)

Sēctātŏr, ōris. *m. Eccl. Qui suit une doctrine, ectateur.* Tūīs dēdĭstī, Chrīstĕ, sēctātōrĭbŭs. *Prud. Cath.* 1087). Vōcis āpōstŏlĭcæ sēctātōr dīgnŭs hărēris. *Fort.* (III, 17, 13).

Sēctĭlis, ĕ. *Aisé à fendre, à couper.* Sēctĭlĕ dēĭcĭis Indĭă mittit ĕbŭr. *O.* Lăctūcă sēdens ēt sēctĭlĕ pōrrum. *M.* (X, 48). SYN. Sēctīvŭs. || *Coupé.* Tūmquĕ nōmĕn thētă sēctĭlis sīgnĕt. *Aus.* (*Epig.* 28). SYN. Sēctŭs.

Sēctĭŏ, ōnis. *f. Coupure; opération chirurgicale.* Quă sălvă, sinĕ sēctĭōnĕ făctă (*Anth.* II, p. 512).

Sēctĭŭs. *arch. Comme* Secius. *Voy.* Secus.

Sēctīvŭs, ă, ŭm. *Comme* Sectilis. Fīlăquĕ sēctīvī nŭmĕrāta ĭnclūdĕrĕ pōrrī. *J.* (14, 135).

1. Sēctŏr, ōris, ātūs sŭm, ārī. *d. fréq. de* Sequor. *Suivre.* Nām sērvūm mīsī, quī sēctārĭĕr sōlĕt Mĕum gnātŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 50. Vulgo *sectart*). Sēctārī jussī. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 31). Ipsĕ sŭās sēctātŭr ōvēs, ăt fīllŭs ægnōs. *Tib.* (II, 2, 30). *Voy.* Sequor. || *Poursuivre, en partic. à la chasse.* Sī, dŭm tū sēctārĭs ăprōs, ĕgŏ rētĭă sērvō. *V.* Nunc lĕpŏrĕm prōnŭm cătŭlō sēctārĕ săgācī. *O.* Ănŭm sēctātŭs sŭm clămōrĕ pĕr vīās. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 1). Exăgĭtĕt nōstrōs mānēs, sēctētŭr ĕt ŭmbrās. *Pp.* (II, 7, 81). Nĕ scūtĭcă dignum hŏrrĭbĭlī sēctērĕ flăgellō. *H.* SYN. Insĕquŏr, pērsĕquŏr, ūrgĕō, īnstō. || *Poursuivre, rechercher, et au fig.* Ait sēsĕ ūltro ōmnēs mūlĭĕrēs sēctārlĕr. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 13. Sic *Hor. Sat.* I, 2, 78). In ămnĕ mĕdĭō faucĭbŭs sīccis sĕnex Sēctātŭr ūndās. *Sen.* (*H. Fur.* 752). Mittĕ sēctārī, rōsă quō lŏcōrŭm sĕrā mōrētur. *H.* Fēcundæ lĕpŏris săpīēns sēctābĭtŭr ārmōs. Sēctantĕm lævĭă nervi Dēfĭcĭunt ănĭmīquĕ. *Id.* SYN. Sĕquŏr, pērsĕquŏr, pĕtŏ, căptŏ, ăppĕtŏ, quærŏ, vēnŏr, aucŭpŏr.

2. Sēctŏr, ōris. *m. Coupeur, qui coupe.* Aŭt sēctŏr zōnārĭus. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 20). || *Au fig.* Ēnsis hăbĕt vīrēs, vĭtĭōrum sēctŏr ĕt hōstis. *Ennod.* (*Epig.* 77, 13). || *Qui tranche la tête, bourreau.* Cēssābĭt ĕquĭdēm tortŏr, ĕt sēctŏr dēhīnc. *Prud.* (*Peri.* 3293. *Ib.* 1768. Ad hunc et ad sqq. sensum alludit *Cic. Rosc. Am.* 29 : « Nescimus per ista tempora eosdem fere *sectores* fuisse collorum et bonorum? » || *Qui met à l'enchère.* Nōn hāstă rĕfĭxās Vēndĭt ōpēs, ăvĭdă sēctōr nōn vōcĕ cĭtātŭr. *Cl.* Dēfŭĕrĭtvĕ bŏnĭs sēctŏr. *Man.* (V, 314. Cf. *Paul. ex Festo*). || *Au fig.* Sēctŏrquĕ fāvōrĭs Ipsĕ sŭī pōpŭlūs. *L.*

Sēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Seco. *Coupé.* Cæsa ăbĭēs sēctæquĕ trăbēs. *O.* Pinguēm (pyram) tædis ătque ilĭcĕ sēctā. *V. Voy.* Desectus. || *Eunuque ou circoncis.* Jām sēctūs rēcălĕt Cŏrўbās. *Sid.* (*Pan.* 2353. Et *Mart.* IX, 7, 4). Sēcto Īsāĭæ prōxĭmŭm. *Prud.* (*Peri.* 1763). || *Déchiré.* Sēctūs flăgellĭs hīc trĭūmvĭrālĭbŭs. *H.* Hīrsūtīs brāchĭă sēctă rūbīs. *Pp.* (IV, 4, 26). Ēt rĭgĭdō sēctās ĭnvēnĭt ŭngŭĕ gĕnās. *O.* SYN. Discĭssŭs, lăcĕrātŭs, lăcĕr, saūcĭŭs, etc. || *Coupé, partagé.* Tūă sēctŭs ōrbĭs Nōmĭnă dūcĕt. *H.* Nārrānt ĭn mūltās cōmpĭtă sēctă vĭās. *O.* Sēctæ quādră plăcēntæ. *M.* (III, 77). SYN. Dīvīsŭs, etc. || *Au fig.* Sēctă bĭpārtītō quŭm mĕns dīscūrrit ūtrōquĕ. *O.* || *Coupé, traversé.* Sēctŭs hŭmŭm rīvō lēnĕ flŭēntĭs æquæ (rivus). *O.* || Sēctă vĭă, etc. *Route percée, chemin qui coupe, qui traverse.* Quă vĭă sēctă sĕmĕl lĭquĭdō pĕdĕ dētŭlĭt ūndās. *L.* Vĭă sēctă pĕr ămbās. *V.* Sēctō vĭă līmĭtĕ quădrĕt. *Id.*

Sēcŭbĭtŭs, ūs. *m. Action de coucher seul.* Ēt bĕnĕ tōrmēntĭs sēcŭbĭtŭquĕ cŏlī. *O.* Discōrdīs mœstă pŭēllæ Sēcŭbĭtŭ. *Cat.* (64, 379). PPH. Sōlŭs, vĭdŭŭs, văcŭŭs lĕctŭs, tōrŭs.

Sēcŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Coucher seul.* Sēcŭbăt ĭn văcŭō sōlă pŭēllă tōrō. *O.* Ēt pōsĭtīs jūxtă sēcŭbŭērĭs tōrīs. *Id.* Tē mĕmĭnī, ēt pūrō sēcŭbŭīssĕ tōrō. *Tib.* (I, 3, 26). || *Au fig. Vivre dans la retraite.* Mīlēs dēpōsĭtīs ānnōsŭs sēcŭbăt ārmīs. *Pp.* (II, 19, 41).

Sēcŭlŭm. *Voy.* Sæculum.

Sēcŭm. *Avec soi.* Ēt sōla īn sīccă sēcŭm spătĭātŭr ārēnā. *V.*

† Sēcundē. *adv. Heureusement.* (*Enn.* apud *Non.* 5, 183.)

Sēcundīllă, æ. *f. Nom de femme.* Īlla, illă dīvēs mōrtŭa ēst Sēcundīllă. *M.* (II, 65).

1. Sēcundō. *adv. En second lieu.* Sīgnĭfĭcāt prīmō, sæpĕ, quōs ipse ălŭĕrĭs, Tĭbi ĭnvĕnĭrī măxĭmē cōntrārĭōs; Sēcundō ōstēndĭt, etc. *Ph.* SYN. Deīndĕ.

2. Sēcundō, ās, ārĕ. *Favoriser, faire réussir.* Rĭtĕ sēcundārēnt vīsūs, ōmēnquĕ lĕvārent. *V.* Dī nōstra ĭncēptă sēcundēnt! *Id.* Blāndăquĕ cōmpŏsĭtās aūră sēcundĕt ăquās. *O.* Jām lĭquĭdŭm nautīs aūră sēcundăt ĭtĕr. *Pp.* SYN. Fāvĕō, ādjŭvō, prōspĕrō, ādsŭm. *Voy.* Faveo.

Sēcundŭm. *prép. Le long de, auprès.* Vīdēn' sēcundŭm lĭttŭs? *Pl.* (*Rud.* I, 2, 68). Sēcundum ipsam āram aūrum ābscondĭdī. *Id.* (*fr. apud Prisc.* 10, 890). Sāltĭbŭs ĭn văcŭīs pāscānt, ēt plēnă sēcundŭm Flūmĭnă. *V.* SYN. Prōptĕr, prŏpĕ, jūxtă, ăd. || *Selon, suivant.* Ēt cōllaūdāvī sēcundŭm fācta ēt vīrtūtēs tŭās. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 60). Hōc mĕrŭī tŭă vērbă sēcundŭm. *Fort.* (VIII, 5, 85). SYN. Prō, ex.

Sēcundŭs, ă, ŭm. *Second.* Mārtĭs ērāt prīmŭs mēnsĭs, Vēnĕrĭsquĕ sēcundŭs. *O.* Quĭd prīmă sēcundō Cērā vĕlīt vērsū. *H.* || Sēcundă mēnsă. *Dessert.* Mēnsīs ăccēptă sēcundīs. *V. Voy.* Mensa. || *Qui vient immédiatement après le premier, qui a le second rang.* Tē nūnc hăbĕt īstă sēcundŭm (fīstula). *V.* Ætōlæ fāmă sēcundă fĕræ. *M.* (VII, 26). SYN. Prōxĭmŭs. PHR. Tū nūnc ĕrīs ălтĕr ăb illō. *V.* Prōxĭmōs illī tămĕn ōccŭpāvīt Pallās hŏnōrēs. *H.* Prōxĭmŭs hŭic, lŏngō sĕd prōxĭmŭs ĭntervāllō. *V.* || Sēcundæ pārtēs, *et absolt. Le second rôle.* Vēl pārtēs mīmŭm trăctārĕ sēcundās. *H. Voy.* Primus. || Nūlli sēcundŭs. *Qui ne le cède à personne.* Tūrnŭs ĕgo, haūd ūlli vĕtĕrŭm vīrtūtĕ sēcundŭs. *V.* Ille ĕgŏ sŭm, nūlli nūgārŭm laūdĕ sēcundŭs. *M.* (IX, 1). Nēc vērtĕrĕ cuĭquam Frēnă sēcundŭs Hălўs. *St.* SYN. Ĭnfĕrĭŏr, mĭnŏr. || — ă fīnĕ. *Avantdernier.* Hæc ērĭt ă mēnsīs fīnĕ sēcundă dĭēs. *O.* SYN. Pænūltĭmŭs. || *Au fig. De seconde qualité, de qualité inférieure.* Vīvīt sĭlĭquis ēt pānĕ sēcun-

dō. *H.* Tĕnŭe ārgentūm vēnæquĕ sĕcundæ. *J.* (9, 21). ‖ *Favorable.* Mīssūsquĕ sĕcundō dēflŭĭt āmnī. *V.* Nēptūnūs vēntīs implēvit vēlă sĕcundīs. *Id.* Sē nōbīs prætŭlit fortūnă sĕcundām. *O.* Ī sĕcundīs Ōmīnĭbŭs. *H.* Mŏdūm rēbŭs sērvārĕ sĕcundīs. *V. Voy.* Favens, Faustus. ‖ *Subst. n. pl. Prospérité.* Nēmō cōnfīdăt nīmĭum sĕcundīs. *Sen.* (*Thyest.* 615). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Sīcŭt Thrāsўmăchī prōbăt ĕxĭtŭs ătquĕ Sĕcundī. *J.* (7, 204. Et *Mart.* V, 81).

Sēcūrē. *adv. Tranquillement, sans trouble.* Sēcūre ăd căllĭcēs fortĭă bĕllă rĕfĕr. *Fort.* (VII, 30, 2. Adde *Anth.* II, p. 236). *Voy.* Placide.

Sĕcūrĭcŭlă, æ. *f. Petite hache.* Pōst ălĭtrīnsĕcŭs ĕst sĕcūrĭcŭla ăncīpēs, ĭtem aūrĕă. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 114).

Sĕcūrĭfĕr *et* **Sĕcūrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm.** *Qui porte une hache.* Āntĭmăchūmque, Hĕllĭmūmquĕ, sĕcūrĭfĕrūmquĕ Pўrācmŏn. *O.* Mōrĕ sĕcūrĭgĕrā mīscēbăt prœlĭă dĕxtrā. *Sil.* ‖ Sĕcūrĭgĕræ pŭellæ. *Les Amazones.* (*Ov. Her.* 4, 117.)

Sĕcūrĭs, ĭs. *f. Hache.* Taūrŭs ĕt īncĕrtam ĕxcūssĭt cērvĭcĕ sĕcūrĭm. *V.* Sŏnăt ĭctă sĕcūrĭbŭs ĭlĕx. Ærātăm quătĭēns Tārpēĭă sĕcūrĕm. *Id.* (*Æ.* XI, 656. Sic leg. *Prisc.* 7, 758. Alii, *securim*). SYN. Bīpĕnnĭs, *qqf.* ăsctă, sĕcūrĭcŭlă, *par ext.* fĕrrŭm. EP. Āncēps, ăcŭtă, ærātă, fĕrrĕă, dūră, rĭgĭdă, grăvĭs, vāllĭdă; strictă, ăddūctă, lĭbrātă, rĕdūctă; sævă, vŭlnĭfĭcă, lĕtĭfĕră, mĭnăx. PPH. Fĕrrŭm bĭpĕnnĕ, āncēps. ‖ *Frapper de la hache.* Sĕcūrī, bĭpĕnnī fĕrĭō, pĕrcŭtĭō, cædō, rūmpō, ĭctŭs. VERS. Vălĭdam in vītēs mōlīrĕ bīpĕnnĕm. *V.* Illĕ sĕcūrī Ādvĕrsī frōntēm mĕdĭām mēntūmquĕ rĕdūctă Dĭsjĭcĭt. Tūm vălĭdăm pĕrque ārmă vīrō pĕrque ōssă sĕcūrĭm Cōngĕmĭnăt. Fĕrrō sŏnăt ĭctă bĭpĕnnī Frăxĭnŭs. Crĕbrīsquĕ bĭpĕnnĭbŭs ĭnstānt Ērŭĕrĕ. Cōrrĕptă dūră bĭpĕnnī Līmĭnă pĕrrūmpĭt. *Id.* Cāndĭdăque ăddūctă cōllŭm pĕrcŭssă sĕcūrī Victĭmă. *O.* Vēlŭtī quī cāndĭdă taūrī Rūmpĕrĕ sācrĭfĭcă mōlĭtŭr cōllă sĕcūrī. *Id.* Rōtās bīgārum ĭmpăctă sĕcūrĭs Cædĭt. *J.* Pōntĭfĭcŭm sĕcūrēs Cērvĭcĕ tĭngĕt (victĭma). *H.* ‖ *Outil pour détacher le marbre des carrières.* Sўnnădĕ quōd mœstă Phrўgĭæ fŏdĕrĕ sĕcūrēs. *St.* ‖ *Au pl. Les haches des licteurs, symbole des magistratures supérieures, consulat, souveraine puissance.* Cōnsŭlĭs ĭmpĕrĭum hīc sævāsquĕ sĕcūrēs Āccĭpĭĕt. *V.* Jām mārī tĕrrāquĕ mānŭm pōtēntĕm Mēdŭs Ālbānāsquĕ tĭmĕt sĕcūrēs. *H.* Nĕc sūmĭt aŭt pōnit sĕcūrēs Ārbĭtrĭō pōpŭlārĭs aūræ. *Id. Voy.* Fasces, Consulatus.

Sēcūrĭtās, ātĭs. *f. Tranquillité, repos, sécurité.* Sēcūră vivĕ. Mōrs mĭhī ĕst sēcūrĭtās. *Sen.* (*Ag.* 797). Sēcūrĭtātĕ rŏbōrānte aūdācĭām. *Avien.* (*Or. mar.* 143). SYN. Fīdūcĭă. PPH. Sēcūrŭs ănĭmŭs. Sēcūră mēns.

Sēcūrŭs, ă, ŭm. *Tranquille, qui est sans crainte.* Mōllĭă sēcūræ pĕrægēbānt ōtĭă gēntēs. *O.* Quōdquĕ sŭīs sēcūrŭs ērāt Crŏmўŏnĕ cōlōnŭs. *Id.* SYN. Quiētŭs, trānquillŭs, placĭdŭs. PPH. Cūrīs lĭbĕr, văcāns, văcŭŭs, sōlūtŭs, ĭnānĭs. Cūrārŭm ĭmmūnĭs, ēxpērs. Lĭbĕr mĕtūs. Mĕtū văcŭŭs, ĭmmūnĭs. VERS. Ānxĭĕtātĕ cārēns ănĭmŭs făcĭt, ōmnĭs ăcērbī Ĭmpătĭēns. *J.* Tāntōque ĭn tŭrbĭnĕ pācĕm Sōlŭs hăbēs. *Cl.* Sēcūră mĕtŭs Trōĭcă pŭbēs. *Sen.* ‖ *Avec le gén. Qui ne se met pas en peine de, qui ne craint pas, indifférent sur.* Sēcūrī pĕlăgī ătquĕ mĕī (Teucrī). *V.* Cūnctīsquĕ tĭmēntĕm, Sēcūrūmquĕ sŭī. *L.* Ēxtrēmīquĕ tămĕn sēcūrĕ sēpŭlchrī. *St.* Sēcūră rēpŭlsæ (vŏtă). *O.* Ēt rŭĭt ĭn vĕtĭtŭm dămnī sēcūră lĭbīdŏ. *Cl.* ‖ *Qui méprise.* Pēr fĕrrŭm, tāntī sēcūrŭs vŭlnĕrĭs, ĕxĭt. *L.* Sēcūrŭs scēptrī. *Sil.* SYN. Cōntĕmptŏr. ‖ *Qui compte sur.* Sēcūrŭs vĕnĭæ. *Ib.* Sŭī sēcūrŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1696). Sēcūrŭs ămōrŭm Gērmānæ. *V.* ‖ *absolt. Confiant, hardi.* Hōrrĭdă sēcūrĭs frāngēbāt grēssĭbŭs ārvă. *Petr.* (*Sat.* 137). *Voy.* Audax. ‖ *Calme, tranquille.* Ēst sēcūrŭs quĭēs. *V.* Tĕrrĭs sēcūrĭŏr ætherĕ. *O.* Quīsquĭs hăbēt nūmmōs, sēcūrā nāvĭgĕt aūrā. *Petr.* (*Sat.* 137. Et *Mart.* I, 20, *secura gaudia*). *Voy.* Tranquillus. ‖ *Négligent.* Pēccānt Sēcūræ nīmĭum sōllĭcĭtæquĕ mānūs. *M.* (XIV, 111). Sēcūrō nĭhĭl ĕst tē, Nævŏlē, pējŭs, ĕōdĕm Sōllĭcĭtō nĭhĭl ĕst, Nævŏlē, tē mĕllĭŭs. *Id.* (IV, 84). ‖ *Par hypall. Qui donne le repos.* Sēcūrōs lătĭcēs ĕt lōnga ōblīvĭă pōtānt. *V.*

1. Sēcŭs. *adv. Autrement.* Nēc mī sēcŭs ērānt quām si ēssēm fămĭlĭārĭs fĭlĭŭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 23). Nĭsī quĭd tŭă Sēcŭ' sēntēntĭa ĕst. *Id.* (*Epid.* II, 2, 96). SYN. Ălĭtĕr. ‖ *Ordint.* Nōn ou haūd sēcŭs. *Non autrement, comme.* Nōn sēcŭs ăc lĭquĭdŭs Phrўgĭĭs Mæāndrŏs ĭn ŭndĭs. *O.* Haūd sēcŭs ăc jūssī făcĭūnt. *V.* Nām nūnquām sēcŭs Hăbŭī ĭllăm. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 5). *Voy.* Ut. ‖ *Compar.* Sēcĭŭs, *arch.* Sēquĭŭs *et* Sēctĭŭs. *Moins.* Quō sēcĭŭs mē cōllĭgăm. *Afr.* (apud *Char*, 2, 195. *Id. ib.* sequius). *Voy.* Minus. ‖ *Ordint. avec une négat. Non moins.* Ĭntĕrĕă tōtō nōn sēcĭŭs ætherĕ nĭngĭt. *V.* Haūd sēcĭŭs æquōrĕ cāmpī Ēxĕrcēbāt ĕquōs. *Id.* Hæc nĭhĭlō mĭhī ĕssĕ vīdēntŭr sēctĭŭs quām sōmnĭă. *Pl.* (*Men.* V, 5, 57. Alii leg. *secius*. Cf. *Gell.* 18, 9; *Char.* l. cit.). SYN. Nĭhĭlōmĭnŭs. ‖ *arch.* Sēcŭs. *prép. et adv. Près de, près.* Quæ sēcŭs mārĕ ēssēnt. *Enn.* (apud *Lact.* 1, 11). Sēcŭs ĕst ŭbĭ cūrsŭs ăquārŭm. *Fort.* (*V. S. M.* II, 444). SYN. Sēcundŭm, prŏpĕ, jūxtă.

2. † Sēcŭs. *n. indécl. arch. Sexe.* Vēstă, Cĕrēs, ĕt Jūnō, sēcŭs mŭllēbrĕ, sŏrōrēs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 8). Pŭĕrīlĕ sēcŭs. *Id.* (*Epig.* 70). Vīrīlĕ sēcŭs nūnquam ūllum hăbŭī. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 19. Cf. *Prisc.* 5, 653; *Char.* 1, 61; *Macr. Sat.* 2, 9; *Non.* 3, 193; *Gell.* 2, 13: apud quos sicubi *sexus* legitur, pro vitioso habendum est).

Sēcūtŏr *ou* **Sĕquūtŏr,** ōrĭs. *m. Gladiateur qui combattait avec le rétiaire.* Cūm Grāccho jūssŭs pūgnārĕ sēcūtŏr. *J.* (8, 210. Cf. *Isid. Or.* 18, 55). Ālтĭŭs ĭmprēssō dūm pālpĭtăt ēnsĕ sēcūtŏr. *Prud.* (*Sym.* 1910).

Sēcūtŭs *ou* **Sĕquūtŭs, ă, ŭm.** *part. de* Sequor. *Qui a suivi.* Quēm Tūrnŭs pārtĭēr cūrsū tēlōquĕ sēcūtŭs. *V.* Fĕrrōque ēxtrēmă sēcūtăm. *Id.*

Sĕd. *conj. Mais.* Pōrtŭs ăb āccēssū vēntōrum ĭmmōtŭs, ĕt ĭngēns Ipsĕ, sĕd hōrrĭfĭcīs jūxtā tŏnăt Ætnă rŭīnīs. *V.* Sĕd sī tāntŭs ămōr cāsŭs cŏgnōscĕrĕ nōstrōs. *Id.* Ăddĕ sĕd ēt prōprĭās ĭn mĕă vĕrbă prĕcēs. *O.* SYN. Āt, āst, vērŭm, sĕdēnĭm, vērō, aūtĕm. ‖ Sĕd ēnĭm. *Voy.* Sedenim. ‖ *qqf. Il ne marque qu'une faible opposition.* Spārgĭt ăquīs ădĭtŭs, sĕd quæ mēdĭcāmĭnă hăbēbānt. *O.* Dīcām, sĕd cĭtō. *M.* (VII, 33). Ăffĕr dūās clāvās. Duās clāvās? Sĕd prōbās. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 20). ‖ *Comme* Imo. In te ănĭmōs, sĕd ēt ōmnĭă nōstrā rĕpōnō. *V. Fl.* ‖ *Formule de transition.* Sĕd quĭdnām Pămphĭlum ēxănĭmātum vīdĕō? *Ter.* (*And.* I, 4, 7). Sĕd quĭd hoc? quām vălĭdē tŏnŭīt! *Pl.* (*Amp.* V, 1, 78). SYN. Āt, aūtĕm, ătquĕ.

Sēdāmĕn, ĭnĭs. *n. Action de calmer, repos.* Ō mōrs, ămōrĭs ūnă sēdāmĕn mălī! *Sen.* (*Hip.* 1188).

Sēdātē. *adv. Tranquillement. Voy.* Tranquille. ‖ *De bon cœur.* Ēt sēdātē sērvīō. *Pl.* (*Men.* V, 6, 16).

Sēdātŭs, ă, ŭm. *Tranquille, calme.* Ceū sēptēm sūrgēns sēdātīs āmnībŭs āltŭs (Ganges). *V.* Ōlli sēdātō rēspōndīt cōrdē Lātīnŭs. *Id.* Vīx ībī sēdātīs rēquĕrēnt pēctŏră cūrīs. *St.* SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, etc. *Voy.* Tranquillus.

Sēdēclēs. *Voy.* Sexdecies.

Sēdēcim. *Voy.* Sexdecim.

Sēdēnī. *Voy.* Sexdeni.

Sēdĕnĭm *ou* Sĕd ĕnĭm. *Mais.* Aūctă fŭgă fŏrma ēst; sĕd ĕnĭm nōn sūstĭnĕt ūltră. *O.* Hŭic ămplă quĭdĕm dĕ sānguĭnĕ prīscō Nōbĭlĭtās; sĕdĕnĭm ĭpsĕ mānū prægrēssŭs ăvōrŭm Fāctă. *St.* Bēllāndī cōrdă fŭrōrĕ Phœnĭcum ēxstĭmŭlāt; sēdĕnĭm cōnāmĭnĕ prīmæ Cōntūsō pūgnæ. *Sil. Voy.* Sed.

Sēdĕndŭs, ă, ŭm. *Sur lequel on doit s'asseoir, qu'on doit monter.* Īnstĕrnūnt plăcĭdŭm pūllŭm, præbĕntquĕ sēdĕndŭm. *Juvc.* (III, 632).

Sēdens, tis. *Assis.* Aūt īllam ĭnvĕnĭēs dūlcī cūm mātrĕ sēdĕntĕm. *O.* SYN. Rĕsīdens. PPH. Sēdīlī sūbnīxŭs, fŭltŭs. ‖ *Perché.* Nōctĕ sēdens, cānĭt ĭmpŏrtūnă pĕr ūmbræm. *V.* ‖ *Se tenant, placé.* Ĭmmūnīsquĕ sēdens ăllēna ăd păbŭlă fŭcŭs. *V. Voy.* Stans. ‖ *Qui s'abaisse, descend.* Quă mōllĕ sēdens ĭn plānă Cĭthærōn Pōrrĭgĭtŭr. *St.* ‖ —lăctūcă. *Voy.* Sessilis.

Sēdentārĭŭs, ĭi. *m. Ouvrier qui travaille assis.* Sēdentārĭī sūtōrēs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 89).

Sēdĕō, ēs, sēdī, sēssŭm, sēdērĕ. *n. Être assis, s'asseoir.* Dēstrictī pēndēnt; sēdĕt, ætērnūmquĕ sēdēbĭt (Theseus). *V.* Ergo ŭbī mārmŏrĕō sŭpĕrī sēdērĕ rĕcūssŭ. *O.* Sī plaŭsōrĭs ēgēs aūlæă mānēntĭs, ĕt ūsquĕ Sēssūrī, dōnĕc, etc. *H.* SYN. Cōnsīdĕō, rĕsīdĕō. PPH. Sēdīlĕ prēmō, cōrpŏrĕ prēmŏr. Mēmbrā sēdīlī rĕlĕvŏ. Sēdĭbŭs ārtŭs flĕctō. Sēdĭbŭs ūltĭs sēdĕō. ‖ *En parlant des juges.* Sēdīssēm fŏrsĭtăn ūnŭs Dĕ cēntūm jūdĕx ĭn tūă vĕrbă vīrīs. *O.* Mĭnōs sēdĕt ārbĭtĕr Ōrcī. *Pp.* (III, 17, 27). Tūnc jūdĕx ĭntĕr īllōs sēdit sūmŭs. *Ph.* ‖ *Se poser, être perché.* Ēt vīrĭdī sēdērĕ sōlō (columbæ). *V.* In vīrĭdī gārrŭlă sēdīt hŭmō (cornix). *O.* Ĭncŭbŭīt bŭbō, thălāmīquĕ ĭn cŭlmĭnĕ sēdīt. *Id.* (Hæc tamen rectius deduces a *Sido*). *Voy.* Sido. ‖ *Se tenir en armes.* Cērnīs, cŭstōdĭă quālīs Vēstĭbŭlō sēdĕāt. *V.* Aūt mōntānă sēdĕt circūm cāstēllă sŭb ārmīs. *Id.* SYN. Assīdĕō. ‖ *Rester, s'arrêter, tarder.* Flūmĭnĭs ĭntrāstīs rīpās, pōrtūquĕ sēdētĭs. *Id.* Sēdīt, quī mētŭīt nĕ nōn succēdĕrĕt. *H.* Dūra ĭntĕr pāvĭdōs āllītŭr fōrtūnă sēdēndō. *Sil.* SYN. Stō, mănĕō, hærĕō, cōnsīstō, mŏrŏr, cēssō. ‖ *En parlant de choses : Se tenir.* Nĕque ĭn lēctō pāllĭă nōstră sēdent. *O.* Pēctŏrĕ quūm săcrō sēdērĭt, ægĭs ērĭt. *M.* (VII, 1, de lorica). ‖ *S'arrêter, être immobile.* Ēt vīsō sēdērunt flumĭnă nūtū. *St. Voy.* Consisto. ‖ *Au fig. Rester, demeurer, siéger.* Pāllŏr ĭn ūltōnĭtæ vīrgĭnĭs ōrĕ sēdēt. *O.* Frōntĕ sēdēnt nēbŭlæ. *Id.* Ūnŭm Pŏlȳnīcīs ārmātī Nōmĭn ĭn ōrĕ sēdēt. *St.* Rēmānĕt ēt pĕnĭtŭs sēdēt Fīxŭs mēdūllīs. *Sen.* (*H. OEt.* 450, amor). SYN. Hærĕō, mănĕō, sŭm, stō. ‖ *S'arrêter, s'apaiser.* Hīs dictīs sēdērĕ mĭnæ. *Sil.* Sēdīt răbĭēs fĕrītāsquĕ fămēsquĕ. *St.* (Hæc etiam ad verbum *Sido* pertinere possunt). ‖ Hŏc ănĭmō sēdēt, *et absolt. Ētre résolu.* Ēt, sī nōn ănĭmō fīxum ĭmmōtŭmquĕ sēdērĕt. *V.* Īdquĕ pĭō sēdēt Ænēæ. *Id.* Sī sēdēt Ægæī scōpŭlōs hăbĭtārĕ prŏfundī. *V. Fl.* SYN. Stăt. ‖ *S'abaisser, s'enfoncer, s'arrêter au fond, et au fig.* Sēdīt līmōsō prēssă cărīnă vădō. *O.* Ĭn līquĭdō sēdērunt ōssă cĕrĕbrō. Plăgămquĕ sēdērĕ Cēdendo ārcēbăt. *Id.* Prōnă nĕc hăc plūs pārtĕ sēdēt, nĕc sūrgĭt ăb īllā. *Tib.* (IV, 1, 42, de libra). Quæ nĕquĕ tām fŭĕrĭnt grăvĭa ūt dēprēssă sēdērēnt. *Lr.* (V, 475). Ăltă sēdēnt cīvĭlĭs vūlnĕră dēxtræ. *L.* Ădēōnĕ pĕnĭtŭs sēdēt hīc ĭbī mōrbŭs? *M.* (I, 90). SYN. Dēscēndŏ, dēsīdŏ, sŭbsīdŏ, dēmĭttŏr, *ou* pĕnĕtrŏ, ĭnfīgŏr. ‖ *Être plan, situé dans une plaine.* Ēt sēdēt ĭngēntēm pāscēns Mēvānĭă cāmpŭm. *Sil.* Cāmpō Nōlă sēdēt. *Id.* Tērgă sēdēnt. *Calp.* (6, 55, de equo). SYN. Jăcĕō.

Sēdēs, is. *f. Siége pour s'asseoir.* Quāmquĕ lăpīs sēdēs, tām lăpĭs ĭpsă fŭī. *O.* Sēdĭbŭs ăltīs Aūgŭstă grăvĭtātĕ sēdēnt. *Id.* Quī pōstquām nīvĕīs flĕxērunt sēdĭbŭs ārtŭs. *Cat.* (64, 304). *Voy.* Sedile. ‖ *Place sur laquelle une chose est assise, fondement.* Ăthōn Pĭndūmquĕ rĕvŭlsōs Sēdĕ sŭă. *O.* Cōnvĕllīmŭs ăltīs sēdĭbŭs (turrim). *V.* Tōtămquĕ ă sēdĭbŭs ūrbĕm Ērŭīt. Ĭncŭbŭĕrĕ mārī, tōtūmquĕ ă sēdĭbŭs ĭmīs Ūna eūrūsquĕ nōtŭsquĕ rŭūnt. *Id.* Īllĕ cāvīs ēvōlvīt sēdĭbŭs ōrbēs. *L.* (II, 184, scil. oculos eruit. Sic *Sen. OEd.* 955). *Voy.* Fundamentum. ‖ *Au fig.* Dĕŭs hæc fōrtāssĕ bĕnīgnă Rĕdūcĕt ĭn sēdĕm mānŭ. *H.* Nōn ūt dē sēdĕ sĕcundă Cēdĕrĕt. *Id.* Hæc plăcŭīt bĕllī sēdēs. *L.* ‖ *Lieu où l'on peut s'arrêter, séjourner.* Ēxīgŭăm sēdēm pārĭtūræ tērră nĕgāvīt. *O.* Sēcrēta ĭn sēdĕ lătēntēm Tўndărĭdă. *V.* Nĕc vēnī, nīsĭ fātă lŏcūm sēdēmquĕ dĕdissēnt. *Id.* SYN. Lŏcŭs, stătĭō. ‖ *Habitation, domicile.* Quīs nŏvŭs hīc nōstrīs succēssĭt sēdĭbŭs hōspĕs? *V.* Sēdēm fīgĕrĕ Cūmīs. *J.* (3, 2). Principĭō sēdēs ăpĭbŭs stătĭōquĕ pārāndă. *V.* Nōtă quæ sēdēs fŭĕrāt cŏlūmbīs (ulmus). *H.* SYN. Dŏmŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Le dernier asile, le tombeau.* Sēdĭbŭs ūt sāltēm plăcĭdīs ĭn mōrtĕ quĭēscām. *V.* Sēdĭbŭs hūnc rĕfĕr ăntĕ sŭīs, *Id.* Ætĕrnām tĭbī sēdem, Hērmēs, ārāmquĕ dĭcāvī (*Anth.* II, p. 113). *Voy.* Sepulchrum.

Sēdētānī. *Voy.* Edetani.

Sēdī. *parf. mixte de* Sedeo *et* Sido.

Sēdĭlĕ, is. *n. Siége pour s'asseoir.* Ĭntŭs ăquæ dūlcēs, vīvŏquĕ sēdīlĭă sāxō. *V.* Mēmbrā sĕnĕx pŏsĭtō jūssīt rĕlĕvārĕ sēdīlī. *O.* Nōndūm spīssă nĭmīs cōmplērĕ sēdīlĭă flātū. *H.* SYN. Sēdēs, sēllă, *qqf.* căthĕdrā, scāmnŭm, sŭbsēllĭă, sōlĭŭm.

Sēdĭtĭō, ōnis. *f. Sédition, émeute.* Sēdĭtĭō, sævĭtquĕ ănĭmīs ĭgnōbĭlĕ vūlgŭs. *V.* Sēdĭtĭōnĕ, dōlīs, scĕlĕre, ătquĕ lĭbĭdĭnĕ, ĕt īrā. *H.* SYN. Dīscōrdĭă, dissĭdĭŭm, tŭmŭltŭs, tŭrbæ, mōtŭs. EP. Civīlis, tŭrbĭdă, præcĕps, vēsānă, īnsānă, fūrēns, cæcă, sævă, crūēntă, trŭx, mīsĕră. PPH. Vūlgī mōtŭs. Civīlēs tŭrbæ. PHR. Ērgo ŭbī cŏmmōtă fĕrvĕt plēbēcŭlă bīlĕ. *Pers. Voy.* Discordia, Civile bellum. ‖ *qqf. Différend, querelle.* Fīlĭam ūt dărem ĭn sēdĭtĭōnem ătque ĭncĕrtās nŭptĭās. *Ter.* (*And.* V, 1, 11. Et *Pl. Amp.* I, 2, 15). *Voy.* Rixa. ‖ *Au fig.* Sīcŭlī vĕlŭt ānxĭă pŭppĭs Sēdĭtĭōnĕ mărīs. *St.* Flāmmāsquĕ rĕbĕllēs Sēdĭtĭōnĕ rōgī. *Id.* Ēt quāsī sēdĭtĭō cœlūm tĕnĕt. *Man.* (II, 197). Sēdĭtĭōnēm făcĭt īlĭēn. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 14). ‖ *Attroupement, foule.* Măgnō cērtātŭr ămōrĕ, Ăltērnāmquĕ fĭdēm nōn īllaūdātă lăcēssĭt Sēdĭtĭō. *Cl.* Stĭpātquĕ vĭām nūmĕrōsă prĕcāntŭm Sēdĭtĭō. *P. Petr.* (2, 32).

Sēdō, ās, ārĕ. *Apaiser, calmer.* Dūmquĕ sĭltĭm sēdārĕ cŭpīt, sĭltĭs ăltĕră crēvīt. *O.* Cārnĕ fĕrāē sēdānt jējūnĭă. Lōngă dĭēs sēdāvīt vūlnĕră mēntīs. *Id.* Ĭndŏmĭtām răbĭēm prōpĕrat sēdārĕ. *H.* Nūllanĕ sēdābit nōstrōs ĭnjūrĭă flĕtūs? *Pp.* (II, 13, 31).

Sēdāns pulvĕrĕm. *Pl.* Eām călămĭtātēm vēstra intēlligentĭă Sēdābĭt. *Ter.* (*Heaut. prol.* 2, 23). SYN. Placō, cōmpēscō, fīnīō, etc.

Sēdūcō, īs, xī, ctūm, cĕrĕ. *Tirer à l'écart.* Hūnc tĭmŭĭt, blandāquĕ mānū sēdūxĭt, ĕt illī. *O.* Ēgŏ sēcrētō te hūc fōrās sēdūcō. *Pl.* (*Aul.* 1, 1, 14). SYN. Sēvŏcō. ‖ *Séparer.* Ēt quŭm frīgĭdă mōrs ănĭmă sēdūxĕrĭt ārtūs. *V.* Sēdūcit tĕrrās hæc brĕvīs ūndă dŭās. *O.* Plūră lŏcūtūrī sŭbĭtō sēdūcĭmŭr ĭmbrĕ. *Id. Voy.* Separo. ‖ *Détourner, éloigner.* Quīppe ŭbī nōn lĭcĕăt văcŭōs sēdūcĕre ōcēllōs. *Pp.* (1, 9, 27). *Voy.* Averto. ‖ *Tromper, séduire.* (Pauci leg. apud *Ter. And.* IV, 1, 20, ubi plerique recte *ducere.*) *Voy.* Decipio.

† Sēdūctĭlĭs, ĕ. *Facile à séduire.* Mōrtĭfĕrŭm sēdūctĭlĭs Ēvă vēnēnŭm Aūrĭbŭs ăccĭpĭēns. *Alc.* (II, 169).

† Sēdūctŏr, ōrĭs. *m. Trompeur, séducteur.* Sēdūctōr quōndăm, quī mŏdŏ dŏctŏr ŏvāt. *Fort.* (1, 2, 10, de Paulo).

Sēdūctŭs, ă, ŭm. *Pris à part.* Ēt cŭm sēdūctă tăllĭă vĕrbă făcīt. *O.* Sēdūctŭs ĭn sēcrētum ă lĭbĕrtō sŭō. *Ph.* Paŭlum ă turbă sēdūctĭŏr aŭdī. *Pers.* (6, 42). ‖ *Séparé.* Sīvĕ rĕcēns tĕllŭs, sēdūctăquĕ nūpĕr ăb ălto Æthĕrĕ. *O.* Cōmĭtŭm sēdūctŭs ăb āgmĭnĕ fīdō. *Id.* ‖ *Éloigné, retiré.* Ex ălto sēdūctās æthĕrĕ lōngĕ Dēspēctăt tĕrrās. *O.* Sēdūctōs nāctă rĕcēssŭs. *Id.* SYN. Rēdūctŭs, sēmōtŭs, etc. *Voy.* Dissitus.

† Sēdŭlĕ. *adv. Comme* Sedulo. Hōc mūnŭs ĭmplĕt sēdŭlĕ. *Prud.* (*Peri.* 1645. Sed alii leg. *sedulo*).

Sēdŭlĭtās, ātĭs. *f. Soin, zèle, empressement.* Ēt nōn sēntĭtŭr sēdŭlĭtātĕ lăbŏr. *O.* Paŭpĕr, sēd mūndæ sēdŭlĭtātĭs, ănŭs. *Id.* SYN. Cūră, ĭndŭstrĭă, dilĭgēntĭă, studĭŭm, ŏpĕră, lăbŏr. ‖ *Empressement excessif et importun.* Sēdŭlĭtās aūtēm, stŭltĕ quĕm dilĭgĭt, ūrĭt. *H.*

Sēdŭlĭŭs, ĭ. *m. Sédule, poète chrétien sous Théodose-le-Jeune.* Sēdŭlĭŭs Dŏmĭnī pĕr cŭltă nŏvālĭă pĕrgēns. *Liber.* (*Acrost. de Sedul.*). Sēdŭlĭŭs dŭlcĭs, quŏd Ōrōsĭŭs ēdĭt ăcūtŭs. *Fort.* (VIII, 1, 57. *Id.* perperam in *V. S. M.* I, 16, Sēdŭlī).

Sēdŭlō. *adv. Soigneusement, avec attention.* Ĭtāne ŏpŏrtĕt rĕm māndātām gĕrĕre ămīcī sēdŭlō? *Pl.* (*Bac.* III, 3, 7). Id āgĭtāns mēcŭm sēdŭlō. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 10). SYN. Nāvĭtĕr, studĭōsē, studĭō, āttēntē, āccūrātē, strēnŭē, dilĭgēntĕr, ācrĭtĕr, sōllĭcĭtē, āssĭdŭē, *qqf.* gnāvē. PPH. Haŭd sēgnĭtĕr. Nōn sēgnĭŭs. ‖ — făcĭō. *Faire tout ce qu'on peut.* Ēgŏ illŭd sēdŭlŏ Nēgārĕ făctŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 119). Pārŭm succēssit quŏd ăgo, āt făcĭō sēdŭlŏ (*Ib.* IV, 1, 56). ‖ *qqf. D'une manière exacte, conforme à la vérité.* Ēgŏ sēdŭlŏ dīxīsse hūnc crēdŏ. *Ter.* (*Ph.* II, 4, 13. Et *Pl. Capt.* IV, 2, 106).

Sēdŭlŭs, ă, ŭm. *Soigneux, attentif, zélé.* Nōn ăpĭs ĭndĕ tŭlĭt cōllēctos sēdŭlă flŏrēs. *O.* Sēdŭlă nūtrix. *H.* Nēcdŭm dŏlēntŭm sēdŭlŭs pŏtŭit lăbŏr Explērĕ cōrpŭs. *Sen.* (*Hip.* 1109). SYN. Āttēntŭs, studĭōsŭs, ācĕr, gnāvŭs, āssĭdŭŭs, vĭgĭl, ĭmpĭgĕr, etc. *Voy.* Gnavus. ‖ *Empressé, officieux.* Exānĭmāt lēntŭs spēctātŏr, sēdŭlŭs ĭnflat. *H.* SYN. Studĭōsŭs, ŏfficĭōsŭs. ‖ *Qui a un zèle importun.* Cōnjŭgĭs ăd tĭmĭdās ăliquĭs mălĕ sēdŭlŭs aūrēs Dētŭlĭt, etc. *O.* Nē studĭō nostrī pĕccēs, ŏdĭumquĕ lĭbēllĭs Sēdŭlŭs ĭmpōrtēs. *H.* (Adde *Prop.* I, 3, 32).

Sēdŭm, ī. *n. Joubarbe, plante.* Mārrŭbĭī, mŭltōquĕ sēdī contĭngĕrĕ sūccō. *Col.* (10, 356). SYN. Sempervīvum.

Sēgĕs, ētĭs. *f. Terre propre à l'ensemencement.* Ētsī ĭn sēgĕtĕm sūnt dētĕrĭōrēm dătæ Frūgēs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 5). Sŭb jŭgă pārentēs cōgĭt lōrātă jŭvēncōs, Ātquĕ ăgĭt ĭn sēgĕtēs, ĕt tĕrrāe condĭt ărātrŭm (*Moret.* 122). ‖ *Terre ensemencée.* Quŭm sēgĕtēs ōccāt, tĭbī mōx frūmēntă dătūrās. *H.* Neū sēgĕs ēlūdāt mēssēm fāllācĭbŭs hērbĭs. *Tib.* (II, 1, 19). ‖ *Blé sur pied, moisson.* Cōrpŭs, ŭt ĭmpŭlsæ sēgĕtes ăquĭlōnĭbŭs, hōrrĕt. *O.* Cūltō stāt sēgĕs ăltă sōlō. Ēt sēgĕtĭs cānæ stāntēs pĕrcūrrĕre ārĭstās. *Id.* SYN. Mēssis, frūgēs, cĕrēs, etc. *Voy.* Messis, Meto. ‖ *Autres productions.* Ūrīt ēnĭm cāmpŭm lĭnī sēgĕs, ūrīt āvēnæ. *V.* ‖ *Semence.* Nēc nōn ēt lĭnī sēgĕtem ēt Cĕrĕālē păpāvĕr Tēmpŭs hŭmō tĕgĕrĕ. *V. Voy.* Sementis. ‖ — ārbŏrŭm. *Pépinière.* Ŭbī primă pārĕtŭr Ārbŏrĭbŭs sēgĕs. *V.* ‖ *Au fig.* Hōrrēscĭt strictīs sēgĕs ēnsĭbŭs. *V.* Cōnfīxŭm ferrĕă tĕxĭt Tēlōrŭm sēgĕs. *Id.* Crēvĭtquĕ sēgĕs clўpĕātă vĭrōrŭm. *O.* Sēgĕs ūndĭquĕ fĕrrī Cĭrcūmfūsă mĭcāt. *Cl.* ‖ *Ce qu'on recueille, fruit.* Ĭntĕrquĕ Hēllĭcōnă cōlēntēs Ūbĕrĭŭs nūllī prōvēnĭt ĭstă sēgēs. *O.* Quæ tāmĕn ĭndĕ sēgēs? *J.* (7, 103). SYN. Frūctŭs, prōvēntŭs. ‖ *Abondance.* Ĭndĕ sēgēs scĕlĕrŭm. *Prud.* (*Ham.* 325). Nōn sīc dēnsĭŏr ārĭdĭs ārīstīs Sĭt nōstræ sēgĕs ōscŭlātlŏnĭs. *Cat.* (48, 5). SYN. Cōpĭă, vīs.

† Sēgēstră, æ. *f., et* Sēgēstrĕ, ĭs. *n. Nattes dont on garnissait les litières.* Pænŭlă, sī quæris, cānthērĭŭ', sērvŭ', sēgēstrĕ Ūtĭlĭŏr mīhī. *Lucil.* (apud *Non.* 14, 13. Cf. *Varr. L. L.* 4, 35, et *Fest.*).

Sēgmĕn, ĭnĭs. *n. Comme* Segmentum. Sēd sŏlĭdum ĭn pārvĭs, nūllĭquĕ sēcābĭlĕ sēgmĕn. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 7).

Sēgmēntātŭs, ă, ŭm. *Fait en marqueterie.* Ēt sēgmēntātĭs dōrmĭssēt pārvŭlă cūnīs. *J.* (6, 89). ‖ *Orné de bandes de diverses couleurs, en parlant d'un vêtement; qui porte un pareil vêtement.* Quī sēgmēntātŭs mēdĭīs ăltārĭbŭs ădstāt. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 348, sacerdos). SYN. Vīrgātŭs.

Sēgmēntŭm, ī. *n. Action de couper, entaille.* Quæ vīs dŏlōrĭs, quīvĕ sēgmēntī mŏdŭs? *Prud.* (*Peri.* 3321). Sēctĭlĕ. ‖ *Morceau détaché d'un tout, pièce.* Sŏlĭdŏque ĭn cōrpŏrĕ pārtēs Sēgmēntĭs cōĕūnt, sēd dissŏcĭāntŭr ārīstīs. *Aus.* (*Mos.* 119, de perca). Nūm sē dīdūctīs cōnētŭr sōlvĕrĕ mōlēs Sēgmēntĭbŭs, rārāquĕ lābēnt cōmpāgĭnĕ rīmæ. *Man.* (1, 724). SYN. Sēgmĕn, pārtĭcŭlă. ‖ *Pièces d'étoffe précieuse dont on ornait les vêtemens; vêtement orné.* Quīd dĕ vēstĕ lŏquār? nēc vōs, sēgmēntă, rĕquīrō. *O.* Sēgmēnta, ēt lōngōs hăbĭtŭs, ēt flāmmĕă sūmĭt. *J.* (2, 124). Ēt tāmĕn ĭn trŭbĕă sēgmēntō lūsĕrăt ăltō. *Sid.* (*Pan.* 2614).

Segnĭpēs, ĕdĭs. *Qui marche lentement.* Trītōquĕ trăhūnt ĕplrhēdĭă cōllō Sēgnĭpēdēs. *J.* (8, 67, equi). *Voy.* Tardus.

Sēgnĭs, ĕ. *Lent, paresseux.* Haŭd sēgnĭs strātō sūrgāt Pāllnūrŭs, ēt ōmnēs. *V.* Nēc Tūrnŭs sēgnĭŏr ĭnstāt. *Id.* Quīă tārdĭŭs ĭrēnt Prōptĕr ōnŭs sēgnēs. *H.* SYN. Tārdŭs, ĭgnāvŭs, lēntŭs, pĭgĕr, ĭnērs. *Voy.* Piger. ‖ *Au moral.* Tēcŭm Dūmmŏdŏ sīm, sēgnĭs ĭnērsquĕ vŏcĕr. *Tib.* (1, 1, 57). Nēc ăd cĭtharām nēc ăd ārcŭm sēgnĭs Apŏllŏ. *O.* Sīc ăd lætĭtĭām mēns mĕă sēgnĭs ĕrāt. *Id.* ‖ *En parlant des choses.* Quāsquĕ profŭndĭt sŭbĭtŭrŭs æquŏr Sēgnĭbŭs tĕrrās Tĭtārēssŏs ŭndĭs. *Sen.* (*Troad.* 849). Dextĕra nōn sēgnĭs fīxo dārĕ vulnĕra cultro. *O.* ‖ *Immobile.* Stŭpēnt ŭbī ŭndæ, sēgnĕ torpēscit frĕtŭm. *Sen.* (*H. Fur.* 763). *Voy.* Immobilis. ‖ *Inactif, oisif.* Neū sēgnēs jăcĕānt tĕrræ. *V.* Sē-

quēmvĕ sītū dūrēscĕrĕ cāmpum. *Id.* SYN. Inērs, ignāvus, etc. *Voy.* Otiosus. ‖ *Au fig.* Ēia āgĕ, sēgnēs Rūmpĕ mōrās. *V.* Nōn sūm quī sēgnĭă dūcăm Ōtĭă. *O.* His ĕvūm fŭĭt implēndum, nōn sēgnĭbŭs ānnīs (*Ad Liv.* 449). Sēgnĭs hīc ībit dīēs. *Sen.* (*Med.* 399). ‖ *Stérile.* Hōc tām sēgnĕ sōlŭm rārās ămĕn ēxsĕrĭt hĕrbās. *L.* Sēgnīsque hŏrrērĕt ĭn ārvīs Cārdŭŭs. *V.* Nōn sēgnĭŏr ūbĕrĕ bācchus. *Id. Voy.* Sterilis. ‖ *Indifférent, impassible.* Quīsquāmnĕ sēgnĭs tāntă tŏlērāvĭt mălă? *Sen.* (*H. Fur.* 1088). SYN. Lēntus, inērs, immōtus, frigĭdus.

† Sēgnĭtās, ātis. *f. Comme.* Segnitia. Ūt dīcām tē mĕtŭ, Aŭt sēgnĭtāte ădŭbĭtārĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 808. *Id. ibid.*).

Sēgnĭtĕr. *Avec lenteur, et au fig.* Dīxĕrāt: ĭnvĕnĭūnt pōsĭtŏs jām sēgnĭtĕr ārcŭs. *St.* Scȳthĭcă nōn sēgnĭŭs īrĕ sāgĭttă. *O.* Sēgnĭŭs irrĭtānt ănĭmōs dēmissă pĕr aūrēs. *H.* SYN. Ignāvē, lēntē, tardē, pĭgrē, gĕlĭdē.

Sēgnĭtĭă, æ, *et* Sēgnĭtĭēs, ēi. *f. Lenteur, paresse, indolence.* Nīl lŏci ēst sēgnĭtĭæ nĕquĕ sŏcōrdĭæ. *Ter.* (*And.* I, 3, 1). Nām quæ sĕrā mōrātŭr Sēgnĭtĭēs? illī răpŭĭnt ĭncēnsă fĕrūntquĕ. *V.* Neū mărcēăt ūllă Sēgnĭtĭēs. *Cl.* SYN. Inērtĭă, ignāvĭă, dēsĭdĭă, etc. *Voy.* Pigrĭtĭa.

Sēgŏr. *f. indécl. Ségor, ville à l'extrémité de la mer Morte.* Ēxĭgŭām Sēgŏr Sŏdŏmīs sēcērnīt ĭnīquīs. *P. Nol.* (23, 220). Quōs cĭbăt ĭn Sŏdŏmīs, hī răpŭērĕ Sēgŏr. *Fort.* (V, 4, 50).

Sēgrĕgātĭm. *Séparément.* Ēt sēgrĕgātīm nūmĕn ētĕrnūm cŏlēns. *Prud.* (*Ham. præf.* 39).

Sēgrĕgātŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Ōvēsquĕ sēgrĕgātās ōstēndĭt prŏcŭl. *Ph.*

Sēgrĕgŏ, ās, ārĕ. *Séparer du troupeau.* Sīc cōnscĭă mātĕr Sēgrĕgăt ēgrĕgĭăm sōbŏlēm vīrtūtĭs ămōrĕ. *Nemes.* (*Cyn.* 156). ‖ *En gén. Séparer, écarter, éloigner.* Tūnc mōvĕt ārtĕ dŏlŭm, quŏ sēmĕt ăb ăgmĭnĕ fīdō Sēgrĕgĕt. *St.* Nĕc ēnĭm sē sēgrĕgăt ĭpsă Ante ŏbĭtūm vīvīs ēx ārtūbŭs. *Prud.* (*Ham.* 968, anima). Quæ vūlgŭs ăb sē sēgrĕgānt. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 6). Ăb ĭmpĭōrŭm sēgrĕgārĭt cœlĭbŭs. *P. Nol.* (6, 2). SYN. Sēpărō, ārcĕō, ămōvĕō, rĕmōvĕō, etc. ‖ *Au fig.* Ōre ŏbscēnă dictă sēgrĕgēnt. *Att.* (apud *Non.* 3, 93). Sŭspĭcĭōnēs ōmnēs ăb sē sēgrĕgĕt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 29). Sērmōnēm sēgrĕgō. *Id.* (*Mil.* III, 1, 61). ‖ *Avec tmèse.* Discĭdĭō pōtĭs ēst sējūngī sēquĕ grĕgārī. *Lr.* (I, 452).

† Sēgrĕgŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Ĭpsĕ sŭō vīvēns sēgrĕgŭs ārbĭtrĭō. *Aus.* (*Par.* 8, 10. *Græv.* mallet *segregis*).

Sēgrex, ĕgis. *m. f. n. Séparé.* Mōrtĕ făcĭlī dīgnŭs haŭd sŭm, quī nŏvă- nātŭm nĕcĕ Sēgrĕgĕm sparsī pĕr ăgrōs. *Sen.* (*Hipp.* 1208). Frăgōre ăb ōmnī quēm rĕmōtum ēt sēgrĕgĕm. *Prud.* (*Cath.* 917). SYN. Dīvīsŭs, etc. ‖ *Au fig. Différent.* Nōn ūnŭs pĕrăgīt plăcĭtōrum sēgrĕgĕ fōrmă. *Prud.* (*Ham.* 869).

Sei. *ancienne orthogr.* de Si.

Sēĭŭs ou Sējŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nām quōd tūrpĕ bŏnīs, Titĭo Sējoquĕ, decĕbat Crīspīnum. *J.* (4, 13).

Sējānŭs, ī. *m. Séjan, favori de Tibère.* Crētātūmquĕ bŏvēm: Sējānŭs dūcĭtŭr ūncō. *J.* (10, 65. *Ib.* 76 et 89). Quod si accusatŏr ălĭŭs Sējānō fŏrĕt. *Ph.*

Sējūnctim. *Séparément.* Seū lĭbĕāt dŭplĭcī sējūnctim cērnĕrĕ mārtĕ. *Tib.* (IV, 1, 105. Quod *Heyn.* multis defendit. Alii aliter).

Sējūnctŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Cōrpŏrĕ sējūnctŭs dŏlŏr ăbsĭt. *Lr.* (II, 18). Lārĭbŭs sējūnctă pōtēstās Ēxsŭlăt. *Cl.*

Sējŭngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Séparer, éloigner.* Discĭdĭō pōtĭs ēst sējŭngī. *Lr.* (I, 454). Sējungĕrĕ mātrĕm Jām gĕlĭdīs nĕquĕō bŭstīs. *St.* SYN. Sēpărō, sēgrĕgō, ārcĕō, etc.

Sēlēctĭō, ōnis. *f. Choix, élection.* Paucōrŭm fēlīx bŏmĭnŭm sēlēctĭŏ fĭĕt. *Juvc.* (III, 773).

Sēlēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Seligo. *Choisi.* Rōmŭlŭs hōc vĭdit, sēlēctăquĕ pĕctŏră pātrēs. *O.* Ūnum ex jūdĭcĭbŭs sēlēctīs ŏbjĭcĭēbăt. *H.*

Sēlēnītēs, æ. *m.* (σεληνίτης). *Sélénite, pierre précieuse.* Ātquĕ sēlēnītēs, lūnārĭs ĭmāgĭnĕ lūcis. *Prisc.* (*Peri.* 989).

Sēlēucē, ēs, *et ordint.* Sēlēucĭă, æ. *f.* (Σελεύκεια). *Séleucie, ville sur le Tigre, capitale des rois Parthes.* Nōn fŭĭt Ārsăcĭdum tānti ēxpūgnārĕ Sēleucēn. *Gall.* (*Eleg. fr. vs.* 1). Quōnĭām hīnc ĭtūrŭ'st ĭpsŭs ĭn Sēleucĭām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 73). ‖ † Sēleucĭă. (*Fort.* VIII, 4, 181.)

Sēleucŭs, ī. *m.* (Σέλευκος). *Séleucus, général d'Alexandre qui obtint l'empire de la Syrie et de la Haute-Asie; nom des rois de sa dynastie.* Māgnŭs Ālexāndĕr tē cōndĭdĭt, ĭllă Sēleucŭm Nūncŭpăt. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 19). Nām rēx Sēleucŭs me ŏpĕre ōrāvĭt māxŭmō. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 75). ‖ *Nom d'un musicien.* (*Juv.* 10, 211.)

Sēlgē, ēs. *f.* (Σέλγη). *Ville de Pisidie, fondée par les Lacédémoniens.* Tēlmīssŭs, Lȳrbē, nēc nŏn clārissīmă Sēlgē. *Prisc.* (*Peri.* 809. Et *Avien.* 1026).

Sēlĭbrā *et qqf.* Sēlĭbră, æ. *f. Demi-livre.* Pōst nūnc ĭn cōtŭlă răsă sēlĭbră dăta ēst. *M.* (VIII, 71. *Id.* IV, 46; X, 57; *Anth.* I, p. 421. Mirum tamen primam corripi, quum sint Sēmodius, Sēmuncia). Sēlĭbrāmquĕ fĕrūnt mēllīs sŭpĕrēssĕ bĭlĭbrī. *Hrm. Fan.* (*Pond.* 96).

Sēlĭgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Choisir.* Quidquĭd ĕrīs, mĕă sēmpĕr ĕrīs; tū sēlĭgĕ tāntūm. *O. Voy.* Eligo.

Sēlĭnūs, ūntĭs. *f.* (Σελινοῦς). 1. *Sélinonte, ville de Sicile.* Tēquĕ dătīs līnquō vēntīs, palmōsă Sēlīnūs. *V.* (Adde *Sil.* XIV, 201). ‖ 2. *Fleuve de Cilicie.* Quō pōrtŭ mīttĭtquĕ rătēs rĕcĭpĭtquĕ Sēlīnūs. *L.*

Sēllŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Quōd frōntĕ Sēllŭm nūbĭlă vĭdēs, Rūfĕ. *M.* (II, 11).

Sēllă, æ. *f. Siége, chaise.* Dătĭn' īstī sēllam, ŭbi āssĭdăt, ctĭŏ? *Pl.* (*Curc.* II, 3, 32). SYN. Sēdēs, sēdīlĕ. ‖ *Litière, chaise à porteur.* Pĕr mēdĭūmquĕ trāhăt mē tŭă sēllă lŭtŭm. *M.* (III, 36). Ōstēndēns văcŭam ēt clausām prō conjŭgĕ sēllam. *J.* (1, 124). *Voy.* Lectica. ‖ *Trône.* Ēt sēllam rēgnī trăbĕămquĕ ĭnsignĭă nōstrī. *V. Voy.* Solium. ‖ — cūrŭlis, *et absolt. Chaise curule.* Signă quŏquĕ ĭn sēllă nōssēm fōrmātă cūrŭlī. *O.* Hŏnēstŏs Fascĭbŭs ēt sēllīs nōllēm mĭhī sūmĕrĕ. *H. Voy.* Curulis.

Sēllē, ēs. *f. Ville de Lucanie, autrement nommée Vélie.* Lātĭŭs ădscītă cŏlōnĭs Grāĭă rĕfĕrt Sēllē. *Stat.*

Sēllī, ōrŭm. *m. pl.* (Σελλοί). *Peuple d'Épire, anciens habitans de Dodone.* Chāŏnĭō vĕtĕrēs lĭquērunt vērtĭcĕ Sēllī. *L.* (III, 180. Alii scrib. *Sellæ*, græcum nomen latinis litteris exhibentes).

Sēm. *m. indécl.* (Σήμ). *Sem, fils de Noé.* Nātōrum quōs Sēm gĕnŭīt. *Victor.* (*Gen.* 3, 253. Adde *Fort.* IX, 2, 19).

Sēmādapĕrtŭs, ă, ŭm. *A demi ouvert.* Ōblīquum

căpĭāt sēmādăpērtă lătŭs (janua). *O.* SYN. Sēmĭclūsŭs.

Sēmămbūstŭs, ă, ŭm. *A demi brûlé.* Sēmămbūstă rōtāt lĭquĕfactĭs sāxă căvērnis. *Sil.*

Sēmănīmĭs, ĕ, *et* Sēmănĭnŭs, ă, ŭm. *A demi mort.* Ātque ĭbī sēmănĭmī vērba ēxsĕcrāntĭă lĭnguă Ēdĭdĭt. *O.* Sēmănĭmēs vōlvūntŭr ĕquī. *V.* Lānguĭdă sēmănĭmō cŭm cōrpŏrĕ mēmbră vĭdērēs. *Lr.* (VI, 1266). SYN. Sēmĭnĕx, mŏrĭbŭndŭs, etc. *Voy.* Moribundus.

? Sēmāssŭs, ă, ŭm. *A demi brûlé.* (Quidam leg. ex *Enn.* apud *Cic. Tusc.* 1, 44; sed melius aliter recentiores edd.)

Sēmĕl. *adv. Une fois.* Quŏ sēmĕl ēst ĭmbūtă rĕcēns, sĕrvābĭt ŏdōrĕm. *H.* Ēt sēmĕl ēmissūm vōlăt ĭrrĕvŏcābĭlĕ vērbŭm. *Id.* Nēc vĭdissĕ sēmĕl sātĭs ēst. *V.* Lĭbĕrārĕ jŭrāvīstī mē haŭd sēmĕl, sēd cēntĭēs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 148). ‖ Ūt, ŭbī, quŭm, sī sēmĕl. *Comme* Ut primum. *Dès qu'une fois.* Ūt sēmĕl ictō Accessit fĕrvŏr cāpŭtī. *H.* Ātque ŭtī exŏrta ēst sēmĕl. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 118). Nām sī sēmĕl tŭum ănĭmum īlle intēllēxĕrīt. *Ter.* (*Heaut.* III. 1, 69). ‖ *Une fois pour toutes, à jamais.* Procŭbŭit mōrĭēns, ĕt hŭmŭm sēmĕl ōrĕ mōmōrdĭt. *V.* Læsă pŭdīcĭtĭa ēst; dēpĕrĭt illă sēmĕl. *O.* Sēmĕl ĭmpŭlĭt illŭm Dĭlătă Fŏrtūna manu. *L.*

Sēmĕlē, ēs, *et* Sēmĕla, æ. *f.* (Σεμέλη). *Sémélé, fille de Cadmus, aimée de Jupiter, et mère de Bacchus.* Nēc Sēmĕlē Cādmō fācta ēst ălĭēnă părentī. *O.* Līmĕn ădĭt Sēmĕlēs. *Id.* Jām cĕcĭnīt: quīs nōn Sēmĕlēn ĭgnēmquĕ jŭgālĕm. *Nem.* (*Cyn.* 16). Nārrābĭs Sēmĕlă quŏ sĭs formōsă pĕrĭclō. *Pp.* (II, 21, 29). SYN. Cādmēĭs. (Cf. *Ov. Met.* III, 260 *sq.*; *Fast.* VI, 485; *Aus. Idyl.* 6, 16 *sq.*) ‖ Sēmĕlēs *ou* Sēmĕlæ pŭer, fĭlĭŭs, prōlēs, etc. *Bacchus.* Thēbānæquĕ jŭbēt mē Sēmĕlēs pŭer. *H.* Sēd prōlēs Sēmĕlæ Bacchŭs. *Tib.* (III, 4, 45. Sic *Broukhus.* ex codd. melioribus. Alii *Semeles*).

Sēmĕlēĭus, *et* Sēmĕlæus *ou* Sēmĕlēus, ă, ŭm (Σεμελήϊος). *De Sémélé.* Quă nŏvŭs hŭc vēnīt, prōlēs Sēmĕlēĭă, Lĭbēr. *O.* Sēmĕlēĭŭs Ēvān. *St.* Ēn cĭnĕrēs Sēmĕlæaquĕ bŭstă tĕnēntŭr. *Id.*

Sēmĕn, ĭnĭs. *n. Semence.* Primă Cĕrēs dŏcŭīt tŭrgēscĕrĕ sēmĕn ĭn ăgrīs. *O.* Nātŏs sĭnĕ sēmĭnĕ flŏrēs. *Id.* Dēbĭtă quām sŭlcīs cŏmmittās sēmĭnă. *V.* EP. Gĕnĭtālĕ, fĕrtĭlĕ, fēcundŭm, lætŭm, fĕrāx, prīmŭm. ‖ *Jeune plant.* Nām quæ sēmĭnĭbŭs jăctīs sē sŭstŭlĭt ārbos. *V.* (*Id. G.* II, 354. De quo *Non.* 6, 53: « *Semina* pro virgultis. ») SYN. Vīrgultŭm, sūrcŭlŭs, gĕrmĕn. ‖ *Sang, enfant, race.* Lўcĭ nĕfandŭm sēmĕn. *Sen.* (*H. Fur.* 988. Adde *Pl. Amp.* V, 2, 9). Ēt sævă lĕōnum sēmĭnă. *V.* Ēffŭgĕrĕt cănis Hўrcānō dē sēmĭnĕ sæpĕ. *Lr.* (III, 752). SYN. Gĕnŭs, sănguĭs, prōlēs, prōpāgō, etc. *Voy.* Proles. ‖ *Origine.* Sēmĭna ăb ŏrĭgĭnĕ ductōrĭs stĭrpĕ trahēbăt. *Sil.* SYN. Gĕnŭs, ōrĭgō. ‖ *Élémens, particules, principes.* Sēmĭnă limŭs habĕt vĭrĭdēs gĕnĕrantĭa rānās. *O.* Sēmĭnă tĕrrārŭmquĕ, ănĭmæquĕ marisquĕ fŭissēnt. *V.* Sēmĭnă quæ rērŭm prīmordĭaquĕ essĕ dŏcēmŭs. *Lr.* (I, 505). Quærīt pārs sēmĭnă flāmmæ Ābstrūsa ĭn vēnis sĭlĭcĭs. *V.* Ēt rĭgĭdŭm fĕrrī sēmĭnă pĕctŭs hăbēt. *O.* Quærītŭr ărgēntī sēmĕn. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 270). SYN. Pārtĭcŭlæ, etc. *Voy.* Primordia. ‖ *Au fig. Semence, principe, source.* Jăctă jām sūnt sēmĭnă Clādis fŭturæ. *Sen.* (*Phœn.* 279). Scĕlĕrĭs sēmĕn. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 21). Dēfectĭō mēmbrĭs Mŏrtĭs sēmĕn ĕrĭt. *Alc.* (II, 106). Sēmĭnă nĕquĭtĭæ. *O.* Sēmĭnă bĕllī. *St.* SYN. Ōrĭgō, fons, caŭsă, aŭctŏr, etc.

? Sēmēntĭnŭs. *Voy.* Sementivus.

Sēmēntĭs, ĭs. *f. Semailles, temps ou action d'ensemencer.* Īncĭpe, ēt ăd mēdĭās sēmēntem ēxtēndĕ prŭīnās. *V.* Villĭcĕ, dā rĕquĭēm tērræ, sēmēntĕ pĕrāctă. *O.* ‖ *Semence sortie de terre.* Vōs dătĕ pĕrpĕtŭōs tĕnĕrĭs sēmēntĭbŭs aŭctŭs. *O. Voy.* Semen, Seges. ‖ *Au fig.* Hīscĕ ĕgŏ jām sēmēntem ĭn ōrĕ făcĭām, pūgnōsquĕ ōbsĕrām. *Pl.* (*Merc.* V, 7, 23). Ērgŏ sēmēntĭs frŭctŭm căpĭētĭs ĭnīquæ. *Tert.* (*J. Dom.* 300).

Sēmēntĭvŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les semailles.* Nēc sēmēntĭvă ēst ūllă rĕpērtă dĭēs. *O.* (*Fast.* I, 658. Hic et alibi minus bene legitur *sementinus*). ‖ *Au fig.* Ūt tĕnĕbrās ănĭmæ lūx sēmēntĭvă fŭgārĕt. *Fort.* (V, 1, 3).

Sēmēstrĭs, ĕ. *De six mois.* Sēmēstrī vātŭm dĭgĭtŏs circŭmlĭgăt aŭrō. *J.* (7, 89). Jām cŭr sēmēstrī nōn sēmpĕr pāllĕăt ōrbĕ (*Anth.* II, p. 331).

Sēmēsŭs, ă, ŭm. *A demi rongé.* Sēmēsŏs pīscēs tĕpĭdŭmquĕ lĭgŭrīĕrĭt jŭs. *H.* Sēmēsăm prædam ēt vēstĭgĭă fœdă rĕlĭnquūnt. *V.*

Sēmĕt. *acc. et abl. Voy.* Suimet.

Sēmhiāns, *mieux que* Sēmihiāns, tis. *A demi ouvert, entr'ouvert.* Dūlcĕ rĭdĕāt ăd pătrĕm Sēmhiāntĕ lăbĕllō. *Cat.* (62, 217). SYN. Sēmhĭŭlcŭs.

Sēmhiŭlcŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Dūm sēmhiŭlcō suāvĭō, etc. *Poet.* (apud *Gell.* 19, 11, et *Macr. Sat.* 2, 2).

Sēmhŏmŏ *ou* Sēmihŏmŏ, ĭnis. *m. Qui est moitié homme et moitié animal.* Sēmhŏmĭnis Cācī fācĭēs quām dīră tĕnēbăt. *V.* Hæc ĭntĕr Lăpĭthās ēt sēmhŏmĭnēs Cēntaurōs. *O.* Sēmhŏmĭnēmquĕ cānēm sŭpplĕx hŏmŏ prōnŭs ădōrĕt. *Sedul.* (1, 246, scil. Anubim). SYN. Sēmĭfĕr. ‖ *Au fig. Sauvage.* Īlle ĕgŏ sēmhŏmĭnēs ĭntĕr Nāsāmōnās, ēt ĭntĕr. *Sil.* SYN. Sēmĭfĕr. *Voy.* Ferus.

Sēmiādapērtŭs, Sēmiănĭmis, etc. *Voy.* Semiadapertus, etc.

Sēmĭbŏs, ŏvĭs. *m. f. Qui est à moitié bœuf.* Sēmĭbŏvēmquĕ vĭrŭm, sēmĭvĭrŭmquĕ bŏvēm (de Minotauro). *O.*

Sēmĭcăpĕr, ăprī. *m. Qui est à moitié bouc.* Sēmĭcăpĕr cŏlĕrĭs sŭccĭnctĭs, Faunĕ, Lŭpĕrcis. *O.* (*Id. Met.* XIV, 515). Sēmĭcăprī quĭcŭmquĕ sŭbĭs sācrārĭă Faūnī. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 789).

Sēmĭcĭnctŭm, *et à tort* Sēmĭcĭnctŭlum, ĭ. *n. Petite ceinture.* Sēmĭcĭnctŭlă dēnīquĕ Paŭlī... fūsō pĕr ārtŭs Lānguōrŭm prēssērĕ fŏcōs. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 655. Cf. *Mart.* XIV, 155, et *Isid. Or.* 19, 35).

Sēmĭclaŭsŭs *ou* Sēmĭclūsŭs, ă, ŭm. *A demi fermé.* Ūtcŭnquĕ tămĕn prōmĭtŭr ōrĕ sēmĭclūsō. *T. Maur.* (*Litt.* 9). SYN. Sēmiādapērtŭs. ‖ *A moitié enfermé.* Sīlvānĕ sācrā sēmĭclūsĕ frāxĭnō. *Inscr* (apud *Donat.* p. 38).

Sēmĭcŏmbustŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Ălūn ŏlĭvō sēmĭcŏmbūstās făcēs. *Prud.* (*Peri.* 3050).

Sēmĭcrēmatŭs *et* Sēmĭcrĕmŭs, ă, ŭm. *A demi brûlé.* Tūrăquĕ dē mēdĭō sēmĭcrēmātă rōgō. *M.* (XI, 55). Sēmĭcrēmoquĕ nŏvāt rĕpētĭtŭm stĭpĭtĕ vulnŭs. *O.* SYN. Sēmustŭs.

Sēmĭcrūdŭs, ă, ŭm. *A demi cru.* ‖ *Digéré ou qui a digéré à moitié.* Quĭd sī, quŭm bĕnĕ māne sēmĭcrūdŭs, Īllātăm tĭbĭ dixĕrō sălūtĕm? *St.*

Sēmĭdĕă, æ. *f. Demi-déesse, déesse d'un ordre inférieur, nymphe.* Aut quas sēmĭdeæ Drўadĕs, Faunĭquĕ bĭcornĕs. *O.* Trĕs vŏlūcrēs, trēs sēmĭdeæ, trēs sēmĭpŭellæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 21, nempe Sirenes). Sēmĭdĕa gĕnĭtrīcĕ Tagēs. *V. Fl.*

Sēmĭdĕŭs, ĭ. *m. Demi-dieu, dieu d'un ordre*

inférieur. Millĕ vĭrī cŭpĭūnt, ēt sēmĭdĕĭquĕ dĕĭquĕ. *O.* Flūmĭnāque, ēt nўmphæ, sēmĭdĕūmquĕ gĕnŭs. *Id.* ‖ — cānĭs. *Anubis.* (*Luc.* VIII, 832.) ‖ *Héros fils de dieux ou divinisés après leur mort.* Sēmĭdĕōs ĭntĕr pīnŭs mē Thēssălă rēgēs Dūcĕrĕt. *St.* Rŭctāns sēmĭdĕūm prŏpĭnquĭtātēs. *Sid.* (*Pan.* 367). Sēmĭdĕī mānēs hăbĭtānt, quōs ĭgnĕă vĭrtūs, etc. *L.* SYN. Hĕrōs. ‖ *Eccl. Saint, prophète.* Sēmĭdĕūmquĕ vĭrūm, quī lābe ĭmmūnĭs ăb omnī. *P. Nol.* (5, 256, de Joanne). ‖ † *Avec un neut.* Sēmĭdĕīs pāssĭm nullō dĭscrīmĭnĕ mōnstrīs. *Prud.* (*Ham.* 162).

Sēmĭdĭēs, ēī. *m. La moitié d'un jour.* Sēmĭdĭēmquĕ, dūōsquĕ dĭēs, dĕcĭēsquĕ nōvēnōs. *Aus.* (*Ecl. de Rat. Dier.* 5).

Sēmĭdŏctŭs, ă, ŭm. *Demi-savant.* Ēt sēmĭdŏctă vĭllĭcī mănŭ strŭctās. *M.* (X, 92). Quī dĭscĭpŭlŭm sēmĭdŏctum ăbs tĕ ămŏvēs. *Pl.* (*As.* I, 3, 74).

Sēmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui est moitié homme et moitié animal.* Sēmĭfĕrās hŏmĭnŭm spĕcĭēs ĕxsĭstĕrĕ. *Lr.* (II, 701). Cōrpŏrĕ sēmĭfĕrō măgnō Căprĭcōrnŭs ĭn ōrbĕ. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 44). Spūmĕă sēmĭfĕrō sŭb pĕctŏrĕ mūrmŭrăt ūndă (de Tritone). *V.* SYN. Sēmĭvĭr, sēmhŏmŏ. ‖ *En partic. Centaure.* Ĭntĕr Sēmĭfĕrŏs ăltĭs hăbĭtāvĭt fēmĭnă sĭlvīs. *O.* ‖ *Subst. m.* Sēmĭfĕr ĭntĕrĕā dĭvīnæ stĭrpĭs ălŭmnō Lătŏŭs ĕrăt (scil. Chĭron). *O.* Vīllōsāquĕ sētĭs Pĕctŏră sēmĭfĕrī (Caci). *V.* ‖ *A demi sauvage.* Hĭc ēt sēmĭfĕrăm Thōŭm dĕ sāngŭĭnĕ prōlĕm Fĭnxĭt. *Grat,* (*Cyn.* 253, de lycisca). ‖ *A demi barbare.* Hŏrrĭdă sēmĭfĕrī prōmunt ē montĭbŭs ōrā. *Sil.* (III, 542, de Alpium incolis).

Sēmĭfŭltŭs, ă, ŭm. *A demi appuyé.* Sūbsēllĭōquĕ sēmĭfultŭs ĕxtrēmō. *M.* (V, 14).

Sēmĭgræcē. *adv. D'une manière à moitié grecque. Voy.* S.

Sēmihĭāns, Sēmihŏmŏ. *Voy.* Semhians, etc.

Sēmĭlăcĕr, ĕră, ĕrŭm. *A demi déchiré.* Sēmĭlăcĕrquĕ tōrō tĕntăt cōnsurgĕrĕ. *O. Voy.* Phalango.

Sēmĭlautŭs *ou* Sēmĭlŏtŭs, ă, ŭm. *A demi lavé.* Hĕrī, rūsticē, sēmĭlaută crūră. *Cat.* (54, 2).

Sēmĭmārĭnŭs, ă, ŭm. *Qui est à moitié poisson.* Aŭt rābĭdīs cānĭbŭs sŭccīnctās sēmĭmārĭnīs Cōrpŏrĭbŭs Scўllās. *Lr.* (V, 890).

Sēmĭmās, ărĭs. *m. f. Androgyne.* Quō vĭr dēscendĕrăt, ŭndās Sēmĭmārĕm fĕcīssĕ vĭdēt. *O.* (*Met.* IV, 381, de Hermaphrodito. *Ib.* XII, 506). ‖ *Eunuque.* Ībŭnt sēmĭmārēs, ēt ĭnānĭă tўmpănă tundēnt (de Gallis). *O.* Sēmĭmārĭs flāmmīs vīscĕră lĭbāt ŏvĭs (scil. vervecis). *Id. Voy.* Semivir.

Sēmĭmōrtŭŭs, ă, ŭm. *A moitié mort.* Āt dēfĕssă lăbōrĕ mēmbră pōstquām Sēmĭmōrtŭă lēctŭlō jăcēbānt. *Cat.* (51, 14. Adde *Anth.* I, p. 654). *Voy.* Semanimis.

Sēmĭnālĭs, ĕ. *Qui concerne la semence.* Pērvĭŭm sŭī tenŏrem sēmĭnălī trāmĭtĕ ĭmbŭĭt (*Pervig. Ven.* 66, de Æthere).

Sēmĭnārĭum, ĭī. *n. Pepinière. Voy.* Plantarium. ‖ *Au fig.* Hoc hĭlarĭtātĭs dulcĕ sēmĭnārĭum. *Varr.* (apud *Non.* 1, 115, de vino).

Sēmĭnātŭs, ă, ŭm. *Engendré.* (*Pl. Amp.* 1, 2, 20.)

Sēmĭnĕx, ĕcĭs. *m. f. A moitié tué.* Sēmĭnĕcēm săxō lĭquĭt lăcĕrumquĕ vĭātŏr. *V.* Sēmĭnĕcēs pārtĭm fĕrvēntĭbŭs ārtŭs Mōlĭĭt ăquīs. *O.* Sēmĭnĕcŭm lētŭm pĕrăgit grăvĭs ŭngŭlă pŭlsŭ. *Sil. Voy.* Semanimis.

† Sēmĭnĭŭm, ĭī. *n. Semence, production; race.* Cŭr ăcrīs vĭŏlēntiă tristĕ lēōnŭm Sēmĭnĭŭm sequĭtŭr. *Lr.* (III, 742. *Ib.* 765; *Pl. Mil.* IV, 2, 68).

Sēmĭnō, ās, ārĕ. *Semer, ensemencer.* Vīscŭm Frondĕ vĭrĕrĕ nŏvā, quŏd nōn sŭa sēmĭnăt ārbōs. *V.* ‖ *Au fig. Semer, répandre.* Paŭpĕrĭbŭs fĕssīs tŭm dēxtrā sēmĭnăt ēscās. *Fort.* (VI, 5, 19). Ārs sēmĭnāndīs ĕfficāx ĕrrōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2462). Quŏ sĕctā prāvŭm sēmĭnāns (*Ibid.* 1422).

Sēmĭnōsŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de semence.* Nĕc sēmĭnōsās ăd cŭcŭrbĭtās quēmquăm (*Anth.* II, p. 524).

Sēmĭpăgānŭs, ă, ŭm. *A demi paysan.* Hĕdĕrāĕ sĕquācēs : ĭpsĕ sēmĭpăgānŭs. *Pers.* (*Prol.* 6).

? Sēmĭpătĕr, ătrĭs. *m. Voy.* Semo.

† Sēmĭpĕrāctŭs, ă, ŭm. *A moitié achevé.* Mātĕrĭāque eădĕm dēfĕctă ĭn pārtĕ pĕrōrnĕt Sēmĭpĕrāctum hŏmĭnĕm. *P. Nol.* (22, 301).

Sēmĭpĕrēmptŭs, ă, ŭm. *A moitié détruit ou mort.* Sēmĭpĕrēmpta ētĭām sī qua illĭc jŭgĕră, lætās. *Tert.* (*Sod.* 143).

Sēmĭpēs, ĕdĭs. *m. Demi-pied.* ‖ *Demi-pied de vers.* Pārĭāmbŏn hăbēbĭt sĭmŭl, ēt sēmĭpĕdem ĭmŭm. *T. Maur.* (*Ped.* 109). Ēt pōst sēmĭpĕdēm dŭŏs lāmbŏs. *Aus.* (*Epist.* 4, 87). ‖ *adj. Qui a une jambe coupée.* Ēt claŭdŭs ĭnfractō gĕnŭ, Vēl crūrĕ trŭncō sēmĭpēs. *Prud.* (*Peri.* 389).

Sēmĭplēnŭs, ă, ŭm. *A moitié plein.* Sēptēm rĕlĭquās hĭnc tĭbĭ vŏcĕ sēmĭplēnās. *T. Maur.* (*Litt.* 146).

Sēmĭpŭēllă, æ. *f. Qui a la moitié du corps d'une jeune fille.* Trēs vŏlŭcrēs, trēs sēmĭdĕæ, trēs sēmĭpŭēllæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 21).

† Sēmĭpŭlsŭs, ă, ŭm. *A moitié chassé.* Quī rēpĕns, sēmĭpulsŭs ŏnĕrĕ grăvī fŏrĕs strĕpĭtŭ tĕrrĕt. *Vet. Poet.* (apud *Censor. fr.* p. 2727).

Sēmĭpŭtātŭs, ă, ŭm. *A moitié taillé.* Sēmĭpŭtātă tĭbī frondōsă vītĭs ĭn ŭlmo ēst. *V.* (Et *Juvc.* III, 595).

Sēmĭrāmĭs, ĭs *et* ĭdĭs. *f.* (Σεμίραμις). *Sémiramis, femme de Ninus, héroïne et reine des Assyriens, construisit en briques les murs de Babylone, et périt de la main de son fils Ninias.* Pĕrsārŭm stātŭĭt Bābўlōnă Sēmĭrāmĭs ūrbĕm. *Pp.* (III, 11, 21). Dicĭtŭr ăltăm Cōctĭlĭbŭs mūrĭs strŭxĭssĕ Sēmĭrāmĭs ūrbĕm. *O.* Seū primă Sēmĭrāmĭs ăstū Āssўrĭis mēntĭtă vĭrūm. *Cl.*

Sēmĭrāmĭŭs, ă, ŭm. *De Sémiramis.* Ĭndĕ Sēmĭrāmĭō Pōlўdæmŏna sānguĭnĕ crētūm. *O.* ‖ *De Babylone.* Tēxtă Sēmĭrāmĭō quæ vărĭāntŭr ăcū. *M.* (VIII, 28. Et *Alc. ad Sor.* 720).

Sēmĭrāsŭs, ă, ŭm. *A moitié rasé.* Ā sēmĭrāsō tōndĕrētŭr ūstōrĕ. *Cat.* (59, 5).

Sēmĭrĕdūctŭs, ă, ŭm. *A demi courbé en avant.* Prōtēgĭtŭr lævă sēmĭrĕdūctă mănū. *O.*

Sēmĭrĕfectŭs, ă, ŭm. *A demi réparé.* Lănĭātăquĕ classis Pōstŭlat ĕxĭgŭās sēmĭrĕfĕctă mŏrās. *O.*

Sēmĭrŭtŭs, ă, ŭm. *A demi renversé.* Āt nūnc sēmĭrŭtīs pĕndēnt quŏd mœnĭă tēctīs. *L.* Ēxsĕrĕ sēmĭrŭtōs sŭbĭtō dē pūlvĕrĕ vūltŭs, Pārthēnŏpē. *St.*

Sēmĭs. *indécl., ou* Sēmĭs, ĭssĭs (sic *Prisc.* 6, 708). *m. Moitié, en partic. moitié de l'as.* Rĕdĭt ūncĭă, quīd fĭt? Sēmĭs. *H.* Ēt sēmĭs, cŭī sēmĭs ĕrĭt pĕrĕūntĭbŭs āssĭs Pārtĭbŭs. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 24). *Voy.* Semissis.

† Sēmĭsĕnex, ĕnĭs. *m. A moitié vieux, vieillot.* Ō lĕpĭdŭm sēmĭsĕnĕm, sī, quās mĕmŏrāt, vĭrtūtēs hăbĕt! *Pl.* (*Mil.* III, 1, 53. Sic omnes codd. et edd. vett. Nec mutandum).

Sēmĭsĕpultŭs, ă, ŭm. *A moitié enseveli.* Sēmĭsĕpultă vĭrūm cūrvīs fĕrfŭntŭr ărātrīs Ossă. *O.*

Sēmĭsōmnĭs, ĕ. *Comme le suiv.*

Sēmĭsōmnŭs, ă, ŭm. *A moitié endormi.* Tūm sēmĭsōmnō cōrde ĕt errōre ēbrĭō. *Ph.* (Et *Pl. Curc.* I, 2, 22).

Sēmĭsŏnāns, tis. *f. Consonne semi-vocale.* Sēmĭsŏnāns īstæc, pārĭtĕrque ēt mūtā cōhærēns. *T. Maur.* (*Syll.* 790). SYN. Sēmĭvōcālis.

Sēmĭsŏpītus, ă, ŭm. *A moitié endormi.* ‖ ? Sēmĭsŏpītus. *Voy.* Semisupinus.

Sēmĭsŏpōrus, ă, ŭm. *A moitié endormi.* Sēmĭsŏpōrā lēvī scālpēbāt lūmĭnā pēnnā. *Sid.* (*Pan.* 2290).

Sēmĭssis, is. *m. Moitié de l'as.* Pōst hæc sēmĭssis sōlĭdī pārs maxĭmā fĕrtur. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 52). Sāltēm sēmĭssēm, Gārricĕ, sōlvĕ mihī. *M.* (XI, 106). Prætĕrquam īn prĭmō prīmŭs sēmissē, sĕcundŭs Nūmnō. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 137). *Voy.* Semis.

Sēmĭsŭpīnŭs, ă, ŭm. *A demi renversé sur le dos.* Pūrpŭrĕō jăcŭit sēmĭsŭpīnā tōrō. *O.* (*Am.* I, 14, 20. Alii perperam *semisopita. Id. Her.* 10, 11, ubi eadem varietas; *A. Am.* III, 788). Ampullĭis pōtās sēmĭsŭpīnŭs āquām. *M.* (VI, 35. Adde *Anth.* I, p. 633).

Sēmĭtă, æ. *f. Sentier, petit chemin.* Rārā pĕr ōccultōs dūcēbat sēmĭtă cāllēs. *V.* Ēt, mŏdŏ quæ fŭĕrāt sēmĭtă, factă vĭă. *M.* (VII, 60). SYN. Trāmĕs, cāllis. ‖ *En gén. Route, chemin.* Quă jăcĕt Hĕrcŭlĕis sēmĭtă littŏrĭbus. *Pp.* (I, 11, 2). Intōnsīs tĕrĭtur sēmĭtă Sārmătis. *Sen.* (*H. Fur.* 539). *Voy.* Via. ‖ *Petit chemin sur les côtés d'une rue, espèce de trottoir.* Dēcēdam ĕgo īlli dē vĭă, dē sēmĭtă. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 80. *Id. Cas.* III, 5, 40). ‖ *Sillon, trace.* Spūmĕă sūbsĕquĭtŭr fŭgĭentīs sēmĭtă clāvī. *V. Fl.* Hĕrcŭlĕi mōnstrātŭr ărātri sēmĭtă. *Cl.* Sēmĭtă dīscrētis īntĕrvĭrĕt hūmĭdă nīmbīs (de Iride). *Id.* Ēt stēllă lōngă sēmĭtām flāmmă trāhĕns. *Sen.* (*Troad.* 356). ‖ *Au fig. Chemin.* Sēcrētum ĭtĕr ēt fallēntīs sēmĭtă vītæ. *H.* Sēmĭtă certē Trānquillæ pĕr vīrtūtem pătĕt ūnĭcă vītæ. *J.* (10, 363). Quī sĭbī sēmĭtām nōn săpĭūnt, ăltĕri mōnstrānt vĭæm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). SYN. Vĭă. ‖ *Course.* Quīd vĕlōx sēmĭtă lūnæ, Pĭgrāquĕ Sāturnī. *Cl.* ‖ *qqf. Détroit.* Phrīxī quă sēmĭtă jūngī Eurōpāmque Āsĭāmquĕ vĕtăt. *St.*

? Sēmĭtactŭs. *Voy.* Semitatus.

Sēmĭtālis, ĕ. *Des rues, des carrefours.* Nĕque ullă vōtă Sēmĭtālĭbŭs dīis (*Virg. Catal.* 8, 20). SYN. Vĭālis.

Sēmĭtārĭus, ă, ŭm. *De sentier, de ruelle.* Ōmnēs pūsillī ēt sēmĭtārĭī mœchī. *Cat.* (37, 16).

† Sēmĭtātim. *Par des petits chemins.* Ĭtă sēmĭtātim fŭgī, ătque ēffugī patrēm. *Titin.* (apud *Char.* 2, 194).

Sēmĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a des sillons.* Cālvām trĭfĭlēm sēmĭtātŭs ūnguēntō. *M.* (VI, 74. Sic bona pars librorum. Alii, *semitactus.* Quidam leg. *segmentatus*, haud dubie perperam).

Sēmĭuncĭă, Sēmĭustŭs. *Voy.* Semuncia, etc.

Sēmĭvĭr, īrī. *m. Eunuque.* Sēmĭvīrō Cўbĕlēs cūm grĕgĕ jūnxīt ĭtĕr. *M.* (III, 91). *Voy.* Eunuchus. ‖ *Androgyne.* Quīsquīs ĭn hōs fontēs vir vēnĕrīt, ĕxĕăt indĕ Sēmĭvīr. *O.* (*Met.* IV, 385). *Voy.* Semimas. ‖ *Qui est à moitié homme, à moitié animal.* Chīrōn Sēmĭvīr, ēt flāvī corpŏrĕ mixtŭs ĕquī. *O.* (*Id. A. Am.* II, 24; *Her.* 9, 141). *Voy.* Semifer. ‖ *Au fig. Efféminé.* Ēt nūnc illĕ Pārīs cūm sēmĭvīrō cōmĭtātū. *V.* Nōs Phrўgă sēmĭvīrŭm (feremus). *St.* SYN. Mollis, etc.

Sēmĭvōcālis, is. *f. Consonne semi-vocale.* Sēmĭvōcālēs vīdēmŭs ōrīs ĕxprīmī sŏnō. *T. Maur.* (*Syll.* 524). SYN. Sēmĭsŏnāns.

Sēmĭzōnārĭus, ĭī. *m. Fabricant de ceintures nommées* semicinctium. Strŏphiārī ādstānt, ādstānt sēmĭzōnārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 42. Etiam scandere possis, et malim : *Strophiarii adstant, adstant semizonarii*).

Sēmō, ōnis. *m.*; Sēmōnēs, ŭm. *pl. Dieux d'un ordre inférieur.* Quærēbăm, nōnās Sancō Fĭdĭōnĕ rĕfĕrrĕm, Ān tĭbī, Sēmō pătĕr. *O.* (*Fast.* VI, 215. Alii minus bene leg. *Semipater.* Cf. *Fulg. de Pris. Serm.* 11).

Sēmŏbŏlŭs, ī. *m. Demi-obole.* Sēmŏbŏlī dūplum ēst ŏbŏlus, quēm pŏndĕrĕ dūplō. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 8).

Sēmŏdĭus, ĭī. *m. Demi-boisseau.* Sēmŏdĭō scŏbis hæc ēmēndāt sĕrvŭlus ūnŭs. *J.* (14, 67). Sēmŏdĭusquĕ făbæ, cūm vīmĭnĕ pīcēnārĭum. *M.* (VII, 55. *Id.* IV, 46).

Sēmōtus, ă, ŭm. *Éloigné.* Sēmōtīquĕ prīus, tārdă nĕcessĭtās Lētī corrīpŭit grădŭm. *H.* Vōs sēmōtæ, nōs sōlī. *Ter.* (*And.* I, 1, 49). ‖ *Reculé.* Nōn tămĕn hæc ădĕō sēmōtă nĕque ārdŭă tēllus. *V. Fl.* SYN. Dissĭtus, lōnginquus, etc.

Sēmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtum, ēre. *Éloigner.* Mĕque ĭpsĕ rĕdūcō, Ă cōntĕmplātū sēmŏvĕōquĕ mălī. *O.* (*Trist.* V, 7, 65. Alii leg. *submoveo*). *Voy.* Removeo.

Sēmpĕr. *adv. Toujours.* Sēmpĕr sōlĕ rŭbēns, ēt tōrrĭdă sēmpĕr ăb ignī. *V.* Ān quīă Leūcădĭō sēmpĕr ămātă dĕō? *O.* Sēmpĕr ăd ēventum fēstĭnăt. *H.* SYN. Ætĕrnŭm, ūsquĕ, āssĭdŭe, contĭnŭō, pĕrpĕtŭō. PPH. Nūnquām nōn. Ōmnī tēmpŏrĕ. Tēmpŭs ĭn ōmnĕ. Sīnĕ fīnĕ, nūllō fīnĕ, dēmptō fīnĕ. Immōrtālī ævō. Tōtō ævō. Ĭn ævŭm. Ĭn ōmnĕ ævŭm. Ōmnēs pĕr ānnōs. Nōctēs ātquĕ dĭēs. Nōctēsquĕ dīesquĕ. VERS. Rĕdĭt ăgrĭcŏlīs lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* Nĕc mŏrā nĕc rĕquīēs. Nĕc fibrīs rĕquīēs dătŭr ullă rĕnātīs. *Id.* Pārvă, sĕd āssĭdŭīs ŏbvĭă sēmpĕr āquīs (rura). *O.* Nĕc ullă rĕquīēs, tēmpŭs aŭt ullŭm dătŭr. *H.* Nūllă mihī statŭēnt fīnēm tē fātă cānēndī. *Tib.* ‖ *Formules.* Dūm jŭgă mōntīs āpĕr, flŭvĭŏs dūm piscēs āmăbĭt, Dūmquĕ thўmō pāscēntŭr āpēs, dūm rōrĕ cĭcādæ. *V.* Ĭn frĕtă dūm flŭvĭī current, dūm mōntĭbŭs ūmbræ Lustrābŭnt cōnvēxă, pŏlus dūm sīdĕră pāscĕt. Dūm mĕmŏr ĭpsĕ mĕī, dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtŭs. *Id.* Rōbŏră dūm mōntēs, dūm pălŭlă mōllĭă cāmpī, Dūm Tĭbĕrĭs lĭquĭdās Tūscŭs hăbēbĭt āquās. *O.* Dūm cēte ĭnnābŭnt pōntō, dūm sīdĕră cœlō Lūcēbŭnt, dūm sōl ĭndō sē lĭttŏrĕ tōllĕt. *Sil.* Vērĕ dūm flōrēs vēnĭēnt tĕpēntī, Ēt cōmăm silvīs hiĕmēs rĕcīdēnt, Vēl cōmăm silvīs rĕvōcābĭt æstās, Pōmăque aūtūmnō fŭgĭēntĕ cēdēnt, Nullă tĕ tĕrrīs răpĭēt vĕtŭstās. *Sen.* (Cf. *Hor. Od.* III, 30, 8 *sq.*; *Mart.* IX, 2; *Sen. Med.* 401; *H. OEt.* 1576; *OEd.* 503; *Calp.* 9, 50 *sq.*). *Voy.* Nunquam.

† Sēmpĕrvīvŭs, ă, ŭm. *Éternel.* Spīrĭtŭs ēt Sānctŭs, rēs sēmpĕrvīvă. *Prud.* (*Ham.* 229).

† Sēmpĭtērnē. *adv. Toujours.* Pŏpŭlōque, ūt faūstūm, sēmpĭtērnē sōspĭtēnt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 778).

Sēmpĭtērnŭs, ă, ŭm. *Qui dure toujours, éternel.* Ēgō deōrŭm vītām prōptĕrĕă sēmpĭtērnam ēsse ārbĭtrŏr. *Ter.* (*And.* V, 5, 3. Et *Pl. Pœn.* V, 4, 84). Ūt sēmpĭtērnæ clārā vītæ glorĭă. *P. Nol.* (15, 853. Et *Prud. Peri.* 2760). *Voy.* Æternus. ‖ †

Doué de l'immortalité. Cūm sēmpĭtērnīs pērmānēbūnt ängēlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2732).

Sēmprōnĭă, æ. *f.*, *et* Sēmprōnĭus, ĭi. *m.* (Σεμπρώνιος). *Noms de femme et d'homme.* Hīc sĭtŭs ēst, hīc ĭllĕ tŭus, Sēmprōnĭă, Rūfŭs. *M.* (XII, 52. Adde *Anth.* II, p. 123).

Sēmūncĭă, æ. *f. Demi-once.* Cētĕrā dīctă prĭŭs quĭbŭs ēst sēmūncĭă mājŏr. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 55). ‖ *Au fig.* Hærĕāt ĭn stŭltĭs brĕvĭs ŭt sēmūncĭă rēcti. *Pers.* (5, 121).

Semūrĭnŭs, ă, ŭm. *De Semurium, canton près de Rome où il y avait un temple d'Apollon.* Cāmpīs dīvĕs Apŏllŏ Sēmūrĭnīs. *M.* (IX, 43. Alii minus bene, *sic Myrinis*).

Sēmŭstŭlātŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Tōrmēntă sēnsĭm tempĕrēt Sēmŭstŭlātī corpŏrĭs. *Prud.* (*Peri.* 387).

Sēmŭstŭs, ă, ŭm. *A demi brûlé.* Fāma ēst Ēncĕlădī sēmŭstūm fŭlmĭnĕ cōrpŭs. *V.* Ēxsĕrĕ sēmŭstōs Vĕsŭvīnō fulgŭrĕ vŭltŭs. *St.* Prōsīlŭīt bŭstō, sēmŭstăquĕ membră rĕlĭnquēns. *L.* SYN. Sēmĭcrĕmātŭs, sēmĭcrĕmŭs, sēmĭcombŭstŭs.

Sēnă, *mieux que* Sennă, æ. *f.* (*Strab.* Σῆνα). *Ville et rivière d'Ombrie.* Ēt Clănĭs, ēt Rŭbĭco, ēt Sĕnōnŭm dĕ nōmĭnĕ Sēnă. *Sil.* Sēnăque, ēt Ădrĭăcās quī vērbĕrăt Aūfĭdŭs ūndās. *L.*

Sēnăăr. *indécl. Ancien nom de la Babylonie.* Ĭn cāmpŭm, Sĕnăăr vĕtĕrēs dīxĕrĕ, pătēntĕm Pĕrvēnĭūnt. *Victor.* (*Gen.* 3, 164).

1. Sēnārĭus, ĭi. *m. Vers de six pieds, en partic. l'iambique.* Hānc ĕgŏ pŏlīvī vērsĭbŭs sēnārĭis. *Ph.* Ēt ĭndĕ nōmĕn ĭndĭtum ēst sēnārĭō. *T. Maur.* (*Met.* 625). *Voy.* Iambus. ‖ *adj. Qui est au nombre de six, sixième.* Cōnsōnāns ēt ūdă cōmplēnt sўllăbăm sēnārĭăm. *T. Maur.* (*Syll.* 708).

2. Sēnārĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Sēnārĭŭs, mēmbrĭs tŭmŭlō, nōn nōmĭnĕ claūsŭs. *Inscr.* (in *Anth.* I, p. 318).

† Sēnātī. *ancien gén. de* Senatus. Sēnātī quī cōlŭmĕn clŭēnt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 5). Ērgŏ mĕŭm pātrĭæquĕ dēcŭs, cōlŭmĕnquĕ sēnātī. *Aus.* (*Epist.* 25, 56. Cf. *Non.* 8, 10; *Char.* 1, 116).

Sēnātŏr, ōrĭs. *m. Sénateur.* Pāscēbātquĕ sŭās ăntĕ sĕnātŏr ŏvēs. *O.* Quĭd mĭhi tū rĭtŭs sōlĭtōs, Rōmānĕ sēnātŏr, Ōbjēctās? *Prud.* (*Sym.* 1118). Nūptă sĕnātōrī. *J.* (6, 82). SYN. *qqf.* Pātrēs, Cōnscrīptī, cūrĭă. PPH. Māxĭmŭs, ămplissĭmŭs ōrdŏ. PHR. Jām Pātrĭbŭs clārĭsquĕ sēnŭm sŭă mūnĭă cūræ. *Sil.* ‖ *Eccl. Saint.* Cūlmĕn ĭn ætherĭā sēdĕ sēnātŏr hăbĕt. *Fort.* (X, 3, 4, de Martino).

Sēnātŭs, ūs. *m. Sénat.* Nūnc făcĕre ĭn mĕdĭŏ fācundŭm vērbă sēnātŭ. *O.* Hēspĕrĭæ cūnctōs prŏcĕrēs, ăcĭēmquĕ sēnātŭs. *L.* SYN. Cūrĭă, Pātrēs, sēnātōrēs, Cōnscrīptī. EP. Sānctŭs, vĕrēndŭs, ăūgŭstŭs. PPH. Pātrŭm ōrdŏ, cœtŭs, cōncĭlĭŭm. ‖ *Au fig. Réunion.* Căpĭŏ cōnsĭlĭum, ŭt sēnātŭm cōngĕrōnŭm cōnvŏcĕm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 8. *Ib.* III, 1, 158). ‖ *Eccl. Les Anges, les Saints.* Cīngĭtŭr ăngĕlĭcō sŭpĕr ăstră bĕāta sēnātŭ. *Fort.* (II, 15, 17. *Id.* passim).

Sēnĕcă, æ. *m.* (Σενέκας). *Sénèque, philosophe de Cordoue, précepteur de Néron.* Pērdĭtŭs, ŭt dŭbĭtēt Sēnĕcăm præfĕrrĕ Nērōnī. *J.* (8, 212). Īnstārĕ, lĭcĕăt făcĕrĕ quōd Sĕnĕca īmprŏbĕt. *Sen.* (*Oct.* 589). ‖ *Sénèque le tragique, autre ou le même que le précédent.* Ĭn trăgĭcĭs hūnc sæpĕ chŏrĭs jūnxĕrĕ dīsērtī Ānnæŭs Sĕnĕca ēt Pŏmpōnĭŭs ăntĕ Sĕcundŭs. *T. Maur.* (*Met.* 567). ‖ *Les Sénèque, les deux précédens, ou Sénèque le philosophe et son père le rhéteur.* Dūŏsquĕ Sēnĕcās, ūnĭcūmquĕ Lūcānŭm. *M.* (1, 62). Quĭd cēlsōs Sēnĕcās lŏquār? *Sid.* (*Pan.* 3236).

† Sēnĕcĭs. *ancien gén. de* Senex. Dătōrēs bēllĭssŭmī nĕgōtĭōlī sēnĕcēs. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 3, 616. Cf. *Char.* 1, 116. Alii scrib. *senicis*).

Sēnĕclō, ōnĭs. *m. dimin de* Senex. Tū sēnĕclōnem hūnc sātĭs ēst sī' sērvās, ănŭs. *Afr.* (apud *Prisc.* 3, 618).

Sēnĕctă, æ. *f. Vieillesse.* Īnfĭcĭt ēt nīgrās ălbă sēnĕctă cōmās. *O.* Ĭnvălĭdŭs, vīrēs ŭltrā sōrtēmquĕ sēnĕctæ. *V.* Ĭnŏpī mūtŭēns fōrmīcă sēnĕctæ. *Id. Voy.* Senectus. ‖ *qqf. Philosophes.* Ōmnĭă Cēcrōpĭæ rēlēgīs præcēptă sēnĕctæ. *Cl.*

1. † Sēnĕctŭs, ă, ŭm. *ancien part. p. de* Senco. *Vieilli.* Quĭdvĕ fōrās sĭbĭ vŭlt mēmbrīs ēxīrĕ sēnĕctīs. *Lr.* (III, 774). ‖ Sēnĕctă ætās. *Vieillesse.* Pōst, ŭbi ĕquŭm vălĭdæ vīrēs ætātĕ sēnĕctă Dēfĭcĭūnt. *Lr.* (V, 887). Quēm sēnĕcta ætātĕ lūdōs făcĭās, haūd mĕrĭtŏ mĕō. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 75. *Id. Trin.* I, 2, 5, et passim).

2. Sēnĕctŭs, ūtĭs. *f. Vieillesse.* Sēd mĭhĭ tārdă gĕlū sæclĭsquĕ ēffĕtă sēnĕctūs. *V.* Vĕnĭt ēt Crīspī jūcūndă sēnĕctūs. *J.* (4, 81). Dī, sēnĕctūtīs plăcĭdæ quĭētĕm Rōmānæ gēntī dătĕ. *H.* SYN. Sēnĕctă, sēnĭŭm, cānĭtĭēs, cānī, *qqf.* rūgæ. EP. Longă, lōngævă, mātūră, tārdă, sĕră, ēffĕtă, trĕmŭlă, frīgĭdă, ĭnĕrs, ĭgnāvă, grăvĭs, lānguĭdă, gĕlĭdă, ægră, dēbĭlĭs, frăgĭlĭs, ĭnfīrmă; tĕtrĭcă, mōrōsă, trīstĭs, quĕrŭlă; ălbă, cānă, rūgōsă, cūrvă, ĭncūrvă; ĭnfēlix, mĭsĕră; vĭrĭdĭs, crūdă; săgax, prōvĭdă, prūdēns; sānctă, vĕnĕrāndă, vĕrēndă. PPH. Ānnī lōngī, sēnīlēs, grăvēs, frăgĭlēs, frāctī, trĕmŭlī. Sēnēctæ tēmpŏră, dămnă, rūgæ, cānī, cānĭtĭēs. Ætās sēnīlĭs, sĕră, sērĭŏr, ĭnĕrs, ĭnĕrtĭŏr, lōngĭŏr, dētĕrĭŏr, ĭnfīrmă, cānă, grăvĭs, mălă. Lōngævī tēmpŏrĭs ætās. Lōngă dĭēs. Ævŭm sēnīlĕ, lōngŭm. Ævī sēnĭŭm. Grāndĕ ævŭm. Ævī glăcĭēs. Pārs vītæ dētĕrĭŏr. Tēmpŭs ĭnĕrs sēnĕctæ, sēnīī. Lōngæ vītæ sæcŭlă. Ĭtĕr dēclīvĕ sēnĕctæ. Ævī tēmpŭs ēxtrēmŭm. Nēstŏrĭs, Prĭămī ānnī. PHR. Sēnĕctŭs lētō vīcīnă, tārdă sĭtŭ, rēbŭs ēxhaūstă, sæclĭs ēffĕtă, cānĭs ădspērsă, cānĭs rūgōsă căpīllĭs, vīrĭbŭs ægră, fōrmæ dāmnōsă, vīrēs ădīmēns, băculō ĭnnīxă *ou* incumbēns, ēxhaūstă sānguĭnĕ. Sēnĕctŭs, sēnĕctă membră tārdāt, căpīllos ĭnfĭcĭt. VERS. Sēdĕnim gĕlĭdŭs tārdāntĕ sēnĕctă Sānguĭs hēbĕt, frīgēntquĕ ēffĕto ĭn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Tārdă sēnĕctŭs Dēbĭlĭtāt vīrēs ānĭmī, mūtātquĕ vĭgōrēm. *Id.* Mēmbrāquĕ dēfĭcĭūnt fŭgĭēntī lānguĭdă vītă. *Lr.* Jām mĭhĭ cānĭtĭēs, pūlsĭs mĕlĭōrĭbŭs ānnīs, Vēnĕrāt, ānīīquās mīscŭĕrātquĕ cōmās. *O.* Jām vĭgŏr, ēt quāssō lānguēnt ĭn cōrpŏrĕ vīrēs. Sēra ēt sāpiēntĭŏr ætās. Jām prōpĭor lētō, fēssūsquĕ sēnīlĭbŭs ānnīs. Sēd ōlīm Æquārint Pўlĭōs quūm tūa fāta dĭēs. *Id.* Dūm tārdă sēnĕctūs ĭndūcāt rūgās, ĭnfĭcĭātquĕ cōmās. *Tib.* Ēt nondūm cānī nīgrōs læsĕrĕ căpīllos, Nēc vēnīt tārdō cūrvă sēnĕctă pĕdĕ. Quūm mĕă rūgōsă pallēbŭnt ōră sēnĕctă, Ēt rĕfĕrām pŭĕrīs tēmpŏră prīsca sēnex. *Id.* Lēnit ălbēscēns ānĭmos căpīllus. *H.* Nēc pĭĕtās mōrām Rūgīs ēt ĭnstāntī sēnĕctæ Āllĕrĕt. *Id.* Āt tĕ cĕlălīs ætās grăvĭs ūrgĕāt ānnīs, Ēt vēnĭāt fōrmæ rūgă sĭnīstra tŭæ. *Pp.* Ūnă sēnŭm făcĭēs : cūm vōcĕ trĕmēntĭă membră, Ēt jām lævĕ căpŭt, mădĭdīquĕ ĭnfāntĭă näsī. *J.* Ēxēmplŭm vītæ fŭīt ă cōrnĭcĕ sēcundæ. Vīvāt Păcŭvĭus, quæsō, vēl Nēstŏră tōtŭm. Lōngă ēt cērvīnă sēnĕctūs. *Id.* Sīc ăd Lēthæās, nīsī Nēstŏrĕ sērĭŏr, ūndās Nōn ĕāt. *M.* Ætātĕm Prĭămīquĕ Nēstŏrīsquĕ Lōngăm quī pŭtăt ēssĕ. Prōmīsit Pўlĭăm quātĕr sēnēctam. *Id.*

Pīnēm Nēstŏrĕæ, prĕcŏr, ēgrĕdĭārĕ sĕnĕctæ. *St.* Ĕāt, ŏrō, pĕr ānnōs Īlĭăcōs Pўlĭōsquĕ sītūs. Tārdă sītū rēbūsquĕ ēffĕtă sĕnĕctūs. *Id.* Ānnōsa ĕt mōlli cōntīngāt vītă sĕpĕctă. *Man.* Băcŭlūm prĕmăt ĭnclīnātă sĕnĕctūs. *Calp.* Ēn ĕgŏ tām trĕmŭlūs, tām vērtĭcĕ cānŭs, ĕt ĭpsă Făctūs ĭn Ūrbĕ sĕnex. *Id.* Nēstŏrĭs ānnōsī vĭxissēs sæcŭlă (*In Obit. Mæcen.* 139). Sĕnĭŏ trānscēndīt Nēstŏrĭs ānnōs. *Prosp.* (Cf. *Lucr.* III, 452 *sq.*; *Horat. A. P.* 169; *Juv.* 10, 190 *sq.*). ‖ *La Vieillesse personnifiée.* Trĕmŭlōquĕ grădū vĕnīt ægrā Sĕnĕctūs. *O.* ‖ *Cheveux blancs.* Tēmpŏrĭbŭs gĕmĭnīs cānēbăt spārsă sĕnĕctūs. *V. Voy.* Canities. ‖ *Vieillesse des animaux.* Nēc tūrpi ĭgnōscĕ sĕnĕctæ (de equis). *V.* ‖ *Vieillesse, vétusté.* Vōs cărĭōsă sĕnĕctūs Rōdăt (de tabellis). *O.* Cŭjŭs tĭtŭlūm pătrĭāmquĕ sĕnĕctūs Dēlēvīt. *J.* (5, 34, de vino). SYN. Vĕtūstās, sītŭs, ānnī, dĭēs (*singul.*). ‖ *Langueur, faiblesse.* Quæ vōs sŭbĭtō tām fœdă sĕnĕctūs Cōrrĭpŭīt, frēgītquæ ānĭmōs? *V. Fl.* ‖ *Tristesse.* Ōbdūctă sōlvātŭr frōntĕ sĕnĕctūs. *H. Voy.* Senium. ‖ † Sĕnĕctūs. (*Maximian.* 1, 246.)

† Sĕnĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Devenir vieux.* Sĕd hæc prĭūs fŭērĕ: nūnc rĕcōndĭtă Sĕnĕt quĭētĕ, sĕquĕ dēdĭcāt tĭbī. *Cat.* (4, 25. Cf. *Char.* 3, 225). Pĕctŏră lānguēntquĕ sĕnēntquĕ. *Att.* (apud *Prisc.* 10, 887. *Pac. ibid.* et apud *Non.* 2, 525). *Voy. le suiv.*

Sĕnēscŏ, ĭs, sĕnŭī (*de* Seneo), ērĕ. *n. Devenir vieux, vieillir.* Tēmpŏrā lābuntŭr, tăcĭtīsquĕ sĕnēscīmŭs ānnīs. *O.* Pĕrpĕtŭō mœrōre ĕt nīgrā vēstĕ sĕnēscānt. *J.* (10, 245). Nēc ĕnīm spōlĭātă prĭōrĭs Rōbŏrĕ vĭrtūtĭs sĕnŭīt, nēc sæcŭlă sĕnsĭt. *Prud.* (*Sym.* 1449). Sōlvĕ sĕnēscēntĕm (equum). *H.* SYN. Cōnsĕnēscŏ, *qqf.* sĕnĕō. PPH. Sĕnex, sĕnĭŏr fĭō. VERS. Ălтĕr vērgēntĭbŭs ānnīs În sĕnĭŭm. *L.* Sĕd jām fēlĭcĭŏr ætās Tērgă dĕdīt, trĕmŭlōquĕ grădū vĕnīt ægrā sĕnĕctūs. *O.* Sŭbĕūnt mŏrbī, trīstīsquĕ sĕnĕctūs. *V.* Sĕd crūdă vĭrō vĭrĭdīsquĕ sĕnĕctūs. *Id.* Sērpit pĕr mēmbră sĕnĕctūs. *Lr.* Ōbrĕpit nōn ĭntĕllēctă sĕnĕctūs. *J.* Dūm nŏvă cānĭtĭēs, dūm prīma ĕt rēctă sĕnĕctūs. *Id.* Sīngŭlă dĕ nōbīs ānnī prædāntŭr ĕuntēs. *H.* ‖ *Au fig.* Tĕnĕt ĭnsānābĭlĕ multōs Scrĭbēndī căcŏēthĕs, ĕt ægro ĭn cōrdĕ sĕnēscīt. *J.* (7, 51). ‖ *S'affaiblir, devenir languissant.* Cōntĭnŭă mēssĕ sĕnēscīt ægĕr. *O.* Hās ārtēs tōllĕ: sĕnēscĕt ămŏr. *Id.* Blāndōquĕ vĕnēnō Dēsīdĭæ vīrtūs paulātĭm ēvīctă sĕnēscīt. *Sil.* Ĕt vīs mōllĭtă sĕnēscīt. *Id. Voy.* Langueo. ‖ *Languir, se dessécher.* Ĕt ămōrĕ sĕnēscīt hăbēndī. *H. Voy.* Tabesco. ‖ *Vieillir, tomber en désuétude.* Ădĕō sĕmŭĕrūnt Jŭpĭtĕr ĕt Mārs. *J.* (6, 59). *Voy.* Obsolesco. ‖ *Finir.* Īllĕ sĕnēscēntīs vērīs, sŭbĕūntĭs ĕt illĕ Ætātīs. *Man.* (II, 185). *Voy.* Desino.

Sĕnex, ĭs. *m. Vieux, vieillard.* Fortūnātĕ sĕnex, ērgŏ tŭă rūră mānēbūnt! *V.* Dā rĕdĭtŭm pŭĕrō, sĕnĭs ĕst sī grātĭa vīllīs. *O.* Prīmōrŭm mānŭs ăd pōrtās jŭvĕnumquĕ sĕnūmquĕ. *V.* Ĕt sĕnĭbŭs mĕdĭcāntŭr ānhēlĭs. *Id.* SYN. Sĕnĭŏr, vĕtŭlŭs, grandævŭs, longævŭs, *qqf.* ānnōsŭs, dēcrĕpĭtŭs, sĕnēscēns. EP. Cānēns, cānŭs, rūgōsŭs; frāctŭs, fessŭs, dēbĭlĭs, ĭnfīrmŭs, ægĕr, ĭmbēllĭs, ĭnvălīdŭs, trĕmēns, trĕmŭlŭs, frīgĭdŭs, tārdŭs; pārcŭs, ăvārŭs; mōrōsŭs, quĕrŭlŭs, difficĭlĭs. PPH. Ānnis grăvis, grăvĭŏr. Sĕnectă, sĕnĭŏ, ānnis, ævō, ætātĕ, senilibus ānnis gravis, consectus, languens, languidus, fessus, tardus, debilis, fractus, obsitus, iners. Ævō grandis, grandiŏr. Ævī mātūrŭs. Maximus annis, ævo. Annis maturior, provectior, mutillis. Longis cōnsūmptŭs ăb ānnīs. Tārdŭs grăvĭtātĕ sĕnīlī. Sĕnĭŏ jām fessŭs ĭnertī. Vir frāctō ou lābĕntī ævō. *Voy.* Senectus. ‖ *adj. En parlant des animaux*, etc. Pŭēllă sĕnĭbŭs dŭlcĭŏr mihī cŭrŭis. *M.* (V, 38). Ĕt vĕtŭs ĭndŭlgĕt sĕnĭbŭs clēmēntĭă pōrcīs. *J.* (6, 159). Sĕnēxquĕ cōrvŭs (*Auct. Priap.* 83). Sĕnex cānis. *Ph.* Ēt mūltă flăgrāt tĕstă sĕnĭbŭs aūtūmnīs. *M.* (III, 58). Chīă sĕnī sīmĭlis bācchō. *Id.* (XIII, 23). *Voy.* Vetus. ‖ *Au pl. Sénateurs.* Jām Pătrĭbŭs clārīsquĕ sĕnūm sŭă mūnĭă cūræ. *Sil* ‖ † *n.* Nōstră tŭūm sĕnĭbŭs lŏquĕrĕtŭr pāgĭnă sæclīs (*Ciris*, 41). ‖ *arch. f.* Nām fĕrē pūsŭs tŭ, tŭa āmīcă sĕnex. *Pomp.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3. Cf. *Prisc.* 3, 602). Cōmmĕmōrānt, mĕrĭtō tōt mālĕ fĕrrĕ sĕnēm. *Tib.* (I, 7, 88). SYN. Ānŭs.

Sēnī, æ, ă. *pl. Qui sont au nombre de six.* Āppŏsĭtī sēnīs, tĕ dūcĕ, quīnquĕ pĕdēs. *O.* Quūm sēnōs rĕddĕrĕt ictŭs. *H.* Bis sēnōs lætāntēs āgmĭnĕ cȳcnōs. *V. Voy.* Sex.

Sēnĭă, æ. *f. Nom de femme.* Dīcis, Sēnĭă; sĕd nĕgānt lātrōnēs. *M.* (XII, 27).

† Sĕnĭcă, æ. *f. Vieille femme.* Me ēxĕrcĕt sĕnĭcă quædām. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 59).

† Sĕnĭcĭs. *Voy.* Senecis.

Sēnĭlis, ĕ. *De vieillard.* Jām prŏpĭŏr lētō, fessŭsquĕ sēnĭlĭbŭs ānnīs. *O.* Nē fortĕ sēnĭlēs Māndēntŭr jŭvĕnī pārtēs. *H.* ‖ *qqf. Vieux.* Īndĕ sēnīlīs Hīēms trĕmŭlō vĕnīt hōrrĭdă pāssū. *O.*

Sēnĭŏ, ōnis. *m. Le côté du dé qui marque six.* Sēnĭō nēc nōstrūm cūm cānĕ quāssāt cŭbŭr. *M.* (XIII, 1). Quīd dĕtĕr sēnĭō fĕrrĕt. *Pers.* (3, 48).

Sēnĭŏr. *compar. de* Senex. *Plus vieux.* Quīquĕ rĕgĕs ōrbēm cūm sēnĭōrĕ sēnex. *M.* (VI, 3. Sic *Ov. Trist.* II, 166). ‖ *Vieux.* Cōmītes sēnĭōrĭs Ācēstæ. *V.* (De quo *Prisc.* 3, 603). Vīx ĕă fātŭs ērăt sēnĭŏr. *Id.* Rēstĭtŭit ĕt sēnĭŏr. *O.* ‖ *Un peu vieux.* Jām sēnĭŏr, sĕd crūdă vĭrō vĭrĭdīsquĕ sĕnectus. *V.* (De quo *Prisc.* l. cit.; *Diom.* 1, 311). Quūm rēgnă tĕnērĕt Jām sēnĭŏr. *Id.* SYN. Sĕnescens. ‖ *Vieux, en parlant des animaux.* Frīgĭdŭs ĭn vēnĕrĕm sēnĭŏr (equus). *V.* ‖ *Des choses.* Mōrtēm sēnĭōrĭbŭs ĭmpŭtĕt ānnīs. *O.* Quādrāntēm dŭplĭcă dĕ sēnĭōrĕ cādō. *M.* (IX, 94). Sēnĭŏr ætās. *Sen.* (*H. OEt.* 390). ‖ *qqf. n* Fāmă mĭrātrīx sēnĭōrĭs ævī. *Sen.* (*Hip.* 742).

Sēnīpēs, ēdis. *Qui a six pieds.* Hīc quūm sēnīpēdēm stīlŭm pōlībăt. *Sid.* (*Pan.* 3205. *Ib.* 2374). *Voy.* Senarius.

Sēnĭŭm, ĭi. *n. Vieillesse.* Ălтĕr vērgēntĭbŭs ānnīs În sēnĭŭm. *L.* Mūlcēntēm cūrās, sēnĭĭque āprīcă fŏvēntēm. *Aus.* (*Mos.* 393). Quānquam ægĕr sēnĭō. *St. Voy.* Senectus. ‖ *Au fig.* Firmātŭr sēnĭŭm jūrīs. *Cl.* ‖ *Vétusté.* Sēnĭūmquĕ rĕpēllĕrĕ tēmplīs. *Sil.* Mūndī sēnĭŭm. *St. Voy.* Situs. ‖ *Langueur, inaction.* Stārĕ nĕgātă Cōgēbātŭr ōpe, ĕt sēnĭō tōrpēscĕrĕ rērūm. *Sil.* SYN. Lānguŏr, dēsīdĭă. ‖ *Caractère morose, sévérité.* Sūrge, ĕt ĭnhūmānæ sēnĭūm dēpōnĕ Cāmēnæ. *H.* Mōrūmquĕ sēnĭūm trīstĕ ĕt adspĕctū grāvĕ. *Sen.* (*Hip.* 917). Īllĕ lĭcĕt trīstīs sēnĭō, nēc vōcĕ sērēnŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 14). *Voy.* Supercilium. ‖ *Chagrin, tristesse.* Mōrs āmīcī sŭbĭgīt: quōd mī ēst sēnĭūm multo ācērrŭmŭm. *Att.* (apud *Non.* 1, 1). Ūsquĕ rĕcūsēm Cūrvŭs ŏb īd mīnŭī sēnĭō. *Pers.* (6, 16). Ēn pāllŏr sēnĭūmquĕ! *Id.* (1, 26). SYN. Mœrŏr, cūră. ‖ *Incommodité, importunité.* Hæ mihī dīvĭdlæ ĕt sēnĭō sūnt. *Pl.* (*Stic.* I, 1, 19). Ŏdĭō ăc sēnĭō mihī hæ sūnt nūptĭæ. *Turpil.* (apud *Non.* l. cit.). SYN. Odium, tædium, molestia. ‖ *Terme*

injurieux. Fĕbris, sĕnĭūm, vŏmĭtŭs, pŭs. *Lucil.* (apud *Non.* l. cit., de Trebellio. *Id.* apud *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 10). || † *Au plur.* Sĕnĭă. (*Titin.* apud *Non.* l. cit.)

Sĕnnă. *Voy.* Sena.

Sĕnnăchĕrĭb. *m. indécl. Sennachérib, roi d'Assyrie.* Sĕnnăchĕrĭb, cŭjŭs Bābўlōn ĕt ōpĭmă Nĭnīvē Rēgnum ĕrāt. *P. Nol.* (23, 166).

Sĕnŏnēs, ŭm. *m. pl.* (*Σένονες, Σέννονες et Σένωνες*). *Sénonais, peuple de la Gaule, entre l'Aube et la Loire, dont une partie passa les Alpes, s'établit sur l'Adriatique, et s'empara de Rome.* Ēt Sĕnŏnŭm fŭrĭās Lătĭæ sĕnsĕrĕ cōhōrtēs. *St.* Sōcĭāta ĕxāmĭnă dēnsēnt Ĭnfāndī Sĕnŏnēs. *Sil.*

Sēnsă, ōrŭm. *n. pl. Sentimens, pensées.* Tū sēnsă nōstrī pĕctŏrĭs, Ūt dictă, jām cēris tĕnēs. *Aus.* (*Epig.* 146, 16). Sēd sēnsă sōmnĭantŭm Hispār fātīgāt hŏrrŏr. *Prud.* (*Cath.* 772). Ātque Infāndă prĕmĭt sēnsă sīlentĭŭm. *Capel.* (I, p. 22). SYN. Sēnsŭs, cōgĭtātă.

Sēnsī. *parf. de* Sentio.

Sēnsĭbĭlĭs, ĕ. *Comme* Sensilis. Tāntăquĕ sēnsĭbĭlī quōvīs ēst tĕmpŏre ĭn ūnō. *Lr.* (IV, 779. Cf. *Prisc.* 4, 632).

Sēnsĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit une sensation.* Sēnsĭfĕr ūnde ŏrĭtŭr prĭmŭm pĕr vīscĕră mōtŭs. *Lr.* (III, 273).

Sēnsĭfĭcō, ās, ārĕ. *Rendre sensible.* Hæc pŏtŭīt rūpēs sēnsĭfĭcārĕ tŏnīs. *Capel.* (IX, p. 308).

† Sēnsĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui donne le sentiment.* Fōmēs sēnsĭfĭcus, mēntīs fŏns, lūcīs ŏrīgŏ. *Capel.* (II, p. 43).

Sēnsĭlĭs, ĕ. *Sensible, qui tombe sous les sens.* Ēx ĭnsēnsĭlĭbŭs nĕ crēdās sēnsĭlĕ gignī. *Lr.* (II, 887). SYN. Sēnsĭbĭlĭs.

Sēnsĭm. *adv. Peu à peu, insensiblement.* Sēd sēnsĭm tārdă prōlīcĭēndă mŏrā. *O.* SYN. Paŭlātĭm. *Voy. ce mot.* || *Raisonnablement, modérément.* Īllĕ vĕtŭs mīlĕs sēnsĭm ĕt săpĭēntĕr ămābĭt. *O.* Pārcĕ gaŭdēre ŏpŏrtĕt ĕt sēnsĭm quĕrī. *Ph.*

Sēnstī. *sync. pour* Sensisti. Mŏdŏ nĕ ĭd dēmŭm sēnstī, Pămphĭlĕ? *Ter.* (*And.* V, 3, 11. *Id. Hec.* IV, 1, 45).

† Sēnsŭălĭs, ĕ. *Doué de sentiment.* Ædēm sĭbī ĭpsĕ mēntĕ ĭn hŏmĭnīs condĭdĭt Vīvām, sĕrēnām, sēnsŭālēm, flābĭlēm. *Prud.* (*Peri.* 2537).

Sēnsŭm, ī. *n. Voy.* Sensa.

Sēnsŭs, ūs. *m. Sens, organes des sens.* Quīd nōbis cērtŭs ĭpsīs Sēnsĭbŭs ēssĕ pŏtēst, quō vēra ăc fālsă nōtēmŭs? *Lr.* (I, 701). Sēnsĭbŭs aūctŭs. *Id.* (III, 629). Ep. Ācĕr, ācūtŭs, sūbtĭlĭs. || *Action de sentir, sensation, sentiment.* Ēt vĕnīt ăd sēnsŭs mōllĭs ăb aūrĕ dŏlŏr. *O.* Tēmpŏrĭs ādvērsī sīc mihī sēnsŭs hĕbĕt. Sēnsūmquĕ mihī tĭmŏr ābstŭlĭt ŏmnēm. *Id.* Ēt ōrā Trīstĭă tēntāntŭm sēnsū tŏrquēbĭt ămārō. *V.* || *Sentimens, âme.* Sōlŭs hīc ĭnflēxīt sēnsŭs. *V.* Quŏd sēnsŭs sūm tĭbī fāssă mĕōs. *O.* SYN. Ănĭmŭs, pĕctŭs, cŏr. || *Sens, raison.* Ēt sēnsŭs cūm rĕ cōnsĭlĭumquĕ fŭgīt. *O.* Sānŏs āvĕrtĕrĕ sācrīs Expĕrĭār sēnsŭs. *V.* Mīsĕrō quŏd ōmnēs Ērīpīt sēnsŭs mihī. *Cat.* (51, 5). SYN. Rătĭō, cōnsĭlĭum, mēns, jūdĭcĭum. || — cōmmūnīs. *Le sens commun.* Cōmmūnī sēnsū plānē cārēt. *H.* (Et *Juv.* 8, 73; *Phæd.* I, 7). || *Pensée, opinion.* Quīs tĭbī tūnc, Dīdō, cērnēntī tālĭă sēnsŭs? *V.* Ego illĭŭ' sēnsŭm pŭlchrē cāllĕō. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 17). SYN. Mēns, ănĭmŭs, ŏpĭnĭō. || *Sens, signification.* Īs sēnsŭs vērbī, vīs ĕă vōcīs ērāt. *O.* Nēc tēstāmēntī pŏtŭīt sēnsŭs cōllĭgī. *Ph.* SYN. Sēntēntĭă.

Sēntēntĭă, æ. *f. Sentiment, avis, opinion, projet.* Hæc ălтĕrĭāntī pŏtĭōr sēntēntĭă vīsa ēst. *V.* Hōc plăcĕt, ĕt dŭbĭām vīcīt sēntēntĭă mēntēm. *O.* Sīc stăt sēntēntĭă. *Id.* Ēgŏ quŏnĭām ĭnspēxī mūllĕrĭs sēntēntĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 51). SYN. Mēns, ănĭmŭs, cōnsĭlĭum, vŏlūntās, ŏpĭnĭō, cōnsĭlĭum, prōpŏsĭtŭm. Ep. Cērtă, fīrmă, cōnstāns; dŭbĭă, ānCĕps, ĭncērtă, vărĭă. PPH. Ănĭmī sēntēntĭă. || — mūtātŭr. *Changer d'avis.* Nēc mĕă jām mūtātă lŏcō sēntēntĭă cēdīt. *V. Voy.* Inconstantia. || Sēntēntĭă mĕă. *A mon avis.* Ēt ērrāt lōngē, mĕă quĭdēm sēntēntĭă. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 40). Nōn vīllĭcārĭēr, sēd dŏmĭnārī ēst, mĕă sēntēntĭă. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 732). SYN. Mē jŭdĭcĕ. || Ex sēntēntĭă. *Selon mon désir, à mon gré; au gré de quelqu'un.* Piscēs ex sēntēntĭā Nāctŭs sŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 66). Nām quī hĕrō ex sēntēntĭā sērvīrĕ sērvŭs pŏsstŭlāt. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 3). || *Assertion.* Tēstīs mĕārŭm cēntūmănŭs Gȳās Sēntēntĭārŭm. *H.* SYN. Prōpŏsĭtŭm. || *Pensée d'un écrivain.* Ēst brĕvĭtātĕ ŏpŭs, Ūt cūrrāt sēntēntĭā. *H.* || *Sens, signification.* Nĕ tămĕn ĭgnōrēt, scrīptō sēntēntĭă quæ sīt. *O.* Ĭntērnōscĕrĕ, vērbōrūm sēntēntĭă quæ sīt. *Lr.* (IV, 562). SYN. Sēnsŭs. || *Sentence, arrêt.* Tūnc quŏquĕ sīc lāta ēst sēntēntĭă trīstĭs, ĕt ōmnīs Călcŭlŭs, etc. *O.* (Et *Juv.* 2, 62, translate). SYN. Jūdĭcĭŭm, sūffrāgĭŭm.

Sēntēs, sēntĭbŭs. *m. pl. Buisson.* Ĭncūltīsquĕ rŭbēns pēndēbĭt sēntĭbŭs ūvă. *V.* Dēnsī cōmplērūnt ūndĭquĕ sēntēs. *Id.* Crūră sĕcānt sēntēs. *O.* SYN. Vēprēs, spīnæ, rŭbŭs. *Voy.* Dumus. || † *Au sing.* Mēllă dārēnt vēprēs, sēntīs sūdārĕt ămōmŭm. *Dracont.* (*Hexaem.* 3, 439).

Sēntĭcētŭm, ī. *n. Lieu planté de buissons.* (*Pl. Capt.* IV, 7, 79.)

† Sēntĭcōsŭs, ă, ŭm. *Piquant, et au fig.* Quām sēntĭcōsă vērbă pĕrtōrquĕt lŭpă. *Afr.* (apud *Fest.* Alii leg. *turba, tuba*).

Sēntĭēns, tĭs. *part. de* Sentio. || *Vivant, qui jouit de ses facultés.* Vīvēntī dĕcŭs ātquĕ sēntĭēntī. *M.* (I, 2. Sic *Quintil. Decl.* 9, 20).

Sēntīnă, æ. *f. Sentine, cloaque d'un navire.* Tūnc sēntīnă grăvīs, tūnc sūmmŭs vērtĭtŭr āēr. *J.* (6, 99). Ōlēntĕ sēntīnæ lăcū. *P. Nol.* (13, 248). Ep. Fœdă, ŏbscēnă, ĭmmūndă, ōlĭdă, tūrpĭs.

† Sēntĭnō, ās, ārĕ. *Vider la sentine; au fig. travailler avec activité.* Căpĭt cōnsĭlĭŭm, pōstquām sēntīnāt sătīs. *Cæcil.* (apud *Fest.*).

Sēntĭō, īs, nsī, nsŭm, ntīrĕ. *Sentir, percevoir par les sens.* Tūm pōrrō vārĭōs rērŭm sēntīmŭs ŏdōrēs. *Lr.* (I, 299). Nēc nĕbŭlām nōctŭ, nĕque ārānei tĕnŭĭa fīlă Ōbvĭă sēntīmŭs. *Id.* (III, 384). Ăt mātĕr sŏnĭtŭm thălāmō sŭb flūmĭnĭs ālti Sēnsīt. *V.* SYN. Pĕrcĭpĭō, *qqf.* vīdĕō, gūstō, ŏdōrŏr, tāngō. PPH. Sēnsū pĕrcĭpĭō, āsséquŏr. || *Sentir, éprouver par le sentiment.* Ĭnvĭtĭx rĕx nōn tōtō pĕctŏrĕ sēnsīt Lætĭtĭām vīrgō. *O.* Nēscĭō quēm sēnsī cŏrdĕ tēpēntĕ dĕŭm. *Id.* Mobĭlĭtātĕ mălī nōn quīt sēntīrĕ dŏlŏrēm. *Lr.* (III, 647). SYN. Expĕrĭŏr, *qqf.* cōncĭpĭō. || *Connaître, éprouver.* Sēntĭāt ĕt tāndĕm Tūrnum ēxpĕrĭātŭr ĭn ārmīs. *V.* Vēl sēnsī prīncĭpĭs īrām. *O.* Tūnc ālnōs prīmŭm flŭvĭī sēnsērĕ cāvātās. *V.* SYN. Nōscō, ēxpĕrĭŏr. || *Reconnaître, s'apercevoir de* Sēnsīt mēdĭōs dēlāpsŭs ĭn hōstēs. *V.* Dĕ nūmĕrō taŭrōs sēntīt ăbēssĕ dŭōs. *O.* SYN. Āgnōscō, cōmpĕrĭŏ, ādvērtō, vīdĕō. || *Penser, juger.* Quīd sēntīs, ĭnquīt, dē nōstrīs, Mārcĕ, lĭbēllīs? *M.* (V, 64). Jām quŏquĕ nēscĭō quīd dē mē sēntīrĕ vīdētŭr. *O.* SYN. Jūdĭcō, ŏpĭnŏr, ēxīstĭmō, cēnsĕō.

† Sēntĭs, ĭs. *m. Voy.* Sentes.

† Sēntīscŏ, ĭs, crē. *Commencer à sentir.* Ēt gĕnŭs ăgrĭcŏlūm lātē sēntīscĕrē, quūm Pān. *Lr.* (IV, 590. *Id.* III, 394).

†Sēntōsŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Quī sēntōsārŭm pūrgāns cōncrētă vĭārŭm. *P. Nol.* (5, 11).

Sēntŭs, ă, ŭm. *Hérissé d'épines.* Ēxstĭrpāmŭs ēnĭm sēntōs dē cōrpŏrē vēprēs. *Prud.* (*Sym.* 1848. *Id. Apoth.* 123, *sentam rubum*). SYN. Spīnōsŭs, ăcŭtŭs, ăspĕr, etc. ‖ *Ordint. au fig. Comme* Horridus. *Horrible, hideux.* Pĕr lŏcă sēntă sītŭ (de inferis). *V.* Pāllŏr hīĕmsquĕ tĕnēnt lātē lŏcă sēntă. *O.* Vīdĕō sēntūm, squālĭdum, ægrūm, pānnīs ānnīsquе ōbsĭtŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 5. Quod *Donat.* recte notat de *horrore* dictum).

Sĕnŭī. *parf. de* Seneo, *servant à* Senesco.

Sĕōrsĭm, Sĕōrsŭm *et* Sĕōrsŭs, *ou synér.* Seōrsĭm, Seōrsŭm, Seōrsŭs. *adv. A part, séparément.* Hīnc ăllŏs, ăst ĭnde ălĭŏs prŏpĕrārĕ sĕōrsĭm. *Prud.* (*Sym.* 1584). Ēt vĕllŭtī mănŭs, ătquе ŏcŭlŭs, nārēsvĕ sĕōrsŭm. *Lr.* (III, 550). Nŏn, ŭt ŏpĭnŏr, ĭta ēst; nām seōrsŭm cuīquĕ pŏtēstās Dīvīsa ēst. *Id.* (IV, 491). Seōrsŭs ĭtĕm pūrī sēcrētĭquе ætherĭs īgnēs. *Id.* (V, 450). SYN. Sēpărātĭm.

† Sĕōrsŭs *ou* Seōrsŭs, ă, ŭm. *Séparé, divisé.* Ăltĕrŭtrō pārĭtĕr nōnnūnquām, sæpĕ sĕōrsĭs Ōbsĭstūnt stŭdĭīs. *Aus.* (*Idyl.* 17, 5). Nūnc seōrsa lămbī, sī quă pōssŭm, cōllĭgăm. *T. Maur.* (*Met.* 614).

Sēpăr, ărĭs. *m. f. n. Séparé.* Ōssăquĕ nēc tŭmŭlō, nēc sēpărĕ cōntĕgăt ūrnă. *V. Fl.* Īn lūcĕm rĕmēărĕ mŏdŭs: tū sēpărĕ cœtŭ. *St. Voy.* Divisus.

Sēpărātĭm. *Séparément.* Quūm sēpărātĭm tōtō fīnxissĕt dĭĕ. *Ph.* (IV, 14).

Sēpărātŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Ēst stătĭŏ sēpărāta, ăc dīvērsŭm gĕnŭs. *Ph.* Vērbă cōntrā sēpărātă quāndŏ sīc cōnnĕctūmŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 663). *Voy.* Divisus. ‖ *Éloigné, reculé.* Tĕr sēpărātĭs ūvĭdŭs īn jŭgĭs. *H. Voy.* Longinquus.

Sēpărŏ, ās, ārē. *Séparer.* Quōquĕ măgĭs dŏlĕăm, nōn nōs mărĕ sēpărāt īngĕns. *O.* Spătĭŭm quōd sēpărāt ætherĕ tĕrrăm. *L.* Sēpărăt ārdĕntĕm tĕpĭdă Dĕrēnīcĭdă Lēptī. *Id.* SYN. Dīvīdŏ, dīsjŭngŏ, sējŭngŏ, sēcĕrnŏ, sēgrĕgŏ, sēpōnŏ, dīstrāhŏ, dīstĭnguŏ, ăbscindŏ, discindŏ, discrīmĭnŏ, dīstĕrmĭnŏ, dīssōclŏ, dīvĕllŏ, dīsclūdŏ, āvĕllŏ, rĕmōvĕŏ, āmōvĕŏ, sēmōvĕŏ, dīrĭmŏ, dīssōlvŏ.

Au pass. Sēpărŏr. *Être séparé.* Quīd mĭhī, quōd lātō nōn sēpărŏr æquŏrĕ, prōdēst? *O.* SYN. Dīvīdŏr, sējŭngŏr, ăbscindŏr, etc., *qqf.* discēdŏ, rĕcēdŏ, dīstŏ.

† Sēpēlĭbĭlĭs, ĕ. *Qui peut être enseveli ou caché; qui est caché.* Ŭt fūcĭās stŭltĭtĭām sēpēlĭbĭlĕm: *Pl.* (*Cist.* I, 1, 64).

† Sēpĕlĭbŏ. *ancien fut. du suiv.* Pătrĭŏs ĭstĭc sēpĕlĭbĭs hŏnōrēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 61).

Sēpĕlĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm. *Cacher, recouvrir.* Jāmjămquĕ frĕquēntī Cædĕ sēpŭltūrŭs tĕrrām, nōn hostĕ sēpŭltō. *Sid.* (*Pan.* 1661). *Voy.* Tego. ‖ *Ordint. Ensevelir, enterrer.* Ēt sēpĕlī lăcrĭmĭs pĕrfūsă fidēlĭbŭs ōssă. *O.* Jāmpridem hūnc sēpĕlī. *Pers.* (3, 97, pro sepelii). SYN. Tŭmŭlŏ, cōntŭmŭlŏ, hūmŏ, cōndŏ, cōmpōnŏ, tĕgŏ, fūnĕrŏ. PPH. Tŭmŭlŏ, sēpŭlchrō cōndŏ, ăbscōndŏ, tĕgŏ, cōntĕgŏ, ōbrŭŏ, cōmpōnŏ. Tŭmŭlŏ, sēpŭlchrō dŏ, rĕddŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ, sŭppōnŏ. Tĕrræ, hūmō ĭnfĕrŏ, crēdŏ, māndŏ, ĭnfōdlŏ. Tĕrrā, ăggĕrĕ tĕrræ ōbrŭŏ, tĕgŏ, ōnĕrŏ. Tĕrrā, hūmō *ou* hūmī cōndŏ. Hūmō tŭmŭlŏ, cōntŭmŭlŏ. Mŏnŭmēntō cōrpŭs cōndŏ. Ōssă cōmpōnŏ, cōntĕgŏ. Sēpŭlchrō dĕcŏrŏ. Cōrpŭs, fūnŭs ăggĕstă *ou* cōngĕstă hūmō sēpĕlĭŏ, tĕgŏ. Tŭmŭlī hŏnōrĕm dō, rĕddŏ, rĕfĕrŏ, ĕxhĭbĕŏ. Ōfĭcĭŭm sŭprēmŭm rĕddŏ. Cōrpŭs tĕrrā, hūmŭs ăccĭpĭt, tĕgĭt, sĕrvăt. VERS. Ēx quō rĕlliquĭās dīvĭnĭquе ōssă pārēntĭs Cōndĭdīmŭs tĕrrā. *V.* Sēdĭbŭs hūnc rĕfĕr āntĕ sŭīs, ēt cōndĕ sēpŭlchrō. Quīsquĭs hŏnōs tūmŭlī, quīdquĭd sōlāmĕn hūmāndī ēst. Sīt quī mē... Māndĕt hūmō sōlĭtă. *Id.* Ēt rĕfĕr ād mātrĕm, sŏcĭōquе ĭmpōnĕ sēpŭlchrō (membra). *O.* Dēfōdĭt āltă Crūdŭs hūmō, tūmŭlūmquĕ sŭpĕr grāvĭs ădditŭr ārēnæ. *L.* Cĭnĕrēs ĭn lĭttŏrĕ fūsōs Cōllĭgīte, ătquе ūnăm spārsĭs dătĕ mānĭbŭs ūrnām. Nōstrāquĕ mānŭ trāusfūndĕt ĭn ūrnām (cineres). *Id.* Pācēmquĕ sēpŭlchrī ĭmpĭŭs ĭgnārĭs nēquĭdquām mānĭbŭs ārcĕt. *St.* Nīsĭ plēbēĭōs ēt hŏnōrĕ cārēntēs Sācrāssēnt īgnī, aŭt fōssă tēllŭrĕ lŏcāssēnt. *Alc. Voy.* Sepelior, Rogus, Exsequiæ. ‖ *Faire disparaître d'une manière quelconque les restes d'un mort.* Sævō sēpēlīrĕ prōfŭndō Ēxănīmōs. *Sil.* Āt gēntĕ ĭn Scȳthĭcă sūffīxă cădāvĕră trūncīs Lēntă dĭēs sēpēlĭt. *Id.* Nēc tŭmŭlūm cūrō: sēpēlĭt nātūră rĕlictōs. *Mæcen.* (apud *Sen. Epist.* 92). ‖ *Au fig. Ruiner, perdre.* Tēcum ūnā tōta ēst nōstrā sēpŭltă dŏmŭs. *O.* Ĭn ætĕrnūm sēpēlīrĕ sălūtĕm. *Lr.* (II, 170). Cūnctă tŭūs sēpēlīvīt ămŏr. *Pp.* (III, 13, 9). SYN. Ēxstĭnguŏ, tōllŏ, dēlĕŏ, etc. ‖ *Finir.* Ŭbĭ sōmnūm sēpēlīvī ōmnēm. *Pl.* (*Most.* V, 2, 1).

Au pass. Sēpēlĭŏr. *Être enseveli.* Vīvă vĭdēns vīvō sēpēlīrī vīscĕrā bŭstō. *Lr.* (V, 991). SYN. Hūmŏr, tūmŭlŏr, cōntūmŭlŏr, quĭēscŏ, jăcĕŏ. VERS. Sēdĭbŭs ŭt sălĭtĕm plăcĭdīs ĭn mōrtĕ quĭēscām. *V.* Nēc raūcă flŭēntă Trānspōrtārĕ prīŭs (datur) quām sēdĭbŭs ōssă quĭērūnt. Tūmŭlō sĭnērēt succēdĕrĕ tĕrræ Cōrpŏră. *Id.* Nēque ĭnjēctă tūmŭlābŏr mōrtŭă tĕrrā. *Cat.* Lĭcēbĭt ĭnjēctō tĕr pūlvĕrĕ currās. *H.* Ăccĭpĭăt clīnĕrēs tĕrrā pătĕrnă mĕōs. *O.* Ŭt sălĭtĕm pătrĭă cōntūmŭlārĕr hūmō. *Id.* Dī fălcānt, mĕă nē tĕrrā lŏcĕt ōssă frĕquēntī! *Pp.* Mĕă tūnc tūmŭlūs quūm tĕxĕrĭt ōssă. *Tib.* Cōmpōsĭtīs plēnæ gĕmŭērūnt ōssĭbŭs ūrnæ. *L.* ‖ *Au fig.* Dēpōsĭtŭs mŏdŏ sum ānĭmă, vītă sēpŭltŭs sŭm. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 149). Sēpŭltŭ' sŭm! *Ter.* (*Ph.* V, 8, 50). SYN. Pĕrīī, ŏccĭdī, etc.

Sēpēs, ĭs. *f. Haie.* Hīnc tĭbĭ, quæ sēmpĕr vīcīno āb līmĭtĕ sēpēs. *V.* Hȳblæīs ăpĭbŭs sēpēs dēpāstă sŭsūrrāt. *Aus.* (*Epist.* 25, 12). Cīngēndă ēst ăltīs sēpĭbŭs ĭstă sēgĕs. *O.* Aŭt sēpĕ dēnsă cōrpŭs ăbstrūsŭm tĕgām. *Sen.* (*Phœn.* 360). SYN. Sēptŭm. EP. Ăltă, sĭlvēstrĭs, hīrsūtă, ăcūtă. ‖ *En gén. Enceinte.* Nōndŭm pōrtārŭm sēpĕ rĕccĕptŭm. *O.* SYN. Claūstră.

Sēpĭă, æ. *f.* (σηπία). *Sèche, poisson de mer qui rend une liqueur noire.* Sēpĭă tārdă fŭgæ, tĕnŭī quūm fōrtĕ sŭb ūndă Dēprēnsa ēst (*Ov. Hal.* 18 *sq.*). Jŭbe ŏcŭlōs ēlīdĕre, lĭīdem ŭt sēpĭīs fălcūnt cŏcī. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 45). Ēt cāndēns plĕcŭm sēpĭă clāudĭt ŏnŭs (*Anth.* II, p. 457). ‖ *Par ext. Encre.* Tūm quĕrĭtŭr, crāssŭs călămō quōd pēndĕāt hūmŏr; Nīgră quŏd ĭnfūsă vānēscat sēpĭă lymphă. *Pers.* (3, 12). Nōtāsquĕ fūrvæ sēpĭæ. *Aus.* (*Epist.* 4, 76). SYN. Ātrāmēntūm. PHR. Cārmĭnă vīvācī mēmbrānīs ĭllĭtă sūccō (*Anth.* I, p. 690).

Sēpĭās, ădis. *f.* (σηπιάς). *Promontoire de Thessalie.* Jām lōngă rĕcēssĭt Sēpĭās. *V. Fl.*

Sēplŏ *ou* Sæplŏ, ĭs, psi, ptŭm, pĕrĕ. *Clore de haies.* PPH. Sēpĕ, sēpĭbŭs cīngŏ, clāudŏ, ĭnclūdŏ, mūnĭŏ, cīrcumdŏ. Sēpĕm prætĕndŏ. ‖ *En gén. Clore, entourer, enfermer.* Quām sēpīrĕ plăgīs sălūtum, cănĭbūsquĕ clĕrĕ. *Lr.* (V, 1249). Āt Vēnŭs ōb-

scūrō grādiēntēs æthĕrĕ sēpsĭt. *V.* Nēc plūrā lŏcūtōs, Sēpsit sē tĕctīs. *Id.* Sēpsĕre ēuntēm trāmitĕ cāndidō. *Prud.* (*Peri.* 3343). SYN. Claūdō, circumdō, etc. *Voy. ces mots.* ‖ *Au fig.* Pĕrĭī! lăcrĭmæ lĭnguām sēpĭunt. *Afr.* (apud *Non.* 1, 195). Quandōquĭdem istĕ circūmvēstit dictīs, sēpit sēdŭlō. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3, 39).

Sēpĭŏlă, æ. *f. dimin. de* Sepia. Sēpĭŏlæ clnĕrēs ex ŏssĭbūs ōmnĭă tōllunt. *Ser. Sam.* (*vs.* 153. Adde *Pl. Cas.* II, 8, 57).

1. Sēplăsĭă, æ. *f. Nom d'une place de Capoue où se faisait le commerce des parfums.* Lĕpĭdum undĕ ūnguēntūm, nisi ex Sēplăsĭa ēst? *Pomp.* (apud *Fest.* in *Sterilam*). Ærĕ Sēplăsĭæ dēciplārĕ cavē. *Aus.* (*Epig.* 123, 4. Cf. *Non.* 3, 234; *Plin.* 16, 10). ‖ *Parfum.* Quāndo ēssēnt nōstræ sēplăsĭæ. *Pomp.* (apud *Non.* l. cit.).

2. Sēplăsĭă, ōrŭm. *n. pl. Comme le précédent.* ‖ † Sēplăsĭă. Quŏdque ăb Īdūmæīs vēctum Sēplăsĭa vēndūnt. *Marcel.* (*Medic.* 66).

Sēpōnō, īs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Mettre à part, de côté.* Sēpōnīt mœchæ vēstēm, mundum mŭlĭĕbrĕm. *Ph.* Prīmĭtĭās māgnō sēpŏsŭīssĕ Jŏvī. *O.* Dē millĕ sāgittīs Ūnăm sēpŏsŭīt. *Id.* SYN. Sēcērnō, sēmŏvĕō, rĕpōnō, rēsĕrvō, sēgrĕgō, sēpărō. ‖ *Au fig. Écarter, chasser.* Cūrās Sēpŏsŭissĕ grăvēs. *O.* Sēpōnĕ quēstūs. *Sen.* (*Med.* 404). Spēm pĕlăgī sācrōsque ĭtĕrūm sēpōnītĕ flŭctūs. *V. Fl.* SYN. Mittō, pellō, ăbjĭcĭō. ‖ *Distinguer.* Scīmŭs ĭnūrbānūm lĕpĭdō sēpōnĕrĕ dictō. *H.* SYN. Sēcērnō, discērnō, dīstinguō. ‖ *Éloigner, reléguer.* SYN. Āmŏvĕō, rĕmŏvĕō, etc. *Voy. le suiv.*

Sēpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Mis à part.* Sēpŏsĭtī cĭcĕrīs, nĕc lōngæ ĭnvĭdĭt ăvēnæ. *H.* Nūnc ĭndŭē vēstēm Sēpŏsĭtām. *Tib.* (II, 5, 7). ‖ *Écarté, éloigné, retiré.* Quæ tām sēpŏsĭta ēst, quæ gēns tām bărbărā, Cæsăr? *M.* (*Spect.* 3). Pārtēmquĕ mētŭs fĭĕrī nōstrī Mārĕ sēpŏsĭtum. *Sen.* (*Med.* 338). SYN. Rēmōtŭs, lōnginquŭs, dīssĭtŭs, rēductŭs. ‖ *Au fig.* Āt mĕă sēpŏsĭta ēst, ĕt ăb ōmnī mīlĭtĕ dissōrs Glōrĭă. *O.*

Sēpŏstŭs, ă, ŭm. *sync. du précéd.* Ēt sēpŏstă trĭumphō Laūrēns prædă dūcīs. *Sil.* (*Id.* VIII, 378).

Sēpŏsŭī. *parf. de* Sepono.

1. Sēps, sēpis. *m. f.* (σήψ). *Espèce de serpent venimeux.* Ossăquĕ dissōlvēns cūm cōrpŏrĕ tābĭfĭcūs sēps. *L.* Ăn, Lĭbўæ fĕrālĕ mălūm, sit Rōmŭlă vōx sēps. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 14). Vīpĕră, seū dipsās, sēps, drăcō, cēnchrīs, hўdrā. *Fort.* (VIII, 5, 162). ‖ *Au fig.* Sēps īnsuētă sŭbit sērpĕrĕ flexĭbŭs. *Prud.* (*Sym. præf.* 74). ‖ 2. *f. Comme* Sepes. Būcŏlĭcō sēpēs dīxit Mārō : cŭr Cĭcĕrō, sēps? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gram.* 11. Adde *V. Fl.* VI, 537).

Sēpsī. *parf. de* Sepio.

Sēptă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Septum.

Sēptēm. *indécl. Sept.* Ŏblŏquĭtŭr nŭmĕrĭs sēptēm discrīmĭnă vōcŭm. *V.* Ēt stŭdĭīs ānnōs sēptēm dēdĭt, ĭnsĕnŭĭtquĕ. *H.* SYN. Sēptēnī, æ, ă.

Sēptembĕr, bris, *abl.* brī. *m.* (*s. ent.* mensis). *Septembre, le septième mois de l'année romaine.* Autūmnūm, Pōmōnă, tŭūm sēptēmbĕr ōpĭmāt. *Aus.* (*Eclog.* 9, 9). ‖ *adj. De septembre.* Īncolūmēm tĭbī mē præstānt sēptēmbrĭbŭs hōrīs. *H.* Sēptembrēs nōtis rĕfĕrēns nătălĭbŭs īdŭs. *Aus.* (*Idyl.* 5, 21).

Sēptēmflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule par sept canaux.* Pĕrquĕ păpўrĭfĕrī sēptēmflŭă flūmĭnă Nīlī. *O.* SYN. Sēptēmgĕmĭnŭs.

Sēptēmgĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Divisé en sept, qui est au nombre de sept.* Ēt sēptēmgĕmĭnī tŭrbānt trĭpĭda ōstĭă Nīlī. *V.* Ēt sēptēmgĕmĭnō jāctāntĭŏr æthĕră pulsĕt Rōmă jŭgō. *St.* SYN. Sēptēnŭs.

Sēptēmpēdālis, ĕ. *Haut de sept pieds.* Quæ sīĕt Sēptēmpēdālīs. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 70, *statua*). SYN. Sēptĭpēs.

Sēptēmplex, ĭcis. *Composé de sept parties.* Ēt clўpĕi ēxtrēmōs sēptēmplĭcis ōrbēs. *V.* Sōlŭs ăd ēgrēssūs mīssūs sēptēmplĭcis ĭstrī. *O.* Quīd rĕsōnĕt mōtū sēptēmplĭcis ăxis Hărmŏnĭæ. *Vict.* (*Gen.* 2, 44). SYN. Sēptēmgĕmĭnŭs.

Sēptēmvĭr, īrī. *m. Septemvir, membre d'une commission de sept magistrats chargés de l'ordonnance des festins religieux.* Sēptēmvĭrquĕ ēpŭlīs fēstīs Tĭtĭīquĕ sŏdālēs. *L.* SYN. Epŭlō.

Sēptēnārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Sēptēnārĭă sўnthēsĭs Sāgūntī. *M.* (IV, 46).

Sēptēnī, æ, ă. *Qui est au nombre de sept, sept.* Sēptem ĭngĕns gўrōs, sēptēnă vōlŭmĭnă trăxit. *V.* Dīspăr sēptēnīs fīstŭlă cānnīs. *O.* Īnquĕ dĭĕm sēptēnīs ōdĕrĭt hōrīs. *J.* (6, 183). SYN. Sēptēm. ‖ *Au sing.* Hīc bĭbăt æstīvum sēptēnō gūrgĭtĕ Nīlum. *Cl.* Sēptēnō vălĭdām circumfĕrt tēgmĭnĕ mōlēm (de clypeo). *St.* Sēptēnō mŏdŭlāndă chŏrō. *Aus.* (*Ecl. de Rat. Puerp.* 4).

Sēptēnnĭs, ĕ. *Comme* Septuennis. Pŭĕr sēptēnnīs sūrrīpĭtŭr Cārthāgĭnĕ. *Pl.* (*Prol. Pœn.* 66. Alii leg. *septuennis*).

Sēptēnnĭŭm, ĭī. *n. Espace de sept ans.* Fămīs dŭō pĕr sēptēnnĭa tēmpŭs. *Prud.* (*Dittoch.* 24).

Sēptēntrĭō, Sēptēmtrĭō *ou* Sēptēm... trĭō, ōnis. *m.*; Sēptēntrĭōnēs, ŭm. *pl. Sept étoiles près du pôle arctique, la petite Ourse; septentrion, nord.* Huīc nōstrā nōmĕn lĭnguā sēptēntrĭō fāctŭm (*Anth.* II, p. 387). Nām nĕquĕ sē sēptēntrĭōnēs quōquam ĭn cœlō cōmmōvēnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 117). Tālīs hўpĕrbŏrĕō sēptēm sŭbjĕctă trĭōnī. *V.* Scўthĭām sēptēmquĕ trĭōnēm Hŏrrĭfĕr ĭnvāsit bŏrĕās. *O.* Stēllæ, Quās nōstrī sēptēm sŏlĭtī vŏcĭtārĕ trĭōnēs. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 41). SYN. Ārctī, Ārctŏs, Ursă. PPH. Gĕllĭdī trĭōnēs. Sēptēm sīdĕrā, stēllæ.

Sēptēnŭs. *Voy.* Septeni.

Sēptĭclānŭs, ă, ŭm (nummus, libra, argentum). *Monnaie de mauvais aloi mise en circulation pendant la seconde guerre Punique.* Lībrā fŭīt quīntō sēptĭclānă: quīd ēst? *M.* (VIII, 71). Ergŏ nĕc ārgēntī sēx scriptŭlæ sēptĭclānī. *Id.* (IV, 89). ‖ *m. Nom d'homme.* Ēt quāsī pērlēctūm, Sēptĭclānĕ, rĕfĕrs. *M.* (XI, 108).

Sēptĭcĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Būtrām tĭbī Sēptĭcĭumquĕ. *H.*

Sēptĭcollĭs, ĕ. *Qui a sept collines.* Fūndārĕt ārcĕm sēptĭcollĕm Rōmŭlus. *Prud.* (*Peri.* 2605).

Sēptĭēs. *adv. Sept fois.* Hōstēm sŭbēgīt sŭbjŭgātūm sēptĭēs. *Prud.* (*Peri.* 2069). Sīc nŭmĕrŭs ĭmpār pōst trŏchæōs sēptĭēs. *T. Maur.* (*Met.* 756).

Sēptĭfŏrĭs, ĕ. *Qui a sept trous.* Sēptĭfŏrĕm vūltūm rātĭōnīs sēnsĭbŭs āptāns. *Alcim.* (I, 83).

† Sēptĭmānă, æ. *f. néol. Semaine.* Sēptĭmānīs dĕcĕm quīnīs sīmŭl ātquĕ dŭōbŭs (*Anth.* II, p. 350. Sic in *Cod. Theod.* 15, 5, 5 : « Dominico, qui *septimanæ* totius primus est dies. »)

Sēptĭmīllŭs, ĭ. *m. dimin. du suiv.* Sīc, ĭnquīt, mĕă vīta, Sēptĭmillĕ. *Cat.* (46, 13).

Sēptĭmĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* ‖ 1. *L'un des assassins de Pompée aux gages de Ptolémée.* Rō-

mānŭs Phărĭă mīlĕs dē pŭppē sălūtăt Sĕptĭmĭŭs. *L.* ‖ 2. (Titius). *Poète lyrique et tragique ; ami d'Horace.* Sĕptĭmĭŭs, Claŭdī, nĭmĭrum întĕllĭgĭt ūnŭs. *H.* Ācmēn Sĕptĭmĭŭs, sŭōs ămōrēs. *Cat.* (46, 1). ‖ 3. (A. Serenus). *Poète bucolique sous Vespasien.* Dŭlcĭă Sĕptĭmĭŭs quī scrīpsĭt ŏpŭscŭlă nūpĕr. *T. Maur.* (*Met.* 322). Stēlla, ēt Sĕptĭmĭŭs, Pĕtrōnĭŭsquĕ. *Sid.* (*Pan.* 2130).

Sĕptĭmŭs, ă, ŭm. *Septième.* Sĕptĭmŭs octāvō prŏpĭōr jām fŭgĕrĭt ānnŭs. *H.* Nĕque ēnĭm plŭs sĕptĭmă dŭcĭtŭr æstās. *V.* ‖ *n. pris absolt.* Ōrcō spondēnt sĕptĭmŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 130).

Sĕptĭmŭsdĕcĭmŭs, Sĕptĭmădĕcĭmă, etc. *Dix-septième.* Sĕptĭmŭmdĕcĭmum illĭcō sĕdēnt. *Næv.* (apud *Non.* 4, 242). PHR. Sĕptĭmă pōst dĕcĭmăm fēlix (dies). *V.*

Sĕptĭngēntī, æ, ă. *Sept cents.* Dăbō sĕptĭngēntōs. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 39). Sĕptĭngēntī sūnt, paŭlō plŭs aŭt mĭnŭs, ānnī. *Enn.* (apud *Varr. R. R.* 3, 1). Sĕptĭngēntă Tĭtō dēbĕt Lŭpŭs. *M.* (VII, 9). PPH. Cēntŭm sĕptēnī, æ, ă.

Sĕptĭpēs, ĕdis. *m. f. Qui a sept pieds de haut.* Hĭc Bŭrgŭndĭō sĕptĭpēs frĕquēntĕr. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 34. *Id. Pan.* 2375).

Sĕptŭāgintă. *indécl. Soixante-dix.* PPH. Sĕptēnī dĕcĕs. ‖ † Sĕptŭāgintă. Sĕptŭāgintă sŭpĕr mēssēs nătālĭbŭs ēgī (*Anth.* II, p. 233). Sĕptŭāgintă vēlĭs vēnīrĕ mŏrtĕm. *Lind.* (*de Æt.* 9).

Sĕptŭēnnĭs, ĕ. *Qui a sept ans.* Pōstquām jām pŭĕrī sĕptŭēnnēs sūnt, pătĕr. *Pl.* (*Men. prol.* 24. *Ib.* V, 9, 57). Dă sĕptŭēnnēm circĭtĕr pŭĕrum aŭt mĭnŭs. *Prud.* (*Peri.* 2848. Sic *Seren.* apud *Diom.* 3, 516. *Septennium* est apud *Fest.* in *Sextantarii*). SYN. Sĕptēnnĭs.

Sĕptŭm, ī. *n. Toute espèce de clôture.* Trānsĭt ēnĭm fŭlmĭnĕ cœlī pĕr sĕptă dōmōrŭm. *Lr.* (I, 489). Pārs intrā sĕptă dōmōrŭm. *V.* Līmĭquĕ vĕtăt trānscēndĕrĕ sĕptŭm. *Nem.* (*Cyn.* 308, de rete). PHR. Sic pŏsĭtum ĭn claŭsō lĭnquūnt. *V.* ‖ *Enclos de jardin.* Ut flōs ĭn sĕptĭs sĕcrētī nāscĕrĭtur hŏrtī *Cat.* (62, 39). Quæ cūnctă quāmvĭs nōstro hăbēmŭs ĭn sĕptō (*Auct. Priap.* 52, 23). SYN. Cōnsĕptŭm. ‖ *Parc pour les troupeaux.* Quāmvĭs mūltă mĭhĭ ēxīrĕt vīctĭmă sĕptĭs. *V. Voy.* Ovile. ‖ *Enceinte au Champ de Mars, où les citoyens romains venaient voter.* Ēst quŏquĕ quŏ pŏpŭlŭm jŭs ēst ĭnclūdĕrĕ sĕptĭs. *O.* Sĕptōrŭmquĕ nĕfās, ēt claŭsī prælĭă Cāmpī. *L.* Quŭm pătŭlĭs tĕrĕrem ōtĭă Sĕptĭs. *St.* Sī nĭhĭl Eurōpē fēcĭt, tŭm Sĕptă pētuntŭr. *M.* (II, 14. *Ib.* 57). SYN. Ovĭlĭă.

Sĕptūnx, ūncĭs. *m. Poids de sept onces.* Hĭdĕm sĕptūncēm dēmpto quīncūncĕ vŏcārunt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 51). Ēt cŭjŭs lībræ pārs sĕptĭmă sĕptūnx. *Aus.* (*Eclog.* 1, 25). ‖ *Mesure de liquides, contenant la septième partie du* Sextarius. Sĕptūncĕ mūltō dēindĕ pĕrdĭtŭs stĕrtĭt. *M.* (III, 82. *Id.* VIII, 54).

† Sĕptŭōsē. *adv. D'une manière obscure.* Ĭtă sĕptŭōsē dĭctŭō ăbs tĕ dătŭr. *L. And.* (apud *Non.* 2, 777).

Sĕptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sepio. *Clos, entouré.* Ĭnfĕrt sē sĕptŭs nĕbŭlă. *V.* Bellĭgĕrīs ă gēntĭbŭs ūndĭquĕ sĕptŭs. *O.* ‖ *Vêtu.* Rēgnŭm rĕlīquī mendĭcī sĕptŭs stŏlă. *Enn.* (apud *Non.* 14, 6, et *Fest.* in *Squalidum*).

Sĕpŭlchrālĭs, ĕ. *De tombeau, sépulchral.* Ăntĕ sĕpŭlchrālēs ĭnfēlĭx ădstĭtĭt ārās. *O.* Sūntquĕ sĕpŭlchrălī lūmĭnă mōtă făcĕ. *Id.*

Sĕpŭlchrētŭm, ī. *n. Cimetière.* Ŭxōr Mĕnēnī, sæpĕ quam ĭn sĕpŭlchrētĭs Vīdistĭs, etc. *Cat.* (59, 2).

Sĕpŭlchrŭm *ou* Sĕpŭlcrŭm, ī. *n. Tombeau.* Grāndĭăque ēffōssīs mīrābĭtŭr ōssă sĕpŭlchrīs. *V.* Ēt condĕ sĕpŭlchrō. *Id.* Ēt mūgīrĕ sōlŭm, mānēsquĕ ēxīrĕ sĕpŭlcrīs. *O.* Ōmnĭpărēns, ădĕm rērŭm cōmmūnĕ sĕpŭlchrŭm. *Lr.* (V, 260, de terra). SYN. Tŭmŭlŭs, bŭstŭm, mōnŭmēntŭm, *qqf.* lăpis, săxŭm, mārmŏr, sārcŏphăgŭs, ūrnă, sēdēs, dŏmŭs, mausōlēŭm. EP. Fĕrālĕ, fūnĕrĕŭm, fūnĕbrĕ, lūgŭbrĕ, trīstĕ, mœstŭm, sŭpērbŭm, rēgālĕ, quiētŭm, ŏbscūrŭm, ĭmŭm. PPH. Sĕpŭlchrī, tŭmŭlī mōlēs, sēdēs, hŏnŏr *ou* hŏnōs, hŏnōrēs, dĕcŭs, quiēs. Fūnĕrĕŭs lăpis. Ūrnă mārmŏrĕă. Sĕpŭlchrī tĕctă. Ēxtĭnctī fūnĕrĭs lŏcŭs. Sĕpŭlchrī āră. Plăcĭdæ sēdēs. Fŏssă sĕpŭlchrī. VERS. Tūnc ĕgŏmĕt tŭmŭlŭm Rhœtēo ĭn lĭttŏre ĭnānĕm Cōnstĭtŭī. *V.* Tŭmŭlŭs vōbĭs, cēnsēntĕ sĕnātŭ, Māvōrtĭs gĕmĭnŭs sūrgĭt pĕr grāmĭnă Cāmpō. *Sil.* Bēllŭm cīvīlĕ sĕpŭlchrā Vix dŭcĭbŭs præstārĕ pŏtēst. *L.* Quōd nōn mānsūră sĕpŭlchrī Ārdŭă mārmŏrĕō sūrrēxĭt pŏndĕrĕ mōlēs. Nōn hāc ĭn sēdĕ quiēscūnt Tām sācrī cĭnĕrēs. *Id.* Nĕquĕ sĕpŭlchrŭm, quŏ sē rĕcĭpĭăt, hăbĕt, pŏrtŭm cŏrpŏrĭs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 44). Quŭm dŏmŭs ăccĭpĭĕt săxĕă cŏrpŭs hĕbĕs (*Anth.* II, p. 16). *Voy.* Sepelio. ‖ *Au fig.* Vūltŭrĭs ĭn sĭlvīs mĭsĕrŭm mandēbăt hŏmōnĕm : Heū ! quām crūdēlī condēbăt mēmbră sĕpŭlchrō ! *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 683). ‖ *Par ext. Mânes.* Plăcātĭs sūnt tēmpŏră pūră sĕpŭlchrīs. *O.* Sī quīdquām mūtīs grātum ăccĕptumquĕ sĕpŭlchrīs. *Cat.* (96, 1). ‖ — vētus. *Terme injurieux.* Ēx hōc sĕpŭlchrō vĕtĕrĕ vigintī mĭnās Ecfŏdlam ĕgo hŏdiē. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 17). *Voy.* Bustum.

† Sĕpŭltō, ās, ārĕ. *fréq. de* Sepelio. Quōsquĕ sĕpŭltāt hŭmŭs, cingit ēt ōcĕānŭs. *Fort.* (VIII, 5, 286. *Id.* VII, 4, 167).

Sĕpultūră, æ. *f. Sépulture.* Illă sĕpultūræ fātă bĕātă tŭæ. *Pp.* (II, 21, 28). SYN. Jūstă, ēxsequĭæ. PPH. Tŭmŭlī, sĕpŭlchrī hŏnŏr *ou* hŏnōs, dĕcŭs. Mortĭs hŏnōs. Munŭs hŭmandī. *Voy.* Sepelio, Sepulchrum, Exsequiæ.

Sĕpultŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sepelio. *Enseveli, enterré.* Id cĭnĕrem aŭt mānēs crēdĭs cūrārĕ sĕpultōs ? *V.* Tēmplĭs aūrŏquĕ sĕpultŭs. *L.* SYN. Hŭmātŭs, tŭmŭlātŭs, condĭtŭs, cŏmpŏsĭtŭs. ‖ *Au fig. Mort.* Ingĕnĭīs nōn illĕ făvēt plaudĭtquĕ sĕpultīs. *H.* ‖ *Plongé dans le sommeil, dans l'ivresse.* Occŭpăt Ænēās ădĭtum, cŭstōdĕ sĕpultō. *V.* Sōmnō vĭnōquĕ sĕpultī. *Id.* Dīxĭt ēt ăssĭdŭō vērbă sĕpultă mĕrō. *Pp.* (III, 9, 50). *Voy.* Sopitus, Ebrius. ‖ *Enseveli dans l'ombre, inconnu.* Fāmă sĕpultă fŏret. *O.* Paulum sĕpultæ dĭstat ĭnĕrtĭæ Cēlata vīrtus. *H.* SYN. Obscūrŭs, ignōtŭs, prĕssŭs, ŏbrŭtŭs. ‖ *Apaisé, calme.* Sĕpultīs ūndĭquĕ vēntīs. *Lr.* (VI, 192). ‖ *Ruiné, détruit, perdu.* Ō vīrēs prīŭs ĭn mē sĕpultæ ! *Sen.* (*H. Fur.* 1245). Sī Pĕrūsĭnă tĭbī pătrĭæ sūnt nōtă sĕpultæ. *Pp.* (I, 22, 3, funera).

Sēquănă, æ. *m.* (Σηκουάνα). *La Seine, fleuve de la Gaule.* Rhēnŭs, Ărar, Rhōdănŭs, Mōsă, Mātrōnă, Sēquănă, Lēdŭs. *Sid.* (*Pan.* 812). Quă sē pīscōsō Sēquănă flŭctŭ ĭn mārĕ fĕrt. *Fort.* (VI, 7, 237).

Sēquănĭcŭs, *et* Sēquănŭs, ă, ŭm. *Des Séquanais* (Σηκουανοί), *nation Celtique entre la Saône et le Jura.* Hĭnc tĭbī Sēquănĭcæ pĭnguēm tĕxtrĭcis ălummăm. *M.* (IV, 19). Optĭma gens flexis ĭn gȳrum Sēquănă frēnĭs. *L.* ‖ † Sēquănŭs. Ĭnsĭnŭānt quă sē

sĕquānis Allŏbrŏgĕs ōrīs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 3).

Sĕquāx, ācis. *Qui suit sans relâche.* Ūt vidit Pallas Latĭo dārĕ tĕrgă sĕquācī. *V.* Fūmōsquĕ mănŭ prætĕndĕ sĕquācēs. *Id.* Tĕlŏquæ ĭnstārĕ sĕquācī. *Sil.* SYN. Sĕquēns, *qqf.* cŏmĕs, cŏmĭtāns, ădditŭs, ĭnfestŭs. ‖ *Au fig.* Rĕvĕrāquĕ mĕtŭs hŏmĭnŭm cūrāsquĕ sĕquācēs. *Lr.* (II, 47). Nātūrās hŏmĭnŭm vārĭās mŏrĕsquĕ sĕquācēs. *Id.* (III, 316). ‖ *Amateur, partisan.* In lūcem ēdūntŭr Bacchī Vĕnĕrĭsquĕ sĕquācēs. *Manil.* (V, 143). ‖ *Qui se laisse diriger, docile.* Tōrquēntĕm frēnīs ōrā sĕquācĭs ĕquī. *O.* Ōgўglāmquĕ chĕlўn, quæ sāxă sĕquācĭs flĕctēns. *Sid.* (*Pan.* 2660). Ĭmbŭĕrētquĕ nŏvās ārtēs sēnsūsquĕ sĕquācēs. *Aus.* (*Idyl.* 5, 3). *Voy.* Docilis. ‖ *Flexible.* Nīllācŭm rīdĕbĭs ōlŭs, lānāsquĕ sĕquācēs. *M.* (XIII, 57). Quōrum ĭmāgĭnēs lāmbūnt Hĕdĕræ sĕquācēs. *Pers.* (*Prol.* 5). *Voy.* Flexibilis.

Sĕquēndus, ă, ŭm. *part. fut. pas. de* Sequor. *Qui doit être suivi.* Nōn tĭbĭ sīc, dĭcēs, Phўllĭ, sĕquēndŭs ĕrām. *O.*

Sĕquens, tis. *Qui suit.* Pĕr mīllĕ sĕquēntĭă tēlă. *V.* Sātĭs flŭvĭum ĭndūcīt rīvōsquĕ sĕquēntēs. *Id.* SYN. Sĕquax. ‖ *Suivant, qui vient après.* Quōs prĭŏr ēst mīrātă, sĕquēns mīrābĭtŭr ætās. *O.* SYN. Vēntūrus, fŭtūrus. ‖ — dĭēs, lūx. *Jour suivant.* Ūt tĭtŭlum ĭmpĕrĭī tūm prīmūm lūcĕ sĕquēntī. *O.* SYN. Prōxĭmă. *Voy.* Postridie. ‖ — sўllăbă. (*T. Maur. Syll.* 932.) SYN. Sūbjĕctă, sūbdĭtă.

Sĕquēstĕr, trā, trŭm. *Qui sert de médiateur, de conciliateur.* Bissēnōs pĕpĭgĕrĕ dĭēs, ēt pācĕ sĕquēstrā. *V.* Nĕc scĕptrā fĭdē, nec pācĕ sĕquēstrā Pōscĭtĭs. *St.* ‖ *Au fig.* Nĕc cārnĕ sōlūtŭs; Mūnĕrĕ sēd sōmnī, paŭlīspĕr cārnĕ sĕquēstrā Lĭbĕr ăd ĭntŭĭtum, etc. *Prud.* (*Ham.* 983, de animæ intuitu). ‖ Sĕquēstĕr, trī ou trĭs. *m.*; Sĕquēstrā, ās. *f. Dépositaire d'un objet en litige.* Tu ĭstūnc hŏdiē nōn fĕrēs, nĭsĭ dās sĕquēstrum aŭt ārbĭtrŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 65). ‖ *Médiateur, conciliateur.* Cōnsultānt mandārĕ dūcēm, pācīsquĕ sĕquēstrēm Mittĕrĕ. *Sil.* (VI, 347. Cf. *Gell.* 20, 10). Ōrātōr rēgīs pācīsquĕ sĕquēstĕr. *L.* Ŭbī tūnc fīdēī pācīsquĕ sĕquēstrā Mātĕr ĕrās? *St.* SYN. Mĕdĭŭs. PHR. Pācātōr mĕdĭūsquĕ Sўphăx. *Sil.* Dūm pācī mĕdĭūm se ōffĕrt. *V.* Missī māgnīs dē rēbŭs ūtĕrquĕ Lēgātī: āvērsōs sōlĭtī cōmpōnĕre ămīcōs. *H.*

1. Sĕquēstrō. *adv. En sequestre.* Ĭmo hīc sĕquēstrō mĭhī dăta ēst. Intēllĭgō. *Pl.* (*Merc.* IV, 3, 36. *Id. Rud.* IV, 3, 79. Cf. *Gell.* 20, 10).

2. † Sĕquēstrō, ās, ārĕ. *néol. Mettre en sequestre, confier à un dépositaire, et au fig.* Hŏmĭnis ŭbī mĕmbrā sĕquēstrō. *Prud.* (*Cath.* 1548, ad terram). ‖ *Séparer.* Ăc vĕlŭtī flōrēs dōctă sĕquēstrat ăpis. *Fort.* (VII, 1, 38). Nōs quŏquĕ nēc præsēns nēc vītă fŭtūră sĕquēstrĕt. *Id.* (IX, 6, 9). *Voy.* Separo.

Sĕquĭŭs. *adv. compar. Autrement, plus mal, pis.* Quīd dīxĭmŭs ŭbī sĕquĭŭs quām vēllēs? *Pl.* (*Aul.* III, 2, 22. Adde *Afran.* apud *Charis.* 2, 195). *Voy.* Secus.

Sĕquŏr, ĕrĭs, sĕcūtŭs *ou* sĕquūtŭs sŭm, sĕquī. *d. Suivre.* Jām jām nūllă mŏra ēst: sĕquŏr, ēt, quā dūcĭtĭs, ădsŭm. *V.* Hōs tōta ārmēntă sĕquūntŭr. *Id.* Illă pătrĕm sĕquĭtŭr sĕquūtŭrquĕ sŏrōrēs. *O.* SYN. Sūbsĕquŏr, sĕctŏr, ăssĕctŏr, *par ext.* cōmĭtŏr. PPH. Pōnĕ sĕquŏr, ĕŏ, sūbĕō. Sĕquŏr cōmĕs. Tĕrgă sĕquŏr. Vestĭgĭă sĕquŏr, sĕrvō. Vestĭgĭa prĕmō, pāssĭbŭs ŭrgĕō. Pĕdĕm pĕdĕ ŭrgĕō. Jŭxtă, ā tĕrgō sĕquŏr. Pāssĭbŭs ĭnstō. VERS. Illĕ dūcem haŭd tĭmĭdīs vādēntĕm pāssĭbŭs æquāt. *V.* Mĕ dūcĕ cārpĕ vĭām. *O.* Mĕ pĕnnīs sĕctārĕ dătīs; ĕgŏ prævĭŭs ĭbŏ. *Id. Voy.* Comitor. ‖ *Poursuivre.* Quī făcĭ Dārdănĭōs fĕrrōquĕ sĕquārĕ cōlōnōs. *V.* Sĕquār ātrīs ĭgnĭbŭs ābsēns. *Id.* Dūmquĕ fĕrās sĕquĭtŭr. *O.* SYN. Pērsĕquŏr, ĭnsĕquŏr, ūrgĕō, ĭnstŏ, prĕmŏ, etc. *Voy.* Persequor. ‖ — ōcŭlīs. *Suivre des yeux.* Ōcŭlīsquĕ sĕquūntŭr Pūlvĕrĕăm nūbēm. *V.* SYN. Sērvō. ‖ — vĭām, ĭtĕr. *Suivre un chemin.* Dīvērsūm quāmvīs quīsquĕ sĕquāmŭr ĭtĕr. *O.* Āvĭă cursū Dūm sĕquŏr. *V.* ‖ — lŏcūm. *Se diriger vers.* Ītăllăm nōn spōntĕ sĕquŏr. *V.* Fātĭdĭcāmquĕ rătēm, Scўthĭcī quæ Phāsĭdĭs ōrās Aŭsă sĕquī. *V. Fl.* Ītălă rēgnă sĕquī. *O.* SYN. Ĕō, tĕndō, pĕtō, ădĕō, etc. ‖ *Rechercher, s'attacher à, suivre une carrière.* Flōrēntēm cўtīsŭm sĕquĭtŭr lăscīvă cāpēllă. *V.* Mĕllĭfĕră sĕquāmŭr. *Id.* Dēsĭdĭăm sōllĕt illĕ sĕquī. *O.* Prædmĭă mīlĭtĭæ pūlvĕrŭlēntă sĕqui. Spēmquĕ sĕquī cōnĭĕr. *Id.* Vĭrĭs quī cāstră sĕquūntŭr. *L.* Pārvās Mĕrcēdēs sĕquĕrĕr. *H.* SYN. Căptō, quærŏ, sĕctŏr, ăppĕtō, ămplĕctŏr, fŏvĕō. ‖ *Suivre un parti.* Rēs Ăgămēmnŏnĭās vĭctrĭcĭăquæ ārmă sĕcūtŭs. *V.* SYN. Ămplectŏr, fŏvĕō, făvĕō, stō. ‖ *Suivre, imiter.* Crēdĭmŭs, ĕt sĕquĭmŭr măgnōrum ēxēmplă dĕōrum. *O.* Sĕcūtīs ōmnĭbŭs. *H. Voy.* Imitor. ‖ *Se conformer à.* Aŭt fāmām sĕquĕrĕ, aŭt sĭbĭ cōnvĕnĭēntĭă fĭngĕ. *H.* SYN. Stō, sērvō. ‖ *Succéder, venir après.* Sī sŭpĕrānt fētŭs, pārĭtĕr frūmēntă sĕquēntŭr. *V.* Sĕquĭtŭr clāmŏr. *Id.* Vīnă dĭēs sĕquĭtŭr. *O.* Lăcrĭmæ sūă vērbă sĕquūntŭr. *Id.* Jāmquĕ sĕcūtūrō jŭssūrūs clāssĭcă phœbō. *L. Voy.* Succedo. ‖ *Répondre immédiatement.* Sĕquĭtŭr sīc dēĭndĕ Lātīnus. *V.* SYN. Prōsĕquŏr. ‖ *Dire, raconter.* Quīd mājŏră sĕquăr? *V.* Ēt clārā măgnī fāctă gĕnĭtōrĭs sĕquī. *Sen.* (*Troad.* 237). SYN. Pērsĕquŏr, rĕfĕrō, dĭcŏ, nārrō, etc. ‖ *Suivre, céder sans résistance, être flexible.* Vōlēns făcĭlĭsquĕ sĕquētur (ramus). *V.* Cēræ Ăccĭpĭūnt fōrmās, ĭgnēmquĕ mănŭmquĕ sĕquūntŭr. *St.* ‖ *qqf.* Sĕquĭtŭr. *Il est facile.* Quă lĭcĕt ēt sĕquĭtŭr, pŭdŏr ēst mīscēndŭs ămōrī. *O.* ‖ *Aller, avoir son cours.* Nēc vōx aŭt vērbă sĕquūntŭr. *V.* SYN. Prōcēdō. ‖ *Sortir, découler; couler le long.* Ătĕr ĕt ălterĭūs sĕquĭtŭr dē cŏrtĭcĕ sānguis. *V.* Ūna eădēmquĕ vĭă sānguĭs ănĭmūsquĕ sĕquūntŭr. *V.* Ĭnmūndŭs ŏlēntĭă sūdŏr Mēmbră sĕquēbātŭr. *Id.* SYN. Lābŏr, flŭō, etc. ‖ *Suivre, être en sous-ordre, obéir.* Pērgĕ, sĕquār. *V.* Illăcās ĭgĭtŭr clāssēs ātquĕ ūltĭmă Teŭcrūm Jŭssă sĕquār? *Id. Voy.* Obsequor. ‖ *Suivre, être dépendant, inhérent.* Sōlēm cērtissĭmă sīgnă sĕquūntŭr. *V.* Sĕquĭtŭrquĕ sŭpērbĭă fōrmām. *O.* SYN. Cōmĭtŏr, pēndĕō, ĭnhærĕō. ‖ *Suivre, rester fidèlement.* Quæ cūră nĭtēntēs Pāscĕre ĕquōs, ĕădēm sĕquĭtŭr tĕllūrĕ rĕpōstōs. *V.* SYN. Mānĕō, rĕmānĕō, etc. ‖ *Suivre, échoir.* Nēc pārvă sĕquētŭr Glōrĭă. *V.* SYN. Ōbtĭngŏ. ‖ *Avec l'abl. Accueillir par (des cris), répondre par.* Clāmŏre ĕxcĭpĭunt sŏcĭī, frĕmĭtŭquĕ sĕquūntŭr. *V.* Hæc tāntum Ăscānĭūs: Teŭcrī clāmōrĕ sĕquūntŭr. *Id.* SYN. Prōsĕquŏr. ‖ Sĕquī hērēdēm. *Échoir en héritage, être une charge ou un bénéfice de la succession.* Hērēdēs mŏnūmēntūm nē sĕquĕrētŭr. *H.*

Sĕquūtŏr, Sĕquūtŭs. *Voy.* Secutor, etc.

Sēr, ĕrĭs *ou* ĕrōs. *m.*; Sērēs, ŭm. *pl.* (Σήρ, Σῆρες). *Sères, peuple de l'Asie-Orientale, connu des anciens seulement par ses produits.* Quæ Phœbēīs sūbdĭtŭs ēūrīs, Lēgĭt ēōīs Sēr ārbŏrĭbŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 666). Vēlă cŏlōrātī quālĭă Sērēs hăbēnt. *O.* Quĕrĭtŭr jām Sērās āvăros Aŭgustŭm spōlĭārĕ nēmŭs. *St.* Quōd Nīlōtĭs ăcŭs cōmprĕssŭm pĕctĭnĕ Sērum Solvit. *L.* Ignōtī făcĭe, sēd nōtī vēllĕrĕ Sērēs. *Vet. Poet.* (apud *Isid. Or.* 9, 2). *Voy.* Sericum.

Sĕră, æ. *f. Barre pour fermer une porte, levier, loquet, par ext. serrure.* Tēmpŏrā nŏctīs ēunt ēxcŭtē pōstē sĕrām. *O.* Tōtă pătĕt dēmptă jānŭā nōstră sĕrā. *Id.* Nūnc fŏrĭbŭs clāvēs āptāt, ēmĭtquĕ sĕrās. *M.* (IX, 47). Claūdĭtŭr ēt dūrā jānŭā fultā sĕrā. *Tib.* (I, 2, 6). Pōnĕ sĕrām, cōhĭbĕ. *J.* (6, 346). SYN. Vĕctĭs, ōbex, pēssŭlŭs, rĕpāgŭlă, claŭstră. EP. Vallĭdă, rĭgĭdă, firmă, tūtă, fidă. PPH. Sĕræ ōbex, mūnīmĕn. *Voy.* Obsero, Aperio.

Sĕrăphĭm. *n. pl. indécl. Séraphins* Quōs prætĕr Chĕrūbĭm, Sĕrăphĭm, rĕlĭquōsquĕ bĕātōs. *Fort.* (VII, 4, 131. Adde *Prud. Cath.* 467).

Sĕrāpĭs, ĭs ou ĭdis. *m.* (Σάραπις). *Sérapis, divinité Grèco - Égyptienne d'Alexandrie, adoptée par les Romains.* Vincēbānt, nēc quæ turbă Sĕrāpĭn āmăt. *M.* (IX, 30). Nām vŏlo ăd Sĕrāpĭn dēferrī. *Cat.* (10, 26. Adde *Varr.* apud *Charis.* 1, 69). *Voy.* Apis, Osiris. ‖ † Sĕrăpis. Nīl pŏtŭīt Sĕrāpĭs dĕŭs, ēt lātrātŏr Ănŭbĭs. *Prud.* (*Sym.* 1341. *Ib.* 1678. Sic et *Capel.* II, p. 43).

Sĕrāptēnŭs. *Comme* Saraptenus.

Sĕrbōnĭs, ĭdĭs. *f.* (*Strab.* Σερβωνὶς λίμνη). *D'un lac de la Basse-Égypte.* Quă lăcŭs ēst īngēns lĭquĭdæ Sĕrbōnĭdĭs ŭndæ. *Prisc.* (*Peri.* 241).

Sĕrdĭcă, æ. *f. Ville principale de la Dacie.* Ŭt tē Mētātō spătĭō căstrōrŭm Sĕrdĭcă vĭdēt. *Sid.* (*Pan.* 302).

1. Sĕrēnă, æ. *f. Nom de femme.* Hūnc tŭmŭlī tĭtŭlŭm mœstă Sĕrēnă dĭcăt (*Anth.* II, p. 156). ‖ *Épouse de Stilichon.* Pĭĕrĭō mĕrĭtām sĕrtō rĕdĭmīrĕ Sĕrēnām. *Cl.*

2. Sĕrēnă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Serenum.

Sĕrēnātŭs, ă, ŭm. *Rendu serein.* Ēccĕ sĕrēnātō clārŭm jŭbār ēmĭcăt ăxĕ. *Sil.* Fōrtĕ, sĕrēnātī quă stăt plăgă lăctĕă cœlī. *St.* ‖ *Au fig.* Dōnă sĕrēnātō rĕfĕrās sōlēnnĭă Phœbō. *Sil.* (V, 181, scil. placato).

Sĕrēnĭfĕr *et* Sĕrēnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui amène la sérénité.* Ăxĕ sĕrēnĭfĕrī dēscēndĭt sōl ăquĭlōnĭs. *Avien.* (*Arat.* 988). Pūlchră sĕrēnĭgĕrō fŭlsĕrūnt sīdĕră mōtū (*Anth.* II, p. 295). SYN. Sĕrēnŭs.

† Sĕrēnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend serein, ou serein.* Lætă sĕrēnĭfĭcō dēfŭndĕrĕ cărmĭnă cœlō. *Inscr.* (apud *Orell. Coll. Insc. Lat.* n. 855).

Sĕrēnĭtās, ātĭs. *f. Sérénité. Voy.* Serenum.

Sĕrēnō, ās, ārĕ. *Rendre serein.* Vūltū quŏ cœlūm tēmpēstātēsquĕ sĕrēnăt. *V.* Lūcĕ sĕrēnāntī vītālĭă lūmĭnă lĭquīt. *Cic.* (*Div.* 1, 11). Glaūcăquĕ fŭmĭfĕræ tĕrgă sĕrēnăt ăquæ. *Cl.* SYN. Trānquillō, plăcō, sēdō, tēmpĕrō. VERS. Cōllĕctāsquĕ fŭgăt nūbēs, sōlēmquĕ rĕdŭcĭt. *V.* Fŭgĭūnt tōtō æthĕrĕ nīmbī. *Id.* Ălbŭs ŭt ōbscūrō dētĕrgĭt lūmĭnă cœlō Sæpĕ nōtŭs. *H.* Nēbŭlāsquĕ rĕcēdĕrĕ jŭssĭt. *O.* Nūbĭlă dĭsjĭcĭt, nĭmbĭsquĕ ăquĭlōnĕ rēmōtĭs, Ēt cœlō tĕrrās ōstēndĭt ēt æthĕră tĕrrīs. Ōppōsĭtās nĭtĭdĭssĭmă sōlĭs ĭmāgō Ēvĭcĭt nūbēs, nūllāque ōbstāntĕ rĕtēxĭt. Sōl, quī tēctŭs ăquōsĭs Nŭbĭbŭs āntĕ fŭīt, victīs ē nūbĭbŭs ēxĭt. Nūbĕ sōlĕt pŭlsā cāndĭdŭs īrĕ dĭēs. Ēmĭcŭĭt rĕsĕrātă dĭēs. Pūrūm dĭscŭssīs āĕră rĕdŭĭt ăquīs. *Id.* Pūrgātŭsquĕ nĭtĕt dĭscŭssīs nŭbĭbŭs æthĕr. *Sil.* Sōl trīstī dēpēllĭt nūbĭlă cœlō. *Pp.* Dētĕrsă rēmōvĭt Nŭbĭlă. *Cl. Voy.* Serenum. ‖ *Au fig.* Ăc spēm frōntĕ sĕrēnăt. *V.* Ēt trīstĭă frōntĕ sĕrēnānt. *Sil.* Lārgōquĕ sĕrēnăt Īgnĕ dŏmōs. *St.* Tāndĕm tŭūm Nūmĕn sĕrēnā. *Sen.* (*Ag.* 520). PHR. Nūbĭlă vūltū Discŭtĭt. *St.*

Sĕrēnŭm, ī. *n.*; Sĕrēnă, ōrŭm. *pl. Sérénité, ciel serein.* Nōn ălĭās clārō fŭlsĕrūnt plūră sĕrēno Fŭlgŭră. *V.* Fŭlgŭră fallācī mĭcŭērūnt clārā sĕrēnō. *L.* Nūsquām tām nĭtĭdŭm mĭcăt sĕrēnum. *M.* (VI, 42). Ānnĕ sĕrēnŭm Ēxspĕctĕt? *J.* (7, 179). Sōlēs ēt āpērtă sĕrēnā. *V.* Nēc dē tē crēdām nōstrīs, īngrātă, sĕrēnīs. *V. Fl.* SYN. Sūdŭm, sĕrēnĭtās. EP. Lætŭm, plăcĭdŭm, pūrŭm. PPH. Sĕrēnŭm cœlŭm. Sĕrēnŭs pŏlŭs, ŏlўmpŭs, dĭēs, æĕr, sōl. Pūrŭs, cāndĭdŭs, clārŭs, ĭnnūbĭs dĭēs, æĕr, sōl. Sĕrēnă lūx. Cœlī făcĭēs sĕrēnă, ĭnnūbĭlă. Sĭnĕ nūbĕ dĭēs. Sĭnĕ nūbĭbŭs æĕr. Cœlī indŭlgentĭă, clēmentĭă, plăcĭdĭssĭmă tēmpĕrĭēs. Æĕr trānquīllă lūcĕ sĕrēnŭs. Lĭbĕr nūbĭbŭs æthĕr. Sōl sĕrēnō lūmĭnĕ mĭcāns, rădĭānS. VERS. Pōstquām cūnctă vĭdēt cœlō cōnstārĕ sĕrēnō. *V.* Ārma ĭntĕr nūbēm cœlī ĭn rĕgĭōnĕ sĕrēnā Pĕr sūdŭm rūtĭlārĕ vĭdēnt. Lārgĭŏr hīc cāmpōs æthĕr ēt lūmĭnĕ vēstīt Pūrpŭrĕō. Cœlī dĕ pārtĕ sĕrēnā. *Id.* Sūb Jŏvĕ tēmpĕrĭēs ēt nūnquām tūrbĭdŭs æĕr, Pācātūmquĕ nĭtēt dīffūsō lūmĭnĕ cœlŭm. *L.* Blāndīsquĕ sălūbrĕ vĕr zĕphўrīs tĕpĭdō mūlcĕbăt rūră sĕrēnō. *Sil.* Pūrĭŏr hīc cāmpīs æĕr, cœlōquĕ sĕrēnō Lūmĭnĕ pūrpŭrĕŭm rĕsĕrāt jām sūdŭs ŏlўmpŭm. *Aus.* Tōtūmquĕ pĕr ānnŭm dūrāt āprĭcă dĭēs. *V. Fl.* Făcĭem ăd sĕrēnām sŭbĭtō mūtātŭr dĭēs. *Ph.* Quāmvīs sit cœlŭm, nĕbŭlă fŭgĭēntĕ, sĕrēnŭm. *Fort.* Quūm tōnŭīt lævŭm bĕnĕ tēmpēstātĕ sĕrēnā. *Enn. Voy.* Sereno, Mare.

Sĕrēnŭs, ă, ŭm. *Serein, en parlant du ciel.* Mūltă, fŏrēnt cœlō quæ mōx prōpĕrāndă sĕrēnō. *V.* Nēque ĭnsĭdĭīs nŏctīs căpĭērĕ sĕrēnæ. *Id.* Cœlō pĕrfrŭĭtŭr sĕrēnĭōrĕ. *M.* (IV, 64). SYN. Ĭnnūbĭs, ĭnnūbĭlŭs, pūrŭs, clārŭs, lūcĭdŭs, cāndĭdŭs, sĕrēnātŭs, pūrgātŭs, lĭquĭdŭs, tērsŭs. PPH. Nōn nūbĭlŭs, tŭrbĭdŭs. Sĭnĕ nūbĕ, nūbĭbŭs. Nūbĭbŭs, nūbĕ cārēns, lĭbĕr, pūrgātŭs. Nūllīs nĭmbĭs cōndĭtŭs, ŏpĕrtŭs, ŏbdŭctŭs, dēnsŭs, grăvĭs, ŏbsĭtŭs. *Voy.* Serenum, Sereno. ‖ *En gén. Clair, pur.* Cīngŭnt sĕrēnŭm lăctĕī fŏcŭm vērnæ. *M.* (III, 58). Nēc tām cāndĭdă, tām sĕrēnă lŭcĕt. *Id.* (VI, 42, unda). Vōcĕ sĕrēnă. *Pers.* (1, 19). SYN. Clārŭs, pūrŭs, lĭquĭdŭs, etc. ‖ *Au fig. Serein, calme, tranquille.* Quæ caŭsă sĕrēnŏs Fœdāvĭt vūltŭs? *V.* Quæ plăcĭdŭm dēgŭnt ævŭm vĭtāmquĕ sĕrēnām. *Lr.* (II, 1092). Pĕctŏră prōcessū factă sĕrēnă tŭō. *O.* Cārmĭnă prōvēnĭūnt ănĭmō dēductă sĕrēnō. *Id.* SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, lætŭs. *Voy.* Tranquillus. ‖ *Apaisé.* Quūmquĕ sĕrēnŭs ĕrĭt, vultŭsquĕ rĕmīsĕrĭt illŏs. *O.* SYN. Plăcĭdŭs, plăcātŭs. ‖ *Doux, bon.* Plēnŭs grăvĭtātĕ sĕrēnă (vultus). *L.* Pācēmquĕ sĕrēnīs Cōndīscēns ŏcŭlīs. *Sil.* SYN. Plăcĭdŭs, mītĭs, lēnĭs. ‖ *Heureux.* Hĕŭ! rēbus sĕrvārĕ sĕrēnīs Ĭnconsultă mŏdŭm! *Sil.* Sēd currēnt ālbŭsquĕ dĭēs hōræquĕ sĕrēnæ. *Id.* Dūcēs sĕrēnŭs ævŭm. *Boet.* (2, 4). *Voy.* Felix. ‖ *Favorable.* Nūnc nōstră sĕrēnŭs Ōrsă jŭvēs. *V. Fl. Voy.* Favens. ‖ *Qui rend serein, sec.* Undĕ sĕrēnās Vēntŭs ăgăt nūbēs. *V.* (*G.* I, 461. *Non.* 2, 812, vertit *siccas*). Cœlŭm vēntīs ăpĕrīrĕ sĕrēnīs. *O.* Hĭc făvŏnĭūs sĕrēnŭ'st, ĭstĭc aŭstĕr ĭmbrĭcŭs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 35). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ānnæī făcĕrĕt mānŭs Sĕrēnī. *M.* (VIII, 81. *Id.* VII, 44). ‖ *Nom de plusieurs poètes.* Ūltĭmă quæ mētrō fŭīt hæc ĭnvēntă Sĕrēnī. *T. Maur.* (*Met.* 422).

Sĕrēs, ŭm. *m. pl. Voy.* Ser.

Sĕrēscŏ, ĭs, crĕ. *n. Se sécher.* Ŭvēscūnt, eædĕm dĭspāusæ ĭn sōlĕ sĕrēscūnt. *Lr.* (I, 306). SYN. Siccŏr, ārēscŏ.

Sĕrēstŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Illōnēă pĕtĭt dĕxtrā lævăquĕ Sĕrēstŭm. *V.*

Sergēstŭs, ī. *m. Nom d'un des compagnons d'Énée.* Mnēsthĕă Sergēstŭmquĕ vŏcăt. *V.*

Sergĭă, æ. *f.*, et Sergĭūs, ĭi. *m. Noms de femme*

d'homme. Sērgĭă mī nōmēn fŭĕrăt. *Inscr.* (apud *Fur.* III, p. 1744). Hĭc Sērgĭŭs ĭdĕm. *J.* (6, 12). ‖ *adj.* Dŏmŭs tĕnĕt ă quō Sērgĭă nōmēn. *V.* Sērgĭŏlŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Nām Sērgĭŏlŭs m rādĕrĕ gŭttŭr. *J.* (6, 105).

Sērgĭŭs. *Voy.* Sergia.

1. Sĕrĭă, æ. *f. Cruche, jarre.* Rēlĕvī dōlĭa ōnĭa, ōmnēs sērĭās. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 51). Ō sī ūb rāstrō crĕpĕt ārgentī mĭhī sĕrĭă dēxtrō Hĕrcŭlē! *Vers.* (2, 11). SYN. Sērĭŏlă, ămphŏră.

2. Sērĭă, ōrŭm. *n. pl. Voy.* Serius.

Sērĭcĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Sericus. Sērĭcĕŭm tĕmĕn, gĕmmāntĭă tĕxtă Lăcōnŭm. *Eucher.* (in *Anth.* II, p. 407).

Sērĭcŭm, ī. *n.*, *et* Sērĭcă, ōrŭm. *pl. Étoffes qu'on tirait du pays des Sères, mousseline et tissu de soie.* Nec dēntēs ălĭtĕr, quām sērĭcă, nŏctĕ ēpōnās. *M.* (IX, 38). Quid rĕlĕvānt vārĭīs sērĭcă ĕxtĭlĭbŭs? *Pp.* (I, 14, 22). Cōmptī vultŭs ōnĕrīnŭĕ vĕl ĭpsă Sērĭcă. *Cl.* Hūnc quī sŭpĕrbĭt sērĭcō. *Prud.* (*Peri.* 477). SYN. Bombўcĭnŭm, bombўcĭnă. PPH. Sērĭcă vēstīs. Sērĭcă vēllĕră, fĭlă, stāmĭnă. Vēllĕră Sērŭm. VERS. Vēllĕrăque ŭt fŏlĭīs rēpēctānt tĕnŭĭă Sērēs. *V.* Sērēs lānĭgĕrīs rĕpĕtēānt vēllĕră lucīs. *Sil.* Mūnĕră Rūbrī Prætĕrĕă ōntī, dēpĕxăquĕ vēllĕră rāmīs, Fēmĭnĕŭs labŏr. *Id.* Vēlă cōlōrāti quālĭă Sērēs habēnt. *O.* Cāndĭdă ĭdōnĭō pĕrlūcēnt pĕctŏră fīlō, Quōd Nīlōtĭs ăcŭs ōmprĕssŭm pĕctĭnĕ Sērŭm Sōlvĭt, ĕt ēxtēnsō lăxāĭt stāmĭnă vēlō. *L.* Jām pārāt aūrālās trŭbĕās ĭnctūsquĕ mĭcāntēs, Stāmĭnĕ quōd mōllī tondēnt sē stĭpĭtĕ Sērēs, Frondĕă lānĭgĕræ cārpēntēs vēllĕra sĭlvæ. *Cl.* Aŭt sī quă Arăbĭō lūcĕt bombўcĕ pŭellă. *Pp.* Hōs ĭllĕ Sērŭm vēstĕ cōntĕxī jŭbĕt. *Aus.* Vēllĕră dēpĕctĭt nĕmōrālĭă vēstĭfŭĭus Sēr. *Id.* Vēllĕră pĕr sĭlvās Sērēs nĕmōrālĭă cārpŭnt. *Avien.* Ēōo ēx ōrbĕ pĕtītīs Rāmōrŭm spōllīs flŭĭtāntēs sŭmĕre mĭctŭs. *Prud.* Cĭnctŭ Gābĭnō sērĭcām fŭltŭs tōgām. *Id.* Mōllĭă vēl tāctū quæ mĭttūnt vēllĕră Sērēs. *Alcim.* Sērĭcă pŭrpŭrĕīs stĕrnūntŭr vēllĕră vīllīs. *Fort.* Sūnt ĕtĭām ēōīs pāllĭă vēllĕrĭbŭs. *Orient.*

Sērĭcŭs, ă, ŭm (Σηρικός). *Des Sères.* Dōctŭs ăgĭttās tĕndĕrĕ Sērĭcās. *H.* ‖ *De l'étoffe des Sères.* Ēt sērĭcă pĕctŏrĕ pōnūnt Pēplă. *St.* Spūmīs fūmāntēm sērĭcă ĭrēnă (equum). *Cl.* Ĭntĕr sērĭcōs Jācĕrĕ bŭlvillōs ămānt. *H. Voy. le précéd.*

Sērĭēs, ēi. *f. Suite, file.* Lōngĕ sērĭēs pŏrrĕctă vĭārŭm. *St.* Hĭc jŭvēnŭm sērĭēs tĕnĕrīs ĭmmĭxtă pŭellīs. *Tib.* (I, 3, 63, scil. choreas agentium). ‖ *Au fig. Suite, enchainement, succession.* Sērĭēs lōngissĭmă rērŭm. *V.* Tĕ jām sērĭēs ūsūsquĕ ăborŭm Ērĭgĭt. *L.* Sērĭēmque ēvolvĕrĕ fātī. *O.* SYN. Ordō. ‖ *Suite d'années.* Innūmĕrābĭlis ānnōrŭm sērĭēs. *H.* Vīdī quām sērĭēm mōrāntĭs ævī Prōnĕctant tĭbī cāndĭdæ sŏrōres. *St.* Hæc ĕrĭt ætĕrnæ sērĭēs ăb ōrĭgĭnĕ Rōmæ. *Aus.* (*Epig.* 148). ‖ *Suite de générations.* Ēt sērĭē fulcitĕ gĕnŭs. *Pp.* (IV, 21, 69). Dīgnĕ vĭr hāc sērĭē. *O.*

Sērĭētās, ātĭs. *f. Air sérieux.* Ēt grăvĭtās cōmĭs, lætāquĕ sērĭētās. *Aus.* (*Par.* 2, 6). Rīsūs, sērĭētās, dĭcācĭtātĕs. *Sid.* (*Pan.* 3514). SYN. Grăvĭtās.

† Sērĭllă, ŭm. *n. pl. Corde de jonc.* Sēd sĕctă lĭno ēt spartēīs sērĭlĭbŭs. *Pac.* (apud *Fest.* in *Serilia.* Sic enim legendum, non *Serilla*).

Sērĭō. *adv. Sérieusement.* Ego ĕō quō mĕ ĭpsă mīsit. Vĕron'? Sērĭō. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 11). Mīsit porro ōrārĕ ŭt vĕnīrētŭ sērĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 22). Vĕrĕōr sĕrĭō. *Næv.* (apud *Char.* 2, 195). SYN. Vērĕ.

Sērĭŏlă, æ. *f. dimin. de* Seria. *Petite cruche.* Sērĭŏlæ vĕtĕrēm mĕtŭēns dērādĕrĕ līmŭm. *Pers.* (4, 29).

Sērĭphŏs *ou* Sĕrĭphŭs, ī. *f.* (Σέριφος). *Une des Cyclades, lieu de déportation pour les Romains.* Ūt Gȳārī clausŭs scōpŭlis pārvāquĕ Sĕrĭphō. *J.* (10, 170). Sīc tĭbī vēstītæ pressă Sĕrĭphŏs ērăt. *O.*

1. Sērĭŭs. *adv. Voy.* Sero 1.

2. Sērĭŭs, ă, ŭm. *Sérieux, grave.* Aīt rēm dĭvīnām fēcisse ēt rēm sērĭām. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 7). Sērĭă dictŭ. *H.* Nōn ĕgŏ tē nŏvī trīstĕm, sævŭm, sērĭŭm. *Afr.* (apud *Non.* 1, 144). SYN. Grăvĭs. ‖ *Véritable, réel.* Hæ nūgæ sērĭă ducēnt ĭn mălă. *H.* SYN. Vērŭs. ‖ Sērĭă. *n. pl. pris subst. Choses sérieuses, le sérieux.* Sēd tămĕn āmōtō quærāmŭs sērĭă lūdō. *H.* Pōsthăbŭī tămĕn īllōrŭm mĕă sērĭă lūdō. *V.* Tōt nōssēm lūsŭs sērĭăque ĭpsĕ tŭă. *O.* Tām sērĭōrŭm quām jŏcōrŭm pārtĭcĕps. *Aus.* (*Prof.* 15, 5).

Sermō, ōnĭs. *m. Discours familier, conversation, entretien.* Āmissōs lōngō sŏcĭōs sermōnĕ rĕquīrūnt. *V.* His mĕdĭŭm dictīs sermōnem ābrumpit. *Id.* Dēfīnŭīt sermōnĕ dĭĕm. *O.* SYN. Cōllŏquĭŭm, vĕrbă, dictă, fābŭlă. *Ep.* Dūlcĭs, blāndŭs, vārĭŭs, lōngŭs. *Voy.* Colloquor. ‖ *Bruit, rumeur.* Hæc tūm mūltĭplĭcī pŏpŭlōs sermōnĕ rĕplēbăt. *V.* Cōmplēt sermōnĭbŭs aūrēs. *Cl.* SYN. Rūmŏr, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Objet d'entretien.* Fīllŭs meŭs nūnc pĕr ūrbĕm sōlŭs sermo ēst ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 4). Ēt nūnc ĭntĕr cōs tū sermo ēs. *Pp.* (II, 17, 7). SYN. Fābŭlă. ‖ *Langue, idiome.* Nēdŭm sermōnŭm stĕt hŏnōs ēt grātĭă vīvāx. *H.* Dōctĕ sermōnēs ūtrĭŭsquĕ lĭnguæ. *Id.* Ēt Gĕtĭcō scrīpsī sermōnĕ lĭbĕllŭm. *O.* SYN. Lĭnguă. ‖ *Poésie qui se rapproche de la prose, satire.* Īllĕ Bĭonēīs sermōnĭbŭs ēt sălĕ nīgrō. *H.* Ămbī, nōstrōrŭm sermōnŭm cāndĭdē jŭdĕx. *Id.* ‖ *Eccl. Le Verbe.* Pātrĭsquĕ Sērmō, Christĕ. *Prud.* (*Cath.* 740). *Voy.* Verbum.

1. Sĕrō, *et postérieurement* Sērŏ. *adv. Tard.* Heŭ! sērō rĕvŏcātŭr ămŏr, sērōquĕ jŭvēntă. *Tib.* (I, 3, 41). Prīncĭpĭīs ŏbstă: sērō mēdĭcīnă părātŭr. *O.* Ēt vōs quī sērō lāpsūm rĕvŏcātĭs, ămīcī. *Pp.* (I, 1, 25). Aŭgŭstŭs fāscēs; sēd cœpĭt sērō mĕrērī. *St.* Ălcĭdæ cītō dī, sēd tĭbī sērō dăbūnt. *M.* (V, 66. Et *Juv.* 1, 169). SYN. Tārdē. PHR. Sērā cōmāntēm Nārcissŭm. *V.* ‖ Sērō ēst. *Il est tard.* Sērō ēst: sēxtă, sī tĭbī placĕt, Vēnĭbŏ. *Pomp.* (apud *Non.* 10, 32). ‖ Sērĭŭs. *comp. Plus tard ou trop tard.* Sērĭŭs ēgrēdĭtŭr. *O.* Ĭpsĕ sălūtābō dēcĭmă, vĕl sērĭŭs, hōră. *M.* (I, 109). ‖ Sērĭŭs ōcĭŭs. *Voy.* Ocius.

2. Sĕrŏ, ĭs, ŭī, ērtŭm, sĕrĕrĕ. *Tresser, entremêler, mêler, et au fig.* Ălterīnum sĕrĭtōlĕ dīĕm cōncōrdĭtĕr ămbŏ. *Enn.* (apud *Charis.* 2, 177). Quīd sĕrĭs fāndō mŏrās? *Sen.* (*Med.* 281). Cūm Vārrōnĕ mānŭs ēt cūm Vārrōnĕ sĕrēndă Pōēllă. *Sil.* Ēt vŭlnĕră vāstă sĕrēbānt. *Lr.* (V, 1289). Quīd tū pŏrrō vīs sĕrĕrĕ nĕgōtĭŭm? *Pl.* (*Most.* V, 1, 51). SYN. Nĕctŏ, tĕxŏ, jŭngŏ, cōnsĕrŏ. ‖ — sermōnĕm. *S'entretenir, disserter.* Hūjŭs sĭmĭlĕs sĕrmonēs sĕrăt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 105. *Id. Pœn.* III, 3, 42, sermonem *copulat*). Mūlta ĭntĕr sēsĕ vārĭō sermonĕ sĕrēbānt. *V.* SYN. Dissĕrŏ, cōllŏquŏr. *Voy. le suiv.*

3. Sĕrŏ, ĭs, sēvī, sătum, sĕrĕrĕ. *Semer.* Ēxĕrcētĕ, vĭrī, taurōs, sĕrīte hordĕă cāmpīs. *V.* Ēt dūbĭtānt hŏmĭnēs sĕrĕre, ătque īmpēndĕrĕ cūrām! Sēmĭnă

vĭdi ĕquĭdēm mūltōs mĕdĭcārĕ sērēntēs. *Id.* Īstĕ fĕrĕt sĕgĕtēs, īstĕ sērēndŭs ăgĕr. *O.* Īllĕ pĭō studĭō sŭlcātă nŏvālĭă sēvĭt. *Fort.* (III, 22, 9). SYN. Sēmĭnō, cōnsĕrō. PPH. Sēmĕn, sēmĭnă jăcĭō, jăctō, spărgō, pōnō, dēpōnō. Sēmĭnă hŭmō spărgō, cōndō, tĕgō, ōbrŭō. Sēmĕn hŭmō dō. Sŭlcō sĕrō. Sēmĭnă sŭlcīs, tĕrræ, ārvīs crēdō, cōmmittō, mandō, dō, dēmittō. In ăgrōs, ĭn hŭmŭm sēmĕn spărgō, mĭ tō. Sŭlcīs dēpōnō. Ingĕstis glēbis ābscōndō. VERS. Dēbĭtă quăm sŭlcīs cōmmittās sēmĭnă, quămquĕ Īnvĭtæ prōpĕrēs ānnī spĕm crēdĕrĕ tĕrræ. *V.* Sŭb jŭgă bŏs vĕnĭăt, sŭb tĕrrās sēmĕn ărātās. *O.* Mōtă spărgĕrĕ sēmĕn hŭmō. *Id.* Sēmĭnă pōnīt hŭmō. *Pp.* Ĕt sŭlcīs crēdĭt ărātīs Sēmĭnă. *Tib.* Sēmĭnăque ĭn fœnŭs sŭlcātīs crēdĕrĕ tĕrrīs. *Man.* Rīmātŭr tĕrrās, ĕt sŭlcīs sēmĭnă mīscĕt. Nēc sōlŭm tĕrræ spĕm crēdăt ĭn ānnŭă vōtă. Mândănt ĕt cĕrĕrĕm sŭlcīs dŭm tĕrră tĕpōrĕ Aūtŭmnī rĕsōlūtă pătĕt, dŭm sēmĭnă dūcĭt. *Id.* ‖ *Planter.* Īpsĕ sĕrăm tĕnĕrās mātūrō tĕmpōrĕ vītēs. *Tib.* (I, 1, 7). Cāstănĕās cēntŭm sēvīt Ŏtăcĭlĭus. *M.* (X, 79). Nullăm, Vārĕ, săcrā vītĕ prĭŭs sēvĕrĭs ārbōrĕm. *H.* SYN. Cōnsĕrō, plāntō, ōbrŭō. PPH. Hŭmō, tĕrræ mandō. Scrōbĭbŭs dēmittō. Tĕrrā condō, tĕgō, dēfĭgō. Rādĭcĕm tĕrræ ĭnfĭgō. Plāntās hŭmō fĭgō. Stĭrpēs, vĭrgūltă tĕrrā tĕgō, ābscondō. VERS. Jŭvăt ĭsmărā bācchō Cōnsĕrĕre, ătque ŏlĕā măgnŭm vestīrĕ Tăbŭrnŭm. *V.* Hic plāntās tĕnĕro ābscĭndēns dē cōrpŏrĕ mātrŭm, Dēpŏsŭit sŭlcis, hīc stĭrpēs ōbrŭit ārvis. Scrōbĭbus mandārĕ sŭbactīs. Sēptĭmă pōst dĕcĭmăm fēlix ĕt pōnĕrĕ vītēs. Aūsŭm vĕl tĕnŭī vītēs cōmmittĕrĕ sulcō. *Id.* ‖ *Au fig. Semer, répandre.* Rūmōrēsquĕ sĕrit vărĭōs. *V.* (Sic *Id. Æ.* II, 99 : « *Spargere* voces In vulgum ambiguas. ») Sīc sēgnēs hērōēs ēūnt, cāmpūmquĕ pătēntĕm Āltĕrnō sērmōnĕ sĕrūnt. *St.* Rōmānŭm sēvīt jŭvĕnīlī ĭn pectŏrĕ bellŭm. *Sil.* SYN. Spărgō, fundō, *qqf.* ĭnfundō. *Voy. le précéd.*

Sērōtĭnŭs, ă, ŭm. *Tardif, du soir, ou de l'arrière-saison.* Ĕt călīgāntī prĕmĕrĕt sērōtĭnă nŏctĕ. *Hil. Pict.* (*Gen.* 19.).

Sērpens, tis. *part. de* Serpo. ‖ *Subst. m. f. Serpent.* Corpŏră nātōrum sērpens āmplexŭs ŭtĕrquĕ. *V.* Hūmānōquĕ cădit sērpens ātĭlātă vĕnēnō. *L.* Cautcăsŏn ăppĕllānt, sērpentŭm cōllă lĕvāvīt. *O.* Sērpentium ăllăpsŭs timĕt. *H.* SYN. Ānguis, cŏlŭbĕr, cōlŭbră, drăcō, *qqf.* hydrus, hydră, aspis, vīpĕră, chĕlydrus, rĕptĭlēs. EP. Aspĕr, ātrŏx, dīrus, sævus, mĭnax, horrĭdus, tĕrrĭbĭlis, tŭmĭdus, tŭmens, sibĭlus, jŭbātus, crīstātus, ălĕr, cærŭlus, cærŭlĕus, vīrens, vĭrĭdis, līvens, līvĭdus, squălĭdus, squămōsus, tortus, întortus, sĭnŭātus, implĭcĭtus, lōngus, lubrĭcus; vĕnēnōsus, vĕnēnĭfĕr, nŏxĭus, mălus, lētĭfĕr. PPH. Prōsērpens bēstĭă. Gĕnus rĕptĭlĕ. Squămĕă tŭrbă. Vīpĕrĕum gĕnus. Sērpentis ōrbēs, spīræ, vŏlūmĭnă, gȳri, nōdi, tractus, tortus, sĭnus, sibĭla, mōrsus, ătĭlātus, vĕnēnum, vīrus. Sērpentis squămĕă tĕrgă. PHR. Sĭnŭōsă vŏlūmĭnă torquens, vĕrsāns. Multĭplicĕs sĭnŭātus ĭn ōrbēs. Sĭnŭāns ĭmmensă vŏlūmĭnĕ tĕrgă. Pĕr măgnă vŏlūmĭnă lābens. Sibĭlă dăt, fundĭt, mittĭt. Lĭnguă strīdens. Lĭnguă vĭbrāntĕ mĭnax. Ōrĕ mĭnax. Āttŏllens īrās. Cærŭlă cōllă tŭmens. Squămis hŏrrens. Fulgŏrĕ nĭtĭdus. Măculis insignis ĕt aūrō. Aūrō præsignis. Măculis crīstisquĕ dĕcŏrŭs. Aūrātō fulgŏrĕ nĭtĭdus. Vēnēnō tŭmens, tŭmĭdus, ārmātus, mĕtŭēndus. Vīpĕrĕō fēllĕ tŭmens, plēnus. Mălă grāmĭnă pāstŭs. (Cf. *Virg. G.* III, 420 *sq.*; *Æ.* II, 303; V, 84 et 273; *Ov. Met.* III, 32; IV, 574; *Luc.* IX, 700; *St. Th.* V, 505; *Sil.* VI, 151.) ‖ *Constellation.* Nāmquĕ vĭrūm mĕdĭum Sērpens sŭb pectŏrā cīngit. *Cic.* (*N. D.* 2, 41). SYN. Ānguis, Drăcō.

Sērpentĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des serpens.* Æginămquĕ sīmŭl, sērpentĭfĕrămquĕ Sĕrīphŭm (*Ciris*, 477. Alii leg. *sementiferam*).

Sērpentĭgĕnă, æ. *m. f. Né d'un serpent; les Spartes, nés des dents de serpent semées par Cadmus.* Vōs sērpentĭgĕnīs ĭn sē fĕrā bēllă dĕdīstis. *O.* VERS. Ĕt stĕtit ĭn ārmis ōmnĕ vīpĕrĕum gĕnŭs Frātrum, cătĕrvæ dēntĕ Dircæō sătæ. *Sen.* Ĭn quŏrŭm sŭlcīs lĕgiōnēs dēntĭbŭs ānguis Cūm clўpĕis nāscuntŭr, ĕt horrĭdă bēllă căpĕssunt. *J.*

Sērpentīnă, æ. *f. Nom de femme.* Sērpentīnă fŭit sīmplicĭtātĕ vĭgens. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1165).

Sērpentĭpēs, ĕdis. *m. f. Dont les jambes sont des serpens.* Sphingăque, ĕt Hărpўĭās, sērpentĭpĕdĕsquĕ Gigantās. *O.*

Sērpyllŭm. *Voy.* Serpyllum.

Sērpō, ĭs, psī, pĕrĕ. *n. Ramper.* Sērpĕrĕ cærŭlĕum Dānăi vĭdērĕ drăcōnĕm. *O.* Dūcĕrĕ dē lătĕbris sērpentĭă sæclă fĕrārŭm. *Lr.* (VI, 766). Īlle ăgmĭnĕ longō Tăndem ĭntĕr pătĕrās ĕt lævĭă pōcŭlă sērpens (anguis). *V.* SYN. Rēpō, prōsērpō, rĕptō, etc. *Voy.* Repo. ‖ *Ramper, s'avancer lentement, se glisser, se répandre, circuler, et au fig.* Istĕr Cōngĕlăt, ĕt tăcĭtīs ĭn mărĕ sērpĭt ăquīs. *O.* Fălläcĕm pătrĭæ sērpĕrĕ dixĭt ĕquŭm. *Pp.* (III, 11, 64). Pĕr tŭă lānūgō quŭm sērpĕrĕ cœpĕrĭt ōră. *Cl.* Ĭntĕr victrīcēs hēdĕræm tĭbĭ sērpĕrĕ laurōs. *V.* Dīră pĕr incautŭm sērpānt contāgĭă vŭlgŭs. *Id.* Ātque æĕr ĭnīmīcŭs sērpĕrĕ cœpĭt. *Lr.* (VI, 1119). Tăcĭtæ sērpunt ĭn viscĕră flāmmæ. *O.* Jām mūrmŭră sērpunt Plēbĭs. *St.* Sērpĭtquĕ pĕr ăgmĭnă mūrmŭr. *V.* Dōnō dīvūm grātīssimă sērpit (quies). *Id.* Pĕr membră sēnectŭs Sērpăt. *Lr.* (I, 415). SYN. Ĭnsērpō, rēpō, ădrēpō, ōbrēpō, irrēpō, insĭnŭō, spărgŏr. ‖ *Serpenter.* In sĭccō sērpentĕm pŭlvĕrĕ rīvŭm Trānslĕrăt, quī Xānthŭs ĕrăt. *L.* Tĕrtĭus trāmĭs rāvă Cōnvăllĕ sērpens. *Sen.* (*OEd.* 283). SYN. Errō, văgŏr. ‖ *Ramper, en parlant du style.* Sērpit hŭmī tūtŭs nĭmĭlŭm timĭdūsquĕ prŏcĕllæ. *H.*

Sērpўllĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit du serpolet.* Quă sērpўllĭfĕrīs ŏlĕt cătīnis. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 45).

Sērpўllŭm, Sērpŭllŭm *ou* Sērpĭllŭm, ī. *n.* (ἕρπυλλον). *Serpolet, herbe odorante.* Āllĭă sērpўllŭmque hĕrbās cōntŭndĭt ŏlentēs. *V.* (*Id. G.* IV, 30). Cĭnnămă, sērpўllŭm, nărcissŏs, bălsămă, cōstŏs. *Ennod.* (*Carm.* 9, 149). EP. Vīrens, vĭrĭdĕ, frăgrāns, ŏdōrŭm, ŏlens.

Sērră, æ. *f. Scie.* Tūm fĕrrī rĭgŏr, ătque ārgūtæ lāmĭnă sērræ. *V.* Fĕrrōque ĭncĭdit ācūtō Pērpĕtŭōs dēntēs, ĕt sērræ rēppĕrĭt ūsūm. *O* Sērræ strīdēntĭs ăcĕrbŭs Hōrrŏr. *Lr.* (II, 410). EP. Fĕrrĕă, ăcūtă, dēntātă, mordăx, ārgūtă, raūcă, strīdens. ‖ *Au fig. Épine du dos.* Cui sērră lŭmbis ĕmĭnĕt. *M.* (XI, 100).

Sērrācŭm. *Comme* Sarracum. (*Fort.* VIII, 1, 29.)

Sērrānŭs, ī. *m. Surnom d'Atilius Régulus et de sa famille.* Ĕt tĕ sŭlcō, Sērrānĕ, sērēntĕm. *V.* Sūdābātquĕ grăvī cōnsŭl Sērrānŭs ărātrō. *Cl.* Sērrānŭs, clārŭm nōmĕn, tŭă, Rēgŭlĕ, prōlēs. *Sil.* Sērrānōs Cūrĭōsquĕ tŭlĭt. *Man.* (IV, 148. Alii *Serranum* a *Regulo* distinguunt : ille enim *dictator* fuit, auctoribus *Serv.* ad *Æ.* VI, 845, et *Cl. Cons.* IV *Honor.* 414). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ĕt jŭvĕnĕm Sērrānum, illă quī plūrĭmă nŏctĕ Lūsĕrăt. *V.*

Sērtă, æ. *f. Comme* Sertum. Quūm tūă præpēndēnt dēmissæ īn pōcŭlă sērtæ. *Pp.* (II, 24, 37. Quod laudat *Char.* 1, 85). Hūc ădēs Ādnlă crīnēm circumdătă sērtă. *Corn. Sev.* (*fr.* apud *Char.* l. cit.).

Sērtōrĭă, æ. *f. Nom de femme.* Dūm sūmīt crētam īn făcĭēm Sērtōrĭă, crētām (*Anth.* 1, p. 655).

Sērtōrĭŭs, ĭ *et synér.* ī. *m.* (Σερτώριος). *Q. Sertorius, partisan de Marius en Espagne.* Quīquē fĕrōs mōvīt Sērtōrĭŭs ēxsŭl Ĭbērōs. *L.* Ārmāquē Sērtōrī rĕvŏcātō cōnsŭlĕ victă. *Id.* ‖ *Autres.* Īn lūcĕm cœnăt Sērtōrĭŭs. *M.* (VII, 9).

Sērtŭm, ī. *n.*, *et ordint.* Sērtă, ōrŭm. *pl. Bouquet, guirlande, couronne de fleurs.* Sērtă prōcŭl tāntūm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Fēstăque ŏdōrātĭs ĭnnectūnt tēmpōră sērtīs. *O.* Ĭmpōsĭtăquē sŭæ spīcĕă sērtă cŏmæ. *Id.* Rōsĕō Vĕnŭs aŭrĕă sērtō Mœrēntēm pūlsăt pŭĕrūm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 88). SYN. Cŏrōnă, cŏrōllă, flŏs, flōrēs. EP. Rōsĕŭm, mўrtĕŭm, laurĕŭm, flōrĭdŭm, flōrĕŭm, pĭctŭm; vārĭŭm, rēcens, vĭrēns, vĭrĭdĕ, frāgrāns, ŏdōrŭm, hālāns, rĕdŏlens, fēstŭm, nexĭlĕ, textĭlĕ, ĭntōrtŭm. PPH. Sērti dĕcŭs, hŏnŏr *ou* hŏnŏs. Sērtōrŭm vīnclă, nexŭs. Fēstă frons (dis). PHR. Flōrēs sērtīs ĭntexō. Sērtŭm, sērtă nectō, cŏnnectō, fingō, tĕxō, ĭntexō. Vārĭŏs flōrēs īn sērtă jungō, strīngō, ligō, cōllĭgō, vīnclō. Sērtīs ōrnō, dĕcŏrō, cŏrōnō, vēlō. VERS. Aŭt vārĭŏs nectĕt flōrēs, sērtīsquē lŏcābĭt. *Manil. Voy.* Corona, Flos.

Sērtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sero 2. *Tressé.* Āccĭpĭūnt sērtās nārdō flōrentĕ cŏrōnās. *L.*

Sērŭm, ī. *n. Petit-lait.* Dēntquĕ vīām lĭquĭdō vīmĭnă rārā sĕrō. *O.* Ācrēmquĕ mōlōssŭm Pāscĕ sĕrō pĭnguī. *V.*

Sērŭs, ă, ŭm. *Qui fait tard une chose, qui se fait attendre, lent, tardif.* Jussă mātūrĭŭs hora Făc sēmpĕr vĕnĭās, nĕc nĭsĭ sērŭs abī. *O.* Non ĕgŏ cēssāvī, nĕc fēcīt ĭnertĭă sērŭm. *Id.* Sērŭs īn cœlŭm rĕdĕās. *H.* Lĭbertās, quæ sērā tāmĕn respĕxĭt ĭnertĕm. *V.* Cūr sērŭs vērsārĕ bŏvēs ĕt plaŭstră Bŏōtēs. *Pp.* (III, 3, 57). Ō sērī studĭōrŭm! *H.* SYN. Tārdŭs, lēntŭs, sēgnĭs. ‖ *Qui se fait tard, qui a lieu tard.* Thēssălŭs īn sērōs Dītĭs sērvāvĕrăt ūsŭs. *V. Fl.* Jŭdĭcĭă trĕpĭdīs sērā sortītŭr rĕīs. *Sen.* (*H. Fur.* 731). SYN. Extrēmŭs, ūltĭmŭs, nŏvissĭmŭs, sŭprēmŭs. ‖ *Qui viendra longtemps après, reculé.* Tārdă vĕnīt, sērīs făctūră nĕpōtĭbŭs ŭmbrăm. *V.* (Sic *V. Fl.* VIII, 397). Quām laudem ā sērā pōstĕrĭtātĕ fĕrāt. *O.* SYN. Extrēmŭs, ūltĭmŭs. ‖ *Du soir, nocturne.* Sērōs exĕrcĕt nŏctŭă cantŭs. *V.* Nĕc sēræ mĕmĭnīt dĕcēdĕrĕ nŏctī. *Id.* Sērā sŭb nŏctĕ. *V. Fl.* Sērŭm cănīt ĭmpōrtūnă sŭb ŭmbrās. *V.* SYN. Nŏcturnŭs. ‖ *De l'arrière-saison, qui pousse tard ou lentement.* Sērā lēctĭs dē vītĕ răcēmĭs. *O.* Sērā cōmāntēm Nārcissŭm (scil. sero). *V.* Ille ĕtĭām sērās ĭn vērsŭm dīstŭlĭt ūlmōs. *Id.* (*G.* IV, 144. Aliter *Serv.*). SYN. Sērōtĭnŭs. ‖ *Avancé, en parlant de l'âge.* Mē tāngit sērĭŏr ætās. *O.* Sērā ĕt sāpĭentĭŏr ætās. Pōst ānnōs pătŭīt tūnc cūrĭă sērōs. *Id.* SYN. Prōvectŭs. ‖ *Lent, long.* Ĭmpōsĭta ēst sērō tāndĕm mānŭs ūltĭmă bēllō. *O.* SYN. Lōngŭs, dīūturnŭs. ‖ *Éloigné.* Sērum ūt vĕnīāmŭs ăd āmnĕm Phāsĭdĭs. *V. Fl.* SYN. Rēmōtŭs, ūltĭmŭs, lōngĭnquŭs. ‖ *Qui vient ou qui fait trop tard, qui est en retard.* Sērum ēst cāvendī tēmpŭs ĭn mēdĭīs mālīs. *Sen.* (*Thyest.* 487). Sŭb pædăgōgō cūpērīs lĭcēt, sērum ēst. *M.* (VIII, 44). Nunc sērā quærēlis Haud justis assŭrgis. *V.* Hērcŭlēās jām sērŭs ŏpēs sprētīquĕ vŏcābis Ārmā vĭrī. *V. Fl.* Ō sērī mātĕrno īn cōrdĕ dŏlōrēs! *St.* SYN. Prægōstĕrŭs. ‖ ? *Grand.* (*Serv. ad G.* IV, 144.) ‖ ? *Sinistre.* (*Serv. ad Æ.* XII, 863.)

Sērvă, æ. *f. Une esclave.* Mæŏnĭō rēgī quēm sērvă Lĭcўmnĭă fūrtĭm Sūstŭlĕrāt. *V.* Sērvă quĭă Tullĭŭs ōrtŭs. *O.* SYN. Ancīllă, fămŭlă, mĭnĭstră.

Sērvābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut sauver.* Ēt tūtārĕ căpŭt nŭllĭ sērvābĭlĕ, sī nŏn. *O.*

Sērvāns, tis. *part. prés. de* Servo. Sērvāntēm rīpās. *V.* ‖ *adj. Attaché à.* Sērvantĭssĭmŭs æquī. *V. Voy.* Servator.

† Sērvāssŏ, ĭs. *arch. Comme* Servem *et* Servavero. Ĕgŏ sī bŏnām fāmām mĭhī sērvāssŏ, sāt ĕrŏ dīvēs. *Pl.* (*Most.* 1, 3, 71). Sērvāssĭt quĭdēm. *Id.* (*Ps* I, 1, 35. Et passim).

Sērvātŏr, ōris. *m. Qui sauve, sauveur.* Aŭxĭlĭŭm quĕ dŏmŭs sērvātōrēmquē fătētŭr. *O.* Æmĭlĭŏs ĭntĕ sērvātōrēsquĕ Cămĭllŏs. *Cl.* Vēl sī rēspexīt sērvātŏr Jūpĭtĕr. *Germ.* (*Arat.* 407. Est Ζεὺς σωτήρ). ‖ *Qui garde, gardien.* Saŭrōmātās ăvĭdŏs sērvātōrēmquē crūēntŭm Bēbrўcĭī nĕmŏrĭs. *St. Voy.* Custos. ‖ *Observateur, contemplateur.* Doctŭs ăd hæc fātŭr tăcĭtī sērvātŏr ōlўmpī. *L.* ‖ *Attaché à, fidèle à.* Jūstĭtĭæ cultŏr, rĭgĭdī sērvātŏr hŏnēstī. *L.* Sŭb quo sērvātŏr jūstī tēmpliquĕ sācērdŏs. *Juvc.* (1, 29). SYN. Sērvāns, ŏbsērvāns, cultŏr, tĕnāx. ‖ *Eccl. Le Sauveur.* Sēdĕrāt hīc răpĭdō sērvātŏr ānhēlŭs ĭn æstū. *Juvc.* (II, 249). SYN. Sālvātŏr.

Sērvātrīx, īcĭs. *f. Qui sauve, conservatrice.* Ō mĭhĭ Bācchĭs, sērvātrīx mĭhĭ! *Ter.* (*Hec.* V, 4, 16). Pĕrquĕ Pĕlāsgās Sērvātrīx ūrbĕs mātrūm cĕlĕbrābĕre tūrbæ. *O.* Cōram ādsūnt æquă sērvātrīx, pŏpŭlātŏr ĕt īgnīs. *Prosp.* (*Prov. D.* 557). ‖ *Qui protège.* Sērvātrīcēmquĕ Mĕdūsām Pēctŏrĭs (scil. Palladis thoraca). *St.*

, Sērvātŭs, ă, ŭm. *Sauvé, conservé.* Sērvātŏs cīvēs ĭndĭcăt hŭjŭs ŏpĕ. *O.* Sērvātum ex ūndīs. *V.* Sērvātīs lēgĭbŭs ūrbĕ frŭī. *O.* SYN. Incŏlŭmĭs, sōspĕs, sălvŭs. ‖ *Gardé, conservé.* Sērvātă cēntŭm clāvĭbŭs (cæcuba). *H.* Sērvātă, stultĕ, pŭēllă. *O.* SYN. Cŭstōdītŭs. ‖ *Réservé.* Grăvĭōrăquĕ tēlă mĕrērī Sērvātŭs căpānĕŭs. *St.* ‖ *Observé.* Linguăvĕ sērvātæ pēnnăvĕ dīxĭt ăvĭs. *O.* Sī mŏdŏ rītĕ mĕmŏr sērvātă rĕmĕtĭŏr āstrā. *V.* ‖ *qqf. comp.* Cāstĭŏr aŭt prŏbĭŏr, sērvātĭŏr ūllā mărĭtō. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1384).

† Sērvĭbŏ, ĭs. *ancien fut. de* Servio. Mātrĭs sērvĭbŏ cōmmŏdĭs. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 45). Crēdŏ, sērvĭbĭt tĭbĭ. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 76). Sērvĭbūnt gēntēs, ĕt Sābă dŏnă dăbĭt. *Fort.* (VIII, 5, 80).

Sērvĭēns, tis. *Qui sert, est esclave.* Ēt sērvĭēntēm cōrpŏrī. *Prud.* (*Peri.* 823). SYN. Pārēns, etc.

Sērvĭlă, æ. *f. Nom de femme.* Mŏx quūm dēdĕrĭt Sērvĭlă nŭmmŏs. *J.* (10, 319).

Sērvĭlis, ĕ. *D'esclave, servile.* Sŭpplĭcĭtĕr stăbăt, sērvĭlĭbus ŭt quæ jām pĕrĭtūră mŏdĭs. *H.* Sidŏnĭa fēcī sērvĭllă pallă Ŏfficĭă. *Pp.* (IV, 9, 47). Quōd sī sērvĭlis tāntūm prōcessĕrĭt ausŭs Ŭt cōntrā pūgnārĕ vĕlĭnt. *Alc.* (V, 482). SYN. Fămŭlārĭs, *qqf.* sērvŭs, fămŭlŭs. ‖ *Qui a des sentimens d'esclave.* Nĭl sērvĭlĕ gŭlæ pārēns hăbĕt? *H.* ‖ Sērvĭlĕ bēllŭm. *Guerre des esclaves, en Italie et en Sicile.* Ārdēntī sērvĭllă bēllă sŭb Ætnā. *L.* Sērvĭllă fœdĕrā. *Sil.* Contrā lātrōnēs ātquĕ sērvĭlĕm mānŭm. *H.* ‖ *n. pris. adv.* Sērvĭlĕ gĕmēns. *Cl.*

Sērvĭlĭŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Hōc īgĭtŭr tŭmŭlō Sērvĭllŏ claŭsŭs hăbētŭr. *Fort.* (IV, 13, 3).

Sērvĭlĭus, ĭi. *m. Nom d'une illustre famille*

plébéienne. || 1. (Cn. Geminus). *Consulaire qui fut tué à la bataille de Cannes.* Întĕrĕă răpĭdīs ădĕrĭt Sērvīlĭŭs ārmīs. *Sil.* || 2. (P. Vatia Isauricus). *Servilius qui avait conquis l'Isaurie sur Mithridate.* Îndŏmĭtōs cŭrrū Sērvīlĭŭs ēgĭt Isaūrōs. *Cl.* Quōs nūnc mŏdĕrārīs Īsaūrōs : Hōs quŏquĕ sūb nōstrīs dŏmŭĭt Sērvīlĭŭs ārmīs. *Sid.* (*Pan.* 493). || ? Sērvīlĭŭs. Hūnc întĕr pūgnās cōmpēllăt Sērvīlĭŭs sīc. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4. Sed præstat scandere Sērvīlĭŭs, ut sit spondiacus).

Sērvĭo, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. Vivre dans la condition d'esclave.* Sērvīĕrăt quidăm, quăntōlĭbĕt ōrdĭnĕ dignus. *O.* Prōptĕrĕă quōd sērvībās lĭbĕrālĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 11). În sērvītŭtem, ăb ĕō cuī sērvīvī prĭŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 19). SYN. Fămŭlŏr. PPH. Sŭm sērvŭs, mancĭpĭŭm. PHR. Nĕquĕ sērvītĭō mē ēxīrĕ lĭcĕbat. *V.* || — sērvītŭtem. *arch. Mémesens.* (*Pl. Mil.* II, 1, 17; *Capt.* II, 3, 31, et pāssim.) || *Devenir esclave par la guerre.* Nēc Grāĭīs sērvītŭm mātrĭbŭs ībō. *V.* Trādūcĕrĕ căptām Sērvītŭm gentēm. *Sil.* Nōn sērvītūrī mœrĕt Cătō fātă nĕpōtĭs. *L.* Jām nōbīs Gērmānĭă sērvīt. *Id.* SYN. Pārĕō, *par ext.* sūbjĭcĭŏr, dŏmŏr, etc. PPH. Sērvītĭŭm, jŭgŭm ăccĭpĭō, sŭbĕō, fĕrō, pătĭŏr. Dŏmĭnŭm ăccĭpĭō, pătĭŏr. Sērvītĭō prĕmŏr. Jŭgō cōllă dō, sŭbjĭcĭŏ, sŭbdŏ, sŭbmittō. Sērvītĭō sŭbdŏr. Sŭb jŭgă ĕō, mittŏr. Sērvītĭ jŭgŭm fĕrō. VERS. Nēc victōrīs hērī tĕtĭgīt căptīvă cŭbīlĕ. *V.* Vīnclăquĕ căptīvă rēgēs cervicĕ fĕrēntēs. *Cl.* Căptăquĕ sērvīlī sŭbdĕrĕ cōllă jŭgō. *Prosp.* || *En parlant de choses.* Tĭbī sērvĭăt ūltĭmă Thūlē. *V.* Sērvītūrā sŭō Căpitōlĭă nōstrā Cănopo. *O.* Plăcĭdī sērvīrēnt lēgĭbŭs ēnsēs. *Cl.* || *En gén. Être soumis, dépendant, obéir.* Lĭcĕăt Phrўgĭō sērvīrĕ mărītō. *V.* Pătārēăquĕ rēgĭă sērvīt (mihi). *Id.* Sērvīrētquĕ tūīs, cōntēmptō Cāstōrĕ, frenīs Cўllărŭs. *Cl.* SYN. Fămŭlŏr, pārĕō, obsēquŏr, ōbēdĭŏ. PPH. Sŭm ōbnoxĭŭs. || *Au fig. Être esclave.* Sērvīĕt ætĕrnŭm, quī pārvō nēsciĕt ūtī. *H.* || *Obéir.* Sērvīrĕ jŭssīs ăbsquĕ frāudĕ pŭblĭcīs. *Prud.* (*Peri.* 3190). || *Servir, remplir les fonctions de serviteur, être dévoué.* Sēmpĕr tĭbī dēdĭtă sērvīt Mēns mĕă. *Tib.* (I, 2, 97). Hūīc ūnī dŏmĭnō usquĕ sērvīāmŭs. *Cat.* (46, 14). Quŏ prŏpĭŏr quisquĕ ēst, sērvīrĕ fĭdēlĭŭs ægrō. *O.* SYN. Fămŭlŏr, mĭnīstrŏ. PPH. Ŏpĕrām dō, mĭnīstrŏ. PHR. Nēc nōn vērnālĭtĕr ĭpsīs Fūngĭtŭr ōfflcĭīs. *H.* || *Eccl. Servir.* Ēt, Dĕī formām gĕrēntēs, sērvīēmŭs sæcŭlō. *Prud.* (*Cath.* 119). Sērvīvĭtquĕ tŭō nobīs sŭb nōmĭnĕ dæmŏn. *Juvc.* (I, 744).

Sērvĭtŭm, ĭī. *n. État d'esclave.* Ĕgŏ, Pāmphĭle, hŏc tĭbī nrō sērvītĭō dēbĕō. *Ter.* (*And.* IV, 1, 52). Nĕquĕ sērvītĭō mē ēxīrĕ lĭcĕbat. *V.* SYN. Fămŭlātŭs, *qqf.* mĭnīstērĭŭm, ŏpĕră. PPH. Sērvĭlĭs lābŏr, ŏpĕră. Fămŭlārĕ ŏpŭs. || *Esclavage des vaincus.* Sērvītĭō prĕmēt Ītălĭăm. *V.* Dīvērsæ vōcīs pŏpŭlī, quōs trăxĕrăt hōstīs Sērvītĭō. *Cl.* Sērvītĭī lōngō lāssātām pŏndĕrĕ plĕbēm. *Alc.* (V, 30). SYN. Sērvītŭs, fămŭlātŭs, jŭgŭm, *par ext.* vīnclă, vīnclă. EP. Dūrŭm, grăvĕ, ăcĕrbŭm, ĭnīquŭm, mĭsĕrŭm, mĭsĕrābĭlĕ, tūrpĕ. PPH. Sērvītĭī jŭgŭm, pŏndŭs, ōnŭs. Tўrannī jŭgŭm. || *En parlant des animaux.* Ŭbī lĭbĕră cōllă Sērvītĭō assuērīnt (juvenci). *V.* Īllī ētĭām taūrōs prīmŭm dŏcŭīssĕ fĕrūntŭr Sērvītĭŭm. *Tib.* (I, 1, 41). Nūllŭm sērvītĭī signŭm cervicĕ gērēntēm. *O.* Bēllŭă sērvītĭŭm tēmpŏrĕ vīctă sŭbīt (de elephante). *Id.* SYN. Jŭgŭm. || *Au fig. Joug, servage.* Hŏc mĭhī sērvītĭŭm vīdĕō dŏmĭnămquĕ pārātām. *O.* Ācrĭŭs ĭnvītōs... ūrgĕt, Quăm quī sērvītĭŭm fĕrrĕ fātēntŭr, ămŏr. *Id.* || *Au pl., et qqf. au sing. Esclaves.* Ītă nūnc sērvītĭum ēst. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 21. *Gl. Isid.* Servitium, *multitudo servorum*).

Sērvītūs, ūtĭs. *f. Esclavage.* Quŭm sērvītūtem ītă fĕrās, ŭt fĕrrī dĕcĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 12). Quŭm trīstēm sērvītūtēm flērēnt Āttĭcī. *Ph.* Quīsquĕ cērvīcēm dārĕ sērvītūtī. *P. Nol.* (30, 209). *Voy.* Servitium. || Sērvītūtēm sērvīō. *Voy.* Servio. || *Au fig.* Ălĭēnum æs, hŏmĭnī ĭngĕnŭo ăcĕrba ēst sērvītūs. *P. Syr.* || *Esclaves.* Sērvītūs ōbnōxĭă... Āffĭctŭs própriōs în fābēllās trānstŭlĭt. *Ph.*

Sērvĭŭs, ĭī *et synér.* ĭ. *m.* 1. *Servius Tullius, sixième roi de Rome.* Scēptrĭfĕrās Sērvī tēmplă dedissĕ mānŭs. *O.* || 2. (Sulpicius Rufus). *Jurisconsulte ami de Cicéron.* Nōn ălĭō pŏtĭŭs gĕnĭtŭs sīt Sērvĭŭs ăstrō, Quī lēgēs pŏsŭīt, etc. *Man.* (IV, 215). || 3. *Nom d'un poète.* Nēc minŭs Hōrtēnsī, nēc sūnt mĭnŭs ĭmprŏbă Sērvī Cārmĭnă. *O.* (*Trist.* II, 441). || 4. *Autres.* (*Hor.*).

Sērvīvī. *parf.* de Servio.

Sērvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Conserver, sauver.* Dī pātrĭī, sērvātĕ dŏmŭm, sērvātĕ nēpōtēm ! *V.* Āh ! pŏtĭŭs sērvēs nōstrām, tŭă mūnĕră, vītām ! *O.* Ītă mē sērvēt Jūpĭtĕr ! *Ter.* (*Ph.* V, 3, 24). Pĕr tŭă vūlnĕra sērvŏr. *V.* SYN. Cōnsērvŏ, tŭĕŏr, tūtŏr, prōtĕgŏ. PPH. Ĭncōlūmĕm, tūtŭm, sālvŭm ĕffĭcĭŏ, præstŏ. Pĕrĭclīs sērvŏ. Ā mōrtĕ rĕdūcŏ, rĕvŏcŏ. Pĕrĭclīs, mōrtī sŭbdūcŏ. Lētō ĕrīpĭō. Ā discrīmĭnĕ, ā pĕrĭclīs rĕcĭpĭō. Malīs ĕrīpĭŏ. Vītām, ănīmăm sērvŏ. Mĕdĭō discrīmĭnĕ lētī *ou* mōrtīs sērvŏ, rĕvŏcŏ. Sālŭtēm ăffĕrŏ, dō. VERS. Ĭncōlūmēm Pāllăntă mihī sī fātă rĕsērvānt. *V.* Ēt quă sērvētīs rĕvŏcātum ă mōrtĕ Dārētă. *Id. Voy.* Incolumis. || *Garder, faire la garde.* Sī, dūm tū sĕctārīs āprōs, ĕgŏ rētĭă sērvŏ. *V.* Ēt sācrōs sērvābăt ĭn ārbŏrĕ rāmōs. *Id.* SYN. Āssērvŏ, cūstōdĭŏ. *Voy.* Custodio. || *Conserver, retenir.* Vīlĭsātŏr, cūrvām sērvāns sŭb ĭmāgĭnĕ fālcĕm. *V.* SYN. Rētĭnĕŏ. || *Au fig. Garder.* Ēt nātī sērvă cōmmūnīs ămōrēm. *V.* Ætĕrnŭm sērvāns sŭb pectŏrĕ vūlnŭs. *Id.* SYN. Cōnsērvŏ, rētĭnĕŏ. || *Garder, être fidèle, attaché à.* Cētĕră quī vītăm sērvārīt mūnĕră. *H.* Quī lēgēs jūrăquĕ sērvăt. *Id.* Ēt sērvăt studĭī fœdĕră quisquĕ sŭī. *O.* Ŭt sērvĕm fĭdĕm. *Ter.* (*And.* I, 5, 45). SYN. Cūstōdĭŏ, cōllŏ, *qqf.* stō, fŏvĕŏ. || *Réserver.* Sūnt ēt pūrpŭrĕæ : tĭbī ēt hās sērvāmŭs ēt illās. *O.* Aūt āris sērvārĕ sācrōs (vitulos). *V.* SYN. Rēsērvŏ. || *Observer, regarder.* Quī Lĭbўcō nūpĕr cūrsū, dūm sīdĕră sērvāt. *V.* Mĕlĭŭs sūă sīdĕră sērvāt Nāvĭtă. *O.* SYN. Ōbsērvŏ, etc. *Voy. ce mot,* || Sērvă. *famil. Regarde, fais attention.* Hēm sērvă. *Ter.* (*And.* II, 5, 5. *Id. Ad.* II, 1, 18; *Pl. Pers.* V, 2, 29). Hīc fŏssa ēst ingens, hīc rūpēs maximă : sērvă. *H.* || *Avoir l'inspection de, présider.* Cēntūm quæ sīlvās, cēntūm quæ flūmĭnă sērvānt. *V.* Gĕmĭnōsquĕ pārĭt, quī cōmpĭtă sērvānt. *O.* SYN. Præsĭdĕŏ, præsūm, tŭĕŏr, cūstōdĭŏ, prōtĕgŏ. || *Habiter, se tenir dans un lieu.* Sērvāntēm rīpās (hydrum). *V.* SYN. Cōlŏ, incŏlŏ, sĕdĕŏ.

† Sērvŭlĭcōlă *ou* Sērvŏlĭcōlă, æ. *m. f. Qui fréquente des esclaves.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 55.)

Sērvŭlŭs *ou* Sērvŏlŭs, ī. *m. dimin. du suiv.* Mŏdo ĕăm rēlīquī ăd pōrtum ĭn nāvī ēt sērvŭlum. *Pl.* (*Merc. prol.* 107). Quās rēctō vērtĭcĕ pōrtăt Sērvŭlŭs ĭnfēlix. *J.* (3, 252).

Sērvŭs *ou* Sērvŏs, ī. *m. Esclave, serviteur.* Dētrīmēntă, fŭgās sērvōrum, ĭncēndĭă rĭdĕt. *H.* Sī pœnām sērvō, sī vīnclă sævă rĕmittīs. *O.* Maxĭma

quæque dŏmūs sērvīs ēst plēnă sŭpērbīs. *J.* (5, 66). SYN. Sērvŭlus, mancĭpĭum, fămŭlus, pŭer, mĭnistĕr, *qqf.* vērna, *au pl.* sērvĭtĭă. EP. Fidus, fidēlis, ăcer, strēnŭus, vigil, impigĕr, gnāvus; ignāvus, inērs, fallax, dŏlōsus; inŏps, mĭsĕr, infēlix; hŭmĭlis, sordĭdus. PPH. Fămŭlōrum, fămŭlāris grex, turbă. Fămŭlæ turbæ nŭmĕrus. Sērvōrum nŭmĕrōsă mānus. ‖ *Eccl. Serviteur de Dieu.* Sērvĕ Dĕi, pătŭit quăm sīt tĭbĭ cēlsă pŏtēstās. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 143). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Esclave.* Ō ĭmĭtātōrēs sērvūm pĕcŭs ! *H.* Nōnnĕ pŭdĕt sērvām nullō cērtāmĭnĕ gēntēm Sic impūnĕ răpi ? *Alc.* (V, 474). Nĕc sērvūm vĭtĭī pĕctŭs hăbērĕ sŭum. *O.* SYN. Sŭbjĕctŭs, sērvĭens, obnōxĭus. ‖ *D'esclave.* Nĕc tĭbĭ pērpĕtŭō sērvă bĭbātur ăquă. *O.* Hŏc ēst cŭr ŏdĭō sīt tĭbĭ sērvă mānus. *Id.* SYN. Sērvĭlis.

Sēsămum, ī. *n.* (σήσαμον). *Sésame, blé de l'Inde.* Sēsămum, păpāvĕrēmquĕ, trĭtĭcum, ēt frictās nŭcēs. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 112).

Sēscuncĭă, æ. *f. Une once et demie.* Nĕc nōn ŏxўbăphī sĭmĭlis sēscuncĭă fĭĕt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 81). ‖ *Au fig.* Sĕnĭcă nōn sēscuncĭæ. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 59).

Sēscŭplum, ī. *n. Une fois et demie autant.* Sēscŭplō vĕl ūnă vincĕt ăltĕrĭus sĭngŭlum. *T. Maur.* (*Syll.* 1066). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Qui contient une fois et demie autant.* Sēscŭplum tēmpŭs nĕcēsse ēst ēdĕre ĭstām syllăbām. *Id.* (*ib.* 268).

Sēsē. *Voy.* Sui.

Sēsōōsis, ĭs. *m.* (*Diod.* Σεσόωσις). *Comme le suiv.* Ēt quī rēgnāvit sĭnĕ nōmĭnĕ mōx Sēsōōsis. *Suet.* (apud *Aus. Epist.* 19, 21).

Sēsōstris, ĭs *ou* ĭdis. *m.* (Σέσωστρις). *Sésostris, le plus grand roi de l'Égypte, législateur et conquérant.* Vēnīt ăd ōccāsŭm mundique ēxtrēmă Sēsōstris. *L.* Ūt primă Sēsōstrĭs Întŭlĕrĭt rĕx bĕllă Gĕtis. *V. Fl.*

Sēsquātŭs, ă, ŭm. *Nombres qui sont dans un rapport tel que l'excédant de l'un les divise tous deux.* Sēsquātă fĕrē quŏd nŭmĕrōs pārs sĕcăt ĭstōs. *T. Maur.* (*Ped.* 219. Alii leg. *sescupla*).

Sēsquĭŏpŭs, *et plutôt* Sēsquĭŏpūs, ĕris. *n. Une journée et demie de travail.* Quŏtĭdĭānŭs sēsquĭŏpūs cōnfĕcĕris. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 66).

Sēsquĭpēdālis, ĕ. *D'un pied et demi; au fig. d'une longueur démesurée.* Nām sīnĕ dēntĭbŭs ēst: hŏc dēntēs sēsquĭpēdālēs. *Cat.* (97, 5). Prōjĭcit ămpŭllās ēt sēsquĭpēdălĭă vērbă. *H.*

Sēsquĭpēs, ĕdis. *m. Un pied et demi.* Sī fĭĕrēs brĕvĭŏr, Claŭdĭă, sēsquĭpēdĕ. *M.* (VIII, 59). Sēsquĭpēdĕ quĭdem ĭs ēst, quăm tū, lōngĭŏr. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 58). Pinguis ăquālĭcŭlus prōpēnsō sēsquĭpēde ēxstĕt. *Pers.* (1, 56).

Sēsquĭplŭm, ī. *n. Voy.* Sescuplum.

† Sēssĭbŭlŭm, ī. *n. Siége.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 56.) *Voy.* Sedile.

Sēssĭlis, ĕ. *Sur quoi l'on peut s'asseoir.* Căstŏrĕ dignus ĕrĭt : sic tĕrgum sēssĭlĕ. *O.* ‖ *Vase à large fond.* Rŭbēllŭm Ēxhălĕt văpĭdă læsŭm pĭcĕ sēssĭlis ŏbbă. *Pers.* (5, 127). ‖ Sēssĭlis *et* Sēdēns lăctūcă. *Une espèce de laitue qui ne s'élève pas de terre, à courte tige.* Ēt ūtrŭmquĕ pōrrum, sēssĭlēsquĕ lăctūcās. *M.* (III, 48). Vēnīrĕ crēdŏ, sēssĭlēsvĕ lăctūcās (*Auct. Priap.* 52, 19. Cf. *Plin.* 19, 8). Ĭn quĭbŭs ēst lăctūca sēdēns, ēt sēctĭlĕ porrum. *M.* (X, 48).

Sēssis, ĭs. *m. La Sessia, rivière de la Cisalpine.* Dūrĭă năm, Sēssis, tōrrēns vĕl Stūră, vĕl Ōrgus. *Ennod.* (*Carm.* 1, 38. Qui est *Sessites* apud *Plin.* 3, 16).

Sēssŏr, ōris. *m. Qui est assis, spectateur.* Ĭn văcŭō lætŭs sēssŏr plausōrquĕ thĕātrō. *H.* ‖ *Cavalier.* Mĭnĭs ātĭtŭr ăsĕllă Sēssōrēm pĕr vērbă sŭum. *Sedul.* (1, 160). SYN. Ĕquĕs.

Sēssŭm. *supin de* Sedeo. Vōs ĭn ăram ăbĭtĕ sēssŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 2).

Sēstĕrtĭŏlŭs, ī. *m. Petit sesterce.* (*Mart.* I, 59.)

Sēstĕrtĭus, ĭi. *m.* ; *pl.* Sēstĕrtĭī, ōrŭm, *et* Sēstĕrtĭă. *n. Sesterce, monnaie romaine valant le quart du denier, vingt et un centimes de notre monnaie.* Întĕrcēptă dĕcēm quĕrĕrīs sēstĕrtĭă frāudĕ. *J.* (13, 71). Bīs dēnă sŭpĕr sēstĕrtĭă nŭmmŭm. *H.* Mūtŭă tĕ cēntŭm sēstĕrtĭă, Phœbĕ, rŏgāvī. *M.* (VI, 20). Offĕrrĕ, fundis vēndĭtis, Sēstĕrtĭōrŭm millĭă. *Prud.* (*Cath.* 315).

Sēstĭăcŭs, ă, ŭm (Σηστιακός). *De Sestos.* Lūmĭnă Sēstĭăcă prælĕcēps dē tūrrĕ pŭēllă. *Aus.* (*Idyl.* 6, 23). Sēstĭăcōs nūnc fămă sĭnŭs (jactet). *St.*

Sēstĭas, ădis. *f.* (Σηστιάς). *De Sestos.* Sēstŏs, Ābўdēnĭquĕ sĭnŭs; ēt Sēstĭas ōră. *Sid.* (*Pan.* 536). ‖ *Subst. f. Héro.* Sēdĕt ānxĭă tūrrĕ sŭprēmīs Sēstĭās ĭn scōpŭlis. *St.*

Sēstĭs, ĭs. *f.* (Σηστίς). *Comme* Sestias. Sī cădăt ĭrā mărīs, Sēstī pŭēllă, tĭbī. *O.* (*Her.* 18, 2. Pauci perperam leg. *Sesta*).

Sēstĭus. *Voy.* Sextius.

Sēstŏs, ī. *f.* (Σηστός). *Sestos, promontoire de la Thrace, en face d'Abydos.* Cŏpĕrāt ā gĕmĭnā discēdĕrĕ Sēstŏs Ābўdō. *V. Fl.* Sēstŏn Ābўdēnă sēpărāt ūrbĕ frĕtŭm. *O.* Sēstōnque ădmōvit Ābўdo. *L.*

Sētă, æ. *f.*, *et ordint.* Sētæ, ārŭm. *pl. Poil dur, qqf. Soies.* Tĕgūmĕn tōrquēns ĭmmānĕ lĕōnis, Tĕrrĭbĭlī ĭmpĕxŭm sētă, cŭm dēntĭbŭs albĭs. *V.* Ēt pĕcŭdŭm fulvis vēllantŭr cōrpŏră sētis. *Id.* Protĭnŭs ēxŭvĭas rĭgĭdīs horrēntĭă sētis Tērgă (apri). *O.* SYN. Villī, pĭlī. EP. Cōmantēs, hīrsūtæ, hirtæ, hŏrrēntēs, dūræ, rĭgidæ. ‖ *En parlant de l'homme.* Bārbă vĭrōs, hirtæquĕ dĕcēnt ĭn cōrpŏrĕ sētæ. *O.* (Adde *Juv.* 2, 11; *Mart.* VI, 56). SYN. Pĭlī. ‖ *Au sing. Crin de cheval, en partic. pour les lignes.* Ēt pīscēm trĕmŭlă sallĭēntēm dūcĕrĕ sētă. *M.* (I, 56. Et *Ov. Hal.* 34). *Voy.* Linea.

Sētăbŭm. *Voy.* Sætabum.

Sētanĭum *ou* Sĭtanĭum, ĭi. *n. Sorte de nèfle ou d'oignon.* (*Pl. Truc.* V, *vs.* 16, ex *Mureti* conjectura. Cf. *Plin.* 15, 20.)

Sēth. *m. indécl* (Σήθ). *Seth, troisième fils d'Adam.* Pōst quōquĕ Sēth ŏblīt sŭb Abĕl vīcĕ rĕddĭtŭs ĭdēm. *Fort.* (IX, 2, 15. Et *Victor. Gen.* 2, 256).

Sētĭă, æ. *f.* (Σητία). *Bourg de la Campanie, renommé pour ses vins.* Pēndŭla Pōmptĭnōs quā spĕctăt Sētĭa cāmpōs. *M.* (XIII, 102. *Ib.* 23, et passim). Sētĭa, ēt ĭncēlĕbrī mĭsĕrūnt vāllĕ Vĕlĭtræ. *Sil.*

Sētĭānŭs *ou* Sētĭēnŭs, ă, ŭm. *Du mont Sétius.* Sētĭēna āb ārce ēt rūpĕ săxōsī jŭgī. *Avien.* (*Or. mar.* 622).

Sētĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Setosus. Sētĭgĕrōsquĕ sŭēs. *O.* Sētĭgĕræ fēlum sŭīs. *V.* ‖ *m. absolt. Sanglier.* Quī Dĭŏmēdēis mētŭēndŭs sētĭgĕr ăgrīs. *M.* (XIII, 93. Et *Ov. Met.* VIII, 376). *Voy.* Aper.

Sētĭnŭs, ă, ŭm (Σητῖνος). *De Sétia.* Ex ārcĕ clīvī spĕctăt ūvă Sētīnī. *M.* (X, 74). ‖ *n. absolt. Vin de Sétia.* Ēt lătō Sētĭnum ārdēbĭt ĭn aūrō. *J.* (10, 27. Et *Mart.* VI, 86).

Sētĭŭs mōns. *m. Le cap de Cette, sur la Méditerranée.* Ōrba ĭncŏlārum : Sētĭŭs ĭndĕ mōns tŭmĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 604).

Sētōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de poil rude.* Sētōsī căpŭt hŏc āprī tĭbī, Dēllĭ, pārvŭs. *V.* Dērēpĭt ăd cŭbĭlĕ sētōsæ sŭĭs. *Ph.* SYN. Sētĭgĕr, villōsŭs. PPH. Sētis ăspĕr, hŏrrĭdŭs, hŏrrēns, hŏrrēscēns, rĭgens, cŏmāns, vēlātŭs. Villis ăspĕr, hŏrrēns. PHR. Rĭgĭdis hŏrrēntĭā sētis Tērgă. *O.* Hirsūtāquĕ sētis Vēllĕră. *Id.* Crūră rĭgēnt sētīs ĕt pĕctŏră villīs. *M.* ‖ Sētōsă vērbĕră. *Sorte de fouet fait avec de la peau de chèvre.* (*Prop.* IV, 1, 25.)

Seū. *partic. disjonct. Soit, ou, ou bien.* Prōră cŭbĭlĕ mĭhī, seū mĭhī pŭppis ĕrīt. *Pp.* (II, 20, 34). Quīquĕ pĕdūm cūrsū vălĕt... Aūt jăcŭlo ĭncēdĭt mĕllŏr lĕvĭbŭsvĕ sāgittīs, Seū crūdō fīdīt pūgnām cŏmmittĕrĕ cæstū. *V.* Nōstră vĕl æquālī sūspēndĭt tēmpŏră lībră Pārcă tĕnāx vērī; seū nātă fidēlĭbŭs hŏrīs, etc. *Pers.* (5, 47). SYN. Sīvĕ, aūt, vĕl. ‖ Seū... seū, seū... sīvĕ. *Soit que... soit que.* Seū căpŭt ăbdīdĕrāt crīstātă cāssĭdĕ pēnnīs, Īn galĕā formōsŭs ĕrāt; seū sūmpsĕrat ærĕ, etc. *O.* Seū māgnī sŭpĕrās jām sāxă Tĭmāvī, Sīvĕ ōram Īlĭŷrĭcī lēgĭs æquŏrĭs. *V.* Sīvĕ quŏd Āppŭlă gēns, seū quŏd Lūcānĭă bēllŭm Īncŭtĕrĕt vĭŏlēntă. *H.* Sīvĕ mălūm pŏtŭī tămĕn hŏc vĭtārĕ cāvēndō, Seū rătĭō fātum vīncĕrĕ nūllă vălĕt. *O.* SYN. Sīvĕ... sīvĕ. ‖ *En omettant la partic. au premier membre.* Quō nōn ārbĭtĕr Ădrĭæ Măjor tōllĕrĕ, seū pōnĕrĕ vūlt frĕtă. *H.* ‖ *Ou bien si.* Ĕt mē, seū cōrpŭs spŏlĭātŭm lūmĭnĕ māvīs. *V.* Seū pŏscāt ægnă, sĭvĕ mălīt hœdō. *H.* SYN. Sīvĕ. PPH. Vĕl sī, aūt sī. ‖ *Comme* An. Ērrāvĭtnĕ vĭă, seū lāssă rĕsēdĭt, Īncērtŭm. *V.* SYN. Ăn, nĕ.

Sĕvērē. *adv. Comme* Severiter.

Sĕvērĭānŭs, ī. *m. Nom d'un écrivain.* Præstăntēmquĕ tŭbā Sĕvērĭānŭm. *Sid.* (*Pan.* 2179. *Id. Ep.* IX, 15, 19).

Sĕvērĭānă, æ. *f. Nom de femme.* ‖ † Sĕvērĭānă. Sānctō quās dōgmătĕ mātĕr Sĕvērĭānă dŏcēns. *Alc.* (*ad Sor.* 89).

Sĕvērĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* ‖ † Sĕvērĭnŭs. Tū patĕr ĕt pātrĭæ lūmĕn, Sĕvērĭnĕ Bŏēthī. *Gerbert.* (in *Anth.* I, p. 320).

Sĕvēritās, ātĭs. *f. Gravité, sévérité.* Trīstĭ' sĕvēritas ĭnĕst ĭn vultu, ătquĕ ĭn vĕrbĭs fidēs. *Ter.* (*And.* V, 2, 16). Sĕvēritātēm frontis dūm placō tŭæ. *Ph.* Paŭlūm dēpŏsĭtă sĕvēritātĕ. *M.* (IV, 14). SYN. Grăvĭtās, tētrĭcĭtās, sŭpercilĭum, dūrĭtĭă, etc. *Voy.* Supercilium.

† Sĕvērĭtĕr. *arch. Avec dureté, rigueur.* Sĕvērĭtĕr Hōdiē sērmŏnem ămīcă mēcum cōntŭlit. *Titin.* (apud *Non.* 11, 5). Sĕvērĭtĕr fortūnă fĕrrī cērnūnt dē victōrĭă. *Enn.* (*ib.* 16. *Id.* et *Afr. ibid.*). SYN. Sĕvērĕ, dūrĕ, ăspĕrĕ, rĭgĭdē, sævē, ācrĭtĕr.

† Sĕvērĭtūdō, ĭnis. *f. arch. Comme* Severitas. Illī căpĕrāt frons sĕvērĭtudĭnĕ. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 2. Hoc citat *Non.* 2, 798).

Sĕvērŭs, ă, ŭm. *Grave, sévère, qui a le visage sévère.* Ipse ēgrēdĭtŭr : quām sĕvērŭs ! *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 21). Sĕvērum sērĭă dictū (vultum decent). *H.* Frontis nōn ĕssĕ sĕvēræ. *O.* SYN. Gravis, austērŭs, rĭgĭdŭs, tētrĭcŭs, ăspĕr, trīstĭs, dūrŭs, ĭnhumānŭs. PPH. Frontĕ sĕvērā, cōntractā, ăddūctā, ōbductā, strictā. Sĕvēræ frontis. Sĕvēri sŭpercilĭī. *Voy.* Supercilium. ‖ *Qui mène une vie dure.* Tātlōquĕ sēni Cūrĭbŭsquĕ sĕvērīs. *V.* Ægrĭcŏlæ dōnēc vĭtĭō vĕrtērĕ sĕvēri. *Lr.* (V, 1356). SYN. Dūrŭs, rĭgĭdŭs, ăspĕr, pătĭēns. ‖ *Qui a des mœurs sévères.* Vĭrgĭnĭtātĕ sĕvērā. *O.* Nūnc, nūnc sĕvērum vīvĭtŭr. *Prud.* (*Cath.* 178). SYN. Cāstŭs, prŏbŭs, etc. ‖ *Qui vit sobrement.* Ădīmām cāntārĕ sĕvērīs. *H.* Jām vĕnĭt īrātŭs nĭmĭrŭm nĭmĭrŭmquĕ sĕvērīs. *Tib.* (III, 6, 21. Et *Cat.* 27, 6). SYN. Sōbrĭŭs. ‖ *Sévère, rigide.* Rūmōrēsquĕ sĕnūm sĕvērĭōrum. *Cat.* (5, 2). Cūr īn thĕātrum, cătō sĕvērĕ, vēnīstī ? *M.* (I, 3). SYN. Austērŭs, rĭgĭdŭs, tētrĭcŭs. ‖ *Dur, insensible.* Nōn sīnăt Ēndўmĭōn tĕ pĕctŏrĭs ēssĕ sĕvērī. *O.* SYN. Dūrŭs, fĕrŭs, rĭgĭdŭs, etc. ‖ *Sévère, rigoureux.* Vēlĭtī sī lēgĕ sĕvērā. *O.* SYN. Dūrŭs, ĭmmītĭs, sævŭs, etc. PHR. Haūd mōllĭă jŭssă. *V.* Haūd mōllĭă fātū. *Id.* ‖ *Genre sévère de littérature.* Paŭlūm sĕvēræ Mūsă trăgœdĭæ Āusīt. *H.* Mūsās quī cōlĭmus sĕvērĭōrēs. *M.* (IX, 12). ‖ *Dur, en parlant du vin.* Vūltĭs sĕvērī mĕ quŏquĕ sūmĕrĕ Pārtĕm fălērnī ? *H.* SYN. Ăspĕr, ācĕr, austērŭs. ‖ *Triste, sombre, redoutable.* Fūrĭās ămnēmquĕ sĕvērŭm Cōcўtī mētŭēt. *V.* Ēt nōctis signă sĕvērā. *Lr.* (V, 1189). Pēlăgĕquĕ sĕvērā, Quō nēquĕ nōstĕr ădīt quīsquām, nēquĕ bārbărŭs aūdĕt (*Ib.* 36). Ēt dătă sūnt vītæ fīlă sĕvērā mĕæ. *O.* Eūmēnĭdum întentō turbă sĕvērā fŏrō. *Pp.* (IV, 12, 22). SYN. Sævŭs, ātĕr, hŏrrēndŭs, mĕtŭēndŭs, trīstĭs, crūdēlĭs, ĭnfēstŭs. ‖ *arch. Sérieux.* Hŏdiē quŏd ĕgŏ dīxī pĕr jōcŭm, Id ēventūrum ēssĕ ĕt sĕvērum ēt sērĭŭm. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 50). SYN. Sērĭŭs.

Sĕvērŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quō pŏssīt fĭĕrī mŏdō, Sĕvērĕ. *M.* (VII, 33). Fōrtem ătquĕ făcūndŭm Sĕvērum. *St.* (*Silv.* IV, 5, 3). ‖ *Cornélius Sévère, poète du siècle d'Auguste.* Quōd lēgĭs, ō vātēs măgnōrŭm măximĕ rēgŭm, Vēnĭt ăb întōnsīs ūsquĕ, Sĕvērĕ, Gĕtīs. *O.* ‖ *L. Septime Sévère, empereur.* Ĭmpĭgĕr ēgēlĭdō mŏvĕt ārmă Sĕvērŭs ăb Īstrō. *Aus.* (*Cæs.* 21, 1). ‖ *M. Alexandre Sévère, empereur.* Ērgo hīs aūspĭcĭbŭs Trājānŭs, Nērvă, Sĕvērŭs. *Prud.* (*Sym.* 361). ‖ *Sulpice Sévère, évêque de Bourges et historiographe.* Cūjŭs prōsălĭcŭs cĕcĭnĭt prīŭs ăctă Sĕvērŭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 469). ‖ — mōns. *Montagne du pays des Sabins.* Mōntēmquĕ Sĕvērum. *V.* (*Æ.* VII, 713)

Sēvī. *parf. de* Sero 3.

Sēvŏcō, ās, ārĕ. *Tirer à l'écart, éloigner, et au fig.* Sēvŏcāt hūnc gĕnĭtŏr, nēc caūsām fāssŭs ămōris. *O.* Quĭd tŭ tē sōlŭs ĕ sōlīs ĕ sēnātū sēvŏcās ? *Pl.* (*Aul.* III, 6, 13). Sēvŏcāt ā dŏctīs, Hŏrtālĭ', vĭrgĭnĭbŭs. *Cat.* (65, 2, cura). SYN. Sēdūcō, sēpărō, abdūcō, etc.

Sēvŭm. *Voy.* Sebum.

Sēx. *indécl. Six.* Ăn grăvĕ sēx ānnīs pūlchrām fŏvīssĕ Călўpsō ? *O.* Bis sēx lēctissĭmă mātrŭm Corpŏră. *V.* SYN. Sēnī, æ, ă. PPH. Bis tĕr. Bis tĕrnī. Tĕr bīnī. ‖ Sēx sēptēm. *Six ou sept* His mēnsibŭs Sēx sēptēm prōrsŭs nōn vīdissĕ prōxŭmīs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 39. Et *Lucr.* IV, 578). Sēd quādrīngintīs sēx sēptēm millĭă dēsīnt. *H.*

Sēxāgēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de soixante.* Hōc sēxāgēnōs trĭbŭīt, dŭplĭcātquĕ quātĕrnōs. *Man.* (III, 596. *Id.* II, 325). Ībī scrōbēs ēffŏdĭtō dŭplōs sēxāgēnōs ĭn dĭēs. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 7, 754).

Sēxāgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Soixantième.* Ēt lŏcŭplētem ăquĭlām tĭbī sēxāgēsĭmŭs ānnŭs Āffĕrāt. *J.* (14, 197). Ānnō dēmŭm quīntō ēt sēxāgēsĭmō. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 15).

Sēxāgintā, *et postérieurement* Sēxāgintă. *indécl.*

Soixante. Quŭm sēxāgintā nŭmĕrēt Cāscellĭŭs ānnōs. *M.* (VII, 8). Sānguĭnĕ Gĕrmānō sēxāgintāquĕ trĭŭmphīs Essĕ nŏcēns cœpī. *Petr.* (*Sat.* 122). Sēxāgintā tĕrās quŭm limĭnā mānĕ sĕnātŏr. *M.* (XII, 26). SYN. Sēxāgēnī, æ, ă. PPH. Dĕcĭēs sēnī, *ou* sēnī dĕcĭēs. Tĕr vīcēnī.

Sēxāngŭlŭs, ă, ŭm. ***Hexagone.*** Nōnnĕ vĭdēs, quōs cēra tĕgĭt sēxāngŭlă, fētŭs? *O.*

Sēxcēntī, æ, ă. ***Six cents.*** Sēxcēntōs illī dĕdĕrāt Pŏpŭlōnĭă mātĕr (juvenes). *V.* Bālnĕă sēxcēntīs ēt plūrĭs pōrtĭcŭs, ĭn quă. *J.* (7, 178). ‖ ***Par ext. Un grand nombre.*** Sēxcēntă sūnt, quæ mĕmŏrēm, sī sĭt ōtĭŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 41. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 63). Sēxcēntās nŭmĕrārĕ dŏmōs dē sānguĭnĕ priscō. *Prud.* (*Sym.* 650). *Voy.* Multi.

Sēxcentĭēs. ***adv. Six cents fois; très-souvent.*** Quĭn sŭspirābō plŭs sēxcentĭēs dīĕ. *Pl.* (*Men.* V, 4, 8. Vulgo, *in die.* Locus perincertus. Alii *sexcenta, sexcentum*).

† Sēxcentŏplāgŭs, ī. *m. Qui reçoit de fréquentes corrections.* (*Pl. Capt.* III, 5, 68.)

† Sēxcentŭm *ou* sĕx centŭm. ***indécl. Comme*** Sexcenti. Măxŭmŭs ārgentī sēx centum ăc millĕ rĕlĭquīt. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 85).

Sēxcŭplŭm. *Voy.* Sesquplum.

Sēxdĕcĭēs *ou* Sēdĕcĭēs. ***adv. Seize fois.*** Sēxtārĭŭs īstŭm Sēxdĕcĭēs haurīt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 65). Quămvīs sēxdĕcĭēs dēnīs ēt millĕ pĕractīs. *Rutil.* (1, 135).

Sēxdĕcĭm *ou* Sēdĕcĭm. ***indécl. Seize.*** Vērum ĕă, sī vīvīt, ānnōs nāta ēst sēxdĕcĭm. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 20). Quŭm cōlĭphĭă sēxdĕcĭm cŏmēdīt. *M.* (VII, 66). PPH. Bis ŏctōnī.

Sēxdēnī *ou* Sēdēnī, æ, ă. ***Qui sont au nombre de seize.*** Sēxdēnīs Fēbrŭŭs cĭtō sōlŭs ăb ōmnĭbŭs ērrāt (*Anth.* II, p. 351).

Sēxennĭs, ĕ. ***Agé de six ans.*** Qui illīnc sēxennīs pĕrĭĭrĭm Cārthāgĭnĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 27).

Sēxennĭŭm, ĭī. *n. Espace de six ans.* Sēxennĭō prĭŭ' quĭdĕm quăm mŏrĭtŭr pătĕr. *Pl.* (*Pœn. prol.* 67).

Sēxĭĕs. ***adv. Six fois.*** Ūnăm dĕcĕmplĕx ēdĭtă sēxĭĕs. *Prud.* (*Peri.* 3871). PPH. Bis tĕr.

Sēxĭtānŭs, ă, ŭm. ***De la ville de Sex*** (Σέξ), ***en Bétique.*** Quŭm Sēxĭtānī pōnātŭr caŭdă lacĕrti. *M.* (VIII, 78. Alii male *saxetani.* Interpres est *Plin.* 32, 11 : « Colias, sive Parianus, sive *Sexitanus*, a patria Bætica, lacertorum minimus. »)

Sēxtāns, ntis. *m. Monnaie romaine, la sixième partie de l'as.* Sēxtāntēs lĕgĭt ūnclāsquĕ fiscī. *Sid.* (*Pan.* 2423). Sērvŭs sēxtāntis vērbis nĕfārĭis ūtītŭr. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 9, scil. minimi pretii). ‖ ***Poids de deux onces, ou la sixième partie de la livre.*** Nĕc dĕxtāns rētĭnĕt nōmĕn, sēxtāntĕ rĕmōtō. *Aus.* (*Eclog.* 1, 20). Sēxtāntēmquĕ trāhāt gŭmmī cŭm sēmĭnĕ Tŭscō. *O.* Āt sī sēxtāntēm rĕtrahās, ērīt illĕ dĕcūncīs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 46). ‖ ***Mesure de liquides.*** Sēxtāntēs, Cāllistĕ, dŭōs ĭnfundĕ falērnī. *M.* (V, 65).

Sēxtārĭŭs, ĭī. *m. Mesure romaine de capacité, contenant un peu plus d'un demi-litre, setier.* Pānĭs ēmātŭr, ōlŭs, vīnī sēxtārĭŭs; ăddĕ. *H.* Dĕ quō sēxtārĭŭs ālĭĕr Sūmĭtŭr āntĕ clĭbŭm. *J.* (6, 427). Ā quō sēxtārī nomĕn fēcissĕ priōrēs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 71).

Sēxtĭānŭs, ă, ŭm. ***De Sextius.*** Nām Sēxtĭānŭs dŭm vŏlo ēssĕ cōnvīvă. *Cat.* (44, 10).

Sēxtĭlĭānŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Bis dĕcĭēs sōlŭs, Sēxtĭlĭānĕ, bĭbīs. *M.* (I, 12).

Sēxtĭlĭs mēnsĭs, ***et absolt. m. Mois d'août, le sixième de l'année romaine.*** Pĕr brŭmām Tĭbĕrĭs, sēxtĭlī mēnsĕ cămīnŭs. *H.* Sēxtĭlēm tōtŭm mēndăx dēsīdĕrŏr. *Id.* Quōs nŭmĕro ădjĭcĭăm, sēxtĭlĭs, jūnĭŭs, ātquĕ. *Aus.* (*Eclog.* 14, 12). SYN. Aŭgŭstŭs. ‖ — ĭs, ĕ. *adj. D'août.* Sēxtĭlēs Hĕcătē Lātōnĭă vīndĭcăt ĭdūs. *Aus.* (*Idyl.* 5, 23).

Sēxtĭllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Mart.* II, 38.)

Sēxtĭŭs *ou* Sēstĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Nōn ēst Sēxtĭŭs illĕ, sēd Căbăllŭs. *M.* (I, 42. Et *Hor. Od.* I, 4).

Sēxtŭlă, æ. *f. Le sixième d'une once; soixante-douzième partie de l'as, d'un tout.* Sēxtŭlă quæ fĕrtŭr; nām sēx hīs ūncĭă cōnstăt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 22). Librās scriptŭlă sēxtŭlāsquĕ dĭcĭt. *M.* (X, 55).

Sēxtŭs, ă, ŭm. ***Sixième.*** Sācrā vĭdēt flĕrī sēxtŭs ăb ūrbĕ lăpis. *O.* Cūrsōrēm sēxtă tĭbī, Rūfĕ, rĕmīsīmŭs hōrā. *M.* (III, 100).

Sēxtŭs, ĭ. *m. Prénom et surnom romain.* Tŭque, ō mĕărūm cūră, Sēxtĕ, cūrārŭm, Vălĕ, Săbīnĕ (*Catal. Virg.* 7, 6. Adde *Anth.* 1, p. 199). ‖ ***Sextus, fils de Pompée.*** Sēxtŭs ērāt Māgnō prōlēs ĭndignă pārentĕ. *L. Voy.* Pompeius.

† Sēxŭngŭlŭs, ă, ŭm. ***Qui a six doigts, c'est-à-dire rapace.*** Hēm tu, ō sēxŭngŭlă! *Pl.* (*Truc.* II, 2, 57).

Sēxŭs, ūs. *m. Sexe.* Nūllō dīscrīmĭnĕ sēxŭs Rēgĭnām scīt fĕrrĕ Phărŏn. *L.* Tānquăm pārvă fŏrēt sēxŭs ĭnjūrĭă nōstrī. *M.* (IX, 9). Trĭplĭcĕm vīrīlī sēxū pārtŭm prōcrĕăt. *Pac.* (apud *Fest.*). EP. Vīrĭlis, mŭlĭĕbrĭs, fēmĭnĕŭs. PPH. Vīrīlĕ *ou* fēmĭnĕŭm, mŭlĭĕbrĕ gĕnŭs. ‖ ***En partic. Sexe féminin.*** Sīn sōlo ādspĭcĭmŭr sēxū, etc. *Sil.* (III, 114. *Gloss. Philox.* Sexus, σχῆμα γυναικεῖον). ‖ † ***Au ptur.*** Rĕdĕŭnt ĭn pĕctŏră sēxŭs. *St.* ‖ ? *n. Voy.* Secus 1.

Si. *conj. Si, en cas que.* Dēlītŭī, dŭm vēlă dārēnt, sī fortĕ dēdissēnt. *V.* Sī nūlla āccēndit tāntæ pĭĕtātĭs ĭmāgō. *Id.* Tēmpŏră sī fŭĕrint nūbĭllă, sōlŭs ĕrīs. *O.* Sī quĭdquām crēdīs Hŏmērō. *H.* PPH. *qqf.* Quŏd sī. Sī fortĕ, quāndŏ, ūnquăm, fŏrs. ‖ ***Ce mot se sous-entend qqf.*** Tū quŏquĕ māgnām Pārtem ŏpĕre ĭn tāntō, sinĕrēt dŏlŏr, Īcărĕ, hăbērēs. *V.* Hŭīc ĕĭīquīs jŭvĕnīs dīxissĕt ămantĭă vērbă, Rĕddēbăt tālēs prōtĭnŭs illă sŏnōs. *O.* Græcŭlŭs ēsŭrĭēns ĭn cœlum, jŭssĕrīs, ĭbīt. *J.* (3, 78. Et *Prop.* IV, 5, 9; *Hor. Sat.* I, 3, 15). ‖ ***Quand, lorsque.*** Āntĕ fŏcŭm, sī frīgŭs ērĭt; sī messĭs, ĭn ŭmbrā. *V.* Sī nōnă dĭēs mortālĭbŭs ālmŭm Aūrōra ēxtŭlĕrĭt. *Id.* Ānnōsām sī fortĕ nŭcēm dējēcĕrāt eūrŭs. *J.* (11, 119). Nām sī lūxĕrĭt, ăd lĭbrārĭōrum Cūrrām scrīnĭa. *Cat.* (14, 16). SYN. Quŭm (*avec l'indic.*), quāndŏ, ŭt, *qqf.* quŏtĭēs, ŭbī, postquām. ‖ ***Si, puisque.*** Sī pŏtŭīt mānēs ārcessĕrĕ conjŭgĭs Orphĕūs. *V.* Vēstrō sī mūnĕrĕ tēllūs Chāŏnĭām pingŭi glāndĕm mutāvĭt āristā. Sī cōncessă pĕtō. *Id.* SYN. Quŭm (*avec le subj.*), quāndŏ, quāndŏquĭdĕm, sīquĭdĕm. ‖ Sī nōn. ***Si ne pas.*** Sī nōn pĕrtæsŭm thalāmī tædæquĕ fŭissĕt. *V.* Ēt, sī nōn ălĭŭm lālĕ jāctārĕt ŏdōrĕm. *Id.* SYN. Nīsī. ‖ ***Quoique, quand même.*** Quŏd sī Thrēcĭō blāndĭŭs Orphĕō Auditām mŏdĕrēre ārbŏrĭbŭs fĭdēm. *H.* Exclusit : rĕvŏcāt : rĕdĕăm? nōn, sī mĕ ōbsēcrĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 4). SYN. Ētsī, etc. *Voy.* Quamvis. ‖ ***Comme*** Utĭnam. Sī nūnc sĕ nobis ille aurĕŭs arbŏrĕ rāmŭs Ostendăt! *V.* Ō sī Ebullēt pātrŭī præclārum fūnŭs! *Pers.* (2, 10). ‖ ***Comme*** Sive. Sī mĕdĭă nox ēst, sīve ēst primă vēspĕră. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 4). ‖ ***Comme*** An. Jāmdūdum ēxspectŏ, sī tŭum ŏfficĭŭm

scĭās. *Pl.* (*Pœn. prol.* 12). Vīsām, sī dŏmi ēst. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 7). Sĕd fālīs incĕrtā fĕrŏr, sī Jūpĭtĕr ūnām Essĕ vĕlīt Tўrĭis ūrbĕm Trōjāquĕ prŏfĕctīs. *V.* Quærēbām, sīccā sī pŏssēt piscīs ārēnā, etc. *Pp.* (II, 2, 7). Inspicĕ, sī pŏssūm. *H.*

Sĭbī. *dat. Voy.* Sui.

Sibĭlāns, tis. *Qui siffle.* Trĕmānt vēnĕnūm sibĭlāntĭs Gorgŏnæ. *Prud.* (*Peri.* 2469). SYN. Sibĭlus.

Sibĭlō, ās, ārĕ. *n. Siffler.* Dērĭgŭĕre ŏcŭlī, tŏt Ērīnnўs sibĭlāt hўdrĭs. *V.* Pĕrvĭgil ĕccĕ drăcō, squāmīs crĕpĭtāntĭbŭs hŏrrēns, Sibĭlat. *O.* PPH. Sibĭlā mittō, ēdō, fundō, dō, tōllō. VERS. Strīdŭlā vībrātĭs fŭdĕrūnt sibĭla linguis. *L.* Sibĭlā lāmbēbānt linguīs vibrantĭbŭs ōrā. *V.* || *Siffler pour appeler.* Nūtānt, nictānt, sibĭlānt. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 72). || *En parlant de choses.* Strīdorque immĭlĕ rŭdēntūm Sibĭlat. *Sil.* Nĕ sibĭlĕt aūrā. *L.* In tĕpĭdā sūbmĕrsūm sibĭlāt ūndā (ferrum). *O.* SYN. Strīdĕō, crĕpĭtō, crĕpō. || *act. Siffler, se moquer.* Pŏpŭlus mĕ sibĭlāt, āt mĭhī plaūdō. *H.* SYN. Explōdō. || † *Envoyer en sifflant.* Lēnĭtĕr āllūdēns dūm sibĭlāt aūrā sŏpōrĕm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 3).

Sibĭlum, ī. *n.*, *et* Sibĭlus, ī. *m. Sifflement.* Ēt zĕphўrī cāvā pĕr cālămōrūm sibĭlā prīmūm. *Lr.* (V, 1381). Sēnsērūnt tōti pāstōrĭa sibĭla mōntēs. *O.* Strīdentĭs sibĭla tēlī. *Sil.* Vēnĭēntĭs sibĭlŭs aūstrī. *V.* Tristĭs Tartārĕā vibrātŭr sibĭlus aūrā. *Cl.* (*L. Herc.* 33). Ēt rŭdēntūm sibĭlŭs. *Vet. Poet.* (apud *Cæl. ad Cic. Fam.* 8, 2. Et *Lucil.* apud *Non.* 3, 200). SYN. Strīdŏr, sŭsurrŭs.

Sibĭlŭs, ă, ŭm. *Sifflant.* Tōllēntēmquĕ mĭnās, ēt sibĭlă cōllă tŭmēntēm. *V.* (*Id. Æ.* II, 212). Ēt tōrvæ cŏmă sibĭlă frontīs. *V. Fl.* SYN. Sibĭlāns, *qqf.* strīdēns, sŭsurrāns. || *Subst. m. Voy. le précéd.*

Sibĭnă ou Sibўnă, æ. *f.* (σιβύνη). *Petite lance.* Īllŭrĭcī rēstānt, sīcīs sibĭnīsquĕ fŏdentēs. *Enn.* (apud *Paul.* ex *Festo.* Cf. *Hesych.* et *Gloss. Phil.*).

Sibŏtēs, æ. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 242.)

Sibўllă, æ. *f.* (σίβυλλα). *Sibylle, femme inspirée qui rendait des oracles. L'antiquité en comptait dix. Les plus célèbres sont la sibylle de Cumes, en Italie, et la sibylle érythréenne à Babylone.* Tālĭbŭs ex adўtō dictis Cūmæă sibўllă. *V.* Littŏrā Cūmārūm vīvacīsquĕ āntrā sibўllæ Intrāt. *O.* Cārmĭnă longævæ vōbis cŏmmissă sibўllæ. *L.* EP. Vĕtŭs, ānnosă, longævă, præsāgă, præsclă. PPH. Longævă, māgnă vātēs, sācerdŏs. Ānŭs fātidĭcă. *Voy.* Augur.

Sibўllīnŭs, ă, ŭm (σιβύλλινος). *De sibylle, sibyllin.* Quōd sibўllīnī mŏnŭērĕ vērsŭs. *H.* Āntĕ sibўllīnæ fātă crĕmāvīt ŏpŭs. *Rutil.* (2, 51).

Sibўnă. *Voy.* Sibina.

Sic. *adv. Ainsi, de la sorte.* Sīc ălt, ēt dīctō cītĭŭs tŭmĭda æquōră plācat. *V.* Tum sic āffārī, ēt cūrās hīs dēmĭcrĕ dictis. *Id.* Sic ĕrāt. *O.* SYN. Ītă, tālĭtĕr. PPH. Hāc rātiōnĕ. Hōc pāctō. Hōc ou hŏccĕ mŏdō. Ād ou ĭn hūnc mŏrēm mŏdŭm. Ād īstŭm mŏdŭm. PHR. Tālĭă vōcĭfĕrāns. *V.* Hæc ălt. Tāli fūgiēntem ēst vŏcĕ sĕcūtus. *Id.* || *Par ce moyen.* Sic ītŭr ād āstrā. *V.* Sic mĕ sĕrvāvīt Apollō. *H.* SYN. Ītă. PPH. Hāc rātiōnĕ, vīă. PHR. Hāc ārtĕ Pollŭx, ēt vāgus Hĕrcŭlēs Ēnīsus. *H.* || *Ainsi, pareillement.* Sic ille ŏcŭlos, sic ōrā fĕrēbāt. *V.* Sic fōrmōsa fŭit, tālĕm Schœnēĭda dicūnt. *O.* SYN. Ītă, ĭtĕm, ĭtidĕm, æquĕ, pārĭtĕr, tālĭtĕr. PPH. Nōn ou haūd sĕcŭs, alĭtĕr. Non mĭnŭs. Hāc ou pārī rātiōnĕ. Eōdĕm pāctō. || *Tant, tellement.* Nīl sīc mĕtŭēntĭs ŭt ācrēs Pōtōrēs. *H.* Grăcchī sic ătquĕ pŭsillō. *Id.* Hinc dēnsī rūrsŭs ĭnundānt... Sic ōmnēs ămōr unŭs hăbēt dēcērnĕrĕ fĕrrō. *V.* SYN. Ītă, ădĕō, tām, tāntŭm. || *Formule de souhait.* Sic tŭă Cўrnēās fŭgiānt ĕxămĭnă tăxōs. *V.* Sīc tĭbī sĕcrētīs ăgĭlīs dĕă saltĭbŭs ădsit. *O.* Sīc tĕ dīvă pŏtēns Cўprī... Vēntōrūmquĕ rĕgāt pătĕr. *H.* Sīc ūmbrōsă tĭbī cōntīngant tĕcta, Prīapĕ. *Tib.* (1, 4, 1. Et *Prop.* III, 13, 1). SYN. Ītă. || *Formule de réponse: Oui.* Phānĭum rĕlictam sōlum? Sīc. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 2). SYN. Ītă. PPH. Sīc ēst. || *Ainsi, avec un geste pour démontrer.* Egŏ līmis spĕctō Sic pĕr flabēllum clāncŭlum. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 53). || *Comme* Talis. Sīc sūm: sī placĕo, ūtĕrĕ. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 42. Et *Pl. Amp.* II, 1, 57). || Sic quŏquĕ. *Même dans ce cas, même alors.* Sīc quŏque ĕrām rĕpĕtēndă tĭbī. *O.* Sīc quŏquĕ nōn ōmnis pŏpŭlus pĕrvēnit ăd ossă. *L.* (Adde *Sen. Troad.* 1120). SYN. Sīc tāmĕn. || *qqf. Médiocrement.* Quīd rĕ gĕrit? Sīc, tĕnŭĭtĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 95). Fōrmă lūcŭlēntă? Sīc sătis. *Id.* (*Heaut.* III, 2, 12. Sic nos in sermone: *Est-il grand? — Comme cela*). || *Légèrement, négligemment, sans attention.* Sŭb hāc Pīnŭ jācentēs sic tĕmĕrĕ. *H.* Nōn... Cæci prōtĭnŭs ĭrrŭāmŭs illŭc; Sĕd sic, sīc sīnĕ fīnĕ fĕrīāti. *Petr.* (*fr.* p. 687 *Burm.*). Mirābăr, hŏc sī sic ăbīrĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 4. Ubi *Donatus*, qui comparat græcum οὕτως).

Sīcă, æ. *f. Sabre-poignard, à l'usage des gladiateurs.* Quōdquĕ tĭbī trĭbŭīt sŭbŭlă, sīcă răpīt. *M.* (III, 16). Aūt sīcās pātrĭbŭs, sĕd Tartărā nīgra ănīmābŭs. *Prud.* (*Sym.* 615). Sīcă cŏmēs lătĕrī ēst; mānŭs aūtem hāstĭlĭă vĭbrāt. *Avien.* (*D. Ter.* 1241). Vēl quōs, Spartăcĕ, cōnsŭlŭm sōllēbās Vīctrīcī gladĭōs fŭgārĕ sică. *Sid.* (*Pan.* 2115). SYN. Machærā.

Sīcāmbĕr, brī. *m.*; Sīcāmbrī, ōrŭm. *pl.* (Σίγαμβροι *et* Σούγαμβροι). *Sicambres, peuple germanique, habitant les bords du Rhin, auj. la Westphalie.* Sic tōnso ōccĭpĭtī sĕnĕx Sīcāmbĕr. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 28). Crīnĭbŭs ĭn nōdŭm tōrtīs vēnĕrĕ Sīcāmbrī. *M.* (*Spect.* 3). Tĕ cædĕ gaūdentēs Sīcāmbrī. *H.* || *f.* Nēsciō quām prō mē laūdat nūnc ĭstĕ Sīcāmbram. *O.*

Sīcāmbrĭă, æ. *f. Pays des Sicambres.* Mīlĭtĕt ŭt nōstrīs dētōnsă Sīcāmbrĭă signīs. *Cl.*

Sīcānī, ōrŭm. *m. pl. Sicaniens, peuple ibérique établi dans le Latium et dans la Sicile.* Aūruncæquĕ manūs, Rŭtŭlī, vētĕrēsquĕ Sīcānī. *V.* Vōmĕrĕ vĕrtĕrūnt primŭm nŏvă rūra Sīcānī. *Sil.* SYN. Sīculī. || *Siciliens.* Ūndĭquĕ cōnvĕnĭūnt Teucrī mixtīquĕ Sīcanī. *V.*

Sīcānĭa, æ. *f. La Sicile.* Āt frĕtă Sīcānĭæ sāltēm gēntēsquĕ părātās. *V.* Sīcanĭām pĕrĕgrīnă cŏlō. *O. Voy.* Sicilia.

Sīcānis, ĭdis. *f. De la Sicile.* Plūrĭmă quă flammās Sīcanis Ætnă vŏmīt (*Ibis*, 600. Alias possit esse Sīcanis). SYN. Sicĕlis.

Sīcanŭs, *et* Sīcānus, Sīcanŭs, Sīcānŭs, ă, ŭm. *De Sicile.* Sīcanio prælēnta sinū jācēt insŭla contrā. *V.* Nĕc nōn Sīcanĭās volvēns Amasenŭs ārēnās. *O.* Gēntēs vēnĕrĕ Sīcanæ. *V.* Quæ montēs cĕlĕbrās, Erўcīna, Sīcanos. *O.* Cĕtĕra Elissæīs ădĕrat gens Sīcanā vōtīs. *Sil.* Hæc Brŏmĭī quadrantal, ēt hinc Sīcānă mĕdĭmnă. *Aus.* (*Grip.* 46). *Voy.* Siculi.

Sicārĭus, ĭi. *m. Assassin, sicaire.* Quod mœchūs fŏrĕt, aūt sicārĭŭs, aūt ălĭŏquī. *H.* SYN. Grassātor.

Siccātŭs, ă, ŭm. *Séché, desséché.* Ēt mŏdō siccātām lāctĕ rĕlinquit ŏvĕm. *O.* Vĭrĭdĕsquĕ mānū siccātă căpillōs. *O. Voy.* Siccus.

† Sīccĕ. *adv. Ainsi.* Nōn licĕt tĕ sīccĕ plăcidĕ bĕllām bĕllĕ tăngĕrĕ ? *Pl.* (*Rud.* II, 4, 12. Alii scrib. *Sice*). *Voy.* Sic.

Sīccĭnĕ. *adv. Ainsi donc ! est-ce ainsi que ?* Sīccĭnĕ Thĕssălīcæ mēntĕm frēgĕrĕ rŭīnæ ? *L.* Sīccĭnĕ, sic, inquit, grātēs prætŭlīmquĕ rĕpēndīs, Paŭlĕ, tŭī căpillīs ? *Sil.* Sīccĭne ĕam īncōmptīs vīdīstī flĕrĕ căpillīs ? *Pp.* (III, 4, 9). SYN. Sīc, ĭtănĕ. PPH., Sīc ĕrgŏ, ĭgĭtŭr.

Sīccĭtās, ātĭs. *f. Sécheresse.* Ălque āb lĭppĭtūdĭnĕ ūsquĕ sīccĭtās ŭt sit tĭbĭ. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 18). Nōn vēntī, plŭvĭævĕ, sīccĭtāsvĕ (*Anth.* II, p. 531). *Voy.* Ariditas.

Sīccō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Sécher, faire sécher.* Înjĕctōs hŭmĕrī sīccānt ē sōlĕ căpillōs. *O.* Ipse ārĭēs ētĭămnūnc vēllĕrā sīccāt. *V.* SYN. Ēxsiccō. PPH. Hŭmōrĕm ēxprĭmō. Sīccŭm rēddō, ēffĭcĭō. ‖ *Essuyer.* Lăcrĭmās ădmōtō pōllĭcĕ sīccāt. *O.* Lăcrĭmās sīccārĕ cădēntēs. *Pp.* (I, 19, 26). *Voy.* Tergeo. ‖ — vūlnŭs. *Étancher le sang.* Mŏdŏ trīstīă vūlnĕrā sīccāt. *O.* Vūlnĕrā sīccābăt lymphīs. *V.* ‖ *Dessécher, brûler.* Sōrs ĕădĕm Ismărĭōs Hēbrŭm cŭm Strўmŏnĕ sīccāt. *O.* SYN. Ēxsiccō, cŏquŏ, ēxhaurĭō, ūrŏ. ‖ *Épuiser, tarir, et au fig.* Quīn ĭpsă tānti pĕrvĭcāx clădēs mălī Sīccāvīt ŏcŭlōs. *Sen.* (*OEd.* 57). Quŭm sīccārĕ săcrăm lărgō Pērmēssĭdă pōssĕt Ōrĕ. *M.* (VIII, 70). *Voy.* Exhaurio. ‖ *En partic. Traire entièrement.* Bīnă dĭē sīccānt ŏvĭs ūbĕră. *V.* Rĭtŭquĕ fĕrārŭm Dīstēntās sīccāt pĕcūdēs. *L.* (Et *Ov. Am.* III, 5, 14). *Voy.* Mulgeo. ‖ *Vider.* Sīccāt ĭnæquālēs călĭcēs cōnvīvă. *H.* SYN. Haurĭō, etc. ‖ *qqf. Faire évaporer les humeurs.* Cŭm stădĭo, ĭn gўmnăsĭo, ĭn dŭplĭcī cōrpŭs sīccāssēm pĭlă. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 426).

Au pass. Sīccŏr. *Être séché.* Sīccēntŭr lăcrĭmæ. *J.* (16, 27). *Voy.* Areo.

† Sīccŏcŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a les yeux secs.* Gĕnŭ' nōstrŭm sēmpĕr sīccŏcŭlŭm fŭīt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 75).

Sīccŭm, ī. *n. Endroit sec.* Quŭmquĕ mărīnæ ĭn sīccō lūdŭnt fŭllĭcæ. *V.* Dōnĕc rōstră tĕnēnt sīccŭm. *Id.* Aŭt sīccŭm quōd mĕrgŭs ămăt. *L.* SYN. Littŭs, tĕrră, ārēnă. PPH. Sīccŭm littŭs. Sīccă tĕllŭs, ārĕnă, hŭmŭs, tĕrră.

Sīccŭs, ă, ŭm. *Sec, qui n'est pas humide, desséché.* Trūdĭtŭr ē sīccō rădīx ŏlĕāgĭnă lignō. *V.* Sīccō tĕrrām spŭīt ōrĕ vīātŏr. *Id.* Ĭn sīccă pŭĕrī dēstĭtŭēntŭr hŭmō. *O.* SYN. Āridŭs, ārēns, sīccātŭs, *qqf.* jējūnŭs, etc. *Voy.* Aridus. ‖ *Avec un rég.* Sēd nōn sănguĭnĕ sīccă sŭō. *Pp.* (IV, 11, 12). Sīccōs sănguĭnis ēnsēs. *Sil.* ‖ Sīccis ŏcŭlīs. *Les yeux secs, sans pleurer.* Sīccis dīmittĕrĕ mātrēs Jām pŏtĕrānt ŏcŭlis. *L.* (Adde *Prop.* I, 17, 11 ; *Mart.* I, 93 ; *Fort.* IV, 9, 9). ‖ *qqf.* Sīccŭs. *Qui ne pleure pas.* Sīccŭs ærūmnās tŭlī. *Sen.* (*H. OEt.* 1269). ‖ *Épuisé, vide.* Quēm vēstrŭm pocŭlă sīccă jŭvānt ? *Tib.* (III, 6, 18). Stĕtĭt ūrnă paŭlŭm Sīccă. *H.* SYN. Ēxhaustŭs, sīccātŭs. ‖ *Altéré.* Jām dīū făctum ēst quum bĭbĭmŭs ; nīmĭ' dīū sīccī sŭmŭs. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 41). Sīccī progĕnĭēs ĭmpĭă Tāntălī. *Sen.* (*Thyest.* 137). Sīccum sănguĭnĕ gŭttŭr. *V. Voy.* Siticus. ‖ *Qui ne boit pas ou n'a pas bu de vin, au fig. Tempérant.* Sīccīs omnĭă nām dūrā dĕŭs proposŭīt. *H.* Accēdēs sīccŭs ăd ūnctŭm. *Id.* Sīccus, sobrĭŭs ēst Apĕr : quid ăd mĕ ? *M.* (XII, 30). Sīccum, frugī, contĭnentĕm. *Pl.* (*As.* V, 2, 7. Cf. *Non.* 4, 426. Opponitur *Madens, Madidus*). SYN. Sōbrĭŭs. ‖ *qqf. Affamé.* Cătŭlīquĕ rĕlictī Faucĭbŭs ēxspectānt sīccīs. *V.* (Et *Mart.* XII, 32, *fame siccus*). *Voy.* Famelicus. ‖ *Sec, de sécheresse, qui dessèche.* Sōlĕ dīēs rĕfĕrēntĕ sīccōs. *H.* Æstīvī tĕmpŏră sīccă Cănīs. *Tib.* (I, 4, 6). Ĭn trīvĭīs sīccă rĕquīēscĕrĕ lūnă. *Pp.* (II, 13, 71). Æquātō sīccīs æquĭlōnĭbŭs Īstrō. *O. Voy.* Serenus. ‖ *Sec, maigre.* Ătquī cōrpŏră sīccĭōră cōrnū. *Cat.* (23, 12). SYN. Āridŭs, măcĕr.

Sīcĕlĭs, ĭdĭs. *m.* (Σικελίς). *De Sicile.* Sīcĕlĭdēs Mūsæ, paŭlō majōră cănāmŭs. *V.* Ĭntĕr Sīcĕlĭdās Cўănĕ cĕlĕbĕrrĭmă nўmphās. *O.* SYN. Sīcŭlă, Sīcānis.

Sīchă, æ. *m. Nom carthaginois.* Ăt Sīcha aŭxĭlĭŭm, măgnō tŭrbāntĕ dŏlōrĕ. *Sil.*

Sīchæŭs *ou* Sĭchæŭs, ī. *m.* (Σίχαιος). *Sichée. époux de Didon, tué par Pygmalion.* Hunc cōnjŭx Sīchæŭs ĕrāt, ditissĭmŭs ăgrī. *V.* Ēst mĭhī mārmŏrĕă săcrātŭs ĭn ædĕ Sĭchæŭs. *O.* Paŭlātim ăbōlērĕ Sĭchæŭm. *V.*

Sīchĕm. *m. indécl. Sichem, chef Chananéen massacré avec sa tribu par les enfans de Jacob.* Ēxstĭnxĭt Sīchĕm cŭm pătrĕ, cŭm pătrĭă. *Orient.* (*Comm.* 1, 176. Adde *Juvc.* II, 247).

Sīcĭlĭă, æ. *f.* (Σικελία). *La Sicile, île au bout de l'Italie.* Quī Sўrācūsīs pĕrhĭbĕrĕ nātŭs ēsse ĭn Sĭcĭlĭā. *Pl.* (*Men.* II, 3, 57). SYN. Sīcānĭă, Trĭnăcrĭă, Trĭnăcrĭs. EP. Æquŏrĕă, trĭfĭdă, dīvēs, fĕrāx, fĕcundă, fĕrtĭlĭs, frūgĭfĕră. PPH. Sīcŭlă tĕllŭs. Sīcŭlī fīnēs. Sīcŭlŭm littŭs. Tĕrră, ōră Sīcŭlă, Sīcĕlĭs, Trĭnăcrĭs, Trĭnăcrĭă. Sīcānĭæ ārvă. Cўclopŭm rēgnă, ōræ. (Cf. *Virg. Æ.* III, 414 *sq.* ; *Ov. Met.* XIII, 724 ; *Fast.* IV, 419 ; *Claud. R. Pros.* I, 142 *sq.*)

† Sīcĭlĭcēs. *Voy.* Sicilix.

Sīcĭlĭcŭlă, æ. *f. Espèce de poignard.* (*Pl. Rud.* IV, 4, 125.)

Sīcĭlĭcŭs, ī. *m. Poids de six scrupules.* Drăchmām sī gĕminēs, ădĕrĭt quĕm dĭcĭĕr aŭdĭs Sīcĭlĭcŭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 20. *Ib.* 82. Adde *Anth.* II, p. 405).

Sīcĭlĭēnsĭs, ĕ. *De Sicile.* Mĕum hĕrŭm lēnōnĕm Sīcĭlĭēnsēmquĕ hōspĭtĕm. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 30). Sīcĭlĭēnsēs pæīscĭt obsidēs ŭt rēddānt. *Næv.* (apud *Non.* 7, 54).

Sīcĭlĭcīssĭtŏ, ās, ārĕ. *n. Imiter les Siciliens ; avoir l'accent sicilien.* Nōn ătticīssās, vērŭm sīcĭlĭcīssĭtās. *Pl.* (*Men. prol.* 12).

† Sīcĭlĭx, ĭcis. *f. Sorte de hallebarde.* Īncēdĭt vēlĕs vŭlgō sīcĭlĭcĭbŭ' lātis. *Enn.* (apud *Fest.*).

Sīclŭs, ī. *m., Hébr.* Sēcĕl, Sēquēl *ou* Schĕkĕl. *indécl. Poids hébreu de 6 grammes, monnaie d'arg. de 1 fr.* 26. Quārtă sīclus, vēl sĭcĭlĭcus, vel dēnīquĕ sēcĕl (*Anthol.* II, p. 405. Ubi non bene *sicel.* Cf. *Isid. Or.* 16, 25).

Sīcŏrĭs, ĭs. *n.* (Σίκορις). *Sicoris, rivière de la Tarraconaise.* Hēspĕrĭŏs ĭntĕr Sīcŏrĭs nōn ūltĭmŭs ămnēs. *L.* (Et *Aus. Epist.* 25, 58).

Sīcŭbĭ. *pour* Si alicubi. *Si quelque part.* Sīcŭbĭ măgnă Jŏvis ăntīquō rŏborĕ quĕrcus ĭngēntēs tĕndăt rāmōs, aŭt sīcŭbĭ nĭgrŭm. *V.* Nōctĕ sŭb hĭbĕrnă sĕrvānt frĕtă, sīcŭbĭ sævīs. *V. Fl.* (Adde *St. Ach.* II, 410 ; *Col.* 10, 296). ‖ 2. Sīc ŭbĭ. *Ainsi dès que.*

Sīcŭlī, ōrŭm. *m. pl. Siciliens.* Flāmmæ tēmpēstās Sīcŭlum dŏmĭnātă pĕr ăgros. *Lr.* (VI, 642). Pollŭīt æquŏrĕōs Sīcŭlŭs pīrātă trĭŭmphōs. *L.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Sicile.* Millĕ mĕæ Sīcŭlīs errānt ĭn montĭbŭs ægnæ. *V.* Scўlla rapāx cānĭbus Sīcŭlo lātrārĕ prōfundō. *O.* SYN. Sīcānŭs, Sīcānĭus, Trĭnăcrĭus, *par ext.* Ætnæŭs, Ennæŭs, *f.* Sīcĕlis, Sīcă-

nīs. ‖ *De Vulcain.* Mārtĭŭs ĭncālŭīt Sĭcŭlīs ĭncŭdĭbŭs ēnsis. *L.* Sĭcŭlis ān cōnfōrmātă cămĭnīs Ēffĭgiēs. *St.* SYN. Vŭlcānĭŭs, Cyclōpĭŭs.

Sĭcŭlŭs, ī. *m. Nom d'un chef qui conduisit les Sicaniens en Sicile.* Mŏx Lĭgŭrŭm pŭbēs, Sĭcŭlō dŭctōrĕ, nōtāvīt. *Sil.* ‖ *Sicilien. Voy. le précéd.*

Sĭcŭt. *adv. Comme.* Sĭcŭt āquæ trĕmŭlŭm lābrĭs ŭbĭ lūmĕn āhēnīs. *V.* Ēt tŭnĭcās lăcrĭmĭs, sĭcŭt āb ĭmbrĕ, grăvēs. *O. Voy.* Tanquam. ‖ Sĭcŭt ĕrām. *Comme j'étais, dans l'état où j'étais.* Sĭcŭt ĕrām, fŭgŭlō sĭnĕ vēstĭbŭs. *O.* Sĭcŭt ĕrāt, vīsō nūdæ sŭæ pectōră nўmphæ Pērcūssĕrĕ vīrō. *Id.* Sĭcŭt ĕrāt, rĕctōs dēfĕrt ĭn Tārtărā currŭs. *St.*

Sĭcŭtī. *Comme le précéd.* Quĕīscŭm părva Ăthēnīs pĕrlĭt, sĭcŭtī dīxī prĭŭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 67). ‖ ? Sĭcŭtī. Sĭcŭtī quădrŭpēdŭm cŭmprīmīs ēssĕ vīdēmŭs. *Lr.* (II, 535. Quod autem mendum nunquam Nostro adscribam, et lego *sicut.* Quæ passim confunduntur).

Sĭcўōn, ōnis. *f.* (Σικυών). *Sicyone, ancienne ville d'Achaïe, siége de la première royauté établie en Grèce.* Quod Sĭcўōn bāccās, quŏt pārīt Hўblă fāvōs. *O.* Qui Drĕpānī scŏpŭlōs ĕt ōlĭvĭfĕræ Sĭcўōnis Cultă fĕrūnt. *St.* Āpŭd Sĭcўōnēm. Nām quĭd ĭd rĕfĕrt mĕă? *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 25).

Sĭcўōnĭŭs, ă, ŭm (Σικυωνιος). *De Sicyone.* Vēnĭt hīĕms, tĕrĭtŭr Sĭcўōnĭă bāccă trăpētis. *V.* Ēt sŭbstrictă gĕrēns Sĭcўōnĭŭs īllă Lădōn. *O.* ‖ *Subst. n. pl. Chaussure de mode sicyonienne.* Ēt pēdĭbŭs lævă sĭcўōnĭă dēmĭt hŏnēstă. *Lucil.* (apud *Fest.*). Ēt pŭlchra ĭn pēdĭbŭs sĭcўōnĭă rīdēnt. *Lr.* (IV, 1118. Et *Cĭris*, 169).

Sīdĕrālĭs, ĕ. *Des astres.* Ēt sīdĕrālī ĭnscītīă. *Aus.* (*Epist.* 22, 16). Quă sīdĕrālĭs lŭcis ĭnclīnātĭo ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 202).

Sīdēns, tis. *Qui s'affaisse.* Cōrpŏră, sīdēntēs ĭn tābēm spĕctāt ăcērvōs. *L.*

Sīdĕrĕŭs, ă, ŭm. *Des astres, d'un astre.* Pōstĕră sīdĕrĕŏs aūrōră fŭgāvĕrāt ĭgnēs. *O.* Prō Cānĕ sīdĕrĕō canis hīc ĭmpōnĭtŭr āræ. *Id.* SYN. Cœlestis. ‖ *Céleste, qui vient du ciel.* Āt vōs sīdĕrĕæ, quās nūlla æquāvĕrĭt ætās (animæ). *Sil.* Sīdĕrĕō flagrāns clўpĕo ēt cœlestĭbŭs ārmis. *V.* SYN. Divĭnŭs, cœlestis. ‖ *Divin, fils d'un dieu.* Sīdĕrĕō nōstrī dē sanguĭnĕ Phrixī. *V. Fl.* Sīdĕrĕŭs cŏnjŭx (Ceyx, fil. Luciferi). *O.* Stĭlichō dŭm prōspĭcĭt ōrbī, Sīdĕrĕusquĕ gĕnĕr. *Cl.* SYN. Divĭnŭs, cœlestis. ‖ *Brillant.* Nĕc tām sīdĕrĕō fŭlgĕt Thaūmāntĭās ārcŭ. *Col.* (10, 292). Sīdĕrĕæ Jūnōnis ăvēs. *Cl.* Villīsquĕ cōmāntĕm Sīdĕrĕīs pĕllĕm. *V. Fl.* PHR. Lūmĭnă sīdĕrĭbŭs cērtĕnt. *M. Voy.* Fulgĭdus. ‖ *Beau.* Nūnc sīdĕrĕām fulgentĭs Iūlī Effĭgiēm fŏvēt āmplexū. *Sil.* Dōnēc sīdĕrĕă Pōllŭx ĭntĕrrĭtŭs ōrĕ. *V. Fl.* Sī tām sīdĕrĕos mānĕt ēxĭtŭs illĕ mĭnistros. *M.* (X, 66). *Voy.* Pulcher. ‖ *Divin, sublime, supérieur.* Sīdĕrĕī vātis rĕfĕrēns præcĕptă Marōnis. *Col.* (10, 434). Illacusquĕ Macĕr, sīdĕrĕusquĕ Pĕdō. *Q.* SYN. Divĭnŭs, præstāns, ēximŭs, etc.

Sīdĭcĭnŭm, ī. *n. Ville de Campanie.* ‖ *D'où, Sīdĭcĭnŭs, ă, ŭm.* Tūm Sīdĭcĭna lēgŭnt pĕrnĭcĭbŭs ārva manĭplis. *Sil.* Sīdĭcĭnăquĕ jŭxtă Æquŏră. *V.*

Sīdō, ĭs, sēdī (*de* Sedeo), sīdĕrĕ. *n. S'arrêter sur, se tenir, en partic. se percher.* Sēdĭbŭs ŏptātīs gĕmĭnă sūpĕr ārbŏrĕ sīdunt. *V.* Quæsītīsquĕ dĭū tĕrrīs ŭbĭ sīdĕrĕ dētŭr (de volucri). *O.* Tūm quĕrŏr ĭn tōtō nōn sīdĕrĕ pāllĭă lēctō. *Pp.* (IV, 3, 31). SYN. Sēdĕō, cōnsīdō, cōnsīdō. (*Prise.* 10, 889, ait verbum perfecto carere; idem tamen inf. p. 895, agnoscit *Sedi*, desumptum a *Sedeo.* Unde valde dubito dici posse *Sīdī*, quod in Lexicis video.) ‖ *S'affaisser, s'enfoncer.* Sīdēbānt cāmpī, crēscēbānt mōntĭbŭs ālтīs Āscēnsūs. *Lr.* (V. 494). Nāvis Sērvāta ān mēdĭīs sīdāt ōnūstă vādis. *Pp.* (II, 11, 31). Nōn flēbo ĭn cĭnĕrēs ārcēm sēdissĕ pātērnōs. *Id.* (III, 7, 37). Nĕcdum rōgŭs īllĕ dĕōrŭm Sēdĕrāt. *St.* Sŭbmērsæ sēdĕrĕ rātēs. *Cl.* SYN. Dēsīdō, sŭbsīdō, cōnsīdō. *Voy.* Sedeo, Consido.

Sīdōn, ōnis. *f.* (Σιδών, ῶνος *et* όνος). *Sidon, ville de Phénicie, près de Tyr, renommée par sa pourpre ; par ext. Tyr.* Ātque ĕquĭdĕm Teūcrūm mĕmĭnī Sīdōnă vĕnīrĕ. *V.* Fŭĕrāt tūm quūm Sīdōnĕ prŏfectŭs. *O.* Prĕtĭōsăquĕ mūrīcĕ Sīdon. *L.* Stāt fūcārĕ cŏlŏs nēc Sīdŏnĕ vīllŏr Aūlon. *St.* (Adde *Juve.* II, 175, *Sidonem*). *Voy.* Tyrus.

Sīdōnĭs, ĭdis. *f.* (Σιδωνὶς *et* Σιδονὶς). *De Sidon.* Cōllŏcāt hūnc strātīs cōnchă Sīdōnĭdĕ tĭnctis. *O.* Thălamis Sīdōnĭdă nāctī. *Sil.* Sīdōnĭs ĭntĕrēă māgnō clāmōrĕ pĕr āgrōs. *O.* Sīdōnĭs ĭn Lătĭă trĕpĭdābāt naūfrăgă tĕrră. *Sil.*

Sīdōnĭŭs, ă, ŭm (Σιδώνιος *et* Σιδόνιος). *De Sidon.* Ĭpsă sŭīs mānĭbŭs quōndām Sīdōnĭă Dīdō. *V.* Liquĭt Āgēnŏrĭdēs Sīdōnĭă mœnĭă Cādmŭs. *O.* Sīdōnĭās ōstēntāt ŏpēs. *V.* Quōs Sīdōnĭă vīx ŭrbĕ rĕvēllī. *Id.* Aut ŭbĭ Sīdōnĭō taŭrŭs ămōrĕ cālĕt. *M.* (VII, 32). SYN. Tўrĭŭs. ‖ *Pourpre de Sidon.* Sīdōnĭăm pīctō chlămўdĕm circūmdătă limbō. *V.* Sīdōnĭo fulgĕt sūblīmis ĭn ōstrō. *O.* Tinctaquĕ Sīdōnĭō mūrīcĕ lānă jŭvāt. *Tib.* (III, 3, 18). *Voy.* Purpureus. ‖ *De Thèbes en Béotie, colonie Phénicienne.* Ūnde ūrbem ētĭām tūrrēsquĕ vīdērĕ Sīdōnĭās. *St.* ‖ *De Carthage.* Cōnvĕntăquĕ pātrūm Sīdōnĭī frĕgērĕ dūcēs. *Sil.*

Sīdōnĭŭs, ĭī. *m.* (C. Sollius Sidonius Apollinaris). *Sidoine Apollinaire, évêque de Clermont, poète chrétien.* Hānc tămĕn āntīstēs Sīdōnĭŭs ēxtŭlĭt ārcēm. *Fort.* (II, 12, 7). Īllīc Sīdōnĭŭs tĭbī ĭnvŏcētŭr. (*Epitaph. Sidonii*). SYN. Sollĭŭs, Āpollĭnāris.

Sidrac. *m. indécl. Voy.* Abdenago.

Sīdŭs, ĕris. *n.*; Sīdĕrā, ŭm. *pl. Astre, astres, étoiles, qqf. planète.* Ex Ariādnæō sīdĕrĕ nōssē pŏtēs. *O.* Radĭāntīă nōctĕ micāhānt Sīdĕrā. *Id.* Dūm sīdĕrā sērvāt. *V.* Crinēmquĕ vŏlāntīă sīdĕrā dūcunt. *Id.* Pĕrāmbŭlābĭs āstrā sīdŭs aūrĕŭm. *H.* SYN. Āstrŭm, stēllă. *Voy.* Astrum, Stella. ‖ *Ciel.* Fĕrīt aūrĕă sīdĕrā clāmŏr. *V.* Pўrāmĭdŭm sūmptŭs ăd sīdĕrā ducti. *Pp.* (III, 1, 57). *Voy.* Cœlum. ‖ Ăd sīdĕrā tŏllŏ, fĕrŏ; mītĭŏ. *Élever jusqu'au ciel par ses louanges ; rendre immortel.* Cantāntēs sublīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕrā cўcnī. *V.* Ēt sŏlĕt illĕ mĕās ăd sīdĕrā fĕrrĕ cāmēnās. *Calp.* (3, 42). Āltĕr āquīs, āltĕr flammīs ăd sīdĕrā missŭs. *J.* (11, 63). *Voy.* Laudo, Apotheosis. ‖ Sīdĕrā tăngŏ. *Être heureux comme les dieux.* Nūnc mihī summā lĭcĕt contingĕrĕ sīdĕrā plāntīs. *Pp.* (I, 8, 43). Ēt dis cārā fĕrār, ēt vĕrtĭcĕ sīdĕra tăngam. *O.* Sūblīmī fĕrĭām sīdĕrā vĕrtĭcĕ. *H.* ‖ *Le haut des airs.* Cēlĕrĭquĕ fŭgā sŭb sīdĕrā lāpsæ. *V.* Clāmōrēs sīmŭl horrendos ăd sīdĕrā tŏllĭt. *Id. Voy.* Aer. ‖ *Temps de la nuit.* Vārĭō prodūcŭnt sīdĕrā lūdō. *St.* Lānguĭdŭs ēxactīs, hei mihī, sīdĕrĭbŭs. *Pp.* (1, 3, 38). Sīdĕrĭbŭs dŭbĭis. *J.* (5, 22). *Voy.* Nox. ‖ *Signes du Zodiaque.* Multĭfĭdŭm jŭbār, ēt bissēnō sīdĕrĕ tĕxtum Loricam. *V. Fl.* Æthĭŏpŭm vērsēmŭs ŏvēs sŭb sīdĕrĕ Cāncri. *V.* SYN. Signŭm. ‖ *Saison.* Quō sīdĕrĕ tĕrrās Vertĕrĕ cōnvĕnĭāt. *V.* Quīn ētĭam hībĕrnō mōlĭrīs sīdĕrĕ clāssĕm. *Id.* Cāllĭdī cūm sīdĕrĭs æstŭ Dēpōnit

flāvās ānnūă tērrā cōmās. *Tib.* (II, 1, 47). *Voy.* Tempestas. ‖ *Climat.* Nēc Lātio aūt ūsquām nōstrō sūb sīdĕrĕ tālis Bēllŭă. *J.* (12, 105). Quā mārĕ, quā tērræ, quā sīdūs cūrrit ūtrumquĕ. *Petr.* (*Sat.* 119). SYN. Cœlum. ‖ *État du ciel, en partic. orage.* Tēctō grăvĕ sīdūs ĕt ĭmbrĕm vītārĕ. *Id.* Scit trīstĕ mĭnērvæ Sīdūs. *V.* (*Æ.* XI, 259. Ubi *Serv.*). Fĕrtŭr ĭn ābrŭptūm cāsū, nōn sīdĕrĕ pŭppis. *Cl.* ‖ *Les astres par rapport à l'astrologie.* Quīd sīdūs trīstĕ mĭnētŭr Sātŭrnī. *J.* (6, 569. *Id.* 7, 194). Ō sīdĕrĕ dēxtrō Ēdĭtĕ! *St.* Vīvĕrĕ mē dūrō sidĕrĕ cērtŭs ĕrīs. *Pp.* (I, 6, 26). Grăvĕ sīdŭs hăbēntī Fīlă dĕdit vītæ. *O.* Quī trĭpŏdās, Clārĭī laurōs, quī sēdĕrā sēntīs. *V.* ‖ Sīdĕrĕ pĕrcussūs. *Frappé d'une fâcheuse influence.* Sidĕrĕ pĕrcūssa ēst sŭbŭlō ŭbī, Zollĕ, lĭnguă. *M.* (XI, 85. *Id.* VII, 92). ‖ *Lumière, éclat.* Gălēămquĕ ĭncēndĭt hŏnōrō Sīdĕrĕ. *St.* SYN. Lūmĕn, ĭgnis, fulgŏr, etc. ‖ *Éclat de la beauté.* Hīc pŭĕrum ēgrĕgiæ præclārum sīdĕrĕ formæ Cōnspĭcĭt. *St.* ‖ *Ornement.* Pāngĭtĕ nūnc vārĭōs, tērrēstrĭă sīdĕră, flōrēs. *Col.* (10, 96). ‖ *Au fig. Éclat, gloire.* Ō sīdŭs Făbĭæ, Māximĕ, gēntīs ădēs! *O.* SYN. Dĕcŭs. ‖ *En parlant des yeux.* Quō tŭus fŭgit dĕcŏr, Ōcŭlīquĕ, nōstrum sīdŭs? *Sen.* (*Hip.* 1173). Pĕrquĕ ōcŭlōs, sidĕrĕ nōstrā, tŭōs. *O.* (Et *Prop.* II, 2, 24).

† Siĕm, sīĕs, sĭĕt. *arch. pour* Sim, sis, etc. Vīvĕrĕ cum sēnsū, nūllă quŭm pārtĕ sĭĕt mēns. *Lr.* (III, 102). Mīnŏr mājorī : jāmne hŏc scītis quīd sĭĕt? *Pl.* (*Amp.* I, 2, 23). Quum illī pĕrĭclī nĭhīl ex ĭndĭcĭō sĭĕt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 6). Sī mĭhī nōn prætŏr sĭĕt ăddĭtŭs, ătque ăgĕrĕt mē. *Lucil.* (apŭd *Macr. Sat.* 6, 4).

Sigallŏn, ōnis. *m. Dieu chez les Égyptiens, le même qu'Harpocrate.* Aūt tŭă Sigallŏn Ægyptĭŏs ōscŭlă signĕt. *Aus.* (*Epist.* 15, 27).

Sigē, ēs. *f.* (Σίγη). *Ville de Troade ou de Syrie.* Quīn ĕt Dămastēs nōbĭlĭ nātŭs Sigē. *Avien.* (*Or. mar.* 46).

Sigēum *ou* Sigĕŏn, *et qqf.* Sigĕŏn, ī. *n.* (Σίγειον). *Promontoire de Sigée, dans la Troade.* Jŭvăt rĕlictī sōlă Sigēī lŏcă. *Sen.* (*Ag.* 436). Ăltŭm vădōsōs Sigĕŏn spĕctāns sīnŭs. *Id.* (*Troad.* 935). ‖ Sigēus *et* Sigēĭus, ă, ŭm (Σίγειος *et* Σιγήϊος). *De ce promontoire, troyen.* Ocăllĕgōn; Sigēa ĭgnī frĕtă lātă rĕlūcēnt. *V.* Sigēos rĕpĕtām tē cōnjŭgē pōrtūs. *O.* Hăc ībāt Sīmŏīs, hīc ēst Sigēĭă tēllūs. *Id.*

Sigillārĭă, ĭŭm *ou* ōrŭm. *n. pl. Fêtes dans lesquelles on s'envoyait des statuettes en cadeau.* VERS. Fēstă sigillōrŭm nōmĭnĕ signă cŏlūnt. *Aus.* (*Eclogar. Fer. R.* 32). Sĕrvōrŭm fēstŭ' dĭēs ēst Quēm plānē hĕxămĕtrō vērsū nōn dĭcĕrĕ pŏssĭs. *Lucil.* (apud *Porph.* ad *Hor. Sat.* I, 5, 87).

Sigillātim. *Comme* Singillatim.

Sigillātus, ă, ŭm. *Façonné en statue.* Ōmnĭă sērvans Ārtĕ sigillātī lŏngum sălīs ēffĭgĭātă Et dēcŭs ĕt cultŭm. *Prud.* (*Ham.* 811. Vulgo *Caute sig.*).

Sigillŭm, ī. *n. dimin. de* Signum. *Petite marque, faible trace.* Rēmŭgĕ pĕnnĭgĕrō quă nōn făcĭt ălă sigillŭm. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 326). ‖ *Ordint. Figurine, statuette.* Gēmmās, mărmŏr, ĕbŭr, Tyrrhēnă sigillă, tăbēllās. *H.* Sūm frăgĭlis, sēd tŭ, mŏnĕo, nĕ spērnĕ sigillŭm. *M.* (XIV, 178). Jām sī sŭb ārīs ăd sigillōrŭm pēdēs Jăcĕăs. *Prud.* (*Peri.* 2342). ‖ *Attribut.* Quīd vŭlt sigillŭm sēmpĕr ăffīxŭm Jŏvī Avis mĭnīstrā? *Prud.* (*Peri.* 2424). ‖ *Personnages de tapisserie.* Cērtāmĭnă quattŭōr ăddŭt Clārā cŏlōrĕ sŭō, brĕvĭbŭs dīstĭnctă sīgillīs. *O.* ‖ *Camée, sceau, cachet.* Ōdīstī clāvēs ĕt grātă sigillă pŭdĭcō. *H.* SYN. Signŭm, ānnŭlŭs. ‖ — crŭcis. *Eccl. Signe de la croix.* Mōx sŭpĕr ămpūllām fēcit crŭcis ĭpsĕ sigillŭm. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 56).

Sigmă, ătis. *n.* (σῖγμα). *Lettre de l'alphabet grec. Voy.* S. ‖ *Lit de table en hémicycle figurant la lettre de ce nom.* Āccĭpĕ lūnātă scrīptūm tēstūdĭnĕ sigmă. *M.* (XIV, 87. *Id.* X, 48. Quæ littera est C in antiqq. monum.). ‖ *Siége de bain.* Āssȳrĭŭs mūrēx nēc tĭbī sigmă dăbīt. *Sid.* (*Pan.* 2791).

† Signācŭlŭm, ī. *n. Marque, signe.* Quīn pŏtĭŭs scrūtārĕ Dĕī signācŭla ĭn ĭpsō. *Prud.* (*Apot.* 362). Ĭmprēssit ĭunctīs pācīs signācŭlă lābrīs. *P. Petr.* (2, 629). *Voy.* Signum. ‖ *Marque imprimée au front des condamnés.* Pōst inscrīpta ŏlĕō frōntīs signācŭlă. *Prud.* (*Psych.* 428). *Voy.* Stigma. ‖ *Étendard.* Chrīstī ăd signācŭlă vērsās. *Prud.* (*Sym.* 651).

Signātŏr, ōris. *m. Témoin signataire d'un acte civil.* Vĕnīĕt cŭm signātōrĭbŭs aūspĕx. *J.* (10, 336. *Id.* 1, 67; *Prud. Cath.* 1795).

Signātŭs, ă, ŭm. *Qui a des marques, marqué.* Ēt mănĭbŭs Prōcnē pĕctŭs signātă crūēntīs. *V.* Nūllō cōllŭm signātă jŭgō. *Sen.* (*Ag.* 354). Crūrăquĕ signātī nigrō lĭvēntĭă fĕrrō. *Cl.* ‖ *Tracé.* Ădmōrsō signāta ĭn stīrpĕ cĭcātrīx. *V.* Cāsĕŭs Ētrūscæ signātŭs ĭmāgĭnĕ Lūnæ. *M.* (XIII, 30). ‖ *Monnaie frappée.* Cūr nāvālĭs ĭn ærĕ Ălterā signāta ēst. *O.* SYN. Cūsŭs. ‖ *Scellé, cacheté.* Aūgŭstō rēddēs sīgnāta vŏlūmĭnă. *H.* Signātīs quidquām mandārĕ tăbēllīs. *Tib.* (IV, 7, 7). ‖ *Fermé, mis sous clé.* Nōn mille ēxcŭbĭæ, nōn tē signāta mŏvēbŭnt Limĭnă. *Pp.* (IV, 1, 145). Hæc signāta mihi quinquĕ dīēbŭs ērūnt. *M.* (XIV, 79, flagra). ‖ *Au fig. Respecté, conservé intact.* Signātăquĕ jūrā, Ēt caūsās, nōn fătă sĕquī. *L.* Chrȳsīdēm nĕgăt signātăm rēddĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 783, qui vertit *integram*). ‖ *Désigné, proposé.* Aūt signātă cĭtā lŏcă tăngĕrĕ fūndă. *Tib.* (IV, 1, 97). SYN. Dēsignātŭs, prōpŏsĭtŭs. ‖ *Consigné.* Ĭdēm sācrā cānō signātăquĕ tēmpŏrā fāstīs. *O.* Rĕcōlāmŭs ăbhĭnc signāta sācrātīs Gēsta pātrŭm lĭbrīs. *P. Not.* (23, 111).

Signĭă, æ. *f.* (Σηγνία). *Ville des Volques, auj. Segni.* Spūmāns ĭmmĭtī Signĭă mūstō. *Sil.* (Et *Colum.* 10, 131).

Signĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Chargé de figures, de ciselures.* Tūnc ĭn signĭfĕrā rĕsīdēntī pŭppĕ măgistrō. *L.* Signĭfĕrō crātērĕ mĭnāntēm. *V. Fl. Voy.* Cælatus. ‖ *Qui porte les astres; subst. m. le Zodiaque.* Propĭtĕr Signĭfĕri pŏsturam tōtĭŭs ōrbĭs. *Lr.* (V, 691). Quidquid Signĭfĕri comprēnsŭm lūmĭtĕ cœlī. *L.* Flĕctĕns lŏngōs Signĭfĕr ānnōs. *Sen.* (*Thyest.* 846). Signĭfĕr ĭndĕ sŭbēst. *Aus.* (*Sign. Cœl.* 6). *Voy.* Zodiacus. ‖ *Porte-enseigne.* Rōmānæquĕ æquālĭs signĭfĕr hōstĭs ĕrāt. *O.* Jām tĕ signĭfĕrām sĕquīmŭr vēxillăquĕ Chrīstī. *Alc.* (*ad Sor.* 814). Signĭfĕr ārmā crūcis fĕrs nobĭlĭtāta trĭumphīs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 467). ‖ *qqf. Celui qui donne le signal.* Quī signĭfĕr ōscŭla fīgēns. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 101, de Juda).

† Signĭtĕnēns, tis. *Comme le précéd.* Quæ cāvă cœlī signĭtĕnēntĭbŭ' cōnflcī' bigis. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 3, de Nocte).

Signĭfĭcō, ās, ārĕ. *n. et act. Faire signe, indiquer par un signe.* Signĭfĭcātquĕ mănu, ēt māgnō sīmŭl ĭncĭpĭt ōrĕ. *V.* Pĕr gĕstūm rēs ēst signĭfĭcandă mihī. *O.* SYN. Ĭnnŭō. *Voy. ce mot.* ‖ *In-*

diquer, annoncer. Signĭfĭcĕt plăcĭdŏs nūntĭă fĭbră dĕōs. *Tib.* (II, 1, 25). Quĭd mĭhĭ signĭfĭcănt ērgō mĕă vīsă? *O.* SYN. Dēnūntĭō, pōrtēndō, etc. ‖ *Indiquer, signifier.* Signĭfĭcăt făbŭlă, Dŏmĭnŭm vĭdĕrĕ plūrĭmum ĭn rēbŭs sŭīs. *Ph. Voy.* Ostendo.

Signĭnŭs, ă, ŭm (Σηγῖνος). *De Signia.* Signĭnūm Sŕĭūmquĕ pīrŭm. *J.* (11, 73). ‖ *Subst. n.* (*s. ent.* vinum). *Vin de Signia.* Pōtābĭs lĭquĭdŭm signīnă mŏrāntĭă vēntrĕm. *M.* (XIII, 116).

Signō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire une marque, marquer, tracer.* Nĕc signārĕ quĭdem aŭt pārtĭrī lĭmĭtĕ cāmpŭm Făs ĕrăt. *V.* Cœlī rĕgĭōnem ĭn cōrtĭcĕ signānt. Vēstĭgĭă pūlvĕrĕ signēnt. *Id.* Nōstrō sīgnābĭtŭr ārĕă cūrrū. *O.* Crŭōr signāvĕrăt hērbăm. *Id.* Nĕquĕ signāt lĭnĕa ălbă. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 450), SYN. Ĭmprĭmō, scrĭbō, nōtō, *qqf.* dĭstĭnguō. PPH. Signŭm ĭmprĭmō. ‖ *Inscrire, graver.* Cōrpŏră dānt tūmŭlō, signāntquĕ hŏc cārmĭnĕ săxŭm. *O.* Rĕm cārmĭnĕ signō. *V.* Cŭbĭtum hērclĕ lōngis lĭttĕrĭs signābō. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 7). SYN. Scrĭbō, ĭnscrĭbō, scălpō, etc. ‖ *Au fig. Graver dans son esprit.* Tūnc ănĭmō signă quŏdcūnquĕ ĭn cōrpŏrĕ mēndæ ēst. *O.* SYN. Ĭmprĭmō, ĭnfĭgō, dēfĭgō. ‖ *Représenter.* Flōrentēs nūllă signāvĭt ĭmāgĭnĕ vūltŭs. *M.* (IX, 75). *Voy.* Effingo. ‖ *Sceller, cacheter, par ext. signer.* Ĭdem ĕgō, ŭt ārcānās pōssĭm signārĕ tăbĕllās. *O.* Sūprēmās tĭbĭ trĭcĭēs ĭn ānnō Signānti tăbŭlās. *M.* (V, 39). Nūnc signāt mĕŭs ānnŭlus lāgēnăm. *Id.* (IX, 88). SYN. Obsignō. ‖ *Fermer, et au fig.* Ūt quī prīmă nŏvō signāt quĭnquēnnĭă lūstrō. *M.* (IV, 45). *Voy.* Claudo. ‖ *Remarquer.* Ægnōscūnt, ătquĕ ōră sŏnō dĭscordĭă signānt. *V.* SYN. Nōtō, ădvĕrtō, dēprēndō, etc. ‖ *Indiquer.* Signāt prōdĭgĭīs căsŭs nătūră fūturōs. *Cl. Voy.* Ostendo. ‖ *Désigner.* Sē signārī ōcŭlĭs. *V.* Tĕr quātĕr ēvŏlvī signāntēs tēmpŏră fāstōs. *O.* SYN. Dēsignō. ‖ — nōmĭnĕ. *Donner un nom.* Nōmĭnĕ quī signāt tēmpŏrā vērnă sŭō. *M.* (IX, 17. Et *Luc.* IV, 655). ‖ *Orner, et au fig.* Ōră pŭĕr signāns ĭntōnsă jŭvēntă. *V.* Signābāt tĕnĕrās dŭbĭă lānūgĭnĕ mălās. *O.* Dōtālī pōtŭĭt cœlŭm signārĕ Cŏrōnā (Bacchus). *Cl.* Ĕt pătĕr ĭpsĕ sŭō sūpĕrŭm jām signāt hŏnōrĕ. *V.* Cĕlĕbrĭquĕ dĭēs sīgnātŭr hŏnōrĕ. *O.* SYN. Ōrnō, dĕcŏrō, ĭnsignĭō, commendō.

Signŭm, ī. *n. Marque pour reconnaître.* Aŭt pĕcŏrī signum aŭt nŭmĕrōs ĭmprēssĭt ăcĕrvīs. *V.* Frōndēntī ex ĭlĭcĕ mēlăm Cōnstĭtŭīt, signŭm nautīs. *Id.* SYN. Nōtă. ‖ *Cachet. Voy.* Sigillum. ‖ *En gén. Trace.* Nūllŭm sērvĭtĭī signŭm cērvĭcĕ gĕrēntēm. *O.* SYN. Nōtă, vēstĭgĭum. ‖ *Traces de pieds, vestiges.* Quærēntēm nūlla ăd spēluncām signă fĕrēbant. *V.* Signăquĕ nāctă pĕdŭm. *O. Voy.* Vestigium. ‖ *Indice, figure, preuve.* Dīvīnī signă dēcŏrīs, Ardēntēsquĕ nōtāte ōcŭlōs. *V.* Fēlĭcĭă mēntīs Signă tŭæ. *O.* SYN. Indĭcĭŭm, nōtă, spĕcĭmĕn, ĭnsignĕ, ărgūmēntŭm. EP. Manĭfēstum, ăpĕrtum, cērtum, ĭncērtum, fāllāx, dŭbĭŭm. ‖ *Signe, symptôme.* Mŏrbōrum quŏquĕ tē causās ēt signă dŏcēbō. *V.* Mittĕt tĭbĭ signă Bŏōtēs. *Id.* Mōrtĭs tŭm signă dăbāntŭr. *Lr.* (VI, 1181). Quæque ŏpōrtēnt Signa ēsse ăd sălūtĕm. *Ter,* (*And.* III, 2, 1). SYN. Indĭcĭum, ōstēntŭm. ‖ *Enseigne, étendard.* Aŭt căstrīs audĕbĭt vēllĕrĕ signă. *V.* Ĭnfēstīs ōbvĭă signīs Signă. *L. Voy.* Vexillum. ‖ *Signal.* Dăt bēllō signă crŭēntō Būccĭnă. *V.* Ĭt bēllō tēssĕră signŭm. Păstorālĕ canit signŭm. *Id.* ‖ *Signes, gestes.* Nūtū signĭsquĕ lŏquuntŭr. *O.* SYN. Gēstŭs, nūtŭs. ‖ *Figure en relief.* Crātĕra ĭmprēssŭm signĭs. *V.* Signĭs ēxstantĭbŭs ăsphēr Āntĭquŭs crātēr. *O.* Nūtāt pīnŭs ĭnērs, răpĭuntŭr signă cĕrūchĭs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 408). ‖ *Statue.* Ōrăquĕ dūrŭĕrānt, signumque ēxsānguĕ sēdēbāt. *O.* Părĭō fōrmātŭm mărmŏrĕ signŭm. *Id.* SYN. Stătŭă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Astres, planètes, signes du Zodiaque.* Tūm nōctēm nōctīsquĕ ōrĭēntĭă signă. *V.* Cœlō dĭffŭndĕrĕ signă părābăt. *H.* Ōlēnĭæ signŭm plŭvĭālĕ Căpēllæ. *O.* Quūm sōl dŭōdēnă pĕrĕgĭt Signă. *Id. Voy.* Astrum, Signifer. ‖ *Augure. Voy.* Augurium.

Sĭl, lĭs. *n. Orpiment, arsenic jaune.* Ēstnĕ pĕrĕgrīnī vōx nōmĭnĭs, ăn Lătīī sĭl? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 8).

Sīlă, æ. *f.* 1. *Montagne du Bruttium.* Āc vĕlŭt ĭngēntī Sīlă, sūmmōvĕ Tăbūrnō. *V.* (*Id. G.* III, 219). ‖ 2. *Nom de femme.* Nūbĕrĕ Sīlă mĭhī nūllă nōn lēgĕ părāta ēst. *M.* (XI, 24).

1. Sīlānŭs, ī. *m. Robinet.* Cōrpŏră sīlānōs ăd ăquārŭm strātă jăcēbānt. *Lr.* (VI, 1265. Vid. *Fest.* in *Tullios*).

2. Sīlānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* ‖ 1. *Propréteur pendant la seconde guerre Punique, défit les Carthaginois en Espagne.* Hĭnc Nĕro, ĕt hĭnc vōlūcrīs Sīlānŭs nōctĕ dĭĕquĕ. *Sil.* ‖ 2. (Lucius). *Sénateur fiancé à Octavie, fille de Claude, et conduit par les artifices d'Agrippine.* Prōh făcĭnŭs ĭngens! fēmĭnæ ēst mūnŭs dătŭs Sīlānŭs, ĕt crŭōrĕ fœdāvĭt sŭō. *Sen.* (*Oct.* 147). Sālvē, Gætŭlĭcĕ, seŭ tŭ Sīlānŭs. *J.* (8, 27).

Sīlārŭs, ī, *et* Sīlēr, ĕrĭs. *m.* (Σίλαρος *et* Σίλαρις). *Rivière de la Lucanie.* Ēst lūcŏs Sīlārī cĭrca, ĭlĭcĭbŭsquĕ vĭrēntēm. *V.* Nūnc Sīlārŭs quōs nūtrĭt ăquīs. *Sil.* Rādēnsquĕ Sālērnī Cūltă Sīlēr. *L.* Vĭtrĕōquĕ Sīlēr quī dēfŭĭt ămnī. *Col.* (10, 136).

Sīlās, æ. *m. Silas, apôtre compagnon de Paul.* Ĭnclūdūnt cŏmĭtāntĕ Sīlă vēstĭgĭă. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 410).

Sīlēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit taire.* Ālтĕrĭŭs făctī cūlpă sīlēndă mihī. *O.* Mălă caŭsă sīlēnda ēst. *Id.* SYN. Tăcendŭs, cēlandŭs.

Sīlēnă, æ. *f.* (Σειληνή). *Femme de Silène.* (*Lucr.* IV, 1162.)

Sīlēnĭŭm, ĭī. *n. Nom de femme.* Dĕcĕt pōl, mĕă Sīlēnĭŭm. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 24).

Sīlens, tis. *Qui se tait.* Dūmquĕ sīlēns ădstāt, stătŭs ēst vūltūsquĕ dĭsērtī. *O.* Vūltū dēfīxŭs ūtērquĕ sīlēntī. *V. Fl.* SYN. Tăcēns, tăcĭtŭs, mūtŭs, ŏbmūtēscēns. PPH. Vērbis, vōcĕ cārēns. Mūtō ōrĕ. Præclūsā vōcĕ. Sīnĕ vōcĕ. Cuī nūllă vōx, ōs mūtŭm. Cuī lĭnguă dēēst, dēfŭĭt. Quī lĭnguæ pērdĭdĭt ūsŭm. ‖ Sīlentēs, ŭm. *m. pl. Les morts, les ombres.* Æăcŭs hŭīc pătĕr ēst, quī jūrā sīlentĭbŭs ĭllĭc Rēddĭt. *O.* Ĭllĕ sīlentŭm Cōncĭlĭŭmquĕ vŏcāt. *V.* Pĭa turbă sīlentŭm. *V. Fl. Voy.* Umbræ. ‖ *Qui ne rend pas d'oracle.* Quĕrcūsquĕ sīlentēs (scil. Dodonææ). *L.* ‖ *Temps pendant lequel on se tait.* Pȳthăgŏræ mŏnĭtŭs ānnĭquĕ sīlentēs. *Cl.* ‖ *Silencieux, calme.* Vōx quŏquĕ pĕr lūcŏs vŭlgo ēxaŭdĭtă sīlentēs. *V.* Dūmĭsquĕ sīlentĭbŭs ērrāt. *Id.* Ĭmpāvĭdŭs s mnō nŏctĕ sīlentĕ frŭī. *O.* Ūndă sīlēns. *V. Fl.* SYN. Tacēns, plăcĭdŭs, quīētŭs. ‖ *Qui se repose, suspendu.* Vōx ātră sīlentĭbŭs aūrīs. *L.* Sīlentĭbŭs ārmīs. *Calp.* (1, 67). Lēgēsquĕ sīlentēs, Claŭsăquĕ jūstĭlŏ tristĭ fŏrā. *L.*

† Sīlentĕr. *En silence.* Qua pīngŭla cultă sīlentĕr Āgmĭnĕ Jōrdānis vīrĭdis prōrumpit ămœnō. *Juvc.* (III, 462).

Sīlentĭum, ĭī. *n. Silence.* Sīlentĭum ĭpsă fēcīt ēxspectātĭō. *Ph.* Ĭta hŭīc făcĭētĭs fabŭlæ sīlentĭum. *Pl.* (*Amp. prol.* 15). Quĭd mĕ ăltă sīlentĭă cōgĭs Rūm-

pĕrĕ? *V.* Dīgĭtōquĕ sīlentĭă suādĕt. *O.* EP. Ältŭm, lōngŭm, mūtŭm, sēcrētŭm. PPH. Lingua sīlens. Ōs tăcĭtŭm, mūtŭm, prēssŭm, rēprēssŭm, sŭpprēssŭm. Vōcēs rēprēssæ. Ābrŭptŭs sermō. ‖ *Imposer silence, faire taire.* Dēxtrā, mănū, dīgĭtō sīlentĭă jŭbĕō, suādĕō, făcĭō. Vōcēm, lĭnguăm præclūdō, ōpprĭmō, ōcclūdō. Linguăm præscindō. PHR. Fĕrt ănĭmus călĭdæ fĕcīssĕ sīlentĭă turbæ. Mäjēstātē mănūs. *Pers. Voy.* Sileo. ‖ *Calme, repos.* Mĕdĭæ pĕr tūtă sīlentĭă nōctīs. *O.* Nūnc turbă nŭlla ĕst: ōtĭum ĕt sīlentĭum ĕst. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 35). Mundus cœlī vāstŭs cōnstĭtĭt sīlentĭō. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 2). SYN. Quĭēs, otĭum. ‖ *Vie passée dans l'ombre.* Quāntum ĕtĕnĭm dīstănt ă mōrtĕ sīlentĭă vītæ? *Sil.* ‖ *Discrétion.* Ēximĭa ĕst vīrtūs præstārĕ sīlentĭă rēbŭs. *O.* Hinc fīda sīlentĭă săcris. *V.*

† Sīlentŭs, ă, ŭm. *Comme* Silens. Sīlentă lŏcă. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7).

Sīlēnŭs, ī. *m.* (Σειληνός). *Silène, nourricier de Bacchus.* Vēnĕrāt ĕt sĕnĭōr pandō Sīlēnŭs ăsēllō. *O.* Sīlēnum pŭĕrī sōmnō vīdērĕ jăcentēm. *V.* EP. Ărcădĭŭs, sĕnex, ēbrĭŭs, mădĭdŭs. VERS. Īnflātum hēsternō vēnās, ūt sæmpĕr, lăccho. *V.* Ēbrĭŭs ĕccĕ sĕnex pandō Sīlēnŭs ăsēllō Vix sĕdĕt. *O.* Tĭtŭbāns ămnisquĕ mĕrōquĕ. Fĕrŭlă tĭtŭbāntēs ēbrĭŭs ārtŭs Sŭstĭnĕt. Pandō nōn fortĭtĕr hærĕt ăsēllō. *Id.* Cūstōs fămŭlūsquĕ dĕī Sīlēnŭs ălumnī. *H.* (Cf. *Virg. Ecl.* 6; *Ov. A. Am.* I, 543 *sq.*; *Calp.* 10, 59 *sq.*)

Sīlĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Se taire, ne pas parler ou cesser de parler.* Mūtă sīlĕt vīrgō, tĕrrāmquæ ĭmmōtă tŭĕtŭr. *O.* Pōstquām sīlŭērĕ sŏrōrēs. *Id.* Sī fortĕ vīrum quĕm Cōnspĕxĕrĕ, sīlent, ārrĕctīsquĕ aŭrĭbŭs ădstant. *V.* Ēlōquār, an sīlĕam? *Id.* SYN. Tăcĕō, rĕticĕō, cōntĭcĕō, ōbmūtēscō, sīlēscō, *qqf.* quīēscō, fīnīō. PPH. Sīlentĭă præstō, sērvō, tĕnĕō. Sīlens, mūtŭs, tăcĭtŭs sŭm, ădsŭm, stō, ădstō, mănĕō, pērstō. Vōcēm tĕnĕō, prĕmō, cōmprĭmō, rēprĭmō, sŭpprĭmō, cōntĭnĕō, cōmpēscō. Ōră prĕmō. Vōcēs ōrĕ prĕmō. Linguăm tĕnĕō, cōmprĭmō. Linguæ mŏdĕrŏr. Vērbă nōn mittō, rĕddō. Nōn rēspōndĕō. Nōn mūtŭă dictă rĕfĕrō. Vērbis cārĕō. Linguă dēfĭcĭt, sŭbstĭtŭit. Mĭhĭ lingvă vīnctă ĕst. VERS. Tūm factă sīlentĭă linguis. *V.* Cōntĭcŭit tāndĕm, factōque hīc fīnĕ quiēvit. Fīnem dĕdĭt ōrĕ lŏquēndī. Incĭpit effārī, mĕdĭæque īn vōcĕ rĕsīstit. Vōx faucĭbŭs hæsĭt. Ĕt rābĭda ōrā quĭērunt. Retrōquĕ pĕdĕm cūm vōcĕ rēprēssit. Nōn lingvă vălĕt, nōn cōrpŏrĕ nōtæ Sufflcĭunt vīrēs, nĕc vōx nĕc vērbă sĕquuntur. Īllĕ mĭhĭ, nĕc mĕ quærēntĕm vēnă mŏrātŭr. His mĕdĭum dictīs sermōnem ābrumpĭt. Præssōque ŏbmūtŭit ōrĕ. Nĭl vērbī, pĕrĕāt quin fortĭtĕr, ăddam. *Id.* Sŭpprĭmĭt ēxtēmplō vocēm. *O.* Pārs ultĭma vōcis īn mĕdĭo sŭpprēssa sŏno ĕst. Sŭbstĭtŭit ŭt clāmōr prēssus gravĭtātĕ lŏquentīs. Torpĕrĕt gĕlĭdō lingvă rĕtēntă mĕtu. Nūm cultŭ lingvă rĕtēntă sĭlĕt? Tĕr tĕcum cōnāta lŏquī, tĕr ĭnūtĭlis hæsĭt Lingvă, tĕr ĭn primō dēstĭtĭt ōrĕ sŏnŭs. Ōbmūtŭit illă dŏlōrĕ, Ĕt parĭtĕr vōcēm lăcrĭmæsque ĭntrōrsŭs ōbortās Dēvŏrăt ipsĕ dŏlŏr. Nĕc mĕ flĕrĕ dĭū, nĕc pōtŭissĕ lŏquī. Ĕt lăcrĭmæ dēĕrant ŏcŭlis ĕt lingvă palātō. Ĕt sŭbĭtō mūtă dŏlorĕ fŭīt. Lăcrĭmæ vōcem ĭmpĕdĭērĕ lŏquentīs. Sĕd ōs ĕt lingvă vŏlentī Dīcĕrĕ nōn ădĕrant. Linguaquĕ mandantīs vērba impĕrfĕctă rĕlīquit. Sŭppressaquĕ lingvă palātō. Vērbisquĕ dŏlōrĕ rētĕntīs. Fīnĭērăt vōcēs Pōlўhўmnĭă. *Id.* Vōx faucēs nūllă sŏlūtās Prōsequĭtŭr. *L.* Sĕd mūrmŭrĕ nūllō Ōra ădstrĭctă sŏnānt. *Id.* Prēssērĕ sīlentĭă frātrēs. *St.* Vōcēm præclūdĭt mētŭs. *Ph.* Cōntĭnĕt vōcem tĭmŏr. *Sen.* Prōtĭnŭs ădstrĭcta ĕst dŭbĭtāntī lingvă palātō. *P. Nol.* Haŭd vērbŭm făcĭam. *Pl.* Ōrātĭōnēm cŏm prĭmăm. Pārcām lŏquī. Tĭmŏr præpĕdĭt dictă linguæ. Sĕd cōmprĭmēnda ĕst mĭhĭ vōx ātque ōrātĭō. *Id.* ‖ *Taisez-vous, silence.* Lingvă sīlĕ; nōn ĕst ūltrā nārrabĭlĕ quĭdquām. *O.* SYN. Sīlĕās, tăcĕ, tăcĕās. PHR. Dīgĭtō cōmpescĕ lăbĕllum. *J.* Cōmpescĕ vērbă. *Sen.* Lŏngă cōllŏquĭa ămpūtă. Jām pārcĕ vērbīs. Quĭd sĕrīs fāndō mōrās? Quĭd pĕrdĭs ūltrā vērbă? *Id.* Linguām cōmpescās făcĕ. *Pl.* Ōs ōpprĭmĕ *ou* ōpprĭmās. Pārcĕ vōcī. Ābstĭnĕ sermōnĕm. Făc sīlentĭum. Sermōnī jām fīnem făcĕ tŭō. Sātĭs verbōrum ĕst. *Id.* ‖ *Au fig. Être calme.* Sīlĕt ārdŭŭs æthēr. *V.* Æquōră tūtă sīlent. *Id.* Immōtăquĕ sīlent frōndēs. *O.* Rēstĭtĭt tōrrēns, sīlŭērĕ vēntī. *Sen.* (*Med.* 627). SYN. Sīlēscō, quĭēscō. *Voy.* Quiesco. ‖ *Être oisif.* Fixăquĕ sīlĕt Grādĭvŭs ĭn hāstă. *St.* ‖ *Être étouffé.* Lēgēs sīlŭērĕ cōactæ. *O.* Jūră sīlent, mūtăquĕ tăcent sĭnĕ vīndĭcĕ lēgēs (*Ad Liv.* 185). SYN. Opprĭmŏr. ‖ *act. Taire une chose, passer sous silence.* Allŭm sīlērĕ quōd vŏlēs, prĭmŭs sīlē. *Sen.* (*Hip.* 876). Sī chărtæ sīlĕānt quōd bĕnĕ fēcĕrīs. *H.* Nūllă mĕ tĕllŭs sīlĕt. *Sen.* (*OEd.* 39). SYN. Tăcĕō, ōmittō, prætĕrmittō, *qqf.* tĕgō, prĕmō, cēlō.

Au pass. Pōst, ŭbī sē thălāmīs jām cōmpŏsŭĕrĕ, sīlĕtŭr. *V.* Dĕ jūrgĭō sīlĕtŭr. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 13). Nōn vīŏlātă vāgī sīlĕantŭr pāscŭă sōlīs. *Tib.* (IV, 1, 109). Jŭvĕnīs nōn dīgnĕ sīlērī. *Sil.* Pĕr quĕm tŭă vērbă sīlēntŭr. *O.*

Sīlĕr, ĕris. *n. Osier.* Cūrvă tĕnĕnt, ūt mōllĕ sīlĕr lēntæquĕ gĕnīstæ. *V.* Myrrhă, sălix, ăbĭēs, cŏrŭlŭs, sīlĕr, ŭlmŭs, ăcĕr, nux. *Fort.* (III, 7, 23). ‖ 2. *m. Voy.* Sikarus.

Sīlēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir silencieux, calme.* Sīlēscŭnt vēntī, mōllĭtŭr mărĕ. *Pac.* (apud *Non.* 8, 37. Sic *Ov. Trist.* II, 151). Ēō dīcēntĕ, dĕŭm dŏmŭs ălta sīlēscĭt. *V.* Jām cœlī fŭrŏr æquĭnŏctĭālĭs Jŭcundis zephўrī sīlēscĭt aūrīs. *Cat.* (46, 2). Tŭrbæ sīlēscŭnt. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 9). SYN. Sīlĕō, quĭēscō, pōnō, etc.

Sīlex, lcis. *m. f. Caillou, silex, qqf. chaux.* Ăc prīmŭm sīlĭcī scintīllam ēxcūdĭt Achātēs. *V.* Tĕrrēnă sīlĭcēs fōrnācĕ sōlŭtī Cōncĭpĭunt ignēm lĭquĭdārum ădspērgine æquārŭm. *O.* EP. Dūrŭs, ăcūtŭs, ăspĕr. ‖ *En gén. Pierre.* Illĕ grăvēm mēdĭŏs sīlĭcēm jăcŭlātŭs ĭn hŏstēs. *O.* Pārs torquēnt sīlĭcēs, neū dēsĭnt tēlă fŭrōrī. *Id.* SYN. Lăpĭs, săxŭm, mŏlārĭs. ‖ *Pavé.* Pēdĭbŭs sīlĭcēm quī cōntĕrĭt ātrŭm. *J.* (6, 349). PPH. Strātă vĭārŭm. ‖ *Rocher, quartier de rocher.* Stăbăt ăcūtă sīlĭcĕ, præcīsis undĭquĕ săxis. *V.* Quām sī dūră sīlĭcĕ aūt stĕtī Mārpēsĭă cautēs. *Id.* Nōn rŭĕre ăvŭlsōs sīlĭcēs ă mōntĭbŭs ăltīs. *Lr.* (V, 314). SYN. Cautēs, săxŭm. *Voy.* Rupes. ‖ *Marbre.* Hīc Lĭbўcŭs Phrўgĭŭsquĕ sīlex. *St. Voy.* Marmor. ‖ *Minerai.* Dūris sīlĭcum lăssātă mĕtăllīs. *L.* ‖ *Symbole de la dureté de cœur ou de la stupidité.* Nĕc ĭn tĕnĕrō stăt tĭbī cōrdĕ sīlex. *Tib.* (I, 1, 78). Ēt dīcăm sīlĭcēs pectŭs habērĕ tŭŭm. *O.* Nām tu ĕs lăpĭdĕ sīlĭcĕ stultĭŏr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 78). *Voy.* Durus, Stolidus.

Sīlĭcĕrnĭum, lī. *n. Repas de funérailles.* Crēdĭdī sīlĭcĕrnĭum ējŭs mē ēsse ēsūrum. *Cæcil.* (apud *Fest.* Cf. *Non.* 1, 255; *Serv.* ad *Æ.* V, 92). ‖ *Au fig. Vieillard décrepit.* Ī sānĕ; ēgŏ tē ēxercēbo ūt dignŭs ēs, sīlĭcĕrnĭŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 48. Ubi *Donat.*). Sīlĭcĕrnĭumquĕ nūtāns Tēntāt cĕlĕrārĕ cursūm. *Capel.* (VII, p. 271).

Sīlĭcĕŭs, ă, ŭm. *De caillou.* ‖ ? *Subst. m. Caillou.* Quīēscām sīlĭcĕo. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7. Alii leg. *Quis tam siliceo*).

Sĭlĭgĭnĕŭs, ă, ŭm. *De fleur de farine.* Illă sĭlĭgĭnĕĭs pinguēscĭt ădŭltĕră. *M.* (IX, 3).

Sĭlĭgŏ, ĭnis. *f. Blé de première qualité.* Sēd tĕnĕr, ēt nĭvĕŭs, mōlliquĕ sĭlĭgĭnĕ factŭs. *J.* (5, 70). *Voy.* Simila.

Sĭlĭquă, æ. *f. Gousse, cosse.* Grāndĭŏr ūt fētŭs sĭlĭquis fāllācĭbŭs ēssĕt. *V.* Sĭlĭquă quāssāntĕ lĕgūmĕn. *Id.* EP. Tūmēns, tūrgēns, tūrgĭdă, plēnă. ‖ *Par ext. Légumes secs.* Vīvŭnt sĭlĭquis ēt pānĕ sĕcundō. *H.* Sĭlĭquis ēt grāndī pāstă pōlēntă. *Pers.* (3, 55). Sī laŭdēm sĭlĭquās ŏccŭltŏs gānĕō. *J.* (11, 58). SYN. Lĕgūmĕn. ‖ — græca. *Caroube ou carouge, casse, sénegré.* Āssuēscŭnt sĭlĭquæ vīrĭdī mōllēscĕrĕ sūccō. *Pallad.* (*Insit.* 117. Cf. *Plin.* 15, 24; *Col.* 5, 10). ‖ *Petit poids, le sixième d'un scrupule.* Sēmĭnă sēx ălĭī sĭlĭquis lātĭtāntĭă cūrvis Āttrĭbŭĭtŭr scrĭplō. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 10). Hĭc sēxtām fingī placŭĭt, sĭlĭquāmquĕ vŏcārī (*Anth.* II, p. 405).

Sĭlĭŭs, ĭi. *m. Silius Italicus, consul et poète latin sous Néron.* Sĭlĭŭs hæc māgnī cĕlĕbrāt mŏnŭmēntă Mārōnis. *M.* (XI, 49). Quās ēt pērpĕtŭī dignāntur scrinĭa Sĭli. *Id.* (VI, 64). Nōn Mārsŭs, Pēdŏ, Sĭlĭŭs, Tĭbullŭs. *Sid.* (*Pan.* 2123).

Sĭlō, ōnis. *adj. m. Camard.* Rēcălvum āc sĭlōnem sĕnēm, stătŭtum, vēntrĭōsŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 11. *Non.* 1, 101, vocem non bene interpretatus videtur. *Gloss. Phil.* Silo, σιμός. *Gloss. Isid.* Silo, *naso inciso vel reducto*). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Aŭt, sōdēs, mihī rĕddĕ dēcēm sēstĕrtĭă, Sĭlō. *Cat.* (102, 1).

Sĭlŏ *et* Sĭlōŭs, ă, ŭm. *De Siloé, fontaine de Samarie.* Sĭlŏām vŏcĭtānt: spūtĭs ŭbĭ cōllĭtă cæci Lūmĭnă. *Prud.* (*Ench.* 131). Vŏcĕ Āccēptă Dŏmĭnī, Sĭlŏām vēnissĕt ăd ūndăm. *Sedul.* (3, 598).

Sĭlŭă, æ. *f. dict. pour* Silva. Nūnc mărĕ, nūnc sĭlŭæ. *H.* (*Epod.* 13, 2. De quo *Prisc.* 1, 546. Sic etiam in *Anth.* II, p. 473).

Sĭlŭōsŭs. *Voy.* Silvosus.

Silurŭs, ĭ. *m.* (σίλουρος). *Silure, sorte d'esturgeon.* Vēndĕrĕ mūnĭcĭpēs pāctă mĕrcēdĕ sĭlūrōs. *J.* (4, 33). Nūnc pĕcŭs æquōrĕūm cĕlĕbrābĕrĕ māgnĕ sĭlūrĕ. *Aus.* (*Mos.* 135. Et *Fort.* 1, 21, 51).

Sĭlŭs, ă, ŭm. *Comme* Sĭlo. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ēt vōs, Sĭle, Albuci, Arquitiquĕ, Vārrōquĕ (*Catal. Virg.* 7, 3).

Silvă, æ. *f. Forêt, bois.* Silvă vĕtŭs stăbăt, nūllă vĭŏlātă sĕcūrī. *O.* Ārdŭă prŏcĕrīs spŏlĭantŭr Gārgără sĭlvīs. *Id.* Illă fŭgă silvās săltŭsquĕ pĕrĕrrăt. *V.* SYN. Săltŭs, nĕmŭs, *qqf.* lūcŭs. EP. Antīquă, vĕtŭs, ānnōsă, vĕtŭstă; nĭgră, nĭgrāns, ātră, ŏbscūră, cæcă, ŏpăcă, dēnsă, ūmbrōsă, frondĭfĕră, frondōsă, cŏmāns, prŏfŭnda, tăcĭta, sĕcrēta, silens, horrenda, horrida, vĭrens, vĭrĭdis, alta, cælsa, săcra, incæduă, vĕrēnda. PPH. Silvarum saltūs, recessūs, sæcessūs, latebræ, umbræ. Nĕmŏrŭm, nĕmŏrĭs sēcrēta, abdĭtă, ŏpaca. Ferārŭm recessūs, tecta, lustra. Ārbŏrĭbŭs lŏca consĭtă. Jūga frondĕă silvæ. PHR. Robŏrĕ, ārbŏrĭbŭs, trabĭbŭs dēnsa, frequens. Frondĭbus atra, horrida. Ilicis umbra ou ilicĕ nĭgra. Soli impĕrvia, non pĕrvia. Ramis umbrosa. Multis annis incædua. Intonsæ frondis ou Intonsa fronde. Incurva senecta. VERS. Ītŭr ĭn āntīquām silvām, stăbŭla ăltă fĕrārŭm. *V.* Ēt căligantem nigra formidine lucum. Jūga longa pĕtebat Solorum nemorum. Sēd lūsum nĕmŏs, ēt virgulta sonantia silvis. Illic saltus ēt lustra ferārum. Nigrānti picĕa trăbĭbusque obscūrus acernis (lucus). *Id.* Ēst nĕmŭs ēt plĕnīs ēt frondĭbŭs ilĭcĭs ātrŭm. *O.* Ēt rĕpĕtīt vīrĭdāns, frondĕă tĕctă, nĕmŭs. Quām nūllă cĕcĭdĕrăt ætās. Stăt vĕtŭs ēt dēnsă prænŭbĭlŭs ārbŏrĕ lūcŭs. *Id.* Lūcŭs ĕrăt lōngō nūnquām vĭŏlātŭs ăb ævō. *L.* Silvānī rāmōsă dŏmŭs. *Pp.* Ēt ĭnhŏrrŭīt ācrī Mājestātĕ nĕmŭs. *Cl.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 179 *sq.*; XI, 134; *Ovid. Met.* V, 388; *Fast.* III, 295; VI, 9; *Luc.* III, 399; *Prop.* IV, 4, 3; *Stat. Th.* IV, 419 *sq.*) ‖ *Arbres.* Ēt nĕmŭs ōmnĕ sătās ĭntēndĭt vērtĭcĕ sīlvās. *Pp.* (I, 14, 5). Frāctīsquĕ ŏbtēndŭnt līmĭnă sīlvīs. *St.* Nĕmpe ĭntĕr vārĭās nūtrĭtŭr silvă cŏlūmnās. *H.* Tāndem ŭbī cŏmplĕxa ēst silvās, ălĭmēntăquĕ sūmpsĭt (*Ad Liv.* 255, flamma). *Voy.* Arbor. ‖ *qqf. Un seul arbre.* Aŭt rĕfŭgæ stĕrĭlem răpŭit ærā silvæ (Tantalus). *St.* Cēdēntēs ŏnĕrī rāmŏs silvāmquĕ flŭēntēm Vīcit. *M.* (XI, 41, de quercu). ‖ *Arbuste.* Silvārūmque ălīæ prēssŏs propāginĭs ārcŭs Exspĕctānt (scil. vites). *V.* Vīrīdēmquĕ ăb hŭmō cōnvĕllĕrĕ silvām (scil. myrtum). *Id.* Mēdĭŏ stăt īngēns ārbŏr, ătquĕ ūmbrā grāvī Silvās mĭnōrēs ūrgĕt. *Sen.* (*OEd.* 542). SYN. Ārbŭstŭm, virgŭltum. ‖ *Toute espèce de végétation.* Tristīsquĕ lŭpīnī Sŭstŭlĕrīs frăgĭles călămos silvāmquĕ sŏnantēm. *V.* Sŭbĭt āspĕră silvă, Lāppæquĕ tribŭlīquĕ. Ūnō dē cēntĭtĕ silvă (de centaureo). *Id.* Cānnăbĭās nūtrĭt silvās. *Grat.* (*Cyn.* 47). SYN. Sĕgĕs. ‖ *Forêt de javelots.* Ĭnmānem ærātō circumfert pectŏrĕ silvām. *V.* Ăc silvam ingentem cōncussō corpŏrĕ vībrat. *Sil.* SYN. Sĕgĕs. ‖ *Cheveux hérissés.* Horrĭda sīccæ Silvă cŏmæ. *J.* (9, 12).

Silvānŭs, ī. *m. Silvain, dieu des forêts.* Pānăquĕ, Silvānūmquĕ sĕnēm, nўmphāsquĕ sŏrōrēs. *V.* Ēt nĕmŏrŭm, Silvānĕ, pŏtēns. *Calp.* (9, 56). ‖ Silvāni, ōrŭm. *pl. Divinités des forêts.* Ēt nўmphæ, Sātўrĭquĕ ēt mōntĭcŏlæ Silvāni. *O.* Nĕmŏrūmquĕ pŏtēntēs Silvāni. *L. Voy.* Fauni.

Silvēstĕr *ou* Silvēstrĭs, ĭs, ĕ. *De forêt, des forêts.* Silvēstrĭă nūmĭnă Faūni. *O.* Gārrŭlă silvēstrī fistŭlă sācrā dĕō. *Tib.* (II, 5, 30). Silvēstrī nătă sŭb ūmbrā Mŏlliă frăgă lĕgēs. *O.* ‖ *Qui vit dans les forêts.* Silvēstrēs ūri āssīdŭē căprĕæquĕ sĕquācēs. *V.* Tēstis silvēstĕr ădŭm. *Petr.* (*Sat.* 131. Alii leg. *silvestris*). SYN. Sĭlvĭcŏlă. ‖ *Sauvage, en parlant de la terre, de la végétation.* Silvēstrēm flāmmīs āc fĕrrō mĭtīgat ăgrum. *H.* Silvēstris rāris spārsit lābrŭscă răcēmis. *V.* Ēxŭĕrint silvēstrem ānĭmŭm (arbores). *Id.* SYN. Incultŭs, *qqf.* rŭdis, fĕrŭs. ‖ *Sauvage, non civilisé.* Silvēstrēs hŏmĭnēs... Cædĭbŭs ēt victŭ fœdō dēterrŭĭt Orphеŭs. *H.* Trŭcŭlentŭs, ēt silvēstĕr, ēt vītæ insciŭs. *Sen.* (*Hip.* 461, de Hippolyto). SYN. Incultŭs, fĕrŭs, āspĕr, ăgrēstĭs, etc. ‖ *Rustique, champêtre.* Silvēstrēm tĕnŭī mūsām mēditāris āvēnā. *V.* Fistŭlă silvēstrēm nĕ cēssĕt fundĕrĕ mūsam. *Lr.* (IV, 590). SYN. Rūsticŭs, ăgrēstĭs.

Silvĭa, æ. *f. Fille de Tyrrhénus.* Silvĭă primă sŏror, palmis pĕrcussă lacertos. *V.* ‖ 2. *Silvia ou Ilie.* Silvĭa vestalis cœlestia numina partu. *O. Voy.* Ilia.

Silvĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite les forêts.* Silvĭcŏlæ Faunō Dрўŏpē quem nўmpha creārat. *O.* Silvicolam tĕpido lactĕ precārĕ Palen. *Id.* Oscula silvĭcŏlis ēmpta dēdĕrĕ virīs. *Pp.* (III, 11, 34). SYN. Silvēstĕr.

Silvĭcultrix, īcis. *f. Qui habite les forêts. Voy.* Nemorivagus.

Silvĭfragŭs, ă, ŭm. *Qui brise les forêts.* Montēsquĕ supremos Silvĭfragis vēxat flabris. *Lr.* (I, 274).

Silvīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Hortōrŭm quŏquĕ tĕ cūltŭs, Silvīnĕ, dŏcēbŏ. *Col.* (10, 1).

Silvĭŭs, ĭi. *m. Fils ou petit-fils d'Énée, donna son nom à la dynastie des rois d'Albe.* Silvĭŭs, Ălbānŭm nōmĕn, tŭă pōstŭmă prōlēs. *V.* Sŭccēssit Silvĭus īllī. *O.*

Silvōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de forêts, boisé.* Quī mūndŭm cūrvīs ānfrăctĭbŭs, ĕt silvōsīs Hōrrēntĕm scŏpŭlīs. *Prud.* (*Ham.* 208. Possis et scandere silŭosis). SYN. Nĕmōrōsŭs. *Voy. ce mot.*

Silvŭlă, æ. *f. dimin. de* Silva. *Petit bois, bosquet.* Pingĭt gĕmmĕă prătă silvŭlārŭm. *Sid.* (*Pan.* 2091. Vocem agnoscit *Prisc.* 3, 617; nec semel).

Sīmæthŭs, etc. *Voy.* Symæthus, etc.

Sīmălĭō, ōnis. *m. Nom d'homme.* Tŭ, Sīmălĭō, ĭn sĭnīstrŭm cōrnŭ, tŭ, Sўrisce, ĭn dextĕrŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 5).

Sīmātŭs, ă, ŭm. *Comme* Simus. Sīmātæquĕ jăcēnt pāndō sĭnŭāmĭnĕ nārēs. *Luperc.* (in *Anth.* I, p. 516).

† Sīmbrăvĭŭm, ĭi. *n. Petit lac formé par l'Anio.* Quĭque Ănĭēnĭs hăbēnt rīpās, gĕlĭdōquĕ rĭgantŭr Sīmbrăvĭō. *Sil.* (VIII, 368. Alii aliter).

Sīmĕōn, ōnis. *m.* (Σιμεών). 1. *Siméon, fils de Jacob, retenu comme ôtage en Égypte par Joseph.* ‖ 2. *Vieillard à qui le Saint Esprit avait révélé qu'il verrait le Messie avant de mourir.* Accĭpĭēns Sīmĕōn mānĭbŭs quĕm jūstŭs ūtrīsquĕ. *Fort.* (VIII, 5, 81). Hæc ăit ĭn Sīmĕōnĕ Dĕŭs. *Juvc.* (I, 243).

Sīmĭă, æ. *f. Voy.* Simius.

Sīmĭlă, æ, *et* Sīmĭlāgō, ĭnis. *f. Fleur de farine.* Nĕc pōtĕris sīmĭlæ dōtĕs nŭmĕrārĕ nĕc ūsŭs. *M.* (XIII, 10). Ădditŭr ēxcūssŭs nĭvĕă sīmĭlāgĭnĕ fūrfŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 265). Lăscīvīrĕ chŏrīs, sīmĭlāgĭnĭs ăzўmŏn ēssĕ. *Prud.* (*Apot.* 421). SYN. Sīligō.

Sīmĭlis, ĕ. *Semblable, pareil.* Ĭntĕr sē sīmĭlēs, vīx ūt dīgnōscĕrĕ pōssīs. *O.* Illum ĭndignāntī sīmĭlĕm sīmĭlĕmquĕ mĭnāntī Ădspĭcĕrēs. *V.* Nōnne hŏc mōnstrī sīmĭle ēst? *Ter.* (*Eun.* II, 3, 43. Sic *Id. Hec.* V, 3, 18, et passim). SYN. Cōnsīmĭlis, pār, părĭlis, æquālis, æquŭs, ĭdĕm, prōxĭmŭs. PPII. Haūd *ou* nōn ăbsīmĭlis, dissīmĭlis. Haūd ĭmpār. Nōn *ou* haūd ălĭus. Ōrĕ, vŭltū ălĭquĕm rĕfĕrēns, sīmŭlāns. VERS. Ōmnĭă Mĕrcŭrĭō sīmĭlis, vōcēmquĕ, cŏlōrēmquĕ, Ēt crīnēs ălbōs, ĕt mĕmbră dĕcōră jŭvēntæ. *V.* Ō mihi sōlă mĕi sŭpĕr Āstўănactĭs ĭmāgŏ: Sīc ŏcŭlōs, sic īllĕ mănŭs, sic ōră fĕrēbăt. Ēffĭgĭēm Xānthī Trōjāmquĕ vīdētis. Pārvām Trōjām, sīmŭlātăquĕ māgnis Pĕrgămă. Vīrginĭs ōs hăbĭtumquĕ gĕrēns. Ōs hŭmĕrōsquĕ dĕō sīmĭlis. Prolēs Indiscrētă sŭis, grātŭsquĕ pārēntĭbŭs ērrŏr. Essĕt pār ætas ĕt ĭdĕm sī rōbŭr ăb ānnīs. Quantum ĭnstăr ĭn ĭpso ēst! *Id.* Hŭjŭs ērăt făcĭēs ĭn quă mătĕrquĕ pătĕrquĕ Cognōsci pōssĭnt. *O.* Rĭtū quŏquĕ cīnctă Dĭānæ, Fāllĕrĕt, ĕt crēdī pōssĕt Lātōnīă. Flāmmās ĭmĭtāntĕ pўropō. Jŭvĕnis pătrĭī nōn dēgĕnĕr ōris. Făclēs nōn ōmnĭbŭs ūnă, Nĕc dĭvĕrsă tămĕn: quālĕm dĕcĕt ēssĕ sŏrōrēm. *Id.* Plūrĭmă vŭltū Mătĕr ĭnēst. *Cl.* Āt Trĭvĭæ lūcis spĕcĭēs, ĕt mŭltŭs ĭn ōrĕ Frātĕr ērăt; Phœbĭquĕ gĕnās ĕt lūmĭnă Phœbī Essĕ pŭtēs, sōlŭsquĕ dăbăt dĭscrīmĭnă sexŭs. *Id.* Ēurўmĕdon frātrem ĕt frātrēm mēntĭtĕ, Lўcŏrmă, Cūnctă parēs. *Sil.* ‖ *Qui ressemble, en parlant d'un portrait.* Si quĭs Ārĭstŏtĕlēm sīmĭlĕm, vĕl Pittăcŏn ēmit. *J.* (2, 6. Et *Mart.* 1, 110). Tĕ sīmĭlĕm dŏctæ rĕfĕrēt mihi līnĕă cēræ. *St.* ‖ Sīmillĭmŭs, ă, ŭm. *superl.* Dūlcĭs ĕt ăltă quĭĕs, plăcĭdāquĕ sīmĭllĭmă mōrtī. *V.* SYN. Pērsīmĭlis. ‖ † Sīmĭlĕ ēst. *arch. Comme* Similis est. Tŭ pŭĕrī pūsillī sīmĭle ēs. *Næv.* (apud *Non.* 3, 205. *Id. ibid.* In his proprie *simile* substantivum est).

† Sīmĭlĭtās, ātis. *f. Ressemblance.* Vīdē, quĭd fĕrt mōrŭm sīmĭlĭtās. *Cæc.* (apud *Non.* 2, 827).

Sīmĭlĭtĕr. *D'une manière semblable ou ressemblante.* Ēcquĭd ăssĭmŭlō sīmĭlĭtĕr? *Pl.* (*Men.* I, 2, 37). Ăccĭāmāt pŏpŭlŭs, scūrrām mūltō sīmĭlĭŭs ĭmĭtātŭm. *Ph.* SYN. Părĭtĕr, *ou* vērĕ.

Sīmĭlĭtūdō, ĭnis. *f. Ressemblance.* Mīrāns Prōmēthĕūs tāntām sīmĭlĭtūdĭnĕm. *Ph.* (*Fab. nov.* 4, 14). Sēntĭō, pătĕr, tĕ vōcis călvī sīmĭlĭtūdĭnĕ. *Pac.* (apud *Non.* 1, 20). SYN. Ĭnstăr.

Sīmĭlō, ās, ārĕ. *act. Ressembler à, imiter, reproduire.* Quŭm sint crūră tĭbī, sīmĭlēnt quæ cōrnŭă lūnæ. *M.* (II, 35. Alii *simulent*, ut semper. De scriptura magna inter doctos lis est: equidem eo sensu ubique velim *Similo*). *Voy.* Simulo. ‖ † *n.* Ălbĕ pŭĕr, sīmĭlānt ălbă lĭgūstră tĭbī. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1514. *Diom.* 1, 362: « *Similo* non dicimus, sed *similis est.* » Quem verbi usum, non verbum ipsum improbasse Noster mihi videtur).

† Sīmĭtŭ. *arch. Comme* Simul. Ēgŏ tĕ sīmĭtŭ nōvī cŭm Pārthăŏnĕ. *Pl.* (*Men.* V, 1, 45. *Id. Amp.* II, 1, 84, et passim). Grātĭa hăbētŭr ūtrīsquæ; illīquĕ sĭbĭquĕ sīmĭtŭ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 814). Plānctĭbŭs heū! mĭsĕræ mātrĭs pătrĭsquĕ sīmĭtŭ. *Inscr.* (apud *Fea, Fram. Fast. Cons.* p. 10). ‖ Ūt sīmĭtŭ. *Comme* Simul ac. (*Pl. Truc.* I, 2, 6.)

Sīmĭus, ĭi. *m., et* Sīmĭă, æ. *f. Singe, guenon.* Cāllĭdŭs ēmīssās ēlŭdĕrĕ sīmĭŭs hāstās. *M.* (XIV, 202). Hūmānī quālis sīmŭlātŏr sīmĭus ōrīs. *Cl.* Tūm jūdĕx ĭntĕr īllŏs sēdĭt sīmĭŭs. *Ph.* Sīmĭă nĕc sērpēns ūnŭs, nĕc cūlĕŭs ūnŭs. *J.* (8, 215. Adde *Enn.* apud *Cic. N. D.* I, 35). EP. Tūrpis, dēformis, hirsūtŭs, văfĕr, vērsūtŭs, ĭmĭtātŏr, sīmŭlātŏr; cāllĭdă, ĭmĭtātrix, etc. (*Cf. Ov. Met.* XIV, 95 *sq.*; *Cl. Eutr.* I, 303 *sq.*) ‖ *Au fig. Imitateur servile.* Hērmŏgĕnēs ūnquām lēgit, nĕc sīmĭŭs istĕ. *H.* ‖ *Personne laide.* Sīmĭŭm dēămārē ŏccīpit. *Laber.* (apud *Char.* 1, 84). ‖ † Sīmĭă. *m.* Quĭs ēst hīc sīmĭă, Quī mĕ hŏdiē lūdĭfĭcātŭs ēst? *Afr.* (apud *Char.* l. cit.). ‖ Sīmĭă. *f. Nom de femme.* (*Pl. Merc.* II, 1, 9, et 10, et 25.)

† Sīmŏ, ās, ārĕ. *Aplatir.* Sīmāvīt tăxĭm ād nārēs, dēlphĭnŭs ŭt ōlim. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 771).

Sīmō, ōnis. *m.* (Σίμων). *Nom d'un personnage de comédie.* Sī tĭbī quĭd fēcī aŭt făcĭŏ, quod placĕăt, Sīmō. *Ter.* (*And.* I, 1, 14). Pўthĭās ēmūnctō lūcrātă Sīmōnĕ tălēntum. *H.*

Sīmŏīs, ēntĭs *ou* ēntŏs. *m.* (Σιμόεις). *Simoïs, rivière de la campagne de Troie.* Hīc tĭbī sīt Sīmŏīs, hæc mĕă cāstră pŭtā. *O.* Hĕctŏrĕŏs ămnĕs, Xānthum ĕt Sīmŏēntă vīdēbŏ. *V.*

Sīmōn, ōnis. *m. Simon Barjone, depuis Saint Pierre.* Scāndātŭr tĭbī sūmmă, Sīmōn, bārnūsquĕ prōfūndŏ. *Juvc.* (III, 393). *Voy.* Petrus. ‖ 2. *Simon le lépreux.* Īllĕ Sīmōnīs ērăt tĕctīs, quĕm lūrĭdă lēprā Vīrtūte ĭpsīŭs dēfūgĕrāt. *Juvc.* (IV, 412). ‖ † Sīmŏn. Sīmon quĕm vŏcĭtānt Pĕtrŭm. *Prud.* (*Sym.* 742).

Sīmōnĭdēs, ĭs. *m.* (Σιμωνίδης). *Simonide, illustre poète grec, natif de l'île de Cos.* Sīmōnĭdēs, quī scrīpsĭt ĕgrēgĭŭm mĕlŏs. *Ph.* Sīmōnĭdēs ĭdĕm īllĕ dĕ quō rĕttŭlī. *Id.* ‖ Sīmōnĭdĭī. *gén. de l'inus.*

Sīmōnĭdĕūs. Cōncēdīt Cēī mūsā Sīmōnĭdēī. *Aus.* (*Prof.* 13, 6. Sic *Ulyssei* apud *Horat.*).

Sīmōnĭdĕŭs, ă, ŭm (Σιμωνίδειος). *De Simonide.* Mœstĭūs lăcrĭmĭs Sīmōnĭdēis. *Cat.* (39, 8).

Sīmplĕx, ĭcĭs. *Simple, qui n'est pas composé, unique.* Nēc vĭă mortĭs ĕrăt sīmplĕx. *V.* Ăt nōn întonsūm sīmplĕx Dămăsīchthŏnă vŭlnŭs Ăffĭcĭt. *O.* Dŭplĕx quæ ĕx ărgūmēntō făcta ĕst sīmplĭcī. *Ter.* (*Heaut. prol.* 6). SYN. Ūnŭs, ūnĭcus, sōlus. ‖ *Simple, en parlant des alimens.* Ēt vīctŭ pascūntŭr sīmplĭcĭs hĕrbæ. *V.* Mĕmŏr illĭŭs ēscæ Quæ sīmplĕx ōlĭm tĭbī sēdĕrĭt. *H.* Pēllēbātquĕ sĭtīm sīmplĭcis hŭmŏr ăquæ. *O.* ‖ *Simple dans la parure.* Ēt crīnis sīmplex, nōdūm cōllectus ĭn ūnŭm. *O.* Sīmplĕx mundĭtĭis (mulier). *H.* SYN. Īnōrnātus, īncultus, īncomptus. ‖ *Franc, naïf, candide.* Quīd mĕrŭĕrĕ bŏvēs, ănĭmāl sīnĕ fraudĕ dŏlīsquĕ, Innŏcŭum, sīmplex? *O.* Dŏmŭs sīmplex ătque insĕia fraudŭm. *St.* Sīmplĭcĭŏr sī quis, quālĕm mē sæpĕ lĭbentĕr Ōbtŭlĕrim tĭbī. *H.* SYN. Cāndĭdŭs, sincērus, innŏcŭus, ingĕnŭus. PHR. Nōn fāllĕrĕ dŏctus. *Tib.* Vērā simplĭcĭtātĕ bŏnus. *M.* ‖ Simplĭcēs ānni. *Enfance.* (*Mart.* X, 20.) SYN. Rŭdēs. ‖ *Simple, crédule.* Hæc ănĭmum mŏvērĕ pŭellæ Simplĭcĭs. *O.* Heū simplex nīmĭŭmquĕ rŭdĭs! *St.* SYN. Crēdŭlus, rŭdis.

Sīmplĭcĭānŭs, ī, *et* Sīmplĭcĭŭs, ĭī. *m. Noms d'hommes.* Trānstŭlĭt ād cūrām, Sīmplĭcĭānĕ, tŭām. *Ennod.* (*Epig.* 78, 2). Sīmplĭcĭō nūnc ĭpsĕ dĕdīt sācrā jūrā tĕnērĕ. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1163).

Sīmplĭcĭtās, ātĭs. *f. Simplicité d'une chose qui n'est pas composée.* Sūnt ĭgĭtŭr sŏlĭdā primōrdĭa sīmplĭcĭtātĕ. *Lr.* (I, 550). ‖ *Simplicité, absence de recherche.* Sīmplĭcĭtās rŭdĭs ăntĕ fŭīt, nūnc aurĕă Rōmā. *O.* SYN. Mŏdēstĭă, rūsticĭtās. PPH. Simplĕx cultŭs. ‖ *Simplicité, franchise, candeur.* Nūdaquĕ simplĭcĭtās, pūrpŭrĕŭsquĕ pŭdŏr. *O.* Ēt vērā simplĭcĭtātĕ bŏnŭs. *M.* (I, 40). SYN. Cāndŏr. EP. Āpĕrtă, nūdă, cāndĭdă, ingĕnŭă, vērā, innŏcŭă. PPH. Mēns simplex, sincērā. Ănĭmŭs simplex, sincērŭs. Sincērŭm, simplex ingĕnĭum, cŏr, pectus. Mēns fraudis nescĭă, fallĕrĕ nescĭă. ‖ *Crédulité.* Vīsăquĕ simplĭcĭtās ĕst mĕă pŏssĕ capī. *O.* SYN. Crēdŭlĭtās.

Simplĭcĭtĕr. *Simplement, sans art.* Quās tŭlĕrānt nĕmŏrōsă Pălātĭă, frondĕs Sīmplĭcĭtĕr pŏsĭtæ. *O.* SYN. Tĕmĕrĕ. PPH. Sine ārtĕ. ‖ *Franchement.* Dīc mĭhĭ simplĭcĭtĕr. *M.* (XIV, 215). Vīs tū simplĭcĭus sĕnĕm fatĕrī? *Id.* (X, 83). SYN. Ingĕnuĕ, candidĕ, sincērĕ.

? Simplĭcĭtŭs. *Comme le précéd.* Sĕd ĕăm simplĭcĭtŭs dicām, sī ŏpĕra ĕst aurĭbus. *Pl.* (*Merc. prol.* 14, sic legente *Non.* 2, 825. Verum alii: *Sed, ea ut sim implicitus, dicam*).

† Simplŏ, ās, ārĕ. *Ramener à l'unité.* Quōd simplĕx, triplĭcĕt, quōdquĕ ĕst triplĭcābĭlĕ, simplāt. *Sedul.* (1, 296, de Trinitate).

Simplŭs, ă, ŭm. *Simple, qui n'est pas double.* Vērum ōbsĕcrō tĕ ŭt lĭcĕăt simplŭm sŏlvĕrĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 25). Ălterā aŭt simplo vĭcissīm tēmpŏrĭs dŭplŭm dăbĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 1065).

† Simpŭlō, ōnĭs. *m. Convive.* Sūmmātēs vīrī sīmpŭlonēs fācti sunt gānēī. *Sutrius* (apud *Fulg. de Prisc. Serm.* 47. Cf. *Gloss. Isid.*).

Simpŭvĭum, ĭī. *n. Petite coupe pour les sacrifices.* Simpŭvĭum rīdērĕ Numæ nigrumquĕ cătīnum. *J.* (6, 342. Cf. *Non.* 15, 12).

Sīmŭl. *adv. Ensemble, à la fois.* Āccĕlĕrāt sīmŭl Ænēās, sīmŭl āgmĭnă Teŭcrūm. *V.* Hæc ārā tŭēbĭtŭr ōmnēs, Aŭt mŏrĭĕrĕ sīmŭl. *Id.* Sūbdĕ căpŭt, cŏrpŭsquĕ sīmŭl, sīmŭl ēlŭĕ crīmĕn. *O.* SYN. Ūnā, părĭtĕr, *qqf.* mēcŭm, tēcŭm, etc. PHR. Haŭd bĕnĕ cŏnvĕnĭunt, nĕc ĭn ūnā sēdĕ mŏrantŭr Majĕstās ĕt ămor. *O.* Ūna ōmnēs fēcērĕ pĕdēm. *V.* Părĭtĕr grĕssŭs ĭn cāstrā fĕrēbat. *Id.* ‖ *En même temps.* Illĕ sīmŭl mănĭbŭs tendit dīyĕllĕrĕ nōdōs. *V.* ‖ Sīmŭl ăc, ătquĕ, *et absolt. conj. Dès que.* Quām sīmŭl ac tālī pĕrsēnsĭt pēstĕ tĕnērī. *V.* Sī săplăt, fŭgĭăt sīmŭl ătque ădŏlēvĕrĭt ætās. *H.* Ăt, sīmŭl Ænēas fūmantēs pulvĕrĕ campŏs Prospexit. *V.* Quōd sīmŭl ĕvŭlsum ĕst, frăgŏr æthĕră tĕrrŭĭt ĭpsŭm. *O.* SYN. Ŭbĭ, pōstquām, quŭm. (Alii uno verbo scrib. *Simulac*, quod hyphen auctorem habet *Diom.* 2, 430.) ‖ *qqf. prép. Avec.* Sīmŭl hīs, tē, cāndĭdĕ Fūrnī. *H.* Hīs sīmŭl, ĭmmitēm tēstāntēs cŏrpŏrĕ sōlēm. *Sil.* Quīppĕ sīmŭl nobis hăbĭtĕt dĭscrīmĭnĕ nullō Bărbărŭs. *O.* (*Trist.* V, 10, 29. Et *Sen. Troad.* 1045. Sic græce ἅμα). *Voy.* Cum.

Sīmŭlācrŭm, ī. *n. Image, effigie, statue.* Līgnĕă cōntŭlĕrāt vĕtĕrŭm sīmŭlācra dĕōrŭm. *O.* Ēt dīvum ămplexæ sīmŭlācrā tĕnēbant. *V.* Vīx pōsĭtŭm cāstrīs sīmŭlācrŭm (de Palladio). *Id.* SYN. Effĭgĭēs, ĭmāgō, signŭm, statŭă. *Voy.* Statua. ‖ *Au fig. Imitation, apparence, simulacre.* Bĕllī sīmŭlācrā cĭēntēs. *Lr.* (II, 41). Pūgnæquĕ cĭēnt sīmŭlācrā sŭb ārmīs. *V.* Ēt vātī mōrtis sīmŭlācrā rĕpēndīt. *St.* Sīmŭlem ēsse ārbĭtrārĕr, sīmŭlācrŭmquĕ hăbērĕ. *Pl.* (*Most.* I, 2, 6). SYN. Ĭmāgō, effĭgĭēs, spĕcĭēs, sīmŭlāmĕn. ‖ *Fantôme, spectre, ombres.* Ŭmbræ ĭbānt tĕnŭēs, sīmŭlācraquĕ lūcĕ cārĕntŭm. *V.* Sīmŭlācrā mŏdĭs pallēntĭă mīris. Infĕlix sīmŭlācrum ătque ĭpsĭŭs ŭmbrā Crĕūsæ. *Id.* Ăt quōndăm nōctĕm sīmŭlācraquĕ vānă tĭmēbam. *O.* SYN. Ĭmāgō, ŭmbrā, visŭm, mānēs, fōrmă, *qqf.* ōstēntŭm, lārvæ, lĕmūrēs. EP. Nōctŭrnŭm, hŏrrendŭm, tĕrrĭfĭcŭm, dīrŭm, ātrŭm, nĭgrŭm, pallēns, dĕfōrmĕ, prodĭgĭōsŭm, fālsŭm, vānŭm, mendāx, ĭnānĕ, fŭgāx. PHR. Tĕrrĭbĭlēs vīsū fōrmæ. *V.* Fōrmă dĕī vultŭ rĕdĕuntĭs ĕōdĕm. Nōtă majŏr ĭmāgō. *Id.*

Sīmŭlāmĕn, ĭnĭs. *n. Imitation.* Ānnŭă plāngōrĭs pĕrăgĕt sīmŭlāmĭnă nōstrī. *O.* Ipsă sŭō gaudĕt sīmŭlāmĭnĕ nautĭcă pūbēs. *Aus.* (*Mos.* 228). *Voy. le précéd.*

Sīmŭlāns, tĭs. *part. Voy.* Simulo. ‖ *adj. Imitateur.* Nōn fŭīt ĭn tĕrrĭs vōcūm sīmŭlāntĭŏr ălēs. *Ovid.*

† Sīmŭlātĭlĭs, ĕ. *Comme* Simulatus. Nēc stăt ĭmāgĭnĕĭs sīmŭlātĭlĭs ŭmbrā fĭgūrīs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 276).

Sīmŭlātĭŏ, ōnĭs. *f. Imitation, contrefaçon.* Ătque ălĭud vērum ĕst, ălĭud simŭlātĭŏ vĕrī. *Prud.* (*Apot.* 869). ‖ *Feinte, mensonge.* Vērum ŭt sīmŭlārēs. Nōn mĕum ĕst sīmŭlātĭō. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 34).

Sīmŭlātŏr, ōrĭs. *m. Qui imite, contrefait.* Excĭtāt ārtĭfĭcēm sīmŭlātōrēmquĕ fĭgūræ Morphĕă. *O.* SYN. Ĭmĭtātŏr, sīmŭlāns. ‖ *Qui feint, suppose.* Ŭt sĭbĭ cōmmissī sīmŭlātor Sabbūra bĕllī. *L.* SYN. Fictŏr. ‖ *Dissimulé.* Sollĭcĭtŏs ōdit sīmŭlātŏr ămīcos. *Sedul.* (5, 391). Aūdāx, pĕrjūrŭs, sīmŭlātŏr, dissīmŭlātŏr. *P. Nol.* (*fr.* apud *Maium*, T. V, 372). SYN. Fallāx, mendāx, falsŭs.

Sīmŭlātrīx, ĭcĭs. *f. Qui imite.* ‖ *Enchanteresse, magicienne.* Cōlchĭs, ēt Ææō sīmŭlātrīx lĭttŏrĕ Circē. *St.* Ŭt vēnēficæ illī Faŭcēs prēhēndam, ătquĕ

ēnīcēm scēlēstām sīmūlātrīcēm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 31. Cf. *Serv.* ad *Æ.* IV, 512). *Voy.* Maga.

Sīmŭlātŭs, ă, ŭm. *Imité.* Būthrōtŏs Phrўgĭō sīmŭlātaquĕ Trōjă tĕnētur. *O.* Sīmŭlātăquĕ māgnīs pĕrgămă. *V.* SYN. Fictŭs, āssīmŭlātŭs. ‖ *Feint, déguisé, dissimulé.* Sēnsīt ēnīm sīmŭlātă mēntĕ ŏcŭtam. *V.* Nēc nŏcŭīt sīmŭlātŭs ămŏr. *O.* Sīmŭlātās ōrdĭnĕ jūstō Ēxsĕquĭās, etc. *Sil.* Sīmŭlātĭŭs ĕxĭt Prōdĭtĭōnĭs ŏpŭs. *Petr.* (*fr.* p. 680 *Burm.*). SYN. Mēntītŭs, fictŭs, fālsŭs, fāllāx.

Sīmŭlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Imiter, représenter, en partic. peindre, sculpter.* Dūcĕrĕt ærā Fōrtĭs Ālĕxāndrī vūltŭm sīmŭlāntĭă. *H.* Fōrtāssĕ cūpressŭm Scīs sīmŭlārĕ. *Id.* Nōn ĭmĭtābĭlĕ fŭlmĕn Æræ ēt cōrnĭpēdŭm pŭlsū sīmŭlārāt ĕquōrŭm. *V.* SYN. Ĭmĭtŏr, āssīmŭlō, fĭngō, ēffĭngō, rĕfĕrō, rĕpræsēntō, *qqf.* pingō, cælō, cūdō, pōnō. (Alii scrib. *Similo.* Quod pluribus defendit *Rupert.* ad *Juv.* 2, 3.) *Voy.* Similo. ‖ *Prendre la figure ou les mœurs d'un autre.* Sīmŭlāvīt ănŭm. *O.* Qui Cŭrĭōs sīmŭlānt, ēt Băcchānālĭă vīvunt. *J.* (2, 3). ‖ *Feindre.* Vōtŭm prō rĕdĭtū sīmŭlānt. *V.* Illă chŏrūm sīmŭlāns. *Id.* Nōn ēs quōd sīmŭlās. *H.* Sīmŭlābăt gaūdĭă vūltū. *O.* Tĕctō sīmŭlātŭr lūmĭnĕ sōmnŭs. Crēdĭdĭmŭs lăcrĭmĭs : ăn ĕt hæ sīmŭlārĕ jŭbēntŭr? *Id.* SYN. Fingō, mēntĭŏr. ‖ † Sīmŭlō ĭn. *Comme* Insimulo. Quāsĭ nūnquām quĭdquam ĭn ĕās sīmŭlēm. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 19).

Sīmŭlās, ātĭs. *f. Ressentiment, inimitié.* Sæpĕ sīmultātēs īrā mōrātă facĭt. *O.* Ĭntĕr fĭnĭtĭmōs vĕtŭs ātquĕ ăntīquă sīmŭltās. *J.* (15, 33). SYN. Ŏdĭŭm, ĭnĭmīcĭtĭæ.

† Sīmŭltĕr. *arch. Comme* Similiter. Ēxōssăbo ĕgo ĭllŭm sīmŭltĕr ĭtĭdem ŭt mūrǣnăm cŏcŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 148. Cf. *Non.* 2, 780).

Sīmŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Sīmŭlă, Sīlēne ăc Sātўra ēst. *Lr.* (IV, 1165). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Nōstrum ămīcŭm nōrās Sīmŭlŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 19. Adde *Moret.* 3 *sq.*).

Sīmŭs, ă, ŭm (σιμός). *Camus, camard.* Dūm tĕnĕra ättŏndĕnt sīmæ vīrgŭltă căpēllæ. *V.* Ĭmmūndŭm sīmă căpēllă mărēm. *O.* Lăscĭvŭm Nērēi sīmŭm pĕcŭs. *Næv.* (apud *Non.* 4, 277, de delphinis). SYN. Sīmŭlŭs, sīmātŭs. PPH. Sīmă nārĕ. Sīmīs nārĭbŭs ‖ *Au fig.* Ēt sīmō dămnāt sŭă prāndĭă vūltū (*Moret.* 107).

Sīn. *Que si, mais si.* Sīn ōrtu ĭn quārtō, nāmquĕ ĭs cērtĭssĭmŭs aŭctŏr. *V.* Sīn ābsūmptă sālŭs. *Id.* PPH. Quōd sī. Āt sī. Sīn vērō. Sīn aūtĕm. ‖ Sīu mīnŭs. *Voy.* Minus.

Sīnāpī. *n. indécl., et* Sīnāpĭs, ĭs. *f.* (σίναπι). *Senevé, graine de moutarde.* Sæpĭŭs ērgŏ dēcĕt mōrdāx haurīrĕ sīnāpī. *Ser. Sam.* (*vs.* 67. Adde *Enn.* apud *Macr. Sat.* 6, 5). Sēquĕ lăcĕssēntī flĕtŭm factūrā sīnāpĭs. *Col.* (10, 122). Præpārvæ grānō rēgnŭm cœlēstĕ sīnāpĭs. *Juvc.* (II, 820. Sic *Pl. Ps.* III, 2, 28).

Sincērē. *adv. Purement.* Sātĭn' ĕgo ŏcŭlīs ūtīlĭtātem obtĭnĕō sincĕre, ăn pārŭm? *Pl.* (*Epid.* V, 1, 28). Nām nĕquĕ īrātī, nĕquĕ blāndī quĭdquām sincērē sŏnant. *Enn.* (apud *Non.* 10, 4). ‖ *Sincèrement, de bonne foi.* Ātquĕ ĭd sincērē dīcăt ēt ĕx ănĭmō. *Cat.* (109, 4). SYN. Vērē, ingĕnŭē, simplĭcĭtĕr. PPH. Bŏnā, sincērā fĭdē. *Voy. le suiv.*

† Sincērĭs, ĕ. *Comme* Sincerus. Sī ĭstūc crēdĕrēm sincērĕ dīcī. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 96. Sic vult *Charis.* 1, 61; qui tamen *Ib.* 194, dubitat an adverbium sit. Hoc unice verum. *Gloss. Phil.* Sinceris, ἀλυφητός).

Sincērĭtās, ātĭs. *f. Pureté.* ‖ *Sincérité.* Sĕd ād pĕrnĭcĭēm sōlĕt ăgī sincērĭtās. *Ph.* SYN. Simplĭcĭtās, candŏr, vērĭtās.

Sincērŭs, ă, ŭm. *Pur, sain, non altéré.* Sincērum ēst nĭsĭ vās, quŏdcūnquĕ ĭnfūndĭs, ācēscĭt. *H.* Nĕ pārs sincērā trāhātŭr. *O.* Sīnĕ vūlnĕrĕ corpŭs Sincērūmquĕ fŭīt. *Id.* Cērnĭtĕ sincērŏs ōmnēs ĕx ōrdĭnĕ trūncōs (*Id. Nuc.* 35). Ōptŭmum ēsse ŏpĕrĕ făcĭlŭndō cŏrĭum, ēt sincērĭssŭmŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 52). SYN. Pūrŭs, sānŭs, ĭntĕgĕr, ĭncŏrrŭptŭs, ĭllæsŭs. ‖ *Au fig. Pur, sans mélange.* Ădĕō nūllī sincērā vŏlŭptās. *O.* SYN. Pūrŭs, vērŭs, ĭngĕnŭŭs. ‖ *Sans tache, sans souillure.* Pōnĭtŭr hīc bĭcŏlŏr sincēræ băccă Mĭnĕrvæ. *V.* SYN. Ĭntĕgĕr, ĭntactŭs. ‖ *Franc, vrai, sincère, loyal.* Ĭnstāntī, quō nēc sincērĭŏr ăltĕr hăbētŭr Pĕctŏrĕ, nēc nĭvĕă simplĭcĭtātĕ prĭŏr. *M.* (VIII, 73). SYN. Candĭdŭs, ĭngĕnŭŭs, simplĕx, vērŭs, ĭntĕgĕr, vērax. PPH. Fāllĕrĕ *ou* fallēndī nēsciŭs. Ēxpĕrs dŏlī. Sīnĕ fraŭdĕ. Fraŭdīs nēsciŭs. Sincērō pectŏrĕ, cordĕ. Cuī mēns sincērā, simplĕx. Nōn fāllĕrĕ dŏctŭs. Nōn fālsă lŏquī dŏctŭs. Nōn fictŭs. PHR. Dōnā cārĕrĕ dŏlīs. *V.* Sī sūm vērī tĭbī cōgnĭtŭs ōrīs. *O.* Sīnĕ fraŭdĭbŭs ūllīs. *Manil.* Ā plēnō vēnĭēntĭă pectŏrĕ vērī (verba). *L.* Cuī pectŏră nēsciă fālsī. *Juvc.* Sēd cērtŭm mēntĭquĕ pārēm cōmpōnĕrĕ vūltŭm. *Cl.*

Sincĭpŭt, pĭtis. *n. La moitié de la tête, par ext. tête.* Ūrtĭca, ēt fissă fŭmōsŭm sincĭpŭt aūrĕ. *Pers.* (6, 70). Flēbĭlĕ nātī Sincĭpŭt ēlīxī. *J.* (13, 84). Fōrtĭquĕ lăcĕrtō Dīssĭcĭt ăncĭpĭtī mĭsĕrābĭlĕ sincĭpŭt aūrĕ. *Sid.* (*Pan.* 1022). Sūblābrăbō ēsŭī illŭd sincĭpŭt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 774. Et *Pl. Men.* I, 3, 28).

Sindī, ōrŭm. *m. pl.* (Σινδοί). *Peuple Scythe sur les bords du Palus-Méotides.* Dēgĕnĕrēsquĕ rŭūnt Sindī. *V. Fl.* (Et *Avien. D. T.* 866; *Prisc.* 662).

Sindŏn, ŏnis. *f.* (σινδών). *Étoffe très-fine de lin, gaze; robe, voile, linceul.* Nōn sīc ĭn Tўrĭă sindŏnĕ tūtŭs ĕrīs. *M.* (IV, 19. *Id.* II, 16). Ēt lintĕăm dă sindŏnĕm. *Aus.* (*Ephem.* 2, 2). SYN. Lintĕŭm. PHR. Candĭdă Sīdŏnĭō pĕrlūcēnt pectŏră fīlō. *L.*

1. Sīnĕ. *prép. Sans.* Ūt quōndam ĭn stīpŭlīs măgnŭs sīnĕ vīrĭbŭs ĭgnīs. *V.* Tē sīnĕ nīl ăltŭm mēns ĭnchŏăt. *Id.* Nām vĭtĭīs nēmō sīnĕ nāscĭtŭr. *H.* SYN. Ābsquĕ, *qqf.* ēxtrā, cītrā. PPH. Rē dēmptā, sūblātā, rēmōtā, ēxcēptā, pōsĭtā, ădēmptā. Rĕī ĭmmūnĭs, ēxpērs, ĭndīgŭs, ēxsōrs. Rē privātŭs, nūdŭs, cārēns, ōrbŭs, lĭbĕr, văcŭŭs. Nōn cŭm. VERS. Hās ārtĕs tōllĕ : sēnēscĭt ămŏr. *O.* Trōs Rūtŭlūsvĕ mīhī nūllō dīscrīmĭnĕ ăgētŭr. *V.* Vōlvĭtŭr ăttactŭ nullō. Ēxcŭssă măgistrō (navis). *Id.* Quīs ēnĭm vĭr tūtēm ămplēctĭtŭr ĭpsăm, Prædmĭă sī tōllās? *J.* Ēxĭgŭæ clādēs sūmŭs, ōrbĕ rēmōtō? *L.* Nūmĕrīsquĕ fĕrtŭr Lēgĕ sōlūtīs. *H.* Pōscĭt spĕ prōellă nūllă. *L.* Ōccurrit ălĭŭs æquĕ dēfectŭs pĭlīs. *Ph.*

2. Sīnĕ. *impér. de* Sino. *Permets.* Ĭnsānī fĕrĭānt, sīnĕ, lĭttĕră flūctŭs. *V.*

† Sīnĕdŭm. *arch.* (*de* Sine 2 *et* dum). Sīnĕdŭm pĕtĕrĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 67).

Singillātim. *En détail, en particulier.* Nēc singillātim corpŭscŭlă quæquĕ văporis. *Lr.* (II, 152. *Id.* IV, 104). Sīc singillātim nōstrum ūnūsquīsquĕ mŏvētŭr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 820. Adde *Ter. Ph.* V, 8, 42; *Pl. Trin.* IV, 2, 59). SYN. Sigillātim, singŭlātim, sējūnctim; *adj.* singŭlī (æ, a).

† Singlārĭtĕr. *sync. de* Singulariter. Quæ mĕmŏrārĕ quĕam ĭntĕr sē singlārĭtĕr ăptă. *Lr.* (VI, 1065).

† Singlī, ē, ă. *sync. de* Singuli. Si īn singlīs stĭpendiīs ăd hōstēs ĕxūvĭās dăbīt. *Pl.* (*Epid.* II, 1, 36. Male vulgo *singulis*).

Singŭlāris, ĕ. *n. Seul.* Quī sēcāns flŭctŭs rătĕ singŭlārī. *Sen.* (*Troad.* 1030). SYN. Sōlus. ‖ *Singulier, remarquable. Voy.* Rarus, Eximius. ‖ — nūmĕrŭs, *et absolt. Singulier, nombre singulier.* Lĕctŏr ēt nōn singŭlārĕm nōmĭnātīvum sciĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 177).

Singŭlārĭtĕr. *Séparément.* Ŭt ā jŭvēntā singŭlārĭtĕr sēdēns, Tăcĭtāquĕ sēcĭlūsŭs dŏmō. *P. Nol.* (13, 727). *Voy.* Singillatim.

† Singŭlārĭŭs, ă, ŭm. *Séparé, isolé.* Hīs indĭtō cătēnās singŭlārĭās. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 3). ‖ *Particulier, qui n'appartient qu'à un seul.* Hŏmo ūnĭca ēst nātūra ēt singŭlārĭā. *Turpil.* (apud *Non.* 8, 60).

Singŭlī, ē, ă. *Tous successivement, un à un, l'un après l'autre.* Ēt mŭltūm lăcrĭmās vĕrba ĭntĕr sĭnŭla fundīt. *V.* Singŭlă quīd rĕfĕrām? *O.* Singŭlă dē nōbis ănnī prædāntŭr ĕūntēs. *H.* Singŭlōs heŭheu! lăcĕrānt. *Id.* SYN. Quīsquĕ, ōmnēs, cūnctī, etc. *Voy.* Omnis. ‖ † *Au sing.* Ātăt singŭlūm vidĕō vēstĭgĭŭm. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 34. Quod laudat *Non.* 2, 787).

Singŭltāns, tis. *Voy.* Singulto.

Singŭltātŭs, ă, ŭm. *Entrecoupé.* Ēt singŭltātĭs ŏscŭlă mixtă sŏnīs. *O.* SYN. Singŭltāns.

Singŭltim. *D'une manière entrecoupée.* Singŭltīm paūcă lŏcūtŭs. *H.*

Singŭltĭō, īs, īrĕ. *n. Comme le suiv.*

Singŭltō, ās, ārĕ. *n. Palpiter, bondir.* Ēt dūm pĕr dŭplĭcēm sānguis singŭltat hĭātŭm. *Sid.* (*Pan.* 1536). Cui sŭbtĕr ārctis faucĭbŭs Singŭltāt ūnda ēt hāllŭs. *Prud.* (*Cath.* 1832). Trūncumquĕ rĕlĭquĭt Sānguĭnĕ singŭltāntēm. *V.* Ōrāquĕ dum călcat jām singŭltāntĭă lētō. *Sil.* SYN. Singŭltĭō, pālpĭtō, ēmĭcō. ‖ *Avoir la respiration inégale, sangloter.* Ēxpēllĭs mălĕ singŭltāntĭă vĕrbă. *Calp.* (6, 24). Ēt singŭltantĭă vĕrba Mollĭor. *St.* Āc singŭltāntēs rumpŭnt suspirĭă vōcēs. *P. Petr.* (2, 500). SYN. Singŭltĭō. PPH. Singŭltŭs ēmittō, mittō, cĭĕō. Pĕctŭs singŭltŭ, singŭltĭbŭs quătĭō, concŭtĭō. VERS. Crēbrīs singŭltĭbŭs ilĭă pulsāt. *V.* Ĭmāquĕ longō Ilĭă singŭltŭ tĕndunt. *Id.* Ōrāquĕ singŭltŭ concŭtĭentĕ sŏnānt. *O.* Rŭptāquĕ singŭltŭ vĕrbă lŏquentĭs ĕrānt. Singŭltŭ mĕdĭos præpĕdĭentĕ sŏnōs. Singŭltŭquĕ plās ĭntĕrrumpentĕ quĕrēlās. Plēnō singŭltĭbŭs ōrĕ. *Id.* Quūm tĭbī singŭltŭ fortĭă vĕrbă cădent. *Pp.* Frĭgĭdŭlos ŭdō singŭltŭs ōrĕ clĕntēm. *Cat.* ‖ *act. Rendre d'une manière saccadée, en sanglotant.* Sēmĭnēces pŭĕrī trĕpĭdās ĭn līmĭnĕ vītæ Singŭltānt ănĭmās. *St.* Quēm postquām vūlnĕrĭs auctŏr Singŭltāntem ănĭmam ēt vērsantēm lūmĭnă vīdit. *O.*

Singŭltŭs, ūs. *m. Oppressement, sanglot.* Nānt ŏcŭlī; clāmŏr, singŭltŭs, jūrgĭă glīscunt. *L.* (III, 479). Singŭltŭquĕ plās ĭntĕrrumpentĕ quĕrēlās. *O.* Crēbrīs singŭltĭbŭs ilĭă pulsāt. *V.* Singŭltĭbŭs ŏscŭlă rumpŭnt. *L. Voy. le précéd.*

† Singŭlŭs, ă, ŭm. *Voy.* Singuli.

† Sinī. *ancien parf. de* Sino. Dūm tempŭs ăd ĕăm rem tŭlĭt, sĭnī ănĭmum ŭt ĕxplērĕt sŭum. *Ter.* (*And.* I, 2, 17. Ubi *Donat.* « Sini, antique. » Quod perfectum agnoscit *Diom.* 1, 371).

Sinis, is. *m.* (Σίνις). *Sinis, brigand des environs de Corinthe, attachait ses victimes à des branches qu'il avait rapprochées de force, et les écartelait ainsi. Il fut tué par Thésée.* Membra quīs sævus Sinis, Aŭt quīs Prŏcrustēs spārsit? *Sen.* (*Hipp.* 1169). Ārbŏrĕăsquĕ crŭcēs Sinis, ēt nōn hōspĭtă Grāĭis Sāxa, ēt cŭrvātās ĭn sŭă fātă trăhēs. *Pp.* (III, 21, 37). Ōccĭdĭt illĕ Sinis, măgnīs mălĕ vĭrĭbŭs ūsūs, Qui pŏtĕrāt cŭrvārĕ trăbēs, ēt ăgĕbāt ăb ăltō Ād tĕrrām lātĕ spārsūrās cōrpŏră pīnūs. *O.* Quīd tāle ĭmmānēs ūnquām gēssissĕ fĕrūntŭr Aŭt Sinis ĭsthmĭăcă pīnū, etc. *Cl.* Nōn trŭcĭbŭs mōnstrīs Sinĭn ĭnfandūmquĕ dēdīstī Cērcўŏnă? *St.*

Sĭnĭstĕr, tră, trŭm. *Gauche, qui est à gauche.* Tērrītŭs ĭn cŭbĭtŭm rĕlĕvō mĕă membra sĭnistrŭm *O.* Dĕxtĕr ŭtī lævŭm tĕnĕāt, dĕxtrūmquĕ sĭnistĕr *Tib.* (IV, 1, 104). SYN. Lævŭs. ‖ Sĭnistĕrĭŏr. *Comp. en parlant de deux.* Nĕvĕ sĭnistĕrĭŏr prĕssām rōtă dūcăt ăd Ārăm. *O.* (Cf. *Prise.* 3, 600). *Voy.* Dexterior. ‖ *Au fig. Fâcheux, funeste, sinistre.* Ārbŏrĭbŭsquĕ sătīsquĕ nōtŭs pĕcŏrĭquĕ sĭnistĕr. *V.* Nūntĭŭs ārmōrŭm trīstis, rūmōrquĕ sĭnistĕr. *L.* Ēt fŭīt ăd cœptās hōrā sĭnistrā vĭās. *O.* Ēt rēpētō stŭdĭī signă sĭnistrā mĕī. *Id.* Ēt vĕnĭēt fōrmæ rŭgă sĭnistrā tŭæ. *Pp.* (III, 23, 32). SYN. Lævŭs, infaūstŭs, fūnēstŭs, nōxĭŭs, ĭnfēlīx. ‖ *Mauvais, pervers.* Sĭnistră quōs ĭn lūcĕm nātūra ēxtŭlĭt. *Ph.* Quōdcŭnque ăttĭgĕrĭt, sĭ qua ēst stŭdĭōsă sĭnistrī. *O.* SYN. Prāvŭs, mălŭs, pērvērsŭs. ‖ *qqf. Favorable.* Lĭquĭdo ĕxĕō fōrās Aŭspĭcĭo, ăvī sinistrā. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 1. *Id. Ps.* II, 2, 72). *Voy.* Lævus.

Sĭnistră, æ. *f.* (*s. ent.* manus). *Main gauche.* Nūnc dĕxtra ĭngĕmĭnāns ictŭs, nūnc illĕ sĭnistrā. *V.* Ĭnfīrmă cōrnŭm tĕnŭissĕ sĭnistrā. *O.* SYN. Lævă. ‖ *Au fig.* Pōrci ēt Sōcrătĭon, dūæ sĭnistræ Pīsōnĭs. *Cat.* (47, 1, scil. ejus furtorum ministri). ‖ (*s. ent.* manus *ou* pars). *Le côté gauche.* Ādspĭcĕ nūnc ăd sĭnistrām. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 38).

Sĭnistrē. *adv. D'une manière fâcheuse.* Dērīsūm sēmĕl ēxcēptūmquĕ sĭnistrē. *H.*

Sĭnistrōrsŭm *et* Sĭnistrōrsŭs. *adv. de mouv. A gauche.* Illĕ sĭnistrōrsum, hīc dēxtrōrsum ăbĭt. *H.* Pūppēs sĭnistrōrsŭm citæ. *Id.*

Sĭnō, ĭs, sīvī, sĭtŭm, sĭnĕrĕ. *n. Permettre.* Fās, aŭt illĕ sĭnit summī rēgnātŏr ŏlȳmpī. *V.* Nōn bĕnĕ cōnvĕnĭēns tū sĭnis ēssĕ jŭgūm. *Pp.* (III, 23, 28). Si sĭnĕrēs, tĭtŭlūm tĭbī rĕddĕrĕ vēllēm. *O.* Sānguĭnis ēxpĕrtĕm nōn sīvĕrĭs ēssĕ tŭām mē. *Cat.* (66, 91). Āh! nĕ dī sīvĕrint! *Pl.* (*Merc.* II, 2, 51). Nōn sīnt ēgēstās fācĕrĕ nōs: tū nūnc tĭbī. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 24. Sic optime *Diom.* 1, 371. Alii, *sivit*). SYN. Pērmittō, pătĭŏr, cōncēdō, fĕrō, indŭlgĕō. ‖ *Avec le subj.* Sĭnīte ēxōrātŏr ŭt sĭm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2). Sĭnĕ tē hōc ēxōrĕm. *Id.* (*And.* V, 3, 29). Ĭnsānī fĕrīānt, sĭnĕ, littŏrā fŭctŭs. *V.* Sĭnīte ĭnstaūrātă rĕvīsām Prœllă. *Id.* ‖ *qqf. act. Laisser, souffrir, ou abandonner, céder.* Neū prōpĭŭs tĕctīs tăxŭm sĭnĕ. *V.* Sī quēm Nūmĭnă læva sĭnūnt. Āt nōn cædĕ vĭrī tāntă pĕrtĕrrĭtă Laūsŭs... sĭnīt ægmĭnă. Vīr Trōjānĕ, sĭnĕ hānc ănĭmām. Sĭnīte ārmă vĭrīs, ēt cēdītĕ fĕrrō. *Id.* Nāmquĕ ĭn tăbĕrnă mĕ ūsquĕ ădhūc sĭnĕrēt Sўrŭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 14. Addiderunt *me*, quod deest). Illĕm quīsquīs ēs, sĭnĕ mĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 23. Alii frustra ad ellipsin confugiunt). SYN. Pērmittō, pătĭŏr; rĕlĭnquō, līnquō. ‖ † *Avec le dat. Permettre à.* Ēt sĭnĕ dēfūnctīs dēfūnctos cōndĕrĕ tērrā. *Juve.* (II, 24).

Sĭnōn, ōnis. *m.* (Σίνων). *Sinon, grec qui trompa les Troyens, et leur persuada d'introduire dans leur ville le cheval de bois.* Fūndĭt ĕquus,

vicibusque sinŏn incēndĭă mūscĕt. *V.* Insidĭis pĕrjūrio ārtĕ sinŏnis. *Id.* Sēd jām, quŏdcunquĕ fŭĕrit, ŭt dixīt sinŏn. *Ph.*

Sĭnŏpē, ēs. *f.* (Σινώπη). *Sinope, ville de Paphlagonie, sur le Pont-Euxin, patrie de Diogène.* Assўrĭŏs complĕxă sĭnŭs stăt ŏpĭmă sinŏpē. *V. Fl.* Ăltĕrĭŭs sўrĭæ, quæ tĕndĭt ădŭsquĕ sinŏpēn. *Prisc.* (*Peri.* 899).

Sĭnŏpeūs, ĕŏs, ĕī *ou* eĭ. *m.* (Σινωπεύς). *De Sinope.* Nŏn dŏlŭit pātrĭă cўnĭcŭs prŏcŭl ĕssĕ sinŏpeūs. *O.* (Et *Pl. Curc.* III, *vs.* 72). SYN. Sinŏpēnsis.

Sĭnŏpĭs, ĭdis. *f.* (Σινωπίς). *De Sinope.* ‖ *Subst. Sorte de terre rouge, de crayon rouge.* Tĭtŭlŭs præscrĭbĕt istĕ discŏlor sinŏpĭdĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 537. Vitiosum metrum est, nisi vitiosa lectio; nam tĭtŭlŭs. Idem exhibet *Putsch.* p. 2401. Ceterum cf. *Plin.* 35, 6; *Isid. Or.* 19, 17; *Vitr.* 7, 7). SYN. Rūbrĭcă.

† Sĭnŭămĕn, ĭnis. *n. néol. Courbure, sinuosité.* Nām Christi pŏpŭlŭs frĕquēns Rĭpārŭm sinŭāmĭnă Stĭpāto ăgmĭnĕ sēpsĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 2010). Tām cŭpĭdŭs vārĭo sinŭāmĭnĕ sŭlcāt Rūstĭcŭs ārtĕ sŏlum. *Fort.* (VI, 12, 45. Et *Juvc.* I, 114). *Voy.* Curvamen.

Sĭnŭātŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Pārvŭs ĕrāt gūrgĕs pārvŏs sinŭātŭs ĭn ārcŭs. *O.* Sĭnŭātĭs flāmĭnĕ pēnnīs. *Cl. Voy.* Curvus.

Sĭnŭēssă, æ. *f. Sinuesse, ville de Campanie, sur la frontière du Latium.* Vŭltŭrnŭs, nĭvĕisquĕ frĕquēns Sinuēssă cŏlumbis. *O.* Plōtĭŭs ĕt Vārĭus Sinŭēssæ, Virgĭlĭŭsquĕ. *H.*

Sĭnŭēssānŭs, ă, ŭm. *De Sinuesse.* Ĭntĕr Mintŭrnās Sinŭēssānumquĕ Pĕtrīnum. *H.* Ĭn Sinŭēssānō vēllĕ sēdĕrĕ lăcŭ. *M.* (XI, 8).

Sĭnŭm, ī. *n. Grand vase, écuelle, jatte.* Sĭnŭm lăctĭs, ĕt hæc tĕ lĭbă, Prĭăpĕ, quŏtānnīs Exspĕctārĕ săt ĕst. *V.* Ĕt sĭnŭm vīnī cessāmŭs fundĕrĕ Băccho? *Valgius* (apud *Serv.* ad *G.* III, 177). Expĕto ĭnvĕrgĕrĕ ĭn mĕ lĭquōrēs tŭōs sīnō dŭctĭm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 13). ‖ *qqf.* Sĭnŭs, ī *ou* ūs. *m.* Prætĕrĕă sĭnŭs, ĕpĭchўsis, cănthărŭ', gaulŭs, cўathŭsquĕ. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 32. *Id. Curc.* I, 2, 82; *Anth.* II, p. 363). Nēmpe ăd mēnsam, ŭbī sērmō dē sinū sŏlĕt Sŭbōrīrī. *Atta* (apud *Serv.* l. cit.).

Sĭnŭō, ās, ārĕ. *Courber, faire des sinuosités.* Pōnĕ lĕgit, sĭnŭātque ĭmmēnsă vŏlūmĭnĕ tĕrgă. *V.* Sĭnŭātque ălĭtĕrnă vŏlūmĭnĕ crūrŭm. *Id.* Trēmŭlă sĭnŭāntŭr flammĭnĕ vēstēs. *O.* Scŏpŭlisquĕ căvum sinŭāntĭbŭs ārcŭm. *Calp.* (6, 68). SYN. Cūrvō, etc. *Voy. ce mot.*

Sĭnŭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des courbures, sinueux.* Lūnāvitquĕ gĕnū sĭnŭōsŭm fortĭtĕr ārcŭm. *O.* Māximŭs hinc flexū sinŭōso ēlābĭtŭr ănguis. *V.* Dŭm lĭttŏra blandō ānfractū sinŭōsă lĕgūnt. *V. Fl. Voy.* Curvus. ‖ *Qui forme des plis.* Sinŭōsă vēstĕ pĕpēndĭt. *O.* ‖ *Au fig.* Ŭt quāntum mihī tĕ in sinŭōsō pectŏrĕ fixi. *Pers.* (5, 27). Nĕc sinŭōsă grăvī cūrā labŏrĕ văcĕt. *Rut.* (1, 322).

1. Sĭnŭs, ūs. *m. Enfoncement, cavité; partie intime, intérieur.* Subĭtō dēhiscĭt tĕrra, ĕt ĭmmēnso sinū Lăxāta pătŭit. *Sen.* (*OEd.* 582). Tēllūrĭs ĭnanes Concussissĕ sinŭs. *L.* SYN. Rĕcessŭs, lătĕbræ, *qqf.* viscĕră, ăbdĭtă, ĭntĭmă, ĭntĕrĭōra. ‖ *Partie de la robe qui recouvre la poitrine, sein, poitrine.* Pĕrquĕ sinum lăcrĭmæ flŭmĭnis ĭnstăr ĕunt. *O.* Sinum lăcrĭmis implēvit ŏbortis. *V.* Sēmanĭmēmquĕ sinū gĕrmānam ămplĕxă tĕnēbăt. *Id.* Ille in sinum rĕpēntĕ dēmīsit căpŭt. *Ph.* Ăttŏnĭtī mīcŭērĕ sinŭs. *O.* Pūrpŭrĕos lānĭātă sinŭs. *Id.* SYN. Grēmĭum; pectŭs. ‖ Sĭnū lăxō fĕrrĕ. *Porter quelque chose qu'on ne soutient pas, porter avec négligence.* (*Hor. Sat.* II, 3, 172.) ‖ Ĭn sinŭm spŭō. *Voy.* Spuo. ‖ *Au fig. Sein.* Ĭn tăcĭtō cōhĭbĕ gaudĭă clausā sinū. *Pp.* (II, 19, 70. Sic *Aul. Sab.* 1, 125). Licĕt Tŏnantis prŏfŭgă cōndārĭs sinŭ. *Sen.* (*H. Fur.* 1010). Hiccĭnĕ nōn gēstāndŭs ĭn sinu ĕst? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 75). Născuntŭr ĭn ipsō bĕllă sinū. *Cl.* Bĕllūmquĕ sinu ĭndŏfensă rĕlīquit (Campania). *Sil.* ‖ *Ventre, sein fécond.* Tăngĭtŭr, ĕt tăctō cōncĭpit illă sinū. *O.* Pandit tĕrră sinŭs. *V.* (Et *Sen. Oct.* 404). SYN. Grĕmĭum, etc. *Voy.* Uterus. ‖ *Ceinture renfermant la bourse,* Quō prĕtĭum cōndăt, nōn hăbĕt illĕ sinum. *O.* Sēmpĕr ămātōrum pōndĕrăt illă sinŭs. *Pp.* (II, 13, 11). *Voy.* Zona, Crumena. ‖ *Au fig.* Cŭr bŏnis tăntis sinŭm Subdŭcis? *Sen.* (*Thyest.* 450). ‖ *Courbure.* Ĕt mălĕ cūrvātōs ĕxtŭlĭt undă sinŭs. *Fort.* (IX, 24, 14). ‖ *Sinuosité, replis d'un serpent.* Cōnfĭcĭēnsquĕ sinŭs ē cŏrpŏrĕ flexōs. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42, de Dracone). Tārdōsquĕ sinŭs trăhĭt ultĭmŭs ōrbēs. *V.* SYN. Ōrbis. ‖ *Cheveux bouclés.* Ŭt fĭĕrĕt tōrtō flexĭlis ōrbĕ sinŭs. *O.* Sŭstĭnĕăt sīmŭlēs flŭctĭbŭs illă sinŭs. *Id.* SYN. Ōrbis. ‖ *Plis d'une robe, par ext. Robe.* Nūdă gĕnū, nōdōquĕ sinŭs collēctă fluēntēs. *V.* Indŭē rēgālēs, Lăōdămĭă, sinŭs. *O.* Mæŏnis aūrātō cōnspĭcĭēndă sinū. *Id.* (Et *Tib.* I, 10, 70). *Voy.* Toga, Vestis. ‖ *Golfe.* Nūnc tāntum sinŭs ĕt stătĭō malĕfĭdă cārīnis. *V.* Illўrĭcōs pĕnĕtrārĕ sinŭs. *Id.* Ĕst sinŭs ădductōs mŏdĭcĕ fălcātŭs ĭn ārcŭs. *O.* ‖ *Voile gonflée par le vent.* Plēnăquĕ cūrvātō pandĕrĕ vēlă sinū. *O.* Pŏssisquĕ sinŭs ĭmplērĕ sĕcundōs. *V.* Pŭppĭmquĕ fĕrentēs ĭn vēntŭm, tŭmŭērĕ sinŭs. *L. Voy.* Velum. ‖ *Filet tendu.* Mittī vēnātŏ dēbĕt: jām rĕmōvētĕ sinŭs. *M.* (XIII, 100). Incĭdit Ădrĭăci spătĭum ădmirābilĕ rhōmbī, Implēvitquĕ sinŭs. *J.* (4, 34. Et *Grat. Cyn.* 29). *Voy.* Rete. ‖ *Lieu retiré, partie la plus reculée d'un pays.* Aūt quōs ōcĕănō prŏpĭōr gĕrīt Indĭă lūcŭs, Extrēmī sinŭs ōrbis. *V.* Quīd ĕxŏtĭcis tēllūrĭs extrēmæ sinŭs? *Sen* (*H. OEt.* 267). Sī quīs sinŭs ăbdĭtŭs ultrā. *Petr.* (*Sat.* 119). SYN. Rĕcessŭs. ‖ *qqf. abl. pl.* Accĭpĭūnt sĭnĭbŭsquĕ sŭīs pĕploquĕ flŭēnti. *Man.* (V, 337).

2. Sĭnŭs, ī *ou* ūs. *m. Voy.* Sinum.

Sĭōn. *indécl. f.* (Σιών). *Sion, montagne de Jérusalem sur laquelle était le temple de Salomon; Jérusalem.* Nutrĭcémque ăbōlēnt pĕtūlanti ă pĕctŏrĕ Sĭon. *Prud.* (*Ham.* 524). Ĕt dīvīnă tĭbī quæ-năm sint cāntĭcă, Sĭon. *P. Nol.* (8, 27). Dĕ quō Zăchărĭās: Ēxsultă fīlĭă Sĭon. *Fort.* (VIII, 5, 107).

Sipărĭum, ĭī. *n. Petit rideau de théâtre, que l'on tirait après chaque acte.* Cōnsūmptīs ŏpĭbŭs, vŏcĕm, Damăsippĕ, lŏcāstī Sipărĭō. *J.* (8, 185).

Sipărum *ou* Siphărum, ī. *n.* (σίπαρος *et* σίφαρος). *Comme* Supparum. Āvĭdī vŏlĭtāntĭă răptim Sipărā convĕrtūnt. *Avien.* (*Arat.* 750).

Siphō, ōnis. *m.* (σίφων). *Siphon, tuyau; jet d'eau; trombe.* Ēffĭglēmquĕ dĕă longīs siphōnĭbŭs implēnt. *J.* (6, 309). Ĕt trăbĭbŭs mixtis ăvĭdos siphonas ăquārŭm. *L.* (VII, 156. Alii leg. *typhonas*).

Sipŏlīndrum, ī. *n. Nom d'un aromate.* (*Pl. Ps.* III, 2, 45.)

Sipŭs, ūntis. *f.* (Σιποῦς). *Ville d'Apulie, au pied du mont Gargane, fondée par Diomède.* Ĕt

terram ēt littŏrā Sīpūs (quæsivit). *Sil.* Ēt sūbdĭtā Sīpūs Mōntĭbūs. *L.*

Sīpўlēĭus *et* Sīpўlēus, ă, ŭm (Σιπύλειος *et* Σιπυλήϊος). *Du Sipyle.* Cūjŭs gĕnĭtrix Sīpўlēā fĕrētŭr Exhaustssĕ gĕnās. *St.* Thēbarūm rēgĭnā fŭī, Sīpўlēĭā caūtēs Quæ mŏdŏ sŭm. *Aus.* (*Epitaph.* n. 27).

Sīpўlŭs, ī. *m.* (Σίπυλος). 1. *Un fils de Niobé.* Aūdītŏ sŏnĭtū pĕr ĭnānē phārētræ Frēnā dăbăt Sīpўlŭs. *O.* ‖ 2. *Mont Sipyle, en Lydie, sur lequel Niobé fut changée en rocher.* Tūm quūm Mæŏnĭām vīrgŏ Sīpўlūmquĕ cŏlēbăt. *O.* Mē vĕl Sīpўlī Flēbĭlĕ săxŭm fingĭtĕ, sŭpērī. *Sen.* (*H. OEt.* 184).

1. Sīquă. *Voy.* Siquis. ‖ 2. Sīquă *ou* sī quă. *adv. Si par quelque moyen.* Sī quă fāta ăspĕrā rūmpās. *V.*

Sīquăndŏ *ou* Sī quăndŏ. *pour* Si aliquando. *Si quelquefois.* Frīgĭdŭs ăgrĭcŏlām sī quăndŏ cōntĭnĕt ĭmbĕr. *V. Voy.* Quum. ‖ *Si jamais.* Laūrĭgĕrōsquæ ĭgnēs, sī quăndo, ăvĭdĭssĭmŭs haūsī. *St.* SYN. Sī ūnquăm.

Sī quī. *Comme* Siquis. ‖ † *abl. Comme* Sīquă. Sī quī prŏbĭōrēm făcĕrĕ pŏssis. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 83).

Sīquĭdĕm. *conj. Car.* Nĕc vānă vŏcĕ lŏcūtŭs Fāta sĕnĕx : sīquĭdem hānc pĕrhĭbĕnt pŏst vūlnĕră jūnctīs Essĕ fĭdēm. *St.* Hŏc sīquĭdēm sōlō cīvīlĭs crīmĭnĕ bēllī Dūx caūsæ mĕlĭōrĭs ĕrāt. *L. Voy.* Nam. ‖ *arch. Comme* Sī quidem. *Si toutefois.* Quĭd ĕgo aūdĭo ? Āctum ēst, sīquĭdĕm vĕrā prædīcāt. *Ter.* (*And.* III, 1, 7). Jam īllĭc dēlūdētŭr prŏbĕ, sīquĭdĕm vōs vōltĭs aūscūltāndo ŏpĕrām dărĕ. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 22, et passim). Hŏc quŏquĕ tēntēmūs, sīquĭdĕm jējūnă rĕmānsīt ; Sīn mīnŭs, ĭnfĕrnī cōnjŭgĭs ūxŏr ĕrīt. *O.* (*Fast.* IV, 603).

Sīquĭs *ou* Sī quĭs, sīquă, sīquŏd *et* Sīquĭd. *pour* Si aliquis, etc. Sī quĭs Ōlўmpĭācæ mīrātŭs prælmĭă pālmæ. *V.* Sī quă tŭī Cŏrўdōnĭs hăbĕt tē cūră, vĕnītŏ. Sī quă tĕgūnt. Sī quŏd nŏn æquō fœdĕre ămantēs Cūræ nūmĕn hăbĕt. Ēia ăgĕ, sī quĭd hăbēs. *Id.*

Sīrēdōnēs, ŭm. *f. pl.* (Σειρηδόνες). *Comme* Sirenes. Trēs ĭn Trīnăcrĭă Sīrēdōnēs : ōmnĭă tĕrnă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 20).

† Sīrēmps, *abl.* psĕ. *arch. Le même, la même.* Sīrēmpsĕ lēgēm jūssīt ēssĕ Jūpĭtĕr. *Pl.* (*Amph. prol.* 73. Cf. *Char.* I, 73 et 116, et *Fest.*).

Sīrēn, ēnis. *f.*; Sīrēnēs, ŭm. *pl.* (Σείρην). *Sirènes, monstres moitié femmes, et moitié oiseaux ou moitié poissons. Postées sur le promontoire de Pélore, ensuite à Caprée, elles attiraient les navigateurs par la douceur de leurs chants, et les faisaient périr. Ulysse échappa à leurs séductions en se faisant attacher au mât de son vaisseau, et en ordonnant à ses compagnons de se boucher les oreilles avec de la cire.* Mōnstră mārīs Sīrēnēs ĕrānt, quæ vōcĕ cănōră Quāmlĭbĕt ădmīssās dēlūĕrĕ rătēs. *O.* Īllō Lōtŏphăgōs, īllō Sīrēnās ĭn ăntrō Essĕ pŭtā. *Id.* Jămque ădĕō scŏpŭlōs Sīrēnum ădvĕctă sŭbĭbăt. *V.* Dūlcĕ mălūm pĕlăgō Sīrēn, vŏlŭcrēsquĕ pŭēllæ. *Cl.* SYN. Achĕlŏĭdēs, Achĕlŏĭădēs. EP. Sīcŭlæ, Tўrrhēnæ, æquŏrĕæ, blāndæ, cănōræ, dŏlōsæ, fāllācēs, ĭnfĭdæ. PPII. Sīcŭlæ, Tyrrhēnæ virgĭnēs, pŭēllæ. Tyrrhēnæ vŏlūcrēs. Sīcŭli mārīs monstră, pēstēs. VERS. Sīrēn ăssuētōs ēffūndīt ĭn æquŏrĕ cāntūs. *Sil.* Trēs vŏlūcrēs, trēs sēmīdĕæ, trēs sēmĭpŭēllæ. *Aus.* Nām nēmo hæc ūnquam ēst trānsvĕctŭs cærŭlă cursū, Quīn prĭŭs ădstĭtĕrĭt vōcis dŭlcēdĭnĕ cāptŭs, Pŏst, vārĭīs ăvĭdō sātĭātŭs pĕctŏrĕ mūsis, Dōctŏr ăd pātrĭās lāpsŭs pĕrvēnĕrĭt ōrās. *Cic.* (*Fin.* 5, 18. Cf. *Ov. Met.* V, 554 *sq.*; *A. Am.* III, 311; *Mart.* III, 64; *Sil.* XII, 33; *Sen. Med.* 355; *Cl. R. Pros.* III, 254). ‖ *Au fig.* Vītāndæ ēst, ĭmpröbă Sīrēn, Dēsīdĭă. *H.* Nūllām Sīrēnă flăgēllis Cŏmpărăt. *J.* (14, 17). Cătō grāmmătĭcŭs, lătīnă Sīrēn. *Vet. Poet.* (apud *Suet. Gr.* 11).

Sīrēnĭs, ĭdis. *f.* (Σειρηνίς). *Des Sirènes.* Ăd nŏtŏn ēst, lōngē sŭprā Sīrēnĭdă rūpēm. *Prisc.* (*Peri.* 354. Vocem non habet *Forcell.*).

Sīrĭăcŭs, ă, ŭm (Σειριακός). *De Sirius.* Ēt cœū Sīrĭăcō tōrrētŭr spĭcă călōrĕ. *Avien.* (*Arat.* 285). SYN. Sīrĭŭs.

† Sīrĭm. *sync. pour* Siverim. Căvēsĭs tē sŭpĕrārĕ sērvūm sīrīs făcĭūndō bĕnĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 18). Pĕrīīt tĭbĭ sōdālis. Nē dī sīrĭnt. Sīc ēst ūt lŏquŏr (*Ib.* 3, 64. Et passim).

Sīrĭs, ĭs. *m.* (Σῖρις). *Nom d'un bras du Nil en Éthiopie.* Sīrĭs ăb Æthĭŏpūm pōpŭlīs cōgnōmĭnĕ fĕrtŭr. *Prisc.* (*Peri.* 212. Et *Avien.* 337).

Sīrĭŭs, ĭi. *m.* (Σείριος). *Sirius, une des étoiles de la Canicule; la Canicule.* Tūm stĕrīlēs ēxūrĕrĕ Sīrĭŭs ăgrōs. *V.* Răpĭdŭs quă Sīrĭŭs ĭgnēs Ēxsĕrĭt. *L.* Quī trăhĭt æstīfĕrō fŭlgēntēm Sīrĭŏn ōrtū. *Capel.* (II, p. 24). *Voy.* Canicula. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du Sirius.* Aūt Sīrĭŭs ārdŏr. *V.* Ēt sī quŏd āstrūm Sīrĭŏ Fērvĕt văpōrĕ. *Prud.* (*Cath.* 1731). Jām Sīrĭă cēssānt Sīdĕră. *Cl.* (*L. Here.* 124).

Sīrmĭŏ, ōnis. *m. Péninsule de l'Italie supérieure.* Pēnīnsŭlārūm, Sīrmĭo, ĭnsŭlārŭmquĕ Ōcellĕ. *Cat.* (32, 1).

Sīrmĭŭm, ĭi. *n.* (Σίρμιον). *Métropole de la Pannonie.* Nām Theūdŏsĭŭs quō tēmpŏrĕ Sīrmī Aŭgūstūm sūmpsīt nōmĕn. *Sid.* (*Pan.* 714). Pĕrgĕ, ō lĭbēllĕ, Sīrmĭŭm. *Aus.* (*Epist.* 26, 1).

Sīrpĕ, ĭs. *n.* (σίρπιον, σίρπι). *Plante autrement nommée* Laser. Hŏc ānnō mūltūm fŭtūrūm sīrpe ēt lāsĕrpĭtĭŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 16).

Sīrpĕă, æ. *f. Panier, manne.* Ĭn plaŭstrō sīrpĕa lātă fŭīt. *O.* (Alii scrib. *Scirpea*).

Sīrpĭcŭlă, æ. *f.*, *et* Sīrpĭcŭlŭs, ī. *m. Grand panier, manne.* Sīrpĭcŭlis mēdĭō pūlvĕrĕ fĕrrĕ rŏsām. *Pp.* (IV, 2, 40). Ēis ĕgo ōrā vĕrbĕrābŏ sīrpĭcŭlis pīscārĭis. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 36). Cānō vīmĭnĕ tĕxtŭm Sīrpĭcŭlŭm fĕrrŭgĭnĕis cūmŭlāte hўăcĭnthis. *Col.* (10, 304). Tĭntĭnnābŭlum ābēst hĭnc, sīrpĭcŭlique ōlĕrōrum. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 57. Quidam scrib. *Scirpicula*).

1. Sīs. *subj. de* Sum. Sīs bŏnŭs ō fēlīxquĕ tūīs. *V.*

2. Sīs. *abrév. pour* Si vis. *Si vous voulez.* Sīs hĕrūm tuīs făctīs sŏspĭtārī, Dā mī īstās vīgĭlŭ mĭnās. *Pl.* (*As.* III, 3, 95. *Ib.* II, 2, 43. Cf. *Cic. Or.* 45). ‖ *Ordint. après un impér. S'il vous plaît, je vous prie.* Făc, sīs, văcīvās, Pseūdŏle, ædēs aūrĭūm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 54. Sic *Ter. Eun.* II, 3, 20). Tăcĕ, sis, stūltă. *Id.* (*Cas.* II, 2, 31). *Voy.* Agesis, Cavesis, Videsis, etc. ‖ *qqf. avant l'impér.* Illūc, sīs, vīdĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 4). Sis, jūbĕ trānsīre hūc. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 26. *Ib.* 45) Nĕ, sis, plōrā. *Id.* (*Pers.* IV, 4, 104). ‖ *Au plur.* Sūltĭs. *pour* Si vultis. Hŏc ăgītĕ, sūltĭs, spĕctātōrēs nūnc iām. *Pl.* (*As. prol.* 1. *Id. Capt.* III, 5, 9). et passim). Pāndītĕ, sūltĭ', gĕnās, ēt cōrdĕ rēlĭnquītĕ sōmnūm. *Enn.* (apud *Fest.*).

3. † Sīs. *arch. pour* Suis. Lūmĭnă sīs ŏcŭlīs ĕtĭām bŏnŭs Āncŭ' rēlĭquit. *Enn.* (apud *Fest.* in *Sos*). Āt quūm sis ăllās cōncussīs ārtŭbŭs hīnnīt. *Lr.* (V, 1075).

Sīsărā, æ. *m. Général Chananéen tué par Jahel.* Īmmēnsămque hūmānī vērtĭcis ārcĕm Sīsărā rēx gĕ-

stāns. *Alc.* (*ad Sor*.). Tērrībilēm Sisărām trānsfīxum tempŏrā pālō. *P. Nol.* (23, 15).

Siscĭă, æ. *f. Ville de Pannonie.* Urbis mœnĭă Siscĭæ. *Prud.* (*Peri.* 1980. Adde *Fort.* VIII, 4, 143).

Sisĕnnă, æ. *m. L. Cornel. Sisenna, orateur et historien latin.* Vērtit Āristīdēm Sisĕnnă, nĕc ŏbfŭit illī. *O.* ‖ *Autres.* Ădĕō sērmōnīs āmārī, Sisĕnnās, Bārrōs ŭt ĕquīs præcŭrrĕrĕt ālbis. *H.*

Sisĕnnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mārtŭrĭŭs ātquĕ Sisĕnnŭs. *Fort.* (I, 2, 21).

Sisĕr, ĕris. *n. Chervi, plante.* Pērvēlīānt stŏmăchūm sisĕr, hāllēc, fæcŭlă Cōă. *H.* Jām sisĕr, Āssўrĭŏquĕ vēnit quæ cŏrtĭcĕ rādix. *Col.* (10, 114. Et *Moret.* 74).

? Sīstentŏ, ās, ārĕ. *Comme* Ostento. Ădvēnīsti hŭc sistentātum cum exōrnātīs ŏssĭbŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 14. Alii leg. *sis, tentatum*, al. *sustentatum, te ostentatum*. Sed *Gœller* vere : Advĕni istuc, *sis, tentatum*).

† Sistĭs. *arch. pour* Sivistis. Ēxsŭlārĕ sīnĭtīs, sistīs pēlli, pulsum pătīminī. *Att.* (apud *Cic. Sext.* 57. Alii perperam legunt *sivistis*).

Sistŏ, ĭs, stĭtī *ou* stĕtī, stătŭm, sistĕrĕ. 1° *act. Arrêter, faire arrêter, empêcher d'avancer.* Sistĕ grădŭm, tĕque ădspectŭ nē subtrāhĕ nōstrō. *V.* In prīmō līmĭnĕ sistĕ pĕdĕm. *O.* Līnquēntĕm rētĭă cērvum Vulnĕrĕ sistēbat. *Sil.* Sistĭt ĕquōs bĭjŭgōs. *V.* Sistĕre āquam flŭvĭīs. *Id.* SYN. Mŏrŏr, tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, rĕprīmŏ, cōhĭbĕŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. ‖ *En gén. Arrêter, retenir, réprimer, empêcher, et au fig.* Ūtquĕ sācrī fōntēs nōn sōla incēndŭlă sistunt. *Plin.* (*Epist.* 7, 9). Sistĕ, pŭĕr, lăcrimās. *O.* Sistĕ tŭās, ingrātĕ, quĕrēlās. Sistĕ mĕtŭm, virgō. Cērtāmĭnă sistĕ dĕārum. Sistĭte ŏpŭs præsēns. Quī pŏtŭs, dŭblum ĕst, sistăt ălătnĕ sĭtīm. *Id.* Frēnă tēmĕt, ĕt sistĕ ĭmpĕtŭm. *Sen.* (*Ag.* 203). ‖ *Arrêter qq. chose sur une pente.* Hīc rĕm Rōmānām, măgnō tŭrbāntĕ tŭmŭltū, Sistĕt ĕquēs. *V.* SYN. Sustĭnĕŏ, fulcĭŏ, etc. ‖ *Déposer, placer, établir, constituer.* Ō quī mĕ gĕlĭdīs ĭn vallĭbŭs Hæmī Sistăt ! *V.* Ēt tūtum pātrĭŏ tĕ līmĭtĕ sistăm. Mōnstrŭm sācrātă sistĭmŭs ārcĕ. *Id.* Rīpă sistētŭr ĭn īllă Hæc, ăit. *O.* Sistĭtŭr ānte ārās. *Id.* SYN. Stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, cōllŏcŏ, pōnŏ, dēpōnŏ. ‖ *Amener devant.* Ānnăm, cāră mĭhī nūtrīx, hŭc sistĕ sŏrōrĕm. *V.* Ĕgŏ jam īllam hŭc tĭbī sistam in vĭam. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 73). *Voy.* Adduco. ‖ *Fixer un trait.* Întŏrquēns jăculŏm, clāmāntī sistĭt ĭn ōrĕ. *V.* In lūmĭnĕ sistĭt Spīcŭlă. *Sil. Voy.* Figo. ‖ *Au fig. Placer, mettre, faire.* Tū mŏdŏ sērvĭtĭŏ văcŭŭm mē sistĕ sŭpērbō. *Pp.* (III, 15, 41). Sistĕ mŏdŭm, dixĭt. *O.* SYN. Pōnŏ, făcĭŏ. ‖ 2. *n. S'arrêter.* Sistŭnt ārmēs, tĕrræquĕ dēhīscŭnt. *V.* Ŭbī sistĕrĕ dētŭr. *Id. Voy.* Sto. ‖ *Au fig.* Hāctĕnŭs sistăt nĕfās. *Sen.* (*Thyest.* 744). ‖ *Être.* Jūdĕx ēxtrēmæ sistĕt vītæquĕ nĕcĭsquĕ. *Man.* (IV, 547). Tēmpŏrā quŏd sistānt prŏprĭīs pārēntĭă signīs. *Id.* (III, 529).

Sistrātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un sistre.* Līnĭgĕrī fŭgĭūnt călvī sistrātaquĕ tŭrbă. *M.* (XII, 29).

Sistrŭm, ī. *n.* (σείστρον). *Sistre, sorte de crecelle en métal, instrument égyptien, attribut d'Isis.* Rēgĭna ĭn mēdĭīs pātrĭŏ vŏcāt ægmĭnă sistrō. *V.* Pĕr tŭa sistră prĕcŏr, pĕr Ănŭbĭdis ōră vĕrēndī. *O.* Sēmĭdĕŏsquĕ cānēs ēt sistră jŭbēntĭă lŭctŭs. *L.* EP. Ægўptĭŭm, Īsĭăcŭm, Phărĭŭm, ærĕŭm, ærĭsŏŭm, sŏnāns, strĭdŭlŭm, tĭnnŭlŭm, sŏnăbĭlĕ.

Sisўmbrĭŭm, ĭī. *n.* (σισύμβριον). *Plante odorifé-*

rante dont on faisait des couronnes pour les mariés. Cūmquĕ sŭă dŏmĭnæ dătă grātă sisўmbrĭa mўrtō. *O.*

? Sisўphēĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Sisyphius. Quīn Mĕrŏpēn ălĭī, pŏstquām Sisўphēĭă vīnclă, Ēt thălāmŏs... sŏrtīta ĕst. *Avien.* (*Arat.* 598. Malim Sisўphĭa, juxta vitioso metro. Sed mendum latet. *Grotius* conj. *tua, Sisyphe, vincla*, et quidem satis feliciter. Cf. *Ov. Fast.* IV, 175 : « Septima mortali Merope, tibi, Sisyphe, nupsit. »)

Sisўphĭdēs, æ. *m.* (Σισυφίδης). *Fils de Sisyphe, Ulysse.* His sŭă Sisўphĭdēs aŭdītĭs pænē rĕsŏlvīt Cōrpŏră. *O.*

Sisўphĭŭs, ă, ŭm (Σισύφιος). Ī nunc Sisўphĭās, ĭmprŏbĕ, cōnfĕr ŏpēs. *O.* Vēl tū Sisўphĭŏs lĭcĕt ădmīrērĕ lăbōrēs. *Pp.* (II, 13, 63). Sisўphĭă cēssēt cērvīx. *Sen.* (*H. OEt.* 942). ‖ *De Corinthe.* Quām quæ Sisўphŏ fundāvīt nōmĕn ăb ĭsthmō. *Sil.* Sisўphĭī pōrtŭs. *St.*

Sisўphŭs, ī. *m.* (Σίσυφος). *Sisyphe, fils d'Éole, brigand tué par Thésée. Suivant la fable, il est condamné dans les enfers à rouler sur la pente d'une montagne une énorme pierre qu'il remonte sans cesse.* Aŭt pĕtĭs, aŭt ūrgēs rŭltūrŭm, Sisўphĕ, săxŭm. *O.* Æŏlĭdēn săxŭm grăvĕ Sisўphŏn ūrgĕt. *Id.* VERS. Săxum ingēns vŏlvūnt ălĭī. *V.* Dămnātŭsquĕ lōngī Sisўphŭs Æŏlĭdēs lăbōrīs. *H.* Nĕc ĭnquiētă Lāssī mārmŏră Sisўphī vīdēbĭt. *M.* Bīstŏnĭŭs vātēs, flāmmīsquĕ Āchĕrōntă sŏnāntĕm Plăcāvit plĕctro, ĕt fixīt rĕvŏlŭbĭlĕ săxŭm. *Sil.* Tūnc ĕgŏ Sisўphĭō săxă lăbōrĕ gĕrām. *Pp.* Sisўphŭs ĕst illĭc, săxŭm vŏlvēnsquĕ pētēnsquĕ. *O.* Sic, quŭm jām summī tăngūntŭr cūlmĭnă mōntĭs, Irrĭtă Sisўphĭō vŏlvūntŭr pŏndĕră cōllĕ. *Sen. Phil.* (*de Mort. Claud.*). Quīd, săxŭm prŏcŭl ădvĕrsō quī mōntĕ rĕvŏlvit (*Culex*, 242). Ădvĕrsŭs ăltŏs Sisўphŭs mōntēs ăgēns Săxŭm lăbōrĕ summō, quŏd dē vērtĭcĕ, Sūdōrĕ sēmpĕr ĭrrĭtō, rĕvŏlvĭtŭr. *Ph.* (*Fab. nov.* 6, 3). Illŭd, quŏd Sisўphŭ' vērsăt, Săxŭm sūdāns nītēndō, nĕquĕ prōfĭcĭt hĭlŭm. *Cic.* (*Tusc.* 1, 5. Cf. *Ov. Met.* IV, 193 ; *Hor. Epod.* 17, 68 ; *Prop.* IV, 11, 23 ; *Sen. Hip.* 1230 ; *Ag.* 16 ; *Med.* 747 ; *Mart.* V, 81 ; *Stat. Th.* IV, 537 ; *Sil.* XI, 447 ; XIII, 610 ; *Auct. Ibidis*, 177 et 193). ‖ *Nom d'un nain d'Antoine.* (*Hor. Sat.* I, 3, 47.)

† Sītē. *abl. Comme* Siti. Cārcĕrĕ, cædĕ, fāmē, vīnclīs, sītē, frigŏrĕ, flāmmīs. *Fort.* (II, 13, 3. *Id.* VIII, 4, 21). Ēt lōngā sītē pērdĭtŭs, Spērnit flŭmĭnă Tāntălŭs. *Boet.* (3, 12. Quod agnoscit *Prisc.* 7, 761).

Sītēllă, æ. *f. Urne à suffrages.* Cōnjĭcĭām sōrtēs ĭn sītēllam, ĕt sōrtĭār. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 34. *Ib.* 6, 44). SYN. Sītŭlă.

Sithōn, ōnĭs. *m. Nom d'un hermaphrodite.* Ămbĭgŭŭs, mŏdŏ vīr fŭĕrit, mŏdŏ fēmĭnă Sithōn. *O.* (*Met.* IV, 280. Alii male *Scython*).

Sithōnēs, ŭm. *m. pl.* (Σίθονες). *Les Thraces. Voy.* Thraces. ‖ *adj.* Sithōnās ēt Scўthĭcōs lōngum ēnūmĕrārĕ trĭumphōs. *O.* (*Fast.* III, 719. Alii leg. *Bistonas*). *Voy.* Thracius.

Sithōnĭs, ĭdĭs. *f.* (Σιθονίς). *De Thrace.* Nēc vĕhĭt Āctæās Sithōnĭs ūndă rātēs. *O.* Sithōnĭ, tūnc cērtē vēllĕm nōn sōlă fŭissēs. *Id.*

Sithōnĭŭs, ă, ŭm (Σιθόνιος). *De Thrace.* Sithōnĭăsquĕ nĭvēs hĭēmis sŭbĕāmŭs āquōsæ. *V. Voy.* Thracius. ‖ *m. Habitant de la Thrace.* Illĭc Sithōnĭī fŭĕrānt tēntōrĭă Rhēsī. *O.* Sithōnĭīs nōn lēvĭs Ēvĭŭs. *H. Voy.* Thraces.

Sitĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Altéré, sec.* Nēc tāntŭs

ūnquām sīdĕrum īnsĕdit vāpŏr SĪTĪCŪLŌSÆ ĀPPŪLIÆ. *H.* SĪTĪCŪLŌSĀM SŪSTĪNĒNS dĭu ætātĕm (*Anthol.* II, p. 531).

SĪTĒNS, tis. *Altéré.* Quæ sīmŭl ārēntī sĭtīlēntēs haŭsīmŭs ōrĕ. *O.* Dēvēnīt hĭrcus sĭtīlēns ĭn cŭmdōm lŏcŭm. *Ph.* SYN. Ārĭdŭs, sĭccŭs, *qqf.* jējūnŭs. PPH. Sĭti lăbōrāns, prōssŭs, cŏmpŭlsŭs, ēnĕctŭs, cōnsūmptŭs. *Voy.* Sitio. ‖ *Au fig.* Sĭtīens grăvĭs hāstă crūōrĕm. *Sil.* ‖ *Desséché, sec, aride.* Āt nōs hīnc ălĭī sĭtīentēs ībĭmŭs Āfrōs. *V.* Ēt dārĕ, quās sĭtīens cōmbĭbăt hōrtŭs, ăquās. *O.* SYN. Siccŭs, ārĭdŭs, etc. *Voy.* Aridus. ‖ *Qui désire vivement, avide.* Ūt ābfŭĕrīs, ăvĭdŭs sĭtīēnsquĕ rĕdĭbĭs. *O.* Ēt sēmpĕr fāmæ sĭtīēns. *Sil.* Hæc tū cūnctă tĕnēns ănĭmō sitiēntĕ bĭbistī. *Alc.* (*ad Sor.* 460). SYN. Ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs.

SĪTĬŌ, īs, īrĕ. *n. Avoir soif, être altéré.* Prōdĭtŏr ĭn mĕdĭō Tāntălŭs ămnĕ sĭtīt. *O.* Mĕdĭīs sĭtiēmŭs ĭn ŭndīs. *Id.* SYN. Ārĕō. PPH. Sĭtī ārdĕō, lăbōrō, prĕmŏr, ūrŏr, ĕxūrŏr, ĭncēndŏr, tōrquĕŏr, cōnsūmŏr, pĕrĕō. Faūcēs, gŭttŭr, ōrā sĭtīs ūrgĕt, prĕmĭt, ūrĭt, tōrquĕt, tōrrĕt. Sĭtī ōrā *ou* faūcēs ārēnt, ārēscūnt, gŭttŭr flăgrāt. Sĭtīm fĕrō, sēntĭō, tōlĕrō, pătĭŏr. Sām sĭccŭs, ārĭdŭs, sĭtī sĭccŭs. Sĭtīm cōllēgī, cōncēpī. Ōs sĭtī ārĕt, hĭāt. Sĭtīs ārtūs ĕxhaūrīt. VERS. Ūbi ĭgnĕă vēnīs Ōmnĭbŭs āctă, sĭtīs mīsĕrōs ăddŭxĕrāt ārtūs. *V.* Ēt sĭccō tĕrrām spŭĭt ōrĕ vĭātŏr Ārĭdŭs. *Id.* Quūm faŭcēs ūrīt sĭtīs. *H.* Fēssă lăbōrĕ sĭtīm cōncēpĕrāt, ōrăquĕ nūllī Cōllŭĕrānt fōntēs. *O.* Sĭtīm cōllēgīt ăb æstū. *Id.* Sĭccō tōrrĕt sĭtīs ōrā pălātō. *Pp.* Hīc sĭtīs ĕt nūllō răbiēs ĕxstĭnguītŭr æstū. *Sil.* Tōrrēntŭr vīscĕrā flāmmā. *L.* Pāndūnt ōrā sĭtī. Ōrăquĕ prōjĕctā squălēnt ārēntĭă lĭnguă. Ārēnt ōrā sĭtī. *Id.* Sĕd ăcrĕm Jāmjām pōtūrī dēsĕrĭt ŭndă sĭtīm (Tantali). *Tib.* Ēt ĭntĕr ŭndās fĕrvĭda ĕxūstūs sĭtī, Āquās fŭgācēs ōrĕ dēcĕpto ăppĕtīt. *Sen.* Tāntūm sĭtīs hŏrrĭdă tōrquĕt !.. Nōn ōrĕ mŏdo ăngūstĭsquĕ pĕrūstī Faūcĭbŭs; ĭntĕrlŏr sĕd vĭs quātīt. *St.* (Cf. *Ov. Met.* VIII, 842 *sq.*; *Luc.* IV, 324 et 755; IX, 500 *sq.*) ‖ *Au fig. Être desséché, aride.* Ārĕt ăgĕr, vīllō mōrĭēns sĭtīt ăĕrĭs hĕrbă. *V.* Quūm sĭtīūnt hĕrbæ. *Id.* Tēllūs tōtă sĭtīt. *O.* SYN. Ārĕō, ārēscō, sĭccŏr. *Voy.* Aridĭtas. ‖ *act. Avoir soif de, désirer boire.* Aūrĭfĕrūmquĕ Tāgŭm sĭtīām pātrĭūmquĕ Sălōnă. *M.* (X, 96). Quāntĭtŭm sĭtīt? Mŏdĭca ĕst : căpīt quădrāntāl. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 14). Tōtŭm Ōlŭŏphŏrŭm sĭtīēns. *J.* (7, 426). *Voy.* Sitior. ‖ *Au fig.* Sĭtīt mĕrĭtōs ētĭāmnum hæc hāstă crūōrĕs. *St.* ‖ *Être altéré de, désirer vivement.* Flūmĭnĭs ăttŏnĭtīs cārmĕn măgĭs ŭndă sĭtīrĕt. *Sid.* (*Pan.* 104). Ēt sŭum ĭnfēnsī ĭnvīcēm Sĭtīānt crūōrĕm. *Sen.* (*Thyest.* 102). SYN. Ārdĕō, pĕrcŭpĭō, ĭnhĭō.

Au pass. Sĭtīŏr. *Être désiré ardemment.* Quŏ plūs sūnt pōtæ, plūs sĭtīūntŭr ăquæ. *O.* Fūndĭtŭr ĭrrĭgŭōs sānguĭs, măjōrquĕ sĭtītŭr. *Alc.* (III, 356).

SĪTIS, is. *f. Soif.* Nūm, tĭbī quūm faŭcēs ūrīt sĭtīs, aūrĕă quærīs Pōcŭlă? *H.* Dulcis ăquæ sălĭēntĕ sĭtīm rēstinguĕrĕ rīvō. *V.* EP. Ārĭdă, ārēns, sĭccă, fĕrvĭdă, ĭgnĕă, ārdēns, ĭmmēnsă, mūltă, sævă, ăspĕră, dīră, ĭmpōrtūnă, ăvĭdă, răbĭdă, vīŏlēntă, vēsānă, vĕhĕmēns, ăcrĭs, ānhēlă. PPH. Sĭtīs ārdŏr, æstŭs, flāmmă, răbiēs. Pōtŭs cŭpĭdŏ. Bibēndī ārdŏr, cŭpĭdō. Ūndæ jējūnă. *Voy.* Sitio. ‖ *Donner soif.* Sĭtīm dō, făcĭō, gignŏ, ăffĕrŏ, ăddūcŏ, ĭncĭtŏ, ăccēndŏ. PHR. Īlle ŭbī sălsă sĭtī præcēpīt vīscĕrā lōngă (vermiculus). *Grat.* ‖ *Étancher sa soif. Voy.* Bibo. ‖ *Au fig. Sécheresse.* Siccă dĭū tēllūs fŭĕrăt, sĭtĭs ūssĕrăt hĕrbās. *O.* Ēt dēsertă sĭtī rĕgĭo. *V.* Ēt Cānīs ārēntī tōrrĕăt ārvă sĭtī. *Tib.* (I, 4, 36) *Voy.* Ariditas. ‖ *Soif, désir violent.* Quēm tĕnĕt ārgēntī sĭtīs ĭmpōrtūnă fāmēsquĕ. *H.* Fĕrĭtāsquĕ sĭtīsquĕ crūōrĭs. *O.* Tāntō măjōr fāmæ sĭtīs ēst quăm Vīrtūtīs. *J.* (10, 140). SYN. Ārdŏr, cŭpĭdŏ, ămŏr, fāmēs.

SĪTĬTŌR, tōris. *m. Qui a soif, altéré.* Clārŭs Hўăntēæ Stēllă sĭtĭtŏr ăquæ. *M.* (XII, 3).

SĪTŬLĂ, æ. *f. Seau.* Sī ēxtrăctām pŭtĕō sĭtŭlām quī pōnīt ĭn hōrtō. *Vet. Poet.* (apud *Char.* 4, 246, et *Diom.* 2, 457). Sī sĭtŭlām cēpĕrō. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 39). ‖ *Comme* Sitella. Sōrtēs, sĭtŭlă. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 7).

1. SĪTŬS, ă, ŭm. *part. p. de* Sino. *Situé, placé.* Aūrum ĭrrĕpĕrtum, ĕt sīc mĕllĭŭs sĭtŭm. *H.* Aūt ĭn mĕllĕ sŭm sūffōcārī ātquĕ rĭgērĕ. *Lr.* (III, 905). SYN. Pōsĭtŭs, lŏcātŭs, jăcēns, *qqf.* cōndĭtŭs. ‖ Hīc sĭtŭs ēst. *Formule d'épitaphe.* Hīc sĭtŭs ēst Phăĕthōn, cŭrrŭs aūrīgă pătĕrnī. *O.* Hīc sĭtŭs ēst Māgnŭs. *L.* (Et *Mart.* VI, 76, 3). Lўgdămŭs hīc sĭtŭs ēst. *Tib.* (III, 2, 29). Hīc ēst īllĕ sĭtŭs. *Enn.* (apud *Cic. Leg.* 2, 22). Hīc sĭtŭs īllĕ ĕgŏ sŭm (*Anth.* II, p. 32). SYN. Hīc jăcĕt. VERS. Mōntĕ sŭb hōc lăpĭdūm tĕgĭtŭr Bāllĭstă sēpŭltŭs. *V.* Hōc sŭb mārmŏrĕ Glaūclās hŭmātŭs Jūnctō Flāmĭnĭæ jăcĕt sēpŭlchrō. *M.* Cōndĭtŭs hīc ĕgŏ sŭm, Bāssi dŏlŏr, Ūrbĭcŭs ĭnfāns. *Id.* Hōc tĕgŏr ĭn tŭmŭlō. *Aus.* Hĕctŏrĭs hīc tŭmŭlŭs. Cōndŏr ĭn hōc tŭmŭlō. Ēnnŏmŭs hīc Chrŏmŭsquĕ jăcēnt. Hīc Prĭămī nōn ēst tŭmŭlŭs. Hĕctŏrĭs ĕt pātrĭs sĭmŭl ēst cōmmūnĕ sēpŭlchrŭm. Dīc, cānĭs, hīc cŭjŭs tŭmŭlŭs? *Id.* Hīc rĕcŭbānt tŭmŭlō vĕnĕrāndī mĕmbră Lĕōntī. *Fort.* Hōc jăcĕt ĭn tŭmŭlō. Cēlsŭs ĭn hōc hŭmīlī tŭmŭlō jăcĕt Āttĭcŭs. Claūdĭtŭr hīc pōllēns Ōrĭēntŭs īllĕ sēpŭltŭs. Hōc ĭgĭtŭr tŭmŭlō rĕcŭbāns Chlōdōbĕrtŭs hăbĕtŭr. *Id.* Ōssă sŭb hōc lăpĭdūm fēlīcĭă mōlĕ quĭēscūnt. *Anthol.* Vēstĕr ĕgo, Īnsŭbrēs, jăcĕo hīc sŭb mārmŏrĕ, vēstĕr Lĕvīnŭs. Hīc Chīæ cŭbăt ămphŏræ mărītŭs. Hīc pŭĕr ŏctāvō fraŭdātŭs clauditur ănnō. Hōc cāstæ ĭn tŭmŭlō jăcĕt ætās primă pŭēllæ. *Ib.* ‖ *Au fig.* Pōllŭra ēssĕ, cuī cōr mōdēstĕ sĭtum ēst. *Pl.* (*Men.* V, 6, 6). Sĕd Īris, quās sēmpĕr ĭn tĕ ĭntĕllexī sĭtās, Fĭde ēt tăcĭturnĭtātĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 6). Hōc ĕrĭt tĭbī ărgūmēntŭm sēmpĕr ĭn prōmptū sĭtŭm. *Enn.* (apud *Gell.* 2, 29). SYN. Pōsĭtŭs.

2. Sĭtŭs, ūs. *m. Situation, position.* Nēc rĕvŏcārĕ sĭtŭs aūt jūngĕrĕ cārmĭnă cūrāt. *V.* (*Æ.* III, 451, scil. foliorum posituram). Tērrārŭmquĕ sĭtŭs ēt flūmĭnă dīcĕrĕ. *H.* SYN. Lŏcŭs, pōsĭtŭs, pōsĭtūrā, *qqf.* rēgĭō. ‖ *Construction.* Rēgālĭquĕ sĭtū pўrămĭdum āsĭtŭs. *H. Voy.* Structura. ‖ *Traces de vétusté, moisissure, saleté.* Ĭmmūndō squālĭdă mĭtrā sĭtū. *Pp.* (IV, 5, 70). Īpsĕ sĭtŭs pŭtrĭquĕ făcit jām rōbŏrĕ pāllŏr Āttŏnĭtŏs. *L.* Ĭmmūndō cērā sĭt ălbă sĭtū. *O.* Ārāncōsŭs ŏbsĭdĕt fōrēs sĭtŭs (*Auct. Priap.* 83, 29). SYN. Squālŏr, mūcŏr, ĭllŭvĭēs, *qqf.* pædŏr. ‖ *En partic. En parlant d'une terre inculte, de lieux abandonnés.* Cēssāt ĭnĕrs rĭgĭdō tērrā rĕlĭctă sĭtū. *O.* Pĕr lŏcă sēntă sĭtū. *V.* Cærŭlĕō tĕnĕbrōsă sĭtū (tellus). *V. Fl.* Cānēscūnt tūrpī tēctă rĕlĭctă sĭtū. *O.* SYN. Squālŏr. ‖ *Rouille.* Ēxēsōsquĕ sĭtū cōgit splēndĕrĕ lĭgonēs. *Cl.* Hōrrēntēsquĕ sĭtū glădĭī. *St.* Mīlĭtĭs ĭn tĕnĕbrĭs ŏccŭpăt ārmă sĭtūs. *Tib.* (I, 11, 51). *Voy.* Rubigo. ‖ *Vieillesse.* Victă sĭtū sæclīsquĕ ēffĕtă sĕnēctŭs. *V.* Ēăt, ōrŏ, pĕr ānnos Īliăcos Pўllosquĕ sĭtus. *St.* Dēmptos Æsōnĭs ēssĕ sĭtūs. *O. Voy.* Senectus. ‖ *Vétusté.* Ēt quūm rŭptă sĭtū Mēssālæ săxă jăcēbūnt. *M.* (VIII,

5). *Voy.* Vetustas. ‖ *Rouille de l'esprit, inaction.* Nĕ pĕrĕant tūrpī pĕctŏrā nōstrā sĭtū. *O.* Ĕt lōngō pĕrlĭt ārīdă factă sĭtū (vena). *Id.* SYN. Rūbīgō, dēsīdĭă, *par ext.* sŏpŏr. ‖ *Oubli de la postérité.* Nĕc ūnquăm Indĭgnūm pāssūrĕ sĭtūm. *St.* ‖ *Solitude.* Ĕt sĭtūs ĭn thălāmīs, ēt mœstă sīlĕntĭă mēnsīs. *St.*

Sīvĕ. *Soit, soit que.* Sīvĕ quĭs Āntĭŏchūm nārrābăt ăb Ilĕctŏrĕ vīctūm. *O.* Sīvĕ sŭb ĭncertās zĕphўrīs mōtāntĭbŭs ūmbrās, Sīve āntrō pŏtĭūs succēdĭmŭs. *V.* Cāntāmŭs văcŭī, sīvĕ quĭd ūrīmŭr. *H. Voy.* Seu.

Sīvī. *parf. de* Sino.

Smărăgdĭmŏs, *et* Smărăgdĭnŭs, ă, ŭm (σμαράγδινος). *D'émeraude; de couleur d'émeraude.* Ātquĕ smărăgdĭnĕō jānŭă pōstĕ vīrĕt. *Fort.* (VIII, 8, 18). ‖ † Smărăgdĭnus. Hās ĭntĕr spĕcĭēs smărăgdĭnă grāmĭnĕ vērnō Prātă vīrĕnt. *Prud.* (*Psych.* 931).

Smărăgdŭs *ou* Zmărăgdŭs, ī. *m. f.* (σμάραγδος). *Émeraude, pierre verte.* In sŏlĭō Phœbūs clārīs lūcĕntĕ smărăgdīs. *O.* Prĕtĭōsăquĕ fīlă smărăgdĭs Dūctă vīrĕnt. *Cl.* Ārcānō lūcĕntēs īgnĕ smărăgdī. *St.* Indŏs sārdŏnўchās, Scўthās smărăgdŏs. *M.* (IV, 28). Intĕr Erўthrāās sūrgĕntĭă cōllă smărăgdōs. *Cl.* PPH. Vīrĭdīs, vīrēns, vīrĭdāns gĕmmă, lăpis. *Voy.* Gemma. (De scriptura vid. in *Smyrna.*) ‖ *Jaspe, sorte de marbre vert.* Tēstūdĭnīs Indæ Tĕrgă sĕdēnt crĕbrō măcŭlās dīstĭnctă smărăgdō. *L.* Grăvĭbŭsquĕ smărăgdīs Sŭppŏsŭīt cæsās ŭўăcīnthī rūpĕ cŏlūmnās. *Cl.* Quāndō strātă jăcēt pĕdĭbŭs prĕtĭōsă smărăgdŭs. *Fort.* (VIII, 5, 271). ‖ *Couleur verte.* Albĭcāt ĭnsignĭs mixtō vīrĭdāntĕ smărăgdō. *Cl.* (*Phœn.* 135). ‖ † Smărăgdus. Sārdŏnўchās, smărăgdōs, ădămāntās, lăspĭdās ūnŏ. *M.* (V, 11).

Smărĭs, ĭs. *f.* (σμαρίς). *Sorte de poisson de mer.* Fēcūndūmquĕ gĕnŭs, mænæ, lămўrŭsquĕ, smărĭsquĕ (*Ov. Hal.* 120).

Smēgmă, ătĭs. *n.* (σμῆγμα). *Sorte de savon.* Quās smēgma ātque ōlĕum jŭbēt ăd sē ăllĕrrĕ, fōrāsquĕ. *Alc.* (*ad Sor.* 682. Cf. *Plin.* 22, 25).

† Smērdălĕŏs *ou* Smērdălĕŭs, ă, ŭm (σμερδαλέος). *Terrible.* Smērdălĕō cērtĕ nĭsĭ rēs nōn mūndă vŏcātŭr (*Anth.* II, 537).

Smīlăx, ăcĭs. *f.* (σμίλαξ). *Jeune fille, éprise de Crocus, fut changée en une plante, qui est le liseron.* Ĕt Crŏcŏn ĭn pārvōs vērsŭm cūm Smīlăcĕ flōrem. *O.*

Smĭnthĕŭs, ă, ŭm (σμινθεύς). *De Sminthe.* Smĭnthæă tĕnŭīt rēgnă Phœbēī sĕnĭs. *Sen.* (*Thyest.* 176. Vulgo *Smynthea, Σμίνθειος*, quod nec displicet ob seq. Smĭnthĕŭs. At *Steph.* sequor, apud quem *Σμίνθη, Σμινθαίος*).

Smĭnthĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Σμινθεύς). *De Sminthe, ville de Phrygie; un des noms d'Apollon.* Tālĭbŭs ĭntōnsum cōmpēllăt Smĭnthĕă dictis. *O.* Cōnsŭlĭtŭr Smĭnthĕŭs. *Id.*

Smўrnă *ou* Zmўrnă, æ. *f.* (Σμύρνα *et* Σμύρνη). *Fille de Cinyre, la même que Myrrha.* ‖ *Titre d'un poème dont elle était le sujet, composé par Helv. Cinna.* Smўrnă mĭhī Cĭnnæ nōmĭnă pōst dēnīquĕ mēssĕm. *Cat.* (95, 1). Nĕc Smўrnæ sătĭs ēxplĭcāt vŏlūmĕn. *Sid.* (*Pan.* 2011). Ūnī Crāssĭtĭō sē rĕdĕrĕ Smўrnă prōbāvĭt (apud *Suet. Gram.* 18). ‖ *Myrrhe, parfum.* Ĕt cōntĕmptŭs ŏdŏr smўrnæ, mĕllĭsquĕ sapōrēs. *Lr.* (II, 503. Et *Pl. As.* V, 2, 8). *Voy.* Myrrha. ‖ *Nom de femme.* Hīc jăcĕō ĭnfēlīx ĕgŏ Zmўrnă pŭĕllă tĕnēbrīs. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1384). ‖ 2. *Smyrne, ville d'Ionie, l'une des sept villes qu'on donne pour patrie à Homère.* Smўrnă vīrūm tĕnŭīt, nōn pōntŭs ĕt hōstĭcă tēllūs. *O.* Smўrnă tĭbī gēntĭlĕ sōlum. *St.* Quōs Smўrnă dĕdĭt, quōs Māntūă lĭbrōs. *Cl.* (De scritione anceps est auctoritas. *Pier., Manut., Dausq.* ex lapidibus scribi volunt *Zmyrna, Zmaragdus. Prisc.* 1, 551 et 564, acriter defendit *Smyrna*, etc., alterumque improbat.)

Smўrnæŭs, ă, ŭm (Σμυρναῖος). *De Smyrne; d'Homère.* Quāntūm Smўrnæī dūrābŭnt vātĭs hōnōrēs. *L.* Smўrnæĭs æmŭlă plĕctrīs Māntūă quās ăcĭēs pĕlăgĭquĕ pĕrĭcŭlă lūsĭt, Smўrnæās ĭmĭtātă tŭbās. *Sid.* (*Pan.* 214).

Sōbŏlēs *ou* Sŭbŏlēs, ĭs. *f. Race, rejetons.* Sīvĕ vīrūm sōbŏlēs, sīve ēst mŭlĭēbrĭs ōrīgŏ. *Lr.* (IV, 1225). Sōbŏlēmquĕ prĭōrī Dissĭmĭlēm prōmĭttĭt ōrīgĭnĕ mīrā. *O.* Ūt dămnă sēmpĕr sōbŏlĕ rĕpārārĕt nŏvă. *Sen.* (*Hip.* 468). SYN. Gĕnŭs, prōpāgŏ, prōlēs, prōgĕnĭēs, etc. *Voy.* Prolcs. ‖ *Un seul enfant.* Cārā dĕūm sōbŏlēs. *V.* Tērtĭă jām sōbŏlēs, ăllŏs fēcundă pĕnātēs Implētūră, dătŭr. *L.* Mē crĕāt, Ārchўtă sōbŏlēs, Bābўlōnĭŭs Hōrŏs. *Pp.* (IV, 1, 79). *Voy.* Filius. ‖ *Petits d'animaux.* Dēnsĭŏr hĭnc sōbŏlēs, hĭnc lārgī cōpĭă lāctĭs. *V.* Lāscīvī sōbŏlēs grĕgīs. *H.*

Sōbrĭē. *adv. Sobrement, avec tempérance.* SYN. Mŏdĭcē, mŏdēstē, etc. ‖ *Avec précaution, prudence.* Sī hānc rĕm sōbrĭe ăccūrāssĭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 29. *Id. Capt.* II, 1, 29, et passim).

Sōbrĭĕtās, ātĭs. *f. Sobriété, tempérance.* Ārīdă sōbrĭĕtās, ălbō jējūnĭă vūltū. *Prud.* (*Psych.* 312. *Ib.* 518). SYN. Tēmpĕrāntĭă, ăbstĭnēntĭă. ‖ *Vertu, chasteté.* Sōbrĭĕtās Jūdĭth vīncĕrĕ sōlă făcīt. *Fort.* (VIII, 4, 304).

Sōbrīnă, æ. *f. Cousine issue de germaine.* Nām mĭhī sōbrīna Ămpsĭgŭrā tŭă mātĕr fŭīt. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 108).

Sōbrīnŭs, ī. *m. Cousin issu de germain.* Ĕhŏ tŭ, sōbrīnŭm tŭŭm nōn nōrās? Ēnĭcās. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 37).

† Sōbrĭŏ, ās, ārĕ. *Rendre sobre.* (*P. Nol.* 21, 685, et 24, 106.) ‖ Sōbrĭāns, tĭs. *part. n. Comme* Sobrius. Ĭnēbrĭētŭr sōbrĭāntĕ pōcŭlō. *Id.* (13, 697).

† Sōbrĭŏr. *ancien compar. du suivant.* (*Laber.*, auctore *Char.* 1, 64.)

Sōbrĭŭs, ă, ŭm. *Qui ne boit pas ou boit peu de vin, qui ne s'enivre pas, non ivre.* Sōbrĭŭs ă thĕrmis nēscit ăbīrĕ dŏmūm. *M.* (XII, 71). Ēbrĭŭs ĕs : nĕc ēnĭm făcĕrĕs īd sōbrĭŭs ūnquăm. *Id.* (III, 16). Ēccĕ sŭbūrbānă rĕdĭens mălĕ sōbrĭŭs ædĕ. *O.* SYN. Ăbstēmĭŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Sī ălĭă mēmbrā vīnō mădĕānt, cōr sīt sāltĕm sōbrĭŭm. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 2). Ĕt nōn sōbrĭă vērbă sŭbnōtāstī. *M.* (I, 28. Pro *non sobria*, poeta dicere potuit *ebria*). ‖ *Qui contient peu ou ne contient pas de vin.* Mixtăquĕ sĕcūrō sōbrĭă lўmphă mĕrō. *Tib.* (II, 1, 46). Dāpĕs mŏdĭcās ĕt sōbrĭă pōcŭlă trādĭt. *St.* ‖ *Qui ne produit pas de vin.* Sīc vĭtĭfĕrō sŭb pālmĭtĕ nūdōs Ūmbrāvīt cōllēs ĕt sōbrĭă rūră Lўæŭs. *St.* ‖ *Au moral : Tempérant, modéré.* Cārĕt ĭnvīdēndā Sōbrĭŭs aūlā. *H.* Ĕt dīgna ēvōlvĕrĕ tāntās Sōbrĭă cōrdă vĭcēs. *St.* Sōbrĭă paūpĕrtās. *Cl.* SYN. Tēmpĕrāns, frūgī, pārcŭs, mŏdēstŭs, ăbstĭnēns. ‖ *Réservé, vertueux, chaste.* Lūdāt pĕrmissīs sōbrĭă Mūsă jŏcīs. *Aus.* (*Epig.* 9). Cāstĭquĕ, rĕctī ăc sōbrĭī Vigĭlātĕ. *Prud.* (*Cath.* 53). ‖ *Qui est dans son bon sens.* Sātĭn' sānŭs ēs aūt sōbrĭŭs?

Ter. (*Heaut.* IV, 3, 29. *Id. Eun.* IV, 4, 35; *And.* IV, 4, 39). SYN. Sānŭs. ‖ *Attentif, soigneux.* Līmĕn trānsīrĕ mĕmĕntō Caŭtŭs, ătque ăltĕ sōbrĭă fĕrrĕ pĕdēs. *O.* SYN. Āttĕntŭs, sĕdŭlŭs, etc. *Voy.* Sobrie. ‖ *Sōbrĭă lānā. Laine teinte en couleur d'améthyste, et nommé proprement* amethystina. Ebrĭă Sīdōnĭæ quŭm sīm dĕ sānguĭnĕ cōnchæ, Nōn vīdĕō quārĕ sōbrĭă lānā vŏcĕr. *M.* (XIV, 154. In verbo ludit).

Sōcclĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte des soques; comique.* Nōn hīc sōccĭfĕrī jōcōs Mĕnāndrī. *Sid.* (*Pan.* 2076).

Sōccŭs, ī. *m. Chaussure de femme.* Ādsĭdo, āccūrrūnt sērvī, sōccōs dētrăhūnt. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 72). Hūc vĕnī, nīvĕō gĕrēns Lūtĕŭm pĕdĕ sōccŭm. *Cat.* (61, 9). ‖ *Chaussure propre aux comédiens.* Ādstrictō pĕrcūrrăt pūlpĭtă sōccō. *H.* ‖ *Genre comique, comédie.* Ăn jŭvăt ăd trăgĭcōs sōccŭm dēfĕrrĕ cōthūrnōs? *M.* (VIII, 3). Hūnc sōccī cēpĕrĕ pĕdēm. *H.* Ūsĭbŭs ē mĕdĭīs sōccŭs hăbēndŭs ĕrīt. *O. Voy.* Comœdia.

Sŏcĕr, ĕrī. *m. Beau-père.* Nĕc cōnjŭx īllī, nĕc sŏcĕr ūllŭs ĕrăt. *O.* Quīd, sŏcĕrōs lĕgĕre, ĕt grĕmĭīs ābdūcĕrĕ pāctās? *V.* Quŭm gĕnĕr ătquĕ sŏcĕr dīrīs cōncūrrĕrĕt ārmīs. *M.* (X, 71).

† Sŏcĕrŭs, ī. *m. Comme* Socer. Ăblĭt sŏcĕrŭs, ăblĭt mĕdĭcŭs. *Pl.* (*Men.* V, 5, 54. *Id. Cas.* IV, 4, 18).

Sŏcĭābĭlĭs, ĕ. *Fait pour s'unir.* ‖ *Conjugal.* Hūjŭs gērmānō rūrsŭs sŏcĭābĭlĕ vīnclŭm Dēbērī. *Juvc.* (IV, 19). *Voy. le suiv.* ‖ *Associé.* Cœtĭbŭs ăngĕlĭcīs sŏcĭābĭlĭs ĕt pātrĭārchīs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 460).

Sŏcĭālĭs, ĕ. *D'allié, d'associé.* ‖ Sŏcĭālĕ bēllŭm. *Guerre des alliés, que les Romains eurent à soutenir contre l'Italie révoltée.* Călcātămquĕ tĕnĕt bēllĭs sŏcĭālĭbŭs ūvăm. *J.* (5, 31). Sĕd vīrtŭs ăgĭtātă dōmī ĕt sŏcĭālĭbŭs ārmīs. *Sulpitia* (*fr. vs.* 22). ‖ *Uni par le mariage, conjugal.* Līvĭă sīc tĕcŭm sŏcĭālĕs ĭmplĕăt ānnōs. *O.* Tibĭquĕ ēffūndīt sŏcĭālĭă cārmĭnă vōbĭs. Mūtŭă cūră dŭōs ĕt āmŏr sŏcĭālĭs hăbēbăt. *Id. Voy.* Conjugalis.

Sŏcĭālĭtĕr. *En associé.* Nōn ŭt dĕ sēdĕ sĕcŭndă Cēdĕrĕt aŭt quārtă sŏcĭālĭtĕr. *H.*

Sŏcĭātrīx, ĭcis. *f. Qui joint, unit.* Hūc tŭlĭt, ăc mēdĭī sŏcĭātrīx grātĭă Phrīxī. *V. Fl.*

Sŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Associé, uni.* Thēsĕŭs sŏcĭātă pārtĕ lăbōrĭs Fūnctŭs. *O.* Sŏcĭātăquĕ pălmĭtĕ vītĭs. *St.* ‖ *Marié.* Gērmānăm nūpĕr thălămō sŏcĭātŭs hăbēbăt. *V.* (Et *Sen. OEd.* 662).

† Sŏcĭēnnŭs, ī. *m. Comme* Socius. Ībo īntrō, ătque illī sŏcĭēnnō tuō jam īntērstringăm gŭlăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 52. Cf. *Non.* 2, 793).

Sŏcĭētās, ātĭs. *f. Société, alliance.* Nūnquam ēst fĭdēlĭs cūm pŏtēntĕ sŏcĭētās. *Ph.* Nūllă sānctă sŏcĭētās Nĕc fĭdēs rēgnī ēst. *Enn.* (apud *Cic. Off.* 1, 8). SYN. Cōncōrdĭă, fœdŭs, *qqf.* cōmmĕrcĭă.

Sŏcĭō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Associer, faire une association.* Ōmnĭbŭs ēxhaŭstŏs jām cāsĭbŭs, ōmnĭŭm ĕgēnōs Ūrbĕ, dŏmō sŏcĭās. *V.* Ĕt sē pārtĭcĭpĕm cāsŭs sŏcĭārăt ĭn ōmnēs. *Sil.* Jŭvēncŏs Āgrĭcŏla ĭmpŏsĭtō sŏcĭāre āffĕctăt ărātrō. *St.* SYN. Cōnsŏcĭō, āssŏcĭō, jūngō, ādjūngō, cōnjūngō, cōpŭlō, *qqf.* ādscīscō, etc. *Voy.* Jungo. PPH. Sŏcĭātŭm dŏ, ādjūngō, ādscīscō, āccĭpĭō, sūmō. ‖ *Unir par le mariage.* Nĕ pĕtĕ cōnnŭbĭīs nātām sŏcĭārĕ Lātīnīs. *V.* Mĕ vēllĕm vīnclō sŏcĭārĕ jŭgālī. *Id.* Sŏcĭārĕ cŭbĭīllă. *O. Voy.* Conjugium, Nubo. ‖ *Unir, associer.* Sīămīnă pūrpūrĕæ sŏcĭāvĕrăt aūrĕă tēlæ. *St.* Orphĕă pĕrcūssīs sŏcĭāntĕm cārmĭnă nērvīs. *O.* Vērbă cănō sŏcĭāndă chordīs. *H.* SYN. Cōnsŏcĭō, jūngō, mărĭtō, etc.

† Sŏcĭōfraŭdus, ă, ŭm. *Qui trompe son associé.* (*Pl. Ps.* I, 3, 128.)

Sŏcĭŭs, ă, ŭm. *Associé, uni; pareil.* Sŏcĭīsquĕ cōmĕs dīscōrdĭă rēgnīs. *St.* Ĕxĕrcĕnt illī sŏcĭæ cōmmĕrcĭă lĭnguæ. *O.* Dī mărīs ĕxcĕptūm sŏcĭō dignantŭr hŏnōrĕ. Cārpĕbānt sŏcĭās Mĕrcŭrĭŭsquĕ vĭas. Pĕr spēs nūnc sŏcĭās. *Id.* SYN. Sŏcĭātŭs, jūnctŭs, cōnjūnctŭs, *qqf.* pār, sīmĭlĭs, æquŭs. ‖ *Allié, d'allié.* Nĕc mĭnŭs Ænēădæ sŏcĭā sīmŭl ūrbĕ frŭuntŭr. *V.* Ădvĕntūm sŏcĭāsquĕ rātēs. *Id.* Quŭm tĭmŭit sŏcĭās ănxĭă Rōmă mānŭs (de bello sociali). *O.* ‖ *Conjugal.* Sŏcĭōs Hўmĕnæŭs ăd īgnēs Cōnvĕnīt. *O.* Prōmīssŭs sŏcĭōs ŭbĭ nūnc Hўmĕnæŭs ĭn ānnōs? *Id. Voy.* Conjugalis. ‖ *Auxiliaire.* Ăd sŏcĭās cōnvĕrtĕrĕ Cōlchĭdŏs ārtēs. *V. Fl.*

Sŏcĭus, ī. *m., et* Sŏcĭă, æ. *f. Compagnon, associé; compagne.* Mĕne ĭgĭtŭr sŏcĭŭm sūmmīs ādjūngĕrĕ rēbŭs, Nīsĕ, fŭgīs? *V.* Hūnc căpĕ cōnsīlĭīs sŏcĭŭm. Ăddĭt sē sŏcĭām, tĭmĭdīsquĕ sŭpĕrvēnĭt Ægæ. *Id.* SYN. Cŏmĕs, sŏdālĭs, *qqf.* ămīcŭs, cōnsŏrs, pārtĭcĕps, ādjŭtŏr. *Voy.* Comes. ‖ Sŏcĭī, ōrŭm. *m. pl. Alliés, peuples unis pour faire la guerre.* Ĕt lætī sŏcĭōrum ŭlcīscĭmŭr ūmbrās. *V.* PPH. Sŏcĭă *ou* sŏcĭæ ăclēs, mānŭs. Sŏcĭă ārmă. Fœdĕrĕ jūnctī. Sŏcĭŭm ăgmĕn, sŏcĭă āgmĭnă. Ăclēs sŭbsĭdĭō mĭssæ. VERS. Sŏcĭa ārmă sĕcūtŭs. *V.* Tōt lēctī prŏcĕrēs tĕr dēnīs nāvĭbŭs ĭbānt Sŭbsĭdĭō Trōjæ. Ĕt gĕnĕr aūxĭlĭŭm Prĭămō Phrўgĭbŭsquĕ fĕrēbāt. Nōbīs ăd bēlli aūxĭlĭŭm prō nōmĭnĕ tāntō Ēxĭgŭæ vīrēs. Aūxĭlĭōque ūrbēs ĭtălæ pōpŭlīquĕ sŭpērsūnt. *Id.* Hōs cāstrīs ădhĭbĕ sŏcĭōs, ĕt fœdĕrā jūngĕ. *Id.* Ăntĕ tămĕn bēllō vīrēs ăcquīrĭt ămīcās. *O.* Aŭgĕt ūtĕrquĕ sŭās ēxtĕrnō rŏbŏrĕ vīrēs. Ārmă jŭvēs, ōrō, prō nātō sūmptă, pĭăquĕ Pārs sīs nūllĭăe. *Id.* Quĭbŭs ăddĭmŭr ārmīs. *V. Fl.* ‖ Sŏcĭus tōrī. *Epoux, épouse.* Āppēllātquĕ tōrī sŏcĭām. *O.* Vērtūmnūmquĕ tōrī sŏcĭŭm tĭbī dēlĭgĕ. *O. Voy.* Conjux. ‖ — sānguĭnĭs. *Parent.* Dīligăt ĕt sēmpĕr sŏcĭus tĕ sānguĭnĭs. *O.* (*Id. Met.* III, 260). *Voy.* Cognatus.

Sŏcordĭă, *arch.* Sĕcordĭă, æ. *f. Stupidité, paresse, nonchalance.* Cæcōrŭm cæcōs lŏquŏr, ātră sŏcordĭă quōrŭm. *Prud.* (*Apot.* 193). Nĭl lŏci ēst sēgnĭtĭæ nĕquĕ sŏcōr ĭæ. *Ter.* (*And.* I, 3, 1. Adde *Pl. As.* II, 1, 6; *Ps.* I, 2, 11; *Att.* apud *Non.* 2, 866. Sed ex his locis primæ syllabæ quantitas non liquet. Conf. *Socors*). *Voy.* Pigritia.

Sŏcors, *arch.* Sĕcors, ordĭs. *Stupide; paresseux, négligent.* Nĕ sōmnŭs ūsquĕ ăd tĕrmĭnōs Vītæ sŏcordĭs ŏpprĭmăt. *Prud.* (*Cath.* 79). Gŭla ēst fĕrīnă, sĕd sŏcors ēdācĭtās. *Prud.* (*Peri.* 3002. Omnes critici in priore producenda consentiunt. Melioris quidem notæ poetam auctorem velim; verum, silentibus ceteris, non est cur Nostro adimatur fides. Conf. *Socordia*). Nōlĭm cētĕrārŭm rērŭm tĕ sŏcordem eōdēm mŏdō. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 61. Et *Pl. Cist.* IV, 2, 5). *Voy.* Piger.

Sŏcrātēs, īs. *m.* (Σωκράτης). *Socrate, philosophe athénien, déclaré par l'oracle de Delphes le plus sage des hommes, fut condamné à boire la ciguë.* Sī Rōmānă fŏrēnt hæc Sŏcrātĭs ōră, fŭīssēnt. *M.* (X, 99). Quŭm pārvās ædēs sĭbī fŭndāssĕt Sŏcrātēs. *Ph.* EP. Āttĭcŭs, săpĭēns, sŏphŭs, cōnstāns, fortĭs. PPH. Cēcrŏpĭŭs sĕnex. Ănŭtĭ rĕŭs. VERS. Illĕ sĕnēx dictŭs săpĭēns ăb Āpŏllĭnĕ. *O.* Sŏrbĭtĭō tōllĭt quēm dīrā clĕŭtæ. *Pers.* Dūlcĭquĕ sĕnĕx vīcĭnŭs Hўmettō.

J. Æthĕrĭūsquĕ Plātōn, ĕt quī fābrĭcāvĕrāt illum, Dāmnātūsquĕ sŭās mĕllĭūs dāmnāvīt Āthēnās. *Man.* || *Par antonom.* Quippĕ mālim ūnum Cātōnĕm quām trĕcentōs Sōcrātās (*Anth.* 1, 573).

Sōcrătĭcŭs, ă, ŭm (Σωκρατικός). *De Socrate.* Rem tibi Sōcrătĭcæ pŏtĕrunt ostendĕrĕ chartæ. *H.* Quid tuă Sōcrătĭcīs tibi nunc sapientĭă libris Prōdĕrit? *Pp.* (II, 25, 27). Susci'pis annōs Sōcrătĭcō, Cornūtē, sinu. *Pers.* (5, 36). || † Sōcrātĭcus. Sōcrătĭcă pōst hunc Sĕctă micat. *Sid.* (*Pan.* 2552. *Id. ib.* 3184, bene corripit).

Sōcrătĭōn, ōnis. *m. Nom d'homme.* Pŏrci ĕt Sōcrătĭōn, dŭæ sinistræ. *Cat.* (47, 1).

Sōcrus *et* Sōcrŭs, ūs. *f. Belle-mère.* Quæ prĕmĭt invīsam sōcrŭs lniquă nŭrum. *O.* Dēspērandă tibi sălvă concordĭă sōcrū. *J.* (6, 250). Præsertim ĭn ĕă rĕ quum sit ădjūtrix sōcrus. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 83). || †. *m. arch. Beau-père.* Ērepta ă sōcrū possēdit sŭō. *Att.* (apud *Prisc.* 6, 698, præmia. Adde *Næv.* apud *Non.* 3, 198).

Sŏdālis, ĭs. *m. Compagnon, ami.* Cōnstantĭquĕ fĭdē vĕtĕrēm tūtārĕ sŏdālem. *O.* Incautum crūdēli mōrtĕ sŏdālis Excĭpit. *V.* Gaudēntēm pārvīsquĕ sŏdālĭbus ĕt lārĕ cērtō. *H.* SYN. Ămīcus, cŏmes, sŏcĭus. *Voy.* Amicus. || *f.* Quæ rĕlĭquit lūctus, turbă sŏdālis ăbest. *O.* || — ĭs, ĕ. *adj.* Lārgă nec desunt Vĕnĕris sŏdāli Vīnă crātēræ. *H.* Ārĭdas frondes hiĕmis sŏdāli Dēdĭcĕt Hēbrō. *Id.*

Sŏdālĭtās, ātis. *f. Société, commerce.* Cūjus sēdŭlĭtās sŏdālĭtāsquĕ Æternă mihĭ laudĕ sunt cŏlendæ. *Sid.* (*Pan.* 3554. Adde *Att.* apud *Non.* 5, 96). *Voy.* Sodalitium. || *Compagnie, assemblée.* Nunc ĕgŏ dē sŏdālĭtātĕ sŏlus sum ōrātor datus. *Pl.* (*Most.* V, 2, 5).

Sŏdālĭtĭum *ou* Sŏdālĭcĭum, ĭi. *n. Liaison, commerce, amitié.* Jurĕ sŏdālĭtĭī quī mihĭ jūnctus ĕrās. *O.* (*Trist.* IV, 10, 46. Quidam leg. *sodalitio*). Frātērnum vērĕ dulcĕ sŏdālĭtĭum. *Cat.* (100, 4). SYN. Sŏdālĭtās, cōnvīctus, ămicĭtĭă, cōmmercĭă. *Voy.* Amicitia. || *Membres d'un même collège, corporation.* Nămquĕ sŏdālĭtĭī sācrāvīt turbă futūrum Nōminis indĭcium. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 564).

? Sŏdālĭtĭus, ă, ŭm. *Voy. le précéd.*

Sōdēs. *sync. de* Si audes. *Je vous prie, s'il vous plaît.* Dic ălĭquĕm, sōdēs, dic, Quintĭlĭānĕ, cŏlōrĕm. *J.* (6, 269). Aŭt, sōdēs, mihĭ rēddĕ dĕcĕm sēstĕrtĭă, Silō. *Cat.* (101, 1). Corrĭgĕ, sōdēs. *H.* Rōgĭtābam : Heŭs pŭĕr, Dic, sōdēs. *Ter.* (*And.* 1, 1, 57. Et passim. Cf. *Donat.* ad h. l., *Non.* 2, 834; *Cic. Or.* 45, et *Fest.*). SYN. Ămābŏ, quæsŏ, vĕlim, sis.

Sŏdŏmă, æ. *f., et* Sŏdŏmī, ōrum. *m. pl.* (Σόδομα). *Sodome, ville de Palestine, dans la vallée du Jourdain, qui fut détruite par le feu du ciel.* Nēmŏ mĕmŏr Sŏdŏmæ, quæ mundī formă crĕmandī ĕst. *Prud.* (*Ham.* 801. Et *Alc.* II, 345; *Sedul.* 1, 105). Lŏth fŭgiēns Sŏdŏmis ārdentĭbus, ŏmnĭă sĕcūm, etc. *Id.* (*Ib.* 791). Illōs dētĕrĭŏr Sŏdŏmōrum pœnă mānēbit. *Juvc.* (II, 460. Et *Prosp. Prov. D.* 731).

Sŏdŏmītă, æ. *m.* (Σοδομίτης). *Habitans de Sodome.* Ā Dŏmĭnō Dŏmĭnus flammās plŭit ĭn Sŏdŏmītās. *Prud.* (*Apot.* 384). || *adj. m. f.* Sŏdŏmītă nec latĕt cīnis. *Prud.* (*Peri.* 1434). Sŏdŏmītă lĭbīdō. *Id.* (*Psych.* 110).

Sŏdŏmītĭcus, ă, ŭm. *De Sodome.* Dīcĭtŭr ăttactō nūbēs Sŏdŏmītĭcă nimbō. *Alc.* (III, 51).

Sōl, sōlis. *m. Le soleil.* Pĕr dŭōdēnă rēgīt mundī sōl aurĕus ăstrā. *V.* Sōlĕ sŭb ārdentī rĕsīdĭant ārbustă cĭcādis. *Id.* Sōlis ăd ōccāsum nātām quærēbăt ăb ortū. *O.* SYN. Phœbus, Titān, dĭēs, *qqf.* Hyprĭōn, Phăĕthōn, jŭbăr, lămpās. EP. Lucĭdus, nĭtĭdus, clārus, fulgēns; călēns, ārdēns, flagrāns, fervēns, fervĭdus, torrĭdus, ignĕus, ignivŏmus, flammivŏmus, rădĭāns, rosĕus, purpŭrĕus, aurĕus; serēnus, tĕpēns; fēcundus, bĕnignus, ūtilis. PPH. Sōlis jŭbăr, rădĭī, ăstrum, sĭdus, lux, lūmen, făx, ārdor, flammă, ignis, nĭtor, fulgor, splendor. Sōlis, Phœbī ăxis, currus, rōtæ, equi, ōs, vultus. Phœbēum, sōlārĕ jŭbăr. Sōlārēs, Phœbēī ignēs, rădĭī. Phœbēă, Phœbēĭă lămpās. Phœbēæ flammæ. Titānĭă ăstrā. Titānĭus ārdor. Phœbēa lux, făx. Phœbī lūcĭdus ōrbis. Sīdĕrĕum, ætherĭum, cœlēstĕ jŭbăr. Nĭtĭdissĭmă sōlis ĭmāgō. Ăstrorum dŏmĭnus, dux, rex. Sōlis splendĭdă lūmĭnă, rōtă fervĭdă, flammĕus nĭtor. Lūcis, lūmĭnis aŭctor, pārens, fons. PHR. Rōscă lāmpădĕ lūcens. Rădiis cinctus, frontem vallātus. Pūrō nĭtĭdissĭmus ōrbĕ. Purpŭrĕō tĕmŏnĕ sĕdens. Rădĭis ōmnĭă lustrāt, cōllustrāt. Qui tempĕrāt ōrbĕm. Purpŭrĕō qui mŏvĕt æxĕ dĭem. Flammĭgĕrīs mundum cōmplexus habēnis. Răpĭdivĕ pōtēntĭă sōlis Ācrĭor. Sōl ōcŭlus mundī. Ăstrorum ductor mundī vĭgĕt. Immensī lux pŭblĭcă mundī. Nĭtentis flammĕăm Phœbī rōtăm. Ālmĕ sōl, currū nĭtĭdō dĭem quī Promis ĕt cēlas. *Voy.* Lumen. || *Soleil levant, à midi, couchant. Voy.* Mane, Meridies, Vespere. || *Obscurcissement du soleil, éclipse. Voy.* Eclipsis. || *Le Soleil personnifié, Apollon.* Tālēs fundit Sōl pectŏrĕ vōcēs. *V. Fl.* Rēgĭă Sōlis ĕrăt. *O.* Sōlis fīlĭă (*Circe*). *V. Voy.* Apollo. || *Chaleur.* Quæ lĕvis āssĭdŭīs sōlĭbus ūstă rigĕt. *O.* Quæque cărent ventīs ĕt sōlĭbus ossă Quirīni. *H.* SYN. Călŏr, æstus, fervŏr. *Voy.* Calor. || *Climat.* Ălque ăllō pătrĭām quærūnt sŭb sōlĕ jăcentēm. *V.* SYN. Cœlum, signum, sĭdus. || *Jour, journée.* Hūncĕlnĕ sōlĕm Tăm nigrum surrexĕ mihĭ! *H.* Trēs ădĕo incertos cæca călīgĭnĕ sōlēs Errāmus pĕlăgō, totidĕm sine sīdĕrĕ noctes. *V. Voy.* Dies. || Sōlis dīēs. *Dimanche.* Primum sūprēmumquĕ dĭem rădĭātus habĕt sōl. *Aus.* (*Eclog.* 5, 5). Sōl ĕt Sāturnus nĭhĭl obstant ūngulbus (*Ib.* 7, 7). || *qqf. Année.* Sīt fēminĕ, bīnos Quæ tŭlĕrit sōlēs. *Nem.* (*Cyn.* 120, de cane).

† Sōlæ. *ancien dat. f. de* Solus. Mihĭ sōlæ ridĭcŭlō fuīt. *Ter.* (*Eun.* V, 6, 3. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Mil.* II, 4, 3).

Sōlămĕn, ĭnis. *n. Consolation.* Quisquis hŏnōs tŭmŭlī, quĭdquĭd sōlāmĕn hūmāndī ĕst. *V.* Hōc sōlāmĕn ĕrăt. *L.* Hōc ānĭmām sōlāmĭnĕ mulcēns. *V. Fl. Voy.* Solatium.

† Sōlāmĕntŭm, ī. *n. Comme le précéd.* Pĕrvĭgĭlī tāmĕn hæc dăt sōlāmĕntă dolōrī. *P. Nol.* (18, 345).

Sōlāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être consolé.* Sōlāndus quŭm simŭl ĭpsĕ fŏrēs. *O.*

Sōlāns, tis. *Qui console.* Sōlāntĭă miscent Cōlloquĭă. *St.*

Sōlārĭs, ĕ. *Du soleil, solaire.* Dūmquĕ, quŏd ō brĕvĕ sīt! lūmĕn sōlārĕ vidēbō. *O.* SYN. Phœbēus, Titānĭus, *qqf.* Phăĕthōntĭus.

Sōlārĭum, ĭi. *n. Cadran solaire.* Quīque ădĕō prīmus statŭit hīc sōlārĭum. *Pl.* (*fr.* apud *Gell.* 3, 3. *Id. Mil.* II, 3, 69, et 4, 25). PHR. Quintă dŭm lĭnĕă tăngitur ŭmbrā. *Pers.* Ăd quintăm flĕctitŭr ŭmbrā nŏtam. *Aus.*

Sōlātĭŏlum, ī. *n. dimin. du suiv.* Ut sōlātĭŏlum sŭī dŏlōris. *Cat.* (2, 7).

Sōlātĭum, ĭi. *n. Consolation.* Sēd căpĕ dictă

mĕmŏr, dūri sōlātĭă cāsūs. *V.* **Sūrdæque** ădhĭbēnt sōlātĭă mēntī. *O.* Sōlātĭă fatī Cārthāgō Mārĭūsquĕ tŭlīt. *L.* Lĕpŭs sēmānīmĭs, mŏrtĭs īn sōlātĭŭm. *Ph.* SYN. Sōlāmĕn, ăllŏquĭŭm, ădmŏnĭtŭs, lēnīmen, lĕvāmĕn, ăllŏcūtĭō. EP. Blandŭm, ămīcŭm, dŭlcĕ, grātŭm, lēnĕ, mītĕ, mōllĕ, ŏptātŭm. PPH. Labŏris, labŏrŭm lĕvāmĕn, lēnīmen, fōmentŭm. Cūrārŭm lēnīmen, mĕdĭcīnă. Lēnĭă dĭctă, vĕrbă. Cūræ cāsūsquĕ lĕvāmĕn. ‖ *Au fig. Compensation.* Nōctīquĕ rēpēndĭt Lūx mĭnŏr hĭbernæ vērnī sōlātĭă dāmnī. *L.*

Sōlātŏr, ōris. *m. Consolateur.* Īpse ĕgŏ sōlātŏr, quŭm jām māndātă dĕdissēm. *Tib.* (I, 3, 15). Īpse ĕgŏ lūgentŭm mītīs sōlātŏr. *St.*

Sōlātŭm, ī. *n. Coup de soleil.* (*Afran.* apud *Fest.*)

Sōlātŭs, ă, ŭm. 1. *de* Solor. *Qui a consolé.* Īsque hīs Ænēān sōlātŭs vōcĭbŭs īnfit. *V.* ‖ 2. *De* Solo. *Désolé, ravagé.* Prōspĭcĭēt ăvĭdă pēstĕ sōlātās dŏmŏs. *Sen.* (*OEd.* 4). SYN. Dēsōlātŭs.

Sōldŭs, ă, ŭm. *sync. de* Solidus. Quærĕrĕ plŭs prŏdĕst, ĕt īnane ăbscindĕrĕ sōldō. *H.* Mĕtŭentĭs rēddĕrĕ sōldŭm. *Id.* Ex īnsŭlis fundīsquĕ trīclēs sōldŭm. *M.* (IV, 37. Cf. *Prisc.* 2, 570).

Sōlĕa, æ. *f.* 1. *Pantoufle.* Ūt cŭm pīlĕŏlō sōlĕas cōnvīvă trĭbullis (portat). *H.* Et tĕnĕrō sōlĕām dēmĕ vĕl ăddĕ pĕdī. *O.* Sōlĕă, pŭĕr, ŏbjūrgābĕrĕ rūbrā. *Pers.* (5, 169. Et *Prop.* II, 22, 40). ‖ 2. *Sole, poisson.* Fūlgentĕs sōlĕæ cāndōrĕ (*Ovid. Hal.* 124. Et *Pl. Cas.* II, 8, 59).

Sōlĕārĭus, ĭi. *m. Cordonnier en pantoufles.* Sōlĕārĭī ādstānt, ādstānt mōlŏchĭnārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 40).

Sōlĕātŭs, ă, ŭm. *Chaussé de pantoufles.* Ētsī jām lōtŭs, jām sōlĕātŭs ĕrīt. *M.* (XII, 84). Quīs tu ēs vēntōso īn lŏcō Sōlĕātŭs, īntĕmpēstā nōctĕ? *Afr.* (apud *Non.* 3, 104).

Sōlēmnis. *Voy.* Solennis.

Sōlēnnĭă, ĭŭm. *n. pl. Solennité, fête.* Trīstĭă jām rēdĕūnt ĭtĕrŭm sōlēnnĭă nōbis. *Pp.* (II, 24, 1). Ēt tŭmŭlō sōlēnnĭă mittēnt. *V.* PPH. Solēnnis dĭēs. Solēnnĕ sācrŭm. *Voy.* Festum, Annuus.

Sōlēnnis *ou* Sōllēnnis, ĕ. *Qui concerne une cérémonie, solennel.* Sōlēnnĕs taŭrum īngentĕm mactābăt ăd ārās. *V.* Ēt quŭm sōlēnnĭă vōtă Rēddĕmŭs nўmphīs. Jām nunc sōlēnnĕs dūcĕrĕ pōmpās Ăd dēlūbră jŭvăt. *Id.* Præsōnŭit sōlēnnī tĭbĭă cāntū. *O.* SYN. Fēstŭs, cēlĕbĕr. ‖ *Consacré, selon la formule.* Sēd nēc sōlēnnĭă vĕrbă Ăttŭlĭt. *O.* SYN. Sācĕr. ‖ *Ordinaire, habituel.* Rōmæ dūlcĕ dĭū fŭīt ēt sōlēnnĕ, rĕclūsă Mānē dŏmō vigĭlārĕ. *H.* Rōmānis sōlēnnĕ vīrīs ŏpŭs. Īnsānīrĕ pŭtēs sōlēnnĭă mē (scil. soleniter). *Id. Voy.* Solitus. ‖ *Légitime, dû.* Sōcĕr ārmă Lătīnŭs habētō; Īmpĕrĭŭm sōlēnnĕ sŭcĕr. *V.* Quŏnĭăm sōlēnnis mihī dēbētŭr glorĭă. *Ph. Voy.* Debĭtus.

Sōlēnnĭtās, ātis. *f. Solennité, culte solennel.* Nōs hŏc lŏcōrŭm, prætĕr Hĕrcŭlānĕām Sōlēnnĭtātĕm, vĭdīmus mīrī nihil. *Avien.* (*Or. mar.* 273).

Sōlēnnĭtĕr. *Solennellement.* Hūnc igĭtŭr cēlĕbrārĕ dĭēm sōlēnnĭtĕr ōmnēs. *Fort.* (X, 14, 21). ‖ *Selon la coutume.*

† Sōlēnnĭtŭs. *adv. Comme le précéd.* Sōlēnnĭtūsque ădĕō dītēm laudēt lŭbēns. *L. And.* (apud *Non.* 2, 821).

† Sōlēns, tis. *part. de* Soleo. *Qui a coutume, habitué.* Sī dīxĕrō mēndāclŭm, sōlēns meō mŏrĕ fēcĕrō. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 43. *Id. Cas.* V, 1, 4, et passim).

Sōlĕō, ēs, ĭtŭs sŭm, ērĕ. *n. Avoir coutume.* Sūrgāmŭs: sōlĕt ēssĕ grăvīs cāntantĭbŭs ŭmbrā. *V.* Vēnātum in sīlvās jŭvĕnĭlĭtĕr īrĕ sōlēbăm. *O.* Cāntō quæ sōlĭtŭs, sī quāndo ārmentă vŏcābăt. *V.* SYN. Āssōlĕō, suēvī, āssuēvī, cōnsuēvī, dĭdĭcī, *qqf.* ămō. PPH. Cōnsuētŭm hăbĕō. Sōlĭtŭs, cōnsuētŭs, āssuētŭs sŭm. Mōs ēst mĭhī. Sōlēnnĕ hăbĕō, mihī ēst. Ā pŭĕrō āssuētŭs sŭm. Crēbĕr, frĕquēns ūsŭs ēst. PHR. Bisāltæ quō mōrĕ sōlent. *V.* ‖ Sōlĕt. *unip. C'est la coutume.* SYN. Āssōlĕt.

Sōlĕrs *ou* Sōllĕrs, tis. *Industrieux, ingénieux, adroit, habile.* Primŭs ărātră mănŭ sōlĕrtī fēcĭt Ōsīrĭs. *Tib.* (I, 8, 29). Frūgum ēt pĕcŭdŭm cūstōdĭă sōlĕrs. *V.* Pōst hūnc cōnsĕquĭtŭr sōlĕrtī cōrdĕ Prōmĕthĕūs. *Cat.* (64, 293). SYN. Săgăx, sŭbtĭlis, prūdēns, ingĕnĭōsŭs, cāllĭdŭs, ācĕr, pĕrĭtŭs, ĭndŭstrĭŭs. ‖ *Avec le gén.* Mūsă lўræ sōlĕrs. *H.* Sōlĕrs cūnctandī Făbĭŭs. *Sil.* SYN. Pĕrĭtŭs, etc. ‖ *Avec l'infin.* Sōlĕrs nūnc hŏmĭnēm pōnĕrĕ, nūnc dĕŭm. *H.* Sōlĕrs ōrnārĕ Cўpassis. *O.* ‖ *Rusé.* Īd sē sōlĕrtī fūrtī, dūm trādĭtŭr, ăstū. *O. Voy.* Dolosus. (Scribi volunt *Sollers* ex codd. et lapid. *Manut.* et *Cellar.*; idem docet *Capel.* III, p. 54. Scriptionem *Solers* multis defendit *Dausq.*, et tacite probat *Fest.* in *Solitaurilia.*)

Sōlĕrtĕr. *Habilement, adroitement.* Nūllă Lătīnās ĭntĕr Hămādrўădās cōlŭit sōlĕrtĭŭs hŏrtŏs. *O.* Nōn īllō jūssōs sōlĕrtĭŭs ăltĕr Exprīmĭt ĭncēssūs. *Id.* SYN. Scītē, bĕnĕ, dŏctē.

Sōlĕrtĭă, æ. *f. Adresse, industrie, habileté.* Ătque ărtēs părĭăt sōlĕrtĭă, nūtrĭăt ūsŭs. *Cl.* Mĭsĕrīsquĕ vēnĭt sōlĕrtĭă rēbŭs. *O.* SYN. Ingĕnĭŭm, prūdēntĭă, ācūmĕn, ĭndŭstrĭă, pĕrĭtĭă. EP. Prūdēns, sŭbtĭlis, ācūtă, ingĕnĭōsă. *Voy.* Prudentia. ‖ *Ruse.* Hīnc āncĕps dūbĭī tĕrrĕt sōlĕrtĭă Maŭrī. *L. Voy.* Dolus.

† Sōlĭ. *ancien gén. m. de* Solus. Quī pānis sōlī cōrbĭtăm. *Cæcil.* (apud *Non.* 3, 48. Cf. *Prisc.* 6, 694).

† Sōlĭcĭsmŭs, ī. *m. Au lieu de* Solœcismus. Dā rēctŭm cāsŭm: jām sōlĭcĭsmŭs ĕris. *Aus.* (*Epig.* 138).

† Sōlĭdāmĕn, ĭnis. *n. Fondement.* Ūnŭs ămōr vīvō sōlĭdāmĭnĕ jūnctŭs ălēscăt. *Fort.* (VI, 2, 115).

Sōlĭdātŭs, ă, ŭm. *Rendu solide.* Īnfūsō făcĭēs sōlĭdātă vĕnēnō. *L.* Pĕr tĕrgă fĕrōcīs Dānŭbĭī sōlĭdātă rŭunt. *Cl.* ‖ *Au fig.* Quī, fĕrvēntĕ fĭdē, Christī sōlĭdātŭs ămōrĕ. *Fort.* (II, 11, 13).

Sōlĭdē. *adv. D'une manière solide.* ‖ *Tout-à-fait, beaucoup.* Hūnc scīō mĕă sōlĭdē sōlŭm gāvīsūrŭm gaŭdĭă. *Ter.* (*And.* V, 5, 8. Et *Pl. Trin.* IV, 2, 47). SYN. Ōmninō, vāldē.

Sōlĭdō, ās, ārĕ. *Former une surface solide, rendre solide, affermir, durcir.* Ēt vērtēndă mānu, ēt crētă sōlĭdāndă tĕnācī (area). *V.* Nōvoquĕ ĭnjēctŭ sōlĭdēt grăvēs ārēnās. *St.* Quŭm pătĭtŭr gūrgēs, tĕrgŭm sōlĭdāntĕ lĭquōrĕ. *Prud.* (*Apot.* 722). Quō dīgēstă căpăx sōlĭdārĕt sēmĭnă mundŭs. *Avien.* (*Arat.* 16). SYN. Fūndō, firmō, *qqf.* dūrō, ādstringō. ‖ *Soutenir.* Trăbĭbŭs sōlĭdātŭr ahēnis Culmĕn. *Cl.* SYN. Fulcĭō, stabĭlĭō, etc. ‖ *Au fig.* Contēmptus sōlĭdēt vulnĕrā clausa dŏlŏr. *Rutil.* (1, 121).

Sōlĭdŭm, ī. *n. pris subst. Terrain ou surface solide.* Fōssă fĭt ăd sōlĭdŭm. *O.* Ăltēquĕ jŭbēbis Īn sōlĭdō pŭtĕŭm dēmittī. *V.* ‖ *Au fig.* Īn sōlĭdō rūrsus

fortūnā lōcāvit. *V.* || *Somme entière.* Scilicēt ut dēclēs sōlīdum ēxsōrbērēt. *H. Voy.* Soldum.

Sōlĭdŭs, ă, ŭm. *Ferme, en parlant du terrain.* Nunc sōlĭda est tellūs, quæ lăcŭs ante fŭit. *O.* Quōd fŭĕrāt quōndām mī sōlĭdissĭmă tellūs. *Id.* Sŭppōsĭtūmque rōtīs sōlĭdum mărē. *J.* (10, 176). SYN. Stăbĭlis, firmŭs. || *Solide, dur.* Sōlĭdō sŏnat ūngŭlă cŏrnū. *V.* Hīc cŏrpus sōlĭdum ĭnvēnīēs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 421). *Voy.* Durus. || *Massif.* Multă vĭrūm sōlĭdo ārgēntō pēr ēctă rēlĭnquūnt Ārmă. *V.* || *Entier.* Et sōlĭda ĭmpōnīt taŭrōrūm vīscĕră flammis. *V.* Quānquām sōlĭda hōrā sŭpērsīt. *J.* (11, 205). Nēc pārtēm sōlĭdō dēmĕrē dē dīē. *H.* Ut sōlĭdum pārĕrem hōc mī bĕnĕfĭcĭum, Chærĕā. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 32). SYN. Tōtŭs, ĭntĕgĕr. || *Qui est en bon état, bien portant.* Sōlĭdæquĕ sŭō stānt rōbŏrĕ vīrēs. *V. Voy.* Integer. || *Ferme, inébranlable.* Nōn cīvĭum ārdōr prāvă jŭbēntīŭm Mēntĕ quătit sōlĭdă. *H.* SYN. Firmŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† Sōlĭdŭs, ī. *m. néol. Monnaie, la même que le* Nummus aureus. Tūm vēstem ōctāvō sōlĭdī vix pārtĕ cŏēmptām. *P. Petr.* (4, 75). *Voy.* Aureus.

Sōlĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte ou supporte le soleil.* Pārthŭs sōlĭfĕræ sŭppōsĭtŭs plāgæ. *Sen.* (*H. OEt.* 159).

Sōlĭgĕnă, æ. *m. f. Né du soleil.* Sōlĭgĕnam Æētēn mĕdĭă rēgnārĕ sŭb Ārctō. *V. Fl.*

Sōlĭpūgă. *Voy.* Salpuga.

† Sōlĭtās, ātĭs. *f. Comme le suivant.* Tuām sōlĭtātĕm mĕmōrās, fōrmidās tĭbī. *Att.* (apud *Non.* 2, 803).

Sōlĭtūdō, ĭnis. *f. Solitude, isolement.* Ō jūcūndă, cŏvĭnē, sōlĭtūdō! *M.* (XII, 24). Mœrōrēm, lăcrĭmās, ēxsĭlĭum, ĭnōpĭām, sōlĭtūdĭnēm. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 8). || *Solitude, lieu désert.* Quōd, quăcūnquĕ vēnĭs, fūga est ĕt ĭngĕns Circă tĕ, Lĭgŭrīnĕ, sōlĭtūdō. *M.* (III, 44). Ubĭcūnquĕ dătum ērāt spătĭum sōlĭtūdĭnis. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 55). Post ĭn pătēntēs ĭllĕ sōlĭtūdĭnēs. *Prud.* (*Cat.* 950). *Voy.* Deserta, orum.

Sōlĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Soleo. 1. *Qui a coutume.* Lūscĭnĭās sōlĭtī ĭmpēnsō prāndērĕ cŏēmptās. *H.* Et păvĭdŭm sōlĭtōs ĭn pĕcŭs īrĕ lŭpōs. *O.* SYN. Suētŭs, cōnsuētŭs, āssuētŭs. || 2. *pass. Accoutumé.* Ō sī sōlĭtæ quidquām vīrtūtĭs ădēssĕt! *V.* Quōd nĭsī vēnissēs... Ād sōlĭtās ārtēs. *O.* SYN. Suētŭs, āssuētŭs, cōnsuētŭs, sōlēnnĭs, ūsĭtātŭs, nōtŭs. || *Subst. n. L'ordinaire, la coutume.* Nēscĭō quă prætĕr sōlĭtum dulcēdĭnĕ lætæ. *V.* Nōn prætĕr sōlĭtum lēvēs. *H.* Ālĭēgāt mōrēm vĕtĕrūm, nĭl dūlcĭŭs ēssĕ Āffīrmāt sōlĭtīs. *Prud.* (*Sym.* 876). || Sōlĭtō, *avec un compar. Plus que de coutume.* Sōlĭtō fōrmōsĭōr Æsōnĕ nātŭs. *O.* Ād hās ĕpŭlās sōlĭtō mātūrĭŭs ĭbāt. *J.* (11, 88). Sōlĭtōquĕ măgis fāvērĕ sĕcūndī. *L.* SYN. Āssuētō.

Sōlĭum, ĭi. *n. Siége élevé, qqf. trône.* Prætĕfātŭs dīvōs, sōlĭō rex ĭnfīt ăb ăltō. *V.* Prōdit, ĕt ĭn sōlĭō mĕdĭŭs cōnsēdīt ăcĕrnō. *O.* SYN. Sēdīlĕ, sēdēs, sēllă, *qqf.* thrōnŭs. EP. Ēbŭrnŭm, sŭpērbŭm, fŭlgēns, ĭnsignĕ, ăltŭm, sŭblīmĕ, rēgālĕ, rēgĭum. PHR. Sōlĭō sēdēns, rĕsīdēns, fŭltŭs, sŭbnīxŭs. || *Au fig. Royauté.* Ĭllĕ fĕrōx sōlŭs sōlĭō scēptrīsquĕ pŏtītur. *O.* Sī tĭbī Pārthōrūm sōlĭum fōrtūnă dēdissĕt. *Cl. Voy.* Regnum. || *Siége de baignoire.* Nōn vīs ĭn sōlĭō prĭŭs lāvārī Quēmquām, Cōtīlĕ. *M.* (II, 70. *Ib.* 42). || *Sorte de divan où l'on expose les morts, Eccl. Chasse.* Et măgnī sōlĭum brĕvĕ cōnfessōrĭs ădōrāt. *P. Nol.* (34, 6. *Id.* 24, 577).

Sōlĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre seul.* Quĭdnām sōlĭvăgŭs, bŭcŭlĕ, trīstĭă, Dēmissīs grăvĭtĕr fŭmĭnĭbŭs, gĕmĭs? *Sev. Sanct.* (*C. B.* 1).

Sōllĕnnĭs, Sōllĕrs, etc. *Voy.* Solennis, etc.

Sōllĭcĭtātĭō, ōnis. *f. Demande, poursuite.* Nŭptĭārŭm sōllĭcĭtātĭō. *Ter.* (*And.* I, 5, 26. Sic *Donat.* Alii minus bene *sollicitudo*).

Sōllĭcĭtātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sollicito. Sōllĭcĭtātă sŭīs trĕpĭdānt ĭn sēdĭbŭs ĭntŭs. *Lr.* (II, 962, materiæ corpora).

Sollĭcĭtē. *adv. Avec inquiétude ou sollicitude.* Sōllĭcĭtē lætī fŭndūntŭr, ĕt ĭpsīs. *Sil.* Sōllĭcĭtē vōbīs vītēntŭr nŏxĭă fārră. *Juvc.* (III, 239). SYN. Caūtē, etc.

Sōllĭcĭtō, ās, ārĕ. *Remuer fréquemment.* Et tĕnĕrām fĕrrō sōllĭcĭtāvīt hŭmŭm. *Tib.* (I, 8, 28). Sōllĭcĭtānt ălĭī rēmĭs frĕtă. *V.* Stāmĭnă dōctō Pōllĭcē sōllĭcĭtāt. *O.* SYN. Mŏvĕō, ĭmpĕllō, etc. *Voy.* Moveo. || *Poursuivre.* Mœnălĭās ārcū sōllĭcĭtāssē fĕrās. *O.* SYN. Ăgō, ăgĭtō, prĕmō, pērsĕquŏr, ĭnstō, etc. || *Inquiéter, tourmenter.* Pārcĕ, prĕcŏr, mānēs sōllĭcĭtārĕ mĕōs. *O.* Ĕă cūrā quĭētōs Sōllĭcĭtāt? *V.* SYN. Vĕxō, tōrquĕō, tūrbō, crŭcĭō. || *Faire souffrir.* Mălă cōpĭă quāndō Ægrūm sōllĭcĭtāt stŏmāchŭm. *H.* SYN. Fătīgō, crŭcĭō, prĕmō. || *Solliciter, prier, presser.* Vānīs Tēlĕthūsă mărītŭm Sōllĭcĭtāt prĕcĭbŭs. *O.* Ĕxcūsātūrōs nōn sōllĭcĭtēmŭs ămīcōs. *J.* (16, 28). Nūmĭnă vōtīs Sōllĭcĭtāt. *Tib.* (III, 4, 53). SYN. Ūrgĕō, fătīgō, prĕcŏr, etc. *Voy.* Precor. || *Tenter, chercher à séduire.* Dōnīsquĕ pŭdĭcām Sōllĭcĭtārĕ fĭdēm. *O.* Jūdĭcĭum dōnīs sōllĭcĭtārĕ mĕum. *Id.* SYN. Tēntō, etc. *Voy. ce mot.* || *Tenter, inviter.* Nūllūm sōllĭcĭtānt hæc, Flăccĕ, tŏreūmătă, fūrēm. *M.* (XII, 74). SYN. Tēntō, ĭnvĭtō, ăllĭcĭō.

Sōllĭcĭtūdō, ĭnis. *f. Inquiétude, souci.* Quāntă mĕ cūra ĕt sōllĭcĭtūdĭne ăffĭcit! *Ter.* (*Ph.* II, 4, 1). Tōrquērĭĕr ōmnī Sōllĭcĭtūdĭnĕ dīstrĭctŭm. *H.* Lĕvārĕ dūrīs pĕctŏră sōllĭcĭtūdĭnĭbŭs. *Id. Voy.* Cura.

Sōllĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Agité.* Ut mārĕ sōllĭcĭtŭm strĭdĕt rĕflŭēntĭbŭs ūndīs. *V.* Nōn tām sōllĭcĭtō mōtū prīvātă cārērēnt. *Lr.* (I, 343). SYN. Mōtŭs, cōmmōtŭs, ăgĭtātŭs, tūrbĭdŭs. || *Au fig. Agité, inquiet.* Sōllĭcĭtīs ănĭmīs ōnŭs ēxĭmit. *H.* Năvĭtă sōllĭcĭtŭs, quīă vēntōs hōrrĕt ĭnīquōs. *O.* Ăt rĕx sōllĭcĭtŭs mōnstrīs. *V.* SYN. Ānxĭŭs, tūrbātŭs, pērtūrbātŭs, cōmmōtŭs, sŭspēnsŭs, timēns, trĕpĭdŭs, pāvēns, dŭbĭŭs. PPH. Cūrā, cūrīs ăgĭtātŭs, prēssŭs, vēxātŭs, dīstrāctŭs, dīstrictŭs. Timōrĕ, mĕtū sŭspēnsŭs. Ānxĭă cōrdă gĕrēns. Cūrīs ĭngēntĭbŭs ægĕr, mōrdācĭbŭs āctŭs. *Voy.* Cura, Territus. || *Troublé.* Primŭs sōllĭcĭtōs fēcistī, Rōmŭlĕ, lŭdōs. *O.* Sōllĭcĭtō quās dămŭs ōrĕ prĕcēs. *Id.* SYN. Tūrbātŭs, tūrbĭdŭs. || *Qui inquiète.* Nām sī quīs laŭdāt Ārēllī Sōllĭcĭtās ĭgnārŭs ŏpēs. *H.* Sōllĭcĭtōs Gălli dīcāmŭs ămōrēs. *V.*

† Sōllĭcūrĭŭs, ă, ŭm. *Qui s'occupe de tout.* (*L. And.* apud *Fest.* in *Sollo.* Idem videndus in *Solitaurilia.*)

Sōlĭlŭs, ĭi. *m. Prénom de Sidoine Apollinaire.* Pŏētam ŭt ĭpsĕ cērnis ēssĕ Sōlĭlĭum. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 30. *Id. Pan.* 3092).

Sōlō, ās, ārĕ. *Rendre désert, désoler.* Īdem ănĭmŭs sōlārĕ dŏmōs. *St.* Quāntās pŏpŭlīs sōlāvērĭt ūrbēs. *Id.* (*Th.* IV, 36. Pauci leg. *spoliaverit*). *Voy.* Solatus 1, Desolo.

Sōlœcĭsmŭs, ĭ. *m.* (σολοικισμός). *Solécisme,*

faute contre la grammaire. Vērbă : sŏlœcĭsmŭm lĭcĕăt fĕcĭssĕ mărĭtō *J.* (6, 456). Sūrgĕ; sŏlœcĭsmŭm, Cāllĭŏdōrĕ, făcĭs. *M.* (V, 39. Et *Anth.* I, p. 689).

Sŏlōn, ōnĭs. *m.* (Σόλων). *Solon, législateur des Athéniens, un des sept Sages de la Grèce.* Ēt Crœsŭs, quĕm vōx jūstī făcundă Sŏlōnĭs. *J.* (10, 274). Essĕ quŏd Ārcĕsĭlās ærŭmnōsiquĕ Sŏlōnēs. *Pers.* (3, 79). Cēcrōpĭusquĕ Sŏlōn, Nē quĭd nĭmĭs, ĭndŭpĕrābĭt (apud *Hygin. Fab.* 221). EP. Āttĭcŭs, Cēcrōpĭŭs, săpĭēns, lēgĭfĕr.

Sŏlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Consoler.* Quŏs bŏnŭs Ænēās vērbĭs sŏlātŭr āmĭcĭs. *V.* Ŭt nĕquĕ rĕspĭcĕrēs, nec sŏlārērĕ jăcentĕm. *O.* SYN. Cōnsŏlŏr. PPH. Sŏlātĭă dō, fĕrō, præbĕō, præstō, mĭnĭstrō, ădhĭbĕō. Cūrās, lŭctŭm, dŏlōrĕm lĕvō, lēnĭō, mĭtĭgō, mŭlcĕō, pellō, dēpellō, āvĕrtō, cōmpēscō. Mœrēntĕm ănĭmŭm, mœrēntĭă pectŏră sŏlŏr, lēnĭō, mulcĕō. Blandĭs, ămĭcĭs vērbĭs, vōcĭbŭs sŏlŏr. Dulcĭbŭs ăllŏquĭis sŏlŏr, ērĭgŏ, mŭlcĕō. Ănĭmŭm lŭctū, trĭstĭtĭă, mœrōrĕ sŏlvō. Vērbĭs sŏlāntĭbŭs ūtŏr. VERS. Quănquăm lēnīrĕ dŏlōrĕm Sŏlāndō cŭpĭt, Ēt dictĭs āvērtĕrĕ cūrās. *V.* Lēnĭbŭs ăllŏquĭis ănĭma hæc mŏrĭbŭndă rĕvīxit. *O.* Ădmŏnĭtō cœpī fortĭŏr ēssĕ tŭō. Si cōnsolārĭs ămĭcŭm, Mollĭbŭs ēt vērbĭs āspĕră fātă lĕvēs. Hæc mihĭ vērbă mălæ mĭnŭĕrūnt tædĭă vītæ. *Id.* ‖ *Se consoler d'une chose, adoucir une douleur.* Ēt tēlă cūrās sŏlābăr ĭnānēs. *V.* Trĭstēsquĕ rŭĭnās Sŏlābăr. *Id.* ‖ *Apaiser, satisfaire ou éloigner.* Cōncŭssăquĕ fămem ĭn sĭlvīs sŏlābĕrĕ quĕrcŭ. *V.* Mē sĭlvă, căvŭsquĕ Tŭtŭs ăb ĭnsĭdĭis tĕnŭī sŏlābĭtŭr ĕrvō. *H.* Ălĭquam hăbēt pĕcŭlĭārĕm, quī spĕm sŏlētŭr sūăm. *Pl.* (*As.* III, 1, 37). Mœstiquĕ mĕtŭm sŏlātŭr lŭlī. *V.* Ĭndŭīt, ēt vĭrĭdī sŏlātŭr vēstĕ rŭbōrĕm. *Alc.* (III, 13). SYN. Sēdŏ, placŏ, compēscŏ, āvĕrtŏ, pellŏ, dēpellŏ, etc.

Sŏlpūgă. *Voy.* Salpuga.

Sŏlstĭtĭālĭs, ĕ. *Du solstice.* Tārdĭŏr hĭbĕrnă sŏlstĭtĭālis ĕrīt (nox). *O.* Răbĭdĭquĕ Lēŏnis Sŏlstĭtĭālĕ căpŭt. *L.* ‖ — mŏrbŭs. *Maladie qu'on croit être la même que* Comitialis. Ĭtă cūnctī sŏlstĭtĭālī mŏrbŏ dēcĭdŭnt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 143).

Sŏlstĭtĭŭm, ĭī. *n. Solstice, époque de l'année où le soleil semble s'arrêter : à la fin de décembre et de juin.* ‖ *Solstice d'hiver.* Nĕc mihĭ sŏlstĭtĭum quĭdquām dē nŏctĭbŭs aŭfĕrt. *O.* PHR. Brūmām Căpricornŭs ĭnĕrtĕm Pĕr mĭnīmās cōgit lūcĕs ēt maxĭmă nŏctĭs Tēmpŏră. *Man.* ‖ *Solstice d'été.* Sŏlstĭtĭum tārdī quŭm fĭt sŭb sīdĕrĕ Cāncrī. *Man.* Sævit solstĭtĭō quum mĕdĭus dĭēs, Ēt nŏctēm brĕvĭbŭs præcĭpĭtāt rōtis. *Sen.* (*Hip.* 766). PHR. Vĭcīno ălĭssĭma Cāncro ēst, Āc pĕr summă pŏli Phœbum trăhit ăltĭŏr æstās. *Man.* ‖ *Par ext. Été, chaleur.* Sols.ĭtĭum pĕcōrī dēfendĭtĕ. *V.* Pēnŭlă sŏlstĭtĭō, cāmpēstrĕ nĭvālĭbŭs aūrīs. *H.*

Sŏlŭăm, ēs *ou* ās. *diér. pour* Solvam. Zōnŭlam ŭt sŏlŭas dĭū lĭgātăm (*Anth.* II, p. 474).

† Sŏlubĭlĭs, ĕ. *Qui peut se dissoudre.* Quĭă dēxtrā sŏlubĭlĭs ĭllŭd Cæmēntum struxĭt rĕsŏlŭbĭlĕ. *Prud.* (*Apot.* 582. *Id. Peri.* 2699). SYN. Rĕsŏlubĭlis. ‖ *Qui peut s'ouvrir.* Clausă vŏcĕ dĭū, vīx faucĕ sŏlubĭlĕ fandī. *Fort.* (VI, 7, 175).

Sŏlŭī. 1. *diér. pour* Solvi. *parf.* Nullă quĕăt pōst hāc nos sŏlŭissĕ dĭēs. *Tib.* (IV, 5, 16. Et *Cat.* 2, 13, citatus a *Prisc.* 1, 546). ‖ 2. † *Ancien parf. de* Soleo. (*Enn.* apud *Varr. L. L.* 8, 81.)

1. Sŏlum, ī. *n. Toute espèce de surface solide, plancher, base.* Āstra tenēnt cœlēstĕ sŏlum. *O.* Ēt Cĕrĕālĕ sŏlŭm pōmīs ăgrēstĭbŭs aŭgēnt (de paniceis quadris). *V.* Pōntīquĕ jăcentĭs Ōmnĕ sŏlum. *V. Fl.* Mănĭbūsquĕ crŭentīs Pulsăt ĭnānĕ sŏlum (de sede oculorum). *St.* Ī nūnc, ēt Phrўgĭis sŏlă lævĭă cōnsĕrĕ crustīs. *Aus.* (*Mos.* 48). ‖ *Sol, terre.* Ātquĕ sŏlō prōcĕrās ērĭgĭt ălnōs. *V.* Ōmnă quŏtānnīs Tērquĕ quātērquĕ sŏlum scĭndendŭm. *Id.* Ōmnĕ sŏlum fortī pātrĭa ēst. *O.* SYN. Tĕrră, tēllŭs, hūmŭs. *Voy.* Terra. ‖ Sŏlō æquō. *Renverser, détruire.* Āc tŭmŭlŭs ĭmō tōtŭs æquātur sŏlō. *Sen.* (*Troad.* 642). Æquă sŏlō fūmantĭă cŭlmĭnă pōnam. *V. Voy.* Everto. ‖ *Plante du pied, empreinte du pied, pas, qqf. semelle.* Ăvĭă Piĕrĭdŭm pĕrăgrō lŏcă, nullĭŭs ăntĕ Trĭtă sŏlō. *Lr.* (1, 925). Ēt mordĕrĕ lūtō pūtrĕ vĕtŭsquĕ sŏlŭm. *M.* (IX, 74). Pictōrŭm sŏlă bāsĭātĕ rēgŭm. *Id.* (X, 72). Nunc vīrgĭnālī pĕrdōmĭtŭs sŏlō. *Prud.* (*Peri.* 3866, de dracone). SYN. Plantă, pēs, vēstĭgĭum. *Voy.* Pes.

2. Sŏlum. *n. pris adv. Seulement.* Nĕc călămīs sŏlum æquĭparās, sĕd vocĕ măgistrum. *V.* Ăb ōmnī Nōn sŏlum factō, vērum oppróbrĭō quŏquĕ tŭrpi. *H.* SYN. Tāntŭm, tāntŭmmŏdŏ, duntăxăt, mŏdŏ.

Sŏlŭs, ă, ŭm, *gén.* sŏlĭŭs. *Seul, unique.* Sŏlă dŏmum ēt tāntās sērvābăt fĭlĭă sēdēs. *V.* Quī sŏlŭs hŏnōs Ăchĕrōntĕ sŭb ĭmō. *Id.* SYN. Ūnŭs, ūnĭcŭs. ‖ *Seul, sans suite.* Sŏlŭs hўpĕrbōrĕās glăcĭēs Tănaĭnquĕ nivālĕm (lustrabat). *V.* Tū sŏlŭs ăbĭbās. *O.* SYN. Ĭncŏmĭtātŭs. PPH. Nullŏ cŏmĭtāntĕ. Nullĭs cŏmĭtāntĭbŭs, stīpāntĭbŭs. ‖ *Solitaire, isolé.* Lŏcă sŏlă nŏcēnt : lŏcă sŏlă cavētō. *O.* Sŏlă sŭb rŭpĕ jăcentĕm. *V.* SYN. Dēsertŭs, văcŭŭs, vāstŭs. PHR. Lŏcŭs ăb ōmnī lĭbĕr ărbĭtrĭō văcāt. *Sen.* ‖ † Solĕ. *voc.* (*Ticid.* apud *Prisc.* 5, 673.)

Sŏlūtē. *adv. Librement, sans entraves.* Mittŭnt ĭn rēbŭs āpertĭs Cōrpŏră rēs mŭltæ pārtim dīffūsă sŏlūtē. *Lr.* (IV, 53). ‖ *Séparément.* Sīc ēt *ἐκ πάντων* sŏlūtē, sīc ēt *ἐκ μέσου* făcĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 676). ‖ *Sans souci, négligemment.* Cæsăr ămīcŭs ĕrăt ; pŏtĕrăt vīxissĕ sŏlūtē (*In Obit. Mœcen.* 103).

† Sŏlūtŏr, ōrĭs. *m. Qui délie ou paie.* ‖ *Nom d'homme, en partic. Martyr de la légion Thébaine.* Octāvī mĕrĭtis da, Ādvēntŏr ; rĕddĕ, Sŏlūtŏr. *Ennod.* (*Carm.* 1, 47. Nomen est apud *Mur.* 876, 3).

Sŏlūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Solvo. *Délié, détaché.* Ēt circum Īlĭădēs, crinēm dē mōrĕ sŏlūtæ. *V.* Ūbi fūnĕ sŏlūtō Cūrrĭt. *O.* SYN. Lāxātŭs, lāxŭs, *qqf.* irrĕlĭgātŭs, effūsŭs, flŭēns, rĕmissŭs. ‖ *Dissous, fondu.* Cēris ădstrĭngĭtŭr ĭguĕ sŏlūtis. *O.* Nĭvĭbŭs dē montĕ sŏlūtis. *Id.* ‖ *Au fig. Dissous ; rompu.* Ĭnstābĭlĕ, āc dĭrĭmī cœptum, ēt jām pænĕ sŏlūtum Conjŭgĭum. *J.* (9, 79). Essĕt, quām dēdĕrās, mortĕ sŏlūtă fĭdēs. *O.* Cœtŭquĕ sŏlūto Discēdŭnt. *Id.* ‖ *Ouvert, relâché.* Ēt jăcĕt ĭn grĕmĭī chartă sŏlūtă mĕō. *O.* Aūt florĕ, tĕrræ quĕm fĕrunt sŏlutæ. *H.* SYN. Apertŭs, etc. ‖ *Libre, libre de.* Sŏlūtŭs ōmnī fēnŏrĕ. *H.* Cūm fămŭlĭis ŏpĕrūm sŏlūtis. *Id.* Ō quĭd sŏlūtis ēst bĕātŭs cūrīs ! *Cat.* (31, 7). SYN. Lĭbĕr, vacŭŭs, ĭmmūnĭs. ‖ *Déridé, gai, joyeux.* Fĕcūndī călĭcēs quĕm nōn fēcērĕ dĭsertūm ? Contractă quĕm nōn ĭn paŭpertātĕ sŏlūtum ? *H.* Vērsĭbŭs ĭncomptis lŭdŭnt, rĭsuquĕ sŏlūto. *V.* ‖ Sŏlūta ōrātĭŏ, Sŏlutŭs sermŏ. *Prose.* Seu plana sŏlutis Quă strŭīs orsă mŏdĭs. *St.* (Et *T. Maur Syll.* 802, *soluto sermone*). *Voy.* Prosus. ‖ *Languissant, affaibli, énervé.* Sōmnō vĭnoquĕ sŏlutī. *V.* Ănnīs ævōquĕ sŏlutī. *O.* Licĕt ĭllĕ sŏlūtŭm Dēfectūmquĕ vŏcet. *L.* SYN. Fractus, lănguĕus, rĕsolutus. *Voy.*

Languidus. ‖ *Payé.* Ōmnīă cōndūctōr sōlvīt : mērcēdē sōlūtā. *O.* Ēxsĕquīīs Ænēās rītē sōlūtīs. *V.* Jūstă sōlūtă Rēmō. *O.*

Sōlvō, ĭs, ī, sōlūtŭm, sōlvĕrĕ. *Désunir les parties, briser, rompre.* Trīdēntĕ rūpēm sŭbrŭit pūlsām pătĕr, Sōlvĭtquĕ mōntēm. *Sen.* (*Ag.* 553). Ūtrīnquĕ mōntēs sōlvīt, ābrŭpto ōbjĭcĕ. *Id.* (*H. Fur.* 237). Sōlvĕrĕ cōmmissās ăcīēs. *Pp.* (IV, 4, 57). SYN. Rĕlāxō, dissōlvō, frāngō, etc. *Voy.* Frango, Separo. ‖ *Au fig.* Spēmquĕ dēdīt dŭbĭæ mēntī, sōlvĭtquĕ pŭdōrem. *V.* Ēt fœdĕrā sōlvĕrĕ fūrtō. *Id.* Trĭbŭs sōlvīt jŏjūnĭă grānĭs. *O.* Īmpĕrĭă sōlvīt, quī tăcēt, jŭssŭs lŏquī. *Sen.* (*OEd.* 527). SYN. Rŭmpō, frāngō, ābrŭmpō, *qqf.* vĭŏlō, discŭtĭō. ‖ *Débaucher.* Cădŭm sōrdēntēm sōlvĕrĕ fūmō. *St.* ‖ *Interrompre.* Sōlvīt cōnvĭvĭă sōmnŭs. *Sil. Voy.* Abrumpo. ‖ *Dissoudre, fondre.* Cōllăbĕfăctātŭs rĭgōr aŭrī sōlvĭtŭr æstū. *Lr.* (I, 492). Jămquĕ Pyrēnææ, quās nūnquām sōlvĕrĕ Tītān Ēvălŭit, flŭxĕrĕ nĭvēs. *L.* Cælŭmve ĭn Tărtără sōlvăt. *V.* SYN. Lāxō, rĕlāxō, mōlliō, dissōlvō, rĕsōlvō, rĕmittō. *Voy.* Liquefacio. ‖ *Putréfier.* Cōrpŏră tūm sōlvit tābēs. *L.* SYN. Rĕsōlvō, corrŭmpō. ‖ *Délier, détacher.* Rōbŭstŭs quŏquĕ jām taŭrīs jŭgă sōlvĕt ărātōr. *V.* Sōlvĭtĕ vīnclă cĭtī. *Id.* Nĕc crīnēm sōlvĕrĕ cūrăt. *O.* SYN. Rĕsōlvō, rĕlāxō, lāxō. PPH. Vīnclīs ēxŭō, lĭbĕrō, sōlvō. Vīnclă dēmō, lĕvō. ‖ — nāvēm, etc. *S'embarquer.* Nāvīm cūpĭmŭs sōlvĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 7, 17). Nāmquĕ rātēs aŭdāx Lĭlÿbæō lĭttŏrĕ sōlvīt. *L.* (Et *Prop.* III, 5, 53, *classem*). *Voy.* Vela do. ‖ — vītām. *Oter la vie.* Fīgitĕ cērtāntēs, ātquĕ hānc mihī sōlvītĕ vītām. *Pp.* (II, 7, 77). ‖ *Au fig. Dénouer, expliquer.* Āc trīstĕ cārmĕn ālĭtĭs sōlvī fĕræ. *Sen.* (*OEd.* 102). ‖ — vĕrsŭm. *Mettre un vers en prose.* Nōn, ūt sī sōlvās : Pōstquām Dīscōrdĭă tētrā, etc. *H.* ‖ *Délivrer, et au fig.* Tĕquĕ istō cōrpŏrĕ sōlvō. *V.* Ērgo ōmnīs lōngō sōlvīt sē Teŭcrĭă lŭctū. Sōlvēnt fōrmĭdĭnĕ tērrās. Sōlvītĕ cōrdĕ mētŭs. *Id.* SYN. Ēxsōlvō, lĭbĕrō, ēxĭmō, ēxpĕdiō. ‖ *Ouvrir.* Īmpla ĭn āvērsōs sōlvĭmŭs ōrā dĕōs. *Tib.* (IV, 5, 14). Sōlvūnt ăd jūrgĭă lĭnguās. *O.* Sōlvīt fălsa ĭn præcōnĭă lĭnguās. *L. Voy.* Aperio. ‖ *Faire perdre son ressort, affaiblir, rendre languissant.* Ōllī membră nōvŭs sōlvit fōrmĭdĭnĕ tōrpŏr. *V.* Nĕc cōrpŏră sēgnēs Īn vēnĕrēm sōlvūnt. *Id.* Vōlūcrĕsquĕ fĕrāsquĕ Sōlvĕrăt ăltă quĭēs. *O.* SYN. Rĕsōlvō, frāngō, rŭmpō, dēbĭlĭtō, ēnervō. ‖ *Faire s'affaisser, par ext. fermer.* Ūt sĕnĭŏr lētō cānēntĭă lūmĭnă sōlvīt. *V.* Cūnctantĭquĕ nātāntĭă lūmĭnĕ sōlvīt. *Id.* ‖ *Dérider, rendre gai.* Sōlvĕrĕ quī Cūrĭōs Fābrĭcĭŏsquĕ grăvēs. *M.* (IX, 29). SYN. Explĭcō. ‖ *Payer.* Ōmnĭă cōnductor sōlvit : mērcēdē sōlūtă. *O.* Sāltĕm sēmissĕm, Gārrĭcĕ, sōlvĕ mihī. *M.* (XI, 106). SYN. Ēxsōlvō, pĕrsōlvō, pēndō, *qqf.* rēpēndō, nŭmĕrō. ‖ *Au fig.* Tū nĕquĕ vĕrbĭs sōlvēs ūnquām quōd mihī rĕ mălĕ lĕcĕrīs. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 80). ‖ — pœnās. *Être puni.* Īllĕ quĭdĕm pœnās, cūram hānc dīmittītĕ, sōlvĕt. *O.* SYN. Pĕrsōlvō, lŭō, etc. *Voy.* Pœna. ‖ — vōtūm. *Remplir un vœu.* Jām vōta ĭn lĭttŏrĕ sōlvām. *V.* SYN. Ēxsōlvō, rēddō. ‖ — fĭdĕm. *Remplir sa parole.* Vōvērăt, ēt vōtī sōlvērăt ăntĕ fĭdēm. *O.* Sōlvīstī fĭdēm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 19). SYN. Implĕō. ‖ *Libérer quelqu'un d'une dette.* Ēgo ăd fōrum ĭbo, ūt sōlvām mīlĭtēm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 137). Mē sōlvēt vītŭlus. *H.* SYN. Ăbsōlvō.

Au pass. Sōlvŏr. *Être désuni, détaché, séparé.* Nĕc tĭbī Tÿrrhēnă sōlvātŭr fūnĭs ărēnā. *Pp.* (III, 5, 53). Sōlvŏr ăb ămplĕxū, Prōtĕsĭlāĕ, tŭō. *O.* ‖ *Se fondre.* Sōlvūntŭr tēnĕræ vērĕ tēpēntĕ nĭvēs (*Ad Liv.* 102). *Voy.* Liquesco. ‖ *Se putréfier.* Tūnsă pĕr întĕgrăm sōlvēntŭr viscĕră pēllĕm. *V. Voy.* Tabesco. ‖ *Perdre son ressort, se relâcher, s'affaiblir.* Ēxtĕmplo Ænēæ sōlvūntŭr frīgŏrĕ membră. *V.* Nĕque ūnquām Sōlvĭtŭr ĭn sōmnōs. Sōlvuntŭr lătĕră. *Id.* Sōlvĭtŭr ācrīs hīems. *H.* Mŏdō sōlvĭmŭr æstū. *O* SYN. Rĕlāxŏr, rĕsōlvŏr, rĕmittŏr, lāxŏr, lānguĕō, lānguescō, frāngŏr, dēfĭcĭō, fătiscō. ‖ *Se reposer.* Rōmŭlŭs ēxcŭbĭās dēcrēvĭt ĭn ōtĭă sōlvī. *Pp.* (IV, 4, 77). ‖ *Être payé.* Quæ dīgnă, vĭrī, pro tālĭbŭs aŭsīs Præmĭă pōssĕ rĕār sōlvī ? *V.* Māgnīs ĭnjŭrĭă pœnīs Sōlvĭtŭr. *O.*

Sōlўmă, æ. *f.*, *et* Sōlўmī, ōrŭm. *m. pl.* (Σόλυμα *et* Σόλυμοι). *Solyme ou Jérusalem,* ăd Sōlўmām vēntūrŭs ĕrāt. *Arat.* (2, 825). Hinc lēctī prŏcērēs Sōlўmōs pĕr lōngă vĭārŭm Pĕrvēnĭūnt. *Juvc.* (I, 256). Īllŭd mē crŭcĭăt, Sōlўmīs quōd nātŭs ĭn īpsis. *M.* (XI, 95. *Id.* VII, 54). *Voy.* Hierosolyma.

Sōlўmŭs, ă, ŭm. *De Solyme.* Ăn Sōlўmŭm cĭnĕrēm pălmētĭăquĕ cāptă sŭbĭbis ? *St.* Sōlўmō nĭgrāntēm pŭlvĕrĕ frātrēm. *V. Fl.* Întĕrprĕs lēgum Sōlўmārŭm. *J.* (6, 545).

Sōlўmŭs, ī. *m. Un des compagnons d'Énée qui fonda une colonie à Sulmone.* Hŭjŭs ĕrāt Sōlўmŭs Phrўgĭă cŏmĕs ēxsŭl ăb Īdā. *O.* Fatĕărquĕ nēpōtēm Pērgămĕo ĭndīgnŭm Sōlўmō. *Sil.* ‖ *Un de ses descendans, guerrier dans la seconde guerre punique.* Nōmĭnĕ Rhœtēō Sōlўmŭs. *Sil.* (XI, 71). ‖ 2. *f. Ville d'Italie, postérieurement Sulmone.* Fūndāvĕrat ūrbĕm Ex sēsē dictām Sōlўmōn : cĕlĕbrātă cōlōnĭs Mox Ītălīs paŭlātim ăttrītō nōmĭnĕ Sŭlmō. *Sil.* (IX, 74. Cf. *Ov. Fast.* IV, 80).

Sōmēnă, æ. *m. La Somme, rivière de France.* Scăldis, Săbă, Sōmēnă, Sŭră. *Fort.* (VII, 4, 5).

Sōmnĭcŭlōsē. *adv. D'une manière endormie, négligemment.* Tānta ĭncēptă rēs ēst; haud sōmnĭcŭlōsē hōc Āgēndum ēst. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 31. *Id. Amp.* II, 1, 73).

Sōmnĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Endormi, dormeur, et au fig.* Sōmnĭcŭlōsōs īllĕ pŏrrīgĭt glīrēs. *M.* (III, 58). ‖ *Qui endort.* Sōmnĭcŭlōsam ūt Pœnŭs ăspĭdem Psўllŭs. *Helv. Cinn.* (apud *Gell.* 9, 12. *Laber. ib.*, et apud *Non.* 2, 795). *Voy. le suiv.*

Sōmnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Somnifère, narcotique.* Nĕque ĕŭm jŭvĕre ĭn vŭlnĕrā cāntŭs Sōmnĭfĕrī. *V.* Vĭrgāmquĕ pōtēntī Sōmnĭfĕrām sŭmpsissĕ mānū. *O.* Āspĭdă sōmnĭfĕrām tŭmĭdă cērvĭcĕ lĕvāvīt. *L.* SYN. Sŏpŏrĭfĕr, sŏpōrŭs, sōmnĭfĭcŭs.

Somnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le précédent.* ‖ *Endormi.* Nĕquĕ mē cōnsplĭcĕrēt sōmnĭfĭcŭm vēl tĕmŭlēntŭm. *Capel.* (IV, p. 155).

Somnĭō, ās, ārĕ. *n. Songer, rêver.* Nĕc ĭn bĭcī pĭtī sōmnĭāssĕ Pārnāssō. *Pers.* (*Prol.* 2). Sĕd sēnsă sōmnĭāntŭm Dispār fătĭgāt hŏrrŏr. *Prud.* (*Cath.* 778). PPH. Pĕr sōmnŭm, ĭn sōmnīs vīdĕō. VERS. Aŭt quæ sōpītōs dēlūdunt sōmnĭa sēnsūs. *V.* Quæ mē sūspēnsam ĭnsōmnĭa tĕrrent ? ĭn sōmnĭs ēcce ănte ŏcŭlōs mœstissĭmŭs Hectŏr Vīsŭs ădēssĕ mihī. Mē pătrĭs Ănchīsæ, quŏtĭēs ăstra ignĕă sūrgunt, Ădmŏnĕt ĭn sōmnīs, ēt tŭrbĭdă tĕrrĕt ĭmāgō. Huīc sē fōrmă dĕī, vultŭ rĕdĕuntis ĕōdĕm, Ōbtŭlĭt ĭn sōmnis. Nām mihī Cāssāndræ pĕr sōmnŭm vātis ĭmāgō Ārdēntēs dărĕ vīsa fācēs. Nĕ vānă pŭtēs hæc fingĕrĕ sōmnŭm. Ipsă sĕd ĭn sōmnīs ĭnhūmātī vēnit ĭmāgō Cōnjŭgĭs. *Id.* Cūr hæc ĕgō sōmnĭă vĭdī ? *O.* Tē mihī, cārē Phăōn, tē sōmnĭa nōstra rĕducunt. Vīsa ĕst ădstārĕ sŏrōrī Squālēntī Dīdō sānguĭnŏlēntă cŏmă. Ēxcŭtĭunt pāvidos sĭmŭlācrā mīnantĭă sōmnōs, Nōn ŭbī nōx vānos objĭcit ātra mĕtŭs.

Sŏmnĭă tē crŭcĭānt vērās ĭmĭtāntĭă pœnās. *Id.* Somnia fallāci lūdunt tĕmĕrārĭă nōctĕ, Et pavĭdās mentēs fālsă tĭmĕrĕ jŭbent. *Tib.* Nĕ tibĭ nĕglēcti mittānt mălă sŏmnĭă Mānēs. Nĕc sint insŏmnĭă vērā, Quæ tĕlŭt hēstĕrnă pēssĭma nōctĕ quĭēs. Mœstæquĕ sŏpītæ stăt sŏrŏr ăntĕ tōrum. *Id.* Sollicĭtōs vānă dĕcēpit ĭmāgĭnĕ sŏmnōs (nox). *L.* Quōs agĭtat vēsānă quĭēs, sŏmnĭquĕ fūrentēs. Trepĭdă quātĭtŭr formĭdĭnĕ sŏmnŭs. Dīrī tŭm plĕna hŏrrōrĭs ĭmāgŏ Vīsă căpŭt mœstŭm pĕr hiantēs Jŭlĭa tĕrrās Tōllĕrĕt. Hūnc ăgĭtant tōtīs frātĕrnă cădāvĕră sŏmnīs. *Id.* Ōmnĭă quæ sēnsŭ vŏlvuntŭr vōtă dĭurnō, Pectŏrĕ sŏpītō rĕdŭit ămĭcă quĭēs. *Cl.* Sŏmnĭa quæ mēntēs lūdunt vŏlĭtantĭbŭs ūmbrīs. *Petr.* (*Cf. Lucr.* IV, 964 *sq.*; *Virg. Æ.* II, 268; III, 147; XII, 908; *Ov. Met.* XI, 633; *Luc.* III, 10; *Petr. Sat.*104; *Cl. Præf. Cons.* VI *Honor.*; *R. Pros.* III, 109; *Sen. Troad.* 441; *Oct.* 712 *sq.*) ‖ *act.* Sŏmnĭō sŏmnĭŭm. *arch. Mème sens.* Mĭrum ătque īnsuētum sŏmnĭāvī sŏmnĭum. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 5). ‖ *Rêver à.* Mē sŏmnĭēs, mē ēxspĕctēs, dē mē cogĭtēs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 115). ‖ *Rêver éveillé, extravaguer, être visionnaire.* Ămāns, quōd sŭspĭcĭātŭr, vĭgĭlāns sŏmnĭat. *P. Syr.* Ehŏ quæ tū sŏmnĭās? Hīc hŏmŏ nōn sānŭs ēst. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 109). Āh stultĕ, tū dē psaltrĭā mē sŏmnĭās Ægrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 6). SYN. Dēlīrō, fingō. PPH. Ipsī sĭbī sŏmnĭa fingunt. *V.*

Sŏmnĭŭm, ĭī. *n. Songe, rêve.* Aŭt quæ sŏpītōs dēlūdunt sŏmnĭa sēnsŭs. *V.* Sŏmnĭa quæ vērās æquānt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmās. *O.* SYN. Insŏmnĭŭm. EP. Nocŭrnŭm, horrēndŭm, sollĭcĭtŭm, tĕrrĭfĭcŭm, mĭnāx, infaustŭm; lætŭm, faustŭm; ĭnānĕ, fallāx, vānŭm, mendāx; vērŭm, certŭm. PPH. Nŏctŭrna spĕcĭēs, ĭmāgŏ, effĭgĭēs. Nŏctŭrnă sĭmŭlācră, visa. Ĭnānĭa sŏmnĭ sĭmŭlācră. Fālsī vīsŭs. Nŏctŭrnæ ĭmāgĭnēs, fĭgŭræ. Vānī vīsŭs ĭmāgŏ. Fālsă sŏpŏrĭs lūdĭbrĭa. Sŏmnī tĕrrŏr ĭnānĭs. Mendāx sŏmnŭs. PHR. Varĭīs infaustă fĭgŭrĭs. Varĭās ĭmĭtāntĭă fōrmās. Vērōs ĭmĭtāntĭa cāsŭs. *Voy.* Somnio. ‖ *Les Songes personnifiés.* Quām sēdem Somnĭă vŭlgō Vāna tĕnērĕ fĕrunt. *V.* Mānĭbŭsque ōbstantĭă vīrgō Sŏmnĭa dīmŏvīt. *O.* (*Cf. Virg. Æ.* VI, 893 *sq.*; *Ovid. Met.* XI, 585 *sq.*) ‖ *Au fig. Rêve, extravagance.* Mūlta tĭbī jām fingĕrĕ pŏssŭm Somnĭa. *Lr.* (I, 164). Ipsī sĭbī sŏmnĭa fingunt. *V.* SYN. Nūgæ, yānă. ‖ *Rien, néant.* De ārgentō sŏmnĭŭm: mox, crās rĕdī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 50. *Id. Ph.* II, 3, 39).

† Sŏmnŏlentŭs *ou* Sŏmnŭlentŭs, ă, ŭm. *Endormi.* Gallus jacentēs increpat, Et sŏmnŏlentōs ēxcĭtat. *Ambros.* (*Hymn.* 1, 18). Nictantĕ cūrā sŏmnŏlentŭm lŭcrĭbŭs. *Capel.* (IX, p. 336).

† Sŏmnūrnŭs, ă, ŭm. *Vu pendant le sommeil, rêvé.* Lēvis mēns nūnquām sŏmnūrnās ĭmāgĭnēs Āffātŭr, non ūmbrāntŭr sŏmnō pupillæ. *Varr.* (apud *Non.* 2, 790. Sic *Mercer.* ex opt. libro. Alii leg. *somnorinas*).

Sŏmnŭs, ī. *m. Sommeil, repos.* Ūrŭnt Lēthæō pĕrfūsă pāpāvĕră sŏmnō. *V.* Tŭm mollĕs sŭb dīvō cārpĕrĕ sŏmnŏs. *Id.* Pŭblĭcă mē rĕquiēs cūrārŭm, sŏmnŭs, hăbĕbāt. *O.* SYN. Sŏpŏr, quĭēs, rĕquiēs. EP. Nŏctŭrnŭs, ăltŭs, grăvĭs, ămĭcŭs, dulcis, lēnĭs, blandŭs, mollis, jūcundŭs, placĭdŭs, tranquillŭs, ĭrrĭgŭŭs, sălŭbĕr, sēgnĭs, mollis, ĭgnāvŭs, lēntŭs, languĭdŭs, pĭgĕr. PPH. Sŏmnī quĭēs, ōtĭă, mūnĕră, silentĭă, ĭnertĭă. Sŏpŏris grăvĭtas. Nŏctis ămĭca quĭēs. Dōnă sŏpŏrĭfĕræ nŏctis. PHR. Cūrārŭm, labŏrŭm dŏmĭtŏr. Cūrārŭm quĭēs, rĕquiēs. Mortis ĭmāgŏ. ‖ *Inviter au sommeil. Voy.* Sopio. ‖ *Céder au sommeil, dormir. Voy.* Dormio. ‖ *Troubler le sommeil, éveiller. Voy.* Expergefacio. ‖ *Se réveiller. Voy.* Expergiscor. ‖ In sŏmnīs, pĕr sŏmnŭm. *En songe.* Ipsă sĕd in sŏmnīs ĭnhūmātī vēnīt ĭmāgŏ Cōnjŭgĭs. *V. Voy.* Somnium. ‖ *Le dieu du Sommeil, fils de l'Érèbe et de la Nuit.* Sŏmnĕ, quĭēs rērŭm, plăcĭdissĭmĕ Sŏmnĕ dĕōrŭm. *O.* Dēlāpsūs Sŏmnŭs ăb āstrĭs. *V.* SYN. Mŏrphĕūs, sŏpŏr. PHR. Et cōnsānguĭnĕus Lētī Sŏpŏr. *V.* Frātrīquĕ sĭmillimĕ Lētō. *V. Fl.* Mentī dĕūs ūtilĭs ægræ. *Tib. Voy.* Morpheus. ‖ *Par ext. Nuit.* Lībrā dĭē sŏmnĭquĕ pārēs ŭbī fēcērĭt hōrās. *V.* Miscŭĕrāt lūcēm sŏmnō dĕūs. *Sil. Voy.* Nox. ‖ *Au fig. Inertie.* Cūr sŏmno ĭnĕrtī dēsĕrām pātrĭæ dēcŭs? *Ph.* SYN. Sŏpŏr, ĭnertĭă, ignāvĭă, etc. ‖ *Calme.* Pigrō tōrpēbānt æquŏră sŏmnō. *St.* Ĭmbēllī rĕcŭbānt ŭbī lĭttŏra sŏmnō. *Id. Voy.* Quies. ‖ — ætĕrnŭs, dūrŭs, etc. *Mort.* Ōllī dūrā quĭēs ŏcŭlōs ēt fĕrrĕŭs ūrgĕt Sŏmnŭs. *V.* Nĕ lōngŭs tĭbĭ sŏmnŭs, ūndĕ Nōn tĭmēs, dētŭr. *H.* Errātquĕ nĭgĕr pĕr lūmĭnă sŏmnŭs. *Sil. Voy.* Mors.

Sŏnābĭlĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Cōrnŭă fŭlsērŭnt, crĕpŭĭtquĕ sŏnābĭlĕ sistrŭm. *O.*

Sŏnāns, tis. *Qui rend un son, retentissant.* Excĭpĭt ille ictŭs gălĕă clўpĕōquĕ sŏnantēs. *V.* Phărĕtrāmquĕ fŭgæ sēnsērĕ sŏnantĕm. Virgŭltă sŏnantĭă laŭrō. *Id.* Vēntōs aŭdīrem lætă sŏnantōs. *O. Voy.* Sonorus. ‖ *Parlant.* Nĕc mortālĕ sŏnāns. *V.* Ēt tē seū lătĭālĭtĕr sŏnantĕm. *Sid.* (*Pan.* 3309). *Voy.* Sono.

Sŏnātūrŭs, ă, ŭm. *part. f. de* Sono. Ătque ŏs Māgnă sŏnātūrŭm. *H.*

? Sŏnāx, ācis. *Retentissant.* Tritōnă vŏcāt, cōrnūquĕ sŏnācī Ĭnspīrārĕ jŭbĕt. *O.* (*Met.* I, 333. Alii leg. *sonanti*).

Sŏnĭpēs, pĕdis. *adj. Qui fait du bruit avec le pied.* Vēlātŭr sŏnĭpēs æstlĭvī tŭrbă Cănŏpī. *Grat.* (*Cyn.* 42). ‖ *Subst. m. Cheval.* Ĭnsŭltāns sŏnĭpēs, Et prĕssis pūgnat hăbēnis. *V.* Primŭs ĭn ŏbliquŭm sŏnĭpēs ŏppŏnĭtŭr ămnĕm. *L.* Tŭm vērŏ pavĭdă sŏnĭpēdēs mēnte ēxcĭtī. *Sen.* (*Hip.* 1082). *Voy.* Equus. ‖ *Nom d'une constellation.* Ăndrŏmĕdæ căpĭtī Sŏnĭpēs sŭpĕrēminĕt ālēs. *Germ.* (*Arat.* 216).

† Sŏnĭtī. *ancien gén. de* Sonitus. Quīdnam aŭtem hŏc sŏnĭtī ēst, quŏd strīdunt fŏrĕs? *Pac.* (apud *Non.* 8, 67. *Cæcil. ib.*).

† Sŏnĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Sono. Ērātæ sŏnĭtānt gălĕæ. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 3).

Sŏnĭtŭs, ūs. *m. Grand bruit, fracas; bruit.* Dūm flammās Jŏvis ēt sŏnĭtŭs ĭmĭtātŭr Ōlўmpī. *V.* Quādrŭpēdantĕ pŭtrĕm sŏnĭtū quātĭt ŭngŭlă cāmpum. *Id.* Excĭtŭr pēdĭbŭs sŏnĭtŭs. *Lr.* (II, 327). Quāquĕ mŏvēnt sŏnĭtŭs ærā, sequūntŭr ăpēs. *O.* SYN. Sŏnŭs, frăgŏr, mŭrmŭr, sŏnŏr, strĭdŏr, strĕpĭtŭs, tŭmultŭs, frĕmĭtŭs, gĕmĭtŭs, clāmŏr, vŏx, clāngŏr, *qqf.* tinnĭtŭs, sŭsurrŭs, mŭgĭtŭs. EP. Ingĕns, vāstŭs, māgnŭs, raucŭs, cōnfūsŭs, horrēndŭs, tĕrrĭfĭcŭs, hŏrrĭsŏnŭs, præcĕps, sŭbĭtŭs, rĕpēntĭnŭs. ‖ *Faire du bruit, retentir; entendre du bruit.* Sŏnĭtŭm, sŏnŭm, frăgŏrĕm, mŭrmŭr dō, dĕdŏ, effĭcĭŏ, cĭĕō, tŏllŏ, mittŏ. Fĭt frăgŏr, mŭrmŭr, sŏnĭtŭs. Exŏrĭtŭr, aŭdĭtŭr frăgŏr. Frĕmĭtŭm dō. Mŭrmŭrā miscĕō. Aūræ, æthĕra, cœlŭm mŭrmŭrĕ, frăgŏrĕ, frăgŏrĭbŭs cŏmplĕō, ĭmplĕō, pŭlsō, miscĕō. Strĕpĭtŭs ingĕmĭnō. Quātĭt ăstra frăgŏr. Frĕmĭtŭ, frăgŏrĕ lŏcŭs sŏnāt, rĕsŏnāt, cōnsŏnāt, cŏmplĕtŭr. VERS. Ēxtēmplo ingĕnti miscĕri mŭrmŭrĕ cœlum. *V.* Cœlum tŏnāt ōmnĕ frăgŏrĕ.

ĭtĕrum ātque ĭtĕrūm frăgŏr ĭntŏnăt ĭngĕns. Tūm sŏnŭs aŭdĭtŭr grăvĭŏr. Crĕbĕr ăd aŭrĕs Vīsŭs ădĕssĕ pĕdūm sŏnĭtŭs. Sŏnĭtūmquĕ fĕrūnt ăd lĭttŏră vēntī. Ārrĕctās ĭmpŭlit aŭrĕs Cōnfūsæ sŏnŭs ŭrbīs ĕt ĭllætăbĭlis hŏrrŏr. Fit sŏnŭs, ĭngĕntī cōncŭssa ĕst pŏndĕrĕ tēllūs. Ēt gĕmĭtum ĭngĕntĕm pĕlăgī, pŭlsātăquĕ săxă. Aŭdīmŭs lōngē, fractasque ăd lĭttŏră vōcēs. Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs strĕpĭtū, cōllĕsquĕ rĕsultant. Vīcinăquĕ frĕmūnt rīpæ crĕpĭtantĭbŭs ūndis Ārĭdŭs ăltīs Mōntĭbŭs aŭdĭrī frăgŏr, aŭt rĕsōnantĭă lōngē Lĭttŏră mīscĕrī, ēt nĕmŏrum ĭncrĕbrĕscĕrĕ mūrmŭr. Strĕpĭt ōmnis mūrmŭrĕ cāmpus. Mūrmŭrĕ cæcō Ĭntŭs săxă sŏnānt. Fūrĭt mūgĭlĭbŭs æthĕr Cōncŭssŭs. Crĕbrīs mūgĭlĭbŭs ămnēs, Ārēntĕsquĕ sŏnānt rīpæ. *Id.* Tȳmpăna quūm sŭbĭtō nōn appārēntĭă raūcis Ōbstrĕpŭĕrĕ sŏnis. *O.* Tērrĭbĭlem strĭdōrĕ sŏnum dĕdit. Ossă grăvēm dărĕ frăctă sŏnŭm. Ĭndĕ frăgŏrĕ grăvī strĕpĭtŭs lŏcă prŏxĭmă tĕrrĕt. *Id.* Hīnc rŭptī rĕbŏārĕ pŏlī. *Sil.* Spūmĕa săxōsis clāmat cōnvăllĭbŭs ūndă. *Id.* Ēccĕ rĕpēns mūgirĕ frăgŏr. *Cl.* Hōrrēndŭs ŭbīquĕ ĭt frăgŏr. *Id. Voy.* Sono. ‖ *En partic. Bruit des armes.* Ārmōrŭm sŏnĭtŭm tōtō Gērmānĭă cœlō Aŭdĭīt. *V. Voy.* Arma. ‖ *Bruit de la trompette.* Āt tŭbă tērrĭbĭlĕm sŏnĭtŭm prŏcŭl ærĕ cănōrŏ Ĭncrĕpŭĭt. *V. Voy.* Tuba.

Sŏnnŏ, ōnis. *m. Suénon, chef franc soumis par l'empereur Valentinien.* Mārcōmĕrēs Sŏnnōquĕ dŏcēnt. *Cl.*

1. Sŏnō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Rendre un son, faire du bruit, résonner, retentir.* Scūtă sŏnānt, pŭlsūquĕ pĕdūm trĕmĭt ēxcĭtă tēllūs. *V.* Tōtō sŏnŭĕrūnt æthĕrĕ nimbi. *Id.* Mœstă sŏnāt plāngōrĕ dŏmŭs. *O.* Prōtĭnŭs ădductīs sŏnŭĕrūnt pectŏră palmis. *Id.* SYN. Rĕsŏnō, ĭnsŏnō, strĕpō, pĕrstrĕpō, frĕmō, ĭnfrĕmō, mūgĭō, ĭmmūgĭō, rĕmūgĭō, rĕbŏō, tŏnō, ĭntŏnō, rĕsūltō, mūrmŭrō, rĕclāmō, gĕmō, ŭlŭlō, strĕpĭtō, crĕpō, crĕpĭtō, strīdĕō, *qqf.* pĕrsŏnō, bŏō, ĭnstrĕpō, sŭsūrrō, sibĭlō, clāmō. PPH. Sŏnĭtŭm dō, ĕdō, etc. *Voy.* Sonitus. ‖ *Parler.* Cynthĭă nĕc nŏstrā dūlcis ĭn aŭrĕ sŏnāt. *Pp.* (I, 12, 6). Dēsīdĕt, ātque ăllquă sēmpĕr ĭn aŭrĕ sŏnāt. *M.* (III, 63). *Voy.* Loquor. ‖ *act. Faire entendre le son de.* Sŏnāntĕ mīxtīs tĭbĭīs cārmĭn lўræ. *H.* Nĕc vōx hŏmĭnĕm sŏnāt. *V.* SYN. Rĕfĕrō. ‖ *Réciter, déclamer, chanter.* Ēt māgnō nōbĭs ōrĕ sŏnāndŭs ĕrīs. *O.* Nōlīs lĭcĕt, illĕ sŏnābĭt. *M.* (VII, 50). Tū Cānās Mĭthrĭdătĭcumquĕ bĕllum Māgnă vocĕ sŏnās (*Ib.* 19). Mājōrēs mājōră sŏnēnt. *Id.* (IX, 1). SYN. Rĕcĭtō, dēclāmō, cănō, *qqf.* rŭctō, vŏmō. *Voy.* Cano. ‖ *qqf. pass. Retentir.* Quēstŭs Ăd sŭrdās tĕnŭī vōcĕ sŏnantŭr ăquās (*Ad Liv.* 108). ‖ ? Sŏnāvī, ātŭm. *Voy.* Sonaturus.

2. † Sŏnō, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Comme le précéd.* Cālīgārĕ ŏcŭlōs, sŏnĕrĕ aŭrēs, sūccĭdĕrĕ ārtŭs. *Lr.* (III, 157). Vālvās sŏnĕrĕ sēnsī rēgīās. *Att.* (apud *Non.* 10, 4. *Id.* et *Enn. ibid. Cf. Prisc.* 9, 863).

Sŏnŏr, ōris. *m. Bruit.* Sōllĭcĭtæ pŏrrō, plēnăquĕ sŏnōrĭbŭs aŭrēs. *Lr.* (VI, 1185). Sūmmăquĕ sŏnōrĕm Dănt sĭlvæ. *V.* Sævă sŏnōrĭbŭs ārmă. *Id. Voy.* Sonitus.

Sŏnōrŭs, ă, ŭm. *Qui fait du bruit, bruyant, retentissant.* Lūctāntēs vēntōs tēmpēstātĭsquĕ sŏnōrās. *V.* Ĭnvādūnt mārtĕm clўpĕis ātque ærĕ sŏnōrō. *Id.* SYN. Sŏnāns, strīdēns, strīdŭlŭs, rĕsŏnāns, rĕsōnŭs, raūcŭs, rĕbŏāns, rĕsūltāns, ăcūtŭs, tĭnnŭlŭs. PPH. Sŏnō, sŏnĭtŭ, sŏnōrĕ sævŭs, hŏrrēndŭs. Hŏrrēndŭm *ou* raūcă sŏnāns. ‖ Sŏnōră lĭttĕră. *Voyelle.* Quæ gĕmĭnis cōnstāt sŭbjēctă sŏnōrĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 993). SYN. Cōnsŏnă, cōnsŏnāns.

Sŏns, tis. *m. f. n. Coupable, criminel.* Ōmnēs pĕr mōrtēs ănĭmām sōntem ĭpsĕ dēdissēm. *V.* Quī tē, mĕă gaūdĭă, sōntēs Ēxstĭnxĕrĕ dĕī? *St.* Nŏvă sōntĭbŭs ārmă Ĭnjĭclām rēgnīs. *Id.* (*Th.* I, 241. *Ib.* II, 376, *sontibus vadis*). SYN. Nŏcēns, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Avec un rég.* Frātĕrnō sānguĭnĕ sōntēm. *O.* ‖ *Subst. m.* Sŭpplĭcĭbŭs făcĭlēm, sōn tĭbŭs ēssĕ trŭcēm. *O.* Tū nūntĭă sōntūm Vīrgŏ Jŏvī. *V. Fl.* SYN. Nŏcēns, ĭmprŏbŭs, mălŭs. ‖ *En partic. Les coupables qui sont punis dans les enfers.* Ān Stўgĭă sōntēs, dŭbĭtāvīt, mergĕrĕt ūndă. *O.*

Sōntĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Ō pēstĭfĕră, sōntĭcă, fĕră, trŭx tōlŭtĭlŏquēntĭă! *Nov.* (apud *Non.* 1, 12. *Id. ib.* 1, sonticum *senium*). ‖ Sōntĭcŭs mŏrbus. *Maladie qu'on croit être l'épilepsie, dont une attaque entraînait la remise des causes, la dispense du service militaire, etc.* (Cf. *Fest.* in *Sonticum* et in *Insons*; *Gell.* 16, 4, et 20, 1.) ‖ Sōntĭcă caūsă. *Motif légitime d'excuse, de dispense.* Pārcĕ, prĕcŏr, mĭsĕrō: nōn īllī sōntĭcă caūsa ĕst, Sēd nĭmĭūs lūtō cōrpŏră tīngīt ămŏr. *Tib.* (I, 9, 51). Sōntĭcam ŏpōrtĕt ēssĕ caūsām, quamŏbrĕm pĕrdās mūllĭĕrĕm. *Næv.* (apud *Fest.*).

Sōntŭī. *parf. de* Sono.

Sŏnŭs, ī. *m. Toute espèce de son, de bruit.* ‖ *Son faible.* Dăt sĭnĕ mēntĕ sŏnūm. *V.* Mōtōs ĭn ārūndĭnĕ vēntōs Ēllĕcĭssē sŏnum tĕnŭēm. *O. Voy.* Susurrus. ‖ *Grand bruit, fracas.* Tūm sŏnŭs aŭdĭtŭr grăvĭŏr. *V.* Cōnfūsæ sŏnŭs ŭrbīs. *Id.* Sĭlvārūmquĕ sŏnūm, frăctæquĕ tōnĭtrŭă nūbīs. *L. Voy.* Sonitus. ‖ *En partic. Son des instrumens.* Ĭnflātăm nescĭt hăbērĕ sŏnūm (tĭbiam). *O.* Nam nēquĕ chŏrdă sŏnūm rĕddĭt quēm vūlt mānŭs ēt mēns. *H. Voy.* Cithara, Tibia. ‖ *Son de la trompette, bruit des armes. Voy.* Tuba, Arma. ‖ *Parole.* Ēt pĕrăgīt tālēs ārbŏrĕ nīxă sŏnōs. *O.* Aūsŭs cūm blāndīs nūpĕr ădīrĕ sŏnīs. *Id.* SYN. Vōcēs, vĕrbă.

Sōphēnē, ēs. *f.* (Σωφηνή). *Région de l'Arménie.* Cāppadŏcēs mĕă signă tĭmēnt, mŏllīsquĕ Sōphēnē. *L.* Ĭn mĕrcēm vēnĭūnt Cĭlĭcēs, Jūdæă, Sōphēnē. *Cl.*

Sŏphĭă, æ. *f.* (σοφία). *Sagesse.* Quūm tĭbī sĭt sŏphĭæ pār fāma ēt cūră dĕōrum. *M.* (I, 112. *Id.* VII, 73). Sŏphĭām vōcānt mē Grāĭī, vōs Săpiēntĭām. *Afran.* (apud *Gell.* 13, 8). Hōspĕs, rĕsīstĕ, ēt sŏphĭām Dōssēnnī lĕgĕ. *Inscr.* (apud *Sen. Epist.* 89). *Voy.* Sapientia. ‖ † Sŏphĭă. Ætherĭæ cōlŭĕrūnt dŏgmă sŏphĭæ. *Prud.* (*Sym.* 122. *Id. Cath.* 1613, bene corripuerat). Quŏd tĕnĕt aūgŭstūm cēlsă Sŏphĭă grădŭm. *Fort.* (*Suppl.* 2, 62).

† Sŏphĭcŭs, ă, ŭm. *Sophistique.* Hīc sŏphĭcās ārtēs Grāĭŏrum ēt vānă sĕcūtŭs Dōgmătă. *Prosp.* (*Prov. D.* 673).

Sŏphĭsmă, ătis. *n.* (σόφισμα). *Sophisme, argument captieux.* Ămbāgĕ fictă præstrŭĭs sŏphĭsmătă. *Capel.* (IV, p. 135).

Sŏphĭstă *et* Sŏphĭstēs, æ. *m.* (σοφιστής). *Sophiste, philosophe.* Ēt tū, Pittăcĕ, Lēsbĭŭs sŏphĭstēs. *Sid.* (*Pan.* 3180). Vēl plūrēs ūnō cōnclāmānt ōrĕ sŏphĭstæ. *J.* (7, 167. Adde *Prud. Sym.* 1699). Ĭnsŭlsē sŏphĭstă. *Lucil.* (apud *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 10).

Sŏphĭstĭcŭs, ă, ŭm (σοφιστικός). *Sophistique.* Ĭdcīrcŏ mundī stŭltă dēlēgīt Dĕŭs, Ŭt cōnclūdānt sŏphĭstĭcă. *Prud.* (*Apot.* 41).

Sŏphŏclēs, ĭs. *m.* (Σοφοκλῆς). *Sophocle, illustre tragique grec.* Quīd Sŏphŏclēs, quid Thĕspĭs ĕt Æschўlŭs ūtillĕ fĕrrēnt. *H.* Cēssissēnt Sŏphŏclēs ĕt Eŭrĭpĭdēs. *Sid.* (*Pan.* 3201).

Sŏphoclĕus, *et ordint.* Sŏphoclĕŭs, ă, ŭm (Σοφοκλέους). *De Sophocle.* Sōlă Sŏphoclēō tŭă cărmĭnă dīgnă cŏthŭrnō. *V.* Mŭltă Sŏphoclēō vĕnĕt jăctŭră cŏthŭrnō. *O.* (Sic *Juv.* 6, 636; *Fort.* VIII, 23, 2).

Sŏphoclĭdiscă, æ. *f. Nom de femme.* (*Pl. Pers.* II, 2, 23.)

1. Sŏphos. *adv.* (σοφῶς). *Bien, bravo ; subst. n. indécl. Approbation, applaudissements, bravos.* Quōd tām grandĕ sŏphŏs clāmāt tĭbĭ tŭrbă tŏgātă. *M.* (VI, 48. *Id.* III, 46, et passim). Ĕt ădhūc sŏphŏs vōlŭtānt Fŭră, tĕmplă, rŭră, căstră. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 142).

2. Sŏphŏs, ī. *m. Voy.* Sophus.

Sŏphrōn, ŏnis. *m.* (Σώφρων). *Sophron, poète dramatique de Syracuse.* Sŏphrŏnăque implicĭtŭm, tĕnŭĭsque ārcānă Cōrĭnnæ. *St.*

Sŏphrŏnă, æ. *f. Nom de femme.* Thāĭs, ĕgo ĕo ād Sŏphrŏnām. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 37).

Sŏphrōnĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Tāntă tĭbi ēst ănĭmi prōbĭtās ōrīsquĕ, Sŏphrōnĭ. *M.* (XI, 104).

† **Sŏphŭm** *ou* **Sŏphŏn,** ī. *n.* (σοφόν). *néol. Perfection de style, doux langage.* Ătquĕ cŏthŭrnātō vĕrba rōtātă sŏphō. *Fort.* (III, 21, 2). Ĕt salĕ condītŭm rĕddĭs ab ōrĕ sŏphŭm. *Id.* (VII, 8, 44).

Sŏphŭs *ou* **Sŏphŏs,** ī. *m.* (σοφός). *Sage, philosophe.* Tē sēcrēta quĭēs, tē sŏphŭs ōmnĭs amat. *M.* (VII, 31). Pўthagŏrēōrŭm pĕrĭīt schŏlă dŏctă sŏphōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 15, 32). Nŏvissĭmē sŭccumbĭt : tūm vīctŏr sŏphŭs. *Ph.* SYN. Sāpiens, etc. *Voy. ce mot.*

Sŏpĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Endormir, assoupir.* Pĕrvĭgĭlēm sŭpĕrēst hērbis sŏpīrĕ dracŏnēm. *O.* Cŭstōdémquĕ rŭdēm sōmnī sŏpīstis, ĕt aūrum. *Id.* Nēc mē sopīĕrāt mēntī dĕūs ūtilĭs ægræ. *Tib.* (III, 4, 19). Ād tēmpŭs placĭdō sŏpīrī cŏrpŏra sōmnō. *P. Nol.* (28, 25). PPH. Sōmnŭm, sōmnōs, sŏpōrĕm mittō, făcĭō, spărgō, īrrōrō, īrrĭgō, ĭnvītō, dūcō, suādĕō, cōncĭlĭō, ārcessō, ĭndūcō, præbĕō. Somnō grăvŏ, sŏlvŏ. Sōmnŭm, quiētĕm ōcŭlis īrrōrō. Lūmĭnă sōmnō vīncĭlō, dēvĭncĭlō. VERS. Ūndă lĕvī sōmnŭm suādēbĭt ĭnīrĕ sŭsūrrō. *V.* Āt Vēnŭs Āscānĭō placĭdăm pĕr mēmbră quiētĕm Īrrĭgăt. Cūnctāntĭquĕ natāntĭa lūmĭna sōlvit. *Id.* Dōmūissĕt lūmĭnă sōmnō. *St.* Nāmquĕ făcĭt sōmnŭm clausă lĕctĭcă fĕnēstră. *J.* Mītēmquĕ rĭgāt pĕr pēctŏra sōmnŭm. *Furius* (apud *Macrob. Sat.* 6, 1). *Voy.* Dormio. ‖ *Au fig. Endormir, faire cesser.* Cæpĕrāt hūmānōs āltō sŏpīrĕ lăbōrēs Nōx grĕmĭō. *Cl.* Nēcdŭm fĕstivōs rēgĭa cāntŭs Sŏpīrāt. *Id.* ‖ *qqf. Tuer.* Quĭēm fŭndă prŏcŭl pĕr ĭnāne vŏlŭta Sopīrāt. *Sil. Voy.* Occido.

Sŏpirĭōn, ōnis. *m. Voy.* Zopyrion.

Sŏpītŭs, ă, ŭm. *Endormi.* Ĕt sŭă sŏpītīs hŏstĭbŭs ārmă mŏvēnt. *O.* Ĭn sōmnĭs sŏpītī ŭbĭ cērnĭmŭs ăltă. *Lr.* (III, 432). SYN. Dormiēns, sŏpōrātŭs, ĭnēxpĕrrēctŭs, dormĭtāns, *qff.* sepūltus. PPH. Somnō sopītŭs, sēpūltŭs, vīnctŭs, devinctŭs, victŭs, sŏlutŭs, grăvātŭs, jacēns, dŏmĭtŭs. Sŏporĕ sŏlutŭs, lănguēns. PHR. Somnoquĕ pĕr hērbam Cŏrpŏră fūsă jăcēnt. *V.* Sōmnō vĭnoquĕ sēpūlti. *Id.* Tristī dēvinctăm lūmĭnă sōmnō. *Cat.* Sōmnō cēdēntĭă mēmbră. *L.* Placĭdō dēmērsă sŏpōrĕ. *Juvc. Voy.* Dormio. ‖ *Au fig.* Vinclaquĕ sopītās ădditĭ ĭn ārctă mānūs. *O.* Aūt quæ sŏpītos dēlūdunt sōmnĭă sēnsūs. *V.* ‖ *Mort.* Tū quĭdem, ŭt ēs lētō sŏpītus, sīc ērīs ævī. *Lr.* (III, 918). Ēădem ălīīs sŏpītŭ' quĭēte ēst (*Ibid.* 1052). ‖ *Assoupi, couvert, éteint, mort.* Cĭnĕrem ĕt sŏpītōs sŭscĭtăt ĭgnēs. *V.* Fĕrā mœnĕrā mīlĭtĭāī Pĕr mărĭa ăc tĕrrās ōmnēs sŏpītă quĭēscānt. *Lr.* (I, 30). Sūrgĭtĕ sŏpītæ, quās ŏbrŭīt ămbĭtŭs, ārtēs. *Cl.* SYN. Sēpultŭs, prēssŭs, ŏppрēssŭs, ŏbrŭtŭs, lătēns.

Sŏpŏr, ōris. *m. Sommeil, repos.* Dēnĭquĕ quūm suāvī dēvĭnxīt mēmbră sŏpōrĕ Sōmnŭs. *Lr.* (IV, 454). Lūmĭnă quūm placĭdō victă dŏlōrĕ jăcēnt. *O.* Fēssōs sŏpŏr ĭrrīgăt ārtūs. *V.* SYN. Sōmnŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Le dieu du Sommeil.* Ĕt cōnsānguĭnĕŭs Lētī Sŏpŏr. *V.* Pīgrāsquĕ Sŏpor dīffŭdĕrāt ālās. *Cl.* (Et *Stat. Th.* II, 59). ‖ *Breuvage narcotique.* Sāncte, vĕnī, tēcūmquĕ fĕrās quĭcūnquĕ sŏpōrēs. *Tib.* (IV, 4, 9). Hērbæ quārum dē lăctĕ sŏpōrĕm Nōx lĕgit. *O.* ‖ *Au fig. Engourdissement, inertie.* Ĭnde sŏpŏr nōbīs ĕt placĕt ălta quĭēs. *M.* (VII, 42). *Voy.* Inertia. ‖ — ætĕrnŭs, longŭs, etc., *qqf. absolt. Mort.* Ĭntĕrdūmquĕ grăvī lēthărgō fĕrtŭr ĭn ălтŭm Ætĕrnūmquĕ sŏpōrĕm. *Lr.* (III, 466). Quāttŭōr vīrōs sŏpōrī sē dēdisse hīc aūtūmăt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 150. *Ib.* 147). ‖ *qqf. Tempe.* Lævūmquĕ sŏpōrĕm Nāīdŏs aversă fĕrtur tĕtĭgissĕ săgittă. *St.* (*Silv.* II, 3, 29). *Voy.* Tempus.

† **Sŏpōrāns,** tis. *n. Comme le suiv.* Sæpĕ sŏpōrāntĕm fŭrtīvă pĕr ōscŭla sūxī. *Fort.* (VI, 7, 343).

Sŏpōrātŭs, ă, ŭm. *Endormi, qqf. mort.* Sæpĕ sŏpōrātōs ĭnvādĕrĕ prōfŭīt hŏstēs. *O.* (Et *V. Fl.* 438). Stāgnāquĕ trānquillæ pōtāntēs mārcĭdă lēthēs, Ægră sŏpōrātīs spūmānt ŏblīvĭă lĭnguis. *Cl.* (*R. Pr.* 1, 280, scil. sopore tactis). Nāmquĕ sŏpōrātōs tăcĭtīs ĭn sēdĭbŭs ārtūs Dūm prĕmĭt ălta quĭēs. *V. Fl.* Păcĕ sŏpōrātŭm, placĭdā rĕquiētĕ sŭpĕrbŭm. *Tert.* (*Nin.* 57). *Voy.* Sopitus *ou* Mortuus. ‖ 2. *Qui endort.* Mēllĕ sŏpōrātam ĕt mĕdĭcātīs frŭgĭbŭs ŏffam. *V.* (*Æ.* VI, 420. *Ib.* V, 854. Vid. tamen *Saporatus*).

Sŏpōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui endort.* Spārgēns hūmĭda mēlla sŏpōrĭfĕrūmquĕ papāvĕr. *V.* Atquĕ sŏpōrĭfĕræ bĭbĕrēm sī pōcŭla Lēthēs. *O.* Ĭndĕ sŏpōrĭfĕrō cēssērūnt lănguĭdă sōmnō Mēmbra. *L. Voy.* Somnifer, Soporus.

Sŏpōrō, ās, ārĕ. *Endormir.* Ĭnsuētōs ānguēs nĭmĭa āstrā sŏpōrānt. *St. Voy.* Sopio. ‖ *Au fig. Éteindre.* Mūltōquĕ sŏpōrānt ĭmbrĕ rōgūm. *St. Voy.* Restinguo.

Sŏpōrŭs, ă, ŭm. *Qui endort, assoupissant, narcotique.* Ŭmbrārum hīc lŏcus ēst, somnī noctisquĕ sŏpōræ. *V.* Aūt ămnĕ dĭū pōtārĕ sŏpōrō. *Sil. Voy.* Somnifer. ‖ † *Endormi.* Lănguĭdă cōllă lĕvāns, ōcŭlōsque ex mortĕ sŏporōs. *Fort.* (*V. S. M.* 1, 191).

Sōrā, æ. *f. Ville et colonie romaine près d'Arpinum.* Ūrbs fŭīt ăntīquis Sōræ cognōmĭnĕ Vōlscis. *J.* (3, 223). Sōræquĕ jŭvēntūs. *Sil.*

Sōrăcŭm, ī. *n.* (σώρακος). *Cabas, panier, manne.* Ēccillum librōrum habĕō plēnum sōracŭm. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 64. Vid. *Fest.*).

Sōrăctĕ, is. *n.* (Σώρακτον). *Soracte, montagne des Falisques.* Ĕt sācrūm Phœbō Sōrăctĕ frĕquentānt. *Sil.* Sāncti cŭstōs Sōrăctis Apōllō. *V.* Vidēs ŭt ăltă stĕt nĭvĕ cānŭĭdum Sōrăctĕ. *H.*

Sōrānŭs, ī. *m. Nom d'homme. Voy.* Gaudivigens.

Sōrbĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *Aspirer, humer.* Ī nūnc, ĕt dubĭta quă sorbeat æra sanna. *J.* (6, 306). Illa

quŏque in cŏrpŭs părĭtĕr sŏrbĕrĕ nĕcĕsse ĕst. *Lr.* (VI, 1128). Cervīnŭs gĕlĭdum sŏrbĕt sic hălĭtŭs ănguem. *M.* (XII, 29). Tĕrrăquĕ cœlestĕs ărĭdă sŏrbĕt ăquas. *O.* Sīmŭl flărĕ sŏrbĕrĕque haŭd făcĭle ĕst. *Pl.* (*Most.* II, 2, 104). SYN. *qqf.* Absŏrbĕŏ, cŏmbĭbŏ. || *Avaler.* Sŏrdĭdŭs ĕxhaŭstŏ sŏrbĕtŭr ăb ūbĕrĕ sănguis. *L.* Nŏn întĭmă cūrănt Vïscĕră nĕc tŏtās ævĭdĕ sŏrbĕrĕ mĕdullās. *Id.* SYN. Absŏrbĕŏ, ĕxsŏrbĕŏ, haŭrĭŏ, bĭbŏ, glŭtĭŏ, dĕglŭtĭŏ. || *Engloutir.* Tĕr gŭrgĭtĕ vāstŏs Sŏrbĕt ĭn ābrŭptŭm fluctŭs. *V.* Flūmĭnă... Quæ dīvĕrsă lŏcīs, părtĭm sŏrbĕntŭr ăb ĭpsă (terra). *O.* Ĕt vāstŏ pŭppis mărĕ sŏrbĕt hĭātū. *V. Fl.* SYN. Haŭrĭŏ, ăbsŏrbĕŏ, trăhŏ, dŭcŏ, vŏrŏ. || *Au parf.* Rĕddăt quŏd părtĭcŭlātĭm Sŏrbŭĕrăt. *Prud.* (*Apot.* 1146. Et in *Anth.* II, p. 452, *sorbuit.* Alterum perf. *Sorpsi*, quod etiam dant *Char.* 3, 217, et *Diom.* 1, 363, non video nisi in compositis).

Sŏrbillŏ, ās, ārĕ. *Boire à petites gorgées.* Cărpăm, ĕt cyăthŏs sŏrbillānas paulātĭm hŭnc prŏdūcăm dĭĕm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 52. Verbum habet *Diom.* 1, 336).

Sŏrbĭlŭm, ī. *n.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 185. De sensu autem nescio quid statuam. Vid. interpretes.)

Sŏrbĭtĭŏ, ōnis. *f. Action de boire; breuvage, bouillon.* Dīcĕrĕ, sŏrbĭtĭŏ tŏllĭt quĕm dīră cicūtæ. *Pers.* (4, 2. Et *Pl. Ps.* III, 2, 79). Pŏsŭīssĕ sŏrbĭtĭōnĕm, quăm nullŏ mŏdŏ. *Ph. Voy.* Potus.

Sŏrbĭtĭŭm, ĭi. *n. Comme le précéd.* Sŏrbĭtĭŭm mēnthæ, răphănŭs vĕl cŏctă jŭvābĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 374).

Sŏrbŭm, ī. *n. Fruit du sorbier ou cormier.* Fĕrmento ătque ăcĭdis ĭmĭtantŭr vĭtĕă sŏrbis (pocula). *V.* Sŏrbă sŭmŭs, mŏllĕs nĭmĭŭm durantĭă vĕntrĕs. *M.* (XIII, 26). Mĭtĭă sŏrbă. *Petr.* (*Sat.* 135).

Sŏrdĕ. *f. abl. Voy.* Sordes.

Sŏrdēns, tis. *Sale.* Albānŏquĕ cădŭm sŏrdēntĕm sōlvĕrĕ fūmō. *St. Voy.* Sordidus. || † *Fier, dédaigneux.* Cētĕră sŏrdēntī dămnāns ănĭmălĭă vultū. *Avian.* (*Fab.* 40, 5).

Sŏrdĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Être sale.* Mănŭs mātĕrnŏ sŏrdĕt spārsă sănguĭnĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 773). Jām lăvīstī ?.. Nŭm tĭbī sŏrdĕrĕ vĭdĕŏr ? *Pl.* (*Truc.* II, 4, 27). Dŭm nūllă tĕnĕrī sŏrdēnt lānūgĭnĕ vūltus. *M.* (1, 42). SYN. Sŏrdĕscŏ, squālĕŏ, *qqf.* pōllŭŏr, ĭnfĭcĭŏr, etc. *Voy.* Squaleo. || *Au fig.* Gēstis quæ sŏrdĕt ĭnīquis. *Juvc.* (1, 746, vita). Pĕctŏră nĕc sŏrdēnt. *Man.* (IV, 271, scil. *animus* non illiberalis). || *Être sordide, avare, mesquin.* Haŭd sordērĕ vīsŭs ĕst fēstŭs dĭĕs. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 7). || *Paraître méprisable, être dédaigné.* Quŏnĭăm sŏrdēnt tĭbī mūnĕră nostră. *V.* Cūnctanĕ præ Cămpo ĕt Tĭbĕrĭnō flūmĭnĕ sordēnt? *H.* SYN. Contēmnŏr, etc. *Voy. ce mot.* || † Sordŭī. *parf.* Sŏrdŭĕrĭt nĭmĭŭm lăcĕrō cĭrcumdătă pēplō. *Alc.* (III, 393).

Sordēs, ĭum. *f. pl. Ordure, saleté.* Nŏn ăllŭs lānam pŭrgātĭs sordĭbŭs æquĕ Præbŭĕrĭt calathis. *Cl.* Ĕt sint sinĕ sordĭbŭs ūnguēs. *O.* Sŏrdēs fārris mordērĕ canīni. *J.* (5, 11). Nĕ dē prōpĭnquŏ sordĭum contagĭo. *Prud.* (*Cath.* 922). SYN. Squālŏr, illŭvĭēs, spurcĭtĭa, spurcĭtĭēs, *qqf.* cœnŭm, lūtŭm, fæx, immundĭtĭa. *Voy.* Squalor. || *Au fig. Deuil, habit de deuil.* Quĭa pœnă trŏpæŭs ĭmmĭnĕt, ĕt sordēs mĕrŭīt victorĭa nostră. *Petr.* (*Sat.* 122). SYN. Squalŏr. || *Action honteuse.* Sī nĕque āvarĭtĭām, nĕquĕ sordēs, aŭt mălă lūstră Objĭcĭĕt. *H.* Sinĕ sordĭbŭs ānnos. *O. Voy.* Dedecus. || *Avarice, lésinerie.* Pĕrmissum ārbĭtrĭŏ sinĕ sordĭbŭs ĕxstrŭĕ fūnŭs. *H.* Nŏn ŏpŭlēns, nĕc ĕgēns ; pārcŭs sinĕ sordĭbŭs ēgī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 7). *Voy.* Avaritia. || *Au sing.* Sordē *et* Sordĭs. Aŭrĭcŭlæ cōllĕctă sordē dŏlentes. *H.* Tāntŭm crīnĕsquĕ gĕnæquĕ Sordĭs hăbēnt. *St.* Mŭltăquĕ ōbtĕctŭm sordē dĕcŏrĕm. *Prosp.* (*Prov. D.* 820).

Sordēscŏ, ĭs, ĕrĕ *n. Devenir sale.* Cōntrĕctātŭs ŭbĭ mānĭbŭs sordescĕrĕ vŭlgī Cœpĕrĭs. *H.* Nĕc mētŭēns tālī făcĭĕm sordescĕrĕ tactū. *P. Petr.* (2, 628). *Voy.* Sordeo. || *Au fig. Se souiller.* Ăntĕ dătum, quăm prīmŭs hŏmō sordescĕrĕt Ădam. *Prud.* (*Sym.* 1637).

† Sŏrdī. *ancien abl. pour* Sorde. Ŭlcĕrĭbŭs tĕtrīs prŏpĕ jām sordīquĕ sēpultă. *Lr.* (VI, 1268).

Sordĭcĕ, ēs. *f.* (Σορδική). *Étang formé par le Sordus.* Ĕt ĭncŏlæ istām Sordĭcēn cognōmĭnant. *Avien.* (*Or. mar.* 570).

Sŏrdĭcēnŭs, ă, ŭm. *Du Sordus.* Ĭn Sordĭcēnī cēspĭtĭs cōnfĭnĭŏ. *Avien.* (*Or. mar.* 558. *Ib.* 568).

Sŏrdĭdātŭs, ă, ŭm. *Vêtu salement.* Quānquam ĕgŏ sūm sordĭdātŭs ; Frūgī tāmĕn sŭm. *Pl.* (*As.* II, 4, 90. Et *Ter. Heaut.* II, 3, 56). Nŏn sordĭdāti aŭt dēbĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 513).

Sŏrdĭdē. *adv. Salement.* || *Au fig. D'une manière commune, triviale.* Lŏquĭtŭr laŭte ăc mĭnĭmē sordĭdē. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 11).

† Sŏrdĭdŏ, ās, ārĕ. *Salir.* Mŏtŏ pŭlvĕrĕ sordĭdātŭr ăer. *Sid.* (*Pan.* 3423).

Sŏrdĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu sale.* Sī tŏgă sordĭdŭla ĕst. *J.* (3, 149). || *Sordide, honteux.* Ærmĭgĕrŏ mŏdŏ sordĭdŭlăm cūrāntĕ răpīnăm. *Prud.* (*Sym.* 158). || *De la dernière classe, abject.* Sĕrvŭlōrŭm sordĭdŭlōrŭm. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 58).

Sŏrdĭdŭs, ă, ŭm. *Sale, malpropre.* Sordĭdŭs ex hŭmĕrĭs nŏdŏ dēpĕndĕt ămictŭs. *V.* Sordĭdĕ dē nīvĕŏ cŏrpŏrĕ pŭlvis abī. *O.* Nĕ sordĭdă măppa Cŏrrŭgĕt nārēs. *H.* Sordĭdĭŏr mŭltŏ post hŏc tŏgă. *M.* (1, 104). SYN. Sordēns, squālēns, squālĭdŭs, ĭmmundŭs, spurcŭs, fœdātŭs, fœdŭs, pōllūtŭs, turpis, sordidŭlŭs, obscēnŭs, ĭnfectŭs. PPII. Sordĭbŭs ĭmmundŭs. Squālorĕ sordĭdŭs, cŏnfectŭs, obsĭtŭs. Squaloris plēnus. *Voy.* Sordes. || *Qui a un extérieur négligé, ou vêtu de deuil.* Tum lăcĕrās ĕffūsă cŏmās, ĕt pulvĕrĕ cānos Sordĭdă. *Cl.* SYN. Squālēns, squālĭdŭs. || *Sordide, avare.* Aŭt fallăt blandă sordĭda lingŭa fĭdĕ. *Tib.* (III, 7, 14). Sordĭdŭs ăc dīvĕs. *H.* Nĕc cŭpĭdŏ Sordĭdŭs aŭfert (somnos). *Id. Voy.* Avarus. || *Humble, vil, méprisable.* Sordĭdă rūra, Ătque hŭmīlēs habĭtārĕ casās. *V.* Ălĭī, sordĭdă tŭrba, jăcent. *O.* Non sordĭdŭs aŭctŏr Nātŭræ vĕrĭquĕ. *H.* SYN. Hŭmĭlis, vilis, abjectŭs, contēmptŭs. || *Honteux, coupable.* Nŏn habĕt ĕvēntŭs sordĭdă prædă bŏnos. *O.* Cœlum fatĭgas sordĭdŏ pĕrjūrĭŏ. *Ph. Voy.* Turpis. || *Déshonorant.* Vīrtūs rĕpŭlsæ nēscĭă sordĭdæ. *H.* SYN. Turpis, fœdus, prōbrosŭs, etc.

† Sŏrdĭtŭdŏ, ĭnis. *f. Saleté.* Ŭt mī ābstĕrsĕrūnt ōmnēm sordĭtŭdĭnĕm ! *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 10. Quod laudat *Non.* 2, 799).

Sordŭs, ī. *m. Rivière des Pyrénées.* Stăgno hŏc ăb ĭpsŏ Sordŭs ămnis ĕfflŭĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 574). || *Peuple riverain, auj. la Cerdagne.* Gēns ĕst Ĭbērŭm : Sordŭs indĕ dēnĭquĕ Pōpŭlŭs ăgēbat. (*Ib.* 552. Quos *Mel.* 2, 5, vocat *Sordones*).

Sŏrex, ĭcis. *m. Souris.* Sī prægnāns ărtŭs căptīvī sŏrĭcis ēdĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 57). Cătĭŭs in obscūrō cēpit prō sŏrĭcĕ pīcăm (*Anthol.* II, p. 452). *Voy.* Soricinus, Mus. || † Sŏrex. Ĕt grillŭs grillăt, dēstĭ-

căt indĕ sŏrĕx (*Auct. Phil.* 62. Sic in *Anth.* II, p. 453).

Sŏrĭcīnŭs, ă, ŭm. *De souris.* Cōnfŏssīlŏrēm sŏrĭcīnā nænĭā. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 48).

Sŏrītēs, æ. *m.* (σωρίτης). *Sorite, argument par accumulation.* Sŏrītās cŭmŭlī ăccēssĭbŭs aggĕrāns. *Capel.* (II, p. 30). PHR. Ĭnvēntŭs, Chrȳsippĕ, tŭī fīnītŏr ăcērvī. *Pers.* Dūm cădăt ēlŭsŭs rătĭonĕ rĭdentĭs ăcērvī. *H.* Nōn hūnc... Quĭdquām prōpŏsĭtō vĭrūm mŏrārī Chrȳsippŭs pŏtŭĭssĕt ēx ăcērvō. *Sid.* ‖ † Sŏrītēs. (*Capel.* IV, p. 135.)

Sŏrŏr, ōrĭs. *f. Sœur.* Quŭm sīc ūnānĭmem ăllĭquĭtŭr mălēsānă sŏrōrēm. *V.* Jŏvĭsquĕ Ēt sŏrŏr ēt cōnjŭx. *Id.* Ō frŭstrā mĭsĕræ spĕrātĕ sŏrōrī ! *O.* Quălĕm dēcĕt ēssĕ sŏrōrŭm. *Id.* SYN. Gĕrmānă, cōnsŏrs, *qqf.* sŏrōrcŭlă. EP. Cārā, dilēctă, ămātă, ămāns, ūnānĭmĭs, fīdă, pĭă, dŭlcis. PPH. Ăltĕră prōlēs. ‖ Sŏrōrēs Tărtărĕæ, nĭgræ, vīpĕrĕæ, dīræ, etc., *et absolt. Les Furies.* Ĭntēntāns ănguēs, vŏcăt ăgmĭnă sævă sŏrōrŭm. *V.* Sācrō crīnĭtŭs ănguĕ sŏrōrēs. *O. Voy.* Furiæ. ‖ — trēs, trĭplĭcēs, dīræ, cōncŏrdēs, etc. *Les Parques.* Ĭmprŏpĕræ dūcānt cui fīlă sŏrōrēs. *Sil.* Ēt sŏrōrŭm Fīlă trĭŭm pătĭuntŭr ātræ. *H. Voy.* Parcæ. ‖ — nŏvēm, Ăŏnĭæ, dŏctæ, etc. *Les Muses.* Ăŏnās ĭn mōntēs ŭt dŭxĕrĭt ūnă sŏrōrŭm. *V.* Ēt pĕtĕre Ăŏnĭæ suādēbānt tūtă sŏrōrēs Ōlĭă. *O. Voy.* Musæ. ‖ — æquŏrĕæ, lĭquĭdæ, etc. *Les Néréides.* Æquŏrĕæ pĕlăgŏ sĭmŭl ēmĕrsĕrĕ sŏrōrēs. *Sil. Voy.* Nereides. ‖ — sævæ, scĕlĕstæ. *Les Danaïdes.* Sī fāllŏ, pœnă sŏrōrŭm, Ĭnfēlĭx hŭmĭnĕs ūrgĕāt ūrnă mĕos. *Pp.* (IV, 11, 27). Pœnĭtĕāt scĕlĕrĭs Dănăūm sævāsquĕ sŏrōrēs. *O. Voy.* Danaïdes. ‖ — Ārræ. *Les Hespérides.* Crēdĕrĕ quæ pŏssĭs sŭbrĕptă sŏrōrĭbŭs Ārrĭs. *J.* (5, 152). ‖ *qqf. Maîtresse, amie.* Sīvĕ sĭbī cōnjŭx, sīvĕ fŭtŭra sŏrŏr. *Tib.* (III, 1, 27). Frātrĕm tĕ vŏcāt, ēt sŏrŏr vŏcātŭr : Cŭr vōs nōmĭnă nequĕāmŭs tāngĕrĕ ? *M.* (II, 4. *Id.* XII, 20). *Voy.* Amica. ‖ *adj. Qui se ressemble, jumelle.* Hānc pĕr dextĕrăm, Pĕrquĕ hānc sŏrōrĕm lævăm. *Pl.* (*Pœn.* 1, 3, 8, obsecro). Cūmæ mĕă fātă sŏrōrēs Lūgēbānt. *Cat.* (66, 51. Et *Mart.* XIV, 148 ; *Moret.* 28). SYN. Cōgnātă.

Sŏrōrcŭlă, æ. *f. dimin. de* Soror. Gĕrmānă mĕă sŏrōrcŭlă. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 3, 612).

Sŏrōrĭŏ, ās, ārĕ. *n. Croître comme des sœurs.* Tūm păpillæ prīmŭlŭm Sŏrōrĭabānt. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* Sic et *Plin.* 31, 6).

Sŏrōrĭŭs, ă, ŭm. *De sœur.* Ŭt hŏdīe ădvĕnīēns cœnām dēs sŏrōrĭăm. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 60). Lăcrĭmānsquĕ sŏrōrĭă lĭnquĭt Lĭmĭnă. *O.* Ōscŭlă sēntīrī nōn ēssĕ sŏrōrĭă pŏssēnt. *Id.*

Sōrs, tĭs. *f. Sort, hasard, décision du sort.* Sĭt sōrs ēt nobis tălōrum ĭntĕrprĕtĕ jactū. *Pp.* (III, 8, 27). Dūctŭs Nēptūnō sōrtĕ săcĕrdōs. *V.* Mĕ mĕŭs trăxĭt stătŭm Sĭnĕ sōrtĕ dŏmĭnŭs. *Sen.* (*Troad.* 949). SYN. Sōrtītŭs, ălĕă, *qqf.* căsŭs. *Voy.* Alea. ‖ *Bulletin pour voter.* Dējĭcĭēbānтquæ ærĕă sōrtĕm Accēpit gălĕă. *V.* Stăt dūctĭs sōrtĭbŭs ūrnă. *Id.* Cōnjĭcĭăm sōrtĕs ĭn sĭtellăm. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 34). ‖ *Lots dans le partage de l'empire de Saturne.* Nōn ĭllī ĭmpĕrĭŭm pĕlăgī sævūmquĕ trĭdēntĕm, Sĕd mĭhī sōrtĕ dătŭm. *V.* Hæc ĭntēntātă mănēbăt Sōrs rērŭm. *Id.* Ēt, sī placĕrēnt tērtĭæ sōrtīs lŏcă, Rēgnārĕ pŏtŭī. *Sen.* (*H. Fur.* 609). Ămplĭŭs Sōrs nūllă rēstăt ; rēgnă mĕ nōrūnt trĭă. *Id.* (*Hip.* 1212). ‖ *Sort, destin.* Ō fēlĭx quēm sōrs ăllăs dispērsĭt ĭn ōrās ! *L.* Nēsclă mēns hŏmĭnŭm fātī sōrtīsquĕ fūturæ ! *V. Voy.* Fatum. ‖ *Résultat, issue.* Ăt rēgĭnă grăvī pūgnæ cōntĕrrĭtă sōrtĕ. *V.* SYN. Ēvēntŭs, etc. ‖ *Sort, état, condition.* Cuī plăcĕt ăltĕrĭŭs, sŭă nĭmĭrum ēst ōdĭō sōrs. *H.* Quām sĭbī sōrtĕm Seū rătĭō dĕdĕrĭt, seū fōrs ōbjēcĕrĭt. *Id.* Mĭsĕrāndæ sōrtĭs æcĭllus. *O.* Fēlĭx sōrtĕ tŭā ! *V.* SYN. Fātŭm, cōndĭtĭō, stătŭs. ‖ *Rang.* Ō mīhī dī lēctōs ĭntĕr sōrs prīmă sŏdālēs? *O.* Nōn vērō sĭnĕ sōrtĕ dătæ, sĭnĕ jūdĭcĕ sēdēs. *V. Voy.* Ordo. ‖ *Rangs dans les naissances.* Sātūrnī sōrs ēgŏ prīmă fŭī. *O.* Nātĕ, brĕvīs frŭctŭs, dŭplĭcīs sōrs ăltĕră pārtŭs (*Ad Pis.* 121). ‖ *Capital.* Dēbĭtŏr ūsūræ pārĭtĕr sōrtēmquĕ nēgābĭt. *M.* (V, 42). Ētĭām dē sōrtĕ nūnc vēnĭo ĭn dŭbĭŭm mĭsĕr. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 35. Adde *Pl. Most.* III, 1, 34). SYN. Căpŭt. ‖ *Au plur. Oracle.* Ītălĭām Lȳcĭæ jūssĕrĕ cāpĕssĕrĕ sōrtēs. *V.* Aūxĭlĭŭm pĕr săcrās quærĕrĕ sōrtēs. *O. Voy.* Oraculum.

Sōrtī. *ancien abl. de* Sors. Sōrtī sūm vīctŭs : Cāsĭnă nūbĕt vīllĭcō. *Pl.* (*Cas.* II, 7, 5).

Sōrtĭēntēs. *m. pl. Traduction latine du nom d'une pièce de Diphile.* Κληρούμενοι vŏcātŭr hæc cōmœdĭă Grææcē, lătinē Sōrtĭēntēs : Dīphĭlŭs Hānc græcē scrīpsĭt (*Prol. Cas. Pl.* 32).

Sōrtĭfĕr *et* Sōrtĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Prophétique.* Stāt sōrtĭfĕr ĭllĭc Jŭpĭtĕr. *L.* (IX, 512. Alii minus bene *corniger*, quum sit inf. 514, *tortis cornibus.* Alii *certior*).

Sōrtĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Prophétique.* Sōrtĭlĕgĭs nōn discrĕpŭit sēntēntĭă Dēlphis. *H.* SYN. Fātĭdĭcŭs, prædsagŭs. ‖ *Subst. m. Devin.* Sōrtĭlĕgĭs ēgĕānt dŭbĭī. *L. Voy.* Augur.

† Sōrtĭō, īs, īrĕ. *Comme le suiv.* Tĭbĭ pērmittō, tūtĕ sōrtī. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 43. Adde *Enn.* apud *Non.* 7, 24. Cf. *Prisc.* 8, 799).

Sōrtĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī. *d. Tirer au sort.* Cōnjĭcĭām sōrtēs ĭn sĭtellam, ēt sōrtĭār. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 34. Forte *sortiam*). Nēc rēgnă vīnī sōrtīrĕrĕ tālīs. *H.* PPH. Sōrtēs dūcō, mittō. ‖ *Régler en tirant au sort, assigner des lots.* Ūrbēm dēsignāt ārātrō, Sōrtītŭrquĕ dŏmōs. *V.* Sīc fātă dĕōrŭm Sōrtītŭr, vŏlvĭtquĕ vĭcēs. *Id.* Æquă lēgĕ nĕcessĭtās sōrtītŭr ĭnsignēs ĕt ĭmōs. *H.* SYN. Dīvĭdō, pārtĭŏr, dīstrĭbŭō. PPH. Sōrtĕ dīvĭdō, pārtĭŏr, āssignō, dēsignō. ‖ *Choisir.* Sōbŏlem ārmentō sōrtīrĕ quŏtānnīs. *V.* Sōrtītŭs fōrtūnam ōcŭlis. *Id. Voy.* Eligo. ‖ *Obtenir par le sort, avoir en partage.* Tū sī Mæŏnĭŭm vālēm sōrtītă fŭīssēs. *O.* Cāsŭ quŏd tĕ sōrtītŭs āmĭcūm. *H.* SYN. Ōbtĭnĕō, nāncīscŏr, hăbĕō, cōnsĕquŏr. PPH. Mĭhī cōntĭngĭt, ōbtĭngĭt.

† Sōrtĭs. *ancien nomin. pour* Sors. Vīdĕ nĕ quă illĭc ĭnsĭt ăllă sōrtĭs sŭb æquă. Vērbĕrō ! *Pl.* (*Cas.* II, 6, 28. Cf. *Prisc.* 7, 751).

† Sōrtĭtĭō, ōnĭs. *f. Billet ou nom qui sort de l'urne.* Mĭhī ŭt sōrtĭtĭŏ ēvēnĭăt ! *Pl.* (*Cas.* II, 6, 38).

Sōrtĭtō. *adv. Par le sort.* Lŭpĭs ĕt ăgnīs quāntă sōrtĭtō ōbtĭgĭt (discordia). *H.* Ăt tĭbī sōrtĭtō ĭd ōbtĭgĭt. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 25). SYN. Sōrtĕ, *qqf.* fātō.

Sōrtĭtŏr, ōrĭs. *m. Qui tire les noms de l'urne.* Sōrtĭtŏr ūrnæ, rēgĭbŭs rēgēs dĕdĭt. *Sen.* (*Troad.* 985).

Sōrtītŭs, ă, ŭm. *part. de* Sortior. 1. *Qui a reçu par le sort.* Ōmnĭs pĕr mūrōs lēgĭō sōrtītă pĕrīclŭm. *V.* Rēgnă văgă, dixī, sōrtītĕ trĭdēntĭfĕr ŭndæ. *O.* Quĭdām sōrtītī mētŭēntĕm sābbătă pātrēm. *J.* (14, 96). SYN. Nāctŭs. ‖ 2. *qqf. pass. Désigné ou obtenu par le sort.* Mīllĕ ūrbĕs Āsĭæ sōrtītō rĕxērĭt

ānnō. *St.* (*Silv.* V, 2, 57). In mĕă sŏrtītă vindĭcĕt ōssă pīlă. *Pp.* (IV, 11, 20).

Sŏrtītŭs, ūs. *m. Action de tirer au sort.* Jŭssă mŏrī, quæ sŏrtītŭs nōn pertŭlĭt ullōs. *V.* Ēădĕmque in sīdĕra, ēōsdĕm Sŏrtītŭs ānĭmārŭm (creati). *St.* ‖ *Bulletin pour voter.* Ēt jām sŏrtītŭs Prŏthōŭs vērsārăt āhēnă Cāssīdē. *St.* SYN. Sŏrtēs.

† Sŏs. 1. *pour* Eos. Circŭm sōs quæ sunt māgnæ gēntēs ŏpŭlēntæ. *Enn.* (apud *Fest.*)‹ ‖ 2. *pour* Suos. (Vid. etiam *Fest.*)

Sōsĭă *et* Sōsĭās, æ. *m.* (Σωσίας). *Sosie, nom d'esclave de comédie; en gén. nom d'homme.* Sōsĭă, prēndendum ēst : quārtām jām tōtŭs in hōrăm. *Aus.* (*Ephem.* 6, 1). Mŏnendŭs ēst jām Sōsĭās (*Ib.* 4, 9). Ămphitrŭōnīs te ēsse āiēbās Sōsĭām. Pēccăvĕrăm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 228. Et *Ter. And.* I, 1, 1).

Sōsĭbĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ēmittīs quārĕ, Sōsĭbĭānĕ, nihĭl. *M.* (IV, 33).

Sōsĭclēs, ĭs. *m.* (Σωσικλῆς). *Nom d'homme.* Īllūm tum vŏcābant Sōsĭclēm. *Pl.* (*Men.* V, 9, 64 et 66).

Sōsĭī, ōrŭm. *m. pl. Libraires de Rome sous Auguste.* Scilĭcĕt ŭt prōstĕs Sōsĭōrŭm pūmĭcĕ mundŭs. *H.* Hic mĕrĕt ærā lĭbĕr Sōsĭis. *Id.* (De quibus *Gloss. Isid.*).

Sōspes, ĭtis. *m. f. n. Sauvé, échappé au danger.* Quī nūnquām sīnĕ tĕ sōspĭtĕ sōspes ĕrīt. *O.* Cērtĕ fortūnă dŏmūsquĕ Sōspes ăb īncūrsu ēst. *Id.* Dēpōsĭtum tĭbī sōspes ĕrīt. *J.* (13, 178. De quo *Prisc.* 5, 650). Plĕctāntur sīlvæ tĕ sōspĭtĕ. *H.* SYN. Incŏlūmis, sērvātus, sālvus, sŭpērstes, întĕgĕr, īllæsus. *Voy.* Incolumis. ‖ † *Sauveur.* (*Enn.*, auctore *Festo.*)

Sōspĭtă, æ. *f. Qui sauve, protectrice : surnom de la Junon de Lanuvium.* Sōspĭtă dēlūbrīs dīcĭtŭr sŭctă nŏvīs. *O.*

† Sōspĭtālis, ĕ. *Sauveur.* Quī tĭbī sōspĭtālis fŭīt. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 18).

Sōspĭtō, ās, ārĕ. *arch. Sauver.* Ăncīque, ŭt sōspĭta ēs, bŏnă Sōspĭtēs ŏpĕ gentĕm. *Cat.* (34, 22). Dī plŭs plŭsque īstŭc sōspĭtēnt quŏd nunc hăbēs. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 10). Pŏpŭlōque ŭt faustŭm sēmpĭtĕrnĕ sōspĭtēnt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 819. *Lucil. ib.* 7, 34). *Voy.* Servo.

Sōstrātă, æ. *f., et* Sōstrātŭs, ī. *m.* (Σώστρατος). *Noms de femme et d'homme.* Mīris mŏdis ōdissĕ cœpit Sōstrātăm. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 104). Ēt mădĭlis cāntāt quæ Sōstrātŭs ālis. *J.* (10, 178).

Sōtădēs, ĭs. *m.* (Σωτάδης). *Poète de Crète, inventa un mètre qui porte son nom.* Quī multă fēcūnt hōc pĕdĕ Sōtădēm lōcūtŭm. *T. Maur.* (*Ped.* 152). *Voy.* Sotadeus. ‖ *Autres.* Pĕrīclĭtātŭr căpĭtĕ Sōtădēs nostĕr. *M.* (VI, 26).

Sōtădēŭs *et* Sōtădĭcŭs, ă, ŭm (Σωτάδειος *et* Σωτάδιος). *De Sotade : nom d'une espèce de vers dans lequel entrait un pied composé de deux longues et deux brèves, comme* Lavinia. Ŭt quīvĕrŏ, ērsŭ blătĕrābŏ Sōtădēō. *T. Maur.* (*Litt.* 21). Mĕrŭmquĕ făcit, Sōtădĭcŭm quŏd ēt vŏcārunt. *Id. Ped.* 151. Adde *Aus. Epist.* 14, 29).

Sōtās, æ. *m. Nom d'homme.* Sōtæ fĭlĭă clĭnĭcī, răbŭlă. *M.* (IV, 9).

Sōtērĭă, ōrŭm. *n. pl.* (σωτήρια). *Présens qu'on faisait à un convalescent.* Nām quŏtĭēs sūrgīs, sōtērĭă pōscĭs āmīcūm. *M.* (XII, 56).

Spăcĭŏr, Spăcĭŭm, etc. *Voy.* Spatior, etc.

Spădix, ĭcis. *m.* (σπάδιξ). *Cheval bai.* Hŏnēstī Spādĭcēs glaŭcīquĕ, cŏlŏr dētērrĭmŭs ālbis. *V.* (Adde *Grat. Cyn.* 532).

Spădŏ, ōnis. *m. Eunuque.* Quūm tĕnĕr ŭxōrēm dūcăt spădŏ, Mævĭă Tŭscŭm. *J.* (1, 22). Nūsquām spădŏ cōnsŭl ĭn ōrbĕ, Nēc jūdĕx dūctōrvĕ fŭīt. *Cl.* SYN. Eunūchŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ — gallus. *Chapon.* Gallīnă tĭbī Numĭdĭcă, tĭbī gallus spădŏ. *P. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55).

Spănĭŭs, ĭi. *m.* (σπάνιος). *Nom d'homme.* Quām vēntŭm Spānĭus mānūmquĕ Prīscus. *M.* (II, 41).

Spărăx. *m. Nom d'esclave.* (*Pl. Rud.* III, 2, 43.)

Spărgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre, semer.* Jām cōrnū pĕtăt, ēt pĕdĭbŭs quī spărgăt ārēnăm. *V.* Tōtīs vŭlcānŭm spărgĕrĕ tēctīs. *Id.* Fĕrrūmque haūd dēbĭlĕ dēxtrā Spărgīmŭs. *Id.* Pārtĭmquĕ rūdī dătă sēmĭnă jŭssīt Spărgĕre hŭmō. *O.* Ōdōrēm lātĕ quæ jūcundŭm spargĕrĕt. *Ph.* SYN. Dīspĕrgŏ, fŭndŏ, dīffŭndŏ, effŭndŏ, dīssēmĭnŏ, sĕrŏ, mittŏ, jăctŏ, prōjĭcĭŏ. ‖ *Au fig. Répandre, disséminer, divulguer.* Ēt nōmĕn fāmă pĕr ūrbēs Spărsĕrăt. *O.* Ēt spărgĕrĕ vōcēs ĭn vŭlgum ămbĭgŭās. *V.* Vēra ăc fictă sĭmŭl spărgēbăt Fāmă pĕr ūrbĕm. *Sil.* SYN. Fŭndŏ, sĕrŏ, vŭlgŏ, nūntĭŏ, etc. ‖ *Diviser, disperser.* Sĭ fortĕ mōrāntēs Spărsĕrĭt, aŭt prærcēps nēptūno ĭmmīsĕrĭt cūrŭs. *V.* Illĕ rŭīt spărgĭtquŏ cānēs (aper). *O.* Cūptæ răptūrŭs mœnĭă Trōjæ, Spărsūrŭsquĕ dĕōs. *L.* SYN. Dīssĭpŏ, dīspĕrgŏ, dīsjĭcĭŏ. ‖ *Arroser.* Cōrpŭs flŭvĭālĭ spărgĕrĕ lymphă. *V.* Spărgĭt āquis ădĭtŭs. *O.* Spārsissēnt lăcrĭmæ cōrpŏră nōstră plæ. Lātĕ spārsūrās cōrpŏrĕ pīnŭs. *Id.* SYN. Rĕspĕrgŏ, rĭgŏ, mădĕfăclŏ, etc. *Voy.* Rigo. ‖ *Joncher, couvrir.* Spărgĭte hŭmŭm fōlĭīs. *V.* Quīs hŭmŭm flōrēntĭbŭs hērbīs Spărgĕrĕt? Ēt jām primă nŏvō spărgēbăt lūmĭnĕ tērrās (Aurora). *V.* Fēcĭt ăvēm Circē, spārsĭtquĕ cōlōrĭbŭs ālās. *O.* Spārsĕrĭt ēt nĭgrās ălbă sĕnēctă cōmās. *Pp.* (III, 3, 46). SYN. Stĕrnŏ, cōnstĕrnŏ, tĕgŏ, vēstĭŏ.

Au pass. Spărgŏr. *Être semé, répandu, dispersé.* Spărgēndă prŏcēllīs Mēmbră. *L.* Spărgūntŭr pĕr căpŭt ōmnĕ cōmæ. *O.* ‖ *Être arrosé.* Spărgĭtŭr ēffūsō cōrnŭă, Bācchĕ, mĕrō. *O. Voy.* Madeo. ‖ *Au fig. Être saturé.* Sēd tāmĕn ēt spărgī pēctŭs ămōrĕ nŏcēt. *O.* SYN. Imbŭŏr.

Spārsī. *parf. de* Spargo.

Spārsĭm. *Çà et là.* Gallō cănēnte ĕxtĕrrĭtŏs Spārsĭm tĭmēre ēt cēdĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 85).

Spārsĭŏ, ōnis. *f. Distribution faite au peuple.* Dīvēs spārsĭŏ quōs ăgĭt tūmultūs! *St.* (*Silv.* I, 6, 66).

Spārsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Spargo. *Répandu, semé, épars, séparé.* Dōnă fĕrō Cĕrĕrĭs, lātŏs quæ spārsă pĕr ăgrōs. *O.* Spārsŏs pĕr cōllă căpillŏs. *Id.* Spārsăsquĕ pĕr æquŏr Cȳclădās. *V.* Tempŏrĭbŭs gĕmĭnīs cănēbăt spārsă jŭvēntŭs. *Id.* Spārsŭs ăb Ēmăthiă fŭgīt quĭcūnquĕ rŭīnă. *L.* Spārsă cōmpăgĕ cārīnæ. *Id.* Ārtŭsquĕ nōstrōs dīrŭs ĭmmittăt Sĭnis : Spārsŭs sīlĕbō. *Sen.* (*H. OEt.* 1392). SYN. Fūsŭs, diffūsŭs, dispĕrsŭs, *qqf.* dīvīsŭs, disjĕctŭs, divulsŭs, discĕrptŭs. ‖ *Arrosé.* Ēt spārsōs frātĕrnă cædĕ Pĕnātēs. *V.* Spārsăquĕ cœlēstī rōrĕ mădĕbĭt hŭmŭs. *O.* ‖ *Comme* Effusus. *Étendu, large.* Ūbĕrĭŏr Nīlō, gĕnĕrōsō spārsĭŏr Istrō. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 129, translate de oratore). Spārso ōre, ăduncō nāsō. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 17, scil. dĭducto. Alii aliter intellig.). ‖ Spārsŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nōn cōgĭtāndī, Spārsĕ, nĕc quīescendī. *M.* (XII, 57).

Spārtă, æ, *et* Spartē, ēs. *f.* (Σπάρτη). *Sparte ou Lacédémone, ville du Péloponèse.* Scilĭcĕt hæc

Spartam incŏlŭmĭs pătrĭāsque Mȳcēnās Ædspĭcĭĕt. *V.* Mĭsĭmŭs ĕt Spartēn : Spartē quŏquĕ nēsclă vĕrī. *O.* Cȳrēnē Spartēve ănĭmōsă crĕāvĭt. *St.* SYN. Lăcĕdæmŏn. *Voy. ce mot.*

Spartăcŭs, ī. *m.* (Σπάρταξος). *Spartacus, gladiateur romain, chef d'une révolte.* Æmŭlă nēc vĭrtūs Căpŭæ, nēc Spartăcŭs ăcĕr. *H.* Ût sĭmĭlī caūsā căděrēs quā Spartăcŭs hōstĭs. *L.* Vēl quōs, Spartăcĕ, cōnsŭlŭm sōlēbās Victrĭcī glădĭōs fŭgārĕ sĭcă. *Sid.* (*Pan.* 2115).

Spartānă, æ. *f. Femme de Sparte.* Vĭrgĭnĭs ōs hăbĭtŭmquĕ gĕrēns, ĕt vĭrgĭnĭs ārmă Spartānæ. *V.* SYN. Lăcænă, Lăcōnĭs. ‖ *Hélène.* (*Luc.* X, 61.)

Spartānŭs, ă, ŭm. *De Sparte.* Spartānŭs tĭbĭ cēdĕt ōlŏr. *M.* (VIII, 28. *Id.* I, 56, *Spartanum saxum*). Spartānă chlămȳs, cōnchȳlĭă Cōă. *J.* (8, 101). Prætĕrĕă clădēs Spartānās, Trōĭă bĕllă. *Orient.* (*Comm.* 1, 277). SYN. Lăcĕdæmŏnĭŭs, Lăcōn, Œbălĭŭs, Ămȳclæŭs, Thĕrăpnæŭs, *qqf.* Lăcōnĭŭs, Lēdæŭs. ‖ — cānis, *et absolt. Espèce de chien originaire de Laconie.* Vēnātŏr tĕnĕt ōră lĕvĭs clāmōsă Mŏlŏssī, Spartānōs Crētāsquĕ lĭgat. *L.* Aŭt Spartānōs : gĕnŭs ēst aūdāx Ăvĭdūmquĕ fĕræ. *Sen.* (*Hip.* 35). PHR. Vēlōcēs Spartæ cătŭlōs. *V.* Spartānă gĕntĕ Mĕlāmpūs. *O.* (Cf. *Virg. G.* III, 405). ‖ *qqf. Sabin.* Pōplĭcŏla ĭngēntīs Vŏlŭsī Spartānă prōpagŏ. *Sil.*

Spartē, ēs. *f. Voy.* Sparta.

Spartĕŭs, ă, ŭm. *Fait de* spartum. Sēd cōmplĭcātum spartĕŭs Claŭdāt cădāvĕr cūlĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 1696).

Spartī, ōrŭm. *m. pl.* (Σπάρτοι). *Guerriers armés, qui naquirent des dents de serpent semées par Cadmus. Voy.* Cadmus, Serpentigenæ.

Spartĭātă, æ. *m.* (Σπαρτιάτης). *Spartiate.* Quĕm tĭbĭ nōs Spartĭātēn ēssĕ dixĭmŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 35). SYN. Spartānŭs.

Spartĭātĭcŭs, ă, ŭm (Σπαρτιατικός). *De Sparte.* Eādĕm nărrābŏ tĭbĭ rēs Spartĭātĭcās. *Pl.* (*Pœn.* III, 4, 9).

? Spartĭcŭs, ă, ŭm. (*Spartica myrtus*, legitur in *Culice*, *vs.* 399, vitiose, ut videtur. Vide conjecturas.)

Spartŭm, ī. *n.* (σπάρτον). *Sorte de jonc, dont on faisait des cordes.* Trājĕctŭs mēdĭŭm spartō sēd răsĕŭs ōrbĕm (*Moret.* 58).

Spărŭlŭs, ī. *m. Sorte de poisson de mer.* Ēt sŭpĕr aūrātă spărŭlŭs cĕrvĭcĕ rĕfulgēns (*Ov. Hal.* 106. Et *Mart.* III, 60).

Spărŭm, ī. *n. Comme* Sparus. Tūm spărā, tūm rūmĭcēs portāntŭr, trăgŭlă porrō. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Spara* et in *Rumex*, et apud *Non.* 3, 202).

Spārŭs, ī. *m. Petit javelot.* Ægrēstīsquĕ mānŭs ārmăt spārŭs. *V.* Rhȳndăcŭs hīs dŭctor, tēlŭm sparŭs. *Sil. Voy.* Spiculum. ‖ *Sorte de poisson. Voy.* Sparulus.

Spătălē, ēs. *f.* (σπατάλη). *Nom d'une nymphe.* Ēt grăvĭbus Spătălē băccis dīădēmă cŏrōnat. *Cl.* (Et *Mart.* II, 62, *Spatalen*).

† Spătărō. *interj.* (Vocabulum ex *Afran.* refertur a *Char.* 2, 214, qui id ait ἐξουθενισμοῦ vim sensumque sufferre.)

Spătiāns, tis. *Voy.* Spatior.

Spatĭātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est promené.* Spătĭātăquĕ lĭttŏrĕ cūrvō. *O.* ‖ *Qui s'est étendu.* Jām dĭū lātō spatĭātă cāmpō, Fōrtĭs bĕrōōs, Ērătō, lăbōrēs Dĭffĕr. *St.* Lātō spatĭātŭm gūrgĭtĕ Gangēn. *O.*

† Spătĭō, ās, ārĕ. *n. Comme le suiv.* Dēflentēm pŏpŭlŭm vĭdĕās spatĭārĕ pĕr ūrbĕm. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 108. Omissum verbum restitui).

Spătĭŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Faire du chemin, parcourir de l'espace, se promener.* Ēt sōla in sīccā sēcŭm spatĭātŭr ārēnā. *V.* Pōmpēīă lēntūs spatĭārĕ sŭb ūmbrā. *O.* Fīxŭs lātĕrī spatĭāntĭs ădhæsī. *O.* Sērmōnēs vārĭōs grēssū spatĭāntĭ sĕrāmŭs. *P. Nol.* (24, 347). SYN. Ămbŭlŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *S'étendre.* Nēc mĕă tām lōngă spatĭētŭr ĭmāgĭnĕ pōmpă. *Pp.* (II, 10, 19). Ēt caūdă spatĭāntēs ĕxplĭcăt ālās. *O.* Spatĭantĭă brāchĭă pāssĭm (vitis). *Id.* SYN. Ĕxtendŏr, ĕxpandŏr, pătĕŏ.

Spatĭōsē. *adv. Avec étendue, longuement.* Tū quŏquĕ, quī æstīvōs spatĭōsĭŭs ēxĭgis ĭgnēs. *Pp.* (III, 19, 3). SYN. Lātē.

Spatĭōsŭs, ă, ŭm. *Étendu, spacieux, long.* Ăt lĭbĕr tērræ spatĭōsis cōllĭbŭs hōstĭs. *L.* Mētām spatĭōsō circŭlŏ ōrbĕ. *O.* SYN. Pătēns, ămplŭs, vāstŭs, lātŭs, căpăx, ĭmmēnsŭs, ăpĕrtŭs, lōngŭs. PPH. Lātē pătēns, pōrrēctŭs, ēffūsŭs, ēxtēnsŭs. ‖ *Grand.* Sæpĕ nĕcāt mōrsū spatĭōsum vīpĕră taūrum. *O.* Ōmnĭbŭs Ândrŏmăchē vīsa ēst spatĭōsĭŏr æquō. *Id.* SYN. Ĭngēns, măgnŭs, ăltŭs, prōcĕrŭs. *Voy.* Procerus. ‖ *Long, en parlant du temps.* Sēd nūnquām dēdĕrīs spatĭōsŭm tēmpŭs ĭn īram. *O.* Spatĭōsăm fălĕrē nŏctēm. *Id.* SYN. Lōngŭs, dīūturnŭs.

Spatĭum, ĭī. *n. Espace, étendue, distance.* Ĭnvĭdă mē spatĭō nātūră cŏĕrcŭĭt ārctō. *O.* Ătque ŏcŭlīs spatĭum ēmēnsŭs. *V.* Trēs pătēāt cœlī spatĭŭm, nōn ămplĭŭs, ūlnās. *Id.* SYN. Ĭntĕrvāllŭm, dīscrīmĕn. EP. Ingens, ămplŭm, măgnŭm, lātŭm, ĭmmēnsŭm; brĕvĕ, pārvŭm, ăngŭstŭm. PPH. Spatĭī dīscrīmĭnă. ‖ *Au fig.* Tū vērō, mĕă quēm spatĭīs prōpĭōrĭbŭs ætās Ĭnsĕquĭtŭr. *V.* ‖ *Grande dimension, grandeur.* Dūm spatĭŭm victī victŏr cōnsīdĕrăt hōstĭs. *O.* Nēc tūtŭs spatĭo ēst ēlĕphās. *L.* Spatĭum ădmīrābĭlĕ rhŏmbī. *J.* (4, 39). SYN. Măgnĭtūdŏ, mōlēs. ‖ *Carrière pour la course des chars, par ext. course.* Trītūmquĕ rĕlĭnquūnt Quădrĭjŭgī spatĭŭm. *O.* Ăd maxĭmă cāmpī Sūdābĭt spatĭă (equus). *V.* Ĭndĕ ălĭōs ĭnĕūnt cursūs ălĭōsquĕ rĕcūrsūs Ădvĕrsīs spatĭīs. *Id.* Seū sēptĕm spatĭīs circŏ mĕrŭĕrĕ cŏrōnăm. *O.* SYN. Cūrrĭcŭlŭm, *ou* cursŭs. ‖ *Espace de temps.* Sōrtĭtŭs spatĭŭm vītæ brĕvĭs. *O.* Tēmpŭs ĭnānĕ pĕtō, rĕquĭēm spatĭŭmquĕ fŭrōrī. *V.* Dă spatĭŭm tĕnŭēmquĕ mōrām. *St.* SYN. Tēmpŭs, mōră. ‖ *Lieu de promenade.* Tēmplăque ĕt ĭnnūmĕrīs spătĭa ĭntērstīnctă cŏlūmnīs. *St.* Phōcŭs ĭn ĭntĕrĭŭs spatĭŭm lōngōsquĕ rĕcēssŭs Cēcrŏpĭdās dūcĭt. *O. Voy.* Ambulacrum, Porticus.

† Spēbŭs. *abl. pl. de* Spes. Ămbĭgŭĭs spēbŭs lĭcĕt ĕt cōnātĭbŭs ægris. *Victor.* (*ad Salm.* 20. Adde *P. Nol.* 18, 245).

Spĕcĭālĭs, ĕ. *Particulier, spécial.* Nīl cuīquām spĕcĭālĕ fŭīt ; cōmmūnĭă cūnctīs Ōmnĭă. *P. Petr.* (2, 112). Sēd nōbīs vōlŭīt spĕcĭālĕm tēmpŏre ĭn ĭstō Lætĭtĭăm dōnārĕ Dĕŭs. *P. Nol.* (22, 414. Et *Fort.* VIII, 4, 285 ; *Sid. Pan.* 2032). SYN. Prōprĭŭs, etc.

Spĕcĭālĭtĕr. *Spécialement.* Hūmānĭquĕ ŏdĭŭm gĕnĕrĭs spĕcĭālĭtĕr ĭn tē. *Victor.* (*Gen.* 1, 461).

Spĕcĭē. *anciens gén. et dat. de* Species. Hūjŭs sē spĕcĭē mēndăx Bellōnă cōăptăt *Prud.* (*Psych.* 625). *Voy.* Specii.

Spĕcĭēs, ēī. *f. Vue, aspect.* Nōn tŭlĭt hānc spĕcĭēm fŭrĭātă mēntĕ Cŏrœbŭs. *V.* Īllă mĕīs ŏcŭlīs spĕcĭēs ăbĕūntĭs ĭnhærēt. *O.* SYN. Vīsŭs, ădspĕctŭs, vūltŭs, ĭmāgŏ, făcĭēs. ‖ *Apparence, dehors.* Fāllit ēnĭm vĭtĭŭm spĕcĭē vīrtūtĭs ĕt ūmbrā. *J.* (14,

109). Tālis ērāt spēciēs aurī frondentis ŏpācā īlicē. *V.* SYN. Fōrmā, fĭgūrā, īmāgŏ. || *Beauté.* Ī nunc, ēt jŭvēnis spĕcĭē lætārē tŭī, quĕm. *J.* (10, 310). Ēt mŏnĕt ætātis spēciēs, dum flōrĕāt, ūtī. *O.* (Cf. *Non.* 4, 407). SYN. Fōrmă, dĕcŏr, etc. *Voy.* Pulchritudo. || *Idée.* Cūjŭs, vĕlŭt ægrī sōmnĭă, vānæ fingēntur spēciēs. *H.* SYN. Īmāgŏ. || *Bienséance, décorum.* Nĕque ēnim spĕcĭē fāmāvĕ mŏvētŭr. *V.* SYN. Dĕcŏr. || *Espèce.* Quām mūltæ spēciēs ēt nōmĭnă quæ sĭnt. *V.* Millĕ mălī spēciēs. *O.* SYN. Fōrmă, gĕnŭs. || In spĕcĭēm. *A la manière de.* Inquĕ chŏri lūdunt spĕcĭĕm. *O.* SYN. In mŏdŭm. *Voy.* Tanquam. || † *Le sens de la vue.* Spĕcĭēm quŏ vērtĭmŭs ōmnēs. *Lr.* (IV, 242). *Voy.* Visus.

† Spĕcĭī. *arch. pour* Speciei. Ān mănĕāt spĕcĭī sĭmŭlācrum in mŏrtĕ sĭlēntŭm. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 9, 14).

Spĕcĭmĕn, ĭnĭs. *n. Marque, preuve, modèle, exemple.* Fillă tū spĕcĭmĕn cēnsūræ nactă pătĕrnæ. *Pp.* (IV, 12, 93). Sālsa aūtēm tēllūs, ēt quæ pĕrhĭbĕtŭr ārmārā, Tālĕ dăbīt spĕcĭmĕn. *V.* Ūnde in nĕfāndă spĕcĭmĕn ēgrĕgĭŭm dŏmŏ? *Sen.* (*Phœn.* 80). SYN. Indĭcĭŭm, nŏtă, sīgnŭm, ēxēmplŭm, ārgūmēntŭm. || *Ornement distinctif, insignes.* Cuī tēmpŏră circŭm aūrātī bīs sēx rădĭī fulgēntiă cingunt, Sōlis ăvī spĕcĭmĕn. *V.* Drăcŏnēs, Mātrīs Hŏræ spĕcĭmĕn. *V. Fl.* SYN. Insignĕ.

† Spĕcĭō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕcĕrĕ. *arch. Voir, regarder.* Nūnc spĕcĭmĕn spĕcĭtŭr, nūnc cērtāmĕn cērnĭtŭr. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 2. *Id. Mil.* III, 1, 100). Spēxīt dĕ mōntĭbŭ' cēlsīs. *Enn.* (apud *Fest.* Vid. *Varr. L. L.* 5, 8; *Prisc.* 4, 626. Sicubi apud Grammaticos scribitur *Spicio*, pro vitioso habendum est: ex illo enim *Species, Speculum, Specto*, etc.)

Spĕcĭōsē. *adv. Élégamment, bien.* Quŏd spĕcĭōsĭŭs ārmă Nōn ēst qui tractăt. *H.* SYN. Pulchrĕ, bĕnĕ.

Spĕcĭōsŭs, ă, ŭm. *Beau.* Întrōrsŭm tūrpēm, spĕcĭōsum pēllĕ dĕcōrā. *H.* Sē quŏquĕ dēt pŏpŭlō mūllĕr fōrmōsă vĭdēndăm. *O.* SYN. Pulchĕr, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Prōfĕrĕt in lūcēm spĕcĭōsă vŏcābŭlă rērum. *H.* Intĕrdŭm spĕcĭōsă lŏcis (fabula). *Id.* || *Spécieux, qui a une beauté trompeuse.* Spĕcĭōsăquĕ nōmĭnă cūlpæ Īmpōnīs, Mēdĕă, tūæ. *O.* Sēd mīsĕrērĕ, prĕcŏr, spĕcĭōsŏquæ ērīpĕ dămnō (de Mida). *Id.* SYN. Nĭtēns, nĭtĭdŭs.

Spĕctăbĭlis, ĕ. *Où la vue s'étend.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spĕctăbĭlĭs ŭndĭquĕ cāmpŭs. *O.* || *Digne d'être vu, remarquable.* Ipsĕ sŭpĕr cūrrŭm plăcĭdŏ spĕctăbĭlis ōrĕ. *O.* Mūltŏ spĕctăbĭlis aurō. *Id.* Spĕctăbĭlĕ tēlă Dūxīt ŏpŭs. *V. Fl.* SYN. Spĕctāndŭs, cōnspĭcŭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, spĕcĭōsŭs, īnsignĭs, etc.

Spĕctăclŭm, ī. *n. sync. pour* Spectaculum. Spĕctăclum ipsă sĕdēns primŏ tēmonĕ pēpendīt. *Pp.* (IV, 8, 21. *Ib.* 9, 28). Ēxŏrītur vēntŭs, turbŏ, spectācla ībī rŭunt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 47).

Spĕctăcŭlŭm, ī. *n. Action de regarder; ce qu'on voit, spectacle, tableau.* Nōn hŏc istă sĭbi tēmpŭs spectācŭlă pŏscīt. *V.* Nĕc căpĕre ŏblātæ sēgnēm spĕctăcŭlă prædæ. *O.* Quŭm mī ŏbtŭlistī tām lēpĭdum spĕctăcŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* 1, 1, 81). SYN. Visŭs, spĕcĭēs. || *En partic. Ce qu'on voit au théâtre, spectacle.* Artificēs lătĕrīs, scēnæ spectācŭla amantŭr. *O.* Quis spĕctăcŭlă nōn pŭtēt dĕōrum? *M.* (I, 105). SYN. Lŭdi. || *Salle de spectacle.* Vīdīmŭs in cœlŭm trăbĭbŭs spĕctăcŭlă tēxtīs Sūrgĕrĕ. *Calp.* (7, 23). Rĕsŏnānt spĕctăcŭlă plaŭsū. *O.* SYN. Thĕātrŭm. *Voy. ce mot.*

† Spĕctāmĕn, ĭnĭs. *n. Exemple, modèle.* Spĕctāmĕn bŏnō sērvo lĕ ēst, quī rem hērĭlem. *Pl.* (*Men.* V, 6, 1). Tēxăt spĕctāmĭnĕ mōrŭm Ōrnāmēnta ănīmæ. *Prud.* (*Cath.* 981). *Voy.* Specimen.

Spĕctāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être vu.* Hæc tū spĕctāstī, spĕctāndăquĕ sæpĕ dēdīstī. *O.* || *Digne d'être vu.* Spĕctāndŭm nigrīs ŏcŭlīs nigrŏquĕ cāpīllō. *H.* Spĕctāndŭs in cērtāmĭnĕ mārtĭō. *Id. Voy.* Spectabilis.

Spĕctāns, tĭs. *Regardant.* Cāndĭdă Dictæī spĕctāns tēntōrĭă rēgis. *O. Voy.* Contemplatus. || *Spectateur. Voy.* Spectator.

Spĕctātĭō, ōnĭs. *f. Action de regarder.* Ēt sūspēnsă tĕnĕt spĕctātĭō vānă sŏdālēs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 243).

Spĕctātŏr, ōrĭs. *m. Spectateur.* Cŭpĕrem ipsĕ părĕns spĕctātŏr ădēssēt. *V.* Ipsĕ nĕcis cŭpĕrēm nōstræ spĕctātŏr ădēssēt. *O.* SYN. Spĕctāns, tĕstĭs, ārbĭtĕr. || *En partic. Au théâtre.* Sēdĕrāt Hippŏmĕnēs cūrsūs spĕctātŏr ĭnīquī. *O.* Ēxānĭmāt lēntūs spĕctātŏr, sēdŭlŭs ūrīt. *H.* Hīc dēlūdētŭr, spectātŏrēs, vōbīs īnspĕctantĭbŭs. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 15). ÉP. Frĕquēns, ăttēntŭs, ārrectŭs, dēfīxŭs, ĭnhiāns. || *qqf. Qui essaie, éprouve, juge.* Quŭm mē ipsŭm nōris, quam ēlĕgāns fōrmārŭm spĕctātŏr sīēm. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 18. Ubi *Donat.*). SYN. Prŏbātŏr.

Spĕctātrix, ĭcĭs. *f. Spectatrice.* Spĕctātrix ănĭmōs ipsă jŭvēncă dăbāt. *O.* Spĕctātrīx scĕlĕrum (turba). *L.* Fēlīx quæ tāntī spĕctātrīx lætă triumphī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 7, 8).

Spĕctātŭs, ă, ŭm. *Regardé.* Fābŭlă quæ pōscī vŭlt, ēt spĕctātă rĕpōnī. *H.* Spĕctātās cōnsŭlĭt ūndās. *O.* || *Éprouvé, à l'épreuve.* Sūnt ănĭmī, ēt rēbŭs spĕctātă jŭvēntūs. *V.* Plĕtās spĕctātă pĕr ignēs. *O.* Bēllī vīrtūs spĕctātă dŏmīquĕ. *H.* Tuām prŏbātām mī ēt spĕctātām măxŭmē ădŏlēscēntĭām. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 60). SYN. Prŏbātŭs, ēxplōrātŭs, cognĭtŭs, ēxpertŭs. || *Remarquable, excellent, supérieur.* Fēcērĕ tāle ănte ăllī spectātī vīrī. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 47). SYN. Ēgrĕgĭŭs, ēximĭŭs, etc.

Spĕctīlĕ. *Voy.* Spetile.

Spĕctō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Regarder attentivement, contempler.* Ārdēntēs spĕctānt sŏcĭos, sēmūstăquĕ sērvānt Būstă. *V.* Heū *!* măgnum ălterĭŭs frūstră spĕctābĭs ăcērvum. *Id.* Tālĭă dīcēntem jāmdūdŭm lūmĭnĕ tōrvō Spĕctăt. *O.* SYN. Ădspĕctō, ădspĭcĭō, tŭĕŏr, cōntŭĕŏr, intŭĕŏr, cōntēmplŏr, cērnō, ŏbsērvō, cōnsĭdĕrō, inspĭcĭō, *qqf.* spĕcŭlŏr, vĭdĕō. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă fīgō, dēfīgō. Ŏcŭlīs, vīsū spĕctō, intŭĕŏr, ŏbsērvō, cōntēmplŏr, lustrō, pĕrlustrō, lĕgō, mĕtĭŏr. Dēfīxŭs hærĕō, stō, pērstō. Ăvĭdīs ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs, ăvĭdō lūmĭnĕ spĕctō, lustrō, etc. VERS. Dūm stŭpĕt, ātque ŏcŭlōs pictūra pāscit ĭnānī. *V.* Lĭbўæque dēfīxit lūmĭnă rēgnis. Nĕquĕūnt ēxplērī cōrdă tŭēndō. Lĭbўæque ădspectūs dēlĭnĕt ūrbīs. Ōbtŭtŭque hærĕt dēfīxŭs ĭn ūnō. Nēc vĭdissĕ sĕmĕl sātīs ēst, jŭvăt ūsquĕ mŏrārī. Tōtumquĕ pĕrĕrrăt Lūmĭnĭbŭs tăcĭtīs. Illă sōlō fīxōs ŏcŭlōs āvĕrsă tĕnēbăt. *Id.* Sēd sīc întēntīs hærēbăm fīxŭs ŏcēllīs. *Pp.* Nēc vāgă dīlēctō sătĭāntŭr lūmĭnă vīsū. *Id.* Cōrpŏre ŭt ēxănĭmī crŭdēlĭă lūmĭnă pāscās. *O.* Nūsquăm lūmĕn dētŏrquĕt ăb illā. Căpĭŏquĕ nŏvī spĕctăcŭlă cūrsus. Hæsĭt ĭn ŏppŏsĭtă lūmĭnă fīxŭs hūmō. Lūmĭnă fīxă tĕnēs plēnă pŭdōrĭs hūmō. Mūtă sĭlēt vīrgō, tĕrrāmquæ immōtă tŭētŭr. Immōtōsque ŏcŭlōs in sē sĭnŏ fīnĕ tĕnentēm Ēxtĭmŭīt. *Id.* Lūmĭ-

nă sūnt nātī cārā sătūrātă fīgūrā. *Cat.* Lōngō sătĭāvīt lūmĭnă vīsū. *St.* || *Regarder, voir.* Nūnc pārtem ĭn ōmnēm, Jūpĭtĕr, spĕctă pŏlī. *Sen.* (*H. OEt.* 1138). Jămjām mĭnācēs īrĕ pĕr cœlūm făcēs spĕctă (*Ib.* 325). Spĕctāt flŭĭdōs pĕndērĕ lăcĕrtōs. *O. Voy.* Video. || *Au fig. Voir, faire attention.* Ĭmpōrtūnĭtātĕm spĕctāte ănĭcŭlæ. *Ter.* (*And.* I, 4, 4). Nūnc ălĭŭd spĕctā. *Id.* (*Heaut.* V, 2, 38). SYN. Vĭdĕō, ĭnspĭcĭō, ădvērtō. || *Prendre garde.* Spĕctāndūm nĕ cui ănnŭlūm dĕt. *Pl.* (*Asin.* IV, 1, 33, et ap. *Non.* 4, 441). *Voy.* Caveo. || *Regarder, être tourné vers.* Mē vēstĭgĭă tĕrrent Ōmnĭă te ădvērsūm spĕctāntĭă, nūllă rĕtrōrsŭm. *H.* Ăd Arctōs Æquōrĭs ĕxpertes spĕctāt bŏrĕănquĕ Pĕlōrŭs. *O.* Prōnāquĕ quūm spĕctēnt ănĭmālĭă cētĕră tĕrræm. *Id.* SYN. Vertŏr, cŏnvertŏr, ŏbvertŏr, dirĭgŏr, vergō. || *Juger, estimer.* Heū mē mĭsĕrŭm! quī tŭum ănĭmum ex ănĭmō spĕctāvī mĕō. *Ter.* (*And.* IV, 1, 22). SYN. Æstĭmŏ, jūdĭcō. || *Éprouver, essayer.* Ŭt fŭlvŭm spĕctātŭr ĭn ĭgnĭbŭs aūrum. *O.* Nōn hĕrclē, cuī nūnc hōc dēm spĕctāndum, sclō. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 35, de argento). In dŭbĭīs hŏmĭnēm spĕctārĕ pĕrĭclīs. *Lr.* (III, 55). SYN. Prōbŏ, ĭnspĭcĭō, ĕxplōrō, æstĭmŏ. || *Avoir égard.* Si ăd vītŭlăm spĕctās, nihĭl ēst quōd pōcŭlă laŭdēs. *V.* SYN. Rĕspĭcĭō. || *Tourner les yeux vers, implorer l'assistance.* Ad mēdĭcūm spĕctō vēnĭs fŭgĭentĭbŭs ægĕr. *O.* SYN. Rĕspĭcĭō. PHR. In te ōrā Lătīnī, In te ŏcŭlōs rĕfĕrūnt. *V.* || *Avoir de la considération pour, considérer.* Vīr bŏnŭs, ōmnĕ fŏrŭm quēm spĕctāt, ĕt ōmnĕ trĭbūnal. *H.* SYN. Sūspĭcĭō. || *Appartenir à, concerner.* *Voy.* Pertineo.

Au pass. Spĕctŏr. *Être regardé, contemplé.* Spĕctātŭm vēnĭunt, vēnĭunt spĕctentŭr ŭt ĭpsæ. *O.* SYN. Vidĕŏr, ădspĭcĭŏr, cērnŏr, etc. PPH. Ŏcŭlōs cŏnvertō, dēfīgō. Ōrā cŏnvertō.

† Spĕctŭs, ūs. *m. Vue, aspect.* Ămplŭs, rŭbĭcundō cŏlōre, ēt spĕctū prōtĕrvō fĕrōx. *Pac.* (apud *Fest.*).

1. Spĕcŭlă, æ. *f. Lieu élevé d'où l'on découvre au loin, hauteur, sommet d'une tour, d'un édifice, etc.* Præcĕps ærĭī spĕcŭlă dē mōntĭs ĭn ūndās Dēfĕrăr. *V.* Nām dĕdit ē spĕcŭlā custōs ŭbĭ sīgnă tŭmŭltŭs. *O.* SYN. Ārx, turris, *ou* mōns, căcūmĕn, cŭlmĕn. || In spĕcŭlīs. *Sur un endroit élevé, au fig. En observation.* In spĕcŭlīs summōque ĭn vĕrtĭcĕ mōntĭs Plānĭtĭēs ĭgnōtă jăcēt. *V.* In spĕcŭlīs ōmnĭs Ăbўdōs ĕrăt. *O.* Rēstĭtŭit in spĕcŭlis fatī. *Cl.*

2. † Spĕcŭlă, æ. *f. dimin. de* Spes. Sī nōn ĭmpĕtrāvīt, ĕtĭām spĕcŭla in sōrti ēst mihī. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 27. *Id. Pers.* II, 5, 9).

Spĕcŭlābĭlĭs, ĕ. *Placé en vue.* Līnqualtŭr cōĭs lōngē spĕcŭlābĭlĭ prōris Sūnĭŏn. *St.*

† Spĕcŭlāmĕn, ĭnis. *n. Vue, yeux.* Quōd quāmvīs hēbĕs ĭntŭĭtŭs spĕcŭlāmĭnĕ glaŭcō. *Prud.* (*Apot.* 88).

Spĕcŭlārĕ, is. *n. Minéral diaphane, coupé en lames, dont les anciens se servaient pour faire des vitres, mica.* Quæ vĕhĭtŭr clausō lātis spĕcŭlārĭbŭs āntrō. *J.* (4, 21). Hibērnis ŏbjĕctă nōtis spĕcŭlārĭă pūrōs Ădmittŭnt sōlēs. *M.* (VIII, 14). An spĕcŭlārĕ dĕdit, quō sānctŭs lūmĭnĕ trānsĭt? *Fort.* (*V. S. M.* IV, 505). || Spĕcŭlāris lăpis. *Même sens.* Sæpĕ lăpis tĕrĭtŭr, spĕcŭlārem nōmĭnĕ dīcūnt. *Ser. Sam.* (*vs.* 375. Cf. *Plin.* 36, 22). || † *Au fig.* Ăd spĕcŭlārĕ nŏvŭm cōncurrēns ūndĭquĕ vīsum. *Fort.* (*V. S. M.* III, 156, de Martino).

† Spĕcŭlātĭō, ōnis. *f. Action de regarder.* Ŭtquĕ sŭis frŭĭtŭr dīvēs spĕcŭlātĭŏ tĕrrīs. *Aus.* (*Mos.* 526).

Spĕcŭlātŏr, ōris. *m. Observateur.* Quō tū mātūtĭnŭs, ăit, spĕcŭlātŏr ămīcæ. *Pp.* (II, 22, 31). Fŏcōs quĭbŭs æstŭāt aūrum, Quōd pĕtĭt ārsūrŭs pārĭtĕr spĕcŭlātŏr ăvārŭs. *Prud.* (*Psych.* 560). Jāmquĕ nĭgĕr pătŭlă spĕcŭlātŏr mĭssŭs ăb ārcă. *Vict.* (*Gen.* 2, 396, de corvo). || *Au fig.* Caŭtă spĕcŭlātŏr mēntĕ fŭtūrī. *Sil.* || *Éclaireur, espion.* Jām răpĭdō spĕcŭlātŏr ĕquēs pĕr lĭttŏră cūrsū. *L.* SYN. Ĕxplōrātŏr.

Spĕcŭlātrīx, īcis. *f. Observatrice.* Cēlsă Dĭcārchæī spĕcŭlātrīx vīllă prōfŭndī. *St.* Caŭcāsĭīs spĕcŭlātrīx Jūnō rēsēdĭt Rŭpĭbŭs. *V. Fl.*

Spĕcŭlātŭs, ă, ŭm. *part. de* Speculor. *Qui a observé, épié.* Ārtĕ nŏvă spĕcŭlātă lŏcūm (Allecto). *Virg.*

Spĕcŭlŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Regarder attentivement, observer.* Mōntĭs sŭblīmĕ căcūmĕn Occŭpăt, ŭndĕ sēdēns pārtēs spĕcŭlātŭr ĭn ōmnēs. *O.* Quūm mē Cāstăllă spĕcŭlāns ĕx ārbŏrĕ Phœbŭs. *Pp.* (III, 2, 13). Signōrum ŏbĭtŭs spĕcŭlāmŭr ĕt ōrtŭs. *V. Voy.* Specto, Prospicio, Suspicio, Despecto. || *Au fig.* Rērum spĕcŭlētŭr hŏnōrēm. *Arat.* (*A. Ap.* I, 874). || *Épier, guetter.* Nūnc spĕcŭlābŏr quĭd ĭbi ăgātŭr. *Pl.* (*Truc.* IV, 1, 10). SYN. Ĕxplorō, circumspĭcĭō, ĭnspĭctŏ.

Spĕcŭlŭm, ī. *n. Miroir.* Flĕt quŏquе, ŭt ĭn spĕcŭlo rūgās ădspĭcĕrĭt ănĭles. *O.* Ēt spĕcŭlŭm cōnsŭlăt ĭpsă sŭum. *Id.* Sēd pătrĭs ăd spĕcŭlŭm tōnsī. *M.* (VI, 64). EP. Mŭlĭĕbrĕ, vĭtrĕŭm, ărgēntĕŭm, aūrĕŭm, lævĕ, pŏlītŭm, nĭtĭdŭm, nĭtēns, mĭcāns; æmŭlŭm, fĭdŭm, fĭdēlĕ. PPH. Spĕcŭlī ōrbīs, æquōr, nĭtŏr, splēndŏr. Aūrĕă, ărgēntĕă, crўstāllĭnă lāmĭnă. Spĕcŭlī nĭtĭdĭssĭmŭs ōrbis. Vĭtrĕŭs, crўstāllĭnŭs ōrbĭs. PHR. Cōnsīllŭm fōrmæ spĕcŭlŭm. *M.* Lūx æmŭlă vŭltŭm Rēddĭdĭt, ēt sĭmĭlĕm tāndĕm sē vīdĭt ĭn aūrō. *St.* Quālĭs (effĭgies) In ădvērsō spĕcŭlōrŭm cērnĭtŭr ōrbĕ (*Anth.* II, p. 380). || *Miroir des eaux.* Lўmphārum ĭn spĕcŭlō vīdĭt sĭmŭlācrŭm sŭum. *Ph.* VERS. Nūpĕr mē ĭn lĭttŏrĕ vīdī, Quūm plăcĭdŭm vēntūs stārĕt mārĕ. *V.* Ēt quīd sē dēcĕāt, spĕctātās cōnsŭlĭt ūndās. *O.* Īstă rĕpĕrcūssæ, quām cērnŭis, ĭmāgĭnĭs ūmbra ēst. *Id.* Fōrmās pūrā rĕfĕrt ŏcŭlīs spĕctāntĭbŭs ūndă, Ŏbjĕctō quālēs spĕcŭlī fŭlgōrĕ vĭdēntŭr (*Anth.* I. cit.). Fōntīs ăquæ rĕddūnt sĭmŭlācra ĭmĭtāntĭă vērŭm, Quālĭă lævĕ rĕfĕrt spĕcŭlī, quūm cērnĭmŭs, æquŏr (*Ibid.* p. 381). Ĕxprĭmĭt ŏppŏsĭtās ĭmmōbĭlĭs ūndă fĭgūrās, Lævăti quālēs spĕcŭlī nĭtŏr ĭpsĕ rĕmittĭt (*Ibid.* Hic plura, nec aspernanda). || *Au fig. Miroir.* Sēd spĕcŭlŭm dēĭtātĭs hŏmo ēst. *Prud.* (*Apot.* 902). || † *Image.* Quīd vīdēs? Spĕcŭlŭm tŭŭm. *Pl.* (*Men.* V, 9, 3). SYN. Spĕcĭēs.

1. Spĕcŭs (*sans autres cas*). *n.* Hĭc spĕcŭs hŏrrēndŭm, sævī spīrāmĭnă Dītĭs. *V.* (*Æ.* VII, 568. Ubi *Serv.*, qui notat legi etiam *horrendus*). Ĭnvīsūnt cœlō spĕcŭs. *Sil.* (XIII, 425). Nōx ŏbscūrā lŏcī pĕr spĕcŭs ămbĭgŭŭm. *Prud.* (*Peri.* 3492). || † Spĕcă, ōrŭm. *pl.* Quōd dī dēprēssīs ăltē clausērŭnt spĕcis. *Att.* (apud *Non.* 8, 31. Vulgo *clausere*).

2. Spĕcŭs, ūs. *m.* (σπέος). *Antre, caverne.* Est spĕcŭs ĕxēsī structūrā pūmĭcis āspĕr. *O.* Ĭpsī ĭn dēfōssīs spĕcŭbŭs, sēcūrā sŭb ăltā, etc. *V.* Quæ nēmŏra aūt quōs ăgŏr ĭn spĕcŭs? *H.* Tūm scīssā vāllēs ăpĕrīt ĭmmēnsōs spĕcŭs. *Sen.* (*Troad.* 179). SYN. Spĕcŭs, *n.*, spēlŭncă, cāvērnă, ăntrŭm, etc. *Voy.* Antrum. || — Tārtărĕŭs, ĭnfĕrnŭs, Tænărĭŭs, hŏrrēndŭs, etc. *L'Enfer.* *Voy.* Inferi. || *Au fig. Trou,*

avité. Rēddĭt spĕcŭs ātrī vūlnĕrĭs ūndām Spūmān-ēm. *V.* Căpăcĭs ālvī mĕrsĭt Tārtărĕō spĕcŭ. *Ph.* YN. Āntrŭm, căvĕrnă, căvŭs, hĭātŭs, lătĕbræ. ‖ *f.* Cōncăvă sŭb mōntĕm lātĕ spĕcŭs întŭ' pătĕbăt. *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 713; *Non.* 3, 194, et *Fest.* dde *Pacuv. ibid.*).

Spēlæum, ī. *n.* (σπήλαιον). *Caverne, tanière.* ĕrtum īn sĭlvīs, întĕr spēlæă fĕrārum Māllĕ pătī. *.* Spēlæă sŭbĭt mĕtŭēndă fĕrārum. *Cl.* SYN. Cŭ-lĕ, lūstră. PHR. Dŏmŏs ĕt lūstră fĕrārum. *Nemes.*

Spēltă, æ. *f. Sorte de blé, qu'on croit être la ême que zea.* Aŭt tōtĭdĕm spēltās nŭmĕrānt, trĭ-ēsvĕ lūpĭnōs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 12).

Spēlūncă, æ. *f.* (σπήλυγξ). *Antre, caverne.* Sēd ātĕr ōmnĭpŏtēns spēlūncis ābdĭdĭt ātris. *V.* Fōns cĕr īn mĕdĭō, spēlūncăquĕ pūmĭcĕ pēndēns. *O.* YN. Spĕcŭs, āntrŭm, etc. *Voy.* Antrum.

Spendŏphŏrus, ī. *m.* (σπενδοφόρος). *Nom d'homme.* Spendŏphŏrŭs Lĭbўcās dŏmĭnī pĕtĭt ārmĭgĕr ūr-ēs. *M.* (IX, 57).

† Spērābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut espérer.* Quŭm nūllă tă meæ sălŭs spērābĭlĭ' st. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 3).

Spērātŭs, ă, ŭm. *Espéré.* Spērātō nūnquăm cōl-quĭŏquĕ frŭi. *O.* ‖ † Spērātŭs, ī. *m., et* Spērātă, *f. Futur, prétendu, future.* Cūrre, ĕt nūntĭă ĭnīrĕ mĕ, ĕt mĕŭm spērātum ăddūcĕ. *Afr.* (apud *on.* 2, 810. Adde *Pl. Pœn.* V, 4, 97, et *fr.* apud *arr. L. L.* 5, 7).

Spērchēĭs *ou* Spērchĭĭs, ĭdĭs. *f.* (Σπερχειΐς). *Du Sperchius.* Æstŭăt Ălphēŭs, rĭpæ Spērchēĭdēs ār-ĕnt. *O.* Nēc nōn Pēnēæ, nēc nōn Spērchēĭdēs ūn-æ. *Id.*

Spērchĕŏnīdēs *ou* Spērchĭŏnīdēs, æ. *m. Riverain ou fils du Sperchius.* Caūcăsĭūmque Ăbărĭm, Spēr-ĭŏnīdēnquĕ Lўcētŭm. *O.*

Spērchēŏs, Spērchēŭs, *ou* Spērchĭŏs, Spērchĭŭs, *m.* (Σπερχειός *et* Σπερχειύς). *Sperchius, fleuve e Thessalie.* Spērchĭōsquĕ ēt vĭrgĭnĭbŭs bācchātă ăcænīs Tāÿgētă. *V.* Pōpŭlĭfĕr Spērchĭŭs ēt ĭrrĕ-nĭētŭs Ēnĭpeŭs. *O.* Fĕrĭt ămnĕ citātō Māllăcās Spērchĭŭs āquās. *L.* (Scriptionem *Sperchius* malui quod *Prisc.* 2, 587, notat *i* produci.) ‖ *Nom un professeur.* (*Aus. Prof.* 8, 2.)

† Spērēs. *ancien plur. de* Spes. Ēt sēmĕl ēffŭgĭt ērēs ĭtă fŭndĭtŭ' nōstrās. *Enn.* (apud *Fest.*). pērō, sī spērēs quĭdquăm prōdēssĕ pŏtĭs sūnt (*Id.* .). Ēt āvĭdĭtātĕm spērĭbŭs lăctēt sŭīs. *Varr.* pud *Non.* 1, 54. *Id.* 2, 788, refert *sperem* et *peribus*).

† Spērmă, ătĭs. *n.* (σπέρμα). *Sang, progéni-re.* (*Alc. ad Sor.* 235.)

Spērnāx, ācĭs. *Qui méprise.* Dūctŏr Pīsō vīrōs ērnācēs mōrtĭs ăgēbăt. *Sil.* SYN. Cōntēmptŏr.

Spērnendŭs, ă, ŭm. *Méprisable.* Nōn spērnendă ōī sūnt tăllă. *Avien.* (*Progn.* 538). *Voy.* Vilis.

Spērnō, ĭs, sprēvī, sprētŭm, spērnĕrĕ. *Séparer, oigner.* Jūs ătque æquŭm se ă mălĭs spērnit prō-l. *Enn.* (apud *Non.* 4, 435, qui vertit *segre-re*). Ille illās spērnit sēgrēgătque āb se ōmnēs, trā te ūnăm. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 17). Pērfĭdă gna ăblĭcĭt, mŏnŭmēntăquĕ trīstĭă lōngē Spērnĭt. *rud.* (*Psych.* 217). *Voy.* Separo. ‖ *Rejeter, dé-aigner, mépriser.* Cōmĭtēmnĕ sŏrōrĕm Sprēvīstī ŏrĭens? *V.* Spērnĕ vŏlŭptātēs : nŏcĕt ēmptă dŏlōrĕ lŭptās. *H.* Nūmĭnă nēc spērnī sīnĕ pœnă nōstră nămŭs. *O.* Nĭl spērnăt aūrīs, nēc tămĕn crēdăt ătĭm. *Ph.* SYN. Æspĕrnŏr, rĕjĭcĭŏ, cōntēmnŏ, etc. *oy.* Contemno.

† Spērnor, āris, ārī. *d. Comme le précéd.* Dēlĭ-clās vĭdŭæ tāntŭm spērnātŭr ădŭltĕr. *J.* (4, 4. Sic *Rupert.* cum parte codicum. Alii *aspernatur.* Cf. *Front. de Eloq.* ed. *Maio*, p. 227 : « Pietatem *spernabere.* »)

Spērŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Espérer.* Ūnă sălŭs vīctīs, nūllăm spērārĕ sălūtĕm. *V.* Spērābăm tămĕn, ătque ănĭmō mĕă vōtă fŏvēbăm. *Id.* Măgnŭmque spērāns fŏrē mūnŭs āmāntī. *Id.* Grātă sŭpĕrvĕnīēt, quæ nōn spērābĭtŭr, hŏrā. *H.* SYN. Cōnfĭdŏ, ēxspĕctŏ. PPH. Spēs ēst, ădēst, ŏstēndĭtŭr, āffŭlgĕt. Spēm căpĭŏ, cōncĭpĭŏ, hăbĕŏ, fŏvĕŏ, pāscŏ, ălŏ, ăgĭtŏ, ămplĕctŏr. Spēm ănĭmō fŏvĕŏ, ăgĭtŏ, haŭrĭŏ, etc. Spē dūcŏr, căpĭŏr, ăccēndŏr, lăctŏr, trăhŏr, nĭtŏr. Spē ănĭmŭm pāscŏ, lăctŏ. Spēs ănĭmŭm, mēntēm hăbĕt, sŭbĭt, fŏvĕt, dūcĭt, lăctăt, ēxcĭtăt, lĕvăt. Spēs mĭhĭ ēst, ădditŭr, mē sŭbĭt *ou* tĕnĕt. Spēm pōnŏ, cōllŏcŏ ¦ rēpōnŏ ĭn. Spē præsūmŏ. Īn spēm vēnĭŏ, ĭngrĕdĭŏr. Īn spē sŭm. Spēs rēstăt. Spē plēnŭs. VERS. Sīc ĕquĭdĕm dūcēbam ănĭmō, rēbărquĕ fŭtūrŭm. *V.* Quŭm spēs ărrēctæ jŭvĕnŭm. Hīc prīmum Ænēas spērārĕ sălūtĕm Aūsŭs, ĕt āffli-ctīs mĕllĭus cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *Id.* Pēndĕt ăb ōffĭcĭō spēs mĭhĭ măgnă tŭō. *O.* Nēc spēs ăffĕctăt ēăsdēm. Spē trăhŏr ēxīgŭă. *Id.* ‖ *Faire espérer. Voy.* Spes. ‖ *Attendre, s'attendre à, craindre.* Hūnc ĕgŏ sī pŏtŭī tāntŭm spērārĕ dŏlōrĕm. *V.* (*Æ.* IV, 419. De quo *Quintil.* 8, 2; *Char.* 4, 242; *Diom.* 2, 444. Adde *Virg. Æ.* I, 546. Ubi *Serv.*). Jām quārtā-nām spērāntĭbŭs ægrīs. *J.* (4, 57). SYN. Prævĭdĕŏ, tĭmĕŏ. ‖ *Croire, se flatter de.* Ēt tūm mīrĭfĭcē spē-rābāt se ēssĕ lōcūtŭm. *Cat.* (84, 3). Spērābăm jām dēfĕrvēsse ădŏlēscēntĭăm. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 72). SYN. Crēdŏ, pŭtŏ, rĕōr, cōnfīdŏ. ‖ † *Prier, implorer.* Deōs spērābŏ, tĕquĕ pōstrēmō. *Pl.* (*Mil.* IV, 5, 10. Sic interpretatur *Serv.* ad *Virg. Æ.* IV, 419. *Id. Cas.* II, 5, 38; *Cist.* II, 3, 51).

Spēs, ēī. *f. Espérance, espoir.* Nēc mĭhĭ jām pătrĭăm ăntīquăm spēs ūllă vĭdēndī. *V.* Nēc spēs ūllă fŭgæ. *Id.* Neū fūlĭtĕm dūbĭæ spē pēndŭlŭs hō-rā. *H.* Ēxstĭnguĕ flāmmās, nēvĕ tē diræ spēī Prædo ōbsēquēntĕm. *Sen.* (*Hipp.* 131. Sic *Aus. Parent.* 13, 9; *Prud. Sym.* 755. Quod etiam docet *Charis.* 1, 26). SYN. Fīdūcĭă, vōtă, ēxspĕctātĭŏ. EP. Blāndă, lætă, aūrĕă, dŭlcĭs, măgnă, ăvĭdă, ăvāră, ĭngēns, ĭmmŏdĭcă; lēvĭs, ēxīgŭă, ăngŭstă, tĕnŭĭs, tĭmĭdă, ăncēps, ămbĭgŭă, dŭbĭă; ānxĭă, sōllĭcĭtă, pēndŭlă, ārrēctă; cērtă, fĭdă; fāllăx, fălsă, ĭnānĭs, ĭrrĭtă, vānă, văcŭă, lŭbrĭcă, cădūcă, frăgĭlĭs, crĕ-dūlă. PPH. Spēs fŭtūrī. Fīdūcĭă rērŭm. *Voy.* Spero. ‖ *Donner de l'espoir.* Spēm dŏ, ădd ŏ, ădmōvĕŏ, ăccēndŏ, ŏstēndŏ, āffĕrŏ, ĭnjĭcĭŏ. Spē ĭmplĕŏ. VERS. Spēmquĕ dĕdĭt dŭbĭæ mēntī, sōlvĭtquĕ pŭdōrĕm. *V.* Nēc spēs ŏpīs ūllă dăbātŭr. Hānc sĭnĕ mē spēm fĕrrĕ tŭī. Spēs ăddĭtă sŭscĭtăt īrās. Ēxtrēmīs spēs ēst ăccēnsă dŭōbŭs. Quīd mē cœlŭm spērārĕ jŭbēbās? *Id.* Spēm mĭhĭ nēsclŏ quăm vūltŭ prōmīsit ămīcō. *O.* Spēm făcĭt hōc rĕclpī mē quŏquĕ pōssĕ mŏdō. Spēs ēst ĭndŭctă rāpĭnæ. *Id.* Tū spēm rĕdū-cīs mēntĭbŭs ānxĭīs. *H.* ‖ *Ravir l'espérance.* Spēm ēripĭŏ, ădĭmŏ, dēmŏ, præcĭdŏ. ‖ *Concevoir de vaines espérances.* Spēm vānăm, ĭnānĕm, fāllācĕm căpĭŏ, cōncĭpĭŏ, fŏvĕŏ, etc. Ināněs, vānās spēs ăgĭtŏ. Spē ĭnānī, vānă, fāllācī, văcŭă, mēndācī dūcŏr, căpĭŏr, dēcĭpĭŏr, ăgŏr, dēlūdŏr; ānĭmŭm pāscŏ, lăctŏ. Ānĭmŭm spēs ĭnānĭs hăbĕt, lūdĭt, dēcĭpĭt, dūcĭt, vĕrsăt. Ināniă vōtă fŏvēŏ. Mēntēm vānă crēdūlĭtātĕ fŏvēŏ. ‖ *Perdre l'espérance. Voy.* De-spero. ‖ *Tromper l'espoir.* Spēm fāllŏ, mēntĭŏr, dēstrŭŏ. VERS. Vānă spē lūsĭt ămantem. *V.* Illa

dĕūm prōmissō fāllīt īnānī. Ēt stūltām dūblā spēm trāhīt ūsquĕ mŏrā. *O.* Spēm mŏdŏ nē nōstrām fĭĕrī pătlārĕ cădūcām. *Id.* Fālsā spē prōdūcĕrĕs. *Ter. Voy.* Perjurus. ‖ *L'Espérance, divinité qui avait un temple à Rome.* Ēt nūnquam īn dūbĭīs hŏmĭnēm bŏnā dēstĭtŭēns Spēs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Diis*, 13. Adde *Ov. Pont.* I, 1, 27 *sq.*; *A. Am.* I, 445; *Tib.* II, 7, 1; *Pl. Bac.* IV, 8, 52; *Cist.* IV, 1, 18). ‖ *qqf. Triste pressentiment, crainte.* Cælō lānguēntĕ mārīquĕ Naŭfrăgĭī spēs ōmnĭs ăbīt. *L.* Dūm spēs nūllā nĕcĭs. *St. Voy.* Timor. ‖ *La chose même qui fait l'espoir.* Ălĭæ, spēm gēntĭs, ădultōs Ēducūnt fētūs. *V.* Ō lūx Dărdănĭæ, spēs ō fidissĭmā Teūcrūm. Ānnī spēm crēdĕrĕ tĕrræ. *Id.*

Spētĭlĕ, ĭs. *n. Ventre de porc.* Ēstŏ pērnām, sūmēn sŭĕrĭs, spētĭlĕ, cāllūm, glāndĭă. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* Alii leg. *spectile*).

Sphærā, æ. *f.* (σφαῖρα). *Sphère, globe.* Ĭpsa ĕtĭām, lævā, sphærā fŭlgēbăt hŏnōrā. *Capel.* (VI, p. 191). Cōncēptūm vīrtūtĕ Dĕī, quēm sphærā pōlōrūm Sūstĭnĕt. *Drac.* (*Hexaem.* 1, 110). SYN. Glŏbŭs, ōrbĭs. ‖ *Balle à jouer. Voy.* Pila.

† Sphærā, æ. *f. Au lieu de* Sphæra. Cūjŭs kăl ārbĭtrĭūm sphærā mōbĭlĭs ātquĕ rōtūndā Vōlvātŭr. *Prud.* (*Apot.* 278).

Sphĭnx, gis ou gōs. *f.* (σφίγξ). *Le Sphinx, monstre qui, selon la fable, avait la tête et les mains d'une fille, le corps d'un chien, et la queue d'un dragon, avec des griffes et des ailes. Il habitait un rocher près de Thèbes, et proposait des énigmes aux passans, qu'il dévorait s'ils ne les devinaient pas. OEdipe lui donna la mort, après avoir expliqué son problème.* Sī Sphĭngŏs ĭnīquæ Cāllĭdŭs ămbāgēs tē prædmōnstrāntĕ rĕsōlvī. *St.* Nēc Sphĭngā cæcis vērbā nĕctēntĕm mŏdīs Fūgī. *Sen.* (*OEd.* 92). EP. Trĭfōrmĭs, cāllĭdă, vērsūtă, ĭnīquă, dīră, sævă, ĭmpróbă. VERS. Tērrŭit Āōnĭām vōlūcrīs, lĕō, virgō, trĭfōrmĭs Sphĭnx, vōlūcrīs pĕnnīs, pĕdĭbŭs fĕră, frōntĕ pŭĕllă. *Aus.* Nōta īn pōrtēntīs Thēbānă trĭcōrpōrĭbŭs Sphĭnx. *Id.* Ēt Sphĭnx vīrgĭnĕōs rīctŭs ĭnfēctă crŭōrĕ. *Sil.* Ūbī sēdīt ăltă rūpĕ, sēmĭfĕrō dōlōs Sphĭnx ōrĕ nĕctēns. *Sen.* (*Cf. Stat. Th.* II, 502 *sq.*; *Sen. Phæn.* 131; *OEd.* 641; *Pl. Pœn.* I, 3, 34).

Sphōndўlŭs. *Comme* Spondylus.

Sphrāgītĭs, ĭdĭs. *f.* (σφραγῖτις). *Sceau, empreinte de cachet.* ‖ *Piqûre avec une aiguille rougie, espèce de tatouage.* Quĭd, quūm săcrāndūs ăccĭpĭt sphrāgītĭdās? *Prud.* (*Peri.* 3268).

Sphўnx. *Au lieu de* Sphinx.

Spĭcă, æ. *f. Épi.* Flāvă Cĕrĕs tĕnŭĕs spīcīs rĕdĭmĭtă căpillōs. *O.* Ēt cĕrĕrem īn spīcīs ĭntercĭpĭt (aper). *Id.* SYN. Ārīstă. *Voy.* Messis. ‖ *Une des étoiles de la Vierge.* Āt quūm, pĕr dĕcĭmām cōnsūrgēns hŏrrĭdă pārtĕm, Spīcă fĕrēt prælĕ sē squālēntīs cŏrpŭs ārīstæ. *Man.* (V, 270). *Voy.* Spicum.

Spĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un ou des épis.* ‖ *Taillé en forme d'épis.* Spĭcātăsquĕ făcēs săcrum ăd nĕmŏra ăltă Dīānæ Sīstīmŭs. *Grat.* (*Cyn.* 484).

Spĭcĕŭs, ă, ŭm. *D'épi.* Spĭcĕă jŭm cāmpīs quūm mēssis ĭmhorrŭit. *V.* Tĭbi sīt nōstrō dē rūrĕ cŏrōnă Spĭcĕă. *O.*

Spĭcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des épis; au fig. fertile.* Spĭcĭfĕra ēst Vīrgō Cĕrĕrĭs. *Man.* (II, 442). Primō spĭcĭfĕrūm prōfĕrāt ōrbĕ căpŭt. *Sid.* (*Pan.* 2787). Ēt spĭcĭfĕræ cōncēssă dĕæ Āttĭcă mўstās claūdĭt Ēleūsĭn. *Sen.* (*H. OEt.* 598). Spĭcĭfĕrīsquĕ grāvĭs bēllātŏr Arăucĭūs ōrīs. *Sil.* SYN. Aristĭfer, fertĭlis.

† Spĭcĭō. *Au lieu de* Specio.

† Spĭcŭm, ī. *n. sync. pour* Spiculum. Āt contrā lāpĭdūm cōnjĕctūm spīcĭōrūmquĕ. *Lr.* (III, 199).

Spĭcŏ, ās, ārĕ. *Former en épi.* Vēntŭs ălĭī frūctŭs, ēt vēntŭs spīcāt ārīstās. *Dracont.* (*Hexaem.* 1, 587. *Ib.* 455). ‖ *Rendre pointu.* Quām lōngă ēxĭgŭī spīcānt hāstūlă dēntēs! *Grat.* (*Cyn.* 117). SYN. Inspĭcŏ.

Spĭcŭlŭm, ī. *n. Pointe.* Hāstārūm trĕmŭlō quātĭēbāt spīcŭlă mōtū. *O.* SYN. Cūspĭs, mūcrō. ‖ *Aiguillon d'abeille, de serpent, etc.* Nōxĭă lūmĭnĭbŭs spīcŭlă condăt ăpĭs. *O.* Ēt spīcŭlă cæcă rĕlīnquūnt Ăffīxæ vēnīs. *V.* SYN. Cūspĭs, ăcŭlĕŭs. ‖ *Trait, javelot.* Spīcŭlă cōnvĕrsō fŭgĭēntĭă dīrĭgī ārcū. *V.* Cērtăquĕ lētĭfĕrā dīrĕxīt spīcŭlă dēxtrā. *O.* SYN. Săgittă, jăcŭlŭm, tēlŭm, etc. *Voy.* Sagitta. ‖ *Traits de l'amour.* Spīcŭlă quŏt nōstrō pĕctŏrĕ fīgīt Āmŏr: *Pp.* (II, 10, 2). Quæ pătĭmŭr, mūltō spīcŭlă fēllĕ mădēnt. *O.* SYN. Săgittă, tēlŭm. ‖ *Rayon de soleil.* Călīgŏ tērræ scīndĭtŭr Pērcussă sōlĭs spīcŭlō. *Prud.* (*Cath.* 150). SYN. Tēlŭm. *Voy.* Radius.

† Spĭcŭm, ī. *n. arch. Comme* Spica. (*Cf. Non.* 3, 250; *Fest.* in *Restibili*; *Serv.* ad *Virg. G.* I, 111.) ‖ *Une des étoiles de la Vierge.* Spīcum īllŭstrĕ tĕnēns splēndēntī cōrpŏrĕ Vīrgō. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42). ‖ † Spīcŭs, ī. *m. Même sens.* Quām sī mēssōr pĕr mēssim ūnūmquēmquĕ spīcum cōllĭgīt. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* Cf. *Serv.* I. cit.) ‖ ? *Trait.* Crīnālēm spīcum phărĕtrīs dēprōmĕ Cūpīdō. *Capel.* (IX, p. 306. Sic *Grot.*, qui tamen conj. *Crinale spiclum. Ælii*, *Crinale spicum*, quod magis probat *Scalig.*).

Spīnă, æ. *f. Épine.* Ēt rīgĕt āmīssā spīnă rĕlĭctă rōsā. *O.* Cārdŭŭs, ēt spīnīs sūrgĕt pāllŭrŭs ăcūtīs *V.* SYN. *qqf.* Rūbŭs, sentēs, vēprēs. EP. Ăcūtă, hŏrrēns, āspĕră. *Voy.* Dumus. ‖ *Arête de poisson.* Lŭbrĭcŭs, ēt spīnă nŏcŭŭs nōn gōbĭŭs ūllă (*Ovid Hal.* 128. *Ib.* 46). ‖ *Épine du dos, vertèbres.* Āt dŭplĕx ăgĭtŭr pĕr lŭmbŏs spīnă. *V.* Pectŭs, ēt spīnæ tāntūmmŏdŏ crātĕ tĕnērī. *O.* Quă jŭngĭt hŏmĭnēm spīnă dēfĭcĭēns ĕquō. *Sen.* (*H. OEt.* 505). ‖ *qqf. Quille de vaisseau.* Flŭctĭfrăgō sūbtĕr cōncŭssa ēst spīnă cărīnæ. *Tert.* (*Nin.* 39). ‖ *Au fig. Vices, défauts.* Cērtēmŭs, spīnās ănĭmōnĕ ĕgō fōrtĭŭs, ăn tū Ēvēllās ăgrō. *H.* (*Id. Epist.* II, 2, 212).

Spīnēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se couvrir d'épines.* Hānc ĕgŏ crēdĭdĕrim sēntīs spīnēscĕrĕ mēmbrīs. *Capel* (VI, p. 227).

Spīnētŭm, ī. *n. Lieu couvert d'épines, buisson.* Nūnc vīrīdēs ētĭām ŏccūltānt spīnētă lăcērtōs. *V. Voy.* Dumetum. ‖ *Épine.* Fīt sīnĕ spīnētĭs rōsă (*Anth.* II, p. 401). ‖ *Au fig. Vices.* Quŏnĭam spīnētă bĕnīgnŭs Ōmnĭă nōstrōrŭm sūscēpĕrāt īllĕ mălōrŭm. *Sedul.* (4, 169).

Spīnĕŭs, ă, ŭm. *D'épines.* Băcŭlūmquĕ căpĭt quēm spīnĕă tōtŭm Vīncŭlă cingēbānt. *O.* Spīnĕă lignă, rōsās. *Dracont.* (*Hex.* 2, 66).

Spīnĭfĕr, *et* Spīnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a des épines.* Mōsĕs nēmpĕ Dĕūm spīnĭfĕra ĭn rūbō Vīdit. *Prud.* (*Cath.* 599). Spīnĭgĕrīs stĭrpĭbŭs hīrtŭs ăgēr. *Id.* (*Peri.* 3452). Spīnĭfĕrām sūbtĕr caūdām Pīstrĭcis ădhæsīt. *Cic.* (*Arat.* 578. Alii, *spiniferam*). SYN. Spīnōsŭs. ‖ *Au fig. Vicieux.* Dĕūs īl lāpsūrŭs ĭn ārtŭs Spīnĭfĕrōs, sūdĭbŭs quōs tĕxŭn crīmĭnă dēnsis. *Prud.* (*Apot.* 126). *Voy.* Spina.

Spīnōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des épines, piquant.* Quām quūm spīnōsīs ĭguīs supponĭtŭr hĕrbis. *O.*

Hīrsūtă spīnōsĭŏr hȳstrĭcĕ bārbă. *Calp.* (6, 13). SYN. Spīnĭfĕr, spīnĕūs, āspĕr, ācūtŭs, etc. *Voy.* Dumosus, Acutus. ‖ *Au fig. Aigu, douloureux.* Spīnōsās Ērўcĭnă sērēns īn pĕctŏrĕ cūrās. *Cat.* (64, 72). SYN. Acūtŭs, āspĕr.

Spīnthărĭs. *f.* (Verbo usus est *Sanctra*, auctore *Fest.* in *Spinturnix*, quod idem valet. Gr. σπινθαρίς.)

Spīnthĕr, ĕrĭs. *n. Bracelet.* Jŭbĕāsquĕ spīnthĕr nōv'm rĕcōncinnārĭĕr. *Pl.* (*Men.* III, 3, 4. *Ib.* 7. Cf. *Fest.*, et *Prisc.* 5, 646. Alii scrib. *spinter*).

Spīntūrnĭcŭlum, lī. *n. dimin. du suiv.* Pīthēcium hæc ĕst præ illa, ĕt spīntūrnĭcĭum. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 41).

Spīntūrnīx, ĭcĭs. *f. Sorte d'oiseau cité pour sa laideur.* Öccūrsātrīx ārtĭfĭcĭum, pĕrdĭtă spīntūrnīx. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* Quæ qualis sit, se nescire fatetur *Plin.* 10, 13).

Spīnŭs, ī. *f. Prunier sauvage.* Ēdūrāmquĕ pīrum, ĕt spīnos jām prūnă fĕrēntēs. *V.* Ēt stĕrĭlēs spīnōs, ĕt ĭnĕrtēm fētĭbŭs ōrnŭm. *Pallad.* (*Insit.* 63).

Spīră, æ. *f.* (σπεῖρα). *Spirale.* Īngēntī spīrā tōtŭm prăecingĭt ŏlўmpŭm. *Manil.* (1, 581, de circulo). *Voy.* Circulus. ‖ *Tour, entortillement.* Squāmĕūs īn spīrām trāctū sē cōllĭgĭt ānguis. *V.* Corrĭpĭunt, spīrisquĕ ligānt īngēntĭbŭs. *Id.* SYN. Orbis, flĕxŭs, gўrŭs, vŏlumĕn, nōdŭs. ‖ *qqf. Corde, câble.* Quīd cēssātis, sŏcĭ, ējĭcĕ spīras spārtĕās ? *Pacuv.* (apud *Fest.*). ‖ *Cordon de chapeau.* Ēt lōngo jāctētŭr spīrā gălērō. *J.* (8, 206). ‖ *Évolutions faites par des troupes.* Spīrās lēgĭōnĭbŭ' nĕxŭnt. *Enn.* (apud *Fest.* Eodem sensu dicunt *orbes*).

Spīrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut respirer, qu'on respire.* Pĕr sūpĕrōs, ătque hōc cœlī spīrābĭlĕ lūmĕn. *V.*

Spīrācŭlum, ī. *n. Ouverture, soupirail, en partic. Ouverture de l'enfer.* Hīc spĕcŭs hŏrrēndŭm, sævi spīrācŭlă Dītĭs. *V.* Nĭtĭdī spīrācŭlă fontĭs. *V. Fl.* SYN. Faucēs, ōs, hiātŭs. ‖ † *Au fig. Inspiration.* Mōx ētĭam āssuētām pĕnĕtrānt spīrācŭlă mēntēm. *Juvc.* (1, 115).

Spīrāmĕn, ĭnĭs. *n. Ouverture.* Sūlfŭrĕās pŏsŭīt spīrāmĭnă Nārĭs ăd ūndās. *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 692). Tālī spīrāmĭnĕ Nēsĭs Ēmittit stўgĭum nĕbŭlosis āĕră săxis. *L.* SYN. Spīrāmēntŭm, spīrācŭlum. ‖ *En partic. Issue par laquelle l'air sort dans la respiration.* Ălĭus spīrāmĭna nārĭs ădūncæ Āmpūtāt. *L.* PPH. Spīrāndī vĭa. *O.* ‖ *Respiration, souffle.* Illĕ lăcĕssītŭs lōngō spīrāmĭnĭs āctū. *Cl.* (*Magn.* 36). *Voy.* Spīrĭtus. ‖ *Émanation, influence.* Nĕc summă Tōnantĭs Jūssă, nĕc Ārcadiæ rĕtĭnēnt spīrāmĭnă vīrgæ. *St.* (*Th.* II, 69, scil. caducei). SYN. Aūră, afflātŭs. ‖ *Odeur.* Sōlus ŏdŏr sparsi spīrāmĕn ārōmătĭs ēttĭlat. *Prud.* (*Apot.* 826). *Voy.* Odor. ‖ *Vie, activité.* Lāzărum jŭbĕt vīgĕrĕ, Rĕddĭtŏ spīrāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 1282). Rĕfĭcit spīrāmĭnă fessī Ignīs. *St*, SYN. Ănĭmă, vĭtă. ‖ *Aspiration de lettre.* Ūnă nam spīrāmĕn addit ŏmnĭbus vocālĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 496. *Ib.* 518). ‖ — sānctum. *Eccl. Le Saint-Esprit.* Fēmĭnĕām sānctō cōmplĕt Spīrāmĭnĕ mēntēm. *Juvc.* (1, 244). *Voy.* Spīrĭtus.

Spīrāmēntŭm, ī. *n. Comme le précéd.* Tēllūs ĕt vīvīt, hăbētquĕ Spīrāmēntă, lŏcīs flammam ĕxhālāntĭă multīs. *O.* Seu plurĕs calŏr illĕ vĭās ĕt cæcă rĕlāxāt Spīrāmēntă. *V.* Ăbdĭtaquĕ ĭntŭs Spīrāmēnta ānĭmæ lētālī vūlnĕrĕ rumpīt. *Id.*

Spīrāns, tis. *Soufflant.* Ūsquĕ sŭb ādvēntŭm spīrāntĭs lēnĕ făvōnī. *O.* ‖ *Odorant.* Spīrāntĭs cōplă thўmbræ. *V. Voy.* Odorus. ‖ *Respirant, vivant.* Quālĭs spīrāntĭbŭs īrĕ Āssuērās dūcĭbŭs. *Sil.* Spīrāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. *V. Voy.* Vivus. ‖ *Au fig. En parlant d'un tableau, d'une statue.* Ēxcūdēnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭūs æră. *V.* Pārĭī lăpĭdēs, spīrāntĭă sīgnă. *Id.* SYN. Vīvŭs, vērŭs. ‖ *Animé, agité.* Fērvētquĕ frētĭs spīrāntĭbŭs æquŏr. *V.* ‖ *act. Rendant.* Spīrāntēs nārĭbŭs īgnĕm (equi). *V.*

Spīrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Spīro. Spīrātŭs ĭn illŏs Ā Chrīstŏ sūrgēntĕ sēmĕl. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 222, nempe Spīritus).

† Spīrĭtālĭs, ĕ. *Spirituel, immatériel.* Ēt spīrĭtālī lăctĕ pĕctŭs ĭrrīgēs. *Prud.* (*Peri.* 2210). Rēm spīrĭtālēm, tĕrrūlēntĕ, quærĕrĕ (*Ib.* 3570).

Spīrĭtŭs, ūs. *m. Souffle, vent.* Āc vĕlŭt Ēdōnī bŏrĕæ quūm spīrĭtŭs āltō Insŏnāt Ægæō. *V.* SYN. Flātŭs, ānĭmă, flābrŭm, aūră. *Voy.* Ventus. ‖ *Souffle, haleine, respiration.* Hŭīc spīrĭtŭs ōrīs Mūltă rĕlūctānti obsūlĭtur. *V.* Āttractŭs ăb āltō Spīrĭtŭs. *Id.* Sūrgĕt ĕt ĭnvītīs spīrĭtŭs ĭn lăcrĭmīs. *Pp.* (1, 16, 32). Quōrŭm tĕrrĭbĭlīs spīrĭtŭs ignīs ĕrāt. *O.* SYN. Hālĭtŭs, ănhēlĭtŭs, ānĭmă, flātŭs, flāmĕn, spīrāmĕn, spīrāmēntŭm, rĕspīrāmĕn. PPH. Ōrīs spīrĭtŭs, ănhēlĭtŭs. Ætherĭs haūstŭs. ‖ *Souffle de la vie.* Dūm mĕmŏr ipsĕ mĕī, dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtŭs. *V.* Spīrĭtŭs hīc văcŭās prīŭs ĕxtĕnŭāndŭs ĭn aūrās Ībĭt. *O.* Hŏmĭnumquĕ tĕctō spīrĭtŭm cōmmīsĕrĭs. *Ph.* Spīrĭtŭ cūlpăm lŭēs. *Id.* SYN. Ănĭmă, ănĭmŭs, vĭtă. ‖ *qqf. Odeur.* Spīrĭtŭs ūnguēntī suāvīs dĭffŭgĭt ĭn aūras. *Lr.* (III, 225). *Voy.* Odor. ‖ *Esprit, aspiration.* Spīrĭtŭs hīc, flātŭ tĕnŭissĭma vīvĭfĭcāns H. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 19). ‖ *Souffle, inspiration.* Spīrĭtum Grāiæ tĕnŭēm Cāmēnæ. *H.* SYN. Flātŭs, āfflātŭs. ‖ *L'esprit, opposé à la matière, force spirituelle qui anime le monde.* Lūcēntĕmquĕ glŏbum lūnæ, Tītānĭaquĕ āstră Spīrĭtŭs ĭntŭs ālĭt. *V.* Ēt quōslĭbĕt ŏccŭpăt ārtŭs Spīrĭtŭs, ĕquĕ fĕrīs hūmāna ĭn corpŏră trānsĭt. *O.* SYN. Mēns. ‖ *Esprit, cœur, passion, qqf. colère.* Lātĭŭs rēgnēs ăvĭdŭm dŏmāndŏ Spīrĭtŭm. *H.* Sēd difficŭltĕr cōntĭnētŭr spīrĭtŭs. *Ph.* SYN. Ănĭmŭs. ‖ *Orgueil, fierté.* Hæsistī : cēcĭdĭt spīrĭtŭs illĕ tŭūs. *Pp.* (II, 2, 2). Spīrĭtŭs illĕ mĭnāx, ĕt Drūsī mōrtĕ sūpĕrbŭs (*Ad Liv.* 277). Spīrĭtŭs āltŏs gĕrĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 384). Sēd frēgĭt illŏs spīrĭtŭs, etc. *Id.* (*Troad.* 271). SYN. Ănĭmŭs *ou* ănĭmī. *Voy.* Superbia. ‖ — sānctŭs. *Le Saint-Esprit.* Mājēstās ūnĭūsmŏdī Sŏcĭātă Sānctō Spīrĭtū. *Aus.* (*Eph.* 2, 17. Alii leg. *sacro*). Āt nōn ēx nīhilō Dĕŭs, ĕt sāpiēntĭa vērā, Spīrĭtŭs ĕt sānctŭs. *Prud.* (*Ham.* 228. Et *P. Nol.* 13, 142). Crēdātŭr Chrīstŭs sīc condĭtŭs : ĭnnūbā vīrgŏ Nūbĭt Spīrĭtŭī. *Id.* (*Apot.* 639). SYN. Sānctŭs Flātŭs. *Juvc.* Vīvĭfĭcŭs Flātŭs. Sānctum Flāmĕn ou Spīrāmĕn. *Id.* ‖ *Au pl. Eccl. Esprits, créatures immatérielles.* Ipsĕ ĭncorpŏrĕŭs, ĕt spīrĭtŭum sātŏr ūnŭs. *Prud.* (*Sym.* 999). Spīrĭtĭbŭsquĕ mălis fĕrs, fŭgĭtīvĕ, fŭgām. *Sid.* (*Ep.* VII, 17, 10).

Spīrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. 1. *n. Souffler.* Lēvĭfĕrīs călĭdī spīrārūnt flātĭbŭs aūstrī. *O.* Nĕc zĕphўrōs aūdis spīrārĕ sēcundōs ! *V.* Spīrānt clēmēntĭŭs austrī. *St.* SYN. Ădspīrō, flō. ‖ *Respirer.* Quōd quĕrŭlŭm spīrāt, quōd ācĕrbŭm Nævĭa tūssĭt. *M.* (II, 26). Quāntō spīrāssĕ vēnĕnō Ōrā rĕōr. *L.* SYN. Respīrō. ‖ *Être animé, au fig. respirer, vivre.* Spīrāntquĕ vēnæ, cōrquĕ ādhūc pāvĭdum sāllĭt. *Sen.* (*Thyest.* 756). Quūm Pārĭs ŒUnonē pŏtĕrĭt spīrārĕ rĕlictă. *O.* Spīrāt ădhūc ămŏr, Vīvūntquĕ cōmmissī

cĕlŏrēs Æŏlĭæ fidĭbŭs pŭellæ. *H.* SYN. Vivŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *Être vivant, en parlant d'un tableau, d'une statue.* Spīrāt Āpellēā rēddĭtŭs ārtĕ Mēmŏr. *M.* (XI, 9). Ēt vārĭīs spīrāt Nērēĭă bāccă fĭgurīs. *Cl. Voy.* Spirans. ‖ *Sortir par la respiration, en gén. jaillir.* Lūx mĭcāt ēx ŏcŭlīs, spīrātque ē pectŏrĕ flāmmă. *O.* Quŏd gĕnŭs, ēndŏ mārī spīrāt fōns dŭlcīs āquāī Quī scātĭt. *Lr.* (VI, 890). SYN. Ēxĕŏ, ērumpŏ. ‖ *Exhaler une odeur.* Sēmpĕr ŏdōrātīs spīrābūnt flōrĭbŭs āræ. *V. Fl.* ‖ *Favoriser.* Quŏd sī tām fācĭlīs spīrārēt Cȳnthĭă nōbīs. *Pp.* (II, 8, 85). *Voy.* Adspiro. ‖ *Avoir tel sentiment, en partic. être fier.* Răptă spīrāns ĭmmānĕ sĕcūrī. *V.* Ībam āltūm spīrāns. *St.* Spīrāt trăgĭcūm, sătĭs ēt fēlĭcĭtĕr audĕt. *H.* Quī nūnc măgnūm spīrāmŭs ămāntēs. *Pp.* (II, 13, 53. Quæ omnia pro adverbiis accipio). ‖ 2. *act. Rendre par le souffle, exhaler.* Spīrāt ĭnēxhaustūm flăgrāntī pectŏrĕ sūlfŭr. *Cl.* Tūm tĕnŭēm spīrāns ānĭmām. *V. Fl.* SYN. Ēxspīrŏ, ēxhālŏ, ējĭclŏ, ējĕctŏ, ēmittŏ, mittŏ, prōflŏ, vŏmŏ, ēvŏmŏ, ērŭctŏ, rēddŏ. ‖ *Au fig.* Vāstōs tēllūrĭs hĭātūs Dīvĭnām spīrārĕ fĭdēm. *L.* ‖ *Exhaler une odeur.* Ambrōsĭæquĕ cŏmæ dīvĭnūm vĕrtĭce ŏdōrēm Spīrāvērĕ. *V.* Quīdquīd tūrĭfĕrīs spīrāt Pānchāĭă sīlvīs. *Cl.* SYN. Ēxhālŏ, hālŏ, ŏlĕŏ, rēdŏlĕŏ, etc. *Voy.* Oleo. ‖ *Respirer quelque chose, être plein de.* Tōtum spīrānt præcōrdĭă Phœbum. *Cl.* Frātrīs spīrāns ĭngēntĭă factă. Cælārāt pātrŭī spīrāntēs prœllă dīrā Ēffĭgiēs. *Id.* (Sic *Æschyl.* πνέειν Ἄρη, *Aristoph.* φυσᾷν πόλεμον). ‖ *Ressembler à, reproduire, attester.* Măgŏ quātĭt cūrrūs, ēt frātrēm spīrāt ĭn ārmīs. *Sil.* Ĭnsīgnĕ Mĭnĕrvām Spīrāt ŏpŭs. *Cl.* SYN. Rĕfĕrŏ, tĕstŏr. ‖ *Répandre, inspirer.* Quĭd hăbēs īllĭūs'īllĭūs Quæ spīrābāt ămōrēs? *H.*

Spīssē. *adv. Avec densité.* ‖ † *Lentement.* Āt ĕnīm tū nīmĭs spīsse ātquĕ tārde ĭncēdīs. *Næv.* (apud *Non.* 4, 422. Ubi multa).

Spīssātŭs, ă, ŭm. *Épaissi, condensé.* Īgnĭs ĕnīm dēnsūm spīssātŭs ĭn āĕră trānsĭt. *O.* Lārgōs dēnsāntŭr ĭn ĭmbrēs, Spīssātæquĕ fluunt (nubes). *L. Voy.* Spissus.

Spīssēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. S'épaissir.* Fēcĭt, ŭt āntĕ, cāvām, dŏcŭī, spīssēscĕrĕ nūbēm. *Lr.* (VI, 175). SYN. Spīssŏr.

† Spīssigrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche lentement.* Sīcŭt ēgo hōs dŭco ădvŏcātōs hŏmĭnēs spīssigrădissŭmōs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 3).

Spīssŏ, ās, ārĕ. *Épaissir, condenser, serrer.* Ērgo ăcĭēs tāntæ pārvūm spīssāntŭr ĭn ōrbĕm. *L.* Tūnc mĭhī spissēntŭr sŭbstrictō cōrnŭă vēlō. *Germ.* (*Arat.* 402). SYN. Dēnsĕŏ, cōgŏ, etc. *Voy.* Denseo.

Spissŭs, ă, ŭm. *Épais, condensé, serré.* Quæ nōbīs dūrāta āc spīssă vīdentŭr. *Lr.* (II, 444). Īlle aūtēm spīssă jăcŭīt rĕvŏlūtŭs ārēnā. *V.* Nē spīssæ rīsŭm tōllānt ĭmpūnĕ cōrōnæ. *H.* Jām spīssĭōr ĭgnĭs. *L.* SYN. Spīssātŭs, dēnsŭs, dēnsātŭs. ‖ † *Lent.* Spissum ĭstŭc āmanti ēst vērbŭm, vĕnīēt, nĭsĭ vēnīt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 77. *Id. Pœn.* III, 5, 46). Ōmnēs rēs spīssās făcīt. *Cæc.* (apud *Non.* 4, 422. Ubi multa). *Voy.* Spisse.

Splēn, ēnĭs. *m.* (σπλήν). *Rate.* Ēt trĭta īllĭnĭtŭr, vēl splēn āppōnĭtŭr hœdī. *Scr. Sam.* (*vs.* 420. *Id.* 427, *spleni*). Quīd făcĭām? sēd sŭm pētŭlāntī splēnĕ căchĭnnō. *Pers.* (1, 12).

Splendēns, tis. *Brillant.* Hōc fūscūm lābrĭs splendēntĭbŭs āmnĕm Ĭnflcĭt. *V.* Splendēntī lāncĕă ferrō. *O. Voy.* Splendidus.

Splendĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Reluire, briller.* Ēxēsōsquĕ sĭtū cōgī splendērĕ lĭgūnēs. *Cl.* Jāmdūdūm splēndēt fŏcŭs, ēt tĭbī mūndă sūpēllēx. *H.* Splēndēt trĕmūlō sūb lūmĭnĕ pōntŭs. *V.* Pĕr Tārtēssĭācă cōnspectŭs splendŭīt ūrbēs. *Sid.* (*Pan.* 2610, scil. chlamyde). SYN. Rēsplendĕŏ, fūlgĕŏ, rĕfŭlgĕŏ, nĭtĕŏ, mĭcŏ. *Voy.* Fulgeo, Luceo. ‖ *Au fig.* Jānēc Lăcænæ splendēt ădŭltĕræ Fāmōsŭs hōspēs. *H.* Măgĭsquĕ sōlĭtō splendēt ēxtrēmŭs dĕcŏr. *Sen.* (*Troad.* 1139).

Splendēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Commencer à reluire.* Ĭncĭpĭāt sŭlco ātrītūs splendēscĕrĕ vōmĕr. *V.* Vīdī mŭs Ætnæă cœlūm splendēscĕrĕ flāmmă. *O.* SYN. Fŭlgēscŏ, nĭtēscŏ, lūcēscŏ. *Voy. le précéd.* ‖ *Au fig.* Nēc quīsquām tāntīs trĭbŭīt mīrācŭlă sīgnīs, Nī cōmĭtātăta Dĕī jŭbĕāt splendēscĕrĕ vīrtūs. *Juvc.* (I, 185).

Splendĭdē. *adv. Avec éclat, et au fig.* Pērjūrūm fŭīt ĭn pārēntēm Splendĭdē mēndāx. *H.*

Splendĭdŭs, ă, ŭm. *Brillant, éclatant.* Splēndĭdĭōr ĭlquĭdĭs quŭm sōl căpŭt ēxtŭlĭt ūndĭs. *Tib.* (IV, 1, 123). Ēt trăhĭtŭr mŭltō splendĭdă pāllă crŏcō. *O.* Ō fōns Bāndŭsĭæ splendĭdĭōr vītrō. *H.* SYN. Splēndēns, fŭlgēns, fŭlgĭdŭs, etc. *Voy.* Fulgidus. ‖ *Brillant, riche, somptueux, magnifique.* Āt dŏmŭs ĭntĕrĭŏr rēgālī splendĭdă lūxū Ĭnstrŭītŭr. Tōtă dŏmŭs gaūdĕt rēgālī splendĭdă gāzā. *Cat.* (64, 46). Cōntēmptæ dŏmĭnŭs splendĭdĭōr rĕī. *H.* SYN. Nĭtĭdŭs, laūtŭs, etc. ‖ *Au fig. Illustre, fameux, célèbre.* Splendĭdăque ā dŏctō fāmă rĕfŭlgēbăvŏ. *Pp.* (III, 18, 8). Mīlĭtĭæ rĕfĕrās splendĭdă factă tŭæ. *O.* Quŭm sēmĕl ŏccĭdĕrĭs, ēt dē tē splēndĭdă Mĭnōs Fēcĕrĭt ārbĭtrĭă. *H.* SYN. Præclārŭs, Ĭlŭstrĭs, ĭnsīgnĭs, etc. *Voy.* Celeber.

† Splendĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre brillant.* Lūmĭnă... ămbrōsĭūm splendĭfĭcānt dĭēm. *Capel.* (IX p. 309).

† Splendĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui jette de l'éclat.* Splendĭfĭcūmquĕ jŭbār rădĭāntī cārpĕrĕt haustū (Thesauro *Basil. Fabri*, ex *Fabrett.*, p. 104).

† Splendĭflŭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Ālte splendĭflŭīs cœlūm fĭrmāvīt ĭn ōrīs. *Dracont.* (*Hex. Epil.* 2).

Splendŏr, ōrĭs. *m. Éclat.* Ātque ŏcŭlōs ĭn splendŏr ūtĕrquĕ trăhīt. *O.* Sānguĭnĕō splendŏrĕ rŭbās, văccĭnĭă nigrō Ĭndŭīt. *Cl.* SYN. Fŭlgŏr, nĭtŏr, etc. *Voy.* Fulgor. ‖ *Au fig.* Aūdēbĭt, quæcūnquĕ pārūm splendŏrĭs hăbēbūnt, Vērbă mŏvērĕ lŏcō. *H.* ‖ *Célébrité, rang illustre. Voy.* Decus.

† Splendŏrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Lumineux.* Sōlquĕ cădĭt, splendŏrĭfĕrō quī lūmĭnĕ clārŭs. *Tert.* (*Jud.* D. 130).

Splēnlātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'un emplâtre.* Cūr splēnlātō sæpĕ prōdĕām mēntō. *M.* (X, 22).

Splēnlŭm, lī. *n.* (σπλήνιον). *Emplâtre.* Ēt nē mĕrōsă lĭnūnt stēllāntēm splēnlă frontēm. *M.* (II, 29. *Id.* VIII, 33. Cf. *Plin.* 29, 6).

Spōlētānŭs *et* Spōlētīnŭs, ă, ŭm. *De Spolète* (Spoletium *et* Spoletum), *ville d'Ombrie, d'où les Romains tiraient un vin renommé.* Spōlētīnī bĭbīs, vēl Mārsis condĭtă cēllīs. *M.* (XIV, 116. *Id.* XIII, 20).

Spōlĭātŏr, ōrĭs. *m., et* Spōlĭātrīx, īcĭs. *f. Spoliateur, spoliatrice.* Quŭm pōpŭlum grēgĭbŭs cōmĭtūm prēmāt hīc spōlĭātŏr Pūpillī. *J.* (1, 46). Sic spolĭātrīcēm cōmmēndāt fāstŭs ămīcām. *M.* (IV, 29).

Spōlĭātŭs, ă, ŭm. *Dépouillé, privé.* Quŏnĭām spōlĭātă măgīstro ēst (navis). *V.* Seū cōrpŭs spōlĭātŭm lūmĭnĕ māvīs. *Id.* SYN. Prīvātŭs, ōrbātŭs, ēxūtŭs, ēxcūssŭs, ēxpērs, etc. *Voy.* Carens. ‖ *Av*

le gén. Spŏlĭātŭs lūmĭnĭs ārĕ. *Lr.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IV, 654. Sed codd. Lucretiani non habent).

Spŏlĭo, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Dépouiller, ravir les vêtemens, les armes.* Ădĭdĭt ĕquōs ĕt tēlă, quĭbŭs spŏlĭāvĕrăt hōstĕm. *V.* Ŭt nōtŭm pŏssĭt spŏlĭārĕ cădāvĕr. *L.* Victŭm spŏlĭārĕ părābăt. *O.* SYN. Ēxspŏlĭo, nūdo, dēnūdo, ēxŭo. ‖ *Dépouiller, piller.* Trīstĭ spŏlĭāntŭr tēmplă răpīnă. *L.* Pārs spŏlĭānt ārās. *V.* SYN. Ēxspŏlĭo, prædŏr, dīrĭpĭo. *Voy.* Spolium. ‖ *En gén. Priver.* Seŭ mĕă fălx rāmō lūcŭm spŏlĭāvĭt ŏpācō. *O.* Illŭm vītă spŏlĭāvĭt Achillēs. *Id.* Rūra ūrbĕsquĕ văcānt, mōntēs spŏlĭāvĭmŭs ăltōs. *V. St.* Fūnĕrĕ fēlīcī spŏlĭŏr. *V.* SYN. Nūdo, prīvo, ōrbo, ēxŭo, ēxcūlĭo, ējĭcĭo; *avec l'acc.* aŭfĕro, răpĭo, ădĭmo, tōllo, ērĭpĭo.

Spŏlĭum, ĭi. *n. Peau d'animal servant de vêtement, dépouille.* Vīpĕrĕī rĕfĕrēns spŏlĭum mēmŏrābĭlĕ mōnstrī. *O.* Illă fĕræ spŏlĭum, pīgnŭs ămōrĭs, hăbĕt. *Id.* Ūtī pēllĭbŭs, ĕt spŏlĭis cōrpŭs vēstīrĕ fĕrārŭm. *Lr.* (V, 951). SYN. Ēxŭvĭæ, pēllis. ‖ *Ordint. au plur. Dépouilles enlevées à l'ennemi, butin.* Quō nūnc Tūrnŭs ōvăt spŏlĭō, gaŭdētquĕ pŏtĭtŭs (de balteo). *V.* Fēmĭnĕō prædæ ĕt spŏlĭōrum ārdĕbăt ămōrĕ. *Id.* Ĕt spŏlĭis dēcŏrāta ĕst rēgĭă fixĭs. *O.* SYN. Ēxŭvĭæ. EP. Bēllĭcă, hōstĭllă, ŏpĭmă, ămplă, ŏpŭlēntă, răptă, ērēptă, ădēmptă, partă, crūēntă. PPH. Bēllōrum ēxŭvĭæ. Hōstĭlĭs gāză, sŭpēllex. ‖ *Revenir chargé de dépouilles.* Spŏlĭă, ēxŭvĭās fĕrō, rĕfĕrō, ădĭmo, căpĭo, răpĭo, dētrăhō, lĕgō, ērĭpĭo. Spŏlĭă ex hōstĕ fĕrō, rĕfĕrō; victō *ou* dēlētō ex hōstĕ rĕfĕrō. Spŏlĭis ōnustŭs, dēcŏrātŭs, ĭnsignĭs, ōrnātŭs, nūclŭs, sŭpērbŭs, dītātŭs sŭm, rĕdĕō. Spŏlĭis, ēxŭvĭis, prædă pŏtĭŏr, gaŭdĕō, ŏvō, ēxsŭltō. Ēxŭvĭis *ou* ēxŭvĭās ĭndŭtŭs rĕdĕō. VERS. Laŭrentĭs prælĭă pūgnæ Āggĕrăt, ĕt longō prædăm jŭbĕt ōrdĭnĕ dūcī. *V.* Prædam assĕrvābānt : hūc ūndĭquĕ Trōĭă gāză Incensis ērēpta ădytĭs, mēnsæquĕ dēōrum, Crātērēsque aurō sōlĭdī, captīvāquĕ vestīs Cōngĕrĭtŭr. *Id.* Dūm lĕgīt ēxŭvĭās, hōstīllăque ārmă rĕvēllit (*Eleg. de Mæv.* 17).

Spŏndă, æ. *f. Bois de lit, bord du lit, par ext. lit.* Tōrŭs ĕst dē mōllĭbŭs ŭlvis Ĭmpōsĭtŭs lĕctō, spŏndă pĕdĭbŭsquĕ sălĭgnĭs. *O.* Spŏndăquĕ sĭbi prōpĭōrĕ rĕcūmbĭt. *Id.* Extrēma ĕt ĭn spŏndă cŭbĕt. *H.* Aŭlæĭs quŭm sĕ rēgĭnă sŭpērbĭs Aurĕa cŏmpōsŭĭt spŏndă. *V.* (Adde *Mart.* I, 93). *Voy.* Lectus. ‖ *Cercueil.* Ōrcinĭānă quī sĕrŭntŭr ĭn spŏndă. *M.* (X, 5). *Voy.* Sandapila. ‖ *En gén. Bord, côté.* Vēntĭlānt pŭppēm, quātĭŭnt cārīnăm, Vēntĭlānt spŏndās lātĕrăm rōtŭndās. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 13). *Voy.* Latus.

Spŏndæŭs. *Voy.* Spondeus.

†Spŏndāĭcŭs, ă, ŭm. *De spondée, spondaïque.* Vĭtĭānt lāmbŭm trăctĭbŭs spŏndāĭcis. *T. Maur.* (*Met.* 667. At scribendum videtur *Spondeacus* vel *Spondiacus*; nam Gr. σπονδειακός). *Voy.* Spondeus.

Spŏndĕō, ēs, spŏpŏndī, spōnsŭm, spŏndērĕ. *n. Répondre pour quelqu'un, être caution.* Ĕt spŏndērĕ lĕvī prō paŭpĕrĕ. *H.* Hīc spōnsŭm vŏcăt, hīc aŭdĭtŭm scrīptă. *Id.* ‖ *n. et act. Promettre, assurer de.* Spŏndĕō dīgnă tŭīs ingĕntĭbŭs ōmnĭă cœptīs. *V.* Spŏndĕt fortūnă sălūtĕm. *Id.* Ĕt cĕlĕrēs mĭssæ spŏndērĕ rĕcūrsūs. *O.* Sēmpĕr hæc nōbĭs mānŭs Vōtŭm spŏpŏndīt. *Sen.* (*H. OEt.* 1297). Dĕō spŏpondī, nōn ĭn hānc spēm glōrĭæ. *Prud.* (*Peri.* 2915). SYN. Pōllĭcĕŏr, prōmittō, etc. ‖ *En partic. Promettre en mariage.* Quāndo ĭtă vīs, dī bĕnĕ vortānt, spŏndĕō. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 172. *Id. Aul.* II, 2, 78). SYN. Dēspŏndĕō.

Spŏndēŭs, *et peut-être* Spŏndæŭs, ĭ. *m.* (σπονδεῖος, *de* σπονδή). *Spondée, pied composé de deux longues.* Spŏndēōs stăbĭlēs ĭn jūră pătĕrnă rĕcēpīt. *H.* Dăctўlŏn ĭn prīmō rĕddēns, spŏndēŏn ĭn ĭmō. *T. Maur.* (*Met.* 292. *Prisc.* 2, 587, et pluribus locis, scribit unice *Spondeus*, ut *Phœbeus*).

Spŏndўlŭs *ou* Sphŏndўlŭs, ĭ. *m.* (σπόνδυλος *et* σφόνδυλος). *Sorte de mollusque à coquille.* Rōsēs tĕpēntī spŏndўlōs sĭnŭ cŏndĭt. *M.* (VII, 19). Rārŭs ĭn ŏbscūră gĕnĕrātŭr spŏndўlŭs ălgă. *P. Nol.* (2, 7. Cf. *Macr. Sat.* 2, 9).

Spŏngĭă, æ. *f.* (σπογγιά). *Éponge.* Ŭt lĕvĭs ăcēptă spŏngĭă tŭrgĕt ăquā. *M.* (XIII, 47). Quām lĕvĭs ĕt tĕnŭī tăctū sŭspēnsă fŭgāvĭt Spŏngĭă. *P. Petr.* (2, 704). Ceŭ plēnām spŏngĭām ăquāī Sĭ quīs fortĕ mānū prĕmĕre ēxsĭccārĕquĕ cœpīt. *Lr.* (IV, 619). EP. Lĕvis, mōllis, bĭbŭlă, ūdă, hūmens, hūmĭdă; tŭmens, tŭmĭdă, tūrgĭdă.

†Spŏngŭs, ĭ. *f.* (σπόγγος). *Comme* Spongia. Cōgēbăt, spŏngō tŭrpī călămōquĕ rĕvīnctō, Ĭmprĕssŭm lăbĭīs ăcĭdŭm pōtārĕ săpōrĕm. *Juvc.* (II, 697).

†Spŏns. *f.* (*nomin. inus. de* Sponte). Spŏnte ăblātīvī căsŭs quīs rĕctŭs ērĭt? Spŏns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per Interr.* 11. Obsoletam vocem agnoscit. *Char.* 1, 34).

Spŏnsă. *f. Voy.* Sponsus.

Spŏnsālĭs, ĕ. *Qui concerne un mariage futur.* Ŏccŭrrĕre ĭllī vōtīs Spŏnsālĭbŭs ōmnēs. *Juvc.* (IV, 203). Hæc prælĕcĕptă sĕquēns sērvāt spŏnsālĭă fāctă. *Id.* (I, 170). ‖ Spŏnsālĭă, ĭum. *n. pl. pris subst. Promesse de mariage, fiançailles.* Dīctātĭs ăb ĕō fēcī spŏnsālĭă vērbĭs. *O.* Ĕt pactum, ĕt spŏnsālĭă nōstră Tēmpēstātĕ părās. *J.* (6, 25).

Spŏnsĭo, ōnis. *f. Promesse.* Ĕt spŏnsĭō dēbĭtă pōnĕit. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 452). *Voy.* Promissum. ‖ *Pari, gageure.* Sĕd quŭm spŏnsĭō fābŭlăquĕ lāssæ Dĕ Scōrpō fŭĕrint ĕt Incĭtātō. *M.* (XI, 1). Spĕctĕnt jŭvĕnēs, quōs clāmŏr ĕt aŭdāx Spŏnsĭō, quōs cūlpæ dēcĕt āssēdīssĕ pŭēllæ. *J.* (6, 25. Et *Pl. Men.* IV, 2, 27).

†Spŏnsŏr, ās, ārĕ. *fréq. de* Spondeo. Mīlēsĭŭsquĕ Thălēs spŏnsārī dāmnă mĭnātŭr (apud *Hygin. Fab.* 221). Ĕt vārĭīs ănĭmām spŏnsāntēs dōtĭbŭs ădsūnt. *P. Nol.* (21, 43).

Spŏnsŏr, ōris. *m. Qui promet.* Nāscētŭr dīgnŭs tāntō spŏnsōrĕ bĕātŭs. *P. Nol.* (5, 58, scil. Joanne Baptista). ‖ *En partic. Qui promet le mariage.* Quī mĭhī cōnjŭgĭī spŏnsŏr ĕt ōbsēs ĕrāt. *O.* ‖ *En gén. Répondant, caution.* Ŏptāvĭtquĕ rĕŭm spŏnsōr nōn pŏssĕ rĕvērtī; Spŏnsōrēmquĕ rĕus tĭmŭĭt nĕ sōlvĕrĕt ĭpsŭm. *Manil.* (VI, 606). Rōmæ spŏnsōrēm mē răpĭs. *H.* SYN. Præs, ōbsēs, vās. ‖ *qqf. f.* Spŏnsōr cōnjŭgĭī stăt dĕă pĭctă sŭī. *O.*

Spŏnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Spondeo. *Promis.* Prōdĭdĕrĭt cŏmmĭssă fĭdē, spŏnsumvĕ nĕgārĭt. *H.* SYN. Prōmissŭs. ‖ *Promis en mariage.* Scĭs spŏnsām mĭhī? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 6). SYN. Dēspŏnsŭs. ‖ Spŏnsŭs, ī. *m. Prétendant, futur.* Spŏnsī Pĕnĕlŏpæ nĕbŭlōnēs. *H.* SYN. Prŏcŭs. ‖ *Par ext. Époux.* Ĭmplĕ spŏnsōs pŏtŭĕrĕ dūrō Pērdĕrĕ fĕrrō. *H. Voy.* Maritus. ‖ Spŏnsă, æ. *f. Fiancée, future.* Flēbĭlī spŏnsæ jŭvĕnēmvĕ răptum Plōrāt. *H.* Spŏnsam hīc tŭam ămāt. *Ter.* (*And.* II, 1, 24). SYN. Dēspŏnsă, pactă. PPH. Dēspŏnsă pŭēllă. Virgō pactă, thălămīs, dictă. ‖ *Par ext. Epouse.* Quēm spŏnsæ tūrpēs, ĕt prætĕxtātŭs ădŭltĕr. *J.* (1, 78). *Voy.* Uxor.

Spŏnsŭs, ūs. *m. Promesse. Voy.* Sponsio. ‖

Caution, répondant. Fraŭdātōr nōmēn quūm lŏcāt spōnsu īmprŏbō. *Ph.* (I, 16. Sed alii aliter).

† Spōntānĕŭs, ă, ŭm. *Spontané, qui va de soi-même.* Cœlēstĭă quærĭtĕ rēgnă, Jūstĭtĭămquĕ Dĕī: spōntānĕă cētĕră cŭrrēnt. *Juvc.* (I, 682. *Ib.* 735).

Spōntĕ. *abl. de l'inus.* Spons, *pris adv. Volontiers, de plein gré, naturellement.* Spōntĕ mĕă, tŭă, sŭă. *Même sens.* Spōntĕ sŭă săndўx pāscēntēs vēstĭĕt ăgnōs. *V.* Ăd tĕrrām nōn spōntĕ fluēns. *Id.* Spōntĕ pĕr īncaūtās aŭdĕt tēntārĕ tĕnēbrās (fretum). *L.* Hæc spōntĕ tŭă pĕrfĕrrĕ pătĭquĕ. *M.* (XII, 62). Ēt spōntĕ mĕă cōmpōnĕrĕ cūrās. *V.* SYN. Ūltrō, lĭbēntĕr; ĭpsĕ, vŏlēns, lĭbēns. PPH. Nōn ĭnvītŭs. Nūllō cōgēntĕ. Ănĭmīs vŏlēntĭbŭs. VERS. Spōntе ūltrōquĕ pĕrēmptŭs. *St.* Ĭpsĕ vŏlēns făcĭlĭsquĕ sēquētŭr. *V.* Nāmque ălĭæ nullīs hŏmĭnŭm cōgēntĭbŭs ĭpsæ Spōntĕ sŭă vĕnĭūnt. Quōs ĭpsă vŏlēntĭă rūră Spōntĕ tŭlĕrĕ sŭă. *Id.* Spōntĕ sŭă, sĭnĕ lēgĕ, fĭdēm rĕctūmquĕ cŏlĕbānt. *O.* Pĕr sē dăbăt ōmnĭă tēllŭs. *Id.* ‖ *Avec le gén. D'après la volonté de.* Pāxquĕ fŭĭt nōn spōntĕ dŭcūm. *L.* Seū spōntĕ dĕōrŭm Cĭrrhă sĭlĕt. *Id.* Sŭbĭt ōră jŭvēncæ Spōntĕ dĕī. *V. Fl.* Spōntĕ făvēntĭs hērī. *Sil.*

Spŏpōndī. *parf. de* Spondeo.

Spōrădēs, ŭm. *f. pl.* (Σποράδες). *Les Sporades, îles de la mer Égée.* Cōntĭnŭō Spōrădas ceū stēllās ădspĭcĭs ălmās. *Prisc.* (*Peri.* 550). Săxōsĭs Spōrădum sæpe ŏblŭctāntĭă rĭpīs. *Avien.* (*D. T.* 190).

Spōrtă, æ. *f. Corbeille, panier.* Dūm lŏquŏr, ĕccĕ rĕdĭt spōrtă pīscātŏr ĭnānī. *M.* (X, 37). Ēt spōrtās rĕfĕrūnt cŭmŭlātō pōndĕrĕ sēptēm. *Juvc.* (III, 217). *Voy.* Canistrum.

Spōrtŭlă, æ. *f. dimin. du précéd.* Ărūndĭnēm fĕrt, spōrtŭlāmquĕ, ĕt hāmŭlŭm pīscārĭum. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 17. *Id. Curc.* II, 3, 10). ‖ *En partic. Corbeille dans laquelle les patrons envoyaient à leurs clients le dîner, soit en nature, soit en argent.* Nōnnĕ vĭdēs quāntō cēlĕbrētŭr spōrtŭlă fūmō? *J.* (3, 249. *Id.* 1, 95, et passim). Dăt Bāĭānă mĭhī quādrāntēs spōrtŭlă cēntŭm. *M.* (I, 60. *Id.* XIV, 125).

Sprĕtŏr, ōrĭs. *m. Qui méprise.* Ūtquĕ dĕōrŭm Sprĕtŏr ĕrăt. *O.* Sprĕtōrquĕ mōrārŭm. *Nem.* (*Cyn.* 19). *Voy.* Contemptor.

Sprētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sperno. Jūdĭcĭŭm Părĭdĭs, sprētæque ĭnjūrĭă formæ. *V.*

Sprĕvī. *parf. de* Sperno.

Spūmă, æ. *f. Écume.* Vēlă dăbănt lætī, ĕt spūmās sălĭs æræ rŭēbānt. *V.* Ēt spūmās ægĕt ōrĕ crŭēntās. *Id.* Spūmāquĕ pēstĭfĕrōs cĭrcumflŭĭt ălbĭdă rictŭs. *O.* EP. Ălbă, ălbēns, cāndēns, cāndĭdă, cōncrētă, tŭmĭdă, tŭmēns, spārsă. PPH. Spūmĕŭs ĭmbĕr, hŭmŏr, lĭquŏr. Spūmāns ŭndă. Æquæ cānæ. Cānŭs ou cāni flŭctŭs. Maris, pŏntī ādspĕrgŏ, cānĭtĭēs. Sălsă ādspĕrgŏ. Ălbēntēs nĭmbī. Nīvĕŭs sălĭs lĭquŏr. Pontī vēnēnŭm, vīrŭs. *Voy.* Spumo. ‖ — ărgēntī. *Litharge.* Ēt spūmās mĭscēnt ărgēntī. *V.* ‖ — Batāvă, Cāttĭcă. *Savon ou essence pour teindre les cheveux.* Cāttĭcă Teŭtŏnĭcōs ăccēndĭt spūmă capŭlōs. *M.* (XIV, 26. Alii leg. *caustica*). Ēt mūtat Lătĭās spūmă Batāvă cŏmās. *Id.* (VIII, 33).

Spūmāns, tis. *Écumant.* Aŭt spūmāntĭs ăprī cūrsūm clāmōrĕ sequentēm. *V.* Fĭt sŏnĭtŭs spumāntĕ sălo. *Id. Voy.* Spumeus.

Spūmātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'écume.* Săxăquĕ cānă, sălĭs nīvĕō spūmātă lĭquōrĕ. *Cic.* (*Progn. Div.* 1, 7).

Spūmātŭs, ūs. *m. Action d'écumer, écume.* Dĭctāmnī flōrēntĭs ŏpēm, quōquе ānguĭs ăbundāt Spūmātū. *St.* (*Silv.* 1, 4, 103).

Spūmēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se couvrir d'écume, écumer.* Āt sī nōstrā tŭō spūmēscānt æquŏră rēmō. *O.* Crēbrā spūmēscūnt æquŏră rŭpē. *Avien.* (*D. T.* 185). *Voy.* Spumo.

Spūmĕŭs, ă, ŭm. *D'écume, écumeux, couvert d'écume.* Nōn sīc ăggĕrĭbŭs rŭptīs quēm spūmĕŭs ămnĭs Ēxĭt. *V.* Scōpŭlī nēquĭdquam ēt spūmĕă cĭrcŭm Săxă frĕmūnt. *Id.* Spūmĕŭs ăccēnsō nōn sĭc ēxūndăt ănēnō Ūndārŭm cŭmŭlŭs. *L.* Spūmĕŭs ĭn lōngă cŭspĭdĕ fūmĕt ăpēr. *M.* (XIV, 221). SYN. Spūmāns, spūmōsŭs, spūmĭfĕr, spūmĭgĕr. PPH. Spūmă, spūmĭs ŏblĭtŭs, ĭllĭtŭs, cāndēns, ălbēns, spārsŭs, pĕrfūsŭs. *Voy.* Spumo.

Spūmĭfĕr *et* Spūmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Écumeux, qui rend de l'écume.* Spūmĭfĕrōquĕ tŭō fontī, quă plūrĭmŭs ēxĭt, Sŭbdĕ căpŭt. *O.* (*Met.* XI, 140. Alii, *spumigero*). Ĭllī spūmĭfĕrōs glŏmĕrānt ă pĕctŏrĕ flŭctŭs. *St.* Spūmĭfĕrī sŭīs ădvĕntū vălĭdĭquĕ lĕōnĭs. *Lr.* (V, 983. Et *Manil.* V, 74). *Voy. le précéd.*

Spūmĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de l'écume.* Ĭpsūm spūmĭgĕnæ sălūm Cўthĕrēs. *Capel.* (IX, p. 310).

Spūmĭgĕr. *Voy.* Spumifer.

Spūmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Écumer, jeter de l'écume, se couvrir d'écume.* Ŏbjĭcĭtæ sălsă spūmānt ădspĕrgĭnĕ cautēs. *V.* Quām mägis ēxhaūstō spūmāvērĭt ūbĕrĕ mulctră. *Id.* Spūmāvĭtquĕ nŏvis Lăpĭthæ dŏmĭtōrĭs hăbēnis (sonipes). *L.* SYN. Spūmēscŏ. PPH. Spūmām, spūmās fŭndŏ, ēffundŏ, spārgŏ, ējĭcĭŏ, ēmittŏ, ăgŏ, vŏmŏ, āttŏllŏ. Spūmă, spūmĭs spārgŏr, pĕrfundŏr, ălbēscŏ, ălbĕŏ, cānēscŏ, ĭncānēscŏ, ŏblĭnŏr, æstŭŏ, fœdŏr, ĭnquĭnŏr. Spūmă flŭĭt, æstŭāt, fĕrvĕt. Spūmās ōrĕ fundŏ. VERS. Flŭctŭ spūmābānt cærŭlă cānō. *V.* Spūmāquĕ pēstĭfĕrōs circumflŭĭt ălbĭdă rictŭs. *O.* Pōsĭtō mēdĭcāmĕn āhēnō Fĕrvĕt, ĕt ēxsŭltāt, spūmĭsquĕ sŏnāntĭbŭs ălbĕt. Raūcō strĭdōrĕ pĕr ārmos Spūmă flŭĭt. *Id.* Cānă rorāntem ădspĕrgĭnĕ pŏntī Tўndărĭdēu. *St.* Spūmīs ĭncānŭĭt ŭndă. *Cat.* Cānĭtĭēs ēmōtă mārīs. *Manil.* Ĭndignārĭs æquis, spūmă tūnc āstră lăcēssĭs. *L.* Spūmātquе ĭn culmĭnĕ pŏntŭs. *Id.* Săxăquĕ cānă, sălĭs nīvĕō spūmātă lĭquōrĕ. *Cic.* ‖ † *Au fig.* Pĕrcūrrēns tŭmĭdō spūmāntĭă cārmĭnă vērsū. *Fort.* (III, 21, 3). ‖ † *act. Rendre en écume.* Ægrā sŏpōrātĭs spūmānt ŏblīvĭă lĭnguīs (Plutonis equi). *Cl.* Tām spūmābāt æquis Aūrōræ aūrīgă rŭbōrēs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 264).

Spūmōsŭs, ă, ŭm. *Écumeux.* Ĭntĕr săxă, vĭrŭm spūmōsa ĭmmērsĕrāt ŭndă. *V.* Effūsŭs Pindō spūmōsĭs vŏlvĭtŭr ŭndĭs (Peneus). *O.* Ārdŭă quō scissās spūmōsĭtor ĭncĭtāt ŭndās. *Cl. Voy.* Spumeus. ‖ *Au fig. Enflé.* Nōnne hōc spūmōsum ēt cŏrtĭcĕ pĭnguī? *Pers.* (1, 96).

Spŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *n. et act. Cracher, rejeter en crachant.* Quūm vĕnĭt, ēt tĕrrām sĭccō spŭĭt ōrĕ vĭātŏr. *V.* SYN. Ēxspŭŏ, spŭŏ, dēspŭŏ, scrĕŏ, ēxscrĕŏ, pўtĭssŏ, *act.* ējĭcĭŏ, ĕrŭctŏ, vŏmŏ. *Voy.* Vomo. ‖ *Cracher sur. Voy.* Conspuo. ‖ In sĭnūm spŭŏ, dēspŭŏ; sĭnūm cōnspŭŏ. *Coutume des anciens pour obtenir des dieux le pardon d'un vœu trop ambitieux.* (*Juv.* 7, 111; *Mart.* II, 26; *Tib.* I, 2, 54; *Pl. As.* I, 1, 26. Cf. *Plin.* 28, 4; *Petr. Sat.* 74 et 131.)

† Spūrcāmĕn, ĭnis. *n. Ordures.* Grĕgĭs sŭillī sōrdĭdă spūrcāmĭnă. *Prud.* (*Cath.* 1301).

Spūrcātŭs, ă, ŭm. *Sali, souillé.* Tŭă cānă sē-

nēctus Spūrcāta impūris mōrībŭs întĕrĕăt. *Cat.* (108, 1).

† Spūrcĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Obscène.* Nēc spūrcĭdĭci īnsūnt vērsŭs, īmmēmŏrābĭlēs. *Pl.* (*Capt. prol.* 56).

† Spūrcĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui fait des choses honteuses.* Spūrcĭfĭcum, īmmānem, întŏlĕrāndŭm, vēsānŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 7).

Spūrcĭtĭă, æ, *et* Spūrcĭtĭēs, ēī. *f. Saleté, ordure.* Cœnūm tĕtĕrrĭmă quŭm sĭt Spūrcĭtĭēs, ĕădĕm sŭbŭs hæc jŭcūndă vĭdētŭr. *Lr.* (VI, 976). *Voy.* Sordes. ‖ *Au fig. Mœurs dissolues.* Quīdvĕ sŭpĕrbĭă, spūrcĭtĭa, ac pĕtŭlāntĭă quāntās Efficiăt cladēs. *Lr.* (V, 48). ‖ ? *Rigueur.* Rĕpĕntĕ vĭdŭās făcĭāt, spūrcĭtĭă pătrĭs. *Afr.* (apud *Non.* 4, 425).

Spūrcō, ās, ārĕ. *Salir, souiller.* Ēx ĭstōc lŏcō spūrcātŭr nāsum ōdōre ĭllūtĭbĭlī. *Pl.* (*Men.* I, 2, 57). Jŭpĭtĕr ĭncēstă spūrcāvĭt lābĕ Lăcænās. *Prud.* (*Sym.* 149). SYN. Fœdō, pōllŭō, etc. *Voy.* Polluo.

Spūrcŭs, ă, ŭm. *Sale.* Sāvĭă cōmmīnxīt spūrcă sălīvă tŭă. *Cat.* (78, 8). Sōrdĭdĭŭs nĭhĭl ēst, nĭhĭl ēst tē spūrcĭŭs ūnō. *M.* (IV, 56). SYN. Immūndŭs, sōrdĭdŭs, fœdŭs, etc. *Voy.* Sordidus. ‖ *Au fig. Souillé.* Mīllĭă tĕrrĭgĕnŭm spūrcĭssĭmă jŭssĕrānt săcrārī. *Prud.* (*Peri.* 3681). SYN. Pōllūtŭs, impūrŭs. ‖ *Obscène.* Æbscōndūnt spūrcās hæc mōnŭmēntă lūpās. *M.* (I, 35. Adde *Pomp.* et *Pl.* apud *Non.* 4, 425). *Voy.* Impudicus. ‖ *Méprisable.* Sāmnīs, spūrcŭs hŏmō, vĭta ĭllă dignŭ' lŏcōquĕ. *Lucil.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 17. *Nonius*, l. cit., idem laudat, præmissa interpretatione : « *Spurcum*, sævum vel sanguinarium. ») ‖ *Qui sent mauvais.* Mūltæ hŏmĭnī rēs Ācrĭtĕr ĭnfēstānt sēnsŭs spūrcæquĕ grăvēsquĕ. *Lr.* (VI, 781. Cf. *Non.* l. cit.). Prætŏr nōstĕr ădhūc quām spūrcŭ'st ōrĕ. *Lucil.* (apud *Non. ib.*). *Voy.* Fœtidus.

Spūrĭŭs, ă, ŭm. *Illégitime.* Părĭăt spūrĭŏs ūt tĭbī nātōs (*Anth.* II, p. 598). SYN. Nōthŭs. ‖ *Au fig. Faux, supposé.* Quīquĕ nōtās spūrĭĭs vērsĭbŭs ăppōsŭlt. *Aus.* (*Epist.* 18, 29. *Id. Sept. Sap. proœm.* 13). ‖ *m. Prénom romain.* Ĭtă Spūrĭŭs ănīmātŭr ĭn prælĭŭm. *Titin.* (apud *Non.* 18, 2).

† Spūtāmĕn, ĭnĭs. *n. Comme* Sputum. Hūmēctām săcrō spūtāmĭnĕ tĕrrām Cōntrēctāns. *Prud.* (*Apoth.* 744).

Spūtātŏr, ōrĭs. *m. Qui crache souvent.* Mĭnĭmē spūtātŏr, scrĕātŏr sŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 52).

Spūtō, ās, ārĕ. *n. et act. fréq. de* Spuo. *Cracher souvent.* Cūmque ātrō mixtōs spūtāntĕm sānguĭnĕ dēntēs. *O.* Jāmdūdŭm spūtō sānguĭnĕm. *Pl.* (*Merc.* 1, 2, 27. *Id. Capt.* III, 4, 18).

Spūtŭm, ī. *n. Crachat.* Ĭnquĕ sŭōs mittĭt spūtă sŭbĭndĕ sĭnŭs. *M.* (II, 26). Spūtāquĕ pĕr dēntēs īrĕ crūēntă cāvōs. *Pp.* (IV, 5, 66. Et *Lucr.* VI, 1186). SYN. Salīvă, pȳtĭsmă. EP. Crāssŭm, pīnguĕ, tūrpĕ, fœdŭm, sōrdĭdŭm. *Voy.* Conspuo.

? Squaldŭs, ă, ŭm. *sync. de* Squalidus. Cūm paŭcis squāldă sŭblātĭs dē cūtĕ nērvis. *Prosp.* (*Ing.* IV, 3. Malim *squala*. Alii, *squalida*).

Squālēns, tĭs, *et* Squālĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a une couche de, recouvert, enduit ; qui a une croûte, des aspérités ; qui forme des aspérités.* Pĕr tūnĭcām squālēntem aŭrō lātŭs haurīt ăpērtŭm. *V.* (*Æ.* X, 314. De quo fusius *Gell.* 2, 6). Cærŭlĕŭs măcŭlĭs aŭrō squālēntĭbŭs ănguĭs. *Sil.* Vīvō squālēntĭă mūrĭcĕ tĕrga. *Cl.* Squālēntĭă tēlă vĕnēnis. *O.* Sērpentis squāmæ squālĭdo aŭro ĕt pŭrpŭrā Prætĕxtæ. *Att.* (apud *Gell.* l. cit.). Aŭt lăpĭdēm lĭbŭlum aŭt squālēntēs ĭnfŏdĕ cōnchās. *V.* Nīgrō squālēntĭă pūmĭcĕ săxă. *Petr.* (*Sat.* 120). Scīlĭcĕt ēssĕ glŏbōsă, tămĕn quŭm squālĭdă cōnstĕnt. *Lr.* (II, 468) Squālĭdă dēsērtīs rŭbĭgo ĭnfertŭr ārātrīs. *Cat.* (64, 42). SYN. Ōbductŭs, tĕctŭs, ăspĕr, scăbĕr, hōrrēns, hōrrĭdŭs. ‖ *En partic. Couvert de rouille.* Hūmĕrīs vix sūstĭnĕt ægrīs Squālēntem clўpĕŭm... plēnāmquĕ trăhĭt rŭbĭgĭnĭs hāstăm. *Cl.* Squālēntĭă tĕxtă Thōrācūm. *St. Voy.* Rubigo. ‖ *Couvert de crasse, sale.* Ātrō squālēntēs pūlvĕrĕ vēstēs. *L.* Sēd frŭtĭcāntĕ pĭlō nĕglēcta ĕt squālĭdă crūra. *J.* (9, 15). Pædorĕ fœdō squālĭdam ōbtēntŭs cōmām. *Sen.* (*OEd.* 625). SYN. Sordĭdŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Couvert de vêtemens négligés dans la douleur, qqf. d'habits de deuil.* Squālēntĕ cūltū mœstŭs ĭngrĕdĭtŭr sēnĕx. *Sen.* (*OEd.* 554). Dēpōnĕ cūltŭs squālĭdŏs ; fēstŏs căpĕ. *Id.* (*Troad.* 885). Squālĭdŭs ăd sūpĕrōs tēndēns rĕŭs ōră mănŭsquĕ. *O.* SYN. Sōrdĭdŭs, incūltŭs, incomptŭs, nĕglēctŭs. ‖ *Abandonné, inculte.* Squālĭdaque hūmānīs ōssĭbŭs ălbĕt hūmŭs. *O.* SYN. Incultus. ‖ *Sec, aride.* Squālēntĭbŭs ārvīs Æstĭfĕræ Lĭbўes. *L.* Sēd quă sĕ cāmpīs squālēntĭbŭs Āfrĭcă tēndĭt. *Sil.* Squālĭdaque întŭs Ārvă cŏquīt nimĭŭm. *Id. Voy.* Squaleo. ‖ *Noir.* Nūbĭbŭs ātrīs Ēt squālēntĕ dĭē. *St.* Ēt pĭcĕæ squālēntĭbŭs ūmbrīs Ābdĭdĕrānt. *Sil.* Ēt nūbĕ mœstă squālĭdum ēxŏrĭtŭr jŭbār. *Sen.* (*OEd.* 2). *Voy.* Niger.

Squālĕō, ēs, ērĕ. *n. Être recouvert d'une couche, avoir des aspérités.* Fīlaquĕ cōncrētō cōgĭt squālērĕ mĕtāllō. *Cl.* (*Cons. Prob. et Olyb.* 182). Squālēnt fāstĭgĭă mūscō. *O.* Squālĕt (in clypeo) trĭplĭcī rāmōsă cōrōnā Hўdrā rĕcēns ōbĭtŭ ; pārs ănguĭbŭs ăspĕrā vīvīs Ārgēntō cælātă micāt. *St.* (*Th.* IV, 168. Cf. *Gell.* 2, 6 ; *Macr. Sat.* 6, 7). SYN. Hōrrĕō. ‖ *Être sale.* Squālēbāt, pūlchrĭŏr aŭrō, Cæsārĭes. *Cl.* Squālēnt scēptrā sĭtū. *Id.* Ārēntīquĕ crūōrĕ Squālēbāt bārbă. *Sil.* SYN. Sordĕō, sordēscō, hōrrĕō. PPH. Sūm sōrdĭdŭs, squālĭdŭs, ĭmmūndŭs, ōbscēnŭs. Sōrdĭbŭs squālĕō. Sōrdĭbŭs, squālōrĕ ădspĕrgŏr, cōnspĕrgŏr, ĭnfĭcĭŏr, fœdŏr, hōrrĕō, pāllĕō, sūm ōbsĭtŭs, fœdŭs, ātĕr, dēformĭs, tūrpĭs. Sĭtŭ squālĕō, pāllĕō. ‖ *Avoir un extérieur négligé, surtout dans la douleur ; avoir des habits de deuil.* Quĭdquĭd ĕt hīrsūtĭs squālĕt ĭmāgĭnĭbŭs. *M.* (IX, 48, de philosophis). Āt cōmĭtŭm squālēnt ĭmmissīs ōră căpīllīs, Ĭnfēlix Drūsō, sēd plă turbă sŭō (*Ad Liv.* 295). *Voy.* Squalens, Squalor. ‖ *Être inculte, abandonné.* Squālēnt ăbductīs ārvă cōlōnīs. *V.* SYN. Hōrrĕō. ‖ *Être brûlé, sec, se dessécher.* Squālēbāt tēllŭs vītĭātŏ fĕrvĭdă dōrsō. *Sil.* Ēt Phæēthontēă mundūm squālērĕ făvillă. *St.* Dīffŭgĕre ūndæ ; squālēnt fōntēsquĕ lăcūsquĕ. *Id. Voy.* Squalens, Areo. ‖ *Être noir. Voy.* Squalens. ‖ *Être horrible.* Sērpentĭbŭs ātrīs Squālĕt hūmŭs. *O.* Pāllĭdăque ĕxsāngŭī squālēbānt corpŏră tābō. *Id.* SYN. Horrĕō. ‖ † Squālŭī. *parf.* Squālŭīt in văcŭă căptīvŭs ĭmāgĭnĕ mundī. *P. Nol.* (15, 97).

† Squālĕs, is *ou* ēī. *f. arch. Comme* Squalor. *Voy.* Scabres.

Squālĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Squalens.

† Squālĭtās, ātĭs, *et* Squalitudŏ, ĭnis. *f. arch. Comme* Squalor. Squālĭtātĕ sūmmă, sŏlĭbĕ sūmma ĕt ærūmna ōbrŭtăm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 231). Spĕcĭēm... ĭndignăm clădĕ ĕt squālĭtūdĭnĕ. *Att.* (*ibid.*).

Squālŏr, ōrĭs. *m. Croûte, aspérité, couche.* Nōn ălĭquō sĭnĕ mălērĭæ squālōrĕ rĕpērta ēst. *Lr.* (II, 424). Tūnĭcās chălўbŭm squālōrĕ crĕpāntēs. *St.*

SYN. Āspĕrĭtās. *Voy.* Squalens, Squaleo. ‖ *Saleté, malpropreté, extérieur négligé.* Immŭndās fortūnās æquum est squālōrĕm sĕquī. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 116). Tāndĕm squālōrĕ sĭtūquĕ ālmā Thĕmĭs pŏsĭtō. *Calp.* (1, 43). Tĕrrĭbĭlī squālōrĕ Chārōn. *V.* SYN. Sōrdēs, sĭtŭs, etc. *Voy.* Sordes. ‖ *Extérieur négligé dans la douleur, qqfois habits de deuil.* Quā pŏssŭm, squālōrĕ tŭōs ĭmĭtātă lăbōrēs Dīcăt, ĕt hæc bĕllī tēmpŏră trīstĭs ăgăm. *O.* Prŏcĕrūm squālōrĕ rĕplētŭs Cārcĕr. *Cl.* Ōrāntŭm squālŏr. *Sil.* Squālōrēmquĕ rĕī. *J.* (15, 135). SYN. Sōrdēs, sĭtŭs. *Voy.* Luctus. ‖ *Vétusté, moisissure, lieu désert, terre inculte.* Squālŏr, tĭnĕæ ōmnĭă cædŭnt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 97). SYN. Sĭtŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *Ténèbres.* Ērĕbī sē spōntĕ rĕlāxăt Squālŏr, ĕt ætĕrnām pătĭtŭr rārēscĕrĕ nŏctĕm. *Cl.* SYN. Hŏrrŏr.

† Squālŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Squalidus. Lăvĕrĕ lăcrĭmīs vēstēm squālam ĕt sōrdĭdăm. *Enn.* (apud *Non.* 2, 792, et 10, 2).

? Squălŭs, ī. m. *Sorte de poisson. Voy.* Scarus. Squāmă, æ. *f. Écaille.* Ārrēctīsquе hŏrrĕt squāmīs, ĕt sĭbĭllăt ōrĕ. *V.* Dūrātæquĕ cŭtī squāmās ĭncrēscĕrĕ sēntĭt. *O.* EP. Āspĕrā, dūră, crĕpĭtāns, nĭtĭdă, fulgēns, mĭcāns. PPH. Squāmōsŭm tēgmĕn. Squāmōsă pēllĭs, cūtĭs. Squāmārŭm nēxŭs, ōrdŏ, sĕrĭēs. ‖ *Par ext. Poisson à écailles.* Hŏc prĕtĭŭm squāmæ? *J.* (4, 25). SYN. Cōnchўlĕ, ōstrĕŭm. ‖ *Au fig. Écailles en métal, mailles.* Thōrāca ĭndūtŭs, ăhēnīs Hŏrrēbāt squāmīs. *V.* Dŭplĭcī squāmă lōrīcă fĭdēlĭs ĕt aurō. *Id.*

Squāmĕŭs, ă, ŭm. *Couvert d'écailles.* Squāmĕă cōnvŏlvēns sŭblātō pĕctŏrĕ tĕrgă. *V.* Squāmĕă Cĭnўphĭī tĕnŭīs mĕmbrānă chĕlўdrī. *O. Voy.* Squamosus. ‖ *Couvert d'une cotte de mailles.* Incēdĭt quŏtĭēs clўpĕātŭs ĕt aurō Squāmĕŭs. *Cl.*

Squāmĭfĕr *et* Squāmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des écailles.* Squāmĭfĕrōs ĭngĕns hæmōrrhŏĭs ēxplĭcăt ōrbĕs. *L.* Squāmĭgĕrĭs ăvĭdōs fĭgĭt cĕrvĭcĭbŭs ūnguĕs. *O. Voy.* Squamosus. ‖ Squāmĭgĕrī, ōrŭm. *m. pl.; Squāmĭgĕră gēns*, etc. *Poissons.* Nām quō squāmĭgĕrī pŏtĕrūnt prōcēdĕrĕ tāndĕm? *Lr.* (I, 379. *Id.* II, 343). Prōfĕrre ālĭquăm dē gūrgĭtĕ gēntĕm Squāmĭgĕrăm. *Tert.* (*Sod.* 153).

Squāmōsŭs, ă, ŭm. *Couvert d'écailles.* Squāmōsūsquĕ drăco, ĕt fūlvă cĕrvĭcĕ lēænă. *V.* Īllĕ vŏlŭbĭlĭbŭs squāmōsōs nēxĭbŭs ōrbĕs Tōrquĕt. *O.* SYN. Squāmĕŭs, squāmĭfĕr, squāmĭgĕr. PPH. Squāmīs tĕctŭs, cōntĕctŭs, ōbdŭctŭs, hŏrrēns, ārmātŭs, mūnītŭs, dēfēnsŭs. PHR. Squāmīs vēlantĭbŭs ārtŭs. ‖ — pĕcŭs, āgmĕn. *Poissons.* Sīnĕ squāmōsō pĕcŭ. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 5). Squāmōsă pāscēns āgmĭnă. *Prud.* (*Peri.* 1683). ‖ *Au fig. Qui a des boutons, des bubons.* Ōrāquĕ sĭccă rĭgēnt squāmōsīs āspĕră lĭnguīs. *L.* Lūrĭdă dĭscūtĭtŭr squāmōsō cŏrpŏrĕ lĕprā. *Juvc.* (2, 525). SYN. Scābĕr, scabrōsŭs. ‖ *Qui a la peau rude de crasse.* Vārrōnŭm ĕt rŭpĭcŭm squāmōsa ĭncōndĭtă rōstrā. *Lucil.* (apud *Fest.* Alii leg. *squarrosa*).

? Squārrōsŭs. *Voy. le précéd.*

Squillă, æ. *f. Squille, poisson de mer du genre de l'écrevisse.* Cærŭlĕŭs nōs Līrĭs āmăt, quĕm sĭlvă Mărĭcæ Prōtĕgĭt : hĭnc squillæ măxĭmă tŭrbă sŭmŭs. *M.* (XIII, 83). Ādspĭcĕ quām longō dīstēndăt pĕctŏrĕ lăncĕm, Quæ fĕrtŭr dōmĭnō squillă. *J.* (5, 80). ‖ 2. *Au lieu de* Scilla.

St. *Sifflement que nous faisons entendre pour commander le silence. Ces deux consonnes équivalent à une syllabe longue.* Īsĭs, ĕt Hārpŏcrătēs, ălĭăs quī sīgnĭfĭcăt *st. Vet. Poet.* (apud *Varr. L. L.* 4, 10). St! tālĕ vērbŭm cāvĕ fŭrīs *Næv.* (apud *Char.* 2, 214). St, st! tăcēte : hăbētе ănĭmŭm bŏnŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 1. *Id. Pæn.* III, 2, 32; *Cas.* II, 1, 5; *Ter. And.* IV, 1, 59. Cf. *Diom.* 1, 412). ‖ 2. *Pour* est, *dans les comiques.* Te ēcăstŏr præstŏlābăr. Jāmnе ōrnātă rēs' st? *Pl.* (*Cas.* III, 3, 15). Ăltĕr nārĕ cŭpĭt, ăltĕr pūgnārĕ părātŭ' st. *Enn.* (apud *Fest.* in *Nare.* Scribitur etiam uno verbo *paratust*).

Stăbĕrĭŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Hērēdēs Stăbĕrī sūmmam ĭncĭdĕrĕ sēpŭlchrō. *H.*

Stăbĭæ, ārŭm. *f. pl. Stabies, ville de Campanie.* Hērcŭlĕămquе ūrbēm, Stăbĭāsquе, ĕt ĭn ōtĭă nātăm Pārthĕnŏpēn. *O.* Fōntĭbŭs ēt Stăbĭæ cēlĕbrēs, ēt Vēsvĭă rūră. *Col.* (10, 133. Et *Sil.* XIV, 409).

Stăbĭlĭmĕn, ĭnĭs, *et* Stăbĭlĭmēntŭm, ī. *n. Soutien.* Mĭhī pōrtēntō cœlēstŭm pătĕr Prōdĭgĭŭm mĭsĭt, rēgnī stăbĭlĭmĕn mĕī. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. D.* 3, 27). SYN. Fūlcrĭmĕn. ‖ *Au fig. Soutien pour l'estomac.* Hæc sŭnt vēntrī stăbĭlĭmēntă, pānem ĕt āssām bŭbŭlām. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 88). *Voy.* Fultura.

Stăbĭlĭō, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Affermir, rendre solide.* Sēmĭtă nūllă pĕdēm stăbĭlĭbăt. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 20). Hĭc sĭtŭ quassās stăbĭlīrĕ tūrrēs. *Sen.* (*Thyest.* 568). Ēt stabilit sōlĭdum montīs ĭn ārcĕ grădŭm. *Fort.* (VIII, 4, 79). SYN. Firmō, fulcĭō, cōnstĭtŭō. ‖ *Au fig. Établir fermement.* Tūllĭŭs quī lĭbertātĕm cīvĭbŭs stăbĭlīvĕrāt. *Enn.* (ap *Cic. Sext.* 58). Crĕōntī rēgnŭm stăbĭlīvīt sŭŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 35).

Stăbĭlĭs, ĕ. *Ferme, solide, qui n'enfonce pas.* Quæ mănĕăt stăbĭlī, quŭm fŭgĭt īllă, pĕdĕ. *O.* Īllă vĕlŭt mĕdĭō stăbĭlis sĕdĕt īnsŭla pōntō (de navi). *Id.* Stăbĭlĕmquĕ vĕtăt dēlĭgĕrĕ grēssŭm. *Sil.* (Et *Boet.* 1, 1, *stabili gradu*). Ūt fundāmēntō stăbĭlī fortūnă mănĕrĕt. *Lr.* (V, 1120). SYN. Firmŭs. ‖ *Au fig. Solide, stable, immuable.* Stăbĭlī pŏtĭĕrĕ sălutĕ. *O.* Nĕc stăbĭlēs ānnōs ănĭmīs, vĭrĭdĕmquĕ jŭvēntām Ūt căpĭās. *O.* Nĕc sĭbī quīdquām spōndĕrĕ pŏtĕst Firmum ēt stăbĭlĕ. *Sen.* (*Oct.* 925). *Voy.* Firmus. ‖ Stăbĭlĕ ēst. *Comme* Stat. *Il est résolu.* Prŏfectō stăbĭle ēst, mē pătri aurūm rēddĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* III, p. 4, 25).

Stăbĭlītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Stabilio. Aūspĭcĭō, rēgnī stăbĭlītă scămnă sōlūmquĕ. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48. Et *Lucr.* III, 203). Quæ cōnjūncta ănĭmæ stăbĭlītō ĭn cŏrpŏrĕ sūrgūnt. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1146).

Stăbŭlātŭs, ă, ŭm. 1. *part. de* Stabulor. *Qui a habité dans une étable.* Īsī, Phŏrōnēīs quōndăm stăbŭlātă sŭb ăntrīs. *St.* ‖ 2. *qqf. pass. Qui a servi d'étable.* Ūt bŭbŭs stăbŭlātă sŭīs lŏcă, etc. *P. Nol.* (ft., 344).

Stăbŭlō, ās, ārĕ, *et* Stăbŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. Être dans l'étable, demeurer, en parlant des animaux.* Nĕc mōs bēllāntēs (tauros) ūnă stăbŭlārĕ; sĕd ăltĕr. *V.* Mūltās sĭlvă tĕgĭt, mūltæ stăbŭlāntŭr ĭn ăntrīs (pecudes). *O.* Cēntaŭrī ĭn fōrĭbŭs stăbŭlāntĭ. *V.* Pārĭtĕr stăbŭlārĕ bĭmēmbrēs Cēntaŭrōs ūnāquĕ fĕrūnt Cyclōpās ĭn Ætnā. *St.* Vīncĕrĕ suētŭs ērās : hŏc stăbŭlās tŭmŭlō. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 635, de equo). Quāntă cŏhōrs, ōmnī stăbŭlāntĕ pĕr ātrĭă mōnstro ! *Sil.* ‖ *qqf. en gén. Habiter, loger.* Tārtēssōs stăbŭlānti cōnsĕrĭă Phœbō. *Sil.* Hōspĭtĭōquĕ vŏcāt lōngĕ stăbŭlārĕ părātōs. *Tert.* (*Sod.* 47, angelos).

Stăbŭlŭm, ī. *n. Étable.* Īpsĕ, vĕlŭt stăbŭlī cūstōs ĭn mōntĭbŭs ōlĭm. *V.* Cōgĕrĕ jŭssīt ŏvēs stăbŭlīs,

nūmĕrūmquĕ rĕfĕrri. *O.* SYN. Præsĕpĕ, sĕptŭm, mandra, *qqf.* bŭbilĕ, ŏvilĕ, caŭlă. EP. Ămplŭm, ingĕns; clausŭm, tŭtŭm, mūnitŭm; ŏpīmŭm, pinguĕ; tĕpens, tĕpĭdŭm, fūmans; tūrpĕ, sordĭdŭm, immūndŭm. PPH. Stăbŭli clausŭră, sĕptă, tĕctă, hŏspĭtĭŭm. Pĕcŏrŭm dŏmŭs. ‖ *Les troupeaux mêmes.* Stabŭlis ĕt messĭbŭs ingĕns Turbă dĕum. *V. Fl.* Ăn Tărtessĭăcŭs stăbŭli nūtrītŏr Ibērī Bætis. *M.* (VIII, 28). *Voy.* Armentum, Grex. ‖ *En gén. Gîte.* Ĭtŭr ĭn ăntiquăm silvăm, stăbŭla ăltă fĕrārum. *V.* Ŏbtŭnĕt ĕxpŭlsōs stăbŭlŭm cămpēstrĕ sĭlūrōs. *Fort.* (I, 21, 49). ‖ *Hôtellerie.* Sīc ĕtĭam ĭn stăbŭlō sēmpĕr, sīc cœnăt ĭn ăgrō. *M.* (VI, 94). SYN. Dēvērsōrĭŭm, caŭpōnă. ‖ *Mauvais lieu* Quæ tĭbi dīănt stăbŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 56. *Id. Cas.* II, 1, 22). *Voy.* Lupanar.

Stăctă, æ, *et* Stăctē, ēs. *f. Essence de myrrhe.* Sīcŭt ămărĭēnī blăndŭm stăctæquĕ ĭnŏdōrēm. *Lr.* (II, 846). Sēd mĕlĭor stăctīs pōnātŭr Achaïcă mȳrrha. *Col.* (10, 173). Tŭ mihi stăctē, tŭ cinnămūm, tŭ rōsă. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 6).

Stădĭŭm, ĭi. *n.* (στάδιον). *Stade, mesure itinéraire.* Sīdĕra ŭt ĭn stădĭīs ŏrĭæntŭr quæquĕ cădantquĕ. *Man.* (III, 445). ‖ *Le stade du cirque.* Quūm stădĭō jām pĭgrā quĭēs cunusquĕ sēdĕrĕt Pūlvĭs. *St.* Nūllūmquĕ cŏrōnat ĭn stadĭō sēcūrŭs hŏnŏr. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 870. Adde *Cat.* 63, 60). SYN. Cŭrrĭcŭlŭm, spătĭă, circŭs.

Stădŭs, ĭi. *m. Nom d'homme.* Quŏd mĭhĭ quŏndăm Lēgārāt Stădĭŭs. *Pers.* (6, 65).

? Stăgmă *ou* Stămmă, ătis. *n.* (στάγμα). *Gouttes, écoulement.* Pērfūsă pūlcher mēntă rŭssō stăgmătĕ. *Prud.* (*Peri.* 3100. Alii leg. *stemmate*).

Stăgnāns, tis. *Débordé ou inondé.* Hŏrrĭdă jūxtă Stăgnantēs cōnsŭl mōlĭtŭr prærĭta rīpas. *Sil.* Effŭit Ægæo stăgnantĭŏr. *Cl.* SYN. Stăgnātŭs, rēstăgnāns, effūsŭs, etc. *Voy.* Stagno. ‖ *Au fig.* Stăgnantēm cædĕ, ĕt facĭlĕm discēdĕrĕ tĕrram. *Sil.*

Stăgnātŭs, ă, ŭm. *Inondé.* Quæquĕ stĭtĭm tŭlĕrant, stăgnātă paludĭbŭs hūmēnt. *O.* Nam nĕquĕ sĭccă placēt, nĕc quæ stăgnāta palūdĕ. *Col.* (10, 11).

Stăgnō, ās, ārĕ. *n. Être débordé.* Æccŏlĭt effūsō stăgnantēm flūmnĕ Nĭlum. *V.* Præpinguĕ solūm stăgnantĭs Hĕlŏri. *Id.* SYN. Rēstăgnō, ĕxundō, exspatiŏr, excurrō, effundŏr, sūpĕrfundŏr. PHR. Campo jăcĕt unda. *V. Fl.* Rīpās spūmanti gurgĭtĕ lăxat (amnis). *Sil.* Ēt rīpas perdĭdit ămnis. *Id.* ‖ *Être inondé.* Ēt lĭquĭdus stagnarĕ palūdĭbus ōrbĕm. *O.* SYN. Natō, mundō, obrŭŏr, etc.

Stăgnōsus, ă, ŭm. *Inondé.* Stăgnōsī spectăt tēmplumquĕ dōmōsquĕ Lĭtĕrni. *Sil.*

Stăgnum, i. *n. Étang, lac.* Sunt lĭquĭdī fontēs, ēt stagnă vĭrēntia mūsco. *V.* Sæpĕ sŭpĕr stăgnī rīpam consistĕrĕ, sæpĕ. *O.* SYN. Lăcus, *qqf.* palus. EP. Ălтŭm, prŏfundŭm, cærŭlĕŭm, nĭtĭdŭm, pūrŭm, lĭquidum, perspicŭum, vĭtreum; rigŭum, gelĭdum, tăcĭtum, sĭlens; pĭgrum, segne. PPH. Stagnă tăcentis ăquæ. PHR. Stăgnă pĕtĭt pătŭlōsquĕ lăcŭs. *O.* Pigrō quæ stūpet unda lacū. *M.* Rē-tăgnans gurgĭtĕ vasto Sphĭgiam in pĕlagī lacus. *Sil.* Hic stagnat humor frigŏre æterno rigens. *Sen. Voy.* Palus. ‖ *souv. au plur. Mer.* Imis Stagna refŭsa vadis. *O.* Stăgnaque ĕt Eurīpi. *O.* Rubri stăgna prŏfundi. *L. Voy.* Mare. ‖ *Eau d'un fleuve.* Stăgna rŭbentis Aūrēæ Pactōli. *Cl.* Stăgnă Tăgī. Stăgnă Tĭmāvī. *Id.*

Stăiŭs *ou* Stăjus, i. *m. Nom d'homme.* Dīc ăgĕdŭm Stăiō. *Pers.* (2, 22).

Stălăgmĭŭm, ĭi. *n.* (στολόγμιον). *Pendant d'oreilles.* Jam ĕx aŭre ējŭs stălăgmĭum dŏmi hăbĕō. *Cæcil.* (apud *Fest.* Adde *Pl. Men.* III, 3, 18). *Voy.* Inauris.

Stălăgmŭs, i. *m. Nom d'esclave.* Ăl'ĭum ūna, ĕt tŭŭm Stălăgmŭm sērvŭm, qui aŭfŭgit dŏmō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 95).

Stălĭnō, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Cas.* V, 3, 17.)

Stămĕn, ĭnis. *n.* (στήμων *et* στάμων). *Fil d'une quenouille.* Lævĭă vērsātō dūcentēm stāmĭnă fūsō. *O.* Succinctōs ŏpĕrōsō stāmĭnĕ fūsōs. *Id.* Dēdūcăt lōngă stāmĭnă plēnă cŏlŭ. *Tib.* (1, 3, 85). SYN. Filŭm. *Voy.* Filum, Neo. ‖ *Fil des Parques.* Hīc quăquĕ cōgnōscō nātālis stāmĭnă nōstrī. *O.* Trīstĭă nōn ĕquĭdēm Pārcārŭm stāmĭnă . dīxīt, Rēspexī. *L.* Nĭmĭō quĕrĭtŭr dē stāmĭnĕ. *J.* (10, 252). *Voy.* Parcæ. ‖ *Fil du tisserand, en gén. Fil.* Stāmĭnă pūrpŭrĕæ sŏcĭāvĕrăt aūrĕa tēlæ. *St.* Dē quō tămĕn illă rĕmittĭt Stāmĭna, ĕt ăntīquōs ĕxercĕt ărānĕă cæsōs. *O.* Quūm patŭit lĕctō stāmĭnĕ tōrtă vĭă. *Pp.* (IV, 4, 40). SYN. Filŭm, lĭcĭă, subtēmĕn. ‖ *Toile, étoffe.* Sērŭm prĕtĭōsō stāmĭnĕ vēlăt. *Cl.* Mōtōquĕ ĭn stāmĭnĕ Dēlŏs Errăt. *Id.* SYN. Tēlă, etc. *Voy.* Vestis. ‖ *Corde d'instrument.* Tūm stāmĭnă dŏcte Pollĭcĕ sōllĭcĭtăt. *O.* Mūsĭca cōntĭngēns sŭbtĭlī stāmĭnă pūlsū (*Anthol.* 1, p. 624). SYN. Filŭm, chordă.

Stāmĭnātŭs, ă, ŭm. *Couvert de fil.* Stāmĭnĕă rhŏmbī dūcĭtŭr illă rŏta. *Pp.* (III, 4, 26).

? Stāmmă, ătis. *n. Voy.* Stagma.

Stănnĕŭs, à, ŭm. *D'étain.* Mūrĭātĭcam aūtēm vīdĕo ĭn vāsīs stănnĕīs. *Pl.* (apud *Fest.*). Quo sacrā membrā jăcēnt, stănnĕă tēctă dĕdīt. *Fort.* (1, 8, 14).

Stănnŭm, i. *n. Étain, métal.* Gĕnĭtrīx hæc ōrā mĕtallī, Ălbēntis stāmĭ vēnās vōmĭt. *Avien.* (*D. T.* 742). Sūnt stănni pōndĕrĕ plēnæ hĕspĕrĭdĕs. *Prisc.* (*Peri.* 575). EP. Ălbŭm, livĕns. *Voy.* Plumbum.

Stāns, tis. *Qui se tient droit, debout.* Stāns cĕlsa in puppī. *V.* Stāns pĕde in ūnō *H.* ‖ *Droit, qui n'est pas incliné.* Ēt sēgētis cānæ stāntēs percūrrĕre āristās. *O.* Ĭnjurĭōsō nĕ pĕdĕ prōrŭās Stāntēm cŏlumnam. *H.* SYN. Rēctŭs, ērectus. ‖ *Au fig. Qui est debout, sain et sauf.* Stāntĕ pōtēst mundō Rōmāquĕ supērstĭtĕ Māgnŭs Essĕ mĭsĕr *L.* Quo stĕtĭt stante Ilĭon. *Sen.* (*Troad.* 31). Stāntĭbŭs ēt sālvis his collĭbŭs. *J.* (9, 131). SYN. Incŏlumis, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Qui se tient près.* Stāns hostia ăd ārăm. *V.* SYN. Ădstāns, prŏpĭŏr. ‖ *Immobile, stagnant, gelé.* Stāntĭă cōncŭtĭo cāntū frĕtă. *O.* Rĭgĭdō stāntĭa vīnă gĕlu. *Id.* Ăntĕquăm stāntēs rĕpĕtăt păludēs. *H.* SYN. Immōbĭlis immōtus, inĕrs, sēgnis, torpens, *qqf.* gĕlātŭs, etc. ‖ *Qui avance, qui est en saillie.* Grandĕ căpŭt, stantēs ŏcŭli. *O. Voy.* Exstans.

Stăphўla, æ, *et* Stăphўlē, ēs. *f.* (σταφυλή). *Nom de femme.* Mea mē filiæ dătūrūm dotem? Hēus, Stăphўlă, te vŏcō. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 2).

Stăphўlīnŭs, i. *m.* (σταφυλῖνος). *Panais, légume.* Mollēmquĕ sĭnūm stăphўlīnŭs ĭnumbrĕt. *Col.* (10, 168).

Stăphўlĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un rétheur.* Tē, Stăphўlī, gĕnĭtum stirpĕ Nŏvēmpŏpŭlis. *Aus.* (*Prof.* 20, 4 .

Stăsĭmŭs, i. *m.* (στάσιμος). *Nom d'esclave.* Quīd tēcum, Stasĭmē? De istōc quod dixtī mŏdŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 16).

Stătārĭŭs, ă, ŭm. *adj. de* Sto. *Calme, tranquille, sédentaire.* ‖ — cōmœdĭă. *Genre de comédie calme, sans pathétique.* Stătārĭam ăgĕre ūt ĭcĕăt pĕr sīlēntĭŭm, *Ter.* (*Heaut. prol.* 36. Ubi *Eugraph.* Cf. *Donat.* ad *Prol. Ad.* 24).

Stătēră, æ. *f.* (στατήρ). *Peson, romaine, par ext. Balance.* Sēd cērtă vēlŭt æquŭs ĭn stătēră. *St.* (*Silv.* IV, 9, 46). Nōn ērgō mănŭs ĭstă, sēd stătēră. *M.* (X, 55). SYN. Lĭbră, trūtĭnă. *Voy.* Trutina. ‖ *Au fig. Instrument auquel une chose est suspendue, Eccl. Croix.* Bĕătă, cŭjŭs brāchĭīs Prĕtĭŭm pĕpēndīt sæcŭlī; Stătērā fācta est cōrpŏrĭs. *Fort.* (II, 7, 21). ‖ *Joug.* Sŭb ăltă Rēpĭt lănguĭdă quādrŭpēs stătērā. *St. Voy.* Jugum.

Stătĭcŭlŭs, ī. *m. Sorte de danse sans évolutions.* Nĕquĕō, lĕnŏ, quīn tĭbĭ sāltēm stătĭcŭlum, ōlim quem Hēgēă Făcĭēbăt. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 43. Cf. *Macr. Sat.* 2, 10).

1. Stătĭm. *adv. Aussitôt.* Sēx sēstērtĭă sī stătĭm dēdissēs. *M.* (VI, 30). Sĕpēlīrĕ lĭcĕāt; rĕddĕ quŏd cērnās stătĭm Ūrī. *Sen.* (*Thyest.* 1028). Hīc est Mēnāndĕr scrĭptŏr: mūtātŭs stătĭm. *Ph.* Nōlō, quŏd cŭpĭō, stătĭm tĕnērĕ. *Petr.* (*Sat.* 15). *Voy.* Protinus. ‖ 2. Stătĭm. *D'une manière fixe, toujours.* Tālēnta ārgēntī bŏnă Stătĭm căpĭēbăt. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 6. Ubi *Donatus:* « *Statim,* perpetuo, æqualiter, et quasi uno statu. Plautus: *Ita statim stant signa.* Et habet primam longam; quando autem significat aliud, primam brevem habet. ») Ād tērrām sē prōstērnūnt, stătĭm lăcrĭmāntēs. *Enn.* (apud *Isid. Or.* 2, 1. *Id. Pl., Ter., Afran.* apud *Non.* 4, 423, qui hæc præmittit: « *Statim,* producta prima syllaba, a *Stando,* perseveranter et æqualiter significat. »)

Stătīnæ, ārŭm. *f. pl.* (*s. ent.* aquæ). *Nom d'une source de Campanie.* Stătīnāsquĕ rēnātās. *Stat.*

Stătĭō, ōnis. *f. Repos, immobilité.* Quæ mănĕt ĭn stătĭōne, ĕă prætĕr crēdĭtŭr īrĕ. *Lr.* (IV, 389). Nōn ēssĕt stătĭō tērris, nōn ămbĭtŭs ăstrīs. *Man.* (II, 70). Ăstrā Īrĕ vĕtăt, cūrsŭsquĕ văgōs stătĭōnĕ rŭōrātŭr. *L.* SYN. Quĭēs. ‖ *Temps de séjour.* Ălĭēnă frātrĕm stătĭōnĕ rĕdēmīt. *O.* Stătĭōnĕ pĕrāctă, Ăstrā pĕtēs sērŭs. *L.* SYN. Mŏrā. ‖ *En partic. En parlant d'un poste militaire, faction, vedette.* Nūnc quŏquĕ cōmmūnī pōrtām stătĭōnĕ tĕnēbānt. *V.* Vĭgĭlī mūrōs stătĭōnĕ tŭērī. *Cl.* SYN. Cŭstōdĭa, *par ext.* excŭbĭæ. ‖ *Au fig.* Căpĭēbānt bĭnă quĭētĕm, Cētĕră sērvābānt ălquĕ ĭn stătĭōnĕ mănēbānt (lumĭna). *O.* Ūbĕrĭbŭs sēmpĕr lăcrĭmīs sēmpĕrquĕ părātīs Ĭn stătĭōnĕ sŭă. *J.* (6, 272). ‖ *Poste, emploi.* Ĭmpĕrĭī stătĭōnĕ rĕlĭctă. *O. Voy.* Munus. ‖ *Lieu où l'on se tient, station, demeure.* Prĭncĭpĭō sēdēs : pĭbŭs stătĭōquĕ pētēndă. *V.* Stătĭō grātĭssĭmă mĕrgis. *Id.* Ērgo ĭntĕr sōlĭs stătĭōnem ĕt sīdĕră sēptĕm Ēxpŏrrēcta jăcēt tēllūs. *Varr.* (apud *Prisc.* 3, 609). Pōnĕ rĕcompŏsĭtās ĭn stătĭōnĕ cōmās. *O.* SYN. Lŏcŭs, sēdēs, dōmŭs, etc. ‖ *Rade.* Flŭctĭbŭs ējĕctūm tūtă stătĭōnĕ rĕcēpī. *V.* Dēprēnsīs ōlim stătĭō tūtissĭmă naŭtīs. *Id. Voy.* Portus. ‖ *Lieu de réunions publiques.* Cōnvictŭs, thĕrmæ, stătĭōnes, ōmnĕ thĕātrŭm. *J.* (11, 4).

Stătĭŭs, ĭi. *m.* 1. *Cæcilius Statius, poète comique.* Cæcĭlĭō pălmām Stătĭō dō cōmĭcō. *Volc. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24. Hic videndus etiam in 4, 20). *Voy.* Cæcilius. ‖ 2. (P. Papinius). *Stace, poète épique.* Thēbaĭdōs, lætām fēcĭt quŭm Stătĭus ūrbĕm. *J.* (7, 83. Cf. *Sid. Pan.* 2189 *sq.*). SYN. Păpĭnĭus.

Stătīvŭs, ă, ŭm. *Immobile.* Sōlŭm stătīvŭm cŭm fĕrtūră mōbĭlī Tĭbĭ cāntăt ūnī. *Orient.* (*Orat.* 24, 21, scil. Deo).

Stătŏr, ōris. *m. Qui arrête, qui empêche de fuir: surnom de Jupiter.* Hīc Stătŏr, hŏc primō cōndĭtă Rōmă lŏcō. *O.* (*Id. Fast.* VI, 793). Jŏvī Stătōrī dēbĕt ēt dĭs cētĕrīs. *Prud.* (*Peri.* 2607).

Stătŭă, æ. *f. Statue.* Ĭnsānĭt vĕtĕrēs stătŭās Dămăsippŭs ēmēndō. *H.* Seū rŭbrā Cānĭcŭlă fĭndĕt Ĭnfantēs stătŭās. *Id.* Æsōpi ĭngĕnĭō stătŭām pōsŭēre Ătticī. *Ph.* SYN. Signŭm, sĭmŭlācrŭm, ĭmāgō, ēffĭgiēs, spĕcĭēs. EP. Æreă, āhēnă, cērĕă, ēbŭrnă, ēbŭrnĕă, ārgentĕă, aŭrĕă; sŭblīmĭs, ārdŭă, dĕcōră, pŭlchră, ēxprēssă, vīvă, spīrāns. PPH. Ārgentŭm, aurum, æs, mārmŏr, săxŭm sculptŭm, lăbōrātŭm, spīrāns. Vīvī dē mārmŏrĕ vultŭs. Ærā vultŭm sĭmŭlantĭă, ĭmĭtantĭă, rĕddentĭa. Ē ou dē mārmŏrĕ signŭm. Ĭmāgō, effĭgiēs aurō, ēbŏrĕ, mārmŏrĕ ēxprēssă. Vīvīs cērtantĭă vultĭbŭs ærā. VERS. Ēxcūdent ălĭī spīrantĭă mōllĭus ærā. *V.* Nūnc tĕ mārmŏrĕum prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs; āt tū, sī fĕtūră grĕgēm sŭpplēvĕrĭt, aŭrĕŭs ēstō. *Id.* Ēxprēssī vultŭs pĕr āhēnĕă signă. *H.* Ærĕŭs ŭt stĕs. *Id.* Cōllĭtŭr prō Jŏvĕ fōrmă Jŏvīs. *O.* Părĭō formatum ē mārmŏrĕ signŭm. Quōs dĕdĭt ārs vultŭs. *Id.* Sĭmŭlācrăquĕ mœstă dĕōrum Ārtĕ cărent, cæsīsquĕ ēxstānt ĭnformĭă trūncīs. *L.* Illī mārmŏrĕum căpŭt ēst, tŭă vīvit ĭmāgŏ. *J.* Frăgĭlī sĭmŭlācra nĭtentĭă cērā. *Id.* Nūllī cōmmissă mĕtāllō Fōrmă dĕī. *St.* Nūnc tĕ mārmŏrĕăm prō sūmptū fēcĭmŭs. *Aus.* Dē mārmŏrĕ Băcchūs. *Avian. Voy.* Sculpo. ‖ Stătŭæ Hĕrcŭlĭs. *Colonnes d'Hercule.* Călpēn quă sŭmmăm sūstĭnĕt ūnăm Hĕrcŭlĭs ē stătŭīs. *Prisc.* (*Peri.* 354). *Voy.* Hercules. ‖ *Au fig. En parlant d'un homme.* Ēx hāc stătŭā vērbĕrĕă vōlō Ērŏgĭtārĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 30).

Stătŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Établir, constituer, fonder.* Ēt stătŭēnt tŭmŭlum, ēt tŭmŭlō sōlēnnĭă mittēnt. *V.* Ūrbĕm præclārăm stătŭī. *Id.* Prō rigĭdīs călămōs stătŭĕrĕ cŏlumnīs. *O.* Stătŭĭtquĕ ārās dē cēspĭtĕ bīnās. *Id.* SYN. Cōnstĭtŭō, pōnō, cōllŏcō, *qqf.* ædĭfĭcō, ērīgō, fundō, etc. *Voy.* Fundo 1. ‖ *Arrêter, faire arrêter.* Jāmquĕ rătĕm Scўthĭcīs aŭstĕr stătŭĭssĕt ĭn ōrīs. *V. Fl.* Ēt stătŭīt fĕssās, fĕssŭs ēt ĭpsĕ, bŏvēs. *Pp.* (IV, 9, 4). Năvem ēxtēmplō stătŭīmŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 57). SYN. Sīstō. ‖ *Déposer, exposer.* Nūdām tĕ stătŭēt tŭŭs Lŭpĕrcŭs. *M.* (IV, 28). ‖ *Proposer.* Ēxēmplŭm stătŭīte ĭn mĕ. *Ter.* (*Heaut. prol.* 51. Et *Pl. Rud.* III, 2, 6). *Voy.* Propono. ‖ *Jeter.* Sŭblīmĕm mēdĭum ārrīpĕrem, ēt căpĭtĕ prōnum ĭn tērrām stătŭĕrĕm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 18). ‖ *Au fig. Établir, constituer, imposer.* Nām prōprĭæ tēllūrĭs hērum nātūră nĕquĕ illŭm, Nĕc mĕ, nĕc quēmquăm stătŭīt. *H.* Ĭpsĕ mŏdum stătŭām cārmĭnĭs, īllă sŭī. *O.* Quŭm dēstĭnassēm tērmĭnum ōpĕrī stătŭĕrĕ. *Ph.* Sī nūnquam ăvārē prĕtĭum stătŭī ārtī mĕæ. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 41). SYN. Cōnstĭtŭō, pōnō, ĭmpōnō, dō, ăssignō, præscrĭbō, făcĭō. ‖ *Calculer, fixer.* Quam tĭbĭ nostrōrŭm stătŭātŭr summa mălōrŭm. *O.* SYN. Dēcĕrnō. ‖ *Arranger, décider.* Rēs quŏquĕ privātās stătŭī sīnĕ crīmĭnĕ jŭdex. *O.* SYN. Dīrĭmō, jŭdicō, dīscrĕptō, dēcĭdō. ‖ *Décider, résoudre.* Quī quŭm trīste ălĭquĭd stătŭīt, fit trīstĭs ēt ĭpsĕ. *O.* SYN. Dēcĕrnō, constĭtŭō. ‖ *n. Se résoudre à, décider.* Stătŭunt, ĭn nŏctĕ sīlēntī Fălĕrē custŏdēs. *O.* Sŭmmă dē rē stătŭīssĕ. *V.* SYN. Dēcĕrnō, constĭtŭō. PPH. Cōnstĭtŭīt ănĭmŭs ăggrĕdī. *Sen. Voy.* Volo 2. ‖ *Être persuadé.* Nōlīm stătŭās, nōs mēntĕ mălīgna Īd făcĕrĕ. *Cat.* (68, 7). *Voy.* Puto.

Stătūrā, æ. *f. Stature, taille.* Quārē prō făcĭē, prō stătūrā, etc. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 236). Trŭcŭlentĭs ŏcŭlĭs, cōmmŏdā stătūrā, trīstī frontĕ. *Pl.* (*As.* II, 3, 21. *Id. Amp.* I, 1, 188). SYN. Cōrpŭs.

Stătŭrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Sto. *Qui doit s'arrêter, rester immobile.* Hinc cōnsŭl ūtĕrquĕ, Hinc ăcĭēs stătūrā dŭcŭm. *L.* (II, 565. *Ib.* 719). ‖ *Qui doit coûter.* Dāmnāvit multō stătūrŭm sānguĭnĕ mārtĕm. *M.* (VI, 52. Et *Luc.* III, 381). Sānguĭnĕ quippĕ stătūra obsĕquĭă. *Sil.* (XVII, 80). SYN. Cōnstătūrŭs.

Stătŭs, ă, ŭm. *part. pass. de* Sisto. *Arrêté, marqué, fixé, fixe.* Pōnēmūsquĕ sŭōs ăd stătă signă dĭēs. *O.* Quōrŭm stătă tēmpŏrā flătŭs. *L.* Ĭnde hæc stătă sācrā quŏtannīs Sōlēnnĭs rĕcōlŭnt ĕpŭlæ. *St.* SYN. Certŭs, fixŭs, sōlēnnĭs. firmŭs, rătŭs. ‖ Stătŭs dĭēs. *Jour où l'on doit comparaître en justice.* Sī stătŭ' condĭctŭs cum hŏste intercēdĭt dĭēs. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 5. De quo *Fest.*). ‖ Stătă fōrmă. *Beauté médiocre.* (*Enn.* apud *Gell.* 5, 11.)

Stătŭs, ūs. *m. Position, posture.* Aŭt quĭd mĭnāci Pŏrphўrĭōn stătū? *H.* Cōncrēpŭit dĭgĭtīs, lăbōrāt, crēbrō cōmmūtāt stătūs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 51). SYN. Pŏsĭtūrā, pŏsĭtŭs, hăbĭtŭs. ‖ *État d'une chose.* Est ētĭām quŏquĕ pācāti stătūs āĕrĭs illĕ. *Lr.* (III, 293). Mītĭŏr cœlī stătūs Pŏst tĕrgă sequĭtŭr. *Sen.* (*OEd.* 1054). Dŭbĭtāsnĕ vērtī pŏssĕ nātūræ stătūm? *Prud.* (*Peri.* 3153). SYN. Hăbĭtŭs. ‖ *État, condition.* Flēbĭlĭs ŭt nōstĕr stătŭs est, ĭtă flēbĭlĕ cārmĕn. *O.* Sēcēdĕ mēcum pōtĭŭs, ŭt rērŭm stătūm Dŭbĭum ăc mĭnācĕm jūnctă cōnsĭlĭa ĕxplĭcent. *Sen.* (*Ag.* 308). SYN. Cōndĭtĭō, hăbĭtŭs, fōrtūnă, sōrs.

Stătūtŭm, ī. *n. Décret, statut.* Quŏs nūbĕ lēgĭs ĕt stătūtōrum jūgō. *P. Nol.* (13, 669).

Stătūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Statuo. *Établi, assis, fondé.* Nūnc hæc cārinā sāt prōbē fundāta ĕt bĕnĕ stătūta est. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 44). ‖ † *Élevé, grand.* Rēcălvum ăc sīlōnēm sĕnēm, stătūtum, vĕntrĭōsŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 11). ‖ *Ordint. au fig. Établi, réglé, ordonné.* Cautum ĕt stătūtum jussĕrāt. *Prud.* (*Cath.* 1854. *Id. Peri.* 2250). *Voy.* Status.

Stĕgă, æ. *f.* (στέγη). *Tillac d'un navire.* Dōmum cūpĭēntēs : fōrte ŭt āssēdī in stĕgā. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 44. *Id. Stic.* III, 1, 12. Cf. *Fulg. de Prisc. Serm.* 29). *Voy.* Tabulatum.

Stēllă, æ. *f. Étoile, constellation.* Nām nĕquĕ tūnc stēllīs ăcĭēs ōbtūsă vidētŭr. *V.* Stēllă tĭbī ŏppōsĭtī nōctŭit cōntrārĭă Mārtĭs. *O.* Stēllă Lĕōnĭs. *H.* SYN. Sīdŭs, ăstrŭm, signŭm. *Voy.* Astrum. ‖ Stēllīs însĕrō. *Élever au ciel.* Stēllīs însĕrĕre ĕt cōncĭlĭō Jŏvĭs. *H. Voy.* Apotheosis. ‖ — ērrāns, văgă, etc. *Planète.* Stēllāsquĕ văgās mīrātŭr, ĕt ăstrā Fixă pŏlīs. *L.* Pălantēsquĕ pŏlō stēllās. *V. Voy.* Planeta. ‖ — cadēns, lābēns, etc. *Étoile tombante, vapeur enflammée en forme d'étoile.* Sæpe ĕtĭām stēllās, vēnto impĕndentĕ, vĭdēbĭs Præcĭpĭtēs cœlō lābī. *V.* Stēllă facĕm dūcēns multă cŭm lūcĕ cŭcūrrĭt. Cœlō ceū sæpĕ rĕfixă Trānscūrrūnt, crīnēmquĕ vŏlantĭă sīdĕră dūcūnt. *Id.* Fĕrtŭr, ŭt ĭntĕrdŭm dē cœlō stēllă sērēnō : Quæ, sī nōn cēcĭdĭt, pŏtŭĭt cēcĭdissĕ vidērī. *O.* Quālĭs sānguĭnĕō præstrīngit lūmĭnă crīnĕ Ād tĕrrām cœlō dēcurrēns ignĕă lāmpās. *Sil.* Lāpsă pĕr ālтŭm Āĕrā dispĕrsōs trăxĕrĕ cādentĭă sŭlcōs Sīdĕră. *L.* Ĕt stēllă lōngă sēmĭtăm flammă trăhēns. *Sen.* Nōn sīc fŭlmĭnĭs ĭmpĕtŭs trīsŭlcī, Nōn sŭlcŭs rapĭdē cādentĭs ăstrī. *Sid.* ‖ *qqf. Foudre.* Aŭtūmnōquĕ măgīs stēllīs fūlgēntĭbŭs ăltă Cōncŭtĭtŭr cœlī dŏmŭs. *Lr.* (VI, 356). ‖ † *Vue.* Jām brĕvĕ dēcrēscīt lūmĕn, lănguētquĕ sĕnīlī Sēgnīs stēllă gĕlū *Cl.* (*Phæn.* 36).

Stēllă, æ. *m. L. Arruntius Stella, poète sous Trajan.* Laŭrĭgĕrōs hăbĭtāt făcundŭs Stēllă pĕnātēs. *M.* (XII, 3. *Id.* I, 8; 45, 3; 62, 4; *Stat. Silv.* I, 2; *Sid. Pan.* 2150).

Stēllāns, tis. *Étoilé.* Stēllāntēs nōx pĭctă sĭnŭs. *Cl.* Ōră prĭŏr stēllāntĭă tōllĕrĕ Taŭrŭm Ĭndĭcăt. *O. Voy.* Stellifer. ‖ *Au fig.* Gēmmīs caŭdām stēllāntĭbŭs implĕt. *O.* Stēllāntĭă glaŭcă Lūmĭnă nūbĕ trĕmūnt. *V. Fl.*

Stēllās, ātis. *m.* (ager). *Canton fertile de la Campanie.* Stēllātēsquĕ dŏcēnt cāmpī, Cĕrĕrēmquŏ bĕnignăm. *Sil.*

Stēllātŭs, ă, ŭm. *Étoilé, semé d'étoiles.* Effūsis stēllātŭs crīnĭbŭs æthĕr. *V. Fl.* Ūt pătŭĭt stēllātă dŏmŭs. *Cl.* SYN. Stēllāns, stēlligĕr. *Voy.* Stelliger. ‖ *Couvert d'étoiles d'or.* Stēllātō spĕcĭōsă thōlō. *P. Nol.* (25, 111, ecclesia). ‖ *Au fig.* Ātquĕ illī stēllātŭs ĭaspĭdĕ fulvă Ēnsis ĕrāt. *V.* Vārĭis stēllātŭs cŏrpŏră gūttīs (lacertus). *O.* SYN. Vārĭātŭs, vārĭŭs, măculōsŭs, distinctŭs.

Stēllĭfĕr *et* Stēlligĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a des étoiles, étoilé.* Aŭt tē stēllĭfĕrō dēspĭcĭēns pōlō. *Sen.* (*Hip.* 785). Stēllĭgĕrī jŭbār ōmnĕ pōlī. *St.* Stēllĭgĕrum ăttōllēns ăpĭcĕm (Julius). *Sil.* SYN. Stēllāns, stēllātŭs. PPH. Stellis distinctŭs, rādĭāns, lūcĭdŭs, mĭcāns. ‖ *Qui porte les astres.* Ūbi illă, quæ mūndum tŭlĭt, Stēllĭgĕră cērvix? *Sen.* (*H. OEt.* 1543). *Voy.* Cœlifer.

† Stēllĭmĭcāns, tis. *Qui brille d'étoiles.* Līmbŭs pictŭs Bīs sēx signīs stēllĭmĭcāntĭbŭs. *Varr.* (apud *Prob.* ad *Virg. E.* 6, 31).

Stēllĭō, ōnis. *m. Espèce de lézard.* Nām sæpĕ făvōs ignōtŭs ādēdĭt Stēllĭō. *V.* (Cf. *Ovid. Met.* V, 451 *sq.*). Scōrpĭūsque ictū jŭgŭlāt, părĭtquĕ Stēllĭō pēstēm. *Eugen.* (30, 15).

Stēllō, ās, ārĕ. *Couvrir d'étoiles.* Quī cœlŭm stēllĕt fōmēs. *Capel.* (II, p. 29). ‖ *n. Être couvert d'étoiles, et au fig.* Quī rōsŭlis stēllārĕ nēmŭs vēl flōrĭbŭs ăgrōs Ĭmpĕrāt. *Dracont.* (*Hexaem.* 1, 165). *Voy.* Stellans.

Stēmmă, ătis. *n.* (στέμμα). *Couronne, guirlande.* Vēr quŏquĕ flōrĭgĕrō succĭnctŭs stēmmātĕ vēnit (*Anth.* II, p. 356). *Voy.* Sertum. ‖ *Ordint. Guirlande portant les noms et les titres des ancêtres, et qu'on suspendait à leurs portraits; par ext. Arbre généalogique, titres de noblesse.* Lōngūmquĕ pŭlchrā stēmmā rĕpĕtĭt ā Lēdā. *M.* (V, 36). Stēmmātă quĭd făcĭunt? quĭd prōdĕst, Pōntĭcĕ, longō Sānguĭnĕ cēnsērī? *J.* (8, 1). Stēmmātĕ quŏd Tŭscō rāmŭm mĭllēsĭmĕ dūcĭs. *Pers.* (3, 29). Stēmmă tĭbī pātrĭs Ædŭlĭcī. *Aus.* (*Prof.* 16, 7). SYN. Linĕă. *Voy.* Cera, Nobilitas.

Stĕnĕbœă. *Au lieu de* Sthenebœa.

Stĕntŏr, ŏris. *m.* (στέντωρ). *Stentor, héros de l'Iliade, qui avait une voix très forte.* Tū mĭsĕr ĕxclāmās, ŭt Stēntŏrā vincĕrĕ pŏssīs. *J.* (13, 112).

Stĕphănĭō, ōnis. *m.* (στεφανίων). *Nom d'homme.* Ĕt clāmŏ sæpĕ : Sālsāmēnta hæc, Stĕphănĭō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 26).

Stĕphănĭscĭdĭŭm, ĭī. *n.* (στεφανίσκος). *dimin. de* Stephanium. (*Pl. Stic.* V, 4, 57.)

Stĕphănĭŭm, ĭī. *n.* (στεφάνιον). *Nom de femme.* Ămīcam ĕgo hăbĕō Stĕphănĭum hĭnc ex prōxŭmō. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 27).

Stĕphănŭs, ī. m. (στέφανος). *Nom d'homme.* Scīs quām sint Stĕphănī bălnĕă jūnctă mĭhī. *M.* (XI, 53). ‖ *Eccl. Saint Étienne, premier martyr.* Prīmŭs ĭnīt Stĕphănŭs mĕrcēdĕm sānguĭnĭs, ĭmbrī ĂfflictŭS lăpĭdŭm. *Prud.* (*Ench.* 173). Gĕns Jūdæă fĕrŏx, Stĕphănŭm quēm pĕrdĕrĕ crēdĭs. *Fort.* (I, 5, 7).

Stĕrcŏrĕŭs, ă, ŭm. *De fumier.* ‖ *Au fig. Impur.* Stĕrcŏrĕŭs, plēnŭs pĕrjūri ātque ădŭltĕrī. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 12).

Stĕrcŏrŏ, ās, ārĕ. *Fumer, mettre de l'engrais.* PPH. Stĕrcŏrĕ, fĭmō tĕrrăm, sătă tĕgŏ, spărgŏ, ădspĕrgŏ, sătūrŏ, rĕplĕŏ, fĕcundŏ, ŏpĕrĭŏ, ŏbdūcŏ. Stĕrcŭs ădd̆ŏ, ĭngĕrŏ, jăcĭŏ, dissĭpŏ, dēfĕrŏ. VERS. Spărgĕ fĭmō pĭnguī (virgulta). *V.* Ărĭdă tāntŭm Nĕ sătūrārĕ fĭmō pŭdĕāt sŏlă, nĕvĕ Ēffĕtŏs cĭnĕrem ĭmmundŭm jăctārĕ pĕr ăgrōs. *Id.*

Stĕrcŭlīnŭm, ī. *n. Lieu où l'on met le fumier, tas d'ordures; et au fig.* Īn stĕrcŭlīnō gāllŭs gāllĭnācĕŭs. *Ph.* Cŏmmĭxtŭm cœnūm, stĕrcŭlīnŭm pŭblĭcŭm. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 6. *Id. Cas.* I, *vs.* 26; *Ter. Phor.* III, 2, 41).

Stĕrcŭlĭŭs *et* Stĕrcŭlŭs, ī. *m. Père de Picus, ou surnom de Saturne : on lui rapportait l'art de fumer les champs.* Jānŭm bĭfrōntem ēt Stĕrcŭlĭŭm Cŏlĭt sĕnātŭs. *Prud.* (*Peri.* 689. *Cf. Lact.* 1, 20; *Macr. Sat.* 1, 7; *August. C. D.* 18, 15).

Stĕrcŭs, ŏrĭs. *n. Excrément, fiente.* Hūmĭdă crētă, cŏlōrquĕ Stĕrcŏrĕ fūcātŭs crŏcŏdĭlī. *H.* Ērgŏ mĭsĕr trĕpĭdās nĕ stĕrcŏrĕ fœdă cănīnō Ātrĭă dısplĭcĕānt. *J.* (14, 64). Stĕrcŏrĭbŭs mīxtīs fōns ēăt ĭrrīgŭŭs (*Anth.* II, p. 410). SYN. Pūrgāmĭnă. ‖ *Fumier, engrais.* Sōlĭdō vĕl stĕrcŏre āsellī, Ārmentĭvĕ fĭmō sătūrēt jējūnĭă tĕrræ. *Col.* (10, 81). SYN. Fĭmŭs. PPH. Pĭnguĭs fĭmŭs. Cĭnĭs ĭmmundŭs.

Stĕrcŭtĭŭs. *Comme* Stercŭlĭus.

Stĕrĭlēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir stérile.* ‖ *Au fig.* Ĭmplă Trĭnācrĭæ stĕrĭlēscānt gaudĭă vōbĭs. *Val. Cat.* (*Dir.* 9).

Stĕrĭlĭs, ĕ. *Stérile.* Ĭnfēlīx lŏlĭum, ēt stĕrĭlēs dŏmĭnāntŭr āvēnæ. *V.* Trīstĕ sŏlum, stĕrĭlĭs sĭnĕ frūgĕ, sĭnĕ ārbŏrĕ tēllŭs. *O.* Stĕrĭlĭs prŏfundī vāstātās squālĕt sŏlī. *Sen.* (*H. Fur.* 701). SYN. Ĭnfēcundŭs, ĭnfēlīx, *qqf.* dĭfficĭlĭs, mălignŭs, mendāx, fāllāx, ĭnērs, sēgnĭs, pĭgĕr, ārēnōsŭs, āridŭs. PPH. Nōn fēcundŭs. Malĕ fēcundŭs. Frūgĭbŭs ĭnfēlīx. Stĕrĭlēs ăd sēmĭnă tĕrræ. Tĕrră, ārvă nōn frūgĭbŭs āptă, āptă fĕrendĭs. Trīstĕ sŏlum. VERS. Primĭs sēgĕtēs mŏrĭuntŭr ĭn hĕrbĭs. *V.* Lăpĭs ōmnĭă nūdŭs, Lĭmōsōquĕ pălŭs ŏbdūcăt păscŭă jūncō. Cŏlōnōs Ēxspectātă sēgēs vānĭs ēlūsĭt ārīstĭs. Victŭm sēgēs ægră nĕgābăt. *Id.* Nōn ăgĕr hīc pōmŭm, nōn dulcēs ēdūcăt ūvās. *O.* Nōn hīc pampĭnĕīs ămīcĭtur vītĭbŭs ŭlmŭs, Nūllă prēmūnt rāmōs pondĕrĕ pōmă sŭō. Lŏlĭum trĭbŭlīquĕ fātīgānt Trĭtĭcĕās mēssēs, ēt ĭnēxpūgnābĭlĕ grāmĕn. Ārvāquĕ jūssīt Fāllĕrĕ dēpŏsĭtum, vĭtĭlāquĕ sēmĭnă fēcīt. Turpĭs sĭnĕ grāmĭnĕ campŭs. Tĕrră prĭus fālsŏ pārtu dēlūdĕt ārantēs. Nĕc ăd sēgētēs ingĕnĭosŭs ăgĕr. Cēssāt ĭnērs rĭgĭdō tĕrră rĕlictă sĭtū. *Id.* Īllă tamĕn tellŭs stĕrĭlĭs, fēcundāquĕ nūllī Ārvă bŏnō. *L.* Pĭgrīs ŭbĭ nūllă campīs Ārbŏr æstīvă rĕcrēātŭr aūrā. *H.* Ēt fœdă tēllŭs tŏrpĕt stĕrnō sĭtū. *Sen.* Nōn prātă vĭrĭdī lætă făcĭĕ gĕrmĭnānt; Nĕc ădultă lēnī fluctŭāt zĕphўrō sēgĕs; Nōn ūllă rāmōs sĭlvă pōmĭfĕrōs hăbĕt. *Id.* Stĕrĭlĭs jējūnă tĕrræ. *Sid.* ‖ *Stérile, qui n'a pas d'enfant.* Stĕrĭlēmquĕ tĭbī, Prōserpĭnă, vāccām. *V.* (Vid. *Fest.*). SYN. Ĭnfēcundă. PHR. Quōd nĕquĕānt pārĕrĕ. *J.* ‖ *Au fig. Improductif, qui ne rapporte rien, qui ne donne rien.* Gāllĭnam ĭmpendāt ămīcō Tām stĕrĭlĭ. *J.* (12, 196). Āt circŭm pulpĭtă nōstră, Ēt stĕrĭlēs cāthēdrās. *M.* (I, 77). ‖ *Stérile, vain, inutile.* Stĕrĭlēm spĕrāndō nūtrĭt ămōrĕm. *O.* Sĕd cāssă lămēn stĕrĭlĭsquĕ dŏlēntēs Fāmă jŭvāt. *St.* SYN. Cāssŭs, ĭnānĭs, vānŭs. ‖ *Avec le gén.* Heŭ! stĕrĭlēs vĕrī! quĭbŭs ūnă Quĭrītēm Vērtīgŏ făcĭt. *Pers.* (5, 75). ‖ *Qui rend stérile.* Nēc stĕrĭlēm sēgĕs Rūbīgĭnĕm (sentiet). *H.* Stĕrĭlī nōn quĭdquām frīgŏrĕ gignĭt. *L.* Aūtūmnūm stĕrĭlīs fĕrrĕ jūbētŭr hĭĕms. *M.* (VIII, 68). ‖ *arch. Vide. Neu quis manŭs āttŭlĕrĭt stĕrĭlēs ĭntrō ād nōs. Pl.* (*Truc.* I, 2, 2). Stĕrĭlĭs hĭnc prōspĕctŭs ūsquĕ ăd ūltĭmăm plātēam; ēst prŏbē. *Id.* (*Mil.* III, 1, 15). *Voy.* Vacuus.

Stĕrĭlŭs, ă, ŭm. *Comme* Sterilis. *Vide; privé de.* Ēt sŏnĭtū stĕrĭla, ēt succō jējūnă fĕrūntŭr. *Lr.* II, 844. Cf. *Fest.*).

Stĕrnāx, ācĭs. *Qui jette à terre, qui bronche.* Ēt stĕrnācĭs ĕquī lāpsŭm. *V.* Cōrrĕptĭs stĕrnācem ăd prœlĭă frēnĭs Frangĕre ĕquŭm. *Sil.*

Stĕrnŏ, ĭs, strāvī, strātŭm, stĕrnĕrĕ. *Étendre sur la terre.* Mōllĭt hŭmŭm fōllĭs, nātāsquĕ sŭb æquŏrĕ vĭrgās Stĕrnĭt. *O.* Quās nōn nĭsĭ tĕmpŏrĕ fēstō Stĕrnĕrĕ cōnsuērānt (vestes). *Id.* SYN. Sŭbstĕrnŏ, ĭnstĕrnŏ, ēxtēndŏ, ēxpāndŏ, dēpōnŏ, pōnŏ. ‖ *Couvrir, joncher.* Ānte ārās cæsī tĕrrām strāvērĕ jŭvēncī. *V.* Cōngĕrĭēm sĭlvæ Nĕmææ vĕllĕrĕ sūmmām Stĕrnīs. *O.* Tўrrhēnās stĕrnĕrĕ vāllēs Cædĭbŭs. *Sil.* SYN. Tĕgŏ, ŏpĕrĭŏ, etc. *Voy.* Tego. ‖ — vĭām, ĭtĕr. *Paver une route, au fig. aplanir le chemin, ouvrir la route.* Vĭām quī quōndām pĕr mārĕ māgnūm Strāvīt. *Lr.* (III, 1043, de Xerxe). Præsēns tĭbī fāmă bĕnĭgnŭm Strāvīt ĭtĕr. *St.* Hōc ĭtĕr Ālpēs, Hōc Cānnæ strāvērĕ tĭbī. *Sil.* SYN. Mūnĭŏ. ‖ — mārĕ. *Aplanir la mer, la rendre calme.* Plăcĭdī strāvērūnt æquŏră ventī. *V.* Stĕrnĕrĕt æquŏr æquīs. *Id.* Tĕrtĭă sōrs ūndās strāvīt. *Manil.* ‖ *Renverser à terre, en partic. un adversaire, une ville.* Stĕrnĭt ægrōs, stĕrnĭt sătă lætă, bŏūmquĕ lăbōrēs (torrens). *V.* Ĭnclēmēntĭă dīvŭm Hās ēvērtĭt ōpēs, stĕrnĭtquĕ ă cŭlmĭnĕ Trōjām. Stĕrnĕrĕ cædĕ vĭrōs. *Id.* Ēt fŭlvă mōrĭbŭndum strāvīt ārēnă. *O.* SYN. Prōstĕrnŏ, ăfflĭgŏ, ēvērtŏ, dējĭcĭŏ, prōjĭcĭŏ, dētŭrbŏ, ēxtēndŏ, præcĭpĭtŏ, prōrŭŏ, ēxcŭtĭŏ. PPH. Hŭmī stĕrnŏ, prōstĕrnŏ, ăfflĭgŏ, fundŏ. Prōnŭm stĕrnŏ. Præcĭpĭtĕm dŏ. Hŭmī *ou* sōlŏ prōnŭm stĕrnŏ. Ĭn hŭmŭm dējĭcĭŏ. Sōlŏ ēffundŏ. Tĕrræ ēffundŏ. *Voy.* Occīdo, Everto. ‖ *Au fig. Abattre.* Mōrtālĭă cōrda Pĕr gēntēs hŭmĭlīs strāvīt pāvŏr. *V.* ‖ — mē. *Se coucher.* Stĕrnūntŭr sē sōmnō dīvērsæ ĭn lĭtŏrĕ phōcæ. *V. Voy. le suiv.*

Au pass. Stĕrnŏr. *Être étendu.* Hīc glārĕă dūrā Stĕrnĭtŭr. *O.* Stĕrnĭtŭr ĭn dūrō vēllŭs ūtĕrquĕ tŭrō. *Id.* ‖ *Être couvert, jonché.* Stĕrnĭtŭr ōmnĕ sŏlum tēlīs. *V.* ‖ *S'étendre, se coucher.* Stĕrnĭmŭr ōptātæ grĕmĭō tellūrĭs. *V.* Ĭnquĕ sŭī stĕrnūntŭr vēllĕrĭs aūrō. *V. Fl.* SYN. Procumbŏ, etc. PPH. Mē stĕrnŏr. *Voy.* Jaceo. ‖ *Se mettre à genoux.* Īn Căpĭtōlĭnās cērtātĭm scandĭtŭr ārcēs, Stĕrnūntŭrquĕ Jŏvī. *Sil.* Sŭpplĕx hĭnc stĕrnĭtŭr hŏspēs. *V. Fl.* SYN. Procumbŏ, procĭdŏ, etc. *Voy.* Genu. ‖ *Être renversé violemment, tomber.* Stĕrnĭtŭr, ēxănĭmīsquĕ trĕmēns prōcŭmbĭt hŭmī bŏs. *V.* Cŏrpŏrĕ tōtŏ Stĕrnĭtŭr ĭn vultŭs. *St.* SYN. Dējĭcĭŏr, dētŭrbŏr, fundŏr, ăfflĭgŏr, prōcŭmbŏ, etc. *Voy.* Cado.

Stĕrnūŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ĕrĕ. *n. Éternuer.* ‖ *Au fig.* Stĕrnūĭt ēt lūmĕn, pōsĭtō nām scrĭbĭmŭs illo

Stĕrnŭĭt, ēt nōbis prōspĕrā signă dĕdĭt. *O.* ‖ *act.* Aŭrĕŭs ārgūtŭm stĕrnŭĭt ōmĕn Āmōr. *Pp.* (II, 2, 34). Dēxtrām stĕrnŭĭt āppröbātiōnĕm. *Cat.* (45, 18).

Stĕrōpē, ēs. *f.* (Στερόπη). *Stérope, fille d'Atlas, aimée de Mars.* (*Ov. Fast.* IV, 172.) ‖ *La même changée en une des Pléiades.* Sæpĕ mĭnāx Stĕrōpēs sidĕrĕ pōntŭs ĕrāt. *O.* Ēlĕctrā, Stĕrōpēquĕ, sīmŭl sānctissĭmă Mātĭă. *Cic.* (*Arat.* 46. Et *Avien. Arat.* 581).

Stĕrōpēs, æ. *m.* (Στερόπης). *Nom d'un cyclope.* Brōntēsquĕ, Stĕrōpēsque, ēt nūdŭs mēmbră Pўrăcmōn. *V.* Brōntēsque, ēt Stĕrōpēs, Ācmōnĭdēsquĕ sŏlēnt. *O.* ‖ *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* I, 446.)

? Stĕrquĭlĭnĭŭm. *Voy.* Sterculinum.

Stĕrtĭnĭŭs, ĭi. *m. Nom d'un philosophe stoïcien.* Sī quĭd Stĕrtĭnĭŭs vērī crĕpăt. *H.* ‖ — ĭus, ă, ŭm. *adj.* Ăn Stĕrtĭnĭŭm dēlīrēt ăcūmĕn. *H.*

Stĕrtō, ĭs, ŭi, ĕrĕ. *n. Ronfler.* Stĕrtĭmŭs, ĭndōmĭtŭm quŏd dēspūmārĕ fālĕrnŭm Sŭffĭcĭăt. *Pers.* (3, 3). Vĭgĭlāntī stĕrtĕrĕ nāsō. *J.* (1, 57). Nōctēs vĭgĭlābăt ăd ĭpsŭm Mānĕ, dĭēm tōtŭm stĕrtēbăt. *H.* PPH. Rhōnchŏs ēdŏ. PHR. Tōtō prōflantēm pĕctŏrĕ sōmnŭm. *V.*

Stēsĭchŏrŭs, ĭ. *m.* (Στησίχορος). *Stésichore, poète lyrique de Sicile.* Stēsĭchŏrŭsquĕ fĕrōx, ăctūsque ægrēssă vĭrīlēs. *St.* Stēsĭchŏrĭquĕ grăvēs cămēnæ. *H.* (Adde *Sid. Pan.* 2078).

Stĕtī. *parf. de* Sto.

Sthĕnēbœa, æ. *f.* (Στενέβοια). *Sthénébée, femme de Prœtus, éprise de Bellérophon, son beau-fils.* Nēc Sthĕnēbœă mĭnŭs quām Crēssa ĕxcāndŭlit. *J.* (10, 327. Et *Sid. Pan.* 782). *Voy.* Bellerophon.

Sthĕnēbœĭŭs, ă, ŭm (Στενέβοιος). *De Sthénébée.* ‖ — hērōs. *Bellérophon, aimé de Sthénébée.* Quām sī spĕctāssēt quōndām Sthĕnēbœĭŭs hĕrōs. *Sid.* (*Pan.* 2306).

Sthĕnēlēĭs, ĭdĭs. *f. De Sthénélus.* Īn vōlŭcrēm cōrpŭs nātī Sthĕnēlēĭdă vērsŭm. *O.* (*Met.* XII, 581, scil. Cycnum, Stheneli filium, versum in avem cognominem. Sic bene, quanquam alii aliter).

Sthĕnēlēĭŭs, ă, ŭm (Σθενέλειος *et* Σθενελήϊος). *De Sthénélus.* Prōlēs Sthĕnēlēĭă Cўcnŭs. *O.* Sthĕnēlēĭŭs nōstĭs (scil. Neptunus). *Id.*

Sthĕnēlŭs, ĭ. *m.* (Σθένελος). *Sthénélus, fils de Capanée, un des chefs des Grecs au siége de Troie.* Thēssāndrŭs, Sthĕnēlŭsquē dŭcēs, ēt dūrŭs Ūlўssēs. *V.* Tўdīdēs Sthĕnēlŭsquĕ prēmānt. *St.* ‖ *Nom de guerrier.* Jāmquĕ nĕcī Sthĕnēlŭmquĕ dĕdĭt. *Virg.*

Sthĕnŏbœă. *Au lieu de* Sthenebœa.

Stĭchŭs, ĭ. *m. Personnage et comédie de Plaute.* Ăbdūc hās ĭntrō, quās mēcum ăddūxī, Stĭchĕ. *Pl. Stich.* III, 1, 17).

Stĭctĕ, ēs. *f. Nom d'une chienne.* (*Ov. Met* III, 217.)

Stĭgmă, ătis. *n.* (στίγμα). *Marque faite au front avec un fer rouge, surtout aux esclaves, stigmate.* Tristĭă sērvōrum stĭgmătă dēlĕt Ērōs. *M.* (X, 56). Mĭtĭŭs ĭd sānĕ, quŏd nōn ēt stĭgmătĕ dignūm Crēdĭdĭt. *J.* (10, 183). SYN. Nŏtă. PHR. Stĭgmă, nōtăm ĭnūrō, ĭmpōnō, ĭnscrĭbō, scrĭbō, făcĭō. Frōntēm stĭgmătĕ nōtō, ĭnscrĭbō, sīgnō, dēfōrmō. VERS. Ūnde ētĭām măcŭlās ārdēnt ĭn frōntĕ rĕcēntēs. *Turnus* (*Sat. fr. vs.* 21). Dēlētūră quĭdēm frōntī dătă signă fŭgārum. *Col.* (10, 125). ‖ *Marque d'une coupure, d'une piqûre ; sorte de tatouage.* Hæc quæcunquĕ mĕō nūmĕrāstī stĭgmătă mēntō; Āntĭŏchī fĕrrum ēst. *M.* (XI, 84). Āst ĕgŏ, trānsfīxās clāvīs nīsī vĭdĕrŏ pălmās, Ātquĕ bĕātă crŭcis tūm stĭgmătă cārnĕ gĕrēntĕm. *Fort.* (*V. S. M.* II, 332). Stĭgmătă nōn tĭmŭit pōrtārĕ ĭn cōrpŏrĕ chrĭstī. *Damas.* (*de Paulo*, 22). SYN. Nŏtă, pūnctŭm, *par. ext.* vūlnŭs. PHR. Rūptām mĭnūtīs præfĕrēns mēmbrīs cūtĕm... Cōnfossă pārvīs mēmbră fĭgēbant stĭlīs. *Prud.* ‖ *Au fig. Flétrissure.* Vīvĕt, ēt hærēbĭt; tōtōquĕ lēgētŭr ĭn ōrbĕ, Stĭgmătă nĕc vāfrā dēlēbĭt Cĭnnămŏs ārtĕ. *M.* (VI, 64). Sīgnātām fixō pĕccātī stĭgmătĕ cārnĕm. *Alc.* (III, 8).

† Stĭgmŏ, ās, ārĕ. *Marquer d'un fer rouge.* Quāmcūnquĕ pārtēm cōrpŏrĭs fĕrvēns rŏtă Stĭgmārĭt. *Prud.* (*Peri.* 3272).

Stĭlbŏn, ōnĭs. *m.* (στίλβων). *L'étoile de Mercure.* Quæ Stĭlbŏn vŏlvăt, quæ sæcŭlă Phæbōn. *Aus.* (*Idyl.* 18, 11).

Stĭlĭchŏ, ōnĭs. *m. Stilicon, soldat Goth, beau-père et ministre de l'empereur Honorius.* Ōrĕ fĕrēns pātrēm, Stĭlĭchō mātūrlŏr ævī. *Cl.* Cōnsŭlĕ dēfēnsæ sūrgūnt Stĭlĭchōnĕ sĕcūrēs. *Id.* Āt Stĭlĭchō ætērnī fātăllă pīgnŏră rēgnī. *Rutil.* (2, 55. Cf. *Claud. L. Stil.*; *Prud. Sym.* 1520).

Stĭlĭchōnĭŭs, ă, ŭm. *De Stilicon.* Āgnōscāt fămŭlūm vīrgō Stĭlĭchōnĭă pōntŭm. *Cl.*

Stīllă, æ. *f. Goutte.* Ātque dĭēī stīllām dārĕt ēntĕrŏcēlĭcŭs ūnctŏr. *M.* (XII, 70). *Voy.* Gutta.

Stīllāns, tis. *Qui tombe en gouttes, ou dégoutant.* Spārsōs stīllāntī rōrĕ căpillōs. *O.* Stīllāntēmquĕ tĕnēns gĕnĕrōsō sānguĭnĕ cūltrūm. *Id.* SYN. Stīllātŭs, rōrāns, sūdāns. ‖ *Au fig.* Quī vīx stīllāntēs, ārīdĕ, vŏcēs Rūmpīs. *Calp.* (6, 23).

Stīllātŭs, ă, ŭm. *Tombé en gouttes.* Stīllātăquĕ sōlĕ rĭgēscūnt Dē rāmīs ēlēctră nŏvīs. *O.*

Stīllĭcĭdĭŭm, ĭi. *n. Eau qui tombe goutte à goutte, suintement.* Stīllĭcĭdĭ căsŭs lăpĭdēm cāvăt. *Lr,* (I, 313).

Stīllō, ās, ārĕ. *n. Découler goutte à goutte, couler.* Flăvăquĕ dē vīrĭdī stīllābănt īlĭcĕ mēllă. *V.* Sæpĕ cŏrōnātīs stīllānt ūnguēntă căpillīs. *O.* Hŏc eōdēm tēlō stīllĕt ūtērquĕ crŭōr. *Pp.* (II, 7, 88). SYN. Flŭō, dēstīllō, sūdō, mădĕō. PPH. Gūttātĭm cădō, flŭō. Gūttīs stīllō. ‖ *Au fig.* Rōrāntēs sānguĭnĕ vēntōs, Ēt plūmīs stīllārĕ dĭēm. *St.* ‖ *act. Faire couler.* Ētĭām stīllābĭt ămīcūm Ex ōcŭlīs rōrĕm. *H.* SYN. Fūndō, etc. ‖ *Au fig. Débiter lentement.* Quūm făcĭlĕm stīllāvīt ĭn aūrĕm Exīgŭūm dē nātūræ pātrĭæquĕ vēnēnō. *J.* (3, 122).

Stīlŭs *ou* Stўlŭs, ĭ. *m.* (στύλος). *Verge de fer piquante, pointe, poinçon.* Sōlă vŏlūnt : stīlŭs ŭt tĕnŭīs sŭb ăcūmĭnĕ pūnctī Ēlĭcĭăt tĕnĕrūm, dē quō rōsă nātă, crŭōrĕm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 76). Cōnfossă pārvīs mēmbră fĭgēbant stīlīs. *Prud.* (*Peri.* 2099). Sĕd ĭpsă pĭngēns vūlnĕra ēxprēssīt stīlō (*Ib.* 3116). SYN. Ăcūmĕn, pūnctŭm, cūspis, *qqf.* tēlŭm. ‖ *Ordint. Poinçon pour écrire, stile.* Sæpĕ stīlŭm vērtās. *H.* Căpĕ stīlŭm prōpĕrĕ ēt tăbēllās. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 76). Cūjŭs ĕrīt quānquam ĭn chārtīs stīlŭs ĭpsĕ crūēntŭs. *Man.* (V, 454). SYN. Grăphĭŭm, *par ext.* cālămŭs, ārundō, pĕnnă. PHR. Dēxtrā tĕnēt fĕrrŭm, văcŭăm tĕnĕt ăltĕrā cērăm. *O.* ‖ *Au fig. Style.* Dissĭmĭlī ōrātiōnĕ sūnt făctæ ăc stīlō. *Ter.* (*And. prol.* 12). PPH. Dīcendī *ou* scrĭbendī gĕnŭs, ratĭō, mōdus, cŏlŏr. ‖ Stīlī ulmĕī. *Verges.* Quāsī lĭbrō quūm scrĭbūntŭr cālămō lĭttĕræ, Stīlīs mē tōtum ūsque ulmĕīs cōnscrĭbīlō. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 131). ‖ *Pointes fichées en terre pour arrêter la cavalerie, che-*

vaux de frise. Cērvōrum āmbūstīs īmītāntūr cōrnūā rāmīs, Et stīlūs occŭlītur, cæcum īn vēstīgiā tēlūm. *Sil.* (X, 413). *Voy.* Cervus.

Stĭmĭcōn, ōnis. *m. Nom de berger.* Jāmprīdēm Stĭmĭcōn laūdāvīt cārmīnā nōbīs. *V.* (Adde *Calp.* 7, 13).

Stĭmŭlă, æ. *f. Nom d'une divinité adorée à Rome.* Lūcŭs ērāt : dūbĭūm Sēmēlæ Stĭmŭlænē vŏcētŭr. *O.* (*Fast.* VI, 503. Cf. *Schol.* ad *Juv.* 2, 3 ; *August. C. D.* 4, 11 et 16).

Stĭmŭlātŏr, ōris. *m. Instigateur.* Ārctōī stĭmŭlātōr pērfĭdē mārtīs. *Cl.* (*Ruf.* II, 501).

Stĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Aiguillonné.* Jūrgĭă præcĭpŭē vīnō stĭmŭlātă cāvētō. *O.* Ōrō, mīnās stĭmŭlātāquē cōrdă rĕmŭlcē. *St.* SYN. Īmpŭlsŭs, ăccēnsŭs, ăgĭtātŭs, fĕrvĭdŭs. PHR. Stĭmŭlīs ăgĭtātŭs Āmōrīs. *O.*

† Stĭmŭlĕŭs, ă, ŭm. *D'aiguillon.* Nī mĭhĭ sŭpplĭcĭŭm stĭmŭlĕŭm dē tē dătŭr. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 31).

Stĭmŭlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Piquer de l'aiguillon, aiguillonner, par ext. fouetter.* Nōbĭlīs hūnc Dūrĭūs stĭmŭlābāt ĭn æquōrĕ currūm. *Sil.* Aūt Māvōrs ăgĭtānS sī vĕrbĕrĕ sævō Pāllādĭă stĭmŭlēt tūrbātōs ægĭdĕ currūs. *L.* SYN. Īnstĭmŭlō. PPH. Stĭmŭlō, stĭmŭlīs pūngō, fŏdĭō, lăcĕssō, ăcŭō, ăccēndō, ēxcĭtō, cōncĭtō, ăgō, īmpēllō, ăgĭtō, ūrgĕō, lăcĕrō, prĕmō, īncrĕpō, ūrō. Stĭmŭlōs sūbdō, ădmŏvĕō, ădhĭbĕō, ădjĭcĭō, sŭbjĭcĭō, sŭbjĭcĭō, cōndō, sŭffĭgō. *Voy.* Flagellum. ‖ *Au fig. Aiguillonner, exciter, animer.* Ūbĭ sē sævæ stĭmŭlāvīt vĕrbĕrĕ caūdæ (leo). *L.* Cūr nōn stĭmŭlētŭr, ētātquē Pēr cōgnātă sŭīs ēxēmplă sŏrōrĭbŭs īnō? *O.* Stĭmŭlāntĕ fāmē. *Id.* Dūm stĭmŭlās cōrnu ātque īn prœlĭă mēntēs Āccēndīs. *Sil.* SYN. Īnstĭmŭlō, ēxstĭmŭlō, cōncĭtō, īncĭtō, ăgō, īmpēllō, ăcŭō, ēxăcŭō, ăccēndō, ăgĭtō, prĕmō, ūrgĕō. PPH. Stĭmŭlīs ăgō, īmpēllō, etc. VERS. Stĭmŭlōs dēdĭt æmŭlă vīrtūs. *V.* Ācrēs stĭmŭlōs sūb pĕctŏrĕ vērtĭt. Ārrēctæ stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs īræ. Stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs ĭncĭtāt īrās. *Id.* Ūrgēntēs ăddūnt stĭmŭlōs. *L.* Æmŭlă vīrtūs Ēxăcŭĭt stĭmŭlīs (juvenem). *Cl.* Stĭmŭlōs īn pĕctŏrĕ cæcōs Condĭdit. *O.* Stĭmŭlōsquĕ fūrentī Ădjĭcĭant. *Id. Voy.* Accendo. ‖ *Tourmenter, faire souffrir.* Jăctŏr, crŭcĭŏr, ăgĭtŏr, stĭmŭlŏr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 4). Cūrīs ănĭmūm stĭmŭlāntĭbŭs ægrūm. *Cl. Voy.* Crucio.

† Stĭmŭlŭm, ī. *n. Comme le suiv.* Jām stĭmŭlum īn mānu ēst. *Pl.* (*Men.* V, 2, 112).

Stĭmŭlŭs, ī. *m. Aiguillon, bâton garni d'une pointe de fer pour exciter les bœufs.* Aūt stĭmŭlō tārdōs īncrĕpŭīssĕ bŏvēs. *Tib.* (I, 1, 10). EP. Fĕrrĕŭs, ăcūtŭs, ăcĕr. PPH. Stĭmŭlī fĕrrŭm, cūspĭs, ăcūmĕn. PHR. Lūcăgŭs ŭt pronŭs pĕndĕns ĭn vĕrbĕrā tēlō Ādmōnŭĭt bĭjŭgōs. *V.* ‖ *Sorte de cravache, de fouet.* Cēcĭdĕre ēt lōrā rĕpēntĕ, Ēt stĭmŭlī. *Sil.* Prō stĭmŭlīs dorsō quātĭūntŭr ĭnānĭă lōrā. *Id. Voy.* Flagellum. ‖ *On s'en servait pour châtier les esclaves.* Quĭd āīs, stĭmŭlōrŭm trītŏr? *Pl.* (*Pers.* V, 2, 17. *Id. As.* II, 4, 12; *Curc.* I, 2, 40; *Ter. Ph.* I, 2, 20). ‖ *Au fig. Aiguillon, encouragement.* Īngĕnĭō stĭmŭlōs sūbdĕrĕ fāmă tŏlĕt. *O.* Quōd fŭĕrāt stĭmŭlīs factūrā sīne ūllīs. *Id.* Dūbĭæque īn prœlĭă mēntī Ūrgēntēs ăddūnt stĭmŭlōs. *L.* SYN. Călcar. ‖ *Piqûre, blessure, souffrance, souci.* Quēm glorĭă Tūrnī Ōblīqua ĭnvĭdĭă stĭmŭlīsque ăgĭtābat ămārīs. *V.* Cæcī stĭmŭlōs āvertĕre ămōrīs. *Id.* Quod nŏvōs sŭffĭxĕrīt Stĭmŭlōs dŏlōrī. *Sen.* (*Phæn.* 206). Nēc prĭŭs hī mēntēm stĭmŭlī, quæ vītă, rĕlīnquēnt. *O.* Sātūrnĭă mēntēs Īnvĭdĭæ stĭmŭlō fŏdĭt. *Sil.* SYN. Vŭlnŭs, crŭcĭātŭs, dŏlŏr, cūră.

† Stĭnguŏ, ĭs, ĭnxī, ĭnctŭm, ĭngŭĕrĕ. *arch. Éteindre.* Quēm nĕquĕ lōngă vĕtŭstās ĭntĕrĭmĕt, stĭnguēns præclāra ĭnsignĭă cœlī. *Cic.* (*Arat.* apud *Prisc.* 10, 882). Stĭnguūntŭr rădlī cæcă cālīgĭnĕ tēctī. *Id.* (*Progn. ibid.*). Sēd quæ sūnt rērŭm prīmōrdĭă, nūllă pōtēst vīs Stĭnguĕrĕ. *Lr.* (I, 487. *Ib.* 666; II, 827).

Stīpātŏr, ōris. *m. Qui est de la suite de quelqu'un.* Rēx ībīs, nĕquĕ tē quīsquām stīpātŏr, ĭnēptum Prætĕr Crīspĭnŭm. *H.*

Stīpātŭs, ă, ŭm. *Aggloméré, serré, dense.* Ūt vĭdĕās nōn ē stīpātīs partĭbŭs ēssĕ. *Lr.* (1, 666, de igne.) Stīpātăquĕ mēmbrā tĕrūntŭr. *L.* SYN. Dēnsŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *En parlant d'une foule.* Nī frātrŭm stīpātă cōhōrs fŏrĕt ōbvĭă. *V.* Hōs ārctō stīpātă thĕātrō Spĕctāt Rōmă pōtēns. *H.* SYN. Dēnsŭs, *par ext.* frĕquēns, cĕlĕbĕr. ‖ *Entouré de.* Ăn Tўrĭīs ōmnĭquĕ mānŭ stīpātă mĕōrŭm? *V.* SYN. Circumdātŭs, cinctus.

Stīpendiālis, ĕ. *Qui concerne un tribut.* Pōssĭt fœdĕrĕ sŭb stīpendĭālī. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 47).

Stīpendĭŭm *et* Stīpendĭum, ĭi. *n. Solde militaire.* Stīpendĭum ăccēptĭtāstī. *Pl.* (apud *Non.* 2, 508). *Voy.* Merces. ‖ *Années de service.* Sī sĭnglīs stīpendĭīs ăd hōstēs ēxŭvĭās dăbĭt. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 36). ‖ *Tribut.* Indŏmĭtō nēc dīrā fĕrēns stīpendĭă taūrō. *Cat.* (64, 173). Pœnī stīpendĭă pendūnt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 36). SYN. Tribŭtŭm. ‖ *Au fig.* Ēst ĕtĭām laūdis stīpendĭă pōscĕrĕ tāntŭm. *Fort.* (VIII, 4, 293). Qui finis, aūt quōd mē mānēt stīpendĭŭm? *H.*

Stīpĕs, ĭtis. *m. Tronc, par ext. arbre.* Cōnstĕrnūnt tĕrrām cōncūssō stīpĭtĕ frōndēs. *V.* Mārtĭă, picŭs, ăvis gĕmĭnō prō stīpĭtĕ pūgnānt Ēt lūpă. *O.* Stāmĭnĕ quōd mōllī tōndēnt ē stīpĭtĕ sērēs. *Cl.* SYN. Trūncŭs *ou* ārbŏr. *Voy. ces mots.* ‖ *Bois coupé, pieu.* Tĕrmĭnĕ, sīvĕ lăpīs, sīve ēs dēfossŭs ĭn ăgrīs Stīpĕs ăb ăntīquīs. *O.* Stīpĕs ăcērnŭs ĕrām, prōpĕrārĭ fălcĕ dŏlātŭs. *Pp.* (IV, 2, 59). SYN. Trūncŭs, pālŭs. EP. Īlĭcĕŭs, rōbŏrĕŭs, quērnŭs, lĭgnĕŭs, vălĭdŭs, rōbŭstŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs; vĭrĭdĭs, ārĭdŭs, vĕtŭs. ‖ *Bois à brûler.* Cæssăquĕ sēdūctō stīpĭtĕ flāmmă pĕrĭt. *O.* Ignis ĭn hēstĕrnō stīpĭtĕ pārvŭs ērăt. *Id. Voy.* Lignum. ‖ *Massue.* Dăte hūc sāgĭttās, stīpĭtem hūc vāstūm dătĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 1230). Tērgōquĕ lēōnūm Ēxŭvĭæ, gĕntĭlis hŏnōs, ēt pīnĕŭs ārmāt stīpĕs. *St. Voy.* Clava. ‖ *Épieu, sorte d'arme.* Stīpĭtĭbŭs dūrīs ăgĭtūr sūdĭbūsvĕ prāūstīs. *V.* Mittĕntĕm stīpĭtĕ quērnō Occŭpăt Ægĭdēs. *O.* SYN. Sūdēs. ‖ *Branche, baguette, rejeton.* Stīpĭtĕ quæ dīrō vīrgās mēntĭtă Sabæās Tŏxĭcă. *L.* SYN. Vīrgă, virgultum. ‖ *Tige.* Mĭttĭt præcĭpŭōs nĕmŏrālĭs Ārĭcĭa pōrrōs : Īn ŭlvĕō vĭrĭdēs stīpĭtĕ cērnĕ cŏmās. *M.* (XIII, 19). SYN. Caulis. ‖ *Au fig. Bûche, imbécille.* Quæ sūnt dicta ĭn stultŭm : caūdĕx, stīpĕs, āsĭnŭs, plūmbĕŭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 4). SYN. Trūncus

Stīphēlŭs. *Voy.* Styphelus.

Stīpō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agglomérer, condenser.* Aūt quŭm lĭquēntĭă mēllă stīpānt. *V.* SYN. Dēnsĕō, dēnsō, cōgō. ‖ *Accumuler.* Ĭmpĕrāt ăd nĭvēs fĕrrī, stīpātquĕ cārīnīs Ingēns ārgēntūm. *V.* SYN. Cumŭlō, accumŭlō. ‖ *Remplir.* Stīpant gravēs Equī rēcēssūs Dānăi, ēt ĭn vŏtō latēnt. *Petr.* (*Sat.* 89). Quæ tūnc Flāmmĭnĭām stīpābunt mīllĭă vŭlgī!

Cl. Stīpāt tūrbā fōrum. *O. Voy.* Impleo. ‖ *Entourer, escorter.* Tāndēm prōgrēdītur māgnā stīpāntē cātervā. *V.* Nāīdēs ēt sōcīā stīpānt ūtrīnquē cōrōnā. *Cl.* SYN. Circumdō, cingō, etc. *Voy.* Comitor.

Au pass. Stīpōr. *Être accumulé.* Cūnctāquē prācipīti stīpāntūr sāccŭlā cursū. *Cl.* SYN. Cōgō, cōnvēnīō. ‖ *Être rempli.* Prūnīsquē Dāmāscī Stīpāntūr cālathī. *Col.* (10, 404). SYN. Implĕōr, etc. ‖ *Être entouré.* Stīpātūr sōcīīs. *Cl.*

Stīps, ĭpis. *f. Petite pièce de monnaie, faible somme.* Ānte dĕūm mātrēm cornū tībicĕn ādūncō Quūm cānit, ēxīgŭæ quīs stīpis ærā nĕgāt? *O.* Dic, inquām, pārvā cūr stīpē quærāt ŏpēs. *Id.*

Stīpŭlā, æ. *f. Chaume, paille.* Ātquē lēvēm stīpŭlām crĕpitāntĭbŭs ūrērē flāmmis. *V.* Pōstmŏdŏ dē stīpŭlā māgnūs ācĕrvūs ĕrīt. *O.* SYN. Cŭlmŭs, cālămŭs, pălēa. *Voy.* Culmus. ‖ *Flûte de Pan.* Strīdēntī mīsĕrūm stīpŭlā dispērdĕrĕ cārmĕn. *V. Voy.* Fistula.

Stīpŭlōr, āris, ārī. *d. Fixer des conditions, stipuler.* Quāntūmvīs stīpŭlāre, ēt prōtīnŭs āccīpĕ quōd dō. *J.* (7, 165). Nūllūm pĕrīculum ēst, quōd sclām, stīpŭlārĭĕr. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 14).

Stīrĭā, æ. *f. Goutte qui pend.* Stīrĭāquæ īmpēxīs īndūrŭīt hōrrĭdă bārbīs. *V.* Flāvēntēs ādstrīngīt stīrĭă sētās. *Cl. Voy.* Gutta. ‖ *En partic. Roupie.* Tūrpīs āb īnvīsō pēndēbāt stirĭă nāsō. *M.* (VII, 36). PHR. Mādĭdĭquæ īnfāntĭă nāsī. *J.* Nĕc cōngĕlātī gūttă prōdĕrīt nāsī. *M.*

Stīrps, īrpis. *m. et plus souv. f. La partie inférieure du tronc, racine, souche.* Nāmquĕ dĭū lūctāns, lēntōquæ īn stīrpĕ mōrātūs. *V.* (*Æ.* XII, 781. Sic *Ib.* 208; *Pacuv.* apud *Non.* 3, 237; *Enn.* apud *Fest.* Utrumque genus agnoscunt *Char.* 1, 85; *Diom.* 1, 314). SYN. Rādix. *Voy. ce mot.* ‖ Ā stīrpĕ, stīrpĭbŭs, Cūm stīrpĭbŭs. *Jusqu'à la racine.* Vēllĕrĕ tūm cūpīēs ălbōs ā stīrpĕ căpillōs. *Pp.* (III, 22, 3). Āntīquāsquĕ dŏmōs ăvĭŭm cūm stīrpĭbŭs īmīs Ērŭīt. *V. Voy.* Radicitus. ‖ *Le tronc, l'arbre même.* Sēd stīrpēm Teūcrī nūllō discrīmĭnĕ sācrūm Sūstŭlērant. *V.* Stīrpesquĕ răptās, ēt pĕcŭs, ēt dŏmōs Vŏlvēntīs ūnā. *H. Voy.* Truncus, Arbor. ‖ *Rejeton, jeune plant.* Hīc stīrpēs ŏbrŭīt ārvō. *V.* (Et *Lucr.* V, 1364). *Voy.* Virgultum. ‖ *Branche.* Lātōnă quōndām stīrpēs părĭēntĕ rētēntās. *O. Voy.* Ramus. ‖ *Au fig. Race, souche, lignée.* Sēque ōrtum āntīquā Teūcrōrum ā stīrpĕ vŏlēbat. *V.* Sēmĭfĕr întĕrĕā dīvīnæ stīrpis ălūmnō Lætŭs ĕrāt. *O. Voy.* Proles. ‖ *Source, auteur.* Quod si ēxquirātŭr ūsque āb stīrpe aūctōritās. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 18). SYN. Fōns, ŏrīgŏ, etc.

Stīvă, æ. *f. Manche de la charrue.* Stīvăquĕ, quæ currŭs ā tērgō tōrquĕāt īmōs. *V.* Īndĕ, prēmēns stīvām, dēsīgnāt mœnĭă sŭlcō. *O. Voy.* Aratrum.

Stlătă, æ. *f. Brigantin, bâtiment de course.* Ācatĭs, phāsēlĭs, līntrĭbŭs, stlătis, rătē Tārnim ēt Gārūmnām pĕrmēāt. *Aus.* (*Epist.* 22, 31. Vid. *Fest.*).

Stlătārĭŭs, ă, ŭm. *Apporté par un corsaire; étranger.* Spōndēt ēnĭm Tȳrĭō stlătārĭă pūrpŭră fīlō. *J.* (7, 134). Ēt mĕllĭōr nāvis quām quæ stlătārĭa pōrtăt. *Enn.* (apud *Schol. Juv.* l. cit. Cf. *Prisc.* 2, 589; *Petr. Sat.* 108, ubi *Burm.*).

† Stlĕmbŭs, ă, ŭm. *Lent.* (*Lucil.* apud *Fest.*, de equo.)

Stlŏpus, ī. *m. Onomatopée pour imiter le bruit de l'air sortant de la bouche, quand on enfle les joues.* Nĕc stlŏpō tūmĭdās īntēndīs rūmpĕrĕ būccās. *Pers.* (5, 13. Sic etiam *Prisc.* 1, 565. Alii minus bene *sclopo*.

Stō, ās, stĕtī, stātŭm, stārĕ. *n. Se tenir droit, être debout.* Stābăt ăcūtă sĭlĕx, præcīsīs ūndĭquĕ sāxis. *V.* Ān rēctō stēt fābŭlă tālō. *H.* Ærĕŭs ūt stēs. *Id.* ‖ *Se tenir raide, être hérissé.* Fūndī stābūnt sēntĭbŭs. *Titin.* (apud *Non.* 4, 421). Stānt ēt jūnĭpĕrī. *V.* Stānt fŭltī pūlvĕrĕ crīnēs. *St.* Ōbstŭpŭī, stĕtĕrūntquĕ cŏmæ. *V.* SYN. Rĭgĕō, hŏrrĕō. ‖ *Au fig.* Stāt sēntĭbŭ' pēctus. *Lucil.* (apud *Gell.* 8, 5). ‖ *Être debout, subsister, et au fig.* Trōjāquĕ nūnc stārēs, Prĭāmĭquæ ārx ăltă mānērēs. *V.* Dūm stābăt rēgno incŏlūmis. Aūt bĕnĕ āpūd mĕmŏrĕm vĕtĕrīs stāt grātĭă factī. Cœpti fidūclă bēllī Pālladĭs aūxĭlĭis sēmpĕr stĕtīt. *Id.* Tē lōngă stārē sĕnēctă, Ævūmquæ ēxtēndīssĕ vēlīm. *St.* SYN. Mānĕō, pērmānĕō, dūrō, vĭgĕō, vīvō, etc. *Voy.* Vivo. ‖ *S'arrêter, se tenir, demeurer.* Stātĕ, vīrī: quæ caūsă vīæ? *V.* Quæ fīnis stāndī? *Id.* Stĕtĭt hŏc mīsĕrābĭlĭs ĭpsō Ēccĕ lŏcō. *O.* Quōt prīŭs ærātæ stĕtērānt ād līttŏră pūppēs. *V.* SYN. Sīstō, sūbsistō, rĕsīstō, cōnsīstō, mānĕō, mŏrŏr, cōmmŏrŏr, quīēscō, *qqf.* cēssō. PPH. Grēssŭm, grēssŭs, grădŭm tĕnĕō, prĕmō, rĕprĭmō. Vēstĭgĭă prĕmō. Grēssĭbŭs hærĕō. ‖ *Comme* Adsto. Ūt stĕtĭt ānte ŏcŭlōs pŏsĭtō vēlāmĭnĕ nōstrōs. *O.* ‖ *Comme* Exsto. Sic tērgŭm sēssīlĕ, sic stānt Pēctŏră cēlsă tŏrīs. *O.* ‖ — circŭm. *Entourer.* Stānt ēt ŏvēs circŭm. *V. Voy.* Circumsto. ‖ *Être calme, immobile, stagnant.* Quūm plăcĭdŭm vēntīs stārĕt mărĕ. *V.* Seū stăbĭt īnĕrs, seū prōflŭĕt hūmŏr. *Id.* Stāt crŭŏr īn tēmplīs. *L.* SYN. Tōrpĕō, quīēscō. ‖ *Attendre de pied ferme.* Hīc māgnum Ālcidēn cōntrā stĕtīt. *V.* Stĕtĭt aūdācĕs ēffŭsŭs īn īrās. *St.* SYN. Cōnsīstō, rĕsīstō, ŏbsīstō. ‖ *Au fig. Se fixer, s'arrêter.* Ōmnĭs īn Āscānĭō cārī stāt cūră pārēntīs. *V.* În vūltū stārĕ sŭōrŭm. *Sil.* SYN. Hærĕō. ‖ Stāt. *unip. Il est décidé, je suis résolu à.* Stāt cāsūs rĕnōvārĕ ōmnēs. *V.* Quōs ŭt sēpōnī stĕtĭt ēt nēcērnĕrĕ āb ārmīs. *Sil.* SYN. Sĕdĕt. PPH. Cērtŭs sŭm. Cērtŭm ēst. ‖ *Être, se trouver.* Ĭnquĕ cāvă nūllŭs stĕt tĭbī nārĕ plĭŭs. *O.* Strŏphădes Grālĭō stānt nōmĭnĕ dictæ. *V.* Nĕc nōtīs stābăt cōntēntă vēnēnīs. *V. Fl.* Mēns stĕtĭt īn dŭbĭō. *L.* Nām quāntūm fĕrrō, tāntūm pĭĕtātĕ pŏtēntēs Stāmŭs. *Pp.* (III, 21, 21). Stānt īn vūltĭbŭs īræ. *Sil.* Stānt cŏrdĕ tĭmōrēs. *Id.* SYN. Sŭm, vērsŏr, *qqf.* īnsŭm. ‖ *Avoir d'une manière prolongée, être plein de.* Stānt pūlvĕrĕ cāmpī. *Enn.* (apud *Porphyr.* ad *Hor. Od.* I, 9, 1). Jām pūlvĕrĕ cœlŭm Stārĕ vīdēnt. *V.* Pūlvĕrĕō stānt āstră glŏbō. *St.* Stānt lūmĭnă flāmmā. *V.* Stĕtĭt ĭmbrĕ crūēntō Īnformis fălcīs. *L.* Nīmbōsīsquĕ pŏlŭs stĕtĭt ĭmbrĭbŭs. *Boet.* (1, 3. Cf. *Gell.* 8, 5; *Non.* 4, 421; *Donat.* ad *Ter. And.* IV, 2, 16). ‖ *Coûter.* Sēd nēscīs quāntī stĕt mihī tālīs ămŏr. *M.* (V, 16). Haūd illī stăbūnt Ænēīă pārvō Hōspĭtĭă. *V. Voy.* Consto. ‖ *Assister quelqu'un en justice.* Ĭntĕrĕām sī Aūt vălĕō stārĕ, aūt nōvī cīvĭlĭă jūrā. *H.* Stānt pătrōnī fortĭtĕr. *Ph.* SYN. Ādsŭm, ādstō. ‖ *Comme* Prosto. Quōd stĕtĕrāt mūltīsĭn cārcĕrĕ fornĭcīs annīs. *J.* (10, 239. Et *Hor. Sat.* I, 2, 30). ‖ — prō, cŭm. *Favoriser.* Stăbĭt prō signīs jūsquĕ plŭmquĕ tŭīs. *O. Voy.* Faveo. ‖ Pĕr mē stăt. *Il dépend de moi.* Sī pŏtĕrit fiĕrī ŭt nĕ pătĕr pĕr mē stĕtissĕ crēdăt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 16). ‖ — ănĭmō. *Avoir son bon sens.* Tū, prūdēns scĕlŭs ŏb tĭtŭlōs quum ādmittīs īnānēs, Stās ănĭmō? *H. Voy.* Sapio.

Au pass. unip. Stātŭr. *On se tient, on s'arrête.* Sālvē : quīd āgĭtŭr? Stātŭr hīc ād hūnc mōdŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 40. Et *Ter. Eun.* II, 2, 40). Pācto Stātŭr, ĕt ārbĭtrĭum Rōmŭlŭs ūrbĭs hăbĕt. *O.*

Stœchădēs, ŭm. *f. pl.* (στοιχάδες). *Les îles d'Hières, près de Marseille.* Vēnĕrāt ĭn flūctŭs Rhŏdāni cŭm gŭrgĭtĕ clāssis, Stœchădŏs ārvă tĕnēns. *L.*

† Stœchēŏn *ou* Stœchīŏn. *n.* (στοιχεῖον). *Lettre de l'alphabet.* Ārctĭcŏn īdcīrcō stœchīŏn Græcĭă dixīt. *T. Maur.* (*Syll.* 881). *Voy.* Littera.

Stōĭcĭdæ, ārŭm. *m. pl. Stoïciens.* Fŭgērūnt trĕpĭdī vēra ăc mănĭfēstă cănentēm Stōĭcĭdæ. *J.* (2, 64).

Stōĭcī, ōrŭm. *m. pl.* (Στωϊκοί). *Stoïciens, philosophes du Portique.* Stōĭcŭs hās pārtēs, hās Epĭcūrŭs ăgīt. *Aus.* (*Epig.* 9). Stōĭcŭs ōccĭdit Bārĕām. *J.* (3, 116). PHR. Chrўsippī Pōrtĭcŭs ĕt grēx. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *Des Stoïciens, stoïque.* Ĕt quī nĕc Cўnĭcōs nĕc Stōĭcă dōgmătă lēgĭt. *J.* (13, 121). Quīd, quōd lĭbēllī Stōĭcī ĭntĕr sĕrĭcōs Jăcērĕ pūlvīllōs ămant? *H.*

Stōlă, æ. *f. Longue robe de femme.* Ād tālōs stōlă dēmissa, ĕt circumdătă pāllă. *H.* Quīd sĭbī pērsōnæ, quīd stōlă lōngă vōlŭnt? *O. Voy.* Vestis. || *Par ext. Femmes.* Hīc ĕquēs, hīc jŭvĕnŭm cœtŭ stōlă mixtă labōrāt. *St.* (*Silv.* I, 2, 235). || *Robe des joueurs de lyre, des prêtres, etc.* Rēgnum rĕlīqui sĕptŭs mĕndīcī stōlă. *Enn.* (apud *Non.* 14, 6). *Voy.* Palla.

Stōlātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la* Stola. PPH. Stōlă vēlātŭs. *H.* || *Au fig.* Stōlātŭs ĭnnŏcēntĭă. *P. Nol.* (13, 806). || *Des dames, chaste.* Quīs Flōrālĭă vēstĭt, ĕt stōlātŭm Pērmittĭt mĕrĕtrĭcĭbŭs pŭdōrĕm? *M.* (I, 36).

Stōlĭdē. *adv. Sottement.* Quīd stōlĭdē clāmās? *Pl.* (*Aul.* III, 2, 1). SYN. Stūltē, etc. *Voy. ce mot.*

Stōlĭdŭs, ă, ŭm. *Sot, insensé.* Ājācis stōlĭdī Dānăīs sōlērtĭă prōsīt. *O.* Stōlĭdæ cōnvĭtĭă lĭnguæ. *Id.* Āltĕră prætŭlĭdō pārs ĕst stōlĭdĭssĭmă cōrdē. *Juve.* (IV, 201). Nĭhĭl ĕst prōfēctō stūltĭŭs nĕc stōlĭdĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I., 2, 162). *Voy.* Stultus.

Stŏmăchāns, ĭs, *et* Stŏmăchātŭs, ă, ŭm. *Irrité.* Ĭnflāvīt fērmēnto ănĭmi stŏmăchāntĕ tŭmōrĕm. *Prud.* (*Ham.* 260). Āntĕ pĕdēs sāncti stŏmăchātŭs prōjĭcīt. *P. Petr.* (5, 77). *Voy.* Iratus.

Stŏmăchŏr, ārĭs, ārī. *d. Se mettre en colère.* Ĕt prāvē sēctŭm stŏmăchētŭr ŏb ūnguĕm. *H.* Id ĕquĭdem ādvĕnĭēns mēcŭm stŏmăchābār mŏdŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 32). *Voy.* Irascor.

Stŏmăchōsŭs, ă, ŭm. *Colère, irascible.* Lævă stŏmăchōsŭs hăbēnă Dĭcĕt ĕquēs. *H. Voy.* Iracundus.

Stŏmăchŭs, ī. *m. Estomac.* Sī stŏmăchŭs dŏmĭnī fĕrvĕt vĭnōquĕ cĭbōquĕ. *J.* (5, 49). Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vŭlgārĭă tēmnĭt. *H.* Quī stŏmachūm rēgēm tōtŭs corpŏrĭs ĕssĕ Contĕndunt, vērā nĭtī rătiōnĕ vĭdēntŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 305). SYN. Vēntĕr, *par ext.* gŭlă. *Voy.* Venter. || *Colère.* Pēlĭdæ stŏmăchūm cēdĕrĕ nescĭī. *H. Voy.* Ira.

Stŏrăx. *Voy.* Styrax.

Străbă, æ. *f. de* Strabo. (*Prisc.* 5, 643; 6, 684, ubi locus ex *Varr.*)

Străbăx. *m. Nom d'homme.* Quōd sclās? Hĕrĭlĭus nōstĕr fīlĭŭs ăpŭd vōs Străbăx. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 42).

Străbŏ, ōnĭs. *m.* (στραβός *et* στραβών). *Louche, qui louche.* Sī quōd sīt vĭtĭŭm, nōn fāstĭdīrĕ : străbōnēm Āppēllāt pātŭm pātĕr. *H.* || *Au fig.* Nūlli mĕ ĭnvĭdērĕ, nōn străbōnēm fĭĕrī sæpĭŭs Dēlĭcĭīs mĕ ĭstōrŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 109). *Voy.* Limus.

Strāgēs, ĭs. *f. Renversement, ruine.* Dăbĭt illĕ rŭīnām Ārbōrĭbŭs strāgēmquĕ sălŭs. *V.* Nĭsī quās tĕrrēstrēs pōntŭs strāgēs cōncĭēt. *Att.* (apud *Non.* 2, 165). Strāgēs nĕmŏrŭm. *Sil.* SYN. Rŭīnă, cāsŭs, ĕxĭtĭŭm. || *Carnage, massacre.* Prōcŭbŭissĕ sŭpĕr cōnfūsæ strāgĭs ācĕrvōs. *V.* Quās ĭbĭ tŭm fĕrrō strāgēs, quæ fūnĕră Tūrnŭs Ēdĭdĕrĭt. *Id.* Strāgĕ vĭrūm cŭmŭlātă rătĭs. *L.* Crēscŭnt ĭn cŭmŭlūm strāgēs. *Cl.* SYN. Cædēs, etc. *Voy. ce mot.* || *Défaite.* Ĕt strāgĕ pŭdēndă Fŭdĕrĭt ĭmbēllēs ăquīllās sērvĭlĭbŭs ārmĭs. *Cl. Voy.* Clades.

Strāgŭlă, æ. *f. Voy.* Stragulus.

Strāgŭlŭm, ī. *n. Étoffe qu'on étendait sur le lit.* Zōīlŭs ægrōtāt : făcĭŭnt hānc strāgŭlă fĕbrĕm. *M.* (II, 16). Nām nĕquĕ tŭm plūmæ, nĕc strāgŭlă pīctă sŏpōrĕm, Nĕc sŏnĭtŭs · plăcĭdæ dūcĕrĕ pŏssĭt ăquæ. *Tib.* (I, 1, 65). SYN. Vēstĭs, vēlāmĕn, gaŭsăpĕ, pĕristrōmă, pāllĭŭm. EP. Tēxtĭlĕ, pictŭm, pūrpŭrĕŭm, pŭlchrŭm, dēcōrŭm. PPH. Strāgŭlă vēstĭs. PHR. Vēstĭbŭs hūnc (torum) vēlānt, quās nōn nĭsī tēmpŏrĕ fēstō Slĕrnĕrĕ cōnsuērānt. *O.* Tōrŭs pūllō vēlāmĭnĕ tēctŭs. *Id.* || *Housse de cheval.* Strāgŭlă sŭccĭnctī vēnātōr sūmĕ vērĕdī. *M.* (XIV, 86). SYN. Strātă, ĕphippĭă.

Strāgŭlŭs, ă, ŭm. *Qu'on étend sur le lit.* || Strāgŭlă vēstĭs. *Comme* Stragulum. Cūī strāgŭlă vēstĭs, Blāttārum ĕt tĭnĕārum ĕpŭlæ, pŭtrēscāt ĭn ārcă. *H.*

Strāmĕn, ĭnĭs, *et* Strāmĕntŭm, ī. *n. Paille étendue à terre, lit de paille, d'herbes, de feuillage; litière.* Hīc jŭvĕnem ægrēstī sŭblīmem ĭn strāmĭnĕ pōnŭnt. *V.* Mōllĕsquĕ vīrēntī Strāmĭnĕ cōmpŏsŭērĕ tōrōs. *Sil.* Ægĕ, sī ĕt strāmĕntĭs ĭncŭbĕt. *H.* Strāmĕntă dēsūnt! *Ph.* SYN. *qqf.* Pălĕă, hĕrbă, fŏlĭă, frondēs. EP. Ārĭdŭm, sĭccŭm, mōllĕ, vīrēns. VERS. Strātĭsquĕ lŏcāvīt Ēffŭlŭm fōlĭīs ĕt pĕllĕ Lĭbўstĭdĭs ūrsæ. *V.* Ēxănĭmī sĭmĭlem strātĭs pŏrrēxīt ĭn hĕrbĭs. *O.* Mīxtăquĕ cŭm fōlĭīs prædūīt hĕrbă tŏrŭm. *Id.* Pălĕă pŏrrēctŭs ĭn hŏrnă. *H.* || *Chaume.* Tēctăm strāmĭnĕ vĭdīt Fŏrtĕ căsăm. *O.* Ādspĭcĕ dē cānnă strāmĭnĭbŭsquĕ dŏmŭm. *Id.* SYN. Cŭlmŭs. || *En gén. Toute chose étendue sur la terre.* Vērnārĕ mūltĭs flŏrĭbŭs Strāmĕntă tĕstārŭm vĭdĕt. *Prud.* (*Peri.* 1560).

Strāmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De paille.* Īllŭm strāmĭnĕŏs ĭn ăquām mīsīssĕ Quīrītes. *O.* || *Couvert de chaume.* Strāmĭnĕīs ēssĕt nūnc quŏquĕ dēnsă căsīs (Rŏma). *O.*

Strāngŭlātrīx, ĭcĭs. *f. Qui étrangle.* Succēdĕt īllīs strāngŭlātrīx faucĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 3295, manus).

Strāngŭlŏ, ās, ārĕ (στραγγαλάω). *Serrer, comprimer.* Nōn tĭbī sæpŏsĭtās ĭnfēlix strāngŭlăt ārcă Dīvĭtĭās. *St.* (*Silv.* II, 2, 150). SYN. Cōnstrĭngŏ, strĭngŏ, ārctŏ. || *Mort causée par la strangulation ou la suffocation.* Ĕt tŭă sīc Stўgĭus strāngŭlĕt ōră lĭquŏr (*Ibis*, 594). SYN. Sŭffŏcŏ, præfŏcŏ, ēlĭdŏ. PPH. Animam suffŏcŏ, intĕrclūdŏ, ēlĭdŏ, obstrŭŏ, præclūdŏ, clāūdŏ. Faucēs, cōllum, cōlla, guttŭr ăngŏ, prēmŏ, ēlĭdŏ, cōnstrĭngŏ, cŏmprĭmŏ, innectŏ, lædŏ, lĭgŏ. Lăqueō ĭntĕrĭmŏ. Lăqueō ănĭmăm ēlĭdŏ, clāūdŏ, etc. Lăqueō, vīnclis faucēs, cōllum, cōlla, guttŭr, gŭttŭră nōdŏ, ĭmplĭcŏ, ĭnsĕrŏ, lĭgŏ, innectŏ, obstrĭngŏ, frāngŏ, etc. Gŭttŭră ēlīsa prēmŏ. Mānŭ gŭttŭră ăngŏ. Mē sŭspendŏ, lăqueō sŭspendŏ. Cōllō lăqueŭm, vīnclă āptŏ, nectŏ. Cērvīcĕm, cervīcēs nōdō cōndŏ. Lăqueō vītăm fīnĭŏ, pœnās sūmŏ.

In sūspēndĭā ĕō. Sūspēndĭā mĭnŏr. VERS. Ēt nōdum informis lētī trăbē nĕctit ăb ăltā. *V.* Gēmĭnōsquĕ prēmēns ēlīsĕrĭt ānguīs. *Id.* Frūstrāquĕ vincla gŭttŭrī innectēs tŭō. *H.* Sēnĭlĕ gŭttur frĕgĕrit. Pēndŭlŭm zonā bĕnĕ tē sĕcūta clĭdĕrĕ cōlŭmen. *Id.* Lāquĕō cōllŭm nōdātŭs, ămātŏr ā trăbĕ sūblīmī tristĕ pĕpēndit ŏnŭs. *C.* Quūm fōrĭbŭs lāquĕī rĕlīgārĕt vīncŭlă summīs. Ātquĕ ōnŭs ĭnflĕx ēlīsă faucĕ pĕpēndit. Prægravĕ cōmprēssă faucĕ pĕpēndĭt ōnŭs. Ōbrŭtŭs immānī cŭmŭlō, sŭb pondĕrĕ Cæneūs Æstŭat ārbŏrĕō... Sĕd ēnĭm pōstquam sŭpĕr ōrā căpŭtquĕ Crēvĭt ŏnŭs, nĕc hăbĕt quās ducāt spīrĭtŭs aūrās, Dēfĭcit. Rēspirāmĭnă ĭtĕrquĕ Ēripĭūnt ănĭmæ. Vītālĕsquĕ vĭās ĕt rēspirāmĭnă claūsit. *Id.* Sīc tĭbī claūdātur pōllicĕ vōcīs ĭtĕr (*Ibis*, 572). Ūtvĕ Sȳracōsĭō præstrictă faucĕ pŏētæ, Sīc ănĭmæ lāquĕō sit vĭă clausa tŭæ (*Ib.* 551). Mēmbră pĕpēndĕrūnt cūrvāto ēnsănguĭne rāmō. *Sil.* Nēxūque ēlīsă lĕōnis Ōrā Cléonæī. *Id.* Hīc laquĕō faucēs ēlīsăque gŭttŭră frĕgit. *L.* Aūt lāquĕŭm cōllō tortosque ăĭ tĕrĕ rūdentēs. Nūnquām vēnēnŭs ăd ēnsēs, Aut lāquĕos. *Id.* Lāquĕum mīsĕrī nĕctēmŭs ab ūllā Īlĭcĕ. *Calp.* Ēlĭdĭt gĕmĭnōs ĭnfans, nĕc rĕspĭcĭt, ānguēs. *M.* Jām suspēndæ sæva cogĭtābas. *Id.* Rabĭdī quum colla mināntia mōnstrī Ängĕrĕt. *St.* Ēlĭdĭt ūllĭc fūnĕ cōllum martўrĭs. *Prud.* Judæ ēmĭnŭs ărectæ Ĭnfēlix cōllum laquĕŭs pro crīmĭnĕ tānto. *Id.* Ēlīdēndō sūum fĕra pĕr sūspēndĭa cōllŭm. *Fort.* Ligārĕ gŭttur pēndŭlō cāvŭm vīnclo. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 3, 507). Corrĭpĭt, ātque ārtŭs constrĭngēns fortĭbŭs ulnīs, Ĭgnĭflŭos flatŭs ănĭmămque ĭn pĕctŏre clausit. *Cl.* (*L. Herc.* 156). Quĭn tu tē sūspēndis? *Pl.* Tē sūspēndĭtō. Proĭn tū tē in laquĕum ĭndūās. Hērclĕ mĕ sūspendĭō... Sătĭū' st mōrtŭŭm. *Id.* ‖ *Au fig. Étouffer.* Străngŭlăt ĭnclūsus dŏlŏr, ātque ĕxæstŭăt ĭntŭs. *O.* Sĕd plūrēs nĭmĭă congĕstă pĕcūnĭa cūra Străngŭlăt. *J.* (10, 2). Stĕrnăt lĕōnem străngŭlātum fortĭbŭs Ōrăt̆lŏnĭs brāchĭīs. *P. Nol.* (13, 321).

† Strārām. *sync. pour* Straveram. Ēt victŏr strārāt quī clāssĭbŭs æquŏr. *Man.* (1, 774).

† Strāta, æ, *f.* (*s. ent.* via). *Chemin pavé.* Stĕrnĭtĕ jām strātās, ōmnĭs sit rēcĭă vīārŭm Sēmĭta. *Juvc.* (1, 316).

† Stratēgŭs, ī. *m.* (στρατηγός). *Général, chef.* Nēc strātēgus, nēc tўrānnŭs quīsquām, nĕc ăgōrānōmŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 6. *Id. Stic.* V, 4, 20).

Strātĭē, ēs. *f. Ville d'Arcadie.* (*St. Th.* IV, 286.)

† Stratiōtĭcŭs, ă, ŭm (στρατιωτικός). *Militaire.* Mūlĭēbrēs morēs discēndī, ōbĭlv' scēndī strātiōtĭcī. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 49. *Id. Ps.* II, 2, 9).

Stratippŏclēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Epid.* I, 2, 3.)

Strātō *ou* Strătōn, ōnĭs. *m.* (Στράτων). *Nom d'homme.* Ĭs ŭbī mŏlēstŭs māgĭs ēst : quāso, ĭnquăm, Stratō. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 24. Et *Pl. As.* I, 2, 101).

Stratŏclēs, ĭs. *m.* (Στρατοκλῆς). *Nom d'homme.* Aŭt Stratŏclēs, aŭt cūm mōlli Dēmētrĭūs Ilæmō. *J.* 3, 99).

Stratonĭcŭs, ī. *m.* (Στρατόνικος). *Nom d'homme.* Ātque imĭtabor Stratōnĭcŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 27).

Stratŏphanēs, ĭs. *m.* (Στρατοφάνης). *Nom d'homme.* Salve ēcastor, Stratŏphanēs. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 22).

Strātŭm, ī. *n. Tout ce qu'on étend.* ‖ *Lit.* Nōn strātum, nōn ūlla pati vēlāmĭna possum. *O.* Corpĭo ē strātis corpŭs. *V. Voy.* Lectus. ‖ *Housse.* Strātis insignia pictis Tĕrga prēmēbat ĕquī. *O.* YN. Strāgŭlŭm. *Voy.* Ephippium. ‖ Strāta vīārŭm. *Chemin pavé.* Mīrātŭr pōrtās, strĕpĭtūmquĕ, ĕt strātă vīārŭm. *V.* Strātāquĕ jām valgī pēdĭbŭs dētrīta vīārŭm Conspĭcĭmŭs. *Lr.* (1, 316). Æspĕră mōntōsæ cārpūntur strāta Latīnæ. *P. Nol.* (18, 70). SYN. Strātŭm ĭtĕr. Vīă strāta, mūnīta.

Strātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sterno. *Étendu sur la terre, déployé.* Strātōquĕ sūpĕr discŭmbĭtŭr ōstrō. *V.* Ēxănĭmī sĭmĭlēm strātīs porrēxĭt ĭn hĕrbīs. *O.* Vēnĕrāt ād strāti căpŭtā cūbĭlă lēcti. *Id.* SYN. Ĭnstrātŭs, ēxtēnsŭs. ‖ *Qui gît à terre.* Strātāquĕ ērāt tĕpĭdō tēgŭlă quāssă sōlō. *O.* Strātă jacēnt pĭssīm sŭa quæquĕ sŭī ārbŏrĕ pōmă. *V.* SYN. Jācēns, prōjēctŭs. ‖ *Étendu, couché.* Nūnc vīrīdī mēmbră sŭb ārbŭtō Strātŭs. *H.* SYN. Fūsŭs, jācēns, rēcŭbāns. *Voy.* Recubans. ‖ *Étendu violemment, renversé.* Strātāquĕ Crētæām bēllŭă tĭnxĭt hŭmum. *O* Dārdanĭă strātŭs dĕxtrā. *V.* Prō cædĕ bŏŭm strātīsquĕ jŭvēncis. *Id.* SYN. Prōstrātŭs, dējēctŭs, ēvērsŭs, fūsŭs. ‖ *Au fig. Abattu.* Quod non impŭlsă, nĕc ipsō Strātă mētŭ (urbs). *L.* ‖ *Aplani, calme.* Strātŭm sĭlēt æquŏr. *V.* Strātāquæ æquālĭtĕr ūmŭī. *O. Voy.* Tranquillus, Mare. ‖ *Jonché de.* Strāti bāccis sĭlvēstrĭbŭs ăgrī. *V.* Strāti dēlētō mīlĭtĕ campi. *Sil* SYN. Cōnstrātŭs, tĕctŭs, ŏpĕrtŭs.

Strāvi. *parf. de* Sterno.

Strĕbŭlă, æ. *f.*, *et* Strĕbŭlă, ōrŭm. *n. pl. Partie postérieure des victimes.* Strĕbŭla ăgnīnă tĕnĕ. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.*).

Strēnă, æ. *f.*, *et* Strēnæ, ārŭm. *pl. Présent, don.* Quæstōrīs āmīcī Curām prō strēnīs ēxcŭbŭīssĕ tŭīs. *Aus.* (*Epig* 18. Et *Pomp.* apud *Non.* 1, 56). ‖ Strēnă bŏnă. *Offrande agréable aux dieux : par ext. Bon présage.* Bŏnă scævă strēnăque ōbvĭam ōccēssit mĭhī. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 4. *Ib.* III, 2, 8).

Strēnŭē. *adv. Avec activité, diligence, fortement.* Sequĕrĕ prōpĕrē mē ād mācellum strēnŭē. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 86. *Id. Bac.* III, 3, 41). Ēt quī vīrōrŭm strēnŭē Cȳmbăm pĕrĭtŭs pēllĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 1688). SYN. Impĭgrē, nāvĭtĕr, fortĭtĕr.

† Strēnŭŏr. *ancien compar. de* Strenuus. Nām strēnŭlōrī dētĕrĭor sī prædĭcat. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 10. Quod laudat *Prisc.* 3, 600. *Lucil. ib.*).

Strēnŭĭtās, ātĭs. *f. Activité, diligence.* Strēnŭĭtās ăntīquă mānĕt. *O.* SYN. Ĭndŭstrĭa. *Voy.* Sedulitas.

† Strēnŭŏ, ās, ārĕ. *n. Être actif, diligent.* Dūm tū strēnŭās, Rēs ĕrĭt sōlūtă. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 34).

Strēnŭŭs, ă, ŭm (στρεννός). *Prompt à exécuter les ordres, actif, alerte.* Ūnă ministrārŭm faciēndīs strēnŭă jŭssīs. *O.* Nunc ĭ, rēm strēnŭās angĕ. *H.* Strēnŭă nōs ēxĕrĕrĕt ĭnertĭă. *Id.* SYN. Ĭndustrĭŭs, gnāvŭs, ācĕr, ălacĕr, prōmptŭs, ĭmpigĕr, āgĭlis, cītŭs. *Voy.* Gnavus. ‖ *Courageux.* Trajĭcĭās cēlĕrī strēnŭă membră pĕdĕ (per ignes). *O. Voy.* Fortis. ‖ *Fort, violent.* Nēc pătĭtur tăxos, nĕc strēnŭă toxĭcă sūdāt. *Col.* (10, 18). SYN. Fortis.

Strĕpens, tĭs. *Bruyant. retentissant.* Tāndĕm mūrmurĕ būccĭnæ strĕpentĭs. *Sid.* (*Pan.* 3413). *Voy.* Sonans.

† Strĕpĭti. *ancien gén. de* Strepitus. Quĭd ĭn cūstrīs strĕpĭti ēst? *Enn.* (apud *Non.* 8, 52).

Strĕpĭtŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Strepo. Ĭntĕr sē fŏlĭīs strĕpĭtānt (de avibus). *V.* Pulsis strĕpĭtānt incūdĭbŭs ēnsēs. *V. Fl.* Ārmă fĕrūnt strĕpĭtantĭă cœlo Audĭta. *Tib.* (II, 5, 73). *Voy.* Strepo.

Strĕpĭtŭs, ūs. *m. Bruit, fracas, tumulte.* Fīt strĕpĭtus tĕctīs, vōcĕmquĕ pĕr ămpla vŏlūtant Ātrĭă.

V. Cōnsŏnāt ōmnĕ nĕmŭs strĕpĭtū. *Id.* Nōn hŏmĭnŭm strĕpĭtŭs audit, nōn illĕ rōtārŭm. *O.* SYN. Sŏnĭtŭs, mŭrmŭr, strīdŏr, etc. *Voy.* Sonitus.

Strĕpŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. Retentir, faire du bruit.* Tōt pārĭbŭs strĕpĕrĕt clўpĕĭs, tōt strīngĕrĕt ēnsēs. *V.* Strĕpĭt ōmnĭs mŭrmŭrĕ campŭs. Raucō strĕpŭĕrŭnt cornŭā cāntū. *Id.* SYN. Strĕpĭtŏ, pĕrstrĕpŏ, sŏnŏ, etc. *Voy.* Sono. ‖ † *act.* Ēt quēm pŏrcā grūnnĭtŭm strĕpăt. *Prud.* (*Peri.* 3185). ‖ *Citer avec emphase, vanter.* Quīd gĕnŭs ēt prŏāvōs strĕpĭtĭs? *Boet.* (3, 6). *Voy.* Sono.

Strĭātă, æ. *f. Sorte de poisson.* (*Pl. Rud.* II, 1, 9.)

? Strĭblĭtă. *Voy.* Scriblita.

Strĭctē. *adv. Comme le suiv.* Strĭctĭŭs āssuētæ vēstēs prŏcērā cŏĕrcēnt Mēmbrā. *Sid.* (*Pan.* 847).

Strĭctĭm. *D'une manière serrée, étroitement.* Sēd brĕvĭtĕr strĭctĭmquĕ dŭōs dīcēmŭs āmāntēs (*Epithal. Laurent.* 5). ‖ *En rasant, ras.* Ūtrŭm strĭctĭmne āttŏnsūrŭm dīcam ēsse, ān pĕr pēctĭnĕm? *Pl.* (*Capt.* II, 1, 18).

? Strĭctĭvēllæ. *f. pl. Femmes qui s'épilent avec le fer chaud.* (*Pl.* apud *Varr. L. L.* 6, 3, et *Non.* 2, 765. Alii *strictipellæ*, al. aliter.)

Strĭctūrā, æ. *f. Paillette, parcelle qui jaillit du fer rouge; masse de fer rouge.* Strīdūntquĕ cāvĕrnis Strĭctūrā chălўbum. *V.* Crēbræ ūt scintillæ ĭn strĭctūrīs quōd gĕnŭs ōlīm Cāndēntīs fĕrrī. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 77). Dēcŏquāt ĭn māssām fĕrvēns strĭctūrā sĕcūrēs. *Prud.* (*Sym.* 1095. Et *Rutil.* 1, 353).

Strĭctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Stringo. *Serré, resserré.* Strĭctāquĕ pāndēntēs dēdūcunt cārbāsă naŭtæ. *L.* Sŏnĭpēs strĭctæ cōntēmptŏr hăbēnæ. *St.* SYN. Ādstrĭctŭs, cōnstrĭctŭs, prēssŭs, ăddūctŭs, cōntēntŭs. ‖ *Au fig. Resserré par le froid.* Strĭctĭŏr Ēōŏs præcēssĕrāt aŭrā jŭgālēs. *Aus.* (*Idyl.* 14, 3). Strĭctōs ĭnsēdĭmŭs ămnēs. *V. Fl.* Pĕctŏrā pīgrō Strĭctā gĕlū. *L. Voy.* Gelatus. ‖ *Tendu, raide.* Strĭctĭs ērēxīt pĕctŏrā sētīs. *O.* (Adde *Juv.* 6, 401). SYN. Ērĕctŭs, rēctŭs, rĭgĭdŭs, tēntŭs, stāns. ‖ *Étroit.* Sēd tămĕn ēst ārtĭs strĭctĭssĭmă jānŭā nōstræ. *Voy.* Arctus. ‖ *Qui a le front contracté, sévère.* Strĭctōs nēc crēdē Cātōnēs. *Manil.* (V, 106). Nūllă fŏrō răbĭēs, aŭt strictæ jūrgĭă lēgĭs. *St.* ‖ *Tiré du fourreau, nu, apprêté.* Strĭctōquĕ fĕrīt rĕtĭnăculă fĕrrō. *V.* Tōt strictās jūrĕ sĕcūrēs. *L.* Strictō stāt prōximŭs ārmĭgĕr ārcū. *V. Fl.* Ēt strictīs ŭngŭlĭbŭs ĭnstānt. *St.* SYN. Nūdātŭs, nūdŭs. ‖ *Par ext. Armé.* Nōn tĭmĕō strictās ĭn mĕā fātă mănŭs. *O.* ‖ *Effleuré, blessé légèrement.* Lūcānă cūspĭdĕ frōntēm Strĭctŭs ăpĕr. *St.* SYN. Præstrictŭs.

Strĭdĕns, tĭs. *Qui siffle, qui fait du bruit.* Nāmquĕ vīrō strĭdēns ălĭs ăllāpsă săgittă. *V.* Ălĭī strĭdentĭă tĭngunt Æră lăcū. Trăhunt strĭdentĭă plaustră. *Id.* SYN. Strĭdŭlŭs, crĕpĭtāns, crĕpāns, strĕpĭtāns, ārgūtŭs, tĭnnŭlŭs, etc. *Voy.* Sonorus.

Strĭdĕŏ, ēs, ŭī, ēre, *et* Strĭdŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Rendre un son perçant, siffler, crier, murmurer, en gén. faire du bruit.* Prēssōquĕ dĭū strĭdērĕ mōlārī. *J.* (5, 160). Aūrĭbŭs ĭncertŭm fĕrālĭs strĭdĕăt ŭmbrā. *L.* Quām sēguĭs strĭdērĕt ārundĭnĭs āĕr. *Id.* Strĭdĕre ăpēs ūtĕro, ēt rŭptĭs ēffervĕrĕ cōstĭs. *V.* Quōdquĕ pĭo fūsum strĭdăt ĭn ĭgnĕ mĕrum. *O.* Strĭdērĕ sĕcrētă dīvīsōs aūrĕ sūsūrrōs. *H.* SYN. Crĕpŏ, crĕpĭtŏ, sūsūrrŏ, strĕpŏ, etc. PPH. Strĭdōrĕm dŏ, ēdŏ, cĭĕŏ, tōllŏ, mittŏ. *Voy.* Sono. ‖ *qqf.* Strĭdī. *parf. de* Strido. Missāquĕ pĕr pēctŭs dum trānsĭt, strĭdērăt hastă. *Enn.* (apud *Prisc.* 8, 817. *Idem ibid.*, et *Prob.* in *Cath.* p. 1480, agnoscunt etiam *Stridui*, a *Strideo*).

Strĭdŏr, ōrĭs. *m. Son aigre, perçant, sifflement; en gén. bruit, murmure.* Tūm strĭdŏr fĕrrī, trăctæquĕ cātēnæ. *V.* Ātque indignātŭm māgnīs strĭdŏrĭbŭs æquŏr. *Id.* Strĭdŏre hŏrrĭsŏnō pĕnĕtrāntĕm cūspĭdĭs ictŭm. *O.* Āt tŭbă tĕrrĭfĭcīs frēgĭt strĭdŏrĭbŭs aūrās. *Sil.* SYN. Strĕpĭtŭs, crĕpĭtŭs, mŭrmŭr, sŏnĭtŭs, frăgŏr, etc. *Voy.* Sonitus. ‖ *Sons inarticulés de la voix.* Pōssĕ quĕrī tāntūm raucō strĭdŏrĕ rĕlĭquĭt (de simiis). *O.* Ūmbrārŭm făcĭēs dīrō strĭdŏrĕ mĭnātŭr. *Petr.* (*Sat.* 122. Et *Luc.* VI, 623). ‖ — măgĭcŭs. *Évocations magiques.* Jām scĭĕt ĭnfĕrnās măgĭcō strĭdŏrĕ cātĕrvās. *Tib.* (I, 2, 47).

Strĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Qui rend un son aigre.* Strīdŭlă Saūrōmātēs plaŭstră bŭbŭlcŭs ăgīt. *O.* Sŏnĭtŭm dăt strĭdŭlă cornŭs. *V. Voy.* Stridens.

Strĭgāns, tĭs. *Voy.* Strigo.

Strĭgĭlis, ĭs. *f. Sorte d'étrille, de frottoir, dont on se servait après le bain.* Ī, pŭĕr, ēt strĭgĭlēs Crīspīnī ăd bălnĕă dēfĕr. *Pers.* (5, 126). Sūb nōctēm pŭĕr ūvām Fūrtīvă mūtăt strĭgĭlī. *H.* Præfrāctām strĭgĭlēm, sōlĕăm ĭmprŏbŭ' dĭmĭdĭātām. *Lucil.* (apud *Gell.* 3, 14. Adde *Pl. Stic.* I, 3, 78. *Lucil.* apud *Char.* 1, 100, *strigilim.* Quam describit *Mart.* XIV, 51). EP. Fĕrrĕă, dēntātă, cūrvă, dūră, rĭgĭdă. ‖ Strĭglĭbŭs. *sync. pour* Strigilibus. Dōmŭs sŏnăt ūnctĭs Strĭglĭbŭs, ēt plēnō cōmpōnīt lintĕă gūttō. *J.* (3, 262).

1. Strĭgŏ, ās, ārĕ. *n. S'arrêter.* Nam ŭbī strĭgāndum, ēt ŭbī cūrrēndūm sit, scīŏ. *Ph.* (III, 6, 9. Alii leg. *tricandum*). Ĭt ĕquō, rĕdĭtquĕ tēlō Fŭgĭēns strĭgānsquĕ Pārthŭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 79). Lævă, sīvĕ dĕxtĕră Strĭgārĕ mūlās (*Catal. Virg.* 8, 18).

2. Strĭgŏ, ōnĭs. *m.* (*Muret.* et *Salm.* leg. apud *Pl. Bacc.* II, 3, 46. Cf. *Fest.*) *Voy.* Trico.

Strĭgōsŭs, ă, ŭm. *Maigre, efflanqué.* Hīnnō mĕ vīdĕās strĭgōsĭōrĕm. *Mæcen.* (apud *Suet. Vit. Hor.* Cf. *Char.* 1, 85 : « Unde etiam *strigosi* dicuntur corpore macilento. » Et *Non.* 2, 762).

Strĭngŏ, ĭs, ĭnxī, ĭctŭm, ĕre. *Serrer, presser.* Strĭngēbănt māgnōs vīncŭlă pārvă pĕdēs. *O.* Strĭngit vīttă cŏmās. *L.* Frōndēns hēdĕră strĭngĭtŭr æscŭlŭs. *Cl.* SYN. Cōnstrĭngŏ, ādstrĭngŏ, prēmŏ, cōmprĭmŏ, lĭgŏ, vĭncĭŏ, etc. *Voy.* Vincio. ‖ *Presser ses rives, en parlant d'une rivière.* Plēnō quēm flŭmĭnĕ cērnĭs Strĭngēntēm rīpās. *V.* Strĭngit frŭglĕrās fēlīx Ălĭsōntīă rīpās. *Aus.* (*Mos.* 371). SYN. Ārctŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Mettre à l'étroit, rétrécir, diminuer.* Ātquĕ pārēntĭs Præclāram ingrātă strĭngāt mălŭs ĭnglŭvĭē rĕm. *H.* Strĭngis lūcēm brĕvĭōrĕ mŏrā. *Boet.* (1, 5). SYN. Ārctŏ. ‖ *Tirer l'épée (du fourreau), dégainer, en gén. apprêter une arme.* Tōt pārĭbŭs strĕpĕrĕt clўpĕĭs, tōt strĭngĕrĕt ēnsēs. *V.* SYN. Dēstrĭngŏ, ēdūcŏ, nūdŏ. *Voy.* Vagina. ‖ *Au fig.* Nōn strĭngĕrĕ dēntēs Ūllă pōtēst ūncōs. *Calp.* (5, 92, de serpentibus). Lĭbĕr ĭn ādvĕrsōs hōstēs strĭngātŭr ĭămbŭs. *O.* ‖ *Serrer de près, raser, côtoyer.* Littŭs āmă, ēt lævās strĭngāt sĭnĕ pălmŭlă cautēs. *V.* Nūnc strĭngām mētās ĭntĕrlŏrĕ rōtā. *O.* Sēd lævo ĭntĕrĭōr strĭngēbăt trāmĭtĕ mētām. *Sil.* SYN. Lĕgŏ, rādŏ. ‖ *Au fig.* Sēd prēssīs strĭngām rĕvŏcātam ăb ōrīgĭnĕ fāmām Nārrāndī mētīs. *St.* ‖ *Raser, effleurer.* Strĭngēbăt summās ălēs mĭsĕrābĭlĭs ūndās. *O.* Prēssō strĭngit vēstĭgĭă rōstrō (canis). *L.* Jām summum rădĭīs strĭngēbăt Lūcĭfĕr Hēmum. *Cl.* SYN. Rādŏ. ‖ *Bles-*

ser légèrement, atteindre, effleurer. Hūnc lēvīs hāstă strīnxĕrăt. *V.* Cōlŭbĕr fŭgĭēntĭs ădūncō dēntĕ pĕdĕm strīnxĭt. *O.* (Cf. *Non.* 4, 442). SYN. Præstringō, fĕrĭō, pĕrcŭtĭō, lædō, etc. *Voy.* Vulnero. ‖ *Au fig.* Strīnxĕrĭt ŭt nōmĕn fābŭlă nūllă mĕŭm. *O.* ‖ *Blesser un sentiment, serrer le cœur.* Ātque ănĭmŭm pătrĭæ strīnxĭt pĭĕtātĭs ĭmāgō. *V.* Sēd tĕ pārēntĭs cūră sĭ strīngĭt pĭă. *Capel.* (I, p. 12). Tŭă dēlĭctō strīngāntŭr pĕctŏră nōstrō. *O.* ‖ *Rider la surface de l'eau.* Summăvĕ quūm tĕpĭdō strīngĭtŭr ūndă nŏtō. *O.* Hīc sūmmă lēnī strīngĭtŭr Thĕtĭs vēntō. *M.* (X, 30). SYN. Crispō. ‖ *Cueillir.* Quērnās frōndēs tūnc strīngĕrĕ tēmpŭs. *V.* Rōsĕīs strīngēntĕm lĭlĭă pălmīs. *Calp.* (9, 24). SYN. Cārpō, dēcērpō, etc. ‖ *Couper, émonder.* Tūm strīngĕ cōmās, tūm brāchĭă tōndĕ. *V.* Hīc ŭbĭ dēnsās Āgrĭcŏlæ strīngūnt frōndēs. *Id.* Aūt sīlvīs strīngūnt rēmōs. *Sil.* Nēc quærās ăvĭdă mānŭ Vērnōs strīngĕrĕ pălmītĕs. *Boet.* (1, 6). *Voy.* Puto.

Strīngŏr, ōrĭs. *m. Frisson.* Mōrbŭs ŭt ĭndĭcăt, ēt gĕlĭdāī strīngŏr āquāī. *Lr.* (III, 694).

Strīnxī. *parf. de* Stringo.

Strix, ĭgĭs. *f.* (στρίγξ). *Grand-duc, oiseau de nuit.* Quōd trĕpĭdŭs būbō, quōd strīx nŏctūrnă quĕrūntŭr. *L.* Ēst īllĭs strĭgĭbŭs nōmĕn. *O.* Nŏctūrnæquĕ gĕmūnt strĭgēs, ēt fĕrālĭă būbō Dămnă cănens. *St.* (*Th.* III, 501. Quam describit *Ovid. Fast.* VI, 133 *sq.*). *Voy.* Bubo.

Strŏbĭlŭs, ī. *m.* (στρόβιλος) *Nom d'esclave.* Strŏbĭlŭs? Quĭd vīs? Hōs ŭt āccĭpĭās cŏquōs. *Pl.* (*Aul.* II, 6, 2. *Ib.* IV, 7, 17).

Strŏngўlē, ēs, *ou* Strŏngўlŏs, ī. *f.* (στρογγύλη). *Une des îles Éoliennes.* Brĕvīsquĕ jŭxtă Strŏngўlē stăt īnsŭlă. *Avien.* (*Or. mar.* 453).

Strŏphă, æ, *et* Strŏphē, ēs. *f.* (στροφή). *Strophe, première partie d'un chœur, à laquelle répondait l'antistrophe.* Nām pōst quāttŭŏr hōs, vērtĭtŭr āltĕră Ād lēgēm sīmĭlēm cōnsīmĭlīs strŏphē. *T. Maur.* (*Met.* 1127. *Ibid.* 1125). ‖ *Ruse, mensonge.* Vērbōsīs ăcquīsīvīt sĭbĭ fāmăm strŏphīs. *Ph.* Cæsăr ĭn Ălbānūm jūssīt mē mānĕ vēnīrĕ, Cæsăr Circēiōs: jām strŏphă tālĭs ăbĭt. *M.* (XI, 8. *Id.* III, 7; *Prud. Apoth.* 37). SYN. Mendācĭŭm, fraus.

Strŏphădēs, ŭm. *f. pl.* (Στροφάδες). *Les Strophades, îles de la mer Ionienne, demeure des Harpies.* Āccĭpĭūnt: Strŏphădēs Grāĭō stānt nōmĭnĕ dictæ. *V.* (Adde *V. Fl.* IV, 500). ‖ † *adj.* Naŭfrăgŭs ŭt fŭĕrĭt Strŏphădās cōmpŭlsŭs ăd ūndās (*Argum. Virg. Æ.* III, in *Anthol.* I, p. 379).

Strŏphĭārĭŭs, ĭī. *m. Fabricant de* Strophium. Strŏphĭārĭī ădstānt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 42).

Strŏphĭŭm, ĭī. *n.* (στρόφιον). *Sorte d'écharpe ou de sautoir rouge, à l'usage des jeunes filles.* Nōn tĕrĕtī strŏphĭō lūctāntēs vīnctă păpīllās. *Cat.* (64, 65). Strŏphĭōquĕ rĕcīnctă, Nēc tŭmĭdās flŭĭtāntĕ sĭnŭ vēstĭtă păpīllās. *Prud.* (*Sym.* 844). SYN. Fascĭă. ‖ *Sorte de coiffure.* Ēt grăvĭdŭm rōsĕō nĕctĕ căpŭt strŏphĭō (*Copa*, 32). Lĭgă strŏphĭō, Laŭdĕ Dĕī rĕdĭmītă, cōmās. *Prud.* (*Cath.* 286). *Voy.* Flammeum.

Strŏphĭŭs, ĭī. *m.* (Στρόφιος). *Roi de Phocide, père de Pylade.* Nōn ĭtă vīxĕrūnt Strŏphĭō ātquĕ Āgāmēmnŏnĕ nātī. *O.* (Adde *Sen. Ag.* 918).

Structĭlĭs, ĕ. *Propre à la construction; bâti.* Nōn sĭlĭcĕ dūrō structĭlĭvĕ cæmēntō. *M.* (IX, 76). Vidĕrăt ārgillăm, sīmŭlācrum ēt structĭlĕ, flătū Cōncălŭīssĕ Dĕī. *Prud.* (*Ham.* 254. *Id. Cath.* 902, *structile saxum*).

Structŏr, ōrĭs. *m. Constructeur.* Quī cŭpĭs ēgrĕgĭī structōrēm nōscĕrĕ tēmplī. *Fort.* (I, 11, 1). SYN. Condĭtŏr, pōsĭtŏr. ‖ *Sorte d'écuyer tranchant, de maître d'hôtel.* Ēt quæ nōn ēgĕānt fĕrrō structōrĭs, ōfēllæ. *M.* (X, 48). Sēd nēc structŏr ĕrĭt, cuī cēdĕrĕ dēbĕāt ōmnĭs Pĕrgŭlă. *J.* (11, 136. *Id.* 5, 120. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 707).

Structŭm, ī. *n. pris subst. Accumulation, construction.* Fīt, quāsĭ tōrnāta ŭt săxōrŭm structă tŭântur. *Lr.* (IV, 362).

Structūrā, æ. *f. Matériaux superposés, construction; ouvrage construit, édifice.* Ēst spĕcŭs ēxēsī structūrā pŭmĭcis āspĕr. *O.* Prīmă quīdĕm sūrgēns ŏpĕrŭm structūrā fĕfēllīt Pŏmpēĭŭm. *L.* Ūnde hæc tām tĕnŭīs structūrā pătēscĭt hĭŭlcă. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 501). ‖ *En gén. Structure, arrangement.* Ēt structūrā mĕī cārmĭnĭs ēssĕ pŏtēst. *O.* Hīnc vērbĭs strŭctūrā vēnīt pĕr mēmbră lĕgēndī. *Man.* (II, 758).

Structŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Struo. *Superposé, accumulé.* Cānŭs āpĕx structă sūrgēbăt ăd āstră prūīnă. *Sil.* Lætĭŏr ēlūxīt strŭctōs sŭpĕr īgnĭs ăcĕrvōs. *Tib.* (IV, 1, 134). ‖ *Élevé, construit, bâti.* Structăquĕ pēndēntī pŭmĭcĕ tēctă sŭbīt (*Ad Liv.* 252). Strŭctă mĕīs mānĭbŭs pĕrjūræ mœnĭă Trōjæ. *V.* Săxō strŭctă vĕtŭstō (templa). *Id.* ‖ *En gén. Arrangé.* Structăquĕ sūnt nōstrīs bārbărā vērbă mŏdīs. *O.* Strŭctōs ĭntĕr fĕrā prœlĭă vērsūs. *Id.*

Strūēs, ĭs. *f. Tas, monceau.* Ārmăquĕ cūm tēlīs ĭn strūĕ mīxtă sŭīs. *O.* Ārmăquĕ cōngĕstă strūĕ dēplōrātă jăcēbānt. *Petr.* (*Sat.* 123). Ērēctam ăd īgnēs fūnĕbrem ēscēndăm strūĕm. *Sen.* (*Phœn.* 112). Ūt hīc quădrātō lātĕrĕ stīpātæ strūēs. *Varr.* (apud *Non.* 2, 481). SYN. Āggĕr, cŭmŭlŭs, cōngĕrlēs, ăcĕrvŭs. *Voy.* Acervus. ‖ *Sorte de gâteau sacré.* Hæc ădŏlĕt flāmmīs cūm strūĕ fĕrctă sŭīs. *O.* (*Fast.* I, 276. Vid. *Fest.* in *Ferctum*).

† Strūīx, ĭcĭs. *f. Comme le précéd.* Tāntās strŭīcēs cōncīnnāt pătĭnārĭās. *Pl.* (*Men.* I, 1, 26. *Næv.* apud *Serv.* ad *Æ.* IV, 267, *struix malorum.* Adde *Liv. And.* apud *Fest.*).

Strūmă, æ. *f. Glande suppurante, écrouelles.* (Cf. *Cels.* 5, 28; *Plin.* 22, 14.) ‖ *Au fig.* Quĭd ĭnvĭdōrŭm pĕctōrŭm Strūmās rĕtĕxām tūrgĭdās? *Prud.* (*Peri.* 497). ‖ *m. Surnom Romain.* Sēlla ĭn cūrŭlī Strūmă Nōnĭŭs sĕdĕt. *Cat.* (54, 2. De eodem loquitur *Plin.* 37, 6).

Strūmōsŭs, ă, ŭm. *Qui a les écrouelles.* Strūmōsum, ātque ŭtĕrō pārĭtĕr gĭbbōquĕ tŭmēntēm. *J.* (10, 309).

Strŭō, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Entasser, accumuler.* Āltāquĕ cōngēstōs strūxīssĕ ăd sīdĕră mōntēs. *O.* Ātque ădĕrĭt ăcĕrvō Quēm strūĕrĭt. *H.* Rēm strŭĕrĕ ēxōptās cæsō bŏvĕ. *Pers.* (2, 44). SYN. Ēxstrŭō, āggĕrō, ăcĕrvō, cōngĕrō. *Voy.* Aggero 1. ‖ *Élever, construire, bâtir.* Ēt pŭppēm quām strūxīmŭs ĭpsæ. *V. Fl.* Immĕmŏr strūīs dŏmōs. *H.* Mūrōs strūxīt Ăpŏllŏ lўræ. *M.* (VII, 6). Ĭnque ōrbĕm tĕrētī mītrā rĕdĭmĕntĕ căpīllŭm Strūxĕrăt. *Cl.* SYN. Cōnstrŭō, ædĭfĭcō, ērīgō, etc. *Voy.* Fundo 1. ‖ *Charger, combler.* Strūītŭr rāmīs fēlĭcĭbŭs ārā. *Grat.* (*Cyn.* 442). Nēc quēm strūxĕrĕ lўræō Ĭndōrŭm spŏlĭīs (lectum). *Cl. Voy.* Onero. ‖ *Charger une table de mets, servir.* Quĭbŭs ōrdĭnĕ lōngō Cūrā pĕnŭm strūĕrĕ. *V.* Mēnsās ŭt strūĕrēs hōspĭtĭbŭs dīīs. *Sen.* (*Thyest.* 148). *Voy.* Structor. ‖ *Ranger, disposer, préparer.* Nē strūĕre aūdērēnt ăcĭēm. *V.* SYN. Īnstrŭō, dispōnō, cōmpōnō, pārō, etc. *Voy.* Paro.

‖ *Au fig. Méditer, tramer, machiner.* Strūxĕrĭt īnsĭdĭās nōtūs fĕrĭtātĕ Lȳcāōn. *O.* Quĭd strŭāt hīs cœptīs. *V.* Tȳndărĭs hās illĭ lætās prō fœdĕrĕ pœnās Strūxĕrăt. *Aul. Sab.* (1, 79). Sācrĭlĕgŭm strŭĕrĕt quŭm Cătĭlĭnă nĕfās. *M.* (IX, 7). SYN. Mōlĭōr, mĕdĭtōr, părō, etc. *Voy.* Molior.

Strūthĕă ou Strūthĭă mălă. *n. pl.* (στρουθία). *Sorte de poire.* (*Pl. Pers.* I, 3, 7.)

Strўmōn, ōnĭs. *m.* (Στρυμών). *Strymon, fleuve de Thrace.* Strўmŏnă sīc gĕlĭdŭm brūmă pĕllĕntĕ rĕlĭnquŭnt. *L.* Dēsĕrtī ăd Strўmŏnĭs ūndās. *V.*

Strўmŏnĭs, ĭdĭs. *f.* (Στρυμονίς). *Du Strymon.* Strўmŏnĭs ăbscissōs fĕrtŭr ăpĕrtă sīnŭs. *Pp.* (IV, 4, 70).

Strўmŏnĭŭs, ă, ŭm (Στρυμόνιος). *Du Strymon, de Thrace.* Strўmŏnĭăquĕ dănt signă grŭes. *V.* Sīve hŏs Strўmŏnĭă bŏrĕās ējĭcĕrĭt ăb Ārctō. *St. Voy.* Thracius.

Stŭdēns, tis. *Qui désire, qui vise à.* Ēt dĭssĭpārĕ sānctă sānctōrŭm stŭdēns. *Prud.* (*Peri.* 2738). Tāntŭm stŭdēns ūt nātŭm rĕcŭpĕrĕt sŭŭm. *Prisc.* (*Argum.* in *Pl. Capt.* 4). SYN. Cŭpĭēns. *Voy. le suiv.*

Stŭdĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Avoir du goût pour une chose, s'attacher à, rechercher avec empressement.* Hōrum illĕ nĭhĭl ēgrĕgiē prætĕr cētĕrā Stŭdēbăt. *Ter.* (*And.* 1, 1, 31). Vērsŭs ămăt : hōc stŭdĕt ūnŭm. *H.* Quĭ stŭdĕt ōptātăm cūrsū cōntĭngĕrĕ mētăm. *Id.* Heŭ! quăm, quæ stŭdĕās pōnĕrĕ, fĕrrĕ grăvĕ ēst! *O.* Quānquăm lĭbēntĕr ēscĭs ălĭēnĭs stŭdēs. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 9). SYN. Pĕtō, vŏlō, cŭpĭō, ārdĕō, ĭncŭmbō, pōscō. PPH. Stŭdĭŭm mĭhĭ ēst. *Voy.* Cupio. ‖ *Étudier, se livrer à l'étude* (*avec le dat.*). PHR. Stŭdĭīs văcō, indŭlgĕō, ĭncŭmbō. Ārtĭbŭs ingĕnŭīs văcō. Stŭdĭīs dō tēmpŏrā, ĭntendō mēntēm, ănĭmŭm ou mēntŭm cŏlō, ēxcŏlō, ĭnfōrmō. Mūsās cŏlō. Mūsīs sĕrvĭō. Pĕr ārtēs ingĕnŭās ănĭmŭm cŏlō. PHR. Tōtōs dăt tĕtrĭcæ dĭēs Mĭnĕrvæ. *M. Voy.* Litteræ. ‖ *Favoriser.* Cuī stŭdĕās, vĭdĕō : vīncĕt cuīcunquĕ fāvēbĭs. *O. Voy.* Faveo.

Stŭdĭōsē. *adv. Avec application, zèle.* Tēxēntēm tēlām stŭdĭōsē illam ōffēndĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 44). Nēc pōsŭīt stŭdĭōsĭŭs ăllĕrā cāssēs. *O.* SYN. Stŭdĭō (*abl.*), gnāvĭtĕr, āssĭdŭē, etc. *Voy.* Gnaviter.

Stŭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui aime, qui recherche, amateur, passionné pour.* Rēs fŭīt ūtĭlĭŭm bellō stŭdĭōsŭs ĕquōrŭm. *O.* Nēc fŭīt ārbōrĕī stŭdĭōsĭŏr ălterā fētŭs. *Id.* Quĭd stŭdĭōsă cōhōrs ōpĕrŭm strŭīt? *H.* SYN. Āmāns, cŭpĭdŭs, dēdĭtŭs, ămātŏr. ‖ *Studieux.* Tū quŏquĕ Pĭērĭdŭm stŭdĭō stŭdĭōsĕ tĕnĕrīs. *O.* PPH. Stŭdĭīs dēdĭtŭs, ĭntentŭs, ĭnvĭgĭlāns, văcāns. Cuī stŭdĭă cūræ, cōrdī. *Voy.* Studeo. ‖ *Qui favorise.* Ăd vōs stŭdĭōsă vŏvĕrtŏr Pĕctŏră. *O.* SYN. Fāvēns.

Stŭdĭŭm, ĭī. *n. Goût, penchant, désir.* Mōrēs, ēt stŭdĭa, ēt pōpŭlōs ēt prælĭa dĭcām. *V.* Dūmquĕ pŭĕllārī stŭdĭō călathŭmquĕ sĭnŭmquĕ Implĕt. *O.* Ēt fāmæ stŭdĭŭm mĭhĭ crēscĭt hŏnōrĕ. *Id.* Quŏt cāpĭtŭm vīvŭnt, tŏtĭdĕm stŭdĭōrŭm Mīllĭă. *H.* SYN. Vŏlŭntās, cŭpĭdĭtās, cŭpĭdō. ‖ *Affection, amour, passion.* Fōrsĭtăn hōc stŭdĭŭm pŏssĭt fŭrōr ēssĕ vĭdērī. *O.* Stŭdĭīsquĕ ōdĭīsquĕ cārēntī. *L.* SYN. Āmŏr. ‖ *Faveur.* Cōnsurgŭnt Teŭcrī stŭdĭīs. *V. Voy.* Favor. ‖ *Empressement, zèle.* Illă grădŭm stŭdĭō prŏpĕrābăt ănīlī. *V.* Aūstĕrŭm stŭdĭō fāllēntŭr lăbōrĕm. *H.* SYN. Sēdŭlĭtās. ‖ *Soin.* Dīquĕ dĕæque ōmnēs, stŭdĭŭm quĭbŭs ārvă cŏlēndī. *V.* SYN. Cūrā. ‖ Stŭdĭō. *abl. pris adv. Avec soin.* Ĭnclūsās ănĭmās... Lūstrābăt stŭdĭō rĕcōlēns. *V.* SYN. Stŭdĭōsē. ‖ *Travail, profession.* Scīlĭcĕt ēst cŭpĭdŭs stŭdĭōrŭm quīsquĕ sŭōrŭm. *O.* Stŭdĭīs ăspĕrrĭmă bēllī. *V.* SYN. Lăbŏr, ŏpŭs. ‖ *Études libérales.* Vōs quŏquĕ cōnsōrtēs stŭdĭī, pĭă tūrbă, pŏētæ. *O.* Nēc stŭdĭō cĭthăræ, nēc mūsæ dēdĭtŭs ūllī. *H.* Ō sērī stŭdĭōrŭm! *Id.* Stŭdĭīs ēxcŭlтē Sŭillī. *O. Voy.* Studeo.

Stūltē. *adv. Sottement.* Hæc ĕgŏ dūm stūltē mĕdĭtŏr. *O.* Tūm mīsĕr ĭntĕrīī, stūltē cōnfīsŭs ămārī. *Tib.* (I, 10, 45. Et sæpe apud Comicos). SYN. Stōllĭdē, ĭnēptē, mālē, ĭnsĭpĭēntĕr.

† Stūltĭlŏquēntĭă, æ. *f.*, *et* Stūltĭlŏquĭŭm, ĭī. *n. Sots discours.* Ōccлūsĭōrēmquĕ hăbēānt stūltĭlŏquēntĭām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 185). Nīsĭ sŭppĭrĭmĭs Tuŭm stūltĭlŏquĭŭm. *Id.* (*Mil.* II, 3, 24).

† Stūltĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui parle sottement.* Tăcĕ, stūltĭlŏquĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 45).

Stūltĭtĭă, æ. *f. Sottise, folie, déraison.* Stūltĭtĭāne ērrĕt, nĭhĭlŭm dĭstăbĭt, ăn īrā. *H.* Stūltĭtĭām pătĭūntŭr ŏpēs. *Id.* Stūltĭtĭāmquĕ mĕŭm crīmĕn dēbĕrĕ vŏcārī. *O.* SYN. Īnsānĭă, vēsānĭă, ămēntĭă, dēmēntĭă, stŭpŏr. EP. Cæcă, præcēps, tĕmĕrārĭă, vēsānă. PPH. Mēns stūltă, īnsānă, stōllĭdă, dēlīră. Stūltă pĕctŏră.

† Stūltĭvĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a la berlue.* Vīn' jām făcĭam ūt tē stūltĭvĭdŭm fătĕārĕ? *Pl.* (*Mil.* II, 3, 64).

Stūltŭs, ă, ŭm. *Insensé, déraisonnable, sot.* Dīxĭt Dāmœtās ; ĭnvĭdĭt stūltŭs Ămўntās. *V.* Brūtŭs ērăt stūltī săpĭēns ĭmĭtātŏr. *O.* Sēd nĕquĕ sōlārī prūdēntĕm stūltĭŏr aūsĭm. *Id.* SYN. Īnsānŭs, vēsānŭs, stōlĭdŭs, ĭnēptŭs, ămēns, dēmēns, fătŭus, ĭnsĭpĭēns, dēlīrŭs, mălēsānŭs, stŭpĭdŭs, tārdŭs, hĕbĕs, præstŭpĭdŭs, vĕcōrs, ēxcōrs, ĭnsūlsŭs, bārdŭs, plūmbĕŭs, *qqf.* lăpĭs, săxŭm, stĭpĕs, frŭtēx, caūdĕx, trŭncŭs, ăsĭnŭs. PPH. Mēntĭs, rătĭōnĭs, cōnsĭlĭī ĭnōps, ēgēns. Mēntĕ captŭs. Dēlīrā mēntĕ. Nōn sānæ mēntĭs. Ingĕnĭō tārdŭs. Hĕbĕtī pĕctŏrĕ. Cuī ōbtūsŭm pĕctŭs, ōbtūsă pĕctŏră. *Voy.* Amens. ‖ *En parlant de choses.* Ēt pōpŭlōs stūltă crēdŭlĭtātĕ mŏvēt. *O.* Stūltŭs quōd stūltō sæpĕ tĭmōrĕ trĕmō. *Pp.* (II, 25, 25). Ēquēstĕr ōrdō stūltum ērrōrem ĭntēllĭgĭt. *Ph.*

Stŭpă. *Voy.* Stuppa.

Stŭpĕfăcĭō, ĭs, ēcī, ăctŭm, ăcĕrĕ. *Étonner, rendre interdit.* Sēnsŭs gĕlĭdŭs stŭpĕfēcĕrăt hŏrrŏr. *Sil.* SYN. Pĕrcĕllō. PPH. Ăttŏnĭtŭm ĕfficĭō, rĕddō. ‖ *Au pass.* Stŭpĕfĭō, lĕrī. Sēd măgĭs ūt nōstrō stŭpĕflăt Cўnthĭă vērsū. *Pp.* (II, 10, 7. Alii leg. *tepefiat*). *Voy.* Stupeo.

Stŭpĕfactŭs, ă, ŭm. *Étonné, stupéfait.* Ībăt, ēt ingĕntī mōtū stŭpĕfactŭs ăquārŭm. *V.* Ălcĭdēs stŭpĕfactŭs rōbŏrĕ tāntō. *L.* SYN. Ăttŏnĭtŭs, pĕrcŭlsŭs, mīrāns, ādmīrāns, stŭpens.

Stŭpēndŭs, ă, ŭm. *Étonnant.* Chŏrdă, vŏcĕ, mĕtrō stŭpēndĕ psallēs. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 16). *Voy.* Mirus.

Stŭpens, tis. *Étonné.* Cārmĭnĭbŭs stŭpens (de Cerbero). *H.* Ætōlă Cālўdōn stŭpens ăb ārcĕ. *Sid.* (*Pan.* 2443). *Voy.* Stupefactus.

Stŭpĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être immobile.* Quī flŭit, ăn pĭgrō quæ stŭpĕt ūndă lăcū. *M.* (IX, 100). Stŭpēnt ŭbi ūndæ, sēgnĕ tōrpēscīt frētŭm. *Sen.* (*H. Fur.* 763). Stŭpŭĭtquĕ Ixĭŏnĭs ōrbĭs. *O.* SYN. Tōrpĕō, lānguĕō, stō, *qqf.* cōnsistō. ‖ *N'avoir pas l'usage de ses sens, être engourdi.* Ēt stŭpēānt multō cōrdă sēpultă mĕrō. *O.* Sæpĕ mălīs stŭpĕō. *Id.* Stŭpĕt hīc vĭtĭō. *Pers.* (3, 32). *Voy.* Torpeo. ‖ *n. et act. Être stupéfait, rester interdit, ad-*

mirer. Dūm stŭpĕt, ŏbtūtŭque hærĕt dēfīxŭs ĭn ūnō. *V.* Occŭrsū stŭpŭērĕ dŭcīs. *L.* Stŭpĕt ālbĭŭs ærĕ. *H.* Hīc stŭpĕt ĭn tĭtŭlīs. *Id.* Pārs stŭpĕt ĭnnūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnĕrvæ. *V.* Jāmquĕ nŏvūm tĕrræ stŭpĕānt lūcēscĕrĕ sōlēm. *Id.* SYN. Ōbstŭpĕō, ōbstŭpĕfīō, mīrŏr, ādmīrŏr, hīō. PPH. Stŭpĕfactŭs, ātŏnĭtŭs, hærĕō, tōrpĕō, stō, mānĕō. Āttŏnĭtīs ānĭmis hærĕō. *Voy.* Mīror. ‖ *Être stupide.* Trūncō quūm stŭpĕās hōrrĭdĭōr, cŭpĭs Fōrmāre ē prōprĭīs cārmĭnă vērsĭbŭs (*Anth.* I, p. 611).

Stŭpĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Comme le précéd.*

† Stŭpĭdē. *adv. Avec étonnement.* Ēt cœlūm stŭpĭdē suspĭcĭēns, ălt (*Baptism. Bebian. vs.* 55).

Stŭpĭdĭtās, ātĭs. *f. Stupidité.* Ĭta ĭmpĕrĭtŭs stŭpĭdĭtāte, ērŭmpĭt se, ĭmpŏs cōnsĭlĭ. *Att.* (apud *Non.* 3, 235).

† Stŭpĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre interdit.* Quŏd pāvĭdŭm stŭpĭdēt sāpĭēns sōlērtĭă vŭlgŭs. *Capel.* (VI, p. 188. *Id.* VII, 235).

Stŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Immobile, attentif ou interdit.* Ĭtă pŏpŭlŭs stŭdĭō stŭpĭdŭs ĭn fūnāmbŭlō. *Ter.* (*Hec. prol.* 1, 4. Adde *Pl. Pœn.* V, 4, 80; *Epid.* IV, 2, 13). ‖ *Sot.* Jām cērtē stŭpĭdō nōn dicēs, Paŭlă, mărĭtō. *M.* (XI, 8). *Voy.* Stultus. ‖ *qqf. Inculte, stérile.* Blāndĭflŭās stŭpĭdīs ĭndŭcĭs cōllĭbŭs ūvās. *Fort.* (III, 11, 39).

Stŭpŏr, ōrĭs. *m. Immobilité, langueur, repos.* Fīnĕ cārēnt lăcrĭmæ, nīsĭ quūm stŭpŏr ōbstĭtĭt ĭllĭs. *O.* Ōcŭlōs stŭpŏr ūrgĕt ĭnertēs. *V. Voy.* Torpor. ‖ *Étonnement, admiration.* Stŭpŏr ōmnĭbŭs ĭndĭs. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 344). ‖ *Sottise, stupidité.* Quī stŭpŏr hīc, Mĕnĕlāĕ, tŭūs? *O.* Vērŭm stŭpŏrĕ vŭlgī fāctŭm nōbĭlĕm. *Ph.* (Et *Mart.* XIV, 210). *Voy.* Stultitia. ‖ *Homme stupide.* Tālĭs ĭstĕ mĕŭs stŭpŏr nĭl vĭdĕt, nĭhŭl aŭdĭt. *Cat.* (17, 21).

Stŭppă *ou* Stūpă, æ. *f.* (στύππη). *Étoupe.* Stŭppă vōmĕns tārdŭm fūmŭm. *V.* Stŭppă jăcĭt flāmmās. *Lr.* (VI, 881. Et *Pers.* 5, 135). ‖ *En partic. Mèche.* Stŭppă mădens lĭquĭdum tĕnŭī făcĕ cōnclpĭt ĭgnĕm. *P. Nol.* (22, 161).

Stŭppĕŭs, ă, ŭm. *D'étoupe.* Stŭppĕă prærūpīt Phrўgĭæ rētĭnăcŭlă pŭppis. *O.* Stŭppĕă flāmmă mānŭ. *V.*

Stŭprātŏr, ōrĭs. *m. Qui déshonore, séducteur.* Hīc dĭcĕt ēnsĭs, quĕm tŭmŭltŭ tĕrrĭtŭs Lĭquĭt stŭprātŏr. *Sen.* (*Hipp.* 896. Et *Prud. Peri.* 2412). SYN. Tĕmĕrātŏr. PPH. Stŭprī auctŏr. *O.*

† Stŭprē. *adv. Honteusement.* Fœdē stŭprēquĕ cāstīgŏr cōtĭdiē. *Neleus* (apud *Fest.* in *Stuprum*).

Stŭprŏ, ās, ārĕ. *Ravir l'honneur, déshonorer.* Quī illām stŭprāvĭt nŏctū Cĕrĕrĭs vĭgĭlīs. *Pl.* (*Aul. prol.* 36. *Id. True.* IV, 3, 47). SYN. Vĭtĭō, cōrrŭmpŏ, tĕmĕrŏ, vĭŏlŏ, pōllŭŏ, cōmprĭmŏ. PPH. Stŭprum ĭnfĕrŏ. Vīm ĭnfĕrŏ, fĕrŏ. Stŭprō pōllŭŏ, cōrrŭmpŏ, vĭŏlŏ, ĭnquĭnŏ. Stŭprum făcĭŏ. Pudōrĕm, pŭdĭcĭtĭām mĭnŭŏ, ĭmmĭnŭŏ, aŭfĕrŏ. Cāstum pŭdōrĕm ădĭmŏ. ‖ *Au pass.* Quŏd stŭprātă vīro ēst ānŭs nŏcēnti (*Anth.* II, p. 587). PPH. Stŭprum, vīm pătĭŏr. Stŭprō pōllŭŏr. PHR. Quūm cāstum āmīsit pōllūtō cōrpŏrĕ flōrĕm. *Cat.* Vīm stŭprī pāssa ēxcĭdīt. *Sen.*

Stŭprum *et* Stūprum, ī. *n. Déshonneur, honte.* Sēsēque īs pĕrīrĕ māvōlŭnt Ibĭdĕm, Quām cūm stŭprō rĕdīre ăd pŏpŭlārēs sŭōs. *Næv.* (apud *Fest.*, qui plura habet). *Voy.* Dedecus. ‖ *Ordint. Commerce criminel, séduction, adultère.* Nūllīs pōllŭĭtŭr cāstă dŏmŭs stŭprīs. *H.* Nēc, prētĭŭm stŭprī, gĕmmās aŭrūmquĕ pŏpōsci. *O.* Ēt nĕ ĭn suspĭcĭŏnĕ pōnātŭr stŭprī. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 27). SYN. Flāgĭtĭum, fŭrtŭm, *qqf.* vīs, ădultĕrĭŭm, cōncŭbĭtŭs. EP. Turpĕ, fœdŭm, ĭnfāmĕ, pŭdēndŭm, ĭnfāndŭm, fŭrtĭvŭm. PPH. Vīs stŭprī. Stŭprum cōrpŏrĭs. Stŭprī cōmmĕrcĭă, crīmĭnă. Dāmnă pŭdōrĭs. Læsă pŭdĭcĭtĭă. Læsŭs pŭdŏr. Nĕfāndæ vŏnĕrĭs fŭrtŭm. Lăbēs pŭdōrĭs. Răptă vīrgĭnĭtās. Răptæ, ērĕptæ, ădēmptæ vīrgĭnĭtātĭs dēdĕcŭs. *Voy.* Adulterium.

Stūră, æ. *m. Rivière de la Cisalpine. Voy.* Orgus.

Stūrnŭs, ī. *m. Étourneau, oiseau.* Nūnc stūrnōs ĭnōpēs frĭngillārŭmquĕ quĕrēlās. *M.* (IX, 55. Adde *St. Silv.* II, 4, 17; *Avien. Progn.* 356).

† Stўgĭālĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Hīnc măgĭcō vĕnĕrātă Jŏvī Stўgĭālĭă sācră (*Ciris*, 374).

Stўgĭus, ă, ŭm (Στύγιος). *Du Styx; de l'enfer.* Pĕr Stўgă dĕtŭr ĭtĕr, Stўgĭās trānăbĭmŭs ūndās. *O.* Ĭllă quīdĕm Stўgĭă nābăt jām frīgĭdă cўmbă. *V.* Ăllĕcto ĭn Teŭcrōs Stўgĭīs sĕ cōncĭtăt ālĭs. *Id. Voy.* Infernus. ‖ Stўgĭus Jūpĭtĕr, frātĕr, rēx, etc. *Voy.* Pluto. ‖ Stўgĭă Jūnō. *Voy.* Proserpina. ‖ Stўgĭæ vīrgĭnēs, sŏrōrēs. *Voy.* Furiæ. ‖ Stўgĭus cānis, cŭstōs. *Voy.* Cerberus. ‖ *Infernal, magique.* Măxĭmŭs hōs ĭntĕr Stўgĭă vĕnīt ārtĕ Chŏāstēs. *V. Fl.* Tālĭbŭs ēxūrām Stўgĭō cūm cārmĭnĕ sīlvīs. *L. Voy.* Magicus. ‖ *Au fig. Noir, horrible, funeste, mortel.* Quīque hālĭtŭs ēxĭt Ŏrĕ nĭgĕr Stўgĭō (de angue). *O.* Stўgĭus dēdĭt ōmĭnă bŭbō. *V.* Cōrrŭptōs Stўgĭām pēstĕm dēmīttĭt ĭn āmnēs. *Cl.* SYN. Ātĕr, fĕrālĭs, mŏrtĭfĕr.

Stўlŭs. *Voy.* Stilus.

Stўmphālă, ōrŭm. *n. pl. Voy,* Stymphalum.

Stўmphālĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Stymphalius. (*Pl. Pers.* 1, 1, 4.)

Stўmphālĭdĕs, ŭm. *f. pl.* (Στυμφαλίδες). *Oiseaux du Stymphale, qui ravageaient l'Arcadie : Hercule les perça de ses flèches.* Ārĭpēdĕm sīlvīs cērvŭm, Stўmphālĭdās ūndĭs Ābstŭlĭt. *M.* (IX, 102). Tālēs Hērcŭlĕă Stўmphālĭdās ārtĕ cŏāctās. *Petr.* (*Sat.* 136. Adde *Claud. R. Pros. proœm.* 37; *Sen. H. Fur.* 244). PPH. Stўmphālĭă mōnstrā. Stўmphālī vŏlŭcrēs. ‖ *Au sing.* Hīs ădĭcĕ pēnnās saŭcĭăt Stўmphālĭdŏs. *Sen.* (*Med.* 785).

Stўmphālĭs, ĭdĭs. *f.* (Στυμφαλίς). *Du Stymphale.* Tēstĭs ērĭt, Phŏlŏē, tēstĕs Stўmphālĭdēs ūndæ. *O. Voy. le précéd.*

Stўmphālĭŭs, ă, ŭm. *Du Stymphale.* Tēmpŏrĕ quŏ cērtă Stўmphālĭă mōnstră săgĭtta Pĕrcŭlit. *Cat.* (68, 112).

Stўmphălŭm, ī. *n.*; Stўmphălă, ōrŭm. *pl., et* Stўmphălus, ī. *m.* (Στύμφηλον, Στύμφηλος, Στύμφαλος). *Stymphale, lac d'Arcadie.* Ūnguĭbŭs, Ārcădĭæ vŏlŭcrēs Stўmphălă cŏlēntēs. *Lr.* (V, 32). Mōnstrĭfĕrūmquæ Ērўmānthŏn, ĕt ærīsŏnūm Stўmphălŏn. *St.* Stўmphălī pĕpŭlĭt vŏlŭcrēs discrīmĭnĕ quīntō. *Aus.* (*Idyl.* 19, 5. Male vulgo *Stymphalidas*).

Stўphĕlŭs, ī. *m.* (στυφελός). *Nom d'un Centaure.* (*Ov. Met.* XII, 459.)

Stўrăx *ou* Stŏrăx, ăcis. *m.* (στύραξ). *Styrax, arbre de Syrie; gomme odorante qui en découle.* Nōn stўrăcĕ Īdæō frăgrāntēs pictă căpillōs (*Ciris*, 168). Aŭt stўrăcĕm tōrrēs, aŭt dīrī vŭltŭrĭs ălăm. *Ser. Sam.* (*vs.* 861). Ēt stŏrăcĭs pŭtō vīrgă sĭt. *P. Nol.* (24, 279). Īpsī dissīmĭlĭs, stўrăcĭs tămĕn ārbŏrĕ nātă. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 119). ‖ *Nom d'esclave.* Stŏrăx, nōn rĕdĭlt hāc nŏcte ā cœna

Æschÿnŭs? *Ter.* (*Ad.* I, 1, 1. Ubi *Donatus*: « Puer ab odore *Storax*. »)

Stўx, ўgis. *f.* (Στύξ). *Le Styx, fontaine d'Arcadie. Les poëtes en font un fleuve des enfers. Quand les dieux avaient juré par le Styx, ce serment était inviolable.* Ălligāt, ēt nŏvīēs Stўx ĭntĕrfūsă cŏĕrcĕt. *V.* Pĕr Stўgă dĕtŭr ĭtĕr, Stўgĭās trānăbĭmŭs ūndās. *O.* Cūm Stўgĕ vīnă bĭbās. *Id.* SYN. *Par ext.* Ăchĕrōn, Cōcўtŭs, Lēthē. EP. Tārtărĕă, nĭgră, ātră; tārdă, ĭnĕrs, tŏrpēns, pĭgră; trīstĭs, hŏrrĭdă, ĭnnăbĭlĭs, ĭrrēmēăbĭlĭs. PPH. Stўgĭă pălūs. Stўgĭŭs lăcŭs, gūrgĕs, āmnĭs, vŏrtĕx, tŏrrēns. Stўgĭæ ăquæ, ūndæ, pălūdēs. Stўgĭŭm stăgnŭm, flūmĕn. Stўgĭī āmnēs. Stўgĭs ăltă pălūs. Stўgĭs ĭrrēmēăbĭlĭs ūndă. Stўgĭæ stăgnă pălūdĭs. Stўgĭă æquŏră. Dīīs, dīs, sŭpĕrĭs jūrātă pălūs, ūndă. VERS. Dī cŭjŭs jūrārĕ tĭmēnt ēt fallĕrĕ nūmĕn. *V.* Stўgĭī pĕr flūmĭnă frātrĭs, Pĕr pĭcĕ tŏrrēntēs ātrăquĕ vŏrāgĭnĕ rīpās Ănnŭĭt (Jupiter). *Id.* Stўgĭī quŏquĕ cōnscĭă sūntŏ Nūmĭnă tŏrrēntĭs, tĭmŏr ēt dĕŭs ĭllĕ dĕōrŭm. *O.* Ĭmpĕrjūrātæ lăbĕrĭs ămnĭs ăquæ. Pĕr Stўgă Jūnōnī fălsŭm jūrārĕ sŏlēbăt Jūpĭtĕr. *Id.* Ēt Stўx pĕrjūrĭă dīvūm Argŭĭt. *St.* Ăt măgnĭs sĕmpĕr dīvĭs rēgĭquĕ dĕōrŭm Jūrārī dignātă pălūs. *Sil.* Jūrātōs sŭpĕrĭs quī tĕtĭgĭt lăcŭs. *Sen.* Nēc tĭmŭĭt Stўgĭs Jūrātōs sŭpĕrĭs lăcŭs. Jūrātă sŭpĕrĭs ūndă, tĕ părĭtĕr prĕcŏr. *Id. Voy.* Acheron. ‖ *Par ext. Enfer.* Ād Stўgă nĭmbĭfĕrō vĭndĭcĭs īgnĕ dătōs (gigantas). *O. Voy.* Inferi. ‖ *qqf. Enfer des chrétiens.* Ēt Stўgĭs Ōmnĭpŏtēns ădămāntĭnă sāxă rĕvĕllĭt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 5).

† **Suădă**, æ. *f. Déesse de la Persuasion.* Flōs dēlībātŭs pŏpŭlī, Suādæquĕ mēdullă. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 2; *Cic. Brut.* 15, et *Senect.* 14; *Quintil.* 2, 15; *Serv.* ad *Æ.* I, 724). *Voy. le suiv.*

Suădēlă, æ. *f. Déesse de la Persuasion.* Āc bĕnĕ nūmmātŭm dēcōrāt Suādēlă, Vĕnŭsquĕ. *H.* SYN. Pithō. ‖ *Conseil.* Jām pĕrdūcēbam īllăm ăd mē suādēlă mĕă. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 24).

Suădēns, tĭs. *Qui conseille.* Ūt pĕlăgō suādēntĕ ēttĭăm rĕtĭnăcŭlă sōlvās. *O.* Suādēntĭă vērbă. *St. Voy.* Suasor.

Suădĕō, ēs, sī, sŭm, dērĕ. *n. et act. Conseiller.* Suādĕre, ōrare, ūsque ădĕō dōnēc pĕrpŭlĭt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 36). Nēc nōn gălbănĕōs suādĕbo ĭncēndĕre ŏdōrēs. *V.* Jūtūrnām succūrrĕrĕ frātrī Suāsī. *Id.* SYN. Cōnsŭlĭŏr, hŏrtŏr, ĭmpĕllō, mŏnĕō. PPH. Sŭm auctŏr. *Voy.* Hortor. ‖ *Au fig. Exciter, pousser.* Suādĕt ēnĭm vēsānă fāmēs. *V.* Sæpĕ lĕvī sōmnŭm suādēbĭt ĭnīrĕ sŭsurrō. Suādēntquĕ cădēntĭă sidĕră sōmnōs. *Id.* Hōstĭlēs lūxŭm suāsĕrĕ răpĭnæ. *L.* SYN. Hortŏr, ĭmpĕllō, ĭnvītō, etc. *Voy.* Excito. ‖ *Ordonner.* Dīgĭtōquĕ sīlentĭă suāsĭt. *O. Voy.* Jubeo. ‖ †Sŭădĕō. *dier.* Quīs tĭbĭ Taŭrōbŏlŭs vēstēm mūtārĕ sūāsĭt? (*Anth.* I, p. 33.)

Suădŭs, ă, ŭm. *Qui conseille ou persuade.* Āctæŏs ĭmbrēs suādūmquĕ crŭōrēm. *St.* (*Th.* IV, 455).

† **Sŭăptĕ**, **Sŭŏptĕ**, *et synér.* Suāptĕ, Suŏptĕ. *abl. De sa propre, de son propre.* Ĭpsĕ sŭăptĕ Mobilĭtātĕ călēscĭt, ēt ă cōntāgĭbŭs ēxĭt. *Lr.* (VI, 286. Sic *Prud. Sym.* 1283). Quĭd vēre ăd ănĭmŭm sŭăptĕ nātūră trŭcēm? *Sen.* (*Ag.* 250). Frūgēs tămĕn ĭpsæ sŭăptæ nātūra ēnĭtēnt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2). Sŭŏptæ ūtrōsquĕ dēcŭĭt ăccĕptos cĭbŏ. *Næv.* (apud *Macr. Sat.* 2, 14. Cf. *Diom.* 1, 319). Tūm bŏnă quēmquĕ dŏcēnt sĕctārī pŏssĕ sŭŏptĕ ingĕnĭŏ. *Prosp.* (*Ing.* I, 151).

Suāsi. *parf. de* Suadeo.

Suāsŏr, ōris. *m. Conseiller.* Ādjĭcĕ Trōjānæ suāsōrem Ānтēnŏră pācĭs. *O.* Mē suāsōre ătquĕ ĭmpŭlsōre ĭd fāctum aŭdāctĕr dīcĭtō. *Pl.* (*Most.* III, 3, 13. Adde *Enn.* apud *Gell.* 7, 2). SYN. Suādēns, aŭctŏr, ĭmpŭlsŏr, cōnsŭlĭārĭŭs, etc. *Voy.* Impulsor.

† **Suāsŭm**, ī. *n. Conseil.* Sērpēntĭs suāsă lŏquēntĭs Āccēpī fāllēntĕ dŏlō. *Tert.* (*Gen.* 103). ‖ *Sorte de couleur. Au lieu de,* Insuasum.

† **Suāsŭs**, ă, ŭm. *part. p. de* Suadeo. *Qui a reçu conseil, conseillé.* Mĕgădŏrŭs ā sŏrŏrĕ suāsŭs dūcĕrĕ Ūxŏrĕm (*Argum. Pl. Aulul.* 1, 6). Tūm prŏptĕr suāsām mĭsĕrōrŭm cordĭbŭs ēscăm. *Alcim.* (III, 127).

Suāsŭs, ūs. *m. Conseil.* Nĕ tĕmĕre hānc ēmīsse dīcās suāsu ātque ĭmpŭlsū mĕō. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 48. Et *Ter. Ph.* V, 1, 3). Sērpēntĭs suāsū, pōmi sūcco ātrā prŏpĭnāns. *Fort.* (II, 4, 11).

Suāvē. *n. pris adv.* Suāvē lŏcŭs vŏcī rĕsōnāt cōnclūsŭs. *H.* Ēt suāvē rūbēns hўăcīnthŭs. *V. Voy. le suiv.*

Suāveŏlēns, tĭs. *Qui a une bonne odeur.* Cīngĕ tēmpŏră flōrĭbŭs suāveŏlēntĭs ămārācī. *Cat.* (61, 6. *Id.* 19, 13). Tūīquĕ lūcī suāveŏlēntĭs hŏspĭtēs. *Inscr.* (apud *Don.* p. 38). *Voy.* Odorus.

Suāviātĭō *ou* **Sāviātĭō**, ōnis. *f. Baiser.* Jŏcŭ', Lūdŭs, Risŭs, suāvis Sāviātĭō. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 8. *Id. Ps.* I, 1, 23). *Voy.* Suavium.

Suāvĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Suāvĭdĭcis pŏtŭs, quām mŭltīs, vērsĭbŭs ēdām. *Lr.* (IV, 181).

Suāvĭlŏquēns, tĭs, *et* **Suāvĭlŏquŭs**, ă, ŭm. *Doux à l'oreille, harmonieux.* Vŏlŭī tĭbĭ suāvĭlŏquēntĕ Cārmĭnĕ Pĭĕrĭŏ rătĭōnem ēxpōnĕrĕ nōstrām. *Lr.* (I, 946. Adde *Enn.* apud *Cic. Brut.* 15). Nūnc suāvĭlŏquis, ăgĕ, paŭcīs Vērsĭbŭs ōstēndām. *Lr.* (II, 528).

† **Suāvĭō**, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* Ĕgo īllām nōn āmplēctār? ĕgŏ nōn sāvĭēm? *Pomp.* (apud *Non.* 7, 49).

Suāvĭŏlŭm *ou* **Sāvĭŏlŭm**, ī. *n. Petit baiser.* Sāvĭŏlŭm dŭlcī dŭlcĭŭs ămbrŏsĭă. *Cat.* (99, 2. *Ibid.* 14). *Voy.* Suavium.

Suāvĭŏr *ou* **Sāvĭŏr**, ārĭs, ārī. *d. Baiser.* Jūcŭndum ŏs ŏcŭlōsquĕ sāvĭābŏr. *Cat.* (9, 9. Adde *Poet.* apud *Gell.* 19, 11). *Voy.* Osculor.

Suāvĭs, ĕ. *Doux au goût.* Ērgo ŭbĭ quōd suāve ēst ăllĭīs, ăllĭīs fĭt ămārŭm. *Lr.* (II, 662). Vīdĭmŭs ēt mĕrŭlās pŏnī, ēt sīnĕ clūnĕ pălūmbŏs, Suāvĕs rēs. *H.* SYN. Dŭlcĭs. ‖ *Doux à l'odorat.* Spīrĭtŭs ūnguēntī suāvĭs dĭffŭgĭt ĭn aūras. *Lr.* (III, 223). Tūm căsĭa ătque ăllĭs ĭntĕxēns suāvĭbŭs hērbĭs. *V.* Hūnc (odorem) pŏstquām tōtĭs āvĭdă trāxĭt nārĭbŭs : Ō suāvĭs ănĭmă ! *Ph.* SYN. Dŭlcĭs, frăgrāns, ŏdōrŭs, etc. *Voy.* Odorus. ‖ *Au fig. Doux, agréable, aimable.* Āt sērmŏ lĭnguă concĭnnŭs ūtrăquĕ Suāvĭŏr. *H.* Sĕd tēmpĕrātæ suāvēs sūnt ārgūtĭæ. *Ph.* Quūm suāvī dēvĭnxĭt mĕmbră sŏpŏrĕ Sŏmnŭs. *Lr.* (IV, 454). SYN. Dŭlcĭs, blāndŭs, jūcŭndŭs, grātŭs, etc. *Voy.* Jucundus. ‖ Suāvĕ ēst. *Il est doux, agréable.* Suāve ēst ĕx măgnō tŏllĕre ācĕrvō. *H.* (Adde *Lucr.* II, 1 *sq.*). *Voy.* Placet. ‖ † Sūāvis. *dier.* Ō mīhī quām sŭbĭtō rĕquiēscīs, nātĕ sūāvis ! (*Anth.* II, p. 206.) Dēlĭcĭosă cĭbo, ēt pĕr pōmă sūāvis ĭn ŭmbrā. *Fort.* (II, 4, 30).

† **Suāvĭsŏnŭs**, ă, ŭm. *Qui a un son doux.* Suāvĭsŏnæquĕ mŏdos tĕstūdĭnĭs ārbŏrĕs sĕcūtæ. *Pallad.* (in *Anth.* I, p. 99). Suāvĭsŏnŭm mĕlŏs. *Næv.* (apud *Non.* 3, 136).

Suāvĭtās, ātĭs. *f. Douceur au goût, en gén. et*

au fig. Is hăbēt sūccum, is suāvĭtātĕm. *Pl.* (*As.* I, 3, 27. *Id. Ps.* III, 2, 92). Tū cībūs pānisquĕ nōstĕr, tū pĕrĕnnis suāvĭtās. *Prud.* (*Cath.* 1311). SYN. Dŭlcĕdŏ.

Suāvĭtĕr. *Avec douceur.* Sūccī Suāvĭtĕr ăttĭngūnt, ēt suāvĭtĕr ōmnĭă trăctānt, etc. *Lr.* (IV, 626). SYN. Suāvĕ, dŭlcĕ. ‖ *Au fig. Agréablement, heureusement.* Quĭd ăgĭs, dŭlcissĭmĕ rērŭm? Suāvĭtĕr, ūt nūnc ēst. *H.* Victūrūm suāvĭŭs ăc sī, etc. *Id.* SYN. Blāndĕ, jūcundĕ, bĕnĕ, fēlĭcĭtĕr, bĕātĕ, etc.

Suāvĭtūdŏ, ĭnis. *f. Douceur; terme de tendresse.* Ăgĕ, mūlsă mĕă, suāvĭtūdŏ. *Pl.* (*Stic.* V, 5, 14. Sic *Turpil.* apud *Non.* 2, 797).

Suāvĭŭm *ou* Sāvĭŭm, ĭi. *n. Baiser, ordint. baiser d'amants.* Sāvĭă cōmmīnxit spūrcă sălīvă tŭă. *Cat.* (78, 8. *Id.* 79, 4). Sāvĭŭm sī sūmpsit, sūmĕre eūm lĭcĕt sīnĕ rētĭbŭs. *Pl.* (*As.* I, 3, 72). Ŭbī dŏmum ădvēnī, ăssēdī, ēxtēmplō sāvĭŭm Dăt jējūna ănĭmă. *Cæc.* (apud *Non.* 4, 2). SYN. Bāsĭŭm, ōscŭlŭm, suāvĭŏlŭm. *Voy.* Osculor. ‖ *Lèvres qui s'avancent pour donner un baiser.* Mājōrēm pārtĕm vīdĕās vălgis sāvĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 17. *Id. As.* IV, 1, 53; *Poet.* apud *Gell.* 19, 11). ‖ *Terme de tendresse.* Meūm sāvĭŭm, quĭd ăgĭtŭr? *Ter.* (*Eun.* III, 2, 3. Et *Pl. Pœn.* I, 2, 153).

Sŭb. *prép. Sous.* ‖ 1. *Avec l'abl. Sous* (*sans mouv.*). Ārmă sŭb ădvĕrsā pōsŭit rădĭāntīă quĕrcŭ. *V.* Sŭb mātrĭbŭs ăgnī. *Id.* Mānĕt sŭb Jŏvĕ frīgĭdŏ. *H.* Ăc mē sŭb cūltrō lĭnquĭt. *Id.* SYN. Sŭbtĕr. ‖ *Au fig.* Sŭb dŏmĭnā mĕrĕtrīcĕ fūīssēt tūrpĭs ēt ēxcōrs. *H.* Ēt ădhūc sŭb jūdĭcĕ līs ēst. Sævō tē sŭb cūstōdĕ tĕnēbŏ. *Id.* Cūrvām sērvāns sŭb ĭmāgĭnĕ fălcĕm. *V.* Pŏpŭlum ăntīquā sŭb rēllĭgĭōnĕ tŭērī: *Id.* Scēptrĭgĕrō cūm rēgĕ, pārī sŭb hōnōrĕ rēsīdūnt. *Sil.* Hæc pōstquām quĕrŭlă mēcum sŭb lītĕ pĕrēgĭt. *Pp.* (IV, 7, 95). ‖ *Au pied de.* Vīdērĕ Rhætī bēllă sŭb Ălpĭbŭs Drūsum gĕrēntĕm. *H.* Clāssēmquĕ sŭb ĭpsā Āntāndrō. *V.* Trōjæ sŭb mœnĭbŭs ăltīs. *Id.* ‖ *Sous les coups de.* Sī mē dēgĕnĕrī strāvissēnt fātă sŭb hōstĕ. *L.* ‖ Sŭb ārmīs. *Sous les armes, en armes.* Pūgnæquĕ clĕnt sĭmŭlācrā sŭb ārmīs. *V.* (Et *Ov. Her.* 1, 17). ‖ *Sous, dans, dans l'intérieur.* Sŭb tĕrrā fōvērĕ lārēs. *V.* Sŭb īngēntī lūstrāt dūm sīngŭlă tēmplō. *Id.* Īllŭs ĭndĭcĭō sīlvīs ĭnvēntă sŭb ăltīs. *O.* SYN. In, *qqf.* ĭntrā. ‖ *Sur.* Nātă prŏcŭl Lĭbўcīs ăbĕrāt dīvērsā sŭb ōrīs. *O.* Tūtă sŭb ēxīgŭō flūmĭnĕ nōstrā rătīs. *Pp.* (III, 7, 36). Scўthĭcă sŭb rūpĕ Prŏmēthĕă rādăt. *M.* (XI, 84. Cf. *Diom.* 1, 407 : « *Sub* præpositio significat modo *supra*, etc. ») SYN. In, sŭpĕr. ‖ *A, en, dans, et au fig.* Quæ nōctĕ lătēnt, sŭb lūcĕ fătērī. *O.* Mūltăquĕ mē fŭgĭūnt prīmīs spĕctātă sŭb ārmīs. Sŭb ĕōdĕm tēmpŏrĕ. *Id.* Ēt vēnĕrēs tĕpŭĕrĕ sŭb ārmīs. *Nemes.* (*E.* 1, 13). SYN. In, pĕr. ‖ *Immédiatement après.* Quō deīndĕ sŭb ĭpsō Ēccĕ vŏlăt. *V. Voy.* Post. ‖ *A, d'après.* Ōmnĭă sŭb vērbōnĕ crĕāt nātūrā pārātquĕ. *Lr.* (V, 787). Băcchī sŭb nōmĭnĕ Jūnō Rīsit. *O.* SYN. Ăd. ‖ *Au bruit de.* Crīspūm sŭb crŏtălō dŏctă mŏvērĕ lătŭs (*Copa*, 2). Cōmpŏsĭtūm grăcĭlī sŭb ărundĭnĕ cārmĕn. *Nem.* (*E.* 1, 3). SYN. Ăd. ‖ 2. *Avec l'acc. Sous* (*avec mouv.*). Vāllŏs sŭb tĕctă rĕfĕrtŏ. *V.* Ēt nūnc māgnă mĕī sŭb tērrās ībit ĭmāgŏ. Dēxtrā sŭb Tārtărā mīsī. *Id.* Ēt cāvă sŭb tĕnĕrūm scāmnă dĕdissĕ pĕdĕm. *O. Id.* SYN. Sŭbtĕr, sŭbtŭs, ĭn, ăd. ‖ *Au fig.* Ēt sē sŭb pācis trādĕrĕ lēgēs. *V.* ‖ *A, vers.* Ātquĕ ōmnĭă fĕrrĕ sŭb aūrās, Sī quă tĕgūnt. *V.* SYN. Ăd. ‖ *Environ, vers.* Prīmă vĕl aūtūmnī sŭb frīgŏrā. *V.* Vīsă sŭb ōbscūrūm nōctĭs. Prīmī sŭb lūmĭnă sōlīs. *Id.* Sŭb lūcĕm. *Sil.* Sŭb hōc tēmpŭs. *H.* SYN. Ăd, circā, circĭtĕr. ‖ *Devant, auprès.* Pōstēsquĕ sŭb ĭpsōs. *V.* SYN. Ăntĕ, prŏpĕ, jūxtā. ‖ *Immédiatement après.* Īllĕ sŭb hæc (scil. statim respondit). *St.* ‖ *qqf. Comme* Sub, *avec l'abl. Sous un ciel, dans un climat.* Quĭdquĭd Sŭb nōtŏn ēt bŏrĕān hŏmĭnūm sūmŭs. *L.* (VII, 363). Æ̆tĕn mĕdĭā rēgnārĕ sŭb Ārctō. *V. Fl.*

Sŭbāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subigo. *Soumis.* Tērnāquĕ trānsĭĕrint Rŭtŭlīs hĭbērnă sŭbāctīs. *V.* ‖ *Remué, travaillé, amolli par le travail.* Scrŏbĭbŭs mandēt mūtātă sŭbāctīs Sēmĭnă. *V.* Jāmquĕ sŭbāctŭm Fōrmāt ŏpŭs (*Moret.* 47. Vid. *Fest.*).

Sŭbærātŭs, ă, ŭm. *Qui a de l'airain dans l'intérieur.* Nē quă sŭbærātō mēndōsŭm tinnĭāt aūrō. *Pers.* (5, 106).

Sŭbāmārŭs, ă, ŭm. *Un peu amer.* Dŭlcĭă mūltĭmŏdīs quædăm sŭbāmārā quĕrēlīs. *P. Nol.* (10, 9).

Sŭbāquĭlŭs, ă, ŭm. *D'une couleur qui approche de celle de l'aigle.* (*Pl. Rud.* II, 4, 9.)

† Sŭbărundĭnō, ās, ārĕ. *Échalasser, et au fig.* Vīnĕă pāmpĭnĕōs sŭbărundĭnăt ēbrĭă cāmpōs. *Dracont* (*Hex.* 1, 56).

Sŭbaŭscŭltō, ās, ārĕ. *Écouter en silence.* Tăcĕ, sŭbaŭscŭltēmŭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 3. *Id. As.* III, 2, 40).

† Sŭbāxĭm, īs, ĭt. *arch. Comme* Subegerim. (*Pac.* apud *Non.* 2, 365.) *Voy.* Axim.

† Sŭbbăllĭŏ, ōnĭs. *m. Esclave qui sert Ballion.* (*Pl. Ps.* II, 2, 13.)

† Sŭbbăsĭlĭcānŭs, ī. *m. Qui se tient dans ou vers les basiliques.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 35.)

Sŭbbĭbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Boire trop.* Sīvĕ sŭbbĭbĭt. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 58. Vocem agnoscit *Prisc.* 2, 568).

Sŭbblāndĭŏr, īrĭs, īrī. *d. Flatter en secret.* Vīrĭs ălĭēnīs sŭbblāndīrĭĕr. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 23). ‖ *Flatter.* Ŭt sŭbblāndītŭr cārnŭfĕx! *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 35). Hīc mē ŭbī vīdĕt, sŭbblāndītŭr. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 30).

Sŭbcăvŭs, ă, ŭm. *Creux, vide.* Tōtĭŭs sŭbcăvă mōntĭs Ēst nātūră. *Lr.* (VI, 683. *Ib.* 557).

Sŭbcērnō *ou* Sūccērnō, ĭs, ĕrĕ. *Agiter pour passer au tamis.* ‖ *Au fig.* Prōgrĕdĭēns lātĕ dīffūndĭtŭr, ēt sŭbcērnēns. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 493, de mari).

Sŭbcrētŭs *ou* Sūccrētŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd. Passé au tamis.* Nam īstĕ quīdĕm grădŭs sūccrētū' st crībrō pōllĭnārĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 10).

? Sŭbcūrsŏr. *Voy.* Succussor.

Sŭbcūstŏs, ŏdĭs. *m. Gardien à la place d'un autre.* (*Pl. Mil.* III, 2, 54.)

Sŭbcūtĭŏ. *Voy.* Succutio.

Sŭbdĭdī. *parf. de* Subdo.

Sŭbdĭtĭcĭŭs *ou* Sŭbdĭtĭtĭŭs, *et* Sŭbdĭtīvŭs, ă, ŭm *Mis à la place, substitué.* Sŭbdĭtĭcĭŭm fĭĕrī ĕgo īl lūm mīlĭtĭs sērvūm vŏlŭ. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 62). Nānc quĕ dē illō sŭbdĭtīvō Sōslă mīrūm nīmī' st. *Id.* (*Amp.* II, 2, 198). Quōd sŭbdĭtīvī prædmĭŭm nātī pētĭt. *Sen.* (*OEd.* 803). SYN. Sŭbdĭtŭs, sŭppŏsĭtŭs.

† Sŭbdĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Subdo. Vīs ĭpsă pĕrĭclī Sŭbdĭtăt hŭnc stĭmŭlŭm. *Lr.* (VI, 603).

Sŭbdĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subdo. *Placé au dessous.* Plăgīs jŭgă sŭbdĭtă mātūtīnīs. *O.* Ăvĭdīs ŭbī sŭbdĭtă flāmmă mĕdullīs. *V.* ‖ *Soumis, sujet.*

Plūtōnīs sūbdĭtă rēgnō Māgnă dĕūm prōlēs. *Tib.* (IV, 1, 67). Tōt sūbdĭtĕ rēbus. *Pers.* (5, 124). SYN. Sŭbjĕctŭs, ōbnōxĭŭs, pārēns. PPH. Ălĭēnī jūrĭs factŭs. Sŭb ĭmpĕrĭō, sŭb nūtū, dĭtĭōnĕ. Ĭmpĕrĭō sūbdĭtŭs. PHR. Ălĭēnī ārbĭtrĭī Jūrisquĕ factŭs. *Sen. Voy.* Obedio. ‖ *Mis à la place.* Nēc sōlvit Dānăus sūbdĭtă cērvă rātēs. *Pp.* (III, 21, 34). ‖ *Enfant substitué.* Sūbdĭtŭm sē sŭspĭcātŭr. *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 12). *Voy.* Subditicius. ‖ *Mis après, qui suit.* Nēc sūbdĭtă cūrrĭt. *T. Maur.* (*Litt.* 938, littera).

† Sūbdĭŭ. *adv. Comme* Interdiu. (*Pl. Most.* III, 2, 78.)

Sūbdō, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Mettre dessous.* Ādmīssō sūbdĕrĕ călcār ĕquō. *O.* Sūbdĭdĕrātquĕ rōtās. *V.* SYN. Sŭbjĭcĭō, sŭppōnō. ‖ *Au fig.* Ingĕnĭō stĭmŭlōs sūbdĕrĕ fāmă sōlĕt. *O.* ‖ *Exposer.* Nēc tāmĕn hānc pōssĭs ŏcŭlōrūm sūbdĕrĕ vīsŭ. *Lr.* (V, 102). SYN. Sŭbjĭcĭō, ōbjĭcĭō, etc. ‖ *Soumettre.* Sūbdĕrĕt Hispānūm lēgĭbŭs ŏcĕānūm. *Cl.* Sūbdĭdĭt ŏcĕānum scēptrīs. *Id.* SYN. Sŭbjĭcĭō, sŭbmittō, sŭbĭgō. *Voy.* Vinco. ‖ *Au fig.* Dĕus nōn ōmnĭă sūbdĭt Cōrdă sĭbī. *Prosp.* (*Ing.* II, 86). ‖ *Substituer.* Hīc fīlĭum sūbdĭdĕrāt vīcĭnī (*Argum. Pl. Merc.* 2, 9). SYN. Sŭppōnō. ‖ *Ajouter.* SYN. Sŭbjĭcĭō, ādd̆ō.

Sūbdŏlē. *adv. Avec ruse.* Āquām frīgĭdām sūbdŏlē sŭffūndūnt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 37). SYN. Dŏlōsē, āstūtē, etc.

Sūbdŏlŭs, ă, ŭm. *Fourbe, trompeur.* Quō pāctō fīăt sūbdŏla ādvērsūm sĕnĕm. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 13). Făc tūtŭbĕt blæsō sūbdŏlă lĭngua sŏnō. *O.* Sūbdŏlă tĕndūntūr crāssīs mŏdō rētĭă tūrdīs. *M.* (II, 40. Et *Lucr.* II, 560). *Voy.* Dolosus.

† Sūbdŏmŏ, ās, ārĕ. *Soumettre.* Sīc īstī sōlĕnt sŭpĕrbī sūbdŏmārī. *Pl.* (*As.* III, 3, 112).

Sūbdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, ĕrĕ. *Retirer de dessous.* Ēt nōs ĕrgō mānŭm fĕrŭlæ sūbdūxĭmŭs. *J.* (1, 15). Nēc frūstŭm căprĕæ sūbdūcĕrĕ. *Id.* (11, 142). Ōnĕrī sūbdūcĕrĕ cōllă. *O.* Tĕrrăquĕ sē pĕdĭbŭs răptŭm sūbdūcăt. *Lr.* (1, 1099). SYN. Sūbtrăhŏ, aŭfĕrŏ, tōllō. ‖ *Oter, soustraire, dérober.* Ēt lăc sūbdūcĭtŭr ăgnīs. *V.* Ænĕān mānĭbŭs sūbdūcĕrĕ Grāĭum. *Id.* Ānĭmām sūbdūcĭtĕ mōrtī. *O.* Et ātræ Sīdĕră sūbdūcunt nūbēs. *L.* SYN. Sūbtrăhŏ, ĕrĭpĭō, dēmŏ, ădĭmŏ, tōllō. ‖ — mē. *S'esquiver.* Tēmpŭs ĕst sūbdūcĕre hīnc mē. *Pl.* (*As.* V, 2, 62). Clām tē sūbdūxtī mihī. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 25). SYN. Mē răpĭō, ĕrĭpĭō. ‖ *Dérober, voler.* Sūbdūxĭt măppās quāttŭŏr Hĕrmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Ego ĕī sūbdūco ānnŭlŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 81). SYN. Sūbrĭpĭŏ, ădĭmŏ, tōllŏ, răpĭō, aŭfĕrŏ, fŭrŏr. *Voy.* Furor. ‖ *Retirer en élevant.* Sæpĕ pūellārēs sūbdūcĭt ăb æquŏrĕ plāntās. *O.* Tūnĭcās ōrā sūbdūcĕre ăb īmā. *Id.* În pŭtĕō cœnām cŏquānt! Ĭrdĕ coctām sūrsum sūbdūcēmŭs cōrbŭlīs. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 3). *Voy.* Extraho. ‖ — nāvēm. *Retirer un navire sur le rivage.* Quāssātām vēntīs lĭcĕāt sūbdūcĕrĕ clāssēm. *V.* Siccō sūbdūctæ littŏrĕ pŭppēs. *Id.* Quænĕ sūbdūcta ĕrāt tūtō ĭn tĕrrā? *Pl.* (*Most.* III, 2, 50. Opponitur *Deducere*). ‖ — rătiōnēm, nŭmĕrŭm. *Calculer.* Sīdĕrumquĕ mīcantĭŭm Sūbdūcăt nŭmĕrŭm prĭŭs. *Cat.* (61, 8). Ībo intro, ātque întŭs sūbdūcām rătiuncŭlăm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 89). Bĕnĕ sūbdūctă rătiōnĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 1. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 436). *Voy.* Ratio. ‖ — sē. *qqf. S'abaisser.* Quā sē subducĕrĕ cōllēs Incĭpĭunt. *V.* SYN. Sē dēmittĕrĕ.

Sūbductŭs, ă, ŭm. *Retiré de dessous.* Sūbducta ăd mānŭs imōs dēsĕdĭmŭs ūndă. *V.* ‖ *Retiré de dessus, relevé.* Tūnicis... sūbductīs ūsquĕ făcētŭs. *H.* ‖ *Soustrait.* Aŭt cīstam ŏffĕrăciam, ĕt sūbductă viātĭcă plōrāt. *H.* ‖ Sūbductă nāvis, rătĭō. *Voy. le précéd.* ‖ Sūbductŭm sŭpercĭlĭŭm, etc. *Front sévère.* Sūbductīs cūm sŭpercĭlĭīs sĕnēs. *Turp.* (apud *Non.* 4, 436). Nūnc vōlŏ sūbductō grăvĭōr prōcēdĕrĕ vultū. *Pp.* (II, 8, 13). *Voy.* Supercilium.

Sūbĕdō, ĕdĭs *ou* ēs, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ. *Ronger par dessous.* Ē scōpŭlō, quēm raŭcă sūbēdĕrăt ūndă. *O.*

Sūbēgī. *parf. de* Subigo.

Sūbĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Se mettre dessous.* Quēm sūbīsse hŭmĕrīs cōnfĕctum ætātĕ pārēntēm. *V.* Pārs ingĕntī sūbīĕrĕ fĕrētrō. Ēt jūncti currŭm dŏmĭnæ sūbīĕrĕ lĕōnēs. *Id.* SYN. Sŭppōnŏr, sŭbjĭcĭŏr, sŭccēdō. ‖ *Aller dessous.* Prærĕpŭs occĭdŭās illĕ sūbīvīt āquās. *O.* SYN. Sŭccēdō. *Voy.* Descendo. ‖ *Entrer dans.* Pōrtŭquĕ sūbīmŭs. *V.* Prōgrĕssī sūbĕūnt lūcō. *Id.* Aŭt dŭmĭs sūbīt. *Sil.* Măcrā căvum rĕpĕtĕs ārctum, quēm măcrā sūbīstī. *H.* Lātŭm sūbĕānt vēnābŭlă pectŭs. *L.* Mānēsquĕ sūbīvīt Întĕgĕr. *St.* SYN. Întrō, ingrĕdĭŏr, etc. ‖ *S'approcher de.* Ād tēctă sūbībānt. *V.* Jāmquĕ prōpinquābānt cāstrīs, mūrōquĕ sūbībānt. *Id.* Săxăquĕ brūmālī grāndĭnĕ plēnă sūbīs. *O.* SYN. Ădĕō, æccĕdō, etc. ‖ *Au fig.* Nē sūbĕānt ānĭmō tædĭa jūstă tŭō. *O.* ‖ *Suivre.* Pōnĕ sūbīt cōnjŭx. *V.* Ōmnĕ pĕcŭs, fŏrmīdĭnĕ pŭlsā, Pōnĕ sūbīt. *V. Fl. Voy.* Sequor. ‖ *Succéder.* În quōrŭm sūbīĕrĕ lŏcŭm fraŭdēsquĕ dŏlīquĕ. *O.* Sūbīit ārgēntĕă prōlēs. Fūrcās sūbīĕrĕ cŏlūmnæ. *Id. Voy.* Succedo. ‖ *Attaquer.* Hērbēsūmquĕ sūbīt. *V. Voy.* Aggredior. ‖ *Adresser la parole.* Prĕcĭbŭs cōmmōtă Tōnantĕm Jūnō sūbīt. *St.* Sūbīit illĕ lŏquēntĕm Tālĭbŭs. *Cl. Voy.* Alloquor. ‖ *Croître, pousser.* Nē sūbĕānt hērbæ. *V.* Sūbīt āspĕră sĭlvă, Lāppæquĕ trĭbŭlīquĕ. *Id.* Āltĕra bārba sūbīt. *M.* (VII, 83). *Voy.* Cresco. ‖ *Venir sans bruit, s'insinuer.* Ăn sūbīt (amor), ēt tăcĭtă cāllĭdŭs ārtĕ nŏcĕt? *O.* Sūbit fŭrtim lūmĭnă fēssă sŏpŏr. *Id.* Sūbĕūnt mōrbī trīstĭsquĕ sĕnēctŭs. *V.* SYN. Ōbrĕpŏ, irrĕpŏ, însĭnŭō. ‖ *Se présenter à l'esprit.* Nēc mēntĕm sūbĭīt, quō prædmīă fāctō, etc. *O.* Mĕmŏrĭă nōstrī sūbĕāt. *Sen.* (*Med.* 556). Sūbĭīt dēsĕrtă Crĕūsă. *V.* SYN. Ōbvĕrsŏr. ‖ *Entreprendre.* Ipsĕ dŭcis cūrās mĕrĭtōsquĕ sŭbīrĕt hŏnōrēs. *V. Fl.* Jām clāvŭm tōtāmquĕ sūbīt tōrquērĕ cărīnām. *Cl.* SYN. Suscipĭō, ōbĕō, aggrĕdĭŏr. ‖ *Souffrir, supporter, subir.* Nēc tē pœnĭtĕāt dūrōs sūbīssĕ lăbōrēs. *Tib.* (1, 4, 47). Dēbĭtă sācrĭlĕgæ vīnclă sūbīīt mānŭs. *O.* Pāgĭnă jūdĭcĭŭm dŏctī sūbĭtūra mŏvētur Prīncĭpĭs. Ĕx mĕrĭtō pœnās sūbĭĕrĕ. Sērvĭtŭm tēmpŏrĕ victă sūbīt. *Id.* Quæcūnquĕ sūbīrĕ Pātrīs jūssă tŭī. *V. Fl.* SYN. Fĕrŏ, pătĭŏr, tōlĕrō, etc.

Au pass. Sūbĭtŭr, etc. Sūbĕāntŭr prōspĕrā cāstrā. *J.* (16, 2). Părĭtĕr sūbĕuntŭr frīgŏra ēt æstŭs. *Prosp.* (*Prov. D.* 722). Nūllă tĭbī sūbĕūndă prĭŭs sūnt mœnĭă, victŏr. *L.*

Sūbĕr, ĕrĭs. *n. Liége.* Tēgmĭnă quĕīs căpĭtŭm răptŭs dē sūbĕrĕ cōrtĕx. *V.* PHR. Nūbĭs sīnĕ cōrtĭcĕ. *Hor.*

Sūbĕrĕŭs, ă, ŭm. *De liége.* Sūbĕrĕŭs cōrtĕx călĭdĭs pōtātŭr ĭn ūndĭs. *Ser. Sam.* (*vs.* 705).

† Sūbĕrĕs, ētis. *f. Comme* Suber. (*Lucil.* apud *Fest.*)

Sūbĕrĭgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever.* Ĭsthmōn cūrvātă sūblīmĕ sūbĕrĭgĭt ūndă Tēmpestās. *Sil.*

Sūbĕrrŏ, ās, ārĕ. *n. Errer sous.* Ĭndĭgĕnās flŭvĭŏs, Ĭtălĭs quĭcūnquĕ sūbĕrrānt Mōntĭbŭs. *Cl.*

Sūbĕundŭs, ă, ŭm. *Voy.* Subeo.

Sūbex, ĭcis. *m. Voy.* Subices.

Sŭbflō, Sŭbfŭltŭs, etc. *Voy.* Suffio, etc.

† Sŭbgrŭndārĭum, ĭi. *n. Tombe d'enfant.* (*Rutil. Gemin.* apud *Fulg. de Prisc. Serm.* 7.)

Sŭbgrŭnnĭō, īs, īrĕ. *n. Grogner bas.* Gēstŭ sŭbgrŭnnīt ălŭmnō Blandŭs. *P. Nol.* (27, 345, de sue.)

Sŭbhŏrrĭdŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Horridus. Prīmā vīæ făcĭēs incŭltă, sŭbhŏrrĭdă, trīstĭs. *Prud.* (*Sym.* 1694).

† Sŭbĭcēs. *m. pl. Le haut des airs.* Pĕr ĕgŏ dĕŭm sŭblīmēs sŭbĭcēs, hŭmĭdŭs Ŭnde ŏrĭtŭr ĭmbĕr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 764; *Gell.* 4, 17, et *Fest.* Primam corripi notat *Gell.* ut in *Obex*).

Sŭbĭcĭō, īs, ĕrē. *Comme* Subjicio. His ăcŭīt stĭmŭlis, sŭbĭcĭtque haŭd mōllĭă dictū. *Sil.* Ipsĕ mănū sŭbĭcit glădĭōs, ăc tēlă mĭnĭstrăt. *L.* Ĕt illă, cui mē civĭum sŭbĭcīt fŭrŏr. *Sen.* (*Oct.* 827. Vid. *Abicio*, *Adicio*, *Obicio*, etc.)

? Sŭbĭcŭlŭm, ī. *n. Voy.* Sudiculum.

† Sŭbĭēctŭs. *dĭĕr. pour* Subjectus. Sī quă fĕrvēntī sŭbĭēctă Cāncrō. *Sen.* (*Hip.* 287).

Sŭbĭgō, īs, ēgī ăctŭm, ĭgĕrĕ. *Pousser en dessous, diriger.* Ăst ălĭŭs sŭbĭgit săxŭm cōntra ārdŭă mōntĭs. *Sil.* Quăm dederăt ductor sŭbĭgēndæ ăd mœnĭă classi. *Sil.* Frōndōsămque ăpĭcĕm sŭbĭgēns ăd sīdĕră mătĕr. *Id.* Ipsĕ ratĕm cōntō sŭbĭgit. *V.* Ăvĕrsō vix flūmĭnĕ lēmbum Rēmĭgĭŭs sŭbĭgit. *Id.* SYN. Ăgō. ĭmpĕllō, *qqf.* rĕgō, dĭrĭgō. ‖ — tĕrram. *Remuer la terre, labourer.* Ănte Jŏvĕm nūllī sŭbĭgēbănt ārvă cŏlōnī. *V.* Sŭbĭgēbănt vomĕre tĕrram. *O.* (Cf. *Non.* 4, 459). SYN. Ĕxercĕō, etc. *Voy.* Aro. ‖ *Pousser dessous, atteler.* Cēlsos sonĭpēdēs ōrĭtŭs sŭbĭgit jŭgō. *Sen.* (*Hip.* 1002). SYN. Subjŭngō. ‖ *Soumettre, subjuguer.* Hostēm sŭbĭgĕre sŭbjŭgātŭm sĕptĭēs. *Prud.* (*Peri.* 2969). Thĕssălam ŭt indŏmĭtăm frēnis sŭbĭzam ănte dŏmĭtămquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* l. cit.). SYN. Subjĭcĭō, sŭbmittō, dŏmō, etc. *Voy.* Vinco, Subactus. ‖ *Forcer.* Ăudĭtquĕ dŏlōs, sŭbĭgitquĕ fatēri. *V.* Dīra famēs sŭbĭgăt mălis ăbsūmĕrĕ mēnsās. *Id. Voy.* Cogo. ‖ *Travailler, amollir par le travail.* Seu dĭgĭtis sŭbĭgĕbat ŏpŭs. *O.* SYN. Ĕxercĕō, mōllĭō. (Cf. *Fest.* in *Subactus.*) ‖ *Au fig. Adoucir.* Quămvīs rĭsĕntēm tŏt mălis, sŭbĭgēnt vīrŭm. *Sen.* (*Thyest.* 302). *Voy.* Mollio. ‖ *Aiguiser.* Sŭbĭgŭnt in cŏtĕ sĕcurēs. *V. Voy.* Acuo.

† Sŭbĭncrĕpĭtō, ās, ārĕ. *n. Faire quelque bruit* Ătquĕ sŭbĭncrĕpĭtāns căsūrā căcŭmĭnĕ nūtat. *Fort.* (*V. S. M.* 1, 259).

Sŭbĭndĕ. *adv. Ensuite.* Prīmŭm gaŭdērĕ, sŭbĭndĕ Præcĕptum aŭrĭcŭlīs hŏc ĭnstīllārĕ mĕmēntō. *H. Voy.* Deinde. ‖ *Successivement.* Ēunt sŭbĭndĕ, ĕt rĕdĕŭnt ōmnēs rŭsticī. *Ph.* ‖ *De temps en temps.* Ĕt nūnc sæpe hŏmĭnŭm, nūnc ille in sævă fĕrārum Vĕrtĭtŭr ōră, sŭbĭndĕ nŏvōs mūtāntĭă vūltŭs. *Alc.* (II, 63). *Voy.* Interdum.

Sŭbingrĕdĭŏr, ĕrĭs, ĕdī. *d., et* Sŭbĭntrō, ās, ārĕ. *n. Entrer.* Căstă sŭbingrĕdĭĕr pŏmārĭ clāustră vĭrēntĭs. *Alc.* (*ad Sor.* 664). Fŏrtĕ sŭbĭntrārūnt ūnĭcă tēctă simŭl (*Anth.* II, p. 402).

Sŭbĭtārĭŭs, ă, ŭm. *Subit, imprévu.* Rēs sŭbĭtārĭa ēst. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 70).

Sŭbĭtō. *adv. Aussitôt, tout-à-coup.* Ălĭīs ĭn pārvæ sŭbĭto cōllēcta fĭgūræ. *V.* Dīxit, ĕt ex ŏcŭlīs sŭbĭtō, ceū fūmŭs ĭn aūras. *Id.* Dūrātŏs sŭbĭtō dĭgĭtōs in crīnĕ vĭdērēs. *O.* SYN. Prōtĭnŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Vite.* Sŭbĭtō pĕr cōlŭm vīnă vĭdēmŭs Pĕrflŭĕrĕ. *Lr.* (II, 391). Vix illăm sŭbĭtō pŏssīs cōgnōscĕrĕ. *O.* SYN. Cĭtō, brĕvī, etc. ‖ † Sŭbĭtŏ. Quŭm sŭbĭtō vāstŭm tŭmŭīt ex ăltō mārĕ. *Sen.* (*Hip.* 1007. *Id. Troad.* 172, et passim).

Sŭbĭtŭm. *n. pris adv. Comme* Subito. Quŭm sŭbĭtŭm cămpō præstrinxĕrăt aūrēs. *Sil.* (XV, 462).

Sŭbĭtŭs, ă, ŭm. *Soudain, subit.* Tŭm vĕro Ænēās sŭbĭtis ĕxtĕrrĭtŭs ŭmbrīs. *V.* Plūră lŏcūtūrī sŭbĭtō sŭbdūcĭmŭr ĭmbrĕ. *O.* Sŭbĭtārŭm fŏrmă vŏlūcrŭm. *Id.* SYN. Rĕpĕns, rĕpēntīnŭs, ĭmprōvīsŭs. Ĭnŏpīnŭs, nĕcŏpīnŭs, ĭnŏpīnātŭs, nŏvŭs, cĕlĕr, vĕlŏx, fēstīnŭs, cītŭs. ‖ Dē sŭbĭtō. *Tout-à-coup. Voy.* Desubito. ‖ Pĕr sŭbĭtŭm. *Même sens.* (*Sil.* I, 505; XV, 145.) ‖ — clīvŭs. *Pente rapide.* Mōllĭă nōn sŭbĭtīs aūgēnt fāstigĭă clīvīs. *St.*

Sŭbjăcĕō, ēs, ērē: *n. Être couché ou situé dessous.* Ĕt mātĕr fœtĭī mōllissĭmă sŭbjăcĕt ārvō. *Col.* (10, 195). Quĭdquĭd sŭbjăcĕt ăxĭbŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1108). Ŭnŭsyē sūlcăt sŭbjăcēntĕm cēspĭtĕm. *Avien.* (*Or. mar.* 287). ‖ *Au fig. Être soumis.* Ĕt mălĕ pĕrtĭnăx Vīncendī studĭūm sŭbjăcŭīt căsĭbŭs ăspĕrīs. *Prud.* (*Cath. præf.* 14).

† Sŭbjăctō, ās, ārĕ. *Se vanter de.* Ille ĕtĭām, sōlĭs quī sĕ sŭbjăctăt ămīcŭm. *Corip.* (*L. Just. præf.* 30).

Sŭbjăcī. *parf. de* Subjicio.

Sŭbjĕctĭō, ōnĭs. *f. Soumission.* Quō sīt sŭbjĕctĭo ĕt ipsă sōlūtō Lĭbĕră jūdĭcĭō. *Prud.* (*Ham.* 767).

Sŭbjĕctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Subjicio. *Mettre dessous.* Sŭbjectātquĕ mānūs. *O.* ‖ *Au fig.* Sŭbjĕctāt lassō stŭmŭlōs. *H.* ‖ *Jeter, pousser en haut.* Săxăquĕ sŭbjĕctāre, ĕt ārēnæ tōllĕrĕ nīmbōs. *Lr.* (VI, 706). Nigrămque ăltĕ sŭbjĕctăt ārēnăm. *V.* SYN. Jăctō, etc. *Voy.* Erigo.

Sŭbjectŭs, ă, ŭm. *Mis dessous.* Quŭm fŏrĕt Ænēæ cervīx sŭbjectă părĕntī. *O.* Ārŭīs sŭbjectō torrŭīt ignī. *Id.* ‖ *Au fig. Soumis, exposé.* Sŭbjĕctĭor in dīem ĕt hōram ĭnvidīæ. *H.* SYN. Ŏbnōxĭŭs, ĕxpŏsĭtŭs. ‖ *Soumis.* Părcĕrĕ sŭbjectīs, ĕt dēbellārĕ sŭpĕrbōs. *V. Voy.* Subditus. ‖ *Suivant.* Quās ŭt vītēmŭs, vĕrsŭs sŭbjectī mŏnēnt. *Ph.* Quæ gĕmĭnīs cōnstăt sŭbjĕctă sŏnōrĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 993). *Voy.* Sequens. ‖ *Supposé, falsifié.* Nēc mĕă sŭbjĕctă cōnvĭcta ēst gĕmmă tăbēllă. *O.* ‖ *Poussé en l'air, qui s'élève.* Æthĕră sŭbjectīs. lāmbĭt ĕt āstră cŏmīs (*Ad Liv.* 255). Tĕr flāmma ăd summŭm tēcti sŭbjĕctă rĕfŭlsit. *V.*

Sŭbjĭcĭō, īs, ēcī, ĕctŭm, ĭcĕrĕ. 1. *Mettre dessous.* Ălĭēna dēpōsĭtæ sŭbjĭcĕit brāchĭă pāllæ. *O.* Sŭbjĭcĕit brāchĭă collō. *Id.* Rāmĕă costīs Sŭbjĭcĭunt frāgmĕnta. *V.* Sŭbjĭcĭunt vĕrŭbus prūnās. *Id.* SYN. Sŭbdō, sŭppōnō, sŭbĭcĭō, *qqf.* sŭbstĕrnō, sŭbmittō. ‖ *Soumettre.* Quātĭbī sŭbjĭcĭet lātissĭmă rēgnă Lȳcŭrgī. *O.* SYN. Sŭbdō, sŭbmittō, etc. ‖ *Exposer, présenter.* Quăm quæ sūnt ŏcŭlīs sŭbjĕcta fĭdēlĭbus. *H.* SYN. Ŏbjĭcĭō, ĕxpōnō, præbĕō, etc. ‖ *Au fig. Présenter, suggérer, fournir.* Spēs ēst vīrgĭnĭbus Pēllă sŭbjĭcĭtă crĕātīs. *O.* Sī mĕmĭnīstī id quŏd ōlīm dictum ēst, sŭbjĭcĕ. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 40). Nēc tĭbī sŭbjĭcĭēt cārmĭnă sērŭs ămŏr. *Pp.* (I, 7, 20). SYN. Ăffĕrō, præbĕō, sŭggĕrō. ‖ *Ajouter, répondre.* Vīx paucă fŭrēnti Subjĭcĭō. *V.* Sĕd nōn sēdātō pĕctŏrĕ Tȳdeŭs Subjĭcĭt. *St.* ‖ 2. *Pousser en haut, élever.* Quāntŭm vĕrĕ nŏvō vīrĭdis sĕ subjĭcĭt ālnŭs. *V.* Ĕt cōrpŏră sāltū Subjĭcĭunt in ĕquōs. *Id.* Illŭm Dūrā rĕpĕrcussō subjĭcĕt ăb ārĕrĕ tēllūs. *O.* (Cf. *Diom.* 1, 407; *Non.* 2, 764, et 4, 412.) SYN. Ērigō, etc. *Voy. ce mot.*

Sŭbjŭgālĭs, ĕ. *Qu'on met sous le joug.* Jūmēntă,

pĕcŭă, sŭbjŭgālēs bēllŭās. *Prud.* (*Peri.* 2525).

† Sŭbjŭgātŭs, ă, ŭm. *Soumis.* Hōstēm sŭbēgit sŭbjŭgātŭm sēptiēs. *Prud.* (*Peri.* 2969).

† Sŭbjŭgŏ, ās, ārĕ. *néol. Attacher, joindre.* Cōnsŏnæ quŭm sŭbjŭgātŭr, vēl rēlātæ ĭn cōnsŏnām. *T. Maur.* (*Syll.* 271). || *Soumettre, subjuguer.* Nūlla ēst vĭctōrĭă mājŏr, Quām quæ cōnfessōs ănĭmō quŏquĕ sŭbjŭgăt hōstēs. *Cl.* || *Au fig.* Nēc lĭbĭdō sŭbjŭgāvīt jūrā clārī pĕctōrĭs. *Ennod.* (*Parænes. Didascal.*).

Sŭbjūnctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Sŭbjūnctă lăcĕrtīs Brāchĭă. *O.* Rōstrō sŭbjūnctă lĕōnēs (puppis). *V.* Ēt pārs cōnfĕrtŭr sŭbjūnctī prīmă. *Man.* (II, 326).

Sŭbjŭngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Mettre sous le joug, attacher, atteler.* Ārmĕnĭās currū sŭbjŭngĕrĕ tīgrēs. *V.* || *En gén. Joindre.* Tū făc ūtrŭmque ūnō sŭbjŭngās nōmĕn ĕōrum. *Lr.* (III, 422). *Voy.* Jungo. || *Soumettre.* Nūllī fās Ītălō tāntām sŭbjŭngĕrĕ gēntēm. *V. Voy.* Subigo. || *Au fig.* Dŏmĭnō sŭbjŭngĭtŭr ūnī. *Prud.* (*Sym.* 1442). || *Ajouter.* Ātque hæc pĕrcŭssīs sŭbjŭngĭt cārmĭnă nervīs. *O. Voy.* Addo.

Sŭblābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī. *d. Se retirer sans bruit.* Ēt cāssă frēndēns sŭblābĭtŭr īrā. *V. Fl.* || *Au fig.* Mĕmŏrĭă lōngō lāssă sŭblābēns sĭtū. *Sen.* (*OEd.* 817).

† Sŭblābrŏ, ās, ārĕ. *Porter la dent sur.* Sŭblābrābo ēsŭi illŭd sĭncĭpŭt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 774).

Sŭblāpsŭs, ă, ŭm. *part. de* Sublabor. *Qui s'est insinué.* Primă lŭēs ūdō sŭblāpsă vēnēnō Pērtēntāt sēnsūs. *V.* || *Au fig. Qui a fui, évanoui.* Ĭn pējŭs rŭĕre, ăc rĕtrō sŭblāpsă rĕfĕrrī. *V.*

Sŭblātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sustollo. *Élevé, dressé.* Lŭbrĭcă cōnvŏlvīt sŭblātō pĕctŏrĕ tērgă. *V.* Sŭblātō dīcĕrĕ vultū. *O.* SYN. Ēlātŭs, ērectŭs, etc. || *Au fig.* Sŭblātŭs ăd æthĕră clāmŏr. *V.* || *Élevé, nourri.* Nōn ĭtă mĕ... Sŭblātum ērŭdīvīt. *V.* Fīlĭŭs ĭn rē Præclārā sŭblātŭs ălĕtŭr. *H.* || *Enorgueilli.* Mēns hŏmĭnum rēbŭs sŭblātă sĕcundīs. *V.* Fīdēns măgĭs, ēt sŭblātĭŏr ārdĕt. *O. Voy.* Superbus. || *Oté, enlevé.* Dāpēs jŭbēt ēt sŭblātă rēpōnī Pōcŭlă. *V.* Quāntăquĕ sŭblātō lūmĭnĕ rīxă fŭīt. *Pp.* (II, 12, 9). Sŭblātam ēx ŏcŭlīs quærīmŭs ĭnvīdī (virtutem). *H.* Haūd mollĭă fātū Sŭblātīs ăpĕrīrĕ dŏlīs. *V. Voy.* Tollo.

† Sŭblēctŏ, ās, ārĕ. *fréq. de l'inus.* Sublicio. *Séduire, tromper.* Ūt ĕgŏ sŭblēcto ōs! *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 74).

Sŭblēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sublego. *Substitué.* Lĭbĕrōs pārēntĭbŭs Sŭblēctōs hăbēbīs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 43).

Sŭblĕgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Ramasser sous.* Sŭblēgīt quōdcūnquĕ jăcērēt ĭnūtīllĕ. *H.* || *Au fig. Recueillir des paroles.* Clām nōstrum hūnc sērmōnēm sŭblēgērūnt. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 98). Ēt sērmōnem hĭnc sŭblĕgām. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 271). Vēl quæ sŭblēgī tăcĭtŭs tĭbī cārmĭnă nŭpēr. *V.* SYN. Excĭpĭŏ, aŭcŭpŏr.

† Sŭblēstŭs, ă, ŭm. *Léger.* Lĭnguă făctĭōsī, ĭnērtēs ŏpĕrā, sŭblēstă fĭdē. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 13. *Id. Pers.* III, 1, 20, *sublestior.* Cf. *Non.* 2, 830, et *Fest.*).

Sŭblēvī. *parf. de* Sublino.

Sŭblĕvŏ, ās, ārĕ. *Élever, relever.* Ēt tērrā sŭblĕvāt ĭpsŭm. *V.* Nōdŭs quī sŭblĕvāt ēnsĕm. *Cl. Voy.* Levo. || *Porter, traîner.* Vīx sŭblĕvāt ūnŭm Tārdă rătīs. *Cl.* Hānc pīscĕ vōlūtām Sŭblĕvāt ŏcĕānī mōnstrŭm. *Id.* || *Secourir.* Ābsēntem aūxĭlĭŏ sŭblĕvĕt ūsquĕ sŭō. *O.* SYN. Jŭvŏ, ādjŭvŏ. *Voy.* Auxilior. || *Alléger, décharger. Voy.* Levo.

Sŭblĭdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étouffer.* Aūt mūrmŭr tĕnĕrŭm sŭblĭdīt vōcĕ mĭnūtă. *Prud.* (*Apot.* 916).

Sŭblĭgăr, ărĭs. *n. Caleçon.* Pērsōnām thȳrsūmquĕ tĕnēnt ēt sŭblĭgār ātti. *J.* (6, 70). Sī pŭdŏr ēst, trānsfĕr sŭblĭgār ĭn făcĭēm. *M.* (III, 87). SYN. Cĭnctŭs.

Sŭblĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier par dessous.* Tūm lătĕri ātque hŭmĕrĭs Tĕgĕæum sŭblĭgāt ēnsĕm. *V.* Hārpāstō quŏquĕ sŭblĭgātă lūdit. *M.* (VII, 67). *Voy.* Ligo.

Sŭblīmĕ. *adj. n. pris adv. En haut.* Cāntāntēs sŭblīmĕ fĕrēnt ād sīdĕră cȳcnī. *V.* Sŭblīme ēxpŭlsam ērŭērent. *Id.* Sŭblīmĕ vŏlāntēs Ætherĭæ nūbēs. *Lr.* (VI, 96). Nūnc sŭblīmĕ răpīt. *Sil.* SYN. Sŭblīmĭtĕr, ăltē, sūrsŭm. PPH. Ĭn sŭblīmĕ, ĭn ăltŭm.

Sŭblīmĭs, ĕ. *Haut, élevé.* Rēgĭă Sōlĭs ērăt, sŭblīmĭbŭs ăltă cŏlūmnĭs. *O.* Ipsă Păphŏn sŭblīmĭs ăbĭt. *V.* Sŭblīmēs ĭn ĕquīs rĕdĕūnt. *Id.* Quāntō sŭblīmĭŏr Ātlās Ōmnĭbŭs ĭn Lĭbўă sĭt mōntĭbŭs. *J.* (11, 24). SYN. Ăltŭs, ēxcĕlsŭs, ērectŭs, etc. *Voy.* Celsus. || Ĭn sŭblīmĕ. *En haut.* Ĭn sŭblīmĕ rătī mănĭbŭs sīc pōssĕ sŭpĕrbĭs Sūstōllī. *Alc.* (IV, 119). *Voy.* Sublime. || Sŭblīmĕm răpĭŏ, ārrĭpĭŏ, fĕrŏ. *Enlever de terre, entraîner un esclave pour un châtiment.* Quīn tu illŭm jŭbēs āncillās răpĕrĕ sŭblīmĕm dŏmŭm? *Pl.* (*As.* V, 2, 18. *Id. Mil.* V, *vs.* 1; *Ter. And.* V, 4, 20). || *Au fig. Sublime, grand, relevé.* Hīc dŭm sŭblīmēs vērsŭs rŭctātŭr. *H.* Quī făcĭs ĭn pārvā sŭblīmĭă cārmĭnă cēllā. *J.* (7, 28). Vīvŏ sŭblīmĕ dēdĭstī Nōmĕn. *O.* SYN. Ăltŭs, grāndĭs, præstāns, etc. || *Qui a des sentimens élevés.* Vĭnŭm sŭblīmĭă pĕctŏrā frēgīt. *O.* Mēns tŭă sŭblīmĭs sŭprā gĕnŭs ēmĭnĕt ĭpsŭm. *Id.* SYN. Ēlātŭs, ăltŭs. || *Hautain, altier.* Sŭblīmĭs, cŭpĭdūsquĕ (de juvene). *H.*

Sŭblīmĭtĕr. *D'une manière élevée.* Ēt sōllĭtŏ sŭblīmĭŭs ōrā lĕvāvīt. *St.* Sŭblīmĭŭs ăltŭm Āttōllīt căpŭt (*Ov. Hal.* 69). *Voy.* Sublime.

† Sŭblīmŏ, ās, ārĕ. *Élever.* Sōl, quī cāndēntem ĭn cœlō sŭblīmăt făcēm. *Enn.* (apud *Non.* 2, 775. Vid. *Fest.*). Ēccĭlsĭæ sŭblīmăt ŏpŭs. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 670). || *Au fig.* Aūt tŭmĭdŭm lārgō sŭblīmăt flāmĭnĕ bombŭm. *Prud.* (*Apot.* 913).

† Sŭblīmŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Sublimis. Pĕr mărĭa, ăc tērrās, sŭblīmăquĕ cœlī. *Lr.* (I, 340. Adde *Att.* apud *Non.* 8, 45).

† Sŭblĭngĭŏ, ōnĭs. *m. Esclave qui lèche les plats.* (*Pl. Ps.* III, 2, 103.)

Sŭblĭnĭŏ, ĭs, īrĕ. *Comme le suiv.* Ĭtă sŭblĭnītum ēst ōs cūstōdī mūlĭĕrĭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 75).

Sŭblĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Enduire, recouvrir.* Brāctĕōlās trăbĭbŭs sŭblēvīt. *Prud.* (*Peri.* 3627). *Voy.* Lino. || — ōs. *Au fig. Se moquer* (*métaph. prise d'une plaisanterie qui consistait à mettre de la couleur sur la figure d'une personne endormie*). Vīn' pātrī sŭblĭnĕrĕ pūlcbrē me ōs tŭō? *Pl.* (*Merc.* II, 4, 17). Ĭtă mī stōllĭdō sūrsŭm vōrsum ōs sŭblēvĕre ōffŭclīs. *Id.* (*Capt.* III, 4, 123). Sēnēx, tĭbi ōs ēst sŭblĭtum plēne ēt prōbē. *Id.* (*Epid.* III, 4, 55. Cf. *Non.* 1, 219).

Sŭblūcĕŏ, ēs, ērĕ. *n. Luire sous.* Fundūntŭr, vĭŏlæ sŭblūcēt pūrpŭrā nĭgrā. *V.* || *Luire un peu.* Quālĭă sŭblūcēnt fŭgĭēntĕ crĕpŭscŭlō Phœbō. *O.* Cāndĭdă nēc mixtō sŭblūcēnt ōrā rŭbōrĕ. *Id.*

Sūblŭō, ĭs, ĕrĕ. *Arroser ou laver par dessous.* Sūblŭīt illīc Ūndă Chĕlĭdōnĭās. *Avien.* (*D. T.* 185. Et *Mart.* VI, 8).

Sūblūstrĭs, ĕ. *Qui rend un peu de clarté.* Ēt gălĕa Eūrўălūm sūblūstrīs nŏctĭs ĭn ūmbrā Prōdĭdĭt. *V.* Nŏctĕ sūblūstrī. *H.* Dēnīquĕ quūm lūna ēst, sūblūstrī splendĕt ămictū. *Prud.* (*Sym.* 448).

Sūblūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subluo. *Arrosé par dessous.* (*Mart.* II, 42.)

Sūbmānŭs. *Voy.* Summanus.

Sūbmĕrgō, ĭs, ĕrĕ. *Submerger, immerger.* Ātque ĭpsŏs pŏtŭīt sūbmĕrgĕrĕ pōntō. *V.* Mĕdĭo in flŭctū quĕm vĭdĭmŭs ĭpsī Sūbmĕrsŭm. *Id.* În tĕpĭdă sūbmĕrsūm sĭbĭlăt ūndă (ferrum). *O. Voy.* Mergo. ‖ *Au fig.* Vīlĕ lătēns vīrtūs : quĭd ēnīm sūbmĕrsă tĕnēbris Prōdĕrit ŏbscūrō? *Cl.*

† Sūbmĕrŭs, ă, ŭm. (*Vin*) *presque tout pur.* Sæpe ēxăntlāvīt sūbmĕrūm scītissŭmē. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 116).

Sūbmĭnĭă, æ. *f. Sorte de vêtement de femme.* (*Pl. Epid.* II, 2, 48.)

Sūbmĭnĭstrō, ās, ārĕ. *Fournir, donner.* Quæ bīnă pĕdĭbŭs sūbmĭnĭstrānt tēmpŏrā. *T. Maur.* (*Syll.* 78). Ēt sōlātĭă vānă sūbmĭnĭstrāt. *St. Voy.* Ministro.

Sūbmissē. *adv. D'une manière réservée.* Mūltāquĕ sūbmissē, mūltă mĭnantĕr ăgīt. *O.* Dēfectō sūbmissĭūs hōstĕ dŏlērĕm. *Cl.*

Sūbmissŭs ou Sūmmissŭs, ă, ŭm. *Baissé, bas.* În dūrā sūbmissō pōplĭtĕ tērrā. *O.* Sūbmissōque hŭmĭlēs intrārūnt vērtĭcĕ. *Id.* Sōlĭtō fūnĭs sūbmissĭōr ĭnfrā. *P. Nol.* (22, 161). SYN. Dēprēssŭs, dēmissŭs, hŭmĭlis. ‖ *Au fig. Bas, humble, soumis.* Rōgāvīt Sūbmissă fŭgĭēns vōcĕ clīentĭs ŏpēm. *O.* (Sic *Carm. ad Liv.* 283; *Mart.* VIII, 75). Ăc sūbmissă prĕcātŭr. *V. Fl.* Sūbmissĭs prĕcĭbŭs. *L.* Sūbmissă Bōsphŏrŭs ūndă. *Petr.* (*Sat.* 125). ‖ *Flĕchi.* Trīstēmquĕ vīrō sūbmissŭs hŏnōrĕm Lărgĭtŭr vītæ. *St.*

Sūbmittō ou Sūmmittō, ĭs, sī, ssŭm, ttĕrĕ. *Mettre dessous.* (*Nemes. Cyn.* 114.) SYN. Sŭbjĭcĭō, sŭppōnō, sŭbdō. ‖ *Au fig. Abaisser, baisser.* Īllĕ căpŭt nīvĕŭm vīrĭdī sūbmīsĭt ĭn hĕrbă. *O.* Sūbmīsēre ŏcŭlōs. *Id.* Ădōrātō sūbmittăt Cæsărĕ signă. *L.* SYN. Dēmittō. ‖ — gĕnū. *Plier le genou.* Gĕnĭbŭsquĕ sălūtānt Sūbmīssī aūxīlĭŭm. *Sil. Voy.* Genu. ‖ *Élever, lever en haut.* Nūmĕn prĕcātŭs, rītĕ sūbmīsī mānŭs. *Sen.* (*Œd.* 226). Sūbmissās tĕndūnt ālta ăd Căpĭtŏlĭă dextrās. *Sil.* SYN. Tollō, ērigō, etc. ‖ *Produire, fournir, offrir.* Sīc ēt Āvĕrnă lŏca ālĭtĭbŭs sūbmittĕrĕ dēbĕnt Mortĭfĕrăm vīm. *Lr.* (VI, 819). Lētĭfĭcŏs nĕquĕăt fētŭs sūbmittĕrĕ tēllŭs. *Id.* (I, 193). Quŏt sūbmittăt hŭmŭs fōrmōsă cŏlōrēs. *Pp.* (I, 2, 9). Nōn păbŭlă tēllŭs Păscendĭs sūbmittit ĕquīs. *L.* Vīnĕă sūbmittit căprēās nōn sēmpĕr ēdŭlēs. *H.* SYN. Pārĭō, gignō, prŏdūcō, sŭppēdĭtō, mĭnistrō. ‖ *Élever des troupeaux.* Pascĭte, ŭt āntĕ, bŏvēs, pŭērī; sūbmittĭtĕ taūrōs. *V.* (*Id. G.* III, 75 et 169). SYN. Ēdūcō, ălō. ‖ *Au fig. Soumettre.* Ēt mihi rēs, nōn mē rēbŭs sūbmittĕrĕ cŏnōr. *H.* Sūbmittās ălĭōs, sī quōs pŏssĕ cēnsēās. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 417). Sŭppĕlĕx ănĭmos sŭbmittĕrĕ ămōrī. *V.* Nēc mē sūbmittĕrĕ cŭlpæ Cērta fŭī. *O.* SYN. Sūbdō, subjĭcĭō.

Sūbmŏnĕō, ēs, ērĕ. *Avertir tout bas.* Sūbmŏnŭīt mē Pārmĕnō. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 22).

Sūbmossem. *sync. pour* Submovissem. Dispĕrĕam nī Sūbmŏssēs ōmnēs. *H.*

Sūbmōtŭs ou Sūmmōtŭs, ă, ŭm. *Éloigné.* Ās ălĭōs lōngĕ sūbmōtōs ārcĕt ārēnă. *V.* ‖ *Au fig.* Sūbmōtūs pŭdōr. *H.* ‖ *En partic. Exilé.* Sūbmōtūm pătrīă prōscrīpsĕrĕ, lĭvĭor, Dēsĭnĕ. *O.* Nūnc quĭquĕ sūbmōtūm stŭdĭō dēfendĭs ămīcūm. *Id. Voy.* Exsul. ‖ *Enfoncé, profond.* Hīc spēlūncă fŭīt vāstō sūbmōtă rĕcēssū. *V.* SYN. Rĕductŭs, rĕmōtŭs.

Sūbmŏvĕō ou Sūmmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Éloigner.* Aūdīīt ēt sī quĕm tēllūs ēxtrēmă rĕfūsŭm Sūbmŏvĕt ōcĕānūm. *V.* Ĭnformēs hīēmēs rĕdūcĭt Jūpĭtĕr, ĭdĕm Sūbmŏvĕt. *H.* SYN. Rĕmŏvĕō, ărcĕō, pĕllō, rĕpĕllō, etc. *Voy.* Arceo. ‖ *Au fig.* Nĕquĕ cōnsŭlārĭs Sūbmŏvĕt lictŏr mĭsĕrōs tūmultŭs. *H.* Ōmnēm quĕrēlām sūbmŏvĕt fēlīcĭtās. *Ph.*

Sūbmūrmŭrō, ās, ārĕ. *n. Murmurer par dessous.* Tĕ sūlcāntĕ vĭām rōstrō, sūbmūrmŭrĕt ūndă (*Anth.* II, p. 383). Dūlcĕ tĭbī pīnŭs sūbmūrmŭrāt. *T. Maur.* (*Met.* 561).

Sūbnāscŏr, ĕrīs, ī. *d. Naître en dessous.* Āssĭdŭē sūbnāscēns prōflŭāt ignīs. *Sil.* Nūm vādă sūbnātīs ĭmō vĭrĭdēntŭr āb hĕrbīs (*Ov. Hal.* 90).

Sūbnātō, ās, ārĕ. *n. Nager par-dessous.* Pārs sūbnātāt ūndă, Mēmbrōrūm pārs ēxstāt āquīs. *Sil.*

Sūbnātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Subnascor.

Sūbnĕctō, ĭs, xŭī, xŭm, ĕctĕrĕ. *Nouer par-dessous.* Aūrĕă sūbnĕctēns ēxsērtæ cingŭlă mammæ. *V.* Tĕrētī sūbnĕctit fĭbŭlă gēmmă. *Id.* Aūtūmnīs tōtŭm sūbnĕctĭtĕ vēlŭm. *O.* Tĕrētī crīnēm sūbnĕctĭtŭr aūrō. *V. Fl.* Lătĕrī sūbnĕxŭīt ārcæ. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 1040). *Voy.* Necto.

Sūbnĕxŭs, ă, ŭm. *Noué par-dessous.* Spĕcĭēquĕ cŏmām sūbnĕxŭs ūtrāquĕ. *St.*

Sūbnĭgĕr, nĭgrā, nĭgrŭm. *Un peu noir.* Sūbnĭgrīs ŏcŭlīs, ŏblōngīs mălīs, etc. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 55. *Id. Ps.* IV, 7, 120).

† Sūbnĭtĭdō, ās, ārĕ. *Rendre éclatant.* Īlle ēxcūssa ălā sūbnĭtĭdārĕ vīām. *Fort.* (VIII, 7, 189).

Sūbnĭtŏr, ĕrīs, ĭxŭs sŭm, ĭtī. *d. S'appuyer.* Mōllĭtĕr ĭnflexō sūbnītēns pōplĭtĕ sīdīt. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 71). *Voy.* Innitor.

Sūbnīxŭs, ă, ŭm. *Appuyé sur.* Sūbnīxāsquĕ jŭgīs ĭmmānĭbŭs ædēs. *Cl.* Sōlĭoque ăltē sūbnīxă rĕsēdīt. *V.* ‖ *Au fig. Qui se repose sur, qui compte sur, fier.* Sī quis ērit măgnæ sŭbnīxŭs röbŏrĕ mēntis. *M.* (I, 40). Clādĕ phărĕtrigĕrī sūbnīxās rēgis Athēnās. *Sil.* Christō sūbnīxa vŏlūntās. *Prosp.* (*Epig.* 88, 7. Cf. *Non.* 4, 452). SYN. Nīxŭs, frētŭs, fīdēns, ēlātŭs, sŭpērbŭs.

Sūbnōtō, ās, ārĕ. *Noter tacitement.* Quūm vūltū dīgĭtōquĕ sūbnōtāssĕt. *M.* (VI, 82. *Id.* I, 28). ‖ *Souscrire.* Nām călcŭlāndă prīmĭtŭs, Nūnc sūbnōtāndă sūmmŭlă. *Prud.* (*Peri.* 371).

? Sūbnūbă, æ. *f. Seconde femme.* (Quidam leg. apud *Ov. Her.* 6, 155.)

Sūbnūbĭlŭs, ă, ŭm. *Un peu obscur.* Lūnæ ērāt tĕnŭīs lōngă sūbnūbĭlŭs ūmbrā. *O.*

Sūbŏlĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Répandre un peu d'odeur.* ‖ *Au fig.* Rēs mihi sūbŏlĕt. *J'ai vent d'une chose.* Mīrŭm nī sūbŏlĕt jam hŏc hŭic vīcīnæ mĕæ. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 24. *Ib.* II, 3, 59). Ūt nē paŭlŭlūm quĭdēm sūbŏlĕāt, etc. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 26). SYN. Subsentĭō, olfacĭō.

Sūbŏlēs. *Voy.* Soboles.

Sūbŏrĭŏr, ĕrīs, ŏrtŭs sŭm, ŏrīrī. *d. Sortir de dessous.* Ex infīmīto sŭbŏrīrī cŏpĭa pŏssĕt. *Lr.* (I, 1054).

Sūbŏrnō, ās, ārĕ. *Préparer par fraude.* Lăctĕ nĕgātō, Undĕ sŭbŏrnātum sorbĕtur. *Ennod. Carm.* 9, 95. venenum). ‖ *Charger quelqu'un d'une com-*

mission perfide. Sūām clĭēntām sōllĭcĭtāndum ād mīlĭtēm Sūbōrnāt (*Argum. Pl. Mil.* 2, 13). Sūbōrnātā suādēt suī pārāsītī fīlĭā (*Argum. Pl. Pers.* 4).

? Sūbōrsă, ōrŭm. *n. pl. Discours, paroles.* Lŏcă pāssĭm blātĕrāntēm Jŏvĭālĭbŭs sūbōrsīs. *Capel.* (IV, p. 135. Sic *Grot.*).

Sūbōrtŭs, ūs. *m. Naissance; lever des astres, levers successifs.* Ex ălĭo ātque ălĭō lūcēm jăctārĕ sūbōrtū. *Lr.* (V, 303, de sole). Stānt vĕrī stēllārum ōrtūs vērĭquĕ sūbōrtūs. *Man.* (III, 326. Jure *Bentl.* eos miratur qui de occasu intelligunt).

Subp. *Voy.* Supp.

Sūbrēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subrigo. *Dressé.* Īllă cōrnĭpēdīs sūbrēctă cūspĭdē fixĭt. *Sil.* Sūrgūnt āvērsă sūbrēctæ frōntē cōlŭbræ. *L.*

? Sūbrĕgō, ĭs, ĕrĕ. *Gouverner en sous-ordre ou tacitement.* Qui rĕgĭt hinc jŭvĕnēs, sūbrĕgĭt ĭndĕ sĕnēs. *Fort.* (II, 19, 28. Alii leg. *subrigit*).

Sūbrēmĭgō, ās, ārĕ. *n. Ramer ou nager pardessous.* Lævă tăcĭtīs sūbrēmĭgāt ūndīs. *V.* ‖ † *act. Pousser comme avec la rame.* Quæ tĕnŭem ĭmpĕllēns ānĭmām, sūbrēmĭgāt ūndām. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295).

Sūbrēpō, ĭs, psī, pĕrĕ. *n. Ramper furtivement, se glisser, et au fig.* Sōlvĭtŭr ĭn lătĭcĕm; sūbrēpĭt crīnĭbŭs hŭmŏr. *Cl.* Et mĕdĭīs sūbrēpĭt vīnĕă mūrīs. *L.* Et nŏvă dēsuētīs sūbrēpēns vĭtă mĕdūllīs. *Id.* Blāndă quīēs fūrtĭm tăcĭtīs sūbrēpsĭt ōcēllīs. *O.* Tăcĭtūs sūbrēpsĭt frātrĭbŭs hōrrŏr. *St.* Jām sūbrēpĕt ĭnĕrs ætās. *Tib.* (I, 1, 85). Sīccĭnĕ sūbrēpstī mī, etc. *Cat.* (77, 3, pro *subrepsisti*). SYN. Ōbrēpō, ĭrrēpō, īllābŏr, etc. ‖ *Avec l'acc.* Ūrbīs āvēntēs Mœnĭă nōctūrnī sūbrēpĕrĕ. *H.* ‖ *Croître, pousser.* Ĭnsĭtă prærŏquĭbŭs sūbrēpĕrĕ pērsĭcă prūnīs. *Calp.* (2, 43). SYN. Sūbnāscŏr, sūccrēscō.

Sūbrēpticĭŭs, ă, ŭm. *Soustrait.* Ădōptāt īllŭm pătĕrŭm sūbrēpticĭŭm. *Pl.* (*Men. prol.* 60. *Id. Pœn.* V, 2, 3).

Sūbrēptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subripio. Căpĭtănĕ ăn sūrrēptă sīt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 104). ‖ *Soustrait.* Sūbrēptă părātīs Ā fămŭlō Gănymēdĕ dōlīs. *Luc.*

Sūbrīdĕō, ēs, sī, sŭm, dērĕ. *n. Sourire.* Ōllī sūbrīdēns hŏmĭnŭm sătŏr ātquĕ dĕōrum. *V.* Līmīs sūbrīsīt ōcēllus. *O.* Căndīdă vīcīnī sūbrīsīt mōllĕ pŭēllă. *Pers.* (3, 110). *Voy.* Rideo.

Sūbrĭgō *ou* Sūrrĭgō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Dresser, lever.* Tōt vĭgĭlēs ŏcŭlī sūbtēr, tōt sūbrĭgĭt aūrēs. *V.* Spărgĭtquĕ jŭbās, ēt sūbrĭgĭt aūrēs. *L.* Ōmnēs căpĭtŭm sūbrēxĭt hīātūs. *St.* SYN. Ărrĭgō, ērĭgō, tōllō, etc. ‖ *Au fig.* Præcĭpŭōs mĕrĭtō sūbrēxĭt ĭn ăctūs. *St.* ‖ † *Gouverner. Voy.* Subrego.

Sūbrĭplŏ *ou* Sūrrĭplŏ, ĭs, ŭī, ĕptŭm, ĕrĕ. *Dérober, soustraire.* Prætōrī măppām sūbrĭpŭīt Hĕrmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Nām dē mīllĕ fabæ mŏdĭīs quŭm sūbrĭpĭs ūnŭm. *H.* Ōmnĭbŭs ūna ōmnēs sūrrīpŭīt vĕnĕrēs. *Cat.* (86, 6). SYN. Răpĭō, sūbdūcō, sūbtrăhō, tōllō, *qqf.* fūrŏr. ‖ *Au fig.* Crīmĭnă sūnt ŏcŭlīs sūbrĭpĭēndă pātrīs. *O.* Quŭm mē sūbrĭpŭīt prīncĭpĭs īrā tĭbī. *Id.*

Sūbrŭbĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être un peu rouge.* Plēnăquĕ pūrpŭrĕō sūbrŭbĕt ūvă mĕrō. *O.* (*Id. Am.* II, 5, 36). Et vēstæ ăb rōsĕā sūbrŭbĕt ĭpsĕ pŏlŭs (*Anth.* II, p. 306).

Sūbrŭfŭs, ă, ŭm. *Un peu rouge, qui a les cheveux un peu roux.* Sūbrŭfŭs ălĭquāntŭm, crīspŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 115).

Sūbrŭō, ĭs, ī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *Abattre, renverser.* Sīt vēntūră dĭēs, mundī quŭm sūbrŭĕt ārcēs. *Pp.* (III, 3, 53). Sūbrŭīt hæc ævī dēmōlītŭrquĕ prĭŏrĭs Rōbŏră. *O.* SYN. Ēvĕrtō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Rārēscit cōrpŭs, ēt ŏmnĭs Sūbrŭĭtŭr nātūră. *Lr.* (IV, 863). Sūbrŭĭt æmŭlŏs Rēgēs mūnĕrĭbŭs. *Hor.*

? Sūbrŭptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subrumpo. Plūrăquĕ pĕr pārtēs sūbrŭptō tĕmpŏrĕ sīgnă. *Man.* (III, 379. Quod volunt esse pro *Subrepto*).

Sūbrŭtŭs, ă, ŭm. *Renversé.* Clāustrăquĕ Pēlūsī Rōmānō sūbrŭtă fĕrrō. *Pp.* (III, 7, 55). Ōssă tŭī Māgnī, sī nōndŭm sūbrŭtă flŭctŭ Ĭnvīsă tĕllŭrĕ jăcēnt. *L.*

† Sūbsānnō, ās, ārĕ. *Se moquer de.* Raūcă sūbsānnăt vōcĕ măgistrī Cōnsīlĭŭm. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 8).

Sūbscrībō, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire au dessous.* Ī, pŭĕr, ātquĕ mĕō cītŭs hæc sūbscrībĕ lĭbellō. *H.* ‖ *Mettre une inscription.* Nēvĕ mĕrĕrĕ mĕō sūbscrībī caūsă sĕpūlchrō. *O.* SYN. Ĭnscrībō. ‖ *Au fig. Être de l'avis de, souscrire, approuver.* Nēvĕ, prĕcŏr, măgnī sūbscrībĭtĕ Cæsărĭs īræ. *O.* Ānnŭĭs, ēt nōstrīs sūbscrībĭs, căndĭdē, vōtīs (*Ad Liv.* 246). Aūt grātīæ sūbscrībĭt, aūt ŏdĭō sūō. *Ph.* SYN. Āssēntĭŏr, ānnŭō, prŏbō, fāvĕō, etc. ‖ *qqf. Intenter un procès.* Crās sūbscrībam hŏmĭnī dīcām. *Pl.* (*Pœn.* III, 6, 5).

Sūbscŭs, ūdĭs. *f. Panneau.* Nĕc ūllă sūbscŭs cōhĭbĕt cŏmpāgem ālvĕī. *Pac.* (apud *Fest.* Et *Pl. fr. ibid.*).

Sūbsĕcō, ās, ārĕ. *Couper par dessous.* Īllă pāpāvĕrĕās sūbsĕcăt ŭngŭĕ cōmās. *O.* Nōn ŭngŭĕs fĕrro sūbsĕcŭīssĕ lĭcēt. *Id.* (Adde *Tib.* I, 8, 12). *Voy.* Seco.

Sūbsēdī. *parf. mixte de* Subsideo *et* Subsido.

Sūbsēllĭŭm, ĭī. *n. Siége, banc.* Scīs tū mē dūdum ēsse ĭmī sūbsēllī vīrŭm. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 53). SYN. Scāmnŭm, sēllă, sēdīlĕ. ‖ *En partic. Siéges au théâtre.* Ūt cōnquæstōrēs sĭngŭlī ĭn sūbsēllĭa Ēānt pĕr tōtām cāvĕām spectātōrĭbŭs. *Pl.* (*Amp. prol.* 65. *Id. Pœn. prol.* 5). Sūbsēllĭōquĕ sēmĭfūltŭs ēxtrēmō. *M.* (V, 14). ‖ *Siéges des juges.* Trōssŭlŭs ēxsŭltăt tĭbī pĕr sūbsēllĭa lævīs. *Pers.* (1, 82). ‖ *Par ext. Jugement.* Sī ăd rĕi vēntum ēst Sūbsēllĭŭm, quum ōrātŏr ēxcĭtăt flĕtŭm. *Cat.* (40, 2). ‖ *Juge.* Sēxtĭlĭānĕ, bĭbis quāntŭm sūbsēllĭă quīnquĕ. *M.* (I, 27). ‖ *Trône.* Ūtquĕ sălūtātō tĕ-tĭgĭt sūbsēllĭă vŭlgō. *Corip.* (*L. Just.* 2, 301). SYN. Sōlĭŭm.

Sūbsēntātŏr, ōrĭs. *m. Comme* Assentator. Sūbdōlī sūbsēntātōrēs, rēgī quī sūnt prōxŭmī. *Pl.* (*fr.* apud *Front. Ep. ad Cæs.* 2, 13).

Sūbsēntĭŏ, ĭs, īrĕ. *Se douter de.* Ēt sī sūbsēnsī īd quŏquĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 62).

Sūbsĕquēns, *tis. Suivant.* Ī măgis vōcālīs ēssĕ jūdĭcāndă ēst sūbsĕquēns. *T. Maur.* (*Syll.* 477).

Sūbsĕquŏr, ĕrĭs, quī. *d. Suivre de près.* Vīx ĕgŏ lēctĭcām sūbsĕquŏr, īllĕ fĕrīt. *M.* (III, 46). Sūbsĕquĭtŭr, prēssōquĕ lēgĭt vēstīglă cūrsū. *O.* Sĕquŏr. sūbsĕquŏr tĕ. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 1).

Sūbsĕrvĭŏ, ĭs, īrĕ. *n. Être esclave.* Īta ĭstæc sōlēnt, quæ vīrōs sūbsĕrvīrĕ sĭbī pōstŭlānt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 16). *Voy.* Servio. ‖ *Au fig. Seconder.* Ūt sūbsĕrvĭās Ōrātĭōnī. *Ter.* (*And.* IV, 3, 20).

Sūbsĕssŏr, ōrĭs. *m. Qui se met en embuscade.* Tū præcĭpĭtī clāmōrĕ fĕrās Sūbsĕssŏr ăgēs. *Sen.* (*Hip.* 51. Cf. *Serv.* ad *Æ.* XI, 268).

Sūbsīdĕō, ēs, ēdī, ĕssŭm, ĭdērĕ. *n. Se mettre en*

Obuscade. Dēvīcta Āsiā, sūbsēdit ādūltĕr. *V.* (*Æ.* XI, 268, de *Ægistho.* Ubi *Serv.*). *Voy.* Subsessor. ‖ *Autres sens.* *Voy.* Subsido.

Sūbsĭdĭum, ĭi. *n.* *Secours.* Tēr dēnīs nāvĭbŭs ībānt Sūbsĭdĭō Trōjæ. *V.* Ēt nī sūbsĭdĭō sūbĕāt fŭgā. *Id.* Inūtĭlĕ bĕllīs Sūbsĭdĭum. *St. Voy.* Auxilium.

Sūbsīdō, ĭs, ēdī, īdĕrĕ. *n.* *Se baisser, s'abaisser.* Ēt sē collĕgit ĭn ārmā, Pōplĭtĕ sūbsīdēns. *V.* ‖ *Aller ou rester au fond.* Gălĕāque īmā sūbsēdit Ācĕstēs. *V.* Implĭcĭtis gaudēnt sūbsīdĕrĕ membrīs. *L.* ‖ *S'affaisser, s'aplanir, se calmer.* Sūbsīdūnt undæ. *V.* Sīdĕbānt campī, crēscēbānt montĭbŭs āltis Āscēnsūs. *Lr.* (V, 493). Sūbsīdĕrĕ vallēs. *O.* Sēd mŏdŏ sūbsīdūnt, ĭntĕrmissīquĕ sĭlēscunt (venti). *Id.* SYN. Sīdō, cōnsīdō, dēsīdō, *qqf.* dēscēndō, pōnō. ‖ *Être renversé.* Sūbsīdēnt ūrbēs? *L.* ‖ *Au fig.* Ānĭmĕ, quĭd rūrsŭs tĭmēs, Ēt āntĕ rĕm sūbsīdis? *Sen.* (*Thyest.* 283). Cōmmīxtī cōrpŏrĕ tāntō Sūbsīdēnt Teūcrī. *V.* ‖ *Se mettre en embuscade.* Aŭt spūmāntĭs āprī cursūm clāmōrĭbŭs ūrgēs, Sūbsīdīsquĕ fĕrō. *Aus.* (*Epist.* 4, 30). *Voy.* Subsideo. ‖ *act. Attaquer par ruse, perfidement.* Sūbsīdĕrĕ sæpĕ lĕōnĕm Assuērāt. *Sil.* (XIII, 221). Sūbsīdĕrĕ rēgnūm Chālcĭdŏs Eŭbŏĭcæ, vānā spē rāptĕ, pārābās. *L.* (V, 227).

Sūbsĭdŭus, ă, ŭm. *Qui descend au fond.* Sūbsĭdŭăsquĕ frācēs. *Grat.* (*Cyn.* 474).

Sūbsignō, ās, ārĕ. *Noter en dessous; signer.* ‖ *Rendre responsable, attribuer.* Scīlĭcĕt ŭt sŭă factă Dĕō sūbsignĕt ĭnīquŭs. *Tertul.* (*adv. Marc.* II, 8).

Sūbsĭlĭō, ĭs, īvī, ĭi *ou* ŭī, ŭltŭm, īlīrĕ. *n.* *Sauter, s'élancer.* Nēc quŭm sūbsĭlīūnt ignēs ăd tēctă dŏmōrum. *Lr.* (II, 191). Sēmpĕr dāmnōsī sūbsĭlŭĕrĕ cānēs. *Pp.* (IV, 8, 46, in talorum jactu). Pēssŭlī, hĕŭs pēssŭlī, sūbsŭlīte, ŏbsēcrō. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 64). *Voy.* Salio.

Sūbsistō, ĭs, stĭtī, stĭtŭm, sīstĕrĕ. *n.* *S'arrêter.* Ăddūctis āmēns sūbsīstĭt hăbēnīs. *V.* Tăcĭtă rĕflŭēns ĭtă sūbstĭtĭt undă. *Id.* Sūbstĭtĭt ĭn mĕdĭŏs præscĭa lĭnguă sŏnŏs. *O.* SYN. Cōnsistō, sīstō, stō, etc. *Voy.* Sto. ‖ *Résister.* Ērgō nēc clўpĕō jŭvĕnis sūbsistĕrĕ tāntŭm, Nēc dĕxtrā vălĕt. *V.* Aūsĭm Prō tĕ vĕl sōlŭs tōtīs sūbsistĕrĕ tūrmis. *Tib.* (IV, 1, 195). Ŭt ĭnfirmæ nēqueānt sūbsistĕrĕ vīrēs (*Ibid.* 2). *Voy.* Resisto. ‖ *S'arrêter, céder, défaillir.* Ingĕnĭūmquĕ mĕīs sūbstĭtĭt ōmnĕ mălīs. *O.* *Voy.* Deficio. ‖ *qqf. Exister, subsister.* Sānctŭs ăb ætĕrnō sūbsīstĭt spīrĭtŭs. *Prud.* (*Apot. præf.* 3). *Voy.* Exsisto.

Sūbsōlānŭs, ī. *m.* *Un des vents d'Est.* Āt sūbsōlānŭs mĕdĭō flāt rēctŭs ăb ōrtū (*Anth.* II, 388. *Cf. Plin.* 2, 47; *Isid. Or.* 13, 11).

Sūbstantĭă, æ. *f.* *Substance.* Ēt trĭbŭs ūnă sūbēst mīxtūm sūbstantĭă rēbŭs. *Prud.* (*Ham.* 142). Sūbstantĭă simplĕx. *Id.* (*Sym.* 1048). Vōs sūbjĕctă trĕmĭt fămŭlāns sūbstantĭă mundī. *Alc.* (II, 157). Cuī rāptă sŏnōræ Dæmŏnĭs ĭncursū fŭĕrāt sūbstantĭă vōcis. *Juvc.* (II, 422). Sī mĭnŏr hæc mădĭdī sūbstantĭă cēspĭte ăb ūnō Sūbrigĭtŭr. *Avien.* (*Progn.* 91). ‖ † *Nourriture.* Ōmnī carēntĕm cērnĕrēt sūbstantĭă. *Prud.* (*Cath.* 929). Mī quōnĭām sūmmō sūbstantĭă pārtă labōre ēst. *Avian.* (*Fab.* 34, 17). SYN. Victus.

Sūbstĕrnō, ĭs, trāvī, trātŭm, tĕrnĕrĕ. *Étendre ou mettre dessous, et au fig.* Fōrtūna īnsīdĭāns pōntūm sūbstrāvit āvārīs. *Pp.* (III, 5, 47). Lævĭă sūbstĕrnēns rōbŭstō brāchĭŏ cōllō. *Cat.* (64, 332). Quāssāquĕ cūm fŭlvā sūbstrāvit cĭnnămă mўrrhā. *O.* Dēlĭclās quŏque ŭtī nūllās sūbstĕrnĕrĕ pōssĭnt. *Lr.* (II, 22). SYN. Sūppōnō, sŭbjĭcĭō, stĕrnō.

Sūbstĭtŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ĕrĕ. *Placer sous.* Dēbŭĕrās ŏcŭlīs sūbstĭtŭīssĕ tŭīs. *O.* SYN. Sūppōnō, sŭbjĭcĭō. ‖ *Substituer.* Sūbstĭtŭĭt mērsō dūm nŏx sŭă lūmĭnă sōlī. *L.* Phœbŭs lūmĭnă sūbstĭtŭĭt. *Avien.* (*Arat.* 997). SYN. Sūffĭcĭō.

Sūbstō, ās, ārĕ. *n.* *Se tenir ferme, résister.* Pĕrtī! mētŭo ŭt sūbstēt hōspĕs. *Ter.* (*And.* V, 4, 11). *Voy.* Subsisto.

Sūbstrāmĕn, ĭnĭs. *n.* *Ce qu'on met sous, en partic. litière.* Lūbrĭcă rŏbŏrĕīs ăděrānt sūbstrāmĭnă plaŭstrīs. *Sil.* Flŏs lĕctūs, flŏs vīnclă tŏrīs, sūbstrāmĭnă flŏrēs. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 46). *Voy.* Stramen.

Sūbstrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Substerno. Æquŏră sūbstrāta ætherĭīs ingentĭbŭs ōrīs. *Lr.* (IV, 413). Quēm mūnĕrĕ fīdō Nōbĭlis Ămbrōsĭī sūbstrātă mentĕ rĕcēpī. *P. Nol.* (24, 435).

Sūbstrāvī. *parf. de* Substerno.

Sūbstrĭctŭs, ă, ŭm. *Serré.* Ēt ōrā frēnīs dŏmĭtă sūbstrictīs ligāt. *Sen.* (*Hip.* 1003). ‖ *Étroit, grêle.* Sūbstrictăquĕ crūrā gĕrēntĕm (mergum). *O.* Sŏnĭpēsquĕ vĭrīquĕ Sūbstrictī cōrpŭs. *Sil.* SYN. Grăcĭlis.

Sūbstringŏ, ĭs, ĭnxī, ĭctŭm, ĕrĕ. *Serrer.* Fēstīnānt trĕpĭdī sūbstringĕrĕ cārbăsă naŭtæ. *M.* (XII, 29). Sūmmō jāmdūdŭm sūbstringĭt lintĕă mālō. *Sil.* Āc sē Mōbĭlĭtātĕ cārēns sōlĭdōs sūbstrīnxĭt ăd ūsŭs. *Prud.* (*Apot.* 738, de aqua). SYN. Strĭngō, cōnstrĭngō, ădstrĭngō, etc. ‖ *Au fig.* Mārĭtŭs Naŭsēāt, ătque ŏcŭlīs bĭlĕm sūbstrĭngĭt ŏpĕrtīs. *J.* (6, 432). ‖ — aūrĕm. *Prêter l'oreille.* Aūrĕm sūbstrĭngĕ lŏquācī. *H.*

Sūbstrŭō, ĭs, ūxī, ŭctŭm, ŭĕrĕ. *Poser les fondemens, bâtir.* Ēt fŭndāmēntŭm sūbstrŭĕnt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 39). Quĭd, quæ flūmĭnĕă sūbstrŭctă crĕpĭdĭnĕ fūmānt. *Aus.* (*Mos.* 337). Nēmŏrĭs prōcērā căcūmĭnă sēnsĭm Sūbstrŭctă cērtāt tăcĭtŭs cōntingĕrĕ mētā. *Sil. Voy.* Struo.

Sūbsŭltō ou Sūssŭltō, ās, ārĕ. *n.* *fréq. de* Subsilio. Ŭt sūbsŭltābăt, pōstquăm vīcīt vĭllĭcŭs! *Pl.* (*Cas.* II, 7, 10. *Id. Capt.* III, 4, 104).

Sūbsŭm, sŭbĕs, sŭbēssĕ. *Être dessous, être caché.* Nām pēnĭtŭs prōrsŭm lātĕt hæc nātūră sūbēstquĕ. *Lr.* (III, 274). Quĭppĕ sōlō nātūră sūbēst. *V.* Lăctĕ mădēns ĭllĭc sŭbĕrāt Pān ĭllĭcĭs ŭmbrīs. *Tib.* (II, 5, 57). Ōmnĭbŭs ūncă cĭbis ærā sūbēssĕ pŭtāt. *O.* ‖ *Être près.* Nēc vīcīnă sūbēst, vīnŭm prælĕrĕ tăbĕrnă Quæ pōssĭt. *H.* Tēmplă mărī sŭbsūnt. *O.* ‖ *Être présent.* Nōtĭtĭæ sŭbĕrĭt sēmpĕr ămīcă tŭæ. *O.* SYN. Ădsŭm, sŭccŭrrō.

Sūbsūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subsuo. *Cousu par dessous.* Quārŭm sūbsŭta tālōs tĕgāt instĭtă vēstē. *H.*

Sūbtēgmĕn *ou* Sūbtēmĕn, ĭnĭs. *n.* *Trame de la toile ou de l'étoffe.* Īnsĕrĭtŭr mēdĭŭm rādĭīs sūbtēmĕn ăcūtīs. *O.* ‖ *En gén. Fil, par ext. tissu, étoffe.* Rūbĕt Tўrĭō sūbtēmĭnĕ thōrāx. *St.* Crŏcĕō sūbtēmĭnĕ vēstēs. *V. Fl.* Trĭbŭĕrĕ cōlōrĕm Phœnĭcēs, Sērēs sūbtēmĭnă. *Cl.* Ēt pictūrālās aūrī sūbtēmĭnĕ vēstēs. *V.* Tĕnŭĭque āptās sūbtēmĭnĕ tēlās Pĕrcūrrēnt. *Aus.* (*Mos.* 397). SYN. Fĭlūm, stāmĕn, *qqf.* tēlă. *Voy.* Filum. ‖ *Fil des Parques.* Cūrrĭtĕ, dūcēntēs sūbtēmĭnă, cūrrĭtĕ fūsī. *Cat.* (64, 327). ‖ *Fil de ligne.* Rĭtĕrnōsquĕ mētŭs sūbtēmĭnĕ tēndĕrĕ lōngō. *Nemes.* (*Cyn.* 311).

Sūbtēndō, ĭs, ĕrĕ *Élever.* Ālтŭs ăd māgnī sūbtēndĭt sīdĕră mundī (*Ciris*, 7. Sic *Scalig.*, probante *Heynio*. Alii, *suspendit*).

Sūbtĕr. *prép. Au dessous de.* 1. *Avec l'acc.* Ŏccŭltās ēgissĕ vĭās sūbtĕr mārĕ. *V.* Sūbtĕrquĕ ĭmās ăblātă cāvĕrnās. *O.* Ŭmbrōsī sūbtĕr pīnētă Gălēsī. *Pp.* (II, 25, 67). SYN. Sŭb. ‖ 2. *qqf. Avec l'abl.* Fĕrrĕ lĭbrī sūbtĕr dēnsă tēstŭdĭnĕ cāsūs. *V.* (Cf. *Diom.* 1, 406). Sūbtĕr Rhœtēō lĭttŏrĕ. *Cat.* (64, 7). ‖ *adv. Au dessous* Tōt vĭgĭlēs ŏcŭlī sūbtĕr. *V.* Cuī sūbtĕr ārctīs faucĭbŭs Sīngŭltăt ŭnda ĕt hălĭtŭs. *Prud.* (*Cath.* 1852).

Sūbtĕrānhĕlō, ās, ārĕ. *n. Être suffoqué sous le poids.* Ĭnsēssăquĕ pŏndĕrĕ tāntō Sūbtĕrānhĕlāt hŭmŭs. *St.*

Sūbtĕrdūcō, ĭs, ĕrĕ. *Soustraire.* ‖ — mē. *S'échapper.* Sērva ĭstās fŏrēs, Nĕ tĭbĭ clām sē sūbtĕrdūcāt ĭstīnc. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 71. *Id. As.* II, 2, 12).

Sūbtĕrfŭgĭō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'échapper, s'esquiver.* Sūbtĕrfŭgissĕ sīc mĭhi hŏdiē Chrўsălum. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 2). ‖ *act. Échapper à, éviter.* Nēquīdquām mārĕ sūbtĕrfŭgī sævīs tĕmpēstātĭbŭs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 83. *Id. Capt.* V, 2, 17).

Sūbtĕrjăcĕō, ēs, ĕrĕ. *n. Être couché ou situé sous.* Hīc gēns ārdentēm cœlī sūbtĕrjăcĕt ăxĕm. *Alc.* (I, 196).

Sūbtĕrlābŏr, ĕrĭs, ī. *d. Couler par dessous.* Sīc tĭbĭ, quŭm flŭctŭs sūbtĕrlābĕrĕ Sīcānōs. *V.* Flūmĭnăquĕ āntīquōs sūbtĕrlābēntĭă mūrōs. *Id.* Sūbtĕrlābēntīs tăcĭtō rūmōrĕ Mōsellæ. *Aus.* (*Mos.* 22).

Sūbtĕrlŭō, ĭs, ĕrĕ. *Mouiller par dessous.* Gūrgĭtĕ sīdĕrĕō sūbtĕrlŭīt Ōrīonă. *Cl.* Ĕt dōrmīentŭm mĕmbră jām sūbtĕrlŭēns. *P. Nol.* (13, 53).

Sūbtĕrmĕō, ās, ārĕ. *Couler par dessous.* Ēt jūnctōs răpĭdō pōntēs sūbtĕrmĕāt ēstŭ. *Cl.*

† Sūbtĕrnŭs, ă, ŭm. *Profond.* Rēllĭgĭōnĭs ŏpĕs sūbtĕrnīs pŏscĕrĕ ăb ăntrīs. *Prud.* (*Sym.* 475).

Sūbtĕrrānĕŭs, ă, ŭm. *Souterrain.* Ĕsse ălĭquōs Mānēs ĕt sūbtĕrrānĕă rēgnă. *J.* (2, 149). Pĕr sūbtĕrrānĕă sōlīs Cērnĕrĕ fŭlgōrĕm. *Prud.* (*Peri.* 3500).

Sūbtĕrsĕcō, ās, ārĕ. *Couper en dessous.* Mĕdĭŭm sūbtĕrsĕcāt hīc Căpricōrnŭm. *Cic.* (*Arat.* 273).

Sūbtĕrtĕnŭō, ās, ārĕ. *User par dessous.* Ānnŭlŭs ĭn dĭgĭtō sūbtĕrtĕnŭātŭr hăbēndō. * Br.* (I, 312).

Sūbtĕrvŏlō, ās, ārĕ. *Voler par dessous.* Ēt vāstō sūbtĕrvŏlāt āstrā tŭmultū (fragor). *St.*

Sūbtexō, ĭs, ŭī, tŭm, ĕrĕ. *Faire un tissu, joindre.* Āppōsĭtām nīgræ lūnām sūbtexīt ălūtæ. *J.* (7, 192). SYN. Intexō, sūbnectō, jungō. ‖ *Au fig.* Ĭncœptīs dē tē sūbtexām cārmĭnă chartīs. *Tib.* (IV, 1, 211). ‖ *Mettre devant.* Sōlī sūbtexĕrĕ nūbēs. *O.* SYN. Indūcō, ŏbdūcō. ‖ *Couvrir.* Cœlŭm sūbtexĕrĕ fūmō. *V.* Ēt quāsī dēnsēndō sūbtexīt cærŭlă nĭmbīs. *Lr.* (VI, 481). Nōctūrnă cœlŭm sūbtexītŭr ŭmbrā. *St.* SYN. Ŏbdūcō, tĕgō, etc.

Sūbtextŭs, ă, ŭm. *Tissu avec, et au fig.* Ēt sūbtextă mălīs bŏnă sūnt. *Man.* (III, 522). ‖ *Couvert.* Nēc Phœbŭm sūrgĕrĕ sēntīt Nŏx sūbtextă pŏlō. *L.* ‖ *Ajouté.* Sūbtextŭs ēstō flēbĭlī thrēnō pălrīs. *Aus.* (*Prof.* 5, 3).

Sūbtĭlis, ĕ. *Subtil, délié, mince.* Quæ vŭlgō vŏlĭtānt sūbtĭlī prædĭtă fĭlō. *Lr.* (IV, 86). Vēntŭs sūbtĭlī cŏrpŏrĕ (*Ib.* 899. *Id.* VI, 224, de igne). SYN. Tĕnŭis, grăcĭlis, mĭnūtŭs. ‖ *Au fig. Subtil, fin, délicat.* Fĕrvĭdă quŏd sūbtĭle ēxsūrdānt vīnă pălātŭm. *H.* Jūdĭcĭŭm sūbtĭlĕ vidēndīs ārtĭbŭs. Sūbtĭlis vĕtĕrŭm jūdex. *Id.* SYN. Ăcĕr, ăcūtŭs, dēlĭcātŭs, sōlers. ‖ *Attentif, actif, soigneux.* Sūbtĭlī rĕm sūmmām pērspĭcĕ cūrā. *Man.* (III, 43). Ā modō sūbtĭlēs, ănĭmō dūcĕ, pĕrcĭpĕ cūrās. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 143). SYN. Ăcĕr, ĭntēntŭs.

Sūbtĭlĭtĕr. *D'une manière subtile, déliée.* Prīvās ăd pārtēs sūbtĭlĭtĕr ĭnsĭnŭātŭs. *Lr.* (VI, 1029, aer. *Id.* III, 740). ‖ *Au fig. Avec subtilité, jugement.* Sī mēndăclŭm Sūbtĭlĭtĕr lĭmāssĕt. *Ph.* SYN. Ăcūtē.

Sūbtĭtŭbō, ās, ārĕ. *n. Être un peu chancelant.* Quī pĕdĕ sūbtĭtŭbo, bălbūtĭŏ faucĭs ānhēlō. *Fort.* (*V. S. M.* II, 479). ‖ *Au fig. Chanceler un peu.* Dŭbĭtābĭlĕ pĕctŭs sūbtĭtŭbāntĕ fĭdē. *Prud.* (*Apot.* 649).

Sūbtrāctŭs, ă, ŭm. *Soustrait.* Nē pĕdĭbŭs rāptīm tēllŭs sūbtrāctă fĕrātŭr În bărāthrŭm. *L.* (VI, 604). Ārmă flāgĭtō prōpĕrĕ mihĭ Sūbtrāctă rĕddī. *Sen.* (*H. Fur.* 1242).

Sūbtrāhō, ĭs, āxī, āctŭm, āhĕrĕ. *Dérober, soustraire.* Sūbtrāhĭs ēffrāctō tū quōquĕ cōllă jŭgō. *O.* Sūbtrāhĭtŭr prēssō mōllĭs ārēnă pĕdĕ. *Id.* Nūllă pārs prōlĭs tŭæ Tĭbĭ sūbtrāhētŭr. *Sen.* (*Thyest.* 977). SYN. Sūbdūcō, sūbrĭpĭō, răpĭō, ērĭpĭō, etc. *Voy.* Subduco. ‖ — mē. *Se dérober, s'éloigner.* Sīstĕ gradŭm, tĕque ādspēctū nē sūbtrāhĕ nōstrō. *V.* SYN. Ērĭpĭō, sūbdūcō, etc. *Voy.* Abscedo. ‖ *Au fig.* Vīrēs sūbtrāhĭt ĭpsĕ tĭmŏr. *O.*

Sūbtrīstĭs, ĕ. *Un peu triste.* Sūbtrīstĭs vīsŭ's ĕsse ălĭquāntŭlŭm mihĭ. *Ter.* (*And.* II, 6, 16).

Sūbtrītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subtero. *Usé par dessous.* Sūbtrītæ ād fĕmĭna ērānt ŭngŭlæ. *Pl.* (*As.* II, 2, 74).

Sūbtŭs. *adv. En dessous.* Ēxtēmplō sūbtŭs frīgēscit tĕrrā cōĭtquĕ. *Lr.* (VI, 855. *Id.* I, 1059). Nēc ĭnānīă sūbtŭs ĭndĭcĕt ādmōtŭs dĭgĭtīs pēllēntĭbŭs ictŭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 12).

? Sūbtŭsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Subtundo. *Frappé légèrement.* Flĕt tĕnĕrās sūbtŭsă gĕnās. *Tib.* (I, 1, 55. Alii leg. *suffusa*).

Sūbūcŭlă, æ. *f. Tunique de dessous.* Rīdēs, sī fŏrtĕ sūbūcŭlă pēxæ Trītă sŭbēst tūnĭcæ. *H.* (Cf. *Non.* 14, 36).

Sūbŭlă, æ. *f. Alêne.* Quŏdquĕ tĭbī trĭbŭĭt sūbŭlă, sĭcă răpīt. *M.* (III, 16).

Sūbŭlcŭs, ī. *m. Porcher.* Vēnīt ĕt ŏpīlĭō, tārdī vēnĕrĕ sūbŭlcī. *V.* Ĭnspĭcĭēns ĭtĭdĕm sānctŭs pĕr rūră sūbŭlcŭm. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 373).

† Sūbŭlō, ōnĭs. *m. Joueur de flûte.* Sūbŭlō quōndām mărīnās prōptĕr ādstābăt plagās. *Enn.* (apud *Fest.*).

Sūbŭra *ou* Sūbŭrra, æ. *f. Subure, quartier de Rome.* Quŭm sīs ĭpsă dŏmī, mĕdĭāquæ ōrnĕrĕ Sūbŭrā. *M.* (IX, 38. *Id.* VII, 31). Ēt mĕdĭā vēxillŭm pōnō Sūbŭrā. *J.* (10, 156. Et *Pers.* 5, 32).

Sūbŭrānŭs, ă, ŭm. *De Subure.* Ergō Sūbŭrānæ tĭrōnēm trādĕ măgistræ. *M* (XI, 79).

Sūbŭrbānŭs, ă, ŭm. *Voisin de la ville.* Lēctă sūbŭrbānīs mittŭntŭr ăpўrīnă rāmīs. *M.* (XIII, 43). Caulĕ sūbŭrbānō. *H.* Quōsquĕ sūburbānīs vĕtŭs Ārdĕă mittit ăb ōrīs. *P. Nol.* (18, 72). ‖ *Subst. n. Propriété aux portes de la ville.* Hōc ŏptō : mūlās hăbĕāt ĕt sūbŭrbānŭm. *M.* (VIII, 61. *Id.* V, 35). PHR. Donāstī, Lŭpĕ, rūs sŭb ŭrbĕ nobīs. *M.* ‖ ‖ *Subst. m. pl. Habitans de différens villages aux environs de Rome.* Nēc tāmĕn hūnc nobīs tantummŏdŏ præstāt hŏnōrĕm Rōmā : sūbŭrbānī dānt mihĭ mūnŭs ĭdēm. *O.* Jāmquĕ sūburbānōs Ētrūscāquĕ cōntŭdĭt ārmā. *Id.*

Sūbūrgĕō, ēs, ērĕ. *Pousser par-dessous.* Dūm proram ād sāxă sūburgĕt. *V.*

Sūbūrō, ĭs, ĕrĕ. *Brûler par-dessous ou légère*

ment. Cūjŭs ĕt ĭn mĕdĭīs flāmmā sŭbūrĭt ăquīs (*Anth.* I, p. 66). Tămĕn sŭbūstī cōrpŏrĭs sīgnĭs mĭsĕr. *P. Nol.* (6, 38).

Sŭbŭs. *dat. pl. de* Sus.

Sŭbŭstŭs. *Voy.* Suburo.

Sŭbvĕctō, āre. *fréq. de* Subvecho. Ēt fĕrrūgĭnĕă sŭbvĕctāt cōrpŏră cўmbă. *V.* Sŭbvĕctānt săxă. *Sil.*

Sŭbvĕctŏr, ōrĭs. *m. Qui transporte.* Bōsphŏrŭs Īnăchĭæ sŭbvĕctŏr vīrgĭnĭs ōlĭm. *Avien.* (*D. T.* 199).

Sŭbvĕctŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Īllă dătō sŭbvĕctă pĕr ăĕră cŭrrū. *O.* Ēt Nōx ātrā pōlŭm bĭgĭs sŭbvĕctă tĕnēbat. *V.*

Sŭbvĕhō, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕhĕrĕ. *Transporter en l'air, soulever, conduire dans un lieu élevé.* Quālĭ tĕ sŭbvĕhăt aūrā Dōrĭs. *St.* Ăd Pāllădĭs ārcēs Sŭbvĕhĭtŭr. *V.* Non sī cōnsĕrtŭm sŭpĕr hæc tŭă mĕmbrā gĭgāntă Sŭbvĕhĕrēs. *St. Voy.* Attollo.

Sŭbvēllō, ĭs, ĕrĕ. *Arracher par dessous.* Rādōr, sŭbvēllōr, dēsquāmōr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 202).

† Sŭbvĕnĭbŏ. *arch. pour* Subveniam. Dēfĕndam ĕt sŭbvĕnĭbō sĕdŭlō. *Pl.* (*Men.* II, 7, 20).

Sŭbvĕnĭō, īs, īrĕ. *n. Secourir.* Nūllă vĭăm fortūnă rĕgĭt, nihĭl aūctŏr Āpŏllŏ Sŭbvĕnĭt. *V.* Ēt sŭbvĕnturōs aūfĕrĕt ūndă dĕōs. *O.* Āpŏllŏ, quæsŏ, sŭbvĕnī mi, ătque ădjŭvā. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 24). SYN. Succurro, etc. *Voy.* Auxilior.

Sŭbvĕntŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. du précéd.* Spēs bōnă, ōbsēcrō, sŭbvĕntā. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 11).

† Sŭbvĕrbŭstŭs, ă, ŭm (*de* Sub, verber *et* ustus). *Qui a la peau enflammée de coups.* (*Pl. fr.* apud *Fest.*)

Sŭbvĕrsŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Subverto. (*Pl. Curc.* IV, 1, 23.)

Sŭbvĕrsŏr, ōrĭs. *m. Qui renverse.* Ăd prāvōs sŭbvĕrsōr trānstŭlĭt ūsŭs. *Alc.* (II, 79, de diabolo).

Sŭbvĕrsŭs, ă, ŭm. *Renversé.* Sŭbvĕrsă jăcēbat Prīstĭnă mājēstās sōllĭcĭtŭm. *Lr.* (V, 1135). Quæ sŭbvĕrsă, suīs gĕnŭĕrūnt lūcră rŭīnīs. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 249).

Sŭbvĕrtŏ, ĭs, tī, sŭm, tĕrĕ. *Renverser, et au fig.* Tāntās ŏpĕrŭm sŭbvĕrtĕrĕ mōlēs. *O.* Sŭbvĕrtĕrĕ sīlvām. *L.* Spārsit pŏtĭūs Phārsālĭă nōstrās, Quam sŭbvĕrtĭt, ŏpēs. *Id. Voy.* Everto.

Sŭbvēstĭō, īs, īrĕ. *Vêtir en dessous.* Ēt nŏvă sŭbvēstĭt rĕpărātās plūmă vŏlūcrēs. *Dracont.* (1, 523).

† Sŭbvĭndĭcŏ, ās, ārĕ. *Garantir un peu.* Lævumquĕ lātŭs sŭbvĭndĭcăt ūndĭs Æquŏrĕīs. *Corip.* (*Joan.* 5, 742).

Sŭbvŏlō, ās, ārĕ. *n. S'élever en volant.* Nŭmĕrūsque ēx ordĭnĕ mājŏr Sŭbvŏlăt. *O.* Sĕd pĕnnīs sŭbvŏlat ăltĕ Pērsĕŭs. *Man.* (V, 592). *Voy.* Volo 1.

Sŭbvŏlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rouler en haut.* Mōlĭrīque ārcem, ĕt manĭbŭs sŭbvŏlvĕrĕ săxă. *V.* Ēbrĭa sănguĭnĕæ sŭbvŏlvānt vēllĕră nūbēs. *Avien.* (*Prog.* 309).

Sŭbvultŭrĭŭs, ă, ŭm. *D'une couleur qui approche de celle du vautour.* (*Pl. Rud.* II, 4, 9.)

Succēdănĕŭs, ă, ŭm. *Qui succède à.* (*Pl. Epid.* I, 2, 37. De quo *Gell.* 4, 6.)

Succēdŏ, ĭs, essī, essŭm, ĕdĕrĕ. *n. Aller sous, venir sous.* Quālĕs instānti nĭmbŏrŭm frĭgŏrĕ mœstæ succēdunt rāmĭs vŏlūcrēs. *V. Fl.* Āc tŭmŭlo sīnĕrĕt succēdĕrĕ tĕrræ (corpora). Succēdoque ŏnĕrī. *Id.* SYN. Subeo. || *Entrer.* Nōstrīs succēdĕ pĕnātĭbŭs hospĕs. *V.* Fessī parvă succēdĭmŭs ūrbī. *Id.* Rēx jūssæ succēdĭt ăquæ. *O.* Aūdītĕ, pŭĕrī, paūcă; vōs succēdĭtĕ. *Afr.* (apud *Non.* 4, 443). *Voy.* Intro. || *Venir dans la mêlée.* Īpsī ĭn cērtāmĭnă rūrsŭs Succēdūnt. *V.* Mēzēntĭŭs ārdēns Succēdĭt pūgnæ. *Id.* || *S'élever.* Ĭnquĕ dĭēm măgĭs ĭn mōntēm succēdĕrĕ sīlvās. *Lr.* (V, 1369). Ăd summŭm succēdĕre hŏnōrĕm (*Ib.* 1122). Ăltĕ succēdĕrĕ cœlō. *V.* Īllĕ quĭdem ăd sŭpĕrōs... Succēdĕt fāmă. *Id.* SYN. Surgo. || *S'approcher.* Succēdūnt tĕctō, ĕt flāmmās ăd cŭlmĭnă jăctānt. *V. Voy.* Accedo. || *Au fig. Succéder.* Ēt jūbăr hŏc nĭtĭdŭm nīgræ succēdĕrĕ nŏctī. *O.* SYN. Subeo, trudo, excipio, sufficior, substituor. PHR. Ĭn quōrŭm sŭbĭērĕ lŏcŭm. *O.* Ĭn dŏmĭnī sŭbĕāt pārtēs. *Id.* || *Réussir.* Lēpĭdē hŏc succēssĭt sŭb mānŭs nēgōtĭŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 59). Pārŭm succēdĭt quŏd ăgō. *Ter.* (*And.* IV, 1, 56). Tĭmŭī nĕ nōn succēdĕrĕt. *H.* Vōtī Phœbŭs succēdĕrĕ pārtĕm Mēntĕ dĕdĭt. *V.* || Succēdĭt. *unip. La chose réussit.* Hāc nōn succēssĭt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 47). Succēssūrŭmquĕ Mĭnĕrvæ Īndōlŭĭt. *O.* || *qqf. act. Escalader.* Ŭt hostīs Nēsĭadquam ārmātōs aūsŭs succēdĕrĕ mūrōs. *Sil.* (X, 597).

Succendō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Mettre le feu dessous.* Thēstĭās ābsēntĕm succēndĭt stīpĭtĕ nātŭm. *O.* Flāmmĭfĕrās pīnŭs mānŭbŭs succēndĭt ăb Ætnā. *Id. Voy.* Accendo. || *Au fig. Enflammer.* Quāntŭm nōn primō succēndūnt classĭcă cāntū. *L.* Īllī rŭbŏr ignĕŭs ōrā Succēndĭt. *Id.*

Succēnsĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Se fâcher.* Quĭs ĕnĭm succēnsĕăt ămāntī? *O.* Aūt cūr pōstrēmō fīlĭō succēnsĕām? *Pl.* (*As.* I, 1, 35). Nĕ succēnsŭĕrĭs vĕlŭt sŭpĕrbō. *M.* (VII, 6). *Voy.* Irascor.

Succēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Succendo. Succēnsŭs Phœbī flāgrāssĕt cūrrĭbŭs æthĕr. *L.* Succēnsāquĕ tēmplă tĕnēntēs. *O.* SYN. Incensus, flagrans, etc. || *Au fig.* Deūcălĭōn Pўrrhæ succēnsŭs āmōrĕ. *O.* Ăt Pœnī succensī īrā. *Sil.* Luctu succēnsŭs ācĕrbō. *V. Fl.*

Succēntŭrĭō *ou* Sŭbcēntŭrĭō, ās, ārĕ. *Ajouter comme supplément à une centurie, et au fig.* Succēntŭrĭā centŭm, etc. *Pl.* (apud *Fest.* Et *Cæcil. ib.*). Ego ĭn mĭsĭdĭīs hĭc ĕrō Succēntŭrĭātŭs, sī quĭd dēfĭcĭēs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 52. Ubi *Donat.* Cl. *Gloss. Isid.*).

Succĕrnō, Succrētŭs. *Voy.* Subcerno, etc.

Succēssī. *parf. de* Succedo.

Succēssĭō, ōnis. *f. Succession.* Hūnc tĭbĭ jūrĕ grădŭm succēssĭō sāncta părāvit. *Fort.* (IV, 8, 9). Mortĭbŭs ætērnīs faciēns succēssĭō pœnam. *Vict.* (*Gen.* 2, 86).

Succēssŏr, ōrĭs. *m. Qui succède, successeur, et au fig.* Succēssor fŭīt hĭc tĭbĭ, Gallĕ; Prōpĕrtĭŭs īllī. *O.* Succēssor fratrĭs hŏnōrĭs ĕrīt. *Id.* Sic quasī Pўthagōræ lŏquĕrĭs succēssŏr ĕt hæres. *M.* (IX, 48). Succēssorĕ nŏvo tōllĭtŭr ōmnĭs āmōr. *O.* Ēt succēssōrĕm, dēpŭlsā nŏctĕ, fĕrēbat Īnsistēns aūrōra dĭĕm. *Alc.* (V, 116). || *qqf. f.* Phœbē, Frātĕrnīs succēssŏr ĕquīs. *Corn. Sev.* (apud *Char.* 1, 66).

† Succēssŭm, ī. *n. Succès.* Hōs fŭgĭtāstīs, Quĭrītēs, succēssŭs bŏnīs (*Prol. Pl. Ps.* 7).

Succēssŭs, ūs. *m. Succès.* Ātquĕ hĭc ēxsūltāns succēssu ănĭmīsquĕ Cōrœbŭs. *V.* Succēssūquæ ācrĭŏr ĭpsō. *Id.* Succēssumquæ ārtēs nōn hăbŭērĕ mœæ. *O.* Succēssusquĕ nŏvīs succēssĭbŭs aūgĕnt. *Cl.* SYN. Exitus, eventus, effectus, evenia (orum). EP. Felix, faustus, lætus, prospĕr; optatus, speratus, exspectatus. PHR. Fausta, prospĕra sŏrs, fortūnă. Sēcundŭs, fortūnatŭs casŭs, exĭtŭs. Bŏnŭs exĭtus. Fausta rĕrŭm evēntă.

Succīdāněŭs. *Voy.* Succedaneus.

1. Succīdŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* Cado). *n. Tomber, tomber de fatigue.* Ĭn mĕdĭīs cōnātĭbŭs ægrī Succīdĭmŭs. *V.* Succĭdĕre hŏrrīsŏnŏ pŏsse ōmnĭă vīctă frăgŏrĕ. *Lr.* (V, 110). *Voy.* Cado, Deficio.

2. Succīdŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ (*de* Cædo). *Couper.* Ăt rŭbĭcŭndă cĕrēs mĕdĭŏ succīdĭtŭr æstŭ. *V.* Ĭtĕ, grĕgĕm mĕlŭtĕ ĭmbĕllem ăc succīdĭtĕ fĕrrō. *Sil. Voy.* Seco.

Succīdŭs, ă, ŭm (*de* Succus). *Plein de suc.* SYN. Succōsŭs. ‖ — lānă. *Laine nouvellement coupée et encore grasse.* Vīnŭm quōd succīdă nōlīt Lānă pătī. *J.* (3, 24). Ăcētŭm Succīdă lānă răpīt. *Ser. Sam.* (*vs.* 155). Succīdă pălliŏlō vĕllĕră quīnquĕ pētĭt. *M.* (XI, 27). ‖ *Au fig.* Vīx ūnŏ pōmŭm lĭbābăt succīdă mōrsū Ĭnglŭvĭēs. *Alc.* (II, 264).

Succīdŭŭs, ă, ŭm (*de* Succīdo). *Qui tombe facilement, chancelant.* Succīdŭī tĭtŭbānt grĕssŭs. *Cl.* Succīdŭĭquĕ grădŭs. *St.* Succīdŭās ăppōrtăt mātrĭbŭs ægnās. *Id.* SYN. Tĭtŭbāns, etc. ‖ *Fléchi, courbé.* Succīdŭŏ dīcŏr prōcŭbŭissĕ gĕnū. *O.* (*Id. Met.* X, 459). SYN. Prōcĭdŭŭs, prōnŭs.

Succīnctŭs, ă, ŭm. *Retroussé, qui a un vêtement retroussé.* Vēstēm rĭtū succīnctă Dīānæ. *O.* Ĭllĕ rĕtŏrtō Pæŏnĭum ĭn mōrēm sĕnĭōr succīnctŭs ămictū. *V.* Vĕlŭtī succīnctŭs cūrsŭăt hŏspēs. *H.* Cōrnŭă succīnctī prĕmĕrēnt quūm tōrvă mĭnistrī. *L.* SYN. Accīnctŭs. ‖ *Au fig.* Bărbără pārs lævă ĕst ăvĭdæ succīnctă răpīnæ. *O.* Ēxsĕrtŭm răpĕrēm succīnctĭŏr ægmĕn. *Cl.* SYN. Accīnctŭs, ĕxpĕdītŭs, prōmptŭs, părātŭs. ‖ *Qui a à la ceinture.* Glădĭō succīnctŭs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Cracentes*). Cāndĭdă succīnctām lātrāntĭbŭs ĭnguĭnă mōnstrīs. *V.* ‖ *En gén. Entouré, et au fig.* Succīnctŭs pŏpŭlō. *V. Fl.* Succīnctă Cērăunĭă nĭmbĭs. *Cl.* Rējĭcĕ succīnctŏs ŏpĕrōsŏ stāmĭnĕ fūsŏs. *O.* Succīnctăquĕ pĕctŏră cūrīs. *St.* SYN. Cīnctŭs, circŭmdātŭs, etc. ‖ *qqf. Bref, succinct.* Succīncti quæ sĭnt bŏnă, dīcĕ, lĭbĕlli. *M.* (II, 1).

Succĭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Retrousser.* Crūrĕ tĕnŭs mĕdĭŏ tŭnĭcās succĭngĕrĕ. *J.* (6, 445). ‖ *Ceindre, entourer la ceinture.* Ĭllă fĕrīs ātrăm cānĭbŭs succĭngĭtŭr ālvŭm. *O.* Ādstrĭcti succĭngānt ĭllă vēntrēs. *Grat.* (*Cyn.* 271). SYN. Cĭngŏ, circŭmdŏ, etc.

Succĭngŭlŭm, ī. *n. Baudrier.* Ăb Hippŏlўtă succĭngŭlŭm Hĕrcŭlēs... ābstŭlĭt. *Pl.* (*Men.* I, 3, 17. Vid. *Fest.*). Bălthĕŭs.

Succĭnŏ, ĭs, ĭnŭī, ēntŭm, ĕrĕ. *Répondre à un chant.* Cāntĭbŭs ĭstĕ tŭīs ăltĕrnŏ succĭnĕt ōrĕ. *Calp.* (4, 79). ‖ *Au fig. Dire, parler, crier.* Victŭm dătĕ, succĭnĭt ăltĕr. *H.* Quĭd ĭstās Succĭnĭs ămbagēs. *Pers.* (3, 19).

Succĭnŭm, ī. *n. Ambre jaune.* Ĭn cūjŭs mănĭbŭs, ceū pinguĭă succĭnă, tritās Cērnĭs ĕphēmĕrĭdas. *J.* (6, 572). Quōd mўrtŭs, quōd mēssŏr Ārăbs, quōd succĭnă tritā. *M.* (III, 65). Gēmmēa flĕtĭferī ăcŭlĕātur succĭnă trūncī. *Aus.* (*Idyl.* 6, 74). SYN. Ēlectrŭm. PHR. Lūcĕt Phăĕthōntĭdĕ cōndĭtă gūttă. *M. Voy.* Electrum. ‖ *Collier d'ambre.* Spērnĕrĕ succĭnă, fĕrrĕ rōsās, Fŭlvă mōnĭlĭă rĕspŭĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 845. Cf. *Isid. Or.* 16, 6).

Succĭnŭs, ă, ŭm. *D'ambre.* Ĭmplĭcŭĭt tĕnŭēm succĭna gūttă fĕrām. *M.* (VI, 15. *Id.* IV, 59).

Succīsŭs. *part. p. de* Succido. *Coupé.* Pūrpŭrĕŭs vĕlŭtī quum flŏs succīsŭs ārātrō. *V.* Poplĭtĕ Pălmŭm Succīsō volvī. *Id.*

Succīsŏr, ōrĭs. *m. Qui taille les arbres.* Quām sī nĕc sērā succīsŏr fălcĕ rĕpūrgĕt. *Alc.* (IV, 50. Quod verbum non video apud *Forcel.*). SYN. Frōndātŏr.

Succōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Succidus. Quāmvīs mātĕrĭēs fŏvĕāt succōsŏr ĭntŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 529. *Ib.* 262). ‖ — lānă. Aūt tū succōsæ clnĕrēm pĕrdūcĭtŏ lānæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 1052).

Succrērūnt. *sync. pour* Succreverunt. Quāsi hĕrba ĭrrĭgŭă, succrērūnt ūbĕrrŭmĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 9. Male vulgo *succreverunt*).

Succrēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. Croître, s'élever, pousser.* Succrēscĭt ăb īmō (cortex). *O.* Ăt tĭbĭ succrēscāt prōlēs. *Id. Voy.* Cresco. ‖ *S'augmenter.* Pĕr sēsēquĕ vīdēnt succrēscĕrĕ vīnă. *O.*

Succrētŭs, ă, ŭm. *Voy.* Subcretus.

† Succrōtĭlŭs *ou* Succrōtĭllŭs, ă, ŭm. *Grêle, faible.* Fēmĭnă, făbŭlārĕ succrōtĭllă vōcŭlă. *Titin.* (apud *Fest.* Et *Afran. ibid.*).

Succŭlēntŭs, ă, ŭm. *Plein de suc, bien nourri.* Quīă succŭlēntī cōrpŏrĭs ĭlcēntĭă Rētūndĭtŭr jējūnĭīs. *P. Nol.* (13, 645). Pīnguĭs. ‖ *Au fig.* Ēx quō fūrōrēs succŭlēntŏs cōllĭgĭt. *Prud.* (*Ham. præf.* 58). ‖ — ŏcŭlī. *Yeux chassieux.* Nōn succŭlēntīs ĭnflŭēns ŏbtūtĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2625). *Voy.* Lippus.

Succūmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ŭmbĕrĕ. *n. Tomber sous.* Victă pŏtēst flĕxŏ succŭbŭissĕ gĕnū. *O.* Ăncĭpĭtī succūmbēns victĭmă fĕrrō. *Cat.* (64, 369). SYN. Succĭdŏ, cădŏ, etc. *Voy.* Cado. ‖ *Plier sous le poids.* Nātūră pĕpĕrcĭt, Succŭbĭtūra ōnĕrī. *Man.* (I, 463). Lūmĭnă cūstōdĭs succūmbĕrĕ nēsciă sōmnō. *O.* SYN. Cēdŏ, ŏpprĭmŏr, ōbrŭŏr. ‖ *Au fig. Succomber, être vaincu par, se soumettre.* Hŭic ūnī fōrsān pŏtŭī succūmbĕrĕ cūlpæ. *V.* Succŭbŭīt mēdĭcīnă mălīs. *Sil.* Prĕcĭbŭs succūmbĕrĕ nōstrīs. *O.* Vīrtūtēm tūrbæ succūmbĕrĕ vīdīt. *Id.* Succūmbĕrĕ pŏscīt Cūnctă sĭbī. *Cl.* Succūmbĕ, vīrtŭs; pĕrfĕr ĭmpĕrĭūm pātrĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1315). Nŏvīssĭmē succūmbĭt : tūm victŏr sŏphŭs. *Ph.* SYN. Cēdŏ, vīncŏr, sŭbmittŏr, sŭbjĭcĭŏr.

Succūrrŏ, ĭs, ī, sŭm, rĕrĕ. *n. Courir ou aller sous.* Tēmpŏrĕ ĕŏdem ălĭŭd nēquĕăt succūrrĕrĕ lūnæ Cōrpŭs. *Lr.* (V, 764). SYN. Succēdŏ, sŭbĕŏ. ‖ *Ordint. Accourir au secours, au fig. Secourir.* Haūd ĭgnārā mălī, mĭsĕrĭs succūrrĕrĕ dĭscō. *V.* Rēbŭs succūrrĭtĕ fēssĭs. Succūrrĭtŭs ūrbī Ĭncēnsæ. *Id. Voy.* Auxilior. ‖ Succūrrĭt. *unip. Il vient dans l'esprit.* Pūlchrŭmquĕ mōrī succūrrĭt ĭn ārmĭs. *V.* SYN. Sŭbĭit.

Succŭs *ou* Sūcŭs, ī. *m. En gén. Suc.* SYN. Hūmŏr. ‖ *Suc des alimens.* Prĭncĭpĭō, succŭm sēntĭmŭs ĭn ōrĕ; cĭbŭm quŭm Māndendo ĕxprĭmĭmŭs. *Lr.* (IV, 618). Cōnchўllă, pĭscēs, Longē dissĭmĭlem nōtō cēlantĭă succŭm. *H.* Ămbrōsĭæ succo sătūrī. *O.* Succōs ōblĭtă prĭōrēs (poma). *V.* SYN. Săpŏr. ‖ *Suc des plantes, sève.* Tĕnĕrā dūlcēs ăb ārundĭnĕ succōs. *L.* Sīnĕ pŏndĕrĕ succī Mōbĭlĭbŭs vēntīs ārīdă fāctă vŏlānt. *O.* Succīs quæ mītĭbŭs hĕrbās Hōrtŭs ălĭt. *Id.* SYN. Lăc. ‖ *Remèdes extraits des plantes, ou poison.* Tūm succōs hĕrbāsquĕ dĕdī, quĕis lĭvŏr abīrĕt. *Tib.* (1, 7, 13). Ĭllă Machāŏnĭōs sūpĕrănt mēdĭcāmĭnă succōs. *O.* Pūrgāntēs pĕctŏră succōs. Sæpĕ tŭlĭt lāssīs succŭs ămārŭs ŏpēm. Hŏrrēndīs ĭnfāmĭă pŏcŭlă succīs. *Id.* Nēc mĕa mōrtĭfĕrīs ĭnfĕcit pŏcŭlă succīs. *Tib.* (III, 5, 9). *Voy.* Medicamen, Venenum. ‖ *Lait.* Ēt succŭs pĕcŏrī, ēt lăc sŭbdŭctŭr ăgnīs. *V.* Dĭcĭtŭr hīc ăsĭnæ vāllĭdŏs pĕrvīncĕrĕ succŏs. *Ser. Sam.* (*vs.* 530). *Voy.* Lac. ‖ *Jus du raisin, vin.* Pārs ălŭīt vītēs, ēt succŏs condĭdĭt ūvæ. *Tib.* (1, 11, 47). Succis miscĕrĕ Lўæī Pō-

cŭlă. *Sil.* Pūrpūrĕō spūmārūnt pōcŭlă sūccō. *Id. Voy.* Vinum. ‖ *Sucs du corps, graisse.* Cōrpŭs sŏlĭdum ĕt sūccī plēnŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 26). Ĕt ĭn āĕrā sūccŭs Cōrpŏrĭs ōmnĭs ăbĭt. *O.* Suō sĭbĭ sūccō vīvūnt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 12, cochleæ). SYN. Hūmŏr, ădēps. ‖ *Teinture.* Tўrĭōquĕ rūbentlă sūccō. *O.* ‖ *Autres sucs.* Gărŭm dĕ sūccīs pīscĭs Ĭbērī. *H.* Quī cāndĭdŭs ōvī Sūccŭs ĭnĕst. *Ser. Sam.* (*vs.* 1052). ‖ *qqf. Eau.* Spārsōsquĕ bĭbūnt vĭŏlārĭă sūccōs. *Cl. Voy.* Aqua.

Sūccussātŏr, *et* Sūccussŏr, ōrĭs. *m. Cheval qui a le pas dur.* Sūccussātōrĭs tĕtrī tărdĭquĕ căbāllī. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 55). Hūnc... Cămpānŭs sŏnĭpēs sūccussōr nūllŭ' sĕquētur. *Id.* (*ibid.* Minus bene *Macr. Sat.* 1, 5, habet *subcursor*, si proba est lectio).

Sūccussō, ās, ārĕ. *fréq. de* Succutio. Ăgīte, ăc, vūlnŭs nĕ sūccussēt grĕssŭs, cautе ĭngrĕdĭmĭnī. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 55).

Sūccussŏr. *Voy.* Succussator.

Sūccussŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Succutio. Tōtă sūccussō sōlō Nūtāvīt aūlă. *Sen.* (*Thyest.* 696).

Sūccussŭs, ūs. *m. Secousse* Nĕ sūccussu arrĭpĭăt mājŏr dŏlŏr. *Pac.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21). Ĕt tōtās quātĭt ässĭdŭĭs sūccussĭbŭs ūrbĕs (*Ov. Hal. fr.* 40, ed. *Column.*).

Sūccutĭō, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Secouer, ébranler.* Fĕrrātōs ūtrĭnquĕ rōtārŭm sūccŭtĭt ōrbēs. *Lr.* (VI, 549). Sūccŭtĭtŭrque āltĕ, sĭmĭlĭsque ēst cūrrŭs ĭnānī. *O.*

Sūcērdă, æ. *f. Fumier de porc.* Hīc ĭn stĕrcŏre hūmī, stăbŭlĭquĕ fĭmo ātquĕ sūcērdīs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 813. Et *Titin.* apud *Fest.*)

Sūcrŏ, ōnĭs. *m. Rivière et ville de la Tarraconaise.* Quām Sūcrō rīgēntĭbŭs ūndĭs Mittēbāt. *Sil.* ‖ *Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* XII, 505.)

Sūcŭlă, æ. *f. Jeune truie.* Quīn tu ĭs dĭērĕctă, cŭm sūcŭla ĕt cŭm pōrcŭlĭs? *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 126). ‖ *Un manche.* (*Plaut.* l. cit. 125.)

Sucŭrŏ, ōnĭs. *m. Nom d'un professeur.* (*Aus. Prof.* 10, 31.)

Sūcŭs. *Voy.* Succus.

Sūdābŭndŭs, ă, ŭm. *Qui est tout en sueur.* Tūrbă rĕpēntĕ sŭōs jām sūdābŭndă rĕlīnquīt (*Ad Pis.* 176).

Sūdāns, tĭs. *Qui sue.* Jŭvĕnŭm sūdantĭbŭs ăctă lăcĕrtīs. *O.* Vēntĭlăt æstīvŭm dĭgĭtīs sūdantĭbŭs aūrŭm. *J.* (1, 28). SYN. Sūdābŭndŭs, *qqf.* mādēns, mădĭdŭs. PPH. Sūdŏrĕ flŭēns, mādēns, mădĭdŭs, mānāns, pĕrfūsŭs, fūmāns. Sūdŏrĭbŭs flŭēns, mādēns, etc. PHR. Ēffĕtōs tĕpĭdīs sūdŏrĭbŭs ārtŭs. *St.* Bĕllī sūdŏrĕ călēns. *Id.* Sūdŏrĕ flŭēntlă mūltō Brāchĭă. *O.* Tūnc ĕxhaūstă sŭpĕr mūltō sūdŏrĕ jŭvēntŭs Extrahĭtŭr. *L.* Vĭdĕt ĕxhaustōs sūdŏrĭbŭs ārtŭs. *Id.* Sālsīs sūdŏrĭbŭs ūda. *Prud.* Sūdorĕ mūltō dĭffŭēntēs corpŏră. *Ph. Voy.* Sudo. ‖ *Qui suinte.* Ōdōrātō sūdantĭa lignō Bālsāma. *V.*

Sūdārĭum, ĭī. *n. Mouchoir.* Jām mĭhĭ nīgrēscūnt tōnsă sudārĭă bārbă. *M.* (XI, 39). Nām sūdārĭa Sætaba ex Ĭbērĭs. *Cat.* (12, 14). ‖ *Suaire.* Lĭntĕă tollĕ, precor; sudarĭa lĭnquĕ sĕpulchro. *Fort.* (III, 7, 73).

Sūdātŏrĭŭs, ă, ŭm. *Qui fait suer.* Vĕl ūnctĭōnēs Græcās sūdātorĭas. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 73).

Sūdātrīx, ĭcĭs. *f. Qui fait suer.* Dūm pĕr lĭmĭnă tĕ pōtēntĭorūm Sūdātrīx tōgă vēntĭlăt. *M.* (XII, 18).

Sūdātŭs, ă, ŭm. *Qui a coulé, dégoutté.* Sūdātaquĕ lignō Tūrā fĕrāt. *O.* ‖ *Au fig. Qui a coûté des sueurs, travaillé avec peine.* Gĕlĭdōquĕ lăbŏr sūdātŭs ĭn Hæmō. *St.* (Sic *Sil.* III, 91). Lĭngŏnĭco sūdātās vōmĕrĕ mĕssēs. *Cl.* Sūdātăquĕ bēllă. *Prud.* (*Symm.* 1360).

Sūdēs *ou* Sūdĭs, ĭs. *f. Pieu.* Frāxĭnĕās āptārĕ sūdēs fūrcāsquĕ bĭcōrnēs. *V.* Quādrĭfĭdāsquĕ sūdēs. *Id.* Tāndēmquĕ rāptūm trūncŭs ămbūstă sūdĕ Mēdĭŭm pĕr ĭnguēn stīpĭtĕ ērēctō tĕnĕt. *Sen.* (*Hip.* 1098). SYN. Stipēs, pălŭs. ‖ — *præüstă, et absolt. Bâton durci au feu qui servait d'arme.* Stīpĭtĭbŭs dūrīs ăgĭtur sūdĭbŭsvĕ præüstīs. *V.* Jăcĭūntquĕ sūdēs ĕt ĭnānĭă tēlă. *Sil.* Nūnc sūdĕ, nūnc dūrō cōntrārĭă pĕctŏră cōntō Dētrūdĭt mūrīs. *L.* Sūdĕ fīgīs ōbūstă. *O.* PHR. Ĕt ădūstī rōbŏrĭs ictū. *L.* Ămbūstās sĭnĕ cūspĭdĕ cōrnōs. *Sil.* ‖ *Au fig. Épine, arête.* Ērēctās ĭn tĕrgă sūdēs. *J.* (4, 28, de rhombo).

Dĕŭs illăpsūrŭs ĭn ārtŭs Spīnĭfĕrōs, sūdĭbŭs quōs tĕxŭnt crīmĭnă dēnsīs. *Prud.* (*Apot.* 126). *Voy.* Spina.

Sūdĭcŭlŭm, ī. *n. Sorte de fouet.* (*Pl. Pers.* III, 3, 14. Cf. *Paul.* ex *Festo.*)

Sūdō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. 1. *n. Suer.* Mūltă tŭlĭt fĕcĭtquĕ pŭĕr, sūdāvīt ĕt ălsĭt. *H.* Pŭĕr sūdāvīt ĭn ārmīs. *St.* Sī dīxĕrĭs æstŭō, sūdāt. *J.* (3, 103). PPH. Sūdōrĕm fūndō, mīttō. Sūdōrĕ pĕrfūndŏr, mānō, mădĕō, flŭō, dĭffŭō. Sūdŏr ĭt, flŭĭt, mānāt, lĭquĭtŭr, ērumpĭt; pĕr ārtŭs, pĕr membră, cōrpŏrĕ, tōtō cōrpŏrĕ, ē tōtō cōrpŏrĕ flŭĭt, etc. Ārtŭs, membră sūdōrĭbŭs flŭūnt, mānānt. VERS. Sūdŏr flŭĭt ūndĭquĕ rīvīs. *V.* Sālsūsquĕ pĕr ārtŭs Sūdŏr ĭlt. Ōssăquĕ ĕt ārtŭs Pĕrfūdĭt tōtō prōrŭptŭs cōrpŏrĕ sūdŏr. Gĕlĭdŭs tōtō mānābăt cōrpŏrĕ sūdŏr. Ĭmmūndŭs ōlentlă sūdŏr Membră sĕquēbātŭr. *Id.* Ōccŭpăt ōbsēssōs sūdŏr mĭhĭ frĭgĭdŭs ārtŭs; Cærŭlĕăquĕ cădūnt mădĭdō dē pĕctŏrĕ gūttæ. *O.* Pĕrquĕ mĕōs ārtŭs frĭgĭdă gūttă flŭĭt. Ōbsēssōs ōccŭpăt ārtŭs Sūdŏr. Ēquĕ căpillīs Rōs cădĭt. *Id.* Frĭgĭdă dĕ tōtă frōntĕ cădēbăt ăquă. *Pp.* Jămque ăgĭtur lărgŭs pĕr membră flŭēntlă sūdŏr. *Tib.* Quūm sūdŏr ăd ĭmōs Mānārĕt tălōs. *H.* Gĕlĭdŭs cădlt ĭmbĕr ănhēlō Pĕctŏrĕ. *St.* Sūdorĭbŭs ōrā Pūlvĕrŭlentă rŭbēnt *Cl.* Sūdŏr ădhŭc pĕr membră călĕt. *Id.* Fēssă jăcēt cērvīx, fūmānt sūdorĭbŭs ārmī. *L.* Quām tĕpĭdŭs lāxō mānāvīt cōrpŏrĕ sūdŏr. *Petr.* Sūdēs, ĕt pĕctŏrĕ lævō Ēxcūtĭās gūttās. *Pers.* Sūdŏr pĕr ārtŭs frĭgĭdŭs tōtōs cădlt. *Sen. Voy.* Sudans. ‖ *Découler, être humide.* Hūmŏr sūdāvīt ăb ūvīs. *Sil.* Tĕpĭdō sūdānt hūmōrĕ lăcūnæ. *V.* Aūsŏnĭō sūdābĭtĭs, ārmă, crŭōrĕ. *Sil.* Tērrā sūdāt sānguĭnĕ. *Enn.* (apud *Non.* 10, 4). SYN. Stillō, flŭō, mădĕō, etc. ‖ *Au fig.* Tăcĭtă sūdānt præcordĭă cŭlpă. *J.* (1, 167. Sic *Pl. Most.* II, 1, 48, *madeo metu*). ‖ *Prendre de la peine.* Sūdābĭs sătĭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 23). Ĕt fĕrrĕa sūdānt Clаūstră rĕmōlīrī. *St.* SYN. Dēsūdō, nītŏr. ‖ 2. *act. Rendre par un écoulement.* Ēt dūræ quĕrcūs sūdabūnt rōscĭda mēlla. *V.* Pīnguĭă cōrtĭcĭbŭs sūdānt ēlectră mўrīcæ. *Id.* Hōc tĭbĭ Cāmpānī sudavīt bācca Vēnāfrī. *M.* (XIII, 101). SYN. Stillō, fundō. ‖ *Supporter un travail pénible.* Sūdāvīt ĭmpār prœlĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 221). Ān tĕnĕrŭm plĕtātĭs ŏpŭs sūdātŭr ĭn ārmĭs. *Id.* (*Psych.* 307). SYN. Dēsūdō, ēxsūdō, pĕrfĕrō, tōlĕrō, etc.

Sūdŏr, ōrĭs. *m. Sueur.* Sūdōrĭsquĕ mādēns pĕr cōllŭm splēndĭdŭs hūmŏr. *Lr.* (VI, 1186). Sālsūsquĕ pĕr ārtŭs Sūdŏr ĭit. *V.* Ēxhaustōs sūdorĭbŭs ārtŭs. *L.* Ēffĕtōs tĕpĭdīs sūdorĭbŭs ārtŭs. *St.* EP. Æstīvŭs, rĕpēntīnŭs, sŭbĭtŭs; lărgŭs, flŭēns, mădĭdŭs, frĭgĭdŭs, gēlĭdŭs, tĕpēns, fūmāns, sālsŭs,

pĭnguĭs, ĭmmūndŭs. PHR. Sūdōrĭs hŭmōr, gŭttæ, rōs, lăcrĭma. Sūdātŭs hŭmōr, lĭquŏr. Frōntĭs hŭmōr. *Voy.* Sudo. ‖ *Au fig. Travail, effort.* Mŭltō phălĕrās sūdōrĕ rĕcēptās. *V.* SYN. Lăbŏr. ‖ *En gén. Liquide.* Nĭgrī mădĭdŭs sūdōrĕ vēnēnī. *O.* SYN. Hŭmōr.

Sūdŭs, ă, ŭm. *Serein.* Ērgo ŭbĭ vēr nactæ sūdum cāmpōsquĕ pătēntēs. *V.* Aūrĕŏs sŭbdūcĭt ignēs sūdŭs ōrā Lūcĭfĕr. *Tiberian.* (apud *Fulg. de Prisc. Serm.* 58). Sūdă rĕdĭt făcĭēs lĭquĭdæ sĭnĕ nūbĕ dĭēī. *Prud.* (*Psych.* 706). Nēc vēntōrŭm flāmĭnă, flandō, sūdă sĕcŭndēnt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 131). SYN. Sĕrēnŭs, etc. ‖ *Subst. n. Beau temps.* Ārmă... Pĕr sūdum rŭtĭlārĕ vĭdēnt. *V.* Pĭcĕō pĕr sūdum tūrbĭdă nĭmbō. *V. Fl. Voy.* Serenum. ‖ Sūdum ēst. *Il fait beau.* (*Pl. Mil.* 1, 1, 2.) ‖ *n. pris adv.* Sūdŭm pōlĭtō prænītēns pūrgāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 969, de argento).

Sŭērĭm *ou* Suērim, Suērunt. *Voy.* Suesco.

† Sŭērĭs. *ancien gén. de* Sus. Sūmĕn sŭērĭs. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* in *Spetile*).

Suēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ĕscĕrĕ. *n. S'accoutumer.* Suēscāt pĕrĭtĭs fābŭlĭs Sĭmŭl jŏcārī ēt dĭscĕrĕ. *Aus.* (*Epist.* 19, 91). Vălĭdōs ēlĭăm prævĕrtĕrĕ suēscānt. *Nemes.* (*Cyn.* 193). *Voy.* Assuesco. ‖ *Au parf. J'ai coutume.* Ūrbĭs vīrtūtĭsquĕ pārēns sīc vīncĕrĕ suēvīt. *Pp.* (IV, 10, 17). Ārcānăquĕ suēvīt Prodĕrĕ. *Cl.* Suēvĕrăt ārcæ Claŭstră rĕmōlīrī. *Id.* Rōmānăquĕ vūlnĕră suērint Quānta ăffĕrrĕ mānŭs (pro sueverint). *Sil. Voy.* Soleo. ‖ *qqf.* Suēmŭs. *sync. pour* Suevimus. Ūsūrpāre ŏcŭlis, nēc vōcēs cĕrnĕrĕ suēmŭs. *Lr.* (I, 302). ‖ † Sŭēvī, etc. *arch.* Hās Grætī stēllās Hȳădas vŏcĭtārĕ sŭērunt. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 43). Quin fĕrrī quŏquĕ vim pĕnĕtrārĕ sŭēvīt. *Lr.* (VI, 954). Æppēllārĕ sŭēmŭs, ēt hæc ĕădem ūsūrpārĕ. *Id.* (I, 54). Ēt gĕmmis flōrĕre ārbŭstă sŭēssĕ. *Id.* (V, 913).

Suēssă *et* Sŭēssă, æ. *f.* (Σύεσσα). *Ville de Campanie, patrie du poète Lucile.* Dētrĭtăquĕ bēllis Suēssă. *Sil.* Rūdēs cămēnās qui Sŭēssæ prævĕnīs. *Aus.* (*Epist.* 15, 9). SYN. Aŭrūncă.

Sŭēssĕ. *sync. pour* Suevisse. *Voy.* Suesco.

Suēssōnēs, ŭm. *m. pl.* (Σουεσσώνες). *Peuple gaulois entre l'Oise et la Marne.* Lōngĭsquĕ lĕvēs Suēssōnēs ĭn ārmis. *L.* (I, 424. Quidam leg. *Axones*).

Suētēs, æ. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 550.)

Suētōnĭus, ĭi. *m. Suétone, historien latin.* Quōrŭm pĕr plēnăm sērĭēm Suētonius olim. *Aus.* (*Cæs. Dedic.* 4. Adde *Sid. Pan.* 3000).

Suētrĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* (*Inscr.* in *Anth.* II, p. 162.)

Suētŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Suesco. *Accoutumé.* Bēllă nēfāndă pārāt, suētŭs cīvilĭbŭs ārmis. *V.* Dīdūcĕrĕ rīctum Suētŭs, hĭāt tāntŭm. *J.* (10, 230). ‖ † Sŭētŭs. *arch.* Cōnstĭtŭēnt, porro ēx ălĭīs sēntīrĕ sŭētis. *Lr.* (VI, 903). Fūrēsquĕ fĕræquĕ sŭētæ Hūnc vēxārĕ lŏcūm. *H.* (*Sat.* 1, 8, 17).

Suēvī, *parf. de* Suesco.

Suēvŭs *ou* Suēvus, ī. *m.*; Suēvī *ou* Suēvī, ōrŭm. *pl. Les Suèves, peuple de Germanie, situé entre l'Elbe et la Vistule.* Fūndat ăb ēxtrēmō flāvus aquilonĕ Suēvŏs Albis. *L.* Īlĭē gēnŭs Suēvos ācre, Indŏmĭtōsquĕ Sicāmbros Cōntŭdĭt (*Ad Liv.* 312). Crīnĭtusquĕ tŭō sŭdābit fāscĕ Suēvŭs. *Cl.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Bārbărŭs nŭt Suēvō pĕrfūsus sānguĭnĕ Rhēnŭs. *Pp.* (III, 2, 45). Triplĕx cristă jŭbās ĕffundit crīnĕ Suēvo. *Sil.*

Sūffārcinātŭs *ou* Subfārcinātŭs, ă, ŭm. *Chargé de bagage.* Qui ĭncēdŭnt sūffārcinātī cūm lĭbrīs, cūm spōrtŭlis. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 10. Et *Ter. And.* IV, 4, 30).

Sūffēcī. *parf. de* Sufficio.

Sūffectŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sufficio. *Substitué.* Sŭbjĭcit hinc hŭmĭlem, ēt sūffectŭs pōstĕrĭōrĕm. *Lucil.* (apud *Gell.* 4, 17. Alii leg. *suffectus.* Bonus cod. Reg. *suffercitus*). ‖ *Teint, taché.* Ārdēntēs ŏcŭlōs sūffectī sānguĭne ēt ignī. *V.* Ēt măcŭlis sūffectă gĕnās. *V. Fl.*

Sūffēnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Quām nōn ĭn ălĭquā rē vīdērĕ Sūffēnŭm. *Cat.* (22, 18).

Sūffĕrō, fĕrs, fĕrrĕ. *Placer sous.* Ŭbī mĭhī văpŭlāndum ēst, tūtĕ cŏrĭŭm sūffĕrās. *Pl.* (*Pœn.* IV, 3, 36. *Id. fr.* apud *Non.* 4, 429, *sufferam meum tergum*). SYN. Sŭbjĭcĭō, sŭppōnō. ‖ *Ordint. Soutenir, supporter.* Nēc claŭstrā, nēc ipsī Cūstōdēs sūffĕrrĕ vălent. *V.* Dūrŭm sūffĕrrĕ lăbōrĕm. *Lr.* (III, 1012). Quōd sŭpĕrēst, sūffĕrtĕ, pēdēs, prōpĕrātĕ lăbōrĕm. *Pp.* (III, 20, 21). Sūffĕrrĕ sūmptŭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 44). SYN. Sūstĭnĕō, fĕrō, tŏlĕrō, pătĭŏr, etc. ‖ — pœnās, etc. *Subir un châtiment.* Aūt pœnās sūffĕrām. *Att.* (apud *Non.* l. cit. Adde *Pl. Cist.* I, 3, 54). Egŏ supplĭcĭŭm sūffĕrām? *Ter.* (*And.* V, 3, 17).

Sūffĕrtŭs *ou* Sūffĕrctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Suffercio. *Voy.* Suffectus.

Sūfficiēns, tis. *Suffisant.* Rōmām cŭpĭentī pĕrdĕrĕ fātō Sūfficiēns. *L.* Nēc vōx āntrī cōmplērĕ căpācīs Sūfficiēns spatiūm. *Id.* SYN. Īdōnĕŭs, āptŭs, pār.

† Sūfficiēntĭă, æ. *f. Suffisance.* Quīă sūfficiēntĭă nōstra Ex Christo ēst. *Prosp.* (*Ing.* III, 132).

Sūfficĭō, ĭs, fēcī, fectŭm, fĭcĕrĕ. *Mettre à la place, substituer.* Ătque ălĭam ex ălĭā gĕnĕrāndo sūfficĕ prōlēm. *V.* Ipsæ rēgēm pārvōsquĕ Quĭrītēs Sūfficiūnt. *Id.* Spĕrāns hērēdēm sūfficī sĕ prōximŭm. *Ph.* SYN. Sŭbstĭtŭō, sŭppĭlĕō. ‖ *Fournir.* Ipsē pătēr Dānăis ānĭmōs vīrēsquĕ sĕcūndās Sūfficĭt. *V.* Ipsă sătis tēllūs... Sūfficit hŭmōrĕm. *Id.* Dŭx āgmĭnă sūfficĭt ūnŭs. *Sil.* SYN. Mĭnĭstrō, sŭppĕdĭtō, præbĕō, sŭggĕrō, etc. ‖ *qqf. Teindre. Voy.* Suffectus. ‖ *n. Suffire à, être capable, pouvoir.* Quŏdquĕ sătis pŏpŭlō pŏtĕrăt, nōn sūfficĭt ūnī. *O.* Nēc lŏcŭs ĭn tŭmŭlōs, nēc sūfficĭt ārbŏr ĭn ignēs. *O.* Nēc sūfficĭt ŭmbō Ictĭbŭs. *V.* Nēc nōs ōbnītī contrā, nēc tēndĕrĕ tāntŭm Sūfficĭmŭs. *Id.* Nēc laudārĕ sătis dignāsquĕ rĕpēndĕrĕ grātēs Sūfficĭam. *St.* SYN. *qqf.* Valĕō, possŭm. PPH. Sătis sŭm. ‖ *unip.* Mihī pārvă lŏcūtō Sūfficĭt ĭn vēstrās sæpĕ vēnīrĕ manūs. *M.* (IX, 1). PPH. Sătis ŏu sāt ēst. Ābundĕ ēst. ‖ *Fournir une matière suffisante.* Ērgo ĕgŏ sūfficiām rēŭs ĭn nŏvă crīmĭnă sēmpĕr. *O.* SYN. Sŭpĕrsŭm, sŭppĕdĭtō. ‖ *Se présenter.* Nēc verbă vălĕnti Dīcĕrĕ sūfficiūnt. *O.* SYN. Sŭppĕtŏ, succŭrrŏ.

Sūffīgŏ, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Ficher sous, dans, et au fig.* Cŏlŭmnām mēnto sūffīgit sŭō. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 54. Sic *fr.* apud *Maium*. Vulgo tamen melius *suffulsit*). Quīd ēst Quod tē ēffĕrārit, quod nōvōs sūffixĕrit stīmŭlos dŏlōrī? *Sen.* (*Pharn.* 206). SYN. Sŭppōnō, ĭnfīgō, dēfīgō, etc. ‖ *Attacher en haut, suspendre.* Ĭn crŭcĕ sūffīgāt sĕrvŭm. *H.* Sūffixum in summā mē mĕmĭnī ēssĕ crŭcĕ. *Cat.* (99, 4). Prōvĭdŭs ântĕnnæ sūffixit lintĕa summæ. *L. Voy.* Suspendo, Crux.

Sūffĭmĕn, ĭnis. *n. Odeur d'une substance brûlée.* Ī, pĕtĕ vīrgĭnĕă, pŏpŭlŭs, sūffĭmĭnĕ ăb ārā. *O.*

Sūffĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Imprégner de l'odeur d'une substance brûlée, ordint. parfumer.* Āt sūffīrĕ thўmō, cērāsquĕ rēcidĕre ĭnānēs. *V.* Deĭn, quēmcūnquĕ lŏcum ēxtērnæ tĕtĭgērĕ pŭellæ, Sūffĭt, ēt pūrā lĭmĭnā tērgit āquā. *Pp.* (IV, 8, 83). Vēllĕrĕ cūm vivō sūffīrī sūlfŭrā prōdest. *Ser. Sam.* (*vs.* 1034). SYN. Pērfūndō, ŏdōrō. ‖ *qqf. Réchauffer.* Ignĭbŭs ætherĭōs terrās sūffīrĕ fĕrācēs. *Lr.* (II, 1096).

Sūffĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Ēt sūffĭtă dŏmŭs pinguī frāgrābāt āmōmō. *Alc.* (III, 238. Et *Ov. Fast.* V, 677).

Suffīxŭs, ă, ŭm. *Attaché à, ordint. suspendu.* Sūffīxă tĭgillō Jānŭă. *Cat.* (67, 39). Ērēctō sūffīxūs robŏrĕ. *Sil.* Quæ sīt sūffīxă pōtēstās. *Prud.* (*Apot.* 451, de Christo). *Voy.* Suspersus.

'Sūfflābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut rendre en soufflant.* Spīrāmūs quŏtĭēs ănĭmæ sūffläbĭlĭs aūras. *Prud.* (*Apot.* 906).

Sufflāmĕn, ĭnĭs. *n. Ce qui sert à enrayer.* Ipsĕ rŏtām stringit mūltō sūfflämĭnĕ cōnsŭl. *J.* (8, 148). Tārdāt sūfflämĭnĕ currūm. *Prud.* (*Psych.* 485). ‖ *Au fig. Entrave, retard.* Nēc rēs āttĕrĭtŭr lōngō sūfflämĭnĕ lītis. *J.* (16, 50).

Sūfflātŭs, ă, ŭm. *Soufflé.* ‖ *Au fig. Enflé.* Nēque aūro, aūt gĕnĕre, aūt mūltĭplĭcī sclēntĭā Sūfflātŭs, quærīt Sōcrătĭs vēstĭgĭa. *Varr.* (apud *Non.* 1, 227). ‖ *Irrité.* Sūfflātŭs īllūc vĕnĭēt. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 21).

Sūfflō, ās, ārĕ. *n. et act. Souffler.* Sūfflāvīt būccīs tērquĕ quātērquĕ sŭīs. *M.* (III, 17). Ăntehāc sūfflābāt āquĭlo aūt aūstĕr. *Turp.* (apud *Non.* 8, 38). Ănĭmām sūfflāvērāt ōrĕ. *Prud.* (*Apot.* 846). SYN. Flō, spīrō, etc. ‖ *Enfler.* Ăgĕ, tĭbĭcĭnĕn... Sufflă cĕlĕrĭtĕr tĭbĭ būccās. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 41). *Voy.* Inflo. ‖ *Au fig Dire avec emphase.* Sūfflă : sūm cāndĭdŭs. *Pers.* (4, 20). ‖ — mē. *Décharger sa colère.* Nēscĭō quĭd sē sūfflāvīt ūxōrī sŭæ. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 19).

Sūffocō, ās, ārĕ. *Serrer, étouffer, suffoquer.* Aūt īn mēllĕ sītūm sūffōcārī ātquĕ rīgērĕ. *Lr.* (III, 905). Sūffocātă crŭōrĕ. *Arat.* (2, 279). Ēt sūffocārĕ lăcūnās Cōnātŭr. *Lucil.* (apud *Diom.* 1, 361). *Voy.* Strangulo.

Sūffŏdĭō, īs, ōdī, ōssūm, ŏdĕrĕ. *Creuser en dessous.* Sēd cădīt īn fŏvĕām præcĕps, quām cālldă fōrtĕ Fraūs ĭntĕrcīsō sūffōdĕrāt æquŏrĕ fūrtīm. *Prud.* (*Psych.* 325). *Voy.* Fodio. ‖ *Enfouir.* Cōmmīssūm vīdĕō nōn sūffōdīssĕ talēntūm. *Fort.* (III, 12, 41). *Voy.* Defodio.

Sūffōssŭs, ă, ŭm. *Percé en dessous.* Sūffōssō rĕvŏlūtŭs ĕquō. *V.*

Sūffrāgātŏr, ōrĭs. *m. Partisan.* Ēt sūffrāgātōrēs tŭōs Ūlcīscār. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 20. Et *Nov.* apud *Non.* 1, 13). SYN. Sūffrāgāns.

Sūffrāgĭum, ĭī. *n. Vote, suffrage.* Nōn ĕgŏ vēntōsæ plēbis sūffrāgĭă vĕnŏr Ĭmpēnsis cœnārūm, etc. *H.* Lĭbĕra sī dēntur pŏpŭlō sūffrāgĭă. *J.* (8, 211). Ōlim pŏpŭlī prĭŭs hŏnōrēm capĭēbāt sūffrāgĭō. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 34). ‖ *Au fig. Suffrage, approbation.* Quūm scrĭbo, ēt supplĭcĭ pŏpŭlī sūffrāgĭă cāptō. *H.* Prōpĕrāns sūffrāgĭa nātō. *Aus.* (*Idyl.* 6, 81). SYN. Fāvŏr, etc. *Voy. ce mot.*

Sūffrāgŏr, āris, ārī. *d. Donner son suffrage, au fig. approuver, favoriser.* Cōpĭă mĭ pērdĭt : tū sūffrāgārĕ rōgātŭs (*Anth.* II, p. 497). Sī quĭs ĕrĭt stellīs tūm sūffrāgāntĭbŭs ōrtŭs. *Man.* (IV, 552). *Voy.* Faveo.

Sūffringō, īs, ĕrĕ. *Rompre par dessous.* Ūt ĕgo hīscĕ sūffringām tālōs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 15. *Id. Truc.* II, 8, 8).

Sūffūdī. *parf. de* Suffundo.

Sūffŭgĭō, īs, ūgī, ŭgĕrĕ. *n. et act. Fuir, échapper.* Hīnc ŭbī sūffŭgīt sēnsūm sĭmŭl ăngŭlŭs ōmnĭs. *Lr.* (IV, 360. *Id.* V, 151).

Sūffŭgĭum, ĭī. *n. Asile, refuge, et au fig.* Quīd, nĭsī sūffŭgĭum nimbōs vītāntĭbŭs ēssēm? (*Ov. Nuc.* 119.) Trīst.ă nōctĭs Sūffŭgĭa, īllātō cōnfūsūs lūmĭnĕ, quærām. *P. Nol.* (10, 323). Sūffŭgĭum mĭsĕrĭs. *Sil.*

Sūffŭlcĭō, īs, īrĕ. *Étayer, soutenir.* Tāntæ ĭn tē ĭmpēndēnt rŭīnæ, nĭsī sūffŭlcīs fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 77). *Voy.* Fulcio. ‖ *Soutenir l'estomac, en parlant des alimens.* Prōptĕrĕă căpŭtŭr cĭbŭs ŭt sūffŭlcĭāt ārtŭs. *Lr.* (IV, 868. *Ib.* 951). ‖ *Mettre comme un étai. Voy.* Suffigo.

† Sūffŭlgĕō, ēs, ērĕ. *n. Briller par dessous.* Tūm fĭt ŭt hŭmŏr āquæ sūffŭlgĕāt (*Anth.* II, p. 311).

Sūffŭltŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Suffulcio. *Supporté, soutenu.* Stāns ĭn pērpĕtŭŭm parĭbŭs sūffŭltă cŏlŭmnĭs Pōrtĭcŭs. *Lr.* (IV, 428). Ōctŏ Sўrĭs sūffŭltă. *M.* (IX, 3, lectica). ‖ *Au fig.* Hāc ŏpĕ sūffŭltŭs. *Fort.* (I, 8, 5. *Ib.* 9, 13, *amore*). SYN. Fūltŭs, nīxŭs, frētŭs.

Sūffundō, īs, ūdī, ūsŭm, ŭndĕrĕ. *Verser en cachette.* Āquām frīgĭdām sŭbdŏlē sūffūndūnt. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 36, translate). ‖ *Verser sur, arroser, couvrir.* Āt sī vīrgĭnĕūm sūffūdĕrĭt ōrĕ rŭbōrĕm. *V.* Hўpĕrĭōnĭs ōrbĕm Sūffūndī mācŭlīs. *St.* Ēt tĕpĭdō sūffūndĭt lūmĭnă rōrĕ. *O.* Sūffūndūntquĕ sŭă cœlūm cāligĭnĕ. *Lr.* (VI, 478, nebulæ). SYN. Ĭnfundō, spārgō, ădspērgō, tĕgō, etc.

Sūffūrŏr, āris, ārī. *d. Voler en cachette.* (*Pl. Truc.* II, 7, 15. *Id. fr. Vidul.*)

Sūffūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Suffundo. *Répandu sous.* Āt quĭbŭs ĭntŭmŭĭt sūffūsă vēntĕr ăb ūndā. *O.* ‖ *Arrosé.* Lăcrĭmĭs ŏcŭlōs sūffūsă nĭtēntēs. *V.* Lingua ēst sūffūsă vēnēnō. *O.* Cāndĭdŭs ā sălĭbŭs sūffūsĭs fĕllĕ rĕfŭgī. *Id.*

Sūgdĭās, ădis. *f. La Sogdiane, contrée de l'Asie.* Sūgdĭās hānc sĕquĭtŭr, rāpĭdŭs quām dīvĭdĭt Ōxŭs. *Prisc.* (*Peri.* 723. Et *Avien.* 924).

Sūggĕrō, īs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Porter ou mettre dessous.* Virgĕă sūggĕrĭtŭr cōstīs ŭndāntĭs āhēnī. *V.* ‖ *Fournir.* Sūggĕrĕ tēlă mĭhī. *V.* Ălĭmēntāquĕ mĭtĭă tēllŭs Sūggĕrĭt. *O.* Cŭr tu hīs rēbŭs sūmptum sūggĕrĭs? *Ter.* (*Ad.* I, 1, 36). SYN. Submittō, sŭppĕdĭtō, sŭbjĭcĭō, præbĕō, mĭnĭstrō. ‖ *Au fig.* Sūggĕrĭt ălfătŭs, tŭrbătāquĕ pectŏrā mŭlcĕt. *V. Fl.*

Sūggēstŭm, ī. *n. Comme* Suggestus.

Sūggēstŭs, ă, ŭm. *Accumulé.* Fidāquĕ sūggēstă cāstrā cŏrōnāt hŭmō. *Pp.* (IV, 4, 8). ‖ *Élevé.* Cēlsĭs sūggēstă thĕātrā cŏlŭmnĭs. *Sil.*

Sūggēstus, ūs. *m. Élévation, accumulation.* Cēlsæ prăcŭl ădspĭcĕ frōntĭs hŏnōrēs, Sūggēstūmquĕ cŏmæ. *St.* Prōtĭnŭs ēx sēsĕ sūggēstŭ vŭlnĕrā cōmplĕt. *Tert.* (*Sod.* 134, de statua salis). ‖ *Tribune aux harangues.* SYN. Rostră.

† Sūggĭllō, ās, ārĕ. *Meurtrir; au fig. blesser, se moquer de.* ‖ ? *Comme* Suggero. Sclăt hīc, quĭs ĭllī vērba sūggĭllĕt Dĕūs. *Prud.* (*Peri.* 3192).

Sūgō, īs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Sucer, en partic. teter.* Cœpīt lăbĭă sūgĕrĕ. *Nov.* (apud *Non.* 10, 10). Sæpĕ sŏporāntēm fūrtīvă pĕr ōscŭla sūxī. *Fort.* (VI, 7, 343). Capēllām Gnōssĭăm Sūxissĕ fĕrtūr Jūpĭtĕr.

Prud. (*Peri.* 2810). SYN. Exsŭgō. PHR. Sūccŭm ōrĕ, lăbrīs haurīō, trāhō, extrāhō, exprĭmō, dūcō.

Sŭī, sĭbĭ, sē. *De soi, à soi, soi.* Pīgnŏrā cārā sŭī, quæ nūnc ĕgŏ līmĭne in ipsō. *V.* Māndāt fīdĕrī sĭbĭ tālĭā Dāphnĭs. Tĕquĕ sĭbī gĕnĕrūm Tēthўs ēmāt ōmnĭbŭs undīs. Nēc mĭnŭs Æneās sē mātūtīnŭs āgēbāt. Ădĭt sē sōcĭŭm. *Id.* SYN. Sŭīmĕt, etc., ipsĭus, etc. ‖ *acc. et abl. avec redoubl.* Sēsē. Illī intĕr sēsē magnā vī brāchĭă tollunt. *V.* Fĕrānt ōcŭlīs sēse ōbvĭă nōstrīs. *Id.* Hăbĕt ălĭud māgĭs ĕx sēse ĕt mājŭs. *Ter.* (*And.* V, 4, 51).

Sūillĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Stŭdĭīs ĕxcultē Sŭillī *O.*

Sŭillŭs, ă, ŭm. *De porc.* Nēc dīstārĕ pŭtānt hūmānā cārnĕ sŭillăm. *J.* (14, 98. Et *Prud. Cath.* 1300). SYN. Porcĭnŭs. ‖ — fungŭs. *Une espèce de champignon.* Sunt tĭbĭ bōlētī : fungōs ĕgŏ sūmō sŭillōs. *M.* (III, 60. Cf. *Plin.* 22, 23). ‖ *Subst. f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 44.)

Sŭimĕt, sĭbĭmĕt, sēmĕt. *De soi-même, etc.* Ipsă quĭdĕm vīrtūs sĭbĭmĕt pūlchĕrrĭmă mĕrcēs. *Sil.* Dăbĭt ipsă sĭbĭmĕt Pōndĕră. *Man.* (IV, 439). Sēmĕt prognātōs. *H.*

Sūlcātŏr, ōrĭs. *m. Qui trace des sillons, laboureur.* Ĕt pătŭlī sūlcātŏr Thēssălŭs ægrī. *Avien.* (*D. T.* 587). *Voy.* Agricola. ‖ *Au fig.* Fluctĭbŭs ā mĕdĭīs sūlcātŏr nāvĭtă pŏntī. *Sil.* Sīccæ sūlcātŏr ārēnæ (Bagrada). *L.*

Sūlcātŭs, ă, ŭm. *Sillonné.* Ēt (rura) quōndām sūlcātă Cămillī Vōmĕrĕ. *L.* ‖ *Au fig.* Sūlcātō vārĭōs dūcĕrūnt gūrgĭtĕ trāctūs. *L.* Sūlcātŭm trĕmŭlā sĕcāt āĕrā flāmmā. *Sil.*

Sūlcī, ōrŭm. *pl. m. Peuplade maritime de la Sardaigne.* Pārs ădĭt āntīquā dūctōs Cārthāgĭnĕ Sūlcōs. *Cl.*

Sūlcĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Sūlcĭŭs ācĕr Āmbūlāt. *H.*

Sūlcō, ās, ārĕ. *Sillonner, labourer.* Nēc quīsquām prēssō vōmĕrĕ sūlcāt hūmŭm. *O.* Ăd ĭmpĕrĭŭm dŏmĭnæ sūlcābĭmŭs ægrōs. *Tib.* (II, 3, 78). SYN. Prōscindō, ārō, etc. *Voy.* Aro. ‖ *Au fig.* Ēt cōntĕntŭs ĭtĕr caŭdā sūlcārĕ pārĕās. *L.* Sūlcāns rēgnă mĕātū. *Id.* Sūlcāvĭtquĕ cūtĕm rūgīs. *O.* ‖ *En partic. Naviguer.* Ēt lōngā sūlcānt vădă sālsă cārīnæ. *V.* Seū rătĕ cærŭlĕās pīctă sūlcāvĭmŭs ūndās. *O. Voy.* Navigo. ‖ *Sillonner avec les roues.* Nēc jŭgă sūlcābĭt nōstĕr Bĕrĕcўntĭă currŭs. *Cl.* ‖ — ĭtĕr. Mĕdĭŭm cœlī dŭm sūlcāt ĭtĕr. *Sen.* (*H. OEt.* 683).

Sūlcŭs, ī. *m. Sillon de la charrue.* Grāndĭă sæpĕ quĭbŭs māndāvĭmŭs hōrdĕă sūlcīs. *V.* Quūm prīmŭm sūlcōs æquānt sătă. Lōcŭm cōnclūdĕrĕ sūlcō. *Id.* Hērbăquĕ quæ lătŭīt Cĕrĕălĭbŭs ōbrŭtă sūlcīs. *O.* EP. Longŭs, rēctŭs, cūrvŭs, prōfundŭs, dūctŭs, fissĭlĭs. PHR. Sūlcī cūlmĭnă, ăggĕrēs. Sūlcī tēllūrĭs ărātæ. ‖ *Fosse pour les jeunes plants.* Hīc plāntās tĕnĕro ābscindĕns dē cōrpŏrĕ mātrŭm, Dēpŏsŭīt sūlcīs. *V.* Tĕnŭī vītēm cōmmittĕrĕ sūlcō. *Id.* SYN. Scrōbs. ‖ *Traces de roues.* Dēlĕt sūlcōs ĭtĕrātă prĭōrēs Ōrbītă. *St. Voy.* Orbita. ‖ *Au fig. Sillon tracé sur l'eau.* Cānēbānt æquŏră sūlcō. *V. Fl.* Īnfīndunt pārĭtĕr sūlcōs. *V.* ‖ *Sillon de feu.* Dīspērsōs trăxĕrĕ cădentĭă sūlcōs Sīdĕră. *O.* Tūm lōngō lĭmĭtĕ sūlcŭs Dăt lūcĕm. *V.* ‖ *Rides.* Sūlcīsquĕ gĕnārŭm Cōrrŭĕrāt pāssă făcĭēs rūgōsĭōr ūvă. *Cl.* (Et *Mart.* III, 72). *Voy.* Ruga. ‖ *Traces de blessures.* Grāndēsquĕ rūbēnt ĭn pĕctŏrĕ sūlcī. *Cl.* ‖ *Sillon de la plume.* Calāmīquĕ rĕvŏlvĕrĕ sūlcōs. *Prud.* (*Apot.* 664). ‖ *Petit bras de rivière.* Spărgĭtŭr ĭn sūlcōs (Sicoris). *L.*

Sūlfŭr *ou* Sūlphŭr, ŭrĭs. *n. Soufre.* Nōmĭnĕ vīvĭēs ĕtĭām tĕrrā quŏquĕ sūlfŭr ĭn ipsā. *Lr.* (VI, 808). Lūtĕa ŭt ĕxīgŭīs ārdescūnt sūlfŭrā fūmīs. *O.* Ēt lātĕ cīrcūm lŏcă sūlfŭrĕ fūmānt. *V.* EP. Vīvŭm, ŏdōrŭm, grāveŏlēns; lūtĕŭm, flāvŭm; pīnguĕ, fūmāns, ārdēns, călīdŭm. PPH. Sūlfŭrĭs ignĭs, ŏdŏr, aūrā. Sūlfŭrĕā vīs. PHR. Cærŭlĕī pūrō dē sūlfŭrĕ fūmī. *O.* ‖ *Allumette.* Rŭptō pōscēntĕm sūlfŭrā vītrō. *J.* (5, 48). *Voy.* Sulfuratum. ‖ — ætherĭŭm, etc. *La foudre.* Ætherĭŏquĕ nŏcēns fūmāvit sūlfŭrĕ fĕrrum. *L.* Ōcŭs ĭlĕx Sūlfŭrĕ dīscŭtĭtŭr sācrō. *Pers.* (2, 24). *Voy.* Fulmen.

Sūlfŭrātŭm, ī. *n. Allumette.* Quī pāllēntĭă sūlfŭrātă frāctĭs Pērmūtāt vītrĕīs. *M.* (I, 42).

Sūlfŭrātŭs, ă, ŭm. *Soufré.* Nēc sūlfŭrātæ līppŭs īnstĭtŏr mĕrcīs. *M.* (XII, 67. *Id.* X, 3). PPH. Sūlfŭrĕ ĭndŭctŭs, illĭtŭs. PHR. Ĭndūctō cērātæ sūlfŭrĕ tædæ. *O.* Sūmmīs cīrcumlĭtă tædīs Ādmōtās răpĭūnt vīvācĭă sūlfŭrā flāmmās. *Id.*

Sūlfŭrĕŭs, ă, ŭm. *De soufre, soufré.* Sūlfŭrĕīs ārdĕt fornācĭbŭs Ætnă. *O.* Sūlfŭrĕă Nār ălbŭs āquā. *Virg.*

Sūlla *ou* Sўlla, æ. *m.* (Σύλλας). *Sylla, vainqueur de Mithridate, rival de Marius.* Cōnsĭlĭŭm dēdĭmŭs Sūllæ, prīvātŭs ŭt āltŭm Dōrmīrēt. *J.* (1, 16). Sūllæ quī sē vēllĭt ēssĕ sēcundūm. *Sil.* Ēt pācēm, dŭm Sūllă rĕdĭt. *L.* ‖ 2. *Ministre de Néron.* Sūllæquĕ cæsī rĕfĕrāt ābscĭsŭm căpŭt. *Sen.* (*Oct.* 438).

Sūllānŭs *ou* Sўllānŭs, ă, ŭm. *De Sylla.* Sūllānum sōlĭtō tĭbĭ lāmbĕrĕ fĕrrum Dūrāt, Māgnĕ, sĭtīs. *Luc.*

Sūlmō, ōnĭs. *m. Ville du Bruttium, patrie d'Ovide.* Sūlmō mīhī pātrĭa ēst, gĕlĭdīs ūbĕrrĭmŭs ūndīs, Mīllĭă quī nŏvīēs dīstăt ăb ūrbĕ dĕcĕm. *O.* Ā quō Sūlmōnĭs mœnĭă nōmĕn hăbēnt. *Id.* (Cf. *Sil.* IX, 75). ‖ *Nom d'homme.* Ēt vĕnĭt ăvērsī ĭn tĕrgŭm Sūlmōnĭs. *V.*

Sūlmōnēnsis, ĕ. *De Sulmone.* Dē Sūlmōnēnsī mĕrā Cērĕrĭs. *J.* (6, 186).

Sūlphŭr. *Voy.* Sulfur.

Sūlpĭcĭă, æ. *f. Poétesse, du temps de Domitien.* Ōmnēs Sūlpĭcĭām lĕgānt pūēllæ. *M.* (X, 35. Adde *Sid. Pan.* 2134). ‖ *Autres femmes.* Sūlpĭcĭa ēst cūltă thūs, Mārs māgnĕ, călēndīs. *Tib.* (IV, 2, 1).

Sūlpĭcĭŭs, ĭī. *m.* (Σουλπίκιος). *Sulpicius, nom d'homme.* Sūlpĭcĭī pŭĕrī mœstă tĕgit cĭnĕrēs (*Anth.* II, p. 66). ‖ *Eccl. Saint Sulpice.* Cūm dūcĕ Sūlpĭcĭō. *Fort.* (*V. S. M.* III, 10). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Quī nūnc Sūlpĭcĭīs āccŭbăt hōrrĕīs. *H.*

† Sūltān. *m.* (*Chald.* princeps). *Sultan, prince arabe.* Ēn sūltān nōstrā sērvīrĕ pārātŭs ĭn aūlā. *Corip.* (*L. Just.* 3, 390).

† Sūltĭs. *Voy.* Sis 2.

Sŭm, ĕs, fŭī, ēssĕ. *Être.* Sūm plŭs Æneās, fāmā sŭpĕr ætherā nōtŭs. *V.* Nōn tŭlĭt Āntĭgĕnēs : ĕt ĕrāt tūm dignŭs āmārī. Quīsquĭs ĕs, āmissōs hīnc jam ōblīvīscĕrĕ Grāiōs. *Id.* Nōs nūmĕrŭs sūmŭs, ĕt frugēs cōnsūmĕrĕ nātī. *H.* ‖ *Exister.* Quō pūlchrĭŏr ăltĕr Nōn fŭīt Æneădum. *V.* Ēstĭs ĭō, sŭpĕrī. *St. Voy.* Exsisto. ‖ *Vivre.* Pĕr quīnquennĭă jām dĕcĕm, Nī fallŏr, fŭīmŭs. *Prud.* (*Cath. præf.* 1). *Voy.* Vivo. ‖ *Se trouver.* Sīcŭt ĕrām, fūgĭō sīnĕ vēstĭbŭs. *O.* SYN. Vērsŏr. ‖ Ŭt nūnc ēst. *Pour le présent.* Quīd āgīs, dulcĭssĭmĕ rērŭm? Suāvĭtĕr, ŭt nūnc ēst. *H.* ‖ Ēst mĭhĭ. *J'ai, je possède.* Sūnt mĭhĭ bis sēptēm præstāntī cōrpŏrĕ nўmphæ. *V.* Nōmĕn Mĕrcūrĭ ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Amp. prol.* 19). *Voy.* Habeo. ‖ Essĕ in vēstĕ. *Avoir un certain costume.* Sīve ĕrīt in Tўrĭīs... Sīve ĕrīt in Cōĭs. *O.* In lāxā quīd jŭvat

ēssĕ tōgā? *Tib.* (I, 9, 70). ‖ Bĕnĕ, Mālĕ ēst mihī. *Voy.* Bene, Male. ‖ *Demeurer, habiter, rester.* Ēst dĕŭs ĭn nōbīs, ăgĭtāntĕ cālēscĭmŭs īllō. *O.* Nēmpe Āmŏr ĭn pārvā tĕ jŭbĕt ēssĕ cāsā. *Tib.* (II, 3, 28). SYN. Hăbĭtō, mānĕō, cōmmŏrŏr, etc. ‖ *Durer.* Ĭnvidĕăm quŏd hăbĕt, nōn sōlĕt ēssĕ dĭū. *Pp.* (II, 19, 74). *Voy.* Duro. ‖ *Arriver, avoir lieu.* Ō Lāĕrtĭădē, quĭdquĭd dīcam aūt ĕrĭt, aūt nōn. *H. Voy.* Advenio. ‖ Ēst (*avec le gén.*). *C'est le propre de.* Ēst mīsĕrōrum ūt mălĕvōlentēs sint. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 52). *Voy.* Pertinet. ‖ Ēst mihī cŭm. *Avoir affaire à.* Pōstrēmō tĕcūm nīl rĕ nōbīs, Dēmĭpho, ēst. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 74). ‖ Ēst ălĭquĭd. *Voy.* Aliquis. ‖ *Avec l'inf. Il est permis, il est possible de.* Ēst quădăm prōdīrĕ tĕnŭs, sī nōn dătŭr ūltrā. *H.* Ŏppĭdŭlō quŏd vērsŭ dĭcĕrĕ nōn ēst. *Id.* Nĕc nōn ĕt Tĭtўŏn, Tĕrræ ōmnĭpărentĭs ălūmnŭm, Cērnĕre ērăt. *V.* Alĭī, quōrŭm nūmĕrŭm cōmprēndĕrĕ nōn ēst. *O.* Fŭĕrĭt dēlērĕ Sāgūntŭm. *Sil. Voy.* Licet, Possum. ‖ Ēst ŭt. *Il se peut que.* Ēst ŭt vīrō vir lātĭŭs ōrdĭnĕt. *H.* Nōn ēst ŭt cōpĭă mājŏr Āb Jŏvĕ dōnārī pōssĭt mihī. *Id.* ‖ Ēst tŭr *ou* quŏd. *Il y a des raisons pour.* Nāmque ēst quŏd vīsām dŏmum. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 26). ‖ Ēst quŭm. *Il arrive que.* Ēn ērĭt ūnquăm īllĕ dĭēs, quŭm, etc. *V.* ‖ *Valoir.* Qui sīt plūrĭs quam illĕ sīt. *Pl.* (*As.* II, 4, 29). Pōstrēmo à me ārgēntum, quāntī ēst, sūmītō. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 20). *Voy.* Tanti. ‖ *qqf. au parf. Avoir cessé d'être, n'être plus.* Quŭm dīcāt sŭbĭtā vōcĕ, fŭīssĕ ŭbĭ (*In obst. Mæcen.* 158). Sīve ērĭmŭs, seū nōs fātă fŭīssĕ vōlēnt. *Tib.* (III, 5, 32). Fŭĭmŭs Trōēs, fŭīt Īllum, ĕt īngēns Glōrĭă Dārdănĭdum. *V.* ‖ Ēstŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf.* Ēst, ēssĕ. *Manger. Voy.* Esse.

† Sŭm. *arch. pour* Eum. (*Enn.* apud *Fest.* in *Sas.*)

Sūmĕn, ĭnis. *n. Tétine de truie.* Ēssĕ pŭtēs nondŭm sūmĕn. *M.* (XIII, 44. Et *Juv.* 12, 73; *Pl. Curc.* II, 3, 44). ‖ † *arch. Sein.* Ēt mănŭs ūbĕrĭŏr lăctāntī ĭn sūmĭnĕ sīdāt. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 54).

Sūmmă, æ. *f. Total, somme.* Vītæ sūmmă brĕvis. *H.* Ĭnfēlix ŏpĕrĭs sūmmă. *Id.* ‖ *En partic. Somme d'argent.* Quăcūnquĕ sūmmă trādēt lŭxurĭæ dŏmŭm. *Ph.* Sūmmām nūmmōrŭm. *H.* ‖ *Résumé.* Rătă sīt vērbōrŭm sūmmă tŭōrŭm. *O.* Nāvigĕt : hæc sūmma ēst. *V.* ‖ Ăd sūmmām. *En somme.* Ăd sūmmām, nēc Maūrŭs ērăt. *J.* (3, 79. Et *Hor. Epist.* I, 1, 106). ‖ *Le principal, la tête.* Sūmmă dūcum Ātrĭdēs. *O.* Sōlŭs sūmmam hăbēt hīc ăpŭd nōs. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 15). ‖ Sūmmă sūmmārŭm. *Résumé général.* Quām pēnēs ămantŭm sūmmă sūmmārŭm rĕdĭt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 4. Et *Lucr.* III, 818).

? Sūmmănō, ās, ārĕ. *Dérober.* Quĭă vēstīmēnta, ŭbī ōbdōrmīvīt cĕrĭŭs, Sūmmāno, ŏb ĕām rēm mē ōmnēs Sūmmānŭm vōcānt. *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 46. Alii volunt secundam produci : unde sensus impeditior).

Sūmmānŭs, ī. *m. Nom de Pluton.* Rēddĭtă, quīsquīs ĭs ēst, Sūmmānō tēmplă fĕrūntŭr. *O.* (Adde *Pl. Bac.* IV, 8, 54. Quidam scrib. *Submanus*, non bene, si verbi etymon est *Summus Manium*, ut vult, inter alios, *Capel.* II, p. 40).

Sūmmātēs, ŭm. *m. pl. Les principaux citoyens.* Dēlĭclæ sūmmātŭm vīrŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 90). Sūmmātēs vīrī. *Sutrius* (apud *Fulg. de P. S.* 49). *Voy.* Proceres. ‖ *f.* Sūmmātēs mātrōnās. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 27).

Sūmmātĭm. *Sommairement, en abrégé.* Sēd ĭ-mĕn ŭt pōtĕrō sūmmātĭm ălтĭngĕrĕ, tăngăm. *Lr.* (III, 262). Sūmmōtĭm tămĕn ĕxpĕrĭăr rĕscrĭbĕrĕ paūcīs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 163). SYN. Lĕvĭtĕr, ōbĭtĕr.

† Sūmmātŭs, ūs. *m. Souveraineté.* Ĭmpĕrĭŭm sĭbī quum ăc sūmmātŭm quīsquĕ pĕtĕbăt. *Lr.* (V, 1141).

Sūmmē. *adv. Très fort.* Sūmmē mūnītō. *H.* Scīlĭcĕt hæc sūmmē cĕlĕrī rătĭōnĕ gĕrūntŭr. *Lr.* (IV, 255). *Voy.* Valde.

Sūmmĕrgō, Sūmmittō. *Voy.* Submergo, etc.

Sūmmĭtās, ātĭs. *f. Sommité.* Dēnĭque ārcis sūmmĭtās Zĕphўrĭs vōcātă. *Avien.* (*Or. mar.* 226). *Voy.* Cacumen.

Sūmmœnĭŭm, ĭī. *n. Remparts, murs de la ville.* Nūllăquĕ sūmmœnī fōrmĭcĕ rīmă pătĕt. *M.* (I, 35). ‖ *Doù,* Sūmmœnĭānŭs, ă, ŭm. Sūmmœnĭānās cœnĕt ĭntĕr ūxōrēs. *M.* (III, 82. *Id.* XI, 62). *Voy.* Suburanus.

Sūmmŏpĕrĕ. *adv. Extrêmement.* Ōmnĭă sūmmŏpĕre hŏs vītæ pōstscēnĭă cēlant. *Lr.* (IV, 1179).

Sūmmŏvĕō. *Voy.* Submoveo.

Sūmmŭlă, æ. *f. dimin. de* Summa. Nām călcŭlāndă prīmĭtŭs, Tūm sŭbnōtāndă sūmmŭlă. *Prud.* (*Peri.* 371). Sūmmŭlă nĕ pĕrĕāt. *J.* (7, 174).

Sūmmŭs, ă, ŭm. *Le plus haut, le plus élevé.* Ĭlī sūmmo ĭn flŭĕtŭ pēndēnt. *V.* Sūmmŏque ŭlŭlārunt vērtĭcĕ nўmphæ. Pēdĭbŭs sūmmās æquābĭs ārēnās. *Id.* SYN. Ăltĭssĭmŭs, sŭblīmĭs, sŭprēmŭs. ‖ *Très-grand.* Sūmmĕ dĕŭm rĕctŏr. *O.* Sūmmă vŏlŭptās. *H.* Sūmmīs sălĭĕus vīrĭbŭs. *Ph.* SYN. Măxĭmŭs. ‖ *Dernier.* Vēnit sūmmă dĭēs ĕt ĭnĕlŭctābĭlĕ tēmpŭs. *V.* Ĭn flŭvĭŭm prīmī cĕcĭdĕre, ĭn cōrpŏră sūmmī. *L.* SYN. Ūltĭmŭs, pōstrēmŭs. ‖ *Supérieur, excellent, parfait.* Ămīcŭs sūmmŭs mĕŭs ĕt pŏpŭlārĭs Gĕtă. *Ter.* (*Phor.* I, 1, 1). Sūmmă fōrmă sēmpĕr cōnsĕrvām dŏmī vĭdēbĭt. *Id.* (*Eun.* II, 3, 75). SYN. Ĕgrĕgĭŭs, præstāns, etc. ‖ *De noble extraction.* Quōd făcĭŭnt sūmmīs nātī gĕnĕrĭbŭs. *Pl.* (*Most.* V, 2, 20). *Voy.* Nobilis. ‖ *Glorieux.* Sōcĭŭm sūmmīs ădjūngĕrĕ rēbŭs. *V.* SYN. Dĕcōrŭs, pŭlchĕr, etc. ‖ Sūmmă, ōrŭm. *n. pl. pris subst. Le bout, les extrémités.* Vēl sūmmă pēllīs ĭguīs ŏbdūctŭs cŏquĭt. *Prud.* (*Peri.* 2080).

† Sūmmūssŭs, ī. *adj. m. Qui murmure tout bas.* (*Næv.* apud *Festum.*)

† Sūmmūssŏ, ās, ārĕ. *n. Murmurer tout bas.* Sūmmūssārĕ sĭnĕ. *Att.* (apud *Festum.*)

Sūmŏ, ĭs, psī, ptŭm, mĕrĕ. *Prendre.* Sūmĕrĕt ăgrēstĕm pōsītō dīādēmătĕ fălcĕm. *J.* (13, 39). Quām dē cælātă sūmĕrĕ lāncĕ jŭvāt (pomum). *O.* SYN. Căpĭō, prĕhēndō, *qqf.* ăssūmō, ăccĭpĭō, răpĭō. ‖ *Au fig.* Sūmpsī ănĭmum, grātēsquĕ dĕō nōn tĕrrĭtŭs ēgī. *O.* Sūmānt ĭncendĭă vīrēs. *V.* ‖ — pœnās, etc. *Punir.* Pœnām scĕlĕrātō ĕx sănguĭnĕ sūmīt. *V. Voy.* Pœna. ‖ *Prendre, dérober.* Ōmnĭă vīscātīs mănĭbŭs lĕgĕt, ōmnĭă sūmĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 428). *Voy.* Subduco. ‖ *Recevoir.* Vēl tūă mē Sēstŏs, vēl jĕ mĕă sūmăt Ābўdŏs. *O.* Laūdēmque ă crīmĭnĕ sūmīt. *Id. Voy.* Accipio. ‖ *Choisir.* Sūmītĕ mātĕrĭēm vēstrīs, quī scrībāntĭs, æquam Vĭrĭbŭs. *H.* Sōcĕrūmquĕ Lўcāŏnă sūmīt. *O.* Sūmĕ dĭēm quī ēst vīsŭ' tĭbī pūlchĕrrĭmŭs ūnŭs. *Lucil.* (apud *Non.* l. cit.). *Voy.* Eligo. ‖ *Prendre, revêtir.* Cūm tăbŭlīs ănĭmum cēnsōrīs sūmĕt hŏnēstī. *H.* SYN. Căpĭō, ăssūmō, ĭndŭō. ‖ *Entreprendre.*

Quēm vīrum aūt hērōā lȳrā, vĕl ācrī Tĭblā sūmīs cĕlĕbrārĕ, Clĭō ? *H.* Prō tāntō sūmĕrĕ bēllŭm Cōnjŭgĕ. *O.* SYN. Sūscĭpĭō, ĭnĕō. ‖ *Employer, dépenser, consacrer.* Ŏpĕrām sūmēbāt ĭnānĕm. *H.* (Sic *Ter. Heaut.* IV, 3, 15). Hūnc lăbōrĕm sūmās, laūdēm quī tĭbi ăc frŭctŭm fĕrāt. *Lucil.* (apud *Non.* I. cit.). Ĭn măla ūxōre ātque ĭnīmīcō sī quĭd sūmās, sūmptŭs ēst. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 78). Ēt hĭlārem hūnc sūmāmūs dĭĕm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 68, rei). SYN. Ĭnsūmŏ, ĭmpĕndŏ, cōnsūmŏ. ‖ *Acheter.* Quæ pārvō sūmī nĕquĕ̆ūnt, ōbsōnĭă cāptās. *H. Voy.* Emo. ‖ *Emprunter.* Sūmptōs nōn rēddĕrĕ nūmmōs. *J.* (16, 40. Cf. *Cic.* apud *Non.* I. cit.). *Voy.* Mutuor. ‖ *Poser un principe.* Lĭbĕr ĕgo! ūndĕ dătum hōc sūmīs, tōt sŭbdĭtĕ rēbŭs? *Pers.* (5, 124. Et *Lucr.* I, 972).

Sūmpsĕ. *sync. pour* Sumpsisse. Ārgēntum ămōrīs causā sūmpsĕ mutŭūm. *Næv.* (apud *Gell* 2, 19).

† Sūmptī. *ancien gén. de* Sumptus. Întĕrcăpĕdō sūmptī făcĭundī fŭīt. *Turpil.* (apud *Non.* 8, 12. *Id. ib.* 2, 488). ‖ Sūmptī făcĭō *ou* Sūmptĭfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Dépenser.* Ēt, prætĕr ŏpĕrām, rēstĭm sūmptī fēcĕrĭm. *Pl.* (*Cas.* II, 7, 2. *Id. Trin.* II, 1, 20. Adde *Lucil.* et *Cæc.* apud *Non.* 8, 12).

Sūmptŭōsē. *adv. Somptuousement.* Vōs cōnvīvĭă laūtă sumptŭōsē Dē dīē facĭtĭs. *Cat.* (47, 5).

Sūmptŭōsŭs, ă, ŭm. *Qui fait beaucoup de dépenses.* Mĕa ēst pŏtēns, prŏcăx, măgnĭfĭcă, sumptŭōsă, nobĭlĭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 15). ‖ *Qui coûte beaucoup.* Nōn sūmptŭōsă blāndĭŏr hostĭă. *H.* Ŭt cōnvīvĭă sūmptŭōsiōrā. *M.* (1, 11). SYN. Prĕtĭōsŭs, cārŭs, etc.

Sūmptŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Sumo. *Pris, reçu.* Gaūsăpă sī sūmpsīt, gaūsăpă sūmptă prŏbă. *O.* ‖ *qqf. Consumé.* Mĕtŭ Pĕrcŭlsŭs, cūrīs sūmptŭs sūspīrantĭbŭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 21).

Sūmptŭs, ūs. *m. Frais, dépense.* Nām nĕquĕ pȳrămĭdŭm sūmptŭs ăd sīdĕră dūcti. *Pp.* (III, 1, 57). Ex rĕ sūmptŭs prædĭcētŭr āvĭtă. *H.* SYN. Ĭmpēnsă, ĭmpēndĭum. EP. Ēxĭgŭŭs, tĕnŭĭs, pārcŭs; măgnŭs, ĭngēns, dīvēs, măgnĭfĭcŭs, sūpĕrbŭs, prōdĭgŭs, prōfūsŭs, ēffūsŭs, ĭmmēnsŭs. ‖ Sūmptŭm făcĭō. *Faire de la dépense.* Quēm sūmptŭm făcĭs ĭn lūstrīs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 277). *Voy.* Sumpti.

Sūnŭās, ădŏs. *f.* (Σουνιάς). *Du Sunium.* Sūnŭădŏs contrā sūmmŭm quŏquĕ rūpīs ăd ōrtŭs. *Prisc.* (*Peri.* 532. Et *Avien.* 678).

Sūnĭŏn *ou* Sūnĭŭm, ĭī. *n.* (Σούνιον). *Sunium, cap de l'Attique.* Sūnĭŏn ĕxpōsĭtŭm Pīræāquĕ tĕcta rĕcēssū Lĭnquĭt. *O.* (Adde *St. Th.* XII, 625; *Sen. Hip.* 26; *Ter. Eun.* 1, 2, 35).

Sūntŏ. 2e *et* 3e *pers. pl. impér. fut. de* Sum. Hæc prīmă plăcŭla sūntŏ. *V.* Stўgĭī quŏquĕ cōnsĭă sūntŏ Numĭnă torrēntis. *O.*

Sŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Coudre.* Sārcĭnātōrem ēssĕ sūmmŭm; sŭĕrĕ cēntōnem ōptŭmē. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 818). ‖ *Au fig.* Hei! mētŭō lēnōnēm, nĕ quĭd suō sūāt căpŭtī. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 6).

Sŭōptĕ, *arch.* Suōptĕ. *Voy.* Suapte.

Sŭpellĕx, ēctĭlis. *f. Meubles, mobilier.* Jāmdūdŭm splendĕt fŏcŭs, ēt tĭbĭ mūndă sŭpellĕx. *H.* Jūdæī, quōrŭm cōphĭnŭs fœnūmquĕ sŭpellĕx. *J.* (3, 14). Vīrgĕă prætĕrĕă Cĕlĕī vīlĭsquĕ sŭpellĕx, Ārbūtĕæ crātēs, etc. *V.* SYN. Ĭnstrŭmēntŭm, ĭnstrūmēntă, *qqf.* ārmă. EP. Laūtă, pūlchră, dīvēs, ŏpŭlēntă, prĕtĭōsă, splēndĭdă, sŭpērbă; cūrtă, vīlĭs, sordĭdă. ‖ *Au fig.* Tēcum hăbĭta, ēt nōrīs quām sīt tĭbĭ cūrtă sŭpellĕx. *Pers.* (4, 52). Tăce, ātquĕ pārcĕ mŭlĭēbrī sŭp' lēctĭlī. Quæ ĕa ēst sŭpellĕx? Clārŭs clāmōr sĭnĕ mŏdō. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 27).

Sŭpĕr. *prép. Sur.* ‖ 1. *Avec l'abl. Sur (sans mouv.).* Frōndĕ sŭpĕr vĭrĭdī rĕquĭēscĕrĕ. *V.* Gĕmĭnă sŭpĕr ārbŏrĕ sĭdūnt. Strātōquĕ sŭpĕr discŭmbĭtŭr ōstrō. *Id.* Lignă sŭpĕr fŏcō Lārgĕ rēpōnēns. *H.* SYN. Sŭprā, ĭn. ‖ *Sur, touchant.* Mūltă sŭpĕr Prĭāmō rōgĭtāns, sŭpĕr Hēctŏrĕ mūltă. *V.* Hæc sŭpĕr ārvōrŭm cūltū pĕcōrīsquĕ cănēbăm. *Id.* Cōnsūltānt bēllō sŭpĕr. *Sil.* SYN. Dē. ‖ *A cause de.* His æcēnsă sŭpĕr. *V. Voy.* Ob. ‖ *Pour.* Nēc sŭpĕr ĭpsĕ sŭă mōlĭtŭr laūdĕ lăbōrēm. *V.* Nīl sŭpĕr ĭmpĕrĭō mŏvĕŏr. *Id.* (Cf. *Diom.* 1, 407). SYN. Prō. ‖ *qqf. Après.* Bēllă sŭpĕr mĕrō. *H. Voy.* Post. ‖ *Au delà de.* Nōctĕ sŭpĕr mĕdĭă. *V.* (*Æ.* IX, 59. Sic *Serv.*). SYN. Ŭltrā. ‖ 2. *Avec l'acc. Sur (avec mouv.).* Illĕ sŭpĕr tĕrrām dēsĕctō pōplĭtĕ lābēns. *O.* ‖ *Au-dessus de.* Fāmă sŭpĕr æthĕrā nōtŭs. *V.* Nōmĕntānŭs ĕrāt sŭpĕr ĭpsŭm, Porcĭŭs ĭnfrā. *H.* ‖ *Au delà de.* Sŭpĕr ēt Gărāmāntās ēt Ĭndos Prōfĕrĕt ĭmpĕrĭŭm. *V.* ‖ *Outre.* Quī sŭpĕr ōbscēnă dĭcta ēt pētūlāns jūrgĭŭm. *Ph.* ‖ Sŭpĕr ōmnĭă. *Par dessus tout.* Tālĭă cārmĭnĭbŭs cĕlĕbrānt : sŭpĕr ōmnĭă Cācī, etc. *V.* Clāmātō sæpĕ pārentĕ... Māgnīs sŭpĕr ōmnĭă dīvīs. *O.* ‖ 3. *adv. En outre.* Cuī nĕque ăpŭd Dānāōs ūsquām lŏcŭs, ēt sŭpĕr ĭpsī Dārdanĭdæ ĭnfēnsī pœnās cūm sāngŭĭnĕ pōscunt. *V.* Ēccĕ sŭpĕr mœstī măgnā Dĭŏmēdīs ăb ūrbĕ Lēgāti rēspōnsa fĕrūnt. *Id.* SYN. Ĭnsŭpĕr. ‖ *De dessus.* Hæc sŭpĕr ē vāllō dēspectānt Trōēs. *V.* Sŭpĕrquĕ ĭmmanĕ barathrŭm Cērnātŭr. *Id.* Quūm sŭpĕr ē tōtīs ēmīsīt cōllĭbŭs ăgmĕn Māgnŭs. *L.* SYN. Dēsŭpĕr. ‖ Sŭpĕr quam. *Plus que.* Pœnās dēdĭt ūsquĕ sŭpĕrquĕ Quām satīs ēst. *H.* ‖ *Comme* Superest. Nĕque ēnĭm fŭga nūnc sŭpĕr ūllă pĕrĭcli. *V.* Ō mīhī solă mĕī sŭpĕr Āstўănactīs ĭmagō! *Id.* Nēc spēs ūlla sŭpĕr. *V. Fl.* ‖ ? *Beaucoup, fortement.* (*Virg.* apud *Non.* 2, 768. Qui autem loci melius aliter exponuntur.)

† Sŭpĕrā. *ancien primit. de* Supra. Tōrvŭ' Drācō sērpīt sŭbtĕr sŭpĕrāquĕ rēvōlvēns Sēsē. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42. *Id.* apud *Prisc.* 14, 980 et 1001. Sic pro var. lect. apud *Lucr.* I, 429, et passim.)

Sŭpĕrā, ōrŭm. *n. pl. Le ciel.* Cōcȳtīquĕ pĕtīt sēdēm, sŭpĕra ārdūa lĭnquēns. *V. Voy.* Cœlum.

Sŭpĕrābĭlĭs, ĕ. *Surmontable.* Pĕr vīm nōn ēst sŭpĕrābĭlĭs ūllī. *O.*

Sŭpĕrāddŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ajouter par dessus.* Ēt tŭmŭlūm făcĭte, ēt tŭmŭlo sŭpĕrāddĭtĕ cārmĕn. *V.* Lēntă quĭbŭs tōrnō facĭlī sŭpĕrāddĭta vītis. *V.* Laūrus sŭpĕrāddĭtă bŭstō. *Pp.* (II, 10, 33).

Sŭpĕrādducŏ, ĭs, ĕrĕ. *Amener en sus.* Quīn ētĭām sŭpĕrādducās, etc. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 54).

Sŭpĕrādjĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Surajouter.* Ēt sŭpĕrādjĕcta ēst gĕnĕrī cūstodĭa sānctō. *Prosp* (*Prov. D.* 540).

Sŭpĕrādstŏ, ās, ĭtī, ārĕ. *n. Se tenir au-dessus.* Chālcĭdĭcaquĕ lĕvīs tāndĕm sŭpĕrādstĭtĭt ārcĕ. *V.* Vērtĭcĭbŭs sŭpĕrādstāntēm, mĕdĭūmquĕ sĕcantēm Cœlŭm. *Man.* (1, 637).

Sŭpĕrāggĕrŏ, ās, ārĕ. *Accumuler sur.* Tēstīsquĕ tĕgīt, sŭpĕraggĕrāt ignēs (*Moret.* 51).

Sŭpĕrāgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Pousser ou conduire au-dessus.* Quippe ŭbī nōn ūnquām Tītān sŭpĕrēgĕrĭt ortus. *Tib.* (IV, 1, 157. Possit etiam esse ab *Egerere.* Nisi legendum *supercrigit.* Alii leg. *superingerit*). Ast ălĭos, pĕdĭbŭs sŭpĕrāctīs, vērtĭt ĭn ăltum. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 165).

Sŭpĕrāllŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Arroser en dessus.* Cāspĭă

nām lātē tērrām sūpērāllŭīt ūndă. *Avien.* (*D. T.* 881. Alii minus bene *superabluit*).

Sūpērāmbŭlō, ās, ārē. *Marcher sur.* Călcātās Dŏmĭnūs sūpērāmbŭlāt ūndās. *Sedul.* (5, 226).

Sūpērāns, tis. *Qui a en grande quantité, abondant.* Hīc victŏr sūpērāns ănĭmīs, taŭrōquē sūpērbŭs. *V.* Quūm sēmĕl ĭn tērrā fŭĕrīt sūpērāntĭŏr ĭgnis. *Lr.* (V, 395).

Sūpērātŏr, ōris. *m. Vainqueur.* Gōrgŏnĭs ănguĭcŏmæ Pērseŭs sūpērātŏr. *O.* Pŏpŭlī sūpērātŏr Etrŭscī. *Id.* SYN. Victŏr.

Sūpērāttōllō, ĭs, ĕrē. *Élever au-dessus.* Sēnsĭm sūpērāttōllĕ pĕdēs, nŏvă nūptă. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 1).

Sūpērāttrahō, ĭs, ĕrē. *Tirer au-dessus.* Ārgō quōd pŭppĭm cūrvīs sūpērāttrāhĭt ōrīs. *Avien.* (*Arat.* 1249).

Sūpērātŭs, ă, ŭm. *Surpassé, surmonté.* Ēt sūpērāta sŭæ rĕfĕrēbāt jŭssă nŏvĕrcæ. *O.*

? Sūpĕraurātŭs, ă, ŭm. *Doré en dessus.* (*Ov. Hal.* 107. Alii leg. divisim.)

Sūpērbē. *adv. Avec orgueil.* Sātĭn' sūpĕrbe īllūdĭtĭs mĕ? *Ter.* (*Ph.* V, 7, 22. Et *Pl. Merc.* V, 4, 38). SYN. Ēlātē, ārrōgantĕr. ‖ *Avec luxe.* Bābўlōnĭcă pīctă sūpērbē Tēxtă. *M.* (VIII, 28).

Sūpērbĭă, æ. *f. Orgueil.* Nōn ĕă vīs ănĭmō, nēc tāntă sūpērbĭă vīctĭs. *V.* Quærĭtĕ nūnc, hăbĕāt quām nōstră sūpērbĭa caŭsām. *O.* Ĭnquĭnāt ēgrĕgĭōs ădjūnctă sūpērbĭă mŏrēs. *Cl.* SYN. Fāstŭs, ănĭmŭs, ănĭmī, spīrĭtŭs, ārrōgantĭă, ĭnsōlentĭă, tŭmŏr, fīdūcĭă, *qqf.* sūpĕrcĭlĭŭm, glōrĭă. EP. Cæcă, ĭnsānă, dēmēns, ēlātă, tŭmēns, vēntōsă, ĭnānĭs, vānă, audāx, præceps. PPH. Sūpērbŭs, ēlātŭs ănĭmŭs. Sūpĕrba mēns, pectŏră. Ēlātī, māgnī, tŭmĭdī, tŭmentēs, sūpĕrbī ănĭmī. Tŭmĭdæ mentīs fāstŭs. Mēntĭs tŭmŏr. PHR. Quantăquē mātērnæ fŭĕrīt fīdūcĭa fōrmæ. *O.* Ēt tollēns văcŭŭm plŭs nĭmĭō glōrĭă vērtĭcĕm. *H.* Pŏnīte ĭnflātōs tŭmĭdōsquē vŭltŭs. *Sen.* Nēc tămēn, mŏrĭēns, ădhūc Dēpōnīt ănĭmōs. *Id.* Quēm tŭmŏr ĭnflātī cōrdĭs pēr sūmmă lŏcārāt. *Juvc.* ‖ *Donner de l'orgueil.* Sūpērbĭām, fāstŭm, fāstŭs, ănĭmŭm, ănĭmōs dō, ădđō, făcĭō. Fāstŭm pārĭō. PHR. Hōs fāstŭs ănĭmōsquĕ dăt Sabēllō. *M.* ‖ *qqf. En bonne part.* Sumĕ sūpērbĭām Quæsītām mĕrĭtĭs. *H.* ‖ † *Au plur.* (*Pl. Stic.* II, 1, 28.)

Sūpērbĭēns, tis. *Comme* Superbus. Sūpērbĭēns hŏnōrĕ dīvīnæ dŏmŭs. *Ph.*

† Sūpērbĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Superbus. Sūpērbĭfĭcă manŭ Ātrum pĕr ūrbēs ducĭt Argŏlĭcas cānēm. *Sen.* (*H. Fur.* 58).

Sūpērbĭō, ĭs, īrē. *n. S'énorgueillir.* Īllĕ lĭcēt pătrĭīs sĭnĕ fīnĕ sūpērbĭāt āctĭs. *O.* Nēc āvī māgĭs illĕ sūpērbĭt Nōmĭnĕ. *Id.* Vŭlgĭquĕ sūpērbĭt Flētĭbŭs. *Cl.* SYN. Ēffĕrŏr, tŭmĕō, ĭntŭmĕō, tŭrgĕō, glōrĭŏr, ĭnsōlescō, *qqf. par ext.* jăctō, ăttŏllō. PPH. Ănĭmō, ănĭmīs ēffĕrŏr. Fāstū tŭmĕō, tŭrgescō. Ălтōs ănĭmōs gĕrō. Pectŏră, cordă fāstū tŭmēnt. Pectŏră fāstū plēnă gĕrō. Ănĭmŭm, mēntĕm, cordă fāstŭs hăbĕt, possĭdet, ĭnflat. Mē fĕrō pŏlō, ĭn āstră. Căpŭt cœlō ēffĕrō, ērigō, tollō. Cœlŭm vērtĭcĕ tăngō. Māgnŭm, ăltŭm spirō. VERS. Nēscĭa mēns hŏmĭnŭm fāti sortĭsquē fŭturæ, Ēt sērvārĕ mŏdŭm, rēbŭs sŭblātă sēcundīs! *V.* Dŭm nĭmĭŭm văno tŭmēfactŭs nōmĭnĕ gaudēs. *M.* Tōtus pŏpŭlārĭbŭs aūrīs Ĭmpēllī, plausŭquē sŭī gaudērĕ thĕātrī. *L.* Nunquāmquĕ lēvantĭbŭs ăltē Ĭntumŭīt rēbŭs. *Cl.* Nĭmĭum sŭblātă sēcundis Colla gĕrīt. *Id.* Multosquĕ tŭmōrēs Mentĕ gĕrīt fāmŭlus, Magni cervice revulsa. *L.* Quī nunc magnŭm spīrāmŭs amantēs. *Pp.* ‖ *Au fig.* Ēt quæ sŭb Tўrĭă conchă sūpērbĭt āquă. *Pp.* (IV, 5, 22). Phlēgræīs

sīlvă sūpērbĭt Ĕxŭvĭīs. *Cl.* ‖ *qqf. Dédaigner de.* Ēt spŏlĭārĕ sūpērbĭt. *St.*

† Sūpērbĭtĕr. *arch. Comme* Superbe. Īllă sūpērbĭtĕr ĭmpĕrāt. *Afr.* (apud *Non.* 11, 48. *Nœv. ibid.*, et *Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010).

Sūpērbŭs, ă, ŭm. *Fier, orgueilleux.* Ī, sŏrŏr, ātque hŏstēm sŭpplĕx ăffārĕ sūpērbŭm. *V.* Dŏmĭnīs pārērĕ sūpērbĭs. *Id.* Maximă quæquĕ dŏmŭs sērvīs ĕst plēnă sūpērbīs. *J.* (5, 66). Laŭdātō pāvōnĕ sūpērbĭŏr. *O.* SYN. Ēlātŭs, tŭmēns, tŭmĭdŭs, tŭmĕfactŭs, fĕrōx, ĭnflātŭs, ārrōgāns, ĭnsōlēns, cēlsŭs, rĕsūpīnŭs, sŭblīmĭs, fāstōsŭs, sŭpīnŭs. PPH. Fāstū tŭmēns, tŭmĭdŭs, tŭmĕfactŭs, ēlātŭs, plēnŭs. Fāstū præcōrdĭă tŭmĭdŭs. Ănĭmīs ēlātŭs. Ēlātă frōntĕ sūpērbŭs. Ēlātă cēlsă cervīcĕ. Ăltŭm *ou* māgnŭm spīrāns. VERS. Ēt mĕdĭām tŭlĕrāt grĕssŭs rĕsūpīnă pĕr ūrbĕm. *O.* Nīmĭŭmquе ănĭmīs ēlātĕ sūpērbĭs. *V.* Fōrtūnāquĕ dulcī Ebrĭă. *H.* Fāstū tŭrgĭdŭs ăltō. *Cl.* Tŭmēns ĭnānī grăcŭlŭs sūpērbĭă. *Ph. Voy.* Superbia, Superbio. ‖ *En parlant de choses, et au fig.* Grĕssŭs glŏmĕrārĕ sūpērbŏs. *V.* Ătquĕ sūpērbă pătī fāstīdĭă. *Id.* Ŏcŭlōs circumtŭlĭt illă sūpērbŏs. *O.* ‖ *Dédaigneux.* Tăngentĭs mălĕ sīngŭlă dēntĕ sūpērbō. *H.* SYN. Fāstīdĭōsŭs, cōntēmptŏr. ‖ *Puissant.* Hīnc pŏpŭlūm lātē rēgēm bĕllōquĕ sūpērbŭm. *V.* (*Æ.* I, 21. *Serv.* vertit *nobilem*). Pārcĕrĕ sŭbjĕctīs, ēt dēbellārĕ sūpērbŏs. Cēcĭdĭtquĕ sūpērbŭm Īlĭŭm. *Id.* Non ūnquām tŭlĭt Dŏcūmēntă fōrs mājōră, quām frăgĭlī lŏcō Stārēnt sūpērbī. *Sen.* (*Troad.* 4). *Voy.* Potens. ‖ *Criminel, cruel, tyran.* Quōd sūpērēst, hæc sūnt spŏlĭa ēt dē rēgĕ sūpērbō Prīmĭtĭæ. *V.* (*Æ.* XI, 15. Ubi *Serv.*). Quōs illī bēllō prōfŭgōs ēgērĕ sūpērbō. *Id.* (*Ib.* VIII, 118. Quod *Non.* 4, 420, vertit *iniquo*). SYN. Sævŭs, ăspĕr, etc. ‖ *D'où*, Sūpērbŭs Tārquĭnĭŭs, rēx, *et absolt. Tarquin le Superbe, dernier roi de Rome.* Sūpērbŭm Tārquĭnĭum ĭmpĭngēns, etc. *Sid.* (*Pan.* 672. Cf. *Serv.* l. cit.). Ĭndĕ Sūpērbī Tōtum rēgīs ăgrŭm, *J.* (6, 524). Tūtŭs ăb ĭnsīdĭīs, dīrĕ Sūpērbĕ, tŭīs. *O.* ‖ *Fier, en bonne part.* Ēt tēstūdĭnĕă Phœbĕ sūpērbĕ lўrā. *Tib.* (IV, 2, 22. *Ib.* 4, 2). SYN. Lætŭs, gaudēns, frētŭs. ‖ *Beau, glorieux.* Sūpērbos Vērtĕrĕ fūnĕrĭbŭs trĭumphōs. *H.* Quo fās ĕst ĭrĕ sūpērbās Vīrtūte ĕt fāctis ănĭmās. *Sil.* SYN. Pulchĕr, dĕcōrŭs, nōbĭlĭs, etc. ‖ *Riche, opulent, superbe.* Bārbărĭcō pōstĕs aūrō spŏlĭisquĕ sūpērbī. *V.* Ōnĕrātquĕ sūpērbis Mūnĕrĭbŭs. *V. Fl.* Illă quĭdĕm laută ĕst dăpĭbusquе ĭnstructă sūpērbĭs. *M.* (III, 45, mensa). SYN. Lautŭs, dīvēs, ŏpŭlēntŭs, māgnĭfĭcŭs, splēndĭdŭs, etc. ‖ ? *Mort. Fâcheux.* Fācĭam ĕgo hŏdiē tĕ sūpērbum, ni hĭnc ăbīs. Quōnām mŏdō? Aŭfĕrērĕ, nōn ăbĭbis, sī ĕgō fūstēm sumpsĕrō. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 201, interprete *Non* 2, 784. Sed alii melius intelligunt *nobilem, divitem*, utpote qui lectica feratur). ‖ ? *Horrible.* Fōrĭbusquе affixă sūpērbis Ōrā vīrūm trīsti pēndēbānt pāllĭdă tăbō. *V.* (*Æ.* VIII, 196. *Non.* 4, 420, exponit *vitabili*. Aliter tamen præstare videtur).

Sūpĕrcĭlĭŭm, ĭi. *n. Sourcil.* Hirsūtŭmquĕ sūpĕrcĭlĭum promissāquĕ bārba. *V.* Ārtĕ sūpĕrcĭlĭī confĭnĭa nūda rĕplētīs. *O.* (Et *Juv.* 2, 93). ‖ — tollō. *Se mettre en colère.* (*Cat.* 67, 46.) ‖ *Sourcil, autorité, volonté.* Ĭmpĕrĭŭm Jŏvĭs Cūnctă sūpĕrcĭlĭō mŏvēntĭs. *H.* Ānnŭē sidĕrĕō lætă sūpĕrcĭlĭo. *Cl.* SYN. Nutŭs. ‖ *Sourcil, sévérité, gravité.* Dēmĕ sūpĕrcĭlĭō nŭbēm. *H.* Duris torvă sūpĕrcĭlĭīs. *O.* Tĕrrārum dŏmĭnum pōnĕ sūpĕrcĭlĭŭm. *M.* (1, 5). Tĕtrĭcō vultŭ, sŭbdŭctīs cum sūpĕrcĭlĭīs sĕnēs. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 436). Āh pĕrĕāt, cui sūnt prīscă sū-

pĕrcillă! (*Copa*, 34.) SYN. Sĕvĕrĭtās, āspĕrĭtās, tĕtrĭcĭtās, grăvĭtās, trīstĭtĭă, dūrĭtĭă, rĭgŏr. EP. Tĕtrĭcŭm, rĭgĭdŭm, trīstĕ, grăvĕ, mōrōsŭm. PPH. Vultŭs sĕvĕrus, aŭstĕrŭs, tĕtrĭcŭs, grăvis. Sĕvĕri, rĭgĭdi vultŭs. Frōns sĕvĕrā, ăddūctā, ŏbdūctā, ădstrĭctā, cōnstrĭctā, cōntrăctā, tĕtrĭcā, rĭgĭdā. Sĕvĕri mōrēs. PHR. Frōntĕm cōntrāhŏ, ăttrāhŏ, ădducŏ, etc. Frōntĕm rĕlāxŏ, rĕmittŏ, ēxplĭcŏ, ēxpōrrĭgŏ, sōlvŏ. Sŭpĕrcĭlĭŭm, sŭpĕrcillă pōnŏ, dēpōnŏ. VERS. Trīstĕ sŭpĕrcĭlĭŭm, dūrīquĕ sĕvĕrā Cătōnis Frōns. *M.* Ēt nūmĕrās nōstrōs ădstrĭctā frōntĕ trĭĕntēs. *Id.* Explĭcŭĭt vīnŏ cōntrăctæ sĕrĭă frōntīs. *H.* Nūnc vōlŭ sūbdūctŏ grăvĭŏr prōcēdĕrĕ vultū. *Pp.* Nēc frōns trīstĕ rĭgēns nīmĭŭsque īn mōrĭbŭs hōrrŏr. *St.* Nēc nūbēm frōntis āmābat. *Sil.* Quīd mē spĕctātis cōnstrĭctă frōntĕ, cătōnēs? *Petr.* Āntīquī laudābŭnt vĕrbă Cătōnis, Tūtōrīsvĕ sŭpĕrcĭlĭŭm pătrŭīvĕ rĭgōrĕm. *Man.* ‖ *Orgueil.* Sī cŭm măgnīs vĭrtūtĭbŭs āffĕrs Grāndĕ sŭpĕrcĭlĭŭm. *J.* (6, 167). *Voy.* Superbĭa. ‖ *Sommet.* Ēccĕ sŭpĕrcĭlĭŏ clīvōsī trāmĭtis ūndăm Ēllĕcĭt. *V. Voy.* Cacumen.

Sŭpĕrcōntĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Īmpĕrfĕctă, sŭpĕrcōntĕxĕre hĕrbĭdă lāpsōs Pōndĕră. *Sil.*

Sŭpĕrēdĭtŭs, ă, ŭm. *Élevé au dessus.* Ātque ŏrĭēns ŏbĭtŭs ējŭs sŭpĕrēdĭtă vīdit. *Lr.* (V, 707).

Sŭpĕrēdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever au dessus.* Illĕ tămĕn vēlŏx cĕlĕrĕm sŭpĕrēdĕrĕ corpŭs Aūdĕt ĕquŭm. *Tib.* (IV, 1, 115. Sed alii melius divisim).

Sŭpĕrēffĭŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Surabonder, être superflu.* Quĭdquĭd, ĭnīquĕ, tĭbī nūllŏ sŭpĕrēffŭĕrĭt ūsū. *P. Nol.* (14, 517).

? Sŭpĕrēgĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Jetter en dehors. Voy.* Superago.

Sŭpĕrēmĭcŏ, ās, ārĕ. *n. S'élever au dessus.* Hīnc fĭĕri ŭt tĕrrăm lĕvĭŏr sŭpĕrēmĭcĕt ūndă. *Sid.* (*Pan.* 2531).

Sŭpĕrēmĭnĕŏ, ēs, ĕrĕ. *S'élever au dessus des autres.* Cōlloquĕ tĕnŭs sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs. *O.* Vĭctōrquĕ vĭrōs sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs. *V.* SYN. Sŭpĕrŏ, ēxsŭpĕrŏ. PPH. Sŭm sŭprā. Căpŭt tōllŏ, ăttōllŏ, ēffĕrŏ ĭntĕr. PHR. Sĕd cūnctīs ălтĭŏr ĭbăt. *V.* Hūmĕrĭs ēxstāntĕm sūspĭcit ăltĭs. Ipsă cătērvīs Vērtĭtŭr īn mĕdĭīs, ēt tōtō vērtĭcĕ sūprā ēst. Vērum hæc tāntum ălĭās ĭntĕr căpŭt ēxtŭlĭt ūrbēs, etc. *Id.* Nĭtĕt sŭpĕr ălтĭŏr ōmnēs. *Sil.* Silvă, quām sūprā ēmĭnēns Dēspĭcĭtăt quĕrcŭs. *Sen.*

Sŭpĕrēnātŏ, ās, ārĕ. *Nager sur, surnager.* Tūmĭdŭm sŭpĕrēnātăt āmnĕm. *L.* Măchĭnă quæ sūrgēns flŭctŭs sŭpĕrēnatĕt ōmnēs. *Alc.* (IV, 240).

† Sŭpĕrēscĭt. *arch. Comme* Supererit. (*Enn.* et *Att.* apud *Fest.*) *Voy.* Escit.

Sŭpĕrēvŏlŏ, ās, ārĕ. *n. Franchir rapidement.* Āgmĭnĕ nūbĭfĕrām răptō sŭpĕrēvŏlăt Ālpēm. *L.*

Sŭpĕrēxĕŏ, ĭs, īrĕ. *n. S'avancer jusque.* Tĕr bīnōs dēcĭēsquĕ nōvēm sŭpĕrexĭt ĭn ānnōs. *Aus.* (*Idyl.* 18, 1).

Sŭpĕrēxtŏ, ās, ārĕ. *n. Exister au delà, survivre.* Occŭbat Hĭppōlўtŭs, nēc sŭpĕrēxtăt Adōn. *Fort.* (VII, 12, 18).

Sŭpĕrēxtēndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre sur.* Sē sŭpĕrēxtēndēns, ēffŭgăt ārmă nĕcĭs. *Fort.* (X, 2, 40).

Sŭpĕrfĕrŏ, ĕrs, ĕrrĕ. *Porter sur.* Lĕvĭquĕ cўmbă sic sŭpĕrfĕrrī sălō. *Avien.* (*Or. mar.* 369).

Sŭpĕrfĭcĭēs, ēi. *f. Surface, superficie.* Linĕăquĕ ā summā, tĕnŭīs dēscēndĭt ăb īmā Dūctă sŭpĕrfĭcĭē. *Ithem. Fan.* (*Pond.* 107). ‖ *Au fig. Apparence, dehors.* Dūrā sŭpĕrfĭcĭēs Vērbŭm crŭcĭs ēt crŭcĭs ēsca ēst. *P. Nol.* (24, 285).

Sŭpĕrfĭŏ, īs, ĭĕrī. *pass. Être de reste, rester.* Ĕdĕpŏl tē vōcēm lĭbēntĕr, sī sŭpĕrfīăt lŏcŭs. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 12. *Id. Trin.* II, 4, 108).

Sŭpĕrflŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Déborder.* SYN. Ăbundŏ, ēxundŏ, etc. ‖ *Au fig.* Ēt illĕ nūnc sŭpĕrbŭs ēt sŭpĕrflŭēns. *Cat.* (29, 7, scil. opibus). Nēc cōmprĕhendī vīsĭbŭs nōstrīs vălĕt, Ēxtrăquĕ ēt ĭntŭs ĭmplĕt ăc sŭpĕrflŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 2506, de Deo).

Sŭpĕrflŭŭs, ă, ŭm. *Superflu.* Quīd sĭbi ărātră vōlŭnt? quīd cūrā sŭpĕrflŭa ărātrī. *Prud.* (*Sym.* 1092). Nēc quæ cōmplētīs cĕcĭdĕrĕ sŭpĕrflŭă mēnsīs. *Alc.* (III, 249). *Voy.* Supervacuus.

Sŭpĕrfŭgĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fuir sur.* Ĭntăctās lĕvĭs ĭpsĕ sŭpĕrfŭgĭt ūndās. *V. Fl.*

Sŭpĕrfŭī. *parf. de* Supersum.

Sŭpĕrfŭlgĕŏ, ēs, ĕrĕ. *Briller au dessus.* Tēmplă sŭpĕrfulgēs, ēt prōspĕctārĕ vīdērĭs. *St.*

Sŭpĕrfūsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Superfundo. *Répandu par dessus.* Nūdă sŭpĕrfūsĭs tĭngāmŭs cōrpŏră lўmphīs. *O.* Nĕ sŭpĕrfūsĭs vĭŏlētŭr ūndĭs Ignĭs. *Sen.* (*Thyest.* 584). ‖ *Au fig.* Nōnnĕ, sŭpĕrfūsĭs cōllĕctŭm cōrnŭbŭs, hōstĕm In mĕdĭŭm dăbĭmŭs? *L.* ‖ *qqf. Arrosé, enduit.* Mēllĕ sŭpĕrfūsās cūnctōrŭm pōrrĭgĭt ēscās. *Fort.* (XI, 11, 3). SYN. Pĕrfūsŭs, pĕrlūtŭs, etc.

Sŭpĕrgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ĕssŭs sŭm, ĕdī. *d. Aller au dessus, au fig. surpasser.* Cūnctă sŭpĕrgrĕdĭēns Sātŭrnī sēptĭmă lūx ēst. *Aus.* (*Ecl. de Nom. Dier.* 11). Ăltă sŭpĕrgrĕdĭēns, mēntĕ ūltrā nūbĭlă tĕndēns. *Fort.* (*V. S. M.* II, 435). Ōrā sŭpĕrgrĕssŭs Pўlĭī sĕnīs. *St. Voy.* Supero.

Sŭpĕrī, ōrŭm. *m. pl. Voy.* Superus.

Sŭpĕrĭmmĭnĕŏ, ēs, ŭī, ĕrĕ. *Menacer au dessus.* Pāstōrem ēnsĕ sĕquēns nūdō sŭpĕrĭmmĭnĕt. *V.*

Sŭpĕrĭmpēndēns, tĭs. *Suspendu sur.* Tēmpĕ, quæ sĭlvæ cingunt sŭpĕrĭmpēndēntēs. *Cat.* (64, 286).

Sŭpĕrĭmpōnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Superposer.* Quæ sŭpĕrĭmpōsĭtō nōlēs gĕmĭnātă cōlŏssō. *St.* Aūt sŭpĕrĭmpōsĭtă cēlātŭr ārundĭnĕ dāmnŭm. *O.* SYN. Sŭpĕrĭnjĭcĭŏ, sŭpĕrjĭcĭŏ, sŭpĕrĭngĕrŏ.

Sŭpĕrincendŏ, ĭs, ĕrĕ. *Enflammer au dessus ou en sus.* Hānc sŭpĕrincendĭt Vēnŭs, ātque hīs vōcĭbŭs ĭmplĕt. *V. Fl.*

Sŭpĕrincumbŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Se coucher sur.* Quŭm sŭpĕrincumbēns, scīssā tŭnĭcăquĕ cōmăquĕ. *O.*

Sŭpĕrindŭcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre sur, recouvrir.* Ōrnavit sŭpĕrindŭctīs ĭnfōrmĭă fōrmīs. *Vict.* (*Gen.* 1, 20).

Sŭpĕrĭngĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre en outre, accumuler.* Cāsĕŭs ădjĭcĭtŭr; dīctās sŭpĕrĭngĕrĭt ēscās (*Moret.* 98). Illāpsæ sŭpĕrĭngĕrŭntŭr ēscæ. *Prud.* (*Cath.* 549). Quæ sŭpĕrĭngĕstī pōrtārĕt cūlmĭna mōntīs. *St.* Sĕd sŭpĕrĭngēstīs prōplŏr quæ sūbdĭta tēlīs. *Sil. Voy.* Superimpono.

Sŭpĕrinjĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Jetter sur.* Rārās sŭpĕrĭnjĭcĕ frōndēs. *V.* Quō sŭpĕrĭnjēcĭt tĕxtŭm rŭdĕ sēdŭlă Ēaūcīs. *O.* Sĕd sŭpĕrĭnjēctīs quīs latĕt ædĕ tēgīs? *Id. Voy.* Superimpono.

Sŭpĕrinsīdĕŏ, ēs, ĕrĕ. *n. Rester.* Jām dēsīdĕrĭŭm rērŭm sŭpĕrinsīdĕt ūnă. *Lr.* (III, 915).

Sŭpĕrinstĕrnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Recouvrir.* Quā sŭpĕrinstrātōs prōjēctŭs grāmĭnĕ cāmpī Prēssĕrăt ămlĕ tōrōs. *Sil.*

Sŭpĕrinstrĕpŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Faire du bruit ou crier sur.* Sŭpĕrinstrĕpĭt ăcĕr. *Sil.* (II, 186).

Sŭpĕrinsultŏ, ās, ārĕ. *n. Sauter sur.* Tūm sŭpĕrinsultāns ăvĭdŭs lānguēntīă cūrrū Membră tĕrit. *Virg.*

Sŭpĕrintŏnŏ, ās, ārĕ. *dessus.* Dăt

tēllūs gĕmĭtum, ĕt clўpĕum sŭpĕrīntŏnăt īngēns. *V.*

Sŭpĕrīnvĕhŏ, ĭs, ĕrē. *Transporter au dessus.* Flŭctĭgĕnī spĕcĭēm mōnstrī sŭpĕrīnvĕhĭt aŭstĕr. *Avien.* (*Arat.* 1157).

Sŭpĕrīnvĕrgō, ĭs, ĕrē. *Verser sur.* Tūm sŭpĕrīnvĕrgēns lĭquĭdī cārchĕsĭă vīnī. *O.*

Sŭpĕrĭŏr. *m. f.*, ŭs. *n. Placé au dessus.* Sĭtī cōmpŭlsī : sŭpĕrĭŏr stăbăt lŭpŭs, Lōngēque ĭnfĕrĭŏr ăgnŭs. *Ph.* Nĕquĕ sŭpĕrĭŏr ăccŭmbĕrĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 42). ‖ *Au fig. Supérieur.* Ĭnfĕrĭōr dīscĭt quĭdquĭd pĕccăt sŭpĕrĭŏr. *P. Syr.*

Sŭpĕrīrrŭŏ, ĭs, ĕrē. *Se précipiter sur.* Pārŭĭt, ĕt dictō cĭtĭŭs sŭpĕrīrrŭĭt īgnēs. *Hil. Pict.* (*Mac.* 266).

Sŭpĕrĭŭs. *adv. Au dessus, ci-dessus.* Quāntŭm vălĕrēnt ĭntĕr hŏmĭnēs lĭttĕræ, Dīxī sŭpĕrĭŭs. *Ph.*

Sŭpĕrjăcĭŏ, ĭs, ēcī, ăctŭm *et* ĕctŭm, ĕrē. *Jeter par dessus.* Scŏpŭlōsquĕ sŭpĕrjăcĭt ŭndăm. *V.* Mĕmbră sŭpĕrjĕctă quŭm tŭă vēstĕ fŏvēt. *O.* Ĕt sŭpĕrjĕctō păvĭdæ nătārūnt Æquŏrĕ dămæ. *H.* (Sic et *St. Th.* I, 631). SYN. Sŭpĕrpōnŏ, sŭpĕrĭmpōnŏ, sŭpĕrĭnjĭcĭŏ, etc.

Sŭpĕrmĭcŏ, ās, ārē. *Briller au dessus.* Tēpĭdūmquĕ sŭpĕrmĭcăt aŭstrūm. *Avien.* (*Arat.* 846).

Sŭpĕrnātŏ, ās, ārē. *Nager sur.* Sūmmāsquĕ sŭpĕrnātăt ŭndās. *St.* Tābŭlīs ădhūc Sŭpĕrnātăbăt ĕxtĭmĭs. *P. Nol.* (21, 179). ‖ *Déborder sur.* Tĕrrāmquĕ sŭpĕrnātăt ŏmnēm. *Avien.* (*Progn.* 87).

Sŭpĕrnātŭs, ă, ŭm. *Né par dessus.* Mōxquĕ sŭpĕrnātă dūcĕrĕ cārnĕ cŭtēm. *P. Nol.* (15, 326).

Sŭpĕrnē, *et peut-être* Sŭpĕrnĕ. *adv. En haut.* Ŭndĕ sŭpĕrnē Plūrĭmŭs Ērĭdănī pĕr sĭlvăm vŏlvĭtŭr ămnĭs. *V.* Tĕctă sŭpĕrnĕ tĭmēnt, mĕtŭūnt ĭnfĕrnĕ căvĕrnās. *Lr.* (VI, 597. Alii leg. *superna.* Et sic pluribus ejusdem locis. Illud inter adverbia ultimam corripientia non recenset *Diom.* 1, 401 : qui addendus iis quos laudavimus in *Inferne*). Ĕt ălbŭm mūtŏr ĭn ălĭtĕm Sŭpĕrnē, născūntŭrquĕ lævēs, etc. *H.* (*Od.* II, 20, 10. Sed alii codd. *superna*, quod malunt *Muret.* et *Bentl.*). Ŏmnĭcŏlŏr vĭtrĕās pĭctūră sŭpĕrnĕ tĭngĭt ŭndās. *Prud.* (*Peri.* 3617).

Sŭpĕrnŭs, ă, ŭm. *Placé en haut, d'en haut.* Crīnēs ă frŏntĕ sŭpĕrnī. *St.* Stўgĭăsquĕ cănĕs ĭn lūcĕ sŭpĕrnă Dēstĭtŭăm. *L.* ‖ *Céleste.* Cērtĕ vītă tĭbī sēmpĕr dīrĕctă sŭpĕrnās Ăd lēgēs. *L.* Sŭpĕrnīs Dētēstăndă dīīs. *Id.* Nūmĭnquĕ sŭpĕrnŭm. *O.* SYN. Sŭpĕrĭŭs, cœlēstĭs.

Sŭpĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Passer, franchir, gravir.* Jām gĕlĭdās Cæsăr cūrsū sŭpĕrāvĕrăt Ălpēs. *L.* Sŭpĕrănt mōntēs, ĕt flūmĭnă trānănt. *V.* Făstĭgĭă tĕctī Ascēnsū sŭpĕrō. *Id.* SYN. Trānscēndŏ, scăndŏ, trājĭcĭŏ, sŭpĕrgrĕdĭŏr. *Voy.* Ascendo. ‖ *Passer, aller au delà.* Rēgnă Lĭbŭrnōrum, ĕt fōntēm sŭpĕrārĕ Tĭmăvī. *V.* Blmărēm cūrsū sŭpĕrāvĭmŭs Ĭsthmŏn. *O.* SYN. Prætĕrvĕhŏr, etc. ‖ *Sortir de.* Sŭpĕrāssĕt sānguĭnĕ rīpās (Trebia). *Sil.* SYN. Trānscēndŏ, trānscūrrŏ, ĕxĕŏ, sŭpĕrgrĕdĭŏr, etc. ‖ *Passer, traverser.* Ēgrēssī sŭpĕrānt fōssās. *V.* Dūrīs flŭvĭŭm sŭpĕrārĕ lăcĕrtīs. *L.* SYN. Trājĭcĭŏ, trānsmittŏ, etc. ‖ *Au fig. Surpasser, l'emporter sur.* Dūrĭŭă fĕrrum ŭt sŭpĕrēs. *O.* Cērtĕt Phœbŭm sŭpĕrārĕ cănendō. *V.* SYN. Præstŏ, ĕxcellŏ, præcellŏ, ĕxsŭpĕrŏ, præĕŏ, ăntecĕŏ, prævĕrtŏ, præcūrrŏ, vīncŏ, præcēdŏ, prægrĕdĭŏr, sŭpĕrĕmĭnĕŏ, ăntĕcellŏ, *qqf.* sŭpĕrgrĕdĭŏr, ăntēstŏ, prænĭtĕŏ, præfŭlgĕŏ, prævŏ. PPH. Sŭm præstāntĭŏr. ‖ *Vaincre, triompher de.* Pŏpŭlō sŭpĕrāmŭr ăb ūnō. *O.* Sŭpĕrāt vīrtūtĕ dŏlōrēs. *Id.* Clăm fĕrro ĭncaŭtŭm sŭpĕrāt. *V.* Cāsŭs sŭpĕrāvĕrăt ōmnēs. *Id.* SYN. Vīncŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Fléchir.* Dŏmĭnāmquĕ pōtēntĕm Sŭpplĭcĭbŭs sŭpĕrā vōtīs. *V. Voy.* Placo. ‖ *n. Monter, s'élever au dessus.* Pĕr dēsĕrtă jŭgō sŭpĕrāns ădvēntăt ăd ūrbĕm. *V.* Sŭpĕrānt căpĭtĕ ĕt cĕrvĭcĭbŭs ăltīs. *Id.* Quānquam ĭnfōssŭs hŭmō, sŭpĕrāt tămĕn ăggĕr ĭn aūrās. *St.* Rādĭōsŭs ĕccĕ sōl sŭpĕrābăt ē mārī. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 41). *Voy.* Ascendo, Surgo. ‖ *Être surabondant.* Sī sŭpĕrānt fētŭs. *V.* Ăntīquæ gēntīs sŭpĕrānt tĭbī laŭdēs. *Tib.* (IV, 1, 28). SYN. Ăbundŏ, rĕdundŏ. ‖ *Rester, être de reste.* Nĕc tēmpŏră vītæ Lōngă mĕæ sŭpĕrānt. *O.* Sēx sŭpĕrānt vērsŭs. *Pp.* (IV, 2, 57). Sī dē quīncŭncĕ rēmōta ēst Ūnĭă, quĭd sŭpĕrāt? *H. Voy.* Resto. ‖ *Rester, être conservé.* Sŭpĕrĕt mŏdŏ Māntŭă nōbis. *V.* SYN. Mănĕŏ, rĕlĭnquŏr. ‖ *Survivre.* Sŭpĕrātne ĕt vēscĭtŭr aūrā Ætherĭă? *V.* Căptæ sŭpĕrāvĭmŭs ūrbī. *Id.* Pārs quæ sōlă mĕi sŭpĕrābĭt cōrpŏrĭs, ōssă. *Tib.* (III, 2, 17). *Voy.* Supersum.

Sŭpĕrōbdŭcŏ, ĭs, ĕrē. *Mettre dessus, recouvrir.* Sĕd sŭpĕrōbdŭctō prædĭtă pallĭōlō. *P. Nol.* (22, 110).

Sŭpĕrōbrŭŏ, ĭs, ĕrē. *Étouffer par le poids.* Dīxĭt, ĕt ingēstīs cŏmĭtŭm sŭpĕrōbrŭĭt ārmis. *Pp.* (I, 4, 89). Hīc Hĕcŭba ĭnjĭcĭtis pĕrĭī sŭpĕrōbrŭtă săxīs. *Aus.* (*Epit. Her.* 25).

Sŭpĕrpĭngŏ, ĭs, ĕrē. *Colorer la surface.* Cūnctă sŭpĕrpĭngūnt rŭtĭlām sŭă sĭdĕră nōctēm. *Avien.* (*Arat.* 906).

Sŭpĕrpōnŏ, ĭs, ĕrē. *Mettre dessus.* Ægră sŭpĕrpŏsĭtă mĕmbră fŏvērĕ mānū. *O.* Vēstĭ sŭpĕrpŏsĭtă. *Fort.* (VIII, 4, 275). SYN. Sŭpĕrĭmpōnŏ, sŭpĕrjăcĭŏ, ĭmpōnŏ, ĭnjĭcĭŏ, etc.

Sŭpĕrrŭtĭlŏ, ās, ārē. *n. Briller en dessus.* Tĕctă cŏrŭscă sŭpĕrrŭtĭlānt. *Prud.* (*Peri.* 1020).

Sŭpĕrsĕdĕŏ, ēs, ērē. *n. Discontinuer, surseoir.* Ĕgŏ sŭpĕrsĕdĕrēm nŭptĭīs. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 187). Sŭpĕrsĕdĕ ĭstīs rēbŭs jām. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 37). Sŭpĕrsĕdĕ ĭstīs vērbīs. *Id.* (*Pœn.* I, 3, 5). SYN. Ābstĭnĕŏ, ŏmittŏ, etc.

Sŭpĕrsīdŏ, ĭs, ĕrē. *n. S'arrêter sur.* Cōnscēndĭt aūrās, ĕt sŭpĕrsīdēns quāsī Cālĭgŏ sēmpĕr nūbĭlŭm cōndĭt căpŭt. *Avien.* (*Or. mar.* 229).

Sŭpĕrstĕrnŏ, ĭs, ĕrē. *Étendre sur, joncher.* Rēgālĭă fœnŏ Fŭlcră sŭpĕrstĕrnānt. *Prud.* (*Sym.* 1108).

Sŭpĕrstĕs, ĭtĭs. *m. f. Survivant, qui reste.* Cōntra ĕgŏ vīvendō vīcī mĕă fātă, sŭpĕrstĕs Rēstārem ūt gĕnĭtŏr. *V.* Mē tămĕn ĕxstĭnctō fāmă sŭpĕrstĕs ĕrĭt. *O.* Rūstĭcĭtās prīscīs ĭllă sŭpĕrstĕs ăvīs. *Id.* Cœnīsquĕ trĭbŭs jām pĕrnă sŭpĕrstĕs. *M.* (X, 48). ‖ *Sain et sauf.* Stāntĕ pōtēst mundō Rōmāquĕ sŭpĕrstĭtĕ Māgnŭs Ĭssŏ mĭsĕr. *L.* Deōs quæso ŭt sĭt sŭpĕrstĕs. *Ter.* (*And.* III, 2, 6, puer. Quod et alia laudat *Non.* 4, 424). SYN. Sālvŭs, sōspĕs, ĭncŏlūmĭs. ‖ *qqf. n.* Sŭpĕrstĭtĕ plaŭstrō. *St.* Sŭpĕrstĭtĕ bellō. *Id.* Ĕt fātă sŭpĕrstĭtĭs ævī. *Avien.* (*Arat.* 374). ‖ *arch. Présent, surtout en justice.* Nūnc mihī lĭcĕt quĭdvīs lŏquī : nēmo hīc ădēst sŭpĕrstĕs. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.*). *Voy.* Supersus.

Sŭpĕrstĭtĭŏ, ōnĭs. *f. Superstition.* Vānă sŭpĕrstĭtĭŏ vĕtĕrŭmquĕ ĭgnārā dĕōrūm. *V.* Mōx circūm tristēs sĕrvātă Pălæmōnĭs ārās Nigrā sŭpĕrstĭtĭŏ. *St.* (Et *Sen. Thyest.* 678). EP. Vānă, Inānis, cæcă, stŭltă, āmēns, īnsānă, prāvă. PHR. Vānă, Inānis, fālsă rĕlligiŏ. Vānī rītūs. Vānæ rĕlligiōnis cōmmentă. Vānŭs dĕōrūm cūltŭs. ‖ *qqf. Religion.* Ūnă sŭpĕrstĭtĭŏ sŭpĕrīs quæ rĕddĭtă dīvīs. *V.* (*Æ.* XII, 807, de Styge. Ubi *Serv.*).

Sŭpērstĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Superstitieux.* || *Devin.* Īllĭc hŏmŏ sŭpērstĭtĭōsŭ's't. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 167. *Id. Curc.* III, *vs.* 27; *Rud.* IV, 4, 95). Mīssă sūm sŭpērstĭtĭōsīs hărĭŏlātĭōnĭbŭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). SYN. Dīvīnŭs.

†Sŭpērstĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Supersto. 1. *n.* Ŭt mĭhĭ sŭpērsĭt, sŭpĕrĕt ăc sŭpērstĭtĕt. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 3). || 2. *act. Conserver.* Rēgnŭmquĕ vōstrum ŭt sōspĭtēnt, sŭpērstĭtēnt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 776. Vulgo *superstitentque*).

Sŭpērstŏ, ās, ārĕ. *Se tenir au dessus.* Ōssă sŭpērstăbŭnt vŏlŭcrēs ĭnhŭmātă. *O.* Ātque ārmă sĭmŭl cŭmŭlātă sŭpērstānS. *St.* Circa hŭmĭlēs rērŭm pārtēs, quĭbŭs ĭpsă sŭpērstās. *Prud.* (*Sym.* 515).

Sŭpērsŭm, pĕrĕs, pĕrfŭī, pĕrēssĕ. *Faire une saillie, sortir de.* Ārmāquĕ, quĭquĕ cāvă sŭpērĕst dē cāssĭdĕ vŭltŭs. *V. Fl.* SYN. Ēxstŏ, ēxsistŏ, etc. || *Rester.* Ĭndĕ sĭbĭ mĕmŏrānt ūnŭm sŭpērĕssĕ lăbŏrĕm. *Enn.* (apud *Gell.* 1, 22). Ēt tāntŭm sŭpērēssĕ mărĭs! *V.* Nūnc mĭhĭ cūr cāntēnt, sŭpĕrĕst... dīcĕrĕ. *O.* Quōd sŭpērĕst vītæ. *Pp.* (III, 15, 19). Nĕ'sōlŭs ēssĕt, stŭdŭī: quōd sŭpērfŭīt. *Ph.* SYN. Rēstŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Être conservé.* Mŏdŏ vītă sŭpērsĭt. *V.* SYN. Mānĕŏ, rĕlīnquŏr. || *Survivre.* Āt tŭ, quī sŭpĕrĕs mœstæ sōlātĭă mātrī (*Ad Liv.* 411). Ēt sŭpērēssĕ vĭdĕt dē tōt mŏdŏ mīllĭbŭs ūnăm. *O.* SYN. Sŭpĕrŏ, mānĕŏ. PPH. Sūm sŭpērstĕs. PHR. Sŭpērstĕs Rēstārem ŭt gĕnĭtŏr. *V.* Ānĭmām prŏdūcĕrĕ rēbŭs Āffĭctĭs. *L.* || *Être en abondance.* Cuī tāntă rēs ĕrăt ĕt sŭpērĕrăt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 19. *Ib.* 3, 10). SYN. Sŭpĕrŏ, ăbundŏ, āffluŏ. || *Être de trop.* Nĕquĕ dēĭăt, nĕquĕ sŭpērsĭt. *Pl.* (*Men.* I, 3, 3). SYN. Sŭpĕrfluŏ. || *Avec tmèse.* Jāmquĕ ădĕŏ sŭpĕr ūnŭs ĕrām. *V.* Quāntŭm dē bĕllŏ dīcĭtŭr ēssĕ sŭpĕr. *O.*

? Sŭpērsŭs, ă, ŭm. *Présent.* Tū nūnc sŭpērsŭs sōlŭs sērmōnī mĕō. *Pl.* (*Truc. fr.* apud *Maium.* Sed legendum valde suspicor *superstes*).

Sŭpērtĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Cāndĭdāquĕ ōssă sŭpĕr nĭgrā fāvillă tĕgĕt. *Tib.* (III, 2, 10).

Sŭpērtēxŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir, recouvrir, cacher.* Pārvāquĕ āquārŭm vī sŭpērtēxī sōlŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 127. Aliquis conj. *supertegi*, sed frustra. *Prisc. Peri.* 163: « Parcior et tenui *prætexens* ima fluento. »)

Sŭpĕrŭndŏ, ās, ārĕ. *n. Déborder, et au fig.* Quōd, crēscēntĕ fĭdē, sŭpĕrŭndăt grātĭa Chrīstī. *P. Nol.* (21, 185).

Sŭpĕrŭs (*m. peu usité*), ă, ŭm. *D'en haut.* Līmĕn sŭpĕrum ĭnfĕrŭmquĕ sālvē. *Pl.* (*Merc.* V, 5, 1). Sŏclus sŭpĕrī quōndam īgnĭs ŏlўmpī. *V. Fl.* SYN. Sŭpĕrnŭs, *qqf.* ăltŭs, etc. || Dē sŭpĕrō. *D'en haut.* (*Pl. Amp.* III, 4, 18.) || Sŭpĕrum mărĕ. *La mer Adriatique.* Ūndās Ĭnfĕrnī Sŭpĕrīquĕ mărĭs. *L.* || *Souv. Du ciel.* Ĭnfĕrŭs ăn sŭpĕrŭs tĭbī fĕrt dĕŭ' fūnĕra, Ulўssĕ. *Liv. And.* (apud *Prisc.* 3, 606). Dī dexīquĕ sŭpĕrī ātquĕ ĭnfĕrī. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 36). Sŭpērīsquĕ Jŏvĕm dētrūdĕrĕ rēgnīs. *V.* Sēsĕ... sŭpĕra ăd cōnvexă fĕrēbăt. *Id.* SYN. Cœlēstĭs, ætherĭus. || Sŭpĕrī, ōrŭm. *m. pl. Les dieux du ciel.* Flĕctĕrĕ sī nĕquĕō sŭpĕrōs, Achĕrōntă mŏvēbŏ. *V.* Rex sŭpĕrŭm. *O.* Pār sŭpĕrīs. *H. Voy.* Dii. || Sŭpĕrā, ōrŭm. *n. pl. Le ciel.* Ōmnēs cœlĭcŏlās, ōmnēs sŭpĕra ăltă tĕnēntēs. *V.* || *De la terre, terrestre.* Inclusās ănĭmās sŭpĕrŭmquĕ ăd lĭmĕn ĭtūrās. *V.* Pătĕr sŭpĕrĭs concēssit ăb ōris. *Id. Voy.* Terrestrĭs. || Sŭpĕrā, ōrŭm. *n. pl. La terre.* Cōcўtĭquĕ pĕtĭt sēdĕm, sŭpĕra ārdŭa lĭnquēns. *V.* || *qqf.* Sŭpĕrī, ōrŭm. *m. pl. Les habitans de la terre, les hommes.* Tūque, ēxcĭtĕ pārēns ūmbrīs, ŭt nōstră vĭdērēs Fūnĕra, ĕt ōblĭtōs sŭpĕrūm pătĕrērĕ dŏlōrēs. *V. Fl.*

Sŭpērvăcănĕŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.*

Sŭpērvăcŭŏs, ă, ŭm. *Superflu, vain.* Ōmnĕ sŭpērvăcŭŏum plēnō dē pĕctŏrĕ mānăt. *H.* Sēpŭlchrī Mittĕ sŭpērvăcŭōs hŏnorēs. *Id.* Ēccĕ sŭpērvăcŭōs cōgĭt hăbērĕ mētŭs. *O.* SYN. Văcŭŭs, ĭnānĭs, vānŭs, etc.

Sŭpērvĕhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Transporter au dessus ou au-delà.* Quēm măxŭmum ĭn ōrĭs Prōgĕnĭēs Phthĭæ clārā sŭpērvĕhĭtŭr. *Cat.* (66, 43). Ārmă sŭpērvĕhĕrĭs quōd, Thrāsўbŭlĕ, tŭă. *Aus.* (*Epig.* 24).

Sŭpērvĕnĭŏ, ĭs, īrĕ. *n. et act. Venir sur.* Hērēs Hērēdem āltērnĭs, vĕlŭt ŭndă sŭpērvĕnĭt ŭndām. *H.* Nām crūră lŏquēntĭs Tērră sŭpērvĕnĭt. *O.* || *Arriver à l'improviste, survenir.* Āddĭt sē sŏcĭām tĭmĭdīsquĕ sŭpērvĕnĭt Ægle. *V.* Grātă sŭpērvĕnĭĕt, quæ nōn spērābĭtŭr, hōrā. *H.* || *Surprendre un ennemi.* Sēmānīmī lāpsōquĕ sŭpērvĕnĭt. *Id.* Sīc cānĭs ĭllă sŭōs tăcĭturnă sŭpērvĕnĭt hōstēs. *Grat.* (*Cyn.* 185). SYN. Ŏccŭpŏ, etc. || *Devancer.* Tĕnĕrōsquĕ sŭpērvĕnĭt ānnōs (virtus). *St. Voy.* Prævenĭo. || *L'emporter sur.* Vīlēsquĕ sŏrōrĭs Ōrnātŭs sācrō præcūltă sŭpērvĕnĭt aurō. *St. Voy.* Supero.

Sŭpērvŏlŏ *et* Sŭpērvŏlĭtŏ, ās, ārĕ. *Voler, voltiger au dessus.* Ĭnfēlĭx sŭă tĕctă sŭpērvŏlĭtāvĕrĭt ālīs. *V.* Frăgĭlēmquĕ sŭpērvŏlĭtāntĭă mălŭm Vēlă tŭlĭt tŭrbŏ. *L.* Dēspĕctāt tĕrrās, tŏtămquĕ sŭpērvŏlāt ōrbĕm. *O.* Trĕmēbŭndă sŭpērvŏlāt hāstă. *V.*

Sŭpērvŏlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rouler sur.* Quĭnquĕ sŭpērvŏlvĭt sē pārtĭbŭs. *Avien.* (*Arat.* 970).

Sŭpīnātŭs, ă, ŭm. *Comme* Supinus. Īllĕ sŭpīnātă rĕsīdēns cĕrvĭcĕ. *Prud.* (*Peri.* 3417). Ōrĕ sŭpīnātō. *St.* Āntĕ sŭpīnātās āquĭlōnī ōstēndĕrĕ glēbās. *Virg.*

Sŭpīnŏ, ās, ārĕ. *Pencher ou renverser en arrière, coucher sur le dos.* Præclĭpĭtātquĕ rĕtrō jŭvĕnem, ātquĕ ĭn tĕrgă sŭpīnāt. *St.* Tōllŭnt ārmōs (equi), ēquĭtēmquĕ sŭpīnānt. *Id.* Năsŭm nĭdōrĕ sŭpīnŏr. *H.* || *Au fig.* Sŭpīnŏr. *Aller en pente.* Jāmquĕ sŭpīnāntŭr fēssīs lātēquĕ fātīscŭnt Pēnthĕī dēvexă jŭgī. *St.*

Sŭpīnŭs, ă, ŭm. *Penché ou renversé en arrière, couché sur le dos.* Cŭbāt ĭn făcĭēm, mŏx dēĭndĕ sŭpīnŭs. *J.* (3, 280). Stērtĭtquĕ sŭpīnŭs. *H.* Quĭd nūnc sŭpīnă sūsum ĭn cœlŭm cōnspĭcĭs? *Pl.* (*Cist.* II, 3, 78). SYN. Sŭpīnātŭs, rĕsŭpīnŭs, rĕsŭpīnātŭs, cŭbāns, rĕcŭmbēns, strātŭs, prōstrātŭs, etc. *Voy.* Recubans. || *En parlant de choses.* Tēndĭtquĕ sŭpīnās Ād cœlŭm cum vōcĕ mānŭs. *V.* (Et *Hor. Od.* III, 23, 1). Crīnēs ă frōntĕ sŭpīnī. *St.* || *Courbé, penché.* Hæc tĕxtĭlĭs ūmbră sŭpīnī Pālmĭtĭs. *M.* (XII, 31). SYN. Prōnŭs. || *Qui va en pente.* Sĭn tŭmŭlĭs ăccĭlvĕ sŏlŭm cōllĕsquĕ sŭpīnī. *V.* Sŭpīnŭm Tĭbŭr. *H.* SYN. Rĕsŭpīnŭs, cŭbāns. || *Au fig. Indolent.* Ēt mŭltŭm rĕlĭcrēns dē Mæcēnātĕ sŭpīnō. *J.* (1, 190). Ēt sŭpīnum ănĭmum ĭn grăvī dērĕlĭnquĕrĕ cœnō. *Cat.* (17, 25). Dēlĭcĭæ sŭpīnōrēs. *M.* (II, 6). SYN. Ĭgnāvŭs, sēgnĭs, ĭnērs, etc. || *Fier.* Sēsĕ ălĭquēm crēdēns, Ităl̆o quōd hŏnōrĕ sŭpīnŭs, etc. *Pers.* (1, 129). SYN. Rĕsŭpīnŭs, etc. *Voy.* Superbus. || *Qui retrograde.* Flūmĭnăquĕ ĭn fōntēs cūrsŭ rĕdĭtūră sŭpīnō. *O.* Nēc rĕdĭt ĭn fōntēs ŭndă sŭpīnă sŭōs. *Id.* Quōd nĕc cārmĭnĕ glōrĭŏr sŭpīnō. *M.* (II, 86). SYN. Rĕcūrrens. *Voy. ce mot.*

Sŭppactŭs. *Voy.* Suppingo 1.

Süppālpŏr, ārīs, ārī. *d. Flatter en dessous.* Öccēpīt ējŭs mātrī süppālpārlēr. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 28).

Süppār, ārĭs. *m. f. n. Presque égal.* Nām süppārĭs ævī Sūm tĭbi ĕgo, ēt pōssŭm, etc. *Aus.* (*Epist.* 1, 13. *Ib.* 32).

Süppārāsītŏr, ārīs, ārī. *d. Faire sa cour.* Āccēdam, ātque hānc āppēllābo, ēt süppārāsītābŏr pātri. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 10. *Ib.* I, 3, 17).

Süppārŭm, ī. *n. La plus petite voile d'un vaisseau.* Sūmmāquē pāndēns Süppārā vēlōrŭm, pĕrĭtūrās cōllĭgit aūras. *L.* Cūrvīs ānnēctĭtē süppārā vēlīs. *St. Voy.* Velum. ‖ *Mante ou voile de matrone.* Hūmĕrīs hærēntĭă primīs Süppārā nūdātōs cīngūnt āngustă lăcĕrtōs. *L.* Tăcē : pūellă nōn sūm, süppārō sī indūtă sūm. *Afr.* (apud *Non.* 14, 20). Östrīnum hīc indūtŭs süppārŭm. *Varr.* (*ibid.* Adde *Næv.* et *Nov. ib.*; *Pl. Epid.* I, 2, 45).

Süppēdĭtō, ās, ārē. *Fournir, donner.* Süppēdĭtă mihi tēlă vădīs līvēntīs Āvērnī. *Sil.* Lūxŭrĭæ sümptūs süppēdĭtāre ūt pōssĭēs. *Pl.* (*As.* IV, 1, 10). SYN. Mĭnīstrō, præbĕō, sūffĭcĭō, süggĕrō, sübmittō. ‖ *Au fig.* Tū pātrĭa nōbĭs Süppēdĭtās præcĕptă. *Lr.* (III, 9). ‖ *n. Suffire, être suffisant, abonder.* Nōn quĕō labōrī süppēdĭtārē. *Pl.* (*As.* II, 4, 17). Ūndē mărē, īngĕnŭī fōntēs, ĕxtĕrnāquē löngē Flūmĭnă süppēdĭtārē. *Lr.* (I, 230). Āt nēquē cūr făcĭānt ĭpsæ, quārēvē lăbōrent, Dīcĕrē süppēdĭtāt. *Id.* (III, 731). Ĭtă gaūdĭīs gaūdĭŭm süppēdĭtāt. *Pl.* (*Trin.* V, 1, 3). SYN. Sūffĭcĭō, süppĕtō, ăbūndō.

Süppērnātŭs, ă, ŭm. *Dont on a coupé une cuisse, un jambon; en gén. coupé.* In fōssă Lĭgŭrī jăcēt süppērnātă sĕcūri. *Cat.* (17, 19. Vid. *Fest.*).

† Süppĕtĭæ, ārŭm. *f. pl. Secours.* Quīdquĭd ĕgō mălĕ fēci, aūxĭlĭă mi ēt süppĕtĭæ sūnt dŏmī. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 12. *Id. Amp.* V, 1, 54, et passim). Quī dărē süppĕtĭās, mŏdŏ nĕ fĭdūcĭă dēsĭt, Nōvēris. *Alc.* (*ad Sor.* 789). *Voy.* Auxilium.

Süppĕtō, ĭs, ĕrē. *n. Être présent, suffire.* Deōs ōro ūt vītæ tuæ süpērstĕs süppĕtāt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 19). Nōvīs ŭt ūsquĕ süppĕtās dŏlōrĭbŭs. *H.* Paŭpĕr ĕnīm nōn ēst, cuī rērŭm süppĕtĭt ūsŭs. *Id.* Ūt plāgæ quŏquĕ pōssĭnt süppĕtĕre ĭpsæ. *Lr.* (I, 1048). Ūtĭnām, quæ dīcīs, dictĭs factă süppĕtānt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 106). SYN. Ādsŭm, sūffĭcĭō, süpērsŭm, süppēdĭtō.

Süppĭlātŏr, ōrĭs. *m. Qui épile.* (*Laber.* apud *Non.* 8, 56.)

Süppĭlō, ās, ārē. *Voler, dérober.* Lēnæ : süppĭlēs clām dŏmī ūxōrēm tŭām. *Pl.* (*As.* IV, 2, 6). Süppĭlāt mī aurum ēt pāllam ēx ārcīs. *Id.* (*Men.* V, 2, 52). Süppĭlātum ĕssĕ ĕum, ātque ōrnāmēnta ōmnĭă. *Cæc.* (apud *Non.* 1, 42). SYN. Sūffŭrŏr, sūbrĭpĭō, sūbdūcō, etc. *Voy.* Furor.

1. Süppĭngō, ĭs, pāctŭm, pĭngĕrē (*de* Pango). *Ficher sous, garnir en dessous.* Pūlmēntās jŭbĕām süppĭngī sŏccis. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 94). Quī soccis habĕāt aūrō süppāctum sŏlŭm. *Id.* (*Bac.* III, 2, 98).

2. Süppĭngō, ĭs, ĭctŭm, ĭngĕrē (*de* Pingo). *Colorer legèrement.* Īgnītō süppĭnxĕrīt ōrā rŭbōrĕ. *Avien.* (*Progn.* 132).

Süppläntō, ās, ārē. *Donner le croc en jambe, renverser.* Süppläntārē aĭūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 157). ‖ *Au fig.* Süppläntārē vĕrbă. *Ne prononçer que la moitié des mots.* Tĕnĕrō süppläntāt vĕrbă pălātō. *Pers.* (1, 35).

Süpplĕō, ēs, ērē. *Remplir de nouveau.* Ădjĕctōquĕ cāvæ süpplēntŭr sānguĭnĕ vēnæ. *O.* Cōnsümptās lĭtĕrūm dĕæ Süpplēnt Eurÿdĭcēs cōlōs. *Sen.* (*H. OEt.* 1085). *Voy.* Impleo. ‖ *Compléter.* Si fĕtūră grĕgĕm süpplēvĕrĭt. *V.* Süpplērī sūmmă. *Lr.* (I, 1043). ‖ *Suppléer, remplacer.* Rēmīs zĕphўrōs süpplērĕ cādēntēs. *St.* Rēmĭglŭm süpplĕt. *V.* ‖ — lŏcŭm, vĭcĕm. *Même sens.* Tĭbī pārēntĭs ĭpsĕ süpplēvīt lŏcum. *Sen.* (*Hip.* 663). ‖ *Réparer.* Quă Gāllĭcă dămnă Süpplēvīt Māgnŭs. *L. Voy.* Reparo. ‖ *Donner comme supplément.* Lībātāquĕ süpplēns Prædmĭă. *Aus.* (*Mos.* 412).

Süpplētŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Nām nēquĕ süppletĭs cōnstābăt flāmmă lŭcĕrnīs. *Pp.* (IV, 8, 43).

Süpplĕx, ĭcĭs. *m. f. n. Suppliant.* Ād tē cōnfŭgĭo, ēt süpplĕx tŭă numĭnă pōsco. *V.* Tām tĭbi sūm süpplĕx quām tu mĭhī sæpē fŭīsti. *O.* SYN. Ōrāns, prĕcāns, rōgāns, süpplĭcāns, *qqf.* jăcēns, prōstrātŭs, sübmissŭs. ‖ *En parlant de choses, et au fig.* Süpplĭcĭbŭs dŏmĭnŭm lāssārĕ lĭbēllīs. *M.* (VIII, 31). Mātrēs dēcōræ süpplĭcĕ vīttă. *H.* Süpplĭcēs tĕndō mānŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1192). Dŏmĭnāmquĕ pōtēntēm Süpplĭcĭbŭs süpĕrā dŏnis. *V.* Süpplĭcĕ vōtō. *Pers.* (2, 35). ‖ *m. pris subst.* Tū laudĕ nōvă, tū süpplĭcĕ dignō Dīgnĭŏr. *V. Fl.* Süpplĭcĭbŭs tŭīs Pārcās. *H.*

Süpplĭcāns, tĭs. *Suppliant.* Jam hæc tĭbi ădĕrĭt süpplĭcāns. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 41).

Süpplĭcāssĭs. *arch. pour* Supplicaveris. (*Pl. As.* II, 4, 61.)

Süpplĭcātĭō, ōnĭs. *f. Supplication.* Īntēntă süpplĭcātĭō Dōrmīrĕ cōr mūndum vĕtāt. *Prud.* (*Cath.* 128. Et *Sid. Ep.* II, 10, 3). *Voy.* Preces.

Süpplĭcātŏr, ōrĭs. *m. Suppliant. Voy.* Supplex.

Süpplĭcĭtĕr. *En suppliant.* Süpplĭcĭtĕr vĕnĕrāns dēmissō lūmĭnĕ Tūrnŭs. *V.* Süpplĭcĭtĕr pōsĭtō prōcŭbŭĕrĕ gĕnū. *O.* SYN. Ăbjĕctē, dēmissē. PPH. Süpplĭcĕ vōcĕ. Süpplĭcĭbŭs vōtĭs. PHR. Vēlāmēnta mānū prætēndēns süpplĭcĕ. *O.*

Süpplĭcĭă, ōrŭm. *n. pl. Supplications, prières.* Süpplĭcĭīs plăcāns cœlĭtum ārās ĕxplĕăm. *Att.* (apud *Non.* 4, 433. *Afran. ibid.*). *Voy.* Preces. ‖ *Supplices. Voy. le suiv.*

Süpplĭcĭŭm, ĭ. *n. Offrandes faites dans les sacrifices.* Nīhĭl ĕi āccĕptum ēst ā pĕrjūrīs süpplĭcĭī. *Pl.* (*Rud. prol.* 22. *Id. Epid.* V, 2, 59). *Voy. le précéd.* ‖ *Peine, châtiment, supplice.* Rēgem ăd süpplĭcĭŭm præsēntī mārtĕ rĕpōscūnt. *V.* Tē tristĕ manēbĭt Süpplĭcĭŭm. Süpplĭcĭa hausūrŭm scŏpŭlīs. *Id.* Süpplĭcĭīs dēlĭctă cœrcēt. *H.* SYN. Pœnă, pœnæ, crŭcĭātŭs, tormēntŭm. EP. Dēbĭtŭm, jūstum, ĭnīquŭm, ĭnjustŭm, ācĕrbŭm, tristĕ, dīrŭm, dūrŭm, grăvĕ, sævum, horrēndŭm, ĭmmānĕ. PPH. Pœnæ gĕnŭs. Scĕlĕrŭm vĭndĕx ou ultrix pœnă. Rĕōrŭm pœnæ, crŭcĭātŭs. ‖ Süpplĭcĭŭm dō, lŭō, etc. *Être puni.* Dăbĭtŭr pol süpplĭcĭum mihi dē tĕrgō vŏstrō. *Pl.* (*As.* II, 4, 75. Et *Cat.* 116, 8). Nīmĭŭm crūdēlĕ lūīstī Süpplĭcĭum. *V. Voy.* Punio.

Süpplĭcŏ, ās, ārē. *n. Supplier.* Quāndŏquĭdēm mĭhī süpplĭcāndŭm sērvŭlō. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 59). Supplĭcabo, ĕxobsēcrābo, ūt quēmquæ ămĭcum vĭdērō. *Pl.* (*As.* I, 3, 93). Ĭtă nūnc ĭs sĭbi mē süpplĭcātūrŭm pūtāt. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 50). SYN. Obsēcrō, obtēstŏr, ōrō, etc. PPH. Süpplĕx ōrō, prĕcŏr, pōsco, vĕnĭō, āccĕdō. Süpplĭcĭtĕr rogō, vĕ-

nĕrŏr. Sŭpplĭcĕ vŏcĕ rŏgō. *Voy.* Precor. ‖ *Au fig.* Ārīdă nēc plŭvĭō sŭpplĭcăt hērbă Jŏvī. *Tib.* (1, 7, 26). ‖ † *Avec l'acc.* Flexō pōplĭtĕ sŭpplĭcāt quĭētĕm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 35. Quod etsi probat *Prisc.* 18, 1184, vix apud bonum auctorem invenias. Etiam *Char.* 5, 259 : *Supplico tibi*).

Sŭppŏnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et sync.* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Mettre dessous.* Fālcēm mātūrīs quīsquām sŭppōnăt ārīstīs. *V.* Sŭppōnūnt ălĭī cūltrōs. *Id.* Collă jŭgō taŭrī sŭppōnūnt. *O.* Lāssō sŭppōnĕrĕ brāchĭă mēntō. Cĕrvĭcēmquĕ pŏlō sŭppōsĭtūrŭs Ātlās. *Id.* SYN. Sŭbjĭcĭō, sŭbmĭttō. ‖ *Au fig. Mettre en seconde ligne.* Ēt vĕtĕrēm Lătĭō sŭppōsŭissĕ Sāmŏn. *O.* SYN. Pōsthăbĕō, etc. ‖ *Mettre à la place, substituer.* Mĕlĭōrēm, quam ĕgŏ sūm, sŭppōnō tĭbī. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 6). Pŭĕrum aŭt pŭellām, quī sŭppōnāntŭr mĭhī. *Id.* (*Truc.* II, 4, 50). SYN. Sŭbstĭtŭō, sŭbdō. ‖ *Soumettre.* Ætherăque ingĕnĭō sŭppōsŭērĕ sŭō. *O.* Mē tĭbī sŭppōsŭī. *Pers.* (5, 36). SYN. Sŭbjĭcĭō, sŭbjŭngō, sŭbdō.

Sŭpportō, ās, ārĕ. *Porter, supporter.* Sŭpportāntĕ mānŭ, trahĭt ipse ād pābŭlă Chrīstī. *Fort.* (V, 1, 47).

Sŭppŏsĭtĭō, ōnīs. *f. Substitution d'un enfant.* Ĭtă prōpĕrāvīt dē pŭellæ prōlŏquī Sŭppŏsĭtĭōnĕ. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 3).

Sŭppŏsĭtĭcĭus, ă, ŭm. *Mis à la place.* Hērmēs sŭppōsĭtĭcĭŭs sĭbī ipsī ēst. *M.* (V, 24). SYN. Sŭppŏsĭtŭs. ‖ *Suborné.* Explōrātōrem hūnc făcĭāmŭs lŭdōs sŭppōsĭtĭcĭŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 71).

Sŭppŏsĭtŭs *et sync.* Sŭppōstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Suppono. *Placé dessous.* Ac vīx sŭppŏsĭtī tinguntŭr sanguĭnĕ cūltrī. *V.* Ĭgnēs Sŭppōsĭtōs cĭnĕrī dŏlōsō. *H.* Sŭppōstăquĕ cælō Săxă. *Sil.* ‖ *Substitué, en parlant d'un enfant.* Quĭd īstī sŭppŏsĭtŭm pŭĕrum ŏpŭs pēssŭmæ? *Pl.* (*Truc.* I, 1, 71. *Id. Cist.* IV, 2, 49). SYN. Sŭbdĭtŭs, sŭbdĭtīvŭs, sŭppŏsĭtĭcĭŭs, sŭbdĭtĭcĭŭs. ‖ *Supposé, établi.* Hīs ĭgĭtŭr rēbŭs sŭbjūnctīs sŭppŏsĭtīsquĕ. *Lr.* (VI, 542). ‖ *Supposé, faux.* Ēt trĕpĭdāt nē Sŭppŏsĭtŭs vĕnĭās, ăc fālsō nōmĭnĕ pōscās. *J.* (1, 97).

† Sŭppŏsĭvī. *arch. pour* Supposui. Pŭĕrŭm sŭppŏsĭvīt sĭbī prō fīlĭōlō. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 30).

Sŭppŏstrix, ĭcĭs. *f. Qui substitue un enfant.* Sŭppŏstrix pŭĕrum. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 51).

Sŭppŏstŭs. *Voy.* Suppositus.

Sŭpprēssī. *parf. de* Supprimo.

Sŭpprēssŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Sī jām dēfĭcĭāt, sŭpprēssāquĕ lĭnguă pālātō. *O.* Ārĕt sŭpprēssīs fōntĭbŭs āmnīs. *Id.* Illĕ tĕgēns āltă sŭpprēssŭm mēntĕ dŏlōrĕm. *L.*

Sŭpprĭmō, ĭs, essī, essŭm, ĕrĕ. *Retenir, arrêter, supprimer, cesser.* Sŭpprĭmĭt ēxtēmplō vōcēm. *O.* Pārs ūltĭmă vōcīs ĭn mĕdĭō sŭpprēssă sŏno ēst. Nēc prĭŭs ārĕrĭī cursŭs sŭpprēssĭt hăbēnās. Cūm vītă sŭpprēssă fŭga ēst. *Id.* Sŭpprĭmĕ, Mūsă, quĕrēlās. *O.* Hōc sē măgĭs sŭpprĭmĕrĕ fēlĭcēm dĕcĕt. *Sen.* (*Troad.* 261). SYN. Cŏhĭbĕō, cŏĕrcĕō, rĕtĭnĕō, cŏntĭnĕō, *qqf.* claudō, ŏccŭltō, etc. *Voy.* Cohibeo.

Sŭpprōmŭs, ī. *m. Celui qui est après le* Promus. Bŏno sŭpprōmo ēt prōmo cēllām crēdĭtăm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 24. *Ib.* 12).

† Sŭppŭngō, ĭs, ĕrĕ. *Piquer en dessous.* Quōd tĕnŭīs mīsĕros sŭppŭngĭt ānhēlĭtŭs ārtus. *Eugen.* (5, 16).

Sŭppūrō, ās, ārĕ. *n. Suppurer.* ‖ † *act. Concevoir, former.* Ēvōmŭīt lăcrĭmīs, quēm sŭppūrāvĕrāt, æstŭm. *P. Nol.* (22, 258).

† Sŭppŭs *ou* Sūpŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Supinus. Ēt sĭmĭlī ratĭōne ānĭmālĭă sŭppă văgārī. *Lr.* (I, 1060. Et *Lucil.* apud *Fest.*).

Sŭppūtō, ās, ārĕ. *Supputer.* Quĭd sīt ūtĭlĕ, sōllĭcĭtīs sŭppūtāt ārtĭcŭlīs. *O.* (*Pont.* II, 3, 17. Sic *Heins.* ex optt. codd. Alii, *computat*).

Sūprā *et* Sŭprā. *prép. Sur, au-dessus de.* Ōlĭī cærŭlĕŭs sūprā căpŭt ădstĭtit ĭmbĕr. *V.* Sāltŭ sūprā vēnābŭlă fĕrtŭr. *Id.* Tērrā, sūprā sē quæ sūnt, cōncūtĭt ŏmnĭă mōtŭ. *Lr.* (V, 552). Sīvĕ sūprā tērrās Phœbŭs, sĕŭ cūrrĕrĕt ĭnfrā. *Tib.* (IV, 1, 66). SYN. Sŭpĕr. ‖ *Au-dessus, au-delà, plus que.* Illīs ĭrā mŏdŭm sūprā ēst. *V.* Dēnsă sūprā mōrēm tēllūs. *Id.* Glorĭā quēm sūprā vīrēs ēt vēstĭt ēt ūnguīt. *H.* Sūprā trēs cўăthŏs. *Id.* Sūprā quŏd fĭĕrī nīl, Mārīānō, pŏtēst. *M.* (II, 31). SYN. Ūltrā. ‖ *adv. Au-dessus.* Ān mārĕ quŏd sūprā, mĕmŏrēm, quŏdque ăllŭīt ĭnfrā? *V.* Stŭpĕt ĭnsclă sūprā Ĭmpŭbēsquĕ mānŭs. *Id.* SYN. Sŭpĕr, ĭnsŭpĕr, dēsŭpĕr. ‖ *Au-delà, plus.* Ægĕr fortāssĕ trĕcēntīs, Aŭt ētĭām sūprā nūmmōrūm mīllĭbŭs ēmptŭs. *H.* Nīhīl sūprā Dĕŏs lăcēssō. *Id.* Ădĕō mŏdēsto, ădĕō vēnūsto, ūt nīl sūprā. *Ter.* (*And.* I, 1, 93). SYN. Ūltrā, plŭs.

Sūprādĭctŭs, ă, ŭm. *Dit précédemment.* Ăddĕ sūprādĭctīs. *H.*

Sūprēmă, ōrŭm. *n. pl. Les derniers devoirs.* Flēbănt, ēt cĭnĕrī ĭngrātō sūprēmă fĕrēbānt. *V. Voy.* Exsequiæ.

Sūprēmō. *adv. Comme le suiv.*

Sūprēmŭm *et* Sūprēmum. *adv. Pour la dernière fois.* Ēt măgnă sūprēmŭm vōcĕ cĭēmŭs. *V.* Quæ mĭhī tūnc primŭm, tūnc ēst cōnspēctă sūprēmum. *O.*

Sūprēmŭs *et* Sūprēmus, ă, ŭm. *Le plus élevé, très élevé.* Āt chŏrŭs æquālīs Drўădŭm clāmŏrĕ sūprēmōs Ĭmplērūnt mōntēs. *V.* Mōntēsquĕ sūprēmōs Sĭlvĭfragīs vēxānt flābrīs. *Lr.* (I, 274). Quūmquĕ ē sūprēmā rūpĕ, etc. *Sen.* (*OEd.* 95). *Voy.* Altus. ‖ *Très élevé en dignité, tout-puissant.* Jūpĭtĕr sūprēmĕ, sērvā mē. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 1). Rēgĭnæ Jūnōnĭ' sūprēmæ cōnjŭgĭ' tēmplūm. *Vet. Poet.* (apud *Plin.* 35, 10). SYN. Sūmmŭs. ‖ *Dernier.* Cōmpĕrīt ĭnvĭdĭām sūprēmō fīnĕ dŏmārī. *H.* Dīgrēssŭ mœstă sūprēmō. *V.* Sūprēmăm bēllīs ĭmpŏsŭīssĕ mānŭm. *O.* SYN. Ēxtrēmŭs, ūltĭmŭs, nŏvīssĭmŭs. ‖ *En partic. Dernier, de mort, de funérailles.* Quī sūprēmūm cōmĭtāntŭr hŏnōrĕm. *V.* Sūprēmă mĭhī quūm vēnērĭt hōrā. *Tib.* (1, 1, 73). Dūcĭt sūprēmōs nænĭă nūllă tōrōs. *O.* Quūm mē sūprēmūs ădēdērĭt ignīs. *Id.* SYN. Ūltĭmŭs, fūnēbrĭs, fērālĭs, fūnĕrĕŭs. ‖ *Dernier, placé au bout.* Ēt quēm sūprēmæ Tēthўŏs ūndă fĕrīt. *M.* (*Spect.* 3). SYN. Ūltĭmŭs. ‖ *Très grand, extrême.* Măclĕ cōnfĕcta sūprēmă. *V.* SYN. Măxĭmŭs, ingēns.

Sūră, æ. 1. *f. Gras de la jambe, jambe.* Ădspĭcĭt ĭn tĕrĕtēs lignŭm cōnsūrgĕrĕ sūrās. *O.* Sūrā chărtās cēlārĕ lĭgātās. *Id.* Pūrpŭrĕŏquĕ ăltē sūrās vīncīrĕ cōthūrnō. *V.* Pārs cōmpĕdĕ sūrās Crūraquĕ signātī nīgrō lĭvēntĭă fērrō. *Cl. Voy.* Crus. ‖ 2. *m. Nom d'homme.* Dūm Sūrā laŭdātŭr tūŭs. *M.* (I, 50). ‖ 3. *Rivière de Belgique, auj. la Saur.* Sūrā tūās prŏpĕrāt nōn dēgĕnĕr īrĕ sŭb ūndās. *Aus.* (*Mos.* 355. Et *Fort.* VIII, 4, 15). ‖ 4. Sūră. *f. Comme* Syra.

† Sūrcŭlŭm, ī. *n. Comme le suiv.* Ĭnsĭtă cūm frūctŭ sūrcŭlă, pōmă sĭmŭl. *Fort.* (V, 14, 4).

Sūrcŭlus, ī. *m. Rejeton des branches.* Nēc sūrcŭlŭs ĭdēm Crŭstūmĭīs Sўrĭīsquĕ pīrīs. *V.* Sūrculus

ignōtō cōālēscit mūnĕrĕ dīvēs. *Ennod.* (*Carm.* 9, 143). SYN. Virgultŭm, etc.

Sūrdĕ. *adv. Avec surdité.* Sūrde audīūnt. *Afr.* (apud *Char.* 2, 194).

Sūrdēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir sourd.* Sūrdēscūnt aūrēs, bālbūtit dēnīquĕ lĭnguă. *Eugen.* (5, 9).

Sūrdŭs, ă, ŭm. *Sourd.* Nūnc ĕgŏ mē sūrdīs aūrĭbŭs ēssĕ vĕrīm. *Tib.* (IV, 14, 2). Quæ Sicŭlōs cāntūs ēffŭgit rēmĭgĕ sūrdō. *J.* (9, 150). Mĕtŭō nē nōn sīt sūrda, ātque hæc audīvĕrĭt. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 12). ‖ Sūrdō cānŏ. *prov. Parler à quelqu'un qui n'entend pas ou ne veut pas entendre.* Nōn cănĭmŭs sūrdīs; rĕspōndēnt ōmnĭă sīlvæ. *V.* Cāntābānt sūrdō, nūdābānt pĕctŏră cæcō. *Pp.* (IV, 8, 47. Et *Ter. Heaut.* II, 1, 10). ‖ *Au fig. Sourd, insensible.* Sūrdăquĕ blāndĭtĭīs săxă mŏvērĕ tŭīs. *O.* Sūrdæque ădhĭbēnt sōlātĭă mēnti. Sūrdĭŏr illă frĕtō sūrgēntĕ. *Id.* Dē tē quodcūnquĕ ăd sūrdās mĭhī dicĭtŭr aūrēs. *Pp.* (II, 16, 13). *Voy.* Durus. ‖ *Sourd à.* Ăd mĕă mūnĕră sūrdŭs. *O.* Sūrdōs īn tūă vōtă dĕōs. *Id.* Sēd sūrdă vĕtāntī. *L.* Sūrdūmquĕ tĭmōrī. *Sil.* Vōtōrum haūd sūrdĕ mĕōrŭm. *Id.* ‖ *Sourd, indocile.* Ēt sūrdōs ēxpĕdĭt ārcŭs. *St.* ‖ *Qu'on entend peu, qui rend peu de son.* Sūrdă nĭhīl gĕmĕrĕt grăvĕ būccĭnă. *J.* (7, 11). Īstŭs ŭbĭ sīt sūrdă sīne ærĕ lўră. *Pp.* (IV, 5, 56). Mĭhī sūrdă sīne illō Plēctră. *St.* ‖ *Silencieux.* Ēt sūrdīs rĕsōnāt clārĭŭs ĭn lōcīs. *Sen.* (*H. Fur.* 577). ‖ *Obscur, inconnu.* Nōn ērĭt ōffĭcĭī grātĭă sūrdă tŭī. *O.* Sīnĕ lūcĕ gĕnŭs, sūrdūmquĕ pārēntūm Nōmĕn. *Sil.* ‖ *Qui a une odeur faible.* Seū spirānt cinnāmă sūrdūm. *Pers.* (6, 36).

Sūrgĕdŭm. *arch.* (*de* Surge *et* dum). Sūrgĕdum hūc. *Pl.* (*Most.* V, 1, 53).

Sūrgēns, tis. *Qui se lève ou s'élève.* Sūrgēntĭbŭs āstrīs. *V.* Sūrgēntēs dēmŏrŏr aūstrōs. Sūrgēntēs ærĕ cōlūmnās. Sūrgēntēs āttĕrăt hĕrbās. *Id.* Tēllūrĭs ĭn ăltŭm Sūrgēntĭs tŭmŭlŭs. *L.* ‖ *Au fig.* Nūllă sūrgēns dŏlŏr ĕx caūsā. *Sen.* (*Thyest.* 944).

Sūrgŏ, ĭs, rrēxī, rrēctŭm, rgĕrĕ. *n. Se lever, quand on est assis.* Sūrgāmŭs: sōlĕt ēssĕ grăvīs cāntāntĭbŭs ūmbrā. *V.* Sōllō quūm Jūpĭtĕr aūreō Sūrgit. *Id.* Sūrgit hūmō pĭgrĕ. *O.* SYN. Ăssūrgō, dēsūrgō, cōnsūrgō. PPH. Mē, cōrpŭs tōllō, ăttōllō, lĕvō, ēffĕrō. Hūmō membrā lĕvō, tōlļō. ‖ *Se lever, quand on est couché.* Ēxcūssĕrĕ mĕtŭs sōmnŭm, cōntĕrrĭtă sūrgit. *V.* Vĕgētŭs præscrīpta ăd mūnĭă sūrgit. *H.* Cūmquĕ dĭē sūrgūnt. *O.* SYN. Ēxsūrgō. PPH. Lēctō sūrgō, dēsīlĭō, prōsīlĭō, ēxsīlĭō. Lēctŭm, cŭbĭlĕ lĭnquō, rĕlĭnquō. VERS. Cōrrīpĭo ē strātĭs cōrpŭs. *V.* Tērrĭtŭs ēxsūrgīt, fŭgĭt ōmnĭs ĭnĕrtĭă sōmnŭ. *O.* Membrā lĕvāt sēnsĭm. Mōllĭ fūrtĭm dēcēdĕrĕ lēctō. *Id.* Ēxīgit ē strātĭs cōrpŭs. *Sil.* Ōllī rūptă quĭēs: ăttōllĭt membrā, tōrōquĕ Ērĭgĭtŭr. *Id.* Răpĕ membrā lēctō. *Aus.* ‖ *Se lever pour parler.* Sūrgĭt ăd hōs clўpĕī dōmĭnŭs sēptēmplĭcĭs Ājāx. *O.* ‖ *Relever de maladie.* Nām quŏtĭēs sūrgĭs, sōtērĭă pōscĭs ămīcōs. *M.* (XII, 56). ‖ *Se lever, en parlant des astres.* Pōstĕră jāmquĕ dĭēs primō sūrgēbāt Ēōō. *V.* Ăquīs nōx sūrgit ăb īsdĕm. *O.* SYN. Ōrĭŏr, născŏr. ‖ *S'élever, croître, grandir.* Vēntī vŏlvūnt mārĕ, māgnăquĕ sūrgūnt Æquōră. *V.* Lăpĭdōsōs sūrgĕrĕ mōntēs. *O.* Ārā dĕ cēspĭtĕ sūrgūnt. *Sil.* Tūnc āggĕrĕ mūltō Sūrgĭt ōpŭs. *L.* SYN. Ăssūrgō, cōnsūrgō, ēxsūrgō, tōllŏr, ăttōllŏr, ērĭgŏr, crēscō, ēxsīstō, ēvĕō, ēvādō. PPH. Mē tōllō, ăttōllō, sŭbjĭcĭŏ, ērĭgŏ. In aūrās, ætherā ăssūrgō. Hūmō sūrgō, mē tōllō. VERS. Ēxĭlĭt ăd cœlūm rāmĭs fēlĭcĭbŭs ārbŏs. *V.* Sūrgens (Tisiphone) căput ăltĭŭs ēffĕrt. Paŭlātĭm sēsē tōllit mărĕ, ĕt ăltĭŭs ūndās Ērĭgĭt, ĭndĕ ĭmō cōnsūrgĭt ăd æthĕ̆ra fūndō. Quāntūm vĕrĕ nōvō vĭrĭdīs sē sūbjĭcĭt ālnŭs. *Id.* ‖ *Être élevé.* Grădĭbŭs sūrgēbānt līmĭnă cēntūm. *V.* Sūrgēntem ĭn cōrnŭă cērvūm. Hūmĕrī sūrgūnt quă tēgmĭnă summī. *Id.* Ăntiquō quæ prōxĭmă sūrgĭt Ōvĭlī. *J.* (6, 628, æde). SYN. Stō. ‖ *Au fig.* Jāmquĕ ăltĭŭs īræ Dārdănĭō ĭnsūrgūnt dūctōrī. *V.* Quæ nūnc ānĭmō sēntēntĭă sūrgĭt? *Id.* Primō sūrrēxĭt pāgīnă vērsū. *O.* Ācērrĭmă sūrgūnt Prœlĭă. Sēx mĭhĭ sūrgāt ŏpŭs nūmĕrīs. *Id.* ‖ *Eccl. Ressusciter.* Sūrrēctūrŭs ērīs fūlgĭdŭs, ōrĕ nĭtēns. *Fort.* (IX, 5, 12). *Voy.* Resurgo. ‖ † *act. arch. Comme* Surrigo *ou* Subrigo. Plaūdĭtĕ, vălētĕ, lūmbōs sūrgīte ātque ēxtōllĭtĕ. *Pl.* (*Epid. fin.*). Cōncrēscūnt Ālpēs, sūrgĭt căpŭt Āpēnnīnūs. *Avien.* (*D. T.* 484. Alii leg. *Apennino*). Quā prīmūm sūrgĭtŭr ĭngĕns Āpplă. *St.* (*Silv.* V, 1, 222. Sic bene *Gronov.* restituit ex cod. Mediceo. Aliter, *nascitur*).

Au pass. unip. Sūrgĭtŭr. *On se lève.* Sūrgĭtŭr, ēt māgnō prōcĕrĕs ēxīrĕ jūbēntŭr Cōnclĭō. *J.* (4, 144).

Sūrpĕrĕ, sūrpŭī, etc. *sync. pour* Surripere *ou* Subripere, etc. Cērnĕrĕ quūm nēquēās, mōtŭs quōquĕ sūrpĕrĕ dēbēnt. *Lr.* (II, 314). Ūnŭm mē sūrpĭtĕ mōrtī. *H.* Pŭcrŭm quădrīmŭm, quēm mĭhī sērvŭs sūrpŭīt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 102). Quīd hăbēs illīŭs illīŭs Quæ mē sūrpŭĕrāt mĭhī? *H.*

Sūrpĭcŭlă. *Voy.* Sirpicula.

Sūrpŭī. *Voy.* Surpere.

Sūrrēntīnŭs, ă, ŭm. *De Sorrento.* Ēt Sūrrēntīnō gĕnĕrōsōs pālmĭtĕ cōllēs. *O.* Vēl quōs ē vērtĭcĕ Sūrrēntīnō Mūltĭt. *St.* ‖ *n. absolt. Vin de Sorrento.* Sūrrentīnă bĭbīs. *M.* (XIV, 110).

Sūrrentum, ī. *n. Ville de la Campanie, auj. Sorrento, renommée par ses vignobles.* Ēt zĕphўrō Sūrrentŭm mōllĕ sălubrī. *Sil.*

Sūrrēpticĭus. *Voy.* Subrepticius.

Sūrrexĕ. *sync. pour* Surrexisse. Hūnccīnĕ sōlĕm Tām nīgrūm sūrrexĕ mĭhī! *H.*

Sūrrextī. *sync. pour* Surrexisti. Ūndĕcĭēs ūnă sūrrēxtī, Zōīlĕ, cœnā. *M.* (V, 80).

Sūrrĭgŏ, Sūrrĭpĭŏ. *Voy.* Subrigo, etc.

Sūrsum *et* Sūrsŭs. *adv. En haut.* Dein sūrsum ăscēndam ĭn tĕctŭm. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 25). Prætĕrĭto hāc rĕctă plătĕă sūrsŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 35). Ădspĭcit nĭhĭl sūrsŭm. *M.* (I, 97). SYN. *qqf.* sūpĕrnĕ. ‖ Sūrsŭm vērsŭm *et* Sūrsŭs vērsŭs. *Même sens.* Sūrsŭs ēnim vērsŭs gignūntŭr. *Lr.* (II, 188). Sūrsŭm vērsŭs ăgit sĕrĭēm. *Prud.* (*Apot.* 1071). Ītă cuī stōlĭdō sūrsŭm vōrsum ōs sŭblĕvĕre ōffŭclĭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 125). ‖ † In sūrsŭm. *Même sens.* Vērgĭtŭr ĭn sūrsŭm mūtātō pondĕrĕ nīmbŭs. *Alc.* (IV, 446). ‖ Sūrsŭm dĕorsŭm. *Voy.* Deorsum.

† Sūrŭs, ī. *m. Bâton, pieu.* (*Enn.* apud *Fest.* in *Surum* et in *Rigido.*)

1. † Sŭs. *adv. En haut.* ‖ Sūsquĕ dēquĕ hăbĕō, fĕrō. *Prendre avec indifférence, ne pas se soucier.* Ātque id mē sūsquĕ dēquĕ ēsse hăbĭtūrăm pūtăt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 5). Nūnc tū sūsquĕ dēquĕ fĕrs. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 9. *Lucil. ib.*).

Sŭs, sŭis. *m. Porc, cochon.* Fiĕt ēnim sŭbĭtō sūs hŏrrĭdŭs, ātrăquĕ tīgris. *V.* Glāndĕ sŭēs lætī rĕdĕ̆ūnt. *Id.* Spūrcĭtĭēs, ēădĕm sŭbŭs hæc rēs mūndă vĭdētŭr. *Lr.* (VI, 982). SYN. Porcŭs, porcŭlŭs, porcēllŭs. EP. Sētĭgĕr, sētōsŭs, hīspĭdŭs, hŏrrĭdŭs; īmūndŭs, tūrpis, obscēnŭs, fœdŭs, lūtŭlēntŭs; āvĭdŭs, tārdŭs, grāvĭs. ‖ *f. Truie.* Et āmīcă lūtō sūs. *H.* Ĭnvēntă sŭb ĭlĭcĭbŭs sus. *V.* SYN.

Pŏrcă. ‖ Tĕrgŭm *ou* tĕrgă sŭīs. *Lard.* Sĭccī tĕrgă sŭīs rārā pĕndĕntlă crātē. *J.* (11, 82). Măgnōrum hŏrrēntiă cēntŭm Tĕrzā sŭŭm. *V.* SYN. Tĕrgŭs. *Voy.* Lardum. ‖ *Par ext. Sanglier.* Ētōlō dē sŭĕ dīvēs ēdăt. *M.* (XIII, 41). SYN. Āpĕr. ‖ *Sorte de poisson.* Lōlligō dūrīquĕ sŭēs (*Ov. Hal.* 132. Cf. *Plin.* 11, 51).

Sūsă, ōrŭm. *n. pl.* (Σοῦσα). *Suse, ancienne ville de Perse.* Nōn tŏt Āchæmĕnĭīs ārmantŭr Sūsă săgittīs. *Pp.* (II, 10, 1). Dēcūrrānt Mēdĭcă Sūsĭs Āgmĭnă. *L.*

Sūsānnă, æ. *f. Eccl. Susanne.* Sūsānnām pōst hŭnc dignīs quīs laŭdĭbŭs ūnquām Ēxcŏlăt? *Alc.* (*ad Sor.* 643 *sq.*). ‖ † Sūsānnă. Sīc tĭbī dĕt vīrēs sānctă Sūsānnă sŭās. Cl. (*Epig.* 27, 6).

Sūscēpī. *parf. de* Suscipio.

Sūscēptŏr, ōrīs. *m. Qui reçoit.* Sūscēptŏr pĕrĕgrŭm. *Fort.* (IV, 10, 14). ‖ *Défenseur, patron.* Nūnc ăd tē, vĕnĕrāndĕ pārens, ætĕrnĕ pātrōnĕ, Sūscēptŏr mĕŭs. *P. Nol.* (28, 1).

Sūscēptŭm, ī. *n. Entreprise.* Sūscēptăquĕ măgnă lăbōrĕ Crēscĕrĕ difficilī. *O.* SYN. Īncēptŭm, cœptŭm, ōrsă.

Sūscēptŭs, ă, ŭm. *Pris, reçu, entrepris.* Ōrăquĕ sūscēptă mănĕ lævēntŭr ăquă. *O.* Hæc mihī vōtă tŭăm propter sūscēptă sălūtēm. *Pp.* (II, 7, 63). ‖ *qqf. Défendu.* Ēt mŏdŏ sūscēpti caŭsām dīmittīs ămīci. *O.*

Sūscĭplŏ, īs, ēpī, ēptŭm, ĕrĕ. *Soulever, soutenir, ramasser.* Cōmĭtēs, dŏmĭnămquĕ rŭēntĕm Sūscĭpĭūnt. *V.* Ōnŭs sūscēpĕrăt ūrbīs Ūnă dŏmŭs. *O.* SYN. Sūstĭnĕō, sūstēntō, sūffŭlcĭō. ‖ *Se charger de, entreprendre.* Māndātīquĕ mĕī lēgātŭs sūscĭpĕ caŭsām. *O.* Sūscĭpĕ sānguĭnĕī jŭvĕnīlĭa mūnĕră Martīs. *Id.* Bēllŭm cŭm gēntĕ nĕfāndă Sūscĭpĭtŭr. *V.* Ēcquid scīs quāntŭm sūscĭpĭāt scĕlĕrīs? *Cat.* (87, 4). SYN. Āggrĕdĭŏr, mōlĭŏr, înĕō, ădōrĭŏr, āssūmō. ‖ *Prendre, saisir, recueillir, et au fig.* Sūscēpītquе īgnĕm fōlĭīs. *V.* Tēpĭdŭmquĕ crūōrĕm Sūscĭpĭūnt pătĕrīs. *Id.* Sōlquĕ cădēntī Obvĭŭs ætĕrnām sūscēpit lāmpădă mūndī. *Lr.* (V, 402). Sūscĭpĕ, dīxīt, rēctŏr habēnās. *Sen.* (*Troad.* 726). SYN. Căpĭō, ăccĭpĭō, ēxcĭpĭō, cōncĭpĭō, rĕcĭpĭō, prĕhĕndō *ou* prēndō, sūmō. ‖ *Être saisi de, contracter.* Cōrpŭs Sūscĭpit ĭmmānēs mōrbōs. *Lr.* (III, 461). SYN. Cōncĭpĭō, pĕrcĭpĭō, cōntrahō. ‖ — lĭbĕrōs. *Avoir des enfants.* Sālтēm sī quă mihī dĕ tē sūscēptă fŭīssēt Ānte fŭgām sōbōlēs. *V.* Fīlĭām quam ēx tē sūscēpī. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 34. *Id. Amp.* V, 2, 9). SYN. Tōllō, etc. *Voy.* Gigno. ‖ — vōtŭm. *Faire un vœu.* Sūscĭpit ĕt sōlvīt prō dūcĕ vōtă sŭō. *M.* (VIII, 4. Et *Ov. Fast.* VI, 245). ‖ — ĭmmĭcĭtĭās. *Entourir des inimitiés.* (*Ter. Hec.* II, 1, 34.) SYN. Sŭbĕō. ‖ *Reprendre, répondre.* Sūscĭpit Ānchīsēs. *V. Voy.* Respondeo.

† Sūscĭtābŭlŭm, ī. *n. Ce qui excite.* Phōnāscŭs ādsŭm vocis sūscĭtābŭlŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 826).

Sūscĭtātŏr, ōrīs. *m. Qui excite.* (*Mart.* III, 82, 17. Alii male *scisciator.*)

Sūscĭtō, ās, ārĕ. *Élever.* Ēt quī, prōscissō quŏ sūscĭtat æquŏrĕ tĕrgă. *V.* Pēndēntĭa lĭntĕă mălo Sūscĭtat (aura). *O.* Quī dēlŭbră dĕŭm nōvă tōtŏ sūscĭtat ōrbī. *Lr.* (V, 1165). SYN. Ēxcĭtō, ăttŏllō, ērĭgō, etc. ‖ *Faire lever une personne assise ou couchée.* Ēt sūscĭtāntī Lēctĭō rĕlūctātŭr. *M.* (V, 36). Lāssus dormĭō : sūscĭtās jācentĕm. *Id.* (III, 44). Dēpŏsŭit căpŭt, ēt dormit : sūscĭtā. *Pl.* (*Most.* II, 1, 3). Ōscĭnēm cŏrvŭm prĕcĕ sūscĭtābō. *H.* SYN. Ēxcĭtō. *Voy.* Expergefacio. ‖ *Au fig. Éveiller, animer, exciter.* Sōpītōs sūscĭtăt īgnēs. *V.* Ēt vīm sūscĭtăt īrā. Īpsĕ dĕōs în Dārdănă sūscĭtăt ārmă. *Id.* Mŏvētquĕ plaūsūs, ēt clāmōrēs sūscĭtăt. *Ph.* Cūrētūmquе ălăcrēs ăd tympănă sūscĭtăt ēnsēs. *Cl.* Cithărā tăcentĕm Sūscĭtăt mūsăm. *H.* SYN. Ēxcĭtō, ĭmpĕllō, etc.

Sūsĭs, ĭdis. *f.* (Σουσίς). *De Suse.* Ēlāpsūs rēgī trŭcŭlēntō Sūsĭdis ōrăē. *Sid.* (*Ep.* VII, 17, 7. *Ib.* VIII, 9, 46).

† Sūspēctĭō, ōnis. *f. Soupçon.* Sūspēctĭōnēm fĕrrĕ fălsām. *Enn.* (apud *Non.* 11, 16). Nām quī ĭstæc tĭbī ĭncĭdit sūspēctĭō? *Ter.* (*And.* III, 2, 21).

Sūspēctō, ās, ārĕ. *Regarder en haut.* Sūspēctāns tăbŭlām quāmdăm pīctām. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 35). Vērsă Lȳcaŏnĭīs sēd sūspēctātŭr În Ursīs Fōrmă sŭpĕr. *Avien.* (*Arat.* 118). *Voy.* Suspicio. ‖ *Au fig.* Quī sŭmmŭm sūspēctō Pătrĕm. *P. Nol.* (10, 194). ‖ *Suspecter.* Īllă rĕcēntĕm Sūspēctāt căptīvă fĭdĕm. *Prud.* (*Apot.* 615).

Sūspēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Suspicio. *Suspect.* Hŏc mihī sūspēctum ēst, quŏd ōlĕs bĕnĕ, Pōstŭmĕ, sēmpĕr. *M.* (X, 98). Sūspēctās hăbŭīssĕ dŏmōs Cārthāgĭnis ăltæ. *V.* Ămbĭgŭīs sūspēctŭs aquīs (locus). *O.* ‖ *Odieux.* Ēt sīs sūspēctă Dīanæ. *O.* Nōn dārĕ, sūspectum ēst. *Id.* Vĕnĭēt sūspectĭŏr ætās. *St. Voy.* Invisus. ‖ *Soupçonneux, craintif.* Ēccĕ prŏcēllōsōs sūspēcta întĕrrŏgō vēntōs. *Fort.* (VIII, 4, 241).

Sūspectŭs, ūs. *m. Vue en hauteur.* Tūrrīs ērăt vāstō sūspectu ēt pătĭbŭīs ăltīs. *V.* Quāntŭs ăd ætherĭūm cœlī sūspectŭs ŏlȳmpŭm. *Id.* ‖ *Au fig. Admiration.* Prōtĭnŭs întrāvit mēntēs sūspectŭs hŏnōrŭm. *O.*

Sūspendĭŭm, ĭī. *n. Action de pendre ou de se pendre.* Prælŭdĭt illa ărbor mĭsĕrō sūspendĭă cōllō. *O.* Jām sūspendĭă sævă cōgĭtăbīs. *M.* (1, 116). Ūtĭnām mē dīvī ădăxĭnt ăd sūspendĭŭm! *Pl.* (*Aul.* I, 1, 11). *Voy. le suiv.*

Sūspendŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Suspendre.* Ēnsēm cōllō sūspendĭt ēbŭrnō. *V.* Tignĭs nĭdum sūspendĕt hirundō. (Hūmĕris hăbilĕm sūspendĕrăt ărcŭm. *Id.* Hāmō sūspendĕrĕ pīscēm. *O.* SYN. Tōllō, ērĭgō, *qqf.* dēmittō. ‖ *Pendre.* Rēstĭm tūtĕ tĭbī căpe, ăc suspendĕ tē. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 34). Tē sūspendĭtō. *Id.* (*Ps.* IV, 7, 131). *Voy.* Strangulo, Crucifigo. ‖ *Au pass.* Sūspēnsŭs ēst pătĭbŭlō. *Fort.* (II, 7, 3). SYN. Pendeo. ‖ — lāncĕ, trŭtĭnā. *Peser.* Scīs ētĕnĭm jūstŭm sūspendĕrĕ lāncĕ. *Pers.* (4, 10. Et *Juv.* 6, 436). ‖ *Suspendre une offrande.* Tērtĭăquĕ ārmă pātrī sūspendĕt căptă Quĭrīnō. *V.* Sūspendissĕ pōtēntī Vēstĭmēntă marīs dĕō. *H.* ‖ *Soutenir.* Tū Lȳbўcos Īndĭs sūspendĭs dēntĭbŭs ōrbēs. *M.* (II, 43). Tĕrrā lēvis mĕdĭām vīrgŭltăquĕ mōlem Sūspendūnt. *L.* SYN. Fūlcĭō, sūstĭnĕō. ‖ *Labourer.* Tēnŭī sat ērit sūspendĕrĕ sŭlco. *V.* Lĭttŏrā mū.to Vōmĕrĕ sūspendūnt. *St. Voy.* Aro. ‖ *Placer dans un lieu élevé.* Cāstrăquĕ prærŭptīs sūspendūnt ārdŭa săxīs. *Sil.* Jūnōnēm vōlŭcrī primām sūspendit ŏlȳmpō. *V. Fl.* ‖ *Au fig. Retenir, arrêter* Nēc jām sūspendĕrĕ fletum Sūstĭnĕt. *O.* Tacĭtō sūspendit vōta lăbellō. *Cat.* (64, 104). SYN. Rĕtĭnĕō, sŭpprĭmō, cōhĭbĕō, etc. ‖ *Tenir en suspens; en admiration.* Sūspendĭtquе ănĭmōs fictă grăvĭtātĕ. *O.* Sūspendit pictă vultūm mentēmquе tăbēllă. *H.* SYN. Dēfīgō. ‖ — nāso. *Se moquer. Voy.* Nasus.

Sūspēnsĭō, ōnis. *f. Action de suspendre.* Jōtă quŏd ērĭgĭtur, sūspensĭō corpŏrĭs hīc ēst. *Orient.* (*Trin.* 76).

Sūspēnsŭs, ă, ŭm. *Suspendu.* Ălvĕūs... clāvō

sūspēnsūs ăb ānsā. *O.* Suspensā graves aulæā rūīnās In pătīnām fēcērĕ. *H.* Suspēnsā săcris īnsignĭă fānīs. *Tib.* (II, 4, 23). SYN. Pēndēns, *qqf.* dēmissūs. ‖ *Pendu.* Mŏrĕ vĕl întĕrĕās căptī suspēnsĭīs Achæī (*Ibis*, 301). SYN. Pēndēns, sūffīxūs. ‖ *Suspendu, qui presse légèrement.* Suspēnsīs tĕnĕrīs ĭmĭtantŭr dēntĭbŭs haustŭs. *Lr.* (V, 1069) Ēt fĕrt suspēnsōs cōrdĕ mĭcantĕ grădŭs. *O.* Suspēnsō pĕdĕ. *Ph.* Ērĕpīt, suspēnsā fĕrēns vēstĭgĭă. *Sil.* ‖ *Élevé au dessus, appuyé sur.* Flŭctŭ suspēnsā tŭmēntī. *V.* Hæc cærŭlĕa suspēnsā lĕænā ĭnnātat. *Cl.* SYN. Sŭblātŭs, fŭltŭs, ĭnnixŭs, etc. ‖ *Élevé en haut, placé sur une hauteur.* Suspēnsum ĭn tĕrrās pōrtăt mărĕ (caurus). *Sil.* Săxīs suspēnsam hānc ădspĭcĕ rūpēm. *V.* SYN. Sŭblātŭs, ēdĭtŭs. ‖ *Suspendu en volant.* Suspēnsum lĭbrānS mĕdĭă ĭntĕr nŭbĭlă cōrpŭs. *Sil.* Ălĭtŭŭm suspēnsā cōhōrs. *Cl.* ‖ *Au fig. Attentif.* Suspēnsīs aurĭbŭs ĭstă bĭbăm. *Pp.* (III, 4, 8). SYN. Ārrēctŭs, ăttēntŭs. ‖ *En suspens, inquiet.* Suspēnsām pĕrtēntănt gaŭdĭă mēntēm. *V.* Nĕc tē suspēnsum, nătĕ, tĕnēbŏ. Quæ mē suspēnsam ĭnsŏmnĭă tĕrrent ? *Id.* Ūtrăquĕ suspēnsī plēnă tĭmōrĭs, ălt. *O.* Mēntēm suspēnsă sīlēntĭă lĭbrant. *Cl.* SYN. Pēndēns, ăncĕps, ămbĭgŭŭs, sōllĭcĭtŭs, ĭncĕrtŭs, dŭbĭŭs. ‖ *Suspendu, arrêté.* Suspēnsæquĕ dĭū lăcrĭmæ flŭxĕrĕ pĕr ōră. *O.*

1. Suspĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕrĕ. *Regarder en haut.* Suspĭcĭēns haŭsīt cœlŭm, mēntēmquĕ rĕcēpĭt. *V.* Fāstĭgĭă suspĭcĭt ūrbĭs. *Id.* PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă, vultŭm tŏllŏ, ăttŏllŏ, cœlō *ou* ăd cœlŭm, ăd æthĕră tŏllŏ. PHR. Ŏcŭlōs ăd sīdĕră lætŭs Extŭlĭt. *V.* Ērgo ăltĕ vēstĭga ŏcŭlīs. *V.* Ōs hŏmĭnī sŭblĭmĕ dĕdĭt, cœlumquĕ tŭērī Jussĭt, ĕt ērĕctōs ăd sīdĕră tollĕrĕ vultŭs. *O.* Ōrăquĕ ĭn cœlum ērĭgăt. *Sen.* Ădspĭcĭt nĭhĭl sūrsŭm. *M.* Quĭd nūnc sŭpīnă sūsum ĭn cœlum cōnspĭcĭs ? *Pl.* ‖ *Admirer.* Mărmŏr vĕtŭs, æraquĕ ĕt ărtēs Suspĭcĕ. *H. Voy.* Admiror.

2. Suspĭcĭŏ, ōnĭs. *f. Soupçon.* Suspĭcĭo ēst mĭhĭ, nūnc vōs suspĭcārĭĕr. *Pl.* (*Ps.* 1, 5, 149). Ēămdĕm mē ĭn suspĭcĭonĕm scĕlĕrĭs pārtĭvit pătĕr. *Enn.* (apud *Non.* 7, 64). Ōbhmĭtŭr, mĭnĭmæ sī qua ēst suspĭcĭŏ rīmæ. *M.* (XI, 45). Cōncĭnnăt vērĭsĭmĭlĭs suspĭcĭŏ cŭlpæ. *Aus.* (*Epist.* 24, 8). Mălīgna ĭnsōntēm dēprĭmĭt suspĭcĭŏ. *Ph.* Ăd trīstēm pārtēm strēnŭa ēst suspĭcĭŏ. *P. Syr.*

Suspĭcĭōsŭs, ă, ŭm. *Soupçonneux, craintif.* Mägĕ sūnt, nēscĭŏ quōmŏdŏ, Suspĭcĭōsī. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 14).

† Suspĭcŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Ne ă mē mĕmŏrēs mălĭtĭosē dē hăc rē fāctum, aŭt suspĭcēs. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 42).

Suspĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Soupçonner, se douter.* Nēscĭŏ quod măgnŭm suspĭcŏr ēssĕ nĕfās. *M.* (III, 72). Dīcăm quĭd suspĭcēr ēssĕ. *Id.* (VI, 54). Ēt quāntŭm mōtŭ formōsī suspĭcŏr ōrĭs. *O.* SYN. Aŭgŭrŏr, conjĭcĭŏ, ārbĭtrŏr, ŏpĭnŏr. *Voy.* Puto. ‖ *Espérer.* Suspĭcŏr hŏc dămnō tĭbĭ nōn fōrĕ. *O.* Quōrŭm tē mĕmŏrĕm... Suspĭcŏr. *Id.*

Suspirātŭs, ă, ŭm. *Vivement désiré.* Quĭd sūspīrātos măgno ĭn dĭscrĭmĭnĕ naŭtis Ledæos frātrēs rĕfĕram ? *Sil.*

Suspirātŭs, ūs. *m. Action de respirer.* Rēspĭcĭt hūnc vātēs, ĕt suspirātĭbŭs haustis. *O.* SYN. Suspirĭŭm.

Suspirĭtŭs, ūs. *m. Comme le suivant.* (*Pl. Merc.* 1, 2, 3.)

Suspirĭŭm, ĭī. *n. Respiration.* Rēscĭssōquĕ nŏcēnt suspirĭă vānă pălātō. *L.* Nĕc dăt suspirĭă cūrsŭs Vūlnĕrĭs. *Id.* Ūt pĕtĭvīt Suspĭrĭum ăltĕ ! *Pl.* (*Cist.* I, 1, 57). *Voy.* Spiritus. ‖ *Ordint. Soupir.* Sōllĭcĭtŭs rĕpĕtăm tōtă suspirĭă nŏctĕ. *Tib.* (III, 6 61). Suspirĭă dŭxĭt ăb ĭmō Pectŏrĕ. *O.* Ūrĕrĕ nĕc mĭsĕrŭm cēssānt suspirĭă pectus. *M.* (X, 13). SYN. Gĕmĭtŭs, sĭngŭltŭs, lāmĕntŭm. *Voy.* Suspiro, Lamentum.

Suspĭrŏ, ās, ārĕ. *act. Rendre par le souffle.* Nĕc rōrĕ mădĕntĕm ārĕă, nĕc tĕnŭĕs vēntŏs suspirāt Ănaŭrŏs. *L.* Ōdŏnĭs ĭnclūsŭm suspirāt pectŏrĕ Băcchŭm. *Id.* SYN. Spīrŏ, ēxspīrŏ, etc. ‖ *Aspirer.* Dēfixæque hŏspĭtĕ pŭlchrŏ, Pērsĭdĕs ārcānŭm suspirārĕ vĕrĕ călŏrĕm. *Cl.* ‖ *Désirer vivement.* Ăvāră suspīrānt lŭcrā. *Prud.* (*Cath.* 188). Ăllŏs jām nūnc suspirāt ămōrĕs. *Tib.* (IV, 5, 11). *Voy.* Cupio. ‖ *Regretter.* Quĭnctĭs dēpĕndĕt ăb ārmĭs Suspirāndă dŏmŭs. *St.* Ĭnvēnĭēs ălĭquēm quī mē suspirĕt ădēmptŭm. *O.* ‖ *n. Rendre des exhalaisons.* Tēllŭs ātro ēxŭndāntĕ văpōrĕ SuspirānS. *Sil.* ‖ *Respirer souvent, être hors d'haleine.* Quīn suspirābŏ plūs sexcēntĭēs dīĕ. *Pl.* (*Men.* V, 4, 8). Līmĭgĕr ĭmpōsĭtō suspirāt vēctĕ săcērdōs, Tēstātŭs sūdōrĕ dĕŭm. *Cl. Voy.* Anhelo. ‖ *Soupirer.* SuspirānS, ăltŏquĕ trăhēns dĕ pectŏrĕ vōcĕm. *V.* Ĭngĕmĭt, ĕt tăcĭtō suspirāt pectŏrĕ. *O.* Ătque ĭntĕr singŭlă dictă Flēbĭlĕ suspirāt. *Cl.* SYN. Gĕmŏ, ingĕmŏ. PPH. Suspĭrĭă dŏ, ēdŏ, dūcŏ, mittŏ, jăctŏ, trăhŏ, gĕmĭnŏ, ingĕmĭnŏ, congĕmĭnŏ. In suspirĭă ēŏ, fundŏr. VERS. Longīs singŭltĭbŭs ĭllă pulsāt. *V.* Āssĭdŭŏ rĕnŏvānS suspirĭă planctŭ. *O.* Postquām suspirĭă tāndĕm Lăxāvit frēnōsquĕ dŏlŏr. *Cl.* ‖ *Soupirer pour.* Ĭn flāvō sæpe hŏspĭtĕ suspirāntĕm. *Cat.* (64, 98). Sōlă suspirāt ĭn illă. *O.* ‖ *Se plaindre que.* Suspirānt lōngō nōn vīsām tēmpŏrĕ mātrĕm. *J.* (11, 152). SYN. Gĕmŏ, ingĕmŏ, quĕrŏr, etc. ‖ *Desirer que.* Nēc Jŏvĕ mājōrĕm nāsci suspirāt Achillĕm. *V. Fl.* SYN. Cŭpĭŏ, ŏptŏ, etc. ‖ *Au fig.* Cūrīs sūmptŭs suspirāntĭbŭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 21).

Susquĕ dēquĕ. *Voy.* Sus 1.

Sŭssultŏ. *Voy.* Subsulto.

Sustentācŭlŭm, ī. *n. Appui, support.* Sustentāns hūmĭlēs ăd sustentācŭlă pălmās. *P. Petr.* (4, 199).

Sustentŏ, ās, ārĕ. *Voy. le suiv.*

Sustĭnĕŏ, ēs, ŭī, entŭm, ĭnērĕ, *et fréq.* Sustentŏ, ās, ārĕ. *Soutenir.* Sustĭnĕās ŭt ōnŭs, nĭtēndum ēst vērtĭcĕ rĕctō. *O.* Ĭnfirmōs băcŭlō quŏquĕ sustĭnĕt ărtŭs. *Id.* Ēt gălēăm prēssā sustĭnŭĭssĕ mānū. *Id.* Lăpĭs ălbŭs Pŏcŭlă cūm cўăthō dŭŏ sustĭnĕt. *H.* Frātrēmquĕ rūēntēm Sustentāt dēxtrā. *V.* Sīc Hĕrcŭlĕ quondăm Sustentāntĕ pŏlūm. *Cl.* SYN. Fŭlcĭŏ, fĕrŏ, gĕrŏ. PHR. Cœlŭm quī vērtĭcĕ fŭlcĭt. *V.* In tĕ dŏmŭs ĭnclĭnātă rĕcūmbit. *Id.* Fŭlcĭtŭr tēstă făgĭnă mēnsă mihĭ. *M.* Cēntēnĭs ĭncumbŭnt tēctă cŏlumnĭs. *Id.* ‖ *Tenir, porter, avoir.* Ēt gălēăm prēssă sustĭnŭĭssĕ mānū. *O.* Ĭngĕnŭă spĕcŭlŭm sustĭnŭĭssĕ mānū. Mē bărbărā tēllŭs Sustĭnĕt. *Id.* Ăccĭpe hŏc tēgĭmĕn tu, ĕt sustĭnĕ. *Afr.* (apud *Non.* 2, 333). SYN. Tĕnĕŏ, habĕŏ, etc. ‖ *Tenir au dessus.* Sustĭnĕt ă jŭgŭlō dēxtrām. *V.* Ĭngēntēm sustĭnĕt ŭmbram. *Id.* ‖ *Arrêter.* Sustĭnĕās currŭm. *Lucil.* (apud *Cic. Att.* 13, 21). Fŭlmĭnă, tūrĕ dătō, sustĭnŭĭssĕ mānū. *O.* Sustĭnŭĭquĕ grădŭm. *Id.* Cēlĕrēs sustĭnŭĭt vĭās. *Sen.* (*Hip.* 794). Sustentābăt āquās, cursŭsquĕ ĭnhĭbĕbăt ĕquōrŭm (*Ad Liv.* 230). SYN. Cōntĭnĕŏ, cōhĭbĕŏ, etc. ‖ *Au fig. Soutenir, se charger.* Quūm tŏt sustĭnĕās ēt tāntă nĕgōtĭă sōlŭs. *H.* SYN. Fĕrŏ, sŭbĕŏ. ‖ *Soutenir, défendre.* Trōjānās sustentāt ŏpēs (Venus). *V.* SYN.

Dēfēndŏ, tŭeor, etc. ‖ *Soutenir, entretenir, sustenter.* Hinc pātrīām pārvōsquĕ nēpōtēs Sūstīnĕt. *V.* Sōlŭs ōmnēm fāmĭlĭām Sūstēntāt. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 3). SYN. Ălŏ, etc. ‖ *Soutenir, consoler.* Aūsŭs ēs āllōquĭŏ sūstīnŭīssĕ tŭŏ. *O.* SYN. Ērĭgŏ, sōlŏr. ‖ *Souffrir, résister à.* Nēc tāntōs sūstĭnĕt æstŭs. *O.* Quī fĕrrum, ĭgnēmquĕ, Jŏvēmquĕ Sūstīnŭīt tŏtĭēs. ūnām nōn sūstīnĕt īrām. *Id.* SYN. Fĕrŏ, tŏlĕrŏ, rĕsistŏ, sŭbĕō. ‖ *Souffrir, supporter.* Ēt quŏs sūstīnŭī bīs mēnsŭm quīnquĕ lăbōrēs. *O.* Ā quŏ rēpŭlsus, tristĕm sūstīnŭīt nōtām. *Ph.* Sūstēntāns ălăpās. *Sid.* (*Pan.* 2705). Quæ ădhūc, tē cārēns, dum hīc fŭī, sūstēntābām. *Pl.* (*Capt.* V, 1, 4). SYN. Fĕrŏ, pătĭŏr, etc. ‖ *Avec l'infin. Consentir à, pouvoir, oser.* Nōn sūstĭnĕt ūltrā Pērdĕrĕ blandĭtĭās. *O.* Sūstīnĕās tĭbĭ Hăbĭtu ēssĕ sĭmĭlēs. *Ph.* Nēc jām sūspendĕrĕ flētŭm Sūstīnĕt. *O.* Sēd nōn āttŏllĕrĕ contrā Sūstīnĕt hæc ŏcŭlōs. Sūstĭnĕt īre illūc. *Id.* SYN. Pŏssŭm, vălĕŏ, aŭdĕō. ‖ — ănĭmăm, vītăm. *Prolonger l'existence.* Nūnc ănĭmam ădmōtīs fŭgĭēntēm sūstīnĕt hĕrbīs. *O.* Hānc mĭhĭ, vĕl ăcūtā Sī sĕdĕām crŭcĕ, sūstīnē. *Mæcen.* (apud *Sen. Ep.* 101, vĭtam). Sūstīnĕt hŏc ănĭmæ spēs tămĕn ūnā tŭī. *O.* Īllā răpīt jŭvĕnēs, sūstīnŭĭt īllā sĕnēs (*Ad Liv.* 372). SYN. Prōdūcŏ, prōfĕrŏ, etc. ‖ *absolt. Patienter.* Ēxspĕctēs ēt sūstīnĕās, Aŭgŭstē, nēcĕsse ēst. *M.* (IX, 4). ‖ *qqf. Se bien porter.* Vălŭīstĭn' ūsquĕ? Sūstēntātum ēst sēdŭlō. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 14). Vălŭīstĭn' bĕnĕ? Sūstēntāvī sēdŭlō (*Ib.* IV, 2, 8).

† Sūstōllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever.* Cāndĭdăque întōrtī sūstōllānt vēlă rūdentēs. *Cat.* (64, 255). Sūstōllens signă pārēnŭī (*Ib.* 210). Āt Căprā, lævŏ Fīxa hŭmĕrō, clārē sūstōllĭtŭr. *Avien.* (*Arat.* 414). Ēt păpŭlās āltē sūstōllĭt ăcūtās. *Ser. Sam.* (*vs.* 716). *Voy.* Sublatus, Sustuli, Erigo. ‖ *Au fig.* Prō signĭs quæ vīx vĕnĕrātŏ pōssĕt Mīrantĭs dignō pōpŭlī sūstōllĕrĕ cūltū. *Juvc.* (II, 604). ‖ *Enlever.* Hērīlĕm fĭlĭām nōstrām sūstōllĕrĕ. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 8). SYN. Aūfĕrŏ, etc.

Sustŭlī. *parf. de l'ancien verbe* Sustollo, *ou plutôt* Sustulo, *servant à* Tollo. *Élever.* Sūstŭlĭt ĕxūtās vīnclĭs ād sīdĕră pălmās. *V.* Pārĭbŭs sē sūstŭlĭt ālĭs. *Id.* Dēnsō pĭăvēntēm sūstŭlĭt āĕrĕ. *H. Voy.* Tollo. ‖ *Soutenir.* Tērgō quī sūstŭlĭt ōrbĕm. *Pp.* (IV, 9, 37). ‖ *Au fig.* Ănĭmōs sūstŭlĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 8, 10). ‖ *Faire périr, détruire.* Mē trūncŭs īllăpsŭs cĕrēbrō Sūstŭlĕrāt. *H.* Quīs nĕgĕt Ænēæ măgnă dē stīrpĕ Nērōnĕm? Sūstŭlĭt hīc mātrĕm, sūstŭlĭt īllĕ pātrĕm (apud *Suet. Ner.* 39). ‖ *Comme* Tuli. Tūnc īllă tālĕm sūstŭlĭt sēntēntĭam. *Ph.*

† Sūstŭlŏ. *arch. Comme* Tollo. (Cf. *Char.* 3, 220; *Diom.* 1, 369; *Prisc.* 8, 817.)

† Sūsŭm. *arch. Comme* Sursum. Quīd nūnc sŭpīnă sūsum īn cœlŭm cōnspĭcĭs? *Pl.* (*Cist.* III, 2, 78. Cf. *Prisc.* 1, 559).

Sūsurrŏ, ās, ārĕ. *n. Murmurer, gazouiller.* Tūm sŏnŭs aŭdĭtur gravĭŏr, trăctĭmquĕ sūsurrānt (apes). *V.* Hўblæīs ăpĭbŭs sēpēs dēpāstă sūsūrrat. *Aus.* (*Epist.* 25, 12). Ĭmă sūsūrrāntĭs rēpētēbānt ād vădă lўmphæ (*Culex*, 104. *Ib.* 153). Lēnĕ Mĭnclĭus sūsūrrĕt. *Cl.* (*Nupt. Hon.* 2, 13). SYN. Mūrmŭrŏ, ĭmmūrmŭrŏ, sŭbmūrmŭrŏ, strĕpŏ, strĕpĭtŏ, strīdĕŏ, *qqf.* crĕpĭtŏ, sĭbĭlŏ. ‖ *Parler bas, chuchotter.* Āst ĕgŏ cūm cārā dē tē nūtrīcĕ sūsurrŏ. *O.* Pārs, quīd vĕlīt, aūrĕ sūsūrrāt. *Id.* SYN. Mūrmŭrŏ, cŏmmūrmŭrŏ, dēmūrmŭrŏ. PPH. In aūrĕm dīcŏ, lŏquŏr. In aūrĕ sŏnŏ. VERS. Sæpe illum aŭdīvī fūrtīvă vōcĕ lŏquēntēm. *Cat.* Ēxĭgŭō vĕl lōngō mūrmŭrĕ dīxī. *O.* Fūrtīm lĭnguă tĭtŭbāntĕ lŏcūtŭs. Ārcānăquĕ mūrmŭră fĭgīt Aūrĭbŭs. *Id.* Mūssāntī vōcĕ sūsūrrānt. *Juvc.* Aūrĭbŭs ēt vēstrīs... quæcūnquĕ sūsūrrānt. *Id.* Haūd illīc tăcĭtō mălă vērbă sūsūrrō Cōncĭplūnt. *L.* Ēt sēcūm, sēd ŭt aūdĭām, sūsūrrāt. *M.* Īn lēctō quōquĕ vīdērēs Strīdērĕ sēcrētă dīvīsōs aūrĕ sūsūrrōs. *H.* Pūllēs Cōram ălĭīs dictēm pŭĕrō, sēd īn aūrĕ plăcēntās. *J. Voy.* Murmuro. ‖ *En parlant de la Renommée.* Nūnc ēt vāgă fāmă sūsūrrāt. *O.* (Cf. *Prud. Sym.* 1729). ‖ *Au pass. unip.* Jām sūsūrrārī aūdĭō, Cīvem Āttĭcam ēssĕ hānc. *Ter.* (*And.* IV, 4, 40). ‖ *act.* Cāntĭcă quī Nīlī, quī Gādĭtānă sūsūrrāt. *M.* (III, 63). Tē plātānūs, Mēlĭbœē, sūsūrrāt. *Nem.* (*E.* 1, 72). Tūnc tūnc cārmĭnă dignĭōrā nōbīs Plūs īllīs ĕgŏ bārbărŭs sūsūrrēm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 42).

? Sūsūrrŭm, ī. *n. Comme le suiv. Voy.* Susurrus, a.

Sūsūrrŭs, ī. *m. Léger murmure, frémissement, gazouillement.* Ūndă lēvī sōmnŭm suādēbĭt ĭnīrĕ sūsūrrō. *V.* Ēt fērvēnt raūcō fērvēntīă mūstă sūsūrrō. *Calp.* (1, 3). SYN. Mūrmŭr, strĕpĭtŭs, sŏnŭs. EP. Lēvĭs, tĕnŭīs, lēnĭs, mōllĭs, blāndŭs, grātŭs, gārrŭlŭs. ‖ *Entretien secret, chuchotement.* Lēnēsquĕ sūb nōctēm sūsūrrī Cōmpŏsĭtă rĕpĕtāntŭr hōrā. *H.* Blāndōs aūdīrĕ sūsūrrōs. *Pp.* (I, 11, 13). Mūrmūrquĕ hūmīlēsquĕ sūsūrrōs Tollĕrĕ dē tēmplīs. *Pers.* (2, 6). SYN. Mūrmŭr. ‖ *Bruits sourds, rapports secrets.* Dŭblōquĕ aūctōrĕ sūsūrrī. *O.* Tĕnŭī jŭgŭlōs ăpĕrīrĕ sūsūrrō. *J.* (4, 110).

? Sūsūrrŭs, ă, ŭm. *Qui parle bas.* Prōcrīn ădīt, lĭnguăquĕ rĕfĕrt aūdĭta sūsūrra. *O.* (*Met.* VII, 225. Alĭī volunt esse susurrā, n. pl.).

† Sūtēlăs, ārŭm. *f. pl. Ruses.* Ātque ŏb sūtēlās tuās tē mōrtī mīsĕrŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 35. *Id. Amp.* I, 1, 211. Vid. *Fest.*).

Sūtīlĭs, ĕ. *Cousu.* Tĕrĭtŭr quā sūtīlĭs ālvō Bāltĕŭs. *V.* Gĕmŭit sūb pŏndĕrĕ cўmbă Sūtīlĭs. *Id.* Ŭbĭ sūtīlĭs īllīs Ēst dŏmŭs. *V. Fl.* (VI, 81, scil. ex corio consuto). *Voy.* Sutus. ‖ — cōrōnă. *Couronne de feuilles de roses.* Sūtīlĭs āptētŭr dēcĭēs rōsă crīnĭbŭs. *M.* (IX, 94). Frōntēm sūtīlĭbŭs rūbĕr cōrōnīs (*Ib.* 91). Tēmpŏră sūtīlĭbŭs pingūntŭr tōtă cōrōnīs. *O.* ‖ — thўrsŭs. *Thyrse enlacé de lierre.* Sūtīlĭbŭs Lĭbĕr cōmmīttĭt prœlĭă thўrsĭs (*Anth.* II, p. 496). ‖ — lăpīllī. *Pierreries enchassées.* Gēmmās vīrēntēs ēt lăpīllŏs sūtīlēs. *Prud.* (*Cath.* 1047. *Id. Ham.* 332, al. 269).

Sūtŏr, ōris. *m. Cordonnier.* Sī dărĕ sūtōrī călcĕŭs ĭstă pŏtēst. *M.* (IX, 75. *Id.* III, 16). Mālŭs quŭm sūtŏr, ĭnŏpīă dēpĕrdĭtŭs. *Ph.* (Ēt *Juv.* 5, 294). SYN. Călcĕārĭŭs.

Sūtrĭŭm, ĭī. *n. Ville d'Étrurie.* (*Pl. Cas.* III, 1, 10.) ‖ *D'où*, Sūtrīnŭs, ă, ŭm. Cĭmĭnĭquĕ lăcŭm, quī Sūtrīă tĕctă. *Sil.*

Sūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Suo. *Cousu.* Pēllĭbŭs ēt sutīs ārcēnt mălĕ frīgŏra brăcīs. *O.* Seū cŏrtĭcĭbus tĭbĭ sūta cāvātĭs (alvearia). *V.* SYN. Consutŭs, sūtĭlĭs. ‖ Sūtŭm, ī. *n. Objet cousu, tissu.* Pērquĕ ārēă sūtă. *V.* (Sic *St. Th.* III, 385. *Id.* V, 131, *suta ferrea*).

Sūŭs, ă, ŭm. *Son, sa, sien, sienne; particulier.* Cŭr sŭŭs hæc īllī rĕsĕrābĭt mœnĭă Māvōrs. *O.* Mīrātūrquĕ nŏvās frōndēs, ēt nōn sŭă pōmă. *V.* Ārbŏrĭbŭs sŭŭs hŏrrŏr ĭnēst. *L.* SYN. Prōprĭŭs. ‖ *Dû, juste.* Strŭĕrēmquĕ sŭīs ălĭtŭr dōnīs. *V.* Nōn vēnit ăntĕ sŭŭm nōstrā quĕrēlă dĭĕm. *O.* SYN. Dēbĭtŭs, jūstŭs. ‖ *Qui est son maître.* Tēcūm trīstīsque hĭlărīsquĕ, nĕc ūnquăm īllĕ sŭŭs. *St.* Āncillă, mĕă

quæ fŭĭt hŏdiē, sŭă nunc ēst. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 3). ‖ *Qui se possède.* Vix sŭă, vix sācræ virgō Nisēĭă compŏs Mēntis ĕrăt. *O.* ‖ *Favorable, ami.* Fēssōsquĕ sōpōr sŭus ŏccŭpăt ārtŭs. *V.* Vēntis lĭtŭrus nōn sŭis. *H.* Hōc Tārpēĭă sŭum tempŭs rătă. *Pp.* (IV, 4, 81). Vīncēnti pārmæ quŭm sŭă tŭrbă făvēt. *M.* (IX, 69). *Voy.* Favco. ‖ Sŭum, ī. *n. pris subst. Son bien.* Nē sŭum ădīmĕrem ăltĕrī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 34). ‖ Sŭi, ōrŭm. *m. pl.*; Sŭæ, ārŭm. *f. Ses concitoyens, ses amis, ses compagnes.* Vīdĕātquĕ sŭōrŭm Fūnĕră. *O.* Chŏrŭs ēccĕ sŭārŭm. *Id.* ‖ Sŭus sĭbī. *ancien pléon.* Ĭtă nunc ĭgnōrāns suō sĭbī sērvīt pātrī. *Pl.* (*Capt. prol.* 50. *Ib.* I, 1, 12). Suō sĭbi hunc glădĭō jŭgŭlō. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 35).

Sŭŭsmĕt, Sŭămĕt, etc. *Son propre.* Ēxcĕlsīs sŭămĕt jŭgă nixă cŏlūmnīs Vīdit. *St.* Ipsă sŭīsmĕt Ăssĕrŭit Pāllās mănĭbŭs. *Man.* (IV, 134).

† Sŭŭspte (*inus. au nomin.*), Sŭīptĕ, sŭŭmptĕ, etc. *Comme le précéd.* Quum illa ŏscŭlātă... essĕt suŭmpte ămīcŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 38. Et *Arg. Pl. Rud.* 4, *suipte*). *Voy.* Suapte.

Sūxi. *parf. de* Sugo.

Sўăgrĭŭs, ĭi. *m.* (Συάγριος). *Syagrius, nom de plusieurs patrices de la Gaule, dans le quatrième et le cinquième siècle.* Prīscī Fērrĕŏlūm pātrēm Sўăgrĭī. *Sid.* (*Pan.* 3624). ‖ *Évêque d'Autun.* Dă Fōrtūnātō săcĕr hæc plă vōtă, Sўăgrī. *Fort.* (V, 5).

Sўbărĭs, ĭs. *f.* (Σύβαρις). *Sybaris, ancienne ville de l'Italie méridionale, sur le golfe de Tarente. La mollesse de ses habitans est passée en proverbe.* Et Sўbărĭs cōllĕs, hinc et Rhŏdŏs. *J.* (6, 296). Īnfortūnātæ Sўbăris vicīnă rŭīnæ ēst. *Avien.* (*D. T.* 521). ‖ *m. Nom d'homme.* (*St. Th.* VII, 641; *Anthol.* I, ρ. 657.)

Sўbărĭtĭ̆ŭs, ă, ŭm (Συβαριτιακός). *De Sybaris.* Quī cērtānt Sўbărĭtĭcīs lĭbēllis. *M.* (XII, 96).

Sўbărĭtis, ĭdŏs. *f.* (Συβαρῖτις). *Femme Sybarite.* ‖ *Titre d'un poème.* Nēc quī cōmpŏsŭīt nūpēr Sўbărĭtĭdă, fŭgīt. *O.*

Sўbŏtēs, æ. *m.* (συβώτης). *Comme* Subulcus. Et fĭdŭm Lāērtĭădæ gĕnŭĕrĕ sўbŏtēn. *Man.* (V, 126).

† Sўcŏphăntrĭădæ, ārŭm. *m. pl. Voleurs de figues : nom d'un prétendu peuple.* (*Pl. Mil.* I, 1, 43.)

Sўcŏphăntă, æ. *m.* (συκοφάντης). *Menteur, fourbe, rusé.* Clāmītēnt mē sўcŏphăntam hērēdĭtātēs pērsequī. *Ter.* (*And.* IV, 5, 20). Ĕgŏ sўcŏphăntām jām cōndūcŏ dē fōrō. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 86). Væ cæptĭōsis sўcŏphăntārŭm strŏphīs. *Prud.* (*Apot. præf.* 37). SYN. Mēndax, etc.

Sўcŏphăntĭă, æ. *f.* (συκοφαντία). *Fourberie, ruse.* Pēr sўcŏphăntĭam ătquĕ pēr dōctŏs dŏlŏs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 70). Quŭm nōstris sўcŏphăntĭīs, dŏlĭis ăstūtĭsquĕ. *Id.* (*As.* III, 2, 2). *Voy.* Dolus.

† Sўcŏphăntĭōsē. *adv. Avec fourberie.* Ĕgŏ nēc sўcŏphăntĭōsē quĭdquam ăgŏ, nēc mălēfĭcē. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 113).

† Sўcŏphăntŏr, ārĭs, ārī. *d.* (συκοφαντέω). *Être fourbe.* Quānquam hōc me ætātis sўcŏphăntārī pŭdĕt. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 57).

Sўcŏtŭm, ī. *n.* (συκωτόν). *Foie d'oie nourrie avec des figues.* Sўcŏtŭm pŏnō Prŏmēthei. *Vesp.* (*Jud. P. et Coc.* 81).

Sўdŭs. *Voy.* Sidus.

Sўēdră, ōrŭm. *n. pl.* (*Ptol.* Σύεδρα). *Ville de Cilicie.* Pārvisquĕ Sўēdrīs. *L.* (VIII, 259).

Sўēnē, ēs. *f.* (Συήνη). *Syène, ville de la Haute-Egypte.* Scis quŏtĭēs Phărĭō mădēāt Jŏvĕ fūscă Sўēnē. *M.* (IX, 36). Cāncrōquĕ sūām tōrrēntĕ Sўēnēn. *L.* ‖ *Porphyre, granit rose.* Æmŭlŭs illĭc Mōns Lĭbўs Īlĭăcūsquĕ nĭtēnt, ēt mūltă Sўēnē. *St.* Ēōæ vēnă Sўēnēs. *Id.*

Sўēnītēs, æ. *m.* (Συηνίτης). *De Syène.* Ēccĕ Sўēnītēs gĕnĭtŭs Mēthĭŏnē Phŏrbās. *O.*

Sўgămbrĭ. *Voy.* Sicambri.

Sўlă. *Voy.* Sila.

Sўllă. *Voy.* Sulla.

Sўllăbă, æ. *f.* (συλλαβή). *Syllabe.* Sўllăbă lōngă, brĕvī subjĕctă, vŏcālĭtŭr lāmbŭs. *H.* Ēt pūdĕāt, sī tĕ quă sўllăbă pārtĕ mŏrētŭr. *O.* ‖ *Par ext. Vers.* Vērōnă dōctī sўllăbās ămāt vātīs. *M.* (I, 62).

Sўllŏgĭsmŭs, ĭ. *m.* (συλλογισμός). *Syllogisme, sorte d'argument.* Pēr sўllŏgĭsmŏs plĕctĭtĭlēs. *Prud.* (*Apot. præf.* 36). ‖ † Sўllŏgĭsmŭs. Ārgūmēntōsīs dătī rētĭă sўllŏgĭsmīs. *Sid.* (*Pan.* 205).

Sўlvă, Sўlvēstrĭs, etc. *Voy.* Silva, etc.

Sўmæthēŭs *et* Sўmæthĭŭs, ă, ŭm (Συμαίθειος *et* Συμαίθιος). *Du Symèthe.* Quāquĕ Sўmæthēās æcĭpĭt æquŏr āquās. *O.* Sўmæthĭă circŭm Flūmĭnă. *V.* ‖ Sўmæthĭs, ĭdĭs. *f.* (Συμαθίς). Nўmphāquĕ Sўmæthĭdĕ crētŭs. *O.*

Sўmæthŭm. *n., et* Sўmæthŭs, ī. *m.* (Σύμαιθος *et* Σύμηθος). *Symèthe, rivière de Sicile.* Răpīdīquĕ cŏlūnt vădă flăvă Sўmæthī. *Sil.*

Sўmbŏlă, æ. *f.* (συμβολή). *Contribution, collecte, en partic. écot.* Sўmbŏlām dăbo, ēt jūbĕbo ăd Săgărīnum cœnām cŏquī. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 34). Ut dē sўmbŏlīs ēssēmŭs. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 2). SYN. Cōllēctă.

Sўmbŏlŭm, ī. *n.* (σύμβολον). *Signe, marque.* Xlĭēnī sўmbŏlă sēxŭs (*Anth.* I, 73). *Voy.* Signum. *Voy. le précéd.* ‖ Sўmbŏlŭm, *et arch.* Sўmbŏlŭs, ī. *m. Cachet.* Ēpīstŏlam hānc mŏdo întĕrcēpī ēt sўmbŏlŭm. Quēm sўmbŏlŭm? Quī ă mīlĭte ăllātŭ' st mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 26). ‖ † *Comme* Symbola. *Réunion, collecte.* Cōnfœdĕrēntŭr ōmnĭă Hīnc ĭndĕ mēmbra ĭn sўmbŏlŭm. *Prud.* (*Peri.* 677). Aŭgēntŭr mĕrĭtīs sўmbŏlă Taŭrŏbŏlĭī. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 387, de antistite Cybeles). Sўmbŏlŭm mē fĕrre ēt hŏc ārgēntŭm. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 4).

Sўmmăchŭs, ĭ. *m.* (Σύμμαχος). *Symmaque, nom d'homme.* Sўmmăchŭ' prætĕrĕă jām tūm dēpŏstŭ' hŭbŭlcŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 119). Nōn hăbŭī fĕbrĕm, Sўmmăchĕ; nūnc hăbĕŏ. *M.* (V, 9). ‖ (Aurel. Avianus). *Illustre orateur et patricien de la fin du 4e siècle.* Paŭlīnum, Ămpēlĭŭmquĕ, Sўmmăchŭmquĕ. *Sid.* (*Pan.* 2167). ‖ *Beau-père de Boèce et ministre de Théodoric.* Pērquĕ tŭōs quī tē talĕm gĕnŭĕrĕ pārentēs, Sўmmăchĕ. *Ennod.* (*Panæn. didascal.*).

† Sўmmĕtrŏs, ă, ŏn *ou* ŭm (σύμμετρος). *Proportionné.* ‖ Sўmmĕtrŏn, ī. *n. Proportion.* Ārgūtām mūtūlĕt pēr dissŏnă sўmmĕtră nōrmām. *Prud.* (*Psych.* 897. Equidem intelligo *dissona symmetra*, μέτρον ἄμετρον. Alii leg. *Semetra*).

Sўmphōnĭă, æ. *f.* (συμφωνία). *Réunion d'instrumens ou de voix, chœur, concert.* Ūt grātās întĕr mēnsās sўmphōnĭă dīscŏrs. *H.* Flūctĭbŭs Āctĭăcīs signŭm sўmphōnĭă bĕllī Ægўptō dēdĕrāt. *Prud.* (*Sym.* 1336). Ēt sānctās cēcĭnīt cōncŏrs sўmphōnĭă laudēs. *P. Petr.* (1, 355). SYN. Cōncentŭs. *Voy.* Chorus.

Sўmphŏrĭānŭs, ī. *m. Saint Symphorien, martyr d'Autun.* Aŭgŭstŏdūnō, Sўmphŏrĭānĕ, vĕnīs. *Fort.* (VIII, 4, 138).

Sўmplēgăs, ădis. *f.* (συμπληγάς). *Collision.* Ūt,

prăbĕnte ălgām dēnsī sȳmplĕgădĕ līmī, Sērvĕt ĭnōfēnsās sēmĭta clārā nōtās. *Rut.* (1, 461). ‖ Sȳmplĕgas, ădis. *f.*; Sȳmplĕgădēs, ŭm. *pl.* (Συμπληγάδες). *Iles vis à vis le Bosphore de Thrace, qui, suivant les poëtes, avaient été d'abord mobiles.* Vānā rĕpĕrcussit pōntŭm Sȳmplĕgas ĭnanēm. *L.* Ārtĕ virī dŏmĭtæ Sȳmplĕgădēs, ēt nŏvă pāssæ Jūrā sŏlī. *Cl.* Tīmŭĭt cōncūrsĭbŭs Ārgō Ūndārŭm spārsās Sȳmplĕgădās ēlīsārŭm. *O.* SYN. Cyanĕæ.

Sȳmpŏsĭŭs, ĭī. *m.* (συμπόσιον). *Nom d'un poète latin.* Hæc quŏquĕ Sȳmpŏsĭŭs dē cārmĭnĕ lūsĭt ĭnēptō. *Symp.* (*Ænigm. prol.* 1).

Sȳnăgōgă, æ. *f.* (συναγωγή). *Synagogue.* Jāmquĕ Căphārnææ sȳnăgōgam ĭntrāvĕrāt ūrbĭs. *Sedul.* (4, 82). Ēt cāmpŭs pătŭīt quō sȳnăgōgă fŭīt. *Fort.* (V, 4, 30).

Sȳnăpŏthnēscōntēs. *m. pl.* (συναποθνήσκοντες). *Titre d'une pièce de Diphile, imitée par Térence.* (*Ter. Ad. prol.* 6.)

Sȳnăphēă *ou* Sȳnăphīă, æ. *f.* (συνάφεια). *Fusion.* Rĕpētītā vīcĕ lōngæ brĕvĭbŭs pĕr sȳnăphĭām. *T. Maur.* (*Met.* 506).

† Sȳnāxĭs, ĭs. *f.* (σύναξις). *Réunion; communauté religieuse.* Rēpsit tālĕ nēfās ĭntrā pĭă sēptă sȳnāxĭs! *Fort.* (VIII, 14, 1).

† Sȳncĕrāstŭm, ī. *n. Mêts composé.* Hŏnōs sȳncĕrāstō pĕrīt. *Pl.* (*fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 3).

Sȳncĕrāstŭs, ī. *m.* (συγκερασ*τός*). *Nom d'homme.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 64.)

Sȳnĕdrā. *n. pl. Au lieu de* Syedra.

Sȳngrăphă, æ. *f.*, *et* Sȳngrăphŭs, ī. *m.* (συγγραφή). *Acte, contrat, convention écrite.* Sȳngrăphām făcĭto ăffĕrās. *Pl.* (*As.* I, 3, 85). Ăgĕdum, īstum ostendĕ, quĕm cōnscripsti, sȳngrăphŭm (*Ib.* IV, 1, 1. Cf. *Non.* 3, 208). ‖ *Saufconduit.* Ā prætōrĕ sūmām sȳngrăphŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 2, 90). ‖ † Sȳngrăphŭm. *n. Même sens; testament.* Lĕgĕ sācrā părentĭs Sȳngrăphā. *Corip.* (*L. Just.* 2, 368).

Sȳnhălŭs *ou* Sȳnălŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ēt sĕnĭōrĭs ōpĕm Sȳnhălī vŏcāt. *Sil.*

Sȳnnădă, æ, *et* Sȳnnās, ădis. *f.* (Σύνναδα *et* Συννάς). *Ville de Phrygie, célèbre par ses carrières de marbre.* Mārmŏrĕ, pūrpŭrĕīs cēdīt cui Sȳnnāda vēnis. *Cl.* Quōd Phrȳgĭă Sȳnnās, Āfrā quōd Nōmās mittīt. *M.* (IX, 76). Sȳnnadĕ quōd mœstă Phrȳgiæ fŏdĕrĕ sĕcūrēs. *St.* ‖ *Marbre de cette ville.* Jungĭtŭr hīc sȳnnās, Nōmādŭm lāpĭs ăddĭtŭr ĭstĭc. *Sid.* (*Pan.* 643). Măcŭlōsăquĕ sȳnnās. *Prud.* (*Sym.* 1057). PPH. Phrȳgĭŭm mārmŏr.

Sȳnŏdālis, ĕ. *Eccl. Synodal.* Cōncĭlĭŭm ălĭēctŭm fŭĕrăt sȳnŏdālĕ Nēmausŭm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 415). ‖ Sȳnŏdālĭă, ĭŭm. *n. pl. Décisions synodales.* (*Fort. ib.* 423.)

1. Sȳnŏdŭs, ī. *f.* (σύνοδος). *Eccl. Synode, concile.* Nē Mārtĭnŭs ĕāt, sȳnŏdī nīsī păcĕ rĕcēptā. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 345). Nōn prĕmĕrĭs sȳnŏdō. *Prosp.* (*Ing.* 1, 230). SYN. Cōncĭlĭŭm.

2. Sȳnŏdŭs, ōntĭs. *m.* (συνόδους, όντος). *Sorte de poisson.* Ēt rūtĭlŭs păgŭr, ēt fŭlvī sȳnŏdōntēs, ĕt ēx sĕ (*Ov. Hal.* 107).

Sȳnthĕsĭs, ĭs. *f.* (σύνθεσις). *Collection.* Aūt ūnām dārĕ sȳnthĕsĭn, quĭd hŏrrēs? Ālbōrŭm cālĭcum ātquĕ cācăbōrŭm. *St.* Ēt crāssō fĭgŭlī pōlītă cælō Sēptēnārĭă sȳnthĕsĭs Sāgūntī. *M.* (IV, 46). SYN. Sūpēllēx. ‖ *Composition médicale.* Sȳnthĕsĭs hæc prōdĕst ūndă mōllītă cālēntī. *Ser. Sam.* (*vs.* 578). Āntĭdōtŭs vērō mŭltĭs Mithrĭdātĭcă fĕrtŭr Cōnsōcĭātă mŏdīs; sĕd Māgnŭs scrīnĭă rēgĭs Quŭm răpĕrēt vīctŏr, vīlēm dēprēndĭt ĭn īllĭs Sȳnthĕsĭn, etc. (*Id.* 1069). ‖ *Vêtement pour les repas.* Ēt mūtātă tĭbī ēst sȳnthĕsĭs ūndĕcīēs. *M.* (V, 79). Sĕd mīcāt ĭnnūmĕrĭs ārcŭlă sȳnthĕsĭbŭs. *Id.* (II, 46).

Sȳphāx, ăcis. *m.* (Σύφαξ). *Syphax, roi des Numides.* Sūpĕrāt Māsĭnissă Sȳphācĕm. *O.* Ēt victī mōnŭmēntă Sȳphācis. *Pp.* (III, 9, 61. Cf. *Sil.* XVII).

Sȳrācōsĭŭs *et* Sȳrācūsĭŭs, ă, ŭm (Συρακόσιος *et* Συρακούσιος). *De Syracuse.* Prīmă Sȳrācōsĭō dignāta ēst lūdĕrĕ vērsū. *V.* (*E.* 6, 1. *Pier.* mavult ex oppt. codd. *Syracusius*). Ārcĕ Sȳrācōsĭă sūspēnsūs ĭn ærĕ clausō. *O.* (*Fast.* VI, 277. Et al. *Syracusio*).

Sȳrācūsæ, ārŭm. *f. pl.* (Συρακοῦσαι). *Syracuse, ville principale de Sicile.* Ūltquĕ Sȳrācūsās Arĕthūsĭdās ābstŭlĭt ārmīs Claudĭŭs. *O.* Mĕrcātŏr quĭdām fuīt Sȳrācūsīs sĕnex. *Pl.* (*Men. prol.* 17). PPH. Ūrbs Sȳrācōsĭă. ‖ ? *Au sing.* Ĭpsă Sȳrācūsæ pātŭlōs ūrbs ĭnclўtă mūrōs, etc. *Sil.* (XIV, 277). ‖ † Sȳrācūsæ. Quis Cătĭnām tăcĕāt? quis quādrŭplĭcēs Sȳrācūsās? *Aus.* (*Cl. Urb.* 10, 1).

Sȳrācūsānŭs, ă, ŭm. *Syracusain.* Sĭcŭlŭs sūm Sȳrācūsānŭs. *Pl.* (*Men.* V, 9, 10).

Sȳrācūsĭŭs. *Voy.* Syracosius.

Sȳrĭă, æ. *f.* (Συρία). *Syrie, contrée de l'Asie, entre l'Euphrate et la Méditerranée.* Hōc mĭsso ĭn Sȳrĭām, rĕquīrēnt ōmnĭbŭs aūrēs. *Cat.* (84, 7). Sȳrĭām quō sīdĕrĕ sērvĕt. *L.*

Sȳrĭnx, ingis. *f.* (Σύριγξ). *Nymphe d'Arcadie, qui, fuyant les poursuites du dieu Pan, implora le secours de ses sœurs, et fut changée en roseau, dont le dieu composa sa flûte.* Naïas ūnă fŭīt, nўmphæ Sȳrĭngă vŏcābānt. *O.* (*Met.* 1, 705 *sq.*). VERS. Pĕrcussăquĕ mŏdīs sŏnāt Lўcēĭs Sōlĕrs Ārcădĭă nēmŭs cĭcūtă Pērnīx sēmĭfĕrī pŭēllă Pānŏs: Nām vērsa ĭn cālămōs sŏnāt lŏquācēs, etc. *Capel.* (IX, p. 310. Cf. *Publ. Opt.* poemation cui nomen *Syrinx*). *Voy.* Fistula. ‖ *Fistule.* (*Anth.* II, p. 466.)

Sȳrĭscă, æ. *f.*, *et* Sȳrĭscŭs, ī. *m. dimin. de* Syrus. *Noms de femme et d'homme.* Cōpă Sȳrĭscă, căpŭt Grāĭă rĕdĭmĭtă mĭtĕllā (*Copa*, 1). Ēdĕpŏl, Sȳrĭscĕ, tē cūrāstī mōllĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1. Et *Mart.* V, 71).

Sȳrĭŭs, ă, ŭm (Σύριος). *De Syrie.* Quŭm dăbĭtŭr Sȳrĭo mūnĕrĕ plēnŭs ŏnўx. *Pp.* (II, 10, 30). Crūstŭmĭīs Sȳrĭīsquĕ pĭrīs. *V.* Vēl Sȳrĭās văcŭāssĕ cōlŭs. *Sid.* (*Pan.* 3026). *Voy.* Syrus.

Sȳrmă, ătis. *n.* (σύρμα). *Robe traînante.* Ēt sīnŭs lāxī flŭĭdūmquĕ sȳrmă. *Sen.* (*OEd.* 423). Ūt tĕnĕr ĭncēssŭs vēstĭgĭă sȳrmātĕ vĕrrāt. *Prud.* (*Psych.* 430). Ēt flŭĭdăm crispō dŭxissĕt sȳrmătĕ vēstēm. *P. Nol.* (14, 127). SYN. Cyclas. ‖ *Robe des tragédiens.* Lōngum tū pŏnĕ Thўēstæ Sȳrmă. *J.* (8, 229. Et *Mart.* XII, 96). Hīc sī sȳrmătĕ cūltŭs ēt cōthŭrnō. *Sid.* (*Pan.* 3199). ‖ *Au fig. Tragédie.* Nām scēlŭs ā Pўrrhă, quānquam ōmnĭa sȳrmăta vōlvās. *J.* (15, 30). *Voy.* Tragœdia. ‖ † *arch.* Sȳrmă, æ. *f.* Quĭd hīc cūm tragĭcis vērsĭbŭs ēt sȳrmă facis? *Valer.* (apud *Prisc.* 6, 679).

Sȳrōn, ōnis. *m. Philosophe épicurien, dont Virgile suivit les leçons.* Tūm tĭbī Sȳrōnēm, Mārō, contŭlĭt ĭpsĕ magistrŭm (*Anth.* I, p. 368).

Sȳrŏphœnīx, īcis. *m. f.* (Συροφοίνιξ). *De Phénicie, province de Syrie.* Ŏbvĭŭs āssĭdŭō Sȳrŏphœnīx ŭdŭs ămōmō. *J.* (8, 159. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 431).

Sȳrŏs, ī. *f.* (Σύρος). *Ile, une des Cyclades.* Ēt Sȳrōn cēpissē. *O.* (*Met.* XIII, 75. Et *Sen. Troad.* 229).

Sȳrtĭcŭs, ă, ŭm (Συρτικός). *Des Syrtes.* Nēc stĕrĭlis Lĭbўē, nēc Sȳrtĭcŭs obstĭtĭt Ammōn. *L.* Sȳrtĭcă cōrnūtās făcĭēs hăbŭērĕ trŏpæă. *Prud.* (*Sym.* 1165).

Sȳrtĭs, ĭs *et* ĭdis. *f.*; Sȳrtēs, ĭum. *pl.* (Σύρτες). *Syrte, les Syrtes, deux golfes d'Afrique, près de la côte de Carthage, dangereux par des bancs de sable.* Quām bārbărā dămnīs Sȳrtĭs ălĭt. *L.* Ămbĭgŭæ cŏlĕrēt quī Sȳrtĭdŏs ārvă. *Id.* Æstātĕm sŭb Sȳrtĕ dăbō. *Sid.* (*Pan.* 1153). În brĕvĭa ēt Sȳrtēs ŭrgēt, mĭsĕrābĭlĕ vīsū. *V.* Nūnc illās prōmĭtĕ vīrēs, Nūnc ănīmōs, quĭbŭs în Gætŭlĭs Sȳrtĭbŭs ūsī. *Id.* Dēprēnsŭs hæsĭt Sȳrtĭŭm brĕvĭbŭs vădĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 323). EP. Ārră, Lĭbўcă, înviă, înhospĭtă, înfāmĭs, naŭfrăgă.

1. Sȳrŭs ă, ŭm (Σύρος). *De Syrie.* Vīnă Sȳrā rĕpărātă mĕrcĕ. *H.* Ēt nīgrī Sȳră dēfrŭtī lăgēnă. *St.* SYN. Sȳrĭŭs, *par ext.* Assȳrĭŭs. ‖ Sȳri, ōrŭm. *m. pl. Habitans de la Syrie, Syriens.* Vīvānt Gălătæquĕ Sȳrĭquĕ. *L.* Cūltăquĕ Jūdæō sēptĭmă sācră Sȳrō. *O.* ‖ *Hommes de peine syriens, employés comme porte-faix et porteurs.* Lōngōrŭm vĕhĭtŭr cĕrvĭcĕ Sȳrōrŭm. *J.* (6, 350). Ōctō Sȳrĭs sūffŭltă dătŭr lēctĭcă pŭēllæ. *M.* (IX, 3). ‖ Sȳrŭs, ī. *m., et* Sȳră, æ. *f. Noms d'esclaves.* Meŭm mĭhī rĕddātŭr : sāltĕm quānti ēmpta ēst, Sȳrĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 41). Sēd mātĕr rūrĕ rĕdĭit, nām vīdĕō Sȳrăm. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 5. Antique scribebatur *Surus, Sura*, auctore *Donat.* ad *Ter. Hec.* I, 2, 8). ‖ *Pub. Syrus, poète, auteur de mimes.* Făvēntĕ tĭbĭ mĕ, victŭs ēs, Lăbĕri, ă Sȳrŏ. *J. Cæs.* (apud *Macr.* 2, 7).

2. Sȳrŭs, ī. *m. Balai.* Sēcŭm fĕrēntēs tēgŭlās, rāmōs, sȳrŏs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 222).

T

T. *Lettre de l'alphabet.* Scrĭbās D ne ān T, nōn ēst quōd quærās ălquĕ lăbōrēs. *Lucil.* (apud *Vel. Long. Orth.* p. 2225. Adde *Aus. Idyl.* 12, *Lit.* 18).

Tăbæ, ārŭm. *f. pl. Ville de la grande Phrygie.* ‖ *Autre de Sicile.* Ēt bēllārĕ Tăbas dŏcĭlēs. *Sil.*

Tābēfactŭs, ă, ŭm. *Comme* Tabens. Quīă cūnctă nĕcēsse ēst Tābēfactă sĕnēscĕrĕ tāndĕm. *Prud.* (*Cath.* 1435).

Tābēllă, æ. *f. dimin. de* Tabula. *Petite planche.* Heŭ ! quāntūm fāti pārvă tābēllă vĕhĭt ! *O.* Hōs ĕmĕ, quōs ārctāt brĕvĭbŭs mēmbrānă tābēllīs. *M.* (I, 3, libros). *Voy.* Tabula. ‖ *Au fig.* Pīstŏr mūltĭplĭcēs strŭīt tābēllās. *M.* (XI, 31). ‖ *Tableau.* Vēl quŭm Paŭlăcă tŏrpēs, însānĕ, tābēllă. *H.* Sŭspēndĭt pictă vŭltŭm mēntēmquĕ tābēllă. *Id. Voy.* Tabula. ‖ — vōtīvă. *Tableau votif.* Vōtīvă pătēat tănquăm dēscrīptă tābēllă Vītă sĕnis. *H.* Et *Juv.* 12, 27; *Tib.* I, 3, 27). ‖ *Tablettes.* Tām cītō cŏmmĭsī prōpĕrātĭs vērbă tābēllīs. *O.* Răsīs înfusa tăbēllīs Cēra. *Id.* Crŏcĕæ mēmbrānă tābēllæ. *J.* (7, 23). SYN. *Par ext.* Cēră *ou* cēræ, chărtă. ‖ *Registre des actes publics, au fig. acte, contrat.* Obsignă, Mārcĕ, tăbēllās. *Pers.* (5, 81). Quădrīngēntōrŭm rĕddĭs, mihĭ, Mārcĕ, tăbēllas. *M.* (IX, 103). *Voy.* Syngrapha. ‖ *En partic. Testament.* Fālsās signārĕ tabēllās. *J.* (8, 142). ‖ *Bulletin à suffrage.* Quælĭbĕt austērās dē mē fĕrāt ūrnă tăbellās. *Pp.* (IV, 11, 49).

Tabens, *et* Tābescens, tis. *Qui se fond; dégoûtant; corrompu.* Cērā sŭpĕr călĭdō tābescēns mulța lĭquēscat. *Lr.* (VI, 515). Ēt sălĕ tabentes ārtŭs in lĭtŏrĕ pōnunt. *V.* Ēt latĕbrām tăbentĭs vŭlnĕrĭs ăltĕ imprĕssam. *Prud.* (*Sym.* 105). Tābens sānĭēs. *St. Voy.* Tabidus. ‖ *Livide.* Tābentēsquĕ gĕnās. *V.*

Tābĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Tābescō, ĭs, ĕrĕ. *n. Se fondre, se liquéfier.* Tābŭĕrānt cēræ : nudōs quătĭt illĕ lacĕrtos. *O.* Sōlĕ jām fortī mēdĭŏvĕ vērĕ Tabŭīt Hæmus. *Sen.* (*Med.* 589). Exstructās nĭnguēs rădĭīs tabescĕrĕ cōgĭt. *Lr.* (VI, 966). SYN. Lĭquēscō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Dégoutter, être noyé.* Assĭdŭo tabescerĕ lūmĭna fletu. *Cat.* (68, 55). SYN. Flŭō, nātō, etc. *Voy.* Tabens. ‖ *Tomber en dissolution.* Quæcūnquĕ mōra flŭĭdovĕ călōrĕ Cōrpŏră tābŭĕrĭnt. *O.* Spōntĕ sŭā lānæquĕ cădūnt ēt cōrpŏră tābēnt. *Id.* (Et *Lucr.* IV, 1255). Bīsquĕ tŭŭm dĕcĭēs tōtō, nōn tābŭīt ānnō. *M.* (IX, 83). Ōmnĭă paŭlātīm tābescĕre, ēt ĭrĕ Ād scōpŭlum. *Lr.* (II, 1170). SYN. Cōntābĕō, sōlvŏr, cōrrŭmpŏr, pūtrēscō, etc. *Voy.* Putresco. ‖ *Au fig. Se consumer, se sécher, se miner.* Quī sīc tābŭērĭt (scil. amore). *O.* Assĭdŭīs ănīmum tābescĕrĕ cūrīs. *Id.* Ūt sēmĕl Æmŏnĭō tābŭīt hospĭtĭō. *Pp.* (I, 15, 20, Hypsipyle). Quōdque ăllēnă căpēllă gĕrāt distentĭŭs ūbĕr, Tābescăt. *H.* Quæ dŏlore ăc mĭsĕrĭă Tābescĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 11). SYN. Cōntābĕō, cōntābescō, ēxtābescō, ābsūmŏr, cōnsūmŏr, măcĕrŏr, ĕxĕdŏr, pĕrĕdŏr, cŏquŏr, cārpŏr, lănguĕō, lĭquŏr (eris). ‖ *Décroître.* Crēscĕre ĭtēmquĕ dĭēs lĭcĕt, ēt tābescĕrĕ noctēs. *Lr.* (V, 680).

Tabērnă, æ. *f. Habitation, cabane.* Pāllĭdă Mōrs æquō pŭlsăt pĕdĕ paŭpĕrūm tabērnās. *H.* SYN. Dŏmŭs, căsă. ‖ *Boutique de marchand.* Ābjĕcto înstrūmēntō ārtĭs claŭsaquĕ tabērnā. *H.* Cōntrā Cæsārĭs ēst fōrŭm tabērnă. *M.* (I, 118). Ægŏ dēvŏrtŏr ĕxtrā pōrtam hŭc în tabērnām tĕrtĭām. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 63). ‖ *qqf. Atelier.* Tĕrgēns Brāchĭă Vŭlcānŭs Lĭpărææ nīgra tabērnă. *J.* (13, 44). SYN. Ŏffĭcĭnă. ‖ *Cabaret, taverne.* Mīgrĕt în obscūrās hŭmĭlī sermonĕ tabĕrnās. *H.* SYN. Caupōnă, etc. ‖ *Mauvais lieu.* Tūrpĭs în obscūrā sŏnŭit quŭm rīxă tăbernă. *Pp.* (IV, 8, 19).

Tabernācŭlŭm, *et sync.* Tābĕrnāclŭm, ī. *n. Tente.* Cassĭdem în căpŭt : dōrmībŏ plăcĭdē în tăbĕrnāculō. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 100). În tabĕrnāclo, ĭd quĭdem hŏdiē nūnquām pŏtĕrit dĭcĕrĕ. *Id.* (*Amp.* I, 1, 270). *Voy.* Tentorium.

Tabernæ, ārŭm. *f. pl. Noms de plusieurs villes sur le Rhin.* Rīguāsquĕ pĕrēnnī fontĕ Tābĕrnās. *Aus.* (*Mos.* 8).

Tābēs, *abl.* ē. *f. Fonte de la neige, etc.* Prīmā tābē nĭvīs. *L.* (X, 225). ‖ *Humeur corrompue, putréfaction.* Quŭm jām tābē flŭūnt (cadavera). *L.* Tūnc ārtē nēlāndā Submota ēst capĭtis tabēs. *Id.* Ĭlōs nĕcāt ăffĭātos fūnēstī tābē vēnēnī. *O.* Tinctāquĕ mortĭfĕrā tābē sagitta mădĕt. *Id. Voy.* Tabum. ‖ *Au fig. Consomption.* Hīc quōs dūrŭs ămōr crūdēlī tabē pĕrēdĭt. *V.* Lēntāquĕ mĭsĕrrĭmă tābē Lĭquĭtŭr. *O.* Cæcă lĭquēfactæ tābē mēdŭllă. *Id.* Lā-

vĭdă tăbēs Invĭdĭæ. *St.* SYN. Pēstĭs, mōrbŭs, lānguŏr, vĕnēnŭm, *qqf.* lĭvŏr. ‖ *qqf.* Tăbis. *gén.* (*Helv. Cinn.* apud *Char.* 1, 73 et 116.) ‖ † Tābī *ou* Tāhē. *ancien abl.* (*Lucr.* I, 805. *Prisc.* 7, 768, leg. *tabe*, ut *fame*).

Tābēscŏ. *Voy.* Tabeo.

Tăbĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Tăbĭdŭlāmquĕ vĭdēt lăbī pĕr vīscĕrā mōrtĕm (*Ciris*, 182).

Tăbĭdŭs, ă, ŭm. 1. *Qui se fond ou se putréfie; au fig. miné de consomption.* Mēns mĭhi tăbĭdă făctă Dĕ nīvĕ mānantis mōrē lĭquēscīt ăquæ. *O.* Dŏmĭnā sīc Phyllĭdē tăbĭdŭs ērrŏ. *Calp.* (3, 50). Et fēllē nīgrŏ tăbĭdŭm spūmāt jĕcŭr. *Sen.* (*OEd.* 358). SYN. Tăbēns, tăbēscēns, lĭquēscēns, lĭquĕfăctŭs, tăbĕfactŭs, rĕsōlūtŭs, cōrrŭptŭs, lānguĭdŭs. ‖ 2. *Qui corrompt, consume.* Indignās prĕmērĕt pēstis quŭm tăbĭdă faucĕs. *M.* (I, 79). Tăbĭdă cōnsūmīt fĕrrŭm lăpĭdēmquĕ vĕtustās. *O.* Tăbĭdă mēmbrīs... Ārbŏrĭbŭsquĕ sătīsquĕ lŭēs. *V.* SYN. Tăbĭfĭcŭs.

† Tăbĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Pĕrnīci ōrbĭfĭcŏr lĭbĕrōrŭm lēto ĕt tăbĭfĭcābĭlī. *Att.* (apud *Non.* 2, 852).

Tăbĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui fait fondre.* Īn cāmpōs ālbās dēscēndĕrĕ nīnguēs Tăbĭfĭcīs rādĭīs sŭbĭgit sōl. *Lr.* (VI, 736). ‖ *Qui amène la consomption ou la corruption.* Tăbĭfĭcam ēxspīrāt sānĭēm. *Sil.* Tăbĭfĭcă cœlī vĭtĭă. *Sen.* (*OEd.* 79). Ōssăquĕ dissōlvēns cūm cōrpŏrĕ tăbĭfĭcŭs sēps. *L.* SYN. Pēstĭfĕr, vĕnēnĭfĕr.

Tăbĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui tombe de consomption.* Ăngĕlŭs hōspĭtĭŭm quī nēscĭt ădīrĕ cădŭcŭm Crātis tăbĭflŭæ. *Prud.* (*Apot.* 959). ‖ *Comme* Tabificus. Cūnctăquĕ tăbĭflŭŭs pĕnĕtrāssĕt ăcūmĭnĕ mōrbŭs. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 430).

† Tăblistă, æ. *m. sync. de* Tabulista. *Qui joue aux dés „aux échecs, etc.* Cōnsŭlĭbŭs scēptrŭm, mēnsīs dĕcŭs, ārmā tăblistis (*Anth.* II, p. 439).

Tābrăcă, æ. *f. Petite île de la côte de Mauritanie.* Quālēs ūmbrĭfĕrōs ŭbī pāndīt Tābrăcă sāltūs. *J.* (10, 194. Et *Sil.* III, 256).

Tăbŭlă, æ. *f. Ais, planche, en partic. de navire.* Quī nāvēm mĕrcĭbŭs ĭmplĕt Ăd sŭmmŭm lătŭs, ĕt tăbŭlă dīstĭnguĭtŭr ūndă. *J.* (14, 288). Ĕt lăcĕrās nūpĕr tăbŭlās īn lĭttŏrĕ vīdī. *O.* Naŭfrăgĭī tăbŭlās quī pĕt̆ĕrĕ mĕī. *Id.* SYN. Āssĕr, tăbēllă. ‖ *Table pour différens jeux, damier, etc.* Nĕque ēnĭm lōcŭlīs cōmĭtantĭbŭs ĭtŭr Ăd cāsŭm tăbŭlæ. *J.* (1, 89). Cāllĭdĭŏrĕ mŏdō tăbŭlă vārĭātŭr ăpĕrtă Cālculŭs (*Ad Pis.* 180). Dīscŏlŏr ĕt tăbŭlæ calculŭs ĭndĕ dătŭr (*Anth.* II, p. 439). ‖ *Tableau.* Quīquĕ mŏvēs cœlŭm, tăbŭlāmquĕ cŏlōrĭbŭs ūrīs. *O.* Quālīs Āpēllēīs ēst cŏlŏr īn tăbŭlīs. *Pp.* (1, 2, 22). Tăbŭlă jăctārĕ căpācī Cōrvĭnŭm. *J.* (8, 6). SYN. Tăbēllă, pĭctūră, ĭmāgŏ, effĭgiēs, sĭmŭlācrŭm, *qqf.* cŏlōrēs. PPH. Pictă tăbēllă, tăbŭlă, ĭmāgŏ, effĭgiēs. PHR. Pictos ōstēndĕrĕ vūltŭs Mājorūm. *J. Voy.* Pictor. ‖ — vōtīvă. *Tableau votif.* Mē tăbŭlă sācĕr Vōtīvă pārĭēs ĭndĭcăt, etc. *H.* ‖ Tăbŭlăm pōrtō. *En parlant des naufragés qui imploraient des secours en portant un tableau sur lequel était représenté leur malheur.* Lārgīre ĭnŏpī, nē pĭctŭs ōbĕrrĕt Cærŭlĕa īn tăbŭlă. *Pers.* (6, 32). Cētĕrī tăbŭlām sŭŭm Pōrtānt, rōgāntēs victŭm. *Ph.* PHR. Mērsă rătē naŭfrăgŭs āssĕm Dūm rōgăt, ĕt pictă sē tēmpēstātĕ tŭētur. *J.* Quŭm frāctă tĕ in trăbĕ pictŭm Ex hūmĕrō pōrtēs. *Pers.* Sī frāctis ēnătăt ēxspēs Nāvĭbŭs, ærĕ dătō quī pingātŭr. *H.* ‖ *Tableaux pour l'étude de la géographie et de la cosmographie.* Cōgŏr ĕt ē tăbŭlă pictōs ēdīscĕrĕ mundōs. *Pp.* (IV, 3, 35). ‖ *Les douze Tables.* Dīcānt cūr condĭtă sĭt lēx Bis sēx īn Tăbŭlīs. *Prud.* (*Sym.* 1270). Quō bīs sēx Tăbŭlās dŏcēntĕ jūrīs. *Sid.* (*Pan.* 3520). ‖ *Tables de proscription.* Īn tăbŭlām Sȳllæ sī dīcānt dīscĭpŭlī trēs. *J.* (2, 28. Et *Mart.* V, 69). Tăbŭlă nōtāntĕ dēdĭtōs trīstī nĕcī. *Sen.* (*Oct.* 509). ‖ *Tableau pour écrire, tablettes.* Nēc cērāta ădĕō tăbŭlă. *Pl.* (*As.* IV, 1, 18). Lævō sūspēnsī lōcŭlōs tăbŭlāmquĕ lăcĕrtō. *H.* Pōnātŭr calculŭs, ădsīnt Cūm tăbŭlă pŭĕrī. *J.* (9, 40). Fōrmŭlă vītæ, Sīgnātis quām tū condĭdĕrās tăbŭlīs. *Aus.* (*Par.* 4, 20). *Voy.* Tabellæ. ‖ *Au pl. Registre.* Bŏnōs īn ălīs tăbŭlīs ēxscriptōs hăbĕt. *Pl.* (*Rud. prol.* 21. *Id. Truc.* 1, 1, 53). ‖ *Acte, contrat.* SYN. Tăbĕllæ, sȳngrăphă. ‖ *Testament.* Īn tăbŭlās mŭltīs hæc vīă fēcīt ĭtĕr. *O.* Nām sī Lĭbĭtīnam ēvāsĕrīt ægĕr, Dēlēbĭt tăbŭlās. *J.* (12, 122. Et *Mart.* V, 33, *tabulæ supremæ*). *Voy.* Testamentum.

Tăbŭlārĭă, ōrŭm. *n. pl. Lieux où sont déposés les actes publics, archives.* Īnsānŭmquĕ fŏrum aūt pŏpŭlī tăbŭlārĭă nōvīt. *V.* Ēx ære ĕt sōlĭdō rērŭm tăbŭlārĭă fĕrrō. *O.*

Tăbŭlātŭm, ī. *n. Plancher.* Quă summă lăbāntēs Jactūrās tăbŭlātă dăbānt. *V.* Tăbŭlātă cātāstæ. *M.* (IX, 60). ‖ *Tillac.* Ĕt pĕdĭbŭs pūlsānt tăbŭlātă frĕmēntēs. *V. Fl.* (VIII, 305). ‖ *Equipier.* Āssuēscānt (vītes), sŭmmāsquĕ sĕquī tăbŭlātă pĕr ūlmōs. *V.* Fīxis tăbŭlātă vīrēbānt Pālmārŭm rāmīs. *Corip.* (*L. Just.* 4, 78).

Tăbŭlātŭs, ă, ŭm. *De planches, planchéié.* Ætherĭă mōlĕ sŭă tăbŭlātă pălātĭă pūlsānt. *Fort.* (IX, 15, 3). Ædĭlīs ōlĭm scēnām tăbŭlātām dăbāt. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 14).

Tăbŭm (*inus.*), *abl.* Tābō, *et qqf. gén.* tābī. *n. Sang corrompu, pus, sanie.* Ōrā vīrŭm trīstī pēndēbānt pālĭdă tābo. *V.* Ĕt sānĭē tābŏquĕ flŭēntēs (necabat). *Id.* Fœdātăquĕ brāchĭă tābō. *O.* SYN. Tābēs, sānĭēs. *V. Voy.* Sanies. ‖ *Corruption.* Tūrpī dīlāpsă cădāvĕrā tābō. *V.* SYN. Lŭēs, etc. ‖ *Poison.* Īnfēcit pābŭlă tābō. *V.* Nīgrāmquĕ pĕr ārtŭs Stillāntīs tābī sānĭēm vīrūsquĕ cŏāctŭm Sūstŭlĭt (Erichtho). *L.* Quŭm pāllă, tābō mūnŭs ĭmbŭtŭm. *H. Voy.* Venenum. ‖ *qqf. Pourpre.* Vēllĕrā Sīdŏnĭō jām paŭcă rŭbēscĕre tābō. *St.* (De declinatione cf. *Char.* 1, 17 et 23 et 25.)

Tăbŭrnŭs, ī. *m. Montagne du Samnium, fertile en oliviers.* Ātquĕ ōlĕă māgnūm vēstīrĕ Tăbŭrnŭm. *V.* Vēnĭăt Caŭdīnī sāxă Tăburnī. *Grat.* (*Cyn.* 509).

† Tăbŭs, ī. *m. arch. Comme* Tabum. Tăbŭm flŭēntem vūlnĕrĭs dēxtra ēxcĭpĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 520. Quod genus agnoscit *Char.* 1, 19).

† Tăcĕ. *Au lieu de* Tăcē. *imp. de* Taceo. Tăcĕ tū. Nōn tăcĕō, quāndō rēs vōrtit bŏnĕ. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 62. *Id.* passim; *Ter. Eun.* III, 2, 36).

Tăcēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit taire.* Grāvīs ēst cūlpă. tăcēndă lŏquī. *O.* Dīcendă, tăcendă lŏcūtŭs. *H.*

Tăcēns, tĭs. *Qui se tait, et au fig.* Quāmvīs hŏc vēl mĕ scīrĕ tăcēntĕ pŏtēs. *O.* Essĕdō tăcēntĕ. *M.* (IV, 64). *Voy.* Silens.

Tăcĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *n. Se taire.* Vērĕ prīus vŏlūcrēs tăcēānt, æstālĕ cicādæ. *O.* Nēc tăcĕt Evandrī mātĕr. *Id.* Nēc tăcŭī dēmens. *V.* SYN. Sĭlĕō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Nūnc tăcĕt ōmnis ăgĕr. *V.* Nōn ŏcŭlī tăcŭērĕ tŭī. *O.* Plēctră dŏlōrĕ tăcent. *Id.* Tăcŭērŭnt jūrgĭă. *L.* Nātālēm cōllĭmŭs : tăcētĕ lītēs. *M.* (X, 87). ‖ *act. Taire une chose par*

discrétion. Cōmmissā tăcērĕ Quī nĕquĭt, hīc nĭgĕr ĕst. *H.* ‖ *Taire, passer sous silence.* Aŭt flērī tăcŭissēm vīmĕn ācānthī. *V.* Atque ălĭās tăcĕām, etc. *O. Voy.* Sileo. ‖ *Au pass.* Aŭrĕŭs ĭn mĕdĭō mārtĕ tăcētŭr ămŏr. *O.* Nūllōquĕ tăcēbĭtŭr ævō. *O.* Ēt pĭgrī tăcĕāntŭr stāgnă Nērōnīs. *M.* (*Spect.* 28). ‖ *unip.* Tăcērī sī vīs, vērā dicītō. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 26). Īgnōtum ĕst, tăcĭtum ĕst, crēdĭtum ĕst. *Id.* (*Ad.* III, 5, 28).

Tăcĭtă, æ. *f. Déesse du silence.* Sācrā făcīt Tăcĭtæ. *O.*

Tăcĭtē. *adv. Sans parler, tout bas.* Quīdnam ĕssĕ dicām? tăcĭte aŭscūltēmŭs. *Pl.* (*As.* III, 2, 42). Trānsĭlŭĭt, quæstŭs tăcĭtē. *L.* SYN. Sīlentĭō, *adj.* tăcēns, sīlēns. PHR. Lābrā mōvēt mĕtŭēns aŭdīrī. *H.* Tăcĭtō tāntŭm pĕtĭt ōscŭlă vultū. *L.* Īlla ălĭud tăcĭtā jām sŭă mēntĕ rōgăt. *Tib.* ‖ *Au fig. En silence, sans bruit.* Ēt tăcĭtē pĕrăgēns lēnĕ Mēlānthŭs ĭtĕr. *O.* Ānnī tăcĭtē lābentĭs ōrīgŏ. *Id.* SYN. Clām, ōccultē, fūrtĭm, etc. PPH. Pĕr tăcĭtŭm. Tăcĭtō pĕdĕ.

Tăcĭtŭm, ī. *n. Secret.* Sīe ārēt mĕdĭīs tăcĭtī vūlgātŏr ĭn ūndīs. *O. Voy.* Arcanum.

Tăcĭturnĭtās, ātis. *f. Silence.* Sī tăcĭturnĭtās Ōbstārĕt mĕrĭtīs ĭnvĭdă Rōmŭlī. *H. Voy.* Silentium. ‖ *Discrétion.* Sĕd ĭīs, quās sēmpĕr ĭn tĕ intēllēxī sĭtās, Fīdē ēt tăcĭturnĭtātĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 5. Et *Pl. Trin.* I, 2, 105). SYN. Fīdēs. PHR. Fīdō pectŏre ārcāna ōccŭlăm. *Sen.*

Tăcĭturnŭs, ă, ŭm. *Qui se tait, silencieux, taciturne.* Quī sērmōnĕ plăcēt, tăcĭturnă sīlentĭă vīnĕt. *O.* Cōnjŭngīt nōstrās clām tăcĭturnă mānŭs. *Tib.* (I, 6, 60). Īngĕnĭŭm stătŭă tăcĭturnĭŭs. *H.* SYN. Tăcēns, tăcĭtŭs, sīlēns, mūtŭs. PPH. Pārcŭs lŏquendī. PHR. Ūltrō quī sīlĕāt. *H.* Rāro ēt pērpaŭcă lŏquentĭs. *Id.* Rārŭs sērmo illīs ēt măgnă lŭbĭdō tăcendī. *J.* Ēt vērbōrŭm vīr paŭcōrŭm. *Enn.* ‖ *Discret.* Tām bŏnĕ dāndīs Sēmpēr cōnsĭlĭīs, quām tăcĭturnĕ dătĭs. *Aus.* (*Prof.* 24, 9). ‖ *Silencieux, calme, paisible.* Hæc cērtē dēsērtă lŏca ēt tăcĭturnă quĕrēntī. *Pp.* (I, 18, 1). Cārētquĕ Rīpă vāgīs tăcĭturnă vēntīs. *H.* Bēllissŭmum hērclĕ vīdī ēt tăcĭturnissŭmŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 21, ostium). SYN. Sīlēns, plăcĭdŭs, trānquillŭs, quiētŭs. ‖ *qqf. Dont on ne parle pas.* Aŭt tĭnĕās pāscēs tăcĭturnŭs ĭnĕrtēs (de libro). *H. Voy. le suiv.*

Tăcĭturŭs, ă, ŭm. *Qui se taira.* Mūlĭŏ, quōd nōn dēs tăcĭturīs, ăccĭpĕ, mūlīs. *M.* (XIII, 11).

Tăcĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Taceo. *Tû, sur quoi l'on se tait.* Tăcērĕ nĕquĕō misĕrā, quōd tăcĭto ūsŭs ĕst. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 10). Sūspendās pŏtĭŭs mē quam hæc tăcĭtă tu aŭfĕrās. *Id.* (*As.* IV, 2, 7). Quīs tĕ, măgnĕ Cătō, tăcĭtum, aŭt tĕ, Cōssĕ, rĕlīnquăt? *V.* SYN. Ōmīssŭs, prætērmīssŭs. ‖ *Ordint. Qui se tait.* Tăcĭtō vēnĕrāntŭr mūrmŭrĕ nūmĭn. *O.* Mātrōnæ tăcĭtæ ĭpectēnt, tăcĭtæ rīdĕānt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 32). SYN. Tăcēns, tăcĭturnŭs, sīlēns, mūtŭs. ‖ *Au fig.* Ānīmūm tăcĭtō pāllōrĕ fătērī. *O.* Tōtūmquĕ pĕrērrāt Lūmĭnĭbŭs tăcĭtīs. *V.* ‖ *Silencieux, calme.* Tăcĭtō lābentĭă cœlō Lūmĭnă. *V.* Sūstĭnŭit tăcĭtās cōnsciŭs ămnĭs āquās. *O.* SYN. Mūtŭs, quiētŭs, plăcĭdŭs. ‖ Pĕr tăcĭtŭm. *En silence.* Sūrgēns sēdātīs ămnĭbŭs ăltŭs Pĕr tăcĭtŭm Gānges. *V.* Pĕr tăcĭtum ăllăpsŭs. *Sil.* ‖ *Secret, caché, insensible.* Mōnstrāvīt tăcĭtās hōstĭbŭs īllĕ vĭās. *M.* (XIII, 60). Tăcĭtāque ēxæstŭāt īrā. *V.* Vūlnŭs Mēntĕ gĕrīt tăcĭtă. *O.* Tăcĭtīsquĕ sēnescĭmŭs ānnīs. *Id.* SYN. Cæcŭs, ārcānŭs, sēcrētŭs, ĭgnōtŭs, etc. PPH. Nōn ĭntēllēctŭs. *Voy.* Arcanus.

Tăcĭtŭs, ī. *m. Tacite, historien latin.* Ēt quī, pro ĭngĕnĭō flŭēntĕ, nūllī, Cōrnēlī Tăcĭte, ĕs tăcēndŭs ōrī. *Sid.* (*Pan.* 3227).

Tăctĭlĭs, ĕ. *Palpable.* Tăctĭlĕ nīl nōbĭs quōd sĭt, cōntīngĕrĕ dēbĕt. *Lr.* (V, 152).

Tăctŏr, ōnĭs. *f. Toucher.* Sēd quīd tĭbĭ nōs, mēndīce hŏmŏ, tăctĭo ĕst? *Pl.* (*Aul.* III, 2, 9. *Ib.* IV, 10, 14; *Cas.* II, 6, 54).

Tăctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Tango. *Touché.* Răpīās illīŭs tăctă lăbēllīs Pōcŭlă. *O.* Frōndēs aŭtūmnō frīgŏrĕ tăctæ. *Id.* ‖ *Touché du pied, foulé.* Ēt pœnæ tēllŭs ĕst mĭhī tăctă mĕæ. *O.* ‖ *Frappé.* Dē cœlō tăctās mĕmĭnī prædīcĕrĕ quĕrcŭs. *V.* ‖ *Au fig. Touché, atteint.* Prŏbē tăctŭs Bāllĭo ĕst. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 13). Mātĕrnō tăctă dŏlōrĕ. *O.* Prīmōquĕ cŭpīdĭnĕ tăctă. *Id.* ‖ *Traité.* Quām sī tăctă lŏquār. *Man.* (III, 21).

Tăctŭs, ūs, *m. Toucher, tact.* Pēllĭs, ĕt ād tăctŭm trăctāntī dūrā rĕsīstĭt. *V.* Tăctūque ĭnnōxĭă mōllī Lāmbĕrĕ flāmmă cŏmās. *Id.* Mēmbrā rĕfōrmīdānt mōllĕm quŏquĕ saūcĭă tăctŭm. *O.* PPH. Pālpāndī sēnsŭs. *Prud.*

Tædă, æ. *f. Arbre résineux, pin.* Ēt mĕă frōndēntī cīrcūmdăt tēmpŏră tædā. *Calp.* (2, 29). *Voy.* Pinus. ‖ *Bois de pin; en partic. Planche de vaisseau.* Sī sīt lātissĭmă tædă. *J.* (12, 59). ‖ *Ordint. Torche, flambeau.* Ārdēntēs tædās ălĭī ād fāstīgĭă jăctānt. *V.* Pīcĕum fĕrt fūmĭdă lūmĕn Tædă. *Id.* Ārdĕt, ŭt ād măgnōs pīnĕă tædă dĕōs. *O.* SYN. Făx, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Torche, instrument de supplice.* Vērbĕrā, cārnĭfĭcēs, rōbŭr, pīx, lāmĭnă, tædæ. *Lr.* (III, 1051. Et *Juv.* 1, 155). ‖ *Flambeau qu'on portait devant les époux; flambeau de l'hymen, mariage.* Sī nōn pērtæsŭm tædæ thălāmīquĕ fŭīssĕt. *V.* Tædās ēxōsă jŭgālēs. *Id.* Fērālēs ōmĭnĕ tædās. *L.* Tēmpŏrā tædīs Āptă. *O.* SYN. Făx. *Voy.* Conjugium.

† **Tædēns.** *part. prés. du suiv.* Nōnnĕ plĕgĕr lūcrī quīsquĭs tædēnsquĕ lăbōrīs Ĭnsānīrĕ pŭtĕt? *Alc.* (IV, 327).

Tædĕt, ĕrĕ, *qqf.* tæsŭm ĕst. *n. unip. S'ennuyer, être dégoûté.* Mōrtem ōrāt, tædĕt cœlī cōnvĕxă tŭērī. *V.* Tædĕt pĕlăgī pĕrfĕrrĕ lăbōrĕm. *Id.* Nēc tædĕbĭt ăvŭm pārvo ădvĭglārĕ nēpōtī. *Tib.* (II, 5, 93). Nūpĕr, crēdō, jam ōmnĭŭm Tædĕbăt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 70). Mē... cōnvīvī sērmōnĭsquĕ Tædsum ĕst. *Pl.* (*Most.* I, 4, 4. Quod perfectum agnoscit *Char.* 1, 141, abjudicat autem *Diom.* 1, 397, et vult *Pertæsum est*). SYN. Pĭgĕt, pērtæsŭm ĕst, *qqf.* pœnĭtĕt. PPH. Tædĭă, fāstĭdĭă mē ou ănĭmŭm tĕnent, căpĭunt, cēpērunt, sŭbĕunt. Tædĭă căplō.

Tædĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un flambeau.* ‖ Tædĭfĕrā dĕă. *Cérès.* Ēt pĕr tædĭfĕræ mўstĭcă sācrā dĕæ. *O.*

Tædĭŭm, ĭī. *n. Ennui, dégoût, déplaisir.* Tāntă mĕă sī tē cēpērunt tædĭă laūdis. *V.* Hīc quŏquĕ sūbstĭtĕrāt pŏst tædĭă longă lăbōrŭm. *O.* Ŭt longī tædĭă bĕllī Mēntĕ fĕrānt plăcĭdă. *Id.* SYN. Fāstĭdĭŭm. EP. Lōngŭm, ĭnĕrs, ĭgnāvŭm, lānguēns, lānguĭdŭm, grăvĕ, mōlēstŭm, sōllĭcĭtŭm, trīstĕ.

Tænărā. *Voy.* Tænarus.

Tænărĭdēs, æ. *m., et* **Tænărĭs**, ĭdĭs. *f.* (*Ταινορίδης et Ταινάρις*). *De Ténare ou de Laconie.* Tōllĕrĕ Tænărĭdēs ōrbĕm prōpĕrābăt (scil. Hyacinthus). *O.* Ēxcēpĭt pārtŭ Tænărĭs ōră sŭō. Rēddĭtă Mōpsŏpĭă Tænărĭs ūrbĕ sŏrŏr. *Id.*

Tænărĭŭs, ă, ŭm (*Ταινάριος*). *De Laconie.* Quōd nōn Tænărĭīs dŏmŭs ĕst mĭhī fūlta cŏlumnīs. *Pp.* (III, 1, 49). Tænărĭæ făcĭēm cūlpāssĕ măritæ. *O.*

Voy. Spartanus. ‖ *De l'enfer.* Āmātăquĕ cŭrrŭ Sīdĕrā Tænărĭō. *Cl.* Tænărĭās ētĭām faūcēs, ālta ŏstĭă Dītĭs. *V. Voy.* Infernus.

Tænărŭs, ī. *m. f.*; Tænărum *ou* Tænărŏn. *n., et* Tænără, ōrŭm. *n. pl.* (Ταίναρος *et* Ταίναρον). *Ténare, promontoire de Laconie.* Spartānă tĕllŭs nōbĭle āttŏllĭt jŭgŭm, Dēnsīs ŭbi æquōr Tænărŭs sĭlvīs prēmĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 662). ‖ *Il était célèbre par ses marbres noirs.* Quīdvĕ dŏmŭs prōdēst Phrўgĭīs ĭnnīxă cŏlŭmnīs; Tænărĕ, sīvĕ tŭīs, sīvĕ, Cārўstĕ, tŭīs? *Tib.* (III, 3, 13). ‖ *Il y avait une caverne où la Fable plaçait une des entrées des enfers.* Ēst lŏcŭs: Īnāchĭæ dīxērūnt Tænără gēntēs. *St.* (*Th.* II, 32 *sq.*). Dōrĭdă tūnc Mălēăn, ēt āpĕrtām Tænărŏn ŭmbrīs. *L.* Spartānīque ădĕrĭt jānŭă Tænărī. *Sen.* (*H. Fur.* 587). PPH. Tænărĭæ faūcēs. *V.* Tænărĭŭm āntrŭm. *O.* ‖ *L'enfer même.* Tænăra ĕt āspĕrō Rēgnŭm sŭb dŏmĭnō. *Sen.* (*Troad.* 402). Quŏ Stўx ĕt ĭnvīsi hōrrĭdă Tænări Sēdēs. *H. Voy.* Inferi.

Tænĭă, æ. *f.* (ταινία). *Ruban, cordon.* Pūnĭcēĭs ĭbānt ēvinctī tēmpŏră tænĭīs. *V.* Fit lōngæ tænĭæ vīttæ (coluber). *Id.* Tænĭă nē mădĭdōs vĭŏlĕt bŏmbўcĭnă crīnēs. *M.* (XIV, 24). SYN. Tænĭŏlă, fascĭŏlă, vīttă. ‖ *Bandes pour panser les blessures.* Dūm tænĭām, quī vŭlnŭs vincīrĕt, pĕtīt. *Cæc.* (apud *Fest.*). SYN. Fascĭă. ‖ *Bandelettes dont les Égyptiens et les Grecs enveloppaient les cadavres.* Sēpulchrūm plēnŭm tænĭārum, ĭta ŭt sŏlĕt. *Cæc.* (*Ibid.*). ‖ *Rubans pour les guirlandes.* Dēos dēcŏrārĕ sătĭŭ'st, quam ūrbēm, tænĭīs. *Att.* (*Ibid.*). SYN. Lēmnĭscŭs. ‖ *Ver solitaire, ténia.* Īntĕrnō quūm vīscĕrĕ tænĭă sērpēns. *Ser. Sam.* (*vs.* 563).

Tænĭŏlă, æ. *f. dimin. du précéd.* Vēl bĕnĕ cĭngūnt Tēmpŏră tænĭŏlīs, vēl lĭcĭă crīnĭbŭs ăddūnt. *Prud.* (*Sym.* 1915).

† Tăgax, ăcĭs. *m. f. n. Comme* Furax. Mănŭm pērscrĭbĕrĕ pŏssĕ tăgācēm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 8. Cf. *Paul.* ex *Festo*, et *Gloss. Isid.*).

Tăgēnĭă, ōrŭm. *n. pl.* (ταγηνίαι). *Sorte de poisson dont on faisait de la saumure.* (*Pl.* apud *Fest.* in *Navita.*)

Tăgēs, is *et* ētis. *m. Étrusque, inventeur de la divination.* Īndĭgĕnă dīxērĕ Tăgēm, quī prīmŭs Ētrūscăm Ēdŏcŭīt gēntēm cāsŭs ăpĕrīrĕ fŭtūrōs. *O.* (*Met.* XV, 554 *sq.* Adde *Luc.* I, 637; *Colum.* 10, 345). ‖ *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 223.) ‖ *Nom d'homme.* Rūră mĕi Tўrrhēnă pĕtīt sāltūsquĕ Tăgētis. *St.*

† Tăgō, īs, ĕrĕ. *primit. de* Tango. Hērclĕ vērō tū cāvēbis mĕ ātTĭgās: sī mē tăgīs. *Pl.* (*As.* II, 2, 106). Ūt ĕgŏ, sī quīsquām mē tăgīt. *Pac.* (apud *Fest.*). Sĕd, ō Pĕtrullĕ, nē mĕūm tăxīs lĭbrūm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 822, pro tetigeris).

Tăgŭs, ī. *m.* (Τάγος). *Le Tage, fleuve d'Espagne et de Lusitanie, qui roulait des sables d'or.* In mārĕ prōrĭpĭtŭr Tăgŭs aŭrĭcŏlorĭbŭs ŭndĭs. *Cl.* Cēdăt ĕt aŭrĭfĕrī rīpă bĕātă Tăgī. *O.* Tāntī tĭbī nōn sĭt ŏpācī Ōmnĭs ārēnă Tăgī. *J.* (3, 54). *Voy.* Aurifer. ‖ *Nom de guerrier.* Īlt hāstă Tăgō pĕr tēmpŭs ūtrŭmquĕ. *V.* (Et *Luc.* III, 586).

Tălăĭŏnĭdēs, æ. *m. Fils de Talaüs, Adraste.* Dūx Tălaĭŏnĭdēs ăntīquæ ūt fŏrtĕ sŭb ōrnō stăbăt. *Stat.*

Tălăĭŏnĭŭs, ă, ŭm. *De Talaüs.* Sī scĕlĕre Œclīdēs Tălaĭŏnĭæ Ērĭphўlēs. *O.* (*A. Am.* III, 13. Sic bene *Heins.* Alii *Talaionidæ*).

Tălărĭă, ŭm. *n. pl. Talonnières, ailes attachées aux talons.* Ēt līquīdŭm mōtīs tălărĭbŭs æĕră fĭndīt. *O.* Pēdĭbŭs tălărĭa nēctīt Aūrĕă. *V.* Jām nūnc pĕr aūrās Pērsĕī tălărĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 21, 6). ‖ ? *Robe traînante.* Aūrā rĕfĕrt ăblătă cītĭs tălărĭa plāntīs. *O.* (*Met.* X, 591, de Atalanta. Alii aliter). *Voy. le suiv.*

Tălărĭs (tunica, vestis). *Robe qui descendait jusqu'aux talons. Voy.* Syrma.

Tălărĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les dés.* ‖ Lēx tălărĭă. *Règles du jeu de dés.* Ūt nē lēgī fraŭdēm fēcĕrīnt tălărĭæ. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 9).

Tălassĭō, etc. *Voy.* Thalassio.

Tălăŭs, ī. *m.* (Τάλαος). *Talaüs, père d'Adraste, d'Eurydice, d'Ériphyle.* Cōnjŭgĕ; quām Tălăĭ Tўndărĕĭquĕ gĕnĕr (*Ibis*, 356). Et Tălăum, ēt cānă rōrāntem ădspĕrgĭnĕ pōntī. *St.*

Tălĕă, æ. *f. Bouture, petite branche.* Frăxĭnĕa ĭn flāmmis quām fūndĭt tălĕă sūccŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 167. Nonnulli poetam ob primam productam castigant: mihi quidem de etymo non satis liquet).

Tălēntŭm, ī. *n.* (τάλαντον). *Lingot d'or ou d'argent, en gén. poids d'une matière précieuse.* Ārgēnti ātque aūrī mĕmōrās quæ mūltă tălēntă. *V.* Jācēnt pēnĭtŭs dēfŏssă tălēntă Cælăti ārgēntī. Mūnĕră pōrtāntēs, aūrīque ēbōrisquĕ tălēntă. *Id.* ‖ *Talent* (*grand talent attique, depuis Solon*), *poids de soixante mines, valant* 5750 *fr. de notre monnaie.* Cēcrōpĭŭm sŭpĕrĕst pōst hæc dŏcŭīssĕ tălēntŭm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 37 *sq.*). Tălēntīs māgnīs tōtĭdĕm quŏt ĕgo ēt tū sŭmŭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 114). Dēcĕm tălēnta. Æcĭplŏ. *Ter.* (*And.* V, 4, 48). ‖ † *néol. Or.* Vēstīs dūctĭlĭbŭs cōnclūdēns fĭlă tălēntīs. *Alc.* (*ad Sor.* 38). Nōn ærūgŏ tĕnĕt mōrdācī dēntĕ tălēntŭm. *Fort.* (I, 15, 83). Rŭĭtūrō strŭctă tălēntō. *Id.* (II, 11, 9). ‖ † *Richesses, trésors.* Ōlĭm dīvĭtĭīs grăvĭbŭsque ōppressă tălēntīs. *Prud.* (*Psych.* 647). ‖ † *Au fig.* Māgnă bĕātōrum rĕtĭnĕt hæc tĕrră tălēntă. *Fort.* (X, 13, 1. *Id.* VIII, 6, 5, *Cœli talento*).

Tălĭō, ōnīs. *f. Peine du talion, retour.* Cōrrŭmpīt sĭnĕ tălĭōnĕ cælĕbs. *M.* (XII, 64).

† Tălĭpĕdānus, tis. *Qui marche en chancelant.* Tūm quāsī tălĭpĕdānŭs prīmŭm cōnsŭrgīt. *Lr.* (III, 503. Vid. *Fest.*).

Tălis, ĕ. *Tel, pareil, semblable.* Tălīs ĕrāt Dīdō, tălēm sē lætă fĕrēbāt. *V.* Nōn tălī aŭxĭlĭō, nōn dēfēnsōrĭbŭs īstīs Tēmpŭs ĕgēt. *Id.* Tālĕ nĭhĭl mĕtŭēns. *O.* SYN. Hīc, is, hūjūsmŏdī. ‖ *Ce, cette.* Tālĭă vōcĕ rĕfĕrt. *V.* Tălĭbŭs Īlĭŏnĕūs. *Id.* ‖ *Comme* Tantus. Quæsō, tam ăngŭstām, tălīs vīr, pōnīs dŏmūm? *Ph.* Haūd ĕquĭdĕm tălī mĕ dignŏr hŏnōrĕ. *V.* ‖ Tălis... quălis, quī, ăc, ātquĕ, etc. *Tel que.* Ūltĭmă tălīs ĕrīt quæ mihi prīma fĭdēs. *Pp.* (II, 16, 34). Făxŏ tălī ēūm māctātum, ātque hīc ĕst, ĭnfōrtūnĭō. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 39). Dī bĕnĕ, quōd tălēs stīrpĕmque ānĭmōsquĕ vĕnītis Ūt rĕspōnsă jŭvēnt! *St.*

Tălīscūnquĕ, tălĕcūnquĕ. *Tel que.* Tălĭăcūnquĕ pŭĕr dŏmĭnŭs flŏrēntĭs ăgēllī Īmpŏsŭīt mēnsis (*Anth.* II, p. 494).

Tălīsĭus, īi. *m. Nom d'homme.* Tēquĕ tŭŭmquĕ gĕnŭs mĕmŏrĕt, Lūcānĕ Tălīsī. *Aus.* (*Par.* 8, 3).

Tălĭtĕr. *Pareillement, de la sorte.* Tălĭtĕr ērŭta ĕst vĕtĕrēm nŏvă Rōmă sĕnēctam. *M.* (V, 7). SYN. Sic, ĭtă.

Tăllă, æ. *f. Peau d'ognon.* Flēbĭlĕ cæpĕ sĭmŭl, lăcrĭmōsæque ōrdĭnĕ tăllæ. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 67. *Gloss. Philox.* Talla, κρομμύου λέπυρον).

Tălpă, æ. *m. f. Taupe.* Aūt ŏcŭlīs căptī fŏdĕrĕ

cŭbĭllă tălpæ. *V.* Ĕt tălpa ĕst mĭhĭ fŏssŏr ātque ărātor. *M.* (XI, 19).

Tălthўbĭŭs, ĭi. *m.* (Ταλθύβιος). *Héraut grec au siége de Troie.* Eŭrўbătī dătă sŭm Tălthўbĭŏquĕ cŏmĕs. *O.* (Et *Pl. Stic.* II, *vs.* 34).

Tălŭs, ī. *m. Talon.* Căndĭdŭs, ĕt tălŏs ă vĕrtĭcĕ pūlchĕr ăd īmŏs. *H.* Immŏdĭcŏ prŏdĭbānt tŭbĕrĕ tălī. *O.* Tălŏquĕ tĕnŭs vēstĭgĭă tingit. *Id. Voy.* Pes. ‖ *Au fig.* Ăn rĕctŏ stĕt făbŭla tălŏ. *H.* Tĭbĭ rĕctŏ vīvĕrĕ tălŏ Ārs dĕdĭt. *Pers.* (5, 104). ‖ *Dé à jouer.* Quūm stĕtĕrĭt nullŭs vŭltŭ tĭbĭ tălŭs ĕodĕm. *M.* (XIV, 14). Tĕ tălŏs, aŭlĕ, nŭcĕsquĕ Fĕrrĕ sĭnŭ lāxŏ. *H.* SYN. Tĕssĕrā. EP. Ebŭrnŭs, ĕbŭrnĕŭs, sĕcundŭs, dāmnōsŭs. PHR. Numĕrōsquĕ mănū jăctābĭt ĕbŭrnŏs. *O. Voy.* Fritillus.

Tām. *adv. Autant, aussi.* Tām fēlīx ūtīnām quām pĕctŏrĕ cāndĭdŭs ēssēm! *O.* Quæ tĕ tām lætă tŭlĕrŭnt Sæculă? *V.* SYN. Sic, ădĕo, ĭtă. PPH. Nŏn mĭnŭs, sĕcĭŭs. ‖ *qqf. Avec un verbe.* Quĭd tu ĕrgŏ, quæsŏ, tām tractās? *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 24. *Id. Most.* IV, 2, 9). SYN. Tāntŭm, ădĕō. ‖ Tām magis. *arch. pour* Tanto magis. Tām măgis illă frĕmēns. *V.* Tām măgis hīs rĕbus pēnĭtus tĕntātă lăbāscĭt. *Lr.* (I, 539). ‖ Tāmnĕ. *interrog.* Tamne ārcŭlă Tŭă plēna ĕst ărāneārŭm? *Afran.* (apud *Fest.*). ‖ Tam... quam, ātquĕ, ŭt, etc. *Autant que.* Tam sānctŭm quăm fŭit hospĕs. *J.* (3, 137). Tām cōnsĭmĭle ĕst ātque ĕgŭ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 287. *Id. Curc.* I, 1, 51, *tam... quasi*). ‖ † Tām mŏdŏ. *Tout-à-l'heure.* Illĭcŏ hīc ănte ōstĭŭm, Tām mŏdo, ŭt inquit Prænēstīnŭs. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 7. Vid. *Fest.*). ‖ † *Comme* Tamen. Bĕnĕ quŭm făcĭmŭs, tam mălĕ sŭbĭmŭs, ŭt quĭdām pĕrhĭbent vīri. *Titin.* (apud *Fest.* Adde *Nov.* et *Enn. ib.*; *Pl. Men.* II, 3, 38).

Tāmă, æ. *f. Enflure aux jambes.* Păpŭlæ, tămæ, nĕ bŏă nŏxĭt. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Tămărĭcē, ēs, *et* Tămărix, ĭcis. *f.* (ταμαρίκη). *Tamarin, arbrisseau.* Ĕt tămărix nōn lætă cŏmas. *L.* SYN. Myrīcă.

Tamasĕūs, à, ŭm (Ταμασεύς). *De Tamase, ville de Cypre.* Ĕst ăgĕr, ĭndĭgĕnæ Tamasĕum nomĭnĕ dīcunt. *O.* (Urbs est apud *Steph.* Ταμασσός).

† Tămdĕ. *arch. Comme* Tam. Tămdĕ mĭhi infesti quām Rhŏdēs Icădĭonquĕ. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Querqueram*). *Voy.* Quamde.

Tămdĭū. *Voy.* Tandĭu.

Tămĕn. *conj. Cependant, néanmoins.* Hīc tămĕn ille ŭrbĕm Pătăvī sēdēsquĕ lŏcāvit. *V.* Sĕd tămĕn āmŏtŏ quærāmŭs sērĭă lūdŏ. *H.* Sciēns, ei mălēr dăt ŏpĕram ăbsēntī tămĕn (*Prol. Cas. Pl.* 63). SYN. Ăttămĕn, ăt, autĕm, vērŭm, nīhĭlōmĭnŭs, vērŭmtămĕn. PPH. Nihĭlō sēcĭŭs. Nōn mĭnŭs. ‖ Sī tamĕn. *Si toutefois.* Sī tămĕn in dĭŏ quŏndăm concrēta profundo Spuma fŭit. *O.* SYN. Sī modŏ. ‖ *qqf. Comme* Tandem. Tamĕn ŏbfirmātŏ animŏ mitescit mĕtŭs. *Pac.* (apud *Non.* 4, 454). Examĭnes ārtus primŏ, mox ossa rĕquirēns, Rĕpĕrit ossa tamĕn pĕrĕgrīnā condĭta terrā. *O.* (*Met.* III, 336). ‖ ? *Comme* Statim. Hīc hœdŏs dēpŏnĕ: tamĕn vĕnientĭs in urbem. *V.* (*E.* 9, 62, interprete *Non.* l. cit. Sed melius *Serv.*).

Tamen ĕtsī. *conj. Comme* Tametsi. Āt Rōmānŭs hŏmo, tamen etsi rēs bĕnĕ gĕsta ĕst. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 3, 42). Tametsi bella querunt, Non pĕrnŏt virtus (*Ad Pis.* 26. Et *Catul.* 68, 135).

Tamĕsa, æ, *et* Tamĕsis, ĭs. *m. La Tamise, grand fleuve d'Angleterre.*

Tamĕtsi *ou* Tam ĕtsi. *conj. Quoique.* Ădŭlēscēns, tamĕtsi prŏpĕrās, te hŏc săxŭm rŏgat. *Pac.* (apud *Gell.* 1, 24). Nūnquam ĕdĕpŏl fŭgĭēt, tamĕtsi căpĭtăl fēcĕrĭt. *Pl.* (*Men. prol.* 16). Infēlix. Mĕtŭit hīc nōs, tamĕtsi sēdŭlō Dissĭmŭlăt. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 81). Collĭgĕre aŭxĭlĭŭm, tamĕtsi ĕst indignum ŭt fĕrăm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 186. Et sic ubique. Frustra igitur Lexica dant Tămetsi. Sic *Quamobrem*, etc.). *Voy.* Quamvis.

Tămĭăthĭs, ĭs. *f.* (Ταμίαθις). *Ville de la Basse-Égypte, auj. Damiette. D'où,* Tamĭăthĭcŭs, ă, ŭm. Ŭt Byrsān pĕtĕrēs, vĕl Āfrĭcānæ Tellūrĭs Tămĭăthĭcum rĕbellēm. *Sid.* (*Pan.* 3350. Sic bene *Furlan.* Editi, *Tanaiticum*).

? Tămnŭs. *Voy.* Thamnus.

Tămquăm. *Voy.* Tanquam.

Tănăgra, æ. *f.* (Τανάγρα). *Tanagre, ville de Béotie.* Gĕlĭdæ dĕ cōllĕ Tănăgræ. *St.*

Tănăgĕr, ăgrī. *m. Rivière de Lucanie.* Ĕt sĭccī rīpă Tănăgrī. *V.*

Tănăgræŭs, ă, ŭm (Ταναγραῖος). *De Tanagre.* Primă Tănăgræūm tūrbāvīt ārundŏ Cŏrœbum. *St.*

Tănaïs, ĭs *ou* ĭdis. *m.* (Τάναϊς). *Le Tanaïs, auj. le Don, fleuve qui sépare l'Europe de l'Asie.* Sōlŭs hўpĕrbŏrĕās glaciēs Tanaïmquĕ nĭvālĕm Lūstrābat. *V.* Mēdĭŭs Tanaïs fumāvit in ūndĭs. *O.* Illă sĭbī Tănaï Scўthĭæquĕ pălŭdĭbŭs ūdæ Quærāt. *Id.* EP. Scўthĭcŭs, gĕlĭdŭs, frīgŭdŭs, nīvālis, rīgēns. ‖ *Nom d'homme.* (*Virg. Æ.* XII, 513; *Hor. Sat.* I, 1, 105.)

Tănaïtĭcŭs, ă, ŭm, *et* Tănaïtis, ĭdis. *f.* (Ταναϊτικὸς *et* Ταναΐτις). *Du Tanaïs.* Strīnxĭt hўpĕrbŏrĕīs Tănaïtĭcă crūstă prūīnis. *Sid.* (*Pan.* 2527). Ēgit cătervās, Ăttĭcŭm pūlsāns sōlŭm, Tănaïtĭs, aŭt Mæōtis. *Sen.* (*Hip.* 400, scil. Amazon).

Tănaquĭl, ĭlis. *f. Femme de Tarquin l'ancien.* Lătĭis mŏvĕt ōrā Cămēnis Præsclă fātōrŭm Tănăquil. *Cl.* Quās habuit Tănăquil, quās Pўthăgŏrēă Thēānō. *Aus.* (*Par.* 30, 5). ‖ *Par anton. Femme impérieuse.* Tănăquĭl tŭă nēsciăt īstūd. *Aus.* (*Epist.* 23, 31. Et *Juv.* 6, 565).

Tăndĕm. *adv. Enfin.* Ille hæc dēpŏsĭtă tăndĕm fŏrmĭdĭnĕ fātŭr. *V.* Jam tandem Italiæ fŭgiēntis prēndĭmŭs ōrās. *Id.* Multŭm Nasīcă nēgatās Accĭ prēndĭmŭs ōrās. *Id.* SYN Postrēmō, dēmŭm, dēnīquĕ. PPH. Ăd extrēmŭm. Extrēmō sūb fīnĕ. Sŭprēmō fīnĕ. ‖ *Avec un interrog. Donc.* Nūm quī mălĕ nōs ăgĭmŭs tăndĕm? *Pl.* (*Truc.* II, 1, 27). Aīn tăndĕm? cīvīs Glўcĕrĭum ĕst. *Ter.* (*And.* V, 3, 4. Cf. *Donat.* ad *Phorm.* II, 1, 1; *Serv.* ad *Æ.* I, 335, et *Fest.*). SYN. Dēmŭm, ĕrgŏ, ĭgĭtŭr. ‖ *qqf. Comme* Tamen. Sīn fŏrma ŏdĭŏ sŭm, tăndem ŭt mōrĭbus placĕām vīrō. *Titin.* (apud *Non.* 4, 433).

Tăndĭū, Tamdĭū ou Tam dĭū. *adv. Si long-temps.* Dă, si quid ultra ĕst: tăndĭu patĕris manus. *Sen.* (*H. Fur.* 614). Quam aut hic manĕrĕ tăndĭu, aut tŭm pĕrsĕqui. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 27. Et *Pl. Curc.* I, 3, 15). SYN. Tantisper.

† Tăngĕdŭm. *Comme* Tange. (*Pl. Rud.* III, 5, 5.)

Tăngŏ, ĭs, tĕtĭgī, tăctŭm, tăngĕrĕ. *Toucher.* Tăngĕre ĕnim ĕt tăngi, nisi corpŭs, nullă pŏtest rēs. *Lr.* (I, 304). Ălĭquis cubĭto prŏpĕ tangĕns. *H.* SYN. Attingŏ, contingŏ, tractŏ, āttrēctŏ, pălpŏr. ‖ *Toucher du pied, entrer.* Ŭt primum ălăbis tetĭgit maçalia plantis. *V.* Tăngĕrĕ portus. *Id.* Thrăcĭă nocturno tangere castră dolo. *O. Voy.* Intro. ‖ *Atteindre.* Vītæ tăngĕrĕ mētam. *O.* SYN. Āttingŏ,

āssēquŏr, pĕrvĕnĭō. ‖ *Oindre, frotter.* Lūtō cōrpŏrā tāngit Āmŏr. *Tib.* (I, 9, 52). Ŏcŭlōs tāngēbām pārvŭs ŏlīvō. *Pers.* (3, 44). Spārsā tāngĕrĕ cōrpŭs āquā. *O.* (Alii leg. in his *tingere*). *Voy.* Madefacio. ‖ *Prendre, s'approprier.* Tĕ'tĭgĭn' tuī quīdquām? *Ter.* (*Ad.* II, 1, 24). Quŏd nōn tŭum ēssĕt, tāngĕrēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 10). SYN. Sŭmŏ, aŭfĕrŏ, etc. *Voy.* Fŭror. ‖ *Frapper.* Signātă cĭtă lŏcă tāngĕrĕ fūndā. *Tib.* (IV, 1, 97). Flăgēllō Tāngĕ Chlŏēn sĕmĕl ārrōgāntĕm. *H. Voy.* Verbero. ‖ *Goûter.* Ŭt sătȳrī lævisquĕ sĕnēx tĕtĭgĕrĕ săpōrĕm. *V.* Tāngēntĭs mălĕ sīngŭlă dēntĕ sŭpĕrbō. *H.* SYN. Āttingŏ, etc. *Voy.* Gusto. ‖ *Au fig. Toucher, émouvoir.* Nĕc sōlōs tāngīt Ātrĭdās Īstĕ dŏlŏr. *V.* Ĕt mēntĕm mōrtālĭă tāngunt. *Id.* Nōs quŏquĕ tāngīt hŏnōs. *O.* Tĭtŭlī tāngēbăr ămōrĕ. *Id.* Ĕt tē, fidissīmĕ rĕctŏr, Haŭd vānī tĕtĭgĕrĕ mĕtŭs. *V. Fl.* SYN. Mŏvĕŏ, impĕllŏ, affĭcĭŏ, etc. *Voy.* Moveo. ‖ *Toucher, blesser.* Quō pāctō Rhŏdĭŭm tĕtĭgĕrĭm ĭn cōnvīvĭŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 30). SYN. Mŏrdĕŏ, lædŏ. ‖ *Attraper, tromper.* Sī nēmĭnem ăllŭm pŏtĕrŏ, tuŭm tāngām pātrĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 118). Īstīs tĕ tĕtĭgī trĭgintă mīnīs. *Id.* (*Epid.* V, 2, 40). Mī ēst īrātŭs pātĕr, Quĭă sĕ tālĕntō ārgentī tĕtĭgī. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 8). *Voy.* Decipio. ‖ *Entreprendre, aborder.* Āvērsīs ūtīnām tĕtĭgīssēm cārmĭnă Mūsīs! *O. Voy.* Suscipio. ‖ *Toucher, mettre le doigt sur.* Vīdŭām rēlīnquēs? Tāngīs ĕn ĭpsōs mĕtŭs. *Sen.* (*OEd.* 795). ‖ *Toucher légèrement un sujet.* Nōn tāngō, quŏd āvārŭs hŏmō; quŏdquĕ ĭmprŏbŭ', mittŏ. *Lucil.* (apud *Ruf. de Schem. lex.* in *Antiphr.*). SYN. Āttingŏ.

Tānquăm *ou* Tămquăm. *adv. Comme.* Sānguĭnĕă mānānt tānquăm dē vūlnĕrĕ gūttæ. *O.* Ātque ĭdĕō nūllī cōmēs ēxĕō, tānquăm Māncŭs. *J.* (3, 47). SYN. Ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī, sĭcŭt, ceŭ, quāsĭ, quŏmŏdŏ, quālĭs; *avec le gén.* īnstăr, mŏrĕ, rītū, mŏdō; *qqf.* sīmĭlĭs, pār. PPH. Ĭn mŏrĕm, spĕcĭĕm, mŏdŭm. Ŭt sŏlĕt. Mŏrĕ mŏdŏquĕ. Nōn *ou* haŭd ălītĕr. Nōn *ou* haŭd sĕcŭs ac, ātquĕ. Nōn sĕcŭs ātque ōlĭm. Ŭt quōndăm. Quŏ mŏrĕ sŏlĕt. ‖ *qqf.* Tānquăm sī. *Comme si.* Tānquăm sī claŭdŭs sīm, cŭm fūsti ămbŭlandŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 21). ‖ *conj. Comme si, de même que si.* Tānquam ĕt dīvērsīs pārtĭbŭs ōrbīs Ānxĭă præcĭpĭtī vēnissĕt ĕpīstŏlă pīnnā. *J.* (4, 148). Cūrĭŏ lætātŭs, tānquăm fortūnā lŏcōrŭm Bēllă gĕrāt. *L.* (IV, 661). Āccūsās rūmpĭsquĕ cŏquŭm, tānquam ōmnĭă crūdă Āttŭlĕrĭt. *M.* (III, 13). SYN. Ceŭ, quāsĭ, vĕlŭt, vĕlŭtī.

Tantălĕŭs, ă, ŭm (Ταντάλειος). *De Tantale.* Tāntălĕæ pŏtĕrĭt trādĕrĕ pōmă mănŭ. *Pp.* (II, 1, 68). Mē Tāntălĕĭs cōnsīstĕrĕ tēctĭs. *St.*

Tantăleŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Ταντάλεὺς). *Comme* Tantalus. Fāllăx Tāntălĕō cōrrĭpĭārĕ lĭquŏr. *Pp.* (IV, 11, 24).

Tantălĭcŭs, ă, ŭm (Ταντάλιος). *Comme* Tantalĕus. Nōn ăquā Tāntălĭcīs sŭbdūcĭtŭr ĭnvĭdă lăbrĭs. *Cl.* (*R. Pr.* II, 336). Aūrātă rēgēs scēptrā Tāntălĭcī gĕrūnt. *Sen.* (*Thyest.* 228. Sed alii utrobique leg. *Tantaleis, Tantalei*).

Tantălĭdēs, ē. *m.* (Ταντάλίδης). *Fils ou descendant de Tantale : Pélops, Atrée et Thyeste, Agamemnon, Oreste, etc.* Quīnām Tāntălĭdārum ĭntērnĕcĭōnī mŏdŭs Pārētŭr. *Vet. Poet.* (apud *Cic. N. D.* 3, 38). Quĭd? nūm Tāntălĭdēs, ăgĭtāntĕ cŭpĭdĭnĕ cūrrŭs (scil. Pelops). *O.* Tāntălĭdæ frātrēs ăbĭērĕ (Atreus et Thyestes). Ā sē Tāntălĭdēs ŏnŭs invĭdĭāmquĕ rĕmōvĭt (Agamemnon). Tāntălĭdæ Tāntălĭs ūxŏr ĕrŭ (Orestæ). *Id.*

Tāntălĭs, ĭdĭs. *f.* (Ταντάλίς). *Fille ou petite-fille de Tantale : Niobé, Hermione, etc.* Tāntălĭdēs mātrēs āptă răpīnă sūmŭs. *O.* Dīrō cōnvĭtĭă fāctō Tāntălĭs ādjēcĭt. *Id.* Ălītĕră mœrēbāt fūnĕră Tāntălĭdōs. *Pp.* (II, 23, 14).

Tāntălŭs, ī. *m.* (Τάνταλος). *Tantale, fils de Jupiter, roi de Phrygie, puis d'Argos. La fable le représente dans les enfers tourmenté par une faim et une soif éternelles, au milieu d'un étang dont les eaux fuient devant lui, et près de fruits qui lui échappent. Admis à la table de Jupiter, il avait divulgué sur la terre les secrets du ciel. D'après une fable postérieure, ayant lui-même reçu les dieux, il leur avait servi les membres de son fils Pélops.* Tāntălŭs ā lăbrīs sĭtĭēns fŭgĭēntĭă cāptăt Flūmĭnă. *H.* Tĭbĭ, Tāntălĕ, nūllæ Dēprēndūntŭr ăquæ; quæque ĭmmĭnĕt, ēffŭgĭt ārbŏr. *O.* Cūr nōn ēxspectānt Tāntălŏn ūndæ? *St.* EP. Phrўx, Phrўgĭŭs; prōdĭtŏr, ĭnfīdŭs, gārrŭlŭs; sævŭs, crūdēlĭs, ĭmmītĭs, bārbărŭs; sĭtĭēns, ārīdŭs, mĭsĕr, ĭnfēlĭx. PHR. Pĕlŏpĭs pātĕr, pārēns. Phrўgĭŭs sĕnēx. VERS. Ārĕt mĕdĭĭs tăcĭtī vŭlgātŏr ĭn ūndĭs; Pōmăquĕ, quæ nūllō tēmpŏrĕ tāngăt, hăbĕt. *O.* Ĭn mĕdĭō gārrŭlŭs ămnĕ sĭtīt. Quærīt ăquās ĭn ăquĭs, ĕt pōmă fŭgācĭă cāptăt Tāntălŭs: hōc illī gārrŭlă lĭngua dĕdīt. *Id.* Pōmă pătĕr Pĕlŏpĭs præsēntĭă quærīt, ĕt ĭdĕm sēmpĕr ĕgĕt, lĭquĭdīs sēmpĕr ăbūndāt ăquĭs (*Ibis*, 181). Ōptāt quiētĕm Pĕlŏpĭs ĭnfīdŭs pătĕr, Ēgēns bĕnignæ Tāntălŭs sēmpĕr dăpĭs. *H.* Nĕc bĭbĭt ĭntĕr ăquās, nĕc pōmă pătēntĭă cārpĭt Tāntălŭs ĭnfēlĭx, quēm sŭă vōtă prĕmūnt. *Petr.* Tāntălŭs ēst illĭc ĕt cĭrcūm stāgnă, sĕd ācrĕm Jāmjām pōtūrī dēsĕrĭt ūndă sĭtīm. *Tib.* Vĕl tū Tāntălĕă mŏvĕārĕ ād flūmĭnă sōrtĕ, Ŭt lĭquŏr ārēntī fāllāt ăb ōrĕ sĭtīm. *Pp.* Quī fāllēntĭbŭs ūndĭs Ĭmmĭnĕt, ĕt rĕfŭgă stĕrĭlĕm răpĭt āĕrĭă sĭlvă. *St.* Vĭx ūltĭmŭs ămnī Rēstăt, nēctārĕās dīvŭm quī prōdĭdĭt ēscās, Gŭttŭrĭs ārēntī rĕvŏlūtŭs ĭn ōmnĭă sēnsū (*Culex*, 239). Nōn ăllĭtĕr sĭtĭēns vīcīnās Tāntălŭs ūndās Cāptăt, ĕt āppōsĭtīs ābstĭnĕt ōrā cĭbīs. *Maxim.* (1, 185). Āvĭdō fŭgācĕs ōrĕ cāptāntēm cĭbōs. *Sen.* Ĭn ămnĕ mĕdĭō faucĭbŭs sĭccīs sēnĕx sēctātŭr ūndās; ăblŭit mēntŭm lātĕx; Fīdēmquĕ quūm jām sæpĕ dēcēptō dĕdĭt, Pĕrĭt ūndă ĭn ōrĕ, pōmă dēstĭtŭūnt fămēm. *Id.* Mē lūdāt ămnĭs ōrā vīcīna ăllŭēns. *Id.* Nūnc ĭntĕr ūndās gārrŭlī sĕnĭs sĭccŭs. *M.* Quŏd stāns ĭn ămnĕ Tāntălŭs mĕdĭō sĭtīt. *Ph.* (*Fab. nov.* 6. Cf. *St. Th.* I, 246; XI, 128; *Sen. H. Fur.* 152 *sq.*; *Thyest.* 144; *Agam.* 49; *H. OEt.* 943 et 1075).

Tāntī (*s. ent.* pretii). *pris adv. D'un si grand prix, si cher.* Vīn' tāntī illam ēmī? *Pl.* (*Merc.* II, 4, 22). ‖ Tāntī ēst. *Cela vaut la peine, n'est pas trop payé.* Vĭx Prĭămŭs tāntī tōtāquĕ Trōjă fŭīt. *O.* Nĕc ēnĭm mĭhī sĭdĕră tāntī. *St.* Vĭx fŭĕrat tāntī cīvīlĭă bēllă mŏvērĕ. *L.* Sūnt ĭpsă pĕrīcŭlă tāntī. *M.* (I, 13).

Tāntīdĕm. *adv. Autant, pour un prix égal.* Tāntīdem ĭlle illī rūrsŭs injĭcĭăt mānŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 19). Tāntīdĕm quāsī fĕtă cānēs sĭnĕ dēntĭbŭ' lātrāt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3). ‖ ? Tāntīdĕm. Quīd? quāsī nōn cūrĕt tāntīdem Arĭstŏtĕlēs. *Varr.* (apud *Non.* 7, 105. Verum lege *tanti idem.* De quo nullus dubito, quum in eamdem conjecturam inciderit vir doctissimus *Dübner*).

Tāntillŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Tantus. *Si petit, très petit.* Quem ĕgŏ mŏdŏ pŭĕrŭm tāntillum ĭn mānĭbŭs gēstāvī mĕis. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 24). Tāntillă tāntă vērbă fūndĭtăt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 61).

Tāntillō mōmĭnĕ flūtăt. *Lr.* (III, 190). ‖ *n. pris subst. et adv. Si peu, tant soit peu.* Tāntillŭm lŏci ŭbĭ cătēllŭs cŭbĕt. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 40). Tāntillŭm vēstræ dēmĕrĕ sævĭtiæ. *Cat.* (99, 6). Si hĕrclĕ tāntillŭm pĕccāssīs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 106). Pōtāte haūd tāntillō... mĭnŭs. *Id.* (*Most.* II, 1, 47).

Tāntĭspĕr. *Pendant autant de temps que.* Ēgŏ tē mĕum ēssĕ dīcī tāntispĕr vŏlŏ, Dūm, quōd tē dignum ēst, făcĭēs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 54). SYN. Tāndĭū. ‖ *Pendant ce temps.* Hæc tĭbĭ tāntispĕr sŭbĭtō sint missă lĭbēllō (*Ibis*, 641. Et *Pl. Aul.* IV, 5, 36; *Sen. Thyest.* 280).

Tāntō. *adv.* (*avec un compar.*). *D'autant plus.* Tāntō, nātĕ, măgĭs cōntĕndĕ tĕnācĭă vīnclă. *V.* Tāntō quīppĕ măgĭs victŭs fătēārĕ nĕcēsse ēst. *Lr.* (V, 345). Tāntō măjōrēs hūmānă nēgōtĭă lūdī. *J.* (14, 264). Tāntōque ānguēs ācrĭŭs pērsĕquī. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 61). SYN. Ĕō, hōc. ‖ Tāntō mĕlĭŏr. *Formule d'approbation.* Tānto, ĭnquīt, mĕlĭŏr: āssēm deīnde illī dēdīt. *Ph.* (Adde *Pl. Pers.* II, 5, 25; *Ter. Heaut.* III, 2, 37). ‖ *Tant, autant.* Nūnc quŏquĕ pōst tāntō vīdēāt. *V.* Bis tānto ămīcī sūnt īntĕr sē quām prĭŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 73). Tāntō pēssĭmŭs ōmnĭŭm pōtă. *Cat.* (49, 6).

Tāntŏpĕrĕ. *adv., et* Tāntō... ŏpĕrĕ. *Tant, tellement.* Āt quōd mōbĭlĕ tāntŏpĕre ēst, cōnstārĕ rōtundās. *Lr.* (III, 187). Ĭtă fĭt, ŭbĭ quīd tāntŏpĕre ēxpĕtās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 18. Et *Ter. Hec.* IV, 1, 15). Mīrum ēst me, ŭt rīdĕām, te ŏpĕrĕ tāntō quærĕrĕ. *Id.* (*Bac.* II, 2, 1). *Voy.* Magnopere.

Tāntŭlŭs, ă, ŭm. *Si petit.* Prīmum ănĭmālĭă sūnt jām pārtĭm tāntŭlă. *Lr.* (IV, 115). Āt quī tāntŭlī ēgēt quāntum ēst ŏpŭs. *H.* Ŭbī tāntŭlŭm pĕccāssīt. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 6).

Tāntŭm. *adv. Tant.* Tāntum ævī lōngīnquă vălēt mūtārĕ vĕtŭstās! *O.* Tāntŭm tĕrrōrĭbŭs ādĭdīt, Quōs tĭmĕānt, nōn nōssĕ dĕōs. *L.* SYN. Ădĕō, sīc. ‖ *Autant... que.* Tu, ŭt ōccēpīstī, tāntŭm quāntŭm quīs, fŭgĕ. *Pl.* (*Most.* II, 2, 94). SYN. Tām. ‖ *qqf. devant un adj.* Nēc tāntŭm dŭlcĭă quāntŭm Ēt lĭquĭdă. *V.* Nēc tāntŭm Vēnĕrĭs quāntŭm stŭdĭōsă cŭlīnæ. *H.* ‖ *Seulement.* Sērtă prōcŭl tāntum căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Tāntŭm nĕ nŏcēās, dūm vis prōdēssĕ, vīdētō. *O. Voy.* Solum.

Tāntŭmdĕm. *Voy.* Tantusdem.

Tāntŭmmŏdŏ. *adv. Seulement.* Ōmnĭă pērdĭdĭmŭs, tāntŭmmŏdŏ vĭtă rĕlĭcta ēst. *O.* Ădducĭt prĕtĭŏ, prĕcĭbŭs, ŭt tāntŭmmŏdŏ Ipsŏ lŭdōrum ōstēndĕrĕt sēsē dĭū. *Ph. Voy.* Solum.

Tāntŭs, ă, ŭm. *Si grand.* Tāntŭs ămŏr laŭdum, tāntæ ēst victōrĭă cūræ. *V.* Nōn ĕă vīs ănĭmō, nēc tāntă sŭpērbĭă victis. *Id.* Tāntōque ēst cōrpŏrĕ, quāntō, etc. *O.* SYN. Īs, tālĭs. PPH. Tām măgnŭs. ‖ *n. pris subst. Tant, autant, tant de.* Tantum dēbŭīt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 38). Quōd tāntum jūrĭs hăbērēnt. *O.* Tāntŭm nōbĭlĭtātĭs ĭnēst. *Id.* ‖ Īn tāntum. *Jusqu'à ce point.* Nēc quīsquăm... Īn tāntum spē tōllĕt ăvōs. *V.* ‖ Tāntum ēst. *C'est tout.* Nūnquīd ămplĭŭs? Tāntum ēst. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 11). Nūnquīd ēst ăllŭd mălī...? Tāntum ēst. *Ter.* (*Eun.* V, 6, 24). ‖ *qqf. Comme* Tot. Quāsī mī nōn sēxcēnta tānta sōlī sōlĕānt crēdĭdĕr. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 37). Ārēbānt tāntis ēpōtī millĭbŭs ămnēs. *Cl.* Ŭt lāmēntābĭlĕ tāntīs Ŭrbĭbŭs ĭndŭērēm căpĭtīs dĕcŭs. *St.*

Tāntŭsdĕm, ădĕm, ŭmdĕm *ou* ŭndĕm. *Aussi grand.* Mălō bĕn' făcĕrĕ tāntŭmdem ēst pĕrĭcŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 20). ‖ *n. pris subst. Une égale quantité.* Tāntŭmdem ārgēnti quāntŭm mīlēs dēbŭīt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 64). Ex pārvō nōbĭs tāntŭmdem haŭrīrĕ rĕlīnquās. *H.* Hăbērĕ Tāntŭmdĕm. *J.* (10, 90). ‖ *adv.* Tāntŭmdem ĭllĕ pătēns sŭpērā mōrtālĭbŭs ēdīt. *Cic.* (*Arat.* 337). ‖ Tāntŭmdĕm scīrĕ. *En savoir tout autant.* Ēgŏ tāntŭmdĕm scīŏ quāntŭm tū. *Pl.* (*Pœn.* IV, 3, 48. Et *Ter. Eun.* II, 3, 29).

Tăpēs (*inus.*), ētis. *m.*; tăpētes, ĭbŭs. *pl.*, *et* Tăpētum, ī. *n.* (τάπης). *Tapis, housse.* Sīdŏnĭō fŭlgēntem ārdōrĕ tăpētă. *Sid.* Nūllō dēcōrārĕ tăpētĕ Cōrnĭpēdēm. *Id.* Ārmāquĕ, crātērāsquĕ sĭmŭl, pūlchrōsquĕ tăpētās. *V.* Quī fōrtĕ tăpētĭbŭs ăltīs Ēxstrŭctŭs. Ĭnstrātōs ōstrō ălĭpēdēs pĭctīsquĕ tăpētīs. *Id.* Pōsĭtīsquĕ tăpētĭbŭs ăltīs. *O.* Strāgŭlă pūrpŭrĕīs lūcēnt vīllōsă tăpētīs. *M.* (XIV, 147). SYN. Strāgŭlă, strātă (orum). EP. Āssўrĭŭs, bārbărĭcŭs, Phrўgĭŭs, Tўrĭŭs, Sīdŏnĭŭs, Āttălĭcŭs, pūlchĕr, pĭctŭs, vărĭŭs.

† Tăpētĕ, ĭs. *n. arch. Comme le précéd.* Tăpētĕ glăbrŭm. *Turpil.* et *Cæcil.* (apud *Non.* 3, 251, et 14, 34). Cōnsērtăquĕ tăpētĭă. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 54. *Id. Ps.* I, 2, 14).

Tăphrŏs *ou* Tăphrŭs, ī. *m.* (Τάφρος). *Détroit entre la Corse et la Sardaigne.* Rădicĕ fūsa ĭnūsquĕ Tăphrŭm pērtĭnĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 606).

Tăprŏbānē, ēs. *f.* (Ταπροβάνη). *Taprobane, île de la mer des Indes, auj. Ceylan.* Aūt ŭbĭ Tăprŏbānēn Ĭndĭcă cīngĭt æquă. *O.* Ĭnsŭlă Tăprŏbānē gignĭt tētrōs ēlĕphantōs. *Avien.* (*D. T.* 777).

Tăpsŭs, ī. *f. Au lieu de* Thapsus.

Tăpŭllă (lex). *Loi prétendue qui réglait les festins.* (*Lucil.* apud *Fest.*)

Tăpўrī, ōrŭm. *m. pl.* (*Strab.* Τάπυροι, *Steph.* Τάπυρδοι). *Voy.* Apyri.

Tărănĭs, ĭs. *m. Le Jupiter Gaulois, à qui l'on immolait des victimes humaines.* Ēt Tărănis Scўthĭcæ nōn mītĭŏr ārā Dīānæ. *L.*

Tărās, āntĭs. *m.* (Τάρας). *Rivière et ville d'Italie, Tarente.* Ēt tŭā mītis Ōrā, Tărās. *St.* Āntĭquūsquĕ Tărās. *St.*

Tărătăllă. *Nom d'esclave forgé par Martial.* Sī tĭbĭ Mīstўllŭs cŏquŭs, Æmĭlĭānē, vŏcātŭr, Dīcētŭr quārĕ nōn Tărătăllă mĭhī? (I, 51. Joci materies est in *Homeri* versu, *Iliad.* I, 465 : Μίστυλλόν τ' ὄπτα τ' ἄλλα.)

† Tărătăntără. *Onomatopée pour imiter le bruit de la trompette.* Āt tŭbă tĕrrĭbĭlī sonĭtū tărătăntără dīxĭt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 503).

Tărbēllĭcŭs *et* Tărbēllŭs, ă, ŭm. *D'un peuple d'Aquitaine* (Tarbelli), *sur le territoire de Tarbes.* Mōllĭtĕr ădmissūm claŭdĭt Tărbēllĭcŭs æquŏr. *L.* (I, 421, Atur). Ōppĭda Ĭbērōrŭm, Tărbēllĭcă jām tĕnĕt ārvă. *Aus.* (*Epist.* 24, 125). Tărbēllă Pўrēnē. *Tib.* (I, 8, 9). Tărbēllĭquĕ fŭrōr ōbstrēpĭt ōccănĭ. *Aus.* (*Par.* 4, 12).

Tărchō *ou* Tărcō, ōnĭs *et* ōntĭs. *m. Tarchon, chef étrusque allié d'Énée.* Lēctōs Cōrtōnă sŭpērbi Tărchontĭs dōmŭs, ĕt vētĕrēs mīsĕrē Grāvĭscæ. *Sil.* Haūd prōcŭl hīnc Tărchō ēt Tўrrhēnī tūtă tĕnēbānt Căstră lŏcīs. *V.* (Et *Colum.* 10, 346). ‖ *Chef Ciricien.* (*Luc.* IX, 219.)

Tārdātŭs, ă, ŭm. *Retardé.* Āt nōn tārdātŭs căsū nĕquĕ tĕrrĭtŭs hērōs. *V. Voy.* Tardus.

Tārdē, ĭŭs. *adv. Lentement.* Prōlēm tārdē crēscentĭs ōlīvæ. *V.* Tām tārdē pātrī Vĭtām dăt ălĭquīs?

Sen. (*H. Fur.* 1310). Tārdē cȳăthōs mĭhĭ dās. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 19). SYN. Lēntē, pīgrē, sēgnĭtĕr, cūnctantĕr. ‖ *Tard.* Tārdĭŭs hospĕs Ādvĕnĭēns. *H.* Gĕnĭtŭs sī tārdĭŭs ēssēs. *St.* Tārdĭŭs aŭt cĭtĭŭs currīt sōrs ĭstă pĕr ōmnēs. *Fort.* (IV, 26, *fin.*).

Tārdēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir lent.* Tārdēscīt lĭnguă, mădĕt mēns. *Lr.* (III, 418).

? Tārdĭgĕmŭlŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

† Tārdĭgĕnŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a les genoux lents.* Tārdĭgĕnŭlō sĕnĭo ŏppressŭm. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7, et *Non.* 4, 345. Alii leg. *tardigemulo*; sed illud habent meliores codd.).

Tārdĭgrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche lentement.* Quădrŭpēs, tārdĭgrăda, ăgrēstĭs, hŭmĭlĭs, āspĕră. *Pac.* (apud *Cic. Div.* 2, 64, de testudine).

Tārdĭpēs, ĕdĭs. *m. Qui marche lentement; épith. de Vulcain.* Scrīptă tārdĭpĕdi dĕō dătŭrŭm. *Cat.* (36, 6). ‖ *Subst. m. Vulcain.* Quīn ĕt Tārdĭpĕdī sācrīs jām rītĕ părātīs. *Col.* (10, 419).

Tārdĭtās, ātĭs. *f. Lenteur.* SYN. Sēgnĭtĭēs, ĭnĕrtĭă, mŏră, etc. *Voy.* Pigritia.

† Tārdĭtĭēs, ēī, *et* Tārdĭtūdŏ, ĭnis. *f. Comme le précéd.* Multa āmīttūntŭr tārdĭtĭē, sŏcōrdīă. *Att.* (apud *Non.* 2, 866). Ātque ēccōs sēgnēs sōmno ĕt tārdĭtūdĭnĕ (*Id. ibid.* Adde *Pl. Pœn.* III, 1, 29).

Tārdĭuscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu lent.* Ād cūrsŭrām sŭm tārdĭŭscŭlă. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 3, 54. Et *Ter. Heaut.* III, 2, 4).

Tārdŏ, ās, ārĕ. *Retarder.* Ălĭă pŭēllārēs tārdăt ārēna pĕdēs. *O.* Quāntum non noxia tardant Corpŏră. *V.* Gĕllĭdus tārdāntĕ sĕnĕctă Sānguĭs hĕbĕt. *Id.* Vōlŭcrisquĕ Fătī Tardāvit ălās. *H.* SYN. Rĕtārdŏ, mŏrŏr, rĕmŏrŏr, rĕtĭnĕŏ, cōhĭbĕŏ, ĭmpĕdĭŏ, etc. PPH. Mŏrăm făcĭŏ, ăffĕrŏ. *Voy.* Moror. ‖ *qqf. Avec un infin.* Ipsa ĭntĕrĕa ēffŭgĕrĕt, ĭllum ŭt mœrŏr tārdārĕt sĕquī. *Att.* (apud *Cic. N. D.* 3. Quod *Attii* esse, non *Ennii*, probavit *Dŭbn.* ad *Eurip. Med.* Sic *Cæs. B. C.* 2, 43). ‖ *qqf. n. Tarder.* Tārdāntĕm cōntĕmnĭt hĕrŭm. *Juvc.* (IV, 193).

Au pass. Tārdŏr. *Être retardé.* Tārdātŭr, cārōque ōnĕrī tĭmĕt ōmnĭă sĕcum. *V.* SYN. Mŏrŏr, *qqf.* tārdēscŏ.

Tārdŭs, ă, ŭm. *Lent.* Dēsĭdĭă tārdōs ĕt mūltō frīgōrĕ pĭnguēs. *J.* (4, 44). Sæpe ŏlĕo tārdī costas ăgĭtātŏr ăsēlli (onerat). *V.* Incēssit pāssŭ dē vūlnĕrĕ tārdō. *O.* Pĕlĭās ĕt vūlnĕrĕ tārdŭs Ulȳsseī. *V.* SYN. Lēntŭs, ĭnĕrs, sēgnĭs, rēmissŭs, etc. *Voy.* Piger. ‖ *Au fig.* Ĕt gēns illă quĭdĕm sūmptĭs nŏn tārdă phărētrĭs. *V.* Tārdŭsquĕ fŭgæ, lōngŭmquĕ rĕsistēns. *V. Fl.* Nēctĕrĕ tĕctōs Nūnquām tārdă dŏlōs. *Sil.* ‖ *Lourd, stupide.* Vāh, tārdŭs ĕs! *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 27). *Voy.* Stolidus. ‖ — ăquă. *Eau dormante.* Tārdāquĕ pălus ĭnamābĭlis undă. *V.* ‖ — săpŏr. *Saveur qu'on perçoit lentement, ou que l'on conserve long-temps.* Mēdĭă fĕrt trĭstēs sūccōs tārdūmquĕ săpŏrĕm Fēlīcis mălī. *V.* (*G.* II, 126. Illud vult *Serv.*, hoc autem *Non.* 4, 457).

Tārēntīnŭs, ă, ŭm. *De Tarente.* Lānă Tārēntīnō vĭōlās ĭmĭtāta vĕnēnō. *H.* Fīlă Tārēntīnī grāvĭtĕr rĕdōlēntĭa pōrrī. *M.* (XIII, 18).

Tārēntŭm, ī. *n., et* Tārēntŭs, ī. *f.* (Τάρας). *Tarente, ville de la grande Grèce, au fond du golfe de Tarente.* Pēctĭnĭbŭs jactāt sē mollĭ Tārentŭm. *H.* (Sic *Ov. Met.* XV, 50). Hinc sĭnŭs Hērculeī, sī vēra ĕst fāmă, Tārēntī. *V.* Vĕrtĕrăt ĕt mēntēm Tўrĭa ăd conătă Tārentŭs. *Sil.* Sēd vĭcĭt ămœna Tārentŭs. *Prud.* (*Sym.* 1557). Trĕpĭdāvĕrăt uncta Tarentus. *Sid.* (*Pan.* 1035).

Tārmēs, ĭtis. *m. Ver qui ronge le bois.* Pōstēs ămbo ăb ĭnfĭmō tārmēs sĕcăt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 138. Cf. *Paul. ex Festo*).

Tārnīs, ĭs. *m. Rivière de Gaule, auj. le Tarn.* Tārnīm ĕt Gărūmnăm pĕrmĕăt. *Aus.* (*Epist.* 22, 32).

Tārpă, æ. *m. Tarpa* (Sp. Mæcius), *critique latin.* Judĭcĕ Tārpā. *H.*

Tārpēĭă, æ. *f. Vestale qui livra la citadelle de Rome aux Sabins.* Ārcisquĕ vĭa Tārpēĭa rĕclūsă, Dīgna ănĭmām pœnā cōngēstīs ēxŭlt ārmīs. *O.* (*Met.* XIV, 776 *sq.*). ‖ *Nom de l'une des compagnes de Camille.* (*Virg. Æ.* XI, 665.)

Tārpēĭŭs ou Tārpējŭs mōns, Tārpēĭă rūpēs, Tārpēĭŭm săxŭm. *Mont Tarpéien, sur lequel était bâti le Capitole.* Tārpēĭă dē rūpĕ tŏnāns. *L.* Ĕt sŭă Tārpēĭă rĕsīdēns ĭtă flĕvīt ăb ārcĕ. *Pp.* (IV, 4, 29). Hinc ădĭ Tārpēĭām sēdem ĕt Căpĭtōlĭă dūcīt. *V.* SYN. Căpĭtōlĭŭm, Căpĭtōlĭă, Săxŭm. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Du mont Tarpéien, du Capitole.* Pĕr sōlĭs rădĭōs Tārpēĭăquĕ fūlmĭnă jūrăt. *J.* (13, 78). Tārpēĭīs quī sæpĕ dīīs sŭă jūrā négārūnt. *L.* SYN. Căpĭtōlĭnŭs.

Tārquĭnĭŭs, ĭī. *m. Tarquin, nom de deux rois de Rome.* Vis ĕt Tārquĭnĭōs rēgēs, etc. *V.* ‖ 1. *Tarquin l'ancien.* Tārquĭnĭī corpŭs bŏnă fēmĭnă lāvĭt ĕt ūnxĭt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 817. Alii leg. *Tarquinium*; nam fere apud veteres Tārquĭnĭī). ‖ 2. *Tarquin le Superbe.* Ūltĭmă Tārquĭnĭŭs Rōmānæ gēntĭs hăbēbăt Rēgnă, vĭr ĭnjūstŭs fortĭs ăd ārmă tamĕn. *O.* Nēc nŏn Tārquĭnĭum ējēctŭm Pōrsĕnnă jŭbēbăt Accĭpĕrĕ. *V.* Ăn sŭpērbŏs Tārquĭnĭī făscēs. *H.* SYN. Sŭpērbŭs. *Voy. ce mot.*

Tārrăcō, ōnis. *f.* (Ταρράκων). *Ville principale de la Tarraconaise, en Espagne, auj. Tarragone.* Tārrăcō Cāmpānō tāntŭm cēssūră Lўæo. *M.* (XIII, 118). Dăt Tārrăcō pŭbĕm Vitlĭfĕra, ĕt Lătĭō tantum cēssūră Lўæo. *Sil.* (Adde *Aus. Parent.* 24, 10; *Prud. Peri.* 1062).

Tārsŭs, ī. *f.* (Ταρσός). *Tarse, ville de Cilicie.* Dēsĕrĭtŭr Taurīquĕ nĕmŭs Pērsēăquĕ Tārsŭs. *L.* Flĕxillis ĕt Cўdnŭs, dĭrĭmĭt quī flūmĭnĕ Tārsŏn. *Prisc.* (*Peri.* 816).

Tārtărĕŭs, ă, ŭm (Ταρτάριος). *Du Tartare, infernal.* Tārtărĕās Pāndĭŏnă mīsĭt ăd ūmbrās. *O.* Tārtărĕăm intendĭt vōcĕm. *V. Voy.* Infernus. ‖ *Au fig.* Căpăcĭs alvī mērsĭt Tārtărĕō spĕcū. *Ph.* Tārtărĕăm prōflantēs pĕctŏrĕ tauri). *V. Fl.*

† Tārtărĭnŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* (*Enn.* apud *Prob.* et *Fest.*) *Voy.* Paluda.

Tārtărŭs, ī. *m., et* Tārtără, ōrŭm. *n. pl.* (Τάρταρος *et* Τάρταρα). *Le Tartare, le lieu le plus profond de l'enfer.* Tartarus horrificos eructans faucibus æstus. *Lr.* (III, 1026). Tūm Tārtărŭs ĭpsĕ Bis pătet in præceps tantum. *V.* Animam sub trĭstĭă Tārtără mittit. *Id.* Non hūc, ŭt ŏpācă vīdĕrĕm Tārtără, dēscendī. *O.* Nēscis Tārtărŏn ĕt prŏcŭl nŏcentum Audīs verbera. *St.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 575 *sq.*; *Tib.* I, 3, 56 *sq.*) *Voy.* Inferi. ‖ Tārtărŭs patĕr. *Pluton.* Ĕt patĕr ōrantēs cæsorum Tartarus umbrās. *V. Fl.* (IV, 258). ‖ *qqf. L'enfer des chrétiens.* Mōrs, ĭnĭmĭca tĭbi Tārtăra nīgra cŏlīs. *Fort.* (II, 8, 48. *Id.* passim). Hinc ōllensă Dĕī, quām Tartara sævă plăbunt. *P. Nol.* (*Joan.* 247). ‖ *Au fig.* Ĭmă laborantēs radĭos ăd tārtara pontī Vix mīsit. *Alc.* (V, 608).

Tārtēssĭăcŭs *et* Tārtēssĭŭs, ă, ŭm (Ταρτησσιακός *et* Ταρτήσιος). *De Tartesse.* Jām Tārtēssĭăcō quōs sōlvĕrăt æquŏrĕ Tītān. *Sil.* Ĕt Tārtēssĭăcă cōncrepat ærā mănū. *M.* (XI, 17). Condĭdĕrāt jam solis équos

Tārtēssĭă Cālpē. *Aus.* (*Epist.* 19, 1). Prēssĕrāt ŏccĭdŭŭs Tārtēssĭă lĭttŏră Phœbŭs. *O.* ‖ *Par ext. Espagnol.* Mēŏquĕ sŭbĭbāt Gērmānŏ dēvĕxă jŭgŏ Tārtēssĭă tēllŭs. *Sil.* Ăd Tārtēssĭācŭm vĕnĭt Indŭs æquātŏr Ibērum. *Sid.* (*Pan.* 890). ‖ Tārtēssĭī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de Tartesse.* Ēt rūrsŭs Indĕ, sī pĕtăt quisquām pĕdĕ Tārtēssĭōrŭm lĭttŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 178).

Tārtēssĭs, ĭdĭs. *f.* (*Ταρτησσίς*). *De Tartesse.* Tūquĕ tŭĭs, Māvōrs, Tārtēssĭdă pāngĕ cālēndĭs. *Col.* (10, 192).

Tārtēssĭŭs. *Voy.* Tartessiacus.

Tārtēssŏs *ou* Tārtēssŭs, ī. *f.* (*Ταρτησσός*). *Tartesse, ville à l'extrémité de la Bétique, près des colonnes d'Hercule.* Tārtēssŏs stăbŭlāntī cōnscĭă Phœbŏ. *Sil.* Quām gĕnĕrānt Tārtēssī lĭttŏrĕ Gādes. *Col.* (10, 185). EP. Hēspĕrĭă, ŏccĭdŭă. *Voy.* Calpe, Gades.

Tārvīsĭum, ī. *f. Ville de Vénétie, auj. Trévise.* Quă mĕă Tārvīsĭus rĕsĭdĕt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 665).

Tāscī, ōrŭm. *m. pl. Peuplade de la Perse.* Tāscōrŭm tēlĭs hăbĭtāt gēns fortĭs ĕt ārcū. *Prisc.* (*Peri.* 971).

? Tăt. *Voy.* Tatæ.

Tătă, æ. *m. Papa, mot enfantin; père nourricier.* Māmmās ătquĕ tătās hăbĕt Āfrā, sĕd ĭpsă tătărŭm Dīcī, etc. *M.* (I, 101. Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 97).

Tătæ. *exclamat. de joie, d'étonnement.* Tătæ! ĕcquis ĕst? *Pl.* (*Truc.* III, 1, 18. Alii leg. *tat*). Băbæ! Tătæ? Păpæ! *Id.* (*Stic.* V, 7, 3).

Tătĭēnsēs, ĭŭm. *m. pl. Une des centuries des chevaliers sous Romulus.* Quīn ētĭăm pārtēs tōtĭdĕm Tătĭēnsĭbŭs īllĕ (dedit). *O. Voy.* Titienses.

Tătĭŭs, ĭī. *m.* (*Τάτιος*). *Roi des Sabins, surpris le Capitole, et partagea le pouvoir avec Romulus.* Nĕc ĭn ūltĭmā fĕrrō Dēcertārĕ plăcĕt, Tătĭŭmque æccēdĕrĕ rēgnō. *O.* Nōn ĕgŏ sŭm Cūrĭŭs, nōn Nŭmă, nōn Tătĭŭs. *M.* (XI, 105). Ătquĕ Sābīnă fĕrī cōntŭdĭt ārmă Tătī. *Pp.* (IV, 2, 52). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Ēt Tătĭæ prætōrĭă tūrmæ. *Pp.* (IV, 4, 29).

Tau. *n. indécl.* (*ταῦ*). *Lettre grecque.* Tau stĭlŭs ĭpsĕ brĕvī rētrōrsŭs ăcūmĭnĕ ductŭs Ēffĭcĭt. *P. Nol.* (26, 624). Mălŭs ŭt āntēnnām fĕrt vērtĭcĕ, sīc ĕgŏ sūm T. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 18). ‖ *Apocope vicieuse du mot* Taurus, *usitée chez les Gaulois.* Dīc quĭd sĭgnĭfĭcēnt Cătălēctă Mārōnĭs? ĭn hīs ăl Cēltārum pōsŭīt; sĕquĭtŭr nōn lūcĭdŭlus taŭ. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gram.* 5). Taŭ Gallĭcŭm, etc. (*Catal. Virg.* 2, 4, ubi *Scaliy.*)

Taŭlāntĭī, ōrŭm. *m. pl.* (*Ταυλάντιοι*). *Peuple d'Illyrie.* Quēmquĕ vŏcāt cōllĕm Taŭlāntĭŭs ĭncŏlă pĕtræ. *L.* (Et *Sil.* XV, 294).

Taŭlās, ātĭs. *m. Nom de guerrier.* Clārī Taŭlāntĭs ălūmnŭs. *V. Fl.*

Taurānŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Taŭrānŭs cōmĭtēs sŭprēmă vŏcē cĭĕbăt. *Sil.*

Taŭrĕŭs, ă, ŭm. *De taureau.* Ēt fĕrŭnt mōllēs taŭrĕa tērga mănŭs. *O.* Taŭrĕă tērgă. *V.* SYN. Taurinus. ‖ *Subst. f. Nerf de bœuf.* Taŭrĕă pūnīt, etc. *J.* (6, 491). *Voy.* Scutica.

Taŭrī, ōrŭm. *m. pl.* (*Ταῦροι*). *Habitans de la Chersonèse Taurique. Ils immolaient à Diane les étrangers qui échouaient sur leurs côtes.* Taŭrōrumquĕ lŏcōs dēlŭbrăquĕ sævă Dīānæ Ădvēnit. *V. Fl.* Ēt Taurorum bărbăra tēllŭs. *Sen.* (*Oct.* 978). ‖ *D'où*, Taŭrĭcŭs, ă, ŭm (*Ταυρικός*). Īllă nĕfāndī Taŭrĭcă sācrī Īnvēntrīx. *J.* (15, 116). Taŭrĭcă dīræ Cædĕ phărĕtrātæ pāscĭtŭr ārā dĕæ. *O.* Taŭrĭcă sācrā. *Prud.* (*Sym.* 478).

Taŭrĭcornĭs, ĕ. *Qui a des cornes de taureau.* Sāltāt Tōnāntēm taŭrĭcornēm lūdĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 2413).

Taŭrĭcŭs. *Voy.* Tauri.

Taurĭfĕr, ĕră, ĕrum. *Qui nourrit des bestiaux.* Taurĭfĕrīs ŭbĭ sē Mēvānĭă cāmpīs Explĭcăt. *L.*

Taurĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a la tête d'un taureau.* Sĭc taŭrĭfōrmĭs vŏlvĭtŭr Aūfĭdŭs. *H.*

Taurĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Engendré d'un taureau.* Taurĭgĕnō sēmĭnĕ ōrtum, ăn hūmānō. *Att.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5).

1. Taurīnŭs, ă, ŭm (*ταυρινός*). *De taureau.* Taurīnō quāntŭm pŏssēnt circūmdărĕ tērgō. *V.* Taurīnæ cornŭă frontīs. *O.* SYN. Taureus, bubulus. ‖ *De cuir.* Taurīnīs fōllĭbŭs aūrās Āccĭplĭunt. *V.* Taurīnă tўmpănă. *Cl.* ‖ *Subst. m. et f. Noms d'homme et de femme.* Taurīnŭs cārī jŭssŭs plĕtātĕ pārēntīs (*Anth.* I, p. 61). Hūnc pŏsŭīt ūtŭlŭm nēptīs Taurīnă sācrātŭm. *Inscr.* (apud *Murat.* IV, p. 1903).

2. Taurīnŭs, ă, ŭm. *Des Tauriniens, peuple au pied des Alpes Cottiennes.* Taurīnīs dŭctŏr statŭit tentōrĭă cāmpīs. *Sil.*

† Taurīscŭs, ă, ŭm. *Comme* Tauricus. Īncŏlă Taurīscī Scўthă lĭttŏrĭs. *Avien.* (*D. T.* 444).

Taurŏbŏlĭŭm, ĭī. *n. Sacrifice d'un taureau en l'honneur de Cybèle.* Taurŏbŏlĭquĕ sĭmŭl māgnī dūx mўstĭcĕ sācrī (*Anth.* I, p. 32. *Ib.* 31). ‖ — ŭs, ī. *m. Prêtre chargé de ce sacrifice.* Quīs tĭbī, taurŏbŏlŭs, vēstēm mūtārĕ sŭāsīt? (*Anth.* I, p. 33.)

Taurŏmĕnītānŭs *ou* Taurŏmĭnītānŭs, ă, ŭm. *De Tauromintum* (*Ταυρομένιον*), *ville maritime de Sicile.* Taurŏmĕnītānă cērnūnt ă sēdĕ Chărўbdĭn. *Sil.* Taurŏmĕnītānām vĭncūnt fĕrvōrĕ Chărўbdĭn. *L.* ‖ † Taurŏmĕnītānŭs. Vēl Taurŏmĕnītānæ quōs Chărўbdĭs. *Sid.* (*Pan.* 2030).

Taurŭbŭlæ, ārŭm. *f. pl. Ile voisine de Naples.* Dītēs Căprĕæ vĭrĭdēsquĕ rĕsŭltānt Taurŭbŭlæ. *St.*

Taurŭs, ī. *m.* (*ταῦρος*). 1. *Taureau, par ext. bœuf.* Ătque ĭdĕō taurŏs prŏcŭl ĭn sēcrētă rĕlēgānt Pāscŭă. *V.* Haūd sēcŭs ēxārsīt quūm circō taurŭs ăpērtō. *O.* SYN. Juvencus, bos. PHR. Ēt pătĕr ārmēntī cāpto ērĭpĭātŭr ăgēllō. *J. Voy.* Bos. ‖ *Taureaux d'airain vomissant des flammes, qui gardaient la Toison-d'Or.* Ēcce ădāmāntēīs vŭlcānŭm nārĭbŭs ēffŭnt Ærĭpēdēs taurī. *O.* Flāmmĭfĕrōs vĭdĕt ĭntĕr rēgĭă taurōs Pāscŭă, Tārtărĕām prōflāntēs pĕctŏrĕ nōctēm. *V. Fl.* (VI, 454. *Id.* VII, 185; VIII, 437). Taurī fĕrōcīs ōrĕ flāmmānti occĭdĕt. *Sen.* (*Med.* 241). PHR. Ārmĭfĕro ĭn ārvō flāmmĕum Æētæ pĕcŭs. *Sen.* ‖ *Taureau de Pérille.* (*Ov. A. Am.* I, 653; *Trist.* III, 1, 41.) *Voy.* Perillus, Phalaris. ‖ 2. *Signe céleste.* Cāndĭdŭs aūrātis ăpērit quūm cornĭbŭs ānnum Taurŭs. *V.* Sīdĕră jām Tўrĭus phrīxēī rĕspĭcit Āgnī Taurŭs. *M.* (X, 51). PPH. Taurī signŭm, sīdŭs, āstrŭm. Lūcĭdŭs Eurōpæ vĕctŏr. ‖ 3. (*Ταῦρος*). *Taurus, chaîne de montagnes dans l'Asie-Mineure.* Ēt Clĭcĭs Taurī sāxōsă căcūmĭnă vīsĕt. *Sil.* Frigĭdŭs ĭntōnsōs Taurŭs ărăt Cĭlĭcās. *Tib.* (I, 8, 16). ‖ 4. Thērmæ Taurī. *Ville d'Etrurie.* Nōssĕ jŭvăt Taurī dictās dē nōmĭnĕ thērmās. *Rutil.* (1, 249. Incolæ vocantur *Aquenses Taurini* a *Plin.* 3, 5). ‖ 5. *Nom d'homme.* Ăd cœnām sĕllŭm tū, rŏgō, Taŭrĕ, vŏcā. *M.* (II, 14. Et *Anth.* II, p. 206).

Taŭtānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 466).

Tāx. *Onomatopée imitant le bruit des coups.* Tāx tāx tērgō mĕo ĕrīt. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 12. Cf. *Char.* 2, 313).

† **Tāxĕā**, æ. *f. Lard.* Gāllūm sagātum, pinguī pāstūm tāxĕā. *Afr.* (apud *Isid. Or.* 20, 2, qui vocem gallicam esse testatur).

Tāxēs, is *ou* ētis. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 252.)

Tāxĕūs, ă, ŭm. *D'if.* Ēn tāxĕā mārcĕt Sīlvā cŏmīs. *St.*

Tāxīlī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de l'Inde.* Tāxīlās ĭntĕr quōs hăbĭtāt, cūm gĕntĕ Sabārum. *Prisc.* (*Perī.* 1048).

Tāxīllŭs, ī. *m. dimin. de* Talus. Dūm cēntŏmplōr ōrcam, tāxīllōs pĕrdĭdī. *Pomp.* (apud *Prisc.* 3, 615).

† **Tāxĭm.** 1. *adv. Comme* Sensim. Clāndēstīnō tăcĭtūs tāxĭm prōspĕctāvī pĕr cavum. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 254. *Lucil.* et *Varr. ibid.*). ‖ 2. *Pour* Tcttigerim. *Voy.* Tago.

Tāxŏ, ās, ārĕ. *Taxer, et au fig.* Quĕm tūnc mĕrcēdĕ sōlūtā Sērvĭtŭi lŏngūm ērōdās tāxāssĕ labōrem. *Alc.* (V, 354). Scĕlĕra tāxāntūr mŏdō Majŏrĕ vēstrā. *Sen.* (*H. Fur.* 746). Ĭngĕnti lucĕt Tāxāta pœnā lĭnguā crŭcĭētŭr lŏquāx. *Id.* (*Thyest.* 91). SYN. Æstĭmō.

Tāxŭs, ī. *f. If, arbre vert.* Ēst vĭā dēclĭvīs. fūnēstā nŭbĭlā tāxō. *O.* Sīc tŭā Cȳrnēās fŭgĭānt hăstās ĕxămĭnā tāxōs. *V.* Phœbō non pĕrvĭa tāxŭs ŏpācat. *L.* EP. Āmārā, trīstīs, fĕrālīs, funēstā, nĭgrā, ātrā. ‖ *Javelot.* Aūrās sĕcāt Ītalā tāxŭs. *Sil.*

Tāÿgĕtē, ēs. *f.* (Ταϋγετή). *Une des Pléiades.* Tāÿgĕtē sīmŭl ōs tĕrrīs ōstēndĭt hŏnēstum. *V.* Māĭan, ĕt Ēlĕctrām, Tāÿgĕtēnquĕ Jŏvī. *O.*

Tāÿgĕtŏn *ou* **Tāÿgĕtŭm**, ī. *n.*, *et* Tāÿgĕtă, ōrŭm. *n. pl.* (Ταΰγετον). *Taygète, montagne de Laconie.* Spĕrchīūsque, ĕt virgĭnĭbŭs bācchātă Lacænis Tāÿgĕtă. *V.* (Ita *Sil.* IV, 365). Bis Tāÿgĕtŏn silvāsquĕ cŏmāntēs Strūxĕrāt. *V. Fl.* Gĕlĭdĭquĕ ĭncŭlta jŭvēntus Tāÿgĕtī. *L.* Cŭlmĭnă Tāÿgĕtī trĕpĭdæ vēstīstis Amyclæ. *Cl.*

Tāÿgĕtŭs, ī. *m. Comme le précédent.* (Ταΰγετος est apud *Lucianum*).

Tē. *acc. et abl. de* Tu.

Tĕānŭm, ī. *n.* (Τεανον). *Petite ville de Campanie.* Crās fĕrrāmēntă Tĕānŭm Tōllētis, fābrī. *H.* (Et *Sil.* V, 551).

Tĕātē, ĭs. *n.* (Τεατέα). *Ville d'Apulie.* Cōrfĭnĭ pŏpŭlos māgnūmquĕ Tĕātē trăhēbat. *Sil.* Prŏcŭl ĭsta tŭīs Tĭfātă, Tĕātĕ. *St.*

† **Tĕchnă**, æ. *f.* (τέχνη). *Artifices, ruses.* Mĕtŭō nĕ tĕchnæ meæ pĕrpĕtŭō pĕrĭērint. *Pl.* (*Most.* II, 1, 23. Et *Ter. Heaut.* III, 1, 62). Condigne ĭs quăm tĕchnam... fēcit. *Id.* (*Bac.* III, 2, 8). Æspĭdas ŭt capĭat tĕctīs fraŭs hospĭtă tĕchnis. *Ennod.* (*Epig.* 76, 1). *Voy.* Dolus.

Tĕcla *ou* **Thĕclă**, æ. *f. Nom de femme; d'une sainte.* Ēt Justīna, sīmŭl cōnsŏciantĕ Tĕclā. *Fort.* (VIII, 4, 34. Adde *Anth.* II, p. 115).

Tēcmēssă *et qqf.* **Tĕcmēssă**, æ. *f.* (Τέκμησσα). *Tecmesse, fille de Teuthras, femme d'Ajax.* Ōdĭmŭs ĕt mœstās : Tēcmēssam dīligat Ājax. *O.* Movit Ājācem Tēlamōnĭē natŭm Forma captīvæ dŏmĭnum Tĕcmēssæ. *H.*

Tēcolithŏs, ī. *m.* (τεκόλιθος). *Pierre à laquelle on attribuait la propriété de dissoudre les calculs de la vessie.* Tēcolithum memŏrēm, justo cognŏmĭnĕ dictŭm, Qui lăpĭdēs rēnum trītus potusquĕ rĕsōlvit. *Prisc.* (*Poriog.* 982. Conf. *Plin.* 36, 19).

Tēctē, ĭūs. *adv. Secrètement.* Tēctĭūs illă cŭpĭt. *O.* Sĕd tēctĭūs ōptăt. *Tib.* (IV, 7, 17). SYN. Ārcānō, fūrtĭm, etc.

† **Tēctŏnĭcŭs**, ă, ŭm (τεκτονικός). *Architectural.* Hăbĕ... quæ Dædălus Pandīōnĭæ, tēctŏnĭcās pĕr singŭla prædĭă fōrmās. *Aus.* (*Mos.* 298).

Tectōrĭŭm, ĭī. *n. Revêtement de chaux ou de plâtre.* Velŭtī achēlōĭăs tectōrĭă pĕr cavă flāmmās. *Aus.* (*Mos.* 339). Tū quĭcunquĕ vidēs circā tēctōrĭa tŭsthā. *Anth.* II, p. 520, de templo Priapi). ‖ *Au fig. Ce qui recouvre, fard.* Tāndem āpĕrīt vūltum, ĕt tēctōrĭa prīma rĕpōnit. *J.* (6, 466). Pictæ tēctōrĭă lĭnguæ. *Pers.* (3, 25).

Tēctōrĭus, ă, ŭm. *Qui sert à recouvrir.* Tēctōrĭŭm pēnĭcŭlŭm. *Pl.* (*Mil.* 1, 1, 18. Alii leg. *paniculam*).

Tēctōsăgēs, ŭm, *et* **Tēctōsăgī**, ōrŭm. *m. pl.* (Τεκτοσάγαι). *Peuple d'Aquitaine.* Ūsque in Tēctōsagōs prīmævō nōmĭnĕ Vŏlcās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 15, 9).

Tēctum, ī. *n. Toit.* Tĕr flāmma ād sūmmŭm tēcti subjĕcta rĕlūxit. *V.* Rāra dŏmōrŭm Tēctă vĭdēnt. Sūmmunquĕ fĕrit laquĕārĭă tēcti. *Id.* EP. Ālŭm, ārdŭŭm, cēlsŭm, ĕxcēlsŭm, sŭblīmĕ, laquĕātum; hūmĭlĕ, ārcrēstĕ, strāmmĕŭm. PHR. Tēcti āpex, culmen, fāstigia, vĕrtex. ‖ *Par ext. Maison.* Tēctum aūgŭstum, ĭngēns, cēntŭm sŭblīmĕ cŏlūmnis. *V.* Laurŭs ērāt tēcti mĕdĭō. Æncān ĭn rēgĭa dūcit Tēctă. *Id.* Sŭb paŭpĕrĕ tēctō. *H. Voy.* Domus, Regia, Casa. ‖ *Retraite des animaux.* Cōnsortĭa tēctă Urbĭs hăbēnt (apes). *V.* Tēctōquĕ rĕpōnunt (formicæ). *Id.*

Tēctus, ă, ŭm, *part. p. de* Tego. *Couvert, caché.* Pinguī sŭb cōrtĭcĕ tēctŭs ĭgnis. *V.* Primă tēctus lanūgĭnĕ mālas. *O.* Pĭcĕā cālīgĭnĕ tēctŭs. *Id.* ‖ Sārtus tēctŭs. *Hor.* Sartus. ‖ *Au fig. Caché, secret, dissimulé.* Fāllat ĕum tēcto cārā pŭēllă dŏlō. *Tib.* (III, 6, 12). Mānat āmōr tēctus. *O.* Ādvērsa ējŭs pĕr tē tēctă tacĭtaquĕ... sūnt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 27). SYN. Occŭltŭs, sēcrētŭs, ārcānŭs, cēlātŭs, etc. *Voy.* Arcanus.

Tēcŭm. *Avec toi.* Nēc tēcŭm tālĭă gĕssi. *V.*

† **Tēd.** *arch. pour* Te. Sōlŭs sōlĭtudĭnĕ ĕgŏ tēd ātquĕ āb ĕgēstāte ābstŭli. *Pl.* (*As.* 1, 3, 11. *Id.* apud *Char.* 1, 87, et *Diom.* 2, 436).

Tēda. *Voy.* Tæda.

† **Tēdĭgnĭlŏquĭdēs.** *m. Mot forgé par Plaute.* (*Pers.* IV, 6, 22, *scil.* Te digna loquens.)

Tĕgĕā, æ, *et* **Tĕgĕē**, ēs. *f.* (Τεγέα *et* Τέγη). *Tégée, ville d'Arcadie.* Mē Tĕgĕē rĕgem ĭndēfessă rĕpōsĕt. *St.* (*Th.* XI, 177. Malim *Tegea*, ut amat Noster in talibus). Non Tĕgĕa, nōn ĭpsă dĕo văcat ārce fĕlix Cyllēnē (*Ib.* V, 287. Hoc ipsum laudat *Prisc.* 6, 681). Tunc ĭtă vĕlocĕm Tĕgĕēs ăffātur alumnum. *Id.*

Tegeæus *ou* **Tĕgĕēus**, *et* **Tĕgĕātĭcŭs**, ă, ŭm (Τεγεαιος *et* Τεγεατικος). *De Tégée, d'Arcadie.* Fictĭlĭs ĕt calămī, Pān Tĕgĕēe, tŭi. *Pp.* (III, 2, 30). Altĕr āb Arcădĭă Tĕgĕæ sānguĭnĕ gēntis. *V.* Ēt dē Mænălĭă vŏlŭcĕr Tegeaticus ŭmbrā. *St.* Ālēs Tĕgeātĭcŭs. *Id.*

Tĕgĕātĭs, ĭdis. *f.* (Τεγεάτις). *De Tégée, arcadienne.* Dextĕra lāsĕrĭvit cæsă Tĕgĕātĭdĕ căprā. *Sil.* Mater Tegeatis ĕphēbi. *St.*

Tĕgĕēus. *Voy.* Tegeæus.

Tĕgĕs, ētis. *f. Natte.* Ausă Pălātĭnō tĕgĕtēm præfĕrre cŭbīlī. *J.* (6, 117). Nec tĭbi dē bĭbŭlă sartă palude tegēs. *M.* (XI, 32). Ātque ănĭmam ĭn tĕgĕtes putrem ēxspīrārĕ patērnas. *Pp.* (IV, 5, 65).

Tĕgĕstræŏn, ī. *n. Ville au fond de l'Adriati-*

que, auj. Trieste. Ältă Tēgēstræōn pōstrēmæ mœnĭă tērræ. *Prisc.* (*Peri.* 375. Apud *Steph.* est Τέγεστρα, et *Tergeste* apud *Plin.* 3, 18).

? Tĕgĕtĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Teges. Dăt tĭbĭ sēcūrōs vĭlis tĕgĕtĭcŭlă sōmnōs. *M.* (IX, 93. Alii leg. *lecticula*).

Tĕgillŭm, ī. *n. Chapeau de jonc.* (*Pl. Rud.* II, 7, 18. Cf. *Fest.*, et *Non.* 2, 846.)

Tĕgĭmĕn, Tĕgŭmĕn *et* Tĕgmĕn, ĭnis. *n. Toute espèce d'enveloppe.* ‖ *Enveloppe naturelle, peau, etc.* Exŭĕ dē pălēă tēgmĭnĭbŭsquĕ sŭīs (hordea). *O.* Sūræ flŭxērĕ, sĭne ūllō Tēgmĭnĕ pōplēs ērăt. *L.* (IX, 770). Tēgmĭnă crūdă bŏŭm. *St.* Excussō sălĭit quŭm tēgmĭnĕ prōlēs (scil. ovo). *Cl.* Tēgmĭnĕ dēmptō. *Lr.* (III, 604, scil. corpore, respectu ad animam). SYN. Tĕgŭmēntŭm *ou* Tēgmēntŭm, *qqf.* pēllis, cŏrĭŭm. ‖ *Vêtement.* Nēxĭlĭs ăntĕ fŭīt vēstĭs quăm tēxtĭlĕ tēgmĕn. *Lr.* (V, 1348). Tēgĭmĭnĕ dērĕptă lĕōnī Pēllis ērăt. *O.* Cōnsĕrtŭm spinis tēgmĕn. *V. Voy.* Vestis. ‖ *Toute espèce de coiffure, chapeau, casque.* Fūlvōsquĕ lŭpī dē pēllĕ gălērōs Tēgmĕn hăbēnt căpĭtī. *V.* Tēgmĭnă quĕīs căpĭtŭm răptŭs dĕ sūbĕrĕ cortĕx. *Id. Voy.* Galerus, Petasus, Galea. ‖ *Bouclier, cuirasse.* Tūtōquĕ lătĕt sŭb tēgmĭnĕ pectŭs. *L.* Rĕmōvēbĭtŭr ōmnĕ Tēgmĭnĭs ŏfficĭŭm. *O.* Sēptĕnō vălĭdăm circŭmfĕrt tēgmĭnĕ mōlĕm. *V. Fl. Voy.* Lorica, Clypeus. ‖ *Ombrage.* Rĕcŭbăns sŭb tēgmĭnĕ fāgī. *V. Voy.* Umbraculum. ‖ *Maison.* Sŭbĭt ūnō tēgmĭnĕ. *St.* SYN. Tĕctŭm, dŏmŭs. ‖ *Voûte du ciel.* Nēc rēs ūllă gĕrī cœlī sŭb tēgmĭnĕ pōssĕt. *Lr.* (I, 986. Et *Cic. Arat. N. D.* 2, 44). SYN. Fōrnīx. ‖ *Enduit, revêtement.* Spŏlĭātăquĕ tēgmĭnĕ cēræ Primă pătĕt. *O.* ‖ *Surface.* Ōnўchīnō tēgmĭnĕ. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7, de fluminibus gelatis). SYN. Cūtĭs.

Tēgmēntŭm *ou* Tĕgŭmēntŭm, ī. *n. Comme le précéd.* Accĭpe hŏc tēgŭmēntum ēt sūstĭnĕ. *Afr,* (apud *Non.* 2, 333. Alii, *tegmentum*). ‖ *Au fig.* Istæc ĕgŏ mī sēmpĕr hăbŭī ætātī tēgŭmēntŭm mĕæ. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 32).

Tĕgō, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕgĕrĕ. *Couvrir, recouvrir, cacher.* Ēt quæ vōs rārā vĭrĭdis tĕgĭt ārbūtŭs ŭmbrā. *V.* Īncēptō tēgĕrĕt quŭm lūmĭnă sōmnō. Sē pōst crātĕrā tēgēbăt. Sēmĕn hŭmō tēgĕrĕ. *Id.* Frōndĕ tēguntŭr ăvēs. *O.* Ōstendĭt terrās Tītān, ēt sīdĕră tēxĭt. *L.* SYN. Cōntĕgō, ōbtĕgō, ŏpĕrĭŏ, vēlō, ōbdūcō, cōndō, ăbscondō, ābdō, occŭltō, *qqf.* ōbvēlō, ōbnŭbō, ĭnvōlvō, dēfŏdĭō, sēpĕlĭō, obrŭō. *Voy.* Abdo, Obscuro. ‖ *Couvrir, vêtir.* Hŏrrĭdă vīllōsă cŏrpŏră vēstĕ tĕgām. *Tib.* (I, 9, 68). Quĕm pēllīs... aurō cōnsertă tĕgēbăt. *V. Voy.* Vestio. ‖ *Recouvrir les restes, enterrer.* Cŏrpŭs hŭmō pătĭārĕ tĕgī. *V.* Ossă tĕgēbăt hŭmŭs. *O.* Ossă tĕgĭt tūmŭlŭs. *Id. Voy.* Sepelio. ‖ *Couvrir, protéger.* Nōn clausă tĕgŭnt jām mœnĭă Teucros. *V.* Ĭntŭs sĕ vāstī Prōteūs tĕgĭt ōbjĭcĕ saxī. *Id.* SYN. Prōtĕgō, dēfendō, tŭĕŏr. ‖ *Entourer, en parlant d'une foule.* Vātĕm Ōmnĭs Apŏllĭnĕŭs tĕgērĕt Bācchĭquĕ sācĕrdōs. *St.* Ēum stīpātă tĕgēbăt Tūrbă dŭcŭm. *V.* SYN. Cĭngō, circŭmdō, stīpō. ‖ — lătŭs. *Accompagner. Voy.* Latus. ‖ *Au fig. Cacher, dissimuler.* Ălĭtŭr vĭtrĭŭm, vīvĭtquĕ tēgēndō. *V.* Cōnsĭlĭŭm vūltū tĕgĭt. Ēt fĕrrĕ sŭb aūrās Sī quă tēgŭnt. *Id.* Ēt pectŏrā lætă Frōntĕ tēgŭnt. *L.* Pectŏrĭbusquĕ dăbās multă tēgēndă mĕīs. *O.* Sŭpĕrbă jactās, tĕgĕrĕ quæ dēbĕt pudŏr. *Ph.* SYN. Ŏpĕrĭŏ, cōndō, ăbscondō, prĕmō, cēlō, dissĭmŭlō, ōbvōlvō, ĭnvōlvō. *qqf.* sīllō, tăcĕō. ‖ *Protéger.* Nēc tē tŭă plūrĭmă, Panthŭ, Lăbēntēm plĕtās, nēc Apŏllĭnis ĭnfŭla tĕxĭt. *V.* SYN. Prōtĕgō, etc.

Tēgŭlă, æ. *f. Tuile.* Ūtĭlĭmŭs ārdēbĭt quēm tēgŭlă sōlă tŭētŭr. *J.* (3, 201). Læsĭt ēt ŏbjēctŭm tēgŭlă cūrtă căpŭt. *Pp.* (IV, 7, 22). SYN. Lătĕr, lătĕrcŭlŭs, ĭmbrēx, tēstă. EP. Cōctă, cōctĭlis, căvă, cōncăvă, dūrā. PHR. Flāmmāntēs vĭrĭdēsquĕ tŭlĭt Bābўlōnĭă crūstās. *Dracont.*

Tēĭus, ă, ŭm (Τήϊος). *De Téos, ville d'Ionie, patrie d'Anacréon.* Præcēpīt lўrĭcī Tēĭă mūsă sĕnīs. *O.* Ānăcrĕōntă Tēĭum. *H. Voy.* Anacreon. ‖ Tēĭă, æ. *f. Nom de femme.* (*Prop.* IV, 8, 31.)

Tēlă, æ. *f. Toile, tissu, étoffe.* Lāssārēt vīdŭās pēndŭlă tēlă mānŭs. *O.* Tēlă jŭgō jūncta ēst. *Id.* Ēt tĕnŭī tēlās dīscrēvērăt aūrō. *V.* SYN. Stāmĕn, tĕxtūră, tĕxtŭm. EP. Sūbtĭlis, tĕnŭīs, pēllūcĭdă. PPH. Stāmĭnă, tēlæ. ‖ *Toile d'araignée.* Ārĭdă cūm tōtă dēscendăt ărāněă tēlă. *J.* (14, 61. Et *Mart.* VIII, 33). *Voy.* Araneum. ‖ *Fil, laine.* Vēllĕră, nĕc tēlās pōssŭnt ăttĭngĕrĕ pūtrēs. *V.* Firmăquĕ condūctīs ănnĕctit lĭcĭă tēlīs. *Tib.* (I, 7, 84). ‖ *Au fig. Projet ourdi.* Ēxōrsa hæc tēlă nōn măle ōmnĭnō mihi ēst. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 116. *Id. Ps.* I, 4, 7).

Tēlămōn, ōnis, *m.* (Τελαμών). *Télamon, fils d'Éaque, un des Argonautes, père d'Ajax.* Nēc, pārs mīlĭtiæ, Tēlămōnĕ sīne hŏnōrĕ rĕcēssīt. *O.* Mōvīt Ājācĕm Tēlămōnĕ nātŭm. *H.* ‖ *Nom que les Romains donnaient au géant Atlas.* (*Enn.* apud *Serv.* ad *Æ.* I, 745, et IV, 246.)

Tēlămōnĭădēs, æ. *m. Ajax, fils de Télamon.* Nēc Tēlămōnĭădēs ētlăm nūnc hīscĕrĕ quīdquăm Aūsĭt. *O.*

Tēlămōnĭŭs, ă, ŭm (Τελαμώνιος). *De Télamon; absolt. Ajax.* Quāntŭs ērăt Cālchās ēxtĭs, Tēlămōnĭŭs ārmīs. *O.*

? Tēlān, ānŏs. *m. Athénien pauvre, qui mourut pour sa patrie, et que Solon cita comme heureux.* Tēlānă dīcŏ cīvēm nōn ĭgnōbĭlĕm. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 25. Sic omnes. Qui autem vulgo vocatur *Tellus*, apud *Herodt.* 1, 30, Τέλλος).

Tēlchīnēs, ŭm. *m. pl.* (Τελχῖνες). *Ministres de Cybèle, qui vinrent s'établir à Rhodes.* Tālĕ nĕc Īdæīs quīdquăm Tēlchīnēs ĭn āntrīs. *St.* (*Id. Th.* II, 274). Phœbēămquĕ Rhŏdŏn, ēt Īălўsĭŏs Tēlchīnās. *O.*

Tēlĕbŏæ, ārŭm *et sync.* ūm. *m. pl.* (Τηλεβόαι). *Téléboens, peuple pirate de l'Acarnanie.* Nām cūm Tēlĕbŏīs bĕllum ēst Thēbānō pŏplō. *Pl.* (*Amp. prol.* 101). Tēlĕbŏumquĕ dŏmōs. *St. Voy.* Telon.

Tēlĕcŏōn, ōntis. *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 140.)

Tēlĕgŏnŭs, ī. *m.* (Τηλέγονος). *Télégone, fils d'Ulysse et de Circé, tua son père sans le connaître. Il vint en Italie, où il fonda Tusculum.* Fāctăquĕ Tēlĕgŏnī mœnĭă cēlsă mānŭ. *O.* Tēlĕgŏnī jŭgă pārrĭcīdæ. *H.* Tēlĕgŏnī lĭnquēns pūlsātōs ārĭĕtĕ mūrōs. *Sil.* ‖ *Au fig.* Œdĭpŏdās fācĭtŏ Tēlĕgŏnōsquĕ vŏcēs. *O.* (*Trist.*, 1, 1, 114, de libris suis).

Tēlēmăchŭs, ī. *m.* (Τηλέμαχος). *Télémaque, fils d'Ulysse et de Pénélope.* Laërtēsquĕ sĕnēx Tēlēmăchūsquĕ pŭĕr. *O.* Tēlēmăchūs prōlēs pătĭēntĭs Ūlўssei. *H.* (Et *Cat.* 61, 228, *Sen. Troad.* 596).

Tēlēmŭs, ī. *m.* (Τήλεμος). *Nom d'un Cyclope et devin.* Tēlēmŭs Eūrўmēdēs, quēm nūllă fĕfēllĕrăt ălēs. *O.*

Tēlĕphŭs, ī. *m.* (Τήλεφος). *Télèphe, fils d'Hercule et d'Augé, roi d'Arcadie, combattit contre Achille, dont la lance le blessa, puis le guérit.* Sānŭs Āchillēă rĕmēdăvīt Tēlĕphŭs hāstă. *Cl.* Ægō

Tēlĕphŏn hāstâ Pūgnāntēm dŏmŭī, victum ōrāntēmquĕ rĕfĕci. *O.* PPH. Mȳsŭs dŭx. PHR. Mȳsŭs ĕt Æmŏnĭă jŭvēnis quā cŭspĭdĕ vūlnŭs sēnsĕrat, hāc ĭpsā cŭspĭdĕ sēnsit ŏpēm. *Pp.* Ŏpŭsquĕ mēæ bis sēnsit Tēlĕphŭs hāstæ. *O.* Tēlĕphŭs ætĕrnā cōnsūmptŭs tābĕ pĕrīssĕt, Sī nōn . quæ nŏcŭīt, dēxtrā tŭlissĕt ŏpēm. *Id.* Ūtquĕ Lārissæā cūrātŭs Tēlĕphus hāstā. *Ser. Sam. Voy.* Pēlias. ‖ *Nom de plusieurs tragédies latines.* (*Juv.* 1, 5. *Attii* autem tragœdiam innuere videtur *Hor. A. P.* 96.) ‖ *Nom d'homme.* (*Hor. Od.* I, 13, 1; III, 19, 26.)

Tēlĕsĭnŭs, ī. *m. Voy.* Thelesinus.

Tēlĕsphŏrŭs, ī. *m.* (Τελεσφόρος). *Nom d'homme.* Hŏs tĭbĭ vīcinŏs, Faustĭnĕ, Tēlĕsphŏrŭs hŏrtŏs, etc. *M.* (I, 115).

Tēlĕstēs, æ *ou* is. *m. Crétois, père d'Ianthe.* Dictæō nātă Tēlĕstē. *O.*

Tēlĕstĭdēs, dæ *ou* dis. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Epid.* V, 1, 30.)

† Tēlĕtă *et* Tēlĕtē, æ. *f.* (τελετή). *Mystères, sacrifice.* Tēlĕtīs hŏnōrās taurĕis cōnsōrs pĭus. *Inscr.* (apud *Donat.* 73, in *Anth.* II, p. 151).

Tēlĕthūsă, æ. *f.* (Τελεθοῦσα). *Femme de Lygdus, mère d'Iphis.* Vānis Tēlĕthūsă mărītŭm Sōllĭcĭtāt prĕcĭbŭs. *O.* ‖ *Nom de femme.* (*Mart.* VI, 71; *Anth.* II, p. 495.)

Tēlgō, ōnis. *m. Nom de guerrier.* Cȳrēnēs incŏlă Tēlgōn. *Sil.*

Tēlĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des traits.* Tĭmēndĕ mātrī tēlĭgĕr sævæ pŭēr. *Sen.* (*H. OEt.* 543). SYN. Sāgittĭfĕr.

Tēlĭnŭm, ī. *n.* (τήλινον). *Sorte d'essence parfumée.* Cōrpŭsquĕ suāvī tēlĭno ŭnguīmŭs. *Julius* (apud *Isid. Or.* 4, 12).

† Tēlĭŏs *ou* Tēlĭŭs, *mieux que* Tēlĭŏs, ă, ŭm (τέλειος). *Parfait.* Quŏt tēlĭŏs prīmŭs nūmĕrŭs sōlŭsquĕ prŏbātŭr. *Aus.* (*Epist.* 18, 18).

Tēllūs, ūris. *f. Déesse de la Terre, Vesta, Cérès.* Tēllūrĕm pŏrcō, Silvānŭm lāctĕ plăbānt. *H.* Prīmāmquĕ dĕōrŭm Tēllūrĕm. *V. Voy.* Terra. ‖ *La terre, considérée comme productive.* Fŭndĭt hŭmō facĭlĕm victŭm jŭstissĭmă tēllūs. *V.* Rēddĭt ŭbī cĕrĕrĕm tēllūs inarāta quŏtannīs. *H.* Frūgēs tēllūs inarata fĕrēbăt. *O. Voy.* Terra, Ager. ‖ *Le sol.* Nūnc sōlĭda ēst tēllūs. *O.* Tēllūs prīŭs īmă dēhīscat. *V.* SYN. Tĕrră, sōlum. ‖ *Terre, région, pays.* Ămbĭgŭăm tēllūrĕ nŏvă Sălămīnă fŭtūram. *H.* Exsŭlĭbŭs tēllūs ŭltĭmă Tĭbŭr ĕrăt. *O.* Gnōssĭă tēllūs. *V.* Māvōrtĭă tēllus. *Id. Voy.* Regio. ‖ † Tēllūs. Intĕrrīvātă mārmŏrĕ tēllūs ĕrăt. *Capel.* (V, p. 191.)

Tēlmēssis *ou* Tēlmissis, ĭdŏs. *f.* (Τελμησσίς). *De Telmesse.* Māgnōsquĕ sīnŭs Tēlmissĭdŏs ŭndæ. *L.*

Tēlmēssŏs, Tĕlmēssŭs, *ou* Tēlmissŏs, ī. *f.* (Τέλμησσος, *Strab., Steph.* Τελμισσός). *Ville maritime de Carie.* Tēlmissŭs, Lȳrbĕ, nĕc nōn clārissĭmă Sēlgē. *Prisc.* (*Peri.* 809).

Tēlōn *ou* Tēlŏn, ōnis. *m. Chef des Téléboens, qui s'établit à Caprée.* Ēt Nēptūnĭcŏlæ trānsvĕrbĕrăt ōră Tēlōnis. *Sil.* (XIV, 443. *Id.* VIII, 543). Tēlĕbŏŭm Căprĕās Tēlŏn quūm rēgnă tĕnērĕt. *V.* ‖ *Nom de guerrier.* Dīrĭgĭt hŭc pŭppĭm mīsĕrī quŏquĕ dēxtra Tēlonis. *L.*

Tēlōnŭm, ī. *n. Rivière des Marses.* Flūmēnquĕ Tēlonŭm. *O.*

Tēlum, ī. *n. Toute espèce d'arme, surtout arme qu'on lance.* Quod cuīquĕ rēpĕrtŭm Rūmānī, tēlum ĭrā fecĭt. *V.* Nēc sāxă, nĕc ūllum Tēlorum mĭtĕrĕ cēssāt gĕnŭs. Corpŏrĕ tēlă mŏdo ātquĕ ŏcŭlis vĭgĭlāntĭbŭs ēxĭt (scil. cæstum). *Id.* Tēlĭs lăpĭdŭm. *Juvc.* (III, 721). Frōntis nūnc pārs carĕt ălterā tēlō (scil. cornu). *O. Voy.* Arma. ‖ *Ordint. Trait, javelot, javeline.* Tēlum immānĕ, manū valĭdā quod fortĕ gerēbat. *V.* Tēlaquĕ cōnjĭcĭūnt, prōturbāntquĕ ēminŭs hostēm. *Id.* Hæsūrum clȳpĕī cūrvāmĭnĕ tēlum. *O.* Strīdentis sibĭla tēli. *Sil. Voy.* Sagitta, Hasta. ‖ Trĭcŭspĭdĕ tēlō. *Trident.* Pŏsĭtōquĕ trĭcŭspĭdĕ tēlō Mūlcĕt ăquās rēctŏr pĕlăgī. *O. Voy.* Tridens. ‖ — Jŏvis. *Foudre.* Excŭtĕre īrātō tēlă trĭsŭlcă Jŏvī. *O.* Ārbĭtrĭum ēst īn sŭă tēlă Jŏvī. *Id. Voy.* Fulmen. ‖ *qqf. Aiguillon.* Pēndēns īn vērbĕră tēlō Ādmŏnŭit bŭjŭgōs. *V. Voy.* Stimulus. ‖ *Au fig. Arme.* Ūsquĕquāquĕ săpĕre ŏpŏrtĕt : ĭd ērĭt tēlum ācērrŭmŭm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Fam.* 7, 16). Ītāquĕ mē mălum ēsse ŏpŏrtĕt : ātque hŭnc tēlō suō sĭbĭ, Mĕlĭtĭa ă fōrĭbŭs pellĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 112). ‖ *Traits de lumière, rayons.* Nōn rădĭī sōlis, nōn lūcĭdă tēlă dĭēī. *Lr.* (I, 147). ‖ *Traits de l'Amour.* Quæ pŭĕrō dōnēs tēlă, Cŭpĭdŏ, părā. *M.* (IX, 57). Vēnĕrĭs quī tēlīs accĭpĭt ictŭm. *Lr.* (IV, 1045). SYN. Sāgittă, cūspĭs. ‖ *Coups de la Fortune.* Fŏrtūnæ tēlīs confīxŭs ĭnīquīs. *O.* ‖ *Traits de l'Envie., etc.* Frāngĭtŭr ĭnvĭdiæ tēlō dēcŭs (*Culex*, 341). Ēt lĭnguæ tēlă sŭbīrĕ tŭæ. *O.* SYN. *qqf.* Vērbĕr. ‖ *Aiguillon de la douleur, etc.* Sævī pŏst tēlă dŏlōrīs. *Rutil.* (1, 451). Nēc gēlĭdīs tōrpĕt tēlīs pērfīxă pāvōrīs. *Lr.* (III, 306). SYN. *qqf.* Ācŭmĕn. ‖ *Nom d'une maladie.* Ēst ĕt vīs mōrbī, quōd tēlŭm cōmmĕmōrātŭr. *Ser. Sam.* (*vs.* 402). ‖ *Nom d'une constellation.* Pēgāsŭs, ēt Dēlphīn, Tēlūmquĕ, Āquĭlă, Ăngŭltēnēnsquĕ. *Aus.* (*Eclog. Sign. Cœl.* 5).

† Tēmĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être souillé ; souillé.* Sēd dē sēdĕ plă pĕpŭlīt tēmĕrābĭlĕ gŭttŭr. *Fort.* (II, 4, 10, scil. guttur Adami pomo violatum. Quæ vox Lexicis addenda).

Tēmĕrārĭŭs, ă, ŭm. *Qui agit sans discernement.* Tēmŭlēnta ēst mŭlĭĕr ĕt tēmĕrārĭă. *Ter.* (*And.* I, 4, 2). Jŭpĭtĕr īn mūltŏs tēmĕrārĭă fŭlmĭnă tōrquĕt. *O.* SYN. Præcĕps, incōnsŭltŭs, īncautŭs, cæcŭs. ‖ Nōn tēmĕrārium ēst. *Ce n'est pas un effet du hazard.* Sēd quĭd hŏc, quōd pĭcŭs ŭlmum tŭndĭt? haŭd tēmĕrārium ēst. *Pl.* (*As.* II, 1, 14. *Id. Aul.* II, 2, 7). *Voy.* Temere. ‖ *Audacieux, téméraire.* Ābstŭlĕrăt tōtam tēmĕrārĭŭs īnstĭtŏr Ūrbĕm. *M.* (VII, 60). Pārcĕ mĕō, jŭvēnis, tēmĕrārĭŭs ēssĕ pĕrīclō. *O.* Quēm lūpă sērvāvīt, mănŭs hŭnc tēmĕrārĭă cīvīs Pērdĭdĭt. Tēmĕrārĭă vīrtūs. *Id.* SYN. Præcĕps, audăx, etc. *Voy.* Audax. ‖ *Vain.* Sōmnĭă fallācī lūdŭnt tēmĕrārĭă nōctĕ. *Tib.* (III, 4, 7. *Ib.* 6, 27, *temeraria vota*). *Voy.* Vanus.

Tēmĕrātŏr, ōris. *m. Qui souille, déshonore.* Quāntŭs Āpŏllĭnĕæ tēmĕrātŏr mātrīs Āvērnō Tendĭtŭr. *St.* (*Id. Ach.* I, 601; *Alc. ad Sor.* I, 320). SYN. Cōrrŭptŏr, vĭŏlātŏr.

Tēmĕrātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Temero.

Tēmĕrĕ. *adv. Au hazard, sans choix, sans ordre.* Hī tēmĕre errābānt ĭn ŏpācæ vallĭbŭs Īdæ. *O.* Quūm tēmĕre ĭn vīrĭdī grāmĭnĕ lāssă jācēt. *Id.* Trēs jŭxtă famŭlōs, tēmĕre ĭntĕr tēla jācentēs. *V.* Sŭb ăltă vēl plătānō vēl hăc Pīnŭ jācēntēs sīc tēmĕrē. *H.* Sīc tēmĕrē jactæ cōlla pērfundŭnt cōmæ. *Sen.* (*Hip.* 394). Pondŭsquĕ ēt ārtŭs tēmĕrē congestōs datĕ (*Ib.* 1248. *Id.* multis locis). SYN. Pāssim, fortŭītō. PPH. Sine ōrdinĕ. ‖ *Sans discernement.* Nōn tēmĕre ēdī lūcĕ prōfēsta Quĭdquām,

prætĕr ōlŭs. *H.* Quām tĕmĕre īn nōsmēt lēgēm sāncīmŭs īnīquām! *Id.* SYN. Incōnsūltē, stūltē. ‖ *Negligemment.* Haūd tĕmĕre ĕst visŭm. *V.* (*Æ.* IX, 375, interprete *Char.* 2, 196. Vid. et *Serv.*). ‖ *De soi-même.* Nūnquam ĕdĕpōl tĕmĕrĕ tĭnnīt tĭntĭnnābŭlŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 162). Ūndĕ vōcālēm tĕmĕre īnsĕcūtæ Ōrphĕă sīlvæ. *H.* (*Od.* I, 12, 7. Alii exponunt *sine ordine*). SYN. Spōntĕ. ‖ *Sans raison.* Nōn pōl tĕmĕre ĕst, quōd tĭmēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 3, 1). Nēscĭŏ quĭd trīstĭs ĕst: nōn tĕmĕre ĕst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 7). ‖ *Facilement.* Nōn tĕmĕre ă mĕ Quīvis ferrĕt ĭdĕm. *H.* Flŭvĭŭs... nōn hāc tĕmĕrĕ trānsīrī pŏtĕst. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 52, et apud *Char.* l. cit.). ‖ † *Compar.* Tĕmĕrĭŭs. (*Att.* apud *Non.* 2, 841.)

Tĕmĕrĭtās, ātĭs. *f. Imprudence, témérité.* Hĭnc tĕmĕrĭtātĕ fĕrtŭr īn præcĕps sūă. *Sen.* (*Oct.* 858). Īta ĭntrĭcāvīt hŭjŭs hānc rĕm tĕmĕrĭtās. *Afr.* (apud *Non.* 1, 26). Sōlĕt ēsse īn dŭbĭŭs prō cōnsĭlĭō tĕmĕrĭtās. *P. Syr.* SYN. Imprūdēntĭă. PPH. Aūsă, cœptă tĕmĕrārĭă. Mēns īncōnsūltă. Vīs ĕxpĕrs cōnsĭlĭī.

† Tĕmĕrĭtĕr. *Comme* Temere. (*Att.* apud *Non.* 11, 54; *Enn.* apud *Prisc.* 15, 1010.)

† Tĕmĕrĭtūdŏ, ĭnis. *f. Comme* Temeritas. Ēgŏnĕ tўrannŭm nŏvī tĕmĕrĭtudĭnĕm? *Pac.* (apud *Non.* 2, 867).

Tĕmĕrŏ, ās, ārĕ. *Profaner les choses saintes; souiller, corrompre.* Cĕrĕălĕ nēmŭs vĭŏlāssĕ sēcūrī Dĭcĭtŭr, ĕt lūcōs fĕrrō tĕmĕrāssĕ vĕtŭstōs. *O.* Dăpĭbŭs tĕmĕrārĕ nĕfāndīs Cōrpŏrā. Flŭvĭŏs tĕmĕrārĕ vĕnēnīs. Pūrām nōn tĕmĕrāssĕ fĭdēm. Thălāmōs tĕmĕrārĕ pŭdīcōs. *Id.* Nūnquām tĕmĕrāndō parcĕrĕ fĕrrō. *L.* Tĕmĕrātăquĕ jūrā. *Id.* Ūltŭs āvōs Trōjæ, tĕmpla ĕt tĕmĕrātă Mĭnĕrvæ. *V.* SYN. Pollŭō, ĭnquīnō, vĭŏlō, ĭnfĭcĭō, etc. *Voy.* Polluo.

Tĕmĕsă *ou* Tĕmpsă, æ; Tĕmĕsē, ēs. *f.*, *et* Tĕmĕsē, ārŭm. *pl.* (*Τεμέση et Τέμψη*). *Témèse, ville du Bruttium, célèbre par ses fonderies d'airain.* Āt quĕīs sē tōtīs Tĕmĕsē dĕdĭt haūstă mĕtāllĭs. *St.* Thūrĭnōsquĕ sĭnŭs, Tĕmĕsūsque ĕt Lāpўgĭs ārvă. *O.* Ærā dŏmānt Tĕmĕsæ. *St.*

Tĕmĕsæŭs, ă, ŭm (*τεμεσαῖος*). *De Témèse.* Tĕmĕsæăquĕ cōncrĕpăt ærā. *O.* Quāmvĭs Tĕmĕsæă labōrēs Ærā tŭōs mĭnŭānt. *St.* Quāmvĭs Tĕmĕsæă rĕmōvērĭt ærā. *O.* (*Med. Fac.* 41. Est qui leg. *Temeseia moverit*, nec male).

Tĕmĕt. *acc. et abl. de* Tumet.

Tēmētŭm, ī. *n. Vin.* Dē Cōrcўrææ tēmētŭm dūxĕrāt ūrnā. *J.* (15, 25). Pūllŏs, ŏvă, cădŭm tēmētī, nēmpĕ mŏdo ĭstō. *H.* (Adde *Pl. Aul.* II, 6, 5; *Nov.* et *Pomp.* apud *Fest.*). *Voy.* Vinum.

Tēmnēndŭs, ă, ŭm. *Méprisable.* Ēst ĕt ĭn ĭncēssū pārs nōn tēmnēndă dēcōrĭs. *O. Voy.* Vilis.

Tēmnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mépriser.* Sī gĕnŭs hŭmānum ĕt mōrtālĭa tēmnĭtĭs ārmā. *V.* Ēt nōn tēmnĕrĕ dĭvōs. *Id.* Jējūnŭs rārō stŏmăchūs vŭlgārĭă tēmnĭt. *H. Voy.* Contemno. ‖ † Tēmpsī. *parf.* Tēmpsistī tālĕm, prūdēns Mārtĭnĕ, fŭrōrĕm. *P. Petr.* (4, 498). Pārŭērĭt mōnĭtīs, ĕt rēgīs tēmpsērĭt īrās. *Hil. Pict.* (*Mac.* 199.).

Tēmō, ōnĭs. *m. Timon d'un char.* Blāndĭŭs ēlātō sūrgānt tēmonĕ jŭgālēs. *Cl.* Lōngō lāpsŭm tēmonĕ rēlīnquīt. *V.* Aurĕŭs āxĭs ĕrāt, tēmo aurĕŭs. *O.* ‖ *Par ext. Char.* Aūt dē tēmonĕ Brĭtannō Excĭdĕt Ārvĭrāgŭs. *J.* (4, 126). ‖ *Chariot du Bouvier.* Cui nĕquĕ tēmō pĭgĕr, nĕque āmīcō sĭdĕrĕ mōnstrāt Lūnă vĭās. *St.* Illĕ lĭcĕt pārvō jăcĕāt tēmonĕ pĕr æthrām. *Avien.* (*Arat.* 151). Flexōque Ursæ Tēmonĕ pāvērĕnt. *L. Voy.* Plaustrum.

Tēmpē. *n. pl.* (*Τέμπη*). *Tempé, vallée de Thessalie, entre l'Olympe et le mont Ossa, traversée par le fleuve Pénée.* Pāstŏr Ārĭstæŭs fŭgĭēns Pēnēĭă Tēmpē. *V.* Tēmpē, quæ sĭlvæ cĭngūnt sŭpĕrĭmpēndēntēs. *Cat.* (64, 286). EP. Thessălă, ămœnă, grātă; nēmŏrōsă, ŏpācă, ŭmbrōsă, frĭgĭdă; vĭrēntĭă, vĭrĭdāntĭă. (Cf. *Ov. Met.* I, 569 *sq.*; *Sen. H. Fur.* 285.) ‖ *En gén. Vallée délicieuse.* Āt frĭgĭdă tēmpē Mūgĭtŭsquĕ bŏŭm, mōllēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sōmnī Nōn absūnt. *V.* Hĕlŏrĭă tēmpē. *O.* Teūmēssă tēmpē. *St.* Nō⁻ zĕphўrĭs ăgĭtātă tēmpē. *H.*

† Tēmpĕă. *n. pl.* (*Τέμπεα*). *Comme le précéd.* Vōs quōquĕ, quī rēsōnō cōllĭtĭs cāvă Tēmpĕă cœtū. *Solin.* (in *Anth.* II, p. 386).

Tēmpĕrāns, tĭs. *Tempérant, ménager.* Sī ēst ūt cūlpam īn se ădmīsĕrĭt, Ex quā mĭnŭ' rĕī fŏrĕt aūt fāmæ tēmpĕrāns. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 40. Vulgo, *Ex qua re:* hoc enim sæpius obtruditur). SYN. Mŏdĭcŭs, abstĭnēns, frŭgī.

Tēmpĕrantĭă, æ. *f. Tempérance, modération.* SYN. Sōbrĭĕtās, mŏdēstĭă, frŭgālĭtās, etc. *Voy.* Frugalitas.

Tēmpĕrātĭŏ, ōnĭs. *f. Comme* Temperies. Dēpōscŏ, cœlī blāndă tēmpĕrātĭŏ. *Capel.* (I, p. 12).

Tēmpĕrātŏr, ōrĭs. *m. Qui donne la trempe.* Ārmōrŭm sălŏ tēmpĕrātŏr ămbĭt. *M.* (IV, 55).

Tēmpĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui s'abstient.* Ăb ĭnsōlēntī tēmpĕrātăm Lætĭtĭă. *H.* ‖ *Réglé, tempéré, modéré.* Vīm tēmpĕrātăm dī quŏquĕ prōvĕhŭnt In mājŭs. *H.* Sēd tēmpĕrātæ suāvēs sūnt argūtĭæ. *Ph.* SYN. Mŏdĕrātŭs, mŏdĭcŭs.

Tēmpĕrī *ou* Tēmpŏrī. *adv. A temps, à propos; bientôt, vite.* Dătĕ pēnsām lānām: quī nōn rĕddĕt tēmpĕrī Pŭtātām rēctĕ, făcītĕ ŭt mūlctētŭr mālō. *Titin.* (apud *Non.* 4, 362). Ĕdĕpōl vĕnĭō ădvōrsūm tēmpĕrī. *Pl.* (*Men.* III, 1, 17). Nūnquīd vīs? Vĕnĭās tēmpĕrī. Mĕmŏrĕm mŏnēs. *Id.* (*Capt.* I, 2, 88). SYN. Ōppōrtūnē *ou* mātūrĕ, clītō. *Voy.* Opportune. ‖ Tēmpĕrĭŭs *ou* Tēmpŏrĭŭs. *compar.* Mŏdŏ sūrgīs ōō Tēmpĕrĭŭs cœlō, mŏdŏ sērĭŭs ĭncĭdīs ūndīs. *O.*

Tēmpĕrĭēs, ēi. *f. Température de l'air.* ‖ *Douce température, chaleur modérée.* Tēmpĕrĭē cœlī cōrpŭsque ănĭmŭsquĕ jŭvātŭr. *O.* Tēmpĕrĭē blāndārŭm cāptŭs ăquārŭm. *Id.* Sŭb Jŏvĕ Tēmpĕrĭēs, ĕt nūnquām tŭrbĭdŭs ānnŭs. *L.* ‖ *Mélange de deux choses qui se tempèrent l'une par l'autre, et au fig.* Ŭbī tēmpĕrĭēm sūmpsērĕ hŭmōrquĕ călōrquĕ, Cōncĭpĭūnt. *O.* Mīscēt quām jūstă pŭdōrēm Tēmpĕrĭēs! *Cl.* Aūstērĭs dōctŭs jŭngĕrĕ tēmpĕrĭēm. *Aus.* (*Par.* 22, 7). ‖ *Modération.* Trānquillāquĕ mōrŭm Tēmpĕrĭēs, tĕnĕrōque ănĭmŭs mātūrĭŏr ævō. *St.* Ēxpōsĭtī cēnsŭs, ĕt dōctă frŭēndī Tēmpĕrĭēs. *Id.* Amŏr mēntīsquĕ bĕnīgnæ Tēmpĕrĭēs. *Cl.*

Tēmpĕrŏ, ās, ārĕ. *Tempérer plusieurs choses l'une par l'autre, mélanger.* Lēctās Pagāsæĭs cōllĭbŭs hĕrbās Tēmpĕrăt, ĕt vārĭă vulnĕră mīscĕt ŏpĕ. *O.* Tēmpĕrĕt ānnōsŭm Mārcĭa lўmphă mĕrum. *Tib.* (III, 7, 26). Ēt quī pōcŭla tēmpĕrāt Tōnanti. *M.* (IX, 12. Et *Hor. Epod.* 17, 80). SYN. Mīscĕō, etc. ‖ *Retablir une température moyenne, rafraichir ou réchauffer.* Scălĕbrĭs ārēntĭă tēmpĕrāt ārvă. *V.* Ēt frīgĭdŭs ærā Vēspĕr Tēmpĕrāt. *Id.* Œbălĭæ quī tēmpĕrāt ārva Gălēsŭs. *Cl.* Sī tēmpĕrārī bălnĕŭm cūpĭs fĕrvēns. *M.* (III, 25). Quīs ăquām tēmpĕrĕt ignĭbŭs? *H. Voy.* Refrigero *ou* Calefacio. ‖ *Au fig. Tempérer, mélanger.* Ēt ămārā lĕntō Tēmpĕrĕt rīsū. *H.* ‖ *Gouverner, régir.* Quāntōquĕ rātĕm quī tēmpĕrāt, ānnĭtĭt Rēmĭgĭs ōfficĭūm. *O.*

Gallĭcă nĕc lŭpātīs Tempĕrĕt ōrā frēnīs. *H.* Vărĭīsquĕ mundum Tempĕrăt hōrīs (Jupiter). Mŭlĭer sī fortĕ dŏlōsă Lĭbertūsvĕ sĕnĕm dĕlīrum tempĕrĕt. *Id.* SYN. Mŏdĕrŏr, rĕgŏ, gŭbernŏ, etc. ‖ *Régler, mettre des bornes.* Tempĕrăt ĕt sumptŭs pārcŭs ūtĕrquĕ pārēns. *O.* SYN. Mŏdĕrŏr, cŏercĕŏ, frēnŏ. ‖ *Apaiser.* Mŏllītque ănĭmōs, ĕt tempĕrăt īrās. *V.* SYN. Mōllĭŏ, mītĭgŏ, lēnĭŏ, etc. *Voy.* Placo. ‖ *n. S'abstenir.* Quīs tălĭă fandŏ Tempĕrĕt ă lăcrĭmīs? *V.* Jām sĭbĭ tūm cūrvīs mălĕ tempĕrăt ūndă cărīnīs. *Id.* Ā sollĭtīs nōstĕr vēnātĭbŭs ārcŭs Tempĕrĕt. *Cl.* SYN. Ābstinĕŏ. ‖ *Avec l'inf.* Pŭĕrūm... tempĕrārĕt tōllĕrĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 21). Dormīrĕ tempĕrĕnt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 22. *Ib.* 34). ‖ *Être modéré.* Quum ĭn ămōrĕ tempĕrēs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 8). ‖ *Modérer.* Lĭnguæ tempĕrā. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 28).

Tempēstās, ātĭs. *f. Temps, époque.* Eā tempēstātĕ flōs pŏtārum fuīt (*Prol. Pl. Cas.* 18). Nōn ĕgŏ prō mundī rēgnō măgīs ănxĭŭs illā Tempēstātĕ fŭī. *O.* Pōstĕră tempēstās mĕlĭŏr. *H.* Spōnsālĭă nōstră Tempēstātĕ părās. *J.* (6, 26). SYN. Tempŭs, ætās, etc. *Voy.* Tempus. ‖ *Les saisons.* SYN. Tempŏră, hōræ, *qqf.* sīdŭs, signŭm. PPH. Annī tempŏră. VERS. Tempŏrĭbŭsquĕ părēm dĭvērsīs quāttŭōr ānnum. *V.* Vărĭīsquĕ mundŭm Tempĕrăt hōrīs (Jupiter). *H.* Ēt quī tempŏră dĭgĕrēns Quāttŭor, præcĭpĭtīs dĕŭs Annī dīspōsŭīt vĭcēs. *Sen.* Tempŏră cŭr vărĭant annī : vĕr, primă jŭvēntă, Cŭr æstātĕ pĕrĭt; cŭr æstās ipsă sĕnescīt, Aŭtumnōque ōbrĕpĭt hĭĕms ĕt ĭn ōrbĕ rĕcurrĭt. *Corn. Sev.* (Adde *Ov. Met.* XV, 200 *sq.*). ‖ *Espace de temps, qqf. jour.* Quām tē pōst mūltīs tŭĕōr tempēstātĭbŭs! *Pac.* (apud *Non.* 1, 6). Tĕrtĭă tē Phthīæ tempēstās lætă lŏcābĭt. *Cic.* (*Div.* 1, 25, quum sit apud *Hom. Il.* IX, 363 : Ἡματί κ' ἐν τριτάτῳ). Cĭs hĕrclĕ paucās tempēstātĕs, Trānĭŏ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 17, scil. breve tempus, seu paucos dies). ‖ *Temps, état de l'atmosphère; sérénité.* Quūm tŏnŭīt lævŭm bĕnĕ tempēstātĕ sĕrēnă. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 2, 39). Ŭnde hæc clără rĕpĕntĕ Tempēstās? *V.* Lĭquĭdissĭmă cœlī Tempēstās. *Lr.* (IV, 168). Quūm tempēstās ārrīdĕt. *Id.* (II, 32). *Voy.* Serenum. ‖ *Tempête.* Fĕrtŭr ăb ĭmmēnsō tempēstās hŏrrĭdă cœlō. *Sil.* Effūsīs ĭmbrĭbŭs ātră Tempēstās sĭnĕ mōrĕ fŭrīt. *V.* Pĕlăgī tōt tempēstātĭbŭs āctī. *Id.* SYN. Procĕllă, hĭĕms, etc. *Voy.* Procella. ‖ *La Tempête personnifiée.* Tē quŏquĕ, Tempēstās, mĕrĭtăm dēlūbră fātēmŭr. *O.* Ēt Tempēstātĭbŭs ægnām Cædĕrĕ deindĕ jŭbēt. *V.* Ĭmmŏlābĭtŭr cæpĭr, Ēt ægnā Tempēstātĭbŭs. *H.* ‖ *Au fig.* Fluctŭbŭs ĭn mĕdĭīs ĕt tempēstātĭbŭs ūrbĭs. *H.* Ălĭa ex ălĭīs cūrā fătīgăt, Vēxātque ănĭmōs fĕră tempēstās. *Sen.* (*Ag.* 62). Tōtă pĕrfūsum pĕctŏră bĕllī Tempēstātĕ. *St.* Sī quāndŏ pŏëtĭcă surgĭt Tempēstās. *J.* (12, 24). SYN. Turbæ. ‖ *Désastre, ruine.* Quāntă pĕr ĭdæōs sævīs effūsă Mycēnis Tempēstās lĕrĭt. *V.* Pernĭcĭēs ēt tempēstās bărăthrŭmquĕ măcēllī. *H.* Părquĕ pĕr ōmnēs Tempēstās. *O. Voy.* Pernicies. ‖ *Pluie, grêle, abondance.* Ĭt tōtō turbĭdă cœlō Tempēstās tēlōrum. *V.* Nōn Tārtēssĭăcis ĭllūm sătĭārĭt ārēnis Tempēstās prĕtĭōsă Tagi. *Cl.*

Tempēstīvē. *adv. En temps convenable.* Fēlĭcēs ămbō tempēstīvēquĕ sĕpŭltī ! *O.* Tempēstīvĭŭs ĭn dŏmō Paŭli comissābĕrĕ Maximī. *H. Voy.* Opportune.

† Tempēstīvō. *adv. Comme le précéd.* Quī nōstræ ætātī tempēstīvō tempĕrĭnt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 41. Alii leg. *tempestive*).

Tempēstīvŭs, ă, ŭm. *Qui vient à temps.* Vēnĭēt nārrātĭbŭs hōră Tempēstīvă mĕīs. *O.* SYN. Cŏmmŏdŭs, ŏpportūnŭs. ‖ *Qui sied à l'âge.* Ēt tempēstīvum pŭĕrīs cōncēdĕrĕ lūdum. *H.* ‖ *Qui a l'âge convenable.* Tāndĕm dēsīnĕ mātrŏm Tempēstīvă sĕquī vīrō. *H.* Ēt tempēstīvām silvīs ēvĕrtĕrĕ pīnum. *V.* SYN. Mātūrŭs.

Templŭm, ī. *n. Lieu exposé aux regards; en partic. l'espace découvert du ciel.* Cōntrĕmŭīt templŭm măgnŭm Jŏvīs ălтĭtŏnāntĭs. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 2). Cœlī cærŭlă templă (*Id. ib*). Quī templă cœlī summă sŏnĭtū cōncŭtĭt. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 42. Vid. *Fest.*). ‖ *Ordint. Temple.* Hīc templŭm Jūnōnī ingēns Sīdŏnĭă Dīdō Cōndĕbăt. *V.* Templă mănēnt hŏdīē vāstīs ĭnnīxă cŏlŭmnīs. *O.* Esse ălĭquōd nūmĕn templīs ărăquĕ rŭbēntī. *J.* (13, 37). SYN. Ædēs (*sing.*), dēlūbrum, fānum, *qqf.* sācrārĭă, sācēllum, ădўtum. EP. Augŭstum, pĭum, rēlĭgĭōsum, sācrum, sānctum, vĕnĕrābĭlĕ, dĭcātum, sācrātum; ănтĭquum, vĕtŭs, vĕtŭstum; ăltum, sŭblīmĕ, ēxcelsum, cēlsum, ingēns, ămplum; cōnspĭcĭēndum, pulchrum, măgnĭfĭcum, nōbĭlĕ; mārmŏrĕum, nĭvĕum, candĭdum; aūrātum, aūrĕum. PPH. Templă dĕōrum. Sācră dŏmŭs, ædēs, sēdēs. Templī limĕn, tĕctă, pĕnĕtrālĕ, pĕnĕtrālĭă, sācrārĭă. Sācră tĕctă, limĭnă. Rēlĭgĭōsă dĕōrum *ou* dĕum limĭnă. VERS. Sōlĭdō dē mārmŏrĕ templă Īnstĭtŭām. *V.* Mĕdĭă tĕstŭdĭnĕ templī. Tūm vĭcĭna ăstrĭs Ērўcīno ĭn lĭttŏrĕ sēdēs Fundă ūr Vĕnĕrī. Hæc mĕ sācrā quŏtannīs Ūrbĕ vĕlīt pŏsĭtă templīs sĭbĭ fĕrrĕ dĭcātīs. *Id.* Ĭnvictō sūnt dătă templă Jŏvī. *O.* Ārcĕ quŏquĕ ĭn summā Jūnōnī templă Mŏnētæ Ex vōtō mĕmŏrānt factă. Cămillĕ, tŭō. *Id.* ‖ *Au fig.* Illō quæ templŭm pĕctŏrĕ sēmpĕr hăbĕt (de Justitia). *O.* Hūmānum ĭn pectŭs templăquĕ mēntĭs. *Lr.* (V, 104). ‖ *Eccl. Église.* Quīsquĭs ăd hæc sānctī cōncŭrrĭs limĭnă templī. *Fort.* (1, 2, 1). SYN. Ecclēsĭă. ‖ *Tombeau ou chapelle sépulcrale.* Fŭlt ĭn tectis dē mārmŏrĕ templŭm Cōnjŭgĭs ănтĭquī. *V.* (Et *Sil. I*, 81. Cf. *Non.* 6, 92). ‖ *En parlant des enfers.* Achĕrūsĭă templa ălta Orcī sălvētæ ĭnfĕră. *Enn.* (apud *Varr.* l. cit.). ‖ *De la mer.* Quæ mĕ ĭn lŏcīs Nēptūnĭīs templīsquĕ turbŭlēntīs Sērvāvīt. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 3. *Id. Rud.* IV, 2, 4). ‖ — lĭnguæ. *Langue ou palais.* Lĭnguæ sūdantĭă templă. *Lr.* (IV, 628).

Tempŏrī, Tempŏrĭŭs. *Voy.* Temperi.

Tempsa. *Voy.* Temesa.

1. Tempŭs, ŏrĭs. *n. Temps, succession des temps.* Sēd fŭgĭt ĭntĕrĕă, fŭgĭt ĭrrĕpărābĭlĕ tempŭs. *V.* Fluxēre ĭntĕrĕă pēdĕ tempŏră lāpsă fŭgācī. *Cl.* Clām tăcĭtum tempŭs ābĭrĕ sōlĕt. *O.* Tempŭs ēdāx rērum, tuque, ĭnvĭdĭōsă vĕtŭstās. *Id.* SYN. Ævum, ætās, dĭēs (*sing.*), ānnī. EP. Lōngum, dĭūturnum; brĕvĕ, fŭgāx, fŭgĭens, cĭtum, lābens, præcĕps, mōbĭlĕ, vŏlŭbĭlĕ. *Voy.* Ævum, Vetustas. ‖ Tempŏrĕ. *Avec le temps.* Tempŏrĕ rūrĭcŏlæ pătĭens fĭt taŭrŭs ărātrī. *O.* Lēntēscūnt tempŏrĕ cūræ. *Id.* ‖ *Temps, espace de temps.* Tempŏrĭs ŭt punctō nihil ēxstĕt. *Lr.* (I, 1102). Nĕc lōngum ĭn mĕdĭō tempŭs. *V.* Lōngō pōst tempŏrĕ visŭm. *Id.* Ēxīgŭō tempŏrĕ lĭbĕr ĕrīs. *O.* SYN. Spătĭum, mŏrā. ‖ Ōmnī tempŏrĕ. *En tout temps.* (*Prop.* II, 17, 19; *Ov. Met.* X, 135.) *Voy.* Semper. ‖ Nullō tempŏrĕ. *Jamais.* Cāsūrum nullō tempŏrĕ nōmĭn hăbēs. *O Voy.* Nunquam. ‖ *Saison.* Tempŏrĭbusquĕ părēm dĭvērsīs quāttŭōr ānnum. *V. Voy.* Tempestas. ‖ *Temps, époque particulière.* Tempŏrĕ jam ĕx illō cāsŭs mihĭ cōgnĭtŭs ūrbĭs. *V.* Tempŏră nōctĭs. *O.* Tempŭs ēdēndī. *H.* ‖ — ēxtrēmum, ūltĭmum. *Temps voisin de la mort.* Lōngæque ēxtrēmă sĕ-

nēctæ Tēmpŏrā. *V.* Extrēmō mŏrītūrūm tēmpŏrĕ frātrĕm (*Ad Liv.* 90). Ō sæpŏ mēcūm tēmpŭs ĭn ūltĭmūm Dēdūctē. *H.* ‖ *Age.* Tēmpŭs pŭĕrīlĕ jŭvēntæ. *O. Voy.* Æas. ‖ *Temps, circonstances, position.* Tēmpŏrā sī fŭĕrĭnt nŭbīlă, sōlŭs ĕrīs. *O.* Quō sĭt cōmpŏsĭtūm tēmpŏrĕ, quŏquĕ lŏcō (carmen). *Id.* Nĕc mĭsĕrō prōdĕsse ĭn tālī tēmpŏrĕ quĭbāt. *Lr.* (1, 93). SYN. Tēmpēstās, dĭēs (*pl.*), condĭtĭŏ, rēs (*pl.*), stătŭs. ‖ Prō tēmpŏrĕ. *Suivant les circonstances.* Nūnc tĕ mārmŏrĕūm prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs. *V.* Ēt cērnĕt vultŭs ălĭĭs prō tēmpŏrĕ vērsōs. *O.* ‖ Ex tēmpŏrĕ. *Comme le temps vient.* Ātquĕ ex tēmpŏrĕ vīvīs. *Pers.* (3, 62). ‖ *Temps favorable.* Nūnc tēmpŭs ĕquūm, nūnc pŏscĕrĕ currŭs. *V.* Tēmpŭs sēcum ĭpsă mŏdūmquĕ Exĭgīt. Quæ mōllissĭmă fāndī Tēmpŏrā. *Id.* Tēmpŏrĭbŭs mēdĭcīnă vălĕt. *O.* ‖ Tēmpŏrĕ, ĭn tēmpŏrĕ, pĕr tēmpŭs. *A temps, à propos.* Dătă tēmpŏrĕ prōsūnt. *O.* Rōmānă sĭc ĕst vŏs : vēnīto ĭn tēmpŏrĕ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 5. Et *Ter. And.* IV, 4, 19). Ātquĕ ădĕō ĭn ĭpsō tēmpŏrĕ ĕccum ĭpsum ŏbvĭām. *Ter.* (*And.* III, 2, 52). Pĕr tēmpŭs hīc vēnīt mīlĕs mĭhī. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 3). *Voy.* Opportune. ‖ *Jour de l'échéance.* Ūsūră vŏrāx ăvīdūmquĕ ĭn tēmpŏrĕ fœnŭs. *L.* SYN. Dĭēs. ‖ *Temps de la mesure, mesure dans les vers.* Ēripĭās sī Tēmpŏrā cērtă, mŏdōs. *H.* Ăd mĕă pĕrpĕtŭūm dēdūcĭtĕ tēmpŏrā cārmĭn. *O.* Āc pĕr hŏs, prōdūctă pĕr sĕ, quæ dŭōrūm tēmpŏrum ĕst. *T. Maur.* (*Syll.* 270).

2. **Tēmpŭs**, ŏrĭs. *n., et ordint.* Tēmpŏrā, ŭm. *pl. Tempe, tempes.* Īlt hāstă Tăgō pĕr tēmpŭs ūtrūmquĕ. *V.* Pĕr gĕmĭnūm trānscurrĭt tēmpŭs ărūndō. *Sil.* Tēmpŏrĭbŭs gĕmĭnīs cānēbăt spārsă sĕnēctūs. *V.* Sōllĭdō frĕgit cāvă tēmpŏrā plumbō. *L.* Tēmpŏrā pōpŭlĕă fĕrtŭr vīnxissĕ cŏrōnā. *H.* ‖ *Tête.* Trĕmŭlūm mŏvēns Cānă tēmpŭs ānĭlĭtās. *Cat.* (61, 161). Jăcŭīt pŭlsŭs trĭă tēmpŏrā rāmō Cācŭs. *Pp.* (IV, 9, 15). *Voy.* Caput. ‖ *qqf. Visage.* Cærŭlĕō quædām sŭă tēmpŏrā fūcō Tĭnxĕrĭt. *Pp.* (II, 14, 27).

Tēmpўră, ōrŭm. *n. pl. Ville de Thrace.* Sāltŭs ăb hāc tĕrrā brĕvĭs ĕst Tēmpўrā pĕtēntī. *O.*

Tēmŭlēntŭă, æ. *f. Ivresse.* (*Nov.* apud *Fest.* in *Temetum.*) *Voy.* Ebrietas.

Tēmŭlēntŭs, ă, ŭm. *Ivre.* Pĕrīī ! Tēmŭlēnta ĕs. *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 13. Et *Nov.* apud *Fest.* in *Temetum*). *Voy.* Ebrius. ‖ † Tēmŭlēntŭs. Nĕquĕ mē cōnspĭcĕrĕt sōmnĭfĭcŭm vĕl tēmŭlēntŭm. *Capel.* (IV, p. 135. Quidam etiam leg. apud *Prud. Sym.* 223 ; sed vid. *Merulentus*).

Tēn'. *Voy.* Tun'.

† Tēnăcĭă, æ. *f. Obstination.* Cūjŭs tēnăcĭa ĭnfrēnārī mĭnĭs... *Enn.* (apud *Non.* 1, 5. Mancus versus est ; *Lips.* addit *nequit*).

Tēnăcĭtĕr. *En tenant fortement.* Tēnĕ fĕrūnt gĕmĭnos prĕssissĕ tēnăcĭtĕr ănguĕs? *O.* ‖ *Au fig. Obstinément.* Ăn mĭsĕrōs trīstĭs fortūnă tēnăcĭtĕr ūrgĕt? *O.*

† Tēnăcŭlŭm, ī. *n. Comme* Retinaculum. Ăngŭstōquĕ tēnăcŭlō Cērtăt vīncĕrĕ pōndĕrĭs ĭn præcĕps facĭlĕm fŭgām. *T. Maur.* (*Præf.* 29).

Tēnax, ācĭs. *Qui tient fortement.* Tūm dēntĕ tēnācī Ăncŏră fundăbăt nāvēs. *V.* Flŏs ăpprimă tĕnax. Tēnăcĭă vīnclă. *Id.* SYN. Hærēns, ădhærēns. ‖ *Visqueux.* Ēt mēllă tēnăcĭă fĭgunt. *V.* SYN. Lēntŭs. ‖ *Au fig. Qui retient dans sa mémoire.* Sēcrētă rērum ĭn nōn tēnăcem ēffundĕrĕm. *Avien.* (*Or. mar.* 22). ‖ *Qui attache, enchaine.* Ēt Circæ fraudēs, lōtŏsque hĕrbæquĕ tēnācēs. *Pp.* (III, 10, 27). ‖ *Attaché à.* Tām prāvī fictīquĕ tēnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Jūstum ēt tēnācĕm prōpŏsĭtī vĭrŭm. *H.* Pārcă tēnāx vērī. *Pers.* (5, 48). SYN. Sērvāns. ‖ *Obstiné.* Quūm vīdĕō quām sĭnt mĕă fātă tēnācĭă, frāngŏr. *O.* Cæsărĭs īrā tēnāx. *Id. Voy.* Obstinatus. ‖ *Qui tient à ce qu'il a, avare, tenace.* Pārcūmquĕ gĕnŭs... Quæsītīquĕ tēnāx. *O.* Sævŭs, pārcŭs, trŭcŭlēntŭs, tēnāx. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 12). Rēgnī tēnācĭs dŏmĭnŭs ēt tăcĭtæ Stўgĭs. *Sen.* (*Hip.* 625). *Voy.* Avarus.

Tēndō, ĭs, tĕtēndī, tēnsŭm *et* tēntŭm, tēndĕrĕ, *Tendre, étendre.* Ēt pălmās cœlō cūm vōcĕ tĕtēndīt. *V.* Tēndēns ăd sīdĕră pălmās. Tēndūnt vēlă nōtī. *Id.* Tēndĕ, prĕcŏr, vălīdă lōră sĭnīstră mănū. *O.* Ārĭcă sē tēndĭt. *Sil.* SYN. Cōntēndō, ĭntēndō, ĕxtēndō, *qqf.* prōtēndō, dĭlātō, ĕxplĭcō. ‖ *Remplir.* Ēt măgĭs ūbĕră tēndūnt. *V.* SYN. Dīstēndō. *Voy.* Impleo. ‖ *Tendre, présenter.* Pārvūmquĕ pātrī tēndēbăt Īŭlūm. *V.* Tū mūnĕră sŭpplĕx Tēndĕ, pĕtēns păcĕm. *Id.* SYN. Pōrrigō, prōtēndō, ōffĕrō. ‖ *act. et n. Dresser une tente, camper.* Fœdăquĕ Tārpēĭō cōnōpĭă tēndĕrĕ sāxō. *Pp.* (III, 9, 45). Lĕgĭō lātĭs tēndēbăt ĭn ārvīs. *V.* Hīc sævŭs tēndēbăt Āchīllēs. *Id. Voy.* Castra. ‖ *Au fig.* Nōn ānxĭă mēntĕm Spēs ăgĭt, ēt lōngō tēndĭt prærcōrdīlă vōtō. *Cl.* Tēnde ănĭmŭm vĭgĭlēm. *St.* ‖ *Prolonger.* Æstīvām sērmōnĕ bĕnīgnō tēndĕrĕ nŏctēm. *H.* (*Epist.* I, 5, 10. Alii leg. *extendere*). SYN. Prōdūcō, prōfĕrō, etc. ‖ — cūrsŭm, ĭtĕr, etc. *Aller, se diriger vers.* Tāntō pŏssĕ mĭnŭs cūm sīgnīs tēndĕrĕ cursŭm. *Lr.* (V, 628). Āclĕ tēndĕ ĭn Căpĭtōllă cursŭm. *St.* ĭtĕr ăd nāvēs tēndēbăt Āchātēs. *V.* Ăd dŏmĭnūm tēndēbăt ĭtĕr. *O. Voy.* Eo. ‖ *n. Faire des efforts.* Vāsīō cērtāmĭnĕ tēndūnt. *V.* Nĕc nōs ōbnītī cōntrā nĕc tēndĕrĕ tāntŭm sūffĭcĭmŭs. *Id.* SYN. Cōntēndō, nītŏr, lŭctŏr, etc. ‖ *S'efforcer de.* Īllĕ sīmŭl mānĭbus tēndīt dīvellĕrĕ nōdōs. *V.* Lŏcŭm tēndūnt sŭpĕrārĕ prĭōrĕm. *Id.* Āquă tēndīt rumpĕrĕ plŭmbŭm. *H. Voy.* Conor. ‖ *Aller, se diriger vers.* Quā vī tēndăt ĭn hōstĕm. *V.* Cūrsŭque ăd lĭttŏră tēndīt. Quā tēndĕrĕ pĕrgānt. *Id.* Ăd cērtăm tēndĕrĕ mōrtĕm. *L. Voy.* Eo. ‖ *Avoir du penchant.* Frātĕr ăd ĕlŏquĭum vīrīdī tēndēbăt ăb ævō. *O.* SYN. Spĕctō. ‖ *Incliner vers.* Mōllīs quā tēndīt Īŏnĭă. *Pp.* (I, 6, 51). *Voy.* Vergo.

1. **Tēnĕ** (*de* Te *et* ne). Tēne, ĭnquīt, mĭsĕrāndĕ pŭĕr, quūm lætă vēnīrĕt Ĭnvīdīt fortūnă mĭhī? *V.* ‖ 2. Tēnĕ, *et dans le comiques* Tēnĕ. *impér. de* Teneo. (*Pl. Rud.* V, 3, 4.)

Tēnĕbræ *et* Tēnēbræ, ārŭm. *f. pl. Ténèbres, obscurité, nuit.* Prōspĭcĭūnt Teŭcrī, ăc tēnĕbrās ĭnsurgĕrĕ cāmpīs. *V.* Fūmĭfĕrăm nŏctēm cōmmĭxtīs ĭgnĕ tēnēbrīs. *Id.* SYN. Cālīgō, nōx, ŭmbrā *ou* ŭmbræ, *qqf.* nūbēs, nĕbŭlă, squālŏr. EP. Nŏcturnæ, dēnsæ, ŏpācæ, prŏfundæ, nĭgræ, nĭgrantēs, spĭssæ, ātræ, cæcæ, ŏbscūræ, cālīgantēs, pĭcĕæ, hŏrrēndæ, tăcĭtæ, sīlentēs. PPH. Cālīgĭnĭs, nŏctĭs hŏrrŏr. Sīnĕ sōlĕ dĭēs. VERS. Ĭnvŏlvĕrĕ dĭēm nīmbī, ēt nŏx hūmĭdă cœlūm Ăbstŭlĭt. *V.* Ĭnvŏlvĭtquĕ dŏmūm cālīgĭnĕ cæcā. Ēt cālīgantēm nĭgrā fōrmīdĭnĕ lūcūm. Pōntō nŏx ĭncŭbăt ātrā. Ĭbānt ŏbscūrī sōlă sŭb nŏctĕ pĕr ŭmbrās. Cœlūmquĕ ŏbtĕxĭtŭr ŭmbrā. Heŭ! quĭănām tāntæ cinxĕrūnt æthĕră nūbēs? Ĭnhŏrrŭĭt ŭndă tēnēbrīs. Cōnditŭr ĭn tēnĕbrās ăltūm cālīgĭnĕ cœlūm. Ŏbtēntă dēnsēntŭr nŏctĕ tēnēbræ. Tēnēbris nĭgrēscŭnt ŏmnĭă circūm. *Id.* Tēnēbrās ĭndūcĕrĕ rēbus. *O.* Ēt lătĕt ŏbscūră cōndĭtă nūbĕ dĭēs. Fŭgĭt aūrĕă cœlō Lūnă, tĕgŭnt nĭgræ lătĭtāntĭă sīdĕra nūbēs. Ōmnĕ lătĕt cœlum, dŭplĭcātăquĕ

nŏctĭs īmāgo ēst. Dēnsīs ădŏpērtŭs nūbĭlĭbŭs ather. *Id.* Aūt ădīmēnt lūcem cæca cāligĭnĕ nūbēs. *Cic.* Nec phœbum sūrgĕrĕ sēntĭt. Nōx sūblĕxtă pōlō : rērŭm dīscrīmĭnă mīscĕt Dēfōrmīs cœlī făcĭēs jūnctæquĕ tēnēbræ. *L.* Nūbēs sūccēdĕrĕ sōli Cœpĕre, ĕt rădĭōs ĭntĕr quăsi rūmpĕrĕ sōlīs. Invōlvēre ōrbem tēnēbrīs. *Id.* Tēnētŭr Nūbĭbŭs, ēt dŭbĭō vānēscĭt Cynthĭă cōrnū. *Cl.* Dēnsæ cœlum ăbscōndĕrĕ tēnēbræ. *J.* Dēlĭtŭit cœlum, ĕt sŭbĭtīs lūx cāndĭdă cēssĭt Nūbĭbŭs. *St.* Ēt nūbe dēnsă sordĭdăm lūcem ăbdĭdit. *Sen.* Spissĭor dēnsis cŏīt Cāligŏ tēnēbrīs. *Id. Voy.* Nox, Umbraculum, Pulvis, Fumus, Obscurus. ‖ *Dissiper les ténèbres.* Tēnēbrās, ūmbrās dīscŭtĭō, pĕllō, dispĕllō, rĕsōlvō, lāxō, vincō, ēvincō. ‖ *Ténèbres qui couvrent les yeux dans l'évanouissement.* Ŏcŭlōs vāstæ ōbdūxĕrĕ tēnēbræ. *L.* Tēnēbrīs ēxsānguīs ōbōrtīs Succĭdŭō dīcŏr prōcŭbŭīssĕ gĕnū. *O.* ‖ *Cécité.* Tēnēbrās ēt clādēm lūcis ădēmptæ Ōbjĭcĭt. *O.* Tēnēbrāsquĕ sāgācēs Tīrĕsĭæ. *O.* SYN. Nox. *Voy.* Cæcitas. ‖ *Lieu ténébreux.* Claŭsī tēnēbrīs ēt cārcĕrĕ cæcō. *O.* Āttĭctŭs vītam ĭn tēnēbrīs lūctŭquĕ trăhēbăm. *Id.* Quāntī nūnc tēnēbrās ūnŭm condūcĭs ĭn ānnum. *J.* (3, 222). ‖ *Ténèbres de l'enfer.* Explēbo nūmĕrŭm, rēddārquĕ tēnēbrīs. *V.* Quīd Stўgă, quīd tēnēbrās, quīd nōmină vānă tĭmētĭs? *O.* (Adde *Cat.* 3, 13; *Hor. Od.* IV, 7, 25). ‖ *Au fig.* Quālĭbŭs ĭn tēnēbrīs vītæ quāntīsquĕ tēnēbrīs Dēgĭtŭr hōc ævī quodcŭnquе ēst? *Lr.* (II, 15). Quī pōstquām tēnēbrās dispŭlit cālŭmnĭæ. *Ph.* Phārsālĭă nōstrā Vīvĕt, ĕt ă nullō tēnēbrīs dāmnābĭtŭr ævō. *L.* Nŏctĭs hīc rŭmpīt tēnēbrās, hīc tēnēbrās pĕctōrĭs (*Anth.* I, p. 8). SYN. Nox, *qqf.* pēnētrālĕ, sēcrētŭm *ou* sīlentĭŭm.

Tēnēbrĭcōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Tenebrosus. Quī nunc it pĕr ĭtĕr tēnēbrĭcōsŭm. *Cat.* (3, 11).

† Tēnēbrĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Tenebrosus. Hæc ē Tārtărĕā tēnēbrĭca ābstrāctŭm plāgă. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9, nempe dextra).

† Tēnēbrĭō, ōnis. *m. Qui recherche les ténèbres.* Hūc vēnit fūglēns tēnēbrĭōnem Tўrĭum. *Afran.* (apud *Non.* 1, 67).

Tēnēbrōsŭs, ă, ŭm. *Ténébreux, obscur.* Āĕră dīmōvit tēnēbrōsum, ĕt dispŭlit ūmbras. *V.* Tēnēbrōsă sēdĕ tўrannŭs Ĕrĕbŏ. *O.* SYN. Obscurus, nĭgĕr, ŏpācus, etc. *Voy.* Obscurus. ‖ *Au fig.* Ō spissŭs ĕrrŏr, ō tēnēbrōsum gĕnŭs. *Prud.* (*Peri.* 2565. *Id. Sym.* 33). SYN. Cæcus.

Tēnĕdŏs *ou* Tēnĕdŭs, ī. *f.* (Τένεδος). *Ténédos, petite île de la mer Égée, en face de Troie.* Ēst ĭn cōnspectŭ Tēnĕdos, nōtissĭmă fāmă Insŭlă. *V.*

Tēnellŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Ēt pŭēllă tēnellŭlō dēlĭcātĭŏr hœdō. *Cat.* (17, 15. Et *Læv.* apud *Prisc.* 10, 903).

Tēnellŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Tener. Cuī nōmĕn vōx primă mĕum, lūdŭsquĕ tēnellō. *St.* Ēpīrotă tēnellōrum nūtrīcŭlă vātum. *Domit. Mars.* (apud *Suet. Gram.* 18. Et *Pl. Cas.* 1, *vs.* 20).

Tĕnĕō, ēs, ŭī, tentŭm, tenērĕ. *Tenir, soutenir, porter.* Illĕ tēnens dĕxtrā bacŭlŭm clāvēmquĕ sĭnistrā. *O.* Āvērsī tĕnŭērĕ făcĕm. *V.* Ēt, quēm tĕnēbat ōrĕ, dīmīsit cĭbum. *Ph.* SYN. Sustĭnĕō, gĕrō, fĕrō, gestō, portō, hăbĕō. ‖ *Tenir, retenir, contenir.* Vērum ŭbī corrĕptum mănĭbus vinclīsque tĕnebis. *V.* Nōn fessās vincŭla nāvēs Ūllă tĕnent. *Id.* SYN. Cōntĭnĕō, cōhĭbĕō, etc. *Voy.* Cohibeo. ‖ *Enfermer.* Illĭc claŭsă tenēnt stăbŭlīs armēntă. *V.* Ēt pĕcŭs ōmnĕ tenendum. *Id.* Obsĭdĭōnĕ tĕnĕri. *Id.* Intrā claŭstrā tĕnent. *H.* SYN. Claudŏ, includŏ, etc. ‖ *Toucher, atteindre.* Jāmquĕ prōpīnquābānt scŏpŭlō, mētāmquĕ tĕnēbānt. *V.* SYN. Āttingŏ, āssequŏr. ‖ *Contenir, renfermer, embrasser.* Prōlĕm Dēvŏrāt, ĭmmērsām vīscĕrĭbŭsquĕ tĕnĕt. *O.* Dŏmĭnām lēcĭtă tenēbāt. *Id.* SYN. Cōntĭnĕō, āmplēctŏr, cōmplēctŏr. ‖ *Tenir, couvrir.* Ōbdūctō lātĕ tĕnĕt ōmnĭă lĭmō. *V.* (*Cf. Non.* 4, 462). *Voy.* Tego. ‖ *Occuper, habiter.* Quæ gūrgĭtĭs hŭjŭs ĭmă tĕnēs. *V.* Căpĭtōllă cēlsă tĕnēbāt. Tĕnēānt, hŏmĭnēsnĕ fĕrænĕ. *Id.* SYN. Possĭdĕō, occŭpō, ōbtĭnĕō, hăbĕō, cŏlō, incŏlō. *Voy.* Habito. ‖ *Au fig. Tenir, posséder.* Tāntānĕ vōs gĕnĕris tĕnŭīt fīdūcĭă vēstrī? *V.* Tū dŏmĭnī nōmĕn, prīncĭpĭs ĭllĕ tĕnĕt. *O.* Tĕnĕt ĭnsānābĭlĕ mŭltōs Scrĭbēndī cācŏēthēs. *J.* (7, 50). SYN. Hăbĕō, ōbtĭnĕō. ‖ *Gouverner.* Brūtō prætōrĕ tĕnēntĕ Tūnc Āsĭām. *H.* Tĕnēntĕ Cæsārĕ tĕrrās. *Id.* Scēptrīs Călydōnă tĕnērĕm. *Val. Fl.* SYN. Ōbtĭnĕō, rĕgō, mŏdĕrŏr, etc. ‖ *Garder, conserver.* Fāmām sīnĕ lābĕ tĕnērĕ. *O.* Tĕnŭērĕ sīlentĭă cūnctī. *Id.* Sermōnēm pātrĭum mōrēsquĕ tĕnēbŭnt. *V.* SYN. Rĕtĭnĕō, sĕrvō. ‖ *Tenir fixe.* Intentīquе ōră tĕnēbānt. *V.* Ŏcŭlōsquĕ sŭb āstră tĕnēbāt. Tĕnŭĭtquе ĭnhiāns trĭă Cērbĕrŭs ōră. *Id.* ‖ *Retenir, contenir.* Spectātum ădmīssī rīsum tĕnĕātĭs ămīcī? *H.* Tĕnŭīt gentēs ĭn pācĕ fĭdēlī. *O.* SYN. Cōmprĭmŏ, rĕtĭnĕō, cōmpēscŏ, etc. ‖ *Arrêter, retarder.* Tĕnŭīt mŏrā nūllă vŏcātōs. *V.* Nĕquĕ tē tĕnĕō, nĕc dictă rĕfĕllō. Nĕc tē pĕr lōnga exōrsă tĕnēbō. *Id.* Rŭēntĕm Vōcĕ tĕnĕt. *L.* SYN. Mŏrŏr, dētĭnĕō. ‖ *Empêcher.* Ēt phœbī tĕnŭērĕ vĭās. *L. Voy.* Impedio. ‖ *Enchaîner, charmer.* Hūnc Phœnīssă tĕnĕt Dīdō. *V.* Ănĭmōs dŭlcī nŏvĭtātĕ tĕnērĕ. *O.* Ābsēntēm tĕntūrā vĭrūm. *Cl.* SYN. Dētĭnĕō, rĕtĭnĕō, vincĭō, dēvincĭō. ‖ *Attacher, lier.* Pātrĭæ tĕnĕōr nĕc lēgĭbŭs ūllīs. *V.* Quōd fātī lēgĕ tĕnētŭr. *Id.* SYN. Ōbstrĭngŏ vincŭlō, etc. ‖ *Comprendre, concevoir.* Tĕnēs jām? Prōpĕmŏdo, ătque aŭscŭltō pĕrlūbēns. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 50. Et *Ter. Heaut.* IV, 3, 22). SYN. Intellĭgŏ, vĭdĕō. ‖ *Savoir, avoir retenu.* Nūmĕros mēmĭnī, sī vĕrbă tĕnērĕm. *V.* Ēt mĕmŏrī mandātum mentĕ tĕnērĕ. *Lr.* (II, 583). Ēt tĕnĕō mĕlĭus ĭstă quăm mĕum nōmĕn. *M.* (IV, 37). Ūt lēpĭdē rēs ōmnēs tĕnĕt! *Pl.* (*Most.* 1, 3, 15). SYN. Sciŏ, nōvī, *qqf.* mēmĭnī. ‖ — ĭtĕr, vĭām, etc. *Aller, se diriger vers.* Quōvĕ tĕnĕtĭs ĭtĕr? *V.* Fŭgām mĕdĭōs tĕnŭīssĕ pĕr hōstēs. Quō cūrsŭm tĕnĕt. *Id.* SYN. Tendŏ, dirĭgŏ, etc. *Voy.* Eo. ‖ *Tenir quelqu'un, le prendre sur le fait.* Tĕnĕō nŏcēntĕm : convēnit nūmĕrus, lŏcus. *Sen.* (*OEd.* 781). Quīd, quūm mānĭfēstō tĕnĕātŭr? *Pl.* (*Ps.* II, 4, 57). SYN. Căpiŏ, cŏnvincŏ. ‖ Tĕnĕ. *famil. Tiens, voilà.* Mānum, ĭnquām, cēdŏ tŭam āctūtum. Tĕnĕ. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 58). *Voy.* Tene.

Tĕnĕr, ĕră, ĕrŭm. *Tendre, qui n'est pas dur.* Sŭpĕrēst tĕnĕr ōmnĭbŭs hūmŏr. *V.* Cānă lēgam tĕnĕra lānŏgĭnĕ mălă. *Id.* Quī tĕnĕrŏs caŭlēs ălĭēnī frēgĕrĭt hōrtī. *H.* Prātă tĕnĕrrĭmă. *O.* SYN. Mōllis, *qqf.* tĕnellŭs, tĕnellŭlŭs. ‖ *Tendre, délicat.* Nām tenĕrās ārcĕbānt vincŭlă pālmās. *V.* Nĕc rēs hūnc tenĕrās pŏssēnt pĕrfĕrrĕ lăborēm. *Id.* SYN. Mōllis, dēlĭcātŭs, infirmŭs. ‖ *Tendre, jeune.* Dūm tĕnĕras dēfĕndo ā frīgŏrĕ myrtŏs. *V.* Ŏvĭum tĕnĕrŏs dēpĕllĕrĕ fētŭs. *Id.* Ŏs pŭĕrī tĕnĕrūm bălbŭmquĕ figurēt. *H.* SYN. Mōllis, tĕnellŭs, *qqf.* rŭdis, flĕxĭlis, flexĭbĭlis, făcĭlis, tractăbĭlis. ‖ *qqf. m. absolt. Enfant* Indĕ vēnit Rōmām tĕnĕr ĭpse ĕtĭam ătquĕ pŭellās. *Lucil.* (apud *Prisc.* 6, 697). Tāntūmquĕ rĕsĕrvă Dēpŏsĭtūm tĕnĕris. *Cl. Voy.* Puer. ‖ Ā tĕnĕrō *ou* tĕnĕris, ĭn tĕnĕris (*s. ent.* annis). *Depuis ou*

dans le bas âge. Ā tĕnĕrō fāndī rŭdĭs. *St.* Adĕo in tĕnĕrīs cōnsuēscĕrĕ mūltum est ! *V.* Incēstōs āmōrēs Dē tĕnĕrō mĕdĭtātŭr ūnguī. *H. Voy.* Puer. ‖ *Efféminé.* Quūm tĕnĕr ūxorēm dūcāt spadō. *J.* (I, 22. *Id.* 8, 16). SYN. Mōllis, frāctŭs. ‖ *Au fig. Tendre, délicat, doux.* Stāt nĕcĕ mātūrā tĕnĕrum pēnsārĕ pūdōrēm. *O.* In mātrēm tĕnĕris convĕrsā quĕrēlis. *Cl.* SYN. Mōllis. ‖ *Poète ou vers érotiques.* Ēt tĕnĕrī pōssis cārmĭn lēgissĕ Própertī. *O.* Tĕnĕrōs quōquĕ mittĕrĕ vĕrsūs. *Id.*

Tĕnĕrāscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir tendre.* Scīlĭcĕt in tĕnĕrō tĕnĕrāscĕrĕ corpŏrĕ mēntēm. *Lr.* (III, 767. Quod laudat *Diom.* 1, 354).

Tĕnĕrŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Tener. Ō quæ tĕnĕrŭlæ compāris tĕnĕs crīnĕm ! *Rufin.* (*Met. Comic.* p. 2712).

Tĕnŏr, ōris. *m. Marche continue, continuité, suite.* Trājĕctō missa lacĕrtō flāsta fŭgit, sērvātquĕ crūĕntā tĕnōrēm. *V.* Surgĕrĕ signa sōlent, primumquĕ ōstendĕrĕ vultūm, Cētera paulatim, placidoquĕ dūctā tĕnōrĕ, Tota patent. *O.* Explōrātquĕ habīlēs trunco rēctiquĕ tĕnōrem Stīpitis. *Cl.* ‖ *Au fig.* Non ālĭos primā crescĕntis ōrĭgĭnĕ mundi Īlluxissĕ dĭēs, ālĭumve hābuissĕ tĕnōrēm Crēdĭdĕrīm. *V.* Dūmquĕ tĕnŏr vītæ sīt sīnĕ lābĕ mĕæ. *O.* Prōsĕquĭtŭr fātī, quī fŭīt ântĕ, tĕnŏr. *Id.* Justīquĕ tĕnōrēm Flĕctĕrĕ nōn ŏdĭum cōgīt, nōn grātĭa suādĕt. *Cl.* Nōn ūnō contĕntā vālĕt nātūrā tĕnōrĕ. *Petr.* (*fragm.*). Hērōōs grēssū trūncārĕ tĕnōrēs (scil. admixto pentametro). *St.* SYN. Sĕrĭēs, *qqf.* progrēssŭs, ōrdō.

Tĕnōs, ī. *f.* (Τένος). *Une des Cyclades.* Dīdўmēque, ēt Tĕnŏs, ēt Ăndrŏs. *O.*

Tēnsă *ou* Thēnsă, æ. *f. Char sur lequel on promenait les statues des dieux et leurs ornemens.* (*Cf. Fest.*; *Diom.* 1, 372; *Serv.* ad *Æ.* 1, 21, et *Cic.* passim.) ‖ *En gén. Char, voiture.* Vēndĕ tēnsam ātquĕ mūlōs. *Titin.* (apud *Non.* 4, 219). ‖ *Au fig.* Quālĭtĕr implūmēs fĕtus pĭa mātĕr hīrundō Cōnfŏvĕt, ēt placĭdē pēndŭlā tēnsa tĕgīt. *Fort.* (III, 20, 10).

Tēnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Tendo. *Tendu.* Pīlă pārātă dĭū tēnsīs tĕnŭĕrĕ lăcĕrtīs. *L.* Lăncĕă sēd tēnsō bāllistæ tŭrbĭnĕ răptă. *Id.* Tēnsōquĕ mŏdōs imĭtābĭtŭr ārcŭ. *St.* Citō rūmpēs ārcŭm, sēmpĕr si tēnsum hăbŭĕrīs. *Ph. Voy.* Tentus.

Tēntāmĕn, ĭnis, *et* Tēntāmēntŭm, ī. *n. Expérience, épreuve, essai, tentative.* Hæc in primĭtĭīs tēntāmĭnă primă mānĕbūnt. *Juvc.* (IV, 110). Primă fĭdē vōcisquĕ rătæ tēntāmĭnă sūmpsĭt. *O.* Tēntāmēntă nĭhĭl, nĭhĭl ārtēs pōssĕ mĕdēntūm. *Id.* Meditataquĕ pæne rĕlīnquī Tēntāmēntă. *Id.* Nōn ūllă pĕr ārtēm Tēntāmenta tŭī pepigī. *V.* SYN. *qqf.* Pĕrīclŭm *ou* Pĕrīclum.

Tentātĭō, ōnis. *f. L'action d'éprouver.* ‖ *Eccl. Tentation.* Tetri sæva procul tentatio dæmonis absit. *Juvc.* (I, 629).

Tentator, ōris. *m. Qui sollicite.* Notŭs ĕt intĕgræ Tentator Orion Dianæ. *H.* ‖ *Eccl. Le Tentateur, le Démon.* Ruraus at illĕ dŏlos versutis ārtĭbus aptans Nectĕrĕ Tentator prŏpĕrat. *Juvc.* (I, 412). Scelerumque vapores Ignitus Tentator agat. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 567).

Tēntātŭs, ă, ŭm. *Touché, essayé, éprouvé.* Saltum tentatæ pollicĕ venæ. *O.* Pĕr mē tentātas primā cūcurrīt āquas. *Id.* ‖ *Sollicité.* Prĕcĭbŭs tēntāta rĕpūgnās. *O.* ‖ *Attaqué d'une maladie, saisi.* Tēntātos sēnsīt rīgŭīssĕ lăcĕrtos. *O.* Tēntātŭm frīgŏrĕ corpŭs. *H.*

Tentipēllĭum, ĭi. *n. Forme de cordonnier.* Prō mănĭbŭs crēdo hăbērĕ ĕgo illŏs tēntīpēllĭă. *Afr.* (apud *Fest.* Equidem septenarium sic constituerem : « Pro manibus ego illos credo habere tentip. »)

Tēntō, ās, ārĕ. *fréq. de* Teneo. *Tâter, toucher.* Invīsŏs sī quis tēntārat ămīctŭs. *V.* Mănĭbŭs quōquĕ pectŏră tēntāt. *O.* Tēntāt ĕăm rōstrō (ficum). Dūmquĕ sŭō tēntāt sălĭēntēm pōllĭcĕ vēnām. *Id.* Ād lĕctum ăccēdit, tēntāt ĭn tĕnĕbrīs căpŭt. *Ph.* SYN. Tānsō, āttrēctō, contrēctō, āttingō, pālpŏr. ‖ *Chercher.* Hæc quūm tēntārĕt sī quă rēs ēssĕt cĭbī. *Ph.* Rōmæ cōnducĕrĕ fūrnŏs Tēntārĕnt. *J.* (7, 4). Quă tēntēt rătiōne ădītŭs. *V.* Quæ sīt fortūnă făcillĭmă, tēntāt. *Id.* SYN. Quærō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Tenter, essayer, éprouver.* Tēntāmūsquĕ vĭam, ēt vēlōrūm pandĭmŭs ālās. *V.* Excursūs tēntārĕ brĕvēs. Flŭvĭŏs tēntārĕ mĭnācēs. Causās tēntārĕ lătēntēs. Fūgām cursū tēntāvīt ĕquōrūm. *Id.* Sēd quid tēntārĕ nŏcēbĭt ? *O.* Pōllĭcĭtī tēntārĕ fĭdēm. *Id.* SYN. Ēxpĕrĭŏr, ēxplōrō, *qqf.* ădĕō, āggrēdĭŏr. ‖ *Tenter de.* Ēt vĕtĭtō frūstrā tēntārūnt æquŏrĕ tingī. *O.* Ūt nĕmo ĭn sēsĕ tēntāt dēscendĕrĕ, nēmō ! *Pers.* (4, 23). SYN. Āggrēdĭŏr, tēndō, etc. *Voy.* Conor. ‖ *Solliciter.* Ātquе ănĭmūm tēntārĕ prĕcāndō. *V.* Impröbĭtās ipsōs aūdēt tēntārĕ pārentēs. *J.* (10, 305). SYN. Ădĕō, āggrēdĭŏr, sōllĭcĭtō. ‖ *Provoquer.* Tēntāndāsquĕ rătās mōtūrī mīlĭtĭs īras. *L.* Fūmāntēm năsūm vīvī tēntāvĕrĭs ūrsī. *M.* (VI, 64). SYN. Prōvŏcō, lăcessō, īrrĭtō, etc. ‖ *Attaquer, en parlant d'une maladie.* Mŏrbō rēnēs tēntāntŭr ăcūtō. *H.* Tūrpĭs ŏvēs tēntāt scăbĭēs. *V.* Quūm căpŭt aŭt ŏcŭlūs, tēntāntĕ dŏlōrĕ, Lædĭtŭr ĭn nōbĭs. *Lr.* (III, 148). Tĕnŭīsquĕ lăgĕŏs Tēntātūrā pĕdēs (scil. ebrietate). *V.* ‖ *Au fig. Attaquer, s'attaquer à.* Quid grāvĭdām bēllis ūrbem ĕt cōrda āspĕrā tēntās ? *V.* Quī mĕ fĕrrō aūsī tēntārĕ. *Id.* Bēllis pĕrēgrīna ĕt fēmĭnă tēntŏr. *O.*

Tēntōrĭŭm, ĭi. *n. Tente, pavillon.* Præbĕt sēcūrōs ĭntrā tēntōrĭă sōmnōs. *L.* Rhēsī nĭvĕīs tēntōrĭă vēlīs. *V.* Paūci tēntōrĭă pōnunt. *O.* SYN. Tăbĕrnācŭlum, tăbĕrnācŭm.

Tēntŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Tendo. *Tendu.* Tўmpănă tēntă tŏnānt pălmīs. *Lr.* (II, 618). Rĕfĕrtquĕ tēntă grĕx ămīcŭs ūbĕră. *H.* Sīt sūbrēctă, făcēs ĕt ăcūmĭnă tēntă cŏrūscāns. *Avien.* (*Progn.* 141. Passim confunduntur *Tentus* et *Tensus.* ‖ — mŭlĭĕr. *Femme enceinte.* (*Alcim.* IV, 210.) ‖ 2. *part. p. de* Teneo.

Tēntўra, ōrŭm. *n. pl.* (Τέντυρα *et* Τεντυρίς). *Ville de la Haute-Égypte.* Quī vīcĭnă cōlŭnt ūmbrōsă Tentўra pălmæ. *J.* (15, 76).

Tĕnŭis *ou* Tēnuis, ĕ. *Menu, mince, délié, subtil.* Vix habĕo tĕnŭēm, quæ tĕgat ossa, cutĕm. *O.* Tĕnŭissĭmă fĭlō (toga). *Id.* Sĕctă nĭsī ĭn tĕnŭēs ēssēmŭs lignă tăbēllās. *M.* (XIV, 3). Lānæ pĕr cœlum tĕnŭia ferri Vellĕra. *V.* In tĕnŭem ex ŏcŭlīs ēvanŭit aūram. *Id.* Tĕnŭem ănĭmī nātūram ĭntŭs. *Lr.* (IV, 735). SYN. Exĭlis, gracĭlis, subtĭlis, mĭnūtus, *qqf.* levis. ‖ *Au fig. Délié, subtil.* Quæ tĭbĭ tam tĕnŭi cūrā lĭmantŭr. *O.* Tu mĭhĭ dā tĕnŭēs aurēs ămīmumquĕ sagacem. *Lr.* (IV, 910. Et *Mart.* VI, 64, *tenues Athenæ*). SYN. Subtĭlis, ăcer. ‖ *Maigre.* Gēllĭūs ēst tĕnŭis. *Cat.* (89, 1. Et *Mart.* XI, 101). *Voy.* Macer. ‖ *Petit, étroit.* Īnsignĭtem tĕnŭi frontĕ Lycorĭda. *H.* Signātŭs tĕnŭi mĕdĭa ĭntĕr cōrnŭă nĭgrō. *O.* SYN. Pārvŭs, ēxĭgŭus, ăngustus. ‖ *Faible, léger, peu abondant.* Tĕnŭi quūm stringĭtŭr aūra (mare). *O.* Tĕnŭi contĕntus cĭbō. *Ph.* Ēt rēstŭānti tĕnŭē vēntĭlāt frīgus. *M.* (III, 82). *Voy.* Parvus. ‖ — vīnum. *Vin léger.*

Tĕnŭĭsquĕ lăgĕōs. *V.* (*G.* II, 93. Cf. *Plin.* 4, 9; 15, 28. Opponitur *pingue, crassum*). ‖ *Au fig. Petit, faible.* Tĕnŭī dĭscrīmĭnĕ lētī Essĕ sŭōs. *V.* Āt tĕnŭīs nōn glōrĭā. *V.* ‖ *Pauvre, misérable.* Tĕnŭēs Teŭcrūm rēs ērĭpĕ lētō. *V.* Tĕnŭīs ŏpŭm, nōn pātrĕ nītens. *Sil.* (Et *Sen. Hip.* 209). *Voy.* Pauper, Miser. ‖ *Bas, petit, humble.* Ūtpŏtĕ rēs tĕnŭēs tĕnŭī sērmōnĕ pĕrāctās. *H.* Nōs tĕnŭīs fŏrtūnā sŭā călīgĭnĕ cēlāt. *O.* Tĕnŭī ēsse ōrātĭōne ēt scrīptūrā lĕvī. *Ter.* (*Ph. prol.* 5). *Voy.* Humilis. ‖ — pŏētā. *Auteur de poésies légères.* Nĕc sŭā plūs dēbĕt tĕnŭī Vērōnā Cătūllō. *M.* (X, 103). *Voy.* Tenuo. ‖ † *Avec synér., la première syllabe restant brève.* Ōbnŭbĭt tĕnŭĭa ōrā cŏmīs. *St.* (*Th.* VI, 196. Sic *Ib.* V, 597). Spērnĕ cŏlī tĕnŭĭōrĕ lўrā. *Id.* (*Silv.* I, 4, 36. Sic *Id. Th.* IV, 697. Quod Noster unus ausus est, ex infracta, ut credo, ætatis suæ pronuntiatione).

Tĕnŭĭtās, ātĭs. *f. Petitesse, maigreur.* Ēt nĭmĭăm crūrŭm tĕnŭĭtātĕm vĭtŭpĕrāt. *Ph.* SYN. Exĭlĭtās, subtĭlĭtās.

Tĕnŭĭtĕr. *Petitement, misérablement.* Quĭd rĕ gĕrĭt? Sic tĕnŭĭtĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 95).

Tĕnŭō, ās, āre. *Rendre subtil.* Nōctūrnā, sĭ quĭd crāssi ēst, tĕnŭābĭtŭr aūrā. *H.* Spīrĭtŭs ēt văcŭās prĭŭs hīc tĕnŭāndŭs ĭn aūrās Ībĭt. *O.* SYN. Āttĕnŭō, ēxtĕnŭō. ‖ *Amincir, diminuer.* Grāndĭā pĕr multōs tĕnŭāntŭr flūmĭnă rīvōs. *O.* Lūnă quātĕr plēnūm tĕnŭātă rĕtĕxŭĭt ōrbĕm. *Id.* SYN. Āttĕnŭō, mĭnŭō, ĭmmĭnŭō. ‖ *Amaigrir.* Dĭcĕrĭs ēt mācrĕ vūltūm tĕnŭāssĕ. *Pp.* (IV, 3, 27). Seū rĕcrĕārĕ vŏlĕt tĕnŭātūm cōrpŭs. *H.* ‖ *User.* Āssĭdŭō vōmĕr tĕnŭātŭr ăb ūsū. *O. Voy.* Tero. ‖ *Au fig. Diminuer, affaiblir.* Făctām tĕnŭābĭmŭs īrām. *O.* Fāmām tĕnŭēnt ŏblīvĭă cūlpæ. *Id.* Ēt Pōllēntīnī tĕnŭātŭs fūnĕrĕ cāmpī Hōstīs. *Cl.* ‖ *Rabaisser.* Māgnă mŏdīs tĕnŭārĕ pārvīs. *H.* SYN. Dēprīmō, ēlĕvō. ‖ — cārmĕn. *Traiter un genre léger.* Dĭcĭtĕ, quō pārĭtĕr cārmĕn tĕnŭāstīs, ĭn āntrō. *Pp.* (III, 1, 5). Māxĭmō cārmĕn tĕnŭārĕ tĕntō. *St. Voy.* Tenuis.

1. Tĕnŭs. *prép. qui gouverne ordint. l'abl. avec un nom sing., et le génit. avec un plur. Jusqu'à.* Lătĕrī căpŭlō tĕnŭs ăbdĭdĭt ēnsĕm. *V.* Sūmmō tĕnŭs āttīgĭt ōrĕ. Pūbĕ tĕnŭs. *Id.* Ūtĕrō tĕnŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1669). Mĕdĭā tĕnŭs ēmĭnĕt ālvō. *O.* Fæcĕ tĕnŭs. *H.* Ēt crūrŭm tĕnŭs ā mēntō pălēārĭă pēndent. *V.* Lătĕrŭm tĕnŭs. Crūrŭm tĕnŭs. *Id.* (Hoc *Diom.* 1, 405, ait esse antique dictum). Lābrōrŭm tĕnŭs. *Lr.* (I, 939). Pēctŏrĭbŭsquĕ tĕnŭs mŏllēs ērēctus ĭn aūrās. *O.* Pēnnīs tĕnŭs āctă sāgĭttă. *Id. Voy.* Usque.

2. Tĕnŭs, ī *ou* ŏris. *n.* (τένος). *Lacet.* Pēndēbĭt (turdus) hŏdīē pūlchre : īta ĭntēndī tĕnŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 22, interprete *Non.* 1, 17. *Serv.* ad *Æ.* VI, 62, intelligit nervum arcus).

Tĕpĕfăcĭō *et qqf.* Tĕpĕfăcĭō, ĭs, ĕrē. *Rendre tiède, échauffer.* In mātrīs jŭgŭlō fĕrrŭm tĕpĕfēcĭt ăcūtŭm. *H.* Āltă tĕpĕfăcĭēt pērmĭxtă flūmĭnă cædē. *Cat.* (64, 360). SYN. Călĕfăcĭō *ou* călfăcĭō. PPII. Tĕpŏrĕm dō, ădd, mĭnīstrō. ‖ *Au pass.* Tĕpĕfĭō, ĭs, ĭērī. *Devenir tiède, s'échauffer.* Sēd măgĭs ŭt nostrō tĕpĕfĭăt Cўnthĭă vērsū. *Pp.* (II, 10, 7. Alii leg. *stupefiat*, minus bene).

Tĕpĕfactŭs, ă, ŭm. *part. p. du précéd.* Ĭntĕrĕă tĕnĕrĭs tĕpĕfactŭs ĭn ossĭbŭs humŏr. *V.* Trăjĕctōque hæsĭt tĕpĕfactă cĕrēbrō (hasta). *Id.*

Tĕpĕus, ĭa, *et* Tĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Tiède.* Vĕr ērăt ætĕrnŭm, plăcĭdĭquĕ tĕpēntĭbŭs aūrīs Mŭlcēbănt zĕphўrī, etc. *O.* Trūncūmquĕ tĕpēntĕm Prŏvŏlvēns. *V.* Ĭndĕ cævæ tĕpĭdæ sūdant hŭmōrĕ lăcūnæ. *Id.* Tĕpĭdŭmquĕ lĭgurĭērĭt jŭs. *H.* Tĕpĭdāsquĕ præbĕt Jŭpĭtĕr brūmās. *Id.* SYN. Tĕpĕfactŭs, tĕpēscēns, călēns, călĭdŭs, tĕpōrŭs, *qqf.* mītis. ‖ *Encore tiède, à peine éteint.* Cērtāquĕ dē tĕpĭdīs cōllĭgĭt ōssă rōgīs. *O.* Tĕpĭdōsquĕ rĕfŏvĕrāt ignēs. *Id.* ‖ *Au fig. Échauffé.* Nēscĭŏ quĕm sēnsī cōrdĕ tĕpēntĕ dĕŭm. *O.* ‖ *Tiède, peu échauffé.* Quĭd jŭvāt ădmŏnĭtŭ tĕpĭdăm rĕcălēscĕrĕ mēntĕm? *O.* Quămvīs haŭd tĕpĭdōs sŭb pectŏrĕ sēnsĕrāt ignēs. *Id.*

Tĕpĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Tĕpēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être ou devenir tiède, s'échauffer.* Sēmpĕrquĕ rĕcēntī Cædē tĕpēbāt hŭmŭs. *V.* Ēst ŭbĭ plūs tĕpĕānt hīēmēs? *H.* Ūndārĕt Lĭbўĕ, tĕpĕrĕt Hæmŭs. *St.* Ōdīt ēt hĭbĕrnōs, sī tĕpŭĕrĕ, dīēs. *M.* (VI, 59). Fĕrrŭm fīxo ĭn pūlmōnĕ tĕpēscīt. *V.* Sīlvāquĕ sōlĕ lăcūm pāssūrā tĕpēscĕrĕ nūllō. *O.* SYN. Tĕpĕfīō, călĕō, călēscō. *Voy.* Caleo. ‖ *Au fig. S'enflammer.* Quō... mōx vĭrgĭnēs tĕpēbŭnt. *H.* ‖ *Redevenir tiède, se refroidir.* Sēd ăntĕ ĭncĭpĭăt pŏsītŭs quăm tĕpŭīssĕ călīx. *M.* (II, 1). SYN. Dēfervĕō, rĕfrīgĕrŏr, frīgēscō. ‖ *Au fig.* Sæpĕ tĕpēnt ălĭī jŭvēnēs : ĕgŏ sēmpĕr ămāvī. *O.* Nūnc ălbūm căpŭt, ēt vēnĕrēs tĕpŭērĕ sŭb ānnīs. *Nemes.* (*E.* 1, 13). Paŭlātīm cădĭt īrā fĕrōx, mēntēsquĕ tĕpēscūnt. *L.*

Tĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tepens.

Tĕpŏr, ōrĭs. *m. Chaleur douce.* Quæ nĕquĕ dānt flāmmās, mŏlĭquĕ tĕpŏrĕ crĕmāntŭr. *O.* Fiĕt ēnĭm călōr āc frīgŭs, mĕdĭūmquĕ tĕpōrēs Ĭntĕr ūtrūmquĕ jăcēnt. *Lr.* (II, 516). Ōvāquĕ mātĕrnŭs rūpīt hĭūlcă tĕpŏr. *Cl. Voy.* Calor.

† Tĕpōrō, ās, ārĕ. *Comme* Tepefacio. Nēc flāmmās rēstĭnguĭt āquă, glăcĭēmvĕ tĕpōrāt Flāmmĕŭs ĭgnĭs āquæ. *Dracont.* (*Hex.* 1, 28).

Tĕpōrŭs, ă, ŭm. *Comme* Tepidus. Sōl prŏfĕctŭs ā tĕpōrō vērĭs æquĭnoctlō. *Aus.* (*Ecl. de Solst.* 1).

Tĕr. *adv. Trois fois.* Ĭpsĕ tĕr ădductā cĭrcŭm căpŭt ēgĭt hăbēnā. *V.* Flāmmā tĕr æccēnsa ēst, ăpĭcēmquĕ pĕr æĕrā dūxĭt. *O.* ‖ Tērquĕ quātērquĕ, *et simplt.* Tĕr. *Souvent.* Tērquĕ quātērquĕ mānŭ pectŭs pĕrcŭssĭt hŏpēstŭm. *V.* Ātque ĭmō bărāthrī tĕr gurgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt ĭn ābrŭptum flŭctŭs. *Id.* (*Æ.* III, 421. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 120). ‖ *Très, devant un adj.* Ō ĕgŏ tĕr fēlīx! *O.* Ō tērquĕ quātērquĕ bĕātī! *V.*

Tĕrcēntēnī, æ, a. *Qui sont au nombre de trois cents.* Tĕrcēntēnă quĭdĕm pŏtĕrās ēpīgrāmmātă fĕrrĕ. *M.* (II, 1). Sī tĕrcēntēnīs dēclēs æccēdĕrĕ sēnōs. *Aus.* (*Eclog.* 11, 9. Scribitur etiam divisim).

Tĕrcēntŭm *ou* Tĕr cēntŭm. *Trois cents.* Tĕrcēntŭm mēssēs, tĕrcēntŭm mūstă vĭdērĕ. *O.* Tĕrcēntŭm nĭvĕī tondent dūmētă jŭvēnci. *V.* SYN. Tĕrcēntēni, trĕcēntī, æ, a.

Tĕrdĕcĭēs *ou* Tĕr dĕcĭēs. *adv. Trente fois, qqf. treize fois.* Ūt nōn tĕr dĕcĭēs rĕspīrĕt. *J.* (14, 28. Et *Aus. Epist.* 7, 32, nempe triginta).

† Tĕrdĕcĭmŭs, ă, ŭm. *Comme* Tertius decimus. *Treizième.* Tĕrdĕcĭmōquĕ dĭē pĕrdĭdĭt ōrbă sātŭm (*Anth.* II, p. 189).

Tĕrdēnī *ou* Tĕr dēnī, æ, a. *Qui sont au nombre de trente.* Tĕr dēnīs nāvĭbŭs ībant. *V.* Tĕr dēnās cūrĭă văccās Æcclpĭt. *O.*

Tĕrĕbinthŭs, ī. *f.* (τερέβινθος). *Térébinthe, arbre.* Ĭnclūsūm būxō aŭt Ōrĭclă tĕrĕbinthō Lūcĕt ēbŭr. *V.* Ōbsĕquĭtŭr mōrīs blāndō tĕrĕbinthŭs ōdorĕ. *Pallad.* (*Insit.* 135. Et *Prop.* III, 5, 63).

Tĕrĕbrā, æ. *f. Tarière, vrille.*

Tĕrĕbrō, ās, ārĕ. *Percer avec la tarière, en gén. Percer.* Mātĕrĭēm lævārĕ, dŏlāre, ăc rādĕrĕ tĭgnă, Et tĕrĕbrāre ĕtĭăm. *Lr.* (V, 1265). Prīmă, tĕrĕbrātŏ pĕr rārā fŏrāmĭnă būxō. *O.* Et tĕrĕbrārĕ cāvās ūtĕrī et tĕntārĕ lātĕbrās. *V.* Lūmĕn tēlō tĕrĕbrāmŭs ăcūtō. *Id.* Scīndūnt sŭbĭndĕ vēl tĕrĕbrānt ārĕăm. *Prud.* (*Peri.* 3210). SYN. Fŏrō, pĕrfŏrō, fŏdĭō, etc. *Voy.* Perforo. ‖ *Creuser en frottant.* Dĭgĭtō tĕrĕbrārĕ sălīnŭm. *Pers.* (5, 138). ‖ *Au fig. Accabler de ses importunités.* Hānc vēnĭam illīs sīnĕ tĕ ēxōrem. Ūt tĕrĕbrāt ! *Pl.* (*Bac.* V, 2, 82. *Id. fr.* apud *Non.* 1, 315).

Tĕrĕdō, ĭnis. *f. Teigne, ver qui ronge le bois.* Ēstŭr ŭt ŏccŭltă vĭtĭātă tĕrĕdĭnĕ nāvĭs. *O.* SYN. Tĭnĕă.

Tĕrĕdōn, ŏnis. *f.* (Τερηδών). *Ville à l'embouchure de l'Euphrate.* Extrēmă flŭvĭī sŭb pārtĕ Tĕrĕdōnă rādĕus. *Prisc.* (*Peri.* 908). ‖ *D'où*, Tĕrĕdōnĭus, ă, ŭm. Indĕ Tĕrĕdōnĭæ jŭgă prōptĕr maximă rūpis. *Avien.* (*D. T.* 1162).

† Tĕrĕĭdēs, æ. m. (Τηρεΐδης). *Fils de Térée, Itys.* Tāntălĭdēs tŭ sīs Tĕrĕĭdēsquĕ pŭĕr (*Ibis*, 456).

Tĕrentĭānŭs, ă, ŭm. *De Térence.* Tĕrentĭānus Phōrmĭō. *Aus.* (*Epist.* 22, 10). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Tām lōngĕ ēst mĭhī quām Tĕrentĭānŭs ! *M.* (I, 87). ‖ *Terentianus Maurus, poète qui a écrit sur la versification.* Sēd nēc centĭmētĕr Tĕrentĭānŭs. *Sid.* (*Pan.* 2127).

Tĕrentĭnŭs, ă, ŭm. *Voy.* Terentus.

Tĕrentĭŭs, ĭi *et synér.* ī. *m. Térence, poète comique.* Vīncĕrĕ Cæcĭlĭŭs grăvĭtātĕ, Tĕrentĭŭs ārtĕ. *H.* Tū quŏquĕ, qui Lătĭŭm lēctō sērmŏnĕ Tĕrentĭī Cōmĭs, ĕt ădstrictō pĕrcŭrris pŭlpĭtă sŏccō. *Aus.* (*Idyl.* 4, 58). Tū quŏquĕ, tu ĭn sŭmmĭs, ō dĭmĭdĭātĕ Mĕnandĕr, Pōnĕrĭs, ēt mĕrĭtō, pūrī sērmonĭs ămātŏr : Lēnĭbŭs ătquĕ ūtĭnăm scrīptĭs ădjūnctă fŏrēt vīs, Cōmĭca ŭt æquātō vīrtūs pōllĕrĕt hŏnorĕ Cūm Græcĭs, nĕquĕ ĭn hāc dēspĕctŭs pārtĕ jăcĕrēs ! Ūnum hŏc măcĕrŏr, ēt dōlĕō tĭbī dēessĕ, Tĕrentĭ. *J. Cæs.* (apud *Donat. Vit. Terentii.* Cf. *Volc. Sedig.* apud *Gell.* 15, 24).

Tĕrentŭs, ī. *m. Endroit du champ de Mars où était enfoui un autel à Pluton, que l'on découvrait pour les fêtes séculaires.* Ēt quæ Rōmŭlĕŭs săcrā Tĕrentŭs hăbĕt. *M.* (I, 4. *Id.* X, 63). Flūmĭnĭs illă lātŭs, cui sūnt vădă jūnctă Tĕrentī, Ădspĭcĭt. *O.* ‖ *D'où*, Tĕrentĭnŭs, ă, ŭm. Trīnă Tĕrentĭnō cĕlēbrātă trĭnoctĭă lūdō. *Aus.* (*Idyl.* 11, 54).

Tĕrĕs, ĕtis. *Rond, arrondi, ordint. en parlant d'un objet long, cylindrique.* Incumbĕns tĕrĕtī Dămōn sīc cœpit ŏlīvæ. *V.* Et tĕrĕtī pūgnānt mūcrōnĕ vĕrūquĕ Sabellō. *Id.* Tĕrĕtĕm vĕrsābăt pōllĭcĕ fūsŭm. *O.* Tĕrĕtĕs sūræ. *H.* Quūm tĕrĕs excĕlsō cōăcervātum ăggĕrĕ bustŭm. *Cat.* (64, 363, scil. ubi columella). Brăchĭŏlūm tĕrĕs. *Id.* (61, 181). Cōllectæ tĕrĕtī nōdantŭr fāspĭdĕ vēstēs. *Cl.* ‖ *qqf. Rond, sphérique.* Ūt ĭn ŏrbĕ tĕrĕtī nōmĭna ĕōrum incidĕrēt. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 8. *Id. Idyl.* 12, *de Cib.* 9, teres lens). *Voy.* Rotundus. ‖ *Au fig.* Fŏrtĭs, ĕt ĭn sĕ ĭpsō tōtŭs ; tĕrĕs ătquĕ rōtundŭs, Extĕrnī nĕ quĭd vălĕāt pĕr lævĕ mŏrārī. *H.* (Quod expressit *Aus. Idyl.* 16, 5). ‖ — ōrātĭō. *Style arrondi, coulant.* Tū mĭhī, Mæcēnās, tĕrĕtī cantābĕrĕ vērsū (*Ad Pis.* 236. Oppositur *Asper, Scaber*).

Tĕrĕus, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă. *m.* (Τηρεύς). *Térée, roi de Thrace, fut changé en huppe, comme il poursuivait Philomèle et Progné, qui lui avaient servi les membres de son fils Itys.* Hīs ădhĭbĕt cōnjŭx īgnārŭm Tĕrĕă mēnsis. *O.* Scĕlŭs ēst plĕtās ĭn cōnjŭgĕ Tĕrĕō. Tĕrĕusquĕ dūbĭŭs ĭnīquŏs. *Id.* Aŭt ŭt mūtātŏs Tĕrĕī nārrāvĕrĭt ārtŭs. *V.* Flĕt Philŏmēlă nĕfās ĭncestī Tĕrĕŏs, ēt quæ. *M.* (XIV, 3). PPH. Thrāx, Ismărĭŭs tўrānnŭs. Thrēĭclŭs rex. *Voy.* Philomela, Procne.

Tērgĕmĭnŭs *et* Trĭgĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Triple.* Tērgĕmĭnī nĕcĕ Gērўŏnis spŏlĭisquĕ sŭpĕrbŭs. *V.* Tērgĕmĭnāmque Hĕcătēn. *Id.* Tērgĕmĭnūmquĕ vīrum, tērgĕmĭnūmquĕ cănĕm. *O.* Cērtāt tērgĕmĭnīs tōllĕre hŏnorĭbŭs. *H.* SYN. Trĭplex. PHR. Quī tĕr āmplŭm Gērўŏnĕm Tўŏnquĕ tristī Cōmpēscit ūndă. *H.* ‖ *En partic. Trois enfans jumeaux.* Ēt tĭbĭ sūnt gĕmĭnī ēt trĭgĕmĭnī..... fĭlĭī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 122).

Tērgĕnŭs. *m. f. n. Qui est de trois espèces.* Hūmāna effĭcĭūnt hăbĭtācŭlă tērgĕnŭs ārtēs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 43. *Ib.* 49).

Tērgĕō, ēs, sī, sŭm, gērĕ, *et* Tērgō, ĭs, ĕrĕ. *Frotter, nettoyer, polir.* Clўpĕos ēt lūcĭdă spīcŭlă tērgēnt Ārvīnă pĭnguī. *V.* Hīc lævāt ārgēntum, vāsa āspĕrā tērgĕāt āltĕr. *J.* (14, 162). SYN. Rādō, pōlĭō, ăbstĕrgĕō *ou* ăbstĕrgō, mundō, pūrgō. ‖ *Essuyer.* Lăvārī, aŭt frĭcārī, aŭt tērgĕrī, aŭt ōrnārī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 9). Spīssăquĕ dē nĭtĭdĭs tērsĭt ămōmă cŏmīs. *O.* Mānūquĕ sīmŭl lăcrĭmantĭă tērsĭt Lūmĭnă. *Id.* Siccātō nēctārĕ tērgēns Brāchĭă Vŭlcānĭus. *J.* (13, 44). Hōspĭtĭs ătquĕ nŏvī vēstīgĭă tērgĕrĕ lĭnguă. *Fort.* (*V. S. M.* II, 461). SYN. Ăbstĕrgĕō, ăblŭō, ēlŭō, sĭccō, etc. ‖ *Au fig. Ébranler fortement un organe.* Ārĭdŭs ūndĕ aūrēs tērgĕt sŏnŭs illĕ. *Lr.* (VI, 119. Hoc idem est ac *radere*, quod in præced. vs.). ‖ *Polir, corriger.* Quēm (librum) sī tērsĕrĭs aūrĕ dĭlĭgentĭ. *M.* (VI, 1). SYN. Līmō, ēmendō, etc. ‖ *Dissiper.* Aūrōra ŏbscūrī tērgēbăt lūmĭnă cœlī. *Sil.* Sōlārĭquĕ mĕtūm, lūctūsque hĭs tērgĕrĕ dĭctīs. *Alc.* (V, 562). SYN. Dīscŭtĭō, dēpĕllō, dĭmŏvĕō, etc. ‖ *Laver, effacer, expier.* Fōntĕ Cĭnўphĭō scĕlŭs Sŭb āxĕ Lĭbўcō tērsĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 907). SYN. Ăblŭō, ēlŭō, pūrgō, ēxpĭō.

Tērgēstĕ, ĭs, *et* Tērgēstŭm, ī. *n.* (Τέργεστον). *Ville d'Istrie, auj. Trieste.* Tērgēstūmquĕ dĕhĭnc curvī sālĭs ĭncŭbăt ōrām. *Avien.* (*D. T.* 529). SYN. Tēgēstræŏn.

Tērginŭs, ă, ŭm. *De cuir.* Cūja ŏpĕrā tērgĭnŭ' călĭx pĕr cāstrā clŭēbăt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 99, sic legente *Scalig.*). ‖ *Subst. n. Fouet.* (*Pl. Ps.* I, 2, 21; *Lucil.* apud *Non.* 4, 469.) *Voy.* Lorum.

Tergivĕrsŏr, ārĭs, ārī. *d. Tergiverser.*

Tērgŭm, ī. *n. Dos.* Sēd nĕquĕ vīm plūmīs ūllăm, nĕquĕ vūlnĕrā tērgō Accĭpĭunt. *V.* Întortō vērbĕrĕ tērgă sĕcă. *Tib.* (1, 9, 22). Taŭrī cōnsīdĕrĕ tērgō. *O.* SYN. Dōrsŭm, *qqf.* hūmĕrī, scăpŭlæ. *Voy.* Dorsum. ‖ Pōst tērgŭm *ou* tērgă, etc. *Derrière le dos, par derrière.* Ōssăquĕ pōst tērgŭm măgnæ jăctātĕ pārentĭs. *O.* Mānŭs pōst tērgă rĕvīnctŭm. *V.* Quī jăm pōst tērgă rĕlīquĭt sexăginta ānnōs. *J.* (13, 16). Nēc gĕmĭnōs ă tērgō rĕspĭcĭt ănguēs. *V.* Mānĭbŭsque ĭn tērgă rĕtortīs. *Prud.* (*Sym.* 1369). SYN. Pōnĕ. *Voy.* Revinctus. ‖ Tērgă dŏ, vērtŏ, præbĕŏ, etc. *Fuir.* Pārs vērtĕrĕ tērgă. *V. Voy.* Fugio. ‖ *D'où*, Tērgă. *Fuite.* Tērgăquĕ Pārthōrŭm, Rōmānăquĕ pĕctŏră dīcăm. *O.* ‖ Tērgă sŭīs. *Lucr.* Sōrdĭdă tērgă sŭīs. *O.* (Et *Juv.* 11, 82). ‖ *Verso d'une page.* Scriptŭs ĕt ĭn tērgō, nĕc-

dūm fīnītŭs Ōrēstēs. *J.* (1, 6). ‖ *Ce qui recouvre une chose bombée.* Pĕr līnĕă tĕrgă trĭbŭsquĕ Trānsĭlĭt ĭntĕxtūm taŭrīs ŏpŭs. *V.* Tŏt fĕrrī tĕrgă, tŏt ærīs. *Id.* ‖ *En parlant de la mer, des vagues, ou d'un fleuve gelé.* Ēmĭnĕt ĭn tĕrgŏ pĕlăgī. *L.* Nĭgĕr ĭnfĭcĭt hŏrrŏr Tĕrgă mărīs. *Id.* Ŭndăquĕ fĕrrātōs jām tĕrgo sŭstĭnĕt ăxēs. *V.* Dūrā mĕānt cĕlĕrī tĕrgă pĕr ămnīs ĕquō. *O.* Ămbō glăcĭāllă sĕctī Tĕrgă rŏtīs. *Cl.* SYN. Dōrsŭm. ‖ — ārvōrum. *Élévation formée par le sillon, ou motte de terre.* Prōscīssō quæ sŭscĭtăt æquŏrĕ tĕrgă. *V.* Glēbās cūnctantēs crāssăquĕ tĕrgă. *Id.* ‖ *Par ext. Corps.* Corrĭpĭt ŏbjĕctam, ætque ĭmmānĭă tĕrgă rĕsolvīt Fūsŭs hūmī (Cerberus). *V.* Squāmĕă cōnvŏlvēns sŭblātō pĕctŏrĕ tĕrgă. *Id.* ‖ *Comme* Tergus. *Cuir, peau.* Taŭrīnō quāntŭm pŏssēnt circūmdārĕ tĕrgō. *V.* Tĕrgum ĭmmānĕ lĕōnīs. *Id. Voy.* Corium, Pellis. ‖ *Divers objets en cuir. Bouclier.* Ēt tĕrgō dēcŭtĭt hāstās. *V.* Ēt prōximă rŭpīt Tĕrgă nŏvēnă bŏŭm. *O.* ‖ *Tambour.* Ēt fĕrĭūnt mōllēs taŭrĕă tĕrgă mānŭs. *O.* Ēvĭă pŭlsāns Tĕrgă mānŭ. *St.* ‖ *Outre.* Quōs bŏvīs ĭnclūsōs tĕrgō (ventos). *O.* Ērĕptæ bĭcŏrnī Tĕrgă căprō. *Id.* ‖ *Ceste.* Dūrōque ĭntēndĕrĕ brāchĭă tĕrgō. *V.* ‖ † Tĕrgŭs, ī. *m. arch.* Hăbĕo, ŏpĭnŏr, fămĭlĭārĕm tĕrgum, nĕc quærārm fŏrīs. *Pl.* (*As.* II, 2, 52. Ita leg. etiam *Non.* 3 242).

Tĕrgŭs, ŏris. *n. Comme* Tergum. *Dos.* Aūrĕă quām mōllī tĕrgŏrĕ vēxīt ŏvīs. *Pp.* III, 20, 6. Alii leg. *vellere*). Răptās fŭgĭentĭbŭs ĭngĕrīt hāstās ĭn tĕrgŭs. *V.* (*Æ.* IX, 765. Alii leg. *tergum*, sed illud habet *Char.* 1, 54 et 118. Possis etiam intelligere de clypeo tergum protegente). Tūm pŏnĕ tĕrgŭs, ūltĭmă ĭn mōnstrūm cŏīt Făcĭēs. *Sen.* (*Hip.* 1046). *Voy. le précéd.* ‖ *En partic. Lard.* Sērvābŏnĕ dĭū rĕsĕcăt dē tĕrgŏrĕ pārtēm Exīgŭām. *O.* ¶ *Par ext. Corps.* Tūm, dīvīsō tĕrgŏrĕ, Sĭlvās pĕtīvīt. *Ph.* ‖ *Ordint. Peau d'animal, cuir.* Tĕrgŏră dērĭpĭūnt cōstīs, ēt vīscĕră nūdānt. *V.* Squālēntī tĕrgŏrĕ sērpēns. *Sil.* (Cf. *Char.* 1, 54). SYN. Tĕrgŭm, cŏrĭum, pĕllīs, cūtīs. ‖ *Bouclier et cuirasse de cuir.* Gēstāssĕt lævă taŭrōrŭm tĕrgŏră sēptēm. *O.* Ēt Mārtīs Gĕtĭcō tĕrgŏrĕ fīdă măgīs. *M.* (VII, 7, lorica).

† Tĕrjŭgŭs, ă, ŭm. *Triple.* Pĕrfĕr ĭn ēxcūrsū vēl tĕrjŭga mīllĭa ĕpōdon. *Aus.* (*Epist.* 8, 11).

† Tĕrmĕn, ĭnis. *n. Comme* Terminus. (*Att.* apud *Festum.*)

† Tĕrmentŭm, ī. *n. Comme* Detrimentum. (*Pl. Bac.* IV, 9, 5, interprete *Festo.*)

Tĕrmĕs, ĭtis. *m. Rejeton, bouture.* Gĕrmĭnăt ēt nūnquām fallēntīs tĕrmĕs ŏlīvæ. *H.* Ĭncŭltō Sĭlvānnīs tĕrmĭtĕ gaŭdēns. *Grat.* (*Cyn.* 20. *Ib.* 132). SYN. Sŭrcŭlŭs, virgultŭm, etc.

Tĕrmĭnālĭă, ĭŭm *ou* lōrŭm. *n. pl. Fêtes du dieu Terme.* Vēl ăgnă fēstīs cæsă Tĕrmĭnālĭbŭs. *Hor.*

Tĕrmĭnō, ās, ārĕ. *Limiter, borner, terminer, séparer.* Tĕrră mărĕ, ēt cōntrā mărĕ tĕrrās tĕrmĭnăt ōmnēs. *Lr.* (I, 998). Quă cŭrvăm bēllŭă caŭdām Tĕrmĭnăt ĭnsignīs. *Avien.* (*Arat.* 859). Quă sūnt lōngissĭmă rēgnă, Cārdĭne ăb ŏccĭdŭō vīcīnŭs Gădĭbŭs Ātlās Tĕrmĭnăt. *L.* SYN. Dīstĕrmĭnō, claŭdō, fīnĭō, dēfīnĭō, circūmscrĭbō, ĭncludō, sēpărō, sēcĕrnō. PPH. Mētās fīgō, pŏnō. Fīnēs constĭtŭō. Līmĭtĭbŭs dīvĭdō, dīscĕrnō, sēpărō. Līmĭtĭbŭs, cērtīs spătĭīs cōĕrcĕō. VERS. Līmēs ăgrō pŏsĭtŭs, lītem ŭt dīscĕrnĕrĕt ārvīs. *V.* Nĕc signārĕ quĭdem aŭt pārtīrī lĭmĭtĕ campŭm Fās ĕrăt. *Id.* Quă pōpŭlŭs ādsĭtă cērtīs Līmĭtĭbŭs vīcīnă rĕfĭgīt jūrgĭă. *H.* Nōn fīxŭs ĭn ăgrīs, Quī rĕgĕrĕt cērtīs fīnĭbŭs ārvă, lăpĭs. *Tib.* Ĭmmōtō dīvīsīt lĭmĭtĕ mundum. *Lr.* Gāllĭcă cērtŭs Līmēs ăb Aūsŏnĭīs dīstĕrmĭnăt ārvă cŏlōnīs. *L.* Cautŭs hŭmūm lōngō sīgnāvīt lĭmĭtĕ mēnsŏr. *O* Gēntĭbŭs ēst ălĭīs tēllŭs dătă lĭmĭtĕ cērtō. *V.* Vīx ĭtă lĭmĭtĭbŭs dīscrēvērăt ōmnĭă cērtīs. *Id.* Nūllŭs ĭn cāmpō săcĕr Dīvīsĭt ăgrōs ārbĭtĕr pōpŭlī lăpĭs. *Sen. Voy.* Separo. ‖ *Au fig.* Ĭmpĕrĭum ōcĕānō, fāmăm quī tĕrmĭnĕt āstrīs. *V.*

Tĕrmĭnŭs, ī. *m. Borne, limite.* Quīd, quŏd ŭsquĕ prōxĭmŏs Rĕvĕllīs ăgrī tĕrmĭnŏs? *H.* Quīcūnquĕ mundī tĕrmĭnŭs ŏbstĭtĭt. *Id.* SYN. Fīnĭs, līmĕs, mētă, *qqf.* lăpĭs. ‖ *Au fig. Terme, borne, fin.* Ēt sī fătă Jŏvīs pōscŭnt, hīc tĕrmĭnŭs hærĕt. *V.* Ăngŭstī tĕrmĭnŭs ævī. *Id.* Quŏd sēmĕl dictŭm stăbĭlīs pĕr ævŭm Tĕrmĭnŭs sērvĕt. *H.* Tē rĕdĭgam ăd ĕgēstātĭs tĕrmĭnŏs. *Pl.* (*As.* I, 2, 13). *Voy.* Finis. ‖ *Le dieu Terme, sous la garde duquel étaient les bornes des champs.* Tĕrmĭnĕ, sīvĕ lăpĭs, sīve ĕs dēfossŭs ĭn ăgrō Stīpĕs, ăb ăntīquīs tū quŏquĕ nūmĕn hăbēs. *O.* (*Fast.* II, 641 *sq.*). Nūllīs vĭŏlātŭr Tĕrmĭnŭs ēxtĭs. *Prud.* (*Sym.* 1818). PHR. Sēpărāt ĭndĭcĭō quī dĕŭs ārvă sŭō. *O.*

Tĕrmĭtĕŭs, ă, ŭm. *De bouture.* Mānŭ rāmŭm pāllēntĕ săcĕrdōs Tĕrmĭtĕŭm quātĭēns. *Grat.* (*Cyn.* 446).

† Tĕrmō, ōnis. *m. arch. Comme* Terminus. Ĭngēntī vādĭt cūrsū, quă rēddĭtŭ' tĕrmo ēst. *Enn.* (apud *Fest.*).

Tĕrnŭs, ă, ŭm. *Triple.* Tĕrnō cōnsŭrgūnt ōrdĭnĕ rēmī. *V.* Tē grātĭă tĕrnă Āfflāvĭt dōcŭĭtquĕ lŏquī. *Cl.* SYN. Trĭplĕx. ‖ Tĕrnī, æ, ă. *pl. Qui sont au nombre de trois.* Mūnĕrăquĕ ĭn nāvēs tĕrnōs ŏptārĕ jŭvēncōs. *V.* Tĕrnă Mēdūsæī vīncīrem gūttŭră mōnstrī. *O.* Ĭmmāne ēst vĭtĭŭm, dārĕ mīllĭa tĕrnă măcēllō. *H.* SYN. Trēs, ĭă.

Tĕrō, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Presser, broyer, piler.* Mīllĭă frūmēntī tūă trīvērĭt ārĕă cēntŭm. *H.* Tōstās æstŭ tĕrĭt ārĕă frūgēs. *V.* Tĕrĭtŭr Sĭcȳōnĭă bāccă trăpētīs. *Id.* SYN. Cōntĕrō, āttĕrō, tŭndō, frāngō, cōmmĭnŭō, *qqf.* mŏlō, pīlō. ‖ *Frotter, polir.* Nēc tūă mōrdācī pūmĭcĕ crūră tĕrās. *O.* Hīnc rādĭōs trīvērĕ rŏtīs. *V.* SYN. Frīcō, pŏlĭō, rādō. *Voy.* Polio. ‖ *User par le frottement, user.* Hūc (tempus) rĭgĭdōs sīlĭcēs, hōc ădămāntă tĕrīt. *O.* Nōn tām sæpĕ tĕrĕt lĭntĕă fūllō tĭbī. *M.* (XIV, 51). Tĕrĭtŭr nōstĕr ŭbīquĕ lĭbĕr. *Id.* (VIII, 3). SYN. Cōntĕrō, dētĕrō, cōnsūmō. ‖ *Fouler, parcourir.* Nēc tĭbī, ŭt ĭnvēnĭās, lōngă tĕrēndă vĭa ēst. *O.* Ēt Āppĭām mānĭs tĕrīt. *H.* Hīnc sī rĕcēssīt, pōrtĭcum tĕrīt tēmpli. *M.* (III, 20). Ăngŭstum fōrmĭcă tĕrēns ĭtĕr. *V. Voy.* Caleo. ‖ *Presser, serrer de près.* Călcēmquĕ tĕrīt jām călcĕ Dĭōrēs. *V.* SYN. Prĕmō, pērstringō. ‖ *Au fig. Passer le temps.* Ōmne ævŭm fĕrrō tĕrĭtŭr. *V.* Quă spĕ Lĭbўcīs tĕrīt ōtĭă tĕrrīs? *Id.* Āltĕrā jām tĕrĭtŭr bēllīs cīvīlĭbŭs ætās. *H.* Dīem sērmōnĕ tĕrĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 66). SYN. Cōnsūmō, īnsūmō, īmpēndō, cōntĕrō. ‖ *Fouler aux pieds.* Jūrāta dĕōrum Mājēstās tĕrĭtŭr. *Cl.* ‖ *Perdre.* Ŭt īllūm dī tĕrānt, etc. *Næv.* (apud *Prisc.* 6, 681).

Tĕrpsĭchŏrē, ēs. *f.* (Τερψιχόρη). *Terpsichore, la Muse de la danse.* Tĕrpsĭchŏrē făcĭlĕm lăscīvō pōllĭcĕ mŏvīt Bārbĭtŏn. *Cl.* Tĕrpsĭchŏrē ăffĕctŭs cĭthărīs mŏvĕt, ĭmpĕrăt, aŭgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 20, 5). ‖ *En gén. Muse, études.* Tūnc sĕquĕ sūămquĕ Tĕrpsĭchŏrēn ōdīt. *J.* (7, 35). ‖ *qqf.* Tĕrpsĭchŏrā, æ.

Aūrĕă Tērpsĭchŏrē tōtam lўrā pĕrsŏnāt æthrām (*Anth.* I, p. 51).

Tērquīnī *ou* **Tĕr quīnī**, æ, ă. *Au nombre quinze.* Et jām tĕr quīnīs sŭpĕr ōmnīă cēlsĭŏr ūlnīs Ārcă. *Vict.* (*Gen.* 2, 381).

Tĕrră, æ. *f. La terre, élément, le continent.* Nōn sī tĕrră mārī mīscēbĭtŭr, ĕt mărĕ cœlō. *Lr.* (III, 854). Principĭō tĕrrām, nĕ nōn æquālīs ăb ōmnī Pārtĕ fŏrĕt, māgnī spĕcĭēm glŏmĕrāvīt ĭn ōrbīs. *O.* Mūltum ĕt tĕrrīs jăcĭtātŭs ĕt æltō. *V.* Āntĕ mārе, ĕt tĕrrās, ĕt, quōd tĕgĭt ōmnĭă, cœlŭm. *O.* SYN. Tēllūs. EP. Ĭnĕrs, brūtă, dūră, vāstă, māgnă, māxĭmă, æltă. PHR. Tĕrrēnōs ædspĭcĕ trăctūs, Et mārĭs. *Man.* ‖ Tĕrræ mōtŭs, trĕmŏr. *Voy. le suiv.* ‖ *La terre considérée comme productrice.* Quōd tĕrra crĕārăt Spōntĕ sŭā. *Lr.* (V, 935). Āgrĭcŏlæ ĭncūrvō tĕrrām dĭmōvĭt ārātrō. *V.* Ŭdăquĕ pĕrpĕtŭō grămĭnĕ tĕrra vĭrĕt. *O.* SYN. Tēllus, hŭmŭs, cămpŭs, ægĕr, ārvŭm, sōlŭm. EP. Ălmă, æltrīx, fētă, fĕcŭndă, pĭnguīs, fĕrtĭlĭs, fĕræ; ŭdă, hūmĭdă, ĭrrĭguă; cultă, lætă, pĭctă; ărĭdă, sĭccă, stĕrĭlis, sĭtĭēns, ārĕnosă. PPH. Tĕrræ sĭnŭs, grĕmĭum. *Voy.* Ager, Pratum. ‖ *La Terre, divinité.* Tĭtўon Tĕrræ ōmnĭpărēntĭs ălūmnum. *V.* Vĕsta ĕădem ĕst quæ Tĕrra : sŭbĕst vĭgĭl ĭgnĭs ūtrīquĕ. *O.* (*Fast.* VI, 267 *sq.* Adde *Lucr.* II, 993). SYN. Vĕstă, Cĕrĕs, Cўbĕlē, Mātĕr. ‖ *Le sol.* Tĕrrāquĕ sē pĕdĭbŭs răptĭm subdŭcăt. *Lr.* (I, 1109). Cæsī tĕrrām strāvĕrĕ jŭvēncī. *V.* Ăc tĕrrā sŭblĕvăt ĭpsŭm. *Id.* Quŭm vĕllĕt tĕrræ prōcūmbĕrĕ. *O.* SYN. Sōlŭm, hūmŭs, ārēnă. PPH. Tĕrræ sōlŭm. *Voy.* Solum. ‖ *Terre, par rapport à la sépulture.* Rĕlĭquĭās dīvĭnīque ōssă pārēntĭs Cōndĭdĭmŭs tĕrrā. *V.* Ĭnhumātaque corpŏra tĕrræ Mandēmus. Aūt tū mĭhī tĕrram Injĭcĕ. *Id.* SYN. Hūmŭs, *qqf.* pŭlvĭs. *Voy.* Sepelio. ‖ Sīt tĭbĭ tĕrră lĕvĭs! *Voy.* Levis. ‖ Sŭb tĕrra, tĕrris, tĕrras. *Sous terre, qqf. dans les enfers.* Ōmnĭă sŭb māgnă lābēntĭă flŭmĭnă tĕrrā. *V.* Sŭb tĕrrĭs pŏsŭĭtquĕ dŏmos. Ĕt nūnc māgnă mĕī sŭb tĕrrās ĭbĭt ĭmāgŏ. *Id.* Sŭb tĕrrĭs sī jūrā dĕum ĕt tormēntă gĭgāntum. *Pp.* (III, 3, 61). ‖ *La terre, le monde.* Dĕspĭcĭēns mărĕ vĕlĭvŏlŭm tĕrrāsquĕ jăcēntēs. *V.* Ĭmpĕrium tĕrrīs, ănĭmos æquābĭt ōlўmpo. *Id.* Tĕrrārŭm dŏmĭnōs ēvĕhĭt ăd dĕōs. *H.* SYN. Ōrbĭs, mundŭs. PPH. Ōrbĭs tĕrrārŭm. ‖ *Les nations, les hommes.* Pācĕ datā tĕrrīs. *O.* Sīc rĕgăt ĭmpĕrĭum, tĕrrasquĕ cŏĕrcĕat ōmnēs Cæsar. *Id.* Ōstēndēnt tĕrrīs hūnc tāntŭm fātă. *V.* Nēc mīsĕrā solvēnt fōrmĭdĭnĕ tĕrrās. *Id.* SYN. Gēntēs, pŏpŭlī, hŏmĭnēs. ‖ *Une terre, un pays.* Tĕrra prŏcŭl vāstīs cōlĭtŭr Māvortĭă tĕrrīs. *V.* Ĕt tĕrram ălĭtrĭcĕm sævī cōlĭtŭr Māvortĭă tĕrrīs. *V.* Ĕt tĕrram ălĭtrĭcĕm sævī ĕxsĕcrāmŭr Ulўssīs. Tăclĭtūsquĕ mĕă dīscēdĕrĕ tĕrrā. *Id.* SYN. Rēgĭō. *Voy. ce mot.* ‖ *Une certaine quantité de terre.* Multă mĕmŏr ōccŭlĕ tĕrrā (plantas). *V.* Scrōbĭbŭs sŭpĕrăbĭt tĕrra rĕplētīs. *Id.* ‖ *Poussière.* Ĕt sĭccō tĕrrām spŭĭt ōrĕ vĭātŏr. *V.* *Voy.* Pulvis.

Tĕrræmōtŭs *ou* Tĕrræ mōtŭs, trĕmŏr. *Tremblement de terre.* Ĕt tĕrræ mōtŭs ōbŏrtŭs. *Lr.* (VI, 586). Ardua sī tĕrræ quătĭuntŭr mōtĭbŭs Īda. *O.* Undĕ trĕmor tĕrris. *V.* Quō maxĭmă mōtu Tĕrră trĕmĭt. *Id.* VERS. Ĭndĕ trĕmōr tĕrras grăvĭtĕr pĕrtĕntăt. *Lr.* Tĕrra sŭpĕrna trĕmĭt măgnīs concŭssă rŭĭnīs. Tĕrraquĕ sē pĕdĭbŭs răptĭm subdŭcăt. *Id.* Sub pĕdĭbŭs mūgīre solum, ĕt jŭgă cærpĭă mŏvērī. *V.* Insŏlĭtīs trĕmŭĕrūnt mōtĭbŭs Ălpēs. Trĕmĕre ōmnĭă vīsa rĕpentĕ. Lūmĭnăquĕ, laurusquĕ dĕī, totusquĕ mŏvērī Mons circum. *Id.* Ingēns trĕmŏrĭt cum murmŭre tellus. *O.* Tecta rĕpentĕ quătī. Mūgĭtămquĕ trĕmōrĭbŭs ūrbĕm. Măgnōquĕ trĕmōrĕ Ōmnīă cōncŭtĭēns (tellus). *Id.* Quŏ nūnc ĕt tellūs ătquĕ hŏrrĭdă cōntrĕmŭĕrūnt Æquŏră. *Cat.* Mœnĭăquĕ in præcĕps lātūrōs plēnă trĕmōrēs. *L.* Ĕt trĕmēbūndă ōmnī cōncŭssa ĕst pōndĕrĕ tellūs. *Juvc.*

Tĕrrānĕŏlă, æ. *f. Sorte d'alouette.* Āvīs quām dīcūnt tĕrrānĕŏlām rūstĭcī. *Ph.* (*Fab. nov.* 31, 1).

† **Tĕrrās.** *ancien gén. de* Terra. (*Næv.* apud *Prisc.* 6, 679.)

Tĕrrĕnŭs, ă, ŭm. *De terre.* Tĕrrēnō ēx ăggĕrĕ būstŭm. *V.* SYN. Tĕrrēus. ‖ *De la terre, terrestre.* Tĕrrēnum ĭgnōtās hŏmĭnĕm projĭcĕt ĭn ūndās. *L.* Tĕrrēnāquĕ nūmĭnă pōscĭt. *O.* Tĕrrēnĭque hĕbĕtānt ārtūs. *V.* Tĕrrēnō rēgī. *Prud.* (*Ham.* 259). SYN. Tĕrrēstrĭs.

Tĕrrĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ēre. *Effrayer.* Ætĕrnŭm lātrāns ēxsānguĕs tĕrrĕăt ūmbrās. *V.* Jām tŭm rēlūctō pavĭdos tĕrrĕbăt ăgrēstĕs. *Id.* Ōmnĭpŏtēns tўmbrŭque ĕt fulmĭnĕ tĕrrŭit ōrbĕm. *O.* SYN. Tĕrrĭtō, tĕrrĭfĭcŏ, cōntĕrrĕō, ĕxtĕrrĕō, pĕrtĕrrĕō, trĕmĕfăcĭō, pāvĕfăcĭō, hŏrrĭfĭcŏ, tŭrbō, pĕrturbō, cōntŭrbō. PPH. Tĕrrōrĕm, tĭmōrĕm, pāvōrĕm, mĕtŭm, hōrrōrĕm ăffĕrō, ĭnfĕrō, mŏvĕō, ĭncŭtĭō, ĭnjĭcĭō, ĭmmĭttō, ĭngĕmĭnō, æquō. Formĭdĭnĕ, pāvĕrĕ, tĕrrōrĕ mŏvĕō, cōmplĕō, ĭmplĕō, tŭrbō, pĕrcĕllō. Ănĭmōs, mēntēs tĕrrĭfĭcŏ, tŭrbō, cōncŭtĭō, tĕrrōrĕ cōncŭtĭō. Cōrdă, pĕctōră mĕtū ĭmplĕō, etc. Sŭm tĕrrōrī *ou* tĕrrōr. VERS. Cōmĕs formĭdĭnĭs aūrā, Quæ cĭĕt hōrrōrem ĭn mēmbrīs, ĕt cōncĭtăt ārtŭs. *Lr.* Ōmnĭă māgnō Nĕ cēssă tŭrbārĕ mĕtū. *V.* Cæcique ĭn nūbĭbŭs ignēs Tĕrrĭfĭcĕānt ănĭmōs, ĕt tŭrbĭdă tĕrrĕt ĭmāgō. Nūnc ōmnēs tĕrrent ærăe, sŏnŭs ēxcĭtat ōmnĭs Sūspēnsum, ĕt pariter cōmĭti quĕ ōnĕrĭquĕ tăměntem. Sūspēnsum, ĕt pariter cōmĭti quĕ ōnĕrĭquĕ tăměntem. Ŭbjĭcĭtŭr măgĭs, ătquĕ improvĭsă pectŏra tŭrbat. Scīpiadēs, fulmĕn bĕlli, Cārthāginis hŏrrŏr. *Id.* Vānaquĕ dēs, fulmĕn bĕlli, Cārthāginis hŏrrŏr. *Id.* Vānaquĕ dēs, sŏllĭcĭtīs ĭncŭtĭt ūmbrā mĕtŭm. *O.* Tāntŭm trăhĭt ĭllĕ tĭmōrīs. *Id.* Aūdācī tū tĭmŏr ēssĕ pŏtēs. *Pp.*

Au pass. Tĕrrĕŏr, ĕrīs, ĭtŭs sŭm, ĕrī. *Être effrayé.* Sīc ĕgŏ, bĕllĭgĕrīs ă gēntĭbŭs ŭndĭquĕ sæptŭs, Tĕrrĕŏr. *O.* Tĕrrĕtŭr mĭnĭmō pĕnnæ strĭdŏrĕ cŏlumbæ. *Id.* Frŭstrā tĕrrĕbĕrĕ nĭmbīs. *V.* SYN. Ĕxtĕrrĕŏr, cōntĕrrĕŏr, tŭrbŏr, cōntŭrbŏr, pāvĕō, tĭmĕō, mĕtŭō, trĕmō, trĕpĭdō, hŏrrĕō, hŏrrĕscō, ĕxhŏrrĕscō, pĕrhŏrrĕscō, pĕrtĭmĕscō, ĕxtĭmĕscō, pāvĕscō, ĕxpāvĕscō, formĭdō. PPH. Tĕrrŏrĕ, formĭdĭnĕ, pavŏrĕ, mĕtū ĭmplĕŏr, turbŏr, concutĭŏr, pĕrcellŏr. Hŏrrŏrĕ quatŏr. Tĕrrŏrĕ, mĕtu pavĕō, pallĕō. Pāvŏrĕ stupĕō, frīgĕō. Tĕrrŏr, horrŏr mĕ occŭpat, habĕt, pĕrcĭpit, turbat, agĭtat; mēntēm, pectŭs habĕt, sŭbĭt; membrā quătĭt, occŭpăt ārtŭs. Cōrdă horrēnt, hŏrrescŭnt, pāvēnt. VERS. Mōrtālĭă cōrdă Per gēntēs humĭlis strāvĭt pavŏr. *V.* Quōd sī tāntŭs hăbĕt mentēs ĕt pectŏra tĕrrŏr. Ōbstŭpŭi, stĕterŭntquĕ comæ, ĕt vox faucĭbŭs hæsit. Tremefactă nŏvŭs per pectŏra cunctis Însinuăt pavŏr. Obstŭpŭĕre ănĭmi, tr pidusquĕ per ĭma cucurrit Ossa tremor. Mĭhĭ frigĭdus hŏrrŏr Membra quatit, gelĭdusquĕ cŏit formīdĭnĕ sanguis. Arrĕtăquĕ horrescĕ comæ. Obstŭpŭi, gelĭdusquĕ comas cohæsĕrat horrŏr. *Id.* Ĭllĕ dĭū pavĭdus mūm sævŭs circumstĕtit hŏrrŏr. *Id.* Ĭllĕ dĭū pavĭdus mūm sævŭs circumstĕtit hŏrrŏr. Ăt mĕ tum prīmum, gelĭdusquĕ comās crĕăvĕrat horrŏr. Ăt mĕ tum primum, gelĭdusquĕ comās crĕăvĕrat horrŏr. *Id.* Ĭllĕ dĭū pavĭdus mūm sævŭs circumstĕtit hŏrrŏr. *Id.* Ĭllĕ dĭū pavĭdus mūm sævŭs circumstĕtit hŏrrŏr. Perdĭdĕrăt, gelĭdoquĕ cŏmæ cum mentĕ colorem

dĕt fōrmīdĭnĕ pĕctŭs. Extĭmŭī, sēnsīquĕ mētŭ rĭgŭīssĕ cāpillōs. Ēt gĕlĭdum sŭbĭtō frĭgŭĕrĕ pĕctŭs ĕrāt. Pāllŭīt, ĕt sŭbĭtō gĕnŭa īntrĕmŭĕrĕ tĭmōrĕ. Pāllŭīt, ĕt sŭbĭtō sīnĕ sānguĭnĕ frīgĭdă sēdīt. Āttŏnĭtōs sŭbĭtus trĕmŏr ŏccŭpăt ārtŭs. Mĭsĕræ vōxquĕ tŏlōrquĕ fŭgīt. *Id.* Tŭnc pĕrcŭlīt hŏrrŏr Mēmbră dŭcĭs. *L.* Ōmnĭă tŏrpŏr Pĕctŏră pĕrstrīnxĭt, gĕlĭdūsquĕ ĭn vīscĕră sānguĭs Pĕrcŭlsă plĕ̆tă cŏīt. Vŭlgŭs ĭnānī Pĕrcŭlsŭm tĕrrŏrĕ pāvĕt. Trĕpĭdă quātĭtŭr fōrmĭdĭnĕ sōmnŭs. Sēnsīt ĕt ĭpsĕ mētŭm. *Id.* Tĭmĕnt pāvĭdōquĕ gĕlāntŭr Pĕctŏrĕ. *J.* Mēntēsquĕ pĕrcŭlsæ stŭpēnt. *H.* Ēt cŏrdĕ ĕt gĕnĭbŭs trĕmĭt. *Id.* Ĭtquĕ tĭmŏr tŏtŏs gĕlĭdō sŭdŏrĕ pĕr ārtŭs. *Sil.* Pāvĕt ănĭmŭs, ārtŭs hŏrrĭdŭs quāssāt trĕmŏr. *Sen.* Cŏr pĕpŭlīt hŏrrŏr, mĕmbră tŏrpēscūnt gĕlū, Pĕctŭsquĕ trĕmŭīt. Ēn hŏrrĕt ănĭmŭs, ĕt pāvŏr mĕmbra ĕxcŭtĭt. Mē lĭquĭt ănĭmŭs, mĕmbră quātĭūntŭr, lăbānt, Tŏrpētquĕ vīnctŭs frīgĭdō sānguĭs gĕlū. Hŏrrĕrĕ vīnctŭm trĕpĭdŭs ădstrīnxĭt rĭgŏr. *Id.* Nām mĭhī hŏrrŏr mĕmbră mĭsĕrō pĕrcīpĭt dīctĭs tŭīs. *Pl.* Ēă rēs mĕ hŏrrŏrĕ ăffĭcĭt. Tōtŭs tĭmĕō. *Id.* Vĕrum ŭbĭ cōncrētō rĭgŭĕrūnt mĕmbră tĭmōrĕ. *Avian. Voy.* Timeo, Tremo.

Tĕrrĕstĕr *ou* **Tĕrrĕstrĭs**, ĭs, ĕ. *De la terre, terrestre, qqf. humain.* Tĕrrĕstrĭs cœna ĕst. Sŭs tĕrrĕstrĭs bēstĭa ĕst. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 86). Tāntos tĕrrĕstrĭbŭs ārmĭs. *O.* Tĕrrĕstrĭă quāndō Mortālēs ănĭmās vīvūnt sortĭtă. *H.* SYN. Tĕrrēnŭs, *qqf.* tĕrrĕŭs, hŭmānŭs, tĕrrĭgĕnă. PPH. Dē tēllūrĕ sătŭs.

Tĕrrĕŭs, ă, ŭm. *De terre, de la terre.* Bis nŏvīēs mājor clŭĕăt quăm tĕrrĕŭs ōrbĭs (*Anth.* II, p. 330). Tĕrrĕo, tānquăm frăgĭlī cărīnă, Cŏrpŏrĕ vĕctī. *P. Nol.* (30, 179). Sī tĕrrĕă fōrtĕ vŏluntās Lūtĕŭm săpĭt, ĕt grăvĕ căptăt. *Prud.* (*Cath.* 1446). Cuī tĕrrĕŭs ōrtŭs. *Capel.* (I, p. 25). *Voy. le précéd.*

Tĕrrĭbĭlĭs, ĕ. *Terrible, effrayant, redoutable.* Tĕrrĭbĭlēs vīsŭ fōrmæ. *V.* Fŭrĭis ăccēnsŭs ĕt ĭrā Tĕrrĭbĭlis. *Id.* Mōnstraquĕ, tĕrrĭbĭlēs pĕrsequĭtūreque fĕrās. *O.* SYN. Tĕrrĭfĭcŭs, tĭmēndŭs, mĕtŭēndŭs, trĕmēndŭs, hŏrrēndŭs, formīdandus, formidabilis, horribilis, horrificus, horrisŏnus, *qqf.* gravis, immanis, sævus, āspĕr, ātrŏx.

† **Tĕrrĭcŏlă**, æ. *m. f. Habitant de la terre.* Tĕrrĭcŏlās Lămĭās. *Lucil.* (apud *Lact.* 1, 22).

† **Tĕrrĭcŭlă**, æ. *f., et* **Tĕrrĭcŭlŭm**, ī. *n. Chose qui effraie, épouvantail.* Pĕrtŭmŭlstĭs cāssăm tĕrrĭcŭlam ădvĕrsārĭī. *Afr.* (apud *Non.* 4, 319). Proĭndĕ ĭstă tŭa aŭfer tĕrrĭcŭlă. *Att.* (*Ib.* 3, 244). SYN. Mĭmæ.

Tĕrrĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Effrayer.* Ēt quæ rēs nōbĭs vĭgĭlāntĭbŭs ōbvĭă mēntēs Tĕrrĭfĭcĕt. *Lr.* (I, 133). Cæcīque ĭn nŭbĭbŭs ĭgnēs Tĕrrĭfĭcānt ănĭmōs. *V.* Tĕrrĭfĭcās, mŏrĭtŭrĕ, vĭrōs? *St. Voy.* Terreo.

Tĕrrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Effrayant.* Sērăquĕ tĕrrĭfĭcī cĕcĭnērūnt ōmĭnă vātēs. *V.* Tĕrrĭfĭcās căpĭtŭm quātĭēntēs nūmĭnă crīstās. *Lr.* (II, 632). *Voy.* Terribilis.

Tĕrrĭgĕnă, æ. *m. f. Né de la terre.* Tĕrrĭgĕna ērĭgĭtŭr sērpēns. *St.* Tĕrrĭgĕnă mīlēs mūtŭă cædĕ ŏccĭdĭt. *Sen.* (*Med.* 470). ‖ *En parlant des géants.* Dōnec tĕrrĭgĕnæ, facĭnŭs mīrābĭlĕ, frātrēs. *O.* (Et *V. Fl.* II, 18). Hūc quŏquĕ tĕrrĭgĕnām vēnissĕ Typhōĕa gārrānt. *Id.* ‖ *Les premiers hommes, les hommes.* Frīgŭs ĕnĭm nūdōs sĭnĕ pĕllĭbŭs ĕxcrŭcĭăbat Tĕrrĭgĕnās. *Lr.* (V, 1425. *Ib.* 1410). Æthĕrnĕ rectŏr, dīvĭdĕ jānŭās Cœlī, ŏbsĕrātās tĕrrĭgĕnīs prĭŭs! *Prud.* (*Peri.* 3851).

† **Tĕrrĭlŏquŭs**, ă, ŭm. *Qui dit des choses effrayantes.* Tĕrrĭlŏquīs vīctŭs dictīs, dēsciscĕrĕ quærēs. *Lr.* (I, 103).

Tĕrrĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait un bruit effrayant.* Tĕrrĭsŏnŭs strĭdŏr vĕnĭēntīs Ălānī. *Cl.* Āt tŭbă tĕrrĭsŏnō strĕpŭīt grăvĕ raŭcă frăgŏrĕ. *Sid.* (*Pan.* 1012).

Tĕrrĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Terreo. Ēt măgnās tĕrrĭtăt ŭrbĕs. *V.* Æc cœlŭm tĕrrĭtăt ārmĭs. *Id.* Cœlŭmquĕ trĭsŭlcă Tĕrrĭtăt ōmnĕ cŏmă (fulmen). *St.*

Tĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Terreo. *Effrayé, épouvanté.* Sŭbĭtōquĕ ădspectū tĕrrĭtus hæsĭt. *O.* Ĭnōpīnō tĕrrĭtă vīsŭ. *O.* Tĕrrĭtŭs hōstĕ nŏvō. *Id.* SYN. Ēxtĕrrĭtŭs, cōntĕrrĭtŭs, pĕrtĕrrĭtŭs, pāvĭdŭs, pāvēns, pāvĕfactŭs, pāvĭtāns, tĭmēns, trĕmēns, trĕmĕbŭndŭs, trĕpĭdāns, trĕpĭdŭs, āttŏnĭtŭs, hŏrrēns, hŏrrĭsŏnŭs, mĕtŭēns, formīdāns, tŭrbātŭs, pĕrtŭrbātŭs, *qqf.* ēx ănĭmĭs *ou* ēxănĭmŭs, ēxănĭmātŭs, ēxsānguĭs, ēxstĕrnātŭs, stŭpĕfactŭs. PPH. Tĕrrŏrĕ pāvēns, pĕrcŭlsŭs, căptŭs, āttŏnĭtŭs, ēxănĭmātŭs, pāllēns, āmēns. Fōrmĭdĭnĕ trĕpĭdŭs, tŏrpēns. Tĭmōrĕ, pāvōrĕ, tĕrrōrĕ, mētū mūtŭs, sōllĭcĭtŭs, cōnfūsŭs. Mēntĕ pāvĭdŭs *ou* pāvĭdă. Ēxănĭmĭs mētū. PHR. Ancĭpĭtī mēntĕm fōrmĭdĭnĕ prēssŭs. *V.* Tŭrbāti ănĭmī cōnfūsăquĕ vŭlgī fĭctōră. Pĕrcŭlsă nŏvă fōrmĭdĭnĕ mēntēm. Ēxsānguĭs vīsŭ. *Id.* Ĭmplĭcĭtās tĕrrōrĕ cōhōrtēs. *L.* Lānguĭdă cĕrnĭt Cūnctă mētū. *Id.* Pāvĭdō tĕrrĭtă vŭltū. *Sen.* Grăvī Tĕrrōrĕ pāvĭdŭm. *Id.*

Tĕrrŏr, ōrĭs. *m. Effroi, épouvante.* Vūlgī pĕctŏră tĕrrŏr hăbĕt. *O.* Nāscētŭr vōbĭs ēxpērs tĕrrōrĭs Āchillēs. *Cat.* (64, 338). Sēd vārĭis pōrtēntă dĕŭm tĕrrōrĭbŭs ĭmplēnt. *V.* Tāntŭm tĕrrōrĭbŭs ădđĭt, Quōs tĭmĕānt, nōn nōssĕ dĕōs. *L.* SYN. Tĭmŏr, pāvŏr, fōrmĭdŏ, etc. *Voy.* Timor. ‖ *Objet ou être effrayant.* Ēt trĕpĭdō tĕrrōrĕ rĕplēta ĕst Pēr nĕmŏra ăc mōntēs. *Lr.* (V, 41, terra).

† **Tĕrrŭlēntŭs**, ă, ŭm. *Comme* Terrenus. Ĭlĭc tĕrrŭlēntīs, ĭllĕ vīvīs fŭngĭtŭr. *Prud.* (*Ham. præf.* 5). Quŏd tĕrrŭlēntum ăc sōrdĭdŭm. *Id.* (*Peri.* 455).

Tĕrsī. *parf. de* Tergeo.

Tĕrsĭ. *sync. pour* Tersisti. Ūt tĕrsī lūmĭnă sāpĕ mănū! *Cat.* (66, 30).

Tĕrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Tergeo. Tĕrsīs nĭtēānt tālaria plāntis. *O.* (Et *Pl. Stic.* V, 5, 4). SYN. Laŭtŭs, mundŭs, etc. PPH. Sīnĕ sōrdĭbŭs.

Tĕrtĭō *et* **Tĕrtĭŭm**. *adv. Pour la troisième fois.* Nōn hĕrclĕ vĕnĭām tĕrtĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 24).

Tĕrtĭŭs, ă, ŭm. *Troisième.* Tĕrtĭă jām lūnæ sŏ cōrnŭă lūmĭnĕ cōmplēnt. *V.* Nūptă Jŏvīs frātrī, tĕrtĭă rēgnă tĕnēt. *O.* Sīc ăb Jŏvĕ tĕrtĭŭs Ājāx. *Id.*

Tĕrūncĭŭs, ĭī. *m. Petite pièce de monnaie qui valait trois onces, ou la quatrième partie de l'as romain.* Nĕquĕ rĭdĭcŭlōs jām tĕrūnci făcĭūnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 17).

Tĕrvĕnĕficŭs, ă, ŭm. *Trois fois empoisonneur.* Ēt pĕrgræcētŭr tĕcum, tĕrvĕnĕficĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 15. *Id. Aul.* I, 2, 8).

Tēsca *ou* **Tēsquă**, ōrŭm. *n. pl. Lieux sauvages, déserts.* Nām quæ dēsērta ĕt mīnŭsprĭ tēspĭ Crēdĭs. *H.* Āmplĕxŭs fīnēs, sāltŭs nĕmŏrōsăquĕ tēsquă. *L.* Pĕr gēntēs ālte æthĕrĭas ĕt tēsca vŏlābis, Tēmpla ănīīquă dĕŭm. *Hostius* (apud *Fest.* Cf. *Varr. L. L.* 6, 2). ‖ *adj.* Quīs tu ēs mōrtālis, quī ĭn dēsērtă ĕt tēsca tē ădpŏrtās lŏca? *Att.* (apud *Fest.* Et *Cic. ibid.* Loca aspera, tesca tuor).

Tēssĕlă, æ. *f. dimin. du suiv. Petite pièce carrée pour la marqueterie ou la mosaïque.* Ădeo nulla ūnclă nōbis Ēst ĕbŏris, nēc tēssēllæ. *J.* (11, 131).

Tēssĕră, æ. *f.* (τέσσαρες, *Æol.* τέσσερες).

cubique, cube. (Cf. *Isid. Or.* 18, 63.) || *Comme* Tessella *et* Tesserula. *Voy. ces mots.* || *Dé à jouer.* Hīc mihī bissēnō nūmĕrātŭr tēssĕrā pūnctō. *M.* (XIV, 17). Tālōrŭm dūcĕrĕ jăctūs Ŭt sciāt ĕt vīrēs tēssĕrā mīssā tŭās. *O.* Ĭtă vīta ēst hŏmĭnŭm quāsi quūm lūdās tēssĕrīs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 21). SYN. Tālus. || *Espèce de taille qu'on portait aux greniers publics pour avoir du blé.* Quā vīlĭs tēssĕrā vĕnit Frūmĕntī. *J.* (7, 174). || *Marque que l'on donnait à l'hôte lors de son départ, pour le reconnaître; au fig. hospitalité.* Tēssĕrăm cōnfĕrrĕ sī vīs hōspĭtā-lem, ĕccam ăttŭli. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 87. *Id. Cist.* II, 1, 27). || *Mot d'ordre, écrit.* Clāssĭcă jāmquĕ sŏnant; ĭt bĕllō tēssĕrā sīgnŭm. *V.* Tăcĭtŭm dăt tēssĕrā sī-gnŭm. *Sil.* Dăt tēssĕrā sīgnŭm Ĕxcŭbĭīs. *St.*

Tēssĕrŭlă, æ. *f. dimin. du précéd. Petite pierre de mosaïque.* Quām lēpĭdē lĕxēs cōmpōstæ ŭt tēs-sĕrŭlæ ōmnēs Ēndŏ pāvīmentō. *Lucil.* (apud *Cic. Or.* 44. SYN. Tēssĕllă. || *Dé.* Quī vōmĭt ĭntĕrnĭs tēssĕrŭlās grădĭbŭs (*Anth.* I, p. 520). || *Taille pour avoir du blé.* Scăbĭōsŭm tēssĕrŭlă fĕr Ōbtĭnĕt. *Pers.* (5, 74). *Voy.* Tessera.

Tēstă, æ. *f. Vase de terre cuite.* Quŏ sĕmĕl ēst ĭmbūtă rĕcēns, sĕrvăbĭt ŏdōrĕm Tēstă dĭū. H. SYN. Vās, etc. || *En partic. Amphore, par ext. Tonneau.* Mihī fundăt ăvĭtŭm Cōnsŭlĭbŭs prīscīs cōndĭtă tēstă mĕrŭm. *O.* Græcă quŏd ĕgo ĭpsĕ tēstă Cōndĭtŭm lĕvī (vinum). *H.* Ădhūc fălĕrnă fæce ĕt tēstă nōbĭlī. *Ph.* Sēnsĭt Ălexăndĕr, tēstă quūm vīdĭt ĭn īllă Măgnum hăbĭtātōrem. *J.* (14, 311). SYN. Ămphŏră, cădŭs. || *Coupe.* Cūrtăquĕ Lēdæ sōbrĭŭs bĭbăt tēstă. *M.* (III, 82). *Voy.* Poculum. || *Urne.* Æccĭpĭăt mānēs pārvŭlă tēstă mĕos. *Pp.* (II, 10, 32). SYN. Ūrnă. || *Jarre.* Ănŭpŏlītānī nĕc quæ dĕ sānguĭnĕ thўnnī Tēstă rŭbĕt. *M.* (IV, 89). SYN. Ōrcă. || *Lampe.* Tēstă quum ārdēntĕ vĭdērēnt Scĭn-tillārĕ ōlĕum. *V.* SYN. Lŭcĕrnă. || *Brique, tuile.* Frăgĭlī cĭrcumdātă tēstă Mœnĭă mīrantŭr. *L.* Öccĭ-dīs ēmissæ pĕrcŭssŭs pōndĕrĕ tēstæ. *Aus.* (*Par.* 11, 9). *Voy.* Later, Tegula. || *Tesson, têt.* Mēnsæ sĕd ĕrăt pĕs tĕrtĭŭs ĭmpār: Tēstă părēm fēcĭt. *O.* (Et *Mart.* III, 81; *Juv.* 6, 514). || *Écaille, coquillage, poisson à coquillage.* Sēd nōn ōmnĕ mărĕ ēst gĕ-nĕrōsæ fertĭlĕ tēstæ. *H. Voy.* Ostrea. || *Castagnette.* Aŭdĭăt illĕ Tēstārŭm crĕpĭtŭs cŭm vĕrbĭs. *J.* (11, 170). || *Petit navire.* Ĕt lĕvĭbŭs pĭctæ rēmĭs ĭncŭmbĕrĕ tēstæ. *J.* (15, 128). || *Glace.* Æbscĭdĭt heu! tĕnĕrŭm lūbrĭcă tēstă căput. (*Anth.* II, p. 60. Quidam etiam leg. apud *Ov. Trist.* III, 10, 38). || *Tête chauve.* Æbjĕcta ĭn trĭvĭīs ĭnhūmātī glăbra jăcĕbăt Tēsta hŏmĭnĭs. *Aus.* (*Epig.* 72). Cŏmăm cūtēmquĕ vērtĭcĭs rĕvŭlsĕrăt Ā frōntĕ tōrtŏr, nūdă tēsta ŭt tēgmĭnĕ, etc. *Prud.* (*Peri.* 2953).

Tēstāmēntŭm, ī. *n. Testament.* Ex tēstāmēntō sīc ēst ēlātă. *H.* Căptēs āstūtŭs ŭbīquĕ Tēstāmēntă sĕnŭm. *Id.* Quūm tēstāmēntō pātrĭă pārtĭssēnt bŏnă. *Afr.* (apud *Non.* 7, 64). SYN. Tăbŭlæ, tăbellæ. PPH. Tēstātæ, sŭprēmæ tăbŭlæ, tăbellæ. Sŭprēmă vŏlūntās. PHR. Sŭprēmās errōr nĕ pōssĭt rūmpĕrĕ cērās (*Anth.* 1, p. 219). || *Eccl. L'Ancien et le Nouveau Testament.* Ĭntŏnăt ātquĕ nŏvī mīracŭlă Tēstāmēntī. *Alc.* (*ad Sor.* 450). Tēstāmēntōrŭm vĕtĕrīsquĕ nŏvīquĕ măgīstĕr. *P. Nol.* (25, 369. Et *Prud. Ham.* 186).

Tēstātīm. *En morceaux.* Jam īstām cōllăphĭs cōmmĭnŭīssēm tēstātīm tĭbī. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 842. Et *Juvent.* apud *Char.* 2, 196). SYN. Mĭnūtātīm, etc.

Tēstātĭō, ōnĭs. *f. Témoignage, attestation, preuve.* Ēt sūmma ēst mĕrĭtī tēstātĭŏ vōtī. *P. Nol.* (18, 11). Nām vērĭs ŏpĕrūm fāctīs mănĭfēstĭŏr ōmnī Lūcĕ nĭtĕt præsēns nōstrīs tēstātĭŏ fāctīs. *Juvc.* (II, 675).

Tēstātŏr, ōrĭs. *m. Celui qui rend témoignage.* Īsdēmquĕ sīgnātōrĭbŭs Tēstātŏr ēt sātŏr jŭbĕt, etc. *Prud.* (*Cath.* 1793).

Tēstātŭs, ă, ŭm. *part. de* Testor. 1. *Qui a attesté.* Mūltă Jŏvem ēt læsī tēstātŭs fœdĕrĭs ārăm. *V.* Mūltă dĕōs aūrāsquĕ pătĕr tēstātŭs ĭnānēs. *O.* Lūctŭs tēstātă cŭprēssŭs. *L.* || 2. *Attesté, prouvé.* Nōtă tŭa ēst prŏbĭtās tēstātăquĕ tēmpŭs ĭn ōmnĕ. *O.* Tēstātŏs ōrbĕ lăbōrēs. *Id.* || Tēstātæ tăbŭlæ. *Testament.* (*Cat.* 68, 122.)

† Tēstĕ. *n. de* Testis. Cœlūm tēstĕ vŏcāt. *Alc.* (*ad Sor.* 576).

Tēstĕŭs, ă, ŭm. *De tesson.* Pĕr frāgmĕn īllŭd tēstĕŭm. *Prud.* (*Peri.* 1792).

Tēstĭfĭcŏr, āris, ārī. *d. Attester, témoigner.* Tē mĕmŏrĕm dŏmĭnæ tēstĭfĭcĕrĕ lĭcĕt. *O.* Æntīquās tēstĭfĭcāntŭr ŏpēs. Lĭnguăquĕ præsēntēm tēstĭfĭcātă dĕam. *Id.* (Et *Mart.* VI, 56). *Voy.* Testor.

Tēstĭmōnĭŭm, ĭī. *n. Témoignage, action de témoigner.* Ōvĭs dămnātă fălsō tēstĭmōnĭō. *Ph.* Quī fălsās lītĕs fălsīs tēstĭmōnĭīs Pĕtūnt. *Pl.* (*Rud. prol.* 13. Et *Ter. Ph.* 11, 1, 64). || *Au fig.* Ēgŏ dŭōrŭm rēgŭm tēstĭmōnĭō Laŭdātŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 54).

Tēstĭs, ĭs. *m. Témoin en justice.* Æmbĭgŭæ sī quāndŏ cĭtābĕrĕ tēstĭs Incērtæquĕ rĕī. *J.* (8, 79). Vēndūnt pĕrjūrĭă tēstēs. *O.* EP. Fĭdŭs, vērŭs, vē-rāx, ĭntĕgĕr, ĭncŏrrŭptŭs; fălsŭs, cŏrrŭptŭs, mēn-dāx. || *Témoin, spectateur.* Īllĕ dŏlĕt vērĕ, quī sĭnĕ tēstĕ dŏlĕt. *M.* (I, 34). Fōrs mĕ sērmōnī tē-stēm dēdĭt. *O.* Īllŏ tēstĕ mŏrī. *L.* SYN. Ærbĭtĕr, cōnsclŭs, spĕctātŏr, spĕctāns. || *f.* Gaŭdĕt ēnĭm vīr-tūs tēstēs sĭbī jūngĕrĕ Mūsās. *Cl.* Nŏx, ĕt tŭă tēstīs Dēxtĕrā. *V.* Cūrīă tēstīs. *L.* Tēstĕ lūcĕrnă. *M.* (XI, 105). || *qqf. n.* Tēstīs Mĕtaŭrŭm flūmĕn. *H.* Nĕc tēstĕ quīsquām lūmĭnĕ Pĕccārĕ cōnstāntĕr pŏtĕst. *Prud.* (*Cath.* 172). Vūlnĕrā tēstēs. *O.* Sīdĕrā sūnt tēstēs. *Pp.* (II, 7, 91).

Tēstĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Tēstĭŭs ŏbstŭ-pŭīt. *St.* (Possit et esse *Thestius*).

Tēstŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī. *d. Être témoin.* Cōnfītĕŏr: tēstĕrĕ lĭcĕt; sīgnātĕ, Quĭrītēs. *O.* SYN. Tēstĭfĭcŏr. PPH. Sŭm tēstīs. || *Témoigner, attester, prouver.* Sūnt Ăgămĕmnŏnĭās tēstāntĭă lĭttŏră cūrās. *Pp.* (III, 5, 31). Cārmĭnă jūrĕ dămŭs rārŏs tē-stāntĭă mŏrēs. *O.* Ŭt pūrō tēstāntŭr sīdĕră cœlō. *Tib.* (IV, 1, 10). Lōngum Ăndrŏmăchæ tēstēntŭr ămō-rĕm. *V.* SYN. Tēstĭfĭcŏr, dēclārŏ, ōstendŏ, ărgŭŏ, sīgnĭfĭcŏ, mōnstrŏ, dŏcĕō. || *Prendre à témoin.* Tē-stātŭr mŏrĭtŭrā dĕōs. *V.* Ēt nōn vĭŏlābĭlĕ vēstrŭm Tēstŏr nūmĕn, ăit. *Id.* Tēstĕm tĕ tēstŏr mihī. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 51). SYN. Ättēstŏr, æppēllŏ, jūrŏ, vŏcŏ, cĭtŏ. PHR. Dī mihī sūnt tēstēs. *V.* Cōgam ĭn fœdĕrā tēstēs Ēssĕ dĕōs. *Id. Voy.* Juro. || *Tester, faire son testament.* Tēstāndī quūm sīt lĕnonĭbŭs ătquĕ lānĭstīs Lĭbĕrtās. *J.* (6, 216).

† Tēstŭ, *abl.* tēstū. *n. indécl. Comme* Testa. Ĭn-dīgnŭm vĕlŭt dīcī sōlĕt tēstŭ. *Afr.* (apud *Char.* 1, 118. *Mumm. ibid.* Cf. *Prisc.* 4, 624). Ārā fĭt: hŭc ĭgnĕm cūrtō fĕrt rūstĭcă tēstū. *O.* (*Fast.* II, 645. Pauci leg. *testa*). || *Couvercle.* Stānt cālĭcēs: mĭnŏr ĭndĕ fābās, plūs ältĕr hăbēbăt, Ēt fūmānt tēstū prēssŭs ūtĕrquĕ sŭō. *O.* (*Fast.* V, 509. Et hĭc pauci, *testa*).

Tēstūdĭnĕŭs, ă, ŭm. *De tortue.* Vēl tēstūdĭnĕō

mălă pĕrmŭlcētŏ crŭōrĕ. *Ser. Sam.* (*vs.* 114). Tĕtūdĭnĕum ĭstūm tĭbi ĕgŏ grāndĭbŭ grădŭm. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 10). ‖ *D'écaille de tortue.* Aŭt tĕstūdĭnĕō cārmĕn ĭnermĕ lўræ. *Pp.* (IV, 6, 52). Et tĕstūdĭnĕŭm mĕnsŭs quātĕr hĕxāclĭnŏn. *M.* (IX, 60. Et *Tib.* IV, 2, 22).

Tĕstūdŏ, ĭnis. *f. Tortue, animal.* Āquŭla ĭn sūblīmĕ sūstŭlĭt tĕstūdĭnĕm. *Ph.* EP. Dūrā, rēpēns, īgnāvă, lēntă, pĭgră, sēgnis, tārdă. ‖ *Écaille de tortue.* Nec vārĭōs ĭnhiānt pūlchrā tĕstūdĭnĕ pōstēs. *V.* Gēmmāntēs prīmā fŭlgēnt tĕstūdĭnĕ lĕctī. *M.* (XI, 66). Ebŏre et tĕstūdĭnĕ cultōs Trēs hăbŭit thălāmōs. *O.* ‖ *Luth.* Ipsĕ căvă sōlāns ægrūm tĕstūdĭne ămōrĕm. *V.* Sāxă mŏvērĕ sŏnō tĕstūdĭnis. *H.* Apōllĭnĕă sĕquĭtŭr tĕstūdĭnĕ cāntūs. *L.* SYN. Chĕlўs. *Voy.* Cithara. ‖ *En gén. Écaille, coquille.* Istĕ lĭcĕt dīgĭtōs tĕstūdĭnĕ pūngăt ăcūtă. *M.* (XIII, 86, de echino). ‖ *Tortue militaire, manœuvre usitée dans les assauts, où les soldats s'avançaient la tête couverte de leurs boucliers.* Accĕlĕrānt āctă părĭtĕr tĕstūdĭnĕ Vōlscī. *V.* Scrūtātūrquĕ cāvās cæcă tĕstūdĭnĕ tūrrēs. *St.* Hōstilēs dēnsă tĕstūdĭnĕ mūrōs Tēctă sŭbīt vīrtūs. *L.* PHR. Jūnctæque ūmbōnĕ plălāngēs. *J.* ‖ *Voûte.* Mēdĭă tĕstūdĭnĕ tĕmplī. *V. Voy.* Fornix.

Tĕstŭlă, æ. *f. dimin. de* Testa. Seū cāvă tĕstŭlă Succŭm lĭntĕōlŏ sŭggĕrĭt ēbrĭō. *Prud.* (*Cath.* 785. *Id. Peri.* 1517; *Sept. Ser.* apud *Diom.* 3, 511).

Tĕtĕ. *acc. et abl. de* Tute.

Tĕtĕndī. *parf. de* Tendo.

Tĕtĕr *ou* Tætĕr, tētră, tētrŭm. *Noir, sale.* Hīc ĕgŏ, prōptĕr æquām, quŏd ērăt tētērrĭmă, vēntrī Indĭcō bellŭm. *H.* Nōbĭs cœnŭm tētērrĭmă quŭm sĭt Spūrcĭtĭēs. *Lr.* (VI, 976). Lævĭt ĭmpŕōbă tĕtĕr Ōră crŭōr. *V.* Pāllĭdă tētrīs Vīscĕră tīncta nŏtis. *L.* SYN. Ātĕr, nĭgĕr, sōrdĭdŭs, fœdŭs, turpis, spūrcŭs, obscēnŭs. ‖ *Infect.* Tĕtĕr ŭt ĭmmundæ cārnĭs ābĭrĕt ŏdŏr. *M.* (III, 24). Spīrĭtŭs tētĕr sānĭēsquĕ mānĕt Ōrĕ trĭlĭnguī. *H.* Nāmque ălĭīs ălĭud rētrō quŏquĕ tētrĭus ēssĕt Nārĭbŭs. *Lr.* (II, 510). *Voy.* Fœtidus. ‖ *Amer.* Ābsĭnthĭă tētră. *Lr.* (I, 934. *Id.* II, 510. Cf. *Non.* 4, 466). *Voy.* Amarus. ‖ *Obscène.* Tētră lĭbīdŏ. *H. Voy.* Obscenus. ‖ *Laid, horrible.* Dēformem ĕt tētrum ānte ōmnĭă vultŭm. *J.* (10, 191). Mullĕr tētērrĭmă vultū. *Id.* (6, 417). *Voy.* Turpis. ‖ *Au fig.* Discordĭă tētră. *Enn.* (apud *Hor. Sat.* 1, 4, 60). Sĕd hŏmĭnĭs tētri ĭmpŭlsu ingressŭs. *Lucil.* (apud *Non.* l. cit.). SYN. Hŏrrĭdŭs, ĭmpĭŭs, etc. *Voy.* Ater. ‖ *Horrible, cruel.* Tētrī crŭcĭātŭs. *Att.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 7). SYN. Dīrŭs, sævŭs, etc.

Tēthўs, ўŏs, *acc.* ўă *ou* ўn. *f.* (Τηθύς). *Téthys, fille de Cœlus et de Vesta, sœur de Saturne, femme de l'Océan, mère des Fleuves et des Nymphes.* Tēquĕ sĭbī gĕnĕrŭm Tēthўs ēmăt ōmnĭbŭs undis. *V.* Tĕnĕ sŭăm Tēthўs cōncēssĭt dūcĕrĕ nēptĕm? *Cat.* (64, 29). Dŭxĕrăt Ōcĕănŭs quōndăm Titānĭdă Tēthўn. *O.* Tēthўă mārmŏrĕō fĕcundam pāndĕrĕ pōntō. *Solin.* (*fr.* in *Anth.* II, p. 383. Hanc cave confundas cum Achillis matre, quæ est Thĕtis). PPH. Ōcĕāni cōnjŭx. Gĕnĭtrix Nērēĭă. Maris dĕa. ‖ *Au fig. La mer.* Fĕrtquĕ rĕfĕrtquĕ grădŭm, rĕquĭtŭrquĕ rĕcĭprŏcă Tēthўs. *Sil.* Ceū patĕr Ōcĕānus cum sævă Tēthўĕ Călpēn Hĕrcŭlĕām fĕrīt. *Id.* Tēthўŏs ūndă vāgæ lūnarĭbŭs æstŭĕt hōris. *L. Voy.* Mare.

Tĕtĭgī. *parf. de* Tango.

† Tĕtĭnī. *ancien parf. de* Teneo. Quōrsum ĭtĕr tĕtĭnīsse ăiunt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 838. *Id. ibid.*).

Ut quæ tum ābsēntēm rēbŭs dŭbĭīs cōnjŭgĕm Tĕtĭnērĭt. *Att.* (*Ibid.* Cf. *Fest.* in *Purime*).

Tĕtrăchōrdŏn, ī. *n., et* Tĕtrăchōrdŭs, ī. *m.* (τετράχορδος). *Tétracorde, suite de quatre notes ou quatre degrés conjoints.* Nōnne hōc principĭō gĕmĭnūm tū dāns tĕtrăchōrdŏn. *Capel.* (II, p. 43).

Tĕtrăcōlŏs, ī. *m. f.* (τετράκωλος). *Strophe de quatre vers.* Hānc dōctī tĕtrăcōlŏn vŏcĭtānt strŏphēn. *T. Maur.* (*Met.* 1139).

Tĕtrădĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Pōst quŏquĕ Tĕtrădĭī fămŭlŭs prōcōnsŭlĭs ēxspēs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 390). Ō quī vĕnŭstōs ŭbĕrī făcundĭă Sălēs ōpĭmās, Tĕtrădī. *Aus.* (*Epist.* 15, 2).

Tĕtrăgōnŭm, *et à tort* Tĕtrăgŏnum, ī. *n.* (τετράγωνον). *Tétragone.* Tĕtrăgŏno ābsōlvĕt dŭbĭārŭm vinclă mŏrārŭm. *Aus.* (*Ecl. de Rat. Puerp.* 42). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* (*Id. ibid.* 21).

Tĕtrămĕtĕr, mĕtrī. *m.* (τετράμετρος). *Tétramètre, de quatre pieds.* Hīc quŏquĕ tĕtrămĕtĕr sīmĭlĭs rĕmānĕrĕ vĭdētŭr. *T. Maur.* (*Met.* 548. *Ib.* 574, tĕtrămĕtrō).

Tĕtrārchă *ou* Tĕtrārchēs, æ. *m.* (τετράρχης). *Tétrarque, gouverneur de la quatrième partie d'un royaume.* Tĕtrārchæ rēgēsquĕ tĕnēnt, māgnĭquĕ tўrānnī. *L.* Ōmnĭă māgnă lŏquēns, mŏdŏ rēgēs ætquĕ tĕtrārchās. *H.* Mŏx præsŭl ĕt tĕtrārchēs. *Prud.* (*Cath.* 806).

Tĕtrāstĭchŏn *ou* Tĕtrāstĭchŭm, ī. *n.* (τετράστιχον). *Quatrain.* Quŏd nōn ĭnsŭlsē scrĭbĭs tĕtrāstĭchă quædăm. *M.* (VII, 84). Quālĭs... Ænĕādŭm fŭĕrīt vātēs, tĕtrāstĭchă dīcēnt (*Anth.* I, p. 374).

Tĕtrāx, ăcĭs. *m. Tétras, coq de bruyères.* Et tĕtrăcēm, Rōmæ quēm nūnc vŏcĭtārĕ tărăcēm Cœpĕrūnt. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 1).

Tētrē. *adv. D'une manière sale, horrible.* Sēd quā nōn tētrĭŭs ūllă Ultrīcēs fŭcātă gĕnās. *Cl.* SYN. Fœdē, etc.

Tētrĭcă rūpēs, *et absolt.* Tētrĭcă, æ. *f. Montagne des Sabins.* Quī Tētrĭcæ hōrrēntĭs rūpēs mōntēmquĕ sĕvērum. *V.* Ā Tētrĭcā cōmĭtāntŭr rūpĕ cŏhōrtēs. *Sil.*

Tētrĭcĭtās, ātĭs. *f. Air sombre, sévère.* Lætă sēd tētrĭcĭtātĕ dĕcōrŭm (*Ad Pis.* 91). SYN. Trīstĭtĭă, sŭpērcĭlĭŭm, etc. *Voy.* Supercilium.

Tētrĭcŭs *et* Tētrĭcŭs, ă, ŭm. *Qui a le visage sombre ou sévère, au fig. sévère, austère.* Āt quām nōn tētrĭcus, quām nūllă nŭbĭlŭs īrā! *M.* (VI, 10). Hōc ădĭtŭ tētrĭcæ vĭdī dătă vērbă pŭēllæ. *O.* Pērmĭssisquĕ jŏcīs tŭrbă lĭcēntĭŏr Ēxsŭltĕt, tētrĭcīs lĭbĕră lēgĭbŭs: *Cl.* Et quī frōntĕ nĭmĭs crĭmĭnă tētrĭca Quærūnt. *Sen.* (*H. Fur.* 579). SYN. Sĕvērŭs, trīstĭs, rigĭdŭs, aŭstērŭs, grăvis, sævŭs, etc. *Voy.* Severus. ‖ *Cruel.* Mŏvērūnt tētrĭcās tām pĭă vōta dĕās. *M.* (IV, 73, de Parcis). *Voy.* Sævus. ‖ *Triste, funeste.* Et tētrĭcæ cōntĭcŭērĕ tŭbæ. *M.* (VII, 79). SYN. Trīstĭs, sævŭs, dīrŭs, etc. ‖ *Subst. m. Nom d'un tyran des Gaules.* Rēgnŭm quum Victōrĭnŭs habĕrĕt Victŏr, ĕt ĭn Tētrĭcōs rĕccĭdĭt ĭmpĕrĭŭm. *Aus.* (*Par.* 4, 9).

Tētrĭnnĭō, īs, īrĕ. *n. Crier comme les canards.* (*Auct. Carm. Phil.* 22.)

† Tētrĭtūdŏ, ĭnis. *f. Comme* Tetricitas. (*Att.* apud *Non.* 2, 854.)

† Tētrŏ, ās, ārĕ. *Rendre horrible.* Fĕrārum ădvēntŭs nĕ tētrĕt lōcă. *Pac.* (apud *Non.* 2, 837).

† Tĕtŭlī. *arch. Comme* Tuli. *parf. de l'inus.* Tŭlo. Sūnt ŭbī fŏrte ĭtă sĕ tĕtŭlērūnt sēmĭna æquārum. *Lr.* (VI, 672). Si rĕdĭtŭm tĕtŭlĭssĕt ĭs aut in

tēmpŏrĕ lōngō. *Cat.* (66, 35). Tĕtŭlī ĕi aūxĭlĭum ēt lēnōnī exĭtĭum sīmŭl. *Pl.* (*Rud. prol.* 68). Cōnclūm tĕtŭlī grădŭm. *Vet. Poet.* (apud *Char.* 4, 248, et *Diom.* 2, 435).

1. Teucĕr *et qqf.* Teucrŭs, ī. *m.* (Τεῦκρος). *Teucer, héros originaire de la Crète, régna avec Dardanus, son gendre, dans la Troade, et donna son nom aux Troyens* (Teucri). Teucrus Rhœtēas primum est ădvĕctŭs ĭn ōrās. *V.* (*Æ.* III, 108. Ubi *Serv.* Quem nominativum aguoscunt *Char.* 1, 64, et *Prisc.* 4, 621). ‖ 2. *Teucer, fils de Télamon et frère d'Ajax, prit part au siége de Troie fut chassé de Salamine par son père, et alla s'établir à Chypre, où il fonda une autre Salamine.* Primusvĕ Teucĕr tēlă Cўdōnĭō Dīrĕxĭt ārcŭ? *H.* Teucĕr Sălămīnă pătrēmquĕ Quŭm fŭgĕrĕt. *Id.* PHR. Pătrŭēlis Ăchillī. *O. Voy. le suiv.*

Teucrī, ōrŭm. *m. pl.* (Τευκροί). *Les Troyens.* Nĕc pŏssĕ Ităllă Teucrōrum ăvertĕrĕ rĕgĕm. *V.* Undĕ dŏmŭs Teucrōs Jūlĭă tăngĭt ăvōs. *O. Voy.* Trojani. ‖ — cĕr *ou* crŭs, cră, crŭm. *Des Troyens.* Quŭm Phrўgĭī Teucrō mănābŭnt sănguĭnĕ rīvi. *Cat.* (64, 344). Teucrās fŭĕrăt mērsūră cārīnās. *O.* ‖ *qqf. Romains.* Gēntēm cōntra ēt fătālĭă rēgnă Teucrōrŭm. *Sil.* (XVII, 348).

Teucrĭă, æ. *f. La Troade.* Ērgo ōmnīs lōngō sōlvīt sē Teucrĭă lŭctū. *V.* SYN. Trōas.

Teucrĭs, ĭdis. *f.* (Τευκρίς). *Troyenne.* Căptīvās Teucrĭdās ĭntĕr Quŭm stărĕt. *O.*

Teucrĭŭs, ă, ŭm. *De Troie.* Mīlēs quătĕrētŭr quŭm Teucrĭă bēllō Mœnĭă. *Sil.*

Teūmēsŏs *ou* Teūmēssŏs, ī. *m.* (*Steph.* Τευμησσός). *Montagne de Béotie.* Illĕ răpī Teūmēsŏn ălt. *St.* ‖ *D'où*, Teūmēsĭŭs *ou* Teūmēssĭŭs, ă, ŭm. Jămque ārvă grădŭ Teūmēsĭa ĕt ārcēs. *St.* Ubi Teūmēssĭă Tēmpē. *Id.*

Teūtātēs, æ. *m. Divinité gauloise, que les Romains croyaient être la même que Mercure, et à qui les Celtes immolaient des victimes humaines.* Ex quĭbŭs immĭtīs plăcātŭr sănguĭnĕ dīrō Teūtātēs. *L.* (I, 444. Cf. *Lact.* 1, 21).

Teūthrāntēŭs *et* Teūthrāntĭŭs, ă, ŭm (Τευθράντειος *et* Τευθράντιος). *De Teuthras, de Mysie.* Pēnēōsquĕ sĕnēx Teūthrāntēūsquĕ Cāïcŭs. *O.* Nĕc tĭbĭ crīmĕn ĕrūnt Teūthrāntĭă tūrbă sŏrōrēs. *Id.*

Teūthrās, āntis. *m.* (Τεύθρας). 1. *Teuthras, fils de Pandion, roi de Mysie, père de Thespius.* Teūthrāntĭs hŏc fătĕtŭr ĕvērsī dŏmŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 477). *Voy. le précédent, et* Thespius. ‖ *Nom de guerriers.* Pērsŏnăt Eŭbŏĭcæ Teūthrās tēstudĭnĕ Cўmēs Ĭncŏlă. *Sil.* (Et *Virg. Æ.* X, 402). ‖ *Rivière de Campanie.* Aūt tĕnĕăt claūsăm tĕnŭī Teūthrāntĭs ĭn ŭndă. *Pp.* (I, 11, 11).

Teūtŏnēs, ŭm, *et* Teūtŏnī, ōrŭm. *m. pl.* (Τεύτονοι). *Teutons, peuples de la Germanie, vaincus par Marius.* Cāntăbĕr ēxīgŭīs aūt lōngīs Teūtŏnŭs ārmīs. *L.* Mē, Teūtŏnē jūncto, Quŏndăm frăctē sŭbīs Cimbĕr. *Sid.* (*Pan.* 1319).

Teūtŏnĭcŭs, ă, ŭm. *Des Teutons.* Teūtŏnĭcās Rōmă rĕfringăt ŏpēs. *Pp.* (III, 2, 44). Pōst Teūtŏnĭcōs Lĭbўcōsquĕ trĭumphōs. *L.* ‖ *Par ext. Germanique.* Teūtŏnĭcŭs vōmĕr Pўrēnæĭquĕ jŭvēncī. *Cl.* (Et *Mart.* XIV, 26). *Voy.* Germanus.

Tĕxō, ĭs, ŭī, tŭm, ĕrĕ. *Tresser, entrelacer.* Nūnc făcĭlis Rŭbĕă tĕxătŭr fiscĭnă vīrgă. *V.* Tĕxēndæ sēpēs ĕtĭăm. Lēntæ tĕxūnt ŭmbracŭlă vītēs. *Id.* Tū mŏdŏ tĕxēbās vărĭos pĕr cōrnŭă flōrēs. *O.* SYN. ĭntĕxō, cōntĕxō, nĕctō, ĭnnĕctō, cōnnĕctō, ĭnsĕrō. ‖ *En partic. Tisser, faire un tissu.* Tĕxĭtŭr hæc cāstrīs quārtă lăcĕrnă tŭīs. *Pp.* (IV, 3, 18). Īllă gĕrăt vēstēs tĕnŭēs quās fēmĭnă Cōă Tĕxŭlt. *Tib.* (II, 6, 35). Tĕxēntēm tēlām studĭōsæ ĭpsam ŏffendĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 44). Nē tĕnŭēm tēxēns sŭblĭmĭs ărāněă tēlām. *Cat.* (68, 49). SYN. Ĭntĕxō, cōntĕxō, *par ext.* nĕō. PHR. Ārgūtō tĕnŭēs pĕrcūrrēns pĕctĭnĕ tēlās. *V.* Sīmĭlĭs nōn pĭnguĭă quīsquām Vēllĕră pĕr tĕnŭēs fĕrrī prōdūcĕrĕ rīmās. *Cl. Voy.* Neo. ‖ *absolt.* Nī nōs tĕxāmŭs, nĭhĭl ĕst, fŭllōnēs, vōbĭs quæstī. *Titin.* (apud *Non.* 8, 6). Pallăs mē dŏcŭīt tĕxendī nōssĕ lăborĕm. *Sympos.* (*Æn.* 17). ‖ *Construire en superposant ou entrelaçant.* Tĕxĭtŭr ēt cōstīs pāndă cārīnă sŭīs. *O.* Bīs tĕrnās Ităliō tĕxāmŭs rōbŏrĕ nāvēs. *O.* Immānēm pўrăm Tĕxēbăt ŭstŏr fŭmĭdŭs pīnu ārĭdă. *Prud.* (*Peri.* 3058). SYN. strŭō, cōnstrŭō, ērigō, ăttōllō, etc. ‖ *Au fig.* Quămvīs sērmōnēs pŏssŭnt lōngī tĕxĕr. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 68). ‖ *Composer un ouvrage.* Quōd tŭă tĕxtŭrănt scriptă, rĕtĕxīt ŏpŭs. *O.* Stāmĭnĕ quō cœpit tĕxĕrĕ flĕndă dŏlŏr. *Fort.* (VI, 7, 22). ‖ *Insérer dans un ouvrage, dire, célébrer, chanter.* Nām plĕtātŭs ŏpŭs, vĭctōrēs tĕxĕrĕ lĭbrīs. *Fort.* (II, 9, 3).

Tĕxtĭlĭs, ĕ. *Tressé, entrelacé.* Tĕxtĭlĭbŭs sērtīs ōmnĕ rŭbēbăt ĭtĕr. *M.* (VI, 80. Alii leg. *tonsilibus*). Tĕxtĭlĭs ŭmbrā sŭpīnī Pālmītĭs. *Id.* (XII, 31). SYN. Tĕxtŭs, ĭntĕxtŭs. ‖ *Tissu.* Tĕxtĭlĭbŭsquĕ ōnĕrāt dōnĭs, ăc tălĭă fătŭr. *V.* Nēxĭlĭs ăntĕ fŭīt vēstīs quăm tĕxtĭlĕ tēgmĕn. *Lr.* (V, 1349). Æquum ēst ĭndŭĕrĕ nūptăm vēntum tĕxtĭlĕm. *Petr.* (*Sat.* 55). Ipse ălligātŭs pēstĕ ĭntĕrĭmŏr tĕxtĭlī. *Cic.* (*Tusc.* 2). ‖ *Subst. n. Un tissu.* Quĭd rĕlĕvānt vărĭīs sērĭcă tĕxtĭlĭbŭs? *Pp.* (I, 14, 22). SYN. Tĕxtŭm.

Tĕxtŏr, ōris. *m. Tisserand.* Ēt mălĕ pĕrcūssās tĕxtōrĭs pĕctĭnĕ Gallī. *J.* (9, 30). Hĭnc ĭnstāt tĭbĭ tĕxtŏr, ĭndĕ fŭllō. *M.* (XII, 59). Sīmŭlēt tĕxtŏrĕ Cātonēm. *H.*

Tĕxtrīnŭm, ī. *n. Art de tisser.* Āt pārte ēx ălĭā tĕxtrīnō primă Mĭnĕrvæ Pallă. *Sid.* (*Pan.* 2582). ‖ *Au fig. Chantier pour la construction des vaisseaux.* Īdēm cāmpŭs hăbĕt tĕxtrīnŭm nāvĭbŭ' lōngīs. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* XI, 326).

Tĕxtrix, īcis. *f. de* Textor. Ătquĕ ălĭquă ăssĭdŭă tĕxtrīx ŏpĕrātă Mĭnĕrvæ. *Tib.* (II, 1, 65). Sēquănĭcæ pĭnguēm tĕxtrĭcĭs ălŭmnăm. *M.* (IV, 19). PHR. Ŏpĕrum haūd ĭgnārā Mĭnĕrvæ. *V.*

Tĕxtŭm, ī. *n. Ouvrage formé de plusieurs parties réunies, tressé.* Prōptĕr dissĭmĭlĕm nātūrām tĕxtăquĕ rērŭm. *Lr.* (VI, 996). Pĭnĕa tĕxtă cārīnæ. *Cat.* (64, 10. Et *Ov. Fast.* 1, 506). Tĕxtă rōsīs fortāssĕ tĭbī... cōrōnă plăcēt. *M.* (XIII, 51). Ēt dōnă mātrŭm vĭmĭnĕō fĕrūnt tĕxtō. *Id.* (III, 58). ‖ *Tissu, étoffe.* Pūrpūra nēmpĕ mĭhī prĕtĭōsăquĕ tĕxtă dăbūntŭr. *O.* Bабўlŏnĭca pictă sŭpĕrbĕ Tĕxtă. *M.* (VIII, 28). SYN. Tĕxtĭlĕ, tēlă, tĕxtūra. PHR. Pictīs ĭntĕxtŭm vēstĭbŭs aūrŭm. *O. Voy.* Vestis. ‖ *Contexture.* Clўpĕi nōn ēnărrābĭlĕ tĕxtŭm. *V.* Pēpli mīrābĭlĕ tĕxtŭm. *St.* SYN. Tĕxtūră.

Tĕxtūră, æ. *f. Tissu, enchaînement, agglomération.* Quăm tĕnŭī cōnstĕt tĕxtūră, quămquĕ lŏco sĕ Contĭnĕăt pārvō. *Lr.* (III, 210). ‖ *Tissu.* Cœă tĕxtūră Mĭnĕrvæ. *Pp.* (IV, 5, 23. Et *Pl. Stic.* II, 2, 24).

Tĕxtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Texo. *Entrelacé, tressé.* Ārbŏrĭbŭs tĕxtīs mōles. *V.* Pārĭĕtĭbŭs tĕxtŭm cæcīs ĭtĕr. *Id.* Vīmĭnĕ quērnō Tĕxtă dŏmŭs. *St.* ‖ *Tissé.* Cōnstringătquĕ tŭōs pŭrpŭră tĕxtă tŏrōs. *M.* (XI, 57). Cōnjŭgĭs fĭdæ mănŭ Tĕxtŏs ămĭctus. *Sen.* (*Ag.* 883).

Tēxtŭs, us. *m. Enlacement, tissu, contexture.* Mŭlto magis hæc sūnt tēnuia tĕxtu. *Lr.* (IV, 729). Si, prima nōstris quæ sit mcūnābŭlis Ōrigŏ, tĕxtu stēmmatis rēcēnsĕas. *Prud.* (*Peri.* 2517). Ōstrĭcŏlŏr pēpli tĕxtŭs. *Sid.* (*Pan.* 624). SYN. Cōntĕxtŭs, textūm, tĕxtūra. || *Contexture du discours, néol. Texte.* Quārūm ratio manifēsta pĕr ārtem Cōllĕcta ĕst, vĕnĕtquĕ sŭō pĕr cārmĭnă tĕxtū. *Man.* (III, 270). Cōnsūmmānda sŭo pròpĕrat quia pāgĭnă tĕxtū. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 521. SYN. Cōntĕxtŭs.

Tēxŭi. *parf. de* Texo.

Th. *Lettre de l'alphabet grec.* Ānsĭs cĭnctă dŭābŭs ĕrīt cūm jōta, lēgĕs Θ. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 23). *Voy.* Theta.

Thāïs, ĭdĭs. *f.* (Θαΐς). *Célèbre courtisane d'Alexandrie, qui demeura à Athènes.* Tŭrbă Mĕnāndrēæ fŭĕrăt nĕc Thāïdŏs ōlim. *Pp.* (II, 5, 3). || *Nom de femme.* Quid missa? o Thāïs, Thāïs, ūtĭnam ĕssēt mihī! *Ter.* (*Eun.* I, 2, 11. Thāïdă Quintŭs āmăt. *M.* (III, 8).

Thălămŭs, ī. *m.* (θάλαμος). *Chambre à coucher.* Hĭc thălămum invāsīt nātæ. *V.* Thalămī jām limĭnă tāngit, Jămquĕ fŏrēs apĕrīt. *O.* Ŭt pŏsĭtum thălămo tĕnĕrī mălĕ saūcĭă lĕctum. *Id.* SYN. Cubilĕ, cŭbĭcŭlum. || *En partie. Chambre nuptiale.* Quinquāginta ĭntŭs thălămī, spĕs māgnă nĕpōtŭm. *V.* Ŭbĕrtim thălămī quās intrā limĭnă fundunt. *Cat.* (66, 17, lacrimas). || *Lit, en partic. Lit nuptial.* Quūm Mĕnĕlāŏ sūrgĕrĕt ē thălamō. *Pp.* III, 12, 14. *Ib.* 5, 65). Thalămīquĕ dĭū cōnsōrtĕ cārēbăt. *O.* SYN. Cŭbilĕ, lĕctus, tōrus. || *Au fig. Mariage.* Thălămī ēxpertēm sinĕ crīmĭnĕ vītām Dēgērĕ. *V.* Tēntāssēt Pēlĕus thălamōs quōquĕ fōrsĭtan illōs. *O. Voy.* Conjugium. || *Habitation, retraite.* Fĕrrĕīque Eūmēnĭdūm thălămī. *V.* Ŭbī jām thălămis (apes) sē cōmpōsŭĕrĕ, silētūr ĭn nŏctĕm. *Id.*

Thălassĭcŭs *et* Thălassĭnus, ă, ŭm (θαλασσικός *et* θαλάττιος). *Qui est de la couleur de la mer.* Tĕrrĭturquĕ thălassĭnă vēstis. *Lr.* IV, 1120). Pāllĭŏlum habeās fĕrrūgĭnĕūm; namĭs cōlŏs thălassĭcu'st. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 43).

Thălassĭō *ou* Thălăsĭō, ōnĭs; Thălassĭūs *et* Thălassŭs, ī. *m. Comme* Hymen. *On répétait ce mot dans les cérémonies nuptiales.* Et insĕrŏ rĕpĕntĕ clāmātŭm sūpĕr: Thalassĭō, Thălassĭō *Catal. Virg.* 5, 15). Quīd sī mĕ jŭbĕās Thălassĭōnĕm Vĕrbĭs dĭcĕrĕ nōn Thalassĭōnĭs? *M.* I, 36). Lŭbĕt Jām sĕrvīrĕ Thălassĭō. *Cat.* 61, 134). Nĕc tŭă dēfŭĕrūnt vĕrbă, Thălassĕ, tŭbī. *M.* (XII, 42, Cf. *Liv.* 1, 9; *Serv.* ad *Æ.* 1, 655, et *Fest.*). || Thălassūs. *Nom d'homme.* Ōffĭcĭŭm nōmĕnquĕ tŭŭm, primævĕ Thălassĕ, Pārvŭlŭs aūdivī. *Aus.* (*Prof.* 12, 1).

Thălassŏmĕlī, *n.* (θαλασσόμελι). *Potion composée avec de l'eau de mer et du miel.* sæpĕ thălassŏmĕlī ădjĕctō cūmŭlāvĭmŭs ĭmbrī. *Ser. Sam.* (*vs.* 537).

Thălassŭs, ī. *m. Voy.* Thalassio.

Thălēs, ētis. *m.* (Θαλῆς). *Thalès, de Milet, un des sept Sages de la Grèce.* Dīxī. Rĕcēdam, ŭt sīt mŏdus: vēnit Thălēs. *Aus. Sept. Sap.* 3, 16. *Ib.* 4, 1). Chrȳsippī non dicĕt ĭtĕm, nōn mītĕ Thălētis Ingĕnĭum. *J.* (13, 184). || † Thălēm. *ancien acc.* Thalēm talēntō nōn ēmăm Mīlēsĭum. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 24. *Id. Bac.* I, 2, 14). || † Thălēs. Thălēs hōc ētĭām nūmĕrīs ĭnquirīt ĕt āstrīs. *Sid.* (*Pan.* 2535). *Voy. le suiv.*

Thălētĭcŭs, *et à tort* Thălētĭcŭs, ă, ŭm. *De Thalès.* Quārtŭs Anăxagŏrās Thălētĭcă dōgmăta sērvāt. *Sid.* (*Pan.* 2545).

Thalĭă, æ. *f.* (Θαλεία). *Thalie, muse de la comédie, de la poésie lyrique, en gén. de la poésie.* Commĕă lascīvo gaudĕt sērmŏnĕ Thalĭa. *Aus.* (*Idyl.* 20, 3). Nōstra nĕc ērūbŭit silvās habitārĕ Thălĭa. *V.* Cūrvæ sceĭtă Thălĭa lўræ. *O.* Sī darĕ vĭs nōstræ vīrēs ănĭmosquĕ Thaliæ. *M.* VIII, 78. *Voy.* Musæ. || *L'une des Grâces. Voy.* Charites. || *Nom d'une Nymphe.* (*Virg. Æ.* V, 826.)

Thălharchus, ī. *m. Nom d'homme.* Ō Thălĭārchĕ, mĕrūm dictă. *H.*

Thălĭūs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Scīs mĕ Scōrpō Thălĭōquĕ dătūrŭm. *M.* (IV, 67).

Thăllŭs, ī. *m.* (θαλλός). *Tige, petite branche.* Vīvĭda quīn ētĭām miscĕbānt cinnămă thăllī. *Alc.* (III, 257). Pĕrgit Ămȳclæō spārgĕns ăltārĭă thăllō (*Ciris*, 376. SYN. Caŭlis, tĕrmĕs, gĕrmĕn, etc.

Thăllŭsă, æ. *f.* (θαλλοῦσα). *Nom de femme.* Thăllusa hōc tŭmŭlō condĭtă lūcĕ cārĕt. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 950).

? Thămnŭs, ī. *m.* θάμνος). *Sorte d'arbrisseau.* Jām thămnī spōntĕ vīrēscūnt. *Col.*, 10, 373. Sed alii leg. *rhamni*.

Thămȳrās, æ, *et* Thămȳrĭs, ĭs. *m.* (Θάμυρις). *Poète thessalien, fut privé de la vue par les Muses, qu'il avait défiées sur la lyre.* Mĕ lĭcĕt ĕt Thămȳræ cāntōrĭs fātă sĕquāntŭr. *Pp.* (I, 18, 19). Quid misĕrŭm Thămȳrān pictă tăbĕllă jŭvĕt? *O.* Mūtōs Thamȳrĭs dāmnātŭs ĭn ānnōs, Ōrĕ sĭmŭl clĭthărāquĕ... Cōntĭcŭit præcĕps. *St.* || *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* XII, 341; *Sil.* II, 177.) || Thămȳrĭs. *f. Comme* Tomyris.

Thamȳrŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (*V. Fl.* III, 128.)

Thāpsŏs *ou* Thāpsŭs, ī. *f.* (*Ptol., Strab., Steph.* Θάψος). 1. *Péninsule de Sicile, près de Syracuse.* Mĕgārōsquĕ sĭnŭs Thāpsŭmquĕ jacēntēm. *V.* Thāpsŏnque ĕt Hĕlōrĭă tēmpĕ. *O.* Erўcĭnaquĕ Thāpsŏs. *L.* Et *Sil.* XIV, 206. Alii minus bene scrib. *Tapsus*). || 2. *Ville d'Afrique, célèbre par la victoire remportée par César sur les restes de l'armée de Pompée.* Ēt Zāma, ĕt ūbĕrĭŏr Rūtŭlo nūnc sānguĭnĕ Thāpsŭs. *Sil.*

Thārĕs, æ. *m. Tharé, père d'Abraham.* Dĕ sēmĭnĕ Thāræ Vīr justŭs mĕrŭēnsquĕ Dĕī. *Vict.* (*Gen.* 3, 271).

Thārsis *ou* Tārsĭs, ĭs *ou* ĭdĭs. *f. Ville d'Espagne qu'on croit être la même que Tartesse.* Lēsbĭă, quām gĕnŭit tēllus pulchĕrrĭmă, Thārsis: Indĭcĭŏ fĭt āmŏr tōtŭs Hēspĕrĭæ. *Inscr.* (in *Anth.* II, p. 42.

Thāsĕlŭs, ĭī *m. Nom d'homme.* Lætĭŏr ĭntĕrĕā jām Thāsĕlŭs ŏb dĭĕm sŭōrŭm. *Prud.* (*Peri.* 3732).

Thāsĭŭs, ă, ŭm (Θάσιος). *De Thasos.* Sūnt Thāsĭæ vītēs, sūnt ĕt Mārĕōtĭdēs ālbæ. *V.* Quīnquĕ Thāsĭī vīnī dēprōmăm, quīnquĕ Falĕrnī. *Vet. Poet.* (apud *Plin.* 14, 14).

Thāsŏs, ī. *f.* Θάσος). *Thasos, île de la mer Égée.* Nōn hūc admĭssæ Thāsŏs, aŭt ūndōsă Cārўstŏs. *St.* Hīnc Nōmădŭm lucēnt flāvēntĭă sāxă Thāsĭquĕ. *Id.*

Thāsŭs *ou* Thrāsŭs, ī. *m. Habitant de Délos, dévoré par des chiens.* Āntĕ dĭĕm rāpto nōn adĕundă Thāsō (*Ibis*, 477).

Thaŭmāntĕŭs, ă, ŭm (Θαυμάντειος). *De Thaumas.* || Thaumāntĕă virgō. *Comme le suiv.* Romŭlĕōs cūm vīrgĭnĕ Thaumāntĕă ĭngrĕdĭtŭr cōllēs. *O.*

Thaūmāntĭās, ădis, *et* Thaūmāntĭs, ĭdis. *f.* (Θαυμαντιάς *et* Θαυμαντίς). *Fille de Thaumas, Iris.* Rōrātĭs lūstrāvīt æquis Thaūmāntĭās Īris. *O.* Ād quem sic rōsĕō Thaūmāntĭās ōrĕ locūta est. *V.* Jūpĭtĕr întĕrĕā cīnctām Thaūmāntĭdă nīmbis Īrĕ jŭbĕt. *Cl. Voy.* Iris.

Thaūmās, āntis. *m.* (Θαύμας). 1. *Fils de l'Océan, époux d'Électre.* ‖ 2. *Nom d'un Centaure.* (*Ov. Met.* XII, 303.)

Thĕānō, ūs. *f.* (Θεανώ). *Fille de Pythagore.* Quōs hăbŭīt Tānăquīl, quās Pўthăgŏrēă Thĕānō. *Aus.* (*Par.* 20, 5). ‖ *Nom d'une Troyenne.* (*Virg. Æ.* X, 703.)

Thĕātrālĭs, ĕ. *De théâtre.* Jūrā thĕātrālĭs dūm sĭlŭĕrĕ lŏcī. *M.* (V, 24). Mĕmbrā thĕātrālī spĕctĕt vĕrtĭgĭnĕ fĕrrī. *Prud.* (*Ham.* 375).

Thĕātrŭm, ī. *n.* (Θέατρον). *Théâtre, amphithéâtre.* Tūnc nōn mārmŏrĕō pĕndĕbānt vēlă thĕātrō. *O.* Plaūsūquĕ sŭī gaudĕrĕ thĕātrī. *L.* Rārā cŏrōnātō plaūsĕrĕ thĕātrā mĕnāndrō. *M.* (V, 10). Nōn rĕdĕānt ĭtĕrūm spĕctāndă thĕātrĭs. *H.* Ērēctă mĕdĭūm vāllĭs ĭnclūdēns lŏcūm Crēscit thĕātrī mōrĕ. *Sen.* (*Troad.* 1128). SYN. Scēnă, pūlpĭtă, spĕctācŭlă, lūdī, cāvĕă, cūnēi, āmphĭthĕātrŭm. EP. Mārmŏrĕŭm, ălŭm, ĕxcēlsŭm, sūblĭmĕ; āmplŭm, ĭngēns, căpāx, spātĭōsŭm; fēstŭm, sōlēnnĕ. PPH. Thĕātrī *ou* thĕātrālēs lūdī. Scēnĭcī lūdī. Scēnārŭm ārtēs. VERS. Scēnīs āgĭtābĭs Ōrēstēs. *V.* Hūnc plaūsūs hĭāntēm Pēr cūnĕōs, gĕmĭnātŭs ēnĭm, plēbĭsquĕ pātrūmquĕ Cōrrĭpŭīt. Cōnsēssum ĭngēntēm cāvĕă. *Id.* Trāxĭtquĕ vāgŭs pēr pūlpĭtă vēstēm. *H. Voy.* Amphĭthĕātrum, Comœdĭa, Tragœdĭa. ‖ *Emplacement pour des jeux publics.* Mēdĭāquĕ ĭn vāllĕ thĕātrī Circŭs ĕrāt. *V.* Ād tŭmŭlŭm cūnĕōsquĕ thĕātrī. *Id.* Ēt ŏpācă thĕātrī Cūlmĭnă. *St.* (*Th.* VI, 714). *Voy.* Circus.

Thēbæ, ārŭm. *f. pl., et* Thēbē, ēs. *f.* (Θῆβαι *et* Θήβη). *Thèbes, nom de plusieurs villes.* ‖ 1. *Thèbes, capitale de la Haute-Égypte, célèbre par ses cent portes, et dont il existe encore des ruines.* Ātquĕ vĕtŭs Thēbē cēntŭm jăcēt ōbrŭtă pōrtĭs. *J.* (15, 6). Seū quæ pālmĭfĕræ mittūnt vēnālĭă Thēbæ. *Pp.* (IV, 5, 25). ‖ 2. *Thèbes en Cilicie, patrie d'Andromaque.* Ēĕtĭōnēās ĭmplēvī sānguĭnĕ Thēbās. *O.* PPH. Vĕtĕrēs Ēĕtĭōnĭs ŏpēs. *O.* ‖ 3. *Thèbes en Béotie, fondée par Cadmus ou par Ogygès. Selon la fable, Amphion en éleva les murs au son de la lyre.* Dūm tĭbĭ Cādmēæ dĭcūntŭr, Pōntĭcĕ, Thēbæ. Tib. (1, 7, 1). Băccho ĭnsignēs ēt Āpōllĭnĕ Thēbās. *H.* Ōgўgĭīs circumdātă mœnĭă Thēbīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 568). Dīræque ād mœnĭă Thēbēs Sōlŭs ăbī. *St.* SYN. *qqf.* Cādmēă. EP. Cādmēă, Āgēnŏrĕă, Tўrĭă, Sidŏnĭă, Dircæă, Ogўglă, Āmphĭŏnĭă, Hērcŭlĕă, Œdĭpŏdĭŏnĭă, Æŏnĭă; ăntĭquă, vĕtŭs, clāră, ĭnclўtă, nōbĭlĭs, Mārtĭă. PPH. Ūrbs Thēbānă, Cādmēă. Ēchĭŏnĭæ, Āmphĭŏnĭs ārcēs. Ūrbs drăcŏnĭgĕnă. Ūrbs cōndĭtă Cādmō.

† Thēbæŭs, ă, ŭm (Θηβαῖος). *Comme* Thebanus. Thēbæō mōntĕ rĕvŭlsæ (columnæ). *Cl.*

Thēbāĭcŭs, ă, ŭm (Θηβαϊκός). *De Thèbes; égyptien.* Chārtæ Thēbāĭcævĕ cārĭcævĕ. *St.*

Thēbāĭs, ĭdis. *f.* (Θηβαΐς). *De Thèbes, Thébaine.* Ēt chĕlўs ūnă Thēbāĭs. *St.* Thēbaĭdēs jūssīs sŭă tēmpŏrā frōndĭbŭs ōrnēnt. *O.* (*Id. A. Am.* III, 778, scil. Andromache). ‖ *La Thébaïde, poème de Stace.* Cūrrĭtŭr ād vōcēm jūcūndam ēt cārmĭnă āmīcæ Thēbaĭdŏs. *J.* (7, 82). Cūmquĕ tŭīs crēvīt mĕă Thēbāĭs ānnīs. *St.* Thēbāĭs mūltă crŭcĭātă lĭmā. *Id.* ‖ *Thébaïde, contrée de la Haute-Égypte.*

Thēbānŭs, ă, ŭm (Θηβαῖος). *De Thèbes, en Béotie.* Thēbānōs āptārĕ mŏdōs stŭdĕt aūspĭcĕ mūsa. *H.* Thēbānæ Sēmĕlēs pŭĕr. *Id.* Tū quōquĕ Thēbānæ mōlĕ prædă tăcēbĕrĕ mātrīs. *O.* SYN. Cādmēŭs, Āgēnŏrĕŭs, Æŏnĭŭs, Dīrcæŭs, Ogўglŭs, Āmphĭŏnĭŭs. ‖ *De Thèbes en Cilicie.* Quūm Thēbānă crūēntŭm Hēctŏrā Thēssălĭcō vĭdīt ăb āxĕ răpī (scil. An dromache). *O.*

Thēbē, ēs. *f. Nymphe aimée par le fleuve Asope.* Quīd rĕfĕram Āsōpōn, quēm cēpīt Mārtĭă Thēbē. *O.* ‖ *Thèbes. Voy.* Thebæ.

Thēcă, æ. *f.* (Θήκη). *Étui, gaîne, fourreau.* Sōrtītŭs thēcām, călămīs ārmārĕ mēmēntō. *H.* (XIV, 19). Sēd fŭĕrīt cūrvā quūm tūtă nŏvācŭlă thēcā. *Id.* (XI, 59). Ārcă nĭtēns ēt thēcă pōtēns glădĭī bĭs ăcūtī. *Fort.* (VIII, 5, 211). SYN. Lŏcŭlī, vāgĭnă.

Thēclă. *Voy.* Tecla.

Thēlĕsīllă, æ. *f. Nom de femme.* (*Mart.* XI, 98.)

Thēlĕsīnă, æ. *f., et* Thēlĕsīnŭs, ī. *m. Nom de femme et d'homme.* Ūxōrēm nōlō Thēlĕsīnām dūcĕrĕ. *M.* (II, 49). Ēssĕ tĭbī māgnŭs, Thēlĕsīnĕ, vĭdĕrīs ămīcŭs. *Id.* (III, 40. Et *Juv.* 7, 25).

Thēlĭnĕ, ēs. *f. Ancien nom d'Arles.* Ārĕlātŭs ĭllĭc cĭvĭtās ăttōllĭtŭr, Thēlĭnĕ vŏcātă sŭb prĭŏrĕ sæcŭlō. *Avien.* (*Or. mar.* 679. Quæ vox Celtica dicitur).

† Thēlĭs. *f. arch. Comme* Thetis. (*Enn.* apud *Varr. L. L.* 6, 5. Hic videndus etiam, *R. R.* 3, 9.)

Thēlўs. *m.* (Θῆλυς). *Féminin, efféminé; ou nom d'homme.* Thēlўn vĭdērāt ĭn tōgā spādŏnēm. *M.* (X, 52).

Thēmă, ătis. *n.* (Θῆμα). *Proposition, sujet.* Sīc thēmātĕ jūnctō Hī māgĭs āltĕrnīs sōlvērūnt vōcĭbŭs ōră. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 499).

Thēmĭs, ĭdis. *f.* (Θέμις). *Thémis, fille du Ciel et de la Terre, déesse de la Justice.* Quūm rēgnā Thēmĭs trĭpŏdāsquĕ tĕnērĕt. *L.* Ād Thēmĭdĭs cŏēūnt āntrā sĕvērā dĭī. *Cl.* Fātĭdĭcāmquĕ Thēmĭn, quæ tūnc ōrăclă tĕnēbāt. *O.* SYN. Jūstĭtĭă. *Voy. ce mot.*

Thēmĭsŏn, ōnis. *m. Nom d'un célèbre médecin de Syrie.* Quōt Thēmĭsŏn ægrōs aūtūmno ŏccĭdĕrĭt ūnō. *J.* (10, 221). ‖ *Autres.* Quærīs Ūxōrĕm, Thēmĭsŏn. *M.* (XII, 20).

Thēmĭstō, ūs. *f.* (Θεμιστώ). *Femme d'Athamas.* ‖ *La même que Thisbé.* Pālĭlă nōtă fŏvēt lăcrĭmĭs dĕcĕptă Thēmĭstō (*Anth.* I, p. 107).

Thēmĭstŏclēs, ĭs. *m.* (Θεμιστοκλῆς). *Thémistocle, fils de Néoclès, général athénien, défit les Perses à Salamine, fut banni d'Athènes, et se réfugia auprès d'Artaxerce, roi de Perse.* SYN. Nĕŏclĭdēs. PHR. Ārmă Nĕŏclĭdēs quī Pērsĭcă cōntŭdĭt ārmĭs. *O.*

Thēnsă. *Voy.* Tensa.

Thĕŏcrĭtŭs, ī. *m.* (Θεόκριτος). *Théocrite, poète bucolique de Syracuse.* PPH. Sўrăcŏsĭŭs pŏēta, vātēs, pāstŏr. Sўrăcŏsĭă cămœnă. PHR. Cārmĭnă pāstōrĭs Sĭcŭlī mŏdĕrābŏr āvēnā. *O.* Āscræŭs Sicŭlūsquĕ sĕnex. *St.*

Thĕŏdāmās, *et* Thĕŏdămās *ou* Thĭŏdămās, antis. *m. Théodamas, roi des Dryopes tué par Hercule. Voy. le suiv.* ‖ *Fils de Mélampe.* Pēr sōmnūm Thēbās ēt Thĭŏdāmāntă vĭdēbāt. *St.*

Thĕŏdāmāntēŭs *ou* Thĭŏdāmāntēŭs, ă, ŭm (Θεοδαμάντειος *et* Θειοδαμάντειος). *De Théodamas.* Thĭŏdāmāntēō prōxĭmŭs ārdŏr Hўlæ. *Pp.* (1, 20, 6).

Thĕŏdōrŏmēdēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Capt.* II, 2, 38.)

Thĕŏdērĭcŭs, Theŏdērĭcŭs, Theŏdōrĭcŭs *ou* Theūdōrĭcŭs, ī. *m. Nom germain.* ‖ *Théodoric, roi*

des Visigoths d'Espagne, vainqueur d'Attila. Sī quōs Pārrhasīs Ūrsā fĕrt tŭmŭltŭs, Thĕŭdōrĭcĕ, tŭæ mānŭs rōgāntŭr, Ŭt mārtēm vălĭdŭs pĕr ĭnquĭlīnŭm Dēfēnsĕt tĕnŭēm Gărūmnă Tĭbrĭm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 41). ‖ *Théodoric, fondateur de l'empire ostrogothique d'Italie.* Rōmānæ cōlŭmĕn sălūsquĕ gēntĭs, Thĕŭdōrĭcŭs ămāt. *Sid.* (*Pan.* 3146). ‖ *Thierry, fils de Clovis, roi des Francs orientaux.* Thĕŭdĕrĭcŭs ŏvāns ōrnāvĭt hŏnōrĕ trĭbūnŭm. *Fort.* (VII, 16, 17).

? Thĕŏdŏrĭs *ou* Thĕŭdŏrĭs, ĭs. *m. Comme le précéd.* Prŏbăt hōc jām Thĕŭdŏrĭs ăltŭm Ēxēmplum ŏffĭcĭī. *Sid.* (*Pan.* 1463. Ita *Sirm.* Alii aliter).

Thĕŏdŏrŭs, ī. *m.*, *et* Thĕŏdōrā, æ. *f.* (Θεόδωρος). *Noms d'homme et de femme.* Mīrārĭs, Thĕŏdōrĕ : măgnă caŭsa ēst. *M.* (V, 94. Et *Juv.* 7, 177). Hæc Thĕŏdōræ hăbŭīt nōmĕn (*Anth.* II, p. 86. Alii minus bene *Theodotæ*).

Thĕŏdŏsĭŭs, *et ordint.* Theŭdŏsĭŭs, ĭī. *m.* (Θεοδόσιος). *Théodose le Grand, empereur romain.* Quōs cœlō Jŭpĭtĕr ărcĕt, Thcŭdŏsĭŭs tĕrrĭs. *Cl.* Ex quō Theŭdŏsĭŭs cōmmūnĭă jūrā fŭgātō Rĕddĭdĭt aŭctōrĭs frātrī. *Sid.* (*Pan.* 957). Hæc lŏcă Theŭdŏsĭŭs dĕcōrāt pōst fātă tўrānnī (*Anth.* I, p. 244). PPH. Hŏnōrĭī *ou* Hŏnōrī pātĕr, gĕnĭtŏr, pārens. ‖ Thĕŭdŏsĭŭpŏlĭs, ĭs. *f.* (Θεοδοσίου πόλις). *Noms de deux villes, l'une en Mésopotamie, l'autre en Arménie.* Theŭdŏsĭŭpŏlīn ŭt dēnsŭs vāllāvĕrĭt hōstĭs. *Corip.* (*Joan.* 1, 70).

Thĕŏdŏtŭs *et* Theŭdŏtŭs, ī. *m.* (Θεόδοτος). *Nom d'homme.* Quām tŭlĭt ā sævō Theŭdŏtŭs hōstĕ nĕcĕm (*Ibis*, 468).

Thĕŏdŭlŭs *et* Theŭdŭlŭs, ī. *m.* (Θεόδουλος). *Nom d'homme.* Theŭdŭlī tĭbī nōmĕn ĕrāt. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 397).

Thĕŏgnĭs, ĭdĭs. *m.* (Θέογνις). *Ancien poète gnomique de Mégare.* Etĭām prĭūsquām Thĕŏgnĭs nāscĕrētŭr. *Lucil.* (apud *Gell.* 1, 3).

Thĕŏn, ōnĭs. *m.* (Θέων). *Nom d'un sophiste grec, connu par son esprit satirique.* ‖ *Autres.* Pāgānŭm Mēdŭlĭs jŭbĕō sālvērĕ Thĕŏnēm. *Aus.* (*Epist.* 4, 2).

Thĕŏnīnŭs, ă, ŭm. *De Théon; satyrique.* Dēntĕ Thĕŏnīnō quŭm circumrōdĭtŭr. *H.*

Thĕŏphĭlă, *mieux que* Thĕŏphĭlē, ēs. *f.* (Θεόφιλος). *Nom de femme.* Hæc ĕst illă tĭbī prōmissă Thĕŏphĭlă, Cānī. *M.* (VII, 69).

Thĕŏphrāstŭs, ī. *m.* (Θεόφραστος). *Théophraste, philosophe élève d'Aristote et de Platon.* Rhētŏrās pūlchros Thĕŏphrāstŭs ōrnāt. *Rufin.* (*Met. Comic.* p. 2715).

Thĕŏpōmpŭs, ī. *m.* (Θεόπομπος). *Théopompe, orateur et historien de Chio, élève d'Isocrate.* Dīcĭmŭs ēgrĕgĭōs Thĕŏpōmpī mōrĕ lăbōrēs. *Rufin.* (*Met. Comic.* p. 2714). ‖ *Nom d'homme.* Quīs jŭssĭt fĭĕrī tē, Thĕŏpōmpĕ, cŏcŭm? *M.* (X, 66).

Thĕŏtīmŭs, ī. *m.* (Θεότιμος). *Nom d'homme.* Aŭfŭgĭt mī ănĭmŭs, crēdo, ŭt sŏllĕt, ăd Thĕŏtīmŭm. *Q. Cat.* (apud *Gell.* 19, 9. Et *Pl. Bac.* IV, 6, 7).

Thēræŭs, ă, ŭm (Θηραῖος). *De Théra, une des Cyclades.* Nēc fĕrā Thēræō tēllŭs ŏbsēssā cŏlōnō. *Tib.* (IV, 1, 139. Insula ipsa est Θήρα).

Thērāmnæ, ārŭm. *f. pl.* (*Steph.* Θέραμναι). *Comme le suiv.*

Thērāpnæ, ārŭm. *f. pl.*, *et* Thĕrāpnē, ēs. *f.* (Θεράπναι). *Petite ville de Laconie, patrie de Castor et de Pollux.* Ŭmbrōsævĕ măgīs cŏlŭērĕ Thĕrapnæ. *St.* Mīsĭt Āgēnŏrēĭs dūctōrem ānĭmōsă Thērāpnē. *Sil.* (*Vet. Poet.* apud *Mythog.* a *Maio* editum, III, p. 175, habet *Therapnam*).

Thĕrāpnæŭs, ă, ŭm (Θεραπναῖος). *De Thérapné, de Laconie.* Ĭstă Thĕrāpnæis sī fōrmă fŭīssĕt Āmўclīs. *M.* (IX, 104). Mēmbră Thĕrāpnææ rĕsōlūtŭs gўmnăsĭō Pōllŭx. *St. Voy.* Spartanus. ‖ *De diverses colonies Lacédémoniennes. De Canope.* Cūrvĕ Thĕrāpnæī lăscīvĭāt ōră Cānōpī. *St.* ‖ *De Tarente.* Blāndă Thĕrāpnæī plăcĕānt vīnētă Gălēsī. *St.* ‖ *Des Sabins.* Ēcce ĭntĕr prīmōs Thĕrāpnæo ă sănguĭnĕ Claŭsī Ēxsūltāt Nĕrō. *Sil.* (VIII, 412. Secunda correpta fuit more Græcorum).

† Thĕrāpōntĭgŏnŭs, ī. *m.* (*de* Θεραπόντες *et* γόνος). *Enfant d'une esclave; nom d'homme.* (*Pl. Curc.* III, *vs.* 38.)

Thērāsĭă, æ. *f.* (Θηρασία). *Thérèse, femme de Paulin de Nole.* Ŭt sīs Paŭlīnī Thērāsĭæquĕ mēmŏr. *P. Nol.* (*Epist.* 12, 80).

Thērĭdāmās, āntĭs. *f. Nom de chienne.* (*Ov. Met.* III, 233.)

Thērĭnŭs, ī. *m.* (Θέρινος). *D'été; m. Nom d'homme.* Dĭctŭs ăb æstīvō Thērĭnŭs tĭbī mēnsĕ vŏcārĕr. *M.* (IX, 13. Græce etiam scribitur).

Thērmæ, ārŭm. *f. pl.* (Θερμός). *Sources chaudes.* Quūmquĕ Mārŏjālĭcis tŭă prōdĭgĭs ōtĭă thērmīs. *P. Nol.* (*Epist.* 10, 242). ‖ *Ordint. Bains publics.* Ēxstrūxĭt nĭtĭdās vārĭō dē mārmŏrĕ thērmās. *M.* (X, 79. *Id.* passim). Dūm pĕtĭt aŭt thērmās aŭt Phœbī bălnĕă. *J.* (7, 233). SYN. Bălnĕă. *Voy.* Balneum, Lavo. ‖ *Ville de Sicile, près d'Himère.* Lĭttŏrā Thērmārŭm, prīscā dōtātă cămēnā. *Sil.* (XIV, 232. Inde *Thermitanus*, quod apud *Cic. Verr.* 2, 2. Græce sunt Θερμά, apud *Diod.* et *Steph.*).

Thērmōdōn, ōntĭs. *m.* (Θερμώδων). *Thermodon, fleuve de Cappadoce, sur les bords duquel avaient habité les Amazones.* Āt tū fēmĭnĕæ, Thērmōdōn, cōgnĭtĕ tŭrbæ. *O.* Pērstrēpĭt ĕt tēllŭs ĕt Āmăzŏnĭŭs Thērmōdōn. *Sil.* Quālĕs Thrēĭcĭæ quūm flūmĭnă Thērmōdōntĭs Pūlsānt. *V.* Cĕlĕrĕm prŏpĕ Thērmōdōntă. *Pp.* (IV, 4, 69).

Thērmōdōntēŭs, Thērmōdōntĭăcŭs *et* Thērmōdōntĭŭs, ă, ŭm (Θερμωδόντειος, Θερμωδοντιακός *et* Θερμωδόντιος). *Du Thermodon; des Amazones.* Thērmōdōntēīs tŭrbă lăvātŭr āquīs. *Pp.* (III, 12, 15). Thērmōdōntĭăcă mūnĭta ĭn prœlĭă pēltă. *Sil.* Inclūsă rīpīs vīdŭă Thērmōdontĭīs. *Sen.* (*Med.* 215).

Thērmŏpōlĭŭm, ĭī. *n.* (Θερμοπώλιον). *Cabaret où l'on vend des boissons chaudes.* Quōs sēmpĕr vīdĕās lŭbēntēs ēsse ĭn thērmŏpōllō. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 14. *Id. Trin.* IV, 3, 6).

† Thērmŏpōtō, ās, ārĕ (*mot hybride, de* Θερμός *et* poto). *Humecter d'une boisson chaude.* Thērmŏpōtāstī gŭttŭrĕm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 6).

Thērmŏpўlæ, ārŭm. *f. pl.* (Θερμαὶ πύλαι). *Thermopyles, défilé dans le mont Œta, ouvrant le passage de la Phocide, célèbre par le dévouement de Léonidas.* Lўmphăque ĭn Œtæīs Mālĭă Thērmŏpўlīs. *Cat.* (68, 54). Dōnēc cōntingăt călĭda ōstĭă Thērmŏpўlārŭm. *Prisc.* (*Peri.* 455). Nēc nōn Thērmŏpўlās, ĕt Hēllŭs ŭndās... Īnsānīs ĕquĭtāssĕ cŭm cătērvīs. *Sid.* (*Pan.* 1907, de Xerxe).

Thērmŭlæ, ārŭm. *f. pl. dimin. de* Thermæ. Ētrūscī nīsī thērmŭlīs lăvārīs. *M.* (VI, 42).

Thērmŭs, ī. *m.* (Θερμός). *Nom d'homme.* Jūsquĕ sŭī pūlsō jām pērdĭdĭt Ŭmbrĭă Thērmō. *L.*

Thērŏdāmās, āntĭs. *m.* (Θηροδάμας). *Nom d'un roi de Scythie.* Nōn tĭbī Thērŏdāmās crūdusvĕ rōgābĭtŭr Ātreŭs. *O.* (*Pont.* 1, 2, 121. Alii leg

Theromedon). ‖ *D'où*, Thērŏdămāntēŭs, ă, ŭm. Thērŏdămāntēōs ŭt quī sēnsērĕ lĕōnēs (*Ibis*, 385. Et hic alii *Theromedonteos*).

Thērŏmēdōn, ōntĭs. *m. Voy. le précéd.*

Thērōn, ōnis. *m.* (Θηρών). *Nom de guerrier.* Ŏccīsō Thērōnĕ, vīrūm quī maxĭmŭs. *V.* (Et *Sil.* II, 149; *St. Th.* II, 570). ‖ *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 211.)

Thērsandĕr *ou* Thērsandrŭs, ī. *m.* (*Pausan. Θέρσανδρος*). *Thersandre, fils de Polynice, guerrier au siége de Troie.* Thērsandrūm pōrtābăt ăvō (Argia). *St.* Lætīquĕ cāvō sē rōbŏrĕ prōmūnt Thērsandrūs Sthĕnĕlūsquĕ dūcēs. *V.* (Alii non bene scrib. *Thessandrus*).

Thērsĭlŏchŭs, ī. *m.* (Θερσίλοχος). *Fils d'Anténor, tué au siége de Troie.* Mĕdōntăquĕ Thērsĭlŏchūmquĕ. *V.*

Thērsītēs, æ. *m.* (Θερσίτης). *Thersite, grec au siége de Troie, souvent cité pour sa difformité.* Tām mălă Thērsītēn prōhĭbēbăt fōrmă lătērĕ. *O.* Quām tē Thērsītæ sĭmilēm prōdūcăt Achillēs. *J.* (8, 271).

Thērŭchŭs, ī. *m. Nom d'esclave.* (*Pl. Trin.* IV, 3, 13.)

† Thēsaūrārĭŭs, ă, ŭm. *Relatif aux trésors.* Cōnfĭgĕ sagittīs fūrēs thēsaūrārĭŏs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 24). ‖ *Subst. m. néol. Trésorier.* Dă: sīc Chrīstŭs ĕrīt tĭbī thēsaūrārĭŭs ĭndē. *Fort.* (II, 23, 17).

Thēsaūrŏchrȳsŏnīcŏchrȳsĭdēs, æ. *m. Nom forgé par Plaute pour désigner un richard.* (*Pl. Capt.* II, 2, 35.)

Thēsaūrŭs, ī. *m.* (Θησαυρός). *Trésor, argent caché.* Vĕtĕrēsquĕ rĕclūdīt Thēsaūrōs, ignōtum ārgentī pondŭs ĕt aurī. *V.* Thēsaūro ĭnvēntō quī mĕrcēnārĭŭs ăgrūm. *H.* Cūstodiēbăt quī thēsaūrōs abdĭtōs. *Ph.* Thēsaūrum ēffōdĭēbam ĭntŭs, dōtēm fĭlĭæ. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 8). *Voy.* Divitiæ. ‖ *Au fig.* Thēsaūrum hūnc mi āpportāvistī mălī. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 51). Īste ĕst thēsaūrŭs stultīs in lĭngua sĭtŭs. *Id.* (*Pœn.* III, 3, 12. *Id. fr.* apud *Non.* 6, 45, *thesaurum stupri*). Ōrcĭnō trādĭtŭs thēsaūrō. *Næv.* (apud *Gell.* 1, 24). Thēsaūrōs pĭĕtātĭs hăbēns. *Fort.* (VII, 8, 37). ‖ *Nom d'une comédie.* (*Pl. Trin. prol.* 10; *Ter. Eun. prol.* 10.)

Thēsbă, æ. *f. Ville de la Galaaditide, patrie du prophète Élie.* ‖ *D'où*, Thēsbītēs, æ. *m.* Thēsbītēn quūm fōrtĕ sĕnĕm jām flāmmĕŭs axĭs Tŏllĕrĕt. *Sid.* (*Pan.* 2689).

Thēsbōn, ōnis. *m. Nom d'homme.* Hīc hăbĭtăt tŭŭs ille hospēs, mĕă vīscĕră, Thēsbōn. *Victor.* (*ad Salm.* 5).

Thēsēĭs, ĭdŏs. *f.* (Θησηΐς). *La Théséide, poème sur les exploits de Thésée.* Vēxātŭs tōtĭēs raŭcī Thēsēĭdĕ Cŏdrī. *J.* (1, 2).

Thēsēŭs *et* Thēsēĭŭs, ă, ŭm (Θησεῖος *et* Θησηΐος). *De Thésée.* Gnōssĭdă: Thēsēō crīmĭnĕ factă dĕă ĕst. *O.* Ō mihī Thēsēă pĕctŏră jūnctă fĭdē. Thēsēĭŭs hĕrōs. *Id.* Thēsēĭă Trœzēn. *St.* ‖ *Athénien.* Scāndam ĕgŏ Thēsēæ brāchĭă lōngă vĭæ. *Pp.* (III, 20, 24). Hōs tĭbī Thēsēī pōpŭlātrix mīsīt Hȳmĕttī. *M.* (XIV, 104). *Voy.* Atticus.

Thēsĕus, ĕŏs, ĕī *ou* eī. *m.* (Θησεύς). *Thésée, fils d'Égée, roi d'Athènes, fut aimé d'Ariane, qu'il enleva, après avoir tué le Minotaure, et délaissa dans l'île de Naxos. Il fit prisonnière Hippolyte, reine des Amazones, dont il eut un fils du même nom. Descendu aux enfers avec son ami Pirithoüs, pour ravir Proserpine, il y fut retenu prisonnier jusqu'à l'arrivée d'Hercule, qui le délivra.* Nĕc Lēthæă vălēt Thēsĕūs ābrūmpĕrĕ cārō Vīncŭlă Pīrīthōō. *H.* Aūt mōrtem ōppĕtĕrĕt Thēsĕūs, aūt prædă mōrtis. *Cat.* (64, 102). Spārsĕrăt Ārgŏlĭcās nōmĭn văgă fāmă pĕr ūrbĕs Thēsĕōs. *O.* Nōtŭs ămŏr Phædræ, nōta ĕst injŭrĭă Thēsĕī. *Id.* Nĕc sīc ĭncŏlŭmēm Mĭnōïs Thēsĕă vīdĭt. *Pp.* (II, 11, 7). Călcăt Pīrīthōŭmquĕ Thēsĕŭmquĕ. *Sid.* (*Pan.* 3615). SYN. Ægīdēs. EP. Nēptūnĭŭs, Trœzēnĭŭs, fortĭs, aūdax; fīdŭs, ămīcŭs; ingrātŭs, pērfĭdŭs, pērjūrŭs, prōfŭgŭs, crūdēlĭs. PPH. Trœzēnĭus hērōs. Victŏr Mĭnōtaūrī. Hippōlȳtī pātĕr. Pīrīthōī cōmēs. (Cf. *Ov. Met.* VII, 433 *sq.*; *Her.* 10; *Virg. Æ.* VI, 618; *St. Th.* XII, 576.)

Thēsĭdēs, æ. *m.* (Θησείδης). *Fils de Thésée, Hippolyte.* Thēsīdēs Thēsēūsquĕ dūās răpŭērĕ sŏrōrēs. *O.* Pōrtītŏr illĕ Chārōn Thēsīdæ lātă vĕhēbăt. *Avien.* (*Arat.* 211). ‖ Thēsĭdæ, ārŭm. *m. pl. Les Athéniens.* Prædĭăquĕ ingēntĭs pāgōs ĕt cōmpĭtă circŭm Thēsĭdæ pōsŭērĕ. *V.* (Cf. *Prisc.* 2, 582).

Thēsĭs, ĭs. *f.* (θέσις). *Le temps frappé de la mesure.* Ārsĭn hānc Græcī vŏcārūnt, ālterăm vērō thĕsĭn. *T. Maur.* (*Syll.* 1060).

Thēspĭăcŭs, ă, ŭm (Θεσπιακός). *De Thespies.* Cēntŭm Thēspĭăcis ŏdōră lūcīs. *St.* (Et *V. Fl.* I, 93).

1. Thēspĭădēs, æ. *m.* (Θεσπιάδης). *Tiphys, originaire de Thespies.* Ēt lūnām quārtō dēnsām vīdēt ĭmbrĭbŭs ōrtŭ Thēspĭădēs. *V. Fl.* ‖ *Descendans de Thespius et d'Hercule, qui fondèrent Crotone.* Pātĕfēcĭt ămīcās Ālтă Crŏtōn pōrtās, Āfrīsquĕ ăd bărbără jūssă Thēspĭădum dōcŭit submittĕrĕ cōllă nēpōtēs. *Sil.* (Cf. *Ov. Met.* XV, 19 *sq.*) ‖ *Autres.* (*St. Th.* II, 629.)

2. Thēspĭădēs, ŭm. *f. pl. Voy.* Thespias.

Thēspĭæ, ārŭm. *f. pl.* (Θεσπιαί *et* Θέσπεια). *Thespies, ville de Béotie où les Muses étaient honorées. Voy.* Thespius, etc.

Thēspĭās, ădis. *f.* (Θεσπιάς). *Fille de Thespius.* Nēmpĕ Thēspĭădēs văcānt, Brĕvīquĕ ĭn īllās ārsĭt Hērcŭlēs fācĕ. *Sen.* (*H. OEt.* 369). *Voy.* Thespius. ‖ *Les Muses, honorées à Thespies.* Thēspĭădēs cērtātĕ dĕæ. *O.* (Cf. *Varr. L. L.* 6, 2). *Voy.* Musæ.

Thēspĭs, ĭs. *m.* (Θέσπις). *Thespis, poète d'Icarie en Attique, inventeur de la tragédie.* Ignōtum trăgĭcæ gĕnŭs ĭnvēnīssĕ cămēnæ Dīcĭtŭr, ĕt plaŭstrīs vēxissĕ pŏēmătă Thēspĭs, Quæ cănĕrēnt ăgĕrēntquĕ pĕrūncti fæcĭbŭs ōrā. *H.* Aūt plaŭstrīs sōllĭtum sŏnārĕ Thēspĭn. *Sid.* (*Pan.* 2100).

Thēspĭŭs, ă, ŭm (Θέσπιος). *De Thespies.* Thēspĭă mœnĭă. *V. Fl.* Pĕrgĕ lĭnquĕrĕ Thēspĭæ Rūpĭs Āōnĭōs spĕcŭs. *Cat.* (61, 27). ‖ *Subst. m. Thespius, fils de Teuthras, roi de Mysie, maria ses cinquantes filles à Hercule.* Thēspĭŭs obstŭpŭĭt tōtĭēs gĕnĕr. *St.*

Thēsprōtĭs, ĭdis. *f.* (Θεσπρωτίς). *Thesprotide, contrée sur le littoral de l'Épire.* Ōrtŭs Thēsprōtĭdē tĕrrā. *Avien.* (*Arat.* 584).

Thēsprōtĭŭs *et* Thēsprōtŭs, ă, ŭm (Θεσπρώτιος *et* Θεσπρωτός). *De la Thesprotide; subst. m. Ses habitans.* Nūnc ĕt Phæācum Thēsprotiăque ārvă lăcēssēns. *Sil.* Thēsprōti Dȳŏpĕsquĕ rŭunt. *L.* ‖ *De Cumes, fondée par une colonie Eubéenne qui traversa la Thesprotide.* Ēt mŏdŏ Thēsproto mīrantēm sūbdĭtă rēgnō Prōxĭmă Mīsēnīs æquōră littŏrĭbŭs. *Pp.* (I, 11, 3). ‖ *Nom d'homme.* Thēsprōtē, sī quīs sānguĭnĕ ēxōrtām tŭō, etc. *Vet. Poet.* (apud *Char.* 4, 254).

Thēssălī, ōrŭm. *m. pl.* (Θεσσαλοί *et* Θετταλοί). *Ha-*

bitans de la Thessalie, Thessaliens. Thēssălĭūs ūt rĭgĭdō sĕnĭōr mē mōntĕ rĕcēpīt. *St.* Dēbĭtŭs Ǣăcĭs dŭx Thēssălĭūs ăppŭlĭt ōrĭs. *V. Fl.* Thēssălĭūs ămcillæ făcĭlĕ Brīsēĭdŏs ārsĭt (scil. Achilles). *O.* SYN. Thēssălĭcŭs, Ēmăthĭūs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj. Voy.* Thessalicus. ‖ *Magicien de Thessalie.* Quæ săgă, quĭs tĕ sōlvĕrĕ Thēssălŭs Măgŭs vĕnēnĭs... pŏtĕrĭt? *H.*

Thēssălĭă, æ. *f.* (Θεσσαλία). *La Thessalie, grande province au nord de la Grèce.* Ēt bĭbĕrĕ ē tōtā tōrĭcă Thēssălĭā. *Pp.* (I, 5, 6). Littŏră Thēssălĭæ rĕdūcī tĕtĭgīssĕ cărīnă. *O.* SYN. Ēmăthĭă, Æmŏnĭă, *qqf.* Măcĕdŏnĭă.

Thēssălĭcŭs, Thēssălĭŭs *et* Thēssălŭs, ă, ŭm (Θεσσαλικός, Θεσσάλιος *et* Θεσσαλός). *De Thessalie.* Pūlsūm Thēssălĭcīs ăgmĭn ĭnănĕ jŭgīs. *O.* Thēssălĭcī dă bēllă dūcīs. *V. Fl.* Thēssălĭcămque ădĭīt hospĕs Āchĭllīs hŭmŭm. *O.* (*Pont.* I, 3, 74. Alii leg. *Thessaliam*). Thēssălĭūm quădrĭgă dēcŭs. *Grat.* (*Cyn.* 228). Thēssălă pŭppĭs. *V. Fl.* Thēssălă pīnŭs. *St.* SYN. Ēmăthĭŭs, Æmŏnĭŭs. ‖ *De Thessalie, par rapport aux enchantemens, magique.* Quĭdquĭd ĕt hĕrbārŭm Thēssălă tĕrră lĕgĭt. *Tib.* (II, 4, 56). Thēssălĭcō lūnăm dēdūcĕrĕ rhŏmbō. *M.* (IX, 30). Quūm Thēssălĭcīs vēxātă mĭnīs. *Sen.* (*Med.* 290). Quæ sīdĕra ĕxcāntātă vōcĕ Thēssălă? *H. Voy.* Magicus.

Thēssălĭs, ĭdĭs. *f.* (Θεσσαλίς). *Thessalienne.* Nūllă cārĕt tūmō Thēssălĭs āră mĕō. *O.* Thēssălĭdŭm vīrgō pūlchĕrrĭmă. *Id.* SYN. Thēssălă. ‖ *Magicienne.* Thēssălĭdŭm cārmĕn. *L. Voy.* Maga.

Thēssălĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Thessalicus.

Thēssălŏnĭcă, æ, *et* Thēssălŏnĭcē, ēs. *f.* (Θεσσαλονίκη). *Thessalonique, ancienne ville de Macédoine.* Tāngēbāt Măcĕtŭm fīnēs mūrōsquĕ sŭbĭbāt, Thēssălŏnĭcă, tŭōs. *Cl.* Ēt pĕr Ægæōs pĕnĕtrābĭlĭs æstŭs Thēssălŏnĭcēn. *P. Nol.* (30, 18).

Thēssăndĕr. *Au lieu de* Thersander.

Thēstĭădēs, æ. *m.* (Θεστιάδης). *Fils ou petit-fils de Thestius.* Rēspĭcĕ Thēstĭădēn (scil. Meleagrum). *O.* Thēstĭădæ clāmānt (Plexippus et Toxeus). *Id.*

Thēstĭās, ădis. *f.* (Θεστιάς). *Fille de Thestius, Althée.* Thēstĭās haud ălĭtĕr dŭbĭīs ăffĕctĭbŭs ērrāt. *Ovid.*

Thēstĭŭs, ĭi. *m.* (Θέστιος). *Thestius, lacédémonien, père de Léda, d'Althée, etc.* Thēstĭŭs ōrbŭs ĕrāt. *O.* (*Met.* VIII, 488).

Thēstŏrĭdēs, æ. *m.* (Θεστορίδης). *Fils de Thestor, Calchas.* Ēt vērī prōvĭdŭs aŭgŭr Thēstŏrĭdēs. *O.* (Et *St. Ach.* I, 497).

Thēstўlis, ĭs. *f. Nom de femme.* Jām prīdem ā me īllŏs ābdūcĕrĕ Thēstўlĭs ōrāt. *V.* (Et *Mart.* VIII, 56).

Thēstўlŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Thēstўlĕ, Vīctōrīs tōrmēntūm dūlcĕ Vŏcōnī. *M.* (VII, 28).

Thētă. *n. ou f. indécl.* (Θῆτα). *Lettre de l'alphabet grec. Les juges s'en servaient pour porter une sentence de mort.* Tŭūmquĕ nōmĕn thētă sĕcīlĭs signĕt. *Aus.* (*Epig.* 128). Ēt nīgrūm vĭtĭō prælĭgĕrĕ thētă. *Pers.* (4, 13. Et *Mart.* VII, 37). ‖ *Signe critique dans un manuscrit.* Īstī quī vălĕt ĕxărātiōnī Dēstrictūm bŏnŭs ăpplĭcārĕ thētă. *Sid.* (*Pan.* 2199).

Thētĭdĕus *et* Thētĭdēĭus, ă, ŭm. *De Thétis, fils de Thétis.* Thētĭdēĭŭs hērōs Nēc Dănăūm căpĭt aurĕ prĕcēs (*Epitom. Iliad.* 692).

Thētĭs, ĭdis. *f.* (Θέτις). *Thétis, fille de Nérée, femme de Pélée et mère d'Achille.* Vēcta ēst frĕmātō cærŭlă pīscĕ Thētĭs. *Tib.* (I, 5, 46). Jūpĭtĕr æquŏrĕæ Thētĭdĭs cōnnŭbĭă fŭgīt. *O.* Nĕ pŏtĕ Dārdănĭām frūstrā, Thētĭ, mĕrgĕrĕ clāssĕm. *St.* Nātĕ pŭĕr Thētĭdĕ. *H.* SYN. Nērīnē. PPH. Fīlĭă Nēreī. Gĕnĭtrīx Nērēĭă. Āchĭllĭs, Æăcĭdæ mātĕr, pārēns, gĕnĭtrīx. PHR. Prō nātō cærŭlă mātĕr Āmbĭtĭōsa fŭīt. *O.* Pĕr nūmĭnă mātrĭs æquōsæ. *Id.* (Cf. *Catul.* 64. Male interdum confunduntur *Thetis* et *Tethys*). ‖ *Au fig. La mer.* Ēt tēntārĕ Thētĭn rătĭbŭs. *V.* Hīc lātrāt Gætŭlă Thētĭs. *Cl. Voy.* Mare.

Theŭdōrĭcŭs, Theŭdŏsĭŭs, Theŭdŏtŭs. *Voy.* Theodericus, Theodosius, etc.

Theŭmēsĭŭs. *Au lieu de* Teumesius.

Theŭrōpĭdēs, æ *ou* ĭs. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Most.* II, 2, 17.)

Theŭsĭmărchē, ēs. *f. Nom de femme.* (*Pl. Men.* V, 9, 71.)

Thĭă, æ. *f.* (Θεία). *Épouse d'Hypérion.* Prōgĕnĭēs Thĭæ clārā sŭpĕrvēhĭtŭr. *Cat.* (66, 44).

Thĭăsŭs, ī. *m.* (Θίασος). *Troupe célébrant la fête d'un dieu par des danses, chœur, danses.* Īnstĭtŭīt Dāphnĭs thĭāsōs ĭndūcĕrĕ Bācchō. *V.* Īnsŭltānt thĭāsīs. *Id.* Flōrĕus vōlĭtābăt Īăcchŭs Cūm thĭāsō Sātўrōrŭm *Cat.* (64, 251). Cōnfĕctŭs thĭāsīs. *St. Voy.* Chorea.

Thĭŏdămās. *Voy.* Theodamas, etc.

Thĭsbæŭs, ă, ŭm (Θισβαῖος). *De Thisbé.* Quæ nūnc Thĭsbæās ăgĭtāt mūtātă cŏlūmbās. *O.*

Thĭsbē, ēs. *f.* (Θίσβη). 1. *Ville de Béotie.* Dĭlōnæīs ăvĭbŭs circŭmsŏnă Thĭsbē. *St.* ‖ 2. *Thisbé, jeune Babylonienne qui aima Pyrame, et se donna la mort, croyant que son amant avait été dévoré par un lion.* Pўrămŭs ēt Thĭsbē mĭsĕrī sĭnĕ crīmĭnĕ ămārūnt. *O.* (Cf. *Met.* IV, 55 *sq.*).

Thŏăctēs, æ *ou* ĭs. *m. Nom d'homme.* Rēgīsquĕ Thŏăctēs Ārmĭgĕr. *O.*

Thŏăntēŭs, ă, ŭm (Θοάντειος). *De Thoas ; de Tauride.* Īllĕ Thŏăntēæ trānsĭt dēvēxă Dĭānæ. *V. Fl.* Quĭquĕ Thŏăntēæ Taŭrĭcă sācră dĕæ (*Ibis*, 586).

Thŏăntĭās, ădis, *et* Thŏăntĭs, ĭdis. *f.* (Θοαντιάς *et* Θοαντίς). *Fille de Thoas, Hypsipyle.* Hæc ĕgŏ cōnjŭgĭō frāŭdātă Thŏăntĭās ōrŏ. *O.* Lăcĕrās cŏmĭtātă Thŏăntĭs Ādvĕnĭt ēxsĕquĭās. *St.*

Thŏās, ăntis. *m.* (Θόας). 1. *Thoas, roi de la Tauride, qui chargea Iphiginie du culte sanglant de Diane.* Rēgnă Thŏās hăbŭīt Mæōtĭdĕ clārŭs ĭn ōrā. *O.* Āntĭphātæ mēnsās ēt Taŭrĭcă rēgnă Thŏāntis. *Sid.* (*Pan.* 2831). *Voy.* Tauri. ‖ 2. *Fils de Bacchus et d'Ariane, roi de Lemnos et père d'Hypsipyle.* Răpŭī dē cædĕ Thŏāntă. *O.* (*Her.* 6, 135. Loquitur Hypsipyle. Adde *St. Th.* V, 240). ‖ *Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* X, 415.)

Thŏē, ēs. *f.* (Θοής). *Nom d'une amazone.* (*Val. Fl.* VI, 379.)

Thŏlōsă. *Voy.* Tolosa.

Thŏlŭs, ī. *m.* (Θόλος). *Voûte, ordint. de temple, dôme.* Ă plūvĭō vīndĭcăt ĭmbrĕ thŏlŭs. *O.* Āffŭlsŏquĕ vāgō tĕmpĕrāt ignĕ thŏlōs. *Cl.* Sūspēndĭvĕ thŏlo, aŭt săcra ăd fāstĭgĭă fīxī. *V.* Fīgămquĕ sŭpĕrbĭs Ārmă thŏlīs. *St.* SYN. Cămĕră, fornix. ‖ *Par ext. Temple.* Quŏd cŏlĕrĭs mājŏrĕ thŏlō. *St.* Ēx mē Cæsārĕum prospĭcĭs ēccĕ thŏlŭm. *M.* (II, 59). *Voy.* Templum.

Thōmās, æ. *m.* (Θωμᾶς). *Eccl. Saint Thomas, surnommé Didyme, un des douze Apôtres.* Sīc tĭbĭ prō clўpĕo dēfĕndăt pĕctŏră Thōmās. *Cl.* Thōmæ sŭbjĕctă vĭgōrī. *Fort.* (V. 1, 11, de Perside).

Thōmix, ĭcis. *f.* (θώμιγξ). *Corde de jonc.* Vinclum thomicĕ cannabīnă. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Thŏmўris, is. *f. Voy.* Tomyris.

Thōnītis, ĭdis. *f.* (Θωνῖτις). *Lac traversé par le Tigre.* Atquĕ lăcūm mĕdĭus Thōnītĭdis intrat ĕt ĕxit. *Prisc.* (*Peri.* 913).

Thōōn, ōnis. *m. Nom de guerrier.* Cūm Chērsidămantĕ Thōōnă. *O.* (*Met.* XIII, 259. Malim *Theona*).

Thōrāx, ācis. *m.* (θώραξ). *Ce qui couvre la poitrine.* ‖ *Tunique ou espèce de corsage.* Vīrīdĕm thōrācă jŭbēbĭt Āfferrī. *J.* (5, 145). ‖ *Ordint. Corset en mailles de métal ou de fil, cuirasse.* Mūltiplĭcēm tĕnŭēs ĭtĕrānt thōrācă cătēnæ. *St.* Thōrācă sīmŭl cūm pĕctŏrĕ rūpīt. *V.* Thōrācūm vălīdōs pŭlsānt sŭspīrĭă nĕxūs. *Cl.* SYN. Lōrīcă. PHR. Ārctōs thōrācūm nĕxūs. *St. Voy.* Lorica. ‖ † *Comme* Pectus, *au fig.* Pĕr thōrācă mĕūm dūcās, prĕcŏr, ōris ărātrūm. *Fort.* (VII, 12, *fin.*).

Thŏrĭngī *et* Thūrĭngī, ōrŭm. *m. pl. Les Thuringiens, peuple germain.* Neūrūs, Bāstērnă, Thŏrĭngūs. *Sid.* (*Pan.* 1566). Săxŏnĕ Thūrĭngī rĕsŏnānt. *Fort.* (VI, 3, 11). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Quām gĕnŭīt cœlō tĕrră Thŏrĭngă săcrō. *Fort.* (VIII, 1, 23).

Thōs, thōŏs. *m.* (θώς). *Loup-cervier, ou plutôt chacal.* Hīc ĕt sēmĭfĕrā thōūm dĕ sānguĭnĕ prōlĕm Finxīt. *Grat.* (*Cyn.* 253). Thōēs cōmmissōs, clārissĭmă fāmă, lĕōnēs Ēt sūbīĕre āstū (*Ibid.* 256. Cf. *Plin.* 8, 34; *Solin.* 30).

? Thōspītis, ĭs. *f. Lac, le même que* Thonitis. Plăcidāquĕ rĕcūmbūnt Æquŏră Thōspītis. *Avien.* (*D. T.* 1170. Sic optt. edd.).

Thrācă, æ, *ou* Thrācē, ēs, *et* Thrācĭă, æ. *f.* (Θρᾴκη, Θρᾴκη, Θρακία *et* Θρηκία). *La Thrace, contrée à l'extrémité de l'Europe, vers le Pont-Euxin.* Gĕmīt ūltĭmă pūlsū Thrācă pĕdūm. *V.* Ēt dūræ sīmĭlĕm nĭhĭl Ōrphĕă Thrācæ. *St.* Quūm gĕlĭdām Thrācēn, ĕt ŏpĕrtūm nūbĭbŭs Hæmūm. *O.* Ēt nīvĕ cāndĭdām Thrācēn. *H.* Nōn Thrācĭă tāntūm Vīdīt. *L.* Grāta ēst scīlĭcĕt illĭs Thrācĭă. *O.* SYN. Sīthŏnĭă, Bistŏnĭă, *qqf.* Rhŏdŏpē, Hæmŭs, Ŏthrys, Ismărĭus, Strўmōn. EP. Āspĕră, hŏrrĭdă, fĕră, bārbărā; gĕlĭdă, frīgĭdă, nīvālis, nīvōsă, glăcĭālis; bĕllĭcă, bĕllĭgĕră, Mārtĭă, Māvōrtĭă. PPH. Tĕrră, tĕllūs Bistŏnĭă, Bistŏnis, Sīthŏnĭă, Sīthŏnĭs. Lўcūrgi. Œāgrī rēgnă. PHR. Tĕrră prŏcŭl vāstīs cōlĭtŭr Māvōrtĭă cāmpīs, Thrācēs ārānt, ācrī quōndām rēgnātă Lўcūrgō. *V.*

Thrācēs, ŭm. *m. pl.* (Θρᾷκες *et* Θρῆκες). *Thraces, habitans de la Thrace.* Thrācēs ārānt, ācrī quōndām rēgnātă Lўcūrgō (terra). *V.* Quīd Sērēs, quīd Thrācēs ăgānt. *J.* (6, 403). Mōllĭrĕ Thrācūm pĕctŏră. *H.* SYN. Thrācĭī, Thrēĭcĭī, Bistŏnēs, Bistŏnĭī, Sīthŏnĭī. *Voy.* Thrax, Thracius.

Thrācĭă, æ. *f. Voy.* Thraca.

Thrācĭus, Thrēĭcĭus *et* Thrācūs, ă, ŭm (Θράκιος *ou* Θρήκιος *et* Θρηϊκιος). *De Thrace.* Nōn mĕ cārmĭnĭbŭs vīncēnt, nōn Thrācĭūs Ōrphĕus. *V.* Rhætĭcă nūnc prædĕnt Thrācĭăquæ ārmă mĕtūm. *O.* Nēc nōn Thrēĭclūs lōngă cūm vēstĕ săcērdōs. *V.* Thrēĭclās hlĕnēs. *L.* Thrācă pălūs. *V. Fl.* SYN. Thrāx, Bistŏnĭūs, Sīthŏnĭūs, Ismārĭūs, Œāgrĭūs, Ōdrўsĭūs, Rhĭpæus, Rhŏdŏpēĭus, Rŏdŏpēĭus, Strўmŏnĭūs, Ēdŏnĭūs, *qqf.* Ārctōŭs, hўpērbŏrĕŭs.

Thrāsămundus, ĭ. *m. Roi des Vandales.* Cārthāgō flŏrēs, Thrāsămundī nōmĭnĕ rēgnās (*Anth.* II, p. 630. *Ib.* I, 482). ‖ *D'où*, Thrāsămundĭăcŭs, ă, ŭm. (*Ibid.* I, 483.)

Thrāsciās, æ. *m.* (θρασκίας). *Nom d'un vent, le même que* Circius. Thrāsciām Grāecī prŏprĭā dixērĕ lŏquēlā (*De Duod. Vent.* 7).

Thrāsĕă *et* Thrāsēas, æ. *m.* (Θρασέας). *Sénateur romain et philosophe, illustre par ses vertus, fut forcé de se donner la mort sous Néron.* Quōd mīgnī Thrāsēæ cōnsōmmātūrus Catōnēs. *M.* I, 9. Qualĕ cŏrōnāti Thrāsea Hĕlvĭdĭusquĕ bĭbēbānt. *J.* (5, 36).

Thrāsĭŭs, ĭi. *m.* (Θράσιος). *Nom d'un devin.* Quūm Thrāsĭūs Būsīrĭn ădĭt, mōnstrātquĕ plārī. *O.* (Cf. *A. Am.* 1, 649 *sq.*).

Thrāsō, ōnis. *m.* (Θράσων). *Nom d'homme.* Mīlēs Thrāsō. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 61).

Thrāsŭs. *Voy.* Thasus.

Thrāsўbūlus, ĭ. *m.* (Θρασύβουλος). *Thrasybule, athénien qui chassa les trente tyrans, et rendit sa patrie à la liberté.* Ārmă sūpērvĕhĕrīs quōd, Thrāsўbūlĕ, tŭă. *Aus.* (*Epig.* 24).

Thrāsўllus, ĭ. *m.* (Θράσυλλος). *Nom d'homme.* Ūtquĕ vĕl Ēurўdămās tĕr circūm būstă Thrāsўllī (*Ibis*, 333). Nōn ĭbĭt pārĭtĕr nūmĕrīs rĕvŏcātă Thrāsўllī. *J.* (6, 576).

Thrāsўmăchus, ī. *m.* (Θρασύμαχος). *Nom d'homme.* Sīcūt Thrāsўmăchī prōbăt ĕxĭtŭs ātquĕ Sĕcūndī. *J.* (7, 204).

Thrāsўmēnus. *Voy.* Trasimenus.

Thrāx, ācis. *m.* (Θρᾴξ). *Thrace.* Nōn Maūrūs ĕrāt, nĕquĕ Sārmătă nēc Thrāx. *J.* (3, 79). Thrāx pŭĕr, ădstrictō glăcĭē quēm lūdĕrĕt Hēbrō (*Anth.* II, p. 62). Thrācis ĕt ĕxĭtĭūm Lўcūrgī. *H. Voy.* Thraces. ‖ *Comme* Threx.

Thrēcē, ēs. *f. Voy.* Thraca.

Thrēcĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Du gladiateur nommé* Threx. Thrēcĭdĭcō princĕps bĕllă mōvēns glădĭō. *Aus.* (*Cæs.* 18).

Thrēcĭŭs, ă, ŭm (Θρήκιος). *Comme* Thracius. Ut Thrēcĭă Bācchē. *O.* (*Am.* I, 14, 21).

Thrēĭcĭus. *Voy.* Thracius.

Thrēissă *et* Thrēssă, æ. *f.* (Θρήϊσσα *et* Θρῆσσα). *Femme de Thrace.* Quālĭs ĕquōs Thrēissă fătīgāt Hārpălўcē. *V.* Thălămīsquĕ tŭīs Thrēissă prŏpīnquāt. *V. Fl.* Thrēssă gĕnūs. *V.* Cārăsquĕ tŏrīs ĭndūcĕrĕ Thrēssās. *V. Fl.* Thrēssæquĕ Prŏpōntĭdĭs ūrbĕm. *Aus.* (*Prof.* 16, 13). SYN. Bistŏnis, Sīthŏnĭs, Ēdŏnĭs, Thrācĭă, Thrēĭcĭă.

Thrēnŏs *ou* Thrēnus, ī. *m.* (Θρῆνος). *Chant funèbre, éloge funèbre.* Ānnūūm fūnctī mĕmŏrā Lēŏntī Nōmĭnĕ thrēnūm. *Aus.* (*Prof.* 7, 3). Sūbtĕxtŭs ēstō flēbĭlī thrēnō pātrīs. *Id.* (*Ib.* 5, 3; 14, 5). SYN. Nænĭa.

Thrēx, ēcis, *ou* Thrāx *et* Thrāx. *m. Gladiateur de la plus lourde armure.* Thrēx ēst Gāllĭnă Sўrō pār. *H.* (*Sat.* II, 6, 44). Quis mīrmillōnī contendĭtur? Æquĭmānūs Thrēx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per Inter.* 3. Utrobique legitur etiam *Thrax*. *Fest.* scribit *Thræx*, Θρᾴξ vel Θρῆξ). SYN. Hŏplŏmāchŭs.

Thrĭăsĭŭs, ă, ŭm (Θριάσιος). *De Thrie, bourg de l'Attique.* Quæ săxōsō lŏcă Pārnēthī Sūbjĕctă jăcēnt, ĕt quæ Thrĭăsĭīs Vālĭĭbŭs āmnīs, etc. *Sen.* (*Hip.* 4. Vicus Θρία est apud *Steph.*).

Thrīdăx, ăcis. *f.* (θρίδαξ). *Laitue sauvage.* Quōd sūpērĕst, thrīdăcī jungēs rāmēnta carīnæ. *Ser. Sam.* (*vs.* 448).

? Thrōnĭŭs, ĭi. *m. Nom de guerrier.* Dējĭcĭt, ăt Thrōnĭūm Sāllŭs Sāllūmquĕ Nēălcēs. *V.* (*Æ.* X, 753. Alii leg. *Atronium*).

† Thrōnŭm, ī. *n. Comme le suiv.* In sūblīmĕ

thrŏnūm prōcēdēns ædē sūpērbā. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 213).

Thrŏnŭs, ī. *m.* (Θρόνος). *néol. Trône.* Crās Dĭŏnē jūrā dīcēt fŭltă sŭblīmī thrŏnō (*Pervig. Ven.* 7). Vŏx ĕccĕ sūmmō missă pērsŭltăt thrŏnō. *Prud.* (*Ham. præf.* 10). Laŭdētŭr, cēlsī thrŏnŭs ĕst cuī rēgĭă cœlī. *Juvc.* (I. 512). *Voy.* Solium.

Thūcȳdĭdēs, ĭs. *m.* (Θουκυδίδης). *Thucydide, célèbre historien grec.* Tūm quī dĕcŭs Māgnŭm lŏquēndī ĕst, Ăttĭcŭs Thūcȳdĭdēs. *Avien.* (*Or. mar.* 49. Et *Catal. Virg.* 2, 3).

Thūlē, *et qqf.* Thȳlē, ēs. *f.* (Θούλη). *Thulé, limite, au nord, du monde connu des anciens : la dernière des îles Schetland, ou plutôt Tell Marck en Norwège.* Tĭbī sērvĭăt ūltĭmă Thūlē. *V.* Rĕflŭō circumsŏnă gūrgĭtĕ Thūlē. *St.* Hēspĕrĭæ vădă călīgāntĭă Thūlēs. *Id.* Īnsŏlĭtō bēllī trĕmĕfēcĭt mūrmŭrĕ Thūlēn. *Cl.* ‖ † Thȳlē. Īngĕnĭŭmquĕ pŏtēns ūltĭmă Thȳlē cōlĭt. *Fort.* (VIII, 1, 16. Nisi legendum *Thyla*).

Thūnnŭs. *Voy.* Thynnus.

Thūrĕŭs, Thūrĭfĕr, etc. *Voy.* Tureus, etc.

Thūrĭngī. *Voy.* Thoringi.

Thūrĭnŭs *et* Thūrĭŭs, ă, ŭm. *De Thurium, ville de la Grande Grèce.* Thūrĭnōsquĕ sĭnŭs. *O.* Hērŏdŏtŭs ĭpsĕ Thūrĭŭs; tūm quī dĕcŭs, etc. *Avien.* (*Or. mar.* 49).

Thūs. *Voy.* Tus.

Thūscŭs. *Voy.* Tuscus.

Thȳās, *et mieux* Thȳĭās, ădis. *f.*; Thȳĭădēs, ŭm. *pl.* (Θυάς *et* Θυάδες). *Bacchantes.* Thȳĭās, ŭbī aŭdītō stīmŭlānt trĭĕtērĭcă Bacchō. *V.* Făs pērvĭcācēs sĭt mĭhī Thȳĭădās ĭtĕrārĕ). *H.* Thȳĭădēs effūsīs pēr sŭă cōllă cŏmīs. *O.* (De scriptura cf. *Vel. Long.* p. 2220; *Bentl.* ad *Hor. Od.* II, 19, 9). *Voy.* Bacchæ.

Thȳăsŭs. *Au lieu de* Thiasus.

Thȳbrĭs. *Voy.* Tibris.

Thȳēnē, ēs. *f. Une des Hyades.* Tērtĭă nŏx vĕnĭēt, quă tŭ, Dōdōnī Thȳēnē. *O.*

Thȳēstēs, æ. *m.* (Θυέστης). *Thyeste, fils de Pélops, petit-fils de Tantale, et frère d'Atrée, séduisit sa belle-sœur. Atrée, pour s'en venger, lui fit servir dans un festin le fils né de cet inceste. Le soleil recula pour ne pas éclairer cet horrible repas.* Fŭgĕrĭt ān mēnsās Phœbŭs cœnāmquĕ Thȳēstæ. *M.* (III, 45). Tērĕŏs, aŭt cœnām, crūdē Thȳēstă, tŭām. *Id.* (IV, 49). Āstrā Thȳēstæ Ĭmpŭlĭt, ēt sŭbĭtīs dāmnāvĭt nŏctĭbŭs Ārgŏs. *L.* SYN. Tāntălĭdēs. EP. Pĕlŏpēĭŭs, ădŭltĕr, dīrŭs, scĕlĕrātŭs. PHR. Nātōrĭmquĕ ĕpŭlās, cōnvērsāquĕ sīdĕră rētrō, Ērĕptūmquĕ dĭĕm. *Man.* Rūctāntēmquĕ pātrēm nātōs, sŏlēmquĕ rĕvērsūm, Ēt cæcūm sĭnĕ sŏlĕ dĭĕm. *Id.* (Cf. *Sen. Thyest.* passim; *Sid. Pan.* 1973 *sq.*).

‡ Thȳēstæŭs. *Comme le suiv.*

Thȳēstĕŭs, ă, ŭm (Θυέστειος). *De Thyeste.* Nĕvĕ Thȳēstēĭs cūmŭlēmŭs vĭscĕră mēnsīs. *O.* Quālēm fŭgĭēntĕ pĕr ōrtŭs Sŏlĕ, Thȳēstēæ nŏctēm dūxĕrĕ Mȳcēnæ. *L.* Mīsĭt Thȳēstēās prĕcēs. *H.*

Thȳēstĭădēs, æ. *m.* (Θυεστιάδης). *Fils de Thyeste.* Īndĕ Thȳēstĭădēn thălāmōquĕ ānĭmōquĕ rĕcēpĭt. *O.* Ēnsĕ Thȳēstĭadæ pœnās ēxēgĭt Ōrēstēs. *Cl.*

Thȳĭă, æ. *f.* (Θύα *et* Θυία). *Thuya, arbuste odoriférant.* Sĕd thȳĭæ thălāmō, aŭt Ōrĭcĭæ tĕrĕbĭnthī. *Pp.* (III, 5, 63).

Thȳĭās. *Voy.* Thyas.

Thȳlē. *Voy.* Thule.

Thȳmbĕr *et* Thymbrŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Nōn tĭbĭ, Thȳmbrĕ, căpŭt Ēvāndrĭŭs ābstŭlĭt ēnsĭs. *V.* (De quo *Diom.* 2, 437).

1. Thȳmbră, æ. *f.* (Θύμβρα). *Sarriette, plante.* Ēt sătūrĕĭă thȳmī rĕfĕrēns thȳmbræquĕ săpōrēm. *Col.* (10, 233). Grăvĭtĕr spīrāntĭs cōpĭă thȳmbræ. *V.* Ēt thȳmbræ vĕtĕrēs, ēt pāssĭs ūvă rācēmīs. *Petr.* (*Sat.* 135).

2. Thȳmbră, æ. *f.* (Θύμβρα). *Ville de la Troade, qui avait un temple d'Apollon.* Tārdĭŭs suētō vĕnĭt ĭpsĕ Thȳmbræ Rĕctŏr. *St.*

Thȳmbræŭs, ă, ŭm (Θυμβραῖος). *De Thymbre ; épith. d'Apollon.* Tēquĕ, pātĕr vātūm Thȳmbræĕ. *St.* Pātĕr ĕst Thȳmbræŭs Āpōllŏ. *V.* Dă prŏprĭām, Thȳmbræĕ, dŏmūm. *Id.*

Thȳmēlē, ēs. *f.* (Θυμέλη). *Orchestre, place des musiciens dans le théâtre.* Īllārŭm vōcēs, īllārŭm Mūsă mŏvēbăt Ōmnĭă, quæ thȳmēlē cārmĭnă dūlcĭs hăbēt. *Avien.* (in *Anth.* I, p. 113). ‖ *Nom d'une célèbre danseuse.* Quă Thȳmēlēn spēctās dērīsōrēmquĕ Lātīnūm. *M.* (I, 5). Zēlōtўpūs Thȳmēlēs. *J.* (8, 197).

† Thȳmĭămŭs, ă, ŭm. *Qui aime le thym.* (*Pl. Bac.* V, 2, 4.)

Thȳmœtēs, æ. *m.* (Θυμοίτης). *Un fils de Priam.* Prīmūsquĕ Thȳmœtēs. *V.* (Quidam scrib. *Tymoetes.*)

Thȳmŭm, ī. *n.* (Θύμον). *Thym.* Fērvēt ŏpŭs, rĕdŏlēntquĕ thȳmō frāgrāntĭă mēllă. *V.* Ăd vĭŏlam, ēt cўtĭsŏs, ēt thȳmă cānă vŏcō. *O.* Grātă cārpēntĭs thȳmă. *H.* EP. Ăttĭcŭm, Cēcrŏpĭŭm, Hўblæŭm; mōllĕ, dūlcĕ, grātŭm; suāvĕ, frāgrāns, ŏdōrŭm, ŏdōrātŭm, ŏlēns, rĕdŏlēns.

Thȳnæŭs, ă, ŭm. *Comme* Thynianus. Nŏvă cūnctă vĭdēnt, Thȳnæăquĕ jūxtă Lĭlўbă. *V. Fl.* (IV, 424).

Thȳnĭă, æ. *f.* (Θυνία). *Partie de la Bithynie.* Vīx ĭpsĕ crēdēns Thȳnĭam ātquĕ Bīthўnŏs Līquīssĕ cāmpŏs. *Cat.* (31, 5).

Thȳnĭăcŭs, Thȳnĭcŭs *et* Thȳnŭs, ă, ŭm (Θυνιανός, Θυνικός *et* Θῦνος). *De Bithynie.* Thȳnĭăcōsquĕ sĭnŭs, ēt ăb hīs pĕr Āpōllĭnīs ūrbĕm. *O.* Nēc quōs Thȳnĭcă līmă pērpŏlīvĭt (*Anth.* I, p. 413). Thȳnă mĕrcĕ bĕātŭm. *Voy.* Bithynus.

Thȳnĭās, ădis. *f.* (Θυνιάς). *Bithynienne.* Grātă dŏmūs nўmphĭs hūmĭdă Thȳnĭāsĭn. *Pp.* (I, 20, 34).

Thȳnnŭs *ou* Thūnnŭs, ī. *m.* (Θύννος). *Thon, poisson de mer.* Plūrēs ādnăbūnt thȳnnī, ēt cētārĭa crēscēnt. *H.* Ēt pāvĭdī māgnō fŭgĭēntēs ægmĭnĕ thȳnnī (*Ov. Hal.* 98). Ēt mădĭdūm thȳnnī dē sălĕ sūmĕn ĕrīt. *M.* (X, 48).

Thȳnŭs. *Voy.* Thyniacus.

Thўŏn, ī. *n.* (Θύον). *Ambre.* Nāmquĕ thўŏ mўrrhāquĕ vĭgĕt, cūm tūrĭs hŏnōrĕ. *Prisc.* (*Peri.* 877. Cf. *Plin.* 37, 2). SYN. Ēlĕctrŭm.

Thўŏnĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* cī. *m.* (Θυωνεύς). *Un des noms de Bacchus, ainsi appelé de sa mère Sémélé ou Thyoné.* Cūm Mārtĕ conflŭndēt Thўŏnĕūs Prœlĭă. *H.* Ădditŭs hīs Nīsĕŭs ĭndĕtonsūsquĕ Thўŏnĕus. *Ovid.*

Thўŏnĭănŭs, ă, ŭm. *De Bacchus.* Mĭgrāte : hīc mĕrŭs ĕst Thўŏnĭānŭs. *Cat.* (27, 7).

Thўŏtēs, æ. *m.* (Θυώτης). *Sacrificateur.* Hŏspĭtĭbŭs rĕsĕrāns sēcrētă thўŏtēs. *V. Fl.*

Thўrĕ *ou* Thūrĕ, ēs. *f.* (Θύρη *ou* Θούρη). *Ville de Messénie.* Ēt Lācĕdæmŏnĭŭm Thўrĕ lēctūră crŭōrĕm. *St.* ‖ *D'où*, Thўrēĭs, ĭdis. *f.* Sī tŭ signāssēs ōlĭm Thўrēĭdă tērrām. *O.* (*Fast.* II, 663. Alii leg. *Thyreatida*).

Thўrsăgĕtæ, ārŭm. *m. pl.* (Θυρσαγέται *ou* Θυσσα-

Ἕκαι). *Peuple Sarmate.* Sānguĭnĕīs gestāntēm tўmpănă bĕŭīs Thўrsăgĕtēn. *V. Fl.*

Thўrsĭgĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui porte un thyrse.* Ēt tŭ thўrsĭgĕrā Lĭbĕr ăb ĭndĭā. *Sen.* (*Hip.* 753). Aŭt hŏs thўrsĭgĕrī răpŭt ād Dĭŏnўsĭă Bācchī. *Prud.* (*Sym.* 1667).

Thўrsus, ĭ, *m. Nom de berger.* Thўrsĭn ĕt ātrītĭs Dăphnĭs ărūndĭnĭbŭs. *Pp.* (II, 27, 68).

Thўrsŭlĕnēns, tĭs. *m. Comme* Thyrsiger. (*Anth.* I, p. 11.)

Thўrsŭs, ī. *m.* (*Θύρσος*). *Tige des plantes.* Thўrsī frōndĕ vĭrēntēs. *O.* Ēt Tārtēssĭăcōs Păphĭŏsquĕ rĕvēllĕrĕ mўrsōs. *Col.* (10, 370). SYN. Caŭlis. ‖ *Thyrse, sorte de lance dont le fer était couvert de feuilles de lierre, et qu'on portait aux fêtes de Bacchus.* Sērtă cŏmīs, mănĭbŭs frōndēntēs sŭrgĕrĕ thўrsōs. *O.* Nōn tămĕn aŭt tĕrĕtēs thўrsōs aŭt mōllĭă gĕssī pēnsă. *St.* Pārcĕ, gravī mĕtŭēndĕ thўrsō. *H.* EP. Bācchĭcŭs, Bācchĕŭs, pāmpĭnĕŭs, frōndēns. PPH. Pāmpĭnĕă hāstă. Īnsignĭă Bācchī. ‖ *Au fig. Aiguillon.* Sĕd ācrī Pērcūssĭt thўrsō laŭdīs spēs măgnă mĕŭm cŏr. *Lr.* (I, 921). Sīc ŭbĭ mōtă călēnt sācrō mĕă pēctŏră thўrsō. *O.*

? Thўrsŭtŭs, ă, ŭm. *Cônique.* Aŭt scīllă thўrsŭtă sĕgĕs, etc. *Col.* (10, 373. Sed alii aliter).

Tĭārā, æ. *f.*, et Tĭārās, æ. *m.* (*ἡ τιάρα*). *Tiare, ornement de tête, à l'usage des pontifes et des rois d'Asie.* Tēmpŏră pūrpŭrĕīs tēntāt vēlārĕ tĭārīs. *O.* Scēptrŭmquĕ săcĕrquĕ tĭārās. *V.* Tūnc mīlēs trĕmŭlus pōsĭtă tŭlĭt ārmă tĭārā. *J.* (10, 267). SYN. Mĭtrā. EP. Ēōă, Phrўgĭă, Pērsĭcă ; săcrā, rēgĭă.

Tĭbărēnī *ou* Tĭbārēnī, ōrŭm. *m. pl.* (*Τιβαρηνοί*). *Peuple Scythe.* Hĭnc Tĭbārēnŭm Dānt vĭrĭdēs pōst tĕrgă lăcūs. *V. Fl.* (V, 148. Et *Prisc. Peri.* 743).

Tĭbĕrĕĭŭs, ă, ŭm. *De Tibère.* Tĭbĕrĕĭă primŭm Aŭlă tĭbī (panditur). *St.*

Tĭbĕrīnĭs, ĭdĭs. *f. Du Tibre.* Dīxĕrăt : ānnŭĕrānt nўmphæ Tĭbĕrīnĭdĕs ōmnēs. *O.*

Tĭbĕrīnŭs, ī. *m. Roi d'Albe, qui donna son nom au Tibre.* Rēgnŭm Tĭbĕrīnŭs ăb ĭllĭs Cēpīt, ĕt ĭn Tŭscī dēmērsŭs flŭmĭnĭs ūndās Nōmĭnă fēcīt æquæ. *O.* ‖ Tĭbĕrīnŭs *et* Tĭbrīnŭs, ă, ŭm (*Τιβερῖνός*). *Du Tibre.* Tĭbĕrīnī flŭmĭnĭs ūndă. *V.* Rĕdĭēnsquĕ pĕr ūndās Clœlĭă Tĭbrīnās. *Cl. Voy. le suiv.*

Tĭbĕrĭs, Tĭbrĭs, Thўbrĭs, Tўbrĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *et* Tĭbĕrīnŭs, ī. *m.* (*Τέβερις* *et* *Τίβερις*). *Le Tibre, fleuve d'Italie qui sort de l'Apennin, traverse Rome, et se jette dans la mer Tyrrhénienne. Il se nommait primitivement* Albula. Ălbŭlă, quĕm Tĭbĕrĭm mĕrsŭs Tĭbĕrīnŭs ĭn ūndīs Rēddĭdĭt. *O.* Ā quō pōst Ītălī flŭvĭŭm cōgnōmĭnĕ Tĭbrĭm Dīxĭmŭs : ămīsĭt vērŭm vĕtŭs Ălbŭlă nōmĕn. *V.* Vīcĭnāquĕ Tĭbrĭdĭs ārvă. Flŭvĭō Tĭbĕrīnŭs ămœnō Vōrtĭcĭbŭs răpĭdīs ēt mŭltă flăvŭs ārēnă Ĭn mărĕ prōrŭmpĭt. *Id.* Hāc quōndām Tĭbĕrīnŭs ĭtĕr făcĭēbăt. *Pp.* (IV, 2, 7). SYN. Ălbŭlă. EP. Āpēnnĭnĭgĕnă, Aŭsōnĭŭs; Tŭscŭs, Tўrrhēnŭs; Ītălŭs, Rōmānŭs, Rōmŭlēŭs, Lўdĭŭs, Mārtĭŭs, cōrnĭgĕr; cærŭlŭs, flăvŭs, tŭmĭdŭs, præcĕps. PHR. Tŭscŭs, Tĭbĕrīnŭs ămnis. Tĭbrĭdĭs ūndă. Tĭbĕrīnă flŭēntă. PHR. Ētrŭscīs mānāt quæ fontĭbŭs ūndă. *Tib.* ‖ *Roi qui donna son nom au fleuve, dieu du fleuve.* Tūm rēgĕs, aspĕrquĕ ĭmmānī cōrpŏrĕ Tĭbrĭs, Ā quō pōst Ītălī flŭvĭŭm cōgnōmĭnĕ Tĭbrĭm dīxĭmŭs. *V.* (Adde *Prop.* IV, 1, 3). Dă nūnc, Tĭbrī pătĕr. *Id.*

Tĭbĕrĭŭs, ĭī. *m.* (*Τιβέριος*). *Tibère, empereur romain, successeur d'Auguste.* Cæsăr Tĭbĕrĭŭs quŭm pĕtĕns Nĕăpŏlĭn. *Ph.* Prænōmĕn Tĭbĕrĭī nactŭs Nĕrō, primă jŭvēntæ Tēmpŏră laŭdātō gēssĭt ĭn ĭmpĕrĭō. *Aus.* (*Cæs.* 3). ‖ *Autres.* Tē, Tĭbĕrī, nūmĕrārĕ, cāvĭs ăbscōndĕrĕ tristĕm. *H.*

Tĭbĭ. *dat. de* Tu.

Tĭbĭă, æ. *f. L'os antérieur de la jambe, tibia.* Cōncĭdĭt cāsū grāvī Nĕcŏpīnŭs, ĕt sĭnĭstrām frēgit tĭbĭām. *Ph.* ‖ *Ordint. Flûte.* Aŭt ŭbĭ cūrvă chŏrōs ĭndīxĭt tĭbĭă Bācchī. *V.* Tĭbĭă nōn, ŭt nūnc, ōrĭchălcō vīnctă, tŭbæquĕ Æmŭlă. *H.* Quærĭtŭr ĭn cœnā jām tĭbĭă, quærĭtŭr ārīs. *O.* SYN. Ēbŭr, būxŭs *ou* bŭxŭm, lōtŏs, cornū. EP. Phrўgĭă, Bĕrĕcўnthĭă; bĭfōrĭs, mŭltĭfōră, bŭxĕă, ēburnă, ēburnĕă, sōlēnnĭs, fēstă, cūrvă. PPH. Phrўgĭŭm bŭxŭm. Phrўgĭă lōtŏs. PHR. Bĕrĕcўnthĭæ flāmĭnă tĭbĭæ. *H.* Ōbstrĕpĭt ēt Phrўgĭō tĭbĭă cūrvă sŏnō. *Tib.* Prō sĭstrō Phrўgĭquĕ fōrāmĭnĕ bŭxī. *O.* Jām Phrўgĭæ lōtī gēmmāntĭă lūmĭnă prōmūnt. *Col.* ‖ *La flûte, jouant sur le mode phrygien, était employée dans les funérailles.* Tĭbĭă fūnĕrĭbŭs cōnvĕnĭt ĭstă mĕīs. *O.* Cuī, sīgnŭm lūctŭs, cōrnū grăvĕ mūgĭt ădūncō Tĭbĭă, cui tĕnĕrōs suētŭm prōdūcĕrĕ mānĕs Lēgĕ Phrўgŭm mœstă. *St.* Fūnĕrĕōsquĕ mŏdōs cāntū lăcrĭmāntĕ fĕrēbăt Tĭbĭcĭn. *Sedul.* (3, 33). *Voy.* Tuba. ‖ *Vers chantés avec la flûte.* Quĕm vīrum aŭt hĕrŏă lўrā vĕl ācrī Tĭbĭă sūmĭs cĕlĕbrārĕ, Clĭō? *H.*

Tĭbĭālĭs, ĕ. *De flûte.* Gĕmĭt aŭră tĭbĭālĭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 105).

? Tĭbĭālĭm. *Sur la jambe.* Quōs tĭbĭālĭm călcĕās. *Titin.* (apud *Fest.* in *Mulleos*, e conj. *Scalig.*).

Tĭbĭcĭn, ĭnis. *m. Joueur de flûte.* Nīlōtēs tĭbĭcĭn ĕrāt, crōtălĭstrĭă Phўllĭs. *Pp.* (IV, 8, 39). Tēmpŏrĭbŭs vēlĕrŭm tĭbĭcĭnĭs ūsŭs ăvōrŭm Măgnŭs. *O.* Nūnc tĭbĭcĭnĭbŭs, nūnc ēst gāvīsă trăgœdĭs. *H.* PHR. Īnflāvīt quŭm pīnguis ēbŭr Tўrrhēnŭs ăd ārās. *V.* Īllĕ dăbĭt cāntūs ĭntĕr cōnvīvĭă dūlcēs, Mūlcēbĭtquĕ sŏnō Bācchŭm. *Man.* ‖ *Etai, soutien.* Hæc mŏdŏ vērrēbăt stāntēm tĭbĭcĭnĕ vīllăm. *O.* Nōs ūrbēm cōlīmŭs tĕnŭī tĭbĭcĭnĕ fultăm. *J.* (3, 193. Et *Cat.* 61, 158. Vid. *Fest.*). SYN. Cōlŭmĕn.

Tĭbĭcĭnă, æ. *f. Joueuse de flûte.* Ēbrĭă nōs mădĭdīs rūmpĭt tĭbĭcĭnă bŭccīs. *M.* (XIV, 64). Nūllō gĕmĭt hīc tĭbĭcĭnă cōrnū. *J.* (2, 90. Et sæpe apud Comicos).

Tĭbĭsēnŭs, ă, ŭm. *Du Tibisis, fleuve de Scythie.* Mўrăcĕn Tĭbĭsēnăquĕ jŭxtă Ostĭă. *V. Fl.*

Tĭbrĭcŏlă, æ. *m. f. Qui habite les bords du Tibre.* Pāscĭt ĭtĕm sānctīs Tĭbrĭcŏlās dăpĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 3506).

Tĭbrīnŭs. *Voy.* Tiberinus.

Tĭbrĭs. *Voy.* Tiberis.

Tĭbullŭs, ī. *m. Tibulle, poète élégiaque du siècle d'Auguste.* Dīcēntŭr nūmĕrī, cultĕ Tĭbullĕ, tŭī. *O.* Ūssīt ămātōrĕm Nēmĕsĭs fōrmōsă Tĭbullŭm. *M.* (XIV, 193). Nēc trīstĭs ĭn ĭpsīs Năsō Tōmĭs, dīvĕsquĕ fŏcō lūcēntĕ Tĭbullŭs. *St.* SYN. Ălbĭŭs.

Tĭbŭr, ŭrĭs. *n.* (*Τίβυρις*). *Tibur, auj. Tivoli, ville près de Rome.* Rōmæ Tĭbŭr ămēm vēntōsŭs, Tĭbŭrĕ Rōmām. *H.* Ātĭnă pōtēns Tĭbŭrquĕ sŭpĕrbŭm. *V.* Tĭbŭrĕ mē missă jŭssīt ădēssĕ mŏrā. *Pp.* (III, 14, 2). EP. Grātŭm, ămœnŭm, ūdŭm, gĕlĭdŭm, sŭpīnŭm, Hĕrcŭlĕŭm. VERS. Tĭbŭr Ārgēō pōsĭtŭm cōlōnō. *H.* Ārgēī rēgnum cōlōnī. *M.* Tūm gĕmĭnī frātrēs Tĭbŭrtĭă mœnĭă lĭnquūnt, Frātrĭs Tĭbŭrtī dĭctām cōgnōmĭnĕ gēntēm. *V.*

Tĭbŭrnă, æ. *f. Nom de femme.* (*Sil.* II, 554.)

Tĭbŭrnŭs, ī. *m. Un des fondateurs de Tibur.* Īllă rĕcūbăt Tĭbŭrnŭs ĭn ŭmbrā. *V.* Ēt præcĕps Ănĭo, ēt Tĭbŭrnī lūcŭs. *H.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Tibur.* Hīc, Ănĭō Tĭbŭrnĕ, flŭīs. *Pp.* (III, 21, 23).

Tibŭrs, ŭrtis, *et* **Tibŭrtĭnŭs, ă, ŭm.** *De Tibur.* Quūm Tibŭrtĕ vīă prætorēm quīnquĕ sĕquūntŭr Tĕ pŭĕrī. *H.* Tūm gĕmĭnī frātrēs Tibŭrtĭă mœnĭă lĭnquūnt. *V.* Hīc Tibŭrtĭnă jăcĕt aŭrĕă Cȳnthĭă tĕrrā. *Pp.* (IV, 7, 85). Nūnc Tibŭrtĭnīs cēdĭtĕ frĭgŏrĭbŭs. *M.* (IV, 57). ‖ Tibŭrtēs, ŭm. *m. pl. Habitans de Tibur.* Si ŭrbānŭs ēssēs, aut Sabīnŭs, aŭt Tibŭrs. *Cat.* (40, 10). Prædăm Tibŭrtum ēx ăgmĭnĕ Tārchō Pŏrtăt ŏvāns. *V.* Tibŭrtēs Faunōs. *St.*

Ticĭdă *ou* **Ticĭdās, æ.** *m. Poëte latin.* Quīd rĕfĕrām Ticĭdæ, quīd Mēmmĭ cārmĕn? *O.*

Ticĭnŭs, ī. *m.* (Τίκινος). *Tésin, fleuve d'Italie.* Dūm Rōmānă tŭæ, Ticĭnĕ, cădăvĕră ripæ Nōn căpĭunt. *Sil.* Cōllă lĕvānt pulchĕr Ticĭnŭs ĕt Ăddŭă. *Cl.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Quæque ăd Ticĭnă flŭēntă Ōppĕtĕrĕ nĕcĕm. *Sil.* ‖ † Ticĭnŭs. Pōst dămnă Ticĭnī. *Sid.* (*Pan.* 1800).

Tifătă. *m. Montagne de Campanie.* Ārdŭŭs ĭpsĕ Tifăta însĭdit. *Sil.* Prŏcŭl ĭstă (insania) tūīs, Tifătă, Tĕătĕ. *St.*

Tigellĭŭs, ĭi. *m. Tigellius Hermogène, chanteur du temps de César.* Mœstum ăc sollĭcĭtum ĕst cantōrĭs mortĕ Tigĕlli. *H.* (*Id. Sat.* I, 3, 4).

Tigillĭnŭs *ou* **Tigellĭnŭs, ĭ.** *m. Nom d'un favori de Néron.* Ponĕ Tigillīnum, tæstă lūcĕbĭs ĭn illă. *J.* (1, 67). ‖ *Autres.* (*Mart.* III, 20.)

Tigillŭm, ī. *n. dimin. de* Tignum. Ĕt quæ cōndūcto pĕndēnt ănăbathră tigillō. *J.* (7, 46). Pătĕr dērŭm rīsit, ătque illīs dedit Pārvŭm tigillum. *Ph.* Prætĕrĕă quæ fumosō sūspēnsă tigillō. *Petr.* (*Sat.* 135. Et *Cat.* 67, 39).

Tignŭm, ī. *n. Poutre, solive, chevron.* Mŏdĭcīs ĭnstrāvit pūlpĭtă tignĭs. *H.* Dīstŭrbārĕ dŏmŏs, āvēllĕrĕ tignă trăbēsquĕ. *Lr.* (VI, 240). Sōrdĭdă tĕrgă sŭīs nigrō pendēntĭă tignō. *O.* SYN. Tigillŭm, trăbs.

Tigrānēs, ĭs. *m. Tigrane, nom de plusieurs rois d'Arménie.* Phărĭŏs hĭnc cērnĭtĕ rēgēs, Tigrānēmquĕ mĕŭm. *L.* Tigrāni, Āntĭŏchŏ, Pyrrhŏ, Pĕrsæ, Mithrĭdātī. *Sid.* (*Pan.* 1324).

Tigrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des tigres.* Tigrĭfĕrī phărĕtrātă pĕr ārvă Nĭphātīs. *Sid.* (*Pan.* 474).

1. Tigrĭs, *et ordint.* **Tigrĭs, ĭs** *ou* **ĭdis.** *f.* (Τίγρις). *Tigre, bête féroce.* Mihĭ flŭmĭnă pārēnt, Hȳrcānæquĕ tigrēs, ĕt jŭssī stārĕ drăcōnēs. *Petr.* (*Sat.* 134). Ēxōrārĕ tigrēs, răbiēmquæ aŭfĕrrĕ lēoni. *Man.* (IV, 255). Tigridis ēxuviæ pĕr dorsum ă vĕrtĭcĕ pendent. *V.* Hȳrcānæque ădmōrūnt ūbĕră tigrēs. *Id.* Inquĕ căpistrātīs tigrĭbŭs ăltă sĕdēt. *O.* Ōrbă tigrĭdĕ pējŏr. *J.* (6, 270). Tigrĭn ĭnănēm Īrĕ jŭbēt. *St.* EP. Ārmĕnĭă, Căspĭă, Hȳrcănă, Caucăsĭă, Gāngētĭcă, Indă, Indĭcă, Pārthĭcă; măculōsă, vărĭă, pictă; cītă, pērnix, lēvis; āspĕră, trux, hŏrrĭdă, tĕrrĭbĭlis, ĭmmānis, sævă, răbĭdă, fĕră. PPH. Hȳrcănă, Căspĭă fĕră. ‖ *m.* Incĕrtŭsquĕ tigrĭs pĕr millĕ cŏlōrēs. *Dracont.* (*Hex.* 1, 194). ‖ 2. (Τίγρις). *m. Le Tigre, grand fleuve de l'Asie, qui reçoit l'Euphrate, et se jette dans le golfe Persique.* Ēt Tigrĭs, ĕt Rūbrī radiantĭă littŏră pontī. *Man.* (IV, 804. Sic *Hor. Od.* IV, 14, 36). Quāquĕ căput răpĭdō tŏllit cūm Tigrĭdĕ māgnŭs Eŭphratēs. *L.* Tĕpĭdum Rūbentī Tigrĭn immiscĕt frĕtō. *Sen.* (*Troad.* 11).

Tilliă, æ. *f. Tilleul, arbre.* Nēc tĭlĭæ lævēs ĕt tōrnō rāsilĕ bŭxum. *V.* Nēc tĭlĭæ mōllēs, nēc făgŭs ĕt ĭnnūbă laurŭs. *O.*

Tillius, ĭi. *m. Nom d'homme.* Quō ŭbĭ, Tĭllĭ. *H.*

Timăgĕnēs, ĭs. *m.* (Τιμαγένης). *Nom d'un rhéteur et historien.* Rūpĭt Īarbĭtăn Timăgĕnĭs æmŭlă lĭngŭă. *H.*

Timānthēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* Hōspĭtĭs hīc primŭm mŏnĭtŭs rĕdīērĕ Timānthĭs. *V. Fl.*

Timārchĭdēs, ĭs. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Pers.* IV, 3, 32.)

Timāvŭs, ī. *m. Le Timave, fleuve de la Vénétie, qui se jette dans l'Adriatique.* Rēgnă Lĭbŭrnōrum ĕt fontēm sŭpērārĕ Timāvī. *V.* Inquĕ nŏvēm cōnsurgēns ōră Timāvŭs. *Cl.* (Et *Mart.* VIII, 28).

† **Timĕfactŭs, ă, ŭm.** *Effrayé.* His tĭbĭ tūm rēbŭs timĕfactæ rĕllĭgĭōnēs. *Lr.* (II, 43).

Timĕns, tis. *n. Craignant, effrayé.* Pārĭtĕrque ŏnĕrī cōmĭtīquĕ timēntēm. *V.* Lānĭgĕr cōntrā timēns. *Ph.* Mŏrtĭsquĕ timēntēs. *Lr.* (VI, 1237). *Voy.* Territus.

Timēndŭs, ă, ŭm. *Redoutable.* Ōblĭquō dēntĕ timēndŭs ăpēr. *O.* Vŏcĕ timēndă. *H. Voy.* Terribilis.

Timĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Avoir peur, craindre.* Sīc nōs ĭn lūcĕ timēmŭs ĭntērdŭm. *Lr.* (VI, 35). Nĕc tĭmŭī dē mōrtĕ tămĕn. *O.* Timēnt, pāvĭdōquĕ gĕlăntŭr Pĕctŏrĕ. *J.* (6, 95). Nūnc nōstræ pārtī timĕō. *Ter.* (*And.* II, 5, 8). Tōtŭs timĕō. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 25). SYN. Pāvĕō, mĕtŭō, tĕrrĕŏr, etc. *Voy.* Terreor. ‖ —nē, *ou avec l'infin.* Nē pĕrĕăt, timĕō. *O.* Nē mĕă sint, timĕō, vōtă mŏdēstă pārŭm. Trăcĭtārī vŭlnĕră nōstră timēnt. *Id.* ‖ *Craindre de, hésiter, se faire scrupule.* Sīvĕ quŏd ĭnvēntīs mĭsĕrī ăbstĭnēt ăc timēt ūtī. *H.* Nēc mŏdĭcă cœnārĕ timēs ōllŭs ŏmnĕ pătēllă. *Id.* Nīl jūrārĕ timē. *Tib.* (I, 4, 17). SYN. Vĕrĕŏr, dūbĭtō. ‖ *act. Craindre, redouter.* Ŏmnĭă tūtă timēns. *V.* Timŭĭtquĕ sŭæ prævsăgĭă mēntīs. *O.* Ăbĭgĭtquĕ, timētquĕ Ōră prōtĕrvă cănūm. *Id.* SYN. Pāvĕō, ĕxpāvĕō, formīdō, rĕformīdō, mĕtŭō, vĕrĕŏr, hŏrrĕō, hŏrrescō, ĕxhorrescō, extĭmescō, pertĭmescō, trĕmō, pāvescō. ‖ *Ne pas craindre, cesser de craindre, bannir la crainte.* Rēddĭtŭr, nĕ timē. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 15). Non ĕst quŏd timĕās, ăit. *Ph.* PHR. Pārcĕ mĕtŭ. *V.* Sōlvĕ mĕtŭs. Sōlvītĕ cordĕ mĕtŭm. Mœstumquĕ timōrĕm Mittĭtĕ. Nōvă rĕs ōblătă timōrĕm Lēnĭt. Pōstquām pāvŏr ossă rĕlīquit. *Id.* Timŏr ŏmnĭs ăbēstō. *O.* Ēxcūtĕ cordĕ mĕtŭs. *Id.* Ēt mĕtŭs hĭnc ăbsīt. *L.* Mĕtŭs ēxsōlvĕrăt aŭdax Tŭrbă sŭōs. *Id.* Nōn prōtĭnŭs ēxŭīt ŏmnĕm Dīvă mĕtŭm. *Cl.* Sōlvĕ mĕtŭs ănĭmō. *St.*

Au pass. *Être redouté.* Nēc pīla timēntŭr Nōstră nĭmĭs Pārthīs. *L.* Tānquām sŭs Călydonĭus timētŭr. *M.* (III, 41). *Voy.* Terreo. ‖ *unip.* Ūrbī timētŭr. *Sen.* (*Med.* 886). Ūrbī Māgnōquĕ timētŭr. *L.*

Timĭdē. *adv. Avec crainte, timidité.* Pērquĕ nŏvŭm timĭdē cōrpŏră lībrăt ĭtĕr (pullus). *O.* Timĭdē vĕrba ĭntērmissă rĕtēntăt. *Id.* Seū quŏd rē ōmnēs timĭdē gĕlĭdēquĕ mĭnĭstrăt. *H.* SYN. *qqf.* Vĕrĕcundē, cūnctantĕr.

Timĭdĭtās, ātis. *f. Crainte, timidité.* Fārĕ, quæ cōr tŭum timĭdĭtās tĕrrĭtăt. *Pac.* (apud *Non.* 3, 246).

Timĭdŭs, ă, ŭm. *Qui craint, timide.* Īllĕ dūcem haud timĭdīs vādēntĕm pāssĭbŭs æquāt. *V.* Timĭdissimă tŭrbă, cŏlŭmbæ. *O.* Timĭdō pēnĕlă cursū Fugĭt. *Id.* Timĭdūmquĕ brĕvēmquĕ lĭbĕllum. *M* (XII, 11). SYN. Timēns, mĕtŭēns, pāvĭdŭs, ĭnaūdax, *qqf.* vĕrĕcundŭs, ignāvus imbēllĭs. ‖ *Avec le gén.* Timĭdūsquĕ prŏcĕīlæ *H.* ‖ *Avec l'inf.* Gŏdrŭs prō pātrĭă nōn timĭdŭs mŏrī. *H.* (Et *Sil.* XVI, 575).

Timōlŭs. *Voy.* Tmolus.

Timŏmăchŭs, ī. *m.* (Τιμόμαχος). *Peintre célèbre de Byzance.* Mēdēām vēllĕt quūm pīngĕrĕ Tīmŏmăchī mēns. *Aus.* (*Epig.* 129).

Timōn, ōnis. *m.* (Τίμων). *Timon, philosophe athénien, surnommé le Misanthrope.* Timōn Pāllādīīs ōlim lāpĭdātŭs Athēnīs. *Aus.* (*Idyl.* 15, 34).

Timŏr, ōris. *m. Crainte, appréhension, effroi.* Dēgĕnĕrēs ănĭmōs tĭmŏr ārgŭit. *V.* Sōllĭcĭtām tĭmŏr ănxĭŭs ūrgĕt. *Id.* Sēd mē tĭmŏr īpsĕ mălōrūm Sæpĕ sŭpērvăcŭōs cōgĕt hăbērĕ mētŭs. *O.* Pāvĭdō mĭhī mēmbrā tĭmōrĕ Hōrrŭĕrānt. *Id.* Vēntūrī tĭmŏr īpsĕ mălī. *L.* Gaudēt tămĕn ēssĕ tĭmōrī Tām māgnō pōpŭlīs. *Id.* Quāntōs illā tŭlĭt lānguēntī cōrdĕ tĭmōrēs! *Cat.* (64, 69. Sic *Hor. Epist.* I, 4, 12). SYN. Mĕtŭs, formīdō, pāvŏr, etc. *Voy.* Terror. ‖ *Bannir l'effroi. Voy.* Timeo. ‖ *Objet effrayant, effroi.* Cācŭs Āventīnæ tĭmŏr ātque īnfāmĭa sīlvæ. *O.* Audācī tū tĭmŏr ēssĕ pōtēs. *Pp.* (III, 5, 40). SYN. Tērrŏr, hōrrŏr. ‖ *Crainte religieuse.* Sīmŭlācrā dĕōrūm Mājēstātĕ lŏcum ēt sācro implēvērĕ tĭmōrĕ. *Sil.* SYN. Mĕtŭs, formīdō, hōrrŏr.

Timŏthĕŭs, ī. *m.* (Τιμόθεος). *Timothée, nom d'homme; d'un apôtre.* Ændrēām dēvēxīt Āchīvīs, Timŏthĕūmque Āsĭā. *P. Nol.* (26, 44).

Tinca, æ. *f. Tanche, poisson.* Quīs nōn ēt vīrīdēs, vūlgī sōlātĭă, tincās Nōrit? *Aus.* (*Mos.* 125).

Tinctĭlis, ĕ. *Qui sert à enduire.* Nām vōlūcrī fērrō tinctĭlĕ vīrūs ĭnēst. *O.*

† Tinctōrĭum, ĭi. *n. Épée.* Ēt cuī dēscēndūnt jūgŭlō tinctōrĭă tōtō (*Eleg. de Spe*, 29. *Gloss. Isid.* Tinctorium, *gladius*).

Tinctus, ă, ŭm. *part. p. de* Tingo. *Trempé, mouillé.* Gĕlĭdō ceū lāmĭnă cāndēns Tinctă lăcu stridĭt. *O.* Tinctăquĕ mōrtĭfĕrā tābĕ sāgittă mădĕt. *Id.* SYN. Ĭmbūtŭs, mădĕfactŭs, mădēns, ĭnfĕctŭs, etc. *Voy.* Madefactus. ‖ *Teint.* Pūrpŭrā Thēssălĭcō cōnchārūm tinctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 500). Lānæ bĭs Āfrō Mūrĭcĕ tinctæ. *H.* SYN. Ĭncoctŭs, mĕdĭcātŭs, sātūrātŭs, fūcātŭs, ĭmbūtŭs, sātŭr, ēbrĭŭs. ‖ *Au fig.* Vīrĭdī tinctōs ærūgĭnĕ vērsus. *M.* (X, 33). Vērbă vēlŭt tinctūm sīngŭlă vīrūs hăbēnt. *O.* Cāndēntī lūmĭnĕ tinctŭs. *Lr.* (V, 720).

Tinea, æ. *f. Teigne, insecte.* Cōndĭtŭs ŭt tĭnĕæ cārpĭtŭr ōrĕ lĭbĕr. *O.* Tĭnĕās pāscēs tăcĭtūrnŭs ĭnĕrtēs. *H.* SYN. Tērēdō, blăttă. ‖ *Teigne de la tête, vermine.* Mĭsĕrābĭlĕ tūrpēs Exēdĕrĕ căpŭt tĭnĕæ. *Cl.* Pūlvĕrĕ rēspērsŭs tĭnĕās. *Id.* Aūrĭbŭs ēt tĭnĕās cāndēntī pēllĕrĕ cūltrō. *Nemes.* (*Cyn.* 209). ‖ *Sorte de ver ou de chenille.* Aūt dīrūm tĭnĕæ gĕnŭs. *V.* Quæquĕ sōlēnt cānīs frōndēs ĭntēxĕrĕ fĭlis Āgrēstēs tĭnĕæ. *O.*

Tingis, ĭs. *f. Ville de Mauritanie, auj. Tanger.* Ēt Tīngĭn răpĭdō mittēbăt ăb æquŏrĕ Līxūs. *Sil.* Ĭngĕrĕt Tīngis sŭă Cæssĭānūm. *Prud.* (*Peri.* 1084). ‖ *D'où*, Tingensis, ĕ. Ăbўlæ Tīngensis ăd ārvă Ĭmpróbă tēndĭt ĭtĕr. *Corip.* (*Joan.* 5, 278).

Tingo *ou* Tinguo, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Tremper, mouiller.* Fērrĕt ĭtĕr, cēlĕrēs nēc tīngĕrĕt æquŏrĕ plāntās. *V.* Spārsă tīngĕrĕ cōrpŭs æquā. *O.* Lўdĭă Pāctōlī tīngĭt ărātă lĭquŏr. *Pp.* (I, 6, 32). SYN. Mădĕfăcĭŏ, ĭmbŭŏ, spārsŏ, ādspĕrgŏ, rīgŏ, etc. *Voy.* Madefacio, Rigo. ‖ *Tremper le fer.* Ēt Stўgĭă cāndēntēm tĭnxĕrăt ŭndă. *V.* Stridēntēm gĕlĭdīs hūnc Sălŏ tĭnxĭt āquis. *M.* (XIV, 33). ‖ *Colorer.* Sānguĭnĕīs frōntēm mōris ēt tēmpŏră tīngĭt. *V.* Pōntĭfĭcum sēcūrīm Cērvĭcĕ tingĕt. *H.* Flāvă vērĕcundŭs tĭnxĕrăt ōră rŭbōr. *O.* SYN. Ĭmbŭŏ, lĭnŏ, illĭnŏ, cŏlōrŏ, ĭnfĭcĭŏ, etc. *Voy.* Unguo. ‖ *En partic. Teindre.* Phōcăĭcō bĭbŭlās tīngēbăt mūrĭcĕ lānās. *O.* Ēt nĭvĕăm Tўrĭō mūrĭcĕ tīngĭt ŏvēm. *Tib.* (II, 4, 28). SYN. Ĭmbŭŏ, fūcŏ, ĭnfĭcĭŏ, cŏlōrŏ, mĕdĭcŏ. PPH. Cŏlōrĕ, fūcō tīngŏ, mădĕfăcĭŏ, ĭnfĭcĭŏ, lĭnŏ, illĭnŏ, ĭmbŭŏ, mĕdĭcŏ, sātŭrŏ. Lānām, vēllĕră cŏlōrĕ, fūcō, vĕnēnō, mūrĭcĕ tīngŏ, pīngŏ. Cŏlōrĕ fūcō. Cŏlōrĕm fūcō. VERS. Nēc vārĭōs dīscĕt mēntīrī lānă cŏlōrēs. *V.* Vēllĕră mūtēntūr Tўrĭōs ĭncoctă rŭbōrēs. Tўrĭōque ārdēbăt mūrĭcĕ lānă. Crŏcĕō mūtăbĭt vēllĕră lūtō. *Id.* Tўrĭūm quæ pūrpŭră sēnsĭt ăhēnūm. *O.* Albēntēs ĭnvertĕrĕ mūrĭcĕ lānās. *Sil.* Gætūlĭs fūcārāt vēllŭs ăhēnīs. *Id.* Quæ vēllĕră tāntūm Dītĭbŭs Assўrĭī spūmĭs fūcāntŭr ăhēnī? *Cl.* Răpĭūnt Tўrĭōs tĭbĭ vēllĕră sūccōs, Ēt pictūrātæ sātūrāntūr mūrĭcĕ vēstēs. *Id.* Hæc Călăbrūm cōxĭt vĭtrātō mūrĭcĕ vēllŭs. *Pers.* ‖ *Se teindre les cheveux.* Tīngĕrĕ bārbăm Nōn pōtēs, hæc causa ēst, sēd pōtēs, Ōlĕ, cōmăm. *M.* (IV, 36). Āt sī cærŭlĕō quædăm sŭă tēmpŏră fūcō Tĭnxĕrĭt. *Pp.* (II, 14, 27). PHR. Quæ mēntītă sŭās vērtĭt ĭnēptă cōmās. *Pp. Voy.* Capillus. ‖ —lūmĭnĕ. *Éclairer.* Vōlūcrī lŏcă lūmĭnĕ tīngūnt. *Lr.* (VI, 172). ‖ *Au fig.* Rōmānō lēpĭdōs sălĕ tīngĕ lĭbēllōs. *M.* (VIII, 3).

Tinia, æ. *f. Rivière d'Ombrie.* Tīnĭæque īnglōrĭŭs hūmŏr. *Sil.*

† Tinnīmēntŭm, ī. *n. Comme* Tinnitus. Illūd quĭdem ēdĕpŏl tinnīmēntum ēst aūrĭbŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 26).

Tinnĭŏ, īs, īvī *et* ĭi, ītŭm, īrĕ. *n. Crier comme les oiseaux.* Vērĕ nŏvō, quūm jām tinnīrĕ vōlūcrēs Incĭpiēnt. *Calp.* (5, 16. Aliunde vulgo propriam verbi vim deducunt. Sed *Diom.* 1, 255: « *Tinnire* aves, oves balare. ») SYN. Strīdĕŏ. ‖ *En gén. Rendre un son aigre, tinter, retentir.* Nūnquām ēdĕpŏl tēmĕrĕ tinnīt tintĭnnābŭlūm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 162). Tinnīt hāstilĭbŭs ūmbŏ Ærātō sŏnĭtū gălĕæ. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 3). Nĕ quă sŭbærātō mēndosūm tinnĭăt aūrō. *Pers.* (5, 105). Sīgnūm mŏx tinnīt ĭn aūrēs. *Fort.* (II, 19, 43). SYN. Strīdĕŏ, crĕpŏ, crĕpĭtō. PPH. Tinnĭtūm dō, ēdŏ. ‖ Aūrēs tinnīūnt. *Les oreilles me tintent.* Sōnĭŭ sūŏptĕ Tinnīūnt aūrēs. *Cat.* (51, 10. Alii leg. *tintinant*). ‖ *Crier aux oreilles, étourdir.* Nimĭūm jām tinnīs: nōn plăcēs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 99. *Id. Cas.* II, 3, 32). SYN. Ōbtundŏ.

Tinnītŏ, ās, ārĕ. *n. fréq. du précéd.* Pārŭs ēnĭm quāmvīs pĕr nōctēm tinnītēt ōmnēm (*Auct. Phil.* 9. Alii leg. *tinniat, tinnipet*).

Tinnītŭs, ūs. *m. Son aigre, cri, tintement.* Tinnītūsquĕ cĭe, ēt Mātrīs quătĕ cўmbălă circūm. *V.* Æraquĕ tinnītŭs ærĕ rĕpŭlsă dăbānt. *O.* Ārgŭtă cāvīs tinnītĭbŭs ærā. *Sil.* EP. Ācūtŭs, ārgūtŭs, strīdēns, sŏnāns, raūcŭs. *Voy.* Sonitus.

Tinnŭlŭs, ă, ŭm. *Qui rend un son aigre; qqf. en bonne part, Éclatant, sonore.* Jāctāntēm Pharĭă tinnŭlă sistră mānū. *O.* Nūptĭālĭă concĭnēns Vōcĕ cārmĭnă tinnŭlă. *Cat.* (61, 12). Īllĭc cўmbălă tinnŭlæquĕ Gādēs. *St.* Tinnŭlas plēctrō fĕrĭēntĕ chŏrdās. *Sen.* (*Troad.* 833). SYN. Strīdēns, ārgūtŭs.

Tintinnābŭlŭm, ī. *n. Espèce de crecelle en métal, grelot, sonnette.* Tōt pārĭtĕr pēlvēs, tōt tintĭnnābŭlă dicās Pūlsārī. *J.* (6, 440). Clārumquĕ collo jāctāns tintĭnnābŭlŭm. *Ph.* Ūt præsēpĭă vīdit Nūda bŏum, ēt nūllōs dārĕ tintĭnnābŭlă pūlsūs. *P. Nol.* (18, 336. Cf. *Mart.* XIV, 163).

† Tintĭnnăcŭlŭs, ī. *m. Esclave fouetteur.* (*Pl. Truc.* IV, 3, 8.)

Tintinnĭŏ, īs, īrĕ, *et* Tintĭnnō, ās, ārĕ. *n. Comme*

Tinnio. Tintinnābānt cōmpĕdēs. *Nœv.* (apud *Fest.*). Impĕdīmentā tinnīre audĭō. *Afr.* (*ibid.*, et apud *Non.* 1, 188).

Tintinnō, ās, ārĕ. *n. Voy.* Tinnio.

† Tintinnŭm, ī. *n. Comme* Tintinnabulum. Tintinnŭm rāpĭt ălтĕr ĭnōps. *Fort.* (II, 20, 49).

Tīnŭs, ī. *f. Sorte de laurier sauvage.* Nĕc tĕnŭēs cўtīsī cūltāquĕ tīnŭs ābĕst. *O.* (*A. Am.* III, 692. *Id. Met.* X, 98. Alii utrobique leg. *pinus.* Cf. *Plin.* 15, 30).

Tinxī. *parf. de* Tingo.

Tiphўs,ўis ou ўōs. *m.* (Τῖφυς). *Tiphys, charpentier des temps héroïques de la Grèce, pilote des Argonautes et inventeur du gouvernail.* Tiphўs ĭn Æmŏnĭă pŭppĕ măgistĕr ĕrāt. *O.* Quĭd ŭbĭ cūm pātrĭă, nāvĭtă Tiphў, mĕă? *Id.* Ălтĕr ĕrīt tūm Tiphўs, ĕt ăltĕră, quæ vĕhăt, Ărgō. *V.* Tiphўn nŏvām frēnārĕ dŏcŭīstī rătĕm. *Sen.* (*Med.* 3). SYN. Thĕspĭădēs. PHR. Dŏmĭtŏr prŏfŭndī. *Sen.* Aūsūs Tiphўs pandĕrĕ vāstō Cārbăsă pōntō, lēgēsquĕ nŏvās Scrĭbĕrĕ vēntīs. *Id.* Stēllīs quī sēgnĭbŭs ūsŭm, Ĕt dĕdĭt æquŏrĕōs, cœlō dŭcĕ, tĕndĕrĕ cūrsūs. *V. Fl.*

Tippŭlă *ou* Tippullă, æ. *f. Sorte d'insecte.* (*Pl. Pers.* II, 2, 62. Cf. *Fest.*, et *Varr.* apud *Non.* 2, 857.)

Tīrĕsĭās, æ. *m.* (Τειρεσίας). *Tirésias, devin de Thèbes, perdit la vue pour avoir décidé en faveur de Jupiter dans une contestation que ce dieu avait avec Junon, ou, suivant d'autres, pour avoir vu Diane au bain.* Măgnām Tīrĕsĭās ădspĕxĭt Pallădă vātēs. *Pp.* (IV, 9, 57). Hōc quŏquĕ, Tīrĕsĭā, prætĕr nārrātă, pĕtēntī Rĕspŏndē. *H.* Tĕnĕbrāsquĕ săgācēs Tīrĕsĭæ. *St.* PPH. Vātēs Dīrcæŭs. PHR. Ăpōllĭnĕă clārŭs ĭn ārtĕ sĕnēx. *O.* Jūdĭcĭs æтĕrnă dămnāvĭt lūmĭnă nōctĕ. *Id.* (Cf. *Met.* III, 335 *sq.*). ‖ *Par anton. Aveugle.* Tāndēmquĕ fātēbĕrĕ lætŭs Nēc sūrdŭm nĕc Tīrĕsĭān. *J.* (13, 248).

Tīrĭdātēs, ĭs. *m. Tiridate, roi des Parthes.* Quĭd Tīrĭdātēn tĕrrĕăt, ūnĭcĕ Sēcūrŭs. *H.*

Tīrō, ōnĭs. *m. Soldat nouveau au service, recrue.* Ĕt tū, quō sōlō stābŭnt jām rōbŏrĕ cāstră, Tīrō rŭdĭs. *L.* SYN. Tīrūncŭlŭs. ‖ *Au fig.* Īllĕ vĕtŭs mīlĕs sēnsĭm ēt săpĭĕntĕr ămābĭt, Mūltāquĕ tīrōnī vix pătĭendă fĕrēt. *O.* Sūb tīrōnĕ dīĕ vĕtĕrāna ĭn sæclă părātŭs. *Dracont.* (*Hex.* 1, 100). ‖ *Jeune homme qui vient de prendre la robe virile.* Ērgo ŭt tīrōnēm cĕlĕbrārĕ frĕquēntĭă pōssĭt, Vīsă dĭēs dāndæ nōn ălĭēnă tŏgæ. *O.* ‖ *En gén. Apprenti, novice.* Ŭt sīm tīrō tūæ sēmpĕr ămīcĭtĭæ. *M.* (III, 36). SYN. Nŏvĭclŭs, rŭdĭs, ĭgnārŭs. ‖ *Nom d'homme; entre autres, Tiron, sténographe et ami de Cicéron.* Tīrōnĭs nōscĕ fŭgācēs Blānditĭās (apud *Plin. Epist.* 7, 4).

Tīrōcĭnĭŏr, ī*ri. n. Apprentissage de la guerre, en gén. noviciat.* Lūnăquĕ pĕr tōtĭdĕm lūcēs mūtētŭr ĕt ōrbēs, Nēc tīrōcĭnĭō pĕccĕt, circūmquĕ fĕrātŭr. *Man.* (I, 188). SYN. Rŭdīmēntŭm. ‖ † Tīrōcĭnĭŭm. Vānă tīrōcĭnĭī sūnt nōmĭnă : mīlĭtăt ōllm. *P. Petr.* (1, 38).

Tīrūncŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Tīro. Nēc lătŭs ærāæ Nōvīt ăvīs nōstĕr tīrūncŭlŭs. *J.* (11, 142).

Tīrўns, thĭs. *f.* (Τίρυνς). *Tirynthe, ville d'Argolide.* Sŭŭs ĕxcĭt ĭn ārmă Ăntīquām Tīrўnthă dĕŭs. *St.*

Tīrўnthĭŭs, ă, ŭm (Τιρύνθιος). *De Tirynthe ou d'Hercule.* Ēst vīă dēclīvĭs, pĕr quām Tīrўnthĭŭs hērōs. *O.* Tīrўnthĭă pŭbēs. *St.* ‖ *Subst. m. Hercule, élevé à Tirynthe.* Gĕrўŏne ĕxstīnctō Tīrўnthĭŭs ăttīgit ārvă. *V.* Mănĭbusquĕ dŭōs Tīrўnthĭŭs ănguĕs Prĕssĭt. *O.* Ĭntĕrmĭssă tĭbī rĕnōvāt, Tīrўnthĭĕ, sācrā Pōllŭx. *St.* ‖ *Subst. f. Alcmène.* Quūm tē Tīrўnthĭă cēpĭt. *O.* ‖ *De villes fondées par Hercule, ou de ses descendans.* Nēc tē cūltŭ Tīrўnthĭă vīncāt Aūlă (scil. Herculanum). *St.* Quātĭt ŭt Tīrўnthĭă tēctă (Saguntum). *Sil.* Tīrўnthĭŭs hērōs (Fabius). *Id.*

† Tĭs. *arch. 1. pour* Tui. (*Pl. Mil.* IV, 2, 42, ed. *Lindem.* Cf. *Charis.* 1, 118.) ‖ 2. Tis. *pour* Tuis. *Voy.* Tuus

Tisămĕnŭs, ī. *m.* (Τισαμενός). *Roi d'Argos, fils d'Oreste.* Tisămĕnīquĕ pātrī, Cāllĭrhŏēsquĕ vĭrō (*Ibis*, 348).

Tisĭphŏnē, ēs. *f.* (Τισιφόνη). *Tisiphone, l'une des Furies.* Pāllĭdă Tisĭphŏnē mĕdĭa ĭntĕr mīllĭă sævīt. *V.* Prōnŭbă Tisĭphŏnē thălāmīs ŭlŭlāvĭt ĭn illīs. *O.* Tisĭphŏnēs ātrō sī fŭrĭt ănguĕ cāpŭt. *Pp.* (III, 3, 62). PPH. Nōctĭs ălūmnă. (Cf. *Virg. G.* III, 551 *sq.*; *Æ.* VI, 570; *Ov. Met.* IV, 473 *sq.*) *Voy.* Furiæ.

Tisĭphŏnĕŭs, ă, ŭm (Τισιφόνειος). *De Tisiphone, des Furies, et au fig.* Cŭpĭās ērādĕrĕ vītæ Tēmpŏră, sī pŏssīs, Tisĭphŏnĕă tŭæ. *O.*

Tissæ, ārŭm. *f. pl., et* Tissē, ēs. *f.* (Τίσσα et Τίσσαι). *Village au pied de l'Etna.* Ĕt pārvō nōmĭnĕ Tissæ. *Sil.*

1. Titān, ānĭs. *m.* (Τιτάν). 1. *Titan, fils du Ciel et de Vesta, frère de Saturne et père des Titans. Voy. le suiv.* ‖ 2. *Petit fils de Titan, fils d'Hypérion, le Soleil.* Ūndĕ vĕnīt Titān, ĕt nōx ŭbī sīdĕrā cōndĭt. *L.* Călĭdūm Titānă rĕcēpĭt. *O. Voy.* Sol. ‖ 3. *Prométhée, petit-fils de Titan, fils d'Japet.* Ēt mĕlĭōrĕ lŭtō fīnxĭt prærĕcordĭă Titān. *J.* (14, 35).

Titānĕs, ŭm. *m. pl.* (Τιτᾶνες). *Les Titans, fils de Titan et de la Terre, firent la guerre à Saturne, qui avait détrôné leur père, et furent foudroyés par Jupiter.* Cōncĭtāt īrātŭs vāllĭdōs Tītānās ĭn ārmā. *O.* Scĭmŭs ŭt ĭmpĭōs Titānās ĭmmānēmquĕ tūrmām Fūlmĭnĕ sūstŭlĕrĭt cădūcō. *H.* PHR. Quūm Titānās Fūlmĭnĕ vīctōs vīdĕrĕ dĕī. *Sen.* Tūm pārtŭ Tērrā nĕfandō Cœumquĕ ĭăpĕtūmquĕ crĕāt. *V. Voy.* Gigantes. ‖ *On les confond qqf. avec les géants.* Ēmittĕ Sīculō vērtĭcĕ ārdēntēs, pătĕr, Titānās ĭn mĕ, quī mănŭ Pīndūm fĕrānt. *Sen.* (*H. OEt.* 1308). Quæque ănhēlāntēs prēmēns Titānă, tāntīs Ætnă fĕrvēscĭt mīnīs. *Id.* (*Med.* 409, scil. Enceladum).

Titānĭăcŭs, ă, ŭm. *Comme* Titanius. Hīnc Titānĭăcīs ăblātă drăcōnĭbŭs ĭntrăt, etc. *O.*

Titānĭă, æ. *f., et* Titānĭs, ĭdĭs. *f.* (Τιτανίς *et* Τιτανίς). *De Titan ou des Titans.* Ōmnēm Titānĭdă pūgnām. *J.* (8, 132). *Voy. le suiv.* ‖ *adj. et subst. Fille ou petite-fille de Titan ou d'un Titan. Latone, fille de Cœus.* Pōsĭtōquĕ gĕnū Titānĭă tĕrrām Prēssĭt. *O.* ‖ *Diane, fille de Latone, la Lune.* Dūmquæ ĭbĭ pĕrlūstŭr sōlĭtă Titānĭă lўmphă. *O.* Titānĭă frātrĕ rĕlictō. *Id.* (*Fast.* IV, 943). Jāmquĕ pĕr ēmĕrĭtī sūrgēns cōnfīnĭă Phœbī Titānĭs. *St.* ‖ *Pyrrha, fille d'Épiméthée, petite-fille de Titan.* Aūgŭrĭō Titānĭă mōta ēst. *O.* ‖ *Circé, fille du Soleil.* Prōdĭgĭōsă pĕtīt Titānĭdōs ātrĭă Circēs. *O.* Quāntă sĭt hĕrbārŭm, Titānĭ, pōtēntĭă, nūllī Quām mihĭ cōgnĭtŭs. *Id.* ‖ *qqf. Sœur de Titan.* Dīxĕrăt Œcānŭs quōndām Titānĭdă Tēthўn. *O.*

Titānĭŭs, ă, ŭm (Τιτάνιος). *De Titan ou des Titans.* Hīc gĕnŭs ăntīquūm Tērræ, Titānĭă pŭbēs. Titānĭă bēllă. *Sil.* ‖ *Du soleil.* Lūcēntēmquĕ glŏbŭm lūnæ Titānĭăquĕ āstrā. *V.* Titānĭă tēllŭs (scil. Colchi). *V. Fl.* Titānĭŭs ălēs (Phœnix). *Cl.* ‖ *qqf. subst. m. Le soleil.* Ĭmmērsō quūm jām Titānĭŭs

ōrbĕ, etc. *Avien.* (*Arat.* 127). ‖ *Subst. f. Voyle précéd.*

† **Tītānŭs**, ī. *m. Comme* Titan. Dīsne ādvōrsēr? quāsĭ Tītānī, cūm dīs bēllĭgĕrēm? *Pl.* (*Pers.* I, 1, 26). Quūm sævo ōbsīdĭō māgnūs Tītānŭ' prĕmēbāt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 154. Ubi male *Titanum*; nec feliciter *Hessel.* dat *Titana*).

Tītārēssŭs *ou* **Tĭtărēsŭs**, ī. *m.* (Τιταρησσός). *Fleuve de Thessalie.* Dēfēndīt Tītārēssŭs āquās. *L.* (Et *Sen. Troad.* 850).

Tīthōnēŭs, ă, ŭm, *et* **Tīthōnĭŭs**, ă, ŭm (Τιθώνειος *et* Τιθώνιος). *De Tithon.* Mēmnŏn ŭbī Tīthōnēŭs Sūspēndīt rōsĕās Aūrōræ mātrĭs hābēnās. *Avien.* (*D. T.* 368). Tē pōtŭīt lăcrĭmīs Tīthōnĭă flĕctĕrĕ cōnjŭx. *V.* ‖ *Subst. f. Voy. le suiv.*

Tīthōnis, ĭdĭs. *f.*, *et* **Tīthōnĭă**, æ. *f. L'Aurore, épouse de Tithon.* Cĭtĭŭs Tīthōnĭdă mœstī Dēfĭcĕrēnt rōrēs. *St.* Ālmă nŏvō crīspāns pĕlăgŭs Tīthōnĭă phœbō. *V. Fl.*

Tīthōnŭs, ī. *m.* (Τιθωνός). *Tithon, fils de Laomédon, ravi par l'Aurore, se lassa d'une immortalité qui ne le garantissait pas de la décrépitude, et fut changé en cigale.* Tīthōnī crŏcĕūm lĭnquēns Aūrōră cŭbīlĕ. *V.* Tīthōnūsquĕ rĕmōtŭs ĭn aūrās. *H.* Lōngă Tīthōnūm mīnŭīt sĕnĕctŭs. *Id.*

Tĭthўmālŭs, ī. *f.* (τιθύμαλος). *Tithymale, plante.* Aūt tĭthўmālŭs ātrōx vūlnŭs cōntrĭtă pĕrūngĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 841. *Id.* 1106).

Tītiēnsēs, ĭŭm. *m. pl. Une des centuries de chevaliers institués par Romulus, du nom de Titus Tatius.* Quīn ĕtĭām pārtēs tōtĭdēm Tītiēnsĭbŭs īllĕ, Quōsquĕ vōcānt Rhāmnēs Lūcĕrĭbŭsquĕ dĕdĭt. *O.* (*Fast.* III, 131. Alii scrib. *Tatiensibus*, quod nomen probat *Varr. L. L.* 4, 9. Sed vid. *Liv.* 1, 13, et *Fest.* sub voce *Titiensis*, et alio loco sub voce *Turma*).

Tītiēs. *m. pl. Abréviation du précédent.* Hīnc Tītiēs Rhāmnēsquĕ vĭrī, Lŭcĕrēsquĕ cŏlōnī. *Prop.* (IV, 1, 31).

Tītĭī, ōrŭm. *m. pl. Collége de prêtres romains dont les fonctions étaient de faire les sacrifices des Sabins.* Sēptēmvĭrque ĕpŭlīs fēstīs, Tītĭīquĕ sŏdālēs. *L.*

Tītillō, ās, ārĕ. *Chatouiller.* Tītillārĕ măgīs sēnsŭs quām lædĕrĕ pōssŭnt. *Lr.* (II, 429). SYN. Mulcĕō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Prætĕrĕā nĕ vōs tītillĕt glōrĭă. *H.*

Tītĭnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un comique latin.* Ālĭĭă prænĕcēpit Tītĭnī sēntēntĭă Vēttī, Quī vĕtĕrī clārās ēxprēssit mōrĕ tŏgātās. *Ser. Sam.* (*vs.* 1045).

Tītĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Sĕd Tītĭŭm cōnjŭx hæc mēmĭnīssĕ vĕtāt. *Tib.* (I, 4, 68. Et *Mart.* IV, 37). ‖ *Au pl. Voy.* Tītĭī. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Tītĭă, æ. *f.* (*s. ent.* lex). *Loi relative à l'adultère.* Scāntĭnĭām mĕtŭīt, nōn mĕtŭīt Tītĭām. *Aus.* (*Epig.* 89).

† **Tītĭvillĭtŭlum**, ĭī. *n. Brin qui s'enlève de la vieille toile, chose de nulle valeur.* Nōn ĕgo īstūc vĕrbum ēmīssĭm tītĭvillĭtĭō. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 39. Cf. *Fulg. de Pr. Serm.* 20, et *Fest.*).

Tītŭbāns, tis. *Chancelant.* Vălĭdō tītŭbāntĭă vīnō Mēmbră mŏvēt. *O.* ‖ *Au fig.* Lăcrŭmāns, tītŭbānti ānĭmō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 42).

Tītŭbātŭs, ă, ŭm. *Qui a chancelé.* Vēstĭgĭă prēssō Hāud tĕnŭīt tītŭbātă sōlō. *V.*

Tītŭbō, ās, ārĕ. *n. Chanceler.* Īllĕ mĕrō sōmnōquĕ gravis tītŭbārĕ vĭdētŭr. *O.* Lāssūs ăn pondŭs tītŭbāvīt Atlās? *Sen.* (*H. OEt.* 1599). SYN. Labō, ..cinā, immanis, ingens, audax, temĕrārĭus, ĭmpŭs, lăbāscō, nūtō, văcillō. PHR. Dŭbĭī stāntquĕ lăbāntquĕ pĕdēs. *O.* ‖ *Au fig.* Cāvĕ nĕ tītŭbēs, mandātăquĕ frāngās. *H.* Tītŭbāt fortūnă. *Sil.* Quĭd, ănĭmĕ, tītŭbās? *Sen.* (*Med.* 937). SYN. Lăbō, lăbāscō, etc., hæsĭtō. ‖ *Au pass. unip.* Nĕ quĭd, ŭbĭ mīlĕs vēnĕrīt, Tītŭbētŭr. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 70. *Id. Men.* I, 2, 33, titubatum est).

Tītŭllŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Āh! tū, mĭsĕr Tītŭllĕ, nĕc sĕnĕx vīvīs. *M.* (VIII, 44).

† **Tītŭlō**, ās, ārĕ. *Mettre un titre. Voy.* Tutulo.

Tītŭlŭs, ī. *m. Titre, épigraphe.* Lēgĕrāt hūjŭs Āmōr tītŭlŭm nōmēnquĕ lĭbēllī. *O.* Ăddĭtă pĕr tītŭlōs sŭă nōmĭnă rēbŭs hăbēbīs. *M.* (XIII, 3). SYN. Nōmĕn. ‖ *Étiquette.* Cūjŭs (vīnī) pātrĭām tītŭlūmquĕ sĕnĕctŭs Dēlēvĭt. *J.* (5, 34). SYN. Nōmĕn, nŏtă. ‖ *Inscription, affiche, enseigne.* Cūmquĕ dŭcūm tītŭlīs ōppĭdă căptă lĕgĕt. *O.* Āt quōrŭm tītŭlūs pĕr bārbăra cōllă pĕpēndīt. *Pp.* (IV, 5, 51). Tītŭlūm mēntītă Lўcīscæ. *J.* (6, 123, Messalina). Dōctæquĕ īnfāmĭă tūrhæ! Sūb tītŭlō prōstānt. *Turnus* (*fragm.* 15). ‖ *Affiche de vente.* Sūb tītŭlūm nōstrōs mīsīt ăvāră lārēs. *O.* Ītĕ sūb impĕrĭūm, sūb tītŭlūmquĕ, lārēs. *Tib.* (II, 4, 54). ‖ *Inscription monumentale ou tumulaire.* Dānt mūnĕră tēmplīs, Ăddūnt ēt tītŭlūm: tītŭlūs brĕvĕ cārmĕn hăbēbāt. *O.* Tītŭlō signētŭr ĭmāgŏ. *Id.* Tītŭlō rēs dīgnă sĕpūlchrī. *J.* (6, 239). *Voy.* Epigramma. ‖ *Au fig. Titre d'honneur.* Hūnc tītŭlūm mĕrĭtīs pēnsāndŭm rēddĭtĕ nōstrīs. *O.* Tītŭlī tāngēbār ămōrĕ. *Id.* Quī stŭpĕt ĭn tītŭlīs ēt ĭmāgĭnĭbŭs. *H.* Fēmĭnă tāntōrŭm tītŭlīs ĭnsīgnĭs ăvōrŭm. *L.* SYN. Nōmĕn, hŏnŏr *ou* hŏnōs, *qqf.* stēmmă, laŭs, dĕcŭs. EP. Clārŭs, ĭnsignĭs, sŭpĕrbŭs, pĕrēnnĭs, victūrŭs. ‖ *qqf. Prétexte.* Tītŭlō pĭĕtātĭs. *L.* SYN. Nōmĕn, causă, spĕcĭēs.

Tītŭs, ī. *m. Prénom romain, comme Tite-Live, etc.* Tērtĭă nāmquĕ Tĭtī sīmŭl ēt cēntēsĭmă Līvī Chārtă dŏcēt. *Ser. Sam.* (*vs.* 727). ‖ *Nom et surnom.* Cōgīt mē Tītŭs āctĭtārĕ causās. *M.* (I, 18). ‖ *Titus, empereur romain, surnommé les Délices du genre humain.* Īnsīgnēm cūm pātrĕ Tĭtŭm. *Sid.* (*Pan.* 507). Ēt Tītŭs, ēt fortēs gēssērūnt bēllă Nērōnēs. *Prud.* (*Sym.* 362). PHR. Fēlīx impĕrĭō, fēlīx brĕvĭtātĕ rēgendī, Ēxpĕrs cīvilĭs sānguĭnĭs, ōrbĭs āmŏr. *Aus.* Āt Tītŭs ōrbĭs āmŏr, răptŭs flōrentĭbŭs ānnĭs. Āt Tītŭs impĕrĭī fēlīx brĕvĭtātĕ sĕcūtŭs. *Id.* ‖ *Nom d'un apôtre.* (*P. Nol.* 26, 55.)

1. Tītўrŭs, ī. *m.* (τίτυρος). *Animal né d'une brebis et d'un bouc.* Tītўrŭs ēx ŏvĭbŭs ŏrītŭr, hĭrcōquĕ pārēntĕ. *Eugen.* (in *Anth.* II, p. 453). ‖ **2.** *Tityre, nom de berger.* Tītўrĕ, tū pătŭlæ rĕcŭbāns sŭb tēgmĭnĕ fāgī. *V.* Tītўrŏn ē sīlvīs dŏmĭnām dēduxīt ĭn ŭrbĕm. *Calp.* (4, 161).

Tītўŏs *ou* **Tĭtўŭs**, ўī. *m.* (Τιτυός). *Tityus, géant monstrueux, fils de Jupiter et d'Élara, cru fils de la Terre, parce que son père l'y avait caché pour le soustraire aux fureurs de Junon. Perce de traits par Apollon, ou, selon d'autres, foudroyé, pour avoir voulu outrager Latone, il fut précipité dans les enfers, où un vautour lui ronge éternellement le cœur.* Pōrrēctŭsquĕ nŏvēm Tītўus pĕr jŭgĕra tērræ, Āssĭdŭās ātrō vīscĕrĕ pāscĭt ăvēs. *Tib.* (I, 3, 52). Nec non ēt Tītўon, Tērræ omnipărentĭs alumnŭm, Cērnĕre ĕrāt. *V.* Incontĭnentĭs nĕc Tītўi jēcŭr Rĕlĭnquit ălēs. *H.* EP. Tērrĭ-

infēlīx, misĕr. VERS. Viscĕrā prăbēbăt Tĭtўūs lănĭandă, nŏvēmquĕ Jūgĕrĭbūs distrăctŭs crăt. *O.* Sīc incōnsūmptūm Tĭtўī, sēmpĕrquĕ rēnāscēns, Nōn pĕrĭt, ŭt pŏssĭt sæpĕ pĕrīrĕ, jĕcŭr. *Id.* Jūgĕrĭbūsquĕ nŏvēm quī sūmmūs dīstăt ăb īmō, Viscĕrăquе assĭdŭē dēbĭtă prăbĕt ăvī (*Ibis*, 183). Quīd dīcām Tĭtўŏn, cŭjŭs, sŭb vŭlnĕrĕ sævō, Viscĕrā nāscuntŭr grăvĭbŭs certāntĭă pœnīs? *Cl.* Quī vŭltŭs jĕcŭr ūltĭmŭm pĕrĕrrăt, Et pectŭs trăhĭt întĭmāsquĕ fĭbrās, Nōn ēst quĕm lĕpĭdī vŏcānt pŏētæ, Sĕd cōrdīs mălă, lĭvŏr ătquĕ lŭctŭs. *Petr.* Prăbĕt vŏlūcrī Tĭtўŏs ætĕrnās dăpēs. *Sen.* (*Cf. Virg. Æ.* VI, 595 *sq.*; *Ov. Pont.* I, 2, 41; *Prop.* III, 3, 66; *Sen. Thyest.* 9; *Hip.* 1233; *H. OEt.* 947; *Auct. Culic.* 236; *Phæd. Fab. nov.* 6, 13.)

Tlēpŏlĕmŭs, ī. *m.* (Τληπόλεμος). *Tlépolème, chef des Rhodiens au siège de Troie.* Sānguĭnĕ Tlēpŏlĕmŭs Lўcĭām tĕpĕfēcĕrāt hāstām. *O.* Tlēpŏlĕmūs măgnō sātŭs Hērcŭlĕ (*Epitom. Iliad.* 523).

Tmārĭŭs, ă, ŭm (Τμάριος). *Du Tmarus, mont d'Épire.* Cæsō Tmārĭī Jŏvĭs aūgŭrĕ lūcō. *Cl.*

Tmōlĭŭs, ă, ŭm. *Du Tmole, de Lydie.* Āfrĭcă quōt sēgĕtēs, quōt Tmōlĭă tĕrrā răcēmōs (parit). *O.* Tmōlĭŭs āssŭrgĭt quĭbŭs, etc. *V.*

Tmōlŭs *et* Tĭmōlŭs, ī. *m.* (Τμῶλος). *Mont de Lydie, où le Pactole prend sa source.* Nōnnĕ vidēs, crŏcĕōs ŭt Tmōlŭs ŏdōrēs, Indĭă mittŭt ēbŭr? *V.* Rĭgĕt ārdŭŭs ăltō Tmōlŭs în āscēnsū. *O.* Dēsĕrŭĕrĕ sŭī nўmphæ vīnētă Tĭmōlī. *O.* Hōspēs Tĭmōlī Lўdĭăm fŏvīt nūrŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 371 *Steph.* dat Τύμωλος, unde scribi posse videtur *Tymolus*).

Tōbĭās, Tōbĭæ *et* Tōbĭæ, æ. *f.* (Τωβίας). *Tobie, de la tribu de Nephthali; son fils.* Sānctī sătŏr illĕ Tōbĭæ, Sācĕr āc vĕnĕrābĭlis hērōs. *Prud.* (*Cath.* 490). Ādvŏlĕt mīssŭs Răphaēl, ŭt ōlīm Tōbĭæ Mēdĭs. *P. Nol.* (30, 141). Ēgĕrĭt, aūt mĕllŭs cæcātō în cōrpŏrĕ cērnēns Tōbĭas, quĭd prō pŏpŭlō cōnfēcĕrĭt Esthēr. *Alc.* (*ad Sor.* 438).

Tŏchārī, ōrŭm. *m. pl.* (Τόχαροι). *Peuple au-delà de la mer Caspienne.* Et Tŏchārī Phrūrĭque, ĕt plūrīmă mīllĭă Sērŭm. *Prisc.* (*Peri.* 727. Et *Avien.* 934).

† Tōdŭs, ī. *m. Sorte d'oiseau qui a les jambes très grêles.* ‖ *D'où*, Tōdillŭs *ou* Tōdĭnŭs, ă, ŭm. Cum ēxtōrtīs tălīs, cūm tōdillīs crūscŭlīs. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* in *Todi* et in *Succrotilla*. Etiam apud *Prisc.* 3, 611).

Tōfŭs *ou* Tōphŭs, ī. *m. Tuf, pierre spongieuse et friable.* Et tofŭs scăbĕr, ĕt nīgrīs ēsĕsă chĕlўdrīs Crētă. *V.* Pūmĭcĕ mŭltĭcăvō nec lævĭbŭs ātrĭă tōfīs Structă sŭbĭt. *O.* Īllī săxă lĭgānt, ŏpusquĕ tĕxūnt Cōctō pulvĕrĕ sōrdĭdŏquĕ tōfo. *St.*

Tōgă, æ. *f. Toge, manteau ample et long, insigne des citoyens Romains.* Et flŭit ēffŭsō cŭī tōgă lăxă sĭnū. *Tib.* (I, 6, 40). Rŭsticĭus tōnso tōgă dēfŭit. *H.* SYN. *qqf.* Tōgŭlă, ămictŭs, vēstis. EP. Aŭsōnĭă, Lătĭă, Rōmānă, ūrbānă, lōngă, lōtă; sōrdĭdă, trĭtă. ‖ *Au fig. La qualité de citoyen romain.* Āncīllōrum, ĕt nōminĭs, ĕt tōgæ Ōblĭtŭs ætĕrnæquĕ Vēstæ. *H.* Tāntum ĭgĭtŭr mūrōs întră tōgă cōntŭlĭt illī Nōmĭnĭs ĕt tĭtŭlī. *J.* (8, 240, de municipe). ‖ *Les Romains.* Quēis cēdăt tōga ĕt ārmĭfĕrī gēns sācrā Quĭrīnī. *Sil.* ‖ *En partic. Les clients* Heū ! quām pĕrĭtūræ sūnt tĭbĭ, Rōmă, tōgæ ! *M.* (X, 18. *Ib.* 47). SYN. Tōgātī. ‖ *Habit de paix.* Vădĕ pĕr ūrbæ gēntĭlĭă cāndĭdă cāstra tōgæ. *O.* Lătĭāquĕ mĭcantĕm Lōrĭcām mūtārĕ tōgā. *Cl.* ‖ *La paix elle-même.* Præstāns bēllōquĕ tōgāquе. *L.* Oblĭtŭs sĭmŭlārĕ tōgām. Prætŭlĭt ārmă tōgæ. *Id.* Cēdānt ārmă tōgæ cōncēdăt laŭrĕă līnguæ. *Cic.* (*Carm. in Pis.* 30). ‖ — prætĕxtă. *Voy. ce mot* ‖ — pūră, vīrīlĭs, lĭbĕră. *Toge unie ou Robe virile, que les jeunes Romains prenaient à l'âge de dix-sept ans.* Tōgāmquĕ pūrām jām pārārĕt fĭlĭō. *Ph.* Pūră vĕnĕrābĭlĭs æquē, Quām cūrrūs ōrnātĕ, tōgă. *L.* Āntĕ dĕōs lĭbĕră sūmptă tōgă. *Pp.* (IV, 1, 132). Quārĕ tōgă lĭbĕră dētŭr Lūcĭfĕrō pŭĕrīs *O.* PHR. Nēc sāltēm tĕnĕrīs ōstrūm pŭĕrīlĕ lăcērtī Indŭīt, ălbēntīque hŭmĕrōs indŭxĭt ămictū. *St.* ‖ *Au fig. Jeunesse.* Ætās prīmă crĕpāntĭbŭs Flĕvī sŭb fĕrŭlīs; mōx dŏcŭĭt tōgă Īnfectŭm vītĭīs fălsŭ lŏquī. *Prud.* (*Cath. præf.* 7). ‖ — pālmātă. *Voy.* Palmatus. ‖ — ātră. *Habit de deuil.* Ātrām quīs lăcrĭmīs încălŭīssĕ tōgām? *Pp.* (IV, 7, 28). *Voy.* Atratus. ‖ *Toge des acteurs Romains dans la comédie.* Dīcĭtŭr Āfrānī tōgă cōnvēnīssĕ Mĕnāndrō. *H. Voy.* Togatus. ‖ *qqf. Robe de femmes, surtout de courtisanes et des femmes condamnées pour adultère.* Prāndĕrĕ stāntĕm nōbĭscum încīnctăr tōgă. *Afr.* (apud *Non.* 14, 25. *Cf. Varr. ibid.*) Sī tĭbĭ cūră tōga ĕst pŏtĭŏr, prēssūmquĕ quăsĭll Scōrtŭm. *Hor.* (IV, 10, 3). Cārtĭnlă tălēm Nō sūmĕt dămnātă tōgām. *J.* (2, 70). *Voy.* Stola Togatus. ‖ *Enveloppe.* Nē tōgă cōrdўlĭs ĕt pænŭ lă dēsĭt ōlĭvis. *M.* (XIII, 1). SYN. Ămictŭs, tegmĕn. ‖ † *arch. Toit.* Rūsticæ tōgæ nē sĭt cōplă *Titin.* (apud *Non.* 1, 3).

Tōgātŭlus, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Sĭt mājō nŭmĕrŭs tōgātŭlōrŭm. *M.* (XI, 25. *Id.* X, 74).

Tōgātus, ă, ŭm. *Vêtu de la toge.* Gēns tōgātă *Les Romains.* Rōmānōs rērŭm dŏmĭnōs gēntēmquĕ tōgātām. *V.* ‖ Tōgātī, ōrŭm. *m. pl. Romains, en partic. Clients.* Nē tē pūlsārĕ tōgātŭs Aūdĕāt. *J.* (16, 8). Sīt sēllă, tōgātī Āntĕ pĕdēs. *Id.* (7, 142) Cīnctŭm tōgātīs pōst ĕt Āntĕ Saufēĭum. *M.* (II 74, 1. *Ib. vs.* 6). SYN. Tōgă, tōgātŭlī. ‖ *Des Romains, national.* Tū cārŭs Lătĭō, mĕmŏrquĕ gēntĭs, Cārmĕn fŏrtĭōr ēxsĕrēs tōgātŭm. *St.* SYN. Rōmānŭs, Lătĭŭs, etc. ‖ Tōgātæ, ārŭm. *f. pl.* (*s. ent* fabulæ). *Pièces dont le sujet était romain; en partic. Comédies.* Vēl quī prætĕxtās, vēl quī dŏcŭērĕ tōgātās. *H.* Īmpūne ērgŏ mihī rĕcĭtāvĕrĭt ĭllĕ tōgātās ? *J.* (1, 3). Aūt măgnōs hērōās āgĭt scēnīsquĕ tōgātās. *Man.* (V, 477). *Voy.* Prætexta. ‖ Tōgāta mĭlĭtĭă. *Le barreau.* Licĕt ēxercērĕ tōgātă Mūnĕrā mĭlĭtĭæ. *O.* ‖ *Subst. f. Courtisane ou femme adultère.* In āncīllă pēccēsnĕ tōgātă. *H.* Mātrīsquĕ tōgātæ Fĭlĭŭs. *M.* (VI, 64). *Voy.* Toga.

Tōgŭlă, æ. *f. dimin. de* Toga. Trītă quĭdĕm nōbīs tōgŭla ĕst vĭlĭsquĕ pŭtrĭsquĕ. *M.* (IX, 101. *Id* III, 30).

Tōlĕrābĭlĭs, ĕ, *et* Tōlĕrāndŭs, ă, ŭm. *Qui peut ou doit être supporté.* Quĭbŭs āspĕrā quondăm Vĭsa măris făcĭēs ĕt nōn tōlĕrābĭlĕ nūmĕn. *V.* (*E Juv.* 7, 69). Sĕd tōlĕrāndă fămēs, non tōlĕrāndŭs ămōr. *Cl.* Tōlĕrāndăquĕ nūllĭs Āspĕrā sūrs pōpŭlĭs. *St.* SYN. Fĕrendŭs, etc.

Tōlĕrāntĭă, æ. *f. Constance à supporter, patience.* Hās ĭntĕr vīrtūtĭs ōpēs, tōlĕrāntĭă rērum Spērnēbāt cūnctās însŭpĕrātă mĭnās. *Maxim.* (1, 33). Quī sŭstĭnĕrĕ nōn pōtĕst sŭūm mălŭm, Ăllŏs inspĭcĭāt, ĕt dĭscāt tōlĕrāntĭām. *Ph.* (*Append.* 2, 1).

Tōlĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Supporter.* Quă nūnc ārtĕ grăvēs tōlĕrābĭs ĭnūtĭlĭs ānnos? *M.* (VII, 63). Dūm vīrēs ānnīquĕ sĭnūnt, tōlĕrātĕ lăbōrēs *O.* Sūb tē tōlĕrārĕ măgistrō Mĭlĭtĭām. *V.* SYN. Fĕrō, pĕrfĕrō, pătĭŏr, pĕrpĕtĭŏr, sustĭnĕō, sŭbĕō, etc.

Voy. Patior. ‖ *Sustenter, entretenir.* Cui tōlērārĕ cōlō vītām, tĕnŭīquĕ Mĭnĕrvā Īmpōsĭtŭm. *V. Voy.* Sustineo. ‖ *Fournir à, suffire à, soutenir.* Quŭm tōlĕrārĕ hŭjŭs sūmptŭs nōn quĕāt. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 33. Et *Pl. Trin.* II, 2, 57).

† Tōlēs. *Voy.* Tollæ.

Tōlētānŭs, ă, ŭm. *De Tolède.* Īmă Tōlētānō præcĭngānt īllă cūltrō. *Grat.* (*Cyn.* 341).

Tōlētŭs, ī. *f. Ville de la Tarraconaise, auj. Tolède.* Quæ mē dīmittīs, dūrā Tōlētĕ, vălē. *Fort.* (VI, 7, 122). *Voy. le précéd.* ‖ † Tōlētŭs. (*Id. ib.* 13.)

† Tōllæ, ārŭm. *f. pl., et* Tōllēs, ĭum. *m. pl. Tumeurs à la gorge.* Quōs aūtēm vŏcĭtānt tōllēs, ăttĭngĕrĕ dēxtrā Dēbēbīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 289. Cf. *Fest., Gloss. Philox.*, et *Isid. Or.* 11, 1).

Tōllēnō, ōnis. *m. Machine qui tire de l'eau à l'aide d'une bascule.* (*Pl. fr.* apud *Fest.* in *Reciprocare.* Cf. *Sil.* XIV, 320.)

Tōllō, ĭs, ĕrī, *parf.* sustŭlī, *sup.* sublātŭm (*de* Suffero *ou* Sustollo). *Lever, élever.* Jussĭt, ĕt crēctōs ăd sīdĕră tollĕrĕ vultŭs. *O.* Flŭctŭs ăd sīdĕră tollīt. *V.* SYN. Āttollō, ĕxtollō, ērĭgō, ēffĕrō, lĕvō, sublĕvō, etc. *Voy.* Erigo, Sustuli, Sublatum. ‖ — mē. *S'élever.* Āc sē tollĕre hŭmō, rēctōque āssurgĕrĕ trŭncō. *O.* Paūlātim sēsē tollit mărĕ. *V. Voy.* Surgo. ‖ *Au fig.* Tollēntēmquĕ mĭnās. *V.* Tollēmŭs īn āstră nēpōtēs. In tāntŭm spē tollĕt ăvōs. Clāmōrēs sīmŭl hŏrrēndōs ăd sīdĕră tollīt. *Id.* Cērtāt ĕrgĕmĭnīs tollĕre hŏnōrĭbŭs. *H.* Nĕ spīssæ rīsŭm tollānt īmpūnĕ cŏrōnæ. *Id.* Hūmānæquĕ mĕmōr sōrtīs, quæ tollīt ĕosdĕm Ĕt prĕmit. *O.* ‖ —ănĭmōs. *Donner du courage, rassurer, qqf. absolt. consoler.* Ūltro ănĭmōs tollīt dictīs, ătque incrĕpăt ūltrō. *V.* Nī săpĭēns sīc Nōmēntānŭs ămīcŭm Tollĕrĕt. *H.* SYN. Ērigō. ‖ *ou, Avoir de la confiance, être fier.* Ănĭmōs tămĕn ōmnĕ tollīt. *V.* Ī nunc, tolle ănĭmōs, ĕt fortĭă factă rĕcēnsĕ. *O.* (Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 134). *Voy.* Confido, Superbio. ‖ *Soulever, ramasser, porter.* Īngēntēm mānĭbŭs tollīt crātĕră dŭābŭs. *O.* Tollīt hŭmō sāxŭm. *Id.* In rēgĕm sŭstŭlīt ārmă. *O.* SYN. Sublĕvō, fĕrō, pōrtō, etc. ‖ *Remplir le devoir de père ou de mère, élever, par ext. engendrer.* Quŏd ĕrīt nātŭm, sŭstŭlī. *Pl.* (*Amp.* 1, 3, 3). Sī, quōd pĕpĕrissem, īd ēdūcārem ăc tollĕrĕm. *Id.* (*Truc.* II, 4, 45). Tollĕrĕ dūlcĕm Cōgĭtăt hērēdĕm. *J.* (6, 38, de patre). Quēm sērvă Lūcĭnnĭă fūrtĭm Sustŭlĕrăt. *V.* SYN. Ēdūcō *ou* ēdūcō, ălō, etc. *Voy.* Sublatus, Gigno. ‖ *Prendre, recevoir.* Ĕt, quæ dēbētŭr pārs tūæ mŏdēstiæ, Aūdăctĕr tollĕ. *Ph.* Quŭm dixtī mĭhī : Sūmĕ, tollĕ, dōnō. *M.* (VI, 30). Hōc tĭbī dictŭm Tollĕ mĕmŏr. *H.* SYN. Sūmō, căpĭō, ăccĭpĭō, aūfĕrō. ‖ *Emmener.* Tollītĕ mē, sī quă est piĕtās. *V.* Plaŭstrōquĕ mōrāntēs Sustŭlīt. *O.* SYN. Ābdūcō, aūfĕrō. ‖ *Oter, emporter, enlever, éloigner, chasser, supprimer, et au fig.* Tollītĕ cūncta, ĭnquīt, cœptōsque aūfĕrtĕ lăbōrēs. *V.* Pæne ēst oblītă phărĕtrām Tollĕrĕ cūm tēlīs. *O.* Tollītĕ lūmĕn Ē mĕdĭō. *J.* (9, 105). Prædmĭă sī tollās. *Id.* (10, 142). Vīrtūtĕ cārēntĭă tollĕt. *H.* Mūrmŭrquĕ hūmīlēsquĕ sūsūrrōs Tollĕrĕ dē tēmplīs. *Pers.* (2, 6). Hās ārtēs tollĕ, sĕnēscĭt ămŏr. *O.* Tollĕ mŏrās. Lēnĭŭs ĭnstāndō tædĭă tollĕ tŭī. *Id.* SYN. Aūfĕrō, dēmō, ădĭmō, ăbĭgō, ărcĕō, pēllō, rĕmŏvĕō, sŭpprĭmō, mittō, etc. ‖ *Faire périr.* Sōrbĭtĭlĕ tollīt quēm dīră cĭcūtæ. *Pers.* (4, 2). Quōs tămĕn ōmnēs Nōn ĕgŏ tollēndī caūsă, sĕd īllæ fŭīt. *O.* Quī rēgēs cōnsuēris tollĕrĕ. *H. Voy.* Occido. ‖ *Détruire, abolir.* Vēl tōtōs tollĕ lĭbēllōs. *O.* Mōrēm tollŭĕ bārbārŭm. *H.* SYN. Ābōlĕō, dēlĕō, rēscĭndō, ĕxstĭnguō, etc. ‖ ? — grădŭm. *Se hâter.* Ădĭbō cōntra, ēt tollām grădŭm. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 6. Sed alii melius, *contollam*).

Tōlōsă, æ. *f.* (Τολῶσσα). *Toulouse, ville célèbre de la Narbonaise.* Mārcŭs, Pallădĭæ nōn īnfĭtiandă Tōlōsæ Glōrĭă. *M.* (IX, 100). Tē sĭbī Pallădĭæ ăptētŭlīt tŏgă dōctă Tōlōsæ. *Aus.* (*Par.* 3, 11. Et *Rutil.* 1, 496. Quidam scrib. *Tholosa*).

Tōlōsānŭs, ă, ŭm, *et* Tōlōsās, ātis. *m. f. n. De Toulouse.* Quī Tōlōsānām tĕnŭīt căthĕdrām. *Sid.* (*Ep.* IX, 16, 66. Alii leg. *Tolosatem*). Nēc quādră dūrāt căsĕī Tōlōsātis. *M.* (XII, 32).

Tōlumnĭŭs, ĭi. *m. Lars Tolumnius, roi étrusque de Véies.* Vēientīs cædĕ Tōlŭmpi. *Pp.* (IV, 11, 23). ‖ *Nom d'un ancien augure.* (*Virg. Æn.* XI, 429.)

† Tōlūtĭlis. *Qui va au trot, rapide.* (*Varr.* apud *Non.* 1, 60.)

† Tōlūtĭlŏquentĭă, æ. *f. Volubilité.* Ō pestĭfĕră, trŭx tōlūtĭlŏquentĭă! *Næv.* (apud *Non.* 1, 12).

† Tōlūtim. *Au trot, en trottant; au fig. rapidement.* Sī ōmne ĭtĕr ēvādit stădĭūmquĕ ăccĭlīvĕ tōlūtim. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 12. *Varr.* et *Nov. ib.*). Tōlūtim nī bădizās. *Pl.* (*As.* III, 3, 116).

Tōmăcŭlum *et sync.* Tōmăclum, ī. *n. Cervelas, saucisson.* Ēxta ēt cāndidŭlī dīvīnă tōmăcŭlă pōrcī. *J.* (10, 355). Quōd fūmantīă quī tōmăclă raūcŭs Circumfĕrt tĕpĭdis cŏquŭs pōpīnis. *M.* (1, 42).

Tŏmē, ēs. *f.* (τομή). *Coupure; césure de vers.* Tūm quōd bucŏlĭcē tōmē rēlĭnquīt. *Aus.* (*Epist.* 4, 90). Hānc ēt tōmēn dīxērĕ : fōrmă tālis ēst. *T. Maur.* (*Met.* 95). SYN. Cæsūră.

Tōmentŭm, ī. *n. Tout ce qui sert à rembourrer, laine, bourre, plume.* Tōmentŭm cōncīsă pīlūs circēnsē vŏcātŭr: Hæc prō Leūcŏnĭcō strāmĭnă paūpĕr ĕmīt. *M.* (XIV, 160. *Ib.* 159).

Tŏmī, ōrŭm. *m. pl.*; Tŏmis, ĭs. *f., et peut-être* Tŏmŏs, ī. *f.* (Τόμις). *Tomes, ville sur la mer Noire à l'embouchure du Danube, où Ovide mourut exilé.* Nēc tristĭs ĭn ĭpsīs Nāsō Tŏmis. *St.* Dānŭbĭŭs vĕtĕrēsquĕ Tŏmī. *Cl.* Æthĕrno incŏlŭīt Tŏmōs rĕātŭ. *Sid.* (*Pan.* 2135). Ĭndĕ Tŏmīs dictŭs lŏcŭs ēst, quĭă fĕrtŭr ĭn īllō Membră sŏrōr frātrīs cōnsĕcŭtŭssĕ sŭī. *O.* (*Trist.* III, 9, 33. Alii leg. *Tomos* vel *Tomus*. Eadem varietas in *Pont.* IV, 14, 59).

Tŏmītæ, ārŭm. *m. pl.* (Τομῖται). *Habitans de Tomes.* Quŭm mārīs Ēuxīnī pōsĭtŭs ăd lævă Tŏmītās. *O.* ‖ *D'où,* Tŏmītānŭs, ă, ŭm. Nāsō Tŏmītānæ jām nōn nŏvŭs incŏlă tĕrræ. *O.* (*Id. Pont.* III, 8, 2, et passim). Pĕr Tŏmītānām grădĭēris ūrbĕm. *P. Nol.* (30, 194).

? Tŏmŏs, ī. *f. Voy.* Tomi.

Tŏmŭs, ī. *m.* (τόμος). *Tome, volume.* Scriptūră quāntī cōnstĕt, ĕt tŏmŭs vīlīs. *M.* (1, 67). SYN. Lĭbĕr, vŏlūmĕn, etc. ‖ ? *f. Ville. Voy.* Tomi.

Tŏmўrĭs, ĭs. *f.* (*Herodt.* Τόμυρις, *Lucian.* Τώμυρις). *Tomyris, reine des Massagètes, qui, suivant Hérodote, défit Cyrus, et le mit à mort.* Nēc quă rēgnă vāgō Tŏmўrĭs fīnīvīt Ārāxē. *Tib.* (IV, 1, 144). Quām Tŏmўrĭs tŭrbātă vălēt, cōgnōvīt ĭn ūtrē (*Anth.* I, p. 189). Orbātæ ăd Tŏmўrĭs vĕnīrĕt ūtrēm. *Sid.* (*Pan.* 1900).

Tŏnāns, tis. *Qui tonne.* Tārpēlă dē rūpĕ tŏnāns. *L.* Sŭb ăxĕ tŏnāntī. *V.* ‖ *Subst. m. Jupiter.* Hāc ĭtĕr ēst sŭpĕrīs ăd māgnī tĕctă Tŏnāntīs. *O.* Tōtŭm cōnflārĕ Tŏnāntĕm. *J.* (13, 153). *Voy.* Jupiter.

‖ — fălcĭfĕr. *Saturne.* (*Mart.* V, 16). ‖ *qqf. Dieu, dans les poëtes chrétiens.* Ceû nûlla ŏffĕndânt hŏmĭnûm dĕlĭctă Tŏnântĕm. *Prosp.* (*Epig.* 76, 3). Quŏd sĭmĭlĕs sûmmŏ făcĭĕt nŏs ĕssĕ Tŏnântĭ. *Alc.* (II, 245. Et *Fort.* passim). *Voy.* Deus.

Tŏnântĭus, ĭi. *m. Tonance Ferréol, préfet dans les Gaules ; son fils, homme de lettres.* Hic dŏctĭ invĕnĭĕs pătrĕm Tŏnântĭi. *Sid.* (*Pan.* 3620).

Tŏndĕ̆ŏ, ēs, tŏtŏndī, tŏnsŭm, tŏndĕrĕ. *Tondre, raser.* ‖ *Tondre les troupeaux.* Nĕc mĭnŭs întĕrĕă bārbās încānăquĕ mēntă Cĭnўphĭī tŏndĕnt hĭrcī sētāsquĕ cŏmantĕs. *V.* Aût tŏndĕt ĭnfĭrmās ŏvēs. *H.* SYN. Dētŏndĕŏ, *qqf.* tŏnsĭtŏ. ‖ *Faire la barbe.* Quŏ tŏndentĕ grāvis jŭvĕnī mĭhī bārbă sŏnābăt. *J.* (1, 25). Tŏndĕăt hĭc ĭnŏpēs Cўnĭcōs ĕt Stŏĭcă mēntă. *M.* (XI, 85). PPH. Bārbăm sĕcŏ, rĕsĕcŏ, mĕtŏ, făcĭŏ, rādŏ, ābrādŏ, pŏnŏ, ăbscindŏ ; fĕrrō sĕcŏ, etc. Tŏnsŏrī cōllŭm cŏmmĭttŏ. PHR. Ĕxpŭngĭtquĕ gĕnās. *M.* ‖ *Couper les cheveux.* Tŏndendīs hæc ārmă tĭbī sūnt āptă căpillīs. *M.* (XIV, 36). PPH. Căpillōs, crīnĕs dētŏndĕŏ, sĕcŏ, rĕsĕcŏ, dēsĕcŏ, mĭnŭŏ, sŭccīdŏ, cŭrtŏ. Căpŭt dĕnūdandŭm tŏnsŏrī dŏ. VERS. Nĕ mălĕ dĕfŏrmĕt rīgĭdos tŏnsūrā căpillōs : Sĭt cŏmă, sĭt dŏctă bārbă rĕsĕctă mănū. *O.* Fātălī nātă pārentĕm Crīnĕ sŭŭm spŏlĭat. Hĕctŏrĭs ĭn tŭmŭlō cānŭm dĕ vĕrtĭcĕ crīnĕm (reliquit). *Id.* Sī cŭrtātŭs ĭnæquālī tŏnsŏrĕ căpillōs. *H.* ‖ *qqf. n. Etre tondu, rasé.* Căndĭdĭŏr pŏstquăm tŏndentī bārbă cădĕbăt. *V.* (*E.* 1, 29. Etsi intelligi potest de tonsore, ut sup. in *Juv.* loco. *Quintil.* 1, 6 : « *Lavamus*, et *tondemus*, et *convivimus.* » Cf. *Suet. Aug.* 79). ‖ *Couper le poil.* Lūtĕă sēd nĭvĕŭm ĭnvolvăt membrānă lĭbellŭm ; Pūmĭcĕ ĕt cānās tŏndĕăt ăntĕ cŏmās. *Tib.* (III, 1, 9). SYN. Rādŏ, ābrādŏ. ‖ *Couper l'herbe, la moisson.* Nŏctĕ ārĭdă prātă Tŏndentŭr. *V.* Tŏndĕtŭrquĕ sĕgĕs mātŭrōs ănnŭă pārtŭs. *Tib.* (IV, 1, 172). Cŏlōnŭs ægrōs ŭbĕrĭs tondĕt sŏlī. *Sen.* (*Phœn.* 150). *Voy.* Meto. ‖ *Tailler les arbres.* Tŭm strĭngĕ cŏmās, tŭm brāchĭă tondĕ. *V.* Ĭllĕ cŏmām mŏllĭs jām tŭm tŏndĕbăt ăcānthī. *Id. Voy.* Puto. ‖ *Tondre en broutant, paître.* Æquōs ĭn grămĭnĕ vĭdī Tŏndentĕs cāmpŭm. *V.* Tŏndent dūmētă jŭvĕncī. Rōstrōquĕ ĭmmānĭs vŭltŭr ŏbuncō ĭmmōrtālĕ jĕcŭr tondĕns. *Id.* Ŭt tondĕt ālĕs ăvĭdă fĕcundŭm jĕcŭr. *Sen.* (*Ag.* 18. Adde *Sil.* XIII, 839. Sic Gr. κείρειν). SYN. Ăttŏndĕŏ, dētŏndĕŏ, cārpŏ, pāscŏr, dēpāscŏr, rīmŏr. ‖ *Au fig. Dépouiller.* Hūnc tŏndĕbŏ aŭro ŭsquĕ ăd cŭtĕm. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 8). Tŏndĕns pūrpŭrĕă rēgnă patĕrnă cŏmă. *Pp.* (III, 17, 22, de Scylla).

† Tŏnĕscĭt, ĕrĕ. *n. Comme* Tonat. Tŭnc dērĕpĕntĕ cœlĭtŭm ăltŭm tŏnĭtrĭbŭs Tēmplum tŏnescĭt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 858. Vulgo *repente*).

† Tŏngĕŏ, ēs, ērĕ. *Savoir à fond.* Ăllī rhētŏrĭcă tŏngent. *Enn.* (apud *Fest.*).

Tongĭlĭānŭs, Tongĭlĭŭs, *et* Tŏngillŭs, ĭ. *m. Noms d'hommes.* Ĭncendĭssĕ tŭăm, Tongĭlĭānĕ, dŏmŭm. *M.* (III, 52). Ĕxĭtŭs hĭc ĕst Tongĭlī. *J.* (7, 129). Ŏmnĕs Tŏngillĭŭm mĕdĭcī jŭssērĕ lăvārī. *M.* (II, 40).

Tŏnĭtrālĭs, ĕ. *Qui tonne.* Nĕvĕ rŭĕnt cœlī tŏnĭtrālĭa templă sŭpērnĕ. *Lr.* (I, 1096).

Tŏnĭtrŭ, *abl.* trū. *n., et* Tŏnĭtrŭs, ūs. *m. Tonnerre.* Dēsŭpĕr ĭnfundam, ĕt tŏnĭtrŭ cœlŭm ŏmnĕ cĭĕbŏ. *V.* Fulgŏrēm cērnĭmŭs ăntĕ Quām tŏnĭtrŭm ăccĭpĭmŭs. *Lr.* (VI, 174). Făcĭĕnt optăta tŏnĭtrŭă cœnās. *J.* (5, 117). Tŏnĭtrŭs ăgĭs, ĕt mĕa fŭlmĭnă tŏrquĕs. *St.* Nŏn ŏvĭŭm fĭbrĭæ tŏnĭtrŭsvĕ sĭnĭstrī. *O.* Hūmānās mŏtŭră tŏnĭtrŭă mēntēs. *Id.* Clāmŏr tŏnĭtrŭum ĕt rŭdēntŭm sĭbĭlŭs. *Pac.* (apud *Cæl.* ad *Cic. Fam.* 8, 2). Ŭndārum ĭncŭrsŭ grăvĭs ŭndă, tŏnĭtrĭbŭs æthēr. *O.* Aŭlæō mĭssō, dēvŏlŭtĭs tŏnĭtrĭbŭs. *Ph.* (V, 7, 23. Alii leg. *tonitrubus.* De quantitate ultimæ vid. notata sup. in *Cornu* ; de declinatione cf. *Char.* 1, 23 ; *Prisc.* 4, 624). SYN. *Par ext.* Fŭlmĕn, fŭlgŭr. EP. Sŭbĭtŭm, rĕpēntĭnŭm, raŭcŭm, ĭngēns, sŏnŏrŭm, rĕsŏnŭm, hŏrrĭsŏnŭm, rĕbŏāns ; grăvĕ, tĕrrĭbĭlĕ, hŏrrĭfĭcŭm. PPH. Æthĕrĭŭs frăgŏr, tŭmŭltŭs, strĕpĭtŭs, frĕmĭtŭs. Ĭctī æĕrĭs sŏnĭtŭs, sŏnŭs. Æthĕrĭŭm mŭrmŭr. Frăctŏ dĭsplōsă tŏnĭtrŭă cœlŏ. Frăctæ tŏnĭtrŭă nŭbīs. *Voy.* Tono, Fulmen. ‖ *qqf. Foudre.* Tŏnĭtrŭ quŭm sæpĕ cŏrŭscō ĭgnĕă rīmă mĭcāns pĕrcŭrrĭt lūmĭnĕ nĭmbŏs. *V.*

Tŏnĭtrŭŭm, ĭ. *n. arch. Comme le précéd.*

Tŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *n. Tonner ; unip. Il tonne.* Quĕm sŭpĕr ĭngēns Pŏrtă tŏnat cœlī. *V.* Ĕt ăd ŏmnĭă fŭlgŭră pāllĕnt, Quŭm tŏnăt. *J.* (13, 223). Cŭr tŏnăt ĕx ĭllā pārtĕ ? *Lr.* (VI, 409). Ŭt vălĭdē tŏnŭīt ! *Pl.* (*Amp.* V, 1, 10). SYN. Întŏnŏ. VERS. Pārtĭbŭs întŏnŭĭt cœlī pătĕr ĭpsĕ sĭnīstrīs. *Cic.* Nĭx, vēntī, fŭlmĭnă, grāndŏ, Ĕt răpĭdī frĕmĭtŭs, ĕt mŭrmŭră plēnă mĭnārŭm. *Lr.* Tŏnĭtrŭ quătĭuntŭr cærŭlă cœlī. Măgnŭm pĕrcŭrrūnt mŭrmŭră cœlŭm. Cŏncŭssī trĕmŭērĕ pŏlī. *Id.* Întĕrĕă măgnŏ mĭscērī mŭrmŭrĕ cœlŭm. *V.* Ingĕns frăgŏr æthĕră cŏmplĕt. Cœlŏ frăgŏr întŏnăt ingens. Sŭbĭtŏquĕ frăgŏrĕ Întŏnŭĭt cœlŭm. Vĭbrātŭs ăb æthĕrĕ fŭlgŏr Cŭm sŏnĭtū vēnĭt, ĕt rŭĕre ŏmnĭă vīsă rĕpēntĕ. Tŏnĭtrŭquĕ trĕmĭscūnt Ărdŭă tĕrrārum ĕt cāmpī. *Id.* Măgnŭs ăb æthĕrĭŏ pĕrsŏnăt ăxĕ frăgŏr. *O.* Cŏncŭrsĭbŭs întŏnăt æthĕr, Ĕxsĭlĭuntquĕ căvīs ēlīsī nŭbĭbŭs ignēs. Quălĕmvĕ sŏnŭm, quŭm Jŭpĭtĕr ātrās Încrĕpŭĭt nŭbēs, ĕxtrēmă tŏnĭtrŭă rĕddŭnt. Tŏnĭtrŭque ĕt fŭlmĭnĕ tĕrrŭĭt ŏrbĕm. *Id.* Rŭĭt ignĕŭs æthĕr Cŭm tŏnĭtrū. *V. Fl.* Tŏnăt ăltī rēgiă cœlī. Tĕrrĭfĭcĭquĕ rŭŭnt sŏnĭtŭs. *Id.* Rŭptŭsquĕ frăgŏrĕ Hŏrrĭsŏnŏ pŏlŭs. *Sil.* Ŏbscŭrō rĕsŏnănt commŏtă tŏnĭtrŭă cœlŏ. *Id.* Nŭbĭlă quŭm tăntŏ quătĕrĕntŭr pŭlsă frăgŏrĕ. *Man.* ‖ *Faire gronder le tonnerre.* Răpĭdīs quī tŏnăt ăltŭs ĕquīs. *O.* Nŭnc sŭmmĕ tōtō Jŭpĭtĕr cœlŏ tŏnă. *Sen.* (*Med.* 531. *Id. Hip.* 682). SYN. Întŏnŏ, fŭlmĭnŏ. VERS. Tŏnĭtrŭ cœlum ŏmnĕ cĭĕbŏ. *V.* Sĭc Pătĕr ŏmnĭpŏtēns cœlō tĕr clārŭs ăb ăltō Întŏnŭĭt. Ăn tĕ, gĕnĭtŏr, quŭm fŭlmĭnă tŏrquēs, Nĕcquĭdquam hŏrrēmŭs, cæcique ĭn nŭbĭbŭs ignēs Tĕrrĭfĭcānt ănĭmŏs, ĕt ĭnănĭă mŭrmŭră mĭscēnt ? *Id.* Trĕmĕndō Jŭpĭtĕr ĭpsĕ rŭēns tŭmŭltū. *H.* Nămquĕ Dĭespĭtĕr ĭgnī cŏrŭscō nŭbĭlă dividēns Plērumquĕ, pĕr pūrŭm tŏnantēs Ĕgit ĕquōs, vŏlŭcrēmquĕ cŭrrŭm. *Id.* Tŏnĭtrŭs ăgĭs, ĕt mĕa fŭlmĭnă tŏrquēs. *St.* Cŭnctă sŏnōrō Cŏncŭtĭēns tŏnĭtrŭ. *Cl.* Cœlīquĕ sērēnă Cŏncŭtĭēns tŏnĭtrŭ. *Lr.* Tĕrrĭfĭcō quătĭuntŭr sŏnĭtŭ cœlēstĭă templă. *Id. Voy.* Fulmino. ‖ *Au fig. Résonner, retentir.* Ĕxŏrĭtŭr clāmŏr ; cœlŭm tŏnăt ŏmnĕ tŭmultū. *V.* Horrĭfĭcīs jŭxtă tŏnăt Ætnă rŭīnīs. *V.* Tympănă tēntă tŏnăunt pălmīs. *Lr.* (II, 619). *Voy.* Sono. ‖ *Tonner, en parlant d'un orateur.* Proĭndĕ tŏna ĕlŏquĭō. *V.* Quălĭs Pindărĭcŏ spĭrĭtŭs ŏrĕ tŏnăt. *Pp.* (III, 15, 40). ‖ *act. Faire retentir.* Ĭnsānō vĕrba tŏnārĕ fŏrō. *Pp.* (IV, 1, 134). Quæ trĭnō jŭvĕnis fŏro tŏnābas (verba). *St.* Ăspĕrā vēl pārĭbŭs bĕllă tŏnārĕ mŏdĭs. *M.* (VIII, 3). ‖ *Invoquer d'une voix forte.* Tĕrcentŭm tŏnăt ŏrĕ dĕŏs. *V.*

† Tŏnŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. arch. Comme le précéd.* (*Varr.* apud *Non.* 1, 245.)

Tōnsæ, ārum. *f. pl. Rames.* Īn lēntō lūctāntur mārmŏrĕ tōnsæ. *V.* Süspēnsīs sīlŭĕrūnt æquŏrā tōnsīs. *Sil.* Īmpŭlsæ tōnsīs trĕmŭĕrĕ cārīnæ. *L.* SYN. Rēmī. ‖ *qqf. au sing.* Āliŭs īn mārī vŭlt māgnō tĕnĕrĕ tōnsām. *Enn.* (apud *Fest.*). Vălīdā pĕrcŭssō pĕctŏrĕ tōnsa. *V. Fl.*

Tōnsĭlis, ĕ. *Tondu, rasé.* Vīdŭāquĕ plătānō tōnsĭlĭquĕ bŭxētō. *M.* (III, 58). Jām tōnsĭlēs tăpētēs ēbrīī fŭcō. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 20, 9). SYN. Tōnsus, rāsus, rāsĭlis, glăbĕr.

Tōnsillă, æ. *f. Pieu pour attacher la corde d'un navire.* Tăcītē tōnsīllās littŏre ūdō ēdĭtĕ. *Att.* (apud *Fest.* Conjeci *udo*, extritis aliquot litteris. *Ursin.* conj. *læto.* Adde *Pac. ib.*, et apud *Prisc.* 10, 894).

Tōnsĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Tondeo. Rērīn' tĕr īn ānno hās tōnsĭtārī? *Pl.* (*Bac.* V, 2, 9).

Tōnsŏr, ōris. *m. Qui tond, barbier.* Tōnsōrēm căpĭtī nōn ēst ădhĭbĕrĕ nĕcĕssūm. *M.* (VI, 57). Ădrāsūm quēmdām văcŭă tōnsōrīs īn ūmbrā. *H.* VERS. Cāndidĭŏr pōstquām tōndēntī bārbă cădēbăt. *V.* Vix tāngĕntĕ vāgōs fĕrrō rĕsēcārĕ căpĭllōs Dōctŭs, ĕt hīrsŭtās ĕxcŏlŭissĕ gĕnās. *M. Voy.* Tondeo.

Tōnstrīnă, æ. *f. Boutique de barbier.* Nūnc sĕnĕx ēst īn tōnstrīnā; nūnc jām cultrōs ăttīnĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 16. *Id. Amp.* IV, 1, 5; *Ter. Ph.* 1, 2, 39). PHR. Văcŭă tōnsōrīs īn ūmbrā. *H.*

Tōnstrīx, īcīs. *f. de* Tonsor. Sĕd īstă tōnstrix, Ammĭănĕ, nōn tōndĕt. *M.* (II, 17). Tōnstrīcēm Sȳrām nōvīstī nōstrām. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 51).

Tōnsūră, æ. *f. Action de tondre.* Nĕ mălĕ dēfōrmĕt rĭgĭdŏs tōnsūrā căpĭllōs. *O.* PHR. Īncōmptīs brĕvĭŏr mēnsūrā căpĭllīs. *O.* ‖ *Tonte des troupeaux.* Ā tĕpĭdīs fiĕt tōnsūrā călēndis. *Calp.* (2, 79).

Tōnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Tondeo. *Tondu.* Jām mĭhī nigrēscūnt tōnsă sŭdārĭă bārbă. *M.* (XI, 39). Vēl quŭm tōnsīs illōtŭs ădhæsīt sŭdŏr (ovibus). *V.* ‖ *Coupé, taillé, moissonné.* Dūrīs ŭt ĭlĭcĭ tōnsă bĭpēnnĭbŭs. *H.* Căpŭt tōnsæ fŏlĭīs ōrnātŭs ŏlīvæ. *V.* Āltĕrnīs ĕtĭām tōnsās cēssārĕ nŏvālēs. *Id.*

Tōnsŭs, ūs. *m. Coupe de cheveux.* Fūnēstă vēstĕ, tōnsū lūgŭbrī. *Att.* (apud *Non.* 2, 850. Et *Pl. Amp.* I, 1, 288).

Tŏnŭs, ī. *m.* (τόνος). *Ton, son.* Tædĭă dūlcĭsŏnīs aŭfĕrăt illă tŏnīs. *Capel.* (IX, p. 309). Quĕīs nŭmĕrūm dĕdĭt illĕ tŏnīs. *Licent.* (*ad Augustin.* 7).

Tŏpăzĭăcŭs, ă, ŭm. *De topaze.* Pūlchră tŏpăzĭăcīs ŏnĕrātŭr mēnsă lăpīllīs. *Fort.* (VIII, 6, 273).

Tŏpăzōn, ōnīs. *m. Comme le suiv.* Sārdŏūm jŭxta āppŏsītŭm, pūlchĕrquĕ tŏpăzŏn. *Prud.* (*Psych.* 930. Forte *topazos*).

Tŏpăzŏs *ou* Tŏpăzŭs, ī. *m. f.* (τόπαζος). *Topaze, pierre précieuse.* Ōmnĭcŏlŏrquĕ dĕcēns ĕt īn ōmnĭbŭs ūnă tŏpăzŭs. *Fort.* (*V. S. M* III, 517. *Id.* passim). Cūrăllĭquĕ dĕcŭs lĭquĭdī grātĭquĕ tŏpăzī. *Prisc.* (*Peri.* 1021. Quod possit etiam deduci a *Topazion*, quod apud *Plin.* 37, 8, Gr. τοπάζιον et τοπαζιος). *Voy.* Gemma. ‖ † *adj.* Hōs chlămўs, āst illŏs ārmillă tŏpăzā dĕcōrāt. *Fort.* (*V. S. M.* II, 454).

† Tŏpĕr. *Voy.* Topper.

Tŏphŭs. *Voy.* Tofus.

Tŏpĭă, ōrŭm. *n. pl.* (τόπια). *Paysages à fresque sur les murs des appartemens.* Sūnt tŏpĭa ĕt călŷbæ (*Copa*, 7. Cf. *Vitr.* 7, 5).

† Tŏppĕr *ou* Tŏpĕr. *adv.* (*abrév. de* Toto opere). *Vite.* Tŏppĕr fŏrtūnæ cōmmūtantŭr hŏmĭnĭbŭs. *Neleus* (apud *Fest.*). Căpēssĕt flammām vŏlcāni tŏppĕr. *Næv.* (*Ibid.* Etiam *Att.* et *L. Andr. ib.* Cf. *Quint.* 1, 6). ‖ *Peut-être.* Tŏppĕr quām nēmō mĕllŭs scīt. *Enn.* (apud *Fest.*).

Tŏrăl, ălis. *n. Étoffe pour orner les lits de table.* Nĕ tŭrpĕ tŏrāl, nĕ sordĭdă măppă. *H.* Ēt Tўrĭās dărĕ circum illōtă tŏrālĭă vēstēs. *Id.*

Tŏrcŭlār *ou* Tŏrcŭlārĕ, ārĭs. *n. Lieu où est le pressoir; pressoir.* Vīnĕīs ŭbī āmplă cēllă tŏrcŭlārĕ pœnĭcŭm (*Vet. Trochaic.* a *Rivin.* collect.). Călcātŭrŭs ĕrāt quī tŏrcŭlārĭă sōlŭs. *Fort.* (VIII, 5, 169. Alii leg. *qui solus torcular altum.* Sed penultimam produci vult *Char.* 1, 14).

Tŏrĕtæ, ārum. *m. pl.* (Τορέται; *Strab.* Τορεάται). *Peuple scythique.* Ātquĕ Tŏrētārŭm prōptĕr gĕnŭs. *Avien.* (*D. T.* 866).

Tŏreŭmă, ătis. *n.* (τόρευμα). *Vase en terre, en verre ou en métal, ayant des figures en relief, ciselures.* Sĕd Sūrrēntīnæ lævĕ tŏreŭmă rōtæ. *M.* (IX, 102). Tōllĕ, pŭĕr, călĭcēs tĕpĭdīquĕ tŏreŭmătă Nīlī. *Id.* (XI, 12). Phĭdĭăcī tŏreŭmă cælī. *Id.* (IV, 39). Ălcōnīs rĕfĕrēnt Bŏĕtĭquĕ tŏreŭmă (*Culex*, 66). *Voy.* Cælatus.

Tŏrīnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple scythique.* Mēllĭs hŏnōs Tŏrīnīs. *V. Fl.*

† Tōrmĕn, ĭnĭs. *n. Comme* Tormentum. *Tourment.* Fēlĭcĭă rēgīs Tōrmĭnă, lætĭtĭă dehīnc cōmmūtāndă pĕrēnnī. *Alc.* (*ad Sor.* 119). Cārnīs dēlĭcĭās ĭmmēnsō tōrmĭnĕ pēndĭt (*Ib.* 201. Levius *Forcell.*, seu novus editor, asserit id verbum in hoc carmine non reperiri). Quūm lōnginquă sŭī cŭrvārēnt tōrmĭnă mōrbī. *Rust. Help.* (*Hist.* 58).

Tōrmēntŭm, ī. *n. Corde tendue, lien.* Quădrŭplĭcī tōrmēntō ădstrĭngĕrĕ lŭmbōs. *Grat.* (*Cyn.* 26). Tōrmēntō cĭthărăquĕ tēnsĭōrĕm (*Auct. Priap.* 6, *Anth.* II, p. 485). Tōrmēntō nōn rĕtĭnĕrī pōtŭit fĕrrĕō. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 12). ‖ *Machine de guerre avec laquelle on lançait des pierres, des traits, etc.* Mūrălī cōncĭtă nūnquăm Tōrmēntō sīc săxă frĕmūnt. *V.* Ēt tĕrquĕ quātĕrquĕ rōtātŭm Mittĭt ĭn Eŭbŏĭcās tōrmēntō fōrtĭus ūndās. *O.* Tōrmēntīs strīdēns māgnōquĕ frăgōrĕ Discŭssīt trăbs ăctă căpŭt. *Sil.* SYN. Bălĭstă, măchīnă. ‖ *Par ext. Projectile.* Nōn īllum ĭmpăctă mŏvērēnt Tōrmēnta ōppŏsĭtŭm. *St.* ‖ *Chez les modernes : Canon.* SYN. Æs, ærā. EP. Ærĕŭm, ăhēnĕŭm, bēllĭcŭm, Mārtĭŭm, fŭlmĭnĕŭm, tŏnāns. PPH. Ærĕa fŭlmĭnā. Măchīnă fŭlmĭnĭs æmŭlă. Æs ignĭvŏmŭm. ‖ *Torture, supplice.* Exĭgĭt ŭt nŭllī gĕmĭtŭs tōrmēntă sequāntŭr. *O.* Īnvĭdĭă Sĭcŭlī nōn invēnĕrĕ tўrānnī Majŭs tōrmēntŭm. *H.* SYN. Crŭcĭātŭs. ‖ *Tourment, douleur, et au fig.* Ægĕr ēnim trāxī cōntāglă cŏrpŏrĕ mēntĭs, Lĭbĕră tōrmēntō pārs mĭhī nē quă fŏrēt. *O.* Tormentum īngĕns nūbēntĭbŭs hærĕt. *J.* (2, 137). Dēprēndās ănĭmī tōrmĕntă lătēntĭs īn ægrō Cŏrpŏrĕ. *Id.* (9, 18). SYN. Cr..ciātus, dŏlŏr, mălum. ‖ *En parlant de l'amour.* Ārdĕāt ĭpsĕ lĭcĕt, tōrmēntĭs gaŭdĕt ămantĭs. *J.* (6, 208. Et *Mart.* VII, 29). ‖ *De l'ivresse.* Tū lēnĕ tōrmēntum īngĕnĭo ădmŏvēs. *H.*

Tōrnātŭs, ă, ŭm. *Tourné, arrondi au tour, et au fig.* Ēt mălĕ tōrnātōs īncūdī rēddĕrĕ vērsūs. *H.* Ēt tōrnātă brĕvī sŭbstrĭngĭtŭr ŭngŭlă cōrnū. *Calp.* (6, 55, scil. rotunda).

Tōrnŏ, ārĕ. *Tourner, travailler au tour.* Mōllĭbŭs ēx hēdĕræ tōrnēntŭr pōcŭlă lignīs. *Ser. Sam.* (*vs.* 408). ‖ *Au fig. Arrondir.* In mŏdĭcam tōrnāt sĭlĭquă tēndēntĕ fĭgūram. *Pallad.* (*Insit.*

153). Tām tōrnārĕ cătĕ cōntōrtōs pōssĭĕt ōrbĕs. *Cic.* (*Arat.* 306). SYN. Rōtundō.

Tōrnŭs, ī. *m. Tour, instrument de tourneur.* Lēntă quĭbŭs făcĭlī tōrnō sŭpĕrāddĭtă vĭtĭs. *V.* Aŭt tōrnō răsĭlĕ bŭxŭm. *Id.* ‖ *Au fig.* Incĭpĕ jam ăngŭstō vērsŭs ĭnclūdĕrĕ tōrnō. *Pp.* (II, 25, 43). Advŏlăt ĕxcŭssō vēlōx sēntēntĭă tōrnō (*Ad Pis.* 83).

Tōrōsŭs, ă, ŭm. *Musculeux.* Fĕrĭūntquĕ sĕcūrēs Cōllă tōrōsă bŏŭm. *O.* Hīc pŏpŭlŭs rīdĕt mŭltŭmquĕ tōrōsă jŭvēntŭs. *Pers.* (3, 86). SYN. Lăcĕrtōsŭs, nĕrvōsŭs. *Voy.* Robustus. ‖ *Au fig. Solide.* Clāvă tōrōsă tĭbī pārĭtĕr cūm pēllĕ jăcēbăt (*In Obit. Mæcen.* 79).

Tōrpēdō, ĭnis. *f. Engourdissement. Voy.* Torpor. ‖ *Torpille, poisson qui engourdit la main du pêcheur.* Quīs nōn ĭndŏmĭtām mīrāt tōrpēdĭnĭs ārtĕm Aŭdĭlŏt, ĕt mĕrĭtō signātās nōmĭnĕ vīrēs? *Cl.* (Cf. *Epig.* 3).

Tōrpēns, Tōrpēscēns, tĭs, *et* Tōrpĭdŭs, ă, ŭm. *Engourdi, et au fig.* Āntrăquĕ Mūsārŭm lōngō tōrpēntĭă sōmno. *Cl.* Nōn tāmĕn ĕxăcŭĕt tōrpēns săpŏr illĕ pălātŭm. *O.* Stŭpĕfăctŭs crīmĭnĕ tāntō, Jām quāsĭ tōrpēscēns. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 159). Tōrpĭdă sūprēmōs pătĭtŭr jām caŭdă trĕmōrēs. *Aus.* (*Mos.* 264). Tōrpĭdŭs ūt mŭltō cōllĭdēns mēmbră trĕmōrĕ. *Tert.* (*Gen.* 165). SYN. Ādstrĭctŭs, cōnstrĭctŭs, stŭpĕfactŭs, stŭpĭdŭs, lănguēns, ĭmmōbĭlĭs, ĭmmōtŭs, Inĕrs, ĭgnāvŭs, etc.

Tōrpĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Tōrpēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être engourdi, immobile, s'engourdir, et au fig.* Nĕc tōrpĕrĕ grăvī pāssŭs sŭă rēgnă vĕtĕrnō. *V.* Tōrpēnt ād prœlĭă vīrēs. *Id.* Ănĭmōquĕ ēt cōrpŏrĕ tōrpĕt. *H.* Vēl quŭm Paŭsĭăcă tōrpēs, ĭnsānĕ, tăbēllă. *Id.* Tōrpētquĕ vīnctŭs frīgĭdō sānguĭs mētŭ. *Sen.* (*Troad.* 627). In nōstrō jām mīlĭtĕ rōbŭr Tōrpŭīt. *Cl.* Pīgrĭŏr ādstrĭctĭs tōrpŭīt Hēbrŭs āquĭs. Ăddŭctŭs sŭb vērbĕrā tōrpŭīt ēnsĭs. *Id.* Cŏr pĕpŭlĭt hōrrōr; mēmbrā tōrpēscūnt gĕlū. *Sen.* (*Med.* 926). Sēgnĕ tōrpēscĭt frĕtŭm. *Id.* (*H. Fur.* 763). Vĭgŏr sēnĭō tōrpēscĕrĕ rērŭm. *Sil.* SYN. Stŭpĕō, hærĕō, ŏbtōrpēscō, lănguĕō, lănguēscō, *qqf.* ādstringŏr, cōnstringŏr, gĕlŏr. PPH. Ĭmmōbĭlĭs, ĭmmōtŭs, dēfixŭs sŭm, hærĕō, mānĕō. Tōrpŏr mēmbră, ārtŭs, cōrpŭs hăbĕt, ălligăt, cōnstringĭt, vincĭt (*de* vincio). *Voy.* Stupeo, Gelor.

Tōrpĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Torpens.

Tōrpŏr, ōris. *m. Engourdissement.* Ēt sĭmĭlĭs mōrtī pectōră tōrpŏr hăbĕt. *O.* Tōrpŏr Inĕrs ēt mōrs ĭmĭtātă quiētĕm. *St.* Ōllī mēmbrā nŏvŭs sōlvit fōrmĭdĭnĕ tōrpŏr. *V.* Lănguŏr ēt ōppressit, pīgrŏr tōrpŏrquĕ quiētĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 169). SYN. Stŭpŏr, lănguŏr, Inĕrtĭă, etc.

† Tōrpōrō, ās, ārĕ. *Engourdir.* Ējŭs ādspĕctŭs rĕpĕns Cŏr tōrpōrāvĭt hŏmĭnī ămōrĕ. *Turp.* (apud *Non.* 2, 870).

Tōrquātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un collier.* Ădfŭĭt Āllēctō brĕvĭbŭs tōrquātă cōlŭbrĭs. *O.* PPH. Tōrquĕ ōrnātŭs, dĭstinctŭs. ‖ *Qui a un collier naturel.* Tōrquātī tārdānt hēbētāntquĕ pălūmbī. *M.* (XIII, 67. Et *Prop.* IV, 5, 63, *torquatæ columbæ*). ‖ *Subst. m. Manlius, surnommé Torquatus, pour avoir arraché le collier d'or d'un gaulois qu'il avait vaincu en combat singulier.* Sævŭmquĕ sĕcūrī Ādspĭcĕ Tōrquātŭm. *V.* Torquātum ēt Hōrātĭă fāctă. *Man.* (V, 107). ‖ *Autres de la même famille.* Sūprēmō tē sōlĕ dŏmī, Tōrquātĕ, mānēbō. *H.* Tōrquātō rŭlt ĭndĕ mĭnæ. *L.* Ād lăpĭdēm Tōrquātŭs hăbĕt prætōrĭă quārtŭm. *M.* (X, 79). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De la famille des Torquatus.* Cōrvīnōsquĕ sĭmŭl Tōrquātăquĕ nōmĭnă. *L.*

Tōrquĕō, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Tourner, courber.* Tăxī tōrquēntŭr ĭn ārcŭs. *V.* Prōrās ād lĭttŏrā tōrquēnt. *Id.* Tōrquēntēm frēnīs ōrā fĕrōcīs ĕquī. *O.* SYN. Ĭntōrquĕō, flĕctō, ĭnflĕctō, ĭncūrvō, vērtō, ĭnvērtō. *Voy.* Flecto, Verto. ‖ *Détourner, retourner.* Paŭlŭm sī dēvĭŭs hōstīs Tōrsĭt ĭtĕr. *St.* Tōrquĕt ăb ōbscēnīs jām nūnc sērmōnĭbŭs aūrēs. *H.* Sēnsĭt, ĕt ād sōnĭtŭm vōcīs vēstĭgĭă tōrsĭt. *V.* SYN. Āvērtō, rĕflĕctō. ‖ *Rouler sur soi-même, tordre.* Ēt stāmĭnă pōllĭcĕ tōrquēnt. *O.* (Et *Juv.* 2, 55). SYN. Vōlvŏ, vērtŏ, etc. ‖ *Friser.* Fĕrrō tōrquērĕ căpīllōs. *O.* SYN. Vĭbrŏ, crīspŏ. ‖ *Rouler, entraîner.* Tārtārĕŭs Phlĕgĕthōn, tōrquĕtquĕ sōnāntĭă sāxă. *V.* Cœlī quī sĭdĕră tōrquĕt. *Id.* Sīdĕrăquĕ āltă trāhĭt, cĕlĕrĭquĕ vōlŭmĭnĕ tōrquĕt. *O.* SYN. Vōlvŏ, circumăgŏ, vērsŏ, etc. ‖ *Au fig. Régir.* Cūnctă tŭō quī bĕllă, pătĕr, sŭb nūmĭnĕ tōrquēs. *V.* Cœlum ēt tĕrrās quī nūmĭnĕ tōrquĕt. *Id.* ‖ *Brandir, jeter, lancer.* Lўcĭō tōrquēbăt spīcŭlă cōrnū. *V.* Tōrquĕt tēlă mănū. *O.* Tōrquēntŭr tēlă lăcĕrtīs. *L.* SYN. Ĭntōrquĕō, cōntōrquĕō, lĭbrŏ, vĭbrŏ, etc. *Voy.* Jaculor. ‖ — sĭbĭlă. *Siffler avec son dard.* Anguis stĕtĭt, ēt trĕpĭdāntĭă tōrsĭt sĭbĭlă. *V. Fl.* (Et *Prop.* IV, 8, 8). ‖ *Porter.* Torquĕt nūnc lăpĭdēm, nūnc ingēns măchĭnă tĭgnŭm. *H.* Tēgŭmĕn tōrquēns ĭmmānĕ lĕōnīs. *V.* Axem hŭmĕrō tōrquĕt stēllĭs ārdēntĭbŭs āptŭm. *Id.* SYN. Sŭstĭnĕō, gestŏ, fĕrō, etc. ‖ *Mettre à la torture, au fig. tourmenter, faire souffrir.* Ēt tōrquērĕ mĕrō quēm pērspĭcŭīssĕ lăbōrānt. *H.* Ĭnvīdĭă vĕl ămōrĕ mĭsĕr tōrquēbĕrĕ. *Id.* Pœnĭtĕt, ēt factō tōrquĕŏr ĭpsĕ mĕō. *O.* Torquĕŏr, ĭnfēstō nĕ vīr ăb hōstĕ cădăt. *Id.* Tōrquĕt cōnvīvăm fāmĕ. *Ph.* Ōrā Trĭstĭă tēntāntŭm sēnsŭ tōrquēbĭt ămārō. *V.* Măgnŭs Ălĕxāndĕr, pātrīs quŭm glōrĭa tōrsĭt. *Sid.* (*Pan.* 806). SYN. Crŭcĭō, vĕxō, ăngō.

Tōrquēs *et* Tōrquis, ĭs. *m. f. Collier.* Cōllŭm mārmōrĕŭm tōrquēs gēmmātă cŏrōnĕt. *Næv.* (apud *Char.* 1, 118). Ĭt bārbāră vēstĭs, Ēt tōrquēs ĭnsīgnĕ lŏcī. *V. Fl.* Tōrquis ăb incīsă dēcĭdĭt ūncă gŭlă. *Pp.* (IV, 10, 44). Cōllōquĕ dēcōrās Tōrquis ĭn hōstīlēs cēcĭdit pĕr vūlnŭs ārēnās. *St.* Circumdăt bēllĭcă tōrquĕ Cōllă. *Sil.* Aŭt tōrquis ădēmptæ, Aŭt corvī tĭtŭlōs aŭxĭlĭăris hăbēnt. *O.* SYN. Mōnīlĕ. *Voy. ce mot.* ‖ *Collier pour les animaux.* Ĭpsĭs ē tōrquĭbŭs āptōs Jūngĕ pārēs. *V.* SYN. Circulŭs. ‖ *qqf. Couronne.* Sæpĕ dĕŭm nĕxĭs ōrnātæ tōrquĭbŭs ōrbēs. *V.* ‖ *Au fig. Cercle, tour.* Hīnc vāstīs ūrgēnt immēnsī tōrquĭbŭs ōrbēs. *Man.* (V, 584). SYN. Ōrbĭs, gўrŭs.

Tōrrēns, tĭs. *part. act. Voy.* Torreo. ‖ *n. Brûlant, ardent.* Quæ răpĭdŭs flāmmĭs ămbĭt tōrrēntĭbŭs ĭgnĭs. *V.* Cœlī quŭm tōrrēntissĭmŭs ăxĭs Incŭbŭĭt tĕrrīs. *St. Voy.* Fervidus. ‖ *Qui se précipite en torrent, violent, rapide.* Tōrrēntĭs āquæ vĕl tūrbĭnĭs ātrī Mōrĕ fŭrēns. *V.* Tōrrēntī flumĭnĕ mĕrsŭs. *O.* Ābrŭptĭs quŭm tōrrēntissĭmŭs ēxit Pontĭbŭs. *St.* Tōrrēntĕ clōācă. *J.* (5, 106). Tōrrēntēs sānguĭnĕ cāmpī. *Sil.* SYN. Præcĕps, răpĭdus, vehēmens, vĭŏlēntŭs, *par ext.* ēffūsŭs. ‖ *Au fig.* Ābstŭlĭt ingēntēs fătŏ tōrrēntĕ rŭīnās. *L.* ‖ *En parlant de l'éloquence.* Promptŭs ēt Īsæō tōrrēntĭŏr. *J.* (3, 74, sermo). Pădī rŭēntĭs ĭmpĕtŭ tōrrēntĭŏr. *Aus.* (*Epist.* 21, 3, de iambo). Ingēnĭō tōrrēntĕ lŏquāx dē fōntĕ sălŭbrī. *Fort.* (VII, 5, 31). SYN. Præcĕps, vehēmens. PHR. Quēm mīrābāntŭr Āthēnæ Tōrrēntem, ēt plēnī mŏdĕrāntēm frēna thĕātrī. *J.* Mōntĕ dĕcŭs

rēns vēlŭt āmnis, īmbrēs Quēm sŭpēr nōtās ălŭērĕ ripās. Fērvĕt ĭmmēnsŭsquĕ rŭit prōfundō Pindărŭs ōrĕ. *H.*

Tōrrēns, tis. *subst. m. Torrent.* Quō sāxă rŏăntīă lātē Intŭlĕrāt tōrrēns ārbustăquĕ dirŭtă rīpīs. *V.* Flūmĭnĕ pĕrpĕtŭō tōrrēns sōlĕt ācrĭŭs ĭrĕ. *O.* Tōrrēntēs ĭmmānĕ frĕmūnt. *Cl.* EP. Mōntānŭs, hĭbĕrnŭs, sŏbĭtŭs ; lābēns, cādēns, rŭēns, præcĕps ; cūmĭdŭs, frăgōsŭs, sŏnōrŭs, tŭrbĭdŭs, spūmāns, spūmĕŭs, răpāx, răpĭdŭs, vŏlĕntŭs, fūrēns. PPII. Undæ răpācēs. Rŭēns dē mōntĭbŭs āmnis. Tōrtō vōrtĭcĕ tōrrēns. VERS. Aŭt răpĭdŭs mōntānō flŭmĭnĕ tōrrēns Sternĭt ăgrōs, sternĭt sătă lætă, bŏŭmquĕ lăbōrēs, Præcĭpĭtēsquĕ trăhĭt sĭlvās : stŭpĕt ĭnscĭŭs, ăltō Accĭpĭēns sŏnĭtūm sāxī dē vērtĭcĕ, pāstŏr. *V.* Aŭt ŭbĭ dēcūrsū răpĭdō dē mōntĭbŭs ăltīs Dānt sŏnĭtūm spūmōsī āmnēs, ĕt ĭn æquōră cūrrūnt, Quīsquĕ sŭŭm pōpŭlātŭs ĭtĕr. *Id.* Mūltă quōque hīc tōrrēns, nĭvĭbŭs dē mōntĕ sŏlūtīs, Corpŏră tŭrbĭnĕō jŭvĕnīlĭă vōrtĭcĕ mērsĭt. *O.* Ēccĕ vĕlŭt tōrrēns, ūndīs plŭvĭālĭbŭs aŭctŭs, Aŭt nĭvĕ quæ, zĕphўrō vīctă tĕpēntĕ, flŭĭt, Pĕr sătă pĕrquĕ vĭās fĕrtŭr : nĕc, ŭt āntĕ sŏlēbăt, Rīpārŭm clausās mārgĭnĕ fĭnĭt āquās. *Id.* Ŭt răpĭdŭs tōrrēns, ănĭmōs cuī vĕrnă mĭnīstrānt Flūmĭna, ĕt ēxūtī cōncrētō frīgŏrĕ cōllēs, Quūm vāgŭs ĭn cāmpōs frŭstră prōhĭbēntĭbŭs ēxĭt Objĭcĭbŭs, rĕsōnānt pĕrmixtō tŭrbĭnĕ tēctă. *St.* Āvŭlsās ōrnōs ĕt ādēsī frāgmĭnă mōntīs Cūm sŏnĭtū vŏlvēns, fĕrtŭr lātrāntĭbŭs ūndīs. *Sil. Voy.* Fluvius, Diluvium. ‖ *Au fig.* Quāntŭs īllĕ mĕrī vĕtĕrīs pĕr crūră mădēntĭă tōrrēns ! *J.* (6, 348). Ābundāns ūmbrārum hūc ăgĭtŭr tōrrēns. *Stl.* Nēc tōrrēntĕ Lĭbўs vīso ārmōrūmquĕ vĭrūmquĕ. *Id.*

Tōrrēntĕr. *Comme un torrent, rapidement.* Tōrrēntĭŭs āmnĕ (ruunt). *Cl.*

Tōrrĕō, ēs, ŭī, tōstŭm, tōrrērĕ. *Sécher, dessécher.* Jām răpĭdŭs tōrrēns sĭtīēntēs Sīrĭŭs Ĭndōs. *V.* Flāmmĕō văpōrĕ tōrrēns tĕrræ fĕtum ēxūssĕrĭt. *Pac.* (apud *Fest.*). Ēt Cănis ārēntī tōrrĕăt ārvă sĭtī. *Tib.* (I, 4, 36). Sīccō tōrrēt sĭtīs ōrā pălātō. *Pp.* (IV, 9, 21). *Voy.* Sicco. ‖ *Faire cuire ou rôtir.* Frūgēsquĕ rĕcēptās Ēt tōrrērĕ pārānt flāmmīs ēt frāngĕrĕ sāxō. *V.* Sŭbjĭcĭūnt vĕrŭbŭs prūnās, ĕt vīscĕrā tōrrēnt. *Id.* Fūrnīs tōrrēbānt fārrā cŏlōnī. *O.* Sævĭōr īllō Quī fālsŭm lēntō tōrrŭĭt ignĕ bŏvēm. *Id.* SYN. Cŏquō. PHR. Dūm tūrdōs vērsăt ĭn ignĕ. *H.* ‖ *qqf. Brûler, incendier.* Īllă vĕlīm răpĭdă vŭlcānŭs cārmĭnă flāmmă Tōrrĕăt. *O. Voy.* Uro. ‖ *Au fig. Enflammer d'une passion.* Căpĭtăquĕ fēmĭnĕŭs pĕctōră tōrrĕt ămōr. *O.* Mē tōrrēt făcĕ mūtŭă (Calais). *H.* Pĕctŭs ĭnsānŭm văpōr Āmōrquĕ tōrrēt. *Sen.* (*Hip.* 640). SYN. Ūrō, ădūrō, ĭncendō, etc. *Voy.* Incendo, Ardeo. ‖ † *n. Être desséché, brûlé.* Flāmmĕō văpōrĕ tōrrēns tōrrĕt. *Pac.* (apud *Isid. Or.* 13, 21, qui vertit *arescit*. Quod etsi non exemplo caret, hic locus idem esse possit quem sup. auctore *Festo* laudavimus).

Tōrrēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Commencer à être brûlé.* Ignĭbŭs ĭmpŏsĭtūm cālĭdīs tōrrescĕrĕ flāmmīs. *Lr.* (III, 904).

Tōrrĭdŭs, ă, ŭm. *Sec, desséché.* Quă vīdĕt Ītălĭām, sāxōsō tōrrĭdă dōrsō. *Sil.* Ēt dūmētă jŭgīs hōrrĭdă tōrrĭdĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 136). *Voy.* Aridus. ‖ *Altéré.* Sī tōrrĭdă pārvŭs vēnĭt ĭn ōrā crŭōr. *L.* Cērne ŭt dēmērsō tōrrĭdŭs ōrĕ bĭbăt (*Anth.* II, p. 365). *Voy.* Sitiens. ‖ *Rôti.* Tōrrĭdă fārrā. *O.* SYN. Tōstŭs. ‖ *Brûlé, brûlant.* Sēmpĕr sōlĕ rŭbēns ĕt tōrrĭdă sēmpĕr ăb ignī (Zona). *V.* Tōrrĭdŭs æstŭăt āër. *Pp.* (II, 21, 5). SYN. Ūstŭs, ăccēnsŭs, flăgrāns, fĕrvēns, etc. *Voy.* Fervidus. ‖ *Qui brûle.* Æstās tōrrĭdă. *V.* ‖ *En parlant du froid.* Nē tōrrĭdă nĭmbīs Īnstĕt hīems. *Calp.* (5, 107). ‖ — vōx. *Voix pénible d'une bouche desséchée.* (*Calp.* 3, 59.)

Tōrrĭs, ĭs. *m. Tison embrasé.* Flāgrāntēm mătĕr ăb ignĕ Ērĭpŭīt tōrrĕm. *O.* EP. Accēnsŭs, fūmāns ; flāmmāns, ignĕŭs, ignĭtŭs. ‖ *On s'en servait dans les combats.* Hīc tōrre ārmātŭs ōbŭstō. *V.* Obvĭŭs ămbŭstūm tōrrēm Cŏrўnæŭs ăb ārā Cōrrĭpŭīt. *Id.* PHR. Circūm căpŭt ignĕ rōtātō Īnsĕquĭtŭr. *O.* Ōccŭpăt ōs flāmmīs. *V.* ‖ *qqf. Tison éteint.* Fünĕrĕūm tōrrēm mĕdĭōs cōnjĭēcĭt ĭn ignēs. *O.*

† **Tōrrŭs**, ă, ŭm. *arch. Comme* Torridus. (*Enn.* et *Pacuv.* apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 298. Et *Fest.* Torum, *torridum, uridum.*)

Tōrsī. *parf. de* Torqueo.

Tōrtē. *adv. De côté.* Ĭndĕ tāmĕn quāmvīs tōrtē pĕnĭtūsquĕ rĕmōtă. *Lr.* (IV, 305).

Tōrtīlis, ĕ. *Tortille, qui va en tournant.* Tōrtīlīs ē dīgĭtīs ēxcĭdit ānsă mĕīs. *O.* Tōrtīlībŭs vĭbrātă fălārĭcă nĕrvīs. *L.* Fīt tōrtīlĕ cōllō Aūrum ĭngēns cŏlŭbĕr. *V.* SYN. Tōrtŭs, etc.

† **Tōrtō**, ās, ārĕ. *fréq. de* Torqueo. Āncīsă rĕcēntī Vŭlnĕrĕ tōrtārī. *Lr.* (II, 661). Ĭbĭ tōlŭtim tōrtŏr. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 872, nempe in eculeo).

Tōrtŏr, ōris. *m. Bourreau.* Tūnc fēlīx, quōtĭēs ālĭquīs tōrtōrĕ vŏcātō Ūrĭtŭr. *J.* (14, 21). Ātquī sciēbăt quæ sĭbī bărbărŭs Tōrtŏr părārĕt. *H.* SYN. Cārnĭfex. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ōccŭltūm quătĭēntĕ ănĭmō tōrtōrĕ flăgēllūm. *J.* (13, 195).

† **Tōrtŭm**, ī. *n. Comme* Tormentum. Nām tĕ ĭn tĕnēbrīs sæpĕ lăcĕrābō fāmĕ Claŭsum, ĕt fătīgāns ārtŭs tōrtō dīstrăhăm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 849).

Tōrtŭōsŭs, ă, ŭm. *Tortueux, et au fig.* Ō tōrtŭōsĕ sērpēns. *Prud.* (*Cath.* 878, translate).

Tōrtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Torqueo. *Tors, tordu.* Crīnĭbŭs ĭn nōdŭm tōrtīs vēnĕrĕ Sīcămbrī. *M.* (*Spect.* 3). Tōrtă rĕdĭmītŭs tēmpŏră quĕrcŭ. *V.* Tōrtōs ĭncĭdĕrĕ fūnēs. *Id.* Tōrtăquĕ vĕrsātō dūcēntēs stāmĭnă fūsō. *O.* SYN. Tōrtīlĭs, flĕxŭs. ‖ *Au fig. Contourné, obscur.* Condĭtĭōnēs tēnŭī tōrtās. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 25). SYN. Implĭcĭtus, etc. ‖ *Roulé.* Cūm tōrtō pūlvĕrĕ nūbēm. *L.* SYN. Vŏlūtŭs. ‖ *Brandi, lancé.* Prŏăvī fŭlmĭnă tōrtă mănū. *O.* Lāncĕă nūdātōs ēxercĕt tōrtă lăcertōs. *Stl.* ‖ *Torturé, et au fig.* Tōrtus quī lēgēm nĕc mĕrŭīssĕ gĕmīt. *Fort.* (X, 18, 6). Cōmmissūmquĕ tĕgēs ĕt vīnō tōrtŭs ĕt īrā. *H.*

Tōrtŭs, ūs. *m. Action de tourner, tournoiement, tour.* Quō sūspēnsă trăhēns lĭbrārĕt vŭlnĕră tōrtū. *St.* ‖ *Repli.* Nēquĭdquām lōngōs fŭgĭēns dăt cōrpŏră tōrtūs (serpens). *V.* Hæc ĭntĕrēmĭt tōrtū mūltĭplĭcābĭlī Drăcōnĕm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9, nempe dextra).

Tōrŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Torus. *Petite corde.* Tōrŭlŭs ĭnĕrĭt aŭrĕŭs sŭb pĕtāsō. *Pl.* (*Amp. prol.* 144).

? **Tōrŭm**, ī. *n. Comme le suiv.* Quæ cōmmūnĕ tōrŭm sērvāvĭt cāstă mărĭtī (*Anth.* II, p. 123).

Tōrŭs, ī. *m. Petite corde.* (Cf. *Caton. R. R.* 135 ; *Col.* 11 ; 3. Etiam *Varr.* apud *Non.* 1, 35, ait *Torum* appellatum a *torta herba.* Ita *Serv.* ad *Æ.* I, 712, et II, 2. Item *Isid. Or.* 20, 1 : « Torus dicitur a *tortis herbis*, quæ accumbentium humeris supponuntur. ») *Voy.* Torulus. ‖ *Muscle.* Lūxŭ-

rĭātquĕ tŏrīs ănĭmōsūm pĕctŭs. *V.* Gaŭdētquĕ cōmāntēs Ēxcŭtĭēns cĕrvĭcĕ tŏrōs (leo). *Id.* Ō pĕctŏra, ō tĕrga, ō lăcĕrtōrūm tŏrī! *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). Sŏlĭdōrūm mōlĕ tŏrōrūm. *O.* SYN. Mŭscŭlŭs, nĕrvŭs. ‖ *Lit d'herbe, de feuillage.* Sīlvēstrēm mōntānā tŏrūm quūm stĕrnĕrĕt ūxŏr Frōndĭbŭs ĕt cŭlmīs. *J.* (6, 5). Mīxtāquĕ cūm fōllīs prælĭbŭit hĕrbā tŏrūm. *O.* Dătquĕ tŏrūm cēspĕs. *Id.* Vĭrĭdāntĕ tŏrō cōnsēdĕrāt hĕrbæ. *V.* ‖ *En gén. Lit.* Ĭndĕ tŏrō pātĕr Ænēas sic ōrsŭs ăb ăltō. *V.* Lūcēnt gĕnĭālĭbŭs ăltīs Aūrēā fŭlcrā tŏrīs. *Id.* Ēt signīs crēscit tŏrŭs ăspĕr ēbŭrnīs. *St.* SYN. Lĕctŭs, cŭbĭlĕ, etc. *Voy.* Lectus. ‖ *Lit nuptial, et au fig.* Jŭgālēs Cōnclĭārĕ tŏrōs. *St.* Primā mĕīs tū frētā tŏrīs. *O.* Tū mihĭ jūnctā tŏrō. *Id.* SYN. Thălămŭs. *Voy.* Conjugium.

† Tŏrŭs. *Voy.* Torrus.

Tŏrvā *et* **Tŏrvŭm.** *n. pris adv. De travers, avec un regard menaçant.* Ārdēntem ēt tŏrvā tuēntēm Lēnībat. *V.* (Et *V. Fl.* II, 555). Tŏrvum ēt ōblīquum întŭēns. *Sen.* (*H. Fur.* 706). SYN. Ōblīquē. PPH. Tŏrvīs ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs. Tŏrvō, ōblīquō ŏcŭlō, lūmĭnĕ. PHR. Ādspĭcit hānc tŏrvīs (suppl. oculis). *O.* Trānsvĕrsā tuēntĭbŭs hīrcis. *V.* ‖ *D'une manière terrible.* Īt tŏrvūm lăcrĭmāns. *St.* Tŏrvūmquĕ rĕpēntĕ Clāmāt. *V.* SYN. Mĭnācĭtĕr.

† **Tŏrvĭtĕr.** *arch. Comme le précéd.* Quĭd nūnc tū tām tŏrvĭtĕr ĭncrĕpŭīstī? *Enn.* (apud *Non.* 11, 57. *Pompon. ib.* Et *Prisc.* 15, 1010, *Ennium* verbo usum testatur).

Tŏrvŭs, ă, ŭm. *Qui regarde de travers, d'un air menaçant.* Īllĕ tuēns ŏcŭlīs ĭmmītēm Phīnĕā tŏrvīs. *O.* SYN. Ōblīquŭs. ‖ *Menaçant, terrible.* Ōptimā tŏrvæ Fōrmā bŏvīs. *V.* Tŏrvā lĕænā. *Id.* Tŏrvŭs æpĕr. *Pp.* (II, 2, 8). Tŏrvā Mĕgærā. *Cl.* SYN. Tĕrrĭbĭlĭs, fĕrōx, mĭnāx, sævŭs, ātrōx, hŏrrēndŭs, mĕtŭēndŭs, etc. ‖ *Qui a le visage sévère.* Nēc sēdĕō dūrīs tŏrvā sŭpĕrcĭlĭīs. *O.* Quĭd? sī quīs vūltū tŏrvō fĕrŭs, ēt pĕdĕ nūdō, Ēxīgŭæquĕ tōgæ sīmŭlēt tĕxtōrĕ Cătōnem? *H.* SYN. Āspĕr, dūrŭs, tĕtrĭcŭs, sĕvērŭs, fĕrŭs, hŏrrĭdŭs, etc.

Tōstŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Torreo. *Desséché.* Tōstă sĭtīt tellŭs. *O.* În Lĭbўa Ĭndĭāvē tōstā. *Cat.* (45, 6). SYN. Tŏrrĭdŭs, etc. *Voy.* Aridus. ‖ *Rôti, grillé, torréfié.* Vīscĕrā tōstā fĕrūnt. *V.* Ēt cŏrpŏrā tōstā Cārnĕ rĕplēnt. *O.* ‖ *qqf. Brûlé.* Tōsti ālti stānt pārĭĕtēs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). Tōstŏs ēn ādspĭcĕ crīnēs. *O.*

Tŏt. *indécl. Tant de, un si grand nombre, autant de.* Cuī quŏt sūnt cŏrpŏrĕ plūmæ, Tŏt vĭgĭlēs ŏcŭlī sŭbtĕr. *V.* Tŏt mălă sūm fŭgĭēns tellūrĕ, tŏt æquŏrĕ pāssŭs. *O.* SYN. Tāntūm (*avec le gén.*). PPH. Tām mŭltī. ‖ *qqf. Si peu de.* Vīx crēdēnt, tāntūm rērūm cēpīssĕ tŏt ānnōs (*Ad Liv.* 339).

† **Tōtæ.** *ancien gén. et dat. f. de* Totus. Gānnĭt ōdĭōsŭs ōmnī tōtæ fămĭlĭæ. *Pl.* (*fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 5. Cf. *Char.* 1, 133). ‖ † Tōtī. *gén. pour* Totius. (*Afr.* apud *Prisc.* 6, 694.)

Tōtīdĕm. *En aussi grand nombre.* Ērrāmŭs pĕlăgō tōtīdĕm sĭnĕ sīdĕrĕ nōctēs. *V.* Scrīpsissĕ dūcēntōs Āntĕ cĭbum vērsŭs, tōtīdĕm cœnātŭs. *H.* Nūmĕrō vīx sūnt tōtīdĕm quŏt Thēbārūm pōrtæ. *J.* (13, 26).

Tōtiēs *ou* **Tōtiēns.** *adv. Autant de fois.* Nĕ pŏpŭlum ēxtrēmā tōtiēs ēxŏrĕt ārēnā. *H.* Īllā tūā tōtiēs ærā rĕpŭlsa mănū. *Tib.* (I, 3, 24). Quōs ĕgŏ jām tōtiēs sūm dēdignātā mărītōs. *V.* PPH. Tām sæpĕ. Tōt vĭcĭbŭs.

Tōtŭs, ă, ŭm, *gén.* ĭūs *ou* ĭūs, *dat.* ī. *Tout, tout entier.* Māgnānĭmōsquĕ dūcēs, tōtīūsquĕ ōrdĭnĕ gēntīs. *V.* Tōtō dīvīsŏs ōrbĕ Brĭtānnŏs. *Id.* Ā cūnctīs ēxpēllĭtŭr ætherĕ tōtō. *O.* Ātque ŏcŭlī, pārtēs ănĭmāntīs tōtīūs ēxstānt. *Lr.* (III, 97). SYN. Ōmnĭs, ūnĭvĕrsŭs, întĕgĕr, pĕrfectŭs, plēnŭs, sŏlĭdŭs, ĭncōnsūmptŭs, *qqf.* pērpĕtŭus. ‖ Ex tōtō. *Entièrement.* Nōn tămĕn ex tōtō dēsĕrĕre īllă pŏtēs. *O.* (*Id. Her.* 16, 158). SYN. Ōmnĭnō. ‖ *Subst. n. L'univers.* Sīc, mĕdĭtāns tōtūm, dĕcŏrāt, Pĕrrĭāndrĕ, Cŏrĭnthŭm. *Sid.* (*Pan.* 2502. Gr. τὸ πᾶν). ‖ *Au moral.* Hăbēs quōd tōtā mēntĕ pētīstī. *V.* Nēscĭŏ quīd mĕdĭtāns nūgārūm, tōtūs ĭn īllīs. *H.* Tōtūs pŏpūlārĭbŭs aūrīs Ĭmpēllī. *L.* Nūnc quŏquĕ, nĕ vīdĕār tōtūs ăbēssĕ, cāvēs. *O.* Ēccĕ sācĕr tōtūsquĕ dĕī (Mopsus). *V. Fl.* ‖ † *Comme* Omnes, Singuli. Tōtōs ĭn pœnam ōrdīrĕ nĕpōtēs. *St.* Cuī bĭnī cūstōdēs sēmpĕr tōtīs hōrīs ăccŭbānt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 57).

Tōxeŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī. *m.* (Τοξεύς). 1. *Toxée, fils d'OEnée, frère d'Althée.* Tōxĕă, quīd lăcĭāt, dŭbĭtăm. *O.* ‖ 2. *Fils d'Eurytus et frère d'Iole.* Nēcdūm fortī pĕctŏrĕ Tōxeŭ. *Sen.* (*H. OEt.* 214).

Tōxĭcŭm, ī. *n.* (τοξικόν). *Poison pour les flèches, en gén. poison.* Ūt hŏmĭnēm mĭsĕrūm tōxĭcō trānsĕgĕrlt. *Cæc.* (apud *Fest.*). Ādspĭcĭs ĕt mittī sūb āduncō tōxĭcă fĕrrō. *O.* Tōxĭcă fătīlĕgī cārpūnt mātūrā Sābæī. *L.* Vēlōcĭūsvĕ mĭscŭīssĕ tōxĭcŭm. *H. Voy.* Venenum.

Tōxīlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sālūtēm dīcīt Tōxīlō Tĭmārchĭdēs. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 32).

Trăbālis, ĕ. *De poutre.* Clāvōs trăbālēs ēt cŭnĕōs mānū Gēstāns āhēnā. *H.* ‖ *Au fig. Gros comme une poutre.* Tēlōque ōrāntēm mūltă trăbālī (ferit). *V.* Dēxtrāquĕ trăbālēm Hāstam întōrsīt āgēns. *St.* Trăbālī scēptrō. *Cl.*

1. Trăbĕă, æ. *f. Toge des rois de Rome, et ensuite des consuls dans les jours de cérémonie. Elle était d'une étoffe blanche avec des bandes de pourpre.* Ipsĕ Quīrĭnālī trăbĕā cīnctŭquĕ Gābĭnō. *V.* (*Id. Æ.* XI, 334). Trăbĕāquĕ dĕcōrūs Rōmŭlūs. *O.* Quōs sācrā Quīrĭnī Pūrpūra ēt aūrātŭs trăbĕæ vēlāvīt ămictŭs. *Aus.* (*Epist.* 24, 64). Jām părāt aūrātās trăbĕās cīnctŭsquĕ mĭcantēs. *Cl.* ‖ *Au fig. Consulat.* Pōst trăbĕās ēxsŭl. *Cl.* Ānnŭs, quī trăbĕās, hĭc dĕdĭt ēxsĭlĭūm. *Id.*

2. Trăbĕă, æ. *m. Q. Trabéa, ancien comique latin.* Tūrpĭlĭŭs sēptĭmŭm, Trăbĕa octāvum oblīnet. *Volc. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24).

Trăbĕālis, ĕ. *De la robe* Trabea. Ēffŭlgēns trăbĕālis mōlĕ mĕtālli. *Sid.* (*Pan.* 32, scil. auro).

Trăbĕātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la* Trabea. Hŏc ĭgĭtŭr vĭdit trăbĕāti cūrā Quīrīnī. *O.* Cēnsorēmquĕ tūum vēl quōd trăbĕātĕ sălūtās. *Pers.* (3, 29). Ēt sŭlcātā dĭū trăbĕātō rūrā cŏlōnō (scil. consule). *Cl.*

† **Trăbēs.** *arch. Comme* Trabs. Cæsa ăccĭdissēt ābĭēgna ād tĕrrām trabēs. *Enn.* (apud *Cic. N. D.* 3, 30. *Id.* apud *Varr. L. L.* 6, 3).

† **Trăbĭcă,** æ. *f. Navire.* (*Pacuv.* apud *Paul.* ex *Festo.*)

Trăbs, trăbis. *f. Poutre, solive, grosse pièce de bois.* Aūrātāsquĕ trăbēs, vĕtĕrūm dĕcōra ălta părēntūm. *V.* Quūm jam hīc trabĭbŭs contĕxtūs ăcĕrnīs Stārĕt ĕquūs. *Id.* Tīgnă trăbēsquĕ. *Lr.* (II, 192). SYN. Tignŭm, tĭgillŭm, rōbur. EP. Ārbŏrĕa; sĕctă, contĕxtă, longă; firmă, sŏlĭdă, valĭda. ‖ *Bélier pour la guerre.* Ūt măchĭnă mūrī, Quæ scōpŭlīs trăbĭbŭsquĕ dĭū cōnfĕctăquĕ flammis. *V. Fl. Voy.* Aries. ‖ *Divers objets en charpente. Vaisseau.* Ūt trăbe Cўprĭă Mўrtōŭm păvĭdus nauta sĕcet

marè. *H.* Ēt märē tūrbātūr trăbībŭs. *V. Voy.* Navis. ‖ *Toit.* Sŭb isdēm Sīt trăbībŭs. *H. Voy.* Tectum. ‖ *Arbre de haute futaie.* Silvă frĕquēns trăbībŭs. *V.* Frāxĭnĕăquĕ trăbēs. *Id.* Dēnsūm trăbībŭs nĕmŭs. *O. Voy.* Arbor. ‖ *Gros javelot.* Ēt trăbē frāxĭnĕă Căpănĕŭs rŭît ŏbvĭŭs. *St.* Lērnæăm jăcĭt ipsĕ trăbĕm. *Id. Voy.* Trabalis. ‖ *Grosse torche.* Vāstām rōgō flăgrāntē corripĭāt trăbēm. *Sen.* (*H. Fur.* 103). ‖ *Poutre de différentes matières.* Trăbībŭs sŏlĭdātŭr ăhēnīs Cūlmĭbŭs. *Cl.*

Trāchās, æ. *f.* (Τράχης). *Autre nom d'Anxur.* Trāchāsque obsessă pălūdĕ. *O.*

Trāchălĭō, ōnis. *m.* (τραχηλος). *Nom d'homme.* Ăbĭ sāne ăd lĭttŭs currĭculō, Trāchălĭō. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 17).

Trāchўn, ўnis, *ou* Trāchīn, ĭnis. *f.* (Τραχὼν *et* Τραχὶν). *Trachine, ville de Thessalie.* Hērcŭlĕă Trāchīnē jŭbē, sŭb īmāgĭnē rēgis, Ălcўŏnēn ădēant. *O.* Mĕlĭŏrquĕ fētū Fōrtĭs ārmēntī lăpĭdōsă Trāchīn. *Sen.* (*Troad.* 820).

Trāchўnĭŭs *ou* Trāchīnĭŭs, ă, ŭm. *De Trachine.* Ēxpŭlsūmquĕ dŏmō pătrĭă Trāchīnĭă tēllūs Ăcclpĭt. *O.* Trāchīnĭŭs hērōs. *Id.*

Trāctă, æ. *f.*, *et* Trāctă, ōrŭm. *n. pl. Laine cardée.* Trāctāquĕ dē nīvĕō vēllĕrĕ dūctă pŭtāt. *Tib.* (I, 7, 86).

Trāctābĭlis, ĕ. *Qu'on peut remuer ou manier.* Vīx trāctābĭlĕ pōndŭs. *St.* (Sic *T. Maur. præf.* 66). ‖ *Au fig. Qu'on peut toucher, traitable, accessible, doux.* Ēst märē, cōnfĭtĕŏr, nōndŭm trāctābĭlĕ nāntī. *O.* Ēt non trāctābĭle cœlum. *V.* Nĕc vōcēs ūllās trāctābĭlĭs aūdĭt. *Id.* SYN. Mītis, lēnis, făcĭlis. ‖ *Qu'on peut façonner.* Nĕc ădhūc trāctābĭlĭs ārtĕ. *O.* SYN. Flexĭbĭlis, etc.

Trāctātŏr, ōris. *m.*, *et* Trāctātrix, ĭcis. *f. Qui touche; en partic. Qui frotte le corps au sortir du bain.* Pĕrcūrrĭt ăgĭlĭ cōrpŭs ārtĕ trāctātrīx. *M.* (III, 82). ‖ *Au fig. Qui compose un traité ou un commentaire.* Trāctātŏr, gĕōmĕtră, mūsĭcūsquĕ. *Sid.* (*Ep.* IV, 11, 9).

Trāctātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tracto.

Trāctātŭs, ūs. *m. Action de toucher, de frotter.* Stĭlī ĭmmŏrāntĭs pătĕrĕ trāctātŭm, Pröbĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 625). ‖ † *néol. Action de discerter.* Trāctātŭ văriō nŏctēm sērmŏnĕ trăhēntes. *Corip.* (*Joan.* 3, 7).

Trāctim. *Sans interruption.* Tūm sŏnŭs aūdītŭr grăvĭŏr, trāctĭmquĕ sūsūrrānt (apes). *V.* Ĭndĕ pĕr ārtŭs Īre ălĭīs trāctim gĕlĭdī vēstĭglă lētī. *Lr.* (III, 531). Ēxtendēns nēc sē sŭbstāntĭă trāctim Prōdūxĭt. *Prud.* (*Apot.* 341). SYN. Jūgĭtĕr, sēnsim.

Trāctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Traho. *Tirer, entraîner.* Aūt quī tē sĭc rĕspĕctāntĭbŭs Trāctāvĕrĕ nōbis. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 2). Mălis mŏrsŭquĕ fĕrārŭm Trāctārī. *Lr.* (III, 902). SYN. Trăhō, răpĭō, răptō. ‖ *Toucher, manier.* Dūrōs gaūdēt trăctārĕ rūdentēs. *J.* (6, 102). Ăd tāctŭm trāctāntī dūra rĕsīstĭt (pellis). *V.* Trāctātă nōtam lābēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēnta. *H.* SYN. Tăngō, āttrĕctō, etc. *Voy.* Tango. ‖ *Retourner, remuer.* Ærĕ sŏlūm terræ trāctābānt. *Lr.* (V, 1288). SYN. Vĕrtō, ĕxercĕō, etc. ‖ *Frapper.* Trāctat ĭnaūrātæ cōnsŏna fīla lўræ. *O.* SYN. Pulsō, ĭmpēllō, etc. ‖ *Au fig. Manier, traiter, administrer.* Quæ rēs ratiōnĕ mŏdōquĕ Trāctārī nōn vūlt. *H.* Mĭnŭ' quī cautēt cognĭtē rĕm suam trāctāvit, pătĕr. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 46). Ōmnia... trăctānda pŭtābat mĕrmī Justĭtĭa.

J. (4, 80), SYN. Hăbĕō, gĕrō, cūrō. ‖ *Exercer un art.* Ārtĕm trāctānt fabrīlĭă fābrī. *H.* (*Epist.* II, 1, 116. Alii intellig. *disserunt*). SYN. Ēxercĕō. ‖ — pērsōnām, etc. *Remplir un rôle.* Pārtēs mīmūm trāctārĕ sĕcūndās. *H.* SYN. Ăgō. ‖ — vītām. *Vivre.* Vōlzvāgō vītām trāctābānt mōrĕ fĕrārŭm. *Lr.* (V, 930). SYN. Trăhō, ăgō, etc. ‖ *Traiter quelqu'un, se conduire à son égard.* Pallŏquĕ bĕnīgnĭŭs īpsŭm Tē trāctārĕ vōlēs. *H.* Hāc ārtĕ trāctābāt vīrum, Ūt ănĭmŭm... ĭncēndĕrĕt. *Ter.* (*Heaut.* II, 2, 125). SYN. Hăbĕō. ‖ *Travailler à.* Ēt quæ dēspērāt trāctātă nītēscĕrĕ pōssĕ, rĕlĭnquīt. *H.* ‖ *Repasser dans son esprit.* Fīgēndum ēt mĕmŏrī trāctāndŭm pectŏrĕ. *J.* (14, 27). Gaūdēt māgnŭs ærūmnās dŏlŏr Trāctārĕ tōtās. *Sen.* (*Troad.* 1066). SYN. Vĕrsō, vŏlvō, vŏlūtō, ăgĭtō. ‖ *Eccl. Interpréter, commenter.* Dissĕrĭt, ēlŏquĭtŭr, trāctāt, dŏcēt. *Prud.* (*Peri.* 3745).

Trāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Traho. *Tiré, traîné.* Hēctor circūm sūă Pērgămă trāctŭs. *O.* ‖ *Retiré, arraché.* Trāctum dē vūlnĕrĕ tēlum. *O.* ‖ *Traîné en longueur.* Jămquĕ fĕrē trāctō dŭō pĕr quīnquēnnĭă bēllō. *O.*

Trāctŭs, ūs. *m. Action de tirer.* Trāctūquĕ gĕmēntēm Fĕrrĕ rōtām. *V.* Tēndŭnt īllī, trāctūquĕ vīcissīm Taūrēă tērgă dŏmānt. *V. Fl.* ‖ *Action de conduire.* Aūt sī quă īncĕrtō fāllāt tĕ lĭttĕră trāctū. *Pp.* (IV, 3, 5). SYN. Dūctŭs. ‖ *Action de se traîner, de ramper.* Squāmĕŭs ĭn spīrām trāctū sē cōllĭgit ānguis. *V.* Littŏrĕām trāctū squāmæ crĕpĭtāntĭs ārēnām Sūlcāt. *O.* ‖ *Action de carder.* Vēllĕră mōllĭbāt nēbŭlās æquāntĭă trāctū. *O.* ‖ *Action d'être entraîné.* Lōngōquĕ pĕr āĕră trāctū Fĕrtŭr (Phaethon). *O.* ‖ *Course, marche.* Æquōrĕōsquĕ sălēs lōngō mīlēscĕrĕ trāctū. *L.* Pērpĕtŭō pōssĭnt ævī lābēntĭă trāctū. *Lr.* (I, 1003). *Voy.* Cursus. ‖ *Sillon de feu, etc.* Flāmmārŭm lōngōs ā tĕrgō ălbēscĕrĕ trāctūs. *V.* Sūlcātō vărĭōs dŭxĕrūnt gūrgĭtĕ trāctūs (puppes). *L.* SYN. Sūlcŭs. ‖ *Longue étendue, en partic. de terre.* Cōntĭnŭŭs sŭbĭtārŭm trāctŭs āquārŭm. *L.* Quūm mĕdĭæ jăcĕānt ĭmmēnsīs trāctĭbŭs Ālpēs. *Id.* Cōrrŭptō cœli trāctū. *V.* Spătĭōsīs trāctĭbŭs ōrnī. *Cl.* SYN. Spătĭŭm. ‖ *Région, parages, place.* Trāctū sūrgēns ōlēastĕr ĕōdēm. *V.* Trāctum prōcērēs tenŭĕrĕ sēcundum. Ējŭrĕī. *Cl.* Trāctŭs ūtĕr plūrēs lĕpŏrēs, ūtĕr ēdūcĕt āprōs. *H.* SYN. Rēgĭō, lŏcŭs.

Trādĭdī. *parf. de* Trado.

† Trādĭtŏr, ōris. *m. Traître.* Trādĭtŏr ĭmmītĭs, fĕrē prōdĭtŏr, ĭmpiē lātrō. *Sedul.* (5, 61). *Voy.* Proditor.

Trādĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Rītŭs ŭt ā prīscō trādĭtŭs ēxstāt ăvō. *Tib.* (II, 1, 2). Trādĭtă rēgnă. *O.*

Trădō, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Remettre, confier, donner.* Trădīt ĕquŭm cōmĭtī, părĭbūsquĕ ădsistit ĭn ārmĭs. *V.* Nūpĕr mĭhī trădĭdit Ægon (pecus). *Id.* Lŏcaque hæc tĭbī lĭbĕră trădō. *O.* Tū pŭĕrōs sŏmnō fraŭdās trădisquĕ măgistrīs. *Id.* SYN. Præbĕō, cōmmittō, dō, dēdō, mandō, præstō, tribŭō. ‖ *Au fig.* Ĭn tūăm custodiăm mĕ ēt meās spēs trădō, Trănĭō. *Pl.* (*Most.* II, 1, 59. Vulgo *meque*). Ego hoc ēffectum lĕpĭdē tibi trādam. *Id.* (*Curc.* III, *vs.* 15). Jus tibi ēt ārbĭtrĭum nostræ fortuna sălutis Trădidĭt. *O.* ‖ — ignī, tŭmŭlō. *Brûler, enterrer.* (*Sen. Thyest.* 1091; *Troad.* 1110). ‖ — in fugam. *Mettre en fuite.* Rēmissquĕ nīxī, prōpĕrĭtĕr nāvem in fŭgām Trādŭnt. *Att.* (apud *Non.* 2, 663). ‖ — mē. *Se livrer, se soumettre.* Quum sē sŭb lēgēs pā-

cĭs ĭnĭquæ Trādĭdĕrĭt. *V.* SYN. Dēdŏ, sŭbmittŏ, sŭbjĭcĭŏ, sŭbdŏ. ‖ *Présenter.* Quī tēstāmēntŭm trādĕt tĭbī cŭnquĕ lēgēndŭm. *H.* SYN. Porrĭgŏ, offĕrŏ, etc. ‖ *Présenter quelqu'un.* Hūnc hŏmĭnēm vēllēs sī trādĕrĕ. *H.* (*Id. Epist.* I, 9, 3). ‖ *qqf. Rendre.* Inēdĭtŭmēs nātŏs sŭpplĭcĭ vŭlpī trādĭdĭt. *Ph.* ‖ *Au fig. Livrer, trahir.* Trādŏ pātrĭōsquĕ mĕŏsquĕ pēnātēs. *O.* Trādĭs ŏvĭlĕ lŭpæ. *Id.* Trādĭdĭt ĭlĕspĕrĭām. *L.* Trādĭmŭr hĕu! tāntŭmquĕ sēquī prŏhĭbēmŭr ămōrĕm. *Cl. Voy.* Prodo. ‖ *Transmettre, passer à quelqu'un.* Ĭtă tāndĕm mājōrēs fāmām trādĭdērŭnt ŭbĭ tŭī? *Pl.* (*Trin.* III, 2, 16. Vulgo *Itane*). Trādūntquĕ mĕtŭs. *Sil.* SYN. Trānsmittŏ. ‖ *Rapporter, raconter.* Ŏbvĭă quæque ĕădĕm trāditquĕ aŭdītquĕ. *V. Fl.* Īgnārōquĕ Lĭchæ... lŭctŭs ĭpsă sŭōs trādĭt. *O.* Ĭndĭcĭum scĕlĕrĭs pĕrfectăquĕ trādĭdĭt ūnī. Trādĭtŭr ănțiquī fābŭlă plēnă jŏcī. *Id.* ‖ *Enseigner.* Ōrgĭă trādĭdĕrăt. *O.* Quŭm trādĕrĕt ărtĕm. Trādĭt præcĕptă vŏlāndī. *Id. Voy.* Doceo. ‖ *Transmettre une image.* Fĭt quŏquĕ, dē spĕcŭlo in spĕcŭlum ŭt trādātŭr ĭmāgŏ. *Lr.* (IV, 302).

Trādŭcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire au delà, faire passer, transporter.* Ătquĕ sātās ălĭō vīdī trādŭcĕrĕ mĕssēs. *V.* Jāmne hānc trādŭxtī hŭc ăd nōs vīcīnām tŭām? *Pl.* (*Cas.* III, 3, 16). SYN. Trānsfĕrŏ, trājĭcĭŏ, trānsmittŏ, trānspŏrtŏ, trānsvĕhŏ. ‖ *Au fig. Transporter, tourner vers.* Pōst pārtŭm, cūra in vītŭlōs trādŭcĭtŭr ŏmnĭs. *V.* Gĕntĕm... pācĭs trādŭxĭt ad ārtēs. *O.* Mē mĕă paŭpĕrtās vītæ trādŭcĭt ĭnĕrtī. *Tib.* (I, 1, 9). SYN. Trānsfĕrŏ, cŏnvĕrtŏ, vĕrtŏ. ‖ *Passer le temps.* Trādŭcĕrĕ lēnĭtĕr ævŭm. *H.* Cōnsŭl trādŭcĕrĕ nŏctēm Ēxsŏmnĭs. *Sil.* SYN. Ăgŏ, trānsĭgŏ, dŭcŏ, etc. ‖ *Donner en spectacle, exposer au mépris public.* Dēsĭnĕ, sī pŭdŏr ēst, mīsĕrām trādŭcĕrĕ călvām. *M.* (III, 74). Rīdēbrĭs, mŭltŏquĕ măgis trādŭcēbrĭs, Āfĕr. *Id.* (VI, 77). Squālēntēs trādŭcĭt ăvōs. *J.* (8, 16). In quă sē trādŭcēbăt Ŭlўssēs. *Id.* (11, 31, de Achillis lorica). Nēc sīc pĕr tōtam ĭnfāmĭs trādŭcĕrĕr ŭrbĕm. *Pp.* (II, 18, 87). Eŭgĕnĭām quærēns vŭlgō trādŭcĕrĕ; vērŭm, Quŏ fāmam vĭŏlārĕ cŭpĭt, dĕdĭt ĭllĕ cŏrōnām. *Alc.* (*ad Sor.* 580). Pāgĭnă... Quæ tŭă trādŭcĭt mănĭfēstō cārmĭnă fūrtō. *M.* (I, 54, scil. manifestum furem prodit).

Trādŭx, ŭcis. *m. f. Vigne qu'on fait croître d'un arbre à un autre.* ‖ *Au fig. Intermédiaire.* Sācrā mārmŏrā rēsvĕ vĕtŭstās Trādŭcĕ mātĕrĭā. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 566). Vītāndŭs tămĕn ērrŏr ĕrĭt, nĕ trādŭcĕ cārnĭs Trānsfŭndī in sōbŏlēm crēdātŭr fōns ăulĭmārŭm. *Prud.* (*Apot.* 983).

Trăgĭcŏcŏmœdĭă, æ. *f. Tragi-comédie.* Făcĭam ŭt cŏmmixtă sĭt trăgĭcŏcŏmœdĭă. *Pl.* (*Amp. prol.* 59).

Trăgĭcŭs, ă, ŭm (τραγικός). *De tragédie.* Cārmĭnĕ quī trăgĭcŏ vīlĕm certāvĭt ŏb hīrcŭm. *H.* Trăgĭcŏ quătĭēntēm pūlpĭtă cæstŭ. *O.* ‖ *Qui a le style tragique.* Nēc sīc ēnĭtār trăgĭcŏ dĭffĕrrĕ cŏlōrī. *H.* Nām spīrāt trăgĭcŭm sātĭs ēt fēlĭcĭtĕr aŭdēt. *Id.* Quŭm pŏssĕt trăgĭcŏ fortĭŭs ōrĕ lŏquī. *M.* (VIII, 18). SYN. Cōthŭrnātŭs, sŭblīmĭs, grāndĭs. ‖ *Subst. m. Poète tragique.* Ēt trăgĭcŭs plērumquĕ dŏlĕt sermōnĕ pĕdēstrī. *Id.* Grānĭă sōnant trăgĭcī. *M.* (XII, 96). PPH. Cōthŭrnātŭs vātēs, pŏētă. PHR. Ān trăgĭcă dēsĭvīt ēt ămpullātŭr ĭn ārtĕ? *H.* Ăt quī cōthŭrnĭs rēgĭōs ăctŭs lĕvānt. *T. Maur.* ‖ *Au fig. Tragique, digne de la tragédie.* Tēmpŏrĕ dēfĭcĭăt, trăgĭcŏs sī pērsĕquăr ĭgnēs. *O.* Trăgĭcŏ pōllŭtŭs ădŭltĕr Cōncŭbĭtū. *J.* (2, 29).

Trăgœdĭă, æ. *f.* (τραγῳδία). *Tragédie, genre tragique.* Ōmnĕ gĕnŭs scriptī grăvĭtātĕ trăgœdĭă vīncĭt. *O.* Ēffŭtīrĕ lĕvēs ĭndīgnă trăgœdĭă vērsŭs. *H.* SYN. Cōthŭrnŭs ou cōthŭrnī, Mĕlpŏmĕnē, sўrmă. EP. Ănīmōsă, grăvĭs, sĕvĕră, trīstĭs, mœstă, sŭblīmĭs. PPH. Ārs trăgĭcă. Trăgĭcŭm cārmĕn. Æschўlēŭs, Sŏphŏclēŭs, Cēcrŏpĭŭs, trăgĭcŭs cōthŭrnŭs. Cārmĕn rēgālĕ. VERS. Paŭlŭm sĕvĕræ Mūsă trăgœdĭæ Dēsĭt thĕātrīs. *H.* Grāndĕ Sŏphŏclēō cārmĕn bācchārĭs hĭātū. *J.* Vēnĭt ēt ĭngēntī vĭŏlēntă Trăgœdĭă pāssū: Frōntĕ cŏmæ tōrvă; pāllă jăcēbăt hūmī; Lævă mănŭs scēptrŭm lātĕ rēgālĕ tĕnēbăt; Lўdĭŭs ăptă pĕdŭm vīnclă cōthŭrnĭs ērăt. *O.* Trānstŭlĭt ăd trăgĭcŏs sē nōstră Thălĭă cōthŭrnōs. *M.* ‖ *Tragédie, pièce.* Cŭlpātŭr aŭtēm vērsŭs ĭn trăgœdĭīs. *T. Maur.* (*Met.* 661). SYN. Prætĕxtă, prætĕxtātă. ‖ *Au fig.* Sērĭēmquĕ tāntæ dīgĕrēns trăgœdĭæ. *Prud.* (*Peri.* 3305).

Trăgœdŭs, ī. *m.* (τραγῳδός). *Acteur tragique.* Quī sē crēdēbăt mīrōs aŭdīrĕ trăgœdōs. *H.* Fābŭlă sēu mœstō pōnātŭr hīlărdă trăgœdō. *Pers.* (5, 3). PHR. Ăltē grădītŭr mājōrĕ cōthŭrnō. *Cl.*

Trăgŭlă, æ. *f. Sorte de javelot.* Tūm spără, tūm rūmĭcēs pōrtāntŭr, trăgŭlă pōrrō. *Lucil.* (apud *Fest.*). Cuī trăgŭlă sēmpĕr Fūlmĭnĕam ărmābăt (dextram). *Sil.* ‖ — ĭnjĭcĭŏ. *Au fig.* Trăgŭlam ĭn tē ĭnjĭcĕre ădōrnăt: nēsciŏ quām fābrĭcām făcĭt. *Pl.* (*Epid.* V, 4, 25. *Id. Ps.* I, 4, 14).

Trăgŭs, ī. *m.* (τράγος). *Sorte de poisson.* Răpīdĭquĕ lŭpī, pĕrcæquĕ trăgĭquĕ (*Ov. Hal.* 112. Cf. *Gloss. Isid.*). ‖ *Odeur des aisselles.* Ĭndĕ trăgŭs cĕlĕrēsquĕ pĭlī. *M.* (XI, 22).

Trāhă *et* Trāhēă, æ. *f. Traîneau.* ‖ *Herse.* Trĭbŭlăquĕ, trāhĕæque, ĕt ĭnĭquŏ pŏndĕrĕ rāstrī. *V.*

† Trāhax, ācis. *Avide, qui rapine.* Prŏcāx, răpāx, trāhax. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 6).

Trāhŏ, ĭs, axī, actŭm, āhĕrĕ. *Tirer, entraîner de force.* Ēccĕ trāhēbātŭr pāssīs Prĭămēĭă vīrgŏ Crīnĭbŭs. *V.* Cūm stăbŭlis ărmēntă trăhīt. Nāvēs ĭn sāxă trāhēntĕm. *Id.* Exīgŭō fūnēm cōnāmĭnĕ trāxīt. *O.* Trāhēntŭr ărūndĭnă prædă. *M.* (IX, 55). SYN. Răpĭŏ, răptŏ, dŭcŏ, ăbdŭcŏ, *qqf.* ăttrāhŏ, trăctŏ. ‖ *Traîner à terre.* Lātāmquĕ trāhēns ĭngloriūs ălvŭm. *V.* Cōntēntă cērvīcĕ trāhūnt strĭdēntĭă plaŭstră. *Id.* Trāxĭtquĕ vāgŭs pĕr pūlpĭtă vēstēm. *H.* ‖ *Détirer la laine, carder.* Vōs lānām trāhĭtĭs. *J.* (2, 54). Trāhūnt hŏnēstæ pūrpūrās clĭēntæ. *H.* Dătă pēnsă trāhēmŭs. *O.* SYN. Trăctŏ, mŏlĭŏ, nĕŏ. ‖ *Tirer, retirer de.* Trāhēns hærēntĭă vīscĕrĕ tēlă. *O.* Trāxĭtquĕ ē cōrpŏrĕ fĕrrŭm. *Id.* SYN. Ēxtrāhŏ, ēdŭcŏ, ēvēllŏ, etc. ‖ *En partie. Tirer au sort.* Ŏpĕrūmquĕ lăbōrēs... aŭt sŏrtĕ trāhēbăt. *V.* SYN. Dūcŏ. ‖ *Boire.* Pārŭm mŏdĕrātō gŭttŭrĕ trāxīt (annem). *O.* Hās trāhĕ, Cæsăr, ăquās. *L.* Pōcŭlă... Ārēntĕ fauce trāxĕrĭm. *H.* SYN. Dūcŏ, etc. *Voy.* Bĭbo. ‖ — aūrās, spīrĭtŭm, etc. *Respirer, etc.* Fĕr vēntēs aūrās... Ōrĕ trāhĭt. *O.* Ēt tāntō pēnĭtŭs trāxīt sŭspīrĭă mōtū. *Id.* Spīrĭtum ēxtrēmum trāhēns. *Ph.* Īmōquĕ trāhēns ē pectŏrĕ vōcĕm. *V.* SYN. Dūcŏ. ‖ *Contracter, faire contracter.* Ăt cŏrĭa ēt cārnēm trāhĭt. *Lr.* (VI, 966, de igne). In mānĭbŭs trāhĭtĕr nērvī (*Ib.* 1188). Quŭm bĕnĕ vīr trāxĭt vūltŭm, rūgāsquĕ cŏēgĭt. *O.* SYN. Cōntrāhŏ, ăddūcŏ. ‖ — rŭīnām. *Tomber en ruines.* Scŏpŭlī ĭngēntēm trāxĕrĕ rŭīnām. *V.* SYN. Dŏ. ‖ Trāhĕrĕ, răpĕrĕ. *Tirer à soi, rapiner.* Cētĕră răpĕ, trāhĕ, fŭgĕ, lătĕ. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 12). ‖ *Au fig.* Quō fātă trāhūnt rĕtrāhūntquĕ, sĕquāmŭr. *V.* Tōt cūræ, quæ mĕum ănĭmŭm dīvōrsĕ trāhūnt. *Ter.* (*And.* I, 5,

25). ‖ *Attirer.* Spē trāhŏr ēxlgŭă. *O.* Trāhĭt sŭă quēmquĕ vŏlŭptās. *V.* SYN. Dūcŏ, ātrāhŏ, ālliclŏ. ‖ *Retirer, recueillir.* Sīc trāxīt laudēm sŭpĕrātīs Lĭbĕr ăb Indĭs. *O.* Laŭdābĭlĕ nōmĕn Sūmīt, ĕt ă cēnsū fāmām trāhĭt. *J.* (11, 22). SYN. Dūcŏ, pĕrcĭpĭŏ, căpĭŏ, fĕrŏ, etc. ‖ *Prendre, recevoir, contracter.* Ossă fĕrūnt lăpĭdīs trāxissĕ fĭgūræm. *O.* Pĕrcŭssă rūbōrĕm pĕctŏră trāxĕrūnt. *Id.* Trāxĕrūnt vērtĭcĕ ōdōrĕm. *Sil.* SYN. Dūcŏ, ăccĭpĭŏ, cōncĭpĭŏ, etc. ‖ *Entraîner, causer.* Ōmnĕ trāhĭt sēcūm Cæsărĭs īră mălŭm. *O.* Tāntūm trāhĭt illĕ tĭmōrĭs (Hector). *Id.* SYN. Invĕhŏ, īmpōrtō. ‖ *Traîner en longueur.* Vărlŏ nōctēm sērmōnĕ trāhēbăt. *V.* Dătūm trāhērēnt pĕr tālĭă tēmpŭs. *Id.* Sīc ănĭmŭm tēmpŭsquĕ trāhŏ. *O.* SYN. Dūcŏ, prōdūcŏ, prōtrāhŏ, prōfĕrŏ. ‖ — vĕrbă. *Trainer ses paroles.* Vērbă trāhēns lărgīs cūm flĕtĭbŭs. *Sil.* ‖ *Passer.* Vītam ĭn tĕnēbrīs lūctŭquĕ trāhēbăm. *V.* Sōlă dŏmī lūctŭ sēnĭlĭum trăctūră rēlinquŏr. *Cl.* Pĕr nūllă trāhăm sŭspīrlă sōmnōs. *O.* SYN. Dūcŏ, ăgŏ, etc. ‖ *Faire passer.* Spīnās ĭn pīscĕ nōtātās Trāxĭt ĭn ēxēmplŭm. *O.* SYN. Dūcŏ.

Trājānŭs, ī. *m. Trajan, empereur romain.* Dī tĭbĭ dēnt quīdquīd, princĕps Trājānĕ, mĕrĕrĭs. *M.* (X, 34). Āggrēdĭtŭr rēgĭmĕn vīrĭdī Trājānŭs ĭn ævō, Bēllī laudē prĭŏr, cētĕră pātrĭs hăbēns. *Aus.* (*Cæs.* 14). SYN. Ulpĭŭs. ‖ — ūm fŏrŭm. *Place de Rome, où est élevée la colonne Trajane.* Plaŭsōrēs cŭī fulgĭdăm Quĭrītēs Trājānō stătŭăm fŏrō lŏcārūnt. *Sid.* (*Pan.* 2163). Aŭt Mārō Trājānō lēctŭs ĭn ŭrbĕ fŏrō. *Fort.* (VII, 8, 26). *Voy.* Ulpius.

† Trājēctŏr, ōrĭs. *m. Qui traverse.* Īgnĭs Trājēctŏr nebŭlæ, ĕt vāstī pĕnētrātŏr ŏpērtī. *Prud.* (*Ham.* 947).

Trājēcī. *parf. de* Trajicio.

Trājēctŭs, ă, ŭm. *Transporté au delà, passé.* Hīs rātĭbŭs trājēctă mānŭs (scil. cohors). *L.* Ĭn cŏr Trājēctō lătĕrĭs mīscĕrī căpĭtisvĕ dŏlŏrĕ. *H.* ‖ *Traversé, percé.* Pĕctŏră trājēctŭs Lўncĕō Căstŏr ăb ēnsĕ. *O.* ‖ *Mis en travers.* Cōncăvă trājēctō cўmbă rŭdēntĕ vĕhăt. *O.* ‖ *Qu'on a traversé.* Trājēctæ Sўrtēs, ăncŏră jăctă mĭhī ēst. *Pp.* (III, 24, 16).

Trājĭcĭŏ *et qqf.* Trānsjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĕrĕ. *Jeter au travers ou au delà.* Sī pŭdŏr ēst, ălĭŏ trājĭcĕ tēlă tŭă. *Pp.* (II, 9, 18). ‖ *Transporter au delà, faire passer.* Trājĭcĭās cēlĕrī strēnŭă mēmbra pĕdĕ. *O.* Ĕt quōcūnquĕ ōcŭlōs trājēcīmŭs, ōmnĭă fĕrrī. *Lr.* (IV, 425). Sŭpĕr rārōs fœnī crĕpĭtantĭs ăcĕrvōs Trājĭcĭt immūndos ēbrĭă turba pĕdēs. *Pp.* (IV, 4, 76). Hīnc ĕgŏ trājĭcĕrĕr. *O.* SYN. Trānsmittŏ, trānspōrtŏ, trānsvĕhŏ, trānsfĕrŏ. ‖ *Traverser, passer au delà.* Jām mĕdĭum ætherĭō cūrsū trājēcĕrat ăxĕm (Aurora). *V.* Trājēcĭt clўpĕō Tĭbĕrĭm. *Cl.* Trājĭcĭt ĕt fălī lĭttŏră magnŭs ămōr. *Pp.* (I, 19, 12). SYN. Trānsmittŏ, trānsĕŏ, sŭpĕrŏ, prætĕrĕŏ, *qqf.* prætĕrvŏlŏ. ‖ *Percer.* Trājēcĭt pĕctŏra tēlō. *O.* Trājēclt ārūndĭnĕ lĭnguăm. *Id.* Ĕt cāvă tĕmpŏră fĕrrō Trājĭcĭt. *V.* SYN. Cōnfŏdĭŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Transporter.* Ārbĭtrĭŭm lĭtis trājēcĭt ĭn ōmnĕs. *O.* SYN. Trānsfĕrŏ, trădūcŏ.

Trālatĭtĭus, Trălātŭs. *Voy.* Translatitius, etc.

Trāllēs, ĭŭm. *f. pl.* (Τράλλεις, *Steph.* Τράλλις). *Tralles, ville de Lydie.* Hīc Ăndro, illĕ Sămō, hīc Trāllĭbŭs aŭt Ălăbāndis. *J.* (3, 70. Accusativum *Trallis*, posteriore producta, dat *Prisc.* 15, 1007. Cetĕrum duplex nominis forma est, ut Τράλλεις *et* Τράλλεις).

† Trālŏquŏr *ou* Trānslŏquŏr, ĕrĭs, ī. *d. Dire d'un bout à l'autre.* (*Pl. Pers.* III, 3, 6.)

Trālūcĕŏ. *Voy.* Transluceo.

Trāmă, æ. *f. Trame.* Trāmă tŏpāzŏs ērăt rŭtĭlāns, ĕt stāmĭnĕ lāspĭs. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 224). Trāmās pūtrĭdās. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 36). SYN. Sŭbtēmĕn, tĕxtūră. ‖ *Au fig.* Mĭhī trāmă fĭgūræ sīt rĕlīquæ. *Pers.* (6, 73).

Trāmĕs, ĭtis. *m. Chemin de traverse, surtout dans les montagnes ou sur une côte.* Cārpĭtŭr æclĭvīs pĕr mūtă sĭlēntĭă trāmĕs. *O.* Mōlli dēclĭvis trāmĭtĕ rīpă. *Id.* Ēccĕ sŭpĕrcĭlĭō clĭvōsī trāmĭtis ŭndām Ēlĭcĭt. *V.* Hŏc sŭpĕrātĕ jŭgum, ĕt făcĭlī jām trāmĭtĕ sīstām. *Id.* SYN. Sāltŭs. (Cf. *Serv.* ad *G.* I, 108. Proprie *Cic. Phil.* 12, 11 : « Nunc idem in Apennini *tramitibus* facere potero ? ») ‖ *En gén. Sentier, chemin.* Pălāntēs ērrōr cērtō dē trāmĭtĕ pēllĭt. *H.* Ădspĭcĭēndă vĭa ēst cœlī, cērtūsquĕ pĕr āstră Trāmĕs. *Pp.* (IV, 1, 103). SYN. Sēmĭtă, cāllĭs, vĭă, etc. ‖ *Au fig.* Ătquĕ vĭām mōnstrāvīt trāmĭtĕ prōnō. *Lr.* (VI, 26, scil. viam vitæ). Dūlcēmquĕ flōrĕm spīrĭtŭs Dūco ex ăpērtō trāmĭtĕ (apud *Gell.* 19, 11). ‖ *Action d'aller.* Nūllī vīsă, citŏ dēcūrrit trāmĭtĕ virgō. *V. Voy.* Cursus.

Trāmittŏ, Trāmūtō. *Voy.* Transmitto, etc.

Trānlŏ, ōnīs. *m. Nom d'homme.* Cīs hērclĕ paūcās tēmpēstātēs, Trānlō. *Pl.* (*Most.* I, 1, 17).

Trānātō *et* Trānŏ, *ou* Trānsnātō, Trānsnŏ, ās, ārĕ. *n. et act. Nager à travers, ou passer à la nage.* Æc sŭŭm quo lĭbĕr ēssĕ trānsnātānās sōlĕt mārĕ. *Luxor.* (in *Anth.* II, p. 582). Sŭpĕrānt mōntēs, ĕt flūmĭnă trānant. *V.* Trānsnantō Tĭbĕrĭm. *H.* Trānārĕ sŏnōrās Tōrrēntŭm fŭrĭās. *Cl.* Ōbsēquĭō trānantŭr æquæ. *O.* SYN. Trājĭcĭŏ, sŭpĕrŏ, trānsmittŏ, *qqf.* innŏ. PPH. Nandŏ, nātandŏ, nātātŭ trājĭcĭŏ, etc. PHR. Nēc vincĕrĕ pŏssis Flūmĭnă. *O.* ‖ *Fendre les airs, en gén. traverser.* Trānsnavīt cĭtă pĕr tĕnĕrās cāligĭnĭs aūrās. *Enn.* (apud *Serv.* ad *G.* IV, 59). Pĕr aūrās Ĭn Lĭbўen nīvĕis trānsnavīt cōncŏlŏr ālis. *Sil.* Ăgĭt vēntōs, ĕt nūbĭlă trānăt. *V.* Pĕlāsgās Ŭt vĭdit trānsnārĕ rātēs. *St.* Nēc hăbĕt quă trānĕt, ŭt ăntĕ. *Lr.* (VI, 1052, lapis). Ingēntĭă trānăt Ēxsŭltāns spātĭă. *Sil.*

Trānquillē. *adv. Tranquillement, doucement.* Sĕd, ămābŏ, trānquillē. *Pl.* (*Cist.* 1, 1, 112). SYN. Plăcĭdē, lēnĭtĕr, quĭētĕ, lēnĕ, păcĕ. PHR. Trānquillă tūēns, nēc frōntĕ timēndus. *V. Fl.* Cūm păcĕ dēlābēntĭs Ētrŭscum ĭn mārĕ. *H.*

Trānquillĭtās, ātĭs. *f. Calme de la mer.* Hīc făcĭt trānquillĭtātem, ĭste ōmnēs flŭctŭs cōncĭĕt. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 36). Fŏrĭs sēdēbăt ĭn frĕtō trānquillĭtās. *P. Nol.* (13, 99). SYN. Quĭēs, trānquillŭm. *Voy.* Mare. ‖ *En gén. Tranquillité, repos. Voy.* Quies.

Trānquillŏ, ās, ārĕ. *Rendre le calme, calmer.* Cŭj's nŭnquām vŭltŭm trānquillāvī grātĭīs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 21). SYN. Plăcŏ, lēnĭŏ, etc. ‖ *Tranquilliser.* Quĭd pūrē trānquillĕt, hŏnōs ăn dūlcĕ lŭcēllŭm. *H.*

Trānquillŭs, ă, ŭm. *Calme, en parlant des flots.* Trānquillās ētĭăm naŭfrăgŭs hŏrrĕt ăquās. *O.* Trānquilla pĕr ăltă. *V.* Trānquillă sŭb æquŏră. *V. Fl.* SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, mītĭs, lēnĭs. ‖ *En gén. Calme, tranquille.* Ēxtŭrbārĕ ōdĭīs trānquillă sīlēntĭă nōctīs. *St.* Trānquillă sĕnēctūs. *H.* Longōquĕ tōgæ trānquillĭŏr ūsŭ. *L.* Trānquillī cōmĭtēm tēmpŏrĭs ēssĕ fĭdēm. *O.* Quī mĕ hŏdīe ēx trānquillĭssŭmā rē cŏnjēcistī ĭn nŭptĭās. *Ter.* (*And.* III, 5, 14). SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, plăcātŭs, păcātŭs, sēcūrŭs, sĕrēnŭs. PHR. Păcēmquĕ tĕnēntĭbŭs eūrīs.

L. Pŏsĭtō bŏrĕā. *Id.* ‖ *n. pris subst. Le calme.* Trānquillum ĕst : ālcēdŏnĭă sūnt circum fŏrum (*Prol. Cas. Pl.* 26). Immōtī jăcēnt Trānquillă pĕlăgī. *Sen.* (*Troad.* 200). Hinc pācīs trānquillă mŏvēnt. *St.* Eăm sēdĭtiōnem in trānquillum cōnfĕrĕt. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 16). Qui te ăd scŏpŭlum ē trānquillo ĭnfĕrăt. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 8). *Voy.* Quies. ‖ *Qui a l'esprit tranquille.* Pĕctŏrĕ trānquillō quī fĭt vŭltŭquĕ sĕrēnō. *Lr.* (III, 294). Sēmĭtă cērtē Trānquillæ pĕr vīrtūtem pătĕt ūnĭcă vītæ. *J.* (10, 366). Ōffĕr grātă dĕō trānquillō pectŏrĕ dōnă. *Juvc.* (I, 540). SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, sēcūrŭs, sērēnŭs. PPH. Cūrīs văcāns. Ēxpērs cūrārum, tūrbārum. Ănĭmī plăcĭdŭs. VERS. Ēxpērs tūrbārum, ătque ănĭmūm virtūtĕ quĭētă Cōmpōsĭtŭs. *St.* In vŭltū cūrārum ignārā vŏlŭptās. *Id.* Mōllĭă sēcūræ pĕrăgēbant ōtĭă gēntēs. *O.* Sēcūrăm plăcĭdō trădūcit pectŏrĕ vītām (*Culex*). *Voy.* Securus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme; surnom de l'historien Suétone.* Dīsce ĕx Trānquillō quōd mĕmĭnissĕ pĭgĕt. *Aus.* (*Cæs.* 6). Pōst quēm Trānquillŭs vīxĭt. *Sid.* (*Pan.* 1555).

Trāns. *prép. Au delà de.* Cœlum, nōn ănĭmūm mūtānt, quī trāns marĕ currunt. *H.* Trānsmissæ stĕtērint trāns æquŏrā classēs. *V.* Cūrvōs trāns rīpām mīsĕrāt ārcūs. *O.* SYN. Ūltrā. ‖ *Au fig. Au delà de, sous.* Cūnctăquĕ trāns mĕrĭtūm cōncēssĭt dēbĭtă sērvō. *Juvc.* (III, 448). SYN. Ūltrā, cĭtrā, sĭnĕ. ‖ *Contre.* Jūrā fĕrūs pōpŭlō trāns lēgem ăc tēmpŏra rēgnī (dabas). *St.* SYN. Ūltrā, cōntrā.

Trānsăbĕō, īs, īrĕ. *Aller au delà.* Pōpŭlōs ătque æquŏrā longē Trānsăbīt. *V. Fl.* Tēllūrĕ jăcēntēm Trānsăbīĕrĕ fŭgă. *St.* SYN. Prætĕrĕō. ‖ *Percer.* Mĕdĭūmquĕ nĭhĭl cūnctātă Pōlītēn Trānsăbĭt. *St.* (Et *Sil.* XII, 264). *Voy.* Confodio.

Trānsāctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Transigo. *Achevé, terminé, passé, parcouru.* Hīc ōmnĕ trānsāctŭm rĕddĕt, sī illūc vēnĕrit. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 95. Et *Ter. Ad.* II, 4, 22, *transacta re*). Duăbŭs vĭgĭlĭīs trānsāctīs. *Cæc.* (apud *Non.* 12, 1). Trānsactūmquĕ vīæ lāssă rĕcūrrĭt ĭtĕr. *Fort.* (X, 2, 64). Longī rĕlēgit trānsāctă dĭūrnī. *J.* (6, 483). ‖ *Percé.* Fĕrrum pĕr ămbŏs tĕnŭĕ trānsāctŭs pĕdēs. *Sen.* (*OEd.* 357). Cūspĭdĕ Mūrrī Trānsāctŭs. *L.*

Trānsădīgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Percer de part en part.* Trānsădĭgit cōstās ĕt crātēs pectŏrĭs ēnsĕ. *V.* Quātŭtŏr hōs ūnă... Trānsădĭgăm fĕrrō. *St. Voy.* Confodio.

Trānsălpīnŭs, ă, ŭm (Τρανσαλπῖνος). *Qui est au delà des Alpes, par rapport à l'Italie ; Gaulois.* Trānsălpīnă mĕăm răpĭās in vīncŭlă pŭbĕm. *Prud.* (*Sym.* 1504).

Trānsbĕnēvēntānŭs, ă, ŭm. *Qui est au delà de Bénévent.* Trānsbĕnēvēntānĭs ē fīnĭbŭs ădvĕnĭēntēm. *P. Nol.* (27, 377).

Trānscēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Passer au delà, franchir.* Aūdēt trānscēndĕrĕ vāllūm. *L.* Īllă quŏquĕ Ārăbĭūm mētŭit trānscēndĕrĕ lĭmĕn. *Pp.* (1, 14, 19). SYN. Sŭpĕrŏ, trānsgrĕdĭŏr. ‖ *Au fig. Franchir, surpasser.* Quæ mĭsĕrōs hŏmĭnēs cōgunt trānscēndĕrĕ fīnēs Jūrĭs. *Lr.* (III, 60). Vōtă trānscēndī mĕă. *Sen.* (*Thyest.* 912). Trānscēndēns factă tŭōrum. *Sil.* ‖ *Au pass.* Trānscēndĭtŭr ōmnī Crīmĭnĕ cōmpertōr lētī. *Alc.* (IV, 148).

† Trānscĭdŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* trans *et* cædo). *Frapper de manière à traverser.* Trānscĭdī lōrīs ōmnēs ădvĕnĭēns dŏmī. *Pl.* (*Pers.* IV, 8, 1).

Trānscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Transcrire.* YN. Ēxscrībŏ. ‖ *Porter sur un rôle, en partic. Enregistrer les membres d'une colonie.* Trānscrībūnt ūrbī mātrēs. *V.* (*Æ.* V, 570. Ubi *Serv.*). ‖ *Au fig.* Īn quŏd mălūm trānscrībŏr ? *Sen.* (*Thyest.* 13). ‖ *Transporter, faire passer à.* Ēt tŭă Dārdănĭīs trānscrībī scēptră cŏlōnĭs. *V.* Ērgo ĕgŏ cuiquăm Pŏssĕ tŭæ vĭdĕŏr spătĭūm trānscrībĕrĕ vītæ ? *O.* Īn tē trānscrībĕt vĕtĕrŭm tōrmēntă vĭrōrum. *Id.* SYN. Trānsfĕrŏ. ‖ *qqf. Traduire.* Tĕnĕāt trānscripta ōrātĭŏ laŭdēm. *P. Petr.* (5, *ult.*).

Trānscŭrrŏ, ĭs, ī, sŭm, ĕrĕ. *n. et act. Courir au delà, traverser.* Cĭtŏ trānscŭrrĕ cŭrrĭcŭlo ăd nōs. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 43). Ēgo hīnc trānscŭrro ăd fŏrŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 25). Vīsŭs ăb aūrōrā cœlŭm trānscŭrrĕrĕ nĭmbŭs. *V.* Prætĕrquĕ ŏcŭlōs trānscŭrrĕrĕ rēgĭs Jūssīt (effigiem). *O.* Băcchī trānscŭrrĕrĕ mētās. *Cl.* SYN. Prætĕrĕō, trānsăbĕō, prætervĕhŏr, etc. ‖ *Percer.* Pĕr gĕmĭnŭm trānscŭrrit tēmpŭs ārūndō. *Sil. Voy.* Confodio. ‖ *Au fig. Passer.* Hīc tămĕn ăd mĕlĭŭs pōtĕrit trānscŭrrĕrĕ quōndăm. *H.* Īn prōlēm trānscŭrrit grātĭă pātrŭm. *Cl.*

Trānscŭrsŭs, ă, ŭm. *Passé, traversé, et au fig.* Hēspĕrĭa ĭngrēssūs trānscursīs Ălpĭbŭs ārvă. *Petr.* (1, 213). Vīxdŭm vĕl mĕdĭī trānscursă pārtĕ lăbōrīs. *Id.* (4, 116). Trānscurso ĭn ārcem ŏpŭs ĕst tĭbĭ. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 17).

Trānscŭrsŭs, ūs. *m. Action de traverser.* Prærūpĕtĕ trānscŭrsū cōrdīs pĕnĕträlĭă fīgēns. *Prud.* (*Ham.* 608).

† Trānsdŏ, ĭs. *primitif de* Trado. (Sic legit *Donat.* apud *Ter. Ph. prol.* 2.)

† Trānsdūcŏ, ĭs. *arch. Voy.* Traduco.

Trānsēnnă, æ. *f. Jalousie, fenêtre grillée.* ‖ *Filet ou lacet pour les oiseaux.* Nūnc ăb trānsēnna hīc tūrdŭs lūmbrĭcŭm pĕtĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 22). ‖ *Au fig. Piége.* (*Pl. Pers.* IV, 3, 11 ; *Rud.* IV, 7, 10).

Trānsĕō, ĭs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *n. et act. Passer au delà, traverser, franchir.* Tōtăquĕ pĕr īllŭd Mūrmŭrĕ blāndĭtĭæ mĭnĭmō trānsīrĕ sōlĕbānt. *O.* Nōs trānsĕuntīs rīsŭs ĕxcĭtăt tūrbæ. *M.* (XII, 57). Sāltŭ spătĭa ĭmpŕōbă trānsĭt. *Sil.* Mænălă trānsĭĕrām. *O.* Ēt jām trānsĭĕrām Mўcŏnŏn. *Id.* SYN. Prætĕrĕō, trānsgrĕdĭŏr, trānsmĕō, trānsmĭgrō, trānsĭlĭŏ, trăjĭcĭŏ, trānsmittŏ, pĕrmĕō, pĕnĕtrō, pervādŏ, prætervĕhŏr, trānsvĕhŏr, sŭpĕrŏ. ‖ *Au fig.* Cuī tāntum ĭn vītă rēstăt trānsīrĕ mălōrum. *Lr.* (V, 228). Spătĭūmquĕ jŭvēntæ Trānsĭt. *O.* Cōnsūmptīs prĕcĭbŭs, vĭŏlēntām trānsĭt ĭn īrām. Trānsĭĕrānt ăd ŏpŭs nĭtĭdæ jŭvēnīlĕ pălæstræ. *Id.* ‖ *Passer, s'écouler.* Trānsĭĭt ætās Quām cĭtŏ ! *Tib.* (1, 4, 23. Vix memorandum quod quidam hic leg. *transiet*). Quūm trānsĭĕrint mĕī Nullō cūm strĕpĭtū dĭēs. *Sen.* (*Thyest.* 398). ‖ — ăd. *Aller vers, passer chez.* Trānsī ăd ūxōrĕm mĕăm. *Ter.* (*Ph.* IV, 5, 6). Trānsī, sōdēs, ăd fŏrum (*Ib.* V, 7, 28). SYN. Ădĕō. ‖ *Se convertir en.* Īlle ĭn hŭmŭm, sāxūmque, ūndămquĕ, trăbēmquĕ Trānsĭt. *O.* SYN. Abĕō, vĕrtŏr. ‖ *Devancer, au fig. surpasser.* Trānsĭt ĕquūm cūrsū. *V.* Jŭpĭtĕr ĭstă Trānsĭvīt quădrāgintă cŭbĭta ăltŭ ' Tārēntō. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 68). Quæcūnquĕ pĕr ævūm Ēxhĭbŭĭt mōnŭmēnta fĭdēs... trānsissĕt nōstrā jŭvēntus. *L. Voy.* Supero. ‖ *Transpercer.* Trānsĭt hastă dŭōs. *Sil.* Īllă cōrnĭpēdis sŭbrēctă cūspĭdĕ trānsĭt. *Id. Voy.* Confodio. ‖ *Passer sous silence.* Fēstīno ăd nōstrōs, ēt rēgēm trānsĕō Pōntī. *J.* (10, 273). SYN. Prætĕrĕō, ōmittŏ, etc. ‖ Rēs mĕ trānsĭt. *J'ignore.* Nĭl trānsĭt ămantēs. *St.* SYN. Prætĕrĭt, fŭgit. ‖ *qqf. Au pass.* Ūt vēnĭant gĕmmæ, tōtŭs trānsibĭtur ōrbis. *Man.* (IV, 598).

Trānsĕrtŭs *ou* **Trānssĕrtŭs**, ă, ŭm. *part. p. de* Transero. *Enté.* Vīdi ĕgŏ trānsĕrtōs ālĭēno īn rōbŏrĕ rāmōs Āltĭŭs īrĕ sŭīs. *St. Voy.* Insitus.

Trānsfĕrō, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Transporter d'un lieu dans un autre.* Rēgnūmque ā sēdĕ Lāvīnī Trānsfĕrĕt. *V.* Fĕrŭs ōmnĭa Jūpĭtĕr Ārgōs Trānstŭlĭt. *Id.* Ăc sŭă dīlēctă cērvĭcĕ mŏnīlĭa trānsfĕrt. *St.* SYN. Trānspōrtō, trānsmittō, trājĭcĭō, trānsvĕhō. ‖ — mē. *Se transporter.* Tŭlĭt tĕ mūltō Glȳcĕræ dēcōrăm Trānsfĕr īn ædĕm. *H.* SYN. Cōnfĕrō, etc. *Voy.* Eo. ‖ *Au fig. Transporter, reporter.* Ā Tўrĭă collēctūm pēllĭcĕ trānsfĕrt In gĕnĕrīs sōcĭōs ŏdĭŭm. *O.* Ēt dūbĭōs in tē trānsfĕrrĕ Quĭrītēs. *L.* SYN. Vĕrtō, cōnvĕrtō, trādūcō, trājĭcĭō, etc. ‖ *Faire passer au travers.* Dē spĕcŭlo in spĕcŭlūm trānsfĕrtŭr ĭmāgŏ. *Lr.* (IV, 314). SYN. Trādūcō, trānsmittō.

Trānsfīgō *et qqf.* **Trāfīgō**, ĭs, ĕrē. *Percer d'outre en outre.* Mēquĕ pĕtīs strictō mĕdĭŭm trānsfīgĕrĕ fĕrrō. *M.* (V, 50). Trānsfīgēns ūnguĭbŭs ānguēm. *O. Voy.* Confodio.

Trānsfigūrō, ās, ārē. *Métamorphoser.* Ēt quī cōrpŏrā primă trānsfigūrăt. *St. Voy.* Muto.

Trānsfīxī. *parf. de* Transfigo.

Trānsfīxŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Transfigo. *Percé.* Īllum ēxspīrāntēm trānsfīxō pĕctŏrĕ flāmmās. *V.* Trānsfīxŭs pĕctŏră fĕrrō. *L.* ‖ *Enfoncé.* Dŭplĭcātquĕ vīrūm trānsfīxă dŏlōrĕ (hasta). *V.* Ōră dūcīs, quæ trānsfīxō sūblīmĭă pīlō Vīdīmŭs. *L.*

Trānsflŭō, ĭs, ĕrĕ. *n. Passer en coulant, au fig. S'écouler.* Āst ŭbī sēxtă dĕhīnc lūcīs trānsflŭxĕrāt hōrā. *Juvc.* (III, 560). Trānsflŭxĕrĕ dĭēs. *Cl. Voy.* Effluo.

Trānsfŏdĭō, ĭs, ĕrĕ. *Percer d'outre en outre.* Ēt pĕctŏră dūrō Trānsfŏssī lĭgnō. *V.* Īnguĭnĕ trānsfŏssō. *V. Fl.* Nēc tĭbī trānsfŏssīs fīxĕrūnt aurĭbŭs aurūm. *Alc.* (*ad Sor.* 42). *Voy.* Confodio, Foro.

Trānsfōrmis, ĕ. *Qui change de forme.* Īllĕ sŭām făcĭēm trānsfōrmīs adūltĕrāt ārtĕ. *O.* Trānsfōrmĭă cōrpŏrā. *Id.*

Trānsfōrmō, ās, ārē. *Transformer.* Ōmnĭă trānsfōrmāt sēsĕ in mīrācŭlă rērūm. *V.* Gēmmāsquĕ nŏvēm trānsfōrmāt in īgnēs. *O.* Nī prĭŭs in scōpŭlūm... Trānsfōrmātă fŏrēt. *Id. Voy.* Muto.

Trānsfŏrō, ās, ārē. *Transpercer.* Hāstă cōmĕs dĭctīs mūrālī tŭrbĭnĕ pĕctŭs Trānsfŏrāt. *Sil. Voy.* Confodio.

Trānsfŏssŭs, ă, ŭm. *Voy.* Transfodio.

Trānsfrĕtō, ās, ārē. *n. et act. Passer la mer.* Nōn lēvĕ ĕst nautæ rătĕ trānsfrĕtārĕ, Vincĕre aŭt vāstŭm pĕlăgŭs nătātŭ. *Fort.* (IX, 7, 25). SYN. Trājĭcĭō, etc.

Trānsfŭdī. *parf. de* Transfundo.

Trānsfŭgă, æ. *m. Transfuge, qui passe dans le camp ennemi.* ‖ *Au fig. Transfuge, qui abandonne.* Nūdŭs cāstrā pĕto, ēt trānsfŭgă dīvĭtŭm Partĕs linquerĕ gēstīō. *H.* Trānsfŭgă mundī. *L.* Trānsfŭgă Pisæ. *St.* (Adde *Mart.* XIV, 131). SYN. Fŭgĭtīvŭs, fŭgiēns.

Trānsfŭgĭō, ĭs, ĕrĕ. *n. Passer d'un lieu dans un autre, en partic. passer à l'ennemi.* Ex quō plāsmă nŏvum dē cōnsĕptō părādīsī Līmĭtĕ prōgrĕdiēns, ămplum trānsfŭgĭt in ōrbĕm. *Prud.* (*Psych.* 292). SYN. Trāusĕō ou dēsciscō. ‖ *Au fig.* Īllĭŭs ŏcŭlī ātquĕ aurēs... Trānsfŭgĕre ād nōs. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 106). ‖ *act. Éviter.* Impĕtŭs ātquĕ ōcŭlōrum trānsfŭgĭt ictŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 346).

Trānsfŭgĭum, ĭī. *n. Désertion.* Ēt crēdĭtŭr īstīs Nūmĭnĭbŭs, quī trānsfŭgĭō mĕrŭĕrĕ sācrārī. *Prud.* (*Sym.* 1314).

Trānsfŭmō, ās, ārē. *n. et act. Jetter de la fumée au delà.* Claŭstrāquĕ cōmprĕssæ trānsfŭmāt ānhēlĭtŭs īræ. *St.* Īncŭmbŭnt sīmŭl, ăc pĕr ōbsērātās Trānsfŭmānt tābŭlās. *Sid.* (*Pan.* 3406, equi).

Trānsfundŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ŭndĕrĕ. *Transvaser, mettre dans un vase, verser dans, en gén. transporter.* Seū tē Cōrnēlĭă, Māgnĕ, Āccĭpĭĕt, nōstrāquĕ mānū trānsfundĕt in ūrnām. *L.* Ēt trānsfūdĭmŭs hinc ĕt hinc tābēllīs Ērrāntēs ānĭmās. *Petr.* (*Sat.* 79). SYN. Fundŏ, īnfundŏ. ‖ *Au fig.* Hōcnĕ fĕrēns ōnŭs īllætābĭlĕ, mātrĭs Trānsfundām grĕmĭō? *St.* ‖ *Répandre des bataillons.* Jāmquĕ in Daūnĭăcōs trānsfundēns āgmĭnă cāmpōs. *Sil.* Sūās in nōs trānsfundĕrĕt Ārctōs (barbaries). *Cl.* SYN. Effundŏ. ‖ *Répandre, prodiguer.* Paŭpĕrĭbŭs dīvēs cēnsŭm trānsfūdĭt ēgēnis. *Fort.* (IV, 1, 23). SYN. Fundŏ, prŏfundŏ.

Trānsgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī. *d. Franchir; surpasser.* Prīmōrūm mĕrĭtūm pōstrēmī trānsgrĕdĭēntŭr. *Juvc.* (III, 549). *Voy.* Transeo, Supero.

Trānsgrĕssŏr, ōrĭs. *m. Eccl. Qui transgresse la loi, pécheur.* Nām trānsgrĕssōrēs mōrs crūda ĕt dīrā sĕquētŭr. *Victor.* (*Gen.* 1, 198). Gaūdĕt trānsgrĕssŏr pĕccātō ĭmpūnĕ pŏtĭtŭs. *Prosp.* (*Epig.* 76, 1). SYN. Pĕccātŏr. ‖ *Le démon.* Hūjŭs trānsgrĕssŏr dē cūnctīs sūmĕrĕ fōrmām Ēlīgĭt. *Alc.* (II, 123. Sic *Dracont. Hex.* 2, 352. Gr. διάβολος).

Trānsgrĕssŭs, ă, ŭm. *Qui a franchi, passé; transgressé.* Cūstōdēs trānsgrĕssă jăcēntēs. *Tib.* (II, 1, 75). Māgnō pĕr cærŭlă sāltŭ Cōrbŭlŏ trānsgrĕssŭs. *Sil.* Trānsgrĕssī præcĕpta Dĕī. *Juvc.* (III, 139). Nōndŭm trānsgrĕssī jŭssă pārēntēs. *Alc.* (II, 20).

Trānsĭgŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, ĕrĕ. *Pousser à travers.* Bellātōrem alăcĕr pĕr pĕctŏrā trānsĭgīt ēnsēm. *Sil.* SYN. Trājĭcĭō, trānsmittō. ‖ *Transpercer.* Vīscĕrā nōn ūnŭs jāmdūdŭm trānsĭgīt ēnsĭs. *Sil.* Trānsĕgīt jŭvĕnĕm cūspīs Sīdonĭă. *Sil.* Gladĭō pĕctŭs trānsĭgīt. *Ph. Voy.* Confodio. ‖ *Traverser, parcourir.* Trānsĭgĕrĕt cūrsū sōnĭpēs cērtāmĭnă campī. *Sil.* ‖ *Au fig.* Vēnātĭbŭs ævŭm Trānsĭgĭtŭr. *Sil.* SYN. Trādūcō, dūcō, ĕxĭgō, ăgō, etc. ‖ *Faire jusqu'au bout, achever.* Ĭntŭs trānsĭgētŭr sī quĭd ēst quōd rēstat. *Ter.* (*And. fin.*). Tantīspĕr dūm trānsĭgīmŭs hānc cōmœdĭăm. *Pl.* (*Truc. prol.* 1). SYN. Cōnfĭcĭō, pĕrāgō, ăbsōlvō, etc. *Voy.* Finio. ‖ *Terminer un différend, transiger.* Pōstrēmo ĭntĕr sē trānsĭgānt ĭpsī, ūt lŭbĕt. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 61). SYN. Păcĭscŏr, cōnvĕnĭō.

Trānsĭlĭō, ĭs, ŭī, īvī *ou* ĭī, īrĕ. *n. et act. Sauter par dessus, franchir.* Pĕr hōrtūm trānsĭlīvīt ād nōs. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 38). Cēlĕrēs incōgnĭtă trānsĭlīunt vādă. *H.* SYN. Trānsĕō, trānsgrĕdĭŏr, trānscēndŏ, trānscurrō, prætĕrĕō, sŭpĕrō. ‖ *Au fig.* Indĭcĭŭm stadĭī trānsĭlŭissĕt mĕī. *O.* Āmplă vētŭstātĭs quūm tēmpŏrā trānsĭlŭissēnt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 224). ‖ *Passer sous silence.* Proximă pārs vītæ trānsĭlĭendă mĕæ ēst. *O.* SYN. Trānsĕō, prætĕrĕō, etc.

Trānsĭtĭō, ōnĭs. *f. Action de passer d'un lieu à un autre.* Mūltāquĕ cōrpŏrĭbŭs trānsĭtĭōnĕ nŏcēnt. *Ovid.*

Trānsĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Transeo. *Par où l'on a passé.* Āllĕrĭŭs dūctŭs lŏcŭs ēst pĕr trānsĭtă sīgnă. *Man.* (II, 367).

Trānsĭtŭs, ūs. *m. Passage.* Quōd dătŭs ēst vĕrbīs

ād ămīcās trānsītūs aūrēs. *O.* SYN. Trānsītĭō. ‖ *Au fig. Transition.* Quīs trānsītūs īndē pārātŭr? *O.* ‖ *Degradation des couleurs.* Trānsītūs īpsē tămēn spĕctantĭă lūmĭnă fallĭt. *O.*

Trānslăpsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Translabor. *Qui a passé au delà.* Ūnōquĕ Pădūm trānslăpsă vŏlātū. *Claud.*

Trānslātĭcĭ'ŭs *ou* Trālātĭcĭ'ŭs, ă, ŭm. *Traditionnel, usité, ordinaire.* Dī sūnt lŏcātī mōrĕ trānslātĭŏ. *Ph.* SYN. Sōlēnnis, sōlĭtŭs, ūsĭtātŭs, vŭlgāris.

Trānslātĭō, ōnīs. *f. Transport.* ‖ *Traduction.* Fīnĭĕrāt sūmptŭm trānslātĭō cœpīă vŏlūmĕn. *Petr.* (4, 1).

Trānslātŭs *ou* Trālātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Transfero. *Transporté, et au fig.* Cūmquĕ sŭīs vĭdĕŏr trānslātām vīrĭbŭs Ætnām Pĕctŏrĕ fĕrrĕ mĕō. *O.* Trānslātōs ălĭō mœrĕbĭs ămōrēs. *H.* Rērūmquĕ pŏtēstās Mūtāvīt trānslātă lŏcūm. *L.* Nōbĭsquĕ pĕrīt trānslātă pŏtēstās. *Alc.* (II, 98).

Trānslĕgō *ou* Trālĕgō, ĭs, ĕrĕ. *Lire à la hâte.* Ăgĕ, quæsō, mī hĕrclĕ trānslĕgĕ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 5).

Trānslūcĕō *ou* Trālūcĕō, ēs, ērĕ. *n. Paraître à travers.* Īn lĭquĭdīs trānslūcĕt ăquīs, ŭt ēbŭrnĕă sī quīs Signă tĕgăt (vītro). *O.* Ēt pīctă trānslūcĕt cærŭlŭs ūndă. *St. Voy.* Perluceo. ‖ *Se réfléchir.* Ūsque ădĕo ē spĕcŭlo īn spĕcŭlŭm trānslūcĕt ĭmāgŏ. *Lr.* (IV, 308).

Trānsmărīnŭs, ă, ŭm. *Qui traverse la mer; d'outre-mer.* Ĕgŏ trānsmărīnŭs hōspĕs sŭm dīăpōntĭŭs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 66). Ălphēus flŭāt, ălquĕ trānsmărīnă Īn flŭctŭs cădăt ūndă cōnjŭgālēs. *Sid.* (*Pan.* 1967).

Trānsmĕō *ou* Trāmĕō, ās, ārĕ. *Passer au delà.* Sīngŭlă circŭĭtū quæ tāntŭm trānsmĕāt āstrā. *Man.* (II, 376). *Voy.* Transeo.

Trānsmĭgrātĭō, ōnīs. *f. Émigration.* Hæc Ilĭa ēst Bābўlōn, hæc trānsmigrātĭō nōstræ Gēntĭs. *Prud.* (*Ham.* 513).

Trānsmĭgrŏ, ās, ārĕ. *n. Passer dans un autre lieu, émigrer. Voy.* Migro.

Trānsmissŭs, ă, ŭm. *Transporté au delà.* Quīn ŭbī trānsmissæ stĕtērint trāns æquŏră clāssēs. *V.* Ēt Stўgă trānsmissō tăcĭtăm dēprēn.. ĕrĕ vīsū. *V. Fl.* ‖ *Enfoncé.* Nēc ūllŭs pĕr mĕum strīdĕt lātŭs Trānsmissŭs ēnsĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1165). ‖ *Passé, traversé.* Trānsmissăquĕ pŭppī Lāmpsacŭs. *V. Fl.* ‖ *Passé, écoulé.* Nēmŏ mŏdŭm trānsmissī cōmpŭtĕt ævī. *St.* Trānsmissæ glorĭă vītæ. *Cl. Voy.* Præteritus. ‖ *qqf. Transmis.* Mōrs vēnĭt īndĕ vŏrāx trānsmissă nĕpōtĭbŭs ĭpsĭs. *Fort.* (IX, 2, 9).

Trānsmissŭs, ūs. *m. Action de transmettre.* Nūnc rēgnŭm pŏtĭtŭr trānsmissū pātrĭs. *Pac.* (apud *Non.* 7, 112).

Trānsmittŏ *ou* Trāmittŏ, ĭs, īsī, īssŭm, ittĕrĕ. *Transporter au delà, faire passer.* Mĭhī ŭt illăm trāmittās; ārgentum āccĭpĭās. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 27). Stābānt ōrantēs, primī trānsmittĕrĕ cūrsum. *V.* Vĕtŭit trānsmittĕrĕ bēllă Philippōs. *L.* Īn pĕlăgŭs... pĕrfossō pĕctŏrĕ, cōrpŭs Vulnĕrĭbŭs trānsmisit ăquās. *Id.* Trānsmittūnt fŭlgŭră sīlvæ. *Si.* SYN. Trăjĭcĭŏ, trānsfĕrŏ, *qqf.* trānsvĕhŏ, trānspōrtŏ. ‖ *Au fig.* Vīdŭōs ŭt trānsmittārĕ pĕr ānnōs. *St.* ‖ *Transmettre.* Mē fămŭlăm famŭlōque Hĕlĕnō trānsmisīt hăbēndam. *V.* Āllŏquĭtur jŭvĕnēm, cui mōs trānsmittĕrĕ signă. *Sil.* Ēt lōngō trānsmittīt hăbērĕ nĕpōtī. *St.* Ēt hŭīc trānsmisīt suām stŏlām. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 470). SYN. Trādŏ, rĕlinquŏ. ‖ *Donner accès.* Sēsē dŏmĭnūmquĕ rētōrsīt Īn lātŭs, ătque ăvĭdām trānsmīsīt dēvĭŭs hāstām. *St.* ‖ *Enfoncer.* Pĕrque ōs ĕlĕphāntō brāchĭŭm trānsmittĕrēs. *Pl.* (*Mil.* 1, 1, 29). Făcĕm Pĕr pĕctŭs hōc trānsmittĕ. *Sen.* (*Thyest.* 1089). SYN. Immittŏ, injĭcĭŏ, trăjĭcĭŏ. ‖ *Aller au delà, passer, traverser, franchir, parcourir.* Trānsmittūnt cūrsū cāmpōs. *V.* Flŭvĭŭm trānsmittĕrĕ nāndŏ. *St.* Trānsmittĕrĕ sāltū Mūrālēs fōssās. Trānsmittĕrĕ flūmĭnă dīscō. *Id.* Quāntŭm Bălĕārĭcă tōrtō Fūndă pŏtēst plūmbō mēdĭī trānsmittĕrĕ cœlī. *O.* SYN. Trăjĭcĭŏ, trānsĕō, prætĕrĕŏ, sŭpĕrŏ, trānscŭrrŏ, pĕrcŭrrŏ, etc. *Voy.* Transeo. ‖ *Passer du temps.* Stĕrĭlēs trānsmisīmŭs ānnōs. *St.* Vigĭlēs ŏpĕrī trānsmittĕrĕ nōctēs. *Id.* SYN. Trānsĭgŏ, trādŭcŏ, ăgŏ, dŭcŏ, etc. ‖ *Percer.* Ŏppŏsĭtās vĕtŭta ēst trānsmittĕrĕ crātēs (cuspis). *Sil.* Trānsmittit cūspĭdĕ pectus. *Id. Voy.* Confodio. ‖ *Négliger, laisser.* Ĭmbēllēs vītŭlŏs mōllēsquĕ jŭvēncŏs Trānsmittīt (leo). *St.* SYN. Prætĕrĕŏ, nĕgligŏ, etc. ‖ *Passer sous silence.* Hāud fās, Băcchĕ, tŭōs tăcĭtŭm trānsmittĕre hŏnōrēs. *Sil.* SYN. Prætĕrĕŏ, prætĕrmittŏ, ōmittŏ, trānsĕō, etc.

Trānsmŏvĕō *ou* Trāmŏvĕō, ēs, ērĕ. *Transporter, et au fig.* Lăbŏre ălĭēnō măgnām pārtām glŏrĭām Vērbĭs sæpe ĭn sē trānsmŏvēt, qui hăbĕt sălēm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 9). SYN. Trānsfĕrŏ.

Trānsmūtŏ *ou* Trāmūtŏ, ās, ārĕ. *Faire changer de place, transférer.* Trānsmūtăt ĭncērtōs hŏnōrēs, Nūnc mĭhī, nūnc ălĭīs bĕnignă. *H.* Sūmma ătque ĭmā lŏcāns, trānsmūtāns dēxtĕră lævīs. *Lr.* (II, 487).

Trānsnātō, Trānsnō. *Voy.* Tranato, etc.

Trānspădānŭs, ă, ŭm. *Qui est au-delà du Pô.* Aūt Trānspădānŭs, ŭt mĕōs quŏque ăttingăm. *Cat.* (39, 13).

Trānspĕctŭs, ūs. *m. Vue au travers.* Jānŭă quŭm pĕr sē trānspĕctūm prælĕbĕt ăpĕrtŭm. *Lr.* (IV, 272).

Trānspĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voir au travers.* Quŏd gĕnŭs illă, fŏrīs quæ vērĕ trānspĭcĭuntŭr. *Lr.* (IV, 279).

† Trānsplāntŏ, ās, ārĕ. *Transplanter, et au fig* Trānsplāntātŏrŭm cŭltŏrēs ēssĕ dĕŏrum. *Sedul.* (1, 273).

Trānspōrtŏ, ās, ārĕ. *Faire passer au delà de.* Nēc raūcă flŭēntă Trānspōrtārĕ prīŭs quām sēdĭbŭs ossă quĭēscānt. *V.* (*Æ.* VI, 328, scil. portare animas trans fluenta). SYN. Trăjĭcĭŏ, trānsmittŏ. ‖ *Transporter.* Tāndĕm dēsistēns pĕlăgī trānspōrtăt in ūndās. *Alc.* (IV, 78). Ārgīvă prīmŭm sūm trānspōrtāta cārīnā. *M.* (XIII, 72). SYN. Trānsvĕhŏ, trānsfĕrŏ.

Trānssūmŏ, etc. *Voy.* Transumo.

Trānstĭbĕrīnŭs, ă, ŭm. *Qui est au delà du Tibre.* Pūlchră quĭdēm, vērūm trānstĭbĕrīnă dŏmŭs. *M.* (1, 109. *Ib.* 42). Trānstĭbĕrīnă prīus sŏlvit săcră. *Prud.* (*Peri.* 3641).

† Trānstĭnĕō, ēs, ērĕ. *Donner accès à travers, ou passer à travers.* Cōmmĕātŭs trānstĭnēt trāns parĭētēm. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 58. Alii codd. habent *jam* pro *trans*).

Trānstrā, ōrŭm. *n. pl. Bancs des rameurs.* Vĭgĭlātĕ, vīri, ēt cōnsīdīte trānstrīs. *V.* Trānstrā pĕr ēt rēmŏs. *Id.* Incurvæ fūmābant trāustrā cārinæ. *O.* ‖ *qqf. au sing.* Cœna sit in transtro. *Pers.* (5, 148).

Trānstŭlī. *parf. de* Transfero.

Trānsŭmŏ *ou* Trānssūmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Prendre de*

la main d'un autre. Hāstām lævā trānsūmīt, ĕt ālto pēsīlŭit cūrrū. *St.*

Trānsŭō *ou* Trānssŭō, īs, ĕrē. *Percer avec une aiguille, enfiler.* Călīdŏquĕ tĕnĕrōs trānsŭīt fĕrrō pĕdēs. *Sen.* (*Phœn.* 254, de OEdipo). Vĕrŭbŭs trānsŭtā sălīgnīs Ēxtă pārānt. *O.*

Trānsvĕctŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Trānsvĕhō, īs, ēxī, ĕctŭm, ĕhĕrĕ. *Transporter au delà.* Nōn pŭppīs ūmbrās fūrvă trānsvĕxīt mĕās. *Sen.* (*H. Oct.* 1964). Flūmĭnĕām tēxīt, quæ trānsvĕhāt ăgmĭnă, clāssĕm. *Sil.* Ăgmĭnă Flāmĭnĭō quæ trāmĭtĕ Mūlvĭūs ăggĕr Trānsvĕhīt. *St.* SYN. Trājĭcĭō, trānsmittō, prætĕrvĕhō, trānspŏrtō, etc. ‖ Trānsvĕhŏr. *pass. et dép. Être transporté au-delà, traverser, passer.* Nām nēmo hæc ūnquam ēst trānsvĕctŭs cærŭlă cūrsū. *Cic.* (*Fin.* 5). Nēc pārtem ēxīgŭām circī trānsvĕctă, quĭēvīt. *St.* Sūrdŏquĕ cārīnă Rēmĭgĕ Sīrēnūm cāntūs trānsvĕctă tĕnācēs. *Cl.* (Et *Sen. H. Fur.* 889). SYN. Prætĕrvĕhŏr, trānsĕō, etc. *Voy.* Transeo.

Trānsvĕnă, æ. *m. f. Émigré.* Trānsvĕnă Lōth ădĕrăt. *Tertull.* (*Sod.* 41).

Trānsvĕrbĕrō, ās, ārĕ. *Percer d'outre en outre.* Ădvĕrsī lōngă trānsvĕrbĕrăt ăbĭĕtĕ pēctŭs. *V.* Ēt Nēptūnĭcŏlæ trānsvĕrbĕrăt ōrā Tēlōnīs. *Sil. Voy.* Confodio.

† Trānsvĕrsō, ās, ārĕ. *Remuer en travers.* Trānsvĕrsāt dūrātă mānū (*Moret.* 46).

Trānsvĕrsŭs, *arch.* Trānsvŏrsŭs, ă, ŭm. *Qui traverse, mis en travers, qui marche en travers, oblique.* Nām trānsvŏrsă fĕrōs ēxĭbānt dēntīs ădăctŭs Jūmēntă. *Lr.* (V, 1329). Āstră trānsvĕrsōs āgŭnt Ŏblīquă cūrsūs. *Sen.* (*H. Fur.* 1332). Dīgĭtūm trānsvŏrsum aŭt ūnguĕm lātum ēxcēssĕrīs. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 18). Īncŏmptīs ăllĭnĕt ātrŭm Trānsvĕrsō călămō signŭm (versibus). *H.* SYN. Ŏblīquŭs. ‖ Ex trānsvĕrsō. *En travers, de travers.* Ūndĕ văcēfīt Cūnquĕ lŏcŭs, sīve ex trānsvŏrsō, sīvĕ sŭpĕrnĕ. *Lr.* (VI, 1016). Ex trānsvŏrsō cēdīt, quāsī cāncĕr sŏlĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 45). SYN. Ŏblīquĕ. ‖ Trānsvĕrsŭm *et* Trānsvĕrsă. *n. pris adv. Même sens.* Mūtātī trānsvĕrsă frĕmūnt (venti). *V.* Trānsvĕrsă tŭēntĭbŭs hīrcīs. *Id.* (Sic *V. Fl.* II, 154). ‖ *Au fig. Détourné du droit chemin, égaré.* Trānsvĕrsō mentēm dŭbĭām tōrrēntĕ tŭlērūnt. *L.*

Trānsvŏlĭtō *ou* Trāvŏlĭtō, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Ĭntĕr sēptă mĕānt vōcēs, ĕt sēptă dŏmōrŭm Trānsvŏlĭtānt. *Lr.* (I, 355).

Trānsvŏlō *ou* Trāvŏlō, ās, ārĕ. *Voler à travers.* Vŭltŭr rĕlĭctō trānsvŏlĕt Tĭtўō fĕrŭs. *Sen.* (*Hip.* 1255). Pēgăsŭs hinnĭēns Trānsvŏlăt ætherăm. *Tiberian.* (apud *Fulg. Myth.* 1). ‖ *Engén.* Traverser. Quăllă sūnt vītrī (foramina), spĕcĭēs quæ trāvŏlăt ōmnīs. *Lr.* (IV, 604). SYN. Trānsĕō, trānscŭrrō, trājĭcĭō, etc. ‖ *Voler au delà, passer au delà.* Prŏpriōrēm trānsvŏlăt hōstĕm (de hasta). *Sil.* Ēxemplō tĕnŭīs quōd trānsvŏlăt ūmbræ. *Prud.* (*Ham.* 454). SYN. Trānsĕō, prætĕrĕō. ‖ *Au fig.* Mūlcĭbĕr, crĕdo, ārmă fēcīt... Trāvŏlāvērūnt ăd hōstēs. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 33). ‖ *Passer, négliger.* Trānsvŏlăt ĭn mĕdĭō pŏsĭta, ĕt fŭgĭentĭă căptăt. *H. Voy.* Prætereo.

Trānsvŏlvō, īs, ĕrĕ. *Rouler au delà, et au fig.* Ĭnque ăllās sēdēs cūnctăm trānsvŏlvērĕ mŏlēm. *Juvc.* (III, 380). Dōnec rōtāta ānnālĭūm Trāusvŏlvĕrēntŭr millĭă. *P.* (*Cath.* 1621).

Trăpēs, ētis. *m.*, *et* Trăpĕ̄tum, ī. *n.* (τράπεζα, τραπητόν *et* τραπητός). *Mortier pour broyer les olives, par ext. pressoir* Tĕrĭtŭr Sĭcўōnĭă bāccă trăpētīs. *V.* Ūnctīs Bætĭca prōvŏcăt trăpētīs. *St.*

Trăpēzītă, æ. *m.* (τραπεζίτης). *Banquier, changeur.* Sĕquĕrĕ mĕ, vīātĭcum ūt dem hīnc ă trăpēzītă tĭbī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 89. *Ib.* I, 2, 90; *Curc.* II, 3, 66). SYN. Ărgēntārĭŭs.

Trăsĭmēnĭcŭs, ă, ŭm. *De Trasiméne.* Strāgēm nēc Trăsĭmēnĭcām lŏquātŭr. *Sid.* (*Pan.* 2110).

Trăsĭmēnŭs, ī. *m.* (τρασιμένη λίμνη). *Lac Trasiméne, auj. lac de Pérouse, près duquel Annibal battit les Romains.* Nūllānĕ nūnc Trĕbĭæ ēt Trăsĭmēnī nōmĭnă? *Sil.* Stāgnĭs Trăsĭmēnŭs ŏpācīs. *Id.* Pōstquĕ tŭōs, Trăsĭmēnĕ, lăcŭs. *Man.* (IV, 39). PPH. Mædŏnĭŭs, Lўdĭŭs lăcŭs. *Sil.* PHR. Hōrrēndŭs bēllō Trĕbĭās, Cānnāsquĕ Lăcūmquĕ Āntĕ fŭgām tālī pēnsābăt ĭmāgĭnĕ dūctŏr. *Man.* (Scribitur etiam *Trasymenus et Thrasymenus*). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Trăsĭmēnăquĕ lĭttŏră tĕstēs. *O.* Trăsĭmēnă flŭēntă. *Sil.* SYN. Trăsĭmēnĭcŭs. ‖ *Nom d'homme.* Nām fōrmă cērtārĕ dĕīs, Trăsĭmēnĕ, vălērēs. *Sil.*

Traŭslŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Jūre, ĭnquĭt, Traŭslŭs ĭstīs Jūrgātŭr vērbĭs. *H.*

Trāvĕhō. *Voy.* Transveho.

? Trāvĭō, ās, ārĕ. *Traverser.* (Sic quidam leg. apud *Lucr.* IV, 603, ubi alii *trameat, travolat.*)

Trāxĕm. *sync. pour* Traxissem. Fōrsăn ēt sīmĭlēs aŭsūs tĕmĕrārĭă trāxĕt. *Alc.* (II, 409).

Trĕbătĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme; entre autres, un célèbre jurisconsulte du temps de Cicéron.* Mīllĕ dĭē vērsūs dēdūcī pŏssĕ, Trĕbātī. *H.*

Trĕbēllĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ĭn nūmĕrō quōrŭm nūnc prīmŭ' Trĕbēllĭŭ'. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 1).

Trĕbĭă, æ. *f. La Trébie, rivière d'Italie qui se jette dans le Pô, et près de laquelle Annibal vainquit les Romains.* Ĭnsŭpĕr ēt Trĕbĭæ nōmĕn dēlērĕ mĭnārĭs. *Sil.* Tēmpŏrā Cānnārŭm Trĕbĭæquĕ. *L.* (Et *Sid. Pan.* 690).

Trĕbĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Dă Trĕbĭō, pōne ăd Trĕbĭŭm. J. (5, 135).

Trĕbōnĭŭs, ĭī. *m.* (Τρεβώνιος). *Nom d'homme.* Dēprēnsī nōn bēllă ēst fāmă Trĕbōnī. *H.*

Trĕbŭlă, æ. *m.* (Τρεβουλα). *Bourg des Sabins.* Trĕbŭlă nōs gĕnŭĭt; cōmmēndăt grātĭă dūplĕx. *M.* (XIII, 33).

Trĕcēnī *et* Trĕcēntī, æ, ă. *Qui sont au nombre de trois cents.* Nōn sī trĕcēnīs, quōtquŏt ēunt dīēs, Āmīcĕ, plācēs īllācrĭmābĭlĕm Plūtōnă taūrīs. *H.* Āst īlvă trĕcēntōs (misit). *V.* Āntīstāns mīhī mīllĭbŭs trĕcēntīs. *Cat.* (9, 2). SYN. Tĕrcēntūm, tĕrcēntēnī.

Trĕcēntĭĕs. *adv. Trois cents fois.* Dūcēntĭĕs cōmēssăt aŭt trĕcēntĭĕs. *Cat.* (29, 15). Dēdĕrās, Āpĭcĭ, bīs trĕcēntĭĕs vēntrī. *M.* (III, 22. Alii leg. *tricentĭes*).

† Trĕchēdīpnŭm, ī. *n.* (τραχεδειπνος). *Robe légère d'un parasite qui court au dîner.* Rūstĭcŭs īllĕ tŭŭs sūmīt trĕchēdīpnă, Quĭrīnĕ. *J.* (3, 67).

Treis. *Voy.* Tres.

Trĕmēbundŭs, ă, ŭm. *Qui tremble, s'agite.* Trĕmēbundă vĭdēt pūlsārĕ crūēntŭm Mēmbră sŏlum. *O.* Trĕmēbundăquĕ tēlă. *Sil.* Ēffĕtæ trĕmēbundĭŏr ūbĕrĕ pōrcæ. *Col.* (10, 396). *Voy.* Tremulus. ‖ *Tremblant de peur.* Cālŭs ă prīmā trĕmēbundŭs lūcĕ sălūtat Tĕr dŏmĭnōs. *M.* (IX, 94). *Voy.* Tremefactus.

Trĕmĕfăcĭō, īs, ĕrĕ. *Faire trembler.* Ānnŭīt, ēt tōtum nūtŭ trĕmĕfēcīt ŏlўmpŭm. *V.* Ĭnsŏlĭtō bēllī trĕmĕfēcīt mūrmŭrĕ Thūlēn. *Cl.* SYN. Quătĭō, cōncŭtĭō, quāssō, mŏvĕō. ‖ *Effrayer.* Lērnam trĕmĕfēcērĭt ārcŭ. *V. Voy.* Terreo.

Trĕmĕfactŭs, ă, ŭm. *Ébranlé.* Ēt trĕmĕfactă sŏlŏ tĕllŭs. *V.* Trĕmĕfactăquĕ nūtāt īnsŭlă. *Cl.* SYN. Cōncŭssŭs, etc. *Voy.* Tremulus. ‖ *Effrayé.* Ēxtēmplŏ trĕmĕfactă nŏvŭs pĕr pĕctŏră cūnctīs īnsīnŭāt pāvŏr. *V.* Scūtĭcæ trĕmĕfactŭs hăbēnīs. *O.* SYN. Trĕmēns, trĕmēbundŭs, tĕrrĭtŭs, etc. *Voy.* Territus.

Trĕmendŭs, ă, ŭm. *Redoutable, terrible.* Mānēsque ădĭīt rēgēmquĕ trĕmendum. *V.* Vīsŭque ădĭtŭquĕ trĕmendŭs. *St.* Scēptră trĕmendă Jŏvis. *O. Voy.* Terribilis. ‖ *n. pris adv.* Sŏnăt īllă trĕmendum. *V. Fl.*

Trĕmēns, tis. *Qui tremble, s'agite.* Stĕtĭt īllă trĕmens (hasta). *V.* Vĕrŭbŭsquĕ trĕmentĭă fīgunt. *Id.* Frāngīt trĕmentēs īllĭcēs. *H.* Dum prădăm călămŏ trĕmentĕ dūcīt. *M.* (IV, 30). *Voy.* Tremulus. ‖ *Que l'âge fait trembler.* Sēd tărdă trĕmenti Gĕnuă lăbānt. *V.* Ăvĭăsquĕ trĕmentēs Āntĕfĕrunt pătrĭbŭs. *Aus.* (4, 18). Sĕnĭŏ trĕmentĕm dēbĭli ătque ævō grăvĕm. *Sen.* (*Med.* 258). ‖ *Tremblant de peur.* Īpsĭŭs ā sŏllŏ rēgis trăxĭtquĕ trĕmentĕm. *V.* Mŏx stārĕ pāventēs Vidērăt... sēquĕ trĕmentŭm Spārgĕrĕ cædĕ mānŭs. *V. Fl. Voy.* Territus.

Trĕmiscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Commencer à trembler.* Tōnĭtrŭquĕ trĕmiscunt Ārdŭă tĕrrārŭm. *V.* Ōmnēmquĕ trĕmiscēns Ăd strĕpĭtŭm. *O. Voy. le suiv.* ‖ *act.* Mўrmĭdŏnŭm prŏcĕrēs Phrўgĭa ārmă trĕmiscunt. *V.*

Trĕmŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *n. Trembler, être agité, s'agiter.* Pūlsŭquĕ pĕdŭm trĕmĭt ēxcĭtă tēllŭs. *V.* Ēt tĕpĭdī trĕmĕrēnt sŭb dēntĭbŭs ārtŭs. *Id.* Ārmōrum ēt rădĭīs pictă trĕmēbat āquă. *Pp.* (IV, 6, 27). SYN. Trĕmiscŏ, īntrĕmŏ, cōntrĕmŏ, trĕpĭdŏ, ăgĭtŏr, mŏvĕŏr, cōmmŏvĕŏr, *qqf.* sălĭŏ, sŭbsĭlĭŏ, pălpĭtŏ, crĭspŏr, sĭngŭltŏ, micŏ. VERS. Ūt marĕ fĭt trĕmŭlŭm, tĕnŭī quŭm strĭngĭtŭr aūră, Ūt quătĭtŭr trĕpĭdŏ frāxĭnă vīrgă nŏtŏ. *O.* Ūtquĕ lĕvī zĕphўro grăcĭlēs vĭbrāntŭr ārīstæ, Frīgĭdă pŏpŭlēās ŭt quătĭt aūră cŏmās. Pūlsāntŭr trĕpĭdī cōrdĕ micāntĕ sĭnŭs. *Id.* ‖ *Trembler de peur.* Mētŭēns īndŭcĕrĭs, ătquĕ Āltercāntĕ lĭbĭdĭnĭbŭs trĕmĭs ossă pāvōrĕ. *H.* Ēt cōrdĕ ēt gĕnĭbŭs trĕmĭt. *Id.* Hŏrrĕo ătque ănĭmō trĕmŏ. *Sen.* (*Ag.* 833. Sic *Ter. Eun.* 1, 2, 4). SYN. Trĕmiscŏ, cōntrĕmiscŏ, trĕpĭdŏ, hŏrrĕŏ. VERS. Gĕlĭdūsquĕ pĕr īmă cŭcurrĭt Ossă trĕmŏr. *V.* Pōplĭtĕ sŭccĭdŭŏ gĕnŭa īntrĕmŭĕrĕ. *O.* Mē trĕmŏr īnvāsĭt. Sīc mĕă vĭbrārī pāllēntĭa mēmbrā vĭdērēs. *Id.* Cŏr āttŏnĭtŭm sălĭt, Răpĭdūmquĕ trĕpĭdīs pălpĭtāt vēnīs jĕcŭr. *Sen.* Crēbērquĕ tōtum pŏssĭdĕt cŏrpŭs trĕmŏr. Vāgŭs pĕr ārtŭs ērrat ēxcussŏs trĕmŏr. Quătĭt ōra ēt ārtŭs hŏrrĭdŭs nŏstrŏs trĕmŏr, Pūlsātquĕ pĕctŭs. Ēt ossa ēt ārtŭs gĕlĭdŭs invāsit trĕmŏr. *Id. Voy.* Terreor. ‖ *act. Redouter.* Tē Stўgĭæ trĕmŭērĕ lăcŭs. *V.* Nŏs jŭssă vīrŭm nūtūmquĕ trĕmāmŭs. *Sil.* Jūnōnēm lædĕrĕ nōlĭt, Ōffēnsāmquĕ trĕmāt. *O. Voy.* Timeo.

Trĕmŏr, ōris. *m. Tremblement, agitation.* Nōnnĕ vīdēs ŭt tōtă trĕmŏr pĕrtēntăt ĕquōrŭm Cōrpŏră? *V.* Mānĭbŭs trĕmŏr īncĭdĭt. *H.* ‖ *Tremblement de terre. Voy.* Terræmotus. ‖ *Tremblement causé par l'effroi.* Cūr ănte tŭbăm trĕmŏr occŭpăt ārtŭs? *V.* Mē trĕmŏr invāsĭt. *O.* SYN. Hŏrrŏr. *Voy.* Tremo, Terror. ‖ *Objet d'effroi.* Sīlvārūmquĕ trĕmŏr. *M.* (V, 66, de Caco. *Ib.* 24). SYN. Tĕrrŏr, hŏrrŏr, etc.

Trĕmŭlŭs, ă, ŭm. *Tremblant, qui s'agite, tremblotant.* Splēndĕt trĕmŭlŏ sŭb lūmĭnĕ pōntŭs. *V.* Corrĭpŭit trĕmŭlis ăltārĭă flāmmīs. *Id.* Trĕmŭlŏ cōntēntæ fūnĕ cārīnæ. *L.* Ōcŭlī trĕmŭlŏ fŭlgŏrĕ mĭcāntēs. *O.* SYN. Trĕmēbundŭs, trĕmēns, trĕmīscēns, trĕpĭdāns, mōtŭs, ăgĭtātŭs, *qqf.* crĭspŭs, crĭspātŭs, micāns, vĭbrāns, pălpĭtāns, sĭngŭltāns. ‖ *Qui tremble à cause de l'âge.* Ĭndĕ sĕnĭlĭs Hĭēms trĕmŭlŏ vĕnīt hŏrrĭdă pāssū. *O.* Trĕmŭlŏs dēdŭxĭt vērtĭcĕ cānŏs. *Petr.* (*Sat.* 137). Incūrvŭs, trĕmŭlŭs, lăbĭlĭs dēmīssĭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 44. Et *Cat.* 61, 161). SYN. Trĕmēns, trĕmēbundŭs ‖ *qqf. Tremblant de peur.* Trĕmŭlāsquĕ mānŭs ānnīsquĕ mētŭquĕ Tēndīt. *O.* SYN. Trĕmēns, etc. *Voy.* Territus. ‖ *Qui fait trembler.* Tūm fīxŭm trĕmŭlŏ quătĭētŭr frīgŏrĕ cōrpŭs. *Cic.* (*Arat.* 68).

Trĕpĭdāns, tis. *Tremblant, agité.* Ēt circumtōnsæ trĕpĭdāntī vērtĭcĕ pīnŭs. *Petr.* (*Sat.* 131). Trĕpĭdāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. *O. Voy. le précéd.* ‖ *Qui tremble d'effroi.* Āc trĕpĭdāntēm mōrtĕ fŭtūră. *O.* Jām frīgŏr ārmōrŭm trĕpĭdāntēs pērsŏnăt aūrēs. *Petr.* (*Sat.* 121). Sēd quĭd ĕgo hæc ănĭmō trĕpĭdānti dictă prōfŭndŏ? *Lucil.* (apud *Non.* 1, 7). *Voy.* Territus. ‖ *Agité, troublé, ému.* Trĕpĭdāntĭă bēllŏ Cōrdă. *V.*

Trĕpĭdātĭŏ, ōnis. *f. Tremblement, agitation, au fig. trouble.* Scīt pătĕr ipsĕ, tŭī sĭt quæ trĕpĭdātĭŏ cōrdīs. *Juv.* (I, 616). Flētŭs ēt īntĕrnæ prōdit trĕpĭdātĭŏ fĭbræ. *P. Nol.* (19, 380. Et *Prud. Ench.* 139). SYN. Tŭmŭltŭs, etc.

Trĕpĭdē. *adv. En s'agitant, en se donnant du mouvement.* Trĕpĭdē cōnĕurrsāns, ŏccŭpātă ĭn ōtĭŏ. *Ph.* ‖ *En tremblant.* Ēgrĕssŭs trĕpĭdē nūmĕn vĭdissĕ sŭpĕrnŭm Nūtĭbŭs ēdŏcŭīt. *Juv.* (I, 72).

Trĕpĭdŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. S'agiter, trembler.* Trĕpĭdānt sŭb pĕctŏrĕ fĭbræ. *L.* Sēntĭt ădhūc trĕpĭdārĕ nŏvō sŭb cŏrtĭcĕ pĕctŭs. *O.* Sŏrdĭdŭm flāmmæ trĕpĭdānt rōtāntēs vērtĭcĕ fŭmŭm. *H.* Ōblīquŏ lăbŏrāt Lўmphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *Id. Voy.* Tremo. ‖ *Se donner du mouvement, courir çà et là.* Āc vāstīs trĕpĭdātŭr īn āgrīs. *Sil.* Tăcĕ, trĕpĭdārī sēntĭo ēt cūrsārī sūrsŭm prōrsŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 35). Fŭgērēnt, ēt ārctōs circŭm trĕpĭdārēnt cāvōs. *Ph.* SYN. Cōncŭrsŏ, cŭrsĭtŏ. PHR. Ōmnĕ tŭmŭltŭ Cōnjūrāt trĕpĭdŏ Lătĭŭm. *V.* ‖ *Se hâter.* Quĭd ēst? quĭd trĕpĭdās? quĭd fēstīnās, mī Gĕtă? *Ter.* (*Ad.* III, 2, 25. Sic *Pl. Cas.* II, 7, 9). Cūjus ōctāvŭm trĕpĭdāvīt ætās Claudĭŏ lūstrŭm. *H. Voy.* Festino. ‖ *Trembler d'effroi.* Cōrdĕ sŭō trĕpĭdāt. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 3, 42). Ĭngēntī trĕpĭdārĕ mētū. *O.* Măgĭsquĕ Ēxānĭmēs trĕpĭdārĕ. *H.* Ĭn dŭbĭīs trĕpĭdārĕ pĕrīclīs. *L. Voy.* Terreor. ‖ *act. Redouter.* Ēt mōtæ ād lūnām trĕpĭdābĭs ārundĭnĭs ŭmbræm. *J.* (10, 21). Nēc dāmæ trĕpĭdānt lŭpŏs. *Sen.* (*H. OEt.* 1058). *Voy.* Timeo. ‖ *Avec l'inf. et le subj.* Aūt cērtæ trĕpĭdēs ŏccūrrĕrĕ mōrtī. *St.* Trĕpĭdās nĕ stĕrcŏrĕ fœdă cănīnŏ Ātrĭă displĭcĕānt. *J.* (14, 64).

Trĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Agité, qui tremble.* Ēt fŏlĭīs ŭndām trĕpĭdī dĕspūmāt āhēni. *V.* Pāvĭdŭmquĕ trĕpĭdīs pălpĭtāt vēnīs jĕcŭr. *Sen.* (*H. OEt.* 708). *Voy.* Tremulus. ‖ *Qui s'agite, se donne du mouvement, se hâte.* Nōs prŏcŭl ĭndĕ fŭgām trĕpĭdī cĕlĕrārĕ. *V.* Ēxānĭmīs trĕpĭdōque ēxtĕrrĭtă cūrsū. Tūm trĕpĭdæ ĭntĕr sē cŏĕunt. Āt trĕpĭda ēt cœptīs ĭmmānĭbŭs ēffĕrā Dīdō. *Id.* SYN. Trĕpĭdāns, fēstīnāns, festĭnŭs. ‖ Trĕpĭdæ rēs. *Position critique, danger.* Sæpĕ ducĕs trĕpĭdīs pĕtĭĕre ōrăcŭlă rēbŭs. *Tib.* (II, 5, 21). Trĕpĭdis Fābĭlŭs spĕs ūnĭcă rēbŭs. *Sil.* (Et *Hor. Od.* III, 2, 5). ‖ *Inquiet.* Īllæ ĭntŭs trĕpĭdæ rērum. *V.* Trĕpĭdŭsquĕ salūtis. *Sil.* SYN. Turbātŭs, sŏllĭcĭtŭs, ānxĭŭs. ‖ *Tremblant d'effroi.* Trĕpĭdī fōrmĭdĭnĕ pōrtās Ēxplōrānt. *V.* Trĕpĭdōquĕ

fŭgam ĕxprōbrāvīt āmīcō. *O. Voy.* Territus. ‖ *Qui trouble, agite.* Quid trĕpĭdæ nŏctēs sōmnūsquĕ mĭnantur. *St.* Īndĭcīō sērvāns nātōs trĕpĭdōquĕ pĕrīclo. *Nemes.* (*Cyn.* 152).

Trēs, tria, trĭum, trĭbŭs, *acc.* trēs *ou* trīs, ĭă. *Trois:* Trēs ĕquĭtŭm nŭmĕrō tūrmæ. *V.* Trēs nŏtŭs ābrēptās īn sāxă lătentĭă tōrquĕt. *Id.* (*Æ.* I, 108. Alii leg. *tris*). Nēctĕ trĭbŭs nōdīs tērnōs, Ămărўllĭ, cŏlōrēs. *Id.* Ēt dĭgĭtīs trĭă tūră trĭbŭs sŭb lūmĭnĕ pōnīt. *O.* SYN. Tērnī, æ, ă. ‖ *Par ext. Un petit nombre.* Vēnīssĕt vērbĭs chartă nōtātă trĭbŭs. *O.* Trĭă nōn cōmmūtābĭtĭs vērba hŏdīe īntĕr vōs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 33).

Trēssĭs, ĭs. *m. Valeur de trois as; au fig. faible valeur.* Hīc Dāma ēst, nōn trēssĭs ăgāsō. *Pers.* (5, 76).

Trēsvīrī, ōrŭm. *m. pl. Trois magistrats romains chargés de la police des prisons et des esclaves. On les nomme plus ordinairement* Triumviri capitales. Ūbi æquā pārtī prōdĕānt ād trēsvīrōs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 20. *Id. Amp.* I, 1, 3, et passim). *Voy.* Triumvir.

Trēvĕrĭcŭs, ă, ŭm. *Des* Treveri. Trēvĕrĭcæque ūrbīs sōlĭŭm, quæ prōxĭmă Rhēnō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 4). Quōndām Trēvĕrĭcīs īn mœnĭbŭs ĭnnŭbă vīrgō. *P. Petr.* (2, 487).

Trēvĭdŏn, ī. *n., ou* Trēvĭdŭs, ī. *m. f. Ville de la Gaule, dans le pays des* Ruteni. Ībīs Trēvĭdŏn ēt călūmnĭōsīs Vīcīnŭm nĭmĭs heū! jŭgŭm Rŭtēnis. *Sid.* (*Pan.* 3616).

Trēvīr, īrī. *m.*; Trēvīrī *ou* Trēvĕrī, ōrŭm. *pl.* (*Τρηβιροι et Τρουτροι*). *Peuple Belge, postérieurement Trèves.* Tū quŏquĕ, lætātŭs cōnvĕrtī prælĭă, Trēvīr. *L.* ‖ † Trēvīrī *ou* Trēvĕrī. Quī quōndam ingrĕdĭēns Trēvĕrōrŭm mœnĭă mīlĭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 367. *Id.* passim. Sic etiam *Inscr.* in *Anth.* II, p. 59).

Trĭāngŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a trois angles.* Vēl tĭbī quōd fŭlgēt răpĭtūrquĕ trĭāngŭlŭs ĭgnĭs. *Capel.* (VI, p. 188). Cētĕră sūnt sīmĭlī rătĭōnĕ trĭāngŭlă sīgnă. *Man.* (II, 282).

Trĭārĭī, ōrŭm. *m. pl. Soldats d'élite qu'on plaçait au troisième rang.* Āgĭlŏ nūnc, subsĭdīte ōmnēs, quāsĭ sōlĕnt trĭārĭī. *Pl.* (*fr.* apud *Varr. L. L.* 4, 16).

Trĭās, ădŏs, *et à tort* ădŏs. *f.* (*τριάς*). *Le nombre trois; Eccl. Trinité.* Lūmĕn āpōstŏlĭcŭm quum spārgĕrĕt ūnă Trĭādŏs. *Fort.* (V, 1, 1, scil. Trinitatis unitatem ostenderet).

? Trĭbăccă, æ. *f. Qui a trois brillants.* (Quidam leg. ex *P. Syr.* apud *Petr. Sat.* 55. Sed alii melius *tibi bacea*, quum vox inaudita *tribacca* primam hoc loco producat. Hoc habet *Wernsd.* in *Poet. Min.*; illud autem et duo codd. Bibl. Reg.)

Trĭbōn, ōnis. *m.* (*τρίβων*). *Manteau rapé.* Pĕrā, pōlēntă, trĭbōn, băcŭlŭs, scўphŭs, ārcŭla sŭpēllēx Īstă fŭit Cўnĭcī. *Aus.* (*Epig.* 53).

Trĭbrăchўs *ou* Tribrăchўs, ўs. *m.* (*τρίβραχυς*). *Tribraque, pied composé de trois brèves.* Īambŭs illĕ fĭĕt, īstĕ trĭbrăchўs. *T. Maur.* (*Met.* 89).

Trĭbŭlĭs, ĕ. *De la même tribu.* Ēstne hīc Hēgĭō trĭbŭlis nōstĕr? *Ter.* (*Ad.* III, 3, 85). ‖ *Par ext. De pauvre, pauvre.* Ūt cum pīlĕōlō sōlĕās cōnvīvă tribulis? *H.* Nunc ānŭs, et trĕmŭlo vix accĭpiēnda trĭbŭlī. *M.* (IX, 50, de toga).

Trĭbŭlō, ās, ārĕ. *Ecc. Faire souffrir, mortifier.* Ēt trĭbŭlātă cārnĕ victrix cāstĭtās. *P. Nol.*

Trĭbŭlŭm, ī. *n. Sorte de herse dont on se servait pour faire sortir le grain de l'épi.* Trĭbŭlāquĕ, trăhĕăque, ĕt ĭnīquō pōndĕrĕ rāstrī. *V.* SYN. Trĭbŭlă, æ.

Trĭbŭlŭs, ī. *m. Sorte de chardon.* Lāppæquĕ, trĭbŭlĭque ĭntĕrquĕ nĭtēntĭă cūltă. *V.* Pĕr trĭbŭlōs grădĭēns, spīnæ căvĕfēcĭt ăcūmĕn. *Fort.* (VIII, 4, 150). ‖ *Chevaux de frise.* Ēt trĭbŭlōs pĕr cāstră lŏcāt fūrcāsquĕ bĭcōrnēs. *Corip.* (*Joan.* 4, 617). *Voy.* Cervus.

Trĭbūnāl, ālĭs. *n. Siége du tribun rendant la justice, tribunal; par ext. chaise curule.* Quōd făcĭāt māgnās tūrpĕ trĭbūnāl ŏpēs. *O.* Mānĕ sŭpĕrbă trĭbūnāl ădīt, Făscĭbŭs ādstāt ĕt īn mĕdĭīs. *Prud.* (*Peri.* 888). Sēdēās īn ăltō tū lĭcĕt trĭbūnālī, Ēt ĕ cūrŭlī jūră gēntĭbŭs rēddās. *M.* (XI, 98). SYN. *qqf.* Cūrŭlis. *Voy. ce mot.*

† Trĭbūnālĕ, ĭs. *n. Comme le précéd.* Āntĕ trĭbūnāle, āntĕ pāvīmēntūmquĕ pārāvīt. *Tert.* (*adv. Marc.* IV, 215. Quot ut obsoletum notat *Quintil.* 1, 6).

Trĭbūnātŭs, ūs. *m. Tribunat, pouvoir des tribuns du peuple.* Nōn cōnsŭlātŭs ĭpsĕ, nōn trĭbūnātŭs. *M.* (XI, 99).

Trĭbūnĭcĭŭs *ou* Trĭbūnĭtĭŭs, ă, ŭm. *De tribun, tribunicien.* Ārmă trĭbūnĭcĭŭm cĭngĕrĕ dignă lătŭs. *M.* (XIV, 32). Sævă trĭbūnĭcĭō mădŭĕrūnt rōbŏră tăbō. *L.*

Trĭbūnŭs, ī. *m. Tribun, magistrat romain.* Sūmĕrĕ dēpōsĭtŭm clāvŭm, fĭĕrĭquĕ trĭbūnŭm. *H.* Ēt cūm cōnsŭlĭbŭs tūrbāntēs jūrā trĭbūnī. *L.* ‖ *Tribun militaire.* Quūm pārērēt lĕgĭō rōmānă trĭbūnō. *H.* Cæsār, sŭb quō mĕrŭissĕ trĭbūnŭm Glōrĭŏr. *O.* ‖ *Au fig.* Fuī præfĕrrātŭs āpŭd mōlās trĭbūnŭs văpŭlārĭs. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 22).

Trĭbŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Donner, accorder.* Hæc bŏnă nōn primæ trĭbŭīt nātūră jŭvēntæ. *O.* Dōnă trĭbūtūrūm pōsthāc sē tāllă nūllī. Trĭbŭĭtquĕ vŏcābŭlă mōntī. Hōc mātrīs prĕcĭbŭs trĭbŭissĕt Āchillēs. *Id.* Nōstĕr ămōr tālēs trĭbŭīt tĭbī, Cўnthĭă, laudēs. *Pp.* (III, 23, 3). Vītām quām trĭbŭīs. *L.* SYN. Dō, lărgĭŏr, dōnō, præbĕō, cōncēdō, ĭmpertĭō *ou* ĭmpertĭŏr, præstō, cōncēdō, dēfĕrō, āttrĭbŭō, ădd̆ō, pērmittō, cōndōnō. *Voy.* Do. ‖ *Attribuer.* Hīs lĭgĭtŭr sēnsŭm trĭbŭēbānt. *Lr.* (V, 1171). SYN. Āttrĭbŭō, āssignō.

1. Trĭbŭs. *dat. de* Tres.

2. Trĭbŭs, ūs. *f. Tribu, partie du peuple romain, ainsi appelée parce que les citoyens furent divisés d'abord en trois fractions.* Claudĭa nūnc ă quō dīffūndĭtŭr ēt trĭbŭs ēt gēns. *V.* Ātque ūnām vēstīrĕ trĭbŭm tūă vēllĕrā pōssŭnt. *M.* (II, 46). Trĭbŭum pāvŏr āntĕ trĭbūnāl. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 612). ‖ *Le peuple, par opposition aux magistrats, aux chevaliers.* Dāt pōpŭlŭs, dāt grātŭs ĕquēs, dāt tūră sĕnātŭs, Ēt dītānt Lătĭās tĕrtĭă dōnă trĭbŭs. *M.* (VIII, 15). Gaudēnt tūrmæquĕ trĭbūsquĕ. *St. Voy.* Tribulis. ‖ *Tribus des Hébreux.* Quēm dūm quīsquĕ trĭbu īn prōprĭă māctāvĕrĭt. *Alc.* (V, 231). ‖ *Au fig. Société, compagnie.* Nōn ĕgŏ... Grāmmătĭcās ămbīrĕ trĭbŭs ēt pūlpĭtă dignŏr. *H.*

Trĭbŭtĭm. *Par tribus.* Prīmōrēs pōpŭli ārrĭpŭīt pōpŭlūmquĕ trĭbŭtĭm. *H.*

Trĭbŭtŭm, ī. *n. Tribut, impôt.* Īmplă cōntĭnŭī cēssēnt aūgmēntă trĭbŭtī. *Cl.* Ex ōmnī gēntĕ trĭbŭtă pĕtīt. *O.* Ūrbēm frēnārĕ trĭbŭtīs. *St.* SYN. Ærā,

ĭpsĕ pălām lăcĕrā pōscēbāt Rēgŭlŭs ūmbrā. *St.* Sātŭrnālĭcĭō Măcrŭm fraŭdārĕ trĭbūtō. *M.* (X, 17).

Trĭbūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Tribuo. Dēmptĭs paŭcĭsquĕ trĭbūtĭs. *Lr.* (I, 799).

† **Trĭbūtŭs**, ī. *m. arch. Comme* Tributum. Trĭbūtŭs quum ĭmpĕrātŭs ēst. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 43. Cf. *Gell.* 13, 20; *Non.* 3, 252).

Trīcæ, ārŭm. *f. pl. Bagatelles.* Sūnt ăpīnæ trīcæque, ĕt sī quĭd vīllŭs īstīs. *M.* (XIV, 1. Adde *Pl. Rud.* V, 2, 16. Cf. *Plin.* 3, 11). ‖ *Embarras.* Ūt me īn trīcās cōnjēcīstī! *Pl.* (*Pers.* V, 2, 18). Jūdĭcĭă, lītēs, tūrbās, trīcās, cōncĭōnēs măxŭmās. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 26). SYN. Ĭmpēdīmēntă. ‖ *Mots détournés, obscurs.* Quīn tu īstās mīttīs trīcās? *Pl.* (*Most.* III, 1, 45. *Id. Curc.* V, 2, 15). SYN. Ămbāgēs.

Trīcāstīnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de la Narbonaise.* ‖ — ūs, ă, ŭm. *adj.* Jămquĕ Trīcāstīnīs ĭncēdit fīnĭbŭs ăgmĕn. *Sil.*

Trīccă, æ, *et* **Trīccē**, ēs. *f.* (Τρίκκη). *Ville de Thessalie.* Pārvă Gōrtўnē, stĕrīlĭsquĕ Trīccē. *Sen.* (*Troad.* 824). ‖ *D'où*, Trīccæŭs, ă, ŭm. Trīccæī sĭdŭs stāt nōmĭnīs. *Avien.* (*Arat.* 206).

Trīcēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de trente.* Ēt tŭă trīcēnōs lărgĭtŭr spōrtŭlă nŭmmōs. *M.* (X, 27). Bīs tĭbĭ trīcēnī fŭĭmŭs, Mănēcīnĕ, vŏcātī. *Id.* (I, 44). Nām quŭm trīcēnās pĕr pārtēs sīdĕră cōnstĕnt. *Man.* (II, 696). Ēgŏ bīs trīcēnīs ānnīs āctīs sīnĕ nōtā. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7) *Voy.* Triginta.

Trīcēntĭēs. *adv. Voy.* Trecenties.

Trīcēps, ĭpĭtis. *Qui a trois têtes.* Tuquĕ, trīcĕps Hĕcătē. *O.* Trīcĭpĭtem ēdŭxĭt Hўdrā gĕnĕrātŭm cānĕm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9).

Trīcēsĭmŭs *ou* **Trīgēsĭmŭs**, ă, ŭm. *Trentième.* Aŭt mĭnŭs, aŭt cērtĕ nōn plŭs trīcēsĭmă lūx ēst. *M.* (VI, 7). Bīs jām pænĕ tĭbĭ cōnsŭl trīcēsĭmŭs ĭnstăt. *Id.* (I, 16). Trīcēsĭmă săbbătă. *H.* SYN. Tĕrdēnŭs.

Trīchīlă, æ. *f.*, *et* **Trīchīlŭm**, ī. *n. Treille, berceau de verdure.* Āt quī sŭb trīchīlă mānāntēm rēpĭt ăd ūndăm. *Col.* (10, 374. *Ib.* 378). Ēt trīchīla ūmbrĭfĕrīs frīgĭda ărūndĭnĭbŭs (*Copa*, 8). PHR. Ūnŭs ĕrāt trĭbŭs ĭn sēcrētă lectŭlŭs ūmbrā. *Pp.*

Trīchōrŭm, ī. *n.* (τρίχωρος). *Édifice divisé en trois corps de logis.* Aŭt quĭd pārtĭtīs dĭstāntĭă tēctă trīchōrīs? *St.*

Trīciēs. *adv. Trente fois.* Sūprēmās tĭbĭ trīcĭēs ĭn ānnŭm Signāntī tăbŭlās. *M.* (V, 39. *Id.* IV, 37).

Trīclĭnĭŭm, ĭī. *n. Lit de table pour trois personnes.* Strātăquĕ nōn ūnās cingŭnt trīclĭnĭă Bāĭās. *M.* (X, 13). PHR. Sæpĕ trĭbŭs lectīs vīdĕās cœnārĕ quătĕrnōs. *H.* Tĕrtĭă nĕ văcŭo cēssārĕt cūlĭcŭlă lectō. *J.* ‖ *Salle à manger.* Nūnc jām lūxŭrĭæ pārs ēt trīclĭnĭă tēmplĭs Cōncĕrtānt. *Man.* (V, 507). Ūnum prōmōrat vix pĕdēm trīclĭnĭō. *Ph.* Ăntĕ fŏrēs autem ēt trīclĭnī lĭmĭna quidăm. *Lucil.* (apud *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 44).

1. **Trĭcō**, ās, ārĕ. *n.*, *et* **Trĭcŏr**, ārĭs, ārī. *d. S'arrêter; chercher des détours, tergiverser.* Nāmquĕ ŭbī trĭcandum ēt ŭbī currēndum sit, sciō. *Ph.* (III, 6, 9. Alii leg. *strigandum*, quod magis proprium videtur).

2. **Trĭcō**, ōnĭs. *m. Qui cherche des détours, des défaites, chicaneur.* Nēc mĭhī ămātōre hŏc ŏpŭ' nĕc trĭcōnĕ vădātō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 26. *Id. ib.* 85). Longum ēst trĭcōnĕm mălĕfĭcum ēxŏrnārĕr. *Pl.* (*Bacc.* II, 3, 46. Alii *strigonem*).

Trĭcŏrĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Τριχόριοι). *Peuple de la Narbonaise.* ‖ *Nom d'homme.* Āt lĭbĕrtīnŭs Trĭcŏrĭŭs Sўrŭs ĭpse ăd măstĭglās. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 173).

Trĭcŏrnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a trois cornes.* Fŭrcă trĭcŏrnĭgĕrā spĕcĭē pænūltĭmă sūm Ÿ. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 27).

Trĭcŏrpŏr, ŏrĭs. *m. f. n. Qui a trois corps.* Gĕrўŏnæ pĕtĭērĕt quŭm lōngă trĭcŏrpŏrĭs ārvă. *Sil.* Ēt fōrmă trĭcŏrpŏrĭs ūmbræ. *V.* (Et *Aus. Idyl.* 12, *de Hist.* 25, tricorporibus). SYN. Trĭfōrmĭs, tĕrgĕmĭnŭs, trĭplĕx.

Trĭcōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Trico 2. Hĭc trĭcōsŭ', bŏvĭnātōrquĕ, ōre ĭmprŏbŭ' dūrō. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 84, et *Gell.* 11, 7. Alii perperam *strigosus*, in quo prima corripitur; *Scalig.* Hicce *strig.*). Jŏvis ēt māgnī fortissĭmă prōlēs, Trĭcōsŭs sŭbĭtō pōst mĕă fātă vŏcŏr. *Inscr.* (apud *Grut.* 50, 1, de Hercule).

Trĭcŭspĭs, ĭdĭs. *m f. n Qui a trois pointes.* Pōsĭtōquĕ trĭcŭspĭdĕ tēlō. *O. Voy. le suiv.*

Trĭdēns, tĭs. *Qui a trois dents.* Cōnvŭlsūm rēmĭs rōstrīsquĕ trĭdēntĭbŭs æquŏr. *V.* Spūmās vŏmĭt ærĕ trĭdēntī. *V. Fl.* SYN. Trĭcŭspĭs, trĭfĭdŭs. ‖ *Subst. m. Trident de Neptune.* Fŭdĭt ĕquūm māgnō tēllŭs pĕrcŭssă trĭdēntī. *V.* Lĕrnĕ pŭlsū trĭdēntĕ pălŭs. *Pp.* (II, 20, 48). SYN. Fŭscĭnă. EP. Nēptūnĭŭs, vălĭdŭs, pōtēns, sævŭs. PPH. Trĭfĭdă, trĭplĕx, trĭsŭlcă cŭspĭs, hăstă. Trĭplĕx tēlŭm. Trĭcŭspĭdĕ tēlō. ‖ *Javelot des gladiateurs rétiaires.* Mŏvĕt ĕccĕ trĭdēntĕm. *J.* (8, 203).

Trĭdēntĭfĕr *et* **Trĭdentĭgĕr**, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un trident; subst. m. Neptune.* Rēgnă văgæ, dīxī, sōrtītĕ Trĭdēntĭfĕr ūndæ. *O.* Cūmquĕ Trĭdēntĭgĕrō tŭmĭdī gĕnĭtōrĕ prŏfŭndī. *Id.*

Trĭdēntĭpŏtēns, tĭs. *Comme le précéd.* Dīvĕ trĭdēntĭpŏtēns, cŭjŭs mărĭa īrĕ pĕr ăltă Ōrdĭmŭr. *Sil.*

† **Trĭdŭānŭs**, ă, ŭm. *Qui dure trois jours.* Īmāgŏ mōrtēm trĭdŭāni fūnĕrĭs. *P. Nol.* (13, 207). ‖ † Trĭdŭānŭs. Tēmpŏrā Saŭlŭs īn tĕnēbrĭs trĭdŭāna gĕrīt. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 727). *Voy. le suiv.*

Trĭdŭŭm, ī. *n. L'espace de trois jours.* Quĭd prōdēst mĭhī tām măcĕr lĭbĕllŭs, Sī tōtō tĭbī trĭdŭō lĕgātŭr! *M.* (II, 6). Trĭdŭŭm nōn ĭntĕrēst ætātĭs ūtĕr măjŏr sīlĕt. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 57). Pōst hŏc sĕquĕrīs trĭdŭŭm. *Prud.* (*Peri.* 268). PHR. Nām mĭhī jām trīnī pĕrĭērūnt ōrdĭnĕ sōlēs. *Calp.* Nūllă mĕæ trīnīs tĕtŭlgĕrūnt grāmĭnă văccæ Lūcĭfĕrīs. *Id Voy.* Dies. ‖ † Trĭdŭŭm. Pōst trĭdŭŭm rĕmĕāns. *Fort.* (V, 4, 61).

Trĭēnnĭŭm, ĭī. *n. L'espace de trois ans.* Făcīte hŭc ŭt rĕdĕăt nōstĕr quāmprīmŭm sĕnĕx, Trĭēnnĭum quī jam hīnc ăbēst. *Pl.* (*Most.* I, 1, 76. Et *Ter. And.* I, 1, 40: *Turpil.* apud *Non.* 4, 431). SYN. Trĭētĕrĭs. ‖ *n. pl. Comme* Trieterica. Ismărĭæ cēlĕbrānt rēpĕtītă trĭēnnĭă Bācchæ. *O.*

Trĭēns, tĭs. *m. Le tiers de la livre, quatre onces.* Sī dē quīncūncĕ rēmōta ēst Ūncĭă, quĭd sŭpĕrēst? pōtĕrās dīxissĕ, Trĭēns! eŭ. *H.* Pōndĕrĭbŭs jūstīs făc sĭt ūtĕrquĕ trĭēns. *O.* ‖ *Le tiers de l'as, petite monnaie de cette valeur.* Ēt quŏt sūnt āsses, ŭbī nōnāgintā trĭēntēs. *Aus.* (*Epist.* 7, 17). Ĭnfēlĭx nĕc hăbēt, quĕm pōrrīgăt, ōrĕ trĭēntĕm. *J.* (3, 267). ‖ *Mesure ou coupe contenant le tiers du setier; au fig. coups que l'on boit.* Quŭm fŭĕrĭt mūltīs ēxăctă trĭēntĭbŭs hōră. *Pp.* (III, 8, 99).

M. (XI, 40. *Id.* I, 107; VI, 86). *Voy.* Cyathus. ‖ *En gén. Tiers.* Bīs quīnōs ānnōs Ārīēs, ūnumquĕ trĭēntĕ Fraūdātūm dăbīt. *Man.* (III, 563. *Ib.* 566).

? Trĭēntāl, ālis. *n. Comme le précédent.* (Pauci leg. sine auctoritate apud. *Pers.* l. cit. in *Triens.*)

Trĭĕtērĭcŭs, ă, ŭm (*τριετηρικός*). *Qui se fait tous les trois ans.* ‖ Trĭĕtērĭcă sācrā, *et absolt. Fêtes de Bacchus, Orgies.* Tēmpŭs ĕrāt quō sācrā sōlēnt trĭĕtērĭcă Bācchō. *O.* Aūdītō stīmŭlānt trĭĕtērĭcă Bācchō Ōrgĭă. *V.* Ēdōnō rĕfĕrēns trĭĕtērĭcă Bācchō. *O.* Rĕvŏcārĕ plăc trĭĕtērĭcă mātrēs Cōnsuērānt. *St.* SYN. Trĭennāl, trĭētērĭs. *Voy.* Orgia. ‖ *Épît. de Bacchus.* Trĭĕtērĭcĕ, Nўsĭē, Lĭbĕr. (*Antholog.* I, p. 11.)

Trĭĕtērĭs, ĭdis. *f.* (*τριετηρίς*). *Espace de trois ans.* Sēx mihī dē prīmā deērānt trĭĕtērĭdĕ mēnsēs. *M.* (VII, 95). Cūm trĭbŭs Ēlēis ūnām trĭĕtērĭdā lūstrīs. *St.* Jūlĭŭs, ūt pĕrhĭbēnt, răptŭs trĭĕtērĭdĕ rēgnāt. *Aus.* (*Cæs.* 3). Vix āctām trĭĕtērĭdēm dŏlēmŭs. *Sid.* (*Ep.* II, 8, 13). SYN. Trĭennĭŭm. ‖ *Fêtes qui se célébraient tous les trois ans : Orgies, Jeux Néméens.* Ātrā sācrŭm rĕcōlĭt trĭĕtērĭs Ŏphĕltēn. *St.* (*Id. Th.* V, 93). *Voy. le précéd.*

Trĭfaŭx, aūcis. *Qui a trois gueules.* Cērbĕrŭs hæc ĭngēns lātrātū rēgnă trĭfaŭcī Pērsōnāt. *V.* Fōrmāquĕ trĭfaŭcī Pērsōnāt (Cerberus). *Sil.*

† Trĭfăx, ācis. *f. Javelot de trois coudées.* Pārĭēs pĕrcŭssŭ' trĭfācī. *Enn.* (apud *Paul.* ex *Fest.*).

Trĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu en trois; qui a trois pointes.* Nālĭbŭs Hēspĕrĭæ trĭfĭdă fūmāntĭă flāmmă. *O.* Dispĕrsōs trĭfĭdīs ārdōrĭbŭs ĭgnēs. *V. Fl.* Trĭfĭdō vĭbrāta pĕr aūrās Lĭngŭa micāt mōtū. *Sil.* SYN. Trĭcŭspĭs, trĭsŭlcŭs, *par ext.* trĭplĕx

Trĭfĭlis, ĕ. *Qui a trois fils; trois cheveux.* Călvām trĭfĭlĕm sēmĭtāctŭs ūnguēntō. *M.* (VI, 74. Alii perperam *tripilem*).

Trĭfissĭlis, ĕ. *Fendu en trois.* Y dĭcīt ēssĕ, nām trĭfissĭlis fōrma ēst. *Aus.* (*Epig.* 128). SYN. Trĭfĭdŭs.

Trĭfŏlĭnŭs, ă, ŭm. *De Trifolium, montagne de la Campanie renommée pour ses vins.* Tē Trĭfŏlĭnŭs ăgĕr fĕcūndīs vīlĭbŭs ĭmplĕt. *J.* (9, 56. Et *Mart.* XIII, 114).

Trĭfōrmis, ĕ. *Qui a trois formes, trois figures, trois corps.* Jūpĭtĕr ārcēs Tēmpĕrāt ætherĭās ĕt mundī rēgnă trĭfōrmis. *O.* Dīvă trĭfōrmis (Hecate). *H.* Gērўŏnæ spŏlĭŭm trĭfōrmis. *Sen.* (*Ag.* 841). Vŏlūcrīs, lĕŏ, virgŏ, trĭfōrmis Sphinx. *Aus.* (*Idyl.* 11, 40). SYN. Trĭplĕx, tĕrgĕmĭnŭs, *qqf.* trĭcorpŏr.

Trĭfŭr, ūris. *m. Triple coquin.* Nōn fūr, sĕd trĭfūr. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 6).

Trĭfurcĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Gibier de potence.* Tūn', trĭfurcĭfĕr, mihī aūdēs ĭncĭēmēntĕr dĭcĕrĕ? *Pl.* (*Rud.* III, 4, 29)

Trĭgă, æ. *f. Char attelé de trois chevaux.* ‖ *Au fig. Couple de trois.* Trĭgă mihī paūcōs ĭntĕr dĭlēctă sŏdālēs, Trĭgă sŏdālĭtĭī pārs bĕnĕ māgnă mĕī (*Anth.* I, p. 439).

Trĭgĕmĭnŭs. *Voy.* Tergeminus.

Trĭgēsĭmŭs. *Voy.* Tricesimus.

Trĭgintā, *et postérieurt.* Trĭgīntă. *Indécl. Trente.* Trĭgintā māgnōs vŏlvēndĭs mēnsĭbŭs ŏrbēs. *V.* Trĭgintā tōtō mălă sūnt ĕpīgrāmmătă lĭbrō. *M.* (VII, 81). Ēt nūnquām vīsīs trĭgintā clārā mămillīs. *J.* (12, 74). Tēr trĭgintā quadrūm pārtēs pĕr sīdĕrā rēddānt. *Man.* (II, 322). Ārgēntī trĭgintā mĭnās pōsuĕrĕ prōfanī. *Juvc.* (IV, 642). PPH. Ter dēnī, æ, ă. PHR. Tēr dēnās, pŭtŏ, quīnquĭēsquĕ sēnās; Vēl bīs quīnquĕ, dēhīnc dēcēm dēcēmquĕ; Vēl sēnās quātĕr, ēt bīs āddĕ tērnās, etc. *Aus.* (*Epist.* 7, 24, *sq.*).

Trĭgŏn, ōnis. *m. Balle ou ballon que se renvoyaient trois joueurs disposés en triangle.* Căptābĭt tĕpĭdūm dēxtrā lævāquĕ trĭgōnēm. *M.* (XII, 83). Seū lēntūm cērōmā tĕrīs tĕpĭdūmvĕ trĭgōnā. *Id.* (IV, 19. *Id.* passim).

Trĭgōnŭs, ă, ŭm (*τρίγωνος*). *Triangulaire; subst. n. Triangle.* Lĭcĕt ērgō signă trĭgōnă Dīcāntŭr, pārtēs nōn sērvānt īllă trĭgōnās. *Man.* (II, 318). Nāmquĕ Ārīēs, Lĕo ĕt Ārcĭtĕnēns sŏcĭātă trĭgōnō (*Ib.* 523). SYN. Trĭāngŭlŭs. ‖ *Sorte de poisson.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 71.) ‖ † Trĭgŏnŭs. Trĭgŏnŭs rēcūrvĕt cīrcŭlūsquĕ tōrquĕāt. *Capel.* (II, p. 30). Pĕr trīnās spĕcĭēs trĭgŏnōrŭm rēgŭlă cūrrīt. *Aus.* (*Idyl.* 11, 50. Idem corripŭit Tetragŏnus).

Trĭhōrĭŭm, ĭi. *n. Durée de trois heures.* Nēc dūrātūrī pōst būnă trĭhōrĭă cērvī. *Aus.* (*Epist.* 4, 62. *Id. Mos.* 87). Octo ĕt octōgintă gœrīs, ĕt sūpĕr trĭhōrĭō. *Id.* (*Eclog.* 17, 5).

Trĭjŭgis, ĕ. *Attelé de trois chevaux.* Vēl cĭsĭō trĭjŭgī, sī placĕt, ĭnsillās. *Aus.* (*Epist.* 8, 6).

Trĭjŭgŭs, ă, ŭm. *Qui a trois jougs, par ext. trois branches.* Ĭnnectĕns trĭjŭgŭm sūprēmō stāmĭnĕ fĕrrŭm. *P. Nol.* (20, 131).

Trĭlĭbrĭs, ĕ. *Qui pèse trois livres.* Mūllŭm laūdās, ĭnsānĕ, trĭlĭbrēm. *H.*

Trĭlĭnguis, ĕ. *Qui a trois langues.* Sānĭēsquĕ mānēt Ōrĕ trĭlĭnguī. *H.* Căpŭt ĭnsērĭt īllĕ trĭlĭnguĕ Cōnjŭgĭs ĭn faūcēs. *Prud.* (*Ham.* 653, de serpente). Cāntūquĕ trĭlĭnguī. *V. Fl.*

Trĭlix, ĭcis. *Tissu de trois fils, qui a un triple tissu.* Vēllĕră quūm sūmānt Pătăvīnæ mūltă trĭlīcēs. *M.* (XIV, 145). Lōrĭcām cōnsĕrtam hāmīs aūrōquĕ trĭlīcĕm. *V.* Pĕr clўpĕī cēdentĭs ŏpūs crātēmquĕ trĭlīcĕm. *V. Fl.*

Trĭlŏngŭs, ī. *m. Pied de trois longues ou molosse.* Hīc trĭlŏngūs tūnc sŏnābĭt quāndŏ Rōmānŏs lŏquŏr. *T. Maur.* (*Ped.* 43). SYN. Mŏlŏssŭs.

Trĭmēstrĭs, ĕ. *De trois mois.* Trĭmēstrēs Ānnōrūm cœlĭquĕ vīcēs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 24).

Trĭmĕtĕr *et* Trĭmĕtrŭs, ă, ŭm (*τρίμετρος*). *Trimètre, de trois mètres ou de six pieds; ordint. vers iambique.* Sĕd tĕr fĕrĭtŭr : hinc trĭmĕtrŭs dīcĭtŭr. *T. Maur.* (*Met.* 626). Ūnde ētiām trĭmĕtrĭs ăccrēscĕrĕ nōmĕn Jŭssit Iāmbēīs. *H. Voy.* Iambus.

Trĭmĕtrĭă, æ. *f. Pièce composée de trimètres.* Æsōpĭām trĭmĕtrĭām. *Aus.* (*Epist.* 16, 78). Ūt mŏrām vŏlūcrīpēs Hăbĕāt pārūmpĕr ĭnsĭtām trĭmĕtrĭā. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 5).

Trĭmŏdĭŭm, ĭi. *n. Trois boisseaux.* Nōn mŏdĭō, nĕquĕ trĭmŏdĭō, vērum ĭpsō 'hŏrrĕō. *Pl.* (*Men. prol.* 15).

Trĭmŭs, ă, ŭm. *De trois ans.* Ānnōs sī tŏt hăbĕt Lĭgeīă, trĭma ēst. *M.* (XII, 7). Quæ vĕlŭt lātis ĕquă trĭmă cāmpis. *H.* Trĭmām sūmĕ mĭlī tōrvă jām frōntĕ jŭvēncam. *Victor.* (*Gen.* 3, 458).

Trĭnăcrĭă *et* Trĭnācrĭs, æ. *f.* (*Τρινακρία*). *La Sicile, ainsi nommée de ses trois promontoires.* Trĭnacrĭă sĭnēs Ītălōs mittĕrĕ rĕlictă. *V.* SYN. Trĭnācrĭs. PPH. Tĕrrā Trĭnācrĭs. *Voy.* Sicilia.

Trĭnācrĭs, ĭdis. *f.* (*Τρινακρίς*). *De Sicile.* Tĕrrā trĭbŭs scŏpŭlīs vāstum prōcŭrrit ĭn æquŏr Trĭnacrĭs, ă pōsĭtŭ nōmĕn ădĕptă sŭŭm. *O.* Trĭnacrĭs Hўblă. *Id.* Dōrĭs Trĭnācrĭs, aūt vōraginosō, etc. *Sid.* (*Pan.* 3494). ‖ *Subst. f. La Sicile.* Trĭnācrĭs ēst ŏcŭlŭs dē dūce vīsa meīs. *O.*

Trīnācrĭŭs *et* Trīnācrĭŭs, ă, ŭm (Τρινάκριος). *De Sicile.* Nōs quŏquĕ Trinācrĭæ sŭppŏsĭtŭssĕt æquæ. *O.* Præstāt Trīnācrĭī mētās lūstrārĕ Păchўnī. *V.* Quūm tāntum ārdērēm quāntūm Trīnācrĭā rūpēs. *Cat.* (68, 53). *Voy.* Siculus.

Trīnĭtās, ātĭs. *f. Eccl. La réunion de trois.* Mōx ēt trĭfōrmīs ăngēlōrūm trīnĭtās. *Prud.* (*Psych. præf.* 45). SYN. Trĭās. ‖ *Ordint. La Sainte-Trinité.* Ō Trīnĭtātĭs hūjŭs Vīs ūnă, lūmĕn ūnūm, Dĕūs ēx Dĕō pĕrēnnĭs, Dĕūs ēx ūtrōquĕ mĭssūs! *Prud.* (*Cath.* 742). PHR. Trīnŭs Dĕŭs. *Fort.* VERS. Ūnūm nāmquĕ Dĕūm cōllīmŭs dē nūmĭnĕ trīnō. *Prud.* Dēnīquĕ quōd sūmŭs aŭt ăgĭmŭs, Trīnă sūpērnă rĕgāt pĭĕtās. *Id.* Ōmnĭpŏtēns Gĕnĭtōr, Nātūsque ēt Spīrĭtŭs ālmŭs; Ūna in Pĕrsōnīs pār trĭbŭs ēst dĕĭtās. *Prosp.* Ūnă trĭūm dĕĭtās, ūna ēst ēssēntĭa, ăb ūnō Ĭdem ēst ēt Vērbī Spīrĭtŭs ătquĕ Pātrĭs. *Id.* Pĕrsōnīs prōprĭis stāt trĭbŭs ūnŭs ăpex; Nām Pătĕr, ēt Gĕnĭtŭs, quŏquĕ Sānctŭs Spīrĭtŭs ĭdēm: Sīc trĭbŭs ēst ūnūm jŭs, ŏpŭs, ōrdŏ, thrŏnŭs. *Fort.* Quōd Pătĕr, ēt Nātŭs, quōd Spīrĭtŭs ēst ĭbĭ Sānctŭs. *Sedul.* (Adde *Prud. Apoth. præf. init.*). ‖ †Trīnĭtās. Sēcūm sēmpĕr ērāt trīnĭtās, sinĕ tēmpŏrĕ rēgnāns. *Fort.* (*Suppl.* 2, 9. *Id.* III, 4, *fin.*).

Trīnŏctĭālĭs, ĕ. *De trois nuits.* Ōffĕnsūs gĕnĭtōr trĭnŏctĭālī ārĕcĭt dŏmĭcænō cĭlēntēm. *M.* (XII, 77).

Trīnŏctĭŭm, ĭī. *n. Espace de trois nuits.* Trīnă Tĕrēntīnō cĕlēbrātă trīnŏctĭa lūdō. *Aus.* (11, 34).

Trīnŏdĭs, ĕ. *Qui a trois nœuds.* Ūssă mĕi frātrĭs clāvă pĕrfrāctă trīnŏdī. *O.* ‖ *De trois syllabes.* Trīnŏdēm dāctўlŭm. *Aus.* (*Epist.* 21, 38).

Trīnummŭs *ou* Trīnŭmmŭs, i. *m. Nom d'une pièce de Plaute.* Nōmĕn Trīnummō fēcīt. *Pl.* (*Trin. prol.* 20. Nomen est a *tribus nummis*).

Trīnŭs, ă, ŭm, *et* Trīnī, æ, a. *Qui sont au nombre de trois, triple.* Quæ trīnō jŭvēnis fŏrō tŏnābās. *St.* Trīnŭm dīcendī gĕnŭs ēst. *Aus.* (*Idyl.* 11, 66). Seū cōnsānguĭnĕō Grātĭă trīnă dĕdīt. *Capel.* (I, p. 1). Nōmĭnă trīnă fĕrō: sīc vōlŭĕrĕ Cūrēs. *O.* Cōrnŭă trīnă. *Id.* Quī trīna vāsto capĭtă cōncŭtĭēns sŏnō. *Sen.* (*H. Fur.* 784). SYN. Trēs, trĭplex. ‖ *Eccl. Qui est en trois personnes.* Pērpetŭum trīnō pŏssĕ placērĕ Dĕō. *Fort.* (VII, 12, 34).

Trĭŏbŏlŭm, ī, *n*, (τριώβολον). *Monnaie valant trois oboles.* Nĕgārĕ sēsē dēbērĕ tĭbī trĭŏbŏlŭm. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 26. *Id. Rud.* V, 2, 67).

Trĭōbrĭs, ĭs. *m. Rivière d'Arvernie, auj. la Troveyre.* Flāvŭm crāstĭnus ādspĭcĭs Trĭōbrĭm. *Sid.* (*Pan.* 3608).

Trĭŏcălă, æ. *f. Ville de Sicile.* Ēt nūnc sērvīlī vāstāta Trĭŏcălă bĕllō. *Sil.*

† Trĭŏdētĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Hecatæus. Ēt vēnĕrāndă mŏvēt Cўbĕlēs Trĭŏdētĭă signa. *Inscr.* (apud *Grut.* 28, 6. Gr. Τριοδῖτις, Trivia).

Trĭōnēs, ŭm. *m. pl. Les deux Ourses.* Ārctūrūm, plŭvĭāsque Hўădās, gĕmĭnosquĕ Trĭōnēs. *V.* Tūm prīmūm rādĭīs gelĭdī cāluērĕ Trĭōnēs. *O.* Ōrnātăm gĕmĭnīs stārĕ Trĭonĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 719). *Voy.* Ursa. ‖ *Au sing. Voy.* Septemtrio.

Trĭŏpēis, ĭdĭs. *f.* (Τριοπηΐς). *Métra, fille d'Érisichthon, fils de Triopas.* Sæpĕ patĕr Trĭŏpēĭda vēndĭt. *O.*

Trĭŏpēĭŭs, ă, ŭm (Τριοπήϊος). *De Triopas.* ‖ *Subst. m. Érisichthon.* Nōn tāmĕn ĭdcirco fĕrrŭm Trĭŏpēĭŭs īllă Abstĭnŭĭt. *O.*

†Trĭpărcŭs, ă, ŭm. *Fort chiche.* ĭtĭpărcōs hŏmĭnēs, vĕtŭlōs, ăvĭdos, ărīdos. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 14).

Trĭpārtītŭs *ou* Trĭpērtītŭs, ă, ŭm *Divisé en trois.* Ātquĕ trĭpārtītŭm tĕnŭī sŭb fāscĭbŭs ōrbĕm. *Vet. Epig.* (apud *Maium*, III, p. 359). Ātquĕ trĭpārtītīs hăbĭtātŭr fīnĭbŭs īllă. *Prisc.* (*Peri.* 965).

Trĭpēctŏrŭs, ă, ŭm. *Qui a trois poitrines.* Quīdvĕ trĭpēctŏră tērgĕmĭnī vīs Gērўŏnāī? *Lr.* (V, 28).

Trĭpēs, ĕdĭs. *m. f. n. Qui a trois pieds.* Sīt mĭhī mēnsă trĭpēs, ēt Cōnchă sālĭs pūrī! *H.* Trĭpēs grabātŭs ēt bĭpēs mēnsă. *M.* (XII, 32. Posteriorem male corripit *Aus. Idyl.* 11, 39). ‖ *Au fig. Homme qui s'appuie sur un bâton.* Fĭtquĕ trĭpēs prōrsŭs, quădrŭpēsque, ŭt pārvŭlŭs ĭnfāns. *Maxim.* (1, 219, de sene). ‖ † *Subst. m. néol. Trépied.* Frīxūræ, cŭcŭmæ, scāfă, pătēllă, trĭpēs. *Fort.* (VI, 10, 14). *Voy.* Tripus.

Trĭphўlis, ĭdĭs. *f.* (Τριφυλίς). *Nom de l'Elide.* Zĕphўrūmquĕ Trĭphўlĭdis ārvă Excĭpĭūnt, pĕr quām dēscēndĭt flūmĭnĕ pūlchro Alphēūs. *Prisc.* (*Peri.* 406. Adde *Avien.* 568, qui secundam male corripit).

Trĭpĭctŭs, ă, ŭm. *Peint trois fois, écrit en trois langues.* Ī, scrībă, trĭpĭctīs Dīgĕrĕ vērsĭcŭlīs. *Prud.* (*Apot.* 450).

Trĭpĭlĭs, ĕ. *Qui a trois poils. Au lieu de* Trifilis.

Trĭplĕx *et qqf.* Trĭplēx, ĭcĭs. *m. f. n. Triple.* Nēc mĕ pāstōrĭs Ĭbērī Fōrmă trĭplĕx, nēc fōrmă trĭplĕx tŭă, Cērbĕrĕ, mōvīt. *O.* Pĕr trĭplĭcīs vūltŭs ārcănăquĕ sācră Dĭānæ. Trĭplĭcīs cōnfīnĭă mūndī. *Id.* SYN. Tērgĕmĭnŭs, *qqf.* trĭplŭs. ‖ *Trois.* Quæquĕ rătūm trĭplĭcī pōllĭcĕ nēctis ŏpŭs. *O.* Pœnārūmquĕ dĕæ trĭplĭcēs. *Id.* Trĭplĭcī pŭbēs quām Dārdana vērsŭ Impēllūnt (navem). *V.* Frontĕ crŭcīs tĭtŭlūs trĭplĕx sit trĭplĭcĕ linguă. *Prud.* (*Apot.* 452). Trĭplĭcĕ mĕrcĕ fĕrāx, ălĭtĕ, piscĕ, ratĕ. *Fort.* (VII, 4, 12). ‖ Trĭplĭcēs. *m. pl.* (*s. ent.* codicilli, pugillares). *Tablettes à trois feuilles.* Nūnc trĭplĭcēs nostrōs nōn vĭlĭă dōnă pŭtābĭs. *M.* (XIV, 6. *Id.* VII, 72).

Trĭplĭcabĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut tripler; triple. Voy. le suiv.*

Trĭplĭcō, ās, ārĕ. *Tripler.* Trĭplĭcābĭt Āquārĭŭs ānnōs. *Man.* (III, 575). Quōd simplĕx, trĭplĭcēt; quŏdque ēst trĭplĭcābĭlĕ, sīmplĕt. *Sedul.* (1, 296). Ēt quī cōncĕptus trĭplĭcātæ vēspĕre nōctis. *Aus.* (*Idyl.* 11, 28). Rēs nōn pārva docēt trĭplĭcātis jūncta tālēntīs. *Ennod.* (*Carm.* 9, 126).

Trĭplŭs, ă, ŭm. *Comme* Triplex. At prīscŭs ūsŭs dixĭt hās ōmnēs trĭplas. *Avien.* (*Or. mar.* 585).

Trĭpŏlĭs, ĭs. *f.* (Τριπολις). *Ville d'Afrique, auj. Tripoli.* Nēc mĭnŭs hīc Trĭpŏlīs pīnguī sŏla pŏrrīgĕt ăgrō. *Avien.* (*D. T.* 1074. Et *Prisc.* 856).

† Trĭpōrtēntŭm, ī. *n. Très grand prodige.* Dēōrūm trĭportēntă. *Pac.* (apud *Varr. L. L.* 6, 3).

Trĭptŏlĕmŭs, ī. *m.* (Τριπτόλεμος). *Triptolème, fils de Céléus et de Métanire. Lorsque Cérès était à la recherche de sa fille, elle fut accueillie par Céléus. La déesse reconnaissante nourrit Triptolème de son lait, lui apprit l'agriculture, et l'envoya, sur un char attelé de deux dragons, enseigner aux hommes le labourage. Les Athéniens l'honoraient comme un dieu.* Trĭptŏlĕmŭm grēmĭo sustŭlĭt īlla sŭō. *O.* Trĭptŏlĕmŏn ŏlim, sīve Ephmenidēm vŏcant. *Aus.* (*Epist.* 22, 46. Et *Stat. Silv.* IV, 2, 35; *Prud. Sym.* 1727). PHR. Ūnĭcăquĕ pŭĕr mōnstrātŏr ărātrī. *V.* Ēt quī prīmŭs hŭmo pressĭt ărātrŏ pŭĕr. *Rutil.*

Tripŭdĭō, ās, āre. *n. Sauter, danser.* Lætum in Pārnasso, intĕr pinŏs tripŭdiantem in circŭlis. *Att.* (apud *Non.* 10, 12). SYN. Saltō. ‖ † Tripŭdĭō. Crēdĭtŭr et sācrō tripŭdiārĕ grādŭ. *Fort.* (VIII, 4, 4).

Tripŭdĭum, ĭi. *n. Sauts, danse.* Quŏs nōs dēcĕt citātis cĕlēbrārĕ tripŭdiis. *Cat.* (63, 26).

Trīpus, ŏdis. *m.* (*τρίπους*). *Trépied, siége de la Pythonisse dans le temple de Delphes; l'oracle même.* Quī trīpŏdās, Clārii laurōs, quī sĭdĕrā sentīs. *V.* Mittĭtŭr ād trīpŏdās. *O.* Immōtŏs trīpŏdās vāstæquĕ sīlentĭa rūpis. *L.* Sālvē, prīscā fidēs trīpŏdum. *St.* SYN. Cortīnā. *Voy.* Delphi, Oraculum. ‖ *Stéges qui avaient la même forme, et qu'on donnait aux vainqueurs dans les jeux.* Mūnĕrā... In mĕdĭō, sācrī trīpŏdēs vīridēsquĕ cŏronæ. *V.* Dōnārēm trīpŏdās, præmĭa fortĭōrum Grāiōrum. *H.*

Trīquētră, æ. *f. La Sicile.* Mīlitĭbŭs prōmissa Trĭquētrā Prædĭă, etc. *H. Voy. le suiv.*

Trīquētrŭs, ă, ŭm. *Qui a trois pointes, triangulaire.* Essĕ trīquētra allĭis, allĭis quadrātă nĕcĕsse est. *Lr.* (IV, 654). Trīquētrō cŏactŭ dēltă littĕrām dūcĭt. *Aus.* (*Epig.* 128). SYN. Trĭangŭlus. ‖ *De la Sicile.* Hūc Ennæa cŏhors, Trīquētris quām misĕrat ōris. *Sil. Voy. le précéd.*

Trīrēmis, is. *f.* (*s. ent.* navis). *Trirème, galère à trois rangs de rames.* Naŭsĕăt ăc lŏcŭplēs quĕm dūcit prīvă trīrēmis. *H.* PHR. Trīplĭcī pūbēs quām Dārdănă vērsŭ impĕllūnt. *V.* Tērnō cōnsurgūnt ōrdĭnĕ rēmī. *Id.*

† Trīsæcllsēnēx, is. *m. Vieillard qui a trois siècles.* (*Læv.* aut *Næv.* apud *Gell.* 19, 7, de Nestore. Quem *Horat.* dicit *ter ævo functum.*)

? Trīscurrĭă, ōrum. *n. pl. Indignes bouffonneries.* Quī sĕdĕt et spectăt trīscurrĭă pātrĭcĭōrum. *J.* (8, 191. Alii aliter).

Trissŏ, ās, āre. *n. Gazouiller comme l'hirondelle.* Trissăt hĭrundŏ văgă (*Auct. Phil.* 26).

Trīstĕ. *n. pris adv.* Ŭmbræ rēsŏnārent trīste et ăcūtum. *H.* Nĕc ēnsēs Tristĕ micănt. *St.* Quīd flēs Anxĭă căptīvă trīstĭŭs Andrŏmăchă? *Pp.* (II, 16, 1). ‖ *n. pris subst. Chose triste.* Tristĕ lŭpus stăbŭlis. *V.* ‖ *Malheur ou tristesse.* Nunc tristĕ lōngum, nunc brĕvĕ gaudĭum. *Prud.* (*Peri.* 3857).

Trīstĕgă, ōrum. *n. pl.* (*τριστεγα*). *Trois étages.* Trīstĕgăque hic făcĭēs, sīmŭl ăc cœnăcŭla, in illis. *Alc.* (IV, 244).

† Trīstĭfĭcō, ās, ārĕ. *Attrister.* Ātque ănĭmum cœptis trīstĭfĭcārĕ bŏnis. *Eugen.* (*Præf.* 6).

Trīstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui attriste.* Trīstĭfĭcās cērtānt Nēptūnō rēddĕrĕ vōcēs. *Cic.* (*Div.* 1, 7). Mātĕr trīstĭfĭcō vūlnĕrĕ saūclă. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 73). Trīstĭfĭcōs lætĭcēs stăgnantī fēllĕ tĕnēbat. *Prud.* (*Ench.* 50). *Voy.* Trīstis.

Trīstis, ĕ. *Triste.* Supplĭcĭtĕr trīstēs, et tūnsæ pectŏră pălmis. *V.* Trīstiŏr, et lăcrĭmis ŏcŭlos sŭffūsă nĭtentēs. *Id.* SYN. Mœstŭs, mœrēns, afflictŭs, dŏlēns, ānxĭŭs, sollĭcĭtŭs. PPH. Mœrōrĕ, trīstĭtĭă prēssŭs, dējectŭs, gĕmēns. Luctū oppressŭs. Cui frōns trīstis, nŭbĭlă. VERS. Sēd frōns lætă părum et dējectō lūmĭnă vultū. *V.* Mœrēns incōnsōlābĭlĕ vūlnus Mentĕ gĕrit tăcĭtă. *O.* Sic ăd lætĭtĭām mens mĕa sēgnis ĕrăt. Sic ĕgō mentĕ jăcēns et ācĕrbo saūcĭus ictū. Rīsŭs ābēst. *Id.* ‖ *Qui a ordinairement le visage sévère, au fig. grave, sévère.* Vultū trīsti est sĕnex. *Pl.* (*Most.* III, 2, 124). Ōdĕrūnt hilarēm trīstēs trīstēmquĕ jōcōsi. *H.* Trīstī' sĕvērĭtās ĭnest in vultu ătque in vĕrbis fidēs. *Ter.* (*And.* V, 2, 16). Ădde eodĕm, trīstis ăc sĕvērus philŏsŏphŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 455). Trīstis vĭrtūs pĕrvĕrsă tŭlit Prænĭă rēctī. *Sen.* (*Hip.* 984). Et sermōne ŏpŭs est mŏdŏ trīsti, sæpĕ jŏcōsō. *H.* SYN. Grăvis, sĕvērus, tĕtrĭcŭs, rĭgĭdŭs, hŏrrĭdus. ‖ *Triste, affligeant, fâcheux, funeste.* Trīsti lānguēbunt corpŏră mŏrbō. *V.* Trīstēs Amărȳllĭdis īrās. *Id.* Trīstīă fātă. *O.* Quūm misĕrō trīstēs vēnĕrē călēndæ. *H.* SYN. Fūnēstŭs, fātālis, īnfaūstŭs, āspĕr, dīrŭs, etc. ‖ Trīstīă. *n. pl. Adversité.* Ĭntĕrdūm miscēntŭr trīstīă lætĭs. *O.* Nunc ĕgŏ mītĭbŭs Mūtārĕ quærŏ trīstīă. *H.* ‖ *Horrible, terrible, menaçant.* Trīstīquĕ pălus ĭnămābĭlis ūndă. *V.* Īsque ădȳtis hæc trīstīă dictă rĕpōrtăt. Trīstĭŭs haud illīs mōnstrūm. Trīstissĭmă noctis ĭmăgŏ. *Id.* Trīstēs ūrsæ. *St.* SYN. Hŏrrendŭs, hŏrrĭdus, dīrŭs, tĕrrĭbĭlis, ātĕr, sævŭs, mĭnax, mĕtŭendŭs, etc. ‖ *Nuisible.* Trīstī mĕdĭcāmĭnĕ tactæ Dēlūxĕrĕ cŏmæ. *O. Voy.* Noxius. ‖ *Amer.* Allĭis quŏd triste et āmārum est. *Lr.* (IV, 635). Mēdĭă fĕrt trīstēs sūccŏs. *V.* Absinthĭă trīstĭa. *O.* Trīstis săpŏr. *Id.* Săvĭŏlūm trīstī trīstĭŭs hēllēbŏrō. *Cat.* (99, 14). SYN. Āmārŭs, āspĕr, etc. ‖ *qqf. Irrité.* Non dēcĕt tĕ essĕ tām trīstēm tuō Jŏvī. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 14). Īllă mĭnātŭr Quæ sŏlĕt ingrātō trīstīs āmīcă vīrō. *Pp.* (I, 6, 10. Et *Tib.* IV, 4, 20; *Afr.* apud *Non.* 4, 455). *Voy.* Iratus.

† Trīstĭtās, ātis. *f. Comme le suiv.* Quĭd īstūc est? vultum ălligăt quæ trīstĭtās? *Pac.* (apud *Non.* 2, 869. *Turpil. ib.* Alii minus bene, *tristitias*).

Trīstĭtĭă, æ, *et* Trīstĭtĭēs, ēi. *f. Tristesse.* Compescŭit ōmnēm Rēs novă trīstĭtĭām. *O.* Sīc tū săpiēns fīnīrĕ mēmēntō Trīstĭtĭām vītæquĕ lăbōrēs. *H.* SYN. Mœrŏr, lūctŭs, dŏlŏr, *qqf.* ānxiĕtās, sollĭcĭtūdō. PPH. Vultus, frontis trīstĭtĭă. Frōns trīstis, nŭbĭlă. Vultŭs trīstis, mœstŭs, nŭbĭlŭs. Frōntis, nŭbĭlă, nūbēs (*sing.*). *Voy.* Dolor. ‖ *qqf. Colère.* Prōptĕr mē mōta est, propter mē dēsĭnat īră, Sīmque ĕgŏ trīstĭtĭæ caūsă mŏdūsquĕ tŭæ. *O.* (Et *Prop.* I, 18, 10). *Voy.* Tristis. ‖ † *Au plur.* Prōjĭcĕ trīstĭtĭas, et rēmŏvērĕ jōcis. *Maxim.* (5, 68).

? Trīstitĭas, atis. *f. Voy.* Tristitas.

Trīsŭlcŭs, ă, ŭm. *Qui a trois pointes.* Cui dēxtră trīsŭlcīs Ignībŭs ārmāta est. *O.* Excŭtĕre īratō tĕlă trīsŭlcă Jŏvī. *Id.* SYN. Trĭcuspis, trĭfĭdŭs, trĭplex. ‖ *En parlant de la langue du serpent.* Linguis micăt ōrĕ trīsŭlcis. *V.* (Cf. *Stat. Th.* V, 509). ‖ *Qui a trois promontoires.* Nunc illām sŏclă răptām tĕllūrĕ trisulcām (de Sicilia). *Cl. Voy.* Triquetrus. ‖ *Au fig.* Et discĭssă dŏlīs rēsŏnăt sermōnĕ trīsŭlcō. *Prud.* (*Ham.* 267, lingua. Sic translate *Bilinguis*).

Trīsyllăbus, ă, ŭm (*τρισύλλαβος*). *Qui a trois syllabes.* Fit dactўlus; trīsyllăbis tempus mănet. *T. Maur.* (*Met.* 34. *Ib.* 804).

Trīt. *Syllabe imitant le cri des rats.* (*Næv.* apud *Char.* 2, 215.)

Trītannus, i. *m. Nom d'un gladiateur.* (*Lucil.* apud *Cic. Fin.* 1, 20.)

Trītăvus, i. *m.* 5e *aïeul.* Pătĕr, ăvus, prŏăvus, ăbăvus, ātăvus, trītăvus. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 5. Prima autem corripi debere videtur).

† Trītĭcĕŭs, ă, ŭm. *Comme le suivant.* (*Pl. Cas.* II, 8, 59.)

Trītĭcĕŭs, ă, ŭm. *De froment.* Āt sī trītĭcĕam ĭn mēssĕm rōbustăquĕ farrā. *V.* Trītĭcĕos fētus pāsūraquĕ farrā bis ĭgnĕm. *O.* Trītĭcĕŭsquĕ nĭtor sēlēctă sordĕ nĭtēbit. *Juvc.* (II, 812). SYN. Cĕrĕālis. ‖ *Au fig.* Trītĭcĕămquĕ fidĕm lŏlĭō pĕrcūntĕ cŏrones. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 369).

Trītĭcŭm, ī. *n.* ***Froment.*** Quĭd ĭgĭtŭr mē vōlt? Trītĭcī mŏdĭōs dēcĕm. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 98. *Id. Pœn.* I, 2, 113). Ōvĕm rōgābāt cērvŭs mŏdĭum trītĭcī. *Ph.* SYN. Făr, frūmēntŭm. ‖ *Ce mot n'a pas de pluriel. Voy.* Hordeum.

Trītōn, ōnis. *m.* (*Τρίτων*). 1. ***Triton, dieu marin, fils et trompette de Neptune.*** Cўmŏthŏē sĭmŭl ĕt Trītōn ădnīxŭs, ăcŭtō, etc. *V.* Cōncŭssās Trītōn ēxāspĕrāt ūndās. *O.* Cærŭlĕōs hăbĕt ūndă dĕōs, Trītōnă cănōrŭm. *Id.* EP. Æquōrĕūs, mārĭnŭs, cănōrŭs, sēmĭfĕr, squāmōsŭs, squāmĕūs. VERS. Strātăque æquālĭtĕr ūndā, Cærŭlĕīs Trītōn pĕr mărĕ currĭt ĕquīs. *O.* Cærŭlĕūm Trītōnă vōcāt, cōnchăquĕ sōnantī Inspīrārĕ jŭbĕt. *Id.* Prōrumpĭt gurgĭtĕ tōrvŭs Sēmĭfĕr: ūndōsī vēlābant brāchĭă crīnēs; Hispĭdă tēndēbat bĭfĭdō vēstĭgĭă cornū. *Cl.* Dĕŭs quēm tōtō lĭttŏrĕ pōntŭs Audĭt vēntōsă pĕrflantēm mūrmŭră cōnchă. *L.* Stăt cĕlĕr ōbsēquĭō jūssa ăd Nēptunĭă Trītōn. *St.* ‖ *Au pl. Les Tritons, monstres marins moitié hommes et moitié poissons.* Trītōnēsquĕ cĭtī, Phōrcĭquе ēxercĭtŭs ōmnīs. *V.* ‖ 2. ***Fleuve et marais de Libye, près desquels naquit Minerve.*** Seū tŭ Lĭbўcō Trītōnĕ rĕpĕxās Lōtă cŏmās. *St.* Vīrgĭnĕŭm Trītōnă bĭbit. *Cl.* Nēcdŭm Cĭnўphĭō Trītōnĕ trŭcēs hĭlărăvĕrăt ārtŭs. *Sid.* (*Pan.* 2462). *Voy. le suiv.* ‖ 3. ***Marais de Thrace.*** *Voy.* Tritonĭăcus.

Trītōnĭă, æ, *et* Trītōnĭs, ĭdis. *f.* (*Τριτωνία et Τριτωνίς*). ***Surnom et nom de Minerve.*** Nēc dŭbĭĭs ĕă signă dĕdit Trītōnĭă monstrīs. *V.* Trītōnĭă vīrgō. Trītōnĭă Pallăs. Sævăquĕ pĕtūnt Trītōnĭdĭs ārcĕm. *Id.* Pallădĭs ăd tēmplŭm Trītōnĭdŏs ălmæ. *Lr.* (VI, 751). *Voy.* Minerva.

Trītōnĭăcŭs, ă, ŭm. 1. ***De Minerve.*** Quŭm Trītōnĭăcă Lătōŭs ărūndĭnĕ vĭctŭm Ăffĕcit pœnă (scil. victum tibia). *O.* ‖ 2. ***Du marais de Thrace.*** Quŭm Trītōnĭăcăm nŏvĭēs sŭbĭĕrĕ pălŭdĕm. *O.* (*Met.* XV, 358).

Trītōnĭs, ĭdis. *f.* (*Τριτωνίς*). ***Du fleuve ou du marais de Libye.*** Stăgnă cōlŭnt Trītōnĭdŏs ăltă pălŭdis. *Sil.* Et grātās circŭm rīpās Trītōnĭdĭs ŭndæ. *Prisc.* (*Perī.* 255). ‖ ***De Minerve.*** Cūrrŭm Trītōnĭdă mīsĭt ĭn ārcĕm. *O.* Quĭd tĭbĭ cŭm Mĭnўĭs, quĭd cŭm Trītōnĭdĕ pĭnŭ? *Id.* SYN. Pallădĭŭs. ‖ *Subst. f. Marais de Libye.* Ēt Pallās Lĭbўcĭs Trītōnĭdŏs ēdĭtă lўmphis. *Sil.* (Et *St. Th.* VII, 185). SYN. Trītōn. ‖ *Minerve. Voy.* Tritonia. ‖ *qqf. Olive.* Quæ Trītōnĭdĕ fĕrtĭlĕs Āthēnās Ūnctĭs, Bætĭcă, prōvŏcās trăpētĭs. *St.* ‖ *Nom de nymphe.* (*Sil.* II, 65.)

Trītōnĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tritonia. ‖ ***De Minerve.*** Trīstĭfĭcĭs Trītōnĭă nŏctŭă Cărrĭs Ădvŏlĭtāns. *Prud.* (*Sym.* 1383).

Trītŏr, ōris. *m.* ***Qui use.*** Quĭd ăĭs, crŭx, stĭmŭlōrŭm trĭtŏr? *Pl.* (*Pers.* V, 2, 17. *Ib.* III, 3, 15).

Trītūră, æ. *f.* ***Action de broyer; de battre le blé.*** Măgnăquĕ cŭm măgnō vĕnĭĕt trītūră călōrĕ. *V.* Āgrĭcŏlæquĕ mănŭm trītūră vĕlārĕt ădēmpta. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 177).

Trītūrrĭă, æ. *f. Bourg étrusque à l'embouchure de l'Arno.* Ĭndĕ Trītūrrĭtām pĕtĭmŭs. *Rutil.* (1, 527. *Ib.* 615).

Trītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Tero. ***Broyé, pilé.*** Nēc pĭgĕāt nĭvĕo trītūm cŭm lăctĕ păpāvĕr Sŭmĕrĕ. *O.* ‖ *Usé.* Sī fortĕ sŭbūcŭlă pēnæ Trītă sŭbēst tūnĭcæ. *H.* Trītĭs lĭttŏrĭs ārĭdī lapillis. *M.* (VIII, 64). Nĭl ēst trītĭŭs Hēdўlī lăcĕrnīs. *Id.* (IX, 58). ‖ *Aguisé.* Dēntĭbŭs ĭllĕ fĕrōx ĭn quērnō stīpĭtĕ trītīs. *O.* ‖ *Foulé souvent.* Cūrvīs Āppĭă trītă rōtīs. *O.* Lŏcă nūllĭŭs āntĕ Trītă sŏlō. *Lr.* (I, 924). ‖ *Au fig. Dont on a l'habitude, connu.* Cāsŭs mūltĭs hīc cōgnĭtŭs æ jām Trītŭs. *J.* (13, 9).

Trītŭs, ūs, *ordint. à l'abl.* Trītū. *m.* ***Trituration.*** Dūlcăcĭdĭs spārsŭm sŭccis trītūquĕ sōlūtŭm. *Ser. Sam.* (*vs.* 606).

Trĭumphālis, ĕ. *Triomphal, de triomphe.* Săxă trĭumphālĭs frēgĕrĕ Căphărĕă pūppēs. *Pp.* (III, 5, 55). Fūnŭs ātquе Imāgĭnēs Dūcānt trĭumphālēs tŭŭm. *H.* PHR. Vēlāmĭnă sūmmō Tĕr cōnspĕctă Jŏvī. *L.* ‖ — cōrōnă. *Voy.* Corona. ‖ — vir. *Personnage qui a triomphé.* Pictă Vēstĕ trĭumphālēs ŏccŭbŭīssĕ sĕnēs. *O.*

Trĭumphāns, tis. *Triomphant.* Lætă trĭumphāntī dĕ sūmmō mātĕr ŏlўmpō Plaudĕt. *O. Voy.* Victor, Triumpho. ‖ — ĕquī. *Chevaux du triomphateur.* Ăntĕ trĭumphāntēs sērvă fĕrētŭr ĕquōs. *O.* SYN. Cōrōnātī, laurīgĕrī.

† Trĭumphātŏr, ōris. *m. Triomphateur.* Ērgŏ trĭumphātŏr lătĭtāntĕ ēx hōstĕ tŏgātŭs. *Prud.* (*Sym.* 622). *Voy.* Victor.

Trĭumphātŭs, ă, ŭm. *De qui on a triomphé; vaincu.* Illĕ trĭumphātă Căpĭtŏlĭa ăd ăltă Cōrīnthō. *V.* Rōmă trĭumphātī dūm căpŭt ōrbīs ĕrĭt. *O. Voy.* Victus.

† Trĭumphĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Triomphal.* Fīxă trĭumphĭgĕrīs cŭm rāmīs vittă pĕpēndĭt. *Ennod.* (*Epig.* 50, 7).

Trĭumphŏ, ās, ārĕ. *n. Triompher.* Illă cōrōnā-lĭs ăltă trĭumphăt ĕquīs. *O.* Quŭmquĕ trĭumphārĕt gĕmĭnă Cārthăgĭnĕ victă. *Cl.* SYN. Övārĕ. PHR. Trĭumphŭm ăgŏ, dūcŏ. Trĭumphŏ ĭnvĕhŏr. Cūrrŭ sŭblīmĭs ĕō. Ăd tēmplă dĕōrŭm ou dĕŭm trĭumphŏs dūcŏ. Trĭumphī dĕcŭs, hŏnōrēs rĕfĕrŏ. Trĭumphālēs, victrīcēs laurŏs gĕrŏ. Laurĭgĕrŏ cūrrŭ ĭnvĕhŏr. VERS. Pārtŏquе ĭbit rēgĭnă trĭumphŏ. *V.* Victŏr ăgĕt cūrrŭm cæsĭs ĭnsīgnĭs Āchīvĭs. *Id.* Ĭngrĕdĭŏr cūrrŭ lætŏs ĭmĭtāntĕ trĭumphŏs. *O.* Quŭm lætă trĭumphŭm Vōx cănĕt, ĕt lōngās vīsēnt Căpĭtŏllă pŏmpās. Dūm prædmĭă bĕllī Āntĕ sŭŏs cūrrŭs ŏppĭdă căptă fĕrĕt. Ērgo ĕrĭt illă dĭēs, quă tū, pulchĕrrĭmĕ rērŭm, Quāttŭŏr ĭn nĭvĕīs aurĕŭs ĭbīs ĕquīs. ĭ nŭnc, măgnĭfĭcŏs victŏr mŏlīrĕ trĭumphŏs. Sēmpĕr ĭn hōc cūrrū, Cæsār, victorĕ vĕhĕrĭs Pūrpŭrĕŭs pŏpŭlī rĭtĕ pĕr ōră tŭī; Quāquе ĭbīs, mănĭbŭs circumplaudĕrĕ tŭōrŭm, Ŭndăquĕ jăctātŏ flŏrĕ tĕgēntĕ vĭās. Tēmpŏră Phœbēă laŭrō cingēntŭr, lŏquĕ Mīlēs, lō măgnă vŏcĕ, trĭumphĕ, cănĕt. *Id.* Cui laurŭs ætĕrnŏs hŏnōrēs Dālmatĭcŏ pĕpĕrĭt trĭumphŏ. *H.* Quŭm lætă trĭumphŏs Vōx cănĕt, ĕt lōngās vīsēnt Căpĭtŏllă pŏmpās. *Id.* Tūnc nĕquĕ tĕ lōngī rĕmĕāntĕm pŏmpă trĭumphī Ēxclpĭt. *L.* Lætĭs ŭlŭlārĕ trĭumphis. *Id.* Quŭm tū gĕnĭtōrĭs ămĭcō Ēxcēptŭs grĕmĭō, mĕdĭăm vĕhĕrĕrĕ pĕr urbĕm, Vĕlārĕtquе pĭŏs cŏmmūnĭs laurĕă cūrrŭs. *Cl.* Jămquĕ părābantŭr pŏmpæ sĭmŭlācră futūræ Tārpēĭo spectānda Jŏvī. *Id.* Ipsĕ, ădstāns cūrrŭ, ătquе aŭrō dĕcŏrātŭs ĕt ō-trō, Mārtĭă prælĕbĕbāt spectānda Quĭrītĭbŭs ōra. *Sil.* Fēstă cōrōnātŭs lūdĕt cŏnvĭtĭă mīlĕs, Ĭntĕr laurĭgĕrōs quŭm cŏmĕs ĭbĭs ĕquōs. *M. Voy.* Triumphans. ‖ *Au fig.* Mĭrŭm sī dē mē jūrĕ trĭumphăt amŏr. *Pp.* (II, 7, 28). Ā mē Nātă cōrōnātīs Mūsă trĭumphăt ĕquīs. *Id.* (III, 1, 9). Dēquĕ cŏthŭrnātō vātĕ trĭumphăt amŏr. *O.* SYN. Vinco, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Tressaillir de joie.* Trĭumphŏ, sī lĭcĕt mē lætĕrĕ tĕctō ăbscēdĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 5. Et *Pl. Bac* IV, 9, 48). SYN. Övārĕ, ĕxsultārĕ.

Trĭumphŭs, ī. *m.* (θρίαμβος). ***Triomphe.*** Ērgo ōmnīs pōpŭlūs pŏtērĭt spĕctārĕ trĭumphōs. *O.* Āt Cæsār trĭplĭcī invĕctūs Rōmānā trĭumpho Mœnĭā. *V.* EP. Aŭgŭstŭs, fēstŭs, sōlēnnĭs, lætŭs; laurĭgĕr, dĕcōrŭs, măgnĭfĭcŭs, sŭpĕrbŭs, sŭblīmĭs, clārŭs, īnsīgnĭs, nōbĭlĭs. PHR. Trĭumphī pŏmpă, dĕcŭs, hŏnŏr, hŏnōs, hŏnōrēs. Trĭumphālēs ĕquī, cŭrrŭs. Trĭumphālĭs pŏmpă. Cŭrrŭs vĭctŏr, laurĭgĕr. *Voy. le précéd.* ‖ Trĭumphŭm cănō, Ĭō trĭumphĕ. *Cris publics dans la cérémonie du triomphe.* Quŭm lætă trĭumphŭm Vŏx cănĕt. *O.* Pŏpŭlō clāmāntĕ trĭumphŭm. Vulgŭs, Ĭō, măgnă vŏcĕ, trĭumphĕ, cănĕt. *Id.* Īsquĕ dŭm prōcēdĭt, Ĭō trĭumphĕ, Nōn sēmĕl dīcēmŭs, Ĭō trĭumphĕ. *H.* (*Tib.* II, 5, 118). ‖ *Au fig. Victoire, supériorité.* Scĭlĭcĕt hæc Spartam incŏlŭmĭs pătrĭāsquĕ Mўcēnās Ādspĭcĭĕt, partōque ibĭt rēgīnā trĭumphō (Helena). *V.* Nām căpĭūnt ănĭmīs pălmām, gaudēntquĕ trĭumphō (*Ov. Hal.* 67, de equis). Clārī gĭgantĕō trĭumphō (Jovis). *H.* SYN. Victŏrĭă, pălmă.

Trĭumvĭr, īrī. *m.*; Trĭumvĭrī, ōrŭm. *pl.* 1. ***Triumvirs, magistrats romains chargés de la souveraine puissance*** (Trĭumviri Reipublicæ Constituendæ). Ūltĭmă sānguĭnĕūs tŭrbāvĭt sæclă trĭumvĭr. *Prud.* (*Sym.* 1237). PHR. Prōscriptūs pĕrĭīt ā trĭbŭs īllĕ vīrĭs (*Anth.* I, p. 347). ‖ 2. (Trĭumviri Capitales). ***Magistrats chargés de la procédure des causes criminelles.*** *Voy.* Tresviri, *et le suiv.* ‖ 3. (Trĭumvĭrī Agrarii, *ou* Deducendæ Coloniæ). Quŏd pŏsŭīt nōstrīs īpsĕ trĭumvĭr ăgrīs. *Sid.* (*Pan.* 2803).

Trĭumvĭrālĭs, ĕ. ***Des triumvirs.*** Ēt sī fŏrtĕ tŭŭm căpŭt lātŭsquĕ Cīrcŭmstēnt glădĭī trĭumvĭrālēs. *Sid.* (*Pan.* 2547). ‖ 2. ***Des triumvirs*** (Capitales). Sĕctŭs flăgēllĭs hīc trĭumvĭrālĭbŭs. *H.*

? **Trĭvĕnēfĭcŭs**, ă, ŭm. (Vulgo perperam legitur apud *Pl. Aul.* 1, 2, 8, ubi reponendum *terveneficа*. Locus est : « Ph'lippum rēgem aŭt Dārĭum, tĕrvĕnēfĭcă. ») *Voy.* Terveneficus.

Trīvī. *parf. de* Tero.

Trīvĭă, æ. *f. Surnom de Diane, dont la statue était placée dans les carrefours.* Jām sŭbĕūnt Trĭvĭæ lūcōs ătque aŭrĕă tĕctă. *V.* Vōtă nŏvēm Trĭvĭæ nŏctĕ sĭlēntĕ dĕdī. *Tib.* (I, 5, 16). Ēxtă cănŭm Trĭvĭæ vĭdī lĭbārĕ Săpæōs. *O. Voy.* Diana. ‖ Trĭvĭæ lăcŭs, nĕmŭs. *Lac et bois du Latium, près d'Aricie.* Aŭdĭīt ēt Trĭvĭæ lŏngĕ lăcŭs. *V.* Fūmāt Ărĭcĭnŭm Trĭvĭæ nĕmŭs. *St.*

Trīvĭālĭs, ĕ. ***De carrefour ; au fig. vulgaire, trivial.*** Ĭntĕr ĭnfantŭm trĭvĭālĕ mūrmŭr. *Ennod.* (*Carm.* 7, 67). Cōmmūnī fĕrĭāt cārmĕn trĭvĭālĕ mŏnētā. *J.* (7, 55). Nōn hŏc trĭvĭālī mŏrĕ vĭātŏr. *Calp.* (1, 28). ‖ *n. pris adv.* Nēc trĭvĭālĕ sŏnāns. *Nem.* (*E.* 4, 2).

Trīvĭcĭus, ī. *m.* ***Bourg d'Italie*** (*chez les* Hirpini). Vīllă Trĭvĭcī. *H.*

Trīvĭŭm, ĭī. *n.* ***Lieu où aboutissent trois chemins, carrefour.*** Nŏctūrnīs Hĕcătē trĭvĭīs ŭlŭlātă pĕr ūrbĕs. *V.* Seū vĕtŭs ĭn trĭvĭō flōrĭdă sĕrtă lăpīs. *Tib.* (I, 1, 16). Nē vĕlŭt ĭnnātī trĭvĭīs ăc pænĕ fōrēnsēs. *H.* SYN. Cŏmpĭtă, ănguīpōrtŭs, *par ext.* quădrĭvĭŭm. PPH. Ĭtĕr mŭltĭfĭdŭm. *Prud.* PHR. Ĭn tĕrnās cŏmpĭtă sĕrtă vĭās. *O.* Phœcæă trĭfĭdās rēgĭō quă scĭndĭt vĭās. *Sen.*

Trōăs, ădĭs. *f.* (Τρωάς). ***De Troie, de la Troade.*** Trōās Āchillēō cōnjūnctă Pŏlўxĕnă bŭstō. *Aus.* (*Ep. Her.* 26). Quī prīmŭs Dănăŭm Trōădă tāngăt hŭmŭm. *O.* Placĕt : ăgnōscō Trōădă tŭrbăm. *Sen.* (*Troad.* 94). ‖ *Subst. f. Troyenne, femme de Troie.* Āt prŏcŭl ĭo sōlă sĕcrētæ Trōădes āctă. *V.* Trōădă tēlōrŭm ăutĭdŭmquĕ ĭncēssĕrĕ jactū Cœpĭt. *O.* SYN. Īlĭās, Dărdănĭs, Teucrĭs, Trōjānă. ‖ *La Troade. Voy.* Teucria.

Trŏchæŭs, ī. *m.* (τροχαῖος). ***Trochée ou chorée, pied composé d'une longue et d'une brève.*** Nām quŭm fĭnĭtŭr vŏcālī sērmŏ trŏchæ̆ŭm Dēstĭtŭēns. *T. Maur.* (*Syll.* 844). Fĕrŏx lāmbŭs ēt trŏchæŭs hăctēnŭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 2). Nōs clĭōs lāmbŏs Săcrāmŭs ēt rōtātĭlēs trŏchæ̆ōs. *Prud.* (*Peri. præf.* 8). SYN. Chŏrēŭs, chŏrĭŭs.

Trŏchălcŭs, ă, ŭm (τροχαλκός). ***Trochaïque.*** Ērgŏ quī vērsŭs părātŭr ĭntĕgĕr trŏchălcŭs. *T. Maur.* (*Met.* 772).

Trŏchĭlŭs, ī. *m.* (τρόχιλος, τροχίλος *et* τροχῖλος). ***Roitelet, oiseau.*** Phĭltra ōmnĭă undĭquĕ ĕrūŭnt, Trŏchĭlī, lўngēs, tænĭæ. *Læv.* (apud *Apul. Apolog.* Quidam non bene leg. *trochilisci*).

Trŏchlĕă, æ. *f. Poulie.* Mūltăquĕ pĕr trŏchlĕās ēt ŭmpānă pŏndĕrĕ măgnō Cōmmŏvĕt. *Lr.* (IV, 903).

Trŏchŭs, ī. *m.* (τρόχος). ***Sorte de jeu consistant en un cercle de fer qu'on roulait avec une verge de métal.*** Ĭndōctŭsquĕ pĭlæ discīvĕ trŏchīvĕ quĭĕscĭt. *H.* Ĭndūcēndă rŏta ĕst : dăs nōbĭs ūtĭlĕ mūnŭs ; Ĭstĕ trŏchŭs pŭĕrĭs, ăt mĭhĭ cānthŭs ĕrĭt. *M.* (XIV, 168). Quām cĕlĕr ărgūtō quī sŏnāt ærĕ trŏchŭs. *Id.* (XI, 22). Ĭncrēpăt ēt vērsī clāvĭs ăduncă trŏchī. *Pp.* (III, 12, 6. *Gloss. Isid.* Trochus, *rota ludentium*).

Trōēs, ŭm. *m. pl.* (Τρῶες). ***Les Troyens.*** Ōptātă pŏtĭūntŭr Trōēs ārēnā. *V.* Dēmōlĭēŭs cūrsū pălāntēs Trōās āgēbăt. Laŭrēntŭm Trōŭmquĕ ăcĭēs. *Id. Voy.* Trojani.

Trœzēn, ēnĭs. *f.* (Τροιζήν). ***Trézène, ville du Péloponnèse.*** Pittheām prŏfŭgō currŭ Trœzēnă pĕtēbam. *O.* Thēsēlă Trœzēn. *St.*

Trœzēnĭŭs, ă, ŭm (Τροιζήνιος). ***De Trézène.*** Trœzēnĭŭs hērōs. *O.*

Trōgўlŏs *ou* **Trōgĭlŭs**, ī. *f.* (*Steph.* Τρωγύλος). ***Promontoire d'Ionie.*** Pĕrĭlătăquĕ Trōgĭlŏs aŭstrīs. *Sil.*

Trōglŏdўtæ, ārŭm. *m. pl. Troglodytes, dénomination générale des peuples de l'Afrique qui habitent les cavernes.* *Voy.* Erembi.

† **Trōĭă**, æ. *f. dièr. de* Troja. Misĭt ĭnfēstōs Trŏĭæ rŭīnīs. *Sen.* (*Troad.* 824. *Ib.* 853).

1. **Trōĭădēs**, æ. *m.* (Τρωϊάδης). Trōĭădēsquĕ pŭĕr, gĕmĭnĭquĕ sŭb ætherĕ pīscēs (*Anth.* II, p. 315).

2. **Trōĭădēs**, ŭm. *f. pl.* (Τρωϊάδες). *Comme* Troades. Nē mĭhĭ Pŭlўdămās ēt Trōĭădēs Lăbĕōnĕm Prætŭlĕrint. *Pers.* (1, 4).

Trōĭcŭs *et* **Trōĭŭs**, ă, ŭm (Τρωϊκός *et* Τρῷος). Nē cārĕant sūmmă Trōĭcă bēllă mănū. *O.* Trōĭcă vĕlă. *Id.* Trōĭcŭs haŭrīt ăquās fūndĭtŭque ŭbī ĕphēbŭs ăb ūrnā. *Avien.* (*Arat.* 550). Ēt Trōĭă gāzā pĕr ūndās. *V.* Trōĭŭs Ænēās Lĭbўcīs ērĕptŭs ăb ūndīs. *Id.* Trōĭă fātă. *O. Voy.* Trojani.

Trōĭlŭs, ī. *m.* (Τρῶϊλος). ***Troïle, fils de Priam, tomba sous les coups d'Achille.*** Fūgĭēns ămissīs Trōĭlŭs ārmīs. *V.* Ĭbi occīdī Trōĭlŏm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 36). Strĭdŭlă Pēlĭdæ pĕr Trōĭlŏn ĕxĭīt ōrnŭs. *Sid.* (*Pan.* 795).

Trōjă, æ. *f.* (Τροία). ***Troie, ville de Phrygie, fameuse par le siége de dix ans qu'elle soutint contre les Grecs. Elle avait été bâtie par Apollon***

et Neptune. Trōjāquĕ nūnc stārēs, Prĭāmique ārx altă mănērēs! *V.* Lāŏmĕdōntēæ sentīs pērjūrĭă Trōjæ. *Id.* Prō Trōjā stăbăt Āpŏllō. *O.* SYN. Īlĭŏn, Īlĭum, Īlĭŏs, Pĕrgămŭm, Pĕrgămă, *par ext.* Teūcrĭă, Troās, Phrўgĭă. EP. Āpŏllĭnĕă, Nĕptūnĭă; ăntiquă, vĕtŭs; dīvēs, sŭpĕrbă, pŏtēns; pērjūră, pērfĭdă; căpta, vāstātă, dirŭtă, incēnsă. PPH. Mœnĭă Trōjæ, Trōĭcă. Ūrbs Trōjānă. Trōjānæ, Īlĭăcæ, Pĕrgămĕæ ārcēs, tūrrēs. Prĭāmī, Æssărăcī rēgnŭm, rēgnă, ūrbs, ārx, impĕrĭum. Phœbī, Nĕptūnī, Nĕptūnĭă mœnĭă. Āpŏllĭnĭs ārcēs. Trōjānă rēgnă. VERS. Ō pătrĭa, ō dīvŭm dŏmŭs Īlĭum, ĕt înclўtă bĕllō Mœnĭă Dārdănĭdŭm! *V.* Dŭm rēs stĕtĭt Īlĭă rēgnō. Prĭāmī dŭm rēgnă mănēbănt. Vīdērŭnt mœnĭă Trōjæ, Nĕptūnī fabrĭcātă mănū, cōnsīdĕre ĭn ĭgnēs. *Id.* Pĕrgămă quŭm cădĕrēnt bĕllō sŭpĕrātă bĭlūstrī. *O.* Cĕcĭdit dĕcēnnī mārtĕ cōncussum Īlĭŭm. *Sen.* Rēstĭtŭt ānnīs Trōjă bīs quīnīs, Ūnĭus nŏctĭs pĕrĭtūră fūrtō. *Id.* ‖ *Évolutions équestres établies par Énée et renouvelées par Auguste.* Trōjāquĕ nūnc pŭĕrī, Trōjānŭm dĭcĭtŭr ăgmĕn. *V.* PHR. Sōlennĕ rĕfĕrēns Trōĭcī lūsūs săcrŭm, Pŭĕr cĭtātās nōbĭlĭs tūrmās ăgēs. *Sen.*

Trōjānī, ōrŭm. *m. pl. Les Troyens.* Sīn ĕt Trōjānīs cūm mŭltō glōrĭă vēnĭt Sănguĭnĕ. *V.* Tăndem ăd Trōjānōs dīvă sŭpĕrbă vēnĭt. *Tib.* (II, 5, 46). Cœlēstēsquĕ dŭās Trōjānō jŭdĭcĕ vīdĭt. *O.* SYN. Trōĕs, Teūcrī, Trōjŭgĕnæ, Dārdănĭdæ, Dārdănĭī, Lāŏmĕdōntĭădæ, Ænēădæ, *par ext.* Phrўgĭī, Phrўgĕs. PPH. Dārdănĭī cōlōnī. Gēns Trōjānă, Trōĭcă, Hĕctŏrĕă. Trōjānŭs pŏpŭlŭs. Trōjānă stīrps. Trōjānŭm, Lāŏmĕdōntēŭm gĕnŭs. Æssărăcī gēns, gĕnŭs. PHR. Gĕnŭs ălto ă sănguĭnĕ Teūcrī. *V.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Des Troyens.* Trōjānās ŭt ōpēs ĕt lāmentābĭlĕ rēgnŭm Ērŭĕrĭnt Dānăī. *V.* Nĕc gĕmĭnō bĕllŭm Trōjānum ōrdĭtŭr ăb ōvō. *H.* Rēgnāquĕ vīsūrās ĭtĕrŭm Trōjānă săgittās. *O.* SYN. Trōĭcŭs, Trōĭŭs, Dārdănĭŭs, Dārdănŭs, Īlĭăcŭs, Īlĭŭs, Dănăŭs, Pĕrgămēŭs, Teūcĕr *ou* Teūcrŭs, Phrўgĭŭs, Rhœtēŭs, Rhœtēĭŭs, Īdæŭs, *qqf.* bārbărŭs. ‖ — Ēquŭs. *Voy.* Equus.

Trōjŭgĕnæ, ārŭm *et synér.* ūm. *m. pl. Troyens.* Trōjŭgĕnās ăc tēlă vīdēs ĭnīmĭcă Lătīnīs. *V.* Trōjŭgĕnum ĭnfēstō prōstĕrnĕt cōrpŏră fĕrrō. *Cat.* (64, 356). *Voy.* Trojani. ‖ *adj. m. f.* Bĕlloquĕ sūbăctās Trōjŭgĕnās gēntēs. *Lr.* (I, 464).

Trōĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Troicus.

Trōpæŭm, ī. *n.* (τρόπαιον). *Trophée, monument de victoire.* Ĕt dŭŏ răptă mănū dīvērsō ēx hōstĕ trōpæă. *V.* Stĕntquĕ sŭpĕr vīctŏs trŭncă trōpæă vīrōs. *O.* Fixiquĕ trōpæŭm. *Sil.* SYN. *Par ext.* Exŭvĭæ, spŏlĭă. EP. Hōstĭlĕ, sŭpĕrbŭm, clārŭm, ĭnsignĕ, nōbĭlĕ. VERS. Hæc ārma ĕxŭvĭāsquĕ vīrī tŭă quĕrcŭs hăbēbăt. *V.* Ăddĭt ĕquōs ĕt tēlă, quĭbŭs spŏlĭāvĕrăt hōstĕm, ĭndūtōsquĕ jŭbĕt trŭncōs hōstĭlĭbŭs ārmīs ĭpsōs fĕrrĕ dŭcēs, ĭnīmĭcāquĕ nōmĭnă fīgī. Ĭngēntĕm quĕrcŭm, dēcĭsīs ŭndīquĕ rāmīs, Cōnstĭtŭĭt tŭmŭlō, fulgentĭāquĕ ĭndŭĭt ārmă, Mĕzēntī dŭcĭs ĕxŭvĭās, tĭbĭ, māgnĕ, trōpæŭm, Bĕllĭpŏtēns : ăptăt rōrantēs sănguĭnĕ cristās Tēlāquĕ trŭncă vīrī. *Id.* Bĕllōrum ĕxŭvĭæ, trŭncīs ăttĭxă trōpæĭs Lōrĭca, ĕt frăctă dĕ cassĭdĕ bŭccŭlă pēndēns, Ēt cŭrtum tēmōnĕ jŭgum, vīctæquĕ trĭrēmĭs Āplustre, ĕt summō tristĭs captīvŭs ĭn ārcŭ. *J.* Phĭlægæĭs sīlvă sŭpĕrbĭt Exŭvĭīs, tōtumquĕ nĕmŭs victorĭă vēstĭt. *Cl. Voy.* Spolium. ‖ *Au fig. Trophée, victoire.* Thēsĭdēs Thēseūsquĕ dŭās rapŭĕrĕ sŏrōrēs : Pōnĭtĕ dĕ nōstrā bĭnă trōpæă dŏmō. *O.* Ĭngĕnĭī vīdĕās bĭnă trōpæă tŭī. *Id.* Cāntēmŭs Aŭgustī trōpæă. *H.* Mæcēnātĭs ĕrŭnt vĕrā trōpæă fīdēs. *Pp.* (III, 7, 34). SYN. Trĭŭmphŭs, vīctorĭă.

Trōpĭcŭs, ă, ŭm (τροπικός). *Qui fait partie des tropiques; subst. pl. m. Tropiques.* Quæ (signa) trōpĭca āppēllānt, quŏd ĭn īllīs quāttŭŏr ānnī Tēmpŏrā vērtŭntŭr signis. *Man.* (III, 618). Quāntāquĕ nōx trōpĭcō sē pōrrīgĭt ĭn Căpricōrnō. *Aus.* (*Idyl.* 16, 8). Ā trōpĭco ĭn trōpĭcŭm dŭm pērmĕāt ānnŭs. *Id.* (*Eclog. Rat. Dier.* 2, de sole).

Trōpis, ĭs. *f.* (τρόπις). *Sentine d'un vaisseau.* ‖ *Dépôt du vin, fond de bouteille.* Fūmōsæ fĕrĕt ĭpsĕ trōpĭn dē fæcĕ lăgēnæ. *M.* (XII, 83).

Trōpŭs, ī. *m.* (τρόπος). *Trope ou figure de rhétorique.* Quæ trōpŏs ōmnēs rēlĭnquăt ĕt sŭpĕrbă schēmătă. *T. Maur.* (*Syll.* 26). ‖ † *néol. Son, chant.* Rēddēbhāntquĕ sŭōs pēndŭlă săxă trōpŏs. *Fort.* (X, 10, 54). Mŭlcĕăt ătquĕ aūrēs fistŭlă blāndă trōpis (*Ib.* 12, 14. *Id.* passim).

Trōs, ōĭs. *m.* (Τρώς). *Tros, roi de Phrygie, père d'Assaracus, d'Ilus et de Ganymède.* Trōs ēst gĕnĕrātŭs ăb īllō. *O.* Trōsquĕ pārēns. *V.* ‖ *Troyen.* Trōs, ălt, Ænēă, cēssās? *V. Voy.* Troes.

Trōsmis, ĭs. *f. Ville de Mœsie, sur le Danube.* Hīnc căptăm Trōsmĭn cĕlĕrī vīrtūtĕ rĕcēpīt. *O.*

Trōssŭlŭs, ī. *m. Petit-maître, jeune élégant.* Trōssŭlŭs ĕxsŭltăt tĭbī pĕr sŭbsēllĭă lævīs. *Pers.* (1, 82. Adde *T. Maur. Syll.* 582).

Trŭă, æ. *f. Écumoir.* (*Titin.* et *Pomp.* apud *Non.* 1, 68.) *Voy.* Confuto.

Trŭcĭdō, ās, ārĕ. *Tuer, massacrer.* Fīt vĭă vī, rūmpūnt ădĭtŭs, prīmōsquĕ trŭcĭdānt. *V.* Nĕ pŭĕrōs cōrăm pŏpŭlō Mēdēă trŭcĭdĕt. *H. Voy.* Occīdo. ‖ *Au fig.* Sĕŭ pīscēs, sĕŭ pōrrum ĕt cæpĕ trŭcĭdās. *H.* Ĭgnēm cōntĭnŭō măgnō clāmōrĕ trŭcĭdāt. *Lr.* (VI, 146, de nube). Ēt vēlōx ĭnōpēs ūsŭră trŭcĭdāt. *Aus.* (*Idyl.* 15, 9. Præiverat *Liv.* 6, 37).

Trŭctă, æ. *f. Truite, poisson.* Līmăcēm părĭtĕr nūnc sĭbī trŭctă pĕtāt. *Eucher.* (*fr. vs.* 18. *Gloss. Philox.* τρώκτης, tructa).

† **Trŭcŭlēntĕr.** *D'un air farouche, terrible.* Ĭnquĕ săcērdōtēm trŭcŭlēntĕr ăcĕrbă rĕdūndāns. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 541).

Trŭcŭlēntĭă, æ. *f. Dureté.* Tŭam ēxspĕctō trŭcŭlēntĭăm. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 7).

Trŭcŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui a le visage dur.* Spĕctăt trŭcŭlēntă lŏquentēm. *O.* (Adde *Pl. As.* II, 3, 21; *Ter. Ad.* V, 4, 11). SYN. Tōrvŭs, trūx, dūrŭs, mĭnāx, tĕrrĭbĭlĭs, etc. ‖ *Farouche, cruel.* Nūllă Gĕtĭs tōtō gēns ēst trŭcŭlēntĭŏr ōrbĕ. *O.* Fĕtă trŭcŭlēntĭŏr ūrsă. *Id.* Pōntī trŭcŭlēntŭm dīvĭdĭt æquŏr. *Cat.* (64, 174). SYN. Sævŭs, trūx, æspĕr, ātrōx, etc. *Voy.* Sævus. ‖ *Sauvage, insensible.* Trŭcŭlēntŭs, ĕt sīlvēstĕr, ĕt vītæ ĭnscĭŭs. *Sen.* (*Hip.* 461, de Hippolyto). SYN. Fĕrŭs, rūstĭcus, etc.

Trŭcŭlō, ās, ārĕ. *n. Chanter comme les grives.* Dūm tūrdŭs trŭcŭlăt (*Auct. Phil.* 15).

Trŭdĭs, ĭs. *f. Croc, perche.* Fĕrrātāsquĕ trŭdēs, ĕt ăcūtă cūspĭdĕ cōntōs. *V.* (*Æ.* V, 208. Sic in cod. Mediceo, et apud *Isid. Or.* 18, 7. Alii, *sudes*).

Trūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Pousser avec violence, pousser en avant.* Trūdĭt ĕt ĭmpēllĭt, quāsī nāvēm vēlāquĕ vēntŭs. *Lr.* (VI, 1031). Glăcĭēm quŭm flūmĭnă trūdŭnt. *V.* Ĭn prœlĭă trūdĭt ĭnĕrtēm. *H.* SYN. Propēllō, ĭmpēllō, prōtrūdō, ăgō. ‖ *Chasser.* Ĭlle hĭnc trūdētŭr... fōrās. *Pl.* (*As.* III, 1, 30). Ĭnfaūstāmquĕ sŭīs trūsĕrĕ pĕnātĭbŭs ūmbrăm. *Cl.* SYN. Pēllō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Faire sortir, faire paraître, en partic. faire pousser.*

Ōdēnsō trūdĭtūr ignĕ lātĕx. *Cl.* Trūdĭtūr ē sĭccō rādix ŏlĕāgĭnā lignō. *V.* Sēd trūdit gĕmmās. *Id.* SYN. Ēmittō, ēdūcō. ‖ *Au fig.* Trūdĭtūr dĭēs dīlē. *H.* Fallācĭa ălĭa ălĭām trūdit. *Ter.* (*And.* IV, 4, 40).

Trŭēntĭnŭs, ă, ŭm. *Du Truentum, rivière du Picénum.* Quĭquĕ Trŭēntīnās sērvānt cŭm flūmĭnĕ tūrrēs. *Sil.*

Trŭllă, æ. *f. Cuiller de cuisine à long manche.* Quōs trŭllă, pēlvĭs, cānthărŭs, sārtāgĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 2491). ‖ *Vase à boire.* Fēstĭs pōtārĕ dĭēbŭs Cāmpānă sōllĭtŭs trŭllă. *H.* Clīnĭcŭs Hērōdēs trŭllām sŭbdŭxĕrăt ægrō. *M.* (IX, 97. Et *Juv.* 3, 108). *Voy.* Poculum.

Trŭllĕŭm, ī. *n., et* Trŭllĕŭs, ī. *m. Vase pour se laver les mains.* Trŭllĕŭ' prōstōmĭs huĭc ingĕns dē nārĭbŭ' pendĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 84).

Trūncātŭs, ă, ŭm. *Comme* Truncus. Trūncātōs ălĭī răpŭērĕ lăcertōs. *Cl.* Trūncātŭsquĕ Pēlŏps. *St.* Trūncātī mūcrōnīs frăgmĭnă vīdĭt. *Prud.* (*Psych.* 213). Mānĭbŭsquĕ rĕdit trūncātŭs ĕt ārmis. *Cl.*

Trūncō, ās, ārĕ. *Couper, rogner, mutiler.* Trūncăt ōlŭs fōllĭs. *O.* Trūncāvĭtquĕ căput cōmprĕssāquĕ dēntĭbŭs ōră. *L. Voy.* Seco. ‖ *Comme* Obtrunco. In mĕdĭō trūncāntĕm mārmŏrĕ cērvōs. *Val. Fl.*

Trūncŭs, ă, ŭm. *Coupé, rogné, tronqué.* Trūncă mānŭm pīnŭs rĕgĭt, ĕt vēstĭgĭă fīrmăt. *V.* Tēlāquĕ trūncă vīrī. *Id.* Trūncās ĭnhŏnēstō vūlnĕrĕ nārēs. *Id.* Trūncī nārĭbŭs aūrĭbŭsquĕ vŭltŭs. *M.* (II, 83). Hĭnc trūncă rōtātīs Brāchĭă răptă vīrīs. *V. Fl.* SYN. Trūncātŭs, lăcĕr, mūtĭlŭs, etc. *Voy.* Desectus. ‖ *Au fig.* Īt trūncŭm sīne hŏnōrĕ pĕcŭs (scil. amisso tauro). *St.* Trūncō sērmōnĕ. *Id.* ‖ *Plus petit que nature.* Jăctābăt trūncās ād cāvă bŭxă mānŭs. *Pp.* (IV, 8, 42, de nano).

Trūncŭs, ī. *m. Tronc d'arbre.* Gēnsquĕ vīrŭm trūncīs ĕt dūrō rōbŏrĕ nātă. *V.* Trūncŭs ĕt ingēntēm rāmōrŭm sūstĭnĕt ŭmbrām. *Id.* Cælĕbs sīnĕ pālmĭtĕ trūncŭs. *O.* SYN. Stīpĕs, *par ext.* ārbŏr. EP. Ārbŏrĕŭs, prōcērŭs, ălтŭs, ingēns; tĕrĕs, rōtūndŭs; dūrŭs, firmŭs, vāllĭdŭs. PHR. Trūncī rōbŭr. ‖ *Troncs servant à faire des trophées.* Indūtōsquĕ jŭbĕt trūncōs hōstĭlĭbŭs ārmis īpsōs fĕrrĕ dūcēs. *V.* ‖ *L'arbre même.* Chāŏnĭō rādĭāntĭă trūncō Vēllĕră vēxĭt ŏvis. *V. Fl.* ‖ *qqf. Grosse branche.* Īlli aūtem intōrquēnt trūncīs frondēntĭbŭs ūndăm. *V. Fl.* ‖ *Le tronc humain, le corps moins la tête.* Ĭnquĕ cănēs tōtĭdĕm trūncō dīgĕstŭs ăb ūnō Cērbĕrŭs. *O.* Tūm căput ipsī aūfĕrt dŏmĭnō, trūncumquĕ rĕlĭnquĭt. *V.* Jăcĕt ingēns līttŏrĕ trūncŭs, Āvŭlsūmquĕ hŭmĕrīs căput, ĕt sīnĕ nōmĭnĕ cōrpŭs. *Id.* PPH. Trūncŭm cōrpŭs. *Cat.* ‖ Trūncī sŭīs. *Pieds de cochon.* Dūrātī sălĕ tĕrgă sŭīs trūncīquĕ văcābānt (*Moret.* 56). ‖ *Au fig. Homme stupide.* Trūncō quŭm stŭpĕās hŏrrĭdĭŏr (*de Arzugit. Poet.* 3, in *Poet. Min.* II, p. 472. *Lemaire*). SYN. Stīpĕs.

Trŭō, ōnis. *m. Pélican.* ‖ *Au fig.* Prōh dī īmmōrtālēs! ŭndĕ prōrēpsit trŭō? *Cæc.* (apud *Festum*, de longo naso).

Trūsī. *parf. de* Trudo.

? Trūsĭtō, ās, ārĕ. *fréq. du suiv. Voy.* Tunsito.

Trūsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Trudo. (*Cat.* 56, 6.)

Trūtĭnă, æ. *f. Partie supérieure de la balance, dans laquelle joue la languette; par ext. balance, et au fig.* Ĭndĕ Mārōnĕm, Ātque ălĭa pārte in trūtĭnă sūspendit Hŏmērŭm. *J.* (6, 435). Hāc lĕge in trūtĭnă pōnātŭr ēădĕm. *H.* Rōmāni pēnsantŭr ēădĕm Scriptŏres trūtĭnă. *Id.* Exāmĕnve improbum in illā Cāstĭgēs trūtĭnā. *Pers.* (1, 6). Ĕt jūstō trūtĭnæ se ēxāmĭnĕ pendit. *Aus.* (*Idyl.* 16, 9). SYN. Lānx, lībrā, ēxāmĕn, bĭlānx, stătēra. EP. Æquă, æquālis, jūstă, cērtă, fĭdēlis, pēndēns, pēndŭlă. PPH. Jūstæ pōndĕră lībræ. Rēctō, æquātō ēxāmĭnĕ lībrā. PHR. Gĕmĭnā jūstŭm sūspendĕrĕ lāncĕ Āncĭpĭtis lībræ. *Pers.* Jŭppĭtĕr ipsĕ dŭās æquātō ēxāmĭnĕ lāncēs Sūstĭnĕt. *V.* ‖ *qqf. Signe céleste.* Hĭnc Trūtĭnæ spĕcĭēs vĕnit, ārmātŭsquĕ vĕnēnō Scōrpĭŭs (*Anth.* II, p. 316). *Voy.* Libra.

† Trŭtĭnō, ās, ārĕ. *Peser; au fig. peser ses paroles, etc.* Tāntī trŭtĭnāntĕm pōndĕră fāctī. *P. Petr.* (3, 138). Ātque ēxpōrrēctō trŭtĭnāntŭr vērbă lābēllō. *Pers.* (3, 82. Quod alii volunt esse pro *trutinant*). Intĕndĕ ōbsēquĭŭm, nēc trŭtĭnātō sōphŭm. *Fort.* (III, 15, 6).

? Trŭtĭnŏr. *d. Comme le précéd.*

Trŭx, trŭcis. *Qui a l'air farouche, menaçant.* Lūmĭnă vōlvĭt, ŏbĭtquĕ trŭcī prŏcŭl ōmnĭă vīsū. *V.* Nēc frōntĕ trŭcēm, nēc mōlĕ trĕmēndum. *V. Fl.* Făcĭēsquĕ trŭcēs ŏcŭlōsquĕ mĭnācēs. *L.* SYN. Trŭcŭlēntŭs, tōrvŭs, mĭnax, etc. ‖ *Cruel.* Cūm trŭcĭbŭs vēnĕrēm jūngĕrĕ pōscĕ fĕrīs. *Tib.* (1, 10, 76). Ānĭmīquĕ trŭcēs sŭă pectŏră pūlsānt. *L.* Nĕque ēxcĭtātŭr clāssĭcō mīlēs trŭcī. *H.* SYN. Trŭcŭlēntŭs, āspĕr, sævŭs, etc. *Voy.* Sævus.

Trўblĭŭm, ĭī. *n.* (τρύβλιον). *Plat, assiette.* Ŏlĕa īn trўblĭō. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 9).

Trўgōn, ōnĭs. *m.* (τρυγών). *Raie à queue épineuse.* Lētālĭs trўgōn mōllĕsquĕ plătēssæ. *Aus.* (*Epist.* 4, 60).

Trўphĕrŭs, ī. *m.* (τρυφερός). *Nom d'homme.* Dīscĭpŭlūs Trўphĕrī dōctōrīs. *J.* (11, 136).

Trўphō ou Trўphōn, ōnis. *m.* (τρυφών). *Nom d'homme.* Nōn hăbĕō, sĕd hăbĕt bĭblĭŏpōlă Trўphōn. *M.* (IV, 72). Nĕque hŏc nĕgăt Trўphōnis æmŭlī ădmūs (*Catal. Virg.* 8, 7. Nomen habet *Prisc.* 17, 1079, et passim).

Tū, tŭī, tĭbĭ, tē. *Toi.* Tū mĭhī quōdcūnque hŏc rēgnī, tū scēptră Jŏvēmquĕ Cōncĭlĭās. *V.* Sī quă tŭī Cōrўdōnĭs hăbĕt tē cūră, vĕnītō. Cūnctă tĭbī Cērĕrēm pūbēs ăgrēstĭs ădōrĕt. Tĭbī dēsĕrīt Hēspĕrŭs Œtăm. Tē, vĕnĭēntĕ dĭē, tē, dēcēdēntĕ, cănēbăt. *Id.* SYN. Tūtĕ, *qqf.* tūtēmĕt.

† Tūăptĕ, tŭŏptĕ. *ancien abl. Comme* Tua ipsa, etc. Sclō tē spōntĕ nōn tŭăptĕ ērrāssĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 40). Tūtĕ tĭbi ā tuopte ingĕnĭō prōdēs plurĭmŭm. *Id.* (*Capt.* II, 3, 11).

† Tŭātĭm. *adv. Suivant ta coutume.* Ēccĕrĕ jām tŭātĭm Făcĭs. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 4. Cf. *Char.* 1, 166 et 196; *Non.* 2, 853).

Tŭbă, æ. *f. Trompette.* Exōrĭtŭr clāmōrquĕ vīrŭm clangōrquĕ tŭbārŭm. *V.* Nōn tŭbă dīrēctī, nōn ærīs cōrnŭă flexī. *O.* Tērrĭbĭlēsquĕ tŭbās, aūdĭtāquĕ cōrnŭă cœlō. *O.* SYN. Clāssĭcŭm, bŭccĭnă, cōrnū, lĭtŭŭs, æs. EP. Ærĕă, cāvă, cūrvă, ĭnflātă, mārtĭă, bĕllĭcă, trīstĭs, fūnēstă, hŏrrĭdă, tērrĭbĭlis, fĕrā, trĕmēndă; clārā, cănōrā, sŏnāns, rēsōnāns, raūcă, strīdēns, vōcālĭs. PPH. Æs, cōrnū cănōrŭm, rēcūrvŭm, raucŭm, Tўrrhēnŭm, cāvŭm. Tŭbæ, tŭbārŭm sŏnŭs, sŏnĭtŭs, strīdŏr, clāngŏr, mūrmŭr, signŭm, signă. VERS. Ăt tŭbă tērrĭbĭlēm sŏnĭtŭm prŏcŭl ærĕ cănōrō Ĭncrēpŭĭt. *V.* Mōrantēs Mārtĭŭs ĭlle ærīs raūcī cănŏr ĭncrēpăt. Ærĕ cĭērē vīrōs, mārtēmquĕ æccēndĕrĕ cāntū. Tўrrhēnūsquĕ tŭbæ mūgirĕ pĕr æthĕră clāngŏr. Quōs ærĕ rēcūrvō Strīdēntēs ăcŭĕrĕ tŭbæ. Dăt signŭm spĕcŭlă Mīsēnŭs ăb ăltă Ærĕ cavō. Bēllō dăt signŭm raūcă crŭēntŭm Būccĭna. Ĭndĕ ŭbi clārā dēdit sŏnĭtum tŭba. *Id.* Immĭti

mūrmūrĕ sævæ Ĭntĕr bĕllă tŭbæ. *Sil.* Fĕrālīque hŏrrĭdă cāntū Būccĭnæ lymphātās ăgĭt ĭn cĕrtāmĭnă mēntēs. Ĭncrĕpŭĕrĕ sīmŭl fĕrālīă clāssĭcă sīgnă. Ăt tŭbă tĕrrĭfĭcīs frēgĭt strīdōrĭbŭs aūras. *Id.* Ūt frĕmĭt ăcĕr ĕquūs, quūm bĕllĭcŭs ærĕ cănōrō Signă dĕdĭt tŭbĭcĭn, pūgnæque ăssūmĭt ămōrĕm. *O.* Nūllās tŭbă vĕrbĕrĕt aūrēs. *L.* Strīdŏr lĭtŭum clāngōrquĕ tŭbārŭm Nōn plă cōnclnŭĭt cūm raūcō clāssică cŏrnū. Tūnc strīdŭlŭs aër Ēlīsŭs lĭtŭīs, cōncrĕptāquĕ clāssĭcă cōrnū, Tūnc aūsæ dărĕ signă tŭbæ. *Id.* Lūctĭfĭcūm clāngēntĕ tŭbā. *V. Fl.* Ăt tŭbă lūctĭfĭcīs pŭlsāt clāngōrĭbŭs ūrbĕm. *St.* Mārtĭă cuī sōmnos clāssĭcă pŭlsă fŭgēnt. *Tib.* Ăt tŭbă tĕrrĭsŏnō strĕpŭĭt grăvĕ raūcă frăgōrĕ. *Sid.* Nōn bĕllă nōrăt, nōn tŭbæ frĕmĭtŭs trŭcēs. *Sen.* Clāngēntīsquĕ tŭbæ pĕrcŭssĭt pĕctōră tĕrrōr. *Alc.* ‖ Ăntĕ tŭbām. *Avant le signal du combat.* Cūr ăntĕ tŭbām trĕmŏr occŭpăt ārtŭs? *V.* Ăntĕ tŭbām nōbĭs aūdăx Gērmānĭă sĕrvīt. *Cl.* Tĕcūm prĭŭs ērgŏ vŏlūtă Hæc ănĭmo ăntĕ tŭbās. *J.* (1, 168). ‖ *Trompettes pour la manœuvre des vaisseaux.* Ēt frētă nāvălī sŏllĭcĭtārĕ tŭbā. *M.* (*Spect.* 28). Neū tŭbă præmŏnĭtōs pĕrdūcăt ăd æquōră naūtās. *L.* Ēt tŭbă jūssī dărĕ vēlă naūtæ. *Sen.* (*Troad.* 1047). ‖ *Pour les funérailles.* Tiblă fūnēstă trīstĭŏr īllă tŭbā. *Pp.* (II, 6, 12). Cārmĭnă fūnĕrĕă flebĭlĭŏră tŭbā. *O.* Hīnc tŭbă, cāndēlæ. *Pers.* (3, 103. Adde *Virg. Æ.* XI, 192; *Hor. Sat.* I, 6, 43; *St. Theb.* VI, 119). EP. Mœstă, fūnĕrĕă, lūgŭbrĭs, fūnēbrĭs, fĕrālis. ‖ *Pour les sacrifices et les fêtes publiques.* Ēt tŭbă cōmmissōs mĕdĭō cănĭt æggĕrĕ lŭdōs. *V.* Ĭntĕr sācră tŭbās, nōn ĭntĕr bĕllă sŏnārĕ. *Calp.* (1, 67). Dignĭssĭmă prōrsŭs Flōrālī mātrōnă tŭbā. *J.* (6, 249). ‖ *Au fig. La trompette épique.* Pĭĕrĭă cănĕrĕt quæ vōlŭm fĕrā bĕllă tŭbā. *M.* (X, 64). Smȳrnæās ĭmĭtātă tŭbās. *Sid.* (*Pan.* 213). Nēc Lătĭæ cēcĭnērĕ tŭbæ. *Cl.* ‖ *Grand bruit.* Jām tŭbă nĭmbōrŭm sŏnŭĭt. *Cl.* ‖ *Signal.* Hæc tŭbă rīxæ : Deĭn clāmōrĕ pārī cōncŭrrĭtŭr. *J.* (15, 51). ‖ Tŭbām ĭnflō. *Parler avec emphase.* Illĕ Prōsĕquĭtŭr, măgnīsquĕ tŭbām concēntĭbŭs ĭnflāt. *Prud.* (*Sym.* 874).

1. Tūbĕr, ĕrĭs. *n. Tumeur, excroissance.* Prætĕrĕă cōlāphĭs tŭbĕr ēst tōtŭm căpŭt. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 37). Tŭbĕr ādstrŭē gĭbbĕrŭm. *Mæcen.* (apud *Sen. Epist.* 101). Ĭmmŏdĭcō prōdĭbānt tŭbĕrĕ tālī. *O.* ‖ *Au fig.* Quī nĕ tŭbĕrĭbŭs prōprĭīs offēndăt ămīcŭm, Pōstŭlăt, ignōscĕt vĕrrūcis īllĭūs. *H.* ‖ *Truffe.* Tŭbĕră bŏlētĭs pōmă sĕcūndă sŭmŭs. *M.* (XIII, 50). Rădūntŭr tŭbĕră, sī vĕr Tūnc ĕrĭt. *J.* (5, 116).

2. Tŭbĕr, ĕrĭs. *m. Jujube, fruit.* Nōn tĭbĭ dē Lĭbўcĭs tŭbĕrēs ĕt ăpўrīnă rāmis. *M.* (XIII, 42. *Ib.* 43).

Tŭbĭcĕn, ĭnĭs. *m. Trompette, celui qui sonne de la trompette.* Quūm bĕllĭcŭs ærĕ cănōrō Signă dĕdĭt tŭbĭcĕn. *O.* Quă jăcĕt ēt Trōjæ tŭbĭcĕn Mīsēnŭs ārēnā. *Pp.* (III, 16, 3). *Voy.* Tuba.

Tŭbĭlŭstrĭă, ōrŭm. *n. pl. Fêtes où l'on purifiait les trompettes employées dans les sacrifices.* Prōxĭmă Vŭlcānī lūx ēst : tŭbĭlŭstrĭă dīcūnt. *O.* (Vid. *Fest.*).

† **Tŭbŭrcĭnŏr**, ārĭs, ārī. *d. arch. Manger gloutonnement.* Tŭbŭrcĭnārī sĭnĕ mē vŏltĭs rĕlīquĭās. *Titin.* (apud *Non.* 2, 851. Et *Turpil. ibid.*). Tŭbŭrcĭnārī dē sŭō, sī quĭd dŏmī ēst. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 41. Cf. *Quint.* 1, 6).

Tŭbŭs, ī. *m. Tuyau, canal, tube.* Tērnōs vĕtūstī cōngĭōs fălĕrnī Tŭbŏs pĕr ămplōs vīscĕrŭm rĕfūndēns Hausit (*Anth.* I, p. 228, de Cl. Tiberio. Adde *Mart.* XI, 61). SYN. Cănălĭs, fistŭlă.

Tūccă, æ. *m.* (Τούκκας). *Nom d'homme.* Nōn ĕst, Tūccă, sătĭs quŏd ĕs gŭlōsŭs. *M.* (XII, 41. Quod ipsum nomen significat *gulosus*). ‖ *Plotius Tucca, ami de Virgile, qui mit en ordre et publia l'Énéide, avec L. Varius.* Tūccă vĕtăt Vărĭūsquĕ sīmŭl, tū, măxĭmē Cæsăr, Nōn sĭnĭs. *Sulpicius* (in *Anth.* I, p. 352). *Voy.* Plotius.

Tūccētŭm *ou* **Tūcētŭm**, ī. *n. Viande conservée dans la graisse.* Ămbrŏsĭō rĕdŏlĕnt tūccētă săpōrĕ. *Callimorph.* (apud *Fulg. de Pr. Serm.* 41). Sĕd grāndēs pătĭnæ tūccētāquĕ crāssă. *Pers.* (2, 43. *Gloss. Isidori :* « *Tucetum*, bubula condita apud Gallos Alpinos. »)

Tūccĭus, ĭi. *m., et* Tūccĭă, æ. *f. Noms d'homme et de femme.* Rōmām pĕtēbăt ēsūrītŏr Tūccĭus. *M.* (III, 14. Et *Juv.* 6, 64, *Tuccia*).

Tūcētŭm. *Voy.* Tuccetum.

Tūclă. *Voy.* Tutia.

Tūdĕr, ĕrĭs. *n.* (Τοῦδερ, *Steph.* Τύδερτα). *Colonie Ombrienne établie en Étrurie, auj. Todi.* Dēvĕxūm lătĕrī pēndĕt Tūdĕr, ătque ūbĭ lātĭs. *Sil.*

Tūdĕrs, ĕrtĭs. *m. ;* Tūdĕrtēs, ŭm *ou* ĭŭm. *m. pl. Les habitans de Tuder.* Haūd pārcī mārtĕm cōlŭīssĕ Tūdĕrtēs. *Sil.* ‖ *adj.* Ēt Grādivĭcŏlām cēlsō dē cōllĕ Tūdĕrtĕm. *Sil.*

Tūdēs, ĭs *ou* ĭtĭs. *m. Marteau, maillet.* Fābrīlēs ŏpĕræ tūdĭbŭs cōntŭndĕrĕ măssās Fēstīnānt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 659).

† Tūdĭcŭlŏ, ās, ārĕ. *Remuer.* Hæccĭnĕ nōs bĭs tĕrvĕ tŭdĭcŭlāssĕ? *Varr.* (apud *Non.* 2, 844).

Tūdĭtānŭs, ī. *m. Surnom romain.* Mārcŭ', Tūdĭtānō cōllēgă, etc. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15).

† Tūdĭtŏ, ās, ārĕ. *Battre à coups de marteau ; en gén. frapper.* Nēc tŭt'dăntĭă rēm cēssānt ēxtrinsĕcŭs ūllām Cōrpŏră Cōnfĭcĕrĕ. *Lr.* (II, 1141. *Id.* III, 395). ‖ *Au fig. Faire.* Hæc ĭntĕr sē tōtă vī tūdĭtāntēs. *Enn.* (apud *Fest.* Eodem sensu usurpatur *Cudo*).

Tŭĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī. *d. Regarder, envisager.* Tălĭă dīcēntĕm jāmdūdum āvĕrsă tŭĕtŭr. *V.* Explērī mēntēm nĕquĭt, ārdēscĭtquĕ tŭēndō. *Id.* Ōcŭlīsquĕ tŭēns ĭmmĭtĭbŭs. *O.* Cœlūmquĕ tŭērī Jussĭt. *Id.* SYN. Ĭntŭĕŏr, ādspĭcĭŏ, spēctŏ, *qqf.* tŭŏr, ĭntŭŏr, cōntŭŏr. *Voy.* Specto, Video. ‖ *Au fig. Observer.* Vŭlnĕrā, mōrbŏs, Caūsāsque ăffectūsquĕ cănūm, tŭă cūrā tŭērī ēst. *Grat.* (*Cyn.* 345). SYN. Ōbsĕrvŏ, ĭnspĭcĭŏ, cōnsīdĕrŏ, etc. ‖ *Garder, conserver.* Impōsĭtūmquĕ sĭbī fīrmă tŭētŭr ōnŭs. *O.* Cōmmissă dūæ sĭnĕ fraŭdĕ tŭēntŭr. Fĭdēs sĭnĕ fraŭdĕ tŭēndă. *Id.* SYN. Cūstōdĭŏ, sĕrvŏ. ‖ *Défendre, protéger.* Hæc ărā tŭēbĭtŭr ōmnēs. *V.* Cōgnātūm, Vēstă, tŭērĕ căpŭt. *O.* Nūnc ērĭt aūxĭlĭīs īllă tŭēndă pătrīs. *Id.* SYN. Tūtŏr, dēfēndŏ, prōtĕgŏ, tĕgŏ, sĕrvŏ, cūstōdĭŏ, *qqf.* pătrōcĭnŏr, fāvĕŏ, fŏvĕŏ. PPH. Sŭm tūtēlă, cŏllŭmĕn. Sūscĭpĭŏ pătrōcĭnĭūm. PHR. Ārcēs quĭbŭs ālīs Āpōllŏ Præsĭdĕt. *V.* Quĭbŭs ēst tūtēlă pĕr ægrōs. *Pp.* ‖ *Soutenir.* Ūt sōlă clādŭm tŭēărĭs nōmĭnă fāmă. *Sil.* SYN. Sūstĭnĕŏ, etc. ‖ *Nourrir.* Lăctĕ nŏvām prōlĕm făcĭlĭquĕ tŭēbĕrĕ măzā. *Grat.* (*Cyn.* 307). Flōrĭdă quām mūltās Hўblă tŭētŭr āpēs. *O.* SYN. Ălŏ, etc.

Tŭgŭrĭum, ĭi *et synér.* ī. *n. Chaumière.* Sōrdĭdūm tŭgŭrĭum ēt tūrpĕ. *Afran.* (apud *Fest.*). Paūpĕrĭs ēt tŭgŭrī cōngēstūm cēspĭtĕ cŭlmēn. *V.* Ūt fētum ĭn ējŭs tŭgŭrĭō dēpōnĕrĕt. *Ph. Voy.* Casa.

Tŭlĭ. *parf. de l'inus.* Tulo, *servant à* Fero.

Tūllă, æ. *f. Nom de femme.* Cŭlĭcĕllŭs ămāsĭō Tūllæ. *Sept. Ser.* (apud *Diom.* 3, 513).

Tūllĭă, æ. *f. Tullie, fille de Servius Tullius, instigatrice du meurtre de son père, dont elle écrasa le cadavre sous les roues de son char.* Pătrĭōs frĕgĭt quæ cūrrĭbŭs ārtŭs, Et stĕtĭt ădductis sūpĕr ōrā trĕmentĭă frēnīs, Tullĭă. *Sil.* Dēdĭt ĭnfandī Scĕlĕrĭs pœnās cūm Tārquĭnĭō Tūllĭă cōnjŭx : quæ pĕr cæsī Mēmbrā pārentĭs sævōs ēgīt ĭmpĭă cūrrŭs, lăcĕrōquĕ sĕnī Vĭōlentă rōgōs nătă nĕgāvit. *Sen.* (Adde *Ov. Fast.* VI, 601 *sq.*).

Tūllĭānŭs, ă, ŭm. *De Tullius, de Cicéron.* Clāngōrĕ vērsō, Tūllĭānă pĕrcrĕpāns În cāstra ābĭbĭs. *Capel.* (V, p. 187).

1. **Tūllĭŭs**, ĭi. *m. Tuyau ; jet d'eau ou de tout autre liquide.* Missō sānguĭnĕ tĕpĭdō tūllĭī effŭantĕs vōlant. *Enn.* (apud *Fest.*). *Voy.* Sipho.

2. **Tūllĭŭs**, ĭi. *m. Nom d'homme.* ‖ *Servius Tullius, sixième roi de Rome.* Tūllĭūs ĭnvēnīt cēnsŭm, Vŭlcānĭă prōlēs (*Anth.* 1, p. 199). Nāmquĕ pătĕr Tūllĭī Vŭlcānŭs, Ocrislă mātĕr Præsīgnis făcĭlĕ Cōrnĭcŭlānă fŭit. *O.* SYN. Sĕrvĭŭs. ‖ *Nom de famille de Cicéron.* Dixĕrăt : Ō mōrēs, ō tēmpŏră ! Tūllĭŭs ōlim. *M.* (IX, 72. *Id.* IV, 16). *Voy.* Cicero.

Tullŭs, ī. *m. Prénom romain.* ‖ *Tullus Hostilius, troisième roi de Rome.* Rēsĭdĕsquĕ mŏvēbĭt Tullŭs ĭn ārmă vīrōs. *V.* Quō pĭŭs Ænēās, quō dīvĕs Tullŭs ĕt Ancŭs. *H.* Ī nūnc, ĕt vĕtĕrĭs prōfĕr præcōnĭă Tullī. *Sid.* (*Pan.* 318). ‖ *Nom d'homme.* Ĕt dēsĭdĕrĭō, Tullĕ, mŏvērĕ mĕō. *Pp.* (III, 20, 6. Adde *Mart.* I, 37).

Tŭm. *conj. Tant... tant* (*répété, ou opposé à* quum). ‖ *Et, en outre.* Nārcissum ĕt flōrĕm jūngĭt bĕnĕōlēntĭs ănĕthī; Tŭm căsĭa ătque ălĭīs ĭntĕxĕns suāvĭbŭs hĕrbīs, Mollĭă lūtĕōlă pĭngit văccĭnĭă călthă. *V.* Ēnsĕ fĕrīt, stĕrnĭtŭrquĕ tĭbī, Prōsĕrpĭnă, văccæm; Tŭm Stўgĭō rēgī nocturnās ĭnchōăt ārās. *Id.* (Adde *Ter. And.* I, 1, 34). SYN. Ĕt, ĭnsŭpĕr, prætĕrĕă, dēĭndĕ. ‖ *adv. Alors. Voy.* Tunc.

† **Tŭmbă**, æ. *f.* (τύμβος, *qqf.* τύμβα). *Tombe.* Sūnt ĕt mūtă tămĕn tăcĭtās clаudĕntĭă tŭmbās Mārmŏră. *Prud.* (*Peri.* 3341).

Tŭmĕfăcĭō, ĭs, ĕrē. *Gonfler, enfler.* Ēxtĕntām tŭmĕfēcĭt hŭmŭm (vis ventorum). *O.* SYN. Ĭnflō. ‖ *Au fig.* Dūm mē lætĭtĭă tŭmĕfăctum fāllĭs ĭnānī. *Pp.* (III, 4, 3. *Id.* IV, 1, 63). Dūm nĭmĭŭm vānō tŭmĕfăctŭs nōmĭnĕ gaudēs. *M.* (IV, 11).

Tŭmens, tĭs, *et* **Tŭmĭdŭs**, ă, ŭm. *Gonflé, enflé.* Pĕrquĕ pĕdēs trājēctŭs lōră tŭmēntēs. *V.* Sĭbĭlă cōllă tŭmentēm. *Id.* Tŭmentĕs mŭltō săccōs hŏrdĕō. *Ph.* Tŭmĭdīs vēlīs æquĭlōnĕ sĕcundō. *H.* Quă tŭmĭdŭs rīgăt ārvă Nīlŭs. *Id.* Tŭmĭdæquĕ ĭn vītĭbŭs ūvæ. *O.* SYN. Tŭmĕfăctŭs, ĭnflātŭs, turgens, turgescens, turgĭdŭs. ‖ *qqf. Élevé.* Ăt vōs, quă vĕnĭēt, tŭmĭdī sŭbsĭdĭtĕ montēs. *O. Voy.* Tumor, Celsus. ‖ *Au fig. Gonflé de colère, irrité.* Æccĕnsum quīs bĭlĕ fĕrēt, famŭlĭsquĕ tŭmentĕm Lēnĭĕt? *St.* Īrātŭsquĕ Chrĕmēs tŭmĭdō dēlĭtĭgat ōrĕ. *H.* Tŭmĭda ĕx īrā jām cōrdă rĕsĭdūnt. *V. Voy.* Iratus. ‖ *Enflé, orgueilleux.* Fŭlgēntem ārmĭs, ăc vānă tŭmentĕm. *V.* Mĭthrĭdătĭcīsquĕ tŭmentĕm Nōmĭnĭbŭs Pōntŭm. *O.* Tŭmĭdūsquĕ nŏvō præcōrdĭă rēgnō. *V.* Ērĭdănŭ tŭmĭdissĭmŭs æccŏlă, Cēltæ. *Sil.* SYN. Tŭmĕfăctŭs, ĭnflatŭs, turgĭdŭs, etc. *Voy.* Superbus. ‖ *qqf. Qui gonfle.* Tŭmĭdōquĕ ĭnflātur cārbăsŭs aŭstrō. *V.* Tŭmĭdōs causăbĭtur ēurōs. *O.*

Tŭmĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* **Tŭmĕscō**, ĭs, ĕrĕ. *n. Être gonflé, enflé, se gonfler.* Ĕt tŭă jām flĕtŭ lūmĭnă fessă tŭmĕnt. *Tib.* (1, 8, 68). Ēxtĕnsis tŭmĕt ūvă răcēmīs. *O.* Plēnīs tŭmŭērŭnt gŭttŭră vēnīs. *Id.* Vērĕ tŭmĕnt tĕrræ. *V.* Quă vī mărla ăltă tŭmescānt. *Id.* Ĭnflātăquĕ cōllă tŭmescūnt. *O.* Vērĕ tŭmescĭt Tābĕ nĭvīs (fluvius). *L.* SYN. Turgĕō, turgescō, ĭnflŏr, *qqf.* surgō, crescō. PHR. Surgit tĭbĭ lūtĕă pēllīs. *Pers.* ‖ *S'élever, en parlant d'une montagne.* Cōnspĭcŭō clīvūs mōllĭtĕr orbĕ tŭmĕt. *Cl.* SYN. Crescō, surgō. ‖ *Au fig. Se gonfler, fermenter.* Laŭdĭs ămōrĕ tŭmēs. *H.* Bĕllă tŭmēnt. *O.* Ōpĕrtă tŭmescĕrĕ bĕllă. *V.* Nĕc nūnc mĭhī jūngĕrĕ mōntēs Mēns tŭmĕt. *V. Fl.* ‖ *Être gonflé de colère.* Tŭmĕt ănĭmŭs īrā. *Sen.* (*Phœn.* 352. *Id. Troad.* 1096). Ēt răbĭē fĕrā cōrdă tŭmēnt. *V.* Ācrī cōrdĕ tŭmĕt (Mars). *V. Fl.* Rŭmpŏr, ĕt ōrā mĭhī părĭtĕr cūm mēntĕ tŭmescūnt. *O.* Răbĭē sŭccēnsă tŭmescĭt. *Cl. Voy.* Irascor. ‖ *S'énorgueillir.* Tŭmēs ăltō Drūsōrŭm nōmĭnĕ. *J.* (8, 40). Mĕrĭtō tŭmĕt Săbēllŭs. *M.* (IV, 46). Păctōlī fōntĕ tŭmescĭt. *Cl.* SYN. Ĭnflŏr, turgĕō, etc. PHR. Mājēstātĕ fĕrōx, nĭmĭīs dūm vīrĭbŭs aŭctŭs Ĭnflātur, dūm grāndĕ tŭmēns sēsĕ ăltĭŭs ēffĕrt. *Prud. Voy.* Superbio.

Tŭmĕt, tŭĭmĕt, etc. *Toi-même.* Pĕtĕt ŭndĕcŭnquĕ tĕmĕt hæc dĕxtra ĕt fĕrĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 1011). Nullum ĕst pĕrĭclūm tĭbĭmĕt. Ăt măgnūm tĭbĭ ĕst. *Id.* (*Agam.* 798). Pōrtendĭt tĭbĭmĕt cānĭs ĭd præsēntĭă. *Avien.* (*Progn.* 533). ‖ **Tŭmĕtĭpsĕ** *ou* Tŭmĕt ĭpsĕ. *Même sens.* Nūnc tĭbĭmĕt ĭpsĕ jūstă supplĭcĭa ĭrrōgă. *Sen.* (*Hip.* 1222. Cf. *Diom.* 1, 320).

Tŭmĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Cōmplānātōrĕm tŭmĭdŭlæ gĕngĭvŭlæ (apud *Apul. Apol.*).

Tŭmĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tumens.

Tŭmŏr, ōrĭs. *m. Proéminence, bosse, enflure.* Tŭrpĭă quūm făcĕrĕt Pallădĭs ōră tŭmŏr. *Pp.* (II, 23, 86). Quūm flāmĭnĕ frāctō Dūrat ădhūc sævĭtquĕ tŭmŏr (pelagi). *Cl.* PHR. Nĕc lōrĭcă tĕnĕt dīstēntī cōrpŏrĭs aŭctūm. *L.* ‖ *En partic. Élévation d'une montagne, éminence.* Tŭmŏr ĭllĕ lŏcō pērmānsĭt, ĕt ăltī Cōllĭs hăbĕt spĕcĭēm. *O.* Cūrvātă tŭmōrĕ Pārvō plānĭtĭēs. *Cl.* Ēt plānŭs mŏdĭcō tŭmŏrĕ vērtĕx. *M.* (IV, 64). SYN. Tumŭlus. ‖ *Enflure sur le corps, tumeur.* Ēt tălĭs tŭmŏr ēxcĭtĕt pāpillās. *M.* (VIII, 64). SYN. Tubĕr. ‖ *Au fig. Fermentation.* Præsēns tŭmŏr ĕt cīvīllă nŭpĕr Clāssĭcă. *Cl.* ‖ *Colère.* Pōnătŭr ōmnĭs īra, ĕt ĕx ănĭmō tŭmŏr Ērāsŭs ăbĕăt. *Sen.* (*Thyest.* 519). Tŭmŏr ōmnĭs ĕt īræ Cōncēssērĕ dĕūm. *V. Voy.* Ira. ‖ *Orgueil.* Ăd rĕctă flĕctī rēgĭŭs nōn vŭlt tŭmŏr. *Sen.* (*Hipp.* 136). Mē tŭmŏr ĭmpŭlĕrĭt, mē dēvĭŭs ēgĕrĭt ārdŏr. *Cl. Voy.* Superbia. ‖ *qqf. au plur.* Quāntōsquĕ tŭmōrēs Mēntĕ gĕrīt famŭlŭs, Mägnī cervĭcĕ rĕvŭlsă. *L.* (Adde *Sen. Phœn.* 585; *Aus. Cl. Urb.* 2, 10).

† **Tŭmŭlāmĕn**, ĭnis. *n. Sépulture.* Ĭpsĕ mĕīs quŏd cōnstĭtŭī tŭmŭlāmĭnă membrīs. *Inscr.* (apud *Fabrett.* p. 634).

Tŭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Enterré.* Ĭnquĕ Tŏmĭtānă jăcĕām tŭmŭlātŭs ārēnā. *O.* Cānăcĕ jăcĕt hŏc tŭmŭlată sēpulchrō. *M.* (XI, 91).

Tŭmŭlō, ās, ārĕ. *Enterrer.* Ŏptăt ŭt ēxănĭmīs mānĭbŭs tŭmŭlētŭr ămīcīs. *O.* Nĕc sĭm tŭmŭlandŭs ăb īllā. *Id.* Nĕque ĭnjēctă tŭmŭlābŏr mōrtŭa tĕrrā. *Cat.* (64, 155). SYN. Cōntŭmŭlō, hŭmō, etc. *Voy.* Sepelio.

† **Tŭmŭltī**. *ancien gén. de* Tumultus. Nĭl ōrnātī, nĭl tŭmŭltī : æccĕssī; ĭntro ādspexī. Sclō. *Ter.* (*And.* II, 2, 28. *Id. Hec.* III, 2, 21 ; *Pl. Cas.* III, 5, 22). Quĭd hinc tŭmŭltī ănte fōrēs? *Turpil.* (apud *Non.* 8, 50. Ubi plurima).

† **Tŭmŭltŭō**, ās, ārĕ. *n. Comme le suiv.* Quĭd sīt,

ārpĕdī mihī, quīd tūmultūēs? *Pl.* (*Rud.* III, 2, 14). Quīd tūmultūās cūm nōstrā fāmīliā? *Id.* (*Mil. fr.* apud *Maium*).

Tūmultŭŏr, ārīs, ārī. *d. Exciter du tumulte, remuer, se soulever.* Præsĕrtim īn rē pŏpŭlī plăcīda ātque īntĕrfectīs hōstĭbŭs, Nōn dēcĕt tūmultŭārī. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 21). Tūmultŭāntīs ĕxcĭtāt tūrbæ sŏnŭs. *P. Nol.* (13, 165). SYN. Trĕpĭdō, tūrbŏr.

Tūmultŭōsē. *adv. En tumulte.* Tūmultŭōse ĕt cūnctīs cōpĭīs. *Afr.* (apud *Char.* 2, 197).

Tūmultŭōsŭs, ă, ŭm. *Tumultueux.* Quīs hŏmō tām tūmultŭōsō sŏnĭtū mē ĕxcīvit fōrās? *Pl.* (*Trin.* V, 2, 52. Vulgo, *subito foras :* illud autem ex præced. versu irrepsit). Tūmultŭōsŭm sōllĭcĭtāt mārē. *H. Voy.* Turbidus.

Tūmultŭs, ūs. *m. Tumulte, trouble, soulèvement.* Ille ĕtĭām (sol) cæcōs īnstārĕ tūmultŭs Sæpĕ mŏnĕt. *V.* Trĕpĭdō bēllī cōncŭssā tūmultŭ Ōmnĭă. *Lr.* (III, 848). Nēc mīnŭs ĕt scĕlĕrūm făcĭlĕ rērūmquĕ tūmultŭ Gaŭdēbŭnt. *Man.* (V, 455). SYN. Tūrbă, tūrbæ, trĕpĭdātĭō. *Voy.* Seditio, Discordia. ‖ *En partic. Tumulte, appel en masse qui se faisait lorsque la République était attaquée sur son territoire, ou que les Gaulois approchaient.* Sīmŭl ōmnĕ tūmultŭ Cōnjūrāt trĕpĭdō Lătĭum. *V.* Hīc rēm Rōmānām, māgnō tūrbāntĕ tūmultŭ, Sīstĕt ĕquēs. *Id.* ‖ *Dispute, querelle.* Īnquĕ rĕpēntīnōs cōnvīvĭă vĕrsă tūmultūs. *O.* SYN. Rīxă, jūrgĭă (*pl.*). ‖ *Tumulte, bruit.* Ăt dŏmŭs īntĕrĭōr gĕmĭtū mīsĕrōquĕ tūmultū Miscĕtŭr. *V.* Māgnō Călchāntă tūmultū Prōtrăhĭt īn mēdĭōs. *Id.* Ūtquĕ sătĭs trĕpĭdūm tūrbă cŏĕūntĕ tūmultŭm Cōmpōsŭĭt vultū. *L.* SYN. Mūrmŭr, clāmŏr, etc. ‖ *Trouble des élémens, bruit de l'orage, etc.* Pĕlāgī cœlĭquĕ tūmultūs. *L.* Cœlŭm tŏnăt ōmnĕ tūmultū. *V.* Cōrpŭs mōrtālĕ tūmultūs Nōn tŭlĭt ætherĭōs. *O.* Trēmendō Jūpĭtĕr ĭpsĕ rŭēns tūmultū. *H.* SYN. Mūrmŭr, frăgŏr, sŏnĭtŭs, strĕpĭtŭs, etc. *Voy.* Sonitus. ‖ *Au fig. Trouble, confusion.* Quīs hīc tūmultūs vīscĕra ĕxăgĭtăt mĕă? *Sen.* (*Thyest.* 1000). Tām vărĭūs vōcūm gĕnĕrūmquĕ tūmultūs. *Cl.* Stŏmăchōquĕ tūmultūm Lēntă fĕrēt pĭtuĭtă. *H.* ‖ *Trouble d'esprit.* Gaudĕt mōnstrīs mēntīsquĕ tūmultū. *L.* Nēquĕ cōnsŭlārĭs Sŭbmŏvĕt lĭctōr mĭsĕrōs tūmultūs Mārtĭs. *H.* Nōndūm tūmultū pĕctŭs ăttŏnĭtō cārĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 1219). SYN. Tūrbæ. *Voy.* Cura.

Tūmŭlŭs, ī. *m. Élévation de terre, naturelle ou factice.* ‖ *Éminence, colline.* Ēst ūrbe ēgrĕssĭs tūmŭlŭs. *V.* Cōllĕ tūmĕt mŏdĭcō, lēnīquĕ ĕxcrēscĭt ĭn ăltŭm Pīnguĕ sōlŭm tūmŭlō. *L.* SYN. Tūmŏr, ūmbō, cōllĭs. PHR. Tūmŭlŭs sūrgēntĭs ĭn ăltŭm Tēllūris. *L. Voy.* Collis. ‖ *Tertre indiquant une sépulture.* Tūmŭlumquĕ sŭpĕr grăvĭs ăddĭt ārēnæ. *O.* Tūnc ēgŏmĕt tūmŭlŭm Rhœtēo ĭn lĭttŏre ĭnanĕm Cōnstĭtŭī. *V.* ‖ *Par ext. Tombeau, pierre tumulaire.* Ēt tūmŭlum făcĭte, ēt tūmŭlō sŭpĕrăddĭtĕ cārmēn. *V.* Hoc tamĕn ĭn tūmŭlī mārmŏrĕ cārmĕn ĕrĭt. *O. Voy.* Sepulchrum. ‖ *qqf. Urne.* Sĭt tūmŭlus lēnæ, cūrtō vĕtŭs ămphŏrā cōllō. *Pp.* (IV, 5, 72).

Tūn', *apocope de* Tune. Tūn' mārĕ trānsīllās? *Pers.* (5, 146). Tēn' prōvĭncĭă nārrāt ēssĕ bēllam? *Cat.* (44, 6. Et *Pers.* 1, 29).

Tūnc *et* Tŭm. *adv. Alors.* Tūnc ēgŏmĕt tūmŭlŭm Rhœtēo ĭn lĭttŏre ĭnanĕm Cōnstĭtŭī. *V.* Sŏclīs tūnc ārmă căpessānt Ēdĭcō. *Id.* Tūnc ēgŏ crēdīdĕrĭm, vōbĭs ēt sīdĕra ēt ămnēs, etc. *Pp.* (I, 1, 25). Ăt mē tŭm prīmŭm sævŭs circūmstĕtĭt hŏrrŏr. *V.* Tūm vĕro ĭn nŭmĕrŭm Faūnōsquĕ fĕrāsquĕ vīdērēs. Tūm brĕvĭtĕr Dīdō vŭltŭm dēmissă prōfātŭr. *Id.* PPH. Ĕō *ou* īllō tēmpŏrĕ. Tūnc tēmpŏrĭs. Īllīs dĭēbŭs. ‖ Jām tŭm. *Déjà alors.* Jām tūm rēlligīō dūrōs tĕrrēbăt ăgrēstēs. *V.* Quĭbŭs Ītălă jām tŭm Flōrŭĕrĭt tĕrra ălmă vīrīs. *Id.* ‖ Tŭm... quŭm. *Alors que.* Tūm dēcŭĭt quŭm scēptră dăbās. *V.* Tūm fĭgĕrĕ dāmās... Quŭm nĭx ăltă jăcēt. *Id.* ‖ Quīd tūm? *Eh bien quoi? Quoi donc?* Quīd tūm? sōlă fŭgă naŭtās cōmĭtābŏr ŏvantēs? *V.* (*Id. E.* 10, 8). Quīd tūm pōstĕă? *Ter.* (*Eun.* II, 3, 78). ‖ Tŭm. *Et, de plus. Voy. ce mot.* ‖ † Ĕxtūnc *ou* Ex tūnc. *Depuis lors.* Sūmpsĭt ăb ĭpsō ex tūnc Ădām pătrĕ tĕrrā dŏlōrĕm. *Fort.* (IX, 2, 5).

Tūncĕr *ou* Tūncrŭs, ī. *m. Peuple Belge; auj. Tongres.* Tū Tūncrum, ēt Văbālĭn, Vĭsūrgĭn, Ălbĭm. *Sid.* (*Pan.* 2319. Forte de thermis agitur).

Tūndō, ĭs, tŭtŭdī, tūnsŭm, tūndĕrĕ. *Frapper à coups redoublés.* Tūndĭĕr, ēt crēbrō pūlsārĭĕr æĕris ictū. *Lr.* (IV, 932). Tūndĕt ăd Īdæōs cўmbălă raŭcă chŏrōs. *Pp.* (III, 15, 35). Pĕctŏrăque ĭnflēsă tūndăt ăpertă mănū. *O.* Gēns ēffrēnă vīrum Rĭphæō tūndĭtŭr eūrō. *V.* SYN. Fĕrĭō, pŭlsō, cædō, plāngō, vĕrbĕrō, *qqf.* cōntūndō. *Voy.* Verbero. ‖ *Broyer, piler.* SYN. Frāngō, pīnsō, tĕrō, cōntĕrō. *Voy.* Tunsus. ‖ *Au fig. Rebattre les oreilles, importuner.* Pĕrgĭn' aūrēs tūndĕrĕ? *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 25). Tūndendo ătque ădăgĕ ōdĭō dēnīque ēffēcīt sĕnĕx. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 48). Āssĭdŭīs hinc ātque hīnc vōcĭbŭs hērōs Tūnditŭr. *V.* Tūndăt Æmўclē, Nātālĕm Mājīs ĭdĭbŭs ēssĕ tŭŭm. *Pp.* (IV, 5, 18). ‖ *qqf. Frapper une seule fois.* Ēt mĭsĕrŭm sānctō tundĕrĕ pŏstĕ căpŭt. *Tib.* (I, 5, 44). Tūndĭt hŭmŭm mōrĭēns. *O.* Lăpĭdĕm dĭgĭtō quŭm tūndĭmŭs. *Lr.* (IV, 265).

Tūnĭcă, æ. *f. Tunique, vêtement de dessous qu'on recouvrait de la toge.* Ēt tūnĭcām, mōllī mălĕr quām nēvĕrăt aūrō. *V.* Tūnĭcisquĕ flŭēntĭbŭs aūrās Ēxcĭpĭt. *O.* Ămbās Dīdūxī tūnĭcās, ēt pĕctŏră nūdă cĕcīdī. *Calp.* (3, 30). *Voy.* Vestis. ‖ Tūnĭcām pŏnō. *En parlant des esclaves qui allaient être fouettés.* Pōnūnt Cōsmētæ tūnĭcās. *J.* (6, 475. Et *Pl. Pers.* III, 1, 34). ‖ Tūnĭcă mŏlēstă. *Voy.* Molestus. ‖ *Au fig. Enveloppe, pellicule, écorce.* Sē mēdĭō trūdŭnt dē cōrtĭcĕ gēmmæ, Ēt tĕnŭēs rŭmpŭnt tūnĭcās. *V.* Rēplĭctæ Bŭlbōrŭm tūnĭcæ. *St.* ‖ *Cosse, gousse.* Tūnĭcām mīhī mălō lūpīnī. *J.* (14, 153). SYN. Sĭlĭquă. ‖ *Cuirasse de scarabées.* Quūm vĕtĕrēs pōnūnt tūnĭcās æstātĕ cĭcādæ. *Lr.* (IV, 56). SYN. Fōllĭcŭlŭs. ‖ *Enveloppes pour le poisson.* Ēt lāxās scombrīs sæpĕ dăbūnt tūnĭcās. *Cat.* (97, 5. Adde *Mart.* IV, 87 : unde colligas, scombros charta non tantum involutos, sed in ea frixos).

Tūnĭcātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une tunique.* Vīllă vēndēntĕm tūnĭcātō scrūtă pŏpēllō. *H.* Aūt ăpĕrī făcĭēm, vēl tūnĭcātă lăvă. *M.* (III, 3, scil. balneo utere). ‖ *Au fig.* Ō sōlēs! ō tūnĭcātă quiēs. *M.* (X, 51, scil. rure viventis). ‖ *Recouvert d'une pelure.* Tūnĭcātum cūm sălē mōrdēns Cæpē. *Pers.* (4, 30).

Tūnĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Tunica. Ēheū! rēdăctŭs sum ūsquĕ ăd ūnam hānc tūnĭcŭlam, Ēt ăd hōc mĭsēllum pallĭŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 65. Vulgo, *ad hanc unam.* Adde *Turpil.* apud *Non.* 14, 8).

Tūnĭsĕŭs, ă, ŭm. *de Tunis, ville d'Afrique.* Tōrridă Tūnĭsĕōs ĭnfĕrt mihī Bўrsă fūrōrēs. *Sid.* (*Pan.* 381).

? Tūnsĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Tundo. *Frapper à coups redoublés.* Sūbĭtō lătrōnēs ex ĭnsĭdĭīs ădvŏlānt, Ĭntĕrquĕ cædēm fĕrrō mŭlŭm tūnsĭtānt. *Ph.* (II, 8, 7. Libri habent *trucidant*, quod omnes

facile rejiciunt. *Tunsitant* ex *Meursii* est conjectura; quæ melior mihi visa est. *Salm.* vult *tusitant*; sed plerique ex *Rigalt.*, *trusitant*).

Tūnsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Tundo. *Frappé à coups redoublés.* Ingentēm sŏnĭtŭm tūnsīs ād sīdĕra tōllunt Pĕctŏrĭbŭs. *V.* Quūm grăvĭtĕr tūnsīs gĕmĭt ārĕă frūgĭbŭs. *Id.* ‖ *Pilé.* Tūnsum gallæ ādmiscērĕ săpōrĕm. *V.*

† **Tŭŏptē.** *Voy.* Tuapte.

Tŭŏr, ĕris, ī. *d. Comme* Tueor. *Voir, regarder.* Nēc călĭdōs æstūs tŭĭmur, nēc frīgŏră quīmŭs. *Lr.* (I, 301. *Id.* V, 320, et passim). Hæc ōscŭlă, nātī, Vĕstră tŭŏr! sīc vōs, etc. *St.* (*Th.* III, 152. Quod laudat *Eutych. de Discern. Conj.* p. 2164. Cf. *Fest.*). *Voy.* Contuor, Intuor.

Tūrānĭŭs. *Voy.* Turranius.

Tūrbă, æ. *f. Trouble, désordre, bruit.* Quāntās tūrbās cōncĭvī insciēns! *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 17). Priūsquām tūrbārūm, quīd făcĭāt āmplĭūs. *Pl.* (*Men.* V, 2, 93). Fŭgĭam intrō, nē quĭd hīc tūrbæ fĭat. *Id.* (*Aul.* II, 9, 9). Cāvē nē te īn tūrbam īmplĭcēs. *Att.* (apud *Non.* 12, 26. Ubi multa). SYN. Tūmultŭs. *Voy.* Discordia. ‖ *Au fig. Trouble d'esprit.* Expĕrs tūrbārum, ātque ănĭmum vīrtūtĕ quĭētă Cōmpŏsĭtus. *St. Voy.* Cura. ‖ *Attroupement, foule, multitude.* Hūc ōmnĭs tūrba ād rīpās effūsă rŭēbāt. *V.* Ipsĕ făce īn tūrbă, quă vĕnit illă, lŏcūm. *O.* Ūrgērĭs tūrbă circūm tē stāntĕ. *H.* SYN. Cătērvă, ăgmĕn, cōhŏrs, eœtŭs, cōnvēntŭs, mănŭs, glŏbŭs, frĕquentĭă, lĕgĭŏ, cŏrōnă, cōncŭrsŭs, mūltĭtūdŏ, nūmĕrŭs, cōplă, vīs, vŭlgŭs. EP. Cēlĕbrĭs, dēnsă, spissă, frĕquēns, īngēns, mūltă, plūrĭmă, nūmĕrōsă, cōnfūsă, clāmōsă. PHR. Tūrbæ glŏbŭs. Jŭvĕnŭm nūmĕrōsă cōhŏrs. Vīs hŏmĭnum. Plūrĭmă tūrbă vĭrōrūm ou vĭrum. VERS. Quă glŏbŭs illĕ vĭrum dēnsissĭmŭs ūrgĕt. *V.* Jŭvĕnŭm mănŭs ēmĭcāt ārdēns. Quis glŏbŭs, ō cīvēs, călĭgĭnĕ vŏlvĭtur ātră? Hos mĭmĭcă sŭpĕr mixto rŭit ăgmĭnĕ turba. Undique ēnim dēnsă Teŭcri inclūsēre cŏrōnă. Stīpātă tĕgēbăt Turba dŭcum. Tānto complerint ăgmĭnĕ rīpās. Foribŭs dŏmŭs ălta suprēbis Mānĕ sălutantum tōtis vŏmĭt ædĭbŭs undam. Ātque hīc īngēntēm cōmĭtum ăffŭlxissĕ nŏvōrum Invenio admīrans nūmĕrum, mătrēsquĕ vĭrōsque, Cōllĕctam ēxsĭlĭō pŭbēm, mĭsērābilĕ vŭlgŭs. *Id.* Vidi rumpi pĕnĕtrālĭă tūrbā, Et pŏpŭlum lædi dēficĭentĕ lŏcō. *O.* Dēnsum hūmĕris bĭbit aurĕ vŭlgŭs. *H.* Effusæque impĕtŭs aulæ. *St.* Dŏmĭbusque ēmissă sŭpērbis Undă frĕmit vŭlgi. *M.* ‖ *Le vulgaire.* Nēc īn tūrbām, nēc tūrbæ cārmĭnă dīcām. *Man.* (II, 136). Proptĕr quod vŭlgus crāssāquĕ tūrbă rōgāt. *M.* (IX, 23). *Voy.* Vulgus. ‖ *Peuple, nation.* Crēdĕ mĭbi, nĭmĭum Mārtĭă tūrbă sæpīt. *M.* (I, 4). Tūrba Rĕmi. *J.* (10, 73). SYN. Gēns, etc. ‖ *Secte.* Nēc minus esse suam Stoïcă turba vĕlit. *M.* (VII, 68). *Voy.* Secta. ‖ *Troupe d'animaux.* Quem turba cănūm circumsŏŭna tĕnet. *V.* Turba lŭporum. *Sil.* ‖ *En gén. Grand nombre, abondance.* Nēc tē missă sŭpēr jăcŭlōrūm tūrbă mŏrātur. *O.* Turba rotārūm. Ādfŭit huīc tūrbæ (arborum) mētās ĭmĭtātă cŭprēssūs. *Id.* Tūrbă mălōrūm. *L.* SYN. Cōpĭă, vīs, nūmĕrus.

Tūrbăllŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* (*Pl. Rud.* III, 2, 45.)

Tūrbātŏr, ōris. *m.*, *et* **Tūrbātrīx**, īcis. *f. Perturbateur, perturbatrice.* Accūmŭlăt crēbrōs tūrbātrīx fāmă pāvōrēs. *St.* Tempestās placidæ tūrbātrīx invĭdă pācis. *Prud.* (*Psych.* 736).

Tūrbātŭs, ă, ŭm. *Troublé, en désordre.* Cūm vīli tūrbātis vēstĕ căpillīs. *O.* ‖ *Troublé, trouble.* Īs nĕquĕ līmō Tūrbātam haurīt ăquăm. *H.* Mārsĭcă Pēlignī mittūnt tūrbātă cōlōnī. *M.* (XIII, 121). SYN. Tūrbĭdŭs. ‖ *Au fig.* Trīstĭbŭs întĕrĕă sōmnŭm tūrbātă figūris. *St.* Nēc tūrbātum ănĭmī. *Sil.* Tūrbātă vūltū. *Sen.* (*Oct.* 692). *Voy.* Turbidus.

† **Tūrbēllæ**, ārŭm. *f. pl. dimin. de* Turbæ. Quō pācto ēt quāntās tūrbēllās sōlēăm dărĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 107. *Id. Bac.* IV, 9, 134).

Tūrbĕn, ĭnis. *m. Comme* Turbo 2. Nāmque ăgŏr ūt pĕr plānă cĭtŭs lŏcă vērbĕrĕ tūrbĕn. *Tib.* (I, 5, 3, sic legente *Char.* 1, 117. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VII, 378. Quod tamen damnat ipse *Char.* 1, 48).

Tūrbĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Turbidus. Tūrbĭdŭlī sēnsūs, ēt lĭtĭgĭōsă frăgōsis Ārgūmēntă mŏdīs. *Prud.* (*Apot.* 276).

Tūrbĭdŭs, ă, ŭm. *Troublé, agité.* Nēc tūrbĭdă pōnti Æquŏră lædēbānt nāvēs ād sæcă. *Lr.* (V, 998). Et frēta vēntīs Tūrbĭdă. *O.* Tūrbĭdă tēmpēstās. *V.* SYN. Tūrbātŭs, mōtŭs, cōmmōtŭs, sōllĭcĭtŭs, ăgĭtātŭs. ‖ *Mis en désordre.* Ūltque ĕrāt ā sōmnō tūrbĭdă, răptă cŏma ēst. *O.* ‖ *Trouble, en parlant d'un liquide.* Tūrbĭdŭs hīc cœnō vāstāquĕ vŏrāgĭnĕ gūrgĕs. *V.* Tūrbĭdă sōllĭcĭtō trānsmittĕrĕ cæcŭbă sæccō. *M.* (XII, 61. *Id.* XIII, 121). SYN. Tūrbātŭs, tūrbŭlēntŭs. ‖ *Obscurci, obscur.* Āt nōs sōllĭcĭtī lūmĭnĕ tūrbĭdō. *Sen.* (*Hip.* 790, de luna). Vōlvĭtŭr ād mūrōs călĭgĭnĕ tūrbĭdŭs ātrā Pūlvĭs. *V. Voy.* Obscurus. ‖ *Vue trouble.* Ācĭēquĕ fālsŭm tūrbĭdă cœlum vĭdēs. *Sen.* (*H. Fur.* 954). ‖ *Au fig. Troublé.* Pĕctŏră sūnt ĭpsō tūrbĭdĭōră mărī. *O.* Tūrbĭdă pĕrvĕrsās indŭlt illă cŏmās. *Id.* Vidēbām stārĕ tristēs, tūrbĭdō Vŭltū. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 436). SYN. Tūrbātŭs, pĕrtūrbātŭs, cōnfūsŭs, sōllĭcĭtŭs, ăttŏnĭtŭs, āmēns. PHR. Pĕrtūrbātĭs sēnsĭbŭs. *Ph.* ‖ *En partic. Troublé par la colère.* Tūrbĭdŭs īrā. *St.* Quēm tūrbĭdă Sēmpĕr Jūnō vīdĕt (Ganymedem). *Id.* Lūmĭnĕ nōs, Æfĕr, tūrbĭdĭōrĕ nōtās. *M.* (X, 20). ‖ *Par la joie.* Ātque ănĭmō spēm tūrbĭdŭs haūsīt ĭnānĕm. *V.* ‖ *Par l'effroi.* Ex ōcŭlīs sē tūrbĭdŭs ăbstŭlĭt Ārūns. *V.* ‖ *n. pris adv.* Plēnōquĕ bacchī pĕctŏrĕ, tūrbĭdŭm Lætātŭr. *H.*

Tūrbĭnĕŭs, ă, ŭm. *Qui tourbillonne.* Cōrpŏră tūrbĭnĕō jŭvĕnīllă vŏrtĭcĕ mĕrsīt. *O.*

1. Tūrbō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agiter, troubler, confondre, mettre en désordre, rendre trouble.* Nūllă tēmpēstās frētŭm Violēntă turbĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 931). Pĕctĕrĕ tē nōlim, sĕd nēc tūrbārĕ căpillōs. *M.* (II, 36). Āttică nĕctarĕum tūrbātis mēllă falērnūm. *Id.* (XIII, 108). Ēversæ turbant cōnvīvĭa mēnsæ. *O.* Tūrbantēs festă Mĭnĕrvæ. *Id.* SYN. Ăgĭtō, cōmmōvĕō, pĕrtūrbō, cōntūrbō, mĭscĕō, pērmiscĕō, cōnfundō, vĕrsō. ‖ *Au fig.* Sēd rēs ănĭmos incognĭta turbat. *V.* Et tāntō turbētur Græcĭă luctu. *V. Fl.* Major mē tāntī reverēntĭa turbat. *M.* (VII, 51). Tūrbantēs jurā tribuni. *L.* ‖ *Poursuivre violemment.* Apros Latrātu turbābis ăgēus. *V.* Æthēria quos lapsa plagā Jŏvis ălēs aperto Turbābāt cœlo. *Id.* Turbābat rapidās ād sūa lustrā fĕrās. *Avian.* (17, 2). SYN. Prōturbō, ăgĭtō, etc. ‖ *qqf. Renverser.* Primā Tanăgræūm turbāvit ārundō Cŏrœbum. *St.* SYN. Prōturbō, etc. *Voy.* Sterno. ‖ *Disiper.* Grĕgēs sērvōrum, ōstrūmquĕ rēnīdēns, Quæ turbant cēnsum. *Petr.* (*Sat.* 119). Tāntum hanc turbāvit fīlĭus āmēns, Dum mēlĭorĕ nŏvās āttŏllit mārmŏrĕ villās. *J.* (14, 94, nempe partem opum). *Voy.* Decoquo. ‖ *n. Occasionner du trouble.* Dūm nē rĕdūcām, turbēnt pŏrrō, quām vēlint. *Ter.*

Hec. IV, 4, 12). Impāstūs ceū plēnā lēō pĕr ŏvīlĭă tūrbāns. *V.* Mēdĭō tūrbāntĕ tŭmultū. *Id.* ‖ *Ētre agité, troublé.* Cōrpŏră quæ ĭn sōlĭs rădĭīs tūrbārĕ vĭdēntŭr. *Lr.* (II, 125). Ēt sēptēmgĕmĭnī tūrbānt trĕpĭda ōstĭă Nīlī. *V.* (*Æ.* VI, 801. *Serv.* vertit *turbantur*). Quă nūllām mĕllŭs, pēllægŏ tūrbāntĕ, cārīnæ Aūdīvērĕ mānŭm. *L.* (III, 593. Etsi aliter etiam intelligi potest). ‖ *Au pass. unip.* Tōtīs Ūsque ădĕō tūrbātŭr ægrīs. *V.*

2. Tūrbō, ĭnis. *m. Tourbillon, vent impétueux.* Quă dătă pōrtă, rŭūnt, ăc tērrās tūrbĭnĕ pĕrflānt. *V.* Indŏmĭtŭs tūrbō contōrquēns flāmĭnĕ rōbur. *Cat.* (64, 107). Āvŭlsit lăcĕrōs, pĕrcussă pŭppĕ, rŭdēntēs Tūrbō rāpax. *L.* EP. Ācĕr, rāpax, præcĕps, vĭŏlēntŭs, indŏmĭtŭs, fŭlmĭnĕŭs, raucŭs, hŏrrĭsŏnŭs. VERS. Ādvĕrsī rŭptō ceū quōndām tūrbĭnĕ vēntī Cōnflīgŭnt. *V.* Ægēns hĭēmĕm rŭīt æquōrĕ tūrbō. *Id.* Frāngĭtŭr ĭncŭrsū nĭmbōsī tūrbĭnĭs ārbŏr. *O.* Interdūm vōrtĭcĕ tortō Cōrrĭpĭūnt (venti), rāpĭdīquĕ rōtāntī tūrbĭnĕ pōrtānt. *Lr.* Vēntŭs Tūrbĭnĭbŭs fŭrīt ĭnsānīs. *Sil.* Ceū tūrbĭnĕ raucō Quūm grăvis ārmātŭr Bŏrēas. *Cl. Voy.* Ventus, Procella. ‖ *Tourbillon de fumée, de poussière.* Ātrām prōrŭmpīt ăd æthĕrā nūbĕm Tūrbĭnĕ fūmāntēm plcĕō (Ætna). *V.* Quāntŭs Bistŏnĭō tōrquētŭr tūrbĭnĕ pŭlvīs. *L. Voy.* Fumus, Pulvis. ‖ *Au fig.* Nēsciŏ quō mĭsĕræ tūrbĭnĕ mēntĭs ăgŏr. *O.* Vīrtūtīs jām sōlă fĭdēs, quām tūrbĭnĕ nūllō Ēxcūtĭēt fortūna tĭbi. *L.* Ō cōnfūsĕ nĭmĭīs Grādĭvī tūrbĭnĕ Vārrō! *Sil.* Tūrbĭnĕ sūb mūndī quūm pērsĕquērēntŭr ĭnīquī. *Fort.* (I, 15, 1). ‖ *Tournoiement, mouvement circulaire; au fig. révolution.* Cūm cœlī tūrbĭnĕ fĕrrī. *Lr.* (V, 623). Ātĕr lētĭfĕrō strīdēbăt tūrbĭnĕ sērpēns. *Sil.* Hæc ĭncĭtātīs mēmbrā tūrbĭnĭbŭs fĕrāt. *Sen.* (*Hip.* 1256, de rota). Rēs dĕūs nōstrās cĕlĕrī cĭtātās Tūrbĭnĕ vērsāt. *Id.* (*Thyest.* 621). Vērtĭt ĭt hūnc dŏmĭnŭs, mōmēntō tūrbĭnĭs ēxĭt Mārcŭs Dāmă. *Pers.* (5, 78). SYN. Gȳrŭs, vērtĭgō, tōrtŭs. ‖ *En partic. Gouffre.* Hōs tūrbō rāpax, hōs lŭbrĭcă fāllŭnt Sāxă. *St. Voy.* Vorago. ‖ *Mouvement du fuseau, le fuseau même.* Lĭbrātŭm tĕrĕtī vērsābăt tūrbĭnĕ fūsŭm. *Cat.* (64, 313). Hānc lūcĕm cēlĕrī tūrbĭnĕ Pārcă nĕă t(*Ad Liv.* 1, 164). ‖ *Fuseau magique.* Cītŭmquĕ rĕtrō sōlvĕ, sōlvĕ tūrbĭnĕm. *H. Voy.* Rhombus. ‖ *Figure circulaire, corps arrondi.* Cāvă bŭccīnă sūmĭtŭr illī Tōrtŭlīs, ĭn lātŭm quæ tūrbĭnĕ crēscĭt ăb īmō. *O.* ‖ *Impétuosité, violence.* Dēnsō bāllīstæ tūrbĭnĕ rāptă Lāncĕă. *L.* Hāstă vōlāns ĭmmānī tūrbĭnĕ trānstrīs Ĭnsŏnŭīt. *V. Fl.* Ĭntŏrquēns dīrectō tūrbĭnĕ rōbur. *Sil.* Præcĭpĭtēm scōpŭlo ātque ingēntīs tūrbĭnĕ sāxī Ēxtŭlĭt. *V.* Quō tūrbĭnĕ tōrquĕāt hāstăm. *Id.* SYN. Vīs, ĭmpĕtŭs. ‖ *Sabot, jouet d'enfant, présentant la figure d'un cône renversé.* Ceū quōndām tōrtō vōlĭtāns sūb vērbĕrĕ tūrbō, etc. *V.* (*Æ.* VII, 378 *sq.* Multi addunt locum *Tibulli*, qui sup. in *Turben*). PPH. Vōlŭbĭlĕ bŭxŭm. *V.* ‖ *qqf. Trouble.* Ĭnsōmnī lāssātās tūrbĭnĕ tāndĕm Cōnticŭīssĕ dŏmōs. *V. Fl. Voy.* Turba.

3. Tūrbŏ, ōnis. *m. Nom d'homme.* Cōrpŏrĕ mājōrēm rĭdēs Tūrbōnĭs ĭn ārmīs Spīrĭtŭm. *H.* (Cf. *Charis.* 1, 117).

Tūrbŭlēntŭs, ă, ŭm. *Trouble.* Lŏcă Nēptūnĭă tūrbŭlēntă. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 3). Cūr, ĭnquīt, tūrbŭlēntām fēcīstī mihī Aquām bĭbēntī? *Ph. Voy.* Turbidus. ‖ *Au fig. Troublé.* Heū ĕdĕpŏl rēs tūrbŭlēntās! *Pl.* (*Epid.* I, 1, 68).

Tūrdă, æ. *f. de* Turdus. Nēc tĕnŭēs sōlĕrs tūrdārūm nōssĕ salīvās. *Pers.* (6, 24. Hoc merito *Schol.* defendit: parva enim laus si quis *turdi* saporem agnoscat: delicati autem palati est *turdam* a *turdo* distinguere. Huc facit corruptus quidem *Nonii* locus, 3, 254: « *Turdi* masc. generis sunt, ut plerumque lectum est; fem. *Varro, Quinquatribus.* »)

Tūrdētānī, ōrŭm. *m. pl.* (Τουρδήτανοι). *Peuple de la Bétique.* (*Pl. Capt.* I, 2, 60, ubi in verbo ludit, *turdorum* avidos innuens.)

Tūrdŭs, ī. *m. Grive, oiseau.* Nīl mĕllĭŭs tūrdō. *H.* Ĭntĕr āvēs tūrdŭs prīmŏs tĭbī jăctăt hŏnōrēs. *M.* XIII, 51. *Ib.* 92). Tūrdōquĕ licēt mīssāquĕ cōrōnā. *O.* EP. Ādvĕnă, pĕrĕgrīnŭs, āvĭdŭs, ĕdāx, ēbrĭŭs, crāssŭs, pinguĭs.

Tūrĕŭs, ă, ŭm. *D'encens.* Sōlĭs ēst tūrĕă vīrgă Sābæīs. *V.* Cōngĕstă crĕmāntŭr Tūrĕă dōnă fŏcīs. *Id.* Dētĭs ĕt ĭn vĕtĕrēs tūrĕă grānă fŏcōs. *O.*

Tūrgens, tĭs, *et* Tūrgĭdŭs, ă, ŭm. *Gonflé, enflé.* Cōncŭrrūnt Sătȳrī, tūrgēntĭăquĕ ōră pārēntīs Rīdēnt. *O.* Quīd nōstrō gĕmĭtŭ tūrgēntĭă lūmĭnă tōrquēs? *Pp.* (I, 21, 3). Dīc hăbĭlĕm, quæcūnquĕ brĕvīs; quæ tūrgĭdă, plēnăm. *O.* Āt ĭllĕ sīmă nārĕ, tūrgĭdĭs lăbrīs. *M.* (VI, 39). Hĭbērnă nīvĕ tūrgĭdī (fluvii). *H.* SYN. Tūmēns, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Enflé d'orgueil.* Āltō Tūrgĭdŭs ăllōquĕrĭs fāstū. *Cl.* ‖ *Emphatique.* Tūrgĭdŭs Ālpīnŭs jŭgŭlāt dūm Mēmnŏnă. *H.*

Tūrgĕō, ēs, ĕrĕ, *et* Tūrgĕscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Être gonflé, enflé, se gonfler.* Frūmēntă ĭn vĭrĭdī stĭpŭlā lăctēntĭă tūrgēnt. *V.* Tūrgĕt ĕt ĭnsōlĭda ēst (herba). *O.* Āccēpīă spōngĭă tūrgĕt āquā. *M.* (XIII, 47). Plēnō quūm tūrgĕt sāccŭlŭs ōrĕ. *J.* (14, 138). Prīmă Cĕrĕs dŏcŭīt tūrgēscĕrĕ sēmĕn ĭn ægrīs. *O.* Vāllĭdĕ tūrgēscĭt lūrĭdă caŭlĕ Brāssĭcă. *Col.* (10, 325). SYN. Tūmĕō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Crēdĭtŭr, ĕt nĭmĭīs tūrgēnt mēndăclă mōnstrīs. *Cl.* Būllātĭs ŭt mihĭ nūgis Pāgĭnă tūrgēscăt. *Pers.* (5, 18). ‖ *Être irrité.* Ĭn fĕrmēntō tōta ēst: ĭtă tūrgĕt mihĭ. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 17). Cōrquĕ mĕūm pēnĭtŭs tūrgēscit tristĭbŭs īrīs. *Cic.* (*Tusc.* 3, 9). Tūrgēscit vītrĕă bĭlĭs. *Pers.* (3, 8). ‖ *Être emphatique.* Prŏfĕssŭs grāndĭă, tūrgĕt. *H.* ‖ † Tūrsī. *parf.* Cȳclōpis vēntĕr vĕlŭt ōlĭm tūrsērat ăltī Cārnĭbŭs hūmānīs dīstēntŭs. *Enn.* (apud *Prisc.* 9, 870).

Tūrgĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Flēndō tūrgĭdŭlī rŭbēnt ŏcēllī. *Cat.* (3, 18). Dē jām tūrgĭdŭlīs nŭmĕrābăt dāmnă răcēmīs. *P. Petr.* (5, 453).

Tūrgĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Turgens. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ĭn nŏctēm prāndēs, ĭn nŏctēm, Tūrgĭdē, cœnās (*Mart. Supposit.* 18, 1).

† Tūrgŏr, ōris. *m. Enflure.* Vīx ŭmbĭlĭcŭm mūlta ŏpĕrtŭm fāsclă Tūrgŏrĕ pinguĭs ĭnsŭīt rŭbēllŭlŭm. *Capel.* (V, p. 187). *Voy.* Tumor.

Tūrĭă, æ, *et* Tūrĭŭs, ĭi. *m. Rivière de la Tarraconaise, auj. le Guadalaviar.* Rōsĕŭs fōrmōsīs Tūrĭă rīvīs. *Cl.* (Cf. *Prisc.* 4, 641). Præstrĭngĭt ămnīs Tūrĭŭs ŏppĭdum Tўrĭn. *Avien.* (*Or. mar.* 482).

Turĭbŭlum, i. *n. Cassolette à encens, encensoir.* Tūrĭbŭla ēt pătĕræ : quæ tĕrtĭă vāsă dĕūm? Lānx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 5). Nōnnĕ vīdēs ŭt tūrĭbŭlīs frĭgēntĭbŭs ĭgnīs Mārcēăt? *Prud.* (*Apot.* 548). SYN. Ācĕrrā. ‖ *Constellation.* Tūrĭbŭlum vĭcĭnum aūstrīs. *Germ.* (*Arat.* 391).

Turĭcrēmŭs, ă, ŭm. *Qui brûle de l'encens.* Vīdĭt, tūrĭcrēmīs quūm dona ĭmpōnĕrēt ārīs. *V.* Sum prĕcĕ tūrĭcrēmīs dēvēnĕrātă fŏcīs. *O.*

Turĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit l'encens.* Ēt dŏmĭtās gēntēs, tūrĭfĕr Ĭndĕ, tŭās. *O.* Totāquĕ tūrĭfĕrīs Pānchāĭă dīvēs ārēnīs. *V.* ‖ *Eccl. Thuriféraire.* Cāthŏlĭcă nōn ēs dē plēbĕ, sĕd ūnŭs Dē grĕgĕ tūrĭfĕrō. *Prud.* (*Apot.* 359).

† Tūrĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Offrir de l'encens.* Cuĭ prŏcĕrĕs stŏlĭdī tŭnc tūrĭfĭcārĕ sŏlēbānt. *Anthelm.* (*Laud. Virg.* 694).

Tūrĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui recueille l'encens.* Ēt mŏdŏ tūrĭlĕgŏs Ărăbās, mŏdŏ dēspĭcĭt Īndŏs. *O.*

Tūrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Grāndĕ mălŭm Tūrĭŭs, etc. *H.*

Tūrmă, æ. *f. Petite troupe de cavalerie, espèce de brigade. Pp.* Trēs ĕquĭtŭm nŭmĕrō tūrmæ, tērnīquĕ văgāntŭr. *V.* Ălĭpĕdēs răpĭt ăd cērtāmĭnă tūrmās. *Sil.* Ēt tū fēmĭnææ Thērmŏdŏn cōgnĭtĕ tūrmæ. *O.* EP. Ĕquēstrĭs, frēnātă, cītă, lēvĭs, sŏnōră, sŏnāns. ‖ *Par ext. Toute espèce de troupe armée, bataillons.* Ĭpsĕ sălūtātŭm rĕdūcĕs pŏst prœlĭă tūrmās Ĭbāt. *Cl.* Tūrmās ĭnvāsĭt ăgrēstēs. *V.* Tītānās ĭmmānēmquĕ tūrmām. *H. Voy.* Exercitus. ‖ *En gén. Foule.* Mōrtālĕsquĕ tūrmās. *H.* (*Od.* III, 4, 47. Alii leg. *turbas*). *Voy.* Turba.

Tūrmālĭs, ĕ. *De la cavalerie.* Ēxcĭtăt ĭncēstōs tūrmālĭs bŭccĭnă sōmnōs. *Cl.* ‖ *Des chevaliers.* Nōn sānguĭnĕ crētŭs Tūrmālī trăbĕăquĕ Rēmī. *St.* SYN. Ĕquēstrĭs. ‖ *n. pris adv.* Mixtă vīrīs tūrmālĕ frĕmĭt (Bellona). *St.*

Tūrmātĭm. *adv. Par troupe.* Ēt prœlĭă pūgnāsquĕ Ēdĕrĕ tūrmātĭm cērtāntĭă. *Lr.* (II, 114).

Tūrnŭs, ī. *n.* (Τοῦρνος). 1. *Turnus, chef des Rutules, vaincu et tué par Énée.* Cēssĕrĭt Aūsŏnĭō si fōrs victōrĭă Tūrnō. *V.* Tūrnŭs ăn Æneās Lătĭæ gĕnĕr ēssĕt Ămātæ. *O.* Sēcūrŭs lĭcĕt Æneān Rūtŭlūmquĕ fĕrōcĕm Cōmmittās. *J.* (1, 162). PPH. Daūnĭŭs hērōs. ‖ 2. *Turnus Herdonius, d'Aricie.* Ēt Tūrnī lăcŭs, ēt pōmōsī Tībŭrĭs ārvă. *Col.* (10, 138. Alii leg. *Turris*, cui lectiōnī favet *Plin.* 19, 8). ‖ 3. *Poète satirique.* Cōntŭlĭt ăd sātĭrās ingentĭă pectōră Tūrnŭs. *M.* (XI, 11. *Id.* VII, 96). Nēc Tūrnŭs pŏtŭĕr, nēc Jŭvĕnālĭs ērĭt. *Rutil.* (1, 604. Et *Sid. Pan.* 2132).

Tūrŏnēs, ŭm, *et* Tūrŏnī, ōrŭm. *m. pl. Peuple Celtique, riverain de la Loire, sur le territoire de la Touraine.* Ĭnstābĭlēs Tūrŏnās circumsĭtă cāstră cōĕrcēnt. *L.* (I, 437. Alii leg. *Turones*). Ēst lăcŭs ĭn Tūrŏnūm fīnĕ ēt cōnfīnĕ Bĭtŭrgŭm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 269). Quūm bēllă tĭmēntēs Dēfēndĭt Tūrŏnōs, ăbĕrās. *Sid.* (*Pan.* 814). Dūlcĕ căpŭt Tūrŏnĭs, rēlĭgĭōnĭs ăpēx. *Fort.* (V, 11, 2).

Tūrŏnĭcŭs, ă, ŭm, *et* Tūrŏnēnsĭs, ĕ. *Des Turones.* Tūrŏnĭcŭm fŏvĕās pāstŏr ĭn ŏrbĕ grĕgĕm. *Fort.* (V, 3, 2. *Id.* VIII, 13, 2. Prima producta ob necessitatem fuit). Fŏrtĕ dĕcŭs gĕnĕrĭs, Tūrŏnēnsĭs ăpēx. *Id.* (VIII, 17, 2).

† Tūrpāssĭm. *arch. pour* Turpaverim. Nī tūrpāssīs vānĭtudĭnĕ ætātĕm tŭăm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 886).

Tūrpĭcŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Turpis. Īstă tūrpĭcŭlō pŭĕllă năsō. *Cat.* (41, 3).

Tūrpĭlĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un ancien comique latin.* Tūrpĭlĭŭs sēptĭmŭm, Trăbĕa octāvum ŏbtĭnĕt. *Volc. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24).

† Tūrpĭlŭcrĭcŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui recherche un gain honteux.* (*Pl. Trin.* I, 2, 63.)

Tūrpis, ĕ. *Laid, difforme.* Nĕ crūrĕ mălō, nĕ sĭt pĕdĕ tūrpĭ. *H.* Aūt tūrpēs vĕtŭlĭsquĕ fœdĭōrēs. *M.* (VIII, 79). Nāmquĕ ălĭæ tūrpēs hŏrrēnt. *V.* Tūrpēs pāscĭt sŭb gūrgĭtĕ phōcās. Fōrmă bŏvīs, cui tūrpĕ căpŭt, cui plūrĭmă cervix. *Id.* (Et *Prop.* II, 22, 36, de bove). Tūrpēs ēssĕdă quōd trăhŭnt bĭsontēs. *M.* (I, 105). Īdēmquĕ hăbēbăt fīlĭăm tūrpissĭmăm. *Ph.* SYN. Dēformĭs, ĭnfōrmĭs, fœdŭs, hŏrrĭdŭs, *qqf.* mălŭs, prāvŭs, tĕtĕr, ĭndĕcēns. PPH. Fōrmă mălă (ancillam). *Pl.* ‖ *Sale.* Nĕ tūrpĕ tōrăl, nĕ sordĭdă măppă Cōrrūgĕt nārēs. *H.* Turpĭă mēmbră fĭmō. *V.* Tūrpĭs ŏvēs tēntăt scăbĭēs. *Id.* Tūrpĭs ăb ĭnvīsō pēndēbăt stīrĭă năsō. *M.* (VII, 37). Vēstītŭs tūrpĭs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 57). SYN. Fœdŭs, sordĭdŭs, etc. *Voy.* Sordidus. ‖ *Honteux, déshonorant.* Pārs ĭngēntēm fōrmĭdĭnĕ tūrpī Scāndūnt rūrsŭs ĕquŭm. *V.* Tūrpĭă quīd rĕfĕrām vānæ mendācĭă lĭnguæ? *O.* Tūrpī frĕgērūnt sæcŭlă lūxū. *J.* (6, 298). Tūrpēmquĕ rĕpŭlsām. *H.* SYN. Fœdŭs, ĭnhŏnēstŭs, ĭnhŏnōrŭs, pŭdendŭs, ĭndignŭs, prōbrōsŭs, dēdĕcŏr, ĭndĕcōrŭs, ĭndĕcēns, ērŭbēscendŭs, sordĭdŭs, ĭnfāmĭs. ‖ *En partic. Licencieux, indécent, obscène.* Tūrpĭs ămōr sūdĭs aūrĭbŭs ēssĕ sŏlēt. *Pp.* (II, 13, 36). Tūrpĭs ădŭltĕr. *H.* Pŭdĕt Dĭcĕre hæc præsēntĕ vĕrbŭm tūrpĕ. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 19). Hīstŏrĭæ tūrpēs ĭnsĕrŭīssĕ jōcōs. *O.* SYN. Flāgĭtĭōsŭs, ŏbscēnŭs, fœdŭs, ĭmpūrŭs, spūrcŭs, etc. *Voy.* Impudicus. ‖ Tūrpĕ ēst. *It est honteux.* Tūrpe ērĭt, ĭngĕnĭŭm mĭtĭŭs ēssĕ fĕrīs. *O.* Tūrpĕ sĕnĕx mīlēs, tūrpĕ sĕnīlĭs ămŏr. *Id.* PHR. Nēc fŭĭt ŏppróbrĭō fāctă sĭne ārtĕ căsă. *Pp.* Dēdĕcŏrī ēst fortūnă prĭŏr. *L.* ‖ *n. pris adv.* Jăcĕt hōstīs ārēnā Tūrpĕ gĕmēns. *St. Voy. le suiv.*

Tūrpĭtĕr. *D'une manière laide, difforme.* Ŭt tūrpĭtĕr ātrŭm Dēsĭnăt ĭn pīscēm mŭlĭĕr fōrmōsă sŭpērnē. *H.* Tūrpĭtĕr ŏblīquō clāudĭcĕt īllă pĕdĕ. *O.* SYN. Fœdē, dēformĭtĕr. ‖ *Au fig.* Tūrpĭtĕr hīrtŭm Ingĕnĭŭm. *H.* ‖ *Honteusement.* Tūrpĭtĕr ŏbtĭcŭīt sūblātō jūrĕ nŏcēndī. *H.* Tūrpĭŭs ējĭcĭtŭr, quām nōn admittĭtŭr, hōspēs. *O.* SYN. Fœdē, prōbrōsē, tūrpĕ. ‖ *D'une manière indécente.* Aūt tŭnĭcām sūmmā dēducĕrĕ tūrpĭtĕr ōrā. *O.*

Tūrpĭtūdŏ, ĭnis. *f. Laideur.* Cuĭ sērvĭtūtēm dī dānūnt lēnōnĭăm Pŭĕro, ătque ēĭdēm sī ăddūnt tūrpĭtūdĭnēm. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 1). SYN. Dēformĭtās. ‖ *Au fig. Honte.* Ēst hōnēstă tūrpĭtūdŏ, prō bŏnā causā mōrī. *P. Syr. Voy.* Dedecus.

Tūrpŏ, ās, ārĕ. *Enlaidir.* Ăst īllī fœdă cĭcātrīx Sētōsăm lævī frōntēm tūrpăvĕrăt ōrīs. *H.* Tē rūgæ tūrpant ēt căpĭtis nĭvēs. *Id.* Tūrpātquĕ dĕcōră jŭvēntă Ōră nŏvūs păllŏr. *Sil.* 8YN. Dēturpŏ, fœdŏ, dēformŏ, corrumpŏ. ‖ *Souiller, salir.* Jŏvĭs ārăm sānguĭnĕ tūrpārī. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 35). Cānĭtĭem ĭmmundō pĕrfūsăm pūlvĕrĕ tūrpāns. *V.* Hērcŭlĕă tūrpātŭs gўmnădĕ vultŭs. *St.* SYN. Fœdŏ, pōllŭŏ, ĭnquĭnŏ, etc. *Voy.* Polluo. ‖ *Au fig. Déshonorer.* Nēc tūrpāvīt ăvōs. *St.* Ăfflictŏs tūrpārem ēgŏ prōdĭtŏr Ārgōs. *Id.*

Tūrrānĭŭs, ĭī. *m. Nom d'un poète tragique.* Mūsāquĕ Tūrrānī trăgĭcīs innīxă cōthurnīs. *O.* ‖ *Autres.* Tūrrānī, pŏtĕs ēsūrīrĕ mēcūm. *M.* (V, 79).

Tūrrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Turriger.

? Tūrrĭgĕnă. *Voy.* Tyrrhigena.

Tūrrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une ou des tours.* Tūrrĭgĕrās clāssīs pĕlăgō spārsūrā cārīnās. *L.* Fĕrăquĕ Tūrrĭgĕræ mōlēm. *Sil.* ‖ *Couronné de tours, de créneaux.* Tūrrĭgĕræquĕ ūrbēs. *V.* Ēt tūrrĭgĕræ Ăntēmnæ. *Id.* Ăt cŭr tūrrĭgĕrā căpŭt ēst ōrnātă cŏrōnā? *O.* (*Fast.* IV, 279. Alii leg. *turrifera*). SYN. Tūrrītŭs. PPH. Tūrrĭbŭs mūnītŭs, cīnctŭs, ĭnstructŭs. ‖ Tūrrĭgĕrā dĕā. *Cybèle, qu'on représente avec une couronne crénelée.* Tūrrĭgĕrām castō vĭnxĭt ămōrĕ dĕām. *O.* (*Id. Trist.* II, 24). SYN. Tūrrītă. PHR. Aūrĕă, sānctărŭm dēcŭs ĭmmōrtālĕ cŏmārum, Dēfluxĭt căpĭtī tūrrĭs, summōquĕ vŏlūtŭs Vērtĭcĕ crĭnālis vĭōlātŭr pūlvĕrĕ mūrŭs. *Cl.* ‖ *En parlant de villes ainsi représentées.* Tūrrĭ-

gĕrō cānōs ēfflŭndēns vĕrtĭcĕ crīnēs. *L.* (Et *Rutil.* 1, 117).

Tūrris, ĭs; *acc.* ĕm *et* ĭm; *abl.* ĕ *et* ī. *f.* (τύρ-ρις). *Tour, fort.* Bāllistā pĕrvōrtām tūrrim ēt prōpūgnācŭlā. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 59). Tūrrim ĭn præcĭpĭtī stāntĕm, sūmmisquĕ sŭb āstrā Ēdūctām tĕctīs. *V.* (*Æ.* II, 460. Sic omnes, præter *Char.* 1, 25, qui leg. *turrem*. Sed *Gell.* 13, 20, leg. *turrim*). Āpŭd vĕtūstām tūrrĕm. *Att.* (apud *Prisc.* 7, 762). Ĭnquĕ sŭā tūrrī pĕrlātŭissĕt ānŭs. *O.* Et ĭn ōmnī tūrrĕ fūrentĕm. *V. Fl.* (Adde *Prud. Peri.* 3753, *turrium*). SYN. Ārx, prōpūgnācŭlum, mūnīmĕn, cāstēllŭm, cāstrum. EP. Āltā, ārdŭā, sŭblīmis, mūnītā, vallātā, valīdā, tūtā, sēcūrā, ĭnaccēssā. PHR. Tūrrīs mūnīmĕn, prōpūgnācŭlā. Tūrrītā prōpūgnācŭlā, mœnĭā. Tūrrĭgĕræ, tūrrītæ ārcēs. VERS. Stāt fĕrrĕā tūrrīs ăd aūras. *V.* Jām validis sēptī dēgĕbānt tūrrĭbŭs ævum. *Lr.* Cāndīdă quă gĕmĭnās ōstentānt cŭlmĭnă tūrrēs. *Pp.* Stāt tūrrīs mūnītă lŏcō, mūrōquĕ tĕnācī, Ūndĕ dătŭr lōngĕ cāmpōs prōspĕctŭs ĭn ōmnēs, Sŭblĭmīquĕ mĭnāns ĭrrūmpĭt ĭn æthĕrā tĕctō. *Aus.* Tūrrītāquĕ sūmmīs Dispōnit cāstēllă jŭgīs. *L.* Ūrbĕm sŭpĕr ārdŭă tūrrīs Ēmĭnĕt. *Id.* Essĕ lŏcŭm sōlĭdæ tūtum mūnīmĭnĕ mōlīs. *O.* Ĭn lātŭs ōmnĕ pătēns tūrrīs circŭmspĭcĭt ūndās. *Id. Voy.* Propugnaculum. ‖ *Tour en bois, machine de siege.* Tūrrim, cōmpāctis trăbĭbŭs quam ēdūxĕrāt ĭpsĕ, Sŭbdĭdĕrātquĕ rōtās, pōntēsquĕ ĭnstrāvĕrāt altōs. *V.* Ēt jām mōtūrās ingentĭă pōndĕrā tūrrēs Ērĭgĭt, ēt mēdĭīs sūbrēpsĭt vīnĕă mūris. *L.* ‖ *Tours formant la couronne de Cybèle. Voy.* Turriger. ‖ ? Tūrrīs lăcŭs. *Voy.* Turnus.

Tūrrītŭs, ă, ŭm. *Garni de tours, qui porte des tours.* Tāntă mōlĕ vĭrī tūrrītis pŭppĭbŭs ĭnstānt. *V.* Quō tĭbĭ tūrrītis ĭncĭngĕrĕ mœnĭbŭs ūrbēs, etc. *O.* Tūrrītās mōlēs ăc prōpūgnācŭlă dōrsō Bēllŭă nĭgrāntī gĕstāns. *Sil. Voy.* Turriger. ‖ — cōrōnă. *Couronne garnie de créneaux.* Tēmpŏră mūrāli cĭnctŭs tūrrītă cōrōnā. *Sil. Voy.* Corona. ‖ — dĕă. *Cybèle.* Clāudĭă tūrrītæ cārā mĭnīstră dĕæ. *Pp.* (IV, 11, 51). Ĭnvēhĭtŭr cūrrū Phrўgĭās tūrrītă pĕr ūrbēs. *V. Voy.* Turriger. ‖ *Au fig. Élevé en forme de tour ou comme une tour.* Gĕmĭnō dēmīttŭnt brāchĭă mūrō Tūrrītī scŏpŭlī. *V.* Tūrrītŭm tōrtīs capŭt ăccūmŭlārāt ĭn āltŭm Crīnĭbŭs. *Prud.* (*Psych.* 251).

† **Tūrsī.** *parf. de* Turgeo.

Tūrtŭr, ŭrĭs. *m. Tourterelle.* Tĭbi īstās hăbĕās tūrtŭrēs, pīscēs, ăvēs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 44). Nēc gĕmĕre ærĭā cēssābĭt tūrtŭr ăb ŭlmō. *V.* Cārĭtūrūs tūrtŭrĕ māgnō. *J.* (6, 39). EP. Fidŭs, fidēlĭs, gĕmēbundŭs, gĕmēns, quĕrŭlŭs. *Voy.* Columba.

Tūs, tūrĭs. *n. Encens.* Ăngŭlŭs īstĕ fĕrēt pĭpĕr ēt tūs ōcŭs ūvă. *H.* Ēt tūs, ēt ignēm vīvĭdum ĭn cārbonĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 3109). Indĭă mittĭt ēbŭr, mollēs sūa tūră Sābæi. *V.* Ădspĭcĭt ārā prĕcēs vōtĭvāquĕ tūră plŏrūm. *O.* EP. Ēoūm, Pānchæūm, Sābæūm, Năbăthæūm, Indūm; pinguĕ, fumāns, văporūm; ŏdorūm, ŏdorĭfĕrūm, ōlens, rĕdŏlens, frăgrāns; pīum, sācrūm. PPH. Tūrĕă mīcă, vīrgă, sēgĕs. Tūrĕă donă, mūnĕră, grānă, gĕrmĭnă. Tūrĭs grānă, lăcrimæ, hŏnōrēs, ŏdorēs, fumŭs, văpŏr, acĕrvī, ăcĕrræ. Assўrĭŭs, Sābæŭs ŏdŏr. Sabæă merx. ‖ *Brûler, offrir de l'encens.* Tūs, tūră ădŏlĕō, crĕmō, incendō, ūrō, dō, fĕrō, rĕddō; flāmmīs, fōcīs dō, ădd ō, impŏnō; ārīs, ăltārĭbŭs fĕrō; ĭn īgnēs, ĭn fōcos dō, fĕrō, mittō; ĭn ārās fĕrō. Tūrē cŏlō, vĕnĕrŏr, sŭpplĭcŏ, lĭtō. Tūrĭs hŏnōrēs fĕrō, rĕfĕrō, ădŏlĕō. Tūrĭs hŏnōrē dignŏr. Tūrĕă grānă fōcīs ūrō. VERS. Tūrĭcrĕmĭs quūm dōna impōnērĕt ārīs. *V.* Pānchæīs ădŏlēscūnt ignĭbŭs āræ. Plēnō sūpplĕx vĕnĕrātŭr ăcĕrrā. Sācrīs ădŏlēnt ălтārĭă flāmmīs. Cēntūmquĕ Sābæō Tūrĕ cālēnt āræ. Ēt tēmplūm tūrĕ văpōrānt. *Id.* Tūrā fĕr ād māgnōs vīnăquĕ pūrā dĕōs. *O.* Sīc căpĭtŭr mĭnĭmō tūrīs hŏnōrĕ dĕūs. Quæ dē pārvā paŭpĕr dīs lĭbāt ăcĕrrā Tūrā. Tūnc ĕgŏ tūrā fĕrām răpĭdīs sōlēnnĭă flāmmīs. Quīs nōn ăltārĭbŭs illīs ĭrrītă dĕdĭt? Sūpĕrīs pĭă tūrā fĕrēbāt. Ēt fūmō tūrīs ădōrāt (deos). Quūm făcĕrēs ăltārĭă pĭnguĭă tūrĕ. Cōngēstāquĕ flāmmă Tūrā lĭquēfīūnt. Tūrăque ĭn īgnĕ sŏnēnt, ĭnficĭāntquĕ dĭēm. *Id.* Ūrāntŭr pĭă tūrā fōcīs, ūrāntŭr ŏdorēs Quōs tĕnĕr ē tērrā dīvĭtĕ mittĭt Arābs. *Tib.* Nātālis Jūnō, sānctōs căpĕ tūrīs ăcĕrvōs. *Id.* Cŏrōnātās ŭbĭ tūrĕ plăvĕrīs ārās. *Pp.* Cōstŭm mōllĕ dătĕ ēt blāndī mĭhī tūrīs hŏnōrēs. *Id.* Ăltārĭă fumēnt Fēstă Jŏvī. *Sil.* Vōtāquĕ tūrĭcrĕmōs nōn ĭrrĭtă fūdit ĭn īgnēs. *L.* Nōn āntĕ... Quām tūrĕ flāmmās pāscāt, ēt plācēt dĕōs. *Sen.* Splēndēscāt īgnīs tūrĕ, quōd, Phœbūm cōlēns, Dīvēs Sābæīs cōllĭgit trūncīs Arābs. *Id.*

Tūscī, ōrŭm. *m. pl. Les Étrusques ou Toscans.* Aūt Tūscī tĭbĭ Tūscŭlīvĕ mittŭnt. *M.* (VII, 31). Hæc cōntrā dūx ĭtă Tūscūs ăit. *O.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. Nēc Tūscūs plăcĭdīs dēvēhĭt ămnĭs āquīs. *O.* Pōnēbānt ĭgĭtŭr Tūscō fārrātă cătĭnō. *J.* (11, 109). SYN. Ētrŭscŭs, Tўrrhēnŭs. ‖ Tūscŭs vātēs. *Haruspice d'Étrurie.* Tūscōs dē mōrĕ vĕtŭstō Accĭrī vātēs. *L.* ‖ Tūscŭs vīcŭs. *Quartier de Rome.* Ūnguēntārĭŭs ăc Tūscī tūrba ĭmpĭă vīcī. *H.*

Tūscŭlānŭs, ă, ŭm. *De Tusculum.* Nēc Tūscŭlānōs Ălgĭdōsquĕ sēcēssŭs. *M.* (X, 30). SYN. Tūscŭlŭs. ‖ *n.* (*s. ent.* prædium). *Maison de plaisance à Tusculum.* Cātōnis mŏdō, Gāllĕ, Tūscŭlānŭm Tōtă crēdĭtŏr ūrbĕ vēndĭtābāt. *F. Bib.* (apud *Suet. Gram.* 11).

Tūscŭlī, ōrŭm. *m. pl. Habitans de Tusculum.* Aūt Tūscī tĭbĭ Tūscŭlīvĕ mittŭnt. *M.* (VII, 31). ‖ — ŭs, ă, ŭm. Ălgĭdŭs aūt hŏrrēns, aūt Tūscŭlă prōtēgĭt ŭmbrā. *St.* Tūscŭlă tĕllŭs. *Tib.* (I, 8, 57). Ălbānōs quŏquĕ Tūscŭlōsquĕ cōllēs. *M.* (IV, 64). SYN. Tūscŭlānŭs.

1. **Tūscŭlŭm**, ī. *n.* (Τοῦσκλον). *Tusculum, ville du Latium, dont on attribuait la fondation à Télégone, fils d'Ulysse et de Circé.* Nēc ŭt sūpĕrnī vīllă cāndēns Tūscŭlī. *H.* PHR. Tēlĕgŏnī jūga pārrĭcīdæ. *H.*

2. **Tūscŭlŭm**, ī. *n. dimin. de* Tus. *Un peu d'encens.* Nūnc tūscŭlum ēmī ēt hāscĕ cōrōnās flōrĕās. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 15. *Prisc.* 3, 611, leg. *tusculum emi hoc et coronas*).

Tūscŭs. *Voy.* Tusci.

Tūssĭŏ, īs, īrĕ. *n. Tousser.* Sī quīs Fōrtĕ cōhērēdum sēnĭŏr mălĕ tūssĭĕt. *H.* Āt tū nōn cēssās tōtīs tūssīrĕ dīēbŭs. *M.* (XI, 87). PPH. Tūssīs pūlmōnēm, pectŭs quāssāt, cōncŭtĭt. Tūssīm pătĭŏr. Tūssis mē urgĕt, quătĭt. PHR. Āspĕră pūlmōnēm tūssis quătĭt. *Sil.* Ēt quătĭt ægrōs Tūssis ānhēlă sŭes, ēt faucĭbŭs ăngĭt obēsis. *V.* Lēnīat ŭt faucēs mēdĭcus, quās āspĕra vexāt Assĭdŭē tūssis, Pārthĕnŏpæē, tĭbī. *M.* Hīc mē grăvēdō frīgĭda, ēt frĕquēns tūssis Quassāvīt. *Cat.* Ĭntĕrdūm faucēs tussī quatiūntŭr ātrōcī. *Ser. Sam.* Vīdi ĕgŏ rūgōsō tūssim concrēscĕrĕ cōllō. *Pp.*

Tūssis, ĭs. *f. Toux.* Spūtāquĕ pĕr faucēs raucās vix ēdĭtă tūssī. *Lr.* (VI, 1188). Gĕmĭtŭs, scrĕātŭs, tussīs, rīsŭs ābstĭnĕ. *Ter.* (*Heaut.* II 3, 132).

PP. Āspĕrā, ægrā, siccā, ānhēlā, frĕquēns, raūcā. *Voy. le précéd.*

Tūsŭs, ă, ŭm. *Comme* Tunsus. Sĭmplĭcĕ rēsĭnā mĭscēbĭmŭs hŏrdĕă tūsā. *Ser. Sam.* (*vs.* 744).

† Tūtācŭlŭm, ī. *n. Abri.* Fīda ŭt tūtācŭlā nūdĭs ĭnvăllĭdisquĕ pārĕt. *Prud.* (*Sym.* 1197).

Tūtāmĕn, ĭnis. *n. Défense, abri.* Dōnāt hăbĕrĕ vīrō (loricam), dēcŭs ēt tūtāmĕn ĭn ārmĭs. *V.* SYN. Mūnīmĕn. ‖ *Au fig.* Quī tē tūtāmĕn fŏrĕ pŭtārāt fămĭlĭæ. *Vet. Poet.* (apud *Char.* 4, 252). SYN. Tūtēlă.

Tūtānŭs, ī. *m. Une des divinités tutélaires des Romains.* Nŏctu Ānnĭbălis quŭm fŭgăvi ĕxĕrcĭtŭm, Tūtānŭs hōc, Tūtānŭ' Rōmæ nūncŭpŏr. *Varr.* (apud *Non.* 1, 242). Tūtānās vōbĭs Tūtānōs dĭcĭtĭs ēssĕ. *Commod.* (20, 1).

Tūtātŭs, ă, ŭm. *part. de* Tutor. *Qui a protégé.* Nĭl nĭsĭ mē sōlŭm prīmō tūtātŭs. *O.*

1. Tūtĕ, *et* Tūtĕ ĭpsĕ. *Toi-même.* Ĭn ĕămdĕm tūtĕ ăccēdērēs ĭnfămĭăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 84). Quāmvīs jām cōrpŏrĭs ĭpsĕ Tūtĕ tĭbĭ pārtĕm fĕrĭās. *Lr.* (II, 440). Vĕrtĕ ōmnēs tēte ĭn făcĭēs. *V.* Quŏd tūtĕ ĭpsĕ fātēbĕrĕ mājŭs. *Id.* Dē rēbŭs tūtĕ lŏquārĭs ĭpsĕ tŭĭs. *Pp.* (III, 12, 30). *Voy.* Tutemet.

2. Tūtĕ. *adv. Comme* Tuto.

Tūtēlă, æ. *f. Protection, garde.* Dīquĕ dĕăque ōmnēs, quĭbŭs ēst tūtēlă pĕr ārgōs. *Pp.* (III, 11, 41). Nām dīvūm sĕrvāt tūtēlă pŏētās. *Tib.* (I, 5, 117). Tūtēlæ crēdĭtă cūră tŭæ. *O.* SYN. Tūtāmĕn, cūstōdĭă, pătrōcĭnĭŭm, præsĭdĭŭm, *qqf.* nūmĕn. *Voy.* Auxilium. ‖ Tūtēlăm gĕrŏ. *Défendre, garder.* Meō tĕrgō tūtēlăm gĕrām. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 51. *Ib.* 2, 28, *tutelam januæ*). Voy. Custodio. ‖ *Image d'une divinité protectrice d'un navire.* Ōrnātās dēcŭit fŭlgēns tūtēlă cārīnās. *L.* Tūtēlæquĕ dĕŭm flŭĭtānt. *Sil.* SYN. Nūmĕn. ‖ *Protecteur, patron.* Rērŭm tūtēlă mĕărŭm Quŭm sis. *H.* Tūtēlă Lēmnī dĭspārēs mŏvēt grēssŭs (*Auct. Priap.* 55, de Vulcano). SYN. Præsĭdĭŭm, tūtŏr, etc. ‖ *Protégé.* Lānŭvĭum ānnōsī vĕtŭs ēst tūtēlă drăcōnis. *Pp.* (IV, 8, 3). Vīrgĭnŭm prīmæ, pŭĕrĭquĕ clārīs Pătrĭbŭs ōrtī, Dēlĭæ tūtēlă dĕæ. *H.* Flāvæ tūtēlă Mĭnĕrvæ Nāvīs. *O.* ‖ *Tutelle.* Gnātī.... quī tĭbĭ ĭn tūtēlam ēst trădĭtŭs. *Pac.* (apud *Cic. Or.* 2, 46). Ād sānōs ăbĕāt tūtēlă pārēntēs. *H.* ‖ *Remède.* Aūt ĭncūrvātæ sī qua ēst tūtēlă pŏdāgræ. *Grat.* (*Cyn.* 478). *Voy.* Remedium.

Tūtĕmĕt. *Comme* Tute 1. Tūtĕmĕt ă nōbĭs.... dēsciscĕrĕ quærēs. *Lr.* (I, 105). Tūtĕmĕt mīrābĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 133).

Tūtĭă *ou* Tūcĭă, æ. *m. Ruisseau qui se jette dans le Tibre.* Tūtĭă dēdūcit tĕnŭĕm sĭnĕ nōmĭnĕ rīvŭm. *Sil.* (XIII, 5. Alii etiam *Tuscia* et *Turia*).

Tūtĭcānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* (Cf. *Ov. Pont.* IV, 12, 9 *sq.*)

Tūtĭlĭŭs, lī *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 342.)

Tūto. *adv. Sûrement, sans danger.* Ĭnquĕ nōvōs sōlēs aūdēnt sē grāmĭnă tūtō Crēdĕrĕ. *V.* Quæ tūtō tĭbĭ măgnă vŏlānt (verba). *Id.* Ēt tĭbĭ tūtō Nūnc ēăt ĭstĕ fŭrŏr. *St.* Sēd prĕcŏr ŭt pŏssĭm tūtĭŭs ēssĕ mĭsĕr. *O.* Tūtĭŭs ēt gĕmĭnōs ānxĭă mātĕr ălĭt. *Pp.* (II, 18, 42). SYN. Ĭmpūnĕ. ‖ *Sans crainte.* Tūtō sŭpĕrbă fĕrt căpŭt fāstū grăvī. *Sen.* (*OEd.* 613, Niobe). SYN. Sēcūrē.

† Tūtŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Nōn ĕrăt Quŏd cōrpŭs trĕmŭlŭm fămŭlă tūtārĕt tŏgā. *Pomp.* (apud *Non.* 7, 70). Tū, mŭlĭĕr, tĕgĕ tĕ, ēt tūtā

tēmplŭm Lĭbĕrī. *Pac.* (*ibid.*). Pătrĭa ēt prōgnātī tūtāntŭr, sĕrvāntŭr. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 20).

1. Tūtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. fréq. de* Tueor. *Garder, défendre, protéger.* Hānc prīmŭm tūtārĕ dŏmŭm. *V.* Ārmĭs rēs ĭtălās tūtārĭs. *H.* Quō mĕ dūcĕ, quō lārĕ tūtĕr. *Id.* Quī sĕ cōmmittĕrĕ hŏmĭnī tūtāndum ĭmprŏbŏ. *Ph.* SYN. Tŭĕŏr, prōtĕgŏ, dēfĕndŏ, etc. *Voy.* Defendo. ‖ *Favoriser.* Tūtātŭr fāvŏr Eūrўălūm lăcrĭmæquĕ dĕcōræ. *V.* SYN. Tŭĕŏr, sūstĭnĕŏ, etc. ‖ — pārtēs. *Soutenir un rôle.* Ād-spīcĕ, Plaūtŭs Quŏ pāctō pārtēs tūtētŭr ămantĭs ĕphēbī. *H. Voy.* Defendo. ‖ *Écarter, éviter.* Vēnĭmŭs, ēt tăcĭtō sŏnĭtŭm tūtābĭmŭr ăntrō. *Calp.* (6, 70).

2. Tūtŏr, ōrĭs. *m. Gardien, protecteur.* Ēt tē, pătĕr Sīlvānĕ, tūtŏr fĭnīŭm. *H.* Pătrĭām tūtōrĕ cārēntēm Ēxcēpīt; *L.* Tūtŏr ŏpŭm, vĭndex scĕlĕrŭm. *Prud.* (*Sym.* 1244). SYN. Cūstōs, dēfēnsŏr, pătrōnŭs, tūtēlă. ‖ *Tuteur.* Pārvŭs tūtōrēm, sūmāt ēgēnŭs ŏpĕm. *Fort.* (VIII, 4, 30). SYN. Cūrātŏr. PHR. Ĭndŭē mēntē pătrĕm. *Cl.* Tū cūrīs sŭccēdē mĕīs, tū pīgnŏră sōlŭs Nōstră fŏvē. *Id.* ‖ *Au fig.* Hānc tĭbĭ (progeniem, scil. carmina) cōmmēndō : quæ, quō măgĭs ōrbă pārēntē, Hōc tĭbĭ tūtōrī sārcĭnă măjŏr ĕrĭt. *O.*

? Tūtŭbŏ. *Voy.* Cucubo.

Tūtŭlātŭs, ī. *m. Flamine, ainsi appelé de la houppe qu'il portait sur la tête.* Lĭbāquĕ, fĭctōrēs, Ārgēōs ēt tūtŭlātōs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Tutulus*). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *Qui présente une touffe.* Mŭlĭĕr ŭbĭ ādspēxĭt tām mĭrĭfĭcē tūtŭlātām trŭăm. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 68).

? Tūtŭlŏ, ās, ārĕ. *Mettre une touffe, couronner.* Ēt vērnās vărĭīs tūtŭlābĭt flōrĭbŭs aūrās. *Tert.* (*J. Dom.* 2. Vulgo *titulabit*, nullo commodo sensu).

Tūtŭlŭs, ī. *m. Chignon, touffe.* (Vid. *Fest.*)

Tūtŭs, ă, ŭm. *part. de* Tueor *ou* Tuor. *Qui est en sûreté, qui n'a rien à craindre.* His quŏnĭām lātŭissēt tūtŭs ĭn ōrīs. *V.* Ēt tūta ă bēllō Pīstŏnĭs ōră fŭīt. *O.* Mēdĭō tūtissĭmŭs ĭbīs. *Id.* Quī vōs ăb ōmnī tūtŏs præstem ĭnjūrĭă. *Ph.* Sērās tūtŏr ĭbīs ăd lūcĕrnās. *M.* (X, 19). SYN. *qqf.* Sēcūrŭs. PHR. Tūtŭs ăb ĭnsĭdĭīs. *H.* Tūtŏ pŏsĭtŭs lŏcō. *Sen.* Ĭn lŏcō tūtō ēst sĭtŭs. *Id.* Ēt cārēt ĭnsĭdĭīs hŏmĭnŭm, quĭă mĭtĭs, hĭrūndŏ. *O.* ‖ *Sûr, qui offre de la sûreté.* Tūtă lăcū nĭgrō nĕmŏrŭmquĕ tĕnēbrĭs. *V.* Dē-prēnsīs ōlĭm stătĭō tūtĭssĭmă naŭtīs. *Id.* Dŏlōsă tūtō condĭdĭt sēsē cavō. *Ph.* ‖ *Au fig.* Nūsquām tūtă fĭdēs. *V.* PHR. Aūt ūllă pūtātĭs Dōnă cārērĕ dŏlīs Dānăum? *V.* Ā vātĭbŭs ăbsūnt Ĭnsĭdĭæ. *O.* ‖ Tūtŭm ēst. *Il est sûr.* Ō nūllīs tūtŭm crēdĕrĕ blandĭtĭīs. *Pp.* (I, 15, 42). ‖ Tūtŭm, ī. *n., et* Tūtă, ōrŭm. *pl. Lieu de sûreté, abri.* Ĭntĕr tūtă dŏmōrŭm. *V.* Tūtă pĕtūnt. *Id.* Postquam ĕx ōbsĭdĭōne ĭn tūtum ēdūxi mănĭplārēs mĕōs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 7). Pārum ĭpsĕ fĭdēns mĭhĭmĕt ĭn tūtō. *Sen.* (*OEd.* 24). ‖ *Qui prend ses sûretés, prudent, craintif.* Nōn nĭsĭ vīcĭnās tūtŭs ărārĭt ăquās. *O.* Sērpit hūmī tūtŭs nĭmĭūm tĭmĭdūsquĕ prŏcēllæ. *H. Voy.* Cautus. ‖ *n. pris adv. En sûreté.* Tūtŭm sūb sēdĕ fŭīs-sēnt. *Varr.* (apud *Fest.*)

Tŭŭs, ă, ŭm. *Ton, ta.* Cўrēnē sŏrŏr, ĭpsĕ tĭbī, tŭă măxĭmă cūră. *V.* Tŭŭs, ō rēgīnă, quĭd ŏptēs, Ēxplōrārĕ lăbŏr. *Id.* Ādvēntŭ pŏssĭm lætŭs ŭt ēssĕ tŭō. *O.* ‖ *Ton cher.* Nēc tŭŭs hīc Mœrĭs, nēc vīvĕ-rēt ĭpsĕ Mēnălcās. *V.* ‖ *Favorable.* Sēd nē tēmpŏrĕ nōn tŭō dĭsērtăm Pŭlsēs ēbrĭă jānŭăm, vĭdētŏ. *M.* (X, 19, 12. *Ib.* 19). Ĭnquĕ vĭcēm vēntī, quŏtĭēs

tŭă flămĭnă cēssānt. *Aus.* (*Epist.* 5, 33). *Voy.* Favens. ‖ Tŭŭm, ī. *n.*; tŭă, ōrŭm. *pl. Ton bien.* Tĕtĭgĭn' tuī quĭdquām. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 24. Et *Pl. Aul.* IV, 11, 10). Nōn tŭă, sĕd tĕ. *J.* (8, 68). ‖ Tŭŭm ēst. *Il t'appartient de.* (*Ter. And.* IV, 1, 55; *Pl. Stic.* V, 4, 36.) ‖ † *Ce mot est souvent monosyllabe dans les comiques.* Tuŭm lătŭ' cŏmpōnās lătĕrī, ĕt cŭm pĕctŏrĕ pectŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 62). Ătque hŏnōrī pōstĕrōrŭm tuōrum ŭt vīndex fiĕrēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 19). Quŭm, rĭtă fūnctŭs, jŭngăr tĭs ŭmbrā fĭgūrīs. *Inscr.* (apud *Marin. Inscr. Alb.* p. 127. Sic enim etiam scribitur. Cf. *Sos, Sas, Sis*).

Tўănēĭŭs, ă, ŭm (τὰ Τύανα). *De Tyane, ville de Cappadoce.* Ōstendĭt ădhūc Tўănēĭŭs illĭc Incŏlă, etc. *O.*

Tўbrĭs, Tўbŭr. *Voy.* Tibris, Tibur.

Tўchĭŭs, ī. *m.* (Τύχιος). *Béotien qui passe pour l'inventeur de la cordonnerie.* Nĕc quīsquam invītă făcĭăt bĕnĕ vīncŭlă plăntæ Pāllădĭ, sīt Tўchĭō dōctĭŏr illĕ lĭcĕt. *O.* (Cf. *Hom. Iliad.* VII, 220).

Tўdē, ēs. *f.* (Τυδαί). *Place forte de la Tarraconaise.* Œnēæ mīsērē dŏmŭs Ætōlăquĕ Tўdē. *Sil.* (III, 367. Cf. *Plin.* 4, 20).

Tўdeŭs, ĕŏs, ĕī ou eī. *m.* (Τυδεύς). *Tydée, fils d'Œnée, roi de Calydon, et père de Diomède, héros du siége de Thèbes, ou il perdit la vie.* Hīc illī occŭrrit Tўdeŭs, hīc înclўtŭs ārmīs. *V.* Tўdĕŏs illă diēs, illŭm fŭgĭuntquĕ trĕmuntquĕ. *St.* Tўdĕă măgnănĭmŭm stĭmŭlīs ingĕntĭbŭs ăngunt. Măgnō fĕrĭēs ĭmpērdĭtă Tўdeō pĕctŏră. *Id.* SYN. Œnĭdēs. PPH. Œnēĭŭs, Achēlōĭŭs hĕrōs.

Tўdĭdēs, æ. *m.* (Τυδείδης). *Fils de Tydée, Diomède.* Tўdĭdēs mŭltă vāstābăt cædĕ crŭēntŭs. *V.* Ō Dănăûm fortissimĕ gĕntĭs, Tўdĭdē! *Id.* Nūnc mihĭ Tўdĭdēn ătquĕ Ulixēn cārmĭnă vătŭm. *Cl. Voy.* Diomedes.

Tўlŏs, ī. *f.* (Τύλος). *Ile dans le golfe Persique.* Hīc Tўlŏs ēst, vāstæ sŭpĕrāns mīrăcŭlă tērræ. *Prisc.* (*Peri.* 1059).

Tўmbră. *Voy.* Thymbra.

Tўmœtēs. *Voy.* Thymœtes.

Tўmōlŭs. *Voy.* Timolus.

Tўmpănŏtrĭbă, æ. *f. Qui bat du tambour.* (*Pl. Truc.* II, 7, 49.)

Tўmpănŭm, ī. *n.* (τύμπανον). *Tambour de basque, instrument usité dans les orgies et dans le culte de Cybèle; tambour, timbale.* Tўmpănă vōs bŭxŭsquĕ vŏcānt Bĕrĕcўnthĭă Mātrĭs. *V.* Dētrāctă pĕllĕ, sĭbī fēcērunt tўmpănă. *Ph.* EP. Taŭrĭnŭm; ĭdæŭm, Phrўgĭum; crĕpĭtāns, rĕsōnāns, sŏnōrŭm, cāvŭm. PHR. Tĕrgŏră tēnsă bŏŭm. Taŭrĕă tĕrgă. VERS. Tўmpănă tentă tŏnānt pălmĭs. *Lr.* Et quātĭās mollĭ tўmpănă raŭcă mănū. *O.* Aût sī quīs pārvō fĕrĭāt cavă tўmpănă săxō. Et fĕrĭūnt mōllēs taŭrĕă tĕrgă mānŭs. *Id.* Plāngēbānt ălĭæ prōcĕrĭs tўmpănă pălmĭs. *Cat.* Tŭm plūrĭmă bŭxŭs, Æraquĕ taŭrĭnōs sŏnĭtŭ vincentlă pŭlsŭs. *St.* Gĕmĭna ærā sŏnānt Idæăquĕ tĕrgă. *Id.* Taŭrĭnāquĕ pŭlsū Băccharŭm Brŏmĭos invītānt tўmpănă rēmos. *Cl.* Tĕntīs rĕsōnānt cavă tўmpănă tĕrgis. *Aus.* ‖ *Roue pleine.* Hīnc rădĭīs trĭvĕrĕ rōtĭs, hīnc tўmpănă plaustrĭs. *V.* ‖ *Treuil, machine pour élever les fardeaux.* Mŭltăquĕ pĕr trŏchlĕās ĕt tўmpănă pŏpdĕrĕ măgnō Cōmmŏvĕt. *Lr.* (IV, 903).

Tўndărĕŭs, ī. *m.* (Τυνδάρεος). *Tyndare, roi de Laconie, mari de Léda.* Mĕ tĭbĭ Tўndărĕŭs vītă grăvĭs aŭctŏr ĕt ānnīs Trādĭdĭt. *O.* Tўndărĕĭquĕ gĕnĕr. *Id.* Tўndărĕō dīlēctĕ gĕnĕr, dīlēctĕ Tŏnāntī. *Aus.* (*Epit. Her.* 2. Adde *Pac.* apud *Non.* 9, 3; *Att.* apud *Prisc. Vers. Comic.* p. 1325).

Tўndărĭdēs, *m.* (Τυνδαρίδης). *Fils de Tyndare, Castor ou Pollux.* Mīrātŭr ĕt ipsĕ Tўndărĭdēs (Pollux). *V. Fl.* Tўndărĭdēn pĕtĭt (Castorem). *Id. Voy.* Castor. ‖ *Au pl. Castor et Pollux.* Tўndărĭdæ frātrēs, hīc ĕquēs, illĕ pūgil. *O.* Ōptātōs quærĕrĕ Tўndărĭdās. *Pp.* (I, 17, 18). *Voy.* Castor. ‖ *qqf. Enfans de Tyndare, y compris les filles.* Hūnc lĭbĕrtă sĕcūrī Dīvĭsit mĕdĭŭm, fortissĭmă Tўndărĭdărŭm (scil. Clytæmnestra). *H.*

Tўndărĭs, ĭdĭs. *f.* (Τυνδαρίς). *Fille de Tyndare, Hélène ou Clytemnestre.* Tўndărĭs ēxtĕrnō pătrĭām mūtāvĭt ămōrĕ. *Pp.* (II, 23, 87). Nōn tĭbĭ Tўndărĭdis făclēs invīsă Lăcænæ. *V.* Ægīsthī crīmĕn Tўndărĭdōsquĕ lĕgīs. *O.* Quōdquĕ tĭbī gĕmĭnūs, Tўndărĭ, Cāstŏr ĕrāt. *Id.*

Tўndărĭŭs, ă, ŭm (Τυνδάριος). *De Tyndare.* Frātrēsquĕ pētīvīt Tўndărĭōs. *V. Fl.* Tўndărĭŭsquĕ pŭĕr. *Id.* ‖ *Lacédémonien.* Tŭnc ĕt Tўndărĭī Latĭās Fŏrtūnă Tārentī Aŭxĭt ŏpēs. *Sil.* (Quidam ubique leg. *Tyndareus*).

Tўndărŭs, ī. *m.* (Τύνδαρος). *Tyndare, roi de Laconie. Voy.* Tyndareus. ‖ *Nom d'homme.* Nūnc ĭtă cŏnvĕnĭt ĭntĕr mĕ ătque hūnc, Tўndărĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 18).

Tўpănŭm, ī. *n.* (τύπανον). *Comme* Tympanum. Nīvĕīs cītātă cēpīt mănĭbŭs lævĕ tўpănŭm, Tўpănum, tŭbăm, Cўbēbē, tŭă, Mātĕr, ĭnītĭă. *Cat.* (63, 8. Quod ipse jampridem conjeceram).

Tўphōeŭs, ŏĕŏs, ŏĕī *ou* oeī. *m.* (Τυφωεύς). *Typhoée, un des géans, enseveli sous les rochers d'Ischia, ou, selon d'autres, sous l'Etna.* Cōndĭtŭs Ĭnārĭmēs ætĕrnă mōlĕ Tўphōeūs. *L.* Ălтă jăcēt vāstī sŭpĕr ōră Tўphōĕŏs Ætnē. *O.* Ĭnārĭmē Jŏvīs ĭmpērĭīs ĭmpōstă Tўphōeō. *V.* Tŭm Cātāne ārdentī nĭmĭum vicĭnă Tўphōeō. *Sil.* Ætherĭās aŭsŭm spērārĕ Tўphōĕă sēdēs. *O.* Nĕc, quō cēntĭmānŭm dējĕcĕrāt ignĕ Tўphōeă. *Id.* SYN. Tўphōn. *Voy.* Gigantes.

Tўphōeŭs *ou* Tўphōĭŭs, ă, ŭm, *et* Tўphōĭs, ĭdĭs. *f.* (Τυφώϊος *et* Τυφωΐς). *De Typhoée.* Nātĕ, pătrĭs sŭmmī quī tēlă Tўphōĕă tēmnĭs. *V.* (*Æ.* 1, 669. Sic expresse leg. *Prisc.* 2, 588. Alii *Typhoia*, quod a *Servio* agnoscitur). Rūpĭtnē Tўphōĭă cērvix Ĭnārĭmēn? *Cl.* Ārvă Phăōn cēlēbrāt dīvērsă Tўphōĭdŏs Ætnæ. *O.*

1. Tўphōn, ōnĭs. *m. Typhon, dieu du mal chez les Égyptiens, ennemi et meurtrier d'Osiris.* Dissŏnă sācrā Mĭthrām, Dītēmquĕ, fĕrūmquĕ Tўphōnēm. *Capel.* (II, p. 43).

2. Tўphōn, ōnĭs. *m.* (τυφών). *Typhon, tourbillon de vent mêlé d'éclairs.* Quāntŭs ŭbi ĭmmēnsō prōspēxĭt ăb æthĕrĕ tўphōn ĭgnĕ sĭmŭl vēntīsquĕ rŭbēns. *V. Fl.* (Quidam etiam leg. apud *Luc.* VII, 156, ubi alii rectius *siphonas*). ‖ *Géant, le même que* Typhoeus. Tĕrrĭbĭlĕm quondām fŭgiēns Tўphōna Dĭōnē. *O.* Mĕrĭtō Tўphōnis hăbētŭr Hŏrrēndæ sēdēs, quēm Tēllūs sævă prōfudĭt. *Man.* (II, 874). Tўphōn ĭn illō pōsĭtŭs ĭmmānĭs rōgō. *Sen.* (*H. OEt.* 1733. Et *Luc.* IV, 595. Cf. *Prisc.* 2, 588).

Tўphōnĭs, ĭdĭs. *f.* (Τυφωνίς). *Fille de Typhon.* Ĭnsŭpĕr Hărpўĭæ Tўphōnĭdēs, īrā Tŏnāntīs. *V. Fl.*

Tўphŭs, ī. *m.* (τῦφος). *Enflure.* Sī tŭmŏr insōllĭtŭs tўphō sē tōllăt ĭnānī. *Ser. Sam.* (*vs.* 224). ‖ *Au fig. Orgueil, arrogance.* Sīn sānnā tўphī nāris ĭnŭm tōrsĕrĭt. *Capel.* (V, p. 187). Et tўphŭm dūcīs. *Commod.* (30, 6).

Typĭcŭs, ă, ŭm (τυπικός). *Eccl. Symbolique.* Typĭcĭquĕ crŭōrĭs Aūxīllō vēntūrā dōcēt. *Sedul.* (1, 192). Typĭcæ dŏcūmēntă fĭgūræ. *Arat.* (2, 74).

Typŭs, ī. *m.* (τύπος). *Type, figure, image, symbole.* Ecclēsiæquĕ typŭm cāmpŭs gĕnĕrōsĭōr ēxplēt. *Fort.* (*V. S. M.* III, 204. Et *Tert. adv. Marc.* IV, 133, *typum terræ*).

Tyră ou **Tyrās**, æ. *m.* (Τύρας). *Fleuve de la Sarmatie d'Europe, auj. le Dniester.* Lĭnquĭtŭr ābrŭptŭs pĕlăgō Tyră, lĭnquĭtŭr ēt mōns. *V. Fl.* Lăbĭtŭr ēt nullō tārdĭōr ămnĕ Tyrās. *O.*

Tyrannĭcŭs, ă, ŭm (τυραννικός). *Tyrannique.* Nĕc ĭnquīētō tēmpŏrĭs tyrannĭcī Pălātĭō tĕ āttōllērēs. *Aus.* (*Prof.* 5, 23). Ārcĭs jūstĭtĭām trīstĕ tyrannĭcæ. *Prud.* (*Cath.* 653). SYN. Ĭmpōtēns, sŭpērbŭs.

Tyrannĭs, ĭdĭs. *f.* (τυραννίς). *Tyrannie.* Ŏdĭōquĕ tyrannĭdĭs ēxsŭl spōntĕ ĕrāt. *O.* Quīd Nērō tām sævă crūdāquĕ tyrannĭdĕ fēcĭt? *J.* EP. Ĭmpōrtūnă, sŭpērbă, fĕrōx, ĭnīquă, ăcērbă, grăvĭs, ĭmmītĭs, vĭŏlēntă. PHR. Ĭnīquūm, grăvĕ, dūrūm ĭmpērĭum. Tyrannī jūgŭm. Sērvīlĕ jūgŭm. Rēgnī sævŭs fŭrŏr. *Voy.* Sævĭtĭa.

Tyrannŭs, ī. *m.* (τύραννος). *Roi absolu, souverain.* Pārs mĭhī pācĭs ĕrĭt dēxtrām tĕtĭgĭssĕ tyrannī (Æneæ). *V.* Lātĕ tyrannŭs. *H.* Nĕc strātēgŭs, nĕc tyrannŭs quĭsquām, nĕc ăgŏrānŏmŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 6). Tētrārchæ rēgēsquĕ tĕnēnt māgnīquĕ tyrannī. *L.* SYN. Rex, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Tyran.* Ĭnvīdĭă sīcŭlī nōn ĭnvēnĕrĕ tyrannī Mājŭs tōrmēntŭm. *H.* Vĭdĭt Bistŏnĭī fŏrĭbŭs pĕndērĕ tyrannī. *L.* Quī mōrtĕ cūnctŏs lŭĕrĕ sŭpplĭcĭūm jŭbĕt, Nēscĭt tyrānnŭs ēssĕ : dīvērsa ĭrrōgā. *Sen.* (*H. Fur.* 511. *Id. Oct.* 959). EP. Ĭnīquŭs, sævŭs, ĭmmītĭs, fĕrŭs, dīrŭs, crūdēlĭs, ĭmpōtūnŭs, etc.

Tyrās. *Voy.* Tyra.

Tyrianthĭnŭs, ă, ŭm (τυριάνθινος). *Teint de la pourpre violette.* Sīc ĭntērpŏsĭtŭs vīllō cōntāmĭnāt ūnctō Ŭrbĭcă Lingŏnĭcŭs Tyrĭanthĭnă bārdŏcūcūllŭs. *M.* (I, 54).

Tyrĭdātēs. *Voy.* Tiridates.

Tyrĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Τύριος). *Les Tyriens.* Sæpĕ dĕdĭt sēdēm tōtās mūtantĭbŭs ŭrbēs Ŭt Tyrĭus. *L.* Ŭrbs ăntīquă fŭīt, Tyrĭī tĕnŭērĕ cōlōnī, Cārthāgō. *V.* SYN. *Par ext.* Sīdŏnĭī, Phœnĭcēs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De Tyr, Tyrien.* Ēt quæ sŭb Tyrĭă cōnchă sŭpērbĭt āquă. *Pp.* (IV, 5, 22). ‖ *De Tyr, par rapport à la pourpre, teint en pourpre.* Nĕc quæ bis Tyrĭō mūrĭcĕ lānă rŭbēs. *O.* Tyrĭŭm quæ pŭrpŭrā sēnsĭt ăhēnŭm. *St.* Tyrĭŏque ārdēbăt mūrĭcĕ lænă. *V.* SYN. Sidŏnĭŭs, Sārrānŭs, Assyrĭŭs, etc. *Voy.* Purpura. ‖ Tyrĭă, ōrŭm. *n. pl. Étoffe de pourpre.* Sive ĕrĭt ĭn Tyrĭīs, Tyrĭōs laūdābĭs ămīctŭs. *O.* Ĭncŭbĕt ēt Tyrĭīs. *Varius* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). ‖ *qqf.* Tyrĭă, æ. *f.* (*s. ent.* toga). *Toge de pourpre.* Hispānās, Tyrĭāsquĕ, cōccĭnāsquĕ. *M.* (IV, 28). ‖ *Diverses colonies de Tyr. Thébains, de Thèbes.* Tyrĭīs ĕă caūsă cōlōnīs. *St.* Jūssērĭt Ămphĭōn Tyrĭōs ăccēdĕrĕ mōntēs. Cānūnt Tyrĭām rēptantĭă săxă Ād chĕlўn. *Id. Voy.* Thebani. ‖ *Carthaginois, de Carthage.* Dōtālēsquĕ tŭæ Tyrĭōs pērmittĕrĕ dēxtræ. *V.* Dīffŭgĭūnt Tyrĭī quŏ quēmquĕ ăgĭt ērrŏr. *O.* (*Fast.* III, 555). Tyrĭo pārērĕ sōlēbānt Ănnĭbălī. *J.* (12, 107). Tyrĭæ vīrēs. *Cl.* Tyrĭī dŏlī. *Sil. Voy.* Pœnus. ‖ *Colonies en Espagne.* Tyrĭis quī Gādĭbŭs hōspĕs Ădjăcĕt. *L.* (*Id.* X, 457).

Tyrĭs, ĭs. *m. Ville d'Espagne. Voy.* Turius.

1. **Tyrŏ**, ōnis. *m. Voy.* Tiro.

2. **Tyrŏ**, ūs. *f.* (Τυρώ). *Tyro, fille de Salmonée, aimée du fleuve Énipée.* Vōbĭscŭm cāndĭdă Tyrō. *Pp.* (II, 21, 51). SYN. Sălmōnĭs.

Tyrŏs. *Voy.* Tyrus.

Tyrrhēnī, ōrŭm. *m. pl.* (Τυρρηνοί). *Tyrrhéniens, autre nom des Étrusques.* Tyrrhēnī, quæ tānta ănīmīs ĭgnāvĭă vēnīt? *V.* Tyrrhēnīquĕ dŭcēs, Tyrrhēnum ēxercĭtŭs ōmnĭs. *Id.* SYN. Tŭscī, Ētrŭsci. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* (Τυρρηνος). Ēt Tyrrhēnă pĕdŭm cĭrcumdăt vīnclă plāntīs. *V.* Tyrrhēnōquĕ bŏvēs ĭn flūmĭnĕ lāvīt Ibērās. *Id.* Tyrrhēnăquĕ mōnstră Dīcĕrĕ. *O.* SYN. Ētrŭscŭs, Tŭscŭs, Lўdŭs, Lўdĭŭs. ‖ *De Tyrrhénie, par rapport à la trompette; qui sonne de la trompette.* Ĭnflāvīt quūm pīnguĭs ēbŭr Tyrrhēnŭs ăd ārās. *V.* Tyrrhēnūsquĕ tŭbæ mūgīrĕ pĕr ætherā clāngŏr. *Id.* Tyrrhēnæ clāngŏrĕ tŭbæ. *Sil.* Ĭnsŏnŭīt Tyrrhēnŭm mūrmŭr. *St. Voy.* Tuba. ‖ Tyrrhēnŭm mărĕ. *La mer Tyrrhénienne, qui baigne la côte occidentale de l'Italie; par ext. la Méditerranée.* Gēns Ĭnīmīcă mĭhī Tyrrhēnŭm nāvĭgăt æquŏr. *V.* Cæmēntĭs lĭcĕt ōccŭpēs Tyrrhēnum ōmnĕ tŭīs (mare). *H.* Quā Bĕtĭs ōcĕānŭm Tyrrhēnŭmquĕ aūgĕt Ibērŭs. *P. Nol.* (10, 235). SYN. Ĭnfĕrŭm, Tŭscŭm. ‖ Tyrrhēnŭs. *m.* (*s. ent.* pontus). *Même sens.* Tāntās quāmvīs Tyrrhēnŭs ēt Ægān Vŏlvăt āquās. *V. Fl.* (IV, 715). ‖ *Par ext. Italien.* Hōrrĕāt ōrtŭs Jām pūbēs Tyrrhēnă tŭōs. *Sil. Voy.* Italus. ‖ *Subst. m. Héros lydien, fils d'Atys ou d'Hercule, qui conduisit les Étrusques en Italie.* Mæŏnĭām quōndām ĭn Lātĭās ădvĕxĕrăt ōrās Tyrrhēnŭs. *Sil.* ‖ *Nom de guerrier.* Cōntĭnŭo ădvērsĭs Tyrrhēnŭs ēt ăcĕr Ăconteūs. *V.* (Adde *Luc.* III, 709 et 718).

Tyrrhēnĭă, æ. *f.* (Τυρρηνία). *L'Étrurie.* Cōncŭrrĭt Lātĭō Tyrrhēnĭă tōtă, dĭūquĕ. *O.* SYN. Ētrŭrĭă.

Tyrrhēnĭcŭs, ă, ŭm (Τυρρηνικός). *De Tyrrhénie.* Stāgnă sŭb ōccānī Tăgŭs ēt Tyrrhēnĭca Ibērŭs. *Inscr.* (apud *Grut.* 690, 5). Tyrrhēnĭcă prōptĕr Tārrăcō. *Aus.* (*Epist.* 24, 88).

Tyrrhenŭs. *Voy.* Tyrrheni.

?Tyrrheŭs, ĕī. *m. Voy.* Tyrrhus.

Tyrrhĭdæ, ārŭm. *m. pl. Les fils de Tyrrhus.* Tyrrhĭdæ pŭĕrī quēm mātrĭs ăb ūbĕrĕ răptŭm Nūtrĭbānt. *V.*

? Tyrrhĭgĕnæ, ārŭm. *m. pl. Tyrrhéniens.* Ĭntĕr Tyrrhĭgĕnās Lўdĭă tōtă sŭōs. *Rutil.* (1, 596).

Tyrrhŭs, ī. *m. Père des troupeaux de Latinus.* Tyrrhŭsquĕ pātĕr, cuī rēgĭă pārēnt Ārmēntă. *V.* (Alii leg. *Tyrrheus*).

Tyrtæŭs, ī. *m.* (Τυρταῖος). *Tyrtée, poète athénien dont les chants conduisirent les Lacédémoniens à la victoire dans la guerre Messénique.* Tyrtæŭsquĕ mārēs ănīmos ĭn mārtĭă bēllă Vērsĭbŭs ĕxăcŭlt. *H.*

Tyrŭs ou **Tyrŏs**, ī. *f.* (Τύρος). *Tyr, ville maritime de Phénicie, la plus puissante de l'antiquité, renommée par sa pourpre et les voyages de ses navigateurs.* Prīmă rătēm vēntīs crēdĕrĕ dōctă Tyrŏs. *Tib.* (I, 3, 20). Quūm fŭgĕrēt Dīdō fămŭlām Tyrŏn, ĭmpĭă dīrī, etc. *Sil.* Ōrtă Tyrō, rēgnūm Lĭbўcă pŏssēdĭt ĭn ōrā. *O.* SYN. *Par ext.* Sīdōn. EP. Cādmēă, Phœnĭssă, Ægēnŏrĕă, prīscă, vĕtŭs, ăntīquă; dīvēs, pŏtēns, ŏpŭlēntă, ĭncўtă, nōbĭlis. ‖ *Tyr, par rapport à sa pourpre.* Ēt Tyrŭs ōstrĭnŏs prælĕbĕt Cādmēă cōlōrēs. *Pp.* (III, 11, 7. Et *Tib.* IV, 2, 16; *Mart.* VI, 11). ‖ *La pourpre même.* Quæquĕ Tyrŏn tōtīēs ĕpōtāvĕrĕ lăcĕrnæ. *M.* (II, 29). *Voy.* Purpura.

U

U. *Lettre de l'alphabet.* Sūbjēcĭmŭs īllām cŭī nōmĕn Ū dēdĕrūnt. *T. Maur.* (*Litt.* 154).

Übbä. *Voy.* Obba.

Übĕr, ĕrĭs. *m. f. n. Fertile.* Frūgēs ĕt ārvīs rēttŭlĭt übĕrēs. *H.* Mē gĕnŭīt tĕrrīs fĕrtĭlĭs übĕrĭbŭs. *Pp.* (I, 22, 10, Umbria). Nīvĕis übĕrrĭmă pōmīs. *O.* Quīdquĭd übĕrī cīngĭt sōlō Phōcĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 333). SYN. Fĕrtĭlĭs, etc. *Voy. ce mot.* || *En gén. Abondant.* Dōnāquĕ prōmīssīs übĕrĭōrā fĕrānt. *O.* Übĕrĭbŭs flĕnt ōmnĭă gūttīs. *Lr.* (I, 349). Lăctĭs ĕt übĕrēs Cāntārĕ rīvōs. *H.* Piscātū nōvō mĕ übĕrī cōmpŏlīvīt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 6). SYN. Ăbūndāns, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ĕt quāndo übĕrĭōr vĭtĭōrŭm cōplă? *J.* (1, 87). Tūāsquĕ ĭngĕnĭō laūdēs übĕrĭōrĕ cănūnt. *O.*

Übĕr, ĕrĭs. *n. Mamelle.* Übĕrā māmmārum ĭn ŝōmnĭs lăctāntĭă quærīt. *Lr.* (V, 883). SYN. Pāpillă, mămīllă. || *Ordint. Sein, pis.* Grăvĭdō sŭpĕrant vīx übĕrĕ līmĕn. *V.* Übĕrā văccæ Lăctĕă dēmĭttūnt. *Id.* Übĕrăque ēbĭbĕrānt ăvĭdī lăctāntĭă nātī. *O.* SYN. Māmmă. EP. Plēnŭm, dīstēntŭm, tēntŭm, tūmēns, tūmĭdŭm, ălmŭm. PPH. Übĕrā māmmārum. *Lr.* || *Allaiter.* Übĕrā, māmmăm, māmmās dō, præbĕō, ădmŏvĕō, sūggĕrō, pōrrĭgō. Übĕrĕ, übĕrĭbŭs, lăctĕ ălŏ, nūtrĭō. Lăctĭs pōtŭm, sūccŭm, ălīmēntă dō. Ăb übĕrĕ sūspendō. VERS. Bīnōs ălīt übĕrĕ fētŭs. *V.* Gĕmĭnōs hŭīc übĕrā circŭm Lūdĕrĕ pendēntēs pŭĕrōs. Ārmēntālĭs ĕquæ māmmīs ĕt lăctĕ fĕrīnō Nūtrĭbāt, tĕnĕrīs ĭmmulgēns übĕrā lăbrīs. *Id.* Cātŭlīs lăctēntĭbŭs übĕrā præbĕt. *O.* Quæquĕ tĭbī quōndăm tĕnĕrō dūcendă pălātō Plēnă dĕdīt nūtrīx übĕrā, tĭgrĭs ĕrāt. Jām rĕfĕrēnt hœdīs übĕrā plēnă sŭīs. *Id.* Ūltrōquĕ fĕrēbānt Obvĭă sēcūrīs übĕrā lăctĭs övēs. *Tib.* Sēd pōtāndă fĕrēns ĭnfāntĭbŭs übĕrā māgnīs. *J.* Ĕt quūm mūltă (bucula) sŭōs sūspendāt ăb übĕrĕ nātōs. *Calp.* Ĕt mĭsĕrōs fētŭs dūlcī quūm lăctĕ rĭgābūnt. *Juvc.* Nūtrīt ădmōto übĕrĕ. *Ph.* Quōd tĕnĕrīs lăbĭīs übĕrā prēssa dĕdī. *Fort.* Ĕt tănquăm pārĭtĕr nōs übĕrā cārā hĕātæ Pāvissēnt ūnō lăctĕ flŭēntē dŭōs. *Id.* || *Tetter.* Übĕrā sūgō, dūcō, trăhō, bĭbō, ēbĭbō. PHR. Sīccāquĕ fētārŭm lămbēntēs übĕrā mātrŭm Stānt vītŭlī. *Calp.* Pārvūmquĕ sŭb übĕrĕ nātŭm. *Sil.* Lăc tigrĭdĭs ĭnfāns Hȳrcānā sŭb rūpĕ bĭbīt. *Sid. Voy.* Lactens. || Ab übĕrĕ dēpŭlsūs, etc. *Sevré. Voy.* Depulsus. || *Traire. Voy.* Mulgeo. || *Au fig. Sein fécond de la terre; forte végétation, fécondité.* Pūtrĭă mātūrī sōlvāntŭr ūt übĕrā cāmpī. *Col.* (10, 89. Gr. *οὐθαρ ἀρούρης*). Quīquĕ frĕquēns hĕrbīs ĕt fĕrtĭlĭs übĕrĕ cāmpŭs. *V.* Dīvĭtĭs übĕr ăgrī. Tĕrrā pōtēns ārmīs ātquĕ übĕrĕ glēbæ. In dēnsō nōn sēquĭōr übĕrĕ băccāhŭs. *Id.* Ārāt cuī dīvĭtĭs übĕr Cāmpī Fūlgĭmĭa. *Sil.* Pālmĭtĭs übĕr Ētrūscī. *Cl.* Ĭnjussī cōnsternĭtŭr übĕrĕ mălī. *Col.* (10, 16). Lōcrorŭm lātĕ vĭrĭdĭa, ĕt frūgum übĕrā. *Att.* (apud *Non.* 9, 6). *Voy.* Ubertas.

Übĕrĭŭs, übĕrrĭmĕ. *adv. comp. et sup. de l'inus.* Uberiter. *Très abondamment.* Übĕrĭŭs nūllī prōvĕnĭt īstă sēgĕs. *O.* Mōrēs mălī, Quāsi hĕrba ĭrrĭgŭă sūccrērūnt übĕrrŭmĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 9. Vulgo *succreverunt*).

Übĕrtās, ātĭs. *f. Fertilité.* Rāmī băccārum übĕrtāte incūrvēscĕrĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 28). Sēd tămĕn übĕrtās sĕquĭtŭr : quăcúnquĕ prŏpīnquāt, Ĭncēssū fēcundāt ĭtĕr. *Sid.* (*Pan.* 359). SYN. Fĕrtĭlĭtās, übĕr, cōpĭă, etc. *Voy.* Fertilitas. || *En gén. Abondance.* Nēc pūbe æquāndŭm, nēc ŏpum übĕrtātĕ Săgūntŭm. *Sil.* Ŭnguĕn Übĕrtātĕ nŏvă vĭtrĕă sŭb cōrtĭce ŏbōrtŭm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 58). *Voy.* Copia. || *Au fig.* Vīrgo ĭntāctă mānēns, fĭdĕi übĕrtātĕ mārītă. *Fort.* (VIII, 5, 247).

Übĕrtim. *Abondamment, surtout en parlant des larmes.* Quāntæquĕ cădēbānt Übĕrtĭm lăcrīmæ. *O.* Übĕrtĭm thălāmī quās ĭntrā lĭmĭnă fūndūnt. *Cat.* (66, 17, lacrimulis).

Übī *ou* **Ŭbī.** *adv. Où, où ?* Ăntĕ, lŏcŭm sĭmĭlem ĕxquīrūnt, ŭbī primă pārētŭr Ārbŏrĭbŭs sēgĕs. *V.* Rĕddĭt ŭbī cĕrĕrĕm tēllūs ĭnārātă quŏtannīs. *H.* Dēlŏs ŭbī nūnc, Phœbĕ, tŭa ēst? *Tib.* (II, 3, 27). SYN. *qqf.* Quō, quā, quĭbŭs *ou* quĕis, übĭnăm? PPH. Quō lŏcō. Quā pārtĕ, rēgĭōnĕ. In quō, quā, quĭbŭs. PHR. Quā vōs rēgĭōnĕ rĕquīrām? *V.* Mittĕ sectārī, rōsă quō lŏcōrŭm sērā mŏrētŭr. *H.* || — tērrārŭm, gēntĭŭm. *Même sens.* Übī illŭm quærām gēntĭŭm? *Pl.* (*Epid.* V, 2, 13). *Voy.* Gens. || Übī übī. *Comme* Ubicunque. Pĕrlī ĕgo ŏppĭdō, nīsĭ Lĭbānum ĭnvĕnĭō jam übī übī ēst gēntĭŭm? *Pl.* (*As.* II, 2, 21). Übī übī ēst, dĭū cĕlārī nōn pŏtēst. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 4). || *conj. Quand, dès que.* Hæc übī dictă dĕdit. *V.* Ĭpse übī tēmpŭs ērĭt. Ērgo übī nōx ăderit. *O.* (Eo sensu posterior fere corripitur). SYN. Quŭm, quāndŏ, ŭt, sīmŭl, pōstquăm. PPH. Sīmŭl ăc, ătquĕ. Ŭt primŭm. Vīx... quŭm.

Übĭcúnquĕ *ou* **Übĭcúmquĕ,** *qqf.* Übĭcúnquĕ. *Partout où.* Ūnī Sērvŏr, ŭbĭcúnque ēst; ūnī mĕă gaūdĭă sērvō. *O.* PHR. Übĭcúnquĕ lŏcōrŭm. *H.* Quōvīscúnquĕ lŏcō pŏtēs hūnc fīnīrĕ lĭbēllŏs. *M.* || *Partout.* Tē, dĕă, mūnĭfĭcæ gēntēs übĭcúnquĕ lŏquúntŭr. *O.* Qui tĕcŭm cŭpĭs ĕssĕ mĕos übĭcúnquĕ lĭbēllŏs. *M.* (I, 3). *Voy.* Ubique.

Übĭnăm. *Où ?* Blāndĭs übĭnam ōra ārgūtă quĕrēlis? *St.* Übĭnam ēst hĕrŭs? *Pl.* (*As.* II, 262). Aŭt übĭnăm jăcŭlŭm dēlītŭīssĕt ăgens. *Avian.* (*Fab.* 17, 12). SYN. Übī. || — gēntĭum. *Même sens.* (*Pl. Merc.* II, 3, 97.)

† **Übĭquāquĕ.** *Comme* Ubicunque. Īstĭŭs hŏmĭnĭs übĭ fĭt quāquĕ mēntĭō. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 17. Quidam etiam leg. apud *Virg. Æ.* VII, 400).

Übĭquĕ. *adv. Partout, en tout lieu.* Crūdēlĭs übĭquĕ Lūctŭs, übĭquĕ pævŏr. *V.* Quidquĭd übĭque ēst Gēntĭs Dārdanīæ. *Id.* Cāsŭs übĭquĕ vălĕt. *O.* SYN. Übĭcúnquĕ, ubĭvĭs. PPH. Pĕr tŏtŭm ŏrbĕm. Tōtō ŏrbĕ. Ōmnĭbŭs tērrīs. In mundō. Tōtō mundō. Quā tērra pătĕt. VERS. Ōmnĭbŭs umbra lŏcīs adĕrō. *V.* Tōtō surgĕt gēns aurĕa mundo. Totum vulgatā pĕr ŏrbĕm. Quæ rēgĭo in tērris nostri nōn plēna labŏris? *Id.* Prætĕrĭtŭs Cĕrĕri nullus in orbĕ lŏcus. *O.* Nātăm Sōlis ăd ŏccāsŭm sōlis quærēbāt ăb ŏrtŭ. Tērrārŭm quāscúnquĕ vĭdēnt occāsŭs ĕt ŏrtŭs. Pĕr mārĕ, pĕr tērrās. *Id.* Ōmnĭbŭs ĭn tērris, quæ sūnt ā Gādĭbŭs ūsquĕ, etc. *J.* Ō quā sōl habĭtābĭlēs Illŭstrāt ōrās, maxĭmĕ prīncĭpŭm. *H.* || 2. Übĭquĕ. *Comme* Ĕt ubi. Līquĭdāquĕ mēntĕ vĭdīt, sĭnĕ quĕis übĭquĕ fŏrĕt. *Cat.* (63, 46).

Übĭvĭs. *adv. Comme le précéd.* Nōn übĭvĭs cōrāmvé

qulbūslĭbĕt. *H.* Ūbĭvĭs făcĭlĭūs pāssūs sīm quăm, etc. *Ter.* (*And.* I, 2, 32. *Id. Hec.* III, 1, 4).

Ucălĕgōn, ōntĭs. *m.* (Οὐκαλέγων). *Ucalégon, vieillard troyen.* Jām prōxĭmŭs ārdĕt Ucălĕgōn. *V.* || *Par anton. Un incendié.* (*Juv.* 3, 199.)

Ūdŭs, ă, ŭm. *Humecté, humide.* Nĭgrā sŭbēst ūdō tāntŭm cui lĭngua pălātō. *V.* Ūdīs ārĭēs ĭn gūrgĭtĕ vīllīs Mĕrsātŭr. *Id.* Ānnŭĕrūnt ōmnēs Tĭbĕrīnĭdēs ūdæ. *O.* Ūdă Mōbĭlĭbŭs pōmārĭă rīvīs. *H.* Ūdæ Vōcīs ĭtĕr. *V.* SYN. Ŭvĭdŭs, hŭmĭdŭs, hūmēns, mădēns, mădĭdŭs, mădēfactŭs, *qqf.* ĭrrĭgŭŭs, ĭnsiccātŭs. || *Pluvieux.* Vērĕ mădēnt ūdō (terræ). *V.* SYN. Ĭmbrĭfĕr, plŭvĭŭs. || *Qui a trop bu.* Răptŭs ēt pōpīnā Ædĭlēm rōgăt ūdŭs ălĕātŏr. *M.* (V, 84). SYN. Mădēns. *Voy.* Ebrius. || Ūdă. *f.* (*s. ent.* littera). *Liquide, terme de gramm.* Nĕc nōn vōcālĭs prīmæ sī quāmlĭbĕt ūdăm Cōntĭnĕāt, vĕnĭēnsque ălĭăm sŭbjĕcĕrĭt ūdăm. *T. Maur.* (*Syll.* 927. *Id.* passim). SYN. Lĭquĭdă.

Ūfens *et* Oūfens, tĭs. *m. Rivière d'Italie qui se jette dans les Marais Pontins.* Ātque ĭn mărĕ vŏlvĭtŭr Ūfens. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 382). *Voy.* Oufentina. || *Nom de guerrier.* Ūfens ĭnsignis fāma ĕt fŭlgēntĭbŭs ārmĭs. *V.*

Ulcĕrō, ās, ārĕ. *Blesser, faire une plaie.* Mānŭ tĭcă cui lŭmbōs ōnĕre ulcĕrĕt, ātque ĕquēs ārmōs. *H. Voy.* Vulnero. || *Au fig.* Nōn ancillă tŭŭm jĕcŭr ulcĕrĕt. *H.*

Ulcĕrōsŭs, ă, ŭm. *Plein d'ulcères.* Ēst ulcĕrōsĭs ārtŭbŭs Quī tābĕ cōrrŭptō flŭăt. *Prud.* (*Peri.* 393). SYN. Saucĭŭs. || *Au fig.* Ēt lĭbĭdŏ sævĭĕt cīrcă jĕcŭr ulcĕrōsŭm. *H.*

† Ulcĭscŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme le suiv.* Nĭsĭ pătrĕm mātĕrnō sănguĭne ēxănclāndo ulcĭscĕrĕm. *Enn.* (apud *Non.* 4, 155).

Ulcĭscŏr, ĕrĭs, ŭltŭs sŭm; ulcĭscī. *d. Se venger de, tirer vengeance, punir, châtier.* Ĕgŏ pŏl tē prō ĭstĭs dictĭs ēt factĭs, scĕlŭs, Ulcĭscăr. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 19). Ālphēsĭbœă sŭōs ŭlta ēst prō cōnjŭgĕ frātrēs. *Pp.* (I, 15, 15). Ulcĭscī stătŭīt, pœnæque ĭn ĭmăgĭnĕ tōta ēst. *O.* Ŭltŭs ēs öffĕnsās, ŭt dĕcĕt, ĭpsĕ tŭās. *Id.* Pūnctŭm vŏlŭcrĭs pārvŭlæ Vŏlŭīstī mŏrte ulcĭscī. *Ph.* SYN. Pĕrsĕquŏr, ēxsĕquŏr, pūnĭŏ. PPH. Mē ulcĭscŏr, vindĭcŏ. Pœnās ēxĭgŏ, sūmŏ, rĕpōscŏ, etc. VERS. Sūmpsissĕ mĕrentēs Eaūdābŏr pœnās, ănĭmūmque ēxplēssĕ jŭvābĭt Ultrĭcīs flammæ. *V.* Quōd vĭndictă Nēmŏ măgis gaudĕt quăm fēmĭnă. *J.* Hæc cĕrvīx nōn sōlă cădĕt: mĭscĕbĭtŭr ăltĕr sănguĭs, nĕc Stўgĭās fĕrăr ĭncŏmĭtātŭs ăd ŭmbrās, Nĕc mĕă sēcūrus rĭdēbĭt fūnĕră victŏr. *Cl. Voy.* Punio. || *Venger quelqu'un.* Ēt sŏcĭōrum ulcĭscĭmŭr ŭmbrās. *V.* Ulcĭscī pătrĭăm. *Id.* Sē nĭmĭs ulcĭscēns. *O.* Cæsŏs ulscĭcĕrĕ frātrēs. *Id.* SYN. Vindĭcŏ, ēxsĕquŏr.

Ulcus, ĕrĭs. *n. Plaie, ulcère.* Ēt sīmŭl, ulcĕrĭbŭs quăsĭ ĭnŭstīs, ōmnĕ rŭbĕrĕ Cōrpŭs. *Lr.* (VI, 1165). Fĕrrō rēscindĕrĕ sŭmmŭm Ulcĕrĭs ōs. *V.* Ulcĕră Pæōnĭæ trăctăt sōlĕrtĭă cūræ. *Cl.* EP. Tĕtrŭm, tŭrpĕ, fœdŭm, pŭtrĕ, tābĭfĭcŭm, etc. *Voy.* Vulnus. || *Au fig. Blessure du cœur.* Ulcŭs ĕnĭm vīvēscĭt, ēt ĭnvĕtĕrāscĭt ălendŏ. *Lr.* (IV, 1061, de amore). SYN. Vŭlnŭs, mălŭm. || — tăngŏ. *prov. Mettre le doigt sur la plaie.* (*Ter. Ph.* IV, 4, 10; *Ov. Trist.* III, 11, 64.)

Ūlĭgō, ĭnis. *f. Humidité de la terre, en gén. humidité, moiteur.* Āt quæ pinguis hŭmŭs dulcīque ūlĭgĭnĕ lætă. *V.* Ēt quōs pēstĭfĕră Pōmptĭnī ūlĭgĭnĕ cāmpi. *Sil.*

Ūlixēs, Is. *m. Comme* Ulysses.

† Ūllæ. *anciens gén. et dat. f. de* Ullus. Nĕquĕ sūnt ĭgnī sīmŭlātă nĕque ūllæ Prætĕrĕă rĕī. *Lr.* (I, 687. Cf. *Char.* 2, 133). || † Ūllī. *gén. m. pour* Ullius. (*Pl. Truc.* II, 2, 38.)

† Ūllŏ. *arch. pour* Ultus fuero. Quī, nĭsĭ gĕnĭtōrem ūllŏ, nūllŭm mĕīs dăt fĭnĕm mĭsĕrĭīs. *Att* (apud *Non.* 2, 894).

Ūllŭs, ă, ŭm, *gén.* ūllĭŭs, *dat.* ūllī. *Quelqu'un, quelque.* Āmnĕs ūllī rūmpūntŭr fōntĭbŭs. *V.* Sī ūllō mŏdo ēst ūt pōssĭt. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 102). Nĕc tĕ ūllīus vĭŏlēntĭă vīncăt. *V.* Ārcānūm nĕquĕ tū scrūtābĕrĭs ūllĭŭs ūnquăm. *V.* SYN. Ălĭquĭs. *Voy.* Non ullus.

Ūlmĕŭs, ă, ŭm. *De bois d'orme.* Īpsōs quī tĭbĭ sūbvĕctābŭnt rūre hūc vīrgās ūlmĕās. *Pl.* (*As.* II, 2, 74. *Id. Epid.* V, 1, 20). Tōtă sŏnăt ūlmĕă cœnă Sŭbūră. *J.* (11, 141).

Ūlmĭtrĭbă, æ. *m. Qui brise les verges à force d'être battu.* (*Pl. Pers.* II, 4, 7.)

Ūlmŭs, ī, *f. Orme, arbre.* Vīmĭnĭbŭs sălĭcēs, fĕcundæ frondĭbŭs ūlmī. *V.* Pāmpĭnĕæ vītēs, ēt ămictæ vītĭbŭs ūlmī. *O.* Pătŭlæ pĕcŭs ōmnĕ sŭb ūlmo ēst. *Pers.* (3, 6). EP. Dēnsă, ŏpăcă, frōndōsă; pāmpĭnĕă, vītĭcōmă, vītĭfĕră; dūră, fōrtĭs, vălĭdă. *Voy.* Arbor. PPH. Vītĭbŭs ārbŏr ămīcă. || *Verges d'orme pour châtier les esclaves.* Quīs ĕgŏ sīm, mē rōgĭtās, ūlmōrum Āchĕrūns? *Pl.* (*Amp.* IV, 2, 9). *Voy. les précéd.*

Ūlnă, æ. *f.*; *ordint.* Ūlnæ, ārŭm. *pl. L'avant-bras; le bras, les bras.* Pŭĕrī ĭnstăr Bĭmŭlī, trĕmŭlă pătrĭs Dōrmĭēntĭs ĭn ūlnă. *Cat.* (17, 13). Rōbŏră quŭm vĕlĭtĭs prēnsārēnt ăltĭŭs ūlnĭs. *L.* Cŭpĭdĭs ămplĕctĭtŭr ūlnĭs. *O.* Frāngēns ūndăm pŭĕrĭlĭbŭs ūlnĭs. *Sil.* SYN. Brāchĭŭm, lăcĕrtŭs. *Voy.* Brachium, Amplector. || *Mesure de longueur, distance des deux bras étendus, aune.* Trēs pătĕāt cœlī spătĭŭm, nōn ămplĭŭs, ūlnās. *V.* Sēptēmque āssŭrgĭt ĭn ūlnās. *Id.* Cūm bis trĭum ūlnārŭm tōgă. *H.*

Ulpĭcŭm, ī. *m. Sorte d'ail à grosse tête.* Plēnĭŏr ăllĭī ulpĭcĭquĕ quăm Rōmānī rēmĭgēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 35). Ēt ŏlentĭă lātē Ulpĭcă. *Col.* (10, 113).

Ulpĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ulpĭŭs ēmĕrĭtŭs lōngævī mūnĕrĭs ānnīs. *Inscr.* (apud *Murat.* III, p. 1625). || *En partic. Trajan.* Dăcĭcă bellĭpŏtēns quŭm frēgĕrăt Ulpĭŭs ārmă. *Cl. Voy.* Trajanus. || — ŭs, ă, ŭm. *De Trajan.* Ulpĭă prōgĕnĭēs. *Cl.* Ulpĭă quōd rūtĭlăt pōrtĭcŭs ārĕ mĕō. *Sid.* (*Pan.* 1858). Ăd Ulpĭă pōscūnt Tē fŏră (*Ib.* 574). || (Limanius). *Consul en Occident sous Constance II.* Ĭn sē ētĭăm trăctŭm cōmmĭsĕrăt Ulpĭŭs ēnsĕm. *Sid.* (*Pan.* 1165).

Ūltĕrĭŏr, ŭs; ōrĭs. *compar. de l'inus.* Ulter. *Qui est au delà, de l'autre côté.* Tēndēbāntquĕ mānŭs rīpæ ūltĕrĭōrĭs ămōrĕ. *V.* Ūltĕrĭŭs mĕdĭō spătĭŭm sŏl ăltŭs hăbēbăt. *O.* || *Au fig.* Ūltĕrĭōră pŭdēt dŏcŭīssĕ. *O.* Sēmpĕr ĕt ĭnvēntīs ūltĕrĭōră pĕtīt. *Id.* Ūltĕrĭŏr tăngăt pectŏră, Phўllī, dŏlŏr. *Aul. Sab.* (2, 97).

Ūltĕrĭŭs. *adv. Au delà, plus loin.* Ūltĕrĭŭs nĭhĭl ēst, nĭsĭ nōn hăbĭtābĭlĕ frīgŭs. *O.* Ĭnde ăbĭt ūltĕrĭŭs. *Id.* SYN. Ūltrā. || *Au fig.* Ūltĕrĭŭs nē tĕndĕ ōdĭīs. *V.* Sī me ūltĕrĭŭs prōvŏcārĭt īrā. *Pp.* (II, 12, 19). SYN. Lōngĭŭs. || *Plus long-temps.* Nōn tŭlĭt ūltĕrĭŭs. *O.* Jām nōn ūltĕrĭŭs Phўgĭă tĕllūrĕ mŏrābŏr. *Cl.* SYN. Lōngĭŭs, dĭūtĭŭs, ămplĭŭs. || *Avec l'abl. Au delà de, plus que.* Quōtĭēsquĕ rōgābăt Ūltĕrĭŭs jūstō. *O.* SYN. Ămplĭŭs, plŭs.

Ultĭmŭs, ă, ŭm. *Le plus éloigné, le plus reculé.*

Ultĭmŭs Æthĭŏpŭm lŏcŭs est. *V.* Quæ filă rāmis ultĭmī sērēs lĕgŭnt. *Sen.* (*Hip.* 389). Pērvēnīt ad drăcŏnīs spēlŭncam ultĭmăm. *Ph.* Stāgni ultĭmă vīvō Cēsptĕ cīnguntŭr. *O.* SYN. Extrēmŭs, *qqf.* lōngīnquŭs, rēmōtŭs, întĭmŭs, prŏfundŭs. ‖ *Le premier, dans le temps.* Tū sānguĭnīs ultĭmŭs aŭctŏr. *V.* Ultĭmă quĭd rĕfĕrăm? *O.* (Adde *Corn. Sev. Ætn.* 17). ‖ *Dernier, souv. par rapport à la mort.* Ultĭmŭs illĕ dĭēs bĕllŏ gēntĭquĕ fŭissĕt. *V.* Pārs ultĭmă vītæ. Ultĭmă Laŭsŏ Pārcæ filă lĕgŭnt. *Id.* Ultĭmă prōlātŏ sūbdĭtă flāmmă rŏgō. *O.* Ultĭmă vŏlvēntēs ōrābāt pēnsă sŏrōrēs. *M.* (IV, 73). Lўcĭdās hăbĕt ultĭmă rērŭm. *Calp.* (3, 91). SYN. Extrēmŭs, sŭprēmŭs, sŭmmŭs, nŏvĭssĭmŭs. ‖ *Le dernier, le moindre.* Ultĭmă sīt laŭdēs întĕr ŭt illă tŭās (*Ad Liv.* 44). SYN. Mĭnĭmŭs. ‖ *Le plus grand, le plus considérable.* SYN. Extrēmŭs, grăvĭssĭmŭs, măxĭmŭs. ‖ Ultĭmă. *m. pl. Les épreuves les plus cruelles.* Ultĭmă jām pāssī cŏmĭtēs bĕllŏquĕ mărīquĕ. *O.* SYN. Extrēmă.

Ultĭŏ, ōnĭs. *f Vengeance.* Sēmpĕr ĕt ĭnfīrmī ĕst ĕxĭgŭĭquĕ vŏlŭptās Ultĭŏ. *J.* (13, 190). Ēt prŏmpta hæc ĕst ultĭŏ vāti. *Aus.* (*Epig.* 34). SYN. Vindĭctă. ‖ *Punition.* Prīma hæc ĕst ultĭŏ. *J.* (13, 2). Sătĭs hæc lăcrĭmāndăquĕ nŏbĭs Ultĭŏ. *St.* Cŭr crīmĭnĕ sălvō Ultĭŏ dĭffertŭr? *P. Petr.* (2, 265). SYN. Pœnă, etc. *Voy. ce mot.*

Ultŏr, ōris. *m. Vengeur.* Ĕxōrĭārĕ ălĭquĭs nōstrĭs ĕx ōssĭbŭs ultŏr. *V.* Promīsī ultŏrĕm. *Id.* Immēnsīs æccēssīt clādĭbŭs ultŏr. *L.* SYN. Vīndĕx, pūnĭtŏr. EP. Æquŭs, sĕvĕrŭs, ātrŏx, æspĕr. PPH. Pœnārŭm ĕxæctŏr. PHR. Quĭquĕ nĕcĕm Crāssī vīndĭcĕt, ultŏr ĕrĭt. *O. Voy.* Ulciscor. ‖ *adj.* Ultŏrĕm sprētă pĕr ægrōs Mīsīt æprŭm. *O.* Ultŏrēs răpĭant tristĕ cădăvĕr ĕquī (*Ibis*, 340). Stātquĕ dĭēs aŭsīs ōlīm tām tristĭbŭs ultŏr. *St.*

Ultrā. *prép. Au delà de.* Sī pĭgŭĭt pŏrtās ultrā prōcēdĕrĕ. *Pp.* (IV, 7, 29). Vīrēs ultrā sŏrtēmquĕ sĕnēctæ. *V.* Ultrā prŏmissŭm tēmpŭs ābēssĕ quĕrŏr. *O.* SYN. Trāns. ‖ *adv. Au delà, plus loin, plus long-temps, davantage.* Quĭd ultrā prōvĕhŏr? *V.* Sī nĭl concēdĭtŭr ultrā. *O.* Nĭbĭl ultrā lĭnguă prĕcārī Sūstĭnĕt. *Id.* SYN. Ulterĭŭs, lōngĭŭs, ămplĭŭs. ‖ Ultrā citrāquĕ. *Au delà et en deçà.* Fīnēs, Quōs ultrā citrāquĕ nequit cōnsistĕrĕ rēctŭm. *H.* Dēxtĕrā dĕrĭgŭĭt : nĕc citrā mōtă nĕc ultra ĕst. *O. Voy.* Ultro.

† Ultrāmundānŭs, ă, ŭm. *Qui est au delà des mondes.* Ultrāmundānŭm fās ĕst cuĭ cērnĕrĕ Pātrĕm. *Capel.* (II, p. 43).

Ultrīx, īcis. *f. Vengeresse.* Ultrīcĕsquĕ sĕdĕnt ĭn līmĭnĕ Dīræ. *V.* (Et *Sen. Med.* 967, dea). ‖ *En parlant de choses.* Ultrīcĕm phărĕtrā dēprōmĕ sāgittăm. *V.* Spārgēnsquĕ cŏmās ultrīcĭbŭs undĭs. *O.* Tractusquĕ rōtis ultrīcĭbŭs Hĕctŏr. *Cl.* Ultrīcĕ dĕxtrā fūsŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 895). ‖ Ultrīcĭă. *pl. n.* Mandăbăt Tўrĭis ultrīcĭă bĕllă fŭturis. *Sil.* Ēt tēla ultrīcĭă pōscīt. *St.*

Ultrō. *adv. Sans impulsion étrangère, de soi-même, naturellement.* Ēntĕllŭs vīrēs ĭn vēntum ēffŭdĭt, ĕt ultrō ĭpsĕ grăvĭs grăvĭtĕrquĕ ăd tērrăm pōndĕrĕ vāstō Cōncĭdĭt. *V.* Mĭsĕrēscĭmŭs ultrō. *Id.* Ētĭam ultrō dērĭsum ădvĕnīt. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 21). Ultro ŏbjĕctōrum vīlĭŭs ĕst prĕtĭŭm. *Prosp.* (*Epig.* 66, 6). SYN. Spontĕ, ĭpsĕ. ‖ *Volontiers.* Spŏntĕ ultrōquĕ pĕrēmptŭs. *St. Voy.* Sponte. ‖ *En prenant les devans, d'avance.* Ētĭăm mĕ ultro æccūsātum ădvĕnīt. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 13. *Id. Ad.* IV, 3, 4). Proĭn, ăntĕquăm sē fīrmĕt aŭt vīrēs părĕt. Pĕtātŭr ultrō. *Sen.* (*Thyest.* 201). SYN. Prĭŭs. ‖ *Au contraire.* Heĭ mĭhĭ! ĭnsānīrĕ mĕ āĭūnt, ultrō quum ĭpsī ĭnsānīūnt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 90. *Id. Aul.* III, 5, 56). SYN. Cōntrā. ‖ *qqf. Loin.* Ultro ĭstum ā mĕ! *Pl.* (*Capt.* III, 4, 19. *Id. Amp.* I, 1, 164). ‖ Ultrō citrōquĕ. *Comme* Ultra citraque. Vŏlĭtānt ultrō citrōquĕ pĕr aūrās. *Lr.* (IV, 37).

Ultŭs, ă, ŭm. *part. de* Ulciscor. *Qui a vengé.* Ultŭs ăvōs Trōjæ, tēmpla ĕt tŏmĕrātă Mĭnĕrvæ. *V.* Ultă vĭrŭm. *Id.* ‖ † *pass. Puni ou vengé.* Lĕgĕ quŏd ŏccĭdĭt ultŭs ĭpsĕ sŭă. *V. Fl.*

Ulŭbræ, ārŭm. *f. pl. Bourg du Latium.* Ēst Ulŭbrĭs, ănĭmŭs sī tĕ nŏn dēfĭcĭt æquŭs. *H.* Văcŭĭs ædĭlĭs Ulŭbrĭs. *J.* (10, 102).

Ulŭlă, æ. *f. Chat-huant.* Cērtēnt ĕt cўcnis ŭlŭlæ, sīt Tĭtўrŭs Ōrphĕŭs. *V. Voy.* Bubo.

† Ulŭlāmĕn, ĭnis. *n. Comme* Ululatus. Quĭd tŭrbă sŭpērstĕs ĭnĕptă Clāngĕns ŭlŭlāmĭnă mīscĕt? *Prud.* (*Cat.* 1534).

Ulŭlātŭs, ă, ŭm. *part. p. Appelé par des hurlemens.* Nōctŭrnīs Hĕcătē trĭvĭīs ŭlŭlātă pĕr ūrbĕs. *V.* Nullōquĕ ŭlŭlātă dŏlōrĕ Rēspēxīt Lūcĭnă dōmŭm. *St.* ‖ *Qui retentit de hurlemens.* Ulŭlātăquĕ tēllŭs Întrēmĭt. *V. Fl.* Ōgўglĭs ulŭlātă fŭrōrĭbŭs ăntrā. *St.* Ulŭlātŭm Caŭcăsŏn. *Id.*

Ulŭlātŭs, ūs. *m. Hurlement, vocifération.* Lāmēntĭs, gĕmĭtŭque, ēt fēmĭnĕō ŭlŭlātū Tēctă frĕmūnt. *V.* Implēvĭt sācrām quĕrŭlĭs ŭlŭlātĭbŭs Īdēn. *O.* Vīctōrquĕ ŭlŭlātŭs ădĕrrāt Aūrĭbŭs. *St.* SYN. Clāmŏr, vōcēs, etc. *Voy.* Clamor.

Ulŭlŏ, ās, ārĕ. *n. Hurler, en parlant des chiens et des loups.* Cānēs ŭlŭlāt ācūtē. *Enn.* (apud *Fest.* in *Nictare*). Vīsăquĕ cānēs ŭlŭlārĕ pĕr ūmbrăm. *V.* Pĕr nŏctēm rĕsŏnārĕ lŭpīs ŭlŭlāntĭbŭs ūrbēs. *Id.* PPH. Ulŭlātŭm mīttŏ, ēmittŏ, fūndŏ, dŏ. Ulŭlātū, ŭlŭlātĭbŭs aūrās, cœlŭm, æthĕrā cŏmplĕŏ, ĭmplĕŏ, pĕrsŏnŏ, mīscĕŏ. ‖ *Au fig. Vociférer.* Sūmmōquĕ ŭlŭlārūnt vĕrtĭcĕ nўmphæ. *V.* Pĕrquĕ vĭās ūrbĭs Lătĭŏsquĕ ŭlŭlāssĕ pĕr ægrōs. *O.* Lætĭs ŭlŭlārĕ trĭūmphĭs. *L.* SYN. Exŭlŭlŏ, clāmŏ, vōcĭfĕrŏr, etc. *Voy.* Clamo. ‖ *Retentir de hurlemens.* Pēnĭtŭsquĕ cāvæ plāngōrĭbŭs æ̆dēs Fēmĭnĕĭs ŭlŭlānt. *V.* Ēt rĕsŏnæ silvīs ŭlŭlārūnt flēbĭlĕ rīpæ. *Sil.* Ulŭlāntĭă Dindўmă Gāllĭs. *Cl. Voy.* Sono. ‖ *act. Faire retentir de hurlemens, ou appeler par des hurlemens.* Ōrbātām prōprĭīs ŭlŭlāvĭt cīvĭbŭs ūrbĕm. *Prud.* (*Ham.* 546). Quēm sĕctŭs ŭlŭlāt Mātrĭs ēnthĕæ Gāllŭs. *M.* (V, 41). *Voy.* Ululatus.

Ulvă, æ. *f. Ulve, herbe des marais.* Prōptĕr æquæ rīvŭm vīrĭdī prōcūmbĭt ĭn ulvā. *V.* Ulvis ĕt ărundĭnĕ pīnguis (aper). *H.* Exsŭl līmōsā Mārĭūs căpŭt ăbdĭdĭt ulvā. *L.* PPH. Ălgă pălŭstrĭs.

Ulvōsŭs, ă, ŭm. *Couvert d'ulves.* Ulvōsă quēm vēl Nĭcĕr ăblŭĭt ŭndă. *Sid.* (*Pan.* 1567).

Ulўssēs *et* Ulixēs, ĭs, *ou* ēi, eī, ī, *de* Ὀδυσσεύς). *Ulysse, fils de Laërte, roi d'Ithaque et de Dulichium, héros du siège de Troie, immortalisé par Homère dans l'Odyssée.* Sī mĭnŭs ērrāssĕt, nōtŭs mĭnŭs ēssĕt Ulўssēs. *O.* Pēnĕlŏpē, cŏnjŭx sēmpĕr Ulўssĭs ērō. *Id.* Cārmĭnĭbŭs Circē sŏcĭos mūtāvĭt Ulўssĭs. *V.* Ēt tērram ăltrĭcēm sævī ēxsĕcrāmŭr Ulўssēī. *Id.* (Sed utrobique variatur. *Char.* 1, 10, agnoscit Ulyssis et *Ulyssei*). Nēc cūrsŭs dŭplĭcīs pĕr mārĕ Ulўssēī. *H.* Lăbōrĭōsī rēmĭgēs Ulўssēī. Haŭd mălē Tēlēmachŭs, prōlēs pătĭēntĭs Ulўssī. *Id.* Hānc tŭă Pēnĕlŏpē lēntō tĭbĭ mittĭt, Ulўssē. *O.* (*Her.* 1, 1. Sic in

vocativ. *Acīmīle*). SYN. Lāērtiādēs, Æcīlidēs, Sisȳphidēs, Ithācūs. EP. Dūlichiūs, Ithācēnsis, Ithācūs, dīsertūs, făcundūs, sōlers, cāllidūs, pēllax, āstūtūs, dōlōsūs; fortis, ănīmōsūs, pătiēns, văgūs, errāns. HHR. Dūlichiūs, Lāērtiūs, Nēritiūs hērōs, dūx, ductor. Lāērtīā prōles. Lāērtē *ou* Lāērtā sātūs, creātūs. VERS. Mūltōrūm prōvīdūs ūrbēs Et mōrēs hŏmĭnum inspexit. *H.* Dic mihi, Mūsa, vīrum, captæ pōst tempŏrā Trōjæ Qui mōrēs hŏmĭnūm mūltōrūm vīdit et ūrbēs. *Id.* Condītūs hōc tŭmŭlō Lāērtā nātūs Ulixēs : Pērlege Ōdȳssēan, ōmnĭa nōssē vŏlens. *Aus.* (Cf. *Ov. Met.* XIII, 128 *sq.*; *Prop.* III, 10, 23; *Tib.* IV, 1, 52; *Sid. Pan.* 2009; *Boet.* 4, 3).

Umbēllă, æ. *f. Parasol.* Et cuī tū vīrĭdem ūmbēllam, cuī succīnā mittās. *J.* (9, 50). Ūmbēllam lūscæ, Lȳgdē, fĕrās dōmĭnæ. *M.* (XI, 73). SYN. Umbrăcŭlă (*pl.*). PHR. Accĭpē quæ nĭmĭŏs vincānt ūmbrăcŭlă sōlēs. *M.*

Umbĕr, brī. *m.*; Umbrī, ōrum. *pl.* (*Ὄμβροι*). *Ombrien, habitant de l'Ombrie.* Illē, vĕlūt cŏnjūx Umbrī rŭbĭcundă măritī. *O.* Tunc Umbrīs Mārsisquĕ fĕrax. *L.* ‖ *Espèce de chien levant, originaire de l'Ombrie.* At vīvĭdūs Umbĕr Hærĕt hiāns, jāmjāmquĕ tĕnĕt. *V.* Fĕrās vēstigāt, et lōngō sāgax Lōrō tĕnētŭr Umbĕr. *Sen.* (*Thyest.* 497). Pētit cērvōs Umbrō vēnātŏr ēdācī. *V. Fl.* Exīgī Umbĕr Nārĕ sāgāx et cāllĕ fĕrās. *Sil.* SYN. Tūscŭs cānis. *Grat.* ‖ *qqf. f. Femme Ombrienne.* Quīd? Sārsīnātis ēcqua est, si Ūmbrām nōn hābēs? *Pl.* (*Most.* III, 2, 83). ‖ — bĕr, brā, brūm. Cūr Tūscŭs ăpĕr gĕnĕrōsŏr Umbrō? *St.* Et lăcŭs æstīvis intĕpŭit Umbĕr ăquīs. *Pp.* (IV, 1, 124). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Ōmnĭă misīsti mihi Sāturnālĭbŭs, Umbĕr. *M.* (VII, 52).

Umbīlīcŭs, ī. *m. Nombril.* Sēcti pōdīcīs ūsque ăd umbīlīcum. *M.* (VI, 37). ‖ *Au fig. Le point central ; le milieu.* Diēs quidĕm jam ăd umbīlīcum est dīmĭdĭātŭs mortŭūs. *Pl.* (*Men.* I, 2, 45). ‖ — tērræ. *Le centre de la terre, Delphes.* Ō sāncte Āpŏllŏ, qui ūmbĭlīcum cērtum tērrārum ōbtĭnēs. *Att.* (apud *Cic. Div.* 2, 56, et *Varr. L. L.* 6, 2). Dēlphŏs Pȳthĭŭs, ōrbĭs ūmbĭlīcum (*Anth.* II, p. 548. Cf. *Liv.* 34, 48. Gr. *ὀμφαλὸς γῆς*). *Voy.* Delos. ‖ *Cylindre autour duquel on roulait les volumes; ornemens en forme de bouton qui tenaient aux extrémités de ce cylindre.* Quid prōdest mihi tām mācēr lĭbellŭs, Nullō crāssĭŏr ūt sit ūmbĭlīcō? *M.* (II, 6). Et frōntis gĕmĭnō dēcēns hŏnōrĕ Pictis lūxurĭēris ūmbĭlīcis. *Id.* (III, 159). Et binīs dēcŏrātŭs ūmbĭlīcis. *St. Voy.* Cornu, Frons. ‖ Ad ūmbĭlīcum ăddūcō, pērvĕnĭō. *Achever la composition ou la lecture d'un livre.* Tāmbōs Ad ūmbĭlīcum ăddūcĕrĕ. *H.* Ōbē, jām sătīs est, ōbē, lĭbellē : Jām pērvĕnĭmŭs ūsque ăd ūmbĭlīcos. *M.* (IV, 91).

Umbō, ōnis. *m. Bosse d'un bouclier.* Et summō clȳpēī nēquīdquam ūmbōnĕ pĕpēndīt. *V.* ‖ *Par ext. Bouclier bombé, convexe.* Flĕctuntquĕ sălīgnās Umbōnūm crātēs. *V.* Vāstōs umbō vŏmīt aūrĕūs ignēs. *Id.* Tĕrĭtŭr jūnctīs ūmbonĭbŭs ūmbō. *Sil. Voy.* Clypeus. ‖ *Coude.* Tūrbātĭquĕ grădūs, clȳpĕūm nĕc sūstinĕt ūmbō. *St.* In tūrbam īnci-dĕrīs, cūnctōs ūmbōnĕ rĕpēllĕt. *M.* (III, 46). ‖ *Masse de plis que formait la toge ramenée sur l'épaule gauche ; la toge elle-même.* Tōtăque īmpūnĕ Sūbūrā Pērmīsit spārsisse ŏcŭlōs jām cāndĭdŭs ūmbō. *Pers.* (5, 33, scil. toga virilis). ‖ *Éminence, tertre.* Stānt jūga, et ōbjĕctūs gĕmĭnīs ūmbōnĭbŭs æggĕr Campum ēxīrĕ vĕtāt. *St.* Tunc ūmbōnĭbŭs hinc et hinc cōactis, Et crēbrīs ĭtĕr āllīgārĕ gōmphīs. Sōlĭdūs contrā rīgĕt ūmbō mălignī Mōntīs. *Id.*

Umbrā, æ. *f. Ombre formée par le soleil ou une lumière.* Mājōrēsquĕ cădūnt ăltīs dē mōntĭbŭs ūmbræ. *V.* Fĕcĕrāt ēxīgŭās jām sōl ăltĭssĭmŭs ūmbrās. *O.* Et mōtæ ād lūnām trĕpĭdābĭs ārundĭnĭs ūmbrām. *J.* (10, 21). Ipsĕ mĕās sōlŭs, quōd nīl est, æmŭlŏr ūmbras. *Pp.* (II. 25, 19). ‖ *Ombre, obscurité de la nuit.* Hūmentēmque aūrōrā pōlō dīmōvĕrāt ūmbram. *V.* Jām nōx īndūcĕrĕ tērrīs Umbrās. *H.* Rōrĭfĕrīs tērrām nōx ōbrŭīt ūmbrīs. *L.* Ād ūmbrām lūcīs ăb ōrtū. *H.* SYN. Tĕnĕbræ, cāligō. *Voy.* Nox, Tenebræ. ‖ *Ténèbres de la mort.* Sēd mōrs ātrā cāpŭt trīsti circumvŏlāt ūmbrā. *V.* ‖ *Ombre, ombrage.* Sīvĕ sŭb īncertās zĕphȳrīs mōtantĭbŭs ūmbras. *V.* Āptāmquĕ vīdēs pāstōrĭbŭs ūmbram. *Id.* Tū mŏdŏ pāmpĭnĕā lætŭs spătiārĕ sŭb ūmbrā. *O.* *Voy.* *le suiv.* ‖ *Ce qui donne de l'ombrage, arbre, tente, portique, etc.* Rūris ŏpācī Fālcĕ prēmēs ūmbras. *V.* Nūtrītās flŭvĭō pōpŭlātŭr fĕrvĭdŭs ūmbras (ignis). *Sil.* Nĕque hābēbāt Pēlĭŏn ūmbras. *O.* Sēd gĕnŭs īgnāvŭm, quōd lăctō gaūdĕt ēt ūmbrā. *J.* (7, 105). Văcŭă tōnsōrīs īn ūmbrā. *H.* Pōmpēīā lēntŭs spătiārĕ sŭb ūmbrā. *O.* ‖ *En partie. École, cours public, qui se tenaient sous des ombrages ou des portiques.* Ād pūgnām quī rhĕtŏrĭcā dēscēndit ăb ūmbrā. *J.* (7, 173). ‖ *En parlant de la barbe, des cheveux, etc.* Dūm rōsĕīs vĕnīt ūmbrā gĕnīs. *St.* Nunc ūmbrā nūdātā sŭā jām tēmpŏrā mœrēnt. *Petr.* (*Sat.* 109). ‖ *Ombre, fantôme, mânes des morts, ombres de l'enfer.* Quūm tĕnŭēm fŭĕrō mūtātŭs īn ūmbram. *Tib.* (III, 2, 9). Et Paŭlī stāre īngēntēm mīrābĕrīs ūmbrām. *Sil.* Ūmbrāque errārēt Crāssŭs Inultă. *L.* Ūmbræ ībānt tĕnŭēs sīmŭlācrăquĕ lūcĕ cārēntum. *V.* Vŭltĭbŭs cūmēnĭdum mātrisque ăgĭtābĭtŭr ūmbris. *O.* SYN. Simŭlācrum, Imāgō, mānēs, Lĕmūrēs, lārvæ, ănīmæ, fūncti, dēfūncti, mortŭī, silēntēs, sēpŭltī. EP. Tārtărĕă, Stȳgĭă, Īnfĕrnă; grăcĭlīs, lĕvis, tĕnŭis; nīgră, ātră, pāllēns, gĕlīdă. PPH. Corpŏră fūncta, dēfūncta, cōndĭta, vĭtă fūncta *ou* dēfūncta. Cœtŭs silēntum. VERS. Et nī doctă cŏmēs tĕnŭēs sīnĕ corpŏrĕ vītās Admŏnĕāt vŏlĭtārĕ cāvă sŭb īmāgĭnĕ formæ. *V.* Et nūnc māgnă mĕī sŭb tērrās ībit īmāgō. *Id.* Errānt ēxsānguēs sīnĕ corpŏre et ōssĭbŭs ūmbræ. *O.* Vulgūsquĕ cāvă sŭb nŏctĕ rĕpōstūm. *St.* Illīc ūmbrārŭm tĕnŭī strīdŏrĕ vŏlāntŭm Flĕbĭlĭs audĭtŭr quæstŭs : sīmŭlācrā cŏlŏnī Pāllidă, dēfūnctāsquĕ vīdēnt mīgrārĕ fīgūras. *Cl. Voy.* Simulacrum. ‖ *Par ext. Enfer.* Nōn mē Tārtăra hābēnt, tristīsque ūmbræ. *V.* Ūmbrārūmquĕ rōgat răptă cūm cōnjŭgĕ rĕgēm. *O.* Ēmēnsūs frĕtă, Tērrāsque et ūmbrās. *Sen.* (*H. OEt.* 1477). *Voy.* Inferi. ‖ *Au fig.* Ut primūm discūssæ ūmbræ, et lūx rĕdĭdīta mēntī. *V.* Et Sălāmĭnĭăcis quāntam ēōīsquĕ trŏpæīs Ingĕnĭō pōrtūs ūrbs invīā fĕcĕrīt ūmbram. *Sil.* Stāt māgni nōmĭnis ūmbrā. *L.* ‖ *Prétexte.* Scēlĕrīquĕ prōfānō Fāllax lēgĭtĭmām rēgnī prætĕxĕrāt ūmbram. *Cl.* SYN. Caūsă, spĕcĭēs, nōmĕn. ‖ *Retraite.* Nōs, Mācĕr, īgnāvă Vĕnĕris cēssāmŭs īn ūmbrā. *O.* SYN. Sēcessŭs. ‖ *Apparence, fantôme.* Libertātĕ pĕrĭt, cŭjŭs sĕrvāvĕris ūmbram. *L.* Et īnānēm prōsĕquār ūmbram. *Id.* ‖ *Faux semblant.* Mēndācĭquĕ dŏlŭ plĕtātĭs fallĭtŭr ūmbrā. *O.* Fallĭt ĕnīm vīrtŭm spĕcĭē virtūtis ēt ūmbrā. *J.* (14, 109). SYN.

Spĕcĭes, ēi. f. || *Ombre, néant.* Pūlvĭs ĕt ūmbra sūmŭs. *H.* || *Personne amenée par un convive à un repas.* Quōs Mæcēnās ăddūxĕrăt ūmbras. *H.* Lŏcŭs ēst ĕt plūrĭbŭs ūmbrīs. *Id.* || *Ombre, poisson.* Tūm cōrpŏrĭs ūmbræ Līvēntis, răpĭdīquĕ lŭpi. (*Ov. Hal.* 111). Mĕrŭlāmque, ūmbrāmquĕ mărīnăm. *Enn.* (apud *Apul. Apol.* Adde *Aus. Mos.* 90). || *f. de* Umber. *Voy. ce mot.*

Ūmbrăcŭlŭm, ī. *n., et ordint.* Ūmbrācŭlă, ōrŭm. *pl. Ombrage, lieu ombragé.* Tēctŭs flăgēllis multinōdī gĕrmĭnis, Năto ēt rēpēntĕ pērfrŭēns ūmbrăcŭlō. *Prud.* (*Cath.* 1028). Hīc cāndĭdă pōpŭlŭs ăntrō Immĭnĕt, ēt lēntæ tĕxŭnt ūmbrăcŭlă vītēs. *V.* Ēt vĭrĭdēs rāmī præstēnt ūmbrăcŭlă fēssīs. *Bed.* (*Confl. Ver. et Hiem.* 49). SYN. Ūmbră, scēnă. EP. Nēmŏrālĭă, sĭlvēstrĭă, frōndōsă, ārbŏrĕă, vĭrēntĭă, vĭrĭdāntĭă, dēnsă, ŏpācă, spissă, nĭgrāntĭă, pātŭlă, gēllĭdă, ămœnă, dŭlcĭă, grātă, mōllĭă, sĭlēntĭă, trĕmŭlă. PPH. Ārbŏrĭs, nĕmŏrĭs ūmbră. Sĭlvæ, nĕmŏrĭs frīgŭs. Lŏcŭs nĕmŏrōsŭs, sĭlvēstrĭs, ūmbrōsŭs, ŏpācŭs; ārbŏrĭbŭs tēctŭs, ūmbrĭs ŏpācŭs. Rāmōrŭm ūmbræ, lātēbræ, frīgŭs, tĕgmĕn, tĕgmĭnă. Nĕmŏră sōlī ĭnvīsă, ĭnăccēssă. Nĕmŭs sōlĭs rădĭīs ĭnăccēssŭm. Ŏpācī frīgŏrĭs ūmbræ. VERS. Lūcŭs ĭn ūrbĕ fŭīt mĕdĭă lætissĭmŭs ūmbræ. *V.* Hūnc tĕgĭt ōmnĭs Lūcŭs, ĕt ōbscūrĭs claūdūnt cōnvāllĭbŭs ūmbræ. Lātē rāmōs ēt brāchĭă tēndēns Hūc īllūc, mĕdĭa ĭpsa ĭngēntĕm sūstĭnĕt ūmbram. Sīcŭbī nĭgrŭm Īlĭcĭbŭs crēbrĭs sācrā nĕmŭs ăccŭbĕt ūmbrā. Pālmāquĕ vēstĭbŭlum aūt ĭngēns ōlēastĕr ĭnūmbrĕt. Hōspĭtĭīs tĕnĕāt frōndentĭbŭs ārbŏs. *Id.* Sĭlvă cŏrōnāt ăquās, cīngēns lātŭs ōmnĕ, sūisquĕ Frōndĭbŭs, ūt vēlō, Phœbēos sūbmŏvĕt ignēs; Frīgŏră dānt rāmī. *O.* Plātānīs stĕrĭlēm præbēntĭbŭs ūmbram. Quæ præbĕt lātās ārbŏr spātĭantĭbŭs ūmbrās. Cānă sălictă dăbānt nūtrĭtāquĕ pōpŭlŭs ūndă Spōntĕ sŭā nātās rīpīs dēclīvĭbŭs ūmbrās. *Id.* Quă pīnŭs ĭngēns ălbāquĕ pōpŭlŭs Ūmbram hōspĭtālem cōnsŏcĭāre ămānt. *H.* Lŭcŭs ĕrāt... Obscūrum cīngēns cōnnexīs ăĕră rāmīs, Ēt gēllĭdās ăltē sŭbmōtīs sōlĭbŭs ūmbrās. *L.* Quōd tāxī circum ēt pĭcĕæ squālentĭbŭs ūmbrīs Ābdĭdĕrānt, cœlīque ārcēbānt lūmĭnĕ tēmplum. *Sil.* Vĕtĕrīs sŭb nŏctĕ cŭprēssī. *V. Fl.* Tĕxtĭlĭs ūmbră sŭpīnī Pālmĭtĭs. *M.* Stāt ĭngēns ārbŏr, ātque ūmbră grăvī Sĭlvās mĭnōrēs ūrgĕt, ēt măgno ămbĭtū Dĭffūsă rāmīs, ūnă dēfēndĭt nĕmŭs. *Sen.* Sĭlvāquĕ tōrrēntēs rāmōrŭm frīgŏrĕ sōlēs Tēmpĕrāt, ēt mēdĭō brūmām sĭbī vĭndĭcāt æstū. *Cl.* Hēllādēs tĕnĕrīs ămplexæ brāchĭă trūncis Cāndĭdă fūndēbānt tēntīs vēlāmĭnă rāmīs (*Culex*). || *Se mettre à l'ombre.* Nūnc ētĭām pēcūdēs ūmbrās ēt frīgŏră cāptānt. *V.* Mōllī succēdĕrĕ sæpīŭs ūmbræ. Ūmbrosam ēxquīrĕrĕ vāllēm. Tū pātŭlæ rĕcūbāns sŭb tĕgmĭnĕ fāgī. Lēntŭs ĭn ūmbrā. Frīgŭs cāptābĭs ŏpācŭm. Hospĭtĭīs tĕnĕāt frōndentĭbŭs ārbŏs. Rīpæque æstŭs vĭrĭdantĕ lĕvārĕt. Ō quī mē gēlĭdīs ĭn vāllĭbŭs Hæmi Sīstăt, ĕt ĭngēntī rāmōrŭm protĕgăt ūmbrā! *Id.* Dūlcĕ vlātōrī lāsso ĭn sūdōrĕ lĕvāmēn. *Cat.* Ŏppōrtūnă sŭă blāndĭtŭr pōpŭlŭs ūmbrā, Dūltquĕ tōrum cespĕs. *O.* Ārbōrĕă frīgŭs dūcēbăt ăb ūmbrā. Æstātēm tēmpĕrāt ūmbrā. Rēpētēbām frīgŭs ēt ūmbrās. *Id.* Seū tĕ dēnsa tĕnēbĭt Tĭbŭrĭs ūmbrā tŭī. *H.* Hīc ĭn rēductă vāllĕ, Cānĭcŭlæ Vĭtābĭs æstŭs. Jām pāstŏr ūmbrās cūm grĕgĕ lānguĭdŏ Rīvūmquĕ fēssŭs quærīt. *Id.* Pūbēs dīscūmbĕt ĭn hĕrbā, Ārbŏrĭs ăntīquæ quă lĕvĭs ūmbră cădĕt. *Tib.* Frōndĭbŭs ēt pātŭlă dēfēndĭmŭs ārbŏrĕ sōlēs. *St.* Tōrrēntēm pātŭlă vītābānt īllĭcĕ sōlēm. *Calp.* Quūm dēnsās pāstŏr pĕcūdēs cōgēbăt ĭn ūmbrās (*Culex*). || *Parasol.* Aūrĕă pēllēbānt tēpĭdōs ūmbrācŭlă sōlēs. *O.* (*Id. A. Am.* II, 209). Æquĭpĕ quæ nĭmĭōs vīncānt ūmbrācŭlă sōlēs. *M.* (XIV, 28. Et *Tib.* II, 5, 97). SYN. Ūmbēllă.

† Ūmbrātĭcōlă, æ. *m. f. Comme le suivant.* (*Pl. Truc.* II, 7, 49.)

Ūmbrātĭcŭs, ă, ŭm. *Qui se tient à l'ombre, efféminé.* Si hīc me hŏdīe ūmbrātĭcŭs dērīsērĭt. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 24). SYN. Ūmbrātĭlĭs. || † *Ombragé.* Excīsīs ūmbrātĭcă rūpĭbŭs ăntrā. *Fort.* (*Supplem.* 1, 87).

Ūmbrātĭlĭs, ĕ. *Qui vit dans l'ombre, mou, énervé.* SYN. Dēlĭcātŭs, mōllĭs, sēgnĭs.

Ūmbrātŭs, ă, ŭm. *Ombragé.* Āt quī ūmbrātă gĕrūnt cīvĭlī tēmpŏrā quĕrcū. *V.* Ūmbrātŭs dŭx ĭpsĕ rōsīs. *Cl.* Ūmbrātŭsquĕ gĕnās. *St.*

Ūmbrēnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Nūnc ăgĕr Ūmbrēnī sŭb nōmĭnĕ. *H.*

Ūmbrī, ōrŭm. *m. pl. Voy.* Umber.

Ūmbrĭă, æ. *f.* (Ὀμβρία). *L'Ombrie, contrée d'Italie derrière l'Etrurie.* Ūmbrĭă Rōmānī pātrĭă Cāllĭmāchī. *Pp.* (IV, 1, 63). Sūbstĭtŭīt pātrĭīs mĕdĭŏcrēs Ūmbrĭă sēdēs. *Rutil.* (1, 551. Et *Mart.* VII, 97).

Ūmbrĭcĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Hīc tūnc Ūmbrĭcĭŭs. *J.* (3, 21).

Ūmbrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui donne de l'ombre.* Sŭb plātăno ūmbrĭfĕrā, fŏns ūndĕ ēmānăt ăquāī. *Cic.* (*Div.* 2, 30). Ĭn nĕmŭs ūmbrĭfĕrŭm. *V.* SYN. Ūmbrōsŭs. || *Qui sert à transporter les ombres.* Ūmbrĭfĕræquĕ frĕmĭt sūlcātōr pāllĭdŭs ūndæ. *St.* Quēm sēmĕl ūmbrĭfĕrā nāvĭtă lĭntrĕ tŭlīt (*Ad Liv.* 428).

Ūmbrō, ās, ārĕ. *Ombrager, donner de l'ombre.* Ūmbrābātquĕ cŏmā sūmmī fāstĭgĭă mōntīs (quercus). *Sil.* Vĭtĭfĕrō sŭb pālmĭtĕ nūdōs Ūmbrāvīt cōllēs ēt sōbrĭă rūrā Lȳæus. *St.* Mōntēs ūmbrāntŭr ŏpācī. *V.* Ălphēās ūmbrāntĭă Mænălă rīpās. *Cl.* SYN. Ĭnūmbrō, ōbūmbrō, ŏpācō, tĕgō. PHR. Ūmbrā tĕgō, ōbtĕgō. Ūmbrās ĭndūcō, præbĕō, ēxplĭcō, prætĕxō. PHR. Tārdă vēnīt sērīs factūrā nĕpōtĭbŭs ūmbram. *V. Voy.* Umbraculum. || *Couvrir de ténèbres.* Vāstōquĕ mānēs cārcĕre ūmbrāntĕm pōlŭm. *Sen.* (*Hip.* 836). Nōn ūmbrāntŭr sōmnō pūpŭlæ. *Varr.* (apud *Non.* 2, 790).

Ūmbrŏ, ōnĭs. *m. Rivière d'Etrurie.* Tāngĭmŭs Ūmbrōnēm : nōn ēst ĭgnōbĭlĕ flūmĕn. *Rutil.* (1, 337. Cf. *Plin.* 3, 5). || *Nom d'un pontife Marrhubien.* Fōrtĭssĭmŭs Ūmbrō. *V.*

Ūmbrōsŭs, ă, ŭm. *Ombragé.* Æstĭbŭs āt mēdĭīs ūmbrōsam ēxquīrĕrĕ vāllēm. *V.* Ūmbrōsō sērvābăt vĕrtĭcĕ mōntīs. *Sil.* Ūmbrōsāmquĕ rĭpām. *H.* SYN. Ūmbrātŭs, ŏpācŭs, *qqf.* dēnsŭs, spissŭs. PPH. Ūmbrĭs obscūrŭs. Lætissĭmŭs ūmbræ ou ūmbrā. Ārbŏrĭbŭs dēnsŭs, nĭgĕr, ŏpācŭs. Sōlī ĭnăccēssŭs, ĭmpĕrvĭŭs. Nūllīs sōlĭbŭs pērvĭŭs. Sōlĭs, phœbī ĭnscĭŭs, nēscĭŭs. || *Qui ombrage.* Dēnsās ūmbrōsā cācūmĭnă fāgōs. *V.* Crīnēs ūmbrōsā tĕgēbăt ārūndō. *Id.* Ūmbrōsæ sāllĭcēs. *O.* SYN. Ūmbrĭfĕr, ūmbrāns, ŏpācŭs.

Ūmmĭdĭŭs, ĭī. *m., et* Ūmmĭdĭă, æ. *f. Noms d'homme et de femme.* Ūmmĭdĭŭs quīdām, nōn lōngă ēst fābŭlă, dīvēs. *H.* (Et *Anth.* II, p. 71, *Ummidiæ*).

Ūmquām. *Voy.* Unquam.

Ūnă. *adv. Ensemble.* Tūque ădēs, ĭncēptūmquе ūnă dĕcūrrĕ lăbōrĕm. *V.* Vēnātum Ænēās ūnāquĕ mĭsērrĭmă Dĭdō Ĭn nĕmŭs īrĕ pārānt. *Id.* SYN. Sĭmŭl, pārĭtĕr. PHR. Sīc ōrĕ mĭsērrĭmŭs ūnō Ēxŏrĭtŭr

clāmŏr. *O. Voy.* Simul. ‖ † Ūnā sĭmŭl. *ancien pléon.* Ī mēcum, ōbsĕcro, ūnā sĭmŭl. *Pl.* (*Most.* II, 3, 43).

† Ūnănĭmāns, tis. *Comme le suiv.* Sēd sŏcĭāī ūnănĭmāntis; fidēntis fŭīt Officĭum. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 81).

Ūnănĭmis, ĕ, *et* Ūnănĭmŭs, ă, ŭm. *Qui vit en bon accord, unanime.* Quŭm sīc ūnănĭmam ălĭŏquitŭr mălĕsānă sŏrŏrĕm. *V.* (*Æ.* IV, 8. Quidam leg. *unanimem*). Ūnănĭmă cōnjŭx, ĕxplīca errŏrĕm, prĕcŏr. *Sen.* (*OEd.* 773). Ūnănĭmis fălsē sŏdālĭbŭs. *Cat.* (30, 1). SYN. Cōncōrs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *En parlant d'animaux, de choses, et au fig.* Părĭbŭsquĕ lŭpātīs Ūnănĭmēs frēnāntŭr ĕquī. *Cl.* Ūnănĭmī cōnsortĭa discĭtĕ sōmnī. *Id.* Ūnănĭmī frĕtă cŭrvă fĕrūnt (venti). *V. Fl.*

Ūnănĭmĭtās, ātis. *f. Accord, concorde.* Pĕr nōstram ēgrĕgĭam ūnănĭmĭtātĕm, quām mĕmŏrĭă dĕjŭgăt. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 256). *Voy.* Concordia.

Ūnĭcĭă, æ. *f. Once, douzième partie de la livre romaine.* Ūnĭcĭăque īn lĭbrā pārs ēst quæ mēnsis īn ānnō. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 28). Sēxtāntēs lēgīt ūncĭāsquĕ fiscī. *Sid.* (*Pan.* 2423). Huīc ŭt ăddās aŭrī pondō ūncĭam. *Pl.* (*Men.* III, 3, 3). SYN. Ūnĭcŭlă. ‖ *Douzième partie du setier.* Dīlŭtī bĭbīs ūncĭam fălĕrnī. *M.* (I, 107). ‖ *Douzième partie d'un tout.* Nōn ĕrīt ūnĭcă tōtă, Dēcĭdăt tĕcŭm quă pătĕr ĭpsĕ dĕŭm. *M.* (IX, 4). ‖ *Au fig. Petite quantité.* Nĕquĕ pīscĭum ūllam ūncĭam hŏdīē pondō cēpī. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 8). Nūllă Dē nōstrō nōbīs ūnĭcă vēnīt āprō. *M.* (IX, 49). Ădĕō nūlla ūnĭcĭă nōbīs Ēst ēbŏrĭs. *J.* (11, 131).

Ūnĭcātīm. *Once par once; au fig. sou par sou.* Quŏd īlle ūnĭcātīm vīx dē dēmēnsō sŭō... Cōmpārsīt mīsĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 9).

Uncĭnŭs, ī. *m. Crochet.* Stāmĭnĭs ūncĭnō, quŏsī pīscis īnhæsĕrāt hāmō. *P. Nol.* (22, 268. Alii adjective accipiunt).

Ūnĭcŭlă, æ. *f. dimin. de* Uncĭa. *Même sens.* Ūncĭŏlām Prŏcūlcĭŭs hăbĕt, sĕd Gillō dēŭncĕm. *J.* (1, 40). Lībrā vĕl ās ex ūnĭcŭlīs cōnstāt dŭŏdēnīs (*Anth.* II, 404).

? Uncŏ, ās. *Voy.* Hirco.

Unctĭō, ōnis. *f. Action d'oindre, friction.* Vĕl ūnctĭōnēs græcās sūdātōrĭās. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 74).

Unctĭtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Ungo. Nam īstæc vĕtĕrēs quæ se ūnguēntīs ūnctĭtānt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 117).

Unctĭūscŭlus, ă, ŭm. *Un peu gras, assez gras.* Num ĭpse ĕgŏ pulmēnto ūtŏr măgis ūnctĭūscŭlō. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 84).

Unctŏr, ōris. *m. Celui qui frottait d'essence, au sortir du bain.* Ātque ŏlĕī stillām dārĕt ēntĕrŏcēlĭcūs ūnctŏr. *M.* (12, 70). Ēt răpīt ĭmmĕrĭtās sōrdĭdŭs ūnctŏr ŏpēs. *Id.* (V, 32. Adde *Pl. Trin.* II, 4, 22). SYN. Ălīptēs.

Unctus, ă, ŭm. *part. p. de* Ungo. *Frotté, oint, ordint. d'un corps gras ou sale; huilé.* Nōn ĕxpĭātīs ūnctă crŭōrĭbus (arma). *H.* Seū pŭēr ūnctīs Trăctāvīt călĭcēm mănĭbŭs. *Id.* Nătăt ūnctă cărīnă (scil. pice). *V.* Ūnctīs Bætĭcă prōvŏcăt trăpētīs. *St.* Ūnctă pălæstră. *O.* Ūnctās Tўndărĭdīs dĭcāssĕ lūctās. *Sid.* (*Pan.* 2050). SYN. Pĕrūnctus, ĭnūnctus, ĭllĭtus, ĭlītus, ōblĭtŭs, pĕrlĭtŭs, ĭmbutŭs, tĭnctŭs, pĕrfūsŭs, cōntĭnctŭs, mădēns, mădĭdŭs, spārsŭs, dēlĭbūtŭs, lōtŭs, pĕrlōtŭs, rĕspērsŭs, flŭēns, hūmēns, ūdŭs, mănāns, *qqf.* pinguis, fœdŭs, fœdātŭs, sōrdĭdŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs. PHR. Ūdō Tūrpĭă mēmbrā fĭmō. *V.* Pinguĭă crūrā lūtō. *J.* Ōpŭs nĭtĭdæ jŭvēnīlĕ pălæstræ. *O.* ‖ *Parfumé.* Æssўrĭăquĕ nārdō Pōtānĭŭs ūncti. *H.* Unguĕntĭs ūnctă. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 34). SYN. Pĕrūnctŭs, pĕrfūsŭs, nĭtēns, lævis, etc. *Voy.* Unguentum, Capillus. ‖ *Graissé, en parlant d'un mets.* Ūnctĕ sătis pinguī pōnēntŭr ōlŭscŭla lārdō. *H.* Ūnctă cădūnt lāxis tūnc pūlmēntārĭă lābrīs. *Pers.* (3, 102). SYN. Pinguis. ‖ *Au fig. Gras, où l'on fait bombance; splendide, riche.* Ūnctă vīxissĕ pătēllā. *Pers.* (4, 17). Vērum ŭbī quīd mĕlĭŭs cōntingĭt ĕt ūnctĭŭs. *H.* Quī cōmīs blāndūsque, ēt mēnsā cōmmŏdŭs ūnctā. *Aus.* (*Par.* 7, 10). Sīc ēst: căptŭs ĕs ūnctĭōrĕ cœnā. *M.* (V, 45). Ūnctīs fălcĭfĕrī sēnīs dīēbŭs. *Id.* (XI, 7). Nīsi ūnctă dĕvŏrārĕ pătrĭmōnĭă. *Cat.* (29, 23). SYN. Lautŭs, pinguis. ‖ *n. pris subst. Bonne chère.* Sī vĕro ēst, ūnctŭm quī rĕctĕ pōnĕrĕ pōssīt. *H.* Cœnārĕ sīne ūnctō. *Pers.* (6, 16). ‖ *m. Qui fait bonne chère.* Æcēdēs sīccŭs ăd ūnctŭm. *H.* ‖ *Eccl. L'Oint du Seigneur.* Quīs tŭus ūnctŭs ĕrīt, quæ vērum āmīsĕrīs ūnctŭm? *Sedul.* (5, 355).

Uncus, ă, ŭm. *Crochu, courbé en crochet.* Prēnsāntēmque ūncis mānĭbus căpĭta āspĕrā montis. *V.* Ūnciquĕ pĕr mōnstrātŏr ārātrī. Uncō nōn ălligāt ăncōrā mōrsū. *Id.* Ōmnĭbŭs ūncă cĭbīs ærā sŭbēssĕ pŭtāt. *O.* SYN. Aduncus, ōbuncus, rĕduncus, cūrvŭs, etc. *Voy.* Curvus. ‖ — lābrŭm. *Position de la lèvre supérieure quand on joue de la flûte de Pan.* Pān uncō lābrō calāmōs pĕrcurrīt hiantēs. *Lr.* (IV, 589. *Id.* V, 1406). ‖ *En parlant du nez.* Ūncă nārĕ jăcēnt. *Sil. Voy.* Aduncus.

Uncus, ī. *m. Crochet, croc, en partic. croc avec lequel on traînait les criminels aux gémonies.* Ēlĕctŭm tāndĕm trăjēctō gŭttŭrĕ cōrpŭs Dūcīt, ĕt ĭnsĕrto lăquĕīs fĕrālĭbŭs uncō. *L.* Cārnĭfĭcisquĕ mānū, pŏpŭlō plaudēntĕ, trăhēbrīs, Ĭnfīxusquĕ tŭīs ōssĭbŭs uncŭs ĕrīt. *O.* Faucĭbŭs uncŭs ĕrīt (*Ibis*, 167). Sējānŭs dūcĭtŭr uncō. *J.* (10, 66. *Id.* 13, 245). SYN. Uncinŭs. EP. Fĕrrĕŭs, vălĭdŭs, tĕnāx. ‖ *Grappin pour saisir les vaisseaux.* Fĕrrĕă dūm pŭppī răpĭdos mānŭs ĭnsĕrĭt uncos. *L. Voy.* Manus. ‖ *Ancre de navire.* Hās ĭntĕr lăcrĭmās lēgĭtŭr pĭgĕr uncŭs ārēnīs. *V. Fl.* (Et *Luc.* II, 694). *Voy.* Ancora. ‖ *Au fig.* Ēt bĕnĕ quŭm fīxŭm mēntō discŭssĕrĭs uncŭm. *Pp.* (IV, 1, 141).

Undă, æ. *f. Eau agitée, onde, flot; en gén. Eau.* Cūrvāta īn mōntĭs făcĭēm circumstĕtĭt ūnda. *V.* Fōns sŏnāt ā dēxtrā tĕnŭī pellucĭdus undā. *O.* Căpŭt fōntānă spārgĭtŭr undā. Undĭs contrārĭus ignīs. *Id.* Tristīquĕ pălus ĭnămābĭlis undā. *V.* SYN. Fluctŭs, ăquă, etc. *Voy.* Aqua, Fons, Fluvius, Palus. ‖ *Eau de la mer, vague, flot, mer.* Seū rătĕ cærŭlĕās pictă sŭlcāvĭmŭs undās. *O.* Illēmŭs ăquĭlōnĭbŭs āspĕrat undās. *V.* Nōn Sĭcŭlă Pălĭnurĭs undā. *H. Voy.* Mare. ‖ Undă dĕcĭma. *Voy.* Decimus. ‖ *Un liquide quelconque.* Mānāns nārĭbŭs ūnda Sānguĭnĭs. *Sil.* Undă crŏcī. *M.* (VIII, 33. *Id.* XIII, 40). SYN. Liquŏr, hŭmŏr, fluctŭs, rīvŭs. ‖ *Flots de lave.* Ēvecta in lōngum rapĭdis fĕrvōrĭbus ūnda ēst. *Sev.* (*Ætn.* 602). ‖ — ærĭæ. *L'air.* Ærĭas quod sīc dīvĕrbĕrāt undās. *Lr.* (II, 151). ‖ *Tourbillon de fumée.* Quă plurĭmŭs undăm Fūmŭs agīt. *V.* SYN. Turbŏ. ‖ *Au fig.* Mănĕ sălūtāntūm totīs vŏmĭt ædĭbŭs undam. *V.* Spissæquĕ rŭuunt cōnfĕrta pĕr ārmă Undæ Bojorŭm. *Sil.* Aūrĕă lūnātæ quŭm stĕtĭt undă jŭbæ. *M.* (VIII, 55). Ēt mĕrsŏr cīvĭlĭbŭs undĭs. *H.* Tāntīs bĕllorŭm sīdŭs ĭn undĭs. *Cl.* SYN. Æstŭs *ou* Turbă.

Undāns, tis. *Voy.* Undo.

Undantĕr *et* Undātim. *En ondes.* Nimbūs undātīm nĭgrō Præcēps aquārum flūmine ignēs obrŭit. *Prud.* (*Peri.* 3051).

Undĕ. *adv.* ‖ 1. *interr. D'où? De quel lieu?* Undĕ tibī, quæ tē sīc amĕt, ūxŏr crēdit? *O.* Undĕ tibī mittātŭr ēpistŏlă, quærīs. *Id.* ‖ —gentium? *Même sens.* Undĕ hæc īgĭtur gentium est? *Pl.* (*Epid.* III, 4, 47). ‖ *De qui? desquels?* Quālīs, et undĕ genus, quī sint mihī, Tullĭe, pœnātēs, Quærīs. *Pp.* (1, 22, 1). PPH. Ă quō, quĭbus. ‖ *Par quelle cause.* Undĕ trĕmor tērris. *V.* Undĕ hæc tam dīra cupīdō? *Id.* SYN. Cūr, quōmŏdŏ, quārĕ. ‖ 2. *Sans interr. D'où, de quel lieu.* Fāstīgiă culmĭnis, undĕ Tēlă mănū mīsĕrī jactābant īrrĭtă Teucri. *V.* Săxis undĕ lŏquācēs Lymphæ dēsīlīunt tūæ. *H.* PPH. Ă *ou* ex quō, quĭbus. ‖ *De qui, desquels.* Gĕnŭs undĕ Latīnum. *V.* Mercātŏr hōc ăddĕbat, ē prædōnĭbus Undĕ ēmĕrāt. *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 34). ‖ *Par quelle cause.* Undĕ dŏlĕrĕ vēlīs. *O.* Undĕ lŏcūm Grāĭī dīxērunt nōmine Aornon. *V.* SYN. Quārĕ, cur. ‖ *Par qui.* Est, dīs grātĭă, Et undĕ hæc fiant. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 41). SYN. Per quĕm, quōs, etc. ‖ Undĕ undĕ. *Comme* Undecunque. Mercēdem aut nummos undĕ undĕ extricat. *H.* (Et *Cat.* 67, 27).

Undĕcĭĕs. *adv. Onze fois.* Undĕcĭĕs ūnă surrexti, Zōïlĕ, cœnā. *M.* (V, 79). Undĕcĭĕs binās vixit ŏlympĭădās. *Aus.* (*Par.* 1, 4).

Undĕcim. *indécl. Onze.* Si undĕcim deōs, prætĕr sēsē, sēcum ăddūcat Jupĭtĕr. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 4). Phœbō quattŭōr, undĕcim Philētō. *M.* (II, 44).

Undĕcimŭs, ŭm. *Onzième.* Ălter ăb undĕcĭmō tūm mē jām cēpĕrat ānnus. *V.* Stellārum sublīmĭ cœgĕrāt ăgmĕn Lucĭfĕr undĕcimus. *O.* PPH. Post dĕcĭmum prīmus.

Undĕcunque *ou* Undĕcumque. *adv. De quelque part que ce soit.* Pĕtĕt undĕcunque tĕmĕt hæc dĕxtra, et fĕrĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 1011). Locō lŏcandŭs undĕcunque in ultĭmō. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 5). SYN. Undĕ undĕ. ‖ *Avec tmèse.* Cunctās in partes undĕ văcĕfit Cunque lŏcŭs. *Lr.* (6, 1015).

Undēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de onze.* Mē quātĕr undēnōs sciāt īmplēvīssĕ dĕcembrēs. *H.* (Et *Mart.* VII, 66). SYN. Undĕcim. ‖ Undēni pĕdes. *Distiques.* Mūsă pĕr undēnōs ēmŏdŭlandă pĕdes. *O.* ‖ Undēnæ syllăbæ. *Vers saphique.* Nunc pĕr undēnās æquitārĕ suētŭs Syllăbās. *Sid.* (*Ep.* IX, 16, 57). ‖ *qqf. Au sing.* Bisque undēnă (pars) nŏcēns, et bis dŭodēnă nŏcens est. *Man.* (IV, 451).

Undēoctōgintā. *indécl. Soixante-dix-neuf.* Sī strāmentīs cŭbĕt undĕ Octōginta ānnōs nātŭs. *H.*

Undēvicēsĭmŭs *et* Undēvigēsĭmŭs, ă, ŭm. *Dix-neuvième.* Erīpŭit nōbis undēvicēsĭmŭs ānnŭs ingrēssŭm jŭvĕnem mīlitiām cupīdĕ. *Inscr.* (apud *Murat.* 773, 1). ‖ † Undēvigēsĭmŭs. (*Inscr.* in *Anthol.* II, p. 21.)

Undēviginti. *indécl. Dix-neuf.*

Undĭcŏlă, æ. *m. f. Aquatique.* Et Pistrim undĭcŏlām, Lĕpŏris quā tēnditŭr ălvŭs. *Avien.* (*Arat.* 809).

† Undĭflŭus, ă, ŭm. *Qui coule.* Quattŭōr undĭflŭō strīngēntēs gurgĭtĕ ripās. *Dracont.* (*Hex.* 1, 233. *Ib.* 609).

† Undĭfrăgus, ă, ŭm. *Qui brise les vagues.* Cūrsĭbŭs undĭfrăgīs ŭt rătĭs īrĕt æquīs. *Fort.* (VII, 51, 2. *Id. Supplem.* 1, 107).

Undĭquĕ. *adv. De tous côtés.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spectābilĭs undĭquĕ cāmpŭs. *O.* Dēlīrŭs et āmens Undĭquĕ dicātŭr mĕrĭtō. *H.* Undĭquĕ cogunt Auxĭlĭă. *V.* PPH. Ex *ou* ăb ōmnī pārtĕ.

Undĭsĕcă, æ. *m. f. Qui fend les vagues.* Hunc sīmŭl undĭsĕcæ quī cōgĭt mūnĭă prōræ. *Tertul.* (*Nin.* 56).

Undĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du bruit des vagues.* Ăt Thĕtĭs undĭsŏnis pĕr nōctem īn rūpĭbŭs ădstāns. *St.* Undĭsŏnām Psămăthēn. *V. Fl.* Undĭsŏnās flŭctŭ sūrgĕntĕ prŏcĕllās. *Sedul.* (1, 46). SYN. Flŭctĭsŏnŭs. ‖ *qqf. Qui fait retentir les vagues.* Cŏgŏr et undĭsŏnos tum prĕcĕ ădirĕ dĕos. *Pp.* (III, 20, 18).

Undĭvăgus, ă, ŭm. *Qui erre sur les flots, qui navigue.* Urĭtŭr undĭvăgus Pythōn, et cōrnĭgĕr Hammōn (scil. naves eo nomine). *Sil.* SYN. Fluctĭvăgus. ‖ *Qui erre dans les eaux.* Nec trăhĭt undĭvăgam plŭvĭălĭbŭs ĭmbĕr ārēnam. *Fort.* (*V. S. M.* III, 485). ‖ *Dont les flots sont errans.* Tēthўos undĭvăgæ quūm prōsĭlĭt æquŏrĕ Titan (*Anth.* II, p. 303). Undĭvăgumque sălum. *Corip.* (*Joan.* 7, 344).

Undō, ās, ārĕ. *n. Couler à flots, être agité, bouillonner.* Flūmĭnă montĭbŭs ăltis Undābant. *Petr.* (*Sat.* 123). Undāntique ānĭmām dīffūndĭt ĭn ārmă crŭōrĕ. *V.* Cōstis undāntis ăhēnī. *Id.* Undāntēs sanguĭnĕ vultŭs. *St.* SYN. Exundō, æstŭō, ēxæstŭō, ĭnundō, flŭctŭō, flŭō, mănō. *Voy.* Æstuo. ‖ *Ondoyer, être ondoyant, en parlant de la flamme, de la fumée, etc.* Flāmmīs intĕr tăbŭlātă vŏlūtŭs Undābat vortex. *V.* Undāntēs vŏlvīt flammās ăd sīdĕră vĕrtex. *Sil.* Nec cœlum pătĕt Undāntĕ fumō. *Sen.* (*Troad.* 19). Et jŭvăt undāntēm buxō spectārĕ Cўtōrĭum. *V.* Mănĭbŭsque undāntēs flectĭt hăbēnās. *Id.* Undābant hīc ārtĕ sinŭs. *Sid.* (*Pan.* 2589, de velis). Undāntēm chlāmўdem quāssāndō făcit. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 5). SYN. Fluctŭō, flŭō, crispor. ‖ *Au fig. En parlant d'une foule; abonder.* Undārĕ vidērēs īmă virīs. *Cl.* Pŏpŭlīs undārĕ pœnātēs. *Id.* Undāt æquis florētquĕ virīs (regio). *V. Fl.* Undārĕt nĕ silvă fāvis. *Cl.* Nigrōque undāntĭă pectŏră fellĕ. *Sil. Voy.* Abundo. ‖ *En parlant des passions.* Mēns răpĭt undāntēm cūris. *V. Fl.* Undāntēs ægrō frēnābat cordĕ dŏlōrēs. *Sil.* SYN. Æstŭō, ēxæstŭō, flŭctŭō. ‖ *qqf. act. Inonder.* Æacĭdēs tĕpĭdō mŏdō sanguĭnĕ Teucrōs Undābit cāmpos. *St.* Ceu Sicŭlus flammīs undāntĭbŭs Ætnam Undāt æpex. *L. Voy.* Inundo.

Undōsŭs, ă, ŭm. *Dont les flots sont agités.* Trōjă pĕr undōsum pĕtĕrētur classibŭs æquŏr. *V.* SYN. Undāns, ăgĭtātŭs, *par ext.* prōcellōsus. ‖ *De fleuve, aquatique.* Nāīdēs, ămplexŭs undōsaquĕ rēgnă trĕmentĕm. *Sil.* Undōsō rĕfŏvēns ăb hostĕ pectŭs. *Sid.* (*Pan.* 2446, scil. Acheloo). ‖ *Ondoyant.* Vŏlvēns ĭncendĭă gurgĕs Flammārum stāgnantĕ lăcu. *Alc.* (III, 49).

Ungō *et* Unguō, is, xī, ctum, gĕrĕ *ou* guĕrĕ. *Oindre, enduire, frotter, huiler, mouiller.* Ungĕrĕ sī caulēs ŏlĕō mellĭorĕ căputquĕ Cœpĕris. *H.* Utĭlis ungendis ăxĭbus ēssĕ pŏtēs. *M.* (II, 77). Hostĭlique ungĕrĕ primŭs Tēlă crŭōrĕ. *Sil.* Ungĕrĕ vulnŭs Herbārum succis. *Id.* Rimosă cubĭlĭă limo Ungĕ fŏvens circum. *V.* SYN. Inungō, pĕrungō, linō, oblinō, illinō, pĕrlinō, imbuō, tingō, pærducō, obducō, indŭcō, inficĭō, mădĕfăcĭō, circumlinō, *qqf.* lutō. *Voy.* Unctus, Madefacio. ‖ *En partic. Parfumer.* Etiāmne unguentis ungŭendām cēnsēs? *Pl.* (*Most.* I, 3, 115). Glorĭă quēm sūprā vīrēs et vēstĭt et ungĭt. *H.* Postĕsquĕ sŭpĕrbos Ungĭt ămārācino. *Lr.* (IV, 1171). SYN. Tingō, pĕrfundō, ŏdōrō, etc. *Voy.* Unguentum. ‖ *Embaumer les morts.* Ārsūrōs ārtŭs unxit. *O.* Corpusquĕ

lăvānt frīgēntĭs ĕt ūngūnt. *V.* ‖ *Empoisonner des armes.* Ungĕrĕ tēlă mănū, fĕrrūmque ārmārĕ vēnēnō. *V. Voy.* Veneno.

Ūnguēllă, æ. *f. Pied de cochon.* (*Vesp. Jud. C. et Pist.* 81.)

Ūnguĕn, ĭnĭs. *n. Corps gras, comme l'huile, la poix, etc.* Fœnĭsĕræ crāssō vĭtĭāntur ūnguĭnĕ pūltēs. *Pers.* (6, 40). Mōllītāmquĕ pĭcem ĕt rāsūm dē nāvĭbŭs ūnguĕn. *Ser. Sam.* (*vs.* 556). Ĕt pīnguēs ūnguĭnĕ cērās. *V.* Ārmānt ăllī pĭcīs ūnguĭnĕ flāmmās. *V. Fl.* Pīnguī flŭīt ūnguĭnĕ tēllūs. *Id.* EP. Crāssŭm, pīnguĕ, lēntŭm. ‖ *En partic. Parfum.* Bĕnĕŏlēntĭs ĕt ūnguĭnĕ nārdī. *Aus.* (*Epit. Her.* 36, 1). *Voy.* Unguentum. ‖ *Eccl. Onction.* Vās ŏlĕī vĭtrĕŭm... Undĕ sălūtĭfĕrō dēpēllĕrĕt ūnguĭnĕ mōrbŭm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 55). Tīnctŭm pācĭfĭcī chrīsmătĭs ūnguĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 729). ‖ *Au fig. Bénédiction.* Ā dĭgĭtīs săllīt ăltă sălūs, flŭīt ūnguĕn ăb ūnguĕ. *Fort.* (*V. S. M.* II, 12).

Ūnguēntārĭă, æ. *f.* (*s. ent.* ars). *Parfumerie.* Ŭt bălnĕātŏr făcĭăt ūnguēntārĭām. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 90).

Ūnguēntārĭŭs, ĭi. *m. Parfumeur.* Ūnguēntārĭŭs, ăc Tŭsci tŭrba ĭmpĭă vĭcī. *H.*

Ūnguēntātŭs, ă, ŭm. *Parfumé.* Sĕnĕcta ætāte ūnguēntātŭs pĕr vĭās, ĭgnāve, ĭncēdīs. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 23. *Id. Mil.* III, 3, 50; *Cat.* 61, 142). SYN. Unctŭs. *Voy. le suiv.*

Ūnguēntŭm, ī. *n. Essence, huile parfumée.* Ĕt crāssum ūnguēntum, ĕt Sārdō cūm mēllĕ păpāvĕr. *H.* Ūmbrātŭs dŭx ĭpsĕ rōsĭs ĕt mārcĭdŭs ĭbĭt Ūnguēntĭs. *Cl.* Sæpĕ cŏrōnātĭs stillānt ūnguēntă cāpillīs. *H.* SYN. Ūnguĕn, ŏdŏr, ŏdōrēs, mўrrhă, nārdŭs, ămōmŭm, bălsămă, ŏpŏbălsămă. EP. Frāgrāns, ŏdōrŭm, ŏdōrĭfĕrŭm, ŏdōrātŭm, dŭlcĕ, suāvĕ; pīnguĕ, crāssŭm, ĕōlŭm, Ārăbŭm, Indŭm, prĕtĭōsŭm. PPH. Rōs Tўrĭŭs, Ārăbŭs. Mўrrhĕă gūttă. Āssўrĭŭm ŏlĕŭm. Āssўrĭæ lăcrĭmæ. Lĭquĭdī ŏdōrēs. Ŏdōrātŭm, bĕnĕŏlēns, frāgrāns ŏlĕŭm. Ămōmī, nārdī, crŏcī, mўrrhæ sūccŭs. VERS. Sўrĭō mūnĕrĕ plēnŭs ŏnўx. *St.* Nārdī pārvŭs ŏnўx ĕlĭcĭĕt cădŭm, etc. *H.* Gēmmātĭs ălĭī pĕr tōtŭm bălsămă tĕctum Ēffŭdĕrĕ cădīs. *Cl.* Pōssĭdĕātquĕ, mĕtīt quĭdquĭd bĕnĕŏlēntĭbŭs ārvīs Cūltŏr ŏdōrātæ dīvēs Ārăbs sægĕtĭs. *Tib.* Quō prĕtĭōsa lnĕrānt lātē frāgrāntĭs ŏlīvī Ūnguēntă. *Juve. Voy.* Amomum, Balsamum, Myrrha, etc. ‖ *Cheveux parfumés.* Dūlcĭs cŏmpŏsĭtĭs spīrāvĭt crĭnĭbŭs aūrā. *V.* Vĭbrātōs căllĭdō fĕrrō mўrrhāquĕ mădĕntēs. Ămbrŏsĭæquĕ cŏmæ dīvīnum vērtĭce ŏdōrēm Spīrāvērĕ. *Id.* Nōn Ārăbō nōstĕr rōrĕ căpillŭs ŏlĕt. *O.* Ĕt mădĭdī mўrrhă crĭnēs. Nĭtĭdĭssĭmă nārdō (coma). *Id.* Cŏrōnātŭs nĭtēntēs Mălōbāthrō Sўrĭō căpillōs. *H.* Pĕrfŭsŭm lĭquĭdīs ŭrgĕt ŏdōrĭbŭs. *Id.* Spīrābăt Sўrĭō mўrrhæă rorĕ cŏmă. *Tib.* Sўrĭō mădĕfăctŭs tēmpŏră nārdō. Īllĭus ē nĭtĭdō stillēnt ūnguēntă căpillō. *Id.* Quōd mădĭdīs nārdō spārsă cŏrōnă cŏmās. *M.* Cuī cŏma ĕt ūnguēntō sōrdĭdă vēstĭs ĕrāt. Tīngĕ căpŭt nārdī fŏlĭō, cĕrvĭcāl ŏlēbĭt : Pērdĭdĭt ūnguēntŭm quŭm cŏmă, plŭmă tĕnĕt. Rōsās căpĕ, tīngĕrĕ nārdō. *Id.* ‖ *Corps parfumé.* Ĕt crŏcĭnō nārēs mўrrhĕŭs ūngăt ŏnўx. *Pp.* Mānŭs ūnctă sūcco ămōmī, Ārăbūmquĕ mēssĕ pinguis. *Sid.* ‖ † *Au fig. Parfum.* Ōris ăb ūnguēntō membră rĕfĕrtă gĕrō. *Fort.* (VII, 5, 6).

Ūnguĭcŭlus, ī. *m. dimin. de* Unguis. Cŏrpŏrĭs ĕxtrēmās quōquĕ pārtēs ūnguĭcŭlōsquĕ. *Lr.* (VI, 949). Usque ăb ūnguĭcŭlo ăd căpillŭm summum ĕst fēstīvĭssŭmă. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 18).

† Ūnguĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Fait avec l'ongle, de l'ongle.* Nām sīmŭl ŭt tĕtĭgĭt bĕnēdictās ōrĕ sălīvās, Ēffŭgĭt ūnguĭfĕrum lāngŏrĭs sārcīnă tăctŭm. *Fort.* (*V. S. M.* I, 497).

Ūnguĭs, ĭs; *abl.* ĕ ou ī. *m. Ongle.* Ūnguĭbŭs ĭnfŏdĭūnt frūgēs. *V.* Cūltēllō pūrgāntēm lēnĭtĕr ūnguēs. *H.* EP. Tĕnĕr, nĭtĭdŭs, cāndĭdŭs, rōsĕŭs, lūcēns, lævĭs, rĭgĭdŭs, dūrŭs. ‖ *Par ext. Doigt, main.* Ĕt tĕnŭī primām dēlĭgĕre ūnguĕ rōsām. *O.* (Sic *Mart.* IX, 39). Īdĕm quŭm tĕnŭī cārptŭs dēflŏrŭīt ūnguĕ. *Cat.* (62, 43, de flore). SYN. Dĭgĭtŭs, pōllĕx, mānŭs. ‖ *Griffe, serre.* Bēllă gĕrūnt rōstrīs, ĕt ădūncīs ūnguĭbŭs īrās Ēxĕrcēnt vōlūcrēs. *O.* Fĕrt ăquĭla, ĭmplĭcŭĭtquĕ pĕdēs, ătquĕ ūnguĭbŭs hæsĭt. *V.* EP. Cūrvŭs, rĕcūrvŭs, ūncŭs, ădūncŭs, ŏbūncŭs, hāmātŭs, tĕnăx, ăvĭdŭs. ‖ *Déchirer avec les ongles ou les griffes.* Ūnguĕ, ūnguĭbŭs cārpŏ, lăcĕrŏ, signŏ; nŏtŏ, saūcĭŏ, ărŏ; nŏtŏ gēnās, pĕctŭs, lătŭs; ārtŭs dīrĭpĭŏ, ĭn vūltŭs ĕŏ. Strīctīs ūnguĭbŭs ĭnstŏ. In vūltŭm ūnguēs cōnjĭcĭŏ. ‖ Mēdĭŭm ūnguĕm ōstēndŏ. *Montrer le doigt du milieu, pour se moquer.* Quŭm fortūnæ ĭpsĕ mīnācī Māndārĕt lāquĕāria, mēdĭumquĕ ōstēndĕrĕt ūnguĕm. *J.* (10, 52). *Voy.* Digitus. ‖ Ūnguēs rōdŏ, ārrōdŏ, etc. *Se ronger les ongles, dans la méditation ou le dépit.* Sæpĕ căpŭt scabĕrĕt, vīvōs ĕt rōdĕrĕt ūnguēs. *H.* Nĕc plūtĕum cædit, nĕc dēmōrsōs săpĭt ūnguēs. *Pers.* (1, 106). Crūdŭm Chærēstrātŭs ūnguĕm Ābrōdēns. *Id.* (5, 162). Ēcce ĭtĕrŭm nīgrōs corrōdit lĭvĭdŭs ūnguēs. *M.* (IV, 27). Ūnguĕ mĕăm morsō sæpĕ quĕrĕrĕ fĭdĕm. *Pp.* (III, 23, 24). Ĕt sæpe ĭmmĕrĭtōs cōrrūmpās dēntĭbŭs ūnguēs. *Id.* (II, 3, 3). ‖ Dē tĕnĕrō ūnguī. *Dès l'enfance.* Ĭncēstōs ămōrēs Dē tĕnĕrō mēdĭtātŭr ūngŭi. *H.* ‖ Ăd ou ĭn ūnguĕm. *Avec perfection, en donnant le dernier poli : métaph. prise de ceux qui travaillent le marbre.* Nĕc sēcŭs ōmnĭs ĭn ūnguĕm Ārbŏrĭbŭs pŏsĭtīs sēctō vĭa trāmĭtĕ quādrĕt. *V.* Dēcĭēs nōn castīgāvīt ăd ūnguĕm (carmen). *H.* Ăd ūnguĕm factŭs hŏmō. *Id.* Jūdĕx ĭpsĕ sŭī, tōtŭm sē ēxplorāt ăd ūnguĕm. *Aus.* (*Idyl.* 16, 3). SYN. *Par ext.* Ădămūssim. ‖ *qqf. Comme* Ungula. Hīc brĕvĭs ăd nūmĕrŭm răpĭdōs quī cōllĭgĭt ūnguēs. *M.* (XIV, 199, de Asture). ‖ — fĕrĕŭs. *Harpon.* Bēllāntēs cūrvī răpĭebăt ĭn ăĕră fĕrrī Ūnguĭbŭs. *Sil.* SYN. Ūncŭs, manŭs.

Ungŭlă, æ. *f. Sabot, corne du pied des herbivores.* Quādrŭpēdāntĕ pŭtrĕm sŏnĭtū quătĭt ūngŭlă cāmpŭm. *V.* Ūngŭlaquĕ ĭn quīnōs dēlāpsa ăbsūmĭtŭr ūnguēs. *O.* SYN. Ūnguĭs. EP. Cornĕă, dūră, sŏlĭdă, fissă, bĭsŭlcă, ăduncă. PHR. Pĕdum cornū, ācumĕn. Pĕdēs uncī, bisulci, sŏlĭdi. ‖ *Par ext. Cheval, chevaux.* Ŭt quum cārcerĭbŭs mĭssōs rapĭt ūngŭla cūrrūs. *H.* Ĕt ūngŭlārŭm pŭlsĭbŭs călēns Ĭstēr. *M.* (VII, 7). ‖ *qqf. Ongle, griffe, serre, main.* Nĭsĭ mĭlĭtĭnĭs aūt ăquĭlĭnĭs ūngŭlĭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 65. *Id. Aul.* III, 4, 8, de gallo). Quĭn ĭbĭ cōnstrictīs ūngŭlĭs cœnām cŏquās (*Ibid.* 65. *Ib.* II, 2, 48). ‖ *Instrument de torture.* Costās bĭsŭlcīs ĕxsĕcāndās ūngŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 226?). Aūt ūngŭlārum tānta vĭs lătŭs fŏdīt (*Ib.* 2676).

† Ūngŭlŭs, ī. *m. Anneau, bague.* Sūspēnsum ĭn lævō brāchĭo ōstēndo ūngŭlŭm. *Pac.* (apud *Fest.* Qui Oscæ linguæ verbum ait. *Id. ibid.* Cf. *Plin.* 33, 1).

Ūnguŏ. *Voy.* Ungo.

† Ūnī. *ancien gén. m. de* Unus. Nāmque ūnī cōllēgĭī sūmŭs. *Titin.* (apud *Prisc.* 6, 694). Lū-

dēre hānc sīnīt, ūt lūbēt, nēc pllī făcīt ūnī. *Cat.* (17, 17).

Ūnīcē. *adv. Uniquement, particulièrement, beaucoup.* Īmo ūnīce ūnūm plūrimī pēndīt. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 29. *Id. Amp.* I, 3, 56, et passim).

Quīd Tīrīdātēn tērrēāt, ūnīcē sēcūrūs. *H.* SYN. Māximē, vāldē.

Ūnīcŏlŏr, ōris, *et* Ūnīcŏlōrŭs, ă, ŭm. *Qui est d'une seule couleur.* Plūmĕūs, ūnīcŏlŏr, pūllō vēlāmĭnĕ tĕctūs. *O.* Ūnīcŏlōr plūmīs ālēs. *P.* - *Nol.* (22, 32). ‖ *Au fig. Pareil.* Sīc ănīmās cœlī dē fōntĭbŭs ūnīcŏlōrās ĭnfūndīt nātūrā sōlō. *Prud.* (*Ham.* 885. Quidam leg. *unicolores*).

Ūnīcūbă, æ. *f. Femme qui n'a eu qu'un mari.* Cōnjŭgīs ūnīcŭbæ jŭgē tĕnĕrē bŏnūm (*Bapt. Beb.* 126. *Gloss. Isid.* Unicuba, *unius viri uxor*).

Ūnīcŭltŏr, ōris. *m. Eccl. Adorateur d'un seul dieu.* Dōgmătĭs ātquĕ lŏci jŭssūs gĕnūs : Ūnīcŭltŏr, ĭnquīt. *Prud.* (*Peri.* 3734).

Ūnīcŭs, ă, ŭm. *Unique, seul.* Ūnīcă fōrtūnīs ărā rĕpĕrtă mĕis. *O.* Ūnīcō gaūdēns mūlĭĕr mărītō. *H.* Ămīsīt pătĕr ūnīcūm Sīlānūs. *M.* (VI, 62, supple filium). SYN. Ūnŭs, sōlŭs. ‖ *Unique en son genre, rare, remarquable, accompli.* Ūnīcă tūnc vōlūcrīs, nēc vīsă prĭōrĭbŭs ānnīs. *O.* Hŏmo ūnīca ēst nātūra ēt sīngŭlārīă. *Turp.* (apud *Non.* 8, 60). Quīs tām sāgācī cōrde ātque ĭngĕnĭo ūnīcō ? *Afr.* (apud *Fest.* in *Sayaces*). Nām tū pŏēta ēs prōrsŭs ăd ĕām rem ūnīcŭs. *Pl.* (*As.* IV, 1, 3). SYN. Ūnŭs, sīngŭlārĭs, rārŭs, ĕxīmĭŭs, præcĭpŭŭs, præstāns, etc. ‖ *Chéri.* Sĕd pŏtĕrĭs : quīd ēnĭm nōn ūnīcă pŏssīt ? (*Cīris*, 334). Tĭbī īlle ūnīcŭ'st, mi ĕtĭam ūnīcō măgĭs ūnīcŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 47). *Voy.* Carus.

Ūnĭgĕnă, æ. *m. f. Enfant unique.* SYN. Ūnīcŭs. ‖ *Eccl. Le Fils, Jésus-Christ.* Sī tē Dŏmĭnĭquĕ Dĕĭquĕ Ūnĭgĕnæ cōgnōscō pātrĕm. *P. Nol.* (5, 46. Quod et tribuitur *Aus. Ephem.* 3, 46). Ūnĭgĕnām sŭbmīssūs ădōrāt. *Prosp.* (*Prov. D.* 672). ‖ *Frère ou sœur.* Tē sōlum, Phœbē, rēlīnquēns, Ūnĭgĕnāmquĕ sīmūl. *Cat.* (64, 300, scil. Dianam). Ūnĭgĕna ĭmpēllēns nūtantĭbŭs æĕrā pĕnnīs. *Id.* (66, 53).

Ūnĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Ūnĭgĕnī rĕdĭmīs prōfūsō sānguĭnĕ nātī. *Vict.* (*Præf. Gen.* 91).

† Ūnĭmāmmă, æ. *f. Qui n'a qu'un sein : épith. des Amazones.* (*Titian.*, auctore *Isid. Or.* 9, 2.)

† Ūnĭmāmmĭă, æ. *f. Mot forgé par Plaute pour désigner le pays des Amazones.* (*Curc.* III, *vs.* 75.)

Ūnĭmŏdŭs, ă, ŭm. *Uniforme.* Ūnĭmŏdĭs cōmpāgĭbŭs ūnŭs. *Prud.* (*Psych.* 835).

† 1. Ūnĭŏ, ōnis, ĭrĕ. *Voy.* Unitus.

2. Ūnĭŏ, ōnis. *f. Perle de la plus belle eau, en gén. perle.* Jūrāt Gĕllĭă, sĕd pĕr ūnĭōnēs. *M.* (VIII, 81). Grāndēs, nōn pŭĕrōs, sĕd ūnĭōnēs. *Id.* (XII, 49). Vēstem, ūnĭōnēs, pĕdĭsĕquōs, ēt cētĕrā. *Ph.* SYN. Mărgărītă, băccă, cōnchă, tĕrĕnchūs, lăpĭs, lăpillŭs, gēmmă. EP. Fŭlgĭdŭs, nĭtĭdŭs, mĭrāns, ălbŭs, candĭdŭs, ārgentĕŭs, nĭvĕŭs, prĕtĭōsŭs, tĕrĕs, lævĭs, tŭmēns ; æquŏrĕŭs, Ărăbŭs, Ĭndŭs, Ērўthræŭs, Gāngētĭcŭs. PPH. Æquŏrĕă cōnchă, băccă. Băccă cōnchæ. Ĭndĭcŭs, Ĭndŭs, ĕōŭs lăpĭs, lăpillŭs. Ĭndī dōnă mărīs. Pĕlăgī dōnă Rŭbentĭs. Rŭbrī nūncĕră pōntī. Rŭbrī mărīs spŏlĭă. Rŭbrī lĭttŏrĭs lăpillŭs. VERS. Mīrō cāndŏrĭs hŏnōrĕ Lucĕt ĭn aūrĕ lăpĭs Rŭbrīs ădvĕctŭs ăb ūndĭs. *Sil.* Mūnĕrĕ vēstĭs, Aūt pĕrlūcĭdŭlī dēlĭcĭīs lăpĭdĭs. *Cat.* Vēstĭs, ēt ē Rŭbrō lūcĭdă cōnchă mărī. *Tib.* Et quāscūnquĕ nĭgĕr Rŭbrō dē lĭttŏrĕ cōnchās Prōxĭmŭs ēōĭs cōllĭgĭt Ĭndŭs āquīs. Nēc tĭbĭ gēmmārūm quidquīd fēlīcĭbŭs ūndĭs Născĭtŭr, ēōī quā mărīs ūndă rŭbēt. Nōn lăpĭs hānc gēmmāquĕ jŭvēnt. *Id.* Ē Rŭbrō cōncha Ērўcīnā sălō. *Pp.* Plēnă mărīs Rŭbrī spōlĭīs, cōllōquĕ cōmīsquĕ Dĭvĭtĭās Clĕōpātră gĕrīt. *L.* Quidquĭd Ērўthræă nĭgĕr ĭnvĕnĭt Ĭndŭs ĭn ălgā. *M.* Lăpĭs ēōă lēctŭs ĭn ūndă. *Sen.* Nēc nĭvĕŭs lăpĭs Dēdūcăt aūrēs, Ĭndĭcī dōnūm mărīs. *Id.* Ēt pĕrlūcēntēs cŭpĕrēt pēnsārĕ lăpillōs. *Man.* Quīs jūnxīt lăpĭdēs ōstrō ? quīs mĭscŭĭt ĭgnēs Sīdōnĭī Rŭbrĭquĕ mărīs ? *Cl.* Aūrĭbŭs aūt grăvĭdīs vĭrĭdēs sūspēndĕrē băccās ; Nēctĭtŭr ēt nĭtĭdīs cōnchārūm călcŭlŭs ālbēns Crīnĭbŭs. *Prud.* Cōnchēă băccă mărīs prĕtĭo ēst (*Culex*). Quæ gēmmīs nĭvĕīs ūndă fĕrăcĭōr ? *Boet.* Ēt gĕnĕrāt pĕlăgī cōnchŭlă dīvĭtĭās. *Eugen. Voy.* Gemma, Inauris, Monile.

Ūnĭtās, ātĭs. *f. Unité, union.* Căĭn crūēntŭs ūnĭtātĭs ĭnvĭdŭs. *Prud.* (*Ham.* 49).

† Ūnĭtĕr. *De manière à ne faire qu'un.* Ēx ĭnēūnte ævō cōnjūnctam ātque ūnĭtĕr āptām. *Lr.* (V, 538. *Id.* III, 851, et passim). ‖ *Au fig.* Ūnŭs ēstĭs ŏvēs : heū ! cūr nōn ūnĭtĕr ĭtĭs ? *Fort.* (V, 4, 55). SYN. Cōncordĭtĕr.

† Ūnĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Ūnĭo. *Uni.* Ūnĭtūm mēntĭtă dĕcŭs (*Anth.* I, p. 485).

Ūnĭŭsmŏdī. *D'une même espèce, uniforme.* Āc fīlĭŭs sūmmī Dĕī, Mājēstās ūnĭŭsmŏdī. *Aus.* (*Ephem. Parecb.* 16). ‖ Ūnĭmŏdī. *arch.* Nām pārēntum ĭnjūrĭæ Ūnĭmŏdī sūnt fĕrmē. *Ter.* (*Heaut.* II, 2, 31. Etsi plerique leg. *uniusmodi*).

Ūnĭvĕrsŭs, ă, ŭm. *Tout entier.* Ūnĭvĕrsūm trīdŭum? Vīdē quīd ăgās. Stāt sēntēntĭă. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 18). Hērmēs glōrĭă mārtĭs ūnĭvĕrsī. *M.* (V, 24). SYN. Tōtŭs, ōmnĭs. ‖ *Subst. m. pl. Tous les hommes ou tous les assistans.* Paūcōrum ĭmprōbĭtās ūnĭvĕrsīs călāmĭtās. *P. Syr.* Āb ūnĭvĕrsīs căpīte ēst prōtrūsŭs fōrŭs. *Ph.* SYN. Ōmnēs, cūnctī, quīsquĕ. ‖ *Subst. n. Toutes les choses, le monde.* Lēx ūnĭvĕrsī ēst, quæ jŭbēt născi ēt mōrī. *P. Syr.* SYN. Tōtŭm. ‖ † *Avec* Totus *et* Omnis. *ancien pléon.* Grĕgem ūnĭvĕrsūm vōlŭīt tōtum āvortĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 134). Nam ĭd gĕnŭs hŏmĭnum ōmnĭbŭs Ūnĭvĕrsīs ēst ādvĕrsūm (*Ib.* IV, 2, 39). ‖ † Ūn'vĕrsŭs *ou* Ūnvĕrsŭs. *sync.* Pārtĭcŭlăm vēntī sēntīre ēt frīgŏrīs ējŭs, Sĕd măgĭs ūnvŏrsūm. *Lr.* (IV, 261).

† Ūnĭvĭrā, æ. *f. Femme qui n'a été mariée qu'une fois.* (*Anth.* II, p. 275.)

Ūnŏcŭlŭs, ă, ŭm. *Qui n'a qu'un œil.* Ūnŏcŭlĕ, sălvē. *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 22). Quŏd ūnŏcŭlus fŭīt. *Att.* (apud *Gell.* 3, 11, de Cyclope). PHR. Saūcĭŭs ātque ūnŏ lūmĭnĕ cæssŭs ĕrās. *Aus.* Lūmĭnĕ dēgĕrĕt ūnō. *Avian.*

† Ūnōsē. *adv. A la fois, ensemble.* Ōccĭdīstī, ūt mūltă paūcīs vĕrba ūnōsē ōbnuntĭēm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 881).

Ūnquăm *ou* Ūmquăm. *adv. Quelquefois, quelque jour, jamais.* Sī pātrĭōs ūnquăm rĕmĕāssēm vīctŏr ăd Ārgōs. *V.* Excŭtĕ : sīc ūnquăm longă rĕlĭēvĕrĕ cātēnă. *O.* SYN. Alĭquāndō *ou* quāndŏ, ōlĭm. ‖ Nōn ūnquăm. *Comme* Nunquam. Nōn ūnquăm grăvĭs ærĕ dŏmūm mĭhī dĕxtră rĕdĭbăt. *V.*

Ūnŭs, ă, ŭm, *gén.* ūnĭŭs *ou* ūnīŭs, *dat.* ūnī. *Un, un seul.* Ūnŭs ĕrāt tōtō nātūræ vūltŭs ĭn ōrbĕ. *O.* Ūnă căpŭt sĕrī nātă nēpōtis ălŭt. *Cat.* (68, 120). Ūnĭŭs ŏb nōxam ēt furĭās Ăjācĭs Ŏĭlēī. *V.* Nāvĭbŭs

ínfándum! āmissis ūniūs ŏb īrām. *Id.* Mihī cōmmŏdŭs ūnī. *H.* SYN. Sōlŭs, ūnĭcŭs. ‖ Ūnŭs ĕt ălтĕr. *Un ou deux, et au fig.* Quī mŏdŏ dē mŭltīs ūnŭs ĕt ălтĕr ērānt. *O.* Pūrpŭrĕŭs, lātē quī splēndĕāt, ūnŭs ĕt ălтĕr Āssўrĭŭr pānnŭs. *H.* ‖ In ūnŭm. *En un même lieu.* Cōmpŭlĕrāntquĕ grĕgēs Cŏrўdŏn ĕt Thўrsis ĭn ūnŭm. *V.* Quŏd sī vōs ălĭquīs căsŭs cōndūcăt ĭn ūnŭm. *O.* ‖ Ăd ūnŭm. *Jusqu'au dernier.* Sī nōn ēxōsŭs ăd ūnŭm Trōjānōs. *V.* ‖ *Un, simple.* Dēnīquĕ sīt quŏdvīs sĭmplĕx dūntāxăt ĕt ūnŭm. *H.* Sæpĕ dŭplĕx ūnŭm pāginā trăctăt ŏpŭs. *M.* (II, 77). ‖ *L'un.* Quum ĭntĕr nōs sŏrdērēmŭs ūnŭs ăltĕrī. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 30). Ūnăm fōrmōsam ĕt ŏcŭlīs vēnāntēm vīrōs, ăt ăltĕrăm, etc. *Ph.* SYN. Ălтĕr. ‖ *Un dans le nombre.* Sēdissēm fōrsĭtăn ūnŭs Dĕ cēntŭm jŭdex ĭn tŭā vērbā vīris. *O.* Sŭm paŭlo ĭnfĭrmĭŏr, ūnŭs Mŭltōrŭm. *H.* ‖ *Un; un certain, quelqu'un.* Sĕd ĕst hŭīc ūnŭs sērvŭs vĭŏlĕntīssŭmŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 39). Ūnŭm vīdī mōrtŭum ēffĕrrī fōrās. *Id.* (*Most.* IV, 3, 9). Ĭntĕr mŭlĭĕrēs Quæ ĭbi ădĕrānt, fōrtĕ ūnam ădspĭcĭo ăd'lēscēntŭlăm. *Ter.* (*And.* I, 1, 90. Ubi *Donat.*). Pērfĕctăquĕ trādĭdĭt ūni (stamina), Ūtquĕ fĕrāt dŏmĭnæ, gēstŭ rogāt. *O.* SYN. Ălĭquĭs, quīdām. ‖ *Le même.* Quīă quāsi ūna ætās ĕrāt. *Pl.* (*Capt. prol.* 20. *Id. Mil.* III, 1, 129). SYN. Ĭdĕm, etc. ‖ *Un par excellence, un plus que tous les autres.* Rīpheus, jūstissĭmŭs ūnŭs Qui fŭīt ĭn Teucrīs. *V.* Quăm Jūnō fĕrtŭr tĕrrīs măgīs ōmnĭbŭs ūnăm Pōsthăbĭtă cŏlŭissĕ sămō. *Id.* Nīhĭl ĕst tĕ sānctĭŭs ūnō. *M.* (III, 69). Īmo ūnĭcæ ūnŭm plūrĭmī pendĕt. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 29). Sūmĕ dīĕm quī vīsŭ' tĭbī pūlchĕrrŭmŭs ūnŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 428). ‖ *qqf. Au plur.* Ūnæ quīnquĕ rĕmōrāntŭr mīnæ. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 52). Sĕquĕrĕ mē trēs ūnōs pāssŭs. *Id.* (*Bac.* IV, 7, 34). Quāre illŭd sātis ĕst, sī nobis id dătŭr ūnīs. *Cat.* (68, 147). Adĕrĭt ūna ĭn ūnīs ædĭbŭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 75). Sātĭs ūnă sŭpĕrquĕ Vīdīmŭs ēxcīdī. *V.* Tōtumquĕ ĭn pārtĭbŭs ūnīs Bēllōrum fēcĕrĕ nĕfās. *L.* (IV, 548). ‖ † Ūnĕ. *voc. m.* Ō āmīcĕ, ĕx mŭltīs mi ūnĕ, Cĕphălō! *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 5, 673). Tū prætĕr omnēs ūnĕ dē căpillātīs. *Cat.* (37, 17).

Ūnŭsquīsquĕ, ūnăquæquĕ, ūnŭmquŏdquĕ *ou* ūnŭmquĭdquĕ. *Chaque, chacun.* Sic singillātĭm nōstrum ūnŭsquīsquĕ mōvētŭr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 820). Proīndĕ licĕt quāmvīs ēx ūnōquoquĕ lŏcō sōl. *Lr.* (VI, 620). Ūnŭmquŏdque īstōrŭm vērbŭm. *Pl.* (*As.* I, 3, 1. *Ib.* II, 2, 60, *unumquidque*). Ēst lŏcŭs ūnī-Cuīquĕ sŭŭs. *H.* Sī nōn ōffendĕrĕt ūnŭm-Quēmquĕ pŏētārum līmæ lăbŏr. *Id.* SYN. Quīsquĕ.

† Ūnŭsquīsquĭs, ūnŭmquīdquĭd. *arch. Comme le suiv.* Sic ūnŭmquīdquĭd paŭlātim prōtrāhĭt ævum. *Lr.* (V, 1387. Sic *Pl. Trin.* IV, 2, 39; *Ter. Ad.* IV, 2, 51).

Ūnusquīvĭs, ūnăquævĭs, ūnŭmquŏdvĭs. *Qui vous voudrez.* Hōrum ūnumquŏdvĭs lĕvĭtĕr sī fortĕ cĭēbĭs. *Lr.* (IV, 125).

† Ūnvĕrsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Universus.

Ūpĭlĭō. *Voy.* Opilio.

Ūpŭpă, æ. *f. Huppe, oiseau. Voy.* Epops. ‖ *Pioche.* Ĭtīdem hæc mī ădvĕnĭēntī ūpŭpă, quī mē dēlēctēm, dăta ēst. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 7. In verbo ludit).

Ūranĭă, æ, *et* Ūrānĭē, ēs. *f.* (Οὐρανία, Οὐρανίη). *Uranie, muse de l'astronomie.* Excĭpit Ūrānĭē; fēcērĕ sīlēntĭă cūnctæ. *O.* Ūrānĭē cœli mōtŭs scrūtātŭr ĕt āstrā. *Aus.* (*Idyl.* 20, 8). Cōllĭs ō Hĕlĭcōnĭī Cultŏr, Ūranĭæ gĕnŭs. *Cat.* (61, 1).

Ūrānĭŏ, ōnĭs, *et* Ūrānĭŭs, ĭī. *m. Noms d'hommes.* Cūrētī gĕnĭtŏr nōvērăt Ūrānĭŭs. *Cl.* Ūranĭō Sātўrō sūprēmum frātĕr hŏnōrĕm. *Ambros.* (apud *Gruter.* II, p. 1167).

Ūrānŭs, ī. *m.* (Οὐρανός). *Uranus, père de Saturne. Voy.* Cœlus.

Urbānātĭm. *En citadin.* Ăt ĕgŏ rūstĭcātĭm tāngām, nam ūrbānātĭm nēscĭŏ. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 8).

Ūrbānĭtās, ātĭs. *f. Urbanité, politesse, bon ton.* Cōncĭnnă vīsa ūrbānĭtās Trāctārĕ nōsmĕt lūdĭcrīs? *Prud.* (*Peri.* 561).

Ūrbānŭs, ă, ŭm. *De la ville.* Vŏlŏ scīre ĕx tē, cūr ūrbānās rēs tām dēsūbĭtō dēsĕrīs. *Pomp.* (apud *Non.* 12, 1. Sic *Pl. Cas.* I, *vs.* 11). Ūrbānæ cōmmŏdă vītæ. *O.* SYN. Urbĭcŭs. ‖ Ūrbānī fascēs. *La préfecture de Rome.* Ūrbānōs fascēs gaudēns tĭbī Rōmă pārābăt. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1055). Ūrbānīs Tătĭŭs gaudēns mē fascĭbŭs aŭctŭm (*Ibid.* I, p. 99). ‖ *Citadin.* Rūstĭcŭs ūrbānō cōnfūsŭs. *H.* Rūstĭcŭs ūrbānŭm mūrēm mūs paŭpĕrĕ fĕrtŭr, etc. *Id.* PHR. Rūre ĕgŏ vīvēntēm, tū dīcĭs ĭn ūrbĕ bĕātum. *H.* ‖ *En partic. Romain.* Sī ūrbānŭs ēssēs, aŭt Sābīnŭs, aŭt Tĭbūrs. *Cat.* (40, 10). ‖ *Poli, de bon ton, qui a l'usage du monde.* Hīc tĭbĭ cōmĭs, ĕt ūrbānŭs, lĭbĕrquĕ vĭdētŭr. *H.* SYN. Cōmĭs. PHR. Mŏrēs nōn sātĭs ūrbĭs hăbēs. *O.* ‖ *Qui parle en termes choisis.* Dūm cūpĭt ūrbānŭs, tĕndĭtquĕ dīsĕrtŭs hăbērī. *H.* ‖ *Plaisant, spirituel.* Hŏmo ēst vĕnŭstŭs, ĕt dīcāx, ĕt ūrbānŭs. *Cat.* (22, 2). Ūrbāni āssīdŭī cīvēs, quōs scūrrās vŏcānt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 165). Ūrbānŭs cœpĭt hăbērī, Scūrră văgŭs. *H.* SYN. Fēstīvŭs, lĕpĭdŭs, dīcāx, scūrră. PHR. Tūm sălĕ multō Lingŭā dīcāx, blāndīs ĕt sīnĕ lītĕ jŏcīs. *Aus.*

Urbĭcă, æ. *f. Voy.* Urbicus.

† Urbĭcăpŭs, ī. *m. Preneur de villes.* Urbĭcăpe, ŏccīsŏr rēgŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 64).

† Urbĭcrēmŭs, ă, ŭm. *Qui brûle les villes.* Pīgnŏră cārā dŏmŭs prŏpĕrābăt, sēdĕ rĕlictă, Nŭbĭbŭs urbĭcrēmĭs sŭbdūcĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 792).

Urbĭcŭs, ă, ŭm. *De la ville.* Urbĭcă Lingŏnĭcŭs Tўrĭānthĭnă bārdŏcūcūllŭs. *M.* (I, 54). Tūŏsque ălūmnŏs urbĭcōs Lăctantĕ cŏmplĕxŭs sĭnū. *Prud.* (*Peri.* 810). SYN. Ūrbānŭs. ‖ *Subst. m. et f. Noms d'homme et de femme.* Bassī dŏlŏr, Urbĭcŭs ĭnfans. *M.* (VII, 95). Urbĭcă sŭbtrăhĕrĭs cūnctĭs dēflĕndă prŏpĭnquis. *Inscr.* (apud *Reines.* p. 951. Adde *Aus. Parent.* 30, 2). ‖ *Entre autres, Un auteur d'Atellanes.* Urbĭcŭs ēxŏdĭō rīsum mŏvĕt Ătellānæ. *J.* (6, 71). Quŏd nōn optĭmŭs Urbĭcŭs pŏētă. *M.* (I, 42).

Urbs, urbĭs. *f. Ville.* Ĭntĕrĕa Ænēās ūrbĕm dēsignăt arātrō. *V.* Urbs ăntīquă fŭīt, mŭltōs dŏmĭnātă pĕr ānnōs. Sī quĭbŭs ējĕctŭs tĕrrīs aŭt urbĭbŭs ērrāt. *Id.* Quī mŏrēs hŏmĭnum mŭltōrŭm vĭdĭt ĕt urbēs. *H.* SYN. Cīvĭtās, ŏppĭdŭm, *qqf.* ārx, ārcēs, mœnĭa. EP. Vĕtŭs, ăntīquă; dīvēs, flŏrēns, pŭlchrā, pŏtēns, sŭpĕrbă, ŏpŭlēntă; frĕquēns, cĕlĕbrĭs; clārā, nōbĭlĭs; tŭrrīta, tŭrrĭgĕrā, mūnītă, ĭnăccēssă, sĕcūră, ĭnvīcta. PPH. Urbĭs mœnĭă, ārcēs, mūrī, molēs, tēctă, hospĭtĭŭm. PHR. Urbs mœnĭbŭs, mūrīs, ārcĭbŭs ārdŭă, cinctă, præcinctă, circūmdătă. Pŏsĭtŭ dēfensă. Dīvēs ŏpŭm. Grăvĭs ŏpĭbŭs. Dīvĭtĭīs fĕtă. Pŏpŭlŏ, cīvĭbŭs frĕquēns. Dŏmĭnŭbŭs, ædĭbŭs, tēctĭs ārdŭă, sŭpĕrbă. ‖ *La ville, les citoyens.* Vĭcīnæ, rŭptis ĭntĕr sē lēgĭbŭs, urbēs Ārmă fĕrūnt. *V.* Urbĕm sōmnō vīnoquĕ sēpultām. *Id.* Mœstam ăttōnĭtāmquĕ vĭdērēs Hānc urbĕm. *J.* (11, 197). ‖ *La ville, par opposition à*

la campagne. Rūre ūnŭs, āltĕr ūrbĕ, pĕrĕgrĕ tĕrtĭŭs (*Argum. Truc. Pl.* 3). Ūrbĭs āmātōrĕm Fŭscŭm sālvērĕ jŭbēmŭs, Rūrĭs āmātōrēs. *H.* || — dŏmĭnā, rēgĭnā, *et absolt. Rome.* Dŏmĭnā quī nātŭs ĭn ūrbe ēst. *M.* (III, 1). Ābstŭlĕrāt tōtām tĕmĕrārĭŭs ĭnstĭtŏr ūrbĕm. *Id.* (VII, 60). Mĭnātŭs ūrbī vīncŭlā. *H.* Cōnditŏr ūrbĭs. *O.*

Ūrcĕŏlŭs, ī. *m. dimin. du suiv.* Ūrcĕŏlī sĕx Ōrnāmēntum ābācī. *J.* (2, 203. *Id.* 10, 64).

Ūrcĕus, ī. *m. Petit vase à pied et à une anse.* Hānc tĭbī vīrtūtēm frāctā fācĭt ūrcĕŭs ānsā. *M.* (XI, 57). Pāndā rŭbēr ūrcĕŭs ānsā. *Id.* (XIV, 106). Āquārĭum ūrcĕum ūnĭcum dōmī frēgĭt. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 10, 24). SYN. Ūrcĕŏlŭs, cānthărŭs.

Ūrcĭsĭnŭs, ī. *m. Nom d'un martyr.* Tŭmŭlum Vītālĭs ādōrā, Mītĭs ĕt Ūrcĭsĭnī. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 684).

Ūrēdŏ, ĭnis. *f. Nielle, charbon, maladie des plantes.* SYN. Cārbūncŭlŭs, rūbigŏ. || *Démangeaison. Voy.* Pruritus.

Ūrēns, tis. *Qui brûle.* Ūrentēs ēffŭgĭt illā mānŭs. *O.* || *Au fig. Caustique, mordant.* Lūdĕrĕ blāndĭtĭīs ūrentĭbŭs. *P. Nol.* (10, 262). || — ŏcŭlī. *Yeux qui fascinent.* Ūrentēs ŏcŭlōs ĭnhĭbērĕ pĕrītā. *Pers.* (2, 34).

Ūrgĕō *et* Ūrguĕō, ēs, gērĕ. *Pousser, presser, poursuivre.* Ūnda īmpēllĭtur ūndā, Ūrgētŭrquĕ prĭŏr vĕnĭēntĕ, ūrgētquĕ prĭŏrĕm. *O.* Trĕpĭdĭquĕ pĕdĕm pĕdĕ fervĭdŭs ūrgĕt. *V.* In brĕvĭa ĕt Syrtēs ūrgĕt. *Id.* Ūrgĕrĭs turbā circŭm tē stāntĕ. *H.* SYN. Prĕmŏ, īmpĕllŏ, prōpĕllŏ, ĭnstŏ, ĭnsĕquŏr, ĭnsĕctŏr. (Perfectum *Ursi* non video nisi apud Grammaticos.) || — tērrām. *Travailler la terre sans relâche.* Ūrgēs jāmprīdĕm nōn tāctā lĭgōnĭbŭs ārvā. *H.* (Eodem sensu *Insto, Insequor, Insector.*) || *Presser, charger.* Quī sāxō sŭpĕr ātquĕ ingēntĭs pōndĕrĕ tēstæ Ūrgērēnt. *V.* Ōcŭlōs stŭpōr ūrgĕt ĭnertēs. *Id.* Māgnīs sŭbjĭcĭtŭm mōlĭbŭs ūrgēs. *O.* Ĭnfēlīx ūrgĕāt ossā lāpĭs. *Tib.* (I, 4, 53). SYN. Prĕmŏ, ŏpprĭmŏ, ŏnĕrŏ, ŏbrŭŏ, etc. || *Presser, faire sans désemparer; hâter, précipiter.* Vēstĕ tēgēns, tĭbī quām nōctēs fēstĭnā dīēsquĕ Ūrgēbam. *V.* Ūrgēnt Cērtātim dēcŏrāntquĕ pўrās. *V. Fl.* Ūrgentēs ultĭmā fātā. *Sil.* SYN. Fēstĭnŏ, prŏpĕrŏ, cĕlĕrŏ, etc. *Voy.* Festino. || — ĭtĕr. *Presser le pas.* Audīt, ĕt ād vōcēm concĭtŭs ūrgĕt ĭtĕr. *O.* || *Presser, faire dépêcher.* Fămŭlāsquĕ lăbōrĭbŭs ūrgĕt. *O.* Āh! quŏtĭēs ālīquŏ dixī prōpĕrāntĕ: quīd ūrgēs? *Id.* SYN. Ĭnstŏ. || *qqf. Enfoncer.* Ēt mĭsĕrŭm tĕnŭēs ĭn jĕcŭr ūrgēt ācŭs. *O.* SYN. Ĭnfīgŏ, ĭnfŏdĭŏ. || *Presser, être près.* Quām dēnsīs frondĭbŭs ātrŭm Ūrgĕt ūtrĭnquĕ lātŭs. *V.* Quāquĕ phărĕtrātæ vicĭnĭā Pērsĭdĭs ūrgĕt. *Id.* Quā cūrvāti lĭttŏrā pŏntī Sūnĭŏn ūrgĕt. *Sen.* (*Hip.* 25). SYN. Prĕmŏ, strĭngŏ. || *Au fig. Presser, charger.* Nōn ĕā tē mōlēs Rōmānī nōmĭnĭs ūrgĕt. *O.* Āt tē cēlātīs ætās gravīs ūrgĕāt annīs. *Pp.* (III, 22, 31). *Voy.* Onero. || *Poursuivre, accabler, tourmenter.* Fātīs ūrgĕtŭr ācĕrbīs. *V.* Ūrgēntŭr pœnīs. *Id.* Sōmnōquĕ famequĕ Ūrgēntŭr. *J.* (6, 423). Ūt mālā quēm scăbiēs ĕt mŏrbŭs rēgĭŭs ūrgĕt. *H.* SYN. Prĕmŏ, ŏpprĭmŏ, vĕxŏ, ĕxercĕŏ, crŭcĭŏ, ĭncŭmbŏ. || *Menacer.* Ūrgēnti ĭncŭmbĕrĕ fātō. *V.* || *Poursuivre sans relâche.* Ūrgĕt Prōpŏsĭtŭm. *H.* Mājŭs ŏpŭs māgnī cērtāmĭnĭs ūrgēs. *O.* SYN. Prĕmŏ, ĭncŭmbŏ. || *Avec l'infin.* Mārīsquĕ Bāĭīs obstrĕpēntĭs ūrgēs Sŭbmŏvērĕ lĭttŏra. *H.* SYN. Ĭnstŏ. || *Pousser, exciter.* Cēcrōpĭās ĭnnātŭs āpēs ămŏr ūrgĕt habēndī. *V.* Ūrgēt præsēntĭā Tūrnī. *Id.* Quōd tē ūrgēt scĕlŭs? *Pl.* (*Men.* II, 2, 47). || *Poursuivre, rechercher.* Dūm thălāmōs dīlēctæ Phўllĭdŏs ūrgēs. *Aul. Sab.* (2, 15). SYN. Ĭnstŏ, pērsĕquŏr, cāptŏ, etc.

Ūrīnă, æ. *f. Urine.* Ēt dēns Ībērā dēfrĭcātŭs ūrīnā. *Cat.* (37, 20). SYN. Lōtĭum. EP. Fœdă, tūrpĭs, spūrcă, immūndă. PPH. Sæcātī cōrpŏrĭs hŭmŏr. *Lr.* Ŏbcēnŭs ĭmbĕr. *Ser. Sam.* PHR. Sī cuī vēsĭcæ tārdŭs cūnctābĭtŭr hŭmŏr. *Ser. Sam.* Ōlĭdæ grăvĕ quōd minxērĕ cāpēllæ. *Id.* Quĭdquĭd vēsĭcă rĕmīsĭt. *O.*

Ūrĭon, ōnis. *m. Voy.* Orion.

Ūrnă, æ. *f. Urne, grand vase à puiser l'eau.* Cælātāque ămnĕm fūndēns pātĕr Ināchŭs ūrnā. *V.* Ūrgēbāt mēdĭŭm fictĭlĭs ūrnă cāpŭt. *Pp.* (IV, 4, 16). Ūrnasquĕ frūstrā Dānāĭdēs sĭccās gĕrūnt. *Sen.* (*H. Fur.* 757). SYN. Hўdrĭă, ăquālĭs, sērĭă, sĭtŭlă, sĭtellă, ūrnŭlă, ōllă, vās. *Voy.* Vas. || *Vase où l'on serrait l'argent.* Ō sī ūrnam ārgentī fŏrs quæ mĭhī mōnstrĕt! *H.* SYN. Sērĭă. || *Urne cinéraire.* Ūrnāquĕ nōs hăbĕāt quāmlĭbĕt ārctă dŭōs. *O.* Cælō tĕgĭtŭr, quī nōn hăbĕt ūrnām. *L.* Ōssăquĕ nĕc tŭmŭlō nĕc sēpārē cōntĕgăt ūrnā. *V. Fl.* SYN. Ōllă, cădŭs, *qqf.* tēstă. PPH. Ūrnă sēpŭlchrī. *Aus. Voy.* Sepulchrum. || *Urne pour tirer au sort ou déposer les suffrages.* Cērvĭŭs īrātŭs lēgēs mĭnĭtātŭr ĕt ūrnām. *H.* Cālculŭs ĭmmĭtĭt dīmĭttĭtŭr ātĕr ĭn ūrnām. *O.* Stāt dūctĭs sōrtĭbŭs ūrnă. *V.* Ōmnĕ cāpāx mŏvĕt ūrnă Nōmĕn. *H.* SYN. Sērĭă, sĭtŭlă, sĭtellă. || *Mesure de capacité égale à la moitié de l'amphore.* Sī sĭt ŏpŭs lĭquĭdī nōn āmplĭŭs ūrnā, Vēl cўāthō. *H.* Dē Cōrcўræā tēmētum dūxĕrāt ūrnā. *J.* (15, 25). Cālĭdō sŭb pectŏrĕ māscŭlă bĭlĭs ĭntŭmŭīt, quām nōn ēxstĭnxĕrĭt ūrnă crcūtæ. *Pers.* (5, 144). || *Urne du Verseau.* Jām lævĭs ŏblĭquă sŭbsĭdĭt Āquārĭŭs ūrnā. *O.* Cadĕt Ægŏcĕrōs, frāngētquĕ tŭām, Quīsquĭs ēs, ūrnām. *Sen.* (*Thyest.* 864). Cāprĭcōrnŭs, ĕt ūrnām Quī tĕnĕt. *Aus.* (*Eclog. Sign. Cœl* 8).

Ūrnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une urne.* Ēt quī pōrtāt ăquām pŭēr ūrnĭgĕr (*Anth.* II, p. 314).

Ūrō, ĭs, ūssī, ūstŭm, ūrĕrĕ. *Brûler, faire brûler.* Ūrīt ŏdōrātām nōctūrna īn lūmĭnă cēdrŭm. *V.* Ūrĕ fŏcō cānĕrōs. *Id.* Nēglēctīs ūrēndă fĭlīx ĭnnāscĭtŭr ægrīs. *H.* SYN. Ădūrō, ĕxūrō, pĕrūrō, crĕmŏ, cōmbūrō, ĭncēndŏ, āccēndŏ, sūccēndŏ, tŏrrĕō, cōnsūmŏ. PPH. Īgnĕ, īgnĭbŭs, flāmmīs, fŏcīs ūrō, crĕmŏ, etc. Īgnĕm, īgnēs, flāmmās sŭbdō, sŭbjĭcĭŏ, ĭnfĕrō, fĕrō, ādmŏvĕō, sŭppōnō. Īgnĭbŭs, ignī, flāmmīs, fŏcīs dō, ĭmpōnō. pērmĭttŏ, trādō, mandō. In īgnĕm, īgnēs, īn flāmmām mĭttō, ĭnjĭcĭŏ. Sŭbjēctīs flāmmīs ūrō. Flāmmīs ābōlĕō, dēlĕō, ĕxstĭnguō, ābsūmō. In cĭnĕrēs dō. || *En partic. Incendier.* Aūt nāvēs ūram, aūt cāstrā māctābo īn mārĕ. *Att.* (apud *Non.* 4, 291). Ūrītĕ victrīcēs Nēptūnĭă Pērgāmă flāmmæ. *O.* Tēmplă dĕōrum Ūrĕrĕ. *Id.* Rōmānŭs ārcēs ūrĕrĕt. *H.* SYN. Ĭncēndŏ, crĕmŏ, ĭnflāmmŏ, etc. PPH. Īgnēs, făcēs ĭnjĭcĭŏ, sŭbjĭcĭŏ, sŭbdŏ. Flāmmās jăcĭŏ, jăctŏ, spārgŏ. Vŭlcānūm spārgŏ. Făcĭbŭs ĭncēndŏ, crĕmŏ. Īgnī, flāmmīs cingŏ, cīrcŭmdŏ, ĭnvŏlvŏ. *Voy.* Incendium. || *Brûler les corps.* Sēpĕlīrĕ ĭlicĕāt: rĕddĕ quōd cērnās stātĭm Ūrī. *Sen.* (*Thyest.* 1028). *Voy.* Rogus. || — cōlōrĭbŭs. *Peindre à l'encaustique.* Tăbŭlāmquĕ cōlōrĭbŭs ūrīs. *O.* Pictă cōlōrĭbŭs ūstīs (puppis). *Id. Voy.* Encaustus. || *Brûler, en parlant de la fièvre, etc.* Nēc fĕbrĭbŭs ūrŏr ānhēlīs. *O.* Innātŭs tŭmŏr Pŭērīlĕ fŏdā corpŭs ūrēbāt lŭĕ. *Sen.* (*OEd.* 858). SYN. Tŏrrĕō. || *Brûler, dessécher.* Sīccā dĭū tēllūs fŭĕrāt;

sĭtĭs ūssĕrāt hērbās. *O.* Quūm sōl grăvĭs ūrĕrĕt ārvă. *Id. Voy.* Sicco. ‖ *En parlant de la soif.* Quūm faūcēs ūrīt sĭtĭs. *H.* ‖ *Brûler un terrain.* Ūrīt ēnīm cāmpūm līnī sĕgĕs, ūrīt āvēnæ. *V.* Ūrēntēs cultă căpēllas. *Id.* ‖ *Brûler, griller, en parlant du froid.* Ūrēbānt mōntānă nīvēs. *L.* Nīx hērbās lædĕt tĕnĕrās, nīx ūrĕt āristās. *Avien.* (*Progn.* 486). Rătĕm cānīs ūrēbāt lūnă prŭīnīs. *V. Fl.* SYN. Ădŭrō, etc. ‖ *Causer une inflammation.* Quārūm Dēlĭcĭās ēt păpnĭcŭlūs bŏmbўcĭnūs ūrīt. *J.* (6, 259). Lōrīs nōn ūrĕrĭs, āiō. *H.* Sī mĭnŏr, ūrĕt (calceus). *Id.* Prēnsōs ūrānt jŭgă prīmă jŭvēncōs. *O.* ‖ *Chauffer fortement.* Vŭlcānŭs ārdēns ūrīt ōfficīnās. *H.* ‖ *Au fig. Enflammer, exciter, piquer, irriter, faire souffrir.* Ūrīt mīsĕrŭm glōrĭă pectŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 620). Măgnōrūmquĕ vĭrōs quī laŭdĭbŭs ūrăt ăvōrŭm. *V. Fl.* Nāmque ūrĭtŭr ăltō Cōrdĕ, quŏd ĭnnūmĕrī cōmĭtēs, etc. *St.* Mĕŭm jĕcŭr ūrĕrĕ bĭlis. *H.* Tăcĭtīsquĕ dŏlorĭbŭs ūrī. *O.* Aūt sī laŭdāt, tĕ ūt măle ūrăt. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 48). SYN. Accĕndō, pūngō, stĭmŭlō, crŭcĭō, ăngō, cŏquō. ‖ *Enflammer d'amour.* Mĕ tămĕn ūrīt ămŏr. *V.* Ūrītquĕ vīdēndō Fēmĭnă. Ūrĭtŭr ĭnfēlīx Dīdō. *Id.* Quĭd ĭn hospĭtĕ, rĕgĭă vīrgō, Ūrĕrĭs? *O.* Ūrīt mē Glўcĕrā nĭtŏr. *H.* SYN. Ădŭrō, accĕndō, ĭncĕndō, tŏrrĕō, ĭnflāmmō, etc. *Voy.* Amo, Ardeo.

Ūrŏpўgĭŭm, ĭī. *n.* (*οὐροπύγιον*). *Croupion.* Ĕt ānātĭs hăbĕās ūrŏpўgĭŭm măcrăm. *M.* (III, 93).

Ursă, æ. *f. Femelle de l'ours.* Villōsæ cāttŭlōs ĭn sūmmīs mōntĭbŭs ūrsæ. *O.* Fētă trŭcŭlēntĭōr ūrsă. *Id.* Sīc fōrmăt lĭnguă fētŭm, quūm prōtŭlĭt, ūrsă. *Vet. Poet.* (apud *Isid. Or.* 12, 2). ‖ *En gén. Ours.* Ursă pĕr ĭncŭltōs ĕrrābăt squăllĭdă mōntēs. *O.* Ēt pēllĕ Lĭbўstĭdĭs ūrsæ. *V. Voy.* Ursus. ‖ *La Grande Ourse et la Petite Ourse, nom de deux constellations.* Quæquĕ mĭcăt gĕlĭdō Pārrhăsĭs Ūrsă pŏlō. *O.* Hōrrĭdă Pārrhăsĭō quēm tĕgĭt Ursă jŭgō. *M.* (VI, 25). Vōcĕ Fĕrās, Ursăsquе, ēt Plaustră vŏcārĕ sŏlēmŭs. *Avien.* (*Arat.* 103). Ēt vĕtĭtŭm mārĕ Tĕtĭgistĭs, Ursæ. *Sen.* (*Med.* 758). SYN. Arctŏs, *qqf.* Fĕrā; *au pl.* Arctī, Trĭōnēs. PHR. Măgnă mĭnōrvē Fĕræ. *Voy.* Arctos, Zona.

Ursĭdĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Sĕd plăcĕt Ursĭdĭō lēx jūllă. *J.* (6, 38. Et *Anth.* I, p. 685).

Ursĭnŭs, ă, ŭm. *D'ours.* Sīvĕ fĕl ursīnŭm tĕpĕfăctă dīlŭĕ lўmphă. *Ser. Sam.* (*vs.* 122. *Id.* 169). ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Gĕdĭppa Ursĭnūsquĕ sŭīs. *Aus.* (*Epist.* 4, 37).

Ursŭlŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Ursŭlō, cōllēgă nōbĭlĭs Hărmonĭō. *Aus.* (*Epist.* 18, 25).

Ursŭs, ĭ. *m. Ours.* Sī vēspertīnŭs cĭrcŭmgĕmĭt ursŭs ŏvĭlĕ. *H.* Tām mūlta ĭnformēs ursī străgēmquĕ dĕdĕrĕ. *V.* SYN. Ursă. EP. Villōsŭs, grăvĭs, tărdŭs; sævŭs, fĕrŭs, mĕtŭēndŭs. *Voy.* Fera. ‖ *Nom d'homme.* Ursūmquĕ cănĭtĕ vŏcĕ cōncŏrdī sĕnēm. *Inscr.* (apud *Gruter.* I, p. 637).

Urtĭcă, æ. *f. Ortie, plante.* Aūt pĭpĕr ūrtĭcæ mōrdācĭs sēmĭnĕ mĭscēnt. *O.* Ābstēmĭŭs hērbis Vĭvĭs ēt urtĭcă. *H.* (Et *Pers.* 6, 70; *Ser. Sam.* 119). EP. Ācūtă, āspĕră, mōrdāx. ‖ *Au fig. Démangeaison.* Ūndĕ Hæc tĕtĭgit, Grādĭvē, tŭos ūrtĭcă nēpōtēs? *J.* (2, 127). SYN. Prūrigō, prūrītŭs. ‖ *Ortie de mer, zoophyte.* (*Pl. Rud.* II, 1, 9. *Cf. Plin.* 9, 45.)

† Urvŏ *ou* Urbŏ, ās, ārĕ. *Tracer le sillon d'enceinte d'une ville.* (*Enn.*, auctore *Festo.* Etiam *Pompon. Dig.* 50, 16 : « *Urbs* ab *urvo* appellata est : *urvare* est aratro definire. »)

Ūrŭs, ī. *m. Aurochs, sorte de buffle de la Gaule.* Sīlvēstrēs ūri āssĭdŭē căprĕæquĕ sĕquācēs. *V.* Lātĭsquĕ fĕrī cōrnĭbŭs ūri. *Sen.* (*Hipp.* 65. Gallicum vocabulum esse testatur *Macrob. Sat.* 6, 4).

Ūsĭtātŭs, ă, ŭm. *Ordinaire, usité.* Nōn ūsĭtātīs, Vārĕ, pōtĭōnĭbŭs. *H.* Hōc ūsĭtātum ēst Hĕrcŭlī: căptās ămăt. *Sen.* (*H. OEt.* 362). SYN. Sŏlĭtŭs, etc. *Voy. ce mot.*

Ūspĭăm. *adv. Comme le suiv.* Eōs nūnc hŏmĭnēs mĕtŭŏ, mĭhĭ nē ōbsĭnt, nĕvе ōbstēnt ūspĭăm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 5. Et *Ter. Ad.* I, 1, 12).

Ūsquăm. *adv. En quelque lieu, quelque part.* Pĕr sī quĭd ădhūc mōrtālĭbŭs ūsquăm Jūstĭtĭæ ēst. *V.* Dūbĭtem haūd ĕquĭdem ĭmplōrārĕ quŏd ūsquam ēst. *Id.* Ăn quīsquam ūsquăm gēntĭum ēst æquĕ mīsĕr? *Ter.* (*Hec.* III, 1, 13). Tōllas lĭcĕt ōmnĕ quŏd ūsquam ēst Aūri ātque ārgēntī. *J.* (8, 122). SYN. Ūspĭăm. ‖ *En quelque chose.* Nĕque ĭstĭc, nĕque ălĭbī tĭbi ūsquam ērīt ĭn mē mŏrā. *Ter.* (*And.* II, 5, 19). ‖ *Avec mouv.* Nĕque ūsquăm Dēcūrrēns ălĭō. *H.* Nōn ūsquăm prōrēpīt. *Id.* SYN. Quōquăm, quōpĭăm.

Ūsquĕ. 1. *prép. Jusque.* Mīlĕtum ūsque? ōbsĕcrō. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 21). Ūsquĕ sŭb ĕxtrēmūm brūmæ ĭntrăctābĭlĭs ĭmbrĕm. *V.* Hōrrēndŭs ăb ăstrīs Dēscēndīt vōs ūsquĕ frăgŏr. *St.* Ădmōrūnt ōcŭlīs ūsquĕ sŭb ōrā făcēs (*Ibis*, 240). ‖ Ūsquĕ ăb, Ăb ūsquĕ *ou* Ăbūsquĕ. *De, venant de.* Vēnīt ăb întŏnsīs ūsquĕ, Sēvērĕ, Gĕtīs. *O.* Ūsque ă Lūcĭfĕrō donĕc sōl occĭdăt. *J.* (13, 158). *Voy.* Abusque. ‖ Ūsquĕ ăd, Ăd ūsquĕ. *Jusqu'à.* Vērbĕrĭbŭs cæsūm tĕ ĭn pīstrīnūm, Dănĕ, dēdăm ūsque ăd nĕcĕm. *Ter.* (*And.* 1, 2, 28). Ĭngurgĭtāvīt ūsque ăd ĭmūm gŭttŭrĕm. *Næv.* (apud *Non.* 3, 102). *Voy.* Adusque. ‖ Ĭn ūsquĕ *ou* Ĭnūsquĕ. *Voy.* Inusque. ‖ Ūsque ădĕō, Ūsque ădhūc, etc. *Voy. les suiv.* ‖ 2. *adv. Sans interruption, long-temps, beaucoup, toujours.* Cāntāntēs lĭcĕt ūsquĕ, mĭnŭs vĭă lædĕt, cămŭs. *V.* Ĕgŏ vāpŭlāndo, Īllĕ vērbĕrāndo usque ămbō dēfēssī sūmŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 5. *Ib.* IV, 2, 19, *usque occidit*, i. e. valde cædit, ut exponit *Donat.* Item *Char.* 2, 206 : *Usque mulcavit*, valde mulcavit). Mēns ĭntēntă sŭīs nē fōrĕt ūsquĕ mālīs. *O.* Āllātrēs lĭcĕt ūsquĕ nōs ēt ūsquĕ. *M.* (V, 60). Pœnās dēdĭt ūsquĕ sŭpērquĕ Quăm sătĭs ēst. *H.* Ăn ūsquĕ ĭn nōstrum jăcĭēs vērbă sŭpērbă căpŭt? *Pp.* (II, 7, 40). *Voy.* Multum, Diu, Semper.

Ūsque ădĕō. *Tant, jusque là.* Ūndĭquĕ tōtīs Ūsque ădĕō tŭrbātŭr ægrīs. *V.* Ūsque ădĕō grăvĭs ūxōrī nātīsquĕ sĭbīquĕ. *J.* (10, 201. Et *Lucr.* IV, 173). SYN. Tāntŭm, ĭtă, sic. ‖ Ūsquĕ dōnĕc, dŭm. *Jusque là que, jusqu'à ce que.* Ūsque ădĕo ōbnīxī nōn cēdĕrĕ dŭm gravis aūt hos, etc. *V.* Ădĕo ūsquĕ, sătĭētātĕm dŭm căpĭat pătĕr. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 10). *Voy.* Donec.

Ūsque ădhūc. *adv. Jusqu'ici.* Prōspĕrĕ vōbīs cūncta ūsque ădhūc Prōcēssērūnt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 45. *Id. Aul.* II, 3, 10; *Ter. And.* I, 5, 27). SYN. Hāctĕnŭs, etc. *Voy. ce mot.*

Ūsque ăffătim. *Jusqu'à la satiété.* Ĕdās dē ălĭēnō, quāntŭm vēlīs, ūsque ăffătim. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 31).

Ūsque āntehāc. *adv. Jusqu'ici.* (*Ter. And.* II, 1, 13.) *Voy.* Hactenus.

Ūsquĕ dōnĕc *et* Ūsquĕ dŭm. *Jusqu'à ce que.* Ūsque ŏdōrāns ūsquĕ donĕc pērsĕcūtus vŭlpem ĕrŏ.

Pl. (*Mil.* II, 2, 113). Usquè lăbōrāntēs dūm fĕrrūm mōlliāt ignīs. *H. Voy.* Donec.

Usquĕquāquĕ. *adv. Partout.* Mărīquĕ tĕrrāque ūsquĕquāquĕ quærītāt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 105). Ĕt hīnc ĕt illīnc, ūsquĕquāquĕ, quācūnquĕ. *M.* (IX, 99). SYN. Ūbīquĕ. ‖ *En tout temps.* Ūsquĕquāquĕ săpĕre ŏpōrtĕt : ĭd ĕrīt tēlum ācĕrrūmūm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Fam.* 7, 16). Ēgnātīūs, quōd cāndīdōs hăbĕt dēntēs, Rĕnīdĕt ūsquĕquāquĕ. *Cat.* (39, 1). SYN. Ūbīquĕ, sēmpĕr.

Usquĕquō. *Voy.* Quousque.

Ussī. *parf. de* Uro.

Ustĭcă, æ. *f.* (Οὐστίκα). *Montagne et vallon des Sabins.* Vāllēs ĕt Ustĭcæ cūbāntis, etc. *H.*

Ustŏr, ōris. *m. Celui qui faisait brûler les morts.* Rōbŏrā nōn dēsīnt mīsĕrō, nĕc sōrdĭdūs ustŏr. *L.* Ā sēmĭrāsō tŭndĕrĕtŭr ustŏrĕ. *Cat.* (59, 4). Ustŏrquĕ tădās præfĕrāt nŏvæ nūptæ. *M.* (III, 93).

Ustŭlō, ās, ārĕ. *Brûler.* Īnfēlīcĭbŭs ustŭlāndă lignīs. *Cat.* (36, 9, scripta). Fĕrvēntī căpŭt ustŭlārĕ fĕrrō (*Anthol.* II, p. 517). *Voy.* Uro. ‖ *En parlant du froid.* Sērī frīgŏrĭs ustŭlāvīt aūrā (*Anth.* II, 531).

Ustŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Uro. *Brûlé.* Crūdēlĭtĕr ignĭbŭs ustŭs. *O.* Quūm Pāllās ustō vērtīt īram ăb īlĭō. *H.* ‖ *Brûlé par le froid.* Nēc nŏvă pĕr gĕlĭdās ustă sĭt hĕrbă nĭvēs. *O.* ‖ *Au fig. Qui a très chaud.* Fămŭlōs quæ făbĕr ustŭs hăbĕt. *Fort.* (VII, 14, 34).

Usŭfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *S'approprier.* Cūjŭs nūnc ēs? Tuūs; nām pūgnīs usufēcīstī tŭūm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 129).

Usūră, æ. *f. Usage, jouissance.* Ātque hānc pōstrēmām sōlīs ūsūrām căpĕ. *Att.* (apud *Non.* 3, 262). Nĕque ădĕo hæsce ēmī mihī, nĕc ūsūræ mĕæ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 144, ædes). SYN. Ūsŭs. ‖ *Intérêt de l'argent.* Hinc ūsūră vŏrāx ăvĭdūmque īn tēmpŏrĕ fœnŭs. *L.* Pōllĭō, quī trĭpĭlĭcem ūsūrām præstārĕ părātŭs. *J.* (9, 7). Dēbĭtŏr ūsūrām părĭtĕr sŏrtēmquĕ nēgābĭt. *M.* (V, 43). EP. Ăvĭdă, vŏrāx, Inexplētă. *Voy.* Fœnus. ‖ *qqf. Service rendu, obligation.* Dōnūm Mōrĭbŭs ānтĭquīs hŏc pro ūsūră dărĕ sēmpĕr Visum ānīmō. *Inscr.* (apud *Gruter.* I, p. 28).

Ūsūrārĭŭs, ă, ŭm. *Dont on a l'usage, dont on jouit.* (*Pl. Amp.* I, 2, 35; *Curc.* III, *vs.* 12.) ‖ *Qui concerne l'intérêt de l'argent, d'intérêt.* Ūbi ærā pērscrĭbūntŭr ūsūrārĭă. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 53, nempe tabulæ).

Ūsūrpō, ās, ārĕ. *Se servir, faire usage de.* Ō bărāthrum! ŭbī nūnc ēs? ŭt ĕgŏ tĕ ūsūrpĕm lūbēns! *Pl.* (*Bac.* I, 2, 41). SYN. Ūtŏr. *Voy. ce mot.* ‖ *Saisir, percevoir.* Nĕc frīgŏrā quīmŭs Ūsūrpāre ŏcŭlīs. *Lr.* (1, 300). Quās ĕgŏ nĕquе ŏcŭlīs, nĕquĕ pĕdĭbŭs ūnquam ūsūrpāvī mĕīs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 4). Ūndĕ mĕæ ūsūrpānt aūrēs sōnĭtūm? *Id.* (*Cas.* III, 5, 9). SYN. Āccĭpĭō, pĕrcĭpĭō, cōncĭpĭō.

Ūsŭs, ă, ŭm. *part. de* Utor. *Qui s'est servi.* Īpsă sŭă Dīdō cōncĭdit ūsă mānū. *O.* Īntĕgrīs ŏpĭbus nŏn lāmĭus ūsūm Quām nūnc āccīsīs. *H.*

Ūsŭs, ūs. *m. Usage, pouvoir de se servir.* Vōcīsquĕ mĕæ præcludĭtŭr ūsŭs. *O.* SYN. Ūsūră, făcultās. ‖ *Action de se servir, usage, emploi.* Ād studĭum ātque ūsūm formābĭs ægrēstĕm. *V.* Hos ăptŭs in ūsus. *O.* Hūmānīs ūsĭbŭs ăpta Cĕrēs. Sīnĕ mīlĭtis ūsu. *Id.* Natīs īn ūsūm lætĭtĭæ scўphīs. *H.* ‖ *Possession.* Quædām māncĭpāt ūsūs. *H.* ‖ *Usure, dépérissement par la vétusté.* Fĕrrĕūs āssĭdŭō cōnsūmĭtŭr ānnūlŭs ūsū. *O.* Sīlĭcēs tĕnŭāntŭr ăb ūsū. *Id.* SYN. *Par ext.* Dĭēs, vĕtŭstās. ‖ *Usage, pratique, expérience.* Sūnt ālĭī quōs ĭpsĕ vĭă sĭbī rĕppĕrĭt ūsūs. *V.* Cōgnĭtă rēs ūsū, rēs ōbsērvātă cŏlōnīs. *O.* Ūtque ārtēs părĭāt sōlērtĭă, nūtrĭāt ūsūs. *Cl.* Ĕt quōdcūnquĕ săgāx tēntāndō rĕppĕrĭt ūsūs. *Man.* (I, 83). Ūsūs mĕ gĕnŭīt, pĕpĕrīt mātĕr Mĕmŏrĭă. *Afr.* (apud *Gell.* 13, 8). SYN. Ēxpĕrĭēntĭă. *Voy. ce mot.* ‖ *Usage, coutume, habitude.* Scĕlĕrūm jām fĕcĕrāt ūsūm. *L.* Mihī sīc ēst ūsŭs. *Ter.* (*Haut.* I, 1, 28). SYN. Cōnsuētūdō, mōs. ‖ *Usage, pour les langues.* Cădēntquĕ Quæ sūnt īn hŏnōrĕ vŏcābŭlă, sī vōlĕt ūsŭs. *H.* ‖ *Liaison, relation.* Ēxīgŭūs nōbīs cūm quĭbŭs ūsŭs ērāt. *O.* Lōngō nōbīs jūnctissĭmŭs ūsū. Lōngō mihī cōgnĭtŭs ūsū. *Id.* SYN. Cōnsuētūdō, etc. *Voy.* Amicĭtĭa. ‖ *Utilité, profit.* Nēscĭt quīd vălĕāt nūmmŭs, quĕm præbĕāt ūsūm. *H.* Bŏno ūsŭī ēstis nūllī. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 14). Alĭquisquĕ mălō fŭīt ūsŭs īn īllō. *O.* SYN. Ūtĭlĭtās, frŭctŭs, bŏnūm. ‖ Ūsŭs ēst. *Comme* Opus est. *Il est besoin.* Mīlĭtī nūmmīs dūcentīs ūsŭs ēst prō Băcchĭdĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 55. *Id. As.* I, 1, 76, et passim). Ēt mŏnĕō quōd făcto ūsŭ' sĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 75). Nūnc vīrĭbŭs ūsŭs, Nūnc mānĭbŭs răpĭdis, etc. *V.* (*Æ.* VIII, 441. De quo *Non.* 4, 488). ‖ † *qqf. avec l'acc.* Ād ĕăm rem ūsŭ' st hŏmĭnem āstūtŭm. *Pl.* (*Pseud.* I, 3, 151). ‖ Ūsŭs vēnit. *Le besoin se présente.* Nōn ūsŭs vēnĕt, spērŏ. *Ter.* (*Haut.* III, 2, 42. Et *Pl. Cist.* I, 2, 28.)

Ŭt. 1. *adv. Comme, de même que.* Ŭt tūte ēs, ĭtēm cēnsēs ōmnēs ēssĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 55). Ālĭŭs ŭt ōbscūrō dētĕrgĕt nŭbĭlă cœlō Sæpĕ nŏtŭs. *H.* Quĭdquĭd ĭd ēst, ŭt nōn făcĭlĕ, sīc cŭlpă vŏcānda ēst. *O.* SYN. Sīcŭt, vĕlŭt, ŭtī, vĕlŭtī, quōmŏdŏ, tānquām. *Voy.* Tanquam. ‖ Ŭt quīsquĕ. *Voy.* Quisque. ‖ *De quelle façon, de la façon que.* Trōjānās ŭt ŏpēs ĕt lāmentābĭlĕ rēgnūm Ērŭĕrint Dānāī. *V.* Vīdĕn' ŭt gĕmĭnæ stānt vērtĭcĕ crīstæ. Ŭt pĕrhĭbent. *Id.* Ŭt nūnc sūnt mōrēs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 5). *Voy.* Quomodo. ‖ *Comme, avec exclam.* Ŭt sæpe ingĕnĭă sūmma īn ŏccŭltō lătent! *Pl.* (*Capt.* I, 2, 262). Ŭt gaūdēs īllūdĕrĕ rēbŭs Hūmānis! *H.* SYN. Quōmŏdŏ, quām. ‖ *Dans quel état.* Ŭt tĕ pōst multă tŭōrŭm Fūnĕrā... Ādspĭcĭŏ! *V.* SYN. Quālis. ‖ *Comment?* Ŭt vălēs? *Pl.* (*Pers.* I, 1, 17). Ŭt vălĕt? ŭt mĕmĭnīt nōstrī? *H.* SYN. Quōmŏdŏ. ‖ *Comme* Utpote. Sŭpplĭcĭtĕr stābāt, sērvīlĭbŭs ŭt quæ Jām pĕrĭtūrā mŏdīs. *H.* Quāndo Æscŭlāpī ĭtă sĕntĭō sēntentĭām, Ŭt quī mĕ nihīlī făcĭat. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 2). ‖ *Combien.* Ŭt vōstræ fŏrtūnæ mēīs præcēdūnt, Lĭbānĕ, longē! *Pl.* (*As.* III, 3, 39). SYN. Quām, quantŭm. ‖ *Depuis que.* Dēcĭmās sĕcŭit mĕssŏr ārīstās Ŭt nūllă dĭēs mœrōrĕ cārēt. *Sen.* (*Troad.* 76). Ŭt sūmŭs īn Pontō, tĕr frīgŏrĕ constĭtĭt Īstĕr. *O.* Vīcēsīmă certĕ Nŏx fŭīt, ŭt nostræ cūpĭūnt tĕ cērnĕrĕ sīlvæ. *Calp.* (7, 1). SYN. Quūm. PPH. Ex quō. ‖ *Quand, lorsque.* Ŭt audīstī, nām tĕ dīversă tĕnēbat Tĕrrā, mĕōs cāsūs. *O.* SYN. Quūm, quāndŏ, pōstquām, etc. ‖ Ŭt primūm. *Dès que.* Ŭt primūm ālātīs tĕtĭgīt măgălĭă plantīs. *V.* Ŭt primūm lux ālmā dăta ēst. *Id. Voy.* Ubi. ‖ *Comme, pendant que.* Ŭt nūmĕrābātŭr fŏrtĕ ărgentum, intĕrvēnĭt, etc. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 42). SYN. Quūm, dūm, quāndŏ. ‖ *Plût aux dieux que.* Ŭt pĕrĕāt pŏsĭtum rŭbĭgĭnĕ tēlum! *H.* Ŭt tĕ ōmnēs dī dēæque pĕrdūint! *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 6. Cf. *Char.* 2, 197). *Voy.* Utinam. ‖ *qqf. Où.* Sīve īn

ētrēmōs pēnētrābĭs Indōs, Littŭs ŭt lōngē rēsōnante ēōā Tūndĭtŭr ūndā. *Cat.* (11, 2. *Id.* 17, 10). ‖ Ŭt ŭt. *De quelque façon que.* Ŭt ŭt ērgā me ēst mĕrĭtā. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 49. *Id. Most.* III, 1, 14, et passim). Ŭt ŭt ērānt ălĭā. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 4). SYN. Utcunquĕ. ‖ 2. *conj. Que, pour que, afin que.* Ŭt sŭă vērbă lĕgās, Maximĕ, Năsō rōgăt. *O.* Ŭt rĕcĭtātă prōbentŭr Cārmĭnă. Sic mē dīcunt ălĭēnă lŏcūtum, Ŭt fŭĕrit nōstrō nōmĕn ĭn ōrĕ tŭŭm. *Id.* Sī fātă fŭissent Ut cădĕrēm, mĕrŭissĕ mănŭ. *V.* Ēlĕmēntă vĕlint ŭt discĕrĕ primă. *H.* ‖ *De sorte que, au point que.* Sālsă sūnt, tăngĕre ŭt nōlīs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 35). In vēntrēs ābĕant, ŭt crēdās falcĭbŭs āctŭm. *J.* (14, 159). Cōmmŏdŭs ēt pătlĕns, nōn ŭt dē sēdĕ sĕcundā Cēdĕrĕt. *H.* Plūrēs sūnt plātĕæ, nihil ŭt mĕdĭtantĭbŭs obstĕt. *Id.* ‖ Ut nĕ. *Comme* Ne. Dīmittō, ŭt nĕ rēs tĕmĕrĕ trāctēnt tūrbĭdās. *Enn.* (apud *Cic. Or.* 1, 45). Ātque ŭt nĕ, qui ēssēm, familiārēs quærērēnt. *Pl.* (*Amp. prol.* 127). Vērum ŭt ne īrātō dimissūm tē sēntīās. *Ph.* Sēd vīm nēgāvīt, ŭt ne īnēxpūgnābĭlīs Essĕt. *Sen.* (*Oct.* 870. Et *Ter. Ph.* V, 7, 8). ‖ *Comme* Ne non, *après* Vereor, etc. Dīēs mī ŭt sīt sātīs, vērĕŏr, ăd āgendŭm. *Ter.* (*And.* IV, 2, 22). ‖ Ĕgŏn' ŭt..? *Faudra-t-il que je.* Egŏn' ŭt sŏrōrēm rēgīa ēxpēllī vēlīm? *Sen.* (*OEdip.* 671). Ūtnĕ tĕgām spūrcō Dāmæ lātŭs? *H.* ‖ *Quoique.* Ŭt dēsint vīrēs, tāmĕn ēst laudandă vōluntās. *O.* Dētrahăt ŭt mŭltum, mŭltūm rēstābĭt ācĕrbī. *Id.* Sērvī ŭt tăcĕant, jūmēntă lŏquēntŭr. *J.* (9, 103). Nōn pŏtēs, ŭt cūpĭās, vēndĕrĕ, caŭpō, mĕrūm. *M.* (I, 57). *Voy.* Quamvis.

Ūtcunquĕ. *adv. De quelque façon que.* Īnfēlīx, ūtcunquĕ fĕrēnt ĕă fāctă mīnōrēs. *V.* Utcunquĕ vălēmŭs. *O.* ‖ *De quelque façon que ce soit, en tout cas, en définitive.* Ā fēmĭnīs ūtcunquĕ spŏlĭārī vīrōs. *Ph.* Exĭtŭs ille ūtcunque hŏmĭnĭs. *J.* (10, 271). ‖ *Comme* Quandocunque. *Toutes les fois que, tant que.* Ūtcunquĕ mĕcūm vos ĕrĭtĭs, lĭbēns īnsānīēntēm nāvĭtă Bōsphŏrūm Tēntābō. *H.* Utcunquĕ dēfēcĕrĕ mōrēs, Dēdēcŏrānt bĕnĕ nātă culpæ. *Id.*

Ūtendŭs, ă, ŭm. *arch. Dont on doit ou l'on peut se servir.* Ātās ăd hæc ūtendă magis īdōnĕă. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 81). Ŭt nummōs sēxcentos mihi dārēs ūtendōs mūtŭōs. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 36. *Id.* passim). Aurēs tĭbī contra ūtendās dăbō. *Enn.* (apud *Non.* 10, 11). Multă rōgānt ūtendă darī, dătă rĕddĕrĕ nōlunt. *O.*

1. Ūtĕr, ūtră, ūtrŭm, *gén.* ūtrĭŭs *et ordint.* ūtrĭūs. *Lequel des deux.* Trăctŭs ūtĕr plūrēs lĕpōrēs, ūtĕr ēdūcĕt āpros. *H.* Quī mĕ nōtăt ūtrĭŭs hōrūm. *Id.* (Sic *Lucr.* IV, 305, et passim. At *Prisc.* 13, 970, penultimam produci posse ait; itemque in compositis). Stānt ăcĭēs; sĕd ūtră dī sint prō pārtĕ rōgandī, Ēligĭtĕ. *O.* Ēlige ūtrŭm fāclās. *Id.* SYN. Utĕrnĕ.

2. † Ūtĕr, ĕri. *m. arch. Comme* Uterus. Nūnc ūtĕr crēscit, nōn pŏtēst cēlārī. *Cæc.* (apud *Non.* 2, 915).

3. Ūtĕr, ūtris *et peut-être* ūtrĭs. *m. Outre, peau préparée pour contenir des liquides.* Mollibŭs ĭn prātĭs ūnctos sălŭĕrĕ pĕr ūtrēs. *V.* Æŏlĭos Ithăcis inclusĭmŏs ūtrĭbŭs eurōs. *O.* Ex. Tūmĭdŭs, tūmens, inflātŭs. ‖ *Au fig.* Crēscēntēm tūmĭdīs īnfla sermonĭbŭs ūtrēm. *H.*

? Ūtĕrnum. *Voy. le suiv.*

Ūtĕrnĕ, etc. *Comme* Uter 1. Ūtĕrnĕ Ād cāsūs dŭbĭōs fĭdēt sibī cērtŭs? *H.* (*Sat.* II, 2, 107. Alii leg. *uternam*). *Voy.* Utrumne.

Ūtĕrquĕ, ūtrăquĕ, ūtrŭmquĕ; *gén.* ūtrĭŭsquĕ *et peut-être* ūtrĭūsquĕ. *L'un et l'autre.* Vīs ērgo intĕr nōs, quīd pōssīt ūtĕrquĕ, vĭcissīm Ēxpĕrīāmŭr? *V.* Sŭpĕr ūtrăquĕ quāssāt Tēmpŏrā. In ūtrŭmquĕ pārātŭs. *Id.* Quī pōstquām dīdĭcīt cāsūs ūtrĭŭsquĕ sŏrōrīs. *O.* Quŏd tĭbī nōn ūtrĭūsquĕ pĕtītī cōpiă fācta ēst. *Cat.* (68, 39. Sic *Hor Od.* III, 8, 5; *Epod.* 17, 15; *Mart. Spect.* 13. Vid. tamen notata in *Uter* 1). Pārĭēs dŏmŭī cōmmunīs ūtrĭquĕ. *O.* SYN. Ambō, ĕtĕ. ‖ *qqf. avec un plur.* Ūtrăquĕ fēstinant. *O.* Ūtĕrque īnsānīunt. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 31). ‖ *Au plur. Les uns et les autres.* Hōc bĕnĕfĭcĭo ūtrĭque āb ūtrĭsquĕ vērō dēvincĭmĭnī. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 14). ‖ *Tous les deux.* Pālmās ūtrāsquĕ tĕtēndīt. *V.* Novitquĕ tŭās ūtrāsquĕ dŏmŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1062). SYN. Ambō, etc.

† Ūtĕrum, ī. *n. Sein de la mère.* Mātūrūmque ūtĕrō mōllĭtĕr ēffĕr ŏnŭs. *O.* Dīvă pŏtēns ūtĕrī. *Id.* Ēt facĕrēnt ūtĕrī pŏndĕră lēntă mŏrām. *Pp.* (*V.* 1, 96). Quæ lăbōrantēs ūtĕrō pŭellās. *H.* SYN. Vēntĕr, ālvus, viscĕră. ‖ *Ventre, abdomen.* Dissīlŭīt strīngēns ūtĕrŭm mēmbrānă, flŭuntquĕ. *L.* Strūmōsum, ātque ūtĕrō părītĕr gibbōquĕ tūmēntem. *J.* (10, 308). ‖ *Cavité des flancs.* Inclūdunt, ūtĕrumque ārmātō mīlĭtĕ complēnt (de equo Trojano). *V.* Ūtĕrōquĕ rĕcūssō. *Id.* SYN. Lātŭs. ‖ *Au fig.* Plērīsquĕ mērsīs īntŭs in nāvīs ūtĕrō. *P. Nol.* (13, 175). *Voy.* Venter.

Ūtĕrvīs, ūtrāvīs, ūtrŭmvīs. *Qui des deux vous voudrez.* Vĕl ĕgo āmāre ūtrŭmvīs pōssĭm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 8). In aurem ūtrāmvīs ōtĭōse ut dormĭās. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 101). SYN. Ūtĕrlĭbĕt, ūtĕrcūnquĕ.

Ūtī. *Comme* Ut. ‖ *adv.* Nāmquĕ cānēbāt, ūtī māgnūm pĕr īnānĕ cŏactă. *V.* Flūctŭs ūtī primō cœpit quum ālbēscĕrĕ ventō. *Id.* ‖ *conj. Que, afin que.* Ærīque æs plumbō fĭī ūtī jūngātŭr ăb ālbō. *Lr.* (VI, 1077). Ēt cōmēs ăltĕr, ūtī nē sōlus rūsvē pĕrēgrēve Exīrēm. *H.* Ūtĭn' ēximŭm nēminem hăbēăm? *Ter.* (*Hec.* I, 1, 9).

Ūtĭbĭlis, ĕ. *Comme* Utilis. Nōn ūtĭbĭlĭīs hīc lŏcūs fāctīs tŭīs. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 45. *Id. Mil.* III, 1, 19; *Ter. Hec.* I, 1, 9. Cf. *Prisc.* 4, 632).

Ūtĭcă, æ. *f.* (Ἰτύκη). *Utique, ville maritime d'Afrique.* Aūt fŭgĭās Ūtĭcam, aūt vīnctŭs mittĕrīs Ilerdam. *H.* Proximă Sidŏnĭis Ūtĭca ēst effūsă mănĭplis. *Sil.*

Ūtĭlis, ĕ. *Qui sert, utile, bon, avantageux.* Vĕr ădĕo frondī nēmŏrūm, vĕr ūtĭlĕ sīlvīs. *V.* Bis pōmīs ūtĭlĭs ārbŏs. Dānt ūtĭlĕ lignŭm Nāvĭgĭīs pīnŏs. *Id.* Quērnaquĕ glāns victa ēst ūtĭlĭōrĕ cĭbō. *O.* Ēt nārĭbŭs ūtĭlĭs Agrĕ. *Id.* Ūtĭlĕ prōpōsŭīt nōbis ēxēmplăr Ulўssēm. *H.* Cōnsūltissĭmŭs ūtĭlissĭmūsquĕ. *Sid.* (*Ep.* III, 12, 9). SYN. Prōficiēns, profĕctūrŭs, commŏdŭs, āptŭs, īdōnĕŭs, bŏnŭs, accŏmmŏdŭs. PHR. Ex ūsū nostro ēst. *Pl. Voy.* Prosum. ‖ *Avec l'infin.* Ādspīrārĕ chŏrīs ĕrāt ūtĭlĭs (tibia). *H.* ‖ *n. pris subst. L'utile.* Ōmnĕ tŭlĭt punctŭm quī mīscŭĭt ūtĭlĕ dulcī. *H.* Ūtĭlĭūm tārdŭs provīsŏr. *Id.*

Ūtĭlĭtās, ātĭs. *f.* † *Faculté de se servir.* Sātĭn' ĕgo ōcŭlīs ūtĭlĭtātem ōbtunĕo sincĕre, ăn pārŭm? *Pl.* (*Epid.* V, 1, 28). ‖ *Utilité, profit.* Ātque ipsa ūtĭlĭtās jūstī prōpĕ mātĕr ĕt æqui. *H.* Vulgŭs āmīcĭtĭās ūtĭlĭtātĕ prŏbāt. *O.* SYN. Cōmmŏdĭtās, ūsŭs, frŭctŭs, quæstŭs, ēmŏlŭmēntŭm, lŭcrum.

PHR. Quĭd ūtĭlĕ, quid nōn. *H.* ‖ *Besoin.* Ūtĭlĭtās ĕxprĕssĭt nōmĭnă rērŭm. *Lr.* (V, 1028).

Ūtĭlĭtĕr. *Utilement.* Ūtĭlĭtĕr nōbĭs pĕrfĭdŭs ĭllĕ fŭĭt. *O.* Ūtĭlĭŭs stārĕnt ĕtĭāmnūnc mœnĭă Phœbī. *Id.* Sĕrvĭĕt ūtĭlĭtĕr. *H.* SYN. Cōmmŏdĕ.

Ūtĭnām. *adv. Plût aux dieux que!* Ătque ūtĭnam ĕx vōbĭs ūnŭs, vēstrīquĕ fŭīssĕm, etc. *V.* Fēcīssēntque ūtĭnăm! *Id.* Ō ūtĭnām, tūnc quŭm Lăcĕdæmŏnă clāssĕ pĕtēbāt. *O.* SYN. Ūt, *qqf.* sī, ūtī. PPH. Ō ūtĭnăm! Ō sī! Quăm vĕllĕm! Dī făcĭānt! Dī, prĕcŏr, hŏc jŭbĕānt! Fălă sĭnānt! Dī tĭbī dĕnt! Făxĭt dĕŭs! ‖ Ūtĭnām nĕ. *Plût aux dieux que ne pas.* (*Ter. Ph.* I, 3, 5; *Enn.* apud *Cic. Top.* 16; *Phæd.* IV, 6.)

Ūtĭquĕ. *adv. En tout cas, du moins, certainement.* Nĕc sŭpĕrārĕ quĕūnt-mōtŭs ūtĭque ĕxĭtĭālēs. *Lr.* (II, 569). *Voy.* Certe.

† Ūtŏ, ĭs, ĕrĕ. *arch. Comme le suiv.* Quĭă sŭpēllĕx, quæ nōn ūtŭtŭr, ēmūtŭr tămĕn. *Nov.* (apud *Gell.* 15, 13). Ūtētŭr vērĭs ūsĭbŭs hāstă rūdĭs (*Auct. Priap.* 45. *Prisc.* 8, 799, agnoscit obsoletum *Uto*).

Ūtŏr, ĕrĭs, ūsŭs sŭm, ūtī. *d. User, se servir.* Sērvĭĕt ætĕrnŭm, quī pārvō nĕscĭĕt ūtī. *H.* Pōn ĕrĭbŭs mŏdŭlĭsquĕ sŭīs ratŏ ūtŭtur. *Id.* Ăd quĕm tŭm Jūno sŭpplĕx hĭs vōcĭbŭs ūsa ĕst. *V.* Ūtĕrĕ cōnsĭlĭīs. *O.* Vĭrĭbŭs ūtĕndum ĕst. *L.* Quōtĭdĭe, inquit, spĕcŭlō vōs ūtī vŏlō. *Ph.* SYN. Ūsūrpō, adhĭbĕō. ‖ — — (aliquo). *Se conduire envers quelqu'un, vivre avec.* Sī scīrēt rēgĭbus ūtī. *H.* ‖ *Avoir, éprouver.* Īllĕ facĭlĭ mē ūtētŭr pātrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 5). Īta usque advorsā tēmpestāte ūsi sumus. *Id.* (*Hec.* III, 4, 9). Ĕt nos mĭnŏre invĭnĭa ūtāmŭr quam ūtĭmŭr. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 8. Vulgo, *Et inv. nos min.*). SYN. Habĕō, ĕxpĕrĭŏr, nānciscor. ‖ — mē. *Se livrer librement au plaisir.* (*Pl. Mil.* III, 1, 85; *Capt.* IV, 4, 12.) ‖ † *Avec l'accus.* Aŭt ălĭquĭd quōd nōn cōnsuēvīmŭs ūtī. *Lr.* (VI, 1154). Quĕm mĕtŭĭs sæpe, ĭnterdum quem ūtĕrĕ lĭbēntĕr. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 112). Amĭcōs ūtŏr primōrēs vīres. *Turpil.* (*ib.* 9, 4). Mea, quæ prætĕr spem ēvēnĕre, mūntŭr sīnĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 564. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Pœn.* V, 3, 128. De quo passim grammatici). *Voy.* Utendus, Fruor.

Ūtpŏtĕ. *adv. Vu que, attendu que, en tant que, comme.* Ūtpŏtĕ fallācī quæ tum primum ĕxcĭta sōmnō. *Cat.* (64, 56). Ĭnde Rŭbōs fessī pĕrvēnīmŭs, ūtpŏtĕ longŭm Cārpēntēs ĭtĕr. *H.* Ūtpŏtĕ nātūræ lĭquĭdō dē sēmĭne prīmōs. *Prud.* (*Apot.* 971).

Ūt prīmŭm. *Voy.* Ut.

Ūtrāquĕ. *adv. Des deux côtés.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 882.)

† Ūtrĕ, ĭs. *n. arch. Comme* Uter 2. Flăccĭscūnt ūtrĭă. *L. And.* (apud *Non.* 3, 267).

Ūtrĭbĭ. *Voy.* Utrubi.

Ūtrīnquĕ *ou* Ūtrĭmquĕ. *adv. Des deux côtés.* Circum hŏs ūtrīnquĕ phălāngēs stānt dēnsæ. *V.* Spătĭōquĕ pārī dĭstābăt ūtrīnquĕ. *O.* PPH. Hĭnc ĕt illĭnc. Ex ūtrāquĕ pārtĕ. ‖ *Au fig.* Vīrtŭs ĕst mĕdĭŭm vĭtĭōrum ĕt ūtrīnquĕ rĕdūctum. *H.*

† Ūtrĭnquĕsĕcŭs *et* Ūtrĭnsĕcŭs. *adv. Comme le précéd.* Quăre ūtrĭnquĕsĕcŭs quŭm cōrpŭs vāpŭlĕt. *Lr.* (IV, 937). Ĭncŏlŭmī fĕrvōrĕ cadŭnt ūtrĭnsĕcŭs ignēs. *Sev.* (*Ætn.* 503).

† Ūtrĭquĕ. *ancien gén. m. de* Uterque. Nūnc ūtrĭquĕ dĭscēptātŏr ĕccum ădēst, ăgĕ, dispŭtā. *Pl.* (*Most.* V, 2, 16. Vulgo *utriusque*, quod et servari potest).

Ūtrō. *adv. de mouv. Vers lequel des deux côtés.* Nĕscĭt ūtrō pŏtĭŭs rŭāt, ĕt rŭĕre ārdĕt ūtrōquĕ. *O.*

Ūtrōbĭdĕm. *adv. Vers les deux mêmes côtés.* Ūtrōsquĕ pĕrcōgnōvī ūtrōbĭdĕm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 50).

Ūtrōbĭquĕ. *adv. Des deux côtés.* Pāvŏr ĕst ūtrōbĭquĕ mŏlēstŭs. *H.* Ūtrōbĭquĕ mē mĕtŭs ăgĭtăt. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 21).

Ūtrōquĕ. *adv. de mouv. Des deux côtés.* Jăctantēmque ūtrōquĕ căpŭt. *V.* Nūnc hūc, nūnc illūc, ĕt ūtrōquĕ sīne ōrdĭnĕ cūrrō. *O.* Sĕd quī ūtrōque errōr vōs ăgĭtĕt, ēxpĕdĭbŏ. *Pomp.* (apud *Non.* 10, 5). SYN. Ūtrōbĭquĕ.

Ūtrōquĕvĕrsŭm. *adv. Vers les deux côtés.* (*Pl. Capt.* II, 3, 8.)

Ūtrŭbĭ, Ūtrĭbĭ *et* Ūtrōbĭ. *adv. Dans lequel des deux endroits.* Ūtrŭbi ăccŭmbo? Ūtrŭbĭ tū vīs? *Pl.* (*Stich.* V, 5, 9). Ūtrĭbĭ cœnātūri ēstĭs? *Næv.* (apud *Charis.* 2, 198). Ŭndĕ rēpŭlsŭs vī fŭĕro, aŭt ūtrŏbī fŭĕrĭs, quōrŭmvĕ bŏnōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 11, 63).

Ūtrŭm. *adv. Est-ce que? laquelle des deux choses?* Ūtrŭm strictĭmne ăttōnsūrum dīcam ĕsse, ăn pĕr pĕctĭnĕm, Nĕsclŏ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 18). ‖ Ūtrŭmnĕ. *Même sens.* Ūtrŭmnĕ Cōsmī, Nīcĕrōtĭs ăn lĭbrăm? *M.* (XII, 66). Ūtrŭmnĕ vīsŭs vōtă dēcĭpĭūnt mĕōs? *Sen.* (*H. Fur.* 618. *Id. Thyest.* 1032, et sæpius).

Ūvă, æ. *f. Raisin.* Dūcĕrĕt ăprīcīs ĭn cōllĭbŭs ūvă cŏlōrĕm. *V.* Ĭpsĕ răcēmĭfĕrīs frōntēm circŭmdătŭs ūvīs. *O.* Dūm mūstīs ūvă tŭmēbĭt. *Id.* SYN. Racēmŭs, *par ext.* vītis, vĭnĕa, pălmĕs, vĭndēmĭă. EP. Răcēmĭfĕră, grăvĭdă, tūrgĭdă, pēndŭlă, mātūră, mītĭs, aūrĕă, pāllĭdă, rūbĭcūndă, rūbēns, pūrpūrĕă. PPH. Vītĭs frūctŭs, fētŭs, pīgnŏră, mūnĕră. VERS. Quŏ vīrĕt ūvă jŭgō. *Pp.* Prīmă mĭhī vārĭāt lĭvēntĭbŭs ūvă răcēmĭs. *Id.* Cērtāntem ĕt ūvăm pūrpūræ. *H.* Sūnt aūrō sĭmĭlēs lōngīs ĭn vītĭbŭs ūvæ, Sūnt ĕt pūrpūræ. *O.* Vārĭīs sōlĕt ūvă răcēmĭs Dūcĕrĕ pūrpūrĕūm nōndŭm mātūră cŏlōrĕm. Plēnăquĕ pūrpŭrĕō sŭbrŭbĕt ūvă mĕrō. Pūrpŭrā fŭlgōrĕm pictĭs ăccōmmŏdăt ūvīs. Nōn hĭc pāmpĭnĕă dūlcis latĕt ūvă sŭb ŭmbrā. Pūrpŭrĕæ fētĭs dēpēndēnt vītĭbŭs ūvæ. *Nemesian. Id. Voy.* Vindemia. ‖ *Par ext. Vigne.* Ĕt tūrpēs ăvĭbŭs prædăm fĕrt ūvă răcēmōs. *V.* Vēnĭūnt fēlĭcĭŭs ūvæ. *Id. Voy.* Vītis. ‖ *Vin.* Călcātāmquĕ tĕnĕt bēllĭs sŏcĭālĭbŭs ūvăm. *J.* (5, 31). Prælō dŏmĭtăm Călēnō Tū bĭbēs ūvăm. *H.* Pōcŭlăque ĭnvēntĭs Āchēlōĭă mĭscŭlĭt ūvĭs. *V. Voy.* Vinum. ‖ *Abeilles suspendues en grappe.* Jāmque ārbŏrĕ summă Cōnflŭĕre, ĕt lēntīs ūvăm dēmittĕrĕ rāmīs. *V.* Ĕxāmĕnque ăpĭum lōngă cōusēdĕrĭt ūvă. *J.* (13, 68). ‖ *Luette, glotte.* Nōn sĭccāt, ĕt tōllit stillāntĕm Fānnĭŭs ūvam. *M.* (X, 56. Cf. *Cels.* 7, 12).

Ūvēns, tis. *Voy.* Uvidus.

Ūvēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. S'humecter.* Sūspēnsæ ĭn lĭttŏrĕ vēstēs Ūvēscūnt. *Lr.* (I, 306). Ūvētquĕ sēmpĕr dūlcĭbŭs tēllŭs æquīs. *Avien.* (*Or. mar.* 522). *Voy.* Madeo. ‖ *Boire.* Seū căpĭt ăcrĭă fortĭs Pōcŭlă, seū mōdĭcis ūvēscit lætĭŭs. *H.*

Ūvĭdŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Ūvĭdŭlam ă flŭctŭ. *Cat.* (66, 63).

Ūvĭdŭs, ă, ŭm, *et* Ūvēns, tis. *Humide, mouillé, moite.* Nōn vīdēs rĕfĕrrĕ mĕ ūvĭdŭm rētĕ? *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 5). Lōcŭs ĕst ădspĕrgĭnĕ mŭltă Ūvĭdŭs ĕx ăltō dēsīlĭēntis ăquæ. *O.* Mē... pārĭēs indĭcăt ūvĭdă Sūspēndīssĕ pōtēntī Vēstīmēntă mārīs dĕō *H.*

Ūvēntī fĕrrum ādmōvīt tĕpĕfăctă pălātō. *Sil.* Scŏpŭlīs ūvēntĭbŭs hærēnt. *St.* SYN. Mădĭdŭs, mădēns, ūdŭs, etc. *Voy.* Madidus. (Plurimis locis ambigitur inter *Uvidus*, *Uvens*, et *Humidus*, *Humens*.) ‖ *Arrosé*, *rafraîchi*. Circă nĕmŭs ūvĭdīquĕ Tĭbŭrīs rīvōs. *H.* Rūră Părvă, sĕd āssĭdŭīs ūvĭdă sĕmpĕr āquīs. *O.* SYN. Irrĭgŭŭs, rĭgŭŭs. ‖ *Légèrement ivre*. Dīcĭmŭs întĕgrō sæccī mānĕ dĭē, dicĭmŭs ūvĭdī. *H.* Băcchŭs ūvĭdŭs. *Id.* Ūvĭdŭs hĭbĕrnă vĕnīt dē glăndĕ Mĕnălcās. *V.* (*E.* 10, 20. Quanquam *Serv.* intelligit *pinguis*). SYN. Mădens, mădĭdŭs, pōtŭs. *Voy.* Ebrius.

Ūvĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du raisin*. Pāmpĭnŭs ūvĭfĕræ vītīs sārmēntă rĕvēstīt. *Dracont.* (*Hex.* 1, 510). Præbĕt ĕt ūvĭfĕrīs frondĕ̆a tĕctă cŏmīs. *Fort.* (VI, 8, 4). ‖ *Qui produit de la vigne*. Gaŭrō Māssĭcŭs ūvĭfĕr rĕmittit. *St.* Māssĭcŭs ūvĭfĕrīs ădūlĕbăt nōmĭnă glĕbīs. *Sil.* SYN. Vītĭfĕr.

Ūxămă, æ. *f. Ville de l'Espagne citérieure, auj. Osma.* Ăt nōn Sārmătĭcōs ătŭlĕrīs Ūxămă mūros. *Sil.*

Ūxŏr, ōrīs. *f. Épouse, femme mariée*. Ūxŏr ămāns flentem, flĕns ācrĭŭs ĭpsă, tĕnĕbăt. *O.* Sī vērum ēxcūtĭās, făcĭēs, nōn ūxŏr ămātŭr. *J.* (6, 143). Scīlĭcĕt ūxōrĕm, dōtĕmquĕ, fĭdēmque ĕt ămĭcōs. *H.* SYN. Cōnjūx, nūptă, spōnsă, mŭlĭĕr, mărītă, *qqf.* cōmpăr, dŏmĭnă, mātrōnă, fēmĭnă, ūxōrcŭlă. EP. Căstă, pŭdĭcă, fĭdă, fĭdēlĭs; fōrmōsă, vĕnūstă, pŭlchră; cără, ămātă, dīlēctă; fēcūndă. PPH. Tōrī, thălămī, lēctī sŏcĭă, cōnsōrs, pærtĭcĕps. Cōnŭbĭŭ, tōrō jūnctă. Vīnclō jŭgălī, fœdĕrĕ lēctī sŏcĭātă. Cōnjŭgĭŏ vīnctă. ‖ Ūxōrĕm dūcō. *Se marier. Voy.* Conjugium. ‖ *Femelle d'animaux*. Ōlentĭs ūxōrēs mărītī. *H.* SYN. Cōnjūx, fēmĭnă. ‖ *Au fig.* Cērĕă quēm nūdī tĕgĭt ūxŏr ăbōllă grăbātī. *M.* (IV, 53).

Ūxōrcŭlă, æ. *f. dimin. du précéd.* Mĕa ūxōrcŭlă. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 19. *Ib.* V, 2, 38). Exĭgĕ mēndācēs pōpŭlōrum ūxōrcŭlă bārbās. *Ennod.* (*Epig.* 53).

Ūxōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne l'épouse*. Hōc dēcĕt ūxōrēs ; dōs ēst ūxōrĭă lītēs. *O.* Īstī quī dōtēs nēglĭgūnt ūxōrĭās. *Afr.* (apud *Non.* 4, 195). ‖ *Qui cherche à plaire à son épouse*. Pulchrāmque ūxōrĭŭs ūrbĕm Exstrŭĭs. *V.* Lābĭtŭr rīpă, Jŏvĕ nōn prŏbānte ūxōrĭŭs ămnĭs. *H.*

V

V. *Lettre de l'alphabet*. Cēcrŏpĭīs īgnōtă nōtīs, fĕrālĕ sŏnāns V. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 8).

Văcāns, tis. *Vide*. Lōngĕ sāltŭs lātēquĕ văcāntēs. *V.* Fīnēs hōstĭ văcāntēs. *L. Voy.* Vacuus. ‖ *Au fig. Libre, délivré de*. Hōrāmque ānĭmūmquĕ văcāntēm. *O.* Văcāns cūrīs. *L.*

Văcātĭ. *unip. Voy.* Vaco.

Văcātĭō, ōnis. *f. Repos; congé*. ‖ *Endroit vacant*. Lēctī pōscĕ brĕvīs văcātiōnĕm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 30).

Văccă, æ. *f. Vache, génisse*. Cōnstĭtĭt ānte ŏcŭlōs căndĭdă văccă mŏos. *O.* Sic cўtĭsō pāstæ dīstendĕnt ūbĕră văccæ. *V.* Stĕrĭlēmquĕ tĭbī, Prōsĕrpĭnă, văccam. *Id.* SYN. Bōs (*fem.*), bucŭlă, jŭvĕncă, jŭnix, văccŭlă, vĭtŭlă, *qqf.* jŭvĕncŭlă, fœtă. EP. Cōrnĭgĕră, pinguis, pĕcŭlcă, nĭtĭdă, fĕcūndă, tōrvă, etc. PPH. Cōnjŭx căndĭdă taŭrī. *Voy.* Bos, Lac. ‖ *Ville de Numidie, près de Cirta*. (*Sil.* III, 259.)

Văccīnĭŭm, ĭī. *n., et ordint.* Văccīnĭă, ōrŭm. *pl. Vaciet, arbrisseau ; son fruit*. Ălbă lĭgustră cădūnt, văccĭnĭă nĭgră lĕguntŭr. *V.* Nēc tĕ pūrpŭrĕo vĕlēnt văccĭnĭa sūcco. *O.*

Văccŭlă, æ. *f. dimin. de* Vacca. *Génisse*. Tĕnĕrquĕ, mātrĕ mūgĭēntĕ, văccŭlă. *Cat.* (20, 14). Văccŭlă nōn ūnquām sēcrētă cubĭlĭă căptāns. *Val. Cat.* (*Dir.* 132).

Văcĕfĭō, īs, fēcī. *pass. Devenir vide*. Mŭltūsquĕ văcĕfĭt ĭn mĕdĭō lŏcŭs. *Lr.* (VI, 1003. *Ib.* 1015). SYN. Văcŭŏr.

Văcĕrră, æ. *f. arch. Pieu, poteau*. ‖ *m. Homme stupide*. (*Lex. Aud.* apud *Fest.*) *Voy.* Stipes. ‖ *Nom d'homme*. Mīrārĭs vĕtĕrēs, Văcĕrrā, solos. *M.* (VIII, 69).

Văchālis. *Voy.* Vahalis.

Văcillō, ās, ārĕ. *n. Vaciller, chanceler*. Dēnĭquĕ sūb pĕdĭbŭs tēllŭs quūm tōtă văcillăt. *Lr.* (V, 1255). Hāc ĭgĭtŭr rātiōnĕ văcillānt ōmnĭă tēctă. *Id.* (VI, 574). SYN. Lăbō, nūtō, tĭtŭbō, etc. ‖ *Au fig.* Ægrōtāt fāmă văcillāns. *Lr.* (IV, 1117).

Văcīvē. *adv. Par loisir*. Quārtŭm lĭbēllŭm dūm văcīvē pĕrlĕgēs. *Ph.*

Văcīvĭtās, ātis. *f. Vide, manque*. Ītă cĭbī văcīvĭtātĕ vĕnĭō lāxīs lăctĭbŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 40).

Văcīvŭs, ă, ŭm. *Vide*. Ŭt bĕnĕ văcīvās ædēs fēcīstī mĭhī ! *Pl.* (*Cas.* III, 4, 6). SYN. Văcŭŭs. ‖ *Au fig. Qui vaque, non occupé*. Āccĭpīte ēt dătĕ văcīvās aurēs, dum ēlŏquŏr. *Pl.* (*Trin. prol.* 11). Sīnĕ mē, văcīvŭm tēmpŭs nĕ quōd dēm mĭhī! Lăbōrīs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 38).

Văcō, ās, ārĕ. *n. Être vide*. Ōdī, quŭm lātĕ splēndĭdă cērā văcāt. *O.* Cērnĭs ŭt fōntēs lĭquŏr īntrorsŭs āctŭs lĭnquāt ; ŭt rīpæ văcēnt ? *Sen.* (*Thyest.* 107). PPH. Văcŭŭm, văcāns, văcŭātŭm ēst. ‖ *Être vide de, manquer, n'avoir point*. Hōstĭ văcārĕ dŏmōs, sēdēsque ādstārĕ rĕlictās. *V.* Ōrā văcēnt ĕpŭlīs. *O.* Văcāt īnsŭlă cultū. *Id.* SYN. Cārĕō. *Voy. ce mot.* ‖ *Prendre du repos*. Fēstŭs ĭn prātĭs văcāt ōtĭōsō Cūm bŏvĕ pāgŭs. *H.* SYN. Quiēscō, ōtĭŏr. ‖ *Donner tout son temps à une occupation, vaquer à*. Īn nūllŭm mĕă mēns grāndĕ văcāvit ŏpŭs. *O.* Vēl tāntŭm cāusĭs, vēl tĭbī sæpĕ văcās. *M.* (II, 5). Aŭlă chŏrĭs ĕpŭlīsquĕ văcāt. *Cl.* SYN. Incŭmbŏ, stŭdĕō, ĭnvĭgĭlō, ĭnsŭdō. ‖ *Prêter son attention, écouter*. Dūm pĕrăgō tĕcŭm paucă, sĕd āpta, văcā. *O.* Nōstrĭs carmĭnĭbŭs tāmĕn văcābĭt. *M.* (VI, 96). SYN. Ătĕndō, aŭdĭō. ‖ *Avec l'infin. Avoir le loisir de*. Nūllŏs hŏmĭnŭm lūgĕrĕ văcāmŭs. *L.* Tĕr Tўrĭās ăcĭēs ādvērsāquĕ signă văcāstī Stĕrnĕrĕ: *St.* ‖ Văcāt. *unip. Même sens*. Ēt văcĕt ānnālĕs nōstrōrum aŭdīrĕ lăbōrum. *V.* Sī văcat ēxiguum profŭgō dărĕ tēmpŭs ămĭco. *O.* Si văcāt, ēt placĭdī rātiōnem ădmittĭtĭs, ēdam. *J.* (1, 21). PPH. Tēmpŭs ēst. ‖ *qqf. Il est permis*. Hāctĕnŭs ĭndŭlsissĕ văcat. *V.* Quatĕnŭs ĭndŭlsissĕ văcat. *Sil. Voy.* Licet.

Văcŭātŭs, ă, ŭm. *Vidé*. Făctŭs, ĭnānītŭsquĕ lŏcus măgĭs āc văcŭātŭs. *Lr.* (V, 1025). Īmpēnsis bēllī văcŭātŏs sæpĕ Pĕnātēs. *Sil.*

Văcūnă, æ. *f. Déesse des Sabins que les labou-*

reurs honoraient après la récolte. Nām quŏquĕ quŭm fīūnt ăntīquæ săcrā Văcūnæ. *O.* Hŏc tĭbī dictăbām pōst fānŭm pūtrĕ Văcūnæ. *H.* ‖ *La même, prise pour la déesse du loisir.* Tōtām trādŏ tĭbī sīmŭl Văcūnām. *Aus.* (*Epist.* 4, 99). Quī lĕgĭs hæc, dīvæ bŏnă vĕrbă prĕcārĕ Văcūnæ, Nūnc săltĕm văcŭō dētŭr ŭt ĕssĕ mĭhī. *Inscr.* (apud *Bonad.* ex ant. lap. II, p. 536).

Văcūnālĭs, ĕ. *De Vacuna.* Ăntĕ Văcūnālēs stāntquĕ sĕdĕntquĕ fŏcōs. *O.*

Văcŭō, ās, ārĕ. *Vider, rendre vide.* Ēlўsĭŭm lĭcĕāt sī văcŭārĕ nĕmŭs. *M.* (XI, 15). Văcŭāntquĕ prōfŭndō Aūrum ĭmmānĕ mĕrō. *St.* SYN. Ināniō, ĕxhaūrlō. ‖ — cōlŭm. *Dévider.* Vēl Sўrĭās văcŭāssĕ cōlus. *Sid.* (*Pan.* 3026). Ēt Lăchĕsĭn pūtrī văcŭāntēm sæcŭlă pēnsō. *St. Voy.* Neo. ‖ *Au fig.* Quō sēmĕl ĭmplētŭs, nunquām văcŭābĭtŭr illō. *Prosp.* (*Epig.* 73, 9, nempe amore Christi). Văcŭāvĭt ūmbrām vērĭtās. *P. Nol.* (13, 660).

Văcŭŭs, ă, ŭm. *Vide; vaste, spacieux.* Pērquĕ dŏmōs Dītĭs văcŭās ĕt ĭnānĭă rēgnă. *V.* Ăĕră pĕr văcŭŭm fĕrrī. Ēt văcŭō pătŭērūnt æquŏrĕ cāmpī. *Id.* SYN. Văcāns, văcŭātŭs, ĭnānĭs, *qqf.* pūrŭs, ăpĕrtŭs, lĭbĕr, lātŭs, ămplŭs, effūsŭs, pătēns, spătĭōsŭs. ‖ *n. pris subst. Vide, espace vide.* In văcŭŭm pōtĕrūnt se ēxtēndĕrĕ rāmī. *V.* Văcŭī mĭnŭs ĭntŭs hăbērĕ. *Lr.* (I, 367). SYN. Ināndĕ. ‖ *Qui manque, privé.* Văcŭŭm vēlāmĭnĕ pĕctŭs. *O.* Ēnsĕ Vidĭt ēbŭr văcŭŭm. SYN. Cărēns, ēxpĕrs, etc. *Voy. ces mots.* ‖ *Au fig. Exempt, libre de.* Sīve ŏpĕrŭm văcŭō grātŭs cōnvīvă pĕr ĭmbrēs (venerat). *H.* Văcŭās cædĭs hăbētĕ mānŭs. *O.* SYN. Lĭbĕr, văcāns, ĭmmūnĭs, etc. ‖ *Qui manque.* Ănĭmī văcŭŭs. *St.* ‖ *Qui a du loisir.* Cētĕrā quæ văcŭās tĕnŭīssēnt cārmĭnă mēntēs. *V.* Sī văcŭŭm tĕpĭdō cēpīssēt vīllŭlă tēctō. *H.* Nĕc rūrsŭs jŭbĕō, dūm sīt văcŭīssĭmă, quærās. *O.* SYN. Văcāns, ōtĭōsŭs, etc. ‖ Văcŭŭm ēst. *Il est loisible, il est permis.* Āt prælscīrĕ dĕīs văcŭŭm ēst. *Capel.* (I, p. 9). ‖ *Qui est sans propriétaire.* Ēlĭgĕ dē văcŭīs quām nōn sĭbī vīndĭcĕt ăltĕr. *O.* ‖ In văcŭŭm vĕnīō. *Recueillir une succession vacante.* Ēt sī quīs căsŭs pŭĕrum ēgĕrīt Orcō, In văcŭŭm vĕnĭās. *H.* ‖ *Libre d'amour.* Cāntāmŭs văcŭī, sīvĕ quĭd ūrīmŭr. *H.* Quī sēmpĕr văcŭām, sēmpĕr ămābĭlem Spērāt. *Id.* ‖ *Qui n'a pas de cause.* Văcŭō quæ currĕrĕ sēmĭnă mōtŭ Āffirmāt. *Lr.* (II, 96). SYN. InāniS. ‖ *Vain, inutile.* Nĕc văcŭōs tăcĭtŭs fāscēs ĕt ĭnānĕ trĭbūnāl Accĭpĭĕt. *Calp.* (1, 70). Nūllă sūpĕr văcŭīs tĕrĕrēntŭr tēmpŏrā vĕrbīs. *Alc.* (V, 45). SYN. InāniS, vānŭs.

Vădātŭs, ă, ŭm, *part. de* Vador. *Qui a assigné en justice.* Ēt căsū tūnc rĕspondērĕ vădātō Dēbēbāt; quŏd nī fēcissēt, pērdĕrĕ lītēm. *H.* (*Sat.* I, 9, 36. *Bentl.* leg. *vadatus.* Quod mallem, si libri sinerent; displicet enim *casu... vadato.* Vid. tamen *Heindf.*). ‖ *pass. Qui doit comparaître; au fig. lié, engagé.* Ītă mē vădatum ămōrĕ vīnctŭmquĕ ātthīēs. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 3). Nĕc mihi ămātore hŏc ŏpŭ', nĕc trĭcōnĕ vădātō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 26).

Vădĭmōnĭŭm, ĭī. *n. Engagement pris sous caution de comparaître en justice.* Āpŭlŭs hæ căpĭānt vădĭmōnĭa gārrŭlă cēræ. *O.* Nēc fŏrā sūnt nōbĭs, nĕc sūnt vadĭmōnĭă nōtă. *M.* (XIV, 135). Lābŭntŭr ĭntĕrĕă rēs, ēt vădĭmōnĭă fīūnt. *Lr.* (IV, 1116). Vadĭmōnĭum ultro hic mihi facit. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 19). ‖ *Au fig.* Qui prĕcĕ prōfūsă dŏmĭnī vădĭmōnĭa plācāns. *Fort.* (*V. S. M.* II, 405).

Vădŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Aller en avant, souv. aller rapidement.* Vădĭmŭs haūd dūbĭām ĭn mōrtĕm. *V.* Vāde, ăgĕ, nātĕ, vŏcā zĕphўrōs. Īllĕ dūcem haūd tĭmĭdīs vădĕntĕm pāssĭbŭs æquat. *Id.* Nōn ĕgŏ pĕr prærcēps ēt ăcūtă căcūmĭnă vădăm. *O.* SYN. Ĕō, grădĭŏr, ămbŭlō, pĕrgō, fēstĭnō, etc.

Vădŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Assigner quelqu'un en justice en lui faisant donner caution.* Vădātŭr hic mē. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 18. *Id. Aul.* II, 4, 40). Jāmquĕ vădātūrŭs: Lēctĭcă prōdĕāt, ĭnquīt. *O.* ‖ *Pass. Être assigné, donner caution.* (*Cf. Diom.* 2, 445.) *Voy.* Vadatus.

Vădōsŭs, ă, ŭm. *Gueable, qui a des bancs.* Āmnĭsquĕ vădōsī Accĭlă Vŏltŭrnī. *V.* Littŏrăquĕ ĭn Sўrtēs rĕvŏcāns sĭnŭātă vădōsās. *Man.* (IV, 598).

Vădŭm, ī. *n. Gué; banc de sable.* Flūmĭnĕ vīx tūtă vădīs. *L.* Īllĭdĭtquĕ vădīs, ātquĕ āggĕrĕ cīnxīt ārēnæ. *V.* Sēdĭt lĭmōsō prēssă cārīnă vădō. *O.* SYN. *qqf.* Brĕvĭă. ‖ *En gén. Fond.* Hircŭmquĕ clausō lĭquĭt hærēntēm vădō. *Ph. Voy.* Fundus. ‖ *Au fig.* Cērā vădŭm tēntĕt rāsĭs ĭnfūsă tăbēllīs. *O.* ‖ In vădō sŭm. *prov. Être en lieu de sûreté.* Ōmnĭs rēs ēst jam ĭn vădō. *Ter.* (*And.* V, 2, 4. Et *Pl. Aul.* IV, 10, 73). ‖ *Par ext. Eau des fleuves, de la mer.* Lōngă sŭlcānt vădă sălsă cārīnæ. *V.* Mittĭt ăb Eūxĭnīs hæc tĭbī Năsō vădīs. *O.* Plācīdă quĭētō lābĭtŭr Lēthĕ vădō. *Sen.* (*H. Fur.* 680. *Id. Phœn.* 604, de Pactolo). ‖ Vădă (Volaterrana). *n. pl. Petite ville sur la côte d'Étrurie.* In Vŏlātĕrrānŭm, vērō Vădă nōmĭnĕ, trăctŭm. *Rutil.* (1, 455).

Væ. *interj.* (οὐαὶ). *Hélas!* Māntŭă væ! mĭsĕræ nĭmĭŭm vīcīnă Crĕmōnæ! *V.* Huic ĕgŏ, væ dēmēns, nārrābăm flumĭnum ămōrēs. *O.* Quŭm tū, Ljdĭă, Tēlĕphī Laūdās brāchĭă, væ! mĕŭm Fērvēns dĭffĭcĭlī bilĕ tūmĕt jēcŭr. *H.* SYN. Heū, āh. ‖ *Malheur à!* Væ mĭsĕrō mihī! quāntă dē spē dēcĭdī! *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 9). Væ tĕrgō mĕō! *Pl.* (*Men.* II, 2, 3). Væ tĭbī, causĭdĭcĕ! *M.* (V, 33). SYN. Pĕræm, pĕrĕās, pĕrĕāt, dīspĕrĕām, etc. PPH. Tē *ou* Āt tē Dī pērdānt. Āh, pĕræm. Vōbĭs mălĕ sĭt. Pĕrĕās mălĕ. Nē vălĕam *ou* vīvam... sī. Tĭbī mulha mălă evēnant. VERS. Ĭsti dī mala multa dĕnt chĕnti! *Cat.* At vobis male sit, malæ tenebræ Orci. *Id.* Ō pereat quicumque meracas reppĕrit uvas! *Tib.* Pācĕ tŭā, pĕrĕānt ārcŭs pĕrĕāntquĕ sagittæ. *Id.* Īlli sub tĕrris fiānt mălă multă puellæ. *Pp.* Sēd mihi vēl tellŭs ŏptem prĭŭs ĭma dĕhīscāt, Vēl pătĕr ŏmnĭpŏtēns ădĭgāt mē fŭlmĭne ād ūmbrās. *V.* Dēvŏcĕr ante precor sŭbĭto tĕllūris hiātu, Aut rutilo missi fulminis igne cremer. *O.* Illum egŏ devŏvĕō (*Ibis*, 93). Jūpĭtĕr tē dīquĕ pērdānt! *Pl.* Væ căpĭtī tŭō. *Id. Voy.* Exsecror, Imprecor. ‖ Væ victīs. *formul. Malheur aux vaincus.* (*Pl. Pseud.* V, 2, 19.) ‖ † *Avec l'accus.* Væ tē! *Pl.* (*As.* II, 4, 75).

Vænĕō. *Voy.* Veneo.

Văfĕr, văfră, văfrŭm. *Fin, rusé.* Quā văfĕr ēlūdī possĕt rătiōnĕ marītŭs. *O.* Aut văfrī inscītĭa jurīs Pōstrēmum ēxpēllĕt. *H.* Stigmătă nēc văfrā dēlēbĭt Cinnamŭs ārtĕ. *M.* (VI, 64). Tērgŭm văriŭm, lĭnguăm văfram. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 70). SYN. Āstŭtŭs, callĭdŭs, dŏlōsŭs, etc. *Voy.* Dolosus.

Văgă, æ. *f.* (Οὐάγα). *Ville de Numidie.* Tūm Văga. ēt āntīquīs dēlēctŭs rēgĭbŭs Hippō. *Sil.*

Văgābŭndŭs, ă, ŭm. *Errant. Voy. le suiv.* ‖ † Văgabundus. Quŭm văgabŭndă vŏlāt cŏmmōtĭs plausĭbŭs ālēs. *Drac.* (*Hex.* 1, 140).

Văgāns, tis. *Errant, vagabond.* Nārcissŭm pĕr dēvĭă lūstră văgāntēm. *O.* Tōtōquĕ văgāntĭă cœlo

Lūmĭnă. *L.* Cūris sōlūtŭs, ēxsŭl, ĭntrĕpĭdŭs, văgāns. *Sen.* (*OEd.* 13). *Voy.* Errans.

Văgĕ. *adv. D'une manière errante.* Vītāī paŭsă, văgĕquĕ Deērrārūnt pāssĭm mōtŭs ăb sēnsĭbŭs ōmnēs. *Lr.* (III, 874).

Văgēllĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Dēclāmātōrĭs Mūtĭnēnsĭs cōrdĕ Văgēllĭī. *J.* (16, 23).

Văgēnnī, ōrŭm. *m. pl. Peuples des montagnes de la Ligurie.* Tūm pērnīx Lĭgŭs, ēt spārsī pēr sāxă Văgēnnī. *Sil.*

Văgīnă, æ. *f. Gaine, fourreau.* Ātque hăbĭlĕm (ensem) văgīna āptārāt ēburnā. *V.* Gēmmās ād pōcŭlă trānsfĕrt Ā dīgĭtīs, quās ĭn văgīnæ frōntĕ sōlēbăt Pōnĕrĕ. *J.* (5, 42). SYN. Thēcă, *qqf.* īmāgō. EP. Ēburnă, ēburnĕă, cāvă, aūrātă, pēndēns, pendŭlă, sūspēnsă. PPH. Văcŭūm, cāvŭm ēbŭr. ‖ *Épée dans le fourreau.* Ēnsēm, gladĭūm, fĕrrŭm tĕgō, condō, rĕcondō; văgīnā, ĭn văgīnā tĕgō, claūdō, rĕcondō; văgīnæ rēddō. VERS. Claūsūsque ēt condĭtŭs ēnsĭs. *L.* Quōs cōhĭbĕbāt ēbŭr văgīnæ sēctĭlĭs ēnsēs. *Sil.* Gladĭōsquĕ tĕgāt văgīnā mĭnācēs. *Cl.* Ōmnĭūm fĕrrŭm lātĕt. *Sen.* Quĭd strictum ābnŭĭs Rēcondĕre ēnsĕm? *Id.* ‖ *Dégainer.* Ēnsēm, gladĭūm, fĕrrŭm căpŭlō, stringō, dēstringō, cōrrīpŭlō, ārrīpŭlō, dētĕgō, rĕclūdō, nūdō, ēxsĕrō, ēxŭō; văgīnā ēripŭlō, dĕrīpŭlō, dūcō, lĭbĕrō, etc. Ēnsĭs nūdŭs, nūdātŭs, văcŭūs. VERS. Văgīnāquĕ cāvā fŭlgēntēm dĕrīpĭt ēnsēm. *V.* Pārs gladĭōs strīngūnt mānĭbŭs. Stāt fĕrrī ācĭēs mūcrōnĕ cōrŭscō. *Id.* Ēt strictūm prōpĕrē văgīnā dētĕgĭt ēnsēm. *Sil.* Ēnsĕm Văgīna ēxŭĕrāt. *St.* Dētĕgĕ jām fĕrrŭm. *L.* Ēnse ārmārĕ mānŭs. *V. Fl.* Aūt cūr dēxtĕrĭs Āptāntŭr ēnsēs condĭtī? *H.*

Văgĭō, īs, ĭī, ītŭm, īrĕ. *n. Vagir, crier comme l'enfant au berceau.* Văgĭĕrānt ămbō, părĭtĕr sēntīrĕ pūtārēs. *O.* Ĭnfantī văgĭāt ōrĕ pŭĕr. *Id.* Prīmō mūrmŭrĕ dūlcĕ văgĭēntēm. *St.* Ĭnfantēm văgīssĕ nĕgānt. *Phoc.* (in *Anth.* I, p. 365). SYN. Plōrō, flĕō. PPH. Văgĭtŭm, văgĭtŭs dŏ, ĕdŏ, mittŏ, fundŏ, ōrĕ fundŏ, cĭĕō. Văgĭtū, văgĭtĭbŭs aūrās, ætherā ĭmplĕō, fĕrĭō, pūlsō. PHR. Mŏdŏ primōs ĭncipiēntēm Ēdĕrĕ văgĭtŭs. *J.* Ĭnfantūmque ănīmæ flentēs. *V.* ‖ *Au fig.* Clāmōrque ād cœlum volvendū pĕr ætherā văgit. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 6, 5).

? Văgĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. du précéd.* Quūmquĕ tĭbī văgĭtĕt tĕrtĭŭs ĭnfāns. *St.* (*Silv.* IV, 8, 55. Alii leg. *vagiret.* Sed *Gl. Isid.* Vagitatur, *violenter flet*).

Văgĭtŭs, ūs. *m. Vagissement, cri des enfans au berceau.* Contĭnŭo audītæ vōcēs, văgĭtŭs ēt ingēns. *V.* Văgĭtŭs dēdĭt īllĕ mĭsĕr. *O.* Văgĭtūmquĕ rūdēm flētūmque ĭnfantĭs ămābās. *St.* Fēlix quæ tāntīs sōnŭīt văgĭtĭbŭs. *M.* (IX, 21). SYN. Plōrātŭs, flētŭs. EP. Pŭĕrīlis, tĕnĕr, quĕrŭlŭs, trĕmŭlŭs.

† Văgō, ās, ārĕ. *n. Comme le suiv.* Ārbōrēs vēntō vagānt. *Enn.* (apud *Non.* 7, 2. Ubi multa). Quæ circum vīcĭnōs vagās. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 14). Ĭnfernas ănīmas Achĕrōntĕ vagārĕ. *Lr.* (III, 628). Ĭmpĕrāt ut prodāt, sī nūntĭa vērā vāgārēnt. *Fort.* (*V. S. M.* 1, 476).

1. Văgŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Courir çà et là, errer; se tromper de route.* Nūnc ĭntērquĕ cānēs, ēt circum tēctă văgāntŭr. *V.* Stēllæ spontĕ sŭā jūssænĕ văgēntŭr ēt errēnt. *H.* Spārtăcum sī quā pōtŭīt vagantēm Fālĕrĕ tēstă. *Id.* Ĭno ētĭām prīmā tĕrrīs ætātĕ văgāta ēst. *Pp.* (II, 21, 21. Quidam leg. *terras*). SYN. Discūrrŏ, errŏ, ŏbērrŏ, deērrŏ, palŏr. PPH. Errō vīā. Hūc illūc fĕrŏr. Ĭncertō cursū fĕrŏr. Vīā dēflĕctŏ. Dēvĭŭs errŏ. Ĭncertĭs pāssĭbŭs errŏ. Vīæ nēscĭŭs, ĭnscĭŭs errŏ, văgŏr. Văgŭs fĕrŏr. Ĭncertām vĭām, ĭncertās vĭās ĕō. Ĭtĕr, vĭām nēscĭō. Vagantēm, ĭncertūm errŏr ăgĭt. VERS. Ēxcŭtĭmūr cursu, ēt cæcis errāmŭs ĭn ūndīs. *V.* Errābānt āctī fātĭs mărĭa ōmnĭă circūm. Vărĭīs hĭnc ĭnde errōrĭbŭs āctŭs. Pĕr dēvĭă lūstrā văgāntēm. Sīc tōtă pāssĭm rĕgĭōnĕ văgantŭr. Sīve errōrĕ vīæ, seū tēmpēstātĭbŭs āctī. Ignārī hŏmĭnŭmquĕ lŏcōrūmquĕ Errāmŭs. *Id.* Pălantēs errōr cērtō dē trāmĭtĕ pĕllĭt. *H.* Errāmūsquĕ văgō pĕr lŏcă sācrā pĕdĕ. *O.* ‖ *Au fig. Se répandre.* Ēă fāmā văgātŭr. *V.* Mixtăquĕ cūm vērĭs pāssĭm cōmmēntă văgantŭr. *O.* SYN. Spārgŏr. ‖ *Divaguer.* Ĭdcircŏnĕ văgĕr scrĭbāmquĕ licēntĕr? *H.*

2. † Văgŏr, ōrĭs. *m. Comme* Vagitus. Quī clāmōs ōppŭgnantēs văgŏrĕ vōlānti. *Enn.* (apud *Fest.*). Miscētur fūnĕrĕ văgŏr. *Lr.* (II, 576).

Văgŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Vagus. Ănĭmŭlă văgŭlă, blāndŭlă. *Hadrian.* (apud *Spart.* 25).

Văgŭs, ă, ŭm. *Errant.* Nēc văgŭs, ēxtērnĭs rĕpētēns cōmpĕndĭă tĕrrīs. *Tib.* (I, 4, 39, de navita). Sæpĕ văgōs ēxtrā līmĭnă fĕrtĕ pĕdēs. *O.* Āt tū, naūtă, văgæ nĕ pārcĕ mālignŭs ārēnæ. *H.* SYN. Văgāns, errāns, errābŭndŭs, errātĭcŭs, ŏbērrāns, dēvĭŭs, discūrrēns. PPH. Errōrĕ, errōrĭbŭs āctŭs. Vārĭīs errōrĭbŭs āctŭs. Vīā ēxcussŭs. Vīæ nēscĭŭs, ĭnscĭŭs, ĭncertŭs. *Voy.* Vagor 1. ‖ — pēs. *En partic. Pied qui danse dans un soulier trop large.* Nēc văgŭs ĭn laxā pēs tĭbī pēllĕ nătĕt. *O.* ‖ — crīnēs. *Cheveux non attachés.* Ūtquĕ văgī crīnēs pĕr collă jăcēbānt. *O.* (Et *Prop.* II, 18, 9). SYN. Sōlūtŭs, etc. *Voy.* Capillus. ‖ *Fleuve qui sort de son lit.* Quæ quūm sæpĕ văgus prĕmĕrĕt tōrrēntĭbŭs ūndis Tĭbrĭs. *M.* (X, 85). Văgŭs ēt sĭnĭstrā Labĭtŭr rīpā. *H.* SYN. Ĭnundāns, ēxundāns, effūsŭs. ‖ *Qui se répand, fluide.* Ūt văgŭs, ă tĕrrīs quā sūrgĕrĕ nītĭtŭr, āĕr. *Tib.* (IV, 1, 21). *Voy.* Fluidus. ‖ *Ondoyant, agité.* Dīscŭrsŭs vārĭōs văgūmquĕ mānĕ. *M.* (VII, 39, scil. ob turbam clientium). Seū văgă dūcŭnt Æquŏrā. *Tib.* (II, 6, 3). *Voy.* Undans. ‖ *Au fig.* Jām văgă prōsĭlĭēt frēnīs nātūrā rĕmōtīs. *H.* SYN. Sōlŭtŭs, effusŭs. ‖ *Inconstant, léger.* Quīntĭlĭānĕ văgæ mŏdĕrātŏr summĕ jūvēntæ. *M.* (II, 90). SYN. Incōnstāns, lēvĭs, etc. ‖ *Volage.* Nōn ēst illă văgīs sĭmĭlĭs collāta pŭellīs. *Pp.* (I, 5, 7). Mārtĕm fŭrĭbŭndă cēcĭdī, Lēgĭtĭmōs ēssĕt quūm văgŭs āntĕ tōrōs. *M.* (VI, 21). ‖ *Désœuvré.* Quūm pātŭlīs tĕrĕrēm văgŭs ōtĭă sēptīs. *St.* ‖ *Qui divague, extravagant.* Fāllunt nos ŏcŭlī, văgĭquĕ sēnsus Ŏppressă rātĭonĕ mēntĭuntŭr. *Petr.* (*fragm.*). Stĭmŭlātŭs ŭbī fūrēntī rabiē, văgŭs ănĭmī. *Cat.* (65, 4).

Vāh. *interj. exprimant l'étonnement, la douleur, la joie.* Vāh! lēnŏ ĭnīquă mē nōn vŏlt lŏquī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 33). Vāh! solŭs hīc hŏmo ēst quī sciāt dīvĭnĭtŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 33). Vāh! pĕrīī; hoc malum ĭntēgrāscĭt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 5). Vāh! cēnsēn' hŏmĭnem mē ēssĕ? *Id.* (*Ad.* IV, 2, 40). Quām gaudĕō... Vāh! vivĕre ētĭāmnūnc lŭbĕt (*Ib.* III, 4, 75).

Vāhă. *primit. de* Vah. (*Pl. Cas.* IV, 4, 25. Cf. *Prisc.* 1, 548.)

Vāhălis *ou* Văchălis, ĭs. *m. Le Wahl, nom d'un bras du Rhin à son embouchure.* Tū Tūncrum ēt Vāhalĭm, Vĭsŭrgĭn, Albĭm. *Sid.* (*Pan.* 2319. *Ib.* 2417. Alii utrobique leg. *Vachalis*. Sed in talibus, littera *c* sæpe a librariis medii ævi inseritur. Est apud *Cæs. B. G.* 4, 10, et *Tac. An.* 2, 6, *Vahalis*).

Vălă, æ. *m. Nom d'homme.* Quŏd cœlŭm, Vălă, Sălērnī. *H.*

Vălămēris, ĭs. *f. Ville d'Illyrie.* Ēxcīsām quă sē Vălămēris ăb ărmīs. *Sid.* (*Pan.* 255).

Văldē. *adv. sync. de* Valide. *Fort, beaucoup.* Nīl mĭhī tām văldē placĕāt, Rhāmnūsĭă vīrgŏ. *Cat.* (68, 77). Nām mălă vălde ĕst Bēstĭă. *Id.* (69, 7). Hŏc văldē vĭtŭm pĕrĭcŭlōsum ĕst. *M.* (III, 44). SYN. Mŭltŭm, etc. *Voy. ce mot.* || *Oui, certainement.* Meām tu ămīcām vēndĭdistī? Vălde, vigintī mīnīs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 110. *Glos. Placidi* : « *Valde* adverbium comprobantis et probantis. ») SYN. Ĭtă, sānē. || Văldĭŭs. *compar.* Quĭd pŏssīm, vĭdĕt ăc nōvīt mē văldĭŭs ĭpsŏ. *H.* Văldĭŭs ŏblēctăt pŏpŭlŭm mĕlĭŭsquĕ mŏrātŭr. *Id.* SYN. Măgĭs, mĕlĭŭs.

Vălē, vălētĕ. *impér. de* Valeo. *Portez-vous bien, formule d'adieu chez les Latins.* Sālve ætĕrnŭm, mĭhī măxīmē Pāllă, Ætĕrnŭmquĕ vălē. *V.* Vivĕ vălēquĕ. *H.* Dūrăquĕ cōnsĕrvæ lignă, vălētĕ, fŏrēs. *O.* SYN. Vălĕās, vivĕ. || *Subst. n. Adieu.* Ăccĭpĕre ĕt părĭlī rēddĕrĕ vŏcĕ vălē. *O. Voy. le suiv.* || *qqf. Salut, état de santé.* Ăccĭpĕ sŭprēmō dĭctŭm mĭhī fŏrsĭtăn ōrĕ, Quŏd, tĭbī quī mittĭt nōn hăbĕt ĭpsĕ, vălē. *O.* SYN. Sălūs.

Vălĕ dĭcō *ou* Vălēdĭcō, *qqf.* Vălēdĭcō, cis, xī, cĕrĕ. *Dire adieu.* Sūprēmūmquĕ vălē, plēnō sĭngultĭbŭs ōrĕ, Vīx dīxĭt. *O.* Vīx illŭd pŏtŭit dĭcĕrĕ trīstĕ vălē. Sæpĕ, vălē dĭctō, rūrsŭs sūm mūltă lŏcūtŭs. Ĭdquĕ, quŏd ĭgnōtī făcĭūnt, vălēdĭcĕrĕ sălēm. *Id.* (*Trist.* I, 7, 21). VERS. Vivĭtĕ silvæ. *V.* Ætĕrnŭmquĕ vălē. *Id.* Trīstīquĕ mĭsĕrrīmă tāndĕm Ōrĕ Vălē dīxĭt. *O.* Quām vix sŭstĭnŭĭt dĭcĕrĕ lĭnguă vălē! Trīstĭs ăbīs; ŏcŭlĭs ăbĕuntĕm prōsĕquŏr ūdĭs, Et dīxĭt tĕnŭī mūrmŭrĕ lĭnguă vălē. Ēstĕ sălūtāti tēmpŭs ĭn ōmnĕ mĭhī. *Id.* Neŭtĕrquĕ rēcēdens Sŭ-tĭnŭĭt dīxissĕ vălē. *L.* Ătque ĭn pĕrpĕtŭŭm, frātĕr, ăve ătquĕ vălē. *Cat.*

Vălĕn'. *pour* Valesne. Vălĕn'? Vălŭĭstĭn'? Vălĕo, ēt vălŭī rēctĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 12. Forte *at valui*).

Vălēns, tis. *Qui est en bonne santé.* Sīve ægrā părĭtĕr, sīvĕ vălēntĕ sŭmŭs. *Pp.* (II, 17, 19). SYN. Sānŭs, vallĭdŭs. || *Fort, robuste.* Nēssŭs ădĭt, mēmbrisquĕ vălens scītŭsquĕ vădōrŭm. *O.* Trūncōs sēnsĕrĕ vălēntēs. *V.* SYN. Vălĭdŭs, etc. *Voy.* Robustus. || — tēlă, vēstĭs. *Grosse étoffe.* Sī fŭlt Ăndrŏmăchē tūnĭcās ĭndūtă vălēntēs. *O.* || *Au fig. Efficace, fort, puissant.* Ăd lēlŭm causās sătĭs illă vălēntēs Plāgă dĕdīt. *O.* Ămōr pătrīæ rătĭōnĕ vălēn-tĭōr ōmnī. *Id.* SYN. Pŏtēns. || *Subst. m. Valens, empereur d'Orient de la famille Flavienne.* Ūt sclăt hŏc, sŭpĕrum cūră sĕcūndă, Vălens. *Aus.* (*Epig.* 3, 6). Nēc fĭdă Vălēnti Dēxtĕră. *Cl.*

Vălēntĕr. *Fortement.* Præcēps spirārĕ vălēntĭŭs eūrŭs. *O.* SYN. Fŏrtĭtĕr, vălidē, vēhēmēntĕr. || *Courageusement.* Cōmĭtārĕ vălēntĕr Tūrbăm, nātĕ, mĕăm. *Hil. Pict.* (*Mac.* 184. *Non.* 2, 901 : *Valentia*, fortitudo).

Vălēntĭă, æ. *f.* 1. *arch. Force, vigueur, vaillance.* Săpiēntĭă, gŭbērnātŏr, tŏrquĕt nāvēm, nōn vălentĭă. *Titin.* (apud *Non.* 2, 901). Ōmnēs fŏr-mĭdānt hŏmĭnĭs ēj's vălēntĭām. *Nov.* (*ibid.*). SYN. Vīs, vīrtūs. || 2. *Valence, villes de l'Espagne Tarraconaise et de la Gaule Narbonaise.*

Vălēntĭnă, æ. *f. Nom de femme.* (*Anth.* II, p. 234.)

Vălēntĭnĭānŭs *ou* Vălēntĭnĭānŭs, ĭ. *m. Valentinien, frère de Valens, empereur d'Occident.* Mōtĭbŭs ĭtăllæ pūgnāntĕ Vălēntĭnĭānō. *Fort.* (*V. S. M.* II, 118). Ămplă Vălēntĭnĭānī vīrtūs cōgnĭtă mundō (*Anth.* II, p. 460).

Vălēntĭnŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Ĭnquĕ Vălēntĭ-nūm tē mŏrĭēntĕ cădēns. *Aus.* (*Par.* 15, 8). || *Entre autres, Un hérésiarque fameux du deuxième siècle.* Nāmquĕ Vălēntĭnō Dĕŭs ĕst ĭnsānŭs. *Tert.* (*adv. Marc.* I, 160). || *Un saint.* Ĭndĕ Vă-lēntĭnī bĕnēdĭctī tēmplă rĕquīrĕ. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 647).

† Vălēntŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Valens. Ōnsecro, ŭt vălēntŭla ĕst? *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 26).

Vălĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *n. Être en bonne santé.* Făcīle ōmnēs, quŭm vălēmŭs, rēctă cōnsĭlĭa ægrōtīs dămŭs. *Ter.* (*And.* II, 1, 9). Bĕnĕne vă-quĕ vălŭīstī? *Pl.* (*Epid.* I, 2, 26). Sī tămĕn ĭpsĕ vălēs, ăllĭquă nōs pārtĕ vălēmŭs. *O.* Ūt vălēs? *H.* SYN. Vīgĕō. PPH. Bĕnĕ vălĕō. Sŭm sānŭs, ĭncŏlŭ-mĭs, vălēns. Mē bĕnĕ, rēctĕ hăbĕō. PHR. Sī vēntrī bĕnĕ, sī lătĕrī ĕst pĕdĭbŭsquĕ. *H.* Ŭt sit mēns sāna ĭn cŏrpŏrĕ sānō. *J.* || Vălĕ. *Voy. ce mot.* || Vălĕās, ăt, etc. *Formule d'imprécation.* Vălĕānt quī ĭntĕr nōs dissĭdĭŭm vōlŭnt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 13). Vă-lĕātquĕ Vēnŭs vălĕāntquĕ pŭēllæ. *Tib.* (II, 6, 9). *Voy.* Væ. || *Être fort, puissant, pouvoir.* Flĕt sĭbī dēmēntēs tām vălŭīssĕ mānŭs. *Tib.* (I, 11, 56). Tūm, quĭă plūs vălĕō, mē sĕquĕtŭr tĕrtĭă. *Ph.* Plūs lĕgī-bŭs ārmă vălēnt. *O.* Sive ănĭmīs, sīve ărtĕ vălēs. *V.* Hæc ămŏr ēt mājōră vălēt. *Tib.* (III, 6, 17). SYN. Pōllĕō, pŏssŭm. PPH. Vīm, pŏndŭs hăbĕō. Sŭm pŏtēns, pollēns. || *Avec l'inf.* Ăvēm cōntingĕrĕ fĕrrō Nōn vălŭīt. *V.* Nēc vălŭĕrĕ mānŭs ēdūcĕrĕ tēlŭm. *O.* SYN. Pŏssŭm, *parf.* ēvălŭī. || *Avoir de l'effet.* Vōtă Prō dēplōrātō nōn vălŭĕrĕ vīrō. *O.* Ĭllĕ vălērĕ (vetuit), Jūrāssĕt cŭpĭdē quĭdquĭd ĭnēptŭs ămŏr. *Tib.* (I, 4, 14). SYN. Fĭō, ēvēnĭō. || *Valoir, coûter. Voy.* Cōnsto. || *Au pass. unip.* Ūt vălētŭr? *Pl.* (*Pers.* II, 5, 8).

Vălērĭānŭs, ĭ. *m. Nom d'homme.* Ă Vălērĭānō Pōllĭō, pētēs Quīntō. *M.* (I, 114). || *Valérien, empereur romain.* || † Vălērĭānŭs. *Nom d'un évêque.* Vĭdīmŭs, ō Chrīstī Vălērĭānē săcĕr. *Prud.* (*Peri.* 3334. *Ib.* 3679).

Vălērĭŭs, ĭī *et synér.* ĭ. *m.* (Οὐαλέριος). *Valérius, nom d'une illustre famille romaine.* Vălērī sēntēntĭă dīă. *Lucil.* (apud *Schol. Crug.* ad *Hor. Sat.* I, 6, 12). || *Entre autres, P. Valérius Publicola, consul avec Brutus.* Lævīnŭm, Vălērī gĕnŭs. *H.* SYN. Pŏplĭcŏlă. || *M. Valérius Corvinus, M. Valérius Messala. Voy.* Corvinus, Messala. || *C. Valérius Flaccus, poète épique latin.* SYN. Flăccŭs. PHR. Quī cĕcĭnĭt, măgnīs prīmŭm frĕtă pĕrvĭă nautīs Fătĭdĭcămquĕ rătēm. *V. Fl.* Ō mĭhī cūrārŭm prētĭŭm nōn vīlĕ mĕārŭm, Flăccĕ! *M. Voy.* Flaccus. || † Vălērĭŭs. *Nom de pontifes.* Hinc sācērdōtŭm dŏmŭs ĭnflŭlătă Vălērĭōrŭm. *Prud.* (*Peri.* 1117). *Voy. le précéd.*

Vălērŭs, ĭ. *m. Guerrier Rutule.* Haŭd ēxpĕrs Vălĕrŭs vīrtūtĭs ăvītæ. *V.*

Vălēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Prendre de la force.* Sēd pŏtĭŭs tălī fāctō rĕcrĕātă vălēscăt. *Lr.* (I, 940).

Vălētūdō, ĭnis. *f. État de santé.* Quăquĕ vălētūdō cōnstāt, nūnc lĭbĕră mŏrbĭs, Nūnc ŏppressă. *Man.* (III, 140). || *Bonne santé.* Grātĭă, fāmă, vălētūdō cōntingăt ăbundē. *H.* Vălētūdō dĕcrēscĭt, ăccrēscĭt lăbŏr. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 4). SYN. Sānĭtas, *qqf.* sălūs. || *Mauvaise santé.* Dūră vălētūdo ĭncĭdĕrĭt, seū tārda sĕnēctŭs. *H. Voy.* Morbus.

Vălgĭŭs, ĭī. *m. Valgius, poète du siècle d'Au-*

guste. Āmīcē Vālgī, stāt glācīēs īnērs. *H.* Vālgĭūs, ætērnō prōpiōr nōn āltĕr Hŏmērō. *Tib.* (IV, 1, 180).

Vālgŭs, ă, ŭm. *Qui a les jambes en cerceau, bancal.* Aūt vārum, aūt vālgum, aūt cōmpērnēm. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* Et *Nov.* apud *Non.* 1, 98). SYN. Vātĭūs. PHR. Sīmŭlānt quæ cōrnŭā lūnæ Crūrā. *M.* ‖ Vālgā lābrā. *Lèvres qui s'avancent pour donner un baiser.* Mājōrēm pārtēm vīdēās vālgīs sāvĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 16).

Vālīdē. *adv. Comme* Valde. Āmārē vālīdē cœpī hīc mērētrīcēm. *Pl.* (*Mercat.* I, 1, 42). Ūt vālīdē tōnŭīt! *Id.* (*Amp.* V, 1, 10). Quāntō pōtĭūs sūnt mōlēstī vālĭdĭūs. *Ph.* Flāgĭtārē vālĭdĭūs Cŭbĭlē cœpīt. *Id.* ‖ *Oui.* Lēgĭrŭpā. Vālīdē. Pērnīcĭēs ădōlēscēntum. Ācērrŭmē. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 150).

Vălĭdŭs, ă, ŭm. *Bien portant.* Bĕnĕ fāctŭm, te ădvēnīssĕ sālvum ātquĕ vălĭdŭm! *Ter.* (*Hec.* III, 5, 6). Frŭī pārātĭs ĕt vălĭdō mīhī, Lātōĕ, dōnēs. *H.* SYN. Vălēns, sānŭs. ‖ *Fort, robuste, solide.* Mē mīsĕrum hŏmĭnēs ōctō vălĭdī cădūnt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 7). Vălĭdō tōrquēntŭr pīlā lăcĕrtō. *O.* Pŭppis vălĭdā fundātă cārīnā. *Id.* Vălĭdīs rădĭcĭbŭs hærens. *L.* SYN. Vălēns, rōbŭstŭs, fortĭs, firmŭs, etc. *Voy.* Robustus. ‖ *Violent.* Tūm vălĭdī fluctŭs. *L.* Vălĭdōquĕ pĕrūrīmŭr æstū. *O.* Vălĭdōs cūtĕ rēppŭlit ictŭs. *Id.* SYN. Vĭŏlēntŭs, īngēns, māgnŭs, etc. ‖ — vīnŭm. *Vin fort.* Vălĭdō tūtŭbāntĭa vīnō Mēmbrā mŏvēnt. *O.* SYN. Fortĕ, ācrĕ. ‖ *Fort, lourd.* Pōst vălĭdō nītēns sŭb pondĕrĕ fāginŭs āxĭs īnstrēpāt. *V.* Vērsārēm vălĭdō pīnguĕ bĭdēntĕ sōlŭm. *Tib.* (II, 3, 6). Vălĭdō tērrās fīndēbāt ārātrō. *O.* Vălĭdō dēcērnĕrĕ cæstū. *Cl.* SYN. Grăvĭs. ‖ *Au fig.* Sēd quīă mēntĕ mĭnŭs vălĭdŭs quām cōrpŏrĕ tōtō. *H.* ‖ *Efficace, puissant.* Vălĭdōsquĕ vĕnēfĭcă sŭcōs Mērgīt ĭn ærĕ căvō. *O.* Vălĭdō mēdĭcāmĭnĕ. *Id.* SYN. Vălēns, præsēns, pōtēns, ūtĭlĭs. ‖ *Avec l'inf.* Quī vălĭdŭs sērvārĕ grĕgĕm. *Cl.*

Vălĭtūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Valeo. (*Ov. Trist.* I, 3, 46; *Alc. ad Sor.* 177.)

? Vălĭtūdŏ, ĭnis. *f. Comme* Valetudo. Quālĭă dīvĭtĭæ, vălĭtūdŏ cōrpŏrĭs, ipsŭm. *Alc.* (*ad Sor.* 347. Non de verbo, de quantitate autem dubito).

Vălĭtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Vallo.

Vălĕbānă, æ. *f. Ville d'Aquitaine.* Vălĕbānæ, nŏvă rēs ĕt vīx crēdēndă pŏētīs, etc. *Aus.* (*Epig.* 69. Aliquis conj. *Vallebona.* Nunc certe urbs est nomine *Valbone*).

Vălĕs, ĭs. *f. Voy.* Vallis.

Vălĭă, æ. *m. Roi des Visigoths d'Espagne.* Quī Tartēssĭācis āvŭs hŭjus Vălĭa tērris. *Sid.* (*Pan.* 304).

Vălĭs *et* Vălĕs, ĭs. *f. Vallée, vallon.* Vălĭs ĭn āmplĕxū nĕmŏrŭm sēdĕt. *St.* Ēst cūrvo ānfractū vălĕs āccōmmŏda frāudi. *V.* Rūră mihi ĕt rīgŭī placēānt ĭn vălĭbŭs āmnēs. *Id.* Vălĕ sŭb ŭmbrōsā lŏcŭs ĕst. *O.* SYN. Cōnvălĭs, *qqf.* cōnvĕxă (orum), tēmpē. EP. Prōnă, præcēps, dēclīvĭs, cāvă, cōncāvă, dēprēssă, āltă; ōccŭltă, sēcrētă, rēdŭctă, ŏpācă, nĕmŏrōsă, ŭmbrōsă, frondōsă, dūmōsă, vĭrĭdĭs, vĭrēns, īrrĭgŭă, frīgĭdă, gĕlĭdă, āmœnă. PPH. Vălĭs tĕnĕbræ, rēcēssŭs, sīlēntĭă, ŭmbrăculă. VERS. In vălĕ rēdŭctă sēclūsŭm nĕmŭs. *V.* Quām (vallem) dēnsīs frondĭbŭs ātrum Ūrgĕt ūtrīnquĕ lātŭs, tĕnŭīs quŏ sēmĭtă dūcīt, Ăngŭstæquĕ fĕrūnt fauces, ădĭtūsquĕ māligni. Ō quī mĕ gĕlĭdīs ĭn vălĭbŭs Hæmī sīstăt, ĕt īngēntī rāmōrŭm prōtĕgăt ūmbrā! Spēlūncæ vīvīquĕ lăcŭs, āt frīgĭdă tēmpē Nōn ābsūnt. *Id.* Vălĭs dēnsīs lātĕt ābdĭtă sīlvīs. *O.* Vălĭīs ērāt pīcēīs ĕt ăcūtă dēnsă cŭprēssū. *Id.* Cōntĭnŭī mōntēs, nīsĭ dīssŏcĭēntŭr ŏpācă Vălĕ. *H.* Vălĭīs dēnsīs lātĕt ābdĭtă sīlvīs. *St.* ‖ *Au fig. Cavité.* Vălĕ sŭb ālārŭm trŭx hăbĭtārĕ căpēr. *Cat.* (69, 5). ‖ *Eccl.* Ād pātrĭām vītæ dē nŏctĭs vălĕ vŏcātī. *Prosp.* (*Epig.* 65, 9).

Vāllŏ, ās, ārĕ. *Environner de retranchemens, fortifier.* Cōnsīdūnt cāstrīs, ĕt mœnīă vāllant. *V.* Nūllī vāllārēnt ōppĭdă mūrī. *L.* SYN. Ōbvāllŏ, mūnĭŏ. PHR. Vāllŏ cingŏ, mūnĭŏ, cōrōnŏ. Vāllŭm dūcŏ. Dūctŏ vāllŏ tūtŏr, tūtŏr, prōpūgnŏ. *Voy.* Munio. ‖ *En gén. Environner.* Līquērĭt, æc nūllīs ĭnōpēm vāllāvērĭt ārmīs. *V. Fl.* Quæ vāllāt sālĕ Bōsphŏrŭm Prōpōntĭs. *Sid.* (*Pan.* 3495). Vāllāntquĕ fĕrī tēmpŏrā dēntēs. *Sen.* (*H. OEt.* 1952). Dēnsā jŭvēnŭm vāllātă cōrōnā. *L.* Sŏl rădĭīs frōntēm vāllātŭs ăcūtīs. *O. Voy.* Circumdo. ‖ *Au fig.* Sīc cāstrā rēlĭnquēns Vāllārāt mōnĭtīs. *Sil.* Īngrātæ vāllāntŭr plānctĭbŭs āræ. *St.*

Vāllŭm, ī. *n. Retranchement, redoute, palissade défendue par un fossé.* Ēffŭgĭt ĕxīgŭō nŏctŭrnă pĕrīcŭlă vāllō. *L.* SYN. Āggĕr, mūnīmĕn, prōpūgnācŭlŭm, fossă. *Voy.* Propugnaculum. ‖ *Au fig. Rempart.* Flāmmārŭm vāllō nātūræ mœnĭă fēcīt. *Man.* (I, 151).

Vāllŭs, ī. *m. Pieu, palis.* Ēxăcŭūnt ālĭī vāllōs fūrcāsquĕ bĭcōrnēs. *V.* SYN. Pālŭs, stīpēs. ‖ *Palissade.* Nōn ārcēs, nōn vāllŭs ērāt. *Tib.* (I, 11, 9). *Voy. le précéd.* ‖ *Au fig.* Nōn ăcŭs ābrŭpĭt, nōn vāllŭs pĕctĭnĭs īllōs. *O.*

Vālvæ, ārŭm. *f. pl. Porte à battans.* Ārgēntī bĭfōrēs rādĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* Ātrĭa nōbĭlĭum vālvīs cĕlĕbrāntŭr āpērtīs. Lēmnĭŭs ēxtēmplō vālvās patēfēcīt ēbūrnās. *Id.* Făcĭlī pātŭērūnt cārdĭnĕ vālvæ. *J.* (4, 63). SYN. Jānŭă, fōrēs, etc. *Voy.* Fores. ‖ *qqf. Au sing.* Hūc ēăt ĕt īllūc vālvă disjēcto ōbjĭcĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 999. Alĭī minus bene, *aula.* Adde *Pomp.* apud *Non.* 1, 69).

Vāndălārĭcŭs, ī. *m. Nom d'un roi Vandale, qu'on croit être le même que Hilderic.* Vāndălārĭcĕ pōtēns, gĕmĭnī dīādēmătĭs hērēs (*Anth.* II, p. 460).

Vāndălī, ōrŭm. *m. pl.* (Οὐανδαλοι). *Les Vandales, peuple des confins de la Germanie, qui envahit l'Espagne et fonda un royaume à Carthage.* Ūt prīmŭm vērsīs dāt tērgŭm Vāndălŭs ārmīs. *Sid.* (*Pan.* 1023. *Ib.* 378, et passim). Dāhă, Sārmătă, Vāndălŭs, Hūnnŭs. *Prud.* (*Sym.* 1616).

Vāndălĭcŭs, ă, ŭm. *Des Vandales.* Heū crēdē dēcēnnī Vāndălĭcīs glădĭīs stĕrnĭmŭr ēt Gĕtĭcīs. *Prosp.* (*Prov. D. prol.* 33). Vāndălĭcās tūrmās ēt jūnctī mārtĭs Ălānōs. *Sid.* (*Pan.* 1023).

Vānēscŏ, ĭs, nŭī, nēscĕrĕ. *n. S'anéantir, s'évaporer, s'évanouir, se dissiper, et au fig.* Cārmĭnĕ læsă cērēs stĕrĭlēs vānēscĭt ĭn hērbās. *O.* Īncĭpĭūnt grăvĭdæ vānēscĕrĕ nūbēs. *Id.* Nīgrā quŏd ĭnfūsă vānēscăt sēpĭă lymphā. *Pers.* (3, 13). Călĭdīs fūmŭs ăb ignĭbŭs Vānēscĭt spātĭŭm pĕr brĕvĕ. *Sen.* (*Troad.* 392). Spīrĭtŭs āntĕ mĕŭs tĕnŭēs vānēscat ĭn aūras. *O.* Vānēscĭtquĕ ābsēns, ĕt nŏvŭs ĭntrat āmŏr. *Id.* SYN. Ēvanēscŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Vāngĭōnēs, ŭm. *m. pl.* (Οὐαγγίονες). *Vangions, peuple germanique des bords du Rhin.* Ēt quī tē lāxīs ĭmĭtāntŭr, Sārmătă, brăcīs, Vāngĭōnēs. *L.* Āc prōpĕ Vāngĭōnŭm prēmĕrēt lŏcă fērvĭdŭs hōstīs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 69).

† Vānĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Comme* Vaniloquus. (*Pl. Trin.* II, 1, 37.)

Vānĭlŏquēntĭă, æ. *f. Paroles futiles; menteries.*

Jām meās opplēbit aurēs vānilŏquentīā. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 14. Vulgo *sua vanit.*).

† Vānilŏquidōrus, ī. *m. Mot hybride, composé de* Vanus, Loquor *et* ὅρος. (*Pl. Pers.* IV, 6, 20.)

Vānilŏquus, ă, ŭm. *Menteur.* Ērgo istōc mage, quīā vānilŏquus, vāpulābis. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 223). *Voy.* Mendax. ‖ *Hâbleur, fanfaron.* Vānilŏquum Celtæ gĕnus ēt mūtābilĕ mentis. *Sil.* Pūnĭo sīc Perīsās vānilŏquos Nēmesis. *Aus.* (*Epig.* 31). SYN. Jactāns, ēlātus, etc.

Vānĭtās, ātis. *f. Vanité, futilité.* Aūt sī quīd ūnquām vānĭtātis mystĭcæ Nōbis cōlendum ēst. *Prud.* (*Peri.* 2442). SYN. Vānă. PPH. Vānæ rēs. Vānă rērŭm. ‖ *Menteries.* Nōn pŭdĕt Vānĭtātis? *Ter.* (*Ph.* III, 2, 40). *Voy.* Mendacium. ‖ *Vanité, jactance.* Lăpis ĕccĕ nōstrō fixŭs ōffensācŭlo ēst, Impingăt īn quĕm vānĭtās. *Prud.* (*Apot. præf.* 45. *Id. Peri.* 572). ‖ *Ecct. Au plur. Vanités.* Nĕ vānĭtātēs haurīat. *Ambros.* (*Hymn.* 3, 8).

† Vānĭtūdō, ĭnis. *f. Comme le précédent.* ‖ *Mensonge.* Tu inventus vērō, vānĭtūdĭnĕ quī cōnvincās. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 38. Adde *Pacuv.* apud *Non.* 2, 886).

Vānnō, ĭs, ĕrĕ. *Vanner.* (*Lucil.* apud *Non.* 1, 69.)

Vānnŭs, ī. *f. Van à vanner.* Ārbŭtĕæ crātēs ēt mystĭcă vānnŭs Iăcchī. *V.* SYN. Vēntĭlābrŭm.

† Vānō, ās, ārĕ. *n. Mentir, tromper.* Tānta ŭt frūstrandō lăctāns, vānāns prōtrāhīt. *Att.* (apud *Non.* 1, 54, et 2, 885).

? Vānŭlus, ă, ŭm. *dimin. de* Vanus. Quōd pĕvēndŭm vānŭlæ Ēdēntŭlārum cāntĭlēnæ suāsĕrint. *Prud.* (*Peri.* 2496. Alii leg. *rancidæ*).

Vānus, ă, ŭm. *Vain, inutile, vide, sans réalité.* Exspectātă sēgĕs vānīs ēlūsīt ārīstīs. *V.* Nōctĕm sīmŭlācraquĕ vānă tĭmēbăm. *O.* Nōn vānæ rēdĕat sānguis īmāgĭni. *H.* SYN. Văcŭus, cāssŭs, inānis, inūtilis. ‖ In vānŭm. *En vain.* Cēdĭt in vānŭm lăbŏr. *Sen.* (*Hip.* 182). *Voy.* Frustra. ‖ Vānă rērŭm, *et absolt.* Vānă. *n. pl. Vanités.* Corrŭptŭs vānis rērŭm. *H.* Mundi intĕr vānă vĭcissīm. *Prosp.* (*Epig.* 93, 7). ‖ *Futile, frivole, sans fondement, sans effet.* Mūltă mălŭs simŭlāns vānă spĕ lūsit āmantĕm. *V.* Nĕc vānŏs hŏrrĕt strĕpĭtŭs. Vānō mœstī cōnĭtāmŭr hŏnōrĕ. *Id.* Vānă pĕdŭm fidūcĭā. *O.* Gaudĭa vānă. *H.* SYN. Văcŭus, cāssŭs, īrrītŭs, inānis, frīvŏlus, fūtĭlis. ‖ *Trompé, qui se trompe.* Crēdo ĕquidĕm, nĕc vānă fidēs. *V.* Aūt ĕgŏ vērī Vānă fĕrŏr. *Id.* Nĕc fōrsān vōti vānŭs fĕrĕt. *Sil.* SYN. Frūstrātŭs, dēcĕptŭs. ‖ *Qui trompe, menteur.* Hæc mihī sī Dēlphī Dōdōnæquĕ dicĕrĕt ipsa, Essĕ vidērētŭr vānŭs ūtĕrquĕ locŭs. *O.* Vānum ētiām mēndācēmque improbă fīnxit. *V. Voy.* Mendax. ‖ *Vain, superbe.* Vānĕ Ligus frūstraquĕ ănīmis ēlātĕ sŭpĕrbis. *V.* Neū tĭbī prō vānō vĕrba bĕnīgnă cădant. *Pp.* (I, 10, 24). *Voy.* Superbus. ‖ *n. pris adv.* Ūt vidĭt fulgentem ārmis ăc vānă tŭmentem. *V.* Nĕ vānă labŏrēs. *O.* SYN. Frūstrā *ou* Superbĕ.

Vapĭdus, ă, ŭm. *Évaporé, éventé.* Vējentānŭmquĕ rĭthēllŭm Exhālĕt vapĭdă læsum pĭcĕ sēssĭlis ŏbŭă. *Pers.* (5, 148). ‖ *Au fig. Gâté, corrompu.* Āstūtām vapĭdō sērvās sŭb pectŏrĕ vŭlpēm. *Pers.* (5, 117).

Vāpŏr, ōris. *m. Vapeur d'eau ou d'un autre liquide.* Nĕc jām sē căpĭt ūndă, vŏlāt vāpŏr ātĕr ăd aūras. *V.* Crassŭm răpit ējectātquĕ vaporem Cornipĕdum flāmmātă sĭtis. *St.* Fūmānt hūmentēs călidā dē nārĕ vāpōrēs. *Nemes.* (*Cyn.* 248). Fūndĭt vāpōrum flūmĭnă, ēt lāte æstŭāt. *Prud.* (*Peri.* 3222, sanguis). ‖ *Vapeur, fumée.* Cōnfĕrte īn ārās, pīnguis ĕxundĕt vāpŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 909, turis). *Voy.* Fumus. ‖ *Émanations du gibier.* Tūm signă vāpōrĕ fĕrīnō Intĕmĕrātă lĕgēns. *Grat.* (*Cyn.* 223). *Voy.* Odor. ‖ *Air chaud, bouffées de chaleur, chaleur, flamme.* Ēt călĭdō sōlis cōncrētă vāpōrĕ. *Lr.* (V, 799). Indĕ cĭbum cŏquĕre, ēt flāmmæ mōllirĕ vāpōrĕ. *Id. ibid.* 1100. Et sæpissime). Cōquĭturquĕ vāpōrĭbus æ̆r. *V. Fl.* Nĕc pŭppĭbus ignis Incŭbŭit sōlis: sēd quæ vīcina fŭĕrĕ Tĕctă marī, longis rāpŭērĕ vāpōrĭbus ignēm. *L.* Lēntūsquĕ cārīnas Ēst vāpŏr. *V.* Nĕc tāntūs ūnquām sīdĕrum īnsēdit vāpŏr. *H.* Pārītĕrquĕ favillis Dūrescĭt glăcĭēs, tāntī sĕcūră vāpōris. *Cl. Voy.* Calor, Ignis. ‖ *Au fig.* Pĕctŭs īnsānum vāpŏr Āmōrquĕ tōrrĕt. *Sen.* (*Hipp.* 640).

Vāpōrātŭs, ă, ŭm. *Fumant.* Lārgōquĕ rĕflectī Tūrĕ, vāpōrātīs lūcĕnt āltārĭbŭs ignēs. *St.* ‖ *Au fig. Dont les passions sont enflammées.* Indĕ vāpōrātă lĕctōr mihī fĕrvĕat aūrĕ. *Pers.* (1, 126).

Vāpōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui exhale de la vapeur, bouillant.* Sīvĕ vāpōrĭfĕrās, blāndissĭmă lĭttŏră, Bāĭas. *St.* Quāquĕ vāpōrĭfĕrīs jūnctŭs fōrnācĭbŭs āmnis. *Id.* SYN. Vāpōrŭs. ‖ *Chaud, brûlant.* Ĕccĕ vāpōrĭfĕrōs rīdēns intĕrsĕcāt ignēs. *Prud.* (*Apot.* 202). Ĕccĕ vāpōrĭfĕrūm sĭtlĕns Cānis ēxsĕrīt āstrum. *Fort.* (VI, 12, 5). SYN. Călĭdŭs, tōrrĭdŭs, etc.

Vāpōrō, ās, ārĕ. *Remplir de vapeur, de fumée.* Sūccēdŭnt mātrēs, ēt tēmplūm tūrĕ vāpōrānt. *V.* Cāmpānă frĕmēns ceū săxă vāpōrāt Cōndĭtŭs Inărīmēs ætĕrnă mōlĕ Typhōeus. *L.* PPH. Vāpōrĕ, vāpōrĭbŭs, *qqf.* fūmō implĕō, rĕplĕō, etc. ‖ *Échauffer.* Lævūm dēcēdens cūrrŭ fŭgĭēntĕ vāpōrĕt (sol). *H.* SYN. Călfăcĭō, tōrrĕō, āccendō, etc. ‖ † *n. Être consumé.* Invīdĭă quōnĭām, ceū fūlmĭnĕ, summă vāpōrānt. *Lr.* (V, 1130).

Vāpōrŭs, ă, ŭm. *Qui exhale de la vapeur, de la fumée; chaud.* Tĕr vittĭs, tĕr frondĕ săcrā, tĕr tūrĕ vāpōrō Lūstrāvīt. *Nemes.* (*E.* 4, 63). Hōs quŭm dēfŭgĕrĕt vāpōrŭs ārdŏr, Ōrānt ŭt cĕlĕr ignĭs ădvŏlārĕt. *Prud.* (*Peri.* 1930). Tūm flātu immissă vāpōrō Vīta rĭgāvīt hŭmŭm. *Vict.* (*Gen.* 1, 176). SYN. Vāpōrĭfĕr.

† Vāpōs, ōris. *m. arch. Comme* Vapor. Pĕrvŏlĭtāns pĕrmānăt ŏdōs, frīgŭsquĕ, vāpōsquĕ. *Lr.* (VI, 952, et apud *Non.* 3, 27, ubi etiam citantur *Att., Næv., Varr.*).

Vāppă, æ. *f. Vin éventé.* Mūltă prōlūtŭs vāppă naūta ātquĕ vĭātŏr. *H.* SYN. Villŭm. ‖ *m. Homme méprisable, mauvais sujet.* Hīc Dāma ēst nōn trēssis ăgāsō, Vāppa ēt lippŭs. *Pers.* (5, 76). Nōn ĕgo āvārŭm Quŭm vĕlŏ tē fĭĕri, vāppām jŭbĕo aŭt nĕbŭlōnĕm. *H.* Sātisnĕ cum istō Vāppā frigŏrāque ēt famĕm tŭlīstis? *Cat.* (28, 4). Nōs vāppæ sŭmŭs (*Auct. Priap.* 14. *Cf. Plin.* 14, 20). SYN. Nĕbŭlō.

Vāppō, ōnis. *m. Sorte de volatile inconnu.* (*Lucr.* apud *Prob. Cathol.* p. 1450. Alludere videtur ad loc. lib. III, 387).

† Vāpŭlāris, ĕ. *Chargé de donner des coups.* Fuī præfērrātŭs āpŭd mōlās trĭbūnŭs vāpŭlāris. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 22).

Vāpŭlō, ās, ārĕ. *n. Recevoir des coups.* Sī rīxa ēst, ŭbī tū pulsās, ĕgŏ vāpŭlō tāntŭm. *J.* (3, 289). Vāpŭlat āssĭdŭō vēnēti quādrīgă flāgēllō. *M.* (VI, 46). Cōctum, nōn vāpŭlātum cōndūctŭs fŭī. *Pl.* (*As.* III, 3, 9). SYN. Vērbĕrŏr, pĕrcūtĭŏr, cædŏr, fĕrĭŏr. PPH. Virgis, scūtĭcă, lōrō, lōris cædŏr. Virgis vārĭŏr. Tĕrgŭm, tĕrgă, scăpŭlās, lătŭs vērbĕrĭbŭs, flăgrīs, flăgellō dō, subjĭcĭō, præbĕō Flă-

gĕllĭs sĕcŏr Tĕrgŏ plĕctŏr. PHR. Hĭc frāngĭt fĕrŭlās, rŭbĕt illĕ flāgĕllĭs. *J. Voy.* Flagellum. ‖ *En gén. Être frappé.* Tŭrrĭs plŭvĭŏ văpŭlāt aŭstrŏ. *Sen. (Ag.* 93). Nŏn ĕgŏ, sĕd tĕnŭĭs văpŭlāt ŭmbrā mĕă. *Pp.* (II, 9, 20, scil. telo petitur). Quŭm sĕctă Cŏlchŏ lūnă văpŭlāt rhŏmbŏ. *M.* (XII, 57). *Voy.* Verbero. ‖ *Au fig.* Văpŭlă. *Formule d'imprécation.* Tŭn' lĭbĕro hŏmĭnī Mălĕ sērvŭs lŏquĕrĕ? Văpŭlă. *Pl.* (*As.* II, 4, 72). Văpŭlāre ĕgŏ tē vĕhĕmēntĕr jŭbĕŏ. *Id.* (*Curc.* IV, 4, 12. Vid. *Fest.*). ‖ *Être battu en brèche.* Văpŭlāt pĕcŭllŭm. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 10).

Vārā, æ. *f. Bâton fourchu planté pour soutenir.* Aŭt dŭm dispŏsĭtĭs ăttŏllĭt rētĭă vārĭs. *L.*

Vārēnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mēvānās Vārēnŭs ărāt. *Sil.*

Vārĭă, æ. *f. Ville des Éques.* Quīnquĕ bŏnŏs sŏlĭtŭm Vārĭăm dīmittĕrĕ pātrēs. *H.*

Vārĭāns, tis. *n. Changeant, varié. Voy.* Vario, Varius.

† Vārĭantĭă, æ. *f. Variété.* Ŭnde hæc ŏrĭtŭr vārĭantĭă rērŭm. *Lr.* (III, 319. *Id.* I, 653. Hoc laudat *Non.* 2, 887).

Vārĭātŭs, ă, ŭm. *Nuancé.* Arcŭs vīx ūllă vārĭātŭs lūcĕ cŏlōrĕm. *L.* Āttălicīs vārĭātă pĕr ārtĕm Aŭlæīs (tela). *Sil.* Prīscis hŏmĭnŭm vārĭātă fĭgūrīs. *Cat.* (64, 50, vestis). SYN. Dīstĭnctŭs, pīctŭs, vārĭŭs. ‖ *Tacheté.* Plūrĭbŭs īllĕ nŏtīs vārĭātăm pīngĭtŭr ālvŭm. *L. Voy.* Maculosus. ‖ *Changé.* Fōrmās vārĭātŭs ĭn ōmnĕs. *O.* ‖ *Au fig.* Tŏtĭēs vārĭātīs Cōnsīllĭīs. *Prud.* (*Sym.* 1245). SYN. Vārĭāns, mūtātŭs. ‖ *Varié, différent.* Pīnxērūntquĕ lŏcŭm vārĭātō gĕrmĭnĕ flōrēs. *Fort.* (VI, 8, 5). *Voy.* Varius.

Vārĭcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des varices.* Dīxĕrĭs hæc ĭntĕr vārĭcōsōs cēntŭrĭōnēs. *Pers.* (5, 189). Vārĭcōsŭs fĭĕt hărŭspex. *J.* (6, 395). Nūpsit pŏstĕrĭŭs dōtātæ vĕtŭlæ, vārĭcōsæ. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 577).

Vārĭcŭs, ă, ŭm. *Qui écarte les jambes.* Ămbŭlāt, ĭngēntēs vārĭcă fĕrtquĕ grădŭs. *O. Voy.* Varus.

Vārlĕ. *adv. Diversement, en sens divers.* Quŭm vŏlŭmŭs, vārĭēquĕ dătŭm sĭt mĕmbră mŏvērĕ. *Lr.* (IV, 879). Quŏtĭēs Fōrtūnă pĕr ōrbĕm sērvĭtĭum ĭmpĕrĭŭmquĕ tŭlĭt, vārĭēquĕ rĕvērsĭt. *Man.* (I, 516). Grēssĭbŭs ĭncērtĭs vārlĕ tĭtŭbāssĕ prŏbēntŭr. *Prud.* (*Sym.* 1172). Ārtŭsquĕ vārlĕ jăctāt ĭncērtŭs dŏlŏr. *Sen.* (*Hip.* 366). SYN. Dīvērsĕ.

Vārĭētās, ātis. *f. Variété.* Dĭctōrŭm sēnsŭs ŭt dēlēctĕt vārĭētās. *Ph.* Ēt cōplōsa ăbundāt rērŭm vārĭētās. *Id.* Jūcundŭm nĭhĭl ēst, nĭsĭ quŏd rĕfĕrĭt vārĭētās. *P. Syr.*

Vārillŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Īnfāmĭs Vārillŭs ăit. *J.* (2, 22).

Vārĭŏ, ās, ārĕ. *Nuancer.* Gēmmă vārĭāntĕ căpīllōs. *O.* Ille ŭbĭ născentēm măculīs vārĭāvĕrĭt ōrbĕm (sol). *V.* Ōmnĭgĕnŏs gīgnŭnt vārĭantquĕ cŏlōrēs. *Lr.* (II, 758). Vārĭabunt pĕctŏră pālmīs. *Cat.* (64, 351). SYN. Dīstĭnguŏ, pīngŏ. ‖ *Nuancer en brodant.* Vēstēs pīctŏ vārĭāvĕrăt aūrō. *V. Fl.* Tĕxtă Sēmĭrămĭă quæ vārĭantŭr ăcŭ. *M.* (VIII, 28). *Voy.* Pingo. ‖ *Tacheter.* Nĭgrāquĕ cærŭlĕīs vārĭārĭ cŏrpŏra gūttīs. *O. Voy.* Maculo. ‖ *Changer, varier, donner de la variété, et au fig.* Pŏsĭtŭ vārĭārĕ căpillōs. *O.* Ārbĭtrĭŏ vārĭāt mūltă pŏētă sŭō. *Id.* Dĭscūrrūnt vārĭantquĕ vīcēs. *V.* Quī vārĭārĕ cŭpĭt rēm prōdĭgĭălĭtĕr ūnăm. *H.* SYN. Mūtŏ. *Voy. ce mot.* ‖ *n. Se nuancer.* Prīmă mĭhī vārĭānt lĭvēntĭbŭs ūvă răcēmĭs. *Pp.* (IV, 2, 13). ‖ *Subir des variations, changer, être mobile, varié, différent.* Nŏn ĭtă Cārpăthĭæ vārĭant ăquĭlōnĭbŭs ŭndæ. *Pp.* (II, 4, 11). Tēmpŏrā cŭr vārĭant ānnī. *Sev.* (*Ætn.* 235). Ĭntĕr sē mūltŭm vārĭārĕ fĭgūræ Nōn pŏssŭnt. *Lr.* (II, 383). Ācrĭāsquĕ sĭmŭl vŏlŭcrēs vārĭantĭbŭ' fōrmĭs. *Id.* (V, 825). Dīvērsæ rĕdĕŭnt nūmĕrō vārĭantĕ cālēndæ. *Aus.* (*Eclog. Quot. Cal.* 2). Sīc ăbĕŭnt, rĕdĕŭntquĕ mĕī vārĭantquĕ cŏlōrēs. *O.* Quŏnĭăm vārĭant ānīmī, vārĭantŭr ĕt ārtēs. *Id.* Vūlgī vārĭārĕ lăbāntĭă cōrdă. *V.* SYN. Vārĭŏr, mūtŏr, ĭmmūtŏr. PPH. Sūm vārĭŭs, dīvērsŭs, mōbĭlĭs.

Vārĭtĭnnă, æ. *m. Nom d'homme.* (*Anth.* I, p. 618.)

Vārĭŭs, ă, ŭm. *Nuancé.* Tēn' lăpĭdēs vārĭōs lūtŭlēntă rădĕrĕ pālmă? *H.* Sĕd vārĭī flōrēs. *Tib.* (I, 8, 45). Aūtŭmnŭs... Pūrpŭrĕō vārĭŭs cŏlōrĕ. *H.* Ūt vārĭīs sŏlĕt ūvă răcēmĭs. *O.* SYN. Vārĭātŭs, dīstĭnctŭs, pīctŭs. ‖ *Tacheté, rayé.* Lynces Băcchī vārĭæ. *V.* Quās hŭmŭs ēxcēptās vārĭōs ānīmāvĭt ĭn ānguēs. *O.* (Et *Sen. Hip.* 63, de tigribus). *Voy.* Maculosus, Virgatus. ‖ *Varié, différent, divers.* Vārĭă cŭpĭēns fāstĭdĭă cœnă Vīncĕrĕ. *H.* Ārbŏrĭbŭs vārĭa ēst nātūră crĕāndĭs. *V.* Vārĭīs ăcŭūnt rūmōrĭbŭs īrās. Tūm vārĭæ vēnĕre ārtēs. *Id.* Nĕ tămĕn ĭgnōrēs vārĭōrŭm jūrā dĭērŭm. *O.* SYN. Vārĭāns, dīvērsŭs, dissĭmĭlĭs, *qqf.* mūltī, mūltĭplĕx. ‖ *Variable, changeant.* Vārĭum ĕt mūtābĭlĕ sēmpĕr Fēmĭnă. *V.* SYN. Lēvĭs, mōbĭlĭs, mūtābĭlĭs, ĭnconstāns.

Vārĭus, ĭi. *m. L. Varius, poète tragique du siècle d'Auguste.* Mæcēnās trăgĭcō quātĭēntēm pūlpĭtă gēstŭ Ēvĕxĭt Vārĭŭm (*Ad Pis.* 226). Scrĭbĕrĭs Vārĭō. *H.* Ēt Vārĭō cēssĭt Rōmānī laŭdĕ cŏthūrnī. *M.* (VIII, 18. Adde *Virg. E.* 9, 35; *Hor. Sat.* I, 10, 44).

Vārix, ĭcis. *m. f. Varice, veine, enflée. Voy.* Varicosus.

Vārŏ *ou* Vārrŏ, ōnis. *m. Homme grossier.* Vārrōnum ăc rŭpĭcŭm squāmōsa, ĭncondĭtă rōstră. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Squamosus.* Alii leg. utrobique *squarrosa*). Vārŏ, rĕgŭstātŭm dīgĭtō tĕrĕbrārĕ sălīnŭm Cōntēntŭs. *Pers.* (5, 138. Alii leg. *Baro*).

Vārrŏ, ōnis. *m.* (Βάρρων). *Nom d'une illustre famille plébéienne.* ‖ 1. *Varron* (M. Terentius), *consul battu à Cannes.* Quæ Făbĭo ĭncŏlŭmī Vārrōnem ăd bēllă vŏcāstī. *Sil.* Cānnās cēlĕbrēs Vārrōnĕ fŭgātō. *Sid.* (*Pan.* 1802. Et *Manil.* IV, 38). ‖ 2. *Varron* (M. Terentius), *le plus érudit polygraphe de l'antiquité.* Vārrōnīs fŭīt ĭstă sĕnīs sēntēntĭă. *Ser. Sam.* (*vs.* 848). Ēt vōs, Sīle, Ălbŭcī, Ărquĭtĭquĕ, Vārrōquĕ (*Virg. Catal.* 7, 3). Quēm Scaūrŭs, ēt Āspĕr, Quēm sĭbĭ cōnfĕrrĕt Vārrŏ, prĭōrquĕ Crātēs. *Aus.* (*Epist.* 18, 26). Ōmnĭs dŏctrīnæ rătĭŏ tĭbĭ cōgnĭtă, quālĕm Cōndĭt sēxcēntĭs Vārrŏ vŏlūmĭnĭbŭs. *Id.* (*Prof.* 20, 9). ‖ 3. (C. Atacinus). *Poète du siècle d'Auguste.* Hæc quŏquĕ pĕrfēctō lūdĕbāt Īăsŏnĕ Vārrŏ, Vārrō Leucădĭæ maxĭmă flāmmă sŭæ. *Pp.* (II, 25, 85). *Voy.* Atacinus. ‖ 4. *Autre poète inconnu.* Sātūrnālĭcĭās pĕrdĕrĕ, Vārrŏ, nŭcēs. *M* (V, 31).

Vārŭs, ă, ŭm. *Qui a les jambes courbées en dedans, cagneux.* Cōmpĕrnĕĭn aŭt vāram ĭvīssĕ Ămphĭtrŭōnĭs ἀκοντιν. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 101. Alii leg. *fuisse*). Hūnc vārum dīstōrtīs crūrĭbŭs. *H.* ‖ *En gén. Recourbé.* Virgĭnĕă tĕnŭĭt cŏrnŭă vārā

mănu. *O.* SYN. Rĕcūrvŭs, rĕpāndŭs. ‖ *Courbé, en parlant des bras des lutteurs.* Tĕnŭīque ā pĕctŏrĕ vārās īn stătīōnĕ mănūs. *O.* Vārā nĕc īnjĭcētō cērōmătĕ brāchĭă tĕndīs. *M.* (VII, 32). Ēt brāchĭă lātĕ Vārā tĕnēnt. *St.* ‖ *Courbé, qui est de travers.* Vĕl quūm fāllīt pĕdĕ rēgŭlă vārō. *Pers.* (4, 11). *Voy.* Curvus. ‖ *Au fig.* Gĕmĭnōs, Hōrōscŏpĕ, vārō Prōdūcīs gĕnĭō. *Pers.* (6, 18. Quidam leg. *vario*).

Vārŭs, ī. *m. Varus, nom d'homme.* ‖ 1. (P. Attĭus). *Ancien préteur d'Afrique, partisan de Pompée.* Vārŭs, ŭt ādmōtæ pūlsārūnt Aŭxĭmŏn ālæ. *L.* (II, 466). ‖ 2. (Quintĭlĭus). *Général sous Auguste, célèbre par le désastre de son armée en Germanie.* Quūm fĕrā dūctōrēm răpŭīt Gērmānĭă Vārŭm. *Man.* (I, 904). ‖ 3. (Quintĭlĭus). *Ami de Virgile et d'Horace.* Vārĕ, tŭūm nōmĕn... Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cўcnī. *V.* Nūllăm, Vārĕ, sācrā vītĕ prĭūs sēvĕrĭs ārbōrĕm. *H.* (*Id. Epod.* 5, 73, alium nominare videtur). ‖ 4. *Un centurion du temps de Martial.* (*Mart.* X, 26.) ‖ 5. (Ὄαρος). *Le Var, rivière qui descend des Alpes.* Fīnĭs ĕt Hēspĕrĭæ prōmōtō līmĭtĕ Vārŭs. *L.*

1. Vās, vădis. *m. f. Caution, répondant.* Quī sŭbĭt īn pœnām căpĭtālī jūdĭcĭō? Vās. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per inter.* 1). Īllĕ, dătīs vădĭbŭs, quī rūre ēxtrāctŭs īn ūrbem ēst. *H.* SYN. *Par ext.* Spōnsŏr, præs, ōbsĕs. ‖ *Au fig.* Prædēs vădēsquĕ pœnĭtŭdĭnĭs rĕōs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 4, 21).

2. Vās, vāsis. *n.*; vāsă, ōrŭm. *pl. Vase, pot, vaisseau en gén.* Sincērum ēst nīsĭ vās, quŏdcunque ĭnfūndis ăcēscĭt. *H.* Quāsī quŏd vās ēssĕ vīdētŭr. *Lr.* (III, 554). În ĕōdĕm vāsĕ mănērĕt (*Ib.* 796). Quāssātīs ūndĭquĕ vāsīs Dīffŭĕre hŭmōrēm. (*Ib.* 455). Hīc lăvĕt ārgēntūm, vāsa āspĕrā tĕrgĕāt ălĭēr. *J.* (14, 162. De declinatione copiose agunt *Diom.* 1, 282 et 285; *Capel.* III, p. 74). SYN. Văscŭlŭm, *qqf.* ūrcĕŭs, hўdrĭă, ăquālĭs, sĭtŭlă, sĭtĕllă, ūrnă, sĕrĭă, ōllă, tĕstă, cănthărŭs, ămphŏră, cўăthŭs, trullă, crātĕr, crātĕră, etc. *Voy.* Amphora, Olla, Poculum. ‖ *Au pl. qqf Ustensiles, bagage.* Cūltrūm, sĕcūrim, pīstillŭm, mortārĭŭm, Quæ ūtēndă vāsă sēmpĕr vīcīnī rōgānt. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 17). Nēc vāsă tĕnēntĭă lōngē. *Grat.* (*Cyn.* 219, scil. venatica). SYN. Ĭnstrūmēntă, sŭpellēx, ārmă. ‖ † Văsŭm, ī. *n. arch.* Ălĭquŏd vāsum ārgēntēŭm, Aŭt vāsum āhēnum ălĭquŏd. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 33). Rārēquĕ făcīt lătĕrāmĭnă vāsī. *Lr.* (VI, 233).

Văsātēs, ŭm, *et* Văsātæ, ārŭm. *m. pl. Peuple d'Aquitaine; leur ville, auj. Bazas.* Vīcīnās ūrbēs cŏlŭī pātrĭāquĕ dŏmōquĕ, Văsātēs pātrĭă, sĕd lārĕ Būrdĭgălăm. *Aus.* (*Idyl.* 2, 3. *Id. Par.* 24, 8). Ēxsŭl ārēnōsōs năm dēdignērĕ Văsātās? *P. Nol.* (10, 248. Qui sunt *Vasatæ* et apud *Ammian.*). ‖ — tĭcŭs, ă, ŭm. Vĕl quŏt habĕt jūnctōs Văsātĭcă rhēdă căbăllōs. *Aus.* (*Epist.* 7, 18).

Văscō, ōnĭs. *m.*; Văscōnĕs, ŭm. *pl.* (Οὐάσκωνες). *Les Basques, qui occupaient autrefois les deux versans des Pyrénées; en partic. Navarrais.* Cāntābĕr, ēt gălĕæ cōntēmptō tēgmĭnĕ Văscō. *Sil.* Văscōnĕs ŭt fāma ēst, ălĭmēntĭs tālĭbŭs ūsī. *J.* (15, 93). Cāntābĕr ŭt tĭmĕāt, Văscō văgŭs ārmă pāvēscăt. *Fort.* (X, 25, 11). ‖ *adj.* Văscŏnĕ sāltū. *P. Nol.* (10, 311). SYN. Văscōnĭcŭs.

Văscōnĭă, æ. *f. Le pays basque.* Văscōnĭæ sāltūs ēt nĭnguīdă Pўrēnæi Ōbjĭcīs hōspĭtĭă. *P. Nol.* (10, 203).

Văscōnĭcŭs, ă, ŭm. *Des Basques.* Āc sī Văscōnĭcīs mĭhī vītă fŭīssĕt ĭn ōrīs. *P. Nol.* (10, 218).

Văscŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Vas. *Petit vase.* Ārgēntī văscŭlă pūrī. *J.* (9, 141). Sēx īllī fŭĕrānt sāxīs præpŭlchră cāvātĭs Văscŭlă. *Juv.* (II, 140). Văscŭla ĭntŭs pūrē prŏpĕra ătque ēlŭĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 3). *Voy.* Vas 2. ‖ *Au fig.* Pōne hūc cădūcūm văscŭlŭm Cōmpăgĕ tĕxtūm tĕrrĕā. *Prud.* (*Peri.* 1540, de corpore. Quod *Plaut.* vocat *sallillum animæ*).

Vāstātŏr, ōrīs. *m. Qui ravage, dévastateur.* Ārcădĭæ vāstātŏr ăpēr. *O.* Vāstātōrēmquĕ crūēntō Ōrĕ fĕrūm. *Id.* Māgnæ vāstātŏr dēbĭlĭtĕ Trōjæ. *St.* SYN. Pŏpŭlātŏr, *qqf.* ēvērsŏr.

Vāstātŭs, ă, ŭm. *Dévasté.* Vāstātă Pœnōrūm tŭmŭltū Fānă. *H.* Lūstrā fŭgīt vāstātă (venator). *V. Fl.*

Vāstē. *adv. Sur une grande étendue.* Ĭmmēnsūm pătĕāt vāstēquĕ prōfūndūm. *Lr.* (I, 958). Vāstĭŭs ĭnsūrgēns dĕcĭmæ rŭĭt ĭmpŭtŭs ūndæ. *O.* SYN. Lātē, ĭmmēnsūm.

† Vāstēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir désert.* Nē scĕlŏrĕ tŭō Thēbānī vāstēscānt ægrī. *Att.* (apud *Non.* 2, 892).

Vāstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Dévastateur.* Ērўmānthĭam hæc vāstĭfĭcam ābjēcīt bēllŭăm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9, dextra).

Vāstĭtās, ātĭs. *f. Vaste étendue, immensité; désert, solitude, dépopulation, ravage.* Scўthārum ĭnhōspĭtālĭs cāmpī vāstĭtās. *Varr.* (in *Anth.* I, p. 463). Stĕrĭlĭs prōfūndī vāstĭtās squālĕt sōlī. *Sen.* (*H. Fur.* 701). Prōptĕr tē tōt tāntāsque hăbēmŭs vāstĭtātēs fūnĕrūm. *Att.* (apud *Non.* 4, 482). SYN. Vāstă, dēsērtă, *ou* strāgēs, cædēs.

† Vāstĭtĭēs, ēī, *et* Vāstĭtūdŏ, ĭnis. *f. Comme le précéd.* Dīscĭdĭūm, vāstĭtĭēs vĕnīt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 69, et apud *Non.* 2, 891). Quæ vāstĭtūdo hæc aūt ūnde ĭnvāsĭt mihi? *Att.* (apud *Non.* l. cit.). Squālēs scăbrēsque ĭncŭltă vāstĭtūdĭnĕ. *Pac.* (*ibid.* 4, 25).

Vāstō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rendre désert, dépeupler, dévaster.* Dūm bēllo Ārgŏlĭcī vāstābānt tĕrgămă rēgēs. *V.* Ēt lātōs vāstānt cūltōrĭbŭs ăgrōs. *Id.* Vāstātŭm fīnēs ĭvĕrāt Āssўrĭōs. *Cat.* (66, 12). Ēt cūnctă vāstāns, sævīt īrātō ĭmpŭtŭ. *Ph.* SYN. Pŏpŭlŏr, pŏpŭlō, dēsōlō, dēpŏpŭlŏr, *par ext.* dīrŭō, ēvĕrtō. PPH. Vāstŭm, dēsērtŭm făcĭō. PHR. Hæc ĕgō vāstă dăbō. *V. Voy.* Populor, Everto.

Vāstŭs, ă, ŭm. *Dévasté, désert.* Jam hānc ūrbēm fĕrrō vāstām făcĭēt Pēlĕus. *Att.* (apud *Fest.*). Hæc ĕgō vāstă dăbō. *V.* SYN. Vāstātŭs, dēvāstātŭs, dēsērtŭs, dēsōlātŭs, sōlātŭs, sōlŭs. ‖ Vāstă, ōrŭm. *n. pl. Déserts.* Pĕr vāstă cŭcūrrīt Æthlŏpŭm. *Cl. Voy.* Desertum. ‖ *Au fig. Isolé.* Quæ nūnc ābs tē vīdŭæ ēt vāstæ vīrgĭnēs sūnt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* I, 52). ‖ *Ordint. Vaste, immense, spacieux.* Āppārēnt rārī nāntēs ĭn gūrgĭtĕ vāstō. *V.* Vāstæque ēxhaūstă pĕrīcŭlă tĕrræ. Spēlūnca ālta fŭīt, vāstō sŭbmōtă rĕcēssū. *Id.* Āncĭpĭtēsquĕ vīās ēt ĭtĕr Tītānĭă vāstŭm Dīxĕrāt. *O.* SYN. Ĭmmēnsŭs, lātŭs, ēffūsŭs, pātēns. ‖ *Grand, gros, colossal.* Vāstīs se ĭnfĕrt Mēzēntĭŭs ārmīs. *V.* Vāstŏs quātĭt ægĕr ānhēlĭtŭs ārtŭs. *Id.* Ēt vāstŭm vălĭdō tōrquĕre hāstīlĕ lăcĕrtō. *O.* Hī quūm cēpissēnt cērvūm vāsti cōrpŏrĭs. *Ph.* SYN. Māgnŭs, ĭngēns, ĭmmānĭs, prōcērŭs, etc. *Voy.* Procerus. ‖ *Fort, en parlant du poids.* Ăd tĕrrām pōndĕrĕ vāstō Dēcĭdĭt. *V.* (Et *Ov. Her.* 9, 88). SYN. Grăvĭs, māgnŭs, ĭngēns. ‖ *Du bruit.* Ēt vāstō clāmōrĕ lăcessūnt. *V.*

Nām mūrmŭrĕ vāstō Īmpŭlsŭm. *L.* (Et *Sen. Hip.* 1171, de mugitu). SYN. Īngēns, māgnŭs, grăvĭs, immānĭs, etc. ‖ *Au fig. Grand, fort, considérable.* Vāstīs cūm vīrĭbŭs ēffĕrt Ōrā Dārēs. *V.* Vāstō cērtāmĭnĕ tĕndŭnt. *Id.* Īmpĕtŭs ēst fŭlvīs ĕt vāstă lĕōnĭbŭs īrā. *O.* Vāstă pōtēntĭă. *Id.* Nĕc aūdēnt fātă tām vāstūm nĕfās Ādmittĕrĕ. *Sen.* (*H. OEt.* 767).

† Vāsŭm, ī. *n. Voy.* Vas.

Vătānās, ă ou ātis. *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 603.)

Vātēs, is. *m. Devin.* Nēc vātēs Hĕlĕnŭs, quūm mūlta hŏrrēndă mŏnērĕt. *V.* Hæc cĕcĭnīt vātēs, ĕt tĕ sĭbĭ, Phœbĕ, vŏcāvīt. *Tib.* (II, 5, 65). Īrrĭtă vĕrōrūm nōn sūnt præsāgĭă vātūm. *O.* SYN. Vātĭcĭnātŏr, săcērdōs, dīvīnŭs, *qqf.* Chāldæŭs, cōnjĕctŏr, aŭgŭr. EP. Săcĕr, dīvīnŭs, fātĭdĭcŭs, præsāgŭs, præscĭus, prænūntĭŭs; cērtŭs, vĕrŭs; fāllāx, fālsŭs. vānŭs, mēndāx; āncēps, ămbĭgŭŭs, ŏbscūrŭs; āttŏnĭtŭs, insānŭs, fŭrēns. PPH. Īntĕrprĕs dĕōrūm, dĕūm, dīvūm. Fŭtūrī gnārŭs, præscĭus. Vēntūrī ævī præscĭus, prōvĭdŭs, præsāgŭs, nōn insciŭs. Fātă cănēns. Cuī præsāgă lĭnguă, ōs fātĭdĭcūm. Ēventūră vīdēns. Sāgāx vēntūră vīdērĕ. PHR. Ātque hæc dēindĕ cănīt dīvīno ēx ōrĕ săcērdōs. *V.* Tūnc ĕtĭām fātīs ăpĕrīt Cāssāndrā fŭtūrīs Ōrā. Nōvīt nămque ŏmnĭă vātēs, Quæ sint, quæ fŭĕrint, quæ mōx vēntūră trăhāntūr. *Id.* Aŭgŭr ămātĕ dĭīs, tĕ nōn cœlēstĭă frŭstrā Ēdŏcŭīt, laŭrōquĕ sŭă dignātŭs Āpŏllo ēst, Ēt nĕmōrūm Dōdōnă pārēns. *St.* Āt mĭhĭ fātōrūm lēgēs æ̆vīquĕ fŭtūrī Ēventūră pătēr pŏssĕ vĭdērĕ dĕdĭt. *Tib. Voy.* Augur, Haruspex, Prædĭco. ‖ *Dieu rendant des oracles.* Māgnām cuī mēntem ānĭmūmquĕ Dēlĭŏs īnspīrāt vātēs. *V.* (*Id.* alibi : *Augur Apollo*). ‖ *Augure de Rome.* Pōntĭfĭcūm lĭbrōs, ănnōsă vŏlŭmĭnă vātūm. *H.* ‖ *Eccl. Prophète.* Sānctī Dĕŭs ōrĕ lŏcūtŭs Īsaīæ vātĭs. *P. Nol.* (5, 312). *Voy.* Propheta. ‖ *Poète.* Ēt săcrī vātēs, ĕt dīvūm cūră vŏcāmŭr. *O.* Mē quŏquĕ dīcūnt Vātĕm pāstōrēs. *V.* Vātĭs ăvārŭs Nōn tĕmĕrĕ ēst ānĭmŭs. *H. Voy.* Poeta. ‖ *f. Prophétesse, sibylle.* Āmphrўsĭă vātēs. *V.* Ēt vānă vātēs āntĕ Cāssāndrām fŭī. *Sen.* (*Troad.* 37). SYN. Săcērdōs, dīvīnă, Sĭbўllă. ‖ *Poétesse.* Sōlă tŭūm vātēs Lēsbĭă vīncĕt ŏpŭs (scil. Sappho). *O.* SYN. Pœtrĭă.

Vātĭcānŭs ĕt Vātĭcānŭs, ī. *m.* (mons, collis). *Le Vatican, une des sept collines de Rome.* Rēddĭdĕrĕt laŭdēs tĭbĭ Vātĭcānī Mōntĭs ĭmāgō. *H.* Ēt Vātĭcānō frăgĭlēs dē mōntĕ pătēllās. *J.* (6, 343). In Vātĭcānīs condĭtă mūstă cădīs. *M.* (1, 19. Sic *Id.* passim).

Vātĭcĭnātŏr, ōrĭs. *m. Devin.* Ūndĕ tămĕn vīvăt, vātĭcĭnātŏr hăbĕt. *O. Voy.* Vates. ‖ *Eccl. Prophète.* Īnspīrāntĕ Dĕō quōd sānctŭs vātĭcĭnātŏr Prodĭdit. *Prud.* (*Ham.* 408).

Vātĭcĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Prédire.* Quæ tĭbĭ fāctōrūm pœnās īnstārĕ tŭōrūm Vātĭcĭnŏr mŏrĭēns. *O.* Fīgăr, ĕrāt vērăx vātĭcĭnātă sŏrŏr. *Id.* Sīc măgnă săcērdōs Ēst mĭhĭ dīvīnō vātĭcĭnātă sŏnō. *Tib.* (1, 7, 50). SYN. Prædĭcŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Parler comme un oracle.* Pārrĭcĭdă, săcrĭlĕgĕ, pĕrjūrĕ. Vĕtĕră vātĭcĭnāmĭnī. *Pl.* (*Ps.* 1, 3, 129).

Vātĭcĭnŭs, ă, ŭm. *Prophétique.* Hæc ŭbĭ vātĭcĭnōs cōncēpit mēntĕ fŭrōrēs. *O. Voy.* Præsagus.

Vătiēnă, æ. *f. Nom de femme.* Mĕă Vatiēna, ămābŏ. *Lepid.* (apud *Atil. Fort.* p. 2677).

Vātĭnĭānŭs, ă, ŭm. *De Vatinius* 1. Quī, quūm mīrĭfĭcē Vatinĭānă Meūs crīmĭnă Călvŭs explĭcāssĕt. *Cat.* (53, 2. *Id.* 14, 3).

Vātĭnĭŭs, ĭī. *m.* 1. *Vatinius, consul romain noté d'infamie, qui vivait du temps de Cicéron.* Pĕr cōnsŭlātūm pējĕrāt Vātĭnĭŭs. *Cat.* (52, 3). ‖ 2. *Cordonnier de Bénévent, dont le nez difforme servit de type à une sorte de verreris grotesque.* Vĭlĭă sūtōrĭs călĭcēm mŏnŭmēntă Vātĭnī. *M.* (XIV, 96). ‖ *n. pl. absolt. Vases à la Vatinius.* Vātĭnĭōrūm prōxĭmĕtă frāctōrūm. *M.* (X, 3).

Vătŭŏs, ă, ŭm. *Comme* Valgus. Lĭntĕă fĕrrĕt Āprō vātŭŏs quūm vĕrnŭlă nūpēr. *M.* (XII, 70).

Vătrāx, ăcis, *et* Vătrĭcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a les pieds tortus.* Ūt sī prōgĕnĭĕm ăntīquām, qua ēst Māxĭmŭs' Quīnctŭs, Quă vātrĭcōsŭ' vātrāx. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 99. Alii, *varicosus, verrucosus*).

Vătrēnŭs, ī. *m. Rivière de la Gaule Cispadane.* Vātrēno Ērĭdănōquĕ pigrīōrēs. *M.* (III, 67).

Vĕ. *part. disj. Ou, ou bien.* Sī quĭs ĭn ădvĕrsūm răpĭāt căsūsvĕ dĕūsvĕ. *V.* Māgnă mĭnōrvĕ fŏrō sī rēs cērtăbĭtŭr ōlĭm. *H.* Nĕc quōd fātĭmūsvĕ, sŭmūsvĕ, Crās ĕrĭmŭs. *O.* Vŏ. Vel. ‖ 2. Vĕ. *Comme* Væ. (Sic scribit *Fest.* Item *Ne* pro *næ*.)

Vēcōrdĭă, æ. *f. Méchanceté.* Tāntă vēcōrdĭa ĭnnātă cuĭquam ūt sĭĕt, Ūt mălīs gaūdĕānt ātque ex ĭncōmmŏdĭs! *Ter.* (*And.* IV, 1, 2). SYN. Improbĭtās. ‖ *Folie, délire.* Quæ tĕ vēcōrdĭă, Thēsĕū, Eūrўtĕ, pŭlsăt, ălt? *O.* SYN. Fŭrŏr, ămēntĭă, insānĭă, etc. *Voy.* Amentia.

Vēcōrs, ōrdĭs. *Fou, furieux, en délire.* Sēquĕ jăcĭt vēcōrs ĕ sūmmō cŭlmĭnĕ tūrrĭs. *O.* Īmpĭī bēllī mĭnās Āvērtĕre ūnŭs, tūquĕ vēcōrdēs pŏtēs Ĭnhĭbērĕ jŭvēnēs. *Sen.* (*Phœn.* 290. *Id. Troad.* 288). SYN. Fŭrēns, fŭrĭōsŭs, ămēns, insānŭs, etc. *Voy.* Amens. ‖ *Sot, insensé.* Scrĭbĭt mălă cārmĭnă vēcōrs. *H. Voy.* Stultus.

† Vēctātŏr, ōrĭs. *m. Comme* Vector. Mīxtīs vēctātŏr ĕt ārmīs Fōrtīs ĕquūs. *Corip.* (*Joan.* 3, 253).

Vēctātŭs, ă, ŭm. *Traîné, porté.* Sēd sōlŭs văcŭō vēllŭī vēctātŭs ĭn ōrbĕ. *Man.* (II, 138).

Vēctīdĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Nōstĭn' Vēctīdī prædĭă? *Pers.* (4, 25).

Vēctīgăl, ālĭs. *n. Tribut, impôt.* Īnstārquĕ trŏpæī Rēttŭlĭt ignōtūm gēlĭdĭs vēctīgăl ăb ōrĭs. *Cl.* Ēt pătrĭūm vēctīgăl sŏlvĕrĕ gaūdĕt. *Id.* Ānnōnæ quŏquĕ vēctīgăl mĕrcēsquĕ sĕquētŭr. *Man.* (V, 248). SYN. Trĭbūtŭm, *qqf.* pōrtōrĭŭm, dēcŭmă. ‖ *Revenu.* Ēgŏ vēctīgălĭa māgnă, Dīvĭtĭăs hăbĕō trĭbŭs ămplăs rēgĭbŭs. *H.* SYN. Rĕdĭtŭs. ‖ *Au fig. Tribut.* Vēctīgăl mĕrĭtæ cōnnŭbĭălĕ lўræ. *Cl.* (*Ep. ad Ser.* 18). Sŭppliciūm vēctīgăl ĕrĭt. *Man.* (V, 627).

Vēctīgălĭs, ĕ. *Tributaire.*

Vēctĭs, ĭs. *m. Levier, barre de fer, pieu.* Vēctĕ Pĕlĕthrōnĭūm Măcărĕūs in pĕctŭs ădactō Strāvĭt. *O.* Ĭn mĕdĭum hūc ăgmĕn cūm vēctī, Dŏnăx. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 4). Ēt vēctēs, ĕt ārcŭs Ŏppŏsĭtīs fŏrĭbŭs mĭnācēs. *H.* ‖ *Verrou.* Cēntum ærĕī claūdūnt vēctēs ætĕrnăquĕ fĕrrī Rōbŏrā. *V.* SYN. Pēssŭlŭs. ‖ *Brancard.* Lĭnĭgĕr ĭmpŏsĭtō sūspīrāt vēctĕ săcērdōs. *Claud.*

Vēctĭŭs ou Vēttĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Ō fĕrrĕă pĕctŏră Vēctī! *J.* (7, 150. Et *Cat.* 96, 1).

Vēctō, ās, ārĕ. *fréq. de* Veho. *Porter, transporter.* Cōrpŏră vīvă nĕfās Stўgĭă vēctārĕ cărīnă. *V.* Nīvĕ cāndĭdĭōrĭbŭs ămbŏ Vēctābāntŭr hŭmĕrīs. *H.*

Vēctōnēs, Vēctōnĭcŭs. *Voy.* Vettones.

Vēctŏr, ōrĭs. *m.* 1. *Celui qui porte, porteur, monture.* Quūm stēllĭgĕrī vēctŏr ŏlўmpī. *Sen.* (*H. OEt.* 1907, Atlas). Ēccĕ rūdēns raucō Sīlēni vēctŏr āsĕllūs. *O.* Ōptŭmŭ' vēctŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 1,

60., de equo). Vēctōrēmquĕ sŭŭm grātā mĕrcēdĕ rĕvĕxĭt. *Sedul.* (3, 102, scil. grabatum). ‖ 2. *Celui qui est porté. Cavalier.* Sēd nĕquĕ vēctōr ĕquŭm... Cōmpārĭbŭs frēnīs ārtĭfĭcēmquĕ rĕgīt. *O.* Nēc vēctōr Lĭbўcī nĭgēr cābāllī. *M.* (XII, 24). Cārmĕn... quōd cŭrrēns vēctōr ăb ūrbĕ lĕgāt. *Pp.* (IV, 7, 84). SYN. Ĕquĕs. ‖ *Souv. Passager.* Īdĕm nāvĭgĭŭm, nāvĭtă, vēctōr ĕrŭ. *O.* Cēdĕt ĕt ĭpsĕ mārī vēctōr. *V.* Sōlă tĭbī hæc ēst causă tĭmōrĭs, Vēctōrēm nōn nōssĕ tŭŭm. *L.* Ĭntĕr vēctōrŭm lăcrĭmās ēt mōrtĭs mĕtŭm. *Ph.*

† Vēctrīx, īcĭs. *f. du précéd.* Vēctrīcīs prŏprĭæ fūrēns ĭn ūsŭs (*Anth.* I, 628, scil. equæ).

Vēctūră, æ. *f. Voiturage, transport.* Ēcquĭs prō vēctūra ōlīvī Rĕsōlvĭt? *Pl.* (*As.* II, 4, 26). ‖ *Frais de voiturage.* Trēs mīnās pro īstīs dŭōbŭs prætĕr vēctūrām dēdī. *Pl.* (*Most.* III, 2, 136).

Vēctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Veho. *Voituré, transporté.* Dīvērsă pĕr æquŏră vēctī. *V.* Trānsætherā vēctæ. *Id.* ‖ *Avec l'acc. sans prép.* Vēntīs mărĭa ōmnĭă vēctī. *V.* (*Æ.* I, 528). Frūstrāquĕ tōt æquŏrā vēctæ. *V. Fl.* (V, 670).

† Vĕgĕō, ēs, ērĕ. *Exciter, animer.* Æquŏrā sālsā vēgēs ĭngentĭbŭ' vēntīs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 876. Et *Pomp. ib.*). Ēt mŏdĕrārĭĕr hūnc frēnīs dēxtrāquĕ vĕgērĕ. *Lr.* (V, 1297). SYN. Excĭtō, ĭmpĕllō, mŏvĕō.

† Vĕgētābĭlĭs, ĕ. *Vital.* Tērrā grāvĭs, lĭquĭdŭm pĕlăgŭs, vĕgētābĭlĭs āēr. *Vict.* (*Gen.* 3, 105).

† Vĕgētāmĕn, ĭnĭs. *n. Mouvement, vie.* Sūnt trĭă nēmpĕ sīmŭl: lŭx, ēt călŏr, ēt vĕgētāmĕn. *Prud.* (*Ham.* 139). Nōstræ vĕgētāmĭnă vītæ (*Ib.* 363).

† Vĕgētātŏr, ōrĭs. *m. Qui donne le mouvement.* Ĭrrĕquĭēs, cŭncta ĭpsĕ mŏvēns, vĕgētātŏr ĭnĕrtŭm. *Aus.* (*Ephem. Orat.* 16). Prīncĭpĭum āc fĭnĭs, vĕgētātŏr ēt ĭntŭs ēt extrā. *Orient.* (*Trin.* 35).

† Vĕgētŭ, ās, ārĕ. *Donner le mouvement, animer, fortifier, faire croître.* Ūndĕ flŭēns ănĭmă strŭctŭm vĕgētāvĕrāt Ādām. *Prud.* (*Ham.* 911). Tĭbī, dŭm vĕgētātă cōhærēnt, Ănĭmŭs sĭmŭl ēt carō sērvĭt. *Id.* (*Cath.* 1424). Quŭm vĕgētāntĕ Dĕō nŭllĭs mēns clausă tĕnēbrĭs. *Alc.* (*ad. Sor.* 634). Ŭbĭ fŏrtĭă membra Ĭntĕmĕrātă sălŭs vĕgētāt. *Juvc.* (II, 356). Mātūrō cŭpīēns mē vĕgētārĕ dĭē. *Aus.* (*Idyl.* 14, 6, de rosa). SYN. Ănĭmŏ, rōborō.

Vĕgētŭs, ă, ŭm. *Plein de vigueur.* Ŭbī cūrātă sŏpōrī Mēmbra dĕdīt, vĕgētŭs præscrĭpta ăd mūnĭă surgĭt. *H.* Sī nobĭlem ănĭmŭm vĕgētă lĭbertās ălĭt. *Sen.* (*Hipp.* 459). Ætās vĕgētă. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 271). SYN. Vălens, vălĭdŭs, vĭvĭdŭs, ăgĭlĭs, strēnŭŭs, fortĭs, rōbustŭs. ‖ *Entier, intact.* Pes ĭncŏlŭmĭs vĕgētŭsquĕ mănēbĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 825). SYN. Ĭncŏlŭmĭs, ĭntĕgĕr, etc. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Anth.* I, p. 439.)

Vĕgrāndĭs, ĕ. *Avorté, petit, faible.* Vĕgrāndĭă farrā cŏlōnī Quæ mălĕ crēvērŭnt vēscāquĕ parvă vŏcānt. *O.* Hīc sæpĕ falsŭs mēssĭbŭs vĕgrāndĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 15. Cf. *Varr. R. R.* 2, 2. *Gloss.* *Isid.* Velāba, *parva faba*). ‖ *Au fig.* Nĭmĭum ĭs vĕgrāndĭ gradu. *Pl.* (*fr.* apud *Festam.*). ‖ ? *Très grand.* Ūt rāmălĕ vĕtŭs vĕgrāndĭ sŭbĕrĕ cŏctŭm. *Pers.* (1, 97. Sed pars libb. et edd. *prægrandi*, quod acriter defendit *Bentl.* ad *Hor. Sat.* 1, 2, 120. Utrumque tamen sensum agnoscit *Gell.* 5, 12).

Vehemens *et synér.* Vemēns, tis. *Violent, fort, grand.* Vehĕmēns vĭŏlēntĭa vīnī Cōntărbare ănĭmam cōnsuēvit. *Lr.* (III, 485). Nūmĭrum quī quŭm vehĕmēntī pĕrcŭlit ictu (*Ib.* 311. *Ib.* 516, imber). Jam vero clīnata est ungŭla vēmens Fortis ĕquī. *Cic.* (*Arat.* 53). SYN. Vĭŏlēns, vĭŏlēntŭs, ācĕr, măgnŭs, ĭngēns, grăvĭs, vălĭdŭs, fortĭs. ‖ *Au fig.* Vērum ŭbī vēmēntī măgĭs ēst cōmmōtă mētŭ mēns. *Lr.* (III, 153). Ne hæc quĭdĕm Sāt vĕhĕmēns causa ăd ōbjūrgāndŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 122). ‖ *Exagéré.* Ōdĭŭmquĕ lĭbēllīs Sēdŭlŭs ĭmpōrtēs ōpĕrā vĕhĕmēntĕ mĭnīstĕr. *H.* Vĕhĕmēns ĭn ūtrāmquĕ pārtēm, Mĕnēdēme, ĕs nĭmĭs, Aŭt lārgĭtātĕ nĭmĭa, aŭt pārsĭmōnĭā. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 31). SYN. Ĭmmŏdĭcŭs. ‖ *Véhément.* Præcĕptŏr vĕhĕmēns ēundŏ fĭrmāt. *Prud.* (*Peri.* 1833). Vēmēns, ēt lĭquĭdŭs, pūrŏquĕ sĭmillĭmŭs ămnī. *H.* SYN. Ācĕr, vĭvĭdŭs. ‖ *Aigre, mordant.* Mălēdĭctŭm vĕhĕmēns ēsse ēxīstŭmānt. *Ter.* (*Ad. prol.* 17). Ēt sălĭbŭs vĕhĕmēns ĭntrā pōmĕrĭă nātīs. *J.* (9, 11). SYN. Ācĕr, ācĕrbŭs, mordāx. ‖ *Irrité, furieux, méchant.* Vĕhĕmēns lŭpŭs, ēt sĭbī ēt hōstī Īrātŭs părĭtĕr. *H.* Lăcĕrātŭs quĭdām mōrsū vĕhĕmēntīs cānīs. *Ph.* SYN. Īrātŭs, răbĭdŭs, ācĕr. ‖ *Terrible, redoutable.* Nē pœnās Nĕmēsĭs rĕpōscăt ă tē: Ēst vēmens dĕă: lædĕre hānc cāvētō. *Cat.* (50, 20. Et *Pl. Rud. prol.* 70). *Voy.* Terribilis.

Vĕhĕmēntĕr, *et qqf.* Vēmēntĕr. *Fortement, violemment.* Tăctŭs sŭm vĕhĕmēntĕr vīscō. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 39). Ămōque, ēt laŭdo, ēt vĕhĕmēntĕr dēsīdĕrō. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 38). Quāntō blandĭŏr, hōc tāntō vĕhĕmēntĭŭ' mōrdĕt *Lucil.* (apud *Non.* 4, 250). Nām tĭbī vēmēntĕr nŏvă rēs mōlĭtŭr ăd aūrēs Āccĭdĕrĕ. *Lr.* (II, 1023). SYN. Vĭŏlēntĕr, ācrĭtĕr, fortĭtĕr, vălĭdē.

Vĕhĕmēntĭă, æ. *f. Force, violence; sévérité, rigueur.* Hīnc quīă nōn vălŭīt flĕctī vĕhĕmēntĭă sānctī. *Lucr.* (*V. S. M.* IV, 354).

Vĕhĭcŭlŭm, ī. *n. Chariot, voiture.* Mĭhī æquum ēst dārĕ vĕhĭcŭlă quī vĕhăr. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 28). Cōmĕs făcŭndŭs ĭn vĭă prō vĕhĭcŭlo ēst. *P. Syr. Voy.* Plaustrum, Rheda. ‖ *Au fig. Véhicule.* Vĕhĭcŭlum ārgēntī mĭsĕr ējēcī. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 5).

Vĕhō, ĭs, ēxī, ĕctŭm, ĕhĕrĕ. *Transporter en voiture, en bateau, etc., porter.* Nāvēm quæ Lўcĭōs fĭdūmquĕ vĕhēbăt Ōrōntēm. *V.* Pisæām Phrўgĭīs vēxīt ēburnŭs ĕquīs (currus). *O.* Grāmĭnĕrō sŏlĭtŭm quŭm vēhĭt ōrĕ cĭbŭm. *Id.* Rĕtĭcŭlŭm pānĭs, vēnālēs ĭntĕr, ŏnūstō Fōrtĕ vĕhās hŭmĕrō. *H.* Bācchĕ pătĕr, tŭæ Vēxĕrĕ tīgrēs. *Id.* Āccĭngĕrĕ, nōstrăm Vēctūrŭs dŏmĭnām. *Cl.* SYN. Vēctō, dēvĕhō, trānsvĕhō, fĕrō, dēfĕrō, aŭfĕrō, gĕrō, gĕstō, pōrtō, trānspōrtō, trahō. ‖ *Rouler, charier.* Dŭm cœlŭm stēllas, dum vĕhĭt ămnis aquās. *Tib.* (I, 4, 60). Quodquĕ sŭō Tāgŭs ămnĕ vehĭt. *O.* SYN. Trahō, volvō. ‖ *Au fig.* Vēxissĕ pœmata Thēspĭs. *H.* Pĕr pontŭm pĭa bēllă vĕhō. *Sil.* ‖ *Porter, élever.* Ārdŭa Tiphўn, Nāvĭs ŏb ĭnnŏcŭæ mĕrĭtŭm, sic glorĭa vēxĭt. *Cl.* ‖ *Emporter.* Non... ĭnfectŭmquĕ rĕddet Quōd fŭgĭēns sēmĕl hora vēxĭt. *H.* SYN. Aufĕrō, ăbdŭcō, rapĭō.

Au pass. Vĕhŏr, ĕrĭs, ĕctŭs sŭm, ĕhī. *Être traîné, porté, emporté.* Quă tāmĕn ĭpsĕ vehŏr (puppi). *O.* Pīscĕ vehī quædam. *Id.* Pĕr lĭquĭdum vŏlŭcrī vehar ætherā pennā. *Tib.* (IV, 1, 208). SYN. Vĕctŏr, fĕror, dēfĕrŏr, aufĕrŏr, ĕō, currō, labor, rapĭŏr, ābrŭpĭŏr.

Vēĭa *ou* Vēja, æ. *f. Nom de femme.* Ābactă nūlla Vēĭa cōnscientĭă. *H.*

Veiantius *ou* Vējantius, ĭi. *m. Nom d'homme.* Vēĭānnus ānnĭs Hērcŭnis ăd postēm fixŭs. *H.*

Vēĭens *ou* Vējens, tis. *m. f. n. De Véies.* Ēmptŏr ăgrī Veientĭs. *H.* Nunc in patĕrnīs sēdĭbus ēt sŏlo Veientĕ. *St.* ‖ *m. Habitant de Véies, Véiens.* Cos-

sŭs ăt ĭnsĕquĭtŭr Vēĭentĭs cædĕ Tŏlŭmnī. *Pp.* (IV, 11, 23). Vēĭentŭm pŏpŭlī. *Sil.*

Vēĭentānŭs *ou* Vējentānŭs, ă, ŭm. *De Véies.* Ēt Vēĭentānī bĭbĭtŭr fæx nĭgrā rŭbellī. *M.* (I, 104. *Id.* II, 53; *Pers.* 5, 147). ‖ Vēĭentānum. *n.* (*s. ent.* vinum). Quī Vēĭentānum fēstīs pōtārĕ dĭēbŭs. *H.*

Vēĭentŏ, ōnĭs. *m. Nom d'homme.* Ēt cŭm mōrtĭfĕrō prūdēns Vēĭentŏ Cătullō. *J.* (4, 113).

Vēĭī *ou* Vējī, ōrŭm. *m. pl.* (Οὐήιοι). *Véies, ancienne ville florissante d'Étrurie.* Ēt Vēĭī vĕtĕrēs, ēt vōs tŭm prædă fŭistĭs. *Pp.* (IV, 11, 27). Gallōrŭm făcĭbŭs; Vēĭōsque hăbĭtantĕ Cămillō. *L.* ‖ ? Vēĭŭs, ă, ŭm. *De Véies.* Fŏrtĕ sŭpĕr pŏrtæ dŭx Vēĭŭs ădstĭtĭt ărcĕm. *Pp.* (IV, 11, 31. Quum autem omnino inusitata sit ea verbi quantitas, valde suspicor legendum *dux Veiens*, ut sup. 23, de eodem Tolumnio).

Vējŏvĭs, ĭs. *m. Nom sous lequel les Romains adoraient Jupiter enfant, ou selon d'autres, le dieu du mal.* Nōnĭs sācrātă quŏd illĭs Tēmplă pŭtānt lūcōs Vējŏvĭs ăntĕ dŭōs. *O.* (*Fast.* III, 429. *Ib.* 445. Cf. *Gell.* 5, 12; *Capel.* II, p. 40).

Vĕl. *partic. disj. Ou, ou bien.* Ātque, ŭbĭ jām brĕvĭŏrquĕ dĭēs ēt mōllĭŏr æstās, Quæ vĭgĭlāndă vĭrīs, vĕl quūm rŭît ĭmbrĭfĕrŭm vĕr. *V.* Prīmă vĕl aūtūmnī sŭb frĭgŏră. *Id.* SYN. Vĕ, aŭt, seŭ, sīvĕ. ‖ *Et.* Sĭlvĭŭs Ænēas, pārĭtĕr plĕtātĕ vĕl ārmīs Ēgrĕgĭŭs. *V.* Pĕctŏră Fābrĭcĭī dŏnīs ĭnvīctă vĕl ārmīs. *Cl. Voy.* Et. ‖ *Même.* Vĕl Prīămō mīsĕrāndă mānŭs. *V.* Aūsĭm vĕl tĕnŭī vītăm sūspendĕrĕ sŭlcō. *Id.* Excĭpĭēt, vĕl sī pŭlvĕrŭlēntŭs ăs. *M.* (III, 5). SYN. Etĭam, quŏquĕ. *Voy.* Etiam. ‖ *Par exemple.* Vĕl mĕă quūm sævīs ăgĭtāt fāstĭdĭă vĕrbĭs. *H.* Vĕl quūm sē păvĭdŭm cōntrā mĕă jūrgĭă fingĭt. *V.* (Adde *Ter. Heaut.* IV, 6, 2; *Hec.* 1, 1, 2). SYN. Ūt, vĕlŭt, quōmŏdŏ.

Vēlābrēnsĭs, ĕ. *Du Vélabre.* Ēt Vēlābrēnsī māssă rĕcōctă fŏcō. *M.* (XI, 52. *Id.* XIII, 32).

Vēlābrŭm, ī. *n., et* Vēlābră, ōrŭm. *pl.* (Βήλαυρον). *Vélabre, quartier de Rome au pied du mont Aventin.* Quā Vēlābrā sŏlēnt ĭn circŭm dūcĕrĕ pŏmpās. *O.* Āt quā Vēlābrī rēgĭō pătĕt, ĭrĕ sŏlēbăt. *Tib.* (II, 5, 33. Et *Prop.* IV, 9, 5; *Hor. Sat.* II, 3, 229).

Vēlāmĕn, ĭnĭs. *n. Tout ce qui sert à recouvrir, à revêtir.* Tĕxĭt ădōrātām cārnīs vēlāmĭnĕ fōrmām. *Sedul.* (3, 294). SYN. Tēgmĕn, tēgūmēntŭm. ‖ *Ordint. Vêtement.* Et circumtĕxtŭm crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.* Quæ nimĭŭm gracĭlis, plēnō vēlāmĭnă fĭlō Sūmăt. *O.* Clārī vēlāmĕn hŏnōrīs. *J.* (3, 178). Vēlāmĭnă summō Tĕr cōnspĕcta Jŏvī. *L.* SYN. Tēgmĕn, ămĭctŭs, etc. *Voy.* Vestis. ‖ *Voile de tête.* Nunc pŭdĕt, ēt vultŭs vēlāmĭnĕ cēlāt ămātos. *O.*

Vēlāmēntŭm, ī. *n. Comme le précédent.* ‖ *En partic. Bandelettes que portaient les suppliants.* Vēlāmēntă mănŭ prætēndēns supplĭcĕ. *O.* SYN. Vittæ.

Vēlārĭŭm, ĭī. *n., et* Vēlārĭă, ōrŭm. *pl. Tente dressée au dessus des théâtres.* Ēt pĕgma, ēt pŭĕrōs hĭnc ăd vēlārĭă răptōs. *J.* (4, 125). SYN. Vēlŭm. PPH. Vēlōrŭm ŭmbrăculă.

Vēlātŭs, ă, ŭm. *Qui a des voiles, une voilure.* Cōrnŭă vēlātărum ŏbvĕrtĭmŭs ăntĕnnārŭm. *V.* SYN. Vēlĭfĕr. ‖ *Qui a un voile, voilé.* Vēlātă sūmmŭm flammĕō tĕnŭī căpŭt. *Sen.* (*Oct.* 702). ‖ *Revêtu.* Tŭnĭcă vēlātă rĕcinctă. *O.* Ălbō Vēlātă pānno. *H.* SYN. Vestītŭs, tĕctŭs, etc. ‖ *Orné de guirlandes ou de bandelettes, comme pour les fêtes ou les supplications.* Vēlātīs mănĭbŭs ōrānt, ignōscāmŭs pĕccātūm sŭŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 101). Ĭt pĕr vēlātās ānnŭă pōmpă vĭās. *O.* Vēlātī rāmīs ŏlĕæ (oratores). *V.* ‖ *Au fig. Voilé, caché.* Vēlātīs cornĭbŭs ēt jām Lūnă vĕnīt. *V. Fl.* SYN. Occŭltātŭs, tĕctŭs, etc. *Voy.* Abditus.

Vēlēdă, æ. *f. Prophétesse divinisée par les Germains.* Căptīvæquĕ prĕcēs Vēlēdæ. *St.* (Cf. *Tac. Germ.* 8).

Vēlēs, ĭtĭs. *m. Vélite, fantassin armé à la légère.* Nōndŭm călfactī vēlītĭs hāstă sŏlŭm. *O.* Mūltōs hāstātōs, pōst īd mūltōs vēlītes. *Pl.* (*Cist. fr.* apud *Maium*). Ūt vēlēs bŏnŭ' sŭb vītĕm quī sŭbjĭcĭt hāstās. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Sub*, scil. sursum jacit. Corrupte legitur *subsit* apud *Fest.*, *submittit* apud *Paul.* Adde *Titin.* apud *Non.* 18, 2). SYN. Rōrārĭŭs. PPH. Ārmātūră lĕvĭs. *L.*

Vēlĭă, æ. *f.* (Ὑέλη, Ἐλέα). *Ville de Lucanie.* Quæ sĭt bĭēms Vēlĭæ. *H. Voy.* Velinus.

Vēlĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Garni de voiles.* Hūc ŭbĭ vēlĭfĕrām nautæ ădvĕrtĕrĕ cārīnām. *O.* Pālĭădă vēlĭfĕrō quærēntēm brāchĭă mālō. *V. Fl.* SYN. Vēlātŭs. ‖ *Qui enfle les voiles.* Æstās vēlĭfĕrīs sōlvĭt Ētēsĭis. *Sen.* (*Thyest.* 129).

Vēlĭfĭcō, ās, ārĕ. *n. Faire voile, naviguer.* Naūtă pĕr ūrbānās vēlĭfĭcābăt ăquās. *Pp.* (IV, 9, 6). Fĕrt ĭtĕr ăd Rōmām quōd vēlĭfĭcāntĕ vŏlātū. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 405; navita). SYN. Vēlĭfĭcŏr, nāvĭgō. PPH. Vēlă dō, etc. *Voy.* Velum. ‖ *act. Au fig. Faire faire l'office de navire.* Vĭscĕră vēlĭfĭcāns ănĭmæ ĭnspīrātă fĕrīnă. *Tert.* (*Nin.* 97, de pisce Jonæ).

Vēlĭfĭcŏr, ārĭs, ārī. *d. Comme le précéd.* Cærŭlă ăd ĭnfĕrnōs vēlĭfĭcātă lăcūs. *Pp.* (II, 21, 40). ‖ *Au fig. Faire une chose en usant de toutes ses forces.* Ĭntĕrĕă vĕrbă jăctārĕ, ēt lăbrīs ĭntĕr sē vēlĭtārī, vēlĭfĭcārĭĕr. *Afr.* (apud *Non.* 1, 2). ‖ Vēlĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *qqf. pass. Rendu navigable, traversé en navigant.* Crēdĭtŭr ōlĭm Vēlĭfĭcātŭs Āthōs. *J.* (10, 173).

Vēlĭnŭs, ă, ŭm. *De Vélia.* Pōrtūsquĕ rĕquīrĕ Vēlĭnōs. *V.* ‖ Vēlĭnŭs. *m.* (*s. ent.* lacus). *Lac sur les confins des Sabins, auj. lac de Rieti.* Sūlfŭrĕă Nār ălbŭs ăquă, fōntēsquĕ Vēlĭnī. *V.* Sŭb gĕlĭdō nūtrĭtŭm, Tūllĕ, Vēlĭnō. *Sil.* ‖ Vēlĭnă. *f.* (*s. ent.* tribus). *L'une des trente-cinq tribus de Rome.* Hīc mūltum ĭn Făbĭă vălĕt, ĭllĕ Vēlĭnă. *H.* Ūt quīsquĕ Vēlĭnă Pŭblĭŭs ēmĕrŭĭt. *Pers.* (5, 75).

Vēlĭtātĭō, ōnĭs. *f. Escarmouche, engagement.* Æquĭdēm mĕ ăd vēlĭtātĭōnem ēxercĕō. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 41). ‖ *Au fig. Dispute.* Vērbĭs vēlĭtātĭōnēm flĕrī cōmpēndī. *Pl.* (*As.* II, 2, 41. Cf. *Non.* 1, 2).

Vēlĭtērnŭs, ă, ŭm. *De Vélitres.* ‖ *Subst. m. Nom de guerrier.* Jāmquĕ Vēlĭtērnum mĕdĭă trānsfīxĕrăt ălvō. *Sil.*

Vēlĭtēs. *m. pl. Voy.* Veles.

Vēlĭtŏr, ārĭs, ārī. *d. Escarmoucher; au fig. se prendre de dispute.* Nēscĭŏ quīd vōs vēlĭtātĭ estis ĭntĕr vōs dŭōs. *Pl.* (*Men.* V, 2, 27). Cōmpĕrcē vērbĭs vēlĭtārī; ăd rĕm rĕdī. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 2. *Afr.* et *Cæc, ib.*). SYN. Contendŏ, jūrgŏr, rixŏr, etc.

Vēlĭtræ, ārŭm. *f. pl.* (Οὐελίτραι). *Vélitres, ville des Volsques.* Sētĭa ēt ē cēlĕbrī mīsĕrūnt vāllĕ Vēlĭtræ. *Sil.*

Vēlĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Vēlĭŭs hānc Mārtĭ prō dūcĕ vŏvīt ăvēm. *M.* (IX, 32).

Vēlīvŏlāns, tis, *et* Vēlīvŏlŭs, ă, ŭm. *Qui va à voiles.* Ēt ferā vēlīvŏlāntĭbŭs Nāvĭbŭ' cŏmplēbĭt mānŭ' lĭttŏrā. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). Ēt frētā vēlīvŏlāns nōn hăbĭtŭrā rātēs. *O.* (Et *Lucr.* V, 1441). ‖ *Où l'on va à voiles.* Dēspĭcĭēns mārē vēlīvŏlŭm tĕrrāsquĕ jăcēntēs. *V.* (Et *Ov. Pont.* IV, 16, 21. Præiverat *Liv. And.*, qui apud *Macr. Sat.* 6, 5).

Vēllĭcō, ās, ārē. *Picoter, tirailler.* Cōrnīx ādstāt; ĕă vōltŭrĭŏs dŭŏ vĭcissĭm vēllĭcāt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 146). Cui dĕŭs ārrīdēns hŏrrēntēs pĕctŏrĕ sētās Vēllĭcāt. *Nemes.* (*E.* 3, 31). SYN. Vēllō, cārpō. ‖ *Au fig. Médire.* Vēllĭcāt ābsēntēm Dēmētrĭŭs. *H.* Nĕc mĭhī tām dūrīs īnsŭltēt mōrĭbŭs, ēt tē Vēllĭcĕt. *Pp.* (II, 4, 8). SYN. Cārpō, mōrdĕō, dētrāhō.

Vēlligĕr, ĕri. *m. Le Porte-Toison ou le Bélier, constellation.* Vēlligĕr ēt nīgrā cūrsŭs stātlŏnĕ tĕnēbāt. *Germ.* (*fr.* in *Anth.* II, p. 340). *Voy.* Aries.

Vēllō, īs, vēllī *ou* vŭlsī, vŭlsŭm, vellĕrĕ. *Arracher.* Līmĭnā pĕrrūmpīt, pōstēsquĕ ā cārdĭnĕ vēllīt. *V.* Hāstăm dē cēspĭtĕ vēllīt. *Id.* Ālmĭxām vēllēns ŏcŭlō pĕndēntĕ sāgittām. *L.* SYN. Āvellō, ēvellō, cōnvellō, rēvellō, ēxtrāhō, ēdūcō, ēmōvĕō. PHR. Rādice ăb imā fundĭtŭs vŭlsŏs sīmŭl Ēvŏlvīt ōrbēs. *Sen. Voy.* Evello. ‖ — signă. *Enlever les étendards, décamper.* Ūbī prīmŭm vēllĕrē signă Ānnŭĕrint sŭpĕrī. *V.* ‖ *Déraciner.* Nām quæ prīmă sŏlō răptīs rādĭcĭbŭs ārbŏr Vēllĭtŭr. *V.* SYN. Ēvellō, ēxstirpō, ĕrŭō, etc. *Voy.* Eruo. ‖ *Arracher, cueillir.* Ūnguĭbŭs ēt rārīs vēllēntēm dēntĭbŭs hērbās. *O.* Siccās dē cēspĭtĕ vŭlsĕrāt hērbās. *L.* SYN. Cārpō, dēcērpō, etc. ‖ *Arracher les cheveux, la barbe, épiler.* Părĭtērquĕ pūlsāns pĕctŭs, ēt cŏmām vēllēns. *M.* (V, 38). Vēllūnt tĭbĭ bārbăm Lăscĭvī pŭĕrī. *H.* Īllă gĕnæ flōrēm prīmævō corpŏrĕ vŭlsīt. *L.* SYN. Evellō, cārpō, etc. *Voy.* Vulsus. ‖ *Séparer.* Nōn pŏssĕ ămplĕxŭ vēllĕrĕ, nātă, tŭō. *Fort.* (VI, 7, 335). SYN. Āvellō, dīvellō, ābstrahō, sēpărō, etc. ‖ *Pincer, pour avertir quelqu'un.* Vēllĕrĕ cœpī, Ēt prēssārĕ mănŭ lēntissĭma brāchĭă. *H.* Cŷnthĭŭs aurĕm Vēllĭt, ēt ădmōnŭĭt. *V.* Mōrs autēm vēllens: Vīvĭte, ăit, vĕnĭō (*Copa*, 38). Vēllĕ lătŭs dĭgĭtīs, ēt pĕdĕ tăngĕ pĕdēm. *O.* Vēllĭt sæpĭŭs aurĕm Īnvīdă paupĕrtās. *Calp.* (4, 155). SYN. Vellĭcō, pērstrĭngō, *qqf.* fŏdĭō (latus). ‖ *Au fig. Tirailler, tourmenter.* Sēd mĕă sĕcrētō vēllūntur pĕctŏră mōrsū. *St.* SYN. Torquĕō, pŭngō.

Vēllŭs, ĕris. *n. Flocon de laine, laine.* Mūrĭcĭbŭs Tўrĭis ĭtĕrātæ vēllĕrā lānæ. *H.* Pōtāntĭă vēllĕrā fūcŭm. *Id.* Quāmvīs Mīlēsĭă măgnō Vēllĕrā mūtēntŭr. *V.* Quæ vēllĕrā mōtīs Nūllă trăhūnt dĭgĭtīs. *O.* SYN. Lānă. *Voy. ce mot.* ‖ *Toison.* Īpsĕ ārĭēs ētĭămnŭm vēllĕrā sīccāt. *V.* Strātīsquĕ jăcēbāt Vēllĕrĭbŭs. *Id.* ‖ — aurĕum. *Toison-d'Or, dépouille du bélier qui conduisit Phrixus en Colchide. Elle était suspendue à un chêne sacré près de la ville d'Éa, et confiée à la garde de monstres qui vomissaient des flammes. Ce fut pour la conquérir que les Argonautes entreprirent leur voyage.* Mōllĕ gĕrīt tĕrgō lūcĭdă vēllŭs ŏvīs. *Tib.* (II, 1, 62). Īnvĭdĕō Phrīxō, quĕm pĕr frētă trīstĭă tŭlŭm Aurĕă lānĭgĕrō vēllĕrĕ vexīt ŏvīs. *O.* PPH. Vēllŭs Āthămāntēŭm, Phrixēŭm, Nĕphĕlēŭm, Æēŭm, aurātŭm, fulvŭm, rŭtīlŭm. Aurĕŭs ārĭēs. Aurātă, aurĕă ŏvīs, pēllīs. Aurātŭm pĕcŭs. Aurātă tēgmĭnă. Aurātæ vēllŭs ŏvīs. Ārĭēs, ŏvīs aurātō, fulvō vēllĕrĕ, tēgmĭnĕ. Aurātæ pĕcŭdīs ēxŭvīæ. VERS. Nītĭdō rādĭāntĭă vīllō Vēllĕrā. *O.* Cūstōdīsquĕ fĕrōs claŭsīt sērpēntĭs bĭātŭs, Īrĕt ŭt Æsŏnĭās aurĕă lānă dŏmōs. *Pp.* Ădĭce ĕxpētītă spŏlĭă Phrīxēī ārĭētĭs. *Sen.* Spŏlĭŭmquĕ Cōlchī pĕcŭdĭs aurātæ tĕnēnt. *Id.* Ūndĕ ălĭŭs fūrtīvæ dēvĕhāt aurŭm Pēllĭcŭlæ. ‖ (*Cf. V. Fl.* passim; *Ov. Met.* VII; *Cat.* 64; *Sen. Med.*). *Voy.* Helle, Phrixus. ‖ *En gén. Peau de bête.* Fūlvī sētīs hīrsūtă lĕōnĭs vēllĕrā. *O.* Lătĕrī cērvĭnă sīnīstrō Vēllĕrā dēpēndēnt. *Id.* SYN. Pēllĭs, spŏlĭŭm, tēgmĕn. ‖ *Bandelettes de laine dont on entrelaçait les couronnes.* Pārnāssĭă vēllĕrā. *St. Voy.* Vitta. ‖ *Divers objets ressemblant à la laine. Cocons de soie ou toupe de coton.* Vēllĕrăquĕ ūt fŏlĭis dēpēctānt tĕnuĭă Sērēs. *V.* Mōllĭă vēl tāctū quæ mittŭnt vēllĕrā Sērēs. *Alc.* (*ad Sor.* 41). ‖ *Nuages moutonnés.* Phœbūs dēnsās īn vēllĕrā nūbēs Spārsĕrāt. *L.* Tĕnuĭă nĕc lānæ pĕr cœlŭm vēllĕrā fĕrrī. *V.* ‖ — āquārŭm. *Neige.* Ādspĭcĕ quām dēnsŭm tăcĭtārŭm vēllŭs āquārŭm Dēflŭăt. *M.* (IV, 3). ‖ — (arborum). *Feuillage.* Āt sīmŭl īndŭĭmŭs nōstrīs sŭă vēllĕrā rāmīs. *O.*

Vēlō, ās, ārĕ. *Voiler, couvrir la tête.* Ēt căpĭtă ănte ārās Phrўgĭō vēlāmŭr ămĭctŭ. *V.* SYN. Obvēlō, ōbnūbō, ŏpĕrĭō, tĕgō, ōbtĕgō, cōntĕgō, ĭnvōlvō, ōbvōlvō, ābscōndō, etc. *Voy.* Tego. ‖ *Ceindre la tête.* Vēlāt mātĕrnă tēmpŏră mўrtō. *V.* Dūm vēlāt tēmpŏră vĭtĭīs. *O.* SYN. Cingō, cīrcūmdō, etc. ‖ *En gén. Revêtir.* Ēt pēcūdŭm fūlvīs vēlāntŭr cŏrpŏră sētīs. *V.* Glaŭcō vēlābāt ămĭctū Cārbāsŭs (Tiberim). *Id.* Āvēmquĕ Rēddĭdĭt, ēt mēdĭō vēlāvĭt ĭn āĕrĕ pēnnīs. *O.* Squāmīs vēlāntĭbŭs ārtŭs. *Id.* SYN. Tĕgō, vēstĭō, etc. *Voy.* Vestio. ‖ *Recouvrir, orner.* Nōs dēlūbră dĕūm... fēstă vēlāmŭs frōndĕ pĕr ūrbĕm. *V.* Ēt vēlānt scābrās flōrĭdă sērtă vĭās. *O.* Āltăquĕ vēlēntŭr fōrtāssĕ Pālātĭă sērtīs. *Id.* SYN. Tĕgō, ōrnō, dĕcōrō, etc. ‖ *qqf. Attacher.* Nūnc rōgās quĭd fĭāt? rēstĭs ēst vīlis: vēlĕt gŭlām. *Pomp.* (apud *Non.* 4, 479). SYN. Ligō, etc. ‖ *Au fig. Couvrir, cacher.* Scĕlĕrĕ vēlāndum ēst scĕlŭs. *Sen.* (*Hip.* 721). SYN. Cēlō, ābscōndō, tĕgō, etc. *Voy.* Abdo.

Vēlōcĭtās, ātĭs. *f. Vitesse.* Pĕrĭcŭlōsă nĕc rătĕm flātū grăvī Pĕrūrgĕāt vēlōcĭtās. *P. Nol.* (13, 357). SYN. Lĕvĭtās, ĭmpĕtŭs, etc.

Vēlōcĭtĕr. *Promptement, rapidement.* Vīsĕ sŏpōrĭfĕrām Sōmnī vēlōcĭtĕr aūlām. *O.* Quūmvĕ rēnāscēntēm tĕrĕrēt vēlōcĭtĕr Hўdrām (*In Obit. Mæc.* 83). Vēlōcĭŭs ēt cĭtĭŭs nōs Cōrrūmpūnt vĭtĭōrum ēxēmplă dŏmēstĭcă. *J.* (14, 31). SYN. Cĭtō, etc. *Voy. ce mot.*

Vēlōx, ōcis. *Prompt, rapide.* Vēlōcēs Spartæ cătŭlōs ācrēmquĕ Mŏlŏssŭm. *V.* Fāmă, mălŭm quō nōn ălĭŭd vēlōcĭŭs ūllum. *Id.* Vēlōxquĕ Mĕtaūrŭs (fluv.). *L.* Vēlōcĭă crūră. *O.* Vēlōx flāmmă. *Lr.* SYN. Cĭtŭs, cĕlĕr, præcĕps, lēvis, etc. *Voy.* Celer. ‖ *Au fig.* Prīncĭpĭŭm dĕŭs, Jānĕ, lĭcĕt vēlōcĭbŭs ānnīs. *M.* (VIII, 8). Quōs vēlōx lĕpōrum tĭmor fătīgāt. *Id.* (I, 105). Vēlōx ăd făcĭnŭs. *Cl.* Rērum prūdēntĭă vēlōx Ānte pĭlōs vĕnĭt. *Pers.* (4, 4). ‖ *Avec l'inf.* Nēc jam ābsistĕrĕ vēlōx. *St.* ‖ — vīă. *Chemin qu'on parcourt rapidement.* Vādĕ vēlōcī vīă. *Sen.* (*Med.* 190. *Id. Troad.* 598). SYN. Brĕvis. ‖ — vēnēnŭm. *Poison violent.* Vēlōcĭŭsvĕ mīscŭīssĕ tōxĭcŭm. *H.* SYN. Ācrĕ. ‖ — ingĕnĭŭm. *Esprit vif, imagination ardente.* Ingĕnĭŭm vēlōx, aūdācĭă pĕrdĭtă, sērmō Prōmptŭs. *J.* (3, 73). SYN. Ācrĕ, tōrrēns. ‖ *qqf. Avisé, qui a de la sagacité.* Ūsū pĕrĭtŭs hărlōlō vēlōcĭŏr. *Ph.* SYN. Ācĕr, săgăx, prūdēns. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* I 111.)

Vēlum, ī. *n. Voile de navire.* Tālla jactantī strīdēns āquilōnē prōcellā Vēlum ādversā ferīt. *V.* Vēlā tamēn spectāt summō fluitantia mālō. *O.* SYN. Cārbasa, lintea, līna, sīnus, *qqf.* ālæ. EP. Nauticum, ciliae, fūgax, lēve, volitans, curvum, cavum, sīnuōsum, laxum, inflatum, tumidum, tumens, turgidum, plenum. PPH. Vēlōrum sīnus, ālæ. Vēla antennīs, mālō pendentia, nexa, affixa. Tōrtō cārbasa linō. VERS. Tendunt vēla nōtī. *V.* Ventīs intendēre vēla sēcundīs. Sīnūs implērē sēcundōs. Plenō subit ōstia vēlō. *Id.* Flatūque sēcundō Cārbasa mōta sonant. *O.* Venīant in lintea ventī. *Id.* In Libyam prōpērō trānsmisit cærula vēlō. *Sil.* Cucurrit Vēlō prōra suō. *J. Voy.* Navigo. || *Carguer les voiles.* Vēla, lintea, cārbasa legō, colligō, cōntrahō, subducō, dēpōnō, substringō. VERS. Ātque omnīs nāvīta pontō Rumida vela legit. *V.* Ārdua jam dudum dēmittite cornua, rector clamat, et antennīs tōtum subnectite vēlum. *O.* || *Déplier les voiles.* Vela pandō, dēducō, solvō, explicō, fundō; ventīs dō, etc. Vēlis ūtor. VERS. Vēlorum pandimus ālas. *V.* Jubet ūti navita ventīs. *Id.* Cornuaque in summa locat arbore, tōtaque mālō Cārbasa dedūcit, venientēsque excipit aurās. *O.* Plenaque curvātō pandēre vela sinu. Penitentiaque undique rector Cārbasa dēducit, ne qua lēvis effluat aura. Ille dedit certae lintea plena fugae. *Id.* Jungitque extremō fēliciā lintea mālō. *Pp.* Utere velis, Totos pande sinus. *J.* || Vēla dō, faciō, solvō. *S'embarquer, naviguer.* Vix ē conspectū Siculae tellūris in altum Vela dabant laetī. *V.* Dato vela citī, laxāte rudentes. Solvite vela citī. *Id.* SYN. Vēlificō *ou* vēlificor, nāvigō. PPH. Nāvem solvō. Nāvem *ou* in nāvem scandō, cōnscendō. Portum, portus, littus, littora linquō, relinquō, desero. Portū exeō, excēdō, egredior, progredior, prōvehor, discēdō. Mare, æquor corripiō, capessō. Æquor nāvē, nāvibus cōnscendō. Iter vēlis tendō. In altum vela dō. Vēla ventīs, nōtō dō, pandō, intendō, explicō, permittō. Vincula, retinacula, funes, rudentes solvō, laxō, rumpō. Littorē, margine nāvem, ratem solvō; funem solvō, etc. Ā terra funem cōnvellō. VERS. Pelagī petere altā parabat. *V.* Dare classibus austros. Littore celsas Educunt navēs. Linquimus Ortygiae portus, pelagoque volamus. Tendit iter vēlis, portumque relinquit. Tum littore funem Deripere, excussosque jubet laxare rudentes. *Id.* Quum paritēr solvere ratēs. *O.* Solvuntque cavās ā littore puppēs. *L.* Classem rapiebat in undas. Solvensque rates dat cārbasa ventis. *Id.* Propellite in æquora nāvem. *Pp.* Ne tibi Tyrrhena solvatur puppis arena. *Id.* || *Au fig.* Et des ingenio vela secunda meo. *O.* Famæ nec dare vela sua. *M.* (VIII, 70). Insanientis dum sapientiae Consultus errō, nunc retrorsum Vela dare, atque iterare cursus Cogor relectos. *H.* || Vēlis rēmisque. *Faire usage de la voile et des rames; au fig. se hâter.* Remoque movē velōque cārinam. *O.* Remigio velisque, quantum potēris, festina et fuge. *Pl.* (*As.* I, 3, 5). || *Tenture, tapisserie.* Vela tegant rimas. *J.* (9, 105). Ornatas paulo ante forēs, pendentia linquit Vela domus. *Id.* (6, 226). Frondibus, ut velo, Phœbeos submovet ignes. *O.* SYN. Aulæa. || *Comme* Velarium. *Tente de théâtre.* Nec sinuosa cavo pendebant vela theatro. *Pp.* (IV, 1, 15). Quamvis non modico calearit spectacula sole, Vela rēducuntur. *M.* (XII, 29. Et *Lucr.* IV, 73; *Ov. A. Am.* I, 103).

Vēlut *et* **Vēlūti.** *adv. Comme, de même que.* Ac ventī, velut agmine facto, Qua data porta, ruunt. *V.* Imprōvīsum aspris velūti quī sentibus anguem Prēssit humī. *Id.* Et velut absentem certātim Actæona clāmant. *O.* Velūti turmārum in pulverē victīs Cōnsulibus. *J.* (11, 198). SYN. Ut, sicut, tanquam, quasi, etc. *Voy.* Tanquam. || *Presque.* Cornuaque extremæ velut evanescere lunæ. *O.* SYN. Tanquam, quasi, pæne, etc. || *Comme* Utpote. Nec succensuēris velut superbō. *M.* (VII, 6. Gr. ὡς, ὥτε). || Velut sī, Velūti sī. *Comme si.* Velūti si cuncta minentur Flūmina, quos miscent pelago, subducere fontes. *L.* || Velut, Velūti. *absolt. Même sens.* Velut unica rebus Spes fore t afflictis, patriis excedere murōs *L.* (I, 497. *Id.* IV, 252). Tamen hic prōperat, velut urgeat auster. *J.* (4, 59). Et velut edoctos jubeat vollitare per ipsum. *Man.* (V, 171). Velūti descendat ad imos Stirpe iacus ālīs. *St.* (*Silv.* II, 3, 59. Quem solennem sensum a *Forcell.* et nov. edd. mire omissum video).

Vēmens, Vēmentis. *Voy.* Vehemens.

Vēna, æ. *f. Veine.* Ossa, cruor, venæ, calor, humor, viscera, nervi. *Lr.* (II, 669). Plenis tumuerunt guttura venis. *O.* Pallent āmissō sanguine venæ. *Id.* EP. Sanguinea, trēmens, micans, saliens, turgida, sinuosa, multifida. || *Saigner.* Venam, venas āperiō, incidō, pertundō, secō, interscindō, abscindō, abrumpō, solvō, exsolvō, recludō. Ferrum venæ admovēō. PHR. Inter īma ferire pedis sallientem sanguine venam. *V.* || *qqf. Artère, pouls.* Ad medicum spectō, venis fugientibus, æger. *O.* Aut quid tentārēt sallientis tempora venæ? *Id.* SYN. Arteria, pulsus. || *Veine ou filet d'eau.* Ne mālē fecundæ venā perirēt aquæ. *O.* Nec in Lucrina lota Salmacis venā. *M.* (X, 30). SYN. Fons, rivus. || *Veine métallique, filon, mine.* Et qui principiō sub terra quaererē venas Institit. *Cat.* (66, 49). Argenti venas aurique sequuntur. *Lr.* (VI, 809). Abdita quid prodest genērosi venā metalli? (*Ad Pis.* 213.) Tenue argentum venaeque secundae. *J.* (9, 31). *Voy.* Fodina. || *Veines du bois, du marbre, etc.* Venæ tabularum saepius hiscant. *Lr.* (VI, 1069). An pictūrāta lucentia marmora venā Mirer? *St.* Perpetuis cedit cui Synnada venis. *Cl.* || *Cellules des végétaux.* Sudent irriguae fragrantia balsama venae. *Cl.* || — hiantes. *Fentes de la terre.* Seu durat magis, et venas adstringit hiantes. *V.* SYN. Rima. || *Au fig. La partie intime.* Quærit pars semina flammae Abstrusa in venis silicis. *V.* Vulnus alit venis, et cæco carpitur igni. *Id.* SYN. *qqf.* Medulla. || *Veine poétique.* At fides, et ingeni Benigna vena est. *H.* Studium sine divite vena. *Id.* Sed vatem egregium, cui non sit publica vena. *J.* (7, 53).

Vēnābulum, ī. *n. Épieu de chasseur.* Rētia rara, plagae, lato vēnābula ferrō. *V.* Splendidaque ab adversos vēnābula condit in armos. *O.* Subeunt latum vēnābula ferrum. *L.*

Vēnāfrānus, ă, um. *De Vénafre.* Pressā Vēnāfrānae quod baccā remisit olivae. *H.* (Et *Juv.* 5, 86).

Vēnāfrum, ī. *n.* (Οὐεναφρον). *Ville de Campanie, auj. Venafro.* Hoc tibi Campani sudavit baccā Vēnāfri. *M.* (XIII, 101). Accita pube Vēnafro. *Sil.*

Vēnālis, ĕ. *Exposé en vente.* Laudat vēnālēs, qui vult extrudere, mercēs. *H.* Vēnālēs injuria fecerit agros. *J.* (14, 151). SYN. Vēnālicius, expositus, prostans. || Vēnālēs, ium. *m. pl. Esclaves.* Rēticulum pānis vēnalēs inter onusto Forte vehās humero. *H.* (Adde *Pl. Trin.* II, 2, 51). || *n. pl. Objets de vente.* In propriis fabricare dabit vēnālia quaestus.

Man. (V, 204). ‖ *Mercenaire soldé.* Hinc nŏvă cŏmplērēnt haud tardo mīlītĕ castră Vēnālēs ānīmæ, Rhŏdānī quī gūrgītĕ gaudēnt. *Sil.* Āffert vēnālem in prœlĭă dēxtrăm. *Id.* ‖ *Vénal, qui se laisse corrompre.* Audāx vēnālī cŏmĭtātŭr Cūrĭō lĭnguă. *L.* Nūnquām vēnālēs ēssēnt ād mūnŭs āmīcæ. *Pp.* (II, 13, 21). PHR. Ēmptīquĕ Quĭrītēs Ād prædām strĕpĭtūmquĕ lŭcrī sūffrăgĭă vērtunt. *Petr.* Ōmnĭă Rōmæ Cūm prĕtĭō. *J.* ‖ *Avec l'abl. Qu'on peut acheter avec.* Aūrō pŭlsă fĭdēs, aūrō vēnālĭă jūrā. *Pp.* (III, 11, 51). Nōn gēmmīs, nĕquĕ pūrpŭrā vēnālĕ nĕc aūrō. *H.* SYN. Mĕrcābĭlĭs, pārābĭlis.

Vēnāns, tis. *m. Chasseur.* Vāstă vĕlŭt Lĭbўæ vēnantūm vŏcĭbŭs ālēs Quūm prĕmĭtŭr. *Cl.* Vēnantūm sŭbĭtō vŏcĭbŭs cōntērrĭtŭs. *Ph.* SYN. Vēnātŏr. ‖ *f.* Vēnantĭs ārcŭm pĕrtŭmēscūnt virgĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 2773). SYN. Vēnātrīx.

Vēnātĭcŭs, ă, ŭm. *De chasse.* Ībo ŏdōrāns, quāsĭ cānĭs vēnātĭcus. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 115). Vēnātĭcŭs ex quŏ Tēmpŏrĕ cērvīnām pēllēm lātrāvĭt ĭn aūlā (catulus). *H.* SYN. Vēnātŏr. PHR. Ēt lūstrīs rĕcŭbārĕ fĕrās, ĭntērprĕtĕ nārĕ Dīscĕrĕ, nōn vīsās ĕt ĭn āĕrĕ quærĕrĕ plāntās. *Sid.* (*Pan.* 1432. Cf. *Grat.* et *Nemes. Cyneg.*). Vŏc. Canĭs. ‖ *Au fig. Qui va à la piste.* Prōlātīs rēbŭs, pārăsītī vēnātĭcī Sūmŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 17).

Vēnātĭŏ, ōnis. *f. Chasse, en partic. chasses qui se faisaient dans le cirque.* Pūlchĕr ădēst ōnăgĕr : mittī vēnātĭŏ dēbĕt Dēntĭs Ērўthræī. *M.* (XIII, 100). *Voy.* Venatus.

Vēnātŏr, ōris. *m. Chasseur.* Vēnātŏr, tĕnĕræ cōnjŭgĭs immĕmŏr. *H.* Ēquŏ vēnātŏr lăpўgĕ fĕrtŭr. *V.* SYN. Vēnāns. EP. Vāgŭs, ērrāns; vĭgĭl, mātūtīnŭs, ĭmpĭgĕr, strēnŭŭs, cĕlĕr, cītŭs. PPH. Fĕrārŭm āgĭtātŏr. Dĭānæ, nĕmŏrŭm stŭdĭōsŭs, cŭltŏr. Dĭānæ mīlĕs. Āctæŏnĭs æmŭlŭs. PHR. Āssuētāquĕ mūltō Vēnātū nĕmŏrŭm (gens). *V.* Vēnātu ĭnvĭgĭlānt pŭĕrī, sīlvāsquĕ fātīgānt. Vīdīmŭs obscūrīs prīmām sŭb vāllĭbŭs ūrbĕm Vēnātu āssĭdŭō. Āspĕr vīctū vēnātŭs ălēbāt. *Id. Voy.* Venor.

Vēnātrīx, īcis. *f. Chasseresse.* Nāmque hŭmĕrīs dē mŏre hăbīlem sūspēndĕrāt ārcŭm Vēnātrix. *V.* Pĕr cālāmōs vēnātrīcis phărĕtrāmquĕ pŭēllæ. *J.* (13, 80). SYN. Vēnāns. ‖ *Qui chasse, de chasse.* Vēnātrīxquĕ mētŭ vēnantŭm tĕrrĭtă fŭgīt (ursa). Vēnātrīx, sīlvīs āspĕră, blāndă dŏmī. *M.* (XI, 70, canis). SYN. Vēnāns, vēnātĭcă.

† Vēnātūră, æ. *f. Chasse, et au fig.* Īllam ŏcŭlīs vēnātūram făcĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 43).

Vēnātŭs, ă, ŭm. *part. de* Venor. *Qui a chassé.* Millĕ fĕrās Phœbē sīlvīs vēnātă rĕdĭbāt. *O.*

Vēnatŭs, ūs. *m. Chasse.* Vēnātu ĭnvĭgĭlānt pŭĕrī. *V.* Assuētāquĕ mūltō Vēnātū nĕmŏrŭm. *Id.* Quīs tĭbī mōnstrābāt sāltŭs vēnātĭbŭs āptōs? *O.* SYN. Vēnatĭō. PPH. Vēnandī cūră, lăbŏr, stŭdĭum. Dĭānæ stŭdĭum, lŭdŭs, pălæstră. PHR. Ēt quŏdcūnquĕ sōlĕt vēnāndī pōscĕrĕ cūră. *Man.* ‖ *Par ext. Pêche.* Hūnc quī cēpī ĭn vēnātū mĕō. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 50).

Vēndĭbĭlĭs, ĕ. *Qui est de vente.* Ēt fūndŭs nĕc vēndĭbĭlis nĕc pascĕrĕ fīrmus. *H.* (Et *Ov. Am.* III, 12, 10).

Vēndĭcŏ. *Voy.* Vindico.

Vēndĭdī. *parf. de* Vendo.

† Vēndĭtārĭus, ă, ŭm. *Comme* Venalis. (*Pl. Stic.* I, 3, 102.)

Vēndĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. de* Vendo. Fīlī, nōn pŏtĕs ūssĕ vēndĭtārĕ. *Cat.* (34, 8). ‖ — mĕ. *Se prostituer.* Nōn ĕgŏ pōssŭm, quæ ĭpsă sēsĕ vēndĭtāt, tūtārĭer. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 41). Dūm sē Păphĭæ mālĕ blāndŭs ădūltĕr Vēndĭtāt. *Prud.* (*Sym.* 368. Mars). SYN. Prōstĭtŭŏ. ‖ *Au fig. Faire étalage.* Nōmĕn cāsūmquĕ vēndĭtānt. *P. Nol.* (13, 330). *Voy.* Vendo.

Vēndĭtŏr, ōris. *m. Vendeur.* Tūrbātŭr tōtă lĭgnōrŭm vēndĭtŏr ūrbĕ. *Corip.* (*L. Just.* 4, 13). SYN. Mĕrcātŏr. ‖ *Au fig.* Ĭmprŏbĕ lēgŭm Vēndĭtŏr. *Cl.*

Vēndĭtŭs, ă, ŭm. *Vendu.* Cōnjŭgĭs ĭnsĭdĭīs ĕt ĭnīquō vēndĭtŭs aūrō. *St.*

Vēndŏ, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. *Vendre.* Vīgĭntī mĭnīs, ŏpĭnŏr, pŏssĕ mĕ illām vēndĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 93). Mĕrx ēst quæ, vēndĭta sæpĕ, Vēndentēm nūnquām dēsĕrĭt aut mĭnŭit. *M.* (XII, 102). Vēndĕrĕ mūnĭcĭpēs pāctă mĕrcēdĕ sīlŭrōs. *J.* (4, 33). SYN. Vēnŭmdŏ, vēnŭmtrādŏ, vēndĭtŏ, *qqf.* dīstrāhŏ. ‖ *Au fig. Vendre, trafiquer.* Vēndĕ ănĭmām lŭcrō. *Pers.* (6, 75). Hŏc rīdērĕ mĕŭm, tām nīl, nūllă tĭbī vēndŏ īlĭădĕ. *Id.* (1, 122). Sōllĭcĭtīsquĕ vĕllīm vēndĕrĕ vērbă rĕīs. *M.* (V, 16). Ex quŏ sūffrăgĭă nūlli Vēndĭmŭs. *J.* (10, 77. *Id.* 14, 218, perjuria). ‖ — mē, etc. *Se prostituer.* Āt tĭbī quī vēnĕrēm dŏcŭīstī vēndĕrĕ prīmŭs. *Tib.* (1, 4, 53). *Voy. le précéd.* ‖ *Trahir pour de l'argent.* Vēndĭdīt hīc aūrō pātrĭām. *V.* ‖ *Faire étalage, vanter.* Ĭnjūstē tōtūm dūcit vēndĭtquĕ pŏēmă. *H.* SYN. Vēndĭtŏ, ōstēntŏ, etc. *Voy.* Jacto.

Vēnĕfĭcă, æ. *f. Voy.* Venefĭcus.

Vēnĕfĭcĭum, ĭi. *n. Conjuration magique par les philtres.* Quosquĕ vēnĕfĭcĭīs ābstŭlĭt īlla sŭīs. *O.* Et Ēsquĭlĭnī pontĭfex vēnĕfĭcī. *H.* (Adde *Att.* apud *Non.* 4, 218, *veneficiis*). SYN. Cārmĕn, cāntŭs, etc. *Voy.* Magicus.

Vēnĕfĭcŭs, ī. *m.*, *et* Vēnĕfĭcă, æ. *f. Enchanteur, magicien, magicienne.* Egŏ pŏl īllum ulcīscār hŏdiē Thessalūm vēnĕfĭcūm. *Pl.* (*Amp.* IV, 3, 9). Bărbăra nārrātur vēnissĕ vēnĕfĭcă tĕcūm. *O.* Quānti ūnă vēnĕfĭcă constăt. *J.* (6, 626). *Voy.* Magus, Maga. ‖ *Terme injurieux.* Etĭāmnĕ dīcīs ŭbī sit, vēnĕfĭcĕ? *Pl.* (*Pers.* II, 4, 7). Quīd, āīs, vēnĕfĭca? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 9). ‖ — us, ă, ŭm. *Magique.* Cōncĭpit īllă prĕcēs, ĕt vērbă vēnĕfĭcă dīcit. *O. Voy.* Magicus.

Vēnēnātŭs, a, ŭm. *Empoisonné, venimeux.* Ārvă vēnēnātis prō sēmĭnĕ dēntĭbŭs ĭmplēs. *O.* Nĕvĕ vēnēnāto levĭūs fĕrĭārīs ăb ănguĕ. *Id.* (Sic *Lucr.* V, 27). *Voy.* Venenĭfer, Veneno. ‖ *Au fig. Envenimé.* Nulla vēnēnāto littĕra mixta jŏco ēst. *O.* PHR. Cāndĭdŭs ă sălĭbŭs sŭffusĭs fēllĕ rĕfŭgi. *O.* ‖ *qqf. Enchanté, magique.* Ōrā vēnēnātă tĕtĭgīt mirantĭa virgă. *O. Voy.* Magicus.

Vēnēnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Venimeux, vénéneux.* Jāmquĕ vēnēnĭfĕrō sānguĭs mānārĕ palātō. *O.* Quandŏ vēnēnĭfĕrī sērpentĭs sævă própāgō. *Juvc.* (II, 639). SYN. Vēnēnātŭs, *qqf.* vīrosus, pēstĭfĕr. PPH. Vēnēnō, vēnēnis ĭnfectŭs, īllĭtŭs, adspĕrsŭs, ĭmbūtŭs, pĕrfusŭs, madens, tinctŭs, spumans, tūmens, plēnŭs, armatŭs, mētŭēndŭs, noxĭŭs. Vīrŭs hăbens, fĕrens. Vēnēni tabĕ, tabŏ, fēllĕ, sanīē; vipĕrĕō succō, lĕthĕris succīs ĭnfectŭs, ĭmbūtŭs, etc. PHR. Noxĭa sērpentum ēst admixtō sānguĭnĕ pēstis : Morsū vīrŭs hăbent, ĕt sāltem dēntĕ mĭnantŭr. *L.* Mĭhī plēnă vēnēnō Occurrāt sērpens. *Id. Voy. les suiv.*

Vēnēnō, ās, ārĕ. *Saturer, teindre.* Quōs conchă pūrpŭra ĭmbŭēns vēnēnavīt. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 20, 9). SYN. Mĕdĭcō, tingŏ, imbuŏ, etc. ‖ *Empoisonner, infecter de poison.* Pigra vēnēnātis effŭndit

flămĭnă vēnis. *Cl.* SYN. Īnfĭcĭŏ, cōrrŭmpŏ, vĭtĭŏ. PPH. Vēnēnō, vēnēnis īnfĭcĭŏ, ĭmbŭŏ, ĭllĭnŏ, ĭlnŏ, tĭngŏ, ŭngŏ, vĭtĭŏ, sŭffŭndŏ. Vēnēnŭm spārgŏ, īnfŭndŏ, ĭnstillŏ. Tābō īnfĭcĭŏ, cōrrŭmpŏ, etc. VERS. Īnfĕcit pābŭlă tābō, Cōrrŭpĭtquĕ lăcŭs. *V.* Pĕcŏrĭque ădspērgĕrĕ vīrŭs. Vīpĕrĕam ĭnspīrāns ănĭmām. *Id.* Lătĭcĕs spārgit rădīcĕ nŏcēntī. *O.* Vĭtĭātās īnfĭcit hĕrbās. *Id. Voy.* Venenum. ‖ *Empoisonner les armes.* Tēlă, sāgittās, spīcŭlă, călămōs vēnēnō tĭngŏ, ĭmbŭŏ, mĕdĭcŏ *ou* mĕdĭcŏr. VERS. Ŭngĕrĕ tēlă mănū, fĕrrŭmque ărmārĕ vēnēnō. *V.* Quī, mōrtīs sævō gĕmĭnēnt ŭt vūlnĕrĕ caūsās, Ōmnĭă vīpĕrĕō spīcŭlă fēllĕ lĭnŭnt. *O.* Ădspĭcĭt ĕt mittī sŭb ădŭncō tōxĭcă fĕrrō, Ēt tēlŭm caūsās mōrtīs hăbērĕ dŭās. *Id.* Mŭltō sătŭrāntŭr tēlă vēnēnō. *L.* Īllĭtă tēlă dŏlīs. *Id.* Spīcŭlăque ĭnfūsŭm fĕrrō lătūră vēnēnŭm, Quæ fĕrĭānt bĭs, mīssă sĕmĕl. *Sid.* ‖ *Infecter les airs.* Ŭt spātĭŭm cœlī quādām dē pārtĕ vēnēnĕt. *Lr.* (VI, 820). SYN. Cōrrŭmpŏ, vĭtĭŏ, īnfĭcĭŏ, pōllŭŏ, etc. *Voy.* Pestis. ‖ *Au fig.* Nōn īstīc ōblĭquo ŏcŭlō mĕă cōmmŏdă quīsquăm Lĭmăt, nōn ŏdĭo ŏbscūrō mōrsŭquĕ vēnēnăt. *H.* SYN. Īnfĭcĭŏ, cōrrŭmpŏ, etc.

Vēnēnum, ī. *n.* *Sucs des plantes, ordint. de plantes vénéneuses, poison.* Quīd lŏquăr hĕrbārŭm fĭbrās, mĕdĭcāntĕ vēnēnō Tīnctās, lētĭfĕrī fūdīssĕ pĕrīcŭlă sūccī? *Prud.* (*Ham.* 295). Ēt fāllăx hĕrbă vēnēnī. *V.* Mēmbrīs ăgīt ātră vēnēnă. *Id.* Nigrī cŭm lăctĕ vēnēnī. *O.* Quīd hŏc vēnēnī sævīt ĭn præcōrdĭīs? *H.* SYN. Tōxĭcŭm, ăcōnĭtă (orum). EP. Lūrĭdŭm, nĭgrŭm, ātrŭm, tētrŭm; ăcrĕ, vĕlŏx, dīrŭm, trīstĕ, fūnēstŭm, lētĭfĕrŭm, pestĭfĕrŭm, lētālĕ, ĭmmēdĭcābĭlĕ, ĕxĭtĭālĕ, ĕxĭtĭābĭlĕ, nŏxĭŭm, mōrtĭfĕrŭm. PPH. Lētālēs, lētĭfĕrī, fūnēstī, vēnēnātī sūccī. Vēnēnĭfĕræ, mōrtĭfĕræ, trīstēs hĕrbæ. Hĕrbă nŏcēns. Fūnēstă grămĭnă. Dīrŭm, lētĭfĕrŭm mēdĭcāmĕn. VERS. Hōrrēndīs ĭnfāmĭă pābŭlă sūccīs Cōntĕrĭt. *O.* Quĭdquĭd hăbĕt Circē, quĭdquĭd Mēdēă vēnēnī, Quĭdquĭd ĕt hĕrbārŭm Thēssălă tērră gĕrit. *Id.* Mălă grămĭnă pāstŭs (anguis). *V.* Quōdcūnquĕ grāmĕn flŏrĕ mōrtĭfĕrō vĭrĕt, Dīrūsvĕ tōrtīs sūccŭs ĭn rădīcĭbŭs Caūsās nŏcēndī gignĭt, ătrĕctāt mānū. *Sen.* Hĕrbāsquĕ, quās Īdŏlchŏs, aūt Ībērĭă Mittĭt, vēnēnōrŭm fĕræx. *H.* Nĕc dē tēllūrĕ crūēntă Lĭvĭdă mōrtĭfĕrīs vēllātis tōxĭcă sūccīs. *Sedul.* ‖ *Donner du poison.* Vēnēnŭm dŏ, præbĕō, īnfŭndŏ, fundŏ, mĭscĕō. Vēnēnō tōllŏ, nĕcŏ. Lētālēs hĕrbās, sūccōs mĭscĕō. VERS. Cōctŭmquĕ vēnēnŭm Privignōquĕ dătŭm. *J.* Pōcŭlă sī quāndō sævæ ĭnfĕcĕrĕ nŏvĕrcæ. *V.* Lūrĭdă tĕrrībĭles mĭscēnt ăcōnĭtă nŏvĕrcæ. *O.* Nĕc mĕă mōrtĭfĕrīs ĭnfĕcit pōcŭlă sūccīs Dĕxtĕră, nĕc cuĭquăm tĕtra vēnēnă dĕdīt. *Tib.* Stўglō spūmāntĭă pōcŭlă tābō Porrĭgĭt, ĕt lărgĕ pœnās lētūmquĕ mĭnĭstrăt. *Sil.* Sorbĭtŏ tōllit quēm dīra cĭcūtæ. *Pers.* Lētālēs cōmpŏnĕrĕ sūccōs. *St.* Vēlōcī corrŭmpunt pōcŭlă lētō. *L.* Īnfūndās ăcōnĭtă pălam. *Id.* Præsēntĭusvĕ mĭscŭĭssĕ tōxĭcŭm. *H.* ‖ *Boire du poison.* Vēnēnŭm, bĭbŏ, ēbĭbŏ, haurĭŏ, sumŏ. VERS. Pōcŭlă fŭrtīvō rapĭăt prŏpĕrātă vēnēnō. *O.* Nōn tămĕn ŏbscūrō plă pollŭĭt ōra vēnēnō. *M.* Pōtō Mĭthrĭdātēs sæpĕ vēnēnō. Summă vēnēnŭm pōtiōnĕ duxistī. *Id.* Neū sŭbĕant labrĭs pōcŭla nigra tŭīs. *Pp.* Pōcŭlă nĕc trīstī grāmĭnĕ mīxta bĭbunt. *Cl.* ‖ *Sucs des plantes servant aux cérémonies magiques ; magie, enchantemens.* Vŭlnus rĕfĕrēns, quod cārmĭnĕ nullō Sūstĭnĕat, nullīsquĕ lĕvĕt Mēdēa vēnēnis. *V. Fl.* Vēnēnă... nōn valent Convĕrtĕre hŭmānām vicēm. *H.* Phœbĕ... dīrīs verborum obsēssa venēnis Pallŭit. *L.* (Et *Pl.* *Ps.* III, 2, 80). SYN. Hĕrbæ, sūccī, cārmĭnă, cāntŭs, etc. *Voy.* Magicus. ‖ *Venin des serpens, etc.* Pĕrfūsŭs sānĭĕ vīttās ātrōquĕ vēnēnō. *V.* Læsæquĕ vēnēnŭm Mōrsĭbŭs ĭnspīrānt. *Id.* Ŭt ātrŭm Cōrpŏrĕ cōmbĭbĕrĕt vēnēnŭm (Cleopatra). *H.* SYN. Vīrŭs, tābō (*abl.*), sănĭēs, fĕl, spūmă. EP. Vīpĕrĕŭm spūmāns, ātrŭm, lătēns, cæcŭm, ŏccŭltŭm, etc. PPH. Vēnēnī tābēs, fĕl, sănĭēs, spūmă, tābō. Vīpĕrĕæ spūmæ. VERS. Pēnĭtūsquĕ ĭn vīscĕrā lăpsŭm Sērpentīs fūrĭālĕ mălŭm. *V.* Cōnjŭx, ĭn quām călcātă vēnēnŭm Vīpĕrā dīffūdĭt, crēscentēsquĕ ăbstŭlĭt ānnōs. *O.* Ĭnspīrātquĕ nŏcēns vīrŭs, plcĕūmquĕ pĕr ōssă Dissīpăt ĕt mēdĭō spārgit pŭlmŏnĕ vēnēnŭm. *Id.* ‖ *Liqueur pour teindre en pourpre.* Ălbă nĕque Āssўrĭō fūcātŭr lānă vēnēnō. *V.* Lānă Tārēntīnō vīŏlās ĭmĭtātă vēnēnō. *H.* Tĕ nĕc Ămўclæō dĕcŭīt lĭvērĕ vēnēnō. *M.* (VIII, 28). SYN. Mēdĭcāmĕn, sūccŭs, *qqf.* sănĭēs, tābō. *Voy.* Purpura. ‖ *Fard.* Quŭm pŏsĭtīs sŭă cōllĭnĕt ōră vēnēnis. *O. Voy.* Fucus. ‖ *Préparation, drogue.* Pūtrĭsque ămŭxĭt ăb ăltō Hŭmŏr, ĕt ĭnfūsō făcĭēs sōlĭdātă vēnēno ēst. *L.* (VIII, 690). SYN. Mēdĭcāmĕn, mēdĭcāmēntŭm. ‖ — mārĭs. *Écume.* Spūmæque rĭgēntīs Ĭngēntēs făcĭūnt tūmŭlōs pĕlăgĭquĕ vēnēnum. *Man.* (V, 689). ‖ *Aú fig. Mauvais vin.* Nōs bĭbĭmŭs tōrtī pūllă vēnēnă cădī. *M.* (IX, 3). ‖ *Poison de l'amour.* Ŏccŭltum ĭnspīrēs ignēm, fallăsquĕ vēnēnō. *V.* Cŏquĭtŭrque ārdēntĕ vēnēnō. *O.* Vērtĭt fūrĭālĕ vēnēnŭm Pēctŭs ĭn ămbōrŭm. *Id.* Sī mĕă tēlă dĕdī blāndō mēdĭcātă vēnēnō. *Sil.* SYN. *Par ext.* Mălŭm. ‖ *Venin de l'envie, de la calomnie, etc.* Ātră vēnēnō Ĭnvĭdiæ. *Sil.* Lingua ēst sŭffūsă vēnēnō (de Invidia). *O.* Ătque ălĭquis, cuī mēns hŭmĭlī læsissĕ vēnēnō Sūmmă. *St.* Quŭm făcĭlēm stillāvīt ĭn aūrēm Ēxĭgŭŭm dē nātūræ pātrĭæquĕ vēnēnō. *J.* (3, 122). Ātrō cārmĭnă quæ mădēnt vēnēnō. *M.* (VII, 71). Fraŭdisquĕ vēnēnō Āggrĕdĭmŭr mēntēs. *Sil.* Blāndōquĕ vēnēnō Dēsĭdĭæ vīrtūs paūlātim ēvicta sĕnēscīt. *Id.* SYN. Vīrŭs, fĕl, tābēs, tābō, pestis. ‖ *Chose pernicieuse, fléau.* Hæc sūnt vēnēnă fōrmōsārŭm mūlĭĕrŭm. *Afr.* (apud *Non.* 1, 1). Ōmnĭă cōllĭgām vēnēnă. *Cat.* (14, 19, scil. libros ineptos). Vītæ crūdelĕ vēnēnŭm. *Id.* (77, 5). SYN. Pestis, mălŭm, lŭēs. ‖ *En parlant d'un homme.* Rŭpĭlĭ pūs ătquĕ vēnēnŭm. *H.*

Vēnĕō, *mieux que* Vænĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Être vendu.* Lўgdămŭs ĭn prīmīs, ōmnĭs mihī caūsă quĕrēlæ, Vēnĕāt, ĕt pēdĭbŭs vincŭlă bīnă trăhāt. *Pp.* (IV, 9, 51). Cōrrŭptŭs vānīs rērŭm, quĭă vēnĕāt aūrō Rāra ăvīs. *H.* Vēnīt vīlĭssĭmă rērum Hīc æquă. *Id.* Pōpŭlōs vēnīrĕ sŭb hāstă. *Cl.* SYN. Vēndŏr, vēnūndŏr, vēnŭm cŏ. ‖ † *arch.* Vēnĕōr. *pass. Même sens.* Ēgŏne illī vēnĕar? *Pl.* (*fr.* apud *Diom.* 1, 365). Rēppŭlit illĕ famĕm vēnĭtus crīmĭnĕ frātrum. *Sedul.* (*Hymn.* 1, 21. Quod participium agnoscit *Prisc.* 10, 907, damnat autem *Diom.* l. cit.).

Vēnĕrābĭlis, ĕ, *et* Vēnĕrāndŭs, ă, ŭm. *Digne de respect, auguste, vénérable.* Ille ădmīrāns vēnĕrābĭlĕ dōnŭm Fātālis vīrgæ. *V.* Āntĕ Lārĕm gŭstēt vēnĕrābĭlĭŏr Lārĕ dīvēs. *H.* Īllŭd ămīcĭtĭæ sānctum ĕt vēnĕrābĭlĕ nōmĕn. *O.* Īndĕ sācrō vēnĕrāndă pĕtēs Pāllātĭă cl.vō. *M.* (1, 71). Plĭādĕ nātĕ, mŏnĕ, vīrgă vēnĕrāndĕ pŏtēntī. *O.* SYN. Vērendus, rĕvĕrēndŭs, aŭgŭstŭs, cŏlendŭs, *par ext.* sācĕr, sanctus.

Vēnĕrāns, tis. *part. de* Veneror. Quīd tamĕn hæc prōsūnt quāmvīs vēnĕrāntĭă mūltos? *M.* (V, 15). ‖ *Absolt.* Intrarĕs vēnĕrāntĭbŭs Sĭcambrĭs. *Sid.* (*Pan.* 3521). SYN. Pronus, prociduus, etc.

† Vĕnĕrāntĕr. *Avec respect.* Sūbmīssĭquе ōmnēs gĕnĭbŭs vĕnĕrāntĕr ādōrānt. *Tert.* (*J. Dom.* 184). Quæ vōs mūltĭplĭcī vĕnĕrāntĕr hŏnōrĕ sălūtānt. *Fort.* (V, 12, 9. *Id.* passim ; *Sedul.* 5, 432).

Vĕnĕrātĭō, ōnĭs. *f. Vénération, respect.* Nōmĭnĭs ōrāmūs vĕnĕrātĭō sānctĭfĭcētŭr. *Juvc.* (I, 621. *Id.* II, 286, et passim). Glōrĭā pōntĭfĭcŭm, vĕnĕrātĭō Christĭcŏlārŭm. *Fort.* (V, 19, 1). SYN. Rĕvĕrĕntĭă, cūltŭs, hŏnōs.

Vĕnĕrātŏr, ōrĭs. *m. Celui qui révère.* Īllĕ dŏmūs vēstræ prīmĭs vĕnĕrātŏr ăb ānnĭs. *O.*

Vĕnĕrātŭs, ă, ŭm. *part. de* Veneror. 1. *Qui a vénéré.* Fāllācī vĕnĕrātŭs nūmĭnă cūltū. *O.* Vĕtĕrēs vĕnĕrātŭs ămōrēs. *Tib.* (II, 4, 47). ‖ 2. *pass. Vénéré.* Cūrsūsquĕ dăbĭt vĕnĕrātă sĕcundōs. *V.*

Vĕnĕrĕŭs *ou* Vĕnĕrĭŭs, ă, ŭm. *De Venus.* Ădem hæc săcerdōs Vĕnĕrĭă. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 23. *Id. Mil.* III, 1, 54 ; *Enn.* apud *Varr. L. L.* 5, 62; *Anth.* I, p. 662). SYN. Dīōnæŭs, Ĕrўcīnŭs. ‖ *Subst. f. Nom de femme.* (*Aus. Parent.* 27, 1.)

? Vĕnĕrŏ, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* (Quĭdam legunt apud *Pl. Bac.* II, 1, 4, et *Truc.* II, 5, 23, *venero* et *venerem.*)

Vĕnĕrŏr, ārĭs, ārī. *d. Vénérer, adorer, prier.* Fārrĕ plo ĕt plēnā sŭpplĕx vĕnĕrātŭr ăcērrā. *V.* Plācātam Eŭrўdĭcēn vītŭlā vĕnĕrăbĕrĕ cæsă. *Id.* Nēc tŭ sŭpplĭcĭbŭs mē sīs vĕnĕrātă lĭbēllīs. *Pp.* (II, 16, 3). SYN. Vĕrĕŏr, rĕvĕrĕŏr, cōlŏ, ădōrŏ, hŏnōrŏ, prĕcŏr. PPH. Hŏnōrĕ, cūltū prōsĕquŏr, ōrnŏ, dĕcŏrŏ. Hŏnōrĕ cōlŏ. *Voy.* Adoro, Sacrifico, Precor. ‖ *Rendre un culte à une chose.* Sī stultŭs vĕnĕrŏr nihĭl hōrūm. *H.* (*Sat.* II, 6, 8, scil. colo, suspicio).

1. Vĕnĕtī, ōrŭm. *m. pl.* (*Ἐνετοί*). *Venètes, peuple de la Gaule Cisalpine, au fond de l'Adriatique.* Sīc Vĕnētŭs stāgnāntĕ Pădō, fūsōquĕ Brĭtannŭs Nāvĭgāt ōcĕānō. *L.* (Et *Sil.* VIII, 607). ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Quāntum Hўpānīs Vĕnētō dīssĭdĕt Ērĭdănō. *Pp.* (I, 12, 4). In Vĕnētīs sīnt laŭtă lĭcēt cōnvīvĭă tērrīs. *M.* (XIII, 88). SYN. Ăntēnŏrēŭs, Eugănēŭs. ‖ 2. *Qui est de couleur bleu azuré, ou vert de mer.* Cōntēntŭsquе illīc vĕnētō dūrōquĕ cŭcullō. *J.* (3, 170). Aūtūmnī vĕnētŭs (color), fĕrrūgĭnĕ dīvēs ĕt ōstrō. *Corip.* (*L. Just.* 1, *fin.*). Mīcānt cōlōrēs, Ălbŭs, vĕl vĕnētŭs, vīrēns, rūbēnsquĕ. *Sid.* (*Pan.* 3398). ‖ *Subst. m. Conducteurs de char de la faction qu'on appelait Veneta, parce qu'ils étaient habillés de cette couleur.* Văpŭlăt ăssīdŭō vĕnētī quădrīgă flăgēllō.. *M.* (VI, 46). Dĕ prāsĭnō cōnvīvă mĕŭs vĕnētōquĕ lōquātŭr. *Id.* (X, 48).

Vĕnĭă, æ. *f. Permission, faveur.* Ēxtrēmam hānc ōrō vĕnĭām ; mīsĕrĕrĕ sŏrōrīs. *V.* Vĕnĭām dōnēc pătĕr ĭpsĕ sĕdēndī Trānquīllă jŭbĕt ēssĕ mănŭ. *St.* Hānc prō cōnjŭgĕ sŭpplĕx Ăccēpīt vĕnĭām. *O.* SYN. Cōpĭă, lĭcēntĭă, făcultās, lĭbertās, *qqf.* mūnŭs. ‖ Vĕnĭă tŭă. *Avec votre permission, sauf votre bon plaisir.* Īstă mĕīs fīĕt nōtissĭmă fōrmă lĭbēllīs, Călvĕ, tŭă vĕnĭă. *Pp.* (II, 19, 39. Et *Ter. Ph.* II, 3, 31). SYN. Pācĕ tŭā. ‖ Vĕnĭām dō. *Accorder une demande.* Dă vĕnĭām. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 19. Et *Pl. Bac.* III, 6, 3). SYN. Cōncēdŏ, ānnŭŏ, sīnŏ. ‖ *Grâce, pardon.* Tū mŏdŏ pŏscĕ dĕos vĕnĭām. *V.* Ĕt vĕnĭām dăpĭbŭs nullīsquĕ pārātĭbŭs ōrat. *O.* SYN. Păx, īndŭlgēntĭă. ‖ Dō vĕnĭām. *Pardonner.* Nāmquĕ dăbūnt vĕnĭām vōtīs, īrāsquĕ rĕmittūnt. *V.* SYN. Pārcŏ, ĭgnōscŏ. *Voy.* Parco.

Vĕnĭābĭlĭs *et* Vĕnĭālĭs, ĕ. *Eccl. Digne de pardon, véniel.* Spĕm căpĭō, fŏrĕ quĭdquĭd ăgō vĕnĭābĭle ăpŭd tĕ. *Prud.* (*Ham.* 1007). Vĕnĭālĕ quĭdquĭd hōrum ērĭt. *P. Nol.* (10, 100). ‖ *Qui produit le pardon.* Quōd præsūmpsĭt ămōr, sīt vĕnĭālĕ mihĭ. *Fort.* (XI, 11, 8). Ēxtōrquĕt hōc fŏrtĕ Dĕī vĕnĭābĭlĕ sīgnŭm. *Id.* (II, 5, 1).

† 1. Vĕnĭbŏ. *ancien fut. de* Veneo. Ōmnīă vĕnĭbūnt. *Pl.* (*Men.* V, 9, 96). ‖ † 2. Vĕnĭbŏ. *ancien fut. de* Venio. Sĕxtă, sī tĭbī plăcĕt, Vĕnĭbŏ. *Pomp.* (apud *Non.* 10, 32).

Vĕnĭēns, tĭs. *Qui vient, venant.* Cōntrā tŭrbă Phrўgŭm vĕnĭēns. *V.* ‖ Ānnī vĕnĭēntēs. *La jeunesse et l'âge viril, auxquels succède le retour.* Mūltă rĕrūnt ānnī vĕnĭēntēs cōmmŏdă sĕcūm, Mūltă rĕcēdēntēs ădĭmūnt. *H.* ‖ *Futur, qui doit suivre immédiatement.* Cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt ĭn ānnūm. *V.* Dīscĕ tămĕn, vĕnĭēns ætās. *O. Voy.* Venturus.

Vĕnĭlĭă, æ. *f. Nom de plusieurs nymphes du Latium.* Cuī Pīlūmnŭs ăvŭs, cuī dīvă Vĕnĭlĭă mātĕr. *V.* (Alia est apud *Ov. Met.* XIV, 154).

Vĕnĭŏ, īs, vēnī, vĕntūm, vĕnīrĕ. *n. Venir, arriver.* Pārcītĕ, ăb ūrbĕ vĕnīt, jām pārcītĕ, cārmĭnă, Dăphnĭs. *V.* Nēc vēnī, nīsī fātă lŏcūm sēdēmquĕ dĕdissēnt. Hūc, pătĕr ō Lēnæĕ, vēnī. *Id.* Quā vōs tămĕn ūrbĕ vĕnītis? *O.* Ūndĕ vēnīs? Ēxclāmāt, cūjŭs ăcētō, etc. *J.* (3, 292). SYN. Ădvĕnĭŏ, ădvĕntŏ, dēvĕnĭŏ, ăccēdŏ, fĕrŏr, ăffĕrŏr, dēfĕrŏr, ădsŭm, pērvĕnĭŏ, cōncēdŏ, ădvŏlŏ, lāngŏ, ăttīngŏ, cōntīngŏ. PPH. Grădŭm, grēssŭm fĕrŏ, flĕctŏ. Ītĕr, vĭăm, cūrsŭm hăbĕŏ, tĕnĕŏ, dīrĭgŏ. VERS. Hūc ădĕs, ō Lēnæĕ făvēns. *V.* Hūc tāntŭm cōncēdĕ. Ūt prīmum ălātīs tĕtĭgīt măgālĭă plāntīs. Dēvēnĕrĕ lŏcōs lætōs ĕt ămœnă vĭrēlă. Ūt tēmplī tĕtĭgĕrĕ grădŭs. *O. Voy.* Advenio. ‖ *Venir par mer, par eau, aborder.* Tūscŭm rătĕ vēnīt ĭn ămnĕm. *O.* Pĕr quās mŏdŏ vēnĕrăt ūndās. Vēnīmŭs ĭn pōrtŭm. *Id.* Pĕlăgĭnĕ vēnīs ērrōrĭbŭs ăctŭs? *V.* SYN. Fĕrŏr, vĕhŏr, ădvĕhŏr, dēfĕrŏr, nāvĭgŏ, ăppēllŏ, pērlābŏr, ăllābŏr. VERS. Lĭbўcīs cītŭs ădsŭltĭt ōrīs. *V.* Ītălīæ fŭgĭēntĭs prēndĭmŭs ōrās. Āst ŭbĭ dīgrēssŭm Sĭcŭlæ tē ădmōvērĭt ōræ Vēntŭs. Hūc cūrsŭm Īlĭăcās vēntō tĕnŭīssĕ cărīnās. Pĕlăgōquĕ rēmēnsō, Īmprōvīsī ădĕrūnt. *Id.* Chīæ tēllūrĭs ăd ōrās Ăpplĭcŏr. *O. Voy.* Appello 2. ‖ *Aller.* Nīsī cŏ mērcātūm vēnīŏ, dămnūm māxŭmum ēst. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 23). Răpĭdŭm vēnīĕmŭs Ōăxĕm. *V.* Hānc ĕx dīvērsō sēdēm vēnīĕmŭs ĭn ūnăm. *Id.* SYN. Ĕō, ădĕŏ, mīgrŏ, pĕtŏ, etc. *Voy.* Eo. ‖ *Revenir.* Īnfēlīx ! hŏdīĕ vīr mihĭ rūrĕ vēnīt. *Pp.* (II, 18, 76). Vēnīre ĭn pătrĭām vŏlŭīt cūrsŭ pĕlăgŏ. *Ph. Voy.* Redeo. ‖ *Venir en volant.* Hūc lēvĭbŭs cōrnīx pēnnīs dēlāpsă pĕr aūrās Vēnīt. *O.* SYN. Ădvŏlŏ, fĕrŏr, lābŏr, etc. *Voy.* Volo 1. ‖ *Approcher, menacer, fondre sur.* Ăd cōnflĭgēndŭm vēnīēntĭbŭs ūndĭquĕ Pœnīs. *Lr.* (III, 845). Chāŏnĭās dicūnt ăquīlă vēnīēntĕ cŏlūmbās. *V.* SYN. Prōpĭnquŏ, ĭngrŭŏ, ĭmmĭnĕŏ, ĭnstŏ, ĭrrŭŏ. ‖ *Venir d'en haut, tomber.* Vēnīt ĭn hōc īllă fūlmĕn ăb ārcĕ căpŭt. *O. Voy.* Cado. ‖ *Tomber, couler.* Nōn ēxspĕctātă quūm vēnīt ĭmbĕr ăquā (*Ov. Nuc.* 120). Cœlō vēnīt ăgmĕn ăquārŭm. *V.* Sī lăcrĭmæ, nĕquе ēnĭm vēnīūnt ĭn tēmpŏrĕ sēmpĕr. *O.* SYN. Cădŏ, flŭŏ, etc. ‖ *Sortir.* Fūlmĕn ăb ōrĕ vēnīt. *O.* Gĕmĭnō lūmĕn ăb ōrĕ vēnīt. *Id.* SYN. Ēxĕŏ, ēmĭcŏ, ēxsĭlĭŏ, etc. ‖ *Se lever, en parlant des astres.* Tē, vēnīēntĕ dĭē, tē, dēcēdēntĕ, cānēbăt. *V.* Vēnīt Hēspĕrŭs, ītĕ căpēllæ. *Id.* SYN. Sūrgŏ, ŏrĭŏr. ‖ *Pousser, croître.* Ilĭc sēgētēs, ĭllĭc vēnīūnt fēlīcĭŭs ūvæ. *V.* Ipsæ Spontĕ sŭă vēnīūnt. *Id.* SYN. Prōvĕnĭŏ, crēscŏ. ‖ *Venir, parve-*

nir, en parlant du bruit, d'une nouvelle. Ă pōpŭlō clāmōr ĭn āstrā vĕnīt. *O.* Vŭlgī quæ vōx ŭt vĕnīt ăd aŭrēs. *V.* SYN. Pĕrvĕnĭō, fĕrŏr. ‖ *Survenir.* Mīsĕrāndāquĕ vĕnīt Ārbŏrĭbŭsquĕ sătĭsquĕ lŭēs. *V.* SYN. Sŭpĕrvĕnĭō, ĭnclūdō ‖ *Au fig.* Quūm lætă vĕnīrĕt, Ĭnvīdĭt fortūnæ mĭhī. *V.* Nām cănĭbŭs blāndīs răbiēs vĕnīt. Vĕnīēt lūstrīs lăbentĭbŭs ætās. Ætquе hăbĭlīs mēmbrīs vĕnīt vĭgŏr. *Id.* Vĕnīt ĭn ārtŭs Lĭvŏr. *O.* Tārdă vĕnīt dictīs difficĭlīsquĕ fĭdēs. Spēs vĕnīt ĕx mĕrĭtō. Hæc quŏquе ăb ăltĕrĭŭs grātă dŏlōrĭ vĕnīt (voluptas). *Id.* Hōræ Mōmĕntō cĭtă mōrs vĕnīt, aŭt vĭctōrĭă lætă. *H.* ‖ *Venir, en parlant d'une lettre.* Ēcquĭd, ŭt ē Pōntō nŏvă vĕnīt ēpĭstŏlă, pāllēs? *O.* SYN. Fĕrŏr, dēfĕrŏr, ăffĕrŏr, mĭttŏr, trădŏr. ‖ *Naître, provenir.* Hĭnc vărĭæ vĕnēre ārtēs. *V.* SYN. Ŏrĭŏr, născŏr, etc. ‖ *Arriver, avoir lieu, être fait.* Quŏd vĕnīt ĕx făcĭlī. *O.* Sōlă-nĕc hæc nōbīs ĭnjŭrĭă vĕnīt ăb illō. Rēsquĕ nŏvæ vĕnīunt. *Id.* SYN. Ēvĕnĭō, fĭō, ăccĭdō. ‖ — ĭn mōrem, ĭn ēxēmplŭm, etc. *Devenir une habitude, un exemple, etc.* Jām dŏlŏr ĭn mōrem vĕnīt mĕŭs. *O.* Vēnit ĭn ēxēmplŭm fŭrŏr hĭc. *Id.* SYN. Ăbĕō. ‖ — ĭn fœdŭs. *Contracter une alliance.* Aŭt hæc in fœdĕră vēni. *V. Voy.* Fœdus. ‖ — ĭn ōră vīrŭm. *Devenir célèbre. Voy.* Os. ‖ — ĭn ārtă. *Voy.* Apotheosis. ‖ — ĭn mēntĕm. *Venir à l'esprit.* Nēc vĕnīt ĭn mēntĕm, quōrŭm cōnsĕdĕrĭs ārvis? *V.* SYN. Sŭbĭt, succŭrrĭt. ‖ — ĭn pārtĕm. *Partager.* Hĭnc sŏrŏr ĭn pārtĕm mĭsĕrā cŭm mātrĕ dŏlōrĭs vĕnīt. *O.* ‖ — ĭn ārbĭtrĭŭm. *Être livré à discrétion, être soumis.* Vĕnīt ĭn ārbĭtrĭŭm quŭm Cўthĕrĕă mĕŭm. *O.* (*Id. Her.* 15, 36). ‖ ĭn *ou* ăd ārmă, ăd prœlĭă, cērtāmĕn, etc. *Prendre les armes, aller à la guerre, venir à un combat.* Ăn quŏd ĭn ārmă prĭŏr nūllōquĕ sŭb ĭndĭcĕ vēnī? *O.* Cērtāmĕn vĕnīt ăd ĭmpăr. *Id.* Nēc sīc ăd prœlĭă vēnī. *V. Voy.* Bellum, Pugno. ‖ — ūsŭs vĕnīt. *Voy.* Usus.

Au pass. unip. On vient. Ădūsquĕ dĕcĕm, nŭmĕrō crēscēntĕ, vĕnĭtŭr. *O.* Vĕntum ērăt ăd rīpăm. *Id.* Vĕntum ērăt ăd.Thēbās. *St.* Vĕntum ērăt ăd Vēstæ. *H.* Sī quāndo ăd prœlĭă vĕntūm ēst. *V.*

† Vĕnītŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Veneo. *Voy. ce mot.*

† Vĕnŏ, ās, ārĕ. *arch. Comme le suiv.* Tĕnĕŏr cōnsĕpta, ŭndĭquĕ vĕnŏr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 878. Cf. *Prisc.* 8, 794).

Vĕnŏr, ārīs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Chasser le gros gibier.* Ēt cănĭbŭs lĕpŏrĕm, cănĭbŭs vēnābĕrĕ dāmās. *V.* Aŭt ăcrēs vēnābŏr āprōs. *Id.* Vēnātum ĭn sīlvās jŭvĕnĭlĭtĕr īrĕ sŏlēbām. *O.* Cāssĭbŭs ĭmpŏsĭtīs vēnŏr. *Pp.* (IV, 2, 33). PPH. Vēnātŭm ĕō. Fĕrās sĕctŏr, ĭnsĕctŏr, pĕrsĕquŏr, ăgŏ, ăgĭtŏ, ĕxăgĭtŏ, tŭrbŏ, ūrgĕō, fătĭgŏ; cănĭbŭs, cătŭlĭs ăgĭtŏ, etc. Fĕrīs rētĭă, lăquĕōs, plăgās tĕndō, pōnō; dŏlōs, ĭnsĭdĭās mŏlĭŏr, mĕdĭtŏr, strŭō, părō. Fĕrās ĭn rētĭă agō, pĕllō, trŭdō, ăgĭtō. Sīlvās, sălтŭs rētĭbŭs, plăgis, ĭndăgĭnĕ cingō, claŭdō, sēpĭō, circŭmdō. Cērvōs formĭdĭnĕ tĕrrĕō, ăgĭtō, etc. Fĕrārŭm latĕbras, spēlŭncās, lŭstrā ĭntrō, rĭmŏr, tŭrbō. Vēnātū, vēnātĭbŭs ĭnvĭgĭlō, stŭdĕō. Dīānæ, vēnāndī stŭdĭŭm, stŭdĭă cŏlō. Vēnāndō pĕr jŭgă, pĕr sīlvās văgŏr. VERS. Pārthĕnĭōs cănĭbŭs circŭmdărĕ sălтŭs. *V.* Vēlōcĕs jăcŭlō cērvōs cŭrsūquĕ fătīgānt. Ēt lăquĕīs căptārĕ fĕrās ēt fallĕrĕ vīscō. Nēc rētĭă cervis Ūlla dŏlum mĕdĭtantŭr. Ĭnsĭdĭīs cŭrsūquĕ fĕrās ăgĭtābăt Īūlus. Hōs (cervos) nōn ĭmmĭssīs cănĭbus, nōn cāssĭbŭs ūllis, Pūnicĕæve ăgĭtānt pāvĭdōs formĭdĭnĕ pĕnnæ. Aŭt spūmāntĭs ăpri cŭrsūm clāmōrĭĕ prĕmēntĕm. Sæpe ētĭām cŭrsū tĭmĭdōs ăgĭtābĭs ŏnāgrōs... Sæpĕ vŏlūtābrīs pūlsōs sĭlvēstrĭbŭs āprōs Lātrātū tŭrbābĭs ăgens, mōntēsquĕ pĕr ăltōs Ĭngēntēm clāmōrĕ prĕmēs ăd rētĭă cērvŭm. *Id.* Dūmquĕ fĕrās sĕquĭtŭr, dūm sāltŭs ēlĭgĭt āptōs, Nĕxĭlĭbŭsquĕ plăgis sĭlvās Ērўmānthĭdŏs ămbĭt. *O.* Aŭt pāvĭdōs tĕrrĕō vărĭă formĭdĭnĕ cērvōs, Aŭt căđăt ădvĕrsă cŭspĭdĕ fossŭs ăpĕr. Ĭn āprōs Aŭdĕt ĕt hīrsūtās cōmĭnŭs īrĕ fĕrās. *Id.* Nōn tămĕn ŭt vāstōs aŭsĭm tēntārĕ lĕōnēs, Aŭt cēlĕr āgrēstēs cōmĭnŭs īrĕ sŭēs. *Pp.* Vēnātŭ sĭlvās ēxercĕt ŏpācās, Aŭt Pindī nĕmŏra ēxcŭtĭens, aŭt Mænălă lŭstrāns. *Sil.* Ipsa ĕgŏ pĕr mōntēs rētĭă tōrtă fĕrām; Ipsa ĕgŏ vēlōcīs quærām vēstigĭă cērvī, Ēt dēmām cēlĕrī fĕrrĕă vīnclă cănī. *Tib.* Vēnātōr sāltŭs cănĭbŭs quătĭt. *Petr.* Vēnātŭ cīngĕrĕ sāltŭs, Ēt jŭgă rīmārī cănĭbŭs Gætŭlă vĭdēbāt. *Cl.* Hīc ōllĭdām clāmōsŭs ăgēs ĭn rētĭă vŭlpĕm, Mōrdēbĭtquĕ tŭōs sōrdĭdă prædă cănēs. *M.* Aŭt ĭmpēdītām cāssĭbus rĕfĕrt dāmām. *Id.* Nām fŏvĕa ătquе ignī prĭŭs ēst vēnārĭĕr ōrtŭm Quām sēpīrĕ plăgis sāltum, cănĭbŭsquĕ cĭēre. *Lr.* Ĭnstrūmēntă pārăt vēnāndī. *Rutil.* Ăllŭs rārās Cērvīcĕ grăvī pōrtārĕ plăgās, Ăllŭs tĕrētēs prōpĕrēt lăqueōs; Pīctă rŭbēntī lĭnĕă pĭnnă Vānō clūdăt tĕrrōrĕ fĕrās: Tū grăvĕ dĕxtrā lævāquĕ sĭmŭl Rōbŭr lăto dirĭgĕ fĕrrō; Tū præcĭpĭtēs clāmōrĕ fĕrās Sŭbsēssōr ăgēs; tū jām victŏr Cūrvō sōlvēs vĭscĕră cŭltrō. *Sen. Voy.* Venator, Canis. ‖ *En parlant des animaux.* Vēnārī ăsēllō cōmĭtĕ quŭm vēllĕt lĕō. *Ph.* Ĭn ăvērsō vēnātŭr Ălāmō (tigris). *V. Fl.* Fămŭlæ Jŏvis ēt gĕnĕrōsæ Ĭn sāltū vēnāntŭr āvēs. *J.* (14, 81). ‖ *Au fig. Rechercher, être à la poursuite.* Nōn ĕgŏ vēntōsæ plēbis sŭffrăgĭă vēnŏr. *H.* Pōmīs vīdŭās vēnēntŭr āvārās. *Id.* Ēt quōs vēnētŭr ămōrēs. *O.* Ūnām formōsam ēt ōcŭlīs vēnāntēm vīrōs. *Ph.* SYN. Aŭcŭpŏr, căptŏ. PHR. Cœnæ quŭm rētĭă tēndĭt. *M.* ‖ — vĕrbă. *Épier une conversation.* Quī vĕrbă vēnātŭr mĕa. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 271). SYN. Sŭblĕgŏ.

Vēnōsŭs, ă, ŭm. *Veineux, qui a les veines saillantes; âpre, raboteux, et au fig.* Ēst nūnc, Brīsēi quæm vēnōsus lĭbĕr Ātti, Sūnt quōs Pācŭvĭūsquе ēt vĕrrūcōsă mōrētur Āntĭŏpă. *Pers.* (1, 75. Bene *Schol.* « *Venosus*, quasi inæqualis, horridus; similiter et *verrucosa.*» Opponeretur *lævis, politus*).

Vēntĕr, trĭs. *m. Ventre, sa forme extérieure.* Vēntrĕ mĭnŏr zōna ēst: tūnĭcārŭm vīnclă rĕlāxăt. *O.* Ĭntūmŭit sŭffūsă vēntĕr ăb ūndă. *Id.* Mōntānī quŏquе vēntĕr ădēst ābdōmĭnĕ tārdŭs. *J.* (4, 107). Vēntrem ălĭēnŭm Mœstŭm fŏvēre ĕx mŏlĭto hŏrdĕo, ŭtī cătăplāsmŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 210). SYN. Ălvŭs, ābdŏmĕn, *qqf.* vēntrĭcŭlŭs, ūtĕrŭs. EP. Tūmĕns, tūmĭdŭs, tūrgĭdŭs. ‖ *Ventre, intestins.* Fædissĭmă vēntrĭs Prōlŭvĭēs. *V.* Sōrbă sŭmŭs, mōllēs nĭmĭŭm dūrantĭă vēntrēs. *M.* (XIII, 26). SYN. Ălvŭs, vĭscĕră, ĭntēstĭnă. PPH. Pēnĕtrālĭă vēntrĭs. *Juvc.* ‖ *Panse, estomac.* Quĭdquĭd quæsīĕrāt, vēntrī dōnābāt āvārō. *H.* Tūnc ĕgŏ nōn ōcŭlōs, sĕd vēntrĕm păscĕrĕ vēnī. *M.* (IV, 78). Ærĕ pătērnō, Aŭt rēbŭs mērsīs ĭn vēntrĕm. *J.* (11, 40). SYN. Stŏmāchŭs, gŭlă. EP. Cāvŭs, căpāx, ăvĭdŭs, ĭnānĭs, jējūnŭs, fămellĭcŭs, ĭnsātĭātŭs; plēnŭs, rĕfertŭs, grăvĭs, ōnŭstŭs. PHR. Jējūnus rārō stŏmāchŭs vŭlgarĭă tēmnīt. *H.* Ægrŭm sōllĭcĭtāt stŏmāchŭm mălă cōpĭă. Cōrpŭs ōnŭstŭm Hēstĕrnīs vĭtĭīs. *Id.* Stŏmāchŭs fĕrvĕt vīnōquĕ cĭbōquĕ. *J.* Stŏmāchūm lăxārĕ sāgīnīs. *Id.* ‖ *Au fig. Faim, appétit.* Māgistĕr ārtīs, ĭngĕnĭquĕ lārg tŏr Vēntĕr. *Pers.* (*Prol.* 10). Quōs ĭmprŏbă vēntrĭs Ēxēgīt cæcōs răbiēs. *V.* SYN. Fămēs, ĭnglŭvĭēs. *Voy.* Fa-

mes. ‖ ***Gastronome, glouton.*** Vīvĭtē lūrcōnēs, cōmēdōnēs, vīvĭtē vēntrēs. ***Lucil.*** (apud ***Non.*** 1, 34). ***Voy.*** Helluo. ‖ ***Le sein de la mère.*** Ūt sūă mātūrūs cōmplēvit tēmpŏrā vēntĕr. ***O.*** Hŏmĭnēs ĭn vēntrĕ nĕcāndōs Cōndūcĭt. ***J.*** (6, 595). SYN. Ūtĕrŭs, vĭscĕrā. ‖ ***Au fig. Ventre.*** Tōrtūsquĕ pĕr hērbăm Crēscĕrĕt ĭn vēntrĕm cūcŭmis. ***V.*** Tŭmĭdōquĕ cūcŭrbĭtă vēntrĕ. ***Pp.*** (IV, 2, 43). Ēt pāne ēt vēntrĕ lăgēnæ. ***J.*** (12, 60). ‖ ***qqf. Flancs de navire.*** Nām prŏpĕ jām tŭmĭdās vēntrĕ bĭbēbăt āquās. ***Fort.*** (X, 12, 10). SYN. Lătŭs.

Vēntĭdĭus, ĭi. ***m.*** (Οὐεντίδιος). ***Ventidius, lieutenant d'Antoine contre les Parthes.*** Prōbāstī, Vēntĭdĭō măctātē Săpŏr. ***Sid.*** (***Pan.*** 486). Victrīcēsque ăquĭlās sūb dūcĕ Vēntĭdĭō. ***Gall.*** (***fr. vs.*** 54). ‖ ***Autres.*** (***Juv.*** 11, 20.)

† Vēntĭgĕnŭs, ă, ŭm. ***Qui produit du vent ou des vapeurs.*** Ĭn sŭmmā sūnt vēntĭgĕnī crātērēs, ŭt ĭpsī Nōmĭnĭtānt. ***Lr.*** (VI, 701).

Vēntĭlābrŭm, ī. ***n. Van.*** Dēt vēntĭlābrō lēctă quæque ŭt hŏrrēīs. ***Prud.*** (***Apot. præf.*** 65). ***Voy.*** Vannus.

Vēntĭlātŏr, ōris. ***m. Qui évente; qui vanne; au fig. escamoteur.*** Tū vēntĭlātŏr ūrbĭs, ēt vŭlgī lēvĭs Prŏcēllă. ***Prud.*** (***Peri.*** 2269. Cf. ***Quint.*** 10, 7).

Vēntĭlō, ās, ārĕ. ***Souffler pour allumer le feu.*** Hānc Vēnŭs, ŭt vīvăt, vēntĭlāt ĭpsă făcēm. ***Pp.*** (IV, 3, 50). Răpĭdūsquĕ ĭncēndĭă flătŭs Vēntĭlāt. ***Sil.*** SYN. Flō, āflō, ădspĭrō, ***par ext.*** cōncŭtĭō. ‖ ***Éventer, rafraîchir par l'agitation de l'air.*** Ēt æstŭāntī tĕnŭē vēntĭlāt frīgŭs Sūpīnă prāsĭnō cōncŭbĭnă flăbēllō. ***M.*** (III, 82). Pātrĭcĭus rōsĕīs pāvōnŭm vēntĭlāt ālīs. ***Cl.*** PHR. Prōfŭīt ēt tĕnŭī vēntō mōvissĕ tăbēllăm. ***O.*** Cāpe hōc flăbēllum, ēt vēntŭlum hŭīc sīc făcĭtō. ***Ter. Voy.*** Flabellum. ‖ ***Faire mouvoir, agiter.*** Pōpŭlĕās vēntĭlāt ārā cŏmās. ***O.*** Prīmă cŭrbāsă vēntĭlāntŭr aūrā. ***St.*** Dūm pĕr līmĭnă tē pōtēntĭōrŭm Sūdātrix tŏgă vēntĭlāt. ***M.*** (XII, 18). Vēntĭlāt æstĭvūm dĭgĭtīs sūdāntĭbŭs aūrūm. ***J.*** (1, 28). SYN. Mŏvĕō, āgĭtō, vērsō. ‖ ***Faire le moulinet avec une arme.*** Văgŭs īllĕ pĕr ārmŏs Cūrrĭt, ēt ĭn tōtō vēntĭlāt ārmă bŏvē. ***M.*** (V, 31). ‖ ***Au fig. Émouvoir, troubler.*** Mēns ĭn cērĕbrō vēntĭlātŭr ēbrĭō. ***Prud.*** (***Ham. præf.*** 58). ‖ ***Vanner, purger.*** Quŏd ēxcūsātŭr vēntĭlāntĕ dŏctrīnā. ***Boet.*** (3, 11). SYN. Pūrgŏ.

† Vēntĭō, ōnĭs. ***f. Venue, arrivée.*** Quīd tĭbī hŭīc vēntĭo ēst? ***Pl.*** (***Truc.*** II, 7, 61). SYN. Ădvēntŭs.

Vēntĭtō, ās, ārĕ. ***n. fréq. de*** Venio. ***Venir souvent.*** Quūm vēntĭtābās quŏ pūēllă dūcēbăt. ***Cat.*** (8, 4). Dŏlĭtūrum ămāntī, vēntĭtārĕ ădūltĕrŭm. ***Phæd.***

† Vēntŏr, ōris. ***m. Celui qui vient.*** Ūnŭs ĭn ārgēntō quām bĕnĕ vēntŏr hăbēt! ***Ennod.*** (***Epig.*** 22, 4, de illo qui lanci manum admovet).

Vēntōsŭs, ă, ŭm. ***De vent, produit par le vent.*** Vēntōsī cēcĭdērunt mūrmŭrĭs aūræ. ***V.*** ‖ ***Qui produit du vent.*** Ălĭī vēntōsīs fōllĭbŭs aūrās Āccĭpĭūnt rĕddūntquĕ. ***V.*** Pāmpĭnĕămquĕ quātĭt vēntōsīs ĭctĭbŭs hāstăm. ***V. Fl.*** ‖ ***Battu par le vent.*** Sī prēmĕrēm vēntōsās hŏrrĭdŭs Ālpēs. ***O.*** Quīs tu ēs, vēntōsō ĭn lŏcō, Sōlĕātŭs, ĭntĕmpēstā noctĕ? ***Afr.*** (apud ***Non.*** 3, 104). ‖ ***Enflé par le vent.*** Vēntōsă prōflantēm mūrmŭră cōnchă. ***L.*** ‖ ***Léger comme le vent.*** Prīmaquĕ vēntōsīs pălmă pĕtētŭr ĕquīs. ***O.*** Lūdĕrĕ vēntōsās jāctŭ pĕrĕūntĕ sāgittās. ***Prud.*** (***Sym.*** 739). Īdēm nōn frūstrā vēntōsās ăddĭdit ālās. ***Pp.*** (II, 9, 5. Sic ***Virg. Æ.*** XII, 848). ***Voy.*** Celer. ‖ ***Au fig. Léger.*** Tū lĕvĭs ēs, mūltōquĕ tūĭs vēntōslŏr ālīs. ***O.*** ‖ ***Vain, frivole.*** Nĕn ĕgŏ vēntōsæ plēbis sŭffrăgĭă vĕnŏr. ***H.*** Fīngĕrĕt ēsse hŏmĭnĕm vēntōsă sūbdŏlŭs ārtĕ. ***Prud.*** (***Apot.*** 1031). SYN. Vānŭs, etc. ‖ ***Vain. superbe.*** Ăn tĭbī măvōrs Vēntōsa in lĭnguă... Sēmpĕr ĕrĭt? ***V.*** Vēntōsă fĕrāt cuī glōrĭă laūdĕm. ***Id.*** Quēm tŭlĭt ăd scēnăm vēntōsō Glorĭă cūrrū. ***H.*** Ibĭ glōrĭă tāntūm, Vēntōsūmquĕ dĕcŭs. ***St.*** SYN. Vānŭs, tŭmĭdŭs, etc. ***Voy.*** Superbus.

Vēntrĭcŭlŭs, ī. ***m. dimin. de*** Venter. Ĭnfrā vēntrĭcŭlŭm. ***J.*** (3, 96). Vēntrĭcŭlĭs mĕrgī răptŭs săl trītŭs ēt ūstŭs. ***Ser. Sam.*** (***vs.*** 526)..

Vēntrĭōsŭs, ă, ŭm. ***Ventru.*** Cānŭs, vārŭs, vēntrĭōsŭs. ***Pl.*** (***Merc.*** III, 4, 54. ***Id. As.*** II, 3, 20). PHR. Mōntānī quŏquĕ vēntĕr ādēst ābdōmĭnĕ tārdŭs. ***J.***

Vēntŭlŭs, ī. ***m. dimin. de*** Ventus. ***Vent léger.*** Cāpe hōc flăbēllum, ēt vēntŭlum hŭīc sīc făcĭtō. ***Ter.*** (***Eun.*** III, 5, 47. Adde ***Pl. Cas.*** III, 5, 14, et passim).

Vēntūrŭs, ă, ŭm. ***Qui doit venir.*** Vēntūrăquĕ dēsŭpĕr ūrbī. ***V.*** Vēntūrŭs ĭn ūnŭm. ***Id.*** ‖ ***Qui doit arriver.*** Vēntūrīque ĭnscīŭs ævī. ***V.*** SYN. Fūtūrŭs, etc. ‖ Vēntūrŭm, ī. ***n.***, ***et*** Vēntūră, ōrŭm. ***pl. L'avenir.*** Præscīă vēntūrī vātēs. ***V.*** Ēt tăcĭtī vēntūră vīdēbānt. ***Id. Voy.*** Futurum.

† Vēntŭs, ă, ŭm. ***part. p. de*** Venio. Făcīte ēsse ŭt vēntŭm gaūdĕăm. ***Pl.*** (***Curc.*** II, 3, 37. ***Id. Cist.*** I, 1, 16).

Vēntŭs, ī. ***m. Vent.*** Quīppe ētĕnĭm vēntŭs sūbtĭlī cōrpŏrĕ tĕnŭis. ***Lr.*** (IV, 902). Dūm nūbĭlă vēntŭs ăgēbăt. ***V.*** Hŭc cūrsum Īlĭăcās vēntō tĕnŭīssĕ cārīnās. Vēntŭs ĕrĭt, vēntō sēmpĕr rŭbēt aūrĕă Phœbē. ***Id.*** Ūtquĕ fĕrūnt nūbēs gĕlĭdīs cōncrēscĕrĕ vēntīs. ***O.*** SYN. Spīrĭtŭs, flătŭs, flăbrŭm, flāmĕn, flāmĭnă, aūrā. EP. Æŏlĭŭs, æĕrĭŭs, ālēs, cĕlĕr, răpĭdŭs, vŏlūcĕr, spīrāns. PPH. Vēntōrŭm flătŭs, flăbrā, ănĭmæ. Æŏlĭī frātrēs. Æŏlĭī cārcĕrĭs ăgmĭnă. VERS. Vēntōsī cēcĭdērunt mūrmŭrĭs aūræ. ***V.*** Ēt quæcūnquĕ fŭgānt ĭndūctās flāmĭnă nūbēs. ***O.*** Pūlsæ vēntōrum flāmĭnĕ nūbēs. ***Catul.*** ‖ ***Vent léger, favorable.*** Lēnī crĕpĭtābăt brācteă vēntō. ***V.*** Prōsĕquĭtur sūrgēns ă pŭppī vēntŭs ēuntēs. ***Id.*** Lĭntĕă dēm pŏtĭūs, vēntīsquĕ fĕrentĭbŭs ūtăr. ***O.*** SYN. Ănĭmă, aūrā, flătŭs, etc. ***Voy.*** Zephyrus. ‖ ***Vent violent, contraire.*** Suāvĕ mărī măgnō, tŭrbantĭbŭs æquōră vēntīs. ***Lr.*** (II, 1). Cōntĭnŭō vēntī vōlvūnt mārĕ, măgnăquĕ sūrgūnt Æquōrā. ***V.*** Frĕmŭnt ĭmmānī mūrmŭrĕ vēntī. ***O.*** Ĭnsŏnŭĭt vēntō nēmŭs. ***Id.*** SYN. Flāmĕn, flăbrā, tŭrbō, bŏrĕās, ăquĭlō, cāurŭs, ***qqf.*** aūstĕr, eūrŭs, Āfrĭcŭs, ***par ext.*** prōcēllă. EP. Vălĭdŭs, vĭŏlēns, vĭŏlēntŭs, vălĭdŭs, vĕhĕmēns, tŭrbĭdŭs, fūrēns, ĭnsānŭs, hĭbērnŭs, nĭmbōsŭs, prōcēllōsŭs, præcĕps, āspĕr, ĭmmītĭs, trŭx, sævŭs, ĭngēns, măgnŭs, fortĭs, ĭnĭquŭs, fĕrŭs, ĭnĭmīcŭs, ĭnfēstŭs, hŏrrĭsŏnŭs, strĭdēns, sŏnōrŭs, sŏnāns, raūcŭs, frĕmēns, crēscēns, sūrgēns, cŏōrtŭs, mōtŭs, æquōrĕŭs, ***au pl.*** discōrdēs, dīvērsī, lūctāntēs. PPH. Vēntī, vēntōrum flăbrā, flătŭs, flāmĭnă, vis, vīrēs, ĭmpĕtŭs, mĭnæ, fŭrĭæ, răbiēs, īrā, strēpĭtus, mūrmŭr, mūrmŭră, strĭdŏr, vērbĕră. Vēntī tŭrbō, vis fĕrā. Vēntōrum dĭscōrdĭă, prœlĭă, cērtāmĭnă. VERS. Vălĭdī vīs ĭnclĭtă vēntī. ***Lr.*** Ūt mārĕ, quūm măgnī cōmmōvērunt æquōră vēntī, Vērtĭtŭr. Quūm frētă circūm Fĕrvēscūnt, grăvĭtĕr spīrāntĭbŭs ĭncĭtă flăbrīs. Flăbrăquĕ vēntōrum vŏlĭēntō tŭrbĭnĕ vēxānt. Răpĭdō pĕrcŭrrēns (ventus) tŭrbĭnĕ, cāmpŏs Ārbŏ-

rĭbŭs stĕrnĭt măgnis, mōntēsquĕ sŭpremōs Silvifrăgis vexăt flăbris : ĭtă pĕrfŭrit ăcrī Cūm frĕmĭtū, sævītquĕ mĭnācī mūrmŭrĕ pōntŭs. Quūm sŭbĭtō văllĭdī vēntī commōtă prŏcellă Nūbĭbŭs întŏrsīt sēsĕ. *Id.* Ōmnĭă vēntōrūm cōncŭrrĕrĕ prœlĭă vīdī. *Virg.* Bŏrĕæ quūm spīrĭtŭs ăltō Însŏnăt Ægæō. Vĕnĭentĭs sibĭllŭs aŭstrī. Strīdēns ăquĭlōnĕ prŏcellă. Cōntĭnŭō, vēntis sŭrgentĭbŭs, aŭt frĕtă pōntī Incĭpĭūnt ăgĭtātă tŭmescĕrĕ, etc. Quūm glăcĭālis hīems ăquĭlōnĭbŭs aspĕrăt ūndās. Vēntī, vĕlŭt ăgmĭnĕ factō, Quă dătă pōrtă, rŭunt, ăc tĕrrās tŭrbĭnĕ pĕrflant. Seū tĕrrăm răpĭdō părĭtĕr cūm flāmĭnĕ pōrtant. Măgnō discōrdēs æthĕrĕ vēntī Prœlĭă ceū tōllunt, ănĭmīs ĕt vīrĭbŭs æquīs. Ădvĕrsī rŭptō ceū quōndăm tŭrbĭnĕ vēntī Cōnflīgŭnt, zĕphўrŭsquĕ nōtŭsquĕ, ĕt lætŭs ĕōīs Eūrŭs ĕquīs. *Id.* Ăc vĕlŭt ēx ăltō quūm măgnŭs ĭnhŏrrŭit aŭster, Năvītă sōllĭcĭtŭs jām vēntōs hŏrrĕt ĭnīquōs. *O.* Assĭmĭlārĕ frĕtō pōssĭs, quōd sævă quĭĕtŭm Vēntōrŭm răbĭēs mōtīs ēxaspĕrăt ūndīs. Hōrrēndo ĭntĕr sē lūctāntŭr mūrmŭrĕ vēntī. Nūnc gĕlĭdŭs bŏrĕās sīccă hăcchătŭr ăb Ārctō. Ăgĭtāntēs æquŏră vēntōs. *Id.* Sīc ŭbĭ primă mŏvēnt pĕlăgō cērtāmĭnă vēntī. *Sil.* Nōn grăvĭōrĕ mŏvēnt vēntī cērtāmĭnă mōlĕ. *Id.* Quālĭtĕr hĭnc gĕlĭdŭs bŏrĕas, hĭnc nŭbĭfĕr eūrŭs Vĕlă trăhūnt. *St.* (Cf. *Lucr.* I, 274 *sq.*; *Virg. G.* I, 318 et 356; *Æ.* I, 56; II, 416; X, 356; *Ov. Trist.* I, 2, 27; *Sil.* IX, 282; XIV, 121; *Luc.* V, 598; *V. Fl.* I, 584 *sq.*). *Voy.* Turbo 2, Boreas, Procella. ‖ *Air.* Vānis jactāntēm cōrnŭă vēntīs. *Cat.* (64, 111). Īn vēntōs vītă rĕcēssĭt. *V.* Vēntōsquĕ lăcessĭt Ictĭbŭs. Prōquĕ vĭrō nĕbŭlās ĕt vēntōs ōblendĕre ĭnānēs. *Id.* Id quōquĕ quōd vēntīs ănĭmăl nūtrĭtŭr ĕt aūră. *O.* Tĕnŭī vēntō mōvissĕ tabĕllăm. *Id.* SYN. Aūră, aër. ‖ Vēntī fĕrūnt dictă. *Paroles que le vent emporte.* Dictă văgis nĕcquĭdquăm crēdĭtă vēntīs. *Cat.* (65, 17. *Id.* 30, 10). Nĕ mĕă dictă răpăx pĕr mărĕ vēntŭs ăgăt. *O.* Mūltă pătrī pōrtāndă dăbat mandātă; sĕd aūræ Ōmnĭă dīscĕrpūnt, ĕt nŭbĭbŭs ĭrrĭtă dōnănt. *V.* Tū făc nĕ vēntīs vĕrbă prōfūndăm. *Lr.* (IV, 932). ‖ *Livrer ou être livré aux vents, dissiper, se dissiper.* Făc, mĕŭs ĭn vēntōs hĭc tĭmŏr ōmnĭs ĕāt. *O.* Trīstĭtĭam ĕt mĕtŭs Trădăm prōtĕrvĭs ĭn mărĕ Crētĭcŭm Pōrtārĕ vēntīs. *H.* Quæ tămĕn ŭt vānĭs dimittēns ōmnĭă vēntīs (*Culex*, 379). ‖ *qqf. Souffle de la vie.* Ēst ĭgĭtŭr călōr ĕt vēntŭs vītālĭs ĭn ĭpsō Cōrpŏrĕ. *Lr.* (III, 129). SYN. Spīrĭtŭs, ănĭmă. ‖ *Commotion de la foudre.* Fulmĭnĭs ăffĭāvit vēntīs ĕt cōntĭgit ĭgnī. *V.* ‖ *Les quatre points cardinaux.* Vīdēmŭs Quăttŭōr ā vēntīs ĕt cœlī pārtĭbŭs ēssĕ. *Lr.* (VI, 1109). ‖ — tĕxtĭlĭs. *Étoffe très fine.* Æquum ēst indŭĕrĕ nūptăm vēntūm tĕxtĭlĕm. *Pub. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55). Cōntŭlĭt hĭc vēntōs prĕtiōsī fĭlă mĕtăllī. *Ennod.* (*Epig.* 48). *Voy.* Nebula.

Vēnūcŭlă, æ. *f. Sorte de raisin que l'on conservait dans des vases.* Nām făcĭlĕ præstānt, vēnūcŭlă cōnvĕnĭt ōllīs. *H.*

Vēnŭlă, æ. *f. dimin. de* Vena. Cōndĭtūmquĕ făc vĕtŭstūm, nĕ mălignīs vēnŭlīs Aspĕrūm dūcăt săporĕm. *Flor.* (in *Anth.* I, p. 10).

Vēnŭlēĭus *ou* Vēnŭlējus, ī. *m. Nom d'homme.* Hōs quōquĕ cōmmendă Vēnŭlēĭō, Rūfĕ, lĭbēllōs. *M.* (IV, 83).

Vēnŭlus, ī. *m. Guerrier Rutule.* Mittĭtŭr ĕt măgnānī Vēnŭlus Dīŏmēdis ăd ūrbĕm. *V.* (Et *Ov. Met.* XIV, 460). ‖ *Autre guerrier.* (*Sil.* IV. 181.)

Vēnum. *En vente (avec un verbe de mouv.).* Sēque ĕt sŭă trădĭtă vēnŭm Cāstră vĭdĕt. *L.* Vēnumquĕ rĕdĭbăt, Dūm vēndī pŏtŭit. *Cl.* Dŏlĕt hŭic pŭĕllō sēsĕ vēnŭm dŭcĭĕr. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* in *Puelli*). *Voy. le suiv.*

Vēnumdŏ *ou* Vēnundŏ, ās, ārĕ. *Vendre.* Ŭtī ĕăm vēnŭmdārĕm nūnc, crēdo, ĭntĕr sŭās Æquālēs. *Cæc.* (apud *Gell.* 2, 23). Tūque ō Mĭnōă vēnŭmdătă Scўllă fĭgŭră. *Pp.* (III, 18, 21). Vēnŭm cūnctă dărī. *Cl.* SYN. Vēndŏ. *Voy. ce mot.*

Vēnŭs, ĕrĭs. *f. Vénus, déesse de la beauté, mère de Cupidon et des Amours.* Sīc Vēnŭs; ăt Vēnĕrĭs cōntră sīc fillŭs ōrsŭs. *V.* Pĕr Vēnĕrĕm jūrō pŭĕrīquĕ vōlātŭlĭs ārcŭs. *O.* Cūstōdĕm păvĭdum Jūpĭtĕr ĕt Vēnŭs Rīsissēnt. *H.* SYN. Cўthĕrēă, Cўthĕrēĭă, Cўthĕrē, Cўprĭs, Păphĭă *ou* Păphlē, Āphrōdītē, Āmăthūntĭă, Āmăthūntĭās, Ērўcīnă, Dīonē. EP. Īdălĭă, Păphĭă, Āmăthūntĭă, Dīonæă, Gnĭdĭă; ălmă, pŏtēns, dŭlcĭs, blāndă, jŭcūndă; pŭlchră, fōrmōsă, dĕcōră, vĕnūstă, cāndĭdă, nĭvĕă; ĭgnĕă, lăscīvă, prŏcăx, pĕtŭlāns, tŭrpĭs. PPH. Dĕă, dīvă Păphĭă, Īdălĭă, Āmăthūntĭă, Cўthĕrēĭs, Cўthĕrēĭās, Cўprĭă. Dīvă Păphī. Mātĕr Păphĭă, Dīonæă. Cўthĕrēă Vēnŭs. Mātĕr Āmōrum. Vŭlcānī *ou* Vŭlcānĭă cōnjŭx, ŭxŏr. Dĕă ōrtă mărī, æquŏrĕ nātă, gĕnĕrātă pōntō, nātă frĕtō. VERS. Æneādum gĕnĭtrix, hŏmĭnum dīvumquĕ vŏlŭptās, Ālmă Vēnŭs, cœlī sŭbtĕr lābentĭă signă Quæ mărĕ nāvĭgĕrum, quæ tĕrrās frŭgĭfĕrentēs Cōncēlĕbrās, etc. *Lr.* Jām Cўthĕrēă chŏrōs dūcĭt Vēnŭs. *H.* Dīvă pŏtēns Cўprī. Mātĕr sævă Cūpĭdĭnūm. Ō quæ bĕātăm dīvă tĕnēs Cўprum. Ō Vēnŭs, rēgīnă Gnĭdī Păphīquĕ. Quæ Gnĭdŏn Fūlgentēsquĕ tĕnēt Cўclădās, ĕt Păphŭm Jūnctīs vīsīt ŏlōrĭbŭs. *Id.* Īn mărĕ nīmĭrŭm jŭs hăbĕt ōrtă mārī. *O.* Īn mĕdĭō quōndăm cōncrētă prōfūndō Spūmă fŭī, grātŭmquĕ mănĕt mĭhī nōmĕn ăb īllă. *Id.* Ō Păphŏn, ō sēdēs quæ cōlĭs Īdălĭōs (*Virg. Catal.* 6, 2). *Voy.* Cupido 2. ‖ *Amour.* Quēm dămnōsă vēnŭs, quēm prăecēps ălĕă nŭdăt. *H.* Ōmnēmquĕ rĕfŭgĕrăt Ōrphеŭs Fēmĭnĕăm vēnĕrĕm. *O.* Nōs vēnĕrĕm tūtăm cōncēssăquĕ fūrtă cănēmŭs. *Id.* SYN. Āmŏr, cŭpīdŏ (*fém.*). *Voy.* Amor. ‖ *Accouplement des animaux.* Sōlvĕ mărēs, mĭttĕ ĭn vēnĕrĕm pĕcŭărĭă prīmŭs. *V.* Ēt vēnĕrĕm cērtīs rĕpĕtūnt ārmēntă dĭēbŭs. *Id.* ‖ *Maîtresse.* Pārtă mĕæ vēnĕrī sūnt mūnĕră. *V.* Īpsŭm mĕ mĕllĭŏr quūm pĕtĕrĕt vēnŭs. *H.* Tū vēnĕrī dŏmĭnæ plaŭdĕ fāvēntĕ mănū. *O.* SYN. Āmĭcă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Planète de Vénus.* Lūna ĕt Mĕrcŭrĭŭs, Vēnŭs ăc Sōl, Mārs quōquĕ fūlgēns. *Aus.* (*Ecl. Sign. Cœl.* 14). *Voy.* Lucifer, Hesperus. ‖ — mēnsĭs. *Mois de Vénus ou d'avril.* ‖ — dĭēs. *Vendredi.* Sēxtă sălūtĭgĕrum sequĭtŭr Vēnŭs dĭēs. *Vendredi.* Sēxtă sălūtĭgĕrum sequĭtŭr Vēnŭs ălmă pārēntĕm. *Aus.* (*Ecl. Nom. Dier.* 10). *Voy.* Cypris. ‖ — jactŭs. *Coup de dés réputé favorable, lorsque chacun présentait des points différens.* Mĕ quōquĕ pĕr tālōs vēnĕrĕm quærēntĕ sĕcundōs, Sēmpĕr dămnōsī sŭbsĭlŭērĕ cānēs. *Pp.* (IV, 8, 45. Cf. *Mart.* XIV, 14). ‖ *Beauté, grâce.* Quō fŭgĭt vēnŭs hеū! quōvĕ cōlŏr dēcēns? *H.* Ōrdĭnĭs hæc vīrtūs ērĭt, ĕt vēnŭs, aŭt ĕgŏ fāllŏr. *Id. Voy. le suiv.* ‖ *qqf. Déesse des jardins; au fig. jardinage.* Cŏcŭs ēdit nĕptūnūm, vēnĕrĕm, cĕrĕrĕm. *Næv.* (apud *Fest.* in *Coquus*. Cf. *Varr. R. R.* 1, 1).

Au pl. Vēnĕrēs. *f. Il y avait quatre divinités du nom de Vénus.* Lūgēte, ō Vēnĕrēs Cūpĭdĭnēsquĕ. *Cat.* (3, 1). Rēspōndēnt Vēnĕrēs Cūpĭdĭnēsquĕ. *M.* (IX, 12). Pĕrpĕtuō Flōrās ĭntĕr Vēnĕrēsquĕ crēāstī. *Prud.* (*Sym.* 335. *Id. Apot.* 257, *Junonibus et Cythereis*). ‖ *Au fig. Grâce, beauté, élégance, attrait.* Quās hăbĕăt vēnĕrēs ăllēnă pĕcūnĭa, nĕsci. J. (15, 34. Et *Pl. Stic.* II, 1, 5, *venerum*).

SYN. Vĕnŭs, grātĭă, vĕnŭstās, dĕcŏr, blānditĭæ.

Vĕnŭsīnŭs, ă, ŭm. *De Vénouse* (Οὐενουσία), *ville de l'Apulie Peucétienne, patrie d'Horace.* Nām Vĕnŭsīnŭs ārāt fīnēm sŭb ūtrumquĕ cŏlōnŭs. *H.* (Et *Juv.* 6, 167). ‖ *D'Horace.* Hæc ĕgŏ nōn crēdām Vĕnŭsīnā dignă lŭcērnā? *J.* (1, 51).

Vĕnŭstās, ātĭs. *f. Beauté, grâce.* Nām nūllă vĕnŭstās, Nūlla in tām māgnō cŏrpŏrĕ mīcă sălīs. *Cat.* (86, 3). Āmŏr, Vŏlŭptās, Vĕnŭ', Vĕnŭstās, Gaudĭŭm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 7). SYN. Vĕnŭs, fōrmă, grātĭă, lĕpŏr, ēlĕgāntĭă, dĕcŏr, etc. *Voy.* Pulchritudo. ‖ *Bonheur.* Quīs mē fortūnātĭŏr v'nūstātisque ădĕō plēnĭŏr? *Ter.* (*Hec.* V, 4, 8. Et *Pl. Pœn.* I, 2, 44; *Stic.* II, 1, 5). *Voy.* Invenustus.

Vĕnŭstē. *adv. D'une manière charmante.* Ō Thāīs mĕă !.. Ēcquĭd nōs āmās? — Quām vĕnŭstē! *Ter.* (*Eun.* III, 2, 2. Ironice dictum). SYN. Lĕpĭdē, bĕnĕ, etc.

† Vĕnŭstō, ās, ārĕ. *Rendre charmant, orner.* Ēt pāginām vĕnŭstāns Mūlto īllĭtām cŏlōrĕ. *Capel.* (III, p. 48). Tĕgūmēntă părāntŭr, Frīgŏrā quæ pĕllānt, nōn quæ tŭă mēmbră vĕnŭstēnt. *Alc.* (*ad Sor.* 46. Adde *Næv.* apud *Fulg. Pr. Serm.* 43). SYN. Ōrnō, dĕcŏrō, etc.

Vĕnŭstŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv. Voy.* Vinnulus.

Vĕnŭstŭs, ă, ŭm. *Gracieux, charmant.* Vūltŭ... Ădĕō mōdĕsto, ădĕō vĕnŭsto, ŭt nīl sŭpră. *Ter.* (*And.* I, 1, 92). Dŏmum ĕt ōrnāmēntă, cŭm vĕnŭstīs hortŭlīs. *Ph.* Sālve, ō vĕnŭstă Sīrmĭō. *Cat.* (31, 12). Ēt quāntum ēst hŏmĭnum vĕnŭstĭōrum. *Id.* (3, 2). SYN. Fōrmōsŭs, lĕpĭdŭs, pulchĕr, ēlĕgāns, etc. *Voy.* Pulcher. ‖ *Au fig. Élégant, spirituel.* Hŏmo ēst vĕnŭstŭs, ēt dicăx, ēt ūrbānŭs. *Cat.* (22, 2). ‖ *Heureux. Voy.* Venustas, Invenustus.

? Vēpāllĭdŭs, ă, ŭm. *Très pâle, ou plutôt un peu pâle.* Vēpāllĭdă lēctō Dēsĭlĭăt mŭlĭĕr. *H.* (*Sat.* I, 2, 129. Sed *Schol.* docent legendum potius *væ pallida.* Multis contendit *Bentl.* legendum *ne pallida;* quod si non omnibus persuadet, subruit sane verbum *vepallida*).

Vēprĕcūlă, æ. *f. dimin. du suiv.* Vīpĕra ĭn vēprĕcŭla ēst. *Pomp.* (apud *Non.* 3, 264).

Vĕprēs ou Vĕprĭs, ĭs. *m. f., et ordint.* Vĕprēs, ŭm. *pl. Buisson épineux.* Aūt lĕpŏri, quī vēprĕ lātēns, hŏstīlĭă cērnīt Ōrā cănūm. *O.* Mūnĕrĕ Fēlīcīs, dē vēprĕ hātă sĕgēs. *Fort.* (III, 7, *fin.*). Hirsūti sĕcŭērūnt cŏrpŏră vēprēs. *V.* Cōrnă vēprēs ēt prūnă fĕrūnt. *H.* Ācūtis āspĕrī vēprēs rūbīs. *Sen.* (*Hip.* 1103). Āpĕrīrĕ mālīgnās Tōt nĕmŏrūm vēprumquĕ vĭās. *St.* SYN. Rūbŭs, sēntēs, dūmŭs, etc. *Voy.* Dumus. ‖ *f. arch.* Īllōrūm spōlĭīs vēprēs vōlĭtāntĭbŭs aūctās. *Lr.* (IV, 60. Sed *Diom.* 1, 315, dat unice: *Hi vepres*).

Vēr, vērĭs. *n. Printemps.* Hīc vēr āssĭdŭum, ātque ălīēnis mēnsĭbŭs ēstās. *V.* Vēr ērăt ætērnum. *O.* Quūm vērĕ rūbēntī Cāndĭdă vēnīt āvīs lōngis ĭnvīsă cŏlŭbrīs. *V.* EP. Nōvŭm, născēns, blāndŭm, plăcĭdŭm, ămœnŭm, grātŭm, jŭcūndŭm, ămĭcŭm, lætŭm, rĭdēns, gĕrēnŭm, sūdŭm; flōrēns, vĕrnāns, vīrēns, pūrpŭrĕŭm; tĕpēns, tĕpĭdŭm; fĕrtĭlĕ, fĕrāx, fēlix, lūxŭrĭāns; ŏdōrŭm, frăgrāns; madĭdŭm, plŭvĭŭm, nĭmbosŭm, ĭmbrĭfĕrŭm, ūdŭm. PPH. Vērnŭm, vērĭs tempŭs. Vērnă tēmpŏră. Vērnă tēmpestās. Vērĭs dĭēs. Vērĭs hŏnōs, clēmēntĭă, ĭndulgēntĭă. Flōrĭfĕr ānnŭs. Pārs ānnī mĕlĭŏr, ōptĭmă. ‖ Vērĕ. *Au printemps.* Vērĕ nĭtēnt tĕrræ, vērĕ rēmissŭs ăgĕr. *O.* Vērĕ măgis, quīă vērĕ călor rĕdĭt ossĭbŭs. *V.* PPH. Vērĕ nŏvō. Vērnō tēmpŏrĕ. VERS. Ēt quūm tēmpŏră sē vērĭs flōrēntĭă pĭndūnt. *Lr.* Quūm tēmpestās ārrīdĕt, ēt ānnī Tēmpŏră cōnspĕrgūnt vīrĭdāntēs flōrĭbŭs hērbās. *Id.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānīs quūm mōntĭbŭs hūmŏr Līquĭtur, ēt zĕphўrō pūtrīs sē glēbă rĕsōlvit. *V.* Ēt nūnc ōmnĭs ăgĕr, nūnc ōmnĭs pārtūrĭt ārbōs, Nūnc frōndēnt sĭlvæ, nūnc fōrmōsissĭmŭs ānnŭs. Ūbĭ pūlsam hĭĕmēm sōl aūrĕŭs ēgīt Sūb tērrās, cœlūmquæ æstīvă lūcĕ rĕclūsīt. Cāndĭdŭs aūrātīs āpĕrīt quūm cōrnĭbŭs ānnŭm Taūrŭs, ēt ādvērsō cēdēns Cānis ōccĭdĭt āstrō. Āntĕ nŏvīs rŭbĕānt quām prātă cōlōrĭbŭs, āntĕ Gārrŭlă quām tīgnīs nĭdŭm sŭspēndăt hĭrŭndō. Vēr ădĕō frōndī nĕmŏrūm, vēr ūtilĕ sīlvīs. *Id.* Vēr āpĕrit tūnc ōmnĭă, dēnsăquĕ cēdīt Frīgŏrĭs āspĕrĭtās, fēlăquĕ tērră pătēt. *O.* Quōtĭēsquĕ rĕpēllit Vēr hĭĕmēm, Pīscīque Ārĭēs succēdit āquōsō. Tūnc hērbă nĭtēns ēt rōbŏrĭs ēxpĕrs Tūrgēt ĭt însŏlĭda ēst, ēt spē dēlēctăt ăgrēstēs; Ōmnĭă tūm flōrēnt, flōrūmquĕ cōlōrĭbŭs ālmŭs Lūdĭt ăgĕr, nĕque ădhūc vīrtūs ĭn frōndĭbŭs ūlla ēst. Quūm vērĕ tĕpēntī Vītīs ăgīt gĕmmās, pīgrāquĕ fŭgīt hĭĕms. Ōmnĭă tūnc flōrēnt, tūnc ēst nŏvă tēmpŏrĭs ætās. Frīgŏră jām zĕphўrī mĭnŭūnt. Nūnc hērbæ, rŭptă tēllūrĕ, căcūmĭnă tōllēnt, Nūnc tŭmĭdō gĕmmās cōrtĭcĕ pālmēs ăgīt. *Id.* Sōlvĭtŭr ācrĭs hĭĕms grātă vīcĕ vērĭs ēt fāvōnī, etc. *H.* Jām vēr ēgĕlĭdōs rĕfĕrt tĕpōrĕs; Jām cœlī fŭrōr æquĭnŏctĭālĭs Jūcūndĭs zĕphўrī sīlēscīt aūrĭs. *Cat.* Quūm sē pūrpŭrĕō vērĕ rĕmīttĭt hĭĕms. *Tib.* Jāmquæ ēxūtă gĕlū tĕpŭērūnt sīdĕră lōngīs Sōlĭbŭs, ēt vēlōx ĭn tērgă rĕvōlvĭtŭr ānnŭs. *St.* Vēris tāntŭs hĭĕmōs ēt ōdōræ grātĭă Flōræ. *M.* Flōrĭdă pĕr vārĭōs ŭt pīngĭtŭr Hўblă cōlōrĕs. Vērĕ nŏvō vēstĭtŭr hūmŭs, vēstĭtŭr ēt ārbōs. *Id.* Sōlūtīs Vēr nĭvĭbŭs vĭrĭdēm mūndī rĕpārāvĭt ămĭctŭm. *Cl.* Zĕphўrīs quūm primūm brūmă rĕmīttī, Ēt jūgă dīffūsīs nūdārī cœpīt prŭīnīs. Mītĭŏr āltĕrnūm zĕphўrī jām brūmă tĕpōrĕm Sēnsĕrāt, ēt primī lāxābānt gĕrmĭnă flōrēs. *Id.* Blāndīsquĕ sălūbrĕ Vēr zĕphўrīs tĕpĭdō mulcebăt rūră sĕrēno. *Sil.* Tūnc primūm mītī pĕlăgūs cōnstĕrnĭtŭr ūndă, Ēt vārĭōs aūdēt flōrēs ēmīttĕrĕ tēllūs... Tōtūmquĕ cānōră Vōcĕ nĕmŭs lŏquĭtŭr, frōndēmquĕ vīrēscīt ĭn ōmnĕm. *Man.* Dūm tĕplĭda ĭndūlgĕt tērris clēmēntĭă mūndī. *Grat.* Flōrĭdă quūm tēllūs gĕmmāntēs pīctă pĕr hērbās Vērĕ nŏtāt dulcī dīstīnctă cōlōrĭbŭs ārvă... Ēt quōscūnquĕ nŏvānt vērnāntĭă tēmpŏră flōrēs (*Culex*, 69 et 409. Cf. *Lucr.* V, 736 *sq.*; *Virg. G.* II, 323; *Ov. Fast.* I, 151; III, 235; *Trist.* III, 12, 5; *Hor. Od.* I, 4; IV, 7; *Sil.* XII, 1 *sq.*). *Voy.* Flos, Frondeo, Herba. ‖ *Le Printemps personnifié.* Īt Vēr, ēt Vĕnŭs, ēt Vĕnĕris prænūntĭŭs ântĕ. *Lr.* (V, 736). Tū nĕquĕ Vēr sēntīs cīnctŭm flōrēntĕ cŏrōnā. *O.* ‖ *Par ext. Fleurs.* Quūm brĕvĕ Sīcānĭæ vēr pŏpŭlāntŭr āpēs. *M.* (IX, 14). Spīrāntēsquĕ crŏcōs, ēt īn ūrnā pĕrpĕtŭūm vēr. *J.* (7, 208). ‖ *Au fig. Printemps de l'âge.* Jūcūndŭm quum ætās flōrĭda vēr āgĕrĕt. *Cat.* (68, 16). Ætātis brĕvĕ vēr ēt primōs cārpĕrĕ flōrēs. *O. Voy.* Juventa.

Vērācĭtĕr. *Avec véracité, vérité.* Sēmĭnă sēx... Āttrĭbŭūnt scrĭptō, lēntēs vērācĭtĕr ōctō. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 11. Et *Plaut.*, auctore *Prisc.* 15, 1010). SYN. Sincērĕ, vērĕ.

Vērāgrī, ōrŭm. *m. pl. Peuple de la Gaule Narbonnaise.* Gēns hīc Vērāgrī Bērgĭnēquĕ cīvĭtas. *Avien.* (*Or. mar.* 690. Cf. *Cæs. B. G.* 3, 1).

Vērānnĭŭs, *et dimin.* Vērānnĭŏlŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Mīsĕrūnt mĭhī mūnĕrī Fābullŭs Ēt Vērān-

nĭŭs. *Cat.* (12, 15). Vōs Vērānnĭŏlō mĕo ēt Făbŭllō. *Id.* (48, 3).

Vērātlă, æ. *f. Nom de femme.* Sī flōrem ætātis tĕnŭīt Vērātlă cāstē. *Inscr.* (apud *Murat.* III, p. 1694).

Vērātrŭm, ī. *n. Ellébore.* Prætĕrĕă nōbīs vērātrum ēst ācrĕ vĕnēnŭm. *Lr.* (IV, 611). Nōn ēst hīc Īllās Ātti, Ēbrĭă vērātrō. *Pers.* (1, 50). *Voy.* Helleborus.

Vērāx, ācis. *Sincère, vrai, véridique.* Cōmpĕrtum ēst vērācĭbŭs ūt mĭhī signīs. *Tib.* (IV, 1, 118). Ērāt vērāx vătĭcĭnātă sŏrŏr. *O.* Cāndĭdă quŭm vērāx æpĕrit præcōrdĭă Lĭber. *H.* SYN. Sincĕrŭs, vērĭdĭcŭs, vērŭs, etc. PHR. Vīr lĭngua ēt pĕctŏrĕ vērŭs. *M. Voy.* Sincerus.

Vērbĕnă, æ. *f. Gazon ou feuillage consacré, comme celui dont on ornait les temples ou que portaient les Féciaux.* Ex ārā sūme hinc vērbĕnās. *Ter.* (*And.* IV, 3, 11, de myrto). Ārā cāstīs Vinctă vērbĕnīs. *H.* Vērbĕnă tĕmpŏră vinctī. *V.* Vērbĕnis cōmpĭtă vēlō. *Pp.* (IV, 3, 57). SYN. Sēgmĕn. ‖ *Verveine, plante odorante.* Vērbĕnāsque ădŏlē pīnguēs ēt măscŭlă tūră. *V.*

Vērbĕr, ĕrĭs. *n. Verge, baguette, houssine.* Prēnsĭquĕ nĕgābūnt Vērbĕră lēntă pătī. *V.* Īlli īnstānt vērbĕrĕ tōrtō. *Id.* Ēt ictŭ Vērbĕris īnsōnŭīt. *O.* Vērbĕră pāssī Īctĭbŭs īnnŭmĕrīs lăcĕrŭm scīndēntĭă cōrpŭs. *Sil.* Sĕcāt illĕ crūēntīs Vērbĕrĭbŭs. *J.* (10, 316). SYN. Flăgēllum, vīrgă, flăgrum, scūtĭcă, hăbēnă, lōrum. *Voy.* Flagellum. ‖ *Courroie d'une fronde, câble d'une balliste.* Stŭppĕă tōrquēntĕm Bălĕārīs vērbĕră fundæ. *V.* Excussæ cōntōrtō vērbĕrĕ glandēs. *O.* Āt săxum quōtĭēs īngēntī vērbĕrĭs āctū Excūtĭtŭr. *L.* SYN. Hăbēnă, lōrum. ‖ *Coup porté.* Pērcŭtĭmŭrquĕ căpŭt cōnvĕrsæ vērbĕrĕ vīrgæ. *O.* Nĕ pōssĭm lăpĭdum vērbĕrĕ sōlă quĕrī (*Id. Nuc.* 70). Exĭgŭō clāvī flĕxū dēclīnāt æquārŭm vērbĕră. *Cl.* Vincītĕ fĕrrō; vērbĕrŭm vīs ēxtrăhāt Sēcrētă mēntĭs. *Sen.* (*Hip.* 884. *Id. H. Fur.* 801). SYN. Ictŭs. *Voy. ce mot.* ‖ *En partic. Coup donné par la rame.* Prætĕrĭtă pŭppis Vērbĕrĭbŭs sēnīs ægĭtŭr. *L.* Cēntēnō frāctŭs spūmābăt vērbĕrĕ pōntŭs. *Sil.* Plăcĭdō dărĕ vērbĕră pōntō (de natante). *O.* ‖ *Battement des ailes.* Ālārŭm vērbĕră nōscō. *V.* SYN. Plausŭs. ‖ *Coup de vent.* Vēntōrŭm vērbĕră vītăt. *Lr.* (V, 955). ‖ Vērbĕra linguæ. *Action de la langue dans la parole.* Psittăcŭs... Hūmānæ sīmŭlăt quī vērbĕră lĭnguæ. *Avien.* (*Peri.* 1034). ‖ *Au fig.* Mēns hăbĕt ātrōnĭtōs, ēt sūrdō vērbĕrĕ cædĭt. *J.* (13, 194). ‖ *Réprimande.* Mĕtŭēntĕs Pătrŭæ vērbĕră lĭnguæ. *H.* ‖ *Eccl. Châtiment.* Vērbĕră justĭtiæ. *Prosp.* (*Epig.* 76, 6). *Voy.* Flagellum.

† Vērbĕrābĭlis, ĕ. *Qui mérite d'être battu.* Vērbĕrābĭlissŭme, ētĭam rōgĭtās? *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 6).

† Vērbĕrābŭndŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Ūt ĕŭm vērbĕrābundum ădducām dŏmum. *Pl.* (*fr.* apud *Maium*).

Vērbĕrātŏr, ōrĭs. *m. Chargé de battre, fouetteur.* Dōnētŭr īpsis vērbĕrātŏr pārvŭlis. *Prud.* (*Peri.* 2123).

Vērbĕrātŭs, ă, ŭm. *Battu, fouetté.* Pērcussŭs făcĕre ătquĕ vērbĕrātŭs. *M.* (VII, 95. Et *Pl. Amp.* 1, 1, 124). SYN. Ictŭs, pērcussŭs, cæsŭs. ‖ *Frappé.* Nōn vērbĕrātæ grandĭnĕ vīnæ. *H.*

† Vērbĕrĕŭs, ă, ŭm. *Fait pour les coups.* Ex hāc statūā vērbĕrĕă vōlō Ērŏglıārĕ. *Pl.* (*Capt.* V, 1, 31. *Id. Pers.* II, 2, 2 et passim).

1. Vērbĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Battre, donner des coups, fouetter.* Ilă dī făciānt ūt tū pŏtīŭs sīs, ătque ĕgŏ tĕ ūt vērbĕrĕm! *Pl.* (*Amp.* I, 1, 224). Vērbĕrāt, ătque ōbĭlĕr făcĭem līnīt. *J.* (6, 481). SYN. Cædŏ, fĕrĭŏ, pĕrcŭtĭŏ, pūlsŏ, *par ext.* plĕctŏ, căstīgŏ, mūltŏ. PPH. Vērbĕrĕ, vērbĕrĭbŭs, ictĭbŭs cædŏ, cōncīdŏ, tūndŏ, cōntūndŏ, lăcĕrŏ, sĕcŏ, etc. Vērbĕrā dŏ, fĕrŏ. *Voy.* Flagellum, Pugnus. ‖ *En gén. Frapper.* Brāchĭă prōtēndēns, ēt vērbĕrāt ictĭbŭs aūrās. *V.* Fūndā vērbĕrāt ămnĕm. Ætherĕ vērbĕrāt ālīs. Sīdĕră vērbĕrāt ūndă. *Id.* Nīvĕ vērbĕrāt ægrōs Jūpĭtĕr. *St.* Ādrĭăcās quī vērbĕrāt Aūfĭdŭs ūndās. *L.* Lĕvī cănōrăm vērbĕrāns plēctrō chĕlўn. *Sen.* (*Troad.* 321). SYN. Fĕrĭŏ, pĕrcŭtĭŏ, pūlsŏ, tūndŏ, cædŏ, plāngŏ, plaūdŏ, quătĭŏ, *qqf.* dēvĕrbĕrŏ, dīvĕrbĕrŏ, īmpēllŏ, jăcŭlŏr. PPH. Ictŭm, ictūs, vērbĕrā dŏ, ĭngĕmĭnŏ. Ictū vērbĕrŏ. Ictū, ictĭbŭs, vērbĕrĕ fĕrĭŏ, tūndŏ, cædŏ, pūlsŏ, quătĭŏ, cōntūndŏ, īnsĕquŏr, etc. PHR. Tūm crēbrōs ēnsĭbŭs ictūs ĭngĕmĭnānt. *V.* Vēntōsquĕ lăcēssūnt Ictĭbŭs. Nūnc dēxtra ĭngĕmĭnāns ictūs, nūnc illĕ sĭnistră. Pēctŏră nūnc fœdāns pūgnīs, nūnc ūngŭlĭbŭs ōrā. *Id.* Vēhĕmēntī pērcŭlit ictū. *Lr.* Pēctŏră sērpēntūm băcŭlī vĭŏlāvĕrāt ictū. *O.* Ictĭbŭs ærā sŏnānt. Ōrā prŏtĕrvīs Īnsĕquĭtŭr mānĭbŭs, gĕnĕrōsāquĕ pēctŏră pŭlsāt. *Id.* Seū tĭbī cāndĭdŏs Tūrpārūnt hŭmĕrŏs. *H. Voy.* Plango. ‖ *Blesser.* Cōstās fălcātō vērbĕrāt ēnsĕ. *O. Voy.* Vulnero. ‖ *Frapper d'une réverbération.* Flāmmă nĭtōrĕ sŭō tĕmplōrŭm vērbĕrāt aūrŭm. *O.* SYN. Fĕrĭŏ. ‖ *Frapper, en parlant d'un son.* Mĭhī dēxtĕrā vōx aūrĕs, ūt vīdētŭr, vērbĕrāt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 177). SYN. Fĕrĭŏ, pūlsŏ, īmpēllŏ. ‖ *Au fig.* Vērbĕrārĕ vērbĭs. *Réprimander.* Me illīs quīdem hæc vērbĕrāt vērbĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 17). *Voy.* Verber, Objurgo. ‖ — lăpĭdĕm. *prov. Faire une chose inutile, perdre sa peine.* (*Pl. Curc.* I, 3, 41.)

Au pass. Vērbĕrŏr. *Être frappé.* Mĕdĭă sī lūcĕ pălāmquĕ Vērbĕrŏr (*Ov. Nuc.* 147). SYN. Cædŏr, pĕrcŭtĭŏr, fĕrĭŏr, văpŭlŏ, etc. *Voy.* Vapulo.

2. Vērbĕrŏ, ōnis. *m. Qui est souvent battu.* Ēdĕpŏl hŏmĭnĕm vērbĕrōnĕm! *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 63. *Id.* passim; *Ter. Ph.* IV, 4, 3).

† Vērbĭfĭcātĭŏ, ōnis. *f. Discours.* Quīd tĭbī dē mĕo āmōrĕ vērbĭfĭcātĭo ēst pătrī? *Cæc.* (apud *Don.* ad *Ter. Eun.* IV, 4, 4).

Vērbĭgĕnă, æ. *m. Ecc. Né du Verbe.* Ōmnĭpărēns, pĭĕ, Vērbĭgĕnă. *Prud.* (*Cath.* 259. Et *Fort. Vit. S. M.* III, 158).

? Vērbĭlĕvĭs, ĕ. *Dont le langage est léger.* (Pauci leg. apud *Prop.* II, 4, 28.)

? Vērbĭvĕlĭtātĭŏ, ōnis. *f. Dispute.* (Quidam leg. apud *Pl. As.* II, 2, 41.)

Vērbōsĭtās, ātis. *f. Bavardage.* Vērbōsĭtātĭs īpsĕ rūmpātŭr lŏcŭs. *Prud.* (*Peri.* 2742). *Voy.* Garrulitas.

Vērbōsŭs, ă, ŭm. *Bavard, verbeux.* Cēdūnt vērbōsī gārrŭlă vērbă fŏrī. *O.* Cūjŭs vērbōsă nĕ sīt cōmmēndātĭŏ. *Ph. Voy.* Garrulus. ‖ *Verbeux avec intention de duper.* Vērbōsīs ăcquīsīvīt sĭbī fāmăm strŏphīs. *Ph.* ‖ *m. pris subst. Diseur de riens.* Īd quōd vērbōsis dīcĭtŭr ēt fātŭīs. *Cat.* (98, 1. *Gloss. Isid.* Verbosus, *nugator pessimus*).

Vērbŭm, ī. *n. Mot prononcé ou écrit, parole.* De ēxclūsĭōnĕ vērbŭm nūllŭm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 8). Nūmĕrōs mĕmĭnī, sī vērbă tĕnērĕm. *V.* Lăcrĭmās vērba intĕr singŭlă fūndīt. *Id.* Nĕc vērbŭm vērbō cūrābĭs rĕddĕrĕ fīdūs Ĭntĕrprĕs. *H.* Quōd vērbĭs Græcă Lătīnīs Mīscŭīt. *Id.* Vēnissĕt vērbĭs chăr-

tă nŏtātă prīus. *O.* SYN. Dictĭŏ, vŏcābŭlum, vox. ‖ *Au plur. Paroles, discours, langage.* Sūm dēcĕptă tŭīs ĕt āmāns ĕt fēmĭnă vĕrbīs. *O.* Blāndăquĕ vĕrbă mŏvēnt. Vĕrbīs pĕtŭlāntĭbŭs ūtī. *Id.* Dīxĭtquĕ nŏvissĭmă vĕrbă. *V.* Vĕrbĭs cŏmpĕllăt āmīcĭs. *Id.* SYN. Dictă, vōcēs, sērmŏ, *qqf.* lŏquēlă, sŏnŭs. ‖ *qqf. au sing. Même sens.* Vimque ăffĕrē vĕrbŏ Crēdĭdĕrāt. *V.* In vĕrbŏ vēstĭgĭă tōrsĭt. *Id.* Sŭb vĕrbŏ quĕrŭlās ĭmpŭlĭt aūră fŏrēs. *O.* Mīsĕrām mē! quŏd vĕrbum aūdĭŏ! *Ter.* (*And.* I, 5, 5. *Id. Eun.* I, 2, 95). ‖ *Pensée.* Pōstrēmō nōn mĕum illŭd vĕrbŭm făcĭŏ, etc. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 29). SYN. Sēntēntĭă, ēffātŭm. ‖ *Proverbe.* Nām vĕtŭs quĭdem hŏc vĕrbum ĕst. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 17. Et *Pl. Truc.* IV, 4, 32). ‖ *qqf. Parole, faculté de parler.* Vĕrbōrŭmquĕ ābstŭlĭt ūsŭm. *O.* SYN. Vōx, lŏquēlă. ‖ In vĕrbă jūrŏ. *Jurer d'après une formule prescrite, au fig. Suivre le parti de.* Nullĭŭs ăddĭctŭs jūrāre in vĕrbă măgistri. *H.* (*Id. Epod.* 15, 4). ‖ Bŏnă vĕrbă. *Voy.* Bonus. ‖ Vĕrbă făcĭŏ, hăbĕŏ, etc., *qqf.* dō. *Parler.* Ĕt cūm sēdūctă tăllă vĕrbă făcit. *O.* Quŭm prō cōncēssă vĕrbă sălūtĕ dămŭs. *Id. Voy.* Loquor. ‖ — rēddŏ. *Prononcer, articuler.* Rēddĕrĕ quī vōcēs jām scīt pŭĕr. *H.* Quæ-dăm mălĕ rēddĕrĕ vĕrbă. *O.* Rēddēbās blæsō tăm mălĕ vĕrbă sŏnō. *Id.* ‖ *ou, Répondre.* Vĕrbăquĕ tōt rēddĭt : Mĕlĭŏr mihi dēxtĕrā lingua ĕst. *O. Voy.* Respondeo. ‖ Nil ŏpŭs ĕst vĕrbīs; Quid ŏpŭs ĕst vĕrbīs! *A quoi bon parler plus long-temps? Il suffit.* Dēnĭquĕ quĭd vĕrbīs ŏpŭs ĕst? *O.* (Adde *Pl. Pœn. prol.* 113). Nil ŏpŭs ĕst vĕrbīs. *Lr.* (V, 264). SYN. Quĭd mūltă? ‖ *Vaines paroles. D'où*, Vĕrbă dō. *Tromper, duper.* Nĕ mĭĕx ĭnsĭdĭīs vĕrba ĭmprūdēntī dŭīt. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 25. *Id.* passim). Cuī vĕrbă dărĕ difficĭle ĕst. *Ter.* (*And.* I, 3, 6). Hŏc ădĭtŭ tĕtrĭcæ vīdī dătă vĕrbă pŭellæ. *O.* Nōmĭnĕ vĕrbă dărĕm. *Pp.* (II, 18, 88). Cuī nīl ĭpsĕ dăbās, ĭs tĭbĭ vĕrbă dēdĭt. *M.* (II, 76. In verbo ludit). *Voy.* Decipio. ‖ Vĕrbĭs mĕĭs, tŭīs, etc. *En mon nom, etc.* Vĭcīnām nōstram hŭc ēvŏcā vĕrbĭs mĕĭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 98). Nam ĕxtēmplo, sī vĕrbĭs sŭīs pĕtĕrĕm, dătūrōs dīxīt. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 74. *Id. Mil.* IV, 4, 48, *matris verbis*). Vĕrbīsquĕ mĕīs lŏcā grātă sălūtā. *O.* ‖ *Eccl. LeVerbe.* Tū Vĕrbŭm, Pătĕr ælmē, tŭŭm Nātūmquĕ Dĕŭmquĕ Cōncēdĭs tĕrrīs tōtŭm. *Aus.* (*Idyl.* 1, 16). Prōmĭssŭm cōmplēvīt ŏpŭs Vĕrbŭm cārŏ făctum. *Sedul.* (2, 43). Sēd Vĕrbŏ quŏd sēmpĕr ērāt, Vĕrbŭm cārŏ făctum ĕst. *Prud.* (*Apot.* 593). Ēxsŭlta āgnōscēns tē Vĕrbī īn cārnĕ rĕnātŭm. *Prosp.* (*Epig.* 93, 67). Jām Pătĕr ōmnĭpŏtēns lĭbrāntīs pondĕrĕ Vĕrbī Ūndĭquĕ cōllēctīs dīscrēvĕrāt ārīdă lymphīs. *Alc.* (I, 14). *Voy.* Christus.

Vĕrcellæ, ārŭm. *f. pl.* (Οὐερκέλλοι). *Ville de la Gaule Transpadane, auj. Vercelli.* Vĕrcellæ fŭscīquĕ fĕrāx Pollēntĭă vīllī. *Sil.* (Et *Mart.* X, 12).

† Vĕrcŭlŭm, ī. *n. dimin. de* Ver. ‖ *Au fig. Terme d'affection.* (*Pl. Cas.* IV, 4, 14. Quod laudat *Prisc.* 3, 610.)

Vērē. *adv. Avec vérité, vraiment; véritablement, réellement.* Quāndo ōmnĭă vērē Heū! nīmĭŭm dē tē vātēs, Mīsĕnē, lŏcūta ĕst. *V.* Ō vērē Phrўgĭæ, nĕque ēnīm Phrўgēs! *Id.* Sīve illĕ vērē bŏnŭs ĕst, seū dīcī stŭdĕt. *Aus.* (*Sept. Sap.* 5, 11). SYN. *qqf.* Rēvērā.

Vērēcundē. *adv. Avec pudeur.* Vērēcundē ēt mŏdĭcē mŏrēm gĕrīt. *Enn.* (apud *Non.* 4, 292). SYN. Pūdentĕr, pudĭcē, cāstē, ingenuē.

Vērēcundĭă, æ. *f. Honte, pudeur. Voy.* Pudor. ‖ † Vērēcundĭă. Ērŭbŭī stŭpŭīque; ōmnēs vērēcundĭă mōtŭs Ābstŭlĭt. *Maxim.* (5, 55).

† Vērēcundĭtĕr. *arch. Comme* Verecunde. (*Pomp.* apud *Non.* 11, 59.)

Vērēcundŏr, āris, ārī. *d. Avoir de la retenue.* Vērēcundārī nēmĭnem ād mēnsām dĕcĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 77).

Vērēcundŭs, ă, ŭm. *Pudique, chaste.* Īllă vērēcundō vīx tōllēns lūmĭnă vultū. *O.* Dīscĕ vērēcundō sānctŭs ōrĕ lŏquī. *M.* (VIII, 1). SYN. Pūdens, pūdīcŭs, mŏdēstŭs, cāstŭs, etc. ‖ — cŏlŏr. *Rougeur.* Fŭgit jŭvēntās ĕt vērēcundŭs cŏlŏr Rĕlĭquĭt ōrā. *H.* (Et *Ov. Met.* I, 485, *verecundo rubore*). *Voy.* Rubor. ‖ *Modeste, réservé.* Nīmĭs vērēcunda ēs. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 26. Hoc ironice dictum : quo redit prava *Nonii* interpretatio, 2, 879 : « *Verecundum* est *audax, confidens.* » Nec mutandum in *iracunda*, cum *Lamb.*). ‖ *Honnête, vertueux.* Vītā vērēcunda ĕst, mūsā jŏcōsā mĭhī. *O.* SYN. Cāstŭs, prŏbŭs, ingenŭŭs. ‖ *Sobre.* Quŭm sīccārĕ sācrām lōngō Pērmĕssĭdā pōssĕt Ōrĕ, vērēcundām mālŭīt ēssĕ sĭtīm. *M.* (VIII, 70). SYN. Mŏdĭcŭs, mŏdēstŭs, sōbrĭŭs, tēmpĕrāns. ‖ † Vērēcundŭs. Lĭlĭă nūnc rĕpārāns, nūnc vērēcundă rōsās. *Fort.* (VII, 6, 10. *Id.* passim). *Voy.* Verecundia, Inverecundus

Vĕrēdŭs, ī. *m. Cheval de poste, en gén. cheval de voyage.* Vĕl rŭptūm tĕrgā vĕrēdŭm Cōnscēndās, prŏpĕrĕ dūmmŏdŏ jām vēnīās. *Aus.* (*Epist.* 8, 7. *Ib.* 14, 13). Strāgŭlă succĭnctī vēnātŏr sūmĕ vērēdī. *M.* (XIV, 86). Ātquĕ pŏst vērēdōs Rēmĭs vĕlĭvŏlŭm quātĭt Gārūmnām. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 30). *Voy.* Equus.

Vĕrendŭs, ă, ŭm. *Redoutable.* Flūctūsquĕ vĕrendōs Classĭbŭs ĕxĭgŭă spērāt sŭpĕrārĕ cārīnā. *L.* SYN. Mētŭendŭs, etc. *Voy.* Terribilis. ‖ *Vénérable.* Cūrīă quŭm pātrĭbŭs fŭĕrĭt stīpātă vĕrendĭs. *O. Voy.* Venerabilis.

Vĕrēns, tis. *Qui a une crainte respectueuse.* Ēffārīquĕ vērēns, ŏpĕ tūtŭs Āchillĭs, Hæc ăît (*Epit. Iliad.* 54). Ōcŭlīquĕ vĕrēntēs Ād sānctŭm rĕdĭērĕ pātrem. *St.*

† Vērēntĕr. *néol. Avec une crainte religieuse.* Sānctōquĕ vērēntĕr Stārĕ chŏrō. *Sedul.* (1, 8. Et *Fort.* X, 16, 5).

† Vĕrĕŏ, ēs, ērĕ. *arch. Comme le suiv.* Ŭbĭ mālūnt mĕtŭī quām vērērī sē ăb sūīs. *Afr.* (apud *Gell.* 15, 13).

Vĕrĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī. *d. Avoir une crainte respectueuse.* Vērērī vŏs sē ēt mĕtŭĕrĕ, ĭta ŭt æquum ēst Jŏvēm. *Pl.* (*Amp. prol.* 23). ‖ *En gén. Craindre, redouter.* Ēquĭdēm dē tē nīl tālĕ vērĕbār. *V.* Vĕrĕŏr quŏ sē Jūnōnĭă vērtānt Hōspĭtĭă. *Id.* Ănĭmō pējōrā vērētŭr. *O.* Cūm mūltīs vĕrĕŏr nē sīt hăbēndă mĭhī. *Id.* Jŭbĕt hīc dē frātrĕ vērērī (*Ad Liv.* 155). SYN. Tīmĕŏ, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Avec l'infin.* Insānōsquĕ ĭntĕr vērĕārĕ ĭnsānŭs hăbērī. *H.* Quī vērītŭs nōn ēs pōrtŭs ăpĕrīrĕ fĭdēlēs. *O.* ‖ *Se faire scrupule de; hésiter à.* Sēd quōnĭām nōn ēs vērītŭs cōncrēdĕrĕ nōbīs. *Pp.* (I, 10, 11). Nēc vērītī sŏcĭōrŭm fallĕrĕ dēxtrās. *V.* SYN. Tīmĕŏ, dūbĭtō. ‖ *qqf. Être en suspens.* Lēnĭtās Vērēbār quōrsum ēvādĕrĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 4). *Voy.* Metuo. ‖ *Avoir de la pudeur.* Hīc vērērī pērdĭdĭt. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 50. Sic Gr. αἰδοῦμαι). ‖ † *arch. Avec le génit.* Ōptāndum ūxōrēm quæ nōn vĕrĕātur vīrī. *Afr.* (apud *Non.* 9, 3. *Att.* et *Pacuv. ib.*; *Ter. Ph.* V, 7, 78).

Vērgēlĭŭs, ī. *m. Rivière d'Apulie.* (*Sil.* VIII, 668.)

Vērgēns, tis. *Qui penche vers.* Illȳrĭs lōnĭās vērgēns Epidaurŭs in ūndās. *L.* Vergens sōl. *St.* SYN. Incumbēns, prōnŭs, inclīnātŭs, prōpendēns, etc.

Vērgĭlĭæ, ārŭm. *f. pl. Nom latin des Pléiades.* Et sit ĭnērs tārdīs nāvĭtă Vērgĭlĭīs. *Pp.* (I, 8, 10). Vērgĭlĭās tĕnŭī cūm lūcĕ vĭdēbĭs. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 44. Et *Pl. Amp.* I, 1, 119). *Voy.* Pleiades.

Vērgĭnĭă, æ. *f., et* Vērgĭnĭŭs, ĭī. *m. Noms de femme et d'homme; Verginie, tuée par son père Virginius, centurion; L. Verginius Rufus, lieutenant de Galba.* Cŭpĕrĕt Rŭfŭlæ Vērgĭnĭæ gĭbbŭm. *J.* (10, 293). Quĭd ēnĭm Vērgĭnĭŭs ārmīs dēbŭĭt ŭlcīscī măgĭs, aŭt cūm Vindĭcĕ Gălbă? *Id.* (8, 221. Alii scrib. *Virginia, Virginius.* Huc certe etymon *Virgo* ne arcessas).

Vērgō, ĭs, ĕrĕ. 1. *act. Tourner, incliner vers.* Et pŏlŭs ăvērsī cāllĭdŭs quă vērgĭtŭr aŭstrī. *L.* In tērrās ĭgĭtŭr sōlĭs quŏquĕ vērgĭtŭr ārdŏr. *Lr.* (II, 212). SYN. Inclīnō, inflĕctō, flĕctō. *Voy.* Flecto. ‖ *Verser en retournant le vase, comme dans les libations faites aux dieux infernaux; en gén. Verser.* Spūmāntēsquĕ mĕrō pătĕræ vĕrgūntŭr. *St.* SYN. Invĕrgō, fūndō, etc. ‖ 2. *Ordint. n. Être incliné vers, pencher.* Quō vērgăt pōndĕrĕ lētŭm (de fatorum lance). *V.* SYN. Vĕrgŏr, inclīnŏr, pēndĕō, prōpendĕō, spectŏ. *Voy.* Vergens. ‖ *Au fig. Pencher, décliner.* Sī paŭlŭm summō dēcessĭt, vērgĭt ăd ĭmŭm (animus). *H.* Mēns ētĭām vērgēns ăltŭm pĕtĭt, ăltăquĕ vērgĭt. *Sedul.* (3, 332). ‖ †Vērsī. *parf.* (Quod, a grammaticis datum, non est in usu.)

Vērĭă, æ. *f. Nom de femme.* Vērĭă sūprēmī cārmĕn hŏnōrĭs hăbē. *Aus.* (*Par.* 16, 2).

† Vērĭcŏlă, æ. *m. f. Voué au culte de la vérité.* At quŭm vērĭcŏlæ pĕnĕtrāvĕrĭs ōstĭă lēgĭs. *Cypr.* (*ad Sen.* 43).

Vērĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Véridique.* Ōmnĭă vērĭdĭcō quī quōndam ēx ōrĕ prōfŭdĭt. *Lr.* (VI, 6). Seū tŭă vērĭdĭcæ dīscŭnt rĕspōnsă sŏrōrēs. *M.* (V, 1). Vērĭdĭcōs Pārcæ cōpĕrūnt ēdĕrĕ cāntŭs. *Cat.* (64, 306). SYN. Vērax, vērŭs. *Voy.* Sincerus.

Vērĭnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Vīrtūtēm, Vērĭnĕ, tŭām plŭs mīrŏr ĭn ārmīs (*Anth.* I, p. 330).

Vērĭsĭmĭlĭs *ou* Vērī sĭmĭlĭs, ĕ. *Vraisemblable.* Nōn vērĭsĭmĭlĕ dīcīs, nĕc vērum ārbĭtrŏr. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 65. Et *Pl. Ps.* I, 4, 10). Cōncĭnnāt vērĭsĭmĭlĭs sŭspĭcĭŏ cŭlpām. *Aus.* (*Epist.* 24, 8). SYN. Prōbābĭlis.

Vērĭtās, ātĭs. *f. La vérité, le vrai.* Vīs vērĭtātĭs ātque ācrĭtās. *Att.* (apud *Non.* 8, 80). Ērgo ēxplorānda ēst vērĭtās mŭltŭm prĭŭs. *Ph.* Rēpŭlsŭs illĕ vērĭtātĭs vĭrĭbŭs. *Id.* Ēlātă māgnī vērĭtās mȳstĕrrī. *P. Nol.* (13, 660). SYN. Vērŭm. ‖ *La Vérité, déesse que l'on représentait nue et un miroir à la main.* Incŏrrŭptă Fĭdēs, nūdăquĕ Vērĭtās. *H.* ‖ *Sincérité, franchise.* Obsĕquĭum ămīcōs, vērĭtās ŏdĭŭm pārĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 41). Sīccĭs rŭstĭcă vērĭtās căpillĭs. *M.* (X, 72). SYN. Sincērĭtās.

Vērĭtŭs, ă, ŭm. *part. de* Vereor. *Qui a craint.* Vaŭpĕrĭēm vērĭtŭs. *H.* Nōn vērĭtă ā pŏpŭlō prætĕrĕuntĕ lĕgī. *O.*

† Vērĭvĕrbĭŭm, ĭī. *n. Véracité.* Tū rĕpĕrtŭs, Philŏcrătēm quī sŭpĕrās vērĭvĕrbĭŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 36).

Vērmĭcŭlātŭs, ă, ŭm. *De mosaïque. Voy.* Emblema.

Vērmĭcŭlŭs, ī. *m. Vermisseau.* Et tămĕn hæc quŭm sūnt quăsī pūtrēfăctă, pĕr ĭmbrēs Vērmĭcŭlōs pārīūnt. *Lr.* (II, 898). Ne aŭrĭcŭlam ōbsīdāt cărīēs, nē vērmĭcŭlīquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 80). Ĭmprēsso ĭn tērrām rōstrī mūcrōnĕ sĕquācēs Vērmĭcŭlōs trāhĭt. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 27). Mĭnĭmī quă sīgnă dēdĭssēnt Vērmĭcŭlī. *P. Nol.* (20, 106). *Voy.* Vermis. ‖ *Maladie des chiens, démangeaisons, gale.* Vērmĭcŭlŭm dīxērĕ, mălă ātque ĭncōndĭtă pēstīs. *Grat.* (*Cyn.* 387).

Vērmĭfŭĭŭs, ă, ŭm. *Grouillant de vers.* Vūlnĕrĕ vērmĭfŭĭō fœtĭdŭs ĭntĕrfĭt. *P. Nol.* (14, 134).

Vērmĭnă, ōrŭm. *n. pl. Spasmes, convulsions.* Dēnĭque ĕōs vītă prīvārānt vērmĭnă sævă. *Lr.* (V, 995. *Fest.*).

Vērmĭnŏ, ās, ārĕ. *n. Grouiller de vers.* ‖ *Au fig. Démanger,* sī tĭbī mōrōsă prūrĭgĭnĕ vērmĭnăt aūrīs. *M.* (XIV, 23). *Voy.* Prurio.

Vērmĭnŏr, ārĭs, ārī. *d. Éprouver des spasmes, de violentes douleurs.* Dēcŭmō mēnsĕ dēmūm tūrgēns vērmĭnātŭr, pārtŭrĭt. *Pomp.* (apud *Non.* 1, 189).

Vērmĭs, ĭs. *m. Ver.* Quĭppĕ vĭdērĕ lĭcĕt vīvōs ēxsĭstĕrĕ vērmēs. *Lr.* (II, 870). Ānnōsă rūbrōs sī lēgĕrĭs ārbŏrĕ vērmēs. *Ser. Sam.* (*vs.* 173). Ĭndūtōs tērrēnīs vērmĭbŭs hāmōs. *Aus.* (*Epist.* 4, 57). SYN. Vērmĭcŭlŭs, lūmbrĭcŭs. EP. Exīgŭŭs, grăcĭlĭs, rēpēns, ĭnfēstŭs, ēdăx.

Vērnă, æ. *m., qqf. f. Esclave né dans la maison, de naissance, en gén. esclave.* Pŏsĭtōsquĕ vērnās, dītĭs ēxămĕn dŏmŭs, Circŭm rĕnīdēntēs lārēs. *H.* Āncĭlla, aŭt vērna ēst prælō pŭĕr. *Id.* Quŭm pārs Nillăcæ plēbĭs, quŭm vērnă Cānōpī Crĭspĭnŭs. *J.* (1, 26). SYN. Vērnŭlă, vērnăcŭlŭs. *Voy.* Servus. ‖ *Esclaves remplissant dans la maison un rôle de bouffons, et jouissant d'une grande liberté de paroles.* Ūrbānŭs tĭbī, Cæcĭlī, vīdērīs : Nōn ēs, crēdĕ mĭhī; quĭd ērgō? vērna ēs. *M.* (I, 42). Vērnāsquĕ prōcācēs Pāscŏ lĭbātĭs dāpĭbŭs. *H.* Cērtē, mŏdĭcō cōntēntŭs, ăgēbās Vērnam ēquĭtēm, cōnvīvă jōcō mōrdēntĕ făcētŭs. *J.* (9, 9, scil. eras facetus tanquam verna). *Voy. le suiv.* ‖ *Terme injurieux.* (*Pl. Amp.* I, 4, 13.) ‖ *adj. Produit dans la maison, domestique.* Piscīnă rhŏmbŏs pāscĭt ēt vērnās lŭpŏs. *M.* (X, 30). Ēt vērnæ tŭbĕrēs. *Id.* (I, 50. *Id.* III, 1, *verne liber*). SYN. Vērnăcŭlŭs, dŏmēstĭcŭs. ‖ *qqf. Romain, né dans Rome.* Sēd dē plēbĕ Rēmī, Nūmæquĕ vērnă. *M.* (X, 76).

Vērnăcŭlŭs, ă, ŭm. *De la maison, domestique, qui appartient en propre.* Illŭd aūtem ĭnsĕrvĭēndum ēst cōnsĭlĭum vērnăcŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 105). Illĭs vērnăcŭlă caŭlĭs Mātĕrĭēs. *Sev.* (*Ætn.* 384). Hæc quæcūnquĕ tĭbī pōsŭī vērnăcŭlă pōmă (*Anth.* II, p. 497). SYN. Dŏmēstĭcŭs, prŏprĭŭs. ‖ *Subst. m. Comme* Verna. Vērnăcŭlōrŭm dictă, sŏrdĭdŭm dēntēm. *M.* (X, 3). ‖ *Au fig. Serviteur.* Ēcclēsĭæ sēmpĕr fŭĕrăm vērnăcŭlŭs ălmæ. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1167).

Vērnălĭs, ĕ. *Du printemps, printanier.* Tūnc ăngŭstă dĭēs vērnālēs fĕrtŭr ĭn hōrās. *Man.* (III, 258). Succēdūnt ētĭām vērnălĭă tēmpŏră mundō. *Fort.* (IX, 3, 5). SYN. Vērnŭs. ‖ ? *D'esclave. Au lieu de* Vernilis.

? Vērnălĭtĕr. *Voy.* Verniliter.

Vērnāns, tis. *Qui pousse au printemps.* Ūt ăltă sīlvās formă vērnāntēs ălŭt. *Sen.* (*H. Œt.* 380). ‖ † *Du printemps.* Vērnāntĭă tēmpŏră (*Culex*, 409). *Voy.* Vernus. ‖ *Au fig.* Sēnĭŏque ĭtĕrūm vērnāntĕ rĕsūmpsĭt (vires). *Cl.* Ĭntrānt sīdĕrĕō vēr-

nāntēs lūmĭnĕ pōrtās. *Fort.* (VIII, 4, 399. Sic dicitur *florens lumine*).

† Vērnĕmētēs, ĭs. *Mot celte signifiant un grand temple.* (*Fort.* I, 9, 7.)

† Vērnĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Comme* Vernans. Hĭnc jām vērnĭcŏmæ frondēnt tĭbĭ mūnĕra ŏlīvæ. *Capel.* (VI, p. 188).

† Vērnĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Printanier.* Cōmĕrĕ vērnĭfĕrīs flōrēntĭă lĭmĭnă sērtīs. *Capel.* (I, p. 1).

Vērnīlĭs, ĕ. *D'esclave né dans la maison. Voy.* Verniliter.

Vērnīlĭtās, ātĭs. *f. Impudence en paroles.* Quĭbŭs ĭngēnĭum ănĭmī ūtĭbĭle, ēst mŏdĭcum ēt sĭnĕ Vērnīlĭtātĕ. *Pl.* (*fr. Bacch.* 4). *Voy.* Verna.

Vērnīlĭtĕr. *En esclave né dans la maison.* Nēc nōn vērnīlĭtĕr ĭpsĭs Fūngĭtŭr ōfflcĭīs. *H.* (*Sat.* II, 6, 108. Sic recte *Bentleius* cum parte codicum, itemque recentiores. Vett. edd. aliique libri, *vernaliter*. Sed *Scurra*, *Scurrilis*, etc. Apud veteres ipsos male confusa fuisse *Vernalis* et *Vernilis*, disces ex *Gloss. Placid.*, ubi *Vernalis* pro *Vernus* defenditur). Crēdō, nīmĭ' tāndem hōc fĭt vērnīlĭtĕr. *Cæc.* (apud *Non.* 1, 203. Sic bene codd.).

Vērnō, ās, ārĕ. *n. Être au printemps, sentir le printemps, pousser, fleurir.* Vērnāt hŭmŭs, flōrēsque ēt mōllĭă pābŭlă sūrgūnt. *O.* Ārgūtō pāssĕrĕ vērnāt ăgĕr. *M.* (IX, 55). Indŏcĭlĭquĕ lŏquāx gŭttŭrĕ vērnāt ăvīs. *O.* || *Au fig. Fleurir, être jeune, brillant, florissant.* Quūm tĭbĭ vērnārēnt dūbĭă lānūgĭnĕ vūltūs. *M.* (II, 61). Dūm vērnāt sānguīs, dūm rūgīs ĭntĕgĕr ānnūs. *Pp.* (IV, 5, 57). Ēt spārsōs pāssĭm tĕrgō vērnārĕ cŏlōrēs. *Nemes.* (*Cyn.* 320). Sīncērīs ănĭmīs vērnāt ĭn ōrĕ dĭēs. *Fort.* (III, 28, 20). Cēcrŏplæ quōs fāmă cānīt sērmōnĕ dĭsērtō Gymnăsĭīs vērnārĕ sŭīs. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 131). SYN. Flōrĕō.

Vērnŭlă, æ. *m., qqf. f. dimin. de* Verna. Quĕm sĕquĭtŭr cŭstōs ăngŭstæ vērnŭlă cāpsæ. *J.* (10, 117). Sīc vērnŭlārŭm, sīc sĕnātōrŭm cārō Tābēscĭt. *Prud.* (*Peri.* 2716). || *Par ext. Habitant de.* Dēspĭcĭs ĭnsōntēs măcŭlātæ vērnŭlă tĕrræ. *Ennod.* (*Epig.* 35, 3). || *adj. Concitoyen, domestique, propre.* Vērnŭlă rīpārŭm. *J.* (5, 104, de lupo pisce). Vērnŭlă quă vārĭō cārmĭnĕ lūdĭt ăvis. *Rutil.* (1, 112). Prætĕr lĭbēllōs vērnŭlās, nīhĭl mīsī. *M.* (V, 18).

Vērnŭs, ă, ŭm. *Du printemps.* Nām sīmŭl ăc spĕcĭēs pătēfăcta ēst vērnă dĭēī. *Lr.* (I, 10). Nĭx vērnō sōlĕ sōlūtă. *O.* Vērnō pērsōnă cāntū. *Petr.* (*Sat.* 120). Ēt căpŭt ĭn vērnă sēmpĕr hăbērĕ rōsă. *Pp.* (III, 3, 22). SYN. Vērnālĭs. || † Vērnŭm, ī. *n. néol. Le printemps.* (*Tertul. Jud. Dom.* 2.)

Vērō. 1. *adv. Vraiment, avec vérité.* Ehŏ, măvĭs vĭtŭpērārī fālsō quām vēro ēxtōllī? *Pl.* (*Most.* I, 3; 21. *Id. Capt.* III, 4, 35; *Merc.* IV, 1, 19). || *Comme* Sane. Văh, glorĭārĕ ēvēnīsse ēx sēntēntĭā? Nōn hērclĕ vērō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 17). Āt nē prōpălām. Săpĭēntĕr sānē. Sŭpplĭcātŭm crās ēăt. Ĭta hērclĕ vērō. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 41). || *Comme* Ergo. Căpe hōc aūrŭm. Nōn ĕquĭdem ăccĭpĭām. Căpĕ vērō. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 136. *Id. Epid.* V, 2, 59). || *Pour exprimer l'ironie.* Ēgrĕgĭām vērō laūdem ēt spŏlĭa ămplă rĕfĕrtīs. *V.* Sānĕ, quīă vēro hæ mĭhĭ pătēnt sēmpēr fŏrēs. *Ter.* (*Eun.* 1, 2, 9). || 2. *conj. Mais, or.* Tē vērō, mĕă quĕm spătĭīs prōpĭorĭbŭs ætās Ĭnsĕquĭtŭr, etc. *V.* Tūm vēro ĭn nūmĕrŭm Faunōsquĕ fĕrāsquĕ vĭdērēs Lūdĕrĕ. Sī vērō vĭcĭāmquĕ sĕrēs vĭlēmquĕ fāsēlŭm. *Id.* SYN. Aūtĕm, sĕd, pōrrō. || Āt vērō. *Voy.* At. || † *Poste-*

rieurement, Vērō. Sīn vērō prĕcēs ēt dictă sŭpĕrbŭs Rēspŭērĭt. *V. Fl.* (V, 322). Tū pŏtĭŏr, Thēbānĕ, quĕrī; nōs vērō vōlēntēs. *St.* (*Th.* II, 188). Tūm vērō pāvĭdă sōnĭpēdēs mēntĕ ēxcĭtī. *Sen.* (*Hip.* 1082).

† Vērŏ, ās, ārĕ. *n. Dire vrai.* Sātĭn' vātēs vērārānt ætātĕ ĭn ăgūndā. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 2).

Vērōnă, æ. *f.* (Βηρών). *Vérone, ville des Vénètes sur l'Adige, patrie du poète Catulle.* Māntŭă Vĭrgĭllō gaūdĕt, Vērōnă Cătūllō. *O.* Quārĕ quōd scrĭbīs Vērōnæ tūrpĕ Cătūllō. *Cat.* (68, 27. Et *Mart.* I, 8). PHR. Sī nōn ĭgnōta ēst dōctī tĭbĭ tērră Cătūllī. *M.*

Vērōnēnsĭs, ĕ. *De Vérone.* Flōs Vērōnēnsŭm dēpĕrĕūnt jŭvĕnŭm. *Cat.* (98, 2. Alii leg. *Veronensium*; sed *Veronensum* ut *mensum*, *cœlestum*).

Vērpŭs, ī. *m. Circoncis.* Quæsītum ăd fōntēm sōlōs dēdūcĕrĕ vērpōs. *J.* (14, 104. Et *Mart.* VII, 82). SYN. Rĕcūtītŭs, etc.

Vērrēs, ĭs. *m. Verrat, porc.* Vērrĭs ōblīquŭm mĕdĭtāntĭs ictŭm. *H.* Quĭdam ĭmmōlāssēt vērrĕm quŭm săncto Hērcŭlī. *Ph.* (Adde *Pl. Mil.* IV, 2, 67). *Voy.* Sus. || *C. Cornelius Verrès, préteur de la Sicile, qu'il dépouilla, fut accusé par Cicéron.* Ătque hĭnc Āntōnĭŭs, ĭndĕ Sācrĭlĕgŭs Vērrēs. *J.* (8, 105).

Vērrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'une famille patricienne.* Clārŭs sŭpĕrbō Vērrĭōrŭm nōmĭnĕ (*Bapt. Bæb.* 6).

Vērrō, ĭs, sŭm, ĕrĕ. *Traîner à terre, laisser traîner.* Cæsărĭēmquĕ mĕām, quām lōngă pĕr æquōră vērrō. *O.* Cānĭtĭēmquĕ sŭām cōncrēto ĭn sāngŭĭnĕ vērrens. *Id. Voy.* Traho. || *Ordint. Balayer.* Vērrō pāvĭmēntŭm, nĭtĭdās ōstendĕ cŏlūmnās. *J.* (14, 60). Lignŭm cædāt, pēnsŭm făcĭāt, ædēs vērrāt, văpŭlēt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 97). Quĭdquĭd dē Lĭbўcĭs vērrĭtŭr ārĕīs. *H.* SYN. Pūrgō. || *Balayer, frotter avec une chose qui traîne.* Ēt grădĭēns ĭmā vērrīt vēstĭgĭă caūdā. *V.* Sūmmæ caūdā vērrūntŭr ārēnæ. *O.* Sī dĕcĕt aūrātă Băcchŭm vēstĭgĭă pāllă Vērrĕrĕ. *St.* Ŭndōsī vērrĕbānt brāchĭă crīnēs. *Cl.* || *Pousser devant soi.* Mārĭa ăc tĕrrās cŏlūmquĕ prōfŭndŭm Quĭppĕ fĕrānt răpĭdī sĕcŭm, vērrāntquĕ pĕr aūrās. *V.* Nēc nōstra Āctĭăcŭm vērrārĕt ōssă mărĕ. *Pp.* (IV, 12, 44). Vēntī nūbĭlă vērrūnt. *Lr.* (I, 278). SYN. Ăgō, ăgĭtō, ĭmpĕllō, etc. || — mărĕ. *Battre la mer, ramer.* Cærŭlă vērrēntēs ăblēgnĭs æquŏră pălmĭs. *Cat.* (64, 7). Rēmĭs vădă lĭvĭdă vērrūnt. *V.* Ădnīxī tōrquēnt spūmās, ēt cærŭlă vērrūnt. *Id.* Āptāquĕ vērrēndĭs sīdĕră quærĭt āquīs. *O.* || — mărĕ rētĭbŭs. *Pêcher au filet.* Seū rētĭbŭs æquŏr Vērrĕrĕ. *Sil.* (Sic *Manil.* IV, 285, *everrere*). || *Au fig. Emporter, voler.* Quĭdquĭd pōnĭtŭr, hūnc ēt ĭndĕ vērrīs. *M.* (II, 37. Et *Pl. Truc.* II, 7, 7). *Voy.* Fūror.

Vērrūcă, æ. *f. Verrue, poireau.* Vērrūcæ quōquĕ dēsĕctæ frēnārĕ crŭōrĕm. *Ser. Sam.* (*vs.* 805. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 131). || *Au fig. Léger défaut.* Quī, nē tŭbĕrĭbŭs prōprĭīs ōffēndăt ămīcŭm Pōstŭlăt, ĭgnōscāt vērrūcīs ĭllĭŭs æquum ēst. *H.*

Vērrūcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des verrues. Voy.* Vatrax. || *Au fig. Raboteux. Voy.* Venosus.

† Vērrūncō, ās, ārĕ. *arch. Comme* Verto. *Tourner.* Pōrtēnta ūt pŏpŭlō, pătrĭæ vērrūncēnt bĕnĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 895. *Pacuv. ib.*; *Att.* apud *Cic. Div.* 1, 22. Vid. *Fest.*).

Vērsābŭndŭs, ă, ŭm. *Qui tourbillonne.* Vērsābŭndŭs ēnĭm tŭrbō dēscēndĭt. *Lr.* (VI, 457).

Vērsātĭlĭs, ĕ. *Qui tourne aisément.* Mundī māgnum ēt vērsātĭlĕ tēmplŭm. *Lr.* (V, 1035).

Vērsātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Verso. *Tourné en rond, retourné.* Lævĭă vērsātō dūcēntēm stāmĭnă fūsō. *O.* Ōvăquĕ nōn ācrī lĕvĭtĕr vērsātă fāvillā. *H.* ‖ 2. *De* Versor. *Qui s'est trouvé.*

† Vērsĕ. *Voy.* Arse Verse.

Vērsĭcŏlŏr, ōris. *m. f. n. Nuancé de diverses couleurs.* Āstŭr ĕquō fidēns ēt vērsĭcŏlōrĭbŭs ārmīs. *V.* Sīve ēst hæc cultū vērsĭcŏlōrĕ dĕcēns. *O.* Ēffŭltŭm plūmā vērsĭcŏlōrĕ căpŭt. *Pp.* (III, 5, 64). SYN. Mūltĭcŏlŏr, vărĭŭs. PPH. Vărĭis cŏlōrĭbŭs, vărĭō cŏlōrĕ dīstinctŭs, nĭtēns. Cŏlōrĭbŭs vărĭīs. Mūltīs cŏlōrĭbŭs vărĭātŭs. Vărĭō splēndōrĕ cŏlōrūm īnsignis.

† Vērsĭcŏlōrĭŭs *et* Vērsĭcŏlōrŭs, ă, ŭm. *néol. Comme le précéd.* Hæc ĕădēm nōbĭs quæ vērsĭcŏlōrĭă fĭlă. *Calp.* (11, 68). Īdque ētĭăm pārĭēs tĭbĭ vērsĭcŏlōrŭs ădūmbrĕt. *Prud.* (*Sym.* 652. *Id. Ham.* 360).

Vērsĭcŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Versus. *Petite ligne; vers.* Caūsăquĕ vērsĭcŭlīs scrīptă dŭōbŭs ĕrĭt. *O.* Quī mĕ ēx vērsĭcŭlīs pŭtātĭs. *Cat.* (16, 3). Scrībĕrĕ vērsĭcŭlōs. *H.*

Vērsĭfĭcātŏr, ōris. *m. Versificateur.* Vērsĭfĭcātōrēm quĭd littĕrā quæquĕ mĭnīstrĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 724).

Vērsĭfĭcō, ās, ārĕ. *Mettre en vers.* Mūlta hŏmĭnēs pōrtēnta ĭn Hŏmērō vērsĭfĭcātă Mōnstră pŭtānt. *Lucil.* (apud *Non.* 13, 2).

† Vērsĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les vers.* ‖ *Subst. m. Poëte.* Dūlcĭsŏnæ Pĭĕrĭdēs vērsĭfĭcō fāvētĕ. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 3, 508).

Vērsĭfŏrmĭs, ĕ. *Qui prend diverses formes.* Pŭĕr ĭpsĕ vērsĭfŏrmĭs Făcĭbŭs stŭdĕt Cŭpīdō. *Capel.* (IX, p. 310).

? Vērsĭlĭs, ĕ. *Qui se tourne. Voy.* Vertilis. ‖ ? *De vers.* Făcēssăt ērgō vērsĭlĭs prōfŭndĭtās. *Capel.* (IV, p. 135. Sic omnes exhibent).

Vērsĭpēllĭs, ĕ. *Qui peut se métamorphoser, qui se change.* Ītă vērsĭpēllēm sē făcĭt, quāndō lŭbĕt. *Pl.* (*Amp. prol.* 121. *Id. Pers.* 1, 2, 48, de capillo). SYN. Mūtābĭlis, vărĭus. ‖ *Au fig.* Quĭcŭm vērsĭpēllĭs fĭo, ēt quĭcŭm cōmmūto ōmnĭă. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 173). ‖ *Dissimulé, trompeur.* Vērsĭpēllēm frūgī cōnvĕnĭt ēsse hŏmĭnēm, pēctŭs cui săpĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 12). Plāsmă prīmūm pērcūlĭssĕ Vērsĭpēlli āstūtlă. *Prud.* (*Cath.* 1372). *Voy.* Dolosus.

Vērsō, *arch.* Vōrsō, ās, ārĕ. *fréq. de* Verto. *Tourner et retourner.* Quī cœlūm vōrsāt stēllĭs ārdēntĭbŭs āptŭm. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). Vērsāntquĕ tĕnācī fōrcĭpĕ fĕrrŭm. *V.* Măcrōs dŭm tŭrdōs vērsāt ĭn īgnĕ. *H.* Vērsātŭr cĕlĕrī Fōrs lĕvĭs ōrbĕ rōtæ. *Tib.* (1, 6, 24). SYN. Vērtō, etc. ‖ *Pousser devant soi, faire courir çà et là.* Tū cūrrŭm dēsĕrtō ĭn grāmĭnĕ vērsās. *V.* Æthĭŏpŭm vērsēmŭs ŏvēs sŭb sīdĕrĕ Cāncrī. *Id.* SYN. Āgō, ăgĭtō, ĭmpĕllō, etc. ‖ *Manier sans cesse.* Nōctŭrnă vērsātĕ mānŭ, vērsātĕ dĭūrnă. *H.* SYN. Tractō. ‖ *Au fig. Rouler dans son esprit, réfléchir.* Īllă dŏlōs dĭrūmquĕ nĕfās ĭn pectŏrĕ vērsāt. *V.* Vērsātĕ dĭū quĭd fĕrrĕ rĕcūsēnt, Quĭd vălĕānt hŭmĕrī. *H.* SYN. Vōlūtō, mĕdĭtŏr, ăgĭtō, pērpĕndō, etc. ‖ *Exercer.* In ūtrūmquĕ pārātŭs, Sēu vērsārĕ dŏlōs, seū cērtæ ōccumbĕrĕ mortī. *V.* (*Æ.* II, 61. Alii leg. *dolo*; unde *Serv.* exponit *dolo evertere.* Non bene). Vērsāmŭs prœlĭă. *Pp.* (II, 1, 45). SYN. Exĕrcĕō, ăgĭtō. ‖ *Agiter, balotter.* Spēsquĕ tĭmōrquæ ānĭmūm vērsāt ŭtrōquĕ mĕūm. *Pp.* (III, 15, 12). SYN. Ăgĭtō, jăctō, exĕrcĕō. ‖ *Donner de l'embarras, tourmenter.* Vōrsābo ĕgo īllum hŏdĭē, sī vīvō, prŏbĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 5, 6). ‖ *Conduire à son gré, en maître.* Fōrs ōmnĭă vērsāt. *V.* Īllĕ (servus) plăcēt, vērsātquĕ dŏmūm, nēc vērbĕră sēntĭt. *O* SYN. Rĕgō. ‖ *Bouleverser.* Ātque ŏdĭīs vērsārĕ dŏmōs. *V.* SYN. Vērtō, mīscĕō.

Vērsŏr, ārĭs, ārī. *d. Demeurer, se trouver, être.* Vōrsārī crĕbro hīc quūm vīdĕrēnt mĕ dŏmī. *Pl.* (*Amp. prol.* 128). Nēscīs quāntīs ĭn mălīs vōrsĕr mīsĕr. *Ter.* (*And.* IV, 1, 25). SYN. Sŭm, *qqf.* ĕxīstō, mănĕō. PPH. Mĕ hăbĕō.

Vērsōrĭă, *arch.* Vōrsōrĭă, æ. *f. Corde pour attacher le bout de la voile.* Hūc sēcundūs vēntūs nūnc ēst; căpĕ mŏdō vōrsōrĭām. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 34. *Id. Trin.* IV, 3, 19). SYN. Pēs.

Vērsŭm *et* Vērsŭs, *arch.* Vōrsŭm, Vōrsŭs. *prép. Du côté de, vers.* Ūtrōquĕ vōrsŭm rĕctum ēst ingĕnĭum mĕŭm. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 8). Vōrsum ōrtŭs, vōrsum ōccāsŭs flŭit ălтĕr ĕt ălтĕr (*Anth.* II, p. 173). Clīvŭs deōrsŭm vōrsŭs ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 36). ‖ Sūrsum vērsum, etc. *Voy.* Sursum.

Vērsūră, æ. *f. Sens, direction.* ‖ *Emprunt.* Īn ĕōdĕm lŭto hæsītās : vērsūră sōlvēs. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 15). SYN. Mūtŭum.

1. Vērsus. *prép. Voy.* Versum.

2. Vērsŭs, *arch.* Vōrsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Verto. *Tourné, retourné.* Nēc strēpĭtŭm vērsō Sălūrnĭă cārdĭnĕ fēcĭt. *O.* Ēt nūnc ĭn fōntēs, nūnc ăd mārĕ vērsŭs ăpērtum (Mæander). *Id.* Ădductis spūmānt frētă vērsă lăcĕrtīs. *V.* ‖ *Mis en fuite.* Jămquĕ in pălāntēs ăc vērsos tĕrgă fĕrōcēs Pūgnābānt Ītăli. *Sil.* Vērsīquĕ pĕr ægrōs Dīffŭgĭūnt. *V.* ‖ *Renversé.* Ēt pōst trŏpæă Trōĭca, ăc vērsum Īlĭŭm. *Sen.* (*Ag.* 190). ‖ *Transformé.* Ōmnĭă jām rĕsōlūtă fĕrēnt, ĕt in āĕră vērsă. *Lr.* (V, 279). ‖ *Au fig. Changé.* Vērsīs ĭn prōspĕră fātīs. *O.* ‖ Vīcĕ vērsă. *Réciproquement.* Vērsă vīcĕ, sī sīt prĭŏr Ū, sĕquātŭr īllă. *T. Maur.* (*Litt.* 72). *Voy.* Vicissim.

3. Vērsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Verro. *Balayé.* Vōrsă... laută, cōctăquĕ ōmnĭă ūt sīlĕnt. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 31). Præbĕbānt vērsīs vĕrbă sĕcūndă fŏcīs. *Pp.* (III, 11, 48). Vērsă pŭlvīs ĭnscrībĭtŭr hāstă. *V.* (*Æ.* I, 482. Ita *Serv.*, et *Diom.* 1, 373. Qui subjicit : « Melius est enim *tracta* intelligere quam *inversa.* » Alterum tamen verum patet. Ceterum *Versus* a *Verro* etiam agnoscitur a *Char.* 3, 219).

4. † Vērsŭs, ī. *m. arch. Comme le suiv.* Ōmnēs sūnt dēnīs sўllăbīs vērsī. *Læv.* (apud *Prisc.* 6, 712). Vērsōrŭm nūmĕrŭs. *Laber.* (*ibid.*).

5. Vērsŭs, *arch.* Vōrsŭs, ūs. *m. Ligne, rang, rangée.* Īllĕ ētĭăm sērās ĭn vērsŭs dīstŭlĭt ūlmōs. *V.* Trĭplĭcī pūbēs quām Dārdănă vērsū Īmpēllūnt (scil. remis). *Id.* Quă lāxă mōnĭlĭă crēbrō Nūdābānt vērsū pēctŭs (catenularum ordine). *Sil.* Strīngĕ nōtās circum, ēt gēmmāntēs ĕxīgĕ vērsūs. *Grat.* (*Cyn.* 144, scil. ramorum ordines). SYN. Ōrdō, sērĭēs. ‖ *Ligne d'écriture.* Ēmēndēs līcĕt īnspĕctōs lōngo ōrdĭnĕ vērsūs. *Prud.* (*Peri.* 2164). ‖ *Ordint. Vers.* Vērsĭbŭs īncōmptīs lūdŭnt rīsŭquĕ sōlūtō. ‖ *V.* Lūctŏr dēdūcĕrĕ vērsūm. *O.* Vērsĭbŭs ĭmpărĭtĕr jūnctīs quĕrĭmōnĭă prīmŭm, etc. *H.* SYN. Vērsĭcŭlŭs, cārmĕn. PHR. Sīve ōrsă lĭbēbat Āŏnĭis vincīrĕ mōdis. *St. Voy.* Carmen. ‖ *qqf. Mouvement en cadence.* Sī īstōc vōrsū mĕ vīcĕris, ăllō mĕ prōvŏcātō. *Pl.* (*Stich.* V, 7, 2).

Vērsūtē, *arch.* Vōrsūtē. *adv. Avec ruse. Péjorem ĕgo hŏmĭnēm măgĕquĕ vōrsūtē mălūm. *Pl.* (*Ps.* IV, 3, 1). *Voy.* Astute.

Vērsūtĭă, æ. *f. Ruse, hypocrisie.* Nēc dēfŭit æ-

grō Tēntāndī întĕrĕă Chrīstūm vĕrsūtĭă fāllāx. *Juvc.* (I, 397). *Voy.* Astutia.

† Vĕrsūtĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui a un langage dissimulé.* Nūm nōn vis hūj's mē vĕrsūtĭlŏquās mălĭtĭās? *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 3, 38).

Vĕrsūtŭs, *arch.* Vōrsūtŭs, ă, ŭm. *Fécond en expédiens, prompt à se retourner, ingénieux.* Vōrsūtĭŏr ĕs quām rōtă fĭgŭlārĭs. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 25. Cf. *Non.* 6, 34). Vīdĕrāt hōc în mē vĭtĭum vĕrsūtă Cŏrīnnā. *O.* SYN. Cāllĭdŭs, vāfĕr, ingĕnĭōsŭs, săgāx, etc. ‖ *Fourbe, rusé.* Mălo hĕrclĕ vōstrō tām vorsūtī vīvĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 53). Ălĭpēdĭs dē stīrpĕ dĕī vĕrsūtă prŏpăgō. *V.* Aŭt Nōmās ărcānās tōllāt vĕrsūtă sălīvās. *Pp.* (IV, 7, 37). SYN. Cāllĭdŭs, āstūtŭs, dŏlōsŭs, etc. *Voy.* Dolosus.

Vĕrtăgŭs, ī, *et* Vĕrtăgră, æ. *m.* (*Arrian. σύστροφος*). *Vautre, espèce de chien lévrier.* Nōn sĭbī, sĕd dŏmĭnō vēnātŭr vĕrtăgŭs ăcĕr. *M.* (XIV, 200). Ĕt pĭctŭm măculă vĕrtăgrām dēlĭgĕ fālsā. *Grat.* (*Cyn.* 203. Alii minus bene *vertraham, vertagam*).

Vĕrtĕns, tis. *Qui tourne.* Gōrgŏnă dēsĕctō vĕrtentēm lūmĭnă cōllō. *V.* ‖ *n. Qui se tourne; qui prend la fuite.* Vōrtentĭbus Tēlĕbōīs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 95). SYN. Vĕrsŭs. ‖ — ānnŭs, mēnsĭs. *L'année présente, le mois courant.* Nūnquam hĕrcle hūnc mēnsĕm vōrtentĕm, crĕdŏ, sĕrvĭbit tĭbī. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 76). Seū quĭă vĕrtentĭs frŭctūm pĕrcēpīmus ānnī. *Pp.* (II, 2, 11).

Vĕrtex, ĭcis. *m. Ce qui tourne; tourbillon.* (Cf. *Quintil.* 8, 2.) *Voy.* Vortex. ‖ *Axe, pôle.* Extrēmŭsque ădĕō dŭplĭcī dē cārdĭnĕ vĕrtex Dīcĭtŭr ēssĕ pōlŭs. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 41). Hīc vĕrtex nōbis sēmpĕr sŭblīmĭs (scil. Arcticus). *V. Voy.* Polus. ‖ *Le haut de la tête, par ext. Tête.* Sŭppōsĭtōquĕ grăvēm vĕrtĭcĕ pōrtăt āquām. *V.* Ĕt rēsŭpīnŭs hūmŭm mŏrĭbŭndō vĕrtĭcĕ pūlsăt. *Id.* Nūdō cuī vĕrtĭcĕ fŭlvă Cæsărĭēs. *V.* Flāvŭs ăb întōnsō pēndēbăt vĕrtĭcĕ crīnis. *St. Voy.* Caput. ‖ *Sommet, cime.* Ætherlō cōntingēns vĕrtĭcĕ nūbēs Taurŭs. *Tib.* (I, 8, 15). Ōră sŭb ēxcĕlsō jāmdūdŭm vĕrtĭcĕ cōnī Sæva micānt. *V. Fl.* Hirsutāquĕ vĕrtĭcĕ pīnūs. *O.* Vĕrtĭcĕ cēlsō Aërĭæ quĕrcūs. *V.* Āt prŏcŭl ēxcĕlsō mīrātŭs vĕrtĭcĕ montis. *Id.* (De quo *Char.* 4, 243 : « Pro *cacumine* nunc *verticem* posuit, qui est animalium. ») SYN. Căcūmĕn, cŭlmĕn, āpex, etc. ‖ *Montagne.* Sīcŭlī vĕrtĭcĭs lāxā spĕcūmt. *Sen.* (*H. Fur.* 80). Quō vĕrtĭcĕ Nāïs Lūsĕrĭt Œnōnē. *L. Voy.* Mons. ‖ Ā vĕrtĭcĕ. *Depuis la tête, du haut.* Tālos ă vĕrtĭcĕ pūlchĕr ăd īmōs. *H.* Sī tempestās ā vĕrtĭcĕ sīlvis Incŭbŭĭt. *V.* Ingēns ă vĕrtĭcĕ pōntŭs în pŭppīm fĕrit. *Id.* ‖ *Au fig. Le point le plus élevé, la pointe.* Nūnc nūnc dŏlōrum ānxĭfĕrī torquēnt vĕrtĭcēs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9).

Vĕrtĭcordĭă, æ. *f. Un des surnoms de Vénus.* PHR. Indĕ Vĕnŭs vĕrsō nōmĭnă cōrdĕ tĕnĕt. *O.* (*Fast.* IV, 155).

† Vĕrtĭcŭlæ, ārum. *f. pl. Articulations; vertèbres.* Hærĕt vĕrtĭcŭlīs ădfīxum în pōstĕrĭōrĕ Pārtī. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 105. Quod et innuit *Fest.*).

Vĕrtĭgō, ĭnis. *f. Action d'être tourné, tour, tournoiement, révolution.* Ăddĕ quŏd āssĭdŭă răpĭtŭr vĕrtĭgĭnĕ cœlum. *O.* Trăxĕrūnt tōrtī măgĭcă vĕrtĭgĭnĕ fīli. *L.* Tūnc ĕt vĕrtĭgō rōtārŭm Implĭcăt, etc. *Prud.* (*Psych.* 483). Quĭbŭs ūnă Quĭrītēs Vĕrtĭgō făcĭt. *Pers.* (5, 76, de circumacto servo ut liber fiat). SYN. Gȳrŭs, ōrbĭs, *abl.* rōtātū, tōrtū. ‖ *Au fig.* Vĕrtĭgĭnĕ rērum Āttŏnĭtī. *L.* ‖ *Ébloussement, vertige.* Quūm jām vĕrtĭgĭnĕ tēctum Ambŭlat. *J.* (6, 303, de ebriis).

† Vĕrtĭlĭs, ĕ. *Qui se tourne.* Quŏtĭēs crāssātŭr vĕrtĭlĕ tĕrgŭm Flātĭbŭs. *Sid.* (*Pan.* 1010, de angue).

Vĕrtō, *arch.* Vōrtō, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Tourner, faire tourner.* Vĕrtĭtŭr întĕrĕă cœlum, ĕt rŭĭt ōcĕānō nōx. *V.* SYN. Vĕrsō, vŏlūtō, circŭmăgō, circŭmvĕrtō, vŏlvō, tōrquĕō. ‖ — tĕrgă. *Prendre la fuite.* Ōmnēs vĕrtēbānt tĕrgă Săbæī. *V. Voy.* Versus 2, Fugio. ‖ *Tourner vers, diriger.* Quō sē sīgnōrŭm vĕrtĕrĕt ōrdō. *V.* Ĕquōs ăd mœnĭă vĕrtūnt. Quōquĕ vŏcāt, vĕrtāmŭs ĭtĕr. *Id.* Ōcŭlōs ăd sīdĕră vĕrtĭt. *Sil.* Sī quōs (pisces)... Hīems ăd hōc vĕrtāt mărĕ. *H.* SYN. Cōnvĕrtō, tōrquĕō, dīrĭgō. ‖ — prædās. *Diriger des troupeaux qu'on dérobe.* Ād lĭttŏră vĕrtĕrĕ prædās. *V.* SYN. Āvĕrtō, ăbdūcō, etc. ‖ *Retourner, mettre sens dessus dessous.* Vĕrtūnt crātĕrās ăhēnōs. *V.* SYN. Ĭnvĕrtō. ‖ — tĕrrăm, etc. *Labourer.* Fēcūndās vĕrtēntēs vōmĕrĕ glēbās. *Lr.* (V, 211). Tĕrrām cēntūm vĕrtēbăt ărātrīs. *V.* SYN. Ĭnvĕrtō. *Voy.* Aro. ‖ *Renverser, et au fig.* Cȳcnŭm Vī mūltă vĕrtĭt. *O.* Flūxās Phrўgĭæ rēs vĕrtĕrĕ fundō. *V.* Prōcĕrās mānĭbŭs vĕrtĕrĕ frāxĭnōs. *H.* Vĕrtĕ sōlō Spārtēn. *St.* SYN. Ēvĕrtō, etc. *Voyez mot.* ‖ *Au fig. Tourner, diriger.* Quūm Pāllās ŭstō vĕrtĭt īram ăb Īlĭō în ĭmplăm Ājācis rătĕm. *H.* Quīn hūc ĭnănēs, sī pŏtēs, vĕrtīs mīnās? *Id.* ‖ — mē. *Se tourner, se réfugier.* Pĕrĭī : quīd ăgām? quō mē vōrtām? *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 1. *Id.* V, 1, 73). SYN. Cōnvĕrtō, fĕrō, cōnfŭgĭō. ‖ — rĕm. *Faire tourner une affaire.* Dī bĕnĕ vōrtānt quŏd ăgās! *Ter.* (*Ph.* III, 3, 19. Adde *Pl. Trin.* II, 4, 100). ‖ — vĭtĭō. *Faire un crime de.* Nĕc tĭmŭĭt, sĭbī nĕ vĭtĭō quīs vĕrtĕrĕt. *H.* ‖ *Changer, convertir.* Vĕrte ōmnēs tēte în făcĭēs. *V.* Aŭt în ăvēm Prōcnē vĕrtātŭr, Cădmŭs în ănguēm. *H.* Dŭlcĭă sē în bīlēm vĕrtūnt. *Id.* Ōmnĭă vĕrtūntŭr; cērtē vĕrtūntŭr ămōrēs. *Pp.* (II, 7, 31). SYN. Cōnvĕrtō, mūtō, etc. *Voy.* Muto. ‖ — sōlum. *Changer de pays.* Quī vĕrtĕrĕ sōlum Bāïās, ĕt ăd ōstĭă currūnt. *J.* (11, 49). ‖ *Traduire.* Phīlēmō scrīpsĭt, Plaŭtŭs vortĭt bărbărē. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). SYN. Trānsfĕrō. ‖ *Agiter, débattre.* Ŭbi ĕgŏ vĭdĕō rēm vōrtī în mĕō fōrō. *Pl.* (*Most.* V, 1, 10). SYN. Vĕrsō, ăgō, etc. ‖ *qqf. Au pass. Se trouver; être occupé de; résider, dépendre.* Rēs în pĕrĭclō vōrtĭtŭr. *Pl.* (*Merc.* 1, 2, 12). În mĕrcātūră vōrtĭtŭr. *Id.* (*Most.* III, 1, 109). Nōn hīc vĭctōrĭă Teŭcrūm Vōrtĭtŭr. *V.* SYN. Vĕrsōr, *qqf.* stăt. ‖ *n. Être tourné, changé.* Ĕt tōtæ sōlĭdam în glăcĭem vĕrtĕrĕ lăcūnæ. *V.* Mĕă vōcūlă rīmās Pĕrcŭssās dŏmĭnæ vĕrtăt ăd aūrĭcŭlās. *Pp.* (I, 16, 27). SYN. Vĕrtŏr, mē vĕrtō. ‖ Rēs bĕnĕ ou mălĕ vĕrtĭt. *La chose tourne bien ou mal.* Hōs īllī, quōd nēc bĕnĕ vĕrtăt! mittĭmŭs hœdōs. *V.* Quæ rēs bĕnĕ vōrtăt! *Pl.* (*Trin.* II, 4, 99). Quæ rēs tĭbī vōrtăt mălĕ! *Ter.* (*Ad.* II, 1, 37).

? Vĕrtrāhă. *Voy.* Vertagus.

Vĕrtŭmnŭs *et* Vōrtŭmnŭs, ī. *m. Vertumne, divinité étrusque, était douée, comme Protée, du pouvoir de se métamorphoser, présidait dans le principe aux relations commerciales et aux pensées des hommes. Les Romains en firent l'époux de Pomone.* Tālis în ætĕrnō fŭlgēns Vĕrtŭmnŭs ŏlўmpō. *Tib.* (IV, 2, 13). Quīd mīrārĕ mĕās tōt în ūnō cōrpŏrĕ fōrmās? Āccĭpĕ Vĕrtŭmnī sīgnă pătĕrnă dĕī. *Pp.* (IV, 2, 1). Sĕd ēnim sŭpĕrābat ămāndō Hōs quōquĕ Vĕrtŭmnŭs. *O.* ‖ Vĕrtumnō ĭnīquō nātŭs. *Homme qui n'est pas maître de ses pensées.* Vĕrtŭmnīs, quŏtquŏt sūnt, nātŭs ĭnīquīs. *H.* ‖ *qqf. La statue de Vertumne qui était placée dans un*

coin du Forum. Vērtūmnūm Jānūmquĕ, lĭbĕr, spĕctārĕ vīdĕrīs. *H.*

Vĕrū, *abl.* ū. *n. indĕcl.*; *dat. pl.* Vĕrĭbŭs *ou* ŭbŭs. *Broche.* Grăcĭlĭquĕ trājĕctās vĕrū Mūgīrĕ fĭbrās. *Sen.* (*Thyest.* 1063). Sŭbjĭcĭūnt vĕrŭbŭs prūnās, ĕt vīscĕrā tōrrent. *V.* (*Æ.* V, 103. Alii leg. *veribus*). Vĕrŭbŭs trānsūtā sālīgnīs Ēxtă pārānt. *O.* (Sic et *Prop.* III, 12, 29; *Juv.* 15, 82; *V. Fl.* I, 254). ‖ *Javelot en forme de broche.* Ēt tĕrĕtī pūgnānt mūcrōnĕ vĕrūquĕ sĕbēllō. *V.* Stātquĕ lātŭs pĕrfīxă vĕrū. *Tib.* (I, 7, 57). SYN. Vĕrūtŭm.

Vĕrūīnă, æ. *f. Sorte de dard, le même que le précéd.* Sī tĭbī ēst măchærā, ĕt nōbīs vĕrūīna ēst dŏmī. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 46). Vĕrūīnă cōnfŏdĭēndĕ. *Gn. Bass.* (apud *Fulg. P. S.* 33).

1. **Vĕrŭm.** *adv. Vraiment, oui.* Făclĕs? Vĕrŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 11. *Id. Ad.* IV, 2, 4). *Voy.* Vero. ‖ *Ordint. conj. Mais.* Vĕrum ĕtĭam invīsōs sī quīs tĕntārăt ămictŭs. *V.* Vĕrum ŭbī plūră nītĕnt ĭn cārmĭnĕ. *H.* SYN. Sĕd, etc. *Voy. ce mot.* ‖ Vĕrum ēnĭmvērō, *qqf.* Vĕrum ēnĭm. *Ces mots indiquent une opposition plus forte.* (*Pl. Capt.* II, 4, 2; *Ter. Ad.* II, 1, 47; *Titin.* apud *Non.* 4, 116.) ‖ † Vĕrūm vērō. *arch.* Vĕrum hĕrclĕ vērō quūm bĕllĕ rĕcōgĭtō. *Pl.* (*Curc.* III, *vs.* 5).

2. **Vĕrŭm**, ī. *n.*, *et* Vĕrā, ōrŭm. *pl. Chose vraie, le vrai, la vérité.* Nĕc prŏcŭl ā vĕro ēst. *O.* Quūm vēntum ăd vĕrum ēst. *H.* Mōrdācī rādĕrĕ vērō Aūrĭcŭlās? *Pers.* (1, 107). Nĕ dūbĭtā, năm vĕrā vīdēs. *V.* Ōbscūrīs vĕra ĭnvōlvēns. Sī vĕrīs ĭmplĕt Ăpōllŏ. *Id.* SYN. Vĕrĭtās.

3. † **Vĕrŭm**, ī. *n. Comme* Veru. Vĕrum ēxtĕrgĕtŭr. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 17. *Ib.* 15. Inde plur. *Vera*, quem *Char.* dat non uno loco).

Vĕrūmtămĕn *ou* Vĕrūntămĕn. *conj. Mais pourtant.* Vĕrūmtămĕn ăccĭpĭēntŭr mūlsō mīlĭtēs. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 151). Vĕrūmtămĕn ēstŭăt ĭntŭs. *O.* Sōrdĭdă quūm tĭbī sĭt, vĕrūmtămĕn, Ăttălē, dīxīt. *M.* (IV, 34). *Voy.* Tamen.

Vĕrŭs, ă, ŭm. *Vrai, véritable, réel.* Hĭnc sīnŭs Hĕrcŭlēī, sī vĕra ēst fāmă, Tărēntī. *V.* Ēt vĕra ĭncēssŭ pătŭīt dĕă. *Id.* Ūt fŏrēt ēxēmplŭm vērī Phŏcæus ămōrĭs. *O.* Vērīssĭmă crīmĭnă. *Id.* Vīs dīcām tĭbī vērĭōră vēris? *M.* (VI, 30). SYN. *qqf.* Sincērŭs, gērmānŭs, ĭngĕnŭs. PPH. Nōn sĭmŭlātŭs, vānŭs, fălsŭs, fūcātŭs. ‖ *n. pris subst. Voy.* Verum. ‖ Vĕrŭm ēst. *Il est juste, raisonnable.* Mētīrī sē quēmquĕ sŭō mŏdŭlo ăc pĕdĕ vērum ēst. *H.* Mē vērĭŭs ūnŭm Prō vōbīs fœdŭs lŭĕrĕ. *V.* SYN. Æquŭm ēst. ‖ *Véridique.* Sūm vērŭs? *Ter.* (*And.* II, 5, 12). Ēxpērta ēst vērŏs īrrītă lĭnguă dĕos. *Pp.* (III, 11, 66). Vērā fŭīt vātēs. *O.* SYN. Vērax, vērĭdĭcŭs. *Voy.* Sincerus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Quūm trăhērĕt Prīscŭs, trăhērĕt cērtāmĭnă Vērŭs. *M.* (*Spect.* 19).

Vĕrūtŭm, ī. *n.* (*s. ent.* jaculum, telum, etc.). *Comme* Veru. *Sorte de dard.* Vīx ĕtĭām cūrsŭs quĭngēntōs sæpĕ vĕrūtī. *Lr.* (IV, 411). Tĕnŭī pūgnāx ĭnstārĕ vĕrūtō. *Sil.* ‖ — ūs, ă, ŭm. *En forme de broche.* Tūm strictă vĕrūtīs Dēntĭbŭs. *Grat.* (*Cyn.* 110). ‖ *m. Armé de ce dard.* Āssuētūmquĕ mălō Lĭgurēm, Vŏlscŏsquĕ vĕrūtōs Ēxtŭlĭt. *V.* (*G.* II, 168. Alii non bene *veruto*).

Vĕrvēcĭnŭs, *et* Vĕrvēgnŭs *ou* Vĕrvēnŭs, ă, ŭm. *De mouton, de bélier.* Mūsmōnēm căprēa ēx vĕrvēgnō sēmĭnĕ gignīt. *Eugen.* (22, 5, et in *Anth.* II, p. 454).

Vĕrvēx, ēcis. *m. Mouton.* Sūtŏr ĕt ēlīxī vĕrvēcĭs lābră cōmēdīt. *J.* (3, 294). Flūmĭnĭbŭs vērtĭt vĕrvēcŭm lāna cŏlōrēm. *Prud.* (*Peri.* 430). Vĕrvēcĕ cæsō fūmĕt ūt cæspĕs mĕŭs. *Id.* (*ibid.* 2378). *Voy.* Aries. ‖ *Au fig. Homme stupide, apathique.* Vĕrvēcum īn pātrīā, crāssōquĕ sŭb āĕrĕ nāsci. *J.* (10, 50. Et *Pl. Merc.* III, 3, 6).

Vĕsăgŭs, ī. *m. Nom de guerrier gaulois.* Dēmēlĭt āvērsī Vĕsăgŭs tūm cōllă jŭbāsquĕ. *Sil.*

Vēsānĭă, æ. *f. Folie, délire.* Ēxtŭlĭt nĕ vōs ăgĕrĕt vēsānĭă dīscōrs. *H. Voy.* Amentia.

Vēsānĭēns, tis. *Comme le suivant.* (*Cat.* 25, 14.)

Vēsānŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas dans son bon sens, en délire.* Ăc lātōs ērrāt vēsānă pĕr āgrōs. *O.* Ēpŭlis vēsānă mĕroquĕ rĕgīā. *L.* Căndĭdă vēsānă vērbĕrāt ōră mănŭ. *Pp.* (II, 7, 48). *Voy.* Amens. ‖ — mārĕ, etc. *Mer furieuse.* Vēsānī mūrmŭrā pōntī. *Pp.* (I, 8, 5. Et *Man.* V, 543). ‖ *Qui rend furieux.* Suādĕt ēnĭm vēsānă fāmēs. *V.*

Vēsātæ *ou* Vēsātēs. *Voy.* Vasates.

Vēsbĭŭs. *Voy.* Vesevus.

Vēscĭnŭs, ă, ŭm. *De Vescia, petite ville de Campanie, sur le Liris.* Hæc tĭbī Vēscĭnō dē grĕgĕ māssă vĕnīt. *M.* (XIV, 31). Vēscĭnīs ĭmpŭlsŭs āquis. *L.* (II, 425. Sic bene utrobique emendat *Furlan.* Vulgo *Vestinus*).

Vēscŏr, ĕrīs, ī. *d. Se nourrir de.* Ăc pōtĭŭs fŏlĭīs pārcŭs vēscātŭr ămārīs. *H.* Ūndĕ fāmēs hŏmĭnī vĕtĭtōrŭm tāntă clĭbōrŭm? Aūdētĭs vēscī? *O.* Ălītĕ vēscī. *Id.* Vīscĕrĭbŭs mĭsĕrōrum ĕt sānguĭnĕ vēscĭtŭr ātrō. *V.* SYN. Pāscŏr, ĕdŏ, etc. *Voy.* Ēdo. (Pro perfecto, quo caret verbum, *Char.* 3, 221, et *Diom.* 1, 376, dant *Pastus sum.*) ‖ *Au fig.* Fĕrrĭquĕ rĭgōrĕ Vēscĭtŭr (magnes). *Cl.* ‖ *qqf. Avec l'acc.* Aūt ĕămdĕm vēscātŭr dăpĕm. *Att.* (apud *Non.* 4, 478). Quī, rēgnum ădĕptŭs, cœpīt vēsci sīngŭlās. *Ph.* Sīc ūsquĕ sācrās ĭnnōxĭă laūrōs Vēscār. *Tib.* (II, 5, 63). ‖ — aūrā ætherĭā, etc. *Respirer.* Sī vēscĭtŭr aūrā Ætherĭā. *V.* Vēsci vītālĭbŭs aūrīs. *Lr.* (V, 855). ‖ — ōcŭlīs (aliquid). *Repaître ses yeux de.* Făcĭnŭs ōcŭlī vēscuntŭr tŭī. *Att.* (apud *Non.* 1, 275). SYN. Pāscŏr. ‖ † *arch. Se servir de, jouir.* Quī vīgĕt, vēscātŭr ārmīs. *Pac.* (apud *Non.* 4, 478. *Id. ibid.*). Nūm pārĭtĕr vīdĕŏr pātrīs vēscī prælmĭlĭs. *Att.* (*ibid.*). SYN. Ūtŏr, frŭŏr.

Vēscŭs, ă, ŭm. *Qui mange, ronge.* Nĕc mārĕ quæ ĭmpēndĕnt, vēscŏ sălĕ saxă pĕrēsă. *L.* (I, 326, interpretibus *Gell.* 5, 12, et *Fest.*). ‖ *Qu'on mange.* Vērbēnāsquĕ prēmēns, vēscŭmquĕ păpāvĕr. *V.* (*G.* IV, 131. Sic *Serv.*). ‖ *Qui ne mange pas, maigre, chétif, faible.* Quām vēscŭm cūm fāstīdĭo ēdēndī vīvērĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 904, et *Gell.* 1. cit.). Āt pŭĕr ēst vēscis ĭmbĕcillŭs vĭrĭbŭs. *Afr.* (apud *Non. ibid.*). Quæ mălĕ crēvērŭnt vēscāquĕ, pārvă vŏcānt. *O.* (*Fast.* III, 445, farra. Malim, *parvaque, vesca vocant*). Nĕc vēscās sălĭcŭm frondēs. *V.* (*G.* III, 175. Ubi *Serv.*). SYN. Grăcĭlĭs, pārvŭs, ēxĭlĭs, etc.

Vēsĕvŭs, ī, *et* Vēsvlŭs *ou* Vēsbĭŭs, ī. *m.* (Οὐεσούιος, Οὐεσούβιος, Βεσούιος *et* Βέσβιος). *Le Vésuve, montagne et volcan près de Naples.* Prærŭpti tŏnŭīt quūm fortĕ Vēsēvī Hēspĕrĭæ lētālĭs āpex. *V. Fl.* Insāni sōlētŭr dămnă Vēsēvī. *St.* Nĕc rŭptīs quōtĭēs vagŭs căminīs Torquĕt fūmĭfĭcos Vēsēvŭs ignēs. *Boet.* (1, 4). Frāctās ŭbī Vēsvlŭs ērĭgĭt īrās, Æmŭlă Trīnācrĭīs vŏlvēns ĭncēndlă flāmmis. *St.* Hīc ēst pāmpĭnĕīs vĭrĭdis mŏdō Vēsvlŭs ŭmbrīs. *M.* (IV,

44. Pauci male, *viridis Vesuvius*). Ut măgis īnārīmē, măgis ut mūgītŏr ānhēlāt Vēsvĭŭs, āttŏnītās ăcĕr quūm sūscĭtāt ūrbēs. *V. Fl.* Ēvŏmŭĭt pāstŏs pĕr sæcŭlă Vēsbĭŭs ignēs. *Sil. Voy.* Ætna. ‖ Vēsĕvŭs, Vēsvinŭs *et* Vēsvĭŭs, ă, ŭm. *Du Vésuve.* Căpŭa ēt vīcīnă Vēsĕvō Ōrā jŭgō. *V.* Mŏnstrāntŭr Vēsvīnă jŭga, ătque īn vĕrtĭcĕ sŭmmō Dēpāsti flammīs scŏpŭli. *Sil.* (XII, 152. Pauci, *Veseva, Vesuvina*). Exsĕrĕ sēmūstŏs Vēsvīnō fŭlgŭrĕ vŭltŭs. *St.* Rūctāssēnt dūctēs Vēsvīna īncēndĭă Lōcrōs. *Id.* (Et passim. Ubique alii leg. *Vesuvinus.* At secundăm corripi posse vix credideris). Fōntĭbŭs ēt Stăbĭæ cēlĕbrēs, ēt Vēsvlă rūrā. *Col.* (10, 133).

Vēsī, ōrŭm. *m. pl. Les Visigoths, partie de la grande nation Gothique établie dans le midi de la Gaule et dans l'Espagne.* Lāxāntēs frēnā dŭēllō Vēsōrŭm prŏcĕrēs. *Sid.* (*Pan.* 1647. *Ib.* 1080, *Vesus*).

Vēsīcă, æ. *f. Vessie.* Nām dīsplōsă sŏnăt quāntŭm vēsīcă, pēpēdī. *H.* Quīdquĭd vēsīcă rĕmīsit, Vĕrtĭtŭr īn lăpĭdĕs. *O.* SYN. Vēsīcŭlă. ‖ *Peau de vessie.* Fōrtĭŏr întŏrtōs sĕrvāt vēsīcă căpillōs. *M.* (VIII, 33. *Id.* XIV, 62). ‖ *Au fig. Enflure.* Ā nōstrīs prŏcŭl ēst ōmnis vēsīcă lĭbēllis. *M.* (IV, 49). SYN. Tŭmŏr.

Vēsīcŭlă, æ. *f. dimin. du précéd.* Quūm plēna ānīmæ vēsīcŭlă pārvă Sæpe ĭtă dăt pārĭtĕr sŏnĭtŭm dīsplōsă rēpēntē. *Lr.* (VI, 129).

Vēspă, æ. *f. Guêpe.* Lis ăd fōrŭm dēdŭcta ēst vĕspă jŭdĭcĕ. *Ph.* SYN. Fūcŭs.

Vēspāsiānŭs, ī. *m. Vespasien, empereur Romain, père de Titus et de Domitien.* His dēcĭmŭs, fătŏque ădscītŭs Vēspāsiānŭs. *Aus.* (*Monost. Imper.* 10). His tĭtŭlis prīncĕps lēctŭs sĭmĭlīquĕ lăbōrĕ Vēspāsiānŭs ērăt. *Sid.* (*Pan.* 930).

Vēsper, ĕris, *et* Vēspĕrŭs, ī. *m.* (*Ἕσπερος*). *L'Étoile de Vénus, lorsqu'elle paraît le soir.* Īllĭc sĕrā rŭbēns ăccēndĭt lūmĭnă Vēsper. *V.* Nĕc tĭbī Vēspĕrō Sūrgēntĕ dēcēdŭnt ămōrēs. *H.* SYN. Hēspĕrŭs, Nŏctĭfer, *qqf.* Vēnŭs. EP. Œtæŭs, ŏccĭdŭŭs, sērŭs, umbrĭfer, nŏctĭfer, fŭscŭs, rosciduS. PPH. Vēnĕris ăstrūm, sīdŭs, stēllă. PHR. Dīlectŭs Vēnĕrī. *Cl.* Primās rĕfĕrēns tĕnēbrās. *St.* Nŏctis nūntĭus. *Id. Voy.* Lucifer. ‖ *Le soir.* Quūm frīgĭdŭs ăĕrā vēspĕr Tēmpĕrāt. *V.* Quīd vēspĕr sērŭs trăhat. *Id.* Ūsque ă mānе ăd vēspĕrŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 97). SYN. Vēspĕrā. PPH. Vēspĕrtĭnŭm tēmpŭs. Vēspĕrtĭnæ, sēræ hōræ. Sōl ŏccĭdŭŭs, cădēns, vĕrgēns. In nŏctēm vĕrgēns dĭēs. Nōx primă. Dŭbĭæ crĕpŭscŭlă nŏctis. *Voy.* Vespere. ‖ *Le couchant.* Nūnc zĕphўrus sērō vespĕrĕ mīssŭs ădēst. *O.* Ēt vēspĕre ăb ātrō Cōnsūrgūnt vēntī. *V. Voy.* Occĭdens. ‖ *Les peuples de l'Occident.* Nĕc nōn tōtŭs ădēst vēspĕr, pŏpŭlīquĕ rĕpōstī. *Sil.*

Vēspĕrā, æ. *f.* (*ἑσπέρα*). *Le soir.* Ūt quōsquĕ săcris crūdēlis vēspĕrā lūcis Strāvĕrāt. *St.* Sī mĕdĭā nōx ēst, sīve ēst primă vēspĕrā. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 4). *Voy. le précéd.*

Vēspĕrĕ *et* Vēspĕrī. *abl. et adv. Le soir, au soir.* Rĕvōrsĭōnem ăd tērrām făcĭūnt vēspĕrī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 62). Nūnquām tām mānе ēgrĕdĭŏr, nēquĕ tām vēspĕrī Dŏmum rĕvōrtŏr. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 15). PPH. Sōlĕ cadēntĕ, occĭdŭō, fŭgientĕ, prōnō, ĭnclīnātō, sŭprēmō, ēmĕrĭtō. Dīē vĕrgēntĕ, dēcēdēntĕ, lābentĕ. Sōlĕ sŭb occĭdŭō. Sub nŏctēm. Crescēntĭbŭs ŭmbrīs. Primă nŏctē. Dē nŏctē. In nŏctēm vĕrgēntĕ dīē. Vēspĕrtĭnīs sŭb hōrīs. PHR. Vīsă sŭb obscūrūm nŏctŭs. *V.* Tĕnēbrīs ēt sōlĕ cădēntĕ. Nŏctēm dūcēntĭbŭs ăstrīs. *Id.* Nōx ērăt ĭnclīpĭens. *O.* Sōlīs jām lūcĕ cădēntĕ. *Id.* Cœlō vĕnīēntĭbŭs ăstrīs. *Pp.* Jām mŏrĭēntĕ dīē. *St.* Obortă nōx ēst. *Sen.* Hēspĕrŭs ætherĕ Quūm rĕdĭt. *Avien.* VERS. Dēvĕxo întĕrĕă prōplōr fit vēspĕr ōlўmpo. *V.* Dīēm clausŏ cōmpōnĕt vēspĕr ōlўmpo. Sōlīs ăd ōccæsūm, quūm frīgĭdŭs ăĕrā vēspĕr Tēmpĕrāt, ēt sāltūs rĕfĭcīt jām rōscĭdă lūnă. Nōx rŭĭt, ēt fūscīs tēllūrem ămplectĭtŭr ālīs. Ēt sōl crēscēntēs dēcēdens dūplĭcăt ŭmbrās. Sōl rŭĭt întĕrĕa, ēt mōntēs ŭmbrāntŭr ŏpācī. Præcĭpĭtem ōccăni rŭbrō lăvīt æquŏrĕ currŭm (sol). Ēmēnsō quūm jām dēcēdĕt ōlўmpo. Nī rōsĕūs fēssōs jām gūrgĭtĕ tīngăt Ībērō Phœbūs ēquōs, nōctēmquĕ dīē lābentĕ rĕdūcăt. Quūm jām sē condĕt ĭn ūndās. *Id.* Sōl ēxtĭmă cœli Ĭmpŭlĭt, ătquĕ sŭōs ēffĭlāvit lānguĭdŭs ignēs. *Lr.* Trăhĕrēnt quūm sērā crĕpŭscŭlă nŏctēm. *O.* Ēxtrēmă pĕrāctæ Pārs lūcis. Jămquĕ dĭēs ēxactŭs ērăt, tēmpŭsquĕ sŭbībăt Quōd tū nĕc tĕnĕbrās, nĕc pōssis dīcĕrĕ lūcĕm. Ūltimă pārs lūcis prīmāquĕ nŏctis ērăt. Sic ŭbī lūx ăcta ēst, ēt nŏctīs ămĭclŏr hōrā Ēxhĭbŭit pūlsā sīdĕră clārā dīē. Hūmĭdă quūm pūlsō nōx ērĭt ōrtă dīē. Jămquĕ ŭbī cærŭlĕum vārĭābunt lūmĭnă cœlŭm. Ēt lūx, tārdĕ dīscēdĕrĕ vīsă, Præcĭpĭtātŭr āquis. Cāndĭdŭs ōccănō nĭtĭdŭm căpŭt ăbdīdĕrāt sōl, Ēt căpŭt ēxtŭlĕrāt dēnsissimă sīdĕrĕum nōx. Quūm jām prŏpĕ lūcĕ pĕrāctă Dēmĕrĕ pūrpŭrĕīs sōl jŭgă vēllĕt ēquīs. Prōnŭs ērăt Tītān, ĭnclīnātŏquĕ tĕnēbāt Hēspĕrĭum tēmōnĕ frētŭm. Cōndĕrĕ jām vŭltŭs sōlĕ pārāntĕ sŭōs. *Id.* Jām nōx indūcĕrĕ tērrīs Ūmbrās, ēt cœlō diffūndĕrĕ signă pārābăt *H.* Sīdĕră primă pŏlī, Phœbō lābentĕ sŭb ūmbrās, Ēxiĕrānt. *L.* Tītān jām prōnŭs ĭn ūndās Ībāt. *Id.* Sĭcŭt ăgit lĕvĭbŭs pĕr sērā crĕpŭscŭlă pēnnīs Ē-pāstŭ vŏlūcrēs ăd nōtă cŭbīllă vēspĕr. *Sil.* Sōlvērat Hēspĕrĭi dēvĕxō mārgĭnĕ pōntī Flāgrāntēs sōl prōnŭs ĕquōs. *St.* Jām nŏctīs prōplōrĭbŭs sŭb ūmbrīs. *Id.* Sēd jām sērā dĭēs cădit, ēt jām sōlĕ fŭgātō, Frīgĭdŭs æstīvās ĭmpēllit Nŏctĭfer hōrās. *Calp.* Sērās quūm prōtŭlit hōrās Vēspĕrŭs. *Aus.* Prēmĭtŭrquĕ dŭbĭŭs nŏctĕ vīcīnă dĭēs. *Sen. Voy.* Nocte. ‖ *Soir et matin. Voy.* Mānе.

† Vēspĕrnă, æ. *f. Diner.* (*Pl.*, auctore *Fest.* in *Scensas* et in *Cœna.*)

Vēspertĭlĭō, ōnis. *m. Chauve-souris.* Strix nŏctūrnă sŏnāns ēt vēspertĭlĭō strīdŭnt (*Auct. Phil.* 39). Āt vēspertĭlĭō, dŭbĭōs ēventŭs tĭmēns (*Æsop. Fab.* 18, 3, ed. *Schwab.* Utra potior auctoritas, videris). PPH. Mĭnўēĭă prōlēs. Āvis, vŏlūcris Mĭnўēĭă, Mĭnўēĭās, Mĭnўēis. VERS. Mĭnĭmāmque prō corpŏrĕ vōcĕm Ēmittūnt, pĕrāgūntquĕ lĕvī strīdōrĕ quĕrēlās; Tēctăquĕ, nōn sīlvās hăbĭtānt, lūcēmquĕ pĕrōsæ Nŏctĕ vŏlānt, sērōquĕ tĕnēnt ă vēspĕrĕ nōmĕn. *O.*

Vēspertīnŭs, ă, ŭm (*ἑσπερινός*). *Du soir.* Quæ vēspertīnīs flŭĭtant nĕbŭlōsă sŭb hōrīs. *Aus.* (*Epist.* 3, 5). SYN. Sērōtĭnŭs, sērŭs. ‖ *n. pris adv.* Tūm vēspertīnūm cōrnīx lōngævă rĕsūltat. *Avien.* (*Prog.* 416). SYN. Sērŭm. ‖ *Qui agit le soir.* Fāllācēm circūm vēspertīnūsquĕ pĕrērrō Sæpĕ fōrŭm. *H.* Nĕc vēspertīnŭs circūmgĕmĭt ūrsŭs ŏvīlĕ. *Id.* ‖ *Du couchant.* Sūrgēntĕ ă sōle ăd ēŭm quō Vēspertīnă tĕpĕt rēgiō. *H.* SYN. Occĭdŭŭs, etc.

Vēspĕrūgō, ĭnis. *f. Comme* Vesper. Nĕc Jŭgŭlæ, nēquĕ Vēspĕrūgō, nēquĕ Vērgĭliæ occĭdŭnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 119). Vērgĭlĭæ, Jŭgŭlæ, Vēspĕrūgō, Lūcĭfer. *Orient.* (*Or.* 24, 12).

Vēspĕrŭs, ī. *m. Voy.* Vesper.

Vēspillō, ōnis. *m. Porteur de corps morts, fossoyeur.* Nūpĕr ērāt mĕdĭcūs, nunc ēst vēspillō Dĭaŭlūs. *M.* (I, 48). Pōstquām trīstĕ căpŭt fāstĭdĭă vēspillōnŭm. *Id.* (II, 61. Et *Anth.* II, p. 466).

Vēstă, æ. *f.* (Ἑστία). 1. *La Terre, femme de Cœlus et mère de Saturne.* Stāt vī tĕrrā sŭā, vī stāndō Vēstă vŏcātŭr. *O.* SYN. Tĕrrā, Tēllūs, Ŏps, Rhĕă, etc. ‖ 2. *Vesta, fille de Saturne et d'Ops, petite-fille de la précédente, en l'honneur de laquelle était entretenu le feu sacré.* Sēmĭnĕ Sātūrnī tĕrtĭă Vēstă fŭīt. *O.* Vēstæ vĭgĭlēs ēxstĭnguĕrĕ flāmmās. *Id.* Pĕrgāmĕŭmquĕ lārem ēt cānæ pĕnĕtrālĭă Vēstæ. *V.* Nām Vēsta Īlĭăcæ fēlix tūtēlă fāvīllæ. *Pp.* (IV, 4, 69). PHR. Cæsărĕōs ĭntĕr sācrāta pĕnātēs. *O.* ‖ *Le feu.* Tĕr lĭquĭdo ārdēntĕm pĕrfūdĭt nēctārĕ vēstām. *V. Voy.* Ignis.

Vēstālīs, ĕ. *De Vesta ou des Vestales.* Fōrtĕ rĕvĕrtĕbār fēstis Vēstālĭbŭs illăc. *O.* Vēstālī răptŭs ăb ārā Īgnīs. *L.* Īllă Vēstālēs dēsĕrŭīssĕ fŏcōs. *Tib.* (II, 5, 54). Vēstālīs ōrīgō fāvīllæ. *Prud.* (*Sym.* 1779). Vīrgĭnĭtās Vēstālīs ădīt, flāmmāsquē tŭētur. *Cl.* ‖ — virgō, pŭēllă, *et f. absolt. Vestale, vierge consacrée au culte de Vesta, et chargée d'entretenir le feu sacré.* Quōt nŭmĕro ānnōrŭm vēstālis vīrgō mĭnīstrāt. *Aus.* (*Epist.* 7, 12). Sĕd sī Vēstālēs ŭlcīscĭtŭr īstă pŭēllās Pēstīs. *Prud.* (*Sym.* 1810). Cūr mŏdŏ Vēstæ mĭnīstră, sācĕrdŏs, ăntīstĭtă, Vīrgō, pŭēllă Vēstæ sācrā, sācrātă, dĭcātă, dēvŏtă; fŏcī vĭgĭlīs, ætĕrnī, pĕrpĕtŭī cŭstŏs. VERS. Īlĭăcæ tūtēlă fāvīllæ. *Pp.* Vīrgĭnĕŏ lēctă mĭnīstră fŏcō. *Id.* Et quæ sīnĕ crīmĭnĕ cāstŏs Pērpĕtŭă sērvānt vīrgĭnĭtātĕ fŏcōs. *O.* Quæque ignēs Trōĭcă sērvāt. Vēstă tŭōs. *Id.* Ătque ĕxplōrātās jām laŭdēt Vēstă mĭnīstrās. *St.* ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Missŭs ĕs Eŭxīnās quŏnĭām, Vēstālīs, ăd ūndās. *O.*

Vēstĕr, *arch.* Vōstĕr, trā, trŭm. *Votre, vôtre.* *O.* Cōllŭī vēstrōs sī sēmpĕr hŏnōrēs. *V.* Dŭx ĕgŏ vēstĕr ĕrām. *Id.* Quōd mihī dētrăctum ēst, vēstrōs ăccēdĕt ăd ānnōs. *O.* ‖ Vēstrŭm ēst. *Il vous appartient de.* Vēstrum ēst dătĕ, vincĕrĕ nōstrum. *O.* ‖ *Qui vient de vous.* Vēstrum hŏc aŭgŭrĭŭm, vēstrŏquĕ ĭn nŭmĭnĕ Trōja ēst. *V.* ‖ *Qui vous est cher ou dévoué.* Vēstĕr ĭn ārdŭōs Tōllŏr Sābĭnōs. *H.* Hŏc sāt ĕrīt, dīvæ, vēstrum cĕcĭnīssĕ pŏētăm. *V.* Ōmnĭă cārmĭnĭbŭs vēstrum sērvāssĕ Mēnālcăm. *Id.*

Vēstĭbŭlum, ī. *n. Vestibule, propylée, portique d'entrée.* Hĭnc quŏquĕ vēstĭbŭlum dĭcī rĕōr; ĭndĕ prĕcāndŏ Ātlāmŭr Vēstām. *O.* Vēstĭbŭlīs ābĕūnt vētĕrĕs lāssīquĕ clīēntēs. *J.* (I, 132. *Id.* 7, 126). SYN. Ātrĭŭm, ātrĭă, lĭmĕn. ‖ *En gén. Entrée.* Vēstĭbŭlum ānte ĭpsŭm prīmīsquĕ ĭn faucĭbŭs Ōrcī. *V.* Palmāquĕ vēstĭbŭlum aŭt ingĕns ŏlēāstĕr ĭnŭmbrĕt (de alveari). *Id.* SYN. Lĭmĕn, ădĭtŭs.

Vēsticĕps, ĭpis. *m. Qui a atteint l'âge de puberté.* Īdĕm vēsticĭpĕs mōtŭ jām pūbĕrĭs ævī Ăd mōrēs ārtēsquĕ bŏnās... Prōdŭxī. *Aus.* (*Idyl.* 4, 73. Cf. *Gell.* 5, 19, et *Fest.*). *Voy.* Vestis.

Vēstĭflŭus, ă, ŭm. *Qui porte des vêtements lâches.* Quēm Lȳdŭs ădōrāt Vēstĭflŭŭs. *Petr.* (*Sat.* 133). Vellĕrā dēpĕctĭt nēmōrālĭă vēstĭflŭŭs Sēr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Hist.* 24).

Vēstĭgĭŭm, ĭi. *n. Empreinte de la plante des pieds, trace, vestige.* Hăc sŏccī vīdĕō vēstĭgĭă ĭn pūlvĕrĕ. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 29). Ēt grādĭēns ĭmă vērrit vēstĭgĭă caŭdă. *V.* Vēstĭgĭă rĕtrō Ōbservātă sequŏr. Tŭa dŭm vēstĭgĭă lustrō. *Id.* Ĭnĕrānt vēstĭgĭă rĭpis. *O.* SYN. *qqf.* Ĭndĭcĭŭm, sīgnŭm. EP. Ĭmprĕssŭm, sīgnātŭm, tĕnŭĕ, dŭblŭm, mănĭfēstŭm, rĕcēns. PPH. Pĕdŭm vēstĭgĭă, sīgnă, nōtæ, ĭndĭcĭă. ‖ Vēstĭgĭă făcĭō. *Laisser la trace de ses pieds, marcher.* Extrēmă pĕr īllŏs Jūstĭtĭa ēxcēdĕns tĕrrīs vēstĭgĭă fēcit. *V.* Hās mĕŭs ūsquĕ dŏmŏs vēstĭgĭă fēcīt Ăpŏllŏ. *St.* SYN. Grădŭm, grēssŭm, ĭtĕr, vĭăm. ‖ *En gén. Trace.* Sīgilla ĭn mĕnto ĭmprĕssa Ămōrĭs dĭgĭtŭlō Vēstĭgĭŏ dēmōnstrānt mōllĭtūdĭnĕm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 514). Vēstĭgĭă fœdă rĕlĭnquūnt (Harpyiæ). *V.* Vĭdīt ŭt ōppressām, vēstĭgĭă cōrpŏrĭs, hĕrbām. *O.* Cĕrnĕ cĭcātrĭcēs, vētĕrĭs vēstĭgĭă pūgnæ. *Id.* SYN. Ĭndĭcĭŭm, sīgnŭm, pignŭs, rĕlīquĭæ. ‖ *qqf. Fragment.* Spārsāquĕ sūnt lātĕ lăcĕrī vēstĭgĭă cūrrūs. *O. Voy.* Fragmen. ‖ *Au fig. Trace, vestige!* Ăgnōscō vētĕrĭs vēstĭgĭă flāmmæ. *V.* Sī quă mănēnt scĕlĕrĭs vēstĭgĭă nōstrī. Paŭcă tămĕn sŭbērunt prīscæ vēstĭgĭă frāudĭs. *Id.* Nūllă vĭdĕt vēstĭgĭă fūrtī. *O.* Rĕdĭt mĕmŏrlă tĕnuĕ pĕr vēstĭgĭŭm. *Sen.* (*OEd.* 768). SYN. Ĭndĭcĭŭm. ‖ *Par ext. Le bout des pieds, les pieds.* Vēstĭgĭă prīmī Ălbă pĕdīs. *V.* (De quo *Non.* 4, 493). Cāndĭdă pĕrmŭlcēns lĭquĭdīs vēstĭgĭă lȳmphīs. *Cat.* (64, 162). Prīmāquĕ pătrĭcĭă clausĭt vēstĭgĭă lūnă. *St.* Prīmŭmquĕ pĕdīs vēstĭgĭă tīnxī. *O.* In ăllūdēntĭbŭs ūndīs Summă pĕdŭm tālŏquĕ tĕnŭs vēstĭgĭă tīngīt. Ŭt sōlĭdă pōnīt vēstĭgĭă tērrā. *Id. Voy.* Pes. ‖ *Pas, marche.* Ăd sōnĭtŭm vōcīs vēstĭgĭă tōrsĭt. *V.* Ērrābŭndă rĕgēns tĕnŭī vēstĭgĭă fīlō. *O.* SYN. Pāssŭs, grădŭs, etc. ‖ Pōst vēstĭgĭă. *Par derrière.* Ēt jŭssōs lăpĭdēs sŭă pōst vēstĭgĭă mīttūnt. *O.* SYN. Pōst tĕrgŭm *ou* tĕrgă. *Voy.* Pone.

Vēstĭgō, ās, ārĕ. *Suivre à la piste, chercher la trace, chercher partout.* Sīc, quŭm fĕrās vēstĭgăt, ēt lōngō săgāx, etc. *Sen.* (*Thyest.* 497). Vēstĭgātquĕ vīrŭm dĭsjēctă pĕr āgmĭnă. *V.* Quæ lŏcă, quīve hăbĕānt hŏmĭnēs, ŭbī mœnĭă gēntĭs, Vēstĭgēmŭs. Ērgo ăltĕ vēstĭga ŏcŭlis. *Id.* Vēstĭgātquĕ vīrōs. *O.* SYN. Ĭnvēstĭgō, quærō, ĭnquīrō, scrūtŏr, etc. ‖ *Au fig.* Quīsquĭs prōfŭndă mēntĕ vēstĭgăt vērŭm. *Boet.* (3, 11. Qui sunt scazontes haud ita probi).

Vēstīmēntŭm, ī. *n. Vêtement.* Hæc vēstīmēntĭs măcŭlōsĭs tum ădspĭcĭt ĭstĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 340). Dă mihī vēstīmēntī ălĭquĭd ārĭdī. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 16). Flŭxă vīrōrŭm Vēstīmēntă vĭdēs. *L.* Cuĭcūnquĕ nŏcĕrĕ vŏlēbăt, Vēstīmēntă dăbăt. *H. Voy.* Vestis.

Vēstīnī, ōrŭm. *m. pl.* (Οὐηστῖνοι). *Peuple du Bruttium.* ‖ *adj.* Mārsă mănŭs, Pēlignă cōhŏrs, Vēstīnă vīrŭm vis. *Enn.* (apud *Char.* 4, 251). Vēstīnă jŭvēntŭs. *Sil. Voy.* Vescinus. ‖ *Subst. m. Nom d'homme.* Pār măgnīs Vēstīnŭs ăvis. *St.* (Et *Mart.* IV, 73).

Vēstĭō, īs, īvī *ou* īi, ītŭm, īrĕ. *Vêtir, habiller; au pass. Se vêtir.* Quālĕs ēssĕ dĕcĕt quōs ārdēns pūrpŭrā vēstīt. *J.* (11, 155). Glōrĭă quēm sūprā vīrēs ēt vēstīt ēt ūngīt. *H.* Ătque ūnām vēstīrĕ trĭbŭm tăă vēllĕrā pŏssūnt. *M.* (II, 46). Rōmă măgīs fŭscīs, vēstītŭr Gāllĭă rūfīs. *Id.* (XIV, 129). SYN. Vēlō, tĕgō, cōntĕgō, ĭndŭō, ŏpĕrĭō, ĭndŭcō, ŏbdŭcō, ămĭcĭō, cingō, incingō, circŭmdŏ, *par ext.* ōrnō, exōrnō. PPH. Vēstĕ, vēstĭbŭs, ămĭctū ĭndŭō, tĕgō, vēlō, ŏpĕrĭō, etc. Tēgmĭnĕ vēstĭō. Cōrpŭs vēstĭō, tĕgō, etc. Cōrpŭs ămĭctū circŭmdŏ. Vēstĕm ĭndŭō, ĭndŭcō, ĭndŭŏr, tĕgŏr, sŭmō, etc. Ārtŭs vēstĭ ĭndŭcō. Vēstĕm hŭmĕrĭs ĭndŭcō. VERS. Cōrpŭs spŏlĭīs vēstīrĕ fĕrārŭm. *Lr.* Vēstĕ sŭpĕr fŭlvīquĕ ĭnstĕrnor pĕllĕ lĕōnīs. *V.* Vōbĭs pictă crŏco ēt fŭlgēntī mūrīcĕ vēstīs. Ĭgnōtă ĭn vēstĕ rĕpōrtăt Ādvēntĭssĕ vī-

rōs. Pūrpŭrĕō vēlārĕ cŏmās ădŏpĕrtŭs ămictū. Tŭnĭcâque ĭndŭcĭtŭr ărtūs. Cuī pēllīs lātōs hŭmĕrōs crēptâ jŭvĕncō Pūgnātōri ŏpĕrīt. Quēm fŭlvâ lĕōnīs Pēllīs ŏbīt tōtum, præfŭlgēns ŭnguĭbŭs aŭreīs. Fērt pictūrātās aŭrī sŭbtēmĭnĕ vēstēs. *Id.* Nēc lĭbĕt aŭrūtâ cŏrpŏrâ vēstĕ tĕgī. *O.* Āspĕrâ tĕxērūnt vēllĕrâ lævō. În lōngīs vēstĭbŭs īrĕ. Stăbŭnt în vēstĭbŭs ātrīs. Pēllĭbŭs ĕt lātīs ărcĕnt mălĕ frīgŏrâ brācīs. Ēt vēstēs hŭmĕrīs ĭndŭît ĭpsâ mĕīs. Sī tĕ vĭdissĕt cūltū Būsīrĭs în illō. *Id.* Ēt quĭbŭs aŭrātâ mōs ēst fŭlgērĕ lăcērnā. *J.* Pūrā cūm vēstĕ vĕnīrĕ. *Tib.* Hŭmĕrōs dĕâ vēstĭbŭs ămbĭt Rōmŭlēīs. *Cl.* Mōllīque ŭt sē vēlāvît ămictū, Frigĭdŭlam ĭnjĕctā cīrcŭmdăt vēstĕ pŭellăm (*Ciris*, 250). *Voy.* Vestitus, a. ‖ *Couvrir d'une fourrure naturelle, de toison, etc.* Spŏntĕ sŭâ săndўx pāscentēs vēstĭĕt ăgnōs. *V.* Ēt cūtĕ Lēdæō vēstītŭr pŭllŭs ĭn ŏvō. *M.* (VIII, 33). ‖ *En gén. Couvrir.* Hīc nŭmĕrŭs tōtōs tĭbī vēstĭăt ossĭbŭs ăgrōs. *L.* Ēbŭr ātrĭă vēstĭt. *Id.* Lārgĭŏr hīc cāmpōs ætherĕ ēt lūmĭnĕ vēstĭt Pūrpŭrĕō. *V.* Ătque haŭstā vēstītŭr ărēnā. *St.* Ēt māgnō pŭppēm prōcŭl æquŏrĕ vēstīt. *V. Fl.* Ărgŏlĭcis prīmum ŭt vēstīta est clāssĭbŭs Aŭlīs. *Cic.* (*Div.* 2, 30). *Voy.* Tego. ‖ *souv. Couvrir de végétation.* Ătque ŏlĕā māgnūm vēstīrĕ Tăbūrnŭm. *V.* Dĭffūsōs hĕdĕrā vēstīt pāllēntĕ cŏrўmbōs. Vĭrĭdī sēmpĕr sē grāmĭnĕ vēstīt. *Id.* Rĭdĕt ăgĕr, vēstītŭr hūmŭs, vēstītŭr ĕt ārbōs. *M.* (X, 51). Ĭngēntī tēllūrĕm prōxĭmŭs ŭmbrā Vēstĭt Āthōs. *St.* SYN. Ĭndŭō, tĕgō, etc. *Voy.* Frondeo. ‖ *En parlant de la barbe.* Mōllēs vēstīt lānūgĭnĕ mālās. *Lr.* (V, 887, juventa). Tūm mĭhĭ prīmā gĕnās vēstĭbăt flōrĕ jŭvēnta. *V.* Ōrâquĕ rīdēntī lānūgĭnĕ vēstĭăt ætās. *Cl. Voy.* Vestitus, Lanugo.

Vēstĭs, ĭs. *f. Vêtement, habit, costume.* Aŭrĕā pūrpŭrĕâm sŭbnēctīt fĭbŭlā vēstēm. *V.* Quām vārĭæ lĭnguĭs, hăbĭtū tām vēstĭs ĕt ārmīs. *Id.* Hŭmĕrīs dēpŏnĭtĕ vēstēs. *O.* Măcŭlās læsĭs dē vēstĭbŭs aŭfĕrt. *Id.* SYN. Tĕgmĕn, tĕgĭmĕn *ou* tĕgūmĕn, vēstĭmēntūm, vēstĭtŭs, ămictŭs, vēlāmĕn, vēlāmēntūm, cūltŭs; *qqf.* tĕxtă, vēllŭs *ou* vēllĕră, chlāmўs, tōgă, tūnĭca, pāllĭum *ou* pāllă, pēnŭlă, lænă, lăcērnă, pānnŭs *ou* pānnī; ēndrōmĭs, stŏlă, cārbăsŭs, pāllă, sīnŭs; *n. pl.* Cōă, bŏmbўcĭnă, sērĭcă. EP. Lōngă, flŭēns, dēmīssă, nītēns, dĕcŏră, dīvēs, splēndĭdă, splēndēns, pīctă, pĭctūrātă, lĭnĕă, lānĕă, sērĭcă, pūrpŭrĕă. PPH. Vēstĭs ărtē tĕxtă; ōstrō, mŭrīcĕ tĭnctă, ārdēns; aŭrō ĭntērtĕxtă, āspĕră, rĭgēns, ĭnsignĭs, ĭllūsă; fĭgūrĭs pīctă, dĕcŏrātă, vārĭātă. Vēstĭs mōllī, prĕtĭosō stāmĭnĕ. PHR. Longæ tĕgmĭnă pāllæ. *V.* Ĭllădūmquĕ lăbōr, vēstēs. Ărtē lăbōrātæ vēstēs aŭrōquĕ sŭpērbæ. *Id.* Ărtīs ŏpŭs rāræ. *Tib.* Pāllădĭæ ărtīs ŏpŭs. *M. Voy.* Purpura, Sericus. ‖ — pūrā, lĭbĕră. *Robe virile.* Tēmpŏrĕ quō prīmŭm vēstīs mĭhĭ trădĭtă pūra ēst. *Cl.* Vēstīs quōquĕ lĭbĕră pĕr tĕ sūmĭtŭr. *O. Voy.* Toga. ‖ *Déchirer ses vêtements dans la douleur.* Vēstēs rŭmpŏ, ăbrŭmpŏ, scĭndŏ, ăbscĭndŏ, lăcĕrŏ, dĭrĭpĭŏ. VERS. Tūm vĕrō ă pectŏrĕ vēstēm Dĭrĭpŭīt, plānxĭtquĕ sŭōs fŭrĭbŭndă lăcērtŏs. *O.* Parĭtĕrquĕ sĭnŭm parĭtĕrquĕ capillos Rŭpit. Tūm flĕvī, rupiquĕ sĭnŭs. *Id. Voy.* Plango. ‖ *Couverture de lit, de meuble.* Vēstīs ĕrāt lĕctō nōn ĭndignănda sălignō. *O.* Tĭnctă sŭpĕr lectŏs cănderĕt vēstīs ĕburnŏs. *H.* Plēbēja in vestĕ cŭbănd̆ŭm. *Lr.* (II, 36). SYN. Străgŭlŭm, străgŭlă. ‖ *Pièce d'étoffe.* Ēt rŭpit pictăm, cœlēstĭă crimĭnă, vēstēm. *O.* SYN. Tēlă. ‖ *Partie de l'habillement.* Antigŏnē tĕnĕrās dēfendĭtŭr ātrā Vēstĕ gĕnās. *St.* ‖ *qqf. Peau.* Nēc sŭpĕrā căpŭt ējŭsdĕm cēcĭdissĕ vĭētăm Vēstĕm. *Lr.* (III, 386). Vēstēmquĕ rēlĭnquĕre, ŭt ānguĭs (*Ib.* 614). SYN. Exŭvĭæ. ‖ *Au fig. Barbe.* Impŭbēm mōllī pūbescĕrĕ vēstĕ. *Lr.* (V, 672). *Voy.* Vestitus, Vesticeps, Lanugo.

Vēstĭspĭcă, æ. *f.*, *et* **Vēstĭspĭcŭs**, ī. *m. Esclaves chargés de visiter les effets de toilette.* (*Afr.* apud *Non.* 1, 41; *Pl. Trin.* II, 1, 21.)

Vēstĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Vestio. *Vêtu, habillé.* Vīllĭcŭs hīc aŭtēm cūm cŏrōnā, cāndĭdĕ Vē stītŭs, laŭtēque ēxōrnātŭs ămbŭlāt. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 9. Vulgo *laute exornatusque*, vix patiente metro et grammatica). Sic tĭbĭ vēstītæ pressâ Sērĭphŏ ērāt. *O.* PHR. Vēstĕ ou vēstĕm ĭndūtŭs. Vēstĕ tēctŭs, vēlātŭs, ămictŭs, cĭnctŭs, ĭncĭnctŭs, sŭccĭnctŭs, circŭmdātŭs, ĭnsignītŭs, ōrnātŭs, dĕcŏrŭs, fŭlgēns, ĭnsignĭs, nītēns, nĭtĭdŭs, cōnspĭcŭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, spĕctăbĭlĭs, sŭpērbŭs. Ămictū tēctŭs, sŭccĭnctŭs, ĭnsignĭs, etc. Sŭb vēstĕ *ou* tĕgmĭnĕ. VERS. Aŭrātō circŭm vēlātŭs ămictū. *V.* Ōstrōquĕ ĭnsignĭs ĕt aŭrō. Ĭndūtŭs chlāmўdĕm Tўrĭăm. Tўrĭō cōnspectŭs ĭn ōstrō. Lūpæ nūtrĭcis tēgmĭnĕ lætŭs. Ĭpsĕ pĕrēgrīnā fĕrrūgĭnĕ clārŭs ĕt ōstrō. Pictŭs ăcū chlāmўdem ĕt fĕrrūgĭnĕ clārŭs Ĭbērā. *Id.* Nĭvĕā vēlātŭs cŏrpŏrā vēstĕ. *O.* Nūnc pĕrlūcēntī circŭmdātă cŏrpŭs ămictū. Vēstĭbŭs ĭntĕxtō Phrўgĭis spectăbĭlĭs aŭrō. *Id.* Cūm bĭs tĕr ūlnārŭm tōgā. *H.* Nōn nĭsĭ vēl cŏccō mădĭdā vēl mŭrīcĕ tĭnctā Vēstĕ nītēns. *M.* Pūrpŭrĕīs rūbēns lăcērnīs. *Id. Voy.* Vestio, Purpuratus. ‖ *Couvert, en partic. de végétation.* Grāmĭnĕ vēstītīs ăccŭbŭĕrĕ tŏrīs. *O.* Vēstītōs mĕssĭbŭs āgrōs. *Id.* Ēt pŏrtārĕ sŭīs vēstītās frōndĭbŭs ūvās. *Pp.* (III, 11, 31). Vēstīta ærā cĭbīs. *Cl.* Cŏrpŏrĕā vēstītā fĭgūrā. *Id.* ‖ *Qui a de la barbe.* Nōndŭm tĕnĕrās vēstītĕ gĕnās. *Sen. H.* (*OEt.* 213). *Voy.* Vestio.

Vēstītŭs, ūs. *m. Vêtement.* Vēstītum ătque ōrnātum ĭmmūtăbĭlĕm Hăbĕt hæc. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 8). Mēmbrăquĕ vēstītū nūnquăm tĕmĕrātă prŏfānō. *Cl. Voy.* Vestis. ‖ *Toilette, frais de toilette.* Nĭmĭum vēstītū ĭndŭlgēs. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 38). Sūmptu ēt vēstītū tŭō. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 72).

† Vēstrārum. *ancien gén. f. de* Vos. (*Ter. Heaut.* II, 4, 6.) *Voy.* Vestrorum.

Vēstrĭtĭŭs, ĭī. *m. Vestritius Spurinna, poète.* Dūlcēs Vēstrĭtĭī jŏcōs. *Vestr.* (in *Poet. Min.* II, p. 394, *Lemaire*).

† Vēstrōrŭm *ou* Vōstrōrŭm. *ancien gén. de* Vos, *primitif de* Vestrum. Quō quīsquĕ pācto hīc vītām vōstrōrum ēxĭgăt. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 19. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Most.* I, 3, 123; *Pacuv.* apud *Non.* 2, 122. Cf. *Gell.* 20, 6).

Vēsŭlŭs, ī. *m.* (Βέσυλος). *Montagne de Ligurie.* Āctŭs āpēr, mŭltōs Vēsŭlŭs quēm pĭnĭfĕr ānnōs Dēfendĭt. *V.* ‖ *Nom de guerrier.* (*Sil.* X, 145.)

Vēsŭs, ī. *m. Voy.* Vesi.

? **Vēsŭvīnŭs**, ă, ŭm. *Au lieu de* Vesvinus.

? **Vēsŭvĭŭs**, ĭī. *m. Le Vésuve.* (Pauci leg. Vēsūvius apud *Mart.* IV, 44; alli Vēsŭvi, pro *Vesuvii*, apud *Lucr.* VI, 748, juxta perperam. Si enim nomen a poetis usurpatum fuerit, debuit esse Vēsŭvius. Sed nusquam video. Apud *Mart.* l. cit. fere legitur *modo Vesvius*; apud *Lucr.* plerique edd. ne nomen quidem *Vesuvii* seu *Vesevi* exhibent.) *Voy.* Vesevus.

Vēsvīnŭs, ă, ŭm, *et* **Vēsvĭŭs**, ĭī. *m. Voy.* Vesevus.

Vētāns, ăntĭs. *Qui défend.* Frātrĕm Sŭppōsuĭt tūmŭlō rĕgĕ vētāntĕ sŏrōr. *O.* SYN. *Par ext.* In-

vĭtŭs, nōlēns. ‖ *Qui empêche.* Vēntōs aŭdītĕ vētāntēs. *O.* SYN. Ōbstāns, rĕlūctāns, ādvērsŭs, etc.

† Vĕtĕr. *m. arch. Comme* Vetus. Quūm vĕtĕr ŏccŭbŭĭt Prĭămŭs sŭb mārtĕ Pēlāsgō. *Enn.* (apud *Prisc.* 3, 607. *Att. ibid.*).

Vĕtĕrānŭs, ī. *m. Soldat vétéran.* Quæ rūrā dăbūntŭr, Quæ nōstĕr vĕtĕrānŭs ārĕt? *L.* ‖ *qqf. adj. m. f. n. Vieux, ancien.* Quūm vĕtĕrānŭs ērĭt (*Anth.* I, p. 657). Nūbĭt ānŭs vĕtĕrānă, sācrō pĕrfūnctă lăbōrĕ. *Prud.* (*Sym.* 1891). Sūb tīrōnĕ dĭĕ vĕtĕrāna în sæclă părătŭs. *Drac.* (*Hex.* 1, 100).

Vĕtĕrāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Vieillir.* Haŭd hăbĭtŭm pæssŭs vĕtĕrāscĕrĕ cārnĭs. *Tert.* (*adv. Marc.* II, 160).

Vĕtĕrātŏr, ōrĭs. *m. Vieux routier.* Quĭd hīc vŭlt vĕtĕrātŏr sĭbĭ? *Ter.* (*And.* II, 6, 26. *Id. Heaut.* V, 1, 16; *Pl. Most.* III, 1, 78).

Vĕtĕrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Vetero. *Vieilli.* Accūsātōrēm vĕtĕrātī Prisciliāni. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 336).

Vĕtĕrēs, ŭm. *m. pl. Les anciens. Voy.* Vetus.

Vĕtĕrīnŭs, ă, ŭm. *Propre à porter les fardeaux, de bête de somme.* Ēt vĕtĕrīnō sēmĭnĕ ĕquōrŭm. *Lr.* (V, 891. *Ib.* 866. Cf. *Non.* 1, 44, et *Fest.*).

† Vĕtĕrĭŏr, ŭs; *gén.* ōrĭs. *ancien compar. de* Veter *ou* Vetus. Sēnēm tĭbĭ dēdo illŭm vĕtĕrĭōrēm. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 30. Sic bene *Prisc.* 1, 607. Alii *ulteriorem*).

Vĕtĕrnōsŭs, ă, ŭm. *Atteint d'une maladie de langueur, en partic. hydropique; au fig. Languissant.* Hĭc ēst vĕtŭs, vĭĕtŭ', vĕtĕrnōsŭs, sĕnĕx. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 21. Ubi *Donat.* Adde *Nov.* apud *Non.* 1, 98). Lōngă vĕtĕrnōsī rĕnōvātŭr cōrpŏrĭs ætās. *Aic.* (I, 245).

Vĕtĕrnŭs, ī. *m. Maladie de langueur, en partic. Hydropisie.* Num ĕŭm vĕtĕrnŭs aŭt æqua întĕrcŭs tĕnĕt? *Pl.* (*Men.* V, 4, 3). *Voy.* Veternosus. ‖ *Au fig. Langueur, assoupissement, paresse.* Cūr mē tūnēstō prōpĕrēnt ārcĕrĕ vĕtĕrnō. *H.* Nēc tōrpĕrĕ grăvī pæssŭs sŭă rēgnă vĕtĕrnō. *V.* (Et *Cat.* 17, 24). SYN. Tōrpŏr, lănguŏr. ‖ *Vétusté.* Nēc sōlōs hōmĭnŭm trānsgrēssă vĕtĕrnō Fĕrtŭr ăvōs (silva). *St, Voy.* Vetustas. ‖ † Vĕtĕrnŭs, ă, ŭm. *arch. Languissant, inactif, vieux.* Lĭnguă fătŭr, quăm vĕtĕrnă vĭnxĕrānt sĭlēntĭă. *Prud.* (*Cath.* 1324). Quĭdquĭd Æscræŭs vĕtĕrnă Rūpĕ pāstŏr ĭncĭnĭt. *Fulg.* (*Myth. præf.* 1).

Vĕtĭtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Veto. *Défendu.* Hīc thălămum ĭnvāsĭt nātæ vĕtĭtōsque hўmnæŏs. *V.* Vĕtĭtō tēntārŭnt æquŏrĕ tĭngī. *O.* Vĕtĭtă lēgĭbŭs ălēă. *H.* SYN. Incōncēssŭs, illĭcĭtŭs, ĭmpĕrmĭssŭs, nēgātŭs. PPH. Nōn cōncēssŭs, pĕrmĭssŭs, dătŭs. *Voy.* Nunquam. ‖ *Subst. n. Chose défendue.* Nĭtĭmŭr ĭn vĕtĭtŭm sēmpĕr, cŭpĭmŭsquĕ nēgātă. *O.* PHR. Ĭrĕ pĕr illĭcĭtŭm. *St.* Gēns hūmānă rŭĭt pĕr vĕtĭtŭm nēfās. *H.* ‖ *Défense.* Ābnŭĕrām bēllo Ĭtălĭām cōncŭrrĕrĕ Teucrīs : Quæ cōntrā vĕtĭtŭm dĭscordĭa? *Virg.*

Vĕtō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Défendre, faire une défense.* Nē quis hŭmārĕ vēlĭt Ājācem, Ātrĭdă, vĕtās: cur? *H.* Ăvārŭm Quūm vĕtō tē fiĕrī. Tālī vĕtŭĭt mē vōcĕ Quĭrīnus. *Id.* Quīn ĕtĭam æccēndēs vĭtĭa ĭrrītēsquĕ vĕtāndō. *O.* Nūllă Rēlligĭō vĕtŭĭt sĕgĕtī prætendĕrĕ sēpĕm. *V.* Cōdĭcĕ sævo Hērēdēs vĕtat ēssĕ sŭōs. *J.* (10, 237). SYN. Ābstĕrrĕō, prōhĭbĕō. PPH. Jŭbĕō nĕ. Nōn sĭnō, pĕrmittō. ‖ *Empêcher, s'opposer à.* Nēc mĕ ūllă vĕtābŭnt Frīgŏră Pārthĕnĭŏs canĭbŭs circŭmdărĕ sāltŭs. *V.* Hŏs vĕtŭĭt nūmĕrārĕ tĭmŏr. *Pp.* (II, 22, 4). SYN. Ĭmpēdĭŏ, prōhĭbĕō, ōbstŏ, etc. ‖ *Avec l'acc.* Quĭă bēllă vĕtābăt. *V.* Nēc mājōră vĕtō. *O.* Stāt vāstă lātē quĕrcŭs, ēt phœbŭm vĕtăt. *Sen.* (*H. OEt.* 1624). Ĭtĕr mēdĭīs nātūră vĕtābăt Sўrtĭbŭs. *L.* ‖ *qqf. Avec l'abl.* Quōs vĕtăt ĭgnĕ Crĕōn. *St.* SYN. Ĭntĕrdĭcŏ. ‖ *Éloigner, détourner.* Āvĕrtăm lūctŭs, ēt trīstĭă dămnă vĕtābŏ. *St.* SYN. Prōhĭbĕō, āvĕrtŏ, ārcĕō, etc. ‖ † *qqf. parf.* Vētāvī. Excĕptō sī quĭd Māsūrī rŭbrĭcă vētāvĭt. *Pers.* (5, 90).

Au pass. Vĕtŏr. *Être empêché.* Quīppĕ vĕtŏr fātis. *V.* Vĕtŏrquĕ Plūră lŏquī. *O.* SYN. Prōhĭbĕŏr, ĭmpēdĭŏr, ārcĕŏr, etc. *Voy.* Nequeo.

Vĕttĭŭs, ĭī. *m. Voy.* Vectius.

Vĕttŏnēs, ŭm. *m. pl.* (Οὐέττωνες). *Peuple de Lusitanie.* Vēttōnēsquĕ lĕvēs, prŏfŭgīque ā gēntĕ vĕtŭstă. *L.* (IV, 9. Alii minus bene *Vectones*). Āt Vēttōnum ălās Bălārŭs prŏbăt ăgmĭne āpērtō. *Sil.*

Vēttŏnĭă, *mieux que* Vēttŏnĭă, æ. *f. Le pays des Vettons.* Clārā cŏlōnĭă Vēttŏnĭæ. *Prud.* (*Peri.* 1010. Nescio an et scriptum fuerit Οὐέττωνες).

Vēttŏnĭcă, æ. *f. Au lieu de* Betonica.

Vĕtŭī. *parf. de* Veto.

Vĕtŭlōnĭă, æ. *f. Ancienne ville d'Étrurie.* Mæŏnĭæquĕ dēcŭs quōndăm Vĕtŭlōnĭă gēntĭs. *Sil.*

Vĕtŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. de* Vetus. *Assez vieux, vieillot.* Sērvātŭrā dĭŭ pārĕm Cōrnĭcĭs vĕtŭlæ tēmpōrĭbŭs Lўcēn. *H.* Vĕtŭlī nōtīquĕ cōlŭmbī. *Id.* SYN. Ānnōsŭs, etc. ‖ *Subst. m. et f. Vieillard, vieille.* Sī vĕtŭlō jŭvĕnĭs nōn āssŭrrĕxĕrĭt. *J.* (13, 55). Vīs făcĕre ŭt nŏvĕrcă vĕtŭlūm dērĕpēntĕ dēsĕrāt? *Pomp.* (apud *Non.* 12, 2). Ōmnēs aŭt vĕtŭlās hăbēs āmĭcās. *M.* (VIII, 79). Fīllŏlăm tūrpī vĕtŭlæ prōdūcĕrĕ tūrpĕm. *J.* (6, 241). *Voy.* Senex, Anus. ‖ *Vieux, en parlant de choses.* Mĭnĭstĕr vĕtŭlī pŭĕr fălĕrnī. *Cat.* (27, 1). Exĭgŭă vĕtŭlōs mĭsĭt ăb ūrbĕ cădōs. *M.* (XIII, 112). *Voy. le suiv.*

Vĕtŭs, ĕrĭs. *m. f. n. Ancien, antique, vieux, d'autrefois, âgé.* Hānc ōlĭm vĕtĕrēs vĭtām cŏlŭĕrĕ Sābīnī. *V.* Vĕtĕrŭmquĕ ĕx ōrdĭnĕ ăvōrŭm Ēffĭgĭēs. Vĕtĕrem Ānchīsēn āgnōvĭt ămīcŭm. Ēt vĕtĕrem ĭn līmĭnĕ rānæ cēcĭnērĕ quĕrēlām. Vĕtĕrĭs jām frāctă cācŭmĭnă făgī. Nē vĕtŭs ĭndĭgĕnās nōmĭnĕ mūtārĕ Lătīnōs (jubeas). Hæc mĕă sūnt : vĕtĕrēs mĭgrātĕ cŏlōnī. Jūxtāquĕ vĕtĕrrĭmă laŭrŭs. *Id.* Ēt rēgnŭm Prĭămī vĕtŭs. *H.* Nōn mĭhī rēspōndēnt vĕtĕrēs ĭn cārmĭnă vīrēs. *O.* Ēt vĕtĕrī spūmāvĭt Lērnă vēnēnō. *St.* Ēt sēptēm vĕtĕrēs tŭī sŏdālēs. *M.* (I, 100). Sēnēx vĕtŭs, dēcrĕpĭtŭs. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 20). SYN. Ăntīquŭs, vĕtŭstŭs, prīscŭs, prīstĭnŭs, ānnōsŭs, lōngævŭs, vĕtŭlŭs, *qqf.* sēnex, sĕnĭŏr, ănŭs, dĭūtĭnŭs. VERS. Fēssă vĕtŭstō Ætātĭs spătĭō dŏmŭs. *L.* Ădspĭcĕ quăm lōngī tēmpŏrĭs ăctă cănăm. *O.* Mūltă quŏd ānnōsæ vicērūnt sæcŭlă sĭlvæ, Quŏdquĕ sŭīs dūrānt flōrĕă sērtă lŏcīs. *Prosp. Voy.* Senex. ‖ Vĕtĕrēs, ŭm. *m. pl. Les anciens; les ancêtres.* Mīrārīs vĕtĕrēs, Vācĕrră, sōlōs. *M.* (VIII, 69). Cūmæăm, vĕtĕrēs, cōnsŭlŭistĭs ānŭm. *O.* SYN. Prīsci, primi, prĭŏrēs, ăntīqui, mājōrēs, ævī, prŏævī, vĕtŭstās. PPH. Vĕtĕrēs vīri, ævi. Prīscă ætās. PHR. Ūt prīscă gēns mōrtālĭŭm. *H.* ‖ *qqf. Qu'on avait peu auparavant, précédent.* Fīt lŭpŭs, ēt vĕtĕrīs sērvāt vēstĭgĭă fōrmæ. *O.* SYN. Prīstĭnŭs, prīscŭs. ‖ *Subst. m. Surnom romain.* Nūnc rĕpărāt cūltŭ sŭb pŏtĭōrĕ Vĕtŭs. *Inscr.* (apud *Plin.* 31, 1. Qui est Antistius Vetus).

Vĕtŭstās, ātĭs. *f. Ancienneté, antiquité.* Cēdĭt ēnim, rērŭm nŏvĭtāte extrūsă, vĕtŭstās. *Lr.* (III, 977). Rĕspĭcĕ ĭtĕm, quăm nīl ăd nōs ānteăctă vĕtŭstās Tēmpŏrĭs ætĕrnī fŭĕrĭt (*Ib.* 985). Ex ŏcŭlīs-

quĕ vĕtŭstātēm sŭbdūcĕrĕ nōstrīs. *Id.* (II, 69). Sīc crēdĭdīt ăltă vĕtŭstās. *Sil.* SYN. Ăntiquĭtās, *qqf.* vĕtĕră *ou* vĕtĕrēs. PPH. Priscă tēmpŏră. Prisci tēmpŏrĭs ætās. Vĕtŭstŭm ætātĭs spătĭŭm. ‖ *En partic. Vieillesse.* Ōbstĕt quămvis mĭhĭ tărdă vĕtŭstās. *O.* Dēmŏcrĭtŭm pōstquăm mătūră vĕtŭstās Ădmōnŭit. *Lr.* (III, 1052). Vĕtŭstās Ănguĭbŭs ĕxŭĭtŭr. *O. Voy.* Senectus. ‖ *Ordint. Long espace de temps, le temps, la vétusté.* Tēmpŭs ĕdăx rērŭm, tŭquе, ĭnvĭdĭōsă vĕtŭstās, Ōmnĭă dēstrŭĭtĭs. *O.* Ănnĭs sōlvĭt (saxum) sŭblāpsă vĕtŭstās. *V.* Tăntum ævĭ lōngĭnquă vălĕt mūtārĕ vĕtŭstās ! *Id.* Ōmnĭă pōst ōbĭtŭm fingĭt măjōră vĕtŭstās. *Pp.* (III, 1, 23). SYN. Ætās, ævŭm, tēmpŭs, tēmpŏră, dĭĕs (*sing.*), ănnī. *qqf.* sĭtŭs. EP. Lōngă, ănnōsă, lōngævă, sĕră, tărdă, ĕxtrēmă ; dămnōsă, ĕdăx, vĭtĭōsă. PPH. Tēmpŏrĭs ætās, spătĭŭm, ævŭm. Ætātĭs spătĭŭm. Lōngă dĭĕs. Ănnōrŭm sĕrĭĕs. Lōngĭ tēmpŏrŭm trăctŭs. Lōngī fŭgă mōbĭlĭs ævī. VERS. Mŭltă dĭĕs vărĭūsquĕ lăbŏr mūtābĭlĭs ævī Rĕttŭlĭt ĭn mĕllŭs. *V.* Dōnec lōngă dĭĕs, pĕrfĕctō tēmpŏrĭs ōrbĕ, Cōncrĕtam ĕxēmĭt lăbēm. *Id.* Lăpĭdēs quōquĕ vincī cērnĭs ăb ævō. *Lr.* Quĭd nōn, lōngă dĭĕs, quĭd nōn cōnsūmĭtĭs, ănnī ? *M.* Tăbĭdă cōnsūmit fĕrrŭm lăpĭdēsquĕ vĕtŭstās, Nūllăquĕ rēs mājŭs tēmpŏrĕ rōbŭr hăbĕt. *O.* Ĭnnŭmĕrābĭlĭs Ănnōrŭm sĕrĭĕs ĕt fŭgă tēmpŏrŭm. *H. Voy.* Ævum.

Vĕtŭstĕ, *adv. Anciennement.* Sīc ămūrcă, quæ vĕtŭstĕ sæpĕ pĕr C scrĭbĭtŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 620). SYN. Ăntīquĕ.

Vĕtŭstīllă, æ. *f. Nom de femme.* Quŭm tĭbĭ trĕcēntī cōnsūlēs, Vĕtŭstīllă. *M.* (III, 93).

Vĕtŭstŭs, ă, ŭm. *Antique, ancien, vieux.* Ēst ūrbe ēgrēssĭs tŭmŭlŭs tēmplŭmquĕ vĕtŭstŭm. *V.* Prĭămī dē gēntĕ vĕtŭstă. *Id.* Fēssă vĕtŭstō Ætātĭs spătĭō. *L.* Vĕtŭstă Pēnĕ pŭĕr pŭĕrō jūnctŭs ămĭcĭtĭă. *O.* Tŭă rīpă vĕtŭstĭŏr ūrbe ēst. *Id.* Vĕtŭstī vīnī cŭpĭdă sŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 4). *Voy.* Vetus.

† **Vexămĕn,** ĭnĭs. *n. Ébranlement, secousse.* Aūt cĕcĭdīsse ūrbēs māgnō vexāmĭnĕ mundī. *Lr.* (V, 341).

Vexātĭŏ, ōnĭs. *f. Tourment.* Sī quĭd nōstră tŭīs ădĭcīt vexātĭŏ rēbŭs. *M.* (X, 82). SYN. Mŏlēstĭă, tōrmentŭm.

Vexātrĭx, ĭcĭs. *f. Qui tourmente.* Tēne, ō vexātrĭx hŏmĭnŭm, pŏtŭīssĕ rēsūmptīs Vĭrĭbŭs, etc. *Prud.* (*Psych.* 126, de Libidine).

Vexātŭs, ă, ŭm. *Secoué, balotté.* Nāvĭgĭa ĭn sŭmmŭm vēnĭūnt vexātă pĕrĭclŭm. *Lr.* (VI, 429). Vexātă nŏtō sĕrvāt lōngōs Ūndă tŭmŭltŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1090). ‖ *Tourmenté par un long travail.* Heŭ mălă vexātæ quantă tŭlĕrĕ cōmæ! *O.* ‖ *Frotté, usé.* Ŭt tĕ vexātās mălŏ tĕnĕrĕ rōsās. *M.* (XI, 89). Vēllĕrĕ Tūscō Vexātæ dūræquĕ mănŭs. *J.* (6, 288). ‖ *Au fig. Balotté, tourmenté, ennuyé.* Sĕd tĭbĭ vexātæ pĕr mŭltă pĕrĭcŭlă vītæ. *Pp.* (II, 21, 27). Aūdācĭs pŏpŭlī bellŏ vexātŭs ĕt ārmĭs. *V.* Vexātŭs tōtĭēs rauсī thēsēĭdē Cōdrī. *J.* (1, 2).

Vexī. *parf. de* Veho.

Vexīllĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Porte-enseigne.* Hūnc vexīllĭfĕræ quōnĭăm fors ōbtŭlĭt ictŭm. *Prud.* (*Psych.* 488, de Sobrietate crucis signum ferente). SYN. Signĭfĕr.

Vexīllŭm, ī. *n. Enseigne, étendard, drapeau.* Dīscŏlŏr ĭncēdit lēgĭō, pŏstĭsquĕ părumpĕr Bellōrum signĭs, sĕquĭtur vexīlla Quĭrīnī. *Cl.* Dēnsīquĕ lēvant vexīllă Cōrallī. *V. Fl.* Tūnc mārtĭă cuĭquĕ Vexīlla, ut mĕrĭtum, ĕt prædæ lĭbamĭnă dāntŭr. *St.* Nomĕn lūcum vexīllă præscrĭptŭm fĕrūnt. *Sen.* (*Phœn.* 400). SYN. Signŭm, ăquĭlă, *qqf.* drăcō, sērpēns. EP. Mārtĭŭm, bellĭcŭm, pictŭm, expānsŭm, explĭcĭtŭm, lēvĕ, vŏlĭtāns, flŭĭtāns. VERS. Sŏcĭīs ēdĭcĭt, signă sĕquāntŭr. *V.* Ădvērsīs ŏbvĭă signīs Signă, pārēs ăquĭlās. *L.* Hī vŏlŭcrēs tōllūnt ăquĭlās, hī pictă drăcōnŭm Cōllă lēvānt. *Cl.* Lātēquĕ vĭdērēs Sūrgĕrĕ pūrpŭrĕīs ūndāntēs ănguĭbŭs hāstās, Sērpēntūmquĕ vāgō cœlūm sævīrĕ vŏlātū. *Id.* Signăquĕ bellĭcă Prætĕnsūnt tŭmĭdīs clārā drăcōnĭbŭs. *Prud.* ‖ *qqf. Troupe rangée sous une bannière.* Æccēdūnt ūtrīnquĕ pĭō vexīllă tŭmŭltū. *Stat.* ‖ *Au fig.* Sŭbmittēntēmquĕ mōdēstĕ Fōrtūnæ vexīllă sŭæ. *St.* ‖ *Eccl. Étendard de la croix, au fig. signe de la croix.* Vexīllă Rēgĭs prōdĕūnt. *Fort.* (II, 7, 1). Ēn signō sācrātă crŭcis vexīllă cōrŭscānt. *Sedul.* (1, 321). Pāngĕ vexīllŭm, nŏtātĭs quōd rĕfŭlgĕt frōntĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1356). SYN. Signŭm.

Vexŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agiter fortement ; secouer, ballotter.* Mōntēsquĕ sŭpremōs Silvĭfrăgĭs vexāt flăbrĭs. *Lr.* (I, 274). Dūlĭchĭās vexāssĕ rātēs. *V.* (De quo fusius *Gell.* 2, 6 ; *Macrob. Sat.* 6, 7). Aūt mārĕ Cāspĭŭm Vexānt Inæquālēs prōcellæ. *H.* Cœlī quōquĕ nūbĭlă vexānt (venti). *O.* SYN. Jăctō, ăgĭtō, exăgĭtō, quāssō, cōncŭtĭō. ‖ *Au fig. Tourmenter, faire souffrir, inquiéter, infester.* Vexāt cŏrpŏră fēssă călŏr. *O.* Faūcēs quās āspĕră vexāt Āssĭdŭē tussīs. *M.* (XI, 87). Trĕpĭdām vexāt lēgĭōnĭbŭs ūrbĕm. *Cl.* Lætōsquĕ dĭū flōrērĕ nŏcēntēs, Vexārīquĕ pĭōs. *Id.* SYN. Ăngŏ, crŭcĭŏ, discrŭcĭŏ, tōrquĕŏ, ăffĭcĭŏ, lædŏ, ĭnfestō, lăcĕrŏ, quătĭŏ, ŏpprĭmŏ. ‖ *Agiter, troubler.* Dēsĭnĕ fūnēstīs ānĭmŭm, Prōsĕrpĭnă, cūrīs Ēt vānō vexārĕ mētū. *Cl.* Ĭnsŏmnĭă vexānt. *O.* Ēt sōlĭtō pācēm vexārĕ tŭmŭltū. *Cl.* Vītam ingrātīs vexārĕ quĕrēlīs. *Lr.* (VI, 15). Vexāt fŭrŏr istĕ pŏētās. *H.* Nŏlī vexārĕ : quĭēscĭt. *J.* (1, 126). SYN. Tūrbŏ, ăgĭtō, etc. *Voy.* Turbo. ‖ — mēntēm. *qqf. Troubler la raison.* Phīltrīs mēntēm vexārĕ mārĭtī. *J.* (6, 610). ‖ — ōpēs, etc. *Tourmenter sa fortune.* Hīc ŭbĭ Rōmă sŭās aūrĕă vexāt ōpēs. *M.* (IX, 60).

Vĭă, æ. *f. Chemin, route, voie.* Hīnc vĭă Tārtărĕī quæ fĕrt Achĕrōntīs ăd ūndās. *V.* Lūcĕt vĭă lōngō Ōrdĭnĕ flāmmārŭm. *Id.* Ĭn tērnās cōmpĭtă sĕctă vĭās. *O.* Ĭbām fortĕ vĭă Sācrā. *H.* SYN. Ĭtĕr, *par ext.* sēmĭtă, cāllĭs, trāmĕs, *qqf.* ădĭtŭs, mĕātŭs, spătĭŭm, āggĕr. EP. Trĭtă, frĕquēns, cĕlĕbrĭs ; āpĕrtă, patēns, lātă, spătĭōsă ; făcĭlĭs, plānă ; dĭfficĭlĭs ; sălēbrōsă, saxōsă ; lūtŭlēntă, cœnōsă ; lōngă. PPH. Sēmĭtă cāllĭs. Vĭæ āggĕr. Trītum spătĭŭm. Strātă vĭārŭm. ‖ *Trajet, marche, voyage.* Cantando lĭcĕt ūsquĕ, mĭnŭs vĭă lædĕt, cămūs. *V.* Dūm rĕdĕō, brĕvĭs ēst vĭă, pāscĕ cāpēllās. *Id.* Aūdĭtāquĕ vĭæ causă. *O.* SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs. ‖ *Traversée.* Quŭm pĕdĕs ĭncēdit mēdĭī pĕr maxĭmă Nērei Stāgnă, vĭām scindēns. *V.* Quāquĕ sŭpĕr pŏntŭm vĭa vīsa brĕvĭssĭmă. *O.* Quum dabit aūrā vĭam. *Id.* SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs. *Voy.* Navigo. ‖ *qqf. Course aérienne.* Aūdācēm pĕnnīs rĕppĕrīt īllĕ vĭam. *O.* Ærĭās hŏmĭnĕm cārpĕrĕ pŏssĕ vĭās. *Id.* SYN. Vŏlātŭs. ‖ *Se mettre en route, être en route.* Vĭām, ĭtĕr cārpŏ, ĭnvādŏ, ĭnĕō, ĭngrĕdĭŏr, cŏrrĭpĭŏ, rāpĭŏ, tĕntŏ, sĕquŏr, tĕrŏ, ĕō, tĕnĕō, cĕlĕrŏ, præcĭpĭtŏ, cōnfĭcĭŏ. Ĭtĕr făcĭŏ. *Voy.* Proficiscor, Eo. ‖ *Direction.* Vĭām dētorquĕt ad ămnēm. *V.* Vērsīsquĕ vĭārŭm Indĭcĭīs rāptos saxo occultābat ŏpācō. *Id.* Ĭn dĕvĭă cāmpī Ōblĭquārĕ vĭās. *St.* SYN. Ĭtĕr, grădŭs, grĕssŭs, pāssŭs, vēstĭgĭŭm. ‖ *Chemin parcouru.* Lāssāquĕ fāctă mārī, lassāquĕ fācta vĭā. *O.* Fessām lūctuquĕ vĭāquĕ. *Id.* SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs. ‖ *Cours de fleuve.* Occŭltās

ēgissē vīās sūbtēr mārē (Alpheum). *V.* Nōvāsquĕ Tānāīs āccĭpĭāt vīās. *Sen.* (*H. OEt.* 86). SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs, lāpsŭs. ‖ Vīæ sōlis. *Révolution annuelle du soleil.* Extra annī sōlisquĕ vīās. *O.* ‖ *Sentiers conduisant aux bancs des théâtres, couloirs.* Ēt hīc mīsēr dējēctŭs īn vĭām trānsĭt, sūbsēllĭsquĕ sĕmĭfūltŭs ēxtrēmō. *M.* (V, 14). *Voy.* Cuneus. ‖ *En gén. Ouverture, conduit, canal, passage.* Fīnditŭr īn sōlĭdūm cūnĕīs vĭā. *V.* Ūna eādēmquĕ vīā sānguīs ānĭmūsquĕ sĕquūntŭr. Seū plūrēs călŏr īllĕ vīās ēt cæcă rĕlāxāt Spīrāmēntă. *Id.* Vītālēsquĕ vīās ēt rēspīrāmĭnă claūsit. *O.* Ēt faūcēs ārent, vīxque ēst vīā vōcīs īn īllīs. *Id.* Vūlnŭs hīāt, māgnāquĕ pătĕt vīā lūbrĭcă plāgæ. *St.* SYN. Āditŭs *ou* ēxĭtŭs, ĭtĕr, fōrāmĕn, etc. ‖ *Bande de broderie.* Īllă gĕrāt vēstēs tĕnŭēs, quās fēmĭnă Cōă Tēxŭit, aūrātās dispōsŭitquĕ vīās. *Tib.* (II, 6, 35). *Voy.* Virga. ‖ *Au fig. Chemin, route ; moyen, manière.* Īnvēnī, gĕrmānă, vĭām : grātārĕ sŏrōrī. *V.* Vĭāmque āllĕctāt ōlўmpō. Quæ vīā claūsŏs Excŭlāt Teūcrōs vāllō. Pătĕr ĭpsĕ cŏlēndī Haūd făcĭlem ēssĕ vĭām vōlŭīt. Vīā prīmă sălūtis. Nēc vīă mōrtīs ĕrāt sĭmplĕx. *Id.* Tūtă frĕquēnsquĕ vĭa ēst, pĕr āmīcī fallĕrĕ nōmĕn. *H.* Ēt vītæ mōnstrātă vĭa ēst. Vīrtūtīsquĕ vĭām dēsĕrĭt ārdŭæ. *Id.* Lāxāvītquĕ vĭām bēllīs. *L.* Fāllēndīquĕ vīās mīllĕ mĭnīstrāt āmŏr. *Tib.* SYN. Ĭtĕr; rătĭō, mŏdŭs.

Vīālis, ĕ. *Des rues.* ‖ Lārēs vīālēs. *Lares qui présidaient aux rues.* Invŏcō Vōs, Lārēs vīālēs, ūt mĕ bĕnĕ jŭvētīs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 25). SYN. Prætītēs.

† Vīāns, tis. *Voyageur. Voy.* Vio.

† Vīās. *ancien gén. sing. de* Via. Dūx ĭpsĕ vīās. *Enn.* (apud *Prisc.* 6, 679).

† Vīātĭcātŭs, ă, ŭm. *Muni de provisions de voyage.* Vīātĭcāti hĕrcle ādmŏdum æstīvē sūmŭs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 29).

Vīātĭcŭm, ī. *n., et* Vīātĭcă, ōrŭm. *pl. Provisions de voyage, ordinf. argent.* Sĕquĕrĕ mĕ, vīātĭcum ŭt dem hīnc ā trăpēzītā tĭbī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 89). Aūt sūbdūctă vīātĭcă plōrāt. *H.* PHR. Aūxĭlĭumquĕ vīæ. *V. Voy.* Pecunia. ‖ *Pécule du soldat.* Lūcūllī mīlēs cōllēctă vīātĭcă mūltīs Ærūmnīs. *H.* ‖ *Au fig.* Frūgĕ Clēănthēă : pĕtīte hīnc, jŭvēnĭsquĕ sĕnēsquĕ, Fīnem ānĭmō cērtūm, mīsĕrīsquĕ vīātĭcă cānīs. *Pers.* (5, 64). Ēt spīrĭtālī dīvītĕm vīātĭcō. *P. Nol.* (13, 315). ‖ † *qqf. Route, voyage.* Dēdūcit nātăm pĕr āmāră vīātĭcă vītæ. *Fort.* (VI, 7, 127). *Voy. le suiv.*

† Vīātĭcŭs, ă, ŭm. *De voyage.* Ĕgŏ sŏrōrī meæ cēnam hŏdiē dārĕ vŏlō vīātĭcăm. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 61, scil. ob reditum).

Vīātŏr, ōris. *m. Voyageur.* Quūm vēnīt, ēt tĕrrām sĭccō spŭit ōrĕ vīātŏr. *V.* Ēt tūtă lătĕt ārcĕ vīātŏr. *Id.* Cāntābĭt văcŭūs cōrăm lātrōnĕ vīātŏr. *J.* (10, 22). SYN. Pĕrĕgrīnŭs, ăgvēnă, *qqf.* hōspĕs. EP. Errāns, văgŭs, aūdax, pūlvĕrŭlēntŭs, sĭtiēns, lassŭs, fessŭs, prōpĕrāns, fēstīnŭs, lēntŭs, plĕr. *Voy.* Proficiscor.

Vībĕnnĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Vībĕnnī pătĕr, ēt cīnædē fīlī. *Cat.* (34, 1).

Vībex, ĭcis. *f. Marque de coups de fouet, meurtrissure.* Sī pŭtĕāl mūltă cautŭs vībicĕ flāgēllās. *Pers.* (4, 48). Ādmixtōquĕ ōlĕō vībicĕs cōmprĭmĭt ātræs. *Ser. Sam.* (*vs.* 801. Et *Pl. fr.* apud *Varr. L. L.* 6, 3. Cf. *Paul.* ex *Fest.*).

Vībĭă, *s. f. Nom de femme.* Vībĭă crūdēlī fūnĕrĕ răptă vīrō (*Anthol.* II, p. 132). ‖ Vībĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.*

Vībĭdĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Vībĭdĭus, quōs Mæcēnās ădduxĕrăt ūmbrās. *H.*

Vībrābĭlis, ĕ. *Qui peut être agité ou lancé.* Aūt prætĕr dŏmĭnūm vībrābĭlĭs ōrnŭs Āchīllī. *Aus.* (*Epist.* 24, 109).

Vībrāns, tis. *part. de* Vibro. Jūpĭtĕr, ūt mĕmŏrānt, sĕd nōn aūt fūlmĭnă vībrāns. *L.* ‖ *Ordint. n. Qui s'agite, remue, dardé.* Sībĭlă lāmbēbānt līnguīs vībrāntĭbŭs ōră. *V.* Gōncŭtĭēnsquĕ sŭīs vībrānti tēlă lăcĕrtīs. *O.* Vībrāntĭbŭs hāstīs. *St.* Crīspōquĕ trĕmōrī Vībrāntīs sētæ. *Aus.* (*Mos.* 253). SYN. Vībrātŭs. ‖ *Au fig. Qui reluit.* Ēt sævă vībrāntēs lūcĕ tĕnēbræ. *V. Fl.* SYN. Cōrŭscāns, cōrŭscŭs.

Vībrātŭs, ă, ŭm. *Agité, dardé, lancé.* Trĭfĭdō vībrātă pĕr aūrās Lĭngŭă mīcāt mōtū. *Sil.* Nāmque ĭmprōvīsō vībrātŭs āb æthĕrĕ fūlgŏr Cūm sŏnĭtū vēnīt. *V.* Vībrātă pĕr aūrās Spīcŭlă. *O.* SYN. Vĭbrāns, cōrŭscāns, jăcŭlātŭs, trĕmŭlŭs, etc. ‖ — căpillī. *Cheveux frisés.* Crīnēs Vībrātōs călīdō fĕrrō mўrrhāquĕ mădēntēs. *V.* SYN. Crispŭs, etc. ‖ *Au fig.* Flāmmīs cōrŭscī fūlmĭnĭs vībrātĭŏr. *Aus.* (*Epist.* 21, 5, *de* Iambo).

Vībrō *et* Vībrŏ, ās, ārĕ. *Ébranler, secouer, faire vibrer.* Ōbvĭāque ādvĕrsās vībrābānt flāmĭnă vēstēs. *O.* Ĭnfĕrnās răblēs ārcănă cāvĕrnās Vībrāt. *Cl.* Mūltĭfĭdās rēgis quēm fīllă lĭnguās Vībrāntĕm (draconem). *V. Fl.* SYN. Ăgĭtŏ, quătĭŏ, cōrŭscŏ. ‖ *Lancer, darder.* Aūt trĕmŭlum ēxcūssō jăcŭlūm vībrārĕ lăcĕrtō. *O.* Fūlmĭnă vībrāt Jūpĭtĕr. *Cl.* Spīcŭlăque ĭn sīlvīs tūtă vībrābĭt Āmŏr. *Gall.* (*Eleg. fr. vs.* 72). Ĭnsuētōsquĕ pălŭs rădĭōs Mœōtă vībrāt. *Cl.* SYN. Jăcŭlŏ, jăcŭlŏr, mĭttŏ, etc. *Voy.* Jaculor. ‖ *Au fig.* Dēsīssēmquĕ trūcēs vībrārĕ lāmbōs. *Cat.* (36, 5). ‖ *Frapper d'un reflet.* Ēt trĕmŭlă vībrātŭr ĭmāgĭnĕ pōntŭs. *Sil.* ‖ *n. S'agiter, remuer, être dardé.* Trēsvĕ vībrānt lĭnguæ, trĭplĭcī stānt ōrdĭnĕ dēntēs. *O.* Ūltrix ĭnjūstī vībrāvīt lāncĕă bēllī. *Sil.* SYN. Vībrŏr, micŏ, cōrŭscŏ, trĕmŏ. *Voy.* Vibrans. ‖ *Luire, produire des reflets.* Ĭn trĕmŭlō vībrānt lĭncēndĭă pōntō. *Sil.* Tўrĭō vībrāt tōrŭs ignĕŭs ōstrō. *V. Fl.* Sūmmō quă făx ĭn vērtĭcĕ vībrāt Vīrgĭnĭs. *Avien.* (*Arat.* 472). SYN. Cōrŭscŏ, micŏ.

Vībūrnŭm, ī. *n. Viorne, laurier-tin, arbrisseau.* Quāntūm lēntă sŏlēnt ĭntĕr vībūrnă cŭprēssī. *V.*

Vīcānŭs, ă, ŭm. *Qui court les rues, ambulant.* Nōn vīcānōs hărŭspĭcēs, nōn dē circo ăstrŏlŏgōs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). ‖ *Habitant d'une ferme ou d'un hameau.* Cūnctăquĕ vīcānīs circūm mētĭtă cŏlōnīs. *P. Nol.* (25, 87).

Vīcārĭus, ĭi. *m. Qui tient la place d'un autre, remplaçant.* Dēfūnctūmquĕ lăbōrĭbŭs Æquālī rĕcrĕāt sŏrtĕ vīcārĭus. *H.* ‖ *Esclave en sous-ordre.* Cui dătum ēst? Stĭchō, vīcārĭo ĭpsī tuō. *Pl.* (*As.* II, 4, 27. *Ib.* 28). Sīvĕ vīcārĭus ēst, sĕrvō quī părĕt ūtī mōs. *H.* Essŏ sāt ēst sērvūm, jām nōlō vīcārĭus ēssĕ. *M.* (II, 18).

Vīcātim. *De rue en rue.* Vōs tūrbă vīcātīm hīnc ĕt hīnc săxīs pĕtēns. *H.* (Adde *Prud. Ham.* 469).

Vīcĕ, vīcĕm. *abl. et acc. sing. de* Vinus. Vix ; *pl.* Vīcēs, ĭbŭs. *f. Tour, succession, tour de rôle, réciprocité, échange, alternative.* Dīffŭgĕrĕ nĭvēs grātă vīcĕ vēris ĕt favōnī. *H.* Succēdŭnt sērvāntquĕ vīcēs. *V.* Hāc vicĕ sermōnūm. *Id.* Ĭlīs ăgĭtŭr vīcĭbŭs Trāchīnĭă pūppis, Ēt mŏdŏ sŭblīmĭs, etc. *O.* Ălternārĕ vīcēs. Ipsă vīcēs nātūră sŭbīt. *Id.* Rēmōrūmquĕ părēs dūcĭtĕ sortĕ vīcēs. *Pp.* (III, 19,

12). Spătĭŭm dĭēī nōctĭs ĕxcĭpĭūnt vĭcēs. *Ph.* SYN. Vĭcissĭtūdŏ, *qqf.* ōrbĭs. PHR. Lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* ‖ Vĭcĭbŭs, Pĕr vĭcēs, Ĭn vĭcēs, Ĭn vĭcĕm, *qqf.* Vĭcĕ. *Successivement, tour à tour ; réciproquement.* Mŏdo ădĕst vĭcĭbŭsquĕ rĕcēdĭt. *Man.* (III, 553). Ēt cārā vĭcĭbŭs cērvĭcĕ frŭūntŭr. *St.* Pĕrquĕ vĭcēs mŏdŏ, Pĕrsĕphŏnē, mŏdŏ, Fīlĭă, clāmăt. *O.* Ĭnquĕ vĭcēs ădĭta ātquĕ ĕxhaŭstă pĕrĭcŭlă sæpĕ Cōmmĕmŏrārĕ jŭvăt. Ĭnquĕ vĭcĕm mĕă tē, mē tŭă fōrmă căpĭt. *Id.* Vĭcĕ dĭctă rĕpōrtă. *St.* SYN. Ălternĭs, vĭcissĭm. ‖ Vĭcĕ vērsă. *Voy.* Versus 2. ‖ *Fois.* Dējēcĭt ăcĕr plŭs vĭcĕ sĭmplĭcī (*scil.* non semel). *H.* ‖ *Retour, récompense, peine, châtiment ; rendre la pareille, payer de retour.* Mūltărŭm mĭsĕrās ĕxĭgĭt ūnă vĭcēs. *Pp.* (I, 13, 10). Rēddĕ vĭcĕm mĕrĭtīs. *O.* Nōn pŏtĕrīs ĭpsĕ rĕfĕrrĕ vĭcĕm. *Id.* Vĭcēsquĕ sŭpĕrbæ Tē mănēănt ĭpsŭm. *H.* Vīs āptăm mĕrĭtīs vĭcĕm rĕfĕrrĕ? *Boet.* (4, 4). SYN. Mūnŭs *ou* Pœnă. PHR. Păr rĕfĕrŏ. ‖ *Fonctions remplies à la place d'un autre, en gén. fonctions, rôle.* Ălterĭūs præstārĕ vĭcēs. *O.* Fūngĕrĕ mātĕrnīs vĭcĭbŭs pătĕr. *Pp.* (IV, 2, 75). Fūngăr vĭcĕ cōtĭs. *H.* Ēt vĭcĕ tēlī Sævīt nūdă mănŭs. *J.* (15, 53). SYN. Pārtēs, mūnŭs. ‖ Vĭcĕm hăbērĕ (alicujus rei). *Tenir la place d'une chose, la remplacer, la valoir.* Mōrtīs hăbĕt vĭcēs, Lēntĕ quŭm trăhĭtŭr vītă gĕmēntĭbŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 105). SYN. Ĭnstăr. ‖ — sōlĭs. *La course du soleil dans les différentes saisons.* Sōlĭs ĕxcēssī vĭcēs. *Sen.* (*H. OEt.* 44. Forte legendum *vias*, ut est apud *Virg. Æ.* VI, 797). ‖ *Chances, périls.* Tēstŏr ĭn ōccāsū vēstrō nĕc tēlă nĕc ūllās Vītāvissĕ vĭcēs Dănăūm. *V.* Tĕrrā mărīquĕ pĕr grăvēs bĕllī vĭcēs. *Sen.* (*Oct.* 480). SYN. Discrīmĭnă, pĕrĭcŭlă. ‖ *Sort, ordinaire, sort malheureux.* Tăcĭtĕ gĕmēntēs trīstĕm fōrtūnæ vĭcĕm. *Ph.* Ūt nūnc Mĕnĕdēmī vĭcĕm Mĭsĕrēt mē. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 1). *Voy.* Sors. ‖ † *qqf.* Vĭcĭs. *gén.* Pĕr dēvĭă pāssĭm Dīspĕrsī sŭbĭērĕ, vĭcĭs mĕrĭtīsquĕ lăbōrĕ Æquātō. *Sil.* (VII, 53).

Vīcēnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui a vingt ans.* Tūm lēx mĕ pĕrdĭt quīnă vīcēnārĭă. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 69).

Vīcēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de vingt.* Trīcēnōs, pŭtŏ, bīs, vīcēnōs tĕr, pŭtŏ, nūmmōs. *M.* (IV, 28). Vīcēnōs pērsæpĕ pĕdĕs jăcĕt ōbrŭtă mōlēs. *Sev.* (*Ætn.* 504). SYN. Vīgĭntī.

Vīcēnnĭs, ĕ. *Qui dure vingt ans.* Vīrtūtŭm mĕrĭtīs vīcēnnĭă præcĭpĕ vōtă. *Pub. Optat.* (*Pan. ad Const.* 10, 35).

Vīcēntĭă *ou* Vīcēsĭă, æ. *f.* (Οἰκουμενία). *Vicence, ville de Vénétie.* Fēlĭcĕm mĕrĭtīs Vīcēntĭă lætă rĕfūndĭt. *Fort.* (VIII, 4, 123. Alii leg. *Vicesia*).

Vīcēsĭmŭs *et* Vīgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Vingtième.* Cœpĕrăt, ēt nōndŭm vīcēsĭmă vēnĕrăt ætās. *O.* Sēptĭmă pōst dĕcĭmŭm lŭctum ēt vīgēsĭmă pōrtăt. *Man.* (IV, 462). Cērnĭtĭs ūt pūrō nōx jām vīcēsĭmă cœlō Fūlgĕăt. *Calp.* (1, 77).

Vīcī, *parf. de* Vinco.

Vĭcĭă, æ. *f. Vesce, légume.* Aŭt tĕnŭēs fētŭs vĭcĭæ trīstīsquĕ lŭpīnī. *V.* Flōrĕ sēmĕl læsō pĕrĕunt vĭcĭæquĕ făbæquĕ. *O.*

Vīcĭēs. *adv. Vingt fois.* Ēt pēdĭt dĕcĭēsquĕ vīcĭēsquĕ. *M.* (XII, 77). PPH. Bīs dēnīs vīcĭbŭs. ‖ — (*s. ent.* centena sestertia). *Deux millions de sesterces.* Nōn plēnŭm mŏdŏ vīcĭēs hăbēbās. *M.* (I, 100).

† Vīcĭnē. *adv. Près.* Quāntŭm crēscĭt ăquīs, pīscēs vīcĭnĭŭs ōffĕrt. *Fort.* (III, 12, 11, fluvius). SYN. Prŏpĕ.

Vīcĭnĭă, æ. *f. Voisinage, proximité.* Quāquĕ phărētrātæ vīcĭnĭă Pērsĭdĭs ūrgĕt. *V.* Mōllĭt sŏlĭs vīcĭnĭă cērās. *O.* SYN. Vīcĭnĭtās, prōxĭmĭtās. ‖ † Hĭc *et* Hūc vīcĭnĭæ. *arch. Dans le voisinage, dans les environs, près d'ici.* Ex Ăndrō cōmmĭgrāvĭt hūc vīcĭnĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 42. Adde *Pl. Mil.* II, 3, 2, *hic viciniæ*. Cf. *Char.* 2, 197). ‖ *Le voisinage, les voisins.* Sēd vīdēt hūnc ōmnīs dōmŭs ēt vīcĭnĭă tōtă. *H.* Quærĕ pĕrēgrīnŭm, vīcĭnĭă raŭcă rĕclāmăt. *Id.* SYN. Vīcĭnī.

Vīcĭnĭtās, ātĭs. *f. Proximité.* Vēl vīrtūs tŭă mē, vēl vīcĭnĭtās făcĭt, Ŭt, etc. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 4). SYN. Vīcĭnĭă. ‖ *Approches.* Ĭnvīsă nām vīcĭnĭtās Lūcīs. *Prud.* (*Cath.* 87). SYN. Ādvēntŭs.

Vīcĭnŭs, ă, ŭm. *Voisin, rapproché.* Vīcĭnæ, rŭptīs ĭntĕr sē lēgĭbŭs, ūrbēs Ārmă fĕrūnt. *V.* Vīcĭnĕ Pălæmōn. *Id.* Heŭ, quām vīcĭna ēst ūltĭmă tĕrră mĭhī ! *O.* Nī cōnvĕxă fŏrēt, pārtī vīcĭnĭŏr ēssĕt. *Id.* SYN. Prŏpĭnquŭs, prŏpĭŏr, prōxĭmŭs, fĭnĭtĭmŭs, cōnfĭnĭs, cōntĕrmĭnŭs. ‖ *m. f. Voisin, voisins.* Vīcĭnī ōdĕrūnt, nōtī, pŭĕrī ātquĕ pŭēllæ. *H.* Bŏnŭs sānĕ vīcĭnŭs, ămābĭlĭs hōspĕs. *Id.* Nĕc tŭ vīcĭnō quīdquām cōncēdĕ rōgānti. *O.* Ēt vīcĭnă sēnī nōn hăbĭlĭs Lȳcō. *H.* ‖ *Qui appartient au voisin.* Vīcĭnŭmquĕ pĕcŭs grāndĭŭs ŭbĕr hăbĕt. *O.* SYN. Ălĭēnŭs. ‖ *Au fig.* Ēt mălă sūnt vīcĭnă bŏnīs. *O.* Vīcĭnōquĕ mētŭ tĕrrĕt ūtrŭmquĕ lătŭs. *Id.* ‖ *Prochain.* Quŭm mōrs vīcĭnă flāgĭtābĭt dēbĭtŭm. *Ph.* Vīcĭnō vŏlŭcrīs stāt sēdŭlă pārtŭ. *St.* Spēs tămĕn ēst frāctīs vīcĭnæ pācīs ĭn ūndīs. *O.* SYN. Prŏpĭnquŭs, prŏpĭŏr, ĭnstāns, ĭmmĭnēns. ‖ *Qui se rapproche, analogue.* *Voy.* Similis.

† Vīcĭs. *gén. Voy.* Vice.

† Vīcissātim. *Comme le suiv.* Ăd ārgūmēntŭm nūnc vīcissātim vŏlŏ Rĕmĭgrārĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 46. *Id. Stic.* IV, 1, 27; *Næv.* apud *Non.* 2, 879).

Vīcissĭm. *Tour à tour, à son tour, alternativement.* Hānc vĕnĭām pĕtĭmŭsquĕ dămŭsquĕ vīcissĭm. *H.* Quĭd pŏssĭt ūtĕrquĕ, vīcissĭm Ēxpĕrĭāmŭr. *V.* Sīc ōrĕ vīcissĭm Ōrsă rĕfĕrt. *Id.* SYN. Vīcĭbŭs, ĭnvĭcĕm, ăltĕrnĭs, *qqf.* vĭcĕ, părĭtĕr, cōntrā. PPH. Pĕr vīcēs. Ălternĭs vĭcĭbŭs. *Voy.* Alternis.

† Vīcissĭtās, ātĭs. *f. Comme le suiv.* Vīcissĭtātĕmquæ ĭmpĕrāndī trādĭdĭt. *Att.* (apud *Non.* 2, 893).

Vīcissĭtūdŏ, ĭnis. *f. Succession, tour.* Ōmnĭŭm rērum hĕūs vīcissĭtūdo ēst. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 45). Nīl aūtem ōffĭcĭĕt tēmpŏrĭbŭs vīcissĭtūdŏ. *T. Maur.* (*Met.* 481). *Voy.* Vice.

† Vīctī. *ancien gén. de* Victus, us. (*Pl. Capt.* IV, 2, 75, et apud *Non.* 8, 8.)

Vīctĭmă, æ. *f. Victime, ordint. de gros bétail.* Vīctĭmă quæ cēcĭdit dēxtrā victricĕ vŏcātŭr, Hōstĭbŭs ă dŏmĭtīs hōstĭlă nōmĕn hăbĕt. *O.* Mūgĭtŭs vīctĭmă dīrōs Ēdĭdĭt. *Id.* Măxĭmă taŭrŭs Vīctĭmă. *V.* Nōlŏ vīctĭmās, ăgnĭnīs mē ēxtĭs plăcārī vŏlŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 95). Vīctĭmă pōntĭfĭcŭm sēcūrĭm Cērvĭcĕ tĭngĕt. *H.* SYN. Hōstĭă, taŭrŭs, jŭvēncŭs, jŭvēncă, bōs, văccă, vĭtŭlŭs, vĭtŭlă, *par ext.* ăgnŭs, ăgnă, ŏvĭs, pĕcŭs (udis), bīdēns, căpĕr. EP. Sācrā, plă, sōlēnnĭs, ŏpīmă, vōtă, vōtīvă, dēbĭtă, fēlix, grātă, faŭstă. PPH. Taŭrōrŭm sănguĭs, crŭōr. Săcræ, săcrātæ pĕcūdēs. Vōtīvæ cædĭs bŏnōs. ‖ *Conduire une victime à l'autel, l'immoler.* Vīctĭmăm, taŭrŭm, pĕcūdĕm dŭcŏ, ĭmmŏlŏ, cædŏ, fĕrīŏ, pĕrcŭtĭŏ, jŭgŭlŏ, măctŏ, stĕrnŏ. Ād ārās dŭcŏ. Ănte ārās sīstŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ. Āris ădmŏ-

vĕŏ. Āntĕ ou ăd ārās cædŏ, etc. Victĭmă ante ārās sistĭtŭr. Victĭmă cædĭtŭr, cădit, cōncĭdit, sternĭtŭr, prŏcumbit; āntĕ ārās cădit. Taurŭm, juvĕncum sĕcūrī fĕrĭŏ, etc. Ārăm, ārās, ăltārĭă pĕcŭdum sănguĭnĕ ou crŭōrĕ tingŏ, imbŭŏ, respĕrgŏ, etc. Pĕcŭdī cultrōs subjĭcĭŏ, suppōnŏ. Victĭmă sănguĭnĕ, crŭōrĕ cultrōs tingĭt, infĭcit. VERS. Taurōs Cōnstĭtŭe, ĕt sācrŭm jŭgŭlis dēmittĕ crŭōrĕm. *V.* Ĕt ductŭs cornū stābĭt sācĕr hircŭs ăd ārăm. Mŭltă tĭbi āntĕ ārās nōstrā cădĕt hōstĭă dextrā. Illĭus ārăm Sæpĕ tĕnĕr nōstrīs ăb ŏvīlĭbus imbŭĕt ăgnŭs. Tūră dăbānt, tepĭdusquĕ crŭōr fūmābăt ăd ārās. Tūm rītĕ sācrātās In flammăm jŭgŭlant pĕcŭdēs. Bācchō căpĕr ōmnĭbus ārīs Cædĭtŭr. Placātam Eurÿdĭcen vĭtŭlă vĕnĕrābĕrĕ cæsă. Quūm făcĭām vĭtŭlă prō frūgĭbus. Pĕcŭdūmquĕ crŭōrĕ Pinguĕ sōlum. Sētĭgĕræ fētum sŭīs, intōnsămquĕ bĭdentĕm Āttŭlĭt, ădmōvĭtquĕ pĕcŭs flagrantĭbŭs ārīs. Sănguĭnĕ plācāstīs vēntōs ĕt virgĭnĕ cæsă... Sănguĭnĕ quærēndī rĕdĭtŭs. *Id.* Victĭmă prō tēmplō cūr cădăt ĭctă Jŏvis. *O.* Victĭmă Tārpēĭōs infĭcit ictă fŏcōs. Victĭmă majŏr ădest : Văccă sit ăn taurŭs, nōn ĕst cōgnoscĕrĕ prōmptŭm. Fūsō taurōrŭm sănguĭnĕ cēntŭm. Tellūrī plēnæ victĭmă plēnă dătŭr. Tĕr dēnās cūrĭă văccās Accĭpĭt, ĕt lārgō spārsă crŭōrĕ mădĕt. Ictăquĕ sŭbjectōs incălfăcit hōstĭă cultrōs. Mĭnĭstĕr, Hōstĭă cœlĭtĭbŭs quō fĕrĭēntĕ cădĭt. Vītĕ căpĕr mōrsă Bācchī măctāndŭs ăd ārās Dūcĭtŭr ultōrĭs. *Id.* Plācārĕ ĕt vītŭlī sănguĭnĕ dēbĭtō Cūstodĕs Nūmĭdæ dĕōs. *H.* Ō fōns Bandusiæ... Crās dōnābĕrĭs hœdō. Ævĕt ĭmmōlātō Spargĭĕr ăgnō (ara). *Id.* Illă dĭēs hornīs cædĕm dēnuntĭăt ăgnīs. *Pp.* Cæsūrum tĭbi rūsticās ăd ārās Dūcăm cornĭbus aurĕis jŭvencum. *M.* ‖ *Au fig. Victime.* Victĭmă dēceptŭs dēcĭpientĭs ĕrŏ. *O.* Jŭpĭtĕr, hæc hŏdiē tĭbi victĭmă cōncĭdĕt Ācrōn. *Pp.* (IV, 11, 15). Victĭmă nīl misĕrāntĭs Orcī. *H.* Vivăt, ĕt ŭt Brūtī prōcumbăt victĭmă, rĕgnĕt. *L.* Mē nŭptĭālī victĭmăm fĕrĭăt diē. *Sen.* (*H. OEt.* 348). ‖ *Eccl.* Mītis ămōrĕ plō prō nōbis victĭmă factŭs. *Fort.* (II, 1, 3). Jējunĭōrum dum lĭtāmŭs victĭmăm, Nihĭl hōc prōfectō pūrlus mystĕrĭō. *Prud.* (*Cath.* 894).

Victĭtō, ās, ārĕ. *n. fréq. de* Vivo. Nullum hăbēmŭs ignĕm : ficīs victĭtāmŭs ārĭdis. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 59. *Id.* passim; *Ter. Eun.* V, 8, 43).

Victŏr, ōris. *m. Vainqueur.* Victŏr ăb Aurōræ pŏpŭlis ĕt lĭttŏrĕs Rubrō (Antonius). *V.* Parĭtĕrquĕ rŭēbānt Victŏrēs victiquĕ. *Id.* Sæpe ŭtĭlĕ vincī Victŏrĭs plăcĭdī fecit clēmentĭă multis. *O.* SYN. Triumphāns, ŏvāns, *qqf.* dŏmĭtŏr, sŭpĕrātŏr, dēbellātŏr, triumphātŏr, dŏmātŏr. EP. Clārŭs, īnsignis, cĕlĕbĕr; æquŭs, mītis, clēmēns; dūrus, immītis, æspĕr, īniquŭs. PPH. Spŏlĭis ōrnātus, ōnustŭs, insignis, dĕcōrus, sŭpĕrbus, pŏtītus. Victŏr dŏmĭtō ou fusō hōstĕ, sŭpĕrātis hōstĭbus. Sŭpĕrātō victŏr ăb hōstĕ. Victō hōstĕ sŭpĕrbŭs. VERS. Hūnc tu ōlim cœlō, spŏlĭis Orĭentĭs ōnustum, Accĭpĭes. *V.* Insignis spŏlĭis Marcellus ōpĭmis īngrĕdĭtŭr. Hæctŏrĕ quī rĕdĭt ēxŭvĭas indutŭs Achillī. Victrīcī rĕdĭmītŭs tempŏrā laurō. *Id.* Cuī laurŭs æternōs hŏnōrēs Dālmaticō pĕpĕrīt trĭumphō. *H.* Clārŭm vincēndō nōmĕn hăbēbăt. *O.* Quī vincīt sempĕr, victīs ut parcĕrĕ possĭt. *Id.* Ēxŭvĭis plēnŭs ăb hōstĕ rĕdĭt. *Pp.* Profŭīt hōc vincēntĕ căpī. *Cl.* Exăctō lætŭs certāmĭnĕ victŏr. *Id. Voy.* Vinco, Triumpho. ‖ *Vainqueur dans les jeux.* Victŏrem māgnă prædŏnis vŏcĕ Clōănthŭm Dēclārăt. *V.* Hīc jŭvĕnis, jām victŏr ŏvāns, vestĭglă pressō Haūd tĕnŭīt tĭtŭbātă sōlō. *Id.* ‖ *En parlant d'animaux, de choses.* Insignēm pălmă pĕr grāmĭnă cūrrŭm, Victŏrēsquĕ ōstentāt ĕquōs. *V.* Victŏr Quōslĭbĕt in sāltŭs cōmĭtāntĭbŭs āgmĭnă taurīs Invītō pāstŏrĕ trăhĭt (taurus). *L.* Ōbnīxŭm victŏr dētrūsĭt in aūstrum (æstus). *Id.* Indĕ sĕcūtŭs Pĕr rāmōs victŏr (ignis). *V.* ‖ *Triomphal.* Cūrrū Cæsăr victŏrĕ vĕhērĭs. *O.* SYN. Trĭumphālis. ‖ *Au fig. Triomphant, qui a réussi, dont les désirs sont comblés.* Victŏrquĕ Sīnōn incendĭă miscĕt. *V.* Victŏrquĕ vīrūm vōlĭtārĕ pĕr ōră. *Id.* (Cf. *Non.* 12, 17; *Diom.* 1, 291). Victŏr prōpŏsĭtī sīmŭl āc prōvēnĕrĭs illūc. *H.* Victŏrēm cœlō rĕttŭlĭt illă pĕdĕm (Venus). *V.* SYN. Ŏvāns, ĕxsultāns, *qqf.* cŏmpŏs. PPH. Vōtī cŏmpŏs. ‖ *Nom d'homme, entre autres d'un martyr.* Thēstÿlĕ, Victŏrĭs tŏrmentŭm dūlcĕ Vŏcōnī. *M.* (VII, 28). Massillă Victŏr mārtÿr ăb ūrbĕ vĕnīt. *Fort.* (VII, 8, 142). ‖ † *arch. Comme* Victrix. Victŏrēs lĕgiōnēs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 33).

Victŏrĭă, æ. *f. Victoire.* Tāntŭs ămōr laudŭm, tāntæ ĕst victŏrĭæ cūræ. *V.* Ārdŭă sōllĭcĭtīs victŏrĭă quærĭtŭr ārmīs. *O.* Sæpĭŭs incautæ nŏcŭit victŏrĭă turbæ. *Cl.* SYN. Trĭumphŭs, pălmă, trŏpæŭm, *qqf.* laurŭs. EP. Clāră, nōbĭlis, insignis, mĕmŏrāndă, lætă, sŭpĕrbă; āncĕps, dŭblă. PPH. Pălmæ hŏnŏr, hŏnŏs, hŏnōrēs. Victŏrĭs ou vincēndī glŏrĭă, dĕcŭs. Victrix pălmă, glŏrĭă. Victricēs laurī. *Voy.* Victor, Vinco, Triumphus. ‖ *La Victoire, déesse représentée avec des ailes, une couronne de laurier et une palme.* Īntĕr ūtrumquĕ vŏlăt dūbĭĭs Victŏrĭă pēnnis. *O.* Ipsă dŭcī sācrās Victŏrĭă pandĕrĕt ālās. *Cl.* Mārmŏrĕo in tēmplō rŭtĭlās Victŏrĭă pēnnās Explĭcăt. *Prud.* (*Sym.* 835). ‖ *Au fig. Triomphe, succès.* Quīd, victŏr, gaŭdēs ? hæc tŏ victŏrĭă pĕrdĕt. *O.* (*Fast.* II, 811, scil. decepta virgine. *Id. A. Am.* II, 539).

Victŏrĭānŭs, *et à tort* Victŏrĭānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Ēximĭus mĕrĭtis Victŏrĭānŭs ădest. *Fort.* (IV, 11, 6).

Victŏrīnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Rēgnŭm quūm Victŏrīnŭs hăbērĕt. *Aus.* (*Par.* 4, 9). Victŏrīnŭs ăvŭs quō tāntŭm rhētŏrĕ Rōmă. *Inscr.* (apud *Reines.* p. 1005).

Victŏrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Victŏrī studĭōsĕ, mĕmŏr, cĕlĕr. *Aus.* (*Prof.* 22, 1. Et *Fort.* III, 4, 25).

Victrix, īcis. *f. Victorieuse.* Quă victrix rĕdĭt illă, pĕdĕmque ex hōstĕ rĕportăt. *V. Voy.* Victor. ‖ *En parlant de choses, et au fig.* Ūrĭtĕ victricēs Nēptūnĭă Pĕrgăma flammæ. *O.* Victricēs... Ēlūdĕt pălmās ūnă pŭellă tŭās. *Pp.* (IV, 1, 139). Vincăsquĕ vīrum, victrixquĕ sĭĕs. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 3). Victrix causă dĭis placŭit, sĕd victă Cātōnī. *L.* ‖ *Triomphale.* Intĕr victricēs hēdĕrăm tĭbi sērpĕrĕ laurōs. *V.* SYN. Trĭumphālis. ‖ *Qui a réussi.* Jūnōnēm victrix ăffātŭr vōcĕ sŭpērbă. *V.* ‖ Victrīcĭă. *n. pl.* Victricĭăque ārmă sĕcūtŭs. *V.* Victricĭă fulmĭnă campis. *O.* Victricĭă bĕllă. *St.* Victricĭă signă. *L.* ‖ † *qqf. au sing.* Ōmnĭă surgŭnt Victrīcī concĭpĭtă sōlō. (*Cl. Cons.* VI *Honor.* 24. Ita *Inscr.* ap. *Maff. Mus. Ver.* 170; 2: « Heu facinus victrix! » Id autem non agnoscit *Serv.* ad *Æ.* III, 54).

Victūrŭs, ă, ŭm. *part. fut. de* Vivo. *Qui vivra.* Ăltĕră dās nōstrō victūrŭm nōmĕn ămōrī. *O.* His mē cōnsōlor, victūrŭs suāvĭŭs āc sī. *H.* (Adde *Prop.* IV, 5, 59; *Mart.* VIII, 81; *Man.* IV, 4). ‖ ? *de* Vinco.

Victŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Vinco. *Vaincu; souvent pris subst.* Incēdŭnt victæ longo ordĭnĕ gentēs. *V.* Victīs dŏmĭnābĭtŭr Argīs. Quōndam ĕtĭăm victīs rĕdĭt in præcordĭă virtūs. Ūpă sălūs victīs. *Id.* SYN.

Dēvictŭs, dŏmĭtŭs, sŭpĕrātŭs, dēbēllātŭs, trĭŭmphātŭs, frāctŭs, āttrītŭs, strātŭs, prōstrātŭs, sŭbjectŭs, sūbāctŭs, sŭbdĭtŭs, pārēns, ōbnoxĭŭs. PPH. Bellō victŭs, dŏmĭtŭs. Armīs dēbēllātŭs. PHR. Frācti bellō fātisquĕ rĕpulsī. *V.* Īnfrāctōs ādversō mārtĕ Lătīnōs. *Id.* Mēdūmquĕ flūmĭnă gēntĭbŭs ādditŭm Victīs. *H.* Hostīs tĕrrāquĕ mărīquĕ victŭs. *Id.* ‖ *En parlant d'animaux, et au fig.* Victŭs ăbĭt, lōngĕquĕ ĭgnōtīs ĕxsŭlăt ōrīs (taurus). *V.* Mūltōquĕ jăcebăt Mēmbră dĕō victŭs. Victă sĭtū săecŭlīsquĕ ĕffĕtă sĕnectŭs. Victŭsquĕ ănĭmī rĕspexĭt. Mēne incēptō dēsistĕrĕ victăm? *Id.* ‖ *Fléchi.* Hīc vĕrō victŭs gĕnĭtŏr sē tōllĭt ăd aūras. *V.* Nūm lăcrĭmās victŭs dēdĭt? *Id.* ‖ *Dont les vœux n'ont pas été exaucés.* Nūnc victī, trīstēs. *V.* (*E.* 9, 5). *Voy.* Victor.

Victŭs, ūs. *m. Nourriture, alimens.* Fūndĭt hŭmō făcĭlĕm victŭm jūstissĭmă tellūs. *V.* Et victŭm sĕgĕs ægră nĕgābăt. *Id.* Cædĭbŭs et victū fœdō dēterrŭĭt Ōrpheŭs. *H.* Tūnc victŭs ăbĭĕrĕ fĕrī. *Tib.* (II, 1, 43). Victĭbŭs ĭnvīdit prōstquăm nōn ūtĭlĭs auctŏr. *O.* SYN. Cĭbŭs, ēscă, ălīmēntă, ĕpŭlæ, *qqf.* dăpēs.

Vīcŭs, ī. *m. Hameau, boury. Voy.* Pagus. ‖ *Quartier d'une ville.* Dēfĕrăr ĭn vīcŭm vĕndentēm tūs et ŏdōrēs. *H.* Dīctŭs Scĕlĕrātŭs ăb illā Vīcus. *O.* Et tŭă pătrĭcĭŭs culmĭnă vīcus hăbĕt. *M.*

Vidĕ. *arch. pour* Vidē. Sēd vidē cōnsĭlĭum, sī placĕt. Quīd cōnsilī est? *Pl.* (*Trin.* III, 3, 34. *Id. Cas.* II, 6, 28). Vidē nē dŏlōnĕ cōllŭm cŏmpungām tĭbī. *Ph. Voy.* Cave. ‖ Vidē, sīs, *ou* Vidēsis, *pour* Vide, si vis. Vidēsis quām mōx văpŭlārĕ vis, nīsi āctūtum hinc ăbīs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 204. *Id. Capt.* IV, 2, 103, et passim). Vidēsis nĕ mājōrum tĭbī fortĕ lūmĭnă frīgescānt. *Pers.* (1, 108).

Vidēlĭcĕt. *adv. A savoir, c'est-à-dire, sans doute.* Pŏl haūd pătĕrnum ĭstūc dĕdistī. Vidēlĭcĕt? Dē psaltrĭa hæc aūdīvīt. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 4. *Id. Heaut.* II, 3, 22). Vērā cāntās? vānă vēllĕm. Pătrĭs ămīcŭs vidēlĭcĕt. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 64). SYN. Scīlĭcĕt, etc. ‖ *Comme* Videre licet. Essĕ vidēlĭcĕt ĭn tĕrrīs primōrdĭă rērum. *Lr.* (I, 211. Et *Pl. Stic.* IV, 1, 49. *Cf. Donat.* ad *Ter. Ad.* l. cit.).

Vidĕn'? *pour* Videsne. *Vois-tu?* Vidĕn', ūt gĕnŭīnæ stānt vērtĭcĕ crīstæ? *V.* (*Æ.* VI, 780. Quo *Ennium* prius usum testatur *Serv.*). Vidĕn' ūt trĕpidantĭbŭs ādvŏlăt ālīs? *Tib.* (II, 2, 17. Et *Ter. Eun.* II, 2, 10). SYN. Vidēsnĕ! PPH. Nōnnĕ vidēs?

Vidēns, tis. *Voyant.* Mĕă rēgnă vidēns. *V.* ‖ *absolt. Eveillé.* Jāmquĕ vidēntī Sāngŭinĕīs frōntĕm mŏris et tēmpŏră pingīt. *V.* ‖ *Vivant.* Vivŭs vidēnsquĕ pĕrĕō. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 28). Mōrtŭă cui vīta est prŏpĕ jām vivo ătquĕ vidēntī. *Lr.* (III, 1060).

Vidĕō, ēs, vīdī, vīsŭm, vidērĕ. *Voir, apercevoir.* Aŭt vidēt, aŭt vidissĕ pŭtăt pĕr nūbĭlă lūnām. *V.* Nēc gĕnĕrum Ænēān căptīvă vidēbŏ. *Id.* Vidissēt lăcrĭmās, vultūs vidissēt āmantĭs. *O.* SYN. Ādspĭcĭŏ, cōnspĭcĭŏ, ăccĭpĭŏ, haŭrĭŏ, lĕgŏ, ūsūrpŏ, prōsĕquŏr. Lūmĭnĕ, lūmĭnĭbŭs vidĕō. Vīsŭ comprēndŏ, pĕrcĭpĭŏ. PHR. Vīdi ŏcŭlōs ānte ipsĕ mĕos. *V.* Quōd vidēănt ŏcŭlī, nīl nīsī lĭttŭs, hăbēnt. *O.* Prēndĕrĕ quæ pōssis ŏcŭlōrum lūmĭnĕ. *Lr. Voy.* Adspicio. ‖ *En parlant de choses, et au fig.* Quæquĕ născentēm vidēt ōră sōlēm. *Sen.* (*Hip.* 285). Quæ, Tĭbĕrīnĕ, vidēbĭs Fūnĕră! *V.* Tĕrtĭă rēgnantēm Lătĭō dum vidĕrĭt ætās. *Id.* Gallĭcă rūră vidēt (Apenninus). *L.* ‖ *qqf. Regarder.* Illūd vidē, ŏs ūt. sĭbĭ dīstōrsit cārnŭfex. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 3). Mē vidē. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 55). SYN. Intŭĕŏr, etc. *Voy.* Specto. ‖ *Par ext. Entendre.* Mūgīrĕ vidēbĭs Sūb pĕdĭbŭs tĕrrăm. *V.* Vidīstīn' tōtō sŏnĭtŭs prōcurrĕrĕ cœlō? *Pp.* (II, 13, 49). ‖ *Éprouver.* Et căsŭs ăblĕs vīsūră mărīnōs. *V.* Quam tĭbī mīsĕrĭăm vidī! *Ter.* (*Ad.* V, 4, 13). ‖ *absolt. Y voir clair.* Scīlĭcĕt ĭnsānō nēmŏ ĭn ămōrĕ vidēt. *Pp.* (II, 14, 18). ‖ *Au fig. Être clairvoyant, comprendre.* Ălĭēna ūt mĕlĭŭs vidĕānt ĕt dĭjūdĭcent. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 98). Dŏmĭnūm vidērĕ plūrĭmum ĭn rēbŭs sūīs. *Ph.* Ĭntērdūm vūlgŭs vērūm vidēt. *H.* SYN. Ĭntēlligŏ, *qqf.* săpĭŏ, cōnsŭlŏ. ‖ *Prévoir.* Et tăcĭtī vēntūră vidēbănt. *V.* Săgăx vēntūră vidērĕ. *O.* Evēntūră pătĕr pŏssĕ vidērĕ dĕdīt. *Tib.* (III, 4, 48). *Voy.* Prævideo. ‖ *Voir, décider.* Quæ cōnditiōnēs sūnt : ūtram ăccīpĭās, vidē. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 18). ‖ *Prendre garde, veiller à.* Quīd dē quōquĕ vīro, et cui dīcās, sæpĕ vidētō. *H.* Sēd vidē ĕ nāvī ĕffĕrāntŭr quæ ĭmpĕrāvī ōmnĭă. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 82). SYN. Cūrŏ, ăttēndŏ, cāvĕŏ. ‖ — sĭbī. *Veiller à ses intérêts.* Rēcte ĕgŏ mihī vīdissēm. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 11). SYN. Prōvīdĕŏ, cōnsŭlŏ. ‖ Vīdēris, etc. *C'est à vous de voir, de décider.* Vidērĭt ātrīdes : Hĕlĕnĕn ĕgŏ crīmĭnĕ sōlvŏ. *O.* Vidērĭt ĭstă dĕŭs. *Id.* Vidērĭt hæc bellō vĭrĭdis mănŭs. *St.*

Au pass. Vidĕŏr, ērīs, vīsŭs sŭm, vidērī. *Être vu.* Et fŭgĭt ăd sălĭcēs, et sē cūpĭt ăntĕ vidērī. *V.* Dīvīsquĕ vidēbĭt Pērmīxtōs hĕrōăs, et ĭpsĕ vidēbĭtŭr illīs. *Id. Voy.* Adspicior. ‖ *Ordint. Paraître, sembler.* Ĭmo ĕgŏ Sārdōŏs vidēăr tĭbī ămārĭŏr hĕrbīs. *V.* Hæc ălternāntī pŏtĭŏr sĕntentĭă vīsa est. *Id.* Dă mihī fallĕrĕ, dă jŭstō sānctĭŏquĕ vidērī. *H.* SYN. Hăbĕŏr, dūcŏr. PPH. Spĕcĭēm hăbĕō, gĕrŏ. ‖ Mihī vidĕŏr (aliquid facere). *Je me figure, je crois, il me semble que.* Aūdīrĕ vōcĕm vīsă sŭm mŏdŏ mīlĭtis. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 1). Jām mihī pĕr lūcŏs vidĕŏr sīlvāsquĕ sŏnāntēs Ĭrĕ. *V.* Vidĕŏr flŭvĭŏs spĕctārĕ crŭōrīs. *L.* SYN. Mihī fingŏ. ‖ Mihī vidētŭr, vīsŭm est. *Il me semble bon, j'ai décidé, je veux.* Quīppe ĭtă Nēptūnō vīsum est. *V.* Dīs ălĭtĕr vīsŭm. *Id.* Crĕpŭscŭlō sōlūtŭs, quā vīsum est, vāgŏr. *Ph. Voy.* Libet.

Vīdŭă, æ. *f. Veuve. Voy.* Viduus.

† Vīdŭālis, ē. *De veuvage.* Pērmānsīt bis dēnīs ĭn vīdŭālĭbŭs ānnis. *Inscr.* (apud *Mur.* 75, 2). Nām vīdŭālis ăpex pūpillōrŭmquĕ phălangēs. *Inscr,* (apud *Gruter.* II, p. 1166).

Vīdŭātŭs, ă, ŭm. *Privé, dépouillé.* Ārvăquĕ Rhīpæīs nūnquām vīdŭātă prŭīnis. *V.* Vīdŭātăquĕ lūmĭnĕ rēgnă. *Sil.* Vīdŭātæ jūdĭcĕ lēgēs. *Cl. Voy.* Viduus, Carens. ‖ *Avec le gén.* Ōrbă pĕdŭm pārtĭm, mănŭŭm vīdŭātă vĭcissim. *Lr.* (V, 838).

Vīdŭĭtās, ātis. *f. Manque, dénûment.* Aūxĭlĭ, præsĭdĭ vīdŭĭtās nōs tĕnĕt. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 2. Ubi libentius scandam, vīdŭĭtās). SYN. Ĭnŏpĭă. ‖ *Veuvage. Voy.* Viduus.

Vīdŭlŭs, ī. *m. Hâvre-sac.* Eūm tū cōntĭnŭō vīdŭlūm rĕpōscĭtō. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 65. *Ib.* IV, 4, 86). SYN. Săccŭs, mārsŭpĭum.

Vīdŭō, ās, ārĕ. *Priver, dépouiller.* Tām mūltīs vīdŭāssĕt cīvĭbŭs ūrbĕm. *V.* Et fŏlĭīs vīdŭāntŭr ōrnī. *H.* Fēbrĭs pĕrgĭt vīdŭārĕ sŏpōrĕ. *Ser. Sam.* (*vs.* 989). *Voy. ce mot.*

Vīdŭŭs, ă, ŭm. *Privé, qui manque de.* Vīdŭŭs phărĕtrā Rĭsĭt Āpŏllŏ. *H.* Cōgŏr ădirĕ lăcŭs vīdŭus ă lūmĭnĕ Phœbī (*Culex*, 372). Nēc vīdŭŭm pĕctŭs ămōrĭs hăbĕt. *O.* SYN. Cārens, ĕxpērs, etc. ‖

m. f. Veuf, veuve, célibataire, fille. Quūm jūvīt vīdŭōs răptă Sābīnă vīrōs. *O.* Crūstīs ēt pōmīs vīdŭās vēnēntŭr ăvārās. *H.* Rēgīnă gēntīs vīdŭă Thērmōdōntīăs. *Sen.* (*H. Fur.* 245). Vīdŭās dōrmīrĕ pŭēllās. *Pp.* (II, 24, 17). SYN. *qqf.* Cælēbs, vīrgŏ. PPH. Cōnjŭgĕ, ūxōrĕ vīdŭātŭs, ōrbŭs, prīvātŭs. Cōnjŭgĕ, vīrō, mărītō, cōnsōrtĕ ōrbă, ōrbātă, etc. Sīnĕ cōnjŭgĕ. PHR. Dējēctăm cōnjŭgĕ tāntō. *V.* Quō sĕ răptă bīs cōnjŭgĕ fĕrrĕt? *Id.* Illă sĭbī răptō bīs vīdŭātă vīrō. *M. Voy.* Cælebs. ‖ *Au fig.* Scȳrĭă nēc vīdŭō Dēīdămĭă tōrō. *Pp.* (II, 7, 54). Hōstĭbŭs ēvēnĭăt vīdŭō dōrmīrĕ cŭbīlī! *O.* Ĭn vīdŭō jăcĕō sōlŭs ĕt ĭpsĕ tōrō. *Id.* SYN. Văcŭŭs, cælēbs, sōlŭs. ‖ *Vigne qui n'est pas mariée aux ormeaux, etc.* Ūt vīdŭa ĭn nūdō vītĭs quæ născĭtŭr ārvō. *Cat.* (62, 49). Ēt vītĕm vīdŭās dūcĭt ăd ārbōrĕs. *H.* SYN. Cælēbs. ‖ *Eccl.* Vīdŭă. *La veuve.* Ōrphănŭs, ēxsŭl, ēgēns, vīdŭă nūdĭquĕ jăcēntēs. *Fort.* (IV, 25, 11).

Vīēnnă, æ. *f.* (Οὐίεννα). *Vienne, métropole des Allobroges, sur le Rhône.* Hæc dē vītĭfĕră vēnīssĕ pĭcātă Vīēnnă. *M.* (XIII, 107). Ălpĭnō quæquĕ Vīēnnă jŭgō. *Aus.* (*Par.* 4, 6).

† Vĭĕō, ēs, ērĕ. *Lier, mettre en botte.* Ībānt mălăcī vīērĕ Vĕnĕrĭām cōrōllām. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 4, 10. Cf. *Non.* 1, 925, et *Fest.*).

Vĭĕtŏr, ōrĭs. *m. Vannier; layetier.* Ēt vīētōrem, ēt pīscātōrēm tĕ ēssĕ, ĭmpūrĕ, pōstŭlās. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 61. Alii leg. *vitorem*).

Vĭētŭs, ă, ŭm. *Mou, flasque, mûr, vieux.* Nēc sŭprā căpŭt ējŭsdēm cēcĭdissĕ vĭētăm Vēstēnī sēntīmŭs. *Lr.* (III, 386, de araneo). Præcĭpĭtĕt Scȳthĭcă jŭvēnīs pĭētātĕ vĭētŭm Vōtĭvō dē pōntĕ pătrēm. *Prud.* (*Sym.* 1103). Ēt jām vĭētă Sārra ĭn ălvō fērtŭrĭīs. *Id.* (*Psych. præf.* 47). SYN. Pūtrĭs, flăccĭdŭs, vĕtŭs, sĕnex, etc. ‖ *qqf.* Vĭētŭs. Quī sūdōr vĭētĭīs ēt quām mălŭs ūndĭquĕ mĕmbrĭs Crēscăt, ōdŏr. *H.* (*Epod.* 12, 7. Alii malunt vĭētĭs).

Vīgēnnă, æ. *f. La Vienne, rivière qui se jette dans la Loire.* Quă Vīgēnnă prŏcăx lĭttŏrĕ frăngĭt ăquās. *Fort.* (VIII, 22, 4).

Vīgēns, tis. *part. du suiv.* Hērbæ rōrĕ vīgēntēs. *Lr.* (II, 361). SYN. Vălĭdŭs, vĕgĕtŭs, fōrtĭs, flōrēns, etc.

Vīgĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *n. Être dans sa force.* Pāllŏr ăbĭt, sŭbĭtăquĕ vīgēnt ĭn cōrpŏrĕ vīrēs. *O.* Tū quī jŭvēntæ flōrĕ prīmævō vīgēs. *Sen.* (*Hip.* 620). Mōbĭlĭtātĕ vīgēt, vīrēsquæ ăcquīrĭt ēundō (Fama). *V.* Tū cuī jām cūnæquĕ vīgēnt ănĭmīquĕ vīrīlēs. *V. Fl.* SYN. Vălĕō, pōllĕō. PHR. Dūm dŏlŏr ĭn cūrsu ēst. *O.* ‖ *Être florissant.* Dūm stăbāt rēgno ĭncŏlūmĭs, rēgnūmquĕ vīgēbăt Cōnsĭlĭīs. *V.* Măgnæ vīgŭērĕ Mȳcēnæ. *O.* Ēt, jŭvēnūm rītū, flōrēnt mŏdŏ nātă vīgēntquĕ (verba). *H.* Ēssĕ ĭn dēlĭcĭīs sūmmōquæ ĭn hŏnōrĕ vīgērĕ. *Lr.* (IV, 1149). SYN. Flōrĕō.

Vīgĕscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Prendre de la force.* Jām lætī studĭō pĕdēs vīgēscūnt. *Cat.* (46, 8).

Vīgēsĭmŭs. *Voy.* Vicesimus.

Vīgēssĭs, ĭs. *m. Somme de vingt as.* Ămphŏră vīgēssĭs, mŏdĭūs dătŭr ārĕ quātērnō. *M.* (XII, 76. Alii scrib. *vicessis*).

Vīgĭl, ĭlis, *et* Vīgĭlāns, tis. *Qui veille.* Dūmquĕ vīgĭl Phrўgĭos sērvāt cūstōdĭă mūrōs. *O.* Tōt vīgĭlēs ōcŭlī sŭbtĕr. *V.* Ēt vīgĭlūm cănŭm Trīstēs ēxcŭbĭæ. *H.* Ēt vīgĭlāns stērtĭs, nēc sōmnĭă cērnĕrĕ cēssās. *Lr.* (III, 1062). Quōs cārpănt nūllæ mē vīgĭlāntĕ fĕræ. *Pp.* (III, 15, 16). SYN. Ĭnsŏmnĭs, vīgĭlāx, etc. PHR. Sōmnī pārcissĭmŭs ĭpsĕ ēst. *L.* ‖ *Au fig.* Vīgĭlēmquĕ săcrāvĕrăt ĭgnĕm. *V.* Vīgĭlēs lūcĕrnās Prŏfĕr ĭn lūcĕm. *H.* Lūmĭnă quīn ĕtĭām sūmmă vĭgĭlāntĭă tūrrĕ. *O.* Cūræ vīgĭlēs. *Id.* Vīgĭlēs quēstŭs. *St.* ‖ *Vigilant.* Ădspĭcĭt ĭntēntŭm vīgĭlīquæ hæc aŭrĕ trăhēntĕm. *St.* Tēndĕ ănĭmŭm vīgĭlēm. *Id.* Vīgĭlāntem ēt cūnctă vīdēntĕm Ĭntēndās ănĭmŭm. *H.* SYN. Pĕrvĭgĭl, ăttēntŭs, ārrēctŭs, ăcĕr, sēdŭlŭs, vīgĭlāx. ‖ Vīgĭlāns. *Réveillé.* Jām cērtŭm vīgĭlāns. *H. Voy.* Expergefactus. ‖ *qqf.* Vīgĭl. *Passé sans dormir.* Ēt vīgĭlēs ōbĕūnt lānguēntĭă lūmĭnă nōctēs. *L.* SYN. Vīgĭlātŭs, ĭnsŏmnĭs.

Au pl. Vīgĭlēs, ŭm. *Garde de nuit, sentinelles.* Ĭntĕrĕă vīgĭlūm ēxcŭbĭīs ōbsĭdĕrĕ pōrtās. *V.* Vīx primī prælĭă tēntānt Pōrtārūm vīgĭlēs. *Id.* Tērtĭă jām vīgĭlēs cōmmōvĕrăt hōră sĕcūndōs. *L.* SYN. Vīgĭlĭæ, ēxcŭbĭæ, cūstōdēs, cūstōdĭă. PPH. Vīgĭlūm ēxcŭbĭæ, cūstōdĭæ. PHR. Ēxcŭbĭās ăgō, ăgĭtō, tĕnĕō, sōrtĭōr. Ēō pĕr ēxcŭbĭās. VERS. Nūnc quŏquĕ cōmmūnī pōrtām stătĭōnĕ tĕnēbānt. *V.* Vīgĭl sērvāt cūstōdĭă mūrōs. Mūrōs quī mīlĭtĕ sērvēnt. Ōmnīs pĕr mūrōs lēgĭō sōrtĭtă pĕrĭclūm Ēxcŭbăt, ēxērcētquĕ vĭcēs. Nōctĕm cūstōdĭă dūcĭt Ĭnsōmnēm lūdō. *Id.* Nōctēmquĕ vīgĭl dūcēbăt ĭn ārmīs. *O. Voy.* Custodia. ‖ *Au fig.* Ăt vīgĭlēs mundi, etc. *Lr.* (V, 1435, scil. sol et luna).

† Vīgĭlābĭlĭs, ĕ. *Comme* Vigil. Ō stŭltă nōstrī pĕctōrĭs dōrmītĭō Vīgĭlābĭlĭs, etc. *Varr.* (apud *Non.* 2, 239).

Vīgĭlāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être passé en veillant.* Nēc vĕnĭăt sĭnĕ tĕ nōx vīgĭlāndă mihĭ. *Pp.* III, 13, 2). ‖ *Qu'il faut faire avec vigilance. Voy.* Vigilo.

Vīgĭlāns, tis. *Voy.* Vigil.

Vīgĭlāntĕr. *Avec vigilance.* Ēt quāmvīs dāmnīs vīgĭlāntĕr cūrā rĕsīstĭt. *Prosp.* (*Epig.* 88, 3). *Voy.* Sedulo.

Vīgĭlāntĭă, æ. *f. Veille.* ‖ *Au fig. Soin vigilant.* Ăt sī quōs haŭd ūllă vīrōs vīgĭlāntĭă fūgĭt. *V.* (Et *Ter. Ad.* III, 4, 34). SYN. Sēdŭlĭtās, cūrā, dĭlĭgēntĭă, stŭdĭŭm.

Vīgĭlātŭs, ă, ŭm. *Passé sans dormir.* Ătténuānt jŭvĕnŭm vīgĭlātæ cōrpŏrā nōctēs. *O.* SYN. Vīgĭl, ĭnsŏmnĭs. ‖ *Au fig. Fait à force de veilles.* Hōc prĕtĭŭm cūræ vīgĭlātōrūmquĕ lăbōrŭm Cēpīmŭs? *O.* Vīgĭlātă prælĭă. *J.* (7, 27). SYN. Lūcŭbrātŭs.

Vīgĭlāx, ācis. *Comme* Vigil. Jām strĕpĭt nīdīs vīgĭlāx hĭrūndŏ. *Aus.* (*Eph.* 1, 2). Nēc frŭĭtŭr sōmnō, vīgĭlācĭbŭs ēxcĭtă cūrīs. *O.*

Vīgĭlĭă, æ. *f. Veille, action de veiller.* Fāndī, tăcēndī, sōmnī, vīgĭlĭæ ēst mŏdŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 12). Hāc nōctu ăgĭtāndum ēst vīgĭlĭās. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 27). PPH. Vīgĭl, vīgĭlātă nōx. Vīgĭlēs hōræ. ‖ *En partic. Veilles militaires.* Nōctu ĭn vīgĭlĭām quāndo ĭbāt mīlēs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 84). *Voy.* Vigiles. ‖ *Mystères nocturnes.* Cĕrĕrĭs vīgĭlĭīs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 65). SYN. Mȳstĕrĭă. ‖ *Par ext. Nuit.* Duābŭs vīgĭlĭīs trānsăctĭs, dūcō dēsŭbtō dōmŭm. *Cæc.* (apud *Non.* 12, 1). ‖ *Au fig. Soin vigilant, travail assidu.* Quī măgnæ ōpĕs Ēxăggĕrārĕ quærīt ōmnī vīgĭlĭā. *Ph.* SYN. Cūrā, stŭdĭŭm, lăbŏr, etc.

Vīgĭlĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme; entre autres, Vigile, pape.* Pūblĭcă lĭbertās, Vīgĭlĭ, sānctissĭmæ pāpæ. *Arator* (*A. Ap. præf.* 3).

Vīgĭlō, ās, ārĕ. *n. Veiller.* Sēd vīgĭlō, vīgĭlāntquĕ mĕi sĭnĕ fīnĕ dŏlōrēs. *O.* Nēve ūsquĕ ăd lūcēm vīgĭlēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 47). Rĕdĕō sī vīgĭlātŭr ēt hīc. *M.* (XII, 68). SYN. Pĕrvīgĭlō, *qqf.* ēvīgĭlō. ēxcŭbō. PPH. Nōctĕm vīgĭlō. Nōctĕm vīgĭlēm, in-

sŏmněm dūcŏ, trādūcŏ, pērdūcŏ, trāhŏ, pătĭŏr. Nŏctĕm vĭgīl *ou* vĭgĭlāns dūcŏ. Nūllī sŏmnō sŭccūmbŏ. VERS. Sērŏs hĭbērni ād lūmĭnĭs ĭgnēs Pĕrvĭgĭlānt. *V.* Vărĭō nŏctĕm sērmŏnĕ trāhēbānt. Æquāsēnt nŏctī lūdum, ĭn lūcĕmquĕ tŭlīssēnt. Nĕque ēnĭm mēmbrĭs dăt cūrā quĭētĕm. Nĕc dŭlcī dēclīnăt lūmĭnā sŏmnō. *Id.* Ĭnsŏmnĕm lūdō cērtātĭm dūcĕrĕ nŏctĕm. *St.* Nĕc sŏmnŭs, dŏmĭtŏr cūrārŭm, lūmĭnā sŏlvĭt. *O. Voy.* Insomnis, Dormio. ‖ — nŏctĕm. *act. Veiller pendant la nuit.* Nŏctēs vĭgĭlābăt ăd ĭpsŭm Mānĕ. *H.* Nŏctēs vĭgĭlārĕ sērēnās. *Ir.* (I, 143). Nŏctēs vĭgĭlāntŭr āmārāe. *O.* SYN. Pĕrvĭgĭlŏ, ēvĭgĭlŏ. *Voy.* Vigilandus, Vigilatus. ‖ *Faire sentinelle pendant la nuit.* SYN. Excŭbŏ. *Voy.* Vigiles. ‖ *S'éveiller.* Præcĭpĭtēs vĭgĭlātĕ vĭrī ; cōnsĭdĭtĕ trānstrīs. *V.* SYN. Evĭgĭlŏ, etc. *Voy.* Expergiscor. ‖ *Au fig. Veiller.* Ān tăcĭtă vĭgĭlēt făcĕ Trōĭcŭs ĭgnĭs. *St. Voy.* Vigil. ‖ *Veiller, être vigilant.* Vĭgĭlāndum ēst sēmpĕr : mūltæ ĭnsĭdĭæ fīūnt bŏnĭs. *Att.* (apud *Cic. Planc.* 24). Nāmquĕ ĭstă sŭbĭtă mē jŭbēt bĕnĭgnĭtās Vĭgĭlārĕ. *Ph.* SYN. Cāvĕŏ, prōspĭcĭŏ. ‖ *Avec le dat. Donner ses soins à.* Sī pŏssēm stŭdĭīs vĭgĭlārĕ sĕvērīs. *Pp.* (II, 2, 9). SYN. Ĭnvĭgĭlŏ. ‖ — (aliquid). *Faire avec un soin vigilant.* Quæ vĭgĭlāndă vĭrīs. *V.*

Vīgintī. *indécl. Vingt.* Ād lĭttŏră mīttĭt Vīgintī taŭrōs. *V.* Quāttŭŏr hĭnc răpĭmŭr vīgintī mĭllĭă rhēdĭs. *H.* SYN. Vīcēnī, æ, ă, bīsdēnī, quātērquĭnī. VERS. Bīs dēcĭmæ nūmĕrāntĕm frĭgŏră brūmæ. *M.* Jām tĭbī bīs dēnīs nūmĕrāntĭŏr mēssĭbŭs ānnī. *Calp.*

Vĭgŏr, ōrĭs. *m. Force, vigueur.* Dēbĭlĭtāt vīrēs ānĭmī, mūtātquĕ vĭgōrem. *V.* Ātque hăbĭlis mēmbrĭs vēnit vĭgŏr. *Id.* Cērvīx dēfĕctă vĭgōrĕ. *O.* Ōlĭm jŭvēntās ēt pătrĭŭs vĭgŏr. *H.* SYN. Vis, vīrēs, vīrtŭs, rōbŭr. *Voy.* Vis. ‖ — ĭgnĕŭs. *Force qui anime les êtres, vie.* Ĭgnĕŭs ēst ōllĭs vĭgŏr ēt cœlēstĭs ōrĭgŏ Sēmĭnĭbŭs. *V.* ‖ *Au fig.* Sĕd vĭgŏr ĭngĕnĭī quōndăm Vĕlōcĭs. *O.* SYN. Vis. ‖ *qqf. Au plur.* Vīncĭs, ăĭt, nōstrōs mīrāndō ārdōrĕ vĭgōrēs. *Sil.*

Vīlānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Dīcĕrĕ, Vīlānŏ sĭt, prĕcŏr, ălmă quīēs (*Anth.* II, p. 282. Quod nomen est *Villanus*, non geminata littera).

Vīlēscŏ, ĭs, lŭī, lēscĕrĕ. *n. Perdre son prix.* Thēsaurŭs nĭgrāntĕ ōcŭlīs vīlēscĭt hŏnōrĕ. *Prud.* (*Psych.* 596). Vīlēscit prĕtĭŏ dēprĕtĭātŭs hŏmŏ. *P. Nol.* (22, 56). Āt pōstquam ārgēntŏ dēfōrmĭs vīlŭīt ætās. *Avien.* (*Arat.* 318). SYN. Sōrdĕŏ.

Vīlĭpēndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mépriser.* Ētĭāmnŭm mē vīlĭpēndĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 58).

Vīlis, ·ĕ. *Qui est à vil prix, à bon marché; sans valeur, vil, méprisable, vulgaire.* Nēquĕ quĭdquām vīlĕ nūncĕst, nĭsī mōrēs mălī. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 10). Ōlĕŏ cōstās ăgĭtātŏr ăsēllī, Vīlĭbŭs aŭt ōnĕrāt pōmĭs. *V.* Vīlĭă tūră. *Pp.* Vēnit vĭlissĭmă rērŭm hīc āquă. *H.* Vīlēm rĕdĭgātŭr ăd āssēm. *H.* Vīlēm spērnĕ cĭbŭm. Nām gĕnŭs ēt vīrtŭs, nĭsī cūm rē, vĭllŏr ălga ēst. *Id.* Nŏs ānĭmæ vīlēs, ĭnhūmāta ĭnflētăquĕ tūrbă. *V.* Dă rĕdĭtŭm pŭĕrō, sĕnĭs ēst sī grātĭă vīlis. *O.* Sī, dūm mē cārĕās, ēst tĭbī vīlĕ mŏrī. *Id.* SYN. Abjectŭs, contēmnendŭs, contēmptŭs, spērnendŭs, aspĕrnāndŭs, dēspectŭs, dēdĭgnāndŭs, aspĕrnabĭlis, vŭlgārĭs, nĭbĭlī. PPH. Mĭnĭmī *ou* nullĭus prĕtĭī. PHR. Plēbējŏs călĭcēs ēt paŭcīs æssĭbŭs ēmptŏs. *J.* ‖ Vīlī (*s. ent.* pretio). *A vil prix.* Ĭnstrŭctām vīlī vēndĭs, Āmœnĕ, dŏmŭm. *M.* (XII, 66. Et *Pl. Epid.* 1, 1, 49). ‖ *n. pris subst. Chose sans valeur.* Vīlĕ lātēns vīrtŭs. *Cl.* Tū pŏscĭs vīllă rērŭm. *H.* ‖ *adv. Voy.* Viliter.

Vīlĭtās, ātis. *f. Bas prix ; mépris.* Cārum ŏffĕrrĕ mē mĕŭm căpŭt vīlĭtāti. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 54).

Vīlĭtĕr. *adv., et* Vīlĕ. *n. A bas prix, sans valeur.* Vīscĕrĭbŭs bŏnŭs ēst : cētĕră vīlĕ săpīt. *M.* (XIII, 84). Ēt vīlĕ vīrēntēs Hēspĕrĭdŭm (ramos). *Cl.* Vēnīrĕ pōtĕrīs ĭntēstīnīs vīlĭŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 28).

† Vīllŏ, ās, ārĕ. *Avilir.* Tŭă vīllă quæ tē vīlĭtānt. *Turp.* (apud *Non.* 2, 896). SYN. Dēdĕcŏrŏ.

Villă, æ: *f. Maison des champs, métairie, maison de plaisance.* Ēt jām sŭmmă prŏcŭl vīllārŭm cūlmĭnă fūmānt. *V.* Nĭtĭdĭs fūndātă pĕcūnĭă villis. *H.* Hīnc nŏs Cŏccēji rĕcĭpit plēnissĭmă villă Sŭpīnī vīllă cāndēns Tūscŭlī. *Id.* SYN. Vīllŭlă, prædĭŭm; rūs.

Villānŭs. *Voy.* Vilanus.

? Villātŏr, ōrĭs. *m. apocope de* Cavillator. (Sic leg. *Muret.* apud *Pl. Truc.* III, 2, 15.

Villĭcă, æ. *f. Voy.* Villicus.

Villĭcŏr, āris, ārī. *d. Exploiter une ferme, être intendant de propriétés rurales.* Lōngĕ ăb ūrbĕ villĭcārĭer, quŏ hĕrŭs rārēntĕr vēnīt. *Pomp.* (apud *Non.* 2, 897). Philōn, mĕis quī villĭcātŭs prædĭis. *Aus.* (*Epist.* 22, 1). ‖ *Vivre à la campagne.* Egŏ nōndum ētĭam hīc villĭcābăr, Phædrĭă. *Turpil.* (apud *Non.* l. c.).

Villĭcus, ī. *m., et* Villĭcă, æ. *f. Fermier, fermière; intendant de propriétés rurales; en gén. campagnard.* Villĭcĕ silvārum ēt mihī mē rĕddentis ăgellī. *H.* Cūstōdēm mēdĭŏ stătŭīt quām villĭcŭs hŏrtŏ. *M.* (III, 68). Seū Prænēstĭnŏ tĕ villĭcă lēgit ĭn hŏrtŏ. *Id.* (IX, 61). Āspărăgī, pŏsĭtŏ quōs lēgit villĭcă fūsŏ. *J.* (11, 69). SYN. Cōlŏnŭs, rūstĭcŭs, cŏlōnă, rūstĭcă. ‖ *Par ext. Intendant.* Villĭcŭs ærārī quōndām, nūnc cūltŏr ăgēllī (*Auct. Priap.* 82, 4). Pēgăsŭs ăttŏnĭtæ pŏsĭtŭs mŏdŏ villĭcŭs ūrbī. *J.* (4, 77). SYN. Præfectŭs. ‖ — ŭs, ă, ŭm. *De ferme, campagnard.* Ēt jăcŭlă, ēt fūndās, ēt villĭcă nōmĭnă līnī. *Aus.* (*Epist.* 4, 56). SYN. Villāticŭs.

Villĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Villĭŭs īn Faŭstă Sūllæ gĕnĕr. *H.*

Villōsŭs, ă, ŭm. *Velu.* Præcĭpŭămquĕ tŏro ēt villōsī pĕllĕ lĕōnĭs. *V.* Villōsăquĕ sētīs Pēctŏră sēmĭfĕrī. *Id.* Nōbĭlĭŭs villōsă tĕgānt tĭbī lĭntĕă cĭtrŭm. *M.* (XIV, 138). SYN. Sētōsŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Villōsă cōlŭbrīs Gŭttŭră. *O.*

Villŭlă, æ. *f. dimin. de* Villa. Prōxĭmă Cāmpānō pōntī quæ villŭlă tĕctŭm Præbŭĭt. *H.* (*Id. Sat.* II, 3, 10 ; *Anth.* II, p. 568).

Villŭlŭs, ī. *m. dimin. de* Villus. Sōrdēbānt tĭbī villŭlī. *Cat.* (61, 156).

Villŭm, ī. *n. dimin. de* Vinum. *Petit vin, piquette.* Ăbĕam, ătque ēdōrmĭscam hŏc villī. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 11. Cf. *Prisc.* 1, 536). SYN. Vāppă.

Villŭs, ī. *m. Touffe de poils, poil* (*des animaux ou des étoffes*). Ūdīsque ārĭēs in gŭrgĭtĕ villīs Mĕrsātŭr. *V.* Brāchĭă cœpērunt nīgrīs hŏrrēscĕrĕ villīs. *O.* Vēllĕră cūm Mĭnўĭs nĭtĭdō radĭāntĭă villō. *O.* Călfăcĭūnt villī păllĭă vēstră mĕī. *M.* (XIV, 136). Tōnsīs māntīlĭă villīs. *V.* SYN. Pīlī, sētæ, *qqf.* vēllŭs.

Vīmĕn, ĭnĭs. *n. Baguette, branche flexible.* Dūm tĭbī dē vĭrĭdī fiscellăm vīmĭnĕ tĕxŏ. *V.* Vīmĭnĕ quērnō. Vīmĕn ăcānthī. Āspĕră rūscī Vīmĭnă. *Id.* Tūm fiscellă lĕvī dētĕxta ēst vīmĭnĕ jūncī. *Tib.* (II, 3, 15). Ni dĕŭs hŏrrēntēm Lēthæō vīmĭnĕ mūlcēns. *St.* SYN. Virgă, scĭplŏ, frūtex. *Voy.* Virgultum. ‖ *Par ext. Corbeille, panier.* Sēmŏdĭŭsquĕ fabæ, cūm vīmĭnĕ pīcēnārŭm. *M.* (VII, 53. *Id.* IV, 89).

GTN. Fiscīnă, fiscēllă, etc. ‖ *Ruche.* Ut rēlēvēnt dēmpti vīmĭnă cūrvă făvī. *O.*

Vīmĭnālis (mons, collis). *m. Une des collines de Rome.* PHR. Dictūmquĕ pētūnt ă vīmĭnĕ cōllĕm. *J.*

Vīmĭnĕŭs, ă, ŭm. *Fait de branches flexibles.* Dŭŏ vīmĭnēi făscēs vīrgārum. *Pl.* (*Ep.* I, 1, 25). Vīmĭnĕāsquĕ trăhīt crātēs. *V.* SYN. Vīrgĕŭs.

Vin'. *pour* Visne? *Veux-tu?* Vin' tū gaūdērĕ rēlīctīs? *Pers.* (6, 63. Et *Pl. Pers.* IV, 4, 105).

Vīnālĭă, lōrŭm *ou* ĭŭm. *n. pl. Fêtes romaines lors de la floraison de la vigne et à la clôture des vendanges.* Cūr ĭgĭtŭr Vĕnĕrīs fēstŭm Vīnālĭă dīcānt. Quærītŭs. *O.* Dictă dĭēs hĭnc ēst Vīnālĭă. *Id.*

Vīnārĭum, ĭī. *n. Vase à mettre du vin.* Ĭnvĕrtūnt Ālbĭfānīs vīnārĭă tōtă. *H. Voy.* Amphora.

Vīnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne le vin, qui contient du vin.* Quăsī văscŭlŭm vīnārĭum. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 46. *Id. Mil.* II, 2, 43, *cella vinaria*). ‖ *Subst. m. Marchand de vin.* Vīnă... vēndĭdī vīnārĭō. *Pl.* (*As.* II, 4, 30).

Vīncēntĭŭs, ĭī. *m., et* Vīncēntĭă, æ. *f. Noms d'homme et de femme; entre autres, Saint Vincent.* Ĭnvīdĭă fātī răpītŭr Vīncēntĭă flōrēns (*Anth.* II, p. 87). Ĭndĕ, Vīncēntī, tŭă pălmă nāta ēst. *Prud.* (*Peri.* 1116).

? Vīncĕŭs, ă, ŭm. *De lien.* (Sic quidam leg. apud *Pl. Stic.* IV, 2, 56, ubi alii melius *juncea.*)

Vīncĭbĭlis, ĕ. *Qu'on peut vaincre.* ‖ *Qui peut vaincre.* Jūstam illăm causām, făcilĕm, vincĭbĭlem, ōptūmăm. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 48. Sic *Donat.* interpretatur). Vīncĭbĭlēmquĕ pētīt clāngōrĕm (*Anth.* II, p. 329).

Vīncĭō, īs, xī, ctŭm, cīrĕ. *Lier, attacher.* Pūrpŭrĕās āltĕ sūrās vīncīrĕ cōthūrnō. *V.* Nēc vīncīrĕ nōvīs tēmpŏrā flōrĭbŭs. *H.* Ānnŭlĕ, fōrmōsæ dīgĭtūm vīnctūrĕ pŭēllæ. *O.* Āppōsĭtīs vīncītŭr vītĭbŭs ūlmŭs. *Id.* SYN. Ēvīncĭō, dēvīncĭō, rēvīncĭō, nēctō, ĭnnēctō, cōnnēctō, lĭgō, ăllĭgō, cōllĭgō, rēllĭgō, ōblĭgō, strĭngō, cōnstrĭngō, ōbstrĭngō, ădstrĭngō, nōdō, cōērcĕō, cōhĭbĕō, ĭmpĕdĭō, ĭmplĭcō, ărctō, cōărctō, *qqf.* cĭngō, ĭncĭngō, tĕnĕō, cōntĭnĕō, rĕtĭnĕō, illăquĕō, ĭrrētĭō, prēmō, cōmprīmō, rēdĭmĭō. PPH. Vīncīō, vīncīs, nōdō strĭngō, cōērcĕō, etc. Nēxū cōērcĕō. PHR. Nōn vīncŭlă nāvēs Ūllă tĕnēnt, ūncō nōn ăllĭgāt ăncŏră mōrsū. *V. Voy.* Nodo. ‖ *En partic. Charger de liens, enchaîner.* Vīnxĕrāt ēt pōst tĕrgă mānŭs. *V.* Grăvĭbŭs vīncītĕ cātēnīs. *O.* Vīncītē sēptăm nōctē tĕnēbrōsī spĕcŭs. *Sen.* (*Ag.* 999). SYN. Cōnstrĭngō, nōdō, cōērcĕō. PPH. Vīncŭlă, vīnclă, cātēnās dō, ădd̆ō, ĭnjĭcĭō, ădhĭbĕō, ĭntēndō, nēctō, lĭgō, ĭmpōnō, etc. Vīnclīs, cātēnīs dō. Vīnclīs, cātēnīs cōnstrĭngō, cōērcĕō, ōnĕrō, căpĭō, cōhĭbĕō, prēmō, etc. Nōdīs vīnclō. Nēxū, nexĭbŭs ădstrĭngō, cōnstrĭngō. Mānĭbŭs, pĕdĭbŭs, cōllō vīncŭlă ĭnjĭcĭō, circumdō, etc. Cōmpĕdĕ, mānĭcīs vīnclō, lĭgō, nēctō, etc. VERS. Mox ŭbĭ cōrrēptŭm mānĭcīs vīnclīsquĕ tĕnēbīs. *V.* Tĕnĕrās ārcēbānt vīncŭlă palmās. Mānĭcīsquĕ jăcēntēm Occŭpăt. Cōntĕndĕ tĕnăclă vīnclă. Hīc tĭbī, nătĕ, prīus vīnclīs căpĭēndŭs. Vīm dūrăm ēt vīncŭlă căptō Tĕndĕ. Vīnclīs ēt cārcĕrĕ frēnăt. *Id.* Hūnc tū cōmpēscĕ cātēnā. *H.* Mē pătĕr sævīs ōnĕrĕt cātēnīs. *Id.* Ĭnvādĭt, vīncītquĕ mānŭs pōst tĕrgă cātēnīs. *O.* Tĕnĕrĕ cōnātŭr pālmās : vīs ĭmpróbă ferrī Ĭmpĕdĭt. Fĕrrātæ cōllō sonŭērĕ cātēnæ. Nēxæ pĕr cōllă cātēnæ. Mĭnăclă cōllō Vīnclă lĭgābāntŭr. Aŭt dărĕ căptīvās ĭn fĕră vīnclă mānŭs. Indignō circumdăt vīncŭlă cōllō. Ārrēptămquĕ cōmă, flĕxīs pōst tĕrgă lăcĕrtīs, Vīnclă pătī cōgĭt. *Id.* Ætĕrnīs quĕrĭtŭr lĭvĕrĕ cătēnīs Brāchĭă. *Pp.* Āccĕpĕrĕ tŭæ, Rōmŭlĕ, vīnclă mānŭs. *Id.* Crūră lĭcĕt dūrā cōmpĕdĕ vīnctă sŏnēnt. *Tib.* Bărbărā fĕrrātis ĭnnēctŭnt cōllă cātēnis. *Cl.* Cōllō sōnŭērĕ cātēnæ. *Id.* Āst ăllās mānĭcæquĕ lĭgānt tĕrrētăsquĕ cātēnæ. *L.* Aŭt prōfŭgōs fĕrrī pōndĕrĕ nēctĕ pĕdēs. *Aus.* Ădstrĭnxĕrĕ pĕdēs scōpŭlis, ĭnjēctăquĕ vīnclă. *Man.* Căptīvă dăbĭt brāchĭă vīnclīs *Sen. Voy.* Vinctus. ‖ *Au fig.* Tēntātūră pĕdēs ōlim vīnctūrăquĕ lĭnguăm (uva). *V.* Mūltō mēntēm vīncīrĕ lȳæō. *Pp.* (III, 4, 43). SYN. Lĭgō, dētĭnĕō, ădstrĭngō, etc. ‖ *Enchainer par des cérémonies magiques.* Hōstīlēs lĭnguās ĭnīmīcăquĕ vīnxĭmŭs ōrā. *O.* ‖ *Unir.* Vīncta ēst nūmĭnĕ tēstĕ fĭdēs. *O.* Vīnxīt ămōrĕ dĕăm. *Id.* Vīncītŭr nōn cērtō fœdĕrĕ lēctŭs. *Pp.* (III, 20, 21). SYN. Dēvīncĭō, cōnstrĭngō, ōblĭgō, etc. PHR. Dĕōs cātēnæ cōllĭgānt ădūltĕrōs. *Prud.*

Vīnclŭm, ī, *n. Voy.* Vinculum.

Vīncō, ĭs, vīcī, vīctŭm, vīncĕrĕ. *En gén. Vaincre.* ‖ *Vaincre à la guerre.* Rēddĕ mĕis : vīcīstī, ēt vīctŭm tĕndĕrĕ pālmās Aŭsōnĭī vīdĕrĕ. *V.* Caūsă quī vīncīt, vincăt ēt ārmīs. *O.* Dĕcĭmō jām vincĭtŭs ānnō. *L.* Hŭīc vincĕrĕ tārdĕ, Vīncī pænĕ fŭīt. *Cl.* SYN. Dēvīncō, dēbĕllō, sŭpĕrō, dŏmō, stĕrnō, ēxpūgnō, cōntūndō, fŭndō, frāngō, sŭbjĭcĭō, sŭbĭgō, āttĕrō. PPH. Victŏr rĕdĕō, sŭpĕrātō hōstĕ *ou* ăb hōstĕ rĕdĕō, ĕ cērtāmĭnĕ rĕdĕō. Clādĕ āfflĭcō, frāngō, cōntundō, etc. Ārmīs dēbellō, cōntundō. Bĕllō, cērtāmĭnĕ, pūgnā vincō. Victŏrĭs dĕcŭs, hŏnōrĕm fĕrō, rĕfĕrō. Triumphŭm, trŏpæŭm, pălmām rĕfĕrō. VERS. Cēssērĭt Aŭsōnĭō sī fōrs victōrĭă Tūrnō. *V.* Ēgrĕgĭăm vērō laūdem ēt spŏlĭa ămplă rĕfĕrtĭs. Hēspĕrĭām sŭă sūb jŭgă mittēnt. Sī vērō căpĕre ĭtălĭăm scēptrīsquĕ pŏtīrī Contīgĕrĭt victōrī. Trōjānīs cūm mūltō glōrĭă vēnit Sănguĭnĕ. Sī nōstrum ānnŭērĭt victōrĭă mārtĕm. *Id.* Trādĭdĕrāt dŏmĭtās jām tĭbī Rhēnŭs āquās. *O.* Ārctōās dŏmŭī gēntēs, Ĭnīmīcă sūbēgī Ārmă mĕtŭ. *L.* Mœnĭă vīctŏr Corrīpŭīt. Tōtum sūb Lătĭās lēgēs quūm mīsĕrĭs ōrbĕm. *Id.* Hānc ēgŏ vēl rēgnō vīctōr vēl mōrtĕ tĕnēbō Victŭs hŭmŭm. *Cl.* Tāntă clādĕ sŭpĕrbŭm Contūdĭmŭs Tănaĭm. Victŏrĭă nūllă Clārĭŏr aŭt hŏmĭnŭm vōtīs ōptātĭŏr ūnquăm Contīgĭt. *Id. Voy.* Victor, Triumpho, Subigo. ‖ *Vaincre dans une lutte, dans les jeux.* Ămphĭtrȳōnĭădēs vidĭt, quūm vincĕrĕt Hȳdrăm. *L.* Nōn jām primă pĕtīt Mnestheŭs, nĕquĕ vincĕrĕ cērtō. *V.* PHR. Mĕrĭtæquĕ ēxspectānt præmĭă pălmæ. *V.* ‖ *En gén. Vaincre, triompher, l'emporter.* Ēt mē sērvŭlŭm, Quī rĕfĕrrĕ nōn aūdēbăm, vicit. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 27). Vincŏr ăb Ænēā. *V.* Nōn mē cārmĭnĭbŭs vincĕt, nōn Thrăcĭŭs Ōrphĕūs. Vincĕt ămōr pătrĭæ. *Id.* Quī fōrtŭbŭs ārmīs Āctă pătrĭs vincĕt. *O.* Sēd fōrmă vincĭs, vincĭs măgnĭtudĭnĕ. *Ph.* SYN. Sŭpĕrō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Gagner sa cause.* Vincĕrĕ ērānt ōmnēs dīgnæ, jūdĕxquĕ vērēbar. *O.* Fabĭō vēl jūdĭcĕ vincām. *H.* ‖ *Voir ses vœux comblés.* Rūmpāntŭr ĭnĭquī : Vicīmŭs. *Pp.* (I, 8, 28). Vicīmŭs, ĕxclāmāt. *O.* (*Met.* VI, 513). ‖ *Fléchir, gagner.* Ēt ēst quī vīncī pŏssīt. *H.* SYN. Flĕctō, etc. ‖ *Séduire.* Pĕnēlŏpēn ipsām, pērstă mŏdŏ, tēmpŏrĕ vincēs. *O.* SYN. Dŏmō, cōrrumpō, etc. ‖ *Démontrer, prouver.* Quīd nūnc? vincŏn' ārgūmēntīs, tē nōn ēssĕ Sōsĭām? *Pl.* (*Amp.* I, 1, 277). Mūltă sīmŭl vincām cōnsurgĕrĕ nūbĭbŭs ipsis. *Lr.* (VI, 497). Vincĕt ēnĭm stultōs rătĭō ĭnsānīrĕ pŏētās. *H.* SYN. Cōnvincō, pērvincō, prŏbō, ōstendō, etc. ‖ *Convaincre quelqu'un.* Ērgō nēgatŭm vincŏr ŭt

crēdām mīsĕr. *H.* ‖ *Triompher d'un sujet.* Nēc sum ănĭmī dŭbĭūs, vērbīs ĕă vīncĕrĕ māgnŭm Quām sĭt. *V.* ‖ *qqf. Surpasser en montant, gravir.* Ălta Sŭbūrānī vīncēnda ĕst sēmĭtă clīvī. *M.* (V, 22). Ăscēnsū vīncĕrĕ mōntēs. *Cl.* Ăcrā vīncĕrĕ sūmmŭm (de sagittis). *V. Voy.* Supero. ‖ *Triompher du temps, vivre au delà.* Cōntra ĕgŏ vīvēndō vīci mĕă fātă. *V.* Mūltă... dūrāndō săcŭlă vīncīt. *Id.* ‖ *Amollir par la cuisson.* Aŭt vincĕrĕ flāmmă (viscera). *V.* SYN. Dŏmŏ. ‖ *Éteindre.* Flāmmām Vincĕrĕ flŭmĭnĭbŭs nōn pŏtŭīssĕ sŭīs. *O.* Exhaustō jām flūmĭnĕ vicĕrāt æstŭm. *Pp.* (IV, 9, 72, scil. sitim). SYN. Dŏmŏ. *Voy.* Restinguo. ‖ *Vaincre, en parlant des choses.* Nōctēm flāmmīs fūnālĭă Vincūnt. *V.* Nĕ nāvēs tūrbĭnĕ ventī Vincāntŭr. *Id.* Nōn illŭd ŏpŭs tĕnŭissĭmă vincānt Stāmĭnă. *O.* Vincĕt ŭbī ērāsās bārbă pūdendă gĕnās. *Pp.* (IV, 8, 26).

Au pass. Vincŭr. *Être vaincu. Voy. le précéd.* ‖ *Céder.* Quērnāquĕ glāns vĭcta ĕst ūtĭlĭōrĕ cĭbō. *O.* SYN. Cēdŏ, etc.

Vīnctŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Vincio. *Lié, attaché.* Pūnĭcĕō cānās stāmĭnĕ vīnctă cŏmās. *Pp.* (IV, 3, 52). Vīnctī cornŭă vittīs. *O.* SYN. Ēvīnctŭs, nexŭs, lĭgātŭs, etc. ‖ *Chargé de liens, enchaîné.* Ēt cēntūm vīnctŭs āhēnīs Pōst tērgŭm nōdīs. *V.* Spēs ētĭām vălĭdă sōlātŭr cōmpĕdĕ vīnctŭm. *Tib.* (II, 6, 25). Pārs ăgĭtŭr vīnctīs pōst tērgŭm căptă lăcĕrtīs. *O.* SYN. Cōnstrictŭs, rēvīnctŭs, lĭgātŭs, căptīvŭs, etc. PPH. Mānŭs, pălmās, brāchĭă vīnctŭs, rēvīnctŭs. Mānĭbŭs vīnctīs, rēvīnctīs. Cōllă vīnctŭs. Cōmpĕdĕ nexŭs. VERS. Mānŭs pōst tērgă rēvīnctŭm. *V.* Ībūnt āntĕ dŭcēs ōnĕrātī cōllă cătēnīs. *O.* Grăvĭbŭsquĕ cŏĕrcĭtă vīnclīs. Vīncŭlaquĕ căptīvă rēgēs cērvĭcĕ gĕrēntēs. *Id.* Circūmdătă cōlla cătēnīs. *Pp.* In māgnă cōmpĕdĕ fŏssŏr. *J. Voy.* Vincio, Revinctus. ‖ *Au fig. Enchaîné.* Ūndāquĕ vīnctă gĕlū. *O.* Sōmnō vīnctă jăcēbās. Sīc mĕă lēgĕ dătă vīncta ătque ĭnclūsă Thălĭa ĕst. *Id.* Mē rētĭnēnt vīnctūm fŏrmōsæ vīnclă pŭellæ. *Tib.* (I, 1, 55).

† Vīncŭlātŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Quāsī vīncŭlātĭs præērlt. *P. Nol.* (13, 752).

Vīncŭlŭm *et sync.* Vīnclŭm, ī. *n. Lien, attache.* Mōllīt ŏdōrātās, pĕnnārŭm vīncŭlă, cērās. *O.* Tĕxtāquĕ cōmpŏsĭtă jūncĕă vīnclă rōsā. *Id.* Nōdōs ēt lĭnĕă vīncŭlă rūpīt. *V.* SYN. Nexŭs, nōdŭs, *qqf.* rētĭnācŭlă, fūnĭs, fascĭă, lōrŭm. EP. Fīrmŭm, vălĭdŭm, ārctŭm, tĕnāx. ‖ *En partic. Liens, chaînes.* Mārs quŏquĕ dēprēnsŭs fabrĭlĭā vīncŭlă rūpīt. *O.* Mōx vīncŭlă fĕrrī Exēdĕrĕ sĕnĕm. *L.* Sūstŭlĭt ēxūtās vīnclĭs ăd sīdĕră pălmās. *V.* SYN. Cătēnă, nōdī, mānĭcæ, cōmpĕdēs (*pl.*). PPH. Vīncŭlă fĕrrī. Vīnclōrŭm nōdī, nexŭs, cōmpāgēs, rētĭnācŭlă. *Voy.* Catena, Carcer. ‖ *Enchaîner. Voy.* Vincio. ‖ *Faire délier les chaînes, détacher.* Vīncŭlă, vīnclă, cătēnās sōlvŏ, lāxŏ, rĕlāxŏ, rĕmīttŏ, dēmŏ, ădĭmŏ, lĕvŏ. Vīnclis, cătēnis ēxŭō, lĕvŏ, ēxōnĕrŏ. ‖ *Lacet pour se pendre.* Āptābăt pāllēntī vīncŭlă cōllō. *O. Voy.* Strangulo. ‖ *Cordon pour sceller les lettres.* Chărtă sĭt ă vīnclis nōn lăbĕfăctă sŭīs. *O.* (*Id. Trist.* IV, 7, 7). ‖ *Rubans employés dans la coiffure.* Præcĭngĕs rōsĕō tēmpŏrā vīncŭlō. *Sen.* (*Med.* 70). Īmpōsĭtă căpĭtī vīnclă vĕnĕrāndō gĕrĕ. *Id.* (*Thyest.* 544). ‖ *Cordons de chaussure, chaussure.* Ēt Tyrrhēnă pĕdūm circūmdăt vīncŭlă plāntīs. *V.* Ūnum ēxŭtă pĕdĕm vīnclis. *Id.* Hăbēnt gĕmĭnī vīncŭlă nūllă pĕdēs. *O.* ‖ *Au fig. Lien, nœud, chaîne.* Ēt nŏvă căptīvă vīncŭlă mēntĕ fĕrām. *O.* Mē rētĭnēnt vīnctūm fŏrmōsæ vīnclă pŭellæ. *Tib.* (I, 1, 55). Nē cuī mē vīnclō vēllēm sŏcĭārĕ jŭgālī. *V.* Sātūrnī gēntem haŭd vīnclō nēc lēgĭbŭs æquām. *Id.* Ēxcūsārĕ lăbōrem ēt mĕrcēnārĭă vīnclă. *H.* Vīncŭla ămĭcĭtĭæ. *Lr.* Vīncŭlă jūrĭs. *L.* Vīncŭlă cūrārŭm. *Sil.* SYN. Cătēnă, nexŭs, nōdŭs. PHR. Ēt tăcĭtæ Mārtĕm tĕnŭērĕ cătēnæ. *V. Fl.*

Vīndĕlīcī, ōrŭm, *m. pl.* (Οὐινδελικοί). *Vindéliciens, peuple entre les Alpes et le Danube.* Lēgĭs ēxpērtēs Lătīnæ Vīndĕlīcī dĭdĭcērĕ nūpēr, etc. *H.* Victŏr Vīndĕlĭcō, etc. *Sid.* (*Pan.* 1477). ‖ —ŭs, ă, ŭm. *adj.* Mē tĭbī Vīndĕlĭcīs rāptŭm nārrāvīt ĭn ōrīs. *M.* (IX, 85). Vīndĕlĭcī sāltūs. *Cl.*

Vīndēmĭă, æ. *f. Vendange, récolte du raisin.* Flōrĕt ăgĕr, spūmāt plēnīs vīndēmĭă lābrīs. *V.* Hōstĭcă Tyrrhēnō vōta ĕst vīndēmĭă rēgī. *O.* Pōtĭūs quām nōn māgnō mĕssĕ, nōn prŏbă vīndēmĭă. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 139). EP. Lætă, fĕcundă, fĕrāx, fertĭlis, spūmāns, pĭnguis. PPH. Ūvās cārpŏ, dēcĕrpŏ, vītĕ *ou* vītĭbŭs dēcĕrpŏ. Ūvās cālcŏ, prĕmŏ; pēdĭbŭs, plāntīs prĕmŏ, ēxprĭmŏ, rūmpŏ. Racēmŏs cālcŏ. VERS. Hūc, pătĕr ō Lēnæĕ, vĕnī, nūdātăquĕ mūstō Tingĕ nŏvō mĕcūm dērĕptīs crūră cōthūrnīs. *V.* Mūltōquĕ flŭēntēs Sūffĭcĭĕt băcchō vītēs (campus). *Id.* Tēmpŏrĭbŭs cērtīs mātūrăn rūstĭcŭs ūvăm Cōllĭgĭt, ēt nūdō sūb pĕdĕ mūstă flŭūnt. *O.* Cārpĭtĕ dē plēnīs pēndēntēs vītĭbŭs ūvās. *Id.* Aŭrĕă tūnc prēssōs pēdĭbŭs dēdĭt ūvă lĭquōrēs. *Tib.* Pūrpŭrĕō spūmēnt mīhĭ dōllă mūstō, Ēt nŏvă prēssāntēs ĭnquĭnĕt ūvă pĕdēs. *Pp.* Hūmŏr sūdāvīt ăb ūvīs. *Sil.* Prēssĕrăt hīc mădĭdōs nōbĭlĭs ūvă lăcūs. *M.* Mădĭdīs ĭncūmbānt prælă răcēmīs, Ēt spūmēnt raucō fĕrvēntĭă mūstă sūsurrō. *Calp.* Dēcĕrpūnt vītĭbŭs ūvās, Ēt pōrtānt călăthīs, cĕllĕrĭque illīdĕrĕ plāntă Cōncăvă săxă sŭpĕr prŏpĕrānt : vīndēmĭă fĕrvēt Cōllĭbŭs ĭn sūmmīs; crĕbrō pĕdĕ rūmpĭtŭr ūvă, Nūdāquĕ pūrpŭrĕō spārgūntŭr pĕctŏră mūstō. *Id.* Ōctæĭs flŭĕrēnt spūmĕă vīnă jŭgīs. *Cl.* Quūm sātŭr Aŭtūmnūs, quāssāns sūă tēmpŏră pōmīs, Sōrdĭbŭs ēt mūstō spūmāntĭbŭs ēxprĭmĕt ūvās. *Col.* Fĕrvĕāt ūt lăcŭs, ēt mūltō cōmplētă fălĕrnō Ēxūndēnt pĭnguī spūmāntĭă dōlĭă mūstō. *Id.* Ēt rēpētāt băcchum pĕr pĭnguĭă mūstă flŭēntēm. *Man.* Tūm Lĭbĕr grăvĭdă dēscēndĭt plēnŭs ăb ūlmō, Pĭnguĕăque ĭmprēssīs dēspūmānt mūstă răcēmĭs. *Id.* Sōrdĭdŭs ĭmprēssās călcăbĭt vīnĭtŏr ūvās. *Sedul.* De quă (vite) Dŭlcĭă sānguĭnĕō vīnă rŭbōrĕ flŭūnt. *Fort.* (Cf. *Calp.* 10, 40. Quod idem legitur apud *Nemes. E.* 3, 39). ‖ *Raisin.* Mītĭs ĭn āpricīs cōquĭtŭr vīndēmĭă săxīs. *V.* Ārbŏrĭbŭs pēndĕt vīndēmĭă nōstrīs. *Id. Voy.* Uva.

Vīndēmĭātŏr (*synér.* Vīndēmĭātŏr), *et* Vīndēmĭtŏr, ōrĭs. *m. Vendangeur.* Dūrŭs Vīndēmĭātŏr ĕt ĭnvīctŭs, cuī sæpĕ vĭātŏr Cēssīssĕt. *H.* Quōd quæso ŭt ĭn pectŭs tŭŭm Dēmĭtĭās, tānquām vīndēmĭtŏr ĭn fiscĭnăm. *Næv.* (apud *Serv.* ad *G.* I, 266). Cārpēbăt rārās sērŭs vīndēmĭtŏr ūvās. *Sen. phil.* (*Apocoloc.*). SYN. Lēgŭlus. PPH. Mātūræ vīnĭtŏr ūvæ. *V.* ‖ *Constellation, la même qu'Ampélus chez les Grecs.* Bŏōtēs Mērgĕtŭr, vīsŭs ēffŭgĭētquĕ tŭōs; Āt nōn ēffŭgĭēt Vīndēmĭtŏr. *O.*

Vīndex, ĭcis. *m. f. Qui affranchit, libérateur, libératrice, défenseur, patron.* Tĭmŭĕrĕ dĕī prō vīndĭcĕ tērræ (scil. Hercule). *O.* Vīndĭcĭbŭs păcātŭs vīrĭbŭs ōrbīs. *Id.* Jūrā sĭlēnt, mūtæquĕ tăcēnt sĭnĕ vīndĭcĕ lēgēs (*Ad Liv.* 185). Cūjŭs vīs flĕrī, lĭbĕllĕ, mūnŭs? Fēstīnă tĭbī vīndĭcĕm pārārĕ. *M.* (III, 2). Quūm Phœbŭs lĭnquēns stāntĕm sĕ vīndĭcĕ Dēlŏn. *Pp.* (IV, 6, 27). SYN. Āssĕrtŏr, dēfēnsŏr, pātrōnŭs. ‖ *Au fig.* Nēc Dĕŭs ĭntērsĭt, nīsĭ

dignūs vindĭcĕ nōdūs Incidērit (scil. solutore). *H.* ‖ *Gardien. gardienne.* Ēt castĭtātis vindĭcem ārmēmūs mānūm. *Sen.* (*Hip.* 261). SYN. Custōs. ‖ *Vengeur, vengeresse, qui punit.* Vindex ăvāræ fraŭdis. *H.* Tū sāltēm dēbĭtā vindĕx Hūc ădes, ēt tōtōs īn pœnam ōrdīrĕ nēpōtēs (ad Tisiphonen). *St.* Factă vīrūm mulctāntēs vindĭcĕ pœnā. *Cat.* (64, 192). Vindĭcĕ flāmmā. *O.* SYN. Ultŏr, pūnĭtŏr, ūltrīx. ‖ *Ecci. Le Dieu vengeur.* Exstĭnxissĕ grāvēs ætērnī vindĭcis īrās. *P. Nol.* (23, 288). ‖ *qqf. n.* Vindĭcĕ cœlō. *Alc.* (IV, 353). ‖ *Qui s'approprie, usurpateur.* Ătque hŏnōrī pōstērōrūm tuōrūm vindĕx fĭĕrēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 16). ‖ *Subst. m. Nom d'homme. Vindex, esclave qui découvrit la conspiration des fils de Brutus.* Dēductūm Vindĭcĕ mōrēm Lex cēlēbrāt, fămŭlūsquĕ jŭgō lāxātūs hērīlī Dūcĭtŭr. *Cl.* ‖ *Noble Gaulois, compétiteur de Galba à l'empire.* Hic sĭtŭs ēst Rūfŭs pŭlsō quī Vindĭcĕ quōndām. *Plin.* (*Ep.* 9, 19). Cūm Vindĭcĕ Gălbā. *J.* (8, 222). ‖ *Autre.* (*Mart.* IX, 44.)

Vindĭcō, ās, ārĕ. *Affranchir, délivrer, défendre.* Grāiūmque īdĕō bis vindĭcăt ārmis. *V.* Seū Pērsēĭă virgō vindĭcātă. *Sid.* (*Pan.* 3370). SYN. Lĭbĕrō, āssĕrō, dēfendō, prōtĕgō, cūstōdĭō. ‖ *Venger, punir.* Quīquĕ nĕcēm Crāssī vindĭcĕt, ūltŏr ĕrit. *O.* Quōd nōn ōffēnsās vindĭcĕt ēnsĕ sŭās. *Id.* Crēdis tē sālŭs ēssĕ vindĭcātŭm? *M.* (II, 83). SYN. Ulciscŏr, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Revendiquer, s'approprier.* Vāstāquĕ, quæ nēmō vindĭcĕt ārvă, jăcēnt. *O.* Jūpĭtĕr illăm Vindĭcăt, ēt fēstīs gaŭdĕt ĭnēssĕ sŭăm. *Id.* SYN. Ădscrībŏ, ārrŏgō, āssĕrō, āssūmō, āttrĭbŭŏ. ‖ *Avec l'infin.* Vindĭcăt hōc Phărĭūs dĕxtrā gēstārĕ sātēllēs. *L.*

Vindĭctă, æ. *f. Baguette dont le préteur touchait l'esclave auquel il donnait la liberté.* Quēm tĕr vindĭctă quātĕrquĕ Impōsĭta haŭd ūnquām mīsĕrā fōrmīdĭnĕ prīvĕt. *H.* Vindĭctă pōstquām mĕūs ā prætōrĕ rĕcēssī. *Pers.* (5, 88. Et *Pl. Curc.* I, 3, 56). ‖ *Défense.* Quūm tĭbĭ sūscēpta ēst lēgis vindĭctă sĕvēræ. *O.* SYN. Pălrōcĭnĭŭm, cūstōdĭă, tūtēlă. ‖ *Vengeance.* Ăt vindĭctă bŏnum vītă jūcundĭŭs ĭpsă. *J.* (13, 180). Mĭnŭit vindĭctă dŏlōrĕm. *O.* Făcĭlis vindĭcta ēst mĭhī. *Ph.* SYN. Ultĭŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Vindŏ, ōnis. *m. Rivière de Vindélicie, auj. la Wertach. Voy.* Licus.

Vinĕă, æ. *f. Vignoble, vigne.* Nōn rāstrōs pătĭēlŭr hūmūs, nōn vinĕă falcĕm. *V.* Hinc ōmnis lōngō pūbēscĭt vinĕă fētū. *Id.* Gĕnĕrōsæ fertĭlĭs ūvæ Vinĕæ. *O.* SYN. Vinētŭm, vītis. *Voy. ces mots.* ‖ *Mantelet, machine de siége pour couvrir les assiégeans.* Hīc grăvĭda ārmātō sūrgēbăt vinĕă dŏrsō. *Sil.* Tūnc ădŏpĕrtă lēvī prōcēdĭt vinĕă tĕrrā. *L.* Āggĕre ĭn jūcŭndō sī quo ēst vinĕis āctis ŏpŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 27). SYN. *qqf.* Vītis.

Vinētŭm, ī. *n. Vignoble, vignes.* Prātă, lăcūs, rīvōs, sĕgĕtēs vinētăquĕ lætă. *Lr.* (V, 1371). Optĭmă vinētis sătĭo ēst quūm vērĕ rūbēntī. *V.* Nĕvĕ tĭbī ăd sōlĕm vērgānt vinēta cădēntēm. *Id.* SYN. Vinĕă, *par ext.* vītis. EP. Lætŭm, fĕrāx, fertĭlĕ, fĕcundŭm, pămpĭnĕŭm, ūvĭfĕrŭm. PPH. Cōllēs vītibus, pălmītĕ vēstīti, āmicti. Jŭgă fēlīcĭă bacchi. Cōllēs pămpĭnĕī, Bacchō ou Lÿæō grātī, dilēcti. Lŏcă vītĭbŭs cōnsĭtă. Lŏcŭs, cămpŭs fertĭlĭs ūvæ. VERS. Jŭvăt ĭsmărā bacchō Cōnsĕrĕrĕ. *V.* Făvĕt ălĭtĕră Bacchō (tellus). *Id.* Quō vĭrĕt ūvă jŭgō. *Pp.* Dĕxtĕr Iacchō Cōllĭs. *St.* Hīc ēst pămpĭnĕīs vĭrĭdis mŏdō Vēsvĭus ūvis... Hæc jŭgă, quām Nȳsæ cōllēs, plūs Bacchŭs ămăvīt. *M.* Ēt ămictŭs Aŭlōn Fertŭī bacchō, mĭnĭmūm Fălērnīs Invĭdĕt ūvis. *H.*

Vīnītŏr, ōris. *m. Vigneron.* Aūt cūstōs grĕgis, aūt mātūræ vīnītŏr ūvæ. *V. Voy.* Vindemiator.

Vīnnŭlus, ī. *m. Nom d'homme.* Aŭgūstō rĕddās sīgnātă vŏlūmĭnă, Vīnnī. *H.*

† Vīnnŭlus, ă, ŭm. *Qui a de molles inflexions, tendre.* Ōscŭlāndo, ōrātĭōnĕ vīnnŭlă, vĕnūstŭlă. *Pl.* (*Aul.* I, 3, 70. Quod laudant exponuntque *Non.* 2, 898, et *Paul.* ex *Fest.*).

Vīnŏlēntus, ă, ŭm. *Voy.* Vinulentus.

Vīnōsus, ă, ŭm. *Qui aime le vin.* Laŭdĭbŭs ārgūĭtŭr vīnī vīnōsŭs Hŏmērŭs. *H.* Nēquĭtĭām vīnōsă tŭām cōnvīvă narrānt. *O.* Vīnōsĭŏr ætās. *Id.* Vīnōsissŭma ēst. *Pl.* (*Cure.* I, 1, 77). PHR. Grăvĭdæ mūnĕrā vītis ămāns. *O.* Nīmĭīque Ēlpēnŏrā vīnī. *Id.* Dēvōtām vīnō tĕrtĭăm. *Ph.* Ēt mūltī Dămălis mĕrī. *H.* Nārrātŭr ēt prīscī Cātōnĭs Sæpĕ mĕrō călŭissĕ vīrtūs. *Id.* Gaŭdēbĭtquĕ mĕrō, mĕrgĕtquæ ĭn pōcŭlă mēntēm, *J. Voy.* Ebrius.

Vīnŭlēntus, ă, ŭm. *Ivre.* Vīnŭlēntŭs, mūltă nōcte, ĭn vīă. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 11). Quās vīnŭlēntæ sōmnĭīs fingŭnt ănŭs. *Prud.* (*Peri.* 2441). *Voy.* Ebrius.

Vīnŭm, ī. *n. Vin.* Rēlĭquĭās vīno ēt bĭbŭlām lăvērĕ făvīllām. *V.* Vīnă nŏvūm fundām călăthis Ărĭūsiă nectăr. *Id.* Pānis ĕmātŭr, ōlŭs, vīnī sĕxtārĭŭs. *H.* Prōmīt fumōsō condĭtă vīnă cădō. *O.* SYN. Mĕrŭm, bācchŭs, lăcchŭs, lÿæŭs, lĭbĕr, *par ext.* ūvă, vītis, nectăr; *en partic.* mūstŭm, vīllŭm, văppă, fălērnŭm, māssĭcŭm, cæcŭbŭm, fălērnă, cæcŭbă, etc., *qqf.* tēstă, cădŭs, ămphŏră. EP. Chīŭm, Lēsbĭŭm, Massĭcŭm, Fălērnŭm, Cæcŭbŭm, Sūrrentīnŭm, Sētīnŭm, Mărĕōtĭcŭm; dūlce, suāvĕ, pūrŭm, grātŭm, lætŭm, nectărĕŭm, rūbēns, rŭbĭcundŭm, nĭgrŭm, pūrpūrĕŭm, frăgrāns, ŏdōrātŭm, gĕnĕrōsŭm, fortĕ, vălĭdŭm, ācrĕ, călĭdŭm, spūmāns; vĕtŭs, vĕtŭlŭm, vĕtustŭm, lēnĕ. PPH. Bācchī, Lÿæī, Iacchī pōcŭlă, mūnĕră, dōnă, nectăr, lĭquŏr, lætĭcēs. Bācchĭcŭs, Bācchĕŭs, Lÿæŭs, Lēnæŭs hūmŏr, lætĕx, lĭquŏr. Bācchĕŭm, Lēnæŭm nectăr. Mūnĕră vītis. Vītĕă pōcŭlă. Lĭquŏr vītigĕnŭs. Vītĭgĕnī lætĭcēs, sūccī. Bācchī māssĭcŭs hūmŏr. Lÿæī, ūvæ sūccī. Mūnĕră grātă Lÿæī. Vīnŭm mĕrŭm. VERS. Gēns ēpŭlātă tōris Lēnæŭm lĭbāt hŏnōrĕm. *V.* Mūnĕră lætĭtĭāmquĕ dĕī. Pōcŭlăque ĭnventīs Āchēlōĭă mīscŭīt ūvis. Dūrŭm bācchī dŏmĭtūrā săpōrĕm. *Id.* Pōcŭlă nĕc nōrānt sūccēs mulcērĕ Lÿæī. *Sil.* Pārs ălŭīt vītēs ēt sūccōs condĭdit ūvæ. *Tib.* Spūmārūnt pōcŭlă sūccō. *Sid.* Haŭd ălĭŭs dăt mūstă răcēmis, Pūrpŭrĕŭmquĕ grāvī fundĭt dē pălmĭtĕ sūccŭm. *Prud. Voy.* Vindemia, Vitis. ‖ *Action de boire du vin, vin bu, débauche, ivresse.* Quīă vīnī vītĭo ātque āmōris fēcī. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 15). Lōngĭnquūm mōrtālĭbŭ' mōrbŭm În vīno ēssĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 232). Sōmnō vīnōquĕ sēpulti. *V.* Jām jŭvăt ĭn lucĕm nĭmĭō mărcēscĕrĕ vīnō. *O.* Vīnis ŏcŭlīque ănĭmīquĕ nătābānt. Vīnă părānt ănĭmos. Vīna dĭēs sequĭtŭr. *Id.* Ēt jŭvĕnŭm cūrās ēt lĭbĕră vīnă rĕfĕrrĕ. *H.* Explĭcŭit vīnō contrăctæ sēria frontis. Innătăt ācrī Pōst vīnŭm stŏmāchō. *Id.* Vīnō fōrmă pĕrīt. *Pp.* (II, 33, 34). *Voy.* Ebrietas. ‖ *Boire du vin, en servir ou en verser.* Vīnŭm, vīnă, mĕrŭm bĭbŏ, pōtŏ, haŭrīŏ. Vīnō, mĕro, cyăthis indulgĕō, văcō. Pōcŭlă, călĭcēs haŭrīŏ, ĕxhaŭrīŏ, sicĕō, ĕxsiccō, văcŭō. Cădis nōn părcō. Vīnum pōnō, dō, præbĕō, ministrō, miscĕō, fundō, dēfundō. VERS. Implēntŭr vēterīs bācchī. *V.* Ille ĭmpīgĕr haŭsīt Spūmāntĕm pătĕram, ēt

plēnō sē prōlŭĭt aūrō. Hēstĕrno ĭnflātŭs vēnās, ŭt sēmpĕr, ĭăcchō. Mūltōquĕ jăcēbăt Mēmbrā dĕō vīctŭs. Căpĕ Mæ̆ōnĭī cărchēsĭă băcchī. Ēt rēlēvānt mūltō pectŏrā sīccă mĕrō. *O.* Vīnōquĕ lēvăt cūrāsquĕ sĭtīmquĕ. *Id.* Pōcŭlă Ārēntĕ fauce trăxĕrĭm. *H.* Seū tĕ... bĕārĭs Ĭntĕrlōrē nōtă fălērnī. Prēssūm Călĭbŭs dūcĕrĕ lĭbĕrūm. Cūm quō mōrāntēm sæpĕ dĭēm mĕrō Frēgī. Seū quīs căpĭt ācrĭă fōrtĭs Pōcŭlă, seū mōdĭcīs ūvēscĭt lætĭŭs. Mūltă prōlŭtŭs văppā. Cæcŭbum ēt prælō dōmĭtām Călēnō Tū bĭbēs ūvām. Văcŭīs cōmmittĕrĕ vēsīs Nōn nīsĭ lēnĕ dĕcĕt (vīnum). Tūnc ăd vīnă rĕdĭt lætŭs. *Id.* Lārgĭŭs ēffūsō mădĕāt tĭbĭ mēnsă fălērnō, Spūmĕt ēt aūrātō mōllĭŭs ĭn călĭcĕ. *Pp.* Chīō sōlvĭtĕ vĭnclă căđō. *Tib.* Mădĕānt gĕnĕrōsō pōcŭlă băcchō. Quī sē quīque ūnă vīnă jŏcōsă cōlŭnt. *Id.* Vĕtŭlō mīscērĕ fălērnō Ĭn Văticānīs cōndĭtă mūstă cădis. *M.* Tū sētĭnă quĭdĕm sēmpĕr vēl mässĭcă pōnīs. *Id.* Ātquĕ tūăm vĭncāt [illegible] fūsă sĭtīm. *Cl.* ‖ *qqf. Raisin.* Tūm [illegible] iūsquam ēst cōctūm, pēndĕt pūtĭdūm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 125).

† Vĭŏ, ās, ārĕ. *n. néol. Faire route.* Pērsīstĭt tămĕn ăffīrmāns ĭtĕr ēssĕ vĭāndī. *Prud.* (*Sym.* 1582. Et *Juvc.* I, 154). SYN. Ĕō, etc. ‖ *Au part. Voyageur.* Quūm fōrtĕ vĭāntī Cōnspĭcĭtŭr dĭffūsă lēvī fĭcŭlnĕă frōndĕ. *Alc.* (*ad Sor.* 468). Prælbĕnt rūptă lŏcūm stāgnă vĭāntĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 638).

Vĭŏlă, æ. *f. Violette, fleur.* Pāllēntēs vĭŏlās ēt sūmmă pāpāvĕrā cārpēns. *V.* Tūm quæ pāllĕt hūmī, quæ frondēns pūrpūrat aūrō, Pōnātŭr vĭŏlă. *Col.* (10, 101). Dūlcī vĭŏlās fērrūgĭnĕ pingit. *Cl.* SYN. Ĭōn, *qqf.* vĭŏlārĭă. EP. Vērnă, hălāns, frāgrāns, ŏdōră, tĕnŭīs, hŭmĭlīs, fērrūgĭnĕă, pūrpūrĕă. ‖ *Couleur de la violette.* Lānă Tārēntīnō vĭŏlās ĭmĭtātă vēnēnō. *H.* Ēt tīnctŭs vĭŏlă pāllŏr ămantĭŭm. *Id.*

Vĭŏlābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut violer, profaner.* Vōs, ætērnī ĭgnēs, ēt nōn vĭŏlābĭlĕ vēstrŭm Tēstŏr nŭmĕn, ăīt. *V.* Mollĕ mĕŭm lēvĭbŭsquĕ cŏr ēst vĭŏlābĭlĕ tēlīs. *O.* Nūllīs vĭŏlābĭlĭs ārmīs Tūrbă, sĕnēs. *St.* SYN. Vĭŏlāndŭs.

Vĭŏlāntīllă, æ. *f. Nom de femme.* Stēllæ Vĭŏlāntĭlĭæquĕ prōfessŭs Clāmārētŭr hўmĕn. *St.*

Vĭŏlārĭŭm, ĭī. *n., et ordint.* Vĭŏlārĭă, ōrŭm. *pl. Plate-bande de violettes.* Ĭrrĭgŭumquĕ bĭbānt vĭŏlārĭă fontēm. *V.* Īllă lĕgit călthās, hŭĭc sūnt vĭŏlārĭă cūræ. *O.*

Vĭŏlārĭŭs, ĭī. *m. Teinturier en violet.* (*Pl. Aul.* III, 5, 36.)

Vĭŏlātŏr, ōrĭs. *m. Violateur.* Cōnfŭgĭt ĭntērdŭm tēmplī vĭŏlātŏr ăd ārās. *O.* SYN. Pōllŭtŏr. ‖ *qqf. f.* Ēt nātrīx vĭŏlātŏr ăquæ. *L.*

Vĭŏlātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Violo. Gĕtĭcō pĕrcăm vĭŏlātŭs ăb ārcū. *O.* Sĭlvă vĕtŭs nūllăquĕ dĭū vĭŏlātă sĕcūrī. *Id.* Flētŭquĕ gĕnās vĭŏlātă. Nūllo vĭŏlātum crīmĭnĕ cōrpŭs. *Sil.* Cērtĕ vĭŏlātă pōtēstās Ĭnvēnĭt ĭstă dĕos. *L.* SYN. Pōllūtŭs, cōrrŭptŭs, etc., *qqf.* fœdātŭs, fœdŭs, saūcĭus.

Vĭŏlēns, tĭs. *Voy.* Violentus.

Vĭŏlēntĕr. *Avec force, violemment.* Ăddūctō dējĭcĭs ārcū, Aūt fŭndā vĭŏlēntĕr ævēs. *Cl.* (*L. Herc.* 72). Tĭbĕrĭm rĕtortĭs Lĭttŏrĕ Ētrŭscō vĭŏlēntĕr ūndĭs. *H.* SYN. Vĕhēmēntĕr, ācrĭtĕr, fortĭtĕr, vallĭdĕ, vĭ, ĭmpĕtŭ. ‖ *Au fig.* Ămōr quō mē vĭŏlēntŭs ūssīt. *O.* ‖ *A contre-cœur.* Pătrem ădōlēscēntĭs fācta hæc tolĕrārĕ aūdĭō Vĭŏlēntĕr. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 4). SYN. Ægrĕ, grăvĭtĕr.

Vĭŏlēntĭă, æ. *f. Force, violence.* Vĕhēmēns vĭŏlēntĭă vīnī Cōntŭrbārĕ ănīmăm cōnsuēvīt. *Lr.* (III, 483). Vĭŏlēntĭă pōntī. *Sil.* SYN. Vīs, ĭmpĕtŭs. ‖ *Au fig. Emportement, violence.* Tālĭbŭs ēxārsīt dictīs vĭŏlēntĭă Tūrnī. *V.* Ēădem ēst vĭŏlēntĭă vultŭ. *Voy.* Ira.

Vĭŏlēntŭs, ă, ŭm, *et* Vĭŏlēns, tĭs. *Impétueux, violent, fougueux.* Nāvĭgĭīs vĭŏlēntĭŏr ĭncĭdĭt eūrŭs. *V.* Seū quŏd Lūcānĭă bēllŭm Ĭncŭtĕrĕt vĭŏlēntă. *H.* Quă vĭŏlēns ŏbstrēpĭt Aūfĭdŭs. *Id.* Ēxcĭtŭs mēdĭŏs vĭŏlēntŭs ĭn hōstĕs Pērtŭr (aper). *O.* Ĭn mārĕ pūrpŭrĕŭm vĭŏlēntĭŏr ĭnflŭĭt ămnĭs. *V.* SYN. Ācĕr, vĕhēmēns, tŭrbĭdŭs, præcēps. ‖ *Au fig. Excessif, violent.* Mīttĕ vĭŏlēntum ĭmpĕtŭm Dŏlōrĭs. *Sen.* (*Phœn.* 347). ‖ *Au fig.* Vĭŏlēntă lŭēs. *V. Fl.* Vĭŏlēntăm trānsĭt ĭn īrăm. *O.* ‖ *D'un caractère violent, irritable; audacieux; tyrannique.* Frātĕr vĭŏlēntĭssŭmŭs. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 32). Nūnc fĕrŭs ēt vĭŏlēns. *Pers.* (5, 171). Nōn ălĭquĭd dīxī, vĭŏlēntăquĕ lĭngŭă lŏcūta ēst. *O.* Dăt fācĭēs ănīmōs: fācĭē vĭŏlēntă Cŏrĭnna ēst. *Id.* Sēd quīd vĭŏlēntŭs aūrē tўrānnī? *J.* (4, 86). Vĭŏlēntă nēmo ĭmpĕrĭă cōntĭnŭĭt dĭū. *Sen.* (*Troad.* 258). SYN. Vĕhēmēns, ăspĕr, fĕrōx, præcēps, aūdăx, tēmĕrārĭŭs, ĭmpōtēns, ĭrācŭndŭs, ātrōx. ‖ *qqf. Terrible, en bonne part.* Hōstĭbŭs ēvēnĭăt, quăm sīs vĭŏlēntŭs ĭn ārmīs, Sēntīrĕ. *O.* SYN. Sævŭs, mētŭendŭs, aspĕr, etc.

Vĭŏlĕŭs, ă, ŭm. *Violet.* Ēt ĭŏlāŭs vĭŏlĕŭs fĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 369). SYN. Vĭŏlācĕŭs.

Vĭŏlŏ, ās, ārĕ. *User de violence envers, porter atteinte, blesser.* Mōrtălĭn' dēcŭit vĭŏlārī vŭlnĕrĕ cōrpŭs? *V.* Quīcūnquĕ Ĭlĭăcōs fĕrrō vĭŏlāvĭmŭs ăgrōs. *Id.* Prīmă sŭūm mīssō vĭŏlāvĭt Pēnthĕă thўrsō. *O.* Cērĕălĕ nēmŭs vĭŏlārĕ sēcūrī. *Id.* Pōrrum ēt cæpĕ nĕfās vĭŏlārĕ ēt frāngĕrĕ mōrsū. *J.* (15, 9). SYN. Ĭnvādŏ, ĭncēssŏ, ĭmpĕtŏ, ăggrĕdĭŏr, lædŏ, ŏffēndŏ, fœdŏ, cōrrŭmpŏ, vŭlnĕrŏ. ‖ *Déshonorer une femme.* Pārcĭtĕ, quăm cŭstōdĭt Ămōr, vĭŏlārĕ pŭellăm. *Tib.* (I, 7, 57). *Voy.* Stupro. ‖ *Ternir l'éclat, gâter, altérer, souiller.* Ĭndŭm sānguĭnĕō vĕlŭtī vĭŏlāvērĭt ōstrō Sī quīs ēbŭr. *V.* Fācĭēm nĭgrā vĭŏlārĕ cŭlĭnā. *M.* (X, 66). Vĭŏlāvĭt ŏbōrtō Rōrĕ gĕnās. *Cl.* Ēt vĭŏlārĕ dĭēm (pulvere). *L.* Ātquĕ aūrūm vĭŏlārĕ cĭbīs. *St.* SYN. Pōllŭŏ, tēmĕrŏ, ĭnfĭcĭŏ, cōrrŭmpŏ, etc. *Voy.* Polluo. ‖ *Au fig. Attaquer, violer, profaner, d'entreindre.* Ăntĕ, pŭdōr, quăm tē vĭŏlŏ. *V.* Nāmque Vēnĕrĭs măgnæ vĭŏlāvī nūmĭnă vērbō. *Tib.* (1, 5, 37). Quăm vĭŏlāvīt, ĭn īllăm Cōndĭtŭr (scil. Vestam). *O.* Vĭŏlārĕ fĭdēm. *Id.* SYN. Pōllŭŏ, tēmĕrŏ, prōfānŏ, *qqf.* rŭmpŏ, frangŏ, rēscĭndŏ. ‖ *Souiller les yeux.* Nūnc ŏcŭlos tŭă quūm vĭŏlārīt ēpīstŏlă nōstrōs. *O.* SYN. Pollŭŏ, cōnscĕlĕrŏ, cōntămĭnŏ, etc.

Vīpĕră, æ. *f. Vipère.* Vīpĕră dēlĭtŭīt, cœlŭmquĕ ēxtĕrrĭtă fŭgīt. *V.* Ŭt tūtō ăb ātrīs corpŏrĕ vīpĕrīs Dōrmīrĕm. *H.* Pārvă nĕcāt mōrsū spătĭōsŭm vīpĕră taūrŭm. *O.* Ĭn ŏfficĭnām fābrī vēnīt vīpĕră. *Ph.* SYN. Ēchĭdnă. PPH. Vīpĕrĕŭm gĕnŭs. *Voy.* Serpens. ‖ *Terme injurieux.* Tūnc dŭōs ūnă, sævissĭmă vīpĕră, cœna? *J.* (6, 641. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* V, 1, 8).

Vīpĕrĕŭs, ă, ŭm. *De vipère.* Vīpĕrĕō spĭcŭlă fĕllĕ lĭnūnt. *O.* Ĭntŭs ēdēntēm Vīpĕrĕās cārnēs. *Id.* SYN. Vīpĕrīnŭs. ‖ *Composé de vipères.* Vīpĕrĕŭm crīnēm vittīs ĭnnexă crŭēntĭs. *V.* Vīpĕrĕō dōmat hānc ætĕrnă Mēgæră flagēllō. *Sil.* ‖ *Épith. des monstres que la mythologie armait de vipères : Méduse, les Furies, Cerbère, Briarée, etc.* Vīpĕrĕī rĕfĕrēns spŏlĭŭm mĕmŏrābĭlĕ mōnstrī (scil.

Medusæ). *O.* Vīpĕrĕæ sŏrōrēs. Ēt trĭă vīpĕrĕō fēcīmŭs ōră cănī. *Id.* SYN. Cōlŭbrĭfer. ‖ *Au fig. Venimeux, empoisonné.* Vīpĕrĕam ĭnspīrāns ănĭmăm. *V. Voy.* Venenifer. ‖ *Eccl. Du serpent, trompeur.* Dēsuēscĭtĕ căptās Aūrēs vīpĕrĕō rūrsŭm præbĕrĕ sŭsūrrō. *Prosp.* (*Ing.* III, 34).

Vīpĕrīnŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Cuī vīpĕrīnō mōrsū vēnæ vīscĕrŭm. *Att.* (apud *Cic. Fin.* 2, 29). Nōdō cŏĕrcēs vīpĕrīnō Eūmĕnĭdŭm sĭnĕ fraŭdĕ crīnēs. *H.* ‖ *Eccl.* Ăn vīpĕrīnā nōn căvēmŭs dōgmătă? *Prud.* (*Apot.* 17).

Vīpsānĭŭs, ĭī. *m. Nom de famille de M. Agrippa. Voy.* Agrippa. ‖ —ānŭs, ă, ŭm. *adj. d'Agrippa.* Quă vĭcĭnă rŭīt Vīpsānīs pōrtă cōlŭmnīs. *M.* (IV, 18. *Id.* I, 119).

Vīr, vīrī. *m. Homme* (*par opposit. à femme*). Fēmĭnă quĭd făcĭăt, quŭm sīt vir lævĭŏr ĭpsă? *O.* Dēquĕ vīrō făctŭs, mīrābĭlĕ, vīrgŏ. *Id.* Lĭnguă, vir mŭlĭĕrquĕ, făvĕ. *Tib.* (II, 2, 2). SYN. *qqf.* Mās. ‖ *Mari.* Ō dīgnō cōnjŭnctă vīrō! *V.* Nēc vĕrĕŏr nĕ... vir rūrĕ rĕcūrrăt. *H. Voy.* Maritus. ‖ *Amant.* Phrўnē tām mŭltīs făctă bĕātă vīrīs. *Pp.* (II, 5, 6, scil. dives). *Voy.* Amans. ‖ *Mâle, en parlant des animaux.* Vir grĕgīs ĭpsĕ căpĕr. *V.* Ēt ĭllŭd ōlĕās quōd vīrī căpēllārŭm. *M.* (III, 93). SYN. Mās, marītus. ‖ *Homme digne de ce nom, homme de cœur.* Hеŭs nōstĕr, laŭdō! tăndĕm pĕrdōlŭīt: vīr ĕs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 74). Sī vīr ĕs, ī, dictās ĕxĭgĕ dōtĭs ŏpēs. *O.* Nām sī quĭd īn Flăccō vīrī ēst, Nōn fĕrĕt. *H.* SYN. *qqf.* Hŏmō. ‖ *Homme distingué, guerrier, héros.* Hīc vīr hīc ēst, tĭbī quēm prōmĭttī sæpĭŭs aūdĭs. *V.* Ĭnsignĕm pĭĕtātĕ vīrŭm, etc. *Id.* SYN. *qqf.* Hērōs. ‖ *En gén. Homme, surtout en bonne part; les hommes, l'humanité.* Ignōtī nŏvă fōrmă vīrī. *V.* Vīr bŏnŭs ēt săpĭēns dignŭs ăīt ĕssĕ părātŭs. *H.* Mŭltōs sæpĕ vīrōs nūllīs mājōrĭbŭs ōrtōs. Quōrŭm cōmœdĭă prīscă vīrōrum ēst. *Id.* Vīr ĭnjūstŭs, fortĭs ăd ārmă tămĕn. *O.* Vīr fĕrŭs. *L.* Victorquĕ vīrŭm vōlĭtārĕ pĕr ōră. *V.* Ēt vēnĭēs tū quŏquĕ ĭn ōră vīrum. *Pp.* (III, 7, 32). SYN. Hŏmō, *qqf.* cīvĭs; hŏmĭnēs, mortālēs. ‖ *Habitant d'un pays; population.* Vīr Mācĕdō. *H.* Grāĭīs Phāsĭ pĕtĭtē vīrĭs. *O.* Ĭllă vīrĭs dīvēs, dīvēs ăbundăt ĕquĭs. *Id.* ‖ Bŏnŭs vīr. *Avec ironie, dans les comiques.* Bŏnŭs vīr nŏbĭs psăltrĭăm, sī dĭs placĕt, Părāvit. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 50. *Id. Eun.* IV, 3, 18; *And.* III, 5, 10, et passim). ‖ *Individus, têtes.* Dividĕre ărgentī nūmmōs dīxit ĭn vīros. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 30). SYN. Căpĭta. ‖ *Fantassins.* Măgnă vŏcĕ trahĕns ĕquĭtēmquĕ vīrōsquĕ. *Sil.* ‖ *Comme* Ille. Mŭltă vīrī vīrtŭs ănĭmō multusquĕ rĕcursat Gēntĭs hŏnōs. *V.* Errantĕm Pērmēssī ăd flŭmĭna Gallĭum... Ūtquĕ vīrō Phœbī chŏrŭs ăssŭrrexĕrĭt ōmnĭs. *Id.* Hŏc mălĕ hăbĕt vīrŭm. *Ter.* (*And.* II, 6, 5). ‖ Trēs vīrī, Cēntŭm vīrī, etc. *Voy.* Tresviri, etc.

Vīrāgō, ĭnis. *f. Femme forte; en partic. Minerve.* Hoc concussă mētū mēntēm Jŭturna vīrāgō. *V.* Dŏlŭīt succĕssū flāvă vīrāgō. *O.* Adĕs ĕn cōmĭtī, dīvă vīrāgō. *Sen.* (*Hip.* 54).

Vīrbĭŭs, ĭī. *m. Nom sous lequel les Latins vénéraient Hippolyte rappelé à la vie.* Sōlŭs ŭbī ĭn sīlvīs Ităliæ ignobĭlĭs ævŭm Exĭgĕrĕt, versŏquĕ ŭbī nōmĭnĕ Vīrbĭŭs ēssĕt. *V.* (Cf. *Æ.* VII, 762 *sq.*; *Ov. Met.* XV, 497; *Avien. Arat.* 209 *sq.*) ‖ Vīrbĭī clīvus. *Un coteau de Rome.* Ăccĕdŏ Bŏvīllās, Clīvŭmquĕ ăd Vīrbĭ. *Pers.* (6, 55. Cf. *Liv.* 1, 48). ‖ *Fils d'Hippolyte.* Hippŏlўtī prōlēs pŭlchĕrrĭmă bĕllo Vīrbĭus. *V.* ‖ *Guerrier de leurs descendans.* (*Sil.* IV, 580.)

Vīrdŏmārŭs, ī. *m. Chef Gaulois dont Cl. Marcellus consacra les dépouilles opimes à Jupiter Férétrien.* Vīrdŏmārī, gĕnŭs hīc Rhēnō jăctābăt ăb āltō. *Pp.* (IV, 10, 39). PPH. Ărĕmōrĭcŭs Lārs. *Aus.*

Vīrĕctŭm, ī. *n. Voy.* Viretum.

Vīrens, tis. *Verdoyant, vert.* Āt lĭquĭdī fōntēs ēt stāgnă vīrentĭă mŭscō. *V.* Mĕrcātōrnĕ văgŭs, cūltōrnĕ vīrentĭs ăgēllī. *H. Voy.* Viridis. ‖ *Au fig. Vigoureux, florissant.* Ingĕnĭīs ōpĭbŭsquĕ ēt fēstă pācĕ vīrēntĕm (urbem). *O.* Jām sĕnĭōr, sĕd mēntĕ vīrens. *St.*

Vīrĕō, ēs, ŭī, ĕrĕ. *n. Verdoyer, être vert.* Phўllĭdĭs ădvēntŭ nōstræ nĕmŭs ōmnĕ vīrēbĭt. *V.* Quō sĕgĕs ĭn cămpō, quō vīrĕt ŭvă jŭgō. *Pp.* (II, 25, 77). Pĕctŏră fēllĕ vīrēnt. *O.* Illĭc Tăÿgĕtī vīrent mĕtăllă. *M.* (VI, 42). SYN. Vīrēscō, vīrĭdŏr, vērnō. ‖ *Au fig. Être vigoureux, florissant.* Dūmquĕ vīrent gĕnŭă. *H.* Luxŭrĭant ănĭmī, cŏrpŏrăquĕ ĭpsă vīrent. *O.* Sēmpĕrquĕ rĕnātă Nōbĭlĭtāte vīrent. *Cl.* SYN. Vĭgĕō, flōrĕō, vērnō.

Vīrēs, ŭm. *f. pl. Voy.* Vis.

1. Vīrēscō, ĭs, ĕrĕ. *n. Devenir vert.* Ātquĕ ĭnjūssă vīrēscŭnt Grāmĭnă. *V.* Laŭrō fōrēs Lætæ vīrēscānt. *Sen.* (*Thyest.* 54). *Voy.* Vireo. ‖ *Au fig.* Dē nĭhĭlōquĕ rĕnātă vīrēscāt cōpĭă rērŭm. *Lr.* (I, 674). Primă quĭm pārtĕ vīrēscĕrĕt ævī. *Cl.* Sæclĭs, vīrēscēns tēmpŏrŭm rĕcūrsĭbŭs. *J. Valer.* (1, 34).

2.† Vīrēscō, ĭs, ĕrĕ (*de* Vires). *n. Prendre de la force.* Ĭncrēscŭnt ănĭmī, vīrēscĭt vŭlnĕrĕ vīrtŭs. *Furius* (apud *Gell.* 18, 11, et *Non.* 2, 912).

Vīrĕtŭm *ou* Vīrĕctŭm, ī. *n. Pelouse, prairie.* Dēvēnĕrĕ lŏcōs lætōs ēt ămœnă vīrētă. *V.* Sĕd ămœnă vīrĕctă Flōrēntŭm sēmpĕr nĕmŏrŭm. *Sedul.* (1, 37). Tūnc pĕr ămœnă vīrĕctă jŭbēt Frondĭcŏmīs hăbĭtārĕ lŏcīs. *Prud.* (*Cath.* 358). SYN. Vīrĭdārĭă, vīrĭdĭă, prātŭm. *Voy.* Pratum.

Vīrgă, æ. *f. Jet, rameau flexible, scion, baguette.* Ūt quăltĭtŭr tĕpĭdō frāxĭnă vīrgă nŏtō. *O.* Spĕcŭs vīrgīs ăc vĭmĭnĕ dēnsŭs. *Id.* Rŭbĕă tĕxātŭr Tŭscĭnă vīrgă. *V.* Nēcdum aūsŭs vīrgās hŭmīlīs mordĕrĕ sălĭctī. *J.* (11, 67). EP. Vĭmĕn, sŭrcŭlŭs, flăgĕllŭm, etc. *Voy.* Virgulta. ‖ *Bouture.* Fīssă mŏdō cōrtĭcĕ vīrgăm Ĭnsĕrīt. *O.* SYN. Tĕrmĕs, sŭrcŭlŭs. ‖ *Houssine, cravache.* Tārquĭnĭŭs vīrgă lĭlĭă summă mētăt. *O.* Năm mihĭ cōmmotă jāmdūdŭm mūlĭŏ vīrgă ĭnnŭīt. *J.* (3, 317). Nēc Măssўlēum vīrgă gŭbĕrnĕt ĕquŭm. *M.* (IX, 23). SYN. Vĕrbĕr, flăgĕllŭm. ‖ *Ligne.* Ĭnclĭnăt lēntæ cōnvexă căcūmĭnă vīrgæ. *Aus.* (*Mos.* 248). *Voy.* Linea. ‖ *Baguette des enchanteurs.* Aūreă pĕrcūssŭm vīrgă, vĕrsūmquĕ vĕnēnĭs Fĕcĭt ævĕm Circē. *V.* Ōrā vĕnēnātă tĕtĭgĭt mĭrantĭă vīrgă. *O.* ‖ *Caducée de Mercure, baguette entrelacée de serpens, et surmontée de deux ailerons.* Tūm vīrgăm căpĭt: hăc ănĭmās ĭlle ĕvŏcăt Orcō. *V.* Aūreă cui tōrtō vīrgă drăcōnĕ nĭtĕt. *M.* (VII, 73. Cf. *Virg. Æ.* IV, 242 *sq.*; *Ov. Met.* I, 671; II, 735; *Hor. Od.* I, 10, 18, et 24, 16; *Sil.* III, 199; *St. Th.* I, 304). PPH. Lēthæŭm vīmĕn. *St.* ‖ *Baguette des faisceaux consulaires.* Ēt quōs prætĕxtă vĕrēndōs Vīrgāquĕ cūm vērbĭs ĭmpĕrĭōsă făcīt. *O.* Ātrĭăquĕ ēt mūltă pulsāntŭr lĭmĭnă vīrgă. *St.* Sævĭquĕ făscēs, nēc sŭpĕrbă clāmōsī Lictōrĭs ăbĭgĕt vīrgă basĭātōrĕm. *M.* (XI, 99. Et *Juv.* 8, 7). ‖ *Balai.* Ūdă prīŭs spărgăt vīrgaquĕ vērrăt hŭmŭm. *O. Voy.* Scopæ. ‖ *Au pl. Verges.* Nūllă caŭsa ēst quīn pēndēntĕm mĕ, uxŏr, vīrgīs vērbĕrēs. *Pl.* (*Cas.* V, 4, 24. *Id. Capt.* III, 4, 117; *Pœn. prol.* 26, et passim).

Vīrdŏmārŭs, ī. *m. Chef Gaulois dont Cl. Marcellus consacra les dépouilles opimes à Jupiter Férétrien.* Vīrdŏmārī, gĕnŭs hīc Rhēnō jăctābăt ăb āltō. *Pp.* (IV, 10, 39). PPH. Ărĕmōrĭcŭs Lārs. *Aus.*

Voy. Flagellum, Vapulo. || *Raie, bande; tatouage.* Pālildă pūrpŭrĕīs tĭngăt sŭă cŏrpŏră vīrgis. *O. Voy.* Virgatus.

† Vīrgātŏr, ōrĭs. *m. Fouetteur.* Vălēntēs vīrgātōrēs. *Pl.* (*As.* III, 2, 19).

Vīrgātŭs, ă, ŭm. *Tressé en baguettes flexibles.* Vēllĕrā vīrgātī cŭstōdĭbānt călathīsci. *Cat.* (64, 319). SYN. Virgĕŭs, vimĭnĕŭs. || *Rayé, traversé de bandes.* Vīrgātis lūcĕnt săgŭlīs. *V.* Vīrgātæ vestēs aūrō. *Sil.* Vīrgātis brācis. *Pp.* (IV, 11, 43). Vīrgātō cŏrpŏrĕ tĭgrīm. *Sil.* Tūnc vīrgātās Indĭă tĭgrēs dēcŏlŏr hŏrrĕt. *Sen.* (*Hip.* 344). *Voy.* Maculosus. || *Tatoué.* Nōstrōsquĕ tōros vīrgātă tĕnēbit Ēt plaŭstrō dērĕptă nŭrŭs. *V. Fl.*

Vīrgĕŭs, ă, ŭm. *De baguettes flexibles, d'osier.* Măgno quŭm flammă sŏnŏrĕ Vīrgĕă sŭggĕrĭtŭr. *V.* Virgĕă prætĕrĕă Cĕlĕī vĭlĭsquĕ súpellĕx. *Id.* SYN. Vimĭnĕŭs, vīrgātŭs. || *De verges.* Quŏd scēptrŭm vĭbrat fĕrŭlæ, quŏd mŭltă súpellĕx Vīrgĕă. *Aus.* (*Idyl.* 4, 29).

† Vīrgĭdēmĭă, æ. *f. Dégelée de coups.* Sī ŭbi ūlmĕam ūbĕrem ēssĕ spērās vīrgĭdēmĭam. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 2. Adde *Varr.* apud *Non.* 2, 906. Alii minus bene scrib. *virgindemia*).

Vīrgĭlĭānŭs, ă, ŭm. *De Virgile. Voy.* Maroneus.

Vīrgĭlĭus, ĭi. *m. Virgile, le prince des poètes latins.* Illō Vīrgĭlĭŭm mē tēmpŏrĕ dūlcĭs ălēbăt Pārthēnŏpē. *V.* Vīrgĭlĭŭm laŭdăt, pĕrĭtūræ ignōscĭt Elissæ. *J.* (6, 435). Vīrgĭlĭus nōbis pŏst sē mĕmŏrāndă rĕlīquĭt. *Col.* (10, 5). Nūllī flĕbĭlĭŏr quām tĭbī, Vīrgĭlī. *H.* SYN. Mărō. EP. Ăndĭnŭs, făcundŭs, dūlcĭs, dīvĭnŭs, dŏctĭlŏquŭs. PPH. Ăndĭnŭs vātēs, pŏētă. Ăndĭnæ mūsæ. VERS. Ā quō, ceū fŏntĕ pĕrennī, Vātŭm Pĭĕrĭis ōrā rigāntŭr ăquis. *O.* Tĭtўrŭs, ēt sĭlvæ Ænēĭăquæ ārmă lĕgēntŭr, Rōmă trĭumphātī dūm căpŭt ōrbĭs ĕrĭt. Ēt prōfŭgum Æneān, ăltæ prīmōrdĭă Rōmæ. Quō nūllum Lătĭō clārĭŭs ēxstăt ŏpŭs. *Id.* Quī nūnc Ænēæ Trōjāni sŭscĭtăt ārmă, Jactăquĕ Lăvinis mœnĭă lĭttōrĭbŭs : Cēdĭtĕ, Rōmānī scriptōrēs, cēdĭtĕ, Grāĭi ; Nēsciŏ quĭd măjŭs nāscĭtŭr Ĭlădĕ. *Pp.* Ĭllĕ pĕr Aūsŏnĭās Ænēĭă cărmĭnă gēntēs Quī sŏnăt, ĭngēntī quī nōmĭnĕ pŭlsăt ōlўmpŭm, Mæŏnĭŭmquĕ sĕnēm Rōmānō prōvĕcăt ōrĕ (*Ad Pis.* 218). Cōnditŏr Ĭlĭădos cāntābĭtŭr, ătquĕ Mārōnĭs Ăltĭsŏnī dŭbĭăm făcĭēntĭă cărmĭnă pălmăm. *J.* Măntŭă, Mūsārŭm dŏmŭs, ătque ăd sĭdĕră cāntŭ Ēvĕcta Ăndĭno, ēt Smўrnæĭs æmŭlă plĕctrīs. *Sil.* Nēc sĭ quĕm Măntŭă mĭsĭt, Mæŏnĭūsquĕ cănat dīvĭnō cărmĭnĕ vātēs. *Alc.* (III, 352. *Cf. Prop.* II, 34, 61 *sq.*; *Sil.* VIII, 593; *Stat. Th.* XII, *fin.*). || *Nom d'un grammairien de Toulouse.* In tāntŭm prīscī dēfŭxĭt fāmă Mārōnīs, Ut sē Vīrgĭlĭŭm sæcŭlă nōstră dărēnt. *Ennod.* (*fr.* apud *Maium*, V, p. 9).

Vīrgĭnālis, ĕ. *De jeune fille.* Ŭbi illă paŭlo āntĕ săpĭēns vīrgĭnālī mŏdēstĭă. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). Tūne hīc, fēlēs vīrgĭnālis, etc. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 43, scil. virginum raptor). SYN. Vīrgĭnĕŭs. || *Eccl. De la Vierge.* Ătquĕ vēntrĕ vīrgĭnālī cārnĕfactŭs prōdĭīt. *Fort.* (II, 2, 12). Quēm pārtŭs ălvī vīrgĭnālis prōtŭlĭt. *Prud.* (*Cath.* 891).

† Vīrgĭnārĭus, ă, ŭm. *Comme* Virginalis. Sĕquĕre hāc, scĕlēstă fēlēs vīrgĭnārĭă. *Pl.* (*Pers.* IV, 9, 14).

? Vīrgĭndēmĭă. *Voy.* Virgidemia.

Vīrgĭnĕŭs, ă, ŭm. *De jeune fille.* Hæsĭt, vīrgĭnĕŭmquĕ ăltē bĭbĭt ăctă crŭōrĕm. *V.* Quām dīcĕrĕ vērē Vīrgĭnĕam īn pŭĕrō, pŭĕrĭlem īn vīrgĭnĕ pŏssēs (făciem). *O.* SYN. Vīrgĭnālis. || *De Vesta, des Vestales.* Ī, pĕtĕ vīrgĭnĕă pŏpŭlŭs sŭffīmĭn ăb ārā : Vēstă dăbĭt. *O.* (Et *Prop.* II, 1, 69). Vīcīnŭrs Căstōră cānæ Trānsībīs Vēstæ, vīrgĭnĕămquĕ dŏmŭm. *M.* (1, 71). || *De Diane.* Vīrgĭnĕă dŏmĭtŭs săgĭttă. *H.* (Et *Virg. G.* 1, 430). || *De Minerve.* (*Mart.* IX, 24 ; *Cl. Cons.* IV *Hon.* 36.) || *Des Danaïdes.* (*Prop.* II, 1, 69.) || *Des Amazones.* (*V. Fl.* V, 134.) || Vīrgĭnĕæ vŏlŭcrēs. *Les Harpies.* (*Ov. Met.* VII, 4.) || Vīrgĭnĕă ăquă. *Comme* Aqua Virgo. Hīc ŭbĭ vīrgĭnĕă Cāmpŭs ŏbītŭr ăquă. *O.* Vīrgĭnĕŭsquĕ lĭquŏr. *Id.* || *Eccl. De la Sainte Vierge.* Vīrgĭnĕo ex ŭtĕrō pūrŭm. *Alc.* (IV, 457).

Vīrgĭnĭă, Vīrgĭnĭŭs. *Voy.* Verginia.

† Vīrgĭnīsvēndōnĭdēs. *m. Vendeur de jeunes filles.* (*Pl. Pers.* IV, 6, 20.)

Vīrgĭnĭtās, ātĭs. *f. Virginité.* Jūpĭtĕr ērĕptă prō vīrgĭnĭtātĕ săcrāvĭt. *V.* Laŭdānt, dignămquĕ sĕvērā Vīrgĭnĭtātĕ vŏcānt. *O.* Vīrgĭnĭtās mātūră tŏrīs. *St.* SYN. Pŭdŏr, căstĭtās, pŭdĭcĭtĭă, flŏs, ĭntĕgrĭtās. EP. Sānctă, căstă, ĭnnŭbă, ĭntĕgră, illæsă, ĭllĭbātă, ĭnvĭŏlātă, pūră. PPH. Vīrgĭnĭtātĭs hŏnŏr, hŏnŏs, dĕcŭs, glŏrĭă. Sīnĕ crīmĭnĕ vītă, mŏrēs. Vītă ērpĕrs thălāmī. Dĕcŭs pŭdŏrĭs. Cŏrpŭs ĭntāctŭm. Flŏs ĭntĕmĕrātŭs, căstŭs. Flŏs vīrgĭnĕī pŭdŏrĭs. VERS. Ætĕrnŭm tēlōrum ēt vīrgĭnĭtātĭs ămōrĕm Ĭntĕmĕrātă cŏllĭt. *V.* Ērpĕrtĕm thălāmī sīnĕ crīmĭnĕ vītăm Dēgĕrĕ. Nēc dūlcēs nātōs, Vēnĕrĭs nēc præmĭă nōrīs. Sī mĭhĭ nōn ănĭmō fīxum ĭmmōtŭmquĕ mănērĕt, Nē cuī mē vēllēm vĭncŭlŏ sŏcĭārĕ jŭgālī. *Id.* Ērpĕrs quæ thălāmī vītăm sīnĕ crīmĭnĕ dēgīt. *O.* Thălāmĭquĕ dīū cōnsōrtĕ cārēbăt. Ēt căstŭm rĕtĭnēns ĭnvĭŏlātă dĕcŭs. Mūlti illăm pĕtīĕre : illa āversātă pētēntēs, Ĭmpătĭēns ērpērsquĕ vĭrī, nĕmŏra āvĭă lustrăt, Nēc quĭd hўmĕn, quĭd ămōr, quĭd sint cōnnŭbiă, cūrăt. Dă mĭhĭ pērpĕtŭă, gĕnĭtōr cărissĭmĕ, dīxit, Vīrgĭnĭtātĕ frŭī. Cōnjŭgĭŭm mĭhĭ fātă nĕgārĕnt. Rŭstĭcă sīm sānĕ, dūm nōn ŏblĭtă pŭdōrīs, Dūmquĕ tĕnōr vītæ sīt sīnĕ lābĕ mĕæ. Quæ sīnĕ crīmĭnĕ căstōs Pērpĕtŭă sērvānt vīrgĭnĭtātĕ fŏcōs. *Id.* Hēbĕ nēc lōngă vīrgĭnĭtātĕ fŏrēt. *Cat.* Ætĕrnŭm sīt mĭhĭ vīrgĭnĭtās ! *Tib.* Ō sŏcĭæ, mĕcŭm thălāmī quæ jūrā pĕrōsæ, Vīrgĭnĕō gĕlĭdōs pĕrcŭrrĭtĭs ăgmĭnĕ mōntēs. *Sil.* Hæc ignārā vīrī văcŭŏquæ ăssuētă cŭbīlī. *Id.* Mīrā dĕcŏrĕ plō sērvābăt nătă pĕnātēs Ĭntĕmĕrātă tŏrīs. *St.* Ĭnnŭbă dĕvōtæ quæ vīrgĭnĭtātĭs ămōrĕm Pārcăque ānŭs cŏlŭīt. *Aus.* Ērpērtēs thălāmī, quārŭm Cўthĕrēĭă nĕcdŭm Sūb jŭgă cĕrvīcēs nīvĕās Hўmĕnæŭs ădĕgīt. *Cl.* Sānctă quĭd illī Prōdēst plĕtās... Quĭd vīrgĭnĭtās căstūsquĕ pŭdŏr ? *Sen.* Fēlix quæ Vēnĕrĭs fœdĕră nūllă cŏllĭt (*De Phæn.* 164). Præsto ēst pŭdĭcĭs, nēc pătĭtŭr săcræ Ĭntĕgrĭtātĭs mūnĕră pōllŭī. *Prud.* Ăt pŭdŏr Cārŭs dĭcātæ vīrgĭnĭtātĭs ēst. Sīt flŏrē pĕrēnnī Cāndĭdă vīrgĭnĭtās. Tēmpŏrĕ præscrīptō mēmbra ĭntĕmĕrātă rĕquīrēns (Vesta). *Id.* Vīrgĭnĭtās săcrō dēvōtă pŭdōrī. *Alc.* Căstŭm sērvārĕ cŭbīlĕ Cōnstĭtŭīt. *Id. Voy.* Virgo, Castus, Conjugium, Pudicitia.

Vīrgō, ĭnis. *f. Jeune fille chaste, vierge.* Vīrgĭnĭs ōs hăbĭtŭmquĕ gĕrēns ēt vīrgĭnĭs ārmă. *V.* Nōn ūllă lăbōrŭm, Ō vīrgō, nŏvă mī făcĭēs ĭnōpĭnāvĕ sŭrgīt. Vīrgĭnĭbŭs Tўrĭis mōs ēst gēstārĕ phărĕtrăm. *Id.* SYN. Pŭĕlla, ĭnnŭbă, ĭnnuptă, *qqf.* virgūncŭlă, cælĕbs, ĭntāctă, ĭntĕgră. EP. Căstă, pŭdĭcă, ĭnnŭbă, ĭntĕmĕrātă, ĭntāctă, ĭntĕgră, hŏnēstă, ĭngĕnŭă ; ădŭltă, nŭbĭlĭs; cāndĭdă, pulchră, fōrmosă, vĕnŭstă; cŏmpta, cultă; tĕnĕră, ĭmbēllis, timĭdă, mŏdēstă, vĕrēcŭndă. PPH. Ĭnnuptæ pŭĕllæ. Vīrī ērpĕrs, nēsciă. Cōnjŭgĭī, thălāmī ērpĕrs, ĭmmūnis,

rūdīs. Vīrgĭnĭtātĕ gaudēns. Vīrgĭnĭtātĭs āmāns. Thălāmōs, tædās jŭgālēs, sŏcĭūm tōrūm ēxōsā, pĕrōsā, āvērsātā. Tūrbā pŭellārĭs, vīrgĭnĕā. Āgmĕn vīrgĭnĕūm. PHR. Vīrgĭnēs nōndūm thălāmīs jŭgātæ. *Sen. Voy. le précéd.* ‖ *Ā virgĭnĕ. Depuis la jeunesse.* Cōgnōram ā pārvā virgĭnĕ māgnānĭmam. *Cat.* (66, 26). ‖ *Nymphe.* Tē quŏquē mūtātūm tōrvō, Nēptūnĕ, jŭvĕncō Vīrgĭne ĭn Æŏlĭā pōsŭlt. *O. Voy.* Nympha. ‖ *Les Muses.* Nēc tū vīrgĭnĭbŭs rĕvĕrēntĭă mōvērĭs ōrā. *Pp.* (II, 23, 29). ‖ *Les Vestales. Prĕcĕ quā fātĭgēnt Virgĭnēs sānctæ mĭnŭs aūdĭēntĕm Cārmĭnă Vēstām? H.* ‖ — Sātūrnĭă. *Vesta.* (*Ov. Fast.* VI, 383.) ‖ — dĕă. *Diane.* (*Ov. Met.* XII, 28; *Mart.* X, 92.) ‖ — bĕllĭcă. *Minerve.* (*Sil.* VII, 459.) ‖ — Phœbĕă. *Daphné, au fig. laurier.* Tēmpŏrā Phœbĕā vīrgĭnĕ nĕxā tŭlīt. *O.* ‖ *Astrée ou Thémis.* Jām rĕdĭt ēt Vīrgō, rĕdĕūnt Sātūrnĭă rēgnă. *V.* Sīc illī vīxĕrĕ, quĭbŭs fŭīt aūrĕă Vīrgō (*In Obit. Mæcenat.* 23). SYN. Āstræă, Jūstĭtĭă, Thĕmĭs. ‖ *La même changée en constellation.* Spīcum īnsignĕ tĕnēns, splēndēntī cōrpŏrĕ Vīrgō. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42). Vīrgĭnĭs ĭndĕ sŭbēst flăcĭēs. *Germ.* (*Arat.* 95). *Voy.* Justitia. ‖ *Eccl. La Sainte Vierge.* Vērŭs dĕ sācrā Vīrgĭnĕ nātŭs hŏmo ēst. *Prosp.* (*Epig.* 60, 7). Mēmbrā pānnīs ĭnvŏlūtă Vīrgō pānnis ălligāt. *Fort.* (II, 2, 14). *Voy.* Maria. ‖ *qqf. En parlant d'animaux.* Vīrgĭnĭs īrā lĕæ. *St.* Dĕ vīrgĭnĕ pōrcā. *M.* (XIII, 56). ‖ *Au fig. Vierge.* Quās nōvīt ūnŭs vīrgĭnis pātĕr chārtæ. *M.* (I, 67). ‖ Āquă vīrgō. *Eau qui alimentait un des aqueducs de Rome.* Nēc vōs Cāmpŭs hăbēt, nēc vōs gĕlĭdissĭmă Vīrgō. *O.* Dēfĕssōs ārtŭs Vīrgĭnĕ tĭngīt āquā. *Id.* Crūdă Vīrgĭnĕ Mārcĭāquĕ mĕrgī. *M.* (VI, 42. *Id.* VII, 32; *St. Silv.* I, 5, 26). *Voy.* Virgineus. ‖ *En gén. Jeune fille, jeune femme.* Aūdētquĕ vīrĭs cōncŭrrĕrĕ vīrgō (Penthesilea). *V.* Ēt ĭn ōmnĕ vīrgō Nōbĭlĭs ævŭm. *H.* (*Od.* III, 11, 35, de Hypermnestra. Et *Sil.* III, 435). SYN. Pŭellă, jŭvĕnĭs, *qqf.* jŭvĕncă, nūptă, *au pl.* nūrūs. ‖ † *Eccl. m. Célibataire.* (*Paul. Nol.* 22, 2.)

Vīrgŭlă, æ. *f. dimin. de* Virga. *Petite branche.* Sŭppōrtāns fābrĭcātă fābrum, ātque hūmānă Tōnāntēm, Vīrgŭlă rādĭcĕm. *Fort.* (VIII, 5, 143). ‖ *Au fig. Ligne.* Quōrŭm dēsignāt nōrmālis vīrgŭlă sēdēs. *Man.* (II, 289). ‖ *Signe dont les critiques marquaient les vers défectueux, sorte de virgule.* Flĕxās cātēnīs ĭmpēdīrĕ vīrgŭlās : Ēmendēs llcēt ĭnspectōs lōngo ōrdĭnĕ vērsūs. *Prud.* (*Peri.* 2163).

Vīrgŭltă, ōrŭm. *n. pl. Rejetons, menues branches, jeune pousse, broussailles.* Nūnquām frōndĕ lĕvī fundēt vīrgŭltă nĕque ūmbrās (sceptrum). *V.* Āttondēnt sīmæ vīrgŭltă căpēllæ. Āvīă tūm rĕsōnānt ăvĭbŭs vīrgŭltă cănōrīs. Quō cōrnēa sūmmō Vīrgŭltă. *Id.* Quæ sīmŭl ăc jŭvĕnēm vīrgŭltīs ăbdĭtă vidit. *O.* SYN. Frŭtĕx, vīrgă, flăgēllum, sūrcŭlŭs, rāmuscŭlŭs, vīmĕn, gĕrmĕn, ārbŭstŭm, *qqf.* frŭtēctum, dūmī. EP. Vīrentĭă, vīrĭdāntĭă, lætă, frōndēntĭă, sīlvēstrĭă, dēnsă, spissă. *Voy.* Dumus. ‖ *Boutures, jeunes plants.* Quæcūnquĕ prēmēs vīrgŭltă pĕr āgrōs, Spărgĕ līmō pinguī. *V.* SYN. Sūrcŭlŭs, flăgēllum, virgă, gĕrmĕn, sēmĕn, plāntă, mallĕŏlŭs, rādix, plāntārĭă. ‖ *Branches sèches.* Frōndem ăc vīrgŭltă făcēsquĕ Injĭcĭūnt. *V.* SYN. Sārmēntă.

† Vīrgŭltŭs, ă, ŭm. *Couvert de broussailles.* Vīrgŭltă tĕgĭtur vălle ăc frōndēntĭbŭs ūmbrīs. *Sil.* (XII, 354. Pauci leg. *obscura.* Jam *virgulta vallis* est apud *Serv.* ad *Æ.* III, 516, ex *Sallustio*).

Vīrgūncŭlă, æ. *f. dimin. de* Virgo. Tūnc quŭm vīrgūncŭlă Jūnō. *J.* (13, 40). Lūsĭmŭs quŏs ĭn Sŭēvæ grātĭām vīrgūncŭlæ. *Aus.* (*Idyl.* 6, *ad Paul.* 2. Adde *Prud. Sym.* 153).

Vīrĭāthŭs *ou* Vīrĭātŭs, ī. *m.* (Οὐϊρίατος, Οὐϊρίαθος *et* Οὐϊρίαθος). *Viriathe, pâtre Lusitanien qui soutint pendant onze ans la guerre contre les Romains.* Hōs Vīrĭāthŭs āgīt, Lūsĭtānŭmquĕ rĕmōtīs. *Sil.*

† Vīrĭātŭs, ă, ŭm. *Fort, vigoureux.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 903.)

Vīrĭdāns, tis. *Qui rend vert. Voy.* Viridio. ‖ *Ordint. n. Verdoyant, vert.* Sīc fātŭs, cīngīt vīrĭdāntī tēmpŏrā laūrō. *V.* Vīrĭdāntĕ tōrō cōnsēdĕrāt hērbæ. *Id. Voy.* Viridis.

Vīrĭdārĭŭm, ĭī. *n. Comme* Viridia.

Vīrĭdāsĭŭs, ĭī. *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* V, 551.)

Vīrĭdĭă, lōrŭm. *n. pl. Verdure, pelouse, bosquet, jardin.* Pĕrāmbŭlāntĕ lætă dŏmĭnō vīrĭdĭă. *Ph.* SYN. Vīrĭdārĭă, vīrētă.

Vīrĭdis, ĕ. *Vert.* Quæquĕ sŭō vīrĭdī sēmpĕr sĕ grāmĭnĕ vēstīt. *V.* Mūscŭs ŭbī ēt vīrĭdissĭmă grāmĭnĕ rīpă. *Id.* Ēt nĭgĕr ă vīrĭdī tūrtŭr āmātŭr ăvĕ (scil. psittaco). *O.* Vīrĭdūmquĕ drăcōnūm Lūcēntēs ă frōntĕ jŭbās. *St.* SYN. Vīrēns, yīrēscēns, vīridāns. *Voy.* Herba. ‖ *Peint en vert.* Cĭlĭcāsquĕ fĕrōs, vīrĭdĕsquĕ Brĭtānnōs. *O.* (*Am.* II, 16, 39. Cf. *Cæs. B. G.* 5, 14). ‖ *Qui est de couleur vert d'eau.* Claūsĕrūnt vīrĭdēs ōră lōquēntĭs āquæ. *O.* Vīrĭdĕsquĕ mānū sīccātă căpillōs (Arethusa). *Id.* Īōnĭă vīrĭdēs Nēptūnūs ĭn ălgă Nūtrīt ĕquōs. *Cl.* SYN. Cærŭlŭs, cærŭlĕŭs, glaŭcŭs. ‖ *Qui a les yeux verts.* Tūm vīrĭdēs pardōs, etc. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 345. *Id. Cons. Mall. Th.* 305). SYN. Cæsĭus, glaŭcŭs. ‖ *D'un vert pâle, livide.* Nōn tĭbĭ nēquĭdquām vīrĭdīs pĕr vīscĕră pāllŏr (*Cĭris*, 225). ‖ *Au fig. Vert, vigoureux.* Jām sĕnĭōr, sĕd crūdă dĕō vīrĭdīsquĕ sĕnēctus. *V.* Vīdĕrĭt hæc bĕllō vīrĭdis mānŭs. *St.* Īllĕ quĭdĕm crūdă mēnte ēt vīrĭdissĭmŭs īræ. Sīl. Cōnsĭlĭō vīrĭdis. *Id.* SYN. Vīrēns, vălĭdŭs, fortĭs, fīrmŭs, etc.

Vīrĭdō, ās, ārĕ. *Rendre vert.* Nūm vădă sŭbnātīs ĭmō vīrĭdēntŭr ăb hērbīs (*Ov. Hal.* 90). Thȳrsăgĕtĕn nĕxās vīrĭdāntĕm flōrĭbŭs hāstās. *V. Fl.*

† Vīrĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Viridis. Rūrĕ pŭellă văgāt vīrĭdō. *Sept. Ser.* (apud *Non.* 7, 2).

Vīrīlis, ĕ. *D'homme, des hommes, mâle, masculin.* Fīlĭŭs hŭīc, fātō dīvūm, prōlēsquĕ vīrīlis Nūllă fŭīt. *O.* Fēmĭnĕis quĭd tēlă vīrīlĭă præstēnt. Cœtŭs ăntĕ vīrīles. *Id.* SYN. Măsculŭs, măs. ‖ Prō vīrīlī pārtĕ, pōrtĭōnĕ. *Comme* Virilim. Jūre ĭgĭtŭr laūdas, Cæsăr, prō pārtĕ vīrīlī Cārmĭnă. *O.* ‖ Vīrīlis tōgă. *Voy.* Toga. ‖ Fōrtūnă Vīrīlis. *Surnom sous lequel la Fortune était honorée dans un temple de Rome.* Discĭtĕ nūnc quārĕ Fōrtūnæ dōna Vīrīlī Dĕlĭs ĕo. *O.* (*Fast.* IV, 145 *sq.*). ‖ *Qui est dans l'âge viril, d'homme fait.* Cōnvērsīs stŭdĭīs, ætās ănĭmūsquĕ vīrīlis. *H.* Nĕ fortĕ sĕnīlēs Mandēntŭr jŭvĕnī pārtēs, pŭĕrōquĕ vīrīlēs. *Id.* Ănte ănnōs ănĭmūmquĕ gĕrēns cūrāmquĕ vīrīlĕm. *V.* PHR. Hīnc ŭbī jām firmāta vīrūm tē fēcĕrĭt ætās. *V.* Ĭntĕr jŭvĕnēmquĕ sĕnēmquĕ. *O.* ‖ *Mâle, qui convient à un homme.* Ănĭmī mātrōna vīrīlis. *O.* Cui fēmĭnĕă nēquĭtĭa, ăd aūdendum ōmnĭă Vīrīlĕ rōbŭr ēst. *Sen.* (*Med.* 267). SYN. Măsculŭs.

Vīrīlĭtĕr. *En homme de cœur, courageusement.* Fōrtūnă vīrīlĭtĕr, ĭnquĭt, ĭstă fĕrēnda tĭbī ēst. *O.* Quĭd? quī pĕrvēnīt, fēcĭtnĕ vīrīlĭtĕr? *H.* SYN. Ănĭmōsĕ, fortĭtĕr, ācrĭtĕr.

† Vīrīpŏtēns, tis. *Fort.* Jŏvī ŏpŭlēntō... sŭprē-

mō, vāllĭdō, vīrĭpŏtēntī. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 1).

Vīrĭtim. *Par homme, par tête, séparément.* Pŏpŭlō vīrĭtim pŏtŭit dispērtīrīĕr. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 26). Quōd lĕgērĕt tĕrērētquĕ vīrĭtim pūblĭcŭs ūsŭs. *H.* Quūm factā vīrĭtim Bēlgārūm, pātrīŏsquĕ cānām dĕcŏra ĭncĭdĭtā mōrēs. *Aus.* (*Mos.* 394). SYN. Sĕōrsŭm, sĕōrsŭs, *ou* seōrsŭm, etc. PPH. Ĭn vīrōs. Prō pārtĕ vīrīlī.

Vīrŏr, ōris. *m. Couleur verte, verdure.* Ac jūstī mŏx ūt crēmentā vīrōris sūmpsĕrĭt. *Juv.* (II, 823, de sinapi). SYN. Vīrĭdĭtās. ‖ *Éclat de l'émeraude.* Ac vārĭōs spārgēns dīādēmā vīrōrēs. *Fort. V. S. M.* III, 371).

1. **Vīrōsŭs, ă, ŭm** (*de* Vir). *Qui a envie d'un mari.* Vĕtŭlam ātquĕ vīrōsām Ūxōrēm cædām pŏtĭūs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 80. *Afran. ibid.*).

2. **Vīrōsŭs, ă, ŭm** (*de* Virus). *Venimeux.* Sōnĭŏr ēst ignī, vīrōsō sōntĭŏr ānguĕ. *Eugen.* (5, 5). *Voy.* Venenifer. ‖ *Qui exhale une odeur infecte.* Āt Chălўbēs nūdī fĕrrūm (mittunt), vīrōsāquĕ Pōntūs Cāstōrĕā. *V.* (Item apud *Grat. Cyn.* 355).

Virrĭus, Ĭi, *et* **Virrō, ōnis.** *m. Noms d'hommes.* Āntĭstāt cūnctīs præcēllēns Vīrrĭus ōrĕ. *Sil.* Nām Virro, ūt mūltī, gēmmās ād pōcŭlă trānsfĕrt. *J.* (5, 13. Et *Cat.* 71, 1).

Virtūs, ūtĭs. *f. Force, vigueur, puissance.* Mājŏr pŏst ōtĭă virtūs. *St.* Virtūtīsquĕ tŭæ, Bācchĕ, pŏëtă fĕrār. *Pp.* (III, 15, 20). Sī nōn ēvānŭĭt omnīs Hĕrbārūm virtūs. *O.* Virtūtĕ fōrmæ ĭd ēvĕnĭt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 17. *Id. Mil.* III, 1, 81). SYN. Vīs, rōbŭr, vĭgŏr, pŏtēntĭă. ‖ *En partic. Valeur, courage, force de caractère.* Præstāntēs virtūtĕ lĕgit. *V.* Quĭd pŏssĭt vīvĭdă virtūs, Ĕxpĕrĭār. *Id.* Nŏcĕt tĕmĕrārĭă virtūs. *O.* Sŭpĕrāt virtūtĕ dŏlōrĕm. *Id.* Nĕc tānta ĭn cāssūm virtūs ĕāt. *L.* Virtūs bĕllī spĕctātă dŏmīquĕ. *H.* SYN. Fōrtĭtūdŏ, ănĭmŭs, vīs, *qqf.* constāntĭă. *Voy.* Fortitudo. ‖ *Vertus, qualités.* Pācātūmquĕ rēgĕt pātrĭīs virtūtĭbŭs ōrbĕm. *V.* Vĭlĭŭs ārgēntum ēst aūrō, virtūtĭbŭs aūrum. *H.* SYN. Dōtēs. ‖ *Vertu, amour et pratique du bien.* Virtūs ēst mĕdĭūm vĭtĭōrum ĕt ūtrĭnquĕ rĕductūm. *H.* Ōdĕrūnt pĕccārĕ bŏnī virtūtĭs ămōrĕ. Virtūs ēst vītĭum fŭgĕrĕ. Nōbĭlĭtās sōla ēst ātquĕ ūnĭcă virtūs. *Id.* Quĭs ēnĭm virtūtem ămplĕctĭtur ĭpsăm, Præmĭa sī tōllās ? *J.* (10, 142). Virtūtēm vĭdĕānt, ĭntābēscāntquĕ rĕlĭctă. *Pers.* (3, 58). SYN. Pĭĕtās, prōbĭtās, hŏnēstās, jūstĭtĭă, pŭdŏr, sānctĭtās, cāstĭtās, fĭdēs, sĭmplĭcĭtās, ĭntĕgrĭtās, ĭnnŏcēntĭă, cāndŏr, jus, æquūm, bŏnūm, rectum, rēctă. EP. Ingĕnŭă, simplĕx, plă, hŏnēstă, cāndĭdă, ĭntĕgră; dĕcŏră, pŭlchră, laudāndă, cŏlēndă; cŏnstāns, firmă, ĭnconcŭssă, ĭnvĭctă, gĕnĕrōsă. PPH. Bŏnæ ārtēs. Virtūtīs hŏnos, dĕcŭs, laus. VERS. Pĕr sĕquĕ pĕtēnda ēst Ĕxtĕrnīs virtūs ĭncŏmmūtătă bŏnīs. *O.* Ĭpsă quĭdĕm virtūs sĭbĭmĕt pulchĕrrĭmă mĕrcēs. *Sil.* Sēmĭtă cērtē Trānquillæ pĕr virtūtem pătĕt ūnĭcă vītæ. *J.* Quāndo ārtĭbŭs, ĭnquĭt, hŏnēstīs Nūllŭs ĭn ūrbĕ lŏcŭs. *Id.* Ĭpsă quĭdĕm virtūs prĕtĭum sĭbĭ. *Cl. Voy.* Probus, Innocens. ‖ *La Vertu personnifiée.* Virtūs rĕcludēns ĭmmĕrĭtīs mŏrī Cœlum, nĕgātă tĕntāt ĭtĕr vĭă. *H.* Dūrō Nĭtĭtŭr ād cœlum virtūs ĭntĕrrĭtă clīvō. *Sil.* Virtūsquĕ sĕrēnă Frōntĕ grăvis. *St.* ‖ *Elle avait un temple à Rome.* Ūt cōlĭtur Păx, ātquĕ Fĭdēs, Victōrĭă, Virtūs. *J.* (1, 115). ‖ *Mérite, chose louable.* Virtūs ēst placĭtīs ābstĭnŭissĕ bŏnīs. *O.* SYN. Laūs. ‖ *qqf. Prix, valeur.* Sīcŭt mĕrcī prĕtĭum statŭī, prō virtūte ūt vĕnĕāt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 150. Cf. *Non.* 4, 477). SYN. Prĕtĭum.

† **Virtūtĭum.** *gén. pl. pour* Virtutum. Măgistĕr hĭc virtūtĭum. *P. Nol.* (10, 52. Sic *Nostratium, Civitatium*, etc.).

Vīrūs, *qqf.* ī, ō. *n.* (*sans plur.*). *Sue, sécrétion.* Ātque ŏmnĕ bĕnīgnĕ Vīrūs ōdōrĭfĕrīs Ărăbūm quōd dōctŭs ĭn ārvīs. *St.* Ēt pōntūm cōquĕre, ēt pōntī sēcērnĕrĕ vīrūs. *Man.* (V, 683, nempe spuma, sal. Adde *Virg. G.* III, 281. Cf. *Serv.* ad *G.* I, 129). SYN. Sūccŭs, hūmŏr, vĕnēnūm. ‖ *Ordint. Venin.* Īllĕ mălūm vīrūs sērpĕntĭbŭs ădđĭdĭt ātrīs. *V.* Nām vŏlūcrī fĕrrō tĭncturīs vīrūs ĭnēst. *O.* Ēccĕ sŭbīt vīrūs tăcĭtūm, cārpĭtquĕ mĕdūllās Ignīs ēdāx, călldāquĕ ĭncendĭt vĭscĕrā tābĕ. *L.* SYN. Vĕnēnūm, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig. Venin, poison, fiel, amertume.* Nām vīrūs ēt æstŭs Flāmmĭfĕræ novī mentīs. *Sil.* Vīrūs fūtīlĕ lĭnguæ. *Id.* Quī sē mīrantŭr, ĭn īllōs Vīrūs hābĕ. *M.* (XIII, 2). SYN. Vĕnēnūm, fĕl. ‖ *Mauvaise odeur.* Concŏctōsquĕ, sŭō contactōs pērdĕrĕ vīrō. *Lr.* (II, 852). Vīrūs ūt hŏc ăllō fāllāx pērmūtĕt ŏdōrĕ. *M.* (VI, 93. *Id.* I, 88). SYN. Fœtŏr, etc. *Voy.* Virosus 2. ‖ *Saveur âcre.* Linquīt ēnĭm sūprā tĕtrī primōrdĭă vīrī Aspĕrā. *Lr.* (II, 475).

Vīs, is. *f. Force, vigueur, énergie.* Cōntīnŭo ĭn sīlvīs măgnă vī flĕxă dŏmātŭr (ulmus). *V.* Tēlūm, mĕă quōd vī dēxtĕrā vērsāt. *Id.* Vīs jŭvĕnīlis ĕrāt. *O.* Vīm tēmpĕrātām dī quōquĕ prōvĕhunt ĭn mājŭs. *H.* SYN. Rōbŭr, vĭgŏr, virtūs. *Voy.* Vires. ‖ *Violence, impétuosité.* Vīs ĭncĭtă vēntī. *Lr.* (1, 272). Vōlāt vī fĕrvĭdŭs æxis. *V.* Ĭncūtĕ vīm vēntīs. *Id.* SYN. Ĭmpĕtŭs. ‖ *Violence exercée contre quelqu'un.* Vīm dūrām ĕt vīncŭlă căptō Tēndĕ. *V.* Nām sīnĕ vī nōn ūllă dăbĭt præcēptă. *Id.* Ād vimquĕ părātŭs. *O.* Nūnc prĕcĕ, nūnc prĕtĭō, nūnc vī, nūnc mōrtĕ sŭprēmā Pērmūtēt dŏmĭnos. *H.* Hīc rēgnum sīnĕ vī, sīnĕ cædĕ tĕnēbāt. *O.* Mūnĭtæque ădhĭbĕ vīm sāpĭēntĭæ. *H.* SYN. Vĭŏlēntĭă. ‖ *En partic. Violence, séduction, déshonneur.* Vim pāssa ēst Phœbē, vīs ēst ăllāta sŏrōrī. *O.* Pŏsĭtă vīm pāssă quĕrēla ēst. Vīm tămĕn ēmēndāt dāndō mihi nōmĭnă nuptæ. *Id. Voy.* Stuprum. ‖ *Force dans les choses, violence.* Quūm vīnī vīs pĕnētrāvīt Ācrĭŏr. *Lr.* (III, 475). Mēllāquĕ vimquĕ mĕrī. *O.* Nĕc tĭbī vīs mŏrbī nŏcŭīt. *Id.* Vīs ĭn ămōrĕ fŏrēt. *V.* SYN. Vīrēs, vĭŏlēntĭă, vĕhēmēntĭă, ācrĭtās. ‖ *Nature d'une chose, propriété naturelle.* Ūsquĕ ădĕō pērmanantĕr vīs pĕrvălĕt ējŭs. *Lr.* (VI, 917, lapidis). Nām sĕōrsŭm cuīquĕ pŏtēstās Dīvīsa ēst, sūă vīs cuīquĕ ēst. *Id.* (IV, 490). Sĕū vīs ēst ĭn āquā călĭdō contrārĭă vīnō. *O.* Stăt vī tĕrrā sŭā. *Id.* Ād sīdĕrā răptīm Vī prŏprĭā nītūntŭr (poma). *V.* Viquĕ săpŏratūm Stўgĭa. *Id.* Doctrīnă sĕd vīm prōmŏvĕt ĭnsĭtām. *H.* SYN. Virtūs, vĭgŏr, rōbŭr, nātūrā. ‖ — aūrĕā, hūmānā, etc. *L'or, l'humanité, etc.* Vīs aurĕā tĭnxĭt Flūmĭnă. *O.* Nĭ vīs hūmānă quōtĭānīs Maxĭmă quæquĕ mānū lĕgĕrĕt. *V.* Pōstĕrĭūs fĕrrī vīs ēst ærīsquĕ rĕpērtă. *Lr.* (V, 1285). Fortīs ĕquūm vīs. *Id.* (VI, 550). Fidă canūm vīs (*Ib.* 1221). Ēt ōdōrā canūm vīs. *V.* (*Æ.* IV, 132. Sic melius quam ut *Servius*, qui vertit *multitudo*. Græcum est ἴς, βία). ‖ *Pouvoir, influence.* Vīs ĕădĕm, lātō quōdcūnquĕ sŭb æquŏrĕ vīvīt, Sĕrvāt. *O.* Tēntĕt vīm numĭnĭs ŏptō (*Ibis*, 433). Quæ vīs ĭmmanĭbŭs ăpplĭcāt ōrīs? Cœlēstŭm vīs măgnă jŭbēt. *Id.* SYN. Pŏtēntĭă. ‖ *Effet, vertu.* Causa lătĕt : vīs ēst nōtissĭmă fontīs. *O.* SYN. Virtūs, vīrēs, effectūs. ‖ *Exécution.* Vīmque ăffĕrĕ vērbō Crēdĭdĕrāt. *V.* SYN. Effectūs, fĭdes. ‖ *Force d'un mot, sens.* Is sĕnsŭs vērbī, vīs ĕă vōcis ĕrāt. *O.* SYN. Sĕnsŭs,

sēntĕntĭă. ‖ *Caractère violent.* Īnsānī lĕōnĭs vīm stŏmăcho ăppŏsŭissĕ nōstrō. *H.* SYN. Vĭŏlentĭă. ‖ *Confiance, présomption.* Ūbī nūnc Mēzentĭŭs ăcĕr, ĕt illă Ēffĕră vīs ănīmī? *V.* Nōn ĕă vīs ănĭmō, nēc tāntă sŭpĕrbĭă victīs. Vīmque ăddĕră victīs. *Id. Voy.* Fiducia. ‖ *Par ext. Coup.* Sĕd nĕquĕ vīm plūmĭs ūllăm, nēc vūlnĕră tĕrgō Accĭpĭūnt. *V.* Nēc vīm tēlă fĕrūnt. *Id. Voy.* Ictus. ‖ *Troupe, multitude.* Ōdōră cănūm vīs. *V.* (Sed vid. supra). SYN. Tūrbă, cōpĭă, etc.

Au plur. Vīrēs, ĭŭm, ĭbŭs. *Forces, vigueur.* Păr vĭgŏr ēst membrĭs, prōmptăque ăd fortĭă vīrēs. *V.* Tūm vīctŭ rĕvŏcānt vīrēs. Vāstĭs cūm vīrĭbŭs ĭffert Ōră Dărēs. *Id.* Ābstŭlĕrāt vīrēs corpŏrĭs ĭpsĕ lăbŏr. *O.* SYN. Vīs, rōbŭr, vĭgŏr, *qqf.* rōbŏră, nĕrvī, sănguĭs. EP. Īngentēs, măgnæ, vălĭdæ, ĭndŏmĭtæ, fortēs, ēximiæ, invĭctæ, firmæ, ācrēs, nŏvēnīlēs. PPH. Măscŭlă *ou* vĭvĭdă vīrtūs. ‖ *Au fig.* Incendĭă vīrēs Ĭndŏmĭtās pŏsŭēre. *V.* Vīrēs ăcquīrit ēundŏ (Fama). *Id.* Ēt vīrēs flāmmæ rĕfectă căpĭt. *O.* Vīrēs mĭnŭŭntŭr ămōrĭs. *Id.* Nēc vălĭdās ævī vīrēs pĕrfĕrrĕ. *Lr.* (V, 315). ‖ *Puissance.* Nātĕ, mĕă vīrēs, mĕă măgnă pŏtēntĭă sōlŭs. *V.* Tōtum quī vīrĭbŭs ŏccŭpĕt ŏrbĕm. Neŭ pātrĭæ vălĭdās ĭn viscĕră vĕrtĭtĕ vīrēs. *Id.* SYN. Pŏtēntĭă, ŏpēs, ĭmpĕrĭŭm.

Vīscātŭs, ă, ŭm. *Enduit de glu.* Nōn ăvĭs ūtĭlĭtĕr viscātĭs ēffŭgĭt ălīs. *O.* Vŏlŭcrēs viscātă fallĕrĕ virgă. *Id. Voy.* Viscosus. ‖ *Au fig.* Ōmnĭă viscātĭs mānĭbŭs lĕgĕt, ōmnĭă sūmĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 271. Eodem sensŭ *Mart.* vocat manum *piceatam*).

Viscĕră. *n. pl. Voy.* Viscus.

Viscĕrātĭm. *Dans les entrailles.* Ălĭă flŭctŭs dīffĕrt, dissŭpăt Viscĕrātĭm membră. *Enn.* (apud *Non.* 2, 880).

† Viscĕrĕŭs, ă, ŭm. *D'entrailles, qui est dans les entrailles.* Viscĕrĕă sēd sēdĕ mānēns, spĕcŭlātŭr ăcŭtĭs Ōmnĭă lūmĭnĭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 972, de anima. *Id. Apot.* 1094).

Viscŏ, ās, ārĕ. *Enduire de glu; en gén. poisser.* Viscāntŭr lăbrā mărītī. *J.* (6, 463). PPH. Viscŏ lĭnŏ, ĭllĭnŏ, ŏbdŭcŏ, etc.

Viscōsŭs, ă, ŭm. *Enduit de glu.* Mūltās viscōsŭs ĭnescăt Păstŭs. *Prud.* (*Ham.* 888, aves). SYN. Viscātŭs, glūtĭnĕŭs. PPH. Viscŏ ĭllĭtŭs, ŏbdŭctŭs, etc.

Viscŭm, ī. *n. Gui, plante parasite.* Quālĕ sōlĕt silvis brūmālī frīgŏrĕ viscŭm. *V.* ‖ *Glu.* Tūm lăquĕīs căptārĕ fĕrās ĕt fallĕrĕ viscō. *V.* Illă dŏlīs viscōquĕ sŭpĕr corrĕptă sĕquācī. *V. Fl.* Lēntōque illĕvit vīmĭnă viscō. *Prud.* (*Ham.* 873). Călĭdī circumlĭtă fascĭă viscī. *J.* (9, 14). EP. Pīnguĕ, lēntum, tĕnax, glūtĭnĕŭm, vălĭdum, firmŭm. ‖ *Au fig.* Tāctŭs sūm vĕhĕmēntĕr viscō. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 39).

1. Viscŭs, ĕrĭs. *n., ordint.* Viscĕră, ŭm. *pl. Viandes, chairs.* Ēt sŏlĭda ĭmpōnūnt taurōrum viscĕră flāmmīs. *V.* (*Æ.* VI, 253. Ubi *Serv.*). Viscĕrĭbus mĭsĕrōrum ēt sănguĭnĕ vēscĭtŭr ātrō. *Id.* Quās (testas) viscŭs prædŭlcĕ rĕplēt bĭcŏlŏrĕ mēdŭllā. *P. Nol.* (2, 10, de garo). SYN. Ēxtă, cărō. EP. Tōstă, stridentĭă, pinguĭă, călĭdă, tĕpentĭă, tĕpĭdă, calentĭă, mollĭă, trepidantĭă. ‖ *En partic. Viscères, entrailles.* Ōssă, crŭōr, vēnæ, călŏr, hŭmŏr, viscĕră, nervī. *Lr.* (II, 669). Ĭmmortālĕ jēcur tondens fēcundăquĕ pœnĭs Viscĕră. *V.* Trăhēns hærentĭă viscĕrĕ tēla. *O.* Vēstră quĭd ēffŏditis sŭbjectis viscĕrĭbus? *Id.* Vīvŭm sĕcātŭr viscŭs, ĕt rĕcens crŭōr scălpēllă tingĭt. *Prud.* (*Peri.* 2691). Ēt ădhūc călentēs viscĕrŭm vēnās nōtăt. *Sen.* (*Thyest.* 758). SYN. Ēxtă, ĭntēstīnă, fĭbræ, præcordĭă. ‖ *En partic. Estomac.* Tāndĕm dēmĭsso ĭn viscĕră cēnsū. *O. Voy.* Venter. ‖ *Poitrine.* Ĭntĭmă crĕbĕr viscĕră quāssăt Gĕmĭtŭs strĭdēns. *Sen.* (*OEd.* 191). SYN. Pectŭs, illă. ‖ *Sein de la mère.* Jăcĕt illă grăvīs; jām scīlĭcĕt ĭntrā Viscĕră Rōmānæ condĭtŏr ŭrbĭs ĕrās. *O.* Viscĕrĭbŭs crēscēns ĕxcūtĭēbăt ŏnŭs. *Id. Voy.* Uterus. ‖ *Enfans.* Ĭnquĕ sŭăm sŭă viscĕră cōngĕrĭt ălvŭm (Tereus). *O.* ‖ *Corde à boyau.* Ĭntēndŭnt taurīnō viscĕrĕ nervōs. *Cl.* ‖ *Au fig. Entrailles, intérieur.* Āvŭlsăquĕ viscĕră mōntis Ērĭgĭt ĕructāns. *V.* Ītum ēst ĭn viscĕră tĕrræ. *O.* Viscĕră măgnārŭm dŏmŭŭm, dŏmĭnĭquĕ fŭturī. *J.* (3, 72). Viscĕrĭbŭs lăcĕræ tellūris mergĭtur. *Sil.* Viscĕră gēntĭs. *Id.* Neŭ pātrĭæ vălĭdās ĭn viscĕră vĕrtĭtĕ vīrēs. *V.* SYN. *qqf.* Ĭntĭmă, pēnĕtrālĭă. ‖ *néol. Entrailles, affection, pitié.* Lăcĕrēntŭr viscĕră lūctū. *Fort.* (VI, 7, 79. *Id. Vit. S. M.* IV, 569, *miserantia viscera*). ‖ *Intelligence.* Īgnōrāt ălтō mēns ŏbēsă viscĕrĕ. *Aus.* (*Epist.* 7, 21). SYN. Præcordĭă, cŏr, pectŭs.

2. † Viscŭs, ī. *m. Comme* Viscum. Viscŭs mĕrŭ' vōstra ēst blāndĭtĭă. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 16. Cf. *Char.* 1, 119). ‖ *Nom d'homme.* Hæc ătĭnām Viscŏrum laŭdĕt ŭtĕrquĕ! *H.*

Visēllĭus, ĭi. *m. Nom d'homme.* Ēst ĭntĕr Tānăim quĭddām sŏcĕrumquĕ Visēllī. *H.*

† Visĭbĭlĭs, ĕ. *Visible.* Visĭbĭlĭs dĕ fōntĕ Dĕŭs, nōn ĭpsĕ Dĕŭs fōns Visĭbĭlis. *Prud.* (*Apot.* 146. Et *Juvc.* I, 494). PPH. Ŏcŭlĭs, lūmĭnĭbŭs sŭbdĭtŭs, sŭbjectŭs, pĕrvĭŭs.

Visĭō, ōnis. *f. Action de voir, vue.* Rēs mīrā quāndŏ cērnĭtŭr Sōlĕt stŭpĕrĕ visĭŏ. *Fort.* (I, 16, 63). *Voy.* Visus. ‖ *Chose vue, vision.* Nēc cuĭquām præsēns pāndātŭr visĭŏ vōbis. *Juvc.* (III, 342). Sācrī mānĭfēstă prōphētæ Visĭŏ. *P. Nol.* (15, 329). *Voy.* Visum.

Visĭtō, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Dī bŏnī! vīsĭtāvi ăntĭdhāc; cērte ĕa ēst. *Pl.* (*Ep.* IV, 1, 12). Īgnōtă făcĭēs, quæ nōn vīsĭtātă sīt. *Id.* (*Trin.* III, 3, 39). ‖ *Aller voir, visiter.* Ăntĭŏchī dictām dē nōmĭnĕ visĭtāt ŭrbĕm. *Arat.* (*A. Ap.* 2, 40). Visĭtāt ā vōbīs dignāntĕr ĕpistŏlă currēns. *Fort.* (V, 18, 1).

Vīsō, ĭs, ī, ŭm, ĕrĕ. *n. et act. Aller ou venir voir; rendre visite.* Ūndĭquĕ visēndī studĭō Trōjānă jŭvēntŭs Circumfūsă rŭit. *V.* Vīse ăd mē ĭntrō: jām sciēs. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 40). Vīse ăd pŏrtŭm. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 115). Ībo ăd ĕum, vīsum, sī dŏmī ēst. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 7). Sŭōs fŭgĭtābant vīsĕre ăd ægrōs, *Lr.* (VI, 1256). Ēximŭs lŭdōs vīsĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* V, 1, 2). Pĕrĕgrīnum ūt vīsĕrĕt ŏrbĕm. *O.* Quæ nōn lānguēbĭt, āmīcam Vīsĕrĕ. *Id.* Vīsentēm rēgna sŏrōrīs. *H.* Vīsendūs ātĕr flūmĭnĕ lānguĭdō Cōcȳtŏs errāns. *Id.* SYN. Ĭnvīsō, ădĕō, vīsĭtō, *qqf.* cōnvĕnĭō, ĕō, vĭdĕō.

Vīsum, ī. *n. Objet exposé aux regards.* Ēt pŏsŭīt cāstă turpĭă vīsă dŏmō. *Pp.* (II, 5, 19). ‖ *Apparition, vision.* Hŏc vīsum nūllī, nōn ĭpsī ēffātă sŏrōrī. *V.* Dī vānum fālsumque āvērtĭtĕ vīsum! *Tib.* (III, 4, 3). Sī quĭd hăbēnt vērī, vīsă quĭd ĭsta ferānt. *O.* SYN. Vīsŭs. *Voy.* Simulacrum.

Vīsurgĭs, ĭs. *m.* (Βίσουργις). *Le Weser, fleuve de Germanie. Voy.* Valualis.

Vīsurŭs, ă, ŭm. *part. fut. mixte de* Viso *et*

Video. Vīsŭri Ænēădæ cōmplērānt littŏrā. *V.* Māgnōs vīsūrŭs āmīcōs. *J.* (6, 312).

Vīsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Video. *Vu.* Nūllă tŭārum audītă mihī nēc vīsă sŏrōrum. *V.* Vīsōs cōgnōscĕrĕ vŭltus. *O.* ‖ *En partie. de* Videor. *Qui s'est figuré, ou qui a paru bon.* Vīsŭs ĕrām, mōlli rĕcŭbāns Hĕlĭcōnĭs ĭn ŭmbrā... Tāntum ŏpĕrīs nervīs hīscĕrĕ pōssĕ mĕīs. *Pp.* (III, 2, 1). Dīs ălĭtĕr vīsūm. *V.*

Vīsŭs, ūs. *m. Vue, action de voir.* Tūm cŏmĭtūm vīsū frŭĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Ādspectŭs, *par ext.* præsentĭa. ‖ *La vue, les yeux.* Mĕrgĕtŭr, vīsūs ēffŭgĭētquĕ tŭōs. *O.* Mortālēs vīsūs mĕdĭō sērmōnĕ rĕlĭnquĭt. *V.* Spĕctāt ĭnŏcĕdŭĭs stēllātum vīsĭbŭs ārgūm. *St.* SYN. Lūmĭnă, ŏcŭli. ‖ *Vision, apparition.* Rĭtĕ sĕcūndārēnt vīsūs, ōmĭnquĕ lĕvārēnt. *V.* Hŏrrĭbĭlī vīsū pŏrtēntă sequūntŭr. *Id.* Immūndō sŏmnĭō vīsŭ. *H.* SYN. Vīsūm, mōnstrum, pŏrtēntŭm, etc. *Voy.* Simulacrum.

Vītă, æ. *f. Vie.* Ō mihī tām lōngæ mănĕāt pārs ūltĭmă vītæ! *V.* Quī vītă bĕnĕ crēdăt ĕmī, quō tĕndĭs, hŏnōrĕm. *Id.* Ēxăctō cōntēntŭs tēmpŏrĕ vītæ. *H.* Tānquām vītă pārŭm mūnĕrĭs ēssĕt, ŏpēs. *O.* Quă (mente) pēnĭtŭs sēnsŭs hŏmĭnum vītāsquĕ rĕtēntĕt. *Cic.* (*Div.* 1, 17). Prædĭtŭs ēt vītās hŏmĭnum rătĭōnĕ mēdēndī Porrigĕrĕ. *Aus.* (*Par.* 1, 15). SYN. Lūx, spīrĭtŭs, ănĭma, ævŭm, dĭēs (*pl.*), ānni, ætās. EP. Brĕvĭs, brĕvĭŏr, pĕrbrĕvĭs, frăgĭlĭs, cădūcă, flŭxă, rapĭdă, ēxiguă, ăngŭsta; ănxĭă, sōllĭcĭtă, grăvis. ăcĕrbă, mĭsĕrā, ĭnfēlix; fēlix, bĕātă, cārā, dŭlcĭs; lōngă, dīūturnă. PPH. Vītæ tēmpŭs, tēmpŏrā, spătĭum, ānni, cŭrsŭs, cŭrrĭcŭlŭm, mūnŭs, dōnŭm, mūnĕra. Vītālēs aūræ. Lūcĭs ūsūră. Vītæ lumĭnă. Vītālĕ lūmĕn. Lūcĭs mūnŭs. Vītæ stāmĕn, stāmĭnă. Sēmĭnă vītæ. Vīvendī tēmpŭs, spătĭum. Brĕvĭs cŭrsŭs ævī. Vītālĭs sēnsŭs. VERS. Sī lĭmĭna vītæ Āttĭgērĭnt. *V.* Ĭpsŏque in lĭmĭtĕ vītæ. Ăngŭsti tĕrmĭnus ævī. Tāntanĕ mē tĕnŭit vīvendī, nātĕ, vŏlŭptās? *Id.* Lābĭtŭr ŏccultĕ fallĭtquĕ vŏlŭbĭlis ætās. *O.* Vivĕ mĕmŏr quām sis ævī brĕvis. *H.* Vītæ summă brĕvis. Quis scit ăn adjĭcĭānt hŏdĭērnæ crāstĭnă summæ Tēmpŏră dī sŭpĕrī? *Id.* Fōrsĭtan ĭncludĕt crāstĭnă fātă dĭēs. *Pp.* Ēt dŭbĭōs cāsŭs, ēt cæcæ lubrĭca vītæ. *St.* Sēd hujŭs Ēxtrēmă jām fĭlă cŏlŭ. Ēxtēndāmquĕ cŏlŭs. *Id.* Nūllis nŏtă Quĭrītĭbŭs Ætās pĕr tăcĭtum flŭāt. *Sen.* Fīnissem ingrătos ăd mălă tāntă dĭēs. *Aul. Sab.* Nĭmĭō quærĭtŭr dē stāmĭnĕ. *J.* Ēt nēvērĕ sŭpĕr vōbis vītălĭă fĭlă. *Inscr.* (apud *Grut.* 690, 5, Parcæ). ‖ Vītām vivŏ. *arch. Vivre.* Facĭām ŭt mĕī mĕmĭnērĭs, dŭm vītām vīvās. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 24. *Id. Mil.* III, 1, 34). ‖ — ămittŏ, rĕlĭnquŏ, etc. *Perdre la vie.* Nēc vītam ămittĭt ĭn ŭndĭs. *H.* Ăltă vītām sŭb nūbĕ rĕlĭnquūnt. *V.* Vītām mūltō cŭm sānguĭnĕ fūdĭt. *Id. Voy.* Morior. ‖ Vītă ætērnă. *Immortalité.* Quō vītam dēdĭt ætērnam? *V. Voy.* Immortalitas. ‖ *Vie, subsistance.* Ŭt ĭllă vītām rĕppĕrīt hŏdiē sĭbi. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 9. *Id. Trin.* II, 4, 76). SYN. Vīctŭs. ‖ *Vie, conduite.* Ĭnspĭcĭĕrĕ, tānquam ĭn spĕcŭlum, ĭn vītās ōmnĭŭm Jubĕō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 51). Vītās ēt crīmĭnă dīscĕt (Minos). *V.* Vītă grăvis aūctŏr ēt ānnis. *O.* Sēd vītă fĭdēsquĕ Ĭncŭlpātă fŭīt. *Id.* SYN. Mōrēs, fācta, ăctă. PHR. Nōstrum ĭstūd vivĕrĕ trīstĕ. *Pers.* ‖ *Les hommes, l'humanité, le siècle.* Rūră cănō rūrīsquĕ dĕōs: his vītă măgistrīs Dēsuēvit quērnă pĕllĕrĕ glandĕ fămēm. *Tib.* (I, 1, 37). Nēc sānctō cārŭissēt vītă Cātonĕ. *L.* Ægnōscāt mōrēs vītă lĕgātquĕ sŭōs. *M.* (VIII, 3). SYN. Hŏmĭnēs, sæcŭlum. ‖ *Objet cher ou precieux ; appellation affectueuse.* Nōstrūmne Æschĭnŭm, Nōstrārŭm vītam ōmnĭŭm? *Ter.* (*Ad.* III, 2, 32). Cērte ĕnĭm tŭ vīta ĕs mihī. *Pl.* (*As.* III, 3, 24). Quĭd jŭvăt ōrnātō prōcēdĕrĕ, vītă, cāpillō? *Pp.* (I, 2, 1. *Id.* passim). Nām quŭm mĕ vītām, quŭm mĕ tŭă lūmĭnă dīcĭs. *M.* (XI, 30). *Voy.* Lux. ‖ *qqf. au plur. Ames, ombres.* Tĕnŭēs sĭnĕ cōrpŏrĕ vītās. *V.* (De quo *Non.* 4, 489). ‖ — ætērnă, pērpĕtŭă. *Eccl. La vie éternelle.* Cēlĕrēmquĕ cădūcæ Fīnem ănĭmæ dōnās ætērnæ mūnĕrĕ vītæ. *Aus.* (*Idyl.* 1, 10). Nēc vītæ ætērnæ vērōs ăcquīrĕrĕ frŭctŭs. *Prosp.* (*Ing.* II, 180). PHR. Ārctă vĭa ēst vēræ quæ dūcĭt ăd ātrĭă vītæ. *Prosp.* Ēt rūrsŭm gĕnĭtōs hāptīsmălĕ trānsfĕrt Ĭn rēgnum ætērnum. *Id.* Dāvĭdĭsquĕ mōdis vītām cāntārĕ fŭtūrām. *Sedul. Voy.* Æternitas.

Vītābĭlis, ĕ. *Qu'il faut éviter.* Ēssĕt pērpĕtŭō sŭă quăm vītābĭlĭs Ascră. *O.*

Vītālis, ĕ. *Vital, de la vie ; qui entretient la vie.* Ĭnvīsŭs cœlēstĭbŭs aūrās Vītālĕs cārpĭs. *V.* Vītālēsquĕ vĭās ēt rēspīrāmĭnă clausĭt. *O.* Lūmĕn vītālĕ rĕlĭnquæm. *Id.* Ēst ĭgĭtŭr cālŏr æ vēntŭs vītālĭs ĭn ĭpsō Pectŏrĕ. *Lr.* (III, 129). Mūltă cĭbō quæ sūnt vītālĭă, mūltăquĕ mōrbōs, etc. *Id.* (VI, 772). SYN. Vīvĭfĭcŭs. ‖ Vītālĭă, ŭm. *n. pl. Les parties vitales, le siége de la vie, c. à. d. les viscères, le cœur.* Fūsă sōlō vītālĭă călcĕt. *L.* Pērdĭtĭs hæsūrōs nūnquām vītālĭbŭs ictŭs. *Id.* Lævæquĕ fŏdĭt vītālĭă mammæ. *Sil.* Vīvĭfĭcō prīmŭm cōrdī vītālĭă tēgmĕn Nātūrālĕ pārānt. *Alc.* (I, 102). ‖ *Au fig. Les principes vitaux.* Nūnc hīc, nūnc illīc sŭpĕrānt vītālĭă rērŭm. *Lr.* (II, 575). ‖ *De vie.* Jŭpĭtĕr, pĕr quĕm cōlĭmŭs vītālĕ ævum. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 14). Mūltăquĕ vīvendō vītālĭă vincĕrĕ sæclă. *Lr.* (I, 202). ‖ *Qui vit, en vie.* Sī ēssĕ sālvum vīs mĕ aŭt vītālĕm tĭbī. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 75). Ō pŭĕr, ŭt sis Vītālĭs, mĕtŭō. *H.* Vīx ēttăm fŭĕrās paūcās vītālĭs ĭn hōrās (*Ad Liv.* 419). SYN. Vīvēns, vīvŭs, *ou* victūrŭs. ‖ — vītă. *Vie supportable.* (*Enn.* apud *Cic. Amic.* 6.) ‖ *Subst. m. Nom d'homme ; d'un martyr.* Mārtўrĭs ēgrēgĭī tŭmŭlum Vītālĭs ădōrā. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 682. Et *Anthol.* II, p. 19).

Vītālĭtĕr. *Avec la vie.* Quāndŏquĭdĕm nĕquĕūnt vītālĭtĕr ēssĕ ănĭmātă. *Lr.* (V, 146).

Vītātŭs, ă, ŭm. *Évité.* Vītātăquĕ trāxĭt ĭn ārmă. *O.*

Vītellĭānŭs, ă, ŭm. *De Vitellius.* ‖ — ī, ōrŭm. *m. pl. Tablettes qui servaient aux correspondances amoureuses.* Nōvīt quĭd cŭpĭānt vītellĭānī. *M.* (XIV, 8. *Id.* I, 6).

Vītellĭŭs, ĭī. *m.* (Βιτέλλιος). *Aul. Vitellius, empereur romain, fameux par sa gourmandise.* Nēc rēgnō dignŭs, nēc mōrtĕ Vītellĭŭs ŭt vīr. *Aus.* (*Cæs. Monost.* 9). Ŏthō lāscīvĕ, ēt fāmōsĕ Vītellī. *Id.* (*Temp. Imper.* 7). Hīnc tŭrpĭs quōd pūlchĕr Ŏthō, pōst quīntă Vītellī Mīllĭă, etc. *Sid.* (*Pan.* 928).

Vītellŭs, ī. *m. dimin. de* Vitulus. *Petit veau ; terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 77.) ‖ *Jaune d'œuf.* Nāmquĕ mārēm cōhĭbēnt cāllōsă vītellŭm. *H.* Cāndĭdă sī crŏcĕōs circumfŭĭt ŭndă vītellŏs. *M.* (XIII, 40).

Vītĕus, ă, ŭm. *De vigne.* Ēt pōcŭlă lætī Fĕrmēnto ătque ăcĭdis ĭmĭtāntŭr vītĕă sōrbĭs. *V.* Sēpĭbŭs ēt dēnsis vāllēntŭr vītĕă rūrā. *Prud.* (*Ham.* 292).

Vītĭābĭlis, ĕ. *Qui peut être souillé.* Tēllūrēm,

nostrō vītiātām primītūs ūsū, Essē sūām vōlūit, nē jām vītiābilīs essēt. *Prud.* (*Apot.* 1113. *Id. Ham.* 280).

Vītiātūs, ă, ŭm. *Gâté, altéré.* Estŭr ŭt ōccūltā vītiātā tērēdĭnĕ nāvīs. *O.* Ōrĕ nĭgĕr Stygĭō vītiātās īnficĭt aūras. *Id.* Expŭlit ōffēnsō vītiātŭm pōllicĕ tālŭm. *M.* (VIII, 75). *Voy.* Vitio.

† **Vītĭcărpĭfĕr**, ĕrā, ĕrŭm. *Qui coupe les grappes.* Dēlōlōndĕrāt fōrcĭpĭbŭs vītĭcărpĭfĕrīs. *Varr.* (apud *Prisc.* 9, 868).

Vītĭcŏlă, æ. *m. f. Qui cultive la vigne.* Vītĭcŏlæ nōmĕn pĕrvŭlgātūrā Fălĕrnī. *Sil.*

Vītĭcōmŭs, ă, ŭm. *Couronné de vigne.* Et cūm vītĭcōmō crīnĕm tōndĕrĕ Lўæō. *Avien.* (*Arat.* 70). Vītĭcōmām rĕtĭnĕns băcŭli vīcĕ flectit ăd ūlmŭm. *Sid.* (*Pan.* 357).

Vītĭcŭlă, æ. *f. dim. de* Vitis. Vītĭcŭlæ īn grăcĭlī lătĕt ingĕns cōrpŏrĕ bōtrўs. *Tert.* (*adv. Marc.* II, 230). ‖ † Vītĭcŭlă. Dūlcī nămquĕ tŭmĕt nōndŭm vītĭcŭlă Băcchō. *Val. Cat.* (*Dir.* 115).

Vītĭfĕr, ĕrā, ĕrŭm. *Qui produit la vigne.* Vītĭfĕri sācrō gĕnĕrātŭs vĕrtĭcĕ montis Māssĭcŭs. *Sil.* Hæc dē vītĭfĕrā vēnīssĕ plcātā Vīēnnā. *M.* (XIII, 107). Cui fŭdit gĕnĭum vītĭfĕr ipsĕ dĕŭs. *Ennod.* (*Epig.* 45, 8). SYN. Ūvĭfĕr. PPH. Fērtĭlis ūvæ. Ūvārŭm fĕrax. Vītĕ, vītĭbŭs ămictŭs, vēstītŭs.

Vītĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de la vigne.* Lĭbĕrquĕ lĭquōrĭs Vītĭgĕnī lătĭcĕm mōrtălĭbŭs īnstĭtŭīssĕ. *Lr.* (V, 15. *Id.* VI, 1070).

† **Vītĭlēnă**, æ. *f. Entremetteuse.* (*Pl. Most.* I, 3, 56.)

Vītĭligŏ, ĭnis. *f. Sorte de dartre blanche.* Hæc ŏdĭōsă mīhī vītĭlīgo est, nōn dōlĕt, ĭnquīt. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Vītĭō, ās, ārĕ. *Vicier, gâter, altérer, souiller.* Dīrā lŭēs quōndām Latĭās vītĭāvĕrāt aūrās. *O.* Īstă dĕcēm fāctĭs lōngis vītĭābĭtŭr ānnis. Quī fŭĕrāt dūlcis, sălĭbŭs vītĭātŭr ămāris. *Id.* Et nĭmĭŭm călĭdīs nōn vītĭantŭr āquīs. *M.* (XII, 74, calices). SYN. Dēprāvō, cōrrŭmpō, vĭŏlō, lædō, pōllŭō, etc. *Voy.* Polluo. ‖ *Au fig.* Pĕctōră sīc mĕă sūnt līmō vītĭātă mălōrŭm. *O.* ‖ *En partic. Déshonorer.* Vīrgĭnĕm vītĭāstī, quām tĕ jūs nōn fŭĕrāt tāngĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 52. *Id. Eun.* IV, 4, 36; *Ov. Her.* 11, 37). *Voy.* Stupro.

Vītĭōsŭs, ă, ŭm. *Gâté.* Cōrtĭcĭbŭsquĕ cāvīs vītĭōsæque īlĭcis ălvō. *V.* Vītĭōsă nŭcĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 45). SYN. Pūtrĭs, pūtrĭdŭs, cōrrŭptŭs. ‖ *Vicieux, corrompu, dépravé, pervers.* Nōn vītĭōsŭs hŏmō ēs, Zōīlŏ, sĕd vītĭŭm. *M.* (XI, 92). Nōs nĕquĭōrēs, mōx dătūrōs Prōgĕnĭēm vītĭōsĭōrĕm. *H.* SYN. Cōrrŭptŭs, mălŭs, prāvŭs, flāgĭtĭōsŭs, ĭmprōbŭs, pĕrdĭtŭs, nĕquām. VERS. Ātquī sī vītĭīs mĕdĭōcrĭbŭs ăc mĕă paūcis Mēndōsa est nātūră. *H.* Mĕdĭōcrĭbŭs, et quĕis Ignōscās, vītĭīs tĕnĕōr. Nām vītĭis nēmō sīnĕ nāscĭtŭr : ōptĭmŭs ille est Quī mĭnĭmīs ūrgētŭr. Sæpĕ dĕcēm vītĭīs ĭnstructĭŏr ōdĭt et hōrrĕt. *Id.* Vītĭis sŭppressă lĕvābō Pĕctōră. *O.* Nĕc sērvŭm vītĭī pĕctŭs hăbērĕ sŭŭm. Flāgrāt vītĭō gēntĭsquĕ sŭōquĕ. *Id.* Vītĭōrŭm cōpĭă quāndŏ Ūbĕrĭŏr ? *J.* Vītĭis... ōbcūtă vīrtŭs. *Alc.* Quī mēntĭs hŏnōrĕm Sōrdĭbŭs ōbrŭĕrĭnt vītĭōrŭm. *Prosp.* ‖ *Défectueux.* Sī quă mĕis fŭĕrĭnt, ŭt ĕrūnt, vītĭōsă lĭbellis. *O.* Vītĭōsa cārmĭnă. *Id.* SYN. Prāvŭs, mălŭs. ‖ *Qui corrompt.* Scāndĭt ærātās vītĭōsă nāvēs Cūră. *H.* Vītĭōsă lĭbĭdŏ. *Id.*

Vītis, ĭs. *f. Vigne, cep.* Pōpŭlŭs Ālcĭdæ grātĭssĭmă, vītis Lăccho. *V.* Vītis ŭt ārbŏrĭbŭs dēcŏri est, ŭt vītĭbŭs ūvæ. *Id.* Et dē pūrpŭrĕīs cōllēctæ vītĭbŭs ūvæ. *O.* SYN. Pālmes, pāmpĭnŭs, băcchŭs, *par ext.* vīnĕă, ūvă. EP. Tĕnĕră, ădultă, fĕrax, fœcūndă, grăvĭdă, prævălĭdă, lætă, pāmpĭnĕă, lēntă; jŭgātă, vīnctă; vĭdŭă, cælĕbs. VERS. Īn dēnsō nōn sēgnĭŏr ūbĕrĕ băcchŭs. *V.* Cūjŭs sūb tĕgmĭnĕ blāndō Mītĭs Inōccĭdŭās ēnūtrīt pāmpĭnŭs ūvās. *Sedul.* Hīc tĕnĕr æstīvās dēfĕndĭt pāmpĭnŭs ūmbrās, Prælĕt ĕt ūvĭfĕrīs frondĕă tēctă cŏmīs. *Fort.* Pālmĭtĕ vēstītōs hīc prōspĭcĭs ūndĭquĕ cōllēs, Et vāgă pāmpĭnĕās vēntĭlăt aūră cŏmās. *Id. Voy.* Ūva, Vindemia. ‖ *Vigne mariée aux ormeaux, etc.* Ūlmīs ădjūngĕrĕ vītēs. *V.* Illă tĭbī lætīs ĭntĕxăt vītĭbŭs ūlmōs. Pāmpĭnĕīs ōnĕrātăm vītĭbŭs ūlmŭm. *Id.* Pāmpĭnĕīs ămĭcĭtŭr vītĭbŭs ūlmŭs. *O.* Trādĭdĭtŭ huīc vītēm pĕndĕntĕm frondĭbŭs ūlmī. Ūlmŭs ămāt vītēm, vītis nōn dēsĕrĭt ūlmŭm. Āppōsĭtīs vĭncītŭr vītĭbŭs ūlmŭs. Ūlmŭs ĕrāt cōntrā, spĕcĭōsă nĭtĕntĭbŭs ūvīs : Quām sōclă pōstquām pārĭtĕr cūm vītĕ prōbāvĭt. *Id.* Āt sī fōrte ĕădem ēst ūlmō cōnjūnctă mărītæ. *Cat.* Ērgo aūt ădultă vītĭŭm prōpāginĕ Āltās mărītāt pōpŭlōs. *H.* Hīc ĕt ăb ūlmīs Pūrpŭrĕæ fĕtĭs dēpĕndent vītĭbŭs ūvæ. *Calp.* ‖ *Feuilles de pampre.* Vītĕ căpŭt tĕgĭtŭr. *O.* ‖ *Par ext. Vin.* Ipsĕ tŭă pāscī vītĕ, Lўæĕ, vĕlīs. *M.* (VIII, 51). *Voy.* Vinum. ‖ *Baguette des centurions, dignité de centurion.* Dūx bŏnŭs hŭīc cēntūm cōmmīsĭt vītĕ rĕgēndōs. *O.* Lătĭām lōngō gĕrīt ōrdĭnĕ vītĕm. *L.* Vārŭ, Pārætōnĭās Lătĭă mŏdŏ vītĕ pĕr ūrbĕs Nōbĭlĭs. *M.* (X, 26. Et *Juv.* 8, 247). ‖ *Machine de guerre, comme* Vinea. Ūt vēlĕs bŏnŭ', sūb vītĕm quī sūbjĭcĭt hāstās. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Sub*). ‖ Vītis ălbă, nĭgrā. *Couleuvrée blanche et noire, plante.* Lēntĭŏr ĕt sălĭcis vīrgis ĕt vītĭbŭs ălbīs. *O.* (Cf. *Plin.* 23, 1; *Serv.* ad *G.* 1, 165).

Vītisātŏr, ōris. *m. Qui a planté la vigne : épith. de Bacchus et de Saturne.* Ō Dĭōnўsĕ, pătĕr ōptĭmĕ vītisātŏr. *Att.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5). Ītălūsquĕ, pătĕrquĕ Sābĭnŭs Vītisātŏr. *V.*

Vītĭum, ĭi. *n. Altération d'une chose, corruption, maladie.* Īllīs ōmnĕ pĕr īgnĕm Excŏquĭtŭr vītĭum, ātque ĕxsūdāt ĭnsĭtĭlis hūmŏr. *V.* Vītĭō mōrĭens sĭtĭt ærĭs bĕrbă. Āllŭit vītĭum, vīvĭtquĕ tĕgēndō. *Id.* Et căpĭānt vītĭŭm, nī mŏvĕāntŭr, āquæ. *O.* SYN. Mōrbŭs, lăbēs, pēstĭs, lŭēs, mălŭm. ‖ *Vice, incommodité.* Quĭd, nīsĭ dē vītĭō scrĭbām rĕgĭōnĭs ămārĕ ? *O.* SYN. Mălă, ĭncōmmŏdă. ‖ *Défauts du corps, difformité.* Quæ vītĭă cōrpŏrĭs fūco ŏccŭlŭnt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 118). Et vītĭum nūdī cōrpŏrĭs ōmnĕ vĭdĕt. *O.* SYN. Lăbēs, mĕndă, næ-vŭs. ‖ *Vice, défaut; faute, crime.* Vīrtŭs ēst mĕdĭŭm vītĭōrum ĕt ūtrīnquĕ rĕductum. *H.* Vītĭōquĕ rĕmōtŭs ăb ōmnī. *Id.* Īn vītĭīs rēctī spĕcĭēm rĕpĕrīrĕ lăbōrās. *O.* Ăd vītĭum mōrēs ĭnstrŭĕt ĭndĕ sŭōs. *Id.* Vītĭō pārēntŭm Rārā jŭvēntŭs. *H.* Vītĭōquĕ pōtēns rēgnāt ădultĕr. *Sen.* (*Hip.* 986). SYN. Mălă (*pl.*), *qqf.* flāgtĭŭm, cŭlpă, crīmĕn, scĕlus. EP. Turpĕ, fœdŭm, dēfōrmĕ, prōbrōsŭm, mălŭm, ĕxĭtĭālĕ. PPH. Ănĭmī, mēntĭs vītĭŭm, mălă, lăbēs. Vītĭī lăbēs, măculă. Vītĭōrŭm sōrdēs. Mōrēs cōrrŭptī. *Voy.* Vitiosus. ‖ *En partic. Intempérance.* Pīnguēm vītĭīs ălbūmquĕ. *H.* Cōrpŭs ōnŭstŭm Hēstĕrnīs vītĭīs. *Id.* ‖ *Faute dans un ouvrage.* Īn vītĭum dūcit cŭlpæ fūgă, sī cārĕt ārtĕ. *H.* Vītĭum prōcŭl ăbfōrĕ chartīs. *Id.* Ō quām dē mūltīs vītĭum rĕprĕhēndĭtŭr ūnŭm ! Hōc pĕccāt sōlum sī mĕă mūsă, bĕne ēst. *O.* SYN. Cŭlpă, ĕrrŏr, mēndŭm. ‖ Vītĭō vĕrtŏ. *Faire un crime. Voy.* Verto. ‖ Vītĭum ăffĕrŏ, ăddŏ, etc. *Déshonorer.* Nūnquām nĕc vīm

nēc vītŭum āttŭlī. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 7. Et *Ter. Ad.* III, 1, 9). *Voy.* Vitio, Stuprum.

Vītŏ, ās, ārĕ. *Éviter.* Nēc tēlă nēc ūllās Vītāvīssĕ vīcēs Dănăum. *V.* Vītăt sŭb frondĭbŭs æstum. *O.* Vītāvī dēnīquĕ cūlpăm, Nōn laŭdēm mĕrŭī. *H.* Vītātŭ quīdquĕ pĕtītŭ sīt mĕlĭus. *Id.* SYN. Ēvītŏ, dēvītŏ, fŭgĭŏ, dēfŭgĭŏ, ēffŭgĭŏ, dēclīnŏ, cāvĕŏ; *qqf.* ēxĕŏ, dētrēctŏ; rēcēdŏ *ou* dīscēdŏ (ab). PPH. Mē āvĕrtŏ, sŭbdūcŏ, sŭbmŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ. PHR. Nēque ēnĭm fŭgă jām sŭpĕr ūllă pĕrīclī. *V.* ‖ † *Avec le dat.* Vītānt ănclpĭtī ĭnfortūnĭŏ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 25). ‖ — mē. *Au fig. Se fuir soi-même.* Tēque ĭpsŭm vītās fŭgĭtīvŭs ĕt ērrŏ. *H.* SYN. Fŭgĭŏ. PHR. Sē quŏquĕ fŭgit. *H.*

? Vītŏr. *Voy.* Vietor.

Vītrĕă, ōrŭm. *n. pl. Objets en verre; verre cassé.* Quīquĕ cōmmĭnūtīs Pĕrmūtānt vītrĕīs grĕgālĕ sūlfŭr. *St.* Quī pāllĕntĭă sūlfūrātă frāctīs Pĕrmūtāt vītrĕīs. *M.* (I, 42).

Vītrĕŏlŭs, ă, ŭm. *dimin. du suiv.* Vītrĕŏlōs gĕstānt, tānquām sŭă pōmă, călĭclōs. *P. Nol.* (22, 413).

Vītrĕŭs, ă, ŭm. *De verre.* Făc pĕrĕāt vītrĕō mīlĕs ăb hōstĕ tŭŭs. *O.* Vītrĕīsquĕ tēpēntĕm Ămpŭllīs pōtās sēmĭsŭpīnŭs āquām. *M.* (VI, 35). ‖ *Par ext. De cristal de roche.* Vītrĕīsquĕ sĕdīlĭbŭs ōmnēs Ōbstŭpŭērĕ. *V.* Vītrĕīs pēpĕrīssĕ sŭb āntrīs. *O.* SYN. Crўstăllĭnŭs. *Voy.* Vitrum. ‖ *Transparent, brillant.* Ēst nĭtĭdŭs vītrĕōquĕ măgīs pĕrlūcĭdŭs ămnī. *O.* Vītrĕă quō prīmŭm tērră prūīnă Spărgĭtŭr. *Id.* Vītrĕă tĕ Fūcĭnŭs ūndă, Tĕ lĭquĭdī flĕvērĕ lăcŭs. *V.* Ūndă... Vītrĕă dūdŭm. *Boet.* (1, 7). Tūrgēscĭt vītrĕă bĭlĭs. *Pers.* (3, 8. Quæ apud *Horat. Satir.* II, 3, 141, est *splendida bilis*). SYN. Crўstăllĭnŭs, pĕrlūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, etc. ‖ *Au fig. Brillant, beau.* Pēnĕlŏpēn vītrĕāmquĕ Cīrcēn. *H.* Cēdānt vītrĕæ jŭgă pĕrfĭdă Circēs. *St.* (Alii intelligunt nympham marinam, ut quæ Oceanitidis filia fuerit. Nodum non solvit *Ovid. Met.* XIII, 792, qui de Galatea : *Splendidior vitro*). SYN. Nĭtĭdŭs, etc. ‖ *Fragile comme le verre.* Ēt fūrlōsŭs ērĭt, cēpĭt quēm vītrĕă fāmă. *H.* Fōrtūnă vītrĕa ēst : tūm, quŭm splēndĕt, frāngĭtŭr. *P. Syr.*

Vītrĭcŭs, ī. *m. Beau-père, second mari de la mère.* Ēt mŏvĕt ēxēmplō vītrĭcŭs ĭpsĕ tŭō. *O.* Quī dēcĕānt cūrrŭs, vītrĭcŭs ĭpsĕ dăbīt. *Id.* (Item *Prud. Sym.* 342, et *Sid. Pan.* 2928, primam producunt).

Vītrŭm, ī. *n. Verre; vase de verre, coupe, bocal.* Lўgdămŭs ăd cўăthŏs, vītrīque æstīvă sŭpēllēx. *Pp.* (IV, 8, 37). Ō fōns Băndŭsĭæ splēndĭdĭŏr vītrŏ. *H.* Cōndĭtă sĭc pūrō nūmĕrāntŭr lĭlĭă vītrō. *M.* (IV, 22). Bāssă, bĭbīs vītrō. *Id.* (I, 38). SYN. *qqf.* Călĭx, etc. EP. Frăgĭlĕ, clărŭm, pūrŭm, lĭquĭdŭm, nĭtĭdŭm, pēllūcēns. ‖ *Par ext. Cristal de roche.* Ălpēs mărmŏrĕās, ătque ŏccurrēntĭă jūnctō Săxă pŏlō, rūpēsquĕ vītrī. *Sid.* (*Pan.* 1115). SYN. Crўstăllŭs. *Voy.* Vitreus.

Vīttă, æ. *f. Ruban pour les cheveux, bandelette, bandeau.* Lānĕă dūm nīvĕă circūmdătŭr ĭnfŭlă vīttă. *V.* Ēt sălsæ frūgēs ēt circūm tēmpŏră vīttæ. Ĭnfŭlă cuī sācră rĕdīmībăt tēmpŏră vīttă. *Id.* Vīttă cŏercŭĕrăt nēglectōs ălbă căpillōs. *O.* Ēvinctŭs vīttă crīnēs ălbēntĕ săcērdōs. Ălbēntī vēlātŭs tēmpŏră vīttă. *Id.* Tōrtă prĭōrēs Strīngit vīttă cŏmās. *L.* SYN. Tænĭă, ĭnfŭlă, *qqf.* fascĭă. ‖ *Bandelettes ornant les autels.* Mōlli cīnge hæc ălтārĭă vīttă. *V.* Mœstæ vittis ătrāquĕ cŭpressō (aræ). *Id.* ‖ *Bandelettes entourant un rameau d'olivier que portaient les supplians.* Ēt vīttă cōmptōs vōlŭīt prætēndĕrĕ rāmōs. *V.* Præfĕrīmŭs mānĭbŭs vittās. *Id.* Ēt dēcōræ Sūppŏsĭtĕ vittă Vīrgĭnŭm mātrēs. *H.* ‖ *Au fig. Zône.* Cāncĕr ăd ārdēntēm fŭlgēns ĭn cārdĭnĕ vittăm. *Man.* (IV, 162). *Voy.* Zona.

Vīttātŭs, ă, ŭm. *Orné de rubans, lié avec des bandelettes.* Pāllădă vittātæ plācābăt sānguĭnĕ vāccæ. *O.* Vēstālēmquĕ chŏrŭm dūcīt vittātă săcērdōs. *L.* Nēc frontī vittātŭs hŏnōs. *St.* SYN. Ĭnfŭlātŭs. *Voy. le précéd.*

Vītŭlă, æ. *f. Génisse.* Quŭm făcĭām vītŭlă prō frūgĭbŭs, ĭpsĕ vĕnītŏ. *V.* ‖ *Jeune vache.* Hānc vītŭlām, nĕ fortĕ rĕcūsēs : Bīs vĕnīt ăd mŭlctrăm, etc. *V. Voy.* Vacca.

Vītŭlīnŭs, ă, ŭm. *De veau.* ‖ *f.* (*s. ent.* caro). *Viande de veau.* Vītŭlīnām, cētŭm, pōrcīnām, cāra ōmnĭă. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 5.)

† Vītŭlŏr, ārĭs, ārī. *d. Chanter de joie.* Hăbĕt ĭs cŏrōnām vītŭlāns vīctōrĭă. *Enn.* (apud *Fest.*). Ūt ĭn vēnātū vītŭlāntēs ēx sŭīs Lŏcīs nos mittānt. *Næv.* (apud *Non.* 1, 47. Adde *Pl. Pers.* II, 3, 1. Cf. *Varr. L. L.* 6, 6; *Macr. Sat.* 3, 2. Dictionis etymon esse potius videtur *Vita* quam *Vitulus*).

Vītŭlŭs, ī. *m. Veau; jeune taureau.* Măctātŏs crēdĕrĕt Ĭllĭc Lăctēntēs vītŭlŏs. *O.* Tūm vītŭlŭs bĭmă cūrvāns jām cōrnŭă frōntĕ. *V.* SYN. *qqf.* Jŭvēncŭs. EP. Tĕnĕr, lăctēns, mōllĭs, ĭmbēllĭs, văgŭs, pētŭlcŭs. ‖ *Par ext. Poulain.* Jām vītŭlŏs hŏrtārĕ, vīāmquæ ĭnsīstĕ dŏmandī. *V.* SYN. Pūllŭs. ‖ — mārĭnŭs, etc. *Veau marin, phoque.* Ērĭpĭēnt sŏmnŭm Drūsŏ vītŭlīsquĕ mārĭnīs. *J.* (3, 238). Æquŏrĕŏs ĕgŏ cūm cērtantĭbŭs ūrsīs Spēctāvī vītŭlŏs. *Calp.* (7, 65).

Vītŭpĕrŏ, ās, ārĕ. *Blâmer.* Nīmīămquĕ crūrŭm tĕnŭĭtātĕm vītŭpĕrāt. *Ph.* Ēt, ŭt pūtēntŭr săpĕrĕ, cœlŭm vītŭpĕrānt. *Id.* Mē vītŭpĕrās? fŭr, ētĭām fŭr trĭfurcĭfĕr. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 47. *Id. Curc.* IV, 2, 7; *Ter. Ph.* III, 1, 1). SYN. Cūlpŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Vīvācĭtĕr. *Avec activité, persévérance.* Vīvācĭŭs ăbdĭtă sōlĕrs Quærĕre, ĕt ætērnæ tāndem ĭnvĭgĭlārĕ sălūtī. *Prud.* (*Sym.* 1142).

Vīvārĭŭm, ĭī. *n., et ordint.* Vīvārĭă, ōrŭm. *pl. Vivier.* Dēpāstŭmquĕ dĭū vīvārĭă Cæsārĭs. *J.* (4, 50). Lūdĕrĕ lāscīvŏs ĭntrā vīvārĭă pīscēs. *Rutil.* (1, 379). SYN. Piscīnă. ‖ *Au fig.* Sīc ĭndĕ hūc ōmnēs tānquam ăd vīvārĭă cūrrūnt. *J.* (3, 308). Ēxcĭpĭāntquĕ sĕnēs, quŏs ĭn vīvārĭă mittānt. *H.* ‖ *Parc pour le gibier.* (Cf. *Gell.* 2, 20; *Plin.* 8, 52.)

† Vīvātŭs, ă, ŭm. *part. p. de Vinus.* Vivare. *Vivifié.* Dēnīquĕ cōrpŏrĭs ătque ănīmī vīvātă pŏtēstās. *Lr.* (III, 559. *Ib.* 680. Vid. *Fest.*).

Vīvāx, ācĭs. *Qui a une longue vie.* Cuī pătĕr ēst vīvāx, quī mātrĭs dīgĕrĭt ănnōs. *O.* Vīvācĭs cōrnŭa cērvī. *V.* Vīvācĭŏr hērēs. *H.* SYN. Lōngævŭs, ănnōsŭs. ‖ *Plante vivace.* Pāllădĭă gaŭdēns sĭlvă vīvācĭs ŏlīvæ. *V.* Vīvāx ăpĭum. *H.* ‖ *Au fig.* Vīvācĭă fātă sĕnēctæ. *H.* Vīrtŭs vīvāx ēxpĕrsquĕ sēpŭlchrī. *O.* Nēdŭm sērmōnŭm stĕt hŏnōs ĕt grătĭă vīvāx. *H.* SYN. Lōngŭs, dĭūturnŭs, pērēnnis. ‖ *Qui entretient la vie.* Sēmĭnă rērŭm Vīvācī nūtrĭtă sōlō. *O.*

Vīvĕ. *impér. de* Vivo.

Vīvēns, tĭs. *Vivant, et au fig.* Rūre ĕgŏ vīvēntēm, tŭ dĭcĭs ĭn ūrbĕ, bĕātŭm. *H.* Ēt cūnctă sōlŭs ĭrrīgăt vīvēntĭă. *Prud.* (*Peri.* 2920). Pūrgātūrā mălŭm flŭvĭŏ vīvēntĕ sŏpōrēm. *St.* Vīvēntĕ lăvillă. *O. Voy.* Vivus.

Vīvescŏ *ou* Vīvīscŏ, ĭs, crĕ. *n. Prendre vie.* Ūl-

cŭs ēnim vīvēscĭt ĕt īnvĕtĕrāscĭt ālendō. *Lr.* (IV, 1061. *Ib.* 1131). Rūdĕm fēcĭt vīvīscĕrĕ līmŭm. *Prud.* (*Apot.* 970. Et *Alcim.* I, 38). SYN. Ănĭmŏr, vīvŏ.

Vīvĭdŭs, ă, ŭm. *Animé de la force vitale, fort, vigoureux, vif, animé.* Vīvĭdă tēllŭs Tūtō rēs tĕnĕrās ēffĕrt ĭn lūmĭnĭs aūrās. *Lr.* (I, 178). Vīvĭdă vīs ănĭmī pĕrvĭcĭt (*Ib.* 172). Vīvĭdăquĕ ē tĕnĕrō pālmĭtĕ gĕmmă tŭmĕt. *O.* Āt vīvĭdŭs Ŭmbĕr Hærĕt hĭāns. *V.* Ĕxĭgŭī nŭmĕrō, sed bēllō vīvĭdă vīrtŭs. *Id.* Mōx ĭn ŏvīlĭă Dēmīsĭt hōstĕm vīvĭdŭs ĭmpĕtŭs. *H.* SYN. Vĕgĕtŭs, vĭgēns, vălĭdŭs, ācĕr, fortĭs, rōbŭstŭs, ănĭmōsŭs. ‖ *Au fig.* Vīvĭdă quŭm pŏscās ĕpĭgrāmmātă, mōrtŭă pōnĭs Lēmmātă. *M.* (XI, 42). ‖ *Vivant, en parlant d'un portrait.* Quāttŭŏr ārtĭfĭcēs, vīvĭdă signă, bŏvēs. *Pp.* (II, 28, 8). Cŭjŭs ădhūc vŭltŭm vīvĭdă cērā tĕnĕt. *M.* (VII, 44). Vīvĭdă Mārtĭs ĭmāgŏ. *Cl.* Spīrāns, *qqf.* vērŭs. ‖ *Vin fort.* Lārgĭŭs Æācĭdēs vīvĭdĭŭsquĕ mĕrŭm. *M.* (VIII, 6). SYN. Vălĭdŭm, fortĕ, ācrĕ, rōbŭstŭm. ‖ — lĭttĕră. *Lettre forte.* Vīvĭdă nēc prælo ēst tōtĭēs tĭbĭ, lĭttĕră nōtă. *T. Maur.* (*Syll.* 985). SYN. Vĕgĕtă, fortĭs.

† Vīvĭfĭcātŏr, ōrĭs. *m.*, *et* Vīvĭfĭcātrīx, īcĭs. *f. Celui ou celle qui vivifie.* Mōrtālēmquĕ dŏmŭm vīvĭfĭcātŏr hăbĕt. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1173). Hŏc ĕxplēssæ ŏpĕrīs quŏd grātĭă vīvĭfĭcātrīx. *Prosp.* (*Ingr.* II, 282).

† Vīvĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *néol. Vivifier.* Āscrĕās dōnĕc vāgă gŭrgĭtĕ vălĭēs Vīvĭfĭcĕt. *Avien.* (*Arat.* 500). Ĭnfundēndŏ Dĕŭm mōrtālĭă vīvĭfĭcāntĕm. *Prud.* (*Apot.* 234). Ēt rĕdĭt ĕx tŭmŭlō vīvĭfĭcātŭs hŏmŏ. *Fort.* (VII, 12, 46). SYN. Ănĭmŏ.

† Vīvĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui donne la vie.* Vīvĭfĭcō prīmŭm cōrdī vītălĭă tēgmĕn Nātūrālĕ pārănt. *Alc.* (I, 102). Vīvĭfĭcī flātŭs. *Juvc.* (IV, 800). SYN. Vītālĭs.

Vīvīscī, ōrŭm. *m. pl.* (ἰοσχοί). *Les Biturges Vivisques, peuple gaulois des bords de la Garonne.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Hæc ĕgŏ Vīvīscă dūcēns ăb ōrĭgĭnĕ gēntĕm. *Aus.* (*Mos.* 438).

Vīvīscŏ. *Voy.* Vivesco.

Vīvŏ, ĭs, vīxī, vīctŭm, vīvĕrĕ. *n. Vivre, être en vie.* Nūnc vīvŏ, nĕquĕ ădhūc hŏmĭnēs lūcēmquĕ rĕlĭnquŏ. *V.* Tāntānĕ vīvēndī tĕnŭīt mĕ, nātĕ, vŏlŭptās? *Id.* Vīvīt, ĕt ēst vītæ nēscīŭs ĭpsĕ sŭæ. *O.* Vīvĕ, lĭcēt nōlīs. *L.* SYN. Spīrŏ, rĕspīrŏ. PPH. Sŭm vīvŭs. Vītă, lūcĕ frŭŏr. Vītālēs aūrās cārpŏ, dūcŏ, trăhŏ. Dĭēm, lūcĕm ădspĭcĭŏ. Lūmĕn vītālĕ vĭdĕŏ. Ætherĭă lūcĕ frŭŏr, vēscŏr. Vītālĭbŭs aūrĭs vēscŏr. VERS. Mŏdŏ vītă sŭpērsĭt. *V.* Dūm vītă mānēbat. Dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtŭs. Quēm sī fātă vĭrŭm sērvānt, sī vēscĭtŭr aūrā Ætherĭă, nĕquĕ ădhūc crūdēlĭbŭs ŏccŭbăt ŭmbrĭs. *Id.* Sīvĕ dĭēm vĭdĕăt, sīvĕ tĕgătŭr hūmŏ. *O.* Sīc hăbĭtēs tērrās, ēt tē dēsīdĕrĕt æthēr. *Id.* Ănĭmām prōdūcĕrĕ rēbŭs Āffĭctĭs. *L.* ‖ *Vivre, passer sa vie.* Vīvās ĭn ămōrĕ jōcīsquĕ. *H.* Māgnāquĕ pārs ănĭmæ, mĕcŭm vīxīstĭ, ămīcī. *O.* Nēc tēcŭm vīvĕrĕ pōssŭm. *Id.* SYN. Dĕgŏ, *qqf.* agŏ, ăgĭtŏ. PPH. Vītăm, ævŭm, ānnōs, ætātĕm ăgŏ, ăgĭtŏ, dēgŏ, dūcŏ, trādūcŏ, exlgŏ, trānsigŏ, pĕrāgŏ, cōnsumŏ, dēcūrrŏ, trăhŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prōtrăhŏ. Vītæ, ævī, ætātĭs tempŭs, tempŏrā, spătĭŭm ăgŏ, dūcŏ, etc. PHR. Vītăm ratĭōnĕ gŭbernāt. *Id.* Hānc ōlĭm vĕtĕrēs vītăm cŏlŭērĕ Sabīnī. *V.* Illă mihī sēdēs; illĭc mihī cārpĭtŭr ætās. *Cat.* Fērrātŭsquĕ ĭn pistrīno ætātĕm cōntĕrās. *Pl.* ‖ Vīvĕrĕ vītăm, ānnōs, etc. *act.* Ō quām tū cŭpĭās tĕr vīvĕrĕ Nēstŏrĭs ānnōs! *O.* Vīxīt ānnōs bīs cēntŭm. *Id.* (Et *Tib.* II, 4, 45). Illī ētĭam āltĕrnās sōrtītī vīvĕrĕ lūcēs (*Ciris*, 397). Vīvāt Pācŭvĭŭs, quæsŏ, vĕl Nēstŏră tōtŭm. *J.* (12, 128). *Voy. le suiv., et* Vita. ‖ *Vivre, subsister.* Vīvīt sĭllīquīs ēt pānĕ sĕcundō. *H.* Ēt vīvĕrĕ rāptō. *V.* Ārmēntăquĕ grāmĭnĕ vīvūnt. *O.* SYN. Victĭtŏ, vēscŏr, pāscŏr, ĕdŏ, etc. PPH. Vītăm tōlĕrŏ, sūstĭnĕŏ, sūstēntŏ, etc. *Voy.* Ēdo. ‖ *Se comporter.* Vīxīt ĭnæquālĭs, clāvum ŭt mūtārĕt ĭn hōrās. *H.* Vīxīt, dūm vīxīt, bĕnĕ. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 11). PPH. Mē hăbĕŏ, gĕrŏ. ‖ *Vivre (en langage philosophique), mettre la vie à profit, pratiquer la sagesse.* Ēt nūllō vōtōrūm fīnĕ bĕātī, Victūrōs ăgĭmŭs sēmpĕr, nĕc vīvīmŭs ūnquăm. *Man.* (IV, 4). Cuī lĭcĕt ĭn dĭēs Dīxissĕ: Vīxī. *H.* Nōn ēst, crēdĕ mihī, sāpīentīs dīcĕrĕ, Vīvăm; Sērā nĭmīs vīta ēst crāstĭnă: vīve hŏdīĕ. *M.* (I, 16). Exĭgŭă pārs ēst vītæ quăm nōs vīvīmŭs. *Sen. Phil.* (*Brev. Vit.* 2). ‖ *Vivre, être immortel.* Vīvĕt ĕxtēntō Prŏcŭlējŭs ævō. *H.* Mĕă sēmpĕr glŏrĭă vīvĕt. *Cic.* (apud *Gell.* 15, 6). Vīvēnt factă dūcĭs (*Ad Liv.* 265). Nōn prĕcŏr ŭt vīvānt (scripta). *O. Voy.* Immortalis. ‖ *Durer, rester, être durable.* Tăcĭtŭm vīvīt sūb pectŏrĕ vŭlnŭs. *V.* Ălĭtŭr vĭtĭŭm vīvĭtquĕ tĕgēndŏ. *Id.* Vīvūnt ŏdĭa ĭmpŏbă. *St.* Aūstĕr Nōn pătĭtŭr glăcĭēm rĕsōlūtă vīvĕrĕ tērrā. *Petr.* (*Sat.* 137). SYN. Dūcŏ, mānĕŏ, pērmānĕŏ, rēstŏ, etc. ‖ *Être, exister.* Ēcquĭs mē vīvīt hŏdīĕ fortūnātĭŏr? *Ter.* (*Eun.* V, 9, 1). Vīrtūtĕ dīxīt vōs victōrēs vīvĕrĕ. *Pl.* (*Amp. prol.* 75). Rūbērēs, Vīvĕrĕt ĭn tērrīs tē sī quĭs āvărĭŏr ūnō. *H.* Sēd tu ĭnsūlsă mălē ēt mōlēstă vīvīs. *Cat.* (10, 33). Jūrīscōnsūltō, cuī vīvīt ădūltĕră cōnjūx. *Aus.* (*Epig.* 89). SYN. Sŭm, ĕxsīstŏ. ‖ Vīvĕ, Vīvītĕ, etc. *Portez-vous bien, adieu; qqf. formule d'imprécation.* Vivĕ vălĕquĕ. *H.* Vive, văle, ēt tōtĭdēm vēntūrōs cōngĕrĕ Jānōs. *Aus.* (*Epist.* 20, 13). Vīvās, ēt ōrĭgĭnĭs hūjŭs Gaŭdĭa lōnga fĕrās. *J.* (8, 46). Cūm sŭīs vīvāt vălĕatquĕ mœchīs. *Cat.* (11, 18. Sic *Ter. And.* V, 3, 18). Vivītĕ, sĭlvæ. *V. Voy.* Vale. ‖ Vivĕrĕ Bācchānāhă. *Vivre comme on vit pendant les bacchanales.* Quī Cŭrĭōs sĭmŭlānt, ēt Bācchānālĭă vīvūnt. *J.* (2, 3. Cf. *Boet. Consol. phil.* 4, *prol.* 5 : *Asinum vivit*). ‖ *Au pass. qqf. Être mort ou à la fin de sa carrière.* Vīxī, ēt quēm dēdĕrāt cūrsūm fortūnă, pĕrēgī. *V.* Mŏdo ēum vīxīsse ăiēbānt. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 10). Vīxīssĕ nĭmĭō sātĭŭ'st jām quăm vīvĕrĕ. *Id.* (*Bac.* I, 2, 43). ‖ *Être vivant, en parlant d'un portrait.* Pictūrātŭmquĕ mētăllĭs Vīvīt ŏpŭs. *Cl.* Phīdĭăcŭm vīvēbăt ĕbŭr. *J.* (8, 103). SYN. Spīrŏ. *Voy.* Vivens.

Au pass. Vīxīt ānnōs bīs cēntŭm; nūnc tērtĭă vīvĭtŭr ætās. *O.* ‖ *Ordint. unip.* Vīvĭtŭr. *On vit.* Vīvĭtŭr exĭgŭō mĕlĭŭs. *Cl.* Vīvĭtŭr pārvō bĕnĕ. *H.* Vīvĭtŭr ex rāptō. *O.* Ūnō plūs vīxī, mihī quăm vīvēndum fŭīt. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). Āt bĕnĕ nōn pŏtĕrāt sĭnĕ pŭrō pectŏrĕ vīvī. *Lr.* (V, 18).

Vīvŭs, ă, ŭm. *Vif, vivant.* Ō Lўcĭdă, vīvī pĕrvēnĭmŭs... ŭt, etc. *V.* Quīă lædĕrĕ vīvōs Līvŏr ēt ĭnjŭstō cārpĕrĕ dēntĕ sŏlēt. *O.* Ūrsōs Fērrĕ dŏmŭm vīvōs ĭndīgnāntēsquĕ sŏlēbāt. *Id.* SYN. Vīvēns, spīrāns, *qqf.* vīdēns, ĭncŏlŭmĭs; ănĭmātŭs, sŭpērstĕs. PHR. Vīvēntēs ănĭmās ēt ădhūc sŭă mēmbrā rēgēntēs Ĭnfōdĭt bŭstō. *L.* ‖ *En parlant des chairs.* Vīscĕrā vīvă trăhī. *O.* Vīvōs ēt rōdĕrĕt ūnguēs. *H.* ‖ *Des plantes.* Vīvāquĕ pĕr rīmās prōcērā-

quĕ sūrgĕt ārundō. *O.* Stāgni ūltimă vīvō Cēspĭtĕ cīngūntŭr. *Id.* Ēt vīvă sŭă plāntārĭă tĕrrā. *V.* ‖ *Du feu, de la chaleur.* Vīvæ lūcĕrnæ. *H.* În vīvŭm tĕntāt rĕvŏcārĕ cālōrĕm. *O.* Ēt vīvō tĕntāt prævĕrtĕre ārmōrĕ (animos). *V.* ‖ *Des eaux.* Spĕlūncæ vivīquĕ lăcŭs. *V.* Vīvō prōlŭĕ rōrĕ mănŭs. *O.* Vīvī fōntēs. *Id.* ‖ *Des roches.* Vīvōquĕ sĕdīlĭă săxō. *V.* Tōfis ĕt pūmĭcĕ vīvō. *O.* ‖ Ăd vīvŭm. *Jusqu'au vif.* Ăltĭŭs ăd vīvŭm pĕrsēdīt. *V.* ‖ *Qui vit dans le souvenir.* Vīvŭsquĕ pĕr ōră fĕrētŭr. *V.* Cŭjŭs factă vīvă nūnc vĭgĕnt. *Nœv.* (apud *Gell.* 6, 8). SYN. Sŭpērstĕs. *Voy.* Immortalis. ‖ *Vivant, en parlant d'un portrait.* Vīvōs dūcĕnt dē mārmŏrĕ vultūs. *V.* Vărrĭānquĕ mĕtāllă Vīvă mŏdĭs. *St.* SYN. Vīvēns, spīrāns. ‖ *Animé, vigoureux.* Sī quĭd ĕt în nōbĭs vīvī fŭīt ănte vĭgōrĭs. *O.* SYN. Vīvĭdŭs, etc. *Voy. ce mot.* ‖ — ārgĕntŭm. *Voy. ce mot.* ‖ — sūlfŭr. *Soufre brut.* (*Virg. G.* III, 448; *Ov. Fast.* IV, 739.)

Vīx. *adv. Avec peine, difficilement.* Vīx mĕ cōntĭnĕŏ quīn învŏlem în căpŭllŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 20). Vīx cōmprĭmōr quīn, etc. *Pl.* (*Most.* I, 3, 46). Quīn ĕtĭăm cōrpŭs, mātri vīx vīxquĕ rĕmĭssŭm, Ēxsĕquĭs cărŭit, Lĭvĭă, pænĕ tŭĭs (*Ad Liv.* 167). SYN. Ægrĕ, difficultĕr. PPH. Nōn bĕnĕ. ‖ Vīx ēst. *Il est très difficile.* Pĕrĕam, nĭsĭ dĭcĕrĕ vīx ēst. *O.* ‖ *A peine.* Vīx Prĭămŭs tāntī, tōtăquĕ Trōjă fŭīt. *O.* Vīx dŭŏ trēsvĕ mĭhī dĕ tōt sŭpērstĭs ămīcī. *Id.* ‖ *Ordint. Pour marquer le temps, et suivi de* Quum *ou de* et. *A peine... que.* Vīx ē cōnspĕctū Sĭcŭlæ tĕllūrĭs în ăltŭm vĕlă dăbānt lætī. *V.* Vīx ĕă fātŭs ĕrāt. Vīx prīmōs ĭnōpīnă quĭĕs lăxăvĕrăt ārtŭs, Ēt sŭpērĭncŭmbĕns, etc. *Id.* Vīx bĕnĕ dēsĭĕrāt. *O.* Ēxspĕctātă dĭū vīx tāndĕm lūmĭnă tŏlĭt. *Cat.* (62, 3). SYN. Vixdŭm. PPH. Nōn bĕnĕ.

Vixdŭm. *adv. Comme le précéd.* Vixdŭm dīmĭdĭŭm dĭxĕram : întĕllēxĕrāt. *Ter.* (*Ph.* IV, 2, 4). Vixdum ĭgnĕă mōntēm Tōrsĭt hīĕms, jămque ēoās cĭnĭs ĭndŭit ūrbĕs. *V. Fl.* Vixdum ōră nŏvă mūtāntĕ jŭvēntă. *Sen.* (*Id. Silv.* I, 2, 229; *Th.* VI, 469. Quod agnoscitur a *Char.* 2, 168).

Vixĕt. *sync. de* Vixisset. Vixĕt cuĭ vītām dĕŭs aŭt sŭă dĕxtră dĕdissĕt. *V.*

Vixī. *parf. de* Vivo.

Vixtī. *sync. de* Vixisti. Jūllă, dūm vixtī, pātrī sŭspīrlă (*Anth.* II, p. 196).

Vōbĭs. *dat. et abl. de* Vos.

Vōbiscŭm. *Avec vous.* Stānt mĭhī vōbiscŭm cōmmĕrclă sācră, pŏētæ. *O.* Vōbiscum ēst Ĭŏpē. *Pp.* (II, 21, 51).

Vŏcābŭlŭm, ī. *n. Mot, terme.* Quæ nūnc sūnt în hŏnōrĕ vŏcābŭlă. *H.* Ĭmpōnēns cōgnātă vŏcābŭlă rēbŭs. *Id.* SYN. Vērbŭm, dĭctŭm, dictĭŏ. ‖ *Nom.* Tū mĭhī jūnctă tŏrō, mĭhī jūnctă vŏcābŭlă sūmēs. *O.* SYN. Nōmĕn.

Vŏcālĭs, ĕ. *Qui a de la voix, retentissant; qui a un son ou une voix agréable.* Nūnc tĕ vŏcālēs ĭmpēllĕrĕ pōllicĕ chŏrdās. *Tib.* (II, 5, 3). Cārmĭnĕ vŏcālĭ clārŭs cĭthărāquĕ Phīlāmmŏn. *O.* Ūndĕ vŏcālĕm tĕmĕre ĭnsĕcūtæ Ōrphĕă sĭlvæ. *H.* SYN. Sŏnāns, sŏnōrŭs, ārgūtŭs, *qqf.* lŏquāx. ‖ *Parlant, doué de la parole.* Fātăquĕ vocālēs præmŏnŭissĕ bŏvēs. *Tib.* (V, 2, 78). Vŏcālēmquĕ sŭă tĕrrām Dōdōnĭdă quĕrcŭ. *O.* Mŏnĭtūsquĕ dătŏs vŏcālĭbŭs ăntrīs. *St.* ‖ *qqf. Qui donne de la voix.* Ēt dĕ Pĭĕrĭīs vŏcālĕm fōntĭbŭs ūndăm. *St.* ‖ *f.* (*s. ent.* littera). *Voyelle.* Nēc mĭnŭs vŏcālĭs ūnă sī sĕquātŭr hānc, pŏtēst. *T. Maur.* (*Syll.* 469). ‖ *adj. De voyelle.* Ĭmŏ sī nūnc ŭ pŭtāmŭs ēssĕ vŏcālĭs sŏnī. *T. Maur.* (*Syll.* 476).

† Vŏcāmĕn, ĭnis. *n. Comme* Vocabulum. Bacchī nōmĭne ăbŭtī Māvōlt, quām lătĭcīs prŏprĭŭm prōfĕrrĕ vŏcāmĕn. *Lr.* (II, 655). Ăntīquæque ūrbī prŏprĭŭm pŏsŭĕrĕ vŏcāmĕn (*Epithal. Laurent. et Mar.* 19).

Vŏcātĭŏ, ōnis. *f. Invitation.* Quærūnt în trĭvĭŏ vŏcātĭōnes. *Cat.* (47, 8).

Vŏcātŏr, ōris. *m. Celui qui fait l'appel.* Paŭlŭs vŏcātŏr gēntĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 702). ‖ *Celui qui était chargé d'inviter.* Jām dicĕs mĭhĭ : Văpŭlĕt vŏcātŏr. *M.* (VII, 85).

Vŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé.* Quāndŏ vŏcātŭs ădēst călĭdæ gĕlĭdæquĕ mĭnĭstĕr. *J.* (5, 63). ‖ *Convoqué.* Cōncĭllŭmquĕ vŏcāt : tĕnŭīt mŏrā nūllă vŏcātōs. *O.* ‖ *Invité.* Vēnit ăd ēxĭgŭās tŭrbă vŏcātă dăpēs. *O.* (Et *Mart.* XI, 66). ‖ *Invoqué.* Sī vŏcātă pārtŭbŭs Lūcĭnă vĕrĭs ădfŭīt. *H.* ‖ *Nommé.* Ĭpsĭŭs ŏdĕm ăvŭs ēst vŏcātŭs nōmĭnĕ. *Pl.* (*Men. prol.* 44).

Vŏcātŭs, ūs. *m. Invocation, vœu.* Ō nūnquăm frūstrātă vŏcātŭs Hāstă mĕōs. *V.* ‖ *Dénomination.* Īllĕ vŏcātū Cōnsŭltīsquĕ Plŭs, nōmĕn hăbēns mĕrĭtī. *Aus.* (*Cæs.* 16).

Vŏcĭfĕrātĭŏ, ōnis. *f. Vociferations.* Quāntă vŏcĭfĕrātĭōnĕ fĕrvĭtŭr ! heī mĭsĕræ mihĭ ! *Afr.* (apud *Non.* 10, 8). Quĭd ēnsĭs ĭstē? quĭdvĕ vŏcĭfĕrātĭŏ? *Sen.* (*Hip.* 1157). *Voy.* Clamor.

Vŏcĭfĕrŏr, ārĭs, ārī. *d. Crier, proclamer.* Nām sīmŭl ăc rātĭŏ tŭă cœpĭt vŏcĭfĕrārī Nātūrām rērŭm. *Lr.* (III, 14). Rēs ĭpsāquĕ pĕr sē Vŏcĭfĕrātŭr. *Id.* (II, 1051). SYN. Clāmŏ, prōclāmŏ. ‖ *Vociférer.* Tāllă vŏcĭfĕrānS. *V.* SYN. Clāmŏ, ĭnclāmŏ, tŏnŏ, ĭntŏnŏ. PPH. Ōrĕ ĭntŏnŏ. ‖ *Retentir, résonner.* Ærāquĕ quæ clausŭrĭs rēstāntĭă vŏcĭfĕrāntŭr. *Lr.* (II, 450).

Vŏcĭtŏ, ās, ārĕ. *fréq. du suiv.* Quŏd pātrĭŏ vŏcĭtāmŭs nōmĭnĕ fūlmen. *Lr.* (VI, 297). Quās nŏstrī sēptĕm sŏlĭtī vŏcĭtārĕ Trĭŏnēs. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 43). Scrīpsĕrūnt stātŭīs, vēl Nēptūnūm vŏcĭtāntēs Ōcĕānŭm. *Prud.* (*Sym.* 384). Vŏcĭtātă Pălātĭă rēgī. *Sil.*

Vŏcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Appeler quelqu'un par son nom.* Quīs vŏcāt? quīs nōmĭnāt mĕ? *Pl.* (*Curc.* II, 3, 24). Mœstūsquĕ Crĕūsām Nēquĭdquam ĭngĕmĭnāns ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ vŏcāvī. *V.* Nōmĭnĕ Dīdō Sæpĕ vŏcātūrŭm. Nōmĭnĕ quēmquĕ vŏcāns. *Id.* SYN. Nōmĭnŏ, ăppēllŏ (as), ĭnclāmŏ, clāmŏ, clĕō, *qqf.* ădvŏcō, ēvŏcō, prōvŏcō, ēxcĭtŏ, ārcessŏ, ăccĭĕō *ou* ăccĭō. PPH. Nōmĭnĕ vŏcō, clāmŏ. Vōcĕ vŏcō, nōmĭnŏ, ārcessŏ. Nōmĕn vŏcō, clāmŏ. Ōrĕ, clāmōrĕ vŏcō. ‖ *Convoquer.* Cōncĭllŭmquĕ vŏcāt. *O.* Cōmĭtēsquĕ vŏcō, rĕpĕtōquĕ cārīnām. *O.* SYN. Cōnvŏcō. ‖ *Invoquer.* Pātrĭŏsquĕ vŏcāvīt Vŏcĕ dĕōs. *V.* Vŏcĕ vŏcāns Hĕcătēn cœlōquĕ Ērĕbōquĕ pōtēntēm. *Id.* Tūm fĕcundă vŏcēs gĕnĕrōsæ sīdĕră lūnæ. *O.* SYN. Ĭnvŏcō, clĕō, etc. ‖ *Implorer.* Vōtīsquĕ vŏcāvĕrĭs ĭmbrĕm. *V.* SYN. Ōrŏ, ĭmplōrŏ, rŏgō, etc. ‖ *Au fig. Appeler, réclamer.* Vŏcāt lăbŏr ūltĭmŭs ōmnēs. *V.* Quō dūrā vŏcāt fōrtūnă, sĕquāmŭr. *Id.* Quōquĕ vŏcānt fūctŭs, hĭc tĭbĭ rēmŭs ĕāt. *O.* Quō vŏcāt īrā, sĕquēmŭr. Quŏd nĭsĭ tĕ nōmĕn tāntum ăd mājŏrā vŏcāssĕt. *Id.* SYN. Rĕquīrŏ, pōscŏ, rĕpōscŏ, cōmpēllŏ (is), ĕxcĭtŏ. ‖ — ĭn crīmĕn, ĭn jūdĭcĭŭm. *Accuser, mettre en jugement.* Ĭnquĕ nŏvŭm crīmĕn cārmĭnă nōstră vŏcāt. *O.* Ūt sŭb jūdĭcĭŭm sīngŭlă vērbă vŏcēm. *Id.* SYN. Ăgŏ. ‖ — ĭn pārtĕm. *Appeler au partage.* Ĭpsūmquĕ vŏcēmŭs în prædăm pār-

tĕmquĕ Jŏvĕm. *V.* ‖ — ād cœlŭm. *Élever jusqu'au ciel.* Ād cœlŭm lĕpīdō vŏcārĕ vĕrsū. *Cat.* (6, 16). ‖ *Forcer de venir.* Prīmā vōcās tārdōs sūb jŭgă pāndă bŏvēs. *O.* Ōmnĭă sūb lēgēs Mōrs vŏcāt ātrā sŭās (*Ad Liv.* 360). SYN. Cōmpĕllō (ĭs), ăgō, trŭdō. ‖ *Inviter à dîner.* Spătĭum ăppārāndīs nŭptĭīs, Vŏcāndī, săcrŭfĭcāndī dăbĭtŭr paŭlŭlŭm. *Ter.* (*Ph.* IV, 2, 21). Ād cœnām sĕllŭm tŭ, rŏgō, Taŭrĕ, vŏcā. *M.* (II, 14). SYN. Ĭnvītō. ‖ *En gén., Inviter.* Vēntūs tŭă vēlă vŏcārĕt. *O.* Quæ mē sŏlŭtō pĕctŏre ād-stŭdĭŭm vŏcānt. *Ph.* At sēdārĕ sĭtĭm flŭvĭī fōntēsquĕ vŏcābānt. *Lr.* (V, 943). ‖ *Appeler, nommer, donner un nom.* Cōnjŭgĭŭm vŏcăt : hŏc prætĕxĭt nōmĭnĕ cŭlpām. *V.* Quāntŭlăcūnque ēstĭs, vōs ĕgŏ māgnă vŏcō. *O.* Nūnc quŏquĕ tē cĕlēbrānt, Ĕlĭcĭămquĕ vŏcānt. *Id.* SYN. Dīcŏ, nōmĭnŏ, nūncŭpō, nōmĭnĭtŏ, vŏcĭtŏ. VERS. Rōmānōsquĕ sŭō dē nōmĭnĕ dīcĕt. *V.* Ænĕădăsquĕ mĕō nōmĕn dē nōmĭnĕ fīngŏ. Nāvĭtă tūm stēllĭs nūmĕrōs ēt nōmĭnă fēcīt. Sic nōmĭnĕ dīcūnt. Ēt gēntī nōmĕn dĕdīt. *Id.* Dēdĕrātquĕ vŏcābŭlă tērrīs. *Sil.* Quŏ nōs vŏcābĭs nōmĭnĕ? *Pl.*

Au pass. Vŏcŏr. *Être appelé; invoqué.* Ălĭa ĕx ălĭīs ĭn bēllă vŏcāmŭr. *V.* Nĕc Lūcĭnă pŏtĕst pārĭēntīs vōcĕ vŏcārī. *O.* Vŏcābĭtŭr hĭc quŏquĕ vōtīs. *V.* ‖ *Être nommé, dit.* Nĕquĕ ēnĭm, fīnĭtō mārtĕ, vŏcāndŭs Hōstĭs ĕs. *O.* SYN. Nōmĭnŏr, dīcŏr, nūncŭpŏr, aŭdĭŏ, etc. *Voy.* Nominor.

Vŏcōnĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Vĭctōrīs tōrmēntŭm dūlcĕ Vŏcōnī. *M.* (VII, 28).

Vŏcōntĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Οὐοκόντιοι). *Les Voconliens, peuple Gaulois entre le Rhône et la Durance.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Jām făcĭlĕs cāmpōs, jām rūră Vŏcōntĭă cārpĭt. *Sil.*

Vŏcŭlă, æ. *f. dimin. de* Vox. *Mots prononcés tout bas.* Ō ūtĭnām trājĕctă cāvă mĕă vŏcŭlă rīmă! *Pp.* (I, 16, 27). ‖ *Petit mot, monosyllabe.* Ē quæ sĕquĭtur, vŏcŭlă dīssŏna ēst prĭōrĭs. *T. Maur.* (*Litt.* 32).

Vŏgēsŭs, Vŏsăgŭs *et* Vŏsĕgŭs, ĭ. *m.* (Οὐόγεσος). *Les Vosges, chaine de montagnes à l'Orient de la Gaule; cette montagne était révérée comme une divinité.* Căstrāquĕ quæ Vŏgēsī cūrvām sŭpĕr ārdŭă rŭpēm. *L.* Ārdēnnæ ăn Vŏsăgī cērvī, căpræ, ĭlĭcĭs, ūrsī Cædĕ săgittĭfĕrā sĭlvă frăgōrĕ tŏnăt. *Fort.* (VII, 4, 19).

Vŏlă, æ. *f. Paume de la main.* Nūnquīd mănŭs ārtĭcŭlātŭm Ēst dīgēstă dĕī? nūnquīd vŏlă? nūnquīd ēt ūnguēs? *Prud.* (*Apot.* 927). Tām fĭlŏ tĕnŭī trāhēns Quŏd strīngī nequĕāt vŏlă. *T. Maur.* (*Præf.* 25). ‖ 2. Vŏlă. *Voy.* Bola.

† Vŏlăm. *arch. pour* Velim. Scīrĕ vŏlām, quāntŭm sīmplĕx hĭlārĭsquĕ nĕpōtī Dīscrēpĕt. *H.* (*Epist.* II, 2, 193. Adde *Lucil.* apud *Non.* 7, 88).

Vŏlānĕrĭŭs, ĭī. *m. Nom d'homme.* Scūrră Vŏlānĕrĭŭs, pōstquam īllī jŭstă chĕrāgrā. *H.*

Vŏlāns, tis. *Volant.* Ipsă sŭb ōră vīrī cœlō vēnĕrĕ vŏlāntēs. *V.* SYN. Vŏlĭtāns, vĕnĭēns. PPH. Ălĭs, pĕnnĭs ălĭāpsŭs, lāpsŭs, dēlāpsŭs, dēlātŭs, ăblātŭs. PHR. Hūc lēvĭbŭs cōrnĭx pĕnnĭs dēlātă pĕr aūrās Vēnĭt. *O.* Cœlōquĕ ĭnvĕctŭs ăpĕrtō. *V.* Cĕlĕrĭquĕ fŭgă sŭb sĭdĕră lāpsæ. *Id.* Spērnĭt hŭmŭm fŭgĭēntĕ pĕnnā. *H.* ‖ *f. pl. Oiseaux.* Quām sŭpĕr haūd ūllæ pŏtĕrānt ĭmpunĕ vŏlāntēs. *V.* Ēt cōrpŏră cūnctă vŏlāntūm. *Lr.* (II, 1081). *Voy.* Avis. ‖ *Au fig.* Hōstĭs ĕquō pōllēns lōngēquĕ vŏlāntĕ săgittă. *O.* Jăcŭlis fĕrrōquĕ vŏlāntī. *L.* Cūrās lăquĕātă circŭm Tēctă vŏlāntēs. *H.* Fĕrrēt hĭēms cūlmŭmquĕ lĕvēm stĭpŭlāsquĕ vŏlāntēs. *V.* Cūrrŭs ăgĭtārĕ vŏlāntēs. Pĕlăgŏquĕ vŏlāns dăt vēlă pătēntī. *Id. Voy.* Volatilis, Celer.

Vŏlātĕrræ, ārŭm. *f. pl.* (Οὐολατέρραι). *Volaterre, ville d'Étrurie.* ‖ — ānŭs, ă, ŭm. Ĭn Vŏlātĕrrānŭm, vērō Vădă nōmĭnĕ, trăctŭm Ĭngrēssŭs. *Rutil.* (1, 453).

Vŏlātĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Ăn, ōbsĕcro, ūsquām sūnt hŏmĭnēs vŏlātĭcī? *Pl.* (*Pœn.* II, *vs.* 29).

Vŏlātĭlĭs, ĕ. *Qui a des ailes, volant.* Pĕr Vĕnĕrĕm jūrō pŭĕrīquĕ vŏlātĭlĭs ārcŭs. *O.* Līquĭtquĕ vŏlātĭlĕ fĕrrŭm. *V.* SYN. Ălĕs, ālātŭs, ālīgĕr, etc. *Voy.* Alatus. ‖ *f. pl. Oiseaux.* Ădde hūc plūmĭpĕdēs vŏlātĭlĕsquĕ. *Cat.* (55; 27). *Voy.* Avis. ‖ *Au fig.* Lābĭtŭr ŏccultĕ fallĭtquĕ vŏlātĭlĭs ætās. *O. Voy.* Celer.

Vŏlātŭs, ūs. *m. Vol des oiseaux.* Nōn sī pĕgāsĕō fĕrār vŏlātū. *Cat.* (55, 24). Sic cĕlĕrī mīssō prælĭcĕps pĕr ĭnānĕ vŏlātū (aquila). *O.* Cĕlĕrī jām Fāmă vŏlātū. *Cl.* SYN. Lāpsŭs, ălæ, pĕnnæ. EP. Ăĕrĭŭs, aūdāx, cĕlsŭs, sūblīmĭs, vāgŭs, ăgĭlĭs, cĕlĕr, cītŭs, pĕrnīx, præpĕs, præcĕps, strīdēns, trĕpīdŭs. PPH. Ăĕrĭŭs, vŏlūcrĭs cūrsŭs, lāpsŭs. Lĭquĭdŭs cūrsŭs, mĕātŭs. ‖ *Au fig. Course rapide.* Cāmpūmquĕ vŏlātū Quūm răpŭĕrĕ (Autololes). *Sil.* Lūcĕm Ĭnsŏlĭtām mīrāntŭr ĕquī, trĕpīdōquĕ vŏlātū. *Cl.* SYN. Cūrsŭs, ĭmpĕtŭs, fŭgă.

Vŏlcæ, ārŭm. *m. pl.* (Οὐόλκαι). *Les Volques, nation celtique répandue dans la Narbonaise.* Pĕr ĭnhōspĭtă rūră Vŏlcārŭm pŏpŭlātŭr ĭtĕr. *Sil.* Ūsquĕ ĭn Tēctŏsāgōs prīmævō nōmĭnĕ Vŏlcās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 9).

Vŏlcānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Jām, prĕcŏr, ōblītŭs nōstræ, Vŏlcānĕ, quĕrēlæ. *M.* (V, 7). *Voy.* Vulcanus.

Vŏlēmă, ōrŭm. *n. pl. Sorte de grosse poire.* Crūstŭmĭīs Sȳrĭīsquĕ pĭrĭs, grăvĭbŭsquĕ vŏlēmĭs. *V.*

Vŏlēns, tis. *Qui agit de bonne volonté.* Ĭpsī ūtlām măclĕ tĕnŭānt ārmēntă vŏlēntēs. *V.* Ănĭmĭsquĕ vŏlēntĭbŭs. *Id.* Spōntĕ sŭă prōpĕrānt : lăbŏr ēst ĭnhĭbĕrĕ vŏlēntēs. *O.* Jām făcĭlĕs scĕlŭs Vŏlēns sciēnsquĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 1300). SYN. Spōntĕ, ūltrō. PPH. Nōn *ou* haūd ĭnvītŭs. *Voy.* Volo 2.

Vŏlēsŭs, ĭ. *m. Nom d'un puissant Sabin, souche de la famille Valéria.* Pōplĭcŏla, ĭngēntĭs Vŏlēsī Spartānă prōpăgō. *Sil.* Quōs Vŏlēsŭs pātrĭī cōgnōscāt nōmĭnĭs aūctŏr. *O.* (Et *Juv.* 8, 18).

Vŏlgĭvăgŭs, Vŏlgŭs, etc. *Voy.* Vulgivagus, etc.

Vŏlĭtāns, tis. *Voy.* Volito.

† Vŏlĭtātŭs, ūs. *m. Action de voltiger.* Strīdŭlă sĭdĕrĕō vŏlĭtātŭ, ēt mūltă tŭmultū. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 224).

Vŏlĭtō, ās, ārē. *n. fréq. du suiv.* Prōptĕr hŭmŭm vŏlĭtāt, pŏnĭtquĕ ĭn sēpĭbŭs ōvă. *O.* Ātquĕ hĭc aūrātīs vŏlĭtāns ārgēntĕŭs ānsĕr Pōrtĭcĭbŭs. *V.* Frōndēs vŏlĭtārĕ cădūcās. Mōrtĕ ŏbĭtă quālēs fāmă ēst vŏlĭtārĕ fĭgūrās. *Id.* ‖ *Au fig.* Mūltă vĭrūm vŏlĭtāns dăt fortŭă cōrpŏră lētō (Turnus). *V.* Ceū quōndăm tōrtō vŏlĭtāns sŭb vērbĕrĕ tūrbō. *Id.* Pācātŭm vŏlĭtānt pĕr mārĕ nāvĭtæ. *H.* Quūrĭ? vŏlĭtō vīvŭ' pĕr ōră vīrūm. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 15). Vĭctŏrquĕ vīrūm vŏlĭtārĕ pĕr ōră. *V.*

Vŏlnŭs. *Voy.* Vulnus.

1. Vŏlō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *n. Voler.* Dēsĕrĭt, ātquĕ ăltām sŭprā' vŏlăt ārdĕă nūbēm. *V.* Haūd ălĭtĕr tērrās ĭntĕr cœlūmquĕ vŏlābăt (Mercurius). *Id.* Pĕr flōrēs ēt thўmă sūmmă vŏlānt. *O.* Ă lævă mœstă vŏlāvīt āvīs. *Id.* SYN. Vŏlĭtŏ, lābŏr, *qqf.* fĕrŏr. vĕnĭŏ, ĕō, ălĭābŏr, dēlābŏr ēvŏlŏ, āvŏlŏ, ăd-

vŏlŏ, dēfĕrŏr. PPH. Ālis, pēnnis vŏlŏ. Vŏlāns, volātū fĕrŏr, fŭgĭŏ, vĕnĭŏ, ĕŏ. Pĕr aūras, æĕrā, ĭnānĕ vŏlŏ. Ālis, pēnnis, volātū fĕrŏr, aufĕrŏr, āffĕrŏr, vĕhŏr. Aūras, æthĕrā, nūbĭlā, cœlum sĕcŏ, scindŏ, trānŏ, pĕrcūrrŏ; ālis sĕcŏ, etc. Rēmĭgĭŏ ālārum ĕŏ, fĕrŏr. Vŏlātūs tĕntŏ, ĕxĕrcĕŏ, ăgĭtŏ, cārpŏ. Pēnnās, ālās mŏvĕŏ, quātĭŏ, ĭmpĕllŏ. Ālis nĭtŏr. Ād cœlum, ād aūras sūrgŏ, ăssūrgŏ, mĕ tŏllŏ. Pēnnis mē tŏllŏ, fĕrŏ, ĕrĭgŏ, lĭbrŏ. Ĭtĕr lĭquĭdum cārpŏ, mŏlĭŏr, tĕntŏ. Pēnnis vĭam sĕcŏ, cārpŏ. VERS. Gĕmĭnæ quūm fortĕ cŏlumbæ Ĭpsă sŭb ŏră vĭrī cœlŏ vēnĕrĕ vŏlantes. *V.* Tāntum prŏdĭrĕ vŏlandŏ. Pĕtĭĕrūnt æthĕrā pēnnis. Ēt turbĭdā trānăt Nūbĭlā. Ūmbræ ĭbānt tĕnŭēs. In cœlum parĭbūs sē sŭstŭlĭt ālis. Vŏlāt illĕ pĕr æĕrā māgnūm Rēmĭgĭo ālārum. Præpētĭbŭs pēnnis aūsus sē crēdĕrĕ cœlŏ. Illā lēvĕm fŭgiens răptum sĕcăt æĕrā pēnnis. In sĭlvām pēnnis ăblātā rĕfŭgĭt. Mŏx æĕrĕ lăpsă quĭētŏ, Rādĭt tĕr lĭquĭdum, cĕlĕrĕs nĕquĕ cōmmŏvĕt ālās. Æĕrā pĕr văcŭum fĕrri, ătque ăssurgĕre ĭn aūras. Quām sŭpĕr haūd ūllæ pŏtĕrant ĭmpūnĕ vŏlantĕs Tĕndĕre ĭtĕr pēnnis. Quācŭnque illā lēvĕm fŭgiens sĕcăt æĕrā pēnnis. Tōllunt sē cĕlĕrĕs, lĭquĭdumquĕ pĕr æĕrā lāpsæ. Dŏmĭnī quūm dīvĭtĭis ædēs Pĕrvŏlăt, ēt pēnnis ălta ătrĭa lustrat hĭrundŏ. *Id.* Ārdŭă, pēnnis Āstrā sĕquī. *O.* Pēdĭbŭs tĕllūrĕ rĕpŭlsă, Ārdŭŭs ĭn nūbēs ăbĭit. Ālis Ætherĭās aūsus jactātĭs ĭrĕ pĕr aūras. Æĕrā cārpēbăt tĕnŭĕrūm strĭdentĭbŭs ālis. Ēt quŏt ævĕs mōtĭs nĭtantŭr ĭn æĕrā pēnnis. Æĕrĭum pĕrvŏlăt ăltŭs ĭtĕr. Ingrĕdĭtŭr jactātĭs æthĕrā pēnnis. Hūc lĕvĭbŭs cōrnĭx pēnnis dēlāpsă pĕr aūras Vēnĭt. *Id.* Sūblīmēs răptim pĕr ĭnānĕ vŏlātŭs Cārpĭt. *St.* Sūspēnsūm librāns mĕdĭa ĭntĕr nūbĭlă cōrpŭs, Ēnăvĭt. *Sil. Voy.* Volans. ‖ *En parlant des projectiles, des navires, etc.; en gén. aller rapidement.* Jămquĕ făcēs ēt tēlă vŏlant. *V.* Ignēs ād tĕctă vŏlārĕ. *Id.* Vŏlat ĭlĭŭd ēt ĭncandēscĭt ēundŏ (plumbum). *O.* Pōcŭlămissă vŏlant. *Id.* Trānsvŏrsŏsquĕ vŏlārĕ pĕr ĭmbrēs fulmĭnă cērnĭs. *Lr.* (II, 213). Linquĭmŭs Ortўgĭæ pōrtŭs, pĕlăgōquĕ vŏlămŭs. *V.* Vŏlat vī fĕrvĭdŭs ăxĭs. Vŏlat văpŏr ătĕr ăd aūras. *Id.* Ētrŭscă prætĕr ēt vŏlārĕ littŏră. *H.* Pāssŭ vŏlat ălītĕ vīrgŏ. *O.* Mŏrtĕ cārēns, văcŭăm vŏlat ăltŭs ĭn aūrăm Spīrĭtŭs. *Id.* Ēt sēmĕl ēmĭssŭm vŏlat ĭrrĕvŏcābĭlĕ vĕrbŭm. *H.* SYN. Vŏlĭtŏ, fĕrŏr, cūrrŏ, ĕŏ, , prŏpĕrŏ, fēstĭnŏ, etc. ‖ † *Sortir rapidement.* Vŏlat sănguĭs. *Cæc.* (apud *Non.* 2, 624).

2. Vŏlŏ, vīs, vŏlŭī, vĕllĕ. *Vouloir, désirer.* Vis ĕrgo ĭntĕr nōs, quĭd pŏssĭt ūtĕrquĕ, vĭcissĭm Ēxpĕrĭāmŭr? *V.* Lūdĕrĕ quæ vĕllēm călāmŏ, pĕrmīsit, ăgrēsti. Tĕrrārŭmquĕ vĕlĭs cūram. *Id.* Quūm rĭdĕrĕ vŏlēs Ēpĭcūri dĕ grĕgĕ pŏrcŭm. *H.* Lĭcĕt, ŭt vŏlŏ, vīvĕrĕ. *Pers.* (5, 84). Nūnc ærĭī plāntārĭă vĕllĕt Pĕrsĕŏs. *V. Fl.* SYN. Ŏptŏ, cŭpĭŏ, dēsĭdĕrŏ; lĭbĕt, etc. *Voy.* Cupio. ‖ Vĕlis nōlīs, Vĕlĭt nōlĭt. *Bon gré mal gré.* Tŭoquĕ tristis fĭlĭŏ, vĕlĭs nōlis. *M.* (VIII, 44). Fāmă, vĕlĭt nōlĭt, Būrdĭgălām rĕfĕrĕt. *Aus.* (*Prof.* 19, 4). Jām nĕcĕsse ĕst aūdīās, Nōlīs vĕlĭs. *Prud.* (*Peri.* 2360). ‖ Nūnquĭd vīs? *formule. Voy.* Nunquis. ‖ Tē vŏlŏ (*s. ent.* convenire). *famil. J'ai un mot à vous dire.* Ādēsdum: pauĉis tē vŏlŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 2. *Ib.* V, 3, 1; *Pl. Capt.* V, 2, 24). ‖ Bĕnĕ vĕllĕ (alĭcui). *Vouloir du bien.* Quĭd ăgĭt fĭlĭus? Bĕnĕ vŏlt tĭbĭ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 56. Et *Ter. Heaut.* V, 2, 6). ‖ *infin. pris subst. Volonté.* Vĕllĕ sŭum cuĭque ĕst, nec votŏ vivĭtur ūnŏ. *Pers.* (5, 53). Sĕd quĭă jam ĭn nōbĭs ēt vĕlle ēt nollĕ crĕātum ĕst. *Prosp.* (*Ing.* II, 135). SYN. Vŏlūntās. ‖ *Ordonner.* Sīc vŏlŏ, sic jŭbĕo: sĭt prō rātiōnĕ vŏlūntās. *J.* (6, 222). Jām făcĭām quŏdcūnquĕ vŏlēs: tŭŭs ŭsquĕ mănĕbŏ. *Tib.* (IV, 13, 21). Pōnūntquĕ fĕrōcĭă Pœnī Cōrdă, vŏlēntĕ dĕō. *V.* Sī vŏlĕt ūsŭs. *H.* SYN. Jŭbĕŏ, etc. ‖ *Permettre.* Hūnc lætŭm Tўrĭīsquĕ dĭēm Trōjāquĕ prōfĕctis Ēssĕ vĕlīs. *V. Voy.* Permitto. ‖ *Vouloir, chercher.* Frūstrāquĕ mălōrŭm Vĕllĕ fŭgām. *V.* Invĕnĭēs, vĕrē sī rĕpĕrīrĕ vŏlēs. *O.* SYN. Quærŏ. ‖ *Méditer, préparer.* Lētum ūtrīquĕ vŏlēns. *St.* SYN. Mĕdĭtŏr, părŏ. ‖ *Prétendre.* Sēque ōrtum ăntīquā Teūcrōrum ă stīrpĕ vŏlēbăt. *V.* SYN. Contĕndŏ. ‖ Quĭd vŭlt, Quĭd sĭbĭ vŭlt? *Que signifie?* Quĭd vŭlt cōncŭrsŭs ăd āmnĕm? *V.*

Vŏlscē. *adv. En langue Volsque. Voy.* Osce.

Vŏlscēns, tĭs. *m. Nom de guerrier.* Vŏlscēntĕ pĕrēmptŏ. *V.*

Vŏlscī, ōrŭm. *m. pl.* (Οὐόλσκοι). *Les Volsques, peuple du Latium.* Āssuētūmquĕ mălō Lĭgūrēm, Vŏlscōsquĕ vĕrūtōs. *V.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. Vŏlscă dē gēntĕ Cămĭllă. *V.*

Vŏlscŭlŭs, ă, ŭm. *dimin. du précéd.* Vŏlscŭlŭ' pĕrdĭdĭt Ānxŭr. *Enn.* (apud *Fest.* in *Anxur*).

Vŏlsellæ, ārŭm. *f. pl. Pince à épiler.* Pūrgēntquĕ sævæ cănă lăbră vŏlsellæ. *M.* (IX, 28. Adde *Pl. Curc.* IV, 4, 21).

Vŏlsĭnĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Οὐολσίνιοι). *Ville d'Étrurie.* Aŭt pŏsĭtīs nĕmōrōsa ĭntĕr jŭgă Vŏlsĭnĭīs. *J.* (3, 191). ‖ — ēnsĭs, ĕ. Nōrtĭă, tē vĕnĕrŏr, lărĕ crētŭs Vŏlsĭnĭēnsī. *Avien.* (apud *Donat.* p. 57, et in *Anth.* I, p. 57).

Vŏlsŭs. *Voy.* Vulsus.

Vŏlt. *arch. pour* Vult.

Vŏltŭr, Vŏltŭs, etc. *Voy.* Vultur, Vultus, etc.

Vŏlŭbĭlĭs, ĕ. *Qui roule sur soi-même.* Ĭmpūbēsquĕ mānŭs mīrātă vŏlŭbĭlĕ bŭxŭm. *V.* Ĭllĕ vŏlŭbĭlĭbŭs squāmōsŏs nĕxĭbŭs ŏrbĕs Tŏrquĕt. *O.* Lăbĭtŭr, ēt lăbētŭr ĭn ōmnĕ vŏlŭbĭlĭs ævŭm (amnis). *H.* Ēt prōcūrsŭs ĭtem ĭn prōclīvĕ vŏlŭbĭlĭs ēxstăt. *Lr.* (II, 454). SYN. Vŏlvēns. ‖ *Au fig.* Pāssĭbŭs ămbĭgŭĭs fortūnă vŏlŭbĭlĭs ērrăt. *O. Voy.* Inconstans.

Vŏlŭbĭlĭtās, ātis. *f. Facilité à rouler sur soi-même.* ‖ *Rondeur.* Ĭpsă vŏlŭbĭlĭtās subjĕctŭm sŭstĭnĕt ŏrbĕm. *O.* Frăctă vŏlŭbĭlĭtās cāpĭtis. *Id.*

Vŏlŭcĕr, ŭcrĭs, ŭcrĕ. *Qui vole, ailé.* Hāc ēt tŭnc fŭscă vŏlŭcĕr dĕŭs ŏbsĭtŭs ŭmbrā (scil. Mercurius). *St.* Æthĕrĭŭm vŏlŭcrī quī pĕdĕ cārpĭt ĭtĕr. *O.* SYN. Vŏlāns, vŏlātĭlĭs, ālēs, ālātŭs, etc. *Voy.* Alatus. ‖ *Qui vole rapidement.* Sīve ĕgŏ pĕr lĭquĭdum vŏlŭcrī vĕhār æĕrā pĕnnā. *Tib.* (IV, 1, 209). Vŏlŭcrī nŏn sēgnĭŭs ălītĕ lŭdĭt. *O.* ‖ Vŏlŭcrĭs, is. *f., et qqf.* Vŏlucĕr, ŭcrĭs. *m. Oiseau.* Āssuētæ rīpīs vŏlŭcrēs ēt flŭmĭnĭs ălvĕō. *V.* Dīrārŭm nĭdīs dŏmŭs ŏppŏrtūnă vŏlŭcrŭm. *Id.* Ēt primŏ sīmĭlīs vŏlŭcrī, mŏx vērā vŏlŭcrīs. *O.* Ūltquĕ Jŏvīs vŏlŭcĕr, cāĭlĭŏ quūm prōtŭlĭt ŏvŏ Ĭmplūmēs nātŏs. *L.* (IX, 902). Hīc vŏlŭcĕr ōmnī rēgnăt ĭn tērrā pĕtēns. *Sen.* (*Hip.* 186, de Amore). Hūnc, ŭbĭ tām tĕnĕrŏs vŏlŭcrēs mātrēmquĕ pĕrēmĭt. *Cic.* (*Div.* 2, 30). SYN. Ālēs, avis. *Voy.* Avis. ‖ Tўrrhēnæ vŏlŭcrēs. *Les Sirènes.* (*Stat. Silv.* V, 3, 82.) ‖ *Aigles, étendards.* Lātĭā fŭlsērĕ vŏlŭcrēs. *L. Voy.* Aquila. ‖ *adj. Flèche qui vole.* Nōtŏ cĭtĭŭs vŏlŭcrīquĕ săgittă. *O.* Nām vŏlŭcrī fĕrrō tĭnctĭlĕ vīrŭs ĭnēst. *Id.* SYN. Vŏlāns, vŏlātĭlĭs. ‖ *En gén. Qui s'élève en l'air, léger, rapide.* Ēxhālānt nĕbŭlăm fŭmōsquĕ vŏlŭcrēs. *V.* Vŏlŭcrēs dīvērbĕrāt aūrās (sagitta). Pār lĕvĭbŭs vēntis vŏlŭcrīquĕ sīmĭlĭma sŏmnō. Vŏlŭcrēmquĕ fŭgā prævĕrtĭtŭr Hēbrŭm. *Id.* Vŏlŭcrī frĕtă clāssĕ pĕrērrāt. Ēgĭt ĕquŏs vŏlŭcrēmquĕ cŭrrŭm. *H.* Tēllŭs quām vŏlŭcĕr Gĕnŭsŭs

(circumit). *L.* Vŏlŭcĕr pĕr aūrās vēntūs ætherĭās ăgĕt. *Sen.* (*Phœn.* 421). Quūm răptă vŏlūcrī Trānsĭgĕrĕt cūrsū sŏnĭpĕs cērtāmĭnă cāmpī. *Sil.* SYN. Lĕvĭs, cĭtŭs, cĕlĕr, etc. *Voy.* Celer.

Vŏlūcrĭpēs, ĕdĭs. *Aux pieds légers, rapide, et au fig.* Fĕr hānc sălūtēm præpēs ĕt vŏlūcrĭpēs Paŭlīnī ădūsquĕ mœnĭă. *Aus.* (*Epist.* 21, 14). Spōndĕūs ăddăt ūt mŏrām vŏlūcrĭpēs. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 3).

Vŏlūcrĭs. *f. Voy.* Volucer.

† Vŏlūcrĭtĕr. *Rapidement.* Vīr stĕtĭt ĭncŏlŭmĭs fŭgĭēntĕ vŏlūcrĭtĕr ŭmbrā. *Fort.* (*V. S. M.* III, 294). *Voy.* Cito.

Vŏlūmĕn, ĭnĭs. *n. Toute chose qui se roule, tour, spirale, rotation, ondulation, repli.* Saūclūs ūt sērpĕns sĭnŭōsă vŏlūmĭnă vērsăt. *V.* Hūc īllūc vīnclorum ĭmmēnsă vŏlūmĭnă vērsăt (de cæstu). Sĭnŭētquæ ăltĕrnă vŏlūmĭnă crūrŭm (equus). *Id.* Lōngō pĕr mūltă vŏlūmĭnă trăctū Æstŭāt ūndă mĭnāx. *L.* Sīdĕrăquĕ ăltă trăhīt, cĕlĕrīquĕ vŏlūmĭnĕ vērsăt. *O.* Nĭgrīquĕ vŏlūmĭnă fūmī Ĭnfĕcĕrĕ dĭĕm. *Id.* Nōctem ĕt tĕnĕbrōsă vŏlūmĭnă tōrquĕt (eurus). *St.* Cūrvātă vŏlūmĭnă gўrō. *Id.* SYN. Gўrus, glŏmĕrāmĕn, ōrbĭs, rōtātŭs, spīră, *qqf.* sĭnŭs, glŏbŭs. ‖ *Rouleau de papyrus ou de parchemin écrit, volume, en gén. livre.* Pōntĭfĭcŭm librōs, ānnōsă vŏlūmĭnă vātŭm. *H.* Sūnt quŏquĕ mūtātæ tĕr quīnquĕ vŏlūmĭnă fōrmæ. *O.* Ætĕrnō sĕd ĕrūnt tĭbī măgnă vŏlūmĭnă vērsū. *Tib.* (IV, 1, 34. Et *Mart.* V, 78). SYN. Lĭbĕr, chărtă, cōdĕx, *qqf.* scăpŭs.

Vŏlūmĭnōsŭs, ă, ŭm. *Sinueux, tortueux.* Ăngŭēs cōrpŏrĭbŭs vŏlūmĭnōsīs. *Sid.* (*Pan.* 1942).

Vŏlūmnŭs, ī. *m. Nom d'une famille patricienne.* Lūcĭŭs ĭngēntī Rōmānă stīrpĕ Vŏlūmnŭs. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1744).

Vŏlūntās, ātĭs. *f. Volonté, désir, intention, dessein.* Hōc vŏlō, sīc jŭbĕō : sĭt prō rătĭōnĕ vŏlūntās. *J.* (6, 223). Hās pătĭtŭr pœnās pĕccāndī sōlă vŏlūntās. *Id.* (13, 208). Ĕt tūă sī mĭhī cērtă vŏlūntās. *V.* Sĕd ēnĭm dīvērsă vŏlūntās Ēst mĭhī. *O.* Ūt dēsĭnt vīrēs, tāmĕn ĕst laŭdāndă vŏlūntās. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, mēns, cŭpĭdō, vōtŭm, ŏptātŭm, plăcĭtŭm, stŭdĭŭm, cōnsĭlĭum, prōpŏsĭtŭm. EP. Fīrmă, cōnstāns; dŭbĭă, vărĭă, mōbĭlĭs; cæcă, ĭgnōtă, sēcrētă. PHR. Vēllĕ sŭūm cuīquĕ ēst. *Pers. Voy.* Cupio. ‖ † Vŏlūntās cĭbī. *Appétit.* (*Juvc.* II, 675.) ‖ — sŭprēmă, ūltĭmă. *Dernière volonté, testament.* Quām grăvĭtĕr fĕrrĕt quōd vŏlūntātĕm sŭām Ĭntĕrprĕtārī nōn pŏtŭīssēnt Āttĭcī ! *Ph.* ‖ *Affection, bonne volonté.* Sŭpĕr ōmnĭă vŭltŭs Accēssērĕ bŏnī, nĕc ĭnĕrs paŭpĕrquĕ vŏlūntās. *O.* Ērĭt ŏfficĭōsă vŏlūntās. *Id.* Cœlĭcŏlūm nōbĭs prōpēnsă vŏlūntās. *Sil.* Vŏlūntās vōstră sĭ ăd pœtăm accēssĕrĭt. *Ter.* (*Ph. prol.* 29). SYN. Stŭdĭŭm, bĕnĕvŏlēntĭă, făvŏr.

Vŏlūnx *ou* Vŏlūx. *m. Fils de Bocchus, roi de Mauritanie.* Öccŭmbĭs, gĕnĕrōsĕ Vŏlūnx. *Sil.* (V, 261. Qui est *Volux* apud *Sall. Jug.* 105, et *Prisc.* 5, 656).

† Vŏlŭp *et* Vŏlŭpĕ. *arch. Chose agréable.* Quŏcūm mūltă vŏlŭp ăc gaudĭă clāmquĕ pălāmquĕ. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4. *Lips.* ex lib. Vatican. leg. *multa volutat.* Sī alterum placebit, ob cæsuram producta erit syllaba, quæ natura brevis, ut in *Famul, Facul*). Hīc sĕnĕx, sī quĭd clam ŭxōrem, sŭo ănĭmō fēcĭt vŏlŭp. *Pl.* (*Asin. Grex*, 1. Adde *Næv.* apud *Char.* 2, 213, ubi scribitur *volop*). ‖ Vŏlŭpe ēst, vŏlŭp' ēst *ou* Vŏlŭpēst. *Il est agréable.* Bĕnĕ factum ăc vŏlŭpe ēst, bŏdiē me hīs mĭsĕrcŭlīs Tĕtŭlīsse aŭxĭlĭŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 1. *Id.* passim ; *Ter. Ph.* IV, 3, 5). Lūdŭm dīscĭpŭlīs vŏlŭpe ēst ŭt præbĕāt ĭpsĕ. *Prud.* (*Peri.* 2126).

† Vŏlŭptābĭlĭs, ĕ. *Agréable, qui réjouit.* (*Pl. Epid.* I, 1, 19.)

Vŏlŭptārĭŭs, ă, ŭm. *Agréable, délicieux ; homme voluptueux.* Nĕquĕdŭm ĕxārŭī ĕx ămœnĭs rēbŭs ēt vŏlptārĭīs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 46. *Id. Men.* II, 1, 34). *Voy. le suiv.*

Vŏlŭptās, ātĭs. *f. Plaisir, joie, jouissance, agrément.* Fictă vŏlŭptātĭs caūsă, sīnt prōxĭmă vērīs. *H.* Nōn quōd vēxārī quēmquam ēst jūcundă vŏlŭptās. *Lr.* (I, 3). Ēst ĭn ăquā dūlcī nōn ĭnvĭdĭōsă vŏlŭptās. *O.* Nūlla ēst sĭncērā vŏlŭptās. Ēst mĕmĭnīssĕ vŏlŭptās. *Id.* SYN. Lætĭtĭă, dēlĭcĭæ, gaŭdĭŭm, gaŭdĭă. EP. Blăndă, dŭlcĭs, grătă, jūcundă. PPH. Vītæ dūlcĭă, gaŭdĭă. *Voy.* Gaudium. ‖ Mĕă vŏlŭptās. *Terme d'affection.* Mĕă sēra ĕt sōlă vŏlŭptās. *V.* (Et *Pl. Trūc.* II, 4, 2). SYN. Gaŭdĭă. ‖ *Plaisirs des sens ; volupté.* Spērnĕ vŏlŭptātēs : nŏcĕt ēmptă dŏlōrĕ vŏlŭptās. *H.* Placĕt ĭncōncēssă vŏlŭptās. *O.* Vīrtūtī ĭnĭmīcă vŏlŭptās. *Sil.* SYN. Lĭbĭdŏ, lăscĭvĭă, lŭxŭrĭă, lūxŭrĭēs, dēlĭcĭæ, dŭlcĭă. EP. Ĭnsĭdĭōsă, vēsānă, ĭnsānă, fūrēns, præcēps, dāmnōsă, nŏxĭă, obscēnă, tūrpĭs, fœdă, ĭnfāmĭs, brĕvĭs, flŭxă, ĭnānĭs. PPH. Tūrpēs dēlĭcĭæ. Mălă gaŭdĭă mēntĭs. Vŏlŭptātĭs dēlĭcĭæ, blāndĭtĭæ, vēnēnŭm, ĭnsĭdĭæ. ‖ *La Volupté personnifiée.* Öccŭpăt ŭndĕ prĭŏr, prŏmĭssĭs fīsă, Vŏlŭptās. *Sil.* (XV, 32. Cf. *Cic. N. D.* 2, 23). ‖ † Vŏlptās *ou* V'lŭptās. *souv. disyll. dans les comiques.* Căpĭŭnt vŏlptātĕs, căplŭnt rūrsŭs mĭsĕrĭās. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 58. *Id.* passim). Nūnc quāndō vŏlŭīstī făcĕrĕ, făcĕ vŏlptātī sīs lŭbŭs. *Pomp.* (apud *Non.* 8, 21).

† Vŏlŭptŭōsŭs, ă, ŭm. *Voluptueux.* Cāntŭs cœpĕrĭt, ĕt vŏlŭptŭōsăm Scūrrārŭm quĕrĭmōnĭām crĕpārĕ. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 50. *Id. Pan.* 3403).

Vŏlŭsĭus, ĭī. *m. Nom d'homme.* Plēnī rūrĭs ĕt ĭnfĭcētĭārŭm Ānnālēs Vŏlŭsī. *Cat.* (36, 19). Quĭs nēscĭt, Vŏlŭsī Bĭthўnĭcĕ, quālĭă dēmēns. *J.* (15, 1).

Vŏlŭsŭs, ī. *m. Nom de guerrier.* Tŭ, Vŏlŭse, ārmārī Vŏlscōrum ēdīcĕ mānĭplĭs. *V.*

Vŏlŭtābrŭm, ī. *n. Bauge.* Sæpĕ vŏlŭtābrĭs pūlsōs sīlvestrĭbŭs āprōs Lātrātŭ tŭrbābĭs ăgēns. *V.* Dēquĕ vŏlŭtābrĭs prĕtĭōsŭm pōllŭīt ĭgnĕm. *Prud.* (*Apot.* 975).

Vŏlūtō, ās, ārĕ. *Rouler, faire rouler.* Vēntŭs ăb ēxtrēmō pĕlăgŭs sĭc ăxĕ vŏlūtĕt. *L.* Difficĭlĕ ūt tōtō mōntĕ vŏlūtĕt ŏnŭs. *Pp.* (II, 17, 8, Sisyphus). Quĭd tu ĭstūc cūrās, ŭbī ĕgo ōblīnăr ātquĕ vŏlūtĕr? *Lucil.* (apud *Non.* 4, 494). SYN. Vŏlvō, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *Au fig.* Ĭstă vŏlūtātōs cērnūntŭr cūnctă pĕr ānnōs. *Avien.* (*Arat.* 904). Vōcēmquĕ ĭnclūsă vŏlūtānt Lĭtŏrā. *V.* Cæca vŏlūtānt Murmŭra. *Id.* ‖ — mēcŭm, mēntĕ, etc. *Rouler dans son esprit, méditer.* Tăcĭtus mēcum ĭpsĕ vŏlūtō. *V.* Sēcūmquĕ ĭtă cōrdĕ vŏlūtat. *Id.* Hæc tū mĕ ĭnsĭmūlās? nōnne ănte ĭn cōrdĕ vŏlūtāt? *Lucil.* (apud *Non.* 3, 495. Et *Lucr.* III, 241). ‖ *qqf. n. Se rouler.* Ēt gĕnŭa ămplĕxŭs, gĕnĭbŭsquĕ vŏlūtans, Hærĕbāt. *V.* (*Æ.* III, 607. De quo *Char.* 3, 235; *Diom.* 1, 397. Expressit *Sedul.* 3, 305).

Vŏlūtŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Volvo. *Roulé.* Pĕr sāxă vŏlūtŭs Pūrĭŏr ēlĕctrō cāmpūm pĕtĭt ămnĭs. *V.* Lăcrĭmæquĕ pĕr ōră vŏlūtæ. *Id.*

Vŏlux. *Voy.* Volunx.

Vŏlvō, ĭs, ī, vŏlūtŭm, vŏlvĕrĕ. *Rouler, faire rouler, faire tourner.* Sīve ĭnstārĕ jŭgīs, ĕt grān-

dlă vŏlvĕrĕ săxă. *V.* Văstōs vŏlvūnt ăd lĭttŏră flŭctūs. Flămmărūmquĕ glŏbōs lĭquĕfactăquĕ vŏlvĕrĕ săxă (de Ætna). *Id.* Ēt flămmās vŏlvēns ōrĕ Chĭmæră fĕrō. *Tib.* (III, 4, 86). SYN. Vŏlūtō, vĕrtō. vĕrsō, cŏnvŏlvō, tŏrquĕō, cŏntŏrquĕō, rŏlō, circŭmăgō, *qqf.* dēvŏlvō. PPH. In gȳrum, ĭn ōrbĕm tŏrquĕō, vĕrsō, ăgĭtō. ‖ *Rouler les yeux.* Hŭc illŭc vŏlvēns ŏcŭlōs. *V.* Ŏcŭlōs pĕr sĭngŭlă vŏlvīt. *Id.* ‖ *Jeter par terre.* Sēmĭnĕcĕs vŏlvīt mŭltōs, aŭt ăgmĭnă cŭrrū Prōtĕrĭt. *V.* SYN. Prōvŏlvō, etc. *Voy.* Sterno. ‖ *Dérouler un volume.* Tūm gĕnĭtŏr vĕtĕrūm vŏlvēns mŏnūmĕntă vĭrōrūm. *V.* SYN. Ēvŏlvō, vĕrsō. ‖ *Au fig.* Ūbī mīllĕ rōtām vŏlvĕrĕ pĕr ānnōs. *V.* Sic vŏlvĕrĕ Pārcās. Sīc fātă dĕūm rĕx Sōrtītŭr, vŏlvĭtquĕ vĭcēs. *Id.* Cĕlĕrēmquĕ prōnōs Vŏlvĕrĕ mēnsēs (lunam). *H.* ‖ *Rouler dans son esprit, méditer.* Ēt vĕtĕrīs Faūnī vŏlvīt sŭb pectŏrĕ sortĕm. *V.* Pĕr nŏctĕm plūrīmă vŏlvēns. *Id.* SYN. Vŏlūtō, vĕrsō, ăgĭtō, mĕdĭtŏr, etc. ‖ — vĕrbă. *Dire ou réciter sans s'arrêter.* Cārmĭnăquĕ măgĭcūm vŏlvīt. *Sen.* (*OEd.* 561). Plūrĭmă tūnc vŏlvīt spūmāntī cārmĭnă lĭnguă. *L.* ‖ *n. Être roulé, se rouler.* Flŭctī crŭōrĭs vŏlvĕrēnt mihī. *Att.* (apud *Non.* 8, 37). Tārdāque Ēleūsĭnæ mātrĭs vŏlvēntĭă plaŭstră. *V.* Vŏlvēntĭbŭs ānnīs. *Id.* Vŏlvēntĕ dĭē. *Sil. Voy.* Voluto.

Au pass. Vŏlvŏr. *Être roulé, se rouler.* Nūnc pīlă, nūnc cĕlĕrī vŏlvĭtŭr ōrbĕ trŏchūs. *O.* Īlle ĭntĕr vēstēs ēt lāvă pectŏră lāpsŭs Vŏlvĭtŭr (anguis). *V.* Lăcrĭmæ vŏlvūntŭr ĭnānēs. *Id.* SYN. Vĕrsŏr, etc., *qqf.* vŏlvŏ. ‖ *Tomber.* Ēxcūtĭtŭr prōnūsquĕ măgĭstĕr Vŏlvĭtŭr ĭn căput. *V.* Vŏlvĭtŭr Eūrўalūs lētō. *Id. Voy.* Cado. ‖ — āntĕ pĕdēs, ăd gĕnŭă. *Tomber aux pieds.* Ēt Vĕnĕrīs măgnæ vŏlvĭtŭr āntĕ pĕdēs. *Pp.* (III, 8, 12). Vŏlvĕrĕr āntĕ pĕdēs. *L.* SYN. Ădvŏlvŏr, etc. *Voy.* Genu. ‖ *Être balloté.* Ītăllăm sĕquĭmŭr fŭgĭēntem, ēt vŏlvĭmŭr ūndĭs. *V.* SYN. Jăctŏr, etc.

Vŏmānŭs, ī. *m. Rivière du Picenum.* Stātque hŭmēctātă Vŏmānō Ădrĭă. *Sil.*

Vŏmĕr *et* Vŏmĭs, ĕrĭs. *m. Soc de charrue.* Ĭncĭpĭāt sŭlco ātrĭtŭs splēndēscĕrĕ vŏmĕr. *V.* Vŏmĭs, ĭt ĭnflĕxī prīmŭm grăvĕ rōbŭr ărātrī. Rŭtŭlōs ĕxĕrĕrēnt vŏmĕrĕ cāmpōs. *Id.* Sărculă nūnc, dūrŭsquĕ bidēns ēt vŏmĕr ădūncŭs. *O.* Saŭcĭă vŏmĕrĭbŭs. *Id.* EP. Fĕrrĕŭs, dūrŭs, ūncŭs, ŏbtūsŭs, rētūsŭs. PPH. Ărātrī, vŏmĕrĭs dēns, fĕrrŭm. *Voy.* Aratrum. ‖ † Vŏmĕr. *Au fig. Stile pour écrire.* Vĕrtāmŭs vŏmĕrem ĭn cērăm, mūcrōnĕquĕ ārĕmŭs Ōsseō. *Atta* (apud *Isid. Or.* 6, 9. Sī audiendī sunt *Varr. L. L.* 4, 31, et *Prisc.* 4, 638, qui trahunt *Vomer* a *Vomo*, unus *Atta* quantitati bene consuluerit. Liceat etiam conjicere Vŏmem, ex probabili declinatione *Vomis, is*).

Vŏmĭca, æ. *f. Abcès.* Ăffectŭs vŏmĭca ēt vŭlnĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 902). Ēt phthīsis, ēt vŏmĭcæ putrēs, ēt dimĭdĭum crŭs. *J.* (15, 95. Et *Pl. Pers.* II, 5, 11). ‖ † Vŏmĭcă. Vŏmĭcă quālis ērăt vĕl ēădĕm prōxĭmă quærĕbam. *Ser. Sam.* (*vs.* 743).

Vŏmĭs, ĕrĭs. *Voy.* Vomer.

Vŏmĭtŭs, ūs. *m. Vomissement.* Pūlmōnĕum ēdĕpŏl hŭmī' vĕlĭm vŏmĭtŭm vŏmās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 26). Āt vŏmĭtŭm rādīx nārcissī pōtă mŏvēbĭt. *Ser. Sam.* (*vs.* 343). SYN. Naŭsĕă. ‖ *Vomissure.* Nōn vŏmĭtŭm quĭcūnquĕ sŭūm cānis ōrĕ rĕlāmbĭt. *Sedul.* (4, 248). ‖ *Terme injurieux.* Fēbrĭs, sĕnĭŭm, vŏmĭtŭs, pūs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 1, de Trebellio. Adde *Pl. Most.* III, 1, 119).

Vŏmŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. et act. Vomir.* Cōncĭdĭt, ēt mixtŭm spūmĭs vŏmĭt ōrĕ crŭōrĕm. *V.* Ēt frūstă mĕrō glŏmĕrātă vŏmentĕm. *O.* SYN. Ēvŏmŏ, rŭctō, ĕrŭctō, ējĭcĭō, ējĭcĭō, ēgĕrō, ēmittō, rējĭcĭō, rējĭcĭō, prōvŏmŏ, rēddŏ, mittō, *qqf.* naŭsĕō, rĕvŏmŏ, rĕgĕrō, ēxspŭō, spŭō, sputō. VERS. Sānĭem ĕrŭctāns ăc frūstă crŭēntō Pĕr sōmnŭm cŏmmīxtă mĕrō. *V.* Crāssūmquĕ crŭōrĕm Ōre ējĕctāntĕm. Vŏmĕs cālĭdŭm dē pectŏrĕ flūmĕn. *Id.* Rēsūpīnŭs ārēnās Ējĕctāt, flāmmāmquĕ fĕrō vŏmĭt ōrĕ Typhōeŭs. *O.* Rēsĕrātō pectŏrĕ dīrās Ēgĕrĕre ĭndĕ dæpēs. Cūmque ātrō mixtŏs spūtāntĕm sānguĭnĕ dēntēs. *Id.* ‖ *Au fig.* Ēt Tĭbĕrĭs flūmĕn vŏmĭt ĭn mārĕ sālsŭm. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 4). Mānĕ sălūtāntŭm tōtĭs vŏmĭt ædĭbŭs ūndăm (domus). *V.* Ignēs vŏmĭt aūrĕŭs ūmbō. Stŭppă vŏmēns tārdŭm fūmŭm. *Id.* Pīnguēm nēbŭlăm vŏmŭĕrĕ lŭcĕrnæ. *Pers.* (5, 181). Ārmātăquĕ vŏmĭtŭm strīdēntĭă tēlă fĕnēstræ. *St.* Dānŭbĭī tōtæ vŏmĕrēnt quŭm prœlĭă rīpæ. *Cl.* ‖ — vītăm. *Rendre l'ame.* Ĭbī sīt quŏquĕ vītă vŏmūndă. *Lr.* (VI, 829). SYN. Ēxhălō, ēxspīrō, rēddŏ, etc. ‖ *Dire, débiter, chanter.* Ātquĕ ēt quīdquīd Pācŭvĭūsquĕ vŏmŭnt. *M.* (XI, 90). Cōncēptum ĭn lūcĕm vŏmŭīstī nectărĕŭm mĕl. *Licent.* (*ad August.* 148). SYN. Ēvŏmŏ, fūndŏ, etc.

Vŏnōnēs, ĭs. *m. Nom d'un roi Parthe.* Nūmĭdămque Ăvĕlĭn Pārthŭmquĕ Vŏnōnēm. *Suet.* (*Aug. Epist.* 19).

Vŏpiscŭs, ī. *m. Celui de deux jumeaux qui naît seul viable.* ‖ *Nom d'homme.* Cērnĕrĕ făcŭndī Tĭbŭr glăcĭālĕ Vŏpiscī. *St.*

Vŏrāgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Plein de gouffres.* Dōrĭs Trĭnācrĭs, aŭt vŏrāgĭnōsō Quæ vāllāt sălĕ Bŏspŏrūm Prŏpōntĭs. *Sid.* (*Pan.* 3494).

Vŏrāgō, ĭnĭs. *f. Gouffre, abîme.* Tūrbĭdŭs hīc cœnō vāstăquĕ vŏrāgĭnĕ gūrgĕs Æstŭāt. *V.* Rŭptōque ingēns Āchĕrōntĕ vŏrāgō. *Id.* Jām Thēbæ jŭxta ēt tĕnĕbrōsă vŏrāgō. *St.* SYN. Gūrgĕs, bărāthrŭm, hĭātŭs. *Voy.* Gurges. ‖ *Bourbier.* Fĕrrĕam ūt sŏlĕăm tĕnācī vŏrāgĭnĕ mūlă. *Cat.* (17, 27). ‖ *Au fig. En parlant d'un glouton.* Jāmquĕ fāmē pātrĭās ăltīquĕ vŏrāgĭnĕ ventrĭs Ātténŭārāt ŏpēs. *O. Voy.* Gurges.

Vŏrānŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Fūrquĕ Vŏrānŭs. *H.*

Vŏrāptŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Sānctĕ mihī Vŏrāptĕ pătĕr. *V. Fl.*

† Vŏrātŏr, ōrĭs. *m. Glouton, celui qui dévore.* Ēscĭs vŏrātŏr căptŭs ēst. *Ennod.* (*Carm.* 16, 10). *Voy.* Helluo.

Vŏrātŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Voro.

Vŏrax, ācis. *Vorace, insatiable.* Plācārĕ vŏrācĭs Ēt mălĕ mŏrātī pŏtĕrĭs jējūnĭă ventrĭs. *O.* Quō cōpĭă mājŏr Ēst dătă, plūră cŭpīt, tŭrbāquĕ vŏrācĭŏr ĭpsa ēst. *Id.* SYN. Gŭlōsŭs, ăvĭdŭs, hĕllŭō, etc. *Voy.* Famelicus. ‖ *Au fig. Qui engloutit.* Scўllă vŏrāx (*Ibis*, 385). Ōmnĭă pōntŭs Haŭrīt sāxă vŏrāx. *L.* SYN. Ăvĭdŭs. ‖ *Qui consume.* Flāmmă vŏrāx. *Sil.* SYN. Ēdāx. ‖ *Ruineux.* Hīnc ūsūrā vŏrāx, ăvĭdūmquĕ ĭn tēmpŏrā fœnŭs. *L.*

Vŏrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Avaler.* Quænām bālænă mĕŭm vŏrāvīt vīdŭlŭm? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 61). Mĕŭs hīc ēst, hāmŭm vŏrāt. *Id.* (*Curc.* III, *vs.* 61). Ăvĭdŭm vŏrātă dēcĭpīt scārŭm mūscă. *M.* (V, 18). Ēffossōs ŏcŭlōs vŏrĕt ātrō gŭttŭrĕ cōrvŭs. *Cat.* (106, 5). SYN. Glŭtiō, dēglŭtiō, sōrbĕō. ‖ *Dévorer, manger avec avidité.* Ēdim, ălquĕ ām-

bābūs mālis ēxplētis vŏrĕm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 73). Ŏptĭmă sīlvārum ĭntĕrĕă pĕlăgīquĕ vŏrābĭt Rĕx hŏrum. *J.* (I, 135). Tū Lūcrīnă vŏrās, mĕ păscĭt ăquōsă pĕlŏrĭs. *M.* (VI, 11). Pŏpŭlīsquĕ vŏrantĭbŭs auctă, Rĕddĭtăque ă cūnctīs, nōn ēst dătă cōpĭă mēnsis. *Sedul.* (3, 217). SYN. Dĕvŏrŏ, dēglūtĭŏ, sōrbĕŏ, ābsōrbĕŏ, ābsūmŏ, cōnsūmŏ, cōnflĭctŏ, hēllŭōr, dēpāscŏr, păscŏr, ĕdŏ, cŏmĕdŏ, mândŏ (is), *par ext.* lănĭŏ, lăcĕrŏ, dīlăcĕrŏ, dīlănĭŏ. VERS. Mĭsĕrōs mōrsū dēpăscĭtŭr ārtūs. *V.* Cănĭbŭs dătă prædă Lătīnis. Ātrō quūm membră flŭentĭă tābō Mândĕrĕt, ēt vīvī trĕmĕrēnt sūb dēntĭbŭs ārtūs. *Id.* Cōrpŏrĕăsquĕ dăpēs ăvīdăm dēmērsĭt ĭn ālvum. *O.* Vīscĕră mōntānis fĕrrĕt ēdēndă lŭpis. Cōrrĭpŭĭtquĕ cĭbŏs, ăvīdăquĕ rĕcōndĭdĭt ālvō. *Id.* Ūt quōs dēmīsĭt vāstām Pōlўphēmŭs ĭn ālvŭm (*Ibis*, 387). Quidquĭd quæsīērāt, vēntrī dōnābāt āvārō. *H.* Ĭpsŭm cădāvĕr păbŭlum ăccĭpĭānt fĕræ. *Sen.* Căpācĭs ālvī mērsĭt Tărtărĕō spēcū. *Ph.* Ālvī căpācĭs prīmŭs haurītŭr spēcū. *Prud.* Faūcēs ĭmplērĕ căpācēs. *Alc.* Faūcēs ēxsătūrārĕ lŭpī. *Avian.* ‖ *Au fig. Engloutir.* Tōrquĕt ăgēns cīrcum, ēt răpĭdŭs vŏrăt æquŏrĕ vŏrtĕx. *V.* Ălternāntĕ vŏrāns ăltă Chărўbdĭs ăquă. *Pp.* (II, 26, 54). Ūt fōssă rŭēntēs Excĭpĕrĕt cūnĕōs, ătque ăgmĭnă mērsă vŏrārĕt. *Prud.* (*Psych.* 331). SYN. Haurĭŏ, sōrbĕŏ, ābsōrbĕŏ, mĕrgŏ, dēmĕrgŏ, ōbrŭŏ. ‖ *Consumer.* Ēt vŏrăt hŏs ĭpsōs flāmmă rōgūsquĕ sĭnŭs (*Ad Liv.* 134). Æmŏr tăcĭtās vŏrăt Pēnĭtŭs mēdullās. *Sen.* (*Hip.* 282). SYN. Ābsūmŏ, ĕdŏ, ēxĕdŏ, etc. ‖ — vĭăm. *Dévorer l'espace, faire promptement le chemin.* Quārĕ, sī săpĭēt, vĭăm vŏrābĭt. *Cat.* (35, 7). ‖ *qqf. Mâcher.* Păstillōs Cōsmī lūxŭrĭōsă vŏrās. *M.* (I, 88). SYN. Mândŏ.

Vŏrŏăngŭs, ī. *m. Bourg d'Aquitaine.* Lăssŭm tĕ Vŏrŏăngŭs ōbtĭnēbĭt. *Sid.* (*Pan.* 3637).

Vŏrsŏ, Vŏrsōrĭă, Vŏrsŭm, Vŏrsŭs. *Voy.* Verso, Versoria, etc.

Vŏrtĕx, ĭcĭs. *m. Tournant d'eau.* Ēt răpĭdŭs vŏrăt æquŏrĕ vŏrtĕx. *V.* Ēt tŏrtŏ vŏrtĭcĕ tŏrrēns. *Id.* Flūmĕn mĭnōrēs vŏlvērĕ vŏrtĭcēs. *H.* Vŏrtĭcĭbŭsquĕ frĕquēns ērăt ătque ĭmpĕrvĭŭs ămnĭs. *O.* Fŭrĭt ŭndă sŏnōrĭs Vŏrtĭcĭbŭs. *Sil.* Ēmōvērĕ frĕtŭm contŏrtæ vŏrtĭcĭs ŭndæ. *L.* SYN. Æstŭs. EP. Tŏrtŭs, cōntŏrtŭs, ĭntŏrtŭs, sĭnŭōsŭs, præcĕps, răpax, răpĭdŭs, vĭŏlēntŭs, sŏnōrŭs. PPH. Æquarŭm, æquæ, ŭndæ vŏlŭbĭlĭtās. *Voy.* Gurges. (Plurimis locis confunduntur *Vortex* et *Vertex*, quæ primitus idem valebant.) ‖ *Au fig.* Quā mĕdĭŭs pūgnæ vŏrăt ăgmĭnă vŏrtĕx. *Sil.* Tāntō tĕ ābsōrbĕns vŏrtĭce ămōrĭs Æstŭs. *Cat.* (68, 107). ‖ *Tourbillon.* Vŏrtĕx quōd pătrĭō vŏcĭtāmŭs nōmĭnĕ fŭlmĕn. *Lr.* (VI, 296). Ĭnvŏlvĭt vēntī sē nūbĭbŭs ĭpsĕ Vŏrtĕx (*Ib.* 442). SYN. Tŭrbŏ.

Vŏrtŏ. *Voy.* Verto.

Vŏrtŭmnŭs. *Voy.* Vertumnus.

Vōs, vēstrŭm *ou* vēstrī, vōbĭs. *Vous.* Vōs, ō Cāllĭŏpē, prĕcŏr, ădspīrātĕ cănentī. *V.* Ătque ūtĭnam ex vōbĭs ūnŭs vēstrīquĕ fŭīssēm. Aŭt cūstŏs grĕgĭs. *Id.* Glōrĭă vōs ăcŭāt. *O.* Sĕd sī quĭs vōstrum Ēpĭdămnŭm cūrārī sĭbī. *Pl.* (*Men. prol.* 51).

Vōsăgŭs, Vōsĕgŭs. *Voy.* Vogesus.

Vōsmĕt. *Vous-mêmes.* Ēt crēdĭtĕ vōsmĕt Cūm Chrīstō rĕdĭtūrā Dĕō. *Prud.* (*Apot.* 1149). Sūnt sācrā, quāndŏ vōsmĕt ĭpsī ēxcĭdĭtĭs. *Id.* (*Peri.* 3251).

Vŏstĕr. *Voy.* Vester.

Vōtlēnŭs, ī. *m. Votienus Montanus, poète sous Tibère.* Dōctī pātrĭă Nārbŏ Vōtlēnī. *M.* (VIII, 72).

Vōtlĭfĕr *et* Vōtĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Chargé d'ex-voto, votif.* Vōtĭfĕrăquĕ mĕās sŭspēndĭt ăb ārbŏrĕ vittās. *St.* Mōllĭă vōtĭfĕrŏ dēmpsīstī vēllĕră fērrō (*Epith. Laurent et Mar.* 14. *Ib.* 59).

† Vŏtĭtŭs, ă, ŭm. *arch. Comme* Vetitus. (*Pl. As.* IV, 1, 44. *Cf. Non.* 1, 215.)

Vōtīvŭs, ă, ŭm. *Votif, promis en vœu, qui est une offrande.* Ēt quām vōtīvă tĕgāntŭr fānă tăbēllă. *J.* (12, 27): Ăccĭpĭt ārā prĕcēs vōtīvăquĕ tūră pĭōrŭm. *O.* Păscĭtŭr ĭn vēstrŭm rĕdĭtŭm vōtīvă jŭvēncă. *H.* Cāndēntēs vōtīvo in grāmĭnĕ păscĭt Cōrnĭpēdēs. *V. Fl.* Vōtīvŭs ēt quūm membră dētrūncăt dŏlŏr. *Prud.* (*Peri.* 3252). PHR. Tēmplă Mŏnētæ Ēx vōtō mĕmŏrānt fāctă Cămillĕ, tŭō. *O.* ‖ † *néol. Qu'on appelle de tous ses vœux.* Vōtīvă mōrs ēt mārtўrĭ. *Prud.* (*Peri.* 570). Nĕc tămĕn ĕrŭbŭĭt vōtīvām fĕrrĕ rĕpŭlsām Prōpŏsĭtō gāvīsă fīdēs. *P. Petr.* (4, 659).

† Vōtō, ās, ārĕ. *fréq. de* Voveo. Quēm sērvālă fĭdēs ēt Chrīstī pāssĭŏ vōtāt. *Inscr.* (apud *Mur.* IV, p. 1944).

Vōtŭm, ī. *n. Vœu; offrande votive, ex-voto.* Dīs Ītălīs vōtum ĭmmōrtālĕ sācrābāt. *V.* Dōnāssēt jāmnē cătēnām Ēx vōtō Lārĭbŭs. *H.* Sērtăquĕ cīngēbānt, vōtī ārgūmēntă pŏtēntĭs. *O.* SYN. Prōmissŭm, dōnārĭă. EP. Pĭŭm, sācrum, sŭpplĕx, lūstrālĕ, sōlēnnĕ, ĭnvĭŏlābĭlĕ. PPH. Dēbĭtă vōtă. Vōtīvŭm mūnŭs, dōnŭm. Vōtī dēbĭtă. Vōtīvă dōnă, mūnĕră. PHR. Dēbĭtă pōscēbāt jām sĭbī vōtă dĕŭs. *M.* ‖ Vōtŭm *ou* vōtă vŏvēō. *Faire un vœu.* Vōtă pŭēr sōlvīt quæ fēmĭnă vōvērăt ĭphĭs. *O.* (Et *Pl. Amp.* III, 2, 66). *Voy.* Voveo. ‖ *Acquitter un vœu.* Vōtŭm, vōtă sōlvō, pērsōlvō, rēpēndō, ēxsĕquŏr. VERS. Vōtăquĕ sērvātī sōlvēnt ĭn lĭttŏrĕ naūtæ. *V.* Ānnŭă vōtă tămĕn sōlēnnēsquĕ ōrdīnĕ pōmpās Ēxsĕquĕrĕr. Pērfĕctīs ōrdīnĕ vōtīs. *Id.* Sūscĭpĭt ēt sōlvīt prō dūcĕ vōtă sŭō. *M.* Plă vōtă rēpēndēnt. *St.* Ērgo ōblīgātām rēddĕ Jŏvī dăpĕm. *H.* ‖ Vōtī rĕūs, dēbĭtŏr. *Engagé par un vœu.* Taūrŭm Cōnstĭtŭăm ānte ārās vōtī rĕūs. *V.* Fēlix tūnc ĕgŏ dēbĭtŏrquĕ vōtī. *M.* (IX, 43). ‖ *Prière qui accompagne un vœu, en gén. prière.* Fūdīssētquĕ prĕcēs, dīvōsquĕ ĭn vōtă vŏcāssēt. *V.* Vōtīs jām nūnc āssuescĕ vŏcārī. *Id.* Vōtă sŭōs hăbŭĕrĕ dĕōs. *O.* Quĭd prōdēst cœlŭm vōtīs ĭmplēssĕ, Nēæră? *Tib.* (III, 3, 1). *Voy.* Preces. ‖ *Vœu, désir, souhait.* Spērābām tămĕn, ătque ănĭmō mĕă vōtă fŏvēbām. *V.* Hōc ērăt ĭn vōtīs: mŏdŭs ăgrī nōn ĭtă māgnŭs. *H.* Ăn vēnīt ĭn vōtum Āttălĭcīs ex ūrbĭbŭs ūnă? *Id.* Nātĕ, căvĕ, dŭm rēsquĕ sĭnīt, tŭă cōrrīgĕ vōtă. *O.* Vēllĕ sŭum cuīque ēst, nĕc vōtō vīvĭtŭr ūnō. *Pers.* (5, 53). SYN. Ōptātă, cŭpītă, spēs, vŏlūntās. ‖ Vōtī cōmpŏs. *Qui est au comble de ses vœux.* Ēt vōtī pōstmŏdō cōmpŏs ērīs. *O.* (Et *Tib.* I, 11, 23; *Sen. Hip.* 710). SYN. Victŏr (*absolt.*).

Vōtŭs, ă, ŭm. *part. p. du suiv.* Ēt vōtās sŭspēndĕrĕ vēstēs. *V.* Prō rēdĭtū vīctĭmă vōtă cădĕt. *O.*

Vŏvĕō, ēs, vōvī, vōtŭm, vŏvērĕ. *Vouer, promettre en vœu.* Nūnc ādsĭnt: vŏvĕō prædōnĭs cōrpŏrĕ răptīs Ĭndūtŭm spŏlĭīs, ĭpsŭm tĕ, Laūsĕ, trŏpæŭm. *V.* Vōtă pŭēr sōlvīt quæ fēmĭnă vōvērăt ĭphĭs. *O.* Hānc Mārtī prō dūcĕ vŏvīt ævēm. *M.* (IX, 32). Cuī fĭgĕrĕ lætŭs Pārtă sŭă dŏmĭnŭs vŏvērăt ārmă mănū (*Ad Liv.* 179). SYN. Prōmittŏ, dēvŏvĕŏ, cōnsĕcrŏ, dīcŏ. PPH. Vōtŭm, vōtă vŏvĕō, cōncĭpĭŏ, sūscĭpĭŏ, căpēssŏ, făcĭŏ, nuncŭpŏ, fĕrŏ, dīcŏ.

Vōtī sŭm rĕŭs, dēbĭtŏr. Vōtō, vōtĭs mē *ou* căpŭt ŏblĭgŏ, ōbstrĭngŏ. ‖ *Demander par des vœux, des prières.* Sĕd Pārcæ nōn ēxaŭdĭtă vŏvēntĕm, etc. *Sil.* SYN. Prĕcŏr, etc. PPH. Vōtĭs pĕtŏ, pōscŏ, ōrŏ, rŏgŏ, sōllĭcĭtŏ, etc. *Voy.* Precor. ‖ *Demander, désirer, souhaiter.* Ēlĭgĕ quĭd vŏvēas. *O.* Ŭt tŭă sĭm, vŏvĕō. Sōrtēmquĕ mĕăm vōvistĭs, Āchīvī (scil. ut mea sors urna exiret). *Id.* Quĭd vŏvĕăt dŭlcī nūtrīcŭlă mājŭs ălūmnō? *H.* SYN. Pōscŏ, rŏgŏ, pĕtŏ, ŏptŏ, ēxoptŏ, cŭpĭŏ, vŏlŏ, etc. *Voy.* Cupio.

Vōx, vōcĭs. *f. Voix, organe de la parole, son de la voix.* Ōbstŭpŭī, stĕtĕrūntquĕ cŏmæ, vōx faucĭbŭs hæsĭt. *V.* Vīx tŏllĕrĕ vōcĕm Exĭgŭăm. Tālĭă vōcĕ rĕfĕrt. *Id.* Ēt faucēs ārent, vixque ēst vīă vōcĭs ĭn illĭs. *O.* Vōcĕm quŏquĕ fēcit ānīlĕm. Vōx fēssă lŏquēndō. *Id.* SYN. Lŏquēlă, sŏnŭs, lĭngŭă, vĕrbă. EP. Hūmānă, vĭrīlĭs, ăltă, măgnă, grăvĭs, sŭmmă, ăcūtă; dēmissă, sŭbmissă, rēmissă, pārvă, tĕnŭĭs; hŏrrēndă, sævă, fĕră, trŭx; trīstĭs, mœstă, quĕrŭlă. PPH. Vōcĭs sŏnŭs, sŏnĭtŭs, mūrmŭr, mūrmŭrā. Vōcĭs, lĭngŭæ, fāndī mūnŭs. Lĭnguă lŏquēns. VERS. Ēxĭgŭō dīxĭt tālĭă vĕrbă sŏnō. *O.* Grăvĭŏrĕ nŏvissĭmă dixĭt Vĕrbă sŏnō, pŏtĕrātquĕ vĭrī vōx īllă vĭdērī. Vērbōrŭmque ābstŭlĭt ūsŭm. *Id.* Quĕis nōbĭlĕ fāndī Jŭs nātūră dĕdĭt. *St.* Cōnfēstīm sānæ rĕdĭĕrūnt mūnĕrā lĭnguæ. *Juve.* Chrīstŭm lŏquēntī lĭnguă nŭnquām dēfŭlĕt. *Prud.* Lĭnguām lŏquēlă nē mĭnīstrām pōstŭlĕt. Ūsŭs nĕcēssæ ēst ēt lŏquēndī ĭntercĭdăt. *Id.* Vīrēsquĕ lŏquēndī. *Manil. Voy.* Loquor. ‖ — ōmnĭs. *La voix publique.* Cērtŭs ābēst aŭctŏr, sĕd vōx hŏc nūntĭăt ōmnĭs. *M.* (VII, 6). ‖ *Voix, chant.* Sĕd quĭă dŭlcĕ cănĭt, flĕctĭtquĕ făcillĭmă vŏcĕm. *O.* Căptŭs dŭlcēdĭnĕ vōcĭs. *Id.* EP. Dŭlcĭs, suāvĭs, lĭquĭdă, cănōră, blāndă, etc. *Voy.* Cantus. ‖ *Cris des animaux.* Rēddĭdĭt ūnă bŏŭm vocĕm. *V.* Ēt sīc pŏrcēllī vōcem ēst ĭmĭtātŭs sŭă. *Ph.* SYN. Sŏnŭs, clāmŏr. ‖ *Mot, parole, paroles.* Quŭm lĭgna ātque ignēs dīstinctă vŏcĕ nŏtēmŭs. *Lr.* (I, 912). Vŭlgī quæ vōx ŭt vēnĭt ăd aŭrēs. *V.* Tālēs effŭndĭt ăd æthĕră vōcēs. Blāndīsquĕ mŏrātŭr Vōcĭbŭs. Nōtās audīre ēt rĕddĕrĕ vōcēs. *Id.* Nēscit vōx missă rĕvērtī. *H.* Vīs ĕă vocis ĕrāt. *O.* Nōn fŭīt ĭn tĕrrīs vōcŭm sīmŭlāntĭŏr ālēs. *Id.* SYN. Vērbŭm, vērbă, vŏcābŭlă, lŏquēlă, dictĭŏ, *qqf.* sŏnŭs, sermŏ. ‖ *Langue, langage.* Sīvĕ tămĕn græcă scĭērĭt, sīve illĕ lătīnă Vōcĕ lŏquī. *O.* SYN. Lĭnguă, sermŏ. ‖ *En gén. Son, bruit.* Oblŏquĭtŭr nūmĕrīs sēptĕm dīscrīmĭnă vōcŭm (de chordarum sono). *V.* Ēt gĕmĭtum ĭngēntĕm pĕlăgī pulsātăquĕ săxă Audīmŭs lŏngē, fractăsque ăd lĭttŏră vōcēs. *Id.* Lĭttŏră vŏcĕ rĕplĕt (Tritonis buccina). *O.* Ūbī cymbălŭm sŏnăt vōx, ŭbī tўmpănă rĕbŏănt. *Cat.* (63, 21). *Voy.* Sonitus.

Vŭlcānālĭă, ĭŭm *ou* lōrŭm. *n. pl. Fêtes en l'honneur de Vulcain.* PHR. Vŭlcānīquĕ dīĕs, aŭtŭmnī ēxordĭă primī. *Aus.* (*Eclog. Fer. Rom.* 3).

Vŭlcānĭŭs, ă, ŭm. *De Vulcain.* Pōstquam ārmă dĕī ăd Vŭlcānĭă vĕntum ēst. *V.* Vŭlcānĭă Lēmnŏs. *O.* ‖ *Du feu.* Hŏrrĭda pĕr lātŏs ăclĕs vŭlcānĭa cāmpŏs. *V.* Vŭlcānĭă pēstis. *Sil.* Jām vīm dē clāssĕ prōhĭbŭīt vŭlcānĭăm. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 35). SYN. Īgnĕŭs, flāmmĕŭs.

† Vŭlcānōsŭs, ă, ŭm. *Semblable à Vulcain.* Fŭlĭgĭnosă, vŏlcānōsă, quæ dīĕ Sŭb tĕrrās hăbĭtānt, nŏcte ĭn tĕrrīs ămbŭlānt (*Fr. Querol.*, de furibus).

Vŭlcānŭs, *arch.* Vŏlcānŭs, ī. *m. Vulcain, fils de Jupiter et de Junon, marié à Vénus, dieu du feu et des travaux de forge, maître des Cyclopes, qu'il occupait à ses fourneaux dans l'île de Lemnos et sous les montagnes volcaniques. Étant né trop laid pour faire partie de l'Olympe, il fut précipité sur la terre par son père lui-même, et eut une jambe cassée dans sa chûte : d'où on le représente boiteux.* Vŭlcānum ăllŏquĭtŭr, thălămōque hæc cōnjŭgĭs aŭreō. *V.* Huīc mōnstrō Vŭlcānŭs ērăt pătĕr. *Id.* Vŭlcānŭs ārdēns ūrĭt ŏffĭcīnās. *H.* SYN. Īgnĭpŏtēns, Mŭlcĭbĕr, Tārdĭpēs. EP. Jūnōnĭgĕnă, Lēmnĭŭs, Lēmnĭăcŭs, Ætnæŭs, Sĭcŭlŭs, Lĭpărĕŭs; tārdŭs, tārdĭpēs, claŭdŭs, ălĕr, nĭgĕr. PPH. Lēmnĭŭs, Lēmnĭăcŭs dĕŭs, pătĕr, făbĕr. Dĕŭs ignĭpŏtēns, Ætnæŭs, tārdĭpēs. PHR. Opĭfex trĭsŭlcī fŭlmĭnĭs sēnsĭt dĕŭs. *Sen.* ‖ *Feu.* Fŭrĭt ĭmmĭssĭs vŭlcānŭs hăbēnĭs. *V.* Dēdŭlt ămplă rŭĭnăm Vŭlcānō sŭpĕrāntĕ dŏmŭs. Tōtĭs vŭlcānŭm spārgĕrĕ tēctĭs. *Id.* Quī vŏlcānum ĭn cōrnū gĕrīs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 185). *Voy.* Ignis. ‖ *Nom d'homme. Voy.* Volcanus.

Vŭlcī *ou* Vŭlscī, ōrŭm. *m. pl. Nom d'un peuple Étrusque.* Ēt Vēĭī vĕtĕrēs ēt Vŭlcŭm rēgnă fŭīstĭs. *Pp.* (IV, 10, 27. Alii minus bene *vos tum*). ‖ — ĭnŭs, ĭnă, ĭnŭm. *adj.* Ĭntĕr Prœlĭă Vŭlcĭpŏs dēsĕrŭīssĕ fŏcōs. *Pp.* (IV, 2, 4. Sic *Furlan.* Alii *Volsinios, Volscinos*).

Vŭlfĭlās, æ. *m. Ulfilas, évêque arien qui convertit les Goths, et leur donna un système d'écriture.* Vŭlfĭlās prōmpsĭt Gĕtārŭm quās vīdēmŭs ūlfĭmās. *Eugen.* (21, 6, nempe litteras).

Vŭlgăgō, ĭnis. *f. Nard sauvage.* Ēst ăsārŭm græcē, vŭlgăgō dictă lătīnē. *Æm. Macer* (46, 6).

Vŭlgārĭs, ĕ. *Qui appartient à tout le monde, public.* Dūmque ă lūcĕ sācrā, quā vidĭt fātă, rĕfĕrtŭr Ăd vŭlgārĕ jŭbār. *L.* Cœtŭsquĕ vŭlgārēs ēt ūdăm Spērnĭt hŭmŭm. *H.* SYN. Pŭblĭcŭs, cōmmunĭs. ‖ *Vulgaire, commun, de peu de valeur.* Jējunŭs rārō stŏmăchŭs vŭlgārĭă tēmnĭt. *H.* SYN. Cōmmunĭs, vīlĭs, trītŭs, plēbēĭŭs. ‖ *Qui erre sans se fixer.* Hæc tĭbĭ vŭlgārēs ĭstŏs cōmpescĕt ămōrēs. *Pp.* (I, 13, 11). SYN. Văgŭs. *Voy.* Vulvivagus. ‖ *n. pris adv. Vulgairement.* Nēc vŭlgārĕ lŏqui, ēt fāmăm spērārĕ sēpŭlchrō. *St.*

† Vŭlgārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précédent.* (*Turpil.*, *Næv.* et *Afran.* apud *Non.* 8, 41.)

Vŭlgātŏr, ōrĭs. *m. Qui divulgue.* Sīc ārĕt mĕdĭīs tăcĭtī vŭlgātŏr ĭn ūndīs. *O.*

Vŭlgātŭs, ă, ŭm. *Divulgué.* Bĕllăquĕ jām tōtŭm fāmă vŭlgātă pĕr ōrbĕm. *V.*

† Vŭlgĭvăgŭs, *arch.* Vŏlgĭvăgŭs, ă, ŭm. *Errant à l'aventure, banal.* Vŏlgĭvăgō vītăm trăctăbānt mōrĕ fĕrārŭm. *Lr.* (V, 930. *Id.* IV, 1064).

Vŭlgō, *arch.* Vŏlgō. *adv. Partout, ordinairement, vulgairement.* Āssўrĭum vŭlgō născētŭr ămōmŭm. *V.* Hīc lætĭs vĭtŭlī vŭlgō mŏrĭūntŭr ĭn hĕrbīs. *Id.* Vērum īllūd vĕrbum ēst, vŏlgō quōd dīcī sŏlĕt. *Ter.* (*And.* II, 5, 15). SYN. Ūbīquĕ, pāssĭm, sæpĭŭs, plērūmquĕ, frĕquēntĕr.

Vŭlgō, *arch.* Vŏlgō, ās, ārĕ. *Communiquer, rendre commun.* Mē ābsēntĕ, corpŭs vŏlgāvīt suŭm. *Pl.* (*Amp. fr.* apud *Non.* 2, 885). ‖ *Ordint. Répandre, dévoiler, divulguer, publier.* In vŏlgŭm vŏlgās, ārtēmquæ ēxprōmĭs ĭnertĕm. *Enn.* (apud *Non.* 2, 885). Ōbductŭm vĕrbĭs vŭlgārĕ dŏlōrĕm. *V.* Nēc lĭttĕră vēnĭt Vŭlgātŭră nĕfās. *Cl.* SYN. Dīvŭlgō, ēvŭlgō, pĕrvŭlgō, spārgō, diffŭndō, dissēmĭnō, dētĕgō. PPH. In mĕdĭŭm dō. In *ou* pĕr vŭlgŭs spārgō. PHR. Hæc pāssĭm dĕă fœdă vĭrūm dĭf-

fūndĭt ĭn ōrā. *V.* ‖ ***Faire connaître une localité.*** Bŏspŏrŏn hĭnc vĕtĕrēs errantĭs nōmĭnĕ dīvæ Vŭlgāvērĕ. *V. Fl.* SYN. Dētĕgŏ, ăpĕrĭŏ, etc.

Au pass. Vŭlgŏr. ***Être divulgué.*** Hĭnc tōtam ĭnfēlīx vŭlgātŭr fāmā pĕr ūrbĕm. *V.* SYN. Spārgŏr, pērmānŏ, pērvādŏ, ĭnnōtēscŏ, audĭŏr, nōscŏr.

Vŭlgŭs, *arch.* Vōlgŭs, ī. *n.* ***Le peuple, le vulgaire, la multitude.*** Scindĭtŭr ĭncertŭm studĭa ĭn cōntrārĭa vŭlgŭs. *V.* Ŭt vīdit vŭlgī vărĭārĕ lăbantĭa cōrdā. *Id.* Vŭlgŭs ămīcĭtĭās ūtĭlĭtātĕ prōbat. *O.* Ŏdī prōfānum vŭlgŭs ĕt ărcĕŏ. *H.* Fămæquĕ pĕtītŏr Mūltă dăre ĭn vŭlgŭs. *L.* SYN. Tūrbă, plēbs, plēbĕcŭlă, pōpēllŭs, mŭltī, mŭltĭtūdŏ. EP. Ignōbĭlĕ, fūtĭlĕ, vānŭm, lĕvĕ, ĭnstābĭlĕ, ĭncōnstāns, mōbĭlĕ, ĭnsānŭm, stŭltŭm, rūdĕ. ‖ ***En parlant des animaux.*** Dīră pĕr ĭncaŭtum sērpānt cōntāgĭă vŭlgŭs. *V.* Vŭlgŭs æquōrĕŭm clĕ. *Sen.* (*Hipp.* 957). ‖ ***Une troupe, une foule.*** Dēnsum hŭmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vŭlgŭs (umbrarum). *H.* Lăcĕrāssĕt crīnĕ sōlŭtō Pēctŏră fēmĭnĕŭm, ceū Brŭtī fūnĕrĕ, vŭlgŭs. *L.* SYN. Tūrbă, etc. *Voy. ce mot.* ‖ *qqf.* Vŭlgŭm. *ancien accus. de* Vulgus. *m.* Ĕt spārgĕrĕ vōcēs ĭn vŭlgum ămbĭgŭās. *V.* Ĭn vōlgŭm vōlgās. *Enn.* (apud *Non.* 2, 885).

Vŭlnĕrātŭs, ă, ŭm. ***Blessé.*** Sēd vŭlnĕrātŭs ăngŭis ictū spīcŭlī. *Prud.* (*Peri.* 2222). *Voy. le suiv.*

Vŭlnĕrō, ās, ārĕ. ***Blesser.*** Nēc mŏrā, fălcātō nūtāntēm vŭlnĕrāt ēnsĕ. *O.* Ŏdĕrĭt, ĕt sævō vŭlnĕrĕt ēnsĕ pŭĕr. Vŭlnĕrāt ārmentum (aper). *Id.* Ĕt quī cōrnĭpĕdēs ĭn pōcŭlă vŭlnĕrāt aŭdāx Mässagĕtēs. *Cl.* SYN. Lædŏ, saucĭō, fŏdĭō, cōnfŏdĭō, pĕrcŭtĭō. fĕrĭō. PPH. Ēnsĕ, glădĭō, fĕrrō, tēlō cædŏ, fĕrĭō, pĕtō, ŏccŭpō, pĕrcŭtĭō, trājĭcĭō, lăcĕrō. Ēnsĕ, glădĭō, ictū ŏccŭpō. Vŭlnŭs dō, fĕrō, ĭnfĕrō, ĭncŭtĭō, ĭnfĭgō. Vŭlnĕrĕ saucĭō, vĭŏlō, lædō, fĕrĭō, fŏdĭō, cōnfŏdĭō, fœdō, stĕrnō, dējicĭō. Pēctŭs, lătŭs ăpĕrĭō, rĕclūdō, haurĭō, pĕrfŏrō, etc. Pēctŭs fĕrrō rĕclūdō. Vŭlnĕrĕ, vŭlnĕrĭbŭs cōrpŭs lædō, vĭŏlō, fŏdĭō, etc. Ēnsĕm ĭn pēctŭs cōndō, ĭnfĭgō, mĕrgō, ădĭgō, exĭgō. VERS. Spīrāmēnta ānīmæ lētāli vŭlnĕrĕ rūpīt. *V.* Dărĕ cŭspĭdĕ vŭlnŭs. Fĕrrum sŭb pēctŏrĕ cōndīt. Nām quīcunquĕ tŭŭm vĭŏlāvīt vulnĕrĕ cōrpŭs. Īlli ălтērnantēs mŭltă vī vulnĕrā miscēnt. Lōrīcæquĕ mōrās ăc pēctŭs pĕrfōrāt ingēns. Lătŭs haŭsīt ăpertŭm. Cujŭs ăpertum ădvĕrsī longā trānsvĕrbĕrāt abiĕtĕ pēctŭs. Tum, lătĕbrās ănīmæ, pēctŭs mūcrōnĕ rĕclūdīt. Pārĭtĕr stĕrnūntquĕ cădūntquĕ Vulnĕrĕ lētāli. Quō vulnus lētālĕ fĕrat. Impŭbēs immānī vulnĕrĕ mālās Dīvĭdīt. *Id.* Tĕr quatĕr exĕgit rēpētītă pĕr illă fĕrrum. *O.* Fēcit mānŭs ĭmpĭă vulnŭs. Dextră Dryăntĭs Pērcŭlit ădvĕrsōs. Sēmicrēmōquĕ nŏvāt rēpētītum stīpĭtĕ vulnŭs. Vulnĭfĭcō fŭĕrat fixūrus pectŏră tēlō. Căpŭlōquĕ tĕnŭs dēmīsit ĭn ārmōs Ēnsĕm fătĭfĕrum. *Id.* Tĕrquĕ quatĕrquĕ grăvī jūnctūrās vĕrtĭcis ictū Rūpīt. Quīd vīscĕră nostră Scrūtārĭs glădĭō? *L.* Læsĕrāt ĭngrātō lĕō pĕrfĭdŭs ōrĕ magistrum, Ausŭs tām nōtās cōntĕmĕrārĕ mānŭs. *M.* Victōrem æssĕquĭtŭr, lētālĭquĕ ŏccŭpāt ictū. *Sil.* Māgnō vŭlnŭs dēscēndĭt hiātū. *St.* Pectŏrī fĕrrum insĕrăm. *Sen.* Ĭn vulnĕrĕ ēnsem ăbscōndĭt, ĕt pēnĭtŭs prēmēns Jŭgŭlō mānum cōmmīsĭt. *Id. Voy.* Confodio, Jugulo, Occido. ‖ ***Être blessé.*** Stĕrnĭtŭr ĭnfēlix ălĭēnō vulnĕrĕ. *V.* Pēllăs ĕt vulnĕrĕ tārdŭs Ŭlÿssēī. Hæsit sŭb gŭttŭrĕ vulnŭs. Vulnĕra tĕrgō Ăccĭpĭūnt. Dūræ crēpĭtānt sŭb vulnĕrĕ mālæ. Vulnĕrăque illă gĕrēns quæ circŭm plūrĭmă mūrōs Ăccēpit patrĭōs. Trajĕctăquĕ pectŏra fĕrrō. Pūgnandō vulnĕrā passī. Ingentī vulnĕrĕ victŭs. Sēd nequĕ vīm plūmīs ullām nĕc vulnĕrā tĕrgō Ăccĭpĭūnt. Vīs ăltō vulnĕrĕ tārdăt. *Id.* Fĕrrĕŭs ăd costās ăltō stăt vulnĕrĕ mūcrō. *O.* Trūncă gĕrīt sævō mŭtĭlātīs pārtĭbŭs ēnsĕ Mēmbrā. Mēdĭīs ĕxcēpīt faucĭbŭs ēnsĕm. Ăccēptō tŭm vulnĕrĕ tārdĭŭs ībāt. Saucĭŭs ārmō Dēxtĕrĭŏrĕ Mēdŏn. Fœdō dējectŭm vulnĕrĕ. Nunc lătĕrŭm cōstās fălcātō vĕrbĕrāt ēnsĕ. *Id.* Æmŏnĭă jŭvĕnis quă cūspĭdĕ vulnŭs Sēnsĕrāt. *Pp.* Vĭŏlātŭs ārundĭnĕ plāntām. *Sil.* Tŭm fortī saucĭŭs ictū Dissīlŭīt vērtex. *Cl.* Ictă grăvī tēlō. *Man.* Mūcrōnĕ pectŭs ĭmplŭm jŭstō pătĕt. *Sen.* ‖ ***Au fig.*** Grăvĭŏr nē nūntĭŭs aūrēs Vulnĕrĕt. *V.* Āh pŏtĭŭs pĕrĕām quām crīmĭnĕ vulnĕrĕr istō! *O.* Cōntĭnŭō fortunæ vulnĕrŏr ictū. *Id.* SYN. Lædŏ.

† Vŭlnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. ***Comme le suiv.*** Vulnĭfĕrōs grădĭēns ĭnfăctă pĕr ĭmbrēs. *Prud.* (*Psych.* 241). Quō tĭbī crīstātum vulnĭfĕrumque căpŭt? *Maxim.* (5, 98).

Vŭlnĭfĭcŭs, ă, ŭm. ***Qui blesse.*** Vŭlnĭfĭcusquĕ chălўbs vāstă fornăcĕ lĭquescĭt. *V.* Ĭn jŭvĕnēs vāstō sīc ĭmpĕtĕ vulnĭfĭcus sŭs Fĕrtŭr. *O.* Taurĕă vulnĭfĭcō pōrtāt cēlātăquĕ plumbō Tērgă Lăcōn. *V. Fl.*

Vŭlnŭs, *arch.* Vōlnŭs, ĕrĭs. *n.* ***Blessure.*** Vērsāvītquĕ mānŭ, vulnŭsque ĭn vulnĕrĕ fēcīt. *O.* Sūmmŭm dēgustăt vulnĕrĕ cōrpŭs. *V.* Mūltă vī prœlĭă miscēnt Vulnĕrĭbŭs crēbrĭs. *Id.* Pōstquām siccă rĭgēns ādstrīnxĭt vulnĕrā sānguĭs. *L.* SYN. Plāgă, ĭctŭs, *qqf.* ŭlcŭs, cĭcātrĭx. EP. Māgnŭm, ĭngens, grāndĕ, grăvĕ, ăltŭm, căvŭm, lātŭm, hĭāns, pătēns, hĭŭlcŭm, ăpertŭm, ĭnsānābĭlĕ, ĭmmēdĭcābĭlĕ, lētālĕ, mōrtĭfĕrŭm; pārvŭm, mĭnĭmŭm, exĭgŭŭm, tĕnŭĕ; ātrŭm, fœdŭm, crūēntŭm, sānguĭnĕŭm, flŭēns; crūdēlĕ, sævŭm, dīrŭm, trīstĕ, hŏrrendŭm. PPH. Vulnĕrĭs ictŭs, dŏlŏr, ŏs, hĭātŭs, sānĭēs, crŭŏr, sānguĭs. Glădĭī, fĕrrī ictŭs. ‖ ***Parext. Trait.*** Vulnĕrā dīrĭgĕre, ĕt cālămōs ārmārĕ vēnēnō. *V.* Vīcīnō Nābăthæ vulnĕrā dīrĭgīt. *Sen.* (*H. OEt.* 160). SYN. Tēlŭm, sāgittă, etc. ‖ ***Au fig. Blessure de l'âme.*** Tăcĭtum vīvit sŭb pectŏrĕ vulnŭs. *V.* Vulnŭs ălīt vēnīs, ĕt cæcō cārpĭtur ĭgnī. Trīstī tŭrbātŭm vulnĕrĕ mēntĭs. *Id.* Pārvō cŏr vulnĕrĕ læsŭm. *O.* Quæstŭs ĕt vulnĕrā cæcă rĕsōlvăm. *St.* SYN. Ictŭs, malŭm. ‖ ***En parlant de choses.*** Vulnĕrĭbŭs dōnec paŭlātim ēvīctă (ornus). *V.* Rāstrōrŭm vulnĕrā fĕrrĕ. *O.* Ĕt ŏdōrō vulnĕrĕ pīnŭs Scindĭtŭr. *St.* SYN. Ictŭs.

Vŭlpēcŭlă, æ. *f. dimin. de* Vulpes. Fŏrtĕ pĕr ăngŭstăm tĕnŭīs vulpēcŭlă rīmăm Rēpsĕrāt. *H.* (*Epist.* I, 7, 29. Sic codd. et vett. edd, idemque apud *Isid. Or.* 1, 39. Multis autem explodit *Bentl.* Qui videndus). Rītĕ cānis lātrāt, fallăx vulpēcŭlă gannĭt (*Auct. Phil.* 59). Immisīt sē bārbātŭs; tum vulpēcŭlă Ēvāsit pūtĕō. *Ph. Voy.* Vulpes.

Vŭlpēnŭs, ī. *m. Nom d'homme.* Cōntĭnŭō crāssŭm ridĕt Vulpēnĭus ingēns. *Pers.* (5, 190).

Vŭlpēs, ĭs. *f. Renard.* Āstūta ingĕnŭum vulpēs ĭmĭtātă lĕōnem. *H.* Vulpēs ăd cœnam dīcĭtŭr cīcōnĭām Prĭŏr ĭnvītassĕ. *Ph.* Ătque ĭdĕm jŭngāt vulpēs, ĕt mulgĕāt hīrcōs. *V.* Vulpĭbŭs ĭn sāltŭ rūpēs ĕxcīsă lătĕbrām Præbĕt. *Juvc.* (II, 15). SYN. Vulpēcŭlă. EP. Āstūtă, callĭdă, vāfră, versūtă, dŏlōsă, fallăx, săgăx, sŏlĕrs; ăvĭdă, răpāx, ŏlĭdă. ‖ ***Au fig.*** Āstūtăm văpĭdō sērvās sŭb pectŏrĕ vulpēm. *Pers.* (5, 117). Nunquăm tē fallānt ănĭmī sŭb vulpĕ latēntēs. *H.*

† Vŭlpĭnŏr, ārīs, ārī. *d. User de ruse, renarder.* Vulpĭnārĕ mŏdo, ĕt cōncursā: quālĭbĕt errās. *Varr.* (apud *Non.* 1, 226).

Vūlpīnŭs, ă, ŭm. *De renard.* Vūlpīnŏs cătŭlŏs āquīlă quōndām sūstŭlīt. *Ph.* Vūlpīnā spĕcĕ : tămĕn huīc ĕxāctă vōluntās. *Grat.* (*Cyn.* 259).

? **Vūlpĭs.** *Comme* Vulpes. Fămĕ cŏāctă , vūlpĭs ălta īn vīnĕă ŭvam āppĕtēbāt. *Ph.* (Alii, *vulpes*).

Vūlscī. *Voy.* Vulci.

Vūlscŭlŭs. *Voy.* Volsculus.

Vūlsēllæ. *Voy.* Volsellæ.

Vūlsī. *parf. de* Vello.

Vūlsĭnĭī. *Voy.* Volsinii.

Vūlsŭs, *arch.* Vōlsŭs, ă, ŭm. *part. p. de* Vello. *Arraché.* Tūnc signă sĕquēntŭr Nūllă vūlsă mănū. *Sil.* ‖ *Épilé, au fig. efféminé.* Gāllŭm, sī săpĭs, Glăbrĭōrĕm rĕddēs mĭhī quām vōlsŭs lūdĭū' st. *Pl.* (*Aul.* II, 9, 5). Sērīcă nām tăcĕō vūlsī cārpēntă nĕpōtīs. *Pp.* (IV, 8, 23. Alii minus bene *Volsci*). Sĕd mēns ĕst, Pămĭlĕ , vūlsă tĭbī. *M.* (II, 36). SYN. Glăbĕr, lævĭs, mōllĭs, etc.

Vūltĕĭŭs *ou* **Vūltējŭs**, ĭī. *m. Nom d'homme.* Dūrŭs, ăit, Vūltēi, nĭmĭs ăttēntūsquĕ vidēris. *H.* Rĕxit măgnānĭmă Vūltēiŭs vōcĕ cōhōrtēm. *L.*

† **Vūltŭm** *ou* **Vōltŭm**, ĭ. *n. arch. Comme* Vultus. Āvērsābāntŭr sēmpĕr nōs nōstrāquĕ vōltă. *Enn.* (apud *Non.* 3, 260). Jūxtīm mīscēntēs vōltă părēntūm. *Lr.* (IV, 1206).

Vūltŭōsŭs, ă, ŭm. *Dont le visage exprime fortement un sentiment ; ordint. triste, sévère.* Quōd vūltŭōsŭs, quōd sŭpīnŭs, quōd rigēns Tōrmēntă lēti cōmmĭnārĭs āspĕrī. *Prud.* (*Peri.* 2362. *Gloss. Isid.* Vultuosus, *tristis*).

1. Vūltŭr, *arch.* Vōltŭr, ŭrĭs, *et* **Vūltŭrĭŭs**, ĭī. *m. Vautour, oiseau de proie.* Pōrrĭgĭtŭr, rōstrōquĕ ĭmmānīs vūltŭr ŏbūncō. *V.* Vūltŭrĭs ūt prīmŭm lævō fūndātă vōlātū. *L.* Ēt quī vūltŭrĭbŭs sērvābāt vīscĕrā Dācīs. *J.* (4, 111). Mēllĭs ăpēs lōngō quāmvīs dūcāntŭr ŏdōrĕ , Vōltŭrĭīquĕ cădāvĕrĭbŭs. *Lr.* (IV, 680). Lingua ēxsēcta ăvĭdō sit dătă vōltŭrĭō. *Cat.* (106, 4. Et *Lucil.* apud. *Char.* 1, 75). EP. Prædō, prædātŏr, răpăx, vōrāx, dīrŭs, sævŭs, fūrvŭs. PPH. Avĭs Caucāsĭă. *Pp.* ‖ *Au fig. Homme avide.* Sūscĭtăt ă cānō vōltŭrĭŭm căpĭtĕ. *Cat.* (68, 124). Tum aūtēm sūnt ălĭī quī tĕ vōltŭrĭŭm vōcānt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 64). ‖ *Râfle au jeu de dés.* Jăcĭt vōltŭrĭōs quāttŭōr. *Pl.* (*Cure.* II, 3, 77).

2. Vūltŭr, ŭrĭs. *m. Montagne d'Apulie, auj. le Voltore.* Mē fābŭlōsæ Vūltŭre ĭn Āppŭlō. *H.* Sīmŭl Gārgānŭs ĕt ārvă Vūltŭrĭs (lucent). *L.*

Vūltŭrīnŭs, ă, ŭm. *De vautour.* (*Mart.* IX, 28.)

† **Vūltŭrĭs**, ĭs. *m. arch. Comme le précéd.* Vūltŭrĭs īn sīlvīs mĭsĕrŭm măndēbăt hŏmōnĕm. *Enn.* (apud *Charis.* 1, 120).

Vūltŭrĭŭs. *Voy.* Vultur.

Vūltŭrnŭs, ĭ. *m.* (Οὐολτοῦρνος). **1.** *Rivière de Campanie, auj. le Volturno.* Āmnīsquĕ vădōsī Āccŏlă Vūltŭrnī. *V.* Vūltŭrnāsquĕ răpāx. *Cl.* ‖ — ŭs, ă, ŭm. *adj.* Vūltŭrnă cĭtātă Trānsmīttūnt ālnō vădă. *Sil.* ‖ **2.** *Nom d'un vent, le même que l'Euronotus.* Rēgnāntem Ætŏlĭs vūltŭrnum ĭn prælĭă cāmpīs Ēffrēnāt. *Sil.* Āltĭsōnāns vūltŭrnŭs , ĕt aūstēr fūlmĭnĕ pōllēns. *Lr.* (V, 774. Cf. *Plin.* 2, 47 ; *Sen. Q. N.* 5, 16 ; *Gell.* 2, 22).

Vūltŭs, *arch.* Vōltŭs, ūs. *m. Expression du visage, mine, aspect ; visage.* Vūltū quŏ cœlūm tĕmpēstātēsquĕ sērēnāt. *V.* Mœstō dēfīxus lūmĭnă vūltū. Spĕm vūltū sīmŭlāt. Vūltū rĕdūntĭs ŏŏdēm. Lārgŏquĕ hūmērtāt flūmĭnĕ vūltūm. *Id.* Sūpĕr ōmnĭă vūltūs Āccēssērĕ bŏnī. *O.* Mē spēctā, nūtūsquĕ mĕōs, vūltūmquĕ lŏquācĕm. Heū quām dĭfficĭlĕ ĕst crīmĕn nōn prōdĕrĕ vūltū ! *Id.* Dūm nūllă lĕnĕrī sōrdēnt lānūgĭnĕ vūltūs. *M.* (I, 32). Ēst tĭbĭ, quæ pătrĭī signātŭr ĭmāgĭnĕ vūltūs. *Id.* (VI, 27). Vūltū lōngævā dĕcōrō. *Cl.* SYN. Făcĭēs, ēi, ōră, frōns, ādspĕctŭs. EP. Lætŭs, hĭlărĭs, sērēnŭs; grăvĭs, nūbĭlŭs, dūrŭs, ăspĕr, mœstŭs, sĕvērŭs, tĕtrĭcŭs, tōrvŭs, fĕrŭs, trŭcŭlēntŭs, trūx; plăcĭdŭs, blāndŭs, mītĭs; ĭngĕnŭŭs, hŏnēstŭs, vērĕcundŭs; dĕcōrŭs, fōrmōsŭs, pūlchĕr, vēnŭstŭs. PPH. Vūltŭs, ōrĭs, frōntĭs dĕcŏr, dĕcŭs, grăvĭtās, mājēstās. *Voy.* Pulchritudo, Supercilium. ‖ *Tête, forme, en parlant des animaux.* Ĭndŭĕrāt Cīrce ĭn vūltŭs ăc tērgă fĕrārŭm. *V.* Ēt gĕmĭna aūrātŭs taūrīnō cōrnŭă vūltū Ērĭdănŭs. *Id.* ‖ *Face ou disque du soleil.* Ipsŭs ĭn vūltū vārĭōs errārĕ cōlōrēs. *V.* ‖ *Au fig. Face, aspect.* Ūnŭs ĕrāt tōtō nātūræ vūltŭs ĭn ōrbĕ. *O.* Mēnĕ sălis plăcĭdī vūltūm flŭctūsquĕ quiētōs Īgnōrārĕ jūbēs? *V.* SYN. Făcĭēs, spĕcĭēs, ādspĕctŭs. ‖ † Vūltĭbŭs. *dat. et abl. pl.* Gēmēns, ĭncūrvă cădūcīs Vūltĭbŭs. *Sedul.* (3, 200).

Vūlvă, æ. *f. Ventre de truie, mets recherché des Romains.* Nīl mēllĭus tūrdō, nīl vūlvă pūlchrĭŭs ămplă. *H.* Cāllĭdæ săpĭāt quĭd vūlvă pŏpīnæ. *J.* (11, 81. Et *Mart.* XIII, 56).

X

X, *Lettre de l'alphabet.* Īn Lătīnō nūmĕrūs dēnārĭŭs Ārgŏlĭcūm X. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 24).

Xānthĭās, æ. *m.* (Ξανθίας). *Nom d'homme.* Xānthĭă Phōcĕū. *H.*

Xānthĭppē, ēs. *f.* (Ξανθίππη). *Nom de femme.* Nōmĕn Xānthĭppēs (*Anth.* II, p. 237).

Xānthĭppŭs, ĭ. *m.* (Ξάνθιππος). *Xanthippe, Lacédémonien, général des armées de Carthage dans la première guerre punique.* Xānthĭppō căptŭs Lĭbўcis tōlĕrārāt ĭn ōrīs. *Sil.*

Xānthō, ūs. *f.* (Ξανθώ). *Nom d'une Néréide.* Drўmōquĕ, Xānthōquĕ, Lĭgēāquĕ, Phўllōdŏcēquĕ. *V.*

Xānthŭs, ĭ. *m.* (Ξάνθος). **1.** *Le Xanthe, fleuve de la Troade.* Xānthĕ, rĕtrō prōpĕrā, vērsæquĕ rĕcūrrītĕ lўmphæ. *O.* Sānguĭnĕ tūrbātŭs mīscēbĭt littŏră Xānthŭs. *Vet. Poet.* (apud *T. Maur. Syll.* 874). ‖ **2.** *Rivière de Lycie, qui traverse une ville du même nom.* Quālĭs ŭbī hībērnām Lўcĭām Xānthīquĕ flŭēntă Dēsĕrīt (Apollo). *V.* Ālmă Chĭmærēō Xānthī pĕrfūsă lĭquōrĕ (*Culex*, 14). Phœbĕ, quī Xānthō lăvīs ămnĕ crīnēs. *H.* ‖ **3.** *Ruisseau de l'Épire.* Ārēntēm Xānthī cōgnōmĭnĕ rīvŭm Āgnōscō. *V.* ‖ **4.** *Nom de l'un des chevaux d'Achille.* Ēt flāvūm Xānthŭs sprĕvīssĕt Āchillĕm. *Cl.*

Xĕnĭŭm, ĭī. *n.* (ξένιον). *Présent que les hôtes faisaient aux amis qui venaient loger chez eux.* Ōmnĭs ĭn hōc grăcĭlī xĕnĭōrūm tūrbă lĭbēllō Cōnstābĭt, nūmmīs quāttŭōr ēmptă tĭbī. *M.* (XIII, 3).

Xērāmpĕlĭnŭs, ă, ŭm (ξηραμπέλινος). *Qui a la couleur des feuilles mortes de la vigne.* Ēt xērāmpĕlĭnās vēstĕrēs dōnāvĕrāt ĭpsī. *J.* (6, 518).

? Xĕrŏmўrrhă, æ. *f. Myrrhe sèche.* (Quæ vox legitur in vett. edd. *Sedul. Hymn.* 81. Sed recentiores melius grammaticæ metroque consuluerunt, qui emendant : Xrīstō nўrrŏn pōst sābbătūm Quædām vĕhēbānt cōmpārēs. *Xristus* est vetus scriptura pro *Christus ;* et hīc requiritur, quum strophe littera *X* incipere debeat. Vid. *Ymnus.*)

Xĕrxēs, Is. *m.* (Ξέρξης). *Xerxès, fils de Darius, roi des Perses, vaincu aux Thermopyles et à Salamine.* Pōntĭbŭs instrātis cōnjūnxit littŏrā Xĕrxēs. *Vet. Poet.* (apud *T. Maur. Syll.* 873). Tālēs fāmā cănīt tŭmĭdūm sŭpĕr æquŏrā Xĕrxĕm Cōnstrūxīssĕ vĭās. *L.* Xĕrxīs ĕt ĭmpĕrĭō bĭnā cŏīssĕ vădā. *Pp.* (II, 1, 22. Cf. *Manil.* III, 18 *sq.*; *Juv.* 10, 173; *Sid. Pan.* 1055 *sq.*).

Xĭphĭās, æ. *m.* (ξιφίας). *Épée, poisson de mer.* Ĕt dūrūs xĭphĭās ĭctū nōn mītĭŏr ēnsīs (*Ov. Hal.* 97).

Xīstŭs, ī. *m. Sixte, martyr.* Jām Xīstŭs, ăffixūs crŭcī, Laŭrēntĭŭm flēntēm vīdēns. *Prud.* (*Peri.* 262). Quām dĕxtĕr căpĭāt Laŭrēntī mūnĕrā Xīstŭs. *Ennod.* (*Epig.* 8, 6). ‖ *Nom de plusieurs papes.* Xīstŭs ăpōstŏlĭcæ sēdĭs hŏnōrĕ frŭēns. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1173).

Xrīstŭs. *ancienne orthog. de* Christus. *Voy.* Xeromyrrha.

Xūthŭs, ī. *m.* (Ξοῦθος). *Xuthus, descendant de Deucalion, père d'une branche de la race Hellénique.* Quūm Xānthūm, Xĕrxēm, Xūthūm, vĕl tālĭă pōnō. *T. Maur.* (*Syll.* 884).

Xўnĭās, ădis. *f. De Xynie* (Ξυνία), *ville de Thessalie.* Xўnĭădĭn lĭnquēns Dōrĭs cĕlĕbrāndă chŏrēīs. *Cat.* (64, 288. Alii aliter).

Xўstĭlĭs, Is. *f. Nom de femme.* (*Plaut. Pseud.* I, 2, 76.)

Xўstŭm, ī. *n.*, *et* Xўstŭs, ī. *m.* (ξυστόν *et* ξυστός). *Xyste, portique sous lequel s'exerçaient les athlètes ; en gén. allée, promenade couverte.* Præcŭrrīt ălĭŭm ĭn xўstūm, sēdāns pūlvĕrĕm. *Ph.* SYN. Pōrtĭcŭs, scēnă, ămbŭlācrŭm.

Y

Y. *Lettre de l'alphabet. Pythagore la prenait pour symbole des deux routes que l'homme peut choisir, celle du bien et celle du mal.* Pўthăgŏrās bĭvĭŭm rāmĭs pătĕo ămbĭgŭŭs Y. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 12). VERS. Littĕrā Pўthăgŏrās, dĭscrīmĭnĕ sēctā bĭcōrnī, Hūmānæ vītæ spĕcĭĕm præfĕrrĕ vĭdētŭr : Nām vīă vīrtūtīs dĕxtrūm pĕtīt ārdŭă cāllĕm, etc. (*Anth.* II, p. 416. Quod *Virgilio* tribuitur). Ĕt tĭbī, quæ Sāmĭōs dīdūxit littĕrā rāmōs, Sūrgēntēm dĕxtrō mōnstrāvīt līmĭtĕ cāllĕm. *Pers.* Quūmque ĭtĕr ămbĭgŭum ēst, ĕt vītæ nēscĭŭs ērrŏr Dīdūcīt trĕpĭdās rāmōsa ĭn cōmpĭtă mēntēs. *Id.* Pўthăgŏrēi nōn tĕnēntēm trāmĭtīs rēctām vīăm. *Aus.*

Ymnŭs, ī. *m. orthog. vicieuse pour* Hymnus. Ymnōs ūndĕ dĕō lŏquŏr ābsōlvēntĕ rĕātū. *Fort.* (V, 5, 29. Sic enim scribendum, ut constet ἀκρόστιχον). Ymnīs vĕnītĕ dūlcĭbŭs. *Sedul.* (*Hymn.* 3 85. In quo strophæ singulis litteris incipiunt).

Z

Z. *Lettre de l'alphabet. Voy.* Zeta.

Zăbŏlŭs *et* Zăbŭlŭs, ī. *m.* (ζάβολος). *Eccl. Le diable.* Quĭbŭs pĕrēmptīs ĭntĕrīt quŏquĕ zăbŭlŭs Ĭnvīsŭs ætĕrnūm Dĕō. *P. Nol.* (13, 597). *Voy.* Diabolus. ‖ *Au fig. Terme injurieux.* Sērvāndĕ ĭnfāmis, Sērvāndĕ zăbŭlĕ, pēstis (*Anth.* II, p. 467. In quo *Servandus* nomen viri est).

Zăbŭlōn, ōnĭs. *m. f. L'une des tribus d'Israël.* Fĭnĭbŭs ĕt stătŭīt Zăbŭlōnūm pōnĕrĕ sēdēs. *Juvc.* (I, 441).

Zăchărĭās, æ. *m. Zacharie, nom hébreu ; entre autres, le père de saint Jean-Baptiste.* Sŭb quō sērvātŏr jŭstī tēmplĭquĕ sācērdōs Zăchărĭās, vĭcĭbŭs cui tēmplūm cūrā tŭērī. *Juvc.* (I, 29). Zăchărĭās Sўrĭă quōndām dē gēntĕ sācērdōs. *P. Nol.* (5, 27). Zăchărĭæ jŭstī lĭnguăm, plăcātĕ, lĭgāstī. *Sid* (*Pan.* 2693).

Zăcўnthĭŭs, ă, ŭm (Ζακύνθιος). *De Zacynthe.* Cālchās ĭstĕ quĭdĕm Zăcўnthĭŭs ēst. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 104).

Zăcўnthŏs *et* Zăcўnthŭs, ī. *f.* (Ζάκυνθος). *Ile de la mer Ionienne, auj. Zante.* Jām mĕdĭo ăppārēt ŭnctŭ nĕmŏrōsă Zăcўnthŏs. *V.* Nērītŏs pārvă brĕvīor Zăcўnthō. *Sen.* (*Troad.* 859). Sīcўōnēm, Gnĭdŭm, Zăcўnthŭm, Lēsbĭăm, Bœōtĭăm. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 62). ‖ *m. Nom d'un héros qui passe pour le fondateur de Sagonte.* (*Sil.* I, 275.)

Zălātēs, æ. *m. Nom d'homme.* Ārmēnĭŭs Zălātēs. *J.* (2, 164).

Zăleūcŭs, ī. *m.* (Ζάλευκος). *Zaleucus, législateur des Locriens.* Sānxērĭt, ĕt Lōcrīs dēdērĭt quæ jūrā Zăleūcŭs. *Aus.* (*Prof.* 22, 11).

Zămă, æ. *f.* (Ζάμα). *Métropole de la Numidie, auj. Zamra, célèbre par la défaite d'Annibal.* Ĕt Zāma, ĕt ūbĕrĭōr Rŭtŭlōrūm sāngŭĭnĕ Thăpsŭs. *Sil.*

† Zămĭă, æ. *f.* (ζημία, *Dor.* ζαμία). *Perte, préjudice.* Ubĭ mănum ĭnjĭcĭt bĕnīgnĕ, Ĭbi ōnĕrāt ălĭquām zāmĭām. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 19).

Zănclæŭs *et* Zănclēĭŭs, ă, ŭm (Ζαγκλαῖος *et* Ζαγκλήτος). *De Sicile ; de Messine.* Sŭb nōctēm pōtĭtŭr Zănclæă clāssĭs ārēnā. *O.* Zănclæă Chărўbdĭs. Öppŏsĭtāmquĕ pĕtēns cōntrā Zănclēĭă sāxă. *Id.* Nēc Zănclæă fĕrūnt ōbscūrăm mœnĭă fāmām. *Sil.*

Zănclē, ēs. *f.* (Ζάγκλη). *La Sicile ; en partic. Messine.* Zănclē quōquĕ jūnctă fŭīssē Ītălĭæ lēgĭtŭr. *O.* Līquĕrāt ĕt Zănclēn ādvērsāquĕ mœnĭă Rhēgi. *Id.* Vōs ĕtĭām Zănclēn Sĭcŭli cōntrā ārmă tўrānni Jŭvīssē ēgrĕgĭŭm. *Sil.*

Zēbāōth. *m. indécl. Comme* Sabaoth. Mēssĭās, Zēbāōth, Rābbī, Spōnsŭs, Mēdĭātŏr. (*Damas.* (*Cogn. Salv.* 136).

Zĕbĕdæŭs, *mieux que* Zĕbĕdēŭs, ī. *m.* (Ζεβεδαῖος). *Zébédée, père de Jacques et de Jean, apôtres.* Īlĭi

Zebēdēum gĕnĭtōrem ĭn pŭppĕ rĕlinquūnt. *Juvc.* (I, 463. Sic *Id.* III, 320).

† Zēlātŏr, ōris. *m. Envieux.* Sērpēns ēlātŭs, zēlātŏr, lārvēs hōstĭs. *Fort.* (V, 6, 12).

Zēlēs. *Voy.* Zelys.

† Zēlō, ās, ārĕ, *et* Zēlŏr, ārĭs, ārī. *d. Rechercher avec ardeur; imiter.* Zēlĕrĭs nĭmĭum cūr mĕă, Mārcĭĕ, Tānquām sī pĕrĕās, lĭmĭnă, nēscĭō (*Anth.* II, p. 595). Quī zēlāt pŏpŭlum sŭmmō plĕtātĭs ămōrĕ. *Tertul.* (*adv. Marc.* IV, 36). Zēlāntĕ fĭdō pĕctŏrĕ. *Fort.* (I, 16, 89).

Zēlŏtŏs *ou* Zēlŏtŭs, ī. *m.* (ζηλωτός). *Nom d'homme.* Zēlŏtŏs jăcĕō, vīxī dŭm fātă sĭnēbānt. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1769).

Zēlŏtўpŭs, ă, ŭm (ζηλότυπος). *Jaloux, jalouse en amour.* Zēlŏtўpō jŭvĕnis prælātŭs lārbæ. *J.* (5, 45). Sī tĭbī zēlŏtўpæ rĕtĕgāntŭr scrīnĭa mœchæ. *Id.* (6, 277). Nēc mē zēlŏtўpŭm, nēc dīxĕrĭs ēssĕ mălignăm. *M.* (I, 93). Tōxĭcă zēlŏtўpō dĕdit uxŏr mœcha mărĭtō. *Aus.* (*Epig.* 10). SYN. Invĭdŭs.

† Zēlŭs, ī. *m.* (ζῆλος). *Jalousie d'amour.* Quīn ĕtĭăm cŭpĭdō, jūnctŭs quĭă zēlŭs ămōrī ĕst, Ūt vĭdĕāre ălĭīs fœdă, dēcŏrā mĭhĭ. *Aus.* (*Epig.* 77). ‖ *En gén. Jalousie, rivalité, envie.* Nēc lĭvĭdŏs zēlī mălō. *P. Nol.* (13, 602). Accŭmŭlēntquĕ sŭās zēlō fĕrvēntĕ rŭīnās. *Alc.* (II, 300). Ārsĭt ĕnĭm scīntĭllă ŏdĭī dē fŏmĭtĕ zēlī. *Prud.* (*Ham.* 252). SYN. Æmŭlātĭō, ĭnvĭdĭă, lĭvŏr. ‖ *Zèle, ardent amour.* Intĕrrĕă tēmplī zēlō mŏrdēntĕ prĭŏrēs. *Arat.* (*A. Ap.* 1, 516). SYN. Stŭdĭum.

Zēlўs *ou* Zēlēs. *m. Habitant de Cyzique, mis à mort par les Argonautes.* Ūt cæcă prōfundō Cūrrĭt hĭēms, Zēlўn ĕt Brontēn Ābārĭnquĕ rēlĭnquĭt Sēmĭnēcēs. *V. Fl.*

Zēnō *ou* Zēnōn, ōnĭs. *m.* (Ζήνων). *Zénon d'Élée, philosophe; Zénon de Cittium, chef de la secte Stoïcienne.* Mēllĭŭs nōs Zēnōnĭs præcēptă mŏnēnt. *J.* (15, 106). Dēmŏcrĭtŏs, Zēnōnās ĭnēxplĭcĭtōsquĕ Plātōnās. *M.* (IX, 48). Chrўsĭppŭs Zēnōnquĕ dŏcēnt præcēptă tĕnērĕ. *Sid.* (*Pan.* 2578).

Zēnŏbĭă, æ. *f.* (Ζηνοβία). *Zénobie, reine de Palmyre qui se rendit redoutable aux Romains, et fut vaincue par Aurélien.* ‖ — ĭūs, ĭi. *m.* (Ζηνόβιος). *Nom d'homme.* Cōmpōnĭs fatŭīs dŭm pŭĕrīs mĕlĭōs, Zēnŏbi, ēt trĭvĭō cārmĭnĕ pērstrĕpĭs (*Anth.* II, p. 595. Poeta secundam produxisse videtur).

Zēnŏdŏtŭs, ī. *m.* (Ζηνόδοτος). *Zénodote, bibliothécaire d'Alexandrie sous Ptolémée Lagus.* Ēn cŏr Zēnŏdŏtī, ēn jēcŭr Crātētĭs. *Fur. Bib.* (apud *Suet. Gram.* 11). Essĕt Arīstārchī tĭbī glōrĭa Zēnŏdŏtīquĕ. *Aus.* (*Prof.* 13, 3).

Zĕphўrĭs, ĭdĭs. *f. Occidental, en partic. Un promontoire de Lusitanie* (*s. ent.* arx). Ātlāntĭcōquĕ gurgĭtĕ, ēt cōnfĭnĭō Zĕphўrĭdĭs ōræ, cursŭs ĕst cĕlĕrī rătĕ Sēptĕm dĭērŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 563). Ĭndĕ tĕndĭtŭr jūgŭm Zĕphўrō sācrātŭm; dēnīquĕ ārcĭs summĭtās Zĕphўrĭs vŏcātă (*Ib.* 225. Iterum 238).

Zĕphўrĭtĭs, ĭdĭs. *f.* 1. *Flore, femme de Zéphyre.* His dŭm mulcēbānt dŏmĭnam Zĕphўrĭtĭdă dictĭs. *Cl. Voy.* Flora. ‖ 2. *Vénus Zéphyritis, nom sous lequel était adorée Arsinoé, sœur de Ptolémée Philadelphe.* Ĭpsă sŭŭm Zĕphўrĭtĭs ĕō fămŭlŭm lēgārăt, Grātă Cănōpēĭs ĭn lŏcă littŏrĭbŭs. *Cat.* (66, 68).

Zĕphўrŭs, ī. *m.* (Ζέφυρος). *Le Zéphyre, vent d'ouest; Zéphyr personnifié.* Cōnflĭgŭnt Zĕphўrusquĕ Nōtŭsquĕ, ēt lætŭs ĕōĭs Eūrŭs ĕquīs. *V.* Eurum ād sē Zĕphўrumquĕ vŏcāt. Nĭgrum Hĭēmī pĕcūdēm, Zĕphўrĭs fēlĭcĭbŭs ālbăm. *Id.* Nūnc mŏdŏ pūrpŭrĕō vīrēs căpĭt Eūrŭs ăb ōrtū, Nūnc Zĕphўrūs sērō vēspĕrĕ mĭssŭs ădēst. *O.* Ēt Vĕnŭs, ēt Vēris præ-nūntĭŭs ăntĕ Pĕnnātŭs grădĭtŭr Zĕphўrŭs. *Lr.* (V, 737). SYN. Făvōnĭŭs. ‖ *Le zéphyre soufflant particulièrement au retour du printemps, en gén. vent doux, favorable.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānis quŭm mōntĭbŭs hŭmŏr Lĭquĭtŭr, ēt zĕphўrō pūtris sē glēbă rĕsōlvit. *V.* Zĕphўrĭquĕ tĕpēntĭbŭs aūris Lāxānt ārvă sĭnŭs. *Id.* Zĕphўrō nĭx victă tĕpēntī. *O.* Nēc zĕphўrōs aūdĭs spīrārĕ sēcŭndōs. *V.* Ūtquĕ lĕvī zĕphўrō grăcĭlēs vĭbrāntŭr ārīstæ. *O.* Ēt zĕphўrī, cāvă pĕr cālāmōrŭm, sĭbĭlă prīmŭm, etc. *Lr.* (V, 1381). SYN. Făvōnĭŭs, *qqf.* aūră, ănĭmă, spīrĭtŭs, vēntŭs. EP. Öccĭdŭŭs, vērnŭs, blāndŭs, lēnĭs, mītĭs, mōllĭs, clēmēns, plăcĭdŭs, cāndĭdŭs, fāvēns, fēlĭx, sērēnŭs, tĕpēns, fēcŭndŭs, gĕnĭtālĭs, gĕnĭtābĭlĭs. PPH. Zĕphўrī, fāvōnī aūră, ănĭmă, flātŭs. Clēmēntĭŏr aūră fāvōnī. Vērnæ aūræ. Vērnă flāmĭnă. Zĕphўrī nŏvă flāmĭnă. Lēnēs zĕphўrōrŭm ănĭmæ. Grātă fāvōnī tēmpērĭēs. Vēntŭs ămīcŭs, ămīcĭŏr, făcĭlĭs, sēcŭndŭs, sērēnŭs, tĕnŭīs, lēnĭs, plăcĭdŭs, plācātŭs, fĕrēns, ūtĭlĭs. VERS. Quŏs prōptĕr flūmĭnĭs ūndās Aūră pārĭt flōrēs tĕpĭdī fēcŭndă fāvōnī. *Cat.* Jūcūndĭs zĕphўrī sīlēscĭt aūrīs. *Id.* Zĕphўrĭs quŭm lætă vŏcāntĭbŭs æstās. *V.* Vēlă sēcūndī ĭntĕndūnt zĕphўrī. Prōsĕquĭtŭr sūrgēns ă pŭppī vēntŭs ĕūntēs. Ādspīrānt aūræ ĭn nŏctĕm. Vēntŭs ĭntēndĕrĕ vēlă sēcŭndīs. Vēntŏs ādspīrāt ĕūntī. Vŏcāt aūstĕr ĭn ālтŭm. *Id.* Frīgŏră jām zĕphўrī mĭnŭūnt. *O.* Plăcĭdĭquĕ tĕpēntĭbŭs aūrīs Mulcēbānt zĕphўrī nātōs sĭnĕ sēmĭnĕ flōrēs. Jāmquĕ vĭām suādēt bŏrĕās, flātūquĕ sēcŭndō Cārbăsă mōtă sŏnānt : jŭbēt ūtī nāvĭtă vēntīs. Ūsquĕ sŭb ādvēntŭm spīrāntĭs lēnĕ fāvōnī. Quī tŭă vēlă vŏcārĕt, Quēm căpĕrēnt naūtæ, nōn ĕgŏ, vēntŭs ĕrāt. Ātquĕ ăgĭtŭr vēntō nōstră cārīnă sŭō. Hăbēnt vēntŏs jām mĕă vēlă sŭōs. Vēntīsquĕ fĕrēntĭbŭs ūtăr. *Id.* Jām vērĭs cŏmĭtēs, quæ mārĕ tēmpērānt, Ĭmpēllūnt ănĭmæ lintĕă Thrăcĭæ. *H.* Quēm tĭbī cāndĭdī Primŏ rēsŭltŭēnt vērĕ fāvŏnī. Zĕphўrĭs ăgĭtātă Tēmpē. *Id.* Blāndīsquĕ sălūbrĕ Vēr zĕphўrĭs ;tĕpĭdŏ mŭlcēbāt rūră sĕrēnō. *Sil.* Ēt rĕsĕrāta vĭgĕt gĕnĭtābĭlĭs aūră fāvōnī. *Lr.* Pōscūnt cārbăsă vēntī. *Aul. Sab.* ‖ *Par ext. Le printemps.* Ēt quŭm Sūrgēntem ād zĕphўrŭm pălĕæ jăctāntŭr ĭnānēs. *V.* Tē, dŭlcĭs ămīcĕ, rĕvīsĕt Cūm zĕphўrĭs, sī cōncēdās, ēt hīrundĭnĕ prīmă. *H. Voy.* Ver.

Zērnă, æ. *f. Espèce de dartre.* Zērnās ēt lēprās cūrā cōmpēscĭt ēădēm. *Æm. Mac.* (63, 5).

Zērўnthĭŭs, ă, ŭm. *De Zérinthe, ville de Samothrace.* Ĭndĕ lĕvī vēntō Zērўnthĭă littŏră nāctă. *Ovid.*

Zēta. *n. indécl.* (ζῆτα). *Lettre de l'alphabet grec.* Zēta jăcēns sī sūrgăt, ērĭt nōtă quæ lēgĭtŭr N. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 11). Sī zēta lŏquŏr, bētăvĕ, nў, vĕl hĭspĭdŭm rhō. *T. Maur.* (*Litt.* 186).

Zētēs *ou* Zēthēs, æ. *m.* (Ζήτης ou Ζήθης). *Zétès, fils de Borée, roi de Thrace.* Ĭmplūmēs Cālāĭsquĕ pŭĕr Zētēsquĕ fŭērūnt. *O.* Hūnc sŭpĕr ēt Zētēs, hūnc sŭpĕr ēt Cālāïs. *Pp.* (I, 20, 26). *Voy.* Calais.

Zēthŭs, ī. *m.* (Ζῆθος). *Zéthus, fils de Jupiter et d'Antiope, frère d'Amphion.* Grātĭă sīc frātrŭm gĕmĭnōrum Ămphĭŏnĭs ătquĕ Zēthī dissĭlŭit. *H.* Ēt dūrum Zēthum, ēt lăcrĭmĭs Ămphĭŏnă mōllēm. *Pp.* (III, 13, 29). Dēxtră fĕrōcēm cornĭbŭs taūrūm prēmēns Zēthŭs. *Sen.* (*OEd.* 611).

Zeūgmă, ătĭs. *n.* (Ζεῦγμα). *Ville sur l'Euphrate, avec un pont qui joignait la Syrie à l'empire*

des Parthes. Āntīquæ Băbȳlōnĭs ŏpēs, ēt Zeūgmă Lătīnæ Pācis ītĕr. *St.* Ālтĕr Āchæmēnĭūm sēclūdit Zeūgmătĕ Pērsēn. *Id.* Zeūgmăquē Pēllæūm. *L.*

Zeūsis, ĭdis. *m. Nom de guerrier.* Jām fūsūs ēi-dĕm Zeūsĭs, Āmȳclæī stīrps ĭmpăcātă Phălāntī. *Sil.* (VII, 664).

Zeūxis, ĭdis. *m.* (Ζεῦξις). *Zeuxis, peintre d'Héraclée, le plus grand de l'antiquité.* Ō Āpĕlla, ō Zeūxis pĭctŏr! *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 101). PHR. Nĭsĭ pictŏr flĕrī vōlt quī risū mōrtŭū'st. *Vet. Poet.*

Zīngĭbĕr *et* Zīngĭbĕrī, ĕrĭs. *n.* (ζιγγίβερις). *Gingembre, racine des Indes.* Zīngĭbĕr ēt cāllĭdum, mōrdāx pĭpĕr, ēt läsĕr ālgens. *Marcel.* (*Carm. de Med.* 54).

Zīnzīlŭlō, ās, ārĕ. *n. Chanter comme l'hirondelle.* Cōnsīmĭlī mŏdŭlō zīnzīlŭlārĕ sclūnt (*Auct. Phil.* 44).

Zīzănĭă, æ. *f. Comme le suiv.*

Zīzănĭă, ōrŭm. *n. pl.* (ζιζάνιον). *Eccl. Ivraie.* Spīnīs fŭltă sŭbīt sēgĕs hŏrrīdă zīzănĭōrŭm. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 131). Dē sātĭōnĕ Dĕī zīzănĭă vūlsīt ămārā. *Fort.* (V, 2, 41). Zīzănĭōrŭm sēmĭnă. *Prud.* (*Apot. præf.* 68). SYN. Lŏlĭum.

Zmărăgdus. *Voy.* Smaragdus.

Zmȳrnă, æ. *f. Voy.* Smyrna. (*Capellæ* certe tempore scriptum fuit *Zmyrna;* qui ait in III, 57 : « Z præponitur *M* litteræ, ut *Zmyrna.* »)

Zōdĭăcŭs, ī. *m.* (ζωδιακός). *Zodiaque, cercle contenant les 12 signes parcourus par le Soleil.* Zōdĭăcum hŭnc Græcī vŏcĭtānt, nōstrīquē Lătīnī Ōrbĕm sīgnĭfĕrŭm pĕrhĭbēbŭnt nōmĭnĕ vērŏ. *Cic.* (*Arat.* 317). Quōtquē sŭpĕr tĕrrăm sīdĕră Zōdĭăcī. *Aus.* (*Epist.* 18, 8). SYN. Sīgnĭfĕr, Bălтĕus. PPH. Āstrĭfĕr, sīgnĭfĕr ōrbĭs, cīrcŭlŭs. Sīgnĭfĕrŭm cœlŭm. Āstrĭfĕră zōnă, ārmillă. Stēllātŭs bălтĕus. Ōblīquŭs sōlĭs ārcŭs, trămēs. Sōlis ĭtĕr. Sīdŭs bīs sēnŭm. Bīs sēx sīgnōrŭm ōrbēs. Stēllātŭs cœlī līmĕs, ārcŭs, cīrcŭlŭs. VERS. Ēxtra ānnī sōlīsquĕ vĭās. *V.* Ōrbĕm Pĕr dŭŏdēnă rēgīt mūndī sōl aūrĕŭs āstrā. Ēt vĭă sĕctă pĕr ămbās, Ōblīquŭs quă sē sīgnōrŭm vērtĕrĕt ōrdō. *Id.* Sīgnă dĕŭs bīs sēx āctō lūstrāvĕrāt ānnō. *O.* Sīgnăquē quæ lōngō frātĕr pĕrcēnsĕāt ānnō, Īrĕ pĕr hæc ūnō mēnsĕ sŏrōrīs ĕquōs. Sĕctŭs ĭn ōblīquum ēst lātō cūrvămĭnĕ līmēs, Zōnārŭmquē trĭūm contēntŭs fīnĕ pōlūmquē Ēffŭgĭt aūstrālĕm, jūnctămque āquĭlōnĭbŭs Ārctō. *Id.* Ādspiciēndă vĭa ēst cœlī, vērsūsquē pĕr āstrā Līmēs. *Pp.* Hīc quī sācris pĕrvĭŭs āstrīs Sĕcăt ōblīquō trāmĭtĕ Zōnās, Flĕxĭcĕns longōs Sīgnĭfĕr ānnōs. *Sen.* Quō bīs sēnă vŏlānt sīdĕră tūrbĭnĕ. *Id.* Sūnt Ārĭēs, Taūrŭs, Gĕmĭnī, Cāncĕr, Lĕō, Vīrgō, Lībrăquē, Scōrpĭŭs, Ārcĭtĕnēns, Cāpĕr, Āmphŏră, Piscēs. *Vet. Poet. Voy.* Zona.

Zoë, ēs. *f.* (ζωή). *Zoé, nom de femme.* Dūlcĕ căput, Mānēs Zoë bĕnēdĭctă mōrārīs. *Inscr.* (in *Anth.* II, p. 119). ‖ *Appellation amoureuse.* (*Juv.* 6, 194; *Mart.* X, 68.) *Voy.* Vita.

Zōēllŭs, ī. *m. Nom d'un saint.* Cōrdŭba Ācīsclūm dăbĭt ēt Zōēllūm. *Prud.* (*Peri.* 1058).

Zōīlŭs, ī. *m.* (ζώϊλος). *Zoïle, sophiste détracteur d'Homère; par anton. Détracteur.* Ingēnĭūm măgnī livōr dētrēctăt Hŏmērī : Quīsquīs ĕs ex īllō, Zōīlĕ, nōmĕn hăbēs. *O.* Zōīlus ægrōtăt : făcĭūnt hæc străgŭlă vēstēm. *M.* (II, 16).

Zōnă, æ. *f.* (ζωνη). *Ceinture.* Dăt tĕrētēm zōnām, quă mŏdō cīnctă fŭīt. *O.* Ēt sōlŭtĭs Grātĭæ zōnīs, prŏpērāntquē nўmphæ. *H.* Lūtĕăm zōnă rĕ-tīnēntĕ vēstēm. *Sen.* (*OEd.* 421). Cōntĭnĕt ēt lūmbos prētĭōsī zōnă pŭdōrīs. *Alc.* (*ad Sor.* 410). SYN. Cīngŭlŭm, bălтĕŭs, făsclă, zōnŭlă. ‖ *Ceinture à serrer l'argent.* Ībĭt ĕō quō vīs quī zōnām pērdĭdĭt, ĭnquīt. *H.* Hī zōnās, ĭllī rēs prētĭōsās cōllĭgūnt. *Ph. Voy.* Crumena. ‖ *Zônes, nom des cinq bandes qui résultent de l'intersection de la terre par les cercles parallèles de l'Équateur.* Quīnquĕ tĕnēnt cœ-lūm Zōnæ. *V.* Dŭæ dēxtrā cœlūm tōtĭdēmquĕ sĭnĭstrā Pārtĕ sĕcānt cœlūm (Zonæ), quīnta ēst ārdēntĭŏr ĭllīs. *O.* Āb Zōnīs quīnquĕ pētēndă fīdēs. *Pp.* (IV, 1, 104). SYN. Făsclæ, Vīttæ. PPH. Cœlī *ou* pōlī quīn-quĕ ārcŭs, pārtēs, plăgæ. PHR. Ēxsūltēt quæcūnquĕ nōtŭm gēns ĭmă jăcēntĕm, Ērēctumquē cŏlīt bŏ-rĕān, quæcūnquĕ vĕl Ōrtū Vēl pătĕt Ōccāsū, mĕ-dĭōvĕ sŭb ætherĕ fervīt. *Calp.* Sŭb quōcūnquĕ dīĕ, quōcūnquĕ ēst sīdĕrĕ mūndī. *L.* Quōt cœlūm strīn-gūnt cīngŭlă sōrtĕ pări (*Anth.* I, p. 469. Cf. *Virg. G.* I, 233 *sq.*; *Ov. Met.* I, 46; *Tib.* IV, 1, 151; *Avien. Arat.* 930). ‖ *La Zône torride.* EP. Tōrrĭdă, pērūstă, flāmmĭfĕră, ignĭfĕră, rūbēns, ārdēns. PPH. Mĕdĭūs āxĭs. Cœlī *ou* pōli plăgă ārdēns, ignĭfĕră. Plăgă ignĭfĕrī pōlī. Vīttă ārdēns. Ēxūstă mūndī. VERS. Zōnæ, quārum ūnă cŏrūscō Sēmpĕr sōlĕ rūbēns, ēt tōrrĭdă sēmpĕr ăb ignī. *V.* Ēt sī quem ēxtēntă plăgārŭm Quāttŭŏr ĭn mĕdĭō dĭrĭmĭt plăgă sōlĭs ĭnīquī. *Id.* Ēt quōs ĭntĕrĭōr nĭmĭō plăgă sōlĕ rĕlēgăt. *Cl.* Āt mĕdĭa ēst phœbī sēmpĕr sŭbjēctă călōrī. *Tib.* Ōră Sŭb nĭmĭō prōjēctă dĭē, vĭcĭnă pērūstī Ætherĭs. *L.* Vĕl plăgă quă tōrrēns clausūsquĕ văpōrĭbŭs āxĭs Nēc pătĭtŭr nōctēs nĕc ĭnīquōs crēscĕrĕ sōlēs. Rŭbĭ-cūndă pērūstī Zōnă pōlī. Quă Zōnă rūbēns ātquē āxĭs ădūstŭs Sōlĭs ĕquīs. Vāstī plăgă fervīdă rēgnī Dīstĭnĕt ōccānum, Zōnæquе ēxūstă călēntĭs Sūffĭ-cĭūnt spătĭō. *Id.* Ēt ōmnĭs ārdēns ōră, quām tōr-rēt dīēs. *Sen.* Quīquĕ fervēntī quātĭūntŭr æthe. Ādu-stă mĕdĭūs rēgnă quæ tōrrēt dīēs. *Id.* ‖ *Les Zônes glaciales.* SYN. Ārctŏs, Ursă. EP. Glăcĭālĭs, nĭvālĭs, gĕ-lĭdă. PPH. Āxis nĭvālis, glăcĭālĭs, gĕlĭdŭs, hўpĕrbŏrĕŭs. Pōlŭs brūmālĭs, glăcĭālĭs. Gĕlĭdă plăgă. Ārctōæ ōræ, plăgæ. Aūstrālis pōlŭs, āxĭs. Aūstrālĕ lātŭs. Aūstrā-lĭs rēgĭō. VERS. Quām (Zonam) circum ēxtrēmæ dēxtrā lævāquĕ trāhūntŭr Cærŭlĕā glăcĭē cōncrētæ ātque ĭmbrĭbŭs ātris. *V.* Hўpĕrbŏrĕō sēptēm sŭbjē-ctă Trĭōnī (gens). *Id.* Prōxĭmă sīdĕrĭbŭs tĕllŭs Ērў mānthĭdŏs Ursæ. *O.* Quæquĕ Lўcāŏnĭō tĕrră sŭb ăxĕ jăcēt. *Id.* Ātquĕ dŭæ (partes) gĕlĭdō vāstāntŭr frīgŏrĕ sēmpĕr. *Tib.* Sīc mūndī pārs ĭmă jăcēt, quām Zōnă nĭvālĭs Pērpĕtŭāquĕ prēmūnt hīēmēs. *L.* Ēxtrēmūm Scўthĭcī trānscēndām frīgŏrĭs ōrbēm. Ēt quā brūmă rĭgēns ēt nēscĭă vērĕ rĕmittī. Nām vĕl hўpĕrbŏrĕæ Plaūstrūm glăcĭālĕ sŭb Ursæ. *Id.* Gĕtĭcī sīdĕră tārdă pōlī. *M.* Gēntēm quām dūră nĭ-vōsis Ēdūcăt Ursă plăgīs. *Cl.* Quīquĕ sŭb Plaūstrō pătĭūntŭr Ursæ. *Sen. Voy.* Arctos, Bootes. ‖ *Les Zônes tempérées.* VERS. Hās ĭntĕr mĕdĭāmquĕ, dŭæ mōrtălĭbŭs ægrīs Mūnĕrĕ cōncēssæ dīvum, ēt vĭă sĕctă pĕr ămbas, Ōblīquŭs quă sē sīgnōrŭm vērtĕrĕt ōrdō. *V.* Fērtĭlĭs hānc ĭntĕr pōsĭta ēst ĭntĕr-quĕ rĭgēntēs, Nōstrāquе, ēt hŭīc ādvērsă sōlō pārs āltĕrā nōstrō; Quās sĭmĭlēs ūtrūmquĕ tĕnēns vīcĭnĭă cœlī Tēmpĕrāt, ālтĕr ēt ālтĕrĭŭs vīrēs nĕcāt āĕr. *Tib.* Tēmpĕrĭēmquĕ dĕdīt mixtă cūm frīgŏrĕ flăm-mă. *O.* ‖ *Jours de la semaine.* Illūstrānt quīntam Jŏvĭs aūrĕă sīdĕră zōnām. *Aus.* (*Eclog. Nom. Dier.* 9).

Zōnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la ceinture ou la bourse.* Aūt sĕctŏr zōnārĭŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 20). ‖ *Subst. m. Fabricant de ceintures.* Āncillæ, pŭĕrī, zōnārĭŭ', tĕxtŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 379. Eo sensu *Cic. Fl.* 7, *fin.*).

† Zōnātĭm. *En rond.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 928.)

Zōnŭlă, æ. *f. dimin. de* Zona. Īgnĕă sūbstrīctā fūlgēt quā zōnŭlă pāllā. *Germ.* (*Arat.* 203). Tĭbĭ vīrgĭnēs Zōnŭlā sŏlŭūnt sĭnūs. *Cat.* (61, 53. Adde *Sept. Ser.* apud *Non.* 14, 15).

Zōpўrĭōn, ōnĭs. *m. dimin. du suiv. Nom d'homme.* Zōpўrĭōn lăbĭās cædĭt ŭtrīnquĕsĕcŭs. *Laber.* (apud *Non.* 3, 120).

Zōpўrŭs, ī. *m.*, *et* Zōpўră, æ. *f.* (ζώπυρος). *Noms d'homme et de femme.*

Zŏrŏāstrēs, æ *ou* ĭs. *m.* (Ζωροάστρης). *Zoroastre, prophète et législateur des Perses.* ‖ *D'où*, Zōrŏāstrēŭs, *mi[illegible]que* Zŏrŏāstrēŭs, ă, ŭm. Q[illegible] Zŏrŏāstrēōs tūrbās[illegible] fō[illegible]ūrrōs. *Prud.* (*Ap*[illegible] 562).

Zōtĭcŭs, ī. *m.* (Ζώτικος, *ae* ζωτικός). *No[illegible] d'homme.* Zōtĭcŭs hīc nōmēn nūdūm vānūmq[illegible] rĕlīquĭt. *Inscr.* (apud *Mur.* p. 1769).

Zўgī *et* Zўgĭī, ōrŭm. *m. pl.* (Ζυγοί *et* Ζυγίο[illegible] *Peuple des Palus-Méotides.* Ēt Zўgĭī jūxtā vīvū[illegible] rĕgĭōnĕ sŭb ūnā. *Prisc.* (*Peri.* 669. Sic et *Avie*[illegible] 871).

Zўthŭm, ī. *n. Bière, boisson de grain fermen*[illegible] Ūt Pēlūsĭăcī prōrītēt pōcŭlă zўthī. *Col.* (10, 116[illegible] SYN. Cērvīsĭă. PFH. Cĕrĕālĭă pōcŭlă. Cĕrĕālĭs lĭqu[illegible] pōtŭs.

FINIS.

476.5
Q 4
32952
QUICHERAT, L.
AUTHOR
Thesaurus Poeticus Linguae Latinae
TITLE
DATE LOANED
BORROWER'S NAME
32952